Bổn Thần Phi Vương Giết Chết Ngươi

Mê Loạn Giang Sơn

Convert & Edit: Ngocthuybachdang

TRUYỆN ĐANG TẢI TẠI DIỄN ĐÀN CUNG QUẢNG HÀNG

Mục lục

Chương 1: Tiền thưởng không có

Chương 2: Vương phi thân thể cường tráng

Chương 3: Hoàng thượng ta nguyện lấy thân báo đáp

Chương 4: Chọn dưa chuột

Chương 5: Bốn vương phi muốn đi nhà cầu

Chương 6: Sao ngươi không vào hầm cầu mà ở

Chương 7: Hiên Viên Vô Thương

Chương 8: Thái hậu còn chưa chết?

Chương 9: Ngươi có hiếu đạo lý không?

Chương 10: Ngươi không bỏ ta , ta mới sợ !

Chương 11: Giẫm lên thì thôi, lại vẫn nghiền vài cái

Chương 12: Bị Hiên Viên Ngạo hãm hại

Chương 13: Mắt muội muội bị vôi bắn vào hả ?

Chương 14: Hoàng thúc sử dụng mỹ nam kế

Chương 15: Này không phải cho lão nương hôn sao ?

Chương 16: Đế cho ái phi thất vọng rồi, bốn vương còn sống

Chương 17: Vương gia, nếu không ngươi bỏ ta đi?

Chương 18

Chương 19: Bốn vương phi tính tình khiêm tốn

Chương 20: Vương gia, nước miếng của ngươi đều đã phun lên đồ ăn rồi !

Chương 21: Hiên Viên Ngạo, ngươi là chim gõ kiến?

Chương 22: Dám đánh tỷ muội của ta, muốn chết!

Chương 23: Bị đánh vẫn còn nói đáng đánh!

Chương 24: Có sai, vậy cũng đều là lỗi của người khác !

Chương 25: Ta chọn ai mới tốt đây?

Chương 26: Đệ nhất hoàng hậu —— Vũ Văn Tiểu Tam!

Chương 27: Vương gia, người thật đáng ghét!

Chương 28: Người tới, vả miệng cho bốn vương phi !

Chương 29: Tỷ tỷ đánh là muốn tốt cho muội!

https://thuviensach.vn

Chương 30: Chim gõ kiến, sống không lâu!

Chương 31: Lại là tên ngắn dương thọ kia giở trò quỷ!

Chương 32: Tướng quân, ngươi nên làm Thừa tướng

Chương 33: Vương phi, mấy ngày nữa ngươi dâng mẫu hậu bức tranh thêu đi

Chương 34: Chúng ta đi tìm Thương Thương làm nơi nương tựa

Chương 35: Oa, thế nào mà ngã không đau ?

Chương 36: Vương gia, đừng tới đây!

Chương 37: Phủ tướng quân bị vương gia xem thường

Chương 38: Vô Thương tức giận

Chương 39: Có phải người ta làm cái gì sai phải không ?

Chương 40: Rất muốn. . . . . Cùng nàng cả đời!

Chương 41: Dáng người Thương Thương không có đẹp như Hiên Viên Ngạo

Chương 42: Gả cho ta có rất nhiều chỗ tốt!

Chương 43: Bốn vương phi hồng nhan bạc mệnh

Chương 44: Nàng muốn rộng lượng!

Chương 45: Công tử, kết giao bằng hữu?

Chương 46: Tự mình đề cử với Hiên Viên Mặc

Chương 47: Tam vương gia thú tính quá

Chương 48: Đều do Hoàng Thượng không có việc gì làm, đi làm bà mai!

Chương 49: Nam nhân đều là không đáng tin

Chương 50: Không thích, tặng cho Triệt được không ?

Chương 51: Nhị vương phi khiêu khích

Chương 52: Ném nàng ra ngoài cho bốn vương phi

Chương 53: Đầu của ngươi bị lừa đá

Chương 54: Canh bốn

Chương 55

Chương 56: Bốn vương phi hết thảy mạnh khỏe

Chương 57: Mau nhanh đóng kỹ cửa lại

Chương 58: Kể chuyện ở khách sạn : một hồi đoạn tụ

Chương 59: Ta tên là Vũ Văn lão nhị

Chương 60: Ké có tiền rón ra rón rén

Chương 61: Chó cắn chó

https://thuviensach.vn

Chương 62: Chúc hoàng thượng lấp lánh hữu thần

Chương 63

Chương 64: Tiếc nuối duy nhất

Chương 65: Có một chút yêu ngươi

Chương 66: Đừng có kéo bốn vương phi như thế kéo một con lợn chết

Chương 67: Hiên Viên Ngạo, trả lại thịt cho lão nương !

Chương 68: Thọ yến của thái hậu (một)

Chương 69: Thái hậu thọ yến (hai)

Chương 28.2: Đứa bé, phó thác thân thế

Chương 28.3: Đứa bé, phó thác thân thế

Chương 29.1: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Chương 29.2: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Chương 29.3: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Chương 29.4: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Chương 30.1: Tái giá

Chương 132+30.2: Tái giá

Chương 30.3: Tái giá

Chương 31.2: Ta đã trở về!

Chương 31.3: Ta đã trở về!

Chương 31.3: Ta đã trở về!

Chương 32.1: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Chương 32.2: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Chương 32.3: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Chương 33.1: Ấn cư, đưa tiễn!

Chương 33.2: Ấn cư, đưa tiễn!

Chương 33.3: Ấn cư, đưa tiễn!

Chương 34.1: Sinh đôi -Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Chương 34.2: Sinh đôi —— Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Chương 34.3: Sinh đôi —— Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Chương 35.1: Tranh giành

Chương 35.2: Tranh giành

Chương 36.1: Đầu ngón chân cao quý

https://thuviensach.vn

Chương 36.2: Đầu ngón chân cao quý

Chương 36.3: Đầu ngón chân cao quý

Chương 37.1: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Chương 37.2: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Chương 37.3: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Chương 38.1: Di truyền—tiểu Sở cuồng tham tiền

Chương 38.2: Di truyền ——tiểu Sở cuồng tham tiền

Chương 38.3: Di truyền ——tiểu Sở cuồng tham tiền

Chương 39.1: Bốn vương sợ vợ

Chương 39.2: Bốn vương sợ vợ

Chương 39.3: Bốn vương sợ vợ

Chương 40.1: Hai thần đồng

Chương 40.2: Hai thần đồng

Chương 40.3: Hai thần đồng

Chương 41.1: Dù chết cũng không chia lìa!

Chương 41.2: Dù chết cũng không chia lìa!

Chương 41.3: Dù chết cũng không chia lìa!

Chương 41.4: : Dù chết cũng không chia lìa! (đặc sắc vs hoàn mỹ)

Chương 41.5: Dù chết cũng không chia lìa! (đặc sắc vs hoàn mỹ)

Chương 1: Thọ yến của Thái hậu (ba)

Chương 2: Tướng quân mang theo gia quyến gây gổ cùng Thừa tướng

Chương 3: Vốn là không quan hệ tới bốn vương

Chương 4: Hiên Viên Vô Thương, không phải ngươi mới vừa muốn chết sao?

Chương 5: Hai miếng thịt sau cùng

Chương 6: Ai trên ai dưới

Chương 7: Ngài thầm mến ta thật lâu rồi phải không?

Chương 8: Thương thương, kinh nguyệt của chàng cũng đến rồi hả?

Chương 9: Gà tây đổi làm Ninja rùa rồi hả?

Chương 10: Như thế này không khỏi cũng quá coi trọng đi

Chương 11: Ngươi trắng sạch

Chương 12: Hôm nay là ngày lành

Chương 13: Nam nhân dám khi dễ lão nương. Đúng là muốn chết mà

https://thuviensach.vn

Chương 14: Bố nhào

Chương 15: Ăn xong rồi, liền muốn chạy sao

Chương 16: Gia Luật Trục Nguyên

Chương 17

Chương 18: Lão tử gọi là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái

Chương 19: Chính khí lẫm liệt? Trở thành"Ngọc Diện công tử"

Chương 20: Vô Thương lùng bắt trốn phi

Chương 21: Thương Thương cũng rất cường tráng khỏe mạnh, muốn thử không?

Chương 22: Hiên Viên Vô Thương, cái người này

Chương 23: Quyến rũ Tam nhi , đều là hồ ly tinh!

Chương 24: Hiên Viên Triệt trở về

Chương 25: Vô Thương tức giận, Phượng Phi Yên chết

Chương 26: Xuất chinh, liên thủ lấy ra vật hy sinh!

Chương 27: Đế bốn vương phi nói cho ngươi biết, yêu cầu gả vào vương phủ

Chương 28: Đứa bé, phó thác thân thế

Chương 29: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Chương 30: Tái giá

Chương 31: Ta đã trở về!

Chương 32: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Chương 33: Ấn cư, đưa tiễn!

Chương 34: Sinh đôi - Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Chương 35: Tranh giành

Chương 36: Đầu ngón chân cao quý

Chương 37: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Chương 38: Di truyền tiếu Sở cuồng tham tiền

Chương 39: Bốn vương sợ vợ

Chương 40: Hai thần đồng

Chương 41: Dù chết cũng không chia lìa!

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4: Mẫu thân cứu mạng, phụ thân giết người!

https://thuviensach.vn

Chương 5: Đệ đệ, khả năng đây chính là yêu tinh đánh nhau trong truyền thuyết

Chương 6: Phụ thân, mẫu thân là lưu manh!

Chương 7: Cha, có phải người rất sợ mẹ không?

Chương 8: Đại thẩm Đình Vũ, đệ đệ và ta sẽ dạy dỗ ngươi

Chương 9: Trúng độc

Chương 10: Đại thẩm Đình Vũ, người an tâm đi đi!

Chương 11: Hợp tác, gả

Chương 12: Muội muội không muốn ở phòng chứa củi? Vậy thì ở chuồng ngựa đi

Chương 13: Hãm hại ngươi không cần có đạo lý!

Chương 14: Tự gây nghiệt, không thể sống!

Chương 15: Dạ Tử Mị, Dạ Tử Kỳ tự giết lẫn nhau

Chương 16: Tam nhi, cuộc sống này không có cách nào sống được rồi!

Chương 17: "Khách đến chơi" trong truyền thuyết

Chương 18: Tiễn Đình Vũ đi tìm chết!

Chương 19: Hôn lễ của hắn

Chương 20: Đại Kết Cục

Chương 21: Đại kết cục 2

Chương 22: Đại kết cục 3

Chương 23: Đại kết cục 4

Chương 24: Đại kết cục 5

Chương 25: Đại kết cục 6

Chương 26: Đại kết cục 7

Chương 27: Đại kết cục 8

Chương 28: Đại kết cục 9

Chương 29: Đại kết cục 10

Chương 30: Đại kết cục 11

Chương 31: Đại kết cục 12

Chương 32: Đại kết cục 13

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1: Tiền thưởng không có

QQ—— Hội quý tộc độc thân . . . . . .

Phong Hoa: "Lão Đại giúp sư phụ mua trò chơi Bảo Bảo đi , muốn 3+10 Phượng Hoàng, ok?"

Mạc Nhiên : "Sư phụ, không thành vấn đề.

Thiên hạ: "Đại ca, người ta cũng cần Phượng Hoàng, thuận tiện mua cho ta một cái có được không?"

Mạc Nhiên: "Không mua cho ngươi "

Thiên hạ: "Đại ca. . . . . ."

Mạc Nhiên: "Không mua!"

Thiên hạ: "Đại ca. . . . . (giọng Bắc Kinh kéo dài). . . . . ."

Phong Hoa: "Cười trộm. . . . . ."

Mạch Tang: "Lão Tam, ca ca mua cho ngươi."

Thiên hạ: "Cám ơn Nhị ca, vẫn là Nhị ca tốt với ta!"

Mạch Tang: "Bớt lắm mồm!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hô hô. . . . . Bảo Bảo, 3+10 tiểu phượng hoàng, rốt cục lấy được rồi ! 200 rmb(1) nha! Lừa tiền người khác cảm giác thật sướng! Mỗ nữ cười đến vô cùng bỉ ổi. . . . . .

Chợt , bên tai truyền đến giọng nói : "Tán gẫu thật sự cao hứng a!"

Người nào đó cao hứng phấn chấn , cũng không quay đầu lại đáp: "Không tồi!"

Lặng im. . . . . .

Một giây, hai giây, ba giây. . . . . Người nào đó phản ứng trì độn quay sang, nuốt từng ngụm nước miếng , nhìn sắc mặt âm trầm của quản lí: "Quản lí, người khỏe không ?"

"Đúng vậy, tôi rất khỏe , nhưng là cô thật không tốt! Bởi vì tiền thưởng tháng này của cô đã không có!" Lão quản lý nói xong xoay người rời đi. . . . . .

Để lại mỗ nữ ở sau lưng nàng nhe răng trợn mắt, đặc biệt sao ! Lập tức đến cuối tháng rồi , còn có ba ngày là đến ngày lĩnh lương, tiền thưởng không có! Lão nương bị trừ 1000 nhân dân tệ a! Bà già đáng chết ! Ta nguyền rủa cả nhà ngươi !

Mỗ nữ biểu tình vặn vẹo hồi lâu, trong đầu hiện lên mấy ngàn biện pháp để cho quản lí đáng chết kia viên tịch , sau cùng thở sâu một hơi, vì công việc , ta nhẫn!

Tan tầm , vẻ mặt mỗ nữ nào đó giống như đại tiện không thông đi ở trên đường, an ủi tổ tông mười tám đời của quản lí, cùng với tất cả họ hàng gốc rễ. . . . . .

Chợt , ánh mắt chớp chớp, lại chớp chớp, không nhìn lầm a. . . . .

https://thuviensach.vn

.

Chỉ thấy phía trước một người đàn ông hai mươi lăm tuổi , cầm tay một cô gái có diện mạo thường thường . Co gái kia bộ dáng không được tốt lắm, nhưng là ăn mặc cực kỳ xinh đẹp.

Người đàn ông hiển nhiên cũng phát hiện nàng, xấu hổ cười cười: " Cô Hà , xin chào !"

Mỗ nữ khóe miệng giật giật: " Anh Ly, xin chào !"

"Người này là vợ tôi !" Người đàn ông biểu tình càng thêm cứng ngắc.

Mỗ nữ giọng âm kéo dài: "Như vậy a. . . . . Ngày hôm qua còn có một người cầm hoa hồng, đứng ở trước cửa nhà tôi khóc đến chết đi sống lại nói yêu tôi, không biết anh Lý có thấy hắn không ?"

Khuôn mặt người đàn ông kìm nén sắc tím : "Không thấy."

Người phụ nữ bị hắn giới thiệu là vợ , nghi ngờ nhìn bọn họ một cái. . . . . .

"Không thấy là tốt , nếu là thấy , làm phiền anh Lý giúp tôi kéo hắn đi cho chó ăn , cũng xem như tâm nguyện của tôi ." Mỗ nữ nói xong không thú vị cậy móng tay của mình .

Sắc mặt người đàn ông thay đổi cực kỳ huyền diệu: " Cô Hà, không cần độc ác như vậy đi, người ta chỉ là. . . . . ."

" Chị à , em có một việc muốn nói với chị một chút." Mỗ nữ không phản ứng đến hắn, thẳng mở miệng đối với cô gái bên cạnh hắn .

Người đàn ông cuống quít mở miệng: " Cô Hà , không phải là kéo đi cho chó ăn sao ? Người như thế nên bị chó dữ phân thây mới đúng! Việc nhỏ, tôi nhất định giúp cô giải quyết! Nhất định!"

https://thuviensach.vn

Che miệng nhẹ cười: "Không nghĩ tới anh Lý cũng có suy nghĩ giống như tôi vậy , cho rằng cái loại người này nên là bị chó dữ phân thây!"

Người đàn ông nghe xong trên mặt hiện lên đủ mọi thần sắc , muốn nói gì, cuối cùng vẫn lại là không có mở miệng. . . . . .

"Được rồi, vậy thì làm phiền anh Lý rồi ! Tôi cũng không quấy rầy vợ chồng anh đi dạo phố nữa ! Gặp lại sau !" Mỗ nữ nói xong tiêu sái đi đến bên cạnh hắn , gót giầy cao gót nhọn hoắt dẫm nát trên chân hắn , người đàn ông lộ ra vẻ mặt cực kỳ thống khổ, đau đến mức đỏ bừng mặt. . . . . .

"Làm sao vậy?" Người phụ nữ nhìn đến biểu tình ẩn nhẫn của hắn , hơi chút quan tâm hỏi.

"Không có việc gì!" . . . . . .

Rất xa truyền đến giọng nói ngọt ngào của mỗ nữ : " Chồng chị bị táo bón !"

. . . . . .

Fuck(2) ! May mắn là hắn không phải loại đồ ăn mà nàng thích , cho nên nàng không đáp ứng hắn theo đuổi, không nghĩ tới hắn cư nhiên kết hôn rồi !

Tuy nàng đối hắn không có cảm giác, nhưng là nàng không phải là Tiểu Tam (người thứ ba) cũng không phải là dễ bị coi thường ! Dám tính kế bản tiểu thư, tìm cứt!

Mỗ nữ nào đó vẻ mặt cao hứng phấn chấn , bỗng nhiên nhớ tới tiền thưởng của chính mình , sắc mặt lại âm trầm xuống, đặc biệt sao ! Ông trời thật sự là có mắt như mù, cố ý cùng nàng đối nghịch!

Vừa mới nghĩ tới đây, bầu trời bỗng nhiên có mưa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Sấm chớp đùng đoàng , mưa gió mãnh liệt. . . . . .

" Fuck ! Mẹ kiếp một chút dấu hiệu đều không có liền mưa ! Ông trời , ông với mẹ ông có cừu oán a!" Mỗ nữ nào đó ướt sũng , ở trong mắt người qua đường xem giống như bị bệnh thần kinh đang ngửa mặt mắng ông trời . . . . . .

Chợt , một đạo tia chớp đánh xuống tới. . . . . Ở giữa hồng tâm. . . . . .

Mỗ nữ quang vinh ngã trên mặt đất. . . . . Ặc , tiền lương tháng này lão nương còn không có lĩnh. . . . . .

. . . . . .

"Tiểu thư, người tỉnh rồi!" Bên tai truyền đến một tiếng hô to.

Mỗ nữ quay đầu, nhìn nhìn nữ tử ăn mặc kiểu nha hoàn thời cổ đại đứng ở bên giường : "Ta không phải đã chết sao?"

Thốt ra lời này xong, nha hoàn hốc mắt đỏ lên, ôm nàng khóc lớn lên: "Tiểu thư, tiểu thư của ta số khổ . . . . . ."

Mỗ nữ vẻ mặt hắc tuyến. . . . . Đây là tình huống gì ? Lại nhìn xem kiến trúc cổ kính của căn phòng này , não đại bị vò thành một cục, một lần nữa véo một cái, lại hung hăng véo vài cái, rót ra một câu ——"Ta xuyên không rồi !"

"Ha ha ha. . . . . Ta xuyên không rồi ! Ta rốt cục xuyên không rồi !" Đẩy ra nha hoàn, đứng lên một trận cười cuồng tiếu, vì họa được phúc a! Nàng nhất định phải ở cổ đại quậy cho mưa to bảo nổi !

Nha hoàn nhìn nhìn tiểu thư nhà mình : "Tiểu thư, người hẳn không phải là điên rồi đi?"

https://thuviensach.vn

Cười đến chính đang cao hứng người nào đó quay sang, nhìn nàng: "Ngươi nói cái gì?"

Nha hoàn nuốt nước miếng : "Tiểu thư, ta chưa nói cái gì!" Tiểu thư biểu tình thật là khủng khiếp!

"Tới tới tới, nói một chút xem, đây là nơi nào, tiểu thư nhà ngươi là ai? Nơi này soái ca mĩ nam trông như thế nào? Hoàng đế bao nhiêu tuổi ? Có Hoàng hậu hay không? Dự tính tiểu thư nhà các ngươi có thể làm hoàng hậu được không ? Còn có. . . . . ."

Một chuỗi lải nhải từ trong miệng mỗ nữ tràn ra, rồi sau đó trở lại trên giường cổ kính kia , bắt chéo hai chân, nha hoàn nhìn trợn mắt há hốc mồm .

Nha hoàn sững sờ nhìn nàng hồi lâu , xoay người, chạy vội ra cửa : "Lão gia, thiếu gia, tiểu thư điên rồi!"

Fuck ! Làm cái gì!

Mỗ nữ đứng lên, đuổi theo ra ngoài cửa, đem nha hoàn kéo trở về. . . . . .

"Nghe, tiểu thư nhà các ngươi không điên, chỉ là quên một số chuyện , hiện tại, đem chuyện ta vừa mới hỏi nói cho ta biết!" Mỗ nữ vẻ mặt thân mật nhìn nha đầu kia, đồng thời ở trong lòng nói, mẹ kiếp , ngươi nếu là lại thét chói tai, lão nương đánh chết ngươi!

Nha hoàn kia vừa nghe, hốc mắt liền đỏ, lại ôm mỗ nữ khóc lớn: "Tiểu thư, tiểu thư số khổ của ta. . . . . ."

Mỗ nữ đỉnh đầu đầy hắc tuyến, sặc , lão nương số khổ có thể làm tiểu thư sao? Có vẻ như ngươi làm nha hoàn mới là số khổ đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiếp theo nghe nha đầu kia nức nở rầu rĩ nói cho nàng tình trạng hiện tại : "Tiểu thư, người là nữ nhi thứ ba của trấn quốc đại tướng quân Vũ Văn Cảnh Thiên , người có hai ca ca, Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt."

Nói đến hai người, tiểu nha đầu mặt hơi đỏ lên. . . . . .

Vũ Văn Hạo cùng Vũ Văn Triệt? Tên rất hay! Vậy tên của nàng nhất định cũng rất không sai! Kiếp trước cũng bởi vì ở trên có hai chị gái , cha không chịu trách nhiệm đặt cho nàng một cái tên nên gọi là Tiểu Tam, buồn bực chết , hiện tại rốt cục đổi tên rồi !

"Đại ca cùng Nhị ca tên dế nghe như vậy , vậy tiểu thư ngươi gọi là cái gì? Vũ Văn Trầm Ngư?" Vẻ mặt mỗ nữ nào đó chờ mong .

Tiểu nha đầu lắc đầu. . . . . .

"Vũ Văn Lạc Nhạn?"

Tiểu nha đầu lại lắc đầu. . . . . .

Ách. . . . . Đại ca, Nhị ca đều có một chữ, chẳng lẽ tên của nàng cũng là một chữ?

"Vũ Văn Băng?"

Lắc đầu. . . . . .

"Fuck ! Nếu không dễ nghe cũng cần phải kêu Vũ Văn Nguyệt đi?" Mỗ nữ rất tức giận vỗ một cái mép giường, đau đến kêu thảm thiết. . . . . .

Tiểu nha đầu ngay lập tức tiến lên vi nàng xem có bị thương tổn hay không , thuận tiện mở miệng: "Tiểu thư, đại thiếu gia cùng Nhị thiếu gia tên đều là phu nhân đặt , phu nhân sinh người xong liền qua đời, lão gia không có đọc quá sách , suy nghĩ thật lâu đều không được , xem người thứ bậc là thứ ba , liền lấy tên là Vũ Văn Tiểu Tam !"

https://thuviensach.vn

Fuck ! Lại là Tiểu Tam! Mỗ nữ một hơi ngăn ở ngực sắc mặt mức đỏ bừng, rốt cục.

. . . . . Hoa lệ lệ hôn mê bất tỉnh. . . . . .

"Tiểu thư! Tiểu thư! Người tới , tiểu thư lại ngất xỉu rồi. . . . . ."

Lại tỉnh lại, trước giường đứng một đám người, một người nam nhân hơn bốn mươi tuổi đau lòng nhìn nàng. . . . . .

Một soái ca hơn hai mươi tuổi , quần áo màu đen khí phách sắc bén , nhíu mày, lo lắng nhìn nàng. . . . . .

Một tuyệt thế mĩ nam chừng hai mươi, quần áo trắng phiêu nhiên như tiên , ánh mắt có chút lo lắng nhìn nàng. . . . . .

Ánh mắt bắt đầu liếc , soái ca a soái ca a. . . . . .

Nhưng là, lập tức liền có người ngắt ảo tưởng của nàng . . . . . .

"Nữ nhi!" Nam nhân mở miệng.

"Muội muội!" Hai mỹ nam tử cùng mở miệng.

Khóe miệng giật giật, uể oải cúi đầu, đều là thân thích a?

Người nam nhân kia có vẻ như là phụ thân nàng , ngồi ở trước giường nàng, sờ sờ tóc của nàng: "Tam nhi, phụ thân nói tam vương gia không phải phu quân của ngươi , ngươi lại càng muốn gả cho hắn, hiện tại. . . . . ."

Gì? Gả? Mỗ nữ vẻ mặt hoảng sợ, đùa giỡn cái gì, mới vừa xuyên không đến đây liền gả chồng ?

"Phụ thân, ta gả cho người nào rồi hả ?" Cái vấn đề nghiêm túc này nhất định phải hỏi rõ ràng , mỗ nữ ngồi nghiêm chỉnh, ngu ngơ nhìn mọi người.

https://thuviensach.vn

"Lão gia, tiểu thư giống như mất trí nhớ rồi !" Nha hoàn ở một bên nhắc nhở.

Lời này vừa rơi xuống, ba nam nhân hốc mắt đều đã hơi hơi phiếm hồng, soái ca khí phách sắc bén rất tức giận mở miệng: "Ta đi làm thịt hắn! Hiên Viên Ngạo là cái thứ gì đó! Dám khi dễ muội muội ta!"

Nói xong liền liền xông ra ngoài. . . . . .

"Hạo nhi, đứng lại!" Nam nhân giọng nói tràn đầy khí phách uy nghiêm vang lên.

Kia quần áo hắc y tại cửa sau một lúc lâu, quả đấm nắm chặt , nhưng vẫn lại là dừng lại. . . . . .

"Mẹ nó, người nào có thể nói cho ta biết tới cùng là chuyện gì a !" Vũ Văn Tiểu Tam bão nổi , đặc biệt sao cư nhiên dám coi nàng như trong suốt!

Tiếng nói vừa dứt, mọi người đều hoảng sợ nhìn nàng, này. . . . . Đây là lời mà tiểu thư khuê các ôn nhu thanh lịch , Vũ Văn Tiểu Tam có thể nói sao?

"Tam nhi, ngươi không có gả cho người nào, bất quá ngày mai liền là ngày đại hỉ của ngươi , nếu quên thì thôi , đi ngủ sớm một chút , ngày mai chuẩn bị xuất giá!" Nam nhân nói xong liền mang theo một đám đám người rời đi , lưu lại mỗ nữ trong đầu một dấu chấm hỏi to tướng. . . . . .

"Ngươi, lại đây !" Hung thần ác sát đối với mỗ nha hoàn.

Nha hoàn run lên, đi qua, nhìn tiểu thư quen thuộc lại xa lạ nói : "Tiểu thư, người có cái gì sai bảo?"

"Nói cho ta biết, tới cùng là chuyện gì !"

https://thuviensach.vn

Lời này rơi xuống, nha đầu kia lại có tư thế muốn khóc . . . . . ."Ngươi nếu là lại khóc, ta liền đem ngươi bán cho thanh lâu!" Gầm thét, có phiền hay không, một ngày khóc ba lần!

Nha đầu kia vừa nghe, cường bạo ngừng lệ ý, mở miệng nói: "Tiểu thư, người thích tam vương gia, nhưng là tam vương gia cùng tướng gia tiểu thư Nguyệt Vô Hạ lưỡng tình tương duyệt, tiểu thư lại ở trong bữa tiệc tuyển chọn phi đối với hoàng thượng nói không phải tam vương gia không lấy chồng!

Hoàng thượng cùng Đại công tử là anh em kết nghĩa, cho nên liền vì tiểu thư ban thưởng hôn, tôn tiểu thư vì vương phi. Mà thiên kim của Thừa tướng sẽ cùng tiểu thư cùng vào cửa chung , đành phải ở vị trí trắc phi.

Vốn ngày mai liền là hôn lễ, nhưng là hôm nay sáng sớm, Vương gia hẹn tiểu thư ra ngoài, nói tiểu thư không biết liêm sỉ, còn nói quá nhiều lời khó nghe. Giữa trưa tiểu thư trở về, đem Tiểu Nguyệt sai đi sau đó tự sát , đại phu nói không sống được , nhưng là lão gia cùng công tử cũng không ở nhà, hù chết Tiểu Nguyệt rồi !

Tam vương gia tới cùng có cái gì tốt a, giết người không chớp mắt, lạnh như băng , tiểu thư làm sao phải làm khổ mình như vậy!"

Nha hoàn nói xong bắt đầu khóc , Vũ Văn Tiểu Tam nghe xong lời của nàng, khóe miệng không thể ức chế rút rút. . . . . .

Không phải đâu? Sao mà xui xẻo thế không biết ! Một Vương gia không nhân phẩm ? Lại còn giết người không chớp mắt? Nàng vẫn làm bên thứ ba chen chân vào ? Nàng có thể đoán được cái kia rắm chó vương phi đang chờ nàng , ngày khẳng định phi thường không dễ chịu!

Gian nan nuốt từng ngụm nước miếng : "Tiểu Nguyệt, chúng ta chạy đi?"

https://thuviensach.vn

A? Tiểu Nguyệt không dám tin há to mồm: "Tiểu thư, người không phải vẫn muốn gả cho Vương gia sao?"

"Ta hiện tại hối hận cũng không thể được sao ?" Nàng nói xong khẩn trương đứng dậy, xuống giường thu thập mọi thứ , đem tiền bạc, trang sức, ngọc bội các loại trên bàn trang điểm rất nhanh đóng gói. . . . . .

Tiểu Nguyệt nhìn tiểu thư nhà nàng có vẻ như làm trộm rất nhiều năm , kỹ thuật thuần thục : "Nhưng là tiểu thư, phủ tướng quân có trọng binh trấn giữ, bảo hộ tướng quân đại nhân an toàn, người không chạy thoát được đâu!"

Mỗ nữ động tác cứng đờ. . . . . Biểu tình vặn vẹo. . . . . Sau một lúc lâu. . . . . .

Chết tiệt ! Gả liền gả! Chạy thật làm thỏa mãn ý của rắm chó Vương gia kia ! Lại nói vào vương phủ, làm vương phi, thân phận cao quý không cần nói cũng biết, gả, vì cái gì không lấy chồng!

Nàng cũng muốn nhìn xem Vương gia này có bao nhiêu lợi hại!

Nổi giận đùng đùng chạy đến trên giường nằm xuống. . . . . .

Tiểu Nguyệt không biết nói gì nhìn nàng: "Tiểu thư!"

"Lão nương buồn ngủ!" Gầm lên giận dữ!

Tiểu Nguyệt run lên, xoay người chạy vội mà đi, chạy trốn so với gió còn nhanh hơn. . . . . Tiểu thư trở nên thật là khủng khiếp!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2: Vương phi thân thể cường tráng

Mắt nhắm mắt mở , nhìn ra ngoài cửa sổ, trời còn không có sáng: " Ặc, chết tiệt không chờ lão tử tỉnh ngủ sao?"

Hạ nhân sửng sốt, ngơ ngác nhìn nàng: "Vũ Văn tiểu thư, người lập tức trở thành vương phi , về sau nói chuyện cần phải chú ý chút ! Phải chú ý lễ nghi cung đình , không thể. . . . . ."

Nói, không phải nói Vũ Văn tiểu thư tính tình phi thường tốt, luôn luôn dịu dàng ôn hòa sao? Như thế nào mới mở miệng đã nói lời thô tục?

"Đi được đi được, không phải là làm vương phi sao? Vương gia chó chết kia lão nương cũng không thấy hắn có lễ phép đi ! Lấy bản tiểu thư dịu dàng ôn hòa phối với con heo như hắn , đó là vinh hạnh cho hắn !" Mỗ nữ cực kì khinh thường phát biểu xong, quay về trên giường đi ngủ.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn người đang nằm ở trên giường , nghe tiểu thư nói " dịu dàng ôn hòa " , không thể ức chế giựt giựt khóe miệng.

Tiểu Nguyệt nuốt từng ngụm nước miếng , chịu đựng nguy hiểm bị đánh đau , đem Vũ Văn Tiểu Tam kéo lên: " Được rồi, được rồi , tiểu thư, hôm nay là ngày vui vủa người , người liền ủy khuất một phen thôi, buổi tối ngủ tiếp. . . . . ."

Hai mắt mở ra, nhìn nhìn nha đầu chết tiệt đáng đánh đòn kia, bất đắc dĩ đứng lên, miệng hùng hùng hổ: " Có gì đặc biệt sao! Ngươi nói hôm nay là ngày vui của lão nương , rõ ràng là ngày buồn của lão nương thì có ! Nhân

https://thuviensach.vn

dân cả nước đều biết lão nương gả đến vương phủ đó là đi chịu chết, vậy mà sáng sớm còn không cho lão nương ngủ một giấc sao?"

Thật không rõ Tiểu Nguyệt nha đầu chết tiệt kia tới cùng là người bên nào ? Chẳng lẽ nhìn tiểu thư nhà nàng sớm một chút đi chịu chết, nàng thật cao hứng?

Nữ quan nghe thấy khóe miệng giật giật, không phải chính người muốn chết muốn sống phải gả cho Vương gia sao? Lại vẫn chắn ngang một bước , cường bạo để cho người trong lòng của Vương gia làm trắc vương phi, bây giờ còn làm như không tình nguyện vậy!

Tâm tình phức tạp tiến lên chải tóc cho nàng , trang điểm , Vũ Văn Tiểu Tam thật sự là bối rối , rõ ràng nhắm mắt lại. . . . . .

. . . . . .

Trời sáng rõ , nhóm tỳ nữ một đầu hắc tuyến, nhìn người đang ngồi ngủ gật trời đất mù mịt , mồ hôi, vị tam vương phi tương lai này là người chết sao? Người ta giúp nàng mặc quần áo, chải đầu, hoá trang mà nàng không có cảm giác ?

Chợt , một giọt chất lỏng trong suốt từ khóe miệng người đang ngủ say tràn ra tới. . . . . .

"Mau mau , nhanh lên , trang điểm lại cho vương phi " . . . . . .

Lập tức có người chịu đựng cảm giác ghê tởm lau nước miếng cho nàng , rồi sau đó lại dặm thêm phấn , tô thêm son. . . . . .

"Ma ma, xong chưa ? Kiệu hoa Vương phủ tới đây rồi !" Ngoài cửa có người gõ cửa.

https://thuviensach.vn

" Rồi ! Vương phi, người mau tỉnh lại, kiệu hoa vương phủ tới rồi !" Kia nữ quan đẩy đẩy người nào đó đang ngủ rất cao hứng .

"Cái gì?" Không tình nguyện mở miệng, nhìn đại mỹ nhân tuyệt thế trong gương , cơn buồn ngủ đã tỉnh hơn phân nửa! Một bàn tay trắng như ngọc vươn ra, chỉ vào hình ảnh trong gương "Cái kia mỹ nữ điên đảo chúng sinh là ai?"

Hắc tuyến. . . . . Vương phi, tuy người rất đẹp không sai, nhưng là không nên tự kỷ như vậy a?

"Khụ khụ. . . . . Vương phi, nữ tử xinh đẹp như vậy , tự nhiên là vương phi , người vẫn là nhanh ra ngoài đi, kiệu hoa đã đến rồi ." Nữ quan cực kì không tình nguyện vỗ vỗ mông ngựa của nàng .

"Là ta?" Không thể tin chỉ vào mũi mình!

Sau đó trừng lớn hai mắt nhìn mọi người gật gật đầu, mỗ nữ tâm tình trào dâng dũng cảm đứng lên, một chân dẫm nát trên băng ghế : "Ha ha ha! Khuôn mặt xinh đẹp như vậy! Buôn bán lời! Buôn bán lời! Vũ Văn Tiểu Tam sao mà ngu xuẩn thế a, bộ dáng tốt xem như vậy lại tự sát , tiện nghi lão nương! Ha ha ha. . . . . ."

Nha nha! Vẫn lại là xuyên không thật tốt ! Không cần trang điểm liền có khuôn mặt tuyệt thế , vừa tiết kiệm tiền lại bảo vệ môi trường!

Mọi người không nói gì nhìn một chút bóng dáng nàng cuồng tiếu , nghe những lời nói khó hiểu của nàng , không hẹn mà cùng vì tam vương gia sắp cưới nàng ra một thân mồ hôi lạnh, cái này tam vương phi có phải đầu óc có vấn đề hay không ?

Quả nhiên, Tiểu Nguyệt lặng lẽ di chuyển đến bên cạnh các nàng: "Mấy ngày trước đây tiểu thư nhà chúng ta bệnh nặng, thức dậy sau đầu óc cũng có chút không thanh tỉnh!"

https://thuviensach.vn

Lão gia nói qua, không thể nói tiểu thư là tự sát, chỉ có thể nói là bệnh nặng!

Lời này nói xong, tất cả mọi người đồng tình nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, ài, rất không dễ dàng vào hoàng thất, làm vương phi, cư nhiên điên rồi ! Thương cảm! Thương cảm a!

Ngoài cửa tiếng đập cửa lại vang lên: " Xong chưa ? Nếu chậm sẽ lỡ giờ lành rồi !"

Vũ Văn Tiểu Tam giờ phút này tâm tình vô cùng tốt, đột nhiên cảm thấy được gả cho Vương gia chó chết kia tựa hồ cũng không phải không thể tiếp thụ, lớn tiếng đáp lại một câu: "Được !" Rồi sau đó nghênh ngang chuẩn bị bước ra cửa, nữ quan lập tức đuổi theo chùm khăn đỏ cho nàng . . . . . .

Mới ra cửa phòng, chợt cảm giác một bàn tay đặt ở trên bả vai mình: "Tam nhi, đây là con đường mà chính con chọn. Ở trong vương phủ nếu là bị khi dễ, liền trở lại, phụ thân cùng các ca ca sẽ vì con quyết định !"

Lời này nói đến trong tâm khảm người nào đó lại hiểu thành là có tướng quân phụ thân làm chỗ dựa, vậy thì tên vương gia không nhân phẩm kia cũng không dám quá phận!

Đang muốn phát biểu chút gì, người săn sóc nàng dâu lại vội vàng chạy vào, đem nàng đỡ đi ra ngoài: "Vương phi, nhanh lên, nếu chậm liền đến không kịp rồi !"

Che khăn voan, nghiêng ngả lảo đảo đến cửa, lại cảm giác không khí có chút không đúng.

Bên tai truyền đến giọng nói ẩn nhẫn tức giận của đại ca : "Hiên Viên Ngạo hơi quá đáng!"

https://thuviensach.vn

Người săn sóc dâu lập tức cười làm lành: "Vũ Văn đại công tử, Vương gia đi đón thiên kim tướng gia , này không phải bận không qua nổi sao, vương phi dù sao cũng là chính thất, đại nhân có đại lượng, nói vậy hẳn không tính toán chi li mới đúng!"

Gì? Tên Vương gia chó chết kia không tới đón nàng? Không tới đón nàng thì thôi , lại vẫn đi đón tiểu thiếp? Này đặc biệt sao , không phải là tát hai cái trên mặt nàng sao?

Sặc ! Kéo khăn voan đỏ trên đầu , nhìn mọi người trợn mắt há hốc mồm : "Đặc biệt sao Hiên Viên Ngạo, ba ngày không đánh lên phòng kéo lên mái ngói! Thực nghĩ bổn vương phi là đồ trang trí sao!"

Tới tham gia tiệc cưới đều là các đại thần thân thiết, quan lại quyền quý, cũng không hẹn mà cùng há to mồm nhìn nàng, ba ngày không đánh lên phòng kéo lên mái nhà?

Người săn sóc dâu lập tức hốt ha hốt hoảng chạy tới, bất chấp nàng vừa mới nói gì đó, lập tức đem khăn voan đỏ nhặt lên, chuẩn bị che lại cho nàng : "Vương phi, ngày đại hỉ, người không thể tự xốc lên khăn voan đỏ, nếu không điềm xấu a!"

Chẳng hề để ý nhìn người săn sóc dâu liếc mắt một cái: "Mang theo khăn voan đỏ bổn vương phi nhìn không thấy, đi đường không thuận tiện! Cái gì may mắn điềm xấu, liền hướng Hiên Viên Ngạo dám vứt xuống bổn vương phi đi tiếp người nào kia ? Cái kia Nguyệt đại hiệp, bổn vương phi cũng cần phải nguyền rủa hắn xét nhà diệt hộ! Tiểu Nguyệt, chuẩn bị Washboard!"

"Vương phi, Vương gia phải đi tiếp Nguyệt Vô Hạ , không phải Nguyệt đại hiệp, cái kia, người gả xong, cũng là người của vương phủ , xét nhà diệt hộ có vẻ như đối người rất không có lợi, còn có, Washboard vương phủ có,

https://thuviensach.vn

liền không cần phòng bị , bất quá người muốn Washboard làm gì?" Tiểu Nguyệt co rúm lại ở một bên mở miệng.

Vẻ mặt âm trầm quay đầu, nhìn nhìn nha đầu ăn cây táo, rào cây sung : "Bổn vương phi chỉ là nhất thời nói sai! Còn có, xét nhà diệt hộ ý tứ là toàn bộ giết sạch, chỉ để lại bổn vương phi một người , biết? Đến như Washboard sao. . . . . Hừ. . . . . ."

"Vương phi, ngày đại hỉ, người không thể nói điềm xấu như vậy !" Người săn sóc dâu sốt ruột mở miệng, nàng đây là xui xẻo mới bị phái đến phủ tướng quân đi , cái này vương phi cũng không giống như đồn đãi là ôn nhu hiền thục, trái lại hung hãn cực kỳ!

Vũ Văn Hạo nhìn nhìn đến muội muội hắn tức giận thần chí không rõ , trong mắt hiện lên một tia đau lòng, mở miệng nói: "Tam nhi không cần nói bậy, việc hôn nhân này đại ca làm chủ cho muội , muội không nghĩ muốn gả liền không gả!"

Vũ Văn Tiểu Tam cảm kích nhìn hắn một cái, rồi sau đó quay đầu, cười lạnh một tiếng: "Hừ, dám để cho Vũ Văn Tiểu Tam ta mất mặt lớn như vậy , không lấy chồng không phải là thỏa mãn ý tứ của đôi cẩu nam nữ kia ư ? Bổn vương phi chính là muốn gả đi, sau đó hung hăng hành hạ bọn hắn, đi đón Nguyệt đại hiệp phải không? Nay bản vương phi liền muốn cho hắn đẹp mặt !"

Nói xong, cầm trên tay miếng ngọc như ý tượng trưng Cát Tường như ý hung hăng nện trên mặt đất, làm gãy thành hai đoạn, dám khi dễ nàng Vũ Văn Tiểu Tam, chán sống! Lão nương nhất định phải phá cho vương phủ của ngươi gà chó không yên!

Nàng cũng muốn nhìn xem, có bao nhiêu người có thể từ trên tay nàng chiếm được tiện nghi!

"Tiểu thư, là Nguyệt Vô Hạ !" Tiểu Nguyệt lại ở một bên nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Quay đầu, hung tợn nhìn nha đầu chết tiệt kia, từ trong kẽ răng phun ra mấy chữ: "Ngươi nói cái gì?"

Tiểu Nguyệt sợ tới mức sắc mặt trắng bệch: "Tiểu thư, nô tỳ cái gì cũng chưa nói!"

Nghe được đáp án như ý , mỗ nữ đưa chân ra , thở mạnh một hơi chạy đến trước kiệu hoa , vén rèm lên ngồi xuống, nhưng mà sắc mặt lại đen kể cả lớp trang điểm cũng không che dấu được.

Người săn sóc dâu nhìn nhìn tình hình giương cung bạt kiếm này , thân thể mập mạp run lẩy bẩy, bất đắc dĩ vung tay lên, kiệu hoa liền diễn tấu sáo và trống hướng vương phủ mà đi. . . . . .

Lưu lại mọi người trợn mắt há hốc mồm , nhìn kiệu hoa . . . . . Cái này tam vương phi, đẹp quá, cũng quá . . . . . Cường hãn!

. . . . . .

Trên nhà cao tầng, một thanh y nam tử cười đến xoay trái xoay phải, một áo trắng nam tử đi đến bên cạnh hắn: "Tiêu, ngươi đang cười cái gì?"

Người được gọi là Tiêu , quay sang, gương mặt mày kiếm mắt sáng, tuấn lãng bất phàm, nhìn nam tử áo trắng bộ dáng tương tự cùng hắn nói : "Dật, nói cho ngươi tin tức tốt, lập tức sẽ có trò hay nhìn!"

Nói xong đem những chuyện mình vừa mới nhìn đến nói cho hắn nghe, Mộ Vân Dật sau khi nghe xong, trên mặt lộ ra ý cười vui sướng khi người gặp họa , trong mắt ẩn ẩn còn có lệ quang kích động : "Ác nhân tự có ác nhân trị! Ngạo tên kia. . . . . Ha ha. . . . . Bất quá cái này Vũ Văn tiểu thư không phải nghe nói cực kỳ hiền thục sao, sao như vậy. . . . . ."

"Lại nói nữ nhân dịu dàng cũng chịu không chịu nổi loại đả kích này đi? Ngày đại hỉ phu quân vứt nàng xuống đi đón tiểu thiếp, chậc chậc. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ngạo cũng quá phận rồi !" Phong Cuồng Tiêu nói xong lại vẫn lắc lắc đầu.

Mộ Vân Dật vừa quay về bộ dáng bình thường lạnh nhạt , cực kì kích động lôi kéo tay áo Phong Cuồng Tiêu : "Đi thôi đi thôi, chúng ta nhanh tới vương phủ xem náo nhiệt, chậm liền đến không kịp rồi !"

Nói đùa, Hiên Viên Ngạo bị phá, chuyện đùa tốt như vậy bọn hắn làm sao có thể bỏ qua! Cũng không biết vị vương phi này chuẩn bị như thế nào sửa chữa hắn! Hi vọng đừng cho bọn hắn thất vọng mới tốt!

Kiệu hoa đến trước cửa, nam tử tuấn dật phi phàm xuất hiện một chút lệ khí, cái này Vũ Văn Tiểu Tam, hắn đã đã cảnh cáo nàng , không nghĩ tới vẫn là dây dưa không ngớt gả đến vương phủ của hắn , nếu là biết an phận thì thôi, nhưng nếu làm hỏng kế hoạch của hắn. . . . . .

Hừ, hắn làm cho nàng biết, cơm của tam vương phủ , không phải dễ ăn như vậy !

Đem kiệu hoa đỏ thẫm dừng lại , sải bước tới bên phải cái kiệu , tay to chuẩn bị xốc lên mành hồng nhạt kia , chuẩn bị đem Nguyệt Vô Hạ đỡ ra , trong mắt đầy nhu tình mật ý. . . . . .

Mọi người còn không có kịp thưởng thức cảnh tượng duy mỹ này , một giọng nói không hài hòa vang lên: "Chậc chậc, chánh phi, trắc phi cùng chung vào cửa, Vương gia lại đi trước đỡ tiểu thiếp, thân là con cháu hoàng gia , thậm chí ngay cả lễ nghi cơ bản này cũng đều không hiểu, thật sự để cho bổn vương phi cảm thấy hổ thẹn!"

Mọi người đồng loạt quay sang, nhìn một nữ tử xinh đẹp tuyệt trần từ trong kiệu hoa bước ra , chỉ là tư thế của nàng phi thường bất nhã, hai tay ôm ngực, hai chân đứng thành hình chữ bát , cười như không cười nhìn nam tử mặt lạnh .

https://thuviensach.vn

Xem kỹ khuôn mặt của Hiên Viên Ngạo kia , bộ dáng quả thật không sai, nhưng là, cho dù bộ dáng tốt xem, dám đắc tội Vũ Văn Tiểu Tam nàng , nàng cũng tuyệt đối không hạ miệng lưu tình!

Hiên Viên Ngạo vẻ mặt âm trầm mở miệng: "Vương phi chính mình từ bên trong kiệu đi ra , cũng rất biết lễ nghi sao?"

"Kia không phải xem Vương gia phu quân vô lễ trước cho nên bổn vương phi mới phu xướng phụ tùy sao? Phụ thân bổn vương phi đã từng dạy bảo bản phi, chưa gả tòng phụ, xuất giá tòng phu, cho nên mặc dù biết Vương gia phu quân làm sai , bổn vương phi cũng không thể không đi ra để mất mặt xấu hổ, để biểu hiện bổn vương phi thật là một nữ tử tốt !" Người nào đó mặt không đỏ khí không thở gấp nói mê sảng.

Mọi nơi tân khách bắt đầu nghị luận nhao nhao. . . . . .

Hiên Viên Ngạo khuôn mặt hiện lên cuống phong , đúng lúc này, trong kiệu màu đỏ kia , mỹ kiều nương có vẻ như không có ngồi yên, từ bên trong kiệu ngã ra ngoài. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam không thú vị nhìn nữ nhân làm ra vẻ kia , mồ hôi, người nào đang ngồi tử tế có thể đột nhiên từ bên trong kiệu ngã ra ngoài ? Có thể đóng thật hơn một chút hay không ?

Lại cứ Vương gia thâm tín không nghi ngờ, lập tức xoay người đỡ nàng, ôn nhu hỏi nói: "Hạ nhi, nàng không sao chứ?"

Nguyệt Vô Hạ vẫn còn không có mở miệng, tiếng nói ai oán của người nào đó đã vang lên: "Vương gia đỡ nàng được , nàng có thể có chuyện gì, dạo này, vẫn lại là thân thể nhu nhược chọc người thích, giống bổn vương phi như vậy cường tráng , cũng chỉ có thể tự lực cánh sinh rồi !"

Dứt lời nhìn mỗ Vương gia tức giận đến sắc mặt xanh mét , ở trong ánh mắt đồng tình của mọi người , nghênh ngang bước vào vương phủ. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đứng lại cho bổn vương !" Đằng sau truyền đến tiếng gầm giận dữ.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3: Hoàng thượng ta nguyện lấy thân báo đáp

"Vương gia, kêu lớn tiếng như vậy làm cái gì? Bổn vương phi nghe được !" Mỗ nữ đứng ở trớc cửa vương phủ , cực kì bất nhã ngoáy ngoáy lỗ tai.

Thái độ không chút để ý suýt nữa làm cho Hiên Viên Ngạo tức điên rồi!

"Ngươi!" Tay của Hiên Viên Ngạo hung hăng chỉ vào nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam nhàm chán ngáp một cái: "Vương gia là muốn khích lệ bản phi làm tốt phu xướng phụ tùy , với lại nữ đức không sai sao? Vương gia, người không cần phải nói , tuy bổn vương phi tính tình khiêm tốn, nhưng là ưu điểm này của bản phi thì mọi người đều biết , Vương gia không cần phải nói ra, nếu không người ta sẽ xấu hổ!"

Mỗ nữ nói xong lại vẫn khó xử cúi đầu, chỉ là khóe mắt chớp lóe lên một tia đắc ý rồi biến mất, hừ, chỉ bằng ngươi cũng dám đấu võ mồm với bản tiểu thư , không biết lượng sức. . . . . .

Hiên Viên Ngạo hung hăng trừng mắt nữ nhân kia ,mới có vài ngày không thấy, răng bén lưỡi nhọn không ít!

Khuôn mặt tuấn dật tức giận đến xanh mét: "Vũ Văn Tiểu Tam, đừng có một tiếng lại một tiếng ‘ bổn vương phi ’ , bổn vương còn không có thừa nhận ngươi là vương phi của bổn vương !"

Lời này nói ra tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc há to mồm, tuy bọn hắn biết Vương gia không phải cam tâm tình nguyện cưới vương phi, nhưng là ở trước mặt công chúng nói ra, cũng quá mức tổn thương người

https://thuviensach.vn

thôi? Không ít người trong óc đều đã xuất hiện hình ảnh tuyệt thế mỹ nhân khóc lã chã , tìm chết . . . . .

Đáng tiếc bọn hắn hiển nhiên xem nhẹ trình độ vô sỉ với lại độ dầy của da mặt của người nào đó , chỉ thấy trong mắt nàng ngân ngấn nước . Một bàn tay ôm bụng mình , biểu tình bi thương ngồi xổm xuống . . . . . .

Trong đầu mọi người đều treo một dấu chấm hỏi to tướng nhìn nàng. . . . . .

Kia miệng anh đào nhỏ mở ra, thanh âm bi thương tuyệt vọng: "Vương gia, nô tì đúng là mang cốt nhục của người a, người như thế nào có thể không nhận nợ đây ?"

A? Mọi người không dám tin nhìn một chút Vương gia mặt lạnh mà bọn hắn kính ngưỡng , Vương gia đây cũng quá quá phận đi? Đều đã làm cho người ta mang thai , cư nhiên trở mặt!

Ngay cả nha hoàn hồi môn của nàng cũng ngu ngơ nhìn nàng, bệnh điên của tiểu thư lại phát tác?

Kia người quần áo đỏ che khăn voan hồng nhạt, ngón tay thon dài cắm sâu vào trong thịt. . . . . .

Một loại biểu tình lạnh như băng trong nháy mắt bị thiêu hủy , khuôn mặt tuấn tú tức giận đến mức đen tuyền : "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi không cần nói lung tung ! Bổn vương khi nào, khi nào cùng ngươi, cùng ngươi. . . . . ." Kia mấy chữ thật sự quá khiếm nhã , khó có thể mở miệng!

Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, cũng không nói chuyện với hắn, tự lo sờ sờ bụng mình , dụng giọng điệu vô cùng đau thương thấp giọng nói: "Bảo Bảo, cha con không cần cô nhi quả mẫu chúng ta, nếu là không có con, mẫu thân có chết cũng không sao, nhưng là mẫu thân thật sự không đành

https://thuviensach.vn

lòng để cho con còn không có sinh ra, liền theo mẫu thân đi. . . . . Con yên tâm, mẫu thân nhất định sẽ cố gắng nuôi dậy con lớn lên !"

Nói xong từ trên bậc cao của vương phủ đi xuống, từng bước một run run rẩy rẩy dọc theo đường đến, đi về đi, đồng thời dựng thẳng lỗ tai đợi người nào đó gầm lên. . . . . .

Tất cả mọi người đồng tình nhìn bóng dáng của nàng , liền ngay cả không ít nam nhân khóe mắt đều đã xuất hiện nước mắt cảm động . Tuy nói trước khi thành thân có phát sinh quan hệ không hợp gia giáo với Vương gia , nhưng là tình thương ấm áp lòng người như vậy , thật sự là làm cho bọn họ cảm động!

Cô nhi quả mẫu? Hiên Viên Ngạo trong mắt dấy lên hừng hực lửa giận!

Hắn đã chết sao? Nếu là hắn nhớ không lầm, cô nhi là chỉ hài tử không có cha , quả phụ là từ dành cho nữ nhân mất đi trượng phu không phải sao ?

Tuy Vũ Văn Tiểu Tam còn không có gả cho hắn, nhưng quả thật là vương phi trên danh nghĩa của hắn , hiện tại nàng ở trước mặt mọi người nguyền rủa hắn đã chết?

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau. . . . . .

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đứng lại cho bổn vương !" Tiếng thét giận dữ từ phía sau truyền đến. . . . . .

Trong đám người một cái bóng dáng thanh sắc núp ở phía sau, trên khuôn mặt tuấn dật cười một cách bỉ ổi , nhỏ giọng nói: "May mắn tới kịp , chẳng thế thì không nhìn thấy trò hay rồi !"

"Đúng vậy! Đúng vậy!" Áo trắng nam tử hưng phấn gật đầu, khóe mắt vẫn còn vương lại nước mắt kích động , tràn ngập sùng bái nhìn Vũ Văn

https://thuviensach.vn

Tiểu Tam, lợi hại! Lợi hại! Bội phục! Bội phục! Có thể làm cho toà băng Hiên Viên Ngạo tức giận thành như vậy , nàng tuyệt đối là người thứ nhất!

Bóng dáng mầu đỏ đi mới được năm thước kia , đưa lưng về phía mọi người lộ ra một nụ cười gian, rồi sau đó thay một biểu tình bi thương quay lại : "Vương gia, chàng là không nỡ ta sao? Ta biết chàng đối ta còn có một phần tình ý ! Biết rõ chuyện này, ta hiện tại có chết cũng mãn nguyện rồi ! Ta còn nhớ rõ, ngày đó, chàng đối ta thề non hẹn biển , mà hiện giờ. . . . . Chàng lại yêu người khác! Vương gia, ta không trách chàng , cũng không trách bất luận kẻ nào, đây là mạng của ta, ta. . . . . Nhận thức rồi ! Chàng yên tâm, ta nhất định sẽ vì chàng đem tiểu thế tử nuôi dưỡng thành người, tương lai, hắn tuyệt đối sẽ không làm cho chàng bẽ mặt !"

Nói xong, cúi đầu, một bàn tay trắng như tuyết che miệng lại, bả vai hơi hơi run rẩy, mọi người nhìn thấy đồng tình không thôi, hận không thể đem tuyệt sắc nữ tử kia kéo vào trong lòng an ủi một phen.

Ngay cả Phong Cuồng Tiêu cùng Mộ Vân Dật cũng kinh ngạc há to mồm, nếu không phải bọn hắn vừa mới thấy một màn ở trước cửa phủ tướng quân kia thì chắc chắn bọn hắn cũng bị hành động này của nàng lừa rồi !

Tiểu Nguyệt ngơ ngác nhìn tiểu thư nhà nàng , không phải đâu, tiểu thư nói là thực hay là giả ? Tiểu thư nhà bọn họ thật sự mang thai rồi hả ?

Vũ Văn Tiểu Tam cúi đầu, sắc mặt đỏ bừng, che miệng suýt nữa cười ra tiếng , hô hô, dám để cho bản tiểu thư không thoải mái , ta liền muốn cho thanh danh của ngươi mất hết!

Khuôn mặt băng sơn của Hiên Viên Ngạo lần này triệt để vỡ tan tành rồi , hắn khi nào thì thề non hẹn biển với nàng ? Nữ nhân chết tiệt này ! Mấy bước xông lên trước hung hăng bóp chặt cổ nàng : "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tốt nhất không cần quá phận!"

https://thuviensach.vn

Thanh danh của hắn hôm nay đều bị tiện nhân này làm cho bại hoại rồi !

Chết tiệt , nói chuyện thì nói, bóp cổ lão nương làm cái gì?

Hô hấp bắt đầu khó khăn , nhưng vẫn lại là bất khuất mở miệng, thanh âm nhu tình giống như nước : " Chàng là tảng đá , thiếp là lau sậy , lau sậy mềm mỏng như tơ quấn lấy tảng đá không thể rời đi. Tuy giờ tảng đá đã thay lòng đổi dạ, nhưng là lau sậy vẫn là trước sau như một yêu tảng đá , Vương gia, chàng muốn giết cứ giết đi, thiếp cả một đời này , có thể chết ở trong tay Vương gia , đã là chết cũng không tiếc! Chỉ là, thương cảm cốt nhục trong bụng Vương gia . . . . . ."

Ánh mắt mang theo ý cười nhìn Hiên Viên Ngạo, người không đáng ta, ta không đáng người ; người nếu phạm ta, ta hướng người vào chỗ chết!

Tất cả mọi người tràn ngập đồng tình nhìn nữ tử mỹ lệ , một người xinh đẹp như vậy , lại là một mảnh thâm tình, Vương gia như thế nào có thể thương tổn người ta như vậy ! Huống chi nàng lại đã mang hài tử của Vương gia a!

Khổ thân Hiên Viên Ngạo, hình tượng của hắn triệt để bị hủy đi! Mọi người thế mới biết, hóa ra nghe nói Vương gia mặt lạnh si tình thích Nguyệt Vô Hạ , còn có một điều kiện tiên quyết là một người bạc tình !

Nhìn nhìn người bị Vương gia nắm chặt trong tay , mọi người vô cùng đồng tình, không ít đại thần đi lên khuyên giải, hỗ trợ đem Hiên Viên Ngạo kéo ra: "Vương gia, hôm nay là ngày vui của người , người xin bớt giận, vương phi nói vậy cũng không phải cố ý đem chuyện này nói ra , Vương gia liền tha thứ vương phi vô tâm sai lầm đi!"

Lập tức có người phụ họa: "Đúng vậy , đúng vậy, kể cả Vương gia không vì vương phi suy nghĩ, cũng nên vi tiểu thế tử trong bụng nàng mà ngẫm lại a, kia đúng là cốt nhục của hoàng gia a!"

https://thuviensach.vn

" Đúng vậy, Vương gia. . . . . ."

. . . . . .

Những lời này nói được cứ như bọn họ biết rõ lắm vậy , Hiên Viên Ngạo nhìn nhìn ánh mắt đang cười của tiện nhân này , sắc mặt xanh mét càng thêm đen tuyền , đúng lúc này, một tiếng hô to bén nhọn vang lên: "Hoàng thượng giá lâm!"

Gì? Hoàng thượng tới? Hoàng thượng, có vẻ như đây là một đối tượng cần phải nịnh bợ cho tốt , nếu có thể thành lập quan hệ , nàng nhất định có thể ở cổ đại quậy cho mưa to bão nổi ! Mỗ nữ bất chấp cổ còn đang ở trong tay người ta , ánh mắt nóng bỏng bắt đầu trông về phía xa. . . . . .

Chỉ chốc lát sau, nghi thức xa hoa đến chỗ, một bóng dáng màu vàng sáng ngồi ở trên Long liễn , toàn thân long bào , tóc đen tung bay, chỉ có một mũ ngọc màu hoàng kim buộc ở trên tóc .

Kia khuôn mặt giống Hiên Viên Ngạo , trên mặt nở một nụ cười làm cho người ta như tẩm gió xuân , chỉ là giữa trán có một cỗ khí phách sắc bén khó nén .

"Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Mọi người cùng quỳ xuống, chỉ riêng người có sắc mặt xanh mét là còn đứng , đang nắm chặt cổ người nào đó , hắn cùng hoàng huynh quan hệ rất tốt , không cần phải lễ cũng không sao cả.

"Bình thân!" Thanh âm tràn đầy khí phách của đế vương vang lên, mọi người cùng hô to: "Tạ bệ hạ!" Rồi sau đó nhao nhao đứng lên, cung kính đứng ở một bên. . . . .

.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc xuống khỏi Long liễn, nhìn một màn này, có chút kinh ngạc nhìn đệ đệ cùng cha cùng mẹ của chính mình , Ngạo không phải là người bình tĩnh sao, hôm nay làm sao mà không biết thể thống như vậy , cau mày mở miệng: "Ngạo, đệ là đang diễn tuồng gì?"

Hiên Viên Ngạo còn không có kịp mở miệng, đã bị mỗ nữ đoạt lấy đề tài, chỉ thấy nàng hai mắt tỏa ra sao, nịnh nọt mở miệng: "Oa a...! Vị đại soái ca anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng , là hoàng đế bệ hạ trong truyền thuyết yêu dân như con , anh minh thần võ sao? Xin thứ cho tiểu nữ tử cổ còn đang ở trong tay người ta , không thể hướng bệ hạ hành lễ, nhưng là người phải tin tưởng ta, việc này không hề ảnh hưởng ta đối bệ hạ cuồng nhiệt sùng bái !"

Ngàn xuyên vạn xuyên vuốt đuôi không xuyên, trước vỗ mông ngựa xong lại nói!

Mỗ nữ dùng ánh mắt nóng rát cùng với lời nói nịnh nọt , để cho Hiên Viên Mặc sau gáy xẹt qua một đường hắc tuyến: "Ngươi là?"

Kỳ thật xem mặt nàng thì đã cảm thấy nàng là muội muội của Vũ Văn Hạo —— Vũ Văn Tiểu Tam, bất quá mấy ngày trước đây, tất cả nữ tử đến tuổi đều phải tới tham gia bữa tiệc chọn phi của hắn , hắn đã thấy quá nàng, nếu hắn nhớ không lầm mà nói, nữ nhân này hắn là ngơ ngác, không hề có gì đáng chú ý , không có như vậy. . . . . Khụ. . . . . Hoạt bát đi?

"Ta a? Khởi bẩm hoàng thượng, tiểu nữ được mọi người gọi là đệ nhất mỹ nhân của Hiên Viên quốc, Vũ Văn Tiểu Tam!"

Lời này vừa ra , biểu tình của tất cả mọi người đều là ngơ ngác, Hiên Viên đế quốc đệ nhất mỹ nữ Vũ Văn Tiểu Tam? Ai bình chọn vậy ? Bọn hắn như thế nào không biết?

Thấy nữ nhân chết tiệt hoàn toàn không coi hắn ra gì , tay Hiên Viên Ngạo hơi hơi nắm chặt, mỗ nữ lập tức cũng cảm giác được không thoải

https://thuviensach.vn

mái. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, ngươi tốt nhất thừa dịp lão nương chưa phát hỏa trước đem móng heo của ngươi lấy ra! Nếu không lão nương liền xoá sạch hài tử của ngươi!" Gầm lên giận dữ, cùng với biểu tình vừa mới buồn bã kia giống như hai người. Đặc biệt sao lấy lòng hoàng đế so với báo thù trọng yếu hơn, nàng hiện tại cũng không rảnh phản ứng con heo Hiên Viên Ngạo này !

Hiên Viên Mặc khóe miệng ẩn ẩn co rúm, vốn là sợ muội muội của huynh đệ tốt Vũ Văn Hạo bị Ngạo khi dễ, hắn mới đến áp trận, không nghĩ tới vừa tới liền thấy thân ái đệ đệ của chính mình nắm chặt cổ người ta , vừa mới chuẩn bị giải cứu nàng một phen, nhưng là nữ nhân này là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ điên rồi sao?

Nàng vốn là đối với chính mình nói vài câu không hiểu , lại vẫn vô sỉ nói nàng là đệ nhất mỹ nữ, hiện tại lại đối với Ngạo gầm lên, hắn cảm thấy nàng giống như "Người đàn bà chanh chua" mấy chữ này cũng không có thể hình dung tình hình hiện giờ của nữ nhân này !

Sờ sờ cái mũi, có chút hối hận chính mình nhiều chuyện chạy tới rồi. Bất quá xoá sạch hài tử là ý tứ gì?

Nhìn tiếp xem đệ đệ luôn lạnh như băng không bao giờ thay đổi bỗng nhiên nổi giận của chính mình , đột nhiên đối có thể làm hắn biến thành như vậy, hắn đối với Vũ Văn Tiểu Tam tràn ngập kính nể!

Hiên Viên Ngạo nghe xong lời của nàng, khuôn mặt lạnh lẽo nhiễm lên dày đặc lệ khí: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi muốn chết!"

Nói xong gia tăng lực đạo trên tay , hắn Hiên Viên Ngạo đời này liền không bị người nói xấu quá như vậy , nói xấu thì thôi , lại vẫn nhục mạ hắn ! Móng heo? Này tiện nữ nhân thật sự là ăn gan hùm mật gấu! Hắn hôm nay không làm thịt nàng không thể!

https://thuviensach.vn

Trên cổ tay càng buộc chặt, Vũ Văn Tiểu Tam dần dần cảm thấy sự khó thở, hai tay bắt lấy tay của hắn nghĩ muốn kéo xuống đi, miệng vẫn còn đang chửi rủa nói rằng: "Hiên Viên Ngạo, lão nương có chết thành quỷ cũng sẽ không buông tha ngươi!"

Nàng trăm phần trăm xác định, liền hướng địa vị của Vũ Văn Cảnh Thiên , Hiên Viên Ngạo nếu là thật sự muốn giết nàng, Hiên Viên Mặc cũng sẽ ngăn lại!

Tiểu Nguyệt lo lắng nhìn, cũng không dám đi ra giải cứu tiểu thư nhà nàng , ai nha, tiểu thư, người quá xúc động , Vương gia là chúng ta đánh thắng được à? Tiểu Nguyệt gấp đến độ xoay quanh, cũng không biết bây giờ nên làm cái gì mới tốt. . . . . .

Quả nhiên Hiên Viên Mặc xem tình huống không đúng, lập tức ra mặt điều đình: " Được rồi Ngạo, không cho nàng mặt mũi, cũng cần phải cho Vũ Văn tướng quân vài phần mặt mũi, hơn nữa, tốt xấu nàng cũng là vương phi mà trẫm tứ hôn cho đệ ."

Tuy là đoán đúng , nhưng mỗ nữ vẫn lại làm như có vẻ cảm động nhìn một chút Hiên Viên Mặc. . . . . Hoàng đế bộ dáng không sai, bộ dáng cười tít mắt , cũng không giống khuôn mặt như người chết làm ảnh hưởng người muốn ăn của Hiên Viên Ngạo , nếu là mình gả cho hắn thì tốt rồi! Chợt hai mắt đảo một vòng , nghĩ đến một cái chủ ý có thể làm tức điên Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Hiên Viên Mặc không nói cái này còn tốt , vừa nói cái này Hiên Viên Ngạo cơn tức lại bốc cao hơn lửa , đại ca vì một người huynh đệ kết nghĩa mà đem hắn bán, tới cùng người nào mới đúng là đệ đệ ruột thịt của hắn a!

Quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn Hiên Viên Mặc một cái, lấy tay về, quả thật, Vũ Văn tướng quân chiến công hiển hách, là đại công thần của

https://thuviensach.vn

Hiên Viên đế quốc , hắn không thể cứ như vậy giết con gái của hắn , nếu không làm cho công thần thất vọng đau khổ.

Vừa mới hắn quả thật bị tiện nhân này làm cho tức giận đến mức quá kích thích , mất đi sự bình tĩnh trong ngày thường !

Mỗ nữ ôm lấy cổ mất mà được lại , nổi giận đùng đùng nhìn một chút nha hoàn hồi môn Tiểu Nguyệt của chính mình . Tuy dự đoán được mình không có việc gì, nhưng là thấy Tiểu Nguyệt người nầy chỉ lo thân mình, nàng rất khó không tức giận, nàng đúng là coi nha đầu kia như bằng hữu có được hay không!

Tiểu Nguyệt co rúm lại một phen, lui về sau vài bước, tiểu thư, Vương gia cực kỳ khủng bố có được hay không, nô tỳ lấy ở đâu ra lá gan a!

Nhìn nhìn nha đầu chết tiệt không tốt kia xong , quay sang, nghĩ nghĩ chủ ý vừa rồi trong đầu , lập tức vẻ mặt cảm động nhìn Hiên Viên Mặc. . . . . .

Kia ** ánh mắt làm Hiên Viên Mặc thấy da đầu run lên. . . . . .

Tiếp theo, mọi người liền thấy một bóng dáng hỏa hồng , đối với bóng dáng màu vàng sáng bóng kia sáp lại , thân thể mỗ nữ đã treo ở trên người Hiên Viên Mặc : "Cám ơn ân cứu mạng ! Hoàng thượng, người thật sự là người tốt, rất rất là tốt ! Vốn cho rằng báo đáp ân tình cứu mạng của người , tiểu nữ nguyện ý lấy thân báo đáp! Người liền thu ta đi? Ta không có yêu cầu khác, chỉ cần làm hoàng hậu liền thỏa mãn rồi !"

Hí. . . . . Các đại thần hít vào một miệng lãnh khí, cái này tam vương phi tương lai điên rồi sao?

Hiên Viên Ngạo quả đấm buộc chặt, tiện nhân này , dám ở trong lễ cưới ở trước mặt hoàng huynh hắn nói yêu thương nhung nhớ, còn nói muốn lấy thân báo đáp , đem hắn mặt mũi để ở nơi đâu?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam khóe mắt quét đến khuôn mặt âm trầm của người nào đó , khóe môi gợi lên mãn ý cười, bản tiểu thư nhiều năm đạo hạnh, không làm tức chết ngươi ta liền sống uổng phí rồi !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4: Chọn dưa chuột

Sau khi nàng nhào lên , thân thể Hiên Viên Mặc rõ ràng cứng ngắc , đồng thời, tâm cũng hung hăng bị va chạm một phen. Nàng ôm mình cảm giác cực kỳ kỳ lạ, không giống như cảm giác khi hắn ôm đám phi tử .

Mùi thơm ngát trên thân thể của nữ tử bay vào mũi , chợt , hắn có một loại kích thích muốn ôm nàng , nhưng là. . . . . .

Bên tai truyền đến tiếng nói chuyện như ma quỷ của nàng , nhất điều hắc tuyến xuất hiện, một tiếng nổ vang dẫn hắn trở về hiện thực. Đồng thời hắn cũng thâm sâu vì nữ nhân nói chuyện không đâu này mà chảy mồ hôi !

Ngày đó, hắn xuất phát suy tính vì chính trị muốn phong nàng làm phi , nàng lại quỳ nói nàng phải gả cho Ngạo. Vốn hắn đối với bộ dạng không thú vị của nàng cũng không có nhiều hứng thú lắm , chỉ là xem tại mặt mũi của tướng quân mới quyết định cho nàng vị trí Quý phi, cho nên nàng nói muốn gả cho Ngạo, hắn liền làm thuận nước giong thuyền.

Hôm nay nữ nhân này lại bám vào người hắn yêu cầu lấy thân báo đáp! Làm cái quỷ gì không biết ! Tuy trong lòng hắn vừa mới có phần hối hận vì tứ hôn cho bọn họ , nhưng là ngẫm lại nàng vừa mới giống như người đàn bà chanh chua , vẫn lại cảm thấy được chính mình tiêu thụ không nổi!

Tâm tư ngàn xoay trăm đảo , mỗ nữ trong lòng người nào đó bị người từ phía sau nhấc lên, xách ra khỏi lòng hắn, tiếp theo nghe thấy mỗ Vương gia một tiếng hét to: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi không cần được một tấc lại muốn tiến một thước!"

https://thuviensach.vn

Người nào đó bị xách trong không trung , cố gắng quay đầu, đem áo của mình kéo trở về, nhưng là rõ ràng khí lực không đủ, đen mặt một tiếng gầm lên: "Hiên Viên Ngạo, ngươi tốt nhất nhanh đem cô nãi nãi để xuống!

"

"Bổn vương không để thì ngươi phải làm thế nào đây?" Hiên Viên Ngạo vậy mà cũng nổi lên tính tình như tiểu hài tử .

"Ngươi đặc biệt sao, có biết là xách ta như vậy , ta thật mất mặt không ?" Mỗ nữ lớn tiếng quát . Tuy nàng có một nửa là vì muốn chọc tức hắn, nhưng là còn có một nửa là vì tìm đường ra a. Hiên Viên Ngạo chết tiệt vậy mà để cho nàng ở trước mặt soái ca bị xách lên !

Nàng cũng là vì hắn suy nghĩ có được hay không, nàng nếu là gả cho hoàng đế, thì Vương gia chó chết không phải có thể cùng người trong lòng hắn cùng nhau sống hạnh phúc sao?

Đúng lúc này, Mộ Vân Dật cùng với Phong Cuồng Tiêu hai người trên mặt mang theo nụ cười sáng lạn đáng đánh đòn , đạp ra ngoài: "Ai nha, Ngạo, tốt xấu vị tiểu thư mỹ lệ này cũng là vương phi tương lai của ngươi , không cần khi dễ nàng , vương phi của ngươi mất mặt thì ngươi cũng thật mất mặt !"

Nghe giọng nói đáng đánh đòn của Phong Cuồng Tiêu , mỗ Vương gia hàn mâu chớp lóe, chỉ cần mấy cái gia hỏa này xuất hiện, tuyệt đối không có chuyện tốt, quay đầu liền thấy hắn và Mộ Vân Dật tươi cười vui sướng khi người gặp họa .Hai tên gia hỏa này nhất định đã sớm biết!

Mỗ nữ tìm thanh âm xem qua đi, mẹ ơi, lại là hai đại soái ca ! Vốn cảm thấy được Hiên Viên Ngạo bộ dáng cũng không tệ lắm, hiện tại phát hiện ở cổ đại nơi nơi đều là bộ dáng không sai !

https://thuviensach.vn

Nàng hiện tại thâm sâu cho rằng vừa mới ở trước nhà mình, quyết định gả cho người nầy, sau đó hung hăng trả thù hắn thật sự là quá không lý trí rồi ! Làm sao có thể vì muốn trả thù riêng, mà nhẫn tâm hủy đi hạnh phúc cả đời của nàng?

Quay đầu, nhìn nhìn Hiên Viên Mặc biểu tình phức tạp : "Hoàng thượng, đối thần nữ đề nghị, người suy xét như thế nào?"

Mỗ hoàng đế xấu hổ ho khan một tiếng, không đáp lời, có một loại kích thích muốn rời đi . . . . . .

Tiếp theo lại nghe người nọ nói: "Hoàng thượng, người không nghĩ muốn cưới ta cũng được, nhưng là. . . . . Thần nữ hối hận , thần nữ thật lòng hối hận , thần nữ có thể không lấy con heo Hiên Viên Ngạo này có được không ? Gả cho hắn, hắn, còn có ngươi cũng được a!" Nói xong ngón tay ngọc chỉ chỉ Phong Cuồng Tiêu, Mộ Vân Dật cùng Hiên Viên mực.

Ba nam nhân não đại treo đầy hắc tuyến, lập gia đình mà cũng có thể tùy tiện như vậy sao? Nàng tưởng rằng đang chọn dưa chuột ở chợ sao , người nào đều có thể được thông qua?

Hiên Viên Ngạo khuôn mặt vốn là đen tuyền bây giờ lại càng thêm âm trầm đáng sợ, chết tiệt tiện nhân này , chỉ bằng nàng, cư nhiên nghĩ muốn lui hôn với hắn ! Lại vẫn mắng hắn là heo! Thực coi hắn là đồ trang trí sao!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đời này nhất định chỉ có thể là vương phi của Hiên Viên Ngạo ta ! Nghĩ muốn lui hôn với bổn vương , không có cửa đâu!" Hắn nghĩ muốn biểu đạt ý tứ là để cho người nào đó tuyệt đi tâm tư buồn cười này , muốn từ hôn cũng là hắn Hiên Viên Ngạo lui, khi nào đến phiên nàng!

Nhưng là hắn nói xong , mọi người đều là một bộ biểu tình bừng tỉnh đại ngộ nhìn hắn, nha. . . . . Hóa ra là Vương gia vợ chồng son cáu kỉnh a, xem, Vương gia thật là thích vương phi của hắn a, đều đã nói như vậy lại

https://thuviensach.vn

có ham muốn chiếm hữu a! Vũ Văn tiểu thư nhất định chỉ có thể làm vương phi của hắn. . . . . Chậc chậc. . . . . .

Hiên Viên Mặc , Phong Cuồng Tiêu, Mộ Vân Dật này ba người đều hiểu biết Hiên Viên Ngạo , đều đã kìm nén cười, đồng tình nhìn hắn, Ngạo lần này là thật bị tức điên rồi, nói chuyện đều cũng nói được. . . . . Khụ khụ. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ruột gan đều đã hối hận rồi ! Hắn xưa nay bình tĩnh đạm mạc, hôm nay lại bị tiện nữ nhân này làm cho tức giận đến gần như thần trí mơ hồ, nói chuyện cũng nói được không rõ ràng , nhìn biểu tình kia thì ra là thế của mọi người , hắn có một loại cảm giác giá lạnh giữa tháng sáu !

"Vương gia, người ta biết chàng cực kỳ yêu ta, nhưng là không cần nói trắng ra như vậy đi ? Nhiều người ở đây như vậy ! Ngươi làm cho người ta xấu hổ!" Mỗ nữ nói xong giống như khó xử cúi đầu, bộ dạng nhu thuận kia thiếu chút nữa để cho Hiên Viên Ngạo thổ ra!

Tức chết ngươi, ta tức chết ngươi!

"Bổn vương yêu ngươi?" Hiên Viên Ngạo không dám tin trừng mắt nữ nhân không biết xấu hổ này, nghiến răng nghiến lợi mở miệng, "Ngươi có biết hiện tại bổn vương có bao nhiêu muốn giết ngươi không?"

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng ngắm hắn liếc mắt một cái, mím mím môi, vẻ mặt bi thương nhìn Hiên Viên Mặc : "Hoàng thượng, người nghe thấy được sao? Hắn nói hắn muốn giết ta, người luôn luôn yêu dân như con, nhất định không đành lòng nhìn con dân của ngươì , cũng là ta, bị chịu khổ chà đạp cùng với sát hại đi?"

Không thể không nói nàng đối Hiên Viên Mặc vẫn lại là có hảo cảm , bộ dáng không sai, là loại hình mà nàng thích .

https://thuviensach.vn

Lời này nói ra để cho Phong Cuồng Tiêu cùng Mộ Vân Dật đều đồng tình nhìn Hiên Viên Ngạo, có nghe thấy không, gả cho ngươi là bị chà đạp cùng sát hại! Lập tức hai người cùng ngẩng đầu nhìn trời, kỳ thật chúng ta không nghĩ muốn cười, thật sự!

Hiên Viên Ngạo vốn là tức giận đến nỗi lồng ngực kịch liệt lên xuống, lại vẫn thấy biểu tình vui sướng khi người gặp họa của hai tên gia hỏa kia , không có quá nhiều băn khoăn, nhất quyết nổi giận đùng đùng cầm nữ nhân trong tay vứt ra ngoài, ngã chết thôi, mắt không thấy tâm không phiền!

"A. . . . . Cứu mạng a!" Mỗ nữ phát xuất kinh hoảng kêu thảm thiết, báo thù về báo thù, trước mà mất mạng nhỏ cũng không có lời! Hiên Viên Mặc , ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng a!

Quả nhiên, Hiên Viên Mặc lập tức ra tay , một cái khinh công rất nhanh phóng qua đi, đem người bay đến không trung kéo lại, tuấn mi hơi nhíu, có chút trách cứ nói: "Ngạo, đệ hơi quá đáng!"

Hiên Viên Ngạo biểu tình vô cùng lạnh lẽo, chẳng hề để ý quay đầu đi, tiện nhân, nên ngã chết mới tốt!

Mỗ nữ nào đó bị giải cứu trở về , có vẻ như kinh hoảng muốn chết, giống như bạch tuộc ôm chặt Hiên Viên Mặc , ôm chặt cứng , ha ha, ôm soái ca cảm giác thật tốt, có tiện nghi không chiếm là dở hơi ! Vì gia tăng tính chân thật chính mình bị kinh hoảng , miệng lớn tiếng kinh hô: "Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết!"

Mọi người thấy bộ dạng của nàng , có chút không nói gì quay đầu đi, đồng thời vì hoàng đế bọn họ đang bị ôm mà đồng tình rơi lệ. . . . . .

Mà Hiên Viên Mặc đã có chút sợ sệt, không rõ nàng ôm chính mình khi đó rung động từ đâu mà đến, lo lắng chỉnh sửa một phen suy nghĩ, đem nàng từ trong lồng ngực mình kéo ra:" Được rồi, giờ lành đã đến, các ngươi

https://thuviensach.vn

vào bái đường đi" , trẫm đột nhiên nhớ tới hoàng cung còn có chút chuyện, đi trước rồi."

Nói xong nghe mọi người cùng hô to: "Cung tiễn bệ hạ" , cùng ánh mắt thâm tình khẩn thiết của mỗ nữ , có chút hốt hoảng chạy đi , ngồi trên Long liễn, não đại khôi phục thanh tỉnh , đối với cảm xúc vừa rồi của chính mình có chút không nói gì, này nhất định là ảo giác! Hắn tự nhận là chính mình thưởng thức rất tốt , làm sao có thể đối người đàn bà chanh chua có hứng thú!

Không đúng , cái kia nữ nhân không phải người đàn bà chanh chua, căn bản chính là cái người đàn bà đanh đá!

Đế vương rời đi , Vũ Văn Tiểu Tam lưu luyến nhìn phương hướng Long liễn rời đi , ài, soái ca a soái ca, vẫn lại là ôn nhu soái ca, đáng tiếc rồi. . . . . Quay đầu lại nhìn xem mỗ Vương gia mặt lạnh như băng, trong mắt lại vẫn tràn ngập chán ghét đối nàng . So sánh làm gì a , để cho nàng ruột đều đã hối hận , kích thích là ma quỷ a!

"Vương gia, chúng ta thương lượng một phen, hôn sự từ bỏ như thế nào?"

Hiên Viên Ngạo dương lên cười lạnh, một bàn tay nắm cằm của nàng , tiến đến bên tai nàng: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đừng có chơi trò lạt mềm buộc chặt với bổn vương ! Ngươi không phải nằm mộng cũng muốn gả cho bổn vương sao? Bổn vương như ngươi mong muốn, cưới ngươi, sau đó hung hăng hành hạ ngươi, cho ngươi sống không bằng chết!"

Vị trí vương phi của hắn , là lưu cho vợ tương lai. . . . . tuy bây giờ còn không có gặp được, nhưng hắn lại tin tưởng vững chắc người kia nhất định sẽ xuất hiện, bởi vì trực giác từ trước đến nay của hắn cực kỳ chuẩn!

Cho nên, liền ngay cả Nguyệt Vô Hạ , hắn ngay từ đầu cũng chỉ đáp ứng hoàng huynh nạp làm trắc phi, nhưng là tiện nhân này lại xông ra, hoàng

https://thuviensach.vn

huynh vì Vũ Văn Hạo, để cho nàng làm chính thất!

Nếu là trước, nàng nói không lấy chồng , hắn tất nhiên như nàng mong muốn. Đúng là hôm nay tiện nhân này nói xấu, nhục mạ hắn còn muốn toàn thân mà lui? Nằm mơ!

Nàng lạt mềm buộc chặt? Còn muốn để cho nàng sống không bằng chết?

Vũ Văn Tiểu Tam cũng cười lạnh một tiếng, lộ ra một cái thị huyết tươi cười: "Vậy Vương gia sẽ không cần hối hận."

"Vậy thì để cho chúng ta nhìn xem, tới cùng là ai hối hận!" Nam nhân môi mỏng gợi lên ý cười tàn nhẫn , lạnh lẽo đôi mắt điểm điểm hàn quang.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Bổn vương phi muốn đi nhà cầu

"Vương gia, giờ lành đã đến , vẫn là khẩn trương bái đường đi!" Lập tức có người đi ra nhắc nhở.

Hiên Viên Ngạo thu hồi tay đang nắm cằm Vũ Văn Tiểu Tam , trở lại bên người Nguyệt Vô Hạ , cầm tay nữ tử nói : " Hạ nhi, chúng ta bái đường."

Nữ tử áo hồng gật gật đầu, khăn voan bay lên nhìn thấy kiều nhan xấu hổ đến đỏ bừng, cùng với Hiên Viên Ngạo hướng đại môn vương phủ đi đến, chuẩn bị đi bái đường, lại đem chánh phi Vũ Văn Tiểu Tam ném ở một bên, tất cả tân khách ở cửa đưa mắt nhìn nhau, này. . . . . .

Mỗ nữ hai tay ôm ngực lạnh lùng nhìn hai người này, nếu để cho trắc phi vào cửa trước , nàng Vũ Văn Tiểu Tam sẽ bị nhạo báng, vào vương phủ, nói vậy địa vị cũng không đáng nói, hai mắt lấp lánh. . . . . .

"Ai ôi. . . . . Bổn vương phi muốn đi nhà cầu, không nhịn được rồi !" Nói xong giống như một trận gió chạy qua đại môn vương phủ , lại đụng vào người trắc phi làm cho nàng ngã lên trên người Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Hiên Viên Ngạo vì đỡ Nguyệt Vô Hạ, trơ mắt nhìn tiện nhân kia trước chạy vào vương phủ. . . . . .

Mọi người nghe tam vương phi tương lai một câu muốn đi nhà cầu, không hẹn mà khóe miệng cùng giật giật, nữ tử Hiên Viên đế quốc bọn hắn khi nào như vậy. . . . . Khụ khụ. . . . . Như vậy thô tục?

https://thuviensach.vn

Mà Phong Cuồng Tiêu cùng Mộ Vân Dật tâm tính vốn là xem kịch vui , biến thành tuyệt đối đồng tình. Vũ Văn Tiểu Tam người này không đơn giản a!

Nguyệt Vô Hạ sắc mặt dưới khăn voan cực kỳ khó coi, gắt gao cắn môi dưới, chỉ thiếu chút nữa, nàng sẽ là nữ nhân thứ nhất bước vào vương phủ , đến lúc đó, ngay cả Vũ Văn Tiểu Tam là chính thất, thì người trong vương phủ cũng sẽ coi nàng như nữ chủ nhân chân chính , nhưng là! Còn kém một bước!

Hạ nhân lập tức theo vương phi giới thiệu : "Vương phi, nhà cầu của vương phủ ở đây. . . . . ."

Nào biết mỗ nữ sau khi bước vào cửa , cũng không nhìn hắn cái nào: "Bổn vương phi hiện tại lại không nghĩ muốn đi nhà cầu rồi !"

Sau khi nói xong quay đầu, tươi cười đầy mặt nhìn tổng quản: " Phòng ngủ của bổn vương phi ở nơi nào?"

"Phòng của người ở đây. . . . . Nhưng là vương phi, người còn không có cùng Vương gia bái đường a!"

"Bổn vương không cùng tiện nhân bái đường!"

"Bổn vương phi không cùng heo bái đường!"

Hai người đồng thời mở miệng, rồi sau đó đều căm tức nhìn đối phương, những người khác sau gáy đều đã treo lên một đường hắc tuyến. . . . . .

Đỉnh đầu Hiên Viên Ngạo một mảng mây đen nhìn tiện nhân, nếu không phải nhiều khách khứa đến đây như vậy , hắn không làm thịt nàng không thể!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam không sao cả nhìn hắn, không bái đường, nàng liền có đầy đủ lý do ra ngoài cua trai , nàng mới không có ngu mà bái đường cùng con heo này !

"Vương gia, người thật sự là có suy nghĩ giống bổn vương phi ! Vì an toàn của tiểu thế tử , bổn vương phi liền không tham dự bái đường , Vương gia tự tiện đi!" Lời nói nghiễm nhiên cứ như thật.

Hiên Viên Ngạo căm tức nhìn nàng, thời điểm nào mà tiện nhân này vẫn còn không quên nói xấu hắn! Tiểu thế tử? Hắn có suy nghĩ giống nàng ? Không đợi hắn phát tác, Vũ Văn Tiểu Tam đã nghênh ngang mà đi. . . . . .

Hiên Viên Ngạo tức đến nỗi nghiến răng nghiến lợi, cầm trong tay lụa đỏ ném đi, nổi giận đùng đùng đi thư phòng, tức chết hắn rồi !

Này vừa chạy, lại đem Nguyệt Vô Hạ một người để tại cửa!

Này. . . . . .

"Vương gia, chuyện bái đường . . . . . ."

"Bổn vương không tâm tình!" Rất xa truyền đến tiếng nói lạnh lẽo mang theo sát khí , hạ nhân không dám lại mở miệng.

Một hồi tiệc cưới, liền ngay cả việc tất yếu như bái đường đều đã hủy bỏ , các tân khách nhìn nhau , đều nhao nhao cáo từ. . . . . .

"Tiểu thư!" Thị Kỳ đỡ Nguyệt Vô Hạ

Nguyệt Vô Hạ cáu giận đem khăn voan hồng nhạt kéo xuống , khuôn mặt thuần khiết như tinh linh tức giận đến xanh mét, trong mắt lóe lên một tia âm độc . . . . . .

Thị Kỳ cắn môi dưới nhìn tay mình, chỉ thấy Nguyệt Vô Hạ cầm lấy tay nàng, móng tay thật dài đâm vào trong thịt nàng, đau đến mức nàng nghĩ

https://thuviensach.vn

muốn thét chói tai, nhưng lại không dám mở miệng, kinh nghiệm nói cho nàng, nếu là kêu đau ra tiếng lại có càng có kết cục bi thảm !

Nguyệt Vô Hạ nháy mắt, cười đến ôn nhu, giọng nói nhu nhược làm cho người ta muốn bảo hộ vang lên: "Thị Kỳ, ta không sao."

Ngươi cấu tay của ta ngươi đương nhiên không có việc gì! Nhưng nàng vẫn lại là khẩn trương mở miệng: "Trắc vương phi, chúng ta vẫn lại là vào đi thôi."

"Ngươi nói cái gì?" Ánh mắt tàn nhẫn nhìn nàng.

Thị Kỳ run lên: "Vương phi!"

Mãn ý gật đầu, bước vào vương phủ, Ngạo ca ca chỉ là của một mình nàng , chỉ có thể là của nàng , đến như Vũ Văn Tiểu Tam, vốn là dư thừa , người dư thừa nên đi tìm chết mới đúng! Chỉ có nàng Nguyệt Vô Hạ mới thích hợp làm nữ chủ nhân của vương phủ !

Nàng Nguyệt Vô Hạ tuyệt đối sẽ không quên hôm nay, là do tiện nhân kia làm cho Ngạo ca ca tức giận không chịu cùng nàng bái đường! Chuyện vô cùng nhục nhã này , nàng nhất định hoàn trả gấp trăm lần !

Chỉ là Nguyệt Vô Hạ không biết cứ tưởng rằng mọi người đi sạch , nhưng phía sau nàng còn có hai người không đi!

Sau lưng nàng Phong Cuồng Tiêu cùng Mộ Vân Dật liếc nhau, xem ra trắc vương phi này của Ngạo cũng không phải nhu nhược như bọn hắn tưởng tượng , đột nhiên bọn hắn có chút lo lắng cho nữ tử hung hãn kia. . . . . .

Về sau lắc lắc đầu, nữ tử khủng bố như vậy , còn có người nào có thể khi dễ đến nàng, nếu có thật sự là truyện cười hay nhất của năm nay !

https://thuviensach.vn

Xem xét thấy không còn trò hay để nhìn, hai người liếc nhau không thú vị bước đi , diễn trò không thấy đầy đủ a! Có rảnh liền đến tam vương phủ chơi , khẳng định có rất nhiều thứ hay. . . . . .

"Hoàng thúc." Hiên Viên Ngạo vào thư phòng liền thấy người quần áo trắng , hôm nay là ngày đại hỉ, có vẻ như dám mặc như vậy , còn ở trong thư phòng của hắn , cũng chỉ có vị hoàng thúc kia của hắn rồi !

Người áo trắng quay đầu, gương mặt xinh đẹp so với nữ tử phải hơn ba phần, khóe mắt có một nốt ruồi màu đỏ càng làm cho khuôn mặt xinh đẹp thêm câu hồn đoạt phách, đôi môi như cánh hoa đào làm cho người ta say, dáng người thướt tha làm cho người ta mơ màng, một đôi mắt hoa đào tà mị cười như không cười nhìn hắn: "Ngạo, ngươi hôm nay quá xúc động rồi !"

Áo trắng xuất trần , mặc ở trên người này lại có vẻ mị hoặc vô cùng, so với hồng y càng có thể hiển lên sự tao nhã.

Khuôn mặt băng sơn của nam tử biểu tình lặng thinh: "Hoàng thúc, tiện nhân kia thật sự là. . . . . ."

"Ngươi khi nào trở nên không có đúng mực như vậy !" Ý cười tà mị trong mắt chợt tắt, mở miệng trách cứ.

Hiên Viên Ngạo im lặng một lúc , khuôn mặt lạnh lùng hiện lên ảo não, hôm nay thật sự là bị tiện nhân kia làm cho tức điên rồi !

Nhìn hoàng thúc chỉ lớn hơn so chính mình ba tuổi , có chút áy náy mở miệng: "Hoàng thúc, chuyện này ta sẽ xử lý tốt !"

Chuyện này làm đều là vì Thừa tướng , mà Vũ Văn Tiểu Tam lại lầm lỡ xông vào, hi vọng không cần rối loạn kế hoạch của bọn hắn!

https://thuviensach.vn

"Chỉ mong! Mấy chục năm mưu đồ, ngàn lần không thể xảy ra sai lầm gì!" Hiên Viên vô Thương mi nhẹ nhàng vặn lên, nhìn hoàng chất băng sơn của hắn nói.

"Uh`m, hoàng thúc yên tâm!" Hiên Viên Ngạo gật gật đầu.

Áo trắng nam tử nhẹ nhàng mở miệng: "Bồi hoàng thúc đánh một ván cờ được chứ ?"

Khuôn mặt lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo nhiễm lên một chút xấu hổ: "Hoàng thúc, Ngạo thật sự biết rõ, người không cần trêu ta rồi !"

Chơi cờ tối kị thấp thỏm nóng nảy, hoàng thúc nào có muốn cùng hắn chơi cờ, chính là vì nhắc nhở hắn phải khống chế nỗi lòng.

Hiên Viên Vô Thương lộ ra một cái lúm đồng tiền xinh đẹp , vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Ủy khuất ngươi rồi."

"Hoàng gia, vốn là không có hôn nhân đơn thuần ." Thanh âm lạnh lùng nhiễm lên một chút tự giễu.

"Đây cũng là bi ai của hoàng tộc . . . . . ." Tươi cười xinh đẹp nhiễm lên một chút cảm xúc phức tạp .

Hiên Viên Ngạo quay đầu: "Hoàng thúc, người sẽ vẫn giúp chúng ta phải không?"

Hiên Viên Vô Thương cười nhìn hắn: "Không giúp các ngươi có biện pháp nào, ai bảo hoàng thúc xui xẻo a, không tồi Mặc tiểu tử kia không phải muốn ta đón dâu, không phải vậy. . . . . ."

Khuôn mặt lạnh lùng hơi hơi giật giật: "Đại ca làm sao có thể không hiểu hoàng thúc, nói vậy người đã sớm chạy trốn không thấy người rồi !"

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . . . . Hoàng thúc già rồi , chuyện đón dâu chuyện vẫn lại là giao cho người trẻ tuổi các ngươi làm đi!" Nói xong không đợi Hiên Viên Ngạo nói gì hạ bước rời đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Sao ngươi không vào hầm cầu mà ở

Hiên Viên Vô Thương mới vừa đi không bao lâu, hạ nhân liền vội vàng báo lại: "Vương gia, không xong rồi !"

"Nói!"

"Vương phi và trắc vương phi gây gổ rồi !"

Mỗ Vương gia nhắm mắt lại, hít vào, hơi thở, cố gắng bình ổn lửa giận trong lòng, nhất định lại là Vũ Văn Tiểu Tam gây sự rồi , nhớ tới hoàng thúc vừa mới nói, hít sâu mấy hơi , bước ra thư phòng. . . . . .

Rất xa liền thấy người nào đó toàn thân hồng y , trông giống người đàn bà chanh chua, miệng không biết đang nói cái gì, mà một cái bóng dáng hồng nhạt kia bị người áp bách lạnh run, vẫn lui về sau. . . . . .

"Vũ Văn Tiểu Tam!" Gầm lên giận dữ! Vừa mới làm hắn tức giận , hiện tại lại khi dễ người khác, thật sự là hơi quá đáng!

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu, nhìn nhìn Vương gia đang xanh mặt kia , chẳng hề để ý quay mặt đi , nghiêng tựa vào trước cửa. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ vừa nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, kia hai mắt đẫm lệ , ủy khuất mở miệng: "Vương gia. . . . . ."

Thanh âm nhu nhược bất lực, làm người thương tiếc.

Hiên Viên Ngạo xem bộ dáng đang thương tội nghiệp của nàng , lại xem xét Vũ Văn Tiểu Tam thái độ không chút để ý kia , chỉ cần so sánh cũng

https://thuviensach.vn

biết là ai khi dễ ai rồi !

"Ai có thể nói cho bổn vương, tới cùng là chuyện gì xảy ra?" Trên khuôn mặt lạnh lùng tràn đầy lệ khí.

Ma ma mở miệng: "Vương gia, trắc vương phi nghĩ muốn ở gian phòng này , nhưng là vương phi cũng muốn ở, cho nên. . . . . ."

Vương gia thích chính là trắc vương phi, chuyện này mọi người đã sớm biết, cho nên giúp trắc vương phi nói chuyện, luôn luôn không sai !

Vũ Văn Tiểu Tam nhàm chán ngáp một cái, rõ ràng lần này người không phải phía bên nàng rồi!

Trên thực tế là nàng cảm thấy gian phòng này thật sự xa hoa, suy đoán bên trong có rất nhiều vàng bạc châu báu , cho nên mới đòi vào ở , Nguyệt Vô Hạ thấy nàng chọn gian phòng này mới chạy tới cướp đoạt. Hiện tại thấy có người đi mời Hiên Viên Ngạo tới liền bắt đầu giả vờ thương cảm. Nàng tự nhiên biết Nguyệt Vô Hạ đang diễn trò, chỉ là chẳng muốn vạch trần, nàng đối Hiên Viên Ngạo lại không có hứng thú, tùy tiện hắn thấy nàng thế nào ,đều không sao cả.

Nhưng đáng nhắc tới chính là hạ nhân kia vậy mà đem sai đều đã đổ lên trên thân thể nàng, biểu đạt ý tứ là Nguyệt Vô Hạ là chọn gian phòng này , là nàng muốn cướp, hừ. . . . . .

Này đây vì Vũ Văn Tiểu Tam nàng thật tốt khi dễ, hay vẫn thật sự là không có mỹ mạo? Dám đắc tội ta, phải chuẩn bị trả giá thật nhiều!

"Việc nhỏ ấy mà cũng cần phải tới phiền bổn vương! Vương phủ nhiều phòng như vậy , các ngươi chẳng lẽ không có thể chọn cái khác!" Hiên Viên Ngạo đôi mắt lạnh lẽo quét người trông đáng thương tội nghiệp còn có vẻ mặt không chút để ý của người nào đó.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam cực kì nghênh ngang mở miệng: "Bổn vương phi liền muốn ở phòng này! Ta mới đúng chính thất, chuyện tình bên trong vương phủ nên là ta nói , chuyện hậu viện cũng không nhọc đến Vương gia quan tâm , bổn vương phi sẽ giúp người quản lý thỏa đáng!"

Nguyệt Vô Hạ ủy khuất nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái: "Vương gia, nô tì không phải cố ý cùng vương phi tỷ tỷ tranh , chỉ cần có thể ở tam vương phủ hầu hạ Vương gia, kể cả là ở nhà tranh đơn sơ , nô tì cũng không một câu oán hận!"

Sặc. . . . . Nói cứ làm như chính mình là thánh mẫu không bằng , vậy người nào vừa mới tranh giành với nàng ? Kiếp trước nàng ghét nhất là người như thế, làm toàn chuyện xấu vẫn còn giả vờ là người tốt, đặc biệt sao , có thấy ghê tởm hay không!

"Ở nhà tranh, sao ngươi không ở luôn hầm cầu đi !" Một thanh âm cực kì không hài hòa âm vang lên.

Mọi người khóe miệng cũng không có thể ức chế rút rút. . . . . .

Tiểu Nguyệt sùng bái nhìn tiểu thư nhà nàng , tiểu thư nói thật giỏi a ! Bản lãnh nói làm người tức chết mà không đền mạng lúc nào học được vậy , nàng như thế nào một điểm cũng không biết?

Hiên Viên Ngạo có chút không nói gì nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái, nữ nhân này đã thô tục đến mức không ngôn từ nào có thể diễn tả nổi rồi !

" Hạ nhi, gian phòng này nàng ở đi ." Tuy hắn không phải thiệt tình thích Nguyệt Vô Hạ , nhưng là so với Vũ Văn Tiểu Tam tiện nhân này , Nguyệt Vô Hạ thật sự là quá chọc người thích rồi !

Hắn còn chưa có nói xong , Vũ Văn Tiểu Tam cũng đã bước vào gian phòng kia : "Bổn vương phi nói phòng này là của bổn vương phi , nàng bất

https://thuviensach.vn

quá là cái tiểu thiếp, dựa vào cái gì cùng bổn vương phi tranh."

"Vũ Văn Tiểu Tam, vương phủ này của là bổn vương ! Bổn vương định đoạt!" Gương mặt tuấn dật đã chuyển sang màu đen tuyền ! Nữ nhân không biết tốt xấu này , nếu làm rối loạn kế hoạch của hắn, hắn không thể không làm thịt nàng !

Nguyệt Vô Hạ nức nở rầu rĩ mở miệng: "Vương gia, tỷ tỷ mới đúng chính thất, là Hạ nhi không phải, gian phòng này nên tặng cho tỷ tỷ mới đúng, Hạ nhi nguyện ý đổi gian phòng khác.

Khuôn măt tuyệt đẹp của Vũ Văn Tiểu Tam quét xuống khinh bỉ , thực đặc biệt sao thế cũng có thể giả vờ!

" Hạ nhi, nàng yên tâm, bổn vương nhất định làm cho nàng. . . . . ." Mỗ Vương gia thâm tình nắm cả eo nhỏ của Nguyệt Vô Hạ , khuôn mặt Nguyệt Vô Hạ như tinh linh thuần khiết giương lên ý cười khó xử .

Một chữ "Chủ" còn chưa nói ra , đề tài đã bị cướp mất : "Nếu muội muội nguyện ý đổi một gian gian phòng, tỷ tỷ liền cám ơn muội muội nhịn đau bỏ những thứ yêu thích rồi !"

Nói xong, "rầm " một tiếng cửa phòng đóng.

Đem hai người đang diễn trò thâm tình nhốt tại ngoài cửa. . . . . .

Mỗ Vương gia khóe miệng không ngừng giật giật, khóe mắt cũng có co rút rất nhỏ , tiện nhân này!

"Người tới, đem tiện nhân kia kéo ra ngoài cho ta !" Thanh danh giết người không chớp mắt của Hiên Viên Ngạo cũng không phải nói đùa .

Ánh mắt Nguyệt Vô Hạ nhiễm lên một chút ý cười hưng phấn , hừ, Vũ Văn Tiểu Tam, cũng giám tranh dành với ta , ta Nguyệt Vô Hạ nhất định

https://thuviensach.vn

phải bắt ngươi trả giá thật nhiều!

Thị vệ vẫn còn chưa đi xô cửa, kia cửa liền tự động mở ra , mỗ nữ treo lên một nụ cười đã định liệu trước : "Vương gia, phụ thân của bổn vương phi đúng là tướng quân, Hiên Viên đế quốc Đại Công Thần, Vương gia như vậy khi dễ bổn vương phi, sẽ không sợ ta trở về cáo trạng?"

Lời này nói đến đúng điểm kiêng kị của hắn , bởi vì mấy ngày nữa sẽ là ngày lại mặt , nếu là tiện nhân này trở về cáo trạng, nói vậy phủ tướng quân cùng vương phủ sẽ náo nhiệt rất khó xem!

Hiên Viên Ngạo cố nén tức giận mở miệng: "Vậy vương phi tối nay liền nghỉ tạm, buổi tối bổn vương liền không đến đây!"

Lời này nói được minh xác, buổi tối không đến nơi này của nàng , vậy đi nơi nào tự nhiên là không cần nói cũng biết, đêm tân hôn phu quân ở với tiểu thiếp , này đối chính thất mà nói không thể nghi ngờ là tuyệt đại nhục nhã!

Vốn cho rằng tiện nhân kia sẽ bị thương tâm khổ sở, không nghĩ tới nàng lại kích động nhảy dựng lên: "Vậy thật sự là quá tốt! Bổn vương phi chỉ mong sao ngươi cả đời không đến mới tốt, nếu không bị quỷ áp giường bổn vương phi sẽ xui xẻo cả đời!"

Quỷ áp giường? Xui xẻo cả đời? Hiên Viên Ngạo đỉnh đầu mây đen dầy đặc!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nói lại lần nữa!" Ánh mắt đã nhiễm lên sát khí.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn bộ dạng hắn nổi giận , giống như thật sự động sát khí. Đôi mắt phiên chuyển, có vẻ như cứng đối cứng đối chính mình không ưu đãi, nếu là con heo này lại phát điên bóp cổ nàng , hiện tại

https://thuviensach.vn

cũng không có ai giúp đỡ a, Tiểu Nguyệt nha đầu chết tiệt kia khẳng định không trông cậy được vào !

Đại nữ tử co được dãn được!

"Vương gia, bổn vương phi vừa rồi cái gì cũng chưa nói, người nghe lầm rồi ! Bổn vương phi cũng không nói gì quỷ áp giường, cũng không có nói xui xẻo cả đời!" Mỗ nữ thanh âm có chút nịnh nọt vang lên.

Nhìn nàng bộ dạng nịnh nọt , lại nghe một chút lời chưa đánh đã khai của nàng , mỗ Vương gia sau đầu xẹt qua một lùm hắc tuyến, suýt nữa thì cắn vào lưỡi !

Hừ, bổn vương cho ngươi đắc ý vài ngày, chờ thêm ngày thứ ba lại mặt qua đi , bổn vương sẽ cho ngươi đẹp mặt!

" Hạ nhi, chúng ta đi!" Không có phản ứng tiện nhân không biết phân biệt kia , ôm Nguyệt Vô Hạ.

Hai người đi xa. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam đối với bóng lưng có vẻ đầy thâm tình của bọn hắn , lộ ra một cái ý cười đầy bí hiểm , xem ra hôn nhân ba người của bọn hắn , không hề đơn giản giống như mặt ngoài vậy!

Thoải mái vén tóc , bước vào cửa phòng, địch không động, ta bất động, ta ngược lại muốn nhìn, các ngươi nghĩ muốn giở trò gì!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Hiên Viên Vô Thương

"Vương phi, Vương gia đến chỗ trắc vương phi , tại sao không thấy người sốt ruột vậy ?" Tiểu Nguyệt mày chau mặt ủ nhìn tiểu thư nhà nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam miệng đang nhồm nhoàm nhai điểm tâm, không chút để ý nói : "Hắn thích đi nơi nào thì đi , quan tâm làm gì !"

"Nhưng là tiểu thư. . . . . ."

" Được rồi , không nhưng nhị gì cả , bổn vương phi buồn ngủ , ngày mai cùng bổn vương phi đi ra ngoài cua trai !" Hình nhân toàn thân hồng y nói xong, đứng dậy, hướng giường đi đến.

"Gì? Ngày mai đi cua trai ?" Tiểu Nguyệt không dám tin há to mồm.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu lại, đem đồ ăn trong tay nhét vào miệng nha đầu kia : "Đúng vậy, ngày mai đi cua trai , thuận tiện xem xét tìm cho ngươi một người lang quân như ý!"

Lời nói này làm cho Tiểu Nguyệt sắc mặt đỏ bừng, nghĩ muốn nói lại chút gì, nhưng mà trong miệng nhét đồ ăn , nói không nên lời. . . . . .

" Được rồi , ra ngoài đi!" Quay đầu nhìn nha đầu kia, hôm nay cũng là có chút mệt mỏi.

Tiểu Nguyệt do dự nhìn nàng , sau một lúc lâu, ngoan ngoãn thối lui ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cởi hết quần áo xuống, nằm ở trên giường, trong phòng ánh nến lấp lánh, đôi mắt nữ tử trái lại hết sức thanh minh . Hiên Viên Ngạo tuyệt đối không đơn giản giống như hắn biểu hiện ra ngoài như vậy, nàng trái lại tò mò, hắn là xuất phát từ cái gì mà đáp ứng cưới nàng.

Nghĩ nửa ngày cũng không tìm ra nguyên nhân , tức giận giật giật tóc, không nghĩ ra thì không nghĩ nữa , cứ thuận theo tự nhiên đi.

Nhắm mắt lại, ngủ thật say. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ôm lấy Nguyệt Vô Hạ nằm ở trên giường, trong đầu bỗng nhiên hiện lên bóng dáng hung hãn của người nào đó , khóe miệng hơi hơi rút rút, sao tự nhiên lại nghĩ đến tiện nhân kia chứ!

"Vương gia. . . . . ." Giọng nói mềm mại từ bên tai vang lên.

Nam tử thu hồi suy nghĩ, nhìn nhìn người trong lòng như mèo con : " Hạ nhi, làm sao vậy?"

Mảnh mai nhẹ nhàng như vậy mới giống nữ nhân chứ , đâu nào giống cái người đàn bà đanh đá Vũ Văn Tiểu Tam kia ! Lắc lư đầu, như thế nào lại nghĩ tới nàng rồi !

"Hạ nhi đã là người của Vương gia , Vương gia cả đời phải đối tốt với Hạ nhi. . . . . ."

Đôi mắt lạnh lẽo hiện lên ánh sáng lạnh , chớp lóe lướt qua, làm cho người ta bắt giữ không tới. Lập tức chọc cái mũi Nguyệt Vô Hạ : "Ngạo ca ca chỉ yêu một mình Hạ nhi , Hạ nhi còn chưa tin ngạo ca ca sao?"

"Vậy. . . . . Hạ nhi bảo Ngạo ca ca làm chuyện gì, Ngạo ca ca đều sẽ làm sao?" Đôi mắt đơn thuần tràn đầy nhu tình chân thành nhìn người lạnh lùng kia , hỏi lại.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo cười: "Đó là tự nhiên." Giấu đầu lòi đuôi liền muốn lộ ra sao?

Nguyệt Vô Hạ cúi đầu, trên khuôn mặt tinh thuần như thiên sứ quét xuống ý cười đầy tự hào , Ngạo ca ca là của nàng, chỉ có thể là của nàng! Trong đầu bỗng nhiên nhớ tới lời nói của phụ thân trước khi xuất giá , nhất định phải để cho Vương gia vì nàng thần hồn điên đảo, có cái gì khó ? Nàng đây không phải dễ dàng liền làm được sao?

Biểu tình của nàng làm cho người bên nàng thu nhập đáy mắt, đôi mắt lạnh lẽo của nam tử hiện lên khinh trào, vốn cho rằng Nguyệt Vô Hạ vẫn có chút đầu óc, có chút thưởng thức, không nghĩ tới đúng là đánh giá cao nàng rồi !

Nếu không phải vì hoàng huynh, nữ tử như vậy hắn chẳng muốn nhìn nhiều liếc mắt một cái!

Có thể xứng đôi hắn Hiên Viên Ngạo , chỉ có. . . . . Chợt , trong đầu lại toát ra gương mặt muốn ăn đòn của Vũ Văn Tiểu Tam kia , oán hận lắc đầu, thật sự là gặp quỷ! Hôm nay bị tiện nhân kia làm cho tức điên , cư nhiên một lát đã nghĩ đến nàng!

. . . . . .

"Ra ngoài! Đổi Lật phi thị tẩm!" Khuôn mặt ôn nhuận của Hiên Viên Mặc đều là thần sắc tức giận .

Nguyệt phi lưu luyến nhìn đế vương liếc mắt một cái, cắn môi dưới, khóc nức nở đi ra ngoài. . . . . .

Tổng quản gấp đến độ mồ hôi đều đã xuất hiện , bệ hạ hôm nay làm sao vậy, đều đã thay đổi mấy người , đều là phi tử gần đây được thánh sủng , như thế nào vẫn lại bất mãn! Bệ hạ tính tình luôn luôn vô cùng tốt, hôm nay nhưng là mặt rồng giận dữ, ài. . . . . Thở dài đi mời Lật phi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát sau, một nữ tử áo trắng khí chất thanh nhã , bước sen nhẹ nhàng, bước vào trong điện, còn không có tới kịp hành lễ đối với nam nhân mà nàng yêu , đã bị hắn ôm vào trong lòng. . . . . .

Trong đôi mắt của nữ tử nhiễm lên điểm vui sướng, tiếp theo lại bị người nọ đẩy ra: "Ra ngoài!"

"Hoàng thượng. . . . . ." Lật phi không dám tin nhìn hắn.

" Cút ra ngoài cho trẫm !" Một tiếng gầm lên.

Lật phi ngơ ngác thối lui ra ngoài, một giọt thanh lệ tự khóe mắt chảy xuống, nàng thật sự không nên, không nên đem một mảnh thâm tình đưa cho hắn, tự giễu cười, nhất vô tình là Đế Vương a!

Không đúng ! Cũng không đúng! Đế vương từ trước đến nay ôn nhuận bình tĩnh tức giận tóm lấy tóc mình mà giật , hôm nay ôm các nàng vậy mà một chút cảm giác đều không có, vấn đề này tới cùng là sai từ đâu?

Tổng quản không yên bất an đi vào: "Bệ hạ, tiếp theo. . . . . ."

"Tối nay không cần người thị tẩm rôi !" Thanh âm khí phách mang theo tức giận.

" Vâng !" Tổng quản lập tức thối lui ra ngoài, có chút không hiểu.

Hiên Viên Mặc cắm đầu ngã ở trên giường, lăn qua lộn lại, lại không hề buồn ngủ, trong lòng đều là nghĩ tới rung động khi người nọ ôm hắn , chẳng lẽ hắn thật sự động tâm rồi hả ?

Hoàng đệ đối nàng không có hứng thú, mà hắn đêm nay có nhiệm vụ trọng yếu hơn , cho nên nên là hắn không ở tại chỗ nàng .

Nghĩ tới đây, hắn thần tốc đứng dậy, mặc quần áo, dụng khinh công từ cửa sổ nhảy ra ngoài, không bị bất luận kẻ nào phát hiện . Hắn muốn đi

https://thuviensach.vn

nghiệm chứng đến cùng phải đúng như hắn nghĩ hay không . . . . . .

Tam vương phủ, trong một căn phòng xa hoa , một nữ tử mặc quần áo trong màu trắng mà tư thế cực kỳ bất nhã nằm ở trên giường. Một bóng dáng màu vàng tiến vào, nhìn tư thế ngủ làm cho người ta không nói được lời nào của nàng , khóe miệng ẩn ẩn giật giật, nhưng không hiểu tâm an.

Đi đến bên giường, điểm huyệt ngủ của người nọ , cúi người ôm lấy nàng, kia cổ cảm giác tim đập nhanh đúng hạn tới, hai mắt trừng lớn, có chút chật vật đặt nàng xuống. . . . . .

Lập tức cuống quít giải huyệt ngủ của nàng , rất nhanh dụng khinh công bay trở về hoàng cung. Đêm lạnh như nước , bóng dáng vàng nhạt trong không trung bay nhanh, gió đêm dần dần thổi bay đi cảm xúc mới vừa rồi , nàng hiện tại là phi tử của hoàng đệ , cho dù hắn là thật động tâm , cũng không có thể. . . . . .

Môi mỏng nhếch, hắn bỏ xuống được , nhất định bỏ xuống được, cũng tất phải quên đi!

Huyệt ngủ bị giải , Vũ Văn Tiểu Tam mờ mờ ảo ảo mở mắt ra, còn buồn ngủ nhìn một chút tối đen ngoài cửa sổ, lại ngủ thật say. . . . . .

Một đêm này, người ngủ được tối an an liền là nàng rồi !

"Vương gia, tới giờ uống thuốc rồi." Đình Vân bưng một chén thuốc đen như mực , đi đến trước mặt người áo trắng.

Người đứng ở dưới trời sao nghe tiếng quay đầu lại, rồi sau đó, khuôn mặt kia như cánh hoa đào nhiễm lên một chút ý cười tự giễu : " Đổ đi."

"Vương gia!" Đình Vân có chút lo lắng nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"Bổn vương tự biết thân thể mình , uống không uống thuốc cũng không sao cả. Cười xinh đẹp , điên đảo chúng sinh, chỉ là ý cười trong đó bao hầm một chút đau khổ không muốn người biết .

Đình Vân nghe xong lời này, hốc mắt ửng đỏ: "Vương gia, người vẫn lại là uống vào đi, tóm lại là có điểm hi vọng , thần y đã nghĩ biện pháp rồi."

"Có thể có biện pháp gì, thế gian này sinh tử, bổn vương sớm nhìn thấu." Đôi mắt tà mị hướng trời đêm, như là trông về phía xa, cũng như là đang trầm tư. . . . . .

Chợt , bàn tay thon dài tay để lên môi, nhẹ nhàng ho khan , bọt máu đỏ tươi nhiễm ở trong tay, cũng nhỏ đến trên áo trắng , điểm điểm hồng mai nở rộ, nhưng là nhìn thấy ghê người. . . . . .

"Vương gia!" Đình Vân khẩn trương tiến lên, vi người nọ vỗ cho thuận khí.

"Bổn vương không có việc gì." Nhẹ nhàng lau vết máu bên môi , xoay người đối với Đình Vân lộ ra một ý cười xinh đẹp chí cực , phảng phất giống như nụ cười đẹp nhất trên đời này lệ. . . . . .

Rồi sau đó, bóng trắng thoảng qua, bóng người đã về tới trong phòng mình, bát thuốc lẻ loi ở lại trong tay Đình Vân . . . . .

Đình Vân nhìn nhìn phương hướng Hiên Viên Vô Thương rời đi , nhìn lại chén thuốc ở trong tay , cảm thấy chua xót không thôi, Vương gia như vậy tiên nhân, lại. . . . . .

Hắn muốn khẩn trương đi thúc giục thần y! Vương gia là tín ngưỡng của bọn hắn , tuyệt đối không thể có việc! Tuyệt đối không thể!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Thái hậu còn chưa chết?

"Tiểu thư, nhanh dậy đi !" Tiểu Nguyệt phụ giúp người nào đó còn đang ngủ say như heo.

Lông mi nháy vài cái, từ từ mở mắt ra, nhìn gương mặt phóng đại của Tiểu Nguyệt kia , mồm miệng không rõ nói: "Tiểu Nguyệt, ta biết ngươi cực kỳ khẩn cấp muốn đi theo chủ tử ta ra ngoài cua trai , chọn lựa như ý lang quân, nhưng là ngươi có thể đợi ta ngủ xong rồi hãy nói được không?"

Nàng khẩn cấp muốn đi theo tiểu thư cua trai ? Nói vậy, hôm nay vương phi đại nhân của nàng thật đúng là chuẩn bị ra ngoài cua trai a? Một đường hắc tuyến xẹt qua: "Tiểu thư, chỉ sợ người hôm nay không thể ra ngoài cua trai đi , bởi vì dựa theo quy củ, hôm nay người nên cùng Vương gia tiến cung bái kiến thái hậu."

Lời này nói ra làm cho người nào đó còn đang buồn ngủ mông lung, thần trí chưa thanh tỉnh giống như bị sét đánh ngồi dậy: "Gì? Thái hậu còn chưa có chết?"

Tiểu Nguyệt lập tức che của miệng nàng : "Tiểu thư, lời này không thể nói bậy a, nếu không sẽ mất đầu !"

Cơn buồn ngủ của Vũ Văn Tiểu Tam biến mất một chút, tự biết nói lỡ, nuốt từng ngụm nước miếng , may mắn không bị những người khác nghe thấy!

Nhưng nàng cực kỳ buồn bực , mối quan hệ mẹ chồng nàng dâu là một chuyện làm cho người ta vô cùng nhàm chán ! Kiếp trước nàng thường

https://thuviensach.vn

xuyên nói với bạn bè , lấy chồng tốt nhất là cô nhi, miễn cho phải xử lý mối quan hệ mẹ chồng nàng dâu đáng chết kia!

Hiện tại tốt rồi , xấu con dâu nàng phải đi gặp mẹ chồng rồi hả ? Vẫn lại là thái hậu nắm giữ quyền sinh quyền sát . Nói không chừng một cái mất hứng, liền đem nàng. . . . . Rụt rụt cổ: "Tiểu Nguyệt, chúng ta không đi gặp có được không ?"

"Khẳng định không được !" Tiểu Nguyệt trợn trừng mắt, người nào chẳng muốn đi gặp thái hậu , người nào chẳng hi vọng tại trước mặt nữ nhân tôn quý nhất vương triều lưu lại ấn tượng tốt? Nhưng là phản ứng của tiểu thư nhà nàng là có chuyện gì vậy?

"Hãy nói ta bị bệnh." Mỗ nữ co rúm lại mở miệng.

Tiểu Nguyệt trợn trừng mắt: " Tiểu thư của ta , hôm qua người náo loạn như thế , ai chẳng biết tam vương phi thân thể cường tráng? Hôm nay liền bị bệnh? Chỉ có lừa trẻ con ba tuổi thì được. Người vẫn là nhanh đứng lên đi, nếu là thái hậu thực phát hỏa , Tiểu Nguyệt đoán rằng Vương gia sẽ không cứu người đâu !"

Tiểu thư hiện tại bình dị gần gũi rất nhiều, nàng có thể tùy ý nói đùa , tiểu thư như vậy nàng hết sức thích, so với lúc trước lạnh lùng, chuyện gì đều dấu ở trong lòng thì bây giờ ở chung với tiểu thư thoải mái rất nhiều.

Nghĩ nghĩ Hiên Viên Ngạo kia , khóe miệng giật giật, hắn cứu nàng? Hắn không có hại nàng đã là không sai lầm rồi! Đoán chừng biết nàng muốn chết, hắn sẽ tổ chức tiệc rượu chúc mừng cũng không biết a!

Không tình nguyện đứng lên, để cho hạ nhân mặc quần áo cho nàng , quần áo váy dài màu đỏ trong ánh mắt chờ mong của nàng bị để một bên. . . . . .

Một tầng, một tầng, lại một tầng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chờ nàng mặc tới cái váy dài kia thì người đã bị quấn tới tám tầng rồi !

Khóe miệng rụt rụt: "Ta có thể mặc ít đi mấy tầng không?"

"Tiểu thư, không thể, hôm nay là mệnh phụ yết kiến, nhất định phải mặc cung trang, nhưng bởi vì người là tân nương , cho nên có thể mặc váy màu đỏ , vì người hơi gầy nên chúng ta đã giảm đi bày tầng rồi !" Tiểu Nguyệt nói xong giúp nàng đem y phục tầng thứ chín khoác lên. . . . . .

Ta đi! Đã giảm đi bảy tầng rồi hả ? Vậy không phải muốn mặc mười sáu tầng ? Đây chính là đầu hè a!

"Tiểu thư, xong rồi !" Tiểu Nguyệt nói xong mãn ý nhìn kiệt tác của chính mình.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu nhìn người trong gương, trong gương kia nữ tử mặt mày như vẽ , mũi thẳng , miệng anh đào nhỏ hiện ra hàm răng trắng thẳng đều , da thịt trắng hơn tuyết, vô cùng mịn màng, một khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tuyệt luân lại không thiếu hồn nhiên để cho người nhìn chỉ muốn đi lên cắn một miếng . . . . .

Khuôn mặt này thật là sự kết hợp của thiên sứ cùng yêu tinh a ! Kia toàn thân váy dài màu đỏ , giống như làm nổi bật lên khí chất sống động của giai nhân yêu tinh . . . . . .

Tiểu Nguyệt tiến lên vi nàng vấn một cái búi tóc phi tiên , một cây trâm óng ánh trong suốt như thủy tinh cắm ở phía trên. . . . . .

Đang muốn cắm thêm trâm cho nàng , đã thấy Vũ Văn Tiểu Tam cười, mở miệng nói: "Lấy son tới!"

"Tiểu thư, người không cần tô son sẽ đẹp hơn!" Ngày hôm qua nàng liền cảm thấy được tiểu thư không có trang điểm thật sự là đẹp.

https://thuviensach.vn

"Bảo ngươi đi lấy ngươi liền đi lấy!" Vũ Văn Tiểu Tam đôi mi thanh tú hơi nhíu, nha đầu kia, bây giờ đối với lời của nàng nói luôn luôn nhiều ý kiến như vậy!

Tiểu Nguyệt ngoan ngoãn đem son đưa cho nàng, một bàn tay trắng nõn cầm bút tới , quệt vào son, nhìn vào gương nhẹ nhàng vẽ lên trên trán , một đóa hoa đào nở rộ trên khuôn mặt tuyệt sắc , lại chấm thêm ít kim tuyến , qua gương chiếu xuống còn có chút lấp lánh loá mắt. . . . . .

Đặt bút xuống , mãn ý nhìn mặt mình, cái này cũng không tệ lắm!

Tiểu Nguyệt há to mồm nhìn nàng: "Tiểu thư, đây là ở nơi nào học được ? Thật đẹp a!"

"Hô hô. . . . . Đây là tiểu thư nhà ngươi tự học thành tài !" Mỗ nữ lên mặt nở nụ cười, nháy mắt phá vỡ mỹ cảm kia.

Tiểu Nguyệt khóe miệng giật giật, tiểu thư nhà bọn họ , quả nhiên chịu không được khích lệ!

Cầm lấy trâm có hình con bươm bướm bên cạnh chuẩn bị cắm lên cho nàng , nàng cũng đã đứng lên: "Đi thôi!"

"Nhưng là tiểu thư, người chỉ cắm một cây trâm này không hợp cấp bậc lễ nghĩa ! Sẽ bị những mệnh phụ khác cười nhạo !" Tiểu Nguyệt vội vàng ở sau lưng nàng kêu sợ hãi, mệnh phụ khác tự nhiên là trắc vương phi Nguyệt Vô Hạ.

"Vậy ngươi liền giúp bản tiểu thư đem cây trâm cắm ở trên đầu ngươi, để cho người khác nhìn xem nha hoàn của Vũ Văn Tiểu Tam ta cũng là đeo vàng đội bạc , xem ai còn dám cười nhạo ta!" Tiếng nói của Vũ Văn Tiểu Tam từ rất xa truyền đến, Tiểu Nguyệt giật giật khóe miệng đứng ở cửa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Khẽ cắn môi đem cây trâm cắm ở trên đầu mình đuổi theo, tiểu thư nói cũng không phải không có đạo lí!

Đi tới cửa, liền thấy Hiên Viên Ngạo đỡ Nguyệt Vô Hạ từ Tây Uyển đi ra , Nguyệt Vô Hạ trên mặt đều là ý cười khó xử cùng nhàn nhạt hạnh phúc tân hôn , Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bọn họ một cái, liền không có chú ý, quét xuống nụ cười rực rỡ, đối với thị vệ ở cửa nói: "Sớm a!"

Bọn thị vệ thấy tuyệt sắc đại mỹ nhân đối với bọn hắn cười, sắc mặt đều đã hơi hơi phiếm hồng, đáp lại một câu: "Vương phi sớm!"

"Sớm như vậy đã tới làm , Vương gia cũng quá không quan tâm tới hạ nhân rồi !" Vũ Văn Tiểu Tam là hao hết tâm tư hạ thấp thanh danh của Hiên Viên Ngạo.

Nhưng là bất thình lình quan tâm lại để cho bọn thị vệ hốc mắt phiếm hồng, vương phi thân phận cao quý lại tới quan tâm hạ nhân như bọn hắn , bọn hắn như thế nào có thể không cảm động! ? Đồng thời bọn hắn cũng ở trong lòng kiên định cho rằng vương phi mới đúng là nữ chủ nhân của bọn hắn !

Hôm qua là đêm tân hôn, Vương gia ở lại chỗ trắc vương phi bọn hắn đều là biết đến, vương phi khẳng định thập phần chua xót, hôm nay lại còn có thể cố gắng tươi cười đối bọn hắn quan tâm đầy đủ, chỉ có người thiện lương như vậy chân chính xứng đôi với Vương gia bọn hắn a!

Bọn hắn tin tưởng Vương gia nhất định chỉ là tạm thời bị che mắt , về sau sẽ phát hiện vương phi mới là đáng quý !

"Vương phi, bảo hộ vương phủ an toàn là trách nhiệm của bọn thuộc hạ . Cám ơn vương phi quan tâm!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bộ dạng cảm động của bọn hắn , khóe miệng nhẹ nhàng rút rút, mục đích của nàng vốn là châm ngòi quan hệ của Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Ngạo cùng bọn hạ nhân , nhưng là. . . . . Được rồi, này xem như trong lúc vô ý chiếm được hảo cảm của mọi người sao?

Hiên Viên Ngạo từ rất xa liền thấy Vũ Văn Tiểu Tam cười tít mắt nói chuyện cùng bọn thị vệ , mặt mũi lạnh lùng căng thẳng! Tiện nhân này , ngày hôm qua câu dẫn hoàng huynh hắn, hôm nay lại đây câu dẫn thị vệ vương phủ , nàng thực coi mình như quả phụ rồi hả ? Nổi giận đùng đùng lôi kéo Nguyệt Vô Hạ bước nhanh qua . . . . . .

Nguyệt Vô Hạ quay sang, nhìn sắc mặt xanh mét của Hiên Viên Ngạo , nhìn nhìn lại cửa người đang cười đến cười run rẩy hết cả người , đôi mắt thuần khiết như tiểu bạch thỏ quét xuống ý cười âm lãnh , chờ mong hình ảnh Vũ Văn Tiểu Tam bị bắt gặp . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 9: Ngươi có hiểu đạo lý không?

Đang lúc Vũ Văn Tiểu Tam cùng hạ nhân trò chuyện với nhau thật vui, chợt cảm giác được một trận sát khí sắc bén úp lại, ở tại chỗ xoay tròn 180 độ, đúng trong dự kiến, thấy hai người Hiên Viên Ngạo cùng với Nguyệt Vô Hạ kia.

Mà Hiên Viên Ngạo thấy nàng xoay người, hơi hơi ngu ngơ, nữ nhân này hôm nay thật sự là rất đẹp, toàn thân váy dài, da thịt vô cùng mịn màng mê người tựa nhu chỉ muốn đi lên cắn một miếng . Đẹp nhất có lẽ là đóa hoa đào giữa hai hàng lông mày kia , đem hết khí chất yêu tinh phát huy vô cùng nhuần nhuyễn!

Hoảng hốt nhìn lại, giống như tiên nữ, nhưng tập trung nhìn kỹ lần nữa ý cười không chút để ý không đạt đáy mắt kia lại lôi nàng nhập phàm trần, trở thành yêu tinh mị hoặc lòng người!

Từ từ. . . . . Không chút để ý? Đôi mắt lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo nhiễm lên ánh lửa, nữ nhân này thật sự cực kỳ biết nên như thế nào chọc giận hắn!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tới cùng có biết liêm sỉ là gì hay không ?" Trời ạ, giữa ban ngày ban mặt thế này vậy mà nói chuyện yêu đương cùng bọn thị vệ !

Nói, Hiên Viên Ngạo đại ca, ngươi lúc nào thấy ta nói chuyện yêu đương rồi hả ?

https://thuviensach.vn

Kia giai nhân toàn thân hồng y , một bàn tay ngọc thon thon vươn ra, che miệng cười duyên ra tiếng, cười mãi đến khi mọi người như lọt vào trong mưa trong sương, da đầu run lên, ánh mắt nàng mới chớp chớp , khóe môi quét xuống khinh bỉ : "Không biết!"

"Ngươi!" Hiên Viên Ngạo vươn ra một bàn tay hung hăng chỉ vào nàng.

"Vương gia, chẳng lẽ không ai nói cho ngươi dùng tay chỉ vào người khác là không lễ phép à?" Nữ tử áo đỏ cúi đầu, không thú vị đùa chơi ngón tay mình .

Thị vệ ở cửa trợn mắt há hốc mồm nhìn vương phi bọn hắn , này. . . . . Lá gan cũng quá lớn đi, dám như vậy nói chuyện với Vương gia !

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tin không bổn vương hiện tại có thể giết ngươi!" Hàn mâu nhiễm lên tia sát khí.

Vũ Văn Tiểu Tam ánh mắt phiên chuyển, rồi sau đó ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt lãnh đạm tuấn dật kia , cố ý làm ra một bộ dáng đại tiểu thư ương ngạnh , hơi chút lên mặt mở miệng: "Vương gia cũng không nên quên, phụ thân ta nhưng là. . . . . ."

"Ngươi cho là phụ thân ngươi có thể sống bảo hộ ngươi cả đời? Tướng quân đều đã gần bốn mươi rồi !" Hiên Viên Ngạo khóe miệng hàm chứa chút trào phúng nhìn nàng.

"Cho nên ta muốn thừa dịp phụ thân còn sống, khẩn trương tác oai tác quái, hôm nay có rượu hôm nay say, ngày mai có sầu ngày mai tính ." Mỗ nữ nói xong, cằm nhọn hoắt nâng cao hết cỡ.

Hô hô. . . . . Phụ thân ta còn sống, ta liền tác oai tác quái , chờ lúc phụ thân ta đã chết , lão nương đã sớm đem ngươi một cước đạp ra ngoài phong lưu tiêu sái rồi ! Có lẽ đã thu vài soái ca rồi !

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo khóe miệng dừng không được giật giật, nữ nhân có tầm nhìn hạn hẹp này!

Bất quá hắn không phủ nhận, câu nói "Hôm nay có rượu hôm nay say, ngày mai có sầu ngày mai tính ." Đích xác làm vô cùng tốt, không nghĩ tới nữ nhân này còn có tài như vậy , nhưng là thơ dùng dưới tình huống như vậy, thật sự là. . . . . Lãng phí!

"Ngạo ca ca, vương phi tỷ tỷ chắc là bởi vì đêm qua Vương gia ở chỗ Hạ nhi , có chút mất hứng, cho nên hôm nay mới. . . . . Vương gia sẽ không cần tức giận với vương phi tỷ tỷ !" Giọng nói yếu điệu của Nguyệt Vô Hạ vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn trời lườm một cái xem thường, đến cái lông nàng cũng không chọc vào Nguyệt Vô Hạ, vậy mà lại tới trêu chọc nàng? Lời này nói ra cứ như là vì nàng suy nghĩ vậy, đặc biệt sao không phải là vì nói cho mọi người, nàng Vũ Văn Tiểu Tam rất keo kiệt, mà nàng Nguyệt Vô Hạ là nữ nhân rộng lượng sao?

Hiên Viên Ngạo ta không có hứng thú, nhưng là ngươi đã nhất định phải đối nghịch với Vũ Văn Tiểu Tam ta , như thế. . . . . Thực xin lỗi rồi !

Hiên Viên Ngạo nghe thanh âm của Nguyệt Vô Hạ , đáy mắt quét xuống không kiên nhẫn, nhưng vẫn lại là không bị người phát hiện, cúi đầu sờ sờ cái mũi của nàng , rồi sau đó ngẩng đầu thần tình không kiên nhẫn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Vẫn lại là Hạ nhi rộng lượng, xem tại mặt mũi của Hạ nhi , bổn vương liền không cùng tiện nhân này so đo rồi !"

"Ai ôi, mặt mũi của trắc vương phi hiện tại so với vương phi ta còn lớn hơn a!" Nói xong lại vẫn làm như thật đem Nguyệt Vô Hạ trên dưới đánh giá một phen, sau cùng ánh mắt dừng lại ở trên mặt của nàng, tiếp tục mở miệng nói , "Khó trách so với ta mặt mũi lớn , bởi vì mặt lớn thôi, đâu nào

https://thuviensach.vn

giống khuôn mặt nhỏ nhắn cỡ bàn tay của bổn vương phi , đúng là muội muội cần phải chú ý , mặt tuy lớn , nhưng cũng cực kỳ gây vạ a!"

Nàng không giống như Nguyệt Vô Hạ, nàng không thích Hiên Viên Ngạo, không thích sẽ không để ý quan điểm của hắn , tùy tâm sở dục, công kích tất cả người tìm mắng , chỉ cần bản thân sống tốt là được.

Lời này rơi xuống, Tiểu Nguyệt bật cười, tiểu thư miệng thật là lợi hại!

Bọn thị vệ ở cửa cũng là muốn cười không nhưng không dám cười nghẹn đến mức sắc mặt đỏ bừng, bọn hắn ở vương phủ đợi nhiều năm như vậy , tự nhiên biết những ngoắc nghéo ngoằn ngoèo của các nữ nhân . Vị trắc vương phi này giả vờ rộng lượng, thực tế mới đúng là người có lòng dạ hẹp hòi , không nghĩ tới vương phi không trực tiếp vạch trần , ngược lại lại từ lời nói của Vương gia thêm vào chế nhạo đối trắc vương phi , này nhất chiêu thật sự là cao!

Hiên Viên Ngạo khóe mắt rất nhỏ co rúm vài cái, tiện nhân này , miệng lưỡi thật là trơn tru !

"Vương gia. . . . . ." Nguyệt Vô Hạ ánh mắt rưng rưng , nhìn Hiên Viên Ngạo, "Nô tì một mảnh hảo tâm, vương phi tỷ tỷ lại chế ngạo nô tì như vậy , ngươì nên vì nô tì quyết định a!"

Nói xong kia trong đôi mắt tinh thuần giống như con thỏ nhỏ rớt ra vài giọt nước mắt sáng trong , thấy nữ nhân như vậy Vũ Văn Tiểu Tam có chút mềm lòng, không khỏi ở trong lòng vì nàng giơ ngón tay cái lên, nếu là ở thế kỷ hai mươi mốt, không làm diễn viên thật sự là lãng phí rồi !

Hiên Viên Ngạo giống như đau lòng vì nàng lau nước mắt: " Hạ nhi yên tâm, Ngạo ca ca nhất định vì ngươi quyết định."

Lời tuy là nói như vậy, nhưng trong mắt Hiên Viên Ngạo không kiên nhẫn lại càng ngày càng rõ ràng, vốn là bị tiện nhân Vũ Văn Tiểu Tam này

https://thuviensach.vn

làm tức giận quá, vẫn còn phải giả vờ thâm tình an ủi Nguyệt Vô Hạ đang làm bộ làm tịch này . Nếu không phải vì hoàng huynh, hắn thực hận không thể đẩy các nàng trực tiếp đến quân doanh thôi, miễn cho khó chịu vẫn còn phải giả vờ thánh thiện!

"Không biết Vương gia nghĩ muốn như thế nào vi trắc vương phi muội muội quyết định a?" Chữ "trắc " này cắn rất nặng.

Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu, môi lạnh như băng gợi lên cười lạnh: "Vậy thì phạt vương phi ba ngày không ăn cơm được không ?"

Ngữ khí ôn hòa giống như là đang thương lượng, đáy mắt lại viết chân thật đáng tin.

"Tiểu Nguyệt, chúng ta liền muốn đi gặp thái hậu đúng không?" Vũ Văn Tiểu Tam cũng không quay đầu lại hỏi.

Tiểu Nguyệt sửng sốt, không rõ tiểu thư đột nhiên hỏi cái này làm cái gì, nhưng vẫn lại là ngoan ngoãn đáp: "Đúng vậy tiểu thư!"

"Không biết chúng ta nói cho thái hậu, đêm tân hôn Vương gia bỏ quên chính thất đi chỗ tiểu thiếp , thái hậu thân là chủ chính cung , có thể dốc lòng dạy bảo bổn vương phi một phen hay không , để cho bổn vương phi học cách dạy dỗ hồ ly tinh cùng yêu thiêu thân của đại viện vương phủ , miễn cho cả đám đều leo đến trên đầu chính thất tác oai tác quái ."

Lời này như là nói cho Tiểu Nguyệt nghe , nhưng là mọi người đều biết cái này là uy hiếp thẳng thừng rồi !

Nếu để cho thái hậu biết trong vương phủ xảy ra chuyện không hợp lý như vậy , ngay cả Hiên Viên Ngạo cũng tránh không được trách cứ! Người nào cũng biết Vương gia là một người con hiếu thảo , vương phi thật sự là đâm đúng huyệt a !

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo khóe miệng rụt rụt , hung hăng trừng mắt Vũ Văn Tiểu Tam, trừng đến nỗi tất cả mọi người đều đổ mồ hôi lạnh thay cho vị tân vương phi này, một lúc sau tay áo vung lên: "Xuất phát!"

Rồi sau đó bóng dáng cao ngất mang theo tức giận bước ra cửa, Nguyệt Vô Hạ khẩn trương nhắc làn váy tới bắt kịp, nhìn bóng lưng nam tử yêu thương , không có chú ý dưới chân, chợt dẫm vào cái gì trượt chân, một cái ngã gục!

Này tiếng động để cho Hiên Viên Ngạo quay đầu lại, liền thấy người đang quỳ rạp trên mặt đất , xem xét tư thế khôi hài của Nguyệt Vô Hạ kia , đáy lòng cũng có một cỗ khoái ý không hiểu, nhưng vẫn là không thể không tiến lên nâng dậy nàng, ôn nhu hỏi: " Hạ nhi, nàng làm sao vậy?"

Nguyệt Vô Hạ ngẩng đầu, không quay lại nói, lại nước mắt lưng tròng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Vương phi tỷ tỷ, muội muội vào cửa tới nay vẫn chưa đối tỷ tỷ bất kính, tỷ tỷ vì sao phải đưa chân ngáng muội muội?"

Lời này nói làm cho Hiên Viên Ngạo mặt lại đen một nửa, lại là tiện nhân này giở trò quỷ!

"Chân sinh trưởng ở trên người bổn vương phi , bổn vương phi bất quá là tùy tiện duỗi ra, chính ngươi vấp phải chân của ta , bản cung có biện pháp nào? Cái này nói đi phải nói lại, chân của bổn vương phi bây giờ còn bị ngươi đâm cho đau đây , bản phi đại nhân đại lượng đều còn không có so đo với ngươi , ngươi thật trước làm khó dễ, ngươi có hiểu đạo lý hay không ?" Nói xong thật đúng là cực kỳ thống khổ , ngồi xổm người xuống xoa xoa chân đang đeo giầy thêu kia.

"Vương phi tỷ tỷ, ngươi. . . . . ."

" Được rồi , bổn vương phi biết ngươi nghĩ muốn khen ta rộng lượng, không so đo với ngươi chuyện vấp vào chân của ta , không cần khen ngợi , bổn vương phi dù sao cũng là chính thất, điểm ấy khí độ vẫn có! Đi thôi,

https://thuviensach.vn

tiến cung!" Nói xong đứng lên, sửa sửa mép váy, một bộ dáng phu nhân ung dung đắt tiền đi trước.

Đôi mắt lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo cũng nhiễm lên một chút ý tứ dở khóc dở cười , nữ nhân này , thật sự là làm cho người ta. . . . . Không biết hình dung thế nào!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Ngươi không bỏ ta , ta mới sợ !

Nguyệt Vô Hạ lạnh lẽo nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái: "Vương gia. . . . . ."

Hiên Viên Ngạo ho khan một tiếng: " Được rồi , nàng cũng quá không cẩn thận , vẫn là nhanh tiến cung, chẳng thế thì mẫu hậu sẽ mất hứng rồi. "

Nguyệt Vô Hạ sau khi nghe xong cắn chặt răng ! Nhưng vẫn là rất ngoan ngoãn mở miệng: " Vâng"

Mà Vũ Văn Tiểu Tam lười phản ứng lại bọn hắn, tự lo lên xe ngựa, từ phía sau truyền đến tiếng nghiến răng nghiến lợi của Hiên Viên Ngạo : "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tới cùng có hiểu lễ nghi hay không !"

Dựa theo lễ tiết, lên xe trước tiên là Vương gia hắn , nữ nhân này hoàn toàn không đem hắn để vào mắt!

Màn xe bị một bàn tay trắng nõn xốc lên, một lúm đồng tiền như hoa xuất hiện tại trước mặt bọn họ: "Bổn vương phi tự nhiên hiểu lễ nghi, nhưng là bổn vương phi thông minh cơ trí, biết nếu cùng Vương gia trước lên xe ngựa, người nhất định sẽ mang theo trắc phi muội muội cùng lên , trắc phi mà lên trước chính thất cũng là cực kỳ thất lễ , đến lúc đó người ngoài khẳng định đều nói Vương gia không hiểu lễ nghi, cho nên tiếng xấu này cứ để bổn vương phi vì người gánh vác, người cũng không nên quá cảm động mới tốt!"

Nói xong lùi về, bình yên ngồi ở giữa xe ngựa ! Truyện cười, hai người các ngươi ở bên kia diễn trò thâm tình , lão nương còn phải ở bên cạnh xem

https://thuviensach.vn

, sau đó chờ các ngươi lên xe trước? Tưởng ta ngốc à?

Hiên Viên Ngạo nhất thời nghẹn lời, không sai, nếu là hắn lên xe trước, khẳng định muốn dẫn Nguyệt Vô Hạ , nhưng là tiện nhân này là ở đâu học được ngụy biện như vậy?

"Vương gia, nếu không tiến cung liền lỡ thời giờ rồi !" Quản gia cung kính đứng ở một bên nhắc nhở, chuyện của chủ tử không phải bọn hắn có thể quản , nhưng trách nhiệm làm nô tài vẫn là muốn tận .

"Hạ nhi, chúng ta đi!" Hiên Viên Ngạo nói xong cầm tay nàng, cùng bước đến cạnh xe ngựa, nam tử đứng lên trên, vươn tay tiếp được tay của Nguyệt Vô Hạ. . . . . .

Thấy thế nào đều là hình ảnh thâm tình lượn lờ , trong lúc này đúng là ghen chết người ngoài. . . . . .

Xốc lên màn xe, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở giữa , cực kì bất nhã ngáp.

"Có thể mời vương phi chuyển qua bên cạnh ngồi không ?" Hiên Viên Ngạo cố nén tức giận mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam cực kì kinh ngạc nhìn hắn một cái: "Vương gia, theo lễ nghi là nam trái nữ phải, lấy Vương gia thân phận tôn quý khẳng định là muốn ngồi ở bên trái tôn quý nhất , như vậy tính theo, địa vị thấp nhất là trắc phi muội muội nên ngồi bên phải, bổn vương phi đương nhiên cũng chỉ có thể ngồi ở giữa , đây là cách ngồi cực kỳ hợp lễ chế , như thế nào có thể tùy ý thay đổi?"

Ta đi! Để cho ta ngồi ở bên cạnh, các ngươi hai người ngồi sát nhau , sau đó"Ngạo ca ca" , " Hạ nhi" ghê tởm ta, ta hôm nay lại chưa ăn cơm trưa rồi !

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo thân hình hơi hơi hoảng động . . . . . Tiện nhân này là từ đâu tìm đến ... cách nói này ? Lúc nào không phải Vương gia ngồi ở giữa , chánh phi, trắc phi lần lượt ngồi ở hai bên?

Nghĩ nghĩ hắn cũng chẳng muốn ứng phó Nguyệt Vô Hạ, cho nên rõ ràng liền đến bên trái ngồi xuống.

Nguyệt Vô Hạ nhìn nhìn, cũng ngoan ngoãn ngồi ở bên phải, trong lúc này trong thùng xe yên tĩnh không tiếng động. . . . . .

Chợt , mỗ Vương gia mở miệng, lần này giọng điệu đúng là có chút thật sự: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi năm lần bảy lượt chọc giận bổn vương, không sợ bổn vương bỏ ngươi?"

Hắn là hi vọng nàng an phận chút, có lẽ bọn hắn còn có thể ở chung thật tốt , nữ nhân này tuy luôn luôn chọc tức hắn không nhẹ, nhưng là vẫn có chỗ chấp nhận được , tựa hồ để cho nàng làm vương phi của mình cũng không phải hoàn toàn không thể tiếp thu.

Kết quả. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn giống như người ngu ngốc , một câu nói làm chết người không đền mạng thốt ra: "Ngươi không bỏ ta, ta mới sợ hãi!"

Đôi mắt lạnh lẽo lại nhiễm lên hừng hực hỏa diễm, quay đầu, xốc lên bức màn, nhìn bên ngoài xe ngựa như nước, không có phản ứng lại nữ nhân này , hắn thật sự là điên rồi mới có thể cùng nàng nói chuyện một cách tử tế , nếu lại nói thêm vài câu hắn sẽ tức đến chết mất !

Lần này ngay cả Nguyệt Vô Hạ đều có chút kinh ngạc nhìn người bên trái nàng , Vũ Văn Tiểu Tam có phải điên rồi hay không ? Nào có ai lại hi vọng chính mình bị bỏ ? Nữ tử bị bỏ đúng là bị người đời nhạo báng a!

Vũ Văn Tiểu Tam coi như không có ánh mắt của nàng, nhắm mắt dưỡng thần. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát sau, thanh âm cung kính của xa phu truyền đến: "Vương gia, vương phi, trắc vương phi, đến chỗ!"

"Uh`m!" Mỗ Vương gia vén rèm lên chuẩn bị ra ngoài, kết quả người nào đó đã trước hắn một bước nhảy ra ngoài. . . . . .

Mặt âm trầm nhìn bóng dáng của nàng , cố gắng bình ổn tức giận trong lòng, hắn cũng muốn nhìn xem tiện nhân này còn có thể đắc ý vài ngày!

Bước xuống xe ngựa, như hắn sở liệu, không ít đại thần lui tới đều đã kỳ quái nhìn bên này, vì sao là vương phi trước xuống xe ngựa? Vị vương phi này bọn hắn cũng hơi có nghe thấy, nghe nói có thể nói là người đàn bà đanh đá nhất Hiên Viên đế quốc , tuy là đẹp khuynh quốc khuynh thành, nhưng là đại hôn ngày ấy nàng. . . . . Không đề cập tới cũng được! Không đề cập tới cũng được!

Tất cả mọi người có chút đồng tình nhìn Vương gia bọn hắn kính ngưỡng , nhìn xem, hôm nay lại không đem Vương gia xem ở trong mắt, dẫn đầu xuống xe, ài, Vương gia rõ là. . . . . Gia môn bất hạnh!

Thấy mọi người ánh mắt đồng tình, trong đôi mắt lạnh lẽo hàn quang càng sâu, rồi sau đó gương mặt lạnh lùng tiếp thu đại thần bái kiến. Bởi vì Vương gia bọn họ vẫn đều là một gương mặt lạnh, cho nên các đại thần cũng không có quá kỳ quái.

Nán lại Nguyệt Vô Hạ chân thành từ trên xe bước xuống, Hiên Viên Ngạo lãnh nghiêm mặt mang theo các nàng cùng tiến cung, khóe mắt dư quang lướt qua nữ nhân phía sau , không tồi, bây giờ tính còn thành thật, không có vọt tới trước mặt hắn, trong lòng còn không phải hoàn toàn không biết dĩ phu vi tôn, nếu là nàng hiện tại lại vọt tới trước mặt hắn, hắn nhất định phải lập tức liền bỏ nữ nhân không biết gì này!

Nếu là Vũ Văn Tiểu Tam biết trong lòng hắn suy nghĩ, khẳng định sẽ chạy đến trước mặt hắn đi!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam cực kì thành thật đợi tại phía sau Hiên Viên Ngạo , tuy nàng rất muốn trước chạy vào , nhưng là nàng chưa từng tới hoàng cung, không biết đường a, trước kia Vũ Văn Tiểu Tam là tiến cung tham gia quá bữa tiệc tuyển chọn phi , tất nhiên là biết nên đi như thế nào, nàng là đồ giả mạo vì không muốn bị người nhìn ra manh mối, vẫn là thành thành thật thật, không nói nhiều lắm chờ người khác dẫn đường đi.

Cho nên theo ý nàng, Hiên Viên Ngạo không phải bởi vì phu quân vi tôn mới đi ở phía trước, mà là bởi vì người dẫn đường không phải đều nên đi phía trước sao?

Nếu để cho Hiên Viên Ngạo biết nội tâm nàng nghĩ như vậy , nhất định phải bị nàng tức điên không thể!

Dọc theo đường đi cung nữ, thị vệ cung kính hướng bọn hắn hành lễ, mỗ nữ đều là cười tít mắt đối bọn hắn gật gật đầu, tất cả mọi người ở trong lòng thầm than, tam vương phi thật sự là bình dị gần gũi a! Trước đó vài ngày lại vẫn nghe nói là người đàn bà đanh đá, khẳng định là tung tin vịt! Tung tin vịt!

Mà Hiên Viên Ngạo nhìn nữ nhân kia đối với một đám thị vệ cười tít mắt , tức giận đến sắc mặt xanh mét, nữ nhân này ở nơi nào cũng không quên thông đồng nam nhân! Hoàn toàn xem nhẹ mỗ nữ đối cung nữ cũng là thái độ như vậy.

Mọi người xem Vương gia sắc mặt âm trầm , tuy không biết nguyên do, nhưng vẫn lại là cảm thấy được không cần trêu chọc cho thỏa đáng, mỗi người cung kính hành lễ, rồi sau đó chạy trối chết , ai biết Vương gia có thể một cái mất hứng, liền đem bọn hắn giống như quân địch trên chiến trường , chém cho một nhát!

Vũ Văn Tiểu Tam quay mặt không hiểu xem xét bộ dạng nổi giận đùng đùng của hắn , người nầy như thế nào giống quả bóng hơi , thích tức giận

https://thuviensach.vn

như vậy , người nào lại chọc tới hắn rồi hả ? Đúng là đồ thần kinh !

Đến cửa Phượng Tường cung, Hiên Viên Ngạo sắc mặt đã là khó coi tới cực điểm, đối với cung nhân đang lạnh run ngoài cửa nói: "Đi bẩm báo mẫu hậu, bổn vương đến đây!"

" Vâng!"

Đợi cung nữ đi vào, hắn lại hơi có chút sợ sệt, hắn tức giận cái gì? Tiện nhân kia cùng người khác thì có quan hệ gì tới hắn ?

Hắn hắn không là. . . . . ? Hoảng sợ trừng mắt to, làm sao có thể!

Tiếp theo ngẫm lại tiện nhân này hoàn toàn không đem hắn để vào mắt, lấy danh hào vương phi của hắn để đi câu dẫn người khác, vứt mặt hắn, hắn tức giận không phải bình thường sao? Nghĩ tới đây thở dài nhẹ nhõm một hơi. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Giẫm lên thì thôi, lại vẫn nghiền vài cái

"Vương gia, thái hậu mời người cùng vương phi đi vào!" Phượng Hoa từ trong điện bước ra, tươi cười đầy mặt mở miệng.

Phượng Hoa là hầu tì bên người thái hậu , đi theo thái hậu đã vài thập niên rồi.

"Uh`m." Lạnh lùng lên tiếng liền vượt qua đi vào.

Vũ Văn Tiểu Tam cùng Nguyệt Vô Hạ theo sát phía sau, đôi mắt thuần khiết của Nguyệt Vô Hạ hiện lên một tia âm độc , một chân duỗi qua hướng Vũ Văn Tiểu Tam . Ngươi muốn ta ở trước cửa vương phủ mất mặt, ta lại muốn ngươi ở trước điện của thái hậu thất nghi!

Phượng Hoa mắt sắc nhìn thấy , đang muốn nhắc nhở. . . . . .

Đã thấy Vũ Văn Tiểu Tam giống như lòng bàn chân có mắt , đối với chân của Nguyệt Vô Hạ một cước đạp xuống , lại vẫn hung hăng nghiền vài cái. . . . . .

Đau đến nỗi Nguyệt Vô Hạ "A!" một tiếng hô ra tiếng. . . . . .

Hiên Viên Ngạo dừng bước nhìn hai người ở phía sau , khuôn mặt lạnh lùng che kín sát khí, lại làm sao vậy!

"Người nào ở ngoài cung của ai gia hô to gọi nhỏ!" Một giọng nói uy nghiêm lại mang theo một chút lười biếng từ trong điện truyền ra, mọi người có thể nghe ra người nói không chút hờn giận!

https://thuviensach.vn

Phượng Hoa quét Nguyệt Vô Hạ liếc mắt một cái, đáy mắt xuất hiện một chút khinh thường , nhưng mà che dấu được vô cùng tốt, trước bước vào Phượng Tường cung. . . . . .

"Tiến vào điện rồi nói , mẫu hậu đang chờ!" Hiên Viên Ngạo không kiên nhẫn quét các nàng liếc mắt một cái, chính mình vượt qua đi vào.

Nguyệt Vô Hạ nhìn bộ dáng hắn rõ ràng là phiền muộn , cắn cắn môi dưới, cảm thấy so đo. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đối với nàng trào phúng cười, cũng đi đến tiến vào, đưa chân ngáng ta? Loại tiểu mưu kế này chỉ có thể ứng phó mấy người cổ đại các ngươi , bản tiểu thư nhưng là người của thế kỷ hai mươi mốt , chiêu này đã sớm quá hạn sử dụng rồi !

Bất luận là Vũ Văn Tiểu Tam hay vẫn là Tiểu Tam(kiếp trước chị ấy cũng tên là Tiểu Tam), cũng không phải là người lương thiện, dám trêu nàng, liền muốn trả giá thật nhiều giác ngộ!

Tươi cười này để cho Nguyệt Vô Hạ sắc mặt xanh mét! Nhắm mắt lại, bình định một phen nỗi lòng, bày ra một khuôn mặt nhu nhược đi vào. . . . . .

"Nhi thần thỉnh an mẫu hậu!" Hiên Viên Ngạo khom lưng hành lễ.

Thái hậu cười gật gật đầu, rồi sau đó ý bảo chính hắn tìm vị trí ngồi xuống.

Nàng có ba nhi tử, tất cả đều là rồng trong biển người , nổi tiếng, nhưng Mặc nhi không chịu lập hậu, Triệt nhi tiểu tử kia cứ mỗi lần đề cập tới hôn sự liền giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, Ngạo nhi tính tình lạnh như băng , vốn cho rằng trễ thành gia nhất chính là hắn , không nghĩ tới hắn lại cho mình một kinh hỉ!

https://thuviensach.vn

Một phen cưới hai người không nói, mà ngày đại hôn lại nghe nói nha đầu của Vũ Văn tướng quân kia mang thai , này thật sự là việc vui! Bọn hắn Hiên Viên tộc có hậu rồi ! Nàng rốt cục được làm bà nội rồi !

Vũ Văn Tiểu Tam tiến vào điện không hề nhìn thẳng thái hậu, mà là cung kính quỳ xuống: "Con dâu bái kiến thái hậu!"

Thanh âm không kiêu ngạo không siểm nịnh, lễ nghi cũng là thập toàn thập mỹ, biến thành Hiên Viên Ngạo có một loại kích thích như được rửa mắt , xem nữ nhân này có phải bị đánh tráo hay không !

Nguyệt Vô Hạ theo sát phía sau, lưu luyến ánh mắt nhìn thái hậu liếc mắt một cái, liền quỳ xuống: "Con dâu bái kiến thái hậu!"

Đúng lúc này, Phượng Hoa tiến đến bên tai thái hậu , không biết nói cái gì, thái hậu sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi!

Rồi sau đó đối với Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: "Tam nhi, mau đứng lên, đến trước mặt ai gia , để cho ai gia nhìn xem!" Thanh âm vô cùng hiền lành.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩn ra, có chút không dám tin, ách. . . . . Có phải mẹ chồng này chuẩn bị tìm của nàng phiền toái?

Tuy nghi hoặc, nhưng vẫn là đứng dậy, hiện lên một nụ cười linh động bước đến bên cạnh thái hậu, bước nhỏ theo tiêu chuẩn dẫm xuống , nửa điểm không mất phong cách quý phái, cung kính mở miệng: "Thái hậu!"

"Ngẩng đầu lên cho ai gia nhìn một cái!"

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu, đồng thời đánh giá nữ nhân tôn quý nhất của Hiên Viên vương triều , nàng xem ra mới không tới bốn mươi , khí chất ung dung đắt tiền , khuôn mặt vẫn trẻ đẹp, có thể thấy được lúc còn trẻ là xinh đẹp như thế nào !

https://thuviensach.vn

"Quả nhiên là khuynh quốc khuynh thành, xứng đôi Ngạo nhi của ta !" Thái hậu nói xong tâm tình rất tốt vỗ vỗ tay nàng, "Tam nhi, về sau tại vương phủ nếu là Ngạo nhi dám khi dễ ngươi, cứ việc cùng ai gia nói, ai gia sẽ không buông tha hắn!"

Gì? Lại một chỗ dựa vững chắc? Vũ Văn Tiểu Tam đắc ý quét Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái, mãn ý nhìn đến hắn xanh mét sắc mặt, rồi sau đó đối với thái hậu nhu thuận đáp: "Vâng, thái hậu!"

"Như thế nào còn gọi thái hậu ? Nên gọi ai gia là mẫu hậu rồi !" Thái hậu dứt lời, đem trâm cài giữa tóc gỡ xuống, đưa cho nàng, "Đây là ai gia năm đó tiến cung, khi đó tiên đế ban tặng, ai gia nhìn ngươi nha đầu này thật thích , cho nên tặng cho ngươi làm lễ gặp mặt !"

Hiên Viên Ngạo có chút không dám tin trừng mắt to, hắn còn nhớ rõ Triệt mới trước đây không cẩn thận làm rơi trâm vàng của mẫu hậu trên mặt đất, đã bị mẫu hậu phạt một ngày không được ăn cơm, hôm nay nhưng là hào phóng như vậy liền thưởng cho nữ nhân này ? Nàng có chọc người thích như thế?

"Mẫu hậu, lễ vật quý trọng như vậy con dâu không thể thu !" Ngoài miệng nói không thể thu, một bàn tay đã rất nhanh nhận lấy, hoàng gia gì đó khẳng định giá trị xa xỉ, có tiện nghi không chiếm là dở hơi!

Thái hậu xem nàng giống như thực chối từ, vì thế mở miệng nói: "Không thu mẫu hậu sẽ tức giận !"

Vũ Văn Tiểu Tam làm ra một bộ dáng cực kỳ khó xử , sau cùng cắn răng thở dài một hơi: "Được rồi, vậy con dâu liền cả gan nhận."

"Lúc này mới đúng thôi! Đây mới là con dâu tốt nhất của ai gia ! Tới, ngồi ở bên cạnh ai gia , mẹ chồng ta nói chuyện một lát . . . . . ." . . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhìn nhìn nữ nhân kia rõ ràng tham tài muốn chết, lại vẫn làm bộ làm tịch ra vẻ đức hạnh, cực kì không nói gì quay đầu đi, mẫu hậu thông minh lanh lợi như vậy , cư nhiên bị nàng lừa !

Này đối thoại đã là phí không ít thời gian, lại đem một mình Nguyệt Vô Hạ quỳ ở giữa đại điện .

"Mẫu hậu!" Người quỳ gối trong điện rốt cục nhịn không được mở miệng, chân của nàng quỳ đau quá a! Ngạo ca ca hiếu thuận thiên hạ đều biết, giờ phút này là không có thể cầu Ngạo ca ca mở miệng , nếu không hắn sẽ cho rằng nàng không tôn kính mẫu hậu của hắn .

Này một tiếng"Mẫu hậu" để cho đại điện nháy mắt an tĩnh lại, thái hậu có chút không hờn giận mở miệng: "Như thế nào, mới quỳ một hồi, liền không nguyện ý , ai gia tại trong lòng ngươi chỉ có điểm ấy phân lượng?"

"Mẫu hậu, con dâu không phải ý tứ này, con dâu. . . . . ." Nguyệt Vô Hạ có chút kinh hoàng mở miệng giải thích.

"Không phải ý tứ này là ý tứ gì ? Vừa rồi là ngươi tại cửa đại điện hô to gọi nhỏ đi? Thân đường đường là trắc phi của tam vương phủ , mà lại tại trước điện của ai gia thất nghi, còn thể thống gì! Ngươi là nghĩ muốn ra oai phủ đầu với ai gia đúng không?" Thái hậu thân thể nghiêng tựa vào phượng tọa , sắc mặt khó coi không thể khó coi hơn nữa!

"Không phải, mẫu hậu, mới vừa rồi ở cửa là vương phi tỷ tỷ cố ý giẫm lên chân con dâu , lại vẫn nghiền vài cái, con dâu mới kêu ra tiếng !" Nguyệt Vô Hạ lập tức"Giải thích" .

Hiên Viên Ngạo tuy đoán được Nguyệt Vô Hạ nói có chút nửa thật nửa giả, nhưng vẫn lại có chút không nói gì nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái, nữ nhân này rõ là. . . . . !

https://thuviensach.vn

Giẫm lên thì thôi , vẫn còn nghiền vài cái! Hắn không biết là, có chút chuyện đã ở trong lòng hắn không nhận thức được , hắn đã có thể vì hành vi giẫm lên chân người của nàng mà lặng im rồi !

Thái hậu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái: "Thật không?" Kỳ thật sự thật Phượng Hoa đã nói cho nàng , nàng sở dĩ còn hỏi lại Vũ Văn Tiểu Tam, liền là muốn biết con dâu này của nàng , rốt cuộc có bản lãnh của chủ mẫu hay không .

Vũ Văn Tiểu Tam có chút ủy khuất đối với thái hậu chu mỏ, tiếp theo đối Nguyệt Vô Hạ nói: "Muội muội có thể nào như vậy ngậm máu phun người? Tỷ tỷ đang đi rất bình thường , muội muội đột nhiên đem chân duỗi ra , tỷ tỷ nhất thời không để ý mới giẫm lên , muội muội cũng nên biết, chân rơi xuống mặt đất phẳng tự nhiên là không có gì, nhưng là giẫm lên vật lồi ra , tỷ tỷ tự nhiên lại có chút đứng không vững, vì ổn định thân thể mới động vài cái, ở đâu ra chuyện giẫm lên muội muội vẫn còn nghiền vài cái mà nói? Nếu là muội muội không chịu tha thứ sai lầm vô ý của tỷ tỷ , tỷ tỷ giải thích cũng được!"

Nói xong thật đúng là phi thường ủy khuất cúi đầu. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 12: Bị Hiên Viên Ngạo hãm hại

Tất cả mọi người ở đây , trừ bỏ Hiên Viên Ngạo, thì đều tràn ngập đồng tình nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, rồi sau đó dùng ánh mắt nhìn xem nữ nhân hư hỏng Nguyệt Vô Hạ, ngươi muốn ngáng chân người ta , kết quả mua dây buộc mình, bây giờ còn nói xấu người khác, ngươi tốt thật ?

Nguyệt Vô Hạ nôn nóng quỳ gối ở đại điện , không biết giải thích như thế nào mới tốt, biến thành Hiên Viên Ngạo có chút không đành lòng xem nàng, đành phải quay mặt đi. . . . . .

Không biết vì sao hắn đột nhiên cảm thấy có phần may mắn , may mắn đắc tội với nữ nhân kia không phải là hắn, người nào đắc tội nàng kia thật sự là xui xẻo mười tám đới ! Bất quá. . . . . Mắt lạnh chớp lóe, một suy nghĩ sâu xa xẹt qua đáy mắt. . . . . .

Thái hậu trong mắt hiện lên ý tán thưởng không muốn người biết , rồi sau đó đối với Nguyệt Vô Hạ gầm lên: "Nguyệt Vô Hạ , phủ Thừa Tướng là như vậy dạy bảo ngươi sao? Đừng tưởng rằng ai gia không biết tâm tư xấu xa của ngươi ! Tam nhi trong bụng là có cốt nhục của Hiên Viên tộc , đợi tiểu thế tử sinh ra, kia đúng là Hoàng trưởng tôn của ai gia ! Ngươi dám đưa chân ngáng nàng, nếu là tôn nhi của ai gia có chuyện gì , ai gia bắt ngươi phải đền tội!"

Gì? Ngày đại hôn nàng nói bậy bạ vậy mà nói truyền tới tai thái hậu rồi hả ? ! Ặc. . . . . Này làm sao bây giờ ? Chuyện này có tính là tội khi quân không?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam kinh hoàng quay mặt lại nhìn thái hậu , nàng bất quá là vì muốn làm bại hoại thanh danh của Hiên Viên Ngạo thôi, hắn không làm hại chính mình bị mất đầu đi!

Hiên Viên Ngạo nghe đến đó, có chút bừng tỉnh đại ngộ, khó trách ngay cả trâm vàng mẫu hậu âu yếm nhất đều thưởng cho nàng , hóa ra là có chuyện như vậy! Vốn chuẩn bị giải thích , nhưng là thấy biểu tình thất kinh của nữ nhân kia , cảm thấy cười thầm một tiếng, ngươi cũng có thời điểm sợ !

Vì thế rõ ràng mở miệng nói: "Mẫu hậu, tính ngày thì vương phi phải là chín tháng sau sẽ lâm bồn rồi."

Câu nói này làm cho tất cả mọi người kỳ quái nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái, này không phải vô nghĩa sao, ai chẳng biết Vương phi mới vừa mang thai?

Mà Vũ Văn Tiểu Tam lửa giận ngút trời nhìn hắn, hừng hực hỏa diễm hận không thể đem Hiên Viên Ngạo thiêu đốt! Này nha , muốn hại nàng! Này đặc biệt sao , chính là vì nhắc nhở mọi người —— quá chín tháng, nàng nếu là không sinh, đó chính là tội khi quân !

Hiên Viên Ngạo, anh quá giỏi ! quá ngoan độc !

Hiên Viên Ngạo xem xét ánh mắt nàng hận ý tràn đầy , chẳng hề để ý cúi đầu, bưng ly rượu lên nhấm nháp, hắn cũng muốn nhìn xem, nữ nhân này còn có trò gì nữa!

Lúc này giọng nói của Nguyệt Vô Hạ truyền đến: "Mẫu hậu, con dâu. . . . . ."

"Ngươi vẫn là kêu ai gia thái hậu đi, ai gia không có con dâu tốt như ngươi vậy ! Đường đường là thiên kim của Thừa tướng , vậy mà sau khi hoàng thượng tứ hôn cho Ngạo nhi cùng Tam nhi , lại ở trên đại điện khóc

https://thuviensach.vn

lóc kể lể nói yêu Vương gia, cam nguyện làm trắc phi, ai gia liền biết ngươi không phải người lương thiện gì ! Luôn mồm nói yêu Ngạo nhi, lại muốn hại cốt nhục của hắn , ngươi học nữ giới, nữ đức được bao nhiêu rồi !" Thái hậu căn bản không cho nàng cơ hội nói chuyện , mở miệng đó là trách cứ!

Nguyệt Vô Hạ sau khi nghe xong, ngơ ngác quỳ gối đại điện , nước mắt dừng không được chảy xuống, người nào cũng biết Vũ Văn Tiểu Tam mới chân chính là bên thứ ba, nhưng là thái hậu lại đem toàn bộ đều đổ cho nàng, cũng bởi vì Vũ Văn Tiểu Tam mang cốt nhục của Ngạo ca ca , Ngạo ca ca có rất nhiều nữ nhân nàng là biết đến, nhưng vì sao mang thai lại cứ là Vũ Văn Tiểu Tam!

Dưới áo bào rộng rãi, hai tay nắm chặt thành quyền, nàng tuyệt đối không để cho hài tử trong bụng Vũ Văn Tiểu Tam bình yên sinh ra, chỉ có nàng Nguyệt Vô Hạ mới có tư cách sinh hạ hài tử của Ngạo ca ca !

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam mới chính thức nhận thức sự lợi hại của thái hậu ! Nàng trăm phần trăm xác định, nữ nhân này nắm giữ quyền sinh quyền sát , nếu biết nàng mang thai là giả, chỉ sợ kết cục của nàng so với Nguyệt Vô Hạ càng bi thảm!

Hung hăng quét Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái, đều do tiện nam này ! Bất quá, ngươi có Trương Lương kế, ta có quá tường thê!(1)

Chợt , Vũ Văn Tiểu Tam làm như là ngồi không vững , nôn khan vài tiếng. . . . . .

Thái hậu có chút sốt ruột quay sang nhìn nàng: "Tam nhi, ngươi làm sao vậy? Có phải có chỗ nào không thoải mái hay không ? Người tới, truyền . . . . . ."

"Mẫu hậu, không cần!" Nói đùa, truyền thái y thì trò của nàng không cần diễn rồi hả ?"Mỗi ngày buổi sáng đều cũng có chút không thoải mái ." Nói chút giống như khó xử cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Thái hậu bừng tỉnh đại ngộ, a..., là nôn nghén!

"Tam nhi phải chú ý thân thể mình mới đúng, đây chính là tôn tử đầu tiên của ai gia , ngàn vạn lần không cần xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn! Ngạo nhi, mấy ngày nay con phải chiếu cố Tam nhi, đêm đại hôn con đi đâu nào, Tam nhi tuy là một chữ cũng không nói, nhưng ai gia còn không có già ! Những yêu tinh con muốn tìm vui vẻ cũng không sao, nhưng phải đúng mực, phải biết rằng Tam nhi mới đúng thê tử kết tóc của con , tới cùng là vợ cả, dòng chính thứ có khác, truyền ra ngoài , cũng là không xuôi tai !" Thái hậu trấn an Vũ Văn Tiểu Tam xong lại mang theo một chút tức giận nhìn Hiên Viên Ngạo.

Hiên Viên Ngạo cung kính cúi đầu: " Vâng , nhi thần cẩn tuân mẫu hậu dạy bảo!"

Cảm thấy lại vô cùng buồn bực, nữ nhân này không muốn sống nữa, cư nhiên lại vẫn giả vờ nôn nghén! Chợt tuấn mục trừng lớn, tiện nhân này hắn không cho hắn đội nón xanh đi?

Rất nhanh , Vũ Văn Tiểu Tam liền đánh mất nghi ngờ của hắn : "Mẫu hậu, chuyện này cũng không trách Vương gia, mấy ngày trước thành thân , con dâu liền cảm thấy có chút không khoẻ, muốn tìm đại phu nhìn xem, nhưng là Vương gia nói không cần , chắc là mang cốt nhục của hắn , cho nên không có mời đại phu. Người biết mang thai mấy tháng trước, là không có thể. . . . . ." Nói xong sắc mặt khẽ biến thành hơi có chút đỏ lên. . . . . .

Mọi người đều đã minh bạch nàng muốn nói cái gì , dừng một chút lại nói tiếp: "Trắc phi muội muội giúp con dâu hầu hạ Vương gia, cũng là nên là , con dâu nên cảm tạ nàng mới đúng!"

Lời này nói ra vừa chứng tỏ nàng rất rộng lượng, hơn nữa là đều đẩy trách nhiệm giao cho Hiên Viên Ngạo!

https://thuviensach.vn

Mấy ngày trước đây tôi nói xem đại phu, là anh nói tôi mang thai , không cần nhìn. Cho nên nếu không mang thai không phải tôi lừa gạt mọi người, mà là anh Hiên Viên ngạo lừa gạt tôi ! Mà đi chỗ trắc phi lại càng là một cái động cơ cùng chứng cớ quá hoàn hoản ! Đến lúc đó nếu là lộ rồi. . . . . Người nào cũng biết Hiên Viên Ngạo cùng Nguyệt Vô Hạ là lưỡng tình tương duyệt, mọi người sẽ tưởng rằng Hiên Viên Ngạo không nghĩ muốn sủng hạnh Vũ Văn Tiểu Tam, liền nói dối. . . . . .

Chậc chậc. . . . . Cái này Hiên Viên Ngạo thật không sai, giúp nàng có động cơ, chứng cớ đều đã cung cấp đầy đủ rồi !

Gương mặt lạnh lùng lại đen tuyền , trừng mắt nhìn nữ nhâ đang cười khó xử kia , xem ra là hắn xem thường nàng rồi ! Tiện nhân này , làm chuyện gì đều có thể đẩy trách nhiệm cho hắn , hắn hiện tại có phải là giống Nguyệt Vô Hạ hay không , tự mua dây buộc mình?

Thái hậu cảm khái mở miệng: "Vẫn lại là Tam nhi rộng lượng, nam nhân tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường , huống chi là hoàng gia, nhưng là Tam nhi dù sao thân phận tôn quý! Trắc phi, vĩnh viễn đều là trắc phi, dù có được sủng ái như thế nào , cũng chỉ có thể là trắc phi! Ai gia hôm nay liền vì ngươi quyết định, Tam nhi tam vương phi địa vị bất luận kẻ nào cũng không thể dao động, Ngạo nhi, con nghe hiểu chưa?"

Nha đầu này nàng là càng xem càng thích, bộ dáng xinh đẹp , lại có khí chất ung dung tao nhã như hoa , không giống yêu tinh mị hoặc như Nguyệt Vô Hạ , mà còn thích nhất là trong bụng của nàng lại vẫn có tôn nhi của mình , con dâu như vậy đi nơi nào tìm!

Gì? Vũ Văn Tiểu Tam khóe miệng giật giật, vốn là đối quan niệm nam nhân tam thê tứ thiếp vô cùng phỉ nhổ, rồi sau đó lại vì thái hậu sau cùng một câu có chút không biết nói gì, ai muốn cùng hắn quá cả đời a, nàng hận không thể để hắn hiện tại bỏ nàng đây!

https://thuviensach.vn

Sau đầu Hiên Viên Ngạo cũng xẹt qua một đám quạ đen , vị trí tam vương phi không thể dao động? Mẫu hậu thực sẽ cho rằng hắn sẽ nghe lời ! Nhưng vẫn lại là ngoan ngoãn mở miệng: " Vâng, nhi thần nghe rõ rồi !"

"Uh`m! Lại vẫn quỳ làm cái gì? Sáng sớm đến đây khóc, ảnh hưởng tâm tình của ai gia! Đứng sang một bên cho ai gia !" Mãn ý đối với Hiên Viên Ngạo ừ một tiếng , lại nhìn đến Nguyệt Vô Hạ đang khóc đến rối tinh rối mù , hơi chút không kiên nhẫn mở miệng.

---

(1) Nguyên văn: nhĩ hữu Trương Lương kế, ngã hữu quá tường thê* :

Trương lương là người nước Hán sau này là 1 trong “tam kiệt nhà Hán” cùng với Hàn Tín và Tiêu Hà, làm mưu sĩ cho Lưu Bang, ông có nhiều kế sách và mưu lược .

“Quá tường thê” là thang mây để trèo tường, dùng trong việc đánh thành, tương truyền do Lỗ Ban làm ra để giúp Sở Huệ Vương đánh Tống quốc (Tống này là chư hầu của nhà Chu do con của Trụ Vương lập nên).

Có thể hiểu là ngươi có kế sách đánh ta, ta có đối sách tiếp chiêu.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 13: Mắt muội muội bị vôi bắn vào hả ?

Nguyệt Vô Hạ đứng lên, lau nước mắt trên mặt , ngoan ngoãn đứng ở một bên, ánh mắt đáng thương tội nghiệp quét Hiên Viên Ngạo. Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu hướng nàng gật gật đầu trấn an. . . . . .

Trong lòng nàng vì thế cũng dễ chịu một chút, rồi sau đó hung hăng trừng mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam , vừa lúc Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn thấy ánh mắt của nàng, trêu tức mở miệng: " Mắt muội muội bị rút gân sao? Có muốn tỷ tỷ tìm ngự y xem cho muội không?"

Lần này lực chú ý của mọi người đều tập trung đến trên mặt Nguyệt Vô Hạ, Nguyệt Vô Hạ cáu giận nhìn nàng một cái, nước mắt lưng tròng mở miệng: "Vương phi tỷ tỷ, không cần, mắt muội muội chỉ là bị hạt cát bay vào , cũng không ngại!"

"A...!" Vũ Văn Tiểu Tam che miệng nhẹ cười, lại mở miệng, "Mới vừa rồi ta quay đầu, thấy con mắt muội muội trắng , tỷ còn tưởng rằng mắt của muội bị vôi rơi vào a!"

Những lời này trực tiếp để cho rượu trong miệng Hiên Viên Ngạo văng ra ngoài. . . . . Nữ nhân này, học nhiều chuyện ma quỷ như vậy!

Thái hậu cũng là đầy mặt không hờn giận nhìn Nguyệt Vô Hạ.

Nguyệt Vô Hạ sắc mặt phiến hồng, không biết đáp lại như thế nào , nhưng vào lúc này cung nhân bên ngoài tiến vào bẩm báo: "Thái hậu, thất vương gia tới thỉnh an !"

https://thuviensach.vn

"A...? Triệt nhi đến đây? Để cho hắn tiến vào!" Thái hậu tâm tình rõ ràng tốt trở lại.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng trừng mắt to nhìn ngoài cửa, cùng đợi Hiên Viên Triệt xuất hiện, theo lý thuyết Hiên Viên Mặc cùng Hiên Viên Ngạo đều đẹp trai như thế , thì bộ dạng Hiên Viên Triệt cũng khẳng định không sai!

Quả nhiên, không ngoài nàng sở liệu, một nam tử áo trắng khí chất thanh nhã đi vào, thân hình thon dài, từng bước một mang theo tao nhã bẩm sinh , khiến người ngoài ý , ngẩng đầu, kia gương mặt tinh xảo đúng là so với thiên sứ vẫn còn đáng yêu!

Hiên Viên Triệt cúi người, mang theo thanh âm non nớt cùng thanh thúy mở miệng: "Nhi thần thỉnh an mẫu hậu !"

Thấy khuôn mặt đáng yêu của hắn , còn có tiếng nói nhẹ nhàng , bản năng làm mẹ trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam thành công bị kích phát ra tới, trong ánh mắt kim quang lấp lánh, oa a...! Tiểu đệ đệ thật đáng yêu !

Mỗ nữ dùng ánh mắt như lang tựa hổ xem xét hắn, trong miệng còn có nước miếng tràn ra, quá đáng yêu rồi. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu, nhìn sắc mặt háo sắc của Vũ Văn Tiểu Tam kia , gương mặt tuấn dật lại đen một nửa! Tiện nhân, vốn là muốn câu dẫn hoàng huynh hắn , hiện tại tâm tư lại muốn đánh lên hoàng đệ hắn ? Nàng thật coi Hiên Viên Ngạo hắn là đồ bài trí sao? Không biết vì sao , hiện tại hắn nhìn hoàng đệ xưa nay cùng mình quan hệ không sai , cảm thấy cực không vừa mắt!

"Con còn nhớ rõ mẫu hậu này à ?" Thái hậu tuy là chất vấn, nhưng trong giọng nói khó nén sủng nịch, cha mẹ đối với con cái , luôn luôn thương yêu chiều chuộng nhiều một chút .

https://thuviensach.vn

Gương mặt đáng yêu hiện lên vẻ xoắn xuýt, rồi sau đó có chút lạnh rung mở miệng nói: "Mẫu hậu. . . . . ." Mang theo một chút ý tứ làm nũng . . . . . .

Một tiếng này lại càng để cho xương cốt của Vũ Văn Tiểu Tam đều đã tan , hận không thể xông lên đưa hắn nhét vào bụng, trời ạ, làm sao lại đáng yêu như vậy a!

"Được rồi ! được rồi ! Ai gia không nói nổi con rồi ! Vị này chính là tam hoàng tẩu của con , con cũng nên bái kiến một phen!" Thái hậu nói xong chỉ chỉ Vũ Văn Tiểu Tam.

Vũ Văn Tiểu Tam treo lên một nụ cười rực rỡ nhìn tiểu đệ đệ đáng yêu này , kỳ thật. . . . . Trên thực tế Hiên Viên Triệt lớn hơn so với Vũ Văn Tiểu Tam !

Hiên Viên Triệt ngẩng đầu, giọng nói mềm mềm dẻo mềm dẻo mở miệng: "Hoàng tẩu xin chào !"

"Chào Hoàng đệ !" Vũ Văn Tiểu Tam hận không thể tiến lên ôm hắn hôn một cái vào miệng, nhìn nhìn thái hậu cùng Hiên Viên Ngạo thấy chướng mắt , buồn bực ở trong lòng vẽ vòng tròn.

Vẫn còn không đợi những người khác nói chuyện, nàng lại mở miệng bắn liên hồi hỏi: "Hoàng đệ bao nhiêu tuổi rồi hả ? Đón dâu chưa? Bình thường có yêu thích gì hay không ? Thích nữ tử như thế nào ?"

Liên tiếp nói hỏi xong, liền thấy mọi người kỳ quái nhìn nàng, này hỏi như thế nào. . . . . Có phần. . . . . .

Hiên Viên Ngạo mặt đã đen một nửa bây giờ thì toàn bộ đen hết rồi ! Tiện nhân này , lại tới nữa!

Đôi mắt to xinh ngon của Hiên Viên Triệt nhìn nàng, bộ dáng tựa hồ có chút sợ hãi . . . . . .

https://thuviensach.vn

Thái hậu cũng là cực kỳ hồ nghi nhìn nàng.

Sặc. . . . . Xấu hổ ho khan một tiếng: "Ta là muốn biết hoàng đệ đã đón dâu chưa, trước khi gả cho Vương gia , ta là nhận thức không ít danh môn khuê tú, cùng với tiểu thư nhà giàu có , hứa có thể tìm cho hoàng đệ một mối nhân duyên tốt!"

Nói xong che miệng nhẹ cười, ánh mắt như lang tựa hổ lại vẫn quấn ở trên người Hiên Viên Triệt.

Thái hậu vừa nghe, đúng là tin, vui tươi hớn hở mở miệng: "Vẫn lại là Tam nhi nghĩ chu đáo, Triệt nhi đứa nhỏ này là không nghe lời, cứ đề cập tới hôn sự là chạy mất mấy tháng, ngươi làm hoàng tẩu cần phải hao chút tâm tư cho hắn rồi !"

Nha nha! Không có thành thân, hấp dẫn!

Vũ Văn Tiểu Tam cao hứng phấn chấn mở miệng: "Đương nhiên, đương nhiên, đây là nên là ! Hoàng đệ, chúng ta có thời gian nên trao đổi một phen, nhìn xem đệ thích loại nữ tử như thế nào , hoàng tẩu giúp đệ giải quyết chuyện chung thân đại sự rồi !"

Hô hô, đem ngươi giải quyết cho ta!

Hiên Viên Ngạo nhìn bộ dạng cao hứng của Vũ Văn Tiểu Tam kia , suýt nữa cắn vào lưỡi ! Tiện nhân này , chờ hắn hồi vương phủ, nhất định phải thu thập nàng! Vậy mà nửa điểm tự giác của người làm vợ đều không có!

Thái hậu vừa nghe, lại cực kì đồng ý nói: "Uh`m, vậy mấy người các ngươi nên nhiều đi lại , coi như là tăng thêm tình hữu nghị của tam vương phủ cùng thất vương phủ !"

" Vâng !" Hiên Viên Triệt nhu thuận gật đầu, rồi sau đó cười cười đối với Vũ Văn Tiểu Tam .

https://thuviensach.vn

Cười đến Vũ Văn Tiểu Tam tâm hoa nộ phóng, hận không thể tiến lên sờ sờ đầu của hắn, lại ôm ngấy nghiêng một phen!

"Triệt, đệ vẫn là qua đây ngồi đi!" Hiên Viên Ngạo hồi lâu không hé răng rốt cục không thể nhịn được nữa mở miệng!

Triệt lúc bọn hắn vừa mới tiến tới liền đến cửa, hắn nội lực thâm hậu, đã sớm nhận ra, người nầy hiện tại mới xuất hiện, chắc là nghe xong diễn trò .Vậy mà sau khi đi vào liền câu dẫn Vũ Văn Tiểu Tam không có nửa điểm tự giác của nữ nhân kia , hoàn toàn không đem hoàng huynh hắn để vào mắt!

Thái độ ác liệt của Hiên Viên Ngạo kia , lập tức liền chọc giận bản tính làm mẹ của Vũ Văn Tiểu Tam, Hiên Viên Triệt cũng cực kì ủy khuất nhìn hắn một cái, nhìn nhìn lại Vũ Văn Tiểu Tam, ngoan ngoãn tiêu sái qua đi ngồi xuống.

Bộ dáng này để cho Vũ Văn Tiểu Tam đau đến tận tâm khảm , một gương mặt hòa ái dễ gần nhìn nhìn Hiên Viên Triệt, rồi sau đó quay đầu, thần tình tức giận nhìn Hiên Viên Ngạo: "Vương gia, thất vương gia đúng là thân đệ đệ của của người , người làm sao có thể khi dễ hắn như vậy!"

Nếu không có thái hậu ở trong này, nàng nhất định mắng chết tên Hiên Viên Ngạo này!

"Hoàng tẩu, hoàng huynh không có khi dễ ta." Hiên Viên Triệt yếu kém mở miệng, rồi sau đó tựa hồ có chút sợ Hiên Viên Ngạo , nhìn ngó hắn.

Vũ Văn Tiểu Tam trấn an nhìn hắn một cái: "Yên tâm, hoàng tẩu làm chủ cho đệ ! Hắn không dám làm gì đệ đâu !" Rồi sau đó lại dùng ánh mắt khủng bố hết sức xem xét Hiên Viên Ngạo!

Hiên Viên Ngạo nhìn thái độ của nàng đối đãi hắn tương phản với Triệt , thiếu chút nữa tức giận đến phun ra máu tươi! Nữ nhân chết tiệt này , tới

https://thuviensach.vn

cùng có biết người nào mới đúng là phu quân của nàng hay không ? Còn Triệt xú tiểu tử này , đối với nữ nhân ngu xuẩn này lại giả vờ đáng yêu, vậy mà nữ nhân ngu xuẩn này lại không hề nghi ngờ! Hung hăng trừng mắt nhìn Hiên Viên triệt liếc mắt một cái, tức chết hắn rồi !

"Được rồi , được rồi , Ngạo nhi cũng thật là, Triệt nhi tốt xấu là đệ đệ của con , nói chuyện vẫn là ôn hòa chút, Tam nhi không nên nổi giận, đừng nên động thai khí, bị thương hài tử trong bụng ." Thái hậu khẩn trương hoà giải.

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng trừng mắt nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái, ánh mắt nói rằng: nếu không phải nể mặt thái hậu, anh sẽ chết chắc!

Ánh mắt Hiên Viên Ngạo cũng nhiễm lên hừng hực lửa giận, đợi hồi vương phủ, xem bổn vương như thế nào thu thập ngươi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 14: Hoàng thúc sử dụng mỹ nam kế

"Thái hậu, Lật phi, Nguyệt phi mang theo các phi tần khác tiến đến thỉnh an!" Hạ nhân báo lại, phá vỡ cục diện căm tức giữa Vũ Văn Tiểu Tam cùng Hiên Viên Ngạo.

"Mẫu hậu, chúng con đi về trước rồi." Hiên Viên Ngạo đứng dậy.

Thái hậu nhìn nhìn bọn hắn, cười gật gật đầu: "Trở về đi, nhớ rõ bồi bổ thân thể cho Tam nhi , đừng để tôn nhi của ai gia bị đói !"

"Vâng!" Hắn đương nhiên sẽ bồi bổ cho nàng , tiện nhân này , liền là đáng đánh đòn!

"Mẫu hậu, để cho Vương gia đi về trước đi, con dâu muốn ở lại với mẫu hậu ." Nói xong nịnh nọt xem thái hậu, người giữ ta lại đi, giữ ta ở lại đi, để cho hắn một người trở về đi!

Rồi sau đó căm tức liếc Hiên Viên Ngạo một cái, đặc biệt sao anh muốn về thì một mình trở về đi , kéo theo tôi làm cái gì? Ở nơi này có soái ca a, lão nương mới không quay về!

Khuôn mặt lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo lại đen, tiện nhân này còn muốn để cho hắn đi về trước, chờ hắn đi thì thuận tiện để cho nàng thông đồng nam nhân phải không? Nằm mơ!

Thái hậu đang muốn mở miệng, liền nghe Hiên Viên Ngạo nói : "Mẫu hậu, nhi thần có một số việc muốn thương lượng với vương phi ."

https://thuviensach.vn

"Vậy được rồi, Tam nhi hãy đi về trước đi, khi nào có thời gian trở lại cùng ai gia!" Thái hậu nghe xong Hiên Viên Ngạo nói, lập tức xuống lệnh đuổi khách.

Vũ Văn Tiểu Tam một bộ biểu tình chết cha mẹ , mím mím môi, vẻ mặt cầu xin đối với thái hậu mở miệng: " Vâng , con dâu cáo lui!"

Hu hu hu. . . . . Có rảnh đến người ? Ta không phải nghĩ muốn bồi người , ta là nghĩ muốn cua soái ca a!

"Uh`m! Lui ra đi." Thái hậu xem bộ dáng không tha của nàng kia , lại vẫn cho là không nỡ chính mình, cảm thấy hơi chút cảm động vỗ vỗ tay Vũ Văn Tiểu Tam , rồi sau đó quay đầu đối Phượng Hoa phân phó, "Tuyên Lật phi các nàng tiến vào."

" Vâng !" Phượng Hoa đi theo đoàn người Hiên Viên Ngạo ra ngoài. . . . . .

Đi đến trước mặt Hiên Viên Triệt , Vũ Văn Tiểu Tam lại vẫn lưu luyến quay đầu nhìn hắn một cái, Hiên Viên Triệt đối với nàng cười cười, cười đến nàng tâm hoa nộ phóng, tình cảm ly biệt bi thương trong nháy mắt tan thành mây khói!

Không để ý sắc mặt xanh mét của Hiên Viên Ngạo , trả lại cho Hiên Viên Triệt một cái tươi cười sáng lạn hết cỡ , ngâm nga một một câu hát không biết tên vênh mặt lên đi theo phía sau Hiên Viên Ngạo , cước bộ nhẹ nhàng vô cùng, đầy đủ biểu lộ tâm tình đang sung sướng của nàng .

Chỉ là cước bộ của nàng càng nhẹ nhàng, thì nam tử phía trước nàng sắc mặt lại càng đen! Nếu không phải đang ở trong điện của mẫu hậu , hắn cần phải làm thịt nàng !

Đến chỗ cửa đại điện, cùng chào hỏi với các phi tử của Hiên Viên Mặc , ài, đáng tiếc hôm nay không gặp được soái ca Hiên Viên Mặc ôn nhu kia !

https://thuviensach.vn

Ài. . . . . Bất quá gặp được Hiên Viên Triệt cũng làm cho người ta happy rồi ! Nhớ lại sắc mặt lại chuyển biến một chút.

Hiên Viên Ngạo liếc mắt xem xét biểu tình thay đổi thất thường của nàng , ẩn ẩn có thể đoán được trong lòng nàng suy nghĩ, một hơi kìm nén tại ngực, tức giận đến mức hắn suýt nữa muốn đánh ! Nữ nhân chết tiệt này!

Ra khỏi hoàng cung, bởi vì Vũ Văn Tiểu Tam cúi đầu, suy nghĩ như thế nào có thể cùng Hiên Viên Triệt ngẫu nhiên gặp lại , khiến cho Hiên Viên Ngạo trước lên xe ngựa, Nguyệt Vô Hạ theo sát trên này. Rhời điểm nàng ngẩng đầu chuẩn bị lên xe thì nghe thấy bên trong xe truyền ra một tiếng: "Xuất phát!"

"Này! Hiên Viên Ngạo, lão nương còn không có lên xe a!" Mỗ nữ tức giận đến giậm chân!

"Vương phi hôm nay liền chính mình trở về đi, cố gắng suy nghĩ xem mình đã làm sai cái gì!" Tiếng nói vừa dứt, vung tay lên, xa phu liền lái xe rời đi. . . . . .

Tốc độ chạy rất nhanh , làm cho người ta chớ đuổi. . . . . Bởi vì khẳng định đuổi không kịp! Mỗ nữ nhe răng trợn mắt đứng ở phía sau , nghiến răng nghiến lợi đối với xe ngựa ở nơi xa chửi ầm lên: "Hiên Viên Ngạo, nếu là ngày nào đó ngươi rơi vào trong tay lão nương , lão nương sẽ đem ngươi ngũ mã phanh thây! Đặc biệt sao ! Vương phủ khoảng cách xa như thế , còn muốn lão nương chạy chết a! Hiên Viên Ngạo, ngươi con heo này ! Lợn chết! Ta nguyền rủa ngươi không chết tử tế được!"

Hạ triều bọn quan viên nhao nhao quay đầu lại đây , nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, mỗi người đều co rúm lại gật đầu hành lễ: "Tam vương phi!" Rồi sau đó rất nhanh tháo chạy. . . . . .

Ta đi! Ngay cả vương gia mặt lạnh giết người như ngóe mà còn dám mắng như vậy ,nếu muốn giết bọn hắn chẳng phải là giống như bóp chết

https://thuviensach.vn

một con kiến sao? Bọn hắn không chạy, chờ điều xấu trước mắt a!

Vũ Văn Tiểu Tam xem xét bóng lưng các đại thần thoát được rất nhanh , khóe miệng hơi hơi giật giật, nếu là đợi phụ thân ra đây , thấy nàng một người bị để ở nơi này lại không tránh khỏi đau lòng, oa. . . . . Từ từ, nhãn tình sáng lên! Nàng nên ở chỗ này chờ phụ thân đi ra , để cho phụ thân đi thu thập con heo Hiên Viên Ngạo kia , xem hắn còn dám khi dễ nàng!

Nghĩ tới đây, một đôi mắt tràn đầy chờ mong quét cửa hoàng cung, miệng nói lảm nhảm: "Phụ thân a, nhanh lên ra đây , giúp ta giáo huấn tên hỗn đản nào! . . . . . ."

Chợt , bên tai truyền đến một giọng nói cực từ tính lại mang theo một chút ý cười: " Đây không phải tam vương phi sao?"

Người nào đang bảo ta? Quay đầu, liền thấy một gương mặt tuấn tú đang phóng đại trước mặt nàng , tâm trùng điệp nhảy dựng, thậm chí cảm giác hô hấp đều đã khó khăn , người này quần áo áo trắng, so với mình vẫn còn đoạt hồn người a, khuôn mặt xinh đẹp làm cho người ta mê say, kia đôi mắt cười như không cười tựa hồ muốn đem người hút đi vào, hút tâm hồn người. . . . . .

Một giọt nước miếng, dọc theo khóe miệng chảy xuống, mồm miệng không rõ nói: "Anh là ai? Làm sao mà nhận thức tôi?"

Nam tử kia nhẹ nhàng cười, lại càng mê đảo ba hồn bảy vía của Vũ Văn Tiểu Tam : "Tính ra , ngươi nên gọi ta một tiếng hoàng thúc."

Nói xong nhìn nhìn bên người nàng , kinh ngạc nói: "Ngạo a?"

Lời này vừa hỏi , Vũ Văn Tiểu Tam mặt liền đen một nửa! Nổi giận đùng đùng mở miệng: "Không cần nói về con heo kia với ta ! Hắn ngồi xe ngựa chạy về vương phủ đầu thai rồi !"

https://thuviensach.vn

Chạy về vương phủ đầu thai rồi hả ? Lời này nói ra làm Hiên Viên Vô Thương và Đình Vân ở phía sau khóe miệng giật giật nghiêm trọng . . . . . .

Hiên Viên Vô Thương xinh đẹp cười, từ trong tay áo lấy ra khăn tay, đưa cho nàng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam sửng sốt, không rõ chân tướng, người nọ cười cười, đưa khăn thêu lau hết nước miếng mới vừa từ miệng nàng chảy ra . . . . . .

Chợt , gương mặt dày hơn tường thành của mỗ nữ trắng xanh đỏ! Quá dọa người , nước miếng. . . . . .

"Ta đưa ngươi về vương phủ được không ?" Ôn nhu mở miệng.

Người nào đó bị mê đến thất điên bát đảo gật gật đầu, rồi sau đó lại lắc lắc đầu: " Không được , ta muốn chờ phụ thân ta , tìm phụ thân ta. . . . . ."

Nam tử đối với Vũ Văn Tiểu Tam tà mị cười, đi về phía trước vài bước, kéo gần khoảng cách lại cùng Vũ Văn Tiểu Tam, rồi sau đó có chút ái muội mở miệng: "Mỹ nhân không muốn cùng ta ngồi chung một xe?"

"Ta muốn ! Ta nguyện ý!" Gần gũi nhìn gương mặt xinh đẹp của hắn kia , người nào đó bị mê đảo thần chí không rõ, điên cuồng gật đầu! Trời ạ, rất đẹp trai a!

Đình Vân không đành lòng xem nên quay mặt đi, Vương gia nhà bọn họ vì tam vương gia đúng là mỹ nam kế đều đã sử dụng đi , đều bởi vì vừa lúc bọn hắn mới ra khỏi cửa cung , liền nghe thấy vị tam vương phi này có vẻ như nghĩ muốn châm ngòi quan hệ của tam vương phủ cùng với phủ tướng quân , vì muốn giúp tam vương gia giảm bớt phiền toái. . . . . Ài. . . . . .

"Chúng ta đây đi thôi?" Hiên Viên Vô Thương cười giẫm chân trèo lên xe ngựa có giá trị xa xỉ!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam tràn ngập khát khao nhìn chiếc xe ngựa tuyệt đối rất đáng tiền bạc này , mồm miệng không rõ nói: " Xe ngựa này là của anh ?" Ôi mẹ nó! Như vậy có tiền?

Hiên Viên Vô Thương xinh đẹp cười: "Đúng vậy, ngươi còn chưa lên sao?"

Nói xong đứng ở thùng xe vươn tay về trước , Vũ Văn Tiểu Tam cười đến cảnh xuân sáng lạn, ngồi ở trên xe này , khẳng định so với ngồi với BMW hay Roll- Royce ở thế kỷ hai mươi mốt đều phong cách hơn nhiều !

Nhớ đến nỗi khát vọng đối với tiền tài và mĩ nam , mỗ nữ lập tức ba chân bốn cẳng rất nhanh tiêu sái qua đi, đem móng vuốt của chính mình vươn ra. . . . . .

Xe ngựa hoa lệ dị thường hướng về phía tam vương phủ chạy tới, lưu lại không ít đại thần trợn mắt há hốc mồm nhìn bóng lưng xe ngựa , Vô Thương Vương gia không phải không gần nữ sắc sao? Còn có vừa mới nữ nhân kia , có vẻ như là tam vương phi đi? Này. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 15: Này không phải cho lão nương hôn sao ?

Được ngồi ở bên cạnh tuyệt thế mĩ nam, tâm tình của Vũ Văn Tiểu Tam chỉ có thể dùng một từ đó là sóng to gió lớn để hình dung!

Khóe mắt vụng trộm lướt qua khuôn mặt câu hồn của hắn , trái tim nhỏ bé của Vũ Văn Tiểu Tam đập bang bang không ngừng . Này nha so với Hiên Viên Mặc , Hiên Viên Triệt cũng không tồi nha. Trong nội tâm vô cùng bối rối , tới cùng là theo đuổi Hiên Viên Mặc, hay là cua Hiên Viên Triệt, hay vẫn lại là theo đuổi vị bên cạnh này a. . . . . .

Nhớ lại biểu tình thu thành một đoàn, khó có thể lựa chọn. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương quay đầu lại, thấy biểu tình bối rối của nàng , lộ ra một cái lúm đồng tiền xinh đẹp , môi mỏng khẽ mở, thanh âm vô cùng ôn nhu: "Nghĩ gì vậy?"

Gương mặt xinh đẹp , kết hợp với thanh âm tràn đầy từ tính , để cho Vũ Văn Tiểu Tam máu mũi suýt nữa phun trào ra! Vội vàng che cái mũi, bối rối cúi đầu, mở miệng nói: "Không nghĩ cái gì! Tôi thực không nghĩ muốn cái gì! Tôi thật sự không nghĩ bất luận chuyện gì xấu xa

"

Nghe nàng giấu đầu lòi đuôi , Hiên Viên Vô Thương cũng không vạch trần, ánh mắt tà mị xem xét nàng, chợt mở miệng: "Tam vương phi. . . . . ."

"Ai nha, không cần kêu tôi là tam vương phi , anh cứ gọi tôi là Tam nhi đi! Tam vương phi gọi nghe không quen!" Mỗ nữ cực kì dũng cảm vỗ bộ

https://thuviensach.vn

ngực của chính mình .

Hiên Viên Vô Thương sau khi nghe xong, ngu ngơ một phen, rồi sau đó nhẹ cười ra tiếng: "Được , Tam nhi!"

Nha, bán bánh ngọt ! . . . . . Nghe soái ca gọi tên chính mình , thật hạnh phúc a! Mỗ nữ thậm chí có một loại áo giác thành tiên .

Lại cảm thấy so đo, soái ca này đẹp trai lại nhiều tiền , nàng hôm nay nhất định phải cua thành công mới được ! Nhướng mày, chính mình kiếp trước theo đuổi soái ca luôn thất bại , lần trước thổ lộ với Hiên Viên Mặc cũng thất bại , chẳng lẽ là do mình luôn luôn quá dũng cảm ? Nếu không lần này thay đổi chiến thuật thử xem? Như thế. . . . . Theo đuổi soái ca này nhất định phải. . . . . Như vậy. . . . . Lại như vậy. . . . . .

Tiếp theo mỗ nữ dưới ánh mắt nhìn kỹ mà không hiểu gì của Hiên Viên Vô Thương , tự lo gật đầu!

Rồi sau đó, Vũ Văn Tiểu Tam khó xử ngẩng đầu, nhìn hắn một cái, ánh mắt tỏa ra sao, tiếp theo lại cúi đầu âm hiểm cười một phen. . . . . Rồi sau đó lại nâng lên đầu, ánh mắt tỏa ra sao, lại cúi đầu âm hiểm cười một phen. . . . . .(TT-TT)

Như vậy lặp lại nhiều lần, dù là Hiên Viên Vô Thương cũng có chút chịu không nổi: "Tam nhi đang cười cái gì?"

Vũ Văn Tiểu Tam lại ngẩng đầu, thẹn thùng e lệ xem xét hắn, chuẩn bị mở miệng, tựa hồ lại có chút xấu hổ, rồi sau đó khó xử cúi đầu. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương sau đầu xẹt qua một đám quạ đen , vị vương phi này của Ngạo có phải não đại có phần ..hay không . . . . . Bộ dáng ra vẻ khó xử kia , thật sự làm cho người ta không nói được lời nào.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo lại thấy nàng ngẩng đầu, mặt đỏ hồng , một bộ muốn nói lại thôi . . . . . .

"Muốn nói cái gì cứ nói đi." Thanh âm vô cùng ôn hòa, bộ dáng này nếu là cứ liên tục một hồi nữa thì cho dù là hắn tu dưỡng có tốt, tính tình có ôn hòa bao nhiêu đi chăng nữa , khả năng cũng muốn đánh người giống Ngạo thôi ! Hắn đột nhiên có chút thông cảm với Ngạo rồi.

"Thật sự có thể nói sao?" Nàng ưỡn ẹo nhìn hắn, cảm thấy tự mình bày tỏ, muốn từ từ sẽ đến, không thể mở miệng quá trực tiếp , nếu không sẽ dọa người chạy .

"Thật sự." Một nụ cười tà mị nở rộ trên khuông mặt như cánh hoa đào , ánh mắt chờ mong nhìn nàng, giống như đang mời gọi. . . . . .

Cảnh đẹp như vậy suýt nữa để cho Vũ Văn Tiểu Tam muốn gào lên : "Tôi nghĩ muốn nói tôi. . . . . ." Nói tới đây, đột nhiên nhớ tới chiến lược mà mình vừa mới định ra, không thể quá trực tiếp! Nói một nửa lại mắc kẹt ở trong cổ họng. . . . . Rồi sau đó, thẹn thùng e lệ nhìn Hiên Viên Vô Thương liếc mắt một cái: "Ây da , người ta vẫn là không nói mới tốt!"

Quạ đen. . . . . Hiên Viên Vô Thương không nói gì quay đầu đi, cảm thấy đã có chút tò mò nữ nhân này tới cùng muốn nói cái gì , nhưng là nhớ tới bộ dáng của nàng kia , không dám hỏi lại.

Nhìn nhìn Hiên Viên Vô Thương quay đầu đi , ặc . . . . . Có phải mình làm quá mức rồi hay không ? Nếu không hay là nói rõ ra một chút?

"Kỳ thật, tôi muốn nói. . . . . ."

Nói xong Hiên Viên Vô Thương có chút kinh ngạc quay đầu, ánh mắt tà mị quét nàng, không phải không nói sao? Như thế nào đột nhiên lại muốn nói? Nhìn trong mắt hắn kinh ngạc, ặc. . . . . Chẳng lẽ lại quá rõ rồi hả ?

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, nàng bưng miệng cười, khó xử quay đầu đi, cúi đầu xuống, không nói. . . . . .

Một đám quạ đen lại xuất hiện sau đầu Hiên Viên Vô Thương , nữ nhân này thật sự là thay đổi thất thường.

"Không nghĩ muốn nói thì thôi ." Thanh âm có chút bất đắc dĩ.

Rồi sau đó một bộ dáng đã không còn đối nàng muốn nói mà cảm thấy hứng thú , quay sang, nhắm mắt dưỡng thần.

Sặc. . . . . Nhìn hắn đã chuẩn bị đi ngủ , Vũ Văn Tiểu Tam rốt cục nhận thức đến chính mình thật là làm hơi quá : " này, tôi là muốn nói. . . . . ."

Kết quả người nọ lại nửa điểm phản ứng nàng đều không có, này. . . . . .

Mỗ nữ nào đó vẻ mặt âm trầm phiền muộn cắn cắn môi dưới, xú nam nhân chết tiệt này , thật sự là kỳ lạ rồi ! Dũng cảm không thích, ý tứ cũng không phản ứng! Tức chết nàng rồi !

Đình Vân điều khiển xe ngựa, nghe hai người đối thoại câu được câu không , cũng thâm sâu vì Vương gia nhà mình bi ai, nhớ lại cố gắng lái xe tốc độ nhanh hơn , khẩn trương cứu Vương gia hắn đang ở trong nước lửa!

Mỗ nữ cúi đầu xoắn vạt áo sinh hờn dỗi, chợt lại nghe người nọ nhẹ cười mở miệng: "Được rồi , đừng nóng giận , Tam nhi muốn nói cái gì ta nghe là được."

Xem nàng vểnh môi , hắn nhịn không được lại mở miệng rồi.

Vũ Văn Tiểu Tam giờ phút này giận gần chết, đâu nào còn muốn nói cái gì! Xoay người, lấy tốc độ sét đánh không kịp bịt tai đứng lên, làm cho Hiên Viên Vô Thương không kịp phản ứng trước, cúi người hôn lên môi mỏng của hắn !

https://thuviensach.vn

Hai người răng môi đụng nhau, Hiên Viên Vô Thương không dám tin trừng mắt to. . . . . Cảm thụ được trên môi cảm xúc mềm mại . . . . . .

Tiếp theo, thấy người nọ đứng lên, cực kì lên mặt cười lớn một tiếng: "Hô hô, này không phải cho lão nương hôn sao !"

Đình Vân ở bên ngoài thùng xe ngựa tay run lên, roi ngựa trong tay thiếu chút nữa bay ra ngoài. . . . . Hôn? Vương gia? Vậy. . . . . .

Vương gia thực xin lỗi người ! Nhớ lại hung hăng nhìn ngó con ngựa không tốt kia , một cây roi quất xuống , súc sinh vô dụng , chạy nhanh lên ! Trong sạch của Vương gia đều đã hủy ở trên tay ngươi rồi !

Rồi sau đó trong thùng xe lại truyền ra một câu để cho hắn suýt nữa rơi xuống xe ngựa. . . . . Giọng nữ dũng cảm truyền đến: "Yên tâm, tôi hôn anh, nhất định sẽ đối với anh phụ trách tới cùng !"

Ngay sau đó, hắn càng thêm một loại kích thích muốn đập đầu đến chết , bởi vì lập tức lại truyền ra thanh âm của Vương gia nhà hắn : " Được , Tam nhi nói sẽ đối với người ta phụ trách, vậy thì nhất định phải phụ trách a..., nếu không người ta sẽ không thuận theo."

Ông trời ơi ! Vương gia người điên rồi?

Câu nói kia là Hiên Viên Vô Thương suy nghĩ khiếm nhã mà thốt ra , nhéo nhéo mi, chẳng lẽ. . . . . .

Lập tức nhẹ cười, cảm thấy thoải mái, thôi, động tâm lại như thế nào? Đi theo tâm của chính mình đi. . . . . .

"Uh`m! Đó là tất yếu ! Chờ thêm mấy ngày tôi đạp Hiên Viên Ngạo, liền cho anh một danh phận!" Vũ Văn Tiểu Tam sờ sờ khuôn mặt xinh đẹp của hắn , vui rạo rực mở miệng bảo chứng, hóa ra Hiên Viên Vô Thương thích

https://thuviensach.vn

nữ tử hào phóng , sớm biết thế thì nàng hôn sớm một chút , đỡ phải kìm nén lâu như vậy. . . . . .

Lời này cùng động tác của nàng , để cho khóe miệng Hiên Viên Vô Thương hơi hơi giật giật , cảm thấy cũng có chút kỳ quái, nàng hôn hắn, hay là đụng chạm hắn, hắn vậy mà cũng không cảm thấy phản cảm. . . . . Nếu là đổi người khác dám như vậy đối hắn, chỉ sợ sớm đã là một khối thi thể rồi !

Đình Vân lại càng nổi điên quật con ngựa kia , nhanh lên. . . . . Nhanh lên. . . . . Nếu là Vương gia lại bị phi lễ , ta trở về đem ngươi ninh hầm rồi !

"Tam nhi không phải thích Ngạo sao?" Chợt , hắn có chút kinh ngạc hỏi.

Đã thấy bộ dáng không kiên nhẫn của nữ nhân kia : "Thích hắn? Tôi là một nữ nhân bình thường, làm sao có thể thích hắn!"

Ặc. . . . . Lời này nói ở bên trong xe, ngoài xe hai nam nhân não đại đều đã toát ra một cái dấu chấm hỏi, nữ nhân bình thường đều không thích Hiên Viên Ngạo, chẳng lẽ Ngạo. . . . . phương diện kia. . . . . Không được! ?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 16: Để cho ái phi thất vọng rồi, bổn vương còn sống

Hiên Viên Vô Thương do dự hồi lâu, vẫn là nhịn không được liền hỏi : "Vì sao nữ nhân bình thường không có khả năng thích Ngạo?"

"Bởi vì gia hỏa kia không đúng tý nào! Không nhân phẩm, ngây thơ, còn có khuynh hướng bạo lực , không giống nam nhân, sai, căn bản là không thể được gọi là nam nhân!" Vũ Văn Tiểu Tam đem mọi lời phỉ nhổ đối Hiên Viên Ngạo thao thao bất tuyệt nói ra , rồi sau đó đắm đuối đưa tình xem xét Hiên Viên Vô Thương, nói một câu, "Muốn thích cũng là thích anh a!"

Mỗi một câu nói của nàng , khóe miệng Hiên Viên Vô Thương liền giật giật một phen: "Nếu là bổn vương nhớ không lầm, trước đó vài ngày, là Tam nhi tại đại điện hoàng cung nói không phải Ngạo không lấy chồng đi?" Ánh mắt tà mị hiện lên hồ nghi.

Sặc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam u buồn , ... Hắn không để cho người ta xem ra bản thân mình không phải chính chủ đi?

Nhíu nhíu mày, rồi sau đó lộ ra một biểu tình hối tiếc không kịp : " Haizz. . . . . Đừng nói nữa! Khi đó là tôi còn trẻ tuổi , không hiểu chuyện , bị sự hời hợt anh tuấn của hắn mê hoặc, nhưng là hiện tại tôi đã trưởng thành, cho nên cũng hiểu ra , tôi thật sự cho rằng, thích loại người ngu ngốc này , còn không bằng thích một con heo!"

Lời này nói ra làm sau đầu Hiên Viên Vô Thương xuất hiện thêm một đám quạ đen , lời này là nói Hiên Viên Ngạo không bằng heo, mà hắn Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Vô Thương vừa lúc là một con heo sao?

"Khi đó ngươi quá trẻ tuổi hả ? Bổn vương nếu là nhớ không lầm, Tam nhi nói những lời này mới ở mấy ngày trước đi?" Hiên Viên Vô Thương lộ ra một nụ cười ôn nhu , nhẹ giọng hỏi.

"Anh không biết a, có đôi khi, người lớn dần cần thật lâu, nhưng là có đôi khi chỉ cần vài ngày. Giống tôi như vậy trời sinh thông minh , lớn nhanh chút là bình thường !" Mỗ nữ một bộ dáng giống như tiên sinh dạy học nói lời thấm thía , đối với Hiên Viên Vô Thương bậy bạ, vẫn còn không quên thuận tiện chẳng biết xấu hổ ca ngợi bản thân một phen.

Hiên Viên Vô Thương có chút dở khóc dở cười mở miệng: "Đúng vậy, Tam nhi có vẻ thông minh."

"Vương gia, đã đến tam vương phủ !" Đình Vân ở ngoài cửa lớn tiếng la lên.

Nhanh như vậy liền đến rồi hả ? Vũ Văn Tiểu Tam tiếc nuối nhìn soái ca, có chút lưu luyến đi ra khỏi xe ngựa , cẩn thận mỗi bước đi. . . . . .

"Ta đưa Tam nhi đi vào." Tuyệt mỹ nam tử nhìn nàng kia bộ dáng không tha , nhẹ cười mở miệng.

"Được !" Vũ Văn Tiểu Tam vui rạo rực cùng hắn xuống xe.

Thị về ngoài cửa vương phủ ngu ngơ nhìn hai người vừa trên xe đi xuống , Vô Thương Vương gia làm sao có thể cùng vương phi trở về? Vậy Vương gia a?

"Nói cho Hiên Viên Ngạo, lão nương trở lại!" Vũ Văn Tiểu Tam chân vừa rơi xuống đất, liền mặt âm trầm đứng ở cửa đối quản gia gầm lên, đặc biệt sao tiện nam nhân , cho rằng điều khiển xe ngựa chạy trước lão nương

https://thuviensach.vn

liền không có biện pháp sao? Lão nương đây không phải tìm một người càng đẹp trai hơn trở lại sao!

Quản gia nhíu mày cung kính mở miệng: "Vương phi, Vương gia còn chưa có trở lại !"

Cái gì? Không trở về?

Hiên Viên Vô Thương mày kiếm vặn, Ngạo làm sao có thể còn chưa có trở lại?

"Có thể xảy ra chuyện gì hay không ?" Hiên Viên Vô Thương có chút lo lắng hỏi Vũ Văn Tiểu Tam.

Vũ Văn Tiểu Tam hừ lạnh một tiếng, rồi sau đó chẳng hề để ý trợn trừng mắt: "Hắn xảy ra chuyện mới tốt! Người nào bảo hắn đem lão nương để tại cửa hoàng cung, nói không chừng là hắn gặp báo ứng, xe ngựa bị lật , ngã chết rồi !"

Nghĩ có khả năng như vậy , Vũ Văn Tiểu Tam cao hứng suýt nữa nhảy dựng lên, Hiên Viên Ngạo con heo kia , năm lần bảy lượt mắng nàng tiện nhân thì thôi , nàng đại nhân đại lượng không so đo với hắn , này nha hôm nay còn dám ném nàng tại cửa hoàng cung! Nam nhân không nhân phẩm như vậy , nên sớm đi tìm chết mới đúng!

Lời này nói ra làm cho tất cả mọi người không biết nói gì nhìn nàng, nào có nữ nhân hi vọng phu quân chính mình gặp chuyện không may như vậy ! Tam vương phi thật sự là kỳ lạ!

"Đình Vân, ngươi đi nhìn xem." Hiên Viên Vô Thương không có hỏi nàng, thẳng mở miệng.

"Vâng ! Vương gia!" Đình Vân nói xong, vận khởi khinh công bay đi.

https://thuviensach.vn

Dù sao bọn hắn là thúc cháu, quan tâm lẫn nhau cũng bình thường, Vũ Văn Tiểu Tam cũng không có nói nhiều.

"Đi thôi, đi vào ngồi một chút." Vũ Văn Tiểu Tam nổi lên bản năng làm chủ nhà, nhưng là trong lời nói đã lạnh nhạt rất nhiều, lý giải tình nghĩa thúc cháu là một chuyện, nhưng là tán thành hành vi của hắn lại là một chuyện khác, có người quan tâm Đại Cừu Nhân của chính mình như vậy, nàng có thể không căm tức sao?

Nghe giọng điệu nàng rõ ràng không quen , Hiên Viên Vô Thương dưới đáy lòng cười khổ một tiếng, đi theo nàng đi vào. . . . . .

Vào phòng khách, ngồi, nhưng là sau một lúc lâu không nói chuyện.

"Tam nhi tức giận ?" Thanh âm ôn nhu vang lên.

"Không có!" Thở phì phì đáp lời.

Hình nhân tà mị khẽ cười một tiếng, xem bộ dáng nàng kia thở phì phì , mở miệng nói: "Còn nói không tức giận , mặt đều đã nhăn rồi !"

Vũ Văn Tiểu Tam còn không kịp mở miệng, chỉ thấy Đình Vân thở hổn hển chạy tiến vào: "Vương gia, không xong rồi ! Không xong rồi !"

"Làm sao vậy?" Hiên Viên Vô Thương đứng lên, đầy cõi lòng lo lắng, chẳng lẽ Ngạo thật sự đã xảy ra chuyện?

"Làm sao vậy?" Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, hai mắt phát sáng , hàm chứa chờ mong nhìn Đình Vân, chẳng lẽ con heo Hiên Viên Ngạo thật sự ngã chết rồi hả ? Trong nơi này là không tốt , này quả thực là thật tốt quá!

Ặc . . . . . Nhìn nhìn bọn hắn hai người phản ứng tuyệt nhiên bất đồng , Đình Vân ngắn ngủi ngu ngơ một phen, rồi sau đó lập tức mở miệng: "Tam

https://thuviensach.vn

vương gia gặp chuyện, vì bảo hộ trắc vương phi, bị thương, thuộc hạ đã để cho người tam vương phủ đi tiếp ứng rồi !"

"Cái gì? Hắn bị đâm?" Vẫn còn không đợi Hiên Viên Vô Thương mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam liền kích động xông lên trước, cầm lấy áo Đình Vân .

"Đúng vậy, tam vương phi." Đình Vân giờ phút này nhìn về phía ánh mắt của nàng có chút khinh thường, vừa mới thổ lộ với Vương gia nhà mình , hiện tại lại quan tâm tam vương gia như vậy , nữ nhân lăng nhăng!

Hiên Viên Vô Thương nhíu mày, không biết vì sao, nhìn bộ dạng nàng sốt ruột vì Ngạo, cảm thấy hơi có chút không thoải mái.

Nhưng là tiếp theo, bọn hắn không dám tin nhìn nữ nhân nào đó vốn nên là cực kỳ thương tâm . . . . . Chỉ thấy khóe môi nàng từ từ cong lên, miệng anh đào nhỏ vẫn kéo dài ra tận mang tai, cặp mắt đẹp linh động kia lóe ra nước mắt kích động !

Rồi sau đó ở giữa đại điện nhảy lên ba thước cao, đối với cửa chính vương phủ chạy vội mà đi, miệng lại vẫn hưng phấn hô: "Thật tốt quá! Hắn bị đâm! Thi thể của hắn chở về tới chưa?"

Mọi người, bao gồm cả Hiên Viên Vô Thương đều có chút không nói gì nhìn bóng lưng nàng hưng phấn . . . . . .

Thi thể? Đình Vân khóe miệng giật giật, tam vương phi, tam vương gia là bị thương, không phải đã chết được chứ?

Chạy đến trước cửa vương phủ nhìn nhìn, một bóng người nâng thi thể cũng chưa thấy , uể oải quay đầu về , hướng vương phủ đi đến. . . . . .

Giờ phút này Hiên Viên Vô Thương cũng bước ra , ngẫm lại bộ dạng kích động lúc trước của nàng , có chút không nói gì mở miệng: "Tam nhi

https://thuviensach.vn

cực kỳ hi vọng Ngạo gặp chuyện không may?"

"Đó là đương nhiên!" Mỗ nữ đương nhiên trả lời. Lúc này Tiểu Nguyệt cũng bị thanh âm "Thi thể đã chở về chưa " làm kinh động, kinh hãi từ hậu viện vương phủ đi ra , đứng ở bên người Vũ Văn Tiểu Tam hầu hạ, thuận tiện ngăn đón tiểu thư nhà nàng , miễn cho nàng còn nói ra lời gì càng khủng bố .

Dung nhan như cánh hoa đào nhiễm lên một chút bất đắc dĩ: "Ngạo mà xảy ra chuyện đối với ngươi có gì tôt?"

Vũ Văn Tiểu Tam hưng phấn trừng mắt to: "Chỗ tốt nhiều lắm ! Nếu hắn đã chết, tất cả tài sản vương phủ đều là của một mình bổn vương phi , vậy bổn vương phi liền phát tài rồi ! Nếu hắn đã chết, bổn vương phi là có thể dùng tài sản của hắn dưỡng một đám " tiểu bạch kiểm " ở hậu viện vương phủ ! Nếu hắn đã chết, bổn vương phi là có thể thoải mái tác oai tác quái , không có việc gì khi đó còn có thể giẫm hai chân lên mộ phần của hắn ! Còn có. . . . . ."

Mỗ nữ hưng phấn phát biểu . . . . . .

Nghe nàng nói mấy cái "Nếu hắn đã chết. . . . . ." , ở đây các nam nhân sau đầu đều đã xuất hiện một đàn quạ đen , không hẹn mà cùng đối với Hiên Viên Ngạo cưới một vương phi như vậy tràn ngập đồng tình. . . . . .

Tiểu Nguyệt một bên thần tình hắc tuyến, quay đầu, không đành lòng lại nhìn tiểu thư nhà nàng , chợt , đồng tử trừng lớn, lo lắng kéo kéo đích nữ nào đó đang nói đến mức nước miếng văng khắp nơi : "Tiểu thư!"

"Ai nha, đừng kéo ta, ta còn chưa nói xong a!" Vũ Văn Tiểu Tam liếc nàng một cái, đem tay áo chính mình giật trở về, rồi sau đó hưng phấn xem xét Hiên Viên Vô Thương, "Đúng rồi, ta vừa mới nói đến đâu rồi hả ?"

Hiên Viên Vô Thương cũng nhìn phía sau nàng, không nói. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trong lúc này mọi nơi yên tĩnh không tiếng động. . . . . .

Lần này đích nữ thô thần kinh nào đó rốt cục cảm giác không thích hợp , suy nghĩ có nên quay đầu nhìn xem cửa vương phủ hay không , còn không có suy xét tốt , liền nghe thấy một tiếng tràn ngập tức giận, lại lạnh lẽo làm cho người ta phát run từ phía sau truyền đến: "Thật sự là để cho ái phi thất vọng rồi, bổn vương còn sống!"

Nữ nhân nào đó đang lên mặt tươi cười cương tại trên mặt, nuốt một ngụm nước bọt, quay đầu nhìn nam tử đang ẩn nhẫn tức giận kia , lộ ra một cái tươi cười so với khóc còn khó coi hơn . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 17: Vương gia, nếu không ngươi bỏ ta đi?

Ánh mắt đảo liên tục nhanh chóng suy nghĩ, xem ra Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Ngạo rất tốt, mà mình mới quen biết Hiên Viên Vô Thương có một ngày mà thôi, nếu tên heo này muốn uy hiếp đến an toàn mạng sống của mình, có vẻ tỷ lệ Hiên Viên Vô Thương cứu mình là không lớn. Thôi thì coi như là cho họ xem hí kịch miễn phí.

Vì thế...chỉ thấy nữ nhân nào đó nở nụ cười sáng lạn, vội vàng chạy đến bên người Hiên Viên Ngạo, làm như không thấy sắc mặt xanh mét của hắn, đẩy Nguyệt Vô Hạ sang một bên, quan sát hắn từ trên xuống dưới đánh giá một phen, rồi sao đó mở miệng giống như thật là cao hứng " Vương gia người đã về? May mắn là không sao, làm bổn vương phi thật sự lo lắng gần chết!"

Ta thèm vào ! Nắm tay móng tay cắm vào lòng bàn tay, rõ ràng là không có dấu hiệu sắp chết, hung dữ liếc nhìn Đình Vân một cái, đều tại thông báo lung tung, hại bổn vương phi cao hứng một hồi!

Đình Vân ủy khuất môi mím lại, Tam vương phi, ta đã sớm nói là Tam vương gia chỉ bị thương, là chính người tự cho rằng hắn đã chết, đâu có liên quan đến ta?

Hiên Viên Ngạo nhìn người trước mặt dường như thật cao hứng khi thấy hắn không có việc gì, lạnh như băng mở miệng: "Vương phi không phải cực kỳ hi vọng bổn vương chết sao?"

https://thuviensach.vn

“Nào có, Vương gia đừng đoán mò, tình yêu bổn vương phi đối với Vương gia trời đất đều biết, nhật nguyệt chứng giám, làm sao có thể hi vọng Vương gia chết được!” Vũ Văn Tiểu Tam làm bộ dáng chỉ tay lên trời thề thốt.

“Ngươi cho là bổn vương bị điếc?” Hiên Viên Ngạo cũng không phải là dễ gạt.

“Ai nha, Vương gia hiểu lầm, lúc ấy bổn vương phi không phải nói ngươi, là nói con chó ‘Vượng Tài’ của phủ tướng quân.” nữ nhân nào đó lại tiếp tục bịa chuyện.

Sắc mặt Hiên Viên Ngạo vốn đã xanh mét giờ lại càng thêm khó coi, gọi con chó “Vương Tài? Nữ nhân này dám mắng hắn !

“Bổn vương như thế nào lại không có nhe nói phủ tướng quân có một con chó như vậy?” Ánh mắt lạnh băng nhìn nữ nhân không biết sống chết này, trong bụng thầm nghĩ có nên một chưởng đánh chết nàng không?

Nữ nhân nào đó cực kì dũng cảm vỗ vỗ tay Hiên Viên Ngạo: “Ai nha, Vương gia thậm chí ngay chó nhà mẹ đẻ của bổn vương phi cũng không biết, thật sự quá cô lậu quả văn (ám chỉ những người hiểu biết ít) rồi ! Thời điểm Vương gia cùng bổn vương phi về nhà lại mặt, bổn vương sẽ gọi ‘Vượng Tài’ giới thiệu để vương gia biết!”

Hiên Viên Ngạo nhíu chặt mày lại, trên trán vì đau xuất hiện một chút mồ hô lạnh, tiện nhân này thế nào lại vỗ đúng vào cánh tay hắn bị thương, nàng tuyệt đối là cố ý ! Bên tai lại vang lên lời nói của nàng muốn giới thiệu chó cho hắn làm quen, suýt nữa tức giận đến ngất lịm!

Vũ Văn Tiểu Tam đương nhiên là cố ý, ông trời không giúp nàng giết chết tên nam nhân khốn kiếp này, nàng chỉ có thể tự lực cánh sinh giết chết hắn, nơi nào bị thương nàng liền đâm vào, đâm chết hắn! Nhìn biểu tình nhẫn nhịn của hắn, nữ nhân nào đó cảm thấy vô cùng khoái chí!

https://thuviensach.vn

“Vũ Văn Tiểu Tam!” Tiếng nói nghiến răng nghiến lợi truyền đến.

Mỗ nữ ngẩng đầu, vẻ mặt ý loạn tình mê: “Vương gia người làm sao vậy? Sao lại đột nhiên gọi tên bổn vương phi thâm tình như vậy?”

Thâm tình? Đến ngay cả Hiên Viên Vô Thương khóe môi anh đào cũng cứng lại một lúc, vẻ mặt Hiên Viên Ngạo như vậy thì biết ngay!

"Thâm tình?" Từ trong kẽ răng nặn ra hai chữ này.

Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu rất nhanh, rồi sau đó, để tăng thêm tính chân thực Hiên Viên Ngạo đối với nàng thâm tình trích một ví dụ: “Vương gia hôm nay đem người ta bỏ lại ở cổng Hoàng cung, không phải chứng minh Vương gia cực kỳ yêu ta sao? Nhìn xem, xe ngựa của các ngươi gặp thích khách, bổn Vương phi lại tránh được một kiếp, Vương gia thật sự là thần cơ diệu toán (tiên đoán được tương lai – dự liệu như thần), người nhất định là đã sớm biết có thích khách, lo lắng ta gặp chuyện không may, cho nên mới đem người ta bỏ lại đúng không? Vương gia yên tâm, một mảnh thâm tình của người ta đều ghi tạc vào đáy lòng, kỳ thật ta cũng rất yêu Vương gia!” (làm xong đoạn này mình đúng là yêu chị ý quá =))))

Mỗ nữ sau khi bịa chuyện, lại cố ý vỗ lên tay bị thương của Hiên Viên Ngạo, trong đôi mắt là tràn đầy ý vị hạnh phúc, ông trời đối với nàng thật tốt mà, Hiên Viên Ngạo này bỏ nàng lại liền gặp thích khách, đúng là báo ứng ! Ha ha ha.....

Nhìn nàng nói càng thái quá, lại vẫn vỗ cái tay bị thương của hắn, Hiên Viên Ngạo sao một lúc ẩn nhẫn cuối cùng tức giận cũng bạo phát: “Vũ Văn Tiểu Tam, bổn vương hiện tại liền muốn bỏ ngươi!”

Lời này vừa nói, nụ cười hạnh phúc của mỗ nữ bị ‘đứng hình’ trên mặt, làm như đây là sự kiện cực kỳ dọa người!

Hiên Viên vô Thương cau mày nhìn hắn, Ngạo đây là . . . . . .

https://thuviensach.vn

Nguyệt Vô Hạ chờ mong nhìn thấy bộ dáng chật vật của Vũ Văn Tiểu Tam khi bị hưu, Tiểu Nguyệt không dám tin che miệng lại, nước mắt nhanh chóng rơi xuống, tiểu thư người không cần chọc giận Vương gia nữa, vào cửa hôm trước hôm sau đã bị hưu, cả đời này của tiểu thư sẽ bị hủy mất !

Nhìn ý cười trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam biết mất, trong lòng Hiên Viên Ngạo cảm thấy khoái chí, có lúc ngươi cũng biết sợ sao?

Rồi sau đó, hốc mắt mỗ nữ phiếm hồng, cầm cánh tay bị thương của hắn: "Vương gia, người không thể hưu ta được, ngươi hưu ta, ta biết sống thế nào? Vương gia....Nô tỳ thật sự biết sai lầm rồi, Vương gia....|

Vừa kêu "Vương gia", vừa dùng lực kéo tay hắn, kéo tới mức phía ngoài băng gạc thấy có vệt máu....hô hô... Ta kéo chết ngươi, tốt nhất là cho tay ngươi tàn phế luôn đi! Chỉ bằng ngươi, mà cũng đòi hưu bản tiểu thư, ngươi cho là bản tiểu thư là kẻ dễ khi dễ?

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi bỏ tay ra cho bổn vương! Hiên Viện Ngạo nhìn trên tay có vết máu, khuôn mặt tuấn tú xanh mét, vốn bị thương không nặng, hiện tại bị tiện nhân này kéo làm hắn có cảm giác như muốn gãy xương!

"Người ta không đi. Vương gia, nô tì thật sự biết sai rồi, Vương gia, người hãy tha thứ cho nô tì đi, Vương gia..." Vũ Văn Tiểu Tam lớn tiếng la lên, càng dùng lực kéo tay, kiếp trước nàng được khen là 'Tiểu công chúa Taekwondo' và ' nữ hoàng Judo', tuy đánh không lại Hiên Viên Ngạo, nhưng mà đối phó với cánh tay bị thương của hắn thì thừa sức, cho nên lực đạo kia được dùng rất tốt!

Hiên Viên Ngạo muốn tự rút tay ra, nhưng bàn tay của tiện nhân đang ở chỗ vết thương của hắn, một bàn tay ấn vào mạch của hắn, đúng là khiến hắn không thể động đậy!

https://thuviensach.vn

“Ngươi không bỏ tay ra, bổn vương liền làm thịt ngươi!” Trong mắt là một mảnh lạnh lẽo cùng sát khí sắc bén, mặc kệ tiện nhân này cố ý ấn vào mạch của hắn hay là vô ý, Hiên Viên Ngạo hắn tuyệt đối không cho phép mạch môn (mạch chủ như kiểu tử mạch)của mình bị người khác nắm trong tay !

Lần này Hiên Viên Vô Thương không bình tĩnh được nữa, đi lên phía trước, muốn đem tư tưởng xấu xa của nha đầu kia đánh bay : Tam Nhi đừng náo loạn nữa.”

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhào vào trong lòng Hiên Viên Vô Thương, nắm lấy vạt áo trước của hắn, lớn tiếng khóc kể lể: “Người ta không có náo, là hắn muốn hưu ta, hu...oa...Ta muốn nói cho phụ thân ta, muốn nói với ca ca của ta, ta còn muốn nói cho....”

Hừ, Hiên Viên Ngạo, muốn hưu ta sao? Đừng quên lão nương còn có chỗ dựa vững chắc đó, lời này giống như là lầm lầm, kỳ thật là muốn nói cho Hiên Viên Ngạo kia nghe!

Nhìn tiện nhân kia lại muốn câu dẫn Hoàng thúc của hắn, đỉnh đầu Hiên Viên Ngạo có vài vạch hắc tuyến! (_ _||||||)

Khóe miệng Hiên Viên Vô Thương cũng hơi có chút giật giật, biết nàng là đang diễn trò, nhưng lại diễn cùng nàng: “Được rồi, Tam Nhi ngoan, đừng khóc, Hoàng thúc ở đây, Ngạo hắn không dám hưu ngươi đâu!”

Cái gì? Hiên Viên Ngạo không dám tin trừng mắt to nhìn Hoàng thúc của hắn, lại thấy được ánh mắt cảnh cáo của Hiên Viên Vô Thương, lại nhớ tới nữ nhân kia vừa mới nói liên tiếp “Nói cho....” Cảm thấy giật mình, nhắm mắt định thần lại, hắn muốn bình tĩnh ! Bình tĩnh! Bình tĩnh! Không thể lại tiện nhân này làm cho tức giận đến không biết đúng mực!

Sau một lúc lâu, Hiên Viên Ngạo nghiến răng nghiến lợi, giọng nói vô cùng lạnh lẽo vang lên: “Bổn Vương bất quá chỉ là đùa một chút thôi,

https://thuviensach.vn

Vương phi không cần quá thương tâm!”

Cảm thấy thầm nghĩ, tiện nhân, ngươi nhanh lên cho bổn vương từ trong lòng hoàng thúc lăn ra đây!

Mỗ nữ trong lòng soái ca cảm thấy diễn cũng đã đủ, ở trong lòng mỹ nam nở nụ cười âm hiểm trên khuôn mặt nhỏ ngắn, rồi sau đó lại đánh giá dung nhan tuyệt sắc của Hiên Viên Vô Thương kia quả thật là câu hồn đoạt phách (mất hồn), bắt đầu tính toán, không được, tuy hiện bị Hiên Viên Ngạo huu, thật mất mặt, nhưng nếu thật sự bị hưu, nàng có thể tái giá !

Tái giá với tên Hiên Viên Vô Thương mỹ mạo lại nhiều tiền này, trong yếu là soái ca đối với nàng cũng không tệ lắm, không phải là tốt sao? So với việc được gả cho soái ca, mặt mũi có đáng là gì!

Tiếp theo, mỗ nữ lau nước mắt không hề tồn tại trên mặt, quay đầu nhìn Hiên Viên Ngạo nói, chỉ một câu nói khiến mọi người suýt té ngã: “Vương gia, hay là ngươi vẫn cứ hưu ta đi?”

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 18

Muội muội không muốn sống chăng? Tỷ tỷ tiễn ngươi một đoạn đường!

Nhìn thấy nữ nhân này lần nữa khiêu chiến nhẫn nại đến cực hạn của mình, Hiên Viên Ngạo hận không thể xông lên đem nàng ta băm nhỏ !

“Vương phi cũng không nên quên lời nói hôm qua của bổn vương!” Hiên Viên Ngạo lạnh lùng nhắc nhở.

Hôm qua? Hôm qua là ngày bọn họ thành thân...Từ từ....Thời điểm nàng cùng hắn thương lượng hủy bỏ hôn lễ, đoạn tiện nam kia nói muốn kết hôn với nàng để hành hạ nàng, để cho nàng sống không bằng chết? Nghĩ đến thì có gì đặc biệt sao?

“Vương phi nhớ ra rồi sao?” Giọng nói lạnh lẽo vang lên, nhắc nhở nữ nhân vô lý này.

Vũ Văn Tiểu Tam khóe miệng lại cong lên, vẻ mặt mê mang nói : “Vương gia ngày hôm qua đã nói gì vậy? Người ta lớn tuổi, không nhớ rõ rồi!”

“Không nhớ rõ rồi hả?” Hiên Viên Ngạo đến gần nàng, “Có muốn bổn vương nhắc nhở vương phi một phen không?” Đáy mắt đều là tia khát máu.

Nhìn bộ dáng nguy hiểm kia của hắn, mỗ nữ gian nan nuốt nước miếng, đây không phải là muốn động thủ đối với nàng đi? Tuy nói tức thời mới là mỹ nữ, nhưng mà, ánh mắt đảo

https://thuviensach.vn

“À ! Lời nói hôm qua ! Nhớ ra rồi, ta nhớ ra rồi!” Mỗ nữ bộ dạng đại ngộ bừng tỉnh (đã hiểu việc lớn), “Ai ui (矮油 – bằng nghĩa với 哎呦 đều chỉ trạng thái ngạc nhiên).....Là nói chuyện hôm qua Vương gia đi nhà xí đã quên mang giấy vệ sinh sao? Ai nha, Vương gia, loại chuyện này chúng ta chỉ nên kín đáo nói một chút, nơi này nhiều người như vậy nói ra thật xấu hổ!”

Đi nhà xí quên không mang giấy vệ sinh? Tất cả mọi người nhìn Hiên Viên Ngạo không dám tin....

Hiên Viên Ngạo trán nổi gân xanh: “Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi có dũng khí đem lời nói vừa rồi lặp lại lần nữa!”

Mỗ nữ kinh hoảng ngậm miệng lại, bộ dạng làm như mình nói sai : “Vương gia, thực xin lỗi, nô tì không phải cố ý đem loại chuyện tình này nói ra! Hô...may mắn! May mắn là chưa đem chuyện tình Vương gia quên không mang giấy vệ sinh, trực tiếp lấy tay lau nói ra ! A....Đúng rồi, Vương gia, nô tỳ không phải là loại nữ nhân đó!” (种 /zhǒng/zhòng/ – đây là từ chỉ loại, các loại)

Dứt lời nâng cằm, vênh mặt nhìn hắn, theo ta đấu, có phải ngươi ghét bỏ cuộc sống quá tốt không? Hi vọng người không có việc gì công kích ngươi ! Ngu ngốc!

Tiểu Nguyệt tim đập loạn lên nhìn tiểu thư nhà nàng, trời của ta ơi, tiểu thư, ngươi không cần làm bậy nữa, Vương gia thật sự sẽ giết ngươi a !

Hiên Viên Vô Thương có chút dở khóc dở cười nhìn nha đầu tinh quái này....

Những người khác đều là nửa tin nửa ngờ nhìn Hiên Viên Ngạo, thật sự Vương gia hôm qua đi nhà xí không mang giấy vệ sinh? Còn...còn dùng tay lau? Thật hay giả?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo còn chưa kịp mở miệng, Nguyệt Vô Hạ liền xen mồm vào: “Vương phi tỷ tỷ, người sao có thể nói bậy như vậy, làm mất danh dự của Vương gia?”

Vũ Văn Tiểu Tam quay sang vẻ mặt đầy khinh thường, cũng không quên lấy lòng Hiên Viên Ngạo, thuận tiện chèn ép Nguyệt Vô Hạ, khóe môi cong lên đầy trào phúng : “Bổn Vương phi cùng Vương gia nói chuyện, khi nào đến phiên ngươi xen mồm vào? Đừng tưởng rằng thái hậu khen ngợi ngươi ‘Hồ ly tinh’, ngươi đã có thể không đem bản cung để vào mắt, khuyên muội muội vẫn nên nhận rõ thân phận của mình đi, nếu không làm bản cung tâm trạng không vui, động thai khí, Thái hậu nhất định sẽ quan tâm muội muội thật tốt!”

Nghe thấy lời này hạ nhân trước cửa vương phủ đều nhìn Nguyệt Vô Hạ, bị Thái hậu mắng là ‘Hồ ly tinh’ mà vẫn còn mặt mũi trở về Vương phủ!

“Vương phi tỷ tỷ, người sao có thể chế nhạo muộ muội như vậy, Vương gia, ta không muốn sống nữa.....hu hu hu....” Nói xong chạy về phía phòng mình.....

Hiên Viên Ngạo xanh mặt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, chưa đợi hắn lên tiếng, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam xoay người, hô với bóng lưng Nguyệt Vô Hạ : “Muội muôi, ngươi đã không muốn sống trở về nhà làm cái gì? Muốn trở về tự sát sao? Ai nha...Thực ngu dốt! Không cần chạy xa như thế, trước cửa Vương phủ nhiều cây cột như vậy, ngươi cứ tùy tiện chọn một cái mà đâm vào, sau này bổn vương phi sẽ đến phủ Thừa tướng đòi bồi thường cây cột!”

Lời này vừa nói ra bóng người vội chạy về phía phòng mình, chân không vững, lảo đảo một cái, ngã nhào trên mặt đất.....

Vũ Văn Tiểu Tam che mắt lại, bộ dạng không đành lòng nhìn thấy, bỏ lại đám người Hiên Viên Ngạo, thong thả đi đến từng bước từng bước một,

https://thuviensach.vn

nhìn người bị ngã kia, lắc lắc đầu: “Muội muội, cây cột của Vương phủ cũng không phải cực kỳ quý, không tốn của Thừa tướng bao nhiêu tiền, muội không cần vì nhà mẹ đẻ tiết kiệm chút bạc mà trực tiếp tìm chết bằng cách té trên đất, nhìn đi, quả nhiên không thành công, lại còn vẫn bị vấp ngã, điều này chứng tỏ vẫn là đâm vào cây cột có kết quả đáng tin hơn chút!”

Nói xong cúi người nâng nàng kia dậy, miệng vẫn còn đang lải nhải: “Đi nào....muội muội mau đứng lên, tỷ tỷ tốt xấu cũng là đương gia chủ mẫu, nói gì cũng không thể khiến muội muội khá hơn, muội muội muốn đâm đầu vào cây cột kia, tỷ tỷ đỡ ngươi đi qua đó cũng được!”

Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Ngạo liếc nhau, ánh mắt hai người trao đổi có chút dở khóc dở cười, nữ nhân này.....

Vũ Văn Tiểu Tam thốt ra lời này, Nguyệt Vô Hạ đang đi bỗng dừng lại tại chỗ, mặc cho Vũ Văn Tiểu Tam kéo nàng thế nào cũng vẫn đứng im.....

“Muội muội sao lại đứng im như vậy? Không phải không muốn sống sao?” Mỗ nữ vẻ mặt khó hiểu nhìn nàng một chút, rồi sau đó lại là bộ dáng đại ngộ bừng tỉnh, gõ gõ vào đầu mình: “Ai...Xem trí nhớ của ta này, sao lại quên, muội muội tiết kiệm tiền cho nhà mẹ đẻ, được rồi được rồi, đến lúc đó tỷ tỷ thay muội bồi thường là được, Phủ Tướng quân cũng có chút bạc gọi là, đi thôi, đi thôi, tỷ tỷ tiễn muội một đoạn đường....”

Nhìn hai người bọ họ như vậy, tức giận trong lòng Hiên Viên Ngạo biến mất không lý do.

Bởi vì hắn khắc sâu nhận thức đến, nữ nhân này không phải tại tìm hắn phiền toái, mà phàm là chọc tới nàng cũng không có trái cây ăn!

Nguyệt Vô Hạ chỉ giúp hắn nói một câu mà thành bộ dạng này, nhớ lại chính mình đem nàng ném lại ở cửa cung, cũng thảm không kém, trong lòng cũng bình tĩnh không ít!

https://thuviensach.vn

Nguyệt Vô Hạ nước mắt lưng tròng quay đầu, nhìn Hiên Viên Ngạo.....

Hiên Viên Ngạo thấy ánh mắt nàng cầu cứu, bất đắc dĩ mở miệng: “Được rồi, nếu Hạ Nhi không muốn chết, Vương phi cũng không cần kéo nàng nữa.”

Lời này có vẻ như nói giúp cho Nguyệt Vô Hạ, nhưng khiến cho khóe miệng mọi người giật giật, ánh mắt nhìn Nguyệt Vô Hạ càng thêm khinh bỉ, nữ nhân làm bộ làm tịch!

Vũ Văn Tiểu Nam hơi chút tiếc nuối nhìn Nguyệt Vô Hạ một chút, thu tay lại: “Ai...không thể giúp muội muội hoàn thành tâm nguyện, tỷ tỷ cảm thất thật là có lỗi!”

Hiên Viên Vô Thương ho nhẹ một tiếng, nói với Hiên Viên Ngạo: “Ngạo, ta đi về trước đây.”

"Hoàng thúc không ngồi một chút sao?" Hiên Viên Ngạo nhíu mày.

Dung nhan tuyệt sắc môi cong lên thành nụ cười nhẹ,sau đó đôi mắt đào hoa tà mị tràn đầy vẻ đồng tình, trêu đùa Hiên Viên Ngạo: “Không ngồi, Tam vương phủ náo loạn như vậy, Hoàng thúc lớn tuổi, chịu không nổi kích thích như vậy.”

Đầu Hiên Viên Ngạo có mấy vạch hắc tuyến chảy xuống.... (_ _|||||)

“Thương Thương, người ta không nỡ xa ngươi!” Giọng ngọt lịm của mỗ nữ vang lên.

“Thương Thương?” Khóe miệng mọi người ngay cả Hiên Viên Vô Thương cũng có chút co giật, quay đầu cười với nàng: “Tam nhi yên tâm, có thời gian Hoàng thúc sẽ đến thăm ngươi!”

https://thuviensach.vn

“Được!” Mỗ nữ cảm thấy mỹ mãn liền nhẹ gật đầu, ánh mắt không tha nhìn Hiên Viên Vô Thương bước ra ngoài....

Nhìn mãi cho đến khi xe ngựa của Hiên Viên Vô Thương biến mất khỏi tầm mắt mọi người, Vũ Văn Tiểu Tam vẫn tràn đầy chờ mong nhìn phương hướng hắn rời đi.....

Nhìn nàng có bộ dáng của thiếu nữ đang yêu, trán Hiên Viên Ngạo lại nổi gân xanh: “Vương phi, dường như cực kỳ không nỡ xa Hoàng thúc?”

Mỗ nữ nhìn hắn như kẻ ngu ngốc liền nói: “Vô nghĩa!”

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 19: Bổn vương phi tính tình khiêm tốn

Sắc mặt Hiên Viên Ngạo hơi chút hòa hoãn lại đen lại: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi có tin bổn vương. . . . . ."

Nói còn chưa nói xong, Vũ Văn Tiểu Tam đã điên cuồng gật đầu: "Ta tin! Ta đương nhiên tín! Vương gia có phải lại muốn bóp cổ người ta phải không ? Đến đây đi, ở chỗ này, ngươi bóp đi! Đến đây đi, đến đây đi, come on! baby!"

Nói xong cười tít mắt nhìn ngó tay phải đang bị thương của hắn , đem cổ mình nhướn lên thật cao, nàng động vào chính là tay phải của hắn a, mà tay phải bị thương lấy cái gì bóp cổ nàng?

Mắt lạnh nhiễm lên hừng hực lửa giận, tuy không rõ ý tứ mấy chữ sau cùng của nàng , nhưng là ẩn ẩn đoán được ra hàm nghĩa!

Chợt , định thần, cảm thấy có chút không thích hợp, nữ nhân vừa tham tài lại háo sắc lại sợ chết này , hôm nay là không muốn chết , còn dám kích hắn đi bóp cổ nàng? Hay thật sự cho rằng có tướng quân là chỗ dựa, nên không có sợ hãi?

Tiểu Nguyệt kinh hoảng lôi kéo ống tay áo Vũ Văn Tiểu Tam : "Tiểu thư, người không nên nói bậy , Vương gia thật sự bóp chết người!"

Vũ Văn Tiểu Tam lộ ra một nụ cười tự tin, đối nha đầu kia vẫy vẫy tay: " Đưa lỗ tai qua đây. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nhìn nhìn sắc mặt âm trầm của Hiên Viên Ngạo, có chút do dự, nhưng vẫn lại là ngoan ngoãn đem lỗ tai qua . . . . . .

Lần này dù là Hiên Viên Ngạo cũng có chút tò mò , ngưng tụ lực tinh thần , chuẩn bị nghe lén nữ nhân này muốn nói cái gì.

Hắn thật sự rất muốn biết, là nguyên nhân gì để cho nữ nhân sợ chết này đột nhiên muốn sinh tử để ở ngoài bụng !

Kết quả, lại nghe thấy mỗ nữ hét lên một cách điên cuồng bên tai Tiểu Nguyệt : "Ngươi mù sao? Không thấy con heo kia tàn một cái chân? Đều đã buộc thành bánh chưng rồi thì dùng cái gì bóp cổ bổn vương phi? Hắn liền là một con hổ giấy! Không đúng! Là một con gà tây chỉ biết xù lông !"

Não đại Tiểu Nguyệt bị quát cho ong ong lên, đại não cũng sản sinh trạng thái thiếu dưỡng khí , tiểu thư, người nếu nói lớn tiếng như vậy thì kêu người ta đem lỗ tai qua đây làm cái gì?

Những người khác đều là thần tình hắc tuyến, vương phi, người quá ngây thơ rồi, Vương gia nghĩ muốn bóp chết một người , vậy không đơn giản như bóp chết một con kiến sao? Còn cần dùng tay phải?

"Phải không?" Giọng nói tràn ngập uy hiếp vang lên, rồi sau đó nam tử sắc mặt xanh mét tay trái vung lên, một dòng khí lực đánh tới hồ sen cách đó 200 mét . . . . . .

"Oành!" một tiếng vang lên , toàn bộ hoa lá trong ao sen bắn tung tóe lên cao hơn ba trượng , rồi sau đó rơi trở lại trong ao. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam gian nan nuốt một phen nước miếng, giật giật khóe miệng xem xét Hiên Viên Ngạo, trong lòng thẳng mắng chính mình ngu xuẩn, quên nơi này là cổ đại, đúng là có nội công trong truyền thuyết a, ngẫm lại lời nói của chính mình vừa nãy, có một loại ảo giác mệnh mình sắp không lâu rồi!

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó hoảng sợ trừng mắt to, nhìn khuôn mặt nam tử âm trầm anh tuấn cao ngất kia , từng bước một đối với nàng đi tới, sợ tới mức kế tiếp lui về phía sau, sau gáy lại vẫn ẩn ẩn có thể thấy được mồ hôi.

Xấu hổ ho khan một tiếng, vẻ mặt nịnh nọt nhìn Hiên Viên Ngạo: "Vương gia, đừng tới đây, chúng ta có việc có thể thương lượng, không cần tựa vào người ta gần như vậy , dựa vào thân cận quá không khí không lưu thông, vẫn là cách khá xa một chút thì hô hấp mới thông thuận. . . . . ."

"Nhưng là bổn vương rất muốn cùng ái phi thân cận một chút, để bồi dưỡng cảm tình." Lời nói nhu tình như nước mà nghe qua ngữ điệu lạnh lẽo của hắn , chỉ làm cho người ta cảm thấy âm trầm vô cùng.

Ta đi! Ai là ái phi của ngươi ! Cút! Bồi dưỡng cảm tình? Ta bồi dưỡng muội phu nhà ngươi!

Vũ Văn Tiểu Tam dưới đáy lòng châm chọc, trên mặt lại vẫn lại là một bộ dáng cười hì hì , khó xử che mặt: "Vương gia, nhiều người ở đây như vậy , người nghĩ muốn cùng người ta thân thiết có thể đổi thời điểm, không cần chọn hiện tại , thật sự!"

Kéo được nhất thời là nhất thời! Một bên nịnh nọt cười, một bên lui về phía sau, hai mắt kinh hoàng nhìn người kia đang từng bước một tới gần , Thương Thương a, anh vì sao liền đi a, anh vừa đi con heo này liền khi dễ tôi. . . . . .

Hắn nghĩ muốn cùng nàng thân thiết? Tiện nhân này thật giỏi trợn tròn mắt nói lời bịa đặt!

Tiểu Nguyệt cũng là trợn mắt há hốc mồm nhìn tiểu thư nhà nàng . . . . . A...! Chụp não đại, nàng làm sao đã quên tiểu thư nhà nàng bị điên a! Xem ra là lại phát tác!

https://thuviensach.vn

"Vương phi mới vừa rồi khen ngợi bổn vương như vậy , bổn vương nhất định phải khen thưởng vương phi thật tố , không phải sao?" Hai chữ "Khen thưởng" cắn rất nặng.

Vũ Văn Tiểu Tam đầy trời bậy bạ: "Ai nha, người ta từ trước đến nay làm chuyện tốt không lưu tên , đâu nào cần cái gì khen thưởng , huống chi chúng ta là phu thê, một ngày phu thê trăm ngày tình nghĩa , Vương gia sẽ không cần khách khí , quá khách khí có vẻ nhiều không quen a!"

Nàng một đoạn này nói tiếp xuống, ngay cả Nguyệt Vô Hạ đều có chút không biết nói gì xem xét nàng, Vũ Văn Tiểu Tam này có phải đầu óc có vấn đề hay không ? Thị vệ ngoài cửa Vương phủ cũng là giật giật khóe miệng, đồng tình xem xét Vương gia nhà bọn họ bị tức gần chết .

Tiểu Nguyệt lại càng treo một bên thần tình hắc tuyến, che che trán đau nhức , tiểu thư hôm nay bệnh có chút nghiêm trọng a!

Hiên Viên Ngạo sau đầu xẹt qua một đường hắc tuyến, nhìn nữ nhân nói chuyện không đâu này , khóe môi hơi hơi giật giật: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tới cùng có biết ngươi đang nói gì hay không ?"

Nữ nhân này, quả thực não đại có vấn đề!

"Bổn vương phi phong nhã hào hoa vừa lúc thanh xuân niên thiếu, hoạt bát đáng yêu, thông minh lanh lợi, xinh đẹp như hoa. . . . . Khụ khụ. . . . . Lạc đề , trí nhớ tự nhiên cũng là vô cùng tốt , làm sao có thể không biết chính mình đang nói cái gì! Vương gia chính mình lớn tuổi , vì vậy trí nhớ cùng với người trẻ tuổi chúng ta tự nhiên là không thể so với , nhưng là người cũng không cần quá tự ti, lại càng không muốn tùy ý suy bụng ta ra bụng người, cho rằng tất cả mọi người giống như Vương gia , luôn luôn ngay cả chính mình đang nói cái gì cũng không biết!" Mỗ nữ mặt không đỏ khí không thở gấp khen ngợi bản thân , vẫn còn không quên hung hăng phê đấu Hiên Viên Ngạo một phen.

https://thuviensach.vn

Nghe nàng liên tiếp ca ngợi bản thân , cùng chuyện ma quỷ công kích Vương gia , mọi người sau đầu đều là một mặt tường hắc tuyến . . . . . .

"Ngươi!" Hiên Viên Ngạo tức đến nỗi sắc mặt xanh mét, tiện nhân chết tiệt này, thực xem hắn là hổ giấy?

"Được rồi , Vương gia muốn thế nào cứ việc nói thẳng đi!" Nàng làm sao đã quên, con heo này là không dám giết nàng, phụ thân nàng bây giờ còn còn sống a!

"Vương phi hôm nay ăn cơm trưa chưa ?" Nam nhân để sát vào nàng, thanh âm tràn ngập uy hiếp.

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng: "Bổn vương phi hôm nay không chỉ có muốn ăn cơm, lại muốn ăn đồ ăn!"

"Đúng là không khéo, hôm nay vương phủ hoàn toàn không có cơm của vương phi ." Nam nhân môi mỏng quét xuống ý cười khó nén .

"Ài. . . . . Vương gia bị thương, nhất định đau đớn khó nhịn, cơm nuốt không trôi, thật sự là để cho bổn vương phi đau lòng không chịu nổi! Cho nên hôm nay cơm của người bổn vương phi liền giúp người ăn, miễn cho Vương gia gượng chống ra tốt xấu !" Mỗ nữ giống như đau lòng nhìn hắn.

Khóe miệng giật giật: "Không nhọc vương phi. . . . . ."

Nói một nửa, lại bị mỗ nữ cướp qua: "Vương gia người không cần nói , người ta biết người là xem người ta đối với người tốt như vậy, có chút xấu hổ, không có việc gì không có việc gì, không phải là giúp Vương gia ăn miếng cơm sao? Điểm ấy việc nhỏ, không đáng nhắc đến, Vương gia không cần cảm tạ ta, cũng không cần xây một tòa thần điện cho ta ngày ngày ba quỳ chín lạy để bày tỏ cảm kích, phải biết rằng bổn vương phi từ trước đến nay tính tình khiêm tốn, không thích quá mức phô trương!"

https://thuviensach.vn

Mỗ Vương gia nhìn nữ nhân chẳng biết xấu hổ này, hừng hực lửa giận nướng đến hắn trong khét ngoài sống, hắn cực kỳ cảm kích nàng? Vẫn còn vì nàng xây thần điện? Ba quỳ chín lạy? Nàng tính tình vẫn là khiêm tốn?

Một câu gầm lên từ trong miện Hiên Viên Ngạo quát ra: "Vũ Văn Tiểu Tam, hôm nay cơm trưa ngươi liền chạy trở về phòng mình ăn đi ! Về sau cũng không cần xuất hiện trước mặt bổn vương !"

Vũ Văn Tiểu Tam ngoáy ngoáy lỗ tai, một bộ dáng không có nghe đến , quay đầu hỏi đối với Tiểu Nguyệt nói: "Tiểu Nguyệt, nói cho tiểu thư nhà ngươi, hôm nay vương phủ có đồ ăn gì ? Có con cua bổn vương phi yêu nhất không?"

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, không dám trả lời. . . . . .

Hiên Viên Ngạo đang muốn phát tác, chỉ thấy quản gia bước lại , cung kính mở miệng: "Vương gia, bữa trưa chuẩn bị tốt rồi."

Hiên Viên Ngạo hừ lạnh một tiếng, thẳng đi nhà ăn, Vũ Văn Tiểu Tam nghênh ngang đi theo phía sau của hắn.

"Vũ Văn Tiểu Tam, bổn vương không phải bảo ngươi chạy trở về phòng mình ăn sao?" Hiên Viên Ngạo quay đầu, lãnh nghiêm mặt nhìn nàng, cố gắng áp lực lửa giận trong lòng.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 20: Vương gia, nước miếng của ngươi đều đã phun lên đồ ăn rồi !

"Vương gia, tuy người nói để bổn vương phi trở về phòng mình ăn, nhưng là bổn vương phi cũng không có đáp ứng!" Vũ Văn Tiểu Tam bày ra tiêu chuẩn chữ bát (1), không chút để ý nhìn hắn.

Nói đùa, nàng ở vương phủ lạ nước lạ cái , nói không chừng có không ít nữ nhân giống như Nguyệt Vô Hạ muốn mệnh của nàng , chính mình trở về phòng ăn? Nếu như bị hạ độc làm sao bây giờ? Cho nên nàng nhất định phải ăn cùng Hiên Viên Ngạo , chết cũng cần phải có người làm bạn !

"Không phải do ngươi có đáp ứng hay không! Hiện tại liền trở về phòng của chính ngươi đi !" Hiên Viên Ngạo gầm lên.

Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt mê võng , lớn tiếng nói: "Vương gia, ngươi nói cái gì?"

"Bổn vương bảo ngươi trở về phóng mình ăn!" Lại gầm thét, khuôn mặt tuấn dật tức giận đến đen tuyền , tiện nhân này , hắn thực hận không thể đem nàng bầm thây vạn đoạn!

"Cái gì? Vương gia, nô tì không nghe rõ , người lặp lại lần nữa. . . . . ." Biểu hiện giống như lão nhân bảy tám chục tuổi vậy.

Hiên Viên Ngạo cố gắng bình ổn hơi thở, hít vào, ở trong lòng báo cho chính mình muốn bình tĩnh, bình tĩnh!

"Bổn vương bảo ngươi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"A? Người nói cái gì?" Lại là một bộ dáng lỗ tai không tốt.

Hiên Viên Ngạo tay trái nâng lên, chuẩn bị đem nữ nhân này một chưởng đập bay. . . . . .

Nhìn hắn thật sự muốn ra tay, Vũ Văn Tiểu Tam vội vàng mở miệng: "Vương gia, không cần kích thích, không cần kích thích, bổn vương phi gần đây lỗ tai không được tốt , chắc là do ráy tai hơi nhiều, người ta cơm nước xong sẽ trở về đào !"

Mỗ Vương gia treo một bên đầu đầy hắc tuyến, để tay xuống, nhìn nữ nhân ghê tởm này ,nhiều ráy tai ? Thiệt thòi nàng nghĩ ra!

"Được rồi, được rồi , không cần thâm tình khẩn thiết chăm chú nhìn người ta như vậy , đi thôi, đi thôi, đi ăn cơm!" Nói xong xông lên kéo cánh tay Hiên Viên Ngạo , kéo hắn hướng chính sảnh đi.

Hiên Viên Ngạo nhíu mày nhìn nàng kéo cánh tay mình , một tiếng gầm lên thốt ra: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tới cùng có biết như thế nào là liêm sỉ hay không ? Vậy mà giữa ban ngày ban mặt kéo cánh tay nam tử như vậy!"

Đặc biệt sao Hiên Viên Ngạo, cho mặt mũi liền lên mặt! Nếu không phải vì muốn đi ăn với ngươi , đánh chết lão nương, ta cũng không kéo ngươi! Ta nhổ vào!

Cứ việc trong lòng đã mắng hắn trăm ngàn lần, ngoài miệng lại vẫn mở miệng nói: "Vương gia, người ta đương nhiên biết như thế nào là liêm sỉ , nhưng người là Vương gia, ta đúng là vương phi của người , giữa vợ chồng thân mật chút không bình thường sao? Còn có, nếu là người cho rằng bổn vương phi giữa ban ngày ban mặt không nên kéo người, ta buổi tối lại kéo là được!"

Dứt lời, đem tay mình thu hồi lại.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo hung hăng trừng mắt nhìn nàng hồi lâu, trong đầu loại bỏ một lần ngụy biện của nàng , nhưng là không phản bác được!

Nguyệt Vô Hạ chân thành tiến lên, keó cánh tay Hiên Viên Ngạo : "Ngạo ca ca, không cần tức giận với vương phi tỷ tỷ , chúng ta vẫn là trước đi ăn cơm đi!"

"Vẫn là Hạ nhi hiểu chuyện." Hiên Viên Ngạo ánh mắt nhu tình nhìn nàng một cái, rồi sau đó hung hăng trừng mắt Vũ Văn Tiểu Tam, mang theo Nguyệt Vô Hạ hướng nhà ăn đi đến.

Nguyệt Vô Hạ đắc ý quay sang, cấp cho Vũ Văn Tiểu Tam một ánh mắt thắng lợi , là vương phi lại như thế nào? Ngạo ca ca không thừa nhận ngươi, ngươi muốn làm cái gì cũng không phải!

Vũ Văn Tiểu Tam giật giật cánh tay chính mình , đồng thời liếc mắt ra hiệu cho Tiểu Nguyệt , Tiểu Nguyệt sửng sốt, ngay lập tức tiến lên kéo cánh tay của nàng : "Tiểu thư, không cần tức giận với Vương gia , chúng ta vẫn là đi ăn cơm đi!"

Mỗ nữ cực kì tán thưởng nhìn nàng một cái, rồi sau đó học giọng điệu của Hiên Viên Ngạo, bắt nhịp bắt điệu mở miệng: "Vẫn lại là Tiểu Nguyệt hiểu chuyện!"

Đoạn đối thoại này thành công để cho thân thể Nguyệt Vô Hạ ở phía trước cứng ngắc một phen, sau gáy Hiên Viên Ngạo cũng ẩn ẩn có hắc tuyến toát ra, Tiểu Nguyệt che miệng, cố nén cười ý. . . . . .

Đoàn người trầm mặc một cách quỷ dị đến cửa nhà ăn, Hiên Viên Ngạo nhìn trên cửa sổ vẫn dán chữ "Hỉ" , có một loại ảo giác dường như đã có mấy đời ! Hắn rõ ràng đem nữ nhân này cưới trở về vẫn chưa tới hai ngày , nhưng cảm thấy giống như đã qua nhiều năm rồi ! Một loại cảm giác hiu quạnh tự nhiên nảy sinh. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiến vào nhà ăn, mỗi người ngồi xuống. . . . . .

Tiếp theo, tất cả thức ăn mà đời trước chửa từng thấy qua đều được gom lại để trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam , nước miếng điên cuồng nổi lên, chết tiệt vẫn là xuyên không thật tốt , nàng hiện tại cũng là sống cuộc sống của kẻ có tiền !

Cầm đũa lên , vẫn còn không đợi Hiên Viên Ngạo động đũa, nàng liền rất nhanh gắp một miếng thịt rất giống thịt bò nhét vào trong miệng. . . . . Cảm giác —— mềm,thơm, cay! Tổng kết, ăn quá ngon rồi !

Kích động lại đưa đũa ra , lại phát hiện không khí có chút không đúng, chiếc đũa bỗng nhiên bay lên trong không trung, quay sang. . . . . Hiên Viên Ngạo mặt âm trầm nhìn nàng, những người khác đều là một bộ dáng không đành lòng xem xét nàng. . . . . .

"Vương phi!" Từ trong kẽ răng nặn ra hai chữ này , rồi sau đó nghiến răng nghiến lợi mở miệng, "Ngươi liền khẩn cấp như vậy sao?"

"Bổn vương phi đói bụng!" Nói xong không phản ứng đến hắn, lại gắp một miếng nhét vào miệng, vẻ mặt hạnh phúc mà ăn.

Hiên Viên Ngạo xem xét dáng vẻ hạnh phúc của nàng kia , có chút buồn bực, chẳng lẽ phủ tướng quân không có những đồ ăn này ? Sau cùng cho ra kết luận, nữ nhân này nhất định là cố ý ! Cố ý chọc giận hắn!

Chuẩn bị nhấc đũa, lại phát hiện tay phải mình bị thương, tuấn mi nhăn lại. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu, thấy biểu tình bối rối của Hiên Viên Ngạo , ở trong lòng cười trộm một tiếng: "Vương gia, người thế nào không ăn vậy ? Không cần khách khí với bổn vương phi , nhiều đồ ăn như vậy , nhanh ăn đi! Nhanh ăn đi! Chẳng thế thì một lát nữa sẽ không có đồ ăn rồi !"

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt tuấn dật nháy mắt xanh mét, dụng tay trái cầm lấy chiếc đũa, nhưng là thập phần không thói quen. . . . . Quay đầu, trong dự kiến chỉ thấy nữ nhân kia là biểu tình vui sướng khi người gặp họa cùng xem kịch vui , lồng ngực tức giận đến kịch liệt lên xuống!

"Ngạo ca ca, Hạ nhi giúp người ăn đi?" Nguyệt Vô Hạ ôn nhu mở miệng.

Hiên Viên Ngạo đang muốn đáp ứng, liền nghe thấy giọng nói của tiện nhân kia truyền đến: "Ài, Vương gia hiện tại ngay cả năng lực tự gánh vác cơ bản đều không có , ăn cơm vẫn còn người giúp , bổn vương phi thật đáng thương, gả cho người tàn phế!"

Mặt tuấn dật lại đen tuyền , quay đầu nhìn Nguyệt Vô Hạ liếc mắt một cái: "Không cần, bổn vương chính mình ăn!"

Rồi sau đó gian nan dùng tay trái cầm đũa hướng tới đĩa rau, đối với đĩa cá chép duỗi qua , sắp gắp đến, lại bị Vũ Văn Tiểu Tam trước hắn một bước đem khối thịt kia gắp đi. . . . . .

Cắn chặt răng, lại gắp miếng tiếp theo . . . . . Kết quả khối thịt kia lại chạy tới miệng của tiện nhân !

"Vũ Văn Tiểu Tam!" Gầm lên giận dữ!

Mỗ nữ mày nhíu lại khẩn căng, nhìn đồ ăn cách Hiên Viên Ngạo gần như vậy , vẻ mặt ghét gào to: "Vương gia! Không cần lớn tiếng như vậy, nước miếng của ngươi đều đã phun đến đồ ăn , người ta làm sao mà ăn đây !"

Hắc tuyến. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ném chiếc đũa nện vào trên bàn, đứng lên chuẩn bị bổ tiện nhân này , nhưng vào lúc này, hạ nhân báo lại"Vương gia, hoàng thượng cùng thất vương gia đến xem người rồi !"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo mi nhéo một cái, hắn mới vừa thụ thương, hoàng huynh cùng hoàng đệ liền chạy đến? Đang muốn ra ngoài, cũng cảm giác được bên cạnh nổi lên một trận gió to, quay đầu. . . . . Chỗ ngồi của nữ nhân kia rỗng tuếch. . . .

. .

Một tiếng trong trẻo lại không mất thanh âm ngọt ngào từ phương xa truyền đến: "Nha nha! Thật tốt quá! Soái ca đến đây!"

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đứng lại cho bổn vương !" Nổi trận lôi đình.

Mỗ nữ cước bộ cứng đờ, cái này. . . . . Kích động quá độ , đã quên con heo này còn đang tại. . . . . .

Chú thích: (1)

Đây là chữ bát theo tiếng hán: 八

Trong tiếng Hán, chân đi chữ bát dùng để tả kiểu đi hai bàn chân xoạc ra hai bên.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 21: Hiên Viên Ngạo, ngươi là chim gõ kiến?

“Hoàng huynh cùng hoàng đệ đến , vương phi của bổn vương chạy ra bên ngoài làm gì?” Hiên Viên Ngạo xanh mặt nhìn bóng lưng tiện nhân kia cứng đờ.

Mắt Vũ Văn Tiểu Tam đảo liên tục, nghiêng đầu sang chỗ khác: “Nô tì không phải thấy Vương gia bị thương sao, hành động không tiện, động tác chậm chạp chứ sao. Cho nên, làm nữ chủ nhân Vương phủ, nô tì đương nhiên là đi ra ngoài, thay Vương gia tiếp đãi khách nhân.

Hành động không tiện? Động tác chậm chạp? Hắn bị thương ở tay đấy! Tại sao lại nói có hành động không tiện ?

“Không phiền vương phi, bổn vương tự mình đi tiếp đãi là được rồi!” Hiên Viên Ngạo sắc mặt khó coi đen như đáy nồi như muốn liều mạng.

Mỗ nữ che miệng cười nhẹ, rồi sau đó bắt chước tú bà trong phim truyền hình kiếp trước kêu “Khách quan”, lấy khăn che mặt, làm ra vẻ nhẹ nhàng vung tay lên: “Ây da, Vương gia không cần khách khí với người ta, bổn vương thay người đi tiếp khách là điều hiển nhiên ! không nói nhiều, đi thôi!”

Dứt lời hai chân như gắn bánh xe , ch ạy như điên đến đại môn của Vương phủ, nói thật là muốn cảm tạ Hiên Viên Ngạo, nếu không phải hắn bị thương, nàng làm sao nhanh như vậy có cơ hội liền nhìn thấy hai đại soái ca!

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng nàng chạy vội đi, Hiên Viên Ngạo nắm quả đấm thật chặt, nhắm mắt lại cố gắng áp lửa giận trong lòng, Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi chờ đấy cho bổn vương ! Một ngày nào đó bổn vương khiến ngươi sống không bằng chết!

Chạy đến cửa liền nhìn thấy Hiên Viên Mặc một thân hắc y (quần áo màu đen) , khóe môi ý cười như là tẩm gió xuân, trái tim nhỏ của mỗ nữ nhảy lên.

Rồi sau đó quay sang, thấy Hiên Viên Triệt một thân bạch y, khuôn mặt đáng yêu như trẻ con mới ngủ dậy buổi sáng, mỗ nữ muốn lạc hồn....

“Hoàng thượng, Hoàng đệ, hai người kh ỏe ch ứ !” Mỗ nữ cười hì hì chào hỏi, ánh mắt nóng rát bắn phá trên người hai đại soái ca, dường như muốn xuyên thấu qua y phục nhìn thân thể bên trong.

Nhìn thấy nàng, trong lòng Hiên Viên Mặc xẹt qua một chút khác thường, đáy mắt hiện chút ưu thương không ai biết, rồi sau đó, nhẹ cười mở miệng: “Chào Hoàng đệ muội , Ngạo đâu?”

Giọng nói Hiên Viên Triệt tanh thúy vang lên : “Chào Hoàng tẩu!”

Nghe bọn hắn hai người nói xong, mộ nữ cực kì cao hứng nhìn Hiên Viên Triệt một chút: “ Hoàng đệ, có nhớ Hoàng tẩu hay không?”

Rồi sau đó vẻ mặt âm trầm nhìn Hiên Viên Mặc, nàng dường như rất nhiệt tình đón tiếp bọn hắn, cư nhiên mở miệng liền hỏi con heo kia! Hừ!

Nhìn ánh mắt nàng, Hiên Viên Mặc xấu hổ sờ sờ cái mũi.....

“Có nhớ!” Giọng nói Hiên Viên Triệt ngọt ngào vang lên, khiến cho Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa bay lên, ánh mắt đảo qua....Thừa dịp Hiên Viên Ngạo còn không xuất hiện, bước nhanh tiến về phía trước....

https://thuviensach.vn

Tay ngọc thon thon vươn ra, chuẩn bị sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng như ngọc của hắn....

Hên Viên Mặt ở một bên khóe miệng giật giật, có vẻ không tin được nhìn nàng....

Hiên Viên Triệt biểu tình như đã sớm biết, yên lặng chờ ma trảo của mỗ nữ....

Khoảng cách còn không tới một centimet, một tiếng gầm lên từ phía sau vang lên: “Vũ Văn Tiểu Tam ! Ngươi đang làm cái gì?”

Nụ cười hạnh phúc trên mặt nữ nhân nào đấy cưng ngắc, cố gắng hít thở vào, nhịn xuống quay đầu nhìn Hiên Viên Ngạo ! Sau đó một lúc lâu sau mới tươi cười đầy mặt: “Vương gia, bổ vương phị là thấy trên mặt hoàng đệ dính chút bụi, đang muốn giúp hắn lau.”

“Phải không? Bổn vương thế nào không thấy trên mặt Hoàng đệ có bụi bẩn?” Mặt âm trầm căm tức nhìn nàng, tiện nhân này, hắn thực sự đối với nàng quá tốt rồi, mới khiến cho nàng không đặt hắn ở trong mắt như vậy, đúng không?

Lời này không thể nghi ngờ là cho Vu Văn Tiểu Tâm một cơ hội vô cùng tốt, chỉ thấy mỗ rất nhanh vươn tay, sờ soạng một phen trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Triệt, rồi sau đó quay đầu nhin Hiên Viên Ngạo: “ Hôm nay Vương gia gặp chuyện , bị kinh sợ, cho nên có chút không thấy rõ lắm. Bổn vương phi vừa mới giúp Hoàng đệ lau sạch sẽ, có phải cái gì cũng không có hay không?”

Nói xong lại sờ soạng khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Triệt . . . . .

"Vũ Văn Tiểu Tam!" Một tiếng gầm lên.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ quay mặt tươi cười, đã ăn được đậu hũ của soái ca, Hiên Viên Ngạo muốn cắn chết nàng, không có chuyện nàng cho người khác chiếm được tiện nghi.

“Hoàng tẩu, tay người ta cũng bẩn, Hoàng tẩu cũng giúp đệ lau có được hay không?” Vẻ mặt Hiên Viên Triệt khờ dại đem tay dính mồ hôi của mình đưa ra....

Vũ Văn Tiểu Tam cao hứng đang muốn “Được”, lại một tiếng gấm truyền đến: “Hiên Viên Triệt! Đệ có tin không ta sẽ làm thịt đệ!”

Bàn tay trắng nõn của Hiên Viên Triệt lập tức rụt trở về, rồi sau đó nước mắt rơm rớm nhìn Hiên Viên Ngạo, mũi khụt khịt: “Được thôi, Hoàng huynh, Triệt nhi không cần Hoàng tẩu lau, bản thân ta tự làm.”

Bộ dáng ủy khuất thành công khơi dậy tình thương của mẹ trong Vũ Văn Tiểu Tam, quay đầu gầm lên một tiếng: “Hiên Viên Ngạo, ngươi đáng chết! Trừ bỏ khi dễ nữ nhân cùng tiểu hài tử, ngươi còn có thể làm gì?”

Tiểu hài tử? Sau lưng mỗ nữ kho é miệng Hiên Viên Triệt co rút một trận, Hiên Viên Mặc cũng không biết nói gì đành ngẩng đầu nhìn trời....

“Vũ Văn Tiểu Tam!” Lại một tiếng gầm nghiến răng nghiến lợi, sắc mặt của mỗ Vương gia đã khó có thể diễn tả bằng ngôn từ!

Vũ Văn Tiểu Tam một tay chống nạnh, hung dữ mở miệng: “Lão nương ở đây này!”

Sau một lúc lâu hai người giằng co. . . . . .

Hiên Viên Mặc ho khan một tiếng, mở miệng: “Ngạo, đệ không sao chứ?”

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, ngài nhìn hắn giống người bị bệnh sao? Trung khí mười phần, nóc nhà Vương phủ suýt nữa bị sập vì tiếng gầm của hắn ! Nếu hắn thật sự có chuyện gì, thì khắp thiên hạ đều là người tàn tật rồi!” Vũ Văn Tiểu Tam trợn trừng mắt, không kiên nhẫn thay Hiên Vi ên Ngạo đáp lời .

Càng nhìn càng thấy tên Hiên Viên Mặc này không vừa mắt ! Không có lấy một chút quan tâm nàng, chỉ biết quan tâm đến con heo kia!

Lời của nàng vừa nói xong, đỉnh đầu Hiên Viên Ngạo bốc khói, tiện nhân này, hôm nay hắn không làm thịt nàng không được!

Nổi giận đùng đùng, xông lên trước, Hiên Viên Mặc lập tức nhanh chóng che ở trước người Vũ Văn Tiểu Tam: “Được rồi Ngạo, đệ muội cũng chỉ vì muốn giữ gìn tình cảm của đệ cùng Hoàng đệ, đệ cũng không cần tức giận!”

Cái lý do này, khi Hiên Viên Mặc nói ra lưng cũng đổ mồ hồi....

Tình cảnh thế Hiên Viên Ngạo chỉ cần nghĩ là biết. Nghĩ đến thế lực phía sau tiện nhân này, mỗ Vương gia ở trong lòng tự dặn mình phải bình tĩnh, không thể cùng tiện nhân này tín toán chi li!

Khi hắn sắp thành công đem tức giận của mình áp xuống, giọng nói của nữ nhân kia lại vang lên: “Vẫn là Hoàng thượng hiểu biết! Biết người ta vì Vương gia, Vương gia không cảm kích thì thôi, còn muốn động thủ với người ta, như vậy là lấy oán trả ơn, thật sự làm cho người ta phỉ nhổ!”

Nhìn nữ nhân này ngày càng thấy tức giận, Hiên Viên Ngạo không thể nhịn được nữa! Hôm nay hắn nhất định phải giáo huấn tiện nhân này!

“Hoàng huynh, ngài tránh ra!” Đối với huynh trưởng trước này mình kính yêu gầm lên.

https://thuviensach.vn

Mày kiếm Hiên Viên M ặc nhíu lại, trong lòng có chút bất đắc dĩ, nữ nhân này thật sự chỉ sợ thiên hạ không loạn! Cũng không nghĩ lại nếu Ngạo thật sự động thủ, nàng còn có đường sống sao?

“Ngạo, Hoàng huynh không dễ đến thăm đệ một lần, đi thôi, huynh đệ chúng ta đi vào nói chuyện!” Hiên Viên Mặc nói xong đẩy người đang nổi giận kia đi vào trong Vương phủ.

Vũ Văn Tiểu Tam mắt nhìn mong chờ hai người bọn hắn, Hiên Viên Mặc thật sự là người tốt, nhanh đem tên heo kia đi vào đi, hai huynh đệ các ngươi cứ trò chuyện, ta cùng Hiên Viên Triệt gi ành th ời gian bồi dưỡng tình cảm!

Ánh mắt của nàng Hiên Viên Ngạo thu hết vào trong đáy mắt, hừ, nghĩ muốn cùng Triệt một chỗ? Nằm mơ! Kiềm chế được tức giận trong lòng, cùng Hoàng huynh đi vào cửa, đồng thời giận dữ với Hiên Viên Triệt gầm lên: “Hiên Viên Triệt, vẫn còn không lăn vào đây cho bổn vương!”

Hiên Viên Triệt mím môi, không tình nguyện đuổi theo, Vũ Văn Tiểu Tam nổi giận đùng đùng, nhìn tiện nam kia, có gì đặc biệt sao, luôn làm ảnh hưởng đến sự nghiệp cưa đổ mỹ nam của nàng !”

Quay đầu nhìn Hiên Viêng Mặc, giọng nói ngọt lịm vang lên: “Hoàng thượng, nô tì cũng muốn cùng mọi người trò chuyện.”

“Vương phi không cần đi theo, bổn vương không nói muốn cùng ngươi nói chuyện!” Mỗ Vương gia trực tiếp từ chối.

“Hiên Viên Ngạo, lão nương lại không nói cùng ngươi, ngươi xen miệng vào làm gì? Miệng dài như thế, ngươi là chim gõ kiến à ?” Mỗ nữ hét một tiếng thật to.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 22: Dám đánh tỷ muội của ta, muốn chết!

Nghe tiện nhân kia hồ ngôn loạn ngữ, trong lòng Hiên Viên Ngạo như pháo hoa bừng cháy nổ bang bang.....

“Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi có dũng khí nói lại lời nói vừa rồi một lần nữa xem!” Hắn thề, nếu nàng còn thật sự dám nói một lần nữa, cho dù Hoàng huynh có lấy kiếm uy hiếp hắn, hắn cũng không thể không giết tiện nhân này!

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng: “Vương gia, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, ta là nữ nhân, không phải cái loại gì! Người lớn tuổi rồi không nhớ thì thôi, trong lòng mình biết là được, không cần thường xuyên biểu đạt ra bên ngoài đâu, trí nhớ không tốt cũng đâu phải là chuyện vinh quang g ì!”

“Được rồi, Ngạo, xem như là cho Hoàng huynh mặt mũi.” Hiên Viên Mặc bất đắc dĩ mở miệng, toàn bộ trán đã là hắc tuyến, nữ nhân này, thật sự không biết sống chết!

Hiên Viên Ngạo nhìn Hiên Viên Mặc, ở trong lòng lại tự bảo mình phải bình tĩnh ! Bình tĩnh!

Rồi sau đó nói với tiện nhân kia : “Vũ Văn Tiểu Tam, nể mặt Hoàng huynh, bổn vương hôm nay tha cho ngươi một mạng!”

“Mệnh của bổn vương phi là do mình làm chủ, khi nào thì cần ngươi phải tha cho?” Vũ Văn Tiểu Nam nửa điểm mặt mũi cũng không cho hắn.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc đau nhức huyệt Thái Dương (đau đầu ý mà),liếc mắt nhìn Hiên Viên Triệt một cái....

Mỗ Vương gia tức giận điên lên, hét lên với Hiên Viên Mặc: “Hoàng huynh, người lập tức tránh ra! Nếu không đừng trách thần đệ bất kính!”

Hiên Viên Triệt nhanh bước đến, cùng Hiên Viên Mặc khuyên giải cái người đang nổi giận kia: “Tam Hoàng huynh, không nên tức giận, hoàng tẩu không phải cố ý.”

Tiện nhân kia không phải cố ý ? Đánh chết hắn cũng không tin!

Mỗ nữ vẫn nghiêng người tựa vào cửa, nhìn người đang nổi trận lôi đình kia, không có gì khác sao, trừ bỏ vũ lực uy hiếp ra, không có cái khác sao?

Hiên Viên Triệt quay sang, trên khuôn mặt trẻ con đáng yêu mang theo vẻ cầu khẩn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, mắt to ngập nước nhìn nàng, ánh mắt như muốn nói rằng: Hoàng tẩu, ngươi không thể nhường một chút sao.....

Nhìn ánh mắt mĩ nam đáng yêu như vậy, mỗ nữ đã bị điện giật thành công, nhíu mày do dự một lúc sau, không tình nguyện quay sang, nói với Hiên Viên Ngạo: “Vương gia, nô tì sai lầm rồi, cảm tạ đại ân đại đức của Vương gia đã tha cho nô tì một mạng! Nô tì vô cùng sợ hãi, nô tì thật hết sức cảm động! Cũng xin Vương gia không nên tức giận, nếu tức giận quá mà quy tiên, trên lưng bổn vương phi lại gánh bao nhiêu mạng người!”

Thời điểm nghe được nửa đoạn trước, sắc mặt Hiên Viên Ngạo thoáng dịu đi một chút, nhưng nghe tiện nhân nói xong, sắc mặt xanh mét càng thêm khó coi!

Hiên Viên Mặc cùng Hiên Viên Triệt cùng có vẻ mặt dở khóc dở cười....

Chợt, bên trong nội viện Vương phủ truyền ra một tiếng hét thảm “A”, ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam bỏ ba người lại, bất chấp soái ca, vội vàng chạy

https://thuviensach.vn

đi vào, tiếng hét kia là tiếng của Tiểu Nguyệt!

Mấy nam nhân nhìn nhau, cũng đi theo vào. . . . . .

Chưa đi được mấy bước, liền thấy Tiểu Nguyệt bị hai ma ma giữ lấy, bị ấn quỳ trên mặt đất, Nguyệt Vô Hạ vung tay tát lên mặt nàng một cái....

“Dừng tay cho bổn vương phi!” Đôi mắt đẹp của Vũ Văn Tiểu Tam hừng hực lửa giận !

Hai ma ma kia nhìn thấy nàng, rồi sau đó thấy đám người Hiên Viên Mặc, lập tức buông tay quỳ gối xuống hành lễ : “Tham kiến Hoàng thượng, tham kiến Vương gia!”

Hiên Viên Mặc không lên tiếng, tuấn mi hơi nhíu, nhìn cảnh này. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đi lên phía trước kéo Tiểu Nguyệt ra, trên khuôn mặt nhỉ nhắn đều là dấu bàn tay, một cảm giác đau lòng dâng lên: “Tiểu Nguyệt, ngươi sao rồi?”

Tiểu Nguyệt giương mắt nhìn Tiểu thư nhà nàng, nhẹ giọng cười đáp lại: “Tiểu thư, Tiểu Nguyệt không có việc gì.”

Khuôn mặt đầy dấu tay kia tươi cười trông cực kỳ khó coi!

“Làm sao lại không có việc gì? Ngươi xem trên mặt ngươi đều là dấu tay! Mặt này sẽ bị hủy dung đây!” Vũ Văn Tiểu Tam lớn tiếng gào lên, đây là cổ đại cực kì độc ác, hủy dung nữ tử, muốn tìm một nhà chồng tốt, quả thực khó như lên trời!

"Tiểu thư, Tiểu Nguyệt thật sự. . . . . ."

“Nha đầu nguy xuẩn, tỷ thật sự xin lỗi muội.” Vũ Văn Tiểu Tam sờ lên mặt nàng, một giọt lệ rơi xuống, nàng chỉ nhớ rõ mình có phụ thân làm chỗ

https://thuviensach.vn

dựa, lại quên mất Tiểu Nguyệt ch ỉ là một nha đầu, sống chết của nàng không ai quản, nàng chỉ mới lơ là một chút, đã hại nàng thành như vậy!

“Tiểu thư, đừng khóc, Tiểu Nguyệt thật sự không có việc gì!” Tiểu Nguyệt bối rối lau nước mắt cho Vũ Văn Tiểu Tam.

Nhìn quanh nữ nhân kia đều là không khí bi thương, Hiên Viên Ngạo nhíu nhíu mày, có chút khó chịu mở miệng: “Tới cùng là chuyện gì đã xảy ra?”

Khuôn mặt búp bê của Hiên Viên Triệt cũng đầy vẻ lo lắng....

Hiên Viên Mặc nhìn nàng rơi lệ, không nhịn được đi lên phía trước, ngồi xổm xuống, ôn nhu mở miệng: “Không có việc gì trong Hoàng cung có mấy bình cao Ngọc lộ được Tây Vực tiến cống, trẫm sẽ cho người ta đưa tới, đảm bảo mặt nàng sẽ hoàn hảo như lúc ban đầu!”

Hiên Viên Ngạo nhìn hắn không dám tin, cao Ngọc Lộ trân quý cỡ nào, vậy mà Hoàng huynh vì nữ nhân kia ban cho một nha hoàn!

Vũ Văn Tiểu Tam quay sang, mắt sáng đầy ý chờ mong nhìn hắn: “Thật vậy sao?”

Đôi mắt đẹp có mấy giọt lệ tô điểm, bộ dạng hoa lê đái vũ (hoa lê trong mưa), nói không nên lời khiến người ta thương yêu, Hiên Viên Mặc cảm thấy mềm nhũn, cười mở miệng: “Đúng vậy, đừng khóc, quân vô hí ngôn (lời của vua không nói chơi), ta làm sao có thể lừa nàng?”

Nói xong từ trong tay áo lấy ra một khăn tay màu vàng sáng đưa cho nàng....

Lần này hắn không dùng “Trẫm” mà tự xưng là “Ta”.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhận khăn tay, lau nước mắt, nhìn hắn cười nói: “Cám ơn!”. Một tiếng cám cơn này là phát ra từ thiệt tình.

Nguyệ Vô Hạ đôi mắt thuần khiết đều là ý tứ không cam lòng, tràn ngập ghen ghét nhìn Vũ Văn Tiểu Tam....

“Bổn Vương đang hỏi chuyện gì đã xảy ra!” Không thấy ai đáp lời, Hiên Viên Ngạo mở miệng lần nữa.

Nguyệt Vô Hạ lưu luyến nhìn hắn một cái, khóc nức nở mở miệng: “Ngạo ca ca, vừa mới....”

Nói tới đây, nữ tử áo đỏ đang ngồi xổm dưới đất kia đột nhiên đứng lên, bước nhanh tới trước mặt Nguyệt Vô Hạ, một cái tát vào m á trái của nàng, kiếp trước nàng (VVTT) dã có chút võ thuật, đánh Nguyệt Vô Hạ là chuyện dễ dàng!

Nguyệt Vô Hạ còn chưa kịp phản ứng, lại một cái lên má phải của nàng....

“Vương phi tỷ tỷ, muội....” Muốn giải thích.

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam hoàn toàn không cho nàng có cơ hội nói chuyện, hét lớn một tiếng: “Muội muội cái đầu ngươi ” (cái từ em gái này trong tiếng Trung là một câu chửi) rồi sau đó tát liên tục lên mặt nàng ta.

Một bên đánh một bên mở miệng mắng: “Cái con mẹ nó! Lão nương sao có quan hệ tỷ muội với ngươi? Người nào là tỷ tỷ của ngươi, đừng có nhận lão nương làm người thân !Mk ! Lão tử không biết ai đúng ai sai, đánh trước rồi nói sau !

Từng câu nói tục tuôn ra, ba nam nhân đều không còn gì để nói, quả nhiên là người đàn bà đánh đá!

https://thuviensach.vn

Đánh đến khi tay chân tê dại một chân đạp lên bụng nàng: “Chọc lão nương là ngươi tìm chết!” Nguyệt Vô Hạ bị đạp ngã trên mặt đất, choáng váng hoa mắt, suýt nữa ngất đi!”

Xông lên vẫn còn muốn đánh tiếp, lại bị người phía sau giữ chặt: “Được rồi, giáo huấn thế là đủ rồi.” Giọng nói ôn nhu, vừa nghe liền biết là ai.

"Tránh ra!" Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Hiên Viên Mặc đứng im, lại bị nàng dùng một chút kĩ nằng xoay người đi, nhìn tay trống rỗng, cảm thấy có chút kỳ quái, chiêu thức kỳ quái này nàng học ở đâu !

Đi đến trước mặt Nguyệt Vô Hạ, Nguyệt Vô Hạ vô thức lùi về phía sau: “Vương phi tỷ tỷ, muội muội thật sự biết rồi, xin đừng đánh nữa....”

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn về phía nàng nở nụ cười tà ác, lại bắt đầu cùng Nguyệt Vô Hạ xưng tỷ muội: “Muội muội lúc trước không phải nói không muốn sống sao? Lúc ấy tỷ tỷ không giúp muội thực hiện nguyện vọng, hiện tại sẽ giúp muội thực hiện!”

Nói xong lại một trận đánh nữa, có gì đặc biệt sao, chán sống rồi rồi sao, người của Vũ Văn Tiểu Tam nàng cũng dám động, đó là muốn chết!

Tiểu Nguyệt há to mồm, vẻ mặt không thể tin được nhìn tiểu thư nhà mình....Tiểu thư thật là lợi hại, học võ công lúc nào vậy?

“Đủ rồi!” Hiên Viên Ngạo nhíu mày lên tiếng, mặc kệ như thế nào, cũng không nên để nha đầu này đánh Nguyệt Vô Hạ thành như như vậy!

Xoa tay mình , Vũ Văn Tiểu Nam nhìn xuống lộ vẻ khinh thường: “Nếu ai còn dám khi dễ Tiểu Nguyệt của ta, kết cục so với nàng tuyệt đối chỉ có thảm hơn chứ không kém”

https://thuviensach.vn

Nàng đây là giết gà dọa khỉ! Tấ cả hạ nhân thấy lạnh người, hai ma ma kia lại càng run rẩy như lá rụng đong đưa trong gió thu....

Nhìn tiểu thư bảo vệ nàng như vậy, hơn nữa luôn miệng nói nàng là muội muội của nàng, Tiểu Nguyệt cảm động rơi nước mắt....

Bước mấy bước đến trước mặt Tiểu Nguyệt, nâng nàng dậy nói: “Được rồi, nha đầu ngốc, đừng khóc, tiểu thư sẽ không để ngươi chịu khi dễ ! Ngươi có biết vì sao thảo nguyên lại phì nhiêu như vậy không? Bởi vì những kẻ dám đối đầu với tiểu thư nhà ngươi đều bị chôn ở phía dưới!”

Vũ Văn Tiểu Tam nói xong câu đó, ánh mắt thâm ý liếc Hiên Viên Ngạo, khuôn mặt tuấn dật của mỗ Vương gia nháy mắt trở nên xanh mét!

Tiểu Nguyệt"Xì" một tiếng bật cười. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ bị thương toàn thân, khóc mở miệng nói với Hiên Viên Ngạo: “Ngạo ca ca....”

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 23: Bị đánh vẫn còn nói đáng đánh!

Hiên Viên Ngạo tiến lên, nâng nàng dậy , ôn nhu hỏi: "Hạ nhi, nàng không sao chứ?"

Nguyệt Vô Hạ bổ nhào vào trong lòng hắn gào khóc lớn: "Ngạo ca ca, rõ ràng là nha hoàn kia đụng phải ta, vương phi tỷ tỷ cũng không hỏi xanh đỏ đen trắng liền đánh ta. . . . . Hạ nhi mệnh thật khổ . . . . . Ngạo ca ca, người nên vì ta quyết định . . . . . ."

"Vương gia, vương phi, không phải như thế, là. . . . . ." Tiểu Nguyệt muốn giải thích, đã thấy Vũ Văn Tiểu Tam vung tay lên, lập tức ngoan ngoãn im lặng.

Vũ Văn Tiểu Tam trong lòng đều có tính toán. . . . . Mặc kệ như thế nào, Tiểu Nguyệt thân phận chỉ là nha hoàn, bất luận là ai có lí, thì người cổ đại cũng sẽ cho rằng làm nô tài nên là phục tùng chủ tử, bất quá. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đi đến bên người Hiên Viên Ngạo cùng Nguyệt Vô Hạ, Nguyệt Vô Hạ cho rằng nàng lại muốn đánh , liền hướng trong lòng Hiên Viên Ngạo rụt rụt. . . . . .

Ba nam nhân cũng là suy nghĩ muốn ngăn nàng lại hay không , lại không nghĩ rằng mỗ nữ nhíu mày, vẻ mặt xin lỗi nhìn nàng: "Trắc phi muội muội, không biết vì sao, tỷ tỷ từ khi mang thai , có đôi khi không hiểu sao thường xuyên muốn đánh người! Cho nên, chuyện này cùng việc muội muội tranh cãi với nha đầu Tiểu Nguyệt kia nửa điểm quan hệ đều không có. Mới vừa

https://thuviensach.vn

rồi tỷ tỷ không phải cố ý đánh muội muội , vẫn mong muội muội đừng để trong lòng."

Cái gì? Mọi người cũng không dám tin trừng to mắt , Nguyệt Vô Hạ cũng bị những lời này của nàng làm cho quên cả việc khóc , nhớ tới lúc nàng đánh người, khi đó miệng nàng mắng những lời . . . . . Nàng không phải cố ý ? Không phải bởi vì Tiểu Nguyệt? Thiên tài tin!

Tiểu Nguyệt không biết nói gì nhìn tiểu thư nhà nàng , không phải đâu? Tiểu thư, bọn hắn cũng không phải ngu ngốc , làm sao có thể tin tưởng người!

"Ài, nhìn xem khuôn mặt như hoa như ngọc của muội muội , bị tỷ tỷ đánh thành như vậy, tỷ tỷ cảm giác sâu sắc thật có lỗi!" Nói xong bưng miệng cười, "Kỳ thật , cũng không phải tỷ tỷ muốn đánh nhau với muội , là mới vừa rồi tiểu thế tử ầm ĩ ở trong bụng tỷ tỷ , tỷ tỷ phiền lòng vô cùng, vừa lúc muội muội lại xuất hiện ở trước mặt tỷ tỷ , cho nên tỷ tỷ liền. . . . . Ài. . . . . Nói ra đây đều là vì tiểu thế tử có thể khỏe mạnh cường tráng, bình an sinh ra, tỷ tỷ tin tưởng vì sự an toàn của con nối dòng của Vương gia , muội muội là nhất định vui với hy sinh !"

Thốt ra lời này xong, ở đây cả trai lẫn gái khóe miệng đều đã điên cuồng giật giật. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ lại suýt nữa ngất đi! Đây là ý gì ? Nàng đánh nàng Nguyệt Vô Hạ , bây giờ còn nói mê sảng như vậy , tương đương là nói cho mọi người ở đây , nếu nàng Nguyệt Vô Hạ níu chặt chuyện này không rời, đó chính là không chịu hy sinh vì con nối dòng của Vương gia . . . . . .

Nói mấy câu không chỉ có xoay chuyển cục diện, vẫn còn làm cho Nguyệt Vô Hạ cường chống khuôn mặt tươi cười nói"Không có việc gì, đây là việc nên làm !"

https://thuviensach.vn

Lại kiến thức bản lãnh bậy bạ của nữ nhân này , Hiên Viên Ngạo không nói gì quay đầu đi. . . . . .

Đáy mắt ôn nhu của Hiên Viên Mặc hiện lên một chút ý cười, cặp mắt như ngọc lưu ly của Hiên Viên Triệt hiện lên một đạo ánh sáng kỳ dị , vị hoàng tẩu này , thật sự rất thú vị . . . . . .

Thấy Nguyệt Vô Hạ sau một lúc lâu không nói lời nào, Vũ Văn Tiểu Tam kinh ngạc mở miệng: "Làm sao vậy? Muội muội không phải cực kỳ yêu Vương gia sao? Chẳng lẽ một chút việc nhỏ như vậy cũng không nguyện ý vì Vương gia làm? Ài. . . . . Nếu muội muội không chịu, vậy để tỷ tỷ giải thích . . . . . ."

"Làm sao có thể , có thể vì tiểu thế tử làm chuyện này là vinh hạnh của muội muội , tỷ tỷ cứ đánh, muội muội chỉ có chút năng lực nhỏ nhoi này coi như là vì Vương gia rồi !" Nguyệt Vô Hạ cố chống ý cười cắt ngang lời nói của Vũ Văn Tiểu Tam , chỉ là ánh mắt thuần khiết kia đều là ánh lên tia ngoan độc !

Ngươi có thể tưởng tượng tâm tình khi bị người khác đánh, vẫn còn nói ngươi đáng đánh sao?

So sánh phản ứng của hai người bọn họ , tất cả mọi người có chút khinh bỉ Nguyệt Vô Hạ.

Mỗ nữ than nhỏ một hơi: "Ài. . . . . Muội muội đối Vương gia quả nhiên là một mảnh thiệt tình, tỷ tỷ thay tiểu thế tử tạ ơn muội muội , nếu muội muội cũng hiểu được tỷ tỷ vậy thì sau này nếu lại xuất hiện loại tình huống này, vậy thì làm phiền muội muội lại cho tỷ tỷ đánh mấy bàn tay giảm bớt tâm tình , không biết ý muội muội như thế nào?"

Gì? Không phải quá phận như vậy đi? Mọi người giật giật khóe miệng, đồng tình nhìn Nguyệt Vô Hạ , tam vương phi Vũ Văn Tiểu Tam này , có vẻ như hoàn toàn không biết tìm chỗ khoan dung mà độ lượng là ý tứ gì!

https://thuviensach.vn

Nàng Vũ Văn Tiểu Tam đương nhiên không biết ý tứ của những lời này , nàng chỉ biết là nếu người phạm ta, ta sẽ đưa người vào chỗ chết ! Đặc biệt sao , dám đánh người của nàng , không phải tìm đánh, mà là tìm cứt!

"Tỷ tỷ. . . . . ." Nguyệt Vô Hạ giựt giựt khóe miệng, nhưng là không biết nên ứng đối như thế nào , lo lắng nhìn Hiên Viên Ngạo.

Hiên Viên Ngạo bất đắc dĩ mở miệng: "Được rồi , Hạ nhi tốt xấu gì cũng là trắc phi, luôn luôn đánh nàng thành bộ dáng gì nữa, vương phi về sau nếu trong lòng không thoải mái, tùy tiện tìm người hạ nhân xì là được!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu mày, một bộ dáng suy nghĩ sâu xa , tự lo gật đầu: "Vương gia nói thật có đạo lý!"

Lần đầu tiên thấy tiện nhân này phối hợp chính mình như vậy , Hiên Viên Ngạo có chút kinh ngạc. . . . . Tiếp theo. . . . . Liền thấy nữ nhân kia đột nhiên ôm bụng: "Ai nha, tiểu thế tử lại bắt đầu náo bổn vương phi , bổn vương phi trong lòng rất không thoải mái a!"

Rồi sau đó cặp mắt đẹp kia bắn phá chung quanh , ánh mắt lạc định, hấp tấp tiến lên, đối với hai ma ma đang quỳ trên mặt đất kia đánh một trận thống khoái. Một bên đánh một bên hưng phấn mở miệng: "Vương gia, chủ ý này của người không sai, bổn vương phi cảm giác thư thái rất nhiều. . . . ." Đặc biệt sao , dám nghe theo tiện nhân Nguyệt Vô Hạ kia đánh Tiểu Nguyệt nhà nàng, thực tưởng là Vũ Văn Tiểu Tam nàng là ngồi không!

Hiên Viên Ngạo khóe miệng giật giật. . . . . Quả nhiên!

Hai ma ma kia nghe lời này thì một chút phản kháng cũng không dám, đây chính là Vương gia để cho vương phi trong lòng không thoải mái liền đánh hạ nhân a. . . . . Mệnh lệnh của Vương gia , các nàng làm sao dám không nghe? Chỉ có thể đảm mặc cho nàng đánh, từng tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng hai ma ma tràn ra, vô cùng hối hận chính mình chọc phải vị Sát Thần này!

https://thuviensach.vn

"Không cần kêu, các ngươi kêu bổn vương phi hoảng hốt!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong xuống tay quá nặng. . . . . .

Hai ma ma cố nén đau đớn, không dám lên tiếng nữa. . . . . .

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn bên kia, quá sau một lúc lâu, chỉ thấy nữ tử áo đỏ kia vỗ vỗ tay, một bộ dáng cảm thấy mỹ mãn , mở miệng cười nói: "Thật sự là cảm tạ các ngươi, bổn vương phi hiện tại toàn thân thư sướng, tiểu thế tử cũng ngoan ngoãn đợi ở trong bụng bổn vương phi , không náo loạn!"

Hai ma ma mặt mũi bị đánh bầm dập giống như Nguyệt Vô Hạ , đồng loạt mở miệng: "Vương phi cứ đánh, có thể vì tiểu thế tử hy sinh là vinh hạnh của nô tỳ !"

Tiểu Nguyệt trợn mắt há hốc mồm tràn ngập sùng bái nhìn tiểu thư nhà nàng . . . . . Thật là lợi hại!

Ba nam nhân lại vẫn ở vào trạng thái ngu ngơ , không có tỉnh lại. . . . . Bọn hắn xác định, cả đời này tuyệt đối không có thấy quá nữ nhân thô lỗ như nàng ! Mà còn đánh người rồi còn có thể làm cho người ta nói đáng đánh, này rõ là. . . . . Một môn nghệ thuật!

Vũ Văn Tiểu Tam mãn ý nhìn hai hạ nhân kia , trở lại bên người Tiểu Nguyệt , nâng nàng dậy, đối với hầu tì của Nguyệt Vô Hạ vừa thông suốt điên cuồng hét lên: "Lại vẫn thất thần làm gì? Còn không mau mời đại phu cho trắc vương phi nhà ngươi!"

Thị Kỳ nhìn ánh mắt ngoan độc mạnh mẽ của vương phi kia , bất chấp trưng cầu chủ tử nhà mình có đồng ý hay không liền vội vội vàng vàng lao ra vương phủ. . . . . .

Đám người Hiên Viên Ngạo đã có chút buồn bực, nữ nhân này không có hảo tâm giống như thế a!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, lập tức liền nghe đến nữ nhân kia mở miệng: "Đại phu mời tới tới trước xem cho Tiểu Nguyệt nhà ta , bổn vương phi không có Tiểu Nguyệt hầu hạ là không làm được, đến lúc đó tiểu thế tử lại ầm ĩ ở trong bụng tỷ tỷ , vì an toàn của tiểu thế tử , muội muội không có dị nghị đi?"

Nguyệt Vô Hạ khóe miệng giật giật, tràn đầy không cam lòng mở miệng: "Muội muội đương nhiên không có dị nghị!"

Mãn ý gật đầu, mang theo Tiểu Nguyệt trở về phòng, đi tới vài bước, lưu luyến quay đầu nhìn nhóm soái ca liếc mắt một cái: "Hoàng thượng, hoàng đệ, các ngươì có rảnh thì tới ngồi nhiều một chút, nha đầu kia bị thương, ngày hôm nay khiến cho Vương gia chiêu đãi các người đi, bổn vương phi trước xin lỗi không tiếp được rồi."

Hiên Viên Ngạo thấy ánh mắt không tha của nữ nhân kia, trong lòng hỏa diễm lại bị dẫn đốt. . . . . Tiện nhân này!

Hiên Viên Mặc ôn nhu cười: "Uh`m, đi thôi, hoàng huynh có rảnh sẽ đến ngồi một chút !"

"Hoàng tẩu, người ta về sau thường xuyên tới tìm tẩu chơi." Hiên Viên Triệt nhẹ nhàng mở miệng.

Nhìn đến hai đại soái ca chính diện hưởng ứng, tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam đang buồn bực cũng trở thành hư không, nháy mắt sung sướng trở lại. . . . . .

Tiếp theo, mặt tối sầm, rất không dễ dàng hai đại soái ca đều đến nơi này, đặc biệt sao Nguyệt Vô Hạ lại cứ chọn lúc này tìm việc!

Dám ảnh hưởng nàng cua soái ca, hừ! Đợi Tiểu Nguyệt tốt lên, nàng nhất định phải chờ thời cho Nguyệt Vô Hạ này một trận nữa !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 24: Có sai, vậy cũng đều là lỗi của người khác !

"Tiểu thư, Tiểu Nguyệt thật sự. . . . . ." Tiểu Nguyệt muốn nói rõ ràng chuyện kia cho tiểu thư .Tuy trắc vương phi cũng có sai, nhưng quả thật là nàng va vào trắc vương phi trước .

Vũ Văn Tiểu Tam cắt ngang nàng: " Được rồi , có cái gì phải giải thích , Nguyệt Vô Hạ kia là không có việc gì tìm đánh! Tiểu Nguyệt nhà chúng ta là một hài tử tốt như vậy , làm sao có thể chủ động tìm người khác phiền toái, tuyệt đối là tiện nhân kia gây sự!"

Tiểu Nguyệt vẫn bất khuất mở miệng: "Tiểu thư, thật sự Tiểu Nguyệt nghĩ muốn cùng người ra ngoài, nhưng không cẩn thận đụng vào trắc vương phi ở cửa nhà ăn , trắc vương phi rất tức giận, đối với Tiểu Nguyệt đánh tới, Tiểu Nguyệt chưa từng nghĩ nhiều, liền tránh đi cho nên tay trắc vương phi đánh tới trên cột, móng tay của nàng bị gãy. . . . . Cho nên nàng mới bảo người giữ lấy Tiểu Nguyệt ."

Tiểu Nguyệt nói xong nhìn ngó sắc mặt tiểu thư nhà nàng , tiểu thư hẳn không tức giận đi?

"Hừ, không phải đụng phải nàng một chút sao? Liền muốn đánh người, móng tay bị đứt đó là tự làm tự chịu! Đó là ông trời báo ứng nàng ta ! Cư nhiên không nhận giáo huấn, vẫn còn giữ lấy Tiểu Nguyệt nhà chúng ta để đánh, hoàn toàn là đầu óc bị trục trặc rồi , cần để bổn vương phi sửa chữa cho nàng !" Mỗ nữ hùng hổ, Nguyệt Vô Hạ kia căn bản chính là mượn đề tài để nói chuyện của mình, đấu không lại nàng, liền đi tìm Tiểu Nguyệt phiền toái.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, nhưng là chuyện này quả thật là Tiểu Nguyệt có sai trước , nếu không Tiểu Nguyệt đi giải thích cho trắc vương phi ?" Tiểu Nguyệt có chút tự trách, tuy Nguyệt Vô Hạ đánh chính mình là không nên, nhưng là bị tiểu thư đánh thành như vậy. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam liếc nhìn nàng ngu ngốc kia , xem ra hôm nay nàng phải tất yếu cho nha đầu kia trải qua một khóa học : "Tiểu Nguyệt, tiểu thư nói cho ngươi, rất nhiều khi, thật sự là ngươi sai, chúng ta cũng cần phải nghĩ biện pháp để cho mọi người khắp thiên hạ tin tưởng, đều là lỗi của người khác ! Biết không? Phải biết rằng, chúng ta là tuyệt đối sẽ không sai , cho dù là sai lầm rồi, cũng có thể là đúng . . . . . ."

A? Tiểu Nguyệt ngu ngơ há to miệng, nhìn tiểu thư nàng , đây là luận điệu gì a?

Chỗ tối ám dạ nuốt nước miếng một phen , nhìn bóng lưng các nàng . . . . . Hôm qua Vương gia nói vị tân vương phi. . . . . Khụ. . . . . ."Hoạt bát dị thường" , hoài nghi không phải chính chủ, liền phái hắn đi theo, xem có thể tìm được manh mối gì hay không .Kết quả hôm nay cả ngày, manh mối không tìm được, trái lại nén cười đến mức suýt nữa điên mất vài lần!

Hiện tại lại nghe nàng nói lời này, khóe miệng giật giật, không nói gì bước nhanh bắt kịp, khó trách mặc kệ xảy ra chuyện gì, vị vương phi này cũng tổng có thể nói ba xạo đem sai nói đến trên đầu của người khác !

Nhìn bộ dáng thật sự ngu dại của nha đầu kia , Vũ Văn Tiểu Tam gõ lên cái trán của nàng: "Ngu dốt! Ngươi xem mấy ngày nay, ngươi thấy tiểu thư nhà ngươi bỏ qua sao?"

Tiểu Nguyệt nhớ lại một phen , có vẻ như thật đúng là không có ôi chao, ai, ôi. . . . . Mấy ngày nay, tiểu thư nhà bọn họ lúc nào cũng đều là một đống lớn ngụy biện, làm Vương gia tức đến mức giậm chân! Liền ngay cả

https://thuviensach.vn

vừa mới đánh người , còn có thể để cho người khác nói bị đánh là vinh hạnh của các nàng!

Quay đầu, sùng bái nhìn tiểu thư nhà nàng : "Tiểu thư, người thật lợi hại!"

Vì thế mỗ nữ bắt đầu dẫn đường sai một hài tử thuần khiết : "Biết tiểu thư lợi hại, vậy ngươi liền học nhiều chút ! Tiểu thư nói cho ngươi, thế giới này cực kỳ đen tối , nơi nơi đều là người xấu, chỉ có chúng ta mới là người tốt! Cho nên phàm là tìm chúng ta phiền toái , chúng ta đều phải không lưu tình hung hăng đánh trả! Làm cho bọn họ khắc sâu nhận thức , bắt nạt chúng ta là đi tìm chết!"

Tiểu Nguyệt vừa nghe, tuy không biết thế giới này có phải đen tối thật sự như tiểu thư nói hay không , nhưng là nàng cùng tiểu thư quả thật đều là người tốt, cho nên nghe đến đoạn phía sau , cảm thấy rất có đạo lý, chấp nhận gật đầu!

Thấy nha đầu kia đắc đạo, mỗ nữ lại bắt đầu hướng dẫn từng bước: "Vậy ngươi vẫn cảm thấy là ngươi sai lầm sao? Ngươi làm sao hiểu được Nguyệt Vô Hạ kia không phải là cố ý để ngươi đụng vào, sau đó tìm ngươi phiền toái ? Nói không chừng nàng là khó chịu với tiểu thư nhà ngươi , nhưng là đấu không lại ta, cho nên mượn ngươi trút giận!"

Tiểu Nguyệt vừa nghe, cảm thấy được rất có đạo lý , chẳng thế thì vì sao thời điểm trắc phi đánh nàng , vẫn nói"Đừng tưởng rằng có vương phi nhà ngươi là chỗ dựa, bản cung liền không dám làm gì ngươi!" . . . . . .

Ài. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng thở dài một hơi, đều do nhà nàng tướng quân phụ thân đối mẫu thân quá thâm tình , cho nên không có tái giá, dẫn đến phủ tướng quân to như vậy trừ bỏ nàng liền không có một nữ chủ tử, mới khiến cho Tiểu Nguyệt nha đầu kia đơn thuần như vậy !

https://thuviensach.vn

Nàng hiện tại không dẫn đường nàng, về sau như thế nào chết tại vương phủ cũng không biết!

"Cho nên, chúng ta là quá đơn thuần, quá thiện lương , mới luôn luôn bị người khác tìm phiền toái!" Vũ Văn Tiểu Tam cảm thán nói một câu.

Ám dạ chịu đựng kích thích muốn ngã quỵ , giựt giựt khóe miệng, khóe mắt lại càng không ngừng co rút, vị vương phi này. . . . . Nàng lại vẫn đơn thuần, thiện lương? Vậy trên thế giới này còn có người xấu sao?

Không nghĩ tới cái kia kêu Tiểu Nguyệt lại vẫn điên cuồng gật đầu: "Đúng vậy, tiểu thư người nói rất có đạo lý rồi !"

"Bổn vương phi sở dĩ biến thành như vậy, đều là do đám bại hoại kia bức thành như vậy !" Vũ Văn Tiểu Tam lập tức mượn cơ hội nói ra nguyên nhân vì sao tính tình đại biến sau khi tỉnh dậy cho Tiểu Nguyệt , cả ngày bị nha hoàn của chính mình dụng ánh mắt hoài nghi xem xét , thật là một chuyện vô cùng nhàm chán !

Tiểu Nguyệt nghiêng não đại suy nghĩ một chút, tiểu thư nhà bọn họ trước khi xuất giá là bao nhiêu ôn nhu , từ khi Vương gia hẹn tiểu thư ra ngoài nói những lời khó nghe này , bức tiểu thư tự sát , sau đó tiểu thư trở nên hung hãn như vậy!

Tiểu Nguyệt nước mắt lưng tròng quay sang, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Tiểu thư, hóa ra người là vì những thứ này mới biến thành như vậy, Tiểu Nguyệt lại vẫn hiểu lầm người, là Tiểu Nguyệt không đúng!"

Đạt tới mục đích, Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng cười gian một tiếng. . . . . .

Ám dạ lại nhíu nhíu mày, suy tư về "Bởi vì này chút" bên trong "Những thứ này" là chỉ cái gì, nhưng là nói như vậy, vị vương phi này phải là chính chủ rồi !

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ đối với nha đầu đơn thuần kia cười cười: "Tiểu thư không trách ngươi, cho nên ngươi về sau cũng cần phải mạnh mẽ như bổn vương phi , người khác mới không dám bắt nạt ngươi, biết không?"

"Uh`m!" Tiểu Nguyệt rất nhanh gật đầu, "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt về sau nhất định sẽ bảo hộ người !"

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng làm một cái tư thế chiến thắng, "Nha!" Dạy dỗ nha hoàn trở thành phúc hắc , bước đầu tiên, thành công!

. . . . . .

Hi vương phủ. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương nghiêng tựa vào giường êm , từ từ nhắm hai mắt, nhớ tới bộ dáng ra vẻ khó xử của nữ nhân kia, môi mỏng khêu gợi quét xuống nhẹ cười. Vươn tay, không tự giác sờ sờ môi mình , tựa hồ còn có thể cảm nhận được nhiệt độ của người nọ. . . . . .

Chợt , đôi mắt tà mị mở, tự giường êm ngồi dậy, trong mắt hiện lên biểu tình phức tạp cùng bối rối , xem ra hắn là thật sự động tâm rồi !

Đúng lúc này, Đình Vân gõ cửa: "Vương gia."

"Vào đi." Thanh âm ôn nhã , tà mị lại không mất tinh thuần.

Nhìn nhìn Vương gia nhà hắn , hắn cảm thấy được Vương gia nhất định sẽ cực kỳ cảm thấy hứng thú với chuyện này : "Vương gia, nghe nói tam vương phi đánh trắc phi ."

Đình Vân nói xong, cảm thấy cũng cực kì không nói gì, vị tam vương phi kia , hôm nay giữa trưa hắn liền cảm thấy được hung hãn dị thường, buổi chiều nay lại nghe nói đánh người, hiện tại cả kinh thành đều đã ồn ào huyên náo .

https://thuviensach.vn

Nam tử tà mị cau lông mày lại, dung nhan như cánh hoa đào nhiễm lên một chút không hờn giận: "Sau cùng làm sao vậy?"

"Tam vương phủ trắc phi mặt mũi bị bầm dập, vô cùng thê thảm." Nhớ tới khuôn mặt của Nguyệt Vô Hạ , Đình Vân là một đại nam nhân, đều có chút không đành lòng nhắc tới.

"Đi đem Phù Dung lộ lần trước thần y đưa cho bổn vương mang cho tam vương phi đi." Hiên Viên Vô Thương nhẹ cười mở miệng.

Đình Vân không dám tin há to mồm: "Vương gia, người có phải nói sai rồi hay không ? Mặt mũi bầm dập là trắc vương phi a!"

"Bổn vương biết, cho nên tay của Tam nhi nhất định rất đau." Tuyệt sắc dung nhan nhiễm lên một chút đau lòng .

Đình Vân như bị sét đánh, ngu ngơ mấy giây , rồi sau đó nghiêng ngả lảo đảo đi ra cửa lấy thuốc chuẩn bị đưa qua cho tam vương phi . . . . . Thế giới này điên rồi! Vương gia nhà bọn họ cũng điên rồi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 25: Ta chọn ai mới tốt đây?

Dù đã là giữa trưa, trong phòng mỗ nữ vẫn còn ánh sáng nến lấp lánh...

“Ha ha....” Hôm nay đây là lần thứ một ngàn lẻ ba lần cười ngây ngô, Tiểu Nguyệt rốt cục không nhịn được, đi mấy bước đến trước mặt, nhìn tiểu thư nhà bọn họ cầm hai cái bình sứ tinh xảo kia mà ngẩn người, đau muốn mở miệng....

“Ài.....” Bên tai lại truyền đến tiếng thở dài lần thứ ba ngàn lẻ ba của tiểu thư nhà bọn họ!

Nhất thời hắc tuyến rơi xuống, Tiểu Nguyệt đã im lặng đến cực độ hỏi: “Tiểu thư, sao ngài lại cứ ngây ngô cười, lại thở dài, tới cùng là làm sao vậy?”

Tối muộn hôm qua, Vô Thương vương gia sai người mang tới bình Phù Dung lộ này, tiểu thư các nàng liền cầm bình sứ này mà vui sướng, tiếp theo lại cầm cái Ngọc lộ cao Hoàng thượng đưa tới cầm trong tay....

Rồi sau đó, cứ nhìn hai cái bình sứ kia nhìn đi nhìn lại, nhìn xong lại ngẩng đầu nhìn nóc nhà....

Sau cùng liền cứ như vậy trải qua một đêm, lại đến cả sáng sớm nữa ! Cứ ngây ngô cười rồi thở dài, sau đó lại cười ngốc nghếch, rồi lại thở dài....

Nghe thấy giọng Tiểu Nguyệt, Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn nhìn mặt nàng, khi Hiên Viên Mặc sai người đưa Ngọc lộ cao tới, chỉ cần một lúc, thì tốt hơn rất nhiều, đứng lên, duỗi thắt lưng: “Tốt lắm, tiểu thư nhà

https://thuviensach.vn

các ngươi không có việc gì, thời gian không còn sớm, chúng ta nhanh đi ngủ thôi!”

“Đi ngủ? Không còn sớm nữa?” Tiểu Nguyệt trừng mắt không dám tin nhìn tiểu thư nhà nàng, “Tiểu thư, giờ này đã là giờ nào rồi? Vương gia cũng sắp hạ triều rồi, hiện tại là giữa trưa đấy!”

“Cái gì, đã giữa trưa rồi hả?” Mỗ nữ không dám tin khóe miệng giật giật, quay đầu nhìn nhìn ngoài cửa sổ, vỗ lên trán mình một cái, khó trách không ngủ được, thì ra nàng đã buồn bực cả một đêm?

Ngay lúc các nàng đang nói chuyện, Hiên Viên Ngạo hạ triều đã trở về....

Bước vào Vương phủ, định đi thư phòng xử lý công vụ, trong lúc vô ý quay đầu, nhìn thấy trong phòng nữ nhân kia đèn đuốc vẫn sáng trưng, cảm thấy có chút buồn bực, đã là giữa trưa như thế nào vẫn còn đốt nến? Nghĩ nghĩ, tiện thể bước qua xem tiện nhân kia đag làm cái quỷ gì! (và rồi anh đã hối hận =]]~)

Tiểu Nguyệt thản nhiên đi lên phía trước, rót cho tiểu thư nhà nàng một chén trà, mở miệng hỏi: “Tiểu thư, người cả đêm suy nghĩ cái gì vậy?”

Nghe thấy giọng Tiểu Nguyệt, Hiên Viên Ngạo dừng bước, đứng ở cửa, suy nghĩ cả đêm? Tuấn mi nhíu lại, suy nghĩ sâu xa.... rồi sau đó nghe thanh âm bên trong truyền tới....

“Ngươi thật sự muốn biết?” Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng mặt nhìn nàng, nàng cũng không nhận ra cái cổ nhân Tiểu Nguyệt này có thể hiểu được tư tưởng của nàng.

Tiểu Nguyệt gật đầu rất nhanh, nàng làm sao lại không muốn biết, biểu hiện của tiểu thư thật sự là quá kỳ quái rồi!

https://thuviensach.vn

“Tiểu Nguyệt, thật ra Hoàng thượng đối với ta rất tốt !” Mỗ nữ mở miệng rồi thở dài.

Tiểu Nguyệt gật gật đầu, nhìn ngày hôm qua đi, quả thật Hoàng thượng đối với Tiểu thư rất tốt.

"Mà hắn còn cực kỳ ôn nhu!" Vũ Văn Tiểu Tam tiếp theo lại nói. . . . . .Tiểu thư nhà bọn họ hắn không là muốn hồng hạnh vượt tường đi? Mà còn là thông đồng với huynh trưởng của phu quân?

Rồi sau đó, tại Tiểu Nguyệt thần tình hoảng sợ chăm chú nhìn nàng, mỗ nữ mở miệng: "Cho nên ta cực kỳ thích hắn. . . . . ."

Thích hoàng huynh của hắn? Mỗ Vương gia cắn răng, ẩn nhẫn tức giận đứng ở cửa phòng, nhưng vẫn là nhịn xuống, muốn nghe xem tiện nhân này còn nói cái gì nữa....

Tiểu Nguyệt vẻ mặt cầu xin nhìn tiểu thư nhà bọn họ , thật sự như nàng đoán, điều này sao có thể? Tiếp theo, bên tai lại truyền đến tiếng tiểu thư nhà nàng "Nhưng mà . . . . ."

Tiểu Nguyệt vỗ vỗ ngực, may mắn còn có “Nhưng mà”, không thì đến lúc đó không chỉ có tiểu thư nhà bọn họ bị nhốt vào lồng heo dìm sông, nàng là người của tiểu thư cũng có khả năng bị trói lên cột ở trên đường mà chịu chết cháy!

"Thương Thương đối với ta cũng rất tốt." Mỗ nữ nhìn sắc mặt Tiểu Nguyệt rồi mới nói tiếp nửa câu.

Tiểu Nguyệt như bị sét đánh! Vô Thương Vương gia đối tiểu thư cũng rất tốt? Đây là ý tứ gì?

"Mà hắn còn rất nhiều tiền!" Lại miêu tả.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt co rúm lại mở miệng: “Cho nên là?” Cầu trời vạn lần không phải là điều ta đang nghĩ....

"Cho nên ta cũng cực kỳ thích hắn!" Mỗ nữ giọng điệu là điều đương nhiên

Khuôn mặt của mỗ vương gia sắc lạnh cùng đen như đáy nồi! Đã đánh chủ ý lên Hoàng huynh hắn lại còn muốn đánh chủ ý lên cả Hoàng thúc hắn?

“Tiểu thư....” Tiểu Nguyệt cuống quít mở miệng, nàng nhất đinh phải khuyên bảo tiểu thư nhà nàng, nếu là vượt tường, bị phát hiện sẽ bị nhốt lồng heo dìm chết à!

Định mở miệng, chỉ thấy mi Vũ Văn Tiểu Tam nhăn lại: "Nhưng mà a. . . . . ."

"Nhưng mà" ? Còn có"Nhưng mà" thì tốt, Tiểu Nguyệt tràn ngập chờ mong nhìn nàng, tiểu thư nhất định là muốn nói nhưng mà nàng đã gả cho Vương gia , hoàng thượng cùng Vô Thương Vương gia, cũng chỉ có thể bỏ lỡ.

Không nghĩ tới. . . . . .

“Cái tên tiểu tử Hiên Viên Triệt kia cũng cực kỳ đáng yêu!” Mỗ nữ nhớ tới gương mặt trẻ con như thiên sứ kia. Hiên Viên Triệt ngọt ngào gọi nàng là “Hoàng tẩu”, lúc đó bộ dáng khả ái kia, kích động làm trái tim nàng đập nhanh!

Tuấn nhan đèn xì thành mặt xanh....Tiện nhân này, ngay cả Hoàng đệ hắn cũng không buông tha!

Giờ bộ dạng Tiểu Nguyệt cũng là bị đả kích nặng nề, cảm tình của tiểu thư nhà bọn hạ đã suốt ngày suy nghĩ đến mỹ nam nhà người ta? Cũng may

https://thuviensach.vn

là nàng chỉ nghĩ đến !

Dù muốn hay không cũng phải nói một chút với tiểu thư nhà nàng, kỳ thật Vương gia cũng không là xấu. Ách...nghĩ đến Vương gia nhà mình, có vẻ không có điều gì để ca ngợi. ánh mắt sáng lên, Vương gia bị tiểu thư nhà bọn làm cho tức giận như vậy, dù tức chết cũng không bóp chết tiểu thư, đây không phải là rất độ lượng sap? Mà Vương gia bọn học còn là “Chiến thần” nổi danh đại lục!

“Đang muốn mở miệng nói vài lời hay cho Hiên Viên Ngạo, để cho tiểu tư nhà bọn có chút tự giác đã là vợ người, lại nghe Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng lần nữa : “Tiểu Nguyệt, ngươi noi ta chọn ai mới tốt?”

Còn muốn chọn ai ? Nam nhân tay trái nắm chặt thành quyền, nghĩ lại có nên hay không đi vào chém tiện nhân kia mấy cái!

Nghe xong lời này của tuyệt, Tiểu Nguyệt qua đầu, im lặng nhìn trần nhà, nàng vốn cho rằng tiểu thư nhà bọn họ chỉ là đánh giá mấy mỹ nam tử cực kỳ mê người mà thôi, không nghĩ tới tiểu thư đã nghĩ đến nên chọn ai rồi!

Khóe miệng giật giật, xem ra nàng phải nhắc nhở tiểu thư nhà nàng một sự thật: “Tiểu thư...không...Vương phi, người hiện tại là Tam vương phi, đã vào gia phả Hoàng thất, phu quân người là Tam Vương gia, người nghĩ đến mấy người Hoàng thượng làm gì?”

Biết ngay nha đầu kia sẽ có loại phản ứng này !

Mỗ nữ không kiên nhẫn trợn trừng mắt: "Ngu dốt! Để cho Hiên Viên ngạo hưu ta không được sao?"

A? Tiểu Nguyệt run rẩy một phen, vươn tay, muốn sờ trán tiểu thư nhà bọn họ....Tiểu thư có phải phát sốt rồi hay không? Như thế nào lại nói có chút mê sảng như vậy?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vung tay nàng xuống: “Tiểu thư nhà các ngươi không có bệnh! Sớm thoát khỏi tên không phải nam nhân Hiên Viên Ngạo kia, bản tiểu thư sẽ ra ngoài tìm cho mình mùa xuân thứ hai thật tốt!”

“Không phải nam nhân?” “Mùa xuân thứ hai?” Người đứng ở cửa suýt nữa cắn nát môi!

“Tiểu thư, nếu là bị hưu rồi...” Người vẫn không thể đạt được nguyện vọng đâu ! Vẫn là còn chưa nói xong, đã bị cắt ngang....

“Ngươi phải tin tưởng mị lực của tiểu thư nhà ngươi, chỉ cần ta đứng nơi nào, lập tức sẽ có một đám nam nhân chen lấn muốn kết hôn với ta!” mỗ nữ ngẩng đầu lên nói câu cực kì rắm thối.

Sau đầu mỗ Vương gia đang đứng ở cửa đầy hắc tuyến, tiện nhân này thật là quá tự tin ! Nhìn thanh danh hiện tại của nàng, các nam nhân nhìn thấy nàng mà không chạy mới là bị điên, lại còn muốn chen lấn kết hôn với nàng!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 26: Đệ nhất hoàng hậu —— Vũ Văn Tiểu Tam!

Nghe Vũ Văn Tiểu Tam bàn về xếp hàng cầu hôn xong, khóe miệng Tiểu Nguyệt giật điên cuồng....

Nàng rất muốn nói cho tiểu thư nhà các nàng, chuyện tình hôm qua nàng ẩu đả trắc phi đã gây xôn xao dư luận, hiện tại toàn bộ kinh thành đều biết một điều là Tam Vương phi hung hãn vô cùng, mà Tam vương gia Hiên Viên Ngạo là đối tượng được đồng tình số một Hiên Viên đế quốc !

Bên ngoài hiện tại còn đang thịnh hành truyền một bài vè " Thà cưới kẻ xấu như La Sát, không cưới vợ hung hãn Phách Vương (Bá v ư ơng ngạnh thượng cung) !Phong thần tuấn lãng khiến trời ghen ghét, nhân duyên phối sai cưới người đàn bà đanh đá!" (xin thứ lỗi ko thể edit bài này nó vần đc.)

Vế trên nói chính là Tiểu thư nhà bọn họ, vế dưới là đồng tình đích thị Vương gia nhà bọn họ...

Tiểu thư còn thể có thể tự tin...Khụ khụ... như vậy! Thật sự khiến nàng khâm phục.

"Tiểu thư, Hoàng thượng đã có rất nhiều phi tử rồi mà từ xưa đến nay, Hoàng đế đều là tam cung lục viện 72 phi t ần, còn có vô số tiểu chủ nhân khác, ngài tính gả cho hắn, có lẽ không qua được bao lâu liền quên mất ngài!

Đến lúc đó ngài cũng chỉ có thể ở trong thâm cung đại viện sống cô độc suốt quãng đời còn lại!

https://thuviensach.vn

Mà hiện nay người còn là Vương phi, tuy là còn có trắc phi, nhưng người cũng là chính thất, thân phận tôn quý, so với gả nhập hoàng cung thì tốt hơn nhiều!" Tiểu Nguyệt lại nhắc nhở tiểu thư nhà các nàng chỉ làm phi tử nho nhỏ còn không bằng làm Vương phi tam vương phủ.

Tuy là nàng cực kỳ đơn thuần, nhưng là "Cửa cung sâu như biển." lời này nàng cũng đã nghe qua.

Mỗ nữ nghênh ngang mở miệng : "Không sao, hắn không phải còn chưa có Hoàng hậu sao? Từ xưa đến nay Hoàng đế đều là Tam cung lục viện? Chờ tiểu tư nhà ngươi làm Hoàng hậu, khiến cho hắn đem hậu cung phế đi, khai sáng thời đại Đế vương độc sủng một nữ nhân, đến lúc đó tiểu thư nhà các ngươi, cũng chính là ta...Sẽ trở thành người được hâm mộ nhất trong lịch sự đệ nhất Hoàng hậu – Vũ Văn Tiểu Tam!"

Nói tới đây, Vũ Văn Tiểu Tam làm bộ dạng Tây Thi trung tâm khí phách, nhìn nóc nhà....Đây là một cái cơ hội danh thùy thanh sử (ghi danh sách sử) tốt bao nhiêu ! Sao trước kia nàng không nghĩ tới nhỉ?

Ở cửa Hiên Viên Ngạo suýt nữa nga qu ỵ, nữ nhân này đâu phải là tự tin, hoàn toàn là tự kỷ , đệ nhất Hoàng hậu - Vũ Văn Tiểu Tam? Nàng sao? Nhớ tới câu nói của Tiểu Nguyệt "Ngài cả đêm suy nghĩ cái gì?", hắn đại khái đã biết đáp án, nữ nhân ngay cả ban ngày cũng nằm mơ!

Tiểu Nguyệt không nói gì day trán, xem ra bệnh điên của tiểu thư nhà n àng không tốt hơn, lại ngày càng phát bệnh nghiêm trọng rồi.

"Tiểu thư, ngài tưởng tượng rất tốt đẹp, nhưng mà không phù hợp thực tế. Dù Hoàng thượng nguyện ý, Thái hậu cũng quyết không đồng ý!" Tiểu Nguyệt nhắc nhở sự thật tàn khốc cho tiểu thư nhà bọn họ.

"Có gì đâu, chờ thêm vài năm nữa Thái hậu chết, lúc đó là mùa xuân của ta đã tới rồi!" Mỗ nữ ngẫm lại về việc mình 'mang thai', lúc ấy tuy tìm được lý do, nhưng là Thái hậu chưa chắc sẽ buông tha nàng, cho nên, cầu

https://thuviensach.vn

mong cho Thái hậu vẫn là cưỡi hạc về tây ph ương sớm đến miền cực lạc là tốt.

Hắc tuyến... Muốn đợi Thái hậu chết? Tiểu thư nhà bọn thật là dám nghĩ !

Mỗ Vương gia lại càng tức giận đến nỗi sắc mặt tím lại, tiện nhân này, còm dám rủa mẫu hậu của hắn chết!

“Vậy người chuẩn bị hưu Vương gia...Ách...không phải là để Vương gia hưu người, rồi sau đó gả cho Hoàng thượng sao? Tiểu Nguyệt vẻ mặt vô cảm hỏi ý đồ của nàng.

Mỹ nhân nhíu mày lại, một bộ dáng đang suy nghĩ, rồi sau đó ngẩng đầu hỏi: “Thương Thương cưới phi chưa?”

Hắc tuyến, Tiểu tư nhà bọn họ ngay c ả Vô Thương Vương gia cưới phi cũng không biết, vậy sao còn đánh chủ ý lên người ta??

Tiểu Nguyệt rất muốn không nói gì, nhưng vẫn mở miệng: “Vô Thương Vương gia không có cưới phi, mà còn không gần nữ sắc.” Nàng lại nhắc nhở tiểu thư nhà nàng, Vô Thương vương gia đối với nữ nhân không có hứng thú, người chết tâm đi!

Măt mỗ nữ sáng lên! Nàng còn tưởng rằng nam nhân Hoàng gia đến tuổi này đều đã trải qua rồi. không nghĩ tới Thương Thương vẫn còn trong sạch??

“Cái này được! Cái này được! Ta không thèm làm Hoàng hậu, làm Hi vương phi đi!” Mỗ nữ rất nhanh gật đầu.

Hắc tuyến lại xẹt qua.....Tiểu thư nhà bọn họ có phải là nghe không hiểu lời nàng đúng không : “Tiểu thư, Vô Thương Vương gia không gần nữ sắc.”

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ hắn gần nam sắc?” Không phải đâu, Thương Thương là pha l ê (chỉ mấy bạn gay)? Không giống nha !

Khóe miệng giật giật: "Cũng không gần nam sắc."

“Này thì đúng rồi, hắn động thân chờ được giải phóng, chờ tiểu thư nhà các ng ư ời là ta đấy!” Mỗ nữ vui sướng mở miệng giống như là Hiên Viên Vô Thương vì nàng mới thủ thân như ngọc.

Hiên Viên Ngạo cực kỳ cố gắng trấn áp một lúc, mới không ngã quỵ xuống, nữ nhân này.....Sao lại không biết liêm sỉ một chút?

Mỗ nữ lại tiếp tục nói khi Tiểu Nguyệt cũng chưa kịp nói gì, nhăn mi: “Hình như cái tên Hiên Viên Triệt kia cũng không có lập gia đình, ây, ai, nhiều mỹ nam như vậy đều chờ tiểu thư nhà ngươi tới giải cứu, thực khó để ta lựa chọn.....”

Hiên Viên Ngạo nghe đến đó, đỉnh đầu đầy hắc tuyết.... Dừng một chút, đang muốn rời khỏi, nữ nhân này căn bản chính là bị bệnh thần kinh ! Hắn mà cùng nàng so đo thì đúng là não có vấn đề ! Suốt ngày nằm mơ!

Đi chưa được mấy bước, liền nghe thấy tiếng Tiểu Nguyệt truyền đến. . . . . .

“Mà này, Tiểu thư, người có nghĩ tới hay không, nếu Vương gia không chịu hưu người thì làm sao bây giờ?” Xem ra chiến lược nói mấy người bọn Hoàng thượng không thích hợp với tiểu thư không hiệu quả, Tiểu Nguyệt chỉ có thể đổi sang con đường khuyên giải tiểu thư nhà nàng.

Tuy nhiên trong lòng nàng cũng biết rõ khả năng Vương gia nguyện ý hưu tiểu thư là cực kỳ cao, nhưng mà vì tương lai tiểu thư nhà bọn họ, nàng vẫn muốn đề cho tiểu thư nhận thức rõ tái giá khó khăn thế nào, tốt nhất đem những thứ tâm tư vớ vẩn này bóp chết ở trong nôi!

https://thuviensach.vn

Lời này lại khiến bước chân Hiên Viên Ngạo dừng lại, nếu hắn không hưu nàng, hắn thật cũng muốn biết nữ nhân này định làm như thế nào ! (và xin chúc mừng anh – anh lại hối hận)!

Vũ Văn Tiểu Tam cười khẽ mở miệng : “Tiểu thư nhà các ngươi ưu tú như vậy, hắn không nỡ hưu cũng là bình thường ! Nhưng mà...nếu hắn không chịu hưu ta...Ta sẽ hưu hắn!”

Mỗ Vương gia nào đó đó đứng ở cửa ngực như bị thắt chặt, tức giận suýt nữa thì ngất đi! Tiện nhân này, nàng mà ưu tú? Hắn không nỡ hưu? Vậy mà còn muốn hưu hắn?

Cái gì? Tiểu Nguyệt hoảng sợ trừng mắt to, hưu Vương gia? Tiểu thư nhà nàng không phải bị bệnh, đây căn bản là bị điên rồi!

“Tiểu thư, người có phải bị điên rồi hay không? Nào có nữ tử hưu nam tử? Kỳ thật Tiểu Nguyệt cảm thấy Vương gia cũng không tệ lắm, dáng vẻ cũng c ực kỳ anh tuấn, lại còn l à Chiến thần của Hiên Viên đế quốc chúng ta mà còn...” Tiểu Nguyệt lại cố gắng nói tốt giúp Hiên Viên Ngạo, làm cho tiểu như nhà bọn họ suy nghĩ một chút, không cần nhớ tới chuyện hiện tại.

Kết quả nói được một nửa, lại bị cắt ngang. . . . . .

“Cái gì ? Con heo Hiên Viên Ngạo kia? Hắn cũng không tệ lắm? Nhân phẩm hắn ngang ngược, cá tính cực kỳ quái đản, tố chất thì thấp đến mức bi thảm ! Suốt ngày mắng bản tiểu thư là ‘tiện nhân’, mở miệng là gầm thét khiến cho ta thường xuyên nghĩ lần sau lúc thấy hắn có nên lấy một cây dù tới để chống đỡ tang vật hắn phun tới. Lại còn hơi tí đã muốn động thủ với nữ nhân ! Đồ bỏ đi như vậy,không sớm làm ta phát điên là tốt rồi!” Vũ Văn Tiểu Tam cực kì kích động đem từng việc ác Hiên Viên Ngạo làm liệt kê, hung hăng phỉ nhổ một phen!

“Tiếng nói vừa dứt, “Ầm” một tiếng, cửa phòng hung hăng đị đá văng, cửa mở ra tuấn nhan tức giận đến ngũ thải tân phân (sắc mặt 5 màu : xạnh,

https://thuviensach.vn

đỏ, trắng, đen, vàng) xuất hiện trước mặt các nàng, nam nhân từng bước từng bước một đi thong dong vào trong phòng, ngữ điệu lạnh le õ làm cho người ta như rơi xuống hầm băng: “Vũ Văn Tiểu Tam!”

Nhìn sắc mặt người trước mặt xanh m ét, còn có cái giọng điệu khủng bố kia, mỗ nữ hoảng sợ che miệng lại, trái tim nhỏ run rẩy, thôi xong đời, xong đời rồi! Tên này khẳng định nghe hết những điều vừa nói xong, làm sao bây giờ?

. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 27: Vương gia, người thật đáng ghét!

Hiên Viên Ngạo từng bước một tiêu sái lại gần, mỗ nữ khẩn trương đứng lên, nói sang chuyện khác: "Vương gia, còn chưa tới giờ ăn cơm trưa , người làm sao đã tới rồi?"

Ăn cơm trưa? Tiện nhân này lúc này còn có tâm tình nhớ đến chuyện ăn cơm?

"Ăn cơm?" Ngữ điệu lạnh như băng , để cho Vũ Văn Tiểu Tam nhẹ nhàng run lên một cái.

Mỗ nữ lúm đồng tiền như hoa: "Vương gia đến đây sớm như vậy , không phải là vì gọi người ta cùng dùng cơm trưa sao?"

"Vũ Văn Tiểu Tam, bổn vương có phải đối với ngươi thật tốt quá hay không , mới khiến cho ngươi không có sợ hãi như vậy ?" Ngữ điệu lạnh lẽo đều là sát khí, nữ nhân này lại một lần nữa đánh bạo chọc giận hắn, không phải là nhìn hắn không có thật sự đem nàng làm thế nào sao?

Ta phi! Chết tiệt suốt ngày mắng lão nương là tiện nhân, lại vẫn động một tí liền uy hiếp sinh mệnh an toàn của lão nương , ngươi không tồi ý tứ nói là ta thật tốt quá?

Mỗ nữ ở trong lòng đem hắn hung hăng phỉ nhổ một trận xong , ra vẻ khó xử che đậy mặt: "Vương gia quả thật đối với người ta rất tốt , người ta gả vào cửa mấy ngày nay, Vương gia thường xuyên đối với cổ của bản vương phi quan tâm đầy đủ, đối nô tì xưng hô cũng là cực kỳ ‘ thân mật ’, thời điểm bổn vương phi đánh người , Vương gia cũng dũng cảm đúng lúc

https://thuviensach.vn

ra mặt ngăn lại. Biết sẽ gặp chuyện, Vương gia liền đem bổn vương phi để tại cửa cung. Ngay cả chuyện ăn cơm, Vương gia cũng lo lắng bổn vương phi chịu không nổi việc tranh cãi ầm ĩ , để cho bổn vương phi về chính phòng mình ăn, tất cả những chuyện này đều làm cho người ta vô cùng cảm động!"

Hai từ "thân mật" và "cảm động" cắn rất nặng!

Mỗi một câu mà nàng nói , khóe miệng Tiểu Nguyệt liền giật một lần , tiểu thư nhà bọn họ đều đem tất cả việc ác của Vương gia đều đã nói ra rồi !

Nghe nàng nói xong, trên mặt Hiên Viên Ngạo cũng nhiễm lên một chút xấu hổ , có vẻ như mình quả thật có chút quá phận, nhưng là ngay sau đó, mắt lạnh nheo lại. . . . . Thiếu chút nữa bị tiện nhân này hù qua đi! Tất cả mọi chuyện hắn làm đều không phải bị tiện nhân này làm cho tức giận?

Đang muốn mở miệng, đã thấy nữ nhân kia lại bắt đầu nói sang chuyện khác: "Ai nha, Vương gia, chuyện quá khứ chúng ta cũng không được nói ra, đi thôi, chúng ta vẫn là đi ăn cơm trước đi, đói chết ta rồi !"

Xem ra nữ nhân này tựa hồ hoàn toàn đem những lời nàng vừa rồi nói với Tiểu Nguyệt đều đã quên sau đầu , Hiên Viên Ngạo thâm sâu cho rằng hắn tất yếu phải nhắc nhở nàng một phen: "Mới vừa rồi bổn vương ở ngoài cửa, nghe đánh giá của vương phi đối bản vương, hoàng huynh, hoàng thúc còn có hoàng đệ , có thể nói thu hoạch không phải là ít, vương phi vừa mới nói thật sự là chữ chữ châu ngọc, bổn vương nên như thế nào ‘ cảm tạ ’ vương phi ?"

Hai chữ "cảm tạ" giống như từ trong kẽ răng nặn đi ra !

Vũ Văn Tiểu Tam ra vẻ kinh ngạc nhìn hắn, rồi sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, khó xử bụm mặt mở miệng: "Vương gia, người thật đáng ghét!

https://thuviensach.vn

Vậy mà nghe lén chuyện riêng của nữ nhân , người như vậy làm cho người ta thật xấu hổ!"

Nhìn bộ dáng làm làm ra vẻ của nàng kia , lại nghe một chút hồ ngôn loạn ngữ của nàng, mỗ Vương gia suýt nữa tức giận đến ngất lịm!

"Vương phi nói những lời này, chẳng lẽ không cần giải thích một chút sao?" Hiên Viên Ngạo đen mặt nhìn nàng.

"Vương gia là nói câu nào ?" Mỗ nữ vẻ mặt mê võng nhìn hắn, vẫn là chờ hắn hỏi chính mình , cũng không rõ ràng hắn tới cùng là nghe được bao nhiêu, mình vẫn là không muốn chưa đánh tự khai mới là tốt.

"Ví như, cảm tưởng của vương phi đối hoàng huynh, hoàng thúc cùng hoàng đệ ." Mỗ Vương gia thanh âm vô cùng nguy hiểm.

Ngữ khí kia , ngay cả Tiểu Nguyệt vừa nghe cũng vì tiểu thư nhà bọn họ ra một thân mồ hôi lạnh.

Gặp quỷ! Đều đã nghe được! Mỗ nữ con mắt xoay xoay, cười tít mắt mở miệng: "Ây da, đó là người ta vì giúp Tiểu Nguyệt nhà chúng ta tìm được như ý lang quân, cho nên mới nói a."

Tiểu Nguyệt không dám tin há to mồm, cái gì? Chuyện này thì có quan hệ gì tới ta?

Thấy Hiên Viên Ngạo rõ ràng không tin, mỗ nữ lập tức bổ sung: "Người xem, người ta không phải vẫn đang nói tới ưu điểm của hoàng huynh, hoàng thúc cùng hoàng đệ sao, chính là vì để cho Tiểu Nguyệt cẩn thận suy nghĩ, tới cùng nên chọn người nào! Tiểu Nguyệt nhà chúng ta kia có tâm muốn gả a, thật sự để cho bổn vương phi đồng tình, cho nên thân là chủ tử của nàng , quan tâm tới chuyện hôn nhân của nàng cũng là việc nên làm !"

Tâm muốn gả ? Tiểu Nguyệt như bị sét đánh. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vương phi vừa mới không phải nói chính mình cực kỳ thích ba người bọn họ sao?" Hiên Viên Ngạo lạnh lùng mở miệng, tiện nhân này thực xem hắn là ngốc tử?

"Ây da, bọn hắn đều là thân thích của Vương gia , bổn vương phi gả cho Vương gia, đó chính là người của Vương gia , chẳng lẽ không nên thích bọn hắn sao? Chỉ cần là quan hệ với Vương gia tốt , bổn vương phi đều thích, Vương gia cũng không cần vì thế cảm động, những thứ này đều là việc nên làm !" Vũ Văn Tiểu Tam biết nghe lời phải.

Mỗ Vương gia khóe môi cứng đờ, suýt nữa không đứng vững, hắn vẫn còn vì thế cảm động?

Nghĩ nghĩ ngụy biện của nàng , đúng là không phản bác được! Rồi sau đó cắn răng mở miệng: "Vương phi không phải vẫn là cực kỳ kinh ngạc hỏi chọn người nào mới được chứ?"

"Bổn vương phi kia không phải đang hỏi Tiểu Nguyệt sao, nguyên thoại là ‘ Tiểu Nguyệt, ngươi nói ta chọn người nào a? ’, bổn vương phi là hỏi Tiểu Nguyệt, nên chọn người nào giới thiệu cho nàng!" Mỗ nữ cười hì hì nói xong, lại vẫn che miệng khẽ nở nụ cười, ở trong lòng vì năng lực ứng biến của chính mình hung hăng đắc ý một phen!

Tiểu Nguyệt trợn mắt há hốc mồm nhìn tiểu thư nhà nàng bịa đặt lung tung , tiểu thư của ta a, ngay cả ông trời cũng có thể xả thôi?

"Vậy ‘ đệ nhất hoàng hậu —— Vũ Văn Tiểu Tam! ’ là có ý tứ gì?" Hiên Viên Ngạo xanh mặt, hắn cũng không tin nữ nhân này có thể đem đen đều nói thành trắng !

Ặc. . . . . Cái này. . . . . Não đại của Vũ Văn Tiểu Tam ngắn ngủi đi bị đơ một phen. . . . . Vấn đề này có phần phức tạp a!

https://thuviensach.vn

Nhìn nhìn mỗ Vương gia tay trái từ từ nâng lên, có vẻ như đối nàng bất lợi, mỗ nữ khẩn trương kéo dài thời gian: "Vương gia, cái kia sự tình là như vậy. . . . . ."

Hiên Viên Ngạo trên mặt vậy mà xuất hiện tươi cười khó có được , để sát vào nàng: "Sự tình là như thế nào ?" Bổn vương thật đúng là tin ngươi cái gì đều có thể bậy bạ a!

Nâng lên tay trái, vận đủ nội lực chuẩn bị đem nữ nhân này một chưởng đập bay. . . . . .

Mỗ nữ hoảng sợ nhìn cái tay kia đang càng ngày càng gần mình , trái tim nhỏ căng lên, trong đầu một nguồn điện " ầm " một tiếng. . . . . Có rồi !

Đang lúc bàn tay kia cách mình chỉ có một centimet , mỗ nữ bắt lấy cánh tay của hắn , rồi sau đó rất nhanh mở miệng: "Bổn vương phi là thấy Tiểu Nguyệt nói ra nhiều khuyết điểm của hoàng thượng , có vẻ như không thích hoàng thượng, nhưng là hôm qua hoàng thượng đem những thứ trân quý gì đó đều đã ban cho nàng , cho nên bổn vương phi thâm sâu cho rằng hoàng thượng là lương phối của Tiểu Nguyệt!"

Nhìn nữ nhân này bắt được tay mình, lại vẫn còn nói một đống nói chuyện không đâu vào đâu , Hiên Viên Ngạo khóe miệng ẩn ẩn giật giật, dùng lực đem tay mình rút về tới, rồi sau đó mở miệng: "Cho nên a?" Nàng nói những cái này cùng "Đệ nhất hoàng hậu —— Vũ Văn Tiểu Tam" có gì quan hệ?

"Cho nên người ta liền cố ý lấy chính mình so sánh , xem Tiểu Nguyệt có ghen hay không ! Thuận tiện nói cho Tiểu Nguyệt kỳ thật gả cho hoàng thượng là có rất nhiều chỗ tốt , vô cùng có khả năng để cho nàng trở thành đệ nhất hoàng hậu, ghi danh sử sách ! Bổn vương phi nói chính mình, chẳng qua là vì bắt chước một chút , lời nói và việc làm đều là mẫu mực, để

https://thuviensach.vn

cho Tiểu Nguyệt có thể càng thêm khắc sâu nhận thức đến những thứ này ưu đãi!" Mỗ nữ mặt không đỏ khí không thở gấp nói hưu nói vượn.

Tiểu Nguyệt vô tội trúng đạn không nói gì ngẩng đầu nhìn trần nhà , nàng đây là tạo ra nghiệt gì a, hầu hạ một vị tiểu thư như vậy, cư nhiên đem việc này đều đá qua cho nàng!

Hiên Viên Ngạo nghe nàng nói khéo như rót mật vào tai , tức giận kìm nén tại ngực, là phát cũng phát không ra, nuốt cũng nuốt không trôi, sắc mặt đến mức xanh mét!

"Vậy vương phi nói muốn ngừng bổn vương , còn có những đánh giá đối bản vương là sao?" Nếu những lời này đều có thể nói đến trên người Tiểu Nguyệt , vậy hắn thật sự nên suy xét ài nàng mà xây một tòa thần điện, để cúng bái rồi !

Nhưng là. . . . . .

Lập tức bên tai hắn liền vang lên giọng nói thanh thúy lại không mất đẹp ngọt ngào, lại vẫn mang theo một chút tự mãn . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28: Người tới, vả miệng cho bổn vương phi !

"Bởi vì thời điểm mà bổn vương phi nói những ưu điểm của hoàng thượng thì Tiểu Nguyệt nói cho bổn vương phi rằng Vương gia cũng không sai, tuy nhiên Tiểu Nguyệt và bổn vương phi quan hệ rất tốt , nhưng vẫn là muốn phòng bị nàng cũng thích Vương gia, muốn tranh cùng với bổn vương phi .

Cho nên , bổn vương phi trước hết nói để cho Vương gia ngừng bổn vương phi, cùng với việc bổn vương phi sẽ ngừng Vương gia mà nói chính là để dò xét nàng một phen. Xem biểu hiện của nàng , tựa hồ không hề tán thành nô tì cùng Vương gia chia ly, cho nên nô tì hơi hơi yên tâm.

Nhưng lại sợ nha đầu kia khẩu thị tâm phi, cho nên cố ý nói một chút bậy bạ về Vương gia , để cho nàng đối Vương gia hiểu lầm, như vậy bổn vương phi có thể tránh cho tỷ muội thân thích cùng người ta cướp đoạt phu quân rồi !" Mỗ nữ nói xong lại vẫn khó xử nhìn Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Thấy hắn như bị sét đánh. . . . . .

Nàng lại đỏ mặt, ưỡn ẹo mở miệng: "Kỳ thật người ta thật sự cực kỳ để ý Vương gia !"

Tiểu Nguyệt miệng há thành hình chữ o , không biết nói gì nhìn tiểu thư nhà nàng , nói láo quá thể thôi?

Trong lòng Hiên Viên Ngạo cảm xúc ngổn ngang phức tạp đã không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả! Tiện nhân này, tới cùng còn có chuyện gì là nàng không thể nói ?

https://thuviensach.vn

Nhớ tới quyết định mới vừa rồi trong lòng mình . . . . . Nếu là chuyện này cũng có thể nói đến trên người Tiểu Nguyệt , hắn thật sự suy xét nên xây một tòa miếu thờ cho nữ nhân này lấy cúng bái để bày tỏ , trên mặt liền vô cùng xấu hổ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn vẻ mặt hắn xấu hổ , cảm thấy vừa động, tính mở miệng thăm dò : "Vương gia có phải người đang suy nghĩ tính xây điện thờ cho bổn vương phi hay không . . . . .

."

"Bổn vương làm sao có thể suy xét xây điện thờ cho ngươi !" Đáp rất nhanh, lại làm cho người ta thấy được giấu đầu hở đuôi .

Mỗ nữ che miệng nhẹ cười: "Người ta biết Vương gia sẽ không cân nhắc xây thần điện, bởi vì Vương gia chuẩn bị xây miếu thờ !"

Mỗ Vương gia nghe nàng vừa nói như vậy, tức giận đến suýt nữa phun ra một búng máu tươi!

Rồi sau đó gắt gao trừng mắt nàng , sau một lúc lâu trong lòng rất nhanh loại bỏ một lần hắn đá văng cửa, nữ nhân này già mồm át lẽ phải . Trong đầu cư nhiên không có một câu có thể lấy ra phản bác!

Vũ Văn Tiểu Tam lên mặt ngồi trở lại trên ghế , bắt chéo hai chân nhìn hắn, ha ha. . . . . Cùng bản tiểu thư giảng đạo lý, hoàn toàn là không biết lượng sức!

Tuy là không phản bác được, nhưng không sửa chữa tiện nhân này hắn lại cảm thấy tức giận khó mà nhịn !

Nhìn nhìn dáng ngồi bất nhã cùa nàng kia , lại gầm lên: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi có thể có bộ dáng làm vương phi hay không , ngồi không có tướng , phủ tướng quân dạy bảo ngươi như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Ta đi! Chết tiệt hiện tại ngay cả lão tử ngồi như thế nào ngươi cũng quản? Nhà ngươi ở trong cầu Hoàng hà à ? Quản rộng như vậy!

Mỗ nữ cười hì hì mở miệng: "Vương gia, người cũng biết đó là phủ tướng quân, nô tì đúng là tướng môn hổ nữ, đương nhiên phải hào sảng hơn so với những nữ tử bình thường một chút !"

Nói xong còn đứng đứng dậy vỗ vỗ bộ ngực chính mình , não đại nghiêng 75 độ nhìn phía trên, một bộ dáng dương dương đắc ý . . . . . .

Thấy nữ nhân này nửa điểm cũng không xấu hổ, lại vẫn dương dương tự đắc, Hiên Viên Ngạo vận đủ bẩy phần nội lực mới cưỡng chế kích thíc một chưởng chụp chết nàng ! Đầu Tiểu Nguyệt lại càng đầy hắc tuyến nhìn tư thế của tiểu thư nhà nàng , không nói gì nhìn ngoài cửa sổ. . . . . .

"Vương gia, trắc vương phi mang theo các phu nhân tới thỉnh an vương phi !" Hạ nhân tiến vào thông báo.

Các phu nhân? Vũ Văn Tiểu Tam kinh ngạc nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái, này nha diễm phúc không ít a, còn có các phu nhân?

Nhìn ánh mắt kỳ dị của nữ nhân này , Hiên Viên Ngạo lại buồn bực, đây là ánh mắt gì? Hắn có mấy thị thiếp thì không bình thường sao?

Vũ Văn Tiểu Tam không có phản ứng đến hắn, một bộ dáng ung dung đắt tiền như hoa đi đến chỗ của chủ vị , ngồi xuống, rồi sau đó môi son khẽ mở: "Để cho các nàng tiến vào."

Nếu là con heo này còn có thị thiếp , dựa theo lễ tiết, hôm qua sau khi các nàng từ hoàng cung trở về thì nên tới bái kiến nàng. Vậy mà kéo dài tới hôm nay mới đến, xem ra là muốn ra oai phủ đầu với nàng , vậy thì để cho chúng ta nhìn xem, là ai ra oai phủ đầu với ai rồi !

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo đi nhanh sải bước ngồi xuống ở vị trí chủ tọa, miễn cho nữ nhân này lại bắt nạt người khác!

Chỉ chốc lát sau, Nguyệt Vô Hạ liền dắt một đám nữ quyến tiến vào, nhìn xem khuôn mặt xanh tím của nàng kia , Hiên Viên Ngạo cùng Tiểu Nguyệt đều có chút không đành lòng xem quay đầu đi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhưng lại nhìn nhóm người thị thiếp , ngầm hạ suy xét, các nữ nhân đồng loạt khom lưng: "Bái kiến vương phi!"

Miệng thì nói cung kính , ánh mắt lại quấn ở trên người Hiên Viên Ngạo , Nguyệt Vô Hạ cũng là có chút kinh ngạc, Ngạo ca ca làm sao có thể ở trong này?

Sau một lúc lâu. . . . . .

Mãi đến lúc các nữ nhân thắt lưng đều nhanh mỏi muốn gãy, cũng không có nghe thấy âm thanh của người ngồi trên chủ vị để cho các nàng đứng dậy , cảm thấy vô cùng buồn bực, vị vương phi này có phải đầu óc có bệnh hay không ? Biết rõ rành rành Vương gia không thích nàng, nàng lại vẫn ở trước mặt vương gia làm khó dễ các nàng, này không phải tự chui đầu vào rọ sao?

Hiên Viên Ngạo ở một bên không lên tiếng, nhìn xem nữ nhân này nghĩ muốn làm cái quỷ gì!

Vũ Văn Tiểu Tam nâng ly trà lên, nhẹ nhàng uống một hớp, rồi sau đó mở miệng nói: "Tiểu Nguyệt, hồ sen hoa nở như thế nào?"

A? Tiểu thư đột nhiên hỏi cái này làm cái gì? Tuy là khó hiểu, nhưng là ngoan ngoãn đáp lời: "Tiểu thư, bây giờ còn là đầu hè, cho nên cũng chỉ là chút nụ hoa."

https://thuviensach.vn

"Uh`m!" Nhẹ nhàng lên tiếng, sau đó lại mở miệng, "Hôm qua, bản cung trong lúc vô ý thấy được một câu, nói rằng: trưởng ấu hữu tự, tôn ti hữu thứ. Nề hà bổn vương phi tài sơ học thiển, nhìn thật lâu sau, đúng là không thể hiểu thấu đáo hàm nghĩa này , nghe nói trắc phi muội muội là đệ nhất tài nữ của Hiên Viên đế quốc ta , liền do muội muội tới giải đáp một phen như thế nào?"

Lời này để cho chúng cơ thiếp cảm thấy cả kinh, vốn tưởng rằng nàng năm lần bảy lượt chọc giận Vương gia, lại vẫn động một tí liền ra tay đánh người, bất quá là người đàn bà đanh đá ngốc nghếch thôi, nhưng là nàng lại nói ra lời này. . . . . Xem ra vị vương phi này không hề dễ đối phó giống như các nàng tưởng tượng !

"Tỷ tỷ, những lời này là ý nói , già, trẻ, lớn bé đều có thứ tự , câu này nhắc nhở mọi người phải chú ý lễ nghĩa!" Nguyệt Vô Hạ không cam nguyện đáp lời, Vũ Văn Tiểu Tam đây chính là vì nhắc nhở nàng, nàng mới đúng chính thất sao?

Tiếng nói của Nguyệt Vô Hạ vừa dứt, cái chén của Vũ Văn Tiểu Tam liền ném vào trên bàn: "Vậy bọn muội muội có thể nói cho tỷ tỷ hay không , vì sao ngày hôm trước bổn vương phi vào cửa, các ngươi lại kéo dài tới hôm nay mới đến?"

Một tiếng này vang lên, để cho mấy cơ thiếp nhát gan chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ gối xuống. . . . . .

Hiên Viên Ngạo tuấn mi cũng hơi hơi vặn lên, đám nữ nhân này khi nào thì trở nên không có đúng mực như vậy ? Bất luận Vũ Văn Tiểu Tam có làm hắn thích hay không , chính thất, chung quy là chính thất!

"Vương phi tỷ tỷ, hôm qua nô tì thân thể không khoẻ, cho nên không có đến!" Một người mặc quần áo mầu hồng , cực kỳ yêu mị mở miệng, đáy mắt nhưng đều là khinh thường đối Vũ Văn Tiểu Tam .

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của nàng, tự nhiên để cho Vũ Văn Tiểu Tam thu nhập đáy mắt, cảm thấy cười thầm một tiếng, nàng đang lo chọn người nào để ra tay đây , có đưa lên cửa là tốt!

"Muội muội tên gọi là gì?" Một tiếng hỏi này cực kỳ ôn hòa, để cho các nữ nhân đều có chút phản ứng không kịp.

Nữ tử áo đỏ xinh đẹp cười: "Bẩm vương phi tỷ tỷ, nô tì là nữ nhi của Binh Bộ Thượng Thư , Hoa Mị Ảnh."

Nàng là hòn ngọc quý trên tay Binh Bộ Thượng Thư , trong bữa tiệc bách hoa , nàng liền đối với Vương gia vừa gặp đã thương, hoàng thượng đem nàng tứ hôn cho Vương gia, Vương gia lại trực tiếp cự tuyệt !

Vì thế nàng liền đối với hoàng thượng nói chỉ cần có thể gả cho Vương gia, kể cả làm thị thiếp nàng cũng cam nguyện, về sau Vương gia mới thu nàng, về sau đối nàng cũng là đặc biệt yêu chiều, trước khi Nguyệt Vô Hạ vào cửa , nàng liền là nữ chủ nhân thực quyền ở vương phủ .

Vương phi lại như thế nào, không phải có thể đối nàng ấm giọng nói lời nhỏ nhẹ?

Chợt , trên vị trí chủ thượng nữ tử vẻ mặt ôn hoà tử biến sắc, một tiếng gầm lên: "Người tới, vả miệng cho bổn vương phi !"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29: Tỷ tỷ đánh là muốn tốt cho muội!

Mọi người nghe xong lời của nàng mắt trừng to không dám to, đều vừa nói chuyện tốt, như thế nào lại đột nhiên muốn đánh?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn một thị tì bên cạnh đứng ngây người: “Bổn vương phi nói chuyện, ngươi không nghe thây sao?”

Thị tì run lên, cuống quít quỳ xuống, mở miệng: : "Nô tỳ đáng chết! Nô tỳ đáng chết! Nô tỳ. . . . . ."

Cảm thấy sốt ruột không thôi, chuyện hôm qua vị tân vương phi này, đánh trắc vương phi cùng hai ma ma không không biết, nàng vừa rồi đứng ngẩn người, đem lời Vương phi như gió thoảng bên tai, hôm nay nàng không hẳn sẽ vậy đi....

“Tốt lắm, lần sau bổn vương phi nói chuyện, tỉnh táo chút là được.!” Người không chân chính đắc tội với nàng, nàng cũng không làm khó dễ.

Thị tì kia nghe vậy, kích động mở miệng: “Tạ (tạ ơn) Vương phi!” Trong mắt đều là sự cảm kích, nàng làm sai mà Vương phi cũng không chỉ trích, Vương phi thật sự là người tốt!

Nhìn ánh mắt cảm kích của nàng, ngay cả da mặt Vũ Văn Tiểu Tam từ trước đến nay dày hơn so với Nam Sơn, cũng có chút xấu gổ quay đầu đi...

Thị tì đứng lên, rồi sau đi qua chỗ Hoa Mi Ảnh, giơ tay lên chuẩn bị đánh....

https://thuviensach.vn

“Vương phi tỷ tỷ, thần thiếp đã làm sai điều gì? Người vì sao phải đánh thiếp?” Hoa Mị Ảnh tránh tay của thị tì, vẻ mặt không phục nhìn nàng.

Mày kiếm Hiên Viên Ngạo cũng nhăn lại, có chút không hờn giận nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, hắn vốn cho rằng nàng chỉ nói đùa một chút mà thôi, không nghĩ tới thật muốn đánh ! Hắn cũng thấy trong mắt Hoa Mị Ảnh có chút khinh thường, chỉ là nữ nhân này không hề có lý do cũng đánh người, cũng không thể nào nói nổi!

Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, từng bước đi tới, khóe môi nhếch lên nụ cười ôn nhã, tư thái đi cũng cực kỳ tao nhã, giống như từng bước từng bước giẫm lên hoa sen, khiến cho nhóm cơ thiếp câm như ve mùa đông...

Bước đến trước mặt nàng, một bộ dạng duyên dáng quý phái: “Vậy thì để tỷ tỷ nói cho muội muội, muội đã làm sai điều gì.”

“Muội muội có thể biết rõ thân phận của mình?” Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam khinh thường nhìn nàng, dám lấy ánh mắt khinh thị nhìn lão nương, không chỉnh chết ngươi ta đã sống uổng phí rồi!

Đôi mắt hoa đào của Hoa Mị ẢNh nhíu lại, hiện lên một chút ý tứ không cam lòng, rồi sau đó mở miệng: “Muội muội chỉ là một thị thiếp nho nhỏ, tự biết thân phận thấp kém.”

Đôi mắt đẹp kia có chút di chuyển lướt qua Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Ngạo cũng có chút bất đắc dĩ, Hoàng huynh tứ hôn cho hắn cùng Hoa Mị Ảnh, hắn cũng không tiện từ chối, đúng là Vũ Văn Tiểu Tam thật muốn Hoàng huynh hạ một đạo thánh chỉ đưa cho hắn, cự tuyệt cũng hông được!

Sau này thấy Hoa Mị Ảnh thật sự đối với hắn một mảnh chân tình, xuất phát từ cảm động, hắn đối với nàng cũng tệ, cũng không phải không nghĩ tìm cơ hội đưa nàng lên làm trắc phi, còn không có làm kịp, Vũ Văn Tiểu Tam cùng Nguyệt Vô Hạ đã vào cửa rồi. Hiện tại nhìn ánh mắt Hoa Mị Ảnh, trong lòng hắn cũng có chút áy náy!

https://thuviensach.vn

“A...? Thị thiếp? Nếu bồn Vương phi nhớ không làm, tại Hiên Viên đế quốc ta, bất luận là tiểu thiếp hoặc là thị thiếp địa vị hèn mọn, đều chỉ có thêt tự xưng ta, nô tỳ, thiếp thân hoặc tiện thiếp, là ai cho muội muội gan, dám tự xưng thần thiếp? Có phải trong lòng ngươi, có ý muốn ngồi lên vị trí Vương phi?” Câu hỏi sau cùng, lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị!

Này....thân thể Hoa Mị Ảnh run lên, nàng vẫn không chú ý đến những chi tiết này, dĩ vãng vẫn đều tự xưng là “thần thiếp”, cái này...

Thân thể Nguyệt Vô Hạ bên cạnh nàng cũng run lên, nàng cũng tự xưng là “thần thiếp”, may mắn hôm nay đụng vào họng súng không phải nàng! Về sau xưng hô này nhất định phải thay đổi, nếu không thì....

“Đây là điều thứ nhất!” Vũ Văn Tiểu Tam lạnh lùng dứt lời, nàng đi tới vài bước, mấy người vây quanh đều vì Hoa Mị Ảnh đổ mồ hôi lạnh sau lưng, mở miệng lần nữa: “Thứ hai, màu đỏ này, từ trước đến nay chỉ có chính thất mặc, ngay cả trắc phi phi muội muội cũng biết quy tắc tự chuyển qua mà hồng, là ai cho muội muội lá gan dám mặc màu đỏ?”

Tất cả mọi người đều nhìn xiêm y đỏ rực kia của Hoa Mị Ảnh, tại Vương phủ ba bốn năm qua, Hoa Mị Ảnh vẫn đều là mặc y phục mày đỏ, Vương phủ cũng không có nữ chủ tử chính thất, nên tất cả mọi người đều xem nhẹ vấn đề này!

Kỳ thật bọn hắn không biết là, đây là mỗ nữ có ý muốn bới móc, nàng muốn phiền toái, mặc kệ là mặc y phục màu gì ta có thể đều lựa chọn để chỉ trích ngươi!

“Vương phi tỷ tỷ, thần thiếp....không nô tỳ không phải là có ý mạo phạm Vương phi tỷ tỷ!” Hoa Mị Ảnh vội vàng mở mieengh, bởi vì hai tội danh này thật sự quá lớn! Không tôn trọng chính thật, hoặc có lòng riêng, trong Vương thất quý tộc, ít nhất cũng là bốn mươi hình trượng (40 trượng), đánh bốn mươi đại bản kia, nàng còn có đường sống sao?

https://thuviensach.vn

“Đây là thứ hai!” Mỗ nữ không phản trước lời cầu xin tha thứ của nàng, lại mở miệng.

Tiếp theo từng bước một tiêu sái từ từ về phía ghế chủ vị, xoay người ngồi xuống, lại bưng cố trà kia lên, nhẹ nhàng nhấp một chút, nước trà đã có chút hơi lạnh, uống được...Tao nhã để cái chén xuống, đôi mắt nhìn chúng cơ thiếp trong đại sảnh vẫn duy trì trạng thái hành lễ, thấy mọi người trong lòng đều đổ mồ hôi lạnh, lại mở miệng với Hoa Mị Ảnh...

“Thứ ba, bổn vương phi sai người vả miệng, vậy mà còn dám trốn, hoàn toàn không đem bổn vương phi để vào mắt! Trong lòng muội, không có vị trí của bổn Vương phi?” Nới tới đây, Vũ Văn Tiểu Tam không khỏi bắt đầu cảm tạ kiếp trước xem những vở kịch cung đấu, tiểu thuyết cung đấu, hôm nay thật là đại ân giúp nàng! Nhìn đi, nàng sắm vai Vương phi thật chuẩn!

Riêng ba tội lớn này, tại Hiên Viên đế quốc đã là phạm vào nữ giới, có trục xuất nàng khỏi Vương phủ cũng không đền hết tội!

Hoa Mị Ảnh vội vội vàng vàng ngẩng đầu nhìn về phía Hiên Viên Ngạo, hi vọng hắn có thể giúp mình, nhưng nhìn mặt hắn không biểu cảm, đành phải mở miệng tự cứu: “Là nhà muội muội dạy chưa đúng, làm việc thất đức, là muội muội không phải, muội muội đa tạ tỷ tỷ dạy bảo ! Tỷ tỷ là đương gia chủ mẫu, nhất định khoan hồng độ lượng, nói vậy sẽ không so đo cùng muội muội mới đúng!”

Nói xong lời này, nét mặt hồ ly có chút tự mãn, ta cũng không tin ta tâng bốc ngươi như vậy, ngươi còn có thể đánh ta, nếu ngươi vẫn đánh, vậy thì chứng minh Vũ Văn Tiểu Tam ngươi là kẻ lòng dạ hẹp hỏi, không có lòng bao dung!

Nếu nàng gặp người khác, có lẽ hôm nay thật sự nàng có thể tránh được một kiếp, nhưng mà hết lần này đến lần khác, nàng lại gặp phải đúng Vũ Văn Tiểu Tam....

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy vị chủ tọa kia khẽ cười một tiếng, rồi sau đó mở miệng, : “Muội muội biết chính mình là nhà dạy không tốt, còn có thể thẳng thắn thành khẩn như vậy, thật làm cho tỷ tỷ có chút khâm phục.”

Lời này thốt ra, khuôn mặt hiện vẻ đắc ý của Hoa Mị Ảnh nháy mắt trở nên cứng ngắc...

Tuy là chế nhạo, nhưng so với việc bị đánh thì tốt hơn ! Đây là tiếng lòng của mọi người, nhưng mà....

Đã thấy người nọ mở miệng lần nữ: “Muội muội nói không sai, tỷ tỷ nên khoang dung độ lượng, theo lẽ thường hẳn không nên cùng muội muội so đo, nhưng mà nếu không cho muội muội nhớ kỹ chút, tỷ tỷ sợ...”

Trong lòng mọi người vì lời nói ra mà dâng lên, chờ đoạn dưới của nàng...

Thu hồi đủ vẻ mặt của mọi người, mỗ nữ lại mở miệng lần nữa: “Ài, hôm nay tại vương phủ thì không sao, nếu một ngày kia muội muội nhìn thấy thiên nhan (mặt Hoàng thượng), hoặc là may mắn được thái hậu triệu kiến, cũng bất kính như vậy đối với Hoàng thượng mẫu hậu, kia tuyệt đối không phải là chỉ mấy cái bạt tai đơn giản như vậy đâu! Nhẹ thì mất đầu, nặng thì liên lụy cả nhà! Vì muốn tốt cho muội muội, tỷ tỷ hôm nay quyết định sẽ cho muội muội chút giáo huấn, để tránh tương lai muội muội lại phảm phại sai lầm lớn không thể cứu vãn ! Muội muội cũng không nên quá cảm kích tỷ tỷ ! Người tới, đánh cho ta!”

Khóe miệng Hiên Viên Ngạo giật giật, quay đầu nhìn nàng....Cái nữ nhân này, sự tình gì trong miệng nàn mà ra, cũng đều là vì tốt cho người khác?

Thị tì nghe lời tiến lên, đối với mặt xinh đẹp của Hoa Mị Ảnh kia một cái tát lại một cái tiết liên tiếp giáng xuống....

Hiên Viên Ngạo không lên tiếng, thờ ơ lạnh nhạt. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nuốt nước miếng, vừa sùng bái vừa sợ hãi nhìn tiểu thư nhà nàng...May mắn nàng cùng tiểu thư là một phe ! May mắn!

Vũ Văn Tiểu Tam mặt không đổi nhìn người bị đánh, chỉ bằng ngươi cũng dám dùng ánh mắt khinh thị nhìn lão nương? Không cho ngươi chút giáo huấn ngươi không biết vì sao hoa lại đỏ như thế!

"Bốp" !"Bốp" !"Bốp" ! . . . . . Trên đại điện yên tĩnh tiếng động vô cùng rõ ràng. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30: Chim gõ kiến, sống không lâu!

Khóe mắt Nguyệt Vô Hạ có chút hả hê , Hoa Mị Ảnh này , luôn tự cho mình là nữ chủ nhân của vương phủ, ngay cả trắc phi như nàng cũng không để ở trong mắt. Hôm nay Vũ Văn Tiểu Tam giúp nàng dạy dỗ thật đúng lúc!

Đỉnh đầu của các cơ thiếp khác đều là mồ hôi hột cũng không dám động đậy, tư thế hành lễ cứng đờ, sợ lại làm ra sai lầm, lại chịu kết cục bi thảm như Mị phu nhân!

Các nàng không biết, nếu Vũ Văn Tiểu Tam có tâm chọn chỗ sai, toàn thân các nàng đều là lỗi! Ở đâu còn cần đợi các nàng lộ ra sơ hở!

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoa Mị Ảnh bị đánh xưng lên, dưới lớp tay áo bào rộng lớn kia, móng tay đâm sâu vào thịt, máu dọc theo ngón tay trắng noãn chảy xuống.....

Nàng tuyệt đối nhớ cái nhục ngày hôm nay! Mắt thâm độc quét về phía Vũ Văn Tiểu Tam, mối thù này, Hoa Mị Ảnh ta nhất định sẽ đền gấp trăm ngàn lần!

Mỗ nữ bưng chén lên, nhẹ nhàng mân mê, đem ánh mắt của nàng thu về đáy mắt, xem ra Hoa Mị Ảnh này học không ngoan tí nào, chúng ta còn nhiều thời gian, tỷ tỷ từ từ giáo huấn ngươi!

Vẫn là đánh cho trong mắt Hoa Mị Ảnh chỉ còn thảm hại và nước mắt, Vũ Văn Tiểu Tam mới hài lòng mở miệng: "Tốt lắm, dạy dỗ nhỏ nhẹ vậy là

https://thuviensach.vn

đủ rồi, trừng phạt quá nặng, người khác sẽ nói bổn vương phi không thấu tình đạt lý!".

Gì? Đánh thành như vậy, còn nói "Dạy dỗ nhỏ nhẹ"? Ngay cả khóe miệng Hiên Viên Ngạo cũng hơi co quắp một chút.

Lúc này ánh mắt mọi người nhìn lại vị vương phi này, đây mới là thật thay đổi, nữ nhân này thật sự quá kinh khủng!

Nhìn một chút tình trạng khom lưng hành lễ của mọi người, Vũ Văn Tiểu Tam nhẹ nhàng mở miệng:" Tốt lắm, đứng lên trước đã!".

Chúng cơ thiếp như nhặt được đại xá, nếu vương gia không ở nơi này, các nàng thật muốn xoa xoa cái thắt lưng đau của mình!

Tiếp theo, chính là kính trà vị vương phi này!

Hạ Vô Nguyệt đi lên, chỉ thấy nàng hé ra mặt sưng lên giống như đầu heo, từng bước từng bước bưng trà, cung kính quỳ xuống, nhưng vẻ mặt không cam lòng: "Mời vương phi tỷ tỷ uống trà!".

A!..... Quả nhiên là vợ cả có khác! Hiên Viên Mặc kia thật sự không tệ, nhỡ rõ để nàng làm vương phi, nếu để cho Nguyệt Vô Hạ kia làm vương phi, quỳ gối nơi này chính là nàng!

Nhận lấy trà, uống một hớp, rồi sau đó để xuống: "Hôm qua muội muội vì sao chưa đến chào bổn vương phi ? Không lẽ cũng giống Mị Ảnh muội muội thân thế khó chịu?".

Nàng đây là đang chặn đường lui, người khác vừa rồi nói thân thể khó chịu, đã bị đánh, xem ngươi còn dám hay không cũng nói thân thể khó chịu!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, đôi mi thanh tú Nguyệt Vô Hạ nhíu lại, không biết đáp lại như thế nào.....

Ở bên Hiên Viên Ngạo mở miệng: " Hạ nhi hôm qua không phải bị vương phi đánh sao? Thân thể khó chịu cũng là bình thường!".

Mỗ nữ căm tức nhìn con chim gõ kiến này một cái, ngươi đặc biệt nhiều chuyện! Lão nương nói cái gì ngươi cũng phải chen miệng!

Nhìn thấy ảnh mắt của nàng, Hiên Viên Ngạo giả vờ quay đầu đi, hắn đây là đang giảng đạo lý có được hay không?

"Nếu vương gia vì muội muội mở miệng, tỷ tỷ cũng không chỉ trích muội muội, nhưng mà muội muội phải nhớ, có một số là của ngươi, tỷ tỷ sẽ không giành, mà một số là thuộc về tỷ tỷ, muội muội không cần phải tranh!"Vũ Văn Tiểu Tam có thâm ý nói một câu, cành ô-liu là ta ném, có tiếp hay không là ở ngươi.

Con ngươi Nguyệt Vô Hạ trợn to, không dám tin nhìn nàng, ý của nàng ta là, nàng ta sẽ không cùng nàng giành Ngạo ca ca sao? Con ngươi thanh khiết thoáng qua có chút do dự, rồi sau đó nháy mắt kiên định, hừ, đã ngồi lên vị trí vương phi, ý tứ hoàn hảo nói là không cùng nàng tranh Ngạo ca ca!

Nhìn Nguyệt Vô Hạ một chút, Vũ Văn Tiểu Tam không thú vị nhếch miệng, bầy cổ nhân này thật là ngoan cố!

Hiên Viên Ngạo cũng nhíu mày suy nghĩ sâu xa, suy nghĩ ý tứ của những lời này.....

"Tốt lắm, đứng lên đi!".

Nguyệt Vô Hạ vừa nghe, lập tức đứng lên, ngoan ngoãn lui ra.....

https://thuviensach.vn

Tiếp theo một nữ nhân quần áo màu vàng tiến lên, trên mặt cũng là kiêu ngạo và ngang ngược, đánh Hoa Mị Ảnh thì như thế nào, vương gia không thích, nàng cũng không phải là gì, hơn nữa nàng tự nhận không thể bị nàng ta tìm ra lỗi!

"Thiếp thân Mục Điệp Y, mời vương phi tỷ tỷ uống trà!" Một chén trà giơ lên ở trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam.

Sắc mặt ương ngạnh và đầy kiêu ngạo này, ảnh hương nghiêm trọng tâm tình của Vũ Văn Tiểu tam, đặc biệt sao, một thị thiếp nho nhỏ cũng dám trước mặt lão nương phách lối?

Nhận lấy cái ly, tay của Mục Y Điệp cố ý run lên, nước trà hướng Vũ Văn Tiểu Tam hất đi, cũng may nàng sớm có phòng bị, giơ chân thật nhanh, chín mươi độ xoay tròn, thánh thoát một kiếp.....

"Thật xin lỗi, tỷ tỷ, muội muội cũng không phải cố ý!" Thấy không có thành công hất lên người nàng, Mục Y Điệp mặc dù cảm thấy đáng tiếc, nhưng mà bộ dáng còn giả vờ sợ hãi.

Không phải cố ý? Ngươi tưởng mẫu thân đại nhân ngươi là đứa trẻ ba tuổi sao?

Vũ Văn Tiểu Tam theo lời của nàng, nói: "Nếu muội muội không phải cố ý, tỷ tỷ cũng không nói thêm gì.....".

Nghe nàng nói đến chỗ này, Hiên Viên Ngạo rất kinh ngạc nhìn nàng, nữ nhân này hôm nay nói chuyện tốt như vậy?

Chỉ thấy mỗ nữ dừng một lát, con ngươi chợt trợn to lên, hình như có chút kinh dị nhìn y phục của nàng, mở miệng lần nữa: "Muội muội hôm nay mặc y phục, một bộ m àu vàng , khiến bổn vương phi vừa nhìn, còn tưởng rằng thấy được Hoàng hậu đây!".

https://thuviensach.vn

A? Này.....

Mục Y Điệp mặt méo thành một đoàn, đây không phải là hãm hại sao?

Hiên Viên Ngạo khóe mắt kéo lên, mặc dù đã sớm đoán được nữ nhân này không phải tốt như vậy, nhưng mà thời điểm phát sinh chuyện, hắn sâu sắc không nói gì!

Tiểu Nguyệt khó khăn nuốt một ngụm nước miếng, đồng tình nhìn Mục Điệp Y.....

"Tỷ tỷ, Hoàng hậu là mẫu nghi thiên hạ, muội muội mặc bộ y phục há có thể bắt chước, kính xin tỷ tỷ không nên chế nhạo muội muội" Ở vương phủ nhiều năm như vậy, nàng há có thể dễ dàng bị đánh sụp đổ !

Mỗ nữ khẽ cười một tiếng: "Phong thái Hoàng hậu, đương nhiên người bình thường như muội muội sao có thể bắt chước. Chẳng qua là muội muội hôm nay ngay cả hoàng y cũng mặc, thật sự là đối với Hoàng tẩu tương lai đại bất kính, cho nên.....".

"Tỷ tỷ, muội muội chẳng qua là mặc hoàng y, làm sao đối với hoàng hậu....." Mục Điệp Y cố gắng để ý.

"Mặc hoàng y cũng không phải đại sự g ì, chẳng qua là màu vàng, từ trước đến nay đều chỉ có hoàng gia chính thống mới có thể dùng màu sắc này, tỷ tỷ rất sợ muội muội hôm nay mặc hoàng y, ngày mai liền đánh bạo mặc hoàng bào! Tỷ tỷ mới giúp d ạy d ỗ Mị Ảnh phu nhân , bây giờ cũng không thể thiên vị, người đâu, lôi ra, đánh hai mươi trượng" Ta đánh ngươi! Ta đánh ngươi! Ngươi đánh ta thử coi! Ngu ngốc!

Hiên Viên Ngạo cũng không lên tiếng, đã sớm dự liệu loại kết quả này, hơn nữa hắn biết rõ, nếu như bây giờ hắn mở miệng giúp, nữ nhân kia có thể kéo người ủng hộ Mục Điệp Y đối với Hoàng hậu bất kính! Vì vậy..... Mọi người cùng nhau nhìn thấy Mục Điệp Y bị bắt ra ngoài.....

https://thuviensach.vn

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền vào, làm cho mọi người lạnh cả người.....

Từ trước đến nay cùng Mục Điệp Y quan hệ không tệ, Ngọc Vân Hà từ bên cạnh mở miệng: "vương phi tỷ tỷ, y phục Điệp Y phu nhân chẳng qua là.....".

Vậy mà Vũ Văn Tiểu Tam căn bản không cùng nàng nói, mà là kinh ngạc mở miệng: "Y phục muội muội hôm nay cũng kỳ, bổn vương phi vừa nhìn.....".

Ngọc Vân Hà vừa nghe, vội vàng quỳ xuống: "Vương phi tỷ tỷ, nô tì sai lầm rồi, nô tì không bao giờ, hồ ngôn loạn ngữ nữa!" Giúp người khác ra mặt, chính là liên lụy đến mình.

Thấy nàng có lòng hối cải, Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng gật đầu một cái, không hề gây khó khăn nữa: "Muội muội biết mình sai lầm là tốt rồi, bổn vương phi bình sinh ghét nhất chính là chim gõ kiến, miệng thì dài vô cùng, còn vui vẻ với thuyết tam đạo tứ, người như vậy, bình thường mệnh không được lâu!".

Vừa nói thâm ý liếc nhìn Hiên Viên Ngạo, ánh mắt viết: Chim gõ kiến, sống không lâu!

Hiên Viên Ngạo nghe nàng chỉ gà mắng chó, lại nhìn thấy mắt nàng tràn đầy ám chỉ, giận suýt nữa một hơi không nói đi lên.....

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31: Lại là tên ngắn dương thọ kia giở trò quỷ!

"Được rồi , hôm nay đến đây đi, bổn vương phi mệt mỏi, các ngươi cũng không cần mỗi ngày tới thỉnh an nữa. " Vũ Văn Tiểu Tam bày ra một bộ dáng mệt mỏi , nhưng thấy thế nào cũng cảm thấy được đây là bộ dáng của người tiều tụy vì bệnh tật.

Tiểu Nguyệt không nói gì xem xét tiểu thư nhà nàng , tiểu thư, người giả vờ quá mắc rồi ! Bộ dáng của người không phải mệt mỏi, là bị bệnh!

"Thiếp thân cáo lui!" Chúng cơ thiếp cúi chào xong, mỗi người lại bày ra một tư thế tự nhận là đẹp nhất, tự nhận là tao nhã nhất cất bước đi ra ngoài, hi vọng ở trước mặt vương gia lưu lại ấn tượng tốt.

Chỉ có Hoa Mị Ảnh là bị đỡ trở về , mà Mục Điệp Y tức thì bị nâng trở về !

"Vương gia, các nàng đều đã đi , người còn không đi sao?" Mỗ nữ sắc mặt bất thiện nhìn hắn!

Vừa mới muốn tìm Nguyệt Vô Hạ gây sự, bị hắn ngăn cản, con chim gõ kiến lắm miệng này ! Tên dương thọ ngắn ngày này ! Cút thật xa cho lão nương !

Nhìn nữ nhân này trong mắt rõ ràng là ghét , mỗ Vương gia một hơi ngăn lại ở ngực, suýt nữa không khống chế được!

"Vương phủ này là cuả bổn vương , vương phi đây là hạ lệnh đuổi khách sao?" Hiên Viên Ngạo nổi giận đùng đùng trừng mắt nàng, hắn một ngày

https://thuviensach.vn

nào đó sẽ bị tiện nhân này làm cho tức chết!

Mỗ nữ con mắt xoay xoay, không nghĩ muốn đi? Bổn vương phi sẽ có biện pháp để cho anh cút đi!

Vũ Văn Tiểu Tam đi đến bên cạnh hắn, giả vờ đứng không vững , hướng trên người hắn ngã vào , Hiên Viên Ngạo khẩn trương đứng lên, rồi sau đó tránh đi. . . . . .

Tiếp theo mỗ nữ lại đi qua, làm bộ vừa muốn thật. . . . . .

Mỗ Vương gia đỉnh đầu đầy hắc tuyến: "Vũ Văn Tiểu Tam, cô tới cùng muốn làm gì?"

Mỗ nữ khó xử che mặt: "Vương gia không phải nói vương phủ này là của người sao? Vậy bổn vương phi tự nhiên cũng là của anh!"

Dứt lời xoắn xoắn vạt áo, vẻ mặt mê say ngẩng đầu: "Vương gia hãy để người ta tựa vào , an ủi một chút tâm hồn tịch mịch đi?" Nói xong sắc mặt xấu hổ đến đỏ bừng, mà thân thể lại vẫn giống như xấu hổ xoay vặn a xoay vặn. . . . . .

Nhìn đức hạnh của nàng kia , Hiên Viên Ngạo hôm qua ăn cơm chiều đều đã suýt nữa thổ ra! Nữ nhân này , không thấy ghê tởm chút nào sao?

Tiểu Nguyệt lại càng cảm thấy vô cùng mất mặt, ôm trán của chính mình , trời ạ, bệnh điên của tiểu thư nhà bọn họ . . . . . Lại tới nữa!

Vũ Văn Tiểu Tam cúi đầu cười trộm, đáy mắt lướt qua một chút giảo hoạt, tôi không tin anh còn không đi!

"Vương phi! Người tới cùng có biết cảm thấy thẹn là gì hay không ?" Một biện sĩ cấp lão phu tử nào đấy cưỡi mây xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy mỗ nữ chậm rãi ngẩng đầu, chậm rãi khoan thai tiến vào hắn, rồi sau đó chậm rãi mở miệng: "Vì Vương gia, người ta nguyện ý không biết. . . . . ."

Tiếp theo giống như phim hành động quay chậm , mỗ nữ giang rộng hai tay ra, làm bộ muốn ôm Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Khuôn mặt Hiên Viên Ngạo đủ mọi màu sắc rực rỡ như cầu vồng xem xét nàng, rồi sau đó hơi hơi nghiêng người, tránh thoát ôm ấp của mỗ nữ , vội vội vàng vàng mở miệng: "Vương phi một đêm chưa ngủ, vẫn là nghỉ ngơi đi, bổn vương đi trước!"

Nói xong giống như chạy mất dép , xoay người rất nhanh rời đi , đi chưa được mấy bước , liền nghe thấy giọng nói của mỗ nữ từ phía sau truyền đến: "Vương gia, người quan tâm người ta như vậy, có những lời này của người , nô tì định sẽ ngủ thật sự an ổn, cũng nhất định sẽ mơ tới Vương gia !"

Mỗ Vương gia cước bộ ngừng một lát , quay đầu, muốn để cho nữ nhân kia thu liễm một chút , kết quả quay đầu lại liền thấy nữ nhân kia đối với hắn làm một cái tư thế hết sức kỳ quái lại ghê tởm . . . . . .

Mặt cứng đờ, quay đầu, tăng nhanh cước bộ. . . . . .

Nhìn bóng lưng hốt hoảng chạy trốn của hắn, mỗ nữ vui sướng hài lòng trở lại trong phòng. Bay lên một cước đem cửa phòng đóng lại, năng lực thừa nhận của hắn thật kém, mới có mấy cái hôn gió mà đã bị dọa thành như vậy!

Nhìn nhìn Tiểu Nguyệt trợn mắt há hốc mồm , vươn tay quơ quơ trước mắt nàng: "Hoàn hồn , hoàn hồn !"

"Tiểu thư, người vừa mới. . . . . ." Tiểu Nguyệt cảm giác mình giống như nuốt phải một quả trứng chim, mắc kẹt tại yết hầu khó chịu cực kỳ!

https://thuviensach.vn

"Ta vừa mới rất tốt a! Biểu hiện không sai đi?" Mỗ nữ vui sướng hài lòng mở miệng.

Tiểu Nguyệt giật giật khóe miệng: "Tiểu thư, người không phải không thích Vương gia sao? Vừa mới. . . . . ."

"Vì là không thích hắn, cho nên mới muốn hắn cút đi! Cứng rắn không được, ta liền mềm ! Tên ngắn dương thọ rốt cục cút đi , hiện nay bổn vương phi tâm tình rất sung sướng!" Mỗ nữ nói xong đối với giường lớn của nàng đi tới. . . . . Mệt chết rồi. . . . . .

Để lại Tiểu Nguyệt ngơ ngác mở to mắt, trong đầu loại bỏ tình hình vừa mới nhìn thấy , rồi sau đó ánh mắt đờ đẫn bước ra khỏi phòng . . . . . .

Hiên Viên Ngạo trở lại thư phòng, trên người vẫn là lãnh ý ức chế không nổi , ngẫm lại bộ dáng vừa mới rồi của nữ nhân kia , toàn thân nổi da gà! Loại cảm giác này so với lúc hắn ở trên chiến trường một mình một người đối mặt thiên quân vạn mã vẫn còn khủng bố hơn!

"Vương gia!" Ám dạ báo lại.

"Tiến vào." Tiếng nói lạnh lẽo nghe không ra chút cảm xúc nào.

"Thuộc hạ đã điều tra quá, một ngày trước khi vương phi gả vào vương phủ đã tự sát, vốn là không cứu được , nhưng đột nhiên sống lại, rồi sau đó tính tình thay đổi ." Trở thành bộ dáng người đàn bà đanh đá như bây giờ. . . . . .Một câu sau cùng hắn giấu ở trong lòng chưa nói ra.

Đôi mi nhăn lại, tay trái gõ ở trên bàn bắt đầu suy nghĩ sâu xa, tính thời gian , ngày ấy là chính mình nói làm cho nàng tự sát.

Tính tình thay đổi ? Nữ nhân này tới cùng là vì che dấu cái gì, hay vẫn là có ý đồ gì không thể để cho ai biết ?

https://thuviensach.vn

"Vương gia, Phùng tướng quân và Úy Trì tướng quân đã trở lại, dự tính là chiều hôm nay sẽ tới kinh thành." Ám ảnh báo lại.

Nghe tin tức này, tâm tình Hiên Viên Ngạo rõ ràng là tốt trở lại , mặc dù vẫn là gương mặt lạnh lùng kia , nhưng lãnh ý trong mắt đã biến mất không ít. . . . . .

"Bãi yến, buổi tối mời hai người bọn hắn tới đây !" Giọng nói lạnh như băng mang theo một chút lo lắng.

Ám ảnh mở miệng hỏi: "Vương gia, có mời Phong công tử và Mộ công tử đến cùng không?"

Trước đây, Vương gia mở tiệc rượu, đều không thiếu hai người kia .

Nào biết lần này mỗ Vương gia vừa nghe, biến sắc, nhớ tới đức hạnh của hai người vui sướng khi người gặp họa trong tiệc cưới ngày ấy , tức giận mở miệng: "Không cần, bổn vương không nghĩ muốn thấy bọn hắn!"

Sặc. . . . . Ám ảnh khóe miệng rụt rụt, có chút không nói gì thối lui ra ngoài. . . . . Hắn phát hiện từ ngày vương phi nhà bọn họ vào cửa, Vương gia càng ngày càng. . . . . Khụ khụ. . . . . Ngây thơ rồi !

Trong giấc ngủ Vũ Văn Tiểu Tam mơ chính mình đuổi theo soái ca chạy. . . . . Cực kì lên mặt chảy nước miếng, xong còn nói mớ: "Mĩ nam, đợi ta với. . . . . ."

Tiểu Nguyệt ở sau đầu xẹt qua một đường hắc tuyến. . . . . Tiểu thư ơi tiểu thư, nằm mơ cũng không quên mĩ nam. . . . . .

Chợt trong nội viện vương phủ vang lên tiếng đàn sáo . . . . . Mỗ nữ phiền muộn trở mình một cái, đem chăn che kín đầu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng là thanh âm kia lại xuyên qua chăn truyền vào đi! Oán hận lại trở mình một cái. . . . . .

Vẫn còn có thể nghe được giọng nói đáng chết kia!

Một cước đá văng chăn, ngồi xuống, đầy mặt lửa giận: "Người nào lại thổi địch lúc lão nương đi ngủ thế , muốn chết a!"

Khóe miệng Tiểu Nguyệt giật giật: "Tiểu thư, đó là tiếng tiêu "

"Giống nhau thôi !" Trên mặt mỗ nữ rõ ràng viết mấy chữ to"Lão nương rất không cao hứng!"

Nghe ngóng thanh âm kia , là từ trong viện của con heo Hiên Viên Ngạo truyền đến , mỗ nữ nổi giận đùng đùng đứng lên: "Lại là tên ngắn dương thọ kia giở trò quỷ! Lão nương muốn hắn đẹp mặt!"

Dứt lời, đứng lên, cắn răng, đen mặt, hấp tấp đối với phương hướng mà thanh âm truyền đến chạy vội mà đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32: Tướng quân, ngươi nên làm Thừa tướng

Lúc mỗ nữ hùng hổ đến trước cửa đại sảnh , nhìn cánh cửa đóng chặt , hít sâu vài cái. .

Tên tiện nam này, đóng cửa mà vẫn còn làm lớn tiếng như vậy! Hại soái ca trong mộng của nàng đã không có! Nàng hôm nay không mắng hắn một trận, nàng sẽ không là Vũ Văn Tiểu Tam!

Mỗ nữ đi đến trước cửa, nhìn nhìn thị vệ hai bên , bọn thị vệ lập tức mở miệng: "Vương phi, chúng ta đi vào bẩm báo Vương gia!"

"Không cần!" Mỗ nữ một tiếng hét to, sau đó. . . . . Cực kì hung hãn nhấc chân, dùng lực. . . . . một cước đá văng cánh cửa!

Tiếng nói tiếng cười tràn đầy đại điện trong nháy mắt an tĩnh lại. . . . . .

Hai nam nhân ngồi hai bên trái phải đồng loạt quay đầu nhìn cái chân vừa đạp cửa kia. . . . . .

Nam tử ngồi trên chủ vị đen mặt nhìn cái chân đang đặt trên cửa kia. . . . . .

Mỗ nữ nâng bàn chân vừa đạp cửa lên , mặt đầy lửa giận đánh giá tình hình trong đại điện . . . . . .

Chợt . . . . . Sắc mặt tức giận đến đỏ bừng cứng đờ, tiếp theo chuyển sang mầu hồng nhàn nhạt , ánh mắt tỏa ra đào tâm, nhìn hai người đang ngồi bên cạnh Hiên Viên Ngạo . . . . . .

https://thuviensach.vn

Bên trái là một nam tử văn nhã tuấn tú , càng xem càng làm cho người ta đặc biệt thoải mái, phải gọi là người khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc. . . . . .

Bên phải là một nam tử khí phách sắc bén , trên mặt còn có một vết sẹo mờ càng tôn thêm cho gương mặt cương nghị kia có vị nam nhân . . . . . .

Mẹ kiếp, nhìn ánh mắt kinh ngạc của hai người bọn họ , khuôn mặt nhỏ nhắn của Vũ Văn Tiểu Tam khó có được đỏ lên, nhiễm lên một chút ý tứ khó xử . . . . . .

Mắc cỡ ngại ngùng đi vào, nhìn nhìn hai người bọn hắn , đang muốn mở miệng, lại nghe Hiên Viên Ngạo một tiếng gầm lên: "Vũ Văn Tiểu Tam, là ai cho ngươi vào?"

Mỗ nữ một hơi chặn tại ngực, rất muốn điên cuồng hét lên đối với con heo làm lớn tiếng ảnh hưởng tới giấc ngủ của nàng , nhưng là xét thấy soái ca ở trong này, nàng cố gắng nhịn xuống. . . . . .

"Vương gia lúc này chiêu đãi khách nhân, làm nữ chủ nhân của vương phủ , người ta đương nhiên nên tham dự . " Vũ Văn Tiểu Tam nói xong thâm tình khẩn thiết dừng ở hai đại soái ca.

Úy Trì Phong cùng Phùng Giang liếc nhau, vì sao bọn hắn cảm thấy được ánh mắt của vị vương phi này nhìn bọn hắn có chút. . . . . Quái dị?

Tuy là kinh ngạc, nhưng hai người vẫn lại cùng đứng dậy, đối Vũ Văn Tiểu Tam hành lễ: "Bái kiến vương phi!"

"Ây da, không cần khách khí, hành cái gì lễ , hành lễ có vẻ không quen a!" Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì nói xong, trong ánh mắt đều là một lùm một lùm mộng ảo . . . . . .

Hai người nhìn nhìn bộ dáng thân thiện của nàng , liếc nhau, sau đầu mỗi người treo một giọt mồ hôi lạnh, bọn hắn cùng vương phi rất quen thuộc

https://thuviensach.vn

sao?

Xem bộ dáng cao hứng phấn chấn của tiện nhân kia , lồng ngực mỗ Vương gia lại bắt đầu kịch liệt lên xuống, tiện nhân này ! Thấy nam nhân anh tuấn liền là đức hạnh này đây ! Nàng coi Hiên Viên Ngạo hắn đã chết hay sao?

"Được rồi , nơi này không có chuyện của vương phi , vương phi đi về trước đi!" Hiên Viên Ngạo lạnh lùng hạ lệnh trục khách.

Mẹ kiếp ! Đem lão nương đánh thức liền tính , rất không dễ dàng nhìn thấy hai vị soái ca lại còn bắt ta trở về? Ngươi nghĩ rằng ta cũng ngốc giống ngươi à?

Mỗ nữ ở trong lòng hung hăng đem Hiên Viên Ngạo mắng một trận, rồi sau đó cười tít mắt mở miệng: "Vương gia, vương phủ không phải lúc nào cũng có khách đến đây, bổn vương phi nếu là trở về, có vẻ không hiểu cấp bậc lễ nghĩa a! Vương gia là đại nam nhân, tâm tư khó tránh khỏi không có để ý như nữ nhân chúng ta , nô tì sợ người nhất thời không chú ý , thất lễ với khách nhân, cho nên nô tì liền cả gan nghịch ý Vương gia , ở lại rồi !"

Nói xong, không đợi Hiên Viên Ngạo đáp lời, liền đối với hai vị soái ca đang xấu hổ đứng ở đằng kia mở miệng: "Hai vị là?"

Đôi mắt lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo nhiễm lên hừng hực lửa giận, Phùng Giang và Úy Trì Phong là phụ tá đắc lực của hắn , đồng thời cũng là huynh đệ xuất sinh nhập tử là huynh đệ tốt của hắn , hôm nay thật không dễ dàng cùng gặp bọn họ , mà tiện nhân này lại vào đây phá rối!

Nếu là trên tay Hiên Viên Ngạo có một chiếc dao phay, thì không thể không phi vào nữ nhân kia !

Nam tử tuấn tú lịch sự mở miệng: " Bẩm vương phi, thuộc hạ Phùng Giang!"

https://thuviensach.vn

Phùng Giang —— là thủ hạ của Hiên Viên Ngạo đồng thời cũng là Đệ Nhất Đại Tướng, dũng mãnh vô cùng, cái gọi là đánh tất thắng, công nhất định khắc! Vốn có tên gọi là "Sát thần" !

"Bẩm vương phi, thuộc hạ Úy Trì Phong!" Nam tử còn lại mở miệng.

Úy Trì Phong ——thủ hạ thứ hai của Hiên Viên Ngạo , một thế hệ"Sát Thần" , đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi!

"Ừ, tên rất hay, tên rất hay!" Mỗ nữ cười hì hì gật đầu, rất nhanh suy tư làm như thế nào để ngáng chân con heo Hiên Viên Ngạo dám phá giấc ngủ của nàng , lại vẫn không ảnh hưởng đến việc nàng theo đuổi soái ca, hừ. . . . . .

Hai nam tử sau đầu mỗi người đều xẹt qua một đường hắc tuyến. . . . . Dưới tình huống bình thường không phải là nên nói vài câu khách sáo giống như " ngưỡng mộ đã lâu " , hoặc là nói một chút an ủi như là bọn hắn đi theo bên người Vương gia rất vất vả ư ? Vậy "Tên rất hay" là ý tứ gì?

Chợt mỗ nữ nào đó hai mắt sáng lên, rồi sau đó dừng lại ở trên gương mặt của Phùng Giang tinh tế đánh giá, lại vẫn lộ ra một bộ dáng suy tư . . . . . .

Thấy thế Phùng Giang có chút như lọt vào trong sương mù, da đầu run lên, nhưng lại không tiện mở miệng hỏi. . . . . .

Trái lại ở vị trí chủ tọa Hiên Viên Ngạo có chút không thể nhịn được nữa mở miệng: "Vương phi tới cùng đang nhìn cái gì?"

"Nếu là bổn vương phi không đoán sai, Phùng Giang là tướng quân đi?" Nàng có vẻ đăm chiêu mở miệng.

Này. . . . . Chẳng lẽ vị vương phi này ngay cả hắn đều không có nghe qua? Ra ngoài đánh trận vài năm , ở kinh thành mọi người đều quên hắn rồi

https://thuviensach.vn

hả ?

Tuy là có chút không nói gì, nhưng vẫn cung kính mở miệng: "Bẩm vương phi, thuộc hạ thật là tướng quân dưới trướng Vương gia !"

Mỗ nữ vây quanh hắn chuyển đổi vài vòng, thỉnh thoảng thở dài, lại thỉnh thoảng nhíu mày, ra vẻ bộ dáng của một cao nhân. Rồi sau đó mở miệng: "Kỳ thật đêm hôm qua bổn vương phi xem sao , liền tính tướng quân hôm nay sẽ đến!"

Đêm qua xem sao? Nữ nhân này còn có bản lĩnh này nữa ? Hiên Viên Ngạo vẻ mặt hoài nghi xem nàng, chợt mặt tối sầm, nữ nhân này đêm qua không phải làm cả một đêm mộng tưởng hão huyền sao, xem sao cái gì?

"Mong vương phi vui lòng chỉ giáo!" Phùng Giang bộ dáng cung kính , có thể làm vương phi của Vương gia , nhất định không phải người bình thường.

"Lấy tài của tướng quân , làm sao có thể ở vị trí này ? Số mệnh của tướng quân không phải là như vậy, y bổn vương phi xem ra, tướng quân phải làm. . . . . Làm Thừa tướng mới đúng!" Mỗ thần côn dương dương đắc ý nói xong, lại nhớ lại những lời mà chính mình vừa nói, đột nhiên có một loại kích thích che miệng mình lại , khóe mắt có một chút giật giật!

Sặc. . . . . Nàng vốn là muốn nói với tài năng như ngươi , phải làm đại soái, sau đó kích Phùng Giang phấn khởi phản kích, đem Hiên Viên Ngạo một cước giẫm xuống, kết quả không biết lại nói thành"Thừa tướng" . . . . . Chết tiệt. . . . . .

Quả nhiên, Úy Trì Phong vẻ mặt không tin nhìn nàng, cảm thấy thầm nghĩ: tên Phùng Giang kia, mặc dù có thời điểm nói chuyện thích bắt chước danh nhân nhã sĩ , nhưng trên thực tế là một chữ cũng không biết , lại còn làm Thừa tướng?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo lại càng là vẻ mặt không tin thêm một chút khinh bỉ !

Ai ngờ vậy mà Phùng Giang lại nhéo nhéo mi, suy tư , rồi sau đó nâng lên khuôn mặt ôn nhuận như ngọc: "Tạ vương phi chỉ giáo! Thuộc hạ sinh ra ở danh môn thế gia, tổ tiên ra quá tám vị Tể tướng, nề hà về sau gia đạo sa sút, bị ép nhập ngũ, nhưng chưa bao giờ quên quá chí nguyện của tổ tiên , hôm nay chịu vương phi chỉ điểm, rộng mở tầm mắt ! Thuộc hạ quyết định trở về hăng hái khổ đọc, sẽ làm rạng danh Phùng gia ta!"

Cái gì? Mỗ nữ không dám tin trừng mắt to, nàng đối với vị soái ca này rất có hảo cảm , nàng đúng là vì muốn hại Hiên Viên Ngạo, mà không phải vì hại hắn a! Được rồi một vị tướng quân đi làm Thừa tướng, vậy không phải truyện cười sao? Này không thể được!

Hiên Viên Ngạo nghiến răng khanh khách , tiện nhân này, hại hắn còn không tính, còn muốn dẫn sai đường phụ tá đắc lực của hắn !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33: Vương phi, mấy ngày nữa ngươi dâng mẫu hậu bức tranh thêu đi

"Chuyện kia. . . . . Phùng tướng quân, ý của vương phi là. . . . . ." Mỗ nữ muốn giải thích, hại người không phải là sở thích của nàng, huống chi lại là một soái ca!

Nhưng người khác ngay cả cơ hội giải thích cũng không cho: "Vương phi, băn khoăn của người thuộc hạ hiểu, thuộc hạ cũng biết mình còn có rất nhiều chỗ không tốt! Nhưng là mong vương phi yên tâm, thuộc hạ nhất định không để cho người cùng Vương gia thất vọng !"

Hắn nói xong, không để ý khóe miệng mỗ nữ giật giật, quay đầu, quỳ một gối xuống đất, hướng Hiên Viên Ngạo mở miệng: "Vương gia, mấy chục năm qua cảm ơn người, nếu không có Vương gia liền không có thuộc hạ hôm nay, nhưng, được vương phi thức tỉnh, mới khiến cho thuộc hạ nhớ tới ý nguyện từ nhỏ thuộc hạ cầu được xuất ngũ, về nhà hăng hái khổ đọc, lại vẫn mong Vương gia thành toàn!"

Úy Trì Phong giựt giựt khóe miệng, nhìn Phùng Giang kia, hôm nay có phải bị lừa đá vào não rồi hay không? Lời nói của Vương phi không hề có căn cứ , nếu là nói cho hắn nghe, đánh chết hắn cũng không tin!

Mà Vũ Văn Tiểu Tam nói chuyện ma quỷ này, sở dĩ có thể thành công, bất quá là vì vừa lúc Phùng Giang từ nhỏ đã có mộng làm Thừa tướng!

Hiên Viên Ngạo hung hăng trừng mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, rồi sau đó hướng Phùng Giang mở miệng: "Đừng nghe nữ nhân này nói bậy

https://thuviensach.vn

bạ, nàng đâu biết xem sao gì, đêm qua bổn vương cùng nàng ở một chỗ, vẫn chưa thấy nàng xem số trời."

Hiên Viên Ngạo vì khuyên Phùng Giang mà mọi lời nói dối đều đem ra, tối hôm qua hắn chưa từng ở cùng nữ nhân kia? Nhưng là vì giữ phụ tá đắc lực của mình lại, Vương gia địa vị cao quý như hắn, cũng không thể không nói vài câu nói dối!

Nghe hắn nói dối, Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy là một kì tích, mà ở một bên gật đầu, đúng vậy, đúng vậy, bổn vương phi không biết xem số tử vi, nàng không muốn bởi vì một câu nói sai của nàng, hủy đi một soái ca a!

Ai ngờ Phùng Giang kia nhưng là một người ngay thẳng , một đường ruột thông tới đáy, nhận thức chuẩn rồi thì có mấy con trâu đều đã kéo không trở lại!

Chỉ thấy hắn kiên định mở miệng: "Vương gia, tâm ý thuộc hạ đã quyết, mong Vương gia thành toàn!"

Hiên Viên Ngạo nhất thời cảm giác đau đầu vô cùng, oán hận trừng mắt một cái, Úy Trì Phong cũng là nhíu mày, nhìn về phía Vũ Văn Tiểu Tam ánh mắt cũng cực kỳ không có thiện ý.

" Mong Vương gia thành toàn!" Giọng nói leng keng hữu lực lại vang lên.Hiên Viên Ngạo nhíu mày sau một lúc lâu, tính tình Phùng Giang hắn biết, người nầy cố chấp cực kỳ!

Kìm nén hồi lâu, cuối cùng không thể không mở miệng: "Đứng lên đi, nếu là hối hận, tùy thời có thể trở về, bổn vương luôn mở rộng cửa cho ngươi!"

"Tạ Vương gia!" Phùng Giang trong mắt ẩn ẩn có chút nước mắt, bọn hắn không những là quan hệ cấp trên với cấp dưới, mà còn là huynh đệ vào sinh ra tử, hiện giờ, hắn vì ý nguyện cá nhân to lớn rời bỏ chiến trường, rời

https://thuviensach.vn

bỏ Vương gia, rời bỏ dám huynh đệ vào sinh ra tử này, hắn. . . . . Không hề bỏ! Chỉ là. . . . . .

Đứng lên, nắm chặt quả đấm, hắn tuyệt đối hắn không để cho hy sinh hôm nay trôi theo nước, hắn nhất định sẽ thành công!

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, hơi chút tự trách, là bởi vì một câu nói sai của nàng, dẫn đến. . . . . .Nàng không biết là, cũng là một câu nói sai của nàng hôm nay , tạo nên một thế hệ danh tương!

Nhìn nhìn ánh mắt của Hiên Viên Ngạo hận không thể ăn nàng, gian nan nuốt một phen nước miếng, nói, cố sự bắt đầu, là con heo ầm ĩ này không cho nàng đi ngủ, hiện tại nàng thành công hại hắn ít đi một phụ tá đắc lực, đúng là hại một soái ca, nàng là thật không đành lòng a!

"Vương phi còn có chuyện gì sao?" Hiên Viên Ngạo mặt âm trầm nhìn nàng, nếu không phải nhìn mặt mũi Vũ Văn Cảnh Thiên thì nữ nhân này hôm nay tuyệt đối không có khả năng còn sống đi ra đại điện này!

Mỗ nữ xấu hổ ho khan một tiếng, nhìn Phùng Giang đắm chìm trong mạch suy nghĩ của mình không biết suy nghĩ cái gì, Úy Trì Phong xem sắc mặt của nàng cũng là cực kỳ không thiện ý, bộ dáng Hiên Viên Ngạo lại càng hận không thể ăn nàng, này. . . . . Có vẻ như ở lại đây cũng không có giá trị rồi.

"Không có gì , bổn vương phi bỗng nhiên nhớ tới trong phòng còn một bức tranh thêu còn chưa xong, bổn vương phi đi về trước!" Tùy tiện tìm lý do, vội vàng xoay người, ý muốn đi, đi chưa được mấy bước liền nghe thấy thanh âm lạnh lẽo truyền đến. . .

"Vương phi còn có thể thêu? Bổn vương trái lại không biết! Mấy ngày nữa là đại thọ mẫu hậu, đến lúc đó xin mời vương phi thêu một bộ Hải Đường mẫu hậu thích nhất đưa đi!" Nữ nhân này biết thêu? Đức hạnh này của nàng, đánh chết hắn cũng không tin!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, tấm lưng kia cứng đờ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cố gắng ở trong lòng báo cho chính mình, không cần nổi giận, ngàn vạn lần không cần nổi giận, người nầy rõ ràng đang rất tức giận, chọc giận hắn nàng có khả năng thật sự không thể còn sống bước ra cánh cửa này! Nàng chỉ là không chịu để tâm, cũng không phải là người ngu muội!

Đang muốn nói nói mấy câu thoái thác việc này,lại nghe người nọ mở miệng: "Nếu vương phi không có dị nghị, bổn vương coi ngươi như đáp ứng. Nay bổn vương đi thỉnh an mẫu hậu , sẽ nói vương phi vì mẫu hậu thêu một bộ hoa hải đường, mấy ngày đêm cũng chưa ngủ ngon. Mẫu hậu thập phần đau lòng, để cho vương phi chú ý mình thân thể cùng hài nhi trong bụng ‘’. Bổn vương tin tưởng vương phi hẳn không để cho mẫu hậu thất vọng đi?"

"Hài nhi" hai chữ cắn rất nặng, tràn ngập ý tứ uy hiếp.

Quay đầu, nhìn chim gõ kiến kia đầy mặt sát khí . Trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam bùng lên từng đợt hỏa diễm , đặc biệt sao , cũng dám uy hiếp lão nương, ngươi thực đặc biệt sao, ngày trôi qua thật tốt quá!

Nhưng là. . . . . Con mắt xoay xoay, có vẻ như thái hậu nếu là thật sự biết nàng mang thai là giả, tuy là không chết được, cũng tuyệt đối không tốt!Cắn chặt răng, hung hăng trợn mắt nhìn hắn, tiện nam! Ngươi một ngày nào đó sẽ rơi vào trong tay lão nương !

Nghiến răng nghiến lợi mở miệng: "Vương gia yên tâm, bổn vương phi tất nhiên hẳn không để cho mẫu hậu thất vọng !"Vũ Văn Tiểu Tam đen mặt, từng bước một bước ra đi, tưởng tượng thấy dưới chân mình là đầu của con heo Hiên Viên Ngạo kia ! Lại ra sức giẫm lên!

Nhìn bóng lưng tức giận của tiện nhân kia , mỗ Vương gia trong lòng cảm thấy vui thích! Hừ, bổn vương nhìn ngươi quá vài ngày làm sao bây

https://thuviensach.vn

giờ!

Mỗ nữ cực kì tức giận trở lại phòng, một cước đá văng cửa, rồi sau đó tức giận ngồi xuống, mặt đen như đáy nồi!

"Tiểu thư, người làm sao vậy?" Tiểu Nguyệt có chút kinh ngạc, tiểu thư nhà bọn họ đúng là chưa từng có nếm qua kìm nén a! Hôm nay biểu tình này là . . . . . .

"Tiểu Nguyệt. . . . . ." Mỗ nữ vẻ mặt cầu xin ngẩng đầu. . . . . .Tiểu Nguyệt sau đầu xẹt qua một đường hắc tuyến, nhìn biểu tình, Vũ Văn Tiểu Tam kia giống như cha mẹ đã chết có chút không nói gì mở miệng: "Tiểu thư, làm sao vậy?"

"Ngươi biết thêu sao?" Tràn ngập chờ mong xem xét nàng.

Tiểu Nguyệt có chút xấu hổ: "Một chút."

"Một chút là như thế nào ?" Có một chút liền còn có hi vọng.

"Một chút đại khái là có thể coi như không có." Tiểu Nguyệt rất nhanh nói xong, rồi sau đó chờ tiểu thư nhà bọn họ gầm thét.

Ai ngờ sau một lúc lâu cũng không có nghe đến gào thét, có chút kinh ngạc cúi đầu, thấy tiểu thư nhà nàng gục xuống bàn, vẻ mặt càng thêm đáng sợ. . . . . .

"Tiểu thư, tới cùng phát sinh chuyện gì rồi hả ?"

"Tên ngắn dương thọ, con chim gõ kiến Hiên Viên Ngạo kia , để cho bổn vương phi mấy ngày nữa dâng cho thái hậu một bộ bức tranh thêu Hải Đường !" Mỗ nữ mệt mỏi mở miệng.

Ngắn dương thọ chim gõ kiến? Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lại nghe câu nói phía sau của nàng , Tiểu Nguyệt vẻ mặt không cho là đúng: "Không phải là một bộ Hải Đường sao? Lấy kỹ thuật thêu của tiểu thư . . . . . Từ từ. . . . . ."

Tiểu Nguyệt hoảng sợ trừng mắt to, nàng đã quên tiểu thư nhà bọn họ mất trí nhớ rồi hả ?

"Tiểu thư, người còn nhớ rõ như thế nào thêu sao?" Thăm dò mở miệng.

Gầm lên giận dữ: "Nhớ rõ thì lão nương phiền cái rắm a!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34: Chúng ta đi tìm Thương Thương làm nơi nương tựa

Sau đầu Tiểu Nguyệt xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh. . . . . ."Rắm" ? Tiểu thư gần đây càng ngày càng thô tục rồi !

Hai người đều đang suy nghĩ. . . . . Thật lâu sau. . . . . .

Chợt , người ở bên bàn, đột nhiên đứng lên, đập bàn một cái, Hiên Viên Ngạo, muốn làm suy sụp lão nương! Không có cửa đâu!

Trong đầu đã có kế sách ứng phó! Khóe môi gợi lên nụ cười âm hiểm, Tiểu Nguyệt thấy da đầu run lên, co rúm lại mở miệng: "Tiểu thư. . . . . ."

"Bổn vương phi đã nghĩ đến biện pháp rồi !" Tràn đầy tự tin.

Tiểu Nguyệt nhìn nhìn bộ dáng kia của nàng, cho rằng thật sự có ý kiến hay, vì thế hưng phấn mở miệng: "Biện pháp gì?" Nàng liền biết tiểu thư nhà bọn họ là vạn năng !

"36 Kế, chạy là thượng sách! Thu thập quần áo, chúng ta nhanh đi!" Mỗ nữ nói xong rồi bắt đầu lục tung thu thập. . . . . .

Này. . . . . .

Tiểu Nguyệt không nói gì tiến lên: "Tiểu thư, vương phủ đề phòng nghiêm ngặt, người trốn không. . . . . ."

"Trốn không thoát cũng cần phải trốn! Ngươi hoặc là bản tiểu thư thu thập rồi cùng chạy trốn, hoặc là liền một người ở tại chỗ này, bổn vương

https://thuviensach.vn

phi đi trước !" Mỗ nữ thu thập cực nhanh, đem những bộ quần áo nàng thích , giầy, cùng một loạt đồ vật quý trọng đóng gói. . . .

"Tiểu thư, người muốn chạy trốn đi nơi nào?" Tiểu Nguyệt giật giật khóe miệng, nàng thoát được rồi chứ?

"Ha ha, ta đã sớm nghĩ xong, chúng ta đi tìm Thương Thương nương tựa, Thương Thương nhất định có ý kiến hay !" Mỗ nữ nói xong lộ ra một cái nụ cười ngọt ngào. . .

"Người làm sao mà biết Hi Vương gia nhất định có ý kiến hay?" Tiểu Nguyệt nhìn bộ dáng ngọt ngào của nàng kia, có chút bất đắc dĩ mở miệng.

"Bởi vì Thương Thương bộ dạng xinh xắn!" Mỗ nữ một bên thu thập đồ đạc, một bên phát biểu giải thích độc đáo của nàng.

Sau đầu Tiểu Nguyệt treo một cái dấu chấm hỏi: "Bộ dạng xinh xắn cùng có biện pháp có quan hệ sao?"

"Ngươi đúng là heo! Bộ dạng xinh xắn nói lên là có gien tốt! Gien tốt thế thì phải đặc biệt thông minh! Bổn vương phi đã phát hiện , Hiên Viên đế quốc này bộ dáng đẹp mắt nhất là Thương Thương , nếu hắn cũng không có cách nào, bổn vương phi thật sự chỉ có đường chết rồi !" Vũ Văn Tiểu Tam thở dài mở miệng.

"Gien" là cái gì ? Tiểu Nguyệt tuy kinh ngạc, cũng không có mở miệng lần hỏi nữa, Thương Vương gia quả thật là đệ nhất mỹ nam Hiên Viên đế quốc không sai, đồng thời cũng là thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử, chỉ là tiểu thư mấy ngày trước đây không phải còn nói cũng cực kỳ thích hoàng thượng sao?

"Tiểu thư, vì sao không tìm hoàng thượng và thất vương gia?" Nàng thật sự sợ tiểu thư bọn họ thích Vô Thương Vương gia thật , nói vậy, tương lại của nàng và tiểu thư khá mờ mịt rồi!

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ buông gì đó trong tay ra, đi tới, một cái tát vỗ vào trên đầu nàng: "Nói ngươi ngu dốt ngươi liền ngu dốt! Trong hoàng cung có thái hậu, bổn vương phi tiến cung tìm hoàng thượng nương tựa vậy không phải muốn chết sao? tiểu gia hỏa Hiên Viên Triệt kia sợ Hiên Viên Ngạo muốn chết, sợ là cũng không giữ được bổn vương phi, Thương Thương là hoàng thúc, khẳng định có thể chế trụ Hiên Viên Ngạo!"

May mắn! May mắn! Chỉ là xuất phát từ suy tính, chẳng thế thì nàng thật đúng là lo lắng tiểu thư nhà bọn họ chạy đến Hi vương phủ là vì. . . . . Khụ khụ. . . . . Khinh bạc vô Thương Vương gia. . . . . .

"Lại vẫn thất thần làm gì, còn không giúp đỡ cho bổn vương phi!" Đối với nha đầu ngốc ngơ ngác kia gào một tiếng, thật sự là ngu dốt!

Tiểu Nguyệt lập tức ngoan ngoãn tiến lên giúp đỡ, đem những gì đáng giá trong phòng gói đi. . . . . .

Mỗ nữ nhìn mấy cái bình hoa, trong mắt hiện lên do dự và bối rối , loại này có vẻ như rất tốt, cũng cực kỳ chiếm chỗ! Nhưng là. . . . . Tuyệt đối rất đáng tiền bạc! Mang không mang theo a. . . . . .

Cắn răng một cái, mang theo! Đáng giá gì đó nàng không mang theo đi không phải tiện nghi cho con heo Hiên Viên Ngạo kia rồi hả ?

Đợi các nàng thu thập xong. . . . . .

Tiểu Nguyệt giật giật khóe miệng nhìn đám bao bọc như một tòa núi nhỏ . . . .

"Tiểu thư, có vẻ như chúng ta mang không được!" Xoay người nhìn nhìn sắc mặt cũng bối rối như Vũ Văn Tiểu Tam.

Tiến lên đếm, tổng cộng sáu cái bao bọc, vừa lúc!

https://thuviensach.vn

Nắm lên một cái lớn nhất cột vào trên lưng, rồi sau đó mỗi bàn tay xách một cái, tiếp theo tràn ngập ám chỉ xem xét Tiểu Nguyệt. . . . . .

Tiểu Nguyệt nuốt nước miếng một cái, tiến lên, cũng học cách của nàng đem bao quần áo buộc ở trên người, nhưng là cảm giác bước tiếp bước là gian nan tiếp nối. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhưng là bước đi như bay, ngẫm lại trên lưng nàng đều là tiền bạc ! Riêng một điểm này liền đủ làm cho nàng cao hứng đến thần hồn điên đảo , đâu còn có thể cảm giác được nặng hay là không nặng!

Tiểu Nguyệt đi theo phía sau , gian nan bắt kịp bước chân của nàng , vẻ mặt bi sợ mở miệng: "Tiểu thư, chúng ta không phải là chạy trối chết a, căn bản chính là đang chuyển nhà!"

Đi tới cửa chuẩn bị mở cửa mỗ nữ thân thể cứng đờ, rồi sau đó đem bao quần áo sắp trợt xuống thân kéo lên, một lần nữa buộc lại, tiếp theo ngửa mặt lên trời thở dài: " Ta đến đây nhẹ nhàng, ta ra đi thoải mái, ta mang theo bao quần áo, không để lại chút tài sản nào!"

Tiểu Nguyệt nhìn bóng lưng nàng kia tình thơ ý hoạ , sau đầu xuất hiện mảng lớn hắc tuyến. . . . . .

Mỗ nữ buông bao quần áo trong tay ra , đem cửa phòng mở ra, rồi sau đó là vẻ mặt hạnh phúc đem bao quần áo xách lên , mặt đầy ý cười đi ra ngoài. . . . . .

Tiểu Nguyệt vẻ mặt đau khổ đi theo phía sau nàng. . . . . .

Vương phủ hậu viện, đoạn đường tối đên yên lặng , hai cái bóng màu đen, ở dưới ánh trăng phóng đến trên tường. . . . . .

Kia hai cái bóng dáng cao độ tương đương, sau lưng đột ngột lồi ra một khối, trên tay lại vẫn giống như mang theo vật thể không rõ giống như là

https://thuviensach.vn

tảng đá , chậm rãi hoạt động. . . . . Rất xa nhìn lại, giống như hai cái gì đó không sạch sẽ . . . . . .

"Tiểu thư, chúng ta vẫn còn đi bao lâu nữa ?" Tiểu Nguyệt ở sau lưng nàng oán giận, bao quần áo này nàng nếu xách thêm một hồi nữa , đoán chừng cánh tay dài quá gối!

Phía trước kia bóng dáng bì ổi nhìn trái nhìn phải: "Suỵt. . . . . Đừng ầm ĩ, không phát hiện ta đang quan sát sao?"

Quan sát? Này đều đã quan sát hơn nửa canh giờ rồi ! Lại vẫn quan sát!

Tiểu Nguyệt rốt cục không thể nhịn được nữa mở miệng: "Tiểu thư, người tới cùng có biết từ nơi nào có thể ra ngoài hay không ?"

Phía trước bóng dáng kia cứng đờ, tiếp theo, ha ha ngây ngô cười ra tiếng: "Ha ha, Tiểu Nguyệt, kỳ thật tiểu thư nhà ngươi mù đường!"

Tiểu Nguyệt tức giận đến suýt nữa phun một búng máu tươi! Nếu không phải là quan niệm hạn chế chủ tớ , nàng thật muốn đem vương phi nhà nàng hành hung một trận! Mang theo nàng còn mang theo đồ nặng như vậy đi loanh quanh vô số vòng ở vương phủ , hiện tại lại cho nàng một câu kỳ thật nàng là mù đường!

Cách đó không xa, Ám Dạ và Ám Ảnh nội lực sâu đậm cũng nghe xong , hai người liếc nhau, đều thấy ở trong mắt của nhau là một câu "Không nói gì" !

Từ lúc vương phi mang theo nha hoàn đầy thương cảm kia , mang theo những bao quần áo này ra khỏi cửa, bọn hắn vẫn đi theo, nhìn hai nàng lưng mang đồ nặng chạy quanh vương phủ vô số vòng, chính bọn họ là hai nam nhân võ nghệ cao cường , tưởng tượng một phen, cũng mệt mỏi muốn chết!

https://thuviensach.vn

Lại cứ vương phi nhà bọn họ , khỏe như trâu như hổ , đi lại uy vũ sinh phong, thật không biết nàng lấy khí lực và sự dẻo dai lớn như vậy ở đâu ra !

Đi một hồi lâu, bọn hắn còn tưởng rằng là có mục đích gì đặc biệt , hóa ra là không biết đường!

Quay đầu, nhìn biểu tình khủng bố của Tiểu Nguyệt , mỗ nữ cười khan một tiếng: "Hô hô. . . . . Nếu không chúng ta liền từ nơi này leo lên đi thôi?"

Tiểu Nguyệt quay đầu, nhìn nhìn tường vây kia vô cùng bóng loáng, cao hơn năm thước , khóe miệng giật giật. . . . . Leo lên đi? Lại vẫn mang theo nhiều đồ như vậy , tiểu thư, Lão Nhân Gia không phải đang nói nói mớ đi?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 35: Oa, thế nào mà ngã không đau ?

"Cái kia, biện pháp khẳng định là có , để ta nghĩ một lúc đã. . . . . ." Mỗ nữ nghiêng đầu lâm vào trầm tư . . . . . .

Mang theo gói đồ, đi dọc theo tường vây rồi sau một lúc lâu lại đi. . . . . .

Chợt thấy bên kia có mấy tảng đá lớn, hai mắt sáng lên. . . . . ."Chúng ta đi đem cái kia chuyển qua đây, sau đó trèo lên rồi bay qua tường !" Vũ Văn Tiểu Tam vui rạo rực mở miệng.

Tiểu Nguyệt nhận lệnh thở dài một hơi, lại cùng tiểu thư nhà bọn họ đi bê mấy tảng đá. . . . . .

Nhưng là các nàng lại bỏ qua một vấn đề thật nghiêm túc . . . . . .

Trên lưng các nàng là hai gói đồ to vĩ đại , sau nhiều lần trải qua khổ cực mới leo lên được bờ tường nhưng. . . . . .vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam cầu xin nhìn nhìn bên ngoài tường, đi lên là lên đây rồi , nhưng làm thế nào để đi xuống a. . . . . .

Tiểu Nguyệt nhìn ngoài tường vừa thấy, kia tường cao hơn năm thước , suýt nữa dọa nàng ngã xuống đi!

Mỗ thị nữ hai mắt nén lệ chỉ tiểu thư nhà nàng xem , run run thân mình, đứt quãng mở miệng: "Tiểu. . . . . Tiểu thư. . . . . Ta. . . . . Ta, chúng ta thế nào. . . . . Thế nào . . . . . Đi xuống đây ?"

https://thuviensach.vn

"Ta cũng không biết!" Vũ Văn Tiểu Tam cũng là một bộ dạng cực kỳ bi thương , sao ông trời luôn cùng nàng đối nghịch!

"Tiểu thư, nếu không chúng ta trở về đi. . . . . ." Tiểu Nguyệt đều nhanh khóc ra rồi.

Mỗ nữ hùng hổ: "Không cần dễ dàng buông tha !" Thật vất vả ôm bao lớn bao nhỏ như vậy chạy đến, lại quay trở về ? Đùa à !

Một đôi mắt đẹp chung quanh bắn phá, hết nhìn bên trái, lại nhìn xem bên phải. . . . . Tiểu Nguyệt ngồi ở trên tường phát run, nhắm mắt lại không dám nhìn xuống bên ngoài tường . . . . .

Ám Ảnh cùng Ám Dạ ở một bên nuốt một chút nước miếng, bọn họ thật sự bi sức khỏe dẻo dai của vương phi mà làm cho cảm động, đồng thời cũng đối cái kia kêu Tiểu Nguyệt hết sức đồng tình!

Này từng ngọn cây cọng cỏ đều ở trong phạm vi khống chế của vương gia, hai người mang theo nhiều đồ lớn như vậy , ở vương phủ không coi ai ra gì mù quáng đi lại , vương gia làm sao có thể không biết?

Tiễn bước Úy Trì tướng quân cùng Phùng Giang xong . . . . . Hiện tại không thể gọi hắn là Phùng tướng quân rồi. . . . . Sau đó, vương gia liền lạnh mặt, làm cho bọn họ tiếp tục quan sát vương phi làm cái quỷ gì , rồi sau đó trở về phòng , làm cho bọn họ ở thời điểm quan trọng thì báo cho hắn. Xem tình huống vương phi là muốn đi ra ngoài a, chính là hiện tại giờ tý đã qua nàng còn đi làm cái gì? Còn mang nhiều đồ như vậy . . . . . .

Hai người liếc nhau, muốn đi thông báo cho vương gia hay không?

Vũ Văn Tiểu Tam dọc theo mặt tường xem qua đi, cách vị trí các nàng đang ngồi đại khái khoảng mười thước , đi qua nóc một gian phòng ở , có một gốc cây đại thụ, cành lá rậm rạp, thoạt nhìn hắn là có thể từ đó trượt xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, chúng ta đi bên kia!" Vũ Văn Tiểu Tam đối với nàng bĩu bĩu môi, bởi vì trên tay xách nhiều đồ lắm , chỉ có thể bĩu môi ý bảo.

Tiểu Nguyệt hướng nàng ý bảo phương hướng vừa thấy, suýt nữa ngất đi. . . . . ."Tiểu thư, đó là tẩm cung của vương gia !"

"Chúng ta chính là từ này đi qua một chút!" Vũ Văn Tiểu Tam mất hứng xem nàng, tẩm cung của Hiên Viên Ngạo thì như thế nào, nóc nhà không thể đi sao?

Tiểu Nguyệt nhịn đau xúc động khóc : "Tiểu thư, vương gia võ công cao cường, ngài từ nơi này đi qua nhất định sẽ bị phát hiện !"

"Nói không chừng hắn hiện tại đã ngủ!" Mỗ nữ không cho là đúng.

Ám Ảnh cùng Ám Dạ liếc nhau, xem ra không cần thông báo cho vương gia , có người từ nóc nhà của vương gia đi qua, vương gia làm sao có thể không biết?

Liền tính là đang ngủ cũng sẽ lập tức bị bừng tỉnh, đây là cảnh giác của người tập võ .

"Chúng ta đây thế nào đi qua?" Cách căn phòng đó còn có mấy chục thước . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam gian nan đứng lên, hai tay xóc lên hai giỏ đồ rồi rang rộng tay ra , rồi sau đó ở trên tường đi giống như đi trên cầu thăng bằng. . . . . .

Tiểu Nguyệt trợn mắt há hốc mồm xem nàng, tiểu thư khi nào thì học được chiêu thức ấy. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đi vài chục bước sau, quay đầu lại, đối với nàng mở miệng: "Cứ như vậy đi qua!"

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, ngài có thể đi qua, ta đây đâu?" Tiểu Nguyệt nửa chết nửa sống xem nàng.

Sặc. . . . . Đã quên. . . . . .

Mỗ nữ thở dài một hơi, lại mang theo gói đồ quay về chỗ Tiểu Nguyệt : "Đi thôi, đi xuống!"

"Đi xuống? Chúng ta không chạy?" Tiểu Nguyệt kích động mở to mắt, đáy mắt còn ẩn ẩn lóe ra nước mắt hạnh phúc .

"Đi xuống đem tảng đá chuyển đến bên kia đi, chúng ta trực tiếp leo đến nóc nhà !" Vũ Văn Tiểu Tam chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nàng một cái, tiền đồ chỉ có vậy!

"À !" Tiểu Nguyệt một tiếng mang theo dày đặc giọng mũi, chỉ cần tưởng tượng một chút. . . . . Nàng vừa mới cùng tiểu thư khuân mấy tảng đá lớn cộng lại chừng mấy trăm cân kia chuyển qua, nàng đã nghĩ khóc. . . . . Tiểu thư, ta là làm nha hoàn , không phải làm cu li a!

Hai người cùng nhau đi xuống , rồi sau đó chuyển tảng đá . . . . . .

Ám Ảnh cùng Ám Dạ sau đầu đều là một giọt mồ hôi lớn , vương phi nhà bọn họ , thật sự là. . . . . Rất quyết đoán ! Nhìn thì giống như một tiểu thư được dưỡng ở khuê phòng nhưng rõ ràng chính là cu li bị sung quân biên cương !

Hai người lại nhiều lần trải qua trăm ngàn khổ cực leo đến nóc nhà. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam mang theo gói đồ hạnh phúc đi về phía trước, Tiểu Nguyệt nửa chết nửa sống đuổi kịp. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo trở về phòng , xử lý một chút công vụ, liền bắt đầu tắm rửa, ngâm mình ở trong thùng gỗ nghĩ lại đủ loại chuyện đã xảy ra trong ngày , cảm thấy tang thương. Hôm nay ngay cả Phùng Giang cũng đi rồi, có chút cáu giận thở dài một hơi, hắn cảm giác bản thân phảng phất già đi mười mấy tuổi!

Chợt , nghe được tiếng động trên nóc nhà , mày kiếm nhíu lại, lập tức tiếng bước chân càng lúc càng lớn, sau đầu hắn cũng toát ra một chút hắc tuyến, vốn tưởng rằng là thích khách, nhưng là tiếng bước chân kia . . . . . Ra vẻ, nếu thật sự đến ám sát hắn, đi lớn tiếng như vậy, hoàn toàn chính là hành vi muốn chết ! Nào có thích khách kém như vậy!

Đang muốn đứng dậy. . . . . .

Đi tới đi lui , sau lưng Tiểu Nguyệt là gói đồ trăm cân , chợt vừa trợt, rớt đi xuống. . . . . Tiểu Nguyệt hoảng sợ trừng mắt to, miệng cũng hơi hơi mở ra. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu . . . . . Ta đi! Trong gói đồ đó đều là đồ trang sức a! Bất chấp mọi thứ , bay nhanh bổ nhào qua, tưởng lao trúng nó, cũng không cẩn thận dẫm vào góc áo của bản thân. Vì vậy cả người và gói đồ cùng ngã xuống , kêu thảm một tiếng: "A ~!" , tay trái trượt ra với gói đồ . . . . . .

Hiên Viên Ngạo mới vừa đứng lên. . . . . .

Chợt , một tiếng nổ. . . . . Nóc nhà bị thủng một mảng lớn, một vật thể không rõ rớt xuống chỗ hắn , may sao hắn đứng dậy nhảy ra khỏi thùng gỗ mới tránh thoát một kiếp. . . . . Kia thùng gỗ cũng bị dập nát!

Còn chưa kịp phát tác, liền nghe thấy tiếng hét , là giọng của nữ nhân kia . . . . . Ngẩng đầu, lại có một vật thể không rõ bay đến phương hướng hắn đang đứng. . . . . Lại khó khăn nhảy ra. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thở phào một hơi, có chút may mắn —— lại sau một giây bị ngã xuống đất!

Lần này đập vào hắn dẫn đến khí huyết sôi trào, suýt nữa thì phun ra một ngụm máu tươi !

Đang muốn phát tác, lại bị một vật đập vào gáy của hắn , hắn ngửi thấy được một chút mùi không tầm thường , vì thế. . . . . Đưa tay lên đầu mình vừa sờ, đều là xúc cảm ấm áp , đưa tay lại vừa thấy. . . . . Quả nhiên là đầu rơi máu chảy!

Nếu nàng là tới làm thích khách , vậy thật sự là thích khách lợi hại nhất , hắn bị các loại cao thủ ám sát vô số lần, trừ bỏ lần trước bảo hộ Nguyệt Vô Hà ra , là hắn cố ý bị thương ở ngoài, liền không chảy qua một giọt máu. Hôm nay lại đưa đến trên tay tiện nhân nay ! Còn bị đè ở trên đất không thể động đậy!

Chợt , trên lưng vang lên giọng nói kinh ngạc của mỗ nữ : " Oa, thế nào ma ngã không đau ?"

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi cút đứng lên cho bổn vương !" Một tiếng hét to, chấn động toàn bộ vương phủ . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36: Vương gia, đừng tới đây!

Hắn hét to một tiếng , làm cho tất cả thị vệ của vương phủ đều tiến vào, bọn thị vệ bất chấp qui định, bay nhanh tới đá cửa, để tránh vương gia nhà bọn họ gặp phải thích khách. . . .

Kết quả, sau khi cửa phòng bị đá văng , mọi người đồng loạt dừng tất cả động tác lại. . . . . .

Mọi người biểu cảm đồng loạt cứng đờ. . . . . .

Yên lặng. . . . . Yên lặng đến ngay cả tiếng thở đều có thể nghe thấy. . . . . .

Bọn họ thấy cái gì rồi hả ?

Thấy đầy đồ trang sức trên mặt đất , một cái thùng gỗ bị vỡ nát, cả căn phòng bên trong rối thành một nùi. . . . . .

Thấy trên nóc nhà có một cái lỗ lớn, bên cạnh có cái lỗ thủng lớn hơn nữa, trông giống như một cái hồ lô . . . . . .

Nhưng là, này đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là. . . . . Bọn họ thấy vương gia thân không mảnh vải, bị vương phi đè ở trên đất!

Này cảnh tượng kinh sợ làm cho bọn họ bỏ qua vương gia kia sau đầu máu tươi, cùng với việc sau lưng vương phi có gói đồ khổng lồ . . . . .

Bọn thị vệ khóe miệng giật giật, vô cùng hối hận bản thân vì sao muốn hoàn thành trách nhiệm như vậy ! Thấy được một màn này, vương gia

https://thuviensach.vn

khẳng định sẽ không bỏ qua bọn họ ! Bọn họ hiện tại vô cùng thống hận bản thân hai mắt sáng ngời, nếu bản thân là người mù nên thật tốt a!

"Vương. . . . . Vương gia. . . . . ." Ám Ảnh co rúm lại mở miệng, sớm biết rằng vương phi sẽ rơi xuống, hắn nên bẩm báo , hiện tại xong đời , vương gia muốn giết chết bọn họ !

"Đều cấp bổn vương cút đi!" Một tiếng gầm lên, mỗ vương gia sắc mặt so với vật thể không rõ nào đó trong hầm cầu còn muốn khó coi hơn!

Hắn Hiên Viên Ngạo đời này liền không có mất mặt quá lớn như vậy !

Mọi người vừa nghe, lập tức làm chim thú tán đi. . . . . May mắn vương gia không phạt bọn họ, may mắn. . . . . .

Còn chưa có cao hứng xong, liền nghe thấy giọng nói lạnh lẽo từ sau người truyền đến: " Tất cả thị vệ xông tới toàn bộ đi xuống chịu bốn mươi trượng! Ám Ảnh và Ám Dạ đi lĩnh 100 tiên!"

Mọi người bước chân chậm một chút, không hẹn mà đều là vẻ mặt cầu xin đi lĩnh phạt. . . . . .

Lúc này mỗ nữ mới tiêu hóa . . . . . .

Nuốt từng ngụm nước miếng , từ thân hắn đi xuống dưới , rồi sau đó cởi xuống gói đồ sau lưng mình , ném qua một bên, bay nhanh chạy đến chỗ cách Hiên Viên Ngạo xa nhất mà đứng. . . . . .

Tiểu Nguyệt ở trên nóc nhà co rúm lại , rồi sau đó nhanh chóng cởi xuống đồ ở trên người , dọc theo tảng đá đạp xuống đi, bất chấp tiểu thư nhà nàng chết sống, giống như một trận gió chạy về phòng tiểu thư . . . . . Nếu để cho vương gia biết nàng là cùng tiểu thư tới, chỉ sợ nàng cũng muốn chịu hình!

https://thuviensach.vn

Tiểu thư có tướng quân làm chỗ dựa, mà nàng thì không có! Tiểu thư nhà bọn họ lần trước nói cái gì nhỉ ? A, đúng rồi. . . . . Nàng phong nhã hào hoa, thanh xuân phơi phới, nàng còn không muốn chết!

Hiên Viên Ngạo làm sao có thể không biết nàng đã ở trên nóc nhà , chính là hiện nay giận quá , lười bất kể nàng!

Đứng lên, máu đỏ tươi dọc theo khuôn mặt tuấn dật trợt xuống, mắt sáng tràn đầy sát khí lạnh lẽo. . . . . .

Mỗ nữ xem xét sắc mặt của hắn, gian nan nuốt một chút nước miếng, nội tâm cũng là vô cùng vui sướng , nha nha! Đập vào đầu con heo này ha ha ha. . . . . Nhìn hắn còn muốn nàng thêu! Ông trời đối nàng thật tốt, ngã xuống không chết thì thôi , còn có thể ngã vào Đại Cừu Nhân hạng nhất , thật sự là sảng khoái!

Mỗ nữ ở trong nội tâm cảm tạ ông trời, hoàn toàn quên vừa rồi là ai ở trên tường mắng ông trời luôn cùng nàng đối nghịch!

"Vũ Văn Tiểu Tam!" Giọng nói nghiến răng nghiến lợi , Hiên Viên Ngạo từng bước một đi qua . Từng giọt máu loãng đỏ tươi rơi trên đất, tạo thành từng đóa huyết hoa, thoạt nhìn âm trầm khủng bố cực kỳ.

Sặc. . . . .Người nào đó vừa cao hứng phấn chấn bây giờ đã minh bạch tình trạng của bản thân hiện tại cũng không lạc quan lắm. . . . . .

Mỗ nữ co rúm lại lui về phía sau: "Vương gia, không cần xúc động, có chuyện gì chúng ta từ từ nói, ngài trước đem miệng vết thương băng bó một chút đi, ừ, đúng vậy! Trước đem miệng vết thương băng bó một chút. . . . . ."

Chờ ngươi băng bó xong rồi, biết đâu lại quên chuyện này rồi ! Đúng vậy!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo cũng không để ý tới nàng, từng bước một tới gần, chuẩn bị bóp chết tiện nhân này!

Nhìn hắn cách bản thân càng ngày càng gần, Vũ Văn Tiểu Tam mới chú ý tới một cái vấn đề nghiêm túc , sặc . . . . . Này nha ra vẻ không có mặc quần áo a!

Nhìn nhìn dáng người to lớn của hắn , còn có mấy khối cơ ngực cùng cơ bụng kia , mỗ nữ nước miếng ở trong miệng điên cuồng nổi lên, không nghĩ tới dáng người của hắn lại tốt như vậy. Lập tức ánh mắt liếc đi xuống . . . . . .

Đột nhiên một tiếng hét to: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đang nhìn nơi nào!"

Kém chút nữa thì nhìn đến này nọ không sạch , mỗ nữ nào đó ngẩng đầu, nhìn nhìn khuôn mặt tuấn tú lãnh ngạo của hắn , cùng biểu cảm khủng bố kia , nịnh nọt mở miệng: "Người ta không có xem nơi nào, người ta thật sự không có xem!" Một bộ dáng chỉ trời thề thốt

Nội tâm lại bắt đầu tiến hành các loại tưởng tượng. . . . . .

. . . . . Sóng nước lăn tăn. . . . . .

Hiên Viên Ngạo thân thể trần truồng, khuôn mặt lãnh ngạo bối rối , khom người, hai tay ôm "Nơi đó" , bộ dáng vừa xấu hổ vừa giận dữ , môi mỏng khêu gợi kia khẽ nhếch, kinh hoảng đối nàng kêu "Không cần lại đây !" , "Không cần lại đây !" , ha ha ha. . . . . Mỗ nữ nhớ đi nhớ lại, hoàn toàn quên đi tình trạng mà bản thân đang gặp phải , còn vuốt cằm lên mặt nở nụ cười. . . . . .

"Thu hồi tươi cười đáng khinh của ngươi đi !" Vừa nhìn thấy nụ cười này của nàng , hắn chỉ biết nàng sẽ không nghĩ chuyện gì tốt!

https://thuviensach.vn

Sóng nước tan biến. . . . . .

Sặc. . . . . Mỗ nữ trở về hiện thực, xem bộ dáng khủng bố của hắn , lại đối lập với tưởng tượng mà bản thân vừa nghĩ đến , tương phản vĩ đại a! Vĩnh viễn không thể trông cậy vào người này có một ngày như vậy , nhưng là Hiên Viên Triệt – tên tiểu gia hỏa kia rất có khả năng!

Ra vẻ, dưới tình huống như vậy còn có tâm tình nơi nơi nghĩ lung tung , trừ bỏ nàng Vũ Văn Tiểu Tam, trên thế giới này tuyệt đối tìm không thấy người thứ hai rồi !

"Vương phi, ngươi có thể nói cho bổn vương hay không , ngươi tại sao lại xuất hiện tại nơi này?" Giọng nói âm trầm khủng bố vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam co rúm lại một chút, mở miệng bịa chuyện: "Bổn vương phi đương nhiên là vì nhớ vương gia !"

Khóe mắt Hiên Viên Ngạo giật một chút: "Nhớ bổn vương? Nhớ bổn vương mà lại mang nhiều đồ như vậy , còn từ trên nóc nhà rơi xuống ?"

Này. . . . . ."Hắc hắc. . . . . Vương gia, bởi vì người ta rất thích vài thứ kia , sợ đi lại xem vương gia, vương gia nếu đem người ta lưu lại , thì hôm nay người ta sẽ không có thể thấy chúng nó rồi ! Nhưng mà lại sợ vương gia không để cho bổn vương phi tiến vào, cho nên người ta đương nhiên chỉ có đi nóc nhà , vừa vặn phát hiện vương gia đang tắm, cho nên người ta đã nghĩ nhìn trộm , nào biết liền rơi xuống , còn ngã vào vương gia, thật sự là thực xin lỗi, người ta rất đau lòng a!"

Mỗ nữ nói xong, một bộ dáng Tây Thi đau lòng. . . . . .

"Muốn nhìn trộm bổn vương tắm rửa? Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đến cùng có biết như thế nào là vô liêm sỉ hay không ?" Tuy rằng biết nàng là nói dối, nhưng là những lời này thật sự là bảo hắn khó có thể chấp nhận được!

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ ở trong lòng gào thét chửi bới , Lão Đồ Cổ phong kiến ! xã hội cũ hại ngươi a!

Rồi sau đó ra vẻ hoạt bát mở miệng: "Vương gia, nô tì đã sớm nói nô tì là tướng môn hổ nữ mà , phóng khoáng một ít, cũng là đúng lúc !"

Phóng khoáng ? Nếu cái này gọi là phóng khoáng , hắn thề hắn đời này tuyệt đối không có gặp qua nữ nhân nào " phóng khoáng" hơn so với nàng !

Lười lại cùng nàng vô nghĩa, Hiên Viên Ngạo từng bước một đi tới gần nàng, hôm nay hắn không giết chết nữ nhân này không thể! Ngã vào hắn thì thôi, còn làm hắn mất hết thể diện!

Xem hắn càng chạy càng gần, mỗ nữ cảm thấy chuông báo động đang kêu mãnh liệt, hai mắt chuyển động. . . . . .

Toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, rồi sau đó ngượng ngùng che mặt, ngại ngùng nói : "Vương gia, ngài đừng tới đây, người ta vẫn là hoa cúc khuê nữ đâu!"

Thốt ra lời này, Hiên Viên Ngạo chân trượt, suýt nữa té ngã!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37: Phủ tướng quân bị vương gia xem thường

"Vũ Văn Tiểu Tam! Ngươi. . . . . ." Mỗ vương gia tức giận sôi lên.

"Người ta làm sao ?" Vũ Văn Tiểu Tam tung đòn mê muội .

Hiên Viên Ngạo hung hăng thở ra một hơi, rồi sau đó mặt đầy sát khí tiến lên, hắn hôm nay nhất định cho nữ nhân này một chút giáo huấn!

Mỗ nữ xem dáng người của hắn , cách bản thân mình càng ngày càng gần, làm cho nàng đem tất cả sự tình quên tận lên chín từng mây!

Quên mất Hiên Viên Ngạo là kẻ thù , quên mất hắn là muốn giết nàng, trong đầu chỉ còn lại có "Soái ca" , "Mãnh nam" đang ra sức kêu gào. . . . . .

Gian nan nuốt một chút nước miếng, một câu nói vô ý thức thốt ra: "Hiên Viên Ngạo, ngươi dám lại qua, lão nương liền phi lễ ngươi!"

Những lời này thành công làm cho Hiên Viên Ngạo dừng chân lại, sắc mặt tối đen khẽ biến thành hơi có chút xanh trắng ! Nữ nhân này!

Nhìn tiếp ánh mắt của nữ nhân kia đang ở trên người hắn bắn phá, nước miếng ở bên trong miệng anh đào nhỏ còn có khuynh hướng tràn ra , cặp mắt đẹp kia càng có xu thế nhìn xuống , hắn nhất thời lạnh cả sống lưng , có cảm giác bản thân giống như một thiếu nữ con nhà lành đang đối mặt sắc lang !

Hắn hiện tại đang suy xét thật cẩn thận , có lẽ trước phải mặc cái quần !

https://thuviensach.vn

Chợt , chỉ thấy nữ nhân kia chảy nước miếng vọt lại chỗ hắn , sau đầu mỗ vương gia xuất hiện một đàn quạ đen , phản xạ có điều kiện trong nháy mắt xoay người, lập tức chạy về phòng ngủ, đóng cửa phòng . Đem nữ nhân khủng bố kia nhốt lại ngoài cửa. . . . . .

Thế là chỉ còn lại Vũ Văn Tiểu Tam đứng nhìn phương hướng hắn vừa chạy đi tức thì thay đổi tuyến đường, xông ra ngoài cửa đi. . . . . Oh yeah ! Toàn thắng! Rốt cục chạy mất rồi !

Mỗ vương gia trở lại phòng ngủ, nhớ tới hành vi ngây thơ của bản thân , sắc mặt xanh trắng chuyển sang xám ngoét. . . . . Hắn thật sự là bị nữ nhân kia dọa mà ! Nhưng là phản ứng của hắn , thật sự là. . . . . Mất mặt! Lại nghe tiếng bước chân chạy hướng ngoài cửa , nhất thời mặt liền đen, gầm lên giận dữ: "Vũ Văn Tiểu Tam!"

Chạy đến thật xa mỗ nữ nào đó nghe thấy một tiếng gầm lên này , rất là bất nhã móc móc lỗ tai, lẩm bẩm: "Bổn vương phi gần đây ráy tai hơi nhiều, không có nghe đến!"

Vui sướng hài lòng trở về phòng, liền gặp được nha hoàn rất sợ chết bỏ rơi nàng !

Tiểu Nguyệt xoa xoa ánh mắt, không thể tin được tiểu thư nhà bọn họ cư nhiên còn sống trở về , cái mũi đau xót, đối với Vũ Văn Tiểu Tam chạy vội đến. . . . . .

"Tiểu thư, người đã trở lại. . . . . Hu hu hu. . . . . Tiểu Nguyệt lo lắng gần chết!" Mỗ thị nữ trong lòng mồ hôi lạnh liên miên, tiểu thư sẽ không đánh nàng đi?

Vũ Văn Tiểu Tam một cái nghiêng người, làm cho Tiểu Nguyệt từ bên người nàng lao qua, rồi sau đó xoay người, bay lên một cước, đá vào mông của nàng . . . . . Tiểu Nguyệt bị một cước ngã gục, oan ức quay đầu lại, xem tiểu thư nhà nàng . . . . . .

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ cười lạnh một tiếng: "Tiểu Nguyệt, ngươi thực nghĩa khí a! Thấy tiểu thư nhà ngươi gặp rủi ro, quay đầu bỏ chạy , thật sự là tỷ muội tốt của ta !"

Một chũ "tốt " phảng phất là từ trong hàm răng nặn đi ra ! Tuy rằng là nàng cố ý đem nàng ta dạy dỗ thành nha hoàn phúc hắc , nhưng là phúc hắc của nàng ta dùng ở trên người Vũ Văn Tiểu Tam nàng, thật là khó chấp nhận!

Tiểu Nguyệt lập tức từ trên mặt đất đứng lên, đi qua xoa bóp bả vai cho nàng, một mặt nịnh nọt: " Chẳng phải là biết tiểu thư nhà chúng ta không gì làm không được sao , nhất định có thể dưới ma trảo của vương gia trốn về , Tiểu Nguyệt sợ cản trở lão nhân gia ngài thôi !"

Lời này nói ra làm cho Vũ Văn Tiểu Tam sau đầu xuất hiện một chút mồ hôi , gần son thì đỏ gần mực thì đen sao? Tiểu Nguyệt nha đầu kia nói chuyện đều bắt đầu có tác phong của nàng rồi !

"Tiểu thư, chúng ta còn chạy hay không chạy?" Tiểu Nguyệt lập tức hỏi ra vấn đề mà nàng quan tâm nhất , gói đồ đều ở trong phòng với lại trên nóc nhà vương gia , tiểu thư hắn là không nghĩ chạy đi?

"Ngã vào Hiên Viên Ngạo, bản tiểu thư hiện tại tâm tình sung sướng, không chạy!" Ha ha ha ha. . . . . Đây là báo ứng vì dám hại Vũ Văn Tiểu Tam nàng!

"Tiểu thư, ngày mai là ngày thứ ba lại mặt , ngài nói vương gia nếu không đồng ý cùng ngài về tướng quân phủ làm sao bây giờ?" Tiểu Nguyệt hỏi ra lo lắng của bản thân, vốn vương gia liền thiên vị trắc phi, hôm nay lại bị tiểu thư ngã vào , chỉ sợ ngày mai sẽ cùng Nguyệt Vô Hà cùng nhau lại mặt.

"Hắn nguyện ý theo ta cùng nhau về phủ mới rộn lòng! Ta xem thấy hắn liền chán ghét!" Mỗ nữ không cho là đúng.

https://thuviensach.vn

"Nhưng là tiểu thư, ngài là chính thất, nếu vương gia không chịu cùng ngài trở về, chỉ sợ sau này mọi người lại càng không đem ngài để vào mắt!" Tiểu Nguyệt nói cho Vũ Văn Tiểu Tam tình trạng mà các nàng sẽ phải đối mặt.

Vũ Văn Tiểu Tam mím mím môi, một bộ dáng đau lòng như chết cha chết mẹ : "Vậy bản tiểu thư cũng chỉ có thể mang theo hắn thôi !"

Sau đầu Tiểu Nguyệt xẹt qua một đám quạ đen , tiểu thư a, hiện tại vấn đề không phải là ngươi có nguyện ý mang theo hắn hay không , mà vấn đề là hắn có nguyện ý cùng đi với người hay không . . . . . .

Nhìn nhìn Tiểu Nguyệt, biết trong lòng nàng suy nghĩ, mỗ nữ cười rất đáng khinh : "Ngủ đi, sơn nhân tự có diệu kế!"(1)

Dứt lời xoay người đi vào phòng ngủ, để lại Tiểu Nguyệt tại chỗ sững sờ, tươi cười đáng khinh kia . . . . . Nàng thật sự cảm thấy tiểu thư giống như biến thành một người khác !

Hôm sau. . . . . .

Sáng sớm, Tiểu Nguyệt liền điên cuồng gọi tiểu thư nhà nàng : "Tiểu thư, nhanh chút, nếu không dậy sẽ không kịp ~!"

"Làm sao ! Làm sao ! Muốn chết!" Vũ Văn Tiểu Tam không tình nguyện mở mắt ra, liền thấy khuôn mặt đáng đánh đòn của nha đầu chết tiệt kia , sáng sớm kêu la cái gì, ầm ĩ muốn chết!

"Tiểu thư, hôm nay là ngày lại mặt, vương gia đã thông báo trắc vương phi chuẩn bị . Hắn muốn đi cùng trắc vương phi lại mặt, ngài nếu không dậy sẽ đến không kịp rồi !" Tiểu Nguyệt lập tức đem tin tức nàng tìm hiểu đến một hơi nói xong.

https://thuviensach.vn

Trên giường mỗ nữ nào đó một cái giật mình, lý ngư đả đĩnh (2) ngồi dậy: "Nhanh chút giúp bản tiểu thư mặc quần áo! Chậm ta đánh ngươi!"

Trời ạ, cổ đại quần áo chính là rất khó mặc, mấy chục khối vải rách, hay dùng mấy cái dây lưng cột lấy, may mắn có Tiểu Nguyệt, bằng không trông cậy vào chính nàng mặc, vậy muốn tới ngày tháng năm nào!

Tiểu Nguyệt giúp nàng mặc xong quần áo, rồi sau đó rửa mặt chải đầu trang điểm, lúc hai người thở hổn hển xuất hiện tại cửa, Hiên Viên Ngạo chính là đang đỡ Nguyệt Vô Hà chuẩn bị lên xe ngựa, trên đầu còn buộc lại một cái băng vải, hắn là chỗ mà đêm qua bị gói đồ trong tay nàng đập vào . . . . . .

Hoàn hảo! Kém một chút sẽ đến không kịp rồi !

"Vương gia!" Mỗ nữ thâm tình khẩn thiết kêu lên .

Hiên Viên Ngạo đưa lưng về phía nàng một cái giật mình, trong đầu lập tức xuất hiện một màn lúc nửa đêm hôm qua , xanh mặt chuyển qua xem tiện nhân kia : "Vương phi có việc?"

"Vương gia, hôm nay là ngày lại mặt , ấn theo lễ mà nói, vương gia phải cùng bổn vương phi lại mặt mới đúng ! Trắc phi muội muội để cho chính nàng trở về đi!" Vũ Văn Tiểu Tam chân thành tiến lên, ánh mắt còn có thâm ý khác ở trên người hắn bắn phá.

Quét một cái làm Hiên Viên Ngạo cả người không được tự nhiên, lạnh lùng mở miệng: "Vương phi vẫn là tự mình trở về đi, bổn vương muốn cùng Hà nhi trở về!"

Tiếp cận Nguyệt Vô Hà là vì thiết kế thừa tướng, thật sự hắn hôm nay cũng có thể lấy lý do lễ chế để cự tuyệt , cùng Vũ Văn Tiểu Tam lại mặt. Nhưng là muốn hắn cùng tiện nhân này lại mặt, còn không bằng cho hắn một đao cho thoải mái !

https://thuviensach.vn

"Ồ !" Vũ Văn Tiểu Tam ra vẻ thật thất vọng quay đầu, "Tiểu Nguyệt, vương gia không chịu, chúng ta cũng chỉ có thể tự mình trở về!"

Tiểu Nguyệt đen mặt xem nàng, tiểu thư không phải nói sơn nhân tự có diệu kế sao? Cứ như vậy dễ dàng buông tha rồi hả ? Hiên Viên Ngạo cũng bị hành động khác thường của tiện nhân này mà cảm thấy kinh ngạc. . . . . .

Chợt , nghe nữ nhân kia lẩm bẩm: "Hừ, vương gia không chịu cùng người ta lại mặt, đều do phụ thân! Nếu hắn làm quan lớn một chút thì tốt rồi, hiện tại tốt lắm, hại người ta cùng phủ tướng quân đều bị vương gia xem thường, ngày thứ ba lại mặt đi cùng tiểu thiếp cũng không chịu đi cùng với người ta!"

Hiên Viên Ngạo nghe xong, mắt đẹp trợn to, hận không thể đi lên bổ cho tiện nhân này một phát , đây rõ ràng là uy hiếp hơn nữa rõ ràng là đang châm ngòi ly gián mà !

Tiểu Nguyệt cũng rất là đồng tình nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái. . . . . .

(1) Sơn nhân tự có diệu kế, ý bảo đừng lo ta đây đã có diệu kế, câu này là của Khổng Minh Gia Cát Lượng (sơn nhân: người ở thâm sơn cùng cốc~)

(2) Lý ngư đả đĩnh (鲤鱼打挺) [Theo baike] : là chỉ một loại kỹ xảo thể dục hoặc động tác thân thể, thông thường dùng cho thể thao, biểu diễn võ thuật hoặc trong thi đấu . Chữ được lấy ra từ hình tượng cá chép nhảy khỏi mặt nước hoặc uốn thân thể trên mặt đất .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38: Vô Thương tức giận

"Vương gia, đêm qua. . . . . Khụ khụ. . . . . ." Đình Vân không biết có nên nói hay không .

Tuyệt sắc nam tử cười rất xinh đẹp , lại mang theo chút nguy hiểm : "Đêm qua như thế nào?" Xem bộ dạng này của Đình Vân , chỉ biết sẽ không có chuyện gì tốt!

Quả nhiên. . . . . ."Nghe nói, đêm qua thời điểm tam vương gia tắm rửa , tam vương phi đi nhìn lén, sau đó. . . . . Nghe nói là sau đó dục hỏa khó nhịn, rồi sau đó phá cửa phòng mà vào, đem tam vương gia thân không mảnh vải áp ở dưới thân. . . . . ." Đình Vân nói tới đây, thật sự không đành lòng , tam vương gia thật sự là đáng thương! Mà giờ đây,chuyện này lại thành đề tài trong lúc trà dư tửu hậu của tất cả dân chúng trong kinh thành !

Đôi mắt tà mị của Hiên Viên Vô Thương nhíu lại, khuôn mặt như cánh hoa đào ý cười dạt dào, lại làm cho Đình Vân sau lưng lông tơ dựng đứng, bình thường vương gia nhà bọn họ mà lộ ra biểu cảm này , chứng tỏ. . . . . Rất tức giận!

"Vương gia, ngài có phải cũng thật đồng tình tam vương gia phải không , tam vương phi thật sự là hơi quá đáng!" Đình Vân thật lòng vì Hiên Viên Ngạo mà bất bình!

"Đúng vậy! Tam nhi thật sự hơi quá đáng!" Trên môi mỏng như cánh hoa đào ý cười càng sâu, nữ nhân này, hôn hắn, làm hắn động tâm, cũng nói đối

https://thuviensach.vn

hắn phụ trách, thế nhưng còn dám đi nhìn lén Ngạo tắm rửa! Còn đem Ngạo áp ở dưới thân? !

Thật to gan!

"Cẩn thận quan sát hành động hướng đi của tam vương phi , một chút cũng không thể lơi lỏng !" Giọng nói rất có từ tính vang lên, xem ra hắn phải cấp cho nha đầu kia một chút giáo huấn rồi.

Đình Vân giựt giựt khóe miệng, vương gia, đó là vương phi của tam vương gia a, chúng ta như vậy chú ý làm cái gì?

"Vâng !" Đình Vân tuy rằng không nói gì, nhưng vẫn là ngoan ngoãn trả lời.

"Chỉ cần nàng ra khỏi tam vương phủ, phải đến thông báo." Nha đầu kia, tuyệt đối không đợi ở trong vương phủ được!

Đình Vân co rúm lại một chút, nói ra phỏng đoán của bản thân : "Vương gia, tam vương phi ra vương phủ đến thông báo ngài làm cái gì? Người tưởng thay tam vương gia giáo huấn nàng?"

"Quả thật muốn giáo huấn nàng!" Bất quá không phải vì Ngạo, còn nửa câu sau , chưa nói.

Đình Vân vừa nghe, thâm sâu chấp nhận, vị tam vương phi này quả thật hắn là nên giáo huấn, rất không đem tam vương gia mà vương gia đau nhất chiều chuộng nhất để vào mắt rồi ! Vì thế lớn tiếng đáp: " Vâng !"

Đợi Đình Vân bước ra khỏi , kia bạch y thiên hạ xoay người, một chưởng nhẹ nhàng chụp đến bàn , bàn kia nhưng trong nháy mắt một cái dập nát! Khuôn mặt tuyệt sắc như cánh hoa đào , tươi cười tà mị lại càng thêm xinh đẹp. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài vươn ra , lau đi bọt máu bên môi , đôi mắt đào hoa nhiễm lên nhiều tia sáng lạnh. . . . . .

Tam nhi, thật sự rất được !

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo lạnh mặt cùng Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở trên xe ngựa, sắc mặt tuấn dật vô cùng khó coi. . . . . .

Tiện nhân này ! Cũng dám uy hiếp hắn!

Vũ Văn Tiểu Tam ở một bên đắm đuối đưa tình xem xét hắn, hắc hắc hắc. . . . . Chuyện mà bản tiểu thư muốn làm, chưa có bao giờ thất bại !

"Vương gia, người ta hi vọng, trở lại phủ tướng quân, ngài biểu hiện ân ái với người ta một ít!" Miễn cho phụ thân và các ca ca lo lắng.

Mỗ vương gia mặt tối sầm, xem nữ nhân này được một tấc lại muốn tiến một thước : "Vũ Văn Tiểu Tam, bổn vương không nhiều thời gian rỗi cùng ngươi đóng kịch như vậy !"

"Ài , người ta nói cho phụ thân, nói vương gia bảo cha nói bậy!" Mỗ nữ ngửa đầu lên mặt.

"Ngươi!" Hiên Viên Ngạo vì hành động vô sỉ của nữ nhân này mà không biết nói gì !

"Vương gia, người ta làm thế này cũng là vì tốt cho ngài , nếu để cho phụ thân biết vương gia đối người ta không tốt thì quan hệ của phủ tướng quân và vương phủ cũng sẽ không vừa mắt. Nói vậy vương gia cũng không muốn như thế đi?" Tâm tư của những người làm chính trị , nàng tuy rằng không hiểu, nhưng là đoán được ra một hai.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhắm mắt lại, không muốn quan tâm tới cô gái này, chính là trong lòng có một đốm lủa nhỏ đang bắt đầu thiêu đốt. . . . . .

"Vương gia, đến! Thanh âm của hạ nhân truyền đến.

Mỗ nữ cười hì hì chuẩn bị xuống xe ngựa, lại bị Hiên Viên Ngạo giữ chặt. . . . . ."Bổn vương trước tiên đi xuống!" Đen mặt, cái cô gái này luôn như vậy không coi trọng hắn!

Mím mím môi: "Vương gia , mời !"

Lập tức ở phía sau hắn nhăn mặt. . . . . Đợi Hiên Viên Ngạo xuống xe ngựa, quay đầu lại xem thấy nàng đang làm mặt quỷ. . . . . Mặt tối sầm, tiện nhân này!

Vũ Văn Tiểu Tam thản nhiên xuống xe ngựa, liền thấy phụ thân, đại ca, nhị ca của nàng đang đứng ở cửa phủ , cao hứng phấn chấn tiến lên: "Phụ thân, đại ca, nhị ca!"

Để lại mỗ vương gia đen mặt đứng ở phía sau nàng. . . . . .

Nét mặt già nua của Vũ Văn Cảnh Thiên cũng nhiễm lên một chút xấu hổ , nhẹ giọng trách cứ: "Tam nhi thế nào không biết đúng mực như vậy !" Trong mắt nhưng đều là yêu thương khó nén .

Nói xong liền đối với Hiên Viên Ngạo hành lễ: "Vương gia!" Rồi sau đó quay đầu đối với nữ nhi nhà mình kêu một tiếng: "Vương phi!"

Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì mở miệng: "Phụ thân, vương gia đối người ta tốt lắm , hắn sẽ không để ý , đúng không?"

Nói xong nhìn ngó Hiên Viên Ngạo, mỗ vương gia sắc mặt cứng đờ, rồi sau đó cố gắng tươi cười gật gật đầu: "Bổn vương đương nhiên sẽ không để ý!"

https://thuviensach.vn

"Ha ha. . . . . Vương gia mời !" Vũ Văn Cảnh Thiên nói xong lui qua một bên, nhìn thấy Hiên Viên Ngạo trên đầu băng vải trắng. Tưởng tượng buổi sáng hôm nay mới nghe được đồn đãi, nét mặt già nua có chút không nhịn được.

Đoàn người đến đại sảnh, đang ăn cơm. . . . . .

"Vương phi!" Hiên Viên Ngạo giống như thâm tình gắp thức ăn cho mỗ nữ. . . . . .

"Tạ vương gia!" Mỗ diện mạo giống như hạnh phúc ăn. . . . . .

Vũ Văn Cảnh Thiên, Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt ba người hai mặt nhìn nhau, tuy rằng thoạt nhìn thật ngọt ngào, nhưng là vì sao bọn họ luôn cảm thấy vô cùng. . . . . Khụ khụ. . . . . Quái dị?

"Ai nha, đúng rồi, phụ thân, vương gia mấy ngày trước đây nói muốn nhận thức một chút Vượng Tài nhà chúng ta ! Mau sai người dắt tới để hai người bọn họ nhận thức !" Mỗ nữ chợt nhớ tới lời nói ngày ấy với Hiên Viên Ngạo .

Hiên Viên Ngạo mặt đen xì. . . . . .

Vũ Văn Cảnh Thiên cũng có chút buồn bực: "Vượng Tài?"

"Chính là con chó nhà chúng ta !" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, đối với Vũ Văn Cảnh Thiên nhướn nhướn mày.

Vũ Văn Cảnh Thiên tuy rằng là võ tướng, nhưng tốt xấu cũng trà trộn quan trường nhiều năm, vì thế quay đầu đối hạ nhân nói: "Kêu quản gia đem Vượng Tài dắt tới!"

Mỗ vương gia sắc mặt cứng đờ, giọng nói âm lãnh : "Không cần ! Bổn vương không nghĩ nhận thức !"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói cái gì, lại bị Vũ Văn Cảnh Thiên chặn lại : "Vương gia đã không nghĩ nhận thức liền thôi !" Nói xong trừng mắt nhìn nữ nhi nhà mình liếc mắt một cái, nha đầu kia, khi nào thì trở nên không có đúng mực như vậy , vương gia là nàng có thể trêu cợt à?

Nếu để cho hắn biết tình huống cụ thể đã xảy ra mấy ngày hôm nay ở vương phủ , chỉ sợ dọa ra bệnh tim!

Ăn cơm xong, Vũ Văn Cảnh Thiên cùng Hiên Viên Ngạo đi thư phòng, để lại Vũ Văn Tiểu Tam cùng hai ca ca ngồi cùng nhau .

"Tam nhi, hắn có khi dễ ngươi không ?" Khuôn mặt Vũ Văn Hạo tràn đầy khí phách tràn đầy sủng nịch.

Nghe xong làm cho Vũ Văn Tiểu Tam thấy xúc động , có thân nhân quan tâm cảm giác thật tốt: "Đại ca, hắn không có khi dễ ta!" Ta không khi dễ hắn, hắn nên cám ơn trời đất rồi ! Còn tưởng muốn khi dễ ta?

"Có chuyện gì thì nói với các ca ca , các ca ca sẽ vì ngươi làm chủ !" Giọng nói của Vũ Văn Triệt ôn nhu vang lên.

" Ừ !" Vũ Văn Tiểu Tam hạnh phúc gật đầu, đến cổ đại lâu như vậy , lần đầu tiên bị người quan tâm , nàng làm sao có thể không cảm động!

"Đại công tử, Nhị công tử, Vô Thương vương gia cầu kiến!" Quản gia báo lại.

Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt liếc nhau, lập tức đứng dậy, vội vàng đi ra cửa , đi chưa được mấy bước, chợt một trận gió từ bên cạnh thổi qua, bọn họ thấy tiểu muội nhà mình đã mau vọt tới cửa , một giọng nói ngọt ngào truyền đến: "Thương Thương đến đây, nhất định là đến xem người ta , ha ha. . . . . ."

Hai người sau đầu xuất hiện một giọt mồ hôi lớn , này. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39: Có phải người ta làm cái gì sai phải không ?

Vừa ra khỏi cửa, mỗ nữ liền thấy tuyệt thế mĩ nam mà bản thân mong nhớ ngày đêm . . . . . .

Vẫn là quần áo bạch y tuyệt trần , khóe môi vẫn là lúm đồng tiền tà mị , vẫn là khuôn mặt đẹp như cánh hoa đào , vẫn là làm cho người ta mê say như vậy. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn xem hai mắt bốc sao sáng, Thương Thương quả nhiên là đẹp trai nhất !

Hiên Viên Vô Thương xem nàng thật cao hứng lao ra cửa, lòng tràn đầy lửa giận bình ổn một ít, xinh đẹp cười, rồi sau đó ôn nhu mở miệng: "Tam nhi, nhớ ta sao?" Trong lòng đã có chút lửa bốc lên, hắn hôm nay nhất định phải cấp nha đầu kia một chút giáo huấn!

A? Hỏi câu này làm Đình Vân quay đầu, không biết nói gì xem vương gia nhà hắn . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn gương mặt mỹ diễm của hắn kia , một giọt nước miếng lại xuất hiện tại khóe môi, rất là kích động tiến lên, một cái chạy vội nhào vào trong lòng hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn cọ a cọ ở trước ngực hắn : " Nhớ Thương Thương , người ta mấy ngày cũng chưa thấy Thương Thương rồi !"

Tay nhỏ bé rất là không thành thật ở trên người hắn sờ soạng , ăn đậu hũ của soái ca cảm giác thật không sai! Hì hì. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cảm giác được tay nhỏ bé đang ở trên người mình tác loạn , môi mỏng của Hiên Viên Vô Thương tiến đến bên tai nàng, giọng nói tràn ngập hấp dẫn lại mang theo một chút uy hiếp mở miệng: "Tam nhi nếu lại sờ loạn, người ta liền ăn ngươi ngay tại chỗ !"

Sặc. . . . . Thương Thương còn có thể nói ra lời quyết đoán như vậy ? Mỗ nữ rất là kích động tăng nhanh hơn tốc độ cùng tần suất sờ soạng , rất là hưng phấn đối với hắn ánh mắt ý bảo: mau làm ta đi! Đến đây đi!

Loại phản ứng này của nàng , biến thành Hiên Viên Vô Thương sau đầu cũng xuất hiện một đám quạ đen. Vốn tưởng dọa nha đầu kia, không nghĩ tới còn phản tác dụng ! Nếu không phải là địa điểm không đúng , hắn thật đúng muốn ăn nàng!

Đình Vân trong lòng đều là đối với tam vương gia đồng tình, cưới phải vương phi gì đây a? Thấy mĩ nam chính là đức hạnh này ? Ngã vào lòng không nói, còn tại trên người người khác sờ loạn?

Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt vừa ra tới liền thấy hành động của tiểu muội nhà mình . . . . . .

Xấu hổ ho khan một tiếng: "Khụ khụ. . . . . Hi vương gia!"

Nghe được các ca ca ho khan, mỗ nữ rất là không cam lòng từ trong lòng Hiên Viên Vô Thương đi ra, khuôn mặt nhỏ nhắn thu thành một đoàn. . . . . .

"Vũ Văn Đại công tử, Vũ Văn Nhị công tử, ngưỡng mộ đã lâu !" Hiên Viên Vô Thương nhẹ nhàng cười, phong hoa tuyệt đại, mỗ nữ nước miếng lại điên cuồng nổi lên . . . . . .

"Hi vương gia quá khen, mời ! Tại hạ đã sai người đi mời phụ thân !" Vũ Văn Hạo đối với hắn mở miệng.

https://thuviensach.vn

Tuấn mi nhéo một cái, hắn hôm nay là vì giáo huấn nha đầu kia mới tới, nhưng là không nghĩ tới đi gặp Vũ Văn Cảnh Thiên, vì thế mở miệng nói: "Không cần , bổn vương tới là mời tam vương phi đi Lưu Vân Các , nói chút chuyện tình , cũng không nhọc phiền đến Vũ Văn tướng quân rồi !"

Hả . . . . . Là tìm tiểu muội ? Hai người liếc nhau, không biết như thế nào ứng đối, Vũ Văn Tiểu Tam rất là kích động mở miệng: "Thương Thương quả nhiên là tới tìm ta ! Đại ca, nhị ca, các ngươi đi về trước đi, người ta cùng Thương Thương nói xong sẽ trở lại!"

Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt có chút do dự, xem đức hạnh của tiểu muội nhà mình . Bọn họ không lo lắng vương gia sẽ làm gì, nhưng là vương gia rất có khả năng bị. . . . . .

Vũ Văn Hạo nhíu mày mở miệng: "Vương gia mời tiểu muội , xác thực không vấn đề , chính là tam vương gia bên kia. . . . . ."

"Về phía Ngạo bên kia bổn vương sẽ phái người thông báo!" Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt mở miệng.

Ôm quyền cười: "Vậy tiểu muội liền làm phiền vương gia chiếu cố rồi !"

"Ừ !" Nhẹ nhàng gật đầu, rồi sau đó bước lên trên xe ngựa, mỗ nữ không kịp cùng các ca ca cáo biệt, rất là kích động đi theo phía sau của hắn, bay nhanh lủi lên xe ngựa. . . . . .

Xem bóng lưng gấp gáp của nàng kia , mấy người đứng ngoài cửa phủ tướng quân sau đầu đều là giọt lớn mồ hôi. . . . . .

Xe ngựa yên tĩnh tiêu sái , mỗ nữ đắm đuối đưa tình xem xét khuôn mặt tuyệt mỹ của hắn : Thương Thương. . . . . ."

Bạch y nam tử từ từ nhắm hai mắt, không để ý!

https://thuviensach.vn

"Thương Thương. . . . . ." Giọng nói ngại ngùng , không ngừng cố gắng.

Lông mi hơi hơi run rẩy, vẫn là không để ý!

"Thương Thương. . . . . ." Giọng Bắc Kinh kéo dài.

Mở mắt ra, do dự một lát, rồi sau đó nhắm mắt lại, vẫn cứ không để ý!

Sặc. . . . . Đây là làm sao ? Mỗ nữ tâm tình có chút không yên. . . . . .

Lặng im sau một lúc lâu, Vũ Văn Tiểu Tam lại nhẹ nhàng mở miệng: "Thương Thương, có phải người ta làm sai cái gì rồi hả ?"

Lông mi dài run rẩy, vài cái mang theo một chút ý tứ nguy hiểm từ trong môi mỏng khêu gợi tràn ra: "Nàng nói đâu?"

Ta nói? Thực làm sai chuyện gì a? Mẹ kiếp. . . . . Mỗ nữ ở trong lòng suy tư, loại bỏ mấy ngày nay phát sinh đủ loại. . . . . Thật đúng là không biết bản thân làm sai cái gì!

Đình Vân ở ngoài xe ngựa, rất là phẫn nộ ở trong lòng thay Vũ Văn Tiểu Tam đáp lời, sai quá nhiều chứ ! Khi dễ tam vương gia, ẩu đả với trắc vương phi không tính, còn phi lễ hoàng thúc! Thật sự đáng xấu hổ!

Mỗ nữ nhíu mày suy nghĩ sau một lúc lâu, cũng không biết là như vậy lại làm cho hắn không thoải mái: "Thương Thương, nói một chút chút với người ta được không?"

"Vương gia, đến!" Giọng nói cung kính của Đình Vân vang lên.

"Ừ !" Khẽ ừ, liền đi ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam không yên đi theo phía sau của hắn. . . . . .

Xuống xe ngựa, liền thấy một cái đình hóng mát, sau đình hóng mát là trăm mét hành lang gấp khúc, dựng ở trên nước, hồ nước gợn sóng trong

https://thuviensach.vn

vắt. . . . . .

Dọc theo hành lang gấp khúc đi đến, năm bước là tới một tầng lầu , mười bước lại tới nhất các; hành lang uốn lượn liên hồi, mái ngói cong cong, đẹp không sao tả xiết!

Nhưng là Vũ Văn Tiểu Tam hiện tại không có nửa điểm tâm tình thưởng thức phong cảnh .

Theo Hiên Viên Vô Thương đi đến tận cùng của hành lang gấp khúc , liền thấy một cái bảng hiệu vĩ đại , có khắc mấy chữ : Lưu Kim điện.

Ngoài cửa có hai gã hắc y đứng hầu , nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương, cung kính cúi đầu: "Chủ tử!" Cảm thấy đã có chút kỳ quái, Lưu Kim điện là nơi mà chủ tử dùng để kết bạn , hôm nay làm sao có thể mang nữ nhân vào ?

Đi vào phòng kia , lại cùng hắn bước lên trên lầu , Vũ Văn Tiểu Tam tâm tình giờ phút này là vô cùng không yên. . . . . .

Ngoan ngoãn cúi đầu, cùng đi theo, chợt người đi phía trước dừng chân lại, rồi sau đó âm thanh tà mị vang lên: "Toàn bộ đứng cách gian phòng này trăm mét cho bổn vương . Trong vòng trăm mét , bổn vương một chút ruồi bọ cũng không muốn nhìn thấy !"

"Vâng !" Thanh âm được huấn luyện nghiêm chỉnh âm vang lên, vài cái bóng đen nhanh chóng lòe ra. . . . . Cái này làm cho trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam càng không yên rồi. . . . . .

Thon dài tay vươn ra, đẩy cửa ra, rồi sau đó đạp đi vào, quay sang, ý cười nhẹ nhàng xem nữ tử đang do do dự dự ngoài cửa kia : "Tam nhi không vào sao?"

https://thuviensach.vn

Ặc . . . . . Vũ Văn Tiểu Tam xem bộ dáng nguy hiểm của hắn , do dự thật lâu sau, rồi sau đó cắn răng một cái, soái ca ở bên trong, vì sao không đi vào? Vài bước đi nhanh tiến vào , rồi sau đó thấy yêu nghiệt kia tiến lên đem cửa đóng lại. . . . . .

Cái này trong lòng càng thêm không yên , đánh giá một chút căn phòng này, trước mắt đều là đá quý, vật trang trí đều là hoàng kim , ngay cả cây cột bên ngoài cũng bao quấn một tầng vàng ròng , quả thật là xanh vàng rực rỡ, Thương Thương quả nhiên là người có tiền !

Hiên Viên Vô Thương xoay người, không cùng nàng nói chuyện, đi đến chiếc ghế bên cạnh cái bàn ngồi xuống, Vũ Văn Tiểu Tam hơi sợ kéo kéo tay áo của hắn: "Thương Thương, không muốn không để ý ta được chứ?"

"Vậy Tam nhi nói đi , nàng làm sai cái gì? Đôi mắt đào hoa tà mị lóe lên một tia nguy hiểm , nhìn chằm chằm nàng.

"Người ta thật sự không biết!" Lời này nói ra đã mang theo một chút nức nở.

Kia tuyệt mỹ thiên hạ bỗng nhiên đứng lên, ôm chặt eo của nàng , một cái xoay người, đè nàng ở trên bàn: "Tam nhi ngày hôm qua có phải như vậy đối Ngạo phải không ? Hả ?" Âm thanh nguy hiểm vang lên, chữ “hả” cuối cùng còn tràn ngập ý tứ hấp dẫn .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40: Rất muốn. . . . . Cùng nàng cả đời!

Nhìn xem gương mặt tuấn tú của hắn cách bản thân gần như thế, lập tức, hơi thở nam tính tiến vào mũi , trái tim Vũ Văn Tiểu Tam nhảy lên, suýt nữa muốn nhảy ra khỏi yết hầu !

Còn chưa có phản ứng kịp hắn nói cái gì, đã vô ý thức gật đầu, gật đầu xong thấy trong mắt người kia lóe lên tia nguy hiểm , như lạnh cả sống lưng. . . . . .

Rồi sau đó nhớ lại lời hắn vừa mới nói, "Tam nhi ngày hôm qua là như thế này đối Ngạo ?" Sặc. . . . . Không phải thế chứ ! Vì thế nhanh chóng lắc đầu: "Thương Thương, không phải như thế. . . . . Không phải. . . . . ."

"Không phải như thế?" Nói xong bàn tay đặt ở trên eo nàng rút ra, hai tay đồng loạt quấn đến sau cổ nàng, rồi sau đó không hề để lại khe hở áp ở trên thân thể nàng, thậm chí còn có thể cảm nhận được dưới thân mềm mại, môi mỏng khêu gợi khẽ nhếch: " Hay là như vậy ?"

Vũ Văn Tiểu Tam tâm đều nhanh nhảy ra cổ họng , co rúm lại mở miệng, mang theo giọng mũi dày đặc khóc nức nở : "Cũng không phải như vậy , hu hu. . . . . ."

Tuyệt mỹ thiên hạ mày nhíu lại , suy tư một lát, rồi sau đó hai tay bắt đầu lần vào trong vạt áo của nàng. . . . . .

"Thương Thương, ngươi làm gì?" Mỗ nữ rốt cục có chút kinh hoảng rồi.

https://thuviensach.vn

"Ngày hôm qua Ngạo không có mặc quần áo , phải không?"Tà mị ngắm nữ nhân dưới thân , đôi mắt đào hoa tràn đầy tức giận!

Sặc. . . . . Hóa ra là vì chuyện ngày hôm qua ?"Thương Thương, ngươi nghe người ta giải thích. . . . . ." Mỗ nữ vội vàng mở miệng, đồng thời bắt lấy tay hắn.

Hiên Viên Vô Thương cúi người , ở trên môi nàng nhẹ nhàng hôn một cái , vừa lòng nhìn đến nữ nhân thân mình cứng đờ. Rồi sau đó hơi trừng phạt ở trên miệng anh đào nhỏ nhắn kia cắn thêm vài lần . Cuối cùng còn chưa vừa ý lại lè lưỡi ở trên môi nàng liếm: " Được , người ta nghe Tam nhi giải thích."

Mỗ nữ như bị sét đánh! Cuộc đời, lần đầu tiên nàng bị tuyệt thế mĩ nam chủ động hôn, này cảm giác phức tạp thực kêu nàng khó có thể hình dung!

Thấy nàng lâu không phản ứng, thiên hạ lại nhẹ nhàng cắn lên môi của nàng. . . . . .

Cái này mỗ nữ rốt cục phản ứng kịp : "Thương Thương. . . . . Ừm!"

Hé miệng, lại để cho người nọ đưa lưỡi vào trong miệng mình, rồi sau đó người lọ mút vào cái lưỡi thơm tho của nàng , hôn thắng đến khi mỗ nữ suýt nữa tắt thở, mới rời đi bờ môi của nàng : "Tam nhi hiện tại giải thích thế nào ?"

Vũ Văn Tiểu Tam thở gấp liên tục, thật vất vả mới thở nổi, rồi sau đó nhanh chóng mở miệng: "Người ta đêm qua là thu thập gói đồ, muốn đi tìm Thương Thương làm nơi nương tựa , nhưng là lúc đi qua nóc nhà của con heo kia , gói đồ không cẩn thận rơi xuống, người ta bay đến giữ lại , sau đó người ta và gói đồ cùng rơi xuống. . . . . Vừa đúng lúc con heo kia đang tắm, cho nên. . . . . ."

"Thật sự ?" Dung nhan như cánh hoa đào có một chút hoài nghi.

https://thuviensach.vn

"Thật sự !" Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng gật đầu!

"Tam nhi làm sao có thể nghĩ đến tìm ta làm nơi nương tựa ? Ngạo khi dễ nàng ?" Nói đến chỗ này thì thanh âm đã ôn nhu rất nhiều.

Hắn thốt ra lời này, Vũ Văn Tiểu Tam chu mỏ, chợt cái mũi đau xót, vài giọt lệ lạch cạch lạch cạch rớt xuống. . . . . .

Cái này làm cho Hiên Viên Vô Thương hoảng, đứng dậy chạy nhanh tới ôm nàng vào trong lòng, tay chân có chút luống cuống lau lệ cho nàng : " Sao vậy ? Có chuyện gì nói với Thương Thương , Thương Thương giúp Tam nhi làm chủ!"

"Hu oa. . . . . Người ta gả cho Hiên Viên Ngạo, hắn mỗi ngày khi dễ ta, còn muốn giết ta. Thái hậu còn tưởng rằng người ta mang thai , tiếp qua chín tháng sinh không ra đứa nhỏ chính là tội khi quân ! Đám nữ nhân trong tam vương phủ còn mỗi ngày muốn ta chết, bọn hạ nhân cũng không đặt ta ở trong mắt, hiện tại Thương Thương còn khi dễ ta. . . . . Hu oa. . . . . ."

Cảm xúc đè nén rất nhiều ngày rốt cục xuất ra, có tưởng niệm đối với người thân ở kiếp trước , có khủng hoảng đối với thế giới không biết này , có lo lắng trong lòng mấy ngày nay . . . . . .

Kiếp trước, nàng chẳng qua là một nhân viên văn phòng nho nhỏ , chưa từng nghĩ tới bản thân sẽ có một ngày cuốn vào bên trong tranh đấu phức tạp này ? Không chịu để tâm ứng đối nguy hiểm, nhưng là nói đến cùng, nàng cũng bất quá là nữ nhân mới hơn hai mươi . . . . . .

"Tam nhi đừng khóc, Thương Thương không bao giờ khi dễ nàng nữa !" Hiên Viên Vô Thương gắt gao ôm lấy nàng. Không biết vì sao, xem nàng như vậy đau lòng, trong lòng hắn cũng là đau đớn như kim đâm , xem nàng luôn không chịu để tâm , lại đã quên nàng bất quá là một tiểu nha đầu, làm sao có thể đối mặt nhiều áp lực như vậy !

https://thuviensach.vn

Ru rú tại trong lòng hắn, khóc đủ, rồi sau đó ở trên thân hắn xoa xoa nước mũi, ngượng ngùng ló mặt ra, rất dọa người rồi !

Làm như biết trong lòng nàng suy nghĩ, Hiên Viên Vô Thương cười khẽ mở miệng: "Đem quần áo người ta làm dơ , giờ không nghĩ ra rồi hả ?"

Lời này nói ra làm cho mỗ nữ mặt càng là đỏ bừng. . . . . Thưa dạ mở miệng, nhẹ như ruồi muỗi: "Thương Thương. . . . . ."

"Ta ở đây!" Thanh âm ôn nhu vang lên.

Hai chữ vô cùng đơn giản , lại làm xúc động tiếng lòng Vũ Văn Tiểu Tam , hai mắt đẫm lệ mông lung ngẩng đầu xem hắn tuyệt sắc dung nhan: "Về sau không được khi dễ người ta !"

" Được !" Gọn gàng linh hoạt.

"Về sau không được không để ý người ta !" Thanh âm có chút bốc đồng .

"Được !" Không chút nào dong dài dây dưa.

"Về sau tùy ý cho người ta phi lễ!" Nói xong lau một chút nước mũi, ánh mắt chờ mong xem hắn.

" Được !" Sủng nịch chấm chấm cái mũi nàng.

Vì thế, mỗ nữ được một tấc lại muốn tiến một thước: "Về sau không được gây trở ngại người ta đi tìm soái ca khác !"

“ Nàng dám!" Hắn nhéo ở ngang hông nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam cười khanh khách, bổ nhào hồi trong lòng hắn, níu chặt quần áo của hắn, xoa xoa nước mũi lại chảy ra , rồi sau đó nhẹ nhàng mở miệng: "Thương Thương. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Ừ ?" Thanh âm vô cùng ôn nhu.

"Không biết vì sao, ở cùng một chỗ với Thương Thương , người ta luôn có cảm giác an toàn!" Vũ Văn Tiểu Tam nói ra trong lòng suy nghĩ.

Nam tử khẽ cười một tiếng: "Đó là bởi vì Tam nhi nhất định chỉ có thể cùng Thương Thương ở cùng nhau, Thương Thương sẽ bảo hộ Tam nhi cả đời !" Nói xong, cảm thấy đã có chút bi thương, hắn thật sự có thể cho nàng cả đời sao? Thân mình của hắn . . . . . .

"Thương Thương không thể nuốt lời! Bằng không người ta sẽ rất tức giận!" Vểnh môi lại nghiến răng nghiến lợi mở miệng.

Lần này nhưng không có nghe được hắn đáp lời. . . . . .

"Thương Thương. . . . . ." Ngẩng đầu xem hắn.

Xem nàng vừa muốn tràn ra nước mắt , hắn cuống quít mở miệng: "Không nuốt lời , tuyệt không!"

"Thương Thương thật tốt!" Nói xong ở ngực hắn cọ xát, cười đến ngọt ngào.

Hiên Viên Vô Thương tâm lại nhói đau , hắn cho tới bây giờ cũng không để ý sống chết của bản thân . Chỉ là vì nàng, hắn đột nhiên rất muốn sống sót, rất muốn. . . . . Cùng nàng cả đời!

"Tam nhi, nếu là có một ngày Thương Thương nuốt lời làm sao bây giờ?" Hắn nhẹ giọng mở miệng.

Nàng hung tợn ngẩng đầu, cắn lên môi của hắn, rồi sau đó nghiến răng nghiến lợi mở miệng: "Vậy người ta sẽ chết cho ngươi xem!"

Lời này nói ra làm cho tâm của hắn đau xót, lập tức cảm thấy một dòng nước ấm ở trong lòng hắn lướt qua, vươn tay đem nàng hung hăng ôm ở

https://thuviensach.vn

ngực mình: " Được , vì Tam nhi, Thương Thương quyết không nuốt lời!"

Ánh mắt đào hoa tà mị tràn đầy kiên định, vì nàng, hắn nhất định phải sống sót!

"Thương Thương. . . . . ." Trong dạ lại vang lên thanh âm của nàng .

"Ừ ?" Vẫn là giọng điệu ôn nhu như vậy .

"Ngươi ôm người ta mau tắt thở rồi !" Có chút tức giận mở miệng.

Dung nhan như cánh hoa đào cứng đờ, có chút xấu hổ đưa tay hơi hơi nới ra. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41: Dáng người Thương Thương không có đẹp như Hiên Viên Ngạo

"Thương Thương, người ta không nghĩ về tam vương phủ ." Vũ Văn Tiểu Tam ru rú ở trong ngực hắn, nhỏ giọng mở miệng.

Tuyệt mỹ dung nhan hơi giật một chút, tuấn mi hơi nhíu , ánh mắt đào hoa lướt qua một chút do dự, lập tức kiên định : " Được ! Tam nhi không nghĩ về, sẽ không về ." Lấy năng lực của hắn, làm sao có thể không bảo đảm an toàn cho nàng, chỉ là muốn tốn nhiều chút tâm tư!

"Hì hì. . . . . Lừa gạt ngươi, người ta khẳng định phải về ." Nàng là tam vương phi trên danh nghĩa , làm sao có thể không quay về? Đây là cổ đại, cũng là hoàng gia, nếu nàng không quay về, thế tất sẽ gây phiền hà cho hắn !

Nghe xong lời của nàng, dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy không vui: " Sao vậy ? Tam nhi luyến tiếc Ngạo?" Giọng nói tràn ngập uy hiếp, hắn thế nào đã quên, lúc trước là nàng nói không phải Ngạo thì không gả !

"Ta luyến tiếc con heo kia ?" Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trừng mắt to, thưởng thức của nàng thoạt nhìn có kém như vậy sao?

Môi mỏng khêu gợi lên một chút cười khẽ, giọng nói rất có từ tính vang lên: "Vậy để Ngạo ngừng Tam nhi, sau đó gả cho Thương Thương được không ?"

Mỹ nhân nhíu mày suy nghĩ sâu xa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương thấy nàng còn đang lo lắng, đôi mắt đào hoa thoáng qua một chút cô đơn. Nàng vẫn là không bỏ Ngạo xuống được ?

Một lát sau, người nọ chợt ngẩng đầu: "Thương Thương đưa bao nhiêu sính lễ? Ta nhìn xem có lời hay không đã !"

Khóe miệng hơi có chút run rẩy, dung nhan như cánh hoa đào đều là dở khóc dở cười , này tiểu ham tài !

"Ta đưa mình cho nàng được không ?" Có chút ái muội nhíu mày.

Này. . . . . Mỗ nữ nuốt từng ngụm nước miếng , xem khuôn mặt xinh đẹp tuyệt luân của hắn , do dự một chút , vẫn là mở miệng nói: "Không tốt, người ta vẫn tương đối thích tiền! Còn có. . . . . Thương Thương, người ta rất đáng tiền a. . . . . ."

Rồi sau đó mắt đẹp chợt lóe chợt lóe , đều là khát vọng đối với tiền tài . . . . . .

"Người ta cũng rất đáng tiền , giá trị con người khoảng vài tỉ hoàng kim ,Tam nhi thật sự không lo lắng?" Ánh mắt đào hoa tà mị thâm thúy nhếch lên, hắn nói chính là thật, hắn quả thật là rất giàu có.

Chính là mỗ nữ không hề để ý đến ý tứ trong lời nói của hắn, cúi đầu, lại lo lắng một lát. Khuôn mặt có phức tạp, mâu thuẫn, rối rắm, uể oải. Rồi sau đó chợt rộng mở trong sáng: " Được, người ta đáp ứng rồi, thời điểm không có tiền , đem Thương Thương đưa đến tiểu quan quán đưa người ta kiếm tiền!"

Lời này vừa ra, chỉ thấy người nọ khóe môi gợi lên một chút ý cười tà tứ : "Tam nhi bỏ được?"

"Ừ ! Bỏ được!" Mỗ nữ cười tủm tỉm gật đầu.

https://thuviensach.vn

Chợt , người nọ đứng lên, Vũ Văn Tiểu Tam cũng bị bế lên, giọng nói mang theo một chút tức giận vang lên: "Xem ra, nên cho nàng chút giáo huấn rồi !"

Nói xong ôm nàng hướng chiếc giường nơi sương phòng kia đi đến. . . . . Mỗ nữ thất kinh: " Này, này, này ! Làm gì vậy !"

Đặt nàng đến trên giường, lấn người mà lên, môi mỏng khẽ mở: "Tam nhi lúc ấy không phải đã nói chín tháng sinh không ra đứa nhỏ, chính là tội khi quân sao? Thương Thương giúp nàng sinh một cái được không được?"

Nói xong bàn tay thon dài lại lần vào trong vạt áo nàng , đáy mắt đều ánh lên tia nguy hiểm , nha đầu kia, thế nhưng còn tưởng đưa hắn đi tiểu quan quán kiếm tiền? Hắn Hiên Viên Vô Thương ở trong lòng nàng chỉ đến như vậy ? So ra còn kém xa tiền?

Này. . . . . Mỗ nữ mặt đỏ lên, vội vàng mở miệng: "Không cần, thật sự không cần, cám ơn ý tốt của Thương Thương ! Người ta sẽ nghĩ biện pháp khác !"

"Nhưng là không có cách nào so biện pháp này tốt hơn !" Nam tử ý cười càng thêm xinh đẹp, nói xong ngón tay thon dài nhẹ nhàng hất lên , đem vạt áo bên ngoài của nàng cởi xuống.

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh bắt lấy tay hắn: "Này Thương Thương. . . . . ." Con mắt xoay xoay, rốt cục tìm được một cái lý do: "Ta là cháu dâu của ngươi , ngươi sẽ không cho cháu ngươi đội nón xanh đi?"

Lời này nói để cho người nọ dừng lại một chút, bình tĩnh xem ánh mắt nàng có chút hoảng , cười khẽ mở miệng: "Tam nhi không nói ta ngược lại đã quên, con ta, làm sao có thể kêu Ngạo là phụ thân."

"Đúng vậy! Đúng vậy!" Mỗ nữ nhanh chóng gật đầu, Thương Thương ngươi muốn thanh tỉnh a, ta mau chịu không được rồi !

https://thuviensach.vn

Hơi hơi đứng dậy, lại để cho mỗ nữ thấy da thịt màu mật ong đằng sau vạt áo , nuốt một chút nước miếng, vô ý thức mở miệng: "Thương Thương, làn da ngươi thật đẹp !"

"Tam nhi có nghĩ muốn sờ?" Tràn ngập hấp dẫn mở miệng.

"Muốn !" Mỗ nữ nhanh chóng gật đầu, nước miếng chảy điên cuồng .

"Vậy Tam nhi cũng đưa người ta sờ ?" Đôi mắt đào hoa tà mị đều là dấu vết cười không có hảo ý .

Sặc. . . . ." Vậy hay là thôi đi!" Mỗ nữ uể oải mở miệng, cặp mắt kia lóe sáng lại vụng trộm hướng trong vạt áo của hắn mà liếc.

Hơi hơi để sát vào, để nàng xem rõ ràng một ít, rồi sau đó giọng nói trêu đùa vang lên: "Tam nhi xem đủ sao?"

Mỗ nữ mồm miệng không rõ mở miệng: "Không có!" Đáy mắt lóe ra ánh sáng, hì hì, cảnh xuân xán lạn a, ẩn ẩn còn có thể thấy điểm đỏ trước ngực hắn . . . . .

"Đẹp mắt sao?" Thanh âm vô cùng ôn nhu.

"Đẹp mắt!" Lại nuốt một chút nước miếng, cảm thấy cân nhắc không biết có nên tự thân đi qua kiểm tra hay không , nhưng là lại sợ thằng nhãi này thật sự sờ mình.

"Có cảm tưởng gì ?" Nói xong cúi đầu nhẹ nhàng cắn cắn môi nàng .

Cảm tưởng. . . . . Mồm miệng không rõ mở miệng: "Ừm . . . . . Dáng người không có đẹp như Hiên Viên Ngạo ."

Lời này rơi xuống, tuyệt mỹ thiên hạ rời đi bờ môi của nàng , đôi mắt tà mị tất cả đều là nguy hiểm , khóe môi gợi lên một chút tươi cười xinh đẹp, mị hoặc như hoa anh túc lại ẩn chứa kịch độc. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ xem vẻ mặt của hắn, giật mình tự mình nói sai, cuống quít ngậm miệng mình! Mẹ kiếp. . . . . .

"Ngạo dáng người rất đẹp ?" Ôn nhu mở miệng, ánh mắt bừng tỉnh như thêm mỡ vào trong mật , thâm tình khẩn thiết nhìn chằm chằm mắt nàng . . . . . .

Mỗ nữ thành công bị sắc đẹp mê hoặc, vui sướng hài lòng gật đầu: "Ừ ! Đúng vậy! Trên người hắn có cơ ngực và cơ bụng, bộ dáng rất mạnh mẽ!"

Sau khi nói xong, liền thấy người nọ khóe môi ý cười càng thêm khiếp người, mỗ nữ cảm thấy cả kinh, lại ngậm miệng mình. . . . . Mẹ kiếp. . . . . Có chút hơi sợ xem xét hắn, cảm thấy khóc không ra nước mắt, Thương Thương này không phải là cố tình tính kế nàng sao? Vì lời nói đó mà cư nhiên dùng Mỹ Nam Kế, vô sỉ!

"Người ta cũng rất mạnh mẽ, Tam nhi có muốn thử một chút hay không?" Tràn ngập hấp dẫn xem nàng, chính là đáy mắt hàn quang càng lúc càng thịnh.

Nghe hắn tràn ngập ý tứ ám chỉ , mỗ nữ điên cuồng muốn gật đầu, muốn thử xem, muốn thử xem, nhưng là nàng không thể không thừa nhận, kỳ thực nàng. . . . . Không có lá gan đó!

"Thương Thương, không cần lại đè nặng người ta , ngươi thật nặng a!" Mỗ nữ ý đồ nói sang chuyện khác.

Tiếng nói vừa dứt, một cái xoay tròn, Vũ Văn Tiểu Tam còn chưa có phản ứng kịp, hai người liền thay đổi vị trí. . . . . .

"Tam nhi đè Thương Thương, sẽ không nặng rồi !" Giọng nói ôn nhu vang lên.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ khuôn mặt nhỏ nhắn ghé vào ngực hắn . Chợt , biểu cảm nháy mắt cứng ngắc. . . . . Ngẩng đầu, cũng thấy người nọ thần sắc xấu hổ . . . . . .

"Thương Thương, nếu không người ta vẫn là đứng lên đi, được không ?" Có chút rối rắm xem hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn khuynh thành thu thành một đoàn.

Hắn vươn tay, đem nàng một lần nữa ôm trở lại , có chút bá đạo phun ra mấy chữ: "Không tốt! Như vậy ôm Tam nhi, thật thoải mái!"

"Nhưng là Thương Thương, ngươi ôm người ta không thoải mái. . . . . “ giọng nói nhẹ như ruồi muỗi, mỗ nữ khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi đỏ lên.

"Thói quen liền thư thái!" Cảm thấy lại hơi có chút xấu hổ, đây cũng là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với nữ nhân gần gũi như vậy .

Này. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu, thế nhưng thấy khuôn mặt như cánh hoa đào của hắn hơi hơi đỏ lên, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia càng thêm kiều diễm ướt át, có chút buồn bực mở miệng: "Thương Thương, ngươi xấu hổ hả ?"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 42: Gả cho ta có rất nhiều chỗ tốt!

Một người nào đấy ra vẻ lão luyện càng thêm xấu hổ, khuôn mặt phấn hồng biến thành đỏ bừng , có chút cáu giận mở miệng: "Không có!"

Mỗ nữ như phát hiện ra Tân Đại Lục nhất quyết không tha: "Đúng vậy, chính là mặt đỏ rồi !"

Ha ha ha. . . . . Thương Thương mặt đỏ , thật đáng yêu, so với tên tiểu tử Hiên Viên Triệt kia cũng không kém !

Hung hăng cắn lên môi của nàng: "Nàng lại nói!"

Mỗ nữ ủy khuất chu mỏ: "Được thôi, người ta không nói nữa !"

"Tam nhi muốn cuộc sống như thế nào ?" Sau một lúc lâu yên tĩnh , giọng nói rất có từ tính vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam nhướng mày, muốn cuộc sống như thế nào ?"Có một người yêu ta, chiều chuộng ta, đương nhiên, nếu hắn rất nhiều tiền, vậy thì hoàn mỹ rồi !"

"Chỉ đơn giản như vậy?" Giống như, hắn làm được .

Mỗ nữ ngẩng đầu lên, xem khuôn mặt câu hồn của hắn , có chút nghiêm cẩn mở miệng: "Nhưng là, người kia chỉ có thể có một nữ nhân là ta , ta Vũ Văn Tiểu Tam tuyệt không cùng người hầu chung một chồng !"

Hắn ngẩn ra, có chút ngoài dự đoán, nhưng cũng cảm thấy tình lý bên trong: "Tam nhi là vì chuyện này mới không thích Ngạo à?"

https://thuviensach.vn

Cong cong môi: "Chuyện này chỉ là một trong những nguyên nhân, tên kia toàn thân không có một chút ưu điểm, còn mỗi ngày muốn mạng của ta! Ta thích hắn? Ta cũng không phải ngại sống lâu rồi !"

Dưới thân truyền đến tiếng cười của người nọ , chợt Hiên Viên Vô Thương có chút vui đùa mở miệng: "Nếu là có một ngày, Thương Thương không có làm được chuyện này thì sao?"

"Ta đây sẽ không cần ngươi nữa ! Thế giới bên ngoài bát ngát như thế , có một đống soái ca chờ ta, còn muốn ngươi làm cái gì!" Lời này tuy là mang theo chút uy hiếp , nhưng cũng là lời thật lòng của nàng .

"Được , vậy Tam nhi cũng không được qua lại với nam nhân khác, nếu để cho ta lại nghe một chút giống như nhìn lén Ngạo tắm rửa . . . . ." Nói tới đây, dừng lại, chính là giọng nói kéo thật sự dài.

Này. . . . . Nghe đến đó Vũ Văn Tiểu Tam do dự , muốn nàng không có nhìn trộm Hiên Viên Ngạo tắm rửa rất đơn giản, nhưng là muốn nàng đối với hai soái ca Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Triệt làm như không thấy, thật sự rất khó a!

Thấy nàng không nói chuyện, ánh mắt tà mị lại nhiễm lên một chút não ý, có lẽ đem nàng giữ tại bên người mới tương đối an toàn!

"Tam nhi chuẩn bị khi nào thì cho ta một cái danh phận? Nàng nói sẽ đối người ta phụ trách !" Ngón tay thon dài vén sợi tóc trên trán nàng đẩy đến sau đầu. . . . . .

Ai biết tiểu nữ nhân nghe xong lời này, thế nhưng cắn môi dưới, suy nghĩ sau một lúc lâu. Chợt vẻ mặt bi sợ ngẩng đầu: "Thương Thương, chúng ta thế này có tính là yêu đương vụng trộm không ?"

Lời này làm Hiên Viên Vô Thương nháy mắt hóa đá rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thấy hắn không nói chuyện, nàng càng thêm buồn bực , cáu giận từ trên người hắn ngồi dậy, vẻ mặt cầu xin xem hắn: "Ta là không là biến thành nữ nhân vụng trộm sau lưng trượng phu chứ ?"

Hiên Viên Vô Thương giật giật khóe miệng, có chút bất đắc dĩ ngồi dậy, ôn nhu vươn tay, giúp nàng đem dây lưng bên hông buộc lại, mỗi một động tác đều cực kỳ cẩn thận. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam kinh ngạc xem mặt hắn, da thịt vô cùng mịn màng so với nữ nhân còn muốn mềm nhẵn hơn , lông mi dài cong vút như cánh bướm, nhẹ nhàng cài lên đai lưng cho nàng , như là đối với báu vật , buộc lại sau, ngẩng đầu. . . . . .

"Tam nhi, chúng ta không phải là yêu đương vụng trộm. Bởi vì chúng ta cũng không có. . . . . Hơn nữa nàng cùng Ngạo cũng không phải vợ chồng thực. Nếu nàng hiện tại không phải là vương phi trên danh nghĩa của Ngạo , ta đã sớm đem nàng. . . . . ." Nói tới đây cũng không lại mở miệng, mà là có chút ái muội xem nàng.

Nàng lại còn không có phục hồi tinh thần lại, chính là kinh ngạc xem hắn, dung mạo tuyệt mỹ cho nàng một loại cảm giác tựa như ảo mộng, khóe mắt kia một nốt ruồi giọt lệ lại làm cho nàng cảm thấy rất không chân thật, phảng phất người này, có một ngày sẽ cách nàng mà đi. . . . . .

Cảm thấy đau xót, vô ý thức mở miệng: "Thương Thương, sẽ có ngày ngươi không cần ta nữa phải không ?" Giọng nói yếu ớt không dễ dàng phát giác .

Lời này lại làm cho hắn đang tươi cười ái muội bỗng cứng đờ, bình tĩnh xem nàng: "Sẽ không, trừ phi ta chết!" Đúng vậy, trừ phi hắn chết, nhưng là, sinh tử của hắn không có nắm giữ ở trong tay tay hắn ! Như vậy hắn, thật sự có thể cho nàng hạnh phúc sao?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam có chút yên tâm thở phào nhẹ nhõm, đứng lên: "Ta đây yên tâm !"

Xem bộ dáng hùng hùng hổ hổ của nàng , hắn dương môi cười, giống như trăm hoa đua nở, đồng thời cũng giấu đi nỗi lòng phức tạp . . . . . .

"Tam nhi, trở lại tam vương phủ, đừng chọc giận Ngạo nữa , bằng không chịu thiệt chính là nàng." Hắn nhẹ nhàng dặn.

Mỗ nữ lông mày liền ngã xuống, rất là căm tức xem hắn: "Tốt ngươi, vẫn là đứng ở bên hắn! Cái gì ta chọc giận hắn, rõ ràng là con heo kia luôn chọc giận ta!"

Hắn khẽ cười một tiếng, lôi kéo tay nàng: "Tam nhi trước hết nhịn vài ngày đi, chờ mấy ngày nữa, Tam nhi gả cho Thương Thương , sẽ không cần lại đối mặt hắn rồi !"

"Ta còn không đáp ứng gả cho ngươi đâu!" Mỗ nữ tà tà ngắm hắn, muốn cầu hôn Vũ Văn Tiểu Tam nàng mà đơn giản như vậy à? Huống chi là tái giá, khó khăn lớn cỡ nào ! Cho rằng vài câu vân đạm phong khinh lời ngon tiếng ngọt là có thể để cho nàng chấp nhận ?

"Gả cho ta có rất nhiều chỗ tốt!" Hắn ngẩng mặt, cười xem nàng.

"Nói thí dụ ?" Có chỗ tốt gì?

Tuy rằng Thương Thương bộ dạng quả thật đẹp mắt nhất, nhưng là Hiên Viên Triệt và Mặc bọn họ cũng đều không kém!

Tuy rằng Thương Thương đối nàng tốt lắm, nhưng là Hiên Viên Mặc đối nàng cũng không sai!

Tuy rằng nàng và Thương Thương ở cùng nhau có cảm giác an toàn, nhưng là nàng đối Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Triệt đều có hảo cảm!

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Thương Thương hắn là rất nhiều tiền, nhưng là hoàng gia nam nhân nào hình như cũng không nghèo ! Nàng thật đúng không rõ có cái gì ưu việt hơn !

Nam tử tà mị làm như biết trong lòng nàng suy nghĩ, dương môi cười: "Có một ưu việt rất lớn , ta có, Mặc và Triệt bọn họ đều không có!"

Hả ? Mỗ nữ rất là hoài nghi xem hắn, nhưng là không phủ nhận miệng nàng quả thật bị hắn treo lên . . . . . .

"Nếu là Tam nhi gả cho ta, về sau Ngạo nhìn thấy nàng, muốn cung kính hành lễ, còn muốn tôn xưng một tiếng ‘ hoàng thẩm ’!" Hiên Viên Vô Thương nói xong, chờ phản ứng của nàng.

Quả nhiên không ngoài hắn sở liệu, chỉ thấy người nọ miệng anh đào nhỏ kéo đến sau tai . Trong đầu tưởng tượng thấy con heo Hiên Viên Ngạo kia , bộ dáng cung kính cúi đầu, kêu nàng"Hoàng thẩm" , a, ha ha ! Kia thật sự là rất hạnh phúc!

@#$%$%$^%$%^&%(một câu nói bậy xin phép không edit)

Nhìn ngó Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó nhanh chóng gật đầu: " Ừm, chủ ý này không sai, ta trở về suy nghĩ thêm !" Hì hì. . . . . Nàng sẽ trở thành trưởng bối a!

“ Vậy Tam nhi hãy cân nhắc!" Hắn cười đến định liệu trước, nha đầu kia, trở về tam vương phủ nếu là lại bị Ngạo chọc giận , khẳng định sẽ đáp ứng !

"Ừm !" . . . . . .

"Tam vương gia, vương gia nhà chúng ta mời tam vương phi đi Lưu Vân các, mệnh thuộc hạ tiến đến bẩm báo!" Liên Hoa đợi Hiên Viên Ngạo từ thư phòng của Vũ Văn Cảnh Thiên bước ra, liền đi lên bẩm báo.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Cảnh thiên khẽ nhíu mày, xem sắc mặt Hiên Viên Ngạo , bất luận nói như thế nào, Hi vương gia một mình mời Tam nhi một phụ nhân (gái đã có chồng) quả thật không thích hợp, dễ dàng để người ta liên tưởng không hay , không biết tam vương gia có tức giận hay không.

Hiên Viên Ngạo nhéo nhéo mi, có chút kinh ngạc, hoàng thúc mời nữ nhân như vậy làm cái gì? Chớ không phải là vì xả giận cho bản thân mình ? Lập tức lắc đầu, hoàng thúc làm sao có thể ngây thơ như vậy !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 43: Bổn vương phi hồng nhan bạc mệnh

Nhìn nhìn thủ hạ đắc lực của hoàng thúc , giọng nói lạnh lẽo vang lên: "Bổn vương đã biết, hoàng thúc có nói khi nào thì trở về?"

"Vương gia chưa nói, chỉ nói đợi ngài xử lý xong việc , đi Lưu Vân Các đón vương phi là có thể!" Liên Hoa đáp lời theo công thức .

Nhéo nhéo mi, Lưu Kim điện là nơi mà hoàng thúc để kết bạn .

Mà Lưu Vân Các, cho đến tận bây giờ , trừ bỏ hắn và hoàng huynh, Triệt ở ngoài thì đều không có người khác bước vào . Hoàng thúc mời nữ nhân kia làm cái gì?

Không lại nghĩ nhiều, xoay người đối với Vũ Văn Cảnh Thiên mở miệng: "Nhạc phụ đại nhân, bổn vương đi về trước !"

"Vương gia , mời !" Vũ Văn Cảnh Thiên đưa tay ý bảo. . . . . .

Trên đường cái , một chiếc xe ngựa chạy chậm rì rì . . . . . .

Hiên Viên ngạo bình yên ngồi ở trên xe ngựa, chợt , trong đầu hiện lên những hình ảnh của nữ nhân kia khi thấy mỹ nam tử . Hiện tại nàng và hoàng thúc đang ở cùng nhau!

Mặt tối sầm, đối với xa phu mở miệng: "Tốc độ nhanh chút !" Không biết vì sao, nhớ tới hoàng thúc khả năng bị nàng phi lễ, cảm thấy rất không thoải mái!

"Vâng !" Xa phu cung kính trả lời, rồi sau đó tăng nhanh hơn tốc độ . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Hai người nói xong, chợt , Hiên Viên Vô Thương nhướng mày, trong vòng trăm mét có người, nghe tiếng bước chân và khí tức hắn là thuộc hạ của hắn , chắc là Ngạo đên , tới thông báo !

Vì thế mở miệng: "Tam nhi, Ngạo đến đón nàng rồi !"

"Hắn tới đón ta? Vậy người ta khi nào thì có thể lại thấy Thương Thương?" Nhớ tới nam nhân kia năm lần bảy lượt mắng nàng tiện nhân , Vũ Văn Tiểu Tam thập phần khó chịu! Lập tức lại đầy mặt không tha nhìn Hiên Viên Vô Thương hỏi, Thương Thương bộ dạng tốt xem như vậy , nếu có thể mỗi ngày đều thấy thì tốt rồi!

"Rất nhanh!" Hắn cười khẽ đáp lời, đúng vậy, rất nhanh.

"Vương gia!" Ngoài cửa giọng nói của ẩn vệ cung kính vang lên.

"Tam vương gia đến?" Nhẹ nhàng mở miệng hỏi.

"Đúng vậy! Tới đón tam vương phi!" . . . . . .

"Tam nhi, đi thôi." Nhẹ nhàng cầm tay nàng.

"Người ta không muốn đi, mệt!" Nàng làm nũng với hắn .

Tuyệt sắc dung nhan lộ ra một cái lúm đồng tiền còn hơn trăm hoa nở rộ : "Thương Thương ôm nàng đi ra nhé?"

"Được !" Vui rạo rực cọ vào trong lòng hắn.

. . . . .

Vuốt ve mái tóc của nàng , rồi sau đó mở cửa, bế nàng lên, bước đi ra ngoài, xem ra hắn nên tìm thời gian nói chuyện với Ngạo rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa đầu, xem khuôn mặt khuynh thành tuyệt sắc của hắn , nước miếng lại bắt đầu tràn ra, tay nhỏ bé lại bắt đầu giở hạnh kiểm xấu ở trên người hắn lộn xộn. . . . . .

Hiên Viên Ngạo không dám tin trừng mắt to, xem hoàng thúc hắn tối kính yêu ôm nữ nhân kia đi ra, mà nữ nhân vô sỉ kia đang. . . . . Chảy nước miếng, còn ở trên người hoàng thúc sờ loạn!

Trong nháy mắt hắn có cảm giác đầu choáng váng mắt hoa! Lung lay thoáng động sắp ngã quỵ!

Tất cả mọi người, biết tam vương phi , không biết tam vương phi đều hoảng sợ mở to mắt, rồi sau đó không hẹn mà cùng xoa xoa ánh mắt!

Tiếng lòng của những người biết Vũ Văn Tiểu Tam : bọn họ có phải hoa mắt rồi không hả ? Hi vương gia làm sao có thể ôm tam vương phi?

Tiếng lòng của những người kông biết Vũ Văn Tiểu Tam : vương gia không phải là không gần nữ sắc sao? Cô gái này có mị lực lớn như vậy ? Từ ở đâu ra?

"Hoàng thúc, người. . . . . ." Hiên Viên Ngạo không biết nói gì xem hắn.

Hiên Viên Vô Thương buông Vũ Văn Tiểu Tam ra , rời khỏi ôm ấp của soái ca , mỗ nữ rất là tiếc nuối mím mím môi, ước gì con đường này dài một chút thì tốt rồi!

"Tam nhi nói nàng không muốn đi, sợ mệt!" Đôi mắt nhiễm lên nhiều điểm sủng nịch .

" Vậy. . . . . ." Hiên Viên Ngạo một chữ cũng không biết nên nói như thế nào nữa ! Này. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam xem hắn , rất là không kiên nhẫn mở miệng: "Vậy cái gì ! Nhìn xem Thương Thương thật tốt, người ta không nghĩ đi, liền ôm người ta đi. Trên thế giới này nam nhân giống Thương Thương như vậy thật hiếm có, đáng tiếc bổn vương phi hồng nhan bạc mệnh, gả cho một người như vương gia không biết thương hương tiếc ngọc ! Bổn vương phi thật sự là mệnh khổ!"

Lời này vừa ra, ngay cả Hiên Viên Vô Thương cũng suýt nữa không đứng vững, ánh mắt tà mị đều là dở khóc dở cười , nha đầu kia!

Hiên Viên Ngạo càng là muốn đánh ! Tiện nhân này ! Thời điểm nào cũng không quên chửi bới hắn! Hồng nhan bạc mệnh? Chỉ bằng nàng cũng xứng "Hồng nhan" ?

"Ngạo, có rảnh chúng ta nói chuyện." Ngữ khí của Hiên Viên Vô Thương thật nghiêm cẩn.

Hiên Viên Ngạo ngẩn ra, hoàng thúc rất ít khi nói chuyện nghiêm cẩn như vậy với hắn . Vì thế không quan tâm nữ nhân giống như bệnh thần kinh kia , đối với Hiên Viên Vô Thương gật gật đầu: " Vâng !"

"Ta đây đi về trước !" Vẫn là ngữ điệu lạnh lẽo như vậy .

“ Ừ !" Tuyệt mỹ thiên hạ cười khẽ gật đầu, chợt , trong óc đột nhiên thoáng qua lời nói của nha đầu kia —— bọn họ có tính là yêu đương vụng trộm không ? Nhìn nhìn lại Ngạo, chợt cảm thấy có chút xấu hổ.

Đi theo phía sau Hiên Viên Ngạo , Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu lại, lưu luyến không rời xem xét hắn: "Thương Thương, ngươi nhất định phải mau lại đây tìm người ta!"

Lời này nói ra làm cho Hiên Viên Ngạo đang đi phía trước nàng mặt tối sầm, nữ nhân này, hoàn toàn coi như hắn không tồn tại , quay đầu, đang muốn nói nàng vài câu, lại thấy hoàng thúc ôn nhu gật đầu: " Ừ !"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo cảm giác trước mặt bỗng tối sầm, vì sao hắn cảm thấy hắn là dư thừa , nữ nhân này với hoàng thúc mới là một đôi? Nghĩ tới khả năng này, cảm thấy có chút hậm hực, nhéo nhéo mi, đối với cảm giác của bản thân có chút kinh ngạc. . . . . .

Bọn hạ nhân cũng cảm giác đau cả đầu, vì sao bọn họ cảm thấy. . . . . Là bọn hắn suy nghĩ nhiều sao?

Mỗ nữ cẩn thận mỗi bước đi, không tình nguyện đi theo Hiên Viên Ngạo rời khỏi Lưu Kim điện . . . . . .

Lên xe ngựa, còn vén rèm lên xem khuôn mặt câu hồn của tuyệt sắc nam tử còn đang đứng ở đình hóng mát . Nước miếng lại nhẹ nhàng từ khóe miệng chảy xuống. . . . . .

Bên cạnh nàng , khuôn mặt tuấn dật của nam tử nháy mắt lại trắng xanh đen!

"Vũ Văn Tiểu Tam!" Giọng nói nghiến răng nghiến lợi vang lên! Kỳ thực cảm thấy đã có rất nhiều hoang mang. Hôm nay, nữ nhân này và hoàng thúc có gì đó không đúng!

" Vương gia thân ái , ngài có chuyện gì sao?" Mỗ nữ tâm tình rất tốt, thái độ đối đãi kẻ thù cũng là vô cùng tốt.

" Vương gia thân ái " ? Mỗ vương gia khóe miệng rụt rụt, cách xưng hô này, làm cho hắn quên mất bản thân vốn chuẩn bị nói cái gì. . . . . Cả đầu đều là cảnh tượng nổi da gà mà ngày đó nữ nhân này làm với hắn !

Cuống quít quay đầu, không xem nàng, hiện tại đang ở trên xe ngựa, nếu nữ nhân này lại động kinh, muốn hắn an ủi một chút tâm linh nàng tịch mịch , hắn chạy trốn nơi nào ?

https://thuviensach.vn

Thấy hắn quay đầu không nói chuyện, Vũ Văn Tiểu Tam đối trời trợn trừng mắt, tên Hiên Viên Ngạo này , chính là bị bệnh thần kinh !

"Vương gia, người ta muốn thương lượng với ngươi một chuyện !" Mỗ nữ lúm đồng tiền như hoa.

"Nói." Ngữ khí lạnh như băng đến , nếu không phải sợ nữ nhân này lại động kinh, hắn mới lười mở miệng!

"Nếu không, ngươi ngừng ta đi?" Tràn ngập nịnh nọt xem hắn.

Sắc mặt lạnh như băng cứng đờ, quay đầu, có chút kinh ngạc xem nữ nhân này: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi không phải là điên rồi?" Nữ nhân này thế nào suốt ngày nói mê sảng? Nếu là hắn thật sự ngừng nàng, một người bị chồng ruồng bỏ, nàng còn có đường sống sao?

Mỗ nữ nhe răng trợn mắt nhìn hắn, gầm lên giận dữ : "Ngươi mới điên rồi! Miệng chó không mọc ra ngà voi!" Rống xong rồi mới nhớ tới Thương Thương không ở nơi này, sắc mặt cứng đờ, hơi hoảng sợ che miệng lại. . . . . Con heo này sẽ không lại muốn giết nàng đi?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 44: Nàng muốn rộng lượng!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi có tin bổn vương hiện tại sẽ làm thịt ngươi không ?" Một bàn tay bóp cổ nàng , đem thân thể của nàng hơi hơi nhấc lên , cặp mắt lạnh tràn đầy sát ý.

"Khụ khụ. . . . . Vương gia, người ta sai lầm rồi, người ta thật sự biết sai rồi. . . . . Khụ khụ. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam cầm lấy tay hắn, nhanh chóng nhận sai, đại nữ tử co được dãn được, không đáng cùng nam nhân này so đo!

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, thu tay, nhắm mắt lại chợp mắt.

Mỗ nữ nước mắt lưng tròng ôm lấy cổ vừa tưởng mất mà được lại , chợt thập phần tưởng niệm Thương Thương, mới rời đi Thương Thương một lát, đã bị con heo này bắt nạt, bi thương!

"Vương gia, đến!" Giọng nói của xa phu vang lên.

"Ừ !" Tiếng nói lạnh lẽo vang lên, rồi sau đó xốc lên màn xe, đang muốn đứng dậy thì nữ nhân đáng chết kia lại chạy trước đi ra ngoài!

Mỗ vương gia hít sâu mấy hơi thở, đối với bóng lưng đã mau đi vào vương phủ kia gầm lên: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nếu lại vào trước bổn vương , bổn vương sẽ cho ngươi biết tay !"

Thị vệ ở ngoài cửa, đều đồng tình xem vương gia nhà bọn họ bị vương phi liên tiếp không để vào mắt. . . . . .

https://thuviensach.vn

Bóng dáng mỗ nữ cứng ngắc ở cửa, nhớ tới Thương Thương dặn, nàng tận lực không nên chọc con heo này tức giận , vì thế nỗ lực đè nén tức giận trong lòng. . . . . .

Nam nhân lòng dạ hẹp hòi này ! Hừ! Tức chết nàng rồi ! Nàng Vũ Văn Tiểu Tam là hoàng thẩm tương lai của hắn , là trưởng bối của hắn ! Nàng muốn rộng lượng, không thể cùng hậu bối so đo!

Lập tức chạy nhanh về xe ngựa , trước tất cả ánh mắt kinh ngạc của mọi người liền leo lên xe ngựa, một mặt nịnh nọt , tất cung tất kính mở miệng: "Vương gia, mời ! Mời ngài ! Ngài trước tiên đi xuống, bổn vương phi theo sau xuống lần nữa!"

Sau đầu mọi người đều bay qua một đám quạ đen , vương phi. . . . . Thật ấu trĩ!

Hiên Viên Ngạo nổi giận đùng đùng lườm nàng một cái, rồi sau đó dẫn đầu xuống xe, Vũ Văn Tiểu Tam bay lên một cước, đối với mông của hắn khoa tay múa chân, nhưng là không dám đá thật . Bọn hạ nhân không hẹn mà cùng run rẩy khóe miệng xem chân của nàng , đáng thương cho vương gia. . . . . .

Trông thấy bộ dáng run rẩy của thị vệ ở cửa , khiến cho Hiên Viên Ngạo để ý ! Quay đầu. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng thu hồi chân , rồi sau đó hai tay giở vờ chống lưng , một bộ dáng ngại ngùng , cười nịnh nọt nhìn hắn. . . . . .

Tuy rằng bộ dáng rõ ràng chột dạ của nàng làm cho khóe miệng Hiên Viên Ngạo có chút run rẩy, trong lòng hoài nghi càng sâu, nhưng là hắn quay đầu chậm chút, vẫn chưa thấy cái chân kiêu ngạo của nữ nhân kia . Vì thế không lại quan tâm nàng, vài bước nhanh tới cửa vương phủ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ nhấc lên làn váy , đối với bóng lưng của hắn làm mặt quỷ, vui vẻ đi theo chạy đi vào. . . . . .

Lưu lại một đám thị vệ khóe miệng run rẩy, khóe mắt co rút xem xét bóng lưng bọn họ . . . . . .

Vương phủ hậu viện, Nguyệt Vô Hạ đã sớm liền trở về vương phủ. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ ngồi ở trước bàn, vỗ về mặt mình, nhớ lại tình hình trở lại phủ thừa tướng hôm nay . . . . . .

Mẫu thân thấy phía sau nàng không có bóng dáng của vương gia , hừ lạnh một tiếng liền không quan tâm, chỉ vì nàng là thiên kim cao quý của phủ thừa tướng , đường đường dòng chính nữ lại làm tiểu thiếp! Để cho mẫu thân bị nhóm di nương trào phúng!

Hơn nữa ngày thứ ba lại mặt, vương gia cũng không về cùng với nàng , trong mắt nhóm di nương khinh thị rõ ràng phá lệ chói mắt!

Nàng gả tiến vương phủ quả thật là vì thiệt tình yêu Hiên Viên Ngạo, nhưng lại cũng là yêu cầu của phụ thân nàng : bất luận như thế nào, nhất định phải gả tiến vương phủ!

Mẫu thân cũng không biết nội tình, cho nên không hiểu nàng cam nguyện làm tiểu thiếp cũng muốn gả tiến vương phủ , vốn tưởng rằng nhìn thấy phụ thân, có thể được một chút an ủi. . . . . .

Đáng tiếc. . . . . Phụ thân gọi nàng đi thư phòng, thấy nàng, liền hung hăng tát một cái lên mặt nàng: "Ngươi thế nào không biết đúng mực như vậy ? Muốn ngươi gả vào vương phủ là để cho ngươi mỗi ngày cùng người tranh giành tình nhân à? Có thể nắm chặt Hiên Viên Ngạo như vậy đủ rồi! Không cần đi trêu chọc Vũ Văn Tiểu Tam, nàng là nữ nhi của Vũ Văn Cảnh Thiên ! Hiên Viên đế quốc có bốn mươi vạn binh mã nắm ở trong tay Vũ Văn Cảnh Thiên , phụ thân trong ngày thường thấy hắn cũng là tươi cười

https://thuviensach.vn

đón chào, không nghĩ gây thù hằn, ngươi khen ngược, nhưng lại đi đắc tội nữ nhi của hắn !"

"Phụ thân, là nàng đánh ta, ta bất quá là đánh nha hoàn của nàng !" Nguyệt Vô Hạ ý đồ giải thích.

Nhưng là, kết quả phụ thân không thong cảm , mà lại thêm một cái tát đến trên mặt của nàng: "Còn không biết hối cải! Bảo ngươi tạm thời không nên đi trêu chọc nàng! Ngươi nếu là có công phu kia , phải lén đem binh phù của Hiên Viên Ngạo đến cho ta ! Chờ phụ thân lấy đến Hổ Phù, cái kia Vũ Văn Tiểu Tam tùy ngươi xử trí!"

Nếu là có thể lấy đến Hổ Phù 60 vạn binh mã của Hiên Viên Ngạo , đừng nói đối phó một Vũ Văn Cảnh Thiên , chính là toàn bộ Hiên Viên đế quốc cũng đều ở trong túi của hắn !

"Hổ Phù?" Nguyệt Vô Hạ không dám tin mở to mắt, "Phụ thân muốn Hổ Phù của Ngạo ca ca làm cái gì?"

Nguyệt Dịch Thừa có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nữ nhi ngu xuẩn nữ này liếc mắt một cái: "Muốn Hổ Phù làm cái gì? Tự nhiên là làm hoàng đế! Ngươi chịu khó dỗ Hiên Viên Ngạo, lén đem Hổ Phù đưa phụ thân !"

"Nhưng là phụ thân, ngài hiện tại làm thừa tướng không phải tốt à? Dưới một người trên vạn người, mưu phản, nếu là thất bại là muốn liên luỵ cửu tộc !" Nàng có chút thất kinh nhìn Nguyệt Dịch Thừa.

" Dưới một người , mãi mãi vẫn là dưới một người ! Hạ nhi, ngươi phải biết rằng, nếu là phụ thân làm hoàng đế, đến lúc đó ngươi chính là công chúa, khi đó, cái kia cái gì Vũ Văn Tiểu Tam không là chỉ có đường chết sao ? Hiên Viên bộ tộc rơi đài, Hiên Viên Ngạo tự nhiên cũng là của một mình ngươi !" Nguyệt Dịch Thừa nhẹ nhàng mở miệng, rồi sau đó xem biểu cảm của nàng .

https://thuviensach.vn

Nhớ tới bộ dáng lúc Vũ Văn Tiểu Tam đánh nàng , còn có tình cảnh bản thân tất cung tất kính quỳ gối trước mặt nàng dâng trà , Nguyệt Vô Hạ cắn lấy môi dưới . Ngạo ca ca chỉ có thể là của một mình nàng , người khác muốn tranh giành đều phải đi tìm chết mới đúng!

Ngẩng đầu, kiên định nhìn Nguyệt Dịch Thừa: " Hạ nhi đã biết! Phụ thân yên tâm, Hạ nhi nhất định giúp ngươi lấy !" Đáy mắt đều lóe qua tia độc ác , tuy rằng nàng phải giúp phụ thân trộm Hổ Phù, nhưng nàng cũng sẽ không thể để tiện nhân Vũ Văn Tiểu Tam kia tốt hơn!

. . . . . .

Thu hồi suy nghĩ, đứng lên, vẫn là một bộ dáng đơn thuần mà lại yếu đuối : " Thị Kỳ , chuẩn bị vài thứ, chúng ta đi xem Mị phu nhân và Điệp phu nhân!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh mồm nhanh miệng, muốn làm suy sụp nàng, tất phải cần giúp đỡ, cũng thật cần. . . . . Có người giúp ! So với bản thân tự ra tay , không bằng mượn đao giết người, xảy ra chuyện, không quan hệ tới Nguyệt Vô Hạ nàng!

"Nhưng là tiểu thư, ngài không phải thật chán ghét các nàng sao?" Thị Kỳ có chút không hiểu.

"Bốp!" Nguyệt Vô Hạ vung một cái tát đến trên mặt của nàng, "Ngu xuẩn, bảo ngươi đi chuẩn bị ngươi phải đi chuẩn bị, không nên nói những lời vô nghĩa!"

Thị Kỳ chảy nước mắt, bụm mặt, vội vàng đáp một tiếng: " Vâng !" Rồi sau đó vội vội vàng vàng đi xuống chuẩn bị lễ vật, lại cảm thấy vô cùng hâm mộ nha hoàn Tiểu Nguyệt của vương phi . Ngày đó, Tiểu Nguyệt bị tiểu thư nhà mình đánh, vương phi lập tức liền đứng ra che chở cho nàng , lại còn nói Tiểu Nguyệt là tỷ muội của nàng . . . . . .

https://thuviensach.vn

Nếu là bản thân cũng có thể gặp được một vị tiểu thư như vậy thì tốt rồi!

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng trở lại phòng mình , Tiểu Nguyệt thấy tiểu thư nhà nàng , tràn ngập phấn khởi chạy đến : "Tiểu thư, người đã trở lại, ăn cơm chưa? Có đói bụng không?"

Xem nha đầu kia quan tâm bản thân mình như vậy , tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam vốn là không sai càng thêm khoái trá , nhào đi lên ôm nàng: "Tiểu Nguyệt, tiểu thư nhớ ngươi muốn chết! Thật là có chút đói bụng, chúng ta ăn cơm đi?" . . . . . .

Cách đó không xa Nguyệt Vô Hạ và Thị Kỳ đều nhìn xem bên này, đôi mắt thuần khiết như thiên sứ nhiễm lên một tia âm độc . Vũ Văn Tiểu Tam, ta xem ngươi còn có thể cao hứng bao lâu!

Trong mắt Thị Kỳ tràn đầy ngưỡng mộ . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 45: Công tử, kết giao bằng hữu?

"Mặc, ngươi gần đây như thế nào?" Vũ Văn Hạo tựa vào trên tường, ngắm huynh đệ kết bái của hắn , cũng là Đương Kim hoàng thượng Hiên Viên Mặc. Mấy ngày nay luôn rầu rĩ không vui, mất hồn mất vía , thật không biết hắn suy nghĩ cái gì!

Mặc đứng ở cửa sổ , cầm trong tay ly rượu một ngụm uống cạn, rồi sau đó, kinh ngạc nhìn ngoài cửa sổ ngựa xe như nước, có chút tự giễu mở miệng: "Có lẽ, ta là bị bệnh."

Nếu không là bị bệnh, vì sao trong đầu hắn tất cả đều là từng cái nhăn mày từng nụ cười của nàng ? Nếu không là bị bệnh, vì sao nhìn phi tử của bản thân , luôn có thể liên tưởng đến bóng dáng của nàng? Nếu không là bị bệnh, cảm giác hậm hực chua xót trong lòng từ đâu mà đến?

Vũ Văn Hạo có chút sợ sệt nhìn hắn: "Mặc . . . . ."

Quay đầu lại, nhìn huynh đệ tốt , dương môi cười, tươi cười ở trên gương mặt phong thần tuấn lãng khí phách mười phần lại khiến người như tắm gió xuân: "Tốt lắm! Ta không sao!"

Vũ Văn Hạo nhìn ngó hắn, chợt mở miệng trêu đùa: "Tiểu tử ngươi không phải bị bệnh tương tư đi?"

Thốt ra lời này xong, chỉ thấy trên môi người nọ ý cười cứng đờ, tươi cười tắt ngấm , quay đầu chăm chú nhìn ngoài cửa sổ, bệnh tương tư. . . . . .

Này. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ngươi là đế vương, muốn nữ nhi nhà ai mà không được? Một đạo thánh chỉ cưới về bên người không phải là xong sao ? " Làm chi còn lôi kéo hắn đến uống rượu giải sầu? Hắn cho rằng hắn thật rảnh rỗi sao? Minh cốc nhiều việc chờ hắn đi xử lý như vậy !

"Nếu có thể cưới, ta làm sao không nghĩ tới ?" Ẩn ẩn mở miệng, trong giọng nói lại tràn đầy cô đơn.

Cái này làm cho Vũ Văn Hạo hoảng sợ mở to mắt, không phải chứ ? Thật sự chính là bệnh tương tư?

"Nói nói xem, có lẽ ta có thể giúp ngươi!" Hắn nhưng là tò mò, cô nương như thế nào có thể làm cho Mặc cũng nhớ thương , còn cưới cũng không có thể lấy!

Cầm trong tay ly rượu nhẹ nhàng ném một cái, ném tới trên bàn, ly rượu xoay vòng rồi an phận rơi nhẹ xuống bàn không lay động. . . . . .

"Ai đều không giúp được ta!" Là chính bản thân hắn một tờ thánh chỉ đẩy nàng đến bên người Ngạo. Hiện tại, hắn chẳng trách bất luận kẻ nào!

Vũ Văn Hạo đại khái đã hiểu , chỉ sợ Mặc là thích người không nên thích , thở dài một hơi, nói cái gì cũng không nhiều lời, đi lên phía trước vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Đừng tự làm khổ bản thân là tốt rồi, huynh đệ vĩnh viễn ủng hộ ngươi!"

Liền tính là thích người không nên thích thì sẽ thế nào? Nếu là hắn Vũ Văn Hạo, mặc kệ là ai hắn đều sẽ đi tranh thủ!

Chính là Mặc mang trọng trách của một quốc gia chi quân, nhất cử nhất động của hắn đều là làm gương mẫu cho thiên hạ thần dân xem! Đế vương, quyền thế ngập trời, nhưng vẫn có những chuyện mà bản thân muốn mà không thể làm được!

https://thuviensach.vn

“ Ừ !" Quay đầu lại, ánh mắt giao nhau , hai người nhìn nhau cười, rồi sau đó tay hắn đặt ở trên vai mình vỗ vỗ , ánh mắt như đá quý vẫn không tránh qua một tia lo lắng.

Lại quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, chợt , mắt đẹp của Hiên Viên Mặc trừng lớn, nhìn ngoài cửa sổ thấy hai bóng dáng đáng khinh đang đứng trên đường lớn. . . . . .

Một người ra dáng "Công tử" phe phẩy cây quạt ở phía trước nghênh ngang đi , dưới mũi còn có ria mép đong đưa , một "gã sai vặt" đi theo phía sau “hắn”. Ánh mắt kinh hoảng nhìn nhìn chung quanh, còn thường thường kéo một chút ống tay áo của vị "Công tử" kia. . . . . .

"Tiểu thư, chúng ta vẫn là trở về đi!" Không sai, hai người này chính là hai kẻ dở hơi, Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt.

Vũ Văn Tiểu Tam rất là tức giận nhìn nha đầu vô dụng này liếc mắt một cái. Buổi sáng nàng nói muốn chuồn ra ngoài chơi, nha đầu chết tiệt kia mốn theo chân , các nàng thật vất vả chốn ở trong sọt để đồ ăn giấu ở phòng bếp , mới thành công chuồn ra ngoài . Bây giờ vẫn còn nhớ tới biểu cảm thất kinh của đám hạ nhân khi thấy các nàng từ trong sọt đi ra đây !

Bây giờ còn đi chưa được mấy bước, nha đầu kia liền kéo nàng, lặp lại yêu cầu trở về, thật sự là phiền chết nàng rồi ! Lần sau không bao giờ mang nha đầu chết tiệt này đi nữa !

"Tiếp tục nhiều chuyện, ngươi về sau cũng đừng trông cậy sẽ lại đi theo ta ra ngoài ! Còn có, bảo ta công tử! Công tử!" Mỗ nữ cắn răng mở miệng.

Tiểu Nguyệt co rúm lại một chút, xem ánh mắt kỳ dị của mọi người chung quanh đang nhìn về phía các nàng , thưa dạ mở miệng: "Tiểu thư, bọn họ đều nhìn chúng ta đấy , chúng ta có phải bị nhận ra không ?"

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, giọng nói Tiểu Nguyệt ẩn ẩn mang theo tiếng khóc nức nở, này nếu như bị phát hiện , vương gia không đánh đoạn đùi nàng không thể!

Cây quạt gõ lên đầu heo của nàng : "Cái gì đã nhìn ra? Người ta là thấy ngươi luôn luôn kéo tay áo của ta, tay áo đều nhanh bị ngươi kéo đứt , cho nên mọi người cho rằng hai ta là đoạn tụ!"

Thật sự là tức chết nàng , này nha đầu vô dụng chết tiệt kia, kéo chân sau nàng thì thôi , còn để bản thân nàng đối mặt mọi người" .Nàng thực hận không thể đánh nàng mấy bàn tay mới tốt!

"A?" Tiểu Nguyệt vừa nghe, lại nhìn nhìn ánh mắt mọi người chung quanh xem các nàng , quả nhiên đều là ánh mắt phỉ nhổ , nhanh chóng đem tay rút về , rất mất mặt rồi !

Vũ Văn Hạo theo ánh mắt Hiên Viên Mặc xem qua đi, chợt sắc mặt cũng cứng đờ, mắt sáng trợn to, rồi sau đó khóe miệng giật giật, nhìn nhìn lại biểu cảm của Hiên Viên Mặc. . . . . Hoàn hảo, không có tức giận !

Lập tức quay đầu, xem kỹ thuật hóa trang cực kỳ kém của tiểu muội nhà mình ! Ria mép thì xộc xệch , đều sắp rơi xuống , dáng đi cũng là nhẹ nhàng uyển chuyển , không có nửa điểm khí phách của nam tử . Này. . . . . .

Tiểu Nguyệt nha đầu kia vẫn nhát gan như vậy , chính là tiểu muội nhà mình lấy đâu lá gan lớn như thế ?

Hiên Viên Mặc quay đầu lại, có chút trêu tức nhìn Vũ Văn Hạo, cái này làm cho Vũ Văn Hạo càng là xấu hổ, khuôn mặt tuấn tú có chút ửng đỏ, Tam nhi nha đầu chết tiệt kia, mặt mũi phủ tướng quân đều bị nàng ném xong rồi !

Hiên Viên Mặc dùng ánh mắt ý bảo: đi xuống hay không ?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Hạo do dự sau một lúc lâu, lại quay đầu, đã không còn có bóng dáng nha đầu chết tiệt kia . . . . . .

Tiếp theo dưới lầu truyền đến giọng nói mềm mại : "Chuẩn bị cho ta một nhã gian tốt nhất !"

"Được ! Gia, trên lầu mời !" Giọng nói nịnh nọt của tiểu nhị vang lên.

Hai nam nhân liếc nhau, càng thêm không nói gì, còn "Ta" ? . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa đầu, một bộ dáng ăn chơi trác táng , cao hứng phấn chấn phe phẩy cây quạt lên lầu, nha nha! Rốt cục đến đường cái của cổ đại ,cảm giác tự do thực sảng khoái, nếu có thể nhìn đến vài soái ca thì càng them sảng khoái rồi !

Tiểu Nguyệt lại giương ra một gương mặt đau khổ , đi theo phía sau nàng, tiểu thư của ta a, Lão Nhân Gia có phải quên là chúng ta không mang tiền phải không ?

Nhã gian thì không tính, còn muốn tốt nhất ? Nàng hiện tại lại không dám nhắc nhở tiểu thư, sợ điếm tiểu nhị nghe được, trực tiếp đem hai nàng ném ra bên ngoài!

Chợt , Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu, tại đầu bậc thang thấy hai bóng dáng quen thuộc . . . . . .

Tiểu Nguyệt khóe miệng cứng đờ, là hoàng thượng cùng Đại công tử!"Tiểu thư, làm sao bây giờ?"

Hai người này cố ý từ nhã gian đi ra, đứng ở cửa thang lầu , vốn là chuẩn bị giáo dục một chút Vũ Văn Tiểu Tam , không nghĩ tới Vũ Văn Tiểu Tam thấy hai người bọn họ , ngoạn tâm nổi lên, nhìn nhìn Tiểu Nguyệt, nói khẽ: "Yên tâm, bọn họ nhận không ra chúng ta đâu !"

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó bước nhanh lên lầu, đi đến trước mặt hai người bọn họ , cây quạt vừa thu lại, tay phải sờ sờ râu mép , tiếp theo rung đùi đắc ý ra vẻ nho nhã mở miệng: "Hai vị huynh đài thật sự là anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng! Vừa thấy liền biết không phải vật trong ao! Tiểu đệ đối nhị vị rất kính ngưỡng, cái gọi là gặp nhau đó là duyên phận, nếu là không để ý lời nói, chúng ta kết giao bằng hữu như thế nào?"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 46: Tự mình đề cử với Hiên Viên Mặc

Tiểu nhị kinh hoàng nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam, vị tiểu công tử này quần áo tuy rằng đơn giản, nhưng lại là loại vải dệt tốt nhất , chắc là công tử của nhà có tiền nào đó!

Mà hai người kia , tuy rằng hắn không biết vị mặc y công tử khí phách mười phần kia , nhưng là Vũ Văn gia Đại công tử hắn vẫn là nhận thức , có thể ở cùng hắn cùng nhau nâng cốc nói cười , tuyệt đối sẽ không phải người bình thường. Vị tiểu công tử này thế nhưng đi trêu chọc bọn hắn, này. . . . . .

Tiểu nhị đang muốn giảng hòa, đã thấy trong mắt hai người kia nhiễm lên một chút ý tứ dở khóc dở cười . . . . . .

Vũ Văn Hạo đang muốn đánh nàng, lại nghe thấy giọng nói Hiên Viên Mặc ôn nhuận nho nhã vang lên: "Vị tiểu huynh đệ này thoạt nhìn cũng thật là quen thuộc, có thể kết giao bằng hữu như vậy, là tại hạ vinh hạnh!"

Vũ Văn Hạo có chút không hiểu quay đầu, nhìn Hiên Viên Mặc , lại thấy trong mắt hắn đều là thần thái sung sướng , ngẫm lại những lời nói của hắn vừa mới ở nhã gian , cảm thấy cả kinh, nhíu nhíu mày, hay là. . . . . ?

Hắc hắc. . . . . Hiên Viên Mặc quả nhiên dễ lừa, người như vậy làm hoàng đế, ai. . . . . Hiên Viên đế quốc tiền cảnh kham ưu a! Đương nhiên nguyên nhân chủ yếu không phải là Hiên Viên Mặc rất ngu ngốc , mà là kỹ thuật hóa trang của bản thân quá cao minh rồi ! Ha ha ha. . . . . .

Một người nào đấy hoàn toàn không biết bản thân đã sớm bại lộ thân phận, ở trong nội tâm tiến hành các loại khinh bỉ đối người khác và tự khen

https://thuviensach.vn

ngợi đối bản thân !

Vì thế mỗ nữ lên mặt lại sờ sờ râu mép của bản thân , tràn ngập chờ mong xem đại ca nhà mình . . . . . .

Vũ Văn Hạo thu được ánh mắt ý bảo của Hiên Viên Mặc , có chút không nói gì mở miệng: "Đúng vậy, tại hạ cũng cho rằng cùng tiểu huynh đệ rất có duyên, rất thích ý cùng ngươi kết giao!"

Dứt lời Hiên Viên Mặc lui qua một bên, mời các nàng đi vào. . . . .

Trái tim nhỏ bé của Tiểu Nguyệt kia sợ tới mức mau nhảy ra khỏi cổ họng , tiểu thư thấy hoàng thượng cùng Đại công tử không chạy thì thôi , còn tự đưa đi lên cửa! Tiểu thư có phải là lúc chui vào cái sọt đựng thức ăn bị đập đầu rồi phải không ?

Vụng trộm nhìn một chút Đại công tử nhà bọn họ , khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi có chút phiếm hồng, Đại công tử rất đẹp trai , Nhị công tử cũng đẹp trai, ta chọn ai đây? Nghĩ đến đây, Tiểu Nguyệt như bị sét đánh! Vẻ mặt cầu xin. . . . . Còn chọn người nào! Nàng lại học xấu của tiểu thư nhà mình ! Đại công tử và Nhị công tử là nàng xứng đôi à? Đều do tiểu thư!

Bước vào nhã gian, một bức bình phong sơn thủy xuất hiện trước mắt, vòng qua bình phong, một chiếc bàn làm bằng gỗ đàn hương xuất hiện tại trước mắt, bốn ghế vây quanh cái bàn . Căn phòng to như thế trừ bỏ những thứ này ra thế nhưng cái gì cũng không có, vô cùng đơn giản, lại làm cho người ta cảm giác phá lệ thoải mái, khói xanh lượn lờ ở lư hương dấy lên, có một loại cảm giác như hơi thở của mưa bụi ở Giang Nam . . . . . .

Trên bàn chỉ có mấy đĩa thức ăn tinh xảo , còn có vài cái ly rượu trống trơn , xem tình huống, hai người này trước đó đã uống rượu rồi. . . . . Thực biết hưởng thụ!

https://thuviensach.vn

Căn phòng này miễn cưỡng xem như phù hợp tiêu chuẩn thẩm mỹ của Vũ Văn Tiểu Tam . Bởi vì cuộc đời nàng yêu nhất là kiến trúc phòng ốc , trừ bỏ toàn bộ đều là vàng bạc châu báu ra thì chính là tràn ngập tình thơ ý hoạ rồi !

Vì thế còn không chờ chủ nhân mở miệng, mỗ nữ rất là "Tự nhiên thoải mái " tự tìm một chỗ ngồi cho bản thân. . . . . .

Vũ Văn Hạo vì bản thân muội muội biến hóa nghiêng trời lệch đất mà khóe miệng run rẩy một lát, rồi sau đó ngồi vào bên trái của nàng , Hiên Viên Mặc thì ở trong lòng lắc đầu cười khẽ, ngồi vào bên phải của nàng . Tiểu Nguyệt nhìn nhìn hoàng thượng, nhìn nhìn lại Đại công tử nhà mình , sợ tới mức nuốt từng ngụm nước miếng , lông tơ dựng thẳng lên. . . . . .

Vội vội vàng vàng mở miệng: "Tiểu. . . . . Công tử, tiểu nhân ở ngoài cửa !" Nói xong không đợi Vũ Văn Tiểu Tam đáp lời, liền nhanh chạy trốn ra ngoài. . . . . .

Xem bóng lưng nha đầu giống như chạy nạn , Vũ Văn Tiểu Tam không nói gì giựt giựt khóe miệng, đúng là sợ chết!

Rồi sau đó quay đầu, đắm đuối đưa tình xem xét Hiên Viên Mặc đại soái ca, vừa mới rồi còn cảm thán nếu nhìn thấy soái ca liền sảng khoái , quả nhiên có! Hắc hắc. . . . . .

Ánh mắt đói khát của nàng kia làm cho Vũ Văn Hạo vô cùng xấu hổ, nếu không phải muốn phối hợp Mặc làm bộ như không nhận ra thì hắn thật muốn mấy bàn tay chụp đến trên đầu tiểu muội , thân là phụ nữ có chồng, còn như vậy. . . . . .

Hiên Viên Mặc quay đầu, biết rõ còn cố hỏi: "Vị tiểu huynh đệ này không phải là người kinh thành đi? Tại hạ thế nào chưa từng gặp quá?"

https://thuviensach.vn

Sặc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: "Ai, đừng nói nữa ta vốn là nhân sĩ Lạc Dương , bởi vì trong nhà gặp đại hỏa, phụ thân cùng các ca ca đều bị thiêu chết , chỉ còn lại ta tránh được một kiếp, đến kinh thành tìm thân thích làm nơi nương tựa !"

Nàng thốt ra lời này, Vũ Văn Hạo một ngụm rượu trực tiếp phun ra ngoài. . . . . Phụ thân và ca ca đều bị đại hỏa thiêu chết rồi hả ? ! Này nha đầu chết tiệt kia liền như vậy ngóng trông bọn họ chết ư?

Hiên Viên Mặc cũng là cúi đầu, muốn cười mà không dám cười , đến mức khó chịu cực kỳ, đồng tình nhìn Vũ Văn Hạo. . . . . .

Tiểu Nguyệt trực tiếp ở cửa ngã quỵ rồi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn ngó Vũ Văn Hạo: "Vị huynh đài này , ngươi uống rượu thì uống rượu, làm gì mà phun ra thế , thật bẩn a!"

Lời tuy là nói như vậy, lại rất nghiêm cẩn quan sát đến biểu cảm của hắn , kích động như vậy, sẽ không là nhận ra mình thôi? Tuy rằng chính nàng cũng thật xấu hổ vì bản thân tùy ý nói ra thân thế như vậy. . . . . .

"Khụ khụ, Mặc , các ngươi tán gẫu, ta có việc, đi trước rồi !" Vũ Văn Hạo đứng lên, nếu ở lại, ai biết được hắn có bị nha đầu vô lương tâm chết tiệt kia làm cho tức chết hay không ?

Sặc. . . . . .

Hiên Viên Mặc gật gật đầu, Vũ Văn Hạo giống như rất tức giận rời đi , hắn hoài nghi Mặc là thích. . . . . , nếu đúng vậy , xem đức hạnh của tiểu muội nhà mình , hơn nữa thân phận của Mặc , cũng không phải hoàn toàn không thể nào.

Thái độ của Hiên Viên Ngạo đối Tam nhi ra sao hắn không phải là không biết, có lẽ ở bên Mặc sẽ tốt hơn !

https://thuviensach.vn

Đây là suy nghĩ của Vũ Văn Hạo, hắn không có nhiều lắm quan niệm trói buộc, tùy tâm sở dục!

Vốn Vũ Văn Hạo ở chỗ này, mỗ nữ còn lòng có cố kị, hiện tại Vũ Văn Hạo đi rồi, chuyện kia có thể nghĩ rồi ! Đắm đuối đưa tình lại nhìn ngó Hiên Viên Mặc : "Vị công tử này rất anh tuấn, không biết có thể có thê phòng?"

Tiểu Nguyệt đứng ở cửa khóe miệng giật giật, tự mình an ủi. . . . . Kỳ thực ta cái gì cũng chưa nghe được! Thật sự!

"Có thiếp, không thê." Thanh âm cực kỳ ôn nhu.

Không thể không ôn nhu như vậy , lại khiến mỗ nữ tâm thần dập dờn, lại sờ sờ râu mép của bản thân , mở miệng lần nữa: "Có thể nói cho tiểu đệ, huynh đài có yêu cầu kén vợ kén chồng gì không ?"

Tiểu Nguyệt ở cửa bịt lấy lỗ tai, tự mình thôi miên. . . . . .

Hiên Viên Mặc cười: "Không có yêu cầu gì , thích là tốt rồi!"

Này . . . . . Mỗ nữ nhãn tình sáng lên. . . . . Rồi sau đó vui sướng hài lòng mở miệng: "Không dối gạt huynh đài, ta là biết một cô nương tốt , có lẽ có thể xứng đôi huynh đài!"

Nghe nàng muốn giới thiệu người khác cho hắn , khuôn mặt tuấn dật thoáng qua một chút thất lạc, lập tức đôi mắt như đá quý lại nhẹ nhàng nhìn chằm chằm nàng, ôn nhu phảng phất có thể chảy ra nước, cười khẽ mở miệng: "Không biết là cô nương nhà ai ?"

"Không nói gạt ngươi!" Mỗ nữ nói xong còn cao hứng phấn chấn đứng lên, "Cô nương kia a, là người thông minh nhất mà từ nhỏ đến lớn như vậy đây là lần đầu tiên đệ gặp qua , thiện lương nhất, đáng yêu nhất, cực kỳ có tài hoa, cũng là cô nương xinh đẹp nhất nhất ! Nói lên ưu điểm của vị cô

https://thuviensach.vn

nương này a, trước kia để tiểu đệ nói, cần nói ba ngày ba đêm, hiện tại tiểu đệ là bảy ngày bảy đêm cũng nói không xong , nếu huynh đài có thể lấy được vị cô nương này, kia thật là phúc khí suốt đời của ngươi !"

Nghe nàng nói nhiều như vậy, Hiên Viên Mặc cũng có chút buồn bực, trên đời này thực có vị cô nương xuất sắc như vậy ?"Không biết vị cô nương kia là. . . . . ?"

Mỗ nữ lắc lắc cây quạt lên mặt mở miệng: "Chính là biểu tỷ bà con xa của tiểu đệ , cũng là vương phi của tam vương gia —— Vũ Văn Tiểu Tam!"

Tiếng nói vừa dứt, ngoài cửa truyền đến tiếng động của vài vật rơi xuống đất . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 47: Tam vương gia thú tính quá

"Vương gia, tam vương phi nữ giả nam trang ra vương phủ, giờ phút này đang ở Lạc Vũ hiên!" Liên Hoa bẩm báo.

Hiên Viên Vô Thương nhéo mi một cái: "Có bị Ngạo phát hiện?"

"Không bị tam vương gia phát hiện." Liên Hoa kính cẩn đáp lời.

Tuyệt sắc dung nhan lộ ra tươi cười xinh đẹp , nhẹ nhàng bước ra cửa: "Đi thôi, chúng ta cũng đi Lạc Vũ hiên!" Hắn đã có một đêm không gặp nàng , thật là nhớ !

"Vương gia, hoàng thượng ở đó !" Liên Hoa ở một bên nhắc nhở, chuyện của tam vương phi và vương gia nhà mình hắn biết một hai, chuyện của chủ tử là hắn không thể hỏi đến , nhưng là nên nhắc nhở , vẫn phải làm .

Mày kiếm khẽ nhíu : "Mặc làm sao có thể ở đó ?"

Vì thế Liên Hoa đem quá trình tường thuật lại , đang nói đến đoạn tam vương phi hướng hoàng thượng tự tiến cử, làm cho hành tung của bọn họ bại lộ . Tuyệt sắc dung nhan kia cười phá lệ xinh đẹp, chính là ý cười chưa từng tới đáy mắt. . . . . .

Tự mình hướng Mặc tiến cử? Chỉ một buổi tối, liền đem lời hắn nói quên không còn một chữ ! Cô gái này, thật sự rất giỏi !

Liên Hoa sau khi nói xong, mở miệng lần nữa: "Vương gia, chúng ta có còn đi hay không?"

https://thuviensach.vn

Nữ nhân như tam vương phi , làm sao mà xứng đôi với vương gia? Vốn là vương phi của tam vương gia , không tuân thủ nữ tắc câu dẫn vương gia nhà mình thì thôi . Bây giờ còn hướng hoàng thượng tự mình đề cử, Liên Hoa đối nàng nửa điểm cảm tình đều không có!

"Đi! Vì sao không đi!" Dung nhan như cánh hoa đào đều là ý cười như hoa anh túc . Hắn muốn nhìn một chút, nàng còn muốn giở trò gì!

. . . . . .

Hiên Viên Mặc dở khóc dở cười nhìn xem nàng, nha đầu kia, nhưng là rất. . . . . Khụ khụ. . . . . Tự tin !

Xem bộ dáng hắn có vẻ không nhiệt tình lắm , Vũ Văn Tiểu Tam rất không cao hứng mím mím môi, nàng không được?

"Như thế nào? Ngươi biết nàng?" Vũ Văn Tiểu Tam rất là mất hứng xem hắn, tức giận đến mức thổi bay cả râu giả .

Xấu hổ ho khan một tiếng: " Ừ, biết ."

"Ngươi cảm thấy nàng như thế nào?" Mỗ nữ tà ngắm hắn, nếu hắn dám nói nàng không tốt, quản hắn có là hoàng đế hay không là hoàng đế, đánh rồi bỏ chạy!

Hiên Viên Mặc suy tư một lát, trên khuôn mặt ôn nhuận lộ ra ý cười: "Tốt lắm!" Quả thật tốt lắm, xem trong ánh mắt khủng bố của nha đầu kia , hắn có thể nói không được sao?

Mỗ nữ vừa nghe, cũng là rất không hài lòng: " Chỉ thế thôi ?"

Nàng còn muốn nghe cái gì? Trên mặt Hiên Viên Mặc biểu lộ một chút cười đầy khí phách hào sảng , cười đến độ Vũ Văn Tiểu Tam tâm hoa nộ

https://thuviensach.vn

phóng, rồi sau đó ôn nhu mở miệng: "Tại hạ cũng cảm thấy nàng quả thật như huynh đài nói —— rất ưu tú!"

Ừ , thế này còn được ! Mỗ nữ vừa lòng sờ sờ râu giả của bản thân , có chút tán thưởng mở miệng: "Tính tiểu tử ngươi thật tinh mắt!"

Sặc. . . . . .

Tiểu Nguyệt ở cửa lại giựt giựt khóe miệng. . . . .Tiểu thư nhà bọn họ , trình độ tự kỷ thật là . . . . . Đã siêu việt thành thần rồi ! Quả thực chính là không thể cứu!

Được đến đáp án mà bản thân vừa lòng , Vũ Văn Tiểu Tam lắc lắc cây quạt, ngồi trở lại vị trí của bản thân , đem ghế hướng Hiên Viên Mặc xích lại gần. . . . . .

Rồi sau đó liếc mắt vụng trộm ngắm hắn một cái, xem hắn không phản ứng, vì thế lại xê dịch. . . . . .

Lại liếc mắt nhìn ngắm một chút, thấy hắn vẫn là không có phản ứng gì, lại tiếp tục di chuyển. . . . . .

Chuyển đến khi ghế tựa của hai người chạm vào nhau, rồi sau đó ngẩng đầu, có chút hạnh phúc nhìn khuôn mặt anh tuấn của hắn : "Vậy ngươi có động tâm với cô nương mà ta vừa nói hay không ?"

Hiên Viên Mặc sau đầu xẹt qua một đám quạ đen , vấn đề này hắn trả lời thế nào ? Hắn là đế vương, không phải là người bình thường, không thể tùy tâm sở dục, huống chi nha đầu kia lại hỏi dưới tình huống như vậy !

"Nàng là tam vương phi." Một câu nói, lại biểu đạt thái độ của hắn .

Đây là cửa ải mà trong lòng hắn không cách nào vượt qua , vương phi của thân đệ đệ , bất luận Ngạo có thích hay không, cũng không đến lân hắn

https://thuviensach.vn

có thể mơ tưởng .

“ Vậy có vấn đề gì, ngài chỉ cần ra một đạo thánh chỉ, để tam vương phi ngừng tam vương gia không được sao!" Mỗ nữ ra vẻ thâm trầm vuốt râu giả của nàng , rồi sau đó thần thần bí bí mở miệng lần nữa, “ Theo bần đạo xem, nếu là huynh đài có thể lấy được tam vương phi, được đến nữ tử như vậy tương trợ, khẳng định có thể mở rộng giang sơn , Nhất Thống Thiên Hạ!"

Hình như hoàng đế cổ đại đều thích Nhất Thống Thiên Hạ , đúng không?

Hiên Viên Mặc ho nhẹ vài tiếng, dở khóc dở cười xem nha đầu kia, chỉ một lát, lại bắt đầu tự xưng"Bần đạo" rồi hả ?

Thấy hắn không hưởng ứng, còn ho khan , Vũ Văn Tiểu Tam có chút tiếc nuối nhìn hắn một cái. . . . . Này nha , quan niệm đạo đức quá nặng , vẫn là Thương Thương tốt hơn !

Nhớ tới Thương Thương, mỗ nữ lại bắt đầu tưởng niệm hắn , trong đầu còn xẹt qua cảnh đẹp yy. . . . . .

Xem bộ dáng nàng say mê , làm cho Hiên Viên Mặc nhớ tới lời đồn nghe thấy hôm qua , chớ không phải là vì Ngạo? Vì thế thử tính mở miệng: "Nghe nói nửa đêm ngày hôm trước , tam vương phi đem tam vương gia . . . . . Không biết tiểu huynh đệ có biết chuyện này hay không ?"

Mỗ nữ khóe miệng giật giật, trời , việc này đều truyền ra làm dư luận xôn xao rồi hả ? Này không là ảnh hưởng tới tương lại nàng truy đuổi soái ca sao?

Rất là không kiên nhẫn mở miệng: "Đừng nghe người bên ngoài nói bậy! Theo tiểu đệ biết, là tam vương phi đi ngang qua cửa tẩm cung của tam vương gia , tam vương gia bỗng nhiên thú tính quá, đem nàng nắm lấy đi vào, muốn làm việc xấu, rồi sau đó tam vương phi một tiếng thét chói tai,

https://thuviensach.vn

đưa tới vô số thị vệ , sau này không biết thế nào truyền ra ngoài liền truyền thành như vậy rồi !"

Hiểu biết đối với đệ đệ nhà mình từ trước đến nay Hiên Viên Mặc có chút hoài nghi xem xét nàng, Ngạo sẽ đối nữ nhân"Thú tính quá, muốn làm việc xấu" ?

Tiểu Nguyệt biết tất cả sự tình đứng ở cửa đỉnh đầu đầy hắc tuyến. . . . . Vương gia nhà bọn họ tạo ra nghiệt gì a! Cưới phải vương phi như vậy ! Giờ khắc này, nàng là thật tâm đồng tình vương gia nhà các nàng !

Thấy rõ ràng ánh mắt hoài nghi của hắn , Vũ Văn Tiểu Tam vỗ bả vai hắn , có chút than thở mở miệng: "Ngươi cũng cảm thấy khó mà tin được đúng hay không? Tam vương gia bình thường ở trước mắt người đời, đều là dạng chó hình người , xem rất giống sẽ không thể làm ra chuyện như vậy ! Vẫn là Chiến thần mà Hiên Viên đế quốc người người ngợi khen , không nghĩ tới cư nhiên sẽ làm ra loại chuyện này, may mắn tam vương phi tỉnh táo trốn thoát, bằng không nha, chắc là khó thoát khỏi ma chưởng! Chỉ sợ đã bị tam vương gia cầm thú kia vùi hoa dập liễu rồi !"

Một câu nói sau cùng không sai, nếu không phải nàng tỉnh táo trốn tới , chỉ sợ cũng bị con heo kia giết chết rồi !

Lời nói này làm cho Hiên Viên Mặc khóe mắt rút rút, "Dạng chó hình người" là dùng để hình dung Ngạo ? Còn có, Ngạo thật sự làm loại chuyện này, Vũ Văn Tiểu Tam là vương phi của hắn , chuyện này cũng không có gì phải chỉ trích đi? Còn "Ma chưởng" ? " Vùi hoa dập liễu " ?

Nhìn bộ dáng hắn như bị sét đánh , Vũ Văn Tiểu Tam cũng đột nhiên cảm thấy trước mặt đại ca người ta nói bậy, không phải là quyết định sáng suốt gì . Vì thế chuẩn bị nói sang chuyện khác, đúng lúc này, tiếng gõ cửa vang lên. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt xem Đình Vân mặt lạnh gõ cửa , khuôn mặt nhỏ nhắn hơi có chút đỏ lên. . . . . .

Nhìn nhìn lại Hiên Viên Vô Thương ở một bên , này . . . . . Hi vương gia cũng tới rồi? Tiểu thư sẽ không bị nhận ra đi?

"Ai?" Giọng nói ôn nhuận nho nhã vang lên.

"Là bổn vương!" Hiên Viên Vô Thương đáp lời.

Hoàng thúc? Hiên Viên Mặc đứng dậy. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ mở to mắt, sặc. . . . . Thương Thương đến đây? Có phải nhận ra mình hay không ?

Nghĩ vậy vội chạy nhanh đem ghế của chính mình chuyển đến nơi cách Hiên Viên Mặc xa nhất . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 48: Đều do Hoàng Thượng không có việc gì làm, đi làm bà mai!

Hiên Viên Mặc mở cửa, cung kính mở miệng: “Hoàng thúc!” Tuy hắn là đế vương, nhưng Hoàng thúc đối với hắn mà nói vừa là thầy vừa là bạn, lại là bậc trưởng bối, cho nên hắn đối với Hoàng thúc luôn luôn kính trọng. Đôi mắt tà mị của Hiên Viên Vô Thương liếc hắn một cái, cười mở miệng: “Tiểu từ nhà ngươi, nâng cốc nói cười mà không gọi Hoàng thúc?”

Đôi mắt tà mị lập tức tập trung trên gương mặt tiểu râu mép kia, hóa trang cả người chẳng ra gì cả, nhìn đến cái ghế, rõ ràng là có dấu vết di chuyển qua, khóe môi như đóa hoa kia cười càng thêm mê người…..

Nhìn thấy nụ cười của hắn, mỗ nữ hốt hoảng, cảm giác sau lưng lành lạnh, thẳng lưng ngồi ngay ngắn, hừ, hiện tại nàng đang nữ giả nam trang, làm sao hắn có thể nhận ra bản thân mình được chứ!

Nhưng càng lúc càng ngồi không yên, khom người đứng lên, mở miệng hàn huyên: “Vị huynh đài này bộ dáng thật phong thần tuấn lãng, diện mạo có thể so sánh với Phan An, hôm nay có phúc được diện kiến, thật là vinh hạnh của tiểu đệ, không biết công tử có hứng thú kết giao bằng hữu?”

Xem nha đầu chết tiệt kia càng diễn càng quá đáng, cánh hoa đào khẽ nhếch lộ ra lúm đồng tiền làm cho dung nhan càng thêm lóe mắt, nốt ruồi giọt lệ xinh đẹp kia càng thêm câu hồn đoạt phách, bờ môi hoa anh đào khẽ mở, một âm thanh có từ tính vang lên: “Tất nhiên là đồng ý, có thể cùng kết giao với tiểu huynh đệ là vinh hạnh của tại hạ.”

https://thuviensach.vn

Sặc… Nghe giọng nói của hắn, mỗ nử càng cảm thấy da đầu tê dại, đến cái lông trên người nàng cũng ngửi được mùi nguy hiểm? Lập tức tự an ủi trong lòng mình, nhất định hắn không có nhận ra ta, đúng vậy!

Hiên Viên Mặc nhìn điệu bộ của Hiên Viên Vô Thương, nói như vậy là cũng đã nhận ra nàng nên mới đến đây, không tránh khỏi trên mặt càng thêm xấu hổ, bản thân biết rõ rành rành nàng là ai, làm huynh trưởng còn ở chung một chỗ……

Hiên Viên Vô Thương vừa sải bước tiến lên, tìm vị trí ngồi xuống: “Nói xem, các người đang nói cái gì?”

Hiên Viên Mặc còn chưa kịp mở miệng, đã bị Vũ Văn Tiểu Tam lôi ra đề tài: “Chúng ta đang bàn luận về lịch sử huy hoàng và mị lực cá nhân của đệ nhất mỹ nhân Hiên Viên quốc _ Vũ Văn Tiểu Tam!”

Lời này vừa dứt, trên đầu của Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Mặc xẹt qua một đường hắc tuyến.

Ngoài cửa, Đình Vân lén liếc nhìn Tiểu Nguyệt, gương mặt đã cứng đờ….. “Đệ nhất mỹ nữ Hiên Viên quốc”? “Lịch sử huy hoàng” của tiểu thư nhà bọn họ? và “mị lực cá nhân”? Khụ khụ……

Khóe mắt lãnh khốc của Đình Vân không ngừng co giật, Tam Vương Phi không khỏi quá tự tin đi? Dính chút râu giả , sau khi giả dạng nam nhân da mặt càng dày hơn , tự biên tự diễn khắp nơi, còn có lịch sử huy hoàng? Ngẫm lại, nàng đánh trắc phi Tam Vương phủ, sự tích gây thương tích Tam Vương Gia… Quả thật huy hoàng tột đỉnh

Khiến cho hắn quay qua nhìn người bên cạnh có liên quan, Tiểu Nguyệt, giống nhau đều cải trang chẳng ra gì, trong mắt ánh lên tia hèn mọn xem thường, quả nhiên là chủ nhân nào thì có hạ nhân dạng đó!

https://thuviensach.vn

Thấy ánh mắt Đình Vân xem xét mình, Tiểu Nguyệt khóc không ra nước mắt, thật sự bị tiểu thư nhà mình hại chết mà!

“Không biết các người bàn luận như thế nào?” Hiên Viên Vô Thương khẽ cười mở miệng.

Hiên Viên Mặc xấu hổ ho khan vài tiếng….. Không đáp.

Vũ Văn Tiêu Tam sờ sờ cái ria mép khôi hài kia, mở miệng lần nữa: “Ây da….. Đáng tiếc cho một giai nhân phong hoa tuyệt đại như vậy, đúng là hồng nhan bạc mệnh, gả cho đương kim tam vương gia cầm thú kia! Đều do Hoàng Thượng có mắt không tròng, làm loạn Uyên Ương phổ, mới tạo ra một sai lầm lớn thế này! Thật sự là đáng buồn, đáng tiếc!”

Mỗ nữ nói tới đây, làm ra bộ dáng tức giận bất bình!

Mắng Hoàng Đế, nếu Hiên Viên Mặc muốn trách tội nàng, thì nàng nói kỳ thực nàng không biết hắn là Hoàng Đế, đây gọi là người không biết không có tội, hắc hắc…..

Hiên Viên Mặc bị sặc một ngụm rượu trong cổ họng, đứng lên ho khan sặc sụa….. Ngày đó, rõ ràng chính nàng quỳ giữa chánh điện nói không phải Ngạo không gả, hắn mới vì bọn họ mà tứ hôn? Tại sao bây giờ trở thành là hắn có mắt không tròng?

Hiên Viên Vô Thương vẫn tựa tiếu phi tiếu nhìn điệu bộ của nàng…… Nha đầu kia, vậy mà dám trước mặt Mặc mắng hắn, lá gan quả là lớn!

Tiểu Nguyệt càng cảm thấy đau cả đầu, tiểu thư của ta a. Lão nhân gia rốt cuộc có biết như thế nào là đúng mực không a, Hoàng thượng đang ở đây vậy mà lại mắng như vậy, nếu như bị lôi đi chặt đầu thì làm sao bây giờ? Còn mắng Vương Gia là cầm thú? Nàng cảm thấy bản thân mình đầu choáng mắt hoa…..

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Đình Vân không kìm chế được co giật vài cái, sắc mặt đỏ bừng quay đầu nhìn xem người bên cạnh , Tiểu Nguyệt không nói gì cũng giống như hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn đã ửng đỏ cực kỳ đáng yêu, phút chốc làm cho tim hắn đập nhanh hơn một nhịp……

Lập tức quay đi, cảm thấy kinh ngạc đối với cảm giác kỳ lạ trong lòng, đây là cảm giác gì?

Thấy Hiên Viên Mặc cố sức ho, Vũ Văn Tiểu Tam vỗ vỗ bờ vai của hắn, như là tri kỷ mở miệng: “Người cũng đồng tình thấy Tam Vương Phi kia đáng thương đúng không? Haiz… Tiểu đệ cũng rất đồng tình với những chuyện mà nàng gặp phải! Lại phải nói đến Hoàng Thượng của chúng ta từ trước đến nay Anh Minh Thần Võ, yêu dân như con, tại sao phạm một sai lầm lớn như vậy?”

Nói xong, lại ra vẻ tiêu sái phe phẩy đùa nghịch cây quạt: “Tiểu đệ cho rằng, Hoàng Thượng phải lập tức hạ chỉ, cho Tam Vương Gia hưu Tam Vương Phi, hoặc là cho Tam Vương Phi hưu Tam Vương Gia, mới có thể cứu vãn sai lầm lớn đó, mới không để Khổng Tước Đông Nam bay, mới không còn tài tử giai nhân vì Tam Vương Phi tiếc hận, mới không làm cho người ta than thở thiên cổ, gây thảm kịch nhân gian, mới không còn…..”

Ánh mắt mỗ nữ hàm chứa sự miêu tả, nói đến đồng tình, còn không tự chủ đứng lên, ngẩng mặt lên trời nhìn nóc nhà, như bộ dáng một đại thi nhân, một học giả than thở…..

Hiên Viên Mặc nhìn bộ dáng đồng tình của nàng không nói gì, quay mặt đi….

Hiên Viên Vô Thương bưng ly rượu lên, vẫn tựa tiếu phi tiếu nhìn nàng xướng, biểu diễn thật tốt…..

Tiểu Nguyệt như bị sét đánh, vẻ mặt vô cảm…..

https://thuviensach.vn

Khóe mắt và khóe môi của Đình Vân giật giật rất nhanh…..

Vũ Văn Tiểu Tam phát biểu thao thao bất tuyệt xong, rồi sau đó quay đầu lại, cực kỳ nghiêm túc nhìn HIên Viên Mặc: “Huynh đài thấy ý kiến của tiểu đệ là ngu muội hay hợp lý?”

Ngươi cũng biết là “ngu kiến” à? Đây là tiếng lòng của mọi người.

Hiên Viên Mặc xấu hổ ho khan một tiếng, không biết đáp lại như thế nào, hắn có một loại cảm giác muốn chạy trốn, sờ sờ cái mũi, giọng nói ấm áp vang lên: “Vị tiểu huynh đệ này cũng không cần đi sâu vào vấn đề này thêm nữa, đó là chuyện trong nhà của người ta, làm gì có chỗ cho người ngoài như chúng ta xen vào chứ?”

Hiên Viên Vô Thương uống một hơi cạn sạch rượu trong tay, rồi dung nhan tuyệt sắc kia ửng lên một chút sắc đỏ, khóe mắt ẩn tình nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, mỗ nữ vừa quay đầu, liền nhìn thấy dáng vẻ mê người của nam tử kia, trái tim bé nhỏ kia đập loạn như nai con nhảy nhót, trong đầu chỉ còn tiếng kêu gào _ Đè hắn xuống! Đè hắn xuống!

Nghĩ muốn đè hắn xuống thì trước tiên phải thoát khỏi cái tên Hiên Viên Ngạo heo kia, vì vậy khí thế nghiêm nghị quay đầu nhìn Hiên Viên Mặc, không ngừng cố gắng: “Cái gì chuyện trong nhà a? Nếu không phải lão nhân gia Hoàng Thượng nhiều chuyện, chuyện quốc sự nhiều như vậy không lo xử lý, bày đặt chạy tới làm bà mối, tại sao có thể xuất hiện người như thế gây thảm kịch cho nhân gian? Tiểu đệ cho rằng, lão nhân gia Hoàng Thượng nếu còn một chút lương tri ở đây, thì phải lập tức lập chỉ, hủy bỏ hôn sự này.”

“Bà mối?” Hiên Viên Mặc ho càng thêm điên cuồng, ho đến nổi khiến cho gương mặt dịu dàng đỏ bừng.

Này đã lôi kéo đến “Lương tri”? Hiện tại Hiên Viên Mặc cảm thấy nếu như hắn không lập tức hạ chỉ hủy bỏ đi hôn sự này, thì liền trở thành tội

https://thuviensach.vn

nhân tội ác tày trời! Nhưng hắn là đế vương, làm gì có thể làm ra loại sự tình này?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 49: Nam nhân đều là không đáng tin

Nhìn nhìn bộ dáng xấu hổ của Hiên Viên Mặc , Hiên Viên Vô Thương thật sự không đành lòng nhìn xuống , vì thế mở miệng giúp hắn giải vây: "Tại hạ cho rằng việc giải trừ hôn sự, chỉ có thể từ đương sự giải quyết, hoàng thượng ban thưởng hôn, không quá vài ngày lại đem hôn sự hủy đi , nếu là truyền ra ngoài , khó tránh khỏi tổn hại tới uy danh của hoàng thượng .

Nhìn nhìn Hiên Viên Vô Thương kia không đứng về phía bản thân mình , mỗ nữ rất là tức giận , ta đây chính là vì tương lai của hai ta có được không ? Cư nhiên không giúp ta nói chuyện!

Hiên Viên Mặc nghe xong lời hắn nói, giống như bắt được cọng cỏ cứu mạng , nhẹ nhàng gật đầu: "Tại hạ cũng cho rằng như vậy!"

Chỉ để lại Vũ Văn Tiểu Tam một mình hờn dỗi, tà ngắm hai người kia , càng xem càng bốc hoả. Nếu không phải hôm qua nàng không thành công khi làm cho Hiên Viên Ngạo ngừng mình thì hôm nay sao nàng phải phí nhiều nước miếng với Hiên Viên Mặc như vậy chứ ?

Hiên Viên Vô Thương này không hỗ trợ cho nàng thì thôi , còn giúp Hiên Viên Mặc tìm lý do! Hừ, không cần hắn nữa !

Nàng quyết định , kể cả có đi thông đồng với con heo Hiên Viên Ngạo kia đi nữa thì cũng không bao giờ để ý tên Hiên Viên Vô Thương hai mặt này . Ngày hôm qua còn muốn nàng gả cho hắn , hôm nay liền đá chân sau của nàng!

https://thuviensach.vn

Nếu tên tiểu tử Hiên Viên Triệt kia ở đây, tuyệt đối sẽ không đối nghịch với nàng!

Càng nghĩ càng tức giận! Mỗ nữ đứng lên, hung hăng trừng mắt hai người bọn họ: "Hai vị huynh đài cứ tiếp tục ở đây mà thông cảm cho Hoàng đế bệ hạ anh minh thần võ của chúng ta đi, tiểu đệ đi trước , cáo từ! Sau này. . . . . Không. . . . . Không hẹn gặp lại!"

Dứt lời cũng không chờ bọn họ đáp lời, tức giận đạp cửa đi ra ngoài, đi tới cửa, thấy Tiểu Nguyệt đang lộ vẻ háo sắc với Đình Vân một tiếng điên cuồng hét lên: "Nhìn cái gì vậy! Đi mau! Nam nhân đều là những kẻ không đáng tin ! Mau đi với công tử ngươi cùng nhau tìm việc vui đi!"

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng nhìn nhìn tiểu thư nhà bọn họ , lại chịu cái gì kích thích rồi hả ? Tuy là kinh ngạc, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đuổi kịp. . . . . .

Đình Vân đầu phát lờ mờ, hai mắt biến thành màu đen trước phản ứng của nàng, nam nhân đều là không đáng tin ? ! Hình như tam vương phi ngài mới là người làm cho người ta không đáng tin , nữ nhân mà suốt ngày nghĩ muốn vượt tường mới tương đối không đáng tin cậy đi?

Phòng trong hai nam nhân liếc nhau, xem ra nha đầu kia là thật tức giận!

Hiên Viên Mặc sờ sờ cái mũi, có chút bất đắc dĩ. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng, lại bưng lên một ly rượu . . . . Nha đầu kia! Mặc làm sao có thể nghe nàng nói mấy câu mà vội ban ra thánh chỉ hoang đường như vậy chứ ? Hắn mở miệng chỉ là vì muốn nói sang chuyện khác thôi, không nghĩ tới lại làm cho nàng tức giận. Xem ra phải nghĩ biện pháp tìm nàng giải thích một chút , tiểu nha đầu hay tức giận !

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam ở trên đường cắm đầu đi tới, càng nghĩ càng tức giận , tên Hiên Viên Vô Thương này , nàng cũng không cần quan tâm đến hắn nữa !

Tiểu Nguyệt nhanh chóng chạy theo, đi theo phía sau nàng, tiểu thư hôm nay đến cùng là làm sao vậy ?

"Công tử, đợi ta với. . . . . ." Tiểu Nguyệt mệt đến thở hổn hển, cũng đuổi không kịp bước chân của nàng , chỉ phải ra tiếng kêu nàng.

Dừng bước lại, hít sâu mấy hơi . . . . . .

Quay đầu, xem con ốc sên sau lưng kia . . . . . .

"Tiểu thư, tiếp theo chúng ta đi nơi nào ?" Tiểu Nguyệt ai oán mở miệng.

Mỗ nữ nhíu mày suy nghĩ sâu xa, chợt khóe môi giương lên tươi cười đáng khinh cực độ . Nụ cười kia để cho da đầu Tiểu Nguyệt run lên, trong lòng xuất hiện một dự cảm xấu . . . . . .

Quả nhiên. . . . . ."Chúng ta đi dạo thanh lâu!" Cười hì hì phun ra những lời này, bộ dáng lại còn lên mặt .

Tiểu Nguyệt rút rút cái mũi, khóc nức nở mở miệng: "Tiểu thư, chúng ta nếu đi, vậy thì chết chắc rồi!"

"Không có việc gì! Thánh nhân nói rằng: con người rồi sẽ phải chết, hoặc chết ở thanh lâu, hoặc chết ở trong nhà! Chết ở đâu không phải là đều như nhau sao? Đi thôi đi thôi, mau dẫn đường cho công tử gia nhà ngươi !" Mỗ nữ nói xong cao hứng phấn chấn dắt nàng.

"Người rồi sẽ phải chết, hoặc chết ở thanh lâu, hoặc chết ở trong nhà!" ? Có một câu nói như vậy sao? Vị thánh nhân ấy nói ? Nàng thế nào lại không biết?

https://thuviensach.vn

"Chúng ta không mang bạc!" Tiểu Nguyệt nửa chết nửa sống phun ra một câu nói như vậy .

Không mang bạc? Mỗ nữ mím mím môi, tuy rằng không mang bạc, coi thuật lừa gạt của nàng , có thể giải quyết, nhưng là cuộc đời lần đầu tiên dạo thanh lâu, chuyện có ý nghĩa kỷ niệm như vậy , nàng cư nhiên không có ngân lượng mà tiêu xài , này không là thật mất mặt sao?

"Được rồi, chúng ta về vương phủ!" Trở về moi tiền của Hiên Viên Ngạo , hì hì. . . . . .

"A?" Tiểu Nguyệt không dám tin nhìn nàng, quyết định về vương phủ rồi hả ? Thật tốt quá!

Cũng không ngờ rằng , ở góc phố , có mấy tên du côn đã nhắm vào hai người các nàng. . . . . .

"Lão đại, xem bọn hắn không giống người kinh thành , bắt hay không bắt ?" Một nam tử dáng người nhìn giống như con khỉ đáng khinh mở miệng.

Bên cạnh hắn nam tử cường tráng mập mạp đáng khinh cười: "Bắt ! Vì sao không bắt ! Hai vị này mặt trắng giống đàn bà , đưa đi tiểu quan quán, có thể bán vài quan tiền!"

Vũ Văn Tiểu Tam vung cây quạt ở phía trước đông nhìn tây ngó , cổ đại đường cái rất là phồn hoa thôi. Chợt quay đầu, thấy một cô nương thắt khăn tay, ở một bên thẹn thùng e lệ nhìn nàng. . . . . .

Ặc. . . . . Này tốt a, thật tốt a !

Mỗ nữ cũng rất là ngượng ngùng cầm cây quạt che nửa mặt, che đậy chỉ lộ ra nửa đôi mắt phóng điện với cô nương kia . Đôi mắt đẹp ra sức nháy . . . . . .

https://thuviensach.vn

Ai biết người ta rất là khinh thường đối nàng nhổ một ngụm nước miếng ! Ặc. . . . . Này. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam dọc theo tầm mắt của nàng nhìn qua đi. . . . . Sặc. . . . . Hóa ra là đang nhìn Tiểu Nguyệt! Đây là thể loại ánh mắt gì chứ, bày đặt nàng một người phong lưu tiêu sái như vậy thì không nhìn , lại đi nhìn nha đầu Tiểu Nguyệt chết tiệt kia?

Hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Nguyệt liếc mắt một cái, mỗ nữ rất không cao hứng phe phẩy quạt xếp đi nhanh về phía trước, tức chết nàng rồi !

Tiểu Nguyệt ở sau lưng nàng bất đắc dĩ mím mím môi, tiểu thư của ta a, Lão Nhân Gia ở trên mặt dính hai cái râu kia , người ta có thể coi trọng ngươi mới là lạ rồi !

Cho đến khi hai người đi đến giữa đường nhỏ , Vũ Văn Tiểu Tam mới giựt mình thấy không thích hợp, thế nào luôn cảm giác hình như có người đi theo các nàng ?

Liếc mắt quay đầu nhìn thoáng qua, quả nhiên ở ngay góc rẽ có mấy người đang nhìn chằm chằm các nàng. . . . . .

Mi nhéo một cái, khóe môi gợi lên một chút cười lạnh. . . . . .

Chợt râu giả kia do nàng cười nên bị rơi xuống một nửa, thoạt nhìn khôi hài cực kỳ. . . . . .

Tiểu Nguyệt chỉ vào nàng, cười đến trong mắt tràn đầy nước mắt: "Tiểu thư, râu của ngươi . . . . . Ha ha ha. . . . . ."

Tiếng cười thật lớn, để cho Vũ Văn Tiểu Tam hận không thể nhét miếng vải vào trong miệng nàng mới tốt!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, tiếng cười vừa ra, mấy người kia liền nhảy ra. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, phía trước cũng xuất hiện vài người bộ dạng giống nhau . . . . . .

"Lão đại, hôm nay thật sự là kiếm hời , hóa ra là hai con đàn bà!" Nam tử cao gầy cười hì hì mở miệng, đáy mắt đều hiện lên tia ghê tởm . . . . . .

Nam nhân được gọi là lão đại kia ha ha cười: "Quả thật buôn bán lời! Vẫn là tiểu nương tử có vài phần tư sắc ! Ha ha. . . . . ."

Nói xong dựa vào các nàng càng ngày càng gần, Tiểu Nguyệt mới giựt mình thấy các nàng gặp chuyện gì! Sợ tới mức ngửa đầu, miệng mở rộng, không hề báo trước ở bên tai Vũ Văn Tiểu Tam gào khóc lớn: "Tiểu thư, làm sao bây giờ . . . . . Tiểu thư. . . . . Oa. . . . . ."

Bỗng nhiên vừa khóc, làm cho Vũ Văn Tiểu Tam giật nảy mình! Mẹ kiếp, muốn khóc trước tiên có thể báo một tiếng hay không ? Rất là căm tức rống giận: "Khóc cái gì mà khóc, tiểu thư nhà ngươi còn chưa có chết đâu!" Bệnh tim đều bị nha đầu này dọa nhảy ra rồi !

Một tiếng rống này làm cho Tiểu Nguyệt sợ tới mức quên cả khóc , ngơ ngác há to mồm. . . . . .

"Ha ha. . . . . Lại là người hung hãn ! Gia thích!" Nam nhân được gọi là lão đại kia cười thật đáng khinh , rồi sau đó lại nhìn nhìn Tiểu Nguyệt, "Tiểu cô nương, yên tâm, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn , gia sẽ làm ngươi thật thoải mái , bất quá. . . . . Nếu không nghe lời, hừ hừ. . . . . Xong việc gia liền đem các ngươi bán vào thanh lâu!"

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh, thật không? Dám có ý đồ với Vũ Văn Tiểu Tam nàng , thực là con mẹ nó chán sống!

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy mỗ nữ ném cây quạt trong tay đi, rồi sau đó kiều mị mở miệng: "Gia, ngươi nếu có lá gan thì đến đi!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 50: Không thích, tặng cho Triệt được không ?

"Ha ha. . . . . Không nghĩ tới tiểu nương tử còn suốt ruột hơn cả ta !" Lão đại nói xong cười đáng khinh đi tới chỗ Vũ Văn Tiểu Tam .

Tiểu Nguyệt sợ tới mức hồn bay phách tán, nước mắt tung hoành như gió bão. . . . . Điên cuồng níu chặt tay áo Vũ Văn Tiểu Tam . . . . .Tiểu thư của ta a, ngài đang nói hươu nói vượn cái gì vậy !

Thấy lão đại đi tới , khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam tràn ngập nụ cười đầy ám chỉ , muốn chết sao , vừa vặn lão nương tâm tình không tốt, các ngươi tự mình đưa lên cửa chính hợp ý ta . Đem Tiểu Nguyệt đang cầm tay áo mình kéo ra ngoài. . . . . .

Lúc mấy nam nhân kia đi vào chỉ thấy mỗ nữ vươn tay, một cái ném qua vai. . . . . Đem nam nhân cao gầy giống như con khỉ ném tới trên đất. . . . . .

Rồi sau đó bay lên không đá một cước , đem hai người sau lưng chuẩn bị đưa tay ôm lấy nàng đá bay ra xa khoảng hai thước . . . . .

Tiếp theo liên tiếp tung ra quyền cước. . . . . .

Đánh cho đám người này mặt mũi bầm dập, kêu thảm thiết liên tục. . . . . .

Cuối cùng một cái xoay người 360 độ bay lên không rồi sau đó đá xoáy, đem hai tên côn đồ bên người Tiểu Nguyệt đá bay. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt trợn mắt há hốc mồm, mắt sùng bái xem tiểu thư nhà nàng biểu diễn, từng chiêu từng thức, thật tiêu sái a!

Đám côn đồ ngã trên mặt đất kêu thảm thiết, lão đại che bịt chặt mặt mũi xưng phù, nhìn nhìn lại tay , đúng là một tay máu mũi. . . . . .

Những người khác nằm trên mặt đất rầm rì không ngừng. . . . . .

Đánh xong , vừa lòng xem lại kiệt tác của bản thân , hừ, bản lĩnh Judo nàng còn chưa có bày ra đâu, chỉ vài chiêu thức của Taekwondo mà đã không chịu được rồi hả ?

Chỉ thấy mỗ nữ cười hì hì tiêu sái đi qua, cười đến thập phần. . . . . Đáng khinh. . . . . .

Một cước dẫm nát mặt lão đại : "Vừa mới không phải nói muốn để cho bản tiểu thư thật thoải mái sao? Bản tiểu thư hầu hạ cho ngươi thoải mái đi?"

Lão đại hung hăng trừng mắt nàng: "Xú Bà Nương! Đừng tưởng rằng lão tử sợ ngươi! Hôm nay lão tử không chết, về sau tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!"

Xú Bà Nương? ! Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trừng mắt to, lớn như vậy còn chưa có người dám dùng loại từ này để hình dung nàng! Nha Nha cái phi !

"Đã như vậy, lão nương sẽ đưa ngươi đi chết !" Sau khi nói xong một cước lại một cước, vận đủ lực đạo hung hăng dẫm nát trên người lão đại kia. . . . . .

Đánh cho lão đại kia suýt nữa tắt thở, mở miệng đứt quãng cầu xin tha thứ: "Cô nãi nãi, tiểu nhân sai lầm rồi, tiểu nhân có mắt không biết Thái Sơn, ngài tha. . . . . Tha tiểu nhân đi. . . . . Cô nãi nãi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vừa lòng thu hồi chân, vừa mạnh mẽ đá mạnh vào chỗ lão nhị của hắn , đá cho đến khi lão đại ôm hạ thân, đau đến mức sắc mặt đỏ bừng. . . . . .

Bên cạnh, mấy tên côn đồ ngã trên đất đều đồng tình xem lão đại nhà bọn họ .. . .

Chỉ thấy mỗ nữ đánh đủ, bày ra một bộ dáng tự trách mở miệng: "Làm cao thủ đai đen Taekwondo , bản tiểu thư thế nhưng không có tinh thần của Taekwondo , phải tự kiềm chế , nhẫn nại! Ai. . . . . May quá hoàn hảo, bản tiểu thư không có đem tuyệt học của Taekwondo lộ ra , chỉ cần ta không nói, sẽ không có người biết !"

Sặc. . . . . Tất cả mọi người như lọt vào trong sương mù nhìn nàng: cao thủ đai đen Taekwondo là cái gì? Tuyệt học Taekwondo lại là cái gì?

Tiếp theo mỗ nữ lại tiêu sái đến trước mặt bọn họ: "Đều tại các ngươi làm bản tiểu thư phát hỏa, các ngươi biết không? Bản tiểu thư ôn nhu nhàn thục, cao quý thanh lịch, tuy rằng võ nghệ cao siêu, nhưng chưa bao giờ tùy ý bắt nạt người khác , nhưng là các ngươi cố tình ép ta đánh các ngươi! Nghiêm trọng phá hủy hình tượng Anh Minh Thần Võ của bản tiểu thư!

Lời nói phát ra kèm theo tư thế bất nhã hai tay chống nạnh, với đức hạnh này , còn "Ôn nhu nhàn thục" , "Cao quý thanh lịch" , "Anh Minh Thần Võ" ? Vậy trên thế giới này còn có cọp mẹ sao?

Vũ Văn Tiểu Tam càng nói càng bốc hoả, nàng tuy rằng tì khí nóng nảy, nhưng là rất ít khi ra tay đánh người, đều do mấy tên tiện nam này ! Nhớ đi nhớ lại lại xông lên mỗi người hung hăng bổ mấy đá, miệng còn hùng hùng hổ hổ: "Bộ dạng xấu như vậy còn đi làm Hái Hoa Tặc, ảnh hưởng tâm tình lão nương , đánh !"

Tiểu Nguyệt một bàn tay nắm chặt thành quyền, đặt ở miệng, kinh sợ nhìn bạch y " công tử" đang kích động đánh người kia . . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ai ôi. . . . . Cô nãi nãi, chúng ta sai lầm rồi. . . . . ."

"Cô nãi nãi tha mạng a. . . . . Chúng tiểu nhân cũng không dám nữa rồi. . . . . ."

"Cô nãi nãi. . . . . Tiểu nhân thật sự biết sai rồi. . . . . ."

. . . . . .

"Hừ! Về sau lại để ta thấy các ngươi, gặp một lần đánh một lần!" Cuối cùng, hướng lên người nam tử gầy giống con khỉ đạp một cước, rồi sau đó tiêu sái thu hồi chân, chạy đến chỗ cái quạt cách đó không xa mà chính mình vừa mới ném đi qua nhặt lên đến, lên mặt lắc lắc. . . . . .

"Tiểu Nguyệt, chúng ta đi!" Ngẩng đầu ưỡn ngực, đi nhanh hướng vương phủ , tâm tình sung sướng không ít. Hóa ra con người ta có thể vui vẻ ở trên sự thống khổ của người khác . À không, đánh người tâm tình của nàng vô cùng sung sướng. . . . . .

Tiểu Nguyệt tràn ngập sùng bái đi theo phía sau nàng, tiểu thư nhà bọn họ tuy rằng thật hung, nhưng là cũng thật lợi hại. . . . . .

"Tiểu thư, chiêu thức vừa rồi của người rất xinh đẹp a, mỗi một chân đều đá thật sự. . . . . ." Ừ. . . . . Nghĩ nửa ngày cũng không biết dùng từ gì để hình dung.

"Tao nhã đúng không?" Đặc điểm lớn nhất của Taekwondo chính là mỗi một chiêu thức, đá chân đều cực kỳ tiêu sái tao nhã, có thể cho người đánh nhau đều đánh cho rất có khí chất!

"Ừ, Đúng vậy!" Tiểu Nguyệt nhanh chóng gật đầu, đánh người mà cũng có thể đánh cho tao nhã như vậy , so lần trước đánh trắc vương phi thì lần này tiêu sái hơn! Nàng nào biết đâu rằng, lần trước Vũ Văn Tiểu Tam mặc váy đuôi dài, thế nào phát huy?

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư dạy ta đi?" Tiểu Nguyệt đầy cõi lòng chờ mong xem nàng.

"Muốn học?" Tà ngắm nàng liếc mắt một cái, xem ánh mắt đầy sùng bái của tiểu nha đầu này , Vũ Văn Tiểu Tam lòng hư vinh lại bành trướng , "Được rồi, dạy ngươi, về sau giáo huấn mấy tên Hái Hoa Tặc xấu phải chết này ! Bộ dạng xấu như vậy còn muốn phi lễ bản tiểu thư, hừ”

Sặc . . . . . Tiểu thư, vì sao Tiểu Nguyệt cảm thấy ngươi tức giận giống như không phải là bọn họ xuất hiện, mà là bộ dạng của bọn họ quá xấu?" Tiểu Nguyệt rốt cục nhịn không được , co rúm lại hỏi ra hoang mang trong lòng .

"Ngu ngốc !" Vũ Văn Tiểu Tam cầm quạt gõ lên đầu của nàng , "Vô nghĩa, nếu Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Triệt, còn có Thương Thương soái ca như vậy đến phi lễ bản tiểu thư, ta đương nhiên sẽ không tức giận ! Hơn nữa bản tiểu thư sẽ rất vui, nếu bọn họ không biết , ta còn không để ý dạy bọn hắn , hì hì!"

Mỗ nữ nói xong ngửa đầu hạnh phúc nở nụ cười. . . . . Sau đầu Tiểu Nguyệt chảy đầy mồ hôi , đi theo phía sau nàng, nàng chỉ biết nhất định là như vậy. . . . . .

Trên nhà cao tầng, một đôi mắt như lưu ly đem hết thảy thu vào đáy mắt, đáy mắt đều là ánh lên tia hứng thú , tao nhã bưng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch, gương mặt tinh xảo đáng yêu giống như tinh linh . . . . . .

Hoàng tẩu của hắn , quả thực không làm hắn thất vọng đâu. . . . . .

"Triệt, ngươi đang nhìn cái gì?" Bên bàn giọng nói lạnh lẽo vang lên.

Quay đầu, xem tam ca trên tay, trên đầu đều cột băng gạc trắng , thanh âm mềm mềm dẻo dẻo vang lên: "Không có gì. Tam Hoàng huynh, ngươi thật sự không thích hoàng tẩu sao?"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa ra, Hiên Viên Ngạo vốn đang không sai sắc mặt lập tức liền đen: "Đừng nói tới tiện nhân kia !"

"Nếu hoàng huynh đã không thích, tặng cho Triệt được không ?" Gương mặt như thiên sử bình tĩnh xem hắn, trong đôi mắt là nghiêm cẩn it có.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 51: Nhị vương phi khiêu khích

Đôi mắt lạnh lẽo nháy một cái: "Ngươi nghiêm túc ?"

"Triệt lúc nào thì nói đùa với hoàng huynh ?" Không đáp mà hỏi lại, trên gương mặt búp bê kia trừ bỏ nghiêm túc , không có gì khác.

Vốn chuẩn bị nói "được " , nhanh chút đem nữ nhân đáng chết kia ném đi, ném càng xa càng tốt!

Ai biết lời nói đến bên miệng rồi nhưng không đi ra , cảm thấy buồn bực cực kỳ, ngẩng đầu có chút phiền muộn nhìn Hiên Viên Triệt liếc mắt một cái: "Tốt lắm, không có việc gì đừng chọc ghẹo ta, bị tiện nhân kia quấy đến đủ phiền rồi !"

Hiên Viên Triệt sửng sốt, con ngươi như lưu ly xẹt qua một chút ánh sáng , xem ra, Tam Hoàng huynh là lâm vào trong đó mà không tự biết rồi. . . . . .

"Ngươi trước hết hãy nghĩ chuẩn bị mà thưởng hà yến mấy ngày sau đi!" Đôi mắt lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo khó được nhiễm lên một chút ý cười vui sướng khi người gặp họa.

Mấy ngày nữa là sinh nhật mẫu hậu , mẫu hậu lại muốn thuận tiện làm cái gì thưởng hà yến, nói ra cho oai là mời tất cả dòng chính nữ của các quan viên tam phẩm cùng nhau ngâm thi tác phú, nhưng người sáng suốt vừa thấy liền biết, thực ra là vì thất vương gia tổ chức yến tuyển chọn phi !

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, gương mặt búp bê kia vừa nghe đến lời này liền suy sụp xuống , đôi mắt như thủy tinh chọc người thương yêu hiện lên chút lệ quang "Tam Hoàng huynh, ngươi phải giúp ta a. . . . . ."

Giọng điệu ghê tởm hề hề vừa thốt ra, Hiên Viên Ngạo run lên, trong đầu lại lướt qua cảnh tượng nữ nhân ghê tởm kia nói chuyện với hắn , trên người phát lạnh, một cước đạp tới Hiên Viên Triệt : "Cút!"

Hiên Viên Triệt sờ sờ đùi , làm gì mà ra tay nặng như vậy chứ ?

. . . . . .

Mỗ nữ nghênh ngang quay về vương phủ, lại bị thị vệ ở cửa ngăn lại: "Các hạ là?"

Hai nam tử này thật sự là nhìn quen mắt , rất buồn cười chính là bạch y"Công tử" tay cầm quạt xếp , trên mặt một nửa râu, một nửa không có, thoạt nhìn buồn cười cực kỳ!

" Vương phi nhà các ngươi!" Vũ Văn Tiểu Tam có chút tức giận nhìn hai người bọn họ, mới một đêm không gặp, đã không nhận ra nàng rồi hả ? Bộ dạng nàng có thay đổi lớn đến như vậy sao?

Ăc. . . . . Hai người cố sức nhìn thật lâu, rốt cục, nuốt một chút nước miếng, chạy nhanh tránh ra: "Vương phi, mời ngài!"

Vương phi làm sao lại trang điểm thành này bộ dáng này rồi hả ?

"Bổn vương phi hôm nay nơi nào cũng chưa đi, các ngươi cái gì đều không có nhìn đến, biết không?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút khí phách nhìn bọn họ, nếu để cho con heo Hiên Viên Ngạo kia biết nàng chạy đi , về sau muốn chuồn ra sẽ không dễ dàng như vậy rồi.

https://thuviensach.vn

Trên mặt thị vệ lập tức hiện lên đầy vẻ khó xử , này. . . . . Vương gia bên kia bọn họ thế nào có thể gạt?

Mỗ nữ con mắt xoay xoay, rồi sau đó tràn ngập chờ mong nhìn bọn họ: "Ai. . . . . Bổn vương phi là vì muốn chuẩn bị lễ vật cho vương gia , muốn cho vương gia một cái kinh hỉ nho nhỏ , các ngươi ngàn vạn lần không thể nói ra , bằng không vương gia đã biết, kinh hỉ sẽ không có, cầu xin các ngươi rồi !" Nói xong quay lại nhìn bọn họ xoay người làm cái vái.

À. . . . . Hóa ra là có chuyện như vậy! Bọn họ nhanh chóng đáp lễ với vương phi , vốn bọn họ rất có cảm tình đối với vị vương phi vừa đáng yêu lại hòa ái này. Hiện giờ lại nghe nàng nói như vậy, tự nhiên toàn lực phối hợp: "Vương phi yên tâm, tiểu nhân sẽ giữ kín!"

Những người khác cũng đều là một mặt kiên định , còn kém chỉ trời thề thốt nói tuyệt không bán đứng nàng thôi !

Mỗ nữ rất là vừa lòng gật đầu, trong mắt có chứa lệ quang kích động : " Vậy thật sự là rất cảm tạ các ngươi!"

Xem bộ dáng cảm động của vương phi , bọn thị vệ cảm thấy cảm khái liên tục, vương phi thật sự là thiện lương, thế nhưng không lấy thân phận nữ chủ nhân áp bách bọn họ, mà là có chút thiện ý khẩn cầu bọn họ, làm cho bọn họ đều cảm thấy vương phi không phải là chủ tử mà là bằng hữu của bọn họ ! Còn chân thành nói lời cảm tạ cùng bọn họ , chủ tử tốt như vậy, đi nơi nào tìm?

Vì thế vội vàng mở miệng: "Vương phi, không cần khách khí, đó đều là chúng tiểu nhân phải làm !"

"Ừ !" Trong mắt mỗ nữ hiện lên đầy cảm động, "Bổn vương phi trước hết tạ ơn , về sau nếu là có chuyện gì, phàm là việc ta giúp được , quyết không chối từ!"

https://thuviensach.vn

Nàng đây là đang củng cố tốt quan hệ, hắc hắc, quan hệ tốt với bảo vệ cửa , về sau muốn ra khỏi cửa sẽ không bị bọn thị vệ tiến hành ngăn trở gì , có khi còn đem Hiên Viên Ngạo nhốt ngoài cửa, ha ha ha ha. . . . . .

Bọn thị vệ vừa nghe, càng thêm cảm động: "Tạ vương phi quan tâm! Vương phi vẫn là đi vào trước đi, vương gia chỉ chốc lát nữa sẽ trở lại!"

Đám thị vệ nhịn không được đem hành tung của Hiên Viên Ngạo đều tiết lộ , mỗ nữ vừa nghe, cảm thấy giật mình, chạy nhanh đối với hắn gật gật đầu: "Cảm tạ!"

Rồi sau đó chạy nhanh xông vào vương phủ, hóa ra con heo kia cũng không ở vương phủ, nếu hai người ở cửa gặp nhau, có khi hắn lại mắng nàng nửa ngày"Tiện nhân" !

Chạy rất nhanh , đến góc rẽ, một nữ tử cũng đang tạm biệt đi lại, hai người đụng vào, nàng kia bị đụng ngã tại chỗ. . . . . .

"Cẩu nô tài không có mắt! Cũng dám đụng bổn vương phi!" Một tiếng khẽ kêu truyền đến.

Cẩu nô tài? Bổn vương phi?

Vũ Văn Tiểu Tam tập trung nhìn vào, là một nữ tử xa lạ , một thân cẩm tú trường bào, áo ngực màu vàng ôm trọng dáng người đầy đặn, ẩn có thể thấy được khe ngực , gương mặt mỹ diễm lông mày dựng đứng, một bộ dáng nổi giận đùng đùng ., khuôn mặt lớn cỡ bàn tay cũng thập phần tinh xảo, kỳ quái thế nào càng xem càng giống Hoa Mị Ảnh? Nhưng là Hoa Mị Ảnh ra vẻ yêu mị hơn so với nàng ta a. . . . . .

Hoa Nhược Yên ngẩng đầu, thấy một nam tử xa lạ trên mặt có bộ râu khôi hài đang đánh giá nàng, ánh mắt còn như có như không quét về phía bộ ngực của nàng, lúc này tức giận đến sắc mặt đỏ lên, đứng lên, một cái tát hướng về phía Vũ Văn Tiểu Tam . . . . . .

https://thuviensach.vn

Chính là cách mặt nàng còn có mấy cm , bị một bàn tay bắt được. . . . . .

Lạnh mặt xem nàng: "Nguyên nhân?" Nàng Vũ Văn Tiểu Tam lớn như vậy còn chưa có bị người đánh vào mặt đâu, nàng là cái gì , còn muốn đánh mặt nàng !

Ánh mắt lạnh lẽo làm cho Hoa Nhược Yên run lên, nhưng vẫn là kiên trì mở miệng: "Đồ dê xồm! Đụng phải bổn vương phi, còn nhìn lén bổn vương phi . . . . . Bổn vương phi . . . . . ." Nói xong sắc mặt phiếm hồng. . . . . .

Nhìn nhìn cổ tay mình bị bắt được , dùng sức muốn rút về: "Đồ dê xồm, ngươi buông tay bổn vương phi !"

Hừ. . . . . ! Vũ Văn Tiểu Tam rất ít khi tức giận như vậy , nữ nhân này là người đầu tiên muốn đánh mặt nàng , tuy rằng không có thành công, nhưng đã đủ để khơi mào lửa giận trong lòng nàng !

Lập tức, bày ra một bộ dáng háo sắc , ngả ngớn mở miệng: "Cô nương mặc như vậy , không phải là hi vọng người khác nhìn sao?" Nói xong đưa tay giống như còn muốn sờ lên. . . . . .

Hoa Nhược Yên sắc mặt đỏ bừng nháy mắt chuyển sang trắng bệch, cao giọng thét chói tai: "Cứu mạng a! Cứu mạng a! . . . . . ."

Lúc đó tất cả thị vệ vương phủ đều chạy lại. . . . . .

"Hừ!" Vũ Văn Tiểu Tam hừ lạnh một tiếng, lấy tay về.

Tiểu Nguyệt cũng rốt cục theo đi lên, nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Tiểu thư. . . . . ."

Nhìn nhìn lại khí thế giương cung bạt kiếm . . . . . ."Sặc. . . . . Nô tì bái kiến nhị vương phi!" Tiểu Nguyệt cung kính hành lễ.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Yên ngẩn ra, tiểu thư? Đó là một nữ nhân? Hừ, vương phi của tam vương phủ sai người đánh tỷ tỷ thì thôi, liền ngay cả một thị thiếp nho nhỏ của tam vương phủ cũng dám bất kính đối bản thân mình như vậy ?

Thấy Tiểu Nguyệt đối nàng hành lễ, Hoa Nhược Yên khí thế đã tới rồi, quay mặt sang hướng Tiểu Nguyệt rống giận: "Quản tiểu thư nhà người cho tốt ! Mặc nam không ra nam nữ không ra nữ làm mất mặt hoàng gia , còn dám đối bản vương phi bất kính! Không gia giáo gì đó! Người tới, đem nàng bắt cho ta , bổn vương phi hôm nay muốn thay hoàng đệ quản giáo nàng!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 52: Ném nàng ra ngoài cho bổn vương phi

Hoa Nhược Yên gào thét, đem ngón tay ngọc thon thon vươn ra , chỉ vào Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Những lời này nghiêm trọng chọc giận Vũ Văn Tiểu Tam, nàng chán ghét nhất chính là ai mắng cha mẹ nàng, "Không gia giáo" ? Mẹ kiếp !

Bọn thị vệ đang chuẩn bị tiến lên bắt Vũ Văn Tiểu Tam, đã thấy nàng hung hăng kéo xuống chòm râu trên mặt mình , quay sang đầy mặt sát khí mở miệng: " Ném cô gái này ra ngoài cho bổn vương phi !"

A? Bọn thị vệ nhận ra vương phi nhà mình , có chút không dám tin há to mồm, vương phi làm sao lại hóa trang thành bộ dáng này ? Vì thế đều ở trạng thái ngu ngơ . . . . . .

"Bổn vương phi nói chuyện các ngươi không có nghe đến?" Nàng nỗ lực đè nén lửa giận trong lòng, nếu cô gái này không lập tức biến mất trước mặt nàng , nàng sợ nàng nhịn không được sẽ tiến lên tát mấy cái vào mặt nàng ta!

Nói nàng không gia giáo? Chết tiệt , nàng hiện tại đang ở trong lòng nỗ lực nhớ kỹ tinh thần Taekwondo , đè nén xúc động muốn đánh người .

Nhưng là. . . . . ."Vương phi, vị kia là nhị vương phi a!" Thị vệ thưa dạ mở miệng, tuy rằng nhị vương phi nói những lời này có chút không thích hợp, nhưng là. . . . . Đem hoàng tẩu ném ra tựa hồ lại càng không thích hợp đi?

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Yên sửng sốt, thế mới biết nàng là ai, lập tức lên mặt mỉa mai mở miệng: "Ta tưởng là ai, hóa ra là người đàn bà đanh đá đệ nhất Hiên Viên đế quốc của chúng ta , ta nói đệ muội, ngươi cần phải bảo trì một chút hình tượng của ngươi đi , trang điểm thành cái dạng này giống cái gì? Mặt hoàng đệ cũng bị ngươi làm mất hết , nữ tử như thế thì làm sao có thể xứng đôi vương gia? Một người phụ nữ có chồng. . . . . ."

Hoa Nhược Yên thao thao bất tuyệt phát biểu , nàng cũng không tin nàng thật sẽ dám đem hoàng tẩu ném ra bên ngoài!

Vũ Văn Tiểu Tam cũng không quan tâm nàng, quay đầu, đen mặt xem bọn thị vệ: "Là các ngươi ném ra, hay vẫn là bổn vương phi tự mình vứt nàng ra ngoài?"

Bọn thị vệ mặt cứng đờ, tiến lên đối với Hoa Nhược Yên mở miệng: "Nhị vương phi, đắc tội rồi !" Lập tức vác Hoa Nhược Yên mang ra ngoài. . . . . .

"Các ngươi buông tay bổn vương phi !" Hoa Nhược Yên cao giọng thét chói tai, dù nàng có nghĩ nát óc, cũng không có khả năng nghĩ đến việc Vũ Văn Tiểu Tam đã biết thân phận của nàng thế nhưng vẫn để cho người ta ném nàng ra ngoài!

"Nhị vương phi, mệnh lệnh của chủ tử không thể trái! Đắc tội rồi !" Bọn thị vệ mở miệng theo công thức . Bọn họ rất có cảm tình đối với vương phi nhà mình , mà nhị vương phi lại coi thường vương phi, bọn họ vốn cũng tức giận , chính là cảm thấy ném ra ngoài tựa hồ không tốt, nhưng vương phi đã nói nhất định phải ném, thì nếu lần sau có đến cửa bọn họ cũng nhất định không cho vào !

Tiểu Nguyệt kéo kéo tay áo Vũ Văn Tiểu Tam : "Tiểu thư, vị đó là nhị vương phi, ném ra, đến lúc đó nhị vương phủ làm ầm lên, khó tránh khỏi không thoải mái."

https://thuviensach.vn

"Hừ! Dám mắng lão nương không gia giáo, đừng nói là nhị vương phi , kể cả là nhị vương gia tự mình đến đây, bổn vương phi hôm nay cũng muốn ném hắn đi ra ngoài!"

Mọi người đều có giới hạn , có đôi khi người khác nói nàng một câu hai câu, nếu nàng tâm tình không sai, sẽ nhịn! Ví dụ như Hiên Viên Ngạo, luôn mắng nàng tiện nhân, nàng cũng không có thật sự cùng hắn so đo quá, nhưng là nếu mạo phạm tới cha mẹ nàng, nàng sẽ không để ý mà giáo huấn bọn họ đến siêu độ tâm tình của nàng!

Hoa Mị Ảnh vội vội vàng vàng từ sau viện chạy ra, chạy nhanh ngăn ở trước mặt đám thị vệ : "Ai dám động nhị vương phi, chính là tội phạm thượng ! Các ngươi lập tức đặt nàng xuống cho bản phu nhân !"

Bọn thị vệ nhìn nhìn Hoa Mị Ảnh, trước khi vương phi vào cửa , mọi chuyện trong vương phủ đều là do vị phu nhân này quản , hơn nữa nàng có một muội muội sinh đôi làm nhị vương phi .Cho nên bọn họ đều là có thể không đắc tội thì tận lực không đắc tội.

Hoa Nhược Yên nghe thấy lời nói của Hoa Mị Ảnh , giống như bắt được cọng rơm cứu mạng , lập tức cao giọng thét chói tai: "Đúng vậy! Nhanh chút buông tay bổn vương phi , bằng không các ngươi đây là phạm thượng tác loạn! Bổn vương phi nhất định phải kêu vương gia bẩm báo hoàng thượng đem tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội, liên luỵ cửu tộc cả nhà các ngươi!"

Nàng tuyệt đối không thể bị ném ra, bằng không nàng Hoa Nhược Yên lập tức sẽ trở thành trò cười của chúng mệnh phụ và nhóm quý nữ !

Vũ Văn Tiểu Tam hừ lạnh một tiếng: "Ta nói nhị hoàng tẩu, bọn họ đều là người tam vương phủ ta , ngươi là nói ngươi muốn nhờ hoàng thượng vì ngươi, đem tam vương phủ cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội sao? Chỉ sợ ngươi không có mặt mũi lớn như vậy đi?"

https://thuviensach.vn

Lời này nói ra làm cho bọn thị vệ trong lòng ấm áp , hóa ra vương phi coi bọn hắn như người một nhà! Vì vậy lòng nguyện trung thành càng như thêm lửa nóng!

Hoa Nhược Yên sắc mặt cứng đờ, nàng quả thật không có mặt mũi lớn như vậy , ý của nàng chính là muốn ra oai xử trí hạ nhân, làm sao mà lại liên quan đến tịch thu tài sản cả tam vương phủ rồi giết kẻ phạm tội rồi hả ?

Xem bộ dáng nàng kia ngơ ngác , Vũ Văn Tiểu Tam chỉ biết là loại ngực to não bằng quả nho ! Trên mặt khinh thường càng thêm nồng liệt: "Tốt lắm, ra bên ngoài! Mị Ảnh muội muội nếu là muốn can thiệp quyết định của bổn vương phi, không tôn chính thất, vậy tam vương phủ nho nhỏ này cũng dung không được muội muội , cùng ra bên ngoài cũng không sao!"

Hoa Mị Ảnh nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Vương phi tỷ tỷ, muội muội cũng không đối ngài bất kính , muội muội chỉ là một thị thiếp nho nhỏ , tỷ tỷ muốn đánh tưởng phạt, cứ phạt là được. Chính là nhị vương phi dù sao cũng là chánh phi của nhị vương gia , địa vị tương đương mệnh phụ như tỷ tỷ , hơn nữa vẫn là hoàng tẩu của tỷ tỷ ! Tỷ tỷ phải kính trọng nàng mới đúng , làm sao có thể ném nhị vương phi ra ngoài , đến lúc đó sẽ chỉ làm cho quan hệ giữa nhị vương gia và vương gia không vừa mắt, không biết còn có thể nói tỷ tỷ không biết cấp bậc lễ nghĩa, ngay cả hoàng tẩu đều đuổi ra cửa!"

Từng câu từng chữ đều là hợp tình hợp lý, chính là Vũ Văn Tiểu Tam là dễ đối phó sao? Muốn cùng nàng nói đạo lý, hoàn toàn chính là tự tát mặt mình!

"Tuy rằng nhị vương phi địa vị tương đương mệnh phụ giống bổn vương phi , nhưng là Mị Ảnh muội muội phải hiểu cho rõ ràng , nơi này là tam vương phủ, không phải là nhị vương phủ, không tới phiên nhị vương phi chỉ vào mũi bổn vương phi mà mắng! Nhị vương phi mới vừa rồi còn nói cái gì? À. . . . . Đúng rồi! Nói bổn vương phi không xứng với vương gia ,

https://thuviensach.vn

hôn sự của bổn vương phi và vương gia , là hoàng thượng tự mình ban cho, hay là nhị vương phi đây là đang quanh co mượn cớ mắng hoàng thượng có mắt không tròng ?" Tội danh lớn như vậy chụp xuống, chính là nhị vương gia cũng ăn không tiêu, chứ đừng nói là nhị vương phi rồi !

Trên thế giới này dám mắng Hiên Viên Mặc có mắt không tròng, còn mắng trước mặt , cũng chỉ có một mình Vũ Văn Tiểu Tam nàng , nàng lấy đầu của nàng đánh đố, mượn mười lá gan của Hoa Nhược Yên , nàng cũng không dám nhận tội danh này!

Quả nhiên, Hoa Nhược Yên nháy mắt hoảng loạn đứng lên, miệng có chút không đắn đo chỉ Vũ Văn Tiểu Tam chửi ầm lên: "Bổn vương phi cũng không có nói hoàng thượng, ngươi tiện nhân này không cần lật ngược phải trái trắng đen , ta. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam khóe môi gợi lên một chút khinh miệt, nữ nhân như vậy , làm vương phi thế mà còn chưa có chết, có lẽ là vận số quá tốt , hay vẫn là những nữ nhân khác của nhị vương phủ rất thiện lương?

"Còn dám mắng bổn vương phi là tiện nhân! Nhị vương phi không cần lầm , bổn vương phi mới là chủ nhân của vương phủ này, còn thất thần làm gì? Ném ra!" Quay đầu đối với thị vệ mở miệng.

Bọn thị vệ đang muốn ném ra , chợt một giọng nói lẫm liệt vang lên: "Lại đang làm cái gì?"

Mọi người cùng nhau quay đầu, vừa thấy. . . . . Hóa ra là Hiên Viên Ngạo đã trở lại, cặp mắt lạnh lẽo lướt qua Hoa Nhược Yên đang bị bọn thị vệ kéo, và Hoa Mị Ảnh đang chắn ở trước người nàng . Rồi sau đó quay đầu nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam kia một thân nam trang trang điểm chẳng ra cái gì cả . . . . .

Một chút tức giận bị ngăn lại ở ngực, hắn chỉ là một lát không ở vương phủ, vương phủ lại bị quật tung gà bay chó sủa !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 53: Đầu của ngươi bị lừa đá

Nhìn thấy con heo này đã trở lại, hơn nữa mở miệng liền hỏi " Chuyện này là như thế nào?"

Vũ Văn Tiểu Tam miệng liền quắt một chút, này nha sẽ không lại muốn can thiệp nàng đi? Này không thể được!

Hoa Nhược Yên vội vàng mở miệng: "Vương đệ, là đệ muội muốn đem hoàng tẩu ném ra! Hoàng tẩu khó được đến tam vương phủ một chuyến, các ngươi chính là như vậy đối đãi hoàng tẩu à? Chỉ sợ việc này truyền đến trong tai thái hậu cũng không thể nào nói nổi đi?"

Hoa Nhược Yên nói xong còn nức nở rầu rĩ khóc lên. . . . . .

Mày kiếm khẽ nhíu, có chút không vui nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, tuy rằng hắn cũng chịu không nổi bộ dáng rầu rĩ nức nở của Hoa Nhược Yên kia , càng không cách nào dễ dàng tha thứ ý tứ uy hiếp trong lời nói của nàng kia, nhưng dù gì cũng là hoàng tẩu của mình , không thích thì nói vài câu rồi để nàng đi rồi thì thôi, vì sao còn muốn vứt nàng ra ngoài?

Vũ Văn Tiểu Tam thì đang ở trong lòng tính toán thật nhanh , nếu giờ phút này cứng đối cứng với Hiên Viên Ngạo , tuyệt đối không thể thành công để thu thập Hoa Nhược Yên, không ném nàng ra lại cảm thấy tức giận không chịu được ! Dám cùng nàng thảo luận vấn đề "Gia giáo" !

Hơn nữa nếu lần này không giáo huấn , về sau Hoa Nhược Yên sẽ càng thêm kiêu ngạo, thì Hoa Mị Ảnh cũng sẽ lên mặt !

https://thuviensach.vn

Vậy cũng chỉ có. . . . . .

Chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam hốc mắt phiếm hồng, ngẩng đầu nhìn Hiên Viên Ngạo, làm cho hắn không phản ứng kịp liền nhào vào trong lòng hắn, lớn tiếng khóc kể: "Vương gia, ngươi làm chủ cho nô tì a! Nhị hoàng tẩu nói. . . . . Nói nàng muốn nói cho nhị vương gia, nói chúng ta tam vương phủ phạm thượng tác loạn, để nhị vương gia bẩm báo hoàng thượng, đem tam vương phủ cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội! Nàng còn mắng nô tì là tiện nhân, rồi chỉ vào mặt nô tì mắng không có gia giáo! Nô tì thuở nhỏ mất mẹ , vốn là mỗi ngày tưởng niệm mẫu thân hết sức, nhị hoàng tẩu còn như vậy chọc vào chỗ đau của người ta , mẫu thân. . . . . Hu oa. . . . . ."

Mọi người nghe nửa đoạn trước không nói gì, nhưng là sau khi nghe được đoạn sau , đều có chút đồng tình tam vương phi , phủ tướng quân dòng chính nữ, lại làm vương phi, vốn nên nhận muôn ngàn vạn sủng ái , đáng tiếc không có mẫu thân yêu thương, sau khi xuất giá , vương gia lại tìm mọi cách lạnh nhạt, thực đáng thương!

Bọn thị vệ đều là hốc mắt phiếm hồng, tràn đầy đồng tình, Tiểu Nguyệt lại che miệng khóc không thành tiếng, hóa ra tiểu thư luôn luôn đều nhớ phu nhân, mỗi ngày lại vẫn là bộ dạng không chịu để tâm kia , tiểu thư. . . . . .

Nghe nàng khóc kể, trái tim Hiên Viên Ngạo không biết bị cái gì va chạm một chút, có chút không biết phản ứng thế nào đối với loại cảm thụ này , nhìn nhìn lại bộ dáng yếu ớt khóc đến rối tinh rối mù kia của nàng , trong lòng thậm chí có một tia thương tiếc , ngẫm lại lời nói của hoàng đệ nói với hắn "Nếu là hoàng huynh không thích, tặng cho Triệt đi?" . . . . . .

Hắn lúc đó vì sao không có đáp ứng? Có chút phiền muộn cúi đầu, xem nàng tựa hồ khóc mệt mỏi, ru rú tại trong lòng mình, hắn thế nhưng không có giống như bình thường một tay đẩy nàng ra rồi sau đó rống giận , cũng không có chất vấn nàng vì sao lại trang điểm chẳng ra cái gì cả, mà là

https://thuviensach.vn

không tự chủ được xoa vai nàng, có chút cứng ngắc mở miệng: "Đừng khóc nữa."

Nói xong, chính hắn cũng không hiểu bản thân tại sao lại như vậy, có chút sợ sệt. . . . . .

Sặc. . . . . Nghe được lời nói của hắn , mỗ nữ nào đó ở trong lòng hắn đang ra sức biểu diễn giật giật khóe miệng, Hiên Viên Ngạo này hôm nay đầu bị lừa đá rồi hả ? Còn an ủi nàng nữa đây? Bất quá. . . . . Cũng là hiệu quả mà nàng muốn !

Vì thế giương mắt nước mắt lưng tròng, thút tha thút thít cái mũi, cực kỳ nhỏ giọng mở miệng: "Vương gia, người ta muốn ném nàng ra ngoài!"

Nhìn thấy Hiên Viên Ngạo không nói chuyện, lại ở trong lòng hắn xoay vặn thân mình: "Người ta chính là muốn ném nàng đi ra ngoài !" Nói xong khịt khịt cái mũi, còn vươn một bàn tay chỉ, có chút tủi thân xoa xoa cái mũi. Một bộ dáng bốc đồng kiêu ngạo . . . . .

Hành động của tiểu nữ nhi , làm cho tâm thần Hiên Viên Ngạo bị kiềm hãm, nàng kia nhẹ nhàng động vài cái, càng làm cho hắn cảm thấy bụng dưới có một cỗ hỏa diễm dâng lên. . . . . .

Lập tức hạ quyết tâm , suy nghĩ một chút lời nói của nữ nhân này , tuy rằng Hoa Nhược Yên nữ nhân kia không có đầu óc gì , nói vậy cũng không có lá gan lớn đến mức muốn đem tam vương phủ của hắn tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội đi .

Bất quá mắng Vũ Văn Tiểu Tam là tiện nhân, không gia giáo?

Mắt lạnh chợt lóe, tuy rằng nữ nhân này không có khả năng thành thật chịu nàng mắng như vậy , nhưng là Hoa Nhược Yên có thể nói ra những lời này. . . . . .

https://thuviensach.vn

Bất luận hắn có thích hay không thích Vũ Văn Tiểu Tam, nàng cũng là vương phi của hắn., hắn mắng vài câu thì thôi, cũng là không chấp nhận được những người khác nói năng linh tinh với nàng !

Người ngoài cũng đến mắng vương phi của hắn , không phải là ở trên mặt của hắn tát hai bạt tai sao? Hắn Hiên Viên ngạo tôn nghiêm không thể xâm phạm!

Vì thế mặt lạnh lùng, quay đầu mở miệng: " Vương phi của bổn vương , không chấp nhận bất luận kẻ nào nói linh tinh! Nhị hoàng tẩu nói lời bất nhã , vương phủ bổn vương không chào đón ngươi, nhị hoàng huynh nếu là có gì dị nghị, để hắn tự mình tìm đến bổn vương nói cũng được! Người tới, vứt nàng đi ra ngoài!"

A? Đây là kết cục mà tất cả mọi người không tưởng được , vốn cho rằng Hiên Viên Ngạo sẽ ngăn cản hành vi hoang đường của Vũ Văn Tiểu Tam kia , không nghĩ tới. . . . . .

Hoa Mị ảnh cuống quít mở miệng cầu tình: "Vương gia, nhị vương phi dầu gì cũng là. . . . . ." Nếu là Nhược Yên thật sự bị ném ra, chỉ sợ sau này khó có thể ngẩng đầu làm người ở trước mặt chúng mệnh phụ, quý nữ rồi !

"Nếu Mị nhi có ý kiến gì , thì cùng nhị hoàng tẩu đi ra ngoài đi!" Môi mỏng lạnh như băng khẽ mở, phun ra vài từ không mang theo độ ấm gì.

Hoa Mị Ảnh ánh mắt buồn bã, có chút không dám tin nhìn hắn. . . . . .

Cúi đầu, cảm thấy cân nhắc. . . . . Xem ra vương gia là động tâm với tiện nhân Vũ Văn Tiểu Tam này rồi ! Vũ Văn Tiểu Tam! Đánh bản thân mình , còn muốn lăng nhục muội muội , bây giờ còn làm vương gia động tâm ! Nàng Hoa Mị Ảnh tuyệt đối sẽ không bỏ qua nàng!

Hoa Mị Ảnh hung hăng trừng mắt nàng, nếu ánh mắt có thể giết người, Vũ Văn Tiểu Tam đã chết trăm ngàn lần!

https://thuviensach.vn

Nhìn ánh mắt nàng, Vũ Văn Tiểu Tam chẳng hề để ý quay mặt đi, trừng đi, trừng đi, trừng mặc ngươi cũng không thể làm gì ta! Hừ. . . . . .

Ngay sau đó. . . . . Hoa Nhược Yên một tiếng thét chói tai , một cẩm y nữ tử, bị thị vệ tam vương phủ hung hăng ném ra khỏi cửa. . . . . .

Mỗ nữ mở to mắt, nhón chân, xem Hoa Nhược Yên bị ném ra ngoài, ha ha ha. . . . . Muốn đối nghịch với ta , chính là muốn chết thôi!

Lập tức từ trong lòng Hiên Viên Ngạo đi ra, lần đầu tiên cho hắn sắc mặt tử tế : "Cám ơn vương gia!" Vừa mới giả vờ khóc, cho nên thanh âm mềm mềm dẻo dẻo , đúng là làm cho Hiên Viên Ngạo cảm thấy có chút rung động.

Vì thế mỗ vương gia có chút ôn hòa mở miệng: "Vương phi không cần thương tâm, về sau này vương phủ đó là nhà ngươi."

A? Vũ Văn Tiểu Tam có chút không nói gì nhìn hắn, này hôm nay cũng quá không bình thường thôi? Một mặt mê võng hỏi : "Hiên Viên Ngạo, ngươi hôm nay ra ngoài , đầu có phải bị lừa đá hay là bị heo giẫm không ?"

Lời này vừa rơi xuống, mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo lại nhiễm lên hừng hực lửa giận, tiện nhân này , thật sự là không thể cho nàng sắc mặt tốt! Thoáng đối nàng tốt một chút liền hếch mũi lên mặt! Nghiến răng nghiến lợi mở miệng: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi. . . . . ."

Ặc. . . . . Cái này trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam cũng hơi có chút áy náy, lại nói Hiên Viên Ngạo cũng coi như giúp nàng một phen, nàng đạt tới mục đích, quay đầu liền mắng hắn, có phải có chút vô nhân đạo hay không ? Còn có ý lấy oán trả ơn ?

Vì thế rất là thành kính mở miệng: "Vương gia không cần tức giận, bổn vương phi biết sai rồi, đầu ngài không bị heo giẫm, cũng không bị lừa đá!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 54: Canh bốn

Lời này ra vẻ xin lỗi , lại làm cho người ta nghe càng thêm bốc hoả! Hiên Viên Ngạo thật muốn bóp chết nữ nhân này, lại không biết sao, ngẫm lại bộ dáng yếu đuối vừa mới rồi của nàng , đúng là có chút không ra tay được! Hung hăng lườm nàng một cái, vung ống tay áo, thẳng đi thư phòng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam buồn bực nhìn theo bóng lưng của hắn , người ta đã xin lỗi , còn tức giận cái gì a? Thật sự là quả bóng hơi!

Hoa Mị Ảnh thấy Hoa Nhược Yên vẫn bị ném đi ra ngoài, hung hăng trừng mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái, đầy mặt không cam lòng trở về hậu viện!

Vũ Văn Tiểu Tam quay sang, nhìn nhìn Tiểu Nguyệt khóc không thành tiếng , có chút buồn bực, nữ nhân kia đã bị ném ra , còn khóc gì? : "Tiểu Nguyệt, ngươi đang khóc cái gì?"

"Tiểu thư! Tiểu thư số khổ của ta !" Tiểu Nguyệt nói xong bổ nhào qua ôm nàng, mỗ nữ sau đầu xẹt qua một chút mồ hôi, cảnh tượng này hình như có chút. . . . . Quen thuộc?

"Tiểu thư, hóa ra ngài vẫn tưởng niệm phu nhân, tiểu thư. . . . . Ngài thật đáng thương. . . . . Hu hu hu. . . . . ."

Mồ hôi ! Vũ Văn Tiểu Tam kéo nàng từ trong ngực mình ra : "Đáng thương sợi len! Đó là giả vờ được không ? Ta không giả vờ Hiên Viên Ngạo có thể giúp ta sao?"

https://thuviensach.vn

A? Tiểu Nguyệt không dám tin ngơ ngác nhìn nàng, cái miệng nhỏ nhắn há rộng, nước mắt còn đọng lại một bên trên mặt trông khôi hài cực kỳ. . . . . .

Giả vờ ? Nuốt một chút nước miếng: "Tiểu thư, ngài cũng quá có thể diễn đi?"

"Đúng vậy ! Kỹ thuật diễn của bổn vương phi đó là quỷ thần cũng phải than khóc trời đất cũng phải sợ ! Đi thôi đi thôi, trở về ăn cơm, chết đói. . . . . ." Mỗ nữ rất là lên mặt nói xong, liền kéo Tiểu Nguyệt mặt còn đang dại ra trở về phòng.

. . . . . .

"Vương gia, buổi chiều hôm nay , tam vương phi trên đường về tam vương phủ gặp vài tên lưu manh , tưởng đối tam vương phi thất lễ !" Đình Vân run rẩy khóe miệng, trong lòng vô cùng khâm phục mấy tên du côn kia , lá gan thật là lớn , người đàn bà đanh đá nhất Hiên Viên đế quốc mà cũng dám phi lễ?

Ánh mắt tà mị thế nhưng nhiễm lên một chút hoảng loạn , vội vàng đứng dậy mở miệng: "Tam nhi có bị dọa cho sợ hay không ?" Bản thân có phái người bảo hộ nàng, bị phi lễ khả năng tính không lớn, chỉ là sợ nha đầu kia bị dọa đến, nhớ lại bộ dáng nàng ngày ấy ru rú trong ngực mình khóc đến thương tâm , lại cảm thấy đau xót . . . . . .

Bị dọa cho sợ ? Trên mặt lãnh khốc của Đình Vân bày ra một bộ biểu cảm như bị ép nuốt xuống một con ruồi bọ . . . . . Là bọn hắn bị dọa sợ có được hay không ?

" Người của chúng ta đang muốn ra tay, nhưng là tam vương phi đã nhanh trước chúng ta một bước, đánh bại toàn bộ bọn họ , loại võ công này thuộc hạ đã phái người tra quá, trên giang hồ cũng không có chiêu thức này ." Cảm thấy cân nhắc, hắn không biết có nên nói cho vương gia nhà hắn ,

https://thuviensach.vn

tam vương phi không chỉ có đánh người khác , còn đá vào hạ bộ mỗi người ?

Tuyệt sắc dung nhan lộ ra một cái cười khẽ, không nghĩ tới nha đầu kia còn có bản lĩnh này . . . . . .

"Sau này tam vương phi còn nói , sở dĩ muốn giáo huấn bọn họ là vì bọn họ bộ dạng quá khó coi , nếu là vương gia, hoàng thượng hoặc là thất vương gia mỹ nam tử như vậy đi phi lễ nàng, nàng sẽ rất vui! Hơn nữa nếu các người không biết , nàng còn không để ý giáo dạy các ngươi" Đình Vân một mặt chết lặng kể lại hành vi huy hoàng của người nào đó , đây là lời nói của nữ nhân sao? Đây chẳng phải là lời nói của người đàn ông có vợ sao?

Hắn ở trong lòng cao giọng hò hét, vương gia a, ngươi tỉnh tỉnh đi! Nữ nhân như vậy không đáng tin cậy đâu !

Mi hơi hơi nhéo nhéo, nha đầu kia, thật nghĩ như vậy ư ? Xem ra là hắn giáo huấn nàng không đủ !

"Mấy người kia đâu?" Giọng nói rất có từ tính vang lên.

Mấy người kia? Đình Vân sửng sốt, à. . . . . ."Bọn họ bị vương phi đánh xong tự đỡ nhau đi về. Tên đầu lĩnh còn nói nhất định sẽ không bỏ qua tam vương phi."

"Ừ. Giết, thi thể ném đi cho chó ăn ." Tao nhã mở miệng, thanh âm vẫn là như vậy mị hoặc nhân tâm, phảng phất như là hỏi hôm nay ăn cái gì vậy , nhưng cũng quyết định sinh tử vài người .

"Vâng !" Đình Vân cung kính trả lời, rồi sau đó muốn nói lại thôi. . . . . .

"Còn có việc?" Hiên Viên Vô Thương dựa vào trên sập , tà ngắm hắn, từng động tác giơ tay nhấc chân , ngay cả Đình Vân một đại nam nhân nhìn

https://thuviensach.vn

xem mặt cũng có chút đỏ lên. . . . . .

"Vương gia, hôm nay nhị vương phi đi tam vương phủ, bị tam vương phi sai người ném ra bên ngoài !" Này tam vương phi a, hắn thật sự không biết nên nói gì nữa , nếu là tương lai hắn cưới một nữ tử như vậy , hắn cũng sẽ phải nổi điên mất thôi !

Ánh mắt đào hoa tà mị híp lại, khóe môi lại tách lúm đồng tiền như trăm hoa đua nở , giọng nói mang theo một chút ý cười: "Nguyên nhân ?"

"Nhị vương phi mắng tam vương phi không có gia giáo, tam vương phi rất tức giận, liền sai người vứt nàng đi ra ngoài, đúng lúc này tam vương gia trở về vương phủ, tam vương phi cùng hắn khóc kể, nói tưởng niệm mẫu thân, nhị vương phi còn chạm vào nỗi đau của nàng . . . . ." Đình Vân nói tới đây khóe miệng có chút run rẩy, cái kia tam vương phi, nàng còn có"Chỗ đau" ? Nàng căn bản là vô địch được không ?

"Ngạo xử lý như thế nào ?" Giọng nói có chút lãnh liệt, lấy tính tình Ngạo, chỉ sợ Tam nhi lại phải chịu ủy khuất.

Tam vương gia xử lý như thế nào ? Đây mới là vấn đề để cho hắn không cách nào lý giải được !"Tam vương gia nói vương phi của hắn không chấp nhận được người khác nói linh tinh , cho nên sai người đem nhị vương phi ném ra ngoài !"

Ánh mắt đào hoa khép chặt, suy nghĩ ý tứ lời của Ngạo . . . . . .

"Vương gia, thuộc hạ cáo lui !" Đình Vân bẩm báo xong chuẩn bị lui lại.

Người nọ bỗng nhiên nói : " Nữ nhân của bổn vương , cũng không chấp nhận được người khác nói linh tinh ! Đem sản nghiệp nhị vương phủ hạ sạch , trong vòng ba ngày, toàn bộ liên quan diệt trừ! Bổn vương chỉ cho các ngươi thời gian ba ngày , rõ chưa?"

https://thuviensach.vn

A? Đình Vân há to mồm. . . . . Đây là chuyện gì ? Nữ nhân của vương gia? ! Ở đâu đâu?

"Bổn vương nói chuyện ngươi không có nghe ?" Giọn nói mang theo một chút nguy hiểm .

"Vâng !" Đình Vân nửa chết nửa sống đáp một tiếng, chết lặng đi ra ngoài, lấy thực lực kinh tế của bọn họ , ba ngày hoàn thành chuyện này cũng không khó, chính là. . . . . Vương gia nhà bọn thưởng thức, thật sự là. . . . . Kỳ lạ!

Đáng thương nhị vương gia. . . . . Bị làm cho sạt nghiệp thì hậu quả là cái gì? Chính là một đám người tới cửa truy nợ, một vương gia nếu trở thành bộ dạng kia , vậy còn sống trên đời làm cái gì? Không bằng sớm chết đi cho rồi !

. . . . . .

"Tiểu thư, mấy ngày nữa chính là đại thọ của thái hậu , người đã nghĩ tới chuyện bức tranh thêu kia chưa ?" Tiểu Nguyệt có chút lo lắng nhìn mỗ nữ nào đó ăn uống no đủ .

Vũ Văn Tiểu Tam nằm ở trên tháp quý phi , hoạt động một chút thân mình, chẳng hề để ý mở miệng: " Tất nhiên có biện pháp ! Chút chuyện ấy còn tưởng làm khó bản tiểu thư?"

Tiểu Nguyệt mặt tối sầm, biện pháp ? . . . . . Vậy hôm kia cuốn gói đồ muốn chạy trốn là ai?

"Tiểu thư, nghe nói thái hậu còn muốn thuận tiện tổ chức một hồi thưởng hà yến, ý là vì thất vương gia chọn lựa vương phi!" Tiểu Nguyệt đem chuyện bản thân tìm hiểu tới lấy ra nói .

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Mỗ nữ như lò xo bật ngồi dậy, "Muốn tuyển vương phi cho tiểu tử Hiên Viên Triệt kia ? Vậy bổn vương phi làm sao bây giờ?"

Tiểu Nguyệt rất là không biết nói gì xem nàng: "Tiểu thư, là tuyển vương phi cho thất vương gia , không phải là cho vương gia nhà chúng ta ,cái gì mà người làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 55

"Đi! Con heo Hiên Viên Ngạo kia tuyển chọn vương phi mới không liên quan đến ta, chính là muốn chọn vương phi cho Hiên Viên Triệt ? Này. . . . . Ai nha. . . . . Ta muốn nghĩ biện pháp phá hỏng nó !" Hiên Viên Vô Thương cái kia tên hôm nay làm cho nàng cực kỳ khó chịu, cho nên nàng quyết định dời trận địa ! Nếu Hiên Viên Triệt lại bị người bắt đi , nàng còn hỗn sợi len a!

Gì? Vương gia tuyển chọn vương phi là chuyện không liên quan đến nàng? Còn nghĩ muốn phá thất vương gia ? Tiểu Nguyệt không nói gì mở miệng: "Tiểu thư, vậy ngài chuẩn bị làm thế nào để phá đây?" Nàng đã không tính toán khuyên nàng ấy, bởi vì nàng biết đức hạnh của tiểu thư nhà bọn họ , hiện tại là khuyên cũng khuyên không thể!

Vì thế. . . . . Mỗ nữ bắt đầu suy nghĩ suy nghĩ , một bàn tay chống cằm, nghiêm cẩn suy xét. . . . . Thật lâu sau. . . . . Để tay xuống. . . . . .

Tiểu Nguyệt run rẩy khóe miệng mở miệng: "Tiểu thư, ngài đã có biện pháp rồi hả ?"

Chỉ thấy người nọ để tay xuống , lại thay đổi một bàn tay chống cằm, tiếp theo suy xét.

. . . . .

Mồ hôi . . . . . Nàng không tin , thái hậu nương nương tuyển chọn vương phi cho thất vương gia , tiểu thư còn có thể phá kiểu gì ?

https://thuviensach.vn

Màn đêm buông xuống. . . . . Người nọ còn vẫn duy trì tư thế kia vẫn không nhúc nhích. . . . . .

Tiểu thư của ta a, Lão Nhân Gia sẽ không là lại muốn giống lần trước suy nghĩ cả một đêm đi? Tiểu Nguyệt ẩn nhẫn run rẩy khóe miệng , mở miệng: "Tiểu thư, trời đã tối rồi, nếu không ngài ngày mai lại nghĩ đi?"

Ai. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam cúi gằm đầu, thở dài một hơi, được rồi. . . . . .

Tắm rửa qua đi, Tiểu Nguyệt lui ra ngoài. . . . . .

Mỗ nữ ngủ ở trên giường, nhìn đầu giường, suy nghĩ chuyện xảy ra mấy ngày nay . . . . . .

Thẳng đến hôm nay, nàng cũng vẫn là có một loại cảm giác không chân thực , phảng phất đang ở trong mộng, chính là mộng này không biết khi nào thì tỉnh. . . . . Nắm lấy góc chăn, nhìn màn lụa màu hồng nhạt , còn có chăn kiểu cổ kính , giường. . . . . .

Đáy lòng lại không hiểu cảm thấy có chút sợ hãi, co rúm lại thân mình ru rú tại trong chăn , một cảm giác chua xót từ đáy lòng dâng lên, muốn về nhà. . . . . Nhớ cha mẹ quan tâm nàng, bạn bè thân quen, thậm chí ngay cả quản lý hay trừ tiền thưởng của nàng , cùng với gã đàn ông định biến nàng thành tiểu tam . Tất cả ở trong đầu nàng đều là hòa ái dễ gần như vậy. . . . . .

Ở đây, chỉ có người của phủ tướng quân , đối nàng mới là phát ra từ nội tâm yêu thương, còn có một người bạn như Tiểu Nguyệt , nhưng Tiểu Nguyệt còn cần nàng bảo vệ !

Tại vương phủ nhìn như bình tĩnh, kì thực sóng ngầm mãnh liệt , phía trước còn bao nhiêu nguy hiểm chờ nàng đi hóa giải?

https://thuviensach.vn

Trong phút giây này, nàng thật sự muốn có một bờ vai có thể dựa vào, trong lòng thoáng qua bóng dáng Hiên Viên Vô Thương , nhưng là nàng làm sao có thể xác định hắn đối mình rốt cuộc có vài phần thiệt tình?

Chợt , trong đầu thoáng qua câu nói của một người bạn cùng phòng thời đại học : "Mẹ mình thường nói, dựa vào người người sẽ chạy, dựa vào cây cây sẽ đổ, cho nên Tiểu Tam Nhi, con dựa vào ai cũng không bằng dựa vào chính mình!"

Đúng vậy, dựa vào ai cũng không bằng dựa vào chính mình! Âm thầm lên tinh thần cho bản thân ! Hà Tiểu Tam ngươi làm được! Vũ Văn Tiểu Tam ngươi làm được! Ta là người của thế kỷ hai mươi mốt , tuyệt đối không thể bị đám cổ nhân này đánh bại được !

Ngày mai lại là một ngày mới! Đợi ngày mai buổi sáng tỉnh lại, chúng ta tiếp tục đối phó với đám trứng thối này ! Tiếp tục truy soái ca! Tiếp tục săn mĩ nam! Cố lên!

Nhắm mắt lại, an tâm đi vào giấc ngủ. Ngày mai, lại là một ngày mới bắt đầu. . . . . .

Vạn vật đều tĩnh lặng, ngoài cửa sổ trừ bỏ chim hót côn trùng kêu vang không còn khác. Chợt , trong màn đêm có một bóng dáng màu trắng lướt qua, từ cửa sổ nhảy vào. . . . . .

Một đôi giày trắng không mang theo trang sức gì rơi xuống đất, đứng ở mép giường ngóng nhìn nữ tử đang ngủ say . . . . . .

Ngoài cửa sổ ánh trăng lặng lẽ chui vào, chiếu đến trên mặt nữ tử . . . . . .

Màn lụa hồng nhạt tung bay , nữ tử xinh đẹp bình yên nằm ở trên giường, sợi tóc nhẹ nhàng rơi ở trên gối, khóe môi còn thoáng ánh lên ý cười hơi tự tin , từ xa nhìn lại, giống như là công chúa đang ngủ say trong chuyện cổ tích. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chợt , nàng kia một cái xoay người, đánh mất mỹ cảm trong nháy mắt . . . . . Đùi ngọc duỗi ra ngoài chăn , nghiêng thân mình, bĩu bĩu môi, tiếp theo nhẹ nhàng ngủ. . . . . .

Bên giường nam nhân giựt giựt khóe miệng, rồi sau đó lộ ra một cái bất đắc dĩ cười. . . . . .

Vốn là nghĩ tới giải thích một chút với nàng chuyện ngày hôm nay , không nghĩ tới nha đầu kia đã ngủ, uổng công hắn tránh thoát ánh mắt của trùng trùng hộ vệ và ám vệ ẩn vào đến đây!

Tiến lên, nhẹ nhàng đưa tay khẽ kéo chăn của nàng , muốn đắp kín cho nàng , rồi sau đó đi ra ngoài, người nọ bị hắn kéo tới xoay người, tiếp theo ngủ. . . . . .

Lông mi dài quét ở trên mặt của nàng. . . . . .

Nam tử đang mỉm cười chợt khóe môi cứng đờ, chỉ vì nhìn đến một giọt nước mắt còn đọng lại trên lông mi của nữ tử , sao lại khóc rồi ? Ai lại bắt lạt nàng rồi hả ?

Đôi mắt tà mị lạnh lẽo nhiễm lên một chút tức giận , ai dám bắt nạt nữ nhân của hắn , muốn chết!

Rướn người qua vươn tay muốn giúp nàng lau, ngón tay thon dài nhẹ nhàng chạm mặt nàng, giống như đang vuốt ve đồ trân bảo hiếm có . Chợt, tay bị nữ tử bắt lấy, phiền muộn đưa tay hắn vứt qua một bên. Muốn chết sao , lúc nàng ngủ ai còn đến làm phiền nàng? Vung xong tiếp theo lại ngủ. . . . . .

Nam tử nhịn không được cúi đầu cười khẽ đứng lên, nha đầu kia, đang ngủ cũng hung hãn như vậy!

https://thuviensach.vn

Thình lình nữ tử lại trở mình một cái, đùi phải cao cao nhấc lên, đạp tới trên lưng nam tử , lơ lửng trong không trung, khó chịu cực kỳ. . . . . .

Nam tử giựt giựt khóe miệng, ý muốn kéo chân nàng đi xuống. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam giờ phút này cũng là vô cùng khó chịu, sao nàng lại có cảm giác chân mình đang trong không trung? Đang ngủ vô ý thức đem chân mình ép xuống, lấy tư thế thoải mái nhất để ngủ. . . . . .

Mà người nọ sợ đánh thức nàng, không dám dùng lực phản kháng. . . . . Kết quả chính là bị đùi nàng áp đến bên người nàng nằm sấp xuống. . . . . .

Khóe môi có chút run rẩy, nằm sấp . . . . . Hắn Hiên Viên Vô Thương đời này, chỉ sợ chỉ có lúc làm trẻ con mới từng có loại tư thế mất mặt này. Hôm nay cư nhiên. . . . . .

Cảm giác được bên người ấm áp , Vũ Văn Tiểu Tam thu hồi chân, hướng bên kia dựa vào. . . . . .

Không có áp lực chân của nàng , hắn hơi hơi nhấc thân mình , kết quả nha đầu kia liền chui vào trong lòng hắn, cặp cánh tay ngọc gắt gao ôm hắn, làm hắn không thể động đậy. . . . . .

. . . . . Dung nhan như cánh hoa đào đều là thần sắc rối rắm. . . . . .

Chợt trong miệng nàng kia phun ra lời vô nghĩa: "Thoải mái. . . . . ."

Không tự chủ được vươn tay, cũng ôm nàng , đã là đầu hè , y phục Vũ Văn Tiểu Tam mặc rất ít , chuyện này đối với một nam nhân bình thường mà nói, không thể nghi ngờ là một loại tra tấn!

Do dự một chút, muốn rời đi, nhưng vẫn là tránh thoát không ra!

Nhận mệnh thở dài một hơi, nằm ở bên người nàng, đem chăn kéo đến đắp lên hai người . . . . . .

https://thuviensach.vn

Mà Vũ Văn Tiểu Tam cảm nhận được ấm áp, sống chết hướng trong ngực hắn cọ. . . . . .

Cặp mắt đào hoa đầy ẩn nhẫn , nha đầu kia, lại động đi xuống, sợ là hắn sẽ khắc chế không được!

Cũng may Vũ Văn Tiểu Tam điều chỉnh tư thế ngủ thoải mái , liền ôm chặt ngủ thật say, giấc mơ này hết sức ngọt ngào. . . . . .

Nam tử lộ ra biểu cảm dở khóc dở cười , gắt gao ôm nàng, dùng sức đè nén hỏa diễm ở bụng dưới , nha đầu đáng chết này , quấy đến hắn động tình, bản thân lại bình yên ngủ! Hắn không nên hơn nửa đêm chạy tới tìm nàng, thật sự là tự làm tự chịu!

Chợt , môi son người nọ phun ra mấy chữ: "Thương Thương. . . . . ."

Hắn giật mình một chút, cho rằng nàng tỉnh, trên mặt nhiễm lên một chút xấu hổ . . . . . .

Rồi sau đó cúi đầu vừa thấy, mới biết nàng đang nói mớ, lập tức lúm đồng tiền hiện lên đầy ngọt ngào , nha đầu kia mơ thấy hắn !

Còn chưa có cao hứng xong, ý cười liền cương ở trên mặt. . . . . Chỉ vì người nọ lại nói tiếp"Là nam nhân không đáng tin !" Nói xong lại ở trong ngực hắn rụi rụi. . . . . .

Khóe miệng run rẩy nghiêm trọng . . . . . Chỉ một chút chuyện của buổi trưa hôm nay , làm cho nàng ở trong mộng cũng nói hắn không đáng tin cậy?

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, tiếp tục làm Liễu Hạ Huệ, nếu không phải nàng đang ngủ, hắn thế nào cũng đánh vài cái ở trên mông nàng , thế nhưng một chút cũng không tin tưởng hắn, còn nói hắn không đáng tin cậy!

https://thuviensach.vn

Đêm đầu hè, tuy có một chút mát, nhưng hai người ngủ ở cùng nhau khó tránh khỏi khô nóng, mỗ nữ một chân đạp chăn, tiếp tục hướng trong lòng hắn rụi , cắn chặt răng, hắn thực hận không thể. . . . . .

Kéo chăn lên cho hai người , không được bao lâu, lại đạp. . . . . Khóe môi rút rút, nàng ru rú tại trong lòng mình, tự nhiên sẽ không bị đông lạnh , chính là. . . . . Hắn có một loại dự cảm xấu , ngày mai về hắn sẽ nhiễm phong hàn!

Vốn có thể cưỡng chế , nhưng là lại sợ nàng ngủ không thoải mái, thôi, phong hàn thì phong hàn! Tà mị mắt nhắm lại, ôm người trong lòng ngủ thật say. . . . . .

Sắc trời hơi hơi sáng, tuyệt mỹ nam tử mở mắt , nhìn nhìn người trong lòng , đúng là có chút luyến tiếc buông ra, nhưng là nhìn xem canh giờ. Hắn không thể không đi , nếu không sẽ bị phát hiện. . . . . .

Đang muốn đứng dậy, lại bị người nọ lôi kéo không tha, do dự một lát, điểm huyệt ngủ của nàng . Rồi sau đó rút khỏi thân mình, nhẹ nhàng giúp nàng đắp kín chăn , không nhịn được sờ sờ khuôn mặt đáng yêu của nàng . . . . . .

Khóe môi gợi lên một chút cười khẽ, ngón tay thon dài vươn ra ,giải huyệt ngủ cho nàng . Rồi sau đó mới rời đi. . . . . .

Đứng lên, đúng là hơi có chút choáng váng mắt hoa, tự giễu cười, quả nhiên là phong hàn , vươn tay che miệng, nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, trên tay đều là bọt máu đỏ sẫm . Biến sắc, cố gắng bay nhanh nhảy ra khỏi cửa sổ, hướng Hi vương phủ bay đi. . . . . .

Một giọt máu đỏ tươi từ khóe môi chảy xuống đọng trên vạt áo trắng như tuyết giống như từng đóa đóa Hàn Mai nở rộ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiến vào vương phủ, giày trắng rơi vào trong viện, đám người Liên Hoa đang muốn tiến lên hỏi hắn đêm qua làm sao không trở về, chỉ thấy người nọ sắc mặt trắng bệch, trước ngực vạt áo đều bị máu tươi nhuộm đỏ. . . . . .

Người nọ đối với bọn họ cười, rồi sau đó mắt nhắm lại, thân mình màu trắng thẳng tắp ngã xuống. . . . . .

"Vương gia!" Giọng nói kinh hoàng của Đình Vân . . . . .

"Vương gia!" Liên Hoa cưỡng chế lại hoảng sợ . . . . .

Hai người vội vàng xông lên đỡ hắn. . . . . .

"Nhanh đi mời thần y!" Đình Vân vội vàng mở miệng. . . . . .

"Vâng !" Hạ nhân cũng sợ tới mức không nhẹ, vương gia hôm nay làm sao lại té xỉu rồi ! Hơn nữa giống như so trước kia nghiêm trọng hơn thì phải !

"Ta đi!" Liên Hoa võ công cao cường, tốc độ tự nhiên cũng sẽ nhanh hơn , thi triển khinh công , liền biến mất ở trong tầm mắt mọi người . . . . . .

. . . . . .

Lúc Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, đã mau giữa trưa , Tiểu Nguyệt vì tránh không để cho tiểu thư sáng sớm liền lôi kéo nàng suy xét, làm thế nào để phá hỏng buổi tiệc chọn phi của thất vương gia . Cho nên buổi sáng rõ ràng không có kêu nàng, để nàng ngủ đến tự nhiên tỉnh.

Xoa xoa ánh mắt vẫn còn nhập nhèm vì buồn ngủ . . . . . .

Đêm qua ngủ cực kỳ yên ổn , xem như nàng đến cổ đại lâu như vậy, duy nhất ịnh một lần này nàng ngủ thoải mái nhất , nhưng không biết vì sao, nàng cảm giác giống như có người ngủ ở cạnh nàng . . . . . .

https://thuviensach.vn

Lắc lắc đầu, thần kinh! Làm sao có thể có người ở trên giường nàng được chứ ? Chớ không phải là sống đủ? Cũng không xem xem nàng Vũ Văn Tiểu Tam là ai! Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!

"Tiểu Nguyệt!" Đối với ngoài cửa kêu, nàng phát hiện nàng hiện tại càng lúc càng lười , tựa hồ không có Tiểu Nguyệt hỗ trợ, nàng rời giường, mặc quần áo đều cực kỳ khó khăn! Muốn sửa muốn sửa!

Tiểu Nguyệt nghe thấy giọng nói của nàng , đầy mặt không tình nguyện đi vào, trong lòng vô cùng rối rắm, tiểu thư sẽ không lại muốn cùng nàng tham khảo làm thế nào phá hỏng bữa tiệc đi ?

Khóe miệng run rẩy bước vào phòng, thấy nhà tiểu thư nhà bọn họ cầm quần áo mà không biết nên mặc thế nào , ngay lập tức tiến lên hầu hạ: "Tiểu thư, chuyện mặc quần áo này cứ để Tiểu Nguyệt đến hầu hạ người thì tốt rồi, ngài là vương phi, là thân thể thiên kim , làm sao có thể để bản thân tự mặc quần áo! À, đúng rồi, vương gia hôm nay phái người tặng vài hạ nhân sang đây hầu hạ ngài."

Gì? Con heo kia có hảo tâm như vậy? Sợ là giám thị nàng đi?

"Mấy ngày nữa rảnh rỗi , liền đem toàn bộ hạ nhân trong điện của ta triệu tập lên đến, bổn vương phi có việc muốn nói." Nàng không sợ Hiên Viên Ngạo phái người giám thị nàng, mà là sợ có người có tâm xếp những người khác vào.

Tiểu Nguyệt có chút kinh ngạc ngẩng đầu, tìm bọn hạ nhân nói chuyện gì ?

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng suy nghĩ , Nguyệt Vô Hạ , Hoa Mị Ảnh và Mục Điệp Y các nàng, đã trải qua chuyện này , tất nhiên đều phải không chịu ngồi yên, nói không chừng hôm nay tới, còn có người của các nàng !

https://thuviensach.vn

Nàng làm người cao thượng, sẽ không chủ động đi hại người , nhưng là ít nhất cũng muốn biết hướng đi của các nàng , còn muốn phòng bị các nàng .

Nàng còn đang tuổi thanh xuân phơi phới , nàng phong nhã hào hoa, nàng còn không có thành công thoát khỏi này vương phủ, không có thành công đá rơi con heo Hiên Viên Ngạo , cũng không có thành công cua được một soái ca nào , trước hết bị người hại chết rồi !

Nếu như vậy, nàng sẽ chết không nhắm mắt! Ôm nỗi hận cửu tuyền!

"Ừ !" Tiểu Nguyệt tuy rằng không hiểu, nhưng vẫn là ngoan ngoãn gật đầu.

. . . . . .

Đình Vân, Đình Vũ, Liên Hoa, Liên Sương đều sốt ruột đứng ở ngoài cửa phòng , cùng đợi thần y đi ra. . . . . .

Một chậu lại một chậu nước thuốc nước bưng đi vào, một chậu lại một chậu nước đen bưng đi ra, làm cho nỗi lòng bọn họ càng thêm hỗn loạn. . . . . .

Vẻn vẹn ba canh giờ, cánh cửa kia rốt cục mở ra . . . . . .

Mộ Vân Dật lau mồ hôi trán đi ra. . . . . .

"Thần y, vương gia như thế nào?" Đình Vũ vội vàng tiến lên, nàng và Liên Sương mấy ngày trước đi Dạ Mị đế quốc hoàn thành nhiệm vụ mà vương gia giao cho .Hôm nay buổi sáng vừa trở về, chợt nghe nói vương gia đang trong tình huống nguy cấp. . . . . .

Mộ Vân Dật thở dài một hơi, trên mặt đều là thần sắc mỏi mệt , giọng nói đạm mạc vang lên: "Hi vương gia thân thể vốn là. . . . . Hiện thời lại

https://thuviensach.vn

cảm nhiễm phong hàn, rút dây động rừng, ta tạm thời khống chế được , chính là có thể tỉnh hay không , không phải ta có thể quyết định ."

"Thần y, ngay cả ngài cũng không thể xác định vương gia có thể tỉnh hay không sao?" Liên Sương nhíu mày mở miệng.

Nam tử gật gật đầu, cũng cảm thấy có chút thất bại! Hi vương gia là mang bệnh từ trong bụng mẹ , tâm mạch không được đầy đủ không nói, còn trộn lẫn một loại kỳ độc không biết tên ! Hắn có thể sống cho tới bây giờ đã là kỳ tích rồi ! May mà có cỏ linh chi, Tuyết Liên linh tinh gì đó bổ thân, bằng không chỉ sợ sớm đã. . . . . .

Hắn Mộ Vân Dật mang tiếng thần y y thuật cao siêu toàn bộ đại lục từ trước tới nay, chính là có trúng Hạc Đỉnh Hồng(một loại thuốc độc cực mạnh của Trung Quốc ngày xưa) trong vòng một canh giờ hắn cũng có thể cứu khởi tử hồi sinh!

Hắn tính tình đạm mạc, nhưng y thuật thì cực kỳ cao siêu !

Vốn tưởng rằng bản thân đã đứng ở trên đỉnh cao của y thuật , nhưng là thân mình Hi vương lại để cho hắn thất bại nặng , hắn đã nghiên cứu hơn ba năm , thế nhưng một cái gật đầu đều không có!

Bất luận các bản điển tịch, đều có tả về bệnh như vậy , nhưng không có cách chữa chỉ có một con đường là chết!

"Vương gia có thể tỉnh lại khả năng có bao lớn?" Liên Hoa bắt buộc bản thân trấn định, mở miệng hỏi.

"Xem ý chí của hắn , nếu là hắn thật sự rất muốn sống sót, còn có tám phần."

Lời này lại để trong lòng Đình Vân lộp bộp một chút, hắn còn nhớ rõ ngày đó, hắn mang dược cho vương gia, vương gia đối hắn nói"Thế gian

https://thuviensach.vn

này sinh tử , bổn vương sớm nhìn thấu." Đã là không có bao nhiêu ý chí sống sót , vậy. . . . . .

"Nếu là bản thân không quan tâm đến sống chết ?" Đình Vân mở miệng.

"Vậy thì một phần cũng không có!" Mộ Vân Dật nói xong liền bước đi , hắn phải đi về tiếp tục tra điển tịch, tra y lý, hắn không tin trên đời này sẽ có bệnh mà hắn trị không được !

"Làm sao bây giờ?" Đám người Đình Vân hai mặt nhìn nhau, hỏi ba người khác làm sao bây giờ, nhưng cũng đều thấy ở trong mắt những người khác sự lo lắng và không từ bỏ.

Bốn người thở dài một hơi, rồi sau đó cùng bước vào phòng ở, đóng cửa lại, đập vào trong mắt , vẫn là như trước kia i. . . . . Vương gia ngâm mình ở trong bồn dược , dung nhan như cánh hoa đào không có một tia huyết sắc, trong lòng còn có một cỗ màu đen đang chạy tán loạn. . . . . Chương 55.2

Tuyệt mỹ nam tử vô ý thức cắn môi dưới của bản thân, ẩn nhẫn đau đớn, nhiều điểm tơ máu từ trên môi chảy ra. . . . . .

Mày kiếm nhăn gắt gao . . . . . .

Đình Vũ ngay lập tức tiến lên, cầm lấy một khối vải để vào trong miệng hắn , để tránh hắn lại cắn thương tổn bản thân. . . . . .

Rồi sau đó, bốn người đều lẳng lặng canh giữ ở bên cạnh hắn. . . . . .

Vương gia nhất định không thể có việc, nhất định không thể! Bọn họ nguyện ý lấy mạng của chính mình đến đổi lấy sự bình an cho vương gia !

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn giống như rơi vào trong một cái động tối đen , đau đớn giày vò làm cho hắn thở không nổi, ý thức dần dần mơ hồ. . . . . .

Chợt , trong óc đột nhiên vang lên một giọng nói trong trẻo . . . . ."Nếu ngươi dám nuốt lời, ta sẽ chết cho ngươi xem!"

Ý thức dần dần rõ ràng. . . . . Hắn không thể chết được! Hắn đã đáp ứng với một người sẽ cùng nàng cả đời, cho nên, hắn nhất định không thể chết được!

Mi nhăn gắt gao , muốn phá tan cửa ải kia . . . . . .

"Phốc!" . . . . . Một ngụm máu đen bắn ra , khăn vải rơi xuống trong thùng tắm, máu đen chảy lên ngực màu mật ong . . . . . .

Đôi mắt tà mị khẽ mở, nhìn nhìn bốn phía, rồi sau đó giống như thở dài nhẹ nhõm một hơi rồi nhẹ nhàng nhắm mắt lại, đã là mệt cực kỳ. . . . . .

"Vương gia!" Bốn người thấy hắn thế nhưng tỉnh, cái loại cảm giác vừa mừng vừa sợ này làm cho bọn họ suýt nữa vui mừng mà khóc!

"Bổn vương không có việc gì!" Từ từ nhắm hai mắt mở miệng, thanh âm cũng là cực kỳ suy yếu.

"Làm sao có thể không có việc gì! Ngài hù chết chúng ta rồi !" Đình Vũ ngân ngấn nước mắt mở miệng, thanh âm ẩn ẩn mang theo tiếng khóc nức nở.

Đình Vân, Liên Sương, Liên Hoa ba người cho nhau một ánh mắt. . . . . Đình Vũ là nữ tử duy nhất trong nhóm bọn hắn . Bởi vì năng lực siêu quần, cho nên mới ngồi xuống được vị trí hôm nay.

Đồng thời bọn họ cũng đều biết Đình Vũ thích vương gia, vương gia hình như cũng biết, hơn nữa ám chỉ cự tuyệt quá. Chính là Đình Vũ giống

https://thuviensach.vn

như vẫn là. . . . . .

Đình Vân và Liên Hoa cũng là bất đắc dĩ cực kỳ, vương gia hình như là thích tam vương phi, Đình Vũ lại cùng bọn họ đồng sinh cộng tử . Bọn họ cũng không nhẫn tâm thấy nàng khổ sở, nhưng chỉ sợ nàng nhất định phải khổ sở rồi.

Nghe thấy giọng nói quan tâm của nàng , Hiên Viên Vô Thương cảm giác được mệt mỏi. Lúc trước giữ nàng ở bên người, là vì nàng thật nỗ lực, cũng quả thật có thể lực không sai, hắn cũng biết tâm tư của nàng, cũng ám chỉ cự tuyệt quá, chính là. . . . . Ở trong lòng than nhỏ một hơi. . . . . .

"Đình Vũ, về sau, ngươi ở lại Dạ Mị đế quốc, không được truyền triệu, không cần trở lại!" Có chút mỏi mệt nhưng giọng nói vẫn tràn đầy từ tính vang lên .

Đình Vũ vừa nghe, vô ý thức lui về phía sau một bước, nước mắt suýt nữa tràn mi mà ra. . . . . Nàng biết bản thân không xứng với vương gia, chính là hiện thời ngay cả cơ hội ở bên cạnh vương gia cũng không cho nàng sao?

"Vương gia, ngài không cần đuổi Đình Vũ đi! Đình Vũ chỉ muốn ở bên cạnh vương gia, giúp vương gia. . . . . ."

"Ở lại Dạ Mị đế quốc, đều có thể bang trợ bổn vương! Ngươi nếu là không muốn, liền rời khỏi Hi vương phủ đi!" Nếu là không có sự xuất hiện củaTam nhi , hắn có lẽ có thể giữu nàng ở bên người, tiếp tục làm bộ như bình an vô sự, bảo trì quan hệ chủ tớ của bọn họ.

Chính là hiện tại có Tam nhi, nha đầu kia nhìn hung hãn như vậy , kì thực mẫn cảm cực kỳ , hắn cũng không muốn gây cho nàng sự hiểu lầm không cần thiết ! Nếu là trực giác của hắn không có sai, Mặc hình như cũng thích nàng , lúc này hắn càng không thể tự nhiên đâm ngang!

https://thuviensach.vn

Đình Vũ không dám tin nhìn dung nhan tuyệt sắc của hắn , xem người mà nàng yêu sâu đậm , vương gia đây là muốn đuổi nàng đi sao?

Đình Vân lập tức lôi kéo nàng, ý bảo nàng đáp ứng vương gia đi Dạ Mị đế quốc, bằng không lấy tính khí của vương gia , có lẽ thật sự muốn đuổi nàng đi!

Thê lương cười, tươi cười khó nén chua sót, đáp một tiếng: "Vâng!" Rồi sau đó bay nhanh rời khỏi gian phòng này. . . . . .

Nàng không thể ở trước mặt vương gia rơi lệ, bằng không vương gia nhất định sẽ đuổi nàng đi !

Đi Dạ Mị đế quốc, có lẽ còn cơ hội gặp lại vương gia, nếu là bị đuổi đi, cả đời này, nàng rốt cuộc khó có thể gặp được!

Sau khi Đình Vũ rời khỏi, trong điện lâm vào yên tĩnh, Liên Sương, Liên Hoa, Đình Vân tâm tình đều cực kỳ phức tạp. . . . . .

Tuyệt mĩ nam tử tựa vào trong thùng gỗ , giờ phút này nỗi lòng cũng thập phần hỗn loạn. . . . . .

Lúc này đây hắn có thể chịu được , vậy tiếp theo thì sao ?

Hắn thật sự có thể sống đến bạch đầu giai lão cùng nàng sao ? Lần đầu tiên trong cuộc đời , hắn cảm thấy có chút bất lực!

Chợt , môi mỏng lộ ra ý cười khêu gợi , nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia cũng theo lúm đồng tiền càng thêm kiều diễm ướt át. Ttươi cười giống như là hoa Bỉ Ngạn Mạn Châu Sa nở rộ, tuyệt mỹ, tràn ngập hấp dẫn. . . . . .

Cảm thấy đã kiên định đứng lên! Nếu nàng không thương hắn, hắn sẽ giúp nàng đạt được hạnh phúc, rồi sau đó lẳng lặng đợi tử thần đến gọi .

https://thuviensach.vn

Còn nếu như nàng thương hắn, chính là chết, hắn cũng cũng không buông tay!

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở ghế chủ tọa trong đại điện , nhìn đám người quỳ trước mặt , còn chưa có mở miệng nói chuyện, đám hạ nhân ánh mắt có chút né tránh!

Mỗ nữ rất là buồn bực thở dài một hơi. . . . . Ai. . . . . Quả nhiên không đoán sai, vì sao một người thiện lương giống nàng như vậy , luôn có người muốn tìm nàng phiền toái đây ? Này không, tay của người ta đã duỗi dài đến bên nàng rồi ! Lập tức nàng lại ở trong lòng tự hỏi mình, nàng vì sao muốn thông minh như vậy ? Ai. . . . . Người quá thông minh có áp lực a!

Nhìn nhìn mấy người kia xong , rất có uy nghiêm mở miệng: "Ai là nhất đẳng nha hoàn trong viện của bổn vương phi ?"

"Bẩm vương phi, là nhóm nô tì !" Hai nha đầu đồng loạt mở miệng, đúng là được huấn luyện nghiêm chỉnh .

Nâng chung trà lên, dùng nắp chén che nhẹ nhàng đánh ở trên cốc, động tác giống như lơ đãng , lại có một chút ra uy ở trong đó. Mấy hạ nhân trong lòng có quỷ đã bắt đầu đổ mồ hôi lạnh. . . . . .

Sau một lúc lâu, khi bọn hắn đều cho rằng nàng sẽ không lại mở miệng , thì ở vị trí chủ tọa lại vang lên: "Tên gọi là gì? Ngẩng đầu để bổn vương phi nhìn xem!"

Một nữ tử trên mặt mang theo một chút kiêu hoành ngẩng đầu: "Bẩm vương phi, nô tì Thanh Trúc!"

Một nữ tử lạnh như băng ngẩng đầu: "Bẩm vương phi, nô tì Đông Mai."

https://thuviensach.vn

Các nàng không hiểu , một nữ tử suốt ngày chỉ biết đánh người, gây chuyện, vương gia vì sao còn muốn phái các nàng đến hầu hạ! Các nàng là đại nha hoàn của vương phủ , còn có một thân phận, chính là ám vệ bảo hộ vương gia an toàn, từ trước đến nay đều chỉ phụ trách hầu hạ vương gia!

Ở bên cạnh vương gia, các nàng cũng luôn luôn tự xưng là "Thuộc hạ" , chưa bao giờ tự xưng"Nô tì" . Ngày hôm nay lại đột nhiên bị phái đến chỗ vương phi ! Lại không thể bại lộ thân phận ám vệ của bản thân , chỉ có thể tự xưng"Nô tì" .

Trong vương phủ thái độ của các phu nhân khác đối với các nàng đều là vô cùng tốt, tự nhiên là vì để lấy lòng vương gia, mà vương phi thế nhưng còn bắt các nàng quỳ lâu như vậy, khó trách đến bây giờ còn không được vương gia sủng hạnh!

Xem ra hai người này chính là người của Hiên Viên Ngạo , khí thế mạnh mẽ kiêu ngạo , rõ ràng cùng một loại với con heo kia .

"Về sau, hai người liền phụ trách chuyện ăn uống của bổn vương phi đi, chuyện hầu hạ bên người , vẫn là giao cho Tiểu Nguyệt." Hiên Viên Ngạo phái người tới , chắc sẽ không động tay chân gì ở đồ ăn của nàng , nhưng là chuyện mặc quần áo gì đó, nàng thật đúng không thói quen người ngoài hầu hạ.

“ Vâng !" Hai người đồng thanh đáp.

Nhìn tiếp xem các nha đầu và tôi tớ khác , uy nghiêm mở miệng: "Trong lòng các ngươi có chuyện gì , bản thân các ngươi tự hiểu , bổn vương phi trong lòng cũng rõ ràng. Người nào trung với bổn vương phi, người nào trong lòng đang tính toán gì , bổn vương phi đều rõ như gương . Chính là bổn vương phi cũng muốn khuyên các ngươi một câu, bổn vương phi trong bụng mang cốt nhục của vương gia , đó là tiểu thế tử , cũng là chủ nhân tương lại của vương phủ ! Các ngươi hãy suy nghĩ cho cẩn thận , không cần

https://thuviensach.vn

làm gì sai , bằng không đến lúc đó bổn vương phi cũng sẽ không thủ hạ lưu tình!"

Nàng không có hứng thú cùng bọn họ mỗi ngày phòng đến phòng đi, nói rõ ràng, rồi sau đó có thể mượn sức người đi lại, nếu không thể mượn sức thì nghĩ biện pháp trừ bỏ!

Đám hạ nhân đều co rúm lại mở miệng: "Vâng ! Nô tài (tì) cẩn tuân vương phi dạy bảo!"

"Ở trong điện của bổn vương phi làm việc, bổn vương phi cũng sẽ không bạc đãi các ngươi! Nên thưởng , bổn vương phi sẽ không hàm hồ, nên phạt . . . . . Tính khí bổn vương phi , các ngươi cũng là biết đến!" Nói xong mang trà lên nhấp nhẹ một ngụm, quan sát đến biểu cảm của bọn họ .

Ngẫm lại kết cục của trắc vương phi, Mị phu nhân, Điệp phu nhân đắc tội vương phi , còn có nhị vương phi đều bị ném ra bên ngoài . Cả đám hạ nhân run lên, bọn họ đương nhiên biết tính khí ma quỷ của nàng ! Vị vương phi này chọc không được!

Tiểu Nguyệt ở một bên kinh ngạc nhìn vương phi nhà nàng , từng câu chữ câu, đều là trong bông có kim, hình như tướng quân đại nhân mời tiên sinh tư thục, không có dạy tiểu thư chuyện này đi?

"Vâng, nô tài (tì) trung tâm bất nhị!" Mọi người cùng nói xong.

"Chân thành không cần có bao nhiêu, chỉ cần không ngáng chân bổn vương phi , nếu bổn vương phi nhịn không được đem bọn ngươi. . . . . !" Nói xong nhấp một miệng nước trà, ý tứ ám chỉ mười phần.

Đám hạ nhân trên trán đều ẩn ẩn chảy ra mồ hôi lạnh , nàng lại tiếp tục mở miệng: "Kỳ thực lại nói tiếp, bổn vương phi cũng không có chuyện gì nhiều muốn giao cho các ngươi làm, chỉ cần mỗi ngày thay bổn vương phi tìm hiểu rõ ràng, vương phủ có mỹ nam đến hay không là được rồi !"

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ vừa mới đứng đắn vài câu, lập tức lại bắt đầu nhớ thương mĩ nam với soái ca của nàng , ha ha. . . . . Nàng phát hiện , các huynh đệ của con heo Hiên Viên Ngạo kia hình như không có một ai là không đẹp trai !

Lời này làm cho đám người ở đây sau đầu chảy mồ hôi hột, làm sao đang yên đang lành lại đột nhiên nói đến mỹ nam tử rồi hả ? Vương phi nhà bọn họ quả nhiên là. . . . . Thần kỳ!

Đám hạ nhân khóe miệng giật giật, không biết nên đáp"Vâng " mới tốt , hay là nên đáp"Không " mới được.

Thanh Trúc và Đông Mai thì là suýt nữa ngã quỵ, vừa mới nghe vương phi nói nàng hoài thai." Tiểu thế tử" , các nàng còn có chút kinh ngạc, nghĩ có phải các nàng nên thực xem nàng là chủ tử không , dù sao cốt nhục của vương gia là cực kỳ tôn quý. Không nghĩ tới nàng lập tức nói ngay một câu như vậy!

"Tốt lắm, các ngươi đi ra ngoài đi, nhớ có khách đến đây nhất định phải thông tri bổn vương phi i!" Hai chữ " có khách " được nhấn mạnh tràn ngập ám chỉ , rồi sau đó mỗ nữ cười hì hì vẫy vẫy tay, những người khác đáp một tiếng"vâng " . Rồi sau đó mỗi người một thân mồ hôi lạnh lui đi ra ngoài.

Tiểu Nguyệt nâng trán, có chút chịu không nổi đứng ở bên người nàng, nàng thực hận không thể chết đi , sao mình lại đi theo vị tiểu thư này cho mất mặt cơ chứ ?

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo nghe Thanh Trúc báo lại , khuôn mặt tuấn dật trở nên tối đen. . . . . .

Cái cô gái này, uổng hắn còn giúp nàng đem Hoa Nhược Yên ném đi ra ngoài, đắc tội nhị vương huynh, thế nhưng một chút cũng không cảm động

https://thuviensach.vn

với ân tình của hắn , còn nhớ thương có mỹ nam đến vương phủ hay không !

Thanh Trúc cũng là một mặt giận dữ, Vũ Văn Tiểu Tam thật sự là tu 18 đời mới có phúc khí như vậy, có thể gả cho vương gia, thế nhưng một chút đều không biết tiếc phúc, còn muốn cho bọn họ chú ý có mỹ nam tử đến thăm hay không !

"Thông tri vương phi, tối nay nàng thị tẩm!" Hắn muốn cho nữ nhân kia hiểu , nàng đã là phụ nữ có chồng! Không cần suốt ngày nhớ thương nam tử nhà người ta ! Đồng thời, hắn cũng tận lực xem nhẹ khác thường đang xảy ra trong lòng kia . . . . . .

A? Vương gia không phải là rất tức giận muốn giáo huấn vương phi sao? Thế nào còn muốn vương phi thị tẩm rồi hả ? Nàng vì họa được phúc rồi hả ? Thanh Trúc một mặt không dám tin nhìn hắn.

Nhìn bộ dáng nàng như bị sét đánh , khuôn mặt lãnh đạm hiện lên một chút không vui: "Ngươi có ý kiến?"

"Không có!" Thanh Trúc cuống quít lắc đầu, "Vương gia, thương thế của ngài tốt lên chưa ? Có muốn nô tì đổi dược cho ngài không ?"

"Hừ!" Nam tử hừ lạnh một tiếng, kéo băng gạc quấn trên đầu và trên tay ném xuống đất , thương tổn đã hoàn hảo như lúc ban đầu!

" Chút thương tổn này không làm gì được bổn vương!" Lại nói tiếp còn muốn cảm kích dược của Dật , không hổ là một thế hệ thần y! Trên đầu thương tổn, quả thật là hôm nay mới tốt, mà hắn băng bó bất quá là vì muốn cho người của phủ Thừa Tướng xem thôi!

Thanh Trúc gật gật đầu, nghĩ muốn đi thông tri vương phi thị tẩm, một mặt như bị đả kích lui đi ra ngoài, vương phi vận khí thật sự là. . . . . Thật tốt quá!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Cái gì? Bổn vương phi thị tẩm?" Một giọng nữ cao vút ở trong hậu viện vương phủ bén nhọn vang lên, rồi sau đó mỗ nữ suýt nữa không đứng vững, ngã phía sau đi.

Tiểu Nguyệt cao hứng phấn chấn , chạy nhanh xông lên đỡ người suýt nữa lịm ngã kia mở miệng: "Tiểu thư, đúng vậy! Vương gia rốt cục gọi ngài thị tẩm rồi ! Ngài cuối cùng là được vương gia chú ý rồi ! Tiểu Nguyệt biết ngài thật cao hứng, nhưng là ngài cũng muốn chú ý thân mình. . . . . ."

Gầm lên giận dữ : " Ánh mắt nào của ngươi thấy ta cao hứng rồi hả ? Chẳng lẽ ngươi không phát hiện trên mặt của ta đều là mấy chứ ‘ ta rất đau khổ ’ sao?" Mỗ nữ đứng lên phẫn nộ gào thét, đồng thời vươn một cái tay chỉ vào mặt mình.

Ặc. . . . . Bộ dáng Tiểu Nguyệt cao hứng phấn chấn dừng lại. . . . . Nuốt một chút nước miếng, co rúm lại mở miệng: "Tiểu thư, ngài mất hứng? Còn có, trên mặt ngài rất sạch sẽ, không có chữ."

"Ta cao hứng sợi len a !" Vũ Văn Tiểu Tam quả thực muốn đánh người rồi !

Nha nha cái phi ! Tuy rằng nói con heo kia bộ dạng rất tuấn tú không sai, con heo kia dáng người cũng không sai, nhưng là. . . . . Đó là một con heo a! Vẫn là một con lợn giống!

Tiểu Nguyệt xem nữ tử một mặt nôn nóng kia, có chút hoang mang nắm lấy đầu. . . . . Theo nguyên tắc mà nói, tiểu thư không phải là giống các phu nhân được chiêu ngủ thì cao hứng sao? Đây là phản ứng gì ? Còn có "sợi len " là ý gì ? Có loại chỉ này sao?

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? . . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam gấp đến độ giống kiến bò trên chảo nóng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thanh Trúc ở bên cạnh run rẩy khóe miệng nhìn nàng đi tới đi lui, vương phi có phải đầu óc có bệnh hay không ? vương gia muốn sủng hạnh nàng, không thiên ân vạn tạ thì thôi, đây là loại phản ứng gì ? Suy nghĩ sau một lúc lâu. . . . . Lập tức, bên môi giơ lên một chút cười lạnh, giả vờ mà thôi, chỉ sợ trong lòng chính mừng rỡ không chịu được !

Đông Mai vừa mới vào cửa, liền thấy Vũ Văn Tiểu Tam đi qua đi lại , trong miệng lẩm bẩm "Làm sao bây giờ" . Một chút khinh trào xẹt qua đáy mắt, vương gia muốn sủng hạnh, liền cao hứng thành như vậy ! Rõ ràng trước khi thành thân cũng đã cùng vương gia. . . . . Trong bụng thậm chí còn có cốt nhục của vương gia , hiện tại lại giả vờ giống như hoa cúc khuê nữ vậy!

Lạnh lùng mở miệng nói: "Vương phi, hiện tại sắc trời còn sớm, nô tì biết ngài thật cao hứng, nhưng thật sự không cần kích động như vậy , cuộc sống sau này còn dài mà!"

Đông Mai châm chọc nói ra, mà Vũ Văn Tiểu Tam tâm tình vốn là buồn bực phải chết càng thêm luống cuống!

"Cuộc sống sau này còn dài !" Lời này ý ám chỉ bất quá nàng được sủng ái một lần, về sau. . . . . Còn có các phu nhân. . . . . .

Nhưng là nghe vào trong tai Vũ Văn Tiểu Tam còn hơn một tầng ý tứ, cuộc sống sau này còn dài, chứng tỏ về sau con heo kia còn có khả năng tìm nàng thị tẩm!

Nàng còn biết nàng cao hứng? Thật là chó má!

Mỗ nữ rất là căm tức vọt tới trước mặt nàng, đối với mặt nàng hét lên rống giận: "Con bà nó ánh mắt nào của ngươi thấy bổn vương phi cao hứng rồi ! Ta cao hứng Hiên Viên Ngạo hả ? Con bà nó không có mắt sẽ không xem a! A! Cao hứng? Cao hứng! Ngươi cao hứng ấy ! Cả nhà người đều cao hứng!"

https://thuviensach.vn

Nàng cao giọng gầm lên, làm cho Đông Mai đầu lờ mờ rồi. . . . . Vẻ mặt còn dính một chút nước miềng mà Vũ Văn Tiểu Tam vừa phun ra. . . . . .

Đông Mai ánh mắt dại ra nhìn phía trước, cố nén cảm giác ghê tởm xoa xoa mặt. . . . . Đồng thời tiêu hóa những lời mới vừa rồi của vương phi . . . . . Trong đầu đều là "Ngươi cao hứng" và " cả nhà ngươi đều cao hứng!" . . . . . .

Thanh Trúc một mặt đồng tình không đành lòng quay đầu đi. . . . . Đáng thương Đông mai. . . . . .

Tiểu Nguyệt vốn nghe Đông Mai nói những lời này cũng rất mất hứng, hiện thời thấy tiểu thư nhà bọn họ phát uy, đem nàng rống thành như vậy. Vì thế rất là vô lương tâm quay đầu cười trộm. . . . . .

Tiếp theo một bóng dáng hỏa hồng ở trong tẩm cung đi đi lại lại . . . . . .Rồi lại đi đi lại lại . . . . . Lại đi đi lại lại. . . . . .

Bộ dáng hùng hùng hổ hổ , trên mặt đều là biểu cảm phẫn nộ. . . . . .

Muốn nàng thị tẩm? Còn không bằng đưa nàng đi chém ngay thôi! Nàng chính là chết cũng không muốn ngủ với con heo kia ! Mẹ kiếp !

Đi tới, đi qua. . . . . Đi qua, lại đi tới. . . . . Vẻn vẹn đi hai canh giờ. . . . . .

Tiểu Nguyệt đầu choáng váng nhìn nàng. . . . . Đông Mai mặt vẫn còn dại ra trong trạng thái ngây thơ , Thanh Trúc tràn ngập đồng tình nhìn Đông Mai. . . . . .

"Tiểu thư, ngài không cần lại đi đi lại lại , vương gia quá một lát sẽ đến đây." Tiểu Nguyệt không thể không nhắc nhở nàng một chuyện thực rất tàn khốc .

https://thuviensach.vn

Trải qua hai canh giờ suy xét, nàng rốt cục hiểu hóa ra tiểu thư nhà bọn họ là không muốn thị tẩm, nhưng là làm sao có thể trốn tránh thị tẩm đâu, nàng nhưng là vương phi a!

Chợt , mỗ nữ hai mắt sáng lên: "Thanh Trúc, ngươi đi nói cho con heo kia , nói bổn vương phi đang có mang, không tiện thị tẩm!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong còn hưng phấn gật gật đầu. . . . . .

Tiểu Nguyệt lau một cái mồ hôi trán, lý do này ứng phó người khác thì có thể, nhưng là tiểu thư nhà bọn họ có thai hay không có thai, vương gia làm sao có thể không biết? Lời này nói ra cũng quá vô dụng!

Thanh Trúc vốn cho rằng nàng đang giả vờ, có chút không dám tin giựt giựt khóe miệng, hóa ra vương phi nhà bọn họ không nghĩ thị tẩm là thật a? Còn " Con heo kia " ?

Do dự một chút, chuẩn bị đi truyền lời cho vương gia . . . . . .

Hiên Viên Ngạo ở thư phòng , nắm trong tay bút lông, nhanh chóng xử lý công vụ, chữ viết khí phách sắc bén, rồng bay phượng múa, một tay cuồng thảo có thể nói cổ kim nhất tuyệt!

Khuôn mặt tuấn dật căng thẳng, mày kiếm hơi hơi nhấc lên, đè nén cảm giác kỳ dị trong lòng kia. Không biết vì sao, nghĩ đến hôm nay muốn đi sủng hạnh nữ nhân kia , đáy lòng hắn thế nhưng cảm thấy có một tia. . . . . Chờ mong và hưng phấn! Loại cảm giác này chính là năm đó hắn thắng trận cũng không có quá!

Nghĩ tới hạ bút nhanh hơn, để dời đi lực chú ý . . . . . .

Đã nhiều ngày qua ánh mắt Nguyệt Vô Hạ đều ngắm đến binh phù của hắn , xem ra thừa tướng bên kia đã ngồi không yên, mà bọn họ muốn , chính là hắn ngồi không yên! Chỉ có lúc ngồi không yên , thì mới lộ ra dấu vết cho bọn hắn thấy không phải sao?

https://thuviensach.vn

Môi mỏng lạnh như băng hiện lên một chút khinh thường, dám đánh chủ ý tới giang sơn của Hiên Viên gia , sẽ chuẩn bị gánh vác đại giới ! Còn phải có. . . . . giác ngộ cái chết!

Nhẹ nhàng ném một cái, bút lông bình yên bay trở về ống đựng bút, nhìn trời sắc, đã không còn sớm rồi.

Bước ra thư phòng, ý muốn hướng phòng nữ nhân kia mà đi, từng bước một tiêu sái đi qua, trong lòng cảm giác kích động càng thêm mãnh liệt. . . . . Bước chân dừng lại, nhéo nhéo mi, hắn đây là làm sao vậy ? Bị nữ nhân kia làm cho tức giận đến không bình thường rồi hả ?

Thanh Trúc một mặt rối rắm đi ra, đáy lòng cân nhắc đợi thấy vương gia nên lựa lời thé nào , thấp đầu tinh tế suy nghĩ, nàng làm đại nha hoàn lâu như vậy , chưa từng bao giờ khó xử giống hôm nay ! Những lời này, nói đi, sợ vương gia tức giận , không nói , nàng lại cảm thấy tiện nghi cho vương phi!

Hắn lạnh lùng đứng ở chỗ gấp khúc của hành lang , nhìn về người phía trước mặt đầy rối rắm , trong lòng có chút hơi kinh ngạc, Thanh Trúc tuy là có chút xúc động, nhưng làm chuyện gì cũng không chút hàm hồ, hôm nay biểu cảm này là vì sao?

Nha đầu kia thấp đầu suy nghĩ, ngay cả hắn đứng ở chỗ này cũng chưa thấy, còn một mặt suy nghĩ sâu xa đi qua hắn . . . . . .

Khóe miệng giật giật, có chút không vui mở miệng: "Thanh Trúc!"

"A?" Thanh Trúc cả kinh, cuống quít quay đầu, thấy vương gia nhà bọn họ , chạy nhanh quỳ xuống, "Vương gia thứ tội, thuộc hạ mới vừa rồi suy nghĩ quá, cho nên không có phát hiện ngài."

Đợi nửa ngày, cũng không thấy người ở trên đỉnh đầu lên tiếng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cảm thấy càng thêm không yên! Này vương phi đáng chết , thật sự là hại chết nàng rồi ! Hừ, ta Thanh Trúc không dễ chịu, ngươi cũng đừng tưởng tốt hơn! Vì thế không đợi Hiên Viên Ngạo mở miệng, lập tức đem đủ loại hành động của Vũ Văn Tiểu Tam kể lể. . . . . .

"Vương gia, thuộc hạ là phụng mệnh vương phi nhắn dùm tin tức tới ngài !"

Mày kiếm vi ninh, cảm thấy không hiểu có chút sung sướng: "Vương phi nói cái gì?"

"Từ lúc ngài phân phó thuộc hạ thông tri vương phi thị tẩm sau, vương phi liền phi thường nôn nóng ở tẩm điện đi đi lại lại một buổi chiều. . . . . ."

Nói tới đây, môi mỏng của nam nhân lạnh như băng gợi lên một chút cười khẽ, chớ không phải là quá khẩn trương rồi hả ? Tiện nhân kia cũng có lúc khẩn trương ư ? Nhưng là ý cười mới khuếch trương một nửa, chợt nghe Thanh Trúc lại nói. . . . . .

"Vương phi nói nàng phi thường mất hứng! Bảo thuộc hạ đến thông báo cho vương gia, nàng đang có mang, không tiện thị tẩm! Còn mắng vương gia là heo!" Dứt lời không lại mở miệng, đợi phản ứng của vương gia .

Nam nhân sắc mặt trắng xanh liền đen!

Lại mắng hắn là heo? Còn có mang thai? Lấy lý do này ra nói với hắn? Nàng coi hắn Hiên Viên Ngạo là ngốc tử sao? Nhưng là hắn cũng thật rõ ràng đã biết một chuyện thực —— nữ nhân kia không muốn thị tẩm!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 56: Bổn vương phi hết thảy mạnh khỏe

Mỗ nữ gian nan nuốt một chút nước miếng, ánh mắt lại dừng ở nơi nào đó , đã quên quay đi. . . . . Này nha dáng người quả nhiên. . . . . Tốt lắm!

Bọn thị vệ vương phủ nghe thấy tiếng hét điên cuồng , toàn bộ đều vội vội vàng vàng chạy về hướng tẩm cung của vương phi . . . . . Nhưng là vọt tới một nửa, bước chân của mọi người đồng loạt dừng lại. Mấy ngày hôm trước bọn họ cũng là nghe thấy vương gia nổi giận gầm lên một tiếng: "Vũ Văn Tiểu Tam!" Lúc sau chạy tới. . . . . Cuối cùng. . . . . Bị phạt!

Hôm nay. . . . . Lại là. . . . . Khụ khụ, mọi người nhìn nhìn nhau , cùng nhau suy nghĩ. . . . . Rồi sau đó đều tự trở lại vị của bản thân , nếu lại thấy những điều không nên thấy , chỉ sợ. . . . . .

Vì thế đều tự cầm vũ khí đứng, ở trong lòng tự mình thôi miên, chúng ta không có nghe thấy . . . . . Lần trước vương phi nói như thế nào nhỉ ? Đúng rồi, bọn họ gần nhất ráy tai hơi nhiều, cho nên lỗ tai không được tốt !

Tiểu Nguyệt ở cửa che lỗ tai, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng thấu, hay là tiểu thư nhà bọn họ ấy vương gia . . . . . Cái kia rồi hả ? Nghĩ đến đây ngay cả lỗ tai cũng hơi hơi đỏ lên, ây da. . . . . Chuyện này thật sự làm cho người ta mơ màng rồi. . . . . .

Mà đại môn bên kia Đông Mai và Thanh Trúc xa xa đi tới , Ám Ảnh và đám người Ám Dạ đã tới cửa, giống nhau do dự lúc lâu , nhìn nhau sau một lúc lâu, cũng không có một người dám xông vào! Bọn họ cũng không muốn chịu tiên hình!

https://thuviensach.vn

Hai người cứ giữ nguyên tư thế xấu hổ này, sau một lúc lâu. . . . . .

Mỗ vương gia sắc mặt xanh trắng đan xen, từ ngày hắn cưới nữ nhân này, hình như chưa từng có một ngày sống yên ổn ! Cơ hồ đã đánh mất mặt cả đời này của hắn , một thế hệ Chiến thần, hiện tại cũng thành đề tài câu chuyện của thiên hạ dân chúng sau khi ăn xong !

Hôm nay ngay cả quần cũng bị tuột rồi ! Làm cho hắn cảm giác, giống như bản thân suýt nữa bị một người nữ nhân cưỡng gian!

Yên tĩnh không tiếng động. . . . . Cả căn phòng chỉ có thể nghe được tiếng hít thở của Hiên Viên Ngạo , mà bản thân Vũ Văn Tiểu Tam thấy cảnh tượng này thì ngay cả hô hấp cũng quên rồi. . . . . .

Hiên Viên Ngạo sau một lúc lâu, cũng không có ý tứ ngồi xổm xuống đem quần kéo lên. . . . . .

Cảm nhận được sau lưng ánh mắt của nữ nhân này nhìn chăm chú lão nhị nhà mình , cảm thấy lạnh cả sống lưng!

Quá thật lâu, Vũ Văn Tiểu Tam rốt cục phản ứng kịp , nhanh chóng đem tay mình thu hồi lại, che mắt, nuốt một chút nước miếng. . . . . oh! , My God ! Nàng thấy cái gì rồi hả ? Này. . . . . Này. . . . . Này. . . . . Quả thực làm cho nàng không cách nào chấp nhận được!

Nhìn nhìn lại bóng lưng cứng đờ của Hiên Viên Ngạo , tâm tình của nàng càng thêm không yên, con heo này sẽ không thẹn quá thành giận, quay đầu đem nàng chém đi?

"Vương. . . . . Vương gia. . . . . ." Sợ hãi mở miệng, nàng thật sự không phải cố ý a!

Hiên Viên Ngạo đưa lưng về phía nàng, hít sâu, nỗ lực bình phục tức giận trong lòng, cắn răng mở miệng: "Vương phi liền như vậy khẩn cấp?"

https://thuviensach.vn

Ặc ? Nàng khẩn cấp ? Chính là. . . . . Ra vẻ chuyện này giống như , đại khái, giống như. . . . . Thật là nàng sai. . . . . .

"Vương gia, người ta không phải cố ý !" Nàng hơi sợ mở miệng, giọng nói nhỏ như ruồi muỗi.

Không phải cố ý ? Không phải cố ý là có thể kéo quần của hắn ?

Gân xanh trên trán mỗ vương gia giật liên hồi . . . . . Cảm thấy bản thân hắn là lập tức đem quần kéo lên, nhưng là ngẫm lại bộ dáng bản thân nhanh chóng kéo quần . . Mặt tối sầm, hắn thật sự không thể làm một việc mất mặt như thế được !

Sặc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn không nói chuyện, có chút sợ sệt mở miệng: "Kỳ thực vương gia, đây cũng không phải đại sự gì , chúng ta đã là vợ chồng, kỳ thực nhìn xem cũng không có gì đi?"

Lời nói này làm cho đỉnh đầu Hiên Viên Ngạo suýt nữa bốc khói ! Đúng vậy, giữa vợ chồng nhìn xem không có gì, nhưng là giữa vợ chồng là như thế này xem à? Trực tiếp đem quần hắn kéo xuống xem?

Thấy hắn vẫn là không nói chuyện, mỗ nữ gian nan nuốt một chút nước miếng, lẩm bẩm: "Mẹ nó! Không phải là kéo quần sao, tỷ tỷ mới chỉ nhìn thoáng qua, cũng sẽ không mất miếng thịt. Đồ nam nhân keo kiệt !"

Kết quả lời này làm cho mọi người có công lực đều nghe thấy hết ! Còn không phải là kéo quần? Chỉ nhìn thoáng qua?

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi là nữ nhân sao?" Mỗ vương gia rốt cục nhịn không được rống lớn ra hoang mang của bản thân.

Cái này Vũ Văn Tiểu Tam không cao hứng rồi ! Chỉ thấy mỗ nữ căm giận đứng lên, quấn đến trước người của hắn, chỉ vào mũi hắn rống to: "Hiên Viên Ngạo, ngươi có thể chất vấn chỉ số thông minh của lão nương ,

https://thuviensach.vn

có thể hoài nghi nhân phẩm của lão nương , thậm chí có thể phủ định dung mạo của lão nương , nhưng là ngươi không thể vũ nhục giới tính của lão nương !"

Xem nữ nhân này vẽ giống quỷ , đứng ở trước mặt mình rống to, Hiên Viên Ngạo nhất thời cảm giác hoa mắt chóng mặt !

Tiếp theo nữ nhân kia lại hung tợn ở trước mặt hắn ưỡn ngực: "Thấy không ! Lão nương muốn ngực có ngực!" Dứt lời xoay người, lại đối với hắn chổng mông lên "Muốn mông còn có mông! Nơi nào không giống nữ nhân? Ngươi không phải là bị bệnh tăng nhãn áp thêm bệnh đục tinh thể rồi hả ?"

Hiên Viên Ngạo cảm giác đầu giống như bị người gõ cho một gậy, hoàn toàn chỉ ngây ngốc ngây dại. . . . . .

Trong óc đều là những hình ảnh thô tục của nữ nhân này , bên tai vẫn là tiếng gào to của nàng . . . . . .

Mẹ nó ! Vũ Văn Tiểu Tam tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, nàng đời này và cả đời trước nữa chán ghét nhất chính là người khác hỏi nàng "Cô có phải là phụ nữ không " ? Hoặc là đánh giá "Không giống phụ nữ " !

Chó chết! Nói mấy câu hào phóng sẽ không phải là nữ nhân? Này so với phẫu thuật chuyển giới còn hơn nữa hả?

Chờ mỗ vương gia phục hồi tinh thần lại, lạnh lùng quét bộ ngực của nàng liếc mắt một cái, ánh mắt có chút khinh trào: "Muốn ngực có ngực? Không nhìn ra."

Cái này bước chân Vũ Văn Tiểu Tam hẫng một cái, suýt nữa ngã quỵ! Phi phi ! Này nguyên chủ tiểu thư phủ tướng quân bộ ngực cũng không nhỏ , tuy rằng quả thật so Hoa Mị Ảnh và Mục Điệp Y kém một chút. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lời này của Hiên Viên Ngạo không thể nghi ngờ làm tổn thương nghiêm trọng tự tin và tự tôn của người nào đó , chỉ thấy nàng cúi đầu, nguy hiểm nhìn hắn , trào phúng mở miệng: "Bộ dạng nhỏ như vậy, hoàn toàn không thể so sánh với Thương Thương!"

Nói nàng còn không có thấy quá Hiên Viên Vô Thương , bất quá đả kích một chút thằng nhãi này luôn tốt! Công kích nàng thì phải trả giá thật nhiều !

Tiếng nói vừa dứt, mỗ vương gia sắc mặt liền đen, một bàn tay hung hăng bóp cổ của nàng , còn đem nàng xách lên: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nói cái gì?"

Mỗ nữ ngửa mặt lên trời trợn trừng mắt, nàng cũng không tin con heo này dám giết chết nàng, nghênh ngang mở miệng: "Vương gia nghe được cái gì, người ta nói tự nhiên chính là cái đó !"

Hiên Viên Ngạo tức giận sắc mặt xanh xao, nghiến răng nghiến lợi mở miệng: "Ngươi nhìn lén quá hoàng thúc ?"

Nghe nàng nói lời này, hơn nữa nữ nhân này ngày thường đức hạnh thật đáng khinh , khả năng duy nhất chính là nàng nhìn lén quá hoàng thúc ! Bởi vì hoàng thúc tuyệt đối không có khả năng chủ động cho nàng xem!

Nhìn lén? Hắn Hiên Viên Ngạo nghĩ nàng ngu ngốc như vậy ? Chẳng lẽ nàng Vũ Văn Tiểu Tam muốn nhìn Thương Thương . . . . . Cũng chỉ có thể đi nhìn lén này một hay sao? !

Vì thế mỗ nữ rất là tức giận mở miệng: "Bổn vương phi không chỉ có xem qua, còn thử qua!"

Lời này không thể nghi ngờ là nghiêm trọng đả kích lòng tự tôn của Hiên Viên Ngạo , bản thân vương phi nói bản thân mình. . . . . Không to bằng người ta thì thôi , thế nhưng còn nói nàng thử qua hoàng thúc !

https://thuviensach.vn

Lý trí nói cho hắn này tuyệt đối không có khả năng, nhưng là trong đầu đột nhiên xuất hiện hình ảnh ngày đó ở Lưu Vân Các , lúc đó hắn liền cảm thấy nàng cùng hoàng thúc mới là một đôi, mà hắn là dư thừa !

Ngày ấy không khí cũng rất không thích hợp!

Hay là. . . . . Lập tức trong óc lại vang lên lời nói của hoàng thúc "Ngạo, có rảnh chúng ta nói chuyện." Chẳng lẽ hoàng thúc muốn cùng hắn nói chính là chuyện này?

Nhéo nhéo mi, thần sắc có chút phức tạp, cầm trong tay nữ nhân ném xuống đất, lạnh lùng kéo quần lên , liền đạp cửa đi ra ngoài. . . . . .

Nếu là hoàng thúc và nàng. . . . . Hắn vốn là không thích nàng, cũng không phải không thể nhường!

Vũ Văn Tiểu Tam xoa xoa cái mông bị ném thành tám cánh hoa , cáu giận đứng lên, Hiên Viên Ngạo này bệnh thần kinh, buông tay cũng không nói một tiếng, ngã chết nàng rồi !

Mấy người ở cửa thấy Hiên Viên Ngạo thế nhưng đi ra, có chút không dám tin mở to mắt. . . . . Vương gia làm sao đã ra rồi hả ?

Lập tức Thanh Trúc và Đông Mai khóe môi đều là trào phúng , các nàng chỉ biết, nữ nhân như vậy , không có khả năng trèo lên giường vương gia !

Tiểu Nguyệt ngu ngơ nhìn bóng lưng của hắn , vương gia đi ra , vậy tiểu thư khẳng định thật thương tâm, không được, nàng muốn lập tức trở lại an ủi tiểu thư!

Nhanh như chớp chạy về tẩm điện, nhín thấy mỗ nữ đang xoa mông , Tiểu Nguyệt cái mũi vừa kéo, lại có xu thế muốn khóc , tiến lên một mặt sợ hãi mở miệng: "Tiểu thư, ngài nhất định thật thương tâm đúng không?"

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ nào đó đang ghé vào trên giường, tay nhỏ bé xoa mông của mình , rất là căm tức quay đầu: "Vô nghĩa! Mông của ta đều ê ẩm rồi ! Ta có thể không thương tâm sao? Đương nhiên, bản tiểu thư vẫn là cảm thấy tức giận! Con heo kia , một ngày nào đó mà rơi vào tay lão nương ! Đến lúc đó, ta sẽ đưa hắn bầm thây vạn đoạn!" Nói tới đây, khuôn mặt của mỗ nữ trở nên cực kỳ vặn vẹo. . . . . .

Ặc . . . .Hình như tiểu thư nhà bọn họ không đau lòng như nàng nghĩ thì phải!

"Tiểu thư, vương gia làm sao vậy ?" Tiểu Nguyệt rất là tò mò mở miệng, vương gia phản ứng rất kỳ quái , đầu tiên là gầm lên giận dữ, sau đó lại nhíu mày đi ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng, rồi sau đó lớn tiếng mở miệng: "Hắn làm sao ? Hắn điên rồi! Tiểu thư nhà các ngươi đang xoa vết thương, ngươi không hỏi ta như thế nào, mà lại đi hỏi hắn ngươi thích hắn như vậy, vậy thì đi hầu hạ hắn đi !" Nha đầu chết tiệt này, ăn cây táo, rào cây sung, khuỷu tay quay ra ngoài , thật sự là tức chết nàng rồi !

Ặc. . . . . Tiểu Nguyệt quyết định thật nhanh, liếm mặt tiến lên, đi đến cạnh nàng, một mặt quan tâm mở miệng: "Tiểu thư, ngài như thế nào? Thương tổn có nặng hay không ? Có muốn Tiểu Nguyệt xoa xoa cho ngài ?"

"Hừ! Hiện tại rốt cục nhớ tới quan tâm ta rồi hả ? Muộn rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong oán hận quay đầu, cái mũi thở phì phì.

Muộn ? Tiểu thư sẽ không không cần nàng nữa ?

"Tiểu thư. . . . . ." Tiểu Nguyệt rơm rớm nước mắt mở miệng, "Nô tì thật sự biết sai rồi, ngài cho nô tì một cơ hội đi? Nô tì cam đoan không còn có lần sau nữa ! Tiểu thư. . . . . Ngài không cần đuổi Tiểu Nguyệt đi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Nhìn Tiểu Nguyệt có sức tưởng tượng phong phú , khóe miệng mỗ nữ run rẩy. . . . . .

"Muộn rồi! Bởi vì mông của bản tiểu thư đã không đau nữa rồi !" Vũ Văn Tiểu Tam cắn răng nói xong liền đứng lên đi rửa mặt, mẹ kiếp vẽ nhiều như vậy thật sự là không thoải mái!

Để lại một mình Tiểu Nguyệt đầu chảy đầy mồ hôi nhìn bóng lưng của nàng. . . . . Hóa ra "muộn " là ý tứ này!

Mỗ nữ khôi phục bình thường, một đầu ngã xuống giường, hôm nay thật sự là mệt, bất quá nhìn thấy thân mình Hiên Viên Ngạo , buôn bán lời, ha ha ha. . . . . .

Tiểu Nguyệt nhìn nàng một mình ở trên giường cao hứng , còn thỉnh thoảng ngây ngô cười một phen, một giọt mồ hôi lạnh chảy sau đầu, tiểu thư đang cười cái gì? Sặc . . . . . Được rồi, nàng làm sao lại quên tiểu thư bị bệnh điên, tự nhiên không bình thường đối với nàng mà nói mới là bình thường !

Dọn dẹp xong hết thảy sau, mồ hôi đầy đầu , lui đi ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, tối nay ngài ở nơi nào nghỉ ?" Hạ Hà mở miệng hỏi người đang nhắm mắt trầm tư kia .

Môi lạnh như băng khẽ mở: "Bổn vương tối nay ở tại phòng ngủ của mình , lui ra đi."

"Vâng " Cung kính trả lời, rồi sau đó không một tiếng động lui đi ra ngoài, cảm thấy cũng có chút kinh ngạc. Sau khi vương gia từ chỗ vương phi về, liền rơi vào trầm tư , ngày hôm nay thế nhưng còn quyết định ngủ một mình , thực kỳ quái!

https://thuviensach.vn

Lạnh lùng đứng lên, vài bước đi nhanh đến trên giường, nằm xuống, rồi sau đó cặp mắt sáng nhìn đỉnh giường, trong mắt cũng là một mảnh mờ mịt. . . . . .

Nếu hoàng thúc thích nàng, hơn nữa bọn họ đã. . . . . .Chỉ cần một lời nói, hắn hắn là tặng cho hoàng thúc, nhiều năm qua hoàng thúc vì bọn họ làm nhiều như vậy, một vương phi trên danh nghĩa tặng cho hoàng thúc cũng không phải không được.

Chính là vì sao trong lòng sẽ có một chút không đành lòng ? Chẳng lẽ là gần đây trải qua nhiều kích thích, không nghĩ muốn yên bình ?

Nghĩ đến đây mặt tối sầm, thật sự là gặp quỷ! Trong lòng ngầm hạ quyết định, nếu là hoàng thúc mở lời với hắn muốn người , hắn sẽ lập tức đem nữ nhân này cho đi . Chỉ cần ở thêm với nàng vài ngày, hắn không bị tức chết cũng phải bị tức điên rồi!

Cưỡng chế trong lòng chút cảm giác buồn bực không hiểu , lật người lại, ngủ. . . . . .

. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ nghe hạ nhân tìm hiểu tin tức, khuôn mặt tinh thuần như thiên sứ đều là hưng phấn , ha ha ha. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi cho dù địa vị cao tới đâu thì như thế nào, không phải giống nhau bị Ngạo ca ca vứt như vứt giày? !

Vào trong phòng của nàng cũng có thể quay người bỏ đi, hừ. . . . . Nữ nhân như vậy dựa vào cái gì và muốn đấu với Nguyệt Vô Hạ nàng ? Nói vậy hiện tại đang ở trong phòng đau lòng đi?

"Người tới, chuẩn bị lễ vật, ngày mai chúng ta đi vấn an vương phi tỷ tỷ!" Trên mặt đều là ý cười đầy âm độc , nàng muốn tận mắt xem bộ dáng đau khổ của Vũ Văn Tiểu Tam !

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, Nguyệt Vô Hạ đi dọc theo hoa viên của vương phủ , chậm rãi hướng tẩm cung của Vũ Văn Tiểu Tam mà đi, sáng nay thời tiết vô cùng tốt, ánh nắng tươi sáng, cực kỳ giống như tâm tình của Nguyệt Vô Hạ ! Đêm qua, nàng cao hứng đến nửa đêm ngủ không ngon!

Giờ phút này Hiên Viên Ngạo đã đi vào triều sớm , trong vương phủ , thị vệ tuần tra tới lui . Nguyệt Vô Hạ chứng tỏ cái giá của trắc vương phi , bọn thị vệ từ bên người nàng đi qua, đều cung kính mở miệng: "Bái kiến trắc vương phi!"

Nguyệt Vô Hạ cao ngạo ngẩng đầu lên, tràn đầy khinh thường mở miệng: "Đứng lên đi!" Tuy rằng chính là trắc vương phi, nhưng cũng so với thân phận thiên kim của thừa tướng cao quý hơn nhiều . Cho nên mọi người hành lễ làm thỏa mãn lòng hư vinh của nàng .

Bọn hạ nhân trên mặt không có gì khác, nhưng trong lòng cũng là đối nàng phản cảm không thôi. Chính Vương phi cũng chưa từng tự cao tự đại như vậy đối bọn họ , nàng chỉ là một trắc vương phi liền hận không thể đem đuôi vểnh đến trên trời! Khó trách chỉ là một trắc vương phi! Dưới sự so sánh của đám hạ nhân , hình tượng của Vũ Văn Tiểu Tam lại cao lớn lên rất nhiều!

Đi ở trên đường, tâm tình Nguyệt Vô Hạ vô cùng tốt , liền ngay cả ven đường xuất hiện hoa hải đường mà nàng vẫn mẫn cảm . Hôm nay thoạt nhìn cũng phá lệ thoải mái. . . . . .

Chợt, nghe được tiếng bước chân đi lại phía bên phải trên đường mòn , đồng thời bên trái cũng nghe đến tiếng bước chân, con ngươi thuần khiết đảo qua, một bên tới là Hoa Mị Ảnh. Trên khuôn mặt hiện lên đầy vui sướng, xem ra cũng là Ngạo ca ca cho"Băng Thanh lộ" , con ngươi thuần khiết xẹt qua một chút âm độc, nữ nhân này thế nhưng cũng có thể được Ngạo ca ca quan tâm như vậy , không trừ không thể!

https://thuviensach.vn

Hoa Mị Ảnh hôm nay mặc một thân bạch y, càng tôn lên vẻ quyến rũ. . . . . .

Mà bên kia là Mục Điệp Y mặc dù khuôn mặt còn non nớt nhưng cũng vẫn không giấu được sự quyến rũ . Hôm nay nàng một thân lục sắc xiêm y. . . . . .

Xem ra tin tức đều nhanh nhạy cả!

Hai người nhìn đến nàng, Mục Điệp Y có chút thân thiết mở miệng: "Trắc vương phi tỷ tỷ, ngài cũng đi dạo hả ?" Lần trước vương phi đánh nàng, trắc vương phi liền đi lại mượn sức nàng, địch nhân địch nhân, tự nhiên chính là bằng hữu, cho nên nàng thật tự nhiên đứng ở cùng một chiến tuyến .

Hoa Mị Ảnh lại lạnh lùng mở miệng: "Gặp qua trắc vương phi." Nhẹ nhàng cúi một chút , con mắt cũng không nhìn nàng, cũng không chờ nàng mở miệng, liền đứng thẳng người.

Lần trước Nguyệt Vô Hạ đi tìm nàng, chính là nàng Hoa Mị Ảnh ở vương phủ một mình nhiều năm, tự nhiên cũng không phải ngốc tử, cái gì hợp tác? Bất quá là muốn mượn tay nàng mà thôi, nếu là xảy ra chuyện, đến lúc đó có khẳng định là bản thân nàng bị trị tội , nàng cũng không có ngốc như Mục Điệp Y !

Thấy nàng không đặt mình ở trong mắt, Nguyệt Vô Hạ cảm thấy cáu giận không thôi, nhưng vẫn là cười mở miệng: "Hai vị muội muội có phải giống tỷ tỷ , muốn đi thăm vương phi tỷ tỷ?"

"Trắc vương phi tỷ tỷ cũng là đi thăm vương phi tỷ tỷ ? Trên mặt Mục Điệp Y đều là thần thái hưng phấn , ha ha. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam cũng dám sai người đánh nàng, như thế nào? Đêm qua cũng bị vương gia bỏ lại thôi? Hôm nay nàng nhất định phải đi chế ngạo nàng một phen!

https://thuviensach.vn

Nguyệt Vô Hạ thở dài mở miệng: "Lại nói tiếp, vương phi tỷ tỷ cũng thực đáng thương, vào vương phủ lâu như vậy, vương gia cũng chưa từng nhìn nàng, còn thường xuyên muốn đối nàng động thủ, hiện thời thật vất vả chờ đến vương gia nhìn nàng , lại. . . . . Ai, mọi người vào vương phủ thì đều là tỷ muội, quan tâm cũng là việc phải làm !"

"Vẫn là trắc vương phi tỷ tỷ tâm địa thiện lương, thiếp thân cho rằng, chỉ có trắc vương phi tỷ tỷ mới xứng làm vương phi!" Mục Điệp Y ở một bên vuốt mông ngựa, đồng thời cũng nỗ lực khơi mào địch ý của Nguyệt Vô Hạ đối Vũ Văn Tiểu Tam .

Nguyệt Vô Hạ vừa nghe, rất là hưởng thụ, khó nén ý mừng trong mắt, nhưng vẫn là nghĩ một đằng nói một nẻo nhẹ giọng trách: "Muội muội này, đừng nói bậy, lời này nếu là truyền đến tai vương phi tỷ tỷ, chỉ sợ cả muội và ta đều không tránh khỏi bị trách phạt!"

Lời này nói ra chính là đâm tới chỗ đau của Hoa Mị Ảnh và Mục Điệp Y, mấy ngày trước bị phạt, còn rành rành trước mắt, các nàng nhất định sẽ không để cho Vũ Văn Tiểu Tam kia dễ chịu!

"Hừ, nàng ta dựa vào cái gì làm vương phi? Chẳng qua là dựa vào huynh trưởng là huynh đệ kết nghĩa với hoàng thượng mà thôi, mỗi ngày còn tự cho là rất giỏi, ai mà không biết ở trong mắt vương gia, nàng ta ngay cả cái rắm cũng không bằng !" Giọng nói chua ngoa của Mục Điệp Y vang lên.

"Đừng nói bậy, cho dù như thế nào, nàng ấy bây giờ vẫn là vương phi, muội muội nói chuyện vẫn là chú ý đúng mực một chút, chớ dẫn lửa thiêu thân!" Nguyệt Vô Hạ ở một bên nhắc nhở, nàng thật vất vả tìm được tên một lính cầm giáo(*) Mục Điệp Y, nếu là còn chưa có dùng mà bị phá hủy, chẳng phải đáng tiếc sao?

(*) : Kẻ thế mạng *E hèm đại khái là vậy*

https://thuviensach.vn

Mục Điệp Y ngẩn ra, vừa rồi nàng chẳng qua là nhớ đến ngày ấy chính mình bị phạt, tâm trạng tức giận khó nhịn nên mới buột miệng nói ra, nghĩ lại thật nguy hiểm thế là mở miệng nói: "Tạ trắc vương phi tỷ tỷ nhắc nhở, muội muội sau này sẽ chú ý!" Chuyện này làm Mục Điệp Y đối với Nguyệt Vô Hạ có chút cảm kích...

Hai người đối thoại qua lại, đã hao phí không ít canh giờ, Hoa Mị Ảnh rất không kiên nhẫn mở miệng: "Trắc vương phi tỷ tỷ và Điệp muội muội tiếp tục nói đi, Mị Ảnh đi trước!"

Dứt lời không đợi các nàng đáp lời, liền mang theo thị tỳ đi trước...

Để lại Mục Điệp Y tràn đầy khó chịu nhìn bóng lưng của nàng, hừ lạnh lên tiếng: "Hừ, chẳng qua cũng giống ta mà thôi , đều là một thị thiếp nho nhỏ, còn tự cho mình là thanh cao, không đem trắc vương phi tỷ tỷ để vào mắt, may mà trắc vương phi tỷ tỷ tâm địa lương thiện, không cùng nàng ta tính toán!"

Nguyệt Vô Hạ lòng đầy căm phẫn, nhưng trên mặt vẫn ra vẻ ung dung, khoan thai rộng lượng: "Được rồi, Mị Ảnh muội muội chắc là vì chuyện của nhị vương phi, trong lòng không thoải mái, chúng ta không cần cùng nàng so đo, vẫn là nhanh chóng đi xem vương phi tỷ tỷ đi."

...

Một màn này toàn bộ thu vào mắt của người đang đứng trên cây hoa đào cách đó không xa, con ngươi lưu ly hiện lên một chút ánh sáng kỳ dị, hắn là một vương gia nhàn rỗi, không cần lên triều, hôm nay vốn là đến tìm tam hoàng huynh chơi cờ , nhưng tam hoàng huynh một hồi mới có thể trở về, nên liền ở trong hoa viên chờ , không ngờ lại cho hắn bắt gặp một màn này.

Từ nhỏ lớn lên ở hoàng cung, tâm tư của nữ nhân hậu cung, hắn tự nhiên cũng biết ít nhiều, đây cũng chính là nguyên nhân hắn vẫn không muốn đón dâu .

https://thuviensach.vn

Dõi theo âm thanh của các nàng rời đi, trên khuôn mặt trẻ con hiện lên một chút hứng thú, vui sướng khi người khác gặp họa, tao nhã vươn cánh tay duỗi cái lưng mệt mỏi, rồi sau đó đứng dậy vỗ vỗ tro bụi trên người...

Với hiểu biết của hắn đối với hoàng tẩu, đám nữ nhân này khẳng định không chiếm được tiện nghi! Vì thế hắn hiện tại, phải đi xem kịch vui mới được!

Mà lúc này Vũ Văn Tiểu Tam đang ngáy khò khò...

Tiểu Nguyệt đứng ngáp ở cửa, chuẩn bị đi gọi tiểu thư nhà nàng rời giường, mấy ngày trước lúc nàng gọi tiểu thư rời giường, tiểu thư liền dặn dò nàng, khi không có việc gì có thể ngủ thêm một lát, ngủ xong rồi hãy đi gọi.

Thanh Trúc ở một bên nhìn nàng đầy kinh thường, quả nhiên có chủ tử thế nào liền có nha hoàn thế đó!

Đường đường là Vương phi mà ngủ đến khi mặt trời lên ba sào còn chưa dậy. Bên trên phái các nàng phụ trách ăn uống của nàng, chuyện sinh hoạt thường ngày họ không được phép nhúng tay vào.

Mà nha hoàn thiếp thân phụ trách hầu hạ vương phi, cũng là canh giờ này mới thức dậy, còn ngáp!

Đang muốn đẩy cửa vào, chợt thấy đường mòn phía bên phải trước cửa, Hoa Mị Ảnh mang theo thị tỳ đi tới, sau đó, Nguyệt Vô Hạ cùng Mục Điệp Y cũng xuất hiện.

Tiểu Nguyệt ngây ngốc sửng sốt một chút, các nàng sáng sớm tới làm cái gì?

Thanh Trúc nhìn Tiểu Nguyệt bộ dáng ngốc lăng, càng khó có thể chịu đựng, nha hoàn ngu xuẩn như vậy, lại là nhất đẳng nha đầu, đơn giản vì là

https://thuviensach.vn

nha hoàn hồi môn của vương phi, làm cho nhất đẳng nha hoàn như các nàng đều cảm giác thật mất mặt!

Chờ mấy người Nguyệt Vô Hạ đến đây, Thanh Trúc cung kính khom lưng hành lễ: "Gặp qua Trắc vương phi, Mị phu nhân, Điệp phu nhân!" Ở trước mặt các nàng, Thanh Trúc không cần tự xưng nô tỳ.

Tiểu Nguyệt lúc này mới phản ứng được, vội vàng khom lưng, cùng Thanh Trúc cũng mở miệng: "Nô tỳ gặp qua Trắc vương phi, Mị phu nhân, Điệp phu nhân!"

Nguyệt Vô Hạ tiến lên, hướng về Thanh Trúc thân thiện mở miệng: "Thanh Trúc thế nào lại bị phái đến chỗ vương phi tỷ tỷ? Mấy ngày không gặp, nha đầu ngươi vậy mà càng ngày càng xinh đẹp !"

Người bên cạnh Ngạo ca ca đương nhiên phải làm quan hệ thật tốt . Còn tiện tỳ Tiểu Nguyệt kia, tuy là vừa vặn mất đi dáng vẻ, nhưng nhớ lại kết quả lần trước bản thân dạy dỗ tiện tỳ đó, nàng vẫn là quyết định giả vờ như không thấy!

Mục Điệp Y cũng là một bộ dáng hữu hảo: "Trắc vương phi tỷ tỷ nói đúng, Thanh Trúc nha đầu kia càng ngày càng xinh đẹp, đến cả thiếp thân đều không sánh bằng!"

Hoa Mị Ảnh mặc dù không mở miệng, cũng là ý cười dịu dàng nhìn nàng...

Thanh Trúc vẻ mặt đắc ý mở miệng: "Trắc vương phi, các phu nhân quá khen, không biết trắc vương phi cùng các phu nhân đến đây có chuyện gì?"

Kỳ thực trong lòng cũng ẩn ẩn đoán được là tới chế nhạo vị vương phi còn đang trong phòng ngủ kia, chỉ là không nói ra.

https://thuviensach.vn

Nguyệt Vô Hạ đang muốn mở miệng, chợt trong phòng truyền ra một tiếng quát: "Kẻ nào ở ngoài cửa nói chuyện lúc lão nương đang ngủ? Còn ầm ĩ lão tử liền tống hắn đi bồi Diêm vương chơi cờ!"

Rống xong ngoài cửa im lặng yên tĩnh...

Trên nóc nhà một bóng dáng suýt nữa té xuống! Thanh Trúc là trợ thủ đắc lực của tam hoàng huynh, hắn cũng phải cẩn thận một chút, mới có thể không bị phát hiện, kết quả mới vừa lên nóc nhà, vị hoàng tẩu này giận dữ gầm lên, suýt nữa làm cho hắn bại lộ!

Thanh Trúc nhíu chặt đôi mi thanh tú, Tiểu Nguyệt nuốt một chút nước bọt nhưng vẫn là không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị a...(Eli: Tội em nó khi theo nữ chính a…)

Nguyệt Vô Hạ đứng chờ không nói gì nhưng trong mắt mang theo khinh miệt, đến bây giờ mà còn đang ngủ, người như vậy, làm sao xứng làm vương phi!

Thế nhưng hiện nay các nàng cũng có chút do dự, đây rốt cuộc là đi vào, hay là không đi vào? Nghĩ lại câu nói vừa rồi, ba nữ nhân lưỡng lự không biết có tiến lên không...

Chợt , ánh mắt lại càng kiên định, thật vất vả tìm được cơ hội chế nhạo nàng ta, các nàng làm sao có thể bỏ qua!

"Đi thông báo vương phi tỷ tỷ, nói chúng ta tới thỉnh an vương phi tỷ tỷ!" Nguyệt Vô Hạ nhìn Tiểu Nguyệt mở miệng.

Tiểu Nguyệt do dự một chút, đẩy cửa ra, đi vào, nhìn nhìn bộ dạng tiểu thư ngủ say như heo: "Tiểu thư, tiểu thư... Mau tỉnh lại..." Tiến lên lắc lắc...

Mỗ nữ còn buồn ngủ nhìn mặt Tiểu Nguyệt càng ngày càng đáng đánh đòn, kiếp trước nàng ghét nhất chính là đồng hồ báo thức, phát hiện kiếp

https://thuviensach.vn

này nàng ghét nhất chính là Tiểu Nguyệt so với đồng hồ báo thức công năng còn mạnh hơn!

"Ngươi tốt nhất là có chuyện quan trọng, nếu không bản vương phi giết ngươi!" Gầm lên giận dữ, rống đến nóc nhà đều lung lay.

Tiểu Nguyệt co rúm lại mở miệng: "Tiểu thư, trắc vương phi các nàng tới thỉnh an ngài!"

"Ngươi đi nói cho các nàng biết, bản vương phi tất cả bình an, không cần thỉnh!" Mỗ nữ nói xong lại chui về ổ chăn, thỉnh an? Đám nữ nhân kia ước gì nàng chết sớm mới đúng, ai sáng sớm rảnh hơi cùng các nàng diễn kịch chứ?

Hiện tại xem theo giờ Bắc kinh, cũng chỉ mới tám giờ rưỡi đến chín giờ là cùng, vẫn còn rất sớm (Eli: Ặc, 9h…. RẤT SỚM 囧; TT: lườm), cư nhiên còn không có ngủ nướng? Đám nữ nhân kia đúng là có bệnh, nàng cũng không có a!

Sặc...

Thanh âm lời này cực lớn, tất cả mọi người đều nghe thấy rõ ràng

"Tất cả bình an, không cần thỉnh" ? Ngoài cửa bốn nữ tử co quắp khóe miệng, trong phòng Tiểu Nguyệt bất đắc dĩ tới cực điểm...

Trên nóc nhà Hiên Viên Triệt suýt nữa nhịn không được cười ra tiếng...

Cúi đầu bước ra cửa, nhìn Nguyệt Vô Hạ đứng chờ, có chút bất lực, nàng chỉ là một nha hoàn a!

Nguyệt Vô Hạ đứng ở cửa la lên: "Vương phi tỷ tỷ, muội muội đến xem ngài, ngài..."

https://thuviensach.vn

Nói đến đây một cái gối bay ra, hung hăng đập trên đầu Nguyệt Vô Hạ, sau đó, rớt trên mặt đất, khiến cho khuôn mặt và búi tóc của Nguyệt Vô Hạ cực kỳ tức cười... Mà trong phòng người nọ vẫn còn an ổn ngủ...(Eli: bội phục công lực thâm hậu ; TT: *hất mặt* thường thôi)

Nguyệt Vô Hạ biểu tình trong nháy mắt trở nên vặn vẹo, cắn chặt răng, mới nhịn xuống xúc động muốn chửi ầm lên...

Tiểu Nguyệt che miệng, xoay đầu qua một bên... Thanh Trúc cúi đầu, bả vai run rẩy...

Hoa Mị Ảnh quay đầu, nhìn bên cạnh một chút, đáy mắt đều là vui sướng khi người gặp họa...

Mà Mục Điệp Y thì cố gắng nhịn xuống xúc động muốn cười ha ha mà đi lên phía trước sửa lại một chút búi tóc cho nàng: "Trắc vương phi tỷ tỷ, chuyện này ... Vương phi chắc là ngủ quá cao hứng, chúng ta vẫn là không nên gấp gáp, ngài cũng không nên quá nóng lòng! Chúng ta cũng không thể nóng vội! Cố đợi một chút, chờ Vương Phi tỷ tỷ tỉnh, chúng ta lại cầu kiến!"

Bởi vì nén cười đến mức quá khó chịu, làm cho câu nói của Mục Điệp Y lộn xộn điên đảo, không hề theo trật tự .

Nguyệt Vô Hạ tức giận đến đỏ cả mặt , nếu không phải thân phận hạn chế, nàng thật muốn đi vào liều mạng với Vũ Văn Tiểu Tam !

Ánh mắt lưu ly của Hiên Viên Triệt tràn đầy ý cười, hoàng huynh không ở quý phủ, tam vương phủ náo nhiệt như vậy , nói vậy lúc hoàng huynh ở trong phủ , càng nhiều trò vui ! Cuộc sống của tam hoàng huynh quả thực quá phong phú a!

Giờ phút này tâm tình hắn cực kỳ phức tạp , đối tam hoàng huynh. . . . . Nói không rõ là hâm mộ hay vẫn là đồng tình!

https://thuviensach.vn

Một đám người đợi sau một lúc lâu, thời gian chậm rãi đến giữa trưa , mà mặt trời cũng dần dần độc ác lên, lại là đầu hạ, chúng mỹ nhân đều có chút đổ mồ hôi đầm đìa. . . . . .

Hiên Viên Triệt ở nóc nhà cũng bị phơi nắng cho hai mắt nheo lại, vị hoàng tẩu này đến lúc nào thì mới rời giường đây !

Mãi cho đến lúc Nguyệt Vô Hạ chịu không nổi, chuẩn bị quay trở về, phòng trong truyền ra giọng nói làm cho các nàng như lấy được đại xá : "Tiểu Nguyệt, tới giúp bổn vương phi mặc quần áo!"

" Vâng ! Vương phi!" Tiểu Nguyệt vội vội vàng vàng đi vào, lại thấy nàng đang bối rối mặc quần áo, bộ dạng không biết mặc thế nào , chạy nhanh tiến lên tiếp nhận, vì nàng mặc vào. . . . . .

"Tiểu thư, trắc vương phi và mấy vị phu nhân đã ở cửa đợi thật lâu rồi !" Tiểu Nguyệt nhỏ giọng mở miệng, nàng tin rằng trắc vương phi và mấy vị phu nhân tuyệt đối không có suy nghĩ tốt đẹp gì .

"Còn chưa đi?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc, ở cửa đứng hơn hai giờ? Các nàng hôm nay có chuyện gì nhất định phải thấy nàng ? Chẳng lẽ là thật lâu không thấy, cảm thấy nhớ ?

"Vâng !" Tiểu Nguyệt gật gật đầu, còn cố nén cười ý nói, "Tiểu thư, lúc ấy ngài ném gối đầu thực chuẩn, nện vào mặt trắc vương phi , lúc đó mặt nàng đủ màu đủ dạng , khó coi cực kỳ!"

"Hừ hừ!" Vũ Văn Tiểu Tam lên mặt hếch lỗ mũi hết giận, đùa, nàng là tiểu công chúa của Taekwondo và là nữ hoàng Judo đều là đùa sao? Ném một người còn ném không trúng , nàng còn hỗn sợi len!

"Tiểu thư, vậy ngài muốn gặp các nàng hay không ?" Tiểu Nguyệt một bên giúp nàng thắt đai lưng, một bên mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ nghiêng đầu nghĩ nghĩ, thở dài một hơi: " Tiểu thư nhà các ngươi lòng dạ thiện lương, làm sao có thể không gặp đâu, người ta đợi lâu như vậy, nếu là không thấy, có vẻ ta rất không thông tình đạt lý , cho nên cho dù biết các nàng lại đây không có chuyện gì tốt, ta cũng muốn kiên trì đi đối mặt lửa đạn với các nàng ! Người rất thiện lương chính là không có biện pháp! Ai. . . . . Mạng của ta thế nào khổ như vậy a!"

Lời này nói ra làm cho trên trán Tiểu Nguyệt chảy đầy mồ hôi , người khác ở cửa đợi nửa ngày , mệnh cũng không khổ, tiểu thư nhà bọn họ ở bên trong ngủ nửa ngày, còn ném người , đấy là mệnh khổ ? Đây là thế đạo gì vậy a!

Lời này cũng làm cho Thanh Trúc và Hiên Viên Triệt có nội lực sâu đậm nghe xong đi, người trước khóe mắt rút rút, người sau che ô nén cười đến mức có chút rút gân bụng. . . . . .

Rửa mặt chải đầu trang điểm xong, mỗ nữ cũng chậm từ từ bày ra cái giá vương phi của nàng , ngồi ở chủ vị , ung dung mở miệng: " Mời các nàng vào đi!"

Bộ dáng quý phụ nhân cùng với đức hạnh vừa mới đáng khinh kia tưởng như hai người, Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng. . . . . Công phu biến sắc mặt của tiểu thư nhà bọn họ , thật sự là cao siêu! Làm cho nàng khâm phục không thôi!

Đi ra cửa, nhìn nhìn vài người bị phơi nắng làm cho bước chân đều có chút khó đứng vững , mở miệng: "Trắc vương phi, Điệp phu nhân, Mị phu nhân, vương phi cho các ngươi vào đi!"

Mấy người phụ nhân lập tức mang theo hầu tì bên người , cấp tốc chạy vào trong điện, nhìn nhìn nữ nhân ngồi ở vị trí chủ tọa , cùng xoay người hành lễ: "Vương phi tỷ tỷ cát tường, thiếp thân tới thỉnh an ngài !"

https://thuviensach.vn

Bởi vì vừa mới phơi nắng lâu lắm, bước chân của các nàng đều có chút bất ổn, Hoa Mị Ảnh và Mục Điệp Y nhưng là học thông minh, không mặc quần áo màu vàng và mầu hồng nữa rồi !

Bởi vì, các nàng còn không có làm lộ ra mục đích tới đây , có phải tới bới móc hay không , cho nên Vũ Văn Tiểu Tam không có làm khó dễ các nàng, chính là nhẹ giọng mở miệng: "Muội muội đợi nửa ngày vất vả rồi ? Đứng lên đi! Thanh Trúc, dọn chỗ!"

Trước mắt ở cửa nha hoàn chỉ có Tiểu Nguyệt và Thanh Trúc, Tiểu Nguyệt là người mình, Thanh Trúc là người của con heo Hiên Viên Ngạo kia , cho nên việc nặng nhọc giống như chuyển băng ghế nên giao cho Thanh Trúc đi làm!

Thanh Trúc có chút không dám tin trừng mắt to, rồi sau đó sững sờ mấy giây sau nhận mệnh đi dọn băng ghế, lúc nàng hầu hạ vương gia , cũng chưa làm qua mấy việc nặng này !

"Không vất vả! Bọn muội muội chờ tỷ tỷ là việc phải làm !" Nguyệt Vô Hạ cười đến ôn nhu, sau khi nói xong, liền cùng hai người cùng nhau đứng lên, đều tự ngồi xuống, đã chuẩn bị tốt đem sẵn những suy nghĩ trong lòng của bản thân để chế ngạo, lập tức chuẩn bị nói ra. . . . . .

"Bọn muội muội hôm nay đến đây có chuyện gì?" Vũ Văn Tiểu Tam tà ngắm các nàng, tốt nhất không là có chuyện gì rộn lòng , bằng không bổn vương phi cũng không thể cam đoan sinh mệnh của các ngươi an toàn!

Nguyệt Vô Hạ dẫn đầu mở miệng: "Hôm qua muội muội nghe nói vương gia đến chỗ tỷ tỷ , sau lại đi rồi ! Ai. . . . . Vương gia cũng thật là, thế nhưng như vậy đối đãi tỷ tỷ, tỷ tỷ nhất định rất khổ sở đi? Tỷ tỷ ngàn vạn lần không cần trách cứ vương gia, gần nhất Mông Man đế quốc rục rịch, vương gia chắc cũng rất lo lắng !"

https://thuviensach.vn

Nàng quả thật rất khổ sở, bởi vì lúc con heo kia chạy làm cho nàng ngã! Mông của nàng đến bây giờ còn có chút khó chịu! Chính là. . . . . .

Mắt đẹp chợt lóe, ở trong lòng lật chuyển hướng trời trợn trừng mắt! Đám nữ nhân này thực sự nhàm chán , ngàn vạn lần không cần nói cho nàng, các nàng vì chuyện này, vì muốn dùng lời nói làm cho tâm linh của Vũ Văn Tiểu Tam nàng bị thương, cho nên không ngại cực khổ, sáng sớm chạy đến trước cửa phòng nàng đứng hơn hai giờ, cũng muốn nhìn thấy nàng, rồi sau đó đến nói vài câu nhàm chán , làm thỏa mãn tâm lý của các nàng !

Hiên Viên Triệt cau mày, chờ Vũ Văn Tiểu Tam ứng đối. . . . . Hắn tin tưởng hoàng tẩu sẽ không làm hắn thất vọng ! Quả nhiên. . . . . .

Chỉ nghe người nào đó khẽ cười một tiếng: "Muội muội nói gì vậy , tỷ tỷ làm sao có thể trách cứ vương gia đâu, chính như theo lời nói của bọn muội muội , vương gia vì quốc sự mà phiền lòng, tỷ tỷ tự nhiên thông cảm vương gia !"

Lời nói thuận pha hạ lừa làm cho Nguyệt Vô Hạ nghẹn họng , còn mấy câu sau nàng chưa kịp nói , là vì muốn làm cho Vũ Văn Tiểu Tam biết nàng Nguyệt Vô Hạ , mới là người làm cho vương gia gần đây ưu phiền nhất , thế nào vừa lúc cho nàng một lý do để hóa giải cục diện khó xử đây ?

"Vương phi tỷ tỷ nói đúng , nhưng là vương phi tỷ tỷ vào cửa lâu như vậy , cũng không có được vương gia sủng hạnh, hôm qua vương gia thật vất vả đến đây, thế nhưng lại đi rồi, thật sự là rất không thông cảm vương phi tỷ tỷ rồi ! Muốn ta nói, vương gia thật sự là bất công, vương phi tỷ tỷ và trắc phi tỷ tỷ cùng vào cửa, lại nhiều lần sủng hạnh trắc phi tỷ tỷ, cũng không từng đến xem vương phi tỷ tỷ, thật sự là không thể nào nói nổi!"

Mục Điệp Y thấy Nguyệt Vô Hạ yếu thế , lập tức nói tương trợ, chèn ép Vũ Văn Tiểu Tam, cũng là vỗ mông ngựa với Nguyệt Vô Hạ !

https://thuviensach.vn

Quay sang, quả nhiên thấy Nguyệt Vô Hạ ý cười đầy kiêu ngạo trên mặt , nhưng không có nhìn đến biểu cảm bi thương chờ mong trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam có chút bất đắc dĩ, Mục Điệp Y thật sự là học không ngoan, lại đây tìm nàng phiền toái, không đợi vương phi nàng mở miệng hỏi đã chủ động nói chuyện, nàng cũng có thể hạ lệnh đánh nàng một chút , được rồi, hôm nay ánh nắng tươi sáng, tỷ tỷ tâm tình cũng tốt lắm, không đánh ngươi!

"Điệp muội muội lời này nói ra nên đánh! Tỷ tỷ là phủ tướng quân dòng chính nữ, gia giáo tự nhiên cũng là vô cùng tốt , về phần tỷ tỷ hiền lành bao nhiêu , nói vậy tỷ tỷ không nói, bọn muội muội cũng rõ ràng!" Nói xong nhìn nhìn biểu cảm của các nàng . . . . .

Mọi người khóe miệng đều ẩn ẩn run rẩy. . . . . Hiên Viên Triệt cũng là suýt nữa ngã từ trên nóc nhà xuống . . . . . .

Thấy các nàng đều tự run rẩy khóe miệng, Vũ Văn Tiểu Tam lại mở miệng: "Người nữ tử gia giáo , việc phải làm là giúp chồng dạy con. Huống chi tỷ tỷ vẫn là nữ chủ nhân của vương phủ to như vậy , phải giúp vương gia xử lý chuyện đại viện của vương phủ , để vương gia ở ngoài không cần lo trước lo sau, có thể nào suốt ngày nghĩ muốn được vương gia sủng hạnh? Nói lên việc này, tỷ tỷ còn muốn bọn muội muội chú ý , trong ngày thường quan tâm nhiều hơn một chút sức khỏe của vương gia , không cần đòi hỏi vô độ, đem chính mình biến thành giống cô nương ở thanh lâu !"

Những lời nói này , không chỉ có hóa giải Mục Điệp Y gây khó dễ , còn chế ngạo nàng và Nguyệt Vô Hạ một trận, nói ra làm cho mấy người phụ nhân sắc mặt hết trắng lại đen , phấn khích cực kỳ. . . . . .

Tiểu Nguyệt che miệng khanh khách cười trộm. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Triệt ở trên nóc nhà cười cũng suýt nữa ngã , hoàng tẩu này , thật sự là rất tốt chơi rồi !

Thanh Trúc cũng là không nói gì , trước khi vương phi vào cửa , mọi chuyện đại viện vương phủ , ngoài miệng công phu lợi hại nhất chính là Mục Điệp Y , cho tới bây giờ liền không có người nào vượt qua được mồm mép của nàng , còn có vài vị phu nhân cùng nàng đấu võ mồm, bị nàng đưa vào chỗ chết , nói chuyện không nên nói, cuối cùng bị vương gia xử tử rồi !

Hoa Mị Ảnh sở dĩ có thể bao trùm phía trên nàng chính là bởi vì thủ đoạn cao siêu, hơn nữa nàng ấy cũng không đấu võ mồm với người khác.

Mà hôm nay, Mục Điệp Y không chỉ có chèn ép vương phi bất thành, còn bị nói cho sắc mặt xanh trắng lẫn lộn! Chuyện này thật sự là làm cho nàng mở mang tầm mắt!

"Vương phi tỷ tỷ giáo huấn chính xác , muội muội cẩn tuân tỷ tỷ dạy bảo!" Hiện tại tốt lắm, chèn ép bất thành, bị giáo huấn, các nữ nhân đều cực kỳ không cam lòng!

Lúc này Hoa Mị Ảnh nửa ngày không hé răng nửa lời bắt đầu mở miệng . . . . . .

"Nói vậy vương phi tỷ tỷ tiếp qua mấy tháng sẽ lâm bồn , thiếp thân mong ước vương phi tỷ tỷ có thể một lần sinh được con trai, vì vương gia sinh ra tiểu thế tử, nếu là sinh ra dã loại. . . . . ." Nói xong còn che miệng cười khẽ, giống như nói đùa mở miệng, "Vương gia vào phòng của vương phi tỷ tỷ còn có thể rời đi, tỷ tỷ chỉ sợ cũng không có phúc khí làm mẫu thân thế tử !"

Ý tứ của nàng là Hiên Viên Ngạo cả đời này đều sẽ không gặp mặt nàng , vương phủ thế tử thế tất chỉ có thể có một, Hiên Viên Ngạo không chạm vào nàng, khẳng định là từ người khác tới sinh. Bất quá. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam che miệng cười khẽ: "Nghe lời nói này của muội muội , như là tỷ tỷ là người rất keo kiệt ! Tỷ tỷ nếu có thể sinh ra thế tử thì thôi, nếu như không thể, tỷ tỷ cũng là mẹ cả, tiểu thế tử vẫn phải gọi tỷ tỷ là mẫu thân, dựa theo lệ thường của hoàng gia , tiểu thế tử tự nhiên trên danh nghĩa là con của tỷ tỷ , nếu là tiểu thế tử là từ một trong ba vị muội sinh , đến lúc đó cũng không nên trách cứ tỷ tỷ tranh nhi tử của các ngươi mới là!"

Lời này vừa ra, ba nữ nhân sắc mặt đều thay đổi, các nàng thế nhưng bỏ qua chuyện này ! Đến lúc đó liền tính các nàng thật sự may mắn vì vương gia sinh ra Lân nhi, cũng vẫn phải gọi Vũ Văn Tiểu Tam là mẫu phi, còn kêu các nàng là di nương!

Người trên nóc nhà nghe được mùi ngon, có ý tứ, có ý tứ. . . . . Hắn về sau rỗi rảnh thật sự muốn đến chơi đùa thật nhiều !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 57: Mau nhanh đóng kỹ cửa lại

Ba nữ nhân lúc này tâm tình đều cực kém, các nàng ngày tính đêm tính thế nhưng lại tính sót chuyện này ! Nếu để con trai của mình dễ dàng nhận người khác làm mẫu thân, các nàng thế nào cam tâm?

Gác lại chuyện chèn ép Vũ Văn Tiểu Tam, Nguyệt Vô Hạ lập tức đứng dậy, giọng nói ôn nhu mềm yếu vang lên: "Vương phi tỷ tỷ, muội muội còn có một số việc cần xử lý, vẫn là đi về trước, ngày khác lại đến bồi tỷ tỷ!"

Trên mặt lại khó nén nôn nóng, nàng muốn đẩy nhanh tiến độ ...

Hoa Mị Ảnh cắn răng, không cam lòng đứng dậy, khom lưng mở miệng: "Vương phi tỷ tỷ, thiếp thân cũng đi xuống trước ."

“ Nếu trắc vương phi tỷ tỷ cùng Mị tỷ tỷ đều trở về, thiếp thân cũng không ở lại quấy rầy tỷ tỷ, tỷ tỷ nếu rảnh rỗi, cũng có thể đến chỗ muội muội ngồi một chút!" Trong mắt Mục Điệp Y ánh lên tia thâm độc, lúc này càng hận không thể đem nữ nhân đang ngồi chủ tọa kia xé ra, nhưng vẫn là không thể không làm ra một bộ dáng hiền lành.

Thế nào? Vội vả trở về như vậy để mưu tính giết nàng như thế nào? Ai... Không thú vị bĩu môi , thiếu kiên nhẫn như thế, còn chơi như thế nào ?? Quên đi, dù sao nhìn các nàng cũng ảnh hưởng tâm tình!

"Ừ! Đi đi! Tỷ tỷ lúc rảnh rỗi sẽ đi ngồi một chút !" Vũ Văn Tiểu Tam mệt mỏi phất tay...

Ba nữ tử đều ôm tâm tư riêng, lắc lắc eo nhỏ đi ra ngoài...

https://thuviensach.vn

Đợi các nàng đi xa, nữ tử duyên dáng sang trọng, mở miệng, rất là bất nhã ngáp một cái, sau đó đứng lên, giơ lên cánh tay ngọc duỗi lại thắt lưng... Hô... Mệt chết đi được, bọn nữ nhân ngu ngốc này, sáng sớm chạy đến tìm nàng đấu võ mồm, thực sự là đầu óc có bệnh cộng thêm không biết lượng sức!

Giờ phút này Thanh Trúc hoàn toàn nhìn nàng với một con mắt khác, vương phi này, thì ra là thâm tàng bất lộ, ngay cả Mục Điệu Y lẫn Hoa Mị Ảnh đều không có lực chống đỡ trước nàng! Xem ra họ đã xem nhẹ nàng rồi!

"Thanh Trúc, có phải ngươi nên chuẩn bị bữa trưa cho bản vương phi hay không?" Mỗ nữ sắc mặt bất thiện nhìn nàng, người của Hiên Viên Ngạo đúng là cực kỳ giống như tên Hiên Viên Ngạo não heo kia, nhìn được nhưng không dùng được! Tính cách kiêu ngạo, đầu hất cao tới trời, mà biểu cảm trên khuôn mặt còn ghê tởm hơn cả cái quần lót, nhìn một cách tổng thể, đó là không bằng cái rắm chó. (Mô phật…)

Thấy nàng đã nhịn ăn cả một buổi sáng, lại không dọn cơm ra, muốn nàng đói chết sao?

Thanh Trúc thấy nàng sắc mặt khó coi, ngẫm lại tình cảnh vừa rồi, không hiểu sao lại cảm thấy sợ hãi, cuống quít nói: "Vâng! Nô tì lập tức đi lấy bữa trưa!" Cảm thấy kì quái, mình đang sợ cái gì? Ngay cả vương gia cũng hiếm khi tạo cho nàng cảm giác khủng bố như vậy!

Vũ Văn Tiểu Tam vừa lòng gật đầu, quay đầu chuẩn bị tán gẫu với Tiểu Nguyệt một phen. . .

Chợt một giọng nam trong trẻo vang lên: "Hoàng tẩu, Triệt Nhi tới thăm tẩu!"

Vũ Văn Tiểu Tam đang nhìn về phía Tiểu Nguyệt bỗng giật mình, quay sang, sau đó đứng dậy, hai mắt trừng lớn, lập tức thấy tiểu mỹ nam mặc

https://thuviensach.vn

bạch y, tao nhã lại đáng yêu tới cực điểm đứng ở cửa!

Một giọt nước miếng chảy qua khóe môi, rồi sao đó rơi tới độ cao ba thước , nàng chạy vội ra ngoài cửa: "Tiểu Triệt Triệt, hoàng tẩu nhớ đệ muốn chết!". . .

Thanh Trúc đứng sau lưng khóe miệng run run, vô cùng tức giận nhìn bóng lưng ấy, sao vương gia có thể cưới loại vương phi không biết liêm sỉ đến như vậy chứ! Lại cảm thấy hơi kinh ngạc, thất vương gia tới từ lúc nào, vì sao nàng không biết?

"Tiểu Triệt Triệt?" Một giọt mồ hôi xuất hiện sau đầu Hiên Viên Triệt. . .

Tiểu Nguyệt nhìn tiểu thư nhà nàng vạn năm không thay đổi đức hạnh háo sắc, hết biết nói gì quay đầu đi. . . . . .

Sặc... Đứng ở trước mặt soái ca, mỗ nữ đột nhiên cước bộ cứng lại, nhìn khuôn mặt hắn trẻ con đáng yêu , suy tư bay nhanh...

Hình như, mỗi lần nàng nhìn thấy Thương Thương đều đặc biệt kích động muốn lao tới ôm ấp mò mẫm, bởi vì đã xem Thương Thương là nam nhân thích nữ tử hào phóng (chỉ hào phóng với mình tỷ ấy…), nhưng tiểu tử Hiên Viên Triệt này, còn chưa đủ hiểu biết, nếu như hắn không thích tính cách “hào phóng” thì làm sao đây? Nếu không hay là trước thăm dò sở thích rõ ràng rồi lại đến đi ? Thế là... Mỗ nữ ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt trắng nõn đáng yêu như mặt con nít kia, cười mở miệng...

"A ha ha ha... Hoàng đệ ngươi cuối cùng tới rồi, lâu như vậy cũng không đến xem hoàng tẩu, còn tưởng rằng ngươi đã quên hoàng tẩu rồi chứ!" Nhìn hắn nói có chút oán trách.

Hiên Viên Triệt thân thể cứng đờ...

https://thuviensach.vn

Vốn hắn cho rằng lấy đức hạnh của hoàng tẩu, thấy hắn tới, khẳng định lại muốn giở trò một phen, thế nhưng... Vừa rất hân hoan "Tiểu Triệt Triệt, hoàng tẩu nhớ đệ muốn chết!" Sau đó chạy tới bên cạnh hắn, đột nhiên lại... Phản ứng như vậy thực sự làm cho người ta khó có thể thừa nhận, này, trước sau chênh lệch quá lớn đi!

Nhìn ánh mắt oán trách, còn có tiếng cười "a ha ha ha" kinh khủng của nàng, Hiên Viên Triệt đột nhiên có chút hối hận khi chạy đến ! Có lẽ hắn nên trở về nóc nhà tiếp tục đợi…

"Người ta làm sao mà quên hoàng tẩu được!" Giọng nói mềm mại vang lên, tiểu mỹ nam mắt to ngập nước nhìn nàng chằm chằm.

Vừa nghe lời này, suýt nữa Vũ Văn Tiểu Tam kích động nước mắt lưng tròng! Hóa ra còn có mỹ nam nhớ thương mình như vậy !

Thấy dáng vẻ kích động của nàng kia, Tiểu Nguyệt quay người lại không nói gì. . . . . Tiểu thư, Thất vương gia chỉ nói một chút về hình thức bên ngoài thôi có được hay không? Sao mà tiểu thư lại kích động đến như thế?

Vũ Văn Tiểu Tam vui tươi hớn hở nhìn Hiên Viên Triệt, vẫn là đứa nhỏ đáng yêu người gặp người thích nha, như Thương Thương thì sẽ không nói với nàng những lời như thế, Hiên Viên Ngạo con heo kia... Hừ hừ, đó là muốn cũng đừng nghĩ!

"Hoàng đệ a, cũng là ngươi tốt, không giống hoàng huynh ngươi cái tên đáng chết không lương tâm kia làm cho người ta chán ghét!" Nàng phát hiện, hình như bây giờ bất luận thời gian, cứ nhìn thấy mỹ nam, nàng đều thích đem Hiên Viên Ngạo lấy ra so sánh một phen! Thế là ở trong lòng lại âm thầm gật gật đầu, đúng vậy, bởi vì Hiên Viên Ngạo kia chính là điển hình đại biểu của phái phản diện!

"Hoàng huynh, tên đáng chết không lương tâm " ? Con ngươi lưu ly hiện lên một chút ý cười không muốn người biết …

https://thuviensach.vn

Thanh Trúc rất là cáu giận nhìn bóng lưng Vũ Văn Tiểu Tam, thân là vương phi, thế nhưng ngay trước mặt thất vương gia phỉ báng phu quân của mình như vậy, chuyện này làm cho hạ nhân như nàng đều nhìn không được!

Tiểu Nguyệt thì lại là vẻ mặt "Ta đã thành thói quen" biểu tình tê dại! Nàng quả thật sớm đã thành thói quen, giả thiết tiểu thư nhà bọn họ đột nhiên nói vương gia thật là tốt, nàng mới nên lo lắng đi ra ngoài nhìn xem có phải mặt trời mọc phía tây hay không!

"Triệt nhi đều nhớ đến xem hoàng tẩu, nhưng hoàng tẩu chưa bao giờ đi nhìn người ta!" Thanh âm tiểu mỹ nam có chút hờn dỗi vang lên, còn có chút bất mãn hít mũi một cái.

Liền làm cho xương cốt Vũ Văn Tiểu Tam đều mềm ra ! Còn có cái động tác nhỏ khịt cái mũi kia nữa, ây da ! Thật là quá đáng yêu!

Thế là... Mỗ nữ lập tức vỗ bộ ngực biểu hiện thành tâm: "Hoàng tẩu không phải là không đi nhìn ngươi, là bởi vì cái tên hoàng huynh xúi quẩy kia của ngươi mỗi ngày tìm ta kiếm chuyện làm hoàng tẩu không thoải mái, vì thế hoàng tẩu mới không có thời gian đi thăm ngươi! Ngươi phải tin tưởng hoàng tẩu, hết thảy đều là tam hoàng huynh ngươi sai! Còn có... Tiểu Triệt Triệt, ngươi có cái ý kiến hay gì không, làm cho hoàng huynh ngươi gặp bất trắc, sau đó còn một mình ta sống cuộc sống hạnh phúc, tự do, yên tĩnh làm một phú bà nhiều tiền?"

Hoàng huynh xúi quẩy ? Còn muốn cho hoàng huynh gặp bất trắc?

Khóe miệng Hiên Viên Triệt run run, này, có phải hơi độc ác hay không?

Thanh Trúc càng tức giận đến suýt nữa không để ý tới thân phận chủ tớ xông lên cùng nàng lý luận một phen! Có người vương phi như thế sao? Vừa rồi còn nói với trắc vương phi các nàng, nữ tử tốt phải giúp chồng dạy con! Quay lại liền kêu chú em chờ trượng phu của mình chết?

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt một bộ dáng ta không nghe thấy nhìn nóc nhà... Ở trong lòng ngâm thơ , a... Hôm nay trời xanh mây trắng... A, hôm nay phong cảnh mê người như vậy... Hức, kỳ thực ta không có nghe thấy gì cả!

"Hoàng tẩu, hoàng huynh võ nghệ cao cường, còn có rất nhiều người bảo hộ, hẳn là khó có thể gặp bất trắc." Hắn thật có chút không biết nói gì, làm vỡ giấc mộng không thực tế kia của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

"Ai..." Mỗ nữ rất là thất vọng thở dài một hơi, sau đó mở miệng, "Vì sao mỗi ngày người chết nhiều như vậy, lại không cộng thêm một tên Hiên Viên Ngạo a! ~!"

Sau đầu mọi người đều chảy đầy mồ hôi , chờ trượng phu chết mà chờ đến loại tình trạng này, tuyệt đối là một loại cảnh giới...

Mỗ nữ thất vọng than thở một chút, nhìn lại tiểu mỹ nam đáng yêu, ở trong lòng trách cứ chính mình, thật là, soái ca tới thì nàng nghĩ những chuyện này để làm gì? Cái tên Hiên Viên Ngạo xúi quẩy kia một ngày nào đó sẽ gặp bất trắc, là chuyện sớm muộn thôi! Nàng có rất nhiều thời gian có thể chậm rãi chờ!

"Tiểu Triệt Triệt, đi vào ngồi một chút đi?" Mỗ nữ lại biểu lộ đức hạnh đáng khinh, vào nhà ta chậm rãi bồi dưỡng tình cảm.

Ánh mắt tràn ngập chờ mong lại hơi hèn mọn, Hiên Viên Triệt nhìn mà thấy hơi sợ hãi... Nhưng vẫn nhu thuận gật đầu: "Tốt!"

Tiếng nói ngọt ngào như suối ngọt giữa núi rừng, truyền thẳng vào trái tim của người nào đó, lại hung hăng đâm sâu vào điểm yếu của nàng!

Vũ Văn Tiểu Tam khẩn trương lui qua một bên, vươn tay làm ra tư thế "Mời" một cái, rồi sau đó nghênh ngang đi qua, ngồi xuống trên vị trí của chủ . . . .Khiến cho tất cả mọi người vô cùng không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

Nàng không phải nên chờ khách là thất vương gia vào, rồi mới chạy lại ngồi sao? Vung tay lên, làm động tác mời, mà chính mình đi ngồi trước?

Tiểu Nguyệt và Thanh Trúc đều cảm thấy vạn phần mất mặt!

Hiên Viên Triệt lơ đễnh, đây mới là phản ứng bình thường mà hoàng tẩu hắn biết nên có! Đi qua, ngồi ở kế ghế chủ, quay đầu nhìn nàng...

Chợt ... Mỗ nữ cười tủm tỉm quay mặt sang, trong mắt tỏa ra ánh sao lấp lánh: "Chuyện này, hoàng đệ ơi?"

Ánh mắt nàng kỳ dị, làm cho toàn thân người ta không được tự nhiên... Hiên Viên Triệt xấu hổ ho một tiếng, vâng dạ mở miệng: "Hoàng tẩu, ngài có việc?"

"Không có việc gì! Không có việc gì! Chuyện gì cũng không có!" Mỗ nữ rất nhanh lắc đầu, sau đó xoay mình, đặt khuỷu tay ở trên bàn, hai tay chống cằm, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo không có một chút tì vết, đôi mắt đẹp tiếp tục ẩn tình đưa tình nhìn hắn...

Hiên Viên Triệt quay mặt sang, nhìn nhìn ngoài cửa, len lén nuốt một ngụm nước bọt, sau đó cực mất tự nhiên liếc mắt nhìn nàng một cái, rồi rất nhanh thu hồi ánh mắt lại...

Bộ dáng này của hoàng tẩu, thật sự là... Rất quỷ dị! Thà rằng chính nàng trực tiếp lại đây phi lễ hắn, cũng sẽ không khiến cho hắn không được tự nhiên như bây giờ! Từng vệt đen dọc theo sau đầu hắn chảy xuống...

Rốt cuộc nhịn không được quay mặt sang, lại nhìn thấy khóe môi người nào đó có nước bọt chảy xuống, khóe miệng nhếch lên, thanh âm mềm mại lại vang lên lần nữa: "Hoàng tẩu, nước miếng của người chảy ra!"

Tiểu Nguyệt ở một bên bưng trán đưa qua một cái khăn tay... Vì sao hiện tại tiểu thư lại biến thành đức hạnh này, nàng thực sự rất nhớ tiểu thư trước

https://thuviensach.vn

đây! Bởi vì tiểu thư hiện tại... Thực sự làm cho nàng cảm thấy cực kỳ mất mặt!

"A...A!" Cái mặt già dầy hơn cả Nam Sơn của Vũ Văn Tiểu Tam đỏ lên hiếm thấy... rất nhanh nhận cái khăn trong tay Tiểu Nguyệt, lau lau, sau đó lại tiếp tục nhìn hắn...

Này...

"Hoàng tẩu, Triệt nhi vừa thấy người chảy nước miếng, người có phải đói bụng hay không?" Hiên Viên Triệt vẻ mặt ngây thơ nói sang chuyện khác, còn nhìn hắn như vậy nữa, hắn thực sự muốn chết!

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng gật đầu: "Đúng vậy, hoàng tẩu thật đói, tới trưa cũng chưa có dùng bữa!"

Sau đó phất cờ reo hò ở trong lòng, đúng vậy, ta đói bụng, ta thực sự đói bụng, ta đói muốn chết! Ta muốn ăn ngươi!

Thanh Trúc vẫn lộ vẻ mặt phẫn nộ, đứng một bên bất bình vì tổn thương của vương gia nhà mình, giờ mới ý thức được mình quên phân phó bữa trưa cho vương phi, thế là vội vội vàng vàng chạy đi chuẩn bị bữatrưa...

"Triệt nhi cũng đói bụng, sáng sớm cũng chưa có ăn!" Mắt to long lanh nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, bộ dáng còn có chút uất ức... Hắn đúng là đói bụng, sáng sớm hưng trí bừng bừng liền tới đây , lại quên ngày gần đây Mông Mạn đế quốc rục rịch, hoàng huynh gần đây đều phải lên triều, vì thế chưa từng dùng đồ ăn sáng.

Thế là, mỗ nữ nhìn soái ca hồi lâu, rất là căm tức quay mặt sang, nhìn Thanh Trúc, không phải kêu nàng đi lấybữa trưa sao? Vừa nhìn, người không có, càng thêm tức giận... Gần nửa ngày như thế còn chưa có đưa đến? Quả thật là nhìn được chứ không dùng được! Nếu là Tiểu Nguyệt nhà nàng, đã sớm lấy tới!

https://thuviensach.vn

Lúc này Đông Mai tiến vào: "Vương phi, nhị vương gia cầu kiến!" Vương gia không ở đây, dĩ nhiên là chỉ có thể bẩm báo vương phi.

Nhị vương gia? Nhị vương gia nào?

"Không biết, không gặp!" Mỗ nữ vẻ mặt không kiên nhẫn mở miệng, không nhìn thấy nàng đang tiếp soái ca sao? Cái gì nhị vương gia tam vương gia , tứ vương gia cũng không liên quan nàng!

Không biết? Mọi người sau đầu đều là hắc tuyến, mấy ngày trước ngươi mới đem vương phi nhà người ta ném ra ngoài, hôm nay liền không nhận ra? Này, trí nhớ cũng quá kém đi? !

Tiểu Nguyệt ở một bên nhắc nhở: "Tiểu thư, nhị vương gia là nhị hoàng huynh của vương gia chúng ta!"

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, liếc nàng một cái: "Lời vô ích! Ngươi nghĩ rằng ta ngốc a? Hắn không phải hoàng huynh của con heo kia, có thể thành nhị vương gia sao? Nếu không phải nhị thì cũng là tứ ngũ lục thất bát vương gia!"

Ách... Hình như tiểu thư nhà bọn họ không bắt được trọng điểm khi nghe người ta nói a!

Hiên Viên Triệt làm như không liên quan mình nâng chung trà lên uống trà, động tác "Ưu nhã" phát huy tới tận cùng, nhưng vừa nghe nàng nói như thế, một miệng nước trà suýt nữa văng ra...

Thế là trà bị sặc trong cổ họng, làm cho hắn liều mạng ho...

"Tiểu Triệt Triệt, ngươi không sao chứ?" Vũ Văn Tiểu Tam quan tâm quay đầu nhìn hắn, sau đó vẻ mặt mất hứng nhìn Tiểu Nguyệt liếc mắt một cái, "Đều tại ngươi, không có việc gì nói lời nói ngu xuẩn này làm gì, hại Tiểu Triệt Triệt bị sặc!"

https://thuviensach.vn

Há biết Hiên Viên Triệt vừa nghe lời này, khụ càng thêm lợi hại...

Tiểu Nguyệt rút rút khóe miệng, ở trong lòng kêu rên, tiểu thư, hình như thất vương gia là bởi vì người nói nên mới vậy đi?

"Khụ... Khụ khụ... Hoàng tẩu, ta không sao... Không có việc gì!" Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn khụ đến đỏ bừng, màu sắc phấn phấn nộn nộn lại làm cho mỗ nữ cảm xúc dâng trào lên!

Đông Mai ở một bên lạnh lùng mở miệng: "Vương phi, nhị vương gia tốt xấu gì cũng là hoàng huynh của vương gia, lần trước ngài đem nhị vương phi ném ra, hiện tại lại từ chối nhị vương gia ngoài cửa, tựa hồ có chút không thỏa đáng."

Nha... Vũ Văn Tiểu Tam giờ mới phản ứng được, thì ra là lão công Hoa Nhược Yên tới? Chẳng lẽ hắn tới ra mặt thay lão bà hắn? Mỗ nữ nheo mày do dự một lát, sau đó quay đầu lại rất là nghiêm túc nhìn Đông Mai: "Ngươi lập tức đem đại môn đóng lại, hắn nhất định là đến tìm phiền toái !"

Tiếng nói vừa dứt, Hiên Viên Triệt suýt nữa từ trên ghế ngã quỵ! Đông Mai lại càng lảo đảo, suýt nữa té trên đất! Tiểu Nguyệt chính là "Phanh" một tiếng trực tiếp ngã quỵ ...

"Vương phi..." Đông Mai từ trước đến nay đều cực kỳ lạnh lẽo, mặt không có bất kỳ biểu tình, lúc này tràn đầy réo rắt thảm thiết nhìn nàng, hiện tại thất vương gia còn ở đây, ngài có thể đừng ở trước mặt người ngoài không biểu hiện không có tiền đồ như vậy được không?

Như vậy là ném hết mặt mũi vương gia nha!

"Hoàng tẩu, nhị hoàng huynh đã tới, người hay là đi gặp một chút đi!" Thanh âm Hiên Viên Triệt ngọt ngào vang lên, không gặp nhị hoàng huynh cũng không là đại sự gì, nhưng nếu là làm theo lời hoàng tẩu, còn rất hèn

https://thuviensach.vn

nhát đi đóng cửa lại, khi tam hoàng huynh trở về không thể không giận điên lên!

Hắn thật vất vả mới tới tam vương phủ một lần, không muốn giống như lần trước xem hai vợ chồng bọn hắn cãi nhau!

Đông Mai ở một bên chờ đợi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, hi vọng nàng có thể đáp ứng , cho dù không đáp ứng, ít nhất cũng thu hồi lệnh đem đại môn đóng chặt, bằng không nhị vương gia bị người xem thường là thứ yếu, quan trọng là tam vương phủ cùng vương gia cũng sẽ bị lăng nhục!

Mặc dù thanh âm mỹ nam rất êm tai, bộ dáng cũng rất thành thật, thế nhưng... Mỗ nữ do dự một chút, đôi mi thanh tú nhíu chặt, sau đó quay đầu nhìn hắn mở miệng: "Tiểu Triệt Triệt, nếu như tam hoàng huynh ngươi ở đây, cũng không có gì, bởi vì con heo kia bản lĩnh khác không có, nhưng võ nghệ thì không tệ , ta sẽ không chịu thiệt, thế nhưng hắn bây giờ không có ở đây a, nếu là nhị hoàng huynh ngươi, vì muốn trút giận cho vương phi của hắn, đánh bản vương phi thì làm sao bây giờ? Bản vương phi không có nội lực a!"

Nói tới đây Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm kiên định quyết tâm, nhất định không thể để cho hắn tiến vào! Bị đánh là việc nhỏ, chủ yếu là bị đánh thực mất mặt nha!

"Con heo kia bản lĩnh khác không có" ? Hoàng huynh chiến thần của hắn ở trong mắt hoàng tẩu chính là hình tượng như thế?

"Tiểu thư, đây là tam vương phủ, có thật nhiều thị vệ..." Tiểu Nguyệt từ trên mặt đất bò dậy, nửa sống nửa chết mở miệng, trong thanh âm ngoại trừ bất đắc dĩ còn có một chút khóc không ra nước mắt...

Vũ Văn Tiểu Tam quay mặt sang, liếc nàng một cái: "Ngươi đứa ngốc này! Thị vệ dám động nhị vương phi, nhưng bọn hắn dám động nhị vương gia sao? Hơn nữa con heo Hiên Viên Ngạo kia có nội lực, Hiên Viên Mặc

https://thuviensach.vn

bộ dáng cũng rất lợi hại, lão đại cùng lão tam võ công đều lợi hại, lão nhị kẹp ở giữa chắc hẳn cũng sẽ không thua kém! Cho nên không thể gặp! Kiên quyết không thể gặp! Lập tức phân phó xuống đem đại môn cùng cổng trong đều đóng kỹ!"

"Lão đại cùng lão tam võ công đều lợi hại, lão nhị kẹp ở giữa chắc hẳn cũng sẽ không thua kém " ? Đây là cái luận điệu gì a? Hiên Viên Triệt không nói gì rút rút khóe miệng...

"Hoàng tẩu, nhị hoàng huynh không có võ công!" Hắn nói ra sự thực, nhị hoàng huynh từ nhỏ đã không có sức tập võ, thành tựu về văn hóa giáo dục cũng không tốt như võ công, vì thế chỉ là được hưởng bổng lộc hoàng gia, cũng không có bao nhiêu thực quyền.

"Thực sự?" Vũ Văn Tiểu Tam tràn ngập hoài nghi nhìn hắn một cái.

Hiên Viên Triệt lại còn có chút ủy khuất nhìn nàng: "Hoàng tẩu, ngươi là không tin người ta sao?" Ánh mắt giống như lưu ly, ẩn ẩn ngấn lệ, dường như muốn nhỏ giọt rơi xuống...

Bộ dáng này làm cho Vũ Văn Tiểu Tam tâm can đều nát! Thế nhưng ngẫm lại... Này nha có lẽ là sợ Hiên Viên Ngạo mất mặt, vì thế nên lừa mình!

Nếu như hắn thật là lừa nàng , vậy sau khi cho nhị vương gia vào vương phủ , nàng vô cùng có khả năng bị đánh một trận, không được! Lắc lắc đầu, nàng vẫn kiên định cho rằng không thể mở cửa!

Đông Mai bất đắc dĩ nhìn vương phi sợ chết này, nói, nếu là nhà bá tánh bình dân thì thôi, thỉnh thoảng cũng có khả năng sự kiện bạo lực như vậy phát sinh, thế nhưng đây chính là hoàng gia a? Có ai nghe nói qua loại tin đồn vương gia đánh em dâu mình chưa?

https://thuviensach.vn

"Vương phi, nhị vương gia thật không có võ công, nô tỳ xin lấy đầu mình đảm bảo!" Thanh âm Đông Mai tràn đầy cảm giác vô lực, hình tượng lãnh ngạo nhiều năm của nàng hôm nay gần như bị hủy hoại chỉ trong chốc lát! Vương phi này, thật sự là thật là làm cho người ta không chịu nổi!

Vũ Văn Tiểu Tam quay mặt sang, nhìn nhìn nàng, một lát sau... Khi mọi người ở đây đều cho rằng nàng sẽ đáp ứng...

Biết biết miệng, liếc mắt nhìn biểu tình ngu ngốc của Đông Mai: "Đùa sao chứ! Ta muốn đầu của ngươi làm cái gì? Ta mới không thèm, nếu như hắn đánh bản vương phi nơi khác thì cũngthôi đi, nhưng nếu đả thương khuôn mặt như hoa như ngọc bản vương phi, bản vương phi dù đem đầu của ngươi chặt thành thịt nát, cũng không thay đổi được hiện thực khuôn mặt hốc hác của ta!"

Hiên Viên Triệt có chút bất đắc dĩ quay đầu, không đành lòng nhìn Đông Mai nữa...

Mà Đông Mai vừa nghe lời này, càng nghẹn đến suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi...

Tiểu Nguyệt quay mặt sang, ở trong lòng mình tự an ủi, chỉ là bệnh điên của tiểu thư nhất thời tái phát thôi, đúng vậy! Không bao lâu sẽ khôi phục bình thường ! Mỗ thị nữ ở trong lòng khóc thập phần thê thảm, có một tiểu thư như thế, thực sự rất mất mặt ...

Thanh Trúc mang theo cả đám nô tỳ, bưng đồ ăn lên, thấy bầu không khí trong điện quỷ dị thì có chút kinh ngạc...

Đang muốn nói "Vương phi, bữa trưa tới", liền nghe Đông Mai lên tiếng: "Thanh Trúc, nhị vương gia không có võ công phải không?"

Thanh trúc sửng sốt, tại sao đột nhiên hỏi cái này? Quay đầu... thấy Vũ Văn Tiểu Tam mặt mang thần sắc kỳ dị nhìn nàng, mà ánh mắt của thất

https://thuviensach.vn

vương gia cùng Tiểu Nguyệt nhìn nàng thậm chí lại có một chút chờ mong...

Sau đầu xẹt qua một giọt mồ hôi , khóe miệng giật giật , thành thực đáp lời: "Vâng, nhị vương gia xác thực không biết võ công!"

Thanh Trúc nói thì Vũ Văn Tiểu Tam sẽ tin ,bởi Hiên Viên Triệt cùng Đông Mai có khả năng sẽ vì thanh danh tam vương phủ mà lừa nàng, thế nhưng Thanh Trúc trước đó thì không biết chuyện, vì thế không cần phải gạt nàng!

Thế là mỗ nữ rất là lên mặt đứng lên, còn vặn vặn nắm tay, vang lên khanh khách, khóe môi gợi lên nụ cười không có ý tốt, làm cho người ta thấy mà da đầu tê dại cộng thêm sởn tóc gáy, lúc này thanh âm trong trẻo nhưng vui sướng vang lên: "Không biết võ công còn dám tới cửa tìm phiền toái! Đúng là đáng đánh đòn! Đem cổng chính vương phủ mở ra, bản vương phi bây giờ đi gặp hắn!"

Dứt lời cũng không thèm để ý những người khác, ống tay áo vung lên, nghênh ngang sải bước ra cổng...

Để lại một đám người đờ đẫn không biết nói gì nhìn bóng lưng của nàng... Chẳng lẽ đây là… “bắt nạt kẻ yếu” trong truyền thuyết?

Tuy là bất đắc dĩ, nhưng vì phòng ngừa những loại sự kiện khủng bố phát sinh, đại khái như "Tam Vương Phi ẩu đả nhị vương gia" nên Hiên Viên Triệt lập tức đứng lên, đi theo. . . . . .

Tiểu Nguyệt do dự một chút, cũng chạy theo...

"Các ngươi để bản vương vào! Bản vương hôm nay nhất định phải tìm Hiên Viên Ngạo tranh luận phải trái!" Dù cách xa, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam vẫn nghe thấy một giọng nam rất lớn , mẹ kiếp, thanh âm không có dễ nghe

https://thuviensach.vn

như Hiên Viên Ngạo, mà còn dám rống lớn như vậy muốn đâm thủng màng nhĩ nàng sao?

Tăng nhanh cước bộ, đôi mắt đẹp bắt đầu bắn phá...

Trước đại môn vương phủ được sơn đỏ thẫm, một thanh y nam tử xấp xỉ Hiên Viên Ngạo đứng ở trước cửa, cố ý muốn vào, mặt đầy lửa giận cho biết tâm tình của hắn đang phi thường không tốt!

Mới hôm trước mình còn cùng các huynh đệ ở thanh lâu nâng cốc nói chuyện vui vẻ, nhìn sắc trời đã tối, dứt khoát ở đó một đêm, bởi uống hơi nhiều, mãi cho đến buổi tối hôm qua mới tỉnh, trở lại vương phủ liền nghe người đàn bà đanh đá Hoa Nhược Yên kia tìm hắn khóc lóc kể lể, vốn hắn cũng phiền Hoa Nhược Yên muốn chết, cho rằng nàng lại muốn nói chuyện mình đi nơi trăng hoa nầy nọ, vì thế không có để ý nghe.

Kết quả, hôm nay mới sáng sớm, bước ra cửa đã nhìn thấy không ít người nhìn hắn chỉ trỏ, tìm hiểu mới biết được lại có chuyện như vậy! Tốt xấu gì hắn đường đường cũng là nhị vương gia Hiên Viên đế quốc, thế nhưng đem vương phi của hắn ném ra trước mặt công chúng , kêu Hiên Viên Diệu hắn sau này làm sao còn chỗ đứng trong giới quý tộc?

Vũ Văn Tiểu Tam một mạch quan sát hắn, này nha, bộ dạng cũng không tệ, mũi cao thẳng, môi mỏng khêu gợi đều tương đối rất giống Hiên Viên Ngạo, chỉ là mắt nhỏ một chút, có vẻ không quá xuất chúng, rõ ràng so với bọn Hiên Viên Mặc thấp hơn một bậc...

Thế nhưng nếu ở thế kỷ hai mươi mốt, người như vậy cũng coi như là một soái ca siêu cấp lớn đi, mỗ nữ không khỏi ở trong lòng cảm thán, vẫn là xuyên việt tốt, soái ca khắp nơi đều có! Đặc biệt là nhóm soái ca nhà Hiên Viên này , nhiều đến có thể bán sỉ a! =.=!!

Bọn thị vệ làm hết phận sự đem trường kích bày thành một hình chữ "X", ngăn cước bộ Hiên Viên Diệu: "Nhị vương gia, vương gia nhà chúng

https://thuviensach.vn

ta thực sự không có trong phủ!"

"Có trong đó hay không thì tự bản vương đi vào nhìn liền biết! Tránh ra!" Tốt xấu gì hắn cũng là hoàng huynh Hiên Viên Ngạo, muốn từ chối hắn ngoài cửa sao?

Vũ Văn Tiểu Tam chậm rãi thong thả bước đi, lòng đều tràn đầy khinh thường đối với Hiên Viên Diệu, không cho hắn tiến vào thế nhưng mặt dày mày dạn đòi vào cho bằng được, nàng vốn cho rằng Hiên Viên Ngạo đã không có phẩm chất tới cực điểm nhưng cuối cùng cũng phát hiện ra một vương gia so với Hiên Viên Ngạo càng không có phẩm chất hơn a!

Quả nhiên không có đẳng cấp nhất, chỉ có đẳng cấp hơn!

Đi tới cửa, Hiên Viên Diệu xuất hiện trước mắt, sau đó khẽ cười mở miệng: "Ái chà, đây không phải là nhị hoàng huynh sao? Thế nào lại rảnh rỗi quang lâm hàn xá? Các ngươi còn ngăn làm cái gì? Còn không mau đem nhị hoàng huynh thả vào!"

Bọn thị vệ vừa nghe, lập tức nghe lời đem trường kích thu lại, nhường cho Hiên Viên Diệu đi qua...

Hiện tại có thể thành công tiến vào, thế nhưng hắn một chút cũng không cao hứng nổi!"Thả vào" ? Nàng cho rằng hắn là chó sao?

Vừa mới đuổi tới, Hiên Viên Triệt cùng Tiểu Nguyệt trán cũng ẩn ẩn có mồ hôi...

Tiếng lòng của Tiểu Nguyệt : tiểu thư thực sự là tức chết người không đền mạng a!

Tiếng lòng của Hiên Viên Triệt : nhị hoàng huynh thật đáng thương!

https://thuviensach.vn

Cửa to như vậy, cũng chỉ có một mình Hiên Viên Diệu ở trung tâm, Vũ Văn Tiểu Tam cùng hắn hai thế đối lập, một trận gió lạnh thổi qua, làm cho người ta sinh ảo giác giống như hai đại cao thủ muốn so chiêu... +.+

Gió nhẹ thổi qua, Vũ Văn Tiểu Tam rất là tiêu sái hất đầu, sợi tóc trên trán ưu nhã trên không trung xẹt qua một độ cong...

Hiên Viên Diệu thấy vậy, cũng đem sợi tóc trên trán phất nhẹ, rất là kiêu ngạo ngẩng đầu lên... =.=!

Hiên Viên Triệt cùng Tiểu Nguyệt đều có chút không nói gì, bọn họ rốt cuộc đang làm cái gì thế?

Sau đó... Hiên Viên Diệu bước đi qua, khuôn mặt tuấn lãng cực kỳ vặn vẹo, giọng điệu bất thiện nhìn Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: "Ngươi chính là vương phi của Hiên Viên Ngạo?"

"Nhị hoàng huynh, làm sao ngươi biết người ta là vương phi của Hiên Viên Ngạo? Chẳng lẽ ta nổi danh như thế sao?" Mỗ nữ vẻ mặt ngạc nhiên.

Tiếng nói này vừa dứt, mọi người khóe miệng đều ẩn ẩn co quắp, Hiên Viên Diệu càng suýt nữa đứng không vững...

Nổi danh? Hiên Viên Diệu lười phản ứng nàng, mặt đầy sát khí mở miệng lần nữa: "Hiên Viên Ngạo đâu?" Mặc dù Vũ Văn Tiểu Tam làm cho mình mất hết mặt mũi, còn tự cho là bản thân rất nổi danh, nhưng Hiên Viên Diệu hắn làm việc có nguyên tắc của mình, không cùng nữ nhân tính toán!

"Vương gia ? Hắn không có ở quý phủ, đã lên triều !" Vũ Văn Tiểu Tam có chút ôn hòa mở miệng, lại nói tiếp, "Nếu như ngài thực sự quá nhớ vương gia, có thể đến cửa hoàng cung mà chờ, như vậy ngài có thể là người đầu tiên nhìn thấy hắn , theo bản vương phi biết, các ngươi đã thật lâu

https://thuviensach.vn

không gặp mặt, chắc hẳn vương gia cũng thập phần muốn cùng nhị hoàng huynh..."

Nói xong ái muội nhìn hắn nhíu mày, làm cho người ta cảm giác... Hiên Viên Diệu cùng Hiên Viên Ngạo là quan hệ tình nhân, hai người đoạn tụ, cảm giác rất quái dị!

Lời này cộng thêm bộ mặt thâm ý của nàng ... Làm cho thị vệ ở cửa cộng thêm mấy người Tiểu Nguyệt, sau đầu mồ hôi đã nhiều như mưa ... Nói nhị vương gia thì thôi, như thế nào còn hại luôn vương gia nhà mình đây?

Hiên Viên Triệt ở sau lưng nàng hung hăng đổ mồ hôi, tràn ngập đồng tình nhìn nhị hoàng huynh hắn, thực sự là đáng thương...

Hiên Viên Diệu thì suýt nữa sôi máu! Nữ nhân này, nói vậy làm cho người ta cảm giác hắn là không thể chờ được muốn gặp tình nhân của hắn —— Hiên Viên Ngạo! Phi! Phi! Ai cùng Hiên Viên Ngạo là tình nhân chứ!

Hắn còn rất nhớ Hiên Viên Ngạo? ! Còn có câu nói cuối cùng tràn ngập ý ám chỉ kia là có ý gì? Muốn cùng hắn để làm gì chứ?

Hiên Viên Diệu đè nén xúc động muốn đánh người, ở trong lòng nói với chính mình, không nên tức giận, không nên tức giận, không đáng cùng nữ nhân tính toán!

Không đếm xỉa đến giọng điệu trong lời nói của nàng, rất là tức giận mở miệng: "Hắn lúc nào trở về?"

Vũ Văn Tiểu Tam ngạc nhiên nhìn hắn, nhìn đến nỗi tất cả mọi người đều hiếu kỳ vài giây sau, có chút mê mang mở miệng: "Nhị hoàng huynh hỏi lời này thật lạ , ngài cũng không biết vương gia lúc nào trở về, bản vương phi làm sao biết?"

Ặc... Lời này nói xong quỷ dị hơn ...

https://thuviensach.vn

"Ngươi là vương phi của hắn, ngươi sao không biết chứ?" Tu dưỡng của Hiên Viên Diệu biến mất hầu như không còn, lớn tiếng rống giận.

Còn có, câu kia "Ngài cũng không biết vương gia lúc nào trở về, bản vương phi làm sao biết" là có ý gì? Vì sao hắn nghe tới nghe lui, nghĩ tới nghĩ lui, đều cảm giác mình giống như cùng Hiên Viên Ngạo có gì đó bất thường?

Mỗ nữ vẻ mặt bi thương: "Thật ra bản vương phi chẳng qua cũng chỉ là vương phi trên danh nghĩa, hết thảy chuyện này không phải đều nhờ nhị hoàng huynh người ban tặng sao? Nhị hoàng huynh còn đặc biệt chạy tới để kích thích người ta. . . . . ." Nói xong ra vẻ thực thương tâm cúi đầu. . . . . .

Gì? Nhờ hắn ban tặng? Cùng hắn có cộng lông quan hệ sao?! (Ái da…) Hiên Viên Diệu cảm giác tế bào não mình quả thực không đủ dùng! Hoàn toàn theo không kịp tốc độ tư duy của nữ nhân này!

Lời nói tràn ngập ý ám chỉ, làm cho Hiên Viên Triệt cực độ không nói gì...

Thị vệ ngoài cửa nhìn biểu tình bi thương của vương phi không giống làm bộ, không khỏi đồng loạt ở trong lòng suy nghĩ chẳng lẽ vương gia cùng nhị vương gia thực sự...

Tiểu Nguyệt trong lòng thì đều là đồng tình đối với vương gia nhà bọn họ ... Vương gia đã tạo nên nghiệt gì a!

Hiên Viên Triệt đi lên phía trước, nhìn Hiên Viên Diệu mở miệng: "Nhị hoàng huynh!"

Hiên Viên Diệu giờ mới chú ý tới hắn, mở ra khuôn mặt tươi cười, gật gật đầu: "Thất hoàng đệ, ngươi cũng ở đây sao?"

https://thuviensach.vn

Nghe Hiên Viên Diệu hỏi, Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt nhìn trời, đây không phải là biết rõ còn hỏi sao? Đám người hoàng gia này thực sự là buồn chán, nói cũng giống như không nói! Bệnh tâm thần! Hắn không ở đây không lẽ ngươi nhìn thấy quỷ sao?

"Nhị hoàng huynh đến quý phủ của tam hoàng huynh, là vì sự tình ngày hôm trước phải không?" Thanh âm Hiên Viên Triệt mềm nhu nhu vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam nghe được trong lòng hạnh phúc , thanh âm thật đáng yêu ...

Hiên Viên Diệu lại có chút kỳ quái, thất hoàng đệ sao lại dùng loại ngữ điệu này nói chuyện? Nhưng vẫn trịnh trọng gật đầu: "Đúng!"

"Nhị hoàng huynh, một chút chuyện nhỏ, Triệt nhi thay tam hoàng huynh xin hướng ngươi nhận lỗi, không nên khiến cho huynh đệ mất hòa khí!" Thanh âm thanh thúy lại lần nữa vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam ở một bên gật gật đầu, Hiên Viên Triệt thật là một đứa bé ngoan, bộ dạng đáng yêu như thế, đối với huynh đệ cũng hữu ái như vậy, không sai không sai!

Hiên Viên Diệu lại hừ lạnh một tiếng: "Thất hoàng đệ không cần khuyên, Hiên Viên Ngạo hôm nay nhất định phải cho bản vương một câu trả lời thỏa đáng!"

"Không biết là chuyện gì cần cho câu trả lời?" Vũ Văn Tiểu Tam không kiên nhẫn ở một bên chen vào nói, Hiên Viên Diệu này thực sự là không có đạo lý (HỐ… Đạo Lý), tiểu mỹ nam đã nói đến như vậy, lại còn là nhất quyết không tha, đã vậy thì để cho tỷ tỷ ta lại tiếp ngươi mấy chiêu!

"Ngày hôm trước, hai vợ chồng các ngươi thế nhưng đem vương phi của bản vương ném ra! Ngươi một nữ nhân không hiểu chuyện cũng thì thôi đi, Hiên Viên Ngạo thế nhưng cũng tham dự trong đó, thực sự là có thể nhẫn

https://thuviensach.vn

nại nhưng không thể nhẫn nhục mà! Chẳng lẽ hắn không cần cho bản vương câu trả lời thỏa đáng ư?" Hiên Viên Diệu nói rất là căm tức, trong mắt đều là vẻ lo lắng.

Gì? Nữ nhân không hiểu chuyện? Vũ Văn Tiểu Tam trong lòng bùng cháy một đám lửa nhỏ, cư nhiên coi thường nữ nhân? Vậy ngươi chắc là rất thích nam nhân đi ?

Thế là...

Chỉ thấy mỗ nữ che môi khẽ cười, tràn ngập ý ám chỉ : "Nhị hoàng huynh, vương gia vì sao đem nhị hoàng tẩu ném ra, này cái người ngòai không biết, ngài chẳng lẽ còn không biết sao? Đại gia ngài trong lòng đều sáng tỏ như gương, cần gì phải giả bộ ngốc chứ! Ha hả... Kỳ thực a, nam nhân này có đôi khi thời điểm dấm chua đến, có thể lợi hại sánh bằng nữ nhân nha!"

A? Này...

Bọn thị vệ trên đầu chính là dấu chấm hỏi thật lớn, Tiểu Nguyệt nhất thời cũng chuyển suy nghĩ sang hướng khác...

Hiên Viên Triệt con ngươi lưu ly hiện vẻ cười khổ, hoàng tẩu này, công kích nhị hoàng huynh, cũng đem tam hoàng huynh kéo theo! Đáng thương tam hoàng huynh ...

Hiên Viên Diệu suýt nữa bị nàng làm đến phun ra một ngụm máu tươi! Vì sao hắn càng nghe càng cảm thấy là lạ ? Chẳng lẽ là hắn suy nghĩ nhiều sao?

Im lặng, quay đầu không có ý định để ý nàng, hắn là nam nhân, không đáng cùng nữ nhân so đo!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Diệu tức giận đến sắc mặt cũng đỏ bừng, thập phần "Kinh ngạc" lớn tiếng mở miệng: "Ái chà, nhị hoàng huynh mặt đỏ rần nha! Chắc là ngượng ngùng đi? Không có việc gì không có việc gì, nơi này không có người ngoài, nhị hoàng huynh không cần thẹn thùng như vậy!"

Gì? Hắn thẹn thùng? ! Có ai có thể nói cho hắn biết đây thẹn thùng là có ý gì không? Còn có hắn vì sao phải thẹn thùng?

Bọn thị vệ ở cửa đều len lén quay mặt sang, nhìn lén sắc mặt nhị vương gia, vừa nhìn, quả nhiên là phiếm phiếm hồng hồng... Cái này… bọn họ trong lòng đều nghi ngờ, chẳng lẽ vương gia cùng nhị vương gia thật là có cái loại quan hệ này? Vì sao người hầu bọn họ ở vương phủ lâu như vậy cũng chưa từng phát hiện? Thất sách a! Trọng đại thất sách! Vừa rồi bọn họ còn đem nhị vương gia ngăn ở ngoài cửa, vương gia sau khi trở về sẽ không đánh bọn họ đi?

Khóc không ra nước mắt...

Tiểu Nguyệt cũng rất là ngạc nhiên nhìn nhìn mặt Hiên Viên Diệu, sẽ không thật là như vậy đi? Vương gia không phải yêu trắc vương phi sao? Đây là chuyện khắp thiên hạ đều biết ? Chẳng lẽ chỉ là ngụy trang? Vì che giấu đoạn tình yêu không thể công khai này sao?

Chỉ có một mình Hiên Viên Triệt, tràn ngập đồng tình nhìn nhị hoàng huynh hắn, đồng thời đang vì tam hoàng huynh còn chưa có hồi vương phủ, thanh danh đã bị quét như rác kia thành thật chia buồn!

"Hoàng đệ muội ăn nói cẩn thận, thẹn thùng hai chữ này sợ rằng không nên dùng trên người hoàng huynh ta!" Hiên Viên Diệu cắn răng mở miệng, đã sớm nghe nói Vũ Văn Tiểu Tam này có thể nói là người đàn bà đanh đá nhất Hiên Viên đế quốc, hắn vốn không cho là đúng, không ngờ lại khó chơi như vậy! Những câu nói ra đều tràn ngập ý ám chỉ , mà lại không bắt

https://thuviensach.vn

được lỗi sai, nên hắn không thể phản bác được! Nếu là mình chủ động nói ra, thì sẽ tỏ vẻ trong lòng thật có quỷ! Vì thế hắn hiện tại phi thường căm tức!

Vũ Văn Tiểu Tam "Xì" cười: "Nhị hoàng huynh nói đùa, ai nói chuyện không phải dùng miệng nói, chẳng lẽ dùng thận nói sao ? Nếu là thật sự có, sợ rằng chính là lão yêu quái vạn năm a!"

Trái phải chẳng dính gì với nhau, làm cho mọi người khóe miệng đều rút trừu...

Hiên Viên Diệu tóc trên đỉnh đầu suýt nữa đều dựng thẳng lên, tức giận đến nỗi mặt đỏ bừng, từ hồng biến thành màu đen...

Đang muốn nói mấy câu phản bác, nhưng lại nghe nàng lên tiếng: "Được rồi được rồi, không nói giỡn nhị hoàng huynh nữa, nếu khi dễ nhị hoàng huynh, để cho vương gia biết, vương gia trở về sẽ lột da bản vương phi, nhị hoàng huynh thực sự là hảo phúc khí, vương gia đối với ngươi tốt như vậy, thật làm cho bản vương phi hâm mộ lại đố kị a!"

Ặc... Lời này nghe càng thêm quỷ dị, vì sao trong tiềm thức bọn họ, cũng bắt đầu cho rằng... Nhị vương gia là bị đặt ở dưới thân một người a?

"Nhị hoàng huynh, nếu không hay là ngươi đi về trước đi, chờ tam hoàng huynh hạ triều hãy tới nữa!" Thanh âm Hiên Viên Triệt thanh thúy vang lên, trong lòng thầm nghĩ, nhị hoàng huynh, ngươi bây giờ đến cửa hoàng cung chờ tam hoàng huynh, cũng so với việc ở lại chỗ này tiếp tục bị hắt nước bẩn tốt hơn a! Hãy đi mau đi!

Thế nhưng Hiên Viên Diệu tính tình quật cường, hắn hôm nay nhất quyết phải bắt Hiên Viên Ngạo hướng hắn xin lỗi! Vì thế rất là giận dữ mở miệng: "Tính canh giờ, Hiên Viên Ngạo cũng sắp trở lại rồi , bản vương vẫn là chờ hắn đi!"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói vừa dứt, lập tức lại nghe được tiếng mỗ nữ cười duyên: "Nhị hoàng huynh thật là không thể chờ được muốn gặp vương gia đến như vậy, phần chân tình này, thật làm cho bản vương phi cảm động! Chắc hẳn vương gia biết, cũng nhất định sẽ hết sức cảm động, bản vương phi tin quan hệ của các ngươi nhất định có thể tiến thêm một bước!"

Hiên Viên Triệt rốt cuộc nhịn không được quay mặt sang, ngửa mặt lên trời trộm cười rộ lên, hắn hôm nay thực sự là nghẹn suýt chết ...

Hiên Viên Diệu vẻ mặt ngây ngốc như gặp phải sét đánh... Là nàng biểu đạt có vấn đề, hay là năng lực lý giải của hắn có vấn đề? Quan hệ tiến thêm một bước? Hắn là đến tìm phiền toái có được hay không?

Bọn thị vệ ở cửa đều thập phần khó hiểu, ở trong lòng tiến hành suy nghĩ các loại "Chẳng lẽ...", "Chẳng lẽ...", "Nên sẽ không..." Hoài nghi cùng phỏng đoán...

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 58: Kể chuyện ở khách sạn : một hồi đoạn tụ

"Vương phi đang nói cái gì?" Hiên Viên ngạo còn chưa đi đến cửa vương phủ liền nghe mẩu đối thoại của nữ nhân này .

Tuy rằng chỉ nghe đến một câu kia, nhưng cảm thấy vạn phần quỷ dị!

Lúc bóng dáng hắn xuất hiện trong tầm mắt Vũ Văn Tiểu Tam , chuyện đầu tiên mỗ nữ làm chính là có thâm ý lướt qua đũng quần của hắn ! Ha ha. . . . . Nhớ tới bản thân đêm qua vẫn là chiếm tiện nghi của người khác , cảm giác hưng phấn của nàng không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả!

Hành động này làm cho mỗ vương gia giống như bị vật nhọn đâm ở lưng, trong đầu nhớ tới chuyện quần mình bị kéo buổi tối hôm qua , khuôn mặt tuấn dật lập tức liền đen!

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời cười: "A ha ha ha, bổn vương phi đang nói về tình nghĩa huynh đệ của vương gia và hoàng huynh " . Hai chữ "huynh đệ" kia cắn rất nặng, cảm thấy đã có chút sợ hãi, nếu Hiên Viên Ngạo biết bản thân nàng vừa mới nói xấu hắn, có phải hay không. . . . . .

Hiên Viên Ngạo nghi ngờ nhìn nàng liếc mắt một cái, tuy rằng cảm thấy có chút là lạ , nhưng vẫn là không có mở miệng hỏi nhiều.

"Tam Hoàng đệ!" Thấy Hiên Viên Ngạo trở về vương phủ thế nhưng không phát hiện hắn , Hiên Viên Diệu rất là bất mãn mở miệng.

Hiên Viên Ngạo thế này chú ý đến những người khác đến, Hiên Viên Diệu đứng ở trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam , Triệt ở phía sau nàng, có chút

https://thuviensach.vn

kinh ngạc, hôm nay thế nào náo nhiệt như vậy?

"Nhị hoàng huynh! Triệt, ngươi cũng tới rồi?" Đối Hiên Viên Diệu chào hỏi qua, lại đối Hiên Viên Triệt mở miệng, rõ ràng trước sau thái độ khác biệt! Không nói đến quan hệ thân sơ , chỉ bằng hắn có thể đoán ra Hiên Viên Diệu định là tới bới móc , cũng lười cho hắn sắc mặt tốt!

"Vâng !" Hiên Viên Triệt nhu thuận gật gật đầu, nhìn hắn lại giả vờ đáng yêu, lại nhìn nhìn bộ dáng nữ nhân mắt mạo đào tâm kia , mỗ vương gia sắc mặt nháy mắt lại đen!

Mà một câu ôn hoà "nhị hoàng huynh" , làm tổn thương tới Hiên Viên Diệu , không thể nhịn được nữa mở miệng: "Tam Hoàng đệ, ngươi nên giải thích một chút chuyện ngày hôm cho hoàng huynh đi ?"

"Giải thích?" Giọng nói lạnh lẽo vang lên, Hiên Viên Ngạo lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, trên đời này người có thể để Hiên Viên Ngạo hắn giải thích , giống như còn không có xuất hiện!

Ánh mắt này làm cho Hiên Viên Diệu cảm thấy có chút lạnh thấu xương, cảm thấy không có lo lắng, nhưng vẫn là ở trong lòng tự bơm hơi cho bản thân , bắt buộc bản thân trấn định, rồi sau đó mở miệng: "Chẳng lẽ không cần sao? Bổn vương nhưng là hoàng huynh của ngươi , huynh vì trưởng , ngươi làm sao có thể đem nhị hoàng tẩu ném ra cửa vậy?"

"Nàng tự tìm ." Lạnh lùng phun ra bốn chữ, đúng là nhìn cũng lười nhìn hắn. Hiên Viên Diệu, tuy rằng là hoàng huynh, nhưng là ở trong lòng hắn, từ trước đến nay thực lực là trên hết , một người vô dụng giống Hiên Viên Diệu như vậy , nhìn hắn đều là lãng phí!

"Ngươi!" Hiên Viên Diệu tay phải đưa lên, hung hăng chỉ vào hắn, thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy, một chút mặt mũi cũng không cho hắn!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Triệt thấy không khí không đúng , nghĩ cũng muốn ra mặt điều đình một phen. . . . . .

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng : "Tốt lắm, tốt lắm, vương gia và nhị hoàng huynh quan hệ tự nhiên là không bình thường , giao tình thâm hậu như thế , cũng không nên vì một nữ nhân tổn thương hòa khí, không đáng giá !"

Dứt lời lại dùng khuỷu tay chọc Hiên Viên Ngạo: "Vương gia ngài cũng thật là, không cần tức giận với nhị hoàng huynh , để cho ngoại nhân chế giễu, không có hay đâu!"

Lời này vừa ra, trừ bỏ Hiên Viên Ngạo, những người khác đều nghe ra hàm nghĩa khác . . . . . .

Thị vệ ở cửa và Tiểu Nguyệt đều tràn đầy hoài nghi nhìn Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Diệu. . . . . .

Hiên Viên Triệt che miệng, xoay đầu đến một bên, đôi mắt như đá quý trong ngươi đều là ý cười khó nén . . . . . .

Hiên Viên Diệu có một loại cảm giác như bị sét đánh trong mưa ! Thậm chí ẩn ẩn cảm thấy bản thân giống như bị ném ra tận ngoại ô.

Hiên Viên Ngạo nghe được cũng có cảm giác như lọt vào trong sương mù, hôm nay nữ nhân này lương tâm phát thiện, muốn vì bọn họ huynh đệ mà điều hòa quan hệ, chính là nữ nhân này làm sao có thể đột nhiên hảo tâm như vậy đâu? Rất đáng hoài nghi!

"Nếu vương phi đã nói như vậy , nhị hoàng huynh còn có ý kiến khác sao? Nếu là nhị hoàng huynh thật sự bất bình, có thể đi tìm hoàng thượng cáo trạng, bổn vương sẵn lòng phụng bồi!" Gần nhất xảy ra rất nhiều chuyện , thừa tướng bên kia giống như có liên hệ với Mông Mạn đế quốc .

https://thuviensach.vn

Nếu chỉ là những lo lắng bên ngoài cũng không sao, nhưng loạn trong giặc ngoài cùng nhau đến, quấy đến hắn phiền không chịu được , hắn còn muốn tới chỗ Nguyệt Vô Hạ hư tình giả ý một phen!

Mà nhị hoàng huynh của hắn , nhận bổng lộc của hoàng gia , chưa từng có cống hiến gì thì thôi , bây giờ còn muốn chạy đến phiền hắn, còn hùng hổ muốn hắn giải thích! Nếu không phải sợ hắn về sau ở Hiên Viên đế quốc khó có thể ngẩng đầu lên làm người, hắn hiện tại nhất định phải trực tiếp đưa hắn ném ra ngoài!

Vũ Văn Tiểu Tam lại ở một bên mở miệng: "Ai nha, vương gia bất quá là nói dỗi thôi, nhị hoàng huynh ngàn vạn lần không cần để ở trong lòng, chờ vương gia mấy ngày nữa hết giận , liền sẽ không sẽ cùng nhị hoàng huynh cáu kỉnh rồi. . . . . ."

Cặp mắt đẹp kia đều ánh lên tia đùa dai , ha ha. . . . . Hãm hại Hiên Viên Ngạo cảm giác thật không sai!

Chờ Hiên Viên Ngạo hết giận ? Hắn Hiên Viên Diệu tức giận đều còn chưa có tiêu đâu!

Hiên Viên Ngạo nghe lời này càng cảm thấy quái dị, nhưng lại nói không nên lời đến cùng là quái dị ở chỗ nào.

Vì tránh cho vị hoàng huynh hắn tối kính yêu , thanh danh bị hoàng tẩu triệt để bại hoại, Hiên Viên Triệt ngay lập tức tiến lên điều đình: "Tốt lắm, tốt lắm, hai vị hoàng huynh đều không cần tức giận, đều là huynh đệ . Việc lớn hóa nhỏ, việc lớn hóa nhỏ, nếu truyền ra ngoài, làm trò cười sẽ không tốt lắm."

Vũ Văn Tiểu Tam rất là vừa lòng nhìn một chút tiểu mỹ nam đáng yêu này , nói chuyện luôn như vậy hợp tình hợp lý, giúp đỡ Hiên Viên Ngạo , lại không chọc phá lời của nàng, thật sự là chiếu cố chu đáo, tiểu mỹ nam tri kỷ như vậy , không sai, thật không sai!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Diệu hung hăng nhìn chằm chằm hai người Hiên Viên Ngạo và Vũ Văn Tiểu Tam, đoán chừng mình có đợi tiếp nữa cũng không chiếm được cái gì tốt! Nhưng vào lúc này, một quản gia vội vội vàng vàng chạy tới, ở tại cửa ra vào, vẻ mặt lo lắng kêu lên: "Vương Gia!"

Hiên Viên Diệu cau mày, mặt không vui nhìn hắn: "Sao vậy?"

"Cho hắn vào." Hiên Viên Ngạo lạnh lùng mở miệng.

Sau đó quản gia được thả vào, vội vã hướng về phía đám người Hiên Viên Ngạo hành lễ, rồi không biết nói những thứ gì ở bên tai Hiên Viên Diệu, chỉ thấy sắc mặt của Hiên Viên Diệu đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi, quay đầu hận hận nhìn Hiên Viên Ngạo và Vũ Văn Tiểu Tam, rồi vội vội vàng vàng mang theo quản gia trở về phủ. . . . . .

Cứ như thế mà đi ư? Vũ Văn Tiểu Tam há miệng, nhìn bóng lưng của hắn, thật là mất hứng thú, vốn đang muốn khiến hai người bọn họ có thể đánh một trận cho nàng xem! Không thú vị!

"Triệt, hôm nay tới đây có chuyện gì sao?" Sắc mặt Hiên Viên Ngạo có chút không thiện ý nhìn hắn, tới thì đã tới rồi, nhưng vì sao xuất hiện cùng một chỗ với nữ nhân này? Lại còn giả vờ tỏ vẻ đáng yêu!

Ta phi! Khách tới nhà mà ngươi lại có thái độ này? Vũ Văn Tiểu Tam nét mặt không vui nhìn Hiên Viên Ngạo!

Hiên Viên Triệt dáng vẻ uất ức, khụt khịt cái mũi: "Hoàng huynh, người ta là tới tìm huynh đánh cờ đấy!"

Nhìn bộ dáng Hiên Viên Triệt lo sợ, Vũ Văn Tiểu Tam giống như con gà mẹ bảo vệ gà con kéo Hiên Viên Triệt tới phía sau mình, hung tợn nhìn hắn: "Hoàng đệ tới tìm ta đấy, ngươi còn dám khi dễ hắn thì cứ thử xem!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi!" Hiên Viên Ngạo giận đến suýt nữa thì không đứng vững! Tuy hắn có ý định tặng nữ nhân này cho hoàng thúc, nhưng hiện tại dầu gì hắn vẫn là phu quân của nàng mà? Thế nhưng không để hắn ở trong mắt một chút nào, những lời nói ra đều là bảo vệ người khác. Lúc nào thì giá thị trường của hắn- Hiên Viên Ngạo rớt thảm như vậy?!

Mắt thấy bọn họ lại muốn cãi vã, Hiên Viên Triệt bất đắc dĩ nhìn trời một cái, rồi sau đó mở miệng: "Hoàng huynh, huynh còn có chuyện bận rộn thì mau làm trước đi, hôm khác Triệt nhi lại tới tìm huynh!"

Hiên Viên Ngạo nhíu nhíu lông mày, rồi sau đó gật đầu một cái: "Ừ, đi đi."

Vì vậy dưới con mắt của mỗ nữ, mỹ nam nào đấy vẻ mặt không hề muốn, cất bước rời đi. . . . . .

"Tiểu Triệt Triệt, rãnh rỗi nhớ đến gặp hoàng tẩu nha!" trong đôi mắt Vũ Văn Tiểu Tam hiện ra nước mắt lưng tròng.

Mỹ nam tử kia đi tới cửa, quay đầu ngoái nhìn lại cười một tiếng, đúng là bách mị tùng sinh (trăm vẻ đẹp phát ra) mê hoặc chúng sinh, cười híp mắt, nói: "Được! Người ta rãnh rỗi sẽ tới gặp hoàng tẩu!" Dứt lời thì bóng dáng màu trắng dần dần từ từ biến mất hắn trong tầm mắt của mọi người. . . . . .

Nghe lời này của hắn, chân của Vũ Văn Tiểu Tam hẫng một cái, suýt nữa bị mê hoặc mà bất tỉnh, nhìn nhìn hắn đi rồi, quay đầu lại xem xét cái bộ mặt từ sáng đến tối như đi đại tiện của Hiên Viên Ngạo thật ảnh hưởng tới tâm tình của nàng. Nàng hận không thể xông lên đi cùng Hiên Viên Triệt!

Hiên Viên gia có nhiều Vương Gia tốt như vậy, nàng, Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc đã xui xẻo mấy đời mới gả đúng cho cái gã Hiên Viên Ngạo không có phẩm chất nam nhân này đây!

https://thuviensach.vn

Nhìn nhìn nữ nhân không có đức hạnh này, Hiên Viên Ngạo rất khó chịu, mở miệng nói: "Vũ Văn Tiểu Tam, rốt cuộc ngươi có biết liêm sỉ là như thế nào hay không? Triệt đã đi rồi, ngươi còn lưu luyến nhìn bóng lưng của hắn như vậy, đối với “phụ đạo nhân gia” *** (đạo đức người phụ nữ) còn ra thể thống gì?"

Mỗ nữ quét mắt khinh thường nhìn hắn giống như kẻ ngu ngốc: "Vương Gia đại nhân, chỉ vì bổn vương phi thấy ngài đối đãi Thất vương gia - đệ đệ ruột thịt của mình không có chút nào thương yêu, làm hoàng tẩu của hắn cũng chính là thê tử của ngài, tự nhiên ta đây có nghĩa vụ giúp một tay nói mấy câu khách sáo, cái này với liêm sỉ có quan hệ gì? Vì sao mỗi lần bổn vương phi nhiệt tình giúp Vương Gia làm tốt quan hệ huynh đệ, Vương Gia chẳng những không cảm kích, còn thường xuyên ác ý suy đoán ý tứ của bổn vương phi? Luôn là ân tương cừu báo (lấy oán trả ơn), Vương Gia cũng không cảm thấy ngượng ngùng sao?"

Lời nói này khiến Hiên Viên Ngạo suýt nữa đứng không vững. Nữ nhân này đáng chết, bản thân háo sắc còn dám nói nàng là người thật vĩ đại!

Đồng thời ở trong lòng suy nghĩ: nàng thật cùng hoàng thúc ...sao? Nếu là thật, sao lại "Nhiệt tình" với các mỹ nam tử khác như thế? Giờ phút này trong lòng của hắn tràn đầy hoài nghi!

Hắn không biết, Vũ Văn Tiểu Tam là kẻ đức hạnh hoa si (mê cái đẹp) . . . Sự thật là nàng rất yêu Hiên Viên Vô Thương, hơn nữa đã cùng “người có tình sẽ thành thân thuộc” (hẹn ước) với Hiên Viên Vô Thương, nhưng nhìn thấy những mỹ nam tử khác, nàng vẫn cứ có cái loại đức hạnh này. Đây là một kiểu theo đuổi những người xinh đẹp! Huống chi lần trước Hiên Viên Vô Thương thành công chọc giận nàng, đến bây giờ nàng vẫn rất tức giận!

Tiểu Nguyệt ở sau lưng bọn họ lau mồ hôi trán . . . Tiểu thư nhà bọn họ chỉ cần cùng Vương Gia va vào nhau thì luôn không thể tách rời ra . . . Khiến nha hoàn như nàng thật khó xử! Nàng rất muốn tranh thủ hỏi tiểu thư

https://thuviensach.vn

một chút, Tiểu Nguyệt - nàng nên coi Vương Gia là cô gia hay xem như kẻ thù? Chợt. . . Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú chết lặng . . Nếu như nàng có hỏi, khẳng định tiểu thư sẽ nói: là kẻ thù!

Hay là thôi đi. . . . . .

Hiên Viên Ngạo chẳng thèm để ý tới nàng nữa, tay áo vung lên, cất bước rời đi. . . Nói chuyện cùng tiện nhân này, ai biết được nói thêm mấy câu nữa hắn sẽ bị tức chết hay không!

Lưu lại Vũ Văn Tiểu Tam hướng về phía cái lưng của hắn mà làm mặt quỷ. . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, Tam vương phi lại chạy ra ngoài!" Đình Vân lên tiếng với cái bóng dáng màu trắng ở trước cửa sổ.

Khóe miệng hắn co giật rất kịch liệt, nếu để cho Vương gia biết được Tam vương phi đã làm những gì sau khi chạy ra khỏi phủ, đoán chừng cũng sẽ im lặng giống hắn. . . Người nào cưới phải Vương phi như vậy, người đó thật xui xẻo tới mấy đời!

"Đi đâu?" Nam tử mặc áo trắng quay đầu lại, rõ ràng là tâm tình cực tốt.

"Vân Trung Thành!" Vân Trung Thành là khách điếm nổi danh nhất ở kinh thành, bất luận đồ trang trí hay hương vị thức ăn cũng có thể nói là nhất tuyệt (số 1)! Tất nhiên, đây cũng là khách điếm dưới cờ của Vương gia nhà bọn họ. (do Thương Thương làm chủ)

Hiên Viên Vô Thương nhếch môi cười một tiếng, không nói nhiều, vội chuẩn bị ra cửa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đi chưa được mấy bước, chợt nghe thấy âm thanh của Đình Vân từ phía sau truyền đến: "Vương gia, đêm qua Tam vương gia cho đòi Tam vương phi thị tẩm rồi!"

Bước chân người phía trước cứng đờ. . . . . .

"Sau thì sao?" Nhẹ giọng khạc ra ba chữ, xem ra tâm tình cũng không nặng nề.

"Sau đó không biết vì sao Tam vương gia lại rời đi." Đình Vân có chút tiếc nuối, nếu không rời đi thì tốt biết bao nhiêu, để cho Vương gia nhà bọn họ đoạn tuyệt ý định đi! Hắn có thể tiếp nhận sự thực là Vương gia của mình thích Tam vương phi, nhưng hắn không thể tiếp nhận nữ nhân kinh khủng như vậy làm nữ chủ tử của bọn họ trong tương lai! Nếu là như vậy, hắn sẽ cảm thấy tiền đồ ảm đạm không có ánh sáng!

Đè nén tâm tình trở thành hư không, ngay sau đó lạnh nhạt mở miệng, âm thanh nhàn nhạt tựa như không phải người phàm: "Đêm qua vì sao không nói?"

Giọng nói lạnh nhạt như vậy bày tỏ Vương Gia nhà bọn họ tức giận đến cực hạn! Đình Vân lập tức quỳ xuống, không giải thích nhiều chỉ mở miệng nói: "Xin vương gia trách phạt!"

Đúng là hắn cố ý không nói, bởi vì bọn hắn đều cảm thấy nữ nhân kinh khủng như vậy không xứng với Vương gia của bọn hắn. Nếu Vương gia biết chuyện đêm qua, rất có thể bất chấp tất cả mà đi ngăn cản! Cho nên hắn mới không bẩm báo.

Vốn tưởng rằng sẽ có hình phạt tàn khốc chờ hắn, lại nghe người nọ quay lưng về phía hắn, lạnh nhạt mở miệng hỏi thăm: "Đình Vân, ngươi đi theo Bổn vương đã bao lâu?"

https://thuviensach.vn

"Hồi (báo) Vương gia, đã mười hai năm rồi!" Trong bụng có chút kinh hoảng.

"Mười hai năm, không ngắn, nếu cảm thấy ở cạnh bản vương không tiếp tục chờ được nữa thì đi đi." Âm thanh lãnh đạm, nghe không ra chút tâm tình nào.

Lần này Đình Vân thật sự luống cuống: "Vương Gia! Xin ngài cho thuộc hạ thêm một cơ hội, thuộc hạ bảo đảm chuyện như vậy sẽ không bao giờ xảy ra nữa!" Hắn không thể rời khỏi Vương Gia, tuyệt đối không thể! Vương Gia không chỉ là chủ tử mà còn là ân nhân cứu mạng của hắn, hơn nữa còn là đức tin của bọn họ, rời khỏi Vương Gia, hắn không biết nên đi đâu, càng không biết về sau nên làm những gì!

"Nếu có lần sau, ngươi cũng không cần xuất hiện trước mặt Bổn vương nữa." Thờ ơ nói, rồi đi ra cửa, trong cặp mắt tà mị đào hoa kia đều là vẻ thất vọng. . . . . .

Hắn làm Vương Gia thất vọng! Đình Vân vẫn đang quỳ gối, ngơ ngác . . . Liên Hoa nhìn hắn, có chút không vui, nói: "Đi thôi, Vương Gia cũng đi ra ngoài rồi!" Lần này quả thực Đình Vân đã vượt quá chừng mực!

Chủ tử làm gì, bọn họ thậm chí có thể nói ra quan điểm ý kiến, nhưng tự chủ trương, giấu giếm không báo, quả thật có chút quá đáng!

Đình Vân thu hồi tinh thần quyết tâm, nhìn hắn một cái, vội vàng đứng lên, đi theo. . . . . .

Lại nói Vũ Văn Tiểu Tam mang theo Tiểu Nguyệt, cải trang như lần trước chạy ra cửa, hai người nghênh ngang tiêu sái ở trên đường. Lần này lá gan của Tiểu Nguyệt đã to hơn rất nhiều, cũng học bộ dáng đại khí hoành thu (tự tin mạnh dạn) của tiểu thư nhà nàng mà đi đứng . . . . . .

Chợt. . . . . bụng của Vũ Văn Tiểu Tam lại kêu réo. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, chúng ta đi ăn cơm đi?" Vũ Văn Tiểu Tam quay mặt sang, bi thương nhìn nàng, nói ra đề nghị.

Khóe miệng Tiểu Nguyệt co giật, bất đắc dĩ mở miệng: "Tiểu thư, hôm nay chúng ta không mang theo tiền!" Nếu như bị ném ra ngoài, bọn họ sẽ cực kỳ vô cùng mất thể diện!

"Không sợ, tiểu thư nhà các ngươi có biện pháp!" Vũ Văn Tiểu Tam tràn đầy tự tin.

"Có biện pháp gì? Ngàn vạn lần đừng nói cho ta biết rằng ngài muốn lừa gạt bịp bợm! Dường như không có biện pháp nào khác trừ cái biện pháp này!" Tiểu Nguyệt bi thương nhìn nàng.

Ách. . ."Yên tâm, không phải là lừa gạt bịp bợm!" Vũ Văn Tiểu Tam lúng túng tằng hắng một cái. Biện pháp thì có rất nhiều, cũng không nhất định phải lừa gạt bịp bợm, chỉ là Tiểu Nguyệt mở miệng đã nói tới phương pháp mà kiếp trước nàng thường dùng nhất, hơn nữa còn là một phương pháp không quang minh, cho nên “hắn” hết sức xấu hổ!

"Thật?" Tiểu Nguyệt tràn đầy hoài nghi nhìn nàng.

"Thật!" Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu rất nhanh, nhưng trong bụng có chút căm tức. Trời ạ, rốt cuộc ai mới là tiểu thư hả?

Thấy nha đầu chết tiệt kia còn làm bộ mặt hoài nghi, Vũ Văn Tiểu Tam giận dữ nhìn nàng một cái: "Ngươi không đi thì thôi, một mình ta đi!" Nói xong liền chạy về phía khách điếm gần đó . . . . .

Tiểu Nguyệt bất đắc dĩ đi theo phía sau nàng, trong lòng cũng phát ra vô số lần cảm thán. Ngày hôm nay, tại sao họ lại quên mang tiền chứ? Lần trước vận khí tốt, đi khách điếm gặp hoàng thượng, lần này bọn họ cũng có vận may như thế nữa sao?

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu lên nhìn bảng hiệu "Vân Trung Thành", danh tự này rất có thi ý, đình đài lầu các, bề mặt bên ngoài cũng không tệ, gật gật đầu thoả mãn, đạp bước đi vào. . . . . .

Lập tức có ngay một tiểu nhị xuất hiện trước mặt họ: "Khách quan, mời vào bên trong!"

Thái độ phục vụ cũng rất được, không tệ, không tệ! Vũ Văn Tiểu Tam phe phẩy cây quạt, hài lòng cười với hắn, rồi sau đó đạp bước đi theo. . . . . .

Tiểu Nguyệt ở phía sau hết sức im lặng canh chừng bóng lưng của nàng. Nàng rất muốn hiểu rõ dưới tình huống không có một đồng nào trong người, vì sao tiểu thư còn có thể bày ra tư thế sung túc, nghênh ngang chạy đi vào! Ngay sau đó cúi đầu đi theo sau lưng tiểu thư nhà mình, chột dạ vô cùng. . . . . .

"Khách quan, không biết ngài muốn ở tầng nào?" Tiểu nhị ở một bên kính cẩn hỏi, trong giọng nói không có chút xíu ý vị nịnh hót.

Khách điếm này chia làm ba tầng, tầng thư nhất, nhìn rõ đều là thương nhân bình thường. . . . . .

Nhìn lên trên, chính là một số con em quan lại và cậu ấm gia đình giàu có . . . . .

Nhìn tầng thứ ba, đều là những nhã gian (căn phòng riêng biệt) . . . . . .

Mỗ nữ suy nghĩ một chút, phải giải quyết vấn đề tiền cơm, không thể nghi ngờ lên lầu hai là lựa chọn tốt nhất!

"Lầu hai đi !" - Mỗ nữ tâm tình rất tốt mở miệng.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ bố cục khách sạn làm cho người ta có cảm giác sạch sẽ, thư thích (thư thái thích thú), ở cổ đại có thể có mánh khoé kinh doanh như vậy thì tương đối không đơn giản a! Có cơ hội thật muốn quen biết với người lão bản (ông chủ) này, sau đó mọi người cùng nhau phát tài! Ha ha ha. . . . . Mỗ nữ ở trong lòng sung sướng tưởng tượng. . . . . .

Đi lên lầu dưới sự hướng dẫn của tiểu nhị, chọn cửa sổ để ngồi, Tiểu Nguyệt co rúm người đứng ở sau lưng nàng, trong bụng càng thêm thấp thỏm. Nếu chân tướng tiểu thư không mang tiền bại lộ, họ có thể chết oan chết uổng hay không? Tiểu thư à, người tùy tiện điểm (gọi) vài món thức ăn là tốt rồi, ngàn vạn lần không được huyên náo quá khó coi nha! Nhưng mà, ngay lập tức tai của nàng nghe thấy âm thanh vang dội. . . . . .

"Bưng lên tất cả các món ăn có thương hiệu tại nơi này của các ngươi cho tiểu gia!" Mỗ nữ với bộ dáng Nhị Đại gia (con nhà giàu), hả hê mở miệng.

Tiểu Nguyệt vuốt ve cái trán đau nhức. . . . . Nàng cũng biết sẽ là như vậy mà!

Tiểu nhị kia có chút kinh ngạc nhìn "Hắn" một cái, sau đó đáp một tiếng"Dạ!" Rồi đi xuống ngay. . . .

"Ngồi đi!" Nghẹo đầu nhìn Tiểu Nguyệt một cái.

Tiểu Nguyệt khóc không ra nước mắt, an phận thủ thường đáp lời: "Công tử, tiểu nhân là người làm, sao có thể cùng chủ tử. . . . . ."

"Được rồi, ngươi là người làm, tiểu gia này là ‘thượng nhân’ chứ gì? Thượng nhân muốn ngươi ngồi, ngươi còn không mau ngồi xuống!" Mỗ nữ rất sốt ruột ngắt lời nàng. Người ta ăn cơm còn để ý cái lông làm gì!

Tiểu Nguyệt do dự một chút rồi đi tới, ngoan ngoãn ngồi xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, cơm. . . . . Tiền cơm. . . . . ." Tiểu Nguyệt len lén đưa đầu tiến tới. . . . . .

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội! Ăn rồi hãy nói! Nhìn thấy bản lãnh sau đó của bổn tiểu thư thì ngươi ngàn vạn lần không được quá sùng bái nha!" dứt lời, Vũ Văn Tiểu Tam hả hê nhìn lên nóc nhà, lắc lắc cây quạt.

Khóe miệng Tiểu Nguyệt giật giật, ngậm miệng, nàng không muốn lại đi khơi lên tế bào tự luyến yy của tiểu thư nhà bọn họ!

"Khách quan. . . . . Món ăn tới rồi!" kẻ mang thức ăn lên không phải là tiểu nhị vừa rồi.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút kỳ quái: "Sao lại đổi người rồi?" Chẳng lẽ là tới làm bại lộ bí mật của bọn họ?

Tiểu nhị kia nhìn tiểu công tử này, môi hồng răng trắng, da trên mặt cũng cực tốt, quần áo cũng là vải vóc thượng hạng, chỉ là hai nét râu nhỏ xem ra có chút kỳ quái,.

Bất động thanh sắc quan sát, đồng thời mở miệng cười: "Khách quan, ngài lần đầu tiên tới đây ư? Tiểu điếm phân công người làm vô cùng rõ ràng chi tiết, ai phụ trách chiêu đãi khách nhân thì chỉ phụ trách chiêu đãi, ai phụ trách bưng thức ăn tự nhiên cũng chỉ phụ trách bưng thức ăn. Cho nên tiểu nhân vội tới đưa thức ăn lên cho ngài!"

"Ồ!" Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu một cái. Lần này càng muốn biết là ai thông minh như vậy rồi. Loại lý niệm (quan điểm lý luận) kinh doanh này ở hiện đại rất thường gặp, nhưng mà ở tại cổ đại có thể nghĩ ra được thì thật là vô cùng không đơn giản! Nàng cảm thấy nàng hợp tác cùng người kia nhất định có thể hung hăng kiếm một khoản lợi nhuận!

Tiểu nhị đặt xuống một đĩa đồ ăn hết sức tinh xảo ở trên bàn của nàng: "Khách quan, đây là món ăn nổi tiếng của tiểu điếm, đến ngự trù hoàng

https://thuviensach.vn

cung cũng có thể liều mạng, ngài nếm thử một chút!"

Vũ Văn Tiểu Tam hồ nghi nhìn hắn, bật thốt lên một câu hỏi vô lý: "Ngươi đã ăn món ăn hoàng cung rồi?"

Tiểu nhị sững sờ, nói thật: "Khách quan nói đùa, làm sao một kẻ bình dân nhỏ nhoi có thể ăn được món ăn hoàng cung!"

"Ngươi không nếm thử qua vậy sao biết được ngự trù hoàng cung sẽ liều mạng? Ngươi đã từng gặp ngự trù?" Mỗ nữ liếc mắt nhìn hắn.

Gáy tiểu nhị xuất hiện vạch đen . . . Sao vị khách quan này khó phục vụ thế nhỉ?

"Tiểu nhân chưa từng gặp qua ngự trù, đánh giá này đều là của những vương công đại thần kia! Cho nên. . . . . ." Tiểu nhị nỗ lực giải thích vấn đề này.

Mỗ nữ dáng vẻ bừng tỉnh như hiểu được tình hình:"Ồ! Ta biết rồi, đi xuống đi!"

Tiểu nhị lau một vệt mồ hôi, lui xuống. . . . . .

"Tiểu thư, người mới vừa hỏi cái kia làm gì?" Tiểu Nguyệt nhỏ giọng hỏi.

"Đần! Thăm dò tin tức thôi!" Mỗ nữ ngẩng đầu lên liếc nàng một cái, lại cúi đầu ăn vui sướng.

Một vệt đen xẹt qua. . . Đó là đang dò xét tin tức? Sao nàng không cảm thấy họ lấy được tin tức gì? - "Tiểu thư, người thăm dò cái gì?" Tiểu Nguyệt vẻ mặt "Ta không tin" nhìn nàng.

"Chẳng lẽ ngươi không nghe ra có rất nhiều vương công quý tộc sẽ đến nơi này, nên chúng ta giải quyết vấn đề tiền cơm sẽ vô cùng dễ dàng sao?

https://thuviensach.vn

Có một số việc phải kín đáo hỏi, chẳng lẽ muốn ta trực tiếp hỏi hắn: có nhiều người có tiền tới nơi này của các ngươi không, có dễ dàng để ta đào cái hố tiền không?" Vũ Văn Tiểu Tam sắc mặt không tốt nhìn nàng. Đi theo nàng lâu như vậy cũng không học được tí thông minh nào, thật sự là khiến nàng thất vọng!

Ách. . . lần này Tiểu Nguyệt tin phục, thì ra là có chuyện như vậy: "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt biết!"

"Ừm! Tiểu thư nói cho ngươi biết, muốn khéo bắt người khác nói chuyện tiết lộ ra tin tức có lợi, nếu như còn chưa đủ minh xác (rõ ràng chính xác), thì dựa vào mấy câu nói bóng nói gió, biết không?" Thấy thái độ thành khẩn của nàng, Vũ Văn Tiểu Tam liền nổi lên ý niệm làm giáo viên dạy học, dạy nàng một ít thứ này nọ.

"Ừm!" Tiểu Nguyệt gật đầu một cái, nhưng trong bụng có chút buồn bực, không phải tiểu thư đã được học nữ đức, nữ giới giúp chồng dạy con sao? “Phụ đạo nhân gia” biết những thứ này để làm cái gì? Đang kỳ quái thì lại nghe thấy thanh âm của tiểu thư nhà các nàng vang lên. . . . . .

"Làm nữ nhân muốn độc lập cần tự mình cố gắng, tuyệt đối không thể trông cậy vào đám nam nhân kia. Nếu nam nhân đáng tin, heo mẹ cũng sẽ trèo lên cây! Cho nên chúng ta phải tự mình học ít nhiều vài thứ, thời điểm phát hiện không dựa vào được nam nhân, phải đạp một cước sau đó đi tìm kiếm mùa xuân của mình!" Mỗ nữ lấy ra tư tưởng hủ bại sa đọa của mình từ kiếp trước để lừa gạt người khác.

Tiểu Nguyệt nuốt một ngụm nước miếng, không lên tiếng, cái miệng nhỏ an tĩnh ăn cơm. . . . . Tiểu thư tưởng tượng cuộc sống rất tốt đẹp, nhưng dường như không thực tế!

Mỗ nữ vừa ăn, vừa nhìn chung quanh, đồng thời vểnh tai nghe mọi người nói chuyện, tìm kiếm cơ hội buôn bán muốn một phen phát tài bất chính. . .

https://thuviensach.vn

. . .

Chợt, từ bàn kề cận truyền đến một giọng nói cực kỳ nhỏ của nam tử: "Thật hay giả vậy? Tam vương gia thật sự cho Nhị vương gia một cước à?"

Một giọng nam khác vang lên, cũng rất nhỏ: "Việc này còn có thể giả sao? Con trai dì họ phương xa của em trai chồng của bà bác của quản gia nhà chúng ta là người hầu ở tam vương phủ đấy, nghe nói ngày đó Nhị vương gia rất xấu hổ!"

. . . . . .

Ánh mắt mỗ nữ lóe sáng. . . . . đây không phải là con đường kiếm tiền sao?

Chỉ thấy nàng quay đầu nhìn bọn họ một chút. Ba nam tử ngồi chung một chỗ, trừ ngoại hình của nam tử mặc áo xanh không tệ lắm, diện mạo của hai người kia đều thường thường, không có gì đặc sắc, nhưng mặc quần áo cao cấp còn cực kỳ hoa lệ, hẳn phải là con cái nhà có tiền rồi!

Vì vậy . . ."Mấy vị nhân huynh, có phải các người đang nói chuyện tình của Nhị vương gia và Tam vương gia đúng không?" Nàng cầm cây quạt che mặt, giống như sợ bị người khác nghe được . . . . . .

Ba người nhìn dáng vẻ "Hắn" thần thần bí bí, cho là hắn biết nội tình, liếc mắt nhìn nhau, rồi xoay qua chỗ khác, gật đầu một cái. . . . . .

"Ha ha. . . . . Không dối gạt mấy vị, tiểu đệ là bà con xa biểu đệ (em trai họ ngoại) của tam vương phi, đối với chuyện này rõ như bàn tay. Không biết các ngươi có hứng thú nghe một chút?" Lông mày nhỏ của mỗ nữ nhếch lên, nhếch lên, lông mi cũng chớp chớp vui sướng.

Ba nam tử liếc mắt nhìn nhau có chút do dự, nhưng vẫn không đè xuống được sự tò mò trong lòng, vì vậy mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi qua

https://thuviensach.vn

đây ngồi cùng chúng ta đi?"

Vũ Văn Tiểu Tam tựa như khổ sở nhìn một ít món ăn trên bàn của mình: "Nếu không, các ngươi lại đây ngồi đi? Dù sao món ăn của các ngươi còn chưa đưa lên!"

Mấy người vừa nghe xong, cùng nhau đứng dậy, chạy tới. . . . . .ngồi xuống theo như vị trí cũ của mình. . . . . .

Tiểu Nguyệt vùi đầu ăn cơm, không chú ý bọn họ nhỏ giọng đối thoại, chợt thấy bên cạnh có nhiều người, vì vậy im lặng ngẩng đầu lên. . . . . Tiểu thư đem những người này tới đây làm cái gì?

Ngồi xuống, không để ý cần phải tự giới thiệu bàn thân, nam tử mặc áo xanh kia mở miệng: "Tiểu huynh đệ, ngươi biết cái gì, nói cho chúng ta một chút!"

Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt thần bí nói: "Có thể nói cho các ngươi nghe, nhưng các ngươi ngàn vạn lần không được nói ra nha!"

"Ừ!" Ba nam nhân gật đầu thật nhanh.

Mỗ nữ ở trong lòng cảm thán, không ngờ tâm tư nam nhân nhiều chuyện cũng nặng như vậy!

"Lại nói, đó là một đêm khuya gió lớn, trăng sáng treo cao, tam vương phi mang theo tỳ nữ cận thân Tiểu Nguyệt của nàng, đi ra ngoài ngắm trăng. . ." Mỗ nữ đang nỗ lực sáng tạo không khí. . . .

Nam tử mặc áo xanh kia vừa nghe được liền quay mặt sang hướng hai người khác gật đầu một cái, quả thật thị tỳ thân cận của tam vương phi gọi là "Tiểu Nguyệt", nhìn vậy đây là người có hiểu biết một chút!

https://thuviensach.vn

Xem phản ứng của bọn hắn, Vũ Văn Tiểu Tam cười âm hiểm một tiếng, sau đó nói tiếp: "Chợt nghe thấy một hồi âm thanh kỳ quái, đó là cái loại thanh âm do nam tử phát ra rất khổ sở cũng rất vui sướng, Tam vương phi nhất thời hiếu kỳ, đã đi qua nhìn một chút. . . . . ."

Nói tới chỗ này, mỗ nữ cầm cây quạt gõ thật mạnh lên trên bàn: "Các ngươi đoán đi, thấy cái gì?"

Ba người bọn họ liếc mắt nhìn nhau, cùng lúc nuốt một ngụm nước bọt. . . ."Chẳng lẽ là Tam vương gia và Nhị vương gia . . . ." Nói tới chỗ này lại im lặng nhìn "Hắn".

"Ôi chà, các ngươi thật là quá thông minh!" nói xong mỗ nữ rất là bỉ ổi xoa xoa đôi bàn tay, đưa đầu tiến tới phía chính giữa ở trên cái bàn, nói tiếp, "Chỉ thấy Nhị vương gia vẻ mặt khổ sở nằm trên núi giả, sợi tóc tán lạc ở trước ngực, cảnh tượng này, chậc chậc. . . . . ."

Tiểu Nguyệt bộ dạng như bị sét đánh, há to mồm nhìn nàng. Tiểu thư đang nói những thứ gì vậy?!

Ba nam nhân đều không nhẫn nại được, cũng đưa đầu đến giữa cái bàn, chăm chú nghe nàng nói. . . ."Còn gì nữa không?"

"Dĩ nhiên chính là Tam vương gia rong ruổi ở trên người của Nhị vương gia, Tam vương phi thấy được mà mặt đỏ tim đập loạn a!" Người nào đó rất kích động nói.

A? Kình bạo (mạnh mẽ) như vậy ư?! Ba người liếc mắt nhìn nhau, thì ra thật sự là có chuyện như vậy!

Tiểu Nguyệt cảm giác giống như bị người đánh vài gậy! Rốt cuộc là tiểu thư đang làm cái gì hả?!

https://thuviensach.vn

"Các ngươi cũng biết Tam vương phi này yêu Tam vương gia chứ? Nàng hết sức đau lòng, chuẩn bị rời đi, lại nghe thấy giọng nói của Tam vương gia . . ." Ôi, Vũ Văn Tiểu Tam cảm thán nói rồi lắc đầu một cái, trên gương mặt tràn đầy sự đồng cảm.

"Tam vương gia nói gì hả? Tiểu huynh đệ, ngươi nói mau, không cần treo ngược khẩu vị của chúng ta!" Nam tử mặc áo xanh kia rất nóng nảy mở miệng.

"Tam vương gia nói ‘Diệu, Ngạo thật sự rất thích ngươi, chỉ là dưới áp lực của dư luận không thể không. . . Sẽ không trách ta chứ?’ sau đó Nhị vương gia sờ sờ mặt của Tam vương gia nói: ‘Ngạo, ta hiểu, đều hiểu, chỉ là nơi này. . . . còn đau!’ nói xong nắm tay Tam vương gia đặt ở ngực của mình. . . ." Vũ Văn Tiểu Tam nói rồi lắc lắc đầu lần nữa. . . . . .

Lại than một tiếng: "Đáng thương quá!"

Ba người nam tử kia cũng có dáng vẻ rất đồng tình, cùng nhau mở miệng: "Thật đáng thương!" Vốn là bọn họ còn cảm thấy hai người đàn ông này như vậy có chút ghê tởm, nhưng mà bây giờ nghe người nói như thế, cũng tràn đầy than tiếc đối với tình yêu của Nhị vương gia và Tam vương gia!

Sắc mặt của Tiểu Nguyệt so với ăn phải một con gián còn kỳ quái hơn . . . Há to mồm nhìn mấy người bọn họ. . . . . .

"Nhị vương gia nói xong, khóe mắt còn trượt xuống một giọt nước mắt, Tam vương gia hung hăng cắn lên môi Nhị vương gia rồi nói: ‘Diệu, không cho khóc, ngươi khóc, ta sẽ đau lòng!" Mỗ nữ bịa đặt làm như là có thật. . . . . .

Người ở bàn bên cạnh nghe trộm thấy những lời này, cũng len lén vểnh tai. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Các ngươi nói, tình cảm của bọn họ thật thắm thiết biết bao! Tam vương phi cảm động đến khóc lóc nức nở, thề nhất định phải giúp phu quân và người yêu ở cùng một chỗ, cho dù Tam vương gia chưa từng có quan tâm tới nàng một cái!" Người nào đó vừa nói vừa lắc lắc đầu . . . .

Mọi người ở nơi này không hẹn mà cùng nhau mở miệng cảm thán: "Tam vương phi thật là một nữ nhân tốt!"

Ánh mắt của Tiểu Nguyệt nhìn lên phía trên 30 độ (ngửa đầu lên trời), ngồi yên một chỗ không nhúc nhích, bộ dáng kia còn ngu dại hơn so với bị sét đánh. . . . . .

Nghe nói như thế, Vũ Văn Tiểu Tam thỏa mãn mà gật gật đầu. . . . . .

Chợt có người nói: "Không đúng, Tam vương phi không phải rất hung hãn, còn đánh trắc vương phi sao?"

Nam tử áo xanh bên cạnh nam tử áo vàng mở miệng, mấy người khác cũng gật đầu một cái, rồi sau đó đưa bộ mặt hoài nghi nhìn nàng. . . . . .

Lời nói này khiến mặt mỗ nữ tối sầm. Nàng hung hãn? Muốn ngay lập tức thay đổi nhận thức của mọi người đối với nàng . . . . . .

"A . . . Chuyện là thế này, đúng lúc trắc vương phi cũng đi ngang qua nhìn thấy, liền xông lên lôi kéo Tam vương gia mà khóc lóc kể lể nói: ‘Ngạo ca ca, ngươi không phải nói ngươi yêu Hạ nhi ư, làm sao ngươi cùng hắn. . . Cùng hắn . . . Ngươi đều là lừa gạt Hạ nhi đúng không?’ “Ôi . . ." Vũ Văn Tiểu Tam vừa nói vừa thở dài một hơi . . .

Lần này người có chút giao thiệp với Vương phủ càng thêm tin rồi! Quả thật thấy Tam vương gia và trắc vương phi xưng "Ngạo ca ca" cùng "Hạ nhi" với nhau!

https://thuviensach.vn

"Tam vương gia gấp gáp nói với nàng: ‘Hạ nhi, chuyện này không thể nói ra, ngươi hôm nay cái gì cũng không thấy có biết không?’

Nhưng vị trắc vương phi kia nhất định phải nói cho Thái hậu, còn phải đem việc này nói ra ngoài, Tam vương gia khuyên như thế nào nàng đều không nghe, tam vương phi vội vã xông ra. . . . . .

Các ngươi cũng biết Tam vương phi là tướng môn hổ nữ (con gái của quan võ) chứ? Tất nhiên là có chút võ công căn bản, xông tới đánh trắc vương phi bắt phải thề tuyệt đối không nói ra làm hư danh tiếng Vương Gia mới thu tay lại! Thế nhưng chuyện vừa truyền ra thì thay đổi thành Tam vương phi hung hãn, ghen tị, đánh trắc vương phi!

Tam vương phi yêu Tam vương gia cỡ nào nha, đáng tiếc nữ nhân tốt như vậy, thế nhưng mà yêu người không thể yêu!" Người kia vừa nói vừa thở dài.

Người ở bàn bên cạnh đã bất tri bất giác đi tới đây, đứng nghe nàng nói. . . . . .

Mấy nam tử cùng nhau vươn tay dụi dụi nước mắt cảm động nơi khóe mắt, một lần nữa cảm thán: "Tam vương gia có được thê (vợ) như thế thật là tam sinh hữu hạnh (phúc 3 đời)!"

Khóe mắt Tiểu Nguyệt co rút, là gia môn bất hạnh chứ?

"Tam vương gia vô cùng cảm động nắm tay Tam vương phi, nói: ‘Cám ơn ngươi, ta và Diệu sẽ cảm kích ngươi cả đời!’. . . Tam vương phi cố nén đau lòng nói: ‘Vương Gia không cần như thế, hạnh phúc của ngài chính là hạnh phúc của thiếp!’. . . . . ."

Vì vậy. . . . hình tượng của Tam vương phi trong lòng mọi người nhất thời trở nên to lớn vô hạn. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Chợt, Nhị vương gia dưới chân mềm nhũn, đứng không vững, Tam vương gia ngay lập tức đem hắn vịn ôm vào trong ngực, dịu dàng hỏi: ‘Diệu, ngươi không sao chứ?’ Nhị vương gia lắc đầu một cái, Tam vương phi càng xem lòng càng chua xót, vội rời đi!"

Nam tử mặc áo xanh kia mở miệng: "Này, sau đó thì sao? Chuyện gì đã xảy ra ngày hôm qua?"

Lúc này bên cạnh bàn cơm của bọn họ đã tụ tập không ít người. Còn có rất nhiều người vừa lên lầu nhìn thấy một nhóm người đã vây quanh bên này, vì vậy cũng chạy đi qua xem đang có chuyện gì. . . . . .

"Ngươi đừng gấp, nghe ta chậm rãi kể lại! Mấy ngày sau, Nhị vương phi đột nhiên đến tam vương phủ, mắng to Tam vương phi không có bản lãnh, không quản được nam nhân của mình, khiến Tam vương gia cùng Nhị vương gia dây dưa không rõ, còn nhục mạ Tam vương phi không có gia giáo. Tam vương phi đáng thương ra đời đã mất mẹ, không có mẫu thân thương yêu, bị Nhị vương phi mắng như vậy, dĩ nhiên là khóc ồ lên, vừa đúng lúc Tam vương gia trở lại, vốn ghen tỵ không dứt với Nhị vương phi mỗi ngày có thể cùng Nhị vương gia làm bạn, cho nên hắn dứt khoát phái người ném nàng đi ra ngoài!" Mỗ nữ mổ xẻ đạo lý rõ ràng.

Nam tử thanh y cảm thán: "Nhị vương phi cũng là người đáng thương!"

Gì? Hoa Nhược Yên đáng thương? Nàng đã mắng lão nương không có gia giáo có được không đây ?!

Vì vậy trong đầu mỗ nữ quyết định thật nhanh, sửa lại tình tiết kịch bản: "Lại nói nhị vương phi này trở về vương phủ, kể cho Nhị vương gia là nàng nhìn thấy Tam vương gia cùng tam vương phi ân ái như thế nào, mà nàng vì không nhịn được đã thay Nhị vương gia nói mấy câu, nói Tam vương gia không nên như vậy, vừa quay lưng lại với Nhị vương gia đã cùng với nữ nhân khác khanh khanh ta ta (cách gọi thân mật giữa vợ chồng), Tam

https://thuviensach.vn

vương gia tức giận liền ném nàng ra ngoài. Nhị vương gia vừa nghe xong, rất căm tức, phóng tới Tam vương phủ đi tìm Tam vương gia lý luận!"

Lần này không ít nam nhân tức giận đứng dậy chửi ầm ỹ: "Nhị vương phi đó thật không ra cái loại người gì!"

"Đúng như vậy, phá hư tình cảm của người khác là sao!" Lại có thêm người phụ họa.

Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên, cực kỳ im lặng nhìn người bu đầy chung quanh bọn họ, mọi người ở cả lầu hai đều bị tiểu thư nhà mình hấp dẫn đã tới nghe. . . . . .

"Ôi, đáng thương, hai vị Vương Gia yêu nhau sâu đậm vô cùng, lại chịu áp lực của dư luận nên không thể ở chung một chỗ. Tam vương phi là nữ nhân chí tình chí nghĩa như vậy, vẫn còn muốn gánh vác những tiếng xấu này!" Vũ Văn Tiểu Tam nói qua thì lông mày dựng thẳng đứng, có bộ dạng rất là bất bình vì tam vương phi.

Mọi người nghe chuyện này còn cảm động hơn so với Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài, cũng không để ý hoài nghi, lại một lần nữa dâng lên lẫn lộn ngũ giác tình yêu (5 cảm giác hỉ. nộ. ái, ố, bi trong tình yêu) tiếc thương than thở . . . . . .

Hiên Viên Vô Thương bước vào khách điếm, chưởng quỹ cúi đầu thi lễ với hắn. . . . . .

Rồi sau đó dưới sự hướng dẫn của Đình Vân, xuất hiện ở lầu hai, bởi vì nội lực thâm hậu cho nên nghe được rất rõ ràng tất cả lời nói của người kia. . . . . .

Cái trán đầy vạch đen. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đình Vân ở bên cạnh, nhìn Vương Gia nhà hắn, từ thời điểm đi bẩm báo, tam vương phi đã bắt đầu nói rồi, hiện tại vẫn nói tới, mà còn chưa nói xong. . . . . .

"Đúng rồi, còn có một chuyện chưa nói, a . . . Nhưng tiểu đệ phải về, tiểu đệ buôn bán . . ." Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng.

"Tiểu huynh đệ, nói xong đã chứ?" Nam tử áo xanh mong đợi nhìn nàng.

"Nhưng buổi chiều buôn bán kiếm một ngàn lượng bạc, nếu không đi, chẳng phải là. . . . . ."

Lập tức liền có người móc ra mấy ngàn lượng bạc đưa cho nàng: "Không phải là một ngàn lượng bạc sao? Tiểu huynh đệ, ngươi cầm đi, nếu không đủ huynh đệ nơi này còn có!"

"Nhưng. . . .Làm ăn coi trọng nhất chính là uy tín, hôm nay nếu ta không đi, sợ rằng sẽ ít đi một bạn cùng hợp tác! Về sau kiếm tiền sẽ khó khăn!" Mặt người nào đó tỏ vẻ khổ sở.

Tiếp đó lại có không ít kẻ nhiều tiền hào phóng giúp đỡ: "Tiểu huynh đệ, số tiền này ngươi cầm lấy, nói tiếp những chuyện này cho xong, nói xong rồi đi!"

"Ta chỗ này còn có. . . . . ."

"Ta chỗ này cũng có. . . . . ."

Rất nhiều, rất nhiều ngân phiếu nhét vào trong tay Vũ Văn Tiểu Tam . . . .

Câu chuyện tình yêu giữa hai đại Vương Gia là cỡ nào hấp dẫn mà, tiêu ít tiền thì tính là gì. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Nhưng tiểu đệ cứ thu tiền theo ý tốt của các vị như vậy, người không biết còn tưởng rằng tiểu đệ đặc biệt tới lừa tiền của các ngươi!" Người kia vẻ mặt khổ sở nhìn bọn họ.

"Ái chà, tiểu huynh đệ, ngươi hãy nhận đi, ai dám nói ngươi lừa tiền của chúng ta, đây đều là các huynh đệ cam tâm tình nguyện cho, ngươi nhất định phải nhận nếu không chúng ta sẽ tức giận!" Cầm nhanh một chút, rồi kể xong chuyện cho chúng ta đi!

"Vậy. . . Được, ta miễn cưỡng nhận, thật là cám ơn các huynh đệ!" Không hề khách sáo nữa, đồng thời quăng cho Tiểu Nguyệt một ánh mắt, nghe không, bọn họ đều nói là cam tâm tình nguyện cho đấy, tiểu thư nhà các ngươi cũng không có hãm hại lấy tiền của người khác nha!

Ha ha. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam len lén liếc một cái, đoán chừng sơ bộ có ngay mấy vạn lượng. . . . . Không ngờ ở cổ đại kiếm tiền là một chuyện đơn giản như vậy!

Vì vậy dưới roi ngựa thúc giục của kim tiền*, chuyện xưa càng thêm sinh động: "Lại nói, ngày đó. . . . ."

(*kim tiền có thể hiểu là tiền đúc bằng vàng, hoặc tiền đúc bằng kim loại như bạc, đồng... Ở đây nên hiểu là tiền vàng)

Tiểu Nguyệt trợn tròn mắt mà nhìn nhìn một màn này . . . Hóa ra dễ kiếm tiền như vậy à? Cứ bắt chước kẻ hành khất (ăn xin) lao đến những nơi tụ tập đông người là được à?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 59: Ta tên là Vũ Văn lão nhị

"Một ngày kia, trong bụi rậm có muôn loài hoa, Nhị vương gia nằm ở phía dưới Tam vương gia, sờ lên thân thể bắp thịt cuồn cuộn của Tam vương gia, khóe mắt rưng rưng, bi thương mở miệng. . . . . ." Mỗ nữ khoa tay múa chân, nước miếng văng khắp nơi.

Mọi người nghe say sưa, nước miếng chảy ào ào, rung đùi đắc ý, gật gù hả hê. . . . . .

Đình Vân quay đầu nhìn nét mặt của Hiên Viên Vô Thương. Người nọ cũng giống hắn, đầu đầy mồ hôi. . . . . .

Bên tai thỉnh thoảng truyền đến các loại câu cảm thán của đám thính giả: "Tam vương gia và Nhị vương gia thật đáng thương", "Tam vương phi thật là một nữ tử tốt", "Lấy vợ nên cưới nữ nhân như tam vương phi" ....

"Vương gia, chúng ta làm gì bây giờ?" Liên Sương nghe được mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. . . May mà bọn hắn ở đây, nếu là Tam vương gia ở chỗ này, sợ rằng Tam vương phi đã thành một cỗ thi thể rồi!

Nói hưu nói vượn như vậy, được thanh danh tốt đã không tính đến, đám thính giả kia còn móc tiền ra đưa cho nàng. Đây là thói đời gì vậy!

Tam vương phi đó còn nói cái gì mà "miễn cưỡng nhận lấy", nhìn bộ dáng của nàng kìa, có một chút nào "miễn cưỡng" sao?

Hắn chỉ phải đi một chuyến sang đế quốc Dạ Mị làm nhiệm vụ, vậy mà khi quay trở lại, Kinh Thành đã có một đóa "kỳ hoa" rồi?!

https://thuviensach.vn

(anh này chơi chữ: kỳ là kỳ lạ hiếm có, hoa là chỉ người đẹp, kỳ hoa là bông hoa hiếm lạ, ý của anh ấy là chê chứ không phải khen Tiểu Tam)

Còn có "Nhị vương gia nằm ở phía dưới Tam vương gia, sờ lên thân thể bắp thịt cuồn cuộn của Tam vương gia…", đây là lời mà một nữ nhân nên nói ra sao? Liên Sương im lặng quay đầu nhìn Liên Hoa, chỉ thấy Liên Hoa cũng đang lặng im giống mình . . . . . .

Khóe miệng Hiên Viên Vô Thương giựt giựt, thật ra hắn cũng không biết nên làm gì bây giờ?! Nếu tiến lên ngắt lời nàng, nhất định sẽ chọc cho nàng mất hứng, nhưng không nói câu gì mà cứ đợi ở chỗ này, nếu như chuyện huyên náo quá lớn khiến Ngạo biết được, sóng gió sẽ nổi lên!

Đến lúc đó sợ rằng dù có Vũ Văn Cảnh Thiên che chắn ở phía trước nàng, Ngạo cũng sẽ bổ đôi nàng!

Đứng do dự một hồi lâu thì giọng nói rất bình tĩnh vang lên: "Chúng ta ngồi ở bên kia, đợi nàng nói xong."

Sặc. . . . . .

Đầu chảy đầy mồ hôi , Tiểu Nguyệt nhìn nhìn tiểu thư nhà nàng ra sức bại hoại danh tiếng của Vương gia. . . . . .

Tiểu thư của ta ơi, sao Lão Nhân Gia ngài có thể nói xạo quá vậy? Vì sao trong chuyện xưa của tiểu thư, thời điểm mỗi lần nhìn thấy Nhị vương gia và Tam vương gia. . .Tam vương phi cứ luôn mang theo nha hoàn thân cận Tiểu Nguyệt? Khiến lòng dạ nàng thật buồn bực!

Hiện tại tất cả mọi người đều biết: vì đi theo tiểu thư, nàng đã nhìn thấy qua rất nhiều cảnh tượng không sạch sẽ rồi. . . . . Điều này khiến về sau nàng làm thế nào có thể xuất giá được nữa?

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt bất đắc dĩ quay mặt đi, chợt nhìn thấy Hi vương gia cùng mấy hộ vệ của hắn ở cách đó không xa. . . Vừa nhìn thấy vẻ mặt lãnh khốc căng cứng của Đình Vân, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đột nhiên ửng đỏ . . . . . .

Luôn luôn chú ý động tĩnh của mấy người phía bên kia, tự nhiên nhìn xuyên qua khe hở giữa đám người, thấy được khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng của Tiểu Nguyệt, Liên Sương chọc chọc cánh tay của Đình Vân, mở miệng trêu chọc: "Thấy không? Tiểu mỹ nữ bên cạnh Tam vương phi coi trọng ngươi đấy!"

"Bớt nói hưu nói vượn đi!" Đình Vân liếc hắn một cái.

Hắn vẫn tin tưởng “chủ nào tớ ấy”, cho nên khẳng định nha hoàn của Tam vương phi cũng cùng một loại đức hạnh giống như Tam vương phi! Nữ tử kiểu này, hắn tiêu thụ không nổi! Cũng chỉ có sở thích* của Vương gia nhà hắn tương đối đặc biệt!

(* nguyên văn là phẩm [品] vị [味]: thưởng thức)

Sau đó cũng nhìn xuyên qua đám người mà ngó ngó Tiểu Nguyệt, vậy mà khuôn mặt nhỏ bé đỏ bừng này lại khiến cho con tim của hắn đập lỡ một nhịp. . . . . .

Phiền não gãi đầu một cái, cảm thấy rối loạn!

Mỗ nữ đang nói rất cao hứng, chợt ngẩng đầu lên, thấy gò má Tiểu Nguyệt hồng hồng, có chút buồn bực, cũng quay đầu nhìn sang. . . . . Kia là tên khốn Hiên Viên Vô Thương! Người mà Tiểu Nguyệt nhìn là Đình Vân sau lưng hắn. . . . . .

Phiền muộn quay đầu lại, không muốn nhìn tên khốn kia, nhưng cũng không hăng hái nói tiếp chuyện xưa nữa, mắt thấy sắc trời đã tối, vì vậy mở miệng nói: "Hôm nay, tạm thời nói tới đây thôi..., ngày mai tiểu đệ còn có

https://thuviensach.vn

việc buôn bán ở nơi này, buổi trưa sẽ tới ăn cơm, nếu các huynh đệ nghe chưa đủ, ngày mai tiểu đệ lại nói tiếp cho mọi người nghe!"

Tất cả mọi người vẫn chưa thỏa mãn nhìn hắn, rất không muốn thôi. . . . . Còn nghe chưa đủ mà!

Nam tử mặc áo xanh mở miệng: "Tiểu huynh đệ, ngày mai ngươi nhất định phải tới! Việc buôn bán kia có làm hay không cũng không đáng kể, cái khác các huynh đệ không có, ngược lại có thể giúp ngươi có chút bạc lẻ!"

Những người khác ở bên cạnh cũng gật đầu đồng ý, trong đôi mắt đều là ánh sáng mong đợi. . . . . .

Lời này quả thật hợp với tâm ý của nàng, Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng nói: "Nếu huynh đài đã nói thế, vậy ngày mai tiểu đệ sẽ làm mặt dày lấy thêm tiền của các huynh đệ!"

Mọi người gật đầu cười hì hì, rồi sau đó quay trở về chỗ ngồi của mình bàn luận ầm ĩ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đứng dậy, đưa tay quơ quơ trước mắt Tiểu Nguyệt: "Đừng nhìn nữa, xem lại hai tròng mắt của ngươi đi, rớt ra rồi đấy! Loại nam nhân này, chờ khi có tiền ngươi có thể nuôi một đám. Nhanh giúp tiểu thư nhà ngươi đếm tiền rồi dọn dẹp một chút, chúng ta trở về!"

Tiểu Nguyệt nghe nàng nói, khuôn mặt nhỏ bé đỏ lên, rồi nghe thấy “có tiền có thể nuôi một đám”, khóe miệng giật giật, những tư tưởng này của tiểu thư từ đâu tới vậy? Sau đó nhanh nhẹn giúp nàng sửa soạn lại ngân phiếu. . . . . .

Sau khi đếm xong. . . . . .

"Công tử, chúng ta phát tài rồi! Tròn bảy vạn lượng nha!" Tiểu Nguyệt kích động mở to mắt, rất nhiều, rất nhiều, thật nhiều tiền a, cả đời nàng

https://thuviensach.vn

ngoại trừ nhìn thấy đống đồ hồi môn của tiểu thư, đây là lần đầu tiên ở bên ngoài thấy được nhiều tiền như vậy!

Lúc này, những người vừa mới hào phóng giúp đỡ đều quay đầu lại, ánh mắt phức tạp nhìn "Bọn họ" . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đau cả đầu. Sao có thể nói ra những lời đó vào lúc này hả? Đặc biệt là khi mấy cái hố tiền vẫn còn ở đây!

Đám người Hiên Viên Vô Thương rất thông cảm với nàng. Có một nha hoàn quá mức đơn thuần gây trở ngại như thế, thật là một loại bi ai! Ngay sau đó bọn họ lại cảm thấy Tiểu Nguyệt cũng không dễ dàng, đi theo một chủ tử như vậy từ nhỏ, còn có thể gìn giữ được sự đơn thuần, thật là không đơn giản!

Tiếp theo, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt "cảm động", nghiến răng nghiến lợi nói: "Đúng, hôm nay chúng ta gặp được người tốt, đã hào phóng giúp đỡ vào thời điểm gia đạo của chúng ta sa sút. Thật giống như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, thật giống như một Cập Thời Vũ(tên là Tống Công Minh hay Tống Giang trong truyện Thủy Hử) - sưởi ấm trái tim bản công tử! Bản công tử tin tưởng những huynh đệ này đều sẽ có báo ứng tốt!"

Nàng một mặt xoa dịu một mặt kể khổ với đám người kia, thật ra là muốn cho mọi người nghĩ rằng hiện tại gia đạo nhà chúng ta đã sa sút xuống dốc rồi, cho nên ngày mai khi ta trở lại, các ngươi nên đưa tiền, còn phải tự nguyện đưa tiền nhé!

Tiểu Nguyệt nhìn vẻ mặt “cảm động” của tiểu thư nhà nàng, còn có ánh mắt lườm nguýt hung tợn kia như là hận không thể tạo thành lỗ thủng trên người nàng, nhớ lại mình vừa nói mấy câu ngu xuẩn thì cơ thể bỗng chốc co rúm lại, im lặng không lên tiếng nữa.

Nam tử áo xanh ở bàn bên cạnh đứng lên, mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, vậy ngày mai ngươi nhất định phải tới. Các huynh đệ sẽ mang đến thêm

https://thuviensach.vn

vài người nữa cho ngươi, khẳng định giúp ngươi kiếm được một khoản, tạm thời có thể hóa giải nguy cơ!"

Vũ Văn Tiểu Tam chắp tay bày tỏ vẻ mặt cảm ân đái đức (đội ơn đội nghĩa): "Vậy thì cám ơn huynh đài!"

Nét mặt những người khác cũng hòa hoãn dịu xuống, bọn họ coi như đang làm việc thiện đồng thời nghe ngóng được chút tin tức bí mật . . . . . .

Nam tử mặc áo xanh kia cười một tiếng: "Thật ra thì tiểu huynh đệ dựa vào tin tức của mình kiếm tiền cũng không cần phải cám ơn với không cám ơn. Trên giang hồ còn có Bách Hiểu Sinh* nói ra một tin tức thì thu một ngàn lượng, ngươi vừa mới nói nhiều như vậy cũng chỉ kiếm được từng này bạc, lại nói cũng do hôm nay các huynh đệ không mang theo nhiều ngân phiếu!"

(* Bách Hiểu Sinh là 1 nhân vật được coi như có kiến thức uyên thâm nhất trên giang hồ trong tác phẩm “Tiểu Lý phi đao” của nhà văn Cổ Long chuyên viết truyện võ hiệp)

Sặc. . . . . .Lừa người ta nửa ngày, người ta cho tiền đã không tính đến, họ còn nói là cho hơi ít, điều này khiến Vũ Văn Tiểu Tam có chút ngượng ngùng. Thấy các huynh đệ mặc dù tương đối nhiều chuyện, nhưng cũng là người ngay thẳng thật thà, cũng đáng giá để kết giao bằng hữu!

Vì vậy mỗ nữ rất nghiêm túc mở miệng: "Không biết đại danh huynh đài là gì? Nếu rãnh rỗi, tiểu đệ mời huynh uống trà!"

"Tại hạ là Mộc Thanh Y!" Nam tử nói xong rồi cười sang sảng một tiếng. Nụ cười kia có vẻ khoa trương chỉ là tồn tại trên gương mặt của hắn lại cực kỳ hấp dẫn. Sau đó hắn tiếp tục nói, "Liệu tại hạ có vinh hạnh được biết đại danh của tiểu huynh đệ không?"

https://thuviensach.vn

Thấy hai người gần gũi nhau, ngồi ở cách đó không xa, sắc mặt Hiên Viên Vô Thương trở nên sa sầm, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia càng tỏ ra yêu mị! Nha đầu chết tiệt thật sự cho rằng dán lên hai chòm râu thì hắn không nhận ra nàng ư? Còn dám quyến rũ nam tử trước mặt hắn!

"Ta tên là. . . . . Vũ Văn. . . . . ." Nói tới chỗ này thì dừng lại, cuống quít, con mẹ nó, thiếu chút nữa bại lộ thân phận rồi, sau đó nói tiếp, "Ta tên là Vũ Văn Lão Nhị!"

Lời này vừa thốt ra, Tiểu Nguyệt trượt khỏi ghế ngồi, té ngã. . . . . .

Khóe mắt hơi giật giật, Hiên Viên Vô Thương vội cầm lên một chén trà để che giấu khóe miệng nhăn nhúm. . . . . .

Khóe miệng đám người Đình Vân co quắp điên cuồng, không thể nào ngừng được. . . . . .

"Bịch!" "Bịch!" " Bịch !" – tiếng động do mấy thính giả ngã quỵ vang lên. . . . . .

Biểu cảm đầy sắc màu của bọn họ làm cho Vũ Văn Tiểu Tam rất không vui. Thế nào? Đặc biệt quá à! Kiếp trước tên là "Tiểu Tam", xuyên qua vẫn là "Tiểu Tam", nàng dùng tên giả ở bên ngoài vậy mà còn không cho nàng được gọi là "Lão Nhị" một lần sao? Còn có thiên lý hay không ?!

Khóe miệng giật giật, Mộc Thanh Y cứng ngắc mở miệng: "Tên của tiểu huynh đệ vô cùng. . . . . Khụ khụ. . . . . Đặc biệt!"

"Không có cách nào khác, cha ta không đọc sách nên gọi đại ca là Vũ Văn Lão Đại, đặt tên ta là Vũ Văn Lão Nhị, sau mới biết ta còn có một biểu tỷ ở xa gọi là Vũ Văn Tiểu Tam, ha ha. . . . . Đây đều là duyên phận ....!" Mỗ nữ cười rất hào sảng.

https://thuviensach.vn

Mộc Thanh Y cũng cười, gật đầu một cái: "Thật thú vị, vậy thì mong được sớm gặp lại tiểu huynh đệ!"

"Ừm! Tạm biệt!" Vũ Văn Tiểu Tam chắp tay nói, sau đó sắc mặt không tốt nhìn đến Tiểu Nguyệt vừa mới ngã xuống đất.

Tiểu Nguyệt lập tức đứng lên, đang muốn nói nhưng lại sợ nói sai, nên không dám mở miệng, đành vâng vâng dạ dạ đi theo phía sau nàng. . . . . .

Mỗ nữ phe phẩy cây quạt, giả vờ như không thấy Hiên Viên Vô Thương, chuẩn bị đi vòng qua bên cạnh hắn, Tiểu Nguyệt cúi đầu, sợ bị nhận ra. . . . . .

Chợt, thanh âm rất từ tốn vang lên: "Tiểu huynh đệ nhìn quen quen, chúng ta đã gặp qua phải không?"

Vũ Văn Tiểu Tam cúi mặt xoay đầu qua, liếc xéo hắn một cái, đáy mắt bốc lên lửa giận hừng hực, khịt mũi khó chịu: "Huynh đài nhận lầm người rồi!"

Dứt lời quay mặt đi, thở phì phò chuẩn bị xuống lầu. . . . . .

Nam tử tuyệt mỹ khẽ cười một tiếng, nha đầu này vẫn còn tức giận!

Đứng lên, tóm được tay của nàng: "Đợi chút. . . . . ."

Hí. . . . . .

Trong khách điếm, tất cả mọi người hít vào một hơi, quay đầu nhìn sang bên này. . . . . Kìa, đó không phải là Hi vương gia sao? Chẳng lẽ Hi vương gia cũng là đoạn tụ ?

Lần này mặt của Vũ Văn Tiểu Tam lúc đỏ lúc trắng, không cần quay đầu lại nàng cũng biết những người khác trong khách điếm đang dùng ánh mắt gì để nhìn bọn họ!

https://thuviensach.vn

Hung hăng dật tay của mình trở về, ở trong lòng nỗ lực tự nhủ: Mình không nên bị sắc đẹp mê hoặc, sau đó quay đầu nhìn cái mặt dễ dàng làm cho người ta phun ra máu mũi kia, hung hăng áp chế sự kích động muốn vô lễ với trai đẹp! Nét mặt bực bội mở miệng. . . . . .

"Hi Vương Gia, đã nói bao nhiêu lần rồi, tại hạ không có hứng thú với ngươi, xin ngươi không nên dây dưa nữa!" Vũ Văn Tiểu Tam rất căm tức phát biểu. Cái gì thế, đột nhiên chạy tới tóm tay nàng. . . . . Mẹ kiếp! Về sau, nàng vẫn còn muốn dùng cái tên "Vũ Văn lão nhị" này để ra ngoài mê hoặc đại cô nương, tiểu nương tử đấy, không thể bị Hiên Viên Vô Thương làm cho hư hại danh tiếng này được!

Nghe nàng nói như vậy, Hiên Viên Vô Thương cảm thấy dở khóc dở cười, xem ra hắn hoàn toàn đắc tội với nàng rồi!

Đình Vân ở bên cạnh, vẻ mặt ấm ức, căm tức nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Không biết là ai mỗi lần thấy Vương gia liền nhào lên người, bây giờ còn lật giọng thành Vương Gia dây dưa nàng!

Tiểu Nguyệt vẫn đang ngẩn người, chưa kịp lấy lại tinh thần. . . . . .

Biểu cảm của những người khác trong khách điếm so với nuốt phải một con ruồi còn kinh khủng hơn.

Khó trách Hi vương gia đã hai mươi sáu tuổi còn chưa từng lập phi, thì ra là yêu nam sắc! Vừa nói cái gì vậy? Hi vương gia dây dưa với hắn? Trời ạ. . . . . Hôm nay trải qua bao nhiêu là chuyện kinh hoảng ....!

"Tại hạ không phải muốn dây dưa với tiểu huynh đệ, chỉ là muốn nói chuyện tìm tiểu về huynh đệ một chút!" Nam tử nhẹ giọng nói, đáy mắt hàm chứa ý trấn an, hi vọng nha đầu này không nên quá căng thẳng.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật. Gì thế này. . . . . Không phải vì mình phá hoại danh tiếng của Hiên Viên Ngạo, hắn làm hoàng thúc nên

https://thuviensach.vn

muốn cái mạng nhỏ của mình chứ? Mỗ nữ kinh sợ, còn chưa muốn nói chuyện với hắn chứ đừng nói tới việc đánh mất cái mạng của mình a!

Vì vậy. . . . ."Ta không có gì để nói với ngươi!" quả thật nàng và hắn không có gì để nói.

Tuy nhiên. . . . . Truyền tới trong tai những người khác, càng nghe càng cảm thấy đây chỉ là trận cãi vã nhỏ giữa hai người. . . . . .

Mọi người đều dùng ánh mắt kỳ dị nhìn Hiên Viên Vô Thương. Nói thật, Hi vương gia đẹp như thế dù có làm đồng tính vì hắn thì bọn họ cũng nguyện ý, chỉ kỳ quái là . . . . . Mặc dù dáng dấp của tên tiểu tử gọi là Vũ Văn Lão Nhị đó môi hồng răng trắng nhưng có hai chòm râu khôi hài như vậy, Hi vương gia cảm thấy vừa ý hắn sao?

Mắt thấy danh tiếng của mình bị nàng càng chùi càng đen, cảm giác bất đắc dĩ trong lòng của Hiên Viên Vô Thương càng thêm nồng đậm. Nha đầu này luôn chỉ sợ thiên hạ không loạn!

"Vậy thì không phải do ngươi quyết định!" Hiên Viên Vô Thương nói xong liền khiêng nàng đi lên trên lầu nhã gian. . . . . .

Mọi người còn lại hít vào một hơi. . . . . Trời ạ, Hi vương gia thật sự là. . . . . Tiếp theo, không hẹn mà cùng nuốt xuống một ngụm nước miếng, về sau bọn họ phải chú ý an toàn, bởi hôm nay đã biết quá nhiều sự thật, rất có thể sẽ bị giết người diệt khẩu nha!

Vì vậy lập tức quay mặt đi, cúi đầu thật thấp, ngàn vạn lần không thể để cho người ta nhìn ra hôm nay mình đã tới đây, họ còn muốn sống thêm mấy năm nữa mà!

"Này! Ngươi thả ta xuống!" Vũ Văn Tiểu Tam căm tức cầm cây quạt đâm đâm hắn. Choáng thật, hôm nay không phải phát bệnh chứ, sao lại

https://thuviensach.vn

khiêng người nam tử xa lạ làm cái gì? Dù muốn ra mặt cho cháu của hắn cũng không cần phải khiêng như vậy?

"Không thả!" Thanh âm đầy truyền cảm xen lẫn một chút ý cười khó hiểu.

Tiểu Nguyệt lo lắng muốn đi lên hỗ trợ, bị kiếm của Đình Vân chặn lại. . . . . .

Mỗ thị nữ quay đầu nhìn Đình Vân, khuôn mặt nhỏ nhắn lại hồng lên, đem tiểu thư nhà nàng để quên ở ngoài chín tầng mây. . . . . .

Mắt thấy Vũ Văn Tiểu Tam từng bước từng bước bị vác lên lầu, Mộc Thanh Y đứng lên nói: "Hi Vương Gia, nếu vị tiểu huynh đệ này không muốn đi lên cùng với ngài, ngài cần gì làm người khác khó chịu?"

Bóng dáng màu trắng chợt dừng lại, đưa lưng về phía hắn, trong nháy mắt sắc mặt thật khó coi, quay đầu sang một bên, trên dung nhan tuyệt mỹ hiện lên một nụ cười làm cho người ta rợn tóc gáy: "Đây vốn là chuyện nhà của Vương! Mộc Tiểu Hầu gia không nên nhúng tay thì tốt hơn!"

Thêm vào đó, một mùi chua rất nồng rất nồng quẩn quanh bên người. . . . . .

Lần này tất cả mọi người hoàn toàn kinh hãi rồi. Điều này chẳng khác nào Hi vương gia ngầm thừa nhận hắn léng phéng với cái vị Vũ Văn lão nhị kia! Nhìn bộ dạng Hi vương gia tỏ ra ghen tuông quá mức, lại thêm một Vũ Văn Lão Nhị có râu ria rất khôi hài ở trên mặt, trong lòng mọi người cảm thấy thật quái dị!

Vũ Văn Tiểu Tam nhất thời rơi vào trạng thái sững sờ. Chuyện nhà? Chợt, khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên đau khổ. . . Đúng, Hiên Viên Ngạo là cháu của hắn, hắn giúp cháu của mình dọn dẹp kẻ thù hình như cũng coi là

https://thuviensach.vn

chuyện nhà. . . Hiên Viên Vô Thương sẽ không nghĩ trực tiếp giết chết nàng chứ?

Điều này vượt quá năng lực suy đoán của nàng. . . . . .

Lời vừa nói ra, Mộc Thanh Y thấy Vũ Văn Tiểu Tam sững sờ không phản bác, còn tưởng là nàng chấp nhận, vì vậy có chút xấu hổ nói: "Là tại hạ nhiều chuyện!"

Lúc này mỗ nữ rốt cuộc mới phản ứng, hét lên chói tai: "Huynh đài, ngươi không có nhiều chuyện, chuyện của ngươi rất ít, thật, ngươi phải tin ta, huynh đài cứu mạng a, huynh đài. . . . . ."

Mộc Thanh Y hồ nghi lại quét mắt nhìn tới. . . . . .

Con ngươi tà mị của nam tử tuyệt mỹ nhiễm thêm chút buồn bực, nữ nhân đáng chết này vẫn còn ở đây quyến rũ nam nhân!

Mặt không biến sắc, vươn tay điểm á huyệt của nàng. . . . . .

Rồi kéo xuống hai chòm râu chướng mắt trên mặt nàng vứt bỏ đi, nói cho nàng biết một thông tin: ngươi sẽ bị nhận ra là nữ nhân, đàng hoàng một chút cho ta!

Nhưng sau đó, nhìn gương mặt trắng mịn đang tức giận của nàng, lại nhìn tới sắc mặt những người đứng tại chỗ, trong lòng vô cùng hối hận, sao có thể để người khác nhìn thấy dáng vẻ dễ thương này chứ!

Mọi người đều nhìn thấy, chợt bừng tỉnh hiểu ra: Thì ra là một tiểu công tử thanh tú! Kìa, khuôn mặt nhỏ nhắn, mềm mại mịn màng lại lộ ra sắc màu đỏ tươi, dáng dấp thật là đáng yêu, khó trách Hi vương gia tỏ ra ghen tuông quá mức như vậy, ngay cả bọn họ nhìn cũng động lòng a!

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nhìn màn này mà thực hoảng sợ. Xong rồi, họ bị phát hiện rồi! Hi vương gia có thể nói cho Vương gia biết không? Các nàng chết chắc rồi! Tiểu thư còn mới vừa nói những thứ chuyện xưa kia. . . . . Tiêu đời rồi! Nghĩ tới đây, trước mặt Tiểu Nguyệt bỗng tối sầm, hôn mê bất tỉnh. . . . . .

Đình Vân đứng ở gần, không kịp suy nghĩ liền vươn tay đỡ lấy thân thể suýt nữa rơi xuống đất của nàng, chân mày nhíu lại thật chặt. . . . . .

Liên Sương nét mặt trêu chọc nhìn hắn, hắn sững sờ, ngay sau đó ném nữ nhân trong tay về phía Liên Sương. Hắn không muốn dính dáng một chút nào tới loại nữ nhân giống như Vũ Văn Tiểu Tam!

Liên Sương bất đắc dĩ túm lấy cổ áo phía sau của Tiểu Nguyệt đang té xỉu, chẳng qua hắn cũng chỉ liếc mắt nhìn thôi mà đã thấy phiền rồi! Rõ ràng trong lòng tiểu tử Đình Vân này có ma!

Đột nhiên có người nói: "Ui chà, dung mạo của Vũ Văn Lão Nhị thật giống Tam vương phi!"

Nữ nhân vừa bị xé râu ria nào đó quay sang nhìn một bên mặt của Hiên Viên Vô Thương, híc. . . đã bị nhận ra. . . . . .Hắn xé râu mép của nàng để nàng bị người khác nhìn ra. Làm thế nào bây giờ? Nghe người ta hỏi như vậy, nàng càng sợ hơn!

Hiên Viên Vô Thương không cần phải lo lắng về điểm này, bởi vì một dân thường tuyệt đối không thể ngờ rằng đường đường là Tam vương phi sẽ dán râu mép lên mặt rồi chạy đi nói Nhị vương gia và Tam vương gia là đoạn tụ yêu nhau!

Tiếp đó có người tranh cãi: "Nói nhảm! Khẳng định là biểu đệ bà con xa của Tam vương phi rất giống Tam vương phi!"

"Cũng đúng!"

https://thuviensach.vn

"Nếu không ngươi còn tưởng là Tam vương phi tới đây sao, ha ha. . . . ." Lại một người mở miệng.

Lập tức có người nhớ lại nội dung câu chuyện vừa nãy, phản bác: "Tam vương phi không phải người ngu, sao có thể làm chuyện như vậy được!"

"Đúng, đúng . . . . . ."

. . . . . .

Ngươi nói một câu ta nói một câu khiến Vũ Văn Tiểu Tam thấy an tâm, nhưng, sắc mặt lại tối đen đến đáng sợ! Cái gì mà "Tam vương phi không phải người ngu, sao có thể làm chuyện như vậy được"? Nàng đã làm rồi, như vậy có phải nói rõ nàng chính là kẻ ngu hay không?

Tức giận quay sang hung hăng trợn mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái. Đều tại ngươi!

Giờ phút này, trong lòng nam tử tuyệt mỹ tràn đầy ghen tức, không thèm nhìn đến nàng, chỉ quét ánh mắt lạnh lùng nhìn khắp khách điếm, nhất thời cả tầng lầu im lặng như tờ, rồi sau đó giọng nói rất chậm rãi nhưng cực kỳ bén nhọn vang lên: "Hắn là người của bổn vương, tin rằng chư vị đã hiểu ý của bổn vương!"

"Hiểu! Hiểu!" Mọi người lập tức đồng loạt gật đầu, cá biệt nổi lên một vài suy nghĩ xấu xa cũng bị những lời này làm cho tắt lịm!

Đừng có đùa, ở kinh thành có một câu nói: "Thà chọc Diêm La Vương, cũng không chọc tới Chiến thần Ngạo vương!" Còn có một câu: "Thà cùng Ngạo vương kết thành tử địch, cũng chớ chạm một chút xíu nào tới Hi vương gia!"

Bởi vì nếu đắc tội với Tam vương gia Hiên Viên ngạo, bọn họ rất có thể bị thẳng tay giết sạch. Nhưng mà đắc tội vị Hi vương gia này thường chỉ có

https://thuviensach.vn

hai kết quả, thứ nhất: sống không bằng chết; thứ hai: cái chết cực kỳ thê thảm, thông thường sẽ chịu mọi loại hành hạ, sau khi chết đến hài cốt cũng không còn!

Cho nên, về sau bọn họ nhìn thấy Vũ Văn Lão Nhị thì phải cách ly từ rất, rất xa! Nhưng lại nghĩ nghĩ, không được, bọn họ rất tò mò về chuyện tình của Nhị vương gia và Tam vương gia, vì vậy sau này nếu có gặp hắn thì sau khi nghe xong những điều cần biết rồi, hãy tránh xa hắn, nếu như bị Hi vương coi thành tình địch. . . . . Bọn họ cũng không muốn phải đi Địa phủ gặp lão tổ tông sớm như vậy đâu!

Này, này, này, những lời này là có ý gì hả? Vũ Văn Tiểu Tam không thể nói ra miệng, nhưng vẫn hung tợn nhìn hắn. Ai là người của hắn? Không biết xấu hổ à!

Hài lòng khi thấy phản ứng của mọi người, Hiên Viên Vô Thương khiêng Vũ Văn Tiểu Tam lên trên lầu nhã gian. . . . . .

Tâm tình của mọi người trong khách điếm cực kỳ phức tạp, vốn đang lo lắng bọn họ biết nhiều như vậy có thể bị giết người diệt khẩu hay không, nhưng khi nhìn dáng vẻ rất kiêu ngạo của Hi vương gia kia khiến họ thật sự im lặng. Hiện tại, chuyện nam nhân thích nam nhân đã là một việc rất phổ biến, rất đáng được tự hào rồi sao?

Tâm trạng của Mộc Thanh Y càng thêm phức tạp. . . . . .

Đình Vân bước lên lầu, canh giữ ở bên trái cửa, Liên Hoa lập tức đứng ở bên phải, Liên Sương rất bất đắc dĩ mang theo nha đầu kia đứng ở một bên. . . . . Tiểu nha đầu này thoạt nhìn sao gầy thế, vậy mà mang theo lại nặng như vậy a!

Hiên Viên Vô Thương vác nàng đi vào, khẽ vung tay phát ra một cỗ nội lực, đóng cửa phòng lại. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng đặt xuống, người trên vai liền tựa vào ngực mình. . . . . .

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn thở phì phò vì tức giận, vươn tay khai mở huyệt đạo cho nàng. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi muốn chết! Dám điểm á huyệt của lão nương!" Mỗ nữ tức giận mặt đỏ rực, muốn từ trên đùi hắn đứng lên.

Hắn nhẹ nhàng ôm nàng nhìn tựa như không dùng một chút sức lực nào, vậy mà lại khiến nàng không thể động đậy.

"Buông ra!" Mỗ nữ lớn tiếng gào thét! Thật ra nàng cũng không hiểu tại sao hỏa khí của mình lớn như vậy, bình thường chỉ có thời điểm đối mặt với Hiên Viên Ngạo thì nàng mới như thế.

"Không thả!" Âm thanh trầm thấp vang lên, xem ra rất phẫn nộ. Hôm nay gặp mình lại không thấy nàng chủ động chạy tới, cũng không có chảy nước miếng, mình chủ động ôm mà nàng còn né ra. Nha đầu hẹp hòi!

"Ta bảo ngươi buông ra!" Thật bực bội, chỉ cần nghĩ tới ngày đó gặp Hiên Viên Mặc mà hắn lại không giúp nàng nói chuyện, trong lòng nàng thấy bức bối khó chịu!

"Không thả!" đôi mắt tà mị của mỹ nam tử nâng lên, vô cùng quyến rũ nhìn nàng.

Nhưng hiện tại mỗ nữ rất tức giận, hoàn toàn không bị ảnh hưởng: "Ngươi rốt cuộc có buông ra hay không!"

"Chết cũng không thả!" Giọng điệu của hắn cũng cực kỳ kiên định!

Những lời này thành công khiến mỗ nữ giùng giằng muốn đứng lên liền dừng lại, quay mặt sang kinh ngạc nhìn hắn. Cái này nghe giống như là biến thành lời tỏ tình a!

https://thuviensach.vn

Nhìn ánh mắt kinh ngạc của nàng, mỗ Vương gia có chút xấu hổ quay đầu qua chỗ khác, mặt hơi hơi đỏ lên. . . . . .

Lần này cơn giận của mỗ nữ tiêu tan hơn một nửa, nhìn gương mặt đo đỏ của hắn: "Hôm nay dù chết cũng không thả à? Vậy tại sao ngày đó không giúp lão nương nói chuyện với Hiên Viên Mặc?"

Hiên Viên Vô Thương quay đầu lại, mặc dù còn có chút mất tự nhiên, nhưng vẫn mở miệng giải thích: "Chúng ta đều nhận ra nàng, làm thế nào khiến Mặc dễ dàng đồng ý với nàng được đây, dẫu gì Mặc là vua một nước, sao có thể hạ chỉ phế bỏ người mà chính mình vừa mới ban hôn mấy ngày trước đó. Đấy không phải là tự tát vào miệng ư? Cho nên người ta phải đổi đề tài khác. Thương Thương và Tam nhi mới là một phe, sao có thể cố ý không giúp Tam nhi chứ!"

Hiện tại hắn phát hiện ra nha đầu này thích mềm không thích cứng, khi nàng tức giận, mình nên biểu hiện yếu ớt một chút thì hơn!

Quả nhiên, mỗ nữ nhìn dáng vẻ hắn dịu dàng lại có chút dễ thương, hơn nữa giải thích cũng hợp tình hợp lý, một nửa ngọn lửa còn dư lại trong lòng cứ như vậy tắt ngóm, liếc xéo hắn: "Còn dám có lần sau không?"

"Không dám!" Mỗ Vương gia lập tức biểu hiện quyết tâm, chỉ lên trời thề thốt. . . . . Trong lòng có chút lặng im, hắn - Hiên Viên Vô Thương vậy mà cũng có một ngày chân chó như thế này!

"Hừ, xét thấy thái độ nhận lỗi thành khẩn, lần này bản tiểu thư tạm tha cho ngươi!" Nhìn vẻ khúm núm sợ sệt của hắn, tâm lý mỗ nữ thay đổi đạt tới sự thỏa mãn cực lớn, phất phất tay làm ra dáng vẻ tha thứ cho ngươi vô tội.

Thấy nàng hết giận, con cừu non nào đó lập tức hóa thân làm lang sói, trong con mắt dấy lên hừng hực lửa ghen, nặng nề cắn lên đôi môi nàng, một nụ hôn mang theo mưa to gió lớn. Vũ Văn Tiểu Tam bị hắn hôn suýt

https://thuviensach.vn

nữa tắt thở, muốn đẩy hắn ra,nhưng người nọ không chịu, vươn tay ấn gáy nàng, răng môi giao hội, hấp thụ lấy mật ngọt trong miệng của nàng. . . . . .

Mỗ nữ rốt cuộc không chịu nổi, mềm nhũn ở trong lòng hắn. . . . . .

Thấy nàng rốt cuộc đã suy yếu, hắn rời khỏi đôi môi như cánh hoa anh đào của nàng, lại phát hiện bụng dưới của mình dấy lên ngọn lửa quen thuộc, tức giận đè nén xuống, sau đó hướng về phía tiểu nữ nhân trong ngực đang ngước đầu lên nhìn mình còn chu chu cái miệng nhỏ nhắn, thở khẽ, nói: "Biết mình làm gì sai không?"

Híc híc. . . . . Nàng lại làm sai cái gì ư? Mỗ nữ co rúm lại nhìn hắn. . . . . .

Khi nãy còn muôn vàn hào khí, cơn giận vừa mất đi, hơn nữa lại vừa hôn triền miên xong, liền biến trở thành cái thứ đức hạnh này!

Hiên Viên Vô Thương thấy dáng điệu sợ sệt của nàng, con ngươi tà mị nhướn lên, nhìn nàng: "Nàng nói hay là ta nói đây?"

"A. . . . . Ngươi nói hay ta nói khác nhau ở chỗ nào?" Vũ Văn Tiểu Tam nuốt một ngụm nước miếng, nhìn hắn.

Chỉ thấy khóe môi của người nào đó nâng lên một nụ cười như hoa anh túc: "Nếu Tam nhi nói đúng, người ta sẽ cho nàng một phần thưởng nhẹ nhàng, nhưng mà nếu muốn Thương Thương nói, thì phải trọng thưởng một chút mới được!"

Hai chữ "Phần thưởng" giống như nặn ra từ giữa kẽ răng vậy!

Mỗ nữ cười gượng một tiếng, cái "Phần thưởng" này tuyệt đối không đáng mong chờ! Vì vậy bắt đầu suy nghĩ thật nhanh, mình lại phạm vào sai lầm gì rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Có phải vì người ta nói xấu Hiên Viên Ngạo hay không?" Mỗ nữ suy đoán, thuận tiện nhìn nhìn hắn, thấy hắn chuẩn bị mở miệng, nàng lập tức cho thêm một câu, "Thương Thương, ngươi phải tin tưởng ta, người ta nói đều là thật, người ta thật sự nhìn thấy. . . . . ."

Nói tới chỗ này thì sắc mặt người kia rất khó coi: "Là thật nhìn thấy sao?"

Sặc. . . . . Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương lộ ra vẻ mặt kinh khủng này, vì vậy mỗ nữ co rúm lại : "Thật. . . . . Thật. . . . . ."

Nhìn sắc mặt hắn càng khó coi hơn, hốt hoảng vội nói: "Giả vờ đấy!"

Thấy nàng đã nói sự thật, nét mặt của hắn thoáng hòa hoãn đi một ít, trầm giọng mở miệng: "Không phải cái này!"

Không phải cái này? Không phải cái này, vậy vừa rồi sắc mặt ngươi khó coi như thế làm cái gì? Mặc dù trong lòng mỗ nữ đang phỉ nhổ hắn, nhưng vẫn nghiêm túc suy nghĩ rốt cuộc mình đã làm sai chỗ nào. . . . . .

"Có phải vì làm bộ không biết Thương Thương hay không?" Run rẩy mở miệng.

"Không phải!" Việc này không đến mức để cho hắn tức giận như vậy.

"Có phải vì thấy người ta đào được hố tiền nhưng không chia cho ngươi đúng không?" Chẳng lẽ Thương Thương ghen tỵ đỏ mắt?

(đỏ mắt: nhìn thấy người khác có danh lợi hoặc đồ vật quý thì ngưỡng mộ nhưng sinh ra đố kỵ, thậm chí muốn chiếm lấy hoặc cướp lấy làm của riêng)

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ nói xong ngay lập tức đưa tay che lên đống ngân phiếu ở trong ngực. Tuyệt đối không thể giao ra!

Thấy nàng càng đoán càng sai, còn che che đậy đậy ngân phiếu phòng bị nhìn hắn, Hiên Viên Vô Thương trong sự tức giận mang theo chút cảm giác vô lực, cúi đầu nhìn nàng: "Tam nhi vừa cùng trò chuyện thật vui vẻ với Tiểu Hầu gia của Mộc phủ a!"

Tiểu Hầu gia Mộc phủ? Ai vậy? Mỗ nữ vẻ mặt ngu ngơ không hiểu nhìn hắn. . . . . .

Nhéo mạnh một cái ở ngang hông của nàng: "Còn giả bộ ngu! Xưng huynh gọi đệ, lại còn mời hắn uống trà!" Nói tới đây thì nghiến răng nghiến lợi.

Sặc . . . . . Sao nàng ngửi thấy một mùi chua rất nồng nặc thế nhỉ?

Mỗ nữ yếu ớt giải thích: "Đó là vì ta lừa gạt tiền của hắn, nói mời hắn uống trà vậy thì ngày mai có thể đào tiếp cái hố tiền của hắn rồi!"

"Tam nhi thiếu tiền thì có thể tìm Thương Thương lấy!" Hắn nói xong liền lấy ngọc bài bên hông kéo xuống đưa cho nàng, "Cầm cái ngọc bài này, có thể lấy tiền tại các ngân hàng ở Trung nguyên mà trên bảng hiệu chỗ phía dưới góc phải có biểu tượng ngọn lửa. Không được để ý tới gã Mộc Thanh Y đó nữa!"

Mỗ Vương gia sắp chết đuối trong một vò dấm rồi!

Mỗ nữ nuốt nước miếng, nhìn khối ngọc bài màu tím kia, nhìn tính chất ngọc cực quý giá, trong suốt óng ánh, chạm vào cơ thể thấy trơn nhẵn, ở giữa còn trạm khắc hình một ngọn lửa . . . . . Tiếp theo. . . . . Cặp mắt đẹp kia bắt đầu biến thành rất nhiều hình Kim Ngân nguyên bảo[1] phát ra ánh sáng lập lánh như sao. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ái dzà . . . . . Muốn tặng đồ tốt như vậy cho nàng ư? Mỗ nữ ra vẻ ngại ngùng: “Ái dzà, người ta sao có thể nhận một vật quý giá như thế được chứ?" nhưng ánh mắt lại dính chặt trên cái vật kia, luyến tiếc không di dời . . . . . .

"Tam nhi không muốn?" Hắn mở miệng cười gian.

"Còn nói vậy, người ta không phải không biết xấu hổ mà nhận vật quý như thế, nhưng nếu Thương Thương nói nhất định phải đưa, người ta cũng không phải là không thể tiếp nhận!" Nói xong liền từ từ đưa tay ra nhận, trên mặt còn thể hiện dáng vẻ rất đắn đo.

"Nếu Tam nhi không phải rất muốn thì thôi vậy!" Mỗ Vương gia vừa nói vừa làm bộ muốn lấy lại ngọc bài.

"Ai nói không muốn, chẳng qua là người ta ngượng ngùng thôi! Nếu Thương Thương có thành ý như vậy, người ta đành miễn cưỡng nhận!" nói cực nhanh rồi dật lấy ngọc bài từ trong tay hắn, ôm vào trong ngực của mình, sau đó thè lưỡi ra liếm liếm môi, khuôn mặt tươi cười nhìn hắn. . . . . Động tác thật liền mạch lưu loát!

Nhìn dáng vẻ tham tiền này của nàng, mơ hồ sau gáy Hiên Viên Vô Thương có giọt mồ hôi hiện ra. Lại còn “miễn cưỡng”. . . . . Phủ tướng quân rất nghèo sao?

Chợt, nụ cười của mỗ nữ cứng lại: "Thương Thương, đừng nói với ta rằng thật ra có rất ít ngân hàng có biểu tượng ngọn lửa, hơn nữa bên trong cũng không có tiền nhé?"

Khuôn mặt Hiên Viên Vô Thương ngay tức khắc tối đen. Hắn thân là người giàu nhất thiên hạ lại bị nàng khinh thường như vậy ư?

"Bên trong có rất nhiều tiền, Tam nhi dùng mấy đời cũng không hết!" Hắn nói rồi cắn một cái ở trên môi của nàng, như là trừng phạt nhẹ nhàng.

https://thuviensach.vn

"Nếu ta lấy ra xài hết tiền thì làm thế nào?" Một nữ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt ám chỉ: bây giờ ngươi hối hận còn kịp!

Nam tử tuyệt mỹ khẽ cười một tiếng: "Tam nhi dùng hết rồi, Thương Thương lại đi kiếm."

"Kiếm thêm bỏ vào ngân hàng cho ta lấy có được hay không?" Mỗ nữ vẻ mặt mong chờ nhìn hắn.

Vươn tay gãi gãi cái mũi của nàng: "Được!"

Mấy người ở ngoài cửa thật không muốn nghe nữa! Đình Vân nhìn Liên Sương, Liên Sương lại nhìn Liên Hoa. . . . . .

Nữ nhân tham tiền như vậy có cái gì tốt chứ! Hai người ở bên trong còn chàng chàng thiếp thiếp, khiến toàn thân bọn họ nổi lên một đống da gà. Thật là hành hạ thần kinh của bọn họ!

"Về sau không cho Tam nhi để ý đến Mộc Thanh Y nữa!" Hiên Viên Vô Thương lặp lại yêu cầu ban đầu của mình.

Ai ngờ mỗ nữ lắc đầu thật nhanh: "Không được, không được, ta còn muốn kiếm tiền! Mặc dù bây giờ ta là người có tiền, nhưng mà càng có nhiều tiền càng tốt, cho nên phải nắm bắt thật tốt mọi cơ hội, không ngừng kiếm tiền bằng mọi cách!"

"Là Thương Thương quan trọng hơn, hay là tiền quan trọng hơn?" Hiên Viên Vô Thương rất căm tức, mở miệng nói.

Mỗ nữ nhìn hắn giống như nhìn một kẻ ngu ngốc: "Đương nhiên là tiền quan trọng hơn! Có tiền để dùng thì thật phong độ * , nhưng ngươi thì bất lực vô dụng!"

https://thuviensach.vn

(*nguyên văn là “tiêu sái” nghĩa là phóng khoáng, tự tại miêu tả về cử chỉ, phong độ)

Mấy người ngoài cửa cùng nhau che kín lỗ tai. . . . . Chúng ta không muốn nghe, thật sự là nghe không nổi nữa!

Lời nói này khiến mặt của mỗ Vương gia tối sầm, đứng lên ôm nàng ném tới trên giường: "Thương Thương hôm nay nói cho Tam nhi biết thật ra ta cũng có thể rất phong độ!"

"Ôi ôi, phong độ không phải là ý này..., ngươi hiểu sai rồi!" Mỗ nữ hối hận không ngừng, sao lại biến thành tình cảnh như vậy chứ.

"Bổn vương khẳng định không hiểu lầm, Tam nhi cũng không cần ngượng ngùng!" Hắn dùng một kiểu giọng điệu giống như của nàng.

Dứt lời bàn tay thon dài vươn ra, cởi bỏ thắt lưng của nàng . . . . . .

"Này, không nên vọng động! Không nên vọng động!" Mỗ nữ sợ đến hồn bay phách tán.

Thế nhưng hắn lại không để ý, hung hăng hôn lên môi nàng, đầu lưỡi quấn chặt cùng múa với cái lưỡi của nàng, nụ hôn này mang theo cường thế bá đạo, thậm chí có chút mùi máu tươi . . . . . .

Mãi cho đến lúc mỗ nữ một lần nữa mềm nhũn vô lực ở trong ngực hắn, hai người vẫn còn đang nhiệt tình ôm hôn . . . . . Nàng vòng tay quanh cổ hắn để chống trụ bản thân mình, váy áo mở tung tán loạn. . . . . .

Nữ nhân nằm đó, tóc xanh mềm như tơ buông xõa tản mác ở trên giường, khuôn mặt đỏ lên giống như uống rượu Bồ Đào được ủ cất từ xa xưa, mang theo hấp dẫn trí mạng khiến người ta phải trầm luân, đôi mắt đẹp mê mang vô định . . . . . .

https://thuviensach.vn

(rượu bồ đào: rượu nho, rượu vang)

Mà hắn, vốn chỉ muốn dọa nàng một chút, nhưng cũng bị mê lạc ở bên trong cái hôn đó, không thể tự kềm chế . . . . . .

Đôi môi hắn hôn dọc theo cổ của nàng đi xuống phía dưới, nhẹ nhàng gặm cắn, lưu lại ấn ký thuộc về mình ở trên người nàng, đốt bùng lên một ngọn lửa. . . . . .

Chẳng biết lúc nào, quần áo hai người đều đã rơi rải rác trên đất. . . . . .

Chợt, nữ tử không kìm nén được, từ miệng phát ra một tiếng than nhẹ: "Thương Thương. . . . . ." lời nói vô ý thức làm cho nam tử tỉnh táo lại . . . . . .

Nhìn nữ nhân phía dưới thân không còn mảnh vải nào, Hiên Viên Vô Thương có chút tức giận kéo chăn đắp lên trên người của nàng . . . . . Hắn như vậy mà thiếu chút nữa không kìm chế được!

Chiếc chăn lạnh khiến nữ nhân toàn thân như lửa nóng giật mình, thần trí cũng quay trở về, nhìn lại bản thân rồi ngó ngó hắn, toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn bừng đỏ!

Lắp bắp mở miệng: "Thương Thương. . . . . ."

"Đừng nói gì!" giọng nói đè nén của nam tử tà mị lại vang lên.

Cách một lớp chăn mà gắt gao ôm nàng, mày kiếm vặn siết chặt, cho đến khi đè nén được ngọn lửa ở bụng dưới, ánh mắt khôi phục lại vẻ trong sáng thanh tỉnh, hơi áy náy nhìn nàng: "Tam nhi, thật xin lỗi, Thương Thương không phải cố ý khinh bạc nàng!"

Khi này, mặt của nàng càng đỏ hơn, đáy lòng cũng có chút tức giận. Thật không có tự chủ rồi, thiếu chút nữa vì một nụ hôn mà đánh mất bản thân!

https://thuviensach.vn

Không khí trở nên lúng túng đến quỷ dị, hai người đều lặng im không nói chuyện . . . . . .

Bên ngoài cửa, mấy người kia càng thêm căng thẳng muốn chết. Vương Gia và Tam vương phi sẽ không như vậy . . . chứ? Bọn họ rất muốn vọt vào ngăn cản nhưng không có gan làm, sợ Vương gia sẽ bổ đôi bọn họ! Việc này như thế nào mới tốt đây!

Khi sắc đỏ trên mặt hai người hoàn toàn biến mất, Hiên Viên Vô Thương đứng dậy, nhanh chóng mặc quần áo . . . . . Mỗ nữ rất muốn xoay đầu qua nhìn lén, nhưng cục diện bây giờ thật sự làm cho nàng lúng túng quá mức, đành phải đè nén lòng hiếu kỳ không nhìn đến. . . . . .

Đợi mặc quần áo tử tế xong, ngồi trở lại bên giường, nhìn người trên giường đang đắp chăn, trên cổ và ngực vẫn còn vết hôn mình mới vừa lưu lại, cái miệng nhỏ nhắn cũng hơi sưng đỏ, hắn càng thêm áy náy. . . . . .

Mỗ nữ đột nhiên có chút buồn bực mở miệng: "Thương Thương, tại sao ngươi nhịn được?"

Nàng hỏi vấn đề này không phải vì nghĩ đến những sự việc sẽ phát sinh sau đó, mà vì thực sự tò mò, mới vừa nãy mình đã chìm đắm mê man, mà hắn lại là một nam nhân bình thường, dựa vào cái gì có thể cứng rắn khắc chế được bản thân như vậy.

Hắn bình tĩnh nhìn vào mắt nàng, rất nghiêm túc nói: "Ta sợ sau khi tỉnh táo nàng sẽ hận ta!" Càng sợ tương lai, nếu ta không thể sống cùng nàng đến trọn đời, nàng sẽ hối hận! Câu này, hắn để lại trong lòng không nói ra.

"Thương Thương là một nam nhân tốt!" Nghe xong lời của hắn, nàng đánh giá một câu.

Sờ sờ cái mũi của nàng: “Tốt với Tam nhi thôi!"

https://thuviensach.vn

Dứt lời, đứng lên, quay đầu đưa lưng về phía nàng. . . . . Một hồi lâu. . . . . .

"Thương Thương, ngươi bị phạt đứng ở đây hả?" Mỗ nữ rất buồn bực mở miệng.

Một giọt mồ hôi chảy xuống . . . .”Là để Tam nhi mặc quần áo!" Sợ nàng xấu hổ cho nên hắn mới cố ý đứng ra chỗ khác. Bị phạt đứng? Vậy mà nàng cũng nghĩ ra được!

Chợt, từ sau lưng vang lên giọng nói lúng túng của người nọ: "Thương Thương, thật ra người ta không biết mặc quần áo!"

Sặc. . . . . Hiên Viên Vô Thương quay đầu lại im lặng nhìn nàng, sao ngay cả y phục cũng không biết mặc vậy! Chắc chắn lúc này không thể gọi Tiểu Nguyệt tới để mặc cho nàng, nếu không chuyện vừa rồi của bọn họ sẽ . . . . . .

"Ta sẽ thử một chút!" nàng nói, đôi mày thanh tú nhíu lại.

Hắn lại quay đầu tiếp tục đưa lưng về phía nàng, từ phía sau truyền đến âm thanh mặc quần áo sột sột soạt soạt. . . . . .

Một nén nhang. . . . . .

Hai nén nhang. . . . . .

(ngày xưa đo thời gian bằng cách xem nhang cháy)

. . . . . .

Đã sắp qua nửa canh giờ, nàng còn chưa mặc xong y phục ư?

Chợt sau lưng âm thanh tức giận vang lên: "Phiền quá! Lão tử không mặc được!" Tức chết nàng thôi, mấy mảnh vải rách này, loay hoay cái

https://thuviensach.vn

trước cái sau mất một lúc lâu, chính là gây chuyện không tốt, nàng dùng sức cả ngày vẫn không buộc được cái yếm ngực này!

"Nếu không, ta giúp nàng mặc nhé? Còn lề mề lèo nhèo như vậy, trời đã tối rồi.

Thốt ra lời này xong, hai người đều rơi vào trạng thái im lặng đến mức quỷ dị . . . . . .

Nam tử là vì lúng túng, nữ nhân là vì quá lúng túng!

Yên lặng một hồi lâu, Hiên Viên Vô Thương xoay người đi tới, hết sức ngại ngùng nhìn tiểu nữ nhân nằm vùi trong chăn. . . . . .

Giúp nàng mặc vào từng lớp từng lớp y phục, mặt của hai người càng lúc càng hồng, đặc biệt là thời điểm trùm yếm ngực lên cho nàng, mặt của hai người đỏ tới mức suýt thì phụt ra máu. . . . . .

Sau khi mặc chỉnh tề, mặt hai người đã đỏ lừ, hắn ôm nàng vào trong ngực của mình, cam đoan: "Về sau Thương Thương sẽ khắc chế!"

"Ừm!" Nàng lắp bắp mở miệng, mặt đỏ rực rỡ giống như cái đèn lồng.

"Thương Thương, mặt của ngươi vừa rồi thật là đỏ . . . . . ." Nàng muốn nói mấy câu để hóa giải sự bối rối của mình. Kết quả lại khiến nam tử càng thêm lúng túng. . . . . .

Mỗ nữ tiếp tục khe khẽ lẩm bẩm một câu: "Đến y phục cũng mặc cho người ta rồi còn thẹn thùng làm gì, cứ làm như không phải do hắn cởi ra vậy."

Một giọt mồ hôi chảy xẹt sau gáy Hiên Viên Vô Thương, trong im lặng mang theo sự lúng túng nồng đậm xấu hổ .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 60: Kẻ có tiền rón ra rón rén

Ads "Được rồi, không còn sớm, cần phải trở về!" Vũ Văn Tiểu Tam nói rồi đứng lên, chợt quay đầu nhìn nhìn lại sấp ngân phiếu cùng cái ngọc bài kia, sau đó rất sợ Hiên Viên Vô Thương cướp với nàng, rất nhanh đem chúng nó nhặt lên, giấu vào ngực.

Dung nhan tuyệt mỹ dở khóc dở cười, nha đầu kia, tham của cũng không che giấu một chút nào hết!

Trải qua hôm nay, tâm tình của hắn có chút trầm trọng, vốn chuẩn bị cùng Ngạo nói chuyện, muốn Ngạo hưu nàng, chính mình thì cưới nàng về, thế nhưng hắn lại quên thân thể của mình!

Hắn lại một lần nữa do dự, nếu như liều lĩnh cùng nàng cùng một chỗ, lại không thể bên nàng đến già, có phải quá ích kỷ hay không?

"Thương Thương, ngươi đang suy nghĩ gì?" Mỗ nữ thấy hắn vẻ mặt trầm tư, khó hiểu mở miệng.

Hắn dương môi cười, dung nhan tuyệt sắc làm cho người ta mê say, sau đó nhẹ giọng mở miệng: "Không nghĩ gì cả, đi thôi."

Nhìn thấy lúm đồng tiền tuyệt mỹ của hắn, mỗ nữ mũi suýt nữa phun ra chất lỏng ấm ấm! (E hèm...)

Nam nhân này, không có việc gì lớn lên đẹp trai như vậy làm cái gì, nếu là hắn mỗi ngày nhìn nàng cười, thật không biết nàng có thể thiếu máu hay không a!

https://thuviensach.vn

...

Khách sạn lầu hai, mắt Mộc Thanh Y thường thường quét về phía nhã gian kia...

Thấy hắn nhìn về hướng kia sững sờ, hoàng y nam tử bên cạnh hắn thực sự nhịn không được mở miệng: "Thanh Y, ngươi nhìn cái gì bên kia vậy?"

Tâm trạng vô cùng khó hiểu, theo phương hướng nhìn thì là gian phòng bên kia của Hi vương gia, hắn sẽ không phải cũng muốn đoạn tụ đi? Vậy mình mỗi ngày cùng hắn cùng một chỗ chẳng phải là rất nguy hiểm? Hoàng y nam tử nghĩ tới đây, lập tức đem băng ghế của mình xê dịch ra sau, tốt hơn là cách hắn xa một chút!

Mộc Thanh Y vừa nghe hắn nói, ngẩn ra, có chút khó hiểu, hắn cũng không biết hai mắt của mình vì sao phải nhịn không được nhìn bên kia, nhìn nhìn lại động tác dịch chuyển băng ghế của bạn tốt, mặt tối sầm: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, ta đối với ngươi không có hứng thú!"

Hoàng y nam tử vừa nghe, lập tức đem băng ghế dịch chuyển trở về, cười hì hì mở miệng: "Không có hứng thú là được rồi, không có hứng thú thì ta an tâm!"

Chợt ... Cửa bên kia mở ra ...

Ánh mắt của mọi người trong khách sạn điều xoay qua chỗ khác, bọn họ ở trong này đợi lâu như vậy, chính là muốn xác nhận một chút là có phải giống như những gì bọn hắn nghĩ hay không, cửa kia vừa mở ra, chỉ thấy trên mặt tuyệt mỹ nam tử tràn đầy ý cười mị hoặc, tâm tình hình như rất tốt...

Mà vị tiểu công tử thông minh lanh lợi, kể chuyện xưa của nhị vương gia cùng tam vương gia cho bọn hắn nửa ngày, môi đỏ mọng nhẹ sưng, trên cổ trơn bóng, còn có một vết hôn hết sức rõ ràng...

https://thuviensach.vn

Không hẹn mà cùng nuốt xuống một ngụm nước bọt, sau đó bất động thanh sắc cùng nhau đem đầu quay lại, bọn họ cái gì cũng không có thấy, hiện tại trong lòng cũng không có tưởng tượng ra bất cứ sự tình xấu xa gì, thực sự!

Mộc Thanh Y nhìn một màn này, lại hơi có chút không thoải mái, nhéo nhéo mày, cũng không biết chính mình không thoải mái chỗ nào, quay đầu tiếp tục cùng các huynh đệ uống trà...

Đám người Đình Vân biểu tình cùng tâm tình đều cực kỳ phức tạp, bọn họ thực sự rất muốn biết vừa rồi có phát sinh cái gì hay không, thế nhưng lại rất sợ biết... Sợ là bọn hắn khó có thể tiếp thu đáp án.

Nhìn nhìn Tiểu Nguyệt bị Liên Sương xốc lên, mỗ nữ sắc mặt bất thiện mở miệng: "Ai đánh nàng bất tỉnh? Không muốn sống nữa ư!"

"Chính nàng té xỉu !" Liên Sương ăn ngay nói thật.

Thế là một vẻ mặt cực độ lo lắng xuất hiện trên mặt nàng, khóe mắt rưng rưng, có chút bi thương mở miệng: "Nàng hôn mê, làm sao bây giờ?

Liên Hoa cho rằng nàng lo lắng an toàn của Tiểu Nguyệt, thế là mở miệng nói: "Không là đại sự gì, không bao lâu nữa nàng sẽ tỉnh !"

"Ta đương nhiên biết không phải là đại sự gì, thế nhưng nàng nặng như vậy, ta làm sao khiêng nàng trở về a?" Mỗ nữ mặt như đưa đám, nàng sau này thực sự không nên mang Tiểu Nguyệt theo, cư nhiên gây ra phiền phức lớn cho nàng như vậy!

Liên Sương co quắp khóe miệng có chút không biết nói gì, làm lo lắng nửa ngày chính là vì chuyện này sao!

Đình Vân quay mặt đi, không đành lòng nhìn biểu tình Liên Sương, hắn đã thành thói quen, tư duy trong đầu tam vương phi này, căn bản là không

https://thuviensach.vn

thể so sánh với người bình thường!

Liên Sương rất là không nói gì ấn huyệt nhân trung* Tiểu Nguyệt, mỗ thị nữ yếu ớt tỉnh lại...

Nhìn nhìn tiểu thư nhà bọn họ, lại nhìn tình hình bên này, chỗ trống trong đầu dần dần khôi phục rõ ràng, sau đó vẻ mặt cầu xin nhìn Hiên Viên Vô Thương, ánh mắt nói: Vô Thương vương gia, ngươi sẽ không tố giác chúng ta đi?

"Được rồi, đi thôi!" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn đức hạnh không tốt kia của nàng, than nhỏ trong lòng, có một nha hoàn so với mình còn sợ chết hơn, thật là sự tình rất đau xót a!

"Thương Thương, người ta đi trước." Mỗ nữ lưu luyến nhìn hắn, trong đầu chợt hiện lên tình cảnh vừa rồi, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng...

Tuyệt mỹ dung nhan Hiên Viên Vô Thương cũng ẩn ẩn có xu thế đỏ dần, gật gật đầu, chợt , mắt quét đến vết hôn trên cổ nàng, ánh mắt căng thẳng: "Tam nhi, cổ của ngươi..." Nếu như trở lại sẽ bị người nhìn ra!

"Không có việc gì không có việc gì! Sẽ nói bị muỗi cắn!" Mỗ nữ vẻ mặt thờ ơ.

Sặc... Có muỗi lớn như vậy sao?

Tiểu Nguyệt ở một bên co quắp khóe miệng, đây là tình huống gì ? Nàng chỉ là té xỉu một chút, như thế nào liền xảy ra chuyện người thường không thể lý giải đi?

"Thương Thương tạm biệt, người ta sẽ nhớ ngươi !" Mỗ nữ giả vờ thâm tình nhìn hắn, chớp mắt cực nhanh...

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt ở một bên đổ mồ hôi, tiểu thư, biểu tình của ngươi có thể đừng quá giả tạo hay không?

Sau đầu Hiên Viên Vô Thương ẩn ẩn chảy đầy mồ hôi ... Ho nhẹ một tiếng, gật gật đầu: "Thương Thương cũng sẽ nhớ Tam nhi !"

Đám người Đình Vân có chút chịu không nổi đỡ trán, tam vương phi biểu diễn giả tạo như thế, vương gia vậy mà còn phối hợp diễn, thực sự là... Quá đả kích bọn họ !

...

Bọn thị vệ ở cửa mở một con mắt nhắm một con mắt nhìn hai bóng dáng hèn mọn tiến vào vương phủ, lúc này trời đã sắp tối...

Vũ Văn Tiểu Tam cúi thấp thắt lưng, rón ra rón rén đi ở phía trước, Tiểu Nguyệt cũng bắt chước bộ dáng của nàng, rất là hèn mọn theo ở phía sau...

Hai người dọc theo góc tường liên lục sờ soạng mà đi, Tiểu Nguyệt khó hiểu mở miệng: "Tiểu thư, chúng ta tại sao phải cẩn thận như thế?" Lúc nãy ở trên đường về vương phủ nàng cũng nhìn chung quanh , bộ dáng như sợ bị người phát hiện .

Sắc mặt người phía trước cứng đờ, sờ sờ ngân phiếu cùng cái ngọc bài nhỏ trong ngực, bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nàng: "Ngu ngốc! Chúng ta bây giờ là người có tiền, kẻ có tiền ngươi hiểu hay không? Khó tránh khỏi có rất nhiều người đỏ mắt, muốn mưu tài sát hại tính mệnh! Vì thế chúng ta cần cực kỳ cẩn thận!"

Một giọt mồ hôi chảy xuống...

"Tiểu thư, kẻ có tiền đều mỗi ngày lúc ra cửa, nhìn chung quanh, liền bước đi cũng rón ra rón rén sao?" Tiểu Nguyệt vẻ mặt dại ra nhìn bóng lưng của nàng, chẳng lẽ mỗi kẻ có tiền đều phải hèn mọn như vậy

https://thuviensach.vn

"Ha ha ... Cái này mà ngươi cũng không biết ? Trải qua nghiên cứu của tiểu thư nhà các ngươi, kẻ có tiền lúc ra cửa, tuy rằng thoạt nhìn thái độ một chút cũng không để ý, thế nhưng trên thực tế bọn họ đều tai nghe tám hướng, mắt cũng vụng trộm quan sát, , bản tiểu thư là bởi vì lần đầu tiên có tiền, vì thế phòng bị không được tự nhiên như vậy, về sau từ từ cải thiện thì tốt rồi!" Mỗ nữ nói xong, lại rón ra rón rén đi phía trước. . . . . .

Tiểu Nguyệt sau đầu xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh... Rất là không biết nói gì rón ra rón rén đi theo sau nàng...

Bây giờ nàng đột nhiên thật hoài niệm lúc các nàng không có tiền, nếu như mỗi ngày đi như vậy... Tưởng tượng một chút đầu liền đau!

Chạy tới núi giả bên kia, rất nhanh lấy y phục rồi thay trong sơn động, sau đó khom người, lại lần nữa rón ra rón rén đi ra...

Tiểu Nguyệt cảm giác đầu đều nhanh nổ! Cái dạng này thực sự rất hèn mọn a!

Đi chưa được mấy bước, nghe thấy bên kia núi giả, một giọng nữ vang lên: "Trắc vương phi tỷ tỷ, ngươi nghĩ như thế nào?"

Mỗ nữ mày nhăn lại, quay đầu hướng Tiểu Nguyệt "Xuỵt" một tiếng, sau đó dọc theo khe nhìn sang, Nguyệt Vô Hạ đứng ở bụi hoa khác, hái một đóa mẫu đơn, nhẹ nhàng chơi đùa ... Mà Mục Điệp Y thì nịnh nọt đứng một bên...

Vũ Văn Tiểu Tam do dự một chút, liền bắt đầu nghe trộm...

"Điệp muội muội cái chủ ý này thật là vô cùng tốt , nhất định phải khiến con tiện nhân Vũ Văn Tiểu Tam kia trọn đời không thể trở mình!" Thanh âm Nguyệt Vô Hạ thâm độc vang lên. Gì? Còn muốn nàng trọn đời không thể trở mình? Nàng thật muốn biết cái chủ ý tốt gì mà có thể phá hủy nàng! Lập tức lại có chút không biết nói gì, hai người kia thật là khờ, có chủ ý gì

https://thuviensach.vn

sao không vào phòng mình mưu đồ đi, tự dưng chạy đến núi giả bên này nói chuyện cho nàng nghe? Nàng đã đả bại các nàng nhiều lần, nếu như lần này lại tiếp tục thật sự làm cho nàng thấy ngượng ngùng!

Tiểu Nguyệt mắt mang kinh khủng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, trắc vương phi muốn hại tiểu thư?

Mục Điệp Y lấy ra một bình nhỏ: "Cái cực phẩm mị dược này là ca ca ta giúp ta tìm, cho dù là nữ tử trinh tiết đi nữa, một khi uống vào cũng sẽ biến thành dâm phụ, đến lúc đó sẽ tìm mấy nam nhân tiến vào... Hừ hừ, đến lúc đó làm phiền trắc phi tỷ tỷ đem vương gia dẫn tới!"

"Vậy đêm mai hành động?" Nguyệt Vô Hạ mở miệng hỏi.

"Đêm mai? Quá tiện nghi cho ả! Sáng sớm ngày mai chúng ta liền động thủ! Sáng sớm chính là thời gian con người buồn ngủ nhất, dễ dàng đắc thủ, muội muội đã an trí trong vương phủ , hơn nữa muội muội đã tìm hiểu qua, vương gia ngày mai không cần lâm triều, tối nay vương gia cũng tất nhiên ở chỗ tỷ tỷ nghỉ ngơi, tỷ tỷ chỉ cần sáng mai..." Thanh âm kéo dài....

"Được!" Nguyệt Vô Hạ rất là hài lòng cười cười.

Ái chà... Thì ra là loại chủ ý này a! Thật không có sáng ý ! Vũ Văn Tiểu Tam thật muốn chạy ra chỉ giáo các nàng, hại người độ mạnh yếu không đủ như vậy, còn đặc biệt dùng để đối phó Vũ Văn Tiểu Tam nàng, xác xuất thành công quá thấp!

Bởi vì nàng kiếp trước có một người bạn, là học giả chuyên môn nghiên cứu mị dược dược vật kỹ thuật cao, vì thế cũng có chút liên quan, đối với vài thứ kia nàng hiểu rõ vô cùng, chỉ cần dựa vào các loại thành phần, là nàng có thể đoán được.

Aiz... Hai người này, trời đã tối rồi, còn mò đến nơi đây thần thần đạo đạo suy tính rõ ràng không phải người có chỉ số thông minh cao để làm

https://thuviensach.vn

việc a!

Là sáng sớm ngày mai? Đúng lúc chiều mai nàng đáp ứng Mộc Thanh Y kể tiếp chuyện của hai vị vương gia cho bọn hắn, ngay cả thời gian cũng chọn giúp nàng, thực sự là hai người tốt! Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng gật gật đầu!

Sau đó quay đầu nhìn Tiểu Nguyệt, nổi giận bĩu môi, ý bảo, chúng ta đi thôi...

Tiểu Nguyệt cũng rất là giận dữ, nhỏ giọng nói: "Tiểu thư, chúng ta có nên đi ra, vạch trần các nàng, sau đó ngài lại hung hăng trách phạt các nàng!"

"Hắc hắc... Không nên tức giận, không nên tức giận, chúng ta bây giờ ra, nói không chừng các nàng lập tức nói chúng ta nghe sai rồi, không thừa nhận, chúng ta vẫn là đi về trước đi, thu thập các nàng có rất nhiều biện pháp, chờ chúng ta trở về rồi hãy nói!" Vũ Văn Tiểu Tam nói thật nhanh, lại rón ra rón rén sờ soạng đi ra.

Tiểu Nguyệt vừa nghe cảm thấy có lý, theo nàng sờ soạng một lát, lúc sắp đến tẩm cung, Vũ Văn Tiểu Tam tăng nhanh bước chân: "Mau! Mau!"

Tiểu Nguyệt rất là khó hiểu mở miệng hỏi: "Tiểu thư, tại sao lại gấp trở lạinhư vậy !"

Mỗ nữ mặt liền đen lại! Ngu xuẩn! Quay đầu: "Ngươi rốt cuộc muốn ta nói mấy lần? Chúng ta bây giờ là kẻ có tiền! Kẻ có tiền! Ngực của tiểu thư nhà các ngươi giấu nhiều tiền như vậy, không mau trở về giấu kỹ, kêu ta làm sao yên tâm a!"

Ách... Được rồi... Tiểu Nguyệt sau đầu rơi xuống một giọt mồ hôi lạnh, rất nhanh theo nàng vào phòng...

https://thuviensach.vn

"Giấu ở nơi nào đây, rốt cuộc giấu ở nơi nào được đây..." Mỗ nữ ở trong phòng nhìn xung quanh, chợt , ánh mắt dừng lại trên giường...

Chạy tới, đem tiền đặt ở phía dưới chăn...

Nghĩ nghĩ..."Không được! Không an toàn!" Sau đó lấy ra ...

Lại nhìn nhìn tủ quần áo... Chạy tới, đem ngân phiếu giấu kỹ ở giữa mấy bộ y phục... Đóng cửa tủ treo quần áo, hô một hơi, biến sắc... Lại mở cửa ra: "Vẫn là không ổn..." Sau đó lại lấy ngân phiếu ra, tiếp tục nhìn chung quanh...

Tiểu Nguyệt sau đầu là một loạt nồng đậm hắc tuyến, nhìn hành động của tiểu thư nhà nàng, tiểu thư, có cần khoa trương như vậy không?

Nhìn nhìn bình hoa bên kia, hấp tấp chạy tới...

Tiểu Nguyệt nhìn nàng vọt tới phía mình, lập tức né qua một bên... Quay đầu lại thì thấy tiểu thư nhà bọn họ ôm cái bình hoa kia, nhìn trái nhìn phải... Sau đó đem hoa lấy ra, đem ngân phiếu một cái lại một cái xếp lại, bỏ vào, hài lòng cười: "Ha ha, bỏ vào như vậy, cho dù người khác muốn trộm, cũng không trộm được!"

Dứt lời lại đem hoa cắm trở về...

Chợt , biến sắc..."Tiểu Nguyệt, hoa tươi này là mỗi ngày đều đổi sao?"

"Dạ, đúng vậy tiểu thư."

Sau đó lại nhìn thấy người nọ đem hoa tươi rút ra, cố sức đem ngân phiếu đổ ra..."Cái này không thể được, nếu lúc bọn hắn đổi hoa, lỡ như cành cây của hoa đem ngân phiếu của ta kẹp ra luôn thì làm sao bây giờ? Vẫn là đổi nơi khác tốt hơn..."

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt đính đầu đầy hắc tuyến nhìn nàng... Tiểu thư, ngươi thật sự quả quyết a!

Cuối cùng... Mỗ nữ lại chạy về giường, đem chăn mở ra, đem bảy vạn lượng ngân phiếu ra bỏ vào sáu vạn lượng ngân phiếu, sau đó để lại một vạn lượng để tiêu xài, lại nhìn Tiểu Nguyệt mở miệng: "Còn không qua đây giúp!"

"A!" Tiểu Nguyệt đáp một tiếng, trán đầy hắc tuyến, đi qua giúp nàng đem chăn vá lại.

Xử lý tốt, Vũ Văn Tiểu Tam thở phào nhẹ nhõm, chợt sắc mặt lại biến đổi...

Tiểu Nguyệt mặt đầy kinh sợ nhìn nàng, tiểu thư sẽ không lại cảm thấy không ổn, còn muốn đổi vị trí đi?

"Tiểu Nguyệt, ngươi phải nhớ kỹ, sau này chăn giường này chính là sinh mạng chúng ta, ném gì cũng không thể đem nó vứt đi, biết không?" Vũ Văn Tiểu Tam rất là nghiêm túc nhìn nàng.

Tiểu Nguyệt rất nhanh gật đầu, tiểu thư, chỉ cần lão nhân gia ngài không đổi chỗ giấu ngân phiếu, nói cái gì ta đều đáp ứng ngươi!

Sau đó mỗ nữ lại nhéo nhéo mày..."Ngươi nói có phải vẫn là không tốt không, chăn lớn như vậy, đến lúc đó..."

"Tiểu thư, rất tốt , thật rất tốt , thật không có chỗ nào so với ở đây tốt hơn, ngài nghĩ đi, sau này mỗi ngày ngài đi ngủ đều đang đắp bạc a!" Tiểu Nguyệt lập tức khuyên giải an ủi, nàng một chút cũng không muốn cùng tiểu thư đem chăn mở ra, lấy tiền ra, lại tìm nơi khác...

"Thực sự?" Mỗ nữ hoài nghi nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"Thực sự!" Tiểu Nguyệt rất nhanh gật đầu...

Vũ Văn Tiểu Tam lại lần nữa nheo mày suy tư một lát: "Được rồi, vậy để ở chỗ này !"

Sau đó đem khối ngọc bội kia lấy ra, đeo trên cổ, chợt , sắc mặt lại biến đổi: "Tiểu Nguyệt, ngươi nói nếu sợi dây thừng này bị đứt thì làm sao bây giờ? Như vậy khối ngọc bài này liền mất a!"

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng..."Nếu không, ngài đeo hai dây, đứt dây này còn dây kia a!" Nàng co rúm lại đề nghị.

"Cái chủ ý này không tệ, nhưng là nếu hai dây đều đứt thì sao?" Nheo mày suy nghĩ sâu xa, vỗ đùi, "Có, ta đeo ba dây thì không sao rồi!"

Dứt lời, vui rạo rực đi tìm dây thừng, Tiểu Nguyệt đỉnh đầu đầy hắc tuyến nhìn nàng thích thú đi buộc dây thừng, không nói gì vuốt trán... Nếu không phải sợ tiểu thư nhà nàng lại đi qua đi lại, nàng thật muốn hỏi: Nếu như ba dây thừng đều đứt thì sao?

...

Buổi tối này, Vũ Văn Tiểu Tam ngủ cực không an ổn, rất sợ có người trộm tiền của nàng...

...

"Vương gia, vương phi hôm nay lại xuất phủ !" Ám Ảnh lau mồ hôi trán, bọn họ thật đúng là không phát hiện vương phi xuất phủ như thế nào , nếu không phải khi trở về vương phi đi rón ra rón rén ở vương phủ, làm hắn cho rằng có thích khách, đi qua xem, thì thật không biết lão nhân gia vương phi nàng chạy ra ngoài!

"Đi nơi nào?" Thanh âm băng lãnh vang lên.

https://thuviensach.vn

Ám Ảnh mồ hôi lạnh ràn rụa: "Vương gia, không biết."

"Không biết?" Bút trong tay Hiên Viên Ngạo dừng lại, quay mặt sang nhìn hắn.

"Không biết vương phi lúc ra ra sao, thuộc hạ chỉ là không lâu trước thấy vương phi trở về, mới biết được hôm nay nàng xuất phủ. Thuộc hạ vô năng, thỉnh vương gia trách phạt!" Ám Ảnh nói, quỳ một chân trên đất.

Hiên Viên Ngạo nheo mày nghĩ nghĩ, phiền muộn phất tay một cái: "Tùy nàng đi!" Tâm trạng lại bắt đầu suy nghĩ, nàng chẳng lẽ là đi gặp hoàng thúc ? Nghĩ vậy tốc độ hạ bút không tự chủ nhanh hơn...

Trong lòng phiền muộn càng thêm nồng đậm...

Nhưng ... Mấy ngày nữa, hắn sẽ thực hối hận khi hôm nay không có theo dõi xem nàng rốt cuộc đi nơi nào !

"Vương gia, đại Tư Không cầu kiến!" Hạ nhân tới báo.

"Mời!" Đã trễ thế này, hắn tới làm gì?

Chỉ chốc lát sau, một nam tử bạch y phiêu nhiên như tiên xuất hiện ở thư phòng vương phủ, thanh âm ôn nhã vang lên: "Vương gia!"

"Công Tôn đại nhân đến đây vì chuyện gì?" Hiên Viên Ngạo nheo mày nhìn hắn, Công Tôn Trường Khanh này là nhi tử của Công Tôn Diệp, mấy tháng trước đột nhiên trở về, tiếp nhận thừa kế đại Tư Không, hiện nay còn không nhìn ra hắn rốt cuộc là bên nào .

"Bệ hạ đem chuyện của Mông Mạn đế quốc giao cho vương gia toàn quyền xử lý, vì thế hạ quan mới đến quấy rầy vương gia!" Bạch y nam tử ôn nhuận như ngọc, khí chất tương tự Hiên Viên Mặc, bất đồng chính là giữa trán có một cỗ khí phách, hơn nữa là chính khí.

https://thuviensach.vn

Mặt Hiên Viên Ngạo nhìn không ra bất cứ biểu tình gì, lạnh giọng mở miệng: "Công Tôn đại nhân có gì chỉ bảo?"

"Không dối gạt vương gia, hôm nay thừa tướng mời hạ quan cùng về phía ngài ấy, đều nói việc đại nghịch bất đạo, hạ quan vì để an toàn rời khỏi phủ thừa tướng, lúc đó liền đáp ứng . Về sau thừa tướng nói cho hạ quan rằng hắn cùng với hoàng thất Mông Mạn đế quốc sớm có cấu kết, lần này tất nhiên có thể thành đại sự! Thỉnh vương gia dè dặt cẩn thận, chớ trúng gian kế tiểu nhân!" Công Tôn Trường Khanh vẻ mặt chính khí.

Hiên Viên Ngạo vừa nghe, khẽ cười một tiếng, xem ra là người mình: " Lời đại nhân nói, bản vương đã sớm tra được, chỉ là bản vương rất kỳ quái, triều đình người người đều cho rằng bản vương cưới trắc vương phi, tất nhiên là cùng phe với thừa tướng, đại nhân vì cái gì đến bẩm báo bản vương? Nếu bản vương cũng là bên thừa tướng, đại nhân sợ là không thể sống mà rời khỏi đây, đại nhân bẩm báo với hoàng huynh không phải an toàn hơn sao?"

"Bởi vì vương gia không phải ngu ngốc!" Công Tôn Trường Khanh khẽ cười mở miệng, "Bất luận có phải vấn đề chính nghĩa hay không. Mưu phản tất nhiên đều vì đạt được nhiều lợi ích hơn. Mà vương gia bây giờ là thân vương tôn quý nhất Hiên Viên đế quốc, nếu thừa tướng làm hoàng đế, vương gia nhiều nhất cũng chỉ là phò mã, đến lúc đó còn đối mặt với sự phỉ báng bách tính, vương gia hà tất lấy danh tiếng cùng địa vị cao của mình vì hắn mà bị phá hủy? Là thứ nhất!

Thứ hai, hoàng thượng đem chuyện này giao cho vương gia, tất nhiên là thập phần tín nhiệm vương gia, hạ quan dù chạy đi nói cho hoàng thượng, hoàng thượng cũng sẽ chuyển đạt cho vương gia, kết quả cũng giống nhau .

Cuối cùng, cũng là một điểm trọng yếu nhất, Trường Khanh tin vương gia, có thể trở thành một đại chiến thần, tuyệt đối không phải loại người bị mỹ sắc mê hoặc, bất trung bất nghĩa!"

https://thuviensach.vn

Phân tích ba nguyên nhân đường đường chính chính, cứ như hắn tuyệt đối tin tưởng Hiên Viên Ngạo, kì thực cũng biến thành thuyết phục, hắn đến nơi này là bởi vì tin tưởng Hiên Viên Ngạo hắn nên mới không có trực tiếp đi tìm hoàng huynh, mà là thăm dò hắn đồng thời đến đây thuyết phục.

Đầu tiên là nói về chuyện từ một Thân Vương biến thành phò mã, trong đó nói cho hắn biết mưu phản không có lợi với hắn, ngược lại sẽ tự hạ thấp giá trị của mình, cũng nói cho hắn biết, nếu hắn thật sự làm ra chuyện đó sẽ gặp phải những dạng hậu quả gì, dân chúng chửi rủa, lại nói tới sự tín nhiệm của hoàng huynh đối với hắn, rồi sau đó nhắc đến oai danh của Chiến thần. . . . . .

Con mắt lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo nhiễm thêm một chút vui vẻ, xem ra Công Tôn Trường Khanh này là một người tài ba xuất chúng! Nếu hắn không muốn mưu phản, nghe lời của hắn ta, cũng chỉ cảm thấy rất có lý, mà nếu hắn thật sự muốn mưu phản, chắc hắn giờ phút này cũng sẽ tỉnh táo lại mà bỏ đi ý niệm làm phản.

"Đối với bản vương mà nói, Thừa tướng mưu phản cũng không phải là vì hắn muốn làm Hoàng đế, mà là muốn đẩy Bổn vương ngồi lên đế vị!" Hiên Viên Ngạo nói xong liền nhìn sắc mặt của hắn.

Rồi hai người đồng thời mở miệng: "Bổn vương / Vương gia không phải là người ngu, Thừa Tướng cũng không phải là kẻ ngu!"

Ngay sau đó cả hai đều ngẩn người, cùng nhìn về phía đối phương, một loại tình cảm anh hùng mến anh hùng được nhen nhóm . . . Nói chuyện với người thông minh thật sự không uổng phí!

Thừa tướng cũng không phải kẻ điên. Gióng trống khua chiêng mưu phản vì người khác ư? Hắn bây giờ đã là Thừa tướng dưới một người trên vạn người, đổi bất cứ ai làm Hoàng đế, địa vị của hắn cũng sẽ không cao hơn, cho nên nói hắn không phải người ngu.

https://thuviensach.vn

Mà Hiên Viên Ngạo cũng không phải là kẻ ngu, làm sao có thể tin tưởng hắn ta (thừa tướng)?

"Công Tôn đại nhân tới đây, có thể bị người phát hiện không?" một nụ cười hiếm hoi xuất hiện trên mặt Hiên Viên Ngạo.

"Thời điểm hạ quan tới cực kỳ cẩn thận, phải hành động sẽ không bị phát hiện!" Công Tôn Trường Khanh rất tự tin nói, vừa bỏ chạy từ phủ Thừa Tướng tới đây, nếu bị người ta phát hiện, hắn chỉ có một con đường chết, hắn cũng đâu có ngu như vậy!

Hiên Viên Ngạo gật đầu một cái: "Như vậy đại nhân hãy nhớ lấy, hôm nay ngươi chưa từng tới Tam vương phủ, mà ngươi và Bản vương đều cùng một dạng, đều là người của Thừa Tướng, biết không?" nụ cười trên gương mặt kiêu ngạo lạnh lùng kia hám chứa ý nghĩa sâu xa . . . . . .

Công Tôn Trường Khanh khẽ cười, gật đầu một cái: "Hạ quan hiểu! Như thế, trước hết hạ quan xin được cáo lui!"

"Đại nhân xin mời!" giờ phút này Hiên Viên Ngạo còn chuẩn bị đưa hắn ra cửa.

Người như Công Tôn Trường Khanh, thông minh, trung thành, chính khí, đáng giá để thâm giao!

"Vương Gia không cần tiễn nữa, hạ quan tự mình đi ra ngoài là được rồi !" Hắn chắp tay nói.

"Cũng được, Bổn vương đưa đại nhân đi ra ngoài, xét ra mục tiêu quá lớn sẽ dễ dàng bị phát hiện." Hiên Viên Ngạo cũng không kiên trì.

Công Tôn Trường Khanh gật đầu cười khẽ, rồi sau đó đạp bước đi ra ngoài. . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Ám ảnh, ngươi đi báo cho hoàng huynh và hoàng thúc biết chuyện tối nay!" lạnh lùng mở miệng, rồi quay trở lại chiếc bàn làm tiếp công việc lúc trước. Công Tôn Trường Khanh là người của bọn hắn, như vậy chuyện sẽ dễ xử lý hơn rất nhiều.

"Dạ!" Ám ảnh lui ra, sau đó mấy cái bóng đen với tốc độ mắt thường không thấy được vọt ra khỏi vương phủ. . . . . .

. . . . . .

Hôm sau. . . . . .

Sáng sớm, Vũ Văn Tiểu Tam đã vội bò dậy, có người muốn hại nàng, tất nhiên nàng phải "tiên hạ thủ vi cường" rồi! Vũ Văn Tiểu Tam nàng đâu phải là loại người dễ bị coi khinh!

('Tiên hạ thủ vi cường, hậu thủ vi tai ương' là câu trong Binh pháp Tôn tử, có nghĩa là nếu có thể ra tay trước thì sẽ chiếm thế mạnh, nếu ra tay sau đối thủ thì sẽ gặp tai họa.)

Tiểu Nguyệt giúp nàng mặc quần áo, thấy rất kỳ quái bèn nói: "Tiểu thư, sao hôm nay người dậy sớm như vậy?"

"Hừ hừ, quên chuyện tối ngày hôm qua rồi hả? Họ nói buổi sáng hôm nay sẽ động thủ, cho nên chúng ta phải dậy sớm, mới có thể an tâm đối phó, có biết không?" Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu liếc nàng một cái.

"Ừm!" Tiểu Nguyệt gật đầu thật nhanh. Đúng, tiểu thư nhất định phải hảo hảo dọn dẹp đám nữ nhân xấu xa kia! Thật sự là rất quá đáng, vậy mà dám tính kế với tiểu thư nhà bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, bây giờ ngươi đã tin rằng: trên cái thế giới này, có rất nhiều người xấu, chỉ có chúng ta mới là người tốt chưa ? Ngươi xem đi, chỉ mới chạy ra khỏi vương phủ vui đùa một chút, khi trở lại đã nghe thấy người khác đối phó với chúng ta như vậy. Cũng may ông trời luôn đứng ở phía người thiện lương, nên mới cho chúng ta vận khí tốt, nghe được điều đó!" Mỗ nữ phát biểu, còn chẳng biết xấu hổ tự xưng là người thiện lương . . . . . .

Tiểu Nguyệt rất nghiêm túc gật đầu một cái: "Đúng! Đám người kia cũng thật là quá đáng, tiểu thư nhất định phải hảo hảo dạy dỗ họ!" Muốn tìm mấy nam nhân tới bại hoại danh tiếng của tiểu thư, thật sự là quá ác độc rồi! Nếu tiểu thư xảy ra chuyện như các nàng nói, vậy còn có đường sống sao?

Rửa mặt xong, Tiểu Nguyệt mở miệng: "Tiểu thư, tiếp theo chúng ta làm thế nào đây?"

"Nàng kia muốn cho ta uống mị dược, ngươi nói sẽ xuống tay ở chỗ nào ?" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chằm chằm vào nàng. Nàng nhất định bồi dưỡng nha đầu Tiểu Nguyệt này cho thông minh hơn, về sau có thể giúp nàng tránh được rất nhiều phiền toái!

"Trù phòng!" ánh mắt Tiểu Nguyệt sáng lên, nhìn nàng.

(trù phòng = phòng bếp)

"Ừm! Coi như là không quá đần! Đi thôi, chúng ta đi ôm cây đợi thỏ!" . . . . . .

Hai người sau khi đi ra, nhanh chóng chạy về trù phòng . . . . . ở phía sau các nàng, Thanh Trúc đang nhíu nhíu lông mày. . . . . .

Bây giờ còn sớm, trong trù phòng cũng không có người, nhìn kiến trúc bên trong, vô cùng to lớn, một cái bàn rất dài ở chính giữa, hai bên là đồ

https://thuviensach.vn

làm bếp và các loại vật phẩm. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đảo mắt một vòng, liền lôi kéo Tiểu Nguyệt trốn dưới gầm bàn . . . Cái bàn này dài khoảng tám mét, chiều rộng cũng phải năm thước, chỉ cần họ không lên tiếng, sẽ rất khó bị phát hiện . . . . . .

(5 thước = 5x 0,25m = 1,25m)

Sau đó, Vũ Văn Tiểu Tam dựa người trên mặt đất chuẩn bị ngủ tiếp, nói với Tiểu Nguyệt: "Chờ lát nữa khi chuẩn bị đồ ăn sáng thì gọi ta." Ha ha ha . . .Cũng may là được làm tiểu thư, nếu như làm nha hoàn, chính nàng sẽ phải ngồi canh cho người khác ngủ!

"Tiểu thư, ngài ngủ ở chỗ này à?" khóe miệng Tiểu Nguyệt giựt giựt.

"È hèm, ta muốn bồi dưỡng tinh thần, buổi chiều còn phải đi Vân Trung Thành kiếm một khoản lớn!" Mỗ nữ hưng phấn nói.

Tiểu Nguyệt run lên, vẻ mặt như đưa đám mở miệng: "Tiểu thư, ngài còn muốn đi kể chuyện về Vương gia và Nhị vương gia ư?"

"Nhất định phải nói rồi, chúng ta phải tích cực kiếm tiền, biết không? Nói mấy câu mà đã có thể kiếm một số lớn như vậy, không đi thì ta mới là kẻ ngu. Bản tiểu thư đã quyết định rồi, về sau mỗi ngày đều chạy tới đó kể chuyện, qua một khoảng thời gian nữa ta nhất định sẽ phát tài!" Dĩ nhiên sau khi nói xong, mỗ nữ còn miêu tả một chút về ảo tưởng tốt đẹp sau khi phát tài to của nàng . . . . . .

"Mỗi ngày à?" Tiểu Nguyệt nuốt một ngụm nước miếng, "Tiểu thư, mỗi ngày ngài đều phải đi kể chuyện ư, lấy đâu ra nhiều ý tưởng như vậy a ! Hơn nữa, mỗi ngày ngài đều nói về Nhị vương gia và Vương gia nhà chúng ta yêu nhau như thế nào, nhưng không thể ở chung một chỗ, không sớm thì muộn những người nghe sẽ chán ghét đấy!"

https://thuviensach.vn

Nàng đang cố gắng để cho tiểu thư nhà bọn họ bỏ đi cái ý niệm buồn cười này, mỗi ngày đều phải đi, sớm muộn cũng bị Vương gia phát hiện ra rồi họ sẽ bị giết chết!

Mỗ nữ vỗ bốp một cái lên trên gáy của nàng: "Nói ngươi đần thì ngươi đúng là đần! Chờ kể xong chuyện Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Diệu đoạn tụ chi yêu, chúng ta sẽ kể sang “chuyện xưa không thể nói của Hoàng thượng và Thất vương gia’, rồi sau đó nói sang chuyện xưa của các vương gia khác, điều này không phải thú vị rồi sao?"

À? Tiểu Nguyệt hoảng sợ trợn to mắt . . . "Ngài còn muốn nói về hoàng thượng?" Tiểu thư không phải muốn chết đấy chứ? Nói về Vương gia, bị phát hiện thì nhiều nhất cũng chỉ bị đánh đến “bán sống bán chết”, nhưng mà kể về hoàng thượng . . . Đoán chừng cả nhà phủ tướng quân và tam vương phủ sẽ tịch thu tài sản, sẽ bị chém đầu ! Tiểu thư, lá gan của ngài cũng quá to rồi đấy ?!

"Nói về hắn thì sao, nói vài lời cũng sẽ không thiếu đi một lạng thịt, yên tâm, chúng ta sẽ không bị người ta phát hiện đâu!" Mỗ nữ tràn đầy tự tin.

Tiểu Nguyệt gian nan nuốt xuống một ngụm nước miếng, cảm giác thấy tiền đồ ảm đạm không có ánh sáng . . . Trong đầu của nàng đã hiện lên hình ảnh mình và tiểu thư cùng bị trói rồi bị chặt đầu ở giao lộ chỗ dân chúng họp chợ!

(Giao lộ: ngã 3, ngã 4 đường...chỗ tiếp giáp giữa các con đường. Ngày xưa thường chém đầu tử tù ở các giao lộ chỗ họp chợ để mọi người tiện tới xem nhằm thị uy, đời Minh- Thanh tử tù cao cấp thì chém ở Ngọ môn- cửa chính phía nam của cung vua)

Quay đầu qua, đang muốn khuyên giải mấy câu với tiểu thư thì nhìn thấy nàng kia đã ngủ rồi . . .

https://thuviensach.vn

Vì vậy, đành xoay đầu lại mà xót xa than thở cho cuộc sống bi thảm của mình . . . Nàng phát hiện ra từ khi nàng đi theo tiểu thư nhà bọn họ, cuộc sống hàng ngày trôi qua vô cùng kích thích, phong phú, nhưng cũng cực độ nguy hiểm! Cái mạng nhỏ này luôn như chỉ mành treo chuông ! Ô ô ô . . .

Mở to hai mắt chờ đợi rất lâu, rốt cuộc người của trù phònglục tục đi vào chuẩn bị đồ ăn sáng, lấy tay chọc chọc tiểu thư nhà bọn họ . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vốn đang lơ mơ ngủ, bị nàng đâm một cái tự nhiên lập tức tỉnh táo, hai mắt khôi phục vẻ trong sáng, cùng nhau ở dưới gầm bàn nhìn đôi chân của mọi người trong trù phòng. . . . . .

Người ta đi tới đi lui tới . . . Nàng thế mới biết thì ra hàng ngày ở vương phủ, ngay cả trù phòngcũng có nhiều người hầu hạ như vậy! Một lần nữa cảm thán, “xuyên qua” là một việc dễ dàng để người nghèo trở thành kẻ giàu, thật là tốt!

Đợi một lúc, cho đến khi Vũ Văn Tiểu Tam bị hun khói tới mức không chịu nổi, rốt cuộc thì có một nha hoàn đi tới trù phòng . . . . . .

"Cố thúc, sớm như vậy đã vội vàng chuẩn bị ăn trưa rồi hả ?" Vũ Văn Tiểu Tam ở dưới mặt đất liếc trộm lên trên, cũng chỉ có thể nhìn thấy quần áo trên nửa thân dưới của nha hoàn kia, xem ra là một nha hoàn nhị đẳng của vương phủ.

Âm thanh của một nam nhân trung niên mang theo ý cười vang lên: "Đúng vậy, nha đầu Thu Cúc, rất lâu không gặp được ngươi rồi, hôm nay sao lại tới trù phòng vậy ?"

"Còn không phải do phu nhân đói bụng không đợi nổi, khiến ta phải tới đây xem một chút!" giọng nói làm ra vẻ bất đắc dĩ.

"Việc này cũng không hay lắm, trước tiên chúng ta phải chuẩn bị đồ ăn cho Vương Gia, vương phi và trắc vương phi, đồ ăn của các phu nhân còn

https://thuviensach.vn

chưa chuẩn bị xong! Nếu không ngươi hãy đợi chút đi ?" Nam tử được gọi là Cố thúc lại mở miệng.

"Được rồi!" Thu Cúc kia thở dài một cái rồi nói tiếp, "Ai là người làm ngọ thiện (bữa ăn trưa) cho vương phi vậy?"

"Người mặc áo trắng bên kia, ngươi hỏi ngọ thiện của vương phi làm cái gì?" giọng nói có chút khó hiểu của Cố thúc vang lên.

"Không có gì, là phu nhân muốn biết đồ ăn của mình và vương phi có sự khác biệt hay không thôi ! Ngài cung biết đó, các nữ nhân đều có những ý nghĩ này mà !" Thu Cúc mở miệng cười.

“Con ranh này, nói bậy như vậy ngươi không lo lúc quay về sẽ bị phu nhân nhà các ngươi đánh hả!" Một âm thanh của người nữ tử trung niên vang lên, nhưng trong giọng nói không che giấu được sự vui vẻ.

"Chỉ cần Cố thúc cùng Cam thẩm không nói, ai sẽ biết chứ!" Thu Cúc cười hì hì.

Không nhìn thấy cảnh tượng trước mặt . . . Vũ Văn Tiểu Tam lập tức mang theo Tiểu Nguyệt đi dọc theo góc bàn tiến ra phía trước rồi nghiêng mắt đế nhìn . . . . . .

Lần này rốt cuộc nhìn thấy rõ ràng dung mạo của nàng ta, diện mạo thường thường, nhưngđúng là thị tỳ cận thân bên cạnh Mục Điệp Y! Mục Điệp Y này thật ngu xuẩn, cứ thế để cho thị tỳ cận thân nàng ra tay! Chuyện này nếu như bị tra ra được, người chết nhất định là nàng! Mà Nguyệt Vô Hạ rất có thể sống chết mặc bay, ôi chao . . . Quả nhiên có sự chênh lệch giữa những người thông minh!

Chỉ thấy Thu Cúc này đứng ở bên cạnh cái hũ, tựa như đang lơ đãng đùa bỡn móng tay của mình. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt có chút nóng nảy . . . Lại thấy Vũ Văn Tiểu Tam quăng cho nàng một ánh mắt ám chỉ bình tĩnh chớ nôn nóng . . . . . .

Một hồi lâu . . . những người khác trong trù phòng đều quay mặt ra chỗ khác, Thu Cúc nắm chặt cơ hội, đổ thật nhanh một túi bột thuốc vào trong cái hũ. . . . . .

Tiểu Nguyệt đang muốn xông ra hiện trường túm lấy cái túi, lại bị vương phi nhà nàng đè lại . . . . . quay đầu lại nhìn nàng có vẻ khó hiểu. . . . . .

Lại thấy Vũ Văn Tiểu Tam cho nàng một ánh mắt ý bảo tin tưởng nàng, mỗ thị nữ kích động ngay sau đó bình tĩnh trở lại, nhất định là tiểu thư còn có chủ ý tốt hơn!

Đương nhiên là nàng có chủ ý tốt hơn, có người trăm phương ngàn kế đối phó nàng như vậy, nếu như nàng không trả lại nguyên vẹn, chẳng phải là quá tiện lợi cho nàng ta à! Nàng, Vũ Văn Tiểu Tam từ trước đến giờ đều tính toán chi li, có thù oán phải báo! Nếu phá hỏng nàng ta ngay tại đây, cũng thật lãng phí công sức họ phải tới đây từ sáng sớm rồi ngồi chờ lâu như vậy! Nếu Mục Điệp Y đó ưa thích nam nhân như vậy, thì hãy đưa cho nàng ta là tốt rồi!

Sau khi Thu Cúc bỏ dược xong, thấy hơi hoảng sợ, vội vội vàng vàng giấu kỹ tờ giấy kia, rồi sau đó làm ra vẻ sốt ruột không chờ nổi: "Cố thúc, còn bao lâu nữa vậy ?"

"Còn phải một lúc nữa, ngươi không kịp đợi hãy đi về trước, xong rồi ta cho người đi thông báo với ngươi!" Cố thúc mở miệng.

"Vậy thì làm phiền Cố thúc rồi, nếu ta không trở về thưa chuyện, sợ rằng phu nhân không tha cho ta!" Thu Cúc nói xong bèn cất bước rời đi.

"Ừ. . . . . Ngươi đi về đi . . . . . ."

https://thuviensach.vn

Đợi nàng đi xa, Cam thẩm lên tiếng: "Sao ta cứ cảm thấy nha đầu này hôm nay có chút cổ quái?"

"Có cái gì cổ quái chứ ? Chỉ là một cái nha đầu thích nói đùa thôi! Ngươi còn không làm cơm nhanh lên một chút, đừng để cho các phu nhân sốt ruột chờ đợi nữa !" Xem ra Cố thúc mặc dù là người đại khái qua loa có nét thô lỗ, nhưng tâm tư rất tốt!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Tiểu Nguyệt một cái, hai người cùng nhau từ dưới đáy bàn chui ra. . . . . .

Làm một đám người bị dọa sợ, một nam nhân thoạt nhìn bộ dạng cũng rất trung hậu thành thật nhìn bọn họ mở miệng: "Các ngươi là…?" Nhìn quần áo, hẳn là một vị phu nhân.

"Nhìn thấy vương phi còn không hành lễ!" Tiểu Nguyệt lập tức mở miệng.

Người trong phòng bếp lập tức quỳ xuống: "Bái kiến vương phi, vương phi vạn phúc kim an!"

"Ừ! Đứng lên đi! Ai là quản sự phòng bếp này?" Nàng nhẹ nhàng đảo qua, không giận mà uy.

Ai cũng biết vị tân vương phi này, ngay cả vương gia đều không để vào mắt, vì thế mọi người đều run sợ, vâng vâng dạ dạ ...

Nam tử vẻ mặt trung hậu mở miệng: "Vương phi, là tiểu nhân! Tiểu nhân tên Cố Bình An, bọn họ còn gọi ta Cố thúc!"

Một phụ nhân bên cạnh hắn gật gật đầu: "Tiểu nhân là Nhị quản sự phòng bếp, mọi người đều gọi là Cam thẩm!"

https://thuviensach.vn

"Ừ!" Vũ Văn Tiểu Tam gật gật đầu, hai người này thoạt nhìn đều rất hiền hậu, nhân phẩm hẳn là cũng không tệ. Không ngờ Hiên Viên Ngạo còn rất tinh mắt, phòng bếp là nơi quan trọng nhất liên hệ đến an nguy của mọi người, nên cho người thành thật đến quản , thế nhưng quá thành thật , lại khó tránh khỏi có sơ hở.

"Vương phi, thứ cho tiểu nhân nhiều chuyện, ngài tại sao lại ở dưới đáy bàn?" Cố Bình An mở miệng hỏi.

"Bản vương phi sáng sớm đói bụng, muốn tới đây tìm xem có gì ăn hay không, kết quả nhìn thấy phòng bếp không có ai, liền cùng nha đầu cùng nhau ở dưới đáy bàn đợi một hồi." Mỗ nữ một khi nói dối vĩnh viễn đều mặt không đỏ khí không suyễn.

"A! Đồ ăn sáng của Vương phi đã xong rồi, ở bên kia!" Cố thúc lập tức mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt nhìn cái bình bị bỏ thêm nguyên liệu kia một cái, sau đó mở miệng: "Không vội, vừa rồi bản vương phi thấy có tới một nha hoàn, là của Điệp phu nhân đi?"

Cố Bình An gật gật đầu: "Bẩm vương phi, là thiếp thân tỳ nữ Thu Cúc của Điệp phu nhân!"

" Đồ ăn sáng Điệp phu nhân xong chưa?" Nhẹ giọng hỏi, tư thế đắn đo được thập phần thích hợp.

"Rồi ạ! Ở bên kia!" Nói rồi chỉ cái bình màu rám nắng.

"Hôm nay đem đồ ăn sáng của bản vương phi cùng Điệp phu nhân thay đổi đi, bản vương phi mới vừa nghe nha đầu Thu Cúc kia nói Điệp muội muội rất hiếu kỳ bản vương phi mỗi ngày ăn cái gì, hôm nay cho nàng nếm thử đồ ăn sáng đương gia chủ mẫu ta đây, liền không cần mỗi ngày nhung nhớ!" Nàng nói xong che môi cười khẽ.

https://thuviensach.vn

Mọi người vừa nghe, đều nghĩ "Vương phi thật lương thiện", "Vương phi thật là một người tốt" ...

Tiểu Nguyệt lập tức tiến lên cầm lấy đồ ăn sáng của Mục Điệp Y...

"Được rồi, bản vương phi đi về trước , người ngoài có hỏi, nói là đồ ăn sáng bản vương phi hôm nay là các ngươi đưa qua , nếu nói bản vương phi sáng sớm liền chạy tới chờ cơm, dù sao cũng có chút mất mặt! Bên Điệp muội muội cũng không được nói bản vương phi cùng nàng thay đổi ngọ thiện, để các muội muội khác biết được, sẽ nói bản vương phi thiên vị!" Nàng nói xong cười híp mắt nhìn bọn họ.

"Lão nô biết! Vương phi thật là một người tốt!" Cố thúc cảm thán mở miệng... Đây cũng đều là tiếng lòng những người khác ở phòng bếp! Vương phi thực sự là tâm địa lương thiện a!

Sau đó, Vũ Văn Tiểu Tam mang theo Tiểu Nguyệt rời khỏi ...

Ở trên đường, Tiểu Nguyệt nhịn không được mở miệng hỏi: "Tiểu thư, người chuẩn bị đem cái kia đưa cho Điệp phu nhân ăn?" Nói xong nuốt một chút nước bọt...

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng: "Ta cũng không phải là người lương thiện gì, nàng muốn tìm đường chết, chúng ta sẽ thành toàn nàng, Tiểu Nguyệt ngươi phải nhớ kỹ, nhân từ với kẻ địch, chính là tàn nhẫn với bản thân mình!" Hơn nữa nàng không chỉ thu thập một Mục Điệp Y, Nguyệt Vô Hạ kia, lúc rảnh rỗi lại chậm rãi chơi đùa với nàng ta!

"Dạ! Tiểu thư, ngươi vừa rồi ở phòng bếp diễn kịch thật đạt nha!" Tiểu Nguyệt gật gật đầu, lại bắt đầu biểu đạt sự sùng bái với nàng, bộ dáng vương phi uy nghiêm vừa rồi, quả thực cùng bộ dáng tiểu thư hèn mọn ngày thường thật đúng là hai người hoàn toàn khác nhau!

https://thuviensach.vn

" Tiểu thư nhà các ngươi là vạn năng ! Nhân vật gì cũng đều sắm vai được, hiểu chưa? Aiz... Hi vọng Mục Điệp Y thu phần đại lễ này của ta, không nên quá cảm động là được rồi!" Mỗ nữ kiêu ngạo một phen, nói lời thấm thía ngẩng đầu lên trời.

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng, đi theo phía sau nàng, xem ra nàng nói nhiều a ...

...

"Điệp phu nhân, đồ ăn sáng của ngài tới!" Hạ nhân tới báo.

"Mang vào đi!" Trên khuôn mặt ngang ngược kiêu ngạo không che giấu được lo lắng.

Đợi người phòng bếp tiến vào, nàng liền há mồm hỏi: " Đưa đồ ăn sáng qua bên Vương phi chưa?"

Hạ nhân kia sửng sốt, nhìn nàng có chút mù mịt...

Mục Điệp Y mới giật mình thấy mình hình như kích động quá độ , thế là che môi cười khẽ để giảm bớt xấu hổ, sau đó mở miệng: "Ta thấy đồ ăn sáng của ta đã đưa tới, mà vương phi tỷ tỷ dù sao cũng là chính thất, đừng chậm trễ mới đúng!"

Hạ nhân cười cười, ngẫm lại vương phi vừa phân phó, liền mở miệng nói: " Đồ ăn sáng bên Vương phi vừa rồi cũng đã đưa qua, hôm nay vương phi thức dậy sớm như vậy, chắc hẳn vương phi đã bắt đầu dùng bữa !"

"Ừ!" Mục Điệp Y lo lắng gật gật đầu, sau đó để bọn họ đi ra.

Đợi người phòng bếp đi xa, quay mặt sang hướng Thu Cúc nói: "Nói cho những người đó, có thể hành động!" Trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy ý cười thâm độc...

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Thu Cúc lĩnh mệnh mà đi...

Nhìn bóng lưng Thu Cúc, nụ cười trên mặt càng thêm sáng rực, sau đó tâm tình rất tốt cúi đầu bắt đầu dùng đồ ăn sáng...

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 61: Chó cắn chó

Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt thấy thỏa mãn cùng nhau ăn bữa sáng: "Tiểu Nguyệt, nếm thử cái này đi!"

"Tạ ơn tiểu thư!" Tiểu Nguyệt ăn mà trong lòng thấp thỏm bất an, "Tiểu thư, ngài không lo lắng sao?"

"Lo lắng cái gì?" Người nào đó đang nhét thức ăn phồng mồm ngẩng đầu lên, có chút nghi hoặc nhìn nàng, hình như cần phải lo lắng lúc này là Mục Điệp Y chứ nhỉ?

"Điệp phu nhân nói sẽ tìm mấy nam nhân đến đây, nhỡ chúng ta đánh không lại . . . . . ."

Một đôi đũa gõ lên cái đầu heo của nàng: "Trước tiên chúng ta cứ đánh, đánh không được thì gào thật to lên! Không phải mấy người Thanh Trúc đều ở trong phòng sát vách sao?" Bây giờ còn sớm, đoán chừng họ còn chưa dậy thôi.

“Ồ, cũng đúng!" Tiểu Nguyệt xoa xoa chỗ vừa bị gõ, cúi đầu tiếp tục ăn, càng ăn càng thấy lo lắng, nhưng, ai đó càng ăn càng kích động, ai chà, sao lại phấn khích thế này!

Sau khi ăn no uống đủ, Vũ Văn Tiểu Tam chạy vào phòng, đóng cửa lại, cầm hai cây gậy gỗ lớn, quẳng một cây cho Tiểu Nguyệt: "Để cho bọn họ được mở mang kiến thức, biết vì sao gọi là ‘hai phu* canh giữ cửa ngõ, vạn người không thể khai thông’!"

https://thuviensach.vn

(*phu trong từ phu phen = culi, cũng là dùng để chỉ người đàn ông)

Một giọt mồ hôi lăn qua sau gáy Tiểu Nguyệt . . . Là: "Một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông" chứ?

Rồi sau đó, hai người, mỗi người đứng một bên, chờ những kẻ phía trước tiến đến tự tìm tới cái chết . . . . . .

Đợi mãi cho đến khi Vũ Văn Tiểu Tam sắp ngủ gục, rốt cuộc cũng nghe được tiếng bước chân sột sột soạt soạt, liền quay về phía Tiểu Nguyệt: "Xuỵt" một tiếng. . . . . .

Tiểu Nguyệt căng thẳng nắm cây gậy, mồ hôi trên tay chảy ra thành dòng, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào cửa. . . . . .

"Đây rồi, chỗ này chính là phòng của nữ nhân kia, chắc hẳn bây giờ đã ngấm mị dược, đang chờ các ngươi đấy, chỉ cần các ngươi làm tốt chuyện này, phu nhân tuyệt đối không bạc đãi!" giọng nói của Thu Cúc ở ngoài cửa vang lên.

Thanh âm cực kỳ nhỏ nhưng tràn đầy hoài nghi của một nam tử vang lên: "Người ở phòng sang trọng như vậy thật chỉ là một nha hoàn hả?" Trong lòng càng nghĩ càng không yên. Có loại nha hoàn nào mà vị "Phu nhân" trong truyền thuyết kia không thể tự mình dọn dẹp, còn phải tìm bọn họ động thủ, hơn nữa lại ở gian phòng sang trọng như vậy. Bọn họ không muốn đụng phải người không nên đụng đâu, mất mạng như chơi đấy!

Thanh âm sốt ruột của Thu Cúc vang lên: "Nói rồi, đấy là nha hoàn của Vương phi nhà chúng ta. Ngươi đã nghe qua về Vương phi nhà chúng ta rồi chứ, đó là người đàn bà đanh đá nhất tại đế quốc Hiên Viên này. Ngay cả chỗ nha hoàn của nàng ở cũng tốt hơn so với của phu nhân nhà ta. Tiện tỳ này ỷ có vương phi làm chỗ dựa, nhiều lần không để phu nhân nhà ta ở trong mắt, cho nên phu nhân mới lệnh ta tìm các ngươi giúp một tay! Đi vào mau đi, qua canh giờ này thì thị vệ của vương phủ sẽ tới đó!"

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng được, chúng ta xông vào! Nhưng mà . . . chuyện thù lao . . ." Nha hoàn này đột nhiên tìm tới, bọn họ còn chưa biết rõ thân phận đâu.

"Các ngươi xử lý việc này cho tốt, giờ tý đêm nay đứng chờ ở hậu viện của Vương phủ!" Nếu như các người còn có mệnh sống đến giờ tý đêm nay thì hãy nói tiếp nhé.

(Giờ tý là từ 23h - 1h sáng)

"Ừ! Một lời đã định!"

"Một lời đã định, vậy ta đi về trước phục mệnh!" Thu Cúc nói xong vội hốt hoảng rời đi.

(phục mệnh: báo cáo sau khi chấp hành mệnh lệnh, đây cách nói của người xưa)

Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu một cái. . . . . .

Tiếp theo, cửa bị đẩy ra. . . . . .

Mấy nam nhân tiến tới, thò đầu vào nhìn dáo dác. . . . . .

"Bốp!" Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt ra tay cùng một lúc, nện một gậy trên đầu hai gã trong đó. . . . . Hai gã kia nằm thẳng đơ, hôn mê bất tỉnh . . . . . .

Hai tên khác còn chưa kịp quay đầu xem là ai ra tay, đã bị đập một gậy lên đầu. . . sau đó hôn mê bất tỉnh. . . . . .

"Hừ!" Vũ Văn Tiểu Tam ném cây gậy xuống, phủi phủi tay, còn tưởng rằng là nhân vật lợi hại nào đó, hại nàng cẩn thận như vậy, không ngờ lại là mấy “cọng rau” oặt ẹo thế này.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư!" đôi mắt Tiểu Nguyệt sáng bừng nhìn nàng.

Thấy vậy, cả người nàng trở nên mất tự nhiên: "Thế nào?"

"Chơi quá hay!" Mỗ thị nữ kích động, nước mắt ầng ậc dâng lên nơi khóe mắt.

Mồ hôi lạnh chảy xuống. . . . . Đứa nhỏ này não tàn a!

"Đừng vui mừng quá sớm, chúng ta còn có nhiệm vụ đấy!" Mỗ nữ cười đến cực độ bỉ ổi.

"À? Còn có nhiệm vụ gì?"

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo vẻ mặt hồ nghi bị Nguyện Vô Hạ lôi lôi kéo kéo đi đến phòng của Vũ Văn Tiểu Tam . . . . .

Dùng xong bữa sáng, Nguyệt Vô Hạ nói muốn hắn đi theo nàng sang xem Vương phi tỷ tỷ. Vốn không muốn để ý, dù sao gần đây việc quốc sự có nhiều âu lo. Nhưng, nhìn nàng nhõng nhẽo quấy rầy, tỏ vẻ không đạt mục đích thề không bỏ qua, trong lòng cảm thấy khác thường, cho nên mới cùng đi tới . . . . . .

Đến cửa điện của Vũ Văn Tiểu Tam, ngay cả một thị tỳ canh cửa cũng không có, đang muốn gõ cửa, đột nhiên nghe thấy bên trong truyền ra giọng nói mang theo chút ý vị rên rỉ của nữ nhân kia: "Thật thoải mái. . . . . A. . . . . Đúng rồi, chính là như vậy. . . Ừm. . . Tiếp tục đi, …ừ, xuống thấp một chút. . . . . Ừm. . . . . Thoải mái a. . . . . ."

Chợt, lại thấy vang lên một tiếng hét có phần gay gắt: "A. . . . . Đau, nhẹ một chút. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Mặt mỗ Vương gia lập tức tối đen, trong cặp mắt lạnh lùng kia đều là hừng hực lửa giận! Tiện nhân Vũ Văn Tiểu Tam này đang cắm sừng hắn ư?

Nghe thấy tiếng của Vũ Văn Tiểu Tam, khóe môi Nguyệt Vô Hạ nâng lên nụ cười đắc ý, nhìn sang sắc mặt của Hiên Viên Ngạo, con ngươi thuần khiết thoáng hiện qua một tia hưng phấn. . . . . .

"Rầm!" một tiếng, Hiên Viên Ngạo hung hăng một cước đá văng cửa điện!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi, kẻ tiện nhân này! Bổn vương. . . " Híc. . . Nói tới đây thì mỗ Vương Gia im bặt.

Nụ cười nơi khóe môi Nguyệt Vô Hạ cứng lại . . .

Chỉ thấy ở chính giữa gian phòng, trên sập quý phi, Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng người, tựa vào phía trên, Tiểu Nguyệt đang bóp chân cho nàng, mỗ nữ híp mắt vẻ mặt rất hưởng thụ, ngón tay chỉ dẫn : "Lên trên", "Xuống dưới" . . . . . .

Nghe thấy tiếng đẩy cửa cùng tiếng người mắng chửi, mỗ nữ giống như mê muội, quay đầu nhìn bọn họ một cái, sau đó thở phì phò đứng lên, như hung thần ác sát vọt tới trước mặt hắn, đôi tay chống nạnh, hiện lên hình ảnh người đàn bà chanh chua đanh đá, hung tợn mở miệng: "Vương gia, vừa mới sáng tinh mơ, Lão Nhân Gia ngài nổi điên cái quái gì vậy! Bổn vương phi lại đắc tội ngươi hả? Ngươi không biết là cửa điện của bổn vương phi rất quý sao? Đá hư thì phải bồi thường!"

Hiên Viên Ngạo hơi lúng túng. . . . . Là bản thân hắn chủ động hiểu lầm trước. . . . . Nhưng, rõ ràng đây là vương phủ của hắn, tại sao hắn đá hư cửa còn phải bồi thường?

Nguyệt Vô Hạ cũng không dám tin mà nhìn một màn này. Tại sao vậy ? Kế hoạch thay đổi ư ? Vì sao Mục Điệp Y không thông báo với nàng ?

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ. . . . . Bổn vương. . . " Hiên Viên Ngạo ngừng nửa ngày cũng không biết nên nói cái gì.

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu lông mày nhìn hắn một lúc, chợt làm ra dáng vẻ bừng tỉnh đại ngộ, tiếp theo lại dùng loại ánh mắt chọn lựa đồ vật để quan sát hắn từ trên xuống dưới hồi lâu, khiến toàn thân Hiên Viên Ngạo không được tự nhiên.

Sau đó, khuôn mặt nhỏ nhắn, tinh xảo của người nào đó treo lên nụ cười trào phúng, khinh bỉ nói: "Có phải Vương gia nghe thấy âm thanh của bổn vương phi nên liên tưởng tới chuyện xấu xa bẩn thỉu gì rồi hả?"

Tâm tư bị phơi bày, Hiên Viên Ngạo có phần hơi tức giận, nữ nhân này đáng chết, sáng sớm đã kêu những tiếng mất hồn như thế, hắn hiểu lầm vậy là bất bình thường sao?

Thấy hắn không đáp lời, mỗ nữ tiếp tục: "Bổn vương phi băng thanh ngọc khiết, là nữ nhân tốt, không dám so với “đôi cánh tay ngọc ngàn người gối” của Vương Gia, cho nên kính xin Vương Gia không cần luôn áp đặt tâm tư xấu xa của cá nhân mình lên trên thân người khác!"

Dứt lời lại cố ý nho nhỏ nói thầm: "Sáng sớm đã nổi điên, tinh trùng lên não à! Quỷ háo sắc!"

Hiên Viên Ngạo vừa nghe xong, trước mặt bỗng tối sầm, suýt nữa giận đến ngất lịm. . . . . ."Đôi cánh tay ngọc ngàn người gối"? Tại sao nghe nữ nhân này nói xong thì hắn đường đường là một Thân Vương lại giống như kỹ nữ thế nhỉ ? Tâm tư cá nhân của hắn xấu xa? Nếu nữ nhân này không kêu lên như vậy thì sao hắn hiểu sai chứ? Quỷ háo sắc? Hắn ư?!

Đang lúc này, một nam tử áo đen vội vội vàng vàng đi vào, dung mạo không tồi, cũng coi như là đẹp mắt: "Vương Gia!"

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì?" giờ phút này Hiên Viên Ngạo vừa lúng túng vừa giận, Ám ảnh tới đây thật đúng lúc hóa giải tình huống này.

Chỉ thấy Ám ảnh tiến tới bên lỗ tai hắn nói mấy câu. . . . . .

Khuôn mặt vốn lạnh lùng kiêu ngạo trong nháy mắt liền xanh mét! Không để ý nữ nhân kia nữa, soải bước nhanh đi ra. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ cuống quít mở miệng: "Ngạo ca ca, chờ ta với . . ." Sau đó cũng xông ra ngoài, đi theo . . . . . .

Tiểu Nguyệt quay sang nhìn tiểu thư nhà nàng, nàng có một linh cảm, Vương gia đi ra ngoài có thể liên quan tới mấy nam nhân kia: "Tiểu thư, vừa rồi người đem mấy nam nhân kia đi đâu?"

Khi nãy, tiểu thư và nàng cùng nhau mang mấy kẻ đó ra ngoài cửa, mỗi một lần tiểu thư vác hai gã, hai lượt khiêng bọn họ chuyển ra ngoài, khiến cho nàng phải xoa xoa cái chân đau nhức. . . . . .)

"Hừ, khiêng đến cửa của Mục Điệp Y, ném vào trong cho nàng ta, chắc hẳn bây giờ nàng ta đang hưởng thụ !" trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam xuất hiện nụ cười hả hê đắc ý, Hiên Viên Ngạo mới vừa vội vội vàng vàng đi ra ngoài, chắc hẳn cũng là vì thế.

Muốn hại nàng à? Sao không nhìn xem mình có bao nhiêu cân lượng!

"Đi thôi!" Vũ Văn Tiểu Tam nói rồi bước ra cửa.

"Đi làm gì ?" Sớm như vậy đã phải đi kể chuyện à?

"Có người dày công tính kế bày ra một vở kịch, chúng ta không đi xem chẳng phải là lãng phí một phen tâm ý của người ta hay sao?" lúm đồng tiền của mỗ nữ như hoa đào nở, chỉ là nụ cười chưa từng chạm tới đáy mắt. Dám chọc nàng, muốn tỉnh ngộ sẽ phải trả giá thật lớn! Cho tới tận bây giờ,

https://thuviensach.vn

nàng không phải là Thánh mẫu cứu vớt nhân sinh, người cho ta một gậy, ta trả ngươi gấp mười*, hơn nữa nàng cũng chỉ là hoàn trả nguyên vốn, còn chưa có đòi lợi tức đâu!

(*nguyên văn là: ngươi kính ta một thước, ta mời ngươi một trượng. Một thước = 0,23m còn 1 trượng = 10 thước = 2,3m)

Dứt lời liền chạy về hướng gian phòng của Mục Điệp Y kia, Tiểu Nguyệt vội vội vàng vàng đi theo phía sau nàng . . . . . .

Ngay từ xa, chỉ thấy rất nhiều thị vệ bu đầy trước cửa phòng bên kia, cửa cũng mở toang ra.

Đến nơi, mọi người cùng mở miệng nói: "Bái kiến vương phi!"

"Ừ, đứng lên đi!" Nàng mở miệng, cười hì hì, đã biết rõ sự việc nhưng vẫn hỏi, "Mới sáng sớm các ngươi đứng ở đây làm gì vậy?"

Bọn thị vệ không dám lên tiếng, chỉ chỉ vào trong phòng, mỗ nữ nhìn theo thấy Hiên Viên Ngạo cùng Nguyệt Vô Hạ quay lưng về phía nàng, liền bước thật nhanh đi vào. . . . . .

Chỉ thấy một nữ nhân cả người không mảnh vải nằm ở giữa phòng, miệng kêu lên: "Người ta còn muốn, còn muốn nữa. . . . . ."

Bên cạnh có bốn nam tử lõa thể co rúm lại quỳ xuống, khắp gian phòng đều là mùi ám muội, trên mặt nữ tử nhuốm chút sắc đỏ. . . . . .

"Dội tỉnh nàng cho Bổn vương!" giọng nói lạnh lẽo đè nén tức giận.

"Dạ!" Một người thị vệ đi tới, hắt chậu nước lên trên người nàng.

Mục Điệp Y kia mê mê mang mang mở mắt ra, tròng mắt sau khi khôi phục lại sự trong sáng nhìn thấy Hiên Viên Ngạo đang xanh mặt, còn có

https://thuviensach.vn

ánh mắt phức tạp của Nguyệt Vô Hạ ở bên cạnh, lại ngó ngó thấy ánh mắt chứa ý cười của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Có chút kinh ngạc, nói: "Vương Gia, vì sao ngài lại tới?"

"Nếu bổn vương không đến, ngươi còn muốn làm ra bao nhiêu chuyện tốt nữa?" Âm thanh lạnh lùng làm cho người ta phát run.

Lúc này Mục Điệp Y mới phát hiện ra bản thân mình không một mảnh vải, lại nhìn tới mấy người nam tử bên cạnh, trước mặt bỗng tối sầm, suýt nữa ngất đi. . . . . .

Nàng nhớ lại lúc ăn sáng, có cảm giác nóng quá, sau đó. . . . . Sau đó thì. . . . . .

Chuyện này . . . không phải nên xảy ra ở trên người của Vũ Văn Tiểu Tam sao? Nàng hung hăng quay mặt sang, nhìn nụ cười trong mắt Vũ Văn Tiểu Tam: "Là ngươi! Là ngươi! Nhất định là ngươi đúng không?"

Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt đần độn gãi gãi đầu: "Là ta cái gì?"

"Chớ giả bộ! Nhất định là ngươi, Vũ Văn Tiểu Tam, ta liều mạng với ngươi!" Mục Điệp Y nói rồi đứng lên, giống như phát điên nhào tới phía Vũ Văn Tiểu Tam, trong đôi mắt nồng đậm hận ý, suýt nữa đốt cháy nàng . . . . . .

Còn chưa đến gần Vũ Văn Tiểu Tam đã bị Hiên Viên Ngạo hung tợn tát một cái, ngã lăn trên đất: "Tiện nhân! Không biết hối cải, còn muốn bất kính với vương phi!"

Tuy là lửa giận ngút trời, nhưng trong lòng lại bắt đầu có chút hoài nghi. Từ sáng sớm Nguyệt Vô Hạ kéo hắn đi tới phòng của Vũ Văn Tiểu Tam, hắn đã cảm thấy khác lạ, mà hôm nay biểu hiện của nữ nhân Vũ Văn Tiểu Tam này quả thật cũng có chút kỳ quái!

https://thuviensach.vn

Song, trong tiềm thức lại cho là: Vũ Văn Tiểu Tam, nữ nhân đanh đá này tuy có hung hãn một chút, nhưng tuyệt đối không thể nào chủ động đi hại người, cho nên hắn mới tát một cái làm Mục Điệp Y ngã nhào. Mặc dù hắn cũng không hiểu tại sao mình lại tin tưởng Vũ Văn Tiểu Tam sẽ không chủ động đi hại người.

"Vương Gia, ngài nghe ta giải thích! Không phải như thế đâu!" Mục Điệp Y bò thật nhanh đến dưới chân Hiên Viên Ngạo, túm vạt áo của hắn, gương mặt luôn mang theo chút ngang ngược kiêu ngạo giờ phút này đều là vẻ nhếch nhác hòa cùng với nước mắt, cũng dễ dàng nhận ra dấu tay hồng hồng.

Hiên Viên Ngạo kéo trở lại vạt áo của mình: "Giải thích? Bổn vương cũng muốn biết ngươi sẽ giải thích như thế nào!" Dứt lời liền đi tới ghế chủ vị, ngồi xuống.

Lạnh lùng nhìn bốn nam tử kia: "Bổn vương hỏi các ngươi, tại sao xuất hiện ở chỗ này?"

Đám nam tử này liếc nhìn nhau, không dám trả lời . . . . . .

"Nói! Nếu có nửa câu dối trá, Bổn vương diệt cửu tộc lũ người các ngươi!" Hiên Viên Ngạo hung hăng đập tay lên trên bàn, khay trà bị đập nát bấy! Mục Điệp Y đối với hắn cũng chỉ là một công cụ để giải quyết chút nhu cầu, nhưng, tiện nhân này dám cắm sừng cho hắn, đem tôn nghiêm của hắn đặt ở đâu hả!

Vũ Văn Tiểu Tam ở bên cạnh, thờ ơ lạnh nhạt, cũng tự mình đi tìm chỗ ngồi xuống.

Mấy người kia vừa nhìn tới, sợ đến hồn bay phách tán, nhanh chóng thú nhận toàn bộ tội lỗi của bản thân: "Vương Gia, là một nha đầu của vương phủ mướn chúng ta vào đây! Nói là thị tỳ của vương phi không để phu nhân nhà nàng ở trong mắt, muốn chúng ta dạy dỗ một chút, nhưng, chẳng

https://thuviensach.vn

biết tại sao lúc chúng ta vào phòng thì bị đánh đến hôn mê, tỉnh dậy đã ở trong gian phòng này rồi, còn bị nữ nhân thân thể trần truồng này nhào tới, cho nên. . . . . Cho nên. . . . . ."

"Nha hoàn kia là ai ?" âm thanh lạnh lẽo không có chút tình cảm nào, khiến cho đôi chân những người này run run.

"Vương Gia, chúng tiểu nhân không biết!" Bọn họ run lẩy bẩy.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn thấy Thu Cúc đứng ở mé cửa định chạy ra ngoài, gầm lên giận dữ: "Ngươi, tiện tỳ kia, rốt cuộc là như thế nào ? Sao lại có thể để phu nhân nhà các ngươi làm ra chuyện như vậy, còn không quay lại đây cho bổn vương phi!"

Hừ, nàng đặc biệt dậy từ sớm đi bỏ dược vào bên trong đồ ăn sáng, còn để nàng phải ngồi đợi chờ lâu như vậy, bây giờ muốn chạy ư, thiết nghĩ quá đơn giản rồi?

Lần này tất cả mọi người quay đầu nhìn Thu Cúc, bốn nam tử kia lập tức mở miệng: "Chính là nàng!"

Thu Cúc sợ hãi, chân mềm nhũn, cảm thấy hốt hoảng không thôi, còn chưa đợi ai hỏi, lập tức quỳ xuống, một mạch bò tới: "Vương Gia, Vương Gia tha mạng! Vương Gia tha mạng! Nô tỳ phụng lệnh của phu nhân mới mướn bọn họ vào đây, Vương Gia tha mạng a!"

Nhìn Thu Cúc trực tiếp bán đứng nàng như vậy, Mục Điệp Y dữ tợn quay đầu lại: "Thu Cúc, uổng cho bản phu nhân đối tốt với ngươi như vậy, ngươi lại dám vu oan bản phu nhân!"

Thu Cúc suy nghĩ thật nhanh trong đầu, nếu nói thật rằng nàng phối hợp cùng phu nhân muốn hại vương phi, chắc chắn nàng chỉ có một con đường chết, vội điều chỉnh lại sắc mặt, vì sự sống còn của nàng, Điệp phu nhân, thật xin lỗi!

https://thuviensach.vn

Thu Cúc quay đầu nhìn Mục Điệp Y, mở miệng nói: "Phu nhân, chính ngài nói Vương Gia đã lâu không tới chỗ này của ngài , . . . Sự thật là mang người nhà của nô tỳ ra uy hiếp, ép nô tỳ đi mời nhiều người như vậy, giả vờ đồng ý muốn giáo huấn nha đầu của vương phi, kì thực đánh ngất xỉu rồi mang họ tới phòng của ngài, tại sao bây giờ có thể nói là nô tỳ vu oan cho người?"

Mục Điệp Y vừa nghe xong suýt nữa ngất đi, vẻ mặt không thể tin nổi quay sang nhìn nàng: "Cái đồ tiện tỳ này! Khi nào thì bản phu nhân đã nói như vậy. Vương Gia, người không nên tin nàng, nhất định là Vũ Văn Tiểu Tam mua chuộc nàng, để nàng đến hại ta, Vương Gia . . . Người phải tin ta, Điệp nhi đối với ngài là một tấm chân tình, Vương Gia !"

Hiên Viên Ngạo mặt lạnh không nói lời nào, hắn cảm thấy chuyện này không chỉ đơn giản như vậy, đặc biệt là khóe mắt dư quang nhìn thấy Nguyệt Vô Hạ ở bên cạnh sốt ruột vặn vặn cái khăn, càng cảm thấy có vấn đề!

Vũ Văn Tiểu Tam nhếch miệng giễu cợt cười nhạt, nàng thật không ngờ Thu Cúc sẽ nói như vậy, với cách nói này không thể nghi ngờ là cấp cho Thu Cúc một con đường sống, đồng thời đưa Mục Điệp Y vào đường cùng!

"Điệp muội muội, dám làm không dám nhận, vì sao luôn mồm nói tới bổn vương phi? Bổn vương phi biết lần trước đánh muội muội, muội muội cảm thấy khó yên lòng, cho nên dù chết cũng muốn kéo bổn vương phi làm đệm lưng, nhưng Điệp muội muội phải biết, đây tất cả đều là ngươi gieo gió gặt bão, không được oán bất luận kẻ nào!"

Nàng muốn nói cho nàng ta hiểu, ban đầu đánh ngươi là bởi vì ngươi muốn chèn ép ta, hôm nay dẫn tới ngươi có kết quả này cũng là do chính ngươi nổi lên ý nghĩ muốn hại người trước, không có một chút nào liên quan đến Vũ Văn Tiểu Tam- nàng!

https://thuviensach.vn

Mục Điệp Y mềm nhũn trên mặt đất, lời Vũ Văn Tiểu Tam nói như mũi giáo tàn nhẫn đâm vào tim. Đúng là nàng tự tìm đến! Nhưng nàng không cam tâm! Không cam chịu đâu! Vì sao nàng bị rơi vào kết quả này? Còn Nguyệt Vô Hạ, rõ ràng Nguyệt Vô Hạ cũng tham dự trong đó nhưng lại không gặp chuyện gì! Hiện tại thấy nàng gặp chuyện bất trắc cũng không nói giúp một câu.

Ngẩng đầu lên nói: "Vương Gia, Điệp nhi không có lời nào để nói, chỉ là sự tình cũng không phải như tiện tỳ này nói, mà là . . ." dứt lời, quét ánh mắt âm độc về phía Nguyệt Vô Hạ.

Nguyệt Vô Hạ trong lòng cả kinh, lập tức mở miệng: "Vương Gia, nếu chuyện đã vậy, ngài trực tiếp xử tử nàng là xong, còn có cái gì để mà nói!" Không có gì kín hơn so với miệng của người chết!

"Nguyệt Vô Hạ, ngươi đừng nghĩ là có thể để cho một mình ta chịu trách nhiệm, rõ ràng ngươi cũng tham dự trong chuyện này, đêm qua. . . . . ." Mục Điệp Y thấy Nguyệt Vô Hạ mở miệng không phải giúp mình cầu cạnh, mà là trực tiếp đẩy mình vào cái chết, lập tức vội nói ra.

Đang lúc này, Thanh Trúc đi vào, nhìn đám người quỳ trên mặt đất một cái, rồi chạy đến nói cái gì đó bên tai của Hiên Viên Ngạo,. . . . . .

Sau đó, cặp mắt lạnh lùng kia quét một vòng qua những người ở dưới đất, lại nhìn sang Nguyệt Vô Hạ, tiếp theo, nhìn tới Vũ Văn Tiểu Tam, đem chuyện ngày hôm nay sâu chuỗi lại với nhau.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy ánh mắt của hắn, trực tiếp đáp trả bằng một cái nhìn khiêu khích. Hiên Viên Ngạo không phải kẻ ngu, tất nhiên có thể đoán ra chuyện ngày hôm nay đã xảy ra như thế nào, trong lòng chắc hẳn đang oán giận vì sao nàng không trực tiếp vạch trần Mục Điệp Y, trừng trị nàng ta một phen là được, cứ khăng khăng phải làm cho huyên náo như vậy! Tuy nhiên, nàng - Vũ Văn Tiểu Tam là người dễ nói chuyện thế sao?

https://thuviensach.vn

Việc đã như vậy rồi mà còn ra sức giải thích, muốn thuận đường kéo Nguyệt Vô Hạ xuống nước ư? Thở dài một hơi, mắt lạnh nhắm chặt chợt mở ra, lạnh giọng mở miệng: "Không cần phải nói nữa, xử tử toàn bộ những người liên can, đánh nha đầu kia 100 đại bản rồi đuổi ra khỏi Vương phủ! Nếu chuyện hôm nay bị truyền ra ngoài, thì các ngươi sẽ biết hậu quả!"

"Dạ!" Mọi người đáp lời.

Dứt lời, đứng lên, đi ra ngoài, không để ý tới tiếng cầu xin tha thứ của Mục Điệp Y cùng bốn nam nhân kia nữa. . . . . .

Lúc này, Thu Cúc quỳ dập đầu nói: "Tạ vương gia! Tạ vương gia!" Mặc dù sau 100 đại bản, chân của nàng hơn phân nửa sẽ bị phế, nhưng mà không phải nàng còn sống đó sao? Miễn còn sống là tốt rồi!

"Thu Cúc, kẻ tiện tỳ này! Ngươi. . . . . ." Mục Điệp Y còn muốn mắng nàng.

Giờ phút này bọn thị vệ định kéo Thu Cúc đi chịu hình, Thu Cúc nhìn nàng, cười lạnh một tiếng: "Phu nhân, người đừng nên mê muội nữa, hôm nay xảy ra chuyện như vậy, bất luận vì nguyên nhân gì, trinh tiết của ngài bị hủy không thể nghi ngờ sẽ phải chết. Thu Cúc nói như vậy để cứu cái mạng của mình thì có gì không đúng? Chẳng lẽ phu nhân chết nhất định phải lôi kéo người khác làm bạn cùng đi sao? Nếu không phải ngài nổi lên ý nghĩ hại người, ta cũng sẽ không bị liên lụy như thế này!"

Dứt lời liền bị thị vệ kéo ra ngoài. . . . . .

Mục Điệp Y vẫn còn quỳ, ngơ ngác, suy nghĩ về lời của nàng. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ lau lau mồ hôi trên trán, nhìn Mục Điệp Y mà hừ lạnh một tiếng, bản thân mình làm không xong chuyện còn muốn kéo nàng xuống nước, dễ dàng vậy sao?

https://thuviensach.vn

Sau đó chỉnh sửa lại vạt áo, ung dung khoan thai chuẩn bị cất bước đi ra, chợt, giọng nói mang theo ý cười củaVũ Văn Tiểu Tam truyền đến từ sau lưng: "Trắc phi muội muội, bổn vương phi khuyên ngươi một câu: Về sau khi muốn hại người, nên núp ở phòng của mình mà nói thì tốt hơn, không nên nói ở bên ngoài, tai vách mạch rừng đấy!"

Nói xong thì cười duyên một tiếng, mang theo Tiểu Nguyệt chuẩn bị rời đi. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ thân thể cứng đờ, mạnh mẽ chống đỡ, mỉm cười mở miệng: "Vương phi tỷ tỷ nói gì vậy, muội muội sao lại muốn hại người chứ !"

"Ha ha . . . Không muốn hại người là tốt nhất, ác giả ác báo, tỷ tỷ không hy vọng tương lai muội muội cũng giống như Điệp muội muội hôm nay!" Sau khi nói xong không đợi nàng đáp lời, liền mang theo Tiểu Nguyệt rời đi.

Nguyệt Vô Hạ chết cứng ở cửa. . . . . .

Mục Điệp Y nghĩ tới đây cũng không hề trách Thu Cúc và Vũ Văn Tiểu Tam nữa, hét lên the thé: "Nguyệt Vô Hạ, ta dù thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Nàng rơi vào kết cục này, quả thật như Vũ Văn Tiểu Tam đã nói, là nàng gieo gió gặt bão, nhưng còn Nguyệt Vô Hạ, rõ ràng cũng tham dự trong đó, không giúp nàng nói chuyện coi như xong, còn trực tiếp đẩy nàng đến chỗ chết, nàng không cam tâm!

Nguyệt Vô Hạ tiến lên phía trước, trên gương mặt thuần khiết tràn đầy ý vị khinh thường, hung hăng tát một cái lên má của nàng: "Đồ vô dụng, còn sống cũng là vô dụng! Chết cũng không bỏ qua cho ta... Hừ! Ta cũng muốn xem xem ngươi làm cách nào để không buông tha ta!"

Dứt lời liền phất tay áo rời đi, ở sau lưng nàng, Mục Điệp Y cao giọng chửi mắng. . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Tiểu Nguyệt, ngươi có cho rằng ta quá đáng không?" Vũ Văn Tiểu Tam ngừng bước, đột nhiên cảm thấy áy náy, lần này là năm cái mạng người đó, có lẽ nàng nên chọn lựa phương thức xử lý nhu hòa một chút! Lòng thầm nghĩ, chỉ cần Tiểu Nguyệt cũng nói nàng quá mức, nàng lập tức sẽ quay lại cứu Mục Điệp Y ra khỏi một đao!

"Tiểu thư, ngài tuyệt không quá đáng!" Tiểu Nguyệt bỗng nhiên nói rất kiên định.

"Sặc. . . . . ."

"Bởi vì nếu như chúng ta không nghe lén được đoạn đối thoại kia, hiện tại kẻ chết chính là người! Coi như Vương Gia biết là ngài bị hại, ngài cũng khó thoát khỏi cái chết, vì trinh tiết của nữ nhân là tuyệt đối không thể hư hoại!" Tiểu Nguyệt nói ra lời chính nghĩa, Điệp phu nhân đó hoàn toàn giống như tiểu thư nói: gieo gió gặt bão mà!

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam mới ý thức rằng đang ở cổ đại, nếu như họ không nghe thấy đoạn đối thoại kia, nàng cũng không biết về mị dược, khi ấy người chết chính là nàng, hơn nữa ở cái nơi xã hội phong kiến vạn ác này, nếu có chết tuyệt đối là đến xương cũng không còn!

Nghĩ vậy, cảm giác áy náy trong lòng liền biến mất không còn dấu vết, mang theo Tiểu Nguyệt trở về chuẩn bị thay quần áo rồi đi kể chuyện . . . . . .

. . . . . .

"Vương Gia, ngài biết rõ chuyện hôm nay . . ." Thanh Trúc mở miệng, cảm thấy khó hiểu, vì sao Vương Gia hoàn toàn tin lời nói của Thu Cúc, xử tử những người này, chưa từng chỉ trích vương phi và trắc vương phi?

https://thuviensach.vn

Hình như hiểu rõ điều băn khoăn của nàng, nam tử lạnh giọng nói: "Vẫn chưa thể động tới Nguyệt Vô Hạ." Đúng, bởi vì Nguyệt Vô Hạ là sợi dây ràng buộc để liên hiệp với Thừa Tướng kia, bây giờ vẫn chưa thể chạm vào, mà một khi chân tướng việc hãm hại “đương gia chủ mẫu” bị bại lộ, Nguyệt Vô Hạ cũng chỉ có một con đường chết, cho nên hắn mới không vạch trần lời nói dối của Thu Cúc.

Mà nếu Mục Điệp Y và mấy nam nhân kia không chết thì mặt mũi của hắn biết đặt ở đâu? Về phần Thu Cúc lanh chanh đó, không thể không nói còn có chút đầu óc, coi như đã suy nghĩ giúp hắn có được cách nói hợp lý, tránh lộ ra chân tướng tới mức Nguyệt Vô Hạ không gánh nổi, hơn nữa nha đầu này cũng chỉ là phụng mệnh làm việc, vì vậy hắn tha cho nàng một mạng!

Thanh Trúc lúc này mới thích ứng được : "Thuộc hạ ngu độn!" Nàng không biết rằng vẫn chưa thể động tới Nguyệt Vô Hạ.

"Vương phi cũng quá phận rồi, phá hỏng chuyện này là xong, cần gì phải tạo ra cảnh náo loạn như vậy!" sáng sớm hôm nay, nàng nhìn thấy Vương phi và Tiểu Nguyệt thần thần bí bí đi tới phòng bếp, tiếp theo, thấy Thu Cúc tiến vào, vội đi hỏi nhà bếp mới biết đại khái.

Trên gương mặt lạnh lùng hiện lên một nụ cười hiếm hoi: "Nữ nhân kia không làm như vậy, Bổn vương mới thấy kỳ quái! Hơn nữa, nàng “ứng đương tri đạo”*, nếu thật nàng bị trúng kế, Bổn vương nhất định sẽ giết nàng!"

(*ứng đương tri đạo 应当知道, tức là hiểu và thuận theo tình thế hiện tại mà đối phó hợp lý, tương tự như câu tùy cơ ứng biến)

Nếu dám ở trong Vương phủ gây loạn như vậy, hắn không giết nàng, người trong tông tộc và mẫu hậu cũng sẽ không bỏ qua cho nàng! Chẳng biết tại sao, giờ phút này, đáy lòng hắn có chút vui mừng, may mắn là nữ

https://thuviensach.vn

nhân kia thông tuệ, may mắn là hôm nay người gặp chuyện bất trắc không phải nàng . . . . . .

Thanh Trúc nhìn ra tâm trạng Vương Gia nhà bọn họ dường như không tệ, cảm thấy buồn bực, có một phu nhân cho hắn đeo đôi sừng lớn như vậy là đáng vui mừng thế ư?

. . . . . .

"Phu nhân, hôm nay Điệp phu nhân bị xử tử rồi !" Tiểu nha hoàn đứng ở bên cạnh bẩm báo.

Hoa Mị Ảnh ngẩng đầu lên, có chút nghi hoặc . . . . . .

Nha đầu kia nói ra chuyện mình chứng kiến, Hoa Mị Ảnh giương môi cười một tiếng, trong đầu cũng hiểu được đại khái, Vương Gia quan tâm Nguyệt Vô Hạ như vậy, biết nàng xen vào rồi, còn giả vờ không biết vẫn muốn giữ được nàng. . . . . .

"Phu nhân, Điệp phu nhân thật đáng thương!" âm thanh cảm thán vang lên, nàng ở vương phủ đã lâu, Điệp phu nhân tuy có ngang ngược kiêu ngạo, nhưng họ đều nhìn ra nàng đối với Vương Gia là thật lòng, nàng không tin Điệp phu nhân làm ra chuyện như vậy!

Hoa Mị Ảnh hé lộ nụ cười trào phúng: "Từ khi kẻ ngu xuẩn kia đi theo hợp tác với Nguyệt Vô Hạ, ta đã tính đến nàng sẽ có một ngày như thế này!" Hợp tác? Cũng chỉ là tìm đến cửa tử mà thôi!

. . . . . .

Hôm nay Vũ Văn Tiểu Tam ra ngoài không dán râu ria nữa, dáng vẻ giống như là đang ra phố đi chợ mua một sọt rau vậy . . . . . .

https://thuviensach.vn

Ám ảnh nhìn thấy, nhớ lời Vương Gia nói "Đi theo nàng", do dự một chút, nhưng cũng không phái người đi theo xem Vương phi làm việc gì . . . . . .

Bước lên lầu hai của "Vân Trung Thành", đã có rất nhiều người chờ nàng. . . . . .

"Tiểu huynh đệ, cuối cùng ngươi đã tới, khiến bọn chúng ta sốt ruột muốn chết!" Một nam tử hôm qua đã bỏ tiền mua được niềm vui mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn hắn, vẻ mặt cảm động nói: "Khó được huynh đài nhớ thương tại hạ như vậy, tại hạ cũng hết sức tưởng nhớ các vị huynh đài!", hai từ “túi bạc” ở nửa vế sau của câu không được thốt ra.

(ý của Tam nhi là “tưởng nhớ túi bạc của các vị huynh đài”)

MộcThanh Y đứng lên: "Tiểu huynh đệ, đi bên này . . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam vọt tới nhanh như bay, tỏ vẻ đáng thương mở miệng: "Tại hạ còn chưa ăn cơm !"

"Chúng ta mời khách!"

Vậy là, mỗ vương phi vô lương mang theo mỗ thị nữ lặng im, cùng nhau ăn một bữa cơm trưa miễn phí.

Sau khi ăn xong, mỗ nữ lại bắt đầu văng nước bọt tung tóe, huơ tay múa chân kể chuyện. . . . . .

"Lại nói, một ngày kia, Tam vương gia ôm trọn lấy thân thể của Nhị vương gia, hai người cùng nhau ngắm hoàng hôn nhìn trời chiều, Tam vương gia hứng tình nói: ‘Diệu, vầng tà dương đẹp vô ngần, chỉ tiếc nó sắp lặn mất rồi ! Nếu như có thể, ta thật sự nghĩ muốn cả đời ngắm hoàng hôn

https://thuviensach.vn

cùng với ngươi!” Mỗ nữ nói xong cảm thán một câu ”ôi, quá cảm động rồi !".

Những người khác lau lau nước mắt trên khóe mi, gật đầu thật nhịp nhàng : "Không ngờ Nhị vương gia và Tam vương gia tình cảm sâu đậm như vậy!"

"Nhị vương gia cũng xúc động, nói: ‘Ngạo, nếu có một ngày Diệu sẽ chết, ta rất muốn chết ở trong vòm ngực của ngươi!’ Tam vương gia rất tức tối cắn môi Nhị vương gia một cái, sau đó nói: ‘Nói ngu ngốc gì thế, nếu Diệu chết rồi, ta nguyện sống chết cùng nhau!’ " . . . . . .

. . . . . .

Tiểu Nguyệt nghe tiểu thư nhà bọn họ nói bậy mà mồ hôi lạnh túa ra đầy đầu. Nếu như tiểu thư kể chỉ là chuyện của một đôi tình nhân đơn thuần thì cũng không có gì, mọi người chỉ biết cảm thấy rất xúc động!

Nhưng nàng lại cố tình kể chuyện về hai người đàn ông, còn là hai nam nhân quyền cao chức trọng sống chết yêu nhau . . . . . .

Nếu không vì sợ tiểu thư nhà nàng ăn gan hùm mật gấu, kể chuyện tình giữa Hoàng thượng và Thất vương gia, nàng sẽ không đi theo ra ngoài chịu sự hành hạ dày vò như vậy!

Người ở đây nồng nhiệt nghe, nhưng lại sợ nếu đến quá gần “Hắn", ai cũng biết "Vân Trung Thành" do Hi Vương Gia mở, ngộ nhỡ bị Hi Vương Gia biết, vậy thì bọn họ nhất định phải chết, cho nên đều duy trì khoảng cách nhất định mà nghe nàng thao thao bất tuyệt diễn giảng. . . . . .

Chỉ có Mộc Thanh Y to gan, không hề tỏ ra thận trọng vẫn cùng ngồi chung một chỗ với nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mọi người càng nghe sóng lòng càng sôi sục, vừa là kích động, vừa là phỉ nhổ, còn có cả sự đồng tình . . . . . Vì vậy mỗ nữ càng nói lá gan càng lớn, càng kể càng khoa trương. . . . . .

. . . . . .

Biết được động tĩnh của nàng ở Tam vương phủ, lông mày của Hiên Viên Vô Thương siết thật chặt. Xem ra Tam vương phủ rất không an toàn, lần này vận khí của nàng tốt nên tránh thoát, vậy lần sau thì sao đây? Nghĩ tới đó liền quay đầu nói với Đình Vân: "Nói cho mọi người biết đem hết toàn lực bảo vệ Tam vương phi, không cho phép xảy ra một chút gì ngoài ý muốn, nếu có nửa điểm bất trắc, hãy mang đầu trở về gặp Bổn vương!"

"Dạ!" lúc này, Đình Vân cũng thoáng thay đổi một phần cách nhìn về Vũ Văn Tiểu Tam, xem ra nàng không phải là một nữ nhân chỉ biết tham tài háo sắc, cũng có chút thủ đoạn mánh khoé sinh tồn.

Nam tử tuyệt mỹ suy nghĩ một lúc, đoán chừng hôm nay nàng lại muốn đi "Vân Trung Thành" nói vài chuyện kỳ quái, vì vậy đứng dậy: "Đi thôi, chúng ta đến Vân Trung Thành!"

Liên Hoa đang muốn lên tiếng trả lời, lại thấy có người hầu đi vào: "Vương gia, Nhị vương gia cầu kiến!"

Mày kiếm nhíu khẽ, quay ngược trở lại, ngồi trên ghế: "Cho hắn vào."

"Vâng!" . . . . . .

Hiên Viên Diệu bước vào cửa, đầu tiên là cung kính hành lễ: "Hoàng thúc!"

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng, tuy đã biết rõ vẫn còn giả vờ hỏi: "Hôm nay Diệu lại có thời gian tới đây ư?"

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên là đến thăm hoàng thúc!" Hắn cũng không vội nôn nóng nói rõ mục đích tới đây.

"Ngồi đi ! Dâng trà! Nơi này của Hoàng thúc không có thứ khác, nhưng lại có một ít trà ngon, hôm nay Diệu tới đây, vừa đúng dịp phẩm trà !" Giọng nói rất chậm rãi còn là dịu dàng như vậy, làm cho người ta nghe mà không đoán được tâm tình.

(phẩm trà: thưởng thức và bình phẩm trà, giống như 1 buổi trà đạo)

Tiếp đó, một thị nữ bưng đến khay trà, trên cái khay để một bình ngọc màu xanh, bình ngọc này bởi vì dùng chất liệu rất mỏng, cho nên thoạt nhìn cũng không phải hoàn toàn là sắc màu xanh biếc, mà có phần hơi trong suốt, bên cạnh bình ngọc là mấy cái chén có tính chất tương tự. . . . . .

"Trà này được đặt tên là ‘Vụ Lý Khán Hoa’, trà không có gì mới mẻ, chủ yếu là trà này chỉ chứa đựng trong bình ngọc và chén ngọc được chế tạo từ ‘hàn băng Ngọc’, mới có thể thưởng thức ra mùi vị. Diệu có thể nhìn qua rồi nếm thử một chút."

(Vụ Lý Khán Hoa – ngắm hoa trong sương mù. hàn băng ngọc: loại đá ngọc tỏa ra khí rét lạnh)

Hắn nói xong, thị nữ kia nhẹ nhàng nâng bình ngọc tới, tư thái cực kỳ ưu nhã dâng trà cho hắn, nước chảy róc rách vào trong chén, thật tạo cho người ta một loại cảm giác ở trong sương mù dày đặc nhìn thấu bản chất mọi sự. . . . . .

Cầm lên nhẹ nhàng chạm khẽ, trong lòng đang suy nghĩ hoàng thúc lấy "Vụ Lý Khán Hoa" cho hắn uống là có ý gì. . . . . .

"Mùi vị như thế nào?" Nam tử tà mị khẽ cười.

https://thuviensach.vn

"Không tệ! Trà ngon, đúng là cực phẩm!” Suy nghĩ một chút, vẫn có phần không nhẫn nại được. . . . . .

Còn đánh Mê Tung Quyền như vậy, sao nói rõ ràng được!

(Mê Tung Quyền - đường quyền biến ảo còn gọi là Yến Thanh Quyền, chi tiết có thể lên đại ca google để tìm hiểu. Ở đây ý ẩn dụ của Hiên Viên Diệu là: 2 người đang vờn nhau dền dứ như múa quyền không dứt khoát.)

"Không dối gạt hoàng thúc, lần này Diệu đến đây vì có chút nghi hoặc, hi vọng hoàng thúc có thể giải đáp cho ta!" Hiên Viên Diệu kìm nén nửa ngày, vẫn là nhịn không được phải vào thẳng chủ đề.

Lại nghe người nọ khẽ cười một tiếng: "Diệu, ngươi quá nóng nảy rồi."

Không có tính nhẫn nại như vậy, khó trách hắn sai Đình Vân trong vòng ba ngày phong tỏa sản nghiệp của y, Đình Vân chỉ làm trong hai ngày đã xong!

Hiên Viên Diệu cứng đờ, nhưng vẫn mở miệng: "Không biết hoàng thúc vì sao phải ép Diệu đến đường cùng?"

"Lời ấy có ý gì?" Ép đến đường cùng ư? Đừng khoa trương như vậy chứ!

"Hoàng thúc sai người phong tỏa sản nghiệp của Diệu, không phải đang ép Diệu tới đường cùng sao? Chẳng lẽ hoàng thúc muốn nhìn thấy có người tới Nhị vương phủ đòi nợ, vứt bỏ thể diện hoàng gia?" Hiên Viên Diệu có phần hung hăng gây sự.

Nam tử tuyệt mỹ không nóng không lạnh cầm chén trà trong tay đặt xuống, nhẹ giọng nói: "Người nào dám tới vương phủ đòi nợ?"

Nói không sai, coi như hắn, Hiên Viên Diệu thiếu một số khoản nợ, cũng không thể có người to gan dám tới vương phủ của hắn đòi nợ, đắc tội với

https://thuviensach.vn

Quận Vương một nước.

Nhưng, quả thật vẫn có người dám đến vương phủ của hắn đòi nợ đấy, phía sau kẻ này ắt phải có người làm chỗ dựa lưng! Ngoại trừ vị hoàng thúc này của hắn, thật đúng là hắn không nghĩ ra người nào có nhiều bản lĩnh khiến năm thương hội lớn cũng quấn lấy hắn không thả!

"Hoàng thúc không biết ư?" Giọng điệu rõ ràng đã có sự khác biệt.

"Bổn vương làm sao biết được?" Hắn chỉ để cho người ta mơ mơ hồ hồ tiết lộ rằng hắn đã từng có lời qua tiếng lại, xích mích với Nhị vương gia, về phần đã tạo thành hậu quả gì, hiển nhiên không liên quan tới hắn.

Vừa nghe hắn nói như vậy, Hiên Viên Diệu suýt nữa nổ tung! Nhưng vẫn tiếp tục kiên nhẫn mở miệng: "Nếu hoàng thúc không biết, vậy cũng xin hoàng thúc công khai vì sao phải cho người phong tỏa sản nghiệp của Diệu được không? Nếu chất nhi có điểm nào phạm vào hoàng thúc, kính xin hoàng thúc đại nhân đại lượng không cần so đo với chất nhi."

Trong lòng tức giận muốn chết, nhưng trên mặt lại không thể không giả trang tạo dáng vẻ thành khẩn. Một là bởi hắn hi vọng Hiên Viên Vô Thương có thể nhớ tới tình nghĩa chú cháu, trả lại cửa hàng cho mình. Hai là, trong lòng hiểu rõ tình trạng của mình bây giờ cũng chưa phải thê thảm nhất, nếu hắn thật sự hoàn toàn đắc tội với nam nhân được xưng là "Hoàng thúc" này, chỉ sợ kết quả sẽ càng bi thảm hơn mà thôi!

"Tại sao Diệu có thể ác ý suy đoán hoàng thúc như vậy? Những chuyện kia được giao cho người hầu xử lý, bọn họ dĩ nhiên là tận lực giúp hoàng thúc thu tiền tài trong thiên hạ, sao có thể cố ý chống đối với ngươi? Ngươi nghĩ quá nhiều đấy!" Hiên Viên Vô Thương cười xinh đẹp, nếu hắn không có chút ít gian trá, sao có thể là người giầu nhất thiên hạ đây?

Lời này cũng khiến Hiên Viên Diệu không dễ ứng đối. Nếu hoàng thúc thừa nhận là cố tình ra tay, y có thể nói xin lỗi, sau đó cầu hoàng thúc trả lại

https://thuviensach.vn

cho hắn, nhưng mà, hiện tại hoàng thúc không thừa nhận, hắn hoàn toàn không có lý do mở miệng!

Trong lòng vô cùng tức giận, vô duyên vô cớ phong tỏa việc buôn bán của hắn, làm hao phí không ít ngân lượng, vậy mà nói chỉ là vì kiếm tiền. Hắn, Hiên Viên Diệu cũng không phải người ngu!

"Diệu hôm nay bần khốn chật vật, hoàng thúc là người giàu nhất thiên hạ, có thể vươn tay cứu giúp hay không?" Hắn âm thầm cắn răng, sản nghiệp không trả lại, cũng không còn nữa, ít nhất người này cũng nên giúp hắn giải quyết vấn đề mấy kẻ đòi nợ chứ!

"Thật không may, Diệu cũng biết rất có khả năng đế quốc Hiên Viên khai chiến với đế quốc Mông Mạn, ở bên kia việc buôn bán của hoàng thúc cũng có một vài vấn đề xảy ra, nhu cầu cấp bách cho nên tiền bạc phải chu toàn, cũng không có tiền dư." Hiên Viên Vô Thương trực tiếp chặn lời hắn.

Người giàu nhất thiên hạ không có tiền? Đánh chết hắn cũng không tin!

Cắn răng, định bụng chuẩn bị quay người bước đi, nhưng nghĩ tới sau khi trở về phải đối mặt với những kẻ đòi nợ đó, quả thực hắn sắp phát điên rồi! Vương Gia một nước lại nghèo túng đến mức này, chắc hắn mấy ngày nữa hắn sẽ trở thành đề tài đàm tiếu của cả kinh thành mất thôi !

Hắn không hề biết là do mỗ nữ nào đó ra sức diễn thuyết, hắn và Hiên Viên Ngạo vốn đã trở thành câu chuyện cười chê lớn nhất khắp kinh thành!

Cúi đầu suy nghĩ một hồi lâu, chợt đứng lên, quỳ xuống trước mặt Hiên Viên Vô Thương: "Cầu xin hoàng thúc cho chất nhi một con đường sống!"

Hôm nay hắn chịu cúi đầu, ngày mai hắn lại có thể trở về làm một Quận Vương vạn người kính ngưỡng, cuộc trao đổi này có lãi!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương bình tĩnh nhìn hắn một hồi lâu, con ngươi tà mị thoáng qua chút thâm ý, cuối cùng thở nhẹ một hơi, dù sao cũng là chú cháu, mặc kệ thường ngày có qua lại hay không, vẫn còn có mối liên hệ huyết thống.

Vì vậy, cánh môi tựa hoa anh đào khẽ mở: "Diệu, vương phi của ngươi thiếu giáo dưỡng."

Câu này nói ra đầy hàm ý, nếu Hiên Viên Diệu có thể hiểu ra, hắn có thể tha cho y một lần, nếu không thể hiểu vậy thì không nên trách hắn!

Lông mày của Hiên Viên Diệu nhíu nhíu, là nữ nhân Hoa Nhược Yên kia gây chuyện ư? "Không biết tiện nhân kia đắc tội với hoàng thúc như thế nào?"

"Nàng cũng không đắc tội với Bổn vương, là đắc tội với nữ nhân của Bổn vương." Đắc tội hắn, hắn có thể coi là hậu bối không biết nặng nhẹ, nhưng đắc tội với Tam nhi của hắn, hừ. . . . . .

Hiên Viên Diệu cau mày suy tư. Nữ nhân của hoàng thúc? Hắn không phải là không gần nữ sắc sao?

"Tốt lắm, nếu không có việc gì, ngươi về đi." Nhìn sắc trời không còn sớm, hôm nay sợ là không gặp được nha đầu kia rồi, trong lòng có chút than thở. . . . . .

Hiên Viên Diệu cắn răng, sau đó nói: "Hoàng thúc yên tâm, Diệu sẽ không để ngài thất vọng !"

"Mong là vậy !" Trên dung nhan tuyệt mỹ lần nữa hé ra nụ cười tột cùng xinh đẹp diễm lệ.

Hiên Viên Diệu xoay người sải bước rời đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, nam tử mặc áo trắng kia ho nhẹ mấy tiếng . . . vừa đúng lúc Đình Vân bưng thuốc tới: "Vương Gia, ngài nên uống thuốc !"

"Ừ." Nhẹ nhàng tiếp nhận, uống một hơi cạn sạch, ngón tay thon dài đưa tới, ưu nhã lau đi nước thuốc dính bên môi, rồi sau đó mở miệng, "Tam vương phi đã về sao?"

"Đã về rồi! Lại kiếm được rất nhiều bạc!" Đình Vân không biết phải nói gì hơn, bọn họ có thực lực kinh tế hùng hậu, nhưng mà, cũng không dễ dàng kiếm tiền được như Tam vương phi, mỗi ngày bịa bịa đặt đặt vài chuyện, hơi mở miệng là có thể lừa gạt được nhiều tiền như vậy!

Tam vương gia thật đáng thương, hắn vô cùng lo lắng Vương Gia của mình và Tam vương phi tiếp tục phát triển như vậy, nếu một ngày thật sự cưới nàng về, không chừng ngay lập tức có thể sẽ diễn thuyết "chuyện xưa của Hi Vương Gia và một mỗ Vương Gia nào đấy"!

Tuy nhiên, như đã nói qua, mặc dù hắn không thích nữ tử kinh khủng giống như Tam vương phi, nhưng hắn không thể không thừa nhận, từ khi cái vị Tam vương phi này xuất hiện, Vương Gia nhà bọn họ mới bắt đầu chăm uống thuốc, số lần ho ra máu cũng không thường xuyên như trước kia, nếu nàng có thể khiến Vương Gia nhà bọn họ thật sự quý trọng thân thể của mình, bọn họ cũng không phải hoàn toàn không tiếp nhận nổi cái loại nữ chủ tử làm cho người ta không còn lời nào để nói đó!

"Ừ, chú ý bảo vệ an toàn của nàng!" Nhẹ giọng mở miệng.

"Thuộc hạ hiểu!" Mặc dù hắn cũng rất hiểu, rằng, trên cái thế giới này không có người nào an toàn hơn so với Tam vương phi . . . . . .

. . . . . .

"Tiểu thư à, cứ tiếp tục như vậy sẽ đại loạn đấy!" Hiện tại, Nhị vương gia và Tam vương gia là đoạn tụ, loạn luân yêu nhau đã làm dư luận xôn xao

https://thuviensach.vn

ầm ỹ rồi, Không sớm thì muộn có một ngày sẽ truyền tới tai Vương Gia thôi!

"Càng náo nhiệt càng tốt, cơ hội phát tài của bản tiểu thư lại tới rồi! Đang lúc mọi người hết sức đồng tình với bọn họ, câu chuyện này được vô cùng ưa chuộng, có thể đem nó viết thành sách , hoặc vẽ thành một bộ manga dài kỳ, có thể kiếm được rất nhiều, rất nhiều tiền, vậy là chúng ta phát tài rồi!" Mỗ nữ nói, cao hứng tới độ suýt nữa thì cơ thể bay bay lên . . . . . .

“Viết thành sách” thì nàng hiểu, nhưng, "Manga" là cái gì vậy ?!

Khóe miệng giật giật, bệnh điên của tiểu thư nhà bọn họ hết thuốc cứu rồi ! Tiểu Nguyệt trên đầu lấm tấm mồ hôi đi theo phía sau nàng. Sớm hay muộn có một ngày, cái đầu của nàng và tiểu thư sẽ xuất hiện trên bàn bán thịt . . . . . .

Lại nghe nàng mở miệng: "He he . . . Yên tâm đi, sẽ không có người biết là chúng ta làm đâu. Ai cũng biết cái người kể chuyện là Vũ Văn Lão Nhị, có ai nghĩ được là ta- Vũ Văn Tiểu Tam hả? Oa ha ha ha ha. . . . . ."

Mặt của Tiểu Nguyệt như đưa tang . . . Đây mới là điểm khiến nàng buồn bực nhất ! Dường như cái tên “Vũ Văn Lão Nhị” làm cho người ta quá dễ dàng liên tưởng đến “Vũ Văn Tiểu Tam” đấy. Vương Gia nhà bọn họ không phải người ngu, điều đơn giản như vậy sao có thể không nghĩ ra được chứ?

Tiểu thư lấy tên giả cũng không biết né cho xa một chút! Lão Nhị, Tiểu Tam . . . Thật phiền muộn

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 62: Chúc hoàng thượng lấp lánh hữu thần

"Vương Gia, xe ngựa đã chuẩn bị xong!" Ám Ảnh ở bên cạnh bẩm báo, đã đến thời điểm vào triều rồi.

"Ừm!" Lạnh lùng đáp một tiếng, nam tử lãnh ngạo nhảy ra khỏi vương phủ.

Vừa đi đến cửa, đã nhìn thấy một đống người vây quanh trước vương phủ của mình, từng người từng người nam tử ánh mắt quyến rũ hàm chứa tình xuân nhìn hắn . . . Toát mồ hôi lạnh . . . Có chuyện gì xảy ra ở đây vậy?

"Không biết các vị tới vương phủ của Bổn vương vì chuyện gì?" Đối với dân chúng hắn rất ôn hòa .

Một nam tử dáng dấp thường thường, lắc lắc thân hình như rắn bò trên nước, căng thẳng bước tới, giọng nói õng ẹo: "Vương Gia, tại hạ ngưỡng mộ ngài đã lâu, người ta mặc dù không tuấn dật như Nhị vương gia, nhưng công phu trên giường cũng không kém hắn, hơn nữa người ta đều có thể “phục vụ” Vương Gia hàng ngày. Vương Gia có thể coi người ta giống như là Nhị vương gia vậy! Vương Gia, người sẽ thu nhận ta chứ ?!"

Vừa nghe xong, mặt mỗ Vương Gia tối sầm, suýt chút nữa phun ra toàn bộ đồ ăn buổi sáng!

Mặt lạnh mở miệng: "Nhưng ngươi là nam nhân." Hơn nữa, việc này có quan hệ gì với Nhị Hoàng Huynh?

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, dĩ nhiên người ta biết mình là nam nhân, người ta nhất định sẽ “hầu hạ” Vương Gia được sung sung sướng sướng !" vừa dứt lời, thì, "Aa~" một tiếng thét chói tai vang lên, người nọ bị Hiên Viên Ngạo thẳng tay ném đi . . . . . .

Mọi người không hẹn mà cùng quay đầu nhìn điểm đen phía xa xa, đồng loạt nuốt xuống một ngụm nước miếng, sau đó không ngừng cố gắng kiên trì . . . . . .

Tiếp theo, lại có một gã nam nhân thoa son phấn khắp trên mặt đi về phía Hiên Viên Ngạo . . . . . .

Mặt tối sầm, mỗ Vương Gia quay đầu chui lên xe ngựa thật nhanh, phu xe cũng rất kinh hoảng giục ngựa, chiếc xe ngựa hấp tấp xông về hoàng cung . . . Lưu lại một đám nam tử đắm đuối đưa tình nhìn phía sau xe ngựa của hắn . . . . . .

"Ám Ảnh!" Bên trong xe ngựa, mỗ Vương Gia mở miệng.

"Vương Gia!" Ám Ảnh quỳ một chân trên đất, chờ phân phó, nhưng vẫn chưa kịp hoàn hồn từ sự kiện kinh khủng mới vừa nãy. Đám người kia bị sao thế? Điên rồi à?

"Sáng nay có chuyện gì xảy ra?" Tuy nói không thiếu vương công quý tộc của đế quốc Hiên Viên nuôi luyến đồng (gay), nhưng Hiên Viên Ngạo - hắn cũng không phải loại háo sắc này! Hơn nữa chưa bao giờ nghe thấy, sẽ có người sáng sớm đánh bạo chạy đến vương phủ tự tiến cử như thế!

Híc . . . Ám Ảnh nuốt nước miếng, nói thật: "Thuộc hạ không biết!" Hắn quả thật không biết . . . Trong bụng suy nghĩ chẳng lẽ những người này trốn ra từ trại điên ?

Hiên Viên Ngạo nhắm hai mắt suy nghĩ một hồi lâu, càng nghĩ càng không đoán ra việc này có quan hệ gì với Nhị Hoàng Huynh, sao nam nhân

https://thuviensach.vn

kia luôn miệng so sánh hắn với Nhị Hoàng Huynh ?!

Chợt, mặt tối sầm lại, cái người Hiên Viên Diệu đó không phải muốn trả thù hắn vì chuyện lần trước chứ ?

Trong mắt đều là ý lạnh, hừ, nếu không muốn sống nữa, hắn cũng không ngại giúp một tay!

Nhưng . . . . . .

Khi xe ngựa của Tam vương gia đi tới cửa hoàng cung, mỗ Vương gia một bước xuống xe, đã nhìn thấy vô số ánh mắt chờ đợi từ đám vương công đại thần . . . . . .

Chuyện này . . . Mỗ Vương gia toát mồ hôi sau gáy . . . . . .

Mọi người vừa nhìn thấy hắn, các loại biểu cảm: "Đồng tình", "Khinh bỉ" , "Ái mộ"… cứ luân phiên xen kẽ trong ánh mắt, cực kỳ phức tạp!

Tiếp theo, cả đám người bắt đầu hành lễ: "Vương gia!"

"Ừm!" Gật đầu tỏ vẻ hắn đã biết.

Rồi sau đó, không ít đại thần phóng thật nhanh về hướng hoàng cung, giống như hắn là lũ lụt hay thú dữ vậy, số còn lại, một nửa trong đó nhìn hắn tràn đầy cảm thông, đồng thời lộ ra vẻ mặt vô cùng phức tạp, một vài kẻ thì nhìn hắn đắm đuối đưa tình . . . . . .

Chuyện này . . . Nếu như bây giờ còn không cảm thấy có vấn đề thì hắn thật sự là một tên đần!

"Không biết các vị đại nhân vì sao nhìn Bổn vương như vậy?" Lạnh lùng mở miệng.

https://thuviensach.vn

Chúng đại thần sững sờ, chưa phản ứng kịp, đã nhiều năm rồi đây là lần đầu tiên Vương gia chủ động nói chuyện với bọn họ!

Thái phó Bùi Mộc Thanh nhìn hắn với ánh mắt phức tạp: "Cựu thần cũng coi là lão sư của Vương gia, thứ cho cựu thần nói thẳng, Tam vương gia làm việc cần phải chú ý thể diện hoàng gia, một số việc riêng tư thầm kín cần phải quản giáo bọn hạ nhân im miệng, không thể tuyên truyền đi khắp nơi. Cựu thần nói đến thế thôi, kính xin Vương gia tự trọng!"

(Thái phó là thầy dạy của thái tử và các hoàng tử. Cựu thần là danh xưng của các vị quan già đã ra triều làm việc từ lúc tiên hoàng còn sống.)

Nói xong liền vung tay áo, bước vào cửa cung.

Hiên Viên Ngạo cảm thấy trong đầu đầy u mê nghi hoặc, nói với bóng lưng của lão sư: "Tạ lão sư chỉ dạy, bổn vương sẽ tự chú ý !"

Bùi Mộc Thanh là lão sư của hắn và hoàng huynh, đồng thời cũng là đại nho* đương thời!

(*Đại nho: Nho giáo (儒教), còn được gọi là Khổng giáo (孔教), là một hệ thống đạo đức, triết lý và tôn giáo do Khổng Tử phát triển để xây dựng một xã hội thịnh trị. Những người thực hành theo các tín điều của Nho giáo được gọi là các nhà Nho (nho gia) hay Nho sĩ hay nho sinh. Đại Nho là nhà Nho có danh tiếng lớn)

Từ trước đến giờ lão sư luôn giữ đúng lễ nghĩa quân - thần, hôm nay lại lấy thân phận lão sư để giáo huấn hắn, lúc này hắn càng thêm buồn bực!

Cá biệt có một đại thần nịnh bợ chửi thề một tiếng với cái lưng của Bùi Mộc Thanh, rồi sau đó a dua nói: "Cái lão già khọm Bùi Mộc Thanh đó sao có thể hiểu được: chân ái là điều vĩ đại nhất trên thế gian này. Vương Gia không cần để ý tới hắn, chúng hạ thần đều có thể cảm nhận được tâm tình của Vương Gia!"

https://thuviensach.vn

"Kính xin đại nhân thận ngôn, Bùi đại nhân là lão sư của Bổn vương. Lão sư giáo huấn học trò là việc phải làm!" Lạnh lùng nói, nhưng trong lòng lại ngập tràn khó hiểu, đều có thể cảm nhận được tâm tình của hắn cái quái gì?

Mỗ nịnh nọt đụng phải một cây đinh mềm không to không nhỏ, sờ sờ cái mũi, im re, nhưng trong mắt đã hiện lên sự khinh bỉ, hừ, giả vờ nghiêm chỉnh làm cái gì, sao lúc ôm Nhị vương gia trước hoa dưới trăng, ngươi không nói những lễ nghi luân thường này đi?

Vào lúc này, Công Tôn Trường Khanh mặc một bộ bạch y xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, mọi người cùng chào hỏi: "Công Tôn đại nhân!"

Nam tử kia dịu dàng, khẽ cười một tiếng, đáp lễ: "Thật là so với bổn quan, các vị đại nhân dậy sớm quá."

"Đâu có! Đâu có! Chẳng qua chúng ta chỉ cảm thấy nhàn rỗi sinh ra hoảng sợ, ngủ cũng không ngủ được, đâu thể so sánh được với người bận rộn như Công Tôn đại nhân chứ !" Trong giọng nói có tâng bốc, cũng có ghen tỵ, mặc kệ là ở bên Hoàng thượng, hay là đượcThừa tướng bên kia ưu ái, cái vị Công Tôn Trường Khanh này mọi việc đều thuận lợi, thật sự khiến bọn họ ước ao ghen tị mà!

"Các vị đại nhân quá khiêm nhường, bất quá Trường Khanh chỉ là một cây cỏ non yếu gần cận Hoàng thượng mà thôi ! Vương Gia, ngài cũng ở chỗ này ư ?" giờ phút này, ánh mắt của Công Tôn Trường Khanh nhìn Hiên Viên Ngạo cũng rất phức tạp. Một ít chuyện gió mưa đồn thổi vô căn cứ đã truyền ra bên ngoài, hiện tại trong tất cả đám vương công quý tộc, ngoại trừ Tam vương phủ và Nhị vương phủ, những kẻ thượng lưu quý thích khác đều biết hết rồi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù trong tiềm thức bản thân cho là nam tử có thể yêu thích lẫn nhau, nếu thật thế cũng sẽ không làm ra đến mức như vậy . . . , nhưng trong lòng vẫn còn có chút nghi ngờ.

Nhìn thấy Công Tôn Trường Khanh, tâm tình Hiên Viên Ngạo rõ ràng khá hơn hẳn: "Công Tôn đại nhân, nếu rỗi rãnh, hôm nay sau khi lâm triều, có thể cùng Bổn vương đi Lưu Kim điện của nhoàng thúc chăng ?"

Hôm nay là ngày hoàng thúc tiến hành kết giao tài tử mỗi tháng một lần, chỉ mời vương công quý tộc và tài tử, tài nữ nổi tiếng, dĩ nhiên, dĩ nhiên, đủ tư cách bước vào đó thì giá trị con người không hề rẻ, chỉ là một tấm thiệp mời thôi mà cần phải có mười vạn lượng bạc mới mua được!

Hiện nay, hắn và Công Tôn Trường Khanh ở trong mắt Thừa tướng đều là người phe mình, điều này cũng tạo cơ hội cho bọn hắn cùng nhau mưu đồ đại sự!

Híc . . . Tam vương gia thật hào phóng! Đây là một trong những tiếng lòng của tất cả mọi người. Còn điều thứ hai là . . . dung mạo của Công Tôn đại nhân so với Nhị vương gia anh tuấn hơn nhiều, chẳng lẽ Tam vương gia di tình biệt luyến?

(di tình biệt luyến: thay đổi, yêu người khác)

Công Tôn Trường Khanh hơi suy nghĩ một chút rồi gật đầu, hắn cũng nhận được thiệp mời của Hi Vương Gia. Ai cũng biết vị Hi Vương Gia này tính tình quái dị, mỗi tháng kết giao bạn hữu một lần, phần lớn đều là bọn hắn tự nguyện đi mua thiệp mời, sau đó học đòi văn vẻ với nhau, dù sao có thể tham dự hội thi thơ mỗi tháng một lần là chuyện rất có thể diện.

Tất nhiên, nếu không phải là người có chút tài văn chương, dù nhiều ngân lượng hơn nữa cũng không mua được thiệp mời.

https://thuviensach.vn

Nhưng có lúc Hi Vương Gia nhất thời cao hứng, phát thiệp mời rộng rãi, khiến những người cầm thiệp mời tự đi tới cửa, tự dâng lên ngân phiếu mười vạn lượng bạc, rồi mới cho vào cửa. Điều này bọn họ gọi là thủ đoạn cưỡng chế. Nếu người nhận được thiệp mời mà biến mất, hắn mặc kệ có thật là trong nhà ngươi có chuyện xảy ra hay không, ngay cả khi cha mẹ ngươi có chết vào đúng cái ngày đó, nếu không đi, tương lai ngươi cứ ở trong nhà mà húp cháo loãng . . . . .

Cho nên dù có bận rộn hơn nữa, hắn cũng phải đi ! Hiên Viên Ngạo cũng chỉ là mời đi kết giao mà thôi, vì vậy không cần nghĩ quá nhiều, hắn liền đồng ý.

Hít . . . Lần này các đại thần hô hấp càng thêm nặng nề . . . . . .

Vậy là Công Tôn đại nhân đồng ý rồi ? Trời ạ! Công Tôn đại nhân mặc dù đứng hàng tam công (1), nhưng cũng chỉ là thần tử, Nhị vương gia tuy không có thực quyền gì, dầu sao cũng là Quận Vương ! Chẳng lẽ ngay tức thì sẽ trình diễn cuộc tình tay ba của vương công quý tộc rồi sao?

Nhìn phản ứng của mọi người, Công Tôn Trường Khanh đột nhiên hối hận vô cùng, thế nào mà quên mất cái vụ việc kia?

Hiên Viên Ngạo cũng thấy kỳ quái liền quay đầu nhìn bọn họ, hôm nay sao thế nhỉ, sao hắn cảm thấy không khí quái dị thế này?

Mọi người thấy ánh mắt của hắn đều không hẹn mà cùng cúi đầu, trong miệng thưa thưa dạ dạ nói: "Vương Gia yên tâm, hạ quan hôm nay không thấy bất cứ một thứ gì, hạ quan cũng sẽ không nói ra sự việc này với Nhị vương gia đâu!" Nói xong đều nhanh chóng chạy như bay vào trong hoàng cung . . . . . .

Nhìn bọn họ như đi chạy nạn, còn có những lời nói quái lạ khó hiểu kia, sau gáy Hiên Viên Ngạo đổ mồ hôi lạnh, việc này là sao ?

https://thuviensach.vn

Nhìn dáng vẻ mù tịt của hắn, Công Tôn Trường Khanh suy nghĩ một lúc, định chuẩn bị nói cho hắn biết chuyện đồn đại ở kinh thành gần đây, nhưng vẫn không thể mở miệng, dù sao cũng là chuyện nhà của người ta, hắn không cần thiết biến mình thành mụ đàn bà ba hoa, vì vậy chỉ gật đầu một cái với hắn, hai người cùng nhau bước vào hoàng cung. . . . . .

Bước vào đại điện, chúng đại thần ở đây đều đang châu đầu ghé tai, vừa nhìn thấy hai người bọn họ đi vào, trong nháy mắt lặng im như tờ . . .

Thừa tướng cũng nhìn hắn đầy thâm ý . . .

Sau gáy Hiên Viên Ngạo xuất hiện một giọt mồ hôi to đùng, hôm nay đám người kia làm sao thế nhỉ ?

"Hoàng thượng giá lâm!" Tổng quản Thái giám hô to một tiếng . . . .

Mọi người cùng nhau quỳ xuống: "Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Yên lặng một hồi lâu, cũng không nghe được người trên vương tọa (ngai vua) đáp lời bọn hắn . . . . . .

Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu lên, đã thấy hoàng huynh của mình nhìn hắn với ánh mắt phức tạp. Chuyện này . . . rốt cuộc hắn đã làm cái gì chứ ? Tại sao hôm nay ánh mắt của mọi người nhìn hắn đều kỳ quái như thế?

Chợt, Hiên Viên Mặc lúng túng ho khan một cái, rồi sau đó mở miệng đầy mạnh mẽ khí phách: "Chúng khanh gia bình thân!"

Trong đầu cũng đang cân nhắc có nên để Ngạo lưu lại nói chuyện một lúc hay không, suy nghĩ một chút, loại chuyện như vậy nếu là giả thì tốt rồi, nếu là thật, vậy thì huynh đệ trong nhà nói chuyện với nhau cũng khó tránh khỏi lúng túng, mặc dù hắn cảm thấy tính chân thật của chuyện này không cao, nhưng vẫn phải đề phòng ngộ nhỡ không phải, cho nên liền bỏ đi cái ý nghĩ này.

https://thuviensach.vn

"Tạ bệ hạ!" Các đại thần mở miệng, rồi sau đó cùng nhau đứng dậy.

Hiên Viên Ngạo chịu đựng trải qua một buổi sáng đầy thử thách với những ánh mắt quái dị. . . . . .

Mà giờ phút này, đầu sỏ gây ra hết thảy những chuyện đó đang khò khò ngủ say. . . . . .

Trong mộng bản thân đang hạnh phúc đếm tiền, rất nhiều tiền . . . Nước miếng rớt xuống . . . . . .

Tiểu Nguyệt đứng ở bên cạnh nàng mà mồ hôi túa ra đầy trên đầu. Trước đó vài ngày thì mộng thấy trai đẹp, nằm mơ toàn là mỹ nam, mấy ngày nay thì bắt đầu mơ thấy tiền ! Tiểu thư nhà bọn họ tham tài háo sắc như thế này, bảo một người là thị tỳ thân cận lại thêm vị trí nha hoàn hồi môn như nàng làm sao chịu nổi đây! Làm sao mà chịu nổi chứ!

. . . . . .

"Trắc vương phi, Thừa tướng gửi thư!" người hầu phủ Thừa tướng tiến đến.

"Cầm tới đây!" Nguyệt Vô Hạ dáng vẻ kiêu ngạo hất hàm, chờ Thị Kỳ lấy thư đem tới.

Mở ra xem . . . Sắc mặt đại biến! Gương mặt thuần khiết đen như đít nồi, tựa như phải liều mạng, giống như đang gặp ma quỷ vậy: "Nói cho phụ thân biết, đây đều là nói bậy nói bạ! Không thể nào!" Rốt cuộc là ai đã tung ra lời đồn như thế chứ ?

Người hầu kia gật đầu một cái: "Dạ! Lão gia sẽ an tâm rồi !" Nói xong vội lui ra ngoài.

Thị Kỳ ở bên cạnh hỏi: "Tiểu thư, lão gia nói cái gì trong thư vậy?"

https://thuviensach.vn

Nguyệt Vô Hạ hung hăng ném lên trên bàn, bức thư mở toang ra . . . . . .

"Hạ nhi, bên ngoài đồn đại Tam vương gia và Nhị vương gia là đoạn tụ chi yêu, có chuyện này không? Phụ thân còn nghe nói ngươi đã bắt gặp, vì sao không bẩm báo với phụ thân? Thư này xem xong phải thiêu hủy ngay, trực tiếp sai người hầu chuyển lời trở lại cũng không sao. Phụ thân chấp bút!"

Chuyện này . . . sau gáyThị Kỳ toát mồ hôi, Vương gia với Nhị vương gia, chuyện này không có năng chứ ?

Nguyệt Vô Hạ châm nến, đốt thư, từng chút từng chút một bị đốt thành tro bụi, khuôn mặt thuần khiết như thiên sứ cũng đen lại giống như tro bụi kia, thật đáng sợ! Rốt cuộc là ai phá hư danh tiếng của Ngạo ca ca ? Còn nữa, nếu huyên náo khiến mọi người đều biết, vì sao Ngạo ca ca không ngăn cản?

"Thị Kỳ, Vương Gia đâu?" Quay đầu lại mở miệng.

Thị Kỳ sửng sốt: "Tiểu thư, Vương Gia đi vào triều từ sáng sớm rồi ! Hôm nay là ngày hội yến kết bạn mỗi tháng một lần của Hi Vương Gia, phải đến tối Vương Gia mới có thể trở về."

"Ừm!" Gật đầu một cái, đang thầm nghĩ có nên chờ sau khi Ngạo ca ca trở về hỏi qua một chút hay không? Chuyện này tuyệt đối là giả, nhưng nguyên nhân nào khiến cho Ngạo ca ca không ngăn cản? Chợt . . . Ánh mắt sáng lên, Ngạo ca ca thông minh như vậy, nhất định cómưu kế phía sau rồi ! Nhất định là muốn mượn việc này để đạt được mục đích ! Nghĩ vậy liền gật đầu một cái, nàng không nên lắm mồm thì tốt hơn, tránh chọc cho Ngạo ca ca không vui.

"Tiểu Nguyệt, làm thế nào đây ?" mới sáng sớm, mỗ nữ đã nước mắt lưng tròng nhìn Tiểu Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt đổ mồ hôi sau gáy: "Cái gì mà làm thế nào ?"

"Hôm nay, người ta không biết phải nói cái gì nữa rồi, chuyện xưa cũng nói hết rồi, chẳng lẽ nói tiếp chuyện Hoàng thượng và Thất vương gia? Nhưng ngay cả người hầu, thái giám bên cạnh bọn họ là ai ta cũng không biết, rất dễ bị vạch trần đó !" Mỗ nữ cực kỳ khổ não, đại nghiệp đào cái hố tiền này thật sự làm nàng băn khoăn quá !

Tiểu Nguyệt vừa nghe xong, suýt nữa vui muốn khóc mà ôm lấy bắp đùi tiểu thư nhà bọn họ ! Chuyện xưa rốt cuộc cũng nói xong kha khá rồi, nàng thật vui mừng, cảm động quá!

Kích động lau một giọt nước mắt nơi khóe mi, trên mặt mang theo nụ cười hạnh phúc: "Tiểu thư, không có cảm hứng thì đừng nói, dù sao chúng ta đã có rất nhiều tiền, hay là chúng ta cầm tiền đi chơi đi?"

A . . . Đi chơi ? Đây là một ý kiến hay!

"Hay là hôm nay chúng ta đi thanh lâu ?" Mỗ nữ cười hì hì nhìn nàng, sớm đã muốn đi tới đó rồi.

Một giọt mồ hôi lăn ra . . ."Không đi !" Nếu đi thanh lâu bị bắt, họ còn đường sống sao?

"Vậy . . . Đi sòng bạc?" Mỗ nữ khổ cực suy nghĩ nửa ngày, mở miệng lần nữa.

Hai giọt mồ hôi lăn ra . . . "Không đi !" Đi sòng bạc? Nơi đó tốt xấu long ngư hỗn tạp, họ thua tiền cũng không đáng nói, nếu như bị giết chết, hoặc bị lừa bán thì làm thế nào?

Mỗ nữ mặt tối sầm, vỗ bàn một cái: "Hoặc là thanh lâu, hoặc là sòng bạc, tự ngươi chọn đi!" Rốt cuộc ai là tiểu thư hả! Chỗ này không đi chỗ đó cũng không đi, thế đi ra ngoài còn có ý nghĩa cái quái gì !

https://thuviensach.vn

Cảm thấy như đi đưa ma, Tiểu Nguyệt nhìn vẻ mặt kiên định của nàng kia, sợ hãi mở miệng: "Tiểu thư, nếu không, hay là chúng ta đi kể chuyện nhé ?" dù sao so với thanh lâu, sòng bạc vẫn còn tốt hơn!

"Nhưng mà không có chuyện để nói a!" Nàng cũng rất khổ não, phải biết rằng so với đi thanh lâu sẽ tốn tiền, nàng thích chạy đi thu tiền hơn !

"Tiểu thư, nếu không chúng ta nghĩ biện pháp lấy tấm thiệp mời đi hội thi thơ vui đùa một chút đi ?" Tiểu Nguyệt đề nghị, mỗi tháng một lần tài tử, tài nữ tham dự thịnh yến, tuy nàng cảm thấy bộ dáng này của tiểu thư nhà bọn họ cũng không giống với người có tài hoa văn chương, nhưng, dù sao cũng tốt hơn so với đi thanh lâu !

"Hội thi thơ?" ánh mắt mỗ nữ lóe sáng, "Có thể kiếm tiền không?"

Híc . . . "Dĩ nhiên không thể! Hơn nữa muốn có cái thiệp mời đó phải mất mười vạn lượng!" Tiểu Nguyệt co rúm lại, trả lời.

Mỗ nữ mặt đen xì, điên cuồng hét vào mặt của Tiểu Nguyệt: "Vậy ta điên rồi? Ăn no không có việc gì làm hả? Mang mười vạn lượng đi ngâm thơ? Ta muốn ngâm thơ, vậy không thể ngâm ngay tại phòng của mình sao? Việc gì phải tiêu nhiều tiền như vậy đi ra ngoài ngâm thơ ?"

Tiểu Nguyệt bị hét khiến đầu óc trở nên mụ mị, trước mắt đen kịt, đây là hội thi thơ mà sao từ miệng tiểu thư nhà các nàng liền đổi thành đi ra ngoài ngâm thơ cùng với ở nhà ngâm thơ không có khác gì nhau ?

Lau lau cái mặt bị tiểu thư phun đầy nước miếng . . . Mỗ thị nữ rúm ró mở miệng: "Tiểu thư, nói là nói vậy, nhưng, mỗi tháng tài tử, tài nữ của đế quốc Hiên Viên đều sẽ đi đó !"

"Cái gì ? Có soái ca ?" Mỗ nữ hai mắt sáng trưng nhìn nàng ngập tràn hi vọng, vì soái ca, tốn tiền đi tham gia cái hội thi thơ gì kia cũng rất đáng giá!

https://thuviensach.vn

Sặc . . . "Tiểu thư, Vương Gia cũng sẽ đi." Tiểu Nguyệt phá vỡ ảo tưởng không thực tế của nàng, Vương Gia nhìn thấy bộ dạng nữ giả nam trang của họ rồi, nếu bọn họ còn đi nhất định sẽ bị nhận ra, làm sao có thể đạt tới mục đích bỉ ổi là cua trai đẹp!

"Ôi, ôi, không có việc gì, ta có vũ khí bí mật!" nói xong, mỗ nữ đến bàn trang điểm lục lọi toàn bộ một phen, một hồi lâu, cầm trên tay hai vật thể màu đen không rõ là cái gì . . . Phát ra một tiếng cười gian . . . . . .

Khóe miệng của Tiểu Nguyệt giật giật . . . Lại là râu mép! Nửa sống nửa chết mở miệng: "Tiểu thư, đến Vương gia Vô Thương còn có thể nhìn ra người cải trang, Vương Gia cũng có thể nhìn ra đấy!"

"Thôi đi, Thương Thương có thể nhìn ra vì Thương Thương thông minh, con heo Hiên Viên Ngạo kia kém thông minh làm sao có thể nhìn ra, đẳng cấp ngụy trang của ta cao như thế cơ mà !" Mỗ nữ rất tự tin dán râu ria lên trên mặt, nàng càng nghĩ càng thấy thật ra ngày đó khẳng định Hiên Viên Mặc cũng không nhận ra nàng, nhất định là Thương Thương nói lung tung đây!

Tiểu Nguyệt nhìn nàng mà đầu đầy mồ hôi lạnh . . . Tiểu thư, người coi thường trí thông minh của Vương Gia quá rồi!

Suy nghĩ một lúc, chính mình cũng vươn đầu tới: "Tiểu thư, người giúp ta dán một cái đi ?" Dù sao so với không dán cũng khó nhận ra hơn một chút. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu nhìn nàng một cái: "Rốt cuộc đã biết râu ria có chỗ hữu dụng?"

"Ừ!" gật đầu thật nhanh, mặc dù xem chừng không có ích lợi gì lắm, nhưng dù sao cũng hơn là không dán đúng không ?

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lúc này, Hiên Viên Ngạo thấy mờ mịt, trên đầu đầy dấu hỏi chấm, đối mặt với sự thử thách của vô số ánh mắt quái dị, cùng với Công Tôn Trường Khanh chung một đường đi tới Lưu Kim điện . . . . . .

"Vương Gia, Công Tôn đại nhân, các người cũng tới?" Xem ra tin đồn sáng nay là thật, Tam vương gia lại câu dẫn Công Tôn đại nhân rồi, ôi . . . Nhị vương gia thật đáng thương!

"Ừm!" Mấy người vừa hàn huyên đồng thời đã đi tới cửa, rồi cùng đưa ra thiệp mời và ngân phiếu.

Hiên Viên Ngạo nói: "Công Tôn đại nhân, hãy để Bổn vương thay mặt bỏ ra ngân lượng đi !" dứt lời liền đưa ngân phiếu 20 vạn lượng cho Liên Hoa.

Khi này, tất cả mọi người ở bên cạnh đều nhìn Hiên Viên Ngạo . . .

Sặc . . . sau gáy mỗ Vương gia toát ra một giọt mồ hôi lạnh . . . Đây là cái ánh mắt gì thế? Tỏ lòng thân cận với Công Tôn Trường Khanh cũng không được sao?

Công Tôn Trường Khanh mở miệng cười: "Vậy thì phải tạ ơn Vương Gia rồi !" Mặc dù hắn không muốn bị cuốn vào trong lời đồn nhảm, nhưng cũng không phải loại người sẽ bị mắc kẹt bới lời đồn đại, tin đồn dù thế nào cũng chỉ là tin đồn, không cần thiết vì một chút chuyện ‘mạc tu hữu" (có lẽ có)* mà buông tha một cơ hội kết giao tri kỷ.

(*có lẽ có: thời Tống bên Trung Quốc, gian thần Tần Cối vu cho tướng quân Nhạc Phi mưu phản, Hàn Thế Trung bất bình, bèn hỏi Tần Cối có căn cứ gì không, Tần Cối trả lời "có lẽ có". Về sau từ này dùng theo ý nghĩa bịa đặt không có căn cứ)

Lúc này, ánh mắt của mọi người càng thêm quỷ dị hơn, thỉnh thoảng lại quét tới quét lui trên bóng dáng hai người bọn hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Liên Hoa đã trải qua sự tình nên biết rõ, tự nhiên không biểu hiện ra bất kỳ thần thái quái lạ nào cả, chỉ có ánh mắt hàm chứa sự cảm thông nhận lấy ngân lượng, rồi sau đó nói: "Tam vương gia, Công Tôn đại nhân, xin mời!"

Hai người cùng nhau bước chân vào Lưu Kim điện dưới cái nhìn chăm chú của mọi người . . .

Hiên Viên Vô Thương trông thấy Hiên Viên Ngạo, cười cười, đúng là rất lạ lùng, cười đến mức Hiên Viên Ngạo tê dại cả da đầu, cảm giác buồn bực trong lòng càng thêm mãnh liệt!

Dùng mật âm truyền mệnh lệnh cho Ám ảnh đi thăm dò rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sau đó nói một câu với Công Tôn Trường Khanh: "Xin lỗi không tiếp được !" rồi chạy tới chỗ hoàng thúc bên kia . . . . . .

Nhẹ giọng nói: "Hoàng thúc có biết đã xảy ra chuyện gì không, vì sao hôm nay ai cũng nhìn Ngạo như vậy?" cả ngày hôm qua, hắn không vào triều, cứ ở vương phủ chưa từng ra ngoài, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì khiến hắn hôm nay vừa ra ngoài liền gặp nhiều ánh mắt kỳ quái như vậy!

Nam tử tuyệt mỹ nghiêng tựa vào trên ghế dựa, cười như không cười nhìn hắn một hồi lâu, mở miệng: "Xảy ra một chút chuyện, nhưng hoàng thúc không thể lắm mồm, Ngạo chỉ có thể tự mình đi tra xét!"

Mày kiếm vặn chặt, đây là lần đầu tiên hoàng thúc biết cũng không nguyện ý nói cho hắn, chẳng lẽ mấy ngày nay đã xảy ra chuyện kinh khủng gì mà hắn không biết được ? Lại quay mặt sang nhìn về phía Hiên Viên Vô Thương, trên ghế dựa đã không còn bóng dáng của hắn . . . . . .

Vốn đã mờ mịt nên trong lòng càng thêm buồn bực, phiền muộn nhìn phương hướng ám ảnh vừa rời đi, hi vọng sau khi trở về hắn có thể nói cho mình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì . . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mắt thấy ai nên đến đều đến đông đủ rồi, Liên Hoa bèn bàn giao công việc cho Tổng quản, rồi đến chỗ Hiên Viên Vô Thương phục mệnh.

Bất thình lình, một "Công tử" mặc trường bào trắng có bộ râu rất khôi hài, mang theo một người hầu hèn mọn mặc trường bào xanh cũng có bộ râu khôi hài tương tự, cùng xuất hiện tại đình nghỉ mát phía trên Lưu Kim điện . . . . . .

Sao nàng cảm thấy cái chỗ này nhìn quen mắt như vậy nhỉ? "Tiểu Nguyệt, không phải là chúng ta đã từng tới nơi này chứ ? Chỗ này nhìn quen quen!" Nữ nhân mù đường mờ mịt hỏi.

Bởi cái ngày thứ ba về nhà lại mặt đó Tiểu Nguyệt không đi theo, cho nên cũng không biết nàng đã tới, vì vậy mở miệng nói: "Tiểu thư, sao chúng ta có thể đã tới đây chứ, trước khi xuất giá, ngài không ra khỏi cổng chính cũng không bước vào cổng sau, khi gả vào vương phủ số lần chúng ta ra ngoài cũng lác đa lác đác, cho nên điều này là không thể nào!"

Mỗ nữ hồ nghi đi theo nàng trên đình thủy tạ, dọc theo hành lang uốn lượn, từng bước từng bước đi tới . . . . . .

Đến nơi, quả nhiên như dự liệu bị hai người áo đen canh cửa ngăn lại. . . . . .

Tổng quản kia đi tới, sắc mặt khó coi, nói: "Hai vị là ai?"

"Ta ?" Vũ Văn Tiểu Tam cầm cây quạt chỉ chỉ vào cái mũi của mình, sau đó ngước đầu, đắc ý nói: "Ta chính là kẻ hiện nay người người ngợi ca là công tử đệ nhất thiên hạ* —— Vũ Văn Lão Nhị!"

(*Công tử đệ nhất thiên hạ - công tử số 1 trong thiên hạ)

Sặc . . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên đầu Tổng quản và hai người hắc y đều treo lên một dấu chấm hỏi to oạch . . . . . Công tử đệ nhất thiên hạ? Vũ Văn Lão Nhị? Sao bọn họ chưa từng nghe qua?

Đứng ở sau lưng nàng, Tiểu Nguyệt mồ hôi và vạch đen hiện ra lung tung ở trên đầu, Tiểu thư của ta ơi, khi nào thì người mới không quên khoác lác như vậy? Khoác lác thì thôi đi, nhưng ngài đừng nói ra cái loại chuyện làm cho người ta vừa nghe cũng biết là hoang đường không có nửa điểm chân thật có được không?

"Thứ cho tiểu nhân kiến thức nông cạn, chưa từng nghe qua đại danh công tử, không biết công tử có thiệp mời không ?" Tổng quản trung quy trung củ mở miệng.

"Ngay cả bản công tử mà cũng chưa nghe qua? Kiến thức của ngươi quả thật quá nông cạn đó!" Mỗ nữ nghênh ngang mở miệng, lại nói tiếp: "Thiệp mời hả? Vốn là có nhận được, bản công tử cầm ngân phiếu cùng thiệp mời đến đây dự hội, nhưng trên đường đi đã bị người ta đoạt mất, cho nên Bản công tử cũng chỉ có thể tay không mà đến đây !"

Nghe nửa đoạn trước của nàng, tất cả mọi người đều lấm tấm mồ hôi trên đầu, nghe nàng nói nửa đoạn sau, sau gáy Tiểu Nguyệt lại có thêm một đàn quạ bay qua . . . . . .

Thế nhưng vẻ mặt tổng quản vẫn trước sau như một, cau mày nói: "Công tử có biết người nọ là ai không, lại dám đoạt thiệp mời của công tử, thật sự là quá không để Vương Gia của chúng ta ở trong mắt rồi !"

Sặc . . .Là ai chứ? Nói không biết là ai sẽ bị cho là tên lường gạt rồi đuổi đi. “Là ai” mới được đây? Đúng rồi! Không phải Tiểu Nguyệt đã nói con heo Hiên Viên Ngạo kia cũng tới sao? Vì vậy . . . . . .

"Còn không phải là do Tam vương gia nói chính hắn vứt thiệp mời đi rồi, sợ đến lúc đó mất mặt, đoạt mất thiệp mời của tại hạ đã không tính, còn

https://thuviensach.vn

đoạt luôn ngân phiếu của tại hạ, thật đáng xấu hổ !" Rất xin lỗi Hiên Viên Ngạo, trừ ngươi ra ta không biết còn có ai nữa mà! Ai bảo ngươi luôn đối nghịch cùng ta, vậy, chuyện xấu này cũng giao cho ngươi làm đi!

Tiểu Nguyệt nghe xong suýt ngất, Vương Gia nhà bọn họ quá xui xẻo rồi! Vô duyên vô cớ cũng trúng thầu ?!

Lông mày tổng quản nhíu một cái, hình như đang suy nghĩ về mức độ tin cậy của những lời này. Thật ra thì đáy lòng đã tin một nửa, bởi vì vừa nãy quả là Tam vương gia bỏ ra 20 vạn lượng, trong đó mười vạn lượng là bỏ ra thay Công Tôn đại nhân, cho nên hiện nay nghe nàng nói như thế, trong lòng hắn cũng hoài nghi chút xíu có phải Tam vương gia này giành được bạc hay không đây.

Nhưng mà thật chưa từng nghe qua đại danh của cái vị gọi là "Công tử đệ nhất thiên hạ" này ! Nếu bỏ qua cho người không nên đi vào, tất nhiên Vương Gia sẽ không tha cho hắn!

Vì vậy mở miệng nói: "Công tử đợi chút, ta đi hỏi Vương gia nhà ta!"

Híc . . . Xin chỉ thị không phải sẽ bị vạch trần sao? "Không biết Vương Gia nhà ngươi là vị Vương Gia nào?" hỏi xem liệu có quen biết không, nói không chừng có thể lôi kéo làm thủ hạ, nếu nhận ra họ hàng có khi còn rộng lượng mời nàng đi vào miễn phí cũng nên.

Lần này ánh mắt của quản gia kia nhìn nàng tràn đầy vẻ hoài nghi, ngay cả hội thi thơ là ai tổ chức cũng không biết, làm sao có thể nhận được thiệp mời chứ ?

Tiểu Nguyệt càng thêm đau đầu hết sức, sao nàng lại quên là tiểu thư mất trí nhớ chứ, làm sao có thể nhớ nổi hội thi thơ mỗi tháng một lần là do Hi Vương gia tổ chức!

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ánh mắt hoài nghi rõ ràng của hắn, Vũ Văn Tiểu Tam mới giật mình hiểu ra mình đã hỏi điều không nên hỏi, lập tức nói: "Không dối gạt các hạ, tuy tại hạ nổi danh khắp thiên hạ, nhưng vẫn phiêu du giang hồ, cho nên đối với những chuyện này cũng không biết rõ, kính xin huynh đài chỉ bảo tỏ tường!"

Chuyện này . . . trong lúc tổng quản đang do dự có thể tin lời này hay không, một nam tử phong thần tuấn lãng mặc áo ánh đen giậm chân bước đến, đi theo phía sau là một đám người hầu . . . . . .

Mấy người cùng hành lễ: "Hoàng thượng!"

"Bình thân!" âm thanh dịu dàng lại không mất đi khí phách vang lên, ngay sau đó nhìn thấy cái lưng của nam tử mặc áo trắng đối diện trước mặt mình, vì sao cảm thấy quen quen thế nhỉ?

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, thế nào mà lại gặp cái tên Hiên Viên Mặc này vậy, ngẫm lại lần trước mình cải trang mắng hắn, hôm nay thân phận hoàng đế của hắn lộ ra ở trước mặt mình, ô ô ô . . . Nàng sẽ không bị chém đầu chứ?

"Phía trước là người phương nào, xoay người lại đây!" giọng nói khí phách mạnh mẽ vang lên, làm cho người ta có loại cảm giác không cách nào kháng cự nổi uy nghiêm.

Mỗ nữ rúm ró xoay người, rất hèn mọn quỳ xuống, ôm bắp đùi của hắn rú lên gào khóc om sòm: "Hoàng thượng, tiểu nhân có mắt như mù, có mắt không tròng, lần trước tiểu nhân thật không cố ý mắng người đâu! Người phải tin tiểu nhân! Từ trước đến giờ tiểu nhân đối với người luôn sùng bái cùng kính ngưỡng, ngay cả Hoàng Thiên Hậu Thổ đều có thể chứng giám, Hoàng thượng, ngài luôn luôn yêu dân như con, người tạm tha một lần cho tiểu nhân đi!"

https://thuviensach.vn

Híc híc . . . Tiểu Nguyệt nghe tiểu thư nhà mình tự kiểm điểm cùng sám hối mà lấm tấm mồ hôi trên đầu. Khí phách mắng chửi hoàng thượng lần trước biến đâu hết rồi? Tiểu thư nhà bọn họ càng ngày càng khiến nàng không nói nổi mà!

Hiên Viên Mặc nhìn người này đang khóc bù lu bù loa còn không quên tâng bốc nịnh bợ hắn mà khóe miệng co quắp. Sao nàng lại ăn mặc thành ra như vậy đi ra ngoái? Lại còn tới hội thi thơ cơ đấy !

Tổng quản kia và hai người áo đen trên đầu cũng đầy mồ hôi trộm, nhìn cái người này mới còn ngửa đầu vẻ mặt kiêu ngạo, tự xưng công tử đệ nhất thiên hạ, đột nhiên trở nên hèn mọn như vậy, trước sau tương phản quá lớn, thật làm cho bọn họ khó xử !

Người hầu sau lưng Hiên Viên Mặc khóe miệng co giật điên cuồng, bọn họ tuyệt đối chưa từng thấy ai biến đổi nhanh hơn người này . . . Làm cho người ta không hình dung được là hạng người gì !

"Tốt lắm, đứng lên đi, ngươi cũng nói trẫm yêu dân như con, trẫm tự nhiên sẽ không so đo với ngươi!" Cười khẽ, trên thực tế nếu biến thành là người khác mắng hắn, đã sớm chết trăm ngàn lần rồi !

Hức hức . . . Mỗ nữ vừa ra sức khóc lóc kể lể kia ngẩng đầu lên nhìn hắn, hơi kinh ngạc, dễ nói chuyện thế này ư? Xem ra Hiên Viên Mặc thật sự là vị hoàng đế tốt ! Dáng dấp đẹp trai như vậy, còn là người lương thiện như thế, hiếm có, hiếm có! Nhìn biểu cảm ôn hòa của hắn cũng không có vẻ như là đã nhận ra mình, trong lòng càng thêm chắc chắn hôm đó Hiên Viên Vô Thương lừa gạt sự tin tưởng của nàng ! Nàng ngụy trang tốt như vậy, làm sao có thể bị người ta nhìn thấu !

Ngẫm lại, mình mới vừa tránh được kiếp nạn bị chém đầu, Vũ Văn Tiểu Tam cười cười, nịnh bợ nói: "Tiểu nhân cảm tạ hoàng thượng đại nhân đại lượng! Chúc hoàng thượng càng lớn càng đẹp trai, phong thần tuấn lãng,

https://thuviensach.vn

tác phong nhanh nhẹn, hết sức đáng yêu, vận may đứng đầu, tiền đồ như gấm, sớm sinh quý tử, giúp người hoạn nạn, cảnh xuân rực rỡ, phong cảnh đẹp tươi, trấn định tự nhiên, mặt mày hớn hở, lấp lánh hữu thần . . ." Mỗ nữ vui mừng, lấy ra tất cả lời ca ngợi có ở trong đầu nói lung tung một lượt, mặc kệ là có thích hợp hay không.

Mọi người nghe nàng nói mà sau gáy như có đàn quạ bay ngang qua . . . Rốt cuộc đây là chuyện gì chứ? Nói liên tục mấy câu, dùng từ cũng không thỏa đáng, còn đòi làm “công tử đệ nhất thiên hạ” ? Đùa gì thế ?!

"Tốt lắm! Tốt lắm! Trẫm biết! Trước tiên, ngươi đứng lên đã !" Hiên Viên Mực mồ hôi túa ra đầy đầu, yên lặng mở miệng.

Để nàng nói tiếp, không biết hắn bị "Chúc phúc" thành cái gì nữa?

"Khì khì . . ." Mỗ nữ bỉ ổi cười một tiếng, vội vàng bò dậy.

Mọi người thấy dáng vẻ này của nàng, im lặng quay đầu đi. . . . . .

"Ngươi cũng đến tham gia hội thi thơ hay sao?" Hơi kinh ngạc nhìn nàng, nhìn bộ dạng của nàng không giống như biết ngâm thơ làm phú.

"Hồi bẩm hoàng thượng, đúng vậy !" Nửa câu đầu "Hồi bẩm hoàng thượng" còn tỏ ra khiêm tốn, nửa câu sau "Đúng vậy" trực tiếp bộc lộ bản chất của nàng !

Cũng may Hiên Viên Mặc đã sớm quen với đủ loại hành vi quái dị của nàng, tuy trông thấy mà không thể mở miệng quở trách: "Nhận được thiệp mời rồi hả?"

"Nhận được!" Mỗ nữ bắt đầu mạo hiểm phạm tội khi quân, khả năng bị chém đầu rất cao, Tiểu Nguyệt ở phía sau kéo kéo tay áo của nàng, nàng vội vàng giật trở lại tay áo của mình. Không có việc gì! Nếu nàng nói thật,

https://thuviensach.vn

cái người tổng quản đó nhất định sẽ rất khinh bỉ nàng, cứ nói dối vậy là có thể giữ được thể diện lớn lao của nàng rồi!

Nếu Hiên Viên Mặc biết chân tướng muốn trị tội của nàng, một lần nữa lại ôm bắp đùi của hắn khóc lóc kể lể sau đó chúc phúc một phen thì không sao rồi!

Mày kiếm vặn vẹo, hoàng thúc phát thiệp mời cho nàng? Thật đáng nghi!

"Thiệp mời đâu?" Nhìn nàng chằm chằm, uy áp của Đế Vương từ từ tản mát ra.

Mỗ nữ gạt đi giọt nước mắt vô hình không hề tồn tại, vẻ mặt buồn rầu mở miệng: "Hoàng thượng, ngươi phải làm chủ cho tại hạ, Tam vương gia vứt đi thiệp mời của mình, nhưng lại đoạt thiệp mời của tại hạ cho đủ số, còn đoạt mất ngân phiếu của tại hạ ! Hoàng thượng, ngài luôn luôn anh minh thần võ, tuyệt đối sẽ không thiên vị cái thứ ác vương đó chứ?"

Tiểu Nguyệt vẻ mặt chết lặng quay đầu đi . . . Nàng thật không nghĩ ra tại sao Vương Gia xui xẻo như thế ! Lão nhân gia ông ta rốt cuộc là tạo nghiệt mấy đời, mới gặp phải một vị vương phi lấy bại hoại danh tiếng phu quân làm thú vui như tiểu thư nhà mình vậy chứ!

Hiên Viên Mặc vừa nghe xong, vô cùng im lặng . . . Ngạo và hoàng thúc quan hệ tốt như vậy, muốn tới thì tới đâu cần phải có thiệp mời, cần gì phải chém giết người khác? Lần này hắn cũng không được phát thiệp mời, cũng thuộc dạng không mời mà tới đấy thôi.

Còn nữa, dường như mười vạn lượng mặc dù không phải là một con số nhỏ, nhưng mà đối với vương công quý tộc mà nói cũng không cho là lớn. Ngạo là thân vương một nước, vậy mà phải chém giết người khác ư?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, không vạch trần nàng, cũng không hùa theo cái chủ ý cùi bắp "xử trí ác vương" kia, chỉ nói với viên Tổng quản: "Người này, trẫm mang vào !"

Tổng quản nọ gật gật đầu . . . Ra hiệu cho hai người áo đen kia nhường qua một bên. . . . . .

Còn không đợi Hiên Viên Mặc phân phó, người hầu sau lưng Hiên Viên Mặc ngay lập tức tiến lên đưa ra ngân phiếu 20 vạn lượng, thân là người hầu của hoàng đế, năng lực nhìn sắc mặt, về điểm này là phải có.

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, không thể nào, cái loại Vương Gia gì có khả năng lớn như vậy, Hoàng đế đi vào cũng phải nộp tiền?

Nếu có cơ hội nàng nhất định phải làm quen với vị Vương gia kia, hảo hảo nịnh bợ lấy lòng một phen, về sau Hoàng đế thấy nàng cũng phải nhường ba phần lễ rồi, tên Hiên Viên Ngạo kia sẽ phải xách dép cho nàng, ha ha ha . . . . . .

Mỗ nữ nghĩ lại nghĩ, cầm lòng không đậu bất giác bật cười: "A ha ha ha . . . Hố hố … he he . . . Ah ha hi hi hi. . . . . ."

Cười đến nỗi mọi người như lọt vào trong sương mù, tê dại cả da đầu . . . . . .

Mồ hôi vã ra như tắm ở trên đầu, Hiên Viên Mặc quay mặt sang: "Ngươi ở đây cười cái gì vậy ?" Tiếng cười kia cũng quá dọa người đi!

Sặc . . . Mỗ nữ cứng đờ, híc . . . Nghĩ đến thật cao hứng tự nhiên lại cười ra tiếng . . . "Hì hì, không có gì, không có gì, ta tùy tiện cười cười thôi !"

Tùy tiện cười cười có cần cười như vậy không ? Đây là tiếng lòng ai oán của tất cả mọi người. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt ôm cái trán đau nhức, có lẽ nàng nên mời đại phu khám cho tiểu thư nhà mình thôi ! Còn phát triển tiếp như vậy, tiểu thư nhà bọn họ rồi sẽ biến thành cái bộ dạng kinh khủng nào đây, không chừng, người đi trên đường cũng có thể bị dọa sợ đến hồn bay phách tán ! Kỳ quái nhất chính là, nàng căn bản không phát hiện ra bất kỳ lý do nào có thể khiến tiểu thư bật cười như thế!

Khóe miệng giật giật, Hiên Viên Mặc cúi đầu đi ở phía trước, trong đầu nghĩ gần đây có phải nàng bị cái gì kích thích hay không, sao lại bất thường như vậy!

Vũ Văn Tiểu Tam tự biết có hơi mất hình tượng, ngậm kín miệng, đi theo sau Hiên Viên Mặc, đè nén các loại tưởng tượng cùng sự kích động muốn cười trộm . . . . . .

Bước vào cửa chính Lưu Kim điện, mọi người cũng quay đầu nhìn Quân Vương của bọn họ, nhưng không có một ai tiến lên hành lễ, đây là quy định của hội thi thơ ! Sau khi bước vào Lưu Kim điện, mọi người không phân chia thân phận, chỉ luận thi từ ca phú, không luận bàn những cái khác.

Nhưng mọi người vẫn có chút kính sợ cúi đầu trước hoàng đế bệ hạ. . . . . .

Ngay sau đó rất kinh ngạc nhìn "Nam tử" bên cạnh hắn. Nam tử này môi hồng răng trắng, lông mày lá liễu cong cong phía dưới là một đôi mắt to ngập nước, chiếc mũi cao thẳng tắp thanh tú tinh xảo, da thịt không có bất kỳ tỳ vết nào . . . Nếu không phải có bộ râu cá trê với hai nét móc câu cứng ngắc cực kỳ khôi hài kia, bọn họ nhất định sẽ cho là nam sủng của hoàng thượng!

Vũ Văn Tiểu Tam quan sát gian đại điện, càng xem càng cảm thấy quen mắt, dường như nàng đã từng đến đây rồi! Suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra, dứt khoát không để ý nữa! Ngắm soái ca, cua mỹ nam mới là chính

https://thuviensach.vn

đạo! Lại nói, nếu nhớ ra đây là nơi trước kia Hiên Viên Vô Thương đã mang nàng tới, đánh chết nàng cũng không dám có tâm tư xấu xa lượn lờ ở chỗ này ngắm soái ca, cua mỹ nam!

Đảo qua một vòng bên trong nhà, đại đa số đều là nam tử trẻ tuổi mang theo chút khí chất nho nhã . . .

Trong đại điện đều là các bức tranh Sơn Thủy Mặc(*), bên trong gian phòng lại có một mặt tường do trúc xanh ghép lại. Phía trước đó dọc theo bức tường còn có một hành lang, ở ngoài lan can hành lang là một mảnh hồ gợn sóng xanh biếc . . . . . .

Xa xa ở giữa hồ, đóa đóa nụ sen chớm nở, ánh mặt trời chiếu xuống khúc xạ lấp lánh, giống như là cảnh tiên . . . . .

Hiên Viên Ngạo mật đàm một lúc với Công Tôn Trường Khanh, vừa đi ra liền nhìn thấy Hoàng huynh, đang muốn tiến lên chào hỏi, chợt con mắt lạnh lẽo bén nhọn lướt tới cái người nọ ở bên cạnh Hoàng huynh, mặt tối sầm lại! Tiện nhân này biến thành bộ dạng như vậy chạy đến đây làm gì? Còn nữa, sao nàng và hoàng huynh cùng ở chung một chỗ?

Nhìn ánh mắt kinh khủng của hắn, Tiểu Nguyệt sợ run lên. Xong rồi, bị nhận ra rồi! Vội vàng cúi đầu, trong lòng cầu nguyện: Tiểu thư à, Lão Nhân Gia ngài cũng mau cúi thấp đầu đi, có lẽ Vương Gia sẽ cho rằng mình nhìn lầm thôi!

Ai ngờ, cầu nguyện cả buổi, cũng chẳng có ai thèm nghe lời khấn cầu của nàng . . . . . .

Một nữ nghênh ngang ngẩng đầu lên, rất tự tin nhìn thẳng hắn. Ngay cả Hiên Viên Mặc cũng không nhận ra mình, nàng không tin con heo Hiên Viên Ngạo này có thể nhận ra ! Xí!

https://thuviensach.vn

Thấy nữ nhân này nhìn mình, không những không biết hối cải mà còn nhìn với vẻ cực kỳ khiêu khích, lửa giận trong lòng mỗ Vương Gia lại bắt đầu bốc lên đùng đùng! Hắn đối với nữ nhân này đã đủ dung túng rồi ! Nếu nàng còn không biết tiến lùi, không biết đúng mực, khiến hắn mất thể diện ở trước mặt nhiều danh môn tài tử như vậy, hắn nhất định phải cho nàng đẹp mặt!

Mỗ nữ liếc mắt nhìn hắn một cái rồi không thèm để ý nữa, đôi mắt đẹp bắt đầu sục sạo lùng tìm dấu vết soái ca mỹ nam ở trong đại điện. . . . . .

Ánh mắt dừng lại trên người nam tử mặc áo trắng đứng cạnh bức tranh "Bôn đẳng tung mã" ** ở phía trước mặt, cười bỉ ổi, sờ sờ lên cái cằm . . . Cực phẩm mỹ nam nha!

Quay đầu nhìn lại, ở bàn án bên cạnh, nam tử thân quen đi cùng thoải mái tự tại đảo bút lướt thật nhanh, bên cạnh hắn còn có một nam tử khác, là người nàng đã gặp trong bữa tiệc cưới! Đúng là hai cực phẩm! Tiếp đó lại sờ sờ lên cằm, nụ cười bỉ ổi càng nhìn càng thêm ghê rợn!

Ánh mắt của Hiên Viên Ngạo dõi theo con mắt nhìn tới nhìn lui của nàng, lại nhìn nhìn động tác có thâm ý khác thường của nàng, hắn giận tới mức suýt nữa khạc ra một ngụm máu tươi!

Hiên Viên Mặc vuốt cánh mũi, trông thấy ánh mắt kỳ dị và động tác bỉ ổi của nàng mà dở khóc dở cười . . . . . .

Mỗ nữ ngắm nghía dáng vẻ mạnh mẽ vung bút viết chữ như gió thổi ào ạt dữ dội, trên cánh mũi anh tuấn kia còn có chút mồ hôi thấm ra, tràn đầy vẻ đẹp dã tính mà! Quả nhiên nam nhân có dáng vẻ nghiêm túc là đẹp trai nhất!

Đang nhìn ngắm hăng say, lại cảm giác có một đôi mắt nhìn chằm chằm vào nàng . . . . . .

https://thuviensach.vn

Hồ nghi quay đầu sang, thấy Hiên Viên Triệt một mình lẻ loi ngồi trên băng ghế ở trong góc. Kìa, mắt to ngập nước làm bộ đáng thương nhìn nàng . . . Quá động lòng người rồi!

Trong mắt mỗ nữ ngàn sao đang tỏa sáng, kìm nén không được, chạy như điên về phía hắn . . . Cũng không để ý tới cặp mắt tà mị trên lầu hai. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 63

Ads Mỗ nữ nhìn thấy ánh mắt của Hiên Viên Triệt rất giống ánh mắt muốn giết người của Hiên Viên Ngạo, còn chưa mở miệng, Hiên Viên Triệt đã ngẩn đầu lên nhìn nàng, ánh mắt khiến người ta thương tâm. “Ca Ca, cùng chơi với Triệt nhi được không?”

Trong ánh mắt tràn đầy mong đợi, Vũ Văn Tiểu Tam liền gật đầu: “Tốt! Tốt!” Hoàn toàn không để ý Hiên Viên Triệt còn lớn hơn nàng rất nhiều…

Tiểu Nguyệt đưa tay lên xoa xoa trán, trời ạ.Tiểu thư, lão nhân gia người phải khiêm tốn một chút!

Mắt hắn thoáng động, nhìn thấy trang phục kỳ dị của hoàng tẩu, nhưng ngay sau đó lại nhẹ nhàng mở miệng: “Triệt nhi nhìn thấy ca ca, đã cảm thấy rất thích!”

Lời này vừa rơi xuống, Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa cảm động đến rơi lệ … lại có trai đẹp hướng nàng bày tỏ khiến nàng rất thích … Không uổng công nàng hắc hắc. . nhiều năm ngắm trai đẹp.

“Ta nhìn thấy ngươi cũng rất thích! Không biết ngươi có ngại cùng ta thân mật?” Ánh mắt mỗ nữ thoáng chút lộ ra … Lang Tính!

“Tốt! Tốt! ca ca nghĩ chúng ta thân mật như thế nào đây?” Tiểu mỹ nam nghiêng cái đầu khả ái nhìn nàng, Bản chất làm mẹ của Vũ Văn Tiểu Tam bộ phát đến đỉnh điểm thương yêu.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp trả lời Tiểu mỹ nam, một âm thanh lạnh như băng vang lên: “Bổn Vương cảm thấy các ngươi đã đủ thân mật. ”

Đưa lưng về phía hắn mặt mỗ nữ tối sầm, có phải hay không bát tự của nàng và hắn tương khắc! Nàng mặc nam trang ra ngoài ngắm trai đẹp không cùng hắn có quan hệ nha! Chuyện gì cũng muốn quản!Lại nói nhiều!

“Vị huynh đài này, ta đây cùng vị công tử này nói chuyện, kính xin các hạ đừng xen vào!” Vũ Văn Tiểu Tam nhẫn nại quay đầu nói với hắn

Xen vào chuyện của người khác? Dầu gì trên danh nghĩa hắn cũng là vị hôn phu của nàng! Đang muốn phát tác, thì người mặc thanh y hướng ánh mắt quét qua bên này, vừa nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Nam có dán ria mép, lập tức tới chào hỏi:“Tiểu huynh đệ, thật là trùng hợp, ở nơi này có thể gặp ngươi!” Trong bụng khó hiểu tai sao hắn lại dán ria mép?

Hắn là một trong bảy tài tử ở kinh thành, mỗi tháng có hội thi thơ thì hắn sẽ tới ,thật ra thì cảm thấy kì quái tại sao tháng này hắn không nhận được thiệp mời nào, cũng may hắn đi vào cũng không một ai ngăn trở.

Nhìn thấy người, Vũ Văn Tiểu Tam tâm tình rõ ràng khá hơn: “Huynh đài, ngươi cũng đến rồi!”

“Ừm!"Người mặc thanh y tươi cười nhìn nàng một chút, sau đó ôm quyền hướng Hiên Viên Ngạo hành lễ, “Tam vương gia!”

“Mộc Tiểu hầu gia!” Hiên Viên Ngạo gật đầu một cái, dù sao mỗi tháng cũng cùng tham gia hội thi thơ, quan hệ không tốt nhưng không tính là quá xấu.

“Các ngươi biết nhau?” Mộc tiểu hầu gia kinh ngạc hỏi, sau đó vỗ trán. “Ta quên mất, các ngươi khẳng định là biết nhau, hắn là tam vương … . ” Phi bà con xa biểu đệ …

https://thuviensach.vn

Nhưng, chưa kịp nói xong liền bị cắt đứng: “Huynh đài! chúng ta thật có duyên!” Đồng thới nháy mắt với hắn …

Mộc tiểu hầu gia ngẩn ra, lúc này mới hiểu ý, vị vương phi này là bà con xa của biểu đệ. Mấy ngày trước cùng bọn họ nói chuyện tình tam vương gia cùng nhị vương gia, nếu như hắn nói ra. . . Vì vậy ánh mắt áy náy nhìn nàng. . .

Hiên Viên Ngạo vừa nghe, còn cho rằng Mộc tiểu hầu gia biết “hắn” là “Tam vương phi” Vũ Văn Tiểu Tam, lúc này cảm thấy khuôn mặt không nhịn được!

Nhưng dù sao đã như vậy, động tĩnh quá lớn sẽ rất khó coi, mà Mộc tiểu hầu gia đã biết thân phận của nàng, nên sẽ có chừng mực, vì vậy hung hăng trợn mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, ý bảo nàng có chừng mực, liền đi qua hướng Công Tôn Trường Khanh trò chuyện.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy bóng lưng hắn le lưỡi một cái, suốt ngày xen vào chuyện người khác, bệnh thần kính!

Mộc tiểu hầu gia cảm giác phía sau mình đang đổ mồ hôi lạnh, nhìn thấy nàng lè lưỡi: “Tiểu huynh đệ hình như đệ rất ghét tam vương gia?”

“Đó là đương nhiên!” không qua suy nghĩ gì liền nói.

Quay đầu nhìn thấy gương mặt khó hiểu của Mộc Tiểu hầu gia , sặc …

“Tam vương gia cùng tiểu huynh đệ là bà con xa cũng là biểu tỷ phu, tiểu huynh đệ sao … . ”Mộc tiểu vương gia hỏi những nghi hoặc trong lòng.

“Ai! Đừng nói nữa, cái gì mà biểu tỷ, mới vừa rồi còn tới đây hỏi ta kể chuyên ấy kiếm bao nhiêu bạc, muốn ta chia cho hắn, ta thế nào không ghét hắn?” mỗ nữ bắt đầu bịa chuyện.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nghe thấy vậy khóe miệng giựt giựt … .

Mộc Tiểu hầu gia phảng phất có gì nghẹn ở cổ họng. nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, trong bụng suy nghĩ … Tam vương gia thật sự bỉ ổi như vậy? Cái gì mà cầu xin chia tiền? Dường như thân vương không có người nào nghèo như vậy ?

Phía sau bọn họ, khuôn mặt trẻ con nhíu mày thành một chỗ, nén cười đến cực kỳ khổ sở… .

Nhìn mặt hắn không có cảm xúc, Vũ Văn Tiểu Tam vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Ai… . Cho nên nói, ngươi không thể nhìn vẻ bề ngoài, nước biển không thể đo lường, đạo lý này ngươi từ từ sẽ hiểu!”

Mộc tiểu hầu gia giựt giụt khóe miệng, lúng túng gật đầu một cái …

“Ca Ca không để ý người ta!” Sau lưng vang lên âm thanh uất ức Hiên Viên Triệt .

Mỗ nữ lập tức quay đầu, cả mắt toàn là kích động, chạy thật nhanh đến chỗ hắn, sờ đầu hắn một cái : “Ngoan, ca ca làm sao không để ý đến ngươi! Ca ca chỉ theo hắn nói mấy câu!”

Nàng dùng động tác này … khiến cho mọi người vừa xoay đầu đã kinh sợ, cái nam nhân râu ria kia đang làm gì? Điên rồi sao? Đây chính là thất vương gia! Thất vương gia là ai! Nhìn như vô hại, nhưng kì thực rất kinh khủng!

Chỉ cần hắn khó chịu, không ai có thể nhìn hắn ra tay thế nào, bởi vì tất cả đều đã đi diêm vương báo cáo rồi!

Khóe miệng của Hiên Viên Triệt khẽ nhếch lên, cần gì phải sờ đầu hắn khoa trương đến như vậy!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo sắc mặt đen thành khối!

Tiểu Nguyệt tựa vào cửa, để không khỏi hôn mê!

Trên cao, một nam tử mặc áo trắng nhìn màn này, cười đến cực kỳ xinh đẹp, để cho người bên hắn không ít người bịt mũi, để khỏi phun máu mũi …

“Ca ca ngươi không chịu nói chuyện với ta!” Tiểu mỹ nam ngẩng đầu lên, uất ức nhìn nàng.

Ặc… Khéo miệng nàng bất nhã rớt nước miệng… “lạch bạch” rơi xuống, cực kỳ chói tai… .

Mộc Tiểu hầu gia im lặng nhìn hành động bọn họ. . . Dường như vị tiểu huynh đệ này xem vương gia là sủng vật thì phải? Tại sao lại quan hệ với Thất vương gia rồi! Ngửa đầu lên liếc nhìn, nhìn thấy tuyệt sắc mỹ nam, sắc mặt khó coi, nhìn khuôn mặt đẹp mắt, hơn nữa rất đẹp mắt, vẻ đẹp khiến cho hắn lòng người sinh ý…

“Này, đây không phải là Vũ Văn huynh sao?” Lúc này có người đi tới chào hỏi, người này là người mặc áo vàng đi cùng với Mộc tiểu hầu gia , “Thì ra người cũng tới nơi đây, ta còn nghe nói hôm nay hội thi thơ Vũ Văn huynh không tới tham gia, vậy. . ”

Vừa rồi vừa thấy Vũ Văn Tiểu Tam điên cuồng đối với hắn nháy mắt, Mộc tiểu hầu gia kéo kéo tay áo hắn, ánh mắt hướng Hiên Viên Ngạo bên kia, nhắc nhở không nên nói ra …

Nam nữ mặc áo vàng dừng lại, lập tức câm miệng, ánh mắt áy náy nhìn Vũ Văn Tiểu Tam , nếu để cho tam vương gia biết Vũ Văn lão nhị nói về chuyện của hắn, không phải là hạ Vũ Văn lão nhị sao?

Ba người cùng nhau trao đổi ánh mắt ngầm hiểu …

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhíu mày nhìn hắn, hắn cảm thấy có gì mờ ám, hơn nữa trực giác nói cho hắn biết, chuyện hôm nay không thể nào thoát được ánh mắt hắn ,dường như có chút gì đó, nữ nhân này bên ngoài vương phủ rốt cuộc làm gì rồi? tại sao có nhiều người biết vậy?

“Mọi người đã đến đông đủ?” Có âm thanh vang lên.

Tất cả mọi người quay đầu, nhìn thấy nam nhân áo từ trên lầu đi xuống, mặc y phục trắng, gió thổi nhẹ nhàng khẽ nâng tóc hắn, làm cho người ta liên tưởng đến cảnh tiên giáng trần, dung nhan xinh đẹp khiến cho người ta mê mẫn, giống như sứ giả từ địa ngục đến câu hồn người … .

Tóm lại cho cùng, là tiên? Hay là yêu? Không người nào nhìn thấu

Chỉ với nụ cười khuynh thành thôi,đã khiến cho người ta mê loạn … Người đó chính là Vô Thương vương gia,cứ mỗi lần nhìn thấy hắn lại thấy ngày càng xinh đẹp! Tuyệt mĩ nhất kinh thành, nếu như hắn là cô nương,sẽ là hồng nhan họa thủy!

Cánh tay vẫn đang đặt trên vai Hiên Viên Triệt,nhưng cặp mắt đã lóe lên kích động, cười đến mê hoặc chúng sinh … Thương Thương ngày càng đẹp trai nha!

Hiên Viên Ngạo ánh mắt liếc nhìn nữ nhân kia sắc mặt của nàng đang nhìn về phía hoàng thúc, nghĩ đến bọn họ có quan hệ, chẳng biết tại sao,trong lòng cảm thấy khó chịu!

Hiên Viên Vô Thương từ lầu đi xuống, ánh mắt vẫn đặt trên người nàng, mà nói chuẩn xác thì, là đặt ở trên bàn tay kia… .

Ánh mắt tà mị nhìn giống như cười kia, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam lại thấy đầu mình tê dại. . theo ánh mắt hắn nhìn xuống, khóe miệng rụt lại. nhanh chóng đem tay mình thu hồi lại… Dấu ở phía sau, bộ dáng nịnh hót nhìn hắn…

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên rùng mình, tiểu Nguyệt nha đầu đáng chết này,như thế nào lại không nói với nàng là Thương Thương cũng tới? Nếu biết Thương Thương cũng tới, nàng tất nhiên… tất nhiên … Ô ô… nếu biết Thương Thương tới,nhưng nàng vẫn không chịu nổi vẻ đẹp trai Hiên Viên Triệt tiểu mỹ nam nha!

Hiên Viên Triệt quay đầu, nhìn thấy động tác của nàng, trong bụng liền suy nghĩ, chẳng lẽ nàng cùng hoàng thúc? Giống như… . Càng ngày chơi càng vui!

“Vương gia, đã đến đủ!" Liên hoa tiến tới bẩm bào, đồng thời còn bồi thêm một câu: "không những đến đông dủ,mà còn nhiều hơn ba người nha! Đó là Mộc tiều hầu gia vương gia không có mời và hoàng thượng, còn có Vũ Văn Tiểu Tam …

“Nếu dã đông đủ, vậy thì bắt đầu đi!” Nhẹ giọng mở miệng.

“dạ!” Liên hoa cung kinh gật đầu, rồi xoay người nhìn mọi người nói, “xin mời theo ta!”

Mọi người nhìn nhau cười một tiếng, có người mở miệng nói: “Hi vương Gia, hôm nay chủ đề là gì?”

Người nọ khẽ cười một tiếng : “Hôm nay chủ đề… Bổn vương không biết nên lấy cái gì, không biết các vị có ý kiến gì không?”

Mọi người yên tĩnh không tiếng động, bọn họ không biết nên đề nghị cái gì cả.

Liên hoa mang theo bọn họ đến hành lang,một chiếc thuyền lớn hiện trước mặt mọi người…

“Hôm nay chúng ta du thuyền trên hồ, ngâm thơ thi phú, không biết các vị nghĩ thế nào?” Giọng nói tà mị vang lên.

https://thuviensach.vn

“Như thế cũng tốt!” Mọi người đều càng vui vẻ yêu thích, không có đề tài, liền dễ dàng tìm thấy câu thơ hay, Hi vương gia mỗi lần thi thơ, luôn có ý nghĩ bất đồng thật là tốt! Đây chính là hội thi thơ một tháng một lần, có vé mới vào được cửa, người trong thiên hạ luôn tranh nhau mà có. !

Nơi này không ai không là tài tử,các tài tử cũng từ nơi đây mà nổi danh !

Vũ Văn Tiểu Tam đi theo bọn bọ, từ lúc Thương Thương xuống lầu tới giờ chưa có nhìn nàng cái nào, đây là thế nào? Giận sao?

Hiên Viên Ngạo thỉnh thoảng nhìn nàng, ánh mắt không mấy thiện cảm, dĩ nhiên sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cũng không khác hắn là mấy.

Mộc Tiểu Hầu Gia ngược lại tâm tình không tệ, được nàng giới thiệu vào hội thơ,nơi này hắn chưa bao giờ tham gia..

Mỗi lần tới đây, điện ngọc xây cũng có khác .

Nói tới chỗ này, Vũ Văn Tiểu Tam quay sang nhìn hắn: “Nơi này có phải còn có Lưu Vân Các?” Nàng cảm thấy có chút quen mắt, trước đó đình nghỉ chân, hành lang cũng nhìn rất quen mắt, nhưng bố trí nơi một chút ấn tượng nàng cũng không có, nàng còn tưởng là nàng nhớ lầm.

“Đúng nha, Lưu Vân Các là nơi Hi vương gia đón tiếp khách, nói ra thật cấu hổ, ta còn chưa có vào nơi đó, không biết tiểu huynh đệ vào chưa?" hắn là sủng nam của Hi vương gia,chắc có thể vào rôi.

“Đi vào!” Vũ Văn Tam Tiểu thầm nghĩ,sao nàng vẫn nên nhớ bố trí nơi đây, hiện tại tốt rồi,nhìn thấy Hiên Viên Triệt bị Thương Thương bắt giữ ô ô ô… Phải làm sao bây giờ

Mọi người cùng nhau bước lên thuyền, không phân chia thân phận, nhưng mọi người vẫn tự giác nhường đường,để cho Hiên Viên Mặc đi cùng Hiên Viên Vô Thương, Hiên Viên Ngạo cùng bước lên trước …

https://thuviensach.vn

Hành động này, liền đem Vũ Văn Tiểu Tam lên phía trên, trong bụng liền suy nghĩ, . . Chẳng lẽ nhường đường cho mình?Liền vui vẻ chắp tay, cười hì hì mở miệng : “Các huynh đài khách khí, khách khí!”

Dứt lời hiên ngang lên thuyền…

Cả đám kích động nhìn bóng lưng hắn, Bọn họ nhường đường là nhường cho hoàng thượng phía sau hắn ! Tất cả quay đầu nhìn nét mặt Hiên Viên Mặc, thấy trong mắt hắn hiện lên vẻ bất dĩ,không có phần tức giận, mọi người nhất đề liền cảm thán … Hoàng thượng bệ hệ thật là rộng lượng!

Mộc tiểu Hầu Gia khóe miệng co quắp nhìn bóng lưng hiên ngang của nàng. Mới vừa rồi chuyện trò vui vẻ. Thấy mọi người nhường đường, hắn cũng tránh ra bên cạnh, vốn cho là huynh đệ này thông minh, phải né qua một bên mới phải,đâu ngờ hắn lại như thế

Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn bóng lưng nàng…

Hiên Viên Ngạo im lặng, hiện tại hắn căn bản có thể hiểu vì sao mỗi lần nữ nhân này khi ngồi xe ngựa,thì nàng luôn xuống xe trước…

Tiểu nguyệt càng thêm mất thể diện, tiểu thư của ta à, tại sao nàng lại tự kỉ thế kia? Ở đây nếu có mười người thì hết chín người không biết nàng là ai rồi, hơn nữa hôm nay, người tới, thân phận ai cũng cao quý, nàng sao lại không hiểu thế này… Tiểu thư nên nhường đường, chứ không phải tự biên tự diễn thế kia…

Làm nha hoàn của nàng thật mất thể diện nhaaaaa... !

Lên thuyền xong, thấy mọi người đều nhìn nàng, hắc hắc cái loại được mọi người nhìn thất là tốt,rồi cười hiếp mắt nói: “Các huynh đài,có phải hay không nhìn ta rất tiêu sái anh tuấn? hắc hắc … Mặc dù biết tiểu đệ biết như vậy, nhưng các vị huynh đài cũng không cần phải tự ti nha, lại càng

https://thuviensach.vn

không nên yêu ta, ta biết có nhiều người hâm mô,nhưng không thể nói gì nhưng quả thật nhiều hơn nữa thì sẽ có áp lực nhaaa. . !”

Lời vừa thốt ra, hơn vài người đã té xuống đất! anh tuấn tiêu sái?lại có hai cái ria mép?

Hiên Viên Mặc dở khóc dở cười nhìn nàng …

Tiểu nguyệt suýt nữa té xỉu

Mộc Tiểu Hầu Gia cùng nam tử áo vàng,thì há mồm to, không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn …

Liên hoa khóe miệng giựt giựt, bước chân lung lay mấy cái.Rồi quay đầu nhìn khóe miệng co quắp của Vương Gia, im lặng ngẩn đầu nhìn trời …

Mấy người ở dưới đất liền đứng lên, cố nén để khỏi kích động mà mắng to,người này tự khen mình, lại còn một mình dám lên thuyền, còn lại bày ra tư thế này, thấy nàng đứng lan can thuyền,nhìn xuống mọi người. Rồi sau đó thả tay xuống. . .

Mở cái quạt, ra vẻ tiêu sái lắc lắc,ngón tay khẽ đung đưa nhìn họ. . . Khóe mắt dư quang nhìn về phía nào đó...

Mọi người không hẹn quay đầu nhìn phía Hiên Viên Vô Thương. . . Hi vương gia, sao ngài lại mời người như vậy? Đây không phải là đang hành hạ chúng ta sao?

Hiên Viên Vô Thương vô tội nhìn mọi người,rồi liếc nhìn về Hiên Viên Mặc. . .

Lần này mọi người mới nhớ tới người này là cùng hoàng thượng đi vào,liền dùng ánh mắt ai oán nhìn Hiên Viên Mặc một cái, rồi quay đâu đi. .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc lúng túng sờ mũi một cái, đột nhiên cảm thấy hối hận,nhưng làm bộ không nhìn thấy nàng là không được à!

Tiểu Nguyệt cùng Mộc tiểu hầu gia nhìn nàng đang bày ra bộ dáng tiêu sái,liền có vẻ mặt đưa đám. . .

Tiểu Nguyệt nghĩ: dường như ai cũng biết là nàng là nha đầu của tiểu thư

Mộc tiểu hầu gia nghĩ:dường như mọi người đều thấy mình cùng nàng nói chuyện với nhau. . .

Bọn họ hiện tại rất muốn nói với bọn họ là mình không biết hắn?

Hiên Viên Triệt cúi đầu,ánh mắt tràn đầy ý cười. Hiên Viên Ngạo càng như muốn ngất, lung lay muốn ngả, hắn làm sao có thể cưới người như vậy làm vương phi? Nữ nhân này, quả thật đầu óc có vấn đề!

Cũng may đại đa số không biết thân phận nàng, nếu không toàn bộ thể diện của mình đã vì nàng mà hoàn toàn vứt bỏ.

Hiên Viên Vô Thương thấy vậy ho khan nói: “Tốt lắm, chúng ta lên!”

Mọi người không hẹn mà mặt đưa đám,nhìn Vương gia, chúng ta có thể không lên không? Bọn họ thật không muốn cùng thuyền với người thầnn kinh như vậy.

Thây nét mặt bi hãi mọi người, Hiên Viên Vô Thương dẫn đầu bước lên thuyền cùng Hiên Viên Mặc. . .

Chuyện này. . . hoàng đế bệ hạ lên thuyền bọn họ có thể không theo sao. XL Cả nhà nhiều .. không biết tại sao cái lap mình mấy nay không vô Diễn đàn được ...tạ lỗi tạ lỗi

Ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy tên thần kinh đó vẫn đứng ở bên cạnh thuyền,đi ngang ai cũng cúi đầu,bộ dáng ưu thương,nhưng vẫn không kìm

https://thuviensach.vn

được mà lén lén ngước lên. . Mọi người khóe miệng giựt giựt,đều làm như không thấy hắn, cúi đầu bước lên thuyền. .

Theo quy củ thì Tiểu Nguyệt không thể lên thuyền,nhưng hôm nay thì không ai để ý,làm sao để ý người nhỏ bé như nàng,vì vậy Tiểu Nguyệt đi nhanh bước đi lên. . .

Nhìn thấy mọi người như vậy , Vũ Văn Tiểu Tam sắc mặt ưu thương , chờ người an ui..

Kết quả,lại nhìn thấy một đôi lại một đôi nữa bước qua nàng, thậm chí khi bước tới gần nàng thì lại còn bước nhanh hơn! Gì, đám người này nhìn nàng mà không thương tiếc sao?Nàng đang đứng ở chỗ này mà đau lòng , cư nhiên không một người nào đến an ủi nàng, một đám động vật máu lạnh

Rất nhanh có mấy đôi giày quen thuộc cũng đi qua nàng, ngẩn đầu lên thì thấy nha đầu Tiểu Nguyệt không có lương tâm,mà cón có tên Mộc Tiêu hầu gia kia.

Mỗ nữ gương mặt vặn vẹo. . . Gì không phải là huynh đệ sao, nhìn thấy nàng ưu thương, cũng không thèm an ủi! Khóe mắt chợt lóe còn mấy người đi tới,liền vội cúi đầu ưu thương. . .

Hiên Viên Mặc đi tới gần nàng, do dự một chút, muốn mở miệng, nhưng cuối cùng lại không mở miệng được lặng lẽ đi qua nàng. . .

Công Tôn Trường Khanh cười cười nhìn người kỳ quái này, thở dài một tiếng: “Thật là quái nhân!” Sau đó đi qua nàng. .

Hiên Viên Ngạo cũng nặng nề bước qua, thật muốn mắng nữ nhân điên cuồng này , ở chỗ này làm cái gì? Nhưng suy nghĩ kỹ nếu làm vậy thân phận nàng bị bại lộ,chính mình cũng mất thể diện, hừ một tiếng, đi tiếp . .

https://thuviensach.vn

Phong Cuồng Tiêu cùng Vân Dật hài hước nhìn Hiên Viên Ngạo, nhìn thấy ánh mắt tựa hồ tức giận như muốn bốc cháy của Hiên Viên Ngạo rồi đi phía sau, Ngạo vương phi thật. . . rất có ý tứ!

Thấy vậy mỗ nữ liền lửa giận ngút trời, thật sự không thể giả bộ nữa,nhưng một đôi giày trắng thêu mai lại hiện trước mắt nàng , âm thanh nhỏ nhẹ:“Ca ca ngươi không vui vẻ sao?”

Mỗ nữ cảm động hai mắt lưng tròng, kích động liền ngẩn đầu lên, quả nhiên là Hiên Viên Triệt đứa bé này quả thật khiến người khác yêu thích, đang tính nói những lời ưu thương,nhưng lại thấy trước mắt nàng xuất hiện một gương măt xinh đẹp đang mỉm cười, đôi mắt tà mị nhìn nàng cười như không cười. .

Đáy mắt đõ thẫm. . . Hiện lên nguy hiểm!

Mỗ nữ ưu thương hướng tới Hiên Viên Triệt làm mặt không có gì cuống quít khoát tay áo: “Không có, ca ca không có mất hứng, ca ca rất vui vẻ. . . hắc hắc. . . ” Rồi sau đó nịnh hót cười cười nhìn Hiên Viên Vô Thương. . .

“Ca ca thật vui vẻ?” Âm thanh thanh thúy lại vang lên, “Nhưng ca ca mới vừa rồi nhìn rất ưu thương!"

Nhìn tiểu mỹ nam bộ dáng nghiêm túc, không còn thần thái đáng yêu, thấy thế mộ nữ liền đem Hiên Viên Vô Thương bên cạnh quẳng lên chín tầng mây, nhớ tới kiếp trước không biết lúc nào mình nghe câu này rồi, rồi sau đó ưu thương nói: “Đúng, ngươi biết không?Băng đóng một năm,nhưng chỉ cần mặt trời chiếu xuống một chút liền tan chảy, mà ta sợ mình ở trong đó quá lâu sẽ tan thành mây khói!” (khó hiếu!..)

Nàng vừa nói vừa nhìn về phương xa,tựa như rất thâm thúy mơ màng. . . đầu ngước lên nhìn rất suy tư..

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Triệt cảm thấy phía sau âm thầm đổ mồ hôi. . . Loại lời ưu thương phát ra từ miệng nàng , chỉ làm bọn họ cảm thấy. . có chút. quái dị!

Nói xong đợi một hồi lâu không ai lên tiếng an ủi, trong bụng liền suy nghĩ lẽ mĩ lực không đủ? Thấy vậy mở miệng nó tiếp, đem khái niệm văn trong mình nói thành thơ: “Sinh mạng một đời như cuộc biểu diễn vậy, chúng ta cô độc mà diễn,cuộc sống cũng vậy, chúng ta mang luôn mặt nạ lừa người. . . ” (không liên quan??)

Các không khí càng quỷ dị hai người phía sau mồ hôi đổ càng nhiều .

Chờ cả ngày, vẫn không ai lên tiếng ai ủi, mỗ nữ căm tức cúi đầu: “Chẳng lẽ các ngươi không cảm thấy nên an ủi ta sao?”

Hai người khoé miệng giựt giựt, Hiên Viên Triệt âm thanh nhẹ nhàng vang lên: “Ca ca, người ta nghe không hiểu. ”Hắn không hiểu tại sao nàng nói ra lời như vậy”Ai, đơn thuần chỉ là một đứa bé, vậy còn ngươi?” Cảm thán đối Hiên Viên Triệt, rồi quay đầu sang nhìn Hiên Viên Vô Thương lần trước hai bọn họ suýt nữa. . Suýt nữa cái kia, cái này buồn nha thấy nàng ưu thương vậy mà hắn không an ủi!

Nhìn nàng nổi giận, Hiên Viên Vô Thương lúc này bày ra bộ dạng đau khổ, làm bộ đáng thương: “Người ta không phải không muốn ai ủi nàng, mà sau khi nghe xong có chút khổ sở, còn chưa kịp phản ứng. ”

Nghe hắn nói vậy, Hiên Viên Triệt kinh ngạc nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, hoàng thúc thế nào … Khụ khụ. .

Mộ nữ nghe vậy, trong bụng thoải mái, vỗ vai cùa hắn:“Chàng không cần quá khổ sở, thật ra nãy giờ ta giả vờ!” Sau khi nói xong nhanh nhẹn chạy vào khoang thuyền, lưu lại hai người đang nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Giả vờ? Có lẽ bọn họ nên làm giống như mấy người kia, làm bộ không thấy nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam sôi nổi vào khoang thuyền, thấy mấy người khác ngồi vào chỗ, đảo qua, liền nhìn góc phòng là đám người Mộc tiểu hầu gia cùng Tiểu Nguyệt, những người nhìn phía nàng có chút tránh né, còn bọn họ làm bộ dạng không nhìn thấy nàng … hoàn toàn không nhìn thấy nàng.

Giận dữ nhìn đám người Tiểu Nguyệt rồi đi tới, những ánh mắt nhìn qua nàng. . rồi làm như không biết nàng. . mặt tối sầm. . mấy người này có ý gì?

Tiểu Nguyệt đẩy cái ghế, sợ sệt nhìn nàng : “Công tử ngồi đi!” Thật ra bọn họ không nghĩ tới tiểu thư ngồi cùng họ, quả nhiên… Chờ Vũ Văn Tiểu Tam ngồi xuống, những người khác nhìn bọn hắn ngồi cùng bàn ánh mắt vô cùng quái dị!

Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Triệt bước vào, ho nhẹ một tiếng, mọi người thu hồi tầm mắt… Hôm này vì quá nhàm chán, cùng với kẻ điên,còn dùng cái gì mà tư thế tiêu sái, giờ trời đã tối, tối rồi lấy gì làm thơ?

Làm thơ không giống như mấy cái khác, nếu như muốn làm thơ hay, tất nhiên phải có cảnh đẹp làm bạn, nếu không chẳng thể nào làm ra câu thơ hay!

Nếu là trung thu, bọn họ hướng ánh trăng ngâm thơ, nhưng hiện tai không phải là ngày trăng tròn.

Mọi người không hẹn là cùng oán hận nhìn Vũ Văn Tiểu Tam! đều do hắn!

“Hôm nay trời đã tối! các vị liền ngẫu hứng làm thơ đi?” Hiên Viên Vô Thương khẽ cười để nghị.

Ngẫu hứng làm thơ? Đây chưa từng có qua!

https://thuviensach.vn

“Vậy liền do ta làm trước!" Mỗ nữ đứng lên nói, gật gù chuẩn bị mở miệng, Tiểu nguyệt lập tức che miệng nàng, kéo nàng xuống...

Mộc Tiểu hầu gia, Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Mặc, mọi người liền lau cái bị nàng hù dọa mà chảy mồ hôi, thật may, thật may là nha đầu Tiểu Nguyệt kia kịp chặn lại, nếu không cái tên kia làm mất mặt là chuyện nhỏ,mà chuyện đáng nói chính là bọn hắn nhất định nhận được nhiều ánh mắt oán hận! Nàng nếu có thể làm ra bài thơ hay, thì ngày mai mặt trời tuyệt đối sẽ không mọc hướng đông!

Tuy nói Mộc Tiểu hầu gia thời gian biết nàng không dài, nhưng là chỉ bằng cách nàng lên thuyền lúc đó. . . Không nói tới cũng được! Không đề cập tới cũng được! Tuyệt đối không để nàng để làm ra bộ dáng làm thơ!

Mọi người nhìn về phía Tiểu Nguyệt ánh mắt cực kỳ cảm kích, bọn họ cũng không tin tưởng kẻ không bình thường sẽ làm ra cái gì gọi là thơ hay! Nếu đem bọn hắn loạn thành một đoàn như vừa rồi, quấy rối cảm hứng bọn họ làm thơ, thì càng khó được ra câu thơ hay rồi!

"Tiểu Nguyệt, ngươi làm gì đấy?” Mỗ nữ rất không vui mừng quay đầu nhìn nàng, khó có cơ hội biểu hiện a, đợi nàng đem những thứ Đường Thi Tống Từ trong sách ra, từ đó nàng cũng sẽ trở thành một đại tài tử nổi danh thiên hạ, đáng chết nha đầu làm gì kéo nàng xuống? nàng không có phòng bị, nên để cho nàng đắc thủ!

"Công tử, ngài không làm thơ ,cũng không cần làm loạn thêm, đến lúc đó rất mất thể diện nha!” Nếu là tiểu thư trước khi mất trí nhớ, có lẽ còn có thể làm mấy câu, hiện tại cái này chỉ biết là ngắm mĩ nam tử, tiểu thư. . . . . Hay là thôi đi!

Mỗ nữ rất là căm tức: “Ai nói ta sẽ không làm thơ à? Tiểu gia tài trí hơn người, Học phú cao thâm, làm thơ dĩ nhiên không ai bằng,ngươi đừng xem thường ta chứ?”

https://thuviensach.vn

Âm thanh này nói cực lớn, tất cả mọi người quay đầu, mặt khinh bỉ càng thêm phỉ nhổ,hình thái phức tạp nhìn nàng. . . . . .

Hiên Viên Mặc cúi đầu, lúng túng uống nước. . . . . .

Hiên Viên Ngạo quay đầu, làm bộ không biết. . . . . .

Phong Cuồng Tiêu cùng Hòa Mộ Vân dật liếc mắt nhìn nhau, hài hước nhìn thái độ giả bộ không biết của Hiên Viên Ngạo, rồi sau đó cúi đầu cười trộm. . . . . .

Công Tôn Trường Khanh rất là tò mò nhìn nàng. . . . . Người này thật sự rất kỳ quái a!

Tiểu Nguyệt càng thêm hối hận đến nỗi ruột gan lộn lên, sớm biết để cho nàng trực tiếp làm thơ phải tốt hơn không, đem nàng kéo xuống làm gì? Hiện tại thì tốt rồi, làm người khác chú ý! Nếu là mới vừa trực tiếp làm, làm không tốt cũng không sao, hiện tại thì rất mạnh miệng, nếu làm không tốt. . . Nàng quả thật không dám tưởng tượng sẽ đối mặt sự phỉ nhổ như thế nào!

Quả nhiên lập tức liền có người khinh thường đứng lên: “Nếu vị tiểu huynh đệ này có tài hoa như thế, không bằng liền làm một bài, cho chúng ta nghe một chút?”

Tất cả mọi người nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. . . . Hiên Viên Vô Thương cũng có chút nhức đầu, hiện tại hắn không tiện mở miệng hóa giải, cái mặt này cũng không thể ném đi nha!

Ở mọi người dùng ánh mắt mong mỏi nhìn thấy nàng mất thể diện, Vũ Văn Tiểu Tam mở ra cây quạt lắc lắc: “Làm thơ là có thể,nhưng ta được cái gì?”

"Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” . . . . . .

https://thuviensach.vn

Hơn vài người ngã quỵ âm thanh!

Làm thơ còn hỏi được cái gì? Mọi người không dám tin trợn to mắt. . . . .

Phong Cuồng Tiêu kéo kéo Hiên Viên Ngạo tay áo, nhỏ giọng hỏi: “Ngạo, tam vương phủ không có tiền? Có muốn huynh đệ trợ giúp?” Cặp mắt sáng đều là tia giảo hoạt.

"Cút!” Lạnh lẽo môi mỏng khạc ra một tiếng. Tiện nhân này, luôn khiến cho hắn mất thể diện!

Phong Cuồng Tiêu trên mặt cười đểu, đem thân thể ngồi xuống

Hiên Viên Mặc nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, hài hước mở miệng: “Ngạo, có muốn hoàng huynh cho đệ thêm một chút bổng lộc?”

Con ngươi hiện tia lạnh lẽo, ánh mắt giết người quét về phía hắn. . . . Hiên Viên Mặc lúng túng sờ lỗ mũi một cái, quay đầu, hắn chỉ qua là có ý tốt.

"Không biết huynh đài nghĩ muốn cá cược thế nào?” Âm thanh của một thư sinh nhìn nhã nhặn, nhưng đáy mắt đều là khinh bỉ. Ngâm thơ thi phú, tao nhã như vậy, người này lại dùng làm cá cược!một chút nhã nhặn cũng không có! Thật sự làkhông có sự nhã nhặn chút nào!

Thấy thế mỗ nữ dùng ngón tay cái,ngón trỏ cùng ngón giữa chà xát vào nhau, bộ đángvô cùng bỉ ổi: “Dĩ nhiên là cái này á!”

Dấu hiệu này làm cho mọi người đều hô đồ, đó là là cái gì? Mọi người nhìn nhau một chút, đều không hiểu . . . Trong bụng suy nghĩ, chẳng lẽ bọn họ hiểu lầm, người này muốn không về tiền tài?

"Xin huynh đài cứ nói!” Nam tử kia hỏi tiếp.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ nhíu lông mày: “Làm sao ngươi đần như vậy? Đương nhiên là tiền á! Tiền! Thiệt là, nhất định làm người ta phải nói thẳng ra, làm cho bản công tử ta ngượng chết!”

"Ngươi còn biết ngượng ngùng?” Đây là tiếng lòng của tất cả mọi người.

Tiểu Nguyệt lấy tay bụm mặt, mộc tiểu hầu gia đám người liền cầm cái quạt che kín mặt,trong lòng thầm reo hò, xin vạn lần đừng nghĩ chúng ta cùng hắn có quan hệ nha!

"Tốt! Nếu là huynh đài có thể làm ra thơ hay, tiểu đệ nguyện lấy hoàng kim vạn lượng dâng lên!” Này lịch sự nam tử mở miệng.

"Chuyện này là thật?” Mỗ nữ mắt chứa mong đợi nhìn hắn.

"Quân tử nhất ngôn, Tứ Mã Nan Truy!” Trong mắt giễu cợt ý vị nặng hơn!

Bọn họ cũng không tin hắn có thể làm thơ hay!

Hắc hắc. . . . . Rốt cuộc giống như mong muốn nàng!

"Xin huynh đài ra đề!” Lần này nét mặt nghiêm túc.

Nhìn nét mặt hắn đột nhiên biến chuyển, mọi người cũng có chút phản ứng không kịp,có chút sững sờ, cái đó nam tử nhã nhặn liền chỉ vào chân trời xế chiều rồi mở miệng: “Cảnh chân trời này quả thật là đẹp, không biết huynh đài có thể làm bài thơ không?”

Mọi người nhìn về phía ngoài khoang thuyền, bầu trời chiều tà, đám mây hồng sắc đem chân trời biến thành một màu đỏ cực đẹp, cũng là cảnh đẹp! Chỉ là cái người không bình thường này có thể làm ra bài thơ hay sao?

Mọi người đều quay đầu lại nhìn hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Mặc có chút bất đắc dĩ, Hiên Viên Ngạo mặt cũng tối đen đến đáng sợ, Hiên Viên Triệt cùng Công Tôn Trường Khanh cũng là có chút mong đợi nhìn hắn, trực giác nói cho bọn hắn biết, nàng không giống như vậy những người lỗ mãng.

Tiểu Nguyệt kéo kéo vạt áo của nàng: “Công tử, nếu như ngươi bây giờ hối hận vẫn còn kịp!”

Mỗ nữ lắc lắc cây quạt, rất nhanh liền mở miệng: “Hướng Văn ý bất thích, khu xa đăng cổ. Tịch dương vô hạn hảo, chích thị cận hoàng hôn. "(trích nguyên câu)

Hít. . . . . Mọi người ở đây hít vào ngụm khí lạnh! Tuy nói"khu xa đăng cổ" ở chỗ này có chút không đúng, thế nhưng"Tịch dương vô hạn hảo, chích thị cận hoàng hôn. "Lại đúng là câu hay! Thơ ấy không chỉ tả cảnh, mà thể hiện chữ tình, thậm chí tài năng hướng tới người đối đáp!

Này nam tử nhã nhặn lúc nãy sắc mặt lúc xanh lúc trắng một hồi, hoàn toàn không nghĩ ra câu đối với câu thơ của nàng!

"Tiểu đệ cảm giác bài thơ này làm không tệ, không biết huynh đài nghĩ có đúng không?” Vũ Văn Tiểu Tam hài hước nhìn hắn. ánh mắt giễu cợt nhìn những người kinh thường nàng,đúng là không có gì tốt , hôm nay để xem...

Cái nét mặt này khiến tất cả mọi người có chút sững sờ, mọi người đều sững sờ nhìn hắn, hắn với người không bình thương ấy là một??? nhìn cứ tưởng là hai người a! nhưng không ai biêt nàng Vũ Văn Tiểu Tam đặc điểm lớn nhất chính là hay thay đổi!

Thấy hắn không nói lời nào, nàng lại quay mặt sang nhìn những người khác: “Chư vị nghĩ sao?”

https://thuviensach.vn

Mọi người vẫn chưa có hoàn toàn hoãn hồi phục tinh thần, Hiên Viên Mặc mấy người này cảm giác như sét đánh, thật không nghĩ tới nàng là người thâm tàng bất lộ!

Các tài tử hơi suy nghĩ một chút, rồi sau đó không hẹn mà cùng gật đầu một cái: “Thật là câu hay!”

Vũ Văn Tiểu Tam thoả mãn mà gật gật đầu, quay mặt sang nhìn này nam tử kia: “Không biết huynh đài thấy có được không?”

Nam tử kia còn chưa kịp mở miệng, bên người hắn cô gái áo hồng liền không phục đứng lên: “Vừa mới Lâm công tử vừa nói đề mục, các hạ là có thể đối đáp trôi chảy, tiểu nữ tử không thể không hoài nghi các hạ đã có chuẩn bị, các hạ có thể hay không nữa ứng một đề nữa?”

Vũ Văn Tiểu Tam trên mặt nâng lên nhất nhẹ nói: “Huynh đài này ra đề , ta làm sao biết được hắn ra đề gì?Mà có chuẩn bị trước. Huynh đài nếu là không chịu thua thì không cần ra ngoài đánh cuộc, được rồi, tại hạ cũng không phải là người nhỏ mọn, huynh đài nếu hiện tại thừa nhận chính mình đối không được, tiểu đệ liền thừa nhận chúng ta không có đánh cược nữa "

Tuy nói nàng câu thơ đúng không là gì, nhưng là cô gái này nói chuyện khiến người ghét, nàng có đắc tội với nàng kia sao?

Mà nàng nói ra câu nói sau cùng kia. . Hừ, nhiều tài tử, vương công quý tộc đều tại đây, nàng cũng không tin hắn sẽ thừa nhận chính mình thua không đối được!

Lời này vừa rơi xuống, mọi người nhìn về phía này cô gái áo hồng cùng này công tử lúc nãy ánh mắt có chút khinh thường, tuy nói bọn họ cũng hoài nghi người này ăn gian,nhưng không có chứng cớ tại sao có nói lung tung để lật đổ đánh cuộc?

https://thuviensach.vn

Này nam tử giương môi cười một tiếng,nhưng cười hết sức miễn cưỡng: “Tại hạ há có chịu thua, huynh đài yên tâm, hội thi thơ này sau khi chấm dứt, tiểu đệ liền đem vạn lượng hoàng kim thành ngân phiếu đưa đến!”

Ở chỗ này một lượng vàng bằng với một trăm lượng bạc trắng, hắn thua một trăm vạn lượng bạc! Tuy nói nhà giàu có, nhưng dù sao các huynh đệ của hắn đều nhìn chằm chằm vào vị trí gia chủ, hắn vốn là người ưu tú nhất trong các huynh đệ, nó được đánh giá rõ khi hắn nhận đươc thiệp mời của hội thơ lần này, nhưng là trận này hắn đánh cuộc liền thua một triệu lượng bạc,nếu truyền tới phụ thân, trận đấu này, hắn sẽ đánh mất hết tất cả!

Liền hướng người hầu phân phó: “Trở về lấy tiền!” Trong bụng càng phiền muộn, hai mươi mấy năm qua, hắn làm cái gì đều là tốt nhất, vì thế trong gia tộc trọng dụng, nhưng hôm nay lại làm cho những cố gắng của mấy năm qua trôi theo nước chảy! Trôi theo nước chảy!

Đợi này người hầu rời đi, Vũ Văn Tiểu Tam lại mở miệng: “Tuy nói thơ là tại hạ làm, nhưng nếu các vị vẫn có lòng nghi ngờ, huynh đài có thể ra một đề, nếu là tiểu đệ làm ra được, xin mời vị cô nương này quản miệng của mình cho tốt, không cần nói việc không hề có căn cứ!”

Quả thật không hề có căn cứ, bởi vì ở thời đại này, căn bản cũng không có Lý Thương Ẩn, nữ nhân này là thế nào phán định nàng có ăn gian hay không? Cũng chỉ ngi ngờ qua thôi! Khụ khụ. . . . Nhưng là nàng Vũ Văn Tiểu Tam cũng phải thừa nhận,. . . Nàng đúng là sao chép đấy!

Hiên Viên Vô Thương có chút bất đắc dĩ nhìn nàng, nha đầu này, luôn mạnh miệng như vậy, nếu là người ta ra một đề, nàng không làm được thì sao? Con vịt đã đun sôi không phải bay nữa? Trực tiếp cầm bạc ngồi xuống là được rồi, vì sao phải làm chuyện không có lợi đối với mình? Chờ hắn có cơ hội nhất định phải giáo dục nàng mới được! Đệ nhất thiên hạ thủ phủ phu nhân tương lai, ở thời điểm tại sao có thể phạm loại sai lầm nhỏ nhặt này!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo cũng là có chút buồn bực, đánh chết hắn, hắn cũng không tin câu thơ kia là do nữ nhân này làm! Nhưng thấy nàng can đảm ứng một bài nữa, trong tim của hắn vô cùng kinh ngạc.

"Tốt!” Này nam tử lúc này ánh mắt sáng lên, giống như thấy được cứu sống, tiếp tục mở miệng nói: “có thể xin huynh đài lấy ‘rượu’ làm đề tài, làm thêm một bài?”

Đây cũng quá đơn giản chứ? Suy nghĩ một chút, nàng còn chưa phải cầm"Tương Tiến Tửu"tới hù dọa bọn này cổ nhân rồi, nên liền đọc”Đoản Ca Hành" đi, vì vậy mở miệng nói: “Về rượu a, tiểu đệ ngược lại làm được mấy câu hay, liền ngâm một bài, nếu là bài này được, tiểu đệ sợ các vị không nhịn được nghĩ bái ta làm thầy, ha ha ha. . . . . "

Mọi người nghe "Hắn" tự kỷ nói, còn có bộ dáng cười đến hả hê , sau ót không hẹn mà cùng nhau đổ mồ hôi, rốt cuộc là thơ gì, nói ra sẽ khiến cho bọn họ nghĩ bái hắn làm thầy à?Có phải khoa trương quá hông? Mặc dù lòng nghi ngờ, nhưng lấy gương người thua trăm vạn ngân phiếu, bọn họ quyết định không cần nhiều lời!

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, tiểu thư, Lão Nhân Gia có thể hay quá khoa trương?

Này nam tử sau cũng đổ mồ hôi: “Huynh đài xin mời!”

Mỗ nữ phe phẩy cây quạt cố làm ra vẻ tiêu sái mở miệng: “Đối tửu đương ca, cuộc sống kỷ hà? Ví như sương mai, đi ngày Khổ Đa. Khái đương dĩ khảng, ưu tư khó vong. Hà Dĩ Giải Ưu? Duy Hữu Đỗ Khang. "

Này câu thơ đọc xong, này nam tử lúc này trong mắt ngọn lửa hi vọng trong nháy mắt bị dập tắt! Xem ra hắn là xong rồi!

Cũng may mỗ nữ có chút lương tâm, cho hắn đường sống: “Làm thơ văn nhã như vậy , làm sao mà đánh cược đây?hai bài thơ coi như tại hạ bán cho

https://thuviensach.vn

huynh đài, về sau này bài thơ huynh đài cứ lấy ra mà dùng, không biết huynh đài ý như thế nào?”

"Được bán lại hai bài thơ là tại hạ vinh hạnh, tại hạ Lâm Mộc Dương, nguyện cùng huynh đài kết giao, không biết huynh đài đại danh?” Lâm Mộc Dương có thể nói là tìm được đường sống! Nếu là lấy loại phương thức này giao ra một trăm vạn lượng bạc trắng, vậy hắn không coi là thua, tất sẽ không uy hiếp được việc tranh gia sản,hắn không phải bị thua tiền, hắn sao có thể không vui mừng!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 64: Tiếc nuối duy nhất

"Ha ha. . . .Tại hạ đi không đổi danh ngồi không đổi họ, huynh đài có thể gọi ta là Bách Độ!" Vũ Văn Tiểu Tam cái tên này nhất định là không thể dùng, Vũ Văn lão Nhị hiện tại đã dùng, về sau Hiên Viên Ngạo nếu tra ra được người nào làm hư thanh danh của hắn, nàng sẽ không thể giả trang thành như vậy mà ra ngoài nữa, không phải nói trên giang hồ có một người tên Bách Hiểu Sanh biết được mọi chuyện sao? Thế nên nàng liền lấy tên "Bách Độ".

"Bách Độ"? Có cái tên nghe kỳ cục vậy sao?

Hiên Viên Ngạo bưng chén che kín khóe miệng đang giật giật của mình, Hiên Viên Vô Thương dở khóc dở cười quay mặt sang. . . . . .

Mộc tiểu hầu gia ngạc nhiên nhìn hắn, không phải gọi là Vũ Văn Lão Nhị sao? Thế nào lại đột nhiên gọi"Bách Độ" rồi?

"Đi không đổi danh, ngồi không đổi họ"? Tiểu Nguyệt cùng Liên Hoa im lặng hỏi ông trời. . . .

Này Lâm Mộc Dương sửng sốt một chút, rồi sau đó mở miệng cười: "Huynh đài tên thật là. . . . . Đặc biệt!"

Chỉ thấy mỗ nữ chẳng biết xấu hổ ngẩng đầu lên, lắc lắc cây quạt: "Đó là! Nói cho các ngươi nghe một câu chuyện cũ, cực kỳ lâu trước kia, có một người, hắn vô cùng có tài hoa, ngâm thơ làm phú đánh bại thiên hạ vô địch thủ, sau người kia sinh một đứa con trai, con hắn đồng dạng là Học Phú Ngũ Xa, tài hoa hơn người, phong lưu phóng khoáng, anh tuấn tiêu

https://thuviensach.vn

sái,tướng mạo tựa Phan An,là một cực phẩm mỹ nam! Hơn nửa chính là, con hắn là người hết sức khiêm tốn, các ngươi có biết ‘nhi tử’ hắn là ai không ?"

Hiên Viên Mặc nhớ tới sự việc lần trước nàng tự tiến cử, mơ hồ có thể biết được nàng muốn nói là người nào. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Triệt cười như không cười nhìn nàng. . . . . .

Lâm Mộc Dương có chút nghi ngờ hỏi: "Phụ tử đều là tài hoa hơn người, gia tộc như vậy cực ít, không biết huynh đài nói vị kia là. . . . . ?"

Mọi người tất cả đều mang bộ dạng rửa tai lắng nghe, từ xưa tới nay tài tử đông đảo, mỹ nam tử cũng không ít, nhưng tướng mạo Phan An, học phú cao thâm, thì lại rất ít, bọn họ cũng muốn cùng tài tử ấy kết giao!

Chỉ thấy mỗ nữ một cái chân giẫm lên ghế của mình, vẻ mặt hả hê mở miệng: "Hắc hắc, người kia, chính là. . . . . ." Vừa nói vừa làm dáng ngượng ngùng, đem chân mình đang để trên ghế xuống, lấy cái khăn vẫy vẫy, nhăn nhó mở miệng: "ai u, thật xấu hổ ta sẽ nói cho các ngươi biết, người kia, thật ra kẻ hèn đó chính là tại hạ!" Nói xong còn mang bộ dáng xấu hổ cầm cây quạt lên che mặt. . . . . .

"Ầm!" , "Ầm!" , "Ầm!" . . . . . .

Lâm Mộc Dương cười cười xấu hổ, rồi sau đó gương mặt bị lừa quay đầu lại , nhìn thấy một số tài tử ngã xuống. . . . . .

Học phú cao thâm,tài hoa hơn người, còn tướng mạo Phan An? Là hắn người có hai ria mép?

Người này mà khiêm tốn? ! Người mà khiêm tốn chắc không còn kẻ nào khiêm tốn? Bọn tài tử suýt nữa vì nàng mà nói tục!Giọng nói của hắn cùng

https://thuviensach.vn

hành động của hắn? Truyền thuyết ẻo lả nha? !

Phong Cuồng Tiêu Hòa, Mộ Vân Dật không dám tin nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, lại ngó ngó Hiên Viên ngạo. . . . . Đồng thời ở trong lòng vô cùng bội phục Vũ Văn tướng quân là như thế nào đem nữ nhi dạy thành như vậy, đây thật giống. . . . . Kẻ dở hơi đi?

Hiên Viên Mặc mặc dù biết nàng muốn nói tới là người nào, nhưng khi nghe nàng cười"Hắc hắc", cùng động tác khôi hài kia, vẫn không nhịn được mà phun rượu ra ngoài. . . . . .

Hiên Viên Ngạo há to mồm, quên cả khép lại. . . . Mặc dù hắn đã từng gặp qua nữ nhân vô sỉ này, nhưng là hắn thật không nghĩ đến nàng lại vô sỉ đến như vậy!

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng, nha đầu này. . . . . .

Mộc tiểu hầu gia cùng Tiểu Nguyệt mấy người này dùng hết sức lực mà đứng dậy. . . . . Đây cũng thật quá. . . . . .

Nhìn mấy người ngã xuống ở cạnh mình , Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bọn họ một chút, cười híp mắt mở miệng:"Ai nha, mấy vị huynh đài quá khách khí, tại hạ biết các ngươi rất bội phục ta, nhưng là không cần trực tiếp ba quỳ chín lạy tỏ vẻ sùng bái nha, như vậy sẽ làm người ta ngượng chết, , , mau dậy đi! Phải biết tại hạ từ trước đến giờ là người luôn khiêm tốn, không thích như vậy !"

Lời nói này làm một nửa người đang bò dậy lại ngã nhào xuống đất, ngẩng đầu lên nhìn hắn bằng ánh mắt đáng thương. . . . . Ngươi có đừng nói nữa không? Ngươi mà là người khiêm tốn? Nói giỡn cũng phải có giới hạn chứ?

Công Tôn Trường Khanh có chút hứng thú nhìn của hắn, người này như thế nào da mặt dầy như vậy? Đúng là một tên quái nhân!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương ho khan mấy tiếng, dời đi lực chú ý của mọi người. . . . . .

Tất cả mọi người liền quay đầu nhìn hắn. . . . . .

Này giọng tà mị vang lên: "Tốt lắm, Lâm công tử đã đưa ra đề tài! Chủ đề hôm nay là ‘rượu’đi, các vị có thể làm thơ vẽ tranh, nếu không thể vượt qua vị tiểu huynh đệ này, vậy hắn chính là thủ khoa của hội thơ hôm nay rồi !"

Hội thơ mỗi tháng,đều chọn ra người đứng đầu trong các mục cầm.kì,thi,họa.

"Thủ khoa? Thủ khoa là cái gì?" Mỗ nữ rất là nghiêm túc nhìn hắn.

Mắt mọi người có chút khinh bỉ quay đầu đi, thủ khoa là cái gì ngươi cũng không biết!

Tuyệt mỹ nam tử khẽ cười một tiếng, cười đến nỗi tài tử,tài nữ ở đây đều mất hồn, nhẹ giọng mở miệng: "Thủ khoa, chính là danh hiệu đệ nhất trong mỗi hội thi thơ."

"Có thưởng sao?" Mỗ nữ mắt chứa kim quang nhìn của hắn. . . . . .

Một vạch đen xẹt qua. . . . . Hiên Viên Ngạo lần nữa chịu đựng ánh mắt thương hại các huynh đệ muốn giúp đỡ người nghèo. . . . . .

Tiểu Nguyệt lần nữa bị Mộc tiểu hầu gia dùng ánh mắt quái vật nhìn hồi lâu. . . . . Tiểu Nguyệt quay đầu,nhìn phía vách tường lệ rơi đầy mặt, ô ô ô. . . .Chuyện này liên quan gì tới nàng? Là tiểu thư bọn họ giở trò quỷ,không phải là nàng a!

Miệng khẽ cười,nhìn thấy vẻ mặt của Vũ Văn Tiểu Tam liền nói ra hai chữ: "Không có."

https://thuviensach.vn

Thủ khoa của hội thơ mỗi tháng, hoặc là nổi danh khắp nơi,hoặc thi vào triều làm quan,không ai quan tâm chút tiền thưởng đấy! Hơn nữa người tới đều là người danh môn, không có ai thiếu tiền , phần thưởng, có hay không cũng vậy thôi.

Mím mím môi: "Không có phần thưởng chơi không vui!" Sau đó vẻ mặt bất mãn ngồi xuống. . . . . .

Mọi người đều không quay đầu lại nhìn hắn,hắn chính là người điên! Hoàng thượng ở đây, nếu biểu hiện tốt, lập tức liền có hi vọng thăng quan phát tài,nhưng hắn lại bận tâm chuyện tiền thưởng! Bệnh thần kinh!

Vì vậy mỗ nữ rũ cúi đầu, không một chút thú vị, thôi thì thuận tiện dùng lỗ nghe bọn hắn ngâm tới ngâm lui, viết tới viết lui, vẽ tới vẽ đi, bắn tới bắn lui đi. . . . . .

"Hoàng thượng cùng Vương Gia không làm thử một chút sao?" Mọi người nhìn Hiên Viên Mặc.

Đế Vương dịu dàng cười một tiếng: "Các vị cứ ngâm thơ, trẫm chỉ là tới xem một chút thôi."

"Bổn vương cũng chỉ tới xem một chút." Hiên Viên Ngạo mặt lạnh mở miệng,lúc trước hắn tới đây, thỉnh thoảng cũng sẽ ngâm mấy bài, sau đó cầm cái thủ khoa trở về, chỉ là hôm nay bị tiện nhân kia quấy rối, không có tâm tình!

Vũ Văn Tiểu Tam dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn một cái, cũng biết con heo này sẽ không biết làm thơ, còn tìm lý do, chỉ là tới xem một chút, Stop!

Nhìn nữ nhân kia dùng vẻ mặt khinh bỉ nhìn hắn, tính khí kiêu ngạo lại lên, suýt nữa không kìm lại được! Chết tiệt! hắn vừa mới nói là không ngâm, hiện nay cũng không thể nói ngược lại là muốn ngâm,ánh mắt tức

https://thuviensach.vn

giận nhìn nàng một cái, cúi đầu bực bội đem rượu trong chén uống một hơi uống sạch!

Hiên Viên Triệt âm thanh ngọt ngào vang lên: "Người ta sẽ không ngâm thơ."

Mọi người không hẹn mà cùng run lên, mỗi lần Thất vương gia dùng cái giọng nhẹ nhàng này, nếu người nào đi chọc phá hắn, kết quả sẽ vô cùng thê thảm! Cho nên tất cả mọi người cùng nhau gật đầu một cái, bày tỏ ý đã hiểu.

Mà Hi Vương Gia là chủ của hội thơ này, tài năng hắn không cần phải nói , nên không có người nào dám lên khiêu chiến với hắn.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Triệt một chút, lại nhìn Hiên Viên Ngạo, giống như lơ đãng mở miệng: "Thánh Nhân viết, biết là biết, không biết thì là không biết,biết thì biết vậy!nhưng ý "biết" này chính là chỉ tài năng, Thất vương gia nhân phẩm cùng tài năng làm cho tại hạ khâm phục, không giống như vài người a. . . . . ." Nói xong có ánh mắt nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, nàng Vũ Văn Tiểu Tam yêu thích nhất, chính là bắt được nhược điểm của kẻ thù!

Lời này cùng ánh mắt kia, khiến cho Hiên Viên Ngạo thiếu chút nữa là bạo phát! Tiện nhân này!

Tất cả mọi người lúng túng ho khan. . . . . Người nào không biết Tam vương gia cùng Thất vương gia là tài năng hơn người, cái này người gọi"Bách Độ" , làm sao hiểu a!

Một hồi lâu ai cũng im lặng,thì Công Tôn Trường Khanh lên tiếng: "Tửu bất túy nhân nhân tự túy,thiên bôi ẩm tận lưu linh quý.Đối nguyệt yêu ẩm thường nga bạn, nhất giang sầu tự tựu trung bôi. Phanh dương tể ngưu thả bi lạc, hội tu nhất ẩm thiên bách bôi.Túy ngọa trác đầu quân mạc tiếu , kỷ nhân năng giải tửu thâm vị?”

https://thuviensach.vn

Nói xong liền cầm ly rượu lên uống cạn…

Vũ Văn Tiểu Tam thoáng chốc sững sờ tại chỗ, đây không phải là đọc ngược lại thơ của Lý Bạch "Tương Tiến Tửu" sao, tuy cách nói khác nhau nhưng nội dung lại tương tự,không ngờ ở đây lại có một nhân tài như vậy!

Vừa làm xong bài thơ ấy, đã khiến không khí ở đây trở nên sôi nổi, bài này đối với bài của

Vũ Văn TiểuTam vô cùng phi thường!

Một bài"Đối tửu đương ca, cuộc sống kỷ hà" ,mang vẻ hào hùng,làm cho người ta không nhịn được mà sùng bái. Mà kia"Tửu bất túy nhân nhân túy,Túy ngọa trác đầu quân mạc tiếu, kỷ nhan năng giải tửu tham vị"câu thơ tuyệt vời,đúng là khó phân cao thấp nha! Chuong 64 (2)

Thoáng chốc khó mà quyết định, mặc dù bọn họ không thích người gọi là "Bách Độ" gì đó, nhưng bài thơ của hắn không thể không thán phục! Nay Công Tôn Trường Khanh lại. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lúc này đứng lên: "Huynh đài quả là người tài hoa, tiểu đệ đây bái phục."

Nàng vốn chính là lấy của người ta,thỉnh thoảng có thể lấy ra xài,mình dù sao cũng được, nhưng ảnh hưởng đến danh tiếng của người khác thì không tốt lắm.

Được rồi, nàng thừa nhận tư nhiên lại có đạo đức như vậy,đó là bởi vì Công Tôn Trường Khanh cũng là cực phẩm mỹ nam tử, hắc hắc he he. . . . . .

"Bách Độ huynh thật khiêm nhượng, cùng với huynh "đối tửu đương ca, nhân sinh kỷ hà" so sánh, thơ của tại hạ có chút nữ nhi thường tình,không khí thế lắm,không thể nào bằng được." Hắn rất chân thành mở miệng.

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ này không tệ! Vũ Văn Tiểu Tam nghĩ thầm trong đầu thoáng gật đầu, không tệ không tệ,nhìn gương mặt kia,trắng hồng , còn có sóng mũi cao, mắt dài xếch lên,kia. . . . . .

Bỗng nhiên,cảm thấy có hai ánh mắt cự kỳ không tốt đang nhìn nàng..

Quay đầu lại nhìn, gương mặt xinh đẹp của Hiên Viên Vô Thương,gương mặt tràn đầy lửa giận của Hiên Viên Ngạo…

Mỗ nữ lúng túng sờ lỗ mũi một cái, thu hối ánh mắt như lang sói của mình, trong lòng buồn bực. Thương Thương bởi vì biết là mình,còn Hiên Viên Ngạo thì đâu có biết nàng là Vũ Văn Tiểu Tam,vậy thì trừng mắt với nàng làm gì? Ánh mắt gian tà nhìn về Hiên Viên Ngạo cùng

Công Tôn Trường Khanh, hai người bọn họ ngồi cạnh nhau, thỉnh thoảng còn trò chuyện, hắc hắc. . . . . Hoá ra là như vậy!

Ha ha ha. . . . Nàng quả nhiên nhìn một chút đã phát hiên gian tình của họ!

Tiểu Nguyệt nhìn thấy ánh mắt của nàng, chợt có dự cảm không tốt. . . . .

Cuối cùng, kết quả đã có. . . . . .

Người thắng lần này. . . . . Bởi vì"Bách Độ" kia luôn làm cho người ta có ấn tượng không tốt, trải qua cuộc bỏ phiếu, Công Tôn Trường Khanh thắng.

Người đứng đầu Kì nghệ, còn là thần y —— Mộ Vân dật.

Đứng đầu Thư nghệ,khiến cho Vũ Văn Tiểu Tam thật bất ngờ, lại là Mộc tiểu hầu gia,thật không ngờ người này lại có bản lãnh như vậy.

Người đứng đầu Họa nghệ, vẫn là Liệt Diễm Các chủ —— Phong Cuồng Tiêu.

https://thuviensach.vn

Người đứng đầu Cầm nghệ, cư nhiên cũng là Công Tôn Trường Khanh!

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam quả thật nhìn Công Tôn Trường Khanh bằng ánh mắt khác, người này quả thật là lợi hại nha, có năm cái thì hắn đã chiếm hết hai cái!Lợi hại lợi hái

Vũ Văn Tiểu Tam dùng ánh mắt sùng bái nhìn vào Công Tôn Trường Khanh, mắt chứa đầy mong đợi mở miệng: "Vị huynh đài này thật có bản lãnh! Lợi hại, lợi hại! Quả thật tiểu đệ cái gì cũng biết, nhưng chỉ duy nhất có đánh đàn là không biết, huynh có thể nhận ta làm đồ đệ không?Huynh phải biết thu nhận ta huy rất vinh hạnh đấy! Về sau huynh có ra ngoài,huynh

có thể tư nhiên là tự hào: ta chính là sư phụ của người trong truyền thuyết kia trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, trên trời dưới đất không có gì là làm không được ‘ Bách Độ ’.

Người ta sẽ vô cùng sùng bái ngươi! Như thế nào? Suy nghĩ một chút chứ?"

Người ở đây người đổ đầy mồ hôi. . . . . Cái gì bái sư sao? Tiểu Nguyệt đứng chết lặng. . . . . Phong Cuồng Tiêu ở một bên liền liều mạng ho khan. . . . . .

Công Tôn Trường Khanh lúng túng ho khan một cái, nghĩ một lát không biết nên làm sao.

"Ngươi cũng có thể nghĩ một lát!" Mỗ nữ dứt lời liền quay sang nhìn Phong Cuồng Tiêu, lúc nãy nhìn thấy dáng vẽ tranh của hắn quả thật không tồi, dáng dấp cũng rất đẹp trai! Vì vậy liền mở miệng, "Vị huynh đài này thật bản lãnh! Lợi hại, lợi hại!tiểu đệ mặc dù gần như không có gì là làm không được, nhưng tiếc là không biết vẽ tranh. . . . . ." (tương tự câu của Công Tôn Trường Khanh)

https://thuviensach.vn

Phong Cuồng Tiêu vừa nghe xong, ho khan càng lợi hại! Khóe mắt quét qua sắc mặt xanh mét của Hiên Viên ngạo, ho đến thở không ra hơi. . . . . .

Không khí yên lặng đến đáng sợ, đều nhìn hắn như người có bệnh…

Tiểu Nguyệt bụm mặt, trong lòng vô cùng hối hận, sớm biết nàng sẽ không đi tới cái nơi này! Lần này tốt lắm,thể diện hoàn toàn mất hết!Chờ những người này về nhà,thì tiểu thư nhà họ sẽ nổi danh khắp thiên hạ!

Dứt lời liền quay đầu nhìn Mộ Vân Dật, chậc chậc, người này cũng rất đẹp trai không được không thể bỏ qua: "Vị huynh đài này thật bản lãnh! Lợi hại, lợi hại! tiểu đệ mặc dù không gì là làm không được, nhưng chỉ tiếc là không biết chơi cờ. . . . . ." (như trên. . . . .)

Mặt mọi người đều hiện mấy vạch đen. . . . . Ngươi"Tiếc là" quả thật là nhiều .không phải là "Duy nhất" sao? Chẳng lẽ bọn họ hiểu từ “Duy nhất” trước kia là sai

Mộc tiểu hầu gia lập tức núp sau lưng nam tử mặc áo vàng kia, tránh cho mình cũng bị lôi ra bái sư. . . . . .

Chỉ là. . . . . Bởi vì hắn không có đẹp trai hơn ba người kia, cho nên Vũ Văn Tiểu Tam không chú ý đến hắn. . . . . .

Hiên Viên Mặc cùng Hiên Viên Triệt cũng cúi đầu, bả vai hơi rung rung. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cười đến cực kỳ xinh đẹp. . . . . .

Hội thi thơ lâm vào cục diện lúng túng, tất cả mọi người không nói lời nào, tất cả ánh mắt đều nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, Công Tôn Trường Khanh, Mộ Vân Dật cùng Phong Cuồng Tiêu mấy người này,đều nhìn về phía Vũ Văn Tiểu Tam ánh đều im lặng. . . . . Nhìn về phía ba người bọn họ bằng ánh mắt tò mò,không biết ba người này sẽ trả lời như thế nào. . . . . .

https://thuviensach.vn

Phong Cuồng Tiêu Hòa Mộ Vân Dật liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau mở miệng: "Cái vấn đề này xin mời Công Tôn huynh thay chúng ta trả lời đi, ý kiến của hắn giống ý kiến của ta!" Có chết cùng nhau chết! Dù thế nào đi nữa bọn hắn cũng không biết Công Tôn Trường Khanh, cũng chẳng hại gì.

Công Tôn Trường Khanh nhàn nhạt liếc nhìn bọn hắn, có chút kinh ngạc rồi chút im lặng. . . . . Dường như hắn không biết bọn họ nha? Công Tôn huynh, gọi thân thiết như vậy! Cũng không sợ hắn sẽ thu nhận. . . . . đồ đệ sao?

Nhìn "Bách Độ" một chút , nếu là hắn thật thu nhận, sợ rằng về sau nằm mơ cũng sẽ làm cho tỉnh lại! Vì vậy lên tiếng từ chối: "Huynh đài tài trí hơn người, lấy tài năng của tại hạ, sao xứng làm sư phụ của huynh đài , kính xin huynh đài không cần giễu cợt tại hạ!"

Người nào đó nghênh ngang lắc lắc cây quạt: "Mặc dù ngươi quả thật tài sơ học thiển, không tài mạo cũng không sánh bằng ta, bác học uy thâm, nhưng Bản công tử vừa nhìn thấy huynh đài thì cảm thấy cực kỳ gần gũi, huynh đài đồng ý thỉnh cầu của ta đi, đây chính là phúc khí của ngươi! Thu ta làm đồ đệ, huynh đài nhất định có thể học được rất nhiều thứ mà trước kia chưa có cơ hội tiếp xúc qua, chuyện tốt như thế mấy đời có thể cầu được!"

Mọi người như bị sét đánh nhìn nàng. . . . . Đây rốt cuộc là bái sư, hay đang thu nhận đồ đệ à?

Phong Cuồng Tiêu, Hòa Mộ Vân trao đổi một chút"Thật may là đem Công Tôn Trường Khanh ném ra ứng phó với nàng", rồi sau đó cùng nhau nén cười thật to kích động quay đầu, liền bị Hiên Viên Ngạo nhìn một cái . . . . .

Tiểu Nguyệt nhìn ngoài khoang thuyền một mảnh đêm đen nhánh. . . . . A, hôm nay phong cảnh đẹp như thế ! A, hôm nay nước hồ như thế sóng

https://thuviensach.vn

gợn lăn tăn ! Ách. . . . . Nàng thật không có nghe gì cả . . . . . Ô ô ô. . . . . Nếu là mình là người điếc thật tốt!

Công Tôn Trường Khanh không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn, khóe miệng mơ hồ co quắp. . . . . Cõi đời này làm gì có người có da mặt dày như vậy, không giải thích được,hoàn toàn không giải thích được nha! Hắn hôm nay thật là … mở mang tầm nhìn!

Nhưng vào lúc này,có âm thâm thanh trầm tĩnh vang lên: "Nếu vị tiểu huynh đệ này muốn học cầm, kỳ, họa, không bằng bái bổn vương làm sư phụ đi, không biết bổn vương có vinh hạnh được làm sư phụ của nàng không?"

Cánh tay đang phe phẩy thoát chốc cứng đờ, hận không thể đánh mình mấy cái! Nàng làm sao quên mất Thương Thương cũng ở đây, nhìn thấy mỹ nam liền quên hết tất cá

Nịnh hót cười, nhìn hắn cười cười nhưng quả thật trong mắt đang nén giận, nhỏ giọng hỏi: "Huynh đài, người cũng biết sao?"

Người nọ từng bước từng bước đi tới trước mặt của nàng, cho đến khi chóp mũi hai người đụng vào nhau . . . . . .rồi đem làn môi mỏng khiêu gợi đến gần tai nàng, dùng âm thanh chỉ có hai người mới nghe được, tràn đầy hấp dẫn mở miệng: "Thương Thương biết rất nhiều, Tam nhi có muốn học một chút không?"

Mỗ nữ thân thể run lên. . . . . Nịnh hót cười cười lui lại sau mấy bước, rồi co rúm mở miệng: "Không cần, không cần!"

Đám người Mộc tiểu hầu gia biết "Hắn" là nam sủng của hi Vương Gia,cho nên cũng không thấy có cái gì lạ.

Những người khác mặc dù không có nghe Hiên Viên Vô Thương nói cái gì ,nhưng nhìn bọn họ đứng gần như vậy, trong bụng cũng có chút kỳ quái.

https://thuviensach.vn

. . . . . Nhìn Hiên Viên Ngạo cùng Công Tôn Trường Khanh, nhìn lại Hiên Viên Vô Thương cùng"Bách Độ" , chẳng lẽ hiện tại lưu hành bệnh đồng tính?

Phong Cuồng Tiêu ,Hòa Mộ Vân Dật lại có chút kinh ngạc rồi nhìn mặt vẻ mặt phức tạp của Hiên Viên Ngạo, đây là chuyện gì xảy ra?

Mặc dù cảm thấy khó hiểu, nhưng là bọn họ quả thật không thể quản các chuyện trong hoàng gia, hôm nay hội thi thơ đã kết thúc, bọn họ vẫn là mau trở về! Vì vậy liền có người hướng về phía Hiên Viên Vô Thương mở miệng: "Vương Gia, chúng ta trở về trước!"

Tuyệt mỹ nam tử gật đầu một cái, Liên hoa liền phân phó thuyền gia . . . . .

Cả con thuyền đều an tĩnh đáng sợ, mọi người dùng ánh mắt quét tới quét lui bốn người được cho là bệnh đồng tính..

Không biết sao mấy nay không vào được diễn đàn.. nên không post được.....

Hiên Viên Mặc cùng Hiên Viên Ngạo nét mặt cực kỳ phức tạp, mà Hiên Viên Triệt đáy mắt đều là hứng thú . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nịnh hót nhìn vẻ mặt không có cảm xúc củ nam nhân này. Trong bụng có chút hoảng sợ, nhưng khóe mắt không tự chủ nhìn về phía mấy mỹ nam khác . . . . . Trong bụng so đo, lần sau hội thi thơ nàng còn muốn thấy mỹ nam tử nha, nhất định phải hảo hảo nắm chắc! Hắc hắc he he. . . . . .

Mà đám người Công Tôn Trường Khanh trong lòng chỉ có một ỳ nghĩ, nếu là lần sau người gọi"Bách Độ"cũng tới,bọn họ có chết, cũng không tới !

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Thuyền cập bến cặp bờ. . . . . .

Mọi người lục đục xuống thuyền, Vũ Văn Tiểu Tam cũng đi xuống theo, Lâm Mộc Dương ngay lập tức đem một trăm vạn lượng ngân phiếu giao cho nàng, mỗ nữ mặt đầy hạnh phúc rồi nhét vào ngực, rồi sau đó lớn tiếng nói: "Huynh đài này, hai bài thơ tiểu đệ bán cho huynh,từ nay chính là của huynh, về sau huynh có thể tùy ý mà sử dụng, nói là huynh làm, mọi người sẽ rất sùng bái huynh!"

Lời này vừa thốt ra, Tiểu nguyệt đang theo xuống thuyền, suýt nữa một không đứng vững mà té xuống. . . . . .

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn bọn họ, Lâm Mộc Dương càng lúng túng. . . . . Hắn dầu gì cũng là một trong bảy tài tử nổi tiếng ở kinh thành,làm sao có thể cầm thơ mà đi khoác lác đây?

Vũ Văn Tiểu Tam không hề để ý bộ dáng sững sờ ngu ngốc của hắn, cười rồi cất bước rời đi. . . . . .

Tiếp phe phẩy cây quạt, giống như lơ đãng đi tới Công Tôn Trường Khanh bên người, nhỏ giọng mở miệng:“Quân bất kiến:Hoàng Hà chi thuỷ thiên thượng lai, Bôn lưu đáo hải bất phục hồi! Hựu bất kiến: Cao đường minh kính bi bạch phát, Triêu như thanh ty mộ thành tuyết.Nhân sinh đắc ý tu tận hoan, Mạc sử kim tôn không đối nguyệt! Thiên sinh ngã tài tất hữu dụng, Thiên kim tán tận hoàn phục lai. Phanh dương tể ngưu thả vi lạc, Hội tu nhất ẩm tam bách bôi.Sầm phu tử.Đan Khâu sinh.Tương tiến tửu,Bôi mạc đình!Dữ quân ca nhất khúc.Thỉnh quân vị ngã khuynh nhĩ thính.Chung cổ soạn ngọc bất túc quý, Đãn nguyện trường tuý bất nguyện tỉnh! Cổ lai thánh hiền giai tịch mịch,Duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh.Trần vương tích thời yến Bình Lạc,Đẩu tửu thập thiên tứ hoan hước. Chủ nhân hà vi ngôn thiểu

https://thuviensach.vn

tiền,Kính tu cô thủ đối quân chước.Ngũ hoa mã,Thiên kim cừu.Hô nhi tương xuất hoán mỹ tửu,Dữ nhĩ đồng tiêu vạn cổ sầu.”

Dịch : “Há chẳng thấy: Nước sông Hoàng từ trời tuôn xuống Chảy nhanh ra biển, chẳng quay về, Lại chẳng thấy: Thềm cao gương soi rầu tóc bạc Sớm như tơ xanh, chiều tựa tuyết ? Đời người đắc ý hãy vui tràn, Chớ để bình vàng suông bóng nguyệt! Trời sinh thân ta, hẳn có dùng, Nghìn vàng tiêu hết rồi lại đến. Mổ dê, giết trâu, cứ vui đi, Uống liền một mạch ba trăm chén! Bác Sầm ơi, Bác Đan ơi! Sắp mời rượu, Chớ có thôi! Vì nhau tôi xin hát, Hãy vì tôi hai bác nghe cùng: "Này cỗ ngọc, nhạc rung, chẳng chuộng, Muốn say hoài, chẳng muốn tỉnh chi! Thánh hiền tên tuổi bặt đi, Chỉ phường thánh rượu tiếng ghi muôn đời! Xưa Trần Vương yến nơi Bình Lạc, Rượu tiền muôn đùa cợt tha hồ" Chủ nhân kêu thiếu tiền ru ? Để cùng dốc chén, ta mua đi nào!Đây ngựa gấm, Đây áo cừu, Này con, đổi rượu hết, Cùng nhau ta giết cái sầu nghìn thu!” (dịch cho các bạn hiểu lun nè)

Sau khi ngâm bài thơ《 Tương Tiến Tửu 》,mỗ nữ phe phẩy cây quạt đi qua hắn,mặc dù hắn thơ không tệ, nhưng là còn có chút thiếu sót, cho nên Vũ Văn Tiểu Tam quyết định bổ sung cho tiểu mỹ nam. . . . .

Này mỹ nam tử bước chân ngừng lại một chút, trong mắt tràn đầy khiếp sợ! Bài thơ này so với bài thơ mình còn hơn một bậc! Mới vừa rồi đấu thơ vì sao hắn không chịu chiếm khoa đầu? Khó trách hắn từng nói là bài thơ của hắn vừa nói ra,mọi người sẽ nhịn không được bái hắn làm thầy, khó trách a! Khó trách!

Nhìn bóng lưng của hắn, suy nghĩ một chút mới rồi hắn muốn bái mình làm sư a ,nhưng mình mới đúng thật là tài sơ học thiển! Chỉ là người này. . . . . Thật là quái thai! Quái thai!Tài năng như vậy lại quái thai!

Hiên Viên Ngạo đi tới bên cạnh Công Tôn Trường Khanh , thấy hắn đang ngẩn người nhìn bóng lưng của nữ nhân kia, nhíu lông mày mở miệng: "Công Tôn đại nhân đang nhìn cái gì?"

https://thuviensach.vn

Mỹ nam tử quay mặt sang, nhìn Hiên Viên Ngạo, rồi sau đó tự giễu mở miệng: "Vừa rồi‘ Bách Độ ’so sánh tài năng của hắn, tại hạ thật là tài sơ học thiển!" Rồi sau đó lắc đầu một cái, có chút thở dài rời đi, uổng hắn tự cho là tài trí hơn người, xem ra hắn quả thật phải đi về trao dồi thêm mới được. . . . . .

Hiên Viên Ngạo khóe miệng co quắp nhìn bóng lưng của hắn. . . . . Hắn bị cái gì?Lại cùng nữ nhân bỉ ổi đó so sánh , chỉ cần suy xet,tài năng hắn vô cùng cao? Hắn tại sao nói mình tài sơ học thiển?

Phong Cuồng Tiêu ,Hòa Mộ Vân Dật đi tới, nhìn hắn một chút, cười trêu nói: "Ngạo,vương phi ngươi thật biết điều! Ngươi nói nếu chúng ta thu nàng làm đồ đệ, có phải về sau ngươi cũng kêu chúng ta một tiếng sư phụ.”

"Cút!" Âm thanh lạnh lẽo làm người ta phát run.

"Ha ha. . . . . Đừng tức giận, đừng tức giận!" Phong Cuồng Tiêu cười tới không đừng được, "Đúng rồi, ngươi với Nhị hoàng huynh ngươi xảy ra chuyện gì? Ngươi ngàn vạn lần đứng nói với chúng ta là không biết gì!"

"Xảy ra chuyện gì?"Lông mày nhíu lại, hắn và Nhị Hoàng Huynh có cái gì sao? Chẳng lẽ là mấy ngày trước đây vì Hoa Nhược Yên, Nhị Hoàng Huynh tới cửa ? Vì vậy nói tiếp, "Chỉ có một ít chuyện, từ khi nào hai người lại nhiều chuyện như vậy.”

Ách. . . . . Phong Cuồng Tiêu Hòa ,Mộ Vân Dật nét mặt trầm xuống. . . . . chỉ là chuyện nhỏ sao? Không muốn bọn nhiều chuyện, đây không phải là thừa nhận sao?

Hai người không hẹn mà cùng nhau nuốt nước miếng, ánh mắt của Hiên Viên Ngạo so với thường ngày lại khác thuồng. . . . . Dung ánh mắt quái dị nhìn hắn, rồi nhanh chóng rời đi. . . . . Má ơi! Không ngờ người lại đoàn tụ,bọn họ hai phong thần tuấn lãng, anh tuấn tiêu sái,mà suốt ngày bên hắn! Thật là quá nguy hiểm!Phải chạy nhanh mới được!

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng chạy như chết của hai người kia, Hiên Viên ngạo giựt giựt khóe miệng, làm gì mà chạy giữ vậy!

Hiên Viên Mặc cùng Hiên Viên Triệt đi tới,đoạn đối thoại của bọ họ nghe rất rõ ràng..

Biết tất cả Hiên Viên Triệt, đồng tình nhìn hắn một cái, rồi sau đó hướng về phía bọn họ nói: "Hoàng huynh, Triệt đi về trước!" Thấy hai người gật đầu một cái, liền nhanh chóng trở về vương phủ. . . . . .

Hiên Viên Mặc cười như không cười nhìn hắn một chút, Ngạo người này, hắn làm chuyện vậy không cho hoàng huynh biết! Thật sự là không tốt! Rồi sau đó cười đến thần bí mở miệng: "Ngạo, hoàng huynh đi về trước."

"Ừm!" Nhìn một chút nét mặt Hiên Viên Mặc,làm hắn càng cảm thấy như rơi vào trong sương mù, không nhịn được mở miệng hỏi, "Hoàng huynh, ngươi cười cái gì?"

Hiên Viên Mặc vẻ mặt cứng đờ, rồi sau đó lúng túng mở miệng cười: "Không có gì, phải . . . . . A, đúng rồi, là cười hành động hôm nay của ‘ Bách Độ ’ , hoàng huynh tuyệt đối không có nửa điểm xem thường ngươi , ngươi ngàn vạn lần không cần suy nghĩ nhiều!" Dứt lời thật nhanh rời đi. . . . . .

Trong bụng suy nghĩ,Ngạo đừng nghĩ hắn vì chuyện của đệ mà cười xem thường? Ai. . . . . Sớm biết thì không nên cười!

Hiên Viên Ngạo mặt tối sầm, cho là Hiên Viên Mặc nói là hành động của Vũ Văn Tiểu Tam ,luôn giấu đầu lồi đuôi xem thường ý của hắn, tiện nhân này, luôn biến đổi đa dạng khiến mình là trượng phu của nàng cũng bị mất mặt.

Giận giẫm giẫm chân tại chỗ trở về vương phủ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đợi tất cả mọi người đi hết rồi, còn có bóng dáng màu trắng đứng ở đó trên thuyền, đứng đón gió, áo trắng tung bay, giống như thần tiên. . . . . .

Dung nhan tuyệt mĩ đầy tức giận!

"Vương Gia, ngài thế nào?" Liên hoa không hiểu tiến lên mở miệng hỏi,hắn đi theo vương gia đã lâu chưa từng nhìn thấy biểu cảm này , lúc trước khi vương gia càng giận thì càng cười tươi,nhưng sao hôm nay gương mặt oán hận. . . . . ?

Môi mỏng mím chặt, cặp mắt tràn đầy tức giận, chợt. . . . . Khuôn mặt tức giận không thấy nữa,nụ cười tựa như hoa lại hiện trên mắt hắn, nụ cười này làm cho mọi người cảm thấy hắn không giống như thần tiên, mà vào thời khắc này có vẻ cực kỳ đáng sợ, giống như tu la đến từ địa ngục. . . . . .

Rồi sau đó, hắn ngẩng đầu lên, nhìn phương hướng mọi người rời đi, khóe môi treo nụ giống ác quỷ, lầm bầm mở miệng: "Tam nhi,muốn ép Thương Thương giết sạch tất cả mỹ nam trong thiên hạ sao. . . . . ." (khiếp)

Bộ đáng quỷ dị, không có một chút đùa giỡn. . . . . .

Đám người Liên Hoa không dám thở mạnh. . . . . Nhìn bộ dáng nghiêm túc khát máu chưa bao giờ có của vương gia, nuốt nước miếng, ở trong lòng cảm thán, thật may mình không phải là mỹ nam nha!Thời này , lớn lên đẹp trai cũng là cái tội!

. . . . . .

Nhìn bộ dáng thô tục của nàng cách mình năm mươi thước kia, sắc mặt Vương Gia nào đó cực kỳ khó coi. . . . . .

Nữ nhân này, hắn nhất định phải hảo hảo dạy bảo nàng một phen! Bước nhanh về phía trước,đứng bên cạnh nàng, Vũ Văn Tiểu Tam khóe nhìn đến

https://thuviensach.vn

hắn. . . . . Ách. . . . . Nàng muốn trở về vương phủ? Nếu là cùng con heo này cùng đi, nhất định sẽ bị bại lộ!

Vì vậy mỗ nữ quay đầu mở miệng: "Ai nha, đây không phải là Tam vương gia sao? ngưỡng mộ ngưỡng mộ đã lâu! Thất kính thất kính! Thì ra là chúng ta có duyên như vậy, cư nhiên lại cùng đường!"

Tiểu Nguyệt cúi đầu co rúm lại , ở trong lòng cầu nguyện, ngàn vạn lần không được nhận ra bọn họ nha .

Vương Gia nào đó nghe xong lời của nàng..., suýt nữa giận đến đã bất tỉnh! Lại còn giả bộ! Tốt, hắn thật muốn xem, đợi đến cửa vương phủ nàng sẽ làm sao bây giờ!

Vì vậy khuôn mặt tươi cười mở miệng: "Thì ra là phủ của ‘ Bách Độ’ lại cùng đường với ta".

"Đúng a!" Mỗ nữ trả lời xong sau, phe phẩy cây quạt cảm thán mở miệng, "Ai, đó cũng không tính là phủ đệ của ta, len lén nói cho ngươi biết, phủ đệ kia là của Đại Cừu Nhân ta đấy!" Cũng chính là ngươi! Cuối cùng nửa câu chưa nói.

Vương Gia nào đó sắc mặt lập tức cứng đờ, giả bộ ngu: "Hả? là như vậy, vậy sao ngươi còn ở trong đấy?"

"Ai. . . . . Còn không phải là ta xui xẻo sao?Chắc kiếp trước ta giết cha mẹ hắn,nên mới ở trong phủ chịu tội! Ngươi không biết a, nhân phẩm người kia. . . . . Ai. . . . . Không nên đề cập tới! không nên đề cập tới" Mỗ nữ lắc đầu mở miệng, một bộ không chịu nổi .

Một Vương Gia nào đó sau khi nghe xong hô hấp hơi chậm lại, suýt nữa ngất lịm! Nhân phẩm của hắn thế nào? Rốt cuộc thế nào? ! Nữ nhân này lại có thể trước mặt hắn nói về hắn, nên nói nàng có dũng khí không muốn sống?

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt hận không thể che miệng tiểu thư, tại sao lại nói như thế? Đợi trở lại vương phủ, Vương Gia biết thân phận thật của các nàng, họ còn đường sống sao? Không quỳ xuống cầu xin tha thứ thì thôi,lại còn nói lời chọc giận vương gia như vậy!

"Không biết người kia như thế nào mà đắc tội huynh đài?" Hiên Viên Ngạo mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt tức giận: "Đừng nói nữa, người kia,không có việc gì lại luôn thích mắng ta là tiện nhân,làm thương tổn tới tâm hồn nhỏ bé của ta, còn động một chút là bóp cổ của ta, ngươi xem, cổ của ta cũng bị hắn bóp cho nhỏ lại!" Mỗ nữ xong đem cổ cho hắn nhìn một chút..

Một Vương Gia nào đó mặt đầy vạch đen. . . . . Nàng tâm hồn nhỏ bé? Nàng mà yếu đuối, cõi đời không ai kiên cường nữa sao? Cái gì mà cổ bị bóp sẽ nhỏ? Có này không phảiquá khoa trương sao?

Tiểu Nguyệt ở một bên bịt lấy lỗ tai, tự mình thôi miên. . . . . .

Mỗ nữ lại tiếp tục mở miệng: "Còn có a, mặc kệ ta làm cái gì, hắn luôn luôn can thiệp. Thậm chí thường xuyên lấy ý niệm bỉ ổi,so với ý tưởng cao đẹp của ta.Có lần ta muốn cùng hắn làm huynh đệ thế mà hắn không chịu, còn nhiều lần mắng ta! Ngươi nói, người như vậy có phải rất đáng hận?"

Nói thật nếu hắn nghe từ một phía,làm cho hắn cảm thấy người kia rất đáng hận!

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng mở miệng: "Có lẽ là huynh đài làm cái gì để cho hắn tức giận, hắn mới làm như vậy. Bổn vương tin tưởng trên cõi đời này sẽ không có người nào vô duyên vô cớ đi tìm người khác gây phiền toái!"

Hắn lần đó không phải là bị tiện nhân này làm cho tức giận sao ? Vậy còn to tiếng nói cùng hắn cải thiện quan hệ huynh đệ ! Dựa vào tính cách

https://thuviensach.vn

nàng , mối quan hệ huynh đệ sẽ được cải thiện sao?

Lời hắn vừa rơi xuống, chỉ thấy Mỗ nữ cầm cây quạt giơ giơ, mặt bất đắc dĩ mở miệng: "Đúng, có lẽ là bởi vì ta quá ưu tú, làm hắn phải ghen tỵ, cho nên luôn tìm ta gây phiền toái!"

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Ngạo suýt nữa không thể đứng vững. . . . . Không dám tin trợn to mắt. . . . . Hắn ghen tỵ ? Hắn sẽ ghen tỵ nên mỗi ngày cùng miệng lưỡi với nữ nhân này?

Tiểu Nguyệt cũng bị đả kích sâu sắc . . . . .

Mấy người vừa đi vừa nói chuyện,thoát chốc đã là đến cửa lớn của tam vương phủ.

Lần này mỗ nữ mới ý thức tới mình nói quá nhiều, thế nhưng cùng hắn đi tới đây, con ngươi khẽ chuyển, chắp tay mở miệng: "Đã đến tam vương phủ rồi, Tam vương gia,tạm biệt !"

Hiên Viên Ngạo sững sờ, nữ nhân này hôm nay không trở về vương phủ à ? thấy thế liền mở miệng: "Ừm! Liền như vậy từ biệt, sau này còn gặp lại!"

Sau đó mỗ nữ hướng về phía hắn phất phất tay, mang theo Tiểu Nguyệt đi về phía trước. . . . . .

Hiên Viên Ngạo trong đầu hiện đâu chấm hỏi, rồi sau đó bước vào vương phủ. . . . . .

Trước cửa thị vệ cũng buồn bực nhìn vương phi, tại sao cùng Vương Gia trở về mà không cùng đi vào, này hơn nửa đêm còn muốn đi đâu đây?

Hai người đi được một chút, Tiểu Nguyệt len lén kéo kéo tay áo của nàng, mang theo tiếng khóc nức nở, nhỏ giọng mở miệng: "Tiểu thư, chúng

https://thuviensach.vn

ta đang đi đâu?

Tiếng nói vừa dứt, Vũ Văn Tiểu Tam len lén quay đầu, không thấy bóng dáng của hắn,chắc đã vào, cười gian một tiếng. . . . . .

Mỗ nữ tử gõ lên đầu Tiểu Nguyệt: "Ngốc, dĩ nhiên là chờ hắn đi vào, chúng ta mới trở về!" Mỗ nữ mặt sắc mặt vui mừng, không ngờ Hiên Viên Ngạo dễ bị lừa thế này, ha ha ha. . . . . .

Tiểu Nguyệt nhưng trong lòng mơ hồ có chút dự cảm không tốt. . . . . .

Thị vệ nhìn bộ dáng lén lén đi vào của các nàng,liền khinh thường quay đầu đi.

Thoáng chốc âm thanh lạnh lẽo vang lên: "Không biết Bách huynh đến vương phủ của bổn vương làm cái gì?”

Hai người đang khom lưng, cùng nhau rụt cổ lại, rồi sau đó cùng nhau nuốt nước miếng. . . . . .

Tiểu Nguyệt suýt nữa là bị sợ đến khóc . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, cố làm trấn định cầm cây quạt lắc lắc: "Hắc hắc. . . . . Tam vương gia, a. . . . . Cái đó. . . . . A, đúng rồi! Không phải ta nói không muốn đến phủ của cừu nhân sao? Cho nên muốn tới đây tá túc một đêm, tá túc một đêm, đúng!" Nói xong đôi tay đặt ở sau lưng, uốn a uốn éo , bộ mặt nịnh hót nhìn hắn. . . . . .

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi diễn đủ chưa!" Thấy nàng không biết hối cải, còn tệ hại hơn lừa là gạt hắn, quá đáng hơn hướng hắn uốn éo làm hắn nổi da gà,Vương Gia nào đó rốt cuộc không thể nhịn được nữa mà hét to lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt vừa nghe tiếng hô, trực tiếp bị sợ đến hôn mê bất tỉnh. . . . . .

Ách. . . . . Diễn đủ chưa? Đây là ý gì biết nàng là ai? Không thể nào đâu?

Cái này. . . . . Dường như cái này không phải trọng điểm,mà trọng điểm là nàng làm sao thoát khỏi kiếp nạn này! Suy nghĩ một chút mình biểu hiện hôm nay,còn lời nói lúc nãy, rồi nhìn gương mặt xanh mét của hắn, mỗ nữ thoáng chốc không biết làm sao?

Vì vậy. . . . . Nịnh hót mở miệng: "Vương Gia, người ta là bởi vì biết ngươi đi hội thi thơ, cho nên muốn đi theo mà thôi, Vương Gia liền đại nhân đại lượng không cần cùng người ta so đo được chứ?"

Nói xong nâng tiểu nguyệt , từng bước từng bước hướng hướng vào vương phủ,không quên lén lén quay đầu nhìn hắn.

Muốn đi cùng hắn? Nàng thật coi hắn Hiên Viên Ngạo là người ngu sao?"Vũ Văn Tiểu Tam, Bổn vương đối với ngươi quá dung túng rồi, ngươi cư nhiên nhiều lần chọc giận Bổn vương, hôm nay càng thêm. . . . . ."

Nói tới chỗ này, mỗ nữ lập tức cắt đứt lời của hắn: "Ai nha, biết, biết, Vương Gia đối với người ta rất tốt, rất tốt! Người ta biết sai rồi, thật, người ta đảm bảo không có lần sau rồi, người ta lấy nhân cách phu quân mình cùng Vương Gia bảo đảm!"

Một Vương Gia nào đó vừa nghe, vốn là giận đến xanh mét liền biến thành đen! Bảo đảm? Tại sao? tiện nhân này muốn lấy nhân cách của hắn tới bảo đảm?

Tiểu Nguyệt chưa ngất hoàn toàn, nghe lời này, mắt trợn trắng lên, liền ngất lun. . .

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm Vương Gia, sắc trời đã tối, chúng ta cũng không nên đứng ở cửa, hay là trước đi về nghỉ ngơi đi! Cái đó. . . . . Ngài từ từ đi, bổn vương phi đi trước một bước!" Mỗ nữ nói xong kéo Tiểu Nguyệt thật nhanh tháo chạy. . . . . .

Lưu lại Vương Gia nào đó tức giận đằng đằng tức giận nhìn bong lưng nàng, nếu không phải hoài nghi nàng cùng hoàng thúc có quan hệ, hắn hận không thể bổ nữ nhân này ra ! Tiện nhân này!

. . . . . .

Trở lại thư phòng, ám ảnh nuốt nước miếng một cái xuất hiện trước mặt của hắn, quỳ một chân trên đất: "Vương Gia!"

"Tra rõ là chuyện gì?" Lạnh lùng mở miệng hỏi .

"Tra. . . . . Đã điều tra xong!" Lau mồ hôi lạnh trên trán, tra là đã điều tra xong, nhưng hắn không biết nên nói thế nào à? Vương Gia nghe xong sẽ không rực tiếp giết hắn chứ?

"Nói." Trong bụng có chút kinh ngạc hôm nay hắn làm sao mà cứ ấp úng.

"Ách. . . . . Xin Vương Gia trước không giết thuộc hạ." Ám ảnh vẫn cảm thấy vì lý do an toàn, nói trước một tiếng, để tránh vương gia giết cá trong chậu.

"Nói!" Giờ phút này âm thanh đã mơ hồ xen lẫn tức giận.

Ám ảnh nhắm mắt mở miệng: "Bên ngoài đều đồn đãi Vương Gia cùng Nhị vương gia đoạn tụ, nói Vương Gia cùng Nhị vương gia yêu nhau nhưng không thể cùng một chỗ, bách tính nói Vương Gia cùng Nhị vương gia bệnh đồng tính. Hơn nữa còn có lời đồn đãi nói ngày đó Vương Gia hạ

https://thuviensach.vn

lệnh đem nhị vương phi ném ra, là , là . . . . ." Là nửa ngày cũng không dám nói.

Vương Gia nào đó sắc mặt tối sầm: "Là cái gì?" Âm thanh lạnh lẽo đến khiến mọi người phát rung.

Ám ảnh run lên: "Là ghen tỵ nhị vương phi có thể mọi ngày ở chung với nhị vương gia, cho nên. . . . . Còn có người nói Vương Gia thường thường cùng Nhị vương gia ngắm trăng, còn từng bị vương phi cùng trắc vương phi bắt gặp. . . . . ."

Theo như nguyên lý mà nói lời đồn đãi càng truyền càng khoa trương, bởi vì Vũ Văn Tiểu Tam đem tất cả mọi chuyện khoa trương mà nói, cho nên ám ảnh truyền ra đều là lời nói của Vũ Văn Tiểu Tam .Lời đồn đại không thể nào tưởng tượng được. . . . . .

"Nghe nói trắc vương phi lúc ấy. . . . . ." Ám ảnh vẫn còn ở thao thao bất tuyệt nói.

"Đủ rồi!" Hiên Viên Ngạo liền vỗ một cái vào bàn , làm nó thoát chốc trở thành tro bụi! âm thanh lạnh lẽo nói, "Những lời đồn này là do ai nói?"

Trong đầu đột nhiên lại hiện lên những lời Tiêu Hòa hỏi mình, còn có phản ứng của hai tên kia, sắc mặt của hắn càng thêm khó coi! Khó trách hoàng huynh lúc ấy cũng biểu hiện kì quái!

"Hồi vương gia,nghe nói là một vị gọi Vũ Văn Lão Nhị công tử tung ra!" Ám ảnh khẽ lau mồ hôi lạnh trên trán.

Vũ Văn Lão Nhị? Một Vương Gia vừa nghe danh tự này, trực tiếp liền nhớ lại Vũ Văn Tiểu Tam!"Quả thật tiện nhân kia giở trò quỷ?" Mấy ngày nay tiện nhân kia xuất phủ thường xuyên, hơn nữa luôn là nữ giả nam trang! Vũ Văn Lão Nhị? Chỉ có nàng nghĩ ra! Khó trách ở địa bàn của hoàng thúc, hoàng thúc cũng không ngăn cản! Hoàng thúc hôm nay còn

https://thuviensach.vn

biết hắn là ai , nhưng lại không nói cho hắn biết, trong bụng thầm nghĩ quả nhiên là hai người này quan hệ không tầm thường!

"Vương Gia, hắn không phải là vương phi giở trò quỷ, bởi vì Vũ Văn lão nhị, nghe nói là cùng vương phi là biểu đệ ." Lời nói khiến chính hắn cũng mồ hôi một hồi, giống như nếu như biểu đệ vương phi biết chuyện này, mà người nói Vũ Văn lão nhị không phải là vương phi chứ? Được rồi, hắn thừa nhận, chuyện này thế cũng cùng vương phi có quan hệ!

"Chưa bắt được hắn?" Không phải tiện nhân kia này vì sao không bắt được? Trong bụng liền tức giận, tiện nhân này,không phải chỉ điểm biểu đệ nàng tới sỉ nhục hắn chứ! Thật là buồn cười!

"Thuộc hạ vô năng, hôm nay hắn không có đi Vân Trung thành, hỏi tất cả người biết chuyện, cũng không người nào biết hắn ở đâu." Ám ảnh co rúm nói.

"Đi thăm dò cho bổn vương! Không tra được người không cần trở lại!" Hiên Viên Ngạo hung hăng mở miệng, hắn nhất định này đem người này chặt làm trăm mảnh!

"Dạ!" Ám ảnh thật nhanh mở miệng, rồi sau đó thật nhanh vọt ra ngoài, lấy hắn rất hiểu rõ vương gia, hắn chậm một bước cũng rất có thể. . . . . .

Quả nhiên, mới ra cửa sổ ,thư phòng vương gia liền sụp!

Sắc mặt tức giận đi ra từ đống đổ nát, bộ mặt đều là chinh chiến sa trường lúc này hiện ra!

Ám ảnh nuốt nước miếng. . . . . Vương Gia quả thật rất tức giận, thư phòng như vậy là do vương gia dùng nội lực bắn ra rồi ! Xem ra cái đó Vũ Văn Lão Nhị. . . . .Liền không khả quan!

https://thuviensach.vn

Vừa bước vào tẩm điện của mình, mỗ nữ, nghe được một tiếng vang thật lớn truyền đến, chẳng biết tại sao, không tự chủ được co rúm lại một chút. . . . .

Trong bụng có chút buồn bực, tại sao vậy?

Ai. . . . . Không còn sớm, ngủ đi, tĩnh dưỡng tinh thần, sáng mai thức sớm , lại đi kiếm tiền, Hiên Viên Ngạo cùng Công Tôn Trường Khanh. . . . . Hắc hắc. . . . . (tỷ ơi kì này tỷ khó sống rồi...)

Mỗ nữ vừa nghĩ tới, vuốt ngực mình nàng vừa kiếm được một triệu lượng ngân phiếu, đầy mặt hạnh phúc đem thân thể Tiểu Nguyệt té xỉu lôi vào phòng. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 65: Có một chút yêu ngươi

"Tiểu Nguyệt..." Mỗ nữ âm trầm kinh khủng, thanh âm cực kỳ có sắc thái phim ma vang lên.

Mỗ thị nữ trong mộng giật mình một cái, mơ hồ mở mắt ra, nhìn bản mặt phóng đại tiểu thư nhà mình, thanh âm mềm nhu nhu rõ ràng chưa có tỉnh ngủ vang lên: "Tiểu thư, làm sao vậy?"

"Mau đứng lên, mau đứng lên, chúng ta nhanh đi ra ngoài!" Đáy mắt mỗ nữ đều là thần sắc kích động.

Mặt Tiểu Nguyệt liền suy sụp , vẻ mặt đau khổ nhìn nàng: "Tiểu thư, chúng ta lại đeo bao quần áo đào tẩu sao?" Không phải chứ? Còn muốn cho người ta sống không a?

Một cái tát xuất hiện trên đầu của nàng: "Trốn cái rắm a! Chúng ta đi kể chuyện xưa, trải qua hôm qua, trong đầu của tiểu thư nhà các ngươi lại có câu chuyện xưa hoàn mỹ!"

"Thế nhưng tiểu thư, chúng ta không thể đi buổi chiều sao?" Lại có chuyện xưa? Sao cả nàng cũng đi chứ? Nàng theo tiểu thư nhà nàng, sớm muộn sẽ chết oan chết uổng!

"Ngày hôm qua làm cho con heo Hiên Viên Ngạo kia biết chúng ta chạy ra ngoài , vì thế chạy nữa khó tránh khỏi sẽ bị tóm, chúng ta chỉ có thể chạy sớm một chút biết không?" Vũ Văn Tiểu Tam rất là bất mãn nhìn nàng, vì sao Tiểu Nguyệt bây giờ đối với lời của nàng luôn luôn nhiều ý kiến như vậy!

https://thuviensach.vn

" À !" Tiểu Nguyệt nửa chết nửa sống đáp một tiếng, sau đó vẻ mặt đưa đám đứng lên mặc quần áo, nàng đây là tạo cái nghiệt gì a, mới rơi vào vị tiểu thư hay thích nói đùa lấy mạng nhỏ này a ! Hơn nữa còn muốn dẫn luôn mạng của nàng cùng nhau nói đùa! Ô ô ô...

...

Khi hai người ở trong tối ảnh giám thị lại xuất hiện ở trên đường cái...

"Tiểu thư, sớm như vậy, cửa Vân Trung Thành cũng không mở!" Tiểu Nguyệt ai oán mở miệng, hiện tại trời còn chưa sáng, tiểu thư nhà bọn họ tới chỗ nào mà “phát lực” a? Bọn họ hiện tại đã đủ tiền có được không, muốn nhiều tiền như vậy làm cái gì nha!

"Vì thế chúng ta trước đi tới chỗ Thương Thương vui đùa một chút... Hì hì..." Mỗ nữ thích thú mở miệng.

A? Tiểu Nguyệt kinh khủng há to mồm: "Đi tới chỗ Hi vương gia? Tiểu thư người muốn làm gì?"

Mỗ nữ vẻ mặt ngượng ngùng nhìn nàng:"Người ta muốn làm gì, ngươi không biết sao?" Nói xong làm bộ phất phất tay...

Tiểu Nguyệt giống như nuốt phải một con ruồi trợn to mắt nhìn nàng...Nàng biết, thế nhưng nàng thà rằng chính mình không biết!

Ám Ảnh phía sau các nàng, co quắp khóe miệng... Cực độ không biết nói gì... Hắn có nên tiếp tục theo hay không theo? Nhìn tình hình vương phi mỗi ngày xuất phủ đi tìm Hi vương gia, vậy chuyện ở khách sạn cũng không phải là vương phi làm, nghĩ nghĩ, nhảy nhẹ mấy cái trở về vương phủ, vương phi đi nơi nào, không có mệnh lệnh của vương gia hắn không cần quan tâm, hay là trước đi thăm dò tra chuyện lời đồn đại đi, nếu không hắn rất có thể biến thành chỗ ngồi thứ hai ở thư phòng của vương gia— bị “ầm” !

https://thuviensach.vn

...

"Tiểu Nguyệt, đi đạp cửa!" Mỗ nữ cầm cây quạt nhìn cửa lớn đỏ thắm của Hi vương phủ một cái.

Tiểu Nguyệt nuốt một chút nước bọt..."Tiểu thư, tại sao lại đạp a? Dùng tay đập không được sao?" Đạp cửa lớn Hi vương phủ, như vậy nàng không phải là sống đủ rồi sao!

"Đầu tiên, đạp cửa thanh âm khá lớn, người ở bên trong sẽ dễ dàng nghe thấy. Thứ hai, người khác đều nghe thấy chúng ta dám đạp cửa, thế nên sẽ cho rằng là quý khách tới cửa, thái độ đối đãi với chúng ta cũng sẽ tốt hơn rất nhiều!" Vũ Văn Tiểu Tam phe phẩy cây quạt phát biểu, hôm nay không có dán miếng ria mép khôi hài kia.

"Vậy... Tại sao muốn ta đạp?" Tiểu Nguyệt quay đầu, lệ rơi đầy mặt... Nàng chỉ là một tiểu nha hoàn a! Sao có thể có thái độ tốt hơn với nàng chứ? Nói không chừng trực tiếp đem nàng ra chém! Tính tình Hi vương gia người nào không biết? Thà để nàng đi đạp cửa hoàng cung còn tốt hơn là đạp cửa nhà Hi vương gia a!

"Bởi vì ta là tiểu thư, ngươi là nha hoàn! Vì thế ta có quyền kêu ngươi làm. Hơn nữa... Nếu như đạp rồi mà có hậu quả gì không ổn, thì đều do ngươi đạp, bản tiểu thư không có vấn đề gì! Hì hì..." Mỗ nữ lộ vẻ mặt tươi cười đáng đánh đòn...

Tiểu Nguyệt khóe miệng điên cuồng co quắp..."Tiểu thư, ngươi cứ như vậy để sinh tử của Tiểu Nguyệt ngoài bụng sao?" Vì sao hiện tại tiểu thư lại đối với nàng như thế?

" Sinh tử của ngươi vẫn luôn ở trên người của ngươi a, lúc nào tiến vào bụng của ta chứ?" Mỗ tiểu thư vô lương cười đến cảnh xuân xán lạn...

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, cửa lớn vương phủ mở ra , một người có bộ dáng quản gia đi ra: "Sáng sớm đến đây ầm ĩ cái gì ! Không muốn sống sao?"

"Ái chà, bị ngươi đoán trúng rồi! Nàng đúng là không muốn sống!" Vũ Văn Tiểu Tam nói rồi chỉ Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt vốn cho rằng tiểu thư muốn nói chính nàng, vì thế cười híp mắt nhìn quản gia kia, đột nhiên một cây quạt lại hướng nàng chỉ qua...

Sau đó quản gia hung thần ác sát nhìn nàng, Tiểu Nguyệt hai tay điên cuồng đong đưa, hai mắt đẫm lệ như mưa, lớn tiếng kinh hô: "Muốn sống! Ta rất muốn sống! Ngài không nên nghe hắn nói bậy! Ta thực sự rất muốn sống!" Tiểu thư a, ngươi tại sao hại ta như vậy!

Nàng vừa lớn tiếng gọi, liền đem Đình Vân dẫn ra...

Nheo mày nhìn hai người các nàng, sớm như vậy chạy tới vương phủ làm cái gì? "Hai vị có việc?" Lạnh lẽo mở miệng.

Tiểu Nguyệt khuôn mặt nhỏ nhắn xoát cái liền đỏ, cắn môi dưới muốn nói còn thẹn thùng nhìn hắn...

Vũ Văn Tiểu Tam chỉ chỉ Tiểu Nguyệt: "Nàng tìm ngươi có chút chuyện, ta tìm vương gia nhà các ngươi có chút chuyện!"

" Vương gia nhà chúng ta còn chưa có tỉnh!" Đình Vân giọng điệu không tốt, hắn vốn không thích loại nữ tử như tam vương phi này, vì thế một chút cũng không hi vọng nàng đến quấy rầy vương gia nhà mình.

Về phần khả năng Tiểu Nguyệt có việc tìm mình... Mỗ thị vệ ở trong lòng điên cuồng lắc lắc đầu, hắn và nàng một chút sự tình cũng không có!

"Chưa tỉnh?" Mắt mỗ nữ hiện lục quang... Nếu như chưa tỉnh vậy nàng không phải là có thể vào giở trò một phen sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn ánh mắt u lục nàng kia, Đình Vân cảm giác da đầu tê dại... Lạnh giọng mở miệng nói: "Vương gia đang ngủ, vẫn là chờ hắn tỉnh lại đến đi!"

Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc ý thức được người này chính là không thích mình , nói, nàng có từng đắc tội hắn sao? Chỉ thấy mỗ nữ bước từng bước một thong thả đến trước mặt Đình Vân...

Đình Vân nhớ tới biểu hiện đêm qua của vương gia nhà mình, có chút sợ sệt lui về phía sau một bước... Tam vương phi này, không có việc gì cách mình gần như vậy làm cái gì? Nếu để cho vương gia hiểu lầm là bọn họ có quan hệ gì, hắn không phải là chết sớm sao!

"Ta muốn đi vào!" Bốn chữ, ngắn gọn rõ ràng.

"Thứ cho tại hạ không thể nghe theo!" Biểu tình của Đình Vân cũng rất kiên định, hắn tuyệt đối không thể lại làm cho nữ nhân này gây tai họa cho vương gia nhà hắn!

"Chống đỡ được hôm nay, ngươi có thể bảo đảm chống đỡ được sau này?" Liếc mắt nhìn hắn, đôi mắt đẹp ẩn ẩn có lửa giận bốc lên.

Nếu đã lựa chọn, hắn cũng không cần giả bộ thêm nữa..."Chống đỡ được một lần là một lần, hi vọng tam vương phi tự trọng!"

Cười lạnh một tiếng, sau đó cười ngọt ngào mở miệng: "Được rồi, ngươi đã nhất định phải cản trở, người ta liền trở về!"

Ặc... Tốt như vậy? Theo những gì hắn biết thì có chút không dám tin nhìn nàng...

"Chờ người ta lần sau thấy Thương Thương, sẽ nói Đình Vân nhà bọn họ cư nhiên phi lễ ta!" Mỗ nữ quay đầu lại nói.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt khốc khốc của Đình Vân lập tức suy sụp , xông lên trước: "Tam vương phi, thuộc hạ vừa chỉ là vui đùa một chút thôi, ngài muốn đi vào liền vào đi thôi, thuộc hạ tuyệt không ngăn cản!" Hắn cũng không muốn chết ở trên tay vương gia nhà mình!

"Thế nhưng người ta hiện tại lại không muốn đi vào a!" Mỗ nữ nháy nháy con ngươi, vẻ mặt ngây thơ vô “số” tội.

"Tam vương phi, thuộc hạ van xin ngài, ngài vào đi thôi!" Đình Vân vẻ mặt cầu xin, còn kém chưa quỳ xuống với nàng thôi.

Vũ Văn Tiểu Tam liếc hắn một cái, liền coi thường, ngoan ngoãn cho nàng đi vào không được sao, cần gì phải làm nhiều chuyện như vậy! Chỉ thấy mỗ nữ vươn tay chà xát, chính là cái động tác hèn mọn ngày ấy ở hội thơ kia...

Đình Vân rút rút khóe miệng, đem tất cả bạc trong lòng đều đưa cho nàng... Mỗ nữ cười hì hì vừa nhìn nhận lấy, thậm chí có hơn hai vạn hai... Thương Thương quả nhiên rất có tiền a, ngay cả một thị vệ cũng có thể có nhiều tiền như thế , vội vàng đem tiền giấu kỹ, có chút hòa nhã mở miệng: "Thế nhưng các hạ có thành ý như thế, người ta liền cố mà vào thôi!"

Mọi người đỉnh đầu đầy mồ hôi nhìn nàng lộ ra nụ cười hạnh phúc, dồi dào sức sống chạy vào vương phủ... Cố mà vào ?

"Đình Vân, còn không qua đây dẫn đường!" Mỗ nữ chợt quát một tiếng.

Đình Vân co quắp khóe mắt, rất là uất ức đi tới cho nàng sai sử, Tiểu Nguyệt khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng đi theo sau lưng bọn họ...

Sắc trời dần sáng, mỗ nữ cực kỳ hứng thú quan sát cấu tạo Hi vương phủ, cùng tam vương phủ không có chênh lệch gì quá lớn, bất đồng chính là phong cách bên này đều là đơn giản sáng sủa, hoa hoa cỏ cỏ đều là một dải dài nối tiếp nhau, không có phân ra từng khóm rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ viện làm cho người ta một cảm giác rất sạch sẽ, có gì đó không giống với tam vương phủ? Rốt cuộc là cái gì không giống ... Sặc... Đúng rồi! Không có hơi thở của son phấn!

"Trong vương phủ đều là nam nhân?" Hỏi ra suy nghĩ trong lòng.

Đình Vân không biết ý gì, nhưng vẫn gật đầu, đúng vậy, trong vương phủ một nha hoàn cũng không có, Đình Vũ lại bị phái đến Dạ Mị đế quốc, vì thế Hi vương phủ toàn bộ đều là nam nhân, vương gia nhà bọn họ bắt đầu cuộc sống hằng ngày từ trước đến nay là chính mình xử lý, không thích người khác chạm vào hắn.

Mỗ nữ cười đến hạnh phúc, vậy nhà Thương Thương rất an toàn, không có người gần quan được ban lộc!

Tới cửa phòng Hiên Viên Vô Thương: "Tam vương phi, tới. Thuộc hạ đi vào bẩm báo!" Đình Vân nói rồi muốn đi gõ cửa.

"Chờ một chút! Bản vương phi tự mình vào!" Hì hì...

Tự mình vào? Vương gia sẽ không vì vậy mà bị phi lễ đi?"Tam vương phi, vẫn là thuộc hạ vào trước bẩm..."

"Bản vương phi đột nhiên muốn trở về !" Mỗ nữ nói rồi quay đầu...

"Tam vương phi mời ngài!" Đình Vân đầu đầy mồ hôi , trong lòng tự mình cố gắng an ủi, không có chuyện gì, không có chuyện gì, vương gia nội công thâm hậu, vừa nghe tiếng đẩy cửa sẽ tỉnh thôi!

Thế nhưng Vũ Văn Tiểu Tam rõ ràng rất không tốt nói chuyện, chỉ thấy nàng quay đầu, lại đem ngón tay cái, ngón trỏ cùng ngón giữa chà xát...

Tiểu Nguyệt lau một phen mồ hôi trán, không nói gì nhìn bọn họ...

https://thuviensach.vn

Đình Vân vẻ mặt đưa đám..."Tam vương phi, bạc thuộc hạ đều cho ngài hết rồi!" Hắn thực không có nói dối, mỗi tháng bốn người bọn họ có thể tự mình đi phòng thu chi lĩnh mười vạn hai, mười vạn hai bất kể là ở đâu trong quốc gia đều là một khoản tiền lớn, đủ cho những nhà thường thường bậc trung dùng cho mấy đời, vì thế bọn họ xài tiền đều là tiêu tiền như nước , hiện nay tới cuối tháng, hắn còn có hơn hai vạn hai chưa xài hết.

"Vậy viết giấy nợ!" Mỗ nữ nói một cách đương nhiên...

Đình Vân không dám tin tưởng nhìn nàng hồi lâu, cuối cùng...

Thế là... Hi vương phủ, trước cửa phòng ngủ Hiên Viên Vô Thương, một hắc y thị vệ, cầm một cây viết, vẻ mặt đưa đám viết xuống tờ giấy nợ “người khác” đầu tiên trong cuộc đời... Bên cạnh có một bạch y "Nam tử" cầm cây quạt gõ tay của mình, bày làm ra một bộ dáng Chu Bát Bì...

"Tam vương phi, thuộc hạ có thể lui xuống chưa?" Đình Vân vẻ mặt bi quý [bi thương + sợ hãi], cái gì bạc đều là mây trôi, chỉ là hắn viết giấy nợ... Nếu Liên Sương bọn họ biết, thanh danh của mình đều bị hủy!

Mỗ nữ giơ giơ giấy nợ năm vạn lượng trong tay mình, mở miệng nói: "Có thể, nhưng mà giấy nợ bắt đầu từ ngày mai thêm lợi tức, một ngày thêm một vạn hai, đến ngươi đưa hết mới thôi!"

Gì? Có thêm lợi tức như vậy sao? May là chợ đen dưới đất của vương gia cũng không có tính lợi tức lớn như thế đi? Cũng may từ nay trở đi hắn có thể đi lĩnh tiền, Đình Vân rất nhanh gật gật đầu sau đó kinh hoảng chạy trốn... Đây là lần đầu tiên hắn thiếu tiền dùng trong mười mấy năm qua!

Hắn sau này tuyệt đối không thể lại đắc tội tam vương phi kinh khủng này!

Nhìn bóng lưng hắn kinh hoảng chạy thục mạng, trên mặt mỗ nữ thoáng lộ ra một nét cười gian, he he. . . . . Dường như trên cái thế giới này, dám

https://thuviensach.vn

tìm nàng gây phiền toái sẽ không có kết quả tốt đẹp mà ! Ngăn không muốn cho nàng đi vào à ? Cũng không nhìn xem chính mình có bao nhiêu năm đạo hạnh! Đấu thắng Vũ Văn Tiểu Tam nàng hả ? Chuyện cười!

Nhìn lại cửa phòng của Hiên Viên Vô Thương, bên môi mỗ nữ nâng lên một nụ cười bỉ ổi. . . . . .

Tiểu Nguyệt khóe miệng co quắp, nhìn bộ dáng kia của nàng, không dám tiến lên ngăn cản. . . . .

Xoa xoa đôi bàn tay, cười hì hì chạy đến cửa, rón rón rén rén đẩy cửa ra. . . . . .

Nghe được tiếng đẩy cửa, trên giường kia, nam tử tuyệt mỹ lông mi thật dài rung rung, khóe môi mỉm cười không muốn người khác biết. . . . . .

Xoay người, đóng cửa lại, rồi sau đó nhìn nam tử nằm nghiêng ở trên giường kia, một cái chăn lông vũ nhẹ nhàng đắp lên trên người của hắn, đôi mắt tà mị đào hoa nhẹ nhàng nhắm, lông mi dài dài quét vào trên mặt, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia làm cho người ta có một loại mỹ cảm không thành thật. . . . . .

Người nào đó gian nan nuốt khan một cái, co ro co ro thong thả bước đi tới. . . . . Nhìn hắn ngủ mới đúng là tướng ngủ chứ, một giọt nước miếng không ức chế được trượt xuống. . . . . Thương Thương rất đẹp trai nha! Còn có cái tướng ngủ kia. . . . . Thật đáng yêu mà! Sớm biết rằng mình rời giường sớm một chút, có thể thấy cảnh tượng đẹp như vậy, còn có thể gài bẫy Đình Vân nhiều tiền như vậy, về sau nên dậy sớm hơn nữa!

Ngồi ở mép giường, vươn tay muốn sờ sờ gương mặt vô cùng mịn màng của hắn, nhưng khi đưa đến một nửa đường lại dừng lại. . . . . Nếu sờ mó làm hắn tỉnh rồi to tiếng thì sao ? Trên mặt mỗ nữ thoáng hiện qua nét rối rắm, buồn bực cùng với các loại tâm tình rất phức tạp. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cúi thấp thân thể, cùng với mặt của hắn duy trì ở cùng trên một trục hoành, khóe miệng lại không thể ức chế mà rơi xuống một giọt nước miếng, lầm bầm lầu bầu: "Thương Thương làm sao có thể đẹp trai như vậy !"

Nhìn cái chăn trên người hắn thật chướng mắt, con ngươi đảo xoay xoay, có nên thừa dịp Thương Thương chưa tỉnh, nhìn lén một cái hay không nhỉ ? . . . . . Sau khi rối rắm một hồi lâu, một nụ cười bỉ ổi hiện ra, rồi sau đó. . . . . .

Mỗ nữ nhẹ nhàng khẽ động một cái vào chăn mền của hắn, nhìn lại thấy hắn không có dấu hiệu muốn tỉnh. . . . . Rồi sau đó treo lên một nụ cười như ác ma, lại kéo xuống. . . . . Vẫn không có dấu hiệu muốn tỉnh. . . . . .

Cuối cùng dứt khoát dùng lực, xốc tung chăn của hắn. . . . . .

Mỗ nữ nào đó cho là lập tức sẽ được trông thấy mỹ nam trần truồng ngủ, hạnh phúc cười, rồi sau đó quay mặt sang nhìn. . . . . Bi thống rồi ! Thế nào mà còn mặc trung y *? ! Quá đáng ghét! Vũ Văn Tiểu Tam hận không được đấm ngực dậm chân một phen để diễn tả nỗi buồn bực của mình, trong lòng đấu tranh lâu như vậy, không ngờ cái gì cũng không được thấy! Buồn bực a!

(Trung y: quần áo trắng mỏng, mặc lót bên trong)

Nhìn lại y phục của hắn, hung hăng cắn răng ! Hoặc là không làm, đã làm thì làm cho xong! Vươn tay cởi bỏ đai lưng của hắn, tà áo kia khẽ tản ra, lồng ngực màu mật ong liền bại lộ ở trước mắt nàng. . . . . .

Bạch ngọc nõn nà, hai hạt Hồng Đậu trước ngực cũng thật là quyến rũ từng tế bào của mỗ nữ háo sắc. . . . . .

Gian nan nuốt một ngụm nước miếng. . . . . Che miệng lại! Ngàn vạn lần không được để nước miếng rơi đến đó, da Thương Thương quá đẹp!

https://thuviensach.vn

Thử dò xét tính đưa tay sờ sờ, thấy lông mi của người kia rung rung, khẩn trương rút tay về. . . . . .

Cúi đầu chờ bị mắng! Chờ cả ngày cũng không thấy âm thanh rất có từ tính truyền đến, vì vậy lặng lẽ ngẩng đầu lên. . . . . Ah, không có tỉnh? Tiếp đó lại sờ soạng lồng ngực bóng loáng của hắn một cái, nếu không phải là sợ làm cho hắn tỉnh ngủ, nàng thật muốn nhào tới cắn hai cái. . . . . .

Tâm tính của Hiên Viên Vô Thương cực kỳ phức tạp, không biết có nên hay không nên ngăn chặn nàng, tuy nói mình thật tò mò đến cùng là lá gan của nha đầu chết tiệt này lớn tới độ nào, nhưng mà nàng cứ sờ loạn trên người của mình như vậy. . . . . Thật sự là khiến hắn khó có thể tự kiềm chế!

Mỗ nữ hào hứng bừng bừng sờ đủ rồi, cặp mắt gian tà kia lại quét về phía quần của hắn, khó nén nổi kích động xoa xoa đôi bàn tay, tròng mắt kích động suýt nữa chảy ra lệ, ôi chao, quá kích thích mà!

Vừa quan sát mặt của hắn, đôi tay nhỏ bé kia vừa chậm rãi với tới phía quần của hắn, để tay ở phía trên, đang muốn kéo xuống dưới. . . . . .

Chợt, đôi mắt đào hoa của người nào đó không hề báo trước mở ra, giọng nói mị hoặc mang theo sự lười biếng vừa mới tỉnh ngủ vang lên: "Tam nhi, nàng ở đây làm gì?"

Sặc. . . . . mỗ nữ động tác cứng đờ, đứng lên, hai cái tay đặt ở sau lưng, nịnh nọt mà cười cười: "Cái này. . . . . Cái này. . . . . Hiện tại cũng gần đến mùa hè, trời nóng nực, người ta nhìn thấy Thương Thương mặc nhiều như vậy, sợ ngươi bị cảm nắng, cho nên đã giúp ngươi cởi xuống một chút!"

"Thật sao ?" - Giờ phút này, trên dung nhan tà mị của nam tử tuyệt mỹ nọ treo lên biểu cảm có chút ngây thơ.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ gật đầu rất nhanh: "Đúng! Đúng!" - Nhìn cái dáng vẻ dễ thương ấy, Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nhào qua gặm vài cái!

Hiên Viên Vô Thương hơi ngồi dậy, quay đầu nhìn nàng: "Thế sao Tam nhi không cởi ?" - nói xong hít mũi một cái mang theo chút uất ức, "Người ta nóng quá nha!"

À? Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin há to mồm, mắt cũng trợn thật lớn, rất kích động xông tới phía hắn: "Tốt lắm! Tốt lắm! Người ta tiếp tục giúp Thương Thương cởi ra!"

Chảy nước miếng dõi nhìn vào cái quần của hắn, mỗ nữ chạy vọt tới thật nhanh, hai móng vuốt ma quỷ khoa tay múa chân, trên mặt đều là nét mặt của cường hào ác bá lúc xâm phạm nàng dâu nhỏ. . . . . Không ngờ là, đang vọt tới một nửa, một cái tay ngăn ở trên hông của nàng, một hổi trời đất quay cuồng, nàng bị người nọ đè ở phía dưới. . . . . .

Người nọ cười tà nhìn nàng: "Tam nhi rất muốn nhìn?"

Híc. . . . . Mỗ nữ ngực phập phồng kịch liệt, nhìn vào nam tử nửa thân trên cởi trần, nước miếng ứa lên, rồi sau đó khẩu thị tâm phi: "Không muốn xem!"

(khẩu thị tâm phi: lời nói trái với suy nghĩ trong lòng)

"Thật không muốn xem à?" – giọng nói rõ ràng là không tin.

"Thật!" – mỗ nữ nhắm mắt lại liều mạng gật đầu, lại nói, nhìn lén một cái lúc hắn ngủ thiếp đi cũng không có ý kiến gì, vấn đề là hắn đã tỉnh, lại để cho nàng nhìn, là có ý tứ gì đây !

"Không muốn xem thì thôi vậy, người ta còn tính chuẩn bị cho Tam nhi xem một chút đấy !" - âm thanh có chút thất vọng vang lên.

https://thuviensach.vn

"Vậy ngươi cho ta nhìn một chút đi ?" – đôi mắt Vũ Văn Tiểu Tam đang khép chặt đột nhiên mở ra, tràn đầy mong đợi nhìn hắn, kết quả lại nhìn thấy ý vị hài hước trong mắt người kia. . . . . .

Ách. . . . . Khuôn mặt nho nhỏ đỏ lên, nhục quá!

Hiên Viên Vô Thương ngồi dậy, tự mặc vào y phục của mình. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam cũng ngồi dậy, thật không có hứng thú nhìn hắn, thiệt là, từ hồi đẻ ra tới nay lần đầu tiên làm chuyện này bị người ta tóm ngay tại chỗ! Khiến cho nàng làm thế nào không lúng túng đây!

Nhìn hắn dùng y phục che kín cái phong cảnh đã khiến nàng "tâm viên ý mã", trên mặt của nàng khó có thể ức chế để lộ ra thần sắc tiếc nuối. . . . . .

(tâm viên ý mã: tâm rối loạn như con khỉ vượn (viên) không ngừng nhảy nhót, suy nghĩ lung tung như ngựa hoang, câu này ám chỉ tâm tư rối loạn)

Đợi mặc quần áo xong, vươn tay cười nhìn nàng. . . . . .

"Làm. . . . . Làm gì ?" – trong thoáng chốc ngắn ngủi đại não của mỗ nữ rớt mất một nếp gấp rồi. . . . . .

Trên dung nhan tuyệt mỹ xuất hiện vẻ mặt có chút bất đắc dĩ, một tay nâng nàng kéo đến, ôm ở trong ngực mình, cái loại cảm giác an tâm quen thuộc đó lại đầy tràn toàn thân: "Chỉ có thời điểm ôm Tam nhi, Thương Thương mới có thể cảm thấy Tam nhi là của ta !"

Híc. . . . . khuôn mặt nhỏ bé của mỗ nữ đỏ hồng. . . . . Ngay sau đó lại có chút buồn bực: "Thương Thương không có cảm giác an toàn sao ?"

"Tam nhi đã cho sao ?" - Không trả lời mà hỏi ngược trở lại, trong giọng nói mơ hồ có chút bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Gì thế. . . . . ."Người ta chỉ nhìn mỹ nam tử, muốn nói nhiều mấy câu thôi, đây là một loại hâm mộ đối với xinh đẹp, người ta chưa từng có suy nghĩ nhiều qua nha!" - Mỗ nữ nói ra lời trái với lương tâm.

Người nọ cắn lên vành tai của nàng: "Chẳng lẽ Thương Thương còn chưa đủ đẹp sao ?" - Ai cũng biết Hiên Viên Vô Thương hắn là mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, Phong Cuồng Tiêu, Mộ Vân Dật, Công Tôn Trường Khanh căn bản không có khả năng so sánh với hắn.

Mỗ nữ co rúm lại một chút, rồi sau đó mở miệng: "Đủ đẹp, nhưng còn có nhiều kiểu đẹp trai khác nữa. . . . . Cái đó, không phải, ý của ta là ngươi rất đẹp, bọn họ cũng rất đẹp, nhưng mà, cái này, ý của ta là mặc dù bọn họ đẹp trai so với ngươi không phải cùng một phong cách, nhưng mà ta cũng thích, híc. . . . . Không phải vậy, ta cũng không phải có ý tứ gì khác, chỉ là muốn theo chân bọn họ trao đổi sâu hơn một chút, ôi chao. . . . . Không phải, lại sai rồi. . . . . ."

Nhìn ánh mắt hắn càng tóe ra nguy hiểm, nàng trong lúc hốt hoảng nên không lựa lời nói, mang tất cả ý nghĩ trong lòng của bản thân nói ra ngoài. . . . . Che miệng lại, nước mắt lưng tròng nhìn hắn, nội tâm hô hào, Thương Thương bình tĩnh nào, xin ngàn vạn lần không được sử dụng bạo lực đối với ta nha. . . . . Ô ô ô. . . . . .

"Tam nhi có phải còn nghĩ đến cuộc sống tam phu tứ quân(3- 4 chồng) hay không?" - âm thanh tràn đầy hấp dẫn vang lên, nam tử cười đến dịu dàng nhìn nàng, ánh mắt tà mị đào hoa kia nhìn chằm chằm vào đôi mắt của nàng không thả. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lại bị sắc đẹp mê hoặc, thà thật nói: "Đúng vậy nha, làm sao ngươi biết ?" - Nói xong nhìn thấy trong mắt của hắn đều là mưa to gió lớn, hoảng sợ che miệng lại, chuyện này. . . . . Lại thế rồi, vậy phải làm sao bây giờ ....!

https://thuviensach.vn

Hắn bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, nhìn nàng đang sởn cả gai ốc, môi mỏng y hệt cánh hoa đào nâng lên một nụ cười quyến rũ, rồi sau đó ôm nàng thật chặt. . . . . .

Sau một hồi lâu, kiên định mở miệng: "Một ngày nào đó, ở trong lòng của Tam nhi sẽ chỉ có một mình Thương Thương. Một ngày nào đó, Tam nhi sẽ thật yêu Thương Thương đây!"

Tiếng nói vừa dứt, nữ tử co rúm lại, biểu cảm tiêu biến không thấy gì nữa, có chút sợ sệt nhìn hắn. . . . . .

Quả thật, nàng thích mỹ nam tử, nàng quả thật cũng thích hắn, cũng từng có ý niệm cùng hắn một đời một kiếp, nhưng nàng cũng biết đó không phải là yêu, hoặc là nói, đó là ưa thích, nhưng chưa đạt tới mức độ của tình yêu.

Nàng đối với hắn nhiều hơn nữa cũng chỉ là cảm giác lệ thuộc. Hắn nói nàng đã không cho hắn cảm giác an toàn, đó là vì nàng ở cái chỗ cổ đại này, đến bây giờ vẫn chưa tìm được lòng trung thành. Còn nữa, muốn nàng dựa vào cái gì để xác định được nam nhân này đang ôm nàng là thật yêu nàng sao?

Có lẽ chỉ là cảm thấy một dạng nữ nhân mà hắn chưa từng gặp qua, cảm thấy mới mẻ thôi, bản thân nàng có bao nhiêu bản lãnh, người khác không biết, chính nàng còn không rõ ràng sao? Nam nhân xuất sắc như vậy, làm sao có thể dễ dàng yêu nàng đây?

Có lẽ, nhiều hơn nữa, chẳng qua ở trong tiềm thức, nàng cảm giác mình không xứng với, cho nên không có dũng khí để dễ dàng giao ra chân tâm của mình. . . . . .

Thấy nàng không nói lời nào, còn lâm vào trong suy nghĩ của mình. . . . . Kia, âm thanh rất thu hút vang lên lần nữa: "Tam nhi, Thương Thương biết nàng vẫn còn nghi ngờ. Nhưng, Thương Thương sẽ chứng minh cho nàng thấy, sẽ không có người nào so với ta yêu nàng hơn, ta bảo đảm !"

https://thuviensach.vn

Âm thanh của hắn mang theo chút ý vị như có như không, những lời này, là cam kết của hắn đối với nàng, cũng là cam kết đối với chính mình.

Trong lòng của nàng có khiếp sợ, có cảm động. . . . . Khẽ cười một tiếng: "Được, vậy người ta sẽ chờ ngươi chứng minh cho ta xem!" - Cười hì hì cọ cọ vào lồng ngực hắn. . . . . .

Nụ cười tựa hoa Anh túc nở rộ trên dung nhan của nam tử tuyệt mỹ: "Nếu người ta thật làm được, Tam nhi gả cho ta được không?"

"Được!" - Không chút nào dài dòng dây dưa.

"Gả cho Thương Thương vậy về sau không cho nhìn nhiều hơn một cái với những mỹ nam tử khác !" – giọng nói có chút bá đạo vang lên.

Do dự một lát, nàng rất muốn nói "Được", nhưng mà nàng rất lo lắng nàng không làm được a, cái chuyện hám trai đẹp này, nàng đã phạm phải mấy chục năm rồi, đột nhiên bắt nàng “rửa tay chậu vàng”, đây không phải là gây khó khăn cho nàng sao?

(rửa tay chậu vàng”: giống như “rửa tay gác kiếm” , người muốn thoái lui giang hồ sẽ làm 1 cái lễ, mời nhiều người tới chứng kiến, thắp hương khấn ông tổ của bản môn, sau đó có người bưng chậu nước bằng vàng và kiếm vàng ra để rửa tay, rửa kiếm tượng trưng cho rũ bỏ hết máu tanh)

Thấy nàng không nói lời nào, nam tử có chút giận mở miệng: "Vậy cũng được, sau khi gả thì sinh nữ nhi cho Thương Thương !" - Có đứa bé rồi nàng sẽ không càn quấy nữa!

"Nếu sinh nhi tử thì làm thế nào?" - Vũ Văn Tiểu Tam phản xạ có điều kiện hỏi một câu như vậy.

Người nọ hung hăng cắn lấy môi của nàng: "Không được nói lời có điềm xấu như vậy!"

https://thuviensach.vn

Ách. . . . . Không phải cổ nhân thích nhi tử hơn sao?

. . . . . .

"Thương Thương, Lưu Kim điện là của ngươi à?" Mỗ nữ có thâm ý khác nhìn hắn.

"Ừ!" - Ở bên tai nàng nhẹ nhàng lên tiếng, mơ hồ đoán được nha đầu này muốn nói cái gì.

"Đưa cho ta có được hay không?" - Ha ha, chỗ đó kiếm tiền rất tốt.

"Được!" - Không mang theo bất cứ chút do dự nào.

"Thương Thương tiếp tục giúp ta quản lý, tiền kiếm được đều là của ta !" - Vũ Văn Tiểu Tam nói ra tính toán của mình.

"Được!" - Chỉ cần nàng vui vẻ, những thứ đó tính là gì?

"Còn Vân Trung Thành. . . . . ."

"Cũng đưa cho nàng!" - Không đợi nàng nói xong, hắn đã mở miệng, rồi sau đó nói tiếp, "Chỉ cần ta có, đều đưa cho nàng!"

"Vậy nếu là thứ ngươi không có thì sao?" - Nói dễ nghe như vậy, thiệt hay giả vậy?

"Liều mạng giành lấy để đưa cho nàng!" - Trong giọng nói tràn đầy sự nghiêm túc, ý tứ không có nửa điểm đùa giỡn.

"Thương Thương ngươi thật tốt!" - Nàng vùi ở trong ngực hắn nhìn bộ dáng nghiêm túc của hắn, chọc chọc vào ngực của hắn, nội tâm vẫn trăm mối cảm xúc lẫn lộn.

https://thuviensach.vn

Khóe môi y hệt hoa đào nâng lên nụ cười động lòng người, nhẹ giọng mở miệng: "Đây chưa tính là gì, Thương Thương sẽ đối với Tam nhi tốt hơn nữa. . . . . ."

"Yêu" cũng không phải đem tất cả bản thân dâng hiến ra ngoài, vậy là đủ rồi. Mặc dù, hắn cũng không biết ngoại trừ những thứ này còn cần cái gì, vậy mà hắn lại cảm thấy hắn đối với nàng còn chưa đủ, chưa đủ tốt. . . . . Nàng xứng đáng có mọi thứ tốt nhất, mà hắn, một ngày nào đó sẽ đem tất cả những thứ nàng muốn đều đặt ở trước mặt nàng, vậy mà những thứ này cũng không đủ, còn thiếu rất nhiều. . . . . .

Hai người cứ như vậy ôm nhau, hồi lâu. . . . . Hồi lâu. . . . . .

Nam tử trong lòng rất yên bình, khóe môi treo lên nụ cười hạnh phúc. . . . . .

Nữ tử vẫn là tâm tư khó bình ổn, nàng. . . . . Có thể tin tưởng hắn sao?

"Tam nhi, không cần nhớ quá nhiều, cũng không cần miễn cưỡng mình hiện tại phải tin tưởng ta, rất nhiều chuyện không cần hỏi đến quá nhiều, thời gian tự nhiên sẽ mang tới kết quả cho chúng ta !" - Đúng, thời gian sẽ mang đến kết cục cho bọn họ, hắn sẽ chứng minh cho nàng thấy.

Hắn luôn có thể dễ dàng nhìn thấu tâm tư của nàng, nàng dạ thưa mở miệng: "Thương Thương, thật ra thì người ta hình như có một chút yêu ngươi !" - Nếu như không phải là có một chút yêu, lần trước nàng sao có thể trầm luân ở phía dưới hắn ? Chỉ là nàng vẫn không muốn thừa nhận thôi !

"Thật ?" - ánh mắt nam tử sáng lên, tràn đầy mong đợi nhìn nàng, hắn vẫn cho rằng nàng chỉ là ưa thích hắn. . . . . Hoặc là nói, chỉ là thích gương mặt hắn mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Thật, chỉ là còn có một chút." - Nàng nói thật, yêu một người sẽ hi vọng hắn thường xuất hiện ở trước mặt mình, mà nàng, thỉnh thoảng cũng sẽ nghĩ như vậy về hắn.

Nụ cười trên mặt nam tử càng thêm rực rỡ: "Một chút xíu là đủ rồi !" - Đúng, một chút xíu là đủ rồi, nàng chỉ cần bước đi ra một bước kia, còn lại, ta sẽ tiến tới!

Đang khi Vũ Văn Tiểu Tam vừa chuẩn bị nói, một tiếng "Òng ọc" rõ ràng vang lên. . . . . .

Mỗ nữ trong nháy mắt mặt ửng đỏ, tại sao luôn xảy ra chút tình thuống rối loạn lung tung như thế này với nàng. . . . . .

"Tam nhi đói bụng sao?" - Âm thanh dịu dàng vang lên, cũng mang theo chút hài hước, nhìn người trong ngực khuôn mặt nhỏ nhắn hồng thấu.

Gần như không thể nhận ra gật đầu, nàng đúng là đói bụng ! Khuôn mặt nho nhỏ càng đỏ hơn. . . . . .

"Thương Thương cũng đói bụng !" - Hắn nhẹ giọng mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam hạnh phúc ngẩng đầu lên: "Vậy chúng ta ăn cơm đi ?" - Thì ra đói bụng không chỉ có một mình nàng à?

"Nhưng người ta muốn ăn nàng !" - mở miệng trêu chọc, nếu không phải bởi vì nàng còn chưa hoàn toàn đem tâm giao cho hắn, hắn đâu đến nỗi phải nhịn nhiều lần như vậy!

"Không cần quyến rũ ta, cẩn thận ta vô lễ với ngươi đấy !" - Nàng nghênh ngang mở miệng, nàng là người hiện đại, mặc dù nàng bây giờ còn ở cái nơi này, nhưng không bị quan niệm trinh tiết lung tung lộn xộn trói buộc ! Cái này thực ra nàng tự nhận vẫn là chuyện mất mặt nhất ở kiếp trước, các bằng hữu hoặc đã kết hôn, hoặc ở chung với bạn trai, trải qua

https://thuviensach.vn

cuộc sống ngọt ngọt ngào ngào, chỉ có nàng một thân một mình, ngay cả bạn trai cũng không tìm được, thật là cuộc sống quái quỷ!

Lại nói, theo như kiếp trước của nàng, thấy không đẹp trai, người ta muốn chết muốn sống theo đuổi, nàng cũng không đồng ý. Gặp trai đẹp, cái gì cũng không trông nom không hỏi tới, liền trực tiếp nhào đến, loại người như vậy có thể tìm được bạn trai sao ? Không đẹp trai cũng bị nàng đuổi đi, đẹp trai cũng bị dọa mà chạy mất!

Sờ sờ cái mũi của nàng: "Tiểu Sắc Nữ!"

Rồi sau đó đứng dậy phân phó người chuẩn bị đồ ăn sáng, mỗ nữ khóe miệng co quắp ngồi yên ở trên giường. . . . . Tiểu Sắc Nữ ?

Tiểu Nguyệt ở ngoài cửa lo lắng nhìn vào bên trong, ôi. . . . . Vương gia Vô Thương đáng thương, thế mà gặp phải gã thị vệ vô trách nhiệm như Đình Vân, bỏ mặc tiểu thư nhà mình, vô cùng có khả năng là khí tiết cuối cùng khó giữ được a! Hiện nay trong lòng nàng ấn tượng tốt đối với Đình Vân đã giảm bớt nhiều rồi!

Nhìn hồi lâu, cũng không xuyên thấu được cánh cửa kia, buồn bực đi tới đi lui, rồi lại đi tới đi lui. . . . . Nàng thật rất lo lắng sau khi đi vào, tiểu thư nhà bọn họ có làm ra cái chuyện tình gì đến mức phải dìm lồng heo hay không, hơn nữa Vương gia Vô Thương là kẻ khát máu, nếu chờ hắn tỉnh dậy phát hiện tiểu thư nhà mình làm ra chuyện không tốt đối với hắn. . . . . .

Nói không chừng còn không cần đợi nhốt lồng heo, liền trực tiếp bổ cho tiểu thư một cái ! Tiếp đó, trong đầu của nàng xuất hiện cảnh tượng mình kéo thi thể tiểu thư trở về tam vương phủ. . . . . Toàn thân run lên, quá kinh khủng. . . . . .

Nhưng vào lúc này, cánh cửa kia mở ra, Vương gia Vô Thương xuất hiện tại cửa, Đình Vân lập tức đi tới. . . . . .

https://thuviensach.vn

Híc. . . . . Vương Gia đi ra, sao lại không nhìn thấy tiểu thư ? Chẳng lẽ. . . . . ? Tiểu Nguyệt vội vội vàng vàng chạy tới, nhìn vào trong phòng, trong bụng kêu rên, không phải là tiểu thư đã bị bổ rồi chứ?

Nhìn nhìn vẻ mặt lo lắng của nha hoàn kia, Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt mở miệng: "Tam nhi không có việc gì, không cần nhìn, Đình Vân, đi chuẩn bị đồ ăn sáng, thuận tiện mang nha đầu này đi xuống ăn đồ ăn sáng !"

"Vâng !" - Đình Vân nói xong, cũng không nhìn tới Tiểu Nguyệt, trực tiếp giậm bước rời đi, Tiểu Nguyệt lập tức đi theo phía sau hắn, trong bụng lại có chút buồn bực, tiểu thư cùng với Vương gia Vô Thương rốt cuộc là thế nào vậy ? Mấy lần trước đã cảm thấy có chút quỷ dị, hôm nay càng quỷ dị hơn! Chẳng lẽ bọn họ đã. . . . . ? Tiểu Nguyệt nghĩ tới đây hoảng sợ trợn to mắt. . . . . Không thể nào ?

Đình Vân mang theo tâm tư tràn đầy lửa giận đi ở phía trước, hắn thật không hiểu tại sao Vương gia muốn hắn mang cái nha hoàn này tới ăn đồ ăn sáng ? Hôm nay thật là xui xẻo, đã bị Tam vương phi lường gạt bạc, còn viết giấy nợ, lại còn phải mang nha hoàn của Tam vương phi đi ăn đồ ăn sáng, cả đời này hắn chưa từng xui xẻo như vậy ! Đây tất cả đều bởi vì cái vị Tam vương phi khiến người ta ghét đó!

Đến phòng bếp, không nhịn được quay mặt sang, kết quả là Tiểu Nguyệt đang vùi đầu suy tư không ngờ tới hắn sẽ bất chợt dừng lại, một bước cũng không ngừng, cứ thế vọt vào trong ngực của hắn. . . . . Cái đầu nhỏ kia liền đụng phải lồng ngực tráng kiện của hắn. . . . . .

Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên, cắn môi dưới nhìn hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ phừng. . . . . .

Mà Đình Vân bị nàng đụng vào, vốn có hơi cáu giận, nhưng nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ tưng bừng, đột nhiên ngây ngẩn cả người.

https://thuviensach.vn

. . . . .

Liên Sương và Liên Hoa vừa đúng lúc đi tới đây dùng đồ ăn sáng, nhìn hai người kia đứng ở cửa. . . . . .

Trong mắt Liên Sương đều là ý vị trêu chọc. . . . . Liên Hoa nhẹ nhàng ho khan hai tiếng. . . . . Hai người kia lập tức hồi thần trở về, Tiểu Nguyệt mặt càng đỏ hơn, Đình Vân lại có chút lúng túng, mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra vậy ? Nhìn lại sự trêu chọc trong mắt Liên Sương, mặt khốc khốc lập tức tối đen, quay đầu đi cầm đồ ăn sáng cho Vương gia. . . . . .

Đình Vân cầm đồ ăn sáng của Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam rời đi, Tiểu Nguyệt khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn đo đỏ nhìn theo bóng lưng của hắn. . . . . .

Giọng nói trêu chọc của Liên Sương vang lên: "Ái chà, Đình Vân nhà chúng ta rốt cuộc đã có tiểu cô nương thích, ta còn tưởng rằng hắn đời này cũng chỉ có thể độc thân cả đời thôi đấy!"

Thời điểm khi hắn không có nhiệm vụ, thỉnh thoảng sẽ kéo theo Liên Hoa đi chơi thanh lâu, nhưng tên Đình Vân kia cho tới bây giờ đều không đi, hắn đôi khi hoài nghi có phải phương diện ấy của tên kia có vấn đề hay không, nhưng mà hôm nay. . . . . Ha ha, hóa ra cũng là một dạng thủ thân như ngọc giống Vương gia!

"Cái . . . . . Cái gì ? Ta chỉ nhìn xem một chút, tuyệt đối không có nửa điểm thích! Ý của ta đó là, tuyệt đối không có nửa điểm tình cảm ái mộ ở đây, không phải. . . . . Là được. . . . . ." - Tiểu Nguyệt càng nói mặt càng đỏ.

"Ha ha ha. . . . . .", Liên Sương cười lớn mở miệng, "Được rồi, được rồi, ta biết rồi, đi dùng bữa đi !" - Nói xong cùng Liên Hoa đi vào phòng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lưu lại Tiểu Nguyệt lúng túng đứng tại chỗ. . . . . bên trong đầu nhỏ lại xuất hiện gương mặt khốc khốc của Đình Vân, tại sao khi nàng nhìn hắn, sẽ cảm thấy nhìn hắn so với Hi Vương gia đều rất đẹp ? Rõ ràng Hi Vương gia mới là đẹp mắt nhất nha, kỳ quái. . . . . .

Gãi đầu một cái, có chút buồn bực đi vào ăn đồ ăn sáng. . . . . .

. . . . . .

Bữa ăn này cực kỳ quỷ dị. . . . . .

Chỉ thấy mỗ nữ y hệt gió cuốn mây tụ đem thức ăn ngon nhét vào trong miệng của mình, Hiên Viên Vô Thương khẽ cười nhìn tướng ăn kia của nàng đủ để cho người ta không nói lên lời. . . . .

Mỗ nữ ăn ăn, đột nhiên cảm thấy có điểm không đúng ! Một trai đẹp lù lù ở bên cạnh nàng, tại sao nàng có thể ăn như vậy được ? Thô lỗ tới cỡ nào nha!

Vì vậy. . . . . người nào đó vừa mới há to miệng nhét thức ăn, đột nhiên động tác chậm lại mấy nhịp. . . . . Sau đó, nhẹ nhàng gắp thức ăn, tựa như cảnh phim hành động chiếu chậm bỏ vào trong miệng của mình, khe khẽ nhai, thuận tiện lén nhìn sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Trên mặt nam tử tuyệt mỹ xuất hiện biểu cảm dở khóc dở cười. . . . . .

Chỉ thấy mỗ nữ ăn xong thức ăn trong miệng, lại từ từ gắp lên một miếng khác, từ từ chuyển đến gần mồm của mình, sẽ chậm rãi khai mở miệng anh đào nhỏ, nhẹ nhàng đem thức ăn bỏ vào, tiếp tục thong thả ung dung nhai. . . . . Động tác tư thế cực kỳ cứng ngắc!

Sau đó, cứng ngắc xoay đầu qua, cứng ngắc mà cười cười: "Thương Thương, làm sao ngươi không ăn ?"

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ nén kích động mà cười ra tiếng, ho nhẹ một tiếng: "Tam nhi nhanh ăn đi, Thương Thương không đói bụng!"

Vì vậy, mỗ nữ cứng ngắc quay đầu trở lại, cứng ngắc lần nữa gắp thức ăn. . . . . .

"Tam nhi, nàng có thể ăn một cách tự nhiên mà!" - Hắn nhẹ giọng mở miệng.

Chỉ thấy mỗ nữ cứng ngắc xoay đầu qua, rất quật cường mở miệng: "Đây chính là bộ dạng tự nhiên nhất của ta !" - Chẳng lẽ nàng thục nữ một chút cũng không tự nhiên sao?

Trong ánh mắt tà mị đào hoa của nam tử tràn ngập ý cười, nén cười gật đầu một cái: "Biết rồi, Tam nhi ăn tiếp đi!"

Vì vậy. . . . . Mỗ nữ cứng ngắc xoay đầu trở về. . . . . Cảnh tượng tái hiện. . . . . .

Cho đến khi người nào đó thật sự là không nhịn được nữa, khẽ nguyền rủa một tiếng: "Của nợ à! Thục nữ ăn một bữa cơm sao mà phiền toái vậy!"

Lại làm cho nam tử nội lực thâm hậu ở bên cạnh nàng nghe thấy rất rành rọt, trong con ngươi tà mị nụ cười càng thêm rõ ràng. . . . . .

Tiếp đó, ngẩng đầu lên, cười híp mắt nhìn hắn: "Thương Thương, thật ra thì ta hôm nay mặc nam trang, đợi chút còn phải đi ra ngoài, nếu để người ta nhìn ra ta là nữ giả nam trang, vậy cũng không tốt, có đúng không ?"

Cố nén cười gật đầu một cái. . . . . .

"Cho nên bắt đầu từ bây giờ ta phải học tập phong cách ăn to nói lớn, ngươi sẽ không vì vậy mà cảm thấy ta không thục nữ chứ ?" - ánh mắt của mỗ nữ hàm chứa mong đợi nhìn vào hắn.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu tằng hắng một cái: "Sẽ không! Tam nhi là thục nữ nhất !"

Lời nói này khiến nàng vui mừng: "Vậy người ta bắt đầu khởi động thôi !" - Mỗ nữ nói xong lại rất nhanh nhét thức ăn vào trong miệng, Con bà nó! Nghẹn chết rồi !

"Tam nhi chuẩn bị đi đâu?" Không phải là. . . . . .

"Vân Trung Thành !" - Mỗ nữ vừa ăn, vừa hạnh phúc mở miệng.

Khóe miệng giật giật: "Đi làm gì ?" Nói tiếp chuyện xưa ư?

"Đi kể chuyện cổ tích đào cái hố tiền ! Ngươi còn không biết đi, Hiên Viên Ngạo léng phéng với Công Tôn Trường Khanh, cái này là ta tận mắt nhìn thấy đấy !" - Mỗ nữ miệng đầy dầu mở quay đầu nhìn hắn.

Sau gáy trượt xuống một giọt mồ hôi hột, lấy khăn lau chùi miệng cho nàng, rồi sau đó bất đắc dĩ mở miệng: "Nàng nhìn thấy khi nào?"

"Ôi chao. . . . . Ngày hôm qua ở hội thi thơ, phản ứng của hai người bọn họ mập mờ, là người thì đều nhận ra được mà ?" - giọng điệu Vũ Văn Tiểu Tam nói ra như là chuyện đương nhiên vậy.

Tại sao hắn không nhìn ra ? Là người đều có thể nhìn ra ? Vậy hắn không phải là người sao ?!

"Tam nhi có nghĩ tới một ngày nào đó Ngạo sẽ tra được hay không !" – Với năng lực của Ngạo, không quá ba ngày, nàng dù giấu kín hơn cũng sẽ bị tra ra được !

Ngữ điệu không thèm để ý của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên: "Con heo kia đần như vậy, làm sao có thể tra ra được!"

Khóe miệng giật giật: "Hắn một ngày nào đó sẽ biết!"

https://thuviensach.vn

"Nếu hắn biết rồi. . . . . Thương Thương sẽ không để cho hắn khi dễ ta chứ ?" - Mỗ nữ cười đến xảo trá.

Nam tử tuyệt mỹ cưng chìu sờ sờ cái mũi của nàng: "Đây mới là nguyên nhân ngày hôm nay Tam nhi đến tìm Thương Thương chứ gì ?" - Biết sớm muộn rồi sẽ bị phát hiện, cho nên tới đây tìm kiếm sự che chở của hắn.

Sặc. . . . . Mục đích bị nhìn thấu rồi, mỗ nữ cười gượng hai tiếng: "Nào có, người ta bởi vì nhớ nhung Thương Thương !" - Mẹ nó chứ! Có cần phải thông minh như vậy không, nàng đúng là vì lo lắng Hiên Viên Ngạo đến lúc đó sẽ giết chết nàng, cho nên trước tới tạo mối quan hệ với Thương Thương, đến lúc đó bảo vệ nàng nha, nhưng mà hai người ở trên giường phát triển như vừa rồi quả thật hoàn toàn không nằm trong dự liệu của nàng. . . . . .

Nam tử khẽ cười, cũng không vạch trần. . . . . Mặc dù nàng vì nguyên nhân như vậy mới đến tìm hắn, nhưng hắn vẫn rất vui vẻ, bởi vì điều này nói rõ thời điểm nàng gặp phải chuyện không thể giải quyết, người đầu tiên nghĩ tới là hắn, cái này nói rõ. . . . . Không phải là hắn ở trong lòng nàng không giống với bình thường sao ?

"Thương Thương, thật ra thì người ta đối với ngươi yêu cầu không cao lắm, cũng có thể để hắn đánh ta một trận, nhưng ngàn vạn lần không được uy hiếp đến sự an toàn sinh mệnh của ta, ta còn muốn sống thêm vài năm nữa !" - Trong lòng nàng cũng hiểu rõ chuyện này đùa giỡn có hơi thái quá, nếu không bị phạt một chút nào khả năng là không lớn, cái đó. . . . . Vì tiền, bị đánh một chút cũng là rất có lời rồi.

Nam tử tuyệt mỹ thu lại nét cười: "Thương Thương sẽ không để cho Ngạo đánh nàng đâu!" - Nữ nhân của hắn, ai cũng không được động vào, Ngạo cũng không được!

https://thuviensach.vn

"Có thật không ?" - Mỗ nữ lệ nóng lưng tròng nhìn hắn, thật ra thì nàng tuyệt không nghĩ sẽ bị đánh! Mới vừa rồi nói như vậy chỉ nói là lời khách sáo thôi!

"Thật !" - Nhìn nha đầu này có chút tinh quái, trong lòng có hơi giận, vậy mà có thể giở thủ đoạn nhỏ mọn đối với hắn!

Ngay sau đó. . . . . Bất đắc dĩ trong lòng thở dài một cái, so với Ngạo. . . . . Hắn thật là quá hạnh phúc!

. . . . . .

Vì vậy. . . . . Hai canh giờ sau. . . . . .

Bên trong Vân Trung Thành. . . . . .

Một bóng dáng bỉ ổi xuất hiện ở trước mặt mọi người, bên cạnh “hắn” còn có một tôi tớ co rúm lại, cùng với một đống thính giả. . . . . .

"Tiểu huynh đệ, Nhị vương phi bị Nhị vương gia hưu rồi, ngươi có biết là chuyện gì xảy ra không ?" - Bọn họ là một đám ăn chơi trác táng, ở trong nhà không được coi trọng, cho nên mỗi ngày tới đây tiêu khiển.

Còn có những kẻ thật sự tò mò với những chuyện như vậy, cho nên tới đây nghe chuyện xưa, thí dụ như Mộc Thanh Y. . . . . .

Ah? Hoa Nhược Yên bị hưu ? Nàng làm sao có thể biết là chuyện gì xảy ra chứ ? Chỉ là. . . . . "Ôi! Chẳng lẽ các ngươi còn không biết sao ? Công Tôn Trường Khanh đã xen vào giữa Nhị vương gia và Tam vương gia ! Nhị vương gia ghen tuông quá, tranh cãi ầm ĩ một trận với Tam vương gia! Chuyện này tự nhiên không tránh khỏi có quan hệ với chuyện Nhị vương phi bị hưu!" - Mỗ nữ lại ném ra một quả bom cỡ lớn !

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương ở trên lầu nhìn nàng, khẽ cười lắc đầu một cái, nha đầu này! Chỉ là hành động của Diệu trái lại rất nhanh, không để hắn phải thất vọng !

Đang lúc này, Đình Vân lo lắng đi vào: "Vương Gia, Nhị vương tử của đế quốc Dạ Mị chết bất đắc kỳ tử! Tam vương tử bị thương nặng, giờ phút này đang ở vương phủ cầu kiến ngài!"

Mày kiếm của nam tử tuyệt mỹ vặn chặt: "Chuyện gì xảy ra?"

"Thuộc hạ cũng không biết, Vương gia, ngài vẫn nên đi về trước đi, xem ra bộ dạng của Tam vương tử không chống đỡ được bao lâu !" - Đình Vân vội vàng mở miệng.

"Đi mời thần y !" - Hiên Viên Vô Thương nói xong liền vội vã chạy về vương phủ.

"Dạ !" . . . . . .

Các thính giả tràn ngập mong đợi nhìn nàng: "Có thật không ? Này sau lại như thế nào ?"

"Như thế nào ? Cái này còn phải nói sao? Ai cũng biết Công Tôn Trường Khanh so với Nhị Vương gia dáng dấp anh tuấn hơn, Tam vương gia “di tình biệt luyến” rồi ! Nhị vương gia vì vãn hồi trái tim của Tam vương gia, liền hưu Nhị vương phi ! Nhưng Tam vương gia lại quyết tâm muốn cùng với Công Tôn đại nhân ở chung một chỗ, không nhúc nhích chút nào!", nàng than tiếc, "Ôi. . . . . Tình nghĩa ba ngàn, không địch lại được mấy phần xinh đẹp nhé!"

(Di tình biệt luyến: thay đổi tình cảm yêu người khác giống câu ‘có mới nới cũ’)

https://thuviensach.vn

Mọi người cũng đều không hẹn mà cùng thở dài một cái, Tam vương gia cũng quá phận lắm rồi, gặp người anh tuấn hơn, liền dễ dàng từ bỏ người tình của mình!

"Còn gì nữa không ? Còn gì nữa không ?" - Cái gã Vũ Văn Lão Nhị này trong miệng luôn có nhiều chuyện tình mới lạ làm sao, tuyệt đối không chỉ có điểm này!

"Các ngươi cũng biết hội thi thơ chứ ?" - Vũ Văn Tiểu Tam cười híp mắt nói, trí nhớ của nàng không tệ, hội thi thơ hôm qua, những người này chắc chắn không đi, bởi vì không có một người nào nhìn quen mắt.

"Biết !" - Biết, nhưng mà bọn hắn cũng không có cơ hội đi.

Duy nhất có một mình Mộc Thanh Y đi hội thi thơ, ở phía sau đám người, nên Vũ Văn Tiểu Tam không nhìn thấy.

Cho nên. . . . . ."Lại nói hội thi thơ hôm đó, Tam vương gia ôm chặt hông của Công Tôn đại nhân xuất hiện tại hội thi thơ a. . . . . ."

Ở phía sau đám người, khóe miệng Mộc Thanh Y co giật, sao hắn không nhìn thấy Tam vương gia ôm chặt hông của Công Tôn đại nhân nhỉ ? Cái gã "Bách Độ" hay là..." Vũ Văn Lão Nhị" này có phải nhìn hoa mắt rồi không ?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 66: Đừng có kéo bổn vương phi như thể kéo một con lợn chết

"Trong hội thi thơ, Tam vương gia vẫn luôn dịu dàng đút cho Công Tôn đại nhân ăn, xem ra thật muốn người khác ghen mà chết ! Tam vương gia đây là "chỉ thấy người nay cười, nào nghe thấy người xưa khóc"* mà!" - Mỗ nữ mở miệng, cực kỳ cảm thán.

(*2 câu trong bài thơ "Giai nhân" của Đỗ Phủ)

Mọi người không ngừng đồng tình với Hiên Viên Diệu ! Mấy ngày trước còn cùng tình nhân sống chết gắn bó, mà nay lập tức đã ôm người khác vào trong ngực, ôi . . . . . .

Ở phía sau đám người, Mộc Thanh Y giống như ăn phải một con con ruồi . . . Sao hôm qua hắn không nhìn thấy cảnh tượng như người kia nói ? Lẽ nào… cái vị Vũ Văn Lão Nhị tự xưng là "Bách Độ" này xưa nay vẫn luôn dối gạt bọn họ ?

"Các ngươi không biết đâu, lúc ấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Công Tôn đại nhân e thẹn, đỏ bừng lên! Da thịt vô cùng mịn màng… Chậc chậc, xinh đẹp khiến người ta hận không thể xông tới cắn hai cái !" - Người nào đó phát biểu còn phát ra tiếng "chậc chậc".

Đứng ở phía sau đám người, Mộc Thanh Y lau cái trán đầy mồ hôi….. Chuyện này….. Kể ra, có không ít người do hắn đưa tới đây, chờ khi chân tướng chuyện này bị bại lộ, chỉ sợ hắn cũng không có quả ngon để ăn rồi. Suy nghĩ một chút, vì để tránh bại lộ chân tướng, hắn cũng bị lôi vào cuộc rồi bị chà đạp đau đớn một trận, hắn nên đi về trước thì tốt hơn.… Lập tức

https://thuviensach.vn

hỏa tốc hỏa lôi kéo theo nam tử áo vàng cùng đi đến, vẻ mặt cũng đang đờ đẫn, cùng nhau rời đi. . . . . .

"Quả thật, dung mạo của Công Tôn đại nhân rất đẹp mắt, dáng dấp như thần tiên, ta đã từng gặp qua mấy lần, so với Nhị Vương Gia thì đẹp hơn rất nhiều!" - Người nào đó phát biểu.

Lập tức, có người ở bên cạnh kéo kéo tay áo của “hắn”: "Chớ nói nhảm ! Nếu để cho Nhị vương gia nghe được, ngươi sẽ không có kết quả tốt lành gì đâu !"

Người kia vội vàng ngậm miệng, hắn váng đầu rồi sao, cái tên Vũ Văn Lão Nhị này to gan mới có thể nói những câu như vậy, hắn cũng chưa muốn chết sớm, tại sao có thể nói ra như vậy được chứ . . . . . .

. . . . . .

"Vương Gia, thuộc hạ . . ." Ám Ảnh mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, lo sợ đến độ ruột trong bụng xanh lè rồi!

"Tra ra được chưa?" thanh âm lạnh lùng vang lên, rõ ràng có pha lẫn sự tức giận.

Ám Ảnh gật đầu lia lịa, kể ra sự tình… Hình như chính hắn ngày hôm qua đã nói với Vương gia là không phải do Vương phi làm… Nhưng cái người đang ra sức diễn thuyết ở khách sạn kia đúng là Vương phi nhà bọn họ rồi. Mặc dù hắn không thông minh như Vương gia, nhưng hắn đã thấy Vương phi ra khỏi cửa từ sáng sớm, làm sao có thể không nhận ra chứ . . . . . .

"Sao không mang về đây ?" - Âm thanh rõ ràng đã mang theo chút bất mãn. Lúc nào thì Ám Ảnh làm việc trở nên có đầu không có đuôi như vậy !

https://thuviensach.vn

"Thân phận của người kia đặc biệt, thuộc hạ không dám tùy tiện truy bắt !" - Ám Ảnh co rúm lại đáp lời.

Mày kiếm vặn vẹo, giọng lạnh như băng nói: "Thân phận đặc biệt?"

"Vâng! Không chỉ đặc biệt mà còn vô cùng đặc biệt, sợ rằng cần Vương Gia 'tự thân xuất mã'(*) !" - Bởi hắn có bị đánh chết cũng không dám trêu chọc cái vị vương phi kinh khủng đó, ai biết được đắc tội với nàng sẽ có hậu quả gì ? Hắn rất sợ sẽ gặp phải kết cục tương tự như đám trắc vương phi vậy.

(* tự thân xuất mã: đích thân hành động)

"Rốt cuộc là ai ?" - kìm nén lửa giận đã đến điểm giới hạn, muốn bộc phát ngay lập tức ! Bởi vì trong lòng hắn mơ hồ đã có dự cảm. . .

"Bẩm . . . Hồi Vương gia, là Vương phi !" - Ám Ảnh nói xong, vội vàng cúi đầu chờ đợi Hiên Viên Ngạo gầm lên, vô cùng tức hận bản thân ngày hôm qua tùy tiện nói là không phải do Vương phi làm, hiện tại thì tốt rồi, quả nhiên thật sự là do Vương phi làm, việc này bảo hắn phải làm thế nào mới đúng đây?

"Mang binh bao vây Vân Trung Thành !" - Hiên Viên Ngạo nói xong, nổi giận đùng đùng, đạp bước xông ra ngoài. Quả nhiên lại là đồ tiện nhân đó. Hôm nay, nếu hắn không trừng trị nàng thật tốt một phen thì hắn không phải Hiên Viên Ngạo!

Híc… Thấy Vương gia nổi giận mà quên cả trách phạt, Ám Ảnh mừng mừng rỡ rỡ lập tức từ dưới đất đứng dậy, đi ra ngoài triệu tập binh mã . . .

Đột nhiên cái người ở trước mặt kia dừng bước: "Đi thông báo Vũ Văn tướng quân tới đây một chuyến, Bổn vương phải hưu thê!" - Hắn đã không thể nhịn được nữa rồi. Tiện nhân kia năm lần bảy lượt chọc giận hắn, bây

https://thuviensach.vn

giờ còn chạy đi phá hủy thanh danh của hắn, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

"Vương gia, ngài nên nghĩ kỹ !" - Ám Ảnh lập tức mở miệng khuyên can.

Chỉ tiếc rằng, hiện tại, trong lòng mỗ Vương Gia tràn đầy lửa giận, đâu còn chỗ nào mà nghe lọt nửa chữ: "Bổn vương kêu ngươi đi, ngươi phải đi !"

"Nhưng, đây là đích thân hoàng thượng tứ hôn, nếu ngài hưu thê, sợ rằng sẽ làm mất thể diện của hoàng thượng !" - Ám Ảnh phân tích hợp tình hợp lý.

Ngọn lửa hừng hực đang nhảy nhót dữ dội trong đôi mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo: "Làm mất thể diện của Hoàng huynh hả ? Bây giờ có thể nói là mặt mũi của Bổn vương đã mất sạch rồi ! Đi mời trưởng lão của tông tộc đến, hôm nay Bổn vương nhất định phải hưu thê !"

"Dạ !" - Nếu Vương Gia đã quyết định, hắn còn nhiều lời hơn nữa sẽ vượt quá bổn phận.

. . . . . .

Khi Hiên Viên Ngạo đeo cái mặt lạnh bước vào Vân Trung Thành, những người ở lầu một đều không hẹn mà cùng nuốt một ngụm nước miếng, sau đó co rúm lại liếc mắt lên trên lầu . . . . .

Ngay sau đó, một đám quan binh vọt vào, bao vây cả trong lẫn ngoài Vân Trung Thành đến gió thổi cũng không lọt . . .

Chưởng quỹ kia chạy tới, hành lễ với Hiên Viên Ngạo, rồi nói : "Tam vương gia, không biết ngài đến đây vì chuyện gì ? Hi vương gia có biết hay không?" - Hắn đang nhắc nhở Hiên Viên Ngạo, đây là địa bàn của Hi

https://thuviensach.vn

vương gia, hãy xử sự ổn thỏa một chút, chớ để đả thương tình nghĩa chú cháu.

"Bổn vương xử lý chút chuyện vặt, cũng không cần kinh động tới hoàng thúc !" - Lạnh giọng mở miệng, trong ngữ điệu băng giá đều là sự tức giận đang bị đè nén.

"Dạ!" - Chưởng quỹ kia đáp một tiếng sau đó lui ra. Tam vương gia và Hi vương gia có quan hệ tốt không cần phải nói, nếu Tam vương gia nói như thế, giải thích rõ không phải là đại sự gì rồi, tất nhiên sẽ không gây sự huyên náo quá khó coi.

Đám người ở lầu một nhìn hắn mà run rẩy, chỉ thấy hắn lạnh lùng nói: "Trước khi Bổn vương bắt được người kia, một con con ruồi cũng không được phép thả ra khỏi cái khách sạn này, nếu không toàn thể bị xử trí theo quân pháp!"

"DẠ!", âm thanh đồng đều nhịp nhàng vang lên.

Ở trên lầu, người nào đó đang hăng hái hết mình diễn thuyết, nghe được mọi người cùng "Dạ" một tiếng, vội nhìn qua những người khác vẫn đang có dáng vẻ say mê hứng thú nghe chuyện xưa. Chẳng lẽ mình nghe nhầm ? Vì vậy tiếp tục nói. . . . . .

"Hi vương gia để chúng ta làm thơ ngẫu hứng trên đường đi, còn Tam vương gia ôm chặt Công Tôn đại nhân cùng đứng ở bên ngoài khoang thuyền, hai người nhiệt tình ôm hôn. . . . . ."

Chợt, những người đứng ở phía rìa ngoài nhìn thấy bóng dáng toàn thân tản ra lửa giận của một ai đó, hoảng sợ chuẩn bị hành lễ, lại bị người nọ quăng tới một ánh mắt lạnh, làm cho không dám mở miệng… Ánh mắt kia khiến bọn họ như rơi vào hầm băng! Híc, nhìn vào đôi mắt của hắn rõ ràng mang theo ánh lửa… Vũ Văn Lão Nhị thảm thương rồi, “tiền cảnh kham ưu” (*) mà!

https://thuviensach.vn

(*Tiền cảnh kham ưu: tình huống trước mắt u buồn đáng lo không chịu nổi)

Mỗ vương gia từ từ bước đến, âm thanh trong trẻo kia truyền ra từ bên trong. . . . . .

"Hôn rồi hôn, Tam vương gia đưa tay vào trong vạt áo của Công Tôn đại nhân, Công Tôn đại nhân than nhẹ một tiếng, xụi lơ ở trong ngực hắn… Trong miệng kêu: 'Ưm, không được, sẽ bị người ta nhìn thấy'. Tam vương gia không nghe theo, cởi bỏ y phục của Công Tôn đại nhân . . . . . .

Lúc này, ánh trăng sáng rọi chiếu tới trên thuyền, lồng ngực màu mật ong của Công Tôn đại nhân phơi bày trước mặt Tam vương gia. Trong mắt lửa dục dấy lên hừng hực, Tam vương gia mở miệng nói: 'Yên tâm, ai dám nói nhiều thêm một câu, Bổn vương khiến hắn phải chết !' dứt lời liền nhẹ nhàng gặm cắn ở trước ngực Công Tôn đại nhân. Vẻ mặt Công Tôn đại nhân đầy thẹn thùng, nửa bên vạt áo tụt xuống làm nửa bờ vai lộ ra dưới ánh trăng nhìn có vẻ cực kỳ duy mỹ, mị nhãn như tơ, gắt gao giữ chặt đầu Tam vương gia, cắn môi dưới kìm hãm một tiếng ngâm khe khẽ . . . . . ."

Mỗ nữ bịa đặt rất rõ ràng mạch lạc, vì trước kia có xem qua tiểu thuyết đam mỹ và manga, nên tình tiết được thêu dệt thống nhất, sắp xếp không hề lộn xộn. . . . . .

(manga- tiếng Nhật: truyện tranh)

Các thính giả đồng loạt nuốt nước miếng, thần thái phức tạp, vừa mê mẩn lại vừa khinh bỉ… Chợt cảm giác thấy một khối áp lực oai nghiêm mãnh liệt đánh tới sau lưng, mọi người quay đầu lại, nhìn thấy cái mặt xanh mét của ai kia . . . . . .

Không hẹn mà cùng trợn to mắt, sau đó nuốt xuống một ngụm nước miếng, rồi đứng nhường qua một bên. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ám Ảnh đi theo sau lưng Hiên Viên Ngạo, cũng nghe thấy lời của nàng… Lau mồ hôi trên trán, Vương phi, Lão Nhân Gia ngài xạo quá rồi đó ! Đặc biệt là cái quá trình kia, nói thì thào như thế. . . Cứ như thể tận mắt nhìn thấy chân tướng vậy !

Mỗ nữ chưa nhận ra được một chút nào rằng chính chủ đã tới, vẫn thao thao bất tuyệt: "Nhưng vào lúc này, Tam vương gia đột nhiên. . . . . ."

"Đột nhiên như thế nào?" - Một ngữ điệu giá lạnh vang lên.

Người ở chỗ này đồng thời co rúm lại, thụt lùi đứng dẹp sang một bên, Tiểu Nguyệt vừa nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, há to mồm, bị dọa sợ suýt thì ngất xỉu . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vẫn chưa phản ứng kịp, nhắm mắt lại gật gù đắc ý giảng giải: "Đột nhiên thẳng tay kéo tụt quần của Công Tôn đại nhân , rồi để Công Tôn đại nhân quay lưng về phía hắn, sau đó đè nén lửa dục đang ngập tràn trong lòng, mở miệng nói: ‘Chuẩn bị xong chưa, ta muốn tiến vào’… "

"Còn gì nữa không?", âm thanh lạnh lẽo làm cho người ta phát run một lần nữa vang lên.

"Ngươi bị đần à ! Điều này mà còn phải hỏi, đương nhiên là Công Tôn đại nhân nói: ‘Không muốn, ta sợ đau.’ Rồi Tam vương gia nói: ‘Yên tâm, ta sẽ nhẹ một chút.’ Tiếp theo là Tam vương gia tiến quân thần tốc, hai người tiến hành loại vận động nguyên thủy nhất..., ôi chao ôi, ô… Nhưng mà, huynh đệ, sao giọng nói của ngươi quen tai thế ?" Vũ Văn Tiểu Tam nói rồi quay mặt sang, sau đó . . . Gương mặt tràn đầy vẻ hạnh phúc và say mê cứ như vậy… Cứng đơ!

"Kia là… Cái đó… Tam vương gia! Tiểu… Tiểu nhân vừa rồi chỉ đùa một chút thôi, đúng, chỉ là đùa một chút, tùy tiện nói một chút. Lão Nhân Gia ngài nhất định sẽ không để ý đúng không?" Mỗ nữ nói xong vội đứng

https://thuviensach.vn

lên lui về phía sau, còn hung hăng trợn mắt nhìn Tiểu Nguyệt một cái. Con heo này tới mà cũng không nhắc nhở nàng một câu!

Tiểu Nguyệt vẻ mặt như nhà có tang, Vương gia hung hăng nhìn chằm chằm các nàng, nàng nào dám nhắc nhở chứ? Đặc biệt là đức hạnh của tiểu thư nhà mình lại thô lỗ cộc cằn, nàng nhắc nhở thì có tác dụng gì đâu?

Vũ Văn Tiểu Tam sợ sệt nhìn hắn, đồng thời trong lòng cầu nguyện: Ông trời ơi, ngàn lần vạn lần không được để cho hắn nhận ra ta nhé! Nếu thân phận của nàng bị vạch trần ngay bây giờ, đám người nọ sẽ biết là nàng đang dối gạt họ, hình tượng Tam vương phi vĩ đại do nàng vất vả xây dựng lên vì vậy mà sẽ rớt giá thảm hại, sụt xuống tận đáy !

Tuy nhiên, nàng đã đoán sai một điểm, Hiên Viên Ngạo cho dù biết là nàng, tuyệt đối sẽ không vạch trần thân phận của nàng, đường đường là Vương phi đi ra ngoài bại hoại danh tiếng của phu quân càng khiến hắn mất thể diện hơn !

"Các ngươi vừa nghe được cái gì rồi ?", thanh âm lạnh như băng.

Mọi người cùng nhau trả lời: "Hồi bẩm Vương gia, chúng ta thực sự là không nghe được cái gì đâu !" – tiếp đó, đồng loạt nhìn toàn bộ khách sạn bị bao vây… Mọi người không hẹn mà cùng nuốt một ngụm nước miếng, bọn họ sẽ không bị Tam vương gia tiễu trừ chứ ?

Ngay sau đó, kẻ lãnh ngạo kia quay sang, cười mà như không cười nhìn những người đó: "Chính các vị đã giúp một tay làm cho danh tiếng tốt của Bổn vương lan xa hả ?" - Cái chữ "Tốt" được gắn rất nặng!

Lúc này mọi người càng thêm câm nín như ve sầu mùa đông, run rẩy nói: "Vương… Vương gia… Ta… Chúng ta… "

"Các vị cũng thật nhàn rỗi quá ! Có thời gian rảnh rỗi hỏi thăm chuyện của Bổn vương, chắc hẳn cảm thấy hết sức hứng thú chứ hả ? Về sau muốn

https://thuviensach.vn

biết thì trực tiếp hỏi Bổn vương là được." -Giọng nói nghe chừng cực kỳ ôn hòa, ôn hòa khiến cho bọn họ tưởng rằng đứng ở đây không phải là Tam vương gia, mà là Hoàng thượng ôn nhuận như ngọc. Tuy nhiên, cũng vì quá mức ôn hòa, mới khiến cho bọn họ vô cùng sợ hãi !

"Vương Gia, chúng ta biết sai rồi !" - Lập tức có người mở miệng nói xin lỗi, những người khác đồng loạt hùa theo. Vương Gia à, đầu sỏ gây tội ở bên kia kìa, tại sao người vẫn níu lấy chúng ta không thả chứ ? Chúng ta cũng chỉ nói mấy câu với bằng hữu của mình mà thôi nha.

"Nếu các vị đã thích hỏi thăm bí văn (chuyện bí mật) của hoàng gia như vậy, Bổn vương hi vọng nửa đời sau của các ngươi đều tới đây hỏi thăm mỗi ngày, các vị cũng không nên phụ kỳ vọng của Bổn vương." - Giống như lơ đãng nói ra, lại làm cho mấy người trực tiếp ngồi liệt trên mặt đất. . . . . .

Ý tứ của những lời này là… Cả đời này của bọn họ không bao giờ có đường thoát ra nữa! Mỗi ngày tới đây hỏi thăm… Tam vương gia của đế quốc Hiên Viên là một Vương gia vô cùng uy quyền, hắn xử tử hình bọn họ, bọn họ tuyệt đối không có lối thoát thứ hai!

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng giễu cợt một tiếng ở trong lòng, có thời gian rãnh rỗi tới đây hỏi thăm bát quái, lại hoàn toàn không nhìn ra nữ nhân kia nói chuyện có trăm ngàn chỗ hở, sao có khả năng là những học trò tiến bộ hay tài sĩ hữu dụng chứ, hắn cũng chỉ nói cho bọn họ biết trước tương lai mà thôi.

(Tài sĩ: “sĩ” là chỉ lớp người có kiến thức, học thức, giới trí thức, "tài" trong chữ tài năng)

Quay sang, trông thấy người kia đang lủi như mèo đi, mang theo Tiểu Nguyệt định bụng bỏ chạy lấy mạng . . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vũ Văn huynh chuẩn bị đi đâu hả ?" - âm thanh lạnh như băng vang lên, khiến cổ của Vũ Văn Tiểu Tam co rụt lại một cái.

Rồi sau đó ngẩng đầu lên, cười cười nịnh nọt: "Cái đó . . . Hì hì . . . Tam vương gia, tiểu đệ nhớ ra trong nhà còn có chuyện, muốn lập tức trở về xử lý, chúng ta có thời gian rảnh rỗi sẽ tán gẫu tiếp, lúc nào rảnh rỗi sẽ tán gẫu tiếp !"

"Hả? Trong nhà có chuyện phải xử lý? Ngươi nói Bổn vương nên gọi ngươi là Vũ Văn huynh, hay là “Bách Độ” huynh ?" - Giống như lơ đãng cầm lên ly rượu ở trên bàn, xoay tròn ở trong tay.

Híc… Bị nhận ra rồi! Mỗ nữ lúng túng đứng lên: "Tên họ cái gì chứ, cũng chẳng phải chuyện quan trọng, tên gì cũng giống nhau thôi, Vương Gia không cần phải soi mói, bới lông tìm vết như vậy!" Cố gắng nói sang chuyện khác, trong bụng bắt đầu gào thét: Thương Thương! Ngươi đi làm cái gì thế, nhanh trở về cứu ta !

Mà giờ phút này Hiên Viên Vô Thương đang ở Hi vương phủ, bàn luận quốc sự cùng với Tam vương tử của đế quốc Dạ Mị . . . . . .

"Thật sao ? “Bách Độ” huynh hao tổn tâm cơ bại hoại danh tiếng của Bổn vương như thế, muốn Bổn vương cảm tạ ngươi như thế nào đây ?" - Nói xong thì ngón tay khẽ động đậy, bóp ly rượu nát vụn, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn ly rượu kia mơ hồ như nhìn thấy cái cổ của mình . . . . .

Gian nan nuốt xuống một miếng nước bọt, chỉ chỉ vào gương mặt đầy tuyệt vọng của mọi người: "Tại hạ tình nguyện giống như bọn họ, nửa đời sau đều tới đây diễn thuyết mỗi ngày, tuyệt đối sẽ không để Vương Gia thất vọng !"

Sau khi nói xong mới giật mình, mình nói cái quái gì vậy, che miệng lại, vẻ mặt buồn rười rượi nhìn vào hắn … Làm cái gì thế này, tại sao mỗi lần đến giây phút khẩn cấp, nàng đều nói lung tung thế nhỉ ?

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nghe nàng nói như vậy, suýt nữa hôn mê bất tỉnh! Tiểu thư của ta ơi, người chê hoàn cảnh hiện tại của chúng ta chưa đủ thê thảm hả? Còn muốn thêm dầu vào lửa!

"Vũ Văn huynh nói đi, như thế nào mới có thể biểu đạt lòng biết ơn của Bổn vương ? Bổn vương quyết định phải báo đáp huynh đài thật tốt! Người đâu, dẫn bọn họ trở về vương phủ !" - Nói xong, không tiếp tục tốn hơi thừa lời với nàng nữa, trực tiếp sai người bắt lấy.

Hôm nay mang tới không phải là thị vệ vương phủ, mà đều là đội cận vệ trực thuộc Hiên Viên Ngạo, cho nên cũng không có ai biết người trước mặt này chính là vị Vương phi trong truyền thuyết, thật đáng yêu, rất hòa ái cũng rất kinh khủng, tuyệt đối không thể đắc tội. Vì vậy, họ cùng tiến lên phía trước, mặt không cảm xúc xông tới tóm lấy nàng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vốn định phản kháng một trận, nhưng Hiên Viên Ngạo nhẹ nhàng chìa ra một ngón tay, một dòng khí đánh lên huyệt đạo của nàng . . . Tiếp theo… Mỗ nữ cùng với Tiểu Nguyệt đã ngất xỉu do bị dọa sợ, thân thể đều cứng đờ, bị bọn thị vệ lôi đi giống như lôi một con lợn chết . . . . . .

Bọn thị vệ dàn hàng ở trên đường, đứng cạnh nhau thành một hàng, Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt ở chính giữa, cùng bị kéo đi diễu phố… Dân chúng chỉ chỉ chỏ chỏ về phía họ . . .

Người qua đường Giáp: "Hai nam nhân bị bắt này là ai vậy? Hình như chưa từng nhìn thấy !"

"Không biết! Ta cũng chưa từng thấy qua, chắc không phải là nhân sĩ kinh thành rồi !" - Người qua đường Ất tiếp lời.

"Làm sao lại bị Tam vương gia sai người kéo đi như vậy? Nhất định là cái đồ “thập ác bất xá” [1] tội ác tày trời !" - Người qua đường Ất nói.

https://thuviensach.vn

Người qua đường Giáp: "Khẳng định là vậy, từ trước đến giờ Tam vương gia luôn chấp pháp công bằng! Chúng ta có nên ném rau quả và trứng gà thối hay không hả?"

"Vậy chúng ta nhanh đi chuẩn bị đi. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam nghe được rất rõ ràng rành mạch, khóc không ra nước mắt, điên cuồng hét lên với đám người ở hai bên đường: "Các ngươi không nên kích động, đừng làm chuyện quá khích, ném rau quả và trứng gà là rất mất vệ sinh nha !"

Thật may vì Hiên Viên Ngạo chỉ làm cho nàng không cử động nổi, vẫn còn có thể nói chuyện… Thật may vì thân phận của nàng bây giờ là Vũ Văn Lão Nhị, nếu không về sau nàng không còn mặt mũi mà sống nữa!

Hiên Viên Ngạo nghiêng đầu ngắm nàng một cái, cười khẩy một tiếng. . . . . .

Đang lúc này, một bóng người màu xanh và bóng người màu vàng xuất hiện ở trên đường cái, chính là Mộc Thanh Y và bạn tốt của hắn, đầy cảm thông nhìn Vũ Văn Lão Nhị, ánh mắt ám chỉ: Hãy tự mình cầu phúc đi ! Đồng thời trong lòng thầm than, thật may là khi đó bọn họ đã rời đi kịp thời, nếu không cũng bị Tam vương gia coi thành đối tượng để vây, giết rồi !

Nhìn nhìn đám quần chúng tinh thần kích động, có vài người chuẩn bị ném trứng gà thối, Mộc Thanh Y vẫn còn chút nghĩa khí huynh đệ, vội vàng tranh thủ nói với mấy người đứng vây quanh bên cạnh hắn: "Các ngươi đừng nên ném, nếu không cẩn thận nện vào Vương gia, vậy thì không tốt đâu!"

Mọi người vừa nghe xong, cảm thấy hết sức có lý, đưa mắt nhìn nhau một lúc, sau đó đều thu tay lại . . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam cảm động nhìn hắn. Huynh đệ tốt! Mặc dù trong hội thi thơ ngày hôm qua đã vứt bỏ quan hệ khiến nàng căm tức, nhưng mà hôm nay còn biết nói mấy câu vì nàng, không tệ không tệ . . . . . .

Hiên Viên Ngạo lại quét ánh mắt mang thâm ý khác hẳn, nhìn lướt hắn một cái. Mộc Thanh Y phe phẩy cây quạt, cười khẽ, nhìn lại hắn. . . . . .

Bị lôi kéo một hồi lâu . . . Càng bị kéo, Vũ Văn Tiểu Tam càng thấy mình mất hết mặt mũi, rất xấu hổ ! Rốt cuộc không nhịn được nữa, chửi ầm lên: "Con mẹ nó, có thể cho lão tử đổi lại tư thế hay không? Kéo như vậy rất mất thể diện... !"

"Thì ra Vũ Văn huynh cũng là người cần có thể diện ? Vậy thời điểm ngươi giẫm đạp thể diện của Bổn vương ở dưới chân có từng nghĩ tới vấn đề này không ?" - môi mỏng tựa cánh hoa nâng lên một nụ cười băng giá làm cho người ta dựng tóc gáy. . . . . .

"Đây … Đây … Đây không phải chỉ vì kiếm tiền sao ? Nếu không… Vương gia, ngươi xem như vậy có được không ? Người ta sẽ chia bạc kiếm được cho ngươi, ngươi thả ta đi đi ! Ngươi ba, ta bảy, thấy thế nào ?" - Vũ Văn Tiểu Tam bị kéo đi, nhỏ giọng nói, gương mặt tràn ngập mong đợi nhìn hắn.

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng liếc nàng một cái, lười phản ứng lại với cái loại nữ nhân bị bệnh thần kinh này.

Ám Ảnh lau mồ hôi trán, nhìn nhìn nàng . . . Vương phi cũng quá ngây thơ rồi ! Vương Gia mà thiếu chút bạc này sao ?

"Vậy….. Vậy….. Vậy nếu không ngươi bốn ta sáu ?" - Mỗ nữ cố gắng nén chịu đau lòng nhường một giá.

Sau đó híp mắt nhìn Hiên Viên Ngạo vẫn không nhúc nhích chút nào, mở miệng lần nữa: "Cùng lắm thì chia đôi là được rồi !" - Cầu xin ngươi đó,

https://thuviensach.vn

đừng kéo ta như thể kéo một con lợn chết nữa!

Lúc này, ngay cả khóe miệng của bọn thị vệ đang kéo nàng đi cũng không kìm nén được mà co quắp mấy cái. Vương gia thiếu tiền à ? Đây rõ ràng là không đồng ý mà, còn cò kè mặc cả làm chi !

Nhìn hắn còn chưa có vẻ đồng ý, xung quanh, người vây xem càng lúc càng nhiều, mỗ nữ hung hăng cắn răng một cái: "Được rồi, ta chịu lỗ vốn gốc! Ngươi sáu ta bốn! Như thế nào? Bây giờ nên buông ta ra được rồi chứ?"

Hiên Viên Ngạo lại dùng ánh mắt như nhìn kẻ bị bệnh điên liếc nàng một cái, tiếp tục không nói gì, hai tay chắp sau lưng, mặt lạnh đi về phía trước. . . . . .

Thấy hắn vẫn chưa trực tiếp đáp ứng, mỗ nữ một lần nữa cắn răng . . ..

"Được rồi ! Được rồi ! Đành thua lỗ nặng vậy, phá giá nhảy lầu* ! Ngươi bảy ta ba, không thể nhường hơn được nữa đâu, nhường nữa là muốn để ta hít gió tây bắc, ăn không khí à !" - Vũ Văn Tiểu Tam có vẻ đau thương đến mức trái tim tan nát rồi.

(Phá giá nhảy lầu: nguyên văn là nhảy lâu giới跳楼价, một khẩu ngữ để câu khách bên TQ, đại loại là hạ thấp giá chênh lệch rất lớn giống như đang từ trên lầu cao nhảy xuống mặt đất. Theo baike.com)

Phá giá nhảy lầu?! Khóe miệng của những người gần cạnh nàng co giật, cái từ này thật là mới mẻ! Mới mẻ đến mức bọn họ hết sức im lặng!

Lông mày của Hiên Viên Ngạo nhíu nhíu. Hít gió tây bắc ư ? Lúc nào thì Tam vương phủ không cho nàng ăn uống, thiếu ăn đói mặc vậy ?

"Vũ Văn huynh không nên tốn thêm nước bọt nữa, nhưng nếu như ngươi đưa tất cả bạc kiếm được cho Bổn vương, có lẽ Bổn vương sẽ suy tính một

https://thuviensach.vn

chút !" - Hắn cũng muốn xem xem, nữ nhân này coi trọng mạng sống hơn, hay là coi trọng tiền bạc hơn.

Chỉ thấy biểu cảm của mỗ nữ nhìn hắn tựa như vẻ mặt dành cho Hoàng Thế Nhân, giống như hắn là địa chủ áp bức nông dân nhiều năm, rồi sau đó đôi lông mày lá liễu cong cong kia co co giật giật một cách mãnh liệt, chân mày nhíu chặt có thể kẹp chết một con con ruồi, bộ mặt cực kỳ vặn vẹo, cái miệng anh đào nhỏ kia há hốc, còn có thể nghe được tiếng nghiến răng kèn kẹt…

(Hoàng Thế Nhân là nhân vật phản diện trong bộ phim điện ảnh Bạch Mao Nữ của TQ, là hình tượng địa chủ đầu tiên của TQ mới)

Một hồi lâu, hung tợn mở miệng: "Ngươi là cái đồ Hoàng Thế Nhân, Chu Bái Bì ! Ta biết ngay ngươi đúng là cái loại tâm tư xấu xa mà ! Bóc lột dân chúng nghèo khổ, ngươi sẽ gặp báo ứng !"

(Chu Bái Bì là nhân vật địa chủ gian ác trong tác phẩm tự truyện Cao Ngọc Bảo, “Bái Bì” có nghĩa là “lột da”)

Hoàng Thế Nhân ? Chu Bái Bì ? Ai vậy ? Đây là nghi vấn ở trong lòng của tất cả mọi người… Nhưng đoán chừng cũng không phải loại người tốt đẹp gì . . . . . .

"Bóc lột dân chúng nghèo khổ" ? "Gặp báo ứng" ? Ám Ảnh xoa xoa mồ hôi trán, nhìn mà xem, dũng khí của vương phi nhà bọn họ thật đáng khen ngợi mà, loại thời điểm này còn dám tiếp tục chọc giận Vương gia, lá gan này lớn đến mức khiến người ta phải chép miệng !

Hiên Viên Ngạo cười lạnh một tiếng: "Vũ Văn huynh chỉ cần nói cho Bổn vương ngươi có đồng ý hay không là được! Bổn vương không ngại nhắc nhở Vũ Văn huynh biết, nếu không đồng ý, các hạ tuyệt đối sẽ “cửu tử nhất sinh”, lành ít dữ nhiều !"

https://thuviensach.vn

(cửu tử nhất sinh: 9 phần chết 1 phần sống)

Lúc này, người bình thường đều biết phải làm như thế nào, dù là kẻ ngu cũng nên biết chứ nhỉ ? Ám Ảnh âm thầm cảm thán, Vương gia quá nhân từ với vương phi rồi! Thị vệ đang kéo Vũ Văn Tiểu Tam cũng chờ phản ứng của nàng, nói nhanh đi, nói xong thì chúng ta cũng không cần phải kéo các người nữa, nặng chết đi thôi!

Chỉ thấy… Mỗ nữ lại nghiến răng trèo trẹo một hồi lâu … Lỗ mũi phun phì phì, cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Ngươi cứ việc kéo ta đi, ta chính là người cương nghị như trường kiếm, dù bẻ cũng không cong, chết cũng không khuất phục!"

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Ngạo suýt nữa đứng không vững. . . . . .

Mấy gã thị vệ ở phía trước cũng ngã quỵ… nét mặt Ám Ảnh cứng đờ. . . . . .

Mà Tiểu Nguyệt mới vừa tỉnh lại, đang ngóng trông có một tia hy vọng tựa ánh rạng đông, lại một lần nữa hôn mê bất tỉnh. . .

"Cương nghị như trường kiếm, thà chết cũng không khuất phục ?" - Khóe miệng giật giật, câu như vậy dùng để hình dung về nữ nhân này, cộng thêm tình huống hiện tại, chắc chắn là một sự lãng phí!

"Vậy các hạ không nên hối hận !" - Lạnh lùng nói ra, không thèm chú ý tới cái loại nữ nhân dở hơi này nữa.

"Dù cả nhà ngươi chết sạch, ta cũng không hối hận !" - Đằng nào cũng chết, chẳng cần phải sợ mà đắc thêm chút tội với hắn ! Sáng sớm, cái tên Hiên Viên Vô Thương đáng chém ngàn đao đó cam đoan với nàng một cách trơn tru, hiện tại là thời điểm đang cần hắn giúp một tay thì lại không ở đây ! Hèn chi khi đó nói đồng ý đưa Vân Trung Thành và Lưu Kim điện

https://thuviensach.vn

cho nàng, đồng ý làm như vậy rõ ràng là vì biết nàng sống không còn lâu nữa, đồng ý cũng như không mà !

Lửa lại bắt đầu bốc phừng phừng trên đỉnh đầu mỗ Vương gia, hắn hôm nay không thể không hưu nữ nhân này!

Kéo đi một hồi lâu, sắp đến Tam vương phủ rồi, đám người cũng dần dần tản đi. . . . . .

Nhưng vào lúc này, Tiểu Nguyệt một lần nữa yếu ớt tỉnh lại, lệ rơi đầy mặt, nhìn nàng một cách thảm thiết bi thương. . . ."Hu Hu Hu. . . Tiểu thư, tại sao người không đồng ý yêu cầu của Vương Gia chứ, nếu chúng ta chết rồi, ngài cầm tiền cũng vô ích ! Hu Hu Hu. . ." Tương lai còn dài, núi xanh còn đó sợ gì không có củi đun! Chẳng lẽ tiểu thư không hiểu biết những lời này ư?

"Nếu như ta không có tiền, ta còn sống làm cái gì ? Chi bằng dứt khoát chết luôn !" - Mỗ nữ nói rõ đạo lý của mình.

Mọi người vừa nghe được lời này của nàng lại suýt nữa ngã quỵ . . . . . .

Tiểu Nguyệt càng thêm nghẹn thở, đến khóc cũng lười phải khóc, ngẩng đầu nhìn trời xanh, tranh thủ khoảng thời gian này mà ngắm nhìn đi, đợi khi các nàng bị bắt vào vương phủ… E rằng đời này không thể tiếp tục trông thấy bầu trời tháng tư của nhân gian nữa rồi !

Vũ Văn Cảnh Thiên cau mày, ngồi ở vương phủ, trong lòng suy tư: vì chuyện gì mà Tam vương gia tìm hắn. Lúc người hầu Vương phủ tới bẩm báo với hắn, ánh mắt cứ trốn trốn tránh tránh, chẳng lẽ Tam nhi đã xảy ra chuyện?DDlqd - edit:ThuyDuong18

Đúng lúc này, Hiên Viên Lâm tiến vào, hai người vừa gặp thì cùng ngẩn ngơ, làm lễ chào hỏi với nhau: "Vũ Văn tướng quân!"

https://thuviensach.vn

"An Quận Vương ! Sao ngài cũng tới ?" - Lúc này Vũ Văn Cảnh Thiên càng thêm buồn bực, An Quận Vương là người quản lý gia phả của gia tộc Hoàng thất. Sao Tam vương gia cũng cho mời hắn tới đây ?

"Ha ha… Bổn vương cũng không biết, còn không phải là tên tiểu tử Ngạo kia phái người đi mời Bổn vương ư! Mà Bổn vương và Vũ Văn tướng quân đã lâu không tụ họp, chờ tên tiểu tử thúi kia trở về nói chuyện, xong rồi chúng ta đi họp gặp nhé?" - Hiên Viên Lâm và Vũ Văn Cảnh Thiên khi còn trẻ chính là hảo hữu chí giao (bạn thân, bạn tri kỷ tâm giao), nhưng sau này một phải chinh chiến nơi sa trường, một phải quản lí chuyện trong tông tộc, vì vậy rất ít khi tụ lại một chỗ.

"Thật hợp ý ta !" - Vũ Văn Cảnh Thiên phóng khoáng cười một tiếng.

Đang lúc này, ngoài cửa vang lên một âm thanh hỗn loạn… Hai người cùng quay đầu qua, chỉ thấy Hiên Viên Ngạo xanh mặt đi vào, còn thị vệ thì lôi kéo theo hai người. . . . . .

Chắp tay, chào hỏi: "Hoàng thúc ! Vũ Văn tướng quân !"

Hoàng thúc ? Chẳng lẽ Thương Thương tới cứu nàng rồi hả ? Vũ Văn Tiểu Tam gắng sức đưa mắt liếc nhìn sang phía bên đó . . .

Vũ Văn Cảnh Thiên đáp lễ: "Tam vương gia!"

An Quận Vương phóng khoáng cười một tiếng, vỗ bộp một cái trên bả vai của hắn: "Ngạo, tên tiểu tử thúi này, vì sao lại muốn đến tìm hoàng thúc hả?"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe được giọng nói già nua kia, thì hy vọng mới vừa hiện ra trên khuôn mặt nhỏ nhắn liền sụp đổ trong nháy mắt … Hóa ra không phải là Thương Thương tới. Mặc dù nói phụ thân tới đây cũng có thể dựa vào, nhưng mà nếu biết chuyện tốt do nàng làm ra, ai biết được có khả năng sẽ bị phụ thân gột cho một trận hay không ?

https://thuviensach.vn

Xoay người giải khai huyệt đạo cho nữ nhân kia. Mỗ nữ vặn vẹo uốn éo thân thể đang cứng ngắc, co quắp đứng lên . . .

Tiểu Nguyệt cũng đứng lên, vẻ mặt buồn rũ rượi … Hu hu hu … Lão gia cũng bị mời tới, nàng chết chắc rồi! DDlqd - edit:ThuyDuong18

"Chuyện này…", Vũ Văn Cảnh Thiên nhìn kiểu giả trang của Vũ Văn Tiểu Tam, có chút kinh ngạc, cực kì không hài lòng, "Tam nhi, sao ngươi làm thành bộ dáng này?"

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, cười ngây ngô hì hì một tiếng, sau đó vội vàng cúi đầu . . . . . .

"Hoàng thúc, Bổn vương muốn hưu thê, cho nên cố ý xin hoàng thúc tới đây làm chứng !" - Hiên Viên Ngạo vô cùng nghiêm túc mở miệng.

Gì vậy ? Hóa ra con heo này chỉ là muốn hưu nàng à ? Mỗ nữ vui mừng gần như muốn bay lên ! Ngay sau đó nhìn đến bọn họ với đôi mắt vô cùng chờ mong… Ái chà, nhanh nhanh bỏ ta đi! Sau khi bị hưu, thì không cần phải đưa bức thêu Hải Đường cho Thái hậu, cũng không cần sinh hài tử nữa, quan trọng nhất là nàng sẽ tự do, rốt cuộc hàng ngày cũng không cần phải đối mặt với con heo Hiên Viên Ngạo này rồi !

Tiểu Nguyệt vừa nghe xong, lúc này "òa òa" một tiếng khóc nức lên: "Vương Gia, tiểu thư thật sự biết sai rồi, tiểu thư sẽ không bao giờ chọc giận ngài như vậy nữa đâu, ngài tạm tha cho nàng đi! Òa òa òa …"

Mẹ nó chứ! Tiểu Nguyệt đáng chết này, tại sao muốn hại nàng như vậy, ngay tức khắc Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu lại, nháy mắt với nàng, ánh mắt viết: lập tức câm miệng lại cho ta!

Tiểu Nguyệt bị nàng nhìn kiểu kỳ dị, lập tức yên lặng, nhưng trong lòng có chút buồn bực. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Cảnh Thiên nhíu lông mày: "Không biết vì sao Vương Gia phải hưu thê ?" - Nữ nhi của Vũ Văn Cảnh Thiên - hắn há có thể bị người ta tùy ý khi dễ ! Hưu thê ? Cả đời này sẽ bị phá hủy đấy!

"Ám Ảnh, nói cho Vũ Văn tướng quân biết Vương phi tốt của Bổn vương đã làm cái gì !" - Mặt lạnh mở miệng.

Hiên Viên Lâm cũng hoảng sợ, hắn từng gặp nha đầu Vũ Văn Tiểu Tam này, bất luận là khi còn bé, hay sau khi trưởng thành, đều có dáng vẻ dịu dàng, nhã nhặn, lịch sự, hôm nay sao lại giả trang thành cái bộ dáng này vậy, con ngươi kia còn xoay xoay đảo đảo, biểu lộ một bộ dạng cơ trí…

Ám Ảnh tiến lên, nói ra hành động việc làm của Vũ Văn Tiểu Tam…

Vũ Văn Tiểu Tam co rúm lại nhìn cha mình, còn có cả trưởng tộc ở đây, nàng thật sự rất khó mạnh mẽ vùng lên ! Hơn nữa, sau khi bị hưu, nàng nhất định phải rời khỏi Vương phủ, Vũ Văn Cảnh Thiên kia là người tuyệt đối không thể đắc tội!

Sắc mặt Vũ Văn Cảnh Thiên cũng tương đối khó nhìn, Tam nhi thật sự là quá càn quấy rồi !

"Đây vẫn chỉ là một trong những chuyện tốt nàng đã làm ! Phàm là tình huống này, khen không khen nổi, một Vương phi như vậy, Bổn vương tự nhận vô phúc hưởng thụ, Bổn vương viết hưu thư, kính xin hoàng thúc làm chứng !" - Hưu thê, đối với phụ nữ mà nói không thể nghi ngờ là sự trừng phạt lớn nhất, chỉ cần hắn ném ra hưu thư, nửa đời sau của nữ nhân này sẽ phải sống trong sự chê cười của thiên hạ, hắn muốn nàng hiểu rõ, đối nghịch với Hiên Viên Ngạo - hắn chỉ có một con đường chết !

"Nhưng . . . Hôn sự này là do Hoàng Thượng ban cho, ngươi đã nói qua với Hoàng Thượng chưa ?" - An Quận Vương có chút bối rối, một bên kiên quyết hưu thê, một bên là bạn tri kỷ của mình, thật khó xử ! Nhưng mà

https://thuviensach.vn

không phải từ trước đến giờ, nha đầu nhà Vũ Văn này vô cùng điềm đạm nho nhã, dịu dàng ít nói ư ? Sao có thể làm ra loại chuyện này được ?

"Không cần xin phép hoàng huynh, sau này Bổn vương sẽ nói với hoàng huynh ! Hoàng thúc chỉ cần xoá tên nàng ở trên gia phả là được !" - Hiên Viên Ngạo lạnh giọng mở miệng.

Chuyện này. . . . . .

Hiên Viên Lâm nhìn qua Vũ Văn Cảnh Thiên, trên mặt có chút khó xử… Sắc mặt Vũ Văn Cảnh Thiên cực kỳ khó coi! Tuy nói nữ nhi của mình bị hưu đúng là một chuyện mất mặt, nhưng nha đầu Tam nhi đáng chết này thật sự quá, quá đáng! Tam vương gia cũng chỉ hưu nàng mà chưa bóp chết nàng, đây đã là vạn hạnh rồi!

Nhưng muốn hắn da dầy mặt mo để nói “nên hưu” thì đúng là hắn không nói được !

Thấy bọn họ do dự nửa ngày vẫn không giải quyết được vấn đề, mỗ nữ vô cùng sốt ruột mở miệng: "Ái chà, không nên lề mề lằng nhằng nữa, nhanh chóng đồng ý với hắn đi ! Ta lập tức có thể theo cha ta đi về !"DDlqd - edit:ThuyDuong18

Sặc … Tất cả mọi người không dám tin, đầu nghẹo sang một bên mà nhìn nàng, có người nào mong đợi mình bị hưu như vậy chứ!

Khi nhìn thấy thần thái hưng phấn trong đáy mắt của nàng, Hiên Viên Ngạo càng cảm thấy hoa mặt chóng mày! Có phải nữ nhân này bị điên rồi không ? Hiện tại hắn mới đúng là người muốn hưu nha, vậy mà nàng lại gấp gáp thành cái loại đức hạnh kia!

Hiên Viên Lâm lúng túng ho khan một cái: "Vậy… lấy lý do là gì ?" - Tuy nói tiểu nha đầu nhà Vũ Văn làm ra việc cực kỳ xằng bậy, nhưng quả

https://thuviensach.vn

thật lại không phạm vào “thất xuất chi điều”! Không phạm vào “thất xuất chi điều” thì không có lý do hợp lý để hưu.

(thất xuất chi điều: 7 lí do để bỏ vợ theo thời phong kiến)

Lúc này, Hiên Viên Ngạo bình tĩnh lại, suy nghĩ về “thất xuất chi điều” . . . . . .

Hiên Viên Lâm cũng âm thầm lọc lại từng mục trong《 phụ nhân thất xuất chi điều 》:

Thất xuất tức là: 1- Không thuận cha mẹ là làm trái đạo đức; 2- Không có con, làm cho nhà chồng không còn người nỗi dõi; 3- Dâm, sẽ làm rối loạn trong tộc; 4- Ghen, sẽ làm loạn nhà; 5- Có bệnh hiểm nghèo, sẽ không thể cùng chồng tạo dựng hưng thịnh; 6- Nói nhiều, khiến cho họ hàng xa cách; 7- Trộm cắp, khiến người nhà bị vạ lây.

So sánh với hành động thường ngày của Tam vương phi: không hiếu thuận cha mẹ, vô đức, nhưng vị tam vương phi này còn chưa để xảy ra cái gì tương tự như cãi vã với Thái hậu;

Không có con, chặt đứt hương hỏa nhà vi phu (chồng), nhưng mà, vị vương phi này mới vào cửa không lâu, điều này cũng không thể trở thành lý do để hưu;

Dâm, càng không thể nào nói tới ! Tuy nhiên… Nếu để cho hắn biết đức hạnh của mỗ nữ lúc nhìn thấy mỹ nam, hắn sẽ không cảm thấy như vậy nữa đâu.

Ghen, tuy nói là đánh trắc vương phi, nhưng tình hình cụ thể như thế nào cũng chưa biết rõ.

Có bệnh hiểm nghèo, nhìn bộ dáng nàng mạnh như long như hổ, cũng không dùng được.

https://thuviensach.vn

Nói nhiều, mặc dù trong sự việc “đi diễn thuyết” này đúng là có lắm mồm một chút, nhưng "Nói nhiều" trong “thất xuất” là chỉ việc ở trong nhà có quá nhiều ý kiến ly gián quan hệ thân thích, cho nên cũng không dùng được lí do này;

DDlqd - edit:ThuyDuong18

Sau cùng, “trộm cắp” lại càng là lời nói vô căn cứ!

Vậy làm thế nào để hưu được chứ ? Lông mày mỗ Vương gia vặn vẹo sít chặt, đúng là hắn chưa hề nghĩ đến, nữ nhân này làm ra nhiều chuyện khiến người và thần cùng căm phẫn như vậy, nhưng không phạm vào “thất xuất chi điều” ! Trong bụng vô cùng oán giận cái kẻ viết ra”thất xuất chi điều” kia, tại sao chuyện “chửi bới danh dự phu quân” quan trọng như vậy lại không viết ra ?

Đó là bởi vì thời điểm người ta viết ra, căn bản cũng không nghĩ tới sẽ có mỗ nữ nhân đi chửi bới danh dự của phu quân . . . . . .

Khi này, lộ ra nét vui mừng nhàn nhạt trên mặt, Vũ Văn Cảnh Thiên tỏ ra cực kỳ tán thưởng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, không tệ, thông minh lắm, làm ra chuyện khủng bố như vậy cũng không phạm vào “thất xuất chi điều”, thật không hổ là nữ nhi của hắn !

Đang lúc Hiên Viên Ngạo tuyệt vọng cho rằng chuyện này không thành công rồi, Vũ Văn Tiểu Tam rất kích động xông tới, lại tiếp tục nói liên hồi không dứt: "Ôi chao! Lấy lý do còn không phải đơn giản sao? Bổn vương phi không hiếu thuận cha mẹ, không có con, ghen, lắm mồm ! Nhiều lý do như vậy, nữ nhân giống như Bổn vương phi nên lập tức bị bỏ rơi mới đúng! Nhanh nhanh lên, nhanh nhanh lên, nhanh chóng thỏa mãn yêu cầu của hắn đi!"

Lần này, Vũ Văn Cảnh Thiên trượt chân lảo đảo, suýt nữa ngã quỵ, Tam nhi bị cái gì kích thích vậy? Sao có thể nới ra lời như thế!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Tiểu Nguyệt nước mắt càng thêm ràn rụa, ngơ ngác nhìn nàng . . . . . .

Hiên Viên Ngạo mặt đen xì nhìn nàng, tại sao vốn là hắn vì trừng phạt nữ nhân này mà hưu nàng, đến chỗ nàng hình như việc này lại biến thành cái bánh bao từ trời rơi xuống, Đại Hỷ Sự mà !

(đại hỷ sự: chuyện vui lớn)

Hiên Viên Lâm có cảm giác choáng váng muốn ngất. Không phải là nữ nhân nào khi bị hưu đều khóc đến chết đi sống lại sao ? Hiện tại không có lý do hưu nàng, nàng mất hứng thì thôi đi, sao còn tự tát nước bẩn lên thân mình! Nào có ai như vậy đâu ?

Thấy Hiên Viên Lâm câm lặng một hồi lâu, Vũ Văn Tiểu Tam lại giải thích cho hắn: "A, người xem, không thuận cha mẹ, phụ hoàng của Vương Gia đã cưỡi hạc về tây thiên rồi, cho nên đây là không hiếu thuận với cha đấy !"

Sặc… Không hiếu thuận với cha mẹ có thể giải thích như thế sao ?

"Còn ‘Không có con’ ư ! Rất rõ ràng, bổn vương phi hiện tại không những không có con trai, ngay cả nữ nhi cũng không có, do đó nên lập tức hưu ta mới đúng!"

(Không có con - Vô tử: tức là không có con trai để nối dõi tông đường. Ngày xưa quan niệm “nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô”, tức là chỉ cần 1 đứa con trai thì mới coi là có con, dù có 10 đứa con gái thì vẫn coi là không có con.)

Éc… Ngươi mới gả vào vương phủ mấy ngày thôi, mang thai cũng phải mười tháng chứ?

https://thuviensach.vn

"Về phần ghen nha, ta cho người biết, bổn vương phi lòng dạ hẹp hòi, chỉ cần nhìn thấy cái lũ Yêu Nga Tử* kia xuất hiện tại vương phủ, trái tim của bổn vương phi đau nhức như bị kim châm vậy !" Mỗ nữ nói xong liền ôm lấy tim của mình diễn cảnh Tây Thi ôm tim[1], rồi sau đó nói tiếp: "Mỗi lần như thế, bổn vương phi muốn giết chết từng người từng người bọn họ, rồi băm thành từng khúc từng khúc một, tiếp đó không ngừng băm, băm, băm, băm, băm, băm, ..."

Mỗ nữ nói mà đôi tay kia như hóa thành con dao, không ngừng dơ lên bổ xuống, giống như đang cắt thức ăn trong không khí vậy. Thôi đi, vẻ mặt ngập tràn sự hưng phấn, nhìn thế nào cũng đều là một bộ dạng biến thái. . . . . .

"Băm, băm, băm, băm, băm, băm, băm… Ta lại băm ! Ta còn băm…" - Mỗ nữ "Băm băm" mà hưng phấn bừng bừng. . . . . .

Khóe miệng Tiểu Nguyệt giật giật, vẻ mặt bị đả kích sâu sắc còn bộ dạng thì như bị tra tấn. . . . . .

Nhìn nữ nhân kia "Băm" không ngừng nghỉ, sau gáy Hiên Viên Ngạo toát ra một giọt mồ hôi to tướng.

Vũ Văn Cảnh Thiên lúng túng xoay đầu đi, ngẩng mặt nhìn lên góc 45 độ ở bầu trời phía tây, thầm hỏi trong lòng: phu nhân, nữ nhi của chúng ta là như vậy hả ?

Ở cửa, Ám Ảnh và bọn thị vệ nhìn nàng mà khóe miệng cứ co giật.

Hiên Viên Lâm cảm thấy váng đầu, hoa mắt chóng mặt, nhìn nàng vừa “Băm” vừa treo lên một nụ cười như ác ma ở trước mặt hắn, hắn rất muốn mở miệng hỏi: "Ngươi băm xong chưa?"

Một lát sau… Sau khi liên tục "Băm" đến độ thở không ra hơi được nữa, mỗ nữ mới mở miệng: "Rồi sau đó đem thịt của các nàng ném cho chó ăn!

https://thuviensach.vn

Điều này nói rõ Bổn vương phi là người cực kỳ ghen tuông! Trên cái thế giới này tuyệt đối không có ai đố kị hơn so với ta rồi !"

Híc…Hiện nay, “Ghen” là một chuyện rất đáng để kiêu ngạo sao ?

"Còn “nói nhiều” à ! Vậy là ngài không biết ta đến tột cùng rất thích nói chuyện rồi!", mỗ nữ còn tưởng rằng "Nói nhiều" có nghĩa là ‘lắm mồm thích nói chuyện’, "Chỉ cần một ngày không nói lời nào, cổ họng của ta thấy vô cùng khó chịu! Cái loại cảm giác khó chịu đó quả thực giày vò làm ta muốn phát điên! Hơn nữa, bổn vương phi không chỉ nói với một người, mà một ngày phải nói với mấy trăm người cơ! Ngươi phải tin ta, trong thiên hạ này tuyệt đối không có ai lắm miệng hơn so với ta đâu !"

Éc… Tất cả mọi người nhìn nàng mà cảm thấy như bị sét đánh. Có người tự hạ thấp hình tượng của mình như thế này sao?

Trông thấy Hiên Viên Lâm há hốc mồm tỏ vẻ “không thể tưởng tượng nổi” để nhìn mình, nàng tiếp tục nói: "Thế nào, người cũng cảm thấy khó có thể tin nổi chứ gì ? Loại người giống như ta vậy, hiện tại, ngay bây giờ, ngay lập tức nên bị hưu mới đúng! Có phải hay không hả Vương Gia thân ái của ta ~"

Mỗ nữ nói xong, quay đầu lại, đá lông nheo về phía Hiên Viên Ngạo, kèm thêm một nụ hôn gió… Ái chà, sớm biết đi ra ngoài bịa chuyện xưa về con heo này là nàng có thể thành công bị bỏ rơi, nàng nên sớm đi ra ngoài bịa chuyện mới phải!

Cái mị nhãn cùng động tác ghê tởm đó khiến toàn thân mọi người run lên… Cứng đờ mà nhìn nàng. . . . . .DDlqd - edit:ThuyDuong18

Hiên Viên Ngạo cảm thấy toàn thân hắn nổi đầy da gà rồi ! Lúc này mới nói: "Nếu vương phi tự hiểu rõ về mình như vậy, bản vương cũng nên viết hưu thư thôi ! Hoàng thúc còn có ý kiến gì chăng?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Lâm ngơ ngác lắc đầu một cái: "Không có!" - Hắn còn có thể có ý kiến gì? Chính chủ đã tự dội nước bẩn lên người mình, hắn chỉ là một nhân chứng, muốn nhiều ý kiến như vậy làm cái gì ?

Vì vậy mỗ Vương gia bắt đầu cầm bút viết hưu thư, Vũ Văn Cảnh Thiên và Tiểu Nguyệt ôm cái trán đau nhức, mặt của Vũ Văn Tiểu Tam nở ra nụ cười hạnh phúc, chắp tay trước ngực, uốn éo thân người, nhún nhún cái chân, đầy chờ mong nhìn vào hắn, hận không được hát vang một bài để biểu đạt nội tâm đầy kích động của mình. . . . . .

Mỗ Vương gia viết viết, nhìn nụ cười trên mặt nữ nhân kia càng lúc càng rõ rệt, miệng anh đào nhỏ toét ra kéo đến tận mang tai, bộ dáng vui mừng này giống hệt với thời điểm hôm đó nàng cho là hắn bị đâm chết, mà rõ ràng hắn"Trừng phạt" nhưng lại khiến người nọ cực kỳ vui mừng!

Rõ ràng là tiện nhân này phá hư thanh danh của hắn, hắn muốn trả thù nàng, nhưng tại sao dường như biến thành hắn đang giúp nàng thực hiện cái mong muốn đã ấp ủ nhiều năm ? Oán khí ở trong lòng càng lúc càng dâng trào, hưu thư đang viết một nửa, ngay sau đó hung hăng vỗ một phát lên trên bàn. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 67: Hiên Viên Ngạo, trả lại thịt cho lão nương !

"Vương gia, Tam vương phi bị Tam vương gia bắt về vương phủ rồi !" - Đình Vân tiến lên bẩm báo.

Người kia đang nói chuyện cùng Tam vương tử của đế quốc Dạ Mị, ánh mắt khẩn trương, không kịp chào hỏi hắn ta, đã vận khinh công bay thật nhanh đến tam vương phủ…

. . . . . .

Ở tam vương phủ…..

"Bổn vương không hưu nữa !" - Nam tử lãnh ngạo phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Vẻ mặt khốn khổ nhăn nhúm như quả mướp đắng của Vũ Văn Cảnh Thiên và Tiểu Nguyệt lập tức trở nên sinh động hoạt bát . . .

Khóe miệng Hiên Viên Lâm khẽ co quắp, nhìn kỹ chất nhi thay đổi thất thường của mình . . . . . .

(chất nhi: cháu trai)

Biểu cảm hạnh phúc đông cứng lại trên khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam, mặt đen kịt nhìn hắn . . . Hay nhỉ, thế nào mà lại không hưu nữa hả ?

Môi mỏng của nam nhân lạnh lùng nâng lên một nụ cười vô cùng quỷ quái: "Vương phi đang mang thai cốt nhục của Bổn vương, sao có thể hưu được chứ, đúng không Vương phi?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi biết rõ ràng không phải…" cố gắng ngừng lại đoạn cuối, câu này nói ra khác gì thừa nhận mình phạm tội khi quân ở trước mặt mọi người! "Ngươi thật không hưu?"

Đi tới trước mặt nàng, giọng lạnh như băng nói: "Hưu ngươi thì quá thuận tiện cho ngươi rồi !"

Mỗ nữ cảm thấy nghẹn thở. . . . . .

Hiên Viên Lâm ho khan một cái: "Nếu không hưu nữa, vậy bản vương đi về trước !"

Đây là chuyện gì hả? Hắn trông coi gia phả dòng tộc Hiên Viên mấy chục năm rồi, chưa từng trải qua sự việc như thế này! Mấy ngày trước đây, Hiên Viên Diệu cái đồ Vương Gia bản lĩnh không có gì xuất sắc kia đã hưu thê, vị Vương phi đó khóc với lóc đủ kiểu. Hôm nay, Hiên Viên Ngạo là một trong những Vương gia có năng lực nhất của đế quốc Hiên Viên cũng hưu thê, vị Vương phi này không khóc đã không tính đến, ngược lại còn tỏ ra mong đợi như vậy . . .

Đối mặt với sự tương phản như thế, hắn không biết nên biểu đạt tâm tình của mình ra sao nữa !

edit: Thuyduong18 - ddlqd

"Làm phiền hoàng thúc rồi, là Ngạo thất lễ !" - Mặc dù không hưu, hắn cũng sẽ không cho nữ nhân này được hưởng lợi ! Nhất định phải đánh mười mấy đại bản!

"Ha ha… Về điểm này, hoàng thúc của người vẫn có lòng độ lượng!" - Nói xong liền vỗ vỗ lên vai Hiên Viên Ngạo, nhìn sang Vũ Văn Cảnh Thiên, hai người chuẩn bị rời đi.

https://thuviensach.vn

Trước khi rời đi, Vũ Văn Cảnh Thiên còn hung hăng trợn mắt liếc nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, quá càn quấy rồi!edit: Thuyduong18 - ddlqd

Khi hai người bọn hắn đi tới cửa, sắc mặt của Hiên Viên Ngạo bắt đầu càng lúc càng đáng sợ, báo hiệu càng lúc càng đến gần thời điểm mỗ nữ bị trừng phạt . . . . . .

Vì vậy… "Hoàng thúc, đợi đã nào...!" Chớ nghi ngờ, những lời này chính là do Vũ Văn Tiểu Tam nói.

Hiên Viên Lâm quay đầu lại, có chút kinh ngạc nhìn nàng: "Sao vậy?"

"Bổn vương phi muốn hưu phu!" Ngửa cổ ngước lên trời, gào to một tiếng! Ngươi không hưu ta ư, vậy để ta hưu ngươi đi?

Kìa, một tiếng kinh hô, vô số chim chóc khiếp sợ bay đi, một đám người choáng váng đến ngẩn ngơ . . .

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nói cái quái gì thế?" Mặt mỗ Vương gia tối đen giống như tảng đá ở hầm cầu tiêu ! Tiện nhân này, hàng ngày so đo với Tiểu Nguyệt thì không tính làm gì, ngay trước mặt hoàng thúc nói lời như thế, đặt tôn nghiêm của hắn ở chỗ nào hả!

"Ta nói cái gì ngươi không nghe thấy sao?" Mỗ nữ liếc mắt về phía hắn, rồi sau đó chạy đến trước cửa, nói với Hiên Viên Lâm, "Hoàng thúc, bổn vương phi hôm nay nhất định phải hưu hắn!"

Tiểu Nguyệt vịn vào tường để ổn định lại thân thể, nhất định là bệnh điên của tiểu thư nhà bọn họ đã thăng cấp rồi . . . . . .

Hiên Viên Lâm loạng choạng bước chân, không biết là mình đầu óc quay cuồng hay là hoa mắt, hoặc là lỗ tai hỏng rồi, âu sầu rầu rĩ quét mắt nhìn sang Vũ Văn Cảnh Thiên Nhất, ánh mắt viết: chúng ta vừa mới nghe lầm sao?

https://thuviensach.vn

Lại thấy Vũ Văn Cảnh Thiên càng có dáng vẻ đau thương hơn nữa: "Tam nhi, đừng vội nói xằng nói bậy!"

"Phụ thân, ta rất nghiêm túc!" . . . . . .

"Khụ… Đế quốc Hiên Viên chưa từng có thông lệ nữ tử hưu nam tử!" Hiên Viên Lâm nói thật.

"Bổn vương phi có thể tiên phong mở đầu, có lần thứ nhất, lập tức sẽ có lần thứ hai!” giọng nói như chém đinh chặt sắt.edit: Thuyduong18 - ddlqd

"Vũ Văn Tiểu Tam, tốt nhất ngươi không nên quá phận cho Bổn vương!" Hiên Viên Ngạo đè nén sự tức giận trong giọng nói. Tiện nhân này luôn làm hắn giận đến gần chết đã không nói tới, hành vi lại càng quá đáng hơn, hắn đã không hưu nàng, bây giờ còn muốn hưu ngược trở lại?

Vũ Văn Tiểu Tam trừng mắt liếc hắn một cái, rồi sau đó cắn răng nghiến lợi nói: "Hôm nay Bổn vương phi nhất định phải hưu hắn!" Nàng chịu đủ rồi! Không bao giờ muốn đối mặt với con heo này mỗi ngày nữa !

"Khụ khụ… Lý do là gì?" Hiên Viên Lâm cảm thấy có chút bất đắc dĩ, dường như hiện tại không hề có “nam tử thất xuất chi điều*” đi?

(Nam tử thất xuất chi điều: 7 mục để bỏ rơi nam giới)

"Ah, có nhiều lý do lắm nhé, hắn thường xuyên uy hiếp an toàn tính mạng của Bổn vương phi, tạo thành tổn thương thân thể người ta ở mức độ cao ! Còn nữa, tư cách của hắn đê tiện, thường nhục mạ Bổn vương phi, khiến tâm hồn yếu ớt mỏng manh của Bổn vương phi bị tổn thương! Hơn nữa, cái chức năng ở phương diện kia rất yếu, bổn vương phi cảm nhận sâu sắc được sự cô đơn!" Mỗ nữ nhắm mắt lại bịa đặt lung tung, sau khi bịa đặt xong thì bốn bề tĩnh lặng.

https://thuviensach.vn

Vương phủ yên tĩnh đến đáng sợ, mỗ nữ mở mắt ra, nhận thấy mọi người đang sững sờ, có cả vẻ ngây dại, cùng đa dạng các loại biểu cảm… Nàng cũng chỉ là hưu phu thôi, không cần kinh ngạc như vậy chứ?

Quay đầu nhìn qua Hiên Viên Ngạo, sắc mặt của hắn tối đen đến đáng sợ, còn kèm theo đủ loại cảm xúc rất phức tạp. . . . . .

Có một giọng nói đang kêu gào ầm ỹ tại đáy lòng của mỗ Vương gia, đi lên giết chết tiện nhân này!

Vũ Văn Cảnh Thiên càng lúc càng cảm thấy cái mặt già nua này đã mất hết rồi, nữ nhi của mình thế mà thốt ra được lời nói chẳng biết tới liêm sỉ. . . . . .

"Vương phi rất trống rỗng ư?" Mỗ Vương gia cố nén sự kích động muốn giết nàng, cắn răng nói.

Gương mặt mỗ nữ cứng đờ, thoáng nhớ lại câu nói bậy bạ của mình, lập tức điên cuồng lắc đầu: "Không có, bổn vương phi rất đầy đủ!" Mẹ nó chứ, kích động quá, nói sai rồi!

"Chức năng của Bổn vương ở phương diện kia không được?" dứt lời, sắc mặt càng đen hơn.

Híc… Nhìn cái dáng vẻ nguy hiểm kia, kèm thêm bộ dạng “việc không liên quan đến ta” của phụ thân và Hiên Viên Lâm, Vũ Văn Tiểu Tam cảm nhận sâu sắc được lời nói của mình vừa rồi đáng đánh đến cỡ nào ! Nhưng có nhiều người như vậy, nàng vẫn cần sĩ diện chứ nhỉ ?

Vì vậy… Cứng đầu cứng cổ nói cố: "Bổn vương phi chưa thử qua, không biết!" Nói xong xoay đầu đi, khuôn mặt nhỏ nhắn có độ dầy sánh với núi Nam Sơn kia vậy mà hơi hơi ửng hồng… Choáng thật, nói ra lời trắng trợn như vậy, còn là nói với kẻ thù lớn của mình, cảm giác này thật vô cùng kỳ quặc !edit: Thuyduong18 - ddlqd

https://thuviensach.vn

"Vương phi có muốn thử không?" Lời nói này càng trắng trợn hơn nữa.

Tất cả thị vệ đều tự giác chạy trốn, đứng ở chỗ xa thật xa, Tiểu Nguyệt cũng chạy nhanh như một làn khói quay về tẩm cung của tiểu thư. . . . . .

Hiên Viên Lâm và Vũ Văn Cảnh Thiên đều lúng túng, hắng giọng một cái: "Những người tuổi trẻ các ngươi cứ từ từ xử lý chuyện của mình, hai lão già chúng ta phải đi về rồi !" Dứt lời liền tháo chạy thật nhanh, giống như phía sau có lang sói đuổi theo vậy. . . . . .

"Không muốn!" Mỗ nữ cuống cuồng lắc đầu.

"Bổn vương cảm thấy mình có trách nhiệm phải để vương phi xác định được rõ ràng... chức năng của Bổn vương ở phương diện kia, vương phi cảm thấy thế nào?" Hiên Viên Ngạo từng bước từng bước đi tới, đến khi bốn mắt của hai người nhìn thẳng vào nhau.

Con mắt lạnh của nam nhân chớp lóe, sống mũi kia cao thẳng, nét mặt lạnh lùng nghiêm nghị, trên người còn tản mát ra hơi thở băng giá, khiến những kẻ có bản lĩnh bình thường ẩn ẩn có chút lạnh run. . . . . .

Đáng tiếc… Trước mặt hắn không phải là một người bình thường, mà là... Lại nói, dáng dấp Hiên Viên Ngạo cũng ngầu ghê nha, khốc khốc, là hình tượng soái ca băng sơn, đẹp trai lạnh lùng mà nàng rất ưa thích ở kiếp trước, sao trước kia nàng không phát hiện ra nhỉ ?

Chỉ có điều, hắn là một con lợn giống, cho nên nàng không cần phải đắn đo suy xét!

"Không cần, bổn vương phi không đi giày rách của người khác đã xỏ qua!" Mỗ nữ hào khí ngút ngàn.

"Giày rách mà người khác đã xỏ qua" ? hàn quang trong mắt của mỗ Vương Gia càng dày thêm, một phát túm lấy nữ nhân muốn bị ăn đòn kia,

https://thuviensach.vn

khiêng lên, đi về phía tẩm cung của mình. Hôm nay hắn muốn nàng phải hiểu rốt cuộc ai mới là phu quân của nàng! Mặc dù có một thanh âm đang nói trong lòng hắn: nàng là nữ nhân của hoàng thúc, hắn không nên như vậy, nhưng hắn không còn áp chế được lửa giận trong lòng nữa rồi !

"Này, Hiên Viên Ngạo, ngươi làm gì đấy ! Ngươi mau buông lão nương xuống ! Lão nương không có hứng thú với ngươi, một chút hứng thú cũng không có !" Mỗ nữ ở trên vai hắn gào to.

"Không phải Vương phi cảm nhận sâu sắc được sự cô đơn sao? Hôm nay, Bổn vương sẽ an ủi nàng một chút !" âm thanh lạnh lẽo lại ẩn nhẫn sự tức giận vang lên.

"Không cần ngươi an ủi ! Thật sự là không cần ! Khi nào Bổn vương phi thật sự cảm thấy cần thiết thì sẽ đi tới tiểu quan quán*, cũng không cần làm phiền Vương Gia đâu !" Mỗ nữ lớn tiếng gào thét. Trời ạ, cái tên Hiên Viên Ngạo này không phải làm tới thật chứ ? Nàng chưa bao giờ nghĩ sẽ giao “lần đầu” quý giá cho người đã bị N nữ nhân ngủ qua nhé!

Đi tiểu quan quán? Lửa giận trong lòng Hiên Viên Ngạo càng bốc lên đùng đùng hơn nữa ! Đồ tiện nhân này thật sự coi hắn như đã chết có phải không ?

(*Tiểu quan 小倌: là từ để người xưa gọi kỹ nam, giống như “ngưu lang” hiện đại được goi là trai bao, tiểu quan quán小倌馆 là nơi chứa chấp các “tiểu quan”, đồng dạng với thanh lâu, tiểu quan so với kỹ nữ thì địa vị thấp hơn, trước chỗ tiểu quan quán chỉ treo 1 bảng hiệu trống trơn không đề chữ. theo baidu.com.

Cách phát âm “tiểu quan quán” giống với phát âm của “cửa hàng bán áo quan” nữa nhé, chữ quan 倌 trong tiểu quan là chỉ người phụ vụ cùng với chữ áo quan 棺 đều đọc là guān)

https://thuviensach.vn

"Vũ Văn Tiểu Tam, hôm nay Bổn vương nhất định phải cho ngươi có chút tự giác của người làm vợ !" giọng nói băng giá đến đáng sợ.

Mắt thấy càng lúc càng tới gần phòng của Hiên Viên Ngạo, mỗ nữ rốt cuộc ý thức được hắn không phải đang nói đùa, gào thét chói cả tai: "Hiên Viên Ngạo, ngươi để lão nương xuống! Nhanh lên ! Lão nương tuyệt không muốn phát sinh quan hệ với ngươi! Ngươi nhanh để lão nương xuống !"

Hiên Viên Ngạo hoàn toàn không để ý đến nàng, một cước đá văng cửa phòng của mình, hung hăng ném nữ nhân nọ lên trên giường: "Ngươi hi vọng thoát khỏi Bổn vương đúng không ? Bổn vương sẽ khiến cả đời này của ngươi không thể thoát ra được !"

Gương mặt toát ra nét nham hiểm, lạnh lùng, sực mùi khát máu ! Tiện nhân này, thật sự cho rằng hắn - Hiên Viên Ngạo là con con cọp giấy hả ?

"Ngươi đừng tới đây !" - Lúc này đây Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy có phần sợ hãi.

Từng bước từng bước tiến lên, trên khuôn mặt băng giá đều là khí lạnh thấu xương, lấn thân đi tới, hung hăng đè ép nữ nhân kia, một làn hương mang theo mùi thơm cơ thể nữ nhân bay vào cánh mũi, đốt lên một ngọn lửa từ bụng dưới của hắn, trong lòng có chút kinh ngạc, tại sao đè ép nàng lại có cảm giác mãnh liệt như vậy!

Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ nhìn gương mặt của hắn gần trong gang tấc: "Hiên Viên Ngạo, ngươi mau dậy đi! Nếu không lão nương nhất định sẽ chặt ngươi làm trăm mảnh!" Mỗ nữ nói rồi dùng sức muốn đẩy hắn ra, cái gì mà bản lĩnh Teakwondo, Judo đều mang ra dùng, đáng tiếc, trước mặt nàng là một cao thủ võ lâm, đối diện với nội công, về điểm này chỉ với vài chiêu thức ít ỏi của nàng thì chẳng có chút tác dụng nào!

Nhớ tới hành động việc làm của nàng mấy ngày nay, trong đôi mắt lạnh của nam nhân đều là lửa giận hừng hực, lạnh giọng cất lời: "Vương phi

https://thuviensach.vn

từng nói nếu không phải Bổn vương thì không gả sao? Bây giờ bổn vương sẽ thỏa mãn tâm nguyện của vương phi!"

Vươn tay, chuẩn bị tháo bỏ y phục của nàng. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, ngươi đừng để cho ta hận ngươi!" Đáy mắt hàm chứa dòng lệ, dữ tợn nhìn chằm chằm vào hắn.

Ánh mắt nàng tràn đầy hận ý khiến hắn dừng lại một chút, sau đó cười lạnh một tiếng: "Bây giờ bổn vương rất hận ngươi, cũng không ngại ngươi hận ngược trở lại!"

Tiếp đó lại hung hăng cởi bỏ y phục của nàng, chiếc yếm bao bọc lấy bộ ngực mềm mại sinh động càng khiến cho ngọn lửa dục bùng lên trong mắt nam nhân. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam liều mạng giãy giụa: "Buông ra! Ngươi buông ra cho ta!"

"Bổn vương không thả, ngươi có thể làm gì nào?" Nàng là vương phi của hắn, hắn muốn làm cái gì, bất luận kẻ nào cũng không có quyền can thiệp!

"Hiên Viên Ngạo, bổn vương phi không yêu ngươi! Cho nên ngươi mau cút ra thật xa cho ta!" Nàng hung hăng công kích, đá vào hạ thân của hắn, lại bị hắn nhẹ nhàng tránh thoát.

"Chiếm đoạt vị trí vương phi của Bổn vương còn dám nói không yêu Bổn vương?" Một cái tay hung hãn bấm vào trên cổ của nàng, "Bổn vương sẽ làm cho mỗi ngày ở vương phủ này của ngươi thật dễ chịu!" edit: Thuyduong18 - ddlqd

Hiên Viên Ngạo nói xong, hung hăng đứng lên, đạp cửa đi ra ngoài, hắn muốn loại nữ nhân nào, tuyệt đối không cần phải ép buộc! Hơn nữa ở ngoài cửa có người đang chờ hắn!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vuốt cổ của mình, ôi ôi… Con heo này làm gì khủng bố như vậy. Dọa chết nàng rồi! Vội vội vàng vàng mặc xong y phục của mình, hoàn hảo là không cho hắn nhìn thấy được cái gì không nên nhìn, nếu không nàng bị thua thiệt lớn!

Hiên Viên Vô Thương nhún nhẹ một cái nhảy vào tam vương phủ, đã nghe được từ trong phòng truyền ra tiếng quát kiêu ngạo của nữ nhân thương yêu, vì vậy đứng ở cửa, liền đem khí tức của bản thân tản ra. . . . . .

Sau đó, Hiên Viên Ngạo từ gian phòng của mình hung hăng đi ra ngoài. . . . . .

Quay đầu, lạnh giọng nói: "Hoàng thúc."

Nam tử tuyệt mỹ lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, không nói gì, hờ hững quay đầu, đi trước dẫn người tới thư phòng, Hiên Viên Ngạo mặt lạnh đi theo phía sau hắn. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nghe thấy tiếng gọi “Hoàng thúc” kia, Thương Thương tới cứu nàng ư? Vội vàng chạy đến cửa, nhưng một cái bóng cũng không còn. . . . . .

Trở lại phòng của mình, Tiểu Nguyệt thưa dạ nhìn nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút ửng đỏ: "Tiểu thư, ngươi và Vương Gia, có hay không.. Có hay không. . . . . ."

"Có hay không cái gì hả?" Nghiêng đầu lườm nàng kia.

"Có hay không… Ôi chao, là có hay không có cái đó đó… " Nói xong thì mặt càng đỏ hơn.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng một hồi lâu, có chút buồn bực nói: "Tiểu Nguyệt, ngươi nổi lòng dục hả?"

Híc... Vẻ mặt của mỗ thị nữ đông cứng... Im lặng, quay mặt đi, nàng thật là ăn no rửng mỡ mới hỏi tiểu thư cái vấn đề này!

"Tiểu Nguyệt, tội cưỡng gian chưa thành có thể kiện lên công đường của đế quốc Hiên Viên hay không? Thông thường sẽ xử ngồi tù phải không?" - Vũ Văn Tiểu Tam chăm chú nhìn nàng.

Khóe miệng Tiểu Nguyệt co quắp: "Tiểu thư, người hỏi cái này để làm gì ? Hình như là có đấy! Nghe nói là phải ngồi tù ba năm …"

"Tốt lắm!", mỗ nữ đứng lên, vô cùng cao hứng vỗ tay một cái, "Chúng ta tới công đường kiện Hiên Viên Ngạo thôi!" - Dứt lời rất khoái trá chạy ra ngoài. . . . . .

"Tiểu thư, Vương Gia là phu quân của ngài, kiện không được đâu!" - Tiểu Nguyệt đứng ở sau lưng nàng, mồ hôi rơi lã chã trên đầu …

Mỗ nữ đang hạnh phúc bước chân cứng đờ lại. . . . . .

. . . . . .

"Hoàng thúc tới đây vì chuyện gì?" - Mơ hồ cũng đoán ra một hai rồi.

Xoay người, mặt lạnh nhìn hắn: "Ngạo nên đoán được hoàng thúc vì sao mà đến chứ !"

"Hoàng thúc hi vọng Ngạo làm việc gì sao?" - Lạnh giọng mở miệng, nhìn vào hoàng thúc mình kính yêu nhất, tâm tư có chút phức tạp.

"Tương lai, nàng sẽ là hoàng thẩm* của ngươi, hoàng thúc chỉ hy vọng ngươi không nên đụng tới nàng." - Trong con mắt hoa đào tà mị đều là tâm

https://thuviensach.vn

tình nghiêm túc, trong lòng mơ hồ có chút sợ hãi, vừa rồi nếu hắn tới muộn một bước, có lẽ trong cơn kích động Ngạo sẽ làm ra chuyện đó rồi!

(*thẩm: vợ của chú, Việt nam gọi là thím),

"Các người đã... ?" - Hắn không phải người hay nhiều chuyện, nhưng lại chẳng hiểu mình vì sao rất muốn biết đáp án.

Khẽ cười một tiếng: "Vẫn là hoàng thúc đơn phương tương tư, nha đầu kia còn chưa yêu ta !" - Nói xong thì nhận thấy tâm tình rất tốt. . . . . .

Khóe miệng giật giật, nhìn biểu cảm hạnh phúc của hoàng thúc thật không biết nữ nhân kia có cái gì tốt! Nhưng nghe hoàng thúc nói nàng còn chưa yêu hoàng thúc, đáy lòng không khỏi có chút cao hứng, hắn bị sao thế nhỉ ?

"Hoàng thúc chuẩn bị lúc nào thì thú nàng?" Lúc hỏi ra, trong lòng không tránh khỏi hồi hộp.

"Đợi nàng yêu ta đã!" Nam tử tuyệt mỹ cười đến là hạnh phúc, đồng thời cũng có chút ý tứ “nhất định sẽ được”.

Hiên Viên Ngạo nhìn hắn, rồi sau đó lạnh giọng mở miệng: "Lẽ ra Ngạo nên kính trọng hoàng thẩm, nhưng nàng làm ra chuyện này thật sự rất quá đáng, hoàng thúc nghĩ Ngạo nên trừng phạt nàng như thế nào?"

Ho nhẹ một tiếng: "Ngạo sẽ cho hoàng thúc mặt mũi chứ ?" ánh mắt đào hoa tà mị cười như không cười nhìn hắn.

"Không thể giết vậy đánh một trận được chứ?" mồ hôi túa ra, hoàng thúc cư nhiên cầu nhân tình với hắn.

"Đánh thì hoàng thúc sẽ đau lòng lắm." Lời nói có chút chế nhạo, nhưng trong đáy mắt đều là biểu cảm nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng giật giật: "Biết rồi." Coi như nữ nhân kia có vận khí tốt!

"Tuy nhiên phải có một chút dạy dỗ nho nhỏ, nếu không nàng sẽ càng thêm quá đáng!" Nghĩ tới đồ tiện nhân kia hao tổn tâm cơ phá hư thanh danh của hắn, trên khuôn mặt lạnh lùng nhiễm thêm chút sát khí.

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng: "Cho nha đầu kia một chút giáo huấn nho nhỏ cũng tốt, tránh cho nàng luôn không biết trời cao đất rộng như vậy!" Hắn cũng hiểu rằng Ngạo đã nhượng bộ đến mức tối đa rồi, hoàn toàn không trừng phạt là không thể được .

Lần này sắc mặt của Hiên Viên Ngạo mới thoáng hòa hoãn đi một ít, mặt xệ xuống, nói: "Hoàng thúc, người biết thời điểm đồ tiện nhân kia nói hưu ta là dùng lý do gì không?"

"Nói ngươi đánh nàng rồi còn mắng nàng?" Hưu Ngạo? Nha đầu này cũng biết không thể an phận được mà.

Cười lạnh một tiếng: "Nói chức năng của Bổn vương ở phương diện kia không có, nàng cảm thấy sâu sắc được sự cô đơn!" Trong bụng thầm nghĩ, nữ nhân như vậy có cái gì tốt mà thích, hoàn toàn không biết liêm sỉ là gì!

Khóe miệng Hiên Viên Ngạo cũng mơ hồ có chút co quắp . . . . . .

Không nên mãi rối rắm với cái vấn đề này nữa, nhẹ giọng mở miệng: "Phải tăng cường liên lạc với Công Tôn Trường Khanh bên kia, làm hết sức để moi ra rõ ràng quyết sách của Thừa Tướng, trong khoảng thời gian này, có khả năng hoàng thúc không có nhiều sức lực giúp các ngươi, nhưng nếu thiếu tiền, thiếu lương, có thể trực tiếp đến lấy."

Quốc khố, có mỗ nữa là do hắn cống hiến.

"Phía đế quốc Dạ Mị có vấn đề gì không?" Nhíu nhíu lông mày mở miệng.

https://thuviensach.vn

Khóe môi y hệt hoa anh đào nâng lên một nụ cười khát máu: "Người kia, không ngồi yên!" Vậy cũng tốt, hãy để hắn chấm dứt ân oán giữa bọn họ thôi!

"Hoàng thúc . . ." Nhẹ giọng mở miệng, giữa hai hàng lông mày hiện ra chút lo lắng.

Thu lại nụ cười khát máu, ánh mắt khôi phục lại sự trong sáng, cười khẽ: "Hoàng thúc không có việc gì đâu!" Quả thật là không có việc gì, đã hận nhiều năm như vậy, hận, với hắn mà nói đã trở thành một loại thói quen, hắn cũng không có cách nào để khơi gợi lên những cảm xúc dư thừa khác.

Đây cũng là nguyên nhân nhiều năm như vậy hắn không biết đến tình yêu, vốn cho rằng cả đời này sẽ không yêu, vậy mà đột nhiên nàng lại xuất hiện ở trước mặt hắn. . . . . .

Hắn, từ lúc nào đã yêu nàng đây ? Có lẽ là thời điểm nàng nũng nịu với mình, có lẽ là thời điểm nàng khóc lóc kể lể ở trong ngực mình, có lẽ là một cái hôn đột ngột ở trên xe ngựa kia . . . . .

Có lẽ… Sớm hơn…….

Thu lại tâm tư, nhìn sang Hiên Viên Ngạo: "Hoàng thúc đi về trước."

"Vâng." ngữ điệu lạnh nhạt vang lên, vẻ mặt có chút phức tạp.

Đợi nam tử mặc áo trắng kia đi tới cửa thư phòng, hắn cuối cùng vẫn không nhịn được mở miệng: "Hoàng thúc, người có định giết nàng không?"

Bóng dáng tuyệt mỹ dừng lại, do dự một hồi lâu, môi mỏng tựa hoa anh đào khẽ nhếch nhếch, chung quy vẫn không nói một lời nào, giậm chận rời đi, lưu lại Hiên Viên Ngạo sững sờ nhìn bóng lưng của hắn. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đợi Hiên Viên Vô Thương rời đi, tinh thần Hiên Viên Ngạo mới trở lại bình thường, đi tới cái bàn, nhấc bút lên, cau mày bắt đầu xử lý công vụ, nhưng càng lúc càng cảm thấy sốt ruột !

Đúng lúc này, Ám Ảnh hồi báo: "Vương Gia, vương phi chuẩn bị đi ra ngoài." toát mồ hôi, vừa mới bắt trở về, lại lập tức đi ra ngoài, cái vị Vương phi này hành sự cũng thật là . . . . .

Mặt mỗ vương gia tối sầm, tiện nhân kia lại muốn đi ra ngoài nói chuyện xưa của hắn ư ? "Ngăn lại! Về sau không có lệnh của Bổn vương, không cho phép nữ nhân kia ra khỏi phủ!"

"Dạ!" . . . . . .

. . . . . .

"Vương phi, ngài vẫn nên trở về thôi, Vương Gia đã phân phó không thể để cho ngài đi ra ngoài, ngài cũng không nên làm khó thuộc hạ!" thị vệ canh cửa khuyên can hết lẽ.

Mỗ nữ giận đến độ miệng cũng méo lệch sang một bên… Tiểu Nguyệt kéo kéo nàng: "Tiểu thư, chúng ta trở về đi, nếu chọc giận Vương Gia…"

Ngẫm lại, mình mới vừa chọc giận hắn, thiếu chút nữa bị cưỡng bức, Vũ Văn Tiểu Tam run lên một cái, vẫn không nên đi gây gổ với hắn, ủ rũ quay đầu lại: "Nhưng Tiểu Nguyệt à, không ra ngoài thật sự là rất nhàm chán !"

"Ôi chà, đó không phải là vương phi tỷ tỷ sao ? Làm sao mặc thành bộ dáng này?" nét mặt Nguyệt Vô Hạ như thể đang xem kịch vui nhìn nàng, vừa rồi nàng mới biết Vương Gia chuẩn bị hưu thê, mặc dù hưu không thành, nhưng đủ để cho nàng cao hứng.

Ánh mắt của mỗ nữ sáng lên, ngay phút trước còn thấy nhàm chán, nay không phải là có việc vui tự đưa tới cửa rồi sao!

https://thuviensach.vn

"Thay y phục đổi tâm tình thôi, lại nói tỷ tỷ gần đây luôn ngủ không yên, mơ thấy Điệp muội muội ở trong mộng kêu gào với ta, nói là vô cùng nhớ nhung trắc phi muội muội, tỷ tỷ thấy kỳ quái, nàng nhớ nhung muội muội, vì sao luôn muốn báo mộng cho ta… Ôi, không biết trắc phi muội muội mấy ngày nay mơ thấy nàng chưa nhỉ?" Vũ Văn Tiểu Tam nói như thật.

Rồi sau đó hài lòng trông thấy sắc mặt hoàn mỹ của Nguyện Vô Hạ trong nháy mắt trở nên khó coi, cái trán cũng mơ hồ toát ra mồ hôi lạnh, xem ra nha đầu này làm việc trái với lương tâm buổi tối cũng ngủ không ngon nha!

Nụ cười của Nguyệt Vô Hạ cứng ngắc: "Nói ra, Điệp muội muội và chúng ta cùng hầu hạ Vương Gia, dẫu gì cũng là một hồi tỷ muội, báo mộng cho tỷ tỷ cũng là bình thường, muội muội nhớ ra còn có chuyện, không nói cùng tỷ tỷ nữa."

Dứt lời, bước chân lảo đảo rời đi. . . . . .

Ở phía đằng sau, Vũ Văn Tiểu Tam khinh bỉ nhìn nàng, lá gan bé như vậy còn muốn hàng ngày hại người hả, quay đầu nhìn Tiểu Nguyệt: "Nếu không, tối nay chúng ta giả quỷ dọa nàng một chút đi?"

Cơ thể Tiểu Nguyệt run lên, thị vệ canh cửa nhìn bóng lưng hoàn mỹ của Nguyệt Vô Hạ với biểu cảm “sắp được xem kịch vui”. . . . . .

"Tiểu thư, hay là thôi đi, buổi tối khuya bọn chúng ta đây nên ngủ thật ngon, dưỡng túc tinh thần mới đúng." Giả quỷ? Chưa hù chết trắc vương phi, trước đó chính nàng đã bị hù chết!

"Kể ra bổn vương phi cũng thật vất vả, chuyện đáng nói lúc này là về thọ yến của Thái hậu nhỉ ?" - Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái, chạy về phía phòng của mình.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt gật đầu một cái: "Đúng, tiểu thư, chuyện về bức tranh thêu Hải Đường đó. . . . . ."

"Sơn nhân tự có diệu kế*, đến lúc đó ngươi sẽ biết, ha ha. . ." đang cười rất vui vẻ, chợt thấy Hiên Viên Vô Thương giậm chận mà đến, dường như mới đi ra từ thư phòng của con heo kia. . .

(*Sơn nhân tự có diệu kế: là câu Gia Cat Lượng trong Tam quốc chí hay nói. Gia Cát Lượng khiêm tốn tự xưng là sơn nhân ám chỉ ông không ham vinh hoa phú quý)

Nhớ lại trong lúc mình bị kéo như kéo lợn chết, hắn không đến, mình suýt nữa bị cưỡng bức, cũng không trông thấy hắn, lúc này Vũ Văn Tiểu Tam cười nhạt một tiếng: "Lão Nhân Gia ngài cũng có thể tính là đã tới, nhưng mà khiến ngài thất vọng rồi, bổn vương phi còn chưa chết đâu."

Một câu nói này nồng đậm mùi thuốc súng, khiến nụ cười bên môi Hiên Viên Vô Thương cứng đờ… Đây là thế nào vậy?

Vũ Văn Tiểu Tam trợn mắt liếc hắn một cái, sau đó đi vòng qua bên cạnh hắn... Chợt, trong đầu Vũ Văn Tiểu Tam nảy ra một câu nói từ kiếp trước: " Thời điểm nữ nhân yêu đều tương đối dễ dàng tức giận" ! Khóe miệng giật giật, nàng đang yêu ư?

Hiên Viên Vô Thương trông theo bóng dáng của nàng, lại nhìn thấy thị vệ canh cửa đang ngó ngó nghiêng nghiêng như muốn phát hiện ra gian tình gì đó giữa hai người bọn họ, cười khổ một tiếng, soải bước rời đi, xem ra tối nay hắn lại phải làm đầu trộm đuôi cướp rồi !

"Tiểu thư, ngài sao vậy?" Tiểu Nguyệt buồn bực đi theo phía sau nàng.

"Không sao cả! Trở về tắm rửa rồi ngủ!" thanh âm mang theo hỏa khí ngất trời.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Tiểu Nguyệt giựt giựt, tiểu thư nhà bọn họ thật là hỉ nộ thất thường, mới vừa rồi còn hèn hạ muốn giả làm ma quỷ dọa người kia, vừa thấy Vương gia Vô Thương liền tức giận. Ặc, nghĩ tới đây, Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên nhìn cái lưng của nàng... Chẳng lẽ hiện tại tiểu thư đổi tính rồi, do đó nhìn thấy mỹ nam tử càng đẹp càng tức giận?

Màn đêm rơi xuống tam vương phủ, bên trong một gian phòng nào đó, trên một cái giường, mỗ nữ nhân nào đó tóc tai xõa xượi, tay phải cầm một cây kim, tay trái cầm một hình nhân nhỏ bé. . . .

"Ta đâm! Ta đâm!", tức giận cầm cây kim đâm xuống, "Đâm chết ngươi Hiên Viên Vô Thương! Đâm chết ngươi kẻ bạc tình! Ta đâm… Ta đâm! Ta đâm, đâm, đâmmm!"

Đứng ở bên cạnh giường, Tiểu Nguyệt nhìn hành động việc làm của tiểu thư nhà bọn họ mà mồ hôi lấm tấm trên đầu… Lại nói, bực tức đến mức phải đâm kim lên hình nhân ư ? Hơn nữa, muốn đâm cũng phải dính lên ngày sinh tháng đẻ chứ ? Còn nữa… sao Vương gia Vô Thương lại biến thành… Khụ khụ… kẻ bạc tình thế nhỉ ?

Nhìn ngắm dáng vẻ kinh khủng của nàng kia, thôi đi, vẫn không nên lắm mồm thì hơn, Tiểu Nguyệt lặng lẽ đóng cửa lại, lui ra ngoài. . . . . .

Đang lúc mỗ nữ đâm đến độ cao hứng bừng bừng, một bóng đen bao phủ lên nàng, sững sờ, ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy vẻ mặt dở khóc dở cười của Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Tức giận mở miệng: "Ngươi vào bằng cách nào hả?"

"Leo tường tiến vào !" - Nhẹ giọng trả lời, trong ánh mắt đào hoa tà mị điểm điểm thêm ý cười, nha đầu này, vậy mà chán ghét tới nỗi dùng cả biện pháp nguyền rủa hắn, suy cho cùng hắn đã làm cái gì đâu cơ chứ?

Hung dữ nhăn mũi một cái: "Thế nào mà ngươi không ngã chết !"

https://thuviensach.vn

"Thương Thương làm gì sai sao ? Vì sao Tam nhi đối với người ta như vậy…" - Hắn khụt khịt cái mũi, có phần tủi thân nhìn nàng. Hắn thật không biết là đã đắc tội gì với nha đầu này đây !

"Làm gì sai ư ? Không phải đã nói sẽ bảo bọc ta à ? Hôm nay, lúc ta bị con heo Hiên Viên Ngạo kia sai người kéo về như thể kéo lợn chết, sao ngươi không đi cứu người ta? Còn nữa, thời điểm suýt bị hắn cưỡng bức, ngươi chết ở nơi nào hả ? Còn nói sẽ tốt với ta, nói hay như hát vậy!" - Càng nói càng bốc hỏa, hận không được cầm kim châm vào hắn mấy cái!

Trên mặt tuyệt mỹ lộ ra một chút áy náy: "Tam nhi, khi Ngạo dẫn nàng trở về, ta trở về vương phủ rồi, cũng không rõ sự tình. Về phần lúc suýt nữa đã xảy ra chuyện trong phòng của Ngạo, chắc hẳn nếu không phải là ta tới, Ngạo cũng sẽ không đi ra đâu !"

"Bớt ‘thả ngựa sau pháo’ đi ! Đợi ta bị hắn giết chết thì ngươi hãy đến trước mộ phần của ta mà nói ngươi ‘cũng không rõ sự tình’ nhé !" Mỗ nữ giận đến mức lỗ mũi hếch lên trời, thật may là nàng đã sớm nhìn ra người này không đáng tin cậy, không ôm quá nhiều hi vọng với hắn, bằng không thì… Hừ hừ… Chắc hẳn nàng cũng thê thảm như lão bà của Trần Thế Mỹ rồi !

(thả ngựa sau pháo: việc xảy ra rồi mới hành động hoặc mới nói, chẳng có tác dụng gì cả)

Hiên Viên Vô Thương nhìn nhìn bộ dáng tức giận của nàng, soải bước đến, kéo kéo ống tay áo của nàng: "Tam nhi, người ta sai rồi! Lần sau không dám nữa đâu !"

"Hừ!"

"Tam nhi, người ta thật biết sai rồi mà !" – Ngữ điệu đầy truyền cảm dẫn theo chút ý vị nũng nịu.

https://thuviensach.vn

"Xí !" - Đã có chút buông lỏng.

"Tam nhi, người ta cho nàng một triệu lượng bạc, nàng tha thứ cho ta có được không?" - Có lẽ chiêu này có chút đắc dụng.

"Đồng ý!" Vũ Văn Tiểu Tam lập tức quay đầu, nói thật nhanh, chỉ sợ hắn đổi ý .

Một ngón tay thon dài trắng noãn búng lên cái mũi của nàng: "Đồ mê tiền!"

"Thật ra thì trong lòng người ta vẫn hơi tức giận !" - Nàng nói thật.

"Vậy cho nàng đâm Thương Thương mấy cái ?" - Hắn nói xong liền ngồi vào mép giường của nàng, đưa cánh tay ra, khẽ cười nhìn nàng.

Mỗ nữ nhíu nhíu lông mày, tay phải cầm kim nâng lên: "Khi ta đâm không được phép kêu thảm thiết!"

"Được!" trên dung nhan y hệt đóa anh đào đều là nụ cười cưng chìu.

Cầm kim suy nghĩ hồi lâu, vẫn không hạ được quyết tâm đâm xuống, cuối cùng, nhíu lông mày, ném cây kim đang cầm trên tay lên trên giường, rồi sau đó hung hăng cắn xuống cánh tay của hắn một cái. . . . . .

Mãi cho đến khi trong miệng nếm được mùi máu tươi nàng mới thả miệng ra, nhìn lên hắn, trên khuôn mặt ấy vẫn chưa xóa đi nụ cười say động lòng người. . . . . .

Nam tử khẽ cười lên tiếng: "Hết giận chưa?"

"Dường như chưa!" - Trong lòng đã dâng lên một chút thứ gì đó được gọi là cảm động chân tình.

https://thuviensach.vn

"Vậy cho Tam nhi cắn một cái nữa, cắn đến hết giận mới thôi !", hắn dịu dàng mở miệng, trong ánh mắt tà mị đào hoa tràn đầy nhu tình, cánh tay trắng noãn kia vẫn còn duy trì cái tư thế dâng lên ở trước mặt nàng.

Quệt mồm nhìn hắn một hồi lâu, lại thấy trên mặt của hắn đều là thần thái ôn nhu và cưng chìu, chợt lỗ mũi cảm thấy chua xót, trong hốc mắt mơ hồ có cái gì đó tràn lan…

Nhìn nhìn bộ dáng của nàng, hắn thở nhẹ một hơi, ôm nàng trong ngực: "Nha đầu ngốc!"

Lời này vừa nói ra, nước mắt vốn đang nghẹn trong đáy mắt cũng không nén lại được nữa, hung hăng cọ xát vào ngực hắn, sau đó mở miệng mang theo giọng mũi đậm đặc: "Thương Thương thật khờ."

Sờ sờ tóc của nàng, chiếc cằm cương nghị đặt ở trên đỉnh đầu nàng, môi mỏng quyến rũ khẽ mở: "Đó là bởi vì Thương Thương yêu Tam nhi !"

Yêu... Sao?

"Nha đầu ngốc, không cần nghĩ quá nhiều, cứ theo cảm giác của mình đi." - Hắn sẽ cho nàng thời gian để yêu hắn.

"Thương Thương, ta nghĩ có lẽ cực kỳ lâu về sau mới có thể yêu ngươi, có lẽ cực kỳ lâu về sau cũng sẽ không…" Nàng tựa vào ngực hắn, nói ra suy nghĩ trong nội tâm.

"Ta sẽ đợi !" - ba chữ thật đơn giản, là quyết định của hắn, cũng là lời hứa của hắn.

. . . . . .

Chợt, người nọ bắt đầu ho kịch liệt, nàng khẽ ngẩng đầu lên: "Sao vậy?"

Lại thấy trên môi hắn có máu tươi tràn ra. . . . . .

https://thuviensach.vn

Có chút bối rối nhìn của hắn: "Thương Thương, ngươi làm sao vậy?"

"Không có việc gì !" - Lau vết máu bên môi, thể lực gần như cạn kiệt, mất thăng bằng ngã về phía sau.

Nàng cuống quít tiến lên đỡ lấy hắn, hắn tựa vào trong ngực của nàng. . . . . .

"Thương Thương, ngươi chờ một chút, ta đi tìm đại phu !" - Nàng nói xong liền đứng dậy, lại bị hắn tóm lấy cổ tay: "Không nên đi!"

Nếu nàng đi rồi, lập tức người khác sẽ biết hắn ở trong phòng nàng lúc tối khuya như vậy, truyền ra ngoài không biết sẽ bị truyền thành cái dạng gì nữa, hắn không quan tâm tới vấn đề danh tiếng, nhưng lại không cho phép người khác chê trách nàng.

Nhìn sự kiên nghị trong mắt hắn, nàng gấp đến độ nước mắt thiếu chút nữa thì chảy ra: "Không đi thì ngươi…"

"Ta không sao, để cho ta dựa vào là được rồi, những đại phu kia cũng không giúp ta được đâu!" -Hắn kiên cường gắng chịu, nở một nụ cười trấn an với nàng, rồi sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Nàng nhìn dung nhan tuyệt sắc của hắn, im lặng, thấy mày kiếm của hắn nhíu chặt thành một đường, cánh môi hoa anh đào không có một tia huyết sắc, khóe miệng lần nữa tràn ra bọt máu trên dung nhan yêu mị tuyệt mỹ của hắn khiến lòng người rung động. . . . . .

Trong lòng của nàng đột nhiên xuất hiện cảm giác hốt hoảng lo sợ, đột nhiên rất sợ sẽ mất đi hắn, mất đi cái người luôn có vẻ mặt dịu dàng gọi nàng là "Tam nhi". . . . . .

Một hồi lâu, con mắt tà mị đào hoa của người nọ mở ra, ánh mắt đã khôi phục vẻ trong sáng, nâng môi cười một tiếng với nàng: "Tốt rồi, ta không

https://thuviensach.vn

sao rồi !"

"Chuyện gì xảy ra vậy ?" - Nàng nhìn chằm chằm vào hắn.

"Dùng nội lực, cho nên..." - Thường thì cách một khoảng thời gian độc tố trong cơ thể của hắn sẽ tán loạn, loại thời điểm này nếu cưỡng chế sử dụng nội lực sẽ dẫn đến độc phát ra, hắn biết hôm nay hắn vận công tới đây nhất định sẽ gặp chuyện không may, nhưng mà không giải thích rõ với nàng, hắn không an tâm.

"Vậy ngươi thật không sao chứ ?" -Trong giọng nói ẩn hàm lo lắng, còn có chút… hoảng sợ.

Trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười nhẹ: "Không sao, cho nên về sau Tam nhi không nên thường xuyên tức giận, người ta phải nhiều lần tới đây lúc nửa đêm, mạng nhỏ này sẽ không còn đâu!"

"Ai kêu ngươi chọc giận ta chứ !" - Phản xạ có điều kiện đáp lại một câu như vậy, nhưng có chút sững sờ, rồi sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi phiếm hồng, ngữ điệu này của nàng… sao lại có chút nũng nịu vậy nhỉ?

"Khụ khụ…" Hắn ho nhẹ mấy tiếng, lồng ngực hơi chấn động, đáy mắt lại không che giấu được nụ cười, xem ra lần phát độc này của hắn ngược lại có chút ý nghĩa “vì họa được phúc” , ít nhất dường như nha đầu này càng thêm quan tâm tới hắn. . . . . .

Nằm ở trong ngực của nàng, xoay người, ôm chắc eo nhỏ của nàng: "Được, người ta về sau cũng không dám chọc cho Tam nhi tức giận nữa !"

Đang khi nói chuyện, một luồng khí ấm áp phun lên trên bụng nàng, trong đầu mỗ nữ xẹt qua hình ảnh không thuần khiết… Đó, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi ửng đỏ trong nháy mắt trở nên đỏ bừng rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đúng lúc ấy thì người nọ đột nhiên quay mặt sang, nhìn khuôn mặt đo đỏ của nàng, ánh mắt tà mị đào hoa chợt lóe, gọng nói vô cùng quyến rũ: "Nghe nói gần đây Tam nhi cảm thấy cô đơn, có muốn Thương Thương an ủi một chút hay không?"

"Ai nói ? Cái đồ đáng chém ngàn đao nào nói như thế hả ?" - Mỗ nữ giống như một con mèo bị dẫm đuôi, cao giọng gào to, thật ra thì đáy lòng mơ hồ có hơi chột dạ. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng, sau lại đứng dậy: "Tam nhi, ta đi về trước đây!" - Thật ra thì trong đầu mơ hồ nhớ lại ngày đó hắn cũng muốn đến tìm nàng giải thích, kết quả là… dung nhan như đóa anh đào dính vào sắc máu đỏ tươi… Lại tạo thành một phong cảnh duy mỹ. . . . . .

"Ồ!" . . . . . .

Đợi người nọ đi xa. . . . . .

Chợt, trong sân truyền ra một tiếng hét thảm thiết của tam vương phi……. "A!"

Tiểu Nguyệt cùng bọn thị vệ chạy vào thật nhanh, kết quả là…. trên giường, nữ nhân nước mắt lã chã bay bay, giơ ra tay của mình… Chỉ thấy phía trên cắm một cây kim thêu hoa cực nhỏ….

Toát mồ hôi… khóe miệng Tiểu Nguyệt giựt giựt… đâm Vương gia Vô Thương đi, hiện tại thì tốt rồi, đâm chính mình luôn rồi…..

. . . . . .

"Băng bó kỹ vào!"

Trên đầu Mộ Vân Dật đầy mồ hôi hột, không phải là bị kim đâm một chút thôi sao? Có cần hơn nửa đêm kêu hắn tới băng bó không ? Người

https://thuviensach.vn

Vương phi này của Ngạo cũng quá dễ hư đi ? Nữ nhân nào lúc thêu thùa sẽ không bị đâm mấy cái chứ ? Đâm thì coi như xong đi, lại còn phải đại náo muốn người có y thuật cao siêu nhất vội vàng tới băng bó cho nàng.

Vì vậy hắn mới bị thị vệ của vương phủ mời tới đây, vốn tưởng là do Ngạo phái tới, cho rằng xảy ra chuyện lớn gì, vậy nên chưa từng suy nghĩ nhiều liền vội vội vàng vàng chạy tới, nào ai biết rằng người Vương phi này giở trò quỷ, hơn nữa cũng chỉ là một vết thương nhỏ như vậy ! Quả thật đúng là sỉ nhục y thuật của hắn mà !

"Không được, không được! Phải bó thêm một lớp nữa !" nét mặt mỗ nữ rất nghiêm túc, "Nếu không, không cẩn thận đụng phải sẽ đau lắm!"

Oa oa oa oa… Nàng vốn là người sợ chết, cho nên phải mời người có y thuật cao siêu nhất tới đây, không ngờ lại chính là khôi thủ * hội thi cờ Mộ Vân Dật, có trai đẹp ở đây, tất nhiên là không thể để hắn dễ dàng trở về được.

(khôi thủ gần nghĩa với thủ khoa, chỉ người đứng đầu một môn nào đó. Tam khôi là chỉ 3 vị trí Trạng nguyên, thám hoa, bảng nhãn trong kỳ thi đình ngày xưa)

Khóe miệng giật giật: "Vương phi, vết thương của ngài cũng không nặng, không nên..."

"Ngươi băng bó thêm một lớp cho ta đi ?", mỗ nữ nước mắt lưng tròng nhìn hắn, "Nếu như bó quá mỏng, máu chảy ra quá nhiều, mất máu quá nhiều sẽ chết đấy!"

Khóe mắt co rút, bị kim châm một chút mà khủng khiếp như thế sao ? Mất máu mà chết ?! Tuy bất đắc dĩ tới cực điểm, nhưng vẫn phải nén nhịn mà băng bó thêm một vòng cho nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Bổn vương phi vẫn cảm thấy không an toàn, nếu không… hay cứ bó thêm một lớp nữa đi ?" - Mỗ nữ cười cười nịnh nọt.

Ngã mất. . . . . .

Khi Mộ Vân Dật mang theo đôi mắt gấu mèo khổng lồ rời đi từ tẩm cung của nàng, mỗ nữ dơ lên ngón tay Xác Ướp được bó như bó bánh chưng, lộ ra nụ cười hạnh phúc. . . . . .

Hôm sau. . . . . .

Khi Vũ Văn Tiểu Tam bò dậy, nhìn thấy đồ ăn đầy bàn, vẻ mặt liền vặn vẹo nhăn nhó. . . . . .

"Đây là cái gì ? Bổn vương phi muốn ăn thịt! Ăn thịtt !" - Bà nó chứ, củ cải kho tương, củ cải chiên trộn nước tương, củ cải hấp tương… Hôm nay cả tam vương phủ sống bằng "Củ cải nước tương" hả ?

"Vương phi, ai bảo ngày hôm qua ngài …" - Tiểu Nguyệt ở bên cạnh ôm trán, tiểu thư đã đem chuyện xảy ra ngày hôm qua nói cho nàng biết rồi, xem chừng đây chính là Vương gia hành động theo lời nói "Rất dễ chịu" của ngày hôm qua đấy. . . . . .

Mỗ nữ đại khái cũng nghĩ ra nguyên nhân, nhăn nhó mặt mày một hồi, đem tổ tông mười tám đời của gia tộc Hiên Viên đều thăm hỏi một lần… Rồi sau đó, nhìn nhìn đống củ cải nước tương kia, câm nín một lúc lâu, vì thịt, lão nương sẽ lần đầu tiên yêu thương hắn: "Người đâu, đưa bút đây !"

Mỗ nữ thần thần bí bí viết xong, giao lá thư cho thị vệ. . . . . .

"Tiểu thư, ngươi viết cái gì thế ?" - Tiểu Nguyệt không nhịn được hiếu kỳ, mở miệng hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

"He he… Viết muốn ăn thịt!" - Vũ Văn Tiểu Tam lộ ra nụ cười muốn bị ăn đòn.

Giọt mồ hôi to đùng xuất hiện ở sau gáy Tiểu Nguyệt. . . . . .

"Vương Gia, vương phi gửi thư cho ngài!" - Thị vệ cung kính cầm thư đứng một bên.

Sững sờ, tiện nhân kia viết thư cho hắn làm cái gì ? "Đọc !" - Mỗ Vương gia cũng không thèm ngẩng đầu lên.

"Thân ái Vương Gia phu quân, người ta thật rất thích chàng, chỉ cần một giây phút không thấy được chàng, trái tim của người ta liền bắt đầu co giật, co giật đau đớn, đau lòng đến sắp hít thở không thông ! Ôi… Tình yêu của ta! Ta là như thế. . . . . ." mỗi lần thị vệ đọc một câu, khóe miệng lại giật giật một cái, bất chợt hô to một tiếng, "Vương Gia!"

Thị vệ quan tâm tiến lên phía trước, nhìn Vương gia nào đó phun ra đến trời đất mù mịt… "Tiện nhân kia đến cùng là muốn làm gì ?" - Hiên Viên Ngạo ói xong, thở không ra hơi nói, tiện nhân này tuyệt đối là cố ý ảnh hưởng tâm tình hắn ăn đồ ăn sáng!

"Nghe nói là muốn ăn thịt… " - Thị vệ yên lặng mở miệng. . . . . .

Mỗ vương gia lặng im một hồi lâu. . . . . "Để thư lại, ngươi đi ra ngoài đi !"

"Dạ!" - Thị vệ lui xuống, dự đoán rằng vương phi làm ra cái loại việc này, Vương Gia cho nàng ăn thịt vậy thì kỳ quái rồi!

Nhìn lá thư trên bàn với cái thứ ngôn ngữ làm cho người ta nôn mửa, khóe miệng mỗ Vương Gia co giật co giật, cầm thư lên, bỏ vào trong ngăn kéo bàn đọc sách, ngay sau đó có chút sững sờ… Hắn bị sao mà không trực tiếp đem thiêu hủy nhỉ ?

https://thuviensach.vn

Chờ người thị vệ kia trở lại… Không mang theo thịt cá như trong sự mong chờ của nàng. . . . . .

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam co quắp một cái, Hiên Viên Ngạo chết tiệt!

Vì vậy một ngày kia, vương phi viết vô số lá thư cho Vương gia, còn thu thập một đống lớn những nước sơn, vôi trắng. . . . . .

Mãi đến khi, thư phòng của Hiên Viên Ngạo ngập chìm trong biển thư tình . . . . .

Mãi đến khi… Hiên Viên Ngạo chạy tới nhà xí, cũng nhìn thấy được trên vách tường nhà vệ sinh dòng chữ sơn đỏ choét: "Vương Gia, bổn vương phi rất thích chàng, yêu chàng yêu đến long trời lở đất, yêu đến biển cạn đá mòn, cho nên, xin cho ta được ăn thịt !" . . . . . .

Mãi đến khi… Hiên Viên Ngạo chạy vào mật đạo tĩnh mịch nhất của vương phủ, vẫn có thể nghe được nữ nhân nào đó gào khóc om sòm như quỷ khóc sói tru: "Ta yêu chàng, yêu chàng tựa như “chuột yêu gạo”, Vương gia, xin cho ta ăn thịt!”. . . . . .

Cho đến một ngày nọ, mỗi lần Hiên Viên Ngạo đi ra ngoài vương phủ, bất luận là khi bước ra cửa hay là lúc trở về, ở cửa đều có mỗ nữ nhân trang điểm lòe loẹt son phấn dày cộm, mang theo nha hoàn của mình, ở bên cạnh khoa tay múa chân, động tình ngâm thơ: "Một ngày nào đó, ta nhắm mắt giữa làn khói hương như sương mù tại điện thờ, chợt được nghe câu thần chú(1) của Đức Ngài (2) trong tiếng tụng kinh. Trải qua một tháng xoay chuyển tất cả các Kinh Luân(3), ta không mong được siêu thoát, chỉ mong được chạm vào đầu ngón tay thon của Ngài. Trải qua một năm đứng ở cửa ngâm thơ tình, không mong được gặp gỡ, chỉ mong được ăn đầy một miệng thịt, thịtttt…"[1]

Sau đó. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mỗ Vương gia toát mồ hôi hột đầy đầu, gương mặt lạnh lùng phân phó: "Mang đồ ăn cho vương phi giống như trước kia!"

Vì vậy… Trận đại chiến cải thiện sinh hoạt này, vương phi toàn thắng!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 68: Thọ yến của thái hậu (một)

Chương 68: Thọ yến của thái hậu (một)

"Tiểu thư, nhanh lên một chút đi!" - Tiếng con ruồi nhặng nào đó đang ong ong vang lên ảnh hưởng tới tâm tình mỗ nữ, nàng ấy cũng không muốn gây ầm ỹ với nàng đâu, nhưng hôm nay là cái ngày đặc biệt, nếu như bị muộn, kết cục của tiểu thư sẽ cực kỳ thê thảm.

"Lại làm sao thế ? Muốn chết à?" - Âm thanh rất căm tức vang lên, con bà nó, thật vất vả mới tới được cổ đại, không cần phải đi làm mỗi ngày, mỗi ngày có thể ngủ đến khi tự nhiên tỉnh lại, nhưng mà cái Tiểu Nguyệt đáng chém ngàn đao này, mỗi ngày cứ như vậy ảnh hưởng đến giấc ngủ của nàng.

Tiểu Nguyệt hơi hơi co rúm lại, chính là chịu đựng nguy cơ bị đánh một trận, mở miệng: "Tiểu thư, hôm nay là thọ yến mỗi năm một lần của thái hậu nương nương, nếu ngài còn không đứng lên. . . . . ."

"Mẹ kiếp !" - Vũ Văn Tiểu Tam bất đắc dĩ bò dậy, trong miệng lải nhải niệm niệm, "Sinh nhật, sinh nhật, hàng năm đều có sinh nhật, cũng đâu phải là một năm mới sinh một lần!"

Tiểu Nguyệt nhìn nàng mà mồ hôi đầy đầu, một năm sinh một lần, thế mà nàng cũng nghĩ ra được!

"Tiểu thư, hôm nay chúng ta nên trang điểm kỹ càng, ngàn vạn lần không thể kém hơn so với mỹ nữ đệ nhất thiên hạ được !" - Tiểu Nguyệt

https://thuviensach.vn

vừa mặc y phục cho nàng, vừa mở miệng, cố gắng kích thích chút hứng thú của nàng.

"Mỹ nữ đệ nhất thiên hạ ?", Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu lại nhìn nàng, "Hình dạng thế nào?"

Trong mắt Tiểu Nguyệt xuất hiện tia hâm mộ: "Mỹ nữ đệ nhất thiên hạ ấy à, dáng dấp chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, tựa như liễu yếu đu đưa theo gió, mỗi bước chân đều tựa một đóa sen, một đôi mắt đẹp mơ mộng liếc nhìn rất có thần, ngay cả nữ nhân nhìn thấy cũng không nhịn được mà động lòng!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe sự miêu tả của nàng, càng nghe, nụ cười nơi khóe môi càng rộng. . . . . .

Chỉ thấy nàng đứng lên, ôm lấy mặt của mình: "Chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, không phải là nói gương mặt của ta sao ?"

Ặc. . . . . Tiểu thư, tuy nói người lớn lên cũng rất đẹp, nhưng người mà em nói không phải là người đâu. . . . . .

Mỗ nữ nói xong, lại dường như có vẻ đứng không vững, lảo đảo loạng choạng đi mấy bước nhỏ: "Tựa như liễu yếu đu đưa theo gió, chính là biểu hiện ngẫu nhiên của ta đây mà. . . . . ."

Tiểu Nguyệt mồ hôi lấm tấm đầy trên đầu nhìn nàng. Đó mà là liễu yếu đu đưa theo gió à ? Đây chính là đứng không vững, suýt nữa bị trượt chân vấp té chứ ?

Nói xong liền bắt chước mấy cô người mẫu ở kiếp trước, tiêu sái hất đầu, sau đó chống nạnh bước đi theo kiểu mèo. . . . . ."Như thế mỗi bước chân là một đóa sen!"

https://thuviensach.vn

Đi xong bèn chạy đến trước gương, đôi mắt đẹp ấy soi vào gương liều mạng đá lông nheo: "Đây là cỡ nào mơ mộng nhìn rất có thần nha!"

Cuối cùng, làm ra bộ dáng Tây Thi ôm ngực: "Mặc dù người ta cũng rất ngượng ngùng khi tự xưng ‘mỹ nữ đệ nhất thiên hạ’, nhưng rõ ràng,Tiểu Nguyệt, ngươi nói coi người kia chính là ta mà. . . . . ."

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, xoay cái đầu nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ. . . . . Mạo hiểm nguy cơ bị thiên lôi bổ cho 1 búa, che giấu lương tâm mà lên tiếng: "Đúng, chính là nói tiểu thư ngài, khẩn trương tới đây rửa mặt chải đầu trang điểm đi !"

. . . . . .

Đợi đến khi mỗ nữ đội lên vòng hào quang mỹ nữ đệ nhất thiên hạ do nàng tự nhận để xuất môn, bộ quần áo đỏ rực như lửa tôn lên sự mĩ miều chói mắt của nàng, lông mày không cần tô mà nét, môi không điểm mà hồng, áo ngực thêu một cụm hoa sum suê rực rỡ, ôm trọn bộ ngực đầy đặn. . . . . .

Eo nhỏ nhắn không đầy một nắm tay, giữa hai lông mày liếc nhìn lẳng lơ. . . . . Một đôi mắt xếch dùng màu mắt tự chế vẽ phác thảo, miễn cưỡng mấy phần sinh ra ý vị giống hồ ly tinh, lại vẫn có vẻ ung dung lộng lẫy, khí phách cao quý không thể với tới, tôn lên sự cao quý của nàng đến vô cùng tinh tế. . . . . .

Khiến người ta cảm thấy là —— Đẹp! Cực đẹp! Cái đẹp phảng phất như rơi vào hồng trần muôn trượng, lại phảng phất như ngẩng cao đầu đứng ở trên mây. . . . . .

Tiểu Nguyệt mang vẻ mặt tràn ngập khiếp sợ đi theo phía sau nàng, không ngờ tiểu thư trang điểm kỹ càng, thời điểm không còn vẻ bỉ ổi, lại đẹp như vậy! So với mỹ nữ đệ nhất thiên hạ kia cũng chẳng thua kém bao nhiêu!

https://thuviensach.vn

Đi tới cửa, lại nhìn thấy hai kẻ ân ân ái ái, Hiên Viên Ngạo quay đầu lại, nhìn về phía nàng, hắn là không tự chủ được mà hô hấp có hơi chậm lại. . . . . Cũng không phải vì dung mạo của nàng, mà là cái khí chất mâu thuẫn giữa yêu tinh và tiên nữ, bất đồng mà lại giao thoa cực kỳ hòa hợp. . . . . .

Cái liếc nhìn kia có vẻ phong tình lẳng lơ, làm cho lòng người thần khí ngưng trệ. . . . . .

Đôi môi nâng lên một nét cười duyên dáng sang trọng, làm cho người ta có một cảm giác tôn quý không thể chạm vào, cứ như vậy trong nháy mắt, khiến hắn cảm thấy. . . . . Có lẽ, hiểu biết về nàng khi trước… là sai rồi !

Trong mắt đẹp hoàn mỹ của Nguyệt Vô Hạ là biểu cảm không dám tin cộng với nồng nặc ghen tỵ ! Khóe mắt dư quang nhìn vẻ khiếp sợ trong mắt Hiên Viên Ngạo, mặt mũi thuần khiết như tinh linh, càng thêm tức giận đến nỗi vặn vẹo ! Tiện nhân Vũ Văn Tiểu Tam này, hôm nay là thọ yến của Thái hậu, Nguyệt Vô Hạ - nàng nhất định phải lật lại thế cục, khiến nàng kia mất hết thể diện !

Vũ Văn Tiểu Tam treo lên nụ cười sáng lạn, rất tự tin nhìn lại Hiên Viên Ngạo, oa khà khà khà. . . . . Nàng chính là mỹ nữ đệ nhất thiên hạ nha, nhìn đến ngây người chứ, nhìn đến ngây người không nào ?

"Vương gia, nước miếng của ngươi muốn rớt ra rồi đấy !" - Mỗ nữ đeo lên bộ mặt khinh bỉ, mở miệng.

Vậy mà mỗ Vương gia lại phản xạ có điều kiện sờ soạng khóe miệng của mình một chút, không có gì cả. . . . . Sau đó nhìn tia chế nhạo cùng hài hước trong mắt nữ nhân kia, thiếu chút nữa mới không bị hành động ngu xuẩn của mình làm cho giận đến ngất lịm!

Hận hận lườm nàng một cái, nhắc nhở: "Hôm nay là thọ yến của mẫu hậu, không biết vương phi chuẩn bị xong tranh thêu Hải Đường chưa ?" - Hắn dám đoán chắc nữ nhân này tuyệt đối không chuẩn bị gì hết !

https://thuviensach.vn

"Không làm phiền Vương gia phí tâm, Bổn vương phi tự có biện pháp giải quyết !" - Vũ Văn Tiểu Tam cười như thể đã có tính toán trước.

Thấy nàng có vẻ đắc ý, Hiên Viên Ngạo hừ lạnh một tiếng, liền bước lên xe ngựa. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ giả vờ cười, mở miệng: "Vương phi tỷ tỷ, mời ngài lên trước !"

"Trắc phi muội muội có lòng !" - Vũ Văn Tiểu Tam tán thưởng nhìn nàng một cái, bước lên xe ngựa. . . . . .

Nhưng chính tại ánh mắt cao cao tại thượng mà tán thưởng ấy, làm cho Nguyệt Vô Hạ giận đến mặt đỏ bừng bừng ! Hừ, Vũ Văn Tiểu Tam, ta xem ngươi còn có thể hài lòng bao lâu!

Trên xe ngựa, yên tĩnh không tiếng động. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ngồi ở giữa, Vũ Văn Tiểu Tam ngồi bên trái, Nguyệt Vô Hạ ngồi bên phải. . . . . .

Chợt, mỗ nữ quay đầu, thẹn thùng e lệ nhìn một bên mặt Hiên Viên Ngạo. . . . Nét mặt mỗ Vương gia lập tức cứng đờ, tiện nhân này bị sao thế ?

"Vương gia, nô tì muốn hướng ngài hỏi thăm một chuyện. . . . . ." - Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, vụng trộm nhìn nửa bên mặt lãnh ngạo của hắn.

Hiên Viên Ngạo nhếch mày kiếm, quay đầu nhìn nhìn nàng, bộ dáng thẹn thùng e lệ này quả thật làm cho hắn tò mò: "Nói!"

"Thọ yến hôm nay, Thương Thương có đến không ?" - Mỗ nữ hỏi, nét mặt kia trong nháy mắt vui vẻ lên.

https://thuviensach.vn

Mỗ Vương gia mặt tối sầm, lạnh giọng mở miệng. . . . . ."Có!"

"Vậy. . . . . Công Tôn Trường Khanh thì sao ?" - Hì hì, mỹ nam tử áo trắng bay bay, đàn, thơ đều nhất tuyệt, ha ha he he. . . . . .

Sắc mặt mỗ Vương gia trầm xuống, thấp giọng mở miệng….. "Có !"

"Còn Phong Cuồng Tiêu ?" - Mắt trợn to nhìn hắn, vẻ đẹp hoang dã a vẻ đẹp hoang dã.

Sắc mặt mỗ Vương gia tối tăm đến đáng sợ, cố nén tức giận mở miệng. . . . . ."Có!"

"Cũng tới à ! Thế Mộ Vân Dật cũng tới chứ ?" - Trong cặp mắt xếch kia đều là thần thái hi vọng. Ái chà, thật ra thì thời điểm khuya ngày hôm trước biểu hiện của Mộ Vân Dật giúp nàng băng bó, nhìn khuôn mặt đẹp trai ở khoảng cách gần thật là câu hồn đoạt phách, thật sự khiến nàng rất kích động nhé!

"Vương phi quan tâm bọn họ như vậy làm cái gì ?" - Đúng là có cái có thể nhịn, có cái thì không thể nhịn ! Nữ nhân này rốt cuộc có biết thân phận của mìnhlà gì hay không? Ngay cả lùi một bước mà nói, nàng bây giờ là vương phi của hoàng thúc, cũng không nên quan tâm đến nhiều nam nhân như vậy chứ ?

Ngọn lửa trong nội tâm bốc lên đùng đùng, nhưng đồng thời cũng có chút buồn bực, mình tức cái gì chứ ! Suy nghĩ thử xem, nhất định là vì bất bình thay hoàng thúc, đúng vậy!

"Ôi chao. . . . . ." - Mỗ nữ phất phất tay, khuôn mặt nhỏ càng đỏ hơn.

Hiên Viên Ngạo không thể ức chế nổi mà run rẩy một cái, không biết vì sao, mỗi lần nghe nữ nhân này nói "Ôi chao", cả người hắn nổi da gà như tập thể mưu phản!

https://thuviensach.vn

Ngay cả Nguyệt Vô Hạ cũng không nhịn được run rẩy một cái, "Ôi chao" ? Mồ hôi rơi. . . . . .

"Người ta đối với Vương Gia là một mảnh chân tâm, Vương Gia có thể không biết đâu, cho nên người ta đặc biệt quan tâm đến hảo bằng hữu của Vương Gia có trình diện hay không thôi, cũng là việc nên làm mà, cái đó. . . . . Hay là ngài trước hết nói cho ta biết Mộ Vân Dật có đi hay không đi ?" - Mộ Vân Dật, tên dễ nghe, dáng dấp cũng đẹp trai, còn là thần y, thật là lương phối mà!

(Lương phối: đối tượng kết hôn rất tốt)

Lương phối! Đợi nàng trước tiên xem thử Hiên Viên Vô Thương có thể tin tưởng được hay không, nếu không đáng tin liền di dời trận địa ngay lập tức!

Hiên Viên Ngạo tỏ vẻ ghét bỏ quay đầu đi, hoàn toàn không để ý tới nàng nữa!

Nàng đối với hắn là một tấm chân tình ? Nếu không phải tu dưỡng tốt, hắn thật muốn phun ra một câu nói tục!

Híc. . . . . .

"Vương gia, chẳng lẽ ngài đang hoài nghi tình cảm của người ta đối với ngài sao ?" - Mỗ nữ cười xấu xa nhìn hắn, rồi sau đó tiếp tục lên tiếng, "Vương Gia, một ngày kia, ta xoay chuyển tất cả các Kinh luân, không mong được siêu độ, chỉ mong chạm tới ngón tay của Ngài; Trải qua một tháng, ta. . . . . ." (Vâng, nàng Tam lại động tình ngâm thơ cho Ngạo ca nghe đấy =.=!!)

Cái này trực tiếp khiến mỗ Vương gia nhớ lại, thời gian qua, nữ nhân này vì ăn thịt, đã bày tỏ đủ loại "Ái mộ" đối với hắn, mặt đầy sát khí mở miệng: "Có"

https://thuviensach.vn

Dứt lời bèn nhắm mắt lại. . . . . Đè nén cơn tức giận đang tràn ngập trong lòng!

Mỗ nữ hài lòng chép chép miệng, vén rèm xe lên, nhìn dòng người đi qua, cái tên ngu xuẩn này, đàng hoàng nói "có" thì tốt rồi, cần gì phải nói nhảm nhiều như vậy, đồ thần kinh!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn vẻ bình thản rồi cả thần thái hạnh phúc của mọi người, chợt ở sâu trong lòng có chút hoảng hốt, giờ khắc này, nàng thật có chút hâm mộ với bọn họ, nếu như có thể, nàng cũng hi vọng một ngày nào đó có thể cùng người yêu của mình, cứ như vậy trải qua cuộc sống thật đơn giản, không cần lục đục đấu đá, không cần thời thời khắc khắc đối mặt với khảo nghiệm giữa sống và chết. . . . . .

Loại hạnh phúc đơn giản và yên bình này, thật khiến cho người ta rất hâm mộ. . . . . .

Nhìn nét mặt say mê của nữ nhân kia, lông mày lãnh ngạo khẽ nhíu lại, trong bụng trăm xoay ngàn đảo nghĩ ngợi liên miên. . . . . .

Mà Nguyệt Vô Hạ quay mặt sang, trông thấy nam nhân yêu thích nhìn một bên mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, móng tay thật dài bấm vào trong thịt, ở trong lòng của Ngạo ca ca đã không chỉ có một mình nàng sao?

. . . . . .

Đến cửa hoàng cung. . . . . .

Phu xe lên tiếng: "Vương Gia, đến rồi !"

"Ừ!" - Hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu xuống xe, mà Vũ Văn Tiểu Tam vẫn còn ở trong tâm tình của mình vẫn chưa hồi thần trở lại, cho nên không cướp xuống xe cùng với hắn.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo một bước xuống xe, lập tức lại gặp phải ánh mắt quỷ dị kia của mọi người, trong lòng dâng lên chút phiền muộn cùng cảm giác bất đắc dĩ, thật là bị tiện nhân kia hại thảm rồi ! Thật ra thì, chính hắn đến bây giờ cũng không hiểu nổi, mấy ngày trước đây, hắn vì sao không trực tiếp bổ nàng ngay tại khách sạn!

"Vương phi tỷ tỷ, ngài không đi xuống sao ?" - Nguyệt Vô Hạ cười đến nỗi vẻ mặt rực rỡ.

Vũ Văn Tiểu Tam đứng dậy, nội tâm có chút than thở nho nhỏ, cho nên không chú ý tới trong mắt Nguyệt Vô Hạ chợt lóe lên hàn quang. . . . . .

Rèm xe vén lên, đang muốn đi ra ngoài, lại bị một luồng cường lực đẩy tới, hướng ngoài xe ngựa thẳng tắp cắm xuống: "A!" . . . . . Mẹ kiếp, con mẹ mày Nguyệt Vô Hạ, lão tử nếu ngã không chết, sẽ bóp chết ngươi!

Khi khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam cách mặt đất càng ngày càng gần, lửa giận trong lòng nàng lại càng lúc càng bốc vượng, khốn kiếp, mặt đằng trước chạm đất đấy! Lần này không chết thì gương mặt cũng bị hủy, gắt gao nhắm chặt mắt lại. . . . . .

Hiên Viên Ngạo quay đầu lại, thấy nữ nhân kia từ xe ngựa té ra ngoài, không kịp suy nghĩ, liền muốn xông lên phía trước cứu nàng, nếu bị té xuống, ít nhất chính là gãy xương, chắc hẳn ngay lập tức sẽ bại lộ sự thực nàng không mang thai, tất nhiên là mẫu hậu sẽ không tha cho nàng rồi!

Vì vậy động tác liền nhanh hơn một chút, đồng thời. . . . . Trong lòng có thứ gì đó thoáng qua, thúc dục hắn không ngừng nhanh chóng đỡ được. . . . . .

Vậy mà vẫn chậm một bước, chính thời điểm hắn sắp cứu được nàng. . . . . .

Một cơn gió nhẹ lướt qua. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đau đớn trong dự liệu cũng không thấy truyền đến, nàng vẫn gắt gao nhắm chặt mắt lại. . . . . .

Chẳng lẽ còn chưa té xuống?

Nhắm mắt, lẩm bẩm nói: "Cái xe ngựa này thật là cao a! Té lâu như vậy còn chưa bị rơi xuống đất!"

Đỉnh đầu vang lên tiếng nam nhân cười khẽ: "Nàng rơi xuống đất rồi, mở mắt ra đi !"

Híc…. Rơi xuống đất rồi ?

Mở mắt ra, đã nhìn thấy gương mặt yêu nghiệt của Hiên Viên Vô Thương, dung nhan vẫn là như vậy, so với nữ tử còn diễm lệ hơn ba phần, giờ khắc này. . . . . Ánh mặt trời màu vàng kia vung vẩy chiếu xuống, lại làm cho nàng cảm thấy giống như thiên thần!

Kỳ thực có một người luôn có thể xuất hiện tại thời điểm bản thân mình cần trợ giúp nhất, thật là. . . . . Rất tốt!

"Còn nhìn nữa thì nước miếng đều muốn chảy ra đấy !" – Giọng hài hước của nam tử vang lên, khuôn mặt nhỏ nhắn của mỗ nữ đỏ lên, nhìn ngó chung quanh thấy các đại thần đang nhìn bên này, lập tức từ trong ngực của hắn chui ra ngoài. . . . . .

"Thương Thương, đa tạ!" – Ấp úng mở miệng, rồi sau đó ánh mắt hung tợn quét về phía Nguyệt Vô Hạ mới vừa từ trong xe ngựa bước ra ngoài mang theo thần sắc có chút tiếc nuối ở đáy mắt. Con mẹ mày! Muốn chết!

Hiên Viên Vô Thương cũng đầy thâm ý nhìn Nguyệt Vô Hạ một cái, rồi sau đó nhìn Vũ Văn Tiểu Tam hôm nay có vẻ đẹp xuất trần, khẽ cười mở miệng: "Tam nhi hôm nay rất đẹp!"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa thốt ra, ngọn lửa hư vinh nhỏ bé lại bành trướng trong nội tâm Vũ Văn Tiểu Tam, đầu ngẩng lên góc 30 độ nhìn lên phía trên: "Đó là tất nhiên !"

"Ha ha. . . . . ." – Dáng mạo tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười xinh đẹp, hơn cả trăm hoa đua nở, chắc chắn là so với Vũ Văn Tiểu Tam còn mĩ miều hơn nhiều, vì vậy. . . . . Mỗ nữ nhân mới vừa rồi vẫn còn rất hả hê đắc ý, lúc này lại héo quắt giống như trái cà trải qua sương giá. . . . . .

Ánh mắt quỷ dị của các đại thần nhìn sang bên này, bất luận là nói thế nào, Hi vương gia cũng không nên cùng Tam vương phi như vậy. . . . . Thân mật sao? Nhưng mà Tam vương gia không mở miệng, bọn họ cũng không tiện nói thêm cái gì.

Ngược lại, Nguyệt Vô Hạ chen miệng vào: "Vương phi tỷ tỷ dầu gì cũng là người có chồng rồi, còn không phải. . . . . ."

Lời này nói ra một nửa, mắt đẹp của Vũ Văn Tiểu Tam chợt lóe, còn chưa kịp ra tay, chỉ thấy Nguyệt Vô Hạ chân mềm nhũn, té ngã về phía nàng, cú ngã này, hẳn là tư thế đầu rạp xuống đất. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười, bước chân đi qua Nguyệt Vô Hạ, đôi giày không dính lấy một hạt bụi, ở góc độ mọi người không thấy rõ được, đạp lên trên tay nàng ta, trên người là hơi thở băng lạnh khiến cho nàng ta một tiếng thét chói tai kêu "Đau" cũng không dám hô lên . . . . . .

Một tiếng quỷ mị, âm thanh giống như tới từ địa ngục vang lên ở bên tai của nàng: "Có vài người ngươi không thể chọc tới, nếu muốn chết, Bổn vương không ngại thành toàn cho ngươi !"

Nàng hoảng sợ ngẩng đầu lên, lại thấy bên môi của nam tử xinh đẹp ấy treo lên nụ cười y hệt hoa anh túc, hẳn là bờ môi tựa Anh Hoa đó cũng chưa hề động đậy, nên nàng nghe được âm thanh mới vừa rồi kia. . . . . lạnh lẽo càng khắc sâu trong lòng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhìn bọn họ mấy người, chẳng biết tại sao, trong lòng không khỏi dâng lên chút cảm giác phiền muộn, mắt thấy bọn người Thừa Tướng đi tới, đang muốn tiến lên đỡ Nguyệt Vô Hạ đứng dậy, lại nghe thấy giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam ẩn hàm trào phúng vang lên: "Trắc phi muội muội vì cớ gì mà hành đại lễ với tỷ tỷ như thế? Dù là muốn nói xin lỗi cũng không cần phải như vậy chứ ? Tỷ tỷ đại nhân đại lượng, tất nhiên không sẽ so đo với muội muội, muội muội vẫn nên mau dậy đi, đừng để người ngoài chế giễu !"

Dứt lời lại sờ sờ bụng của mình, tự nhủ: "May có hoàng thúc cứu giúp mới không thương tổn đến tiểu thế tử, muội muội về sau nói giỡn cần phải chú ý chừng mực, không phải lần nào tỷ tỷ cũng hào phóng như vậy đâu !"

Lần này mọi người nghe lập tức đều hiểu đại khái! Thì ra vị trắc vương phi này vì tranh giành tình nhân nên đẩy đấy! Ôi. . . . . Bọn họ đều biết vị Tam vương phi kia, là người vẫn luôn ẩn nhẫn vì hạnh phúc của phu quân, thật là nữ tử tốt, còn vô duyên vô cớ gánh chịu không ít tiếng xấu.

Là ai nói nàng hung hãn chứ ? Xem mà xem, quả nhiên là lời đồn đãi đi ? Bị trắc vương phi từ trên xe ngựa đẩy xuống, cũng không so đo với nàng ta! Độ lượng như vậy, thật khiến bọn hắn khâm phục!

Nguyệt Vô Hạ muốn nguỵ biện, lại không biết nên mở miệng như thế nào, chỉ vì nàng mới vừa rồi không biết bị cái gì đánh một cái vào đầu gối, quỳ xuống, mà cái quỳ này của nàng đồng nghĩa với việc đang nhận sai, lúc này dĩ nhiên là không tiện phản bác!

Giữa lông mày Hiên Viên Ngạo cũng mơ hồ xuất hiện chút không vui, nhìn nhìn Nguyệt Vô Hạ, lạnh giọng mở miệng: "Mau dậy đi! Nói cái gì nữa!"

Trong giọng nói rõ ràng mất hứng, khiến nội tâm Nguyệt Vô Hạ căng thẳng, ngày hôm nay của nàng thật là ‘lợi bất cập hại’!

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu lên lại trông thấy ánh mắt Thừa Tướng có chút ánh lửa đang nhìn nàng, lỗ mũi đau xót, suýt nữa thì rơi xuống vài giọt lệ . . . . . .

"Ngạo, hoàng thúc đi vào trước!" – Giọng nói tràn ngập sức hút vang lên, phá vỡ cục diện bế tắc đó.

Hiên Viên Ngạo gật đầu một cái, Nguyệt Vô Hạ lập tức từ dưới đất đứng dậy, nhưng mà ánh mắt của mọi người nhìn nàng, đều là vẻ chê cười và khinh thường rồi. . . . . .

Mọi người đồng loạt làm lễ ra mắt về phía Hiên Viên Ngạo: "Tam vương gia! Tam vương phi! Trắc vương phi!"

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng gật đầu một cái, dẫn đầu tiến vào hoàng cung. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ưu nhã cười một tiếng với đám người bọn họ, hiển thị rõ khí độ đại gia, rồi sau đó đuổi theo Hiên Viên Ngạo bước đến. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ vội vội vàng vàng gật đầu một cái, cũng đi theo. . . . . .

Chúng đại thần không ngớt cảm thán trong lòng, nhớ tới tin đồn nghe được về tam vương phi vài ngày trước đó, nhìn lại thái độ của tam vương phi hôm nay, quả thật là một nữ tử tốt, cũng thay đổi cái nhìn thật sâu sắc với nàng. . . . . .

Trong đám người, một bóng dáng màu trắng có chút sững sờ nhìn bóng lưng nàng rời đi, cặp mắt xếch dài hẹp kia khẽ trợn to, có chút kinh ngạc. Người ấy không phải là. . . . . Quái nhân kia ư? Sao lại là tam vương phi chứ ?

. . . . . .

Chương 68(p.2)

https://thuviensach.vn

Đây là lần thứ hai Vũ Văn Tiểu Tam bước vào hoàng cung, chỉ là tâm tình so với lần trước khác nhau rất nhiều! Bởi vì tiện nhân Nguyệt Vô Hạ kia đắc tội với nàng, nàng vẫn chưa đòi lại được hoàn toàn! Mẹ kiếp, đồ khốn!

Đang lúc này, một nữ tử thật đáng yêu từ bên trái vọt tới, lập tức nhào tới trên người của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Thật may là vừa trải qua chuyện khi nãy với Nguyệt Vô Hạ, nàng sớm có phòng bị, nếu không nhất định đã ngã gục rồi !

Nàng kia đụng vào nàng lập tức đỏ mặt nói xin lỗi: "Tỷ tỷ, thật xin lỗi, ta không phải cố ý!"

Nhìn ánh mắtnàng ấy như tiểu bạch thỏ (ngây thơ) tinh khiết, không giống như giả bộ, Vũ Văn Tiểu Tam cười một tiếng, đang muốn nói gì đó, chỉ nghe thấy âm thanh của Hiên Viên Ngạo trong lạnh lẽo mang theo điểm cưng chìu vang lên: "Ly nhi, sao lại luôn không cẩn thận như vậy!"

Nàng kia vừa nghe xong, ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn dâng lên chút thần thái vui thích, ngọt ngào mở miệng: "Tam hoàng huynh!", quay sang nhìn tiếp Vũ Văn Tiểu Tam, "Vậy người nhất định là Tam hoàng tẩu đúng không?" - Ngay sau đó lại rất khinh bỉ nhìn Nguyệt Vô Hạ một cái, cái ánh mắt phỉ nhổ không che giấu chút nào!

Sặc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn nàng, muội muội của Hiên Viên Ngạo ư? Dường như không thích Nguyệt Vô Hạ a. . . . . .

Nhìn thấy ánh mắt của nàng ấy, Nguyệt Vô Hạ suýt nữa một ngụm cắn vỡ răng ngà!

Thấy nàng không nói lời nào, Hiên Viên Ly tự giới thiệu mình với Vũ Văn Tiểu Tam, trong ánh mắt đơn thuần kia đều là thần thái sùng bái: "Hoàng tẩu, ta là cửu công chúa Hiên Viên Ly, người ta đã sớm nghe nói về

https://thuviensach.vn

người! Ta thật sùng bái người nha!" - Cũng bởi vì sùng bái Vũ Văn Tiểu Tam cho nên cực kỳ không thích Nguyệt Vô Hạ!

Vì vậy. . . . . Chỉ thấy mỗ nữ cười toe toét đến sau mang tai, ha ha ha. . . . . Thì ra là nàng ở cổ đại còn có người hâm mộ nha? Hơn nữa còn là công chúa cơ đấy ? Giọng nói kia lập tức trở nên thân thiện: "Ai dza, thì ra là Cửu công chúa! Hoàng huynh của người thường khen ngợi người với ta, nói là Cửu công chúa thiên chân hồn nhiên, hoạt bát đáng yêu, hoàng tẩu cuối cùng còn nghĩ tưởng là hình dáng gì đây, a ha ha ha. . . . . ."

Nghe nàng nói xong, sau gáy Hiên Viên Ly xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh. . . . . Nhìn nàng "A ha ha ha" phát biểu, tại sao nàng cảm thấy hoàng tẩu nói, sao mà. . . . . Giả tạo vậy?

Hiên Viên Ngạo càng thêm mồ hôi đầy đầu, cực kỳ khó hiểu nhìn Hiên Viên Ly. Hiên Viên Ly là nữ nhi do một mỹ nhân nào đấy của phụ hoàng sinh hạ, mỹ nhân kia sau khi sinh hạ liền qua đời, mà Hiên Viên Ly sinh sống ở hoàng cung lâu như vậy, vẫn đơn thuần đáng yêu, đây chính là nguyên nhân mấy người huynh đệ bọn họ cũng thật lòng thương yêu nàng, nhưng mà. . . . . .

Tiểu cô nương này có thể nói cho hắn biết hay không, nữ nhân Vũ Văn Tiểu Tam kia có cái gì tốt mà phải sùng bái?

Ngay sau đó, Vũ Văn Tiểu Tam tiến lên, thân thiện kéo cánh tay Hiên Viên Ly: "Đến đây. . . . . Đi cùng hoàng tẩu nói chuyện một chút coi, bên ngoài nói hoàng tẩu thế nào ? Cụ thể là người sùng bái hoàng tẩu vì cái gì? Nói cho ta biết nhanh lên. . . . . ."

Giọng nói rất gấp gáp. . . . . Mồ hôi toát ra trên đỉnh đầu Hiên Viên Ngạo càng thêm rõ ràng, nhìn phía trước mặt kia hai người các nàng nhắm mắt làm ngơ đối với hắn, đồng thời diễn vai tình thâm. . . . . .

Mơ hồ có thể nghe các nàng đối thoại. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hoàng tẩu, người ta cũng biết rồi, là nha hoàn trong cung của ta nói cho ta biết, họ nói hoàng tẩu biết Tam hoàng huynh yêu Nhị hoàng huynh, vẫn đối với Tam hoàng huynh không xa không rời, giúp hắn che giấu, lại càng không tiếc vì thế mà đánh trắc vương phi, gánh trên lưng tiếng xấu người đàn bà đanh đá! Tam Hoàng tẩu, ngươi thật là một nữ tử tốt!" - âm thanh ẩn hàm sùng kính của Hiên Viên Ly truyền đến.

Vũ Văn Tiểu Tam cười đến là cảnh xuân rực rỡ: "Ái chà, việc này cũng là nên làm thôi! Nên thế! Người nói như vậy thì hoàng tẩu ngượng chết!"

Nói xong che miệng khẽ cười lên. . . . . .

Hiên Viên Ngạo mồ hôi ra như tắm. . . . . Thì ra danh tiếng tốt của nữ nhân này đều thông qua việc chê bai hắn mà có được sao?

Hiên Viên Ly còn nói tiếp: "Hoàng tẩu, hoàng huynh có thể lấy được nữ tử tốt như người, thật là phúc khí của hắn!"

Những lời này lại càng nói trúng điều trong tâm khảm, Vũ Văn Tiểu Tam nắm lấy bàn tay Hiên Viên Ly : "Ôi, ta cũng cảm thấy như vậy, hoàng huynh của người có thể lấy được ta, vậy thì thật là mấy đời tích đức!"

Hiên Viên Ngạo càng thêm hận không thể xông lên hành hung nàng một trận! Hắn mấy đời tích đức cơ à ? Phải là mấy đời làm chuyện thất đức ấy chứ?

Vũ Văn Tiểu Tam lúc này có ấn tượng cực tốt đối với Hiên Viên Ly, đứa nhỏ này, đơn thuần đáng yêu, đáng để kết giao người bằng hữu!

Chợt, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Ly ửng đỏ, mắt mở to chớp chớp nhìn nàng, rồi sau đó nói thì thầm ở bên tai nàng: "Hoàng tẩu, ngươi có thể nói cho ta biết được không, ngươi nhìn lén thấy. . . . . chuyện đó của Nhị hoàng huynh và Tam hoàng huynh, cái thời điểm đó, là cái dạng gì

https://thuviensach.vn

vậy ? Híc. . . . . Còn nữa, Tam hoàng huynh và Công Tôn đại nhân, chuyện đó, cái đó. . . . . ."

Ôi chao, còn là một hủ nữ nữa nha! Cùng khẩu vị với nàng!

(hủ nữ: những cô gái thích đọc truyện đam mỹ, thích xem Boy love)

"Đến đây. . . . . đưa lỗ tai lại gần đây, hoàng tẩu nói cho người biết !" - Mỗ nữ treo lên một nụ cười đểu. . . . . .

Hiên Viên Ngạo gân xanh nổi lên đầy trên trán ! Hét lớn một tiếng: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tốt nhất không nên nói hưu nói vượn cho Bổn vương !" - Tiện nhân này phá hư thanh danh của hắn ở bên ngoài thì thôi đi, bây giờ còn nói những chuyện không sạch sẽ với hoàng muội !

Vì vậy hai người trước mặt, vẻ mặt hạnh phúc đồng loạt cứng đờ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu lại, hung tợn nhìn Hiên Viên Ngạo một cái. . . . . .

Để cho Hiên Viên Ngạo tức giận chính là, Hiên Viên Ly vậy mà cũng quay đầu lại, ai oán nhìn hắn một cái. . . . . .

Mỗ Vương gia giận đến mức suýt nữa đứng không vững, hắn có lòng tốt, sợ hoàng muội bị nữ nhân kia dạy hư mà! Hoàng muội chẳng những không cảm ơn, còn ai oán nhìn hắn!

Vũ Văn Tiểu Tam tiếc nuối chép chép miệng, lên tiếng: "A, không phải là ta không nói cho người, mà là hoàng huynh của người không cho nói nha!"

"Hoàng huynh, chúng ta đi trước !" - Hiên Viên Ly hung hăng trợn mắt nhìn Hiên Viên Ngạo, dứt lời liền kéo Vũ Văn Tiểu Tam đi về phía trước: "Hoàng tẩu, chúng ta đi trước, người lại len lén nói cho ta biết!"

https://thuviensach.vn

Đáy lòng cũng không ngừng bội phục vì sự can đảm của chính bản thân, trước kia thấy dáng vẻ Tam hoàng huynh này lạnh lẽo, nàng muốn nói nhiều cũng không dám nói nhiều một câu, hôm nay lại còn dám trừng mắt nhìn hắn!

Không có biện pháp a, thật sự là cảm thấy quá hứng thú đối với chuyện kia, hai người nam nhân này là như thế nào. . . . . làm cái ấy chứ?

"Được, được, được!" - Vũ Văn Tiểu Tam cao hứng bùng bừng, bị nàng ta kéo chạy đi. . . . . .

Lưu lại Hiên Viên Ngạo sát khí đầy mặt, cùng với Nguyệt Vô Hạ lòng tràn đầy rối rắm. . . . . .

. . . . . .

Bữa tiệc sắp bắt đầu, nữ nhân kia vẫn chưa quay trở lại, cũng không biết nàng và hoàng muội nói những gì nữa! Hiên Viên Ngạo càng nghĩ càng thấy sốt ruột lo lắng! Nếu đồ tiện nhân kia dạy hư hoàng muội, hắn không hắn là không thể giết nàng!

Ánh mắt của Hiên Viên Vô Thương cũng lúc có lúc không liếc về phía bên này, nha đầu kia đã làm gì. . . . . .

Mộc Thanh Y treo lên nụ cười sáng lạn đạp bước đi vào, chào hỏi chung quanh xong, liền đi tới vị trí của mình rồi ngồi xuống. . . . . .

Phong Cuồng Tiêu và Mộ Vân Dật đồng hành mà đến, nhìn nhìn chỗ trống bên cạnh Hiên Viên Ngạo, kẻ trước lộ ra ý vị tiếc nuối, không thấy được kịch hay, kẻ sau thì lại có biểu cảm thở phào nhẹ nhõm, hắn quả thật rất lo lắng nữ nhân kia đột nhiên chạy qua, bắt hắn băng bó thêm một vòng cho nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một lúc sau, Vũ Văn Tiểu Tam treo trên mặt nụ cười thỏa mãn, sải bước đi vào, trên tay còn cầm một vật thể to lớn, dùng một băng vải đen che. . . . . .

Mọi người tuy là mới vừa ở cửa hoàng cung phía xa xa nhìn nàng một cái, hiện tại đáy mắt vẫn còn có chút tán dương kinh ngạc! Hôm nay, tam vương phi ấy thật đẹp! Có lẽ so ra mỹ nhân đệ nhất thiên hạ cũng không hơn được nàng!

Còn Hiên Viên Ly lại có vẻ mặt phức tạp, rối rắm cộng thêm chút ánh mắt ghét bỏ quan sát Hiên Viên Ngạo, lại quan sát Hiên Viên Diệu bên kia. . . . . .

Hiên Viên Ngạo vừa nhìn thấy ánh mắt này, cũng biết nữ nhân chết tiệt nọ không nói được chuyện tốt gì hết!

Nhìn lại cái thứ trên tay Vũ Văn Tiểu Tam xem ra là đồ hơi có phân lượng, cảm thấy buồn bực, là cái gì vậy ?

Vũ Văn Tiểu Tam quan sát xung quanh đại điện này, chế tạo bằng hoàng kim, xanh vàng rực rỡ, có thể dùng hai chữ "Khí phách" để hình dung!

Ngay gần chỗ thượng vị, phía bên phải là mấy nữ tử xinh đẹp mỗi người mỗi vẻ ngồi ở chỗ đó, nhìn phục sức chắc hẳn là phi tử của Hiên Viên Mặc, phía bên trái, vị trí thứ nhất chính là Hiên Viên Vô Thương, tiếp theo là Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Diệu còn có mấy người không quen biết, hẳn là các huynh đệ của Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Bởi vì thân phận Hiên Viên Vô Thương đặc biệt nhất, cho nên ngồi ở chỗ cao nhất, mà Hiên Viên Diệu chỉ là Quận vương, Hiên Viên Ngạo cùng Hiên Viên Triệt là Thân vương, cho nên ngồi ở trên hắn.

Tiếp theo chính là chúng đại thần, mệnh phụ, con em quý tộc, cùng với mấy người thiên kim đại gia được Thái hậu muốn mời mà đến tham

https://thuviensach.vn

gia"Thưởng hà yến" sắp hàng ngồi ở hai bên. . . . . .

(Thưởng hà yến: yến tiệc thưởng thức hoa sen)

Chuyện đương nhiên là, trông thấy phụ thân cùng đại ca, nhị ca, ánh mắt của phụ thân nhìn về phía nàng có chút phức tạp, đại ca và nhị ca cũng cưng chìu nhìn nàng, cười ngọt ngào với bọn họ, đang muốn bước vào điện. . . . . .

Chợt, mắt tinh nhìn thấy Mộc Thanh Y, lại thấy Mộc Thanh Y cũng có chút ngơ ngác nhìn nàng, giống như đang bị cái gì đả kích !

Đoán chừng là nhận ra mình rồi, vì vậy dứt khoát hướng về phía hắn rạng rỡ cười một tiếng, vừa ôm đồ vật trong tay của mình vừa vẫy vẫy tay, rồi sau đó vui sướng hài lòng chạy đến ngồi xuống chỗ trống bên phải Hiên Viên Ngạo, tiếp đó đem cái vật thể màu đen không rõ là cái gì, khoái trá đặt ở phía sau mình. . . . . .

Đôi mắt tà mị đào hoa của Hiên Viên Vô Thương híp lại, lườm Mộc Thanh Y một cái, quanh quẩn bên thân người có một chút mùi dấm chua. . . . . .

Mộc Thanh Y còn chưa kịp hồi thần, bộ dáng vẫn như bị sét đánh nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . Đây tuyệt đối là chuyện hoang đường nhất, kinh khủng nhất mà hắn gặp trong những năm gần đây, chuyện khiến người ta không lý giải được! Mấy ngày nay hắn vẫn còn lo lắng có phải Vũ Văn Lão Nhị bị Tam vương gia giết rồi hay không, suy nghĩ lại còn có chút tiếc nuối, không ngờ là. . . . . .

Mà Lâm Mộc Dương lại có phần kinh ngạc nhìn nàng, tại sao hắn cảm thấy cái vị Tam vương phi này nhìn quen quen?

Hiên Viên Ly chạy đến ngồi bên đám nữ quyến hậu cung, trong lúc thỉnh thoảng cùng với Vũ Văn Tiểu Tam nháy mắt lẫn nhau, xem ra quan hệ cực

https://thuviensach.vn

tốt. . . . . Chương 68 (p.cuối)

Ngay sau đó, một bộ áo trắng bước vào đại điện, người khiêm tốn, ưu nhã mà tác phong nhanh nhẹn, trên người còn mơ hồ mang theo chút mùi sách vở (hàm ý là người rất có học), trên dung nhan ôn hòa như ngọc điểm một nụ cười ôn nhã. . . . . .

Hiên Viên Ly quay mặt sang vừa nhìn, chợt, khuôn mặt nhỏ nhắn bừng . . . . . Đỏ!

Vũ Văn Tiểu Tam đang vui sướng hài lòng thưởng thức mỹ nam, khóe mắt dư quang nhìn đến khuôn mặt nhỏ nhắn Hiên Viên Ly kia đỏ nhừ. . . . . .

Híc. . . . . Người bạn thứ hai thuộc phái nữ mà nàng kết giao ở cổ đại có ‘ý trung nhân’, không phải là nàng nên giúp nàng ấy một tay hay sao? Mặc dù dáng dấp Công Tôn Trường Khanh cũng rất hợp khẩu vị của nàng nha!

Xung quanh có người chào hỏi với hắn: "Công Tôn đại nhân!"

Hắn đều nhất nhất gật đầu, rồi sau đó đáp trả cho bọn họ một nụ cười ôn nhã. . . . . .

Song, khi Hiên Viên Ly nghe thấy bốn chữ "Công Tôn đại nhân" này, mặt liền đen rồi ! Kẻ trong truyền thuyết đã chắn ngang ở giữa Nhị hoàng huynh và Tam hoàng huynh, là Đại Tư Khống (1)— Công Tôn Trường Khanh, dịu dàng nho nhã, phong thần tuấn lãng, mặt tựa Phan An. . . . . .

Rồi sau đó, mỗ công chúa nào đó hung hăng lườm như khoét Hiên Viên Ngạo một cái! Che đậy đi tâm tư thiếu nữ tan nát thành từng mảng của bản thân, ngồi ở đó mà thương tâm. . . . . Từ hồi sinh ra đến giờ, lần đầu tiên động lòng, vừa ý với nam tử vậy mà lại là kẻ cùng với hoàng huynh thân ái nhất của mình làm đoạn tụ!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn ánh mắt của nàng, cười trộm một tiếng, rồi sau đó cúi đầu, tỏ ra dáng vẻ việc không liên quan đến mình. . . . . .

Ánh mắt Hiên Viên Ly kia nhìn mình y hệt nhìn tình địch, khiến Hiên Viên Ngạo sững sờ, ngay sau đó xanh mét cả mặt! Nhìn lại nữ nhân bên cạnh, hận không được một chưởng đánh bay nàng!

Nữ nhân đáng chết này, rõ là. . . . . .

Mà ánh mắt của Hiên Viên Vô Thương vẫn còn đặt ở trên người của Mộc Thanh Y, đáy mắt mơ hồ có tia lửa nháy lên. . . . . .

Còn ánh mắt quái dị của các đại thần thì quét tới quét lui giữa Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Diệu, Công Tôn Trường Khanh, Vũ Văn Tiểu Tam, Nguyệt Vô Hạ. . . . . .

Nhìn ngắm bộ dạng của các đồng liêu, Vũ Văn Cảnh Thiên trưng lên nét mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Nha đầu đáng chết! Huyên náo thật quá đáng!

Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt cũng có phần im lặng. . . . . Phụ thân đại nhân từng nói với bọn họ chuyện tình mấy ngày trước đây, lá gan tiểu muội cũng quá lớn! Khó tin được là Hiên Viên Ngạo vậy mà không giết chết nàng, bọn họ cũng cảm thấy rất kinh ngạc. . . . . .

Chợt, Công Tôn Trường Khanh ngẩng đầu lên, thấy chúng đại thần cứ như vậy mà nhìn hắn, cảm thấy bất đắc dĩ mà nhìn Hiên Viên Ngạo một cái, hắn đương nhiên biết hiện tại mình cũng bị nghị luận, hơn nữa còn bị thêu dệt sinh động như thật, phụ thân hắn vẫn còn vì việc này mà hung hăng giáo huấn bắt hắn phải dừng lại, khiến hắn phải giữ một khoảng cách với Hiên Viên Ngạo!

Đều do Tam vương gia ngày đó mời hắn cùng đi tham gia hội thi thơ! Song, lại nói hai người bọn họ đều đáng thương như nhau, bị oan mà không

https://thuviensach.vn

giải thích được nổi !

Thế nhưng ánh mắt ấy, bị người cố ý nhìn thấy. . . . . .

Chúng các đại thần đều cúi đầu che giấu vẻ mặt luống cuống, chao ôi, bọn họ mới vừa nhìn thấy. . . . . Công Tôn đại nhân đắm đuối đưa tình nhìn Tam vương gia một cái. . . . . .

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Ly càng thêm đen như đít nồi, ánh mắt nhìn hoàng huynh mình càng tăng thêm sự kinh khủng, ngay sau đó cặp mắt đẹp kia liếc dọc liếc ngang ở trong đại điện, hi vọng có thể phát hiện ra một nam tử khác khiến nàng động lòng, thật ra thì hoàng huynh đối với nàng rất tốt, nàng cũng không muốn đoạt chỗ tốt của hoàng huynh!

Còn Hiên Viên Diệu ngồi ở phía đó, sắc mặt có vẻ hơi tiều tụy, mấy ngày nay, hắn hưu Hoa Nhược Yên, lại một lần nữa tiếp nhận việc buôn bán, thật làm cho hắn mệt mỏi không hề nhẹ! Cho nên cũng chẳng có quá nhiều tinh lực đi hỏi thăm chuyện bên ngoài, càng không biết danh tiếng của mình đã. . . . . .

Nhưng mà ở trong ánh mắt của mọi người lại nhìn ra là. . . . . Quả nhiên, Nhị vương gia đang nếm trải nỗi khổ thất tình ! Ánh mắt của mọi người lại nhìn sang Hiên Viên Ngạo, cũng dâng lên chút phỉ nhổ. Thật là quá đáng! Xem đi, Nhị vương gia đau lòng đến không còn ra dáng người nữa rồi !

Hiên Viên Diệu ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy hai vợ chồng Hiên Viên Ngạo và Vũ Văn Tiểu Tam. Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy tình hình quỷ dị trong điện, mắt đẹp chớp một cái, lại nổi lên chút tâm tư đùa dai, đầu tiên là đầy thâm ý nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo khí lạnh quanh thân, rồi sau đó tràn đầy khiêu khích nhìn Hiên Viên Diệu một cái. . . . . .

Hiên Viên Diệu thấy nàng hết nhìn vào Hiên Viên Ngạo lại nhìn sang mình đầy khiêu khích, nghĩ rằng Hiên Viên Ngạo bày mưu đặt kế, ngẫm lại

https://thuviensach.vn

chuyện tình mấy ngày trước đây, càng thêm tức giận khó dằn lại, hung hăng trợn mắt nhìn Hiên Viên Ngạo một cái!

Vì vậy. . . . . Chúng đại thần lại một lần nữa cúi đầu che giấu sự thất thố của mình, chao ôi, bọn họ mới vừa nhìn thấy. . . . . Nhị vương gia trợn mắt nhìn Tam vương gia cứ như là nhìn kẻ bạc tình vậy. . . . . .

Loại chuyện này. . . . . Thật là rất thú vị nha ! Ha ha ha. . . . . .

Hiên Viên Ngạo hiểu rõ ràng mình vô tình lại trở thành tiêu điểm của toàn trường, hung hăng trừng mắt liếc cái đồ tiện nhân chỉ sợ thiên hạ không loạn ở bên cạnh mình, nếu không phải vì hoàng thúc, hiện tại hắn liền một chưởng đập chết nàng!

Hiên Viên Vô Thương cũng thấy dở khóc dở cười mà bưng lên ly rượu lên chạm khẽ một hớp, che giấu đi sự thất thố của mình. . . . . .

Ở bên cạnh, Hiên Viên Triệt cũng an tĩnh ngồi chờ ở đó, khuôn mặt nhỏ nhắn cúi thấp, chỉ là hai bả vai hơi rung động. . . . . .

Còn lại là Thừa Tướng vẻ mặt đầy hồ nghi, nhìn mấy người bọn họ. . . . . .

Chợt, hoạn quan lanh lảnh hô vang lên: "Hoàng thượng giá lâm! Thái hậu giá lâm!"

Mọi người vội vàng thu hồi tâm tình phức tạp trên khuôn mặt và ở trong mắt của mình, đứng lên, cùng nhau quỳ xuống hành lễ: "Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế! Thái hậu thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế !"

"Các khanh bình thân !" - Giọng nói dịu dàng mang theo khí phách của Hiên Viên Mặc vang lên.

"Tạ bệ hạ!" - Mọi người cùng nhau đứng dậy, ngồi xuống của chỗ mình.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay là sinh nhật Ai gia, các vị khanh gia không cần quá mức thận trọng, cứ coi như là một buổi gia yến (tiệc giữa người nhà) là được rồi!" - Ngữ điệu mang theo ý cười của Thái hậu vang lên.

"Dạ !" - Chúng các đại thần đồng thanh đáp lời, rồi sau đó không khí trở nên sôi nổi.

Đúng lúc này, hoạn quan báo lại: "Hoàng thượng, Thái hậu, sứ đoàn đế quốc Long Diệu cầu kiến!"

Quan hệ giữa đế quốc Thanh Long và đế quốc Hiên Viên vẫn luôn là cực tốt, mọi người cũng đều biết, lần này là thái tử đế quốc Long Diệu là Long Ngạo Thiên mang theo người em gái là mỹ nữ đệ nhất thiên hạ Long Tử Nghiên cùng đến. . . . . .

"Truyền !" Hiên Viên Mặc mở miệng cười, Long Ngạo Thiên, Vũ Văn Hạo, còn có thêm hắn, là tam huynh đệ kết bái, Long Ngạo Thiên đứng hàng lão Tam.

"Dạ !" . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngầm trộm nghe thấy mấy chữ "mỹ nữ đệ nhất thiên hạ" đó, liền có chút ngượng ngùng mà nhìn mọi người. . . . . .

Khóe miệng Hiên Viên Vô Thương mơ hồ hơi co quắp, có phải nha đầu này hiểu nhầm cái gì rồi chăng ?

Còn Hiên Viên Ngạo vô cùng hiểu rõ đức hạnh của nàng, tự nhiên là biết nữ nhân này lại lâm vào trong tưởng tượng tự sướng ở trình độ cao của nàng rồi, nên lười phải phản ứng lại nàng, nhìn ra cửa điện. . . . . .

Tiếp đó, một nam tử toàn thân cẩm bào màu vàng sáng dẫn đầu soải bước đi vào, người chưa tới, khí thế áp bức đã đến trước, khí phách này cúi xem trong thiên hạ so với Hiên Viên Mặc cũng không thua kém là bao

https://thuviensach.vn

nhiêu, dung nhan như đẽo gọt, đường nét rõ ràng, mày kiếm mắt sáng, ngũ quan hoàn mỹ không có bất kỳ tỳ vết nào, mỗi một nét đều như vẽ, hoàn chỉnh tự nhiên, giống như là kiệt tác của trời cao, khóe môi cương nghị cong lên một nụ cười hào sảng. . . . . .

Phía sau hắn, một nữ tử áo tím sải bước liên tục đi theo, quả nhiên là chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, phong hoa tuyệt thế! Tựa như liễu yếu đu đưa theo gió, mắt đẹp đen trắng phân minh mơ mộng nhìn rất có thần, cười nói tự nhiên. . . . . .

Không ít công tử thế gia đều dùng ánh mắt ái mộ nhìn nữ tử ấy. . . . . .

Nét mặt Vũ Văn Tiểu Tam trong nháy mắt liền vặn vẹo, nhìn thật kỹ nàng kia, ngẫm lại mình, không nói tới dáng dấp bản thân cũng không tệ, trên thực tế hôm nay nàng trang dung rõ ràng là so với nữ nhân kia thoạt nhìn cũng đẹp hơn đi ? Ánh mắt những người này đều bị sao thế!

Thật ra thì. . . . . Hôm nay, nàng này đặc biệt trang dung quả thật đẹp mắt hơn so với Long Tử Nghiên, nhưng mà. . . . . Nàng đã là tam vương phi rồi, là người đã có chồng, ai mà có thời gian rỗi rãnh nhìn nàng chứ! Do đó không giành được chủ ý mà thôi!

Vũ Văn Tiểu Tam bởi vì quá mức bận tâm chuyện ‘mỹ nữ đệ nhất thiên hạ’, thế nên không chú ý tới Long Ngạo Thiên này là một Đại Soái Ca nha!

Hiên Viên Vô Thương trông theo ánh mắt nàng, trên gương mặt tuyệt mỹ nâng lên một nét cười mỹ lệ, xem ra tâm tình cực tốt. . . . . Không thể nghĩ đến là còn có thứ có thể dời đi sự chú ý đối với trai đẹp của nàng, vậy sau này hắn không cần phải nghĩ biện pháp làm cho Long Tử Nghiên không xuất hiện nhiều nữa rồi!

Nụ cười này của hắn, kiên quyết đã khiến ánh mắt mọi người đều thả vào trên người hắn. . . . . Mỹ nữ đệ nhất thiên hạ, ở trước mặt nam tử Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Vô Thương này, hắn là hoàn toàn không có bất kỳ khả năng so sánh nào !

Nụ cười này của hắn, so với Long Tử Nghiên hắn là đẹp hơn gấp trăm ngàn lần!

Giọng nói đầy khí phách của Long Ngạo Thiên vang lên: "Thái tử của Long Diệu bái kiến Hoàng Đế bệ hạ của đế quốc Hiên Viên!" - Nói xông liền nhẹ nhàng khom lưng, người phía sau cũng đồng loạt khom lưng hành lễ.

"Ha ha ha. . . . . Ngạo Thiên đã tới cũng không cần khách khí với trẫm, ngồi đi!" - Tâm tình của Hiên Viên Mặc rất tốt.

Long Ngạo Thiên kia cũng hào sảng cười một tiếng: "Vậy thì cám ơn nhị ca rồi !" - Dứt lời này, người hầu liền dâng lên quà tặng. . . . . .

Cái hộp mở ra, là một pho tượng ngọc Quan Âm, toàn thân trong suốt, tổng thể khiến người ta có một loại cảm giác rất nhu hòa, trên bề mặt còn mơ hồ có ánh sáng ngũ sắc rực rỡ lung linh lấp lánh, thật là cực đẹp!

Chợt có người lên tiếng kinh hô: "Chẳng lẽ là Quan Âm Phỉ thuy (2)?"

Tiếp theo là tiếng hít khí từng hồi từng hồi truyền đến. . . . . .

Quan Âm Phỉ thúy, chính là trân bảo thế gian! Một trong bảy loại ngọc thạch rất danh tiếng! Có thể nói là bảo vật vô giá, giá trị liên thành!

Long Ngạo Thiên nhếch môi cười, gật đầu một cái: "Sinh thần mẫu hậu của nhị ca, Bổn cung sao có thể hẹp hòi chứ!"

Quả thật là đủ lớn rồi ! Quan Âm Phỉ thúy, có mua mười cái thành trì cũng dư dả!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc cười nhìn hắn một cái: "Vậy trẫm cũng không cần nói cảm ơn rồi !"

Thái hậu cũng cười cười, gật đầu một cái, dễ dàng nhìn ra là bà ta cực kỳ hài lòng với món quà tặng này!

Long Ngạo Thiên sau khi ngồi xuống, Long Tử Nghiên liền ngồi ở bên cạnh hắn, nam tử anh tuấn quay đầu lại, liền nhìn thấy Vũ Văn Hạo, hắn là không phát hiện ra hắn vẫn đang nhìn mình, sững sờ, một nụ cười hào sảng lần nữa nở rộ ở trên mặt hắn: "Đại ca, đã lâu không gặp!"

"Tam đệ, đã lâu không gặp!" - Vũ Văn Hạo cười, gật đầu một cái.

Trong mắt của hai người đều là sự vui vẻ khi ‘cửu biệt trùng phùng’!

Mẹ nó chứ ! Ở đâu ra mà nói nhảm nhiều như vậy ! Không thấy lão nương đang phiền lòng sao ? Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam tâm tình lửa giận ngút trời nhìn về phía cái gã lắm mồm —— Long Ngạo Thiên kia, mặt đầy sát khí chợt cứng đờ. . . . . .Híc. . . . . Quá đẹp trai mà!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 69: Thái hậu thọ yến (hai)

Chương 69: Thái hậu thọ yến (hai)

Ực. . . . . Ực. . . . . Trai đẹp ngoại quốc nha, ta có nên nắm giữ thật chặt không nhỉ? Nói ra thì yêu một người ngoại quốc so với nói yêu người trong nước không phải là có nhiều thú vị hơn à?

Vì vậy. . . . . Chỉ thấy nét mặt bực tức của mỗ nữ biến mất trong nháy mắt không còn dấu vết, lập tức biến thành bộ dạng thục nữ thế gia vọng tộc. . . . . .

Khóe mắt dư quang vẫn còn liếc trộm hắn. . . . . .

"Thái tử Long Diệu có tâm, Hoàng đế không cần cảm ơn ngài, nhưng ai gia vẫn luôn muốn cám ơn người !" – giọng nói vui vẻ của Thái hậu vang lên.

Long Ngạo Thiên mở miệng cười: "Mẫu hậu của nhị ca cũng như là mẫu hậu của Bổn cung, sao phải cám ơn với không cám ơn đây!"

"Tốt! Tốt! Hôm nay, Ai gia lại có thêm một nhi tử!" - Trên gương mặt vẫn còn có nét phong độ năm xưa của Thái hậu lộ ra nụ cười hớn hở.

Sự ái mộ chân tình càng lóe lên rõ ràng trong mắt Vũ Văn Tiểu Tam, người này so với quý ông Anh quốc cũng rất có phong độ nha!

Hiên Viên Ngạo tựa như lơ đãng mà uống rượu, nhưng trên mu bàn tay nổi đầy gân xanh đã bộc lộ tâm tình của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cặp mắt tà mị đào hoa của Hiên Viên Vô Thương kia cũng mơ hồ có ánh lửa nhảy nhót. . . . . .

Long Ngạo Thiên tự nhiên cảm thấy có người thỉnh thoảng liếc trộm, ngẩng đầu lên, nhìn thấy nàng đang ngồi cạnh Hiên Viên Ngạo, sau đó giơ ly rượu lên tặng nàng một nụ cười hào sảng, phong độ quý ông được phát huy vô cùng tinh tế. . . . . .

Ái chà chà. . . . . Trai đẹp cười với mình cơ đấy, mỗ nữ lập tức giơ cái ly trong tay lên. . . . . Thẹn thùng e lệ cười, nụ cười ấy thành công khiến nụ cười ở khóe môi Long Ngạo Thiên cứng đờ. . . . . Đấy là cái vẻ mặt gì vậy ?

Mỗ nữ làm sao còn chú ý tới mấy nét mặt và dáng vẻ của mình giả bộ đến cỡ nào, trông thấy Long Ngạo Thiên ngẩn người, còn tưởng rằng bị khuôn mặt đẹp của mình mê hoặc, vì vậy càng thêm ngượng ngùng cúi đầu. . . . . .

Khóe miệng Long Ngạo Thiên giựt giựt, hơi im lặng thu hồi ánh mắt, hắn biết cái gã Hiên Viên Ngạo đó, không phải là muội phu (em rể) của đại ca sao ? Vậy nữ nhân ấy hắn là muội muội của đại ca. . . . . .

Quay đầu sang ngó ngó Vũ Văn Hạo, thấy hắn cũng có bộ dạng bất đắc dĩ đến tột cùng. . . . . .

Hiên Viên Ngạo tức giận lên tiếng: "Không phải Vương phi nói sẽ tặng một bộ tranh thêu Hải Đường cho mẫu hậu sao?" - Tiện nhân này, nhìn mỹ nam tử khắp nơi, còn có dáng vẻ giả vờ giả vịt thế này, thật muốn làm mất hết thể diện của hắn hay sao?

Những người ở đây đều nhìn về phía bên này, trong ánh mắt của Thái hậu cũng mơ hồ có chút mong đợi, ai cũng biết Thái hậu thích nhất không phải là Mẫu Đơn - vua của muôn hoa, cũng không phải là Thược Dược vị

https://thuviensach.vn

tướng của các loài hoa, mà là loại hoa được gọi là "Tiên tử trong muôn hoa" danh xưng Hải Đường!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Ngạo giống như nhìn một kẻ ngốc, sau đó có chút buồn bực nhìn xem tất cả mọi người, lúng túng tay gãi gãi phía sau đầu, mở miệng: "Mẫu hậu, cái nô tì nói là một chậu hoa Hải Đường cực phẩm, cũng không phải là bức tranh thêu Hải Đường !"

Mọi người nhìn về chỗ đó mà cảm thấy như lọt vào trong sương mù, trong đôi mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo mơ hồ có ánh lửa nhảy múa, tiện nhân này lại muốn bịp bợm mà qua ải hay sao!

"Nhưng mấy ngày trước đây chính miệng Vương phi nói với bản vương là đưa bức tranh thêu Hải Đường cho mẫu hậu, sao hôm nay lại biến thành hoa Hải Đường rồi ?" - Hiên Viên Ngạo mặt đen lại, nhìn nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, rất là ghét bỏ nhìn hắn một cái, rồi sau đó hướng về phía Thái hậu mở miệng: "Mẫu hậu, Vương gia hắn gần đây có hơi nhiều ráy tai, thần tức luôn đề nghị hắn móc móc, hắn lại không bao giờ móc, hiện tại thì tốt rồi, nghe thần tức nói một câu cũng nghe không được rõ ràng! Còn suýt nữa tạo thành thiên đại hiểu lầm như vậy, mẫu hậu không nên tính toán chi li với hắn làm gì !"

Ta kêu ngươi hại ta hả! Hừ!

Cái gì ? Ráy tai hơn nhiều, đề nghị hắn móc, còn không bao giờ móc ? Ánh mắt của mọi người nhìn về phía Hiên Viên Ngạo tỏ vẻ khinh bỉ, không ngờ Tam vương gia không biết vệ sinh như thế, thật sự khiến bọn hắn phỉ nhổ. . . . . .

Hiên Viên Ngạo suýt nữa thì bùng phát cơn tức giận! Tiện nhân này, bất cứ lúc nào đều không quên phá hủy thanh danh của hắn!

https://thuviensach.vn

Chỉ có Hiên Viên Vô Thương, đám người Long Ngạo Thiên cười như không cười nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, đánh chết bọn họ cũng không tin được Hiên Viên Ngạo thật sự bệnh hoạn như vậy!

Hiên Viên Ngạo suy nghĩ kỹ lại, hôm nay lúc vào cung cũng không thấy nữ nhân này đem hoa tới, vì vậy lùi một bước mở miệng: "Đã như vậy, hoa Hải Đường của Vương phi ở đâu?"

Mỗ nữ lộ ra một nụ cười bỉ ổi, chạy đến phía sau, tháo bỏ miếng vải đen, ôm cái cây Thùy ti Hải Đường* cực phẩm trộm được từ Ngự Hoa Viên, đưa đến trước mặt Thái hậu: "Mẫu hậu, lễ vật nho nhỏ không thể hiện được sự tôn kính!"

He he. . . . . Vừa hay gặp được công chúa Hiên Viên Ly đó rất hiểu các loại hoa hoa thảo thảo, vì vậy đã bảo nàng ta ở Ngự Hoa Viên giúp mình chọn một cây Hải Đường nổi tiếng và quý giá nhất có dáng dấp đẹp nhất!

Hải Đường của Hoàng cung, đương nhiên mỗi một gốc cây đều là báu vật rồi, đẹp nhất trong đám báu vật, dĩ nhiên chính là cực phẩm trong cực phẩm mà!

Hiên Viên Ly há to mồm nhìn nàng. . . . . Mới vừa rồi, hoàng tẩu nói với nàng muốn trộm một gốc cây Hải Đường mang về, nàng cần không nghĩ nhiều nên đã giúp một tay để lựa chọn, chuyện này. . . . . Không ngờ là đưa cho Thái hậu à ?

Hiên Viên Mặc ngắm cái cây Hải Đường nhìn có vẻ quen mắt, khóe miệng cũng mơ hồ có hơi co quắp, đây rõ ràng là lễ thọ hắn chuẩn bị cho mẫu hậu, cố ý giấu ở trong đám Hải Đường, chuẩn bị dẫn mẫu hậu đi xem, lấy sự hiểu biết của mẫu hậu về Hải Đường, nhất định có thể từ trong đám hoa nhìn ra được, thế nào mà lắc một cái, đã thành lễ vật được nàng đưa cho mẫu hậu ?

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghe nói chỉ là một gốc cây hoa, có phần mơ hồ có chút thất vọng, ngay sau đó lại nhìn thấy, chính là Thùy ti Hải Đường như áng mây trôi, viền cánh hoa còn mơ hồ hiện ra ánh sắc vàng, quả nhiên là cực phẩm trong cực phẩm!

Lúc này, liền rất tán thưởng mà nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái: "Tam nhi thật có lòng! Mẫu hậu rất thích cây Hải Đường này!"

Ngay sau đó quay đầu sang nhìn Hiên Viên Mặc: "Hoàng thượng, ai gia nghe hạ nhân nói Người cũng vì ai gia mà tìm được một gốc cây Hải Đường cực phẩm, không biết có gì đặc biệt hơn gốc cây Hải Đường này của Tam nhi chăng?"

Mỗ Hoàng đế nét mặt như đưa ma, cố nhịn cơn kích động, biểu cảm cực kỳ quái dị mở miệng: "Không có, so với của đệ muội (em dâu) cũng không có gì đặc biệt hơn, trẫm sẽ đưa cái khác !"

Thái hậu hơi hơi bất mãn nhìn hắn, lẩm bẩm nói: "Vẫn là Tam nhi đối tốt với ai gia!"

Vì vậy, mỗ nữ lập tức chân chó: "Đó là tất nhiên! Mẫu hậu, người còn yêu kiều hơn hoa, nếu không phải là Hải Đường cực phẩm thì sao có thể xứng với mẫu hậu chứ? Nhi tức (con dâu) chỉ là thêm gấm thêm hoa thôi!"

"Cái nha đầu này, chỉ ba hoa!" - Thái hậu khó nén nổi vui mừng, còn làm ra vẻ trách cứ vỗ vỗ đầu của nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam treo trên mặt nụ cười bỉ ổi, quay trở lại chỗ ngồi của mình. . . . . .

Mà Hiên Viên Ngạo vốn định chuẩn bị chọc phá nàng, thấy mẫu hậu vui mừng như vậy, liền mắt nhắm mắt mở, cho qua chuyện này.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Triệt ho kịch liệt, thật ra thì. . . . . trước đó, bọn họ đã nhìn thấy cây Hải Đường kia. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam trở lại chỗ ngồi của mình, tiếp tục đắm đuối đưa tình nhìn Long Ngạo Thiên, ở trong lòng hô hào, trai đẹp nhìn sang phía đối diện đi, nhìn sang đây, nhìn sang đây. . . . . .Nữ nhân đẹp tuyệt vời đây này ! Rất tuyệt vời! Rất tuyệt vời! . . . . . .

Con người của Long Ngạo Thiên nhìn ngang liếc dọc, tránh né ánh mắt nóng hừng hực của nàng. . . . . .

Mà Long Tử Nghiên sau khi ngồi xuống, cặp mắt đẹp cũng chưa từng rời khỏi bóng dáng của Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Nam tử tuyệt mỹ nhìn ngắm bộ dáng của Vũ Văn Tiểu Tam, trong bụng rất tức giận, hắn là ghen tuông điên cuồng nên quay sang nở nụ cười đầy mê hoặc với Long Tử Nghiên. . . . . .

Chuyện này. . . . . Chúng các đại thần cũng hít vào một hơi, nhìn về bên đó, chẳng lẽ Hi vương coi trọng mỹ nhân đệ nhất thiên hạ? Nếu như Hi vương gia cũng coi trọng, bọn họ còn có thể buông lời đùa giỡn được nữa sao?

Long Tử Nghiên thấy hắn cười, hai gò má khẽ ửng đỏ, cúi đầu, còn có thể nhìn thấy vành tai phấn hồng, một bộ dạng theo đúng tiêu chuẩn mỹ nhân xấu hổ, nào đâu có giống bộ dáng giả vờ giả vịt của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Mọi người đều không hẹn mà cùng cảm thán, quả nhiên không hổ là mỹ nhân đệ nhất thiên hạ!

Cảnh tượng này dĩ nhiên là rơi vào trong mắt Vũ Văn Tiểu Tam, hung hăng trợn mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, đồ ngựa giống, ngang nhiên quyến rũ mỹ nữ! Chẳng biết tại sao, trong lòng của nàng đột nhiên có

https://thuviensach.vn

một cảm giác chua xót rất nồng đậm, kìm nén đến mức nàng suýt nữa chảy ra nước mắt. . . . . Đã sớm biết đây là nam nhân đáng chết không tin cậy được!

Càng nghĩ trong bụng càng đè nén, không có tâm tình để nhìn Long Ngạo Thiên nữa, cúi đầu không biết đang suy nghĩ cái gì, hơi thở phát ra trên thân người rõ ràng xuống thấp. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương len lén liếc về phía nàng, trong lòng dâng lên một cảm giác vô lực. . . . . Vốn là chuẩn bị sẽ một phen hư tình giả ý với Long Tử Nghiên, kích thích nha đầu này một chút, nhưng vừa trông thấydáng vẻ kia của nàng, hắn lại kìm nén không hạ quyết tâm được nữa !

Hiên Viên Ngạo quay đầu nhìn nữ nhân kia một chút sau đó nhìn sang hoàng thúc, cái dáng vẻ suy sụp này, chẳng biết tại sao đáy lòng đột nhiên như bị cái gì đè nén, không biết từ cái tâm tình gì, nhẹ giọng mở miệng, mang theo chút ý vị ân cần: "Sao vậy?"

Lại thấy nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn, nơi đáy mắt mơ hồ có ngấn lệ lóe lên, tim đập hơi chậm lại, trái tim nguội lạnh tựa như bị cái gì đó hòa tan, có hơi mất tự nhiên mở miệng: "Tạo cái bộ dáng này làm gì, thật mất mặt!"

Hắn vừa dứt lời, lệ quang dưới đáy mắt mỗ nữ lập tức biến mất không thấy đâu nữa. Cái tên tiện nam Hiên Viên Ngạo này! Tâm tình của nàng càng xấu thì hắn càng muốn kích thích nàng ! Cũng biết tên khốn này quan tâm đột xuất tuyệt đối là có mục đích khác, quả nhiên là vì giễu cợt nàng!

Hừ! Hung hăng quay đầu đi, lại lần nữa nhìn về phía những mỹ nam đẹp trai khác, không phải chỉ là một tên Hiên Viên Vô Thương sao ? Nàng không cần!

Nhìn nàng khôi phục bộ dáng mạnh như rồng như hổ, trong lòng Hiên Viên Ngạo cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, khóe môi không tự chủ lộ ra ý

https://thuviensach.vn

cười, ngay sau đó, này nụ cười toáng qua chợt cứng đơ. . . . . trong đôi mắt lạnh lẽo nhúc nhích một tia quang mang không dám tin. . . . . .

Lúc này, Thái hậu nhìn ngắm Long Tử Nghiên, khẽ cười mở miệng: "Nha đầu này chính là mỹ nhân thiên hạ đệ nhất phải không ?"

Long Tử Nghiên ngẩng đầu lên nhìn Thái hậu, khéo léo đáp: "Cũng chỉ là người đời khen nhầm thôi, Thái hậu quá khen!"

Bộ dáng nhún nhường không thể nghi ngờ là đã lấy được hảo cảm của Thái hậu, thấy nàng ấy thỉnh thoảng liếc về phía Hiên Viên Vô Thương, mở miệng cười trêu, nói: "Vừa đúng đế quốc Hiên Viên của ta có một mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, lại nói cùng với mỹ nữ đệ nhất thiên hạ thật là tuyệt phối! Nếu có thể ở tại thọ yến của ai gia hỉ càng thêm hỉ, vậy thì quá tốt rồi !"

Lúc này mặt của Long Tử Nghiên liền bừng đỏ: "Thái hậu đừng giễu cợt Tử Nghiên, Hi vương gia tựa như tiên nhân, Tử Nghiên này liễu yếu đào tơ, sao có thể xứng đôi !" - Nói xong, ánh mắt kia len lén liếc nhìn đến Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Lời này cùng bộ dáng kia, chính là ngầm đồng ý rồi ! Long Ngạo Thiên cười cưng chìu, nhìn tiểu muội của mình. Thực ra hắn mang nàng tới đây chính vì để tìm lang quân như ý cho nàng. Theo hắn được biết, nhị ca có một đệ đệ xuất sắc chưa thành hôn, còn có một hoàng thúc nổi danh cũng chưa thành thân, bản thân nhị ca cũng chưa lập hậu.

Tuy nói nhân tài ở Long Diệu quốc cũng là đông đúc, nhưng so với những người này, có điểm hơi thua kém một chút, hôm nay muội muội bảo bối của mình có thể nhìn trúng một trong mấy người tại đây, hắn đương nhiên vui mừng khi việc đã thành.

Hiện tại, đang chờ Hiên Viên Vô Thương lên tiếng, mọi ánh mắt đều chuyển đến trên người của Hiên Viên Vô Thương. Mỗ nhân nào đó đang cố

https://thuviensach.vn

gắng ở trong lòng tự nói với chính mình không cần Hiên Viên Vô Thương đâu, lỗ tai Vũ Văn Tiểu Tam cũng không tự giác mà len lén vểnh lên. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương, nếu ngươi dám đồng ý, đời này của ngươi cũng đừng có mà hiện ra trước mặt ta nữa!

Khóe môi y hệt hoa Anh đào nâng lên một nét cười mị hoặc, không nói gì, cúi đầu một mình tự uống, giống như những gì người khác vừa nói đều không liên quan đến hắn, trên thực tế, vốn cũng không liên quan chuyện của hắn mà. . . . . .

Đúng lúc này, một giọng nữ từng tiếng trong trẻo từ ngoài cửa vang lên: "Ngươi quả thật không xứng với hắn ! Thế gian này, người có thể hợp với hắn, chỉ có trẫm!"

Chương 69(p.2)

Ngay sau đó, một nữ nhân toàn thân mặc Phượng bào bước vào đại điện, mặt trái xoan tinh xảo xinh xắn, mắt xếch ẩn tình quét đến chỗ Hiên Viên Vô Thương, lông mày chau lên, giữa hai hàng lông mày hiển hiện rõ khí phách và khí khái hào hùng, khóe môi như củ ấu, khuôn mặt vốn là cực kỳ nữ tính, nhưng bởi cái khí thế kia mà mạnh mẽ cứng rắn lại có thêm mấy phần hào hùng . . . . . .

Đây chính là nữ đế của Thanh Loan quốc —— Phượng Phi Yên!

Âm thanh của nàng truyền tiến tới, Vũ Văn Tiểu Tam liền nhanh mắt nhìn đến Hiên Viên Vô Thương, tay cầm ly rượu dừng lại một chút, lỗ mũi phun phì phì, khẳng định là cái tên khốn này và nữ nhân kia có gian tình! May mắn thay, nàng còn chưa dốc tim dốc phổi để yêu hắn, nếu không hiện tại chết thế nào cũng không biết!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương khóe mắt dư quang nhìn thấy nét mặt của nàng, trong lòng đành cười khổ. Nha đầu này, không có một chút nào tin tưởng hắn, xem ra hắn còn phải cố gắng hơn nữa!

"Hiên Viên hoàng, Phi Yên hữu lễ!" – Một nụ cười phóng khoáng, không có chút nào e lệ mà nữ nhân cần có.

Thanh Loan, chính là quốc gia nữ tôn (nữ giới nắm quyền định đoạt)!

Hiên Viên Mặc lập tức đứng lên: "Thanh Loan đế khách khí, mời ngồi!" - Trong bụng lại cảm thấy kỳ quái, nữ hoàng một nước đi vào, tại sao không có người thông báo ? Đám hạ nhân kia đang làm cái gì hả?

Há biết rằng tiểu thái giám đứng ở cửa kia cũng rất bất đắc dĩ, vốn là hắn muốn thông báo, thế nhưng vị nữ đế này vừa nghe thấy lời nói của Long Tử Nghiên, đã không cần đợi hắn thông báo liền trực tiếp vọt vào.

Phượng Phi Yên này cũng không khách khí, đi tới chỗ ngồi do Hiên Viên Mặc an bài cho nàng, rồi sau đó mệnh cho tùy tùng đưa lên một chiếc cẩm y khảm đầy bảo thạch cho Thái hậu, liền bộ dáng như ‘không có chuyện gì’ngồi ở đó, chỉ là cặp mắt kia vạch một vạch thẳng nhìn chằm chằm Hiên Viên Vô Thương, ánh mắt lóe ra tia ‘nhất định phải có được’. . . . . .

Tình hình sau đó liền lâm vào bầu không khí lúng túng, một bên là nữ hoàng một nước, một bên là công chúa một nước, Thái hậu không biết phải nói như thế nào cho phải nữa.

Hiên Viên Vô Thương lại giống như người ngoài cuộc, tiếp tục uống rượu của mình. . . . . .

Ngọn lửa nhỏ trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam cháy xì xèo, cái tên Hiên Viên Vô Thương này, cái đồ ‘hoa tâm đại củ cải’(1) này ! Quyến rũ mỹ nữ đệ nhất thiên hạ đã chưa tính, còn phải quyến rũ nữ hoàng nước khác à! Thật là tức chết nàng!

https://thuviensach.vn

"Tử Nghiên dẫu gì cũng là công chúa của Long diệu ta, kính xin Thanh Loan nữ đế cẩn thận lời nói!" - Long Ngạo Thiên lạnh lùng lên tiếng, giữa hai đỉnh lông mày ẩn hàm tức giận.

Phượng Phi Yên nhìn hắn một cái, cũng là cực phẩm mỹ nam tử đấy ! Trong mắt lóe lên ánh sáng thưởng thức, rồi sau đó nhàn nhạt thu hồi ánh mắt: "Phàm là người giành hoàng phu với trẫm, trẫm sẽ không khách khí ! Nếu Long Diệu đế quốc vì thế mà muốn dấy binh với Thanh Loan ta, trẫm cũng vui vẻ nguyện ý phụng bồi!"

Tình thế hiện nay chia thành năm quốc gia có sức mạnh to lớn: đế quốc Hiên Viên, đế quốc Long Diệu, đế quốc Dạ Mị, đế quốc Thanh Loan, đế quốc Mông Man. Thực lực giữa các quốc gia này đều không phân cao thấp, duy đế quốc Mông Man có đặc biệt một chút, thực lực kinh tế không mạnh, nhưng lại là chủng tộc sinh tồn trên lưng ngựa, lực chiến đấu mạnh nhất trong năm nước!

Chuyện này. . . . . Mọi người hai mặt nhìn nhau, người khắp thiên hạ đều biết rõ chuyện tình nữ đế của Thanh Loan thích Hi Vương gia, hơn nữa hậu cung của vị nữ đế này đến nay vẫn không có một bóng người, chỉ vì nàng đã từng truyền lời ra ngoài, nguyện phế hậu cung, độc cưới Hi vương của đế quốc Hiên Viên —— Hiên Viên Vô Thương làm hoàng phu, trở thành nam hoàng nữ đế, cùng hưởng giang sơn Thanh Loan!

Mà đế quốc Long Diệu, tuy nói là Hoàng đế đang nắm quyền, trên thực tế lại là vị thái tử này chấp chính, có toàn quyền xem xét quyết định về chính trị và chỉ huy quân sự.

Lại ngó ngó sắc mặt hai người bọn họ cũng không quá dễ nhìn đi, nói ra thì. . . . . nữ hoàng và thái tử của hai đế quốc này, sẽ không ở tại thọ yến thái hậu nương nương của đế quốc Hiên Viên bọn họ, vì tranh một nam tử mà khai chiến chứ ? Bọn họn tới bây giờ đều chỉ biết đến nữ tử có thể trở thành ‘hồng nhan họa thủy’, hôm nay mới biết thì ra là nam tử cũng thế ?!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Long Ngạo Thiên xuất hiện vẻ ác độc, đang muốn mở miệng, liền nghe thấy Thái hậu lên tiếng hoà giải: "Được rồi, được rồi, chỉ là ‘nhi nữ tình trường’ chuyện nhỏ mà thôi, cần gì phải ồn ào đẩy đến mức hai nước giao chiến, ngày hôm nay là đại thọ của ai gia, không nên nói mấy cái chuyện này đi!"

Long Ngạo Thiên cũng hơi áy náy nhìn Thái hậu một cái, không lên tiếng nữa.

Mà đôi môi hình tim của Phượng Phi Yên lại khẽ mở: “Tại thọ yến mừng Thái hậu của quý quốc mà nói tới chuyện này, thị phi là không đúng, chỉ là Hiên Viên Vô Thương nhất định phải là hoàng phu của Phượng Phi Yên ta, dù bất luận kẻ nào cũng không cải biến được sự thực này, người nào nếu muốn, phải bước qua xác trẫm!"

Chuyện này. . . . . Lời này thật quá nghiêm trọng rồi !

Hình như là sợ mọi người còn chưa đủ kinh hãi, nàng lại bổ sung tiếp: "Giang sơn có thể không cần, mệnh ta có thể không cần, duy có hắn, dù phải chết trẫm cũng không đem hắn tặng cho bất luận kẻ nào hết !" - Trong ánh mắt kiên định khiến người ta hiểu được rõ ràng nàng không phải đang nói đùa.

Long Ngạo Thiên ngẩng đầu lên, kinh ngạc mà nhìn nàng một cái, là nữ hoàng một nước nếu đã nói ra như vậy, tất nhiên là không chết không buông, quay đầu lại nhìn nhìn tiểu muội của mình, tuy nói hắn không sợ Thanh Loan quốc của nàng, nhưng chỉ vì hôn sự một vị công chúa, mà đẩy đến mức hai nước khai chiến, quả thật không có lợi!

Phượng Phi Yên là kẻ điên, nhưng Long Ngạo Thiên hắn không phải như vậy !

Tình huống hơi có chút lung túng . . . . . .

https://thuviensach.vn

Mà vai nam chính trong câu chuyện, vẫn ở một bên uống tự uống một mình, từ mở đầu đến cuối, cũng chưa từng nói câu nào, thái độ hoàn toàn là người ngoài cuộc, tựa như đối tượng mà Phượng Phi Yên kia thâm tình thổ lộ không phải là hắn. . . . . .

Song, hắn không nói một lời nào, rơi vào trong mắt của Vũ Văn Tiểu Tam, chính là Kẻ Bạc Tình quyến rũ người ta xong lại không chịu thừa nhận món nợ. Đồ bạc bẽo!

Hận hận nâng lên ly rượu trước mặt, uống một hơi cạn sạch, ngay sau đó điên cuồng ho khan, cái quái gì vậy, không phải trà à! Khuôn mặt nhỏ nhắn ho đến nỗi đỏ bừng, ánh mắt của đám đông cũng bị hấp dẫn tới đó, trên mặt hơi dính vào chút thẹn thùng, lại trở thành dáng vẻ của mỹ nhân say rượu. . . . . .

Chết tiệt! Nhìn chằm chằm cái bình ngọc, rượu thì rượu! Nàng hôm nay sẽ phải uống..., uống xong liền quên tên khốn Hiên Viên Vô Thương kia, tức chết nàng mà ! Uổng cho nàng đã từng cảm thán rằng hắn là nam nhân tốt!

Nghĩ tới đó thì tay kia vươn đến cái bình ngọc, đang muốn nhấc lên, lại bị bàn tay Hiên Viên Ngạo mạnh mẽ đè lại. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay mặt sang, đáy mắt hàm chứa chút ý lệ: "Làm gì vậy ?" - âm thanh mềm mềm êm ái vang lên. . . . . .

Hiên Viên Ngạo có hơi bất đắc dĩ, nữ nhân này làm cái gì vậy, không phải muốn say khướt tại thọ yến của mẫu hậu chứ ? Chẳng phải Hoàng thúc vẫn luôn không mở miệng để ý tới bọn họ sao? Tức cái gì ? Thật khó hiểu !

"Đừng uống nữa!" - Bất đắc dĩ mở miệng, âm thanh lạnh lẽo ở bên trong, xen lẫn chút tình cảm hắn cũng không hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ là người uống rượu thì lập tức say ngay, vậy mà rượu kia có tính bốc, cuối cùng là mất thăng bằng, té ngã về phía Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Đồng dạng, không kịp suy nghĩ, cánh tay dài của Hiên Viên Ngạo duỗi một cái, để cho nàng tựa vào trong ngực của mình, rồi sau đó truyền đến âm thanh hơi say lại nhiễm chút yếu ớt của nữ nhân kia: "Hiên Viên Ngạo, ngươi vui mừng đi, lão nương thất tình rồi!"

Âm thanh cực nhỏ, tuy nhiên người có nội lực thâm hậu cũng có thể nghe được rất rõ ràng. . . . . .

Mấy đạo ánh mắt kỳ dị quét tới, nhìn này nữ nhân xụi lơ ở trong ngực Hiên Viên Ngạo. . . . . Thất tình á?

Mà vốn thấy nàng té vào trong ngực Ngạo, Hiên Viên Vô Thương lòng ngập tràn sự hờn giận, nghe xong lời này, ánh mắt tà mị đào hoa chợt lóe lên, đáy lòng dấy lên chút cảm xúc được đặt tên là ‘vui mừng’. . . . . .

Sắc mặt mỗ Vương gia tối sầm lại, quét mắt nhìn tới mấy cái ánh mắt kỳ dị kia, không nói ra được cảm thụ trong lòng là cái loại gì, phiền muộn đến cùng cực! (a, ta biết đấy, nó được gọi là Ghen tuông ^^!)

Thái hậu thật mất hứng nhìn về bên ấy: "Tam nhi sao thế ? Tại thọ yến của Ai gia mà ngươi uống rượu làm gì ?"

Tuy nói mới vừa nhận được cây Hải Đường, rất là vui mừng, nhưng tình hình hiện nay đang vô cùng lúng túng, bà đã không uống rượu, vậy mà ở đó uống rượu, thật muốn thất lễ ngay tại thọ yến của bà hay sao?

Đây rõ ràng là ngữ điệu không vui, khiến người ta vì Vũ Văn Tiểu Tam mà nặn ra một giọt mồ hôi lạnh! Tuy nhiện, trong mắt Nguyệt Vô Hạ đều là vẻ hưng phấn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam tuy có chút choáng váng đầu óc, nhưng thần chí vẫn còn thanh tỉnh. Chỉ thấy nàng say lảo đảo đứng lên, khóe môi nâng lên một nụ cười rung động lòng người: "Mẫu hậu, tuy nói thần tức đã tặng cho ngài một cây Hải Đường, thế nhưng hoàn toàn không biểu đạt được tâm ý của thần tức đối với mẫu hậu. Mấy ngày trước đây, thần tức nghe được một câu chuyện xưa, mấy ngày nay ở vương phủ biến nó trở thành vũ điệu, muốn hiến tặng cho mẫu hậu làm quà tặng, nếu như không có rượu trợ hứng, tuyệt đối không phát huy được trạng thái tốt nhất!"

"Thật sao ?" - Thái hậu hồ nghi nhìn nàng một cái.

"Thần tức còn dám lừa gạt mẫu hậu hay sao !" - Nàng khẽ cười mở miệng, che giấu sự thất thố của mình.

Lông mày kiêu ngạo lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo vặn lên. Nữ nhân này điên rồi à ? Đã vậy rồi mà nàng còn khiêu vũ ? Hơn nữa hiện giờ đứng cũng không vững, còn nhảy với vũ cái gì hả?

"Thần tức cần một dải lụa ngũ sắc dài đến ba thước và một cây đàn tỳ bà, không biết. . . . . ." Nàng cảm thấy muốn ngất xỉu, còn mạnh mẽ gắng gượng mở miệng, nếu không phải sợ bị trách phạt, hiện tại nàng đâu cần chống đỡ khổ cực như vậy! Đây chính là chỗ bất đắc dĩ của người sống trong hoàng gia!

Chợt, một cái tay tóm lấy tay của nàng, giọng nói lạnh lẽo lại mang theo chút ân cần vang lên: "Không cần cậy mạnh!"

Nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo đột nhiên trở nên dịu dàng, Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng, tự rút tay của mình ra, nhỏ giọng nói: "Vương gia không phải còn bắt nô tì chuẩn bị bức tranh thêu Hải Đường sao ? Hiện tại giả trang làm người tốt có thể quá muộn rồi chăng?"

Không phải nàng không muốn nhận ân tình của hắn, mà là nàng hiện tại rất muốn khiêu vũ! Rất muốn uống rượu! Rất muốn đem uất ức trong lòng

https://thuviensach.vn

phát tiết ra ngoài!

Hiên Viên Ngạo nghe lời nói của nàng..., trên gương mặt kiêu ngạo lạnh lùng điểm vào chút ý vị lúng túng, thu tay lại, không cần để ý tới cái nữ nhân không biết phân biệt, không biết lợi hại này nữa !

"Đi lấy đi !" - Thái hậu quay mặt sang nói với Phượng Hoa, trong giọng nói vẫn mơ hồ có chút không vui, bà ta chưa từng nghe qua vũ điệu nào trước khi múa còn phải uống chút rượu đấy!

"Dạ!" - Phượng Hoa cũng vì cái vị Tam vương phi khả ái dí dỏm này mà nặn ra một giọt mồ hôi lạnh.

Hiên Viên Vô Thương nhìn chằm chằm nàng, mặc kệ có múa được hay không, có hắn ở đây, tuyệt đối không để nàng bị trách phạt!

Khi hai loại đồ vật kia được giao vào tay của nàng, tất cả mọi người nín thở trầm ngâm nhìn nàng. Trong mắt Công Tôn Trường Khanh và Hiên Viên Triệt là sự mong đợi, Long Ngạo Thiên cùng với Phượng Phi Yên, Long Tử Nghiên cũng có chút hứng thú nhìn nàng, trong mắt những người khác đều là ẩn hàm lo lắng. . . . . .

Tỳ bà ở trong tay, thật nhanh kích thích, đây là loại nhạc khí duy nhất mà nàng am hiểu. . . . . .

Một âm thanh tương tự tiếng của Mã Minh (2) vang lên, rồi sau đó một đoạn nhạc khúc lập tức vang lên, nhạc khúc này lúc nhanh lúc chậm, khi trì hoãn khi gấp gáp, mới mẻ độc đáo vô cùng, và nghe cảm động cùng. . . . . .

Chợt, mỗ nữ đang cầm tỳ bà liền ném một cái, rồi nhẹ xoay vòng một cái tới giữa đại điện, cầm bình ngọc kia trên tay, khẽ ngẩng đầu lên, giơ cao bình ngọc rót vào trong miệng, những giọt rượu kia chảy xẹt dọc theo cần cổ, phác thảo ra một kiểu hấp dẫn khác. . . . . .

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó nàng khẽ nhảy một cái,bay vút lên không mà múa, dải lụa ngũ sắc trong tay tứ tán ra, như tiên nữ hạ phàm. . . . . .

Môi son khẽ mở, âm thanh y hệt hoàng anh xuất cốc truyền đến: "Năm xưa hoa tuyết rơi rơi trên đầu cành mai nở, năm xưa bên hồ Hoa Thanh (3) còn đọng lại quá nhiều nỗi sầu thê lương, chẳng cần bàn luận ai hay ai dở chuyện ái tình ai đúng ai sai, chỉ mong thêm một lần cùng Người say trong mộng. . . . . ." (trích trong “Tân quý phi say rượu” – nghệ sỹ Lý Ngọc Cương)

Nhẹ nhàng xoay tròn, dung nhan yêu kiều hơi say, ngẩng đầu lên, lại một ngụm rượu trong trẻo trượt vào trong bụng. . . . . .

Môi đỏ mọng nâng lên một nét cười say lòng người, dải lụa rực rỡ trong tay nhẹ nhàng khua lên, tay áo giống như sóng nước chạm đến tiếng lòng của tất cả mọi người, ngay sau đó tiếp tục cất lời. . . . . .

"Thoa kim tước trâm ngọc mà Người tặng cho thiếp, khúc Nghê Thường Vũ Y (4) trải qua mấy phen luân hồi vì Người mà ca múa. Kiếm Môn quan(5) là nơi Người để lại trong thiếp nỗi nhớ nhung da diết, dưới đồi Mã Ngôi(6), nguyện vì chân ái, đoạn kiếp hồng nhan. . . . . ." (trích trong “Tân quý phi say rượu” – nghệ sỹ Lý Ngọc Cương)

Khúc điệu xa xôi, mang theo ý vịsay lòng người, lay động một hồ Xuân Thủy, xúc động một mảnh tâm hồ. . . . . .

Lại tiếp tục ngẩng đầu lên, uống rượu, rồi sau đó ném bình ngọc kia về phía Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Ngạo đưa tay, vững vàng tiếp được, đặt ở trên bàn, trong mắt đều là tràn đầy sự kinh ngạc. . . . . .

Chợt, động tác của nữ tử rất nhanh, xoay tròn thật nhanh, nhảy lên, bước nhảy cũng càng ngày càng mau. . . . . .

https://thuviensach.vn

Âm điệu kéo dài vang lên. . . . . ."Ái tình và thù hận chỉ trong nháy mắt, nâng chén mời trăng tình dâng ngất trời, yêu - hận hai bờ mờ mịt, hỏi (quân)Vương khi nào mới luyến lưu. Đài hoa Cúc in bóng Minh Nguyệt, có ai ngờ đôi ta yêu trong giá buốt, say trong vòng tay âu yếm của (quân) Vương, mơ về chuyện tình Đại Đường năm xưa. . . . . ."

"Say trong vòng tay âu yếm của Quân vương" bị nàng đổi thành "Say trong vòng tay âu yếm của Vương" , đem cái chữ "Vương" kéo dài, đạt tới hiệu quả biểu diễn của nguyên tác, nàng cũng không muốn làm cho người ta nghĩ nàng có ý kiến gì đối với Hoàng đế. . . . . Mặc dù đúng là nàng thật sự có ý nghĩ, nhưng cũng không thể biểu đạt ra ở trước mặt nhiều người như vậy đúng không?

Hát đến cuối cùng, thân thể chuyển động thật nhanh, dải lụa màu trên không trung tạo thành một vòng tròn, từng tầng lại từng tầng bao trọn lấy nữ tử ở giữa, dải lụa màu tựa mây bay chuyển động nhịp nhàng tuyệt đẹp và ưu nhã, tạo thành một loại nhịp sóng như nước chảy. . . . . làm choáng váng mắt thế nhân, mê loạn trái tim thế nhân. . . . . .

Nốt nhạc cuối cùng buông xuống, nữ nhân mất thăng bằng, ngã về sau. . . . . .

Hiên Viên Ngạo lập tức đứng dậy, đón nàng vào trong ngực. . . . . .

Tĩnh. . . . . Toàn trường thật yên tĩnh. . . . . .

Chợt. . . . . Không biết là người nào bắt đầu vỗ tay. . . . . Rồi sau đó, tiếng vỗ tay như sấm nổ. . . . . .

P/S:

(1) ‘hoa tâm đại củ cải’ là hình tượng để hình dung người đàn ông ong bướm, tình cảm không chung thủy chuyên nhất. Xuất phát từ hình ảnh củ cải đỏ rất giống một trái tim to, bên ngoài màu đỏ nhưng bên trong lại màu

https://thuviensach.vn

trắng, có chứa rất nhiều nước khi về già thì rỗng ruột chỉ còn lại xơ, ví như đôi tình nhân ban đầu rất ngọt ngào, sau đó thì khô héo, trở thành tình yêu rỗng ruột, giống như tình yêu của người đàn ông, bề ngoài thì nhiệt tình bên trong thì trống rỗng, không thật. Chương 69(p.cuối)

Ánh mắt bọn nam tử nhìn về phía Hiên Viên Ngạo vừa hâm mộ vừa ghen tị, Vũ Văn Tiểu Tam hơi híp mắt lại, nhìn người vừa tiếp đỡ mình, lộ ra một nụ cười nhẹ hiếm thấy: "Hiên Viên Ngạo, cảm tạ!"

Ngay sau đó, say ngất ở trong lòng hắn. . . . . .

Nữ nhân này, luôn thích hơn người như vậy ! Hiên Viên Ngạo bất đắc dĩ thở dài một tiếng, ôm ngang nàng lên, trở lại chỗ ngồi của mình. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương thấy nàng té vào trong ngực của Ngạo, cảm giác trong lòng có đủ loại buồn bực, hắn sắp bị ngập chìm trong dấm chua rồi! Sớm biết ngẫu nhiên khiến nha đầu này ăn dấm lại ra loại kết quả như này, đánh chết hắn cũng không cười với Long Tử Nghiên!

Còn có khúc nhạc kia. . . . . Chỉ mong thêm một lần được say cùng Người trong mộng ? Cùng người nào ? Là cùng hắn sao ? Môi mỏng khiêu gợi nâng lên một nét cười lộ ra lúm đồng tiền câu hồn đoạt phách, hắn cũng rất muốn cùng nàng say một lần đấy. . . . . .

Mà những người khác vẫn còn đang ở trong sự kinh ngạc, chưa hoàn toàn phục hồi lại tinh thần, nếu gọi là điệu múa khuynh thành, sợ rằng vẫn chưa đủ để hình dung về nó, điệu khúc ấy rõ ràng hoàn hảo! Kỹ thuật nhảy cực đẹp, nhạc điệu cực hay, ca từ nghe cũng rất cảm động, đặc biệt là thanh âm về sau lại đột nhiên thay đổi, duy mỹ mà không cao vút, không hổ là ‘độc nhất vô nhị’!

Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt không dám tin nhìn tiểu muội của mình, cái này học khi nào vậy, sao bọn họ không biết tí gì ? Vũ Văn Cảnh Thiên cũng cảm thấy như nuốt phải một con ruồi, tuy nói nữ nhi của mình biểu

https://thuviensach.vn

hiện tốt, rất cho mình thể diện, nhưng mà. . . . . Chuyện này. . . . . Đây cũng quá lợi hại rồi ?

Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Triệt, Long Ngạo Thiên, Mộc Thanh Y vẫn đang ở trong nỗi khiếp sợ to lớn, kiến thức của bọn họ sâu rộng, nhưng mà kỹ thuật nhảy như thế này, khúc điệu như vậy cũng chưa từng thấy trước đây! Giờ phút này, bất kỳ ngôn ngữ nào cũng có vẻ thiếu sót, không đủ để hình dung vũ khúc hoàn hảo này!

Phong Cuồng Tiêu, Mộ Vân Dật cảm thấy sững sờ, cái vị Vương phi dở hơi đó của Ngạo còn có ngón này ư ? Chuyện này. . . . . Thật là chuyện tình kinh hãi nhất trong năm nay rồi !

Mà hốc mắt Thái hậu khẽ ửng hồng, ánh mắt mê man, hình như sự suy nghĩ đã quay trở về nhiều năm trước đó. . . . . .

Chúng Tần phi cũng đỏ vành mắt, hoặc cúi đầu tự thấy buồn bã xót xa, hoặc ngẩng đầu nhìn vị Đế Vương vô tình kia. . . . . .

Trong mắt Phượng Phi Yên lóe lên ý vị tán thưởng, chợt quay đầu, nhìn thấy ánh mắt Hiên Viên Vô Thương rơi vào trên thân nữ tử kia, khóe miệng còn hàm chứa nụ cười say lòng người, mắt xếch thoáng điểm qua một tia hàn mang. . . . . .

Long Tử Nghiên ngơ ngác mở to mắt, so với nữ tử kia, nàng thật không thể coi là mỹ nhân đệ nhất thiên hạ ! Chỉ là cũng may nữ tử kia đã là vợ người khác, nếu không sẽ phải tranh giành cùng với nàng thôi, liền cảm thấy an lòng, ngẫm lại Phượng Phi Yên nói những lời khi nãy, còn ca ca rõ ràng cảm thấy không đáng giá, nên đưa ánh mắt bảo nàng phải nhường nhịn, cảm thấy vô cùng tức giận lườm Phượng Phi Yên một cái!

Phượng Phi Yên cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nhìn lại nàng. Mỹ nhân đệ nhất thiên hạ ? Bàn về diện mạo, Phượng Phi Yên nàng không kém nàng

https://thuviensach.vn

ta bao nhiêu, hơn nữa sau lưng của nàng là cả đế quốc Thanh Loan, một cô công chúa nho nhỏ, lấy cái gì tranh với nàng?

Thái hậu đỏ vành mắt, nhìn nhìn người đang say khướt ở trong ngực Hiên Viên Ngạo, mở miệng cười: "Hay! Hay! Hay cho một cái ‘túy tửu vũ’ (điệu múa say rượu) ! Nha đầu Tam nhi này thật có lòng! Ngạo nhi, con phải chăm sóc thật tốt cô con dâu của ta, nếu có một điểm chăm sóc không tốt nào, ai gia sẽ hỏi tội con!"

Bài hát này, gợi nàng nhớ lại tình hình năm xưa khi nàng và tiên hoàng ở chung một chỗ, há không phải là đã từng trải qua mọi điều ân ái sao ? Đáng tiếc má hồng chưa nhạt ân tình đã dứt, nếu không phải nàng sinh ra mấy nhi tử xuất sắc, sợ rằng hiện tại nàng cũng giống đám người kia hoặc bị chôn theo, hoặc vào am ni cô xuống tóc tu hành, hoặc một đời thê lương chết già trong cung Thái phi . . . . . .

Nàng lúc còn trẻ, mặc dù không khớp với sự kiện trong lời ca, thế nhưng tâm tình cũng như nhau thôi!

"Vâng !" - Lần này cũng bị mẫu hậu buộc "Chăm sóc thật tốt" cho nàng, nhưng tâm tình lại rất khác biệt so với lần trước.

Còn Hiên Viên Ly thì mặt trần ngập sùng bái nhìn về bên kia. Hoàng tẩu thật là lợi hại ! Thật lợi hại ! Cái điệu múa gì gì kia, còn có cái ca từ gì gì đó nữa, nàng nhất định phải khiến hoàng tẩu dạy lại cho nàng! Nhìn quá đẹp mắt đi!

Mọi người ở bên trong điện, chỉ có Công Tôn Trường Khanh hơi có vẻ bình tĩnh, nhưng cũng khó nén nổi đáy lòng nổi dậy sóng to gió lớn! "Trời sanh ta tài tất hữu dụng, ngàn vàng tiêu hết rồi lại đến" ! Hắn đã sớm biết có thể làm ra câu thơ như vậy, tuyệt không phải là một nữ tử đơn giản, thế nhưng khi nàng nhảy điệu múa kinh hồn này, hắn vẫn không che giấu được đáy lòng khiếp sợ !

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ lại lời Thái hậu vừa mới nói, ‘Túy Tửu Vũ’ sao? Lại là rượu. . . . . .

Khi vạn chúng vẫn còn trong yên tĩnh, nam tử áo trắng chợt lẩm bẩm lên tiếng: "Quân không thấy nước sông Hoàng Hà từ trời cao tuôn xuôn, chảy xiết ra biển không hề trở lại. Quân không thấy cha mẹ soi gương sầu đầu bạc, sáng tựa tơ xanh chiều thành tuyết. Hãy trọn vui khi đời người đắc ý, dưới trăng chớ để bình vàng rỗng. Trời sanh ta tài tất hữu dụng, ngàn vàng tiêu hết rồi lại đến. Mổ dê, giết trâu hãy cứ vui, uống liền một mạch ba trăm chén. Mời dâng rượu, quân chớ ngừng. Cùng quân ca một khúc, xin quân vì ta nghiêng tai nghe. Chuông trống cỗ ngọc chưa đủ quý, chỉ mong say dài không muốn tỉnh. Xưa nay Thánh Hiền đều cô quạnh, chỉ có kẻ say lưu kỳ danh. Trần Vương xưa thiết tiệc Bình Lạc, mười ngàn đấu rượu vui thỏa thuê (1). Chủ nhân vì đâu nói thiếu tiền, thẳng mau mua rượu mời quân uống. Ngựa ngũ sắc, áo lông ngàn vàng, hô trẻ mang đi đổi rượu ngon, cùng người trừ nỗi sầu muôn thuở." (*)

Mà mọi người mới vừa lấy lại tinh thần từ trong điệu múa khi nãy, mặt trần đầy khiếp sợ quay đầu nhìn Công Tôn Trường Khanh, hắn mới vừa thuận miệng xuất khẩu ngâm thơ, có thể nói là thiên cổ danh ngôn! Tuyệt đối xứng đáng để lưu truyền thiên cổ!

Trời ạ, hôm nay bọn họ còn phải chịu đựng sự kinh hỉ như thế nào nữa đây? Nhân tài của Đế quốc Hiên Viên thật là xuất hiện lớp lớp!

"Công Tôn đại nhân quá tài tình !" - Bùi Mộc Thanh mở miệng tán thưởng, đáy mắt đều là ánh sáng say mê cuồng nhiệt.

Nam tử dịu dàng kia lộ ra một nụ cười tự giễu: "Bùi đại nhân, thơ ấy không phải là của ta làm ra, chính là Tam vương phi làm ra!"

Cái gì ?!

https://thuviensach.vn

Mọi người không dám tin trợn to mắt, tam vương phi còn có tài nghệ như thế ư ? Cao hứng mở miệng "Quân không thấy nước sông Hoàng Had từ trời cao tuôn xuống, chảy xiết ra biển không hề trở lại." Thật là hào hùng biết bao, cái này sao là một nữ tử làm ra được đây ?

Này "Hãy trọn vui khi đời người đắc ý, dưới trăng chớ để bình vàng rỗng. Trời sanh ta tài tất hữu dụng, ngàn vàng tiêu hết rồi lại đến." - Khí phách như thế, tuyệt đối cũng không là nữ tử bình thường sẽ có ! Vị Tam vương phi này thật là Kỳ Nữ thời nay ! Đây là ý tưởng thống nhất trong lòng mọi người!

Ngay sau đó bọn họ cũng im lặng nhìn đến Chiến thần Vương gia Hiên Viên Ngạo, về năng lực thì trên thế gian này ít có địch thủ, chỉ là ánh mắt người này sao lại kém như vậy? Trước kia là vì cái người trắc vương phi kia mà chưa từng chú ý một chút nào đến Tam vương phi, sau lại còn làm đoạn tụ nữa, rõ là. . . . . .

Mà Hiên Viên Ngạo nghe Công Tôn Trường Khanh đọc thơ, lại có cảm giác giống như bị người đánh cho một muộn gậy, đại khái hiểu lúc kết thúc hội thi thơ hôm đó, Công Tôn Trường Khanh nói như thế là có ý gì. Giờ phút này trong tim của hắn trăm điều hỗn độn, nói không ra là cái cảm giác gì nữa!

Hiên Viên Vô Thương cũng thấy có chút kinh ngạc, ngay sau đó ánh lửa kích động trong đáy mắt càng thêm rõ ràng, lúc nào thì nha đầu này cùng Công Tôn Trường Khanh móc nối lẫn nhau chứ? Còn chạy đi ngâm thơ cho hắn nghe!

Một ngày kia, Tam vương phi danh chấn thiên hạ! Được gọi là tài nghệ song tuyệt! Được khen là Kỳ Nữ đệ nhất thiên hạ ! Đồng thời cũng bởi vì dung mạo nàng không hề tầm thường, mặc dù về mặt thanh danh không thay thế được đệ nhất mỹ nhân Long Tử Nghiên, nhưng mọi người trong tiềm thức đã đem nàng chân chính trở thành mỹ nhân đệ nhất thiên hạ!

https://thuviensach.vn

Trong con mắt Long Ngạo Thiên mơ hồ thoáng qua thần sắc tiếc nuối, hắn từ trước đến giờ luôn cần tuy ít nhưng tốt, cho nên chớ nói đến cưới thái tử phi, ngay cả thị thiếp cũng chưa từng có. Ngày hôm nay lại để cho hắn gặp được Kỳ Nữ như vậy, không thể không nói là gặp nhau hận đã muộn, bất luận là bài ca kia, điệu múa ấy, nhạc kia, lời thơ ấy cũng khiến hắn tán thưởng, đáng tiếc cũng đã gả làm vợ người ta rồi. . . . . .

Hiên Viên Ngạo đối mặt với thách thức từ ánh mắt ước ao ghen tị của mọi người, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nếu để cho bọn họ biết mấy ngày trước đây người ở bên ngoài biên soạn chuyện xưa của hắn cũng là nữ nhân này, liệu rằng bọn họ còn nhìn hắn như vậy nữa hay không!

Ngay sau đó, mọi người cũng nhìn đến cả nhà Vũ Văn Cảnh Thiên. Có thể dạy được nữ nhi xuất sắc như vậy, thật không dễ dàng nha!

Cái ‘mặt mo’của Vũ Văn Cảnh Thiên đỏ lên hiếm có, lại nói thật đúng là hắn không biết hôm nay đây tất cả đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, khi nào thì Tam nhi trở nên lợi hại như vậy!Việc này, hắn có thể diện mà cũng không giải thích được, nhưng là nam nhân mà, cũng đều muốn có sĩ diện, dù sao thì hắn sẽ không chạy đi nói: "Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, cũng chưa từng dạy nàng những thứ này" đi ?

Vì vậy hào sảng cười lên, vứt trở lại cho các đồng liêu ánh mắt có chút hả hê. Ha ha ha. . . . . Tam nhi đã làm tăng thêm vinh quang thật lớn lớn cho hắn rồi !

Vũ Văn Hạo cũng treo trên mặt nụ cười hớn hở, tiểu muội của mình có bản lãnh như vậy, hắn là ca ca, tự nhiên cũng vui vẻ thay nàng.

Thoạt nhìn Vũ Văn Triệt tuy còn làm bộ dáng vân đạm phong khinh, nhưng nụ cười ở đáy mắt đã tiết lộ tâm tình của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

(Vân đạm phong khinh: mây thưa gió nhẹ, chỉ thái độ lạnh nhạt thờ ơ coi mọi sự như mấy bay gió thổi)

Long Ngạo Thiên quay đầu, hướng về phía Vũ Văn Hạo nhỏ giọng mở miệng: "Đại ca thật không hiền hậu, tiểu muội xuất sắc như vậy, năm đó cũng không giới thiệu cho Tam đệ, bỏ lỡ Kỳ Nữ bực này, thật là đáng tiếc, ha ha. . . . . ."

Lời nói giống như đùa giỡn, dĩ nhiên cũng để mấy người có nội lực thâm hậu nghe được, làm cho nhiều gã nam tử căng thẳng trong lòng. . . . . Hiên Viên Vô Thương càng thêm có thâm ý khác thường mà quan sát hắn một chút. . . . . .

Vũ Văn Hạo nhìn hắn một hồi lâu, cũng không nhìn thấu hắn nói giỡn hay là nói thật, chỉ đành phải cười đáp lời: "Đây không phải là tiểu tử ngươi cả ngày làm ra cái vẻ thề không thành hôn, đại ca mới không nhiều lời ư!"

Long Ngạo Thiên cười một tiếng, liền không đáp lời nữa. . . . . .

"Ngạo, trước tiên mang nàng tới Thiên Điện nghỉ ngơi đi! Chờ tỉnh rượu rồi tới nữa!" - Hiên Viên Mặc mở miệng đề nghị.

Thái hậu cũng nhẹ nhẹ gật đầu , Hiên Viên Ngạo liền ôm nàng đi Thiên Điện, bữa tiệc còn đang tiến hành, chúng đại thần nhất nhất dâng lên lễ phẩm của mình. . . . . .

Đến Thiên Điện, đặt nhẹ nàng ở trên giường. . . . . .

Nhìn dung nhan nàng say rượu, hắn ngồi yên ở bên giường một hồi lâu. . . . . Mặc dù hắn không muốn thừa nhận, nhưng hắn biết hắn đã thật sự động lòng. Hơn nữa, tuyệt đối không phải là hôm nay mới động lòng, mà là trước đó vài ngày, thời điểm nàng luôn làm hắn giận đến giậm chân, có vài thứ trong lòng của hắn lặng lẽ thay đổi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Bởi vì này nữ nhân luôn có bộ dáng vô địch chọc giận hắn, cho nên hắn cũng không cảm thụ được điều gì, mà ngày đó khi Hoa Nhược Yên viếng thăm, nàng khóc lóc kể lể ở trong ngực hắn, cùng với ngày hôm nay cái sự nàng không vui, nội tâm hắn bị đè nén, hắn đều có thể cảm nhận được rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra!

Đang lúc này, một nam tử áo trắng đạp bước đi vào. . . . . .

Trong lúc giơ tay nhấc chân, đều ưu nhã bẩm sinh, nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo, một câu đã nói toạc ra : "Hoàng huynh, người động lòng rồi!"

Quay đầu lại nhìn Hiên Viên Triệt, cười khổ gật đầu một cái, lại nhìn thấy hắn tuyệt không có vẻ kinh ngạc. . . . . .

Nam tử gương mặt non trẻ ngồi vào cái ghế, chớp chớp đôi mắt to ngập nước nhìn hắn: "Thật ra thì Triệt đã sớm nhìn ra, đã có một ngày, ta từng nói với hoàng huynh: nếu không thích thì nhường cho ta được không? Lúc ấy, Hoàng huynh không đồng ý, người ta đã xác định được rồi !"

Nói xong, lại thấy Hiên Viên Ngạo trầm mặc không nói gì. . . . . .

Mở miệng lần nữa: "Hoàng huynh, ngươi dự định làm sao bây giờ?"

Làm thế nào ? Hắn cũng không biết nên làm sao đây! Mặc dù nữ nhân này rất vô sỉ, mặc dù nàng làm rất nhiều chuyện khiến hắn muốn làm thịt nàng, thế nhưng hắn lại chưa từng tra cứu qua vì sao hắn không giết nàng. . . . . .

Ngay cả người ngoài cuộc như Triệt đều nhìn ra, thế nhưng hắn lại từng ngày từng ngày lừa mình dối người, cho tới khi đẩy nàng vào vị trí kẻ thù, đẩy nàng đến bên cạnh hoàng thúc, hiện tại hắn có thể làm gì chứ ?

"Ta đã đồng ý với hoàng thúc!" - Nhắm mắt lại đè nén tâm tình của mình.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Triệt cười ngọt ngào, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Chớ làm khổ mình là tốt rồi !" - Nói xong liền sải bước đi ra ngoài. . . . . .

Nam tử lãnh ngạo nhắm mắt lại, suy nghĩ một chút. . . . . Về sau, bọn họ vẫn nên dùng hình thức kẻ thù để chung đụng đi, chỉ có như vậy, hắn mới không hãm vào sâu hơn, chỉ có như vậy, ở thời điểm nàng rời khỏi hắn, hắn còn có thể dạt dào vui mừng mà buông tay. . . . . .

Đang lúc này, một đôi giày trắng rơi vào trong mắt, bóng dáng tuyệt mỹ xuất hiện ở trước mặt hắn, nhìn chằm chằm vào hắn một hồi lâu, rồi sau đó môi mỏng quyến rũ khẽ mở: "Ngạo, hoàng thúc sẽ cạnh tranh công bằng với ngươi!"

. . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28.2: Đứa bé, phó thác thân thế

"Tam nhi, về sau không cho kích động nữa!" Đến hậu viện, hắn đặt nàng xuống đất. Sau đó đứng ở trước mặt nàng dạy dỗ, giống như dạy dỗ một tiểu hài tử.

Ặc, len lén ngẩng đầu lên, nhìn sắc mặt hắn xanh mét, khó khăn nuốt một ngụm nước miếng: "Thương Thương. . . . . ."

"Nếu khi đó ta không tới kịp, Ngạo cũng không kịp cứu nàng, nàng bảo ta phải làm sao bây giờ?" Không phải "Nàng phải làm sao bây giờ?" mà là "Nàng bảo ta phải làm sao bây giờ?" !

"Bởi vì người ta tin tưởng có Thương Thương ở đây, người ta nhất định không có việc gì, cho nên người ta mới chạy đến phía trước!" Khuôn mặt nịnh hót.

Than nhẹ một tiếng, trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy bất đắc dĩ!

Đang muốn nói gì đó, lại thấy thân thể Vũ Văn Tiểu Tam mềm nhũn, té xuống. . . . . .

"Tam nhi!" . . . . . .

. . . . . .

Nam tử tuyệt mỹ tràn ngập lo lắng đứng ở trước giường của nàng, chân mày quân y gắt gao nhíu chung lại một chỗ. Một lúc lâu sau, quay đầu vuốt râu, bộ dáng nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

"Tam nhi thế nào rồi?" Nắm lấy quân y, mặt đầy hốt hoảng.

"Hi Vương Gia, ngài buông cựu thần ra trước đã!" Quân y này bị lắc đến choáng váng, dạ dày đảo lộn.

Buông hắn ra: "Bổn vương đang hỏi ngươi, nói mau!"

"Thứ cho cựu thần vô năng, Hi vương phi giống như đã trúng kịch độc, cựu thần cũng không nhìn ra là độc gì. Nhưng độc tính lại bị kiềm chế! Không biết đây là họa hay là phúc!" Chân mày quân y nhíu càng chặt.

"Vì sao lại bị kiềm chế?" Có thể kìm chế ‘triền miên’, chẳng lẽ cũng giống như cơ thể hắn, ẩn núp những thứ độc khác sao?

"Là hỉ mạch!" Tâm tình quân y này cực kỳ phức tạp, Hi vương phi có thai, hắn vốn nên chúc mừng Hi Vương Gia. Thế nhưng khi thai nhi trở thành ràng buộc kiềm chế độc tính, như vậy loại độc này vô cùng có khả năng nhiễm đến đứa bé kia.

Còn có một chuyện, chính là Hi Vương Gia và Hi vương phi còn chưa thành thân mà, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn chưa thành thân mà đã có thai, quả thật không hợp lý lắm.

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt đôi mắt tà mị như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương dính vào chút huyết sắc!

"Ngươi nói là do đứa bé trong bụng vương phi kiềm chế độc sao?" Tam nhi có đứa bé của hắn, nhưng là. . . . . Tay gắt gao nắm lại một chỗ, nổi gân xanh lên!

"Đúng! Vương Gia! Tình huống vô cùng phức tạp, độc trên người vương phi và đứa bé trong bụng tạo thành một thế thăng bằng, mà ngày thế thăng bằng này bị phá, chỉ sợ sẽ là lúc vương phi bị phát độc!" Quân y này vuốt râu của mình, nhíu mày mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Ý của ngươi là lúc đứa bé sinh ra, chính là thời điểm phá vỡ thế thăng bằng này sao?" Âm thanh từ tính tràn đầy ý lạnh.

"Vâng, đến lúc đó không chỉ có độc trên người vương phi sẽ rất nặng, đứa bé trong bụng vương phi cũng sẽ bị trúng độc theo, tình huống tốt nhất chính là tiểu thế tử ra đời nhưng sẽ bị nhiễm độc, trúng độc bẩm sinh cực kỳ khó trị, cả đời sống trong khổ sở. Mà tình huống xấu nhất chính là. . . . . tử thai!" Quân y này nói xong liền cúi đầu, không dám mở miệng nữa.

Đôi mắt tà mị như hoa đào khép chặt, rồi sau đó nhẹ giọng mở miệng: "Đi ra ngoài!"

"Vương Gia?" Nhìn thân thể Hi Vương Gia khẽ run rẩy, ông ta cũng có chút không đành lòng, là ai đã hạ độc thủ như vậy với Hi vương phi!

"Đi ra ngoài!" Trong giọng nói đã là ẩn hàm chút tức giận.

"Dạ! Vương Gia! Hạ quan phải đi hốt thuốc ngay, hóa giải triệu chứng thai nghén của vương phi!" Quân y này nói xong cũng nhanh chóng lui ra ngoài.

. . . . . .

Bước từng bước đi tới trước giường của nàng, bước chân đã có chút hư phù. . . . . .

Là hắn ích kỷ nên đã hại nàng, hắn có thể không cần đứa bé kia. Nhưng nếu như đúng như lời quân y này nói, ngày đứa bé ra đời chính là lúc phá vỡ thăng bằng. Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-ۣ-đà-n๖ۣۜlê-ۣ-qu-ý-ۣ-đô-n Làm sao hắn có thể để cho nàng chịu đựng cái loại khổ sở sống không bằng chết đó!

Còn nữa, nếu đứa bé ra đời vô sự, sẽ phải giống như hắn, cả đời sẽ sống trong khổ sở!

https://thuviensach.vn

Trong cặp mắt tà mị như hoa đào tràn đầy hận ý, tất cả điều này nhất định đều do nữ nhân kia đã tính toán tốt! Đây chính là những gì mà bà ta đã nói với hắn ngày đó. . . . . .

—— Hiên Viên Vô Thương, ngươi không xứng đáng có được hạnh phúc, ngươi không xứng!

—— Nếu ngươi có thể tìm tới được người ngươi yêu, ngươi cũng sẽ hại chết nàng!

. . . . . .

Hắn thật sẽ hại chết nàng! Gắt gao cắn môi dưới, đột nhiên khí huyết tuôn trào. . . . . .

——"Phốc!" Một ngụm máu tươi nở rộ trên vạt áo như tuyết của hắn, giống như từng đóa mai rét lạnh, cực kỳ duy mỹ!

"Vương Gia!" Liên Hoa ẩn ở trong bóng tối nhanh chóng chạy ra đỡ hắn, móc từ ngực ra một bình sứ. Đây là thuốc hóa giải độc tính mà thần y lưu lại, đổ ra một viên thuốc đưa cho hắn.

Thế nhưng hắn lại kinh ngạc nhìn viên thuốc kia, "Tử dạ" có thuốc hóa giải đau đớn, nhưng "Triền miên" thì không có! "Bổn vương không ăn!" Hắn không bao giờ trị độc nữa, cũng không bao giờ ăn những thuốc này nữa. Tam nhi đau, hắn sẽ đau cùng nàng!

"Vương Gia, ngài không ăn cũng sẽ không có gì tốt đối với độc của vương phi. Hơn nữa ngài nên nghĩ biện pháp khác! Tại sao có thể buông tha tất cả! Vương phi còn cần ngài cứu!" Liên Hoa gấp đến độ nước mắt cũng nhanh chảy xuống, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn nhìn Vương Gia như vậy, hắn thật đau lòng.

https://thuviensach.vn

Lời này ngược lại làm hai mắt hắn tỏa sáng. Đúng rồi, nói không chừng trong tay nữ nhân kia sẽ có thuốc giải! Nhận lấy viên thuốc trong tay Liên Hoa, một hơi nuốt vào.

Giờ phút này Hiên Viên Ngạo vững vàng đi vào, vội vàng hỏi: "Nàng sao rồi?"

Nam tử tuyệt mỹ nhìn chằm chằm mặt của hắn: "Ngạo, hoàng thúc muốn cháu đồng ý với thúc một chuyện!"

"Chuyện gì?" Âm thanh lạnh lẽo vang lên, vẻ mặt cũng nghiêm túc.

"Nàng trúng độc, hoàng thúc muốn đi Dạ Mị đế quốc tìm thuốc giải. Có lẽ. . . . . chuyến đi này, ta có thể không trở về được. Nhưng ta nhất định sẽ tìm thuốc trở lại! Một tháng! Nếu như một tháng sau, hoàng thúc vẫn chưa trở về, cháu hãy nói với nàng, thúc đã yêu người khác, đã cùng người đó rời đi. Về sau, cháu hãy thay hoàng thúc chăm sóc nàng thật tốt!" Nhìn dung nhan lãnh ngạo của Hiên Viên Ngạo, chậm rãi phun ra mấy câu nói đó.

Nhưng cũng chỉ có chính hắn mới biết được lúc nói ra những lời này, tim của hắn đau đến cỡ nào!

"Hoàng thúc. . . . ." Hắn tự nhiên cũng biết, nếu tìm giải thuốc, Dạ Tử Mị đó tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hoàng thúc.

"Ngạo, đành giao nàng cho cháu vậy!" Cắn răng mở miệng, đôi mắt tà mị như hoa đào khép chặt, đè nén tâm tình.

Hiên Viên Ngạo nhíu nhíu mày, mở miệng: "Hoàng thúc, nếu không để ta đi tìm giải thuốc." Nàng yêu hoàng thúc, mình sống cũng vô dụng, chẳng thà giúp nàng và hoàng thúc.

https://thuviensach.vn

Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khổ sở: "Bà ta muốn ta sống không bằng chết, cháu đi thì có ích lợi gì?" ‘Bà ta’ không cần nói, Hiên Viên Ngạo cũng biết là đang nói ai.

Biết không thay đổi được sự thật này, chỉ đành phải mở miệng: "Hoàng thúc, thúc đi đi! Nếu như. . . . . Ngạo sẽ chăm sóc nàng thật tốt!"

"Trong bụng nàng đã có cốt nhục của ta!" Lúc nói lời này, hắn nhìn nét mặt Hiên Viên Ngạo, không bỏ qua chút cảm xúc nào.

Lại thấy trong đôi mắt lạnh lẽo kia chỉ thoáng qua một tia đau đớn, rồi sau đó lại khôi phục vẻ lạnh nhạt như cũ: "Hoàng thúc yên tâm!" Bốn chữ, đã nói rõ hắn không quan tâm.

"Tốt! Cháu có dám lấy danh nghĩa của phụ hoàng cháu thề không? Nếu như hoàng thúc không thể trở về, nếu như cháu phụ bạc nàng thì phụ vương của cháu cũng không thể an bình ở dưới cửu tuyền!" Trên khuôn mặt tuyệt mỹ tràn đầy kiên quyết, hắn tin tường Ngạo. Nhưng hắn không cho phép sau khi không có hắn ở bên, nàng xuất hiện một chút ngoài ý muốn nào! Không được có một chút nào!!

Hiên Viên Ngạo ngẩn ra, khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười khổ, nhưng hắn hiểu đây là cố kỵ của hoàng thúc, vì vậy mở miệng nói: "Hoàng thiên tại thượng, Hiên Viên Ngạo ta ở chỗ này xin thề, nếu làm trái với những lời hôm nay đã nói với hoàng thúc, ta sẽ chết không được tử tế! Phụ hoàng ở dưới cửu tuyền cũng không thể an bình!"

Nghe Ngạo thề xong, hắn mới hoàn toàn yên tâm, quay đầu lại nhìn cô gái trên giường một chút, hoangdung_diễ̃ɳ̣ đàn̥ lê̥ qɳ̣uý̥ đôn lông mi dài như lông vũ khép chặt, trên gương mặt tinh xảo treo một nụ cười bình yên. . . . . .

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm mặt của nàng, không muốn bỏ qua cho một chi tiết nào, dường như muốn khắc dung nhan nàng vào tận xương tủy!

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu sau, xoay người rời đi. . . . . .

. . . . . .

Nhìn hình ành hoàng thúc một thân bạch y nhanh chóng rời đi, vẻ mặt hắn phức tạp. Hoàng thúc, Ngạo sẽ không để cho thúc thất vọng!

Hiện tại tâm trạng hắn cực kỳ phức tạp, không biết là hi vọng người kia có thể bình an trở về, hay hi vọng hắn. . . . . .

Nhìn lại cô gái trên giường, cặp mắt lạnh như băng kia tràn ngập tình nghĩa. Vũ Văn Tiểu Tam, nếu có thể, ta thật sự hi vọng chúng ta có thể trở về thời điểm mới quen biết nhau. Dù nàng vu oan ta, dù nàng đi ra ngoài kể chuyện xưa đoạn tụ bao nhiêu lần, dù. . . . . Ta cũng quả quyết không đối với nàng như vậy nữa.

Nhưng bây giờ, nàng vẫn là nàng, vẫn còn ở trước mặt của ta, nhưng lòng của nàng đã không có ở đây!

"Hoàng huynh, tình hình chiến đấu bên ngoài đã ổn định lại, hoàng tẩu thế nào rồi?" Âm thanh ngọt ngào của Hiên Viên Triệt truyền đến, ánh mắt phức tạp nhìn Hiên Viên ngạo.

Lạnh lùng mở miệng: "Không có việc gì, nàng chỉ mang thai thôi!" Vài ngày trước, hoangdung_die»n。dّan。l«e。qu»y。d«on nàng vẫn là thê tử của hắn. Bây giờ đã có thai rồi, nhưng đứa bé không phải là của hắn.

"Mang thai?" Đôi mắt như lưu ly hơi sẫm lại, nếu là mang thai, như vậy có thể giải thích được triệu chứng kỳ lạ trên người hoàng tẩu rồi. Quay đầu lại nhìn vị hoàng huynh đang đè nén tâm tình của mình, vỗ vỗ bờ vai của hắn, không tiếng động an ủi.

"Hoàng huynh không có việc gì!" Quay đầu nhìn hắn, khuôn mặt đã khôi phục vẻ lạnh nhạt, khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười như có như

https://thuviensach.vn

không.

"Ừm!" Cười gật đầu một cái, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con không hề bi thương. Bởi vì hắn hiểu rõ, giờ phút này lộ ra vẻ mặt bi thương, mới ảnh hưởng đến tâm tình của hoàng huynh nhất.

"Hoàng thúc đâu?" Bình thường hoàng thúc nhất định sẽ ở chỗ này!

"Hoàng thúc đi tìm thuốc giải!" Hắn nói mọi chuyện đã xảy ra cho Hiên Viên Triệt nghe, lại thấy trên khuôn mặt đáng yêu hiếm khi xuất hiện vẻ nghiêm túc.

"Hoàng huynh, ta cũng đi theo xem sao." Hắn có chút không yên lòng.

Hiên Viên ngạo gật đầu, Hiên Viên Triệt nhẹ nhàng nhảy một cái, liền bay ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

Đợi Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, mặt trời đã lặn về phía tây, vừa mở mắt, không như trong dự liệu của nàng nhìn thấy gương mặt tuyệt mỹ kia, mà là dung nhan lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo. . . . . .

"Thương Thương đâu?" Còn chưa hoàn toàn tỉnh táo, đã hỏi một câu như vậy.

Hiên Viên Ngạo ngẩn ra, giấu đau đớn trong đáy mắt xuống, mở miệng nói: "Hoàng huynh có một số việc muốn tìm hoàng thúc giúp một tay, hoàng thúc không kịp chờ nàng tỉnh lại, đã trở về Kinh Thành rồi!"

"À!" Giọng nói rõ ràng có chút thất vọng, Thương Thương đáng chết này không chịu nói với nàng một tiếng! "Vậy ngươi có biết lúc nào thì hắn trở lại không?"

Dừng một chút, mở miệng: "Một tháng!"

https://thuviensach.vn

Một tháng! Vậy chẳng phải là một tháng cũng không thấy được hắn sao! Nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, thật ra thì đối với hắn vẫn còn có chút áy náy, hoangdung_die»n。dّan。l«e。qu»y。d«on do dự một lúc cũng không biết nói gì, nên dứt khoát không nói.

Ngẫm lại mình lâu như vậy cũng sẽ không thấy được hắn, càng thêm uất ức "Không được, ta cũng phải về Kinh Thành tìm hắn!" Nói xong liền muốn đứng dậy, đi chưa được mấy bước, liền bị Hiên Viên Ngạo kéo cổ tay lại. . . . . .

"Nàng không thể đi!" Chỉ cần không thấy một lúc, sẽ phải đi theo đi tìm hoàng thúc sao?

"Tại sao?" Chẳng lẽ có chuyện gì gạt nàng sao?

"Nàng đang mang thai, không nên đi xe ngựa, sẽ mệt nhọc!"

"Ta mang thai?" Khóe miệng giật giật, không phải xui xẻo như vậy chứ? "Thương Thương có biết không?"

"Hoàng thúc dĩ nhiên biết, nên mới để nàng ở lại chỗ này." Trong cặp mắt lạnh kia không hề có chút tình cảm nào, dung nhan lãnh ngạo cũng không nhìn ra chút tâm tình nào.

"Được rồi!" Mím mím môi, rất không vui ngồi xuống, "Hiên Viên Ngạo, nơi này có không có trò gì cho ta tiêu khiển tiêu khiển được sao?"

"Nàng muốn chơi cái gì, ta dẫn nàng đi!" Lần này hắn ngược lại rất dứt khoạt.

Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt: "Thôi đi, ngươi dẫn ta đi? Đối đầu kẻ địch mạnh, Hi Vương Gia chân trước vừa mới đi, Hi vương phi liền theo chủ soái chạy đi chơi, còn không biết đám binh sĩ kia sẽ mắng ta thành thế nào đâu?"

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không muốn được phong làm hồng nhan họa thủy đâu, cũng không muốn bị người khác mắng chửi mình không có liêm sỉ!

"Ai dám nhiều lời, Bổn vương sẽ để hắn chết!" Môi mỏng lạnh lẽo khạc ra mấy chữ không mang theo bất kỳ nhiệt độ nào.

Ách. . . . . ."Hiên Viên Ngạo, ngươi không nhớ được lần trước ngươi cũng nói như vậy với Công Tôn Trường Khanh sao?" Khụ khụ, không phải, nói chuẩn xác phải là ở trong chuyện xưa của nàng, đã nói như thế với Công Tôn Trường Khanh! Hắc hắc. . . . . Nếu không mấy ngày nay nàng đi trong quân doanh kể chuyện xưa đoạn tụ, hung hăng vét một khoản nữa?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28.3: Đứa bé, phó thác thân thế

Lời này vừa rơi xuống, mặt của hắn liền tối đen, hung hăng nhìn nữ nhân đáng chết này. Thật là không hiểu tại sao lúc nàng đi chung với hoàng thúc lại nghe lời như vậy, đến lúc đi với hắn, bản lãnh tức chết người không đền mạng chỉ chốc lát liền chạy ra quấy phá!

Được rồi, hắn tương đối khinh bỉ chính mình, ngày này qua ngày khác dù yêu nàng nhưng bộ dáng hắn luôn là giận đến giơ chân!

"Được rồi, nàng tốt nhất nghỉ ngơi đi, Bổn vương còn có quân vụ cần xử lý, đi ra ngoài trước!" Nói xong thì xanh mặt rời đi, bây giờ hắn thật lòng cảm giác cực kỳ coi thường mình!

Hắn muốn đi ra ngoài, cũng không phải bởi vì quân vụ. Nếu hoàng thúc cũng ở đây, hắn có thể đấu đến ngươi chết ta sống với hoàng thúc, nhưng bây giờ hoàng thúc lấy mạng của mình đi liều mạng để cứu nàng. Lúc này, Hiên Viên Ngạo hắn tuyệt đối không thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

. . . . . .

Mười ngày sau, hoàng cung Dạ Mị đế quốc, bên trong điện. Trường Sinh

Một cô gái mặc áo tím cực kỳ xinh đẹp ngồi ở trong điện, gương mặt phong hoa tuyệt đại, trên dung nhan khuynh thành không lưu lại bất kỳ dấu vết nào của năm tháng. Một nốt ruồi giọt lệ bên khóe mắt cực kỳ xinh đẹp.

Nàng ngồi ở phía trước gương, vuốt mặt của mình. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đáy mắt mang theo chút say mê, lầm bầm mở miệng: "Tướng quân, bộ dạng Mị nhi xinh đẹp không?" Nhìn trong kính, dung nhan này còn kiều diễm vạn phần hơn hoa bỉ ngạn, cặp mắt tà mị như hoa anh đào ở trong kính. Hai mươi mấy năm qua, luôn tỉnh giấc vào lúc nửa đêm, đều có thể thấy được cảnh tượng đó. . . . . .

Một nam tử phong thần tuấn lãng luôn nắm kiếm trong tay, chạy rong ruổi trên sa trường, lại cầm bút kẻ lông mày, nhẹ nhàng vẽ, dịu dàng mở miệng: "Nguyện cả đời vẽ lông mày cho Mị nhi!"

Bờ môi như hoa anh đào nở rộ một nụ cười xinh đẹp, bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng lau đuôi lông mày của mình, dịu dàng lướt qua, giống như năm đó hắn cũng dịu dàng vuốt ve lông mày của nàng như vậy. . . . . .

Chợt, cảnh tượng trong kính bể tan tành!

Nam tử mặc áo đen ngã trong vũng máu, cầm lấy tay nàng: "Mị nhi, Mị nhi, thật xin lỗi, ta không thể bảo vệ nàng. Nếu có kiếp sau, nguyện lần nữa lấy nàng làm thê tử!"

Nàng nhớ một ngày kia, bông tuyết tung bay đầy trời. Bên khóe môi cương nghị của hắn tràn đầy máu tươi, ngã vào trong ngực của nàng, sau lại. . . . . Sau lại thế nào. . . . . .

Quá nhiều đoạn ngắn linh tinh hiện lên trong đầu, nàng chỉ nhớ, mình bị một đại nam nhân mười lăm tuổi mang đi, một lần lại một lần đè ở phía dưới thừa hoan. . . . . .

Trong đôi mắt tà mị như hoa đào là điên cuồng cùng hận ý: "A!" Thét lên một tiếng, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn hất toàn bộ đồ trên bàn trang điểm xuống!

Nàng hận! Hận gương mặt của mình! Hận nam nhân giết chết phu quân của mình! Càng hận hơn. . . . . tướng quân chết rồi, nàng lại không thể đi

https://thuviensach.vn

theo hắn. . . . . .

Đúng lúc này, trong kính kia xuất hiện một khuôn mặt khác. Khuôn mặt hẳn và nàng có tám phần giống nhau, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt càng thêm giống nhau như đúc. Đôi mắt tà mị như hoa đào kia cũng giống nàng, tràn đầy hận ý. . . . . .

Ngước đầu cười lạnh một tiếng, quay mặt sang nhìn khuôn mặt dù trong mộng cũng làm nàng hận không thể xé nát mặt của hắn!

"Ngươi đã đến rồi?" Đáy mắt thoáng qua tia sáng âm độc, bờ môi còn nâng lên một nụ cười đắc ý, bà ta biết hắn chắc chắn sẽ đến!

"Như ngươi mong muốn, nói đi, ngươi muốn thế nào mới bằng lòng giao thuốc giải ra?" Đáy mắt nam tử tràn đầy huyết sắc, hung hăng trừng mắt nhìn nữ nhân đó. Chính nữ nhân này phá hủy hắn, còn hại Tam nhi và đứa bé của bọn họ! Cố tình cũng là nữ nhân này sanh ra hắn!

"Ha ha ha. . . . . Ngươi cũng giống như phụ hoàng ngươi, đều cùng một loại!" Dạ Tử Mị ngửa mặt lên trời cười lớn, cười xong mở miệng, "Có phải chỉ cần ta nói cái gì, ngươi cũng đều nguyện ý làm không? Con trai ngoan của ta. . . . . ."

"Câm miệng! Bổn vương không có người mẫu thân như ngươi! Nói ra điều kiện của ngươi!" Trên dung nhan như cánh hoa anh đào tràn đầy hận ý và sát ý. Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-✢-đà-n๖ۣۜlê-✢-qu-ý-✢-đô-n Nếu có thể, hắn thật muốn một kiếm giết nữ nhân này!

"Không có người mẫu thân như ta? Vậy vì sao ngươi lại không giết ta? Hiên Viên Vô Thương, vậy ngươi giết ta đi, giết đi!" Bà ta giống như đã lâm vào điên cuồng, xông lên phía trước hung hăng níu lấy y phục của Hiên Viên Vô Thương "Ngươi giết ta! Giết chết ta đi!"

https://thuviensach.vn

Hắn vung ống tay áo lên, hung hăng nện nữ nhân đó xuống đất: "Ngươi cho rằng, ta không muốn sao?" Giờ phút này, hắn giống như huyết tu la của địa ngục, cả người tràn đầy sát ý! Gió nhẹ từ cửa sổ thổi vào, nâng vạt áo màu trắng lên, giống như quỷ câu hồn tới từ địa ngục. . . . . .

"Ha ha ha. . . . . ." Dạ Tử Mị vươn tay lau đi máu tươi bên môi "Ta thế nào lại quên, nhi tử ngoan của ta không nỡ giết ta. Ban đầu vì ta, một mình đi tới Dạ Mị đế quốc, từng bước ngồi vào vị trí Nhiếp Chính vương, còn ngây ngốc nói ‘mẫu thân con sẽ bảo vệ người’. Con của ta, không biết một kiếm kia của ta, đâm vào đủ sâu không?"

Răng ngà của nam tử cắn lại thật chặt, đáy mắt xẹt qua một tia trầm thống: "Bổn vương không muốn nói nhảm với ngươi, giao thuốc giải ra đây!"

"Thuốc giải? Tốt! Ngươi muốn thuốc giả….có thể….nhưng trước hết ngươi phải quỳ gối trước mặt của ta, dập đầu ba cái! Ngươi không phải là nói ngươi không có người mẫu thân như ta sao? Vậy ta càng muốn ngươi quỳ!" Dạ Tử Mị cười đến cực kỳ xinh đẹp, trong đôi mắt xinh đẹp kia tràn đầy hận ý và điên cuồng.

Trên dung nhan như cánh hoa đào của nam tử nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười giễu cợt: "Nếu ta không quỳ, ngươi sẽ làm cái gì?"

Lại thấy bà ta móc từ trong ngực của mình ra một bình sứ: "Không quỳ, ta liền ném nó! Nếu như ngươi là muốn tới đây giành, cũng chỉ nghe ‘ba’ một tiếng, bình sứ. . . . . bể! Ngươi người yêu cũng sẽ bị ngươi liên lụy, cả đời chịu hết hành hạ! Ngươi có thể thử xem là động tác của ngươi nhanh, hay là bình sư này bể nhanh!"

Hắn hung hăng nhìn bà ta chằm chằm, tay gắt gao nắm chặt thành quyền. Gân xanh trên bàn tay thon dài trắng nõn đều nhảy lên. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Quỳ hay không quỳ? Không quỳ ta liền ném!" Bà ta giơ cao bình sứ nhìn hắn.

Hắn cắn răng một cái, quỳ gối trước mặt bà ta, môi mỏng như hoa anh đào mím thành một đường thẳng. . . . . .

"Dập đầu! Ba cái, một cũng không thể thiếu, còn phải rất vang!" Trên mặt của bà ta đều là nụ cười điên cuồng, hắn không phải là nhi tử của bà ta, mà là sỉ nhục của bà ta! Chỉ cần nhìn hắn chịu khổ, bà ta sẽ cảm thấy rất sung sướng!

"Đông!" , "Đông!" , "Đông!" . . . . . .

Ba tiếng rơi xuống, hắn đứng lên, sống lưng ưỡn thẳng tắp, một thân quý khí không bị ảnh hưởng chút nào, vươn tay: "Lấy ra!"

Ba khấu đầu này, hắn vốn có thể không dập đầu, nhưng hắn vẫn dập đầu, chỉ vì hắn muốn đoạn tuyệt quan hệ của bọn họ, từ đó bà ta đối với hắn không còn ân sinh dưỡng nữa!

"Ta chỉ nói để cho ngươi quỳ xuống dập đầu, cũng không có nói nhất định sẽ đưa thuốc giải cho ngươi!" Trên mặt của bà ta lộ ra một nụ cười tà ác.

"Ngươi còn muốn thế nào nữa?" Mặt lạnh nhìn bà ta, hắn hận không thể uống máu, ăn thịt nữ nhân này!

Bà ta vung tay lên, "Ba!" , "Ba!" , "Ba!" ba tiếng, một đám nam nhân đi vào, đáy mắt đều là nụ cười dâm tà! Bọn họ đều là thuộc hạ cũ của tướng quân!

"Bọn họ, không có ngày nào là không muốn ngươi...Nếu ngươi nguyện ý ủy thân cho bọn họ một đêm, chỉ cần một đêm là đủ rồi. Nương liền giao thuốc giải cho ngươi, như thế nào?" Trên bộ mặt tuyệt mỹ của bà ta treo nụ

https://thuviensach.vn

cười như đơn thuần nhất, cặp mắt kia giống như tràn đầy ngây thơ nhìn hắn.

Năm đó, Hiên Viên Ngự Phong cũng chính là phụ hoàng của hắn, một lần lại một lần không để ý đến phản kháng của bà ta, để cho bà ta chịu hết lăng nhục. Bà ta muốn đòi lại tất cả từ trên người con trai của Hiên Viên Ngự Phong, từng cái một!

Về phần hắn cũng là con trai của bà ta? Bà ta không thừa nhận!

"Vương Gia! Không nên đồng ý với bà ta!" Liên Hoa rốt cuộc không nhịn được nhảy ra ngoài, ngăn ở trước người của Hiên Viên Vô Thương. Hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn Vương Gia là người cao quý như vậy, tại sao có thể. . . . . .

"Độc phụ(2)! Ta nguyện ý thay thế Vương Gia!" Giờ phút này, trên gương mặt lạnh nhạt tràn đầy kiên nghị.

"Liên Hoa, lui ra!" Âm thanh lạnh lùng truyền đến, lại tràn ngập tang thương vô tận.

"Vương Gia!" Nếu Vương Gia thật sự làm chuyện như vậy vì vương phi, Liên Hoa hắn sẽ lập tức trở về giết vương phi!

"Lui ra!" Giờ phút này trong giọng nói rõ ràng đã mang theo tức giận.

Liên Hoa hung hăng cắn răng, nắm chặt quả đấm đứng ở sau lưng hắn. Những người đó nếu muốn đụng tới Vương Gia, trừ phi bước qua thi thể hắn!

"Ha ha ha. . . . . Các ngươi ngược lại chủ tớ tình thâm! Chỉ là tiểu tử thanh tú, ta không muốn ngươi tới thay thế, ta chính là phải xem hắn bị nhiều người như vậy đè ở phía dưới, hung hăng lăng nhục, để con trai của

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngự Phong cũng nếm thử một chút mùi vị sống không bằng chết này!" Khắp khuôn mặt xinh đẹp là điên cuồng và quyết tuyệt!

Thấy Hiên Viên Vô Thương chỉ là lạnh lùng nhìn bà ta, cũng không đáp lời. Bà ta liền đưa bình sứ trong tay lên: "Không đồng ý? Ngươi nhẫn tâm nhìn người trong lòng của ngươi vì ngươi chịu hết hành hạ sao? Nếu sơ ý một chút, còn có tiểu tôn tử của ta cũng bị hành hạ! Hiên Viên Vô Thương, ngươi thật ích kỷ?"

"Trưởng công chúa giống như đã quên mất, Đại Vương Tử vẫn còn ở trên tay Bổn vương!" Mặt lạnh nhìn bà ta, bờ môi như hoa anh đào tràn đầy giễu cợt.

Lời này làm cho mặt bà ta biến sắc: "Ngươi muốn làm gì Kỳ nhi?" Trong đôi mắt xinh đẹp kia đều là hốt hoảng, trên mặt tất cả đều là vội vàng.

"Nếu muốn hắn hoàn hảo không chút tổn hại, ngươi nên giao thuốc giải trên tay của ngươi cho Bổn vương!" Trên mặt không có bất kỳ biểu hiện gì, nhưng đáy lòng cũng đã đau đớn khó nhịn, đều là nhi tử của bà ta, nhưng nếu người chết là hắn, sợ rằng trên mặt của bà ta chỉ có sung sướng mà thôi?

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của bà ta lập tức trấn định lại: "Hừ, muốn ta giao cho ngươi, không dễ dàng như vậy đâu. Nếu ngươi dám động đến Kỳ nhi, chúng ta liền ngọc đá cùng vỡ!"

Ngọc đá cùng vỡ. . . . . Hung hăng nắm quả đấm, nhìn bà ta: "Không giao? Có thể! Người tới, dẫn đại hoàng tử tới!"

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi muốn làm gì? Ngươi sẽ không sợ. . . . . ."

"Ngươi dám ném, ta sẽ để cho càng nhiều người đè con trai bảo bối của ngươi ở phía dưới, thương yêu thật tốt!" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, hoangdung_diễn。đàn。lê。qquý。đôn đáy mắt tràn đầy sát khí!

https://thuviensach.vn

Lời này làm cho thân thể bà ta khẽ run: "Đừng! Hiên Viên Vô Thương, hắn là thân ca ca của ngươi đó!" Làm sao hắn biết Kỳ nhi là nhi tử của mình? Làm sao hắn biết được?

"Thật sao?" Thân ca ca? Lạnh lùng nhìn bà ta, khắp người tỏa ra khí rét lạnh.

"Nếu ngươi dám, ta liền ném bình sứ này! Hiên Viên Vô Thương, ngươi dám đánh cuộc không?" Sao bà ta lại quên, Hiên Viên Vô Thương cũng giống như phụ hoàng của hắn, sẽ xem sinh mệnh nữ nhân của hắn quan trọng hơn hắn gấp trăm lần! Bà ta đang đánh cuộc, hắn không dám!

Mà trên thực tế, hắn cũng quả thật không dám! Hắn không sợ chết, nhưng lại không thể để cho Tam nhi chịu khổ sở như vậy!

Trong đầu đột nhiên vang lên lời của nàng. . . . . .

—— nam nhân của ta, chỉ có thể một nữ nhân là ta.

Ngay sau đó, ánh mắt kiên định xuống: "Điều kiện của ngươi, ta không làm được!" Hắn đã đồng ý Tam nhi, không thể nuốt lời!

Nhìn bộ dáng kia của hắn, bà ta biết rõ mình đã đánh cuộc thắng!

Mở miệng cười: "Không làm được cũng được! Ngươi tự vận, đổi thuốc giải, thế nào?"

Lần này thế nhưng hắn lại là giương môi cười một tiếng, không chút do dự: "Tốt! Nhưng ngươi nói phải giữ lời!"

"Yên tâm, Dạ Tử Mị ta vẫn còn rất uy tín! Chỉ có ngươi chết, hận ý của ta mới có thể tiêu tan!" Hung tợn nhìn hắn, rút bội kiếm bên hông của nam tử bên cạnh ra, ném cho hắn, chờ động tác của hắn.

https://thuviensach.vn

Hắn ghét bỏ liếc mắt nhìn kiếm kia, rút nhuyễn kiếm từ bên hông của mình ra: "Liên Hoa, sau khi Bổn vương chết, ngươi đưa thuốc về Hiên Viên đế quốc, sau đó cùng bọn họ bảo vệ vương phi và hài tử tương lai của Bổn vương thật tốt, biết không?"

"Vương Gia!" Liên Hoa muốn ngăn cản hắn.

Lại bị hắn nhẹ nhàng tránh qua, đáy mắt tà mị như hoa đào kia tràn ngập thâm tình. Tam nhi, thật xin lỗi, Thương Thương không thể cùng nàng nhìn con của chúng ta ra đời, thật xin lỗi. . . . . .

"Vương Gia! Đừng. . . . . ." Một tiếng kêu sợ hãi.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29.1: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

"Keng!" một tiếng, một cục đá đánh vào, kiếm trong tay Hiên Viên Vô Thương lệch một cái, kiếm kia chỉ để lại một vệt máu ở trên cổ như bạch ngọc kia.

Bóng dáng màu trắng thoáng qua, lấy đi bình sứ trong tay Dạ Tử Mị, một âm thanh tinh khiết như thiên sứ vang lên: "Hoàng thúc, thúc thật ngốc, trực tiếp đoạt không được sao! May mà người ta đi theo, nếu không đường đệ(1) đã không có phụ vương rồi!"

Cười hì hì mở miệng giơ giơ lên bình sứ trong tay, chợt biến sắc: "Độc phụ, bình sứ này không có gì!"

"Cái gì?" Mày kiếm nhíu chặt, đôi mắt tà mị như hoa đào dính vào chút huyết sắc, bà ta lại dám lừa hắn! Nếu Triệt không đến, dù hắn chết cũng không cứu được Tam nhi!

Cắn răng sải mấy bước tới trước, hung hăng bóp chặt cổ của Dạ Tử Mị: "Ngươi tốt nhất nên nói cho Bổn vương biết thuốc giải ở đâu, nếu không Bổn vương sẽ lập tức giết Dạ Tử kỳ!"

"Khụ khụ. . . . . Không có, không có thuốc giải, ngươi giết đi, giết thân ca ca của ngươi đi, rồi trở lại giết nương, để khắp thiên hạ đều biết Hiên Viên Vô Thương là một người như thế nào!" Đáy mắt Dạ Tử Mị đều là nụ cười điên cuồng.

"Khắp thiên hạ nhìn Bổn vương như thế nào, ngươi cho rằng Bổn vương sẽ để ý sao?" Giờ phút này một thân bạch y của hắn giống như đã nhuộm

https://thuviensach.vn

đỏ, cả người từ từ tỏa ra sát ý .

Rốt cuộc ý thức được hắn không phải đang nói đùa, đáy mắt Dạ Tử Mị hàm chứa một chút lệ quang, mở miệng: "Con cũng biết Kỳ nhi ở trong lòng ta có bao nhiêu phân lượng, cho nên ta sẽ không lừa gạt con, thật sự không có thuốc giải. Vi nương chỉ cầu con, cầu xin con bỏ qua cho Kỳ nhi, hắn là huynh trưởng của con!"

Nhìn trên mặt nàng đều là van xin và trong mắt tràn đầy ánh sáng từ ái. Trong thâm tâm của hắn luôn khao khát tình thương của mẹ, nhưng cuối cùng đã chết rồi. . . . . .

Hung hăng ném nữ nhân này xuống đất, không để ý đến miệng bà ta đang phun máu tươi, lạnh lùng mở miệng: "Đưa đại hoàng tử đến biên cương làm khổ lực, cho đến khi bà ta nói ra thuốc giải ở nơi nào mới thôi!"

"Dạ!" Một người đáp lại, rồi sau đó một đạo bóng đen chợt lóe, rời khỏi phòng này.

"Hiên Viên Vô Thương, hắn là ca ca của ngươi, làm sao ngươi có thể để cho hắn làm công việc thấp hèn như vậy, tại sao lòng của ngươi lại có thể độc ác như thế!" Dạ Tử Mị ngồi dưới đất liều mạng gào thét.

"Đây cũng là di truyền, Bổn vương phải cảm tạ ngươi làm cho Bổn vương quyết tâm như vậy!" Sau khi nói xong không nhìn bà ta một cái, lửng thững đi ra ngoài.

Hiên Viên Triệt kiềm chế được kích động muốn hung hăng đạp bà ta một cước, đi theo hoàng thúc mình ra ngoài.

. . . . . .

Dưới ánh trăng, một thân bạch y ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, trên bộ mặt tuyệt mỹ đều là tuyệt vọng và bi thương. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc. . . . . ." Âm thanh ngọt ngào mềm mại vang lên bên tai.

Lại thấy Hiên Viên Vô Thương cũng không đáp lại hắn: "Hoàng thúc, thúc xác định trên tay bà ta có thuốc giải sao?"

"Trên tay của bà ta chắc chắn không có!" Nhàn nhạt nói xong, nhắm hai mắt lại. Lông mi thật dài khẽ run, thật chẳng lẽ không cứu được sao?

"Không có?" Lần này dù là hắn cũng có chút kinh ngạc, đã không có thì tại sao còn phải uy hiếp nữ nhân kia?

Trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười giễu cợt: "Bà ta coi Dạ Tử kỳ như mạng, nếu như có, làm sao có thể không giao ra."

"Hoàng thúc, nếu hoàng tẩu không qua được cửa ải này, ngươi tính làm sao?" Hiên Viên Triệt cắn răng nhìn hắn, trong lòng mơ hồ đã có quyết định.

"Sống chết có nhau!" Nhẹ nhàng phun ra bốn chữ, vô cùng kiên định.

Sống chết có nhau? Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Nếu đã như vậy, còn không bằng đánh cược một lần!" Hoàng thúc, thật ra thì cũng không phải là không có cách cứu!"

"Cháu có biện pháp?" Quay đầu nhìn hắn, đôi mắt bình tĩnh kia lần nữa nổi lên gợn sóng

"Rừng rậm Tử Vong có một con xà vương!" Tiếng nói vừa dứt, bạch quang chợt lóe, bạch y nam tử ở trước mặt đã không thấy bóng dáng.

"A, hoàng thúc, chờ ta một chút. . . . . ."

. . . . . .

Mười tám ngày sau, trước rừng rậm Tử Vong.

https://thuviensach.vn

"Triệt, cháu trở về trước, nói cho Ngạo biết, hoàng thúc nhất định sẽ lấy được máu của xà vương!" Âm thanh nhàn nhạt, nhưng vô cùng đáng tin.

"Không được hoàng thúc, ta muốn. . . . . ." Từ ‘đi’ còn chưa kịp phát ra, liền bị người ta đánh một phát vào gáy, hôn mê bất tỉnh.

"Liên Hoa, đưa Thất vương gia trở về Hiên Viên đế quốc!" Rừng rậm Tử Vong, kẻ tiến vào đều là cửu tử nhất sinh, hắn làm sao có thể liên lụy Triệt.

"Vương Gia, thuộc hạ muốn đi chung với ngài!" Liên Hoa quỳ một chân trên đất.

"Đây là mệnh lệnh! Sau khi đưa Triệt trở về thì tới đây tiếp ứng Bổn vương. Nhớ, không thể đi vào, ở bên ngoài chờ Bổn vương. Nếu ba tháng sau, Bổn vương vẫn không đi ra, ngươi hãy trở về bảo vệ vương phi thật tốt, nếu không dù Bổn vương chết cũng không thể nhắm mắt!"

Rừng rậm Tử Vong ở phía nam của Hiên Viên đế quốc, chỉ cách một ngọn núi, cả đi lẫn về chỉ cần ba bốn ngày là đủ. Nghĩ tới đây liền móc ra một bình sứ, để thuốc ở dưới mũi Hiên Viên Triệt, thuốc này ngủ khoảng ba bốn ngày thì không có vấn đề.

Liên Hoa nhìn hắn một hồi lâu, cuối cùng cắn răng, gật đầu một cái: "Dạ!" Nói xong khiêng Hiên Viên Triệt lên, nhanh chóng rời đi. . . . . Thầm nghĩ nếu hắn trở lại ở chỗ này ba tháng, Vương Gia còn không ra ngoài, hắn liền tự vận ở chỗ này!

Hiên Viên Vô Thương nhìn vùng rừng rậm kia một chút, khóe môi thoáng ánh lên một nụ cười, vững vàng đi vào, quyết tuyệt, nghĩa vô phản cố (2). . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, người Thanh Loan hạ độc trong dòng sông, tướng sĩ chúng ta uống nước đã trúng độc tập thể, xin Vương Gia nhanh chóng giải quyết!" Một sĩ quan báo lại.

Hiên Viên Ngạo quay đầu nhìn Long Ngạo Thiên một chút, trong mắt của hai người đều là thận trọng: "Quân y có tra ra là độc gì không?"

"Không có! Chúng ta đã có mười vạn tướng sĩ trúng loại độc này, quân y nói muốn nghiên cứu ra thuốc giải này phải mất mười ngày nửa tháng, đến lúc đó sợ là quân lính của chúng ta đều đã trúng độc bỏ mình!"

Mày kiếm nhíu chặt, suy nghĩ tìm cách đối phó.

Đúng lúc này, một người tới báo: "Vương Gia, chúng ta ở bên ngoài bắt được một người lén lút, thuộc hạ đã phái người bắt được hắn, thế nhưng hắn lại nói muốn tới gặp ngài!"

"Dẫn tới!" Âm thanh lãnh ngạo vang lên, không chút ấm áp nào.

Tiếp, một nam tử mặc áo trắng bị dẫn vào, gương mặt phong hoa tuyệt đại đó, cho dù là khí tức sát phạt nặng nhất quân doanh, cũng không dính một chút khí phàm trần nào lên người.

Sải mấy bước nhảy vào, ôm quyền về phía Hiên Viên Ngạo: "Tam vương gia!"

Hiên Viên Ngạo ngẩn ra, ngay sau đó mở miệng: "Mộ Di Tuyết?"

"Chính là tại hạ!" Bờ môi nâng lên một nụ cười yếu ớt, nhìn lên hai người trước mặt này cũng là nam tử nổi danh với mình.

"Không biết tướng quân Thanh Loan quốc đại giá quang lâm, có việc gì không?" Long Ngạo Thiên ở một bên mở miệng, cặp mắt phượng kia nhìn

https://thuviensach.vn

chằm chằm mặt của Mộ Di Tuyết, không buông tha một vẻ mặt nào của hắn.

Nam tử này, chính là đồ đệ của Thiên Sơn lão nhân, bất luận là tâm cơ hay năng lực cũng sâu không lường được!

Tay áo bào màu trắng vung lên, một bình sứ bay về phía Hiên Viên Ngạo.

Hiên Viên Ngạo vung tay lên, một cỗ chân khí lưu chuyển trên không trung, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⊹-đà-n๖ۣۜlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n xoay tròn bình sứ trên không trung mấy vòng, sau đó rơi vào trên bàn. Từ đầu đến cuối, tay kia chưa từng đụng đến bình sứ.

"Hiên Viên Ngạo, ngài quả nhiên rất cẩn thận!" Một câu nhẹ nhàng nói ra, nghe không ra là khen hay chê.

"Nếu không cẩn thận với các hạ, sợ rằng Bổn vương đã sớm chết trăm ngàn lần rồi!" Trả lời một câu như đang đùa giỡn, khóe môi lãnh ngạo nhẹ nhàng nâng lên, để cho người khác nhìn không thấu tâm tình.

"Trong bình sứ đó chính là thuốc giải độc mà binh lính Thanh Loan đã bỏ vào dòng sông, ngươi chỉ cần đổ nó vào dòng sông, rồi cho binh lính của Hiên Viên đế quốc uống vào là được."

"Tại sao bổn vương phải tin tưởng các hạ?"

Con ngươi không nhiễm một hạt bụi của nam tử áo trắng này dính vào một tia hận ý: "Chỉ bằng Phượng Phi Loan đã tàn sát cả nhà Mộ gia ta!"

Cái gì? Hiên Viên Ngạo và Long Ngạo Thiên liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy sự khó hiểu ở trong mắt đối phương. Tuy Mộ Di Tuyết là nam tử, nhưng năng lực tại phương diện chiến tranh đã thắng được tất cả cô gái của Thanh Loan đế quốc, là một quan nam duy nhất của Thanh Loan đế quốc,

https://thuviensach.vn

cũng là một linh hồn của toàn quân! Đối đầu kẻ địch mạnh, tân hoàng Thanh Loan tuyệt đối không có lý do gì để làm như vậy.

"Ngạo vương không tin có thể đi tra, Mộ Di Tuyết tới đây cũng chỉ là vì báo thù cho Mộ gia ta!"

Hiên Viên Ngạo giao bình sứ cho binh lính bên cạnh: "Cầm đi để quân y kiểm nghiệm!"

"Dạ!"

"Ám ảnh, đi thăm dò!" Dứt lời dùng truyền âm mở miệng về phía ám ảnh.

Ám ảnh lắc mình một cái, liền biến mất ở bên trong doanh trướng.

"Mộ công tử, mời ngồi!" Giờ phút này giọng nói đã khách khí hơn, bất luận hắn nói là thật hay giả, đây cũng là tôn kính với đối thủ của mình.

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nằm ở bên trong Tường Thành tính ngày, dường như hôm nay là ngày thứ ba mươi rồi, sao Thương Thương vẫn chưa trở lại? Hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn Cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt, cặp mắt đẹp kia nhìn chằm chằm đám người đi qua đi lại dưới cổng thành, càng cảm giác mình giống như oán phụ!

Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Hiên Viên Vô Thương đáng chết, chờ chàng trở lại, xem lão nương thu thập chàng thế nào!

Mãi cho đến khi màn đêm buông xuống, cũng không thấy nam nhân mặc bạch y xuất hiện dưới cổng thành. Đôi mắt tràn đầy tức giận, rốt cuộc dính vào chút lệ quang trong suốt, tên này không phải bỏ trốn với hồ ly tinh chứ?

https://thuviensach.vn

Một bóng dáng màu xanh xuất hiện phía sau của nàng, nhẹ nhàng thở dài một cái: "Nữ nhân, trời đã tối rồi, ngươi trước tiên trở về nghỉ ngơi đi!" Hoàng thúc chưa có trở về, Triệt cũng chưa trở về, trong tim của hắn cũng đầy lo lắng.

Quay đầu, đáy mắt hàm chứa lệ quang trong suốt: "Hiên Viên Ngạo, ngươi nói có phải Thương Thương không cần ta nữa đúng không?" Bởi vì nàng không nghe lời, thích ngắm mỹ nam tử, cho nên không cần nàng nữa?

Bộ dáng đáy mắt rưng rưng, làm tim hắn hơi chậm lại, không biết nên trả lời vấn đề này như thế nào: "Sẽ không, có lẽ hoàng thúc bởi vì đi đường chậm trễ, không quá mấy ngày thúc sẽ trở lại thôi!"

"Có thật không?" Trong âm thanh đã là mơ hồ mang theo chút nức nở.

"Thật!" Gật đầu một cái, hoàng thúc nói nếu một tháng sau thúc không trở lại, sẽ để cho hắn nói. . . . . Nhưng nhìn bộ dáng của nàng, hắn làm sao nói ra được?

Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, lau nước mắt suýt nữa tràn ra, vỗ vỗ bụi đất trên người: "Ừm! Ta tin tưởng Thương Thương nhất định sẽ trở về!" Nàng tin tưởng hắn sẽ không bỏ nàng lại!

Vẻ mặt Hiên Viên Ngạo phức tạp đi theo phía sau nàng. . . . . .

Đợi nàng trở lại trong phòng của mình, ăn bữa tối và đi ngủ xong, hắn mới từ trước cửa phòng của nàng rời đi.

. . . . . .

"Vương Gia, Thất vương gia trở lại!" Ám Dạ báo lại.

"Vậy hoàng thúc đâu?" Sau khi nghe xong liền hỏi một câu như vậy.

"Hi Vương Gia. . . . . ." Giọng nói hơi do dự.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhìn hắn một cái, sải mấy bước vào phòng của Hiên Viên Triệt, giờ phút này hắn mới tỉnh lại sau khi hôn mê: "Hoàng huynh, hoàng thúc vào rừng rậm Tử Vong lấy máu của xà vương!"

"Cái gì? Rừng rậm Tử Vong? !" Con ngươi trợn to, không dám tin nhìn hắn, rừng rậm Tử Vong là gì? Chính là người đi vào không đếm hết, nhưng không có một người còn sống trở ra!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29.2: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Phong vân biến đổi, bởi vì tân hoàng Thanh Loan, Phượng Phi Loan muốn cưới Mộ Di Tuyết làm hoàng phu nhưng bị cự tuyệt, thẹn quá hóa giận tịch thu tài sản và giết cả nhà Mộ gia. Quân tiên phong Mộ Di Tuyết phản bội, đầu nhập vào quân địch, giao bản đồ bày trận hành quân của Thanh Loan quốc ra.

Không tới mấy ngày, quân Thanh Loan tan tác, đệ trình thư xin hàng.

Mông Man đế quốc không có quân liên minh, lấy sức lực một nước đối chiến tam quốc. Năm 220 trước công nguyên, Gia Luật Trục Nguyên đàm phán hòa bình với Hiên Viên đế quốc.

Trận đại chiến thế giới này, chỉ ba tháng đã hạ màn kết thúc.

Cuối cùng Gia Luật Trục Nguyên ước hẹn với Hiên Viên Ngạo, hai người chỉ dùng binh lực của quốc gia mình đánh một trận, một trận quyết định thắng bại!

Vậy mà, trận chiến này kéo dài ba ngày ba đêm, trận hình biến ảo vô số lần, tử thương vô số, cực kỳ thảm thiết, cuối cùng kết thúc trận đánh này là không phân thắng bại! Trận chiến này được khen là cuộc chiến thảm thiết nhất trong lịch sử, được xưng là "Cuộc chiến Long thần"! Được liệt tên là một trong bảy cuộc đại chiến thế giới!

Hiên Viên Ngạo và Gia Luật Trục Nguyên nhờ trận chiến này càng thêm hiểu ý nhau mà không cần phải nói, trở thành bạn tốt tri kỉ của nhau!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Ba tháng! Ba tháng rồi mà còn chưa trở về, nếu nàng vẫn còn tin tưởng hắn đã trở lại kinh thành, thì nàng thật sự là đồ ngu rồi! Đặc biệt sao, nàng chờ không được!

"Hiên Viên Ngạo, ngươi nói cho ta biết, rốt cuộc Thương Thương đã đi nơi nào!" Nàng một đường vọt tới soái trướng của Hiên Viên Ngạo, lúc này Hiên Viên Ngạo và Gia Luật Trục Nguyên, Long Ngạo Thiên đang cùng nhau thương nghị công việc sau khi chiến đấu.

Thấy nàng, Gia Luật Trục Nguyên liền ngẩn ra, Thương Thương? Nhìn lại bộ dáng cô nương trước mặt, đây không phải là tiểu huynh đệ kết bái của mình sao? Nàng là nữ?

Hiên Viên Ngạo nhìn nàng một chút, nhìn lại tràng diện này, mày kiếm nhíu chặt. Hoàng thúc lâu như vậy vẫn chưa trở lại, chắc là không về được rồi, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn nhìn nàng một chút, vẫn mở miệng nói: "Hoàng thúc ở kinh thành, mấy ngày nữa chúng ta hồi kinh là có thể nhìn thấy thúc ấy rồi!" Kéo được một ngày thì một ngày đi!

Hắn vừa nói xong, Vũ Văn Tiểu Tam liền hung hăng theo dõi cặp mắt lạnh lẽo kia của hắn, quả nhiên thấy ánh mắt của hắn có chút né tránh.

Hung hăng cắn răng: "Ngươi không nói phải không, vậy ta tự đi tìm hắn!"

Dứt lời xoay người muốn đi, đi chưa được mấy bước, liền bị người kéo cánh tay lại: "Nàng nổi điên cái gì! Nàng không nghĩ cho mình, cũng nên vì đứa nhỏ trong bụng mà suy nghĩ một chút chứ!"

Đứa nhỏ trong bụng? Con ngươi Gia Luật Trục Nguyên trợn to, không dám tin mà nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi buông ra! Ta muốn đi tìm hắn!" Nàng dùng sức muốn hất tay của hắn ra.

"Bây giờ nàng về phòng trước, chờ ta xử lý xong công vụ, sẽ nói cho nàng biết ngay!" Hiên Viên Ngạo lạnh lùng mở miệng, ngay sau đó thu hồi tay của mình lại.

"Tốt!" Nàng nói xong cũng chuẩn bị đi ra ngoài, cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt!

"Hiền đệ!" Một âm thanh quen thuộc vang lên.

Có chút kinh ngạc quay đầu, nhìn thấy Gia Luật Trục Nguyên, sắc mặt hơi chuyển biến tốt một chút: "Đại ca, làm sao huynh lại ở chỗ này?"

Thật sự là hắn! "Ha ha. . . . . Có lẽ ta phải gọi nàng là hiền muội mới đúng! Quỷ nha đầu này, đại ca cũng bị muội lừa gạt rồi!" Nhìn thấy nàng lần nữa, mặc dù tất cả đều đã không giống nhau, nhưng tâm tình của hắn vẫn cực tốt!

"Hắc hắc. . . . . Đó là bởi vì người ta thông minh!" Tận lực khiến giọng nói hoạt bát một chút, nhưng tâm tình còn chưa phải là rất tốt.

Gia Luật Trục Nguyên săn sóc mở miệng: "Nếu đang có chuyện thì đi trước đi, có thời gian chúng ta tụ họp sau!"

"Tốt! Vậy tiểu đệ xin cáo từ trước!" Nói xong ôm quyền một cái.

Sau khi nói xong đã cảm thấy không khí có chút không đúng lắm, tất cả mọi người im lặng nhìn nàng, lúc này mới nhớ tới dường như bây giờ mình đang mặc nữ trang, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⁜-đà-n๖ۣۜlê-⁜-qu-ý-⁜-đô-n lúng túng ho khan một cái, trên mặt còn xuất hiện chút sắc hồng: "Cái đó, cái đó. . . . . Ta đi trước!"

https://thuviensach.vn

Nói xong chạy giống như trối chết, quả nhiên đi chưa được bao xa, thì nghe thấy gian phòng sau lưng truyền ra một trận cười thật to. . . . . .

Cứt thối! Dám cười nhạo lão nương, nếu không phải tâm tình lão nương không tốt, sẽ chỉnh chết các ngươi rồi!

Nghĩ tới buồn buồn đá một tảng đá dưới chân, mấy tháng này mỗi lần nàng đi hỏi Hiên Viên Ngạo, hắn đều nói Thương Thương sắp trở về rồi, rất nhanh sẽ trở lại. . . . . Nhưng nàng cảm giác lo lắng, mà mỗi lần Tiểu Triệt Triệt nhìn thấy nàng cũng sẽ lập tức đi lối khác, giống như sợ mình hỏi hắn cái gì!

Hòn đá kia lăn mấy vòng liền dừng lại, bị người giẫm ở dưới chân. Nàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy khuôn mặt không nhiễm thế tục của hắn, sững sờ trong chốc lát, rồi sau đó mở miệng chào hỏi: "Mộ công tử!" Người này nàng không phải rất ưa thích, mặc dù nói dung mạo rất đẹp trai, nhưng nàng cảm giác tên này. . . . . Nói không rõ là cảm giác gì, không giống như người xấu, nhưng lại cứ có cảm giác hắn giống như có thể nhìn thấu nàng!

Nói xong muốn từ bên cạnh hắn đi qua, nhưng vừa đi đến bên cạnh hắn, chỉ nghe thấy giọng nói thanh nhã vang lên: "Hi vương phi không muốn biết Hi Vương Gia ở đâu sao?"

"Ngươi biết?" Quay đầu có chút cảnh giác nhìn hắn.

Thế nhưng hắn lại cười yếu ớt một tiếng, nhàn nhạt mở miệng: "Hi Vương Gia ở nơi nào, tại hạ làm sao có thể biết." Nói xong lạnh nhạt rời đi.

Vũ Văn Tiểu Tam hoài nghi nhìn bóng lưng của hắn, bệnh thần kinh! Khi không chạy tới nói năng linh tinh gì thế, động kinh à?

Chạy về gian phòng rầu rĩ ngồi xuống, kỳ quái là nàng lại có thể không bị thai hành, không nôn nghén gì cả. Nếu không phải là kinh nguyệt không có tới, nàng thật hoài nghi mình có phải là mang thai hay không?

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Trăng sáng treo trên trời cao, nàng nằm ở cửa sổ ngắm trăng, nhớ lại hình ảnh nàng ngồi ở trên nóc nhà ngắm trăng với Thương Thương, lỗ mũi có chút ê ẩm. hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn Thương Thương rốt cuộc đi chỗ nào rồi? Nếu hoàng thượng tìm hắn, hắn tuyệt đối không thể không nói tiếng nào mà bỏ đi!

Trước đó vài ngày không có suy nghĩ kỹ, gần đây đúng là càng nghĩ càng có gì đó không đúng!

Đúng lúc này, Hiên Viên Ngạo đẩy cửa vào, nhìn bóng dáng nàng hơi có vẻ đơn bạc nằm ở cửa sổ, đáy mắt thoáng qua một tia đau lòng.

Nghe tiếng đẩy cửa, nàng quay đầu nhìn hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi đã nói ngươi sẽ nói cho ta biết…!"

"Ừ." Lạnh lùng đáp một tiếng, rồi sau đó nói ra từng câu từng chữ mà hoàng thúc muốn hắn nói "Hoàng thúc nói thúc ấy sẽ bỏ đi với nữ nhân mà thúc yêu mến!"

"Cái gì?" Trợn to cặp mắt không dám tin nhìn hắn "Ngươi nói cái gì?"

Vừa nói vừa xông lên trước bắt lấy cổ áo của hắn: "Ngươi lặp lại lần nữa!"

"Hoàng thúc nói thúc ấy sẽ bỏ đi với nữ nhân thúc yêu mến, nàng yên tâm, ta sẽ chăm sóc nàng thật tốt!" Cắn răng lặp lại một lần nữa, nhìn sắc mặt nàng trắng bệch.

"Sẽ không! Thương Thương sẽ không như vậy!" Nàng lui từng bước về phía sau, ánh mắt có chút trống rỗng. Làm sao có thể? Thương Thương yêu nàng như vậy, làm sao có thể bỏ đi!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo sải mấy bước lên phía trước, đỡ lấy nàng: "Vũ Văn Tiểu Tam, nàng. . . . . ."

Lại thấy nàng hung hăng che bụng của mình, cắn răng ngồi xổm xuống: "Thật đau, bụng thật là đau. . . . . ."

"Người đâu! Mời đại phu! Mời đại phu!" Vẻ mặt hắn đầy hoảng hốt gào thét về phía cửa.

. . . . . .

"Hi vương phi là do tâm tư biến hóa quá lớn, làm động đến thai khí, về sau nếu điều dưỡng thật tốt thì vô sự, nếu tâm tình vẫn như vậy thì đại hỉ sẽ thành đại bi, đứa bé này có thể sẽ không giữ được! Cựu thần phải đi sắc thuốc ngay!" Quân này y nói xong thì lắc đầu, thai nhi đã bốn tháng rồi, hoangdung_diễ̃ღn。đàn。lê。qღuý。đôn theo lý mà nói phải là vững như bàn thạch, rốt cuộc là xúc động chuyện gì mà động đến thai khí cứ?

"Ừ. Đi xuống đi." Không ngờ lại nghiêm trọng như thế.

Quân y này vuốt vuốt râu, lui xuống. . . . . .

Nhìn nữ nhân trên giường sắc mặt trắng bệch, ánh mắt trống rỗng. Hắn cũng không biết nói theo ý hoàng thúc như vậy có đúng hay không? Nhưng trực giác nói cho hắn biết, nếu như nói với nàng hoàng thúc đã. . . . . mất, sợ rằng nàng càng không thể tiếp nhận hơn!

"Hiên Viên Ngạo, ngươi gạt ta đúng không?" Giờ phút này đôi môi đỏ mọng đã không còn một chút huyết sắc, quay đầu nhìn hắn, đồng thời một giọt lệ dọc theo khóe mắt chảy xuống. . . . . .

Nàng không tin, không tin Thương Thương sẽ đi cùng người khác. Nhưng nếu như không phải là đi cùng người khác, vậy hắn đã đi nơi nào rồi?

https://thuviensach.vn

"Không có!" Hắn độc ác mở miệng lần nữa, "Mặc kệ như thế nào, nàng hãy chăm sóc đứa bé trong bụng nàng thật tốt, dù sao nó cũng là vô tội! Còn nữa, ta sẽ chăm sóc cho nàng, dù không có hoàng thúc, cũng sẽ không đế nàng xảy ra chuyện!"

"Biết!" Nhắm mắt lại, trên sắc mặt bình tĩnh không nhìn ra suy nghĩ gì.

"Nàng. . . . . ." Hiên Viên Ngạo muốn nói gì đó, lại bị nàng chặn lại "Ta không sao, ngươi ra ngoài trước đi, ta muốn yên tĩnh một mình!"

Nói xong lau giọt lệ nơi khóe mắt, thở phào nhẹ nhõm thật dài, đem tích tụ trong lòng đều phun ra. . . . . .

Nhìn nàng hình như rất trấn định, nhưng nàng không khóc không nháo, lại càng làm cho hắn cảm thấy không bình thường!

Bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, thấy nàng nhắm mắt lại không nhúc nhích, thở dài một hơi sau đó đi ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

"Hoàng huynh, chúng ta làm như vậy đúng không?" Giọng nói ngọt ngào của Hiên Viên Triệt mang theo chút phức tạp, làm như vậy, công bằng đối với hoàng tẩu sao?

"Có đúng hay không thì cũng chỉ có thể làm như vậy, đây là ý của hoàng thúc!" Mặc dù nữ nhân đó trước kia luôn là một bộ dạng thiên hạ vô địch, hoangdung_die»n。dٿan。l«e。qu»y。d«on làm cho hắn rất khó tin tưởng nếu biết hoàng thúc chết thì nàng sẽ tự sát vì tình. Nhưng hắn lại luôn cảm thấy lo lắng, nếu là nữ nhân kia đột nhiên động kinh, muốn đóng vai sống chết có nhau thì làm sao bây giờ?

"Có lẽ hoàng thúc còn chưa chết!" Hắn nói lên nghi vấn, nhưng lời này đến hắn còn không tin. Hoàng thúc đã vào rừng rậm Tử Vong hai tháng, sau

https://thuviensach.vn

lại đến Liên Hoa cũng không trở về nữa.

"Ta cũng hi vọng hoàng thúc không có chết." Giờ khắc này, hắn thật lòng hi vọng người còn sống là hoàng thúc, nếu như người chết là hắn thì tốt rồi! Như vậy nàng sẽ không khổ sở, mình cũng không cần khổ sở như vậy.

"Vào rừng rậm Tử Vong hai tháng, làm sao có thể còn sống! Chỉ là hi Vương Gia ngược lại rất thâm tình, vì giúp mẹ con Hi vương phi giải độc, lại dám đi đến nơi đó. Phải biết rằng người đã đi vào đó, không một ai có thể còn sống mà ra ngoài!" Giọng nói thanh nhã truyền đến, để cho hai người cùng nhau quay đầu nhìn người đang đi tới.

"Làm sao Mộ công tử biết chuyện này?" Mày kiếm nhíu chặt, trên khuôn mặt lãnh ngạo dính vào một chút vẻ phức tạp.

"Có thể nổi danh cùng Ngạo vương, tại hạ tự nhiên không thể quá kém cỏi!" Hời hợt đánh mê tung quyền, cũng không đáp lời trực tiếp, khóe môi còn nâng lên một nụ cười yếu ớt.

Cách đó không xa phía sau bọn họ, một nữ tử áo đỏ cắn môi dưới, lặng lẽ lui từng bước ra ngoài, quả nhiên có ẩn tình khác, nàng biết mà! Nàng biết Thương Thương sẽ không phản bội nàng! Nàng trúng độc sao? Tại sao nàng lại không hề biết gì?

Hiên Viên Vô Thương đáng chết, thế nhưng dám tự chủ trương chạy đi rừng rậm Tử Vong, đã hỏi ý kiến của nàng chưa? Dám nói hắn thay lòng, mang theo nữ nhân yêu mến chạy trốn, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam nàng kém thông minh lắm sao?

Rừng rậm Tử Vong, đã đi vào hai tháng. . . . . .

Nàng cúi đầu sờ sờ bụng của mình, bảo bảo, mẹ muốn cùng con đi tìm cha con, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. nên con nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời, cho mẹ dũng khí, có biết không!

https://thuviensach.vn

Nàng không biết hắn còn sống hay không? Nhưng mặc kệ hắn chết hay sống, nàng đều muốn ở chung một chỗ với hắn, cả nhà bọn họ sẽ không xa rời nhau!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29.3: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Đợi đến khi màn đêm buông xuống, khắp nơi đều yên tĩnh.

Vũ Văn Tiểu Tam đổi một thân nam trang nhẹ nhàng, đeo bọc vải len lén trốn ra khỏi cửa, sau đó quay đầu nhẹ nhàng đóng cửa lại. . . . . .

Rón rén dựa theo trí nhớ đi tới chuồng ngựa, thật ra thì nàng không biết cưỡi ngựa!

Nhìn đám ngựa kia một chút, có chút sợ sệt không dám đi qua, nhưng nghĩ tới Thương Thương, nàng nắm thật chặt quả đấm, khẽ cắn răng đi tới. . . . . .

Con ngựa kia cũng rất không nể mặt phun khí về phía nàng!

Gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nhỏ giọng mở miệng: "Ngựa ơi ngựa, dung mạo ngươi anh tuấn tiêu sái như thế, phong lưu phóng khoáng, thật ra thì ta cũng không có ác ý với ngươi đâu. Ngươi chỉ cần đem sống lưng uy vũ của ngươi cho ta ngồi một lát là được, không biết ý của ngươi thế nào?"

Thật ra thì cởi ngựa cần phải bước từng bước tới, trước tiên là nói ngồi một chút, sau khi lừa gạt thành công con ngựa để cho mình leo lên, thì cưỡi ngựa thôi!

Nhưng con ngựa kia lại hoàn toàn không để ý đến nàng, lại phun lỗ mũi, quay đầu xoay mông ngựa về phía nàng!

https://thuviensach.vn

Cứt thối! Lần này đã thành công chọc tức mỗ nữ rồi, nhìn cái đuôi con ngựa hư hỏng kia, suýt nữa tức miệng mắng to!

Nhưng suy nghĩ một chút nếu mình mắng, con ngựa này cho mình một chân, hậu quả kia rất nghiêm trọng! Vì vậy sau khi mỗ nữ hung hăng đè lửa giận trong lòng mình xuống, lại rất chân chó tiếp tục mở miệng: "Mã đại gia thân ái, phải biết tiểu nhân cũng rất anh tuấn tiêu sái, mạo tựa Phan An, chỉ có người giống như ta vậy, mới xứng được với sống lưng cao ngất của Lão Nhân Gia ngài, phải biết để cho tiểu nhân cưỡi một chút, không chỉ có tiểu nhân vinh hạnh, mà cũng là phúc phận Lão Nhân Gia nhé!"

Lần này con ngựa kia ngược lại không có phản ứng gì, chẳng lẽ bị mình nói thông suốt rồi sao? Hắc hắc. . . . . Vì vậy mỗ nữ vui sướng hài lòng chạy đến bên cạnh nó: "A, nếu ngươi không nói lời nào thì bày tỏ ngươi đã đồng ý, vậy ta leo lên đó!" Vừa nói vừa vươn tay kéo dây cương của con ngựa kia, chuẩn bị leo lên, ai ngờ con ngựa chết tiệt đó lại xoay người hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn, đi ra chỗ khác, suýt nữa lôi nàng bay ra ngoài!

Ngã nhào tại chỗ một cái, che chở bụng của mình, đứng vững rồi sau đó hung hăng nhìn chằm chằm con ngựa chết tiệt kia. Nếu không phải mình có chút võ công căn bản, thì đã bị con ngựa hư hỏng này hại chết rồi!

"Ngươi *** không muốn cho lão tử cưỡi thì nói sớm đi! Đặc biệt sao? Đứng ở nơi đó không nhúc nhích, giả điên à! Tại sao không đi chết luôn đi!" Vừa nói vừa hung hăng đứng ở trước mặt của con ngựa kia, đưa ra một ngón tay chỉ vào nó.

Thấy thế nào cũng giống như một người điên!

"Ta hỏi lại ngươi lần nữa, rốt cuộc ngươi có cho ta cưỡi hay không?" Mỗ nữ cố gắng đè nén lửa giận trong lòng mình.

https://thuviensach.vn

Con ngựa kia rất là có cá tính lần nữa quay mặt sang chỗ khác, không để ý tới nàng.

"Ta!" Tức giận đằng đằng sải mấy bước chạy đến trước mặt của nó, "Lão tử cuối cùng hỏi ngươi một lần nữa, ngươi rốt cuộc có cho ta cưỡi không?"

Kết quả, người ta vẫn còn chưa bỏ rơi nàng, lần nữa quay đầu lại.

Vì vậy, lỗ mũi của mỗ nữ cùng mỗ ngựa phun khí với nhau!

Một hồi lâu. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam thở phì phò mở miệng: "Cái con ngựa đáng chết này! Lại có thể không biết điều như vậy! Tốt! Ngươi đã chắc chắn như thế, vậy cũng đừng trách ta lòng dạ độc ác! Ta. . . . . Ta đổi một con ngựa khác!"

Sau khi nói xong, sửa sang lại bọc quần áo trong tay, tiêu sái đi qua hướng khác, quay đầu để lại bóng lưng cho con ngựa đại khí hoành kia, rồi sau đó chạy đến trước mặt một con ngựa khác nói tốt!

Trên đầu mỗ ngựa xuất hiện một giọt mồ hôi lớn, loài người thật kỳ quái! (loài ngựa cũng kỳ quái không kém >.

Vì vậy, khi Vũ Văn Tiểu Tam vừa chuẩn bị mở miệng thuyết phục một con ngựa khác, đúng lúc này, một trận cười khẽ vang lên, một giọng nói trong trẻo như tiên nhân truyền đến: "Phương pháp thuần phục ngựa của Hi vương phi thật là cao siêu, tại hạ bái phục!"

Mặt phòng bị quay đầu, đã nhìn thấy khuôn mặt không nhiễm thế tục của Mộ Di Tuyết, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn đôi mày thanh tú nhíu chặt: "Tại sao ngươi lại ở chỗ này?"

"Hi vương phi không cần sợ hãi, tại hạ không có ác ý! Không phải là người muốn đi tìm Hi Vương Gia sao? Cần tại hạ tiễn người một đoạn không?" Nói xong nhìn con ngựa kia một chút.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng giật giật: "Không cần, bổn vương phi sẽ tự mình đi!"

"Nhưng không phải Hi vương phi không biết cưỡi ngựa sao? Nếu không ghét bỏ, tại hạ nguyện ý dạy người!" Trên khuôn mặt phong hoa tuyệt đại mang theo một nụ cười nhẹ.

"Ngươi có mục đích gì?" Nàng cảm giác người đàn ông này có chút nguy hiểm, hoặc có thể nói là sâu không lường được!

"Ta có mục đích gì không quan trọng, quan trọng là bây giờ Hi vương phi muốn đi tìm Hi Vương Gia, nhưng lại không biết cưỡi ngựa, đây là ý tốt của tại hạ, bất luận tại hạ có mục đích gì, tam vương phi cũng sẽ không có bất kỳ tổn thất nào, không phải sao?" Nhàn nhạt mở miệng, tránh không đáp vấn đề nàng hỏi.

"Tốt! Vậy làm phiền Mộ công tử!" Như hắn đang nói, bất luận hắn có mục đích gì, đối với mình cũng cũng không có chỗ xấu, trước leo lên lưng ngựa, mới có cơ hội đi tìm Thương Thương!

Mộ Di Tuyết bắt lấy dây cương, đưa cho nàng: "Cầm!"

Do dự trong chốc lát, liền cầm lấy dây cương này.

"Đừng cầm quá chặt, nếu không con ngựa sẽ đau, đến lúc đó xảy ra vấn đề gì, tại hạ cũng không bảo đảm!" Nhàn nhạt mở miệng, trên mặt không có biểu lộ gì.

Vũ Văn Tiểu Tam theo bản năng đã thả lỏng một chút, sau đó ở dưới sự chỉ đạo của hắn leo lên ngựa, ngồi xong, nhìn phía dưới một chút, nàng bị dọa đến suýt nữa té xuống! Đặc biệt sao? Hình như nàng không sợ độ cao mà, nhưng là thật sự rất kinh khủng đó!

Ngồi xong sau, kéo dây cương, hít thở sâu mấy hơi, ở đáy lòng an ủi mình, không cần phải sợ, không cần phải sợ.

https://thuviensach.vn

Dưới ngựa truyền đến giọng nói như tiên nhân: "Hi vương phi, kẹp chặt bụng ngựa, đây là roi ngựa, cầm cho chắc! Dây cương đừng kéo quá chặt, nhưng nhất định phải cầm chắc, roi dùng để đánh vào mông ngựa, nhưng người phải chú ý lực độ, lúc xuống ngựa chỉ cần níu dây cương chặt lại là được. Rừng rậm Tử Vong ở phía nam, người chỉ cần đi dọc theo con đường phía nam, đi qua một ngọn núi lớn, có thể xem như đã đến. Chúc người thuận buộm xuôi gió!"

"Cảm tạ!" Mặc kệ hắn có mục đích gì, dù sao bây giờ là nàng nợ hắn ân tình, nói cám ơn là cần thiết.

"Không khách khí! Hi vương phi, xin mời!" Nói xong tay áo bào màu trắng vung lên, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn một ngón tay như bạch ngọc chỉ phía trước.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn một chút, hung hăng đánh một phát lên cái mông ngựa, lảo đảo nghiêng ngã lên đường.

Lưu lại Mộ Di Tuyết đứng ở sau lưng nàng, khóe môi nâng lên một nụ cười yếu ớt giống như hoa sen thánh khiết, người đến từ dị thế, vẫn có chút ý tứ! Chỉ là. . . . . .

Nhìn một chút con ngựa được nàng lấy lòng nửa ngày gọi là "Mã đại gia", ống tay áo vung lên, sương mù màu trắng lóe ra, con ngựa kia ‘hí’ mấy tiếng, miệng liền sùi bọt mép mà chết.

Không biết điều, hại hắn không thể không ra ngoài lộ diện! Vững vàng bước từng bước trở về phòng của mình, từng bước chân giống như không có đụng đến mặt đất, cực kỳ sạch sẽ thánh khiết, từng bước đều lưu lại hoa sen, cây xanh mọc đầy đất. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Mã đại gia, ngươi không cần kích động, phía bên này, không phải bên kia đâu. Ai nha, chạy sai hướng rồi. . . . . Oa, đúng đúng đúng! Chính là như vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam ra sức chỉ huy con ngựa kia, đáy lòng cũng rất nóng nảy. Nàng hận không được lập tức bay đến bên người Thương Thương, nhưng con ngựa hư hỏng này khó trị như vậy. Đặc biệt sao? Muốn chạy đến thì phải mất đến năm nào tháng nào đây!

Đại khái hơn hai canh giờ sau, rốt cuộc con ngựa chết tiệt đã chịu nghe lời, hoặc là nói, Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc có chút biết cưỡi ngựa rồi, bước chân đã vững vàng hơn.

Nhưng giày vò nãy giờ, lại làm cho bụng của nàng mơ hồ có chút không thoải mái, chạy chưa được mấy bước, không yên lòng nên kéo dây cương lại, muốn nghỉ ngơi một chút. Nhưng trong đầu chợt xẹt qua dung nhan tuyệt sắc, hoangdung_die»n。dّan。l«e。qu»y。d«on trong bụng lại đau xót, hung hăng cắn răng, một tay ôm bụng, hung hăng quất mông ngựa một cái. . . . . .

——"Bảo bảo con không được chịu thua, cha con đang chờ chúng ta đấy!"

Một đường chạy băng băng, lại không ngừng được ghen tuông trong lòng.

—— Nàng vốn tưởng rằng, nếu có một ngày nàng mang thai, hắn nhất định sẽ ở bên cạnh nàng, cắn môi dưới, mặt đầy không vui nói không thích đứa bé này, nó sẽ giành Tam nhi với Thương Thương. . . . . .

—— Nàng vốn tưởng rằng, nếu hắn đang ở bên cạnh nàng, nhất định sẽ che chở nàng thật tốt, điều này cũng sợ, điều kia cũng sợ, giống như mắc chứng khủng hoảng trước khi sinh. . . . . .

—— Nàng vốn tưởng rằng, sau khi chấm dứt chiến tranh, như hắn đã nói bọn họ sẽ đi ẩn cư, sau đó thật vui vẻ nhìn đứa bé này ra đời, một nhà ba

https://thuviensach.vn

người trải qua cuộc sống hạnh phúc. . . . . .

Nhưng khi nàng đã mang thai, chiến tranh cũng kết thúc, thế nhưng lại không thấy hắn!

Lau nước mắt trên mặt, Hiên Viên Vô Thương chết tiệt, lão nương không quản chàng sống hay chết, chờ lão nương bắt được chàng, không thể không quất chết chàng!

Nếu không phải nàng không tin lời nói của Hiên Viên Ngạo, chạy đi nghe lén, có lẽ cả đời nàng cũng không biết kẻ ngốc kia vì cứu nàng mà đi liều mạng. Có lẽ cả đời nàng đều cho rằng hắn là một kẻ bạc tình, thay lòng đổi dạ, sau đó hận hắn cả đời!

Cái tên xú nam nhân này, không phải đã đồng ý với nàng dù sinh tử cũng không chia lìa sao? Hắn cho là hắn không có ở đây, nàng còn có thể sống vui vẻ sao? Sống không bằng chết, chẳng thà chết sảng khoái!

Nghĩ tới lại dùng sức đánh con ngựa kia một cây roi, gió đêm hơi lạnh, thổi lên nước mắt chưa khô trên mặt nàng, làm cho nàng không nhịn được rùng mình một cái: "Ắt-xì!"

Em rể ngươi! Đặc biệt sao, lúc này lại bị cảm!

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo trở lại trong phòng, càng thêm cảm thấy lo lắng, muốn đến phòng nữ nhân đó xem một chút, vừa ra khỏi cửa liền gặp Gia Luật Trục Nguyên, có chút kinh ngạc mở miệng: "Trục Nguyên huynh tới đây làm gì?"

"Chỉ là muốn hỏi một chút chuyện hiền đệ của trẫm!" Hắn nghĩ nửa ngày cũng không thể tiếp nhận nghĩa đệ kết bái của mình, lại biến thành nghĩa muội, không hỏi thật đúng là kìm nén đến hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

"Vì sao không đi hỏi trực tiếp nàng?" Thật ra thì hắn tuyệt không nghĩ Gia Luật Trục Nguyên sẽ tự mình đi hỏi nàng, hắn không thích nữ nhân háo sắc đó ở cùng một chỗ với mỹ nam tử!

"Trẫm mới vừa đi đến trước cửa phòng của nàng nhìn rồi, đã tắt đèn, chắc là đã ngủ, nên mới tới hỏi đệ. Quan hệ huynh đệ của chúng ta tốt như vậy, đệ sẽ không lừa gạt trẫm chứ?" Âm thanh cuồng ngạo vang lên, cặp mắt ưng kia nhìn chằm chằm ánh mắt của Hiên Viên Ngạo.

Hiên Viên Ngạo nhàn nhạt nhìn hắn một lát, ôm quyền mở miệng: "Tất cả nguyên nhân thứ cho Ngạo không thể nói chi tiết, Ngạo chỉ có thể nói cho Trục Nguyên huynh, nàng là vương phi tương lai của hoàng thúc. Nhưng mấy ngày trước đây tra ra nàng đã trúng độc, hoàng thúc vì cứu nàng, đã đi rừng rậm Tử Vong lấy máu của xà vương, đến nay cũng chưa trở về. Ta đã phái người đã đi tìm, người đi vào không có một người nào còn sống trở về."

Rừng rậm Tử Vong? Không ngờ tính tình Hiên Viên Vô Thương lại trọng tình như vậy! Nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, mặt chắc chắn mở miệng: "Nếu vi huynh không có đoán sai, đệ cũng thích nàng!"

Hắn ngẩn ra, biểu hiện rõ ràng như vậy sao? Còn không đợi hắn mở miệng đáp lời, liền nghe thấy âm thanh của Gia Luật Trục Nguyên truyền đến lần nữa: "Thật ra thì, trẫm cũng thích nàng!"

Lần này ánh mắt Hiên Viên Ngạo nhìn hắn liền có chút kinh hãi, Quân Vương một nước lại ở trước mặt của hắn thừa nhận mình thích vương phi của nước hắn?

"Trẫm là người của Mông Man đế quốc, không giống như các nguơi luôn thích che giấu, chỉ là ngược lại không có tình cảm sâu như các người vậy. Mới đầu vừa thấy nàng, trẫm còn tưởng rằng nàng là nam nhân, vì thế bận

https://thuviensach.vn

tâm thật lâu, ha ha. . . . . ." Nghĩ đến mắt hắn thật đúng là vụng về, cho nên không nhìn ra.

"Hoàng thúc trước khi đi, đã phó thác nàng cho ta." Hữu ý vô ý nói một câu thế này, rồi sau đó nhìn vẻ mặt của hắn.

"Nếu đệ không chăm sóc được, trẫm sẽ tới đoạt nàng trở về làm Vương Hậu!" Nói xong cũng không đợi Hiên Viên Ngạo đáp lời, liền cười lớn cất bước rời đi. Hoangdung_die»n。dتan。l«e。qu»y。d«on Thật ra thì những lời này, chính hắn cũng không biết là nhất thời vui mừng nên nói ra, hay là từ chân tình.

Đi chưa được mấy bước, chỉ nghe thấy giọng nói lạnh lẽo truyền đến: "Sẽ không có cơ hội này đâu!" Hắn nhất định sẽ chiếu cố nàng thật tốt.

Bước chân ngừng lại một chút, "Chỉ mong được như vậy!"

. . . . . .

Náo hắn một trận, liền suy nghĩ một chút hắn mới vừa nói nữ nhân kia đã ngủ, nên quyết định trở về phòng mình luôn.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29.4: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

Sáng sớm hôm sau, một tỳ nữ vội vàng chạy vào: "Vương Gia không xong rồi, không thấy Hi vương phi!"

"Cái gì?" Mới vừa mặc xong y phục, bội kiếm trong tay cũng suýt nữa rớt ra ngoài.

"Là như vậy, sáng sớm nô tỳ đi vào phòng của hi vương phi xem người tỉnh chưa, nhưng gõ cửa hồi lâu cũng không nghe thấy tiếng trả lời. Nô tỳ lo lắng nên dùng sức đẩy cửa ra, nhưng sau khi đi vào lại không nhìn thấy hi vương phi!" Tỳ nữ này nói ra chuyện sáng nay.

Hiên Viên Ngạo liền biến sắc, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì rồi sao?

Vội vàng chạy đến trong phòng nàng nhìn thử, bài biện bên trong nhà không có thay đổi gì, cũng không thấy dấu vết đã từng đánh nhau. Sắc mặt hơi biến, mở ra hộc tủ nhìn một chút, quả nhiên không thấy bộ nam trang nàng nói rãnh rỗi nhàm chán nên nhờ hắn mua giúp!

Nhìn lại bên trong nhà, trừ bình hoa cổ ... Tất cả vật phẩm quý giá khác đều không có ở đây, khóe miệng giật giật, đúng là tác phong cùa nữ nhân này! Chỉ là nàng chạy đi đâu?

Tối hôm qua không khóc cũng không nháo, chẳng lẽ. . . . . "Tối hôm qua, sau khi Bổn vương ra ngoài, Hi vương phi có ra khỏi phòng không?"

Tỳ nữ này sững sờ, suy nghĩ một chút, lúc này trả lời: "Từng đi ra ngoài, chỉ là không lâu lắm liền trở lại"

https://thuviensach.vn

Quả nhiên! "Đáng chết!" Khẽ nguyền rủa một tiếng, chạy đến chuồng ngựa chuẩn bị cưỡi ngựa đuổi theo, lại nhìn thấy một con ngựa bị đánh chết trên mặt đất. Cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt, nữ nhân kia không có bản lãnh đánh chết ngựa! Vậy. . . . . .

Nhìn lại dấu vó ngựa lộn xộn, rồi sau đó xem xét dấu chân bên kia, đôi mắt lạnh lẽo xẹt qua chút thâm sắc, xem ra đã có người giúp nữ nhân kia chạy trốn!

Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải thời điểm nghĩ cái này! Xoay người leo lên ngựa của mình, quay đầu phân phó: "Ám ảnh, truyền lệnh của Bổn vương, sau khi Bổn vương ra ngoài tất cả mọi chuyện giao do Thất vương gia toàn quyền xử lý!"

"Dạ!" Ám ảnh đáp một tiếng, nhảy nhẹ mấy bước liền bay trở về bên trong thành.

Nhìn dấu vó ngựa không có quy tắc ở phía trước, khẽ nguyền rủa một tiếng, nữ nhân đáng chết này, không biết cưỡi ngựa còn cưỡi ngựa làm cái gì, trong bụng còn có đứa bé! Nghĩ tới càng thêm lo lắng, giơ roi ngựa lên, dọc theo dấu vết để lại trên đường mà đuổi theo. . . . . .

. . . . . .

Xa xa đã nhìn thấy vùng rừng rậm kia, Vũ Văn Tiểu Tam thở ra một hơi, kéo ngựa chuẩn bị đi xuống, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn lại nhìn thấy Liên Hoa canh giữ ở phía ngoài rừng rậm.

Liên Hoa vừa thấy nàng, sững sờ ngắn ngủi một lúc, liền đi tới hành lễ: "Vương phi!"

"Tại sao ngươi lại ở chỗ này? Quên đi, đây không phải là trọng điểm, ngươi giúp ta chiếu cố tốt con ngựa và bọc quần áo, ta đi vào tìm Thương

https://thuviensach.vn

Thương!" Nói xong kín đáo đưa bọc quần áo cho Liên Hoa, chuẩn bị xông vào bên trong.

Lại bị Liên Hoa đưa ra một cái tay ngăn lại, giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Vương phi, ngài không thể đi vào?"

"Tại sao?" Vũ Văn Tiểu Tam hung dữ nghiêm mặt lại nhìn hắn, tại sao nàng không thể đi vào?

"Vương phi, bên trong rất nguy hiểm, Vương Gia là vì người và tiểu thế tử tương lai mới tiến vào đó. Nếu như bây giờ người đi vào, chẳng phải đã làm cho cố gắng của Vương Gia thất bại trong gang tấc sao?" Thật ra thì chính hắn cũng biết, tỷ lệ Vương Gia còn sống là rất thấp!

"Ngươi yên tâm đi, bổn vương phi thông minh như thế, lại thiện lương, hoạt bát, đáng yêu. Dù bên trong có khí độc hay mãnh thú gì đó, khi nhìn thấy bổn vương phi tất phải kiếm đường vòng mà đi, không có gì đáng lo lắng đâu. Thậm chí chỉ cần ta vừa đứng ở nơi đó, chúng nó vô cùng có khả năng lập tức đứng xếp hàng đầu hàng, quỳ bái, hô to vạn tuế! Chuyện xưa cuối cùng, tất nhiên chính là ta thành công cứu Thương Thương ra! Tránh ra tránh ra. . . . . ."

Mỗ nữ cười ha hả, nghĩ vòng qua Liên Hoa để đi vào, đỉnh đầu Liên Hoa đầy vạch đen nghe nàng kể chuyện hoang đường, không bị ảnh hưởng chút nào, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn kiên nghị đứng ở trước mặt của nàng: "Vương phi, người không thể đi vào!"

Đúng lúc này, bóng dáng của Đình Vân cũng dần hiện ra, cùng Liên Hoa đứng chung một chỗ, trên mặt lãnh khốc không có bất kỳ vẻ mặt nào, nhưng cũng biểu đạt chung một ý, nàng không thể đi vào!

"Tránh ra!" Vũ Văn Tiểu Tam đã bị chọc tức đến nóng nảy rồi, tại sao không cho nàng vào? Tại sao không để cho cả nhà bọn họ ở cùng với nhau?

https://thuviensach.vn

"Vương phi, đây là ý của Vương Gia, chúng ta hi vọng người có thể vì đứa bé trong bụng người mà suy nghĩ một chút!" Đình Vân lạnh giọng mở miệng, thật ra thì không ai có thể lo lắng sự an toàn Vương Gia hơn hắn.

Nếu không thể đi vào, cũng chỉ có thể xông vào! Không theo chân bọn họ nói nhảm nữa, trực tiếp xông vào bên trong, hai cánh tay sắt đồng thời ngăn ở trước mặt nàng!

Không do dự nữa, trực tiếp ra tay với bọn họ. Một đấm vung tới, lại bị bọn họ tránh thoát, trong bụng tức giận không ngừng. Đặc biệt sao, có nội lực thì đặc biệt lắm sao! Nếu ở hiện đại, thời đại đang không có nội lực, bọn họ nhất định không phải là đối thủ của nàng!

Tiếp đó lại ra chân, nhưng mỗi một chiêu đều bị nhẹ nhàng hóa giải, rốt cuộc gấp đến độ nước mắt sắp bay ra khỏi khóe mắt: "Các ngươi cho ta vào đi! Tại sao không cho ta vào đi! Thương Thương đang chờ ta ở trong đó, các ngươi tránh ra!"

"Vương phi! Người đến nội lực cũng không có, đi vào chỉ có một con đường chết!" Bọn họ kiên định ngăn ở trước mặt nàng, nếu Vương Gia trở lại, vương phi lại. . . . . thì bọn họ biết giao phó thế nào với Vương Gia đây?

"Các ngươi nói thật, các ngươi thật cho là hắn còn sống sao?" Nàng ngược lại bình tĩnh lại, một phen lau đi nước mắt nơi khóe mắt.

Giờ phút này Liên Hoa và Đình Vân cùng trầm mặc cúi đầu, hốc mắt cũng hơi ửng hồng, thật ra thì bọn họ cũng biết, Vương Gia sợ là đã. . . . . .

"Nếu như vậy, vương phi càng nên trở về, nuôi dưỡng cốt nhục của Vương Gia lớn lên, dù Vương Gia thật đã. . . . . không còn, cũng sẽ cảm thấy vui mừng!" Liên Hoa cắn răng mở miệng khuyên nàng, âm thanh lại không ức chế được run rẩy.

https://thuviensach.vn

"Mẹ kiếp, các ngươi thả rắm đi!" Nàng hung hăng lau khóe mắt lần nữa "Lão tử không có vĩ đại như các ngươi tưởng tượng đâu, hắn một mình chết sớm, siêu sinh sớm rồi. Tại sao lão tử còn phải còn sống một mình giúp hắn nuôi đứa bé hả! Nghĩ cũng quá đẹp đi? Đời này dù Hiên Viên Vô Thương có chết cũng đừng nghĩ thoát khỏi ta, muốn chết mọi người cùng nhau chết, ai sợ ai!”

Vừa nói vừa muốn xuất thủ, hoangdung_ᄂᆞᆫdi-ễn-ᆞ-đà-nᄂᆞᆫlê-ᆞ-qu-ý-ᆞ-đô-n kết quả lại phát hiện mình không thể động, còn chưa kịp phản ứng, liền bị người từ phía sau lưng ôm ngang lên.

Nhìn dung nhan lãnh ngạo của người nọ, nàng tức giận đến đôi mắt đẫm lệ trong suốt: "Hiên Viên Ngạo, ngươi buông lão nương ra! Lão nương muốn đi tìm Thương Thương!"

Một âm thanh cực kỳ rét lạnh phát ra từ môi mỏng lạnh lẽo của hắn: "Nàng đi vào, có tác dụng gì?"

"Có tác dụng hay không cũng không liên quan đến ngươi!" Tại sao tên Hiên Viên Ngạo này luôn nhiều chuyện như vậy! Trước kia lúc nàng là tam vương phi, hắn thích can thiệp nàng. Bây giờ vẫn thích can thiệp nàng, tại sao tên này không đi chết luôn đi!

"Hoàng thúc trước khi đi đã giao phó nàng cho ta, tự nhiên liên quan đến ta! Vũ Văn Tiểu Tam, nàng tốt nhất là thành thật chờ hoàng thúc trở lại, nếu không thì làm tam vương phi mới của ta!" Hắn cắn răng nhìn chằm chằm cô gái trong ngực của mình, đây là lần thứ hai hắn ôm nàng như vậy, lần đầu tiên là thời điểm thọ yến của mẫu hậu.

Lần này, nàng cũng vì hoàng thúc, mà muốn đi tìm chết! Giữa hắn và nàng, cũng chỉ có một chút duyên phận như thế sao?

"Ngươi!" Nàng thế nào cũng không nghĩ ra, từ trong miệng hắn sẽ nói ra một câu như vậy. Hiên Viên Ngạo, người cũng như tên, từ trước đến giờ

https://thuviensach.vn

luôn cao ngạo như vậy, làm sao có thể tiếp nhận một nữ nhân mang thai đứa bé của người khác, còn vì người đó mà muốn sống muốn chết nữa chứ, chưa nói đến trước kia nàng còn là vương phi của hắn.

"Hoàng thúc đã nói qua, nếu thúc ấy không về được, sẽ để cho Bổn vương chăm sóc nàng thật tốt. Bổn vương cũng ở trước mặt hoàng thúc lấy danh nghĩa phụ hoàng để thề với trời, cuộc đời này nhất định sẽ không phụ nàng. Nếu nàng an phận đợi, sanh đứa bé của hoàng thúc ra, rồi nuôi dưỡng nó lớn lên thật tốt, Bổn vương sẽ vẫn xem nàng như hoàng thẩm. Nếu nàng nhất định khăng khăng một mực tìm đến cái chết, Bổn vương liền chiêu cáo thiên hạ, hoàng thúc chết, hoàng thẩm tái giá với Bổn vương!"

Hắn máy móc nói ra những lời này, rõ ràng uy hiếp nàng, cũng trong dự liệu nhìn thấy hận ý trong mắt nàng, trái tim đau như bị kim châm. Hắn cũng không muốn ép buộc nàng, nhưng mà để cho hắn trơ mắt nhìn nàng đi tìm chết, hoangdung_diễn.đàn.lê.quý.đôn hắn không làm được!

"Hiên Viên Ngạo, ngươi cho rằng mẫu hậu của ngươi sẽ đáp ứng ngươi làm càn như vậy sao?" Nàng cắn răng nghiến lợi nhìn hắn.

"Về phía mẫu hậu, bổn vương tự có cách xử lý!" Sau khi nói xong liền gật đầu một cái với Liên Hoa và Đình Vân, ôm nàng rời đi.

"Hiên Viên Ngạo, ngươi buông ra!" Nàng hung hăng nhìn chằm chằm khuôn mặt lãnh ngạo của hắn, Thương Thương còn ở bên trong khu rừng kia, làm sao nàng có thể rời đi, làm sao có thể!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nên hiểu. Bổn vương chắc chắn sẽ không để nàng đi vào đó!" Lạnh lùng mở miệng, trên dung nhan lãnh ngạo không thấy được chút tâm tình nào.

Hung hăng nhìn hắn chằm chằm một hồi lâu, cặp mắt đẹp kia dính vào chút huyết sắc, muốn quay đầu nhìn khu rừng này một chút, lại vì bị điểm huyệt nên không thể nào động đậy!

https://thuviensach.vn

Ngước mặt lên trời, lớn tiếng gào thét: "Hiên Viên Vô Thương, chàng nghe rõ đây, lão tử sẽ đợi chàng thêm mười lăm ngày, nếu sau mười lăm ngày chàng còn không ra ngoài, lão nương liền tái giá! Chàng có nghe hay không!"

Gào xong nước mắt nơi khóe mắt không kìm được chảy xuống, nếu Thương Thương còn sống, nhất định sẽ trở về. Nàng tin tưởng, hắn tuyệt đối sẽ không để cho nàng gả cho người khác!

Hiên Viên Ngạo cúi đầu nhìn nàng một chút, thở dài một hơi, ôm nàng xoay người lên ngựa, rồi sau đó giục ngựa rời đi.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30.1: Tái giá

Liên Hoa và Đình Vân nhìn theo bóng lưng bọn họ, liếc mắt nhìn nhau. Có lẽ nhận thức trước kia của bọn họ đối với vương phi đều là sai, ánh mắt Vương Gia không sai! Từ giờ khắc này trở đi, bọn họ mới thật sự thừa nhận người Vương phi này!

Nửa đời trước, Vương Gia đều sống trong khổ sở, cho nên Vương Phi của bọn hắn, không cần phải quá lợi hại, không cần mọi người phải khiếp sợ, cũng không cần có bản lãnh giúp Vương Gia đoạt được thiên hạ, chỉ cần yêu Vương Gia, giống như Vương Gia đã dùng tánh mạng để yêu, như vậy là đủ rồi!

Về phần đứng ngạo nghễ khắp thiên hạ, Vương Gia có loại năng lực kia rồi, bọn họ cũng có năng lực để tương trợ Vương Gia.

Quay đầu nhìn khu rừng này một chút, hai người nhìn nhau cười một tiếng, đồng loạt nhảy vào. Bọn họ cũng không thể để cho vương phi bọn họ gả cho người khác! Cũng không thể để Vương Gia một mình cô độc chiến đấu anh dũng được!

. . . . . .

Trong một chỗ sâu nhất của rừng rậm, một nam tử áo trắng nằm trên mặt đất, đáy lòng vang lên âm thanh của nàng "Mười lăm ngày, nếu sau mười lăm ngày, chàng vẫn chưa về, lão nương liền tái giá!" . . . . . .

Lông mi thật dài khẽ run, trên gương mặt tuyệt mỹ kéo lên một độ cong hấp dẫn, khu rừng rất lớn, âm thanh bên ngoài tuyệt đối không thể nào

https://thuviensach.vn

truyền vào, thế nhưng hắn lại nghe được. . . . . Nghe được nàng nói mười lăm ngày, nếu hắn không đi ra ngoài, nàng liền tái giá!

Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt, cặp mắt tà mị như hoa anh đào kia khó khăn mở ra, cắn răng, chống đỡ thân thể đầy thương tích, từ từ đứng lên. Hắn không thể ngã, tuyệt đối không thể ngã xuống! Nữ nhân kia, nếu nói ra được thì sẽ làm được!

Hai tháng này, chỉ có trời mới biết hắn là làm sao sống được, vật lộn cùng Xà Vương, cả người đều bị thương nặng, thật vất vả lấy được máu vào tay, liền bị bầy rắn đuổi giết, tiếp đó lại gặp được cá sấu, hoa ăn thịt người, kiến ăn thịt người, bị buộc phải nhảy xuống vực. . . . . .

Cuối cùng lại ở nơi này, nhưng kỳ quái là mình không có bị dã thú xé xác ăn thịt.

Thật vất vả thân thể mới đứng được vững vàng, lại cảm giác đầu choáng váng, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn sau khi lảo đảo mấy bước chân, liền dùng nhuyễn kiếm chống đỡ, giống như bảo vệ trân bảo sờ sờ bình sứ trong ngực, cười yếu ớt một tiếng, rồi sau đó dùng ý chí mạnh mẽ để chống đỡ, khó khăn di chuyển từng bước. . . . . .

Tam nhi, Thương Thương sẽ cố gắng sống, cho nên nàng nhất định phải chờ ta, nhất định phải chờ ta trở lại. . . . . .

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo mang theo nàng cưỡi ngựa không bao lâu, ám ảnh liền chạy một chiếc xe ngựa tới. Bởi vì nàng mang thai, không thể chịu xe ngựa lắc lư quá nhiều, cho nên trên giường bên trong đặt chăn thật dày.

Ôm lấy nàng đang nhắm mắt lại, không biết nàng lại đang suy nghĩ cái gì, sải mấy bước nhảy tới, đặt nàng vào trong xe ngựa, ngồi ở bên cạnh nàng.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi lâu. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, giúp ta giải huyệt đạo!" Nhàn nhạt mở miệng, sắc mặt đã bình tĩnh lại.

Hắn do dự bất động, nếu nữ nhân này lại nổi điên thì làm thế nào?

"Không cần lo lắng, ta bảo đảm không náo loạn!" Bởi vì nàng đã quyết định rồi, chờ hắn trở về. Mười lăm ngày, nếu hắn không trở lại, nàng liền. . . . . Nàng sẽ để cho con trai hắn gọi người khác là cha! Hừ! Nghĩ thì nghĩ như vậy, chỉ là mũi nàng vẫn rất chua xót .

Vươn tay điểm nhẹ mấy cái, huyệt đạo trên người nàng liền được giải. Nhìn nàng nửa ngày, cũng không biết nên nói cái gì, trong đầu xuất hiện hình ảnh lần đầu tiên hắn và nàng ngồi chung một chiếc xe ngựa. Nữ nhân này dẫn đầu lên xe còn chưa tính, vậy mà nàng nhất định phải ngồi ở chính giữa, còn to gan lớn mật nói với mình "Ngươi không hưu ta...ta mới sợ!" .

Hắn còn nhớ rõ ngày đó, lúc hắn và Nguyệt Vô Hạ bị đâm, vì muốn tỏ rõ với Thừa Tướng bên kia hắn rất quan tâm đến Nguyệt Vô Hạ, cho nên cố ý bị thương nhẹ. Kết quả làm cho nữ nhân này vui mừng nhảy lên cao ba thước, hỏi đã mang thi thể hắn trở lại chưa, nói như hắn đã chết rồi vậy, làm hắn giận đến hắn suýt nữa bóp chết nàng.

Những ngày đó, thật ra thì mới xảy ra vào mấy tháng trước. Nhưng hiện tại giống như đã cách hắn rất xa rồi, xa đến không cách nào chạm được, giống như đã là mộng ảo.

Có lẽ là ông trời trừng phạt hắn, trừng phạt hắn không biết quý trọng.

Trên khuôn mặt lãnh ngạo, lần đầu tiên xuất hiện một loại cảm xúc có tên là hoài niệm và hối tiếc. Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-✢-đà-n๖ۣۜlê-✢-qu-ý-✢-đô-n Nếu ban đầu, hắn không ép nàng tự vận đến mất trí nhớ, hết thảy chuyện này sẽ như thế nào đây?

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ ngàn xoay trăm đảo, nhưng không biết Vũ Văn Tiểu Tam đã sớm theo dõi sắc mặt thay đổi bất ngờ của hắn, nhiều lần muốn nói lại thôi.

"Hiên Viên Ngạo." Nhẹ giọng mở miệng gọi hắn, một tiếng này không có bất kỳ tức giận, giống như là gọi một người bằng hữu.

Giờ khắc này, nàng không muốn suy nghĩ gì nữa, chỉ muốn coi hắn như một người bạn. Nàng xuyên không lâu như vậy, tới nay tâm tính đã biến đổi rất nhiều. Nếu như có thể, nàng hi vọng mình có thể thuyết phục hắn, để cho hắn tìm một giai nhân khác.

Bởi vì mười lăm ngày sau, nếu Thương Thương không trở lại. . . . . Mặc kệ là thiên cung hay địa ngục, cũng không thể tách bọn họ ra!

Đối với Hiên Viên Ngạo, chỉ có thể là áy náy. Nàng chỉ có một trái tim, trong lòng đã lắp đầy tên nam nhân ngu ngốc làm cho người ta đau lòng kia rồi, đã không còn dư chỗ cho người khác.

Hắn sững sờ, ngẩng đầu nhìn nàng: "Có chuyện gì sao?"

"Ngươi nhớ lần đầu tiên chúng ta ngồi xe ngựa không?" Nhớ tới khi đó, nàng đều không nhịn được cười. Đó là lúc nàng mới vừa xuyên qua, thề nhất định phải làm cho tam vương phủ của hắn náo loạn lên.

Môi mỏng lạnh lẽo cứng rắn nâng lên một nụ cười khẽ: "Nhớ!"

Nhìn khuôn mặt lãnh ngạo của hắn một chút, bộ dạng rất đẹp trai, mở miệng cười: "Thật ra thì, nếu như không phải ngươi thường hay bóp cổ ta, hậu viện lại nuôi một đám nữ nhân, thì với dung mạo đẹp trai như vậy của ngươi, có lẽ ta đã yêu ngươi rồi."

Những lời này, quả thật không giả.

https://thuviensach.vn

Đáy lòng của hắn mừng như điên, ngay sau đó lại suy sụp, Đúng vậy, nàng nói là nếu như, hoangdung_ᄋᆞᆯdiễn♥đàn ᄋᆞᆯlê♥quý♥đôn nếu như không phải là. . . . . Nếu như không có. . . . . Nhưng giữa bọn hắn không có nếu như, những thứ kia đều là sự thật.

Điều chỉnh lại tâm tư, lạnh giọng mở miệng: "Nếu không phải nàng luôn chọc Bổn vương giận đến giơ chân, Bổn vương cũng sẽ không ra tay với nàng!"

Ách. . . . . Sờ lỗ mũi, hốc mắt bởi vì vừa mới khóc, còn hơi ửng hồng: "Thật ra thì con người ngươi cũng không tệ, bất luận bởi vì cái gì thì ít nhất lúc đó ngươi còn không có giết chết ta. Người ta cũng không phải là người không có lương tâm, về sau chúng ta sẽ là tỷ muội tốt của nhau!"

Tỷ muội tốt? Sau ót mỗ Vương Gia xuất hiện hai vạch đen không đúng lúc, co quắp khóe miệng nhìn nàng.

Ách. . . . . ."Khụ khụ, nói sai rồi, là huynh đệ tốt!" Nói xong vỗ vỗ bờ vai của hắn, nghiễm nhiên một bộ dáng ca ca tốt.

Thế nhưng hắn lại đè tay của nàng đang đặt ở trên vai mình xuống, giữ thật chặt ở trong bàn tay to của mình, nắm đến nỗi làm tay nàng phát đau. Đôi mắt lạnh kia nhắm chặt, thân hình lãnh ngạo cũng hơi run rẩy, cắn răng để cho giọng nói mình nghe có vẻ bình thường: "Ta hiểu ý của nàng…..nàng muốn nói chúng ta chỉ có thể là bằng hữu, nhưng. . . . . ."

Nhưng hắn không bỏ được, phải làm thế nào?

"Ai da, Vương Gia, ngài đừng nắm tay người ta như vậy, người ta còn là hoàng hoa đại khuê nữ đấy!" Một câu nói quen thuộc từ trong miệng của nàng phát ra.

Tiếng nói vừa dứt, hai người nhìn nhau, đều cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

Ngày đó, nàng mang theo mấy bọc châu báu lớn, sau đó té từ trên nóc nhà của hắn xuống, sợ hắn trừng trị nàng, đã nói nàng là..." Hoàng hoa đại khuê nữ", để cho hắn "Không đi tới" , hắn còn nhớ rõ sau khi mình nghe xong suýt nữa trượt chân.

Buông tay nàng ra, nhìn về đôi mắt lấp lánh của nàng, tâm tình đã sáng sủa không ít.

"Đó là do nàng giả bộ hay là bản tính?"

"Đạo đức phẩm chất của bản cô nương cao thượng, là người chính phái, không giả vờ giả vịt!" Đức hạnh rắm thúi này của Vũ Văn Tiểu Tam lại chạy đến quấy phá.

Đạo đức phẩm chất cao thượng? Sau ót xẹt qua một vạch đen. . . . . .

"Nàng khi nào thì bắt đầu yêu hoàng thúc?" Lúc hỏi ra những lời này, tâm tình của hắn cực kỳ phức tạp.

"Lúc đi lại mặt vào ngày thứ ba, cũng có thể là buổi sáng cái ngày bị ngươi kéo như heo chết. Ta cũng không biết, tình cảm là sự tích lũy từng ngày." Nghĩ tới những ngày đó, cho dù là mình bị kéo như heo chết, cũng là những ngày rất vui sướng!

"Ha ha, Bổn vương còn nhớ rõ nàng như một chuôi trường kiếm cương nghị, thà chết cũng không khuất phục!" Hắn nói xong, cặp mắt lạnh kia dính vào chút ý cười. Hoangdung_diễ‌n。đàn。lê。q‌uý。đôn Vũ Văn Tiểu Tam, ta hiểu ý của nàng, nàng muốn ta tìm khác người khác, chỉ là trong lòng của ta cũng chỉ dung hạ được một người là nàng. Nhưng nếu như ta biểu hiện không tự nhiên một chút, sẽ làm nàng rời bỏ ta, đúng không?

Ách, nói đến chuyện này, nàng thật đúng là có chút ngượng ngùng rồi, khoác lác có chút quá mức.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, một mũi tên đột nhiên đâm xuyên qua xe ngựa. Nàng trợn to cặp mắt, nhìn mũi tên bị hắn dùng hai ngón tay kẹp lại, võ công của người này thật cao!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 132+30.2: Tái giá

Không lâu lắm một đám người hắc y nhân vây quanh xe ngựa của bọn họ, xem ra là muốn đánh chặn đường đây!

"Ngươi ở bên trong, không muốn đi ra ngoài sao!" Nếu dựa theo hơi thở ở bên ngoài, chỉ có một người là cao thủ tuyệt đỉnh, kém hắn không bao nhiêu, những người khác đều là cấp bậc ám ảnh, thậm chí không bằng ám ảnh. Nhưng là nhân số rất nhiều, nếu dùng chiến thuật biển người, bọn họ cũng không thể chống đỡ được bao lâu, cho nên vẻ mặt của hắn có chút nghiêm túc.

Nói xong đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài, lại bị nàng bắt được tay: "Hiên Viên Ngạo, nếu như đánh không lại, ngươi đi đi, ta không sao!"

Nàng biết thực lực của Hiên Viên Ngạo, nếu như không có gánh nặng là nàng, muốn thoát thân tuyệt đối không có vấn đề gì! Nàng vốn muốn cùng chết với Thương Thương, cho nên vào lúc này, nàng không thể liên lụy Hiên Viên Ngạo, người bằng hữu này!

Hắn cầm ngược lại tay của nàng, trong đôi mắt rét lạnh kia tràn đầy thâm tình: "Vũ Văn Tiểu Tam, Bổn vương biết đối với nàng mà nói, Bổn vương chỉ là bằng hữu của nàng mà thôi. Nhưng nàng là người duy nhất mà ta yêu sâu đậm, dù Bổn vương chết, cũng sẽ không bỏ nàng một mình mà rời đi!"

Nói xong buông tay nàng, vững vàng đi ra ngoài, lưu lại một mình nàng ngơ ngác ngồi ở trong xe ngựa, trong lòng bách vị tạp trần¬(1).

https://thuviensach.vn

"Ngạo Vương Gia, mục tiêu của chúng ta không phải là ngài, cho nên mời tránh ra!" Người thủ lĩnh áo đen kia mở miệng, che mặt, trong cặp mắt kia còn hàm chứa ý cười.

Ám ảnh nhảy xuống xe ngựa, đứng ở bên người Hiên Viên Ngạo. Trong lòng giận mình đi quá nhanh, không mang theo nhiều người.

"Nực cười, ngăn cản xe ngựa Bổn vương, còn nói mục tiêu không phải là Bổn vương?" Lạnh giọng mở miệng, cặp mắt rét lạnh kia đã dính vào chút sát khí.

Người thủ lĩnh áo đen nhân nhanh chóng bước mấy bước lên phía trước: "Tại hạ không muốn đối nghịch với tam vương gia, lấy tiền của người, trừ hoạ cho người, cho nên hôm nay cần phải lấy tánh mạng của hi vương phi. Nếu tam vương gia không tránh ra, tại hạ sẽ không khách khí!"

"Nếu Bổn vương không đoán sai, các hạ là các chủ Thiên Vũ Các đúng không?" Lạnh lùng quét một vòng người trước mắt.

Thiên Vũ Các, chính là tổ chức sát thủ đệ nhất thiên hạ! Các chủ Đoạn Thiên Tầm là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ.

Người áo đen kia sững sờ một lúc, rồi sau đó mở miệng cười: "Ánh mắt tam vương gia thật tốt!"

Hiên Viên Ngạo, hắn ngược lại từng có duyên phận vài lần với người này. Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Nhưng người để cho hắn ấn tượng tương đối sâu khắc, vẫn là vị vương phi kia của hắn, đáng tiếc đã mất mạng trong một trận hỏa hoạn rồi.

"Các hạ không muốn đối địch với bổn vương, lại không sợ hoàng thúc sao?" Thuộc hạ của hoàng thúc chính là hai trang tám các hai mươi mốt lầu, tất cả đều không phải là ngồi không.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại Hi Vương Gia sống chết chưa rõ, nếu tại hạ không có đoán sai, sợ rằng đã mất mạng rồi?" Mở miệng cười, nhìn ánh mắt của Hiên Viên Ngạo. Nếu đánh nhau, hôm nay Hiên Viên Ngạo tuyệt đối không thể gánh nổi vị hi vương phi thần bí đó.

"Vậy các hạ có thể nói cho Bổn vương biết là ai cho các ngươi đi đến lấy mạng của nàng không?" Rốt cuộc là ai muốn gây bất lợi cho nàng?

Đoạn Thiên Tầm cười khẽ một tiếng: "Tam vương gia, ngài nên biết rõ quy củ của Thiên Vũ Các chúng ta. Dù phải chết cũng không thể nói ra tên người ủy thác, tại hạ ngưỡng mộ ngài là một anh hùng, cho nên không muốn động thủ với ngài, cũng xin Tam vương gia không nên làm khó tại hạ!"

Ánh lạnh chợt lóe, thanh Quân Tử Kiếm liền xuất hiện trong tay của hắn, kiếm không động mà rét lạnh, một cỗ khí bén nhọn xơ xác tỏa ra từ trong thanh kiếm. Chỉ là kiếm khí đã để cho bước chân một vài sát thủ võ công không quá cao có chút không ổn định.

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở trong xe ngựa cũng cảm thấy khó chịu, dạ dày càng thêm không thoải mái, có chút buồn nôn.

Mở một góc màn nhìn lén ra bên ngoài, liền hít vào một hơi khí lạnh. Đặc biệt sao? Ở đây có ít nhất cũng sáu bảy trăm người đi, nàng đã đắc tội người nào hả?

Đoạn Thiên Tầm nhìn kiếm trong tay Hiên Viên Ngạo, trong nháy mắt trở nên thận trọng. Hoangdung_ঌ্ডdi-ễn-⊹-đà-nঌ্ডlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n Nếu hắn không đoán sai, đó là Quân Tử Kiếm! Võ công của Hiên Viên Ngạo vốn là so với hắn đã cao hơn một bậc, hơn nữa còn có thanh kiếm kia, chỉ sợ chính hắn cũng không phải là đối thủ của Hiên Viên Ngạo!

"Tam vương gia đã quyết định rồi sao?" Hắn không phải là đối thủ, nhưng bọn họ nhiều người như vậy, hắn không tin Hiên Viên Ngạo có thể

https://thuviensach.vn

chịu đựng được!

"Rút kiếm đi!" Ba chữ, tỏ rõ thái độ của hắn, trong lòng biết hôm nay có thể chạy trời không khỏi nắng, nhưng đáy lòng không có ý nghĩ lui bước, ngược lại càng thêm kiên quyết hơn!

Vào lúc có một người mình muốn bảo vệ, đó là lúc hắn mạnh nhất!

"Tốt!" Đoạn Thiên Tầm cũng rút bội kiếm bên hông ra, một thanh Thí Huyết Kiếm cũng lấp lánh ánh sáng sắc bén. Mặc dù so ra vẫn thua kém 'Quân Tử Kiếm', nhưng cũng là một thanh kiếm có danh tiếng!

"Bổn vương có một chuyện muốn nhờ!" Đây là lần đầu tiên trong đời, Hiên Viên Ngạo hắn cầu xin người khác!

Đoạn Thiên Tầm tự nhiên cũng hiểu rõ: "Tam vương gia mời nói!" Đây là tôn kính đối với cường giả.

"Chỉ cần Bổn vương không chết, ai cũng không thể tổn thương nàng!" Lời này, để cho bọn họ không thể đánh lén người bên trong xe ngựa.

"Được!" Chuyện này cũng không sao cả, Hiên Viên Ngạo không chết hoặc không bị trọng thương, thì bọn họ cũng không thể giết chết hi vương phi đó. Chỉ là hắn sẽ không giết Hiên Viên Ngạo! Đồng ý trước rồi nói sau.

"Xin mời!" Trong mắt phượng tràn đầy thận trọng.

"Xin mời!" Trong đôi mắt lạnh lẽo mang theo một ít cảm kích.

Kiếm quang lóe lên, hai người liền bắt đầu giao chiến, ánh kiếm tung bay, hàn quang hiện ra. Ánh kiếm màu trắng và màu đỏ giao nhau, sát khí bén nhọn chạy dài mấy dặm! Chỉ một thoáng mà phong vân biến sắc, nhật nguyệt vô quang!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam là lần đầu tiên nhìn thấy cao thủ võ lâm chân chính giao chiến, trợn to cặp mắt nhìn tình hình chiến đấu ở bên ngoài. Bùn ở dưới đất bị nâng lên thành một trận lốc xoáy to lớn, bao bọc hai người kia ở bên trong. Hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn Gió lốc xoay tròn thật nhanh, nhanh đến nỗi không thấy rõ người ở bên trong.

Vậy mà lá cây vài trăm mét xung quanh đều bị tiêu diệt, ngay cả mảnh vụn cũng không còn dư lại!

Sau một hồi lâu, lốc xoáy này biến mất không thấy gì nữa, một hắc y nhân che mặt với một nam tử mặc y phục lam sắc đang đứng trên mặt đất đã bị san bằng. . . . . .

Hắc y nhân lảo đảo cước bộ, che cánh tay của mình. Trận chiến này, hắn đã là trọng thương, nếu không chữa trị thật tốt, cánh tay của hắn sẽ bị phế!

Nam tử lãnh ngạo áo lam vươn tay, lau đi vết máu trên khóe môi, lạnh lùng nhìn hắn.

Thắng bại đã phân!

"Tam vương gia, tại hạ bái phục!" Đoạn Thiên Tầm mở miệng cười, tuy là thua, nhưng cũng không đại biểu hắn muốn buông tha lần ám sát này!

"Đa tạ!" Nói xong nhìn về phía một đám hắc y nhân phía sau hắn, trong lòng càng hiểu rõ hôm nay bọn họ chạy không thoát!

Bởi vì mới vừa đánh một trận, mặc dù hắn thắng Đoạn Thiên Tầm, nhưng vẫn bị thương nhẹ, tình hình này càng thêm bất lợi đối với bọn họ!

Một đám hắc y nhân nhào tới về phía bọn họ, tiêu sái xoay người một cái, mỗi một kiếm của Quân Tử kiếm sẽ lấy tánh mạng của một đám hắc y nhân.

https://thuviensach.vn

Kiếm phong sở chỉ, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Vậy mà, khi hắn vừa đánh bay một thân thể một đám hắc y nhân trước mặt, cũng chính lúc này, hắc y nhân đánh về phía xe ngựa!

Mắt sáng trợn to, không suy nghĩ nhiều liền nhảy về phía xe ngựa, đồng thời cũng bị người sau lưng hung hăng chém một đao vào bả vai, kêu rên ra tiếng, nhưng vẫn liều mạng tiếp tục bay về phía xe ngựa.

Ám ảnh thấy vậy lập tức đi lên ngăn lại đám người đang đuổi theo sau lưng. . . . . .

Xe ngựa bị hắc y nhân kia đánh vỡ tung, Vũ Văn Tiểu Tam ở bên trong cũng bị ném ra ngoài. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam bị dọa đến hồn bay phách tán, gắt gao nhắm mắt lại, không dám đối mặt với đau đớn kế tiếp có thể gặp phải, nhưng lúc này đôi môi đỏ mọng không ý thức được mà phun ra bốn chữ: "Thương Thương, cứu ta!"

Một cánh tay sắt ôm lấy hông của nàng, đồng thời đã nghe được mấy chữ này. Hoangdung_diễ҇ɳ̣ đàn̥ lê̥ q҇ɳuý̥ đôn Đôi mắt rét lạnh xẹt qua tia khổ sở, hắn đang ở bên cạnh nàng, nhưng nàng lại gọi tên của hoàng thúc!

Ôm nàng rơi xuống đất, một tay chống kiếm trên đất, bả vai đã bị máu tươi nhiễm đỏ.

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam bình an rơi xuống đất, mới phát hiện thương thế của hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi không sao chứ?"

"Không có việc gì!" Mày kiếm nhíu lai thật chặt, có chút tự giễu mở miệng "Nữ nhân, xem ra nàng chọn hoàng thúc là đúng, ta thật sự không bảo vệ được nàng!"

https://thuviensach.vn

Nghe hắn nói như thế, nàng vung một cái tát lên trên đầu của hắn: "Thôi đi, ngươi lề mề như vậy làm cái gì, nhanh đi đi, không cần phải để ý đến ta. Hiên Viên đế quốc cần ngươi, hoàng huynh ngươi và mẫu hậu ngươi đều cần ngươi, trở về đi thôi." Mà nàng, vốn là một cô hồn đến từ dị giới. Bây giờ Thương Thương đã không còn, nàng càng không có lý do gì để tiếp tục sống nữa.

"Bổn vương không đi! Muốn động đến nàng, trừ phi bước qua thi thể của Bổn vương!" Bám lấy kiếm đứng lên, nhìn lên đám người trước mặt. Thân hình sừng sững đứng vững vàng, ngăn ở trước người của nàng.

Một ám ảnh chém giết ở trong đám hắc y nhân, không để cho bọn họ đến gần Hiên Viên Ngạo.

Mà nàng nhìn bóng lưng của hắn, trong lòng bách vị tạp trần, không biết nên nói những gì, nhưng vẫn khuyên hắn: "Hiên Viên ngạo, ngươi đi đi! Không cần thiết vì ta bỏ mạng ở nơi này!"

Lại nghe giọng nói lãnh ngạo của hắn truyền đến: "Khi đó, nàng ở bên ngoài khu rừng đã nói, nếu sau mười lăm ngày hoàng thúc vẫn không trở lại, nàng liền tái giá. Nếu như hôm nay, chúng ta có thể sống sót, hoàng thúc cũng không trở về nữa, như vậy mười lăm ngày sau, nàng liền tái giá với ta được không?"

Nàng đứng ngẩn người không trả lời, câu nói kia cũng chỉ là kỳ hạn nàng cho Hiên Viên Vô Thương.

Hắn mở miệng lần nữa: "Nàng yên tâm, ta sẽ không miễn cưỡng nàng làm bất cứ chuyện gì, chỉ là bởi vì hoàng thúc đã dặn dò!" Bất quá vì ta muốn danh chánh ngôn thuận bảo vệ nàng. . . . . .

"Được! Nếu như ngươi còn sống!" Nếu Thương Thương không trở về, nàng nhất định sẽ tự vẫn, hoangdung_die»n。dٹan。l«e。qu»y。d«on có lấy

https://thuviensach.vn

hắn hay không thì có gì khác nhau đâu? Giờ phút này để cho hắn dấy lên chút ý chí chiến đấu cũng tốt .

Hắn vừa nghe, đưa lưng về phía nàng, lộ ra một nụ cười nhạt, lạnh giọng mở miệng: "Có câu này của nàng, cho dù ta phải chết, cũng đáng giá!"

Nói xong nâng trường kiếm lên, lần nữa đọ sức với đám hắc y nhân kia. . . . . .

Nhưng vào lúc này, Đoạn Thiên Tầm chợt ngẩng đầu lên, nhìn thấy mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, sững sờ một lúc, tại sao lại là nàng? Nàng còn sống sao?!

"Dừng tay!" Lớn tiếng mở miệng với thuộc hạ của mình, tất cả mọi người ngừng tay, không hiểu quay đầu lại nhìn hắn.

Đồng thời lúc này, Vũ Văn Hạo dẫn một đám người chạy tới.

Đoạn Thiên Tầm nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một lúc, vẻ mặt cực kỳ phức tạp, vung tay lên với thuộc hạ của mình: "Chúng ta đi!"

Nhưng một giây kế tiếp, đám người đó liền lọt vào vòng vây của một đám lính.

Chú thích:

(1) Bách vị tạp trần: trăm loại mùi vị

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30.3: Tái giá

Vũ Văn Hạo nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, lại nhìn tiểu muội mình một chút. Đôi mắt kia thoáng qua một tia sáng không dám tin, không phải tiểu muội đã chết trong hỏa hoạn rồi sao? Cà nhà bọn họ còn đau lòng thật lâu, nhưng nha đầu bên kia là ai?

"Tiểu muội?" Thử mở miệng dò xét.

"Đại ca!" Vũ Văn Tiểu Tam nhào tới trong ngực của hắn, cảm giác có người thân thật là tốt!

"Tiểu muội, không phải muội đã chết rồi sao? Muội làm phụ thân và hai ca ca đau lòng muốn chết!" Nam nhi bảy thước, lúc nói lời này, hốc mắt lại không ức chế được mà ửng hồng.

"Đại ca, chuyện này có thời gian sẽ nói cho huynh nghe sau, sao huynh lại tới đây?" Không phải trùng hợp như vậy chứ?

"Lúc đi qua nơi này, thủ hạ của huynh thăm dò được Thiên Vũ Các muốn giết chết hi vương phi, mà Tam vương gia ở chung một chỗ với hi vương phi. Mà hắn là muội phu¬(1) của ta, tự nhiên muốn tới tương trợ thôi!" Sau khi nói xong, cặp mắt sáng kia quét qua Đoạn Thiên Tầm.

Đoạn Thiên Tầm cười khổ một tiếng, ngược lại không ngờ chọc phải Minh Cốc, xem ra kẻ không thoát thân được chính là bọn hắn rồi!

"Đại ca, thả bọn họ đi đi!" Trước khi đại ca đến, người Các chủ kia đã để cho thủ hạ của hắn dừng tay, hơn nữa nàng cảm giác tên Đoạn Thiên Tầm

https://thuviensach.vn

kia có chút quen mắt.

Đoạn Thiên Tầm tháo ra khăn che mặt trên mặt mình, cười khổ nói: "Tiểu huynh đệ, nếu biết là ngươi, ta nhất định sẽ không tới giết ngươi!"

Nhìn mặt của hắn, dáng dấp cũng tương đối đẹp trai, nhưng nếu là mỹ nam như vậy thì nàng phải có chút ấn tượng mới đúng chứ: "Ngươi là?"

Đoạn Thiên Tầm móc mặt nạ da người từ trong ngực ra, dán lên mặt, là Mộc Thanh Y!

"Không phải đâu? Là ngươi à? Thì ra dung mạo ngươi đẹp trai như vậy? Vậy ngươi dán mặt nạ làm gì?" Vũ Văn Tiểu Tam trực tiếp chạy tới đá tên này một cước.

"Nguyên nhân trong đó không tiện để nói nhiều, nếu là như vậy, vậy ta đi trước đây!" Nói xong nhìn vẻ mặt không hiểu gì của Hiên Viên Ngạo và Vũ Văn Hạo, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn gật đầu một cái.

Lúc này Hiên Viên Ngạo liền mở miệng: "Mộc tiểu hầu gia, ngươi có thể nói cho Bổn vương biết, là ai muốn giết nàng hay không?" Phụ vương Mộc Thanh Y là bạn thâm giao của phụ hoàng, hai người bọn họ cũng có chút giao tình.

Khuôn mặt Mộc Thanh Y lộ vẻ bị làm khó: "Tam vương gia, người ủy thác sau lưng, ta thật không thể nói, đây là quy củ giang hồ. Nhưng mà ta phải nhắc nhở các ngươi, cẩn thận người bên cạnh!"

Nói xong lắc mình một cái nhẹ nhàng nhảy lên rồi rời đi, đám hắc y nhân cũng lần lượt rút lui.

Còn dư lại mấy người hai mặt nhìn nhau, cẩn thận người bên cạnh? Người nào?

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Khi nàng đem những chuyện đã trải qua nói cho Vũ Văn Hạo nghe, Vũ Văn Hạo sờ sờ đầu của nàng: "Nha đầu ngốc, chuyện lớn như vậy cũng không nói cho ca ca, sao lại tự gánh vác một mình!"

"Đại ca, huynh không trách ta sao?" Bây giờ cổ nhân đã tân tiến như vậy rồi sao?

"Phụ thân đại nhân có thể sẽ trách muội, nhưng đại ca thì không!" Trên khuôn mặt khí phách lộ ra một nụ cười cưng chìu.

Vũ Văn Tiểu Tam cười ngọt ngào một tiếng: "Cám ơn đại ca!" Nếu để cho hắn biết, thật ra mình đã không phải là Vũ Văn Tiểu Tam, hắn sẽ còn thương nàng như vậy sao?

"Vậy kế tiếp muội chuẩn bị đi đâu? Trở về phủ tướng quân với đại ca có được không?" Hi Vương Gia vùi thân ở rừng rậm Tử Vong, còn có người muốn gây bất lợi với an toàn của nàng, trở về phủ tướng quân, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

"Ta không muốn trở về! Ta muốn đi biệt viện Tây Giao ở vài ngày!" Đó là nơi nàng đã cường bạo hắn, cũng là nơi bọn họ từng lưu lại rất nhiều kỷ niệm.

Nhìn bộ dạng tâm tình sa sút của nàng, hoangdung_ঌৣdi-ễn-⊹-đà-nঌৣlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n biết nàng đang suy nghĩ gì, chỉ đành phải mở miệng: "Được, đại ca phái người bảo vệ muội!" Có Minh Cốc của hắn hết sức bảo vệ, dù người cả giang hồ đều tới ám sát nàng, tỷ lệ thành công cũng không lớn!

"Ừ, cám ơn đại ca!" Gật đầu một cái, liền nhắm mắt lại không lên tiếng nữa.

https://thuviensach.vn

Mà Hiên Viên Ngạo ở một bên, nửa ngày không lên tiếng, sau khi ám ảnh giúp hắn băng bó tốt vết thương, lại lạnh giọng mở miệng: "Nữ nhân, nhớ chuyện nàng đã đáp ứng ta không?"

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩn ra, mở mắt ra nhìn hắn, nhỏ giọng mở miệng: "Hiên Viên Ngạo. . . . . ."

"Làm người phải có uy tín" Hắn biết nàng không cam lòng, nhưng đây chính là tư tâm của hắn, hắn sẽ cái gì cũng không quản, chỉ vì mình mà ích kỷ một lần đi!

"Ngươi biết rõ ràng. . . . . ." Nàng cố gắng thuyết phục hắn, dù nàng gả cho hắn, bọn họ cũng không thể lại trở lại thời điểm ban đầu.

Hiên Viên Ngạo giống như là sợ nghe lời nói của nàng... nên mở miệng cắt đứt: "Bổn vương cái gì cũng không biết."

"Ngươi không cần thiết phải như vậy." Có ý nghĩa gì sao?

"Có cần thiết hay không, trong lòng Bổn vương tự rõ ràng!" Quay đầu không nhìn nàng, mặc dù vào một khắc sinh tử kia, trong miệng của nàng lại gọi tên hoàng thúc. Nhưng hắn tin tưởng, chỉ cần hắn cố gắng, một ngày nào đó khi nàng gặp phải nguy hiểm, người nàng nghĩ tới đầu tiên sẽ là hắn!

"Tùy ngươi!" Tức giận mở miệng, liền nhắm mắt lại không để ý đến hắn nữa, nói như vậy cũng tốt, nếu như Thương Thương còn sống, khẳng định dù liều mạng cũng sẽ trở về!

Vũ Văn Hạo nghe đối thoại của bọn họ, giống như là lọt vào trong sương mù: "Các ngươi đang nói cái gì á?"

"Sau mười lăm ngày, nếu hoàng thúc còn không trở lại, Bổn vương liền cưới nàng làm vương phi!" Lần trước, bọn họ không có bái đường, lần này,

https://thuviensach.vn

hắn muốn bù lại.

Vũ Văn Hạo thấy Vũ Văn Tiểu Tam cũng không mở miệng, cho nên cũng không có nói nhiều.

. . . . . .

Mười lăm ngày sau.

Kinh Thành đã ầm ĩ đến lật trời, sau khi tam vương gia khải hoàn trở về không lâu, thừa tướng bởi vì tư thông với địch phản quốc nên cả nhà bị tịch thu tài sản và giết chết, trắc phi của Tam vương phủ treo cổ tự vẫn.

Cũng không lâu lắm, lại truyền tới tin tức bùng nổ hơn —— Tam vương gia không vâng lời thái hậu, thề phải cưới hi vương phi chưa qua cửa mà đã mang thai, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn cũng giải tán hậu viện, thề độc chỉ cưng chiều một người. Thái hậu giận đến bệnh không dậy nổi, nằm ở trên giường mấy ngày.

Đối với chuyện này, mọi người có khen có chê.

Có ca ngợi, nói Tam vương gia là một người thâm tình, vị hi vương phi trong truyền thuyết này thật là có phúc khí!

Có chê bai, nói Tam vương gia không để ý luân lý tam cương ngũ thường, mà vị hi vương phi trong truyền thuyết kia càng thêm giống như hồ ly tinh chuyển thế, không biết liêm sỉ lễ nghĩa!

Vậy mà, dù cho kinh thành ầm ĩ đến đâu cũng không ngăn cản được quyết định của Hiên Viên Ngạo và sự phát triển của tình hình.

Trong tiếng ca ngợi, ước ao, chửi bới, khinh bỉ của mọi người, hôn lễ này long trọng triển khai. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo ngồi ở trên một con ngựa đen, trên khuôn mặt lãnh ngạo đều là nụ cười. Bất luận như thế nào, hôm nay hắn cuối cùng có thể cưới được nàng rồi!

Đội ngũ rước dâu diễn tấu sáo và trống, một đường tạo nên không khí vui mừng.

Mà mọi người thấy mặt lạnh Chiến thần của bọn họ, trên mặt rõ ràng đều là ý cười. Vốn là mọi người vô cùng phỉ nhổ với chuyện này, cũng không khỏi vì vương gia anh dũng nhất Hiên Viên đế quốc của bọn họ mà vui mừng. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở trong biệt viện, trên người đã mặc vào giá y đỏ thẫm, ngồi ngơ ngác ở trước kính, mặc cho thị nữ trang điểm cho nàng. Mười lăm ngày, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn hắn thật không trở lại, hắn không còn hay là không yêu nàng nữa?

Nghĩ tới đó, nước mắt nơi đáy mắt không đè nén được nữa, chảy xuống dọc theo khuôn mặt tinh sảo. . . . . .

"Tam vương phi, hôm nay là ngày đại hỉ của người, người không thể khóc, như vậy là điềm xấu!" Người nữ quan kia giúp nàng lau lệ trên mặt, trong lòng cũng bách vị tạp trần, đây là chuyện gì chứ!

Những lời này thật quen tai, nàng còn nhớ rõ ngày thứ hai nàng vừa mới xuyên qua, cũng nghe qua một câu nói như vậy, cũng là gả cho Hiên Viên Ngạo, cũng là hỉ nương nói không may mắn. Không giống là ngày đó, lòng của nàng tức giận, nhưng ngày hôm nay thì đã chết lặng!

Tiểu Nguyệt đứng ở sau lưng Vũ Văn Tiểu Tam, không dám nói lời nào. Mấy ngày nay sau khi tiểu thư trở về, không phải ngồi một mình cười khúc

https://thuviensach.vn

khích, chính là một mình rơi lệ. Hôm nay lại lần nữa gả cho Tam vương gia, không biết là tốt hay không tốt đây!

"Các ngươi đi ra ngoài trước đi, bổn vương phi muốn yên lặng một chút!" Nhàn nhạt mở miệng, nghe không ra tâm tình.

Những người đó do dự một lát, suy nghĩ đã ăn mặc tốt rồi, kiệu hoa còn chưa tới, liền nghe lời lui ra ngoài.

Mở ra bàn trang điểm, cầm chuôi đoản kiếm tinh sảo lên, rồi sau đó giấu vào trong tay áo màu đỏ. Hiên Viên Vô Thương, lão nương sẽ cho chàng mấy canh giờ, nếu chàng không trở lại, không về nữa thì ta liền. . . . . .

. . . . . .

Mà người làm trong biệt viện, tâm tình cũng rất phức tạp. Mấy ngày nay, sau khi vương phi trở về, mỗi ngày đều là bộ dáng ngây ngốc, đã làm cho bọn họ biết vương phi rất yêu Vương Gia, cho nên đối với chuyện hôm nay, trong lòng của bọn họ cũng cất giấu sự chúc phúc.

Là vương gia giao vương phi cho Tam vương gia, cũng hi vọng cô gái tốt như vương phi, có người chăm sóc thật tốt.

Nhưng Vương Gia của bọn họ…..aizzz. . . . . .

Đội khăn voan đỏ lên, hỉ nương nâng đở bước ra khỏi cửa.

Không giống với lần trước mình ngồi trên cỗ kiệu, vừa ra khỏi cửa liền được một bàn tay mạnh mẽ nắm thật chặt tay của nàng.

Tay của hắn ôn hoà có lực, nhưng tay của nàng lại lạnh, man mát lành lạnh, lạnh từ trong đáy lòng đến từng đầu ngón tay!

Khi Hiên Viên Ngạo bắt được tay của nàng thì hơi ngẩn ra, không để bụng chuyện đó, dịu dàng đưa nàng lên kiệu, đội ngũ rước dâu liền lên

https://thuviensach.vn

đường trở về. . . . . .

Tam vương phủ vẫn náo nhiệt như ngày đó, mà Hiên Viên Mặc đã sớm ngồi ở vị trí đầu, chờ hôn lễ của bọn hắn. Đôi mắt như mặc ngọc hơi lóe lên, không nói được tâm tình của mình hiện giờ là gì?

Hiên Viên Triệt ngồi ở một bên, con ngươi như lưu ly cũng dính vào chút phức tạp.

Hiên Viên Ly cũng không biết chuyện gì, trước đó vài ngày hoàng tẩu qua đời, nàng mất thời gian rất lâu mới vượt qua được. Hôm nay Tam hoàng huynh đón dâu, nàng liền muốn tới xem một chút rốt cuộc là hồ ly tinh nào, lúc này mới có mấy tháng, vừa quyến rũ hoàng thúc, lại tới quyến rũ Tam hoàng huynh, Tam Hoàng tẩu của nàng mới qua đời chưa được bao lâu! Nghĩ tới hốc mắt lại không nhịn được ửng hồng, ở đáy lòng mắng to hoàng huynh mình vô tình vô nghĩa!

Kiệu hoa vừa để xuống đất, hỉ nương mở miệng cười: "Vương Gia, xin đá cửa kiệu!" Đá cửa kiệu chính là ra oai phủ đầu với tân nương tử.

Bởi vì ngày hôn lễ này là Tam vương gia cực kỳ cam nguyện, cho nên tất cả trình tự, một cũng không có thiếu

Hiên Viên Ngạo cười nhạt một tiếng, không có đá cửa kiệu, trực tiếp kéo rèm ra, vươn tay dắt nàng ra ngoài.

Sau khi hỉ nương sững sờ ngắn ngủi một lúc, đưa cho hắn một cây hồng trù, hai người mỗi người dắt một đầu, đi vào trong vương phủ.

Đến sảnh trước, khi hỉ nương nhắc nhở phải vượt qua chậu than, vô tri vô giác đi theo Hiên Viên Ngạo.

Người điều khiển chương trình hô to một tiếng: "Nhất Bái Thiên Địa!"

https://thuviensach.vn

Nước mắt của nàng rốt cuộc không nhịn được tràn mi, nhỏ xuống mặt đất. Hiên Viên Vô Thương, chàng thật không trở lại sao?

Chú thích:

(1) Muội phu: em rể

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31.2: Ta đã trở về!

"Ta đi tìm tiểu thư nhà chúng ta!" Thật là tức chết nàng, Tiểu Nguyệt nàng rất kém cõi sao? Đình Vân đáng chết này, không thích nàng coi như xong đi, thích người khác còn tìm nàng khoe khoang!

Ặc, tìm vương phi làm cái gì? Còn mang theo bọc quần áo, nhưng vẫn mở miệng nhắc nhở: "Tiểu Nguyệt, vương gia cũng ở đây, ngươi không sợ sao?"

Mỗ thị nữ ở trước mặt đang nổi giận đùng đùng, bỗng bước chân hơi ngừng lại một chút, do dự một hồi lâu, rồi sau đó kiên định tiếp tục đi về phía trước: "Sợ cũng phải đi! Hiện tại tâm tình bọn họ rất tốt, có lẽ sẽ không phạt ta!"

Nói xong không đợi Đình Vân đáp lời, đã sắp nhanh chóng vọt vào phòng Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

. . . . . .

"Thương Thương, có đói bụng không?" Nhìn một chút thức ăn trên bàn Liên Hoa vừa mới đưa tới.

"Đói!" Trong mắt tràn đầy lệ quang trong suốt nhìn nàng "Nhưng trên người của người ta bị thương, không nhấc lên nổi."

Nàng tự mình giúp hắn bôi thuốc, làm sao sẽ không biết vết thương của hắn chẳng chịt? Cười khẽ một tiếng, xới cơm thật tốt rồi mang tới, đỡ hắn

https://thuviensach.vn

dậy dựa vào trên người mình. Trong lòng thầm than, thoạt nhìn thân hình tên này thon dài, không một chút thịt dư, lại có thể nặng như vậy!

"A, há mồm ăn cơm. . . . . ." Giống như dỗ một đứa bé.

Hiên Viên Vô Thương vui vẻ há miệng, đem từng muỗng cơm nàng đút nuốt xuống, một tay sờ sờ bụng của nàng: "Tam nhi, nàng nói một đứa bé lớn như vậy, sao cái bụng nhỏ này có thể chứa nổi đây? Hơn nữa đứa bé đều thật dài, tại sao bụng của nàng lại tròn tròn như vậy?"

Trước kia hắn cũng nhìn thấy qua không ít phụ nữ có thai, nhưng không có hứng thú muốn biết những vấn đề này. Bây giờ là đứa bé của hắn sắp sinh ra đời, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn cho nên trong lòng tò mò bị vấn đề này hấp dẫn.

"Ặc, cái vấn đề này có chút phức tạp. . . . . ." Lại nói nàng rất dốt về môn sinh học, hơn nữa nàng đối với môn này một chữ cũng không biết, làm sao nàng biết mang thai như thế nào? Còn tại sao lại tròn? Rồi về cuống rốn thì nàng lại càng thêm hoàn toàn không hiểu.

"Tam nhi cũng không biết?" Hắn nghẹo đầu, mặt đầy không hiểu nhìn nàng.

Mỗ nữ lập tức liền giống như mèo xù lông lên: "Ai nói? Ta cho chàng biết, Vũ Văn Tiểu Tam ta không có cái gì là không biết, không có gì làm không được! Vấn đề đơn giản như vậy, ta làm sao có thể không biết chứ! Bởi vì trước khi đứa bé ra đời, nó còn là một cái trứng, trứng đều là hình tròn? Cho nên bụng của ta nhìn tròn thôi!"

Bộ dáng Vũ Văn Tiểu Tam rất nghiêm chỉnh, nói ra suy đoán của mình. Thật ra thì trong lòng đã có chút lấm tấm mồ hôi, luôn cảm giác mình nói có điểm quái dị.

https://thuviensach.vn

Sau ót Hiên Viên Vô Thương cũng xuất hiện một vệt đen, trên ót có thêm một cái dấu chấm hỏi to đùng: "Tam nhi, vậy sau khi nàng sinh ra, là đứa bé hay vẫn là trứng?"

Lần này sắc mặt mỗ nữ lập tức trở nên khó coi: "Chàng nói hươu nói vượn cái gì đó, nhất định là đứa bé chứ. Ta cũng không phải là gà mẹ, sao lại sinh ra trứng!"

Vừa nói lại quên đút cơm cho hắn ăn, lúc nhớ ra, nàng liền động nhưng lại làm hắn hít vào một hơi lãnh khí: "A. . . . . ."

"Ách, Thương Thương, làm sao á? Có phải đụng phải vết thương rồi không?" Lần này nàng liền nóng nảy, vội vàng mở miệng hỏi thăm, cũng không dám cử động nữa.

Cặp mắt tà mị như hoa đào kia hàm chứa lệ quang trong suốt, nhìn nàng: "Ừm! Đụng tới vết thương rồi!"

"Cái đó, ta không động rồi, nhịn một chút, qua một lúc sẽ không đau nữa!" Tại sao nàng cảm thấy những lời này quen tai thế này? Giống như đã người nào đó từng nói qua ở bên tai của nàng.

Khóe miệng của hắn không thể nhận ra co quắp mấy cái, lần nữa làm bộ đáng thương mở miệng: "Người ta thật đói!"

"Ách, đói bụng thì ăn cơm!" Dứt lời liền thành thật đút cơm cho hắn.

Mỗ nam nhân nhíu chặt mày kiếm, bộ dáng đau đớn khó nhịn, đáy mắt lại xẹt qua chút giảo hoạt.

Đúng lúc này, một bóng dáng xông vào rất không đúng lúc: "Tiểu thư!"

Nam tử tuyệt mỹ biến sắc, rất mất hứng nhìn nàng. Tiểu Nguyệt nhận được một ánh mắt sắc bén, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⁞-đà-n๖ۣۜlê-⁞-qu-ý-⁞-đô-n gian

https://thuviensach.vn

nan nuốt một ngụm nước miếng, lòng bàn chân có chút lạnh cả người, nhưng vẫn đánh bạo nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

"Thế nào?" Dường như nha đầu này đã thật lâu chưa xuất hiện ở trước mặt nàng rồi, được rồi nàng thừa nhận là bởi vì gần đây nàng có chút bỏ rơi nàng ấy.

"Tiểu thư, người giúp Tiểu Nguyệt thay đổi cách ăn mặc có được hay không?" Nói xong lấy bộ y phục ‘sương mù lượn lờ’ trong bọc quần áo ra, tràn ngập mong đợi nhìn nàng. Đồng thời hàm răng run lập cập, cảm thụ khí lạnh trên người Hi vương gia đang tỏa ra.

"Thay đổi cách ăn mặc? Hôm nay ngươi muốn đi hẹn hò sao?" Vũ Văn Tiểu Tam rất không hiểu nhìn nàng, không có lầm chứ, nàng cũng không nhớ Tiểu Nguyệt thích làm đẹp!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Nguyệt lúc đen lúc đỏ, dậm chân nói: "Tiểu thư!"

Ách. . . . ."Ngươi làm sao vậy? Chuột rút sao?" Vũ Văn Tiểu Tam rất thật tâm trêu cợt nàng, nhưng không nghĩ tới sắc mặt nam tử trong ngực mình càng ngày càng đen.

Chuột rút? Bộ dáng Tiểu Nguyệt nửa sống nửa chết nhìn nàng, có cần tranh giành với nàng như vậy hay không? Dù gì nàng cũng rất trung thành với tiểu thư!

"Tiểu thư, người hãy giúp Tiểu Nguyệt thay đổi cách ăn mặc một chút đi, chỉ lần này thôi!" Nàng cần phải hòa một ván với tên Đình Vân đó, tức chết nàng rồi!

"Được! Được! Được! Chờ ta cho Thương Thương ăn no đã!" Nói xong cầm muỗng cơm nhanh chóng nhét vào trong miệng của Hiên Viên Vô

https://thuviensach.vn

Thương, hắn chưa ăn xong một muỗng, miệng đã bị nhét tiếp muỗng thứ hai rồi!

Bộ dáng Tiểu Nguyệt ngây ngốc nhìn Hi vương gia đáng thương, không có lầm chứ? Có cách cho ăn cơm như vậy sao?

Sắc mặt của mỗ nam âm trầm đáng sợ, lúc miệng hắn đang chứa đầy cơm, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn nàng lại đặt thêm một muỗng cơm bên miệng của hắn, rốt cuộc hắn mồm miệng không rõ mà bộc phát: "Tam nhi, miệng của ta đầy cơm rồi!"

Ách. . . . . ."Cái đó, cái đó, nhất thời không để ý, hắc hắc. . . . . ." Thật ra thì nàng cảm thấy hôm nay lá gan của Tiểu Nguyệt lớn như vậy, còn nói loại yêu cầu này, tuyệt đối là có đại sự, ít nhất đối với Tiểu Nguyệt mà nói thì đây là một chuyện lớn, cho nên người bằng hữu như nàng tự nhiên nên tích cực một chút, gấp gáp một chút, nên tốc độ mới hơi nhanh như vậy!

Hơn nữa nàng có dự cảm, sẽ xảy ra chuyện chơi rất vui!

Mặt Hiên Viên Vô Thương đen lại, sau khi thong thả ung dung nuốt thức ăn trong miệng mình xuống, Vũ Văn Tiểu Tam tiếp tục đút cơm đến bên miệng của hắn, thế nhưng hắn lại tức giận quay mặt sang chỗ khác, không ăn! Hừ, hắn tức giận!

Kết quả. . . . . ."Ai nha, chàng ăn no rồi sao? Vậy chúng ta đi trước đây!" Nói xong vội vàng để chén xuống, kéo Tiểu Nguyệt chạy ra ngoài.

Lưu lại Hiên Viên Vô Thương một mình nằm ở trên giường, không dám tin trợn to mắt, hắn ăn no sao? Trời đánh hắn mới ăn no!

Đây là lần đầu tiên nha đầu này đối xử với hắn như vậy! Hung hăng cắn răng, đều do Tiểu Nguyệt đó, không thể giữ lại! Hắn muốn lập tức gả nàng ta đi, phải gả càng xa càng tốt, nghĩ tới liền bắt đầu ở trong lòng xem xét thí sinh!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Tiểu thư, người nói Tiểu Nguyệt mặc bộ y phục này có đẹp không?" Tiểu Nguyệt cầm "Sương mù lượn lờ", rất mong đợi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

"Khó coi!" Mỗ nữ rất là không nể mặt đả kích.

Ách. . . . . ."Tiểu thư!" Đành nức nở mở miệng, tiểu thư cũng quá không nể mặt nàng đi?

Vũ Văn Tiểu Tam không để ý tới nàng, đi tới tủ trước mặt rồi mở ra, bên trong tủ là một đống y phục càng thêm đắt tiền và tinh mỹ: "Tiểu Nguyệt nhà chúng ta mặc cái này nhìn mới đẹp!"

Thời gian trước khi đang đánh giặc, Thương Thương nói nên gả Tiểu Nguyệt đi, nàng cũng suy nghĩ đến chuyện này rồi. Tuổi Tiểu Nguyệt cũng không còn nhỏ, nàng cũng không thể ích kỷ giữ lại nàng ấy cả đời, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn cho nên mấy ngày nay đã phân phó hạ nhân đi làm cho Tiểu Nguyệt mấy bộ y phục. Về bộ y phục "Sương mù lượn lờ" đó là thấy nàng ta thích nên mới mua, mua chưa chắc là phải mặc đúng không?

"Tiểu thư?" Tiểu Nguyệt không dám tin nhìn tủ đầy quần áo này, y phục quý giá như vậy là cho nàng mặc hay sao? Nghĩ tới đó vẻ mặt đầy cảm động nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, đáy mắt thậm chí sắp chảy ra nước mắt.

"Ừ....Ai da, ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì? Ta...ta...ta cho ngươi biết, tiểu thư nhà ngươi không thích nữ nhân, ngươi có nhìn ta như vậy ta cũng không chấp nhận đâu!" Bộ dạng nàng ấy nước mắng lưng tròng, làm cả người Vũ Văn Tiểu Tam nổi hết da gà cất cao bài quốc ca!

Sau ót Tiểu Nguyệt xẹt qua một vệt đen, im lặng nhìn tiểu thư nhà mình, người có phải suy nghĩ quá nhiều rồi không!

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, nói một chút coi, có người yêu chưa? Nếu như có, ta sẽ nhanh chóng tổ chức hôn sự! Chờ thương thế Thương Thương tốt lên, đoán chừng khi đó người ta cũng sắp sinh bảo bảo rồi, sau khi sinh bảo bảo xong, hôn sự của tiểu thư sẽ cùng làm với hôn sự ngươi, như thế nào?" Vũ Văn Tiểu Tam suy nghĩ xong, có trật tự phân tích cho Tiểu Nguyệt nghe, sau đó cười híp mắt nhìn nàng ta.

Trận kiếp nạn này đã qua, chờ đợi bọn họ chính là cuộc sống hạnh phúc, đúng không? Chỉ là tại sao vẫn có chút lo lắng chứ . . . . .

"Tiểu thư, nô tỳ là hạ nhân, tại sao có thể cùng làm hôn sự với người được!" Bộ dáng Tiểu Nguyệt thụ sủng nhược kinh.

"Ta chưa bao giờ xem ngươi là hạ nhân, khụ khụ, mặc dù có vài lúc cũng lấy thân phận ra để áp chế ngươi. Như vậy đi, hôm nay chúng ta sẽ kết bái, về sau ngươi chính là tiểu thư của Hi vương phủ, như thế nào?" Cái chủ ý này không tệ, tốt nhất để Thương Thương nhận Tiểu Nguyệt làm nghĩa muội, có thân phận của một quận chúa thì việc tìm được một phu quân tốt không còn là việc gì khó nữa rồi.

Tiểu Nguyệt cảm động không biết nói gì cho phải, nhưng vẫn còn rất hiểu biết, nên nghiêm túc mở miệng: "Tiểu thư, chuyện này vạn lần không được! Tiểu Nguyệt cũng chỉ là một hạ nhân, có thể nào kết bái với tiểu thư, người đừng hại chết nô tỳ!"

"Nếu ngươi có nhiều ý kiến với lời nói của ta như vậy, ta cũng không cần ngươi nữa! Được rồi, cứ quyết định như vậy đi, về sau ngươi là muội muội của ta, coi trọng mỹ nam nhà ai thì cứ nói với tỷ tỷ ta một tiếng, bảo đảm sẽ bắt về cho muội!" Vũ Văn Tiểu Tam khí thế giống như đã thu hoạch lớn mà đứng lên. Ha ha, kiếp trước có hai tỷ tỷ ở phía trên đè ép nàng, đời này lại có hai ca ca đè ép, rốt cuộc cũng để cho nàng được làm tỷ tỷ một lần rồi!

"Tiểu thư. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Được rồi, đừng nói nhảm nữa. Nếu không chê, sau này cứ trực tiếp gọi ta là tỷ tỷ đi, không đúng, sao cảm giác giống như Nguyệt Vô Hạ đã gọi ta vậy, thôi kêu ta Tam tỷ thì tốt hơn!" Nàng nói xong liền kéo Tiểu Nguyệt qua, ăn mặc cho nàng ta thật tốt.

Nguyệt Vô Hạ, lại nói thật là có chút hoài niệm nàng ta rồi. Ban đầu đánh nàng ta thảm như vậy, suy nghĩ lại thì cũng đã chơi rất vui, một hài tử tốt như vậy lại đi tự vận! Ai. . . . . Lúc phát hiện chuyện thừa tướng mưu phản, nàng tự nhiên cũng có thể đoán được nguyên nhân lúc đó Hiên Viên Ngạo cưới Nguyệt Vô Hạ, nữ nhân kia cũng thật đáng thương!

Đáy mắt Tiểu Nguyệt chứa đựng nước mắt, để cho tiểu thư giúp nàng trang điểm. Cảm giác hạnh phúc trong lòng từ từ dâng lên, nàng có thể gặp được tiểu thư, thật rất may mắn!

Trước kia tiểu thư mang theo nàng đi khắp nơi, nàng còn cảm thán bản thân là đã làm việc ác bao nhiêu đời mới gặp được một tiểu thư như vậy, bây giờ cảm thấy ý tưởng của mình lúc đó thật sự là quá đáng chết rồi!

"Tiểu Nguyệt, muội nói thật với tỷ tỷ đi, có phải muội thích Đình Vân hũ nút rồi không?" Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì mở miệng dò hỏi.

Mặt Tiểu Nguyệt liền biến sắc, cắn răng mở miệng: "Tiểu thư, người đừng đoán bậy, ta làm sao có thể thích hắn!" Tên Đình Vân chết tiệt kia, hừ!

"Ách, vậy muội thích Liên Hoa sao?" Gần đây thấy bọn họ rất thân thiết với nhau, lại nói hiện tại sản nghiệp dưới tay Thương Thương đều do Liên Hoa giúp đỡ xử lý, Liên Hoa ở thương giới cũng là một nhân vật khó lường, cũng tạm xứng với Tiểu Nguyệt!

"Ai nha, tiểu thư, người muốn đoán bậy đến bao giờ, ta với Liên Hoa chỉ là bằng hữu thôi!" Nhưng dường như ngoại trừ bằng hữu còn có một chút chút gì đó.

https://thuviensach.vn

"Hắc hắc, thật ra thì ta đã đã nhìn ra, muội thích Đình Vân, nhưng mà cũng không phải là không có hảo cảm với Liên Hoa, có đúng hay không?" Tính chất nha đầu này so với nàng còn ác liệt hơn, đúng là hoa tâm mà!

"Tiểu thư, làm sao người biết?" Mỗ thị nữ mới thăng cấp thành tiểu thư, nghiêng đầu sang chỗ khác, hoangdung_die»n。dت‌an。l«e。qu»y。d«on vẻ mặt không hiểu nhìn nàng, hỏi xong lập tức che miệng mình lại. Hu hu, nói lỡ miệng rồi!

"Hắc hắc, bởi vì ta là tỷ tỷ thông minh của muội!" Mỗ nữ nói xong đá leo nheo với nàng "Ta cho muội biết, thật ra thì ta vẫn cảm thấy Liên Hoa so với Đình Vân thì tốt hơn, nhất định càng thêm thích hợp với muội!"

Hừ, tên Đình Vân chết tiệt kia, thiếu tiền của nàng không trả, làm sao nàng có thể gả Tiểu Nguyệt cho hắn!

"Tiểu thư, ngươi thật cảm thấy như vậy sao?" Nàng nên nghe lời tiểu thư nói, nhưng không biết vì sao nhớ tới Đình Vân vẫn cảm thấy có chút đè nén.

"Ừ! Thật, nếu muội cũng cảm thấy hắn không tệ, liền xác định cuộc hôn sự này đi, đến lúc đó chúng ta cùng nhau thành thân!" Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng nói, hoàn toàn không để ý đến sống chết của Đình Vân.

"Nhưng Liên Hoa chỉ xem Tiểu Nguyệt là bằng hữu thôi!" Sao xác định hôn sự được?

"Yên tâm! Yên tâm! Chuyện này cứ để ta xử lý!" Tâm tư của Liên Hoa đối với Tiểu Nguyệt nhà bọn họ, đã là lòng dạ của Tư Mã Chiêu, đến người ngoài đường cũng biết rồi, trừ Tiểu Nguyệt ngu ngốc này, còn có ai không nhìn ra chứ?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31.3: Ta đã trở về!

"Cái gì? Vương Gia, ngài muốn gả Tiểu Nguyệt cho Tam vương tử?" Đình Vân không dám tin trợn to mắt, không có lầm chứ? Tại sao muốn gả người hắn yêu cho tên Tam vương tử đáng ghét đó!

Thật ra quan hệ của hắn và Tam vương tử vô cùng tốt! Nhưng hiện tại hắn đối với tên đó không có nổi một chút hảo cảm nào rồi!

"Ừm!" Hiên Viên Vô Thương gật đầu một cái, đại vương tử của Dạ Mị đế quốc bị hắn đưa đến biên cương làm khổ sai, Nhị vương tử chết bất đắc kỳ tử, qua một thời gian nữa, hắn có thể nâng đỡ tam vương tử lên vương vị.

Mà Tam vương tử Dạ Tử Lân, thành tựu về văn hoá giáo dục hay võ công cũng là một nhân tài, gả Tiểu Nguyệt cho hắn làm hoàng hậu, chắc hắn Tam nhi cũng sẽ không có ý kiến gì.

"Vương Gia, thuộc hạ cảm thấy không ổn!" Đình Vân lúc này mở miệng, đùa gì thế, gả Tiểu Nguyệt cho Tam vương tử, hắn sẽ cả đời độc thân sao? !

"Không ổn chỗ nào?" Mày kiếm nhíu chặt, có chút không hiểu nhìn hắn, đây là nơi nào không ổn? Đình Vân rất ít khi phản đối ý kiến của hắn!

"Có một chỗ không thỏa đáng!" Hôm nay mỗ thị vệ cũng là ăn gan hùm mật gấu, cả gan chống đối vương gia của mình.

Đúng lúc này, Liên Hoa vừa tới cửa đưa đồ cho bọn họ, đã nghe được tám chín phần của cuộc đối thoại, vững vàng đi vào, nhìn Vương Gia của

https://thuviensach.vn

mình nói: "Vương gia, thuộc hạ cũng cảm thấy chuyện này vô cùng không ổn!"

Thật sự có không ổn như vậy sao? Hiên Viên Vô Thương hoài nghi nhìn hai người bọn họ một chút: "Các ngươi nói cho bổn vương nghe coi, rốt cuộc là chỗ nào không ổn?"

"Vương gia, Tam vương tử là người mà ngài chuẩn bị nâng lên vương vị, Tiểu Nguyệt là nha hoàn của vương phi, là một người đơn thuần, làm sao có thể ứng phó long tranh hổ đấu trong hậu cung? Nếu có gì bắt trắc, vương phi tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ngài đâu!" Liên Hoa ở một bên phân tích hợp tình hợp lý.

Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày suy tư, ngược lại có chút tán thành lời của hắn. Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Nhưng cũng không lâu lắm liền thông suốt, lấy sự kính trọng của Dạ Tử Lân đối với hắn, chắc chắn sẽ chịu nghe theo ý của hắn: "Bổn vương có thể để cho hắn chỉ cưới một mình Tiểu Nguyệt, như vậy chẳng phải sẽ không còn vấn đề gì rồi sao?"

Cái gì? Liên Hoa ở trong lòng cắn răng, suy nghĩ nên nói thêm cái gì để vương gia bỏ đi ý niệm đó.

Đình Vân do dự một chút, cũng lên tiếng: "Vương Gia, thuộc hạ cảm thấy nha hoàn nên xứng với thị vệ, đó mới là tuyệt phối. Tại sao có thể xứng với hoàng tử hoặc hoàng thượng chứ? Như vậy rất không xứng đôi!" Hắn chính là thị vệ, nên phối cho hắn đi!

"Nếu phối với thị vệ? Không phải vương phi sẽ rút da bổn vương sao!" Điểm giác ngộ này hắn vẫn phải có!

"Nên phối với ám vệ đi?" Đình Vân tiếp tục mở miệng, thật ra thì hắn đồng thời cũng là ám vệ mà!

https://thuviensach.vn

"Đúng, thuộc hạ cũng cho là như thế!" Liên Hoa lập tức đi lên chen một câu.

Lần này Hiên Viên Vô Thương đại khái đã hiểu rõ ý của hai người bọn họ rồi, cười như không cười nhìn bọn họ một chút, không ngờ nha hoàn của Tam nhi lại có thể làm làm cho hai thủ hạ mà hắn hài lòng nhất cùng thích nàng ta. Bất quá, trong đôi mắt tà mị như hoa đào của mỗ vượng gia hiện lên một tia sáng muốn đùa giỡn, chợt lóe rồi biến mất, không để cho hai người kia nhìn thấy.

"Ý của các ngươi, Bổn vương hiểu!" Nhàn nhạt nói một câu như thế, sau đó chính là một bộ dáng đã có chủ ý!

Hiểu? Ánh mắt của hai người sáng lên, giữa hai người bọn họ, Vương Gia chuẩn bị phân phối Tiểu Nguyệt cho ai đâu?

"Vương Gia, kể từ hôm nay, thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày tốn hai canh giờ, đến trong quân doanh vì Vương gia thao luyện binh mã!" Đình Vân lập tức biểu hiện sự trung thành.

"Vương gia, từ giờ trở đi, thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày ngủ ít hai canh giờ, giúp vương gia xử lý buôn bán ở của hàng!" Liên Hoa cũng không cam chịu yếu thế.

"Ừm! Lòng trung thành của các ngươi, bổn vương hiểu. Nếu nói như vậy, liền gả Tiểu Nguyệt cho Liên Vụ đi!" Giọng nói nhẹ nhàng truyền đến.

Hai người vừa nghe, suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi! Không dám tin ngẩng đầu nhìn hắn, tại sao bọn họ biểu hiện trung thành, kết quả Tiểu Nguyệt lại gả cho Liên Vụ chứ?

"Vương gia!"

"Vương gia!"

https://thuviensach.vn

Hai người đồng thời mở miệng: "Liên Vụ không thích hợp với Tiểu Nguyệt!" Đây là lần đầu tiên hai người bọn họ ăn ý như vậy!

"Có thích hợp hay không cũng không còn biện pháp nào khác, các ngươi không phải đều không muốn cưới Tiểu Nguyệt sao? Bổn vương cũng chỉ có thể uất ức Liên Vụ thôi, hi vọng Liên Vụ không nên trách Bổn vương!" Gần đây tâm tình mỗ vương gia vô lương đang rất tốt, vì vậy có nhã hứng trêu cợt thuộc hạ.

Ai ngờ vừa đúng lúc Liên Vụ đến tìm Liên Hoa, ở cửa ra vào nghe được lời này, suýt nữa té nhào! Không phải vương gia trêu cợt hắn chứ? Bây giờ hắn còn chưa có ý định lấy vợ đâu! Huống chi, nếu thật sự cưới Tiểu Nguyệt đó, sợ rằng mình sẽ bị bằng hữu xa lánh mất!

Lảo đảo nghiêng ngã đi vào "bùm" một tiếng quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Vương gia, thuộc hạ tuyệt đối không muốn cưới vợ, ngài đừng nói giỡn nữa! Thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày tốn thêm hai canh giờ, đi thúc giục đám người kia thăm dò tin tức, cho nên ngài hãy bỏ qua thuộc hạ đi!"

Hắn rõ ràng cảm thấy ánh mắt của Liên Hoa và Đình Vân nhìn hắn lúc này, cực kỳ không có thiện ý! Giống như là đang nhìn cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt vậy!

Thấy đã đạt được mục đích, mỗ vương gia cười khẽ một tiếng: "Vậy sau này liền khổ cực các ngươi rồi! Hôn sự của Liên Vụ và Tiểu Nguyệt sẽ hủy bỏ, về phần Đình Vân và Liên Hoa, các ngươi nếu thật lòng thích, thì lấy lòng vương phi đi!"

Đều là thủ hạ của mình, hắn tự nhiên sẽ chỉ cho bọn họ một con đường sáng! Một lát sau, sắc mặt lập tức cứng đờ: "Lấy lòng vương phi có thể, nhưng đừng tự mình ra mặt lấy lòng!" Hắn không thích nàng tiếp xúc với bất kỳ giống đực nào!

https://thuviensach.vn

Ba người mừng rỡ như điên: "Thuộc hạ hiểu! Tạ vương gia!" Ngay sau đó, bọn họ cũng chậm phản ứng kịp, hình như vương gia biết người chân chính thích Tiểu Nguyệt chính là bọn hắn, nhưng lại kéo Liên Vụ vào. . . . . Còn muốn biểu hiện sự trung thành. . . . . .

Cho nên kết luận là. . . . . bọn họ bị vương gia tính toán! Vẻ mặt ba người bi thương, che lại trái tim bị thương, lui từ phòng Hiên Viên Vô Thương ra ngoài, đôi mắt tà mị của mỗ vương gia dính vào chút ý cười. . . . . .

. . . . . .

"Tốt lắm! Đại công cáo thành!" Ăn mặc thật tốt cho Tiểu Nguyệt, đứng ở trước kính vừa nhìn, quả nhiên người đẹp vì lụa. Tiểu Nguyệt nhà bọn họ mặc y phục này vào, lại được nàng trang điểm tỉ mỉ, bây giờ nhìn lại, thật sự chính là một đại mỹ nữ mà!

Tiểu Nguyệt cũng không dám tin nhìn mình trong gương, quay đầu mặt tỏa ra ánh sao: "Tiểu thư, người thật là thật lợi hại!"

"Đương nhiên! Tiểu thư nhà muội thông minh, thiện lương, đáng yêu, cơ trí, gần như không gì là không làm được! Chút chuyện nhỏ này tự nhiên sẽ không gây khó dễ được, muội có thể sùng bái ta, nhưng muội ngàn vạn lần không được quá sùng bái ta, phải biết da mặt người ta rất mỏng, nếu muội quá sùng bái ta, ta sẽ rất ngại đó! Còn nữa, ta cho muội biết, ưu điểm của tiểu thư nhà muội, đó là dùng mấy ngày mấy đêm cũng nói không xong, ưu điểm của ta là gì? Hãy để cho ta giải thích tỉ mỉ với muội, đầu tiên, con người của ta. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam làm mặt dày tự biên tự diễn, thao thao bất tuyệt, có khuynh hướng tràn lan không ngừng.

Bộ dáng Tiểu Nguyệt như bị sét đánh nhìn nàng một chút, rồi sau đó lắc lắc cổ quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, lệ rơi đầy mặt! Đừng chỉnh nàng như vậy chứ? . . . . . tiểu thư nhà bọn họ....lại tới rồi!

https://thuviensach.vn

Cố gắng chống đỡ khuôn mặt tươi cười, nghe tiểu thư nhà nàng giải thích ưu điểm của nàng ấy. Mỗ nữ nói hơn một canh giờ, nước bọt ở chỗ này văng khắp nơi, hươ tay múa chân!

"Tiểu thư, người không khát sao? Tiểu Nguyệt đi rót cho người chén nước nha?" Hi vọng có thể nhờ vào đó cắt đứt buổi diễn thuyết của tiểu thư

Vũ Văn Tiểu Tam chép chép miệng, thật là có chút khát nước: "Được rồi, có chút khát!"

Tiểu Nguyệt vui sướng hài lòng đi rót nước, sau đó bưng đến bên môi của nàng: "Tiểu thư, uống đi!"

Nhận lấy ly nước, uống vào một ngụm. . . . . .

Tiểu Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng xong chuyện! Nhận lấy cái ly trong tay của tiểu thư, cầm đi chỗ khác, trên mặt biểu lộ một nụ cười như hồ ly gian trá. Hắc hắc, nàng quả nhiên đi theo tiểu thư nên giờ thông minh hơn rồi!

Nhưng một giây kế tiếp, nụ cười của nàng liền cứng đờ ở trên mặt. . . . . .

"Đúng rồi, chúng ta mới vừa nói đến chỗ nào? A, nhớ ra rồi, đúng, con người của ta có rất nhiều ưu điểm không lường trước được, nhưng vì ta vô cùng khiêm tốn! Ta đến cùng có bao nhiêu khiêm tốn. . . . . ."

Một đám vạch đen xẹt qua. . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, Thất vương gia tới chơi!" Quản gia báo lại.

"Mời vào!" Chắc đã làm xong thuốc giải đi?

https://thuviensach.vn

Không lâu lắm, một nam tử mặc áo trắng liền xuất hiện ở trong phòng Hiên Viên Vô Thương, giọng nói ngọt ngào vang lên: "Hoàng thúc, cái này là thuốc giải, người ta đã điều chế tốt lắm, thúc cho hoàng thẩm ăn vào là được rồi!" Nói xong đưa bình sứ trong tay cho hắn.

Nhưng lúc nhìn khuôn mặt của hoàng thúc, cặp mắt như lưu ly kia khẽ lóe lên. . . . . .

Đưa ngón tay thon dài ra, nhận lấy thuốc: "Cảm tạ! Triệt, Ngạo như thế nào rồi?"

"Hôm đó sau khi thương thế ổn định, lại động đến vết thương trên bả vai, làm bệnh cũ tái phát, cộng thêm bị nhiễm thương hàn, hiện tại đang bệnh rất nặng, nhưng vẫn một mực gọi tên của hoàng thẩm, hoàng huynh đã chiêu cáo thiên hạ thỉnh thần y nhanh chóng trở lại." Cái "Bệnh cũ" đó dĩ nhiên chính là vết phỏng và roi thương mấy tháng trước.

Mộ Vân Dật đi tìm dược liệu để phối ra giải dược 'Tử dạ' , ngày hôm trước hoàng huynh đã phái người đi Tuyết Sơn tìm, chắc khoảng vài ngày nữa sẽ có tin tức.

Nhớ tới chuyện này, tâm tình của hắn cũng trầm xuống.

"Chuyện này, là hoàng thúc có lỗi với hắn!" Nếu không phải hắn trở lại muộn hai tháng rưỡi, sao có thể vừa đúng lúc phá hôn lễ của hắn.

"Không có gì, chuyện này đều là hoàng huynh tự nguyện, nhưng. . . . . ." Nhưng hiện tại hoàng huynh quả thật có chút thảm.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không thảo luận vấn đề nặng nề này nữa.

"Tìm được Địch chưa?" Hiên Viên Địch, Tứ vương gia của Hiên Viên đế quốc, hoangdung_ঌ্ডdiễn♥đànঌ্লê♥quý♥đôn ngược lại là người bọn họ tra

https://thuviensach.vn

được có âm mưu, Địch cũng là một tay hắn dạy, tất nhiên không đành lòng để hắn xảy ra chuyện gì.

"Tìm được." Nói đến chuyện này, tâm tình của hắn càng thêm xuống thấp, "Lúc chúng ta tìm được Tứ hoàng huynh, hắn đã uống thuốc độc tự vận!"

Tứ hoàng huynh từ nhỏ đến lớn đã cùng chơi chung với huynh đệ bọn họ, cũng là tướng quân thống lĩnh phòng tuyến bên phía nam của Hiên Viên đế quốc. Hôm nay xảy ra chuyện như vậy, tuy là có chút nghiêm trọng, nhưng vẫn không đến nỗi tự vận! Lại không bàn đến chuyện bọn họ đã đồng ý với hoàng thúc sẽ lưu lại hắn một mạng, vì giao tình hơn hai mươi năm của bọn họ. . . . . .

Có chuyện gì mà huynh đệ bọn họ không thể từ từ giải quyết, mà phải ồn ào đến bước này!

Đôi mắt tà mị như hoa đào thoáng qua một tia trầm thống, thở dài một cái: "Nói đại hoàng huynh của cháu đối xử tử tế người nhà của hắn."

"Vương phi của Tứ hoàng huynh cũng tự vận." Nói xong tâm tình càng thêm đè nén, "Chỉ là tiểu thế tử vẫn còn, hoàng huynh đã để tiểu thế tử thừa kế vương vị của Tứ hoàng huynh, cũng giao nó cho Lâm hoàng thúc nuôi dưỡng."

Hiên Viên Lâm, dưới gối không con, cũng là một an bài tốt!

"Hoàng thúc, không còn chuyện gì, Triệt đi về trước!" Trên khuôn mặt tinh xảo như trẻ con là vẻ chán nản.

"Ừ." Nhíu lông mày, tâm tình của hắn cũng không tốt.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nằm ở trên giường một hồi lâu, hoangdung_diễ ̣n。đàn。lê。q ̣uý。đôn cũng không thấy nha đầu kia trở lại, thay đổi cách ăn mặc cho Tiểu Nguyệt có cần lâu như vậy không? "Người đâu!"

"Vương Gia!" Không lâu lắm, một người thị vệ đi vào, khom người chờ hắn phân phó.

"Đi xem một chút vương phi đang làm gì!" Trong lòng càng cảm thấy Tiểu Nguyệt đó đáng chết! Thay đổi trang phục thôi mà, có cần chiếm cứ Tam nhi của hắn lâu như vậy không!

Không lâu lắm, sau khi người đó trở về, trên đầu đầy mồ hôi lạnh: "Cái đó, vương gia, vương phi đang nói chuyện với Tiểu Nguyệt cô nương!"

"Nói gì?" Cần nói lâu như vậy sao?

"Vương phi nói với Tiểu Nguyệt cô nương ưu. . . . . ưu điểm của người!" Người này nói xong, đầu đã đầy vạch đen.

Khóe miệng giật giật, không nằm ở trên giường giả bộ suy yếu chờ Tam nhi trở lại an ủi nữa, lật người một cái liền ngồi dậy, chuẩn bị tự mình đi tóm nàng trở lại!

Cầm quần áo mặc xong, sau khi mang thêm đôi giày trắng, đi vài bước, lơ đãng nghiêng người, thấy một khuôn mặt gương, trong nháy mắt sắc mặt liền trắng bệch.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31.3: Ta đã trở về!

"Cái gì? Vương Gia, ngài muốn gả Tiểu Nguyệt cho Tam vương tử?" Đình Vân không dám tin trợn to mắt, không có lầm chứ? Tại sao muốn gả người hắn yêu cho tên Tam vương tử đáng ghét đó!

Thật ra quan hệ của hắn và Tam vương tử vô cùng tốt! Nhưng hiện tại hắn đối với tên đó không có nổi một chút hảo cảm nào rồi!

"Ừm!" Hiên Viên Vô Thương gật đầu một cái, đại vương tử của Dạ Mị đế quốc bị hắn đưa đến biên cương làm khổ sai, Nhị vương tử chết bất đắc kỳ tử, qua một thời gian nữa, hắn có thể nâng đỡ tam vương tử lên vương vị.

Mà Tam vương tử Dạ Tử Lân, thành tựu về văn hoá giáo dục hay võ công cũng là một nhân tài, gả Tiểu Nguyệt cho hắn làm hoàng hậu, chắc hắn Tam nhi cũng sẽ không có ý kiến gì.

"Vương Gia, thuộc hạ cảm thấy không ổn!" Đình Vân lúc này mở miệng, đùa gì thế, gả Tiểu Nguyệt cho Tam vương tử, hắn sẽ cả đời độc thân sao? !

"Không ổn chỗ nào?" Mày kiếm nhíu chặt, có chút không hiểu nhìn hắn, đây là nơi nào không ổn? Đình Vân rất ít khi phản đối ý kiến của hắn!

"Có một chỗ không thỏa đáng!" Hôm nay mỗ thị vệ cũng là ăn gan hùm mật gấu, cả gan chống đối vương gia của mình.

Đúng lúc này, Liên Hoa vừa tới cửa đưa đồ cho bọn họ, đã nghe được tám chín phần của cuộc đối thoại, vững vàng đi vào, nhìn Vương Gia của

https://thuviensach.vn

mình nói: "Vương gia, thuộc hạ cũng cảm thấy chuyện này vô cùng không ổn!"

Thật sự có không ổn như vậy sao? Hiên Viên Vô Thương hoài nghi nhìn hai người bọn họ một chút: "Các ngươi nói cho bổn vương nghe coi, rốt cuộc là chỗ nào không ổn?"

"Vương gia, Tam vương tử là người mà ngài chuẩn bị nâng lên vương vị, Tiểu Nguyệt là nha hoàn của vương phi, là một người đơn thuần, làm sao có thể ứng phó long tranh hổ đấu trong hậu cung? Nếu có gì bắt trắc, vương phi tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ngài đâu!" Liên Hoa ở một bên phân tích hợp tình hợp lý.

Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày suy tư, ngược lại có chút tán thành lời của hắn. Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Nhưng cũng không lâu lắm liền thông suốt, lấy sự kính trọng của Dạ Tử Lân đối với hắn, chắc chắn sẽ chịu nghe theo ý của hắn: "Bổn vương có thể để cho hắn chỉ cưới một mình Tiểu Nguyệt, như vậy chẳng phải sẽ không còn vấn đề gì rồi sao?"

Cái gì? Liên Hoa ở trong lòng cắn răng, suy nghĩ nên nói thêm cái gì để vương gia bỏ đi ý niệm đó.

Đình Vân do dự một chút, cũng lên tiếng: "Vương Gia, thuộc hạ cảm thấy nha hoàn nên xứng với thị vệ, đó mới là tuyệt phối. Tại sao có thể xứng với hoàng tử hoặc hoàng thượng chứ? Như vậy rất không xứng đôi!" Hắn chính là thị vệ, nên phối cho hắn đi!

"Nếu phối với thị vệ? Không phải vương phi sẽ rút da bổn vương sao!" Điểm giác ngộ này hắn vẫn phải có!

"Nên phối với ám vệ đi?" Đình Vân tiếp tục mở miệng, thật ra thì hắn đồng thời cũng là ám vệ mà!

https://thuviensach.vn

"Đúng, thuộc hạ cũng cho là như thế!" Liên Hoa lập tức đi lên chen một câu.

Lần này Hiên Viên Vô Thương đại khái đã hiểu rõ ý của hai người bọn họ rồi, cười như không cười nhìn bọn họ một chút, không ngờ nha hoàn của Tam nhi lại có thể làm làm cho hai thủ hạ mà hắn hài lòng nhất cùng thích nàng ta. Bất quá, trong đôi mắt tà mị như hoa đào của mỗ vượng gia hiện lên một tia sáng muốn đùa giỡn, chợt lóe rồi biến mất, không để cho hai người kia nhìn thấy.

"Ý của các ngươi, Bổn vương hiểu!" Nhàn nhạt nói một câu như thế, sau đó chính là một bộ dáng đã có chủ ý!

Hiểu? Ánh mắt của hai người sáng lên, giữa hai người bọn họ, Vương Gia chuẩn bị phân phối Tiểu Nguyệt cho ai đâu?

"Vương Gia, kể từ hôm nay, thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày tốn hai canh giờ, đến trong quân doanh vì Vương gia thao luyện binh mã!" Đình Vân lập tức biểu hiện sự trung thành.

"Vương gia, từ giờ trở đi, thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày ngủ ít hai canh giờ, giúp vương gia xử lý buôn bán ở của hàng!" Liên Hoa cũng không cam chịu yếu thế.

"Ừm! Lòng trung thành của các ngươi, bổn vương hiểu. Nếu nói như vậy, liền gả Tiểu Nguyệt cho Liên Vụ đi!" Giọng nói nhẹ nhàng truyền đến.

Hai người vừa nghe, suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi! Không dám tin ngẩng đầu nhìn hắn, tại sao bọn họ biểu hiện trung thành, kết quả Tiểu Nguyệt lại gả cho Liên Vụ chứ?

"Vương gia!"

"Vương gia!"

https://thuviensach.vn

Hai người đồng thời mở miệng: "Liên Vụ không thích hợp với Tiểu Nguyệt!" Đây là lần đầu tiên hai người bọn họ ăn ý như vậy!

"Có thích hợp hay không cũng không còn biện pháp nào khác, các ngươi không phải đều không muốn cưới Tiểu Nguyệt sao? Bổn vương cũng chỉ có thể uất ức Liên Vụ thôi, hi vọng Liên Vụ không nên trách Bổn vương!" Gần đây tâm tình mỗ vương gia vô lương đang rất tốt, vì vậy có nhã hứng trêu cợt thuộc hạ.

Ai ngờ vừa đúng lúc Liên Vụ đến tìm Liên Hoa, ở cửa ra vào nghe được lời này, suýt nữa té nhào! Không phải vương gia trêu cợt hắn chứ? Bây giờ hắn còn chưa có ý định lấy vợ đâu! Huống chi, nếu thật sự cưới Tiểu Nguyệt đó, sợ rằng mình sẽ bị bằng hữu xa lánh mất!

Lảo đảo nghiêng ngã đi vào "bùm" một tiếng quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Vương gia, thuộc hạ tuyệt đối không muốn cưới vợ, ngài đừng nói giỡn nữa! Thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày tốn thêm hai canh giờ, đi thúc giục đám người kia thăm dò tin tức, cho nên ngài hãy bỏ qua thuộc hạ đi!"

Hắn rõ ràng cảm thấy ánh mắt của Liên Hoa và Đình Vân nhìn hắn lúc này, cực kỳ không có thiện ý! Giống như là đang nhìn cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt vậy!

Thấy đã đạt được mục đích, mỗ vương gia cười khẽ một tiếng: "Vậy sau này liền khổ cực các ngươi rồi! Hôn sự của Liên Vụ và Tiểu Nguyệt sẽ hủy bỏ, về phần Đình Vân và Liên Hoa, các ngươi nếu thật lòng thích, thì lấy lòng vương phi đi!"

Đều là thủ hạ của mình, hắn tự nhiên sẽ chỉ cho bọn họ một con đường sáng! Một lát sau, sắc mặt lập tức cứng đờ: "Lấy lòng vương phi có thể, nhưng đừng tự mình ra mặt lấy lòng!" Hắn không thích nàng tiếp xúc với bất kỳ giống đực nào!

https://thuviensach.vn

Ba người mừng rỡ như điên: "Thuộc hạ hiểu! Tạ vương gia!" Ngay sau đó, bọn họ cũng chậm phản ứng kịp, hình như vương gia biết người chân chính thích Tiểu Nguyệt chính là bọn hắn, nhưng lại kéo Liên Vụ vào. . . . . Còn muốn biểu hiện sự trung thành. . . . . .

Cho nên kết luận là. . . . . bọn họ bị vương gia tính toán! Vẻ mặt ba người bi thương, che lại trái tim bị thương, lui từ phòng Hiên Viên Vô Thương ra ngoài, đôi mắt tà mị của mỗ vương gia dính vào chút ý cười. . . . . .

. . . . . .

"Tốt lắm! Đại công cáo thành!" Ăn mặc thật tốt cho Tiểu Nguyệt, đứng ở trước kính vừa nhìn, quả nhiên người đẹp vì lụa. Tiểu Nguyệt nhà bọn họ mặc y phục này vào, lại được nàng trang điểm tỉ mỉ, bây giờ nhìn lại, thật sự chính là một đại mỹ nữ mà!

Tiểu Nguyệt cũng không dám tin nhìn mình trong gương, quay đầu mặt tỏa ra ánh sao: "Tiểu thư, người thật là thật lợi hại!"

"Đương nhiên! Tiểu thư nhà muội thông minh, thiện lương, đáng yêu, cơ trí, gần như không gì là không làm được! Chút chuyện nhỏ này tự nhiên sẽ không gây khó dễ được, muội có thể sùng bái ta, nhưng muội ngàn vạn lần không được quá sùng bái ta, phải biết da mặt người ta rất mỏng, nếu muội quá sùng bái ta, ta sẽ rất ngại đó! Còn nữa, ta cho muội biết, ưu điểm của tiểu thư nhà muội, đó là dùng mấy ngày mấy đêm cũng nói không xong, ưu điểm của ta là gì? Hãy để cho ta giải thích tỉ mỉ với muội, đầu tiên, con người của ta. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam làm mặt dày tự biên tự diễn, thao thao bất tuyệt, có khuynh hướng tràn lan không ngừng.

Bộ dáng Tiểu Nguyệt như bị sét đánh nhìn nàng một chút, rồi sau đó lắc lắc cổ quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, lệ rơi đầy mặt! Đừng chỉnh nàng như vậy chứ? . . . . . tiểu thư nhà bọn họ....lại tới rồi!

https://thuviensach.vn

Cố gắng chống đỡ khuôn mặt tươi cười, nghe tiểu thư nhà nàng giải thích ưu điểm của nàng ấy. Mỗ nữ nói hơn một canh giờ, nước bọt ở chỗ này văng khắp nơi, hươ tay múa chân!

"Tiểu thư, người không khát sao? Tiểu Nguyệt đi rót cho người chén nước nha?" Hi vọng có thể nhờ vào đó cắt đứt buổi diễn thuyết của tiểu thư

Vũ Văn Tiểu Tam chép chép miệng, thật là có chút khát nước: "Được rồi, có chút khát!"

Tiểu Nguyệt vui sướng hài lòng đi rót nước, sau đó bưng đến bên môi của nàng: "Tiểu thư, uống đi!"

Nhận lấy ly nước, uống vào một ngụm. . . . . .

Tiểu Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng xong chuyện! Nhận lấy cái ly trong tay của tiểu thư, cầm đi chỗ khác, trên mặt biểu lộ một nụ cười như hồ ly gian trá. Hắc hắc, nàng quả nhiên đi theo tiểu thư nên giờ thông minh hơn rồi!

Nhưng một giây kế tiếp, nụ cười của nàng liền cứng đờ ở trên mặt. . . . . .

"Đúng rồi, chúng ta mới vừa nói đến chỗ nào? A, nhớ ra rồi, đúng, con người của ta có rất nhiều ưu điểm không lường trước được, nhưng vì ta vô cùng khiêm tốn! Ta đến cùng có bao nhiêu khiêm tốn. . . . . ."

Một đám vạch đen xẹt qua. . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, Thất vương gia tới chơi!" Quản gia báo lại.

"Mời vào!" Chắc đã làm xong thuốc giải đi?

https://thuviensach.vn

Không lâu lắm, một nam tử mặc áo trắng liền xuất hiện ở trong phòng Hiên Viên Vô Thương, giọng nói ngọt ngào vang lên: "Hoàng thúc, cái này là thuốc giải, người ta đã điều chế tốt lắm, thúc cho hoàng thẩm ăn vào là được rồi!" Nói xong đưa bình sứ trong tay cho hắn.

Nhưng lúc nhìn khuôn mặt của hoàng thúc, cặp mắt như lưu ly kia khẽ lóe lên. . . . . .

Đưa ngón tay thon dài ra, nhận lấy thuốc: "Cảm tạ! Triệt, Ngạo như thế nào rồi?"

"Hôm đó sau khi thương thế ổn định, lại động đến vết thương trên bả vai, làm bệnh cũ tái phát, cộng thêm bị nhiễm thương hàn, hiện tại đang bệnh rất nặng, nhưng vẫn một mực gọi tên của hoàng thẩm, hoàng huynh đã chiêu cáo thiên hạ thỉnh thần y nhanh chóng trở lại." Cái "Bệnh cũ" đó dĩ nhiên chính là vết phỏng và roi thương mấy tháng trước.

Mộ Vân Dật đi tìm dược liệu để phối ra giải dược 'Tử dạ' , ngày hôm trước hoàng huynh đã phái người đi Tuyết Sơn tìm, chắc khoảng vài ngày nữa sẽ có tin tức.

Nhớ tới chuyện này, tâm tình của hắn cũng trầm xuống.

"Chuyện này, là hoàng thúc có lỗi với hắn!" Nếu không phải hắn trở lại muộn hai tháng rưỡi, sao có thể vừa đúng lúc phá hôn lễ của hắn.

"Không có gì, chuyện này đều là hoàng huynh tự nguyện, nhưng. . . . . ." Nhưng hiện tại hoàng huynh quả thật có chút thảm.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không thảo luận vấn đề nặng nề này nữa.

"Tìm được Địch chưa?" Hiên Viên Địch, Tứ vương gia của Hiên Viên đế quốc, hoangdung_ঌ্ডdiễn♥đànঌ্লê♥quý♥đôn ngược lại là người bọn họ tra

https://thuviensach.vn

được có âm mưu, Địch cũng là một tay hắn dạy, tất nhiên không đành lòng để hắn xảy ra chuyện gì.

"Tìm được." Nói đến chuyện này, tâm tình của hắn càng thêm xuống thấp, "Lúc chúng ta tìm được Tứ hoàng huynh, hắn đã uống thuốc độc tự vận!"

Tứ hoàng huynh từ nhỏ đến lớn đã cùng chơi chung với huynh đệ bọn họ, cũng là tướng quân thống lĩnh phòng tuyến bên phía nam của Hiên Viên đế quốc. Hôm nay xảy ra chuyện như vậy, tuy là có chút nghiêm trọng, nhưng vẫn không đến nỗi tự vận! Lại không bàn đến chuyện bọn họ đã đồng ý với hoàng thúc sẽ lưu lại hắn một mạng, vì giao tình hơn hai mươi năm của bọn họ. . . . . .

Có chuyện gì mà huynh đệ bọn họ không thể từ từ giải quyết, mà phải ồn ào đến bước này!

Đôi mắt tà mị như hoa đào thoáng qua một tia trầm thống, thở dài một cái: "Nói đại hoàng huynh của cháu đối xử tử tế người nhà của hắn."

"Vương phi của Tứ hoàng huynh cũng tự vận." Nói xong tâm tình càng thêm đè nén, "Chỉ là tiểu thế tử vẫn còn, hoàng huynh đã để tiểu thế tử thừa kế vương vị của Tứ hoàng huynh, cũng giao nó cho Lâm hoàng thúc nuôi dưỡng."

Hiên Viên Lâm, dưới gối không con, cũng là một an bài tốt!

"Hoàng thúc, không còn chuyện gì, Triệt đi về trước!" Trên khuôn mặt tinh xảo như trẻ con là vẻ chán nản.

"Ừ." Nhíu lông mày, tâm tình của hắn cũng không tốt.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nằm ở trên giường một hồi lâu, hoangdung_diễ ̣n。đàn。lê。q ̣uý。đôn cũng không thấy nha đầu kia trở lại, thay đổi cách ăn mặc cho Tiểu Nguyệt có cần lâu như vậy không? "Người đâu!"

"Vương Gia!" Không lâu lắm, một người thị vệ đi vào, khom người chờ hắn phân phó.

"Đi xem một chút vương phi đang làm gì!" Trong lòng càng cảm thấy Tiểu Nguyệt đó đáng chết! Thay đổi trang phục thôi mà, có cần chiếm cứ Tam nhi của hắn lâu như vậy không!

Không lâu lắm, sau khi người đó trở về, trên đầu đầy mồ hôi lạnh: "Cái đó, vương gia, vương phi đang nói chuyện với Tiểu Nguyệt cô nương!"

"Nói gì?" Cần nói lâu như vậy sao?

"Vương phi nói với Tiểu Nguyệt cô nương ưu. . . . . ưu điểm của người!" Người này nói xong, đầu đã đầy vạch đen.

Khóe miệng giật giật, không nằm ở trên giường giả bộ suy yếu chờ Tam nhi trở lại an ủi nữa, lật người một cái liền ngồi dậy, chuẩn bị tự mình đi tóm nàng trở lại!

Cầm quần áo mặc xong, sau khi mang thêm đôi giày trắng, đi vài bước, lơ đãng nghiêng người, thấy một khuôn mặt gương, trong nháy mắt sắc mặt liền trắng bệch.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32.1: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Bước chân lung lay hai cái, chỉ thấy trong gương, trên dung nhan tuyệt mỹ nhiều thêm ba vết thương, vết thương sâu đậm, lấy kinh nghiệm nhiều năm của mình thì thấy tỷ lệ để trở lại hoàn hảo không chút tổn hại là cực kỳ nhỏ bé!

Quả đấm không tự chủ nắm lại một chỗ, Tam nhi thích mỹ nam tử như vậy, mà mặt của hắn biến thành như vậy! Môi mỏng như hoa anh đào mím chặt, nhìn mình trong gương, mấy vết thương có vẻ cực kỳ đáng sợ, hắn nên làm cái gì đây. . . . . .

. . . . . .

Tiểu Nguyệt nhìn bầu trời bên ngoài một chút, dường như đã sắp hoàng hôn rồi, nàng còn muốn đi đến chỗ Đình Vân để tìm lại mặt mũi đấy, tiểu thư còn phải tự ca ngợi mình tới khi nào đây?

"Tiểu thư. . . . . ." Đánh bạo cắt đứt nàng.

"Ừ, sao? Có phải nghe ta nói lâu như vậy, nên càng thêm sùng bái ta đúng không?" Mặt mỗ nữ tràn đầy ánh sao sáng, cười híp mắt nhìn Tiểu Nguyệt.

Ách. . . . . Một vệt đen xẹt qua. . . . . .

"Nô tỳ muốn nói, trời cũng sắp tối rồi, Vô Thương vương gia có thể chờ rất sốt ruột rồi?" Sau ót Tiểu Nguyệt chảy xuống giọt mồ hôi lạnh thật lớn, tìm một lý do nghe tương đối hợp lý. Lại nói, nàng lôi kéo tiểu thư cũng lâu

https://thuviensach.vn

rồi, Vô Thương vương gia bên kia không phải đã chuẩn bị xong đao làm thịt nàng rồi chứ?

"Ách, ra là vậy, vậy ta đi trước!" Vũ Văn Tiểu Tam giống như bừng tỉnh hiểu ra, gãi gãi đầu óc của mình, vững vàng đi ra ngoài.

Trên mặt mỗ thị nữ xuất hiện một nụ cười chiến thắng, sau đó soi gương xoay một vòng, học tiểu thư nhà mình duyên dáng sang trọng đi vài bước, cũng ra dáng một chút. Trong lòng kích động không dứt, thì ra Tiểu Nguyệt ta còn có tài nghệ như vậy!

Xem này, bước đi ưu nhã hơn cả mèo! Mỗ thị nữ bước ra phía sau cửa, trong lòng rất đắc chí, vì vậy không có chú ý tới sau khi nàng bước ra cửa, phía nam của phòng lộ ra một cái đầu lấm la lấm lét, trên mặt mang theo nụ cười gian trá. . . . . .

Hắc hắc hắc. . . . . Nàng cũng biết Tiểu Nguyệt có chuyện không muốn để cho nàng tham dự, cho nên nàng càng muốn đi theo xem một chút, xem nàng ta muốn giở trò quỷ gì!

Đình hoa sen, Đình Vân đang giằng co với Liên Hoa.

Đình Vân lãnh khốc mở miệng: "Liên Hoa, ngươi có phải là huynh đệ hay không?"

Giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Ngươi nói đúng thì đúng, ngươi nói không phải thì không phải."

"Ngươi! Coi như ngươi cũng thích nàng, thì cũng không cần lúc nào cũng tới phá hư ta chứ?" Đình Vân cắn răng nhìn hắn chằm chằm.

Liên Hoa nhìn khinh thường hắn một cái: "Ta không phá hư ngươi...Vậy nếu ngươi thành công, ta phải làm thế nào?"

https://thuviensach.vn

Ách. . . . . Không phản bác được!

Chợt, trợn to cặp mắt, chăm chú nhìn phía sau Liên Hoa, cô gái cười nói tự nhiên đó...đó...đó. . . . . đó không phải là Tiểu Nguyệt sao? Sao lại đột nhiên trở nên xinh đẹp như vậy?

Liên Hoa thấy bộ dáng hắn si ngốc, nên rất hoài nghi quay đầu lại. . . . . Sau đó, đình hoa sen xuất hiện hai tên ngốc!

"Liên Hoa!" Tiểu Nguyệt cười hì hì chào hỏi, chợt nhớ tới trước kia ở tam vương phủ, trong lúc rãnh rỗi trong cuộc sống, tiểu thư nhà mình dạy nàng rất nhiều cách cua mỹ nam, lúc này liền thu lại mặt cười, thẹn thùng e lệ nhìn hai người bọn họ.

Tiểu thư nói, cua mỹ nam không thể quá chủ động, vừa mới bắt đầu phải hàm súc! Hi vương gia chính vì chỗ này mới bị tiểu thư cua được, mặc dù mục đích hôm nay của nàng không phải là cua mỹ nam, nhưng nếu để bọn họ mê mẩn xoay quanh mình thì cũng được đúng không?

Cố làm ra bộ dáng thẹn thùng, để cho sau ót hai người bọn họ dần xuất hiện một đám vạch đen lớn, đây là tình huống gì? Tiểu Nguyệt làm sao á?

Phía sau núi giả, có một nữ nhân với vẻ mặt đầy kích động, tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn đáy mắt hàm chứa hưng phấn nhìn qua bên đó, nhìn bộ dáng Tiểu Nguyệt thẹn thùng e lệ! Ai da, không uổng công nàng dạy dỗ Tiểu Nguyệt nhiều lần! Thấy không, thấy không, hiện tại cua mỹ nam cũng rất có phong phạm của nàng rồi!

"Cái đó. . . . . Liên Hoa, ngươi nói người ta hôm nay có đẹp không?" Mỗ thị nữ cố làm vẻ thẹn thùng mở miệng, kì thực đáy lòng đã chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, tại sao nàng càng dùng phương pháp của tiểu thư, càng cảm thấy phương pháp này thật cùi bắp nhỉ?

https://thuviensach.vn

Thân thể Liên Hoa không thể nhận ra mà run rẩy một cái, giọng nói run run mở miệng: "Đẹp!" Quả thật là rất đẹp, nhưng Tiểu Nguyệt nàng có thể bình thường một chút được không?

Đình Vân càng xem lại càng thấy nàng giống như tam vương phi năm đó, cũng chính là vương phi bây giờ! Sau ót không tự chủ xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, trong lòng suy nghĩ, hắn thích Tiểu Nguyệt rốt cuộc có đúng hay không? Thế nào cảm giác Tiểu Nguyệt hiện tại cũng kinh khủng giống như vương phi?

Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa ở phía sau núi giả vui mừng đến vỗ tay khen hay! Tiểu Nguyệt đứa nhỏ này thật thông minh, đem tuyệt chiêu cua mỹ nam của nàng học cả mười phần mười, nhất định sẽ đạt được thành công!

Phía sau của nàng, Liên Vụ cũng tới đứng nhìn lén. . . . . Đỉnh đầu mỗ Vụ đầy vạch đen, nhìn bộ dáng vương phi nhà mình rất cao hứng và đắc ý. Tại sao hắn cảm thấy Tiểu Nguyệt nếu còn tiếp tục như vậy nữa, sẽ hù dọa Liên Hoa và Đình Vân bỏ chạy?

"Ai da, không nên trực tiếp khích lệ người ta như vậy!" Mỗ thị nữ học tiểu thư nhà mình dậm chân, rồi sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú đỏ ửng mở miệng "Như vậy người ta sẽ xấu hổ đấy!"

Nói xong mình cũng hung hăng ghê tởm một phen, da gà cũng không nghe theo sai bảo mà nổi hết cả lên. Lại nói, nàng bắt chước tiểu thư như vậy, có đúng không ta? Còn nữa, tại sao trước kia lúc tiểu thư như vậy, dáng vẻ cũng không có nửa điểm mất tự nhiên nào? Hiện tại nàng đã cảm thấy vô cùng lạnh rồi!

Vũ Văn Tiểu Tam ở chỗ xa vui mừng suýt nữa bay lên! Ha ha ha. . . . . Đến từ ngữ "Ai da" kinh điển như vậy cũng học được, nếu vẫn không thành công thì không được rồi!

https://thuviensach.vn

Đình Vân như bị sét đánh! Tiểu Nguyệt đây không phải chính là phiên bản của tam vương phi sao! Không, là phiên bản tam vương phi của Tiểu Nguyệt! Mặt. . . . . Không biết là dùng vẻ mặt gì để nhìn nàng. . . . . .

Vẻ mặt lạnh nhạt của Liên Hoa rốt cuộc bị nứt rồi, càng thêm trở nên chết lặng!

Liên Vụ lau mồ hôi trên trán, hôm nay nha đầu Tiểu Nguyệt này rốt cuộc bị sao vậy? Hoangdung_ঌ্ডdiễn♥đànঌ্ডlê♥quý♥đôn Trước kia không phải vô cùng tốt sao? Sao lại giống như nổi điên vậy?

"Khụ khụ. . . . . Tiểu Nguyệt cô nương, ngươi có chuyện gì phải không?" Đình Vân điều chỉnh tâm tình một chút, mở miệng hỏi thăm. Làm ơn, không nên làm ta sợ như vậy, ta chịu không được hù dọa!

"A ha ha ha. . . . . Cũng không có chuyện gì đâu, không phải người ta nghe nói ngươi thích một cô nương sao? Lúc nào thì giới thiệu cho ta biết đây?" Mỗ thị nữ càng giả bộ càng không giống mình, lúc "A ha ha ha", cả người nổi da gà cũng suýt nữa rơi xuống!

Lần này Đình Vân liền lấy lại tinh thần từ trong im lặng rồi, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn bạo hồng: "Cái này, cái đó, ta. . . . . ." Chẳng lẽ Tiểu Nguyệt đã biết mình thích nàng?

"Ai da, có cái gì ngượng ngùng chứ, mọi người đều là bằng hữu mà!" Lần nữa"Ai da", trong lòng Tiểu Nguyệt đã bắt đầu đánh trống.

Vũ Văn Tiểu Tam cao hứng hận không được xông ra cổ vũ cho Tiểu Nguyệt! Không tệ không tệ, không có làm cho nàng mất thể diện, chính là như vậy, không "Ai da" như vậy, sao cua được mỹ nam chứ!

Nhưng ba người khác, rõ ràng không có lạc quan như Vũ Văn Tiểu Tam vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Đình Vân co giật trong chốc lát, im lặng mở miệng: "Không có! Ta không có người yêu!" Nhìn bộ dáng kia của nàng, dù là có cũng trở thành không có! Thật dọa người!

"Cái đó, Tiểu Nguyệt, ta còn có chút việc, đi trước!" Sau khi Liên Hoa nói xong liền vội vã muốn chạy, hắn tin tưởng Tiểu Nguyệt như vậy chỉ là tạm thời, ngày mai sẽ sẽ khôi phục bình thường, cho nên hắn quyết định ngày mai trở lại tìm nàng.

Đình Vân vừa nghe lời nói của Liên Hoa, lập tức mở miệng: "Thật ra thì ta cũng có một ít chuyện, đi trước!"

Nói xong hai người cùng nhau rời khỏi, lưu lại Tiểu Nguyệt một bộ dáng không hiểu nhìn bóng lưng bọn họ, sao giống như đang chạy trối chết á? Nàng đây là thành công hay là thất bại hả?

"Ha ha ha ha. . . . . ." Hai người kia vừa đi, Vũ Văn Tiểu Tam liền cười lớn vững vàng đi ra ngoài "Tiểu Nguyệt, không tệ! Muội được lắm đấy!"

Liên Vụ len lén đứng ở sau lưng nàng lập tức giấu kỹ, chuẩn bị nghe một chút hai người này muốn nói gì. . . . . .

"Ách. . . . . Tiểu thư! Người...người, làm sao người ở chỗ này?" Trong nháy mắt sắc mặt mỗ thị nữ đỏ bừng, xong rồi, bị tiểu thư nhìn thấy, tiểu thư sẽ không giễu cợt nàng chứ?

"Ai da, ta nhìn một cái liền biết muội có một ít chuyện muốn làm nhưng không tiện cho ta biết, nên liền len lén theo tới thôi. Mới vừa rồi muội biểu hiện không tệ, rất tốt! Bọn họ lập tức sẽ giống như Thương Thương yêu ta như vậy, yêu ngươi sâu đậm!" Vũ Văn Tiểu Tam phát biểu giải thích độc đáo của mình.

Ánh mắt của Liên Vụ không tự chủ ngửa mặt 45 độ nhìn lên bầu trời, mắt trợn trắng. Liên Hoa và Đình Vân sẽ thưởng thức nữ nhân kỳ lạ như

https://thuviensach.vn

vậy sao? Đánh chết hắn cũng không tin!

Ách. . . . . Tiểu Nguyệt buồn bực gãi đầu một cái, thật sao? Tại sao nàng cảm thấy chuyện giống như càng tồi tệ rồi đó? "Tiểu thư, nhưng bọn hắn mới vừa đã chạy trối chết á!"

Vũ Văn Tiểu Tam gõ một cái lên đầu heo của nàng: "Đần, điều này cũng không biết sao? Đó là bọn họ xấu hổ! Xấu hổ! Xấu hổ muội có hiểu hay không? Muội không thấy Đình Vân vừa nghe muội nói ‘ Ai da ’, ngay cả mình có người yêu cũng không thừa nhận sao? Rõ ràng là di tình biệt luyến yêu muội, tiểu thư nói cho muội biết, ‘ Ai da ’ là hai chữ rất sâu sắc, trên cái thế giới này không có một người nam nhân nào có thể thoát khỏi sức quyến rũ của hai chữ ‘ ai da ’ đâu! Cho nên về sau muội nhất định phải càng vận dụng thêm!"

Ặc, thì ra là bọn họ là ngượng ngùng! Trong nháy mắt Tiểu Nguyệt liền thông suốt, cười hì hì gật đầu một cái: "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt biết! Ngài thật thông minh! Ta về sau nhất định nhiều 'ai da' một chút!"

Nhìn chủ tử hãm hại và nha đầu ngu xuẩn, Liên Vụ không biết nên hình dung tâm tình bây giờ của mình như thế nào?

"Ha ha ha. . . . . Thật không hỗ là người do một tay Vũ Văn Tiểu Tam ta dạy dỗ, chính là nên như vậy! Dĩ nhiên, cũng không thể vẫn hàm súc như vậy, lúc cần thiết muội cũng có thể trực tiếp nhào qua! Tới một cái ôm ấm áp, hoặc cường hôn gì đó! Phải biết Thương Thương chính là bị ta cường hôn trở về! Ha ha. . . . . ." Một người nào đó tự nhận là kinh nghiệm tình cảm vô cùng phong phú, lừa gạt một đứa bé đơn thuần lầm đường lỡ bước!

"À? Ôm? Cường hôn?" Trong nháy mắt khuôn mặt Tiểu Nguyệt nhỏ bé mắc cỡ bạo hồng, hoangdung_die»n。dتan。l«e。qu»y。d«on không phải đâu, chuyện như vậy, nàng là một cô nương sao có thể làm như vậy?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vỗ vỗ bả vai của nàng: "Đúng! Ngươi nhất định phải lấy dũng khí, thật ra thì cả đời này tiếc nối lớn nhất của tiểu thư là cưới ba bốn phu quân, cái nguyện vọng to lớn này, ta liền giao cho muội hoàn thành rồi! Nhưng muội là muội muội của Vũ Văn Tiểu Tam, nhất định không thể để cho ta thất vọng được!"

Lần này dáng vẻ thẹn thùng của Tiểu Nguyệt biến mất trong nháy mắt, giựt giựt khóe miệng, đùa gì thế, ba bốn phu quân? Nơi này cũng không phải là Thanh Loan quốc, không phải tiểu thư điên rồi chứ?

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, liền xoay người chuẩn bị đi: "Ta cần phải trở về, nếu không Thương Thương sẽ thật sự tức giận! Tiểu Nguyệt muội phải cố gắng lên!"

Liên Vụ xoa xoa mồ hôi trán, khó trách Tiểu Nguyệt lại đột nhiên trở nên kỳ quái như thế, khụ khụ. . . . . Hắn vẫn nên rút lui trước đi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32.2: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Thẩm Lãng Phàm nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Đình Vân trước mặt, lắc lắc cây quạt: "Nói đi, lại có chuyện gì?"

Thật ra thì nhắc tới là căm tức, ngày đó hắn đang trên giường chiến đấu hăng hái với cơ thiếp mới nạp, đột nhiên vẻ mặt quản gia lo lắng chạy từ trong nhà đến tìm hắn, nói xảy ra chuyện lớn!

Hơn nữa chưa thông báo đã chạy vào, làm hắn lần đầu tiên trong cuộc đời chưa phát tiết được! Nhớ lại vẻ mặt thất vọng của cơ thiếp lúc ấy, đến bây giờ hắn còn cảm thấy rất mất mặt! Quả thật chính là sỉ nhục lớn nhất trong đời hắn!

Nhưng, sỉ nhục lớn hơn của hắn đến rồi!

Quản gia kia giao cho hắn một quyển tập tranh, nói quyển tập tranh này vừa xuất bản, ông ta liền tức giận! Tuy dưới tay Hi vương gia có rất nhiều cửa hàng in tiêu thụ khắp nơi, trong khoảnh khắc bắt được vô số quyển gốc tiêu thụ ở Hiên Viên đế quốc thậm chí còn ở toàn bộ ngũ quốc.

Lúc đó hắn hết sức căm tức, không phải quyển tập tranh thôi ư, kiếm nhiều hơn nữa thì cũng không có ảnh hưởng quá nhiều đối với hắn mà?

Nhưng, sau khi hắn đem này tập tranh mở ra, trong nháy mắt vẻ mặt trở nên rối rắm!

Rất nhiều tấm hình, đều là hai nam tử triền miên chung một chỗ, mà rõ ràng người bị đè ở phía dưới chính là hắn, mà người nằm ở trên người của

https://thuviensach.vn

hắn, nếu hắn nhớ không lầm, cùng người thị vệ bên cạnh Hi vương gia giống nhau như đúc!

Sau này hắn tốn thật nhiều tiền, thu mua giá cao các loại tập tranh này tiêu hủy, sau đó lại tốn một số lớn bạc để hiệp đàm với thủ hạ của Hiên Viên Vô Thương, chính là Liên Hoa, mới hiểu rõ được chuyện này.

Tiếp sau đó, hắn liền cùng với một người bị hại khác-- Đình Vân, thành bạn tốt.

"Huynh đệ tốt của ta cũng thích nàng." Hơn nữa hôm nay nàng không được bình thường.

"Nếu là ta, huynh đệ tốt thích, ta sẽ nhường!" Lắc lắc cây quạt, không để ý lắm, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn huynh đệ như tay chân, nữ nhân như quần áo, muốn bao nhiêu mà không có, sao phải trở mặt với huynh đệ chứ?

"Nhường?" Trên khuôn mặt lãnh khốc xuất hiện vẻ mặt rối rắm.

Thẩm Lãng Phàm liếc hắn một cái: "Ngươi có biết vì sao lại gọi nghĩa khí huynh đệ không? Còn nữa, vợ bạn không thể lấy! Huynh đệ tốt thích, làm sao ngươi có thể giành với hắn? Chẳng lẽ giao tình mấy chục năm của các ngươi đều là giả?"

Nét mặt Đình Vân cứng ngắc mấy giây, trong đầu xuất hiện bộ dáng Liên Hoa không nói nghĩa khí. Liên Hoa không nói nghĩa khí, tại sao mình có thể cũng không giảng nghĩa khí đây?

Nhìn Thẩm Lãng Phàm một chút, ôm quyền nói: "Trầm Công Tử, tại hạ thụ giáo!"

"Thôi đi, Chiến thần Dạ Mị quốc hành lễ như vậy, tại hạ không nhận nổi đâu! Là huynh đệ, đừng lúc nào cũng ra vẻ nho nhã!" Thẩm Lãng Phàm

https://thuviensach.vn

ngáp một cái, rất phong độ mà mở miệng.

Đình Vân gật đầu một cái, lòng tràn đầy rối rắm. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng chạy vào phòng của Hiên Viên Vô Thương, nhìn cửa phòng hắn khép chặt, chưa từng suy nghĩ nhiều liền chuẩn bị đẩy cửa vào, lại bị người ngăn lại: "Vương phi, vương gia nói ai cũng không muốn gặp! Vương phi có chuyện gì thì ngày mai hãy trở lại đi!"

Bên trong gian phòng, nam tử mặc áo trắng với vẻ mặt chán nản ngồi ở bên cạnh bàn, không biết nên làm sao để mình đối mặt, cũng không biết nên làm sao để đối mặt với nàng. Lúc ban đầu nàng thích mình, cũng bởi vì gương mặt này của mình, nhưng giờ mặt bị phá hủy, hắn còn mặt mũi nào để đối mặt với nàng đây? Nghe giọng nói của thị vệ ở bên ngoài, biết nàng đã trở lại, trong lòng càng thêm uất ức.

"Ai cũng không không muốn gặp? Tại sao? Đến bổn vương phi cũng không muốn gặp sao?" Mặt của Vũ Văn Tiểu Tam lập tức tối sầm, tên sát thiên đao này không phải ở bên trong giấu nàng làm chuyện gì đó chứ? Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-┼-đà-n๖ۣۜlê-┼-qu-ý-┼-đô-n Nhưng suy nghĩ một chút, hắn thương tích khắp người, đoán chừng không có nhiều khả năng.

"Đúng! Vương phi xin trở về!" Thị vệ kia máy móc mở miệng, trong lòng cũng có chút kỳ quái, lúc đó không phải vương gia còn muốn tự mình đi tìm vương phi sao, thế nào không lâu lắm liền phân phó ai cũng không muốn gặp!

"Tránh ra, bổn vương phi nhất định phải đi vào!" Hắn không cho nàng vào, tuyệt đối là có chuyện, nàng không muốn giữa bọn họ có bất kỳ khoảng cách nào, có chuyện gì thì nói rõ là tốt rồi!

https://thuviensach.vn

Thị vệ kia rất kiên định mở miệng: "Vương phi, vương gia nói rồi, ai cũng không muốn thấy! Nếu ngài muốn xông vào, thuộc hạ cũng chỉ có thể không khách khí!"

"Ha ha. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam giận quá hóa cười "Ta lại muốn nhìn một chút ngươi không khách khí là như thế nào!"

"Chuyện này. . . . . ." Thị vệ kia khổ sở nhìn nàng, lại nhìn cửa phòng, "Vương gia nói rồi, nếu vương phi xông vào, sẽ để cho thuộc hạ đánh vương phi ngất xỉu rồi đưa về phòng!"

Cái gì? Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trợn to mắt, nàng thật rất khó tin tưởng lời như vậy là Thương Thương nói!

Nhìn thị vệ kia một chút, con ngươi đảo vòng, mở miệng cười: "Nếu nói như vậy, bổn vương phi phải đi trở về rồi!"

Nghe nàng ở ngoài cửa nói muốn đi, hắn cảm thấy may mắn đồng thời cũng cảm thấy mất mác. Thật ra thì nàng đã nhìn thấy vết thương trên mặt mình, nhưng nàng cũng không nói gì.

Mà bây giờ, hắn phái người ngăn nàng ở ngoài cửa, lấy cá tính của nàng, tuyệt đối không thể nào đơn giản buông tha như vậy, nhưng. . . . . nàng quả thật đã nói là nàng đi về trước. Thật ra thì, nàng cũng đã ghét bỏ gương mặt của mình rồi phải không?

Thị vệ kia nhìn nàng quay đầu đi, thở ra một hơi. Ai ngờ, lúc hắn đang thở ra một hơi, đột nhiên nàng xoay người một cước bay về phía cửa kia. . . . . .

"Ầm!" một tiếng, cửa mở ra!

Hai thị vệ ở cửa sững sờ đứng ở một bên, nhìn nàng nghênh ngang tiêu sái tiến vào!

https://thuviensach.vn

Đặc biệt sao, Hiên Viên Vô Thương làm cái gì hả! Cư nhiên ăn gan hùm mật gấu không cho nàng đi vào, nghĩ tới đó liền xoay người nặng nề đóng cửa lại, hoangdung_diễ𝔮n。đàn。lê。q𝔮uý。đôn nàng cần phải thu thập tên này thật tốt!

Âm thanh đạp cửa này làm cho thân thể hắn nhẹ nhàng run lên một cái, âm thanh đóng cửa càng làm cho hắn nghĩ muốn chạy trối chết! Đứng lên, chạy đến cửa sổ, đưa lưng về phía nàng, răng ngà cắn thật chặt, không biết làm sao để đối mặt với nàng, quả đấm nắm chặt, đã có quyết định.

Thị vệ ở của nghe "Ầm!" một tiếng tiếng đóng cửa nặng nề, không hẹn mà cùng nhau run rẩy, cảm thấy vương gia dữ nhiều lành ít! Nhưng vương gia chết thảm, vậy bọn họ cũng sẽ không tốt hơn bao nhiêu!

"Hiên Viên Vô Thương, chàng giở trò quỷ gì đó?" Mỗ nữ đóng kín cửa, nhìn người đưa lưng về phía nàng, rất căm tức mà nổ súng.

"Nàng đi đi." Ba chữ, nhẹ nhàng nói ra, lại giống như ép khô hết hơi sức hắn đang có.

Trừ để cho nàng đi, hắn không biết còn biện pháp gì? Ngạo thích nàng, Mặc cũng thích nàng, thậm chí Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên, hắn nhìn ra được bọn họ cũng có cảm tình đối với nàng, mà bây giờ hắn làm sao còn xứng với nàng chứ?

"Chàng nói cái gì? Chàng lặp lại lần nữa!" Nàng không dám tin nhìn bóng lưng của hắn, rõ ràng buổi trưa đều rất tốt, tại sao đột nhiên bắt nàng đi?

"Ta nói, để cho nàng đi!" Sau khi lặp lại lần nữa, thân thể hắn rốt cuộc không nhịn được mà khẽ run, cắn môi dưới đè nén tâm tình của mình.

Nhìn bên cửa sổ, bóng dáng hắn đang run rẩy thì nàng đã biết rõ đây không phải là lời trong lòng của hắn: "Tốt! Ta đi!" Nói xong đi từng bước

https://thuviensach.vn

về phía cửa. . . . . .

Tiếng bước chân kia như một cây búa tạ, một búa rồi một búa đập vào tim của hắn, cho đến khi máu tươi đầm đìa!

Nàng mở cửa, nhẹ giọng mở miệng: "Thương Thương, chàng có nhớ ta từng nói, nếu như có một ngày, chàng nuốt lời, ta sẽ làm thế nào không?"

Nàng nói xong không đợi hắn đáp lời, liền vững vàng đi ra ngoài!

-- nếu là có một ngày, Thương Thương nuốt lời thì làm thế nào?

-- vậy ta sẽ chết cho chàng xem!

Con ngươi co rúc lại, thân hình chợt lóe, hắn liền bay ra ngoài cửa. . . . . .

Tiểu nữ nhân đang đứng ở cửa dùng tay ôm ngực, rõ ràng biết hắn sẽ đuổi ra theo, cho nên cười đến rất gian trá!

Biến sắc, cắn môi dưới, có chút tức giận nhìn nàng.

"Hắc hắc, chàng đừng giả bộ!" Nàng nói xong liền đẩy hắn vào giữa phòng "Đến, nói một chút coi, Thương Thương bảo bối nhà chúng ta như thế nào? Người nào đắc tội chàng? Ta cho người đi trừng trị hắn!"

Vừa nói vừa đóng cửa lại, Thương Thương bảo bối? Bọn thị vệ ở cửa không hẹn mà cùng rét lạnh, vương phi thật buồn nôn!

Hắn kinh ngạc nhìn nàng, ở đáy mắt đang có cái gì tràn lan: "Tam nhi, mặt của ta. . . . . ." Không phải hắn để ý dung mạo của mình, nhưng nàng thích mỹ nam tử, hoangdung_die»n。dت an。l«e。qu»y。d«on như vậy mình sớm muộn gì cũng làm cho nàng chán ghét, thay vì đợi đến một ngày kia, còn không bằng để cho hiện tại nàng rời đi!

https://thuviensach.vn

Nhìn đôi mắt như hoa đào ẩn ẩn nước mắt có dấu hiệu chảy ra, nàng lập tức ôm hông của hắn: "Thương Thương không khóc, không khóc. Không phải là gương mặt thôi ư, phá hủy thì phá hủy, tuy nói người ta biết chàng từ thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử ngã vào đáy cốc, trong lòng có chút không thăng bằng, nhưng bây giờ chàng đã có thê tử, cũng có con rồi, khuôn mặt thế nào đều không sao cả!"

Ách. . . . . Tại sao cách nghĩ giữa nàng và bản thân lại không giống nhau?

Đẩy nàng ra, rất nghiêm túc mở miệng: "Tam nhi, bây giờ ta không xứng với nàng!" Tay của hắn vẫn đặt ở bả trên vai của nàng, nhưng trong ánh mắt đều là quyết tuyệt.

"Chàng nói thật?" Trong lòng nàng tràn đầy tức giận, tên gia hỏa này rốt cuộc giở trò quỷ gì đây! Mặc dù Vũ Văn Tiểu Tam nàng không có bao nhiêu cao thượng, cũng không có nông cạn như thế?

"Ừm!" Hắn gật đầu một cái, thu hồi tay của mình lại "Ngạo đang đợi nàng"

Có lẽ hắn trở lại căn bản là sai, không thì hiện tại nàng đã gả cho Ngạo, lấy bản lĩnh của Ngạo, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. tất nhiên sẽ không để cho nàng tự vận thành công. Như thế nàng có thể ở chung một chỗ với Ngạo, không cần đối mặt với gương mặt đáng sợ của hắn!

"Bốp!" Nàng tát một cái lên trên mặt của hắn, đánh hắn đau cũng làm tim của mnh đau "Hiên Viên Vô Thương, chàng muốn biến ta thành cái gì? Không phải là gương mặt thôi sao? Không xứng với ta? Tốt!"

Nàng nói xong giống như nổi điên ở hắn trong phòng hắn lục lọi khắp nơi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên hắn bị người khác đánh, còn đánh vào mặt, không kịp tức giận, lòng đã tràn đầy khủng hoảng, nhín nàng ở trong phộng lục lọi khắp nơi: "Nàng đang tìm cái gì?"

Tiếng nói vừa dứt, một cây đao liền xuất hiện ở trên tay của nàng: "Không xứng với ta? Vậy ta cũng có hai vết đao để phối hợp thôi?"

Nói xong liền vung xuống mặt của mình. . . . . .

"Đừng!" Tay của hắn gắt gao nắm chặt lưỡi dao kia, máu tươi nhỏ giọt rơi xuống, ngơ ngẩn nhìn mặt của nàng, "Tam nhi, nàng thật ngốc!"

"Buông ra!" Vũ Văn Tiểu Tam gầm lên với hắn.

"Không thả!" Nếu buông ra, nàng lại muốn làm mình bị thương thì làm thế nào?

"Nhanh buông ra, tay của chàng bị thương rồi kìa!" Nàng nói xong thì nước mắt như vỡ đê chảy ra ngoài, cắn môi dưới hung hăng nhìn chằm chằm hắn. Tại sao nàng lại gặp phải một đứa ngốc như vậy! Nhưng mà hắn ngốc, lại luôn làm cho nàng đau lòng.

Thấy nàng rơi lệ, hắn vội vàng buông tay, tránh thoát đao kia, sau đó ném nó qua một bên, ôm nàng luống cuống tay chân mở miệng: "Tam nhi đừng khóc, đừng khóc!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng lau nước mắt trên mặt, đẩy hắn ra: "Được rồi, ngoan ngoãn ngồi đó, lão nương băng bó vết thương cho chàng, còn không nghe lời nữa, ta sẽ đánh chết chàng!"

Hắn nhất thời có chút dở khóc dở cười, bị nàng cưỡng chế ngồi xuống bên giường, di●ễn‿đàn‿l●ê‿quý‿đ●ôn. đưa ra bàn tay máu tươi đầm đìa. Nàng thận trọng lau máu trên tay hắn, sau đó vẩy thuốc lên, băng bó

https://thuviensach.vn

một vòng rồi một vòng, nước mắt kia cũng rơi xuống một giot rồi một giọt. . . . . .

"Tam nhi không khóc, Thương Thương không đau!" Hắn cười nhìn nàng, đáy mắt đều là đau lòng, nha đầu này!

Vũ Văn Tiểu Tam nặng nề hít mũi một cái, nhanh chóng lau nước mũi, không chút thương hương tiếc ngọc bôi lên trên vạt áo như tuyết, sau đó hung dữ trừng mắt hắn: "Ta khóc không phải bởi vì chàng bị thương, vì ta mới vừa đánh chàng, nên tay đánh chàng bị đau thôi!"

"Tốt! Tam nhi nói cái gì thì chính là cái đó!" Hắn sờ sờ cái mũi của nàng, có lẽ thật sự là hắn nghĩ quá nhiều rồi, Tam nhi của hắn cũng không có để ý đến dung mạo như hắn tưởng tượng.

Sau khi băng bó kỹ, nàng liền cọ xát trong ngực hắn: "Thương Thương, về sau chúng ta không bao giờ cãi nhau nữa có được không?" Giữa phu thê và tình nhân có cãi nhau cũng rất bình thường, nhưng nàng thật lòng không muốn cãi nhau, đặc biệt là ầm ỹ như vậy lại không có ý nghĩa gì!

"Được!" Hắn ôm nàng, hoàn toàn đồng ý.

"Thương Thương, thật ra thì người ta là rất thích mỹ nam tử, nhưng thích Thương Thương nhà ta hơn. Mặc kệ Thương Thương biến thành hình dáng gì, người ta đều chỉ thích một mình chàng!" Nàng vùi ở trong ngực hắn, nhỏ giọng rồi lại kiên định nói xong quan điểm của mình.

Hắn vừa nghe liền ôm chặt nàng, vì lời nói của nàng mà cảm động, cũng vì ý nghĩ của mình mà xấu hổ, tràn đầy áy náy mở miệng: "Tam nhi, thật xin lỗi, thật xin lỗi, sau này Thương Thương sẽ không nghĩ lung tung nữa!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32.3: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Nàng ngẩng đầu lên, sờ sờ mặt của hắn, bị mình đánh một cái tát làm cho có chút sưng đỏ, trong nháy mắt hốc mắt liền ửng hồng : "Thương Thương, có đau hay không?"

"Không đau!" Trên mặt thoáng ánh lên một nụ cười khẽ, trong đôi mắt tà mị như hoa đào tất cả đều là ý cười "Không đau, Thương Thương đáng đánh!"

"Đúng là đáng đánh! Suy đoán ác ý người ta coi như xong, còn nói Hiên Viên Ngạo đang đợi ta. Chàng không muốn ta, không muốn bảo bảo thì cứ việc nói thẳng, cần gì phải quanh co như thế!" Quả thật, nàng ra tay đánh hắn, chính là vì hắn nói muốn đẩy nàng cho người khác.

"Muốn! Muốn!" Mỗ nam gật đầu thật nhanh, nàng đã sớm bất tri bất giác khắc vào trong xương cốt của hắn rồi, hắn làm sao có thể không muốn nàng.

"Chàng nói ta nên phạt chàng như thế nào?" Ngẩng đầu lên ngắm hắn, cười đến cực kỳ bỉ ổi.

Ách, trong lòng cả kinh, dâng lên chút dự cảm chẳng lành: "Tam nhi muốn phạt ta thế nào?"

Ngay sau đó, cảm giác đai lưng của mình buông lỏng, bàn tay nhỏ bé của nàng tháo xuống, hắn liền cảm giác ngực mình chợt lạnh. . . . . Không còn kịp ngăn cản nữa, môi của nàng liền ngậm vào chấm đỏ nhỏ trước ngực hắn. . . . . Đáy mắt đều là ánh sáng đùa dai. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ưm. . . . . ." Hắn hít một hơi lãnh khí, bụng dưới dấy lên một ngọn lửa, bàn tay không bị thương kia ôm chặt hông của nàng.

"Thương Thương. . . . . ." Nàng chợt ngẩng đầu lên, mắt đẹp chứa đầy ý xuân, mị nhãn như tơ nhìn hắn.

Càng làm cho hắn dục hỏa khó nhịn, cúi đầu mở miệng, giọng nói bởi vì tình dục nên có chút khàn khàn: "Tam nhi, người ta đã cấm dục hơn ba tháng rồi!" Ám hiệu mười phần ý vị. . . . . .

"Người ta cũng vậy!" Nàng nước mắt lưng tròng nhìn hắn, một bộ dáng dụ quân nhấm nháp.

Hắn không do dự nữa, đặt nàng lên trên giường, tóc đen của hai người quấn lấy nhau. . . . . .

Lúc hắn chuẩn bị tiến vào, mỗ nữ chợt ngồi dậy, đẩy hắn ra: "Được rồi, ta là người có thai, chàng phải vì bảo bảo bảo mà suy nghĩ!"

Đáy mắt đều là nụ cười thực hiện được gian kế, ha ha ha. . . . . Dám đắc tội Vũ Văn Tiểu Tam ta, chơi không chết được chàng thì sống uổng phí rồi!

Hắn ngẩn ra, trong nháy mắt vẻ mặt liền chết lặng, một bộ dáng khóc không ra nước mắt nhìn nàng, dục hỏa cả người đều kêu gào. . . . . Làm bộ đáng thương mở miệng: "Tam nhi. . . . . ."

"Không nên gọi ta, gọi ta cũng vô dụng!" Mỗ nữ vui sướng hài lòng xoay người, đưa lưng về phía hắn, hì hì, nàng làm sao lại thông minh như vậy!

"Tam nhi. . . . . ." Giọng nói giống như sắp khóc.

Quay đầu vẻ mặt đầy quyến rũ nhìn hắn: "Thương Thương, cái này là trừng phạt, chàng thấy thế nào?" Nói xong đá lông nheo với hắn.

https://thuviensach.vn

Dung nhan như cánh anh đào bỗng cứng đờ, cắn cắn môi dưới: "Thật không tốt!" Giọng nói cực kỳ uất ức, rồi sau đó nằm ở bên cạnh nàng, ôm hông của nàng, ở bên tai của nàng hà hơi: "Tam nhi, muốn, có được hay không. . . . . ."

"Khụ khụ. . . . . Không cần, chàng phải vì bảo bảo mà suy nghĩ!" Mỗ nữ rất kiên định.

Sắc mặt của mỗ nam khó coi tới cực điểm, hắn biết có đứa bé không phải là chuyện tốt gì mà! Đây còn không phải sao, còn chưa ra đời đã bắt đầu ảnh hưởng đến hạnh phúc của hắn rồi!

"Có lẽ bảo bảo cũng không ngại!" Mỗ nam có bộ mặt phớt tỉnh mở miệng.

Nàng xoay người, một bộ dáng mị hoặc: "Thân ái, bảo bảo để bụng rồi!" Ha ha ha. . . . . Ta cho chàng tức chết! Ai biểu chàng đắc tội với ta!

Sắc mặt lập tức cứng đờ, dôi mắt tà mị như hoa đào nguy hiểm nheo lại, lật người một cái, đè nàng ở dưới thân: "Quản nó có để ý hay không, đứa bé cứng đầu cứng cổ như vậy, người ta không cần!"

Nói xong liền bắt đầu chiếm đoạt thành trì. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, chàng phải chết!" . . . . . .

"***, hổ dữ không ăn thịt con!" . . . . . .

"Tam nhi, động tác của người ta đã nhẹ như vậy rồi, bảo bảo hẳn không có ý kiến đâu!" . . . . . .

. . . . . .

Liên Hoa vừa lấy được thư do thần y dùng bồ câu đưa tin, đứng ở cửa nghe âm thanh ở bên trong, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⊹-đà-n๖ۣۜlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n sau

https://thuviensach.vn

khi nghiêng đầu suy nghĩ một lúc, cao giọng mở miệng: "Vương Gia, thuộc hạ nghe nói mang thai bốn tháng đến sáu tháng là có thể hành phòng rồi đấy!"

Lần này Hiên Viên Vô Thương liền yên tâm, cười tà nhìn tiểu nữ nhân ở dưới đang nhìn hắn chằm chằm, vận động hơi nặng một chút, nhưng cũng có chừng mực. . . . . .

"Liên Hoa, Bổn vương làm chủ, gả Tiểu Nguyệt cho ngươi!" Trong phòng truyền ra lời nói mà Liên Hoa đã ước mơ tha thiết, hắn biết chỉ cần giúp vương gia một chút, nhất định có thể ôm được mỹ nhân về!

Nhưng. . . . . .

Một tiếng hét thảm truyền ra: "Hiên Viên Vô Thương, chàng nhẹ một chút cho lão tử! Liên Hoa, kiếp sau ngươi cũng đừng mong cưới được Tiểu Nguyệt nhà ta!"

Khóe miệng mỗ thị vệ giật giật, trong nháy mắt khóc không ra nước mắt. Sao hắn lại quên vương gia nói muốn kết hôn với Tiểu Nguyệt nên lấy lòng vương phi chứ!

. . . . . .

Con mèo nào đó được ăn no nên cảm thấy mỹ mãn, mặc quần áo tử tế, nhìn tiểu nữ nhân đang ngủ say trên giường, bờ môi nâng lên một nụ cười hạnh phúc, xem ra hắn đi rừng rậm Tử Vong là không sai, trở lại lại vừa vặn bốn tháng!

Mở cửa, vững vàng đi ra ngoài, Liên Hoa còn đứng ở cửa: "Có chuyện gì sao?" Từ hồi nãy đến giờ, Liên Hoa vẫn đứng ở cửa, chắc là có chuyện quan trọng muốn bẩm báo, nhưng hắn còn có chuyện quan trọng 'hơn', cho nên xử lý xong mới ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Là tin tức của thần y, hắn nói thuốc giải độc trên người của ngài đã phối tốt rồi, nhưng luyện chế cực kỳ khó khăn, cho nên còn cần hơn bảy tháng mới có thể đưa cho ngài." Tin tức này, đúng là làm cho tất cả bọn họ vui mừng đến muốn bay lên rồi !

Nhưng trên mặt của hắn lại không thấy vẻ vui mừng: "Thần y trở về chưa?"

"Đã trở về, đi hoàng cung chữa trị cho Tam vương gia rồi!" Liên Hoa nhìn một chút vương gia của mình, trong lòng biết hắn là đang vì vết thương trên mặt mà phiền muộn, mở miệng cười "Thần y cũng nói, chỉ cần vết thương không có thấy xương, hắn đều có thể giúp ngài khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu, cho nên vết thương trên mặt của ngài cũng không có vấn đề!"

Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt, vậy thì tốt. Thật may là lúc ấy hắn không có thành công ép nha đầu kia đi, nếu không thương thế kia có thể trị, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. nửa đời sau của hắn sợ rằng cũng phải sống trong hối hận rồi!

"Vương gia, coi như không trị hết, ngài cũng không cần lo lắng. Lúc ấy ngự y rất là trịnh trọng nói với vương phi, mặt ngài không thể nào hoàn hảo giống như xưa, vương phi không nói hai lời liền đạp ngự y này một cước, nói gì ‘ đầu óc ngươi không có bị lừa đá chứ? Trước hết ngươi phải nói cho ta biết thương thế của hắn như thế nào, lúc nào thì có thể tỉnh! Ta nói này, sao ngươi có thể nông cạn như thế, mở miệng trước tiên đã nói về gương mặt, vừa nhìn đã biết là một quan viên hủ bại ham mê sắc đẹp!" Liên Hoa nói xong cũng không nhịn được cười khẽ một tiếng.

Nhưng ngự y kia nổi danh là thanh quan, làm quan hơn mười năm vẫn thanh liêm, bị vương phi nhà bọn họ mắng đến rắm chó cũng không đáng giá!

https://thuviensach.vn

Đáy mắt Hiên Viên Vô Thương cũng tràn đầy ý cười, nha đầu này luôn luôn tinh quái như thế!

"Sau thuộc hạ lại nhận được thư do thần y dùng bồ câu đưa tin, nói thuốc giải còn cần bảy tháng sẽ phối tốt rồi, hắn cũng đã trở lại, nên thuộc hạ liền sai người đi hỏi chuyện vết thương trên mặt ngài. Thần y nói không thành vấn đề, chờ hắn trị khỏi thương thế của tam vương gia, lại tiếp tục giúp ngài phối giải dược." Lúc hắn đi trở về, muốn truyền lại lời nói của thần y thì vương gia lại đang ở trong phòng cùng vương phi. . . . . Khụ khụ. . . . . .

"Ừm! Không có việc gì thì lui xuống đi." Gật đầu một cái, tâm tình mới dãn ra một chút.

"Vậy thuộc hạ cáo lui trước!" Hắn còn có rất nhiều chuyện chưa xử lý xong, đều do lúc đó vương gia tính kế, làm hắn nhiều thêm hai canh giờ làm việc!

"Đi đi! Phân phó người làm chuẩn bị thức ăn, vương phi tỉnh sẽ đói!" Nhàn nhạt nói xong, trở về trong phòng.

"Dạ!" . . . . . .

. . . . . .

Nhìn một chút tiểu nữ nhân trên giường, một loại cảm giác được gọi là hạnh phúc tràn đầy toàn thân. 26 năm qua, hắn không có yêu cầu quá xa vời đối với hạnh phúc, nhưng bây giờ hắn đã có nàng, còn có đứa bé của bọn họ, trừ hạnh phúc, trong tim của hắn đã không còn gì khác. . . . . .

Chờ khi Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, đã là buổi sáng ngày hôm sau rồi, vừa mở mắt đã nhìn thấy gương mặt của hắn, không tự chủ cọ xát trong ngực của hắn, ôm chặt hông của hắn. Mấy ngày nay, nàng không có một ngày không lo lắng sẽ mất đi hắn, hiện tại hắn đang ở bên cạnh nàng,

https://thuviensach.vn

hoangdung_diễn。đàn。lê。qúy。đôn loại cảm giác này vô cùng thực tế, hạnh phúc làm nàng muốn rơi lệ. . . . . .

Truyền tới bên tai giọng nói hài hước của hắn: "Sáng sớm, Tam nhi lại muốn rồi à?"

Nhưng lần này lại không nghe tiếng hét phẫn nộ của nàng, an tĩnh ngây người trong ngực của hắn, trầm thấp nói: "Thương Thương, người ta thật sự rất nhớ chàng!"

Cho dù hắn đang ở bên cạnh nàng, nàng vẫn không ức chế được mà nhớ hắn. . . . . .

"Thương Thương cũng rất nhớ Tam nhi!" Ôm chặt thân thể của nàng, lúc đó trong lòng tràn đầy thâm tình, đã không biết dùng ngôn ngữ gì để diễn tả.

"Ta còn tưởng rằng, chàng sẽ không trở lại, đã đi 3 tháng rưỡi rồi! Vừa mới bắt đầu, người ta suy nghĩ, Thương Thương đi kinh thành, mấy ngày nữa sẽ trở lại. Nhưng đợi một tháng, chàng cũng chưa trở về. Sau đó, người ta lại suy nghĩ, tại sao Thương Thương vẫn chưa trở lại, có phải không quan tâm ta và bảo bảo rồi không?. . . . . Đợi đến tháng thứ ba, người ta ép Hiên Viên Ngạo nói thật, thế nhưng hắn lại nói chàng đi theo người khác!" Nàng nói xong hung hăng cắn hắn một cái, nước mắt ở khóe mắt không nhịn được chảy xuống. . . . . .

Hắn nghe nàng nói, trái tim đau như bị kim châm, sờ sờ tóc của nàng: "Tam nhi, thật xin lỗi, Thương Thương sẽ không bao giờ bỏ lại nàng nữa!"

Nàng giống như không có nghe được lời của hắn, giống như tự nói với mình: "Nhưng người ta không tin, cho nên chạy đi nghe lén, quả nhiên nghe được chàng đi rừng rậm Tử Vong. . . . . Muốn đi vào tìm chàng, nhưng Hiên Viên Ngạo không cho phép. Trở về đây mười lăm ngày, mỗi ngày người ta đều ngồi ở giữa vườn hoa bách hợp , ngày ngày chờ đợi, nói

https://thuviensach.vn

bảo bảo đừng lo lắng, cha của con lập tức sẽ trở lại, hắn nhất định sẽ không bỏ lại ta chúng ta đâu. . . . . ."

"Tam nhi, đừng nói nữa! Đừng nói nữa!" Ngón tay thon dài của hắn vuốt tóc nàng, đặt đầu bên cổ nàng, rốt cuộc không nhịn được nước mắt rơi lên tóc nàng.

"Nhưng chàng vẫn chưa trở về, về sau lại muốn gả cho Hiên Viên Ngạo. Vì ta nghĩ, ta tới thế giới này là lúc gả cho hắn, có phải lúc đi vẫn phải gả cho hắn không?. . . . . ." Những lời này nói nhẹ nhàng, chính nàng cũng không biết loại tâm tình này là gì

.

"Tam nhi thật xin lỗi, thật xin lỗi, đều là lỗi của Thương Thương!" Nếu như không phải vì hắn từ nhỏ đã mang độc, làm sao sẽ liên lụy nàng, tất cả căn nguyên đều do hắn!

"Chỉ là cũng may rốt cuộc chàng đã xuất hiện, nếu không chúng ta liền âm dương cách biệt!" Thật ra thì nàng muốn nói là, thật may là nàng lúc ấy nàng có chút sợ chết, đếm ba hai một, nếu không, khụ khụ. . . . . Nhưng là lời này ta không thể nói đúng không?

"Sẽ không! Nếu Tam nhi chết, Thương Thương tuyệt không sống một mình!" Cái quan niệm này trong lòng của hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng thay đổi!

"Người ta cũng vậy!" Cọ xát ngực của hắn, bôi nước mắt lên trên người của hắn "Thương Thương, sao ta cảm thấy chàng thật giống như không có thích sạch sẽ á?"

Ngẩng đầu lên có chút kinh ngạc nhìn hắn, bộ dạng người này có chỗ nào giống như thích sạch sẽ đâu. Nàng nhiều lần bôi nước mắt nước mũi ở trên người của hắn, hắn đều không có phản ứng!

https://thuviensach.vn

Hắn thở dài một hơi: "Người ta đối với Tam nhi, một chút thích sạch sẽ cũng không có!" Sau khi nói xong, giương môi cười khẽ. . . . . .

Nàng cong cong môi, đem đầu chui vào trong ngực của hắn. . . . . .

Hai người cùng ôm nhau thật chặt, vui vẻ cảm nhận cảm giác mất mà lại được, hạnh phúc nồng đậm. . . . . .

"Ta đói rồi !" Mở miệng rất không đúng lúc, nàng quả thật đói bụng, tối hôm qua cơm cũng chưa có ăn!

"Thương Thương đi nói người làm chuẩn bị thức ăn!" Hắn cười, đứng dậy mặc quần áo.

Sau khi hắn mặc quần áo tử tế, nàng lấy y phục của mình đưa cho hắn: "Người ta cũng muốn rời giường!"

"Được!" Dịu dàng đáp một tiếng, lại sờ sờ cái mũi của nàng, rồi bắt đầu giúp nàng mặc quần áo, mỗi một động tác đều cực kỳ nghiêm túc. Sau khi mặc tử tế, buộc đai lưng lại.

Lúc này người làm tới gõ cửa: "Vương Gia, Thái hậu giá lâm, ngài có đi ra ngoài nghênh đón không?"

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Thái hậu chạy tới đây làm gì?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33.1: Ẩn cư, đưa tiễn!

"Mời bà ta vào đi!" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng đề nghị, dù sao hiện tại bọn họ cũng xây dựng lại tốt Hi vương phủ rồi, ngoài cửa nhiều dân chúng như vậy, dù không ra nghênh đón, cũng tuyệt đối không thể cự tuyệt không gặp, nếu không danh tiếng hoàng thất nhất định sẽ bị tổn hại.

Hơn nữa nàng cũng muốn biết Thái hậu tới Hi vương phủ làm cái gì.

Hiên Viên Vô Thương nhìn nàng một chút: "Tam nhi không phải rất ghét bà ta sao? Ghét thì chúng ta không gặp!" Thật ra thì hắn mơ hồ biết Trường Tôn Minh Tranh vì cái gì mà đến.

"Vẫn là mời bà ta vào đi! Thái hậu một nước, chúng ta không ra nghênh đón cũng rất không nể mặt rồi." Sờ sờ mặt của hắn, giống như trấn an mà mở miệng.

Cười nhạt một tiếng, gật đầu: "Được, mời thái hậu tới phòng khách đi!" Lại nói hắn tuy không đặt Trường Tôn Minh Tranh vào trong mắt, nhưng trên thực tế, địa vị của bà ta quả thật cao hơn mình.

Nhưng ngẫm lại nữ nhân kia lần trước muốn độc chết Tam nhi, hắn liền không muốn đứng lên tiếp bà ta.

"Đi thôi!" Đơn giản buộc trên tóc bằng một sợi dây, rồi lôi kéo hắn cùng đi ra ngoài.

Vẻ mặt hắn phức tạp đi theo phía sau của nàng, có lẽ nên mang nàng rời đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vào phòng khách, thấy Trường Tôn Minh Tranh, không biết là nên hành lễ hay không? Đang do dự, mà thái hậu vừa thấy bọn họ, giống như cực kỳ mệt mỏi: "Không cần hành lễ."

Tiếp, cặp mắt phượng kia nhìn bàn tay bọn họ đang nắm chặt một chỗ với nhau, đột nhiên lửa giận trong lòng khó bình tĩnh được, mạng con trai của mình còn treo lơ lửng, mà bọn họ lại có thể hạnh phúc như vậy!

Nhưng suy nghĩ mục đích của mình khi đến đây, nên cưỡng chế đè lại lửa giận trong lòng xuống.

"Không biết hoàng tẩu đến đây vì chuyện gì?" Nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói rất có từ tính mang theo chút không vui, rõ ràng không hoan nghênh bà ta đến.

"Ai gia là có vài muốn nói với Tam nhi." Trường Tôn Minh Tranh nhìn hắn một chút, rồi nhìn sang Vũ Văn Tiểu Tam.

"Thái hậu có lời gì cứ nói, dân nữ xin nghe!" Hiện tại nàng bất kể thân phận gì đều không có, chỉ là một dân nữ thôi, bực thật mà.

Thái hậu nghe xong lời này, cũng không vội mở miệng, mà giống như lơ đãng nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, ý tứ ám hiệu rõ ràng.

"Thương Thương, chàng đi ra ngoài trước đi!" Xem ra còn có lời gì muốn đơn độc nói với nàng rồi.

Hiên Viên Vô Thương nắm chặt tay của nàng, có chút do dự, cuối cùng vẫn buông ra, vững vàng đi ra ngoài. . . . . .

"Phượng Hoa, ngươi đi đóng cửa lại!" Đợi Hiên Viên Vô Thương vừa đi ra ngoài, Trường Tôn Minh Tranh mở miệng nói với Phượng Hoa thương thế mới khỏi hẳn không lâu.

https://thuviensach.vn

Phượng Hoa vừa nghe, vội đáp một tiếng"Dạ!", liền chạy đi đóng cửa lại, rồi sau đó cũng lui ra ngoài.

Hiện tại gian phòng cũng chỉ còn lại có hai người Trường Tôn Minh Tranh và Vũ Văn Tiểu Tam.

Vũ Văn Tiểu Tam sải mấy bước, tìm ghế ngồi xuống, rồi sau đó nhìn Trường Tôn Minh Tranh: "Không biết thái hậu muốn nói gì với dân nữ?"

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi là người thông minh, chắc cũng đã hiểu rõ ý tứ của ai gia. Ai gia xin hỏi ngươi, không phải ngươi đã đáp ứng ai gia không bao giờ xuất hiện trước mặt Ngạo nhi nữa sao?" Lời này tràn đầy ý chỉ trích.

Nàng cũng chưa có nghĩ tới chuyện này, có được hay không? : "Những chuyện này cũng vì duyên phận thôi, ta cũng không phải cố ý đến gần hắn."

"Được! Ai gia không nói đến những vấn đề này, vậy ngươi vì sao lại đồng ý gả cho Ngạo nhi, rồi ngày đó ở hôn lễ lại rời đi với Hiên Viên Vô Thương?" Để cho con trai bảo bối của bà ta hiện tại thành bộ dáng kia!

"Đáp ứng gả cho hắn, vì có nguyên nhân khác, chỉ là giữa chừng lại rời đi với Thương Thương, đúng là lỗi của ta!" Chuyện này quả thật nàng đã có lỗi với Hiên Viên Ngạo,cho nên nàng cũng không che giấu khuyết điểm của mình, thoải mái thừa nhận.

"Thái hậu đến đây chính là vì muốn chất vấn dân nữ sao? Thật ra thì hỏi hay không hỏi, chuyện cũng đã như vậy rồi, hỏi nữa còn có ý nghĩa gì sao? Cũng không phải là dân nữ thoái thác trách nhiệm, chỉ là chuyện phát triển đến bước này, cũng không có ai có khả năng thay đổi nữa. Nếu Thái hậu vẫn cảm thấy dân nữ chướng mắt, ngày mai dân nữ sẽ cùng Thương Thương rời khỏi Hiên Viên đế quốc!" Ý thái hậu chắc là như vậy đi?

https://thuviensach.vn

Chỉ là cảm giác bị người xung quanh xua đuổi, thật đúng là đặc biệt? Không phải là cảm giác không thoải mái bình thường đâu!

"Ai gia không có ý này!" Trường Tôn Minh Tranh lắc đầu một cái, đứng lên mở miệng về phía nàng "Ai gia hy vọng ngươi có thể trở lại bên cạnh Ngạo nhi!"

"Cái gì?" Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin nhìn bà ta, không phải bà ta điên rồi chứ? "Người biết rất rõ ràng ta đã theo Thương Thương, hơn nữa trong bụng ta đã có cốt nhục của hắn rồi."

"Ai gia biết, nhưng hiện tại Ngạo nhi biến thành bộ dáng này, dù ai gia có kiên trì hơn nữa, cũng chỉ có thể nhượng bộ!" Có lẽ lúc ấy bà ta ép Vũ Văn Tiểu Tam rời đi là sai, nếu không làm vậy, có lẽ bây giờ Ngạo nhi sẽ không khổ sở như vậy.

"Thật xin lỗi thái hậu, ta không thể đáp ưng người." Trực tiếp cự tuyệt, nàng và Thương Thương đã đến bước này, làm sao sẽ tách ra!

"Không phải ngươi rất thích Ngạo nhi sao? Ban đầu không phải ngươi quỳ gối trong đại điện nói không phải Ngạo nhi sẽ không lấy sao?" Giọng nói của Trường Tôn Minh Tranh đã tràn đầy tức giận.

Chuyện này hình như do chính Vũ Văn Tiểu Tam làm mà, một cọng lông quan hệ với nàng cũng không có? Nhưng lời này quyết không thể nói, chỉ đành phải mở miệng nói: "Tạc nhật chung thí như tạc nhật tử, kim nhật chủng chủng thí như kim nhật sinh(1), Thái hậu vẫn là thỉnh trở về đi, lại không nói ta không thể rời khỏi Thương Thương, mà đứa nhỏ trong bụng, cũng không thể không có cha ruột!"

Trường Tôn Minh Tranh chăm chú nhìn nàng một lúc lâu, cũng không phát hiện trên mặt nàng có bất kỳ vẻ mặt nào có thể thương lượng lại, hoặc là một tia do dự nào.

https://thuviensach.vn

Giọng nói đã có chút sắc bén: "Tâm của ngươi thật ngoan độc? Bây giờ Ngạo nhi thương thế chưa ổn định, còn nằm ở trên giường, không biết có thể cứu trở về hay không? Lần này nó bị thương không phải vì ngươi sao? Mà ngươi nửa điểm cảm động cũng không có?"

"Thái hậu, cảm động là có, nhưng cảm động cũng không có nghĩa là có tình cảm!" Những khái niệm này nàng phân biệt giới hạn rất rõ ràng, nàng và Hiên Viên Ngạo đã là chuyện không thể nào, dù Thái hậu nói nhiều hơn nữa, cũng vẫn là không thể nào!

Nhưng đáy lòng vẫn nhịn không được có chút tự trách, đúng là nàng thật có lỗi với Hiên Viên Ngạo, nhưng nàng lại không thể dùng hạnh phúc một nhà ba người của mình đi trả món nợ này được!

Trường Tôn Minh Tranh nhìn bộ dáng kiên định của nàng, ngẫm lại con trai của mình, hốc mắt đỏ lên, cuối cùng lần đầu tiên bà ta quỳ xuống đầu gối cao quý của mình. . . . . ."Bùm" một tiếng, quỳ gối trước mặt nàng: "Ngươi coi như là ai gia cầu xin ngươi, hãy tội nghiệp tâm người làm mẫu thân này đi!"

Nói xong trên gương mặt đã đầy nước mắt, nhìn con trai của mình đang giãy giụa trên con đường tử vong. Bà đau lòng như cắt, hận không được đi theo tiên hoàng, tránh cho mỗi ngày chịu loại hành hạ này!

"Thái hậu, người mau đứng dậy đi, đây không phải là muốn ta ngại chết sao!" Vũ Văn Tiểu Tam cả kinh suýt nữa không đứng vững, nhìn Trường Tôn Minh Tranh quỳ gối trước mặt mình, cuống quít vươn tay đỡ bà ta.

Nhưng Trường Tôn Minh Tranh rất kiên định mở miệng: "Nếu như ngươi không đồng ý, ai gia sẽ không đứng lên!"

Nhìn bộ dáng ái tử tình thâm này của bà ta, đã làm người sắp làm mẹ là Vũ Văn Tiểu Tam cũng có thể trải nghiệm được tâm tình của bà ta, không khỏi cũng bị cảm động hồng vành mắt: "Thái hậu, người thật không cần

https://thuviensach.vn

thiết phải làm như vậy, ta hiểu tình thương của người đối với Hiên Viên Ngạo, nhưng ta thật không thể đáp ứng!"

Nếu nàng đồng ý, Thương Thương phải làm thế nào? Nàng phải làm thế nào?

Trường Tôn Minh Tranh lôi kéo tay của nàng: "Đời này của ai gia, đây là lần đầu tiên cầu người. Ngươi coi như thương xót, tội nghiệp mẹ con chúng ta đi!" Nói xong đã khóc không thành tiếng. . . . . .

Thương thế của Hiên Viên Ngạo thật sự nặng như vậy sao? Nàng cắn môi dưới, do dự một hồi lâu, tràn đầy áy náy mở miệng: "Thái hậu, ta có thể vào cung với người thăm hắn một chút. Nhưng yêu cầu của người, ta thật sự không thể đồng ý!"

Mặt Trường Tôn Minh Tranh treo đầy nước mắt, gật đầu một cái: "Được! Được! Chỉ cần ngươi nguyện ý đi thăm một chút là được!" Chỉ cần nàng nguyện ý đi thăm một chút, Ngạo nhi sẽ có hy vọng rồi!

Thở dài một cái, đở Thái hậu dậy, tâm tình đã phức tạp không dứt.

Vừa mở cửa ra, liền đối mặt với một đôi mắt hoa đào đầy lo lắng. Nàng ngẩn ra, rồi sau đó cười khẽ một tiếng, nam nhân của nàng đúng là thông minh, đã đoán được ý đồ của Trường Tôn Minh Tranh khi đến đây.

Nàng cũng đoán được, chỉ là đoán ở cách xa vạn dặm ở bên ngoài!

"Thương Thương, ta muốn đi hoàng cung một chuyến!" Nàng cười nhạt mở miệng, hắc hắc, trước không cho hắn biết mình đi hoàng cung chỉ là nhìn một chút.

Trong nháy mắt, đáy mắt hắn tràn đầy cô đơn và đau đớn thấu xương: "Nàng quyết định rồi sao?" Rõ ràng bị lừa, cho là nàng đã lựa chọn Hiên Viên Ngạo.

https://thuviensach.vn

"Ừ, quyết định, không phải chàng cũng đi với ta sao?" Cười nhìn hắn, đáy mắt dính vào chút ánh sáng đùa dai, cảm giác trêu đùa hắn chơi thật vui!

Hắn ngẩn ra, ngay sau đó trên gương mặt như bạch ngọc có chút dấu vết buồn bực, nha đầu hư hỏng này!

"Đi!" Một tay kéo nàng đến bên cạnh mình, ôm hông của nàng, mà sắc mặt Trường Tôn Minh Tranh ở phía sau nhìn không tốt chút nào, dẫn đầu mang theo nàng bước ra khỏi vương phủ.

Sắc mặt Trường Tôn Minh Tranh lập tức cứng đờ, trên mặt có chút không nhịn được, nhưng suy nghĩ một chút con trai của mình thì cắn răng, nuốt xuống lời muốn nói, đi theo sau lưng của bọn họ bước ra.

Một chiếc xe ngựa sang trọng xuất phát, mà loan giá của thái hậu lại đi theo phía sau, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ quái dị. Trên thực tế, chỉ có Long Liễn của hoàng thượng mới có thể xuất hiện ở phía trước loan giá thôi chứ? Tuy là kỳ quái, nhưng cũng không có người nào dám lắm mồm.

"Thương Thương, chàng không muốn biết Thái hậu mới vừa nói với ta cái gì sao?" Lên xe ngựa xong, hắn cứ ôm nàng như vậy. Cái gì cũng không nói, ngược lại làm cho trong lòng nàng có chút khó chịu, tên này không có quan tâm nàng chút nào! Hắn sẽ không sợ nàng thật sự chọn Hiên Viên Ngạo sao?

"Đoán được!" Nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói đều là không vui nồng đậm "Người ta đã nói không để cho nàng gặp bà ta, nàng lại càng muốn gặp!"

Ách. . . . . Nhìn hắn một chút, đây rõ ràng sắc mặt mất hứng, nàng đưa ra hai tay níu lấy khóe môi của hắn, nhẹ nhàng kéo lên trên, tạo thành một đường cong: "Nhìn như vậy thoải mái hơn!"

https://thuviensach.vn

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, nhấc khóe môi ra: "Tam nhi, nàng vừa rồi có từng do dự không?"

"Có! Chỉ là do dự làm thế nào để giúp Hiên Viên Ngạo, mới không phải lựa chọn hắn đâu! Nếu ta đồng ý yêu cầu của thái hậu, con ta sinh ra thua đồng lứa, ta mới không có ngu như vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, một bộ dáng thật ra thì ta rất thông minh. (thua đồng lứa ở chỗ này nghĩa là thua vai vế trong họ hàng đó)

Chọc cho hắn cười khẽ một tiếng, ngắt cái mũi nhỏ của nàng, đáy lòng lại lộ ra một nụ cười gian trá như hồ ly, bối phận cao một chút, quả nhiên mới có lợi!

. . . . . .

Đến cửa hoàng cung, vững vàng xuống xe ngựa, quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương:một chút "Thương Thương, chờ sau khi chúng ta đi thăm Hiên Viên Ngạo sẽ đi ẩn cư, có được hay không?"

"Được!" Hắn lúc ấy cũng nghĩ như vậy.

Giương môi cười một tiếng, nhìn tòa cung điện nguy nga này một chút, nhớ tới cảnh tượng mấy lần trước, trong lòng bách vị tạp trần.

Nàng thề, đây là lần cuối cùng nàng bước vào tòa cung điện này, từ đây sẽ không bao giờ đi vào nữa! Nàng muốn hoàn toàn thoát khỏi những thứ phân tranh này, sống một cuộc sống nhàn vân dã hạc(2)!

"Chúng ta vào đi thôi!" Quay đầu nhìn mặt hắn một chút, vết thương trên mặt đã kết vảy rồi. Mặc dù có chút phá hư mỹ cảm, nhưng cũng không ảnh hưởng một thân khí chất thần tiên của hắn.

"Tốt!" Nắm chặt tay của nàng, cùng nhau bước chân vào tòa cung điện kia.

https://thuviensach.vn

Thái hậu theo ở phía sau, xuống loan giá cũng gấp vội vàng đi theo, hi vọng cố gắng hôm nay của bà ta sẽ không uổng phí, có thể mang Ngạo nhi cứu trở về!

. . . . . .

Chú thích:

(1) Tạc nhật chung thí như tạc nhật tử, kim nhật chủng chủng thí như kim nhật sinh: Cuối hôm qua cũng xem như hôm qua đã chết, đầu hôm nay xem như hôm nay vừa sinh

(2) Nhàn vân dã hạc: có nghĩa là mây trói con hạc giữa đồng, nói lên con người sống nếp sống Đạo gia, không bị câu thúc ràng buộc gì.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33.2: Ẩn cư, đưa tiễn!

Trên cái giường kia, nam tử lãnh ngạo đang nằm trên đó. Sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc. Ngay cả lông mày rậm cũng làm cho người cảm thấy đang nhiễm sắc trắng .

Mắt lạnh nhắm chặt, trong sương khói lượn lờ. . . . . .

Hắn thấy một nữ tử mặc hồng y, cười nói tự nhiên, nói những lời tức chết người không đền mạng, làm hắn như sắp muốn ngất xỉu. . . . . .

Hắn thấy nàng ở giữa đại điện, một điệu múa khuynh thành, ngoái đầu nhìn lại cười một tiếng, quyến rũ chúng sinh. . . . . .

Hắn thấy nàng đáp ứng hắn, nếu như bọn họ cũng có thể sống, hoàng thúc cũng không trở về, nàng sẽ gả cho hắn. . . . . .

Hắn thấy nàng mặc một thân giá y đỏ thẫm, cùng hắn nắm hồng trù, bái thiên địa. . . . . .

Hắn thấy, đêm động phòng hoa chúc, nàng rúc vào trong ngực của hắn, trên mặt hàm chứa thẹn thùng, nói không xa không rời. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, đuổi theo ta đi. . . . . ." Nàng ở giữa rừng hoa đào, le lưỡi về phía hắn.

Hắn lắc mình một cái ôm nàng vào trong ngực, chọc cho nàng cười khanh khách không ngừng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Môi mỏng lạnh lẽo không tự chủ khẽ nâng lên, nâng lên một nụ cười yếu ớt. . . . . .

Mộ Vân Dật đứng ở một bên, mày kiếm nhíu chặt, không tự chủ lắc đầu một cái.

"Dật, hắn sao rồi?" Đêm qua Mộ Vân Dật trở lại, Tinh Dạ cũng tiến cung chữa trị cho Ngạo. Tuy là đem mạng đoạt lại rồi, nhưng sao vẫn không tỉnh.

"Hắn ở trong giấc mộng, không muốn tỉnh lại!" Trong giọng nói của Mộ Vân Dật tràn đầy buồn bực, dù thế nào hắn cũng không nghĩ ra người này sẽ uất ức đến mức này! Trốn tránh thực tế như vậy!

"Ở trong giấc mộng?" Lông mày Hiên Viên Mặc nhíu chặt, nhìn Mộ Vân Dật, có chút không hiểu ý của những lời này.

"Chính là hắn mơ thấy tất cả những gì mình đã nghĩ, cho nên không muốn tỉnh lại đối mặt thực tế!" Mộ Vân Dật vuốt vuốt cái trán, không biết nên làm thế nào cho phải.

Hiên Viên Mặc cũng là cười khẽ một tiếng, nhìn nam tử trên giường, khóe miệng nở rộ nụ cười có lúm đồng tiền, đôi mắt như mặc ngọc xuất hiện chút hâm mộ. Nếu có thể, hắn cũng muốn học như Ngạo, cứ lẳng lặng ngủ say như vậy, mơ thấy những gì mà mình muốn mơ, cho dù là lừa mình dối người cũng tốt. . . . . .

Đúng lúc này, hạ nhân báo lại: "Hoàng thượng, Hi vương gia cầu kiến!" Thật ra thì còn có một người đi cùng, dung mạo người kia rất giống như tam vương phi, chỉ là tam vương phi không phải đã chết rồi sao? Vì vậy không dám nhiều lời.

"Mời!" Âm thanh ôn nhã vang lên.

"Dạ! Nô tài đi tuyên ngay!" . . . . . .

https://thuviensach.vn

Không lâu lắm, Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương liền vững vàng đi vào, nhìn một chút Hiên Viên Mặc và Mộ Vân Dật: "Hắn như thế nào rồi?"

Hiên Viên Mặc ngẩn ra, ngay sau đó đáp: "Ngạo không muốn tỉnh lại, cho nên thần y cũng không có biện pháp."

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Mộ Vân Dật một chút, không tiếng động hỏi thăm.

Mộ Vân Dật gật đầu một cái: "Vết thương trên người hắn đã không có gì đáng ngại, nhưng là. . . . . ." Vết thương trong lòng, hắn không trị được!

Quay đầu nhìn mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Hi vương gia, ngươi ra ngoài, ta giúp người xem mặt một chút!"

Hiên Viên Vô Thương sững sờ, biết Mộ Vân Dật muốn mình tránh mặt, quay đầu gật đầu một cái với Vũ Văn Tiểu Tam: "Vậy ta đi ra ngoài trước!" Hắn tin tưởng nàng.

"Ừm!" Nàng cười trở về một tiếng.

Hiên Viên Mặc do dự một lát, cũng theo Mộ Vân Dật vững vàng đi ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam đi tới bên giường của hắn, nhìn sắc mặt hắn tái nhợt, cùng khóe môi kéo xuống nụ cười nhạt, hung hăng cắn môi dưới. Đáy mắt như có gì đó đang tràn lan, trong lòng tràn đầy tự trách, hắn biến thành như vậy, đều là nàng làm hại!

Nhẹ giọng mở miệng: "Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Nhàn nhạt ba chữ từ trong miệng của nàng phát ra, lại làm cho hắn trong mộng nhíu nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Ta còn nhớ, lần đầu tiên lúc ta gặp ngươi, ngươi khí phách cỡ nào. Lúc không vui thì liền dùng một tay bóp cổ của ta, nhưng mà ngươi bây giờ đã không giống ngươi!" . . . . . .

"Thật ra thì, ta vẫn coi ngươi là bằng hữu, ta cũng sẽ không quên ngày đó khi bị ám sát, bộ dạng ngươi che ở trước người của ta, bóng lưng sừng sững vững vàng, làm ta thật sự rất có cảm giác an toàn. Khi đó, nếu không phải ta đã có Thương Thương, có lẽ ta thật sự sẽ yêu ngươi." . . . . . .

"Lại nói, ta cũng không phải là người giỏi giang đâu, nữ tử so với ta ưu tú hơn còn rất nhiều, ngươi lại đẹp trai như vậy, đừng lo lắng về sau không gặp được!"

Sau khi nói xong với hắn, nước mắt nơi đáy mắt lại không nhịn được rơi xuống: "Hiên Viên Ngạo, ngươi tỉnh dậy có được hay không? Rất nhiều người đang chờ ngươi, tất cả mọi người không muốn mất đi ngươi!"

Thế nhưng hắn lại không nhúc nhích, nằm ở trên giường, hình như không hề có tri giác.

Nàng rốt cuộc không nhịn được rống giận ra tiếng: "Hiên Viên Ngạo, sao ngươi không có tiền đồ như vậy? Có chuyện gì là không thể đối mặt! Người trừ tình yêu, còn có rất nhiều thứ để quý trọng, còn có tình thân và tình bạn. Ngươi như vậy, không phải đã phụ lòng những người quan tâm ngươi sao? . . . . . ."

Mắng nửa ngày, hắn vẫn không có phản ứng gì. . . . . .

Cuối cùng, nàng thở dài một hơi, ngơ ngác nhìn hắn hồi lâu. Giờ phút này, trời đã nhanh tối, xem chừng Thương Thương đã chờ nàng ở ngoài cửa, lắc đầu một cái mở miệng lần nữa: "Hiên Viên Ngạo, ta phải đi. Sau khi rời khỏi hoàng cung, ta muốn đi ẩn cư với Thương Thương. Thật xin lỗi, không đợi đến khi ngươi tỉnh lại để cáo biệt với ngươi, nếu có duyên thì chúng ta sẽ gặp lại thôi!"

https://thuviensach.vn

Nói xong đứng lên chuẩn bị rời đi, nhưng cũng ngay lúc đó, tay bị người ta bắt lấy, giọng nói hơi lạnh lẽo truyền đến: "Đừng đi!"

Nàng quay đầu, mặt đầy mừng rỡ nhìn hắn: "Ngươi đã tỉnh?"

Cặp mắt lạnh mở ra, đôi mắt không có tiêu cự từ từ khôi phục lại sự trấn tĩnh, quay đầu nhìn nàng. . . . . .

Thật ra thì nàng nói, hắn đều nghe được, chỉ là không muốn đối mặt thôi, cho đến khi nàng nói nàng phải đi, hắn không nhịn được mà phải đi ra khỏi mộng, nhìn thấy trên mặt nàng đều là vui sướng nồng đậm, hắn gật đầu một cái: "Ừm! Tỉnh!"

"Tỉnh thì tốt rồi, vậy ta cũng an tâm!" Nói xong nhìn bàn tay mình bị hắn nắm, có chút xấu hổ nhìn hắn.

Hắn cười tự giễu, mắt lạnh dính vào chút chua xót, rụt tay trở lại: "Các ngươi đã quyết định ẩn cư rồi sao?"

"Ừm!" Nàng phun ra một hơi tích tụ ở ngực, lo lắng vỗ bả vai của hắn "Hiên Viên Ngạo, ta cho ngươi biết, không phải chỉ là thất tình thôi sao? Không có gì lớn đâu! Ngươi phải kiên cường, bên ngoài còn có rất nhiều hoa cô nương(1) chờ ngươi đó!"

Hoa cô nương? Khóe miệng hắn hơi giật giật một chút, có chút im lặng nhìn nàng, né tránh không đáp vấn đề này, chỉ là lạnh giọng mở miệng: "Các ngươi khi nào thì đi?"

"Chắc là ngày mai, ngươi sẽ đến tiễn chúng ta chứ?" Nàng đã xem hắn là bằng hữu, tự nhiên sẽ hi vọng hắn tới tiễn .

Hắn bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, hắn có thể cảm nhận được thân thể của mình đã không còn gì đáng ngại, nhưng cái chữ 'sẽ' đó, lại không nói ra được.

https://thuviensach.vn

Môi mỏng lạnh lẽo kéo nhẹ, lạnh giọng mở miệng: "Không biết, có lẽ."

Nàng vừa nghe có chút thất vọng, nhưng cũng không cưỡng cầu, chỉ cười mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, ta sẽ không quên người bằng hữu như ngươi. Nếu gặp cô nương mình thích, lúc thành thân nhớ phát thiệp mời cho chúng ta! Ta chờ uống rượu mừng của ngươi!"

Hắn nghe xong, mạnh mẽ kéo ra một chút ý cười: "Được!" Mắt lạnh kia tràn ngập thâm tình nhìn nàng. Sao nàng không biết, cả đời này, trong lòng của ta trừ nàng ra, cũng sẽ không dung được người khác nữa?

"Nghỉ ngơi thật tốt! Ta đi về trước đây!" Nếu không Thương Thương sẽ chờ sốt ruột.

"Được!" Một chữ 'được' này, nói ra cần bao nhiêu dũng khí, có lẽ về sau hắn cũng sẽ không còn được gặp lại nàng nữa! Nghĩ tới vội vàng mở miệng: "Nữ nhân, đứa bé ra đời, nhớ phát thiệp mời cho bổn vương!"

"Được!" Hắn là đường huynh của bảo bảo, có thể mời hắn! "Ta đi đây....ha ha! Gặp lại sau!"

Nàng nói xong liền bước ra cánh cửa kia, đồng thời cũng mang đi tâm của hắn. . . . . .

Ngồi dậy, mặc quần áo tử tế, trong ánh mắt khó hiểu của hạ nhân đi từ đường. Khi còn bé, hắn có chuyện gì nghĩ không ra, ở chỗ đó suy nghĩ một chút liền thông, tính toán cũng đã sắp mười năm không đi rồi. . . . . .

Ngày mai cuối cùng có muốn tiễn nàng hay không? Hắn cũng không rõ ràng lắm. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ra khỏi hoàng cung, nàng nhìn vết thương trên mặt hắn rõ ràng đã tốt hơn rất nhiều, cười hì hì mở miệng: "Thương Thương, giống như sắp lành rồi!"

"Ừ, thần y nói trong vòng mười ngày sẽ lành lại hết!" Hắn cười cười, ôm nàng vào trong ngực "Tam nhi, người ta đã tìm được chỗ rồi, là một khu rừng Tử Trúc ở phía sau Dạ Mị đế quốc, Liên Vụ đã đi suốt đêm qua đó để giám sát xây nhà rồi!"

"Không phải là xây thành Hi vương phủ chứ?" Giật giật khóe miệng, nếu tạo thành như vậy, vậy còn gọi là ẩn cư sao?

"Làm sao có thể như vậy, xây một ngôi nhà tranh, nhưng cũng muốn có hơi thở mạnh mẽ ngắn gọn. Chờ chúng ta chậm rãi đi du ngoạn xong, chắc cũng sắp xây xong rồi!" Cuộc sống hạnh phúc của bọn hắn cũng nên bắt đầu.

Vũ Văn Tiểu Tam mím mím môi, có chút cảm thán: "Nhà tranh, lúc trước Hiên Viên Ngạo cho ta ở một căn phòng nhìn rất đẹp! Chàng thế mà chỉ có thể làm một căn nhà tranh!"

Thật ra thì nếu hắn thật cho xây thành như vậy, nàng nhất định phải châm chọc một phen, có thể ẩn cư như thế sao? Nhưng nghe nói là một căn nhà tranh, trời sanh tính nàng yêu tiền, vẫn là nhịn không được lấy bất mãn của mình biểu đạt ra ngoài.

Khóe miệng giật giật, dịu dàng mở miệng: "Thật ra thì người ta ở Dạ Mị đế quốc cũng vì Tam nhi xây một căn nhà rồi!" Đó là vào ngày nàng ở tửu lâu kể chuyện xưa, sau khi hai người ở trong phòng đã trải qua ôn nhu trong chốc lát, hắn liền phái người đi xây rồi.

"Nhà gì? Không phải là nhà tranh hai hào chứ?" Nghĩ tới khóe miệng không nhịn được kéo ra, lại nói năm đó Nguyệt Vô Hạ kia còn nói ở nhà xí đã cam nguyện rồi, bây giờ vợ chồng bọn họ ngã xuống ở nhà xí rồi sao.

https://thuviensach.vn

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, nhà lá hai hào? "Không phải, là dùng vàng để xây nhà, bên trong khắp nơi đều khảm châu báu, bảo đảm Tam nhi sẽ thích!"

Hắn làm sao không biết nàng yêu tiền!

"Ai da, thật sự có một căn nhà như vậy à?" Mỗ nữ bỉ ổi xoa xoa đôi bàn tay, đáy mắt đều là khát vọng với vàng.

Liên Hoa đang đánh xe, sau khi nghe tiếng 'ai da' , suýt nữa té từ trên xe ngựa xuống! Tại sao lại là 'ai da' ?

"Người ta còn có thể gạt nàng sao!" Sờ sờ cái mũi của nàng, nha đầu tham tiền này!

. . . . . .

Trở lại Hi vương phủ, cùng nhau ăn bữa tối, mỗ nữ cự tuyệt đề nghị hắn đút cơm cho mình, tự mình bưng chén ăn như hổ đói, ***, chết đói rồi. Tối hôm qua không ăn cơm, hôm nay cả ngày cũng chưa ăn.

"Ăn từ từ, ăn từ từ!" Trên gương mặt như bạch ngọc dính vào chút ý cười "Cẩn thận sặc!"

"A, a iết! Iết! E ông ị ặc âu!" (ta...ta biết! Biết! Sẽ không bị sặc đâu!) Mồm miệng không rõ ràng biểu đạt nàng biết, nhưng vẫn nhét vào miệng nàng thật nhanh. Nhưng một giây sau, nụ cười của nàng cứng lại, bộ dáng mơ hồ có chút co giật. . . . . .

Hắn vội vàng rót một chén nước, đặt vào bên môi nàng: "Nhanh uống nước, đã nói nàng ăn từ từ rồi mà!" Đúng là không có sặc, nhưng nghẹn rồi!

Thật nhanh uống nước vào, rồi sau đó tiếp tục ăn như hổ đói. . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Chú thích:

(1) Hoa cô nương: cô nương xinh đẹp như hoa

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33.3: Ẩn cư, đưa tiễn!

Sáng sớm hôm sau, mỗ nữ đang chỉ huy khuân đồ: "Cái đó mang đi, cái đó cũng muốn mang đi. Ừ, đúng, còn có cái đó. . . . . ."

Hiên Viên Vô Thương dở khóc dở cười đứng ở sau lưng nàng: "Tam nhi, những đồ cổ kia mang qua cũng không dùng được!"

Mỗ nữ quay đầu, hung dữ nghiêm mặt nhìn hắn: "Chàng biết tôn chỉ của ta là gì không?"

Thấy vẻ mặt nàng nghiêm túc, hắn có chút buồn bực mở miệng: "Là cái gì?"

"Chỉ cần ta từng ở nơi nào, tuyệt đối không thể lưu lại một thứ đáng giá nào hết! Không thể nào thay đổi được, phàm là trên đất ta đã ở, không được còn một cọng cỏ!" Nàng nói xong rất nghiêm túc gật đầu một cái.

Hắn vừa nghe, ở một bên liều mạng ho khan, ho đến sắc mặt đỏ bừng, đây là cái tôn chỉ gì hả?

Nàng chạy tới giúp hắn thuận khí: "Ta biết chàng từ khi xuất phát đã có người nương tử như ta vậy, tương lai nhất định sẽ đại phát tài, cho nên mới vui mừng đến ho khan. Nhưng đừng quá cảm động, đây đều là việc ta phải làm!"

Môi mỏng như hoa anh đào kéo nhẹ, mở miệng cười: "Đúng, tương lai chúng ta có tiền! Đây đều là công lao của nương tử, người ta thật sự là quá cảm động!"

https://thuviensach.vn

Lời nói này làm đáy lòng mỗ nữ vui sướng hài lòng, thật là một hài tử ngoan!

Thu thập xong, nét mặt của tất cả mọi người đều là. . . . . vẻ chết lặng!

Trừ Tiểu Nguyệt hơi bình tĩnh một chút, cùng với khuôn mặt hạnh phúc của Vũ Văn Tiểu Tam, những người khác đều là vẻ mặt làm cho người ta hình dung đều là biểu tình không tốt. . . . . .

Chỉ thấy ở cửa Hi vương phủ có một đoàn xe thật dài, xếp hàng ước chừng hơn sáu trăm mét. Bọn họ đây rốt cuộc là đi ẩn cư sao, hay là đang dọn nhà đây? Thật ra thì trên thực tế càng thêm giống tiến cống hàng năm của tiểu quốc Phụ Chúc!

Tiểu Nguyệt suy nghĩ một chút trước kia cùng tiểu thư thu thập bọc y phục để chạy trốn, cái bọc y phục khổng lồ kia, nhìn lại một Hi vương phủ lớn như vậy cũng khoảng bốn mươi mấy xe đồ, trong lòng lập tức liền thăng bằng!

Chợt, lông mày thanh tú của mỗ nữ nhíu lại một cái: "Thương Thương, chàng nói chúng ta có phải mang quá ít rồi không?"

"Không ít, không ít, thật ra thì nhiều đồ như vậy bên kia căn bản là không bỏ xuống được, nếu không chúng ta mang ít đi một chút?" Sau ót mỗ nam là một sơ đồ vạch đen. (vạch đen mà thành sơ đồ luôn…=.=)

"Vẫn mang thiếu?" Giọng nói của nàng chợt bén nhọn "Ta đã nhịn đau cắt thịt, mang ít đi rất nhiều thứ rồi. Chàng còn muốn ta mang ít thế nào nữa?"

Nói xong đi mấy bước đến trước mặt đoàn xe kia, tay áo khí phách vung lên: "Ta cho chàng biết, bên trong này toàn bộ đều là nhu yếu phẩm cần thiết cho cuộc sống, không có chúng căn bản không thể sống!"

https://thuviensach.vn

Tập thể mọi người ở cửa xuất hiện một mặt hắc tuyến, có người nào có thể nói cho bọn hắn biết, những thứ đồ cổ, danh họa, châu báu từ khi nào đã biến thành nhu yếu phẩm cần thiết cho cuộc sống rồi hả? Còn không có chúng thì không thể sống qua ngày nữa chứ?

"Thật ra thì Tam nhi, những thứ đồ này nếu như nàng thích, chúng ta có thể đến bên kia rồi mua thêm!" Gióng trống khua chiêng như vậy để mang qua đó, thật sự rất phiền toái.

Nói muốn thu dọn đồ đạc, bất quá chỉ là để cho nàng dọn dẹp vài món đồ trang sức hoặc quần áo nàng thích mà thôi, sao có thể nghĩ đến thành cái bộ dáng này!

"Đến bên kia mua nữa?" Mắt hạnh nàng trợn to "Cái người phá của này, ngại nhiều tiền quá à!"

Khóe miệng giật giật, chỉ đành phải thỏa hiệp: "Được rồi, Tam nhi thích thì mang theo đi!" Trừ cái này, hắn còn có thể nói gì?

Lần này tâm tình mỗ nữ sảng khoái: "Coi như chàng thức thời! Được rồi, chuẩn bị lên đường đi!" Thật ra thì đáy lòng có chút mất mác, Hiên Viên Ngạo vẫn không có tới tiễn bọn họ.

"Ừm!" Hắn gật đầu một cái, đỡ nàng bước lên xe ngựa. Tiểu Nguyệt đi xe ngựa phía sau, chuyến đi này là núi cao đường xa, mở ra một cuộc sống mới!

Tâm tình của bọn hắn cũng đều tương đối không tệ, cõi lòng tràn đầy mong đợi đối với tương lai!

May mắn cùng theo ẩn cư, chỉ có bốn người Tiểu Nguyệt, Liên Hoa, Liên Vụ, Đình Vân. Cho nên tâm tình Tiểu Nguyệt, Đình Vân và Liên Hoa cũng là cực tốt.

https://thuviensach.vn

Nhưng. . . . . hai ám vệ liếc mắt nhìn nhau, chợt nhớ tới Đình Vũ, không biết hiện tại nàng thế nào rồi!

Xe ngựa ở dưới ánh mắt nhìn soi mói kỳ lạ của dân chúng kinh thành, từ từ chạy ra ngoài thành, đây là làm gì vậy hả? Cái xe ngựa đó hình như là của phủ Hi vương gia , Hi vương gia phải dọn nhà sao?

Đình Vân đánh xe ngựa ở bên ngoài ngửa mặt lên trời liếc mắt một cái, trải qua một lần di chuyển này của vương phi, bọn họ trở thành người ẩn cư huy hoàng nhất sử sách! Người khác ẩn cư có thể ẩn nấp được thì càng ẩn nấp, bọn họ thì sao? Giống như đội ngũ đón dâu của Trương Dương (1)!

Sợ rằng đến lúc đó dân chúng cả nước, à không, toàn bộ dân chúng ngũ quốc đều biết bọn họ ẩn cư ở nơi nào rồi!

. . . . . .

Hoàng cung, lúc giữa trưa, cửa Từ Đường vẫn chưa mở.

Trường Tôn Minh Tranh ở tại cửa lo lắng đi qua đi lại, Ngạo nhi tỉnh thì đã tỉnh, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam lại đi, chẳng lẽ Ngạo nhi nghĩ không thông sao?

Nhìn Phượng Hoa ở phía sau, Phượng Hoa hiểu ý, chạy tới gõ cửa: "Tam vương gia! Ngài không sao chứ?"

Một hồi lâu, cũng không nghe thấy giọng nói bên trong truyền tới, lần này bọn họ đã có chút gấp gấp rồi, nghĩ tới có nên tìm người phá cửa hay không? Cũng ngay lúc đó "Chi nha" một tiếng, cửa mở ra. . . . . .

Tất cả mọi người không dám tin trợn to mắt, nhìn người đi ra từ bên trong!

https://thuviensach.vn

Trường Tôn Minh Tranh trợn mắt càng lớn hơn, trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

"Mẫu hậu!" Trong giọng nói man mát lành lạn mang theo chút lo lắng, khẩn trương tiến lên đỡ Trường Tôn Minh Tranh, đồng thời, sợi tóc sau đầu rơi xuống trước người. . . . . .

Hơi ngẩn ra, hiểu rõ tại sao mẫu hậu lại ngất đi!

Ôm lấy thân thể Trường Tôn Minh Tranh, phân phó đám cung nhân còn đứng sững sờ bên kia: "Còn không mau đi mời thái y!"

"A! Dạ, vương gia!" Một hạ nhân thô sử nhanh chóng chạy như tới viện thái y.

Hiên Viên Ngạo ôm Trường Tôn Minh Tranh, đi tới Phượng Tường cung. . . . . .

Một đêm này, hắn cuối cùng cũng nghĩ thông suốt. Nếu như hạnh phúc của nàng không có ở chỗ của hắn, như vậy hắn chỉ có thể thành toàn như nàng từng nói, con người ngoại trừ tình yêu, còn có rất nhiều thứ để quý trọng, tỷ như mẫu hậu của hắn, tỷ như hoàng huynh và hoàng đệ. . . . . .

Tỷ như Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu, Thẩm Lãng Phàm. . . . . Còn có những thuộc hạ vẫn luôn bên cạnh hắn. . . . . .

Phượng Hoa đi theo phía sau hắn, nước mắt giống như chuỗi ngọc bị đứt, một giọt rồi một giọt rơi xuống. Tam vương gia, chỉ một đêm mà tóc đã bạc hết!

. . . . . .

"Ngạo, mẫu hậu sao rồi?" Hiên Viên Mặc còn chưa đi tới gần phòng, giọng nói đã truyền vào.

https://thuviensach.vn

Sau khi vào nhà, vừa nhìn hắn, sắc mặt lập tức cứng đờ, con ngươi như mặc ngọc tràn đầy đau đớn kịch liệt: "Ngạo!"

"Hoàng huynh, ta không sao!" Khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười yếu ớt, bất quá chỉ là tóc bạc thôi mà, so sánh với tâm tình thông suốt của mình, tóc bạc cũng rất đáng!

Hiên Viên Mặc cũng không nói lời nào, chỉ là đi lên trước, giống như an ủi đệ đệ khi còn bé, ôm chặt hắn.

"Hoàng huynh, thật sự không có việc gì!" Nói xong hốc mắt cũng có chút ửng hồng, kể từ khi phụ hoàng băng hà, hoàng huynh lên làm hoàng đế, bọn họ đã thật lâu không có thân cận như vậy!

Đẩy hắn ra, trên khuôn mặt ôn nhuận như ngọc nâng lên một nụ cười yếu ớt, một đấm không nặng không nhẹ đánh lên lồng ngực của hắn: "Tiểu tử ngươi, về sau kiên cường một chút cho ta!"

"Biết!" Nhẹ nhàng cười một tiếng, rồi sau đó mở miệng "Hoàng huynh, nàng đi, huynh không đi tiễn sao?"

"Đi?" Có chút kinh ngạc, chuyện này hắn còn không biết.

"Ừm!" Vốn là hắn là muốn đi tiễn, nhưng suy nghĩ một chút tóc mình bạc trắng, hay là thôi đi, tránh cho nàng thêm thương cảm.

"Người nào đi? Có phải hoàng tẩu đi không?" Giọng nói của Hiên Viên Ly từ ngoài cửa truyền đến, tiếp trợn to mắt che miệng "Hoàng huynh, tóc của huynh sao vậy?"

"Không có việc gì!" Hiển nhiên không muốn có nhiều dây dưa ở vấn đề này.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly như một làn khói chạy đến cọ trong ngực của hắn, ôm hắn gào khóc lớn: "Hu hu hu. . . . . Hoàng huynh, ngươi nhất định rất khổ sở có đúng hay không, hu hu. . . . . Ly nhi đau lòng cho hoàng huynh quá. . . . . ."

"Được rồi! Được rồi!" Đẩy nàng ra ngoài, cưng chìu ngắt cái mũi của nàng "Tiểu nha đầu, lớn như vậy rồi mà còn khóc nhè! Hoàng huynh đã không còn khó chịu rồi!" Không khó chịu nữa, bởi vì tâm đã chết.

Ngự y đi từ phòng trong ra ngoài, lần nữa nhìn Hiên Viên Ngạo tóc bạc trắng, ở đáy lòng lắc đầu một cái. Bọn họ cũng là biết Tam vương gia yêu một cô gái, đáng tiếc là vương phi của Hi vương gia. Vốn chuẩn bị không để ý thế tục cưới về, ngờ đâu Hi vương gia còn sống trở về, quấy rối hôn lễ của bọn họ!

Tam vương gia đau lòng nên bệnh nặng mấy ngày, hôm nay cả đầu bạc trắng! Chiến thần Hiên Viên đế quốc của bọn họ thành ra như vậy, thật sự là để cho người than tiếc!

"Thái hậu không có gì đáng ngại, nghỉ ngơi một lúc tự nhiên sẽ tỉnh!"

"Ừ, đi xuống đi!" Giọng nói dịu dàng của Hiên Viên Mặc vang lên.

Ngự y này liền lui xuống.

Không lâu lắm, giọng nói mềm mại ngọt ngào của Hiên Viên Triệt vang lên từ ngoài cửa: "Hoàng thúc đi, chúng ta đi tiễn. . . . . ." Lời còn chưa dứt, đã nhìn thấy Tam hoàng huynh mình, con ngươi như lưu ly dính vào chút lệ quang.

"Tam hoàng huynh. . . . . ." Hoàng huynh làm sao lại biến thành như vậy?

Giương mắt nhìn hắn một chút: "Được rồi, vốn là cảm thấy không có gì, nhưng bị các người đều nói như vậy, thật đúng là cảm thấy không thoải mái

https://thuviensach.vn

rồi!" Mở miệng cười, hiếm khi được thoải mái như vậy.

Nữ nhân kia nói rất đúng, còn có nhiều người quan tâm hắn như vậy, sao hắn có thể coi thường mạng sống của mình. . . . . .

Hiên Viên Triệt nghe vậy, cười ngọt ngào: "Người ta là muốn nói hoàng huynh trở nên anh tuấn hơn! Mái tóc màu trắng này, có vẻ làm cho khí hàn băng trên người hoàng huynh càng đậm!"

. . . . . .

Vài ngày sau, đám người Hiên Viên Vô Thương rốt cuộc bước ra khỏi biên giới của Hiên Viên đế quốc, tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút buồn bực: "Thương Thương, chàng nói tại sao không có ai đi tiễn chúng ta vậy?"

"Tam nhi muốn có người tiễn sao? Người ta khi xuất phát không có thông báo cho bọn họ!" Đôi mắt tà mị như hoa đào xẹt qua một tia sáng giảo hoạt, dung nhan như cánh hoa đào đã khôi phục nguyên trạng.

Nhìn hắn lần nữa biến đổi nét mặt trở về khuôn mặt yêu nghiệt của hắn, nàng hết sức bất mãn mím mím môi: "Khó trách! Ta nói nhân duyên ta tốt như vậy, bọn họ làm sao sẽ không tiễn ta chứ!"

Lời này vừa rơi xuống, ngoài xe ngựa truyền đến một hồi hô to: "Hoàng thúc, hoàng thẩm, chờ chúng ta một chút. . . . . ."

"Ah, là bọn tiểu Triệt Triệt và tiểu Ly!" Mỗ nữ say mê cuồng nhiệt chạy xuống xe ngựa, nam tử sau lưng nàng, trong nháy mắt gương mặt tuyệt mỹ tối sầm!

Đi theo nàng vững vàng xuống xe ngựa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn một chút, không có nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, mơ hồ có chút mất mát, ngược lại Long Tử Nghiên lại theo tới, nàng không phải nên trở về nước với hoàng huynh của nàng sao? "Các ngươi đã tới!"

Hiên Viên Ly ôm chặt nàng, lệ quang lấp lánh nơi đáy mắt: "Hoàng thẩm, lúc tiểu đường đệ sinh ra, nhớ cho chúng ta biết đó!" Hoàng tẩu đi chuyến này, không biết khi nào mới có thể gặp lại!

"Được! Nhất định sẽ thông báo cho muội!" Nói xong ôm nàng một cái, cũng làm cho sắc mặt nam tử sau lưng nàng tối sầm, ánh mắt băng hàn quét qua Hiên Viên Ly, mỗ công chúa run lên một cái, ngay lập tức buông Vũ Văn Tiểu Tam ra, run rẩy núp ở sau lưng Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Triệt ngọt ngào mở miệng: "Hoàng thẩm, người ta có rãnh sẽ đi thăm các người, lúc các ngươi nhàm chán cũng có thể trở lại thăm người ta!"

Nhìn một chút tiểu đệ đệ đáng yêu này, miệng mỗ nữ toét đến mang tai, nhanh chóng gật đầu: "Được! Được!"

"Mặc, cháu không cần xử lý chính vụ sao?" Hiên Viên Vô Thương nhíu mày mở miệng, muốn đến nơi này, nhanh nhất cũng cần ba ngày.

"Tạm thời ném cho đám đại thần kia rồi, hoàng thúc phải đi, sao Mặc có thể không đến tiễn!" Con ngươi như mặc ngọc quét qua mặt hoàng thúc của mình, hoàn hảo không chút tổn hại, thật lòng cao hứng dùm hắn.

Sau đó nhìn lại Vũ Văn Tiểu Tam một chút: "Bảo trọng!"

"Ừm! Bảo trọng!" Vũ Văn Tiểu Tam cười híp mắt nhìn hắn một chút, Hiên Viên Mặc đối với nàng vẫn vô cùng tốt!

Long Tử Nghiên đỏ vành mắt đi lên trước: "Tỷ tỷ, mấy ngày trước Tử Nghiên nghe tiểu Ly nói chuyện của các người. Ta thật sự là đáng chết, lại

https://thuviensach.vn

có thể mơ tưởng viễn vông Hi vương gia, không chịu trở về nước với hoàng huynh. Hôm nay Tử Nghiên nói một tiếng thật xin lỗi với tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng đừng trách Tử Nghiên nữa, có được không?"

"Ừm! Lại nói, lần trước đánh ngươi, ta cũng hơi quá phận. Nếu ngươi không ghét bỏ, chúng ta sẽ là bằng hữu!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đáp lời, tâm Long Tử Nghiên không xấu.

Long Tử Nghiên vừa nghe, gật đầu cười: "Được!"

. . . . . .

Xe ngựa lại bắt đầu đi về phía trước, nam tử tuyệt mỹ ôm lấy cô gái mình yêu ngồi ở trong xe ngựa, nhấc màn cửa sổ xe lên, Vũ Văn Tiểu Tam vẫy tay về phía bốn người: "Hẹn gặp lại. . . . . ."

"Hoàng thúc, hoàng thẩm/ Hi vương gia, tỷ tỷ hẹn gặp lại. . . . . ." Bốn người cũng vẫy tay.

Lùi đầu về, trên mặt có chút mất mác. . . . . .

"Tam nhi đang suy nghĩ tại sao Ngạo không có tới phải không?" Giọng nói mang theo chút ghen tuông vang lên, hắn đã bị coi như không khí nửa ngày rồi.

"Ừm!" Gật đầu một cái, "Ta thật lòng hi vọng hắn có thể buông tay!"

Hắn ôm chặt thân thể của nàng: "Nhất định!"

Đúng lúc này, một hồi tiếng tiêu vang lên, trong du dương lại mang theo hơi lạnh thấu xương, đúng là phong cách của người đó. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lần nữa vén màn xe lên, dựa theo tiếng tiêu, đã nhìn thấy trên cổng thành có một bóng dáng màu lam. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên mặt nở rộ một nụ cười tuyệt mỹ, vui sướng vẫy tay về phía hắn, cuối cùng hắn vẫn tới. . . . . .

Người nọ ở phía xa, nhếch môi cười yếu ớt về phía nàng, đội mũ che đi mái tóc trắng như tuyết, tiếng tiêu vang lên lần nữa, vì tiễn bọn họ. . . . . .

《 Cao Sơn Lưu Thủy 》 du dương vang lên, lưu luyến chia tay. . . . . .

Đám người Hiên Viên Mặc kinh ngạc ngẩng đầu nhìn bóng dáng trên tường thành kia, hắn vẫn tới. . . . . .

Mắt lạnh vẫn đưa mắt nhìn theo xe ngựa kia rời đi, cho đến khi không nhìn thấy bóng dáng xe ngựa nữa, thu tiêu rồi xoay người rời đi. Nữ nhân, nàng nhất định phải hạnh phúc, hạnh phúc luôn phần của ta. . . . . .

Gió thu nổi lên, mũ bị gió mang đi, tóc trắng như tuyết tung bay trong không trung, thê lương, mà lại duy mỹ. . . . . .

Chú thích:

(1) Trương Dương: (chữ Hán: 張楊; ?-198) là tướng nhà Đông Hán trong lịch sử Trung Quốc. Ông tham gia cuộc chiến giữa các chư hầu trước khi hình thành cục diện Tam Quốc. Chống lại Đổng Trác

Trương Dương là người Tinh châu, đồng hương của Lã Bố và Tư đồ Vương Doãn.

Thời trẻ, ông từng cùng Lã Bố phục vụ dưới quyền Đinh Nguyên. Năm 189, Hán Linh Đế qua đời, con là Thiếu Đế Lưu Biện lên nối ngôi. Ngoại thích Hà Tiến mưu trừ các hoạn quan chuyên quyền, bèn triệu tập quân các trấn. Đinh Nguyên theo lệnh dẫn quân đến Lạc Dương, ông cùng Lã Bố đi theo. Hà Tiến sai ông lên Thượng Đảng[1] đi dẹp quân khởi nghĩa tại đây.

https://thuviensach.vn

Khi chưa dẹp xong phản quân thì Trương Dương nghe tin Đinh Nguyên bị Lã Bố giết hại để theo Đổng Trác. Ông bèn dựng cờ chống lại Đổng Trác ở Thượng Đảng, đánh nhau với thái thú Thượng Đảng ở Hồ Quan.

Không hạ nổi Hồ Quan, Trương Dương chạy sang đánh chiếm quận Hà Nội. Đổng Trác vì muốn yên các trấn nên phong ông làm thái thú Hà Nội.

Trợ giúp Lã Bố

Năm 192, Lã Bố giết được Đổng Trác nhưng bị bộ tướng của Trác là Lý Thôi, Quách Dĩ đánh bật khỏi Tràng An, phải bỏ chạy sang Nam Dương theo Viên Thuật cũng không xong, bèn bỏ Nam Dương đi một mạch dài, qua sông Hoàng Hà tới quận Hà Nội thuộc Tinh châu, xin nương nhờ Trương Dương.

Trương Dương là người tốt và có nghĩa khí[2], đã dung nạp và chu cấp cho Lã Bố. Lúc đó Lý Thôi nắm vua Hán Hiến Đế ở Tràng An, nhân danh thiên tử ra lệnh tầm nã Lã Bố. Trong số thủ hạ của Trương Dương có một số người cũng từng theo Đinh Nguyên nên muốn giết Lã Bố và báo thù cho Đinh Nguyên và lập công với triều đình.

Lã Bố lo sợ không yên, muốn thử lòng Trương Dương, bèn nói:

Triều đình Tràng An treo giải thường bắt tôi, nếu ngài chặt đầu tôi thì không bằng bắt trói tôi lại mà giải đi.

Trương Dương thấy lòng tốt của mình bị nghi ngờ nên mếch lòng nói:

Lời ngươi nói rất đúng

Tuy Trương Dương không hành động gì nhưng câu nói của ông làm Lã Bố sợ hãi. Sau đó Lã Bố cùng thủ hạ lẻn trốn khỏi Hà Nội sang Ký châu theo Viên Thiệu, không từ biệt ông.

https://thuviensach.vn

Theo Viên Thiệu không được bao lâu, Lã Bố lại có hiềm khích và suýt bị giết. Cùng đường, Lã Bố đành phải tìm lại quận Hà Nội với Trương Dương. Trương Dương không nhắc lại việc trước đây Lã Bố ra đi không từ biệt, tiếp tục dung nạp.

Sau đó Lã Bố được Trương Mạc và Trần Cung ở Đông quận giúp sức, trở thành lực lượng quân phiệt tranh giành Duyện châu với Tào Tháo.

Giúp vua Hiến Đế

Năm 196, Lý Thôi và Quách Dĩ trở mặt đánh nhau, vua Hiến Đế bỏ chạy về phía đông. Trên đường đi, ngoài Lý Thôi và Quách Dĩ muốn bắt lại Hiến Đế còn có nhiều tướng lĩnh các địa phương đánh lẫn nhau để tranh giành lấy thiên tử như Dương Phụng, Hàn Tiêm, Lý Nhạc.

Khi vua Hiến Đế tới An Ấp thuộc quận Hà Đông, Trương Dương từ Hà Nội, cùng thái thú quận Hà Đông là Vương Ấp đi cứu trợ. Biết vua muốn trở về Lạc Dương, ông đến Lạc Dương sửa sang cung điện trước (bị Đổng Trác đốt phá năm 191) và xây điện Dương An cho Hiến Đế ở tạm. Sau đó Hiến Đế cùng bá quan tới được Lạc Dương sau chặng đường dài, cả Trương Dương và Vương Ấp trở về bản trấn, không tham dự vào việc tranh giành thiên tử.

Sau đó Tào Tháo với thế lực hùng hậu đến mang Hiến Đế sang Hứa Xương.

Tử nạn vì Lã Bố

Lã Bố trở thành lực lượng quân phiệt ở Từ châu, tranh giành với các lực lượng xung quanh như Tào Tháo, Viên Thuật và Lưu Bị.

Năm 198, Tào Tháo và Lưu Bị liên hợp đánh Lã Bố. Lã Bố bị vây ngặt ở thành Hạ Bì bèn sai sứ cầu cứu Trương Dương và Viên Thuật.

https://thuviensach.vn

Viên Thuật không phát binh còn Trương Dương đã khởi binh cứu Lã Bố. Nhưng ông chưa kịp chi viện cho Từ châu thì bị thủ hạ là Dương Xú giết chết để hàng Tào Tháo. Không rõ năm đó Trương Dương bao nhiêu tuổi.

Thủ hạ của ông là Khuê Cố giết Xú báo thù cho ông. Tào Tháo thấy vậy bèn sai Sử Hoán mang quân đón đánh, giết Khuê Cố và thu hết thủ hạ của Trương Dương. Không lâu sau Lã Bố cũng bị Tào Tháo tiêu diệt.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34.1: Sinh đôi -Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Chờ mọi người lấy tốc độ nhanh như rùa lề mề đến núi, đã qua hơn một tháng, bụng của Vũ Văn Tiểu Tam cũng ngày càng rõ ràng.

Xuyên qua một mảnh rừng trúc xanh um tươi tốt, trong rừng côn trùng và chim hót kêu vang, chung quanh đều là chim chóc mà kiếp trước mà nàng chưa từng thấy qua. Tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam cũng không khỏi khá hơn, vẻ u sầu ly biệt cũng theo gió trong rừng này nhẹ tan thành mây khói.

"Thương Thương, chúng ta xuống đi dạo có được không?" Nàng nghĩ muốn đi xuống xem phong cảnh, hơn nữa đứng trên xe ngựa thì quá bất tiện.

Trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười nhạt: "Được!" Nàng nói gì, chính là cái đó.

Vững vàng xuống xe ngựa, quay đầu đập vào mắt là một cảnh tượng thiên nhiên rất mỹ lệ, cách đó không xa còn có một hồ nước trong vắt gợn sóng lăn tăn. Mấy tảng đá nằm ở bên bờ, bọt sóng nhẹ nhàng vỗ vào, chợt nhìn còn tưởng rằng đó là một bờ biển. . . . . .

"Thương Thương, nơi này thật là đẹp!" Nàng giống như một con chim sơn ca vui vẻ, ở giữa rừng bay múa.

Thế nhưng cõi lòng hắn lại đầy lo lắng nhìn bóng dáng sôi nổi của nàng: "Tam nhi, cẩn thận bụng của nàng!" Vội vàng đuổi theo kéo nàng lại, không để cho nàng chạy quá vui. Nha đầu này, cũng sắp làm mẫu thân rồi, còn không biết chạy chậm một chút!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời liếc mắt: "Thôi đi, lúc ở trên giường, sao không thấy chàng cẩn thận bụng của ta?"

Trong nháy mắt trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy ý vị lúng túng, ấp úng mở miệng: "Cái đó, cái đó. . . . . ." Nói xong ánh mắt phiêu dật xung quanh, gương mặt tuyệt mỹ khẽ ửng hồng.

Bộ dáng mỹ nhân thẹn thùng e lệ, khiến cho tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam hơi bị kìm hãm, một giọt nước miếng không đúng lúc chảy từ khóe môi xuống, hai mắt tỏa ra ánh sao: "Thương Thương, chàng thật đẹp trai!"

Lời này vừa nói ra, hai người đều cười một tiếng. L:ời này rất quen thuộc, để cho bọn họ cùng nhau nhớ lại từng việc đã trải qua. . . . . .

. . . . . .

Đám người Tiểu Nguyệt và Đình Vân, Liên Hoa đứng ở sau lưng bọn họ, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn nhìn hai người kề cận gắn bó bên nhau trên bãi cỏ bên hồ, liếc mắt nhìn nhau, đáy mắt đều là vẻ vui mừng và hạnh phúc, vương gia và vương phi cuối cùng đã ở cùng một chỗ với nhau.

Đình Vân nhìn Liên Hoa một chút, mở miệng: "Các ngươi cùng nhau đi dạo đi, ta đi giúp Liên Vụ một chút!" Trầm công tử nói huynh đệ thích, nên thối lui. Hắn cũng cảm thấy tình nghĩa huynh đệ rất quan trọng, cho nên. . . . . .

Mặc dù trong lòng không thoải mái, hắn cũng chỉ có thể thối lui.

Liên Hoa nhìn bóng lưng chán nản của hắn, thoáng đăm chiêu. . . . . .

Nhưng Tiểu Nguyệt tức giận nhìn bóng lưng của hắn, tức giận dậm chân. Đình Vân này, cứ như vậy không thích đợi cùng một chỗ với Tiểu Nguyệt nàng sao?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới càng thêm căm tức, quay đầu liền chạy về phía sâu trong rừng trúc. . . . . .

"Tiểu Nguyệt, chờ ta một chút!" Tâm tình Liên Hoa cũng cực kỳ phức tạp, Đình Vân rõ ràng đã thối lui, làm cho hắn không biết nên theo ai.

. . . . . .

Hơn bốn tháng sau. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cố gắng nâng cái bụng lớn như núi, gian nan di chuyển thân thể, mới vừa đi ra cửa phòng, mỗ nam liền vội vàng chạy từ phòng bếp đến: "Nương tử, làm sao nàng một mình đi ra, có chuyện gì trực tiếp gọi vi phu không được sao!" Nói xong ngay lập tức tiến lên đỡ nàng.

"Ta muốn ra ngoài ngắm phong cảnh, gọi chàng có thể gọi phong cảnh vào trong phòng sao?" Rất không khách khí liếc hắn một cái.

Môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở: "Vậy Thương Thương có thể ôm Tam nhi ra ngoài nhìn, hoặc là để cho bọn họ làm một gian phòng lớn hơn, dời những thứ đó vào trong phòng, thế nào cũng không nên để cho Tam nhi một mình chạy ra!"

Không còn nói gì tiếp, chỉ là nhìn cảnh đẹp trong rừng một chút, hiện nay đã là mùa xuân rồi, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-꞉-đà-n๖ۣۜlê-꞉-qu-ý-꞉-đô-n chưa tới hơn một tháng nữa chính là đầu mùa hè, đến lúc đó thì nàng đã tới cái thế giới này một năm rồi.

Chợt quay đầu nhìn hắn, nét mặt biểu lộ một nụ cười hạnh phúc: "Thương Thương, gặp được chàng, ta thật rất hạnh phúc!"

Bỗng nhiên nghe nàng nói như thế, hắn sửng sốt một chút, ngay sau đó trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười làm thiên địa thất sắc: "Gặp được nàng, không phải chính là hạnh phúc của ta sao!"

https://thuviensach.vn

"Được rồi, đừng nói nhiều nữa, hôm nay chàng nướng món gì thế?" Hắc hắc, đây mới là mục đích của nàng.

Gương mặt tuyệt mỹ bỗng cứng đờ, khóe miệng mơ hồ có chút co quắp, biết ngay là như thế mà: "Toàn bộ đều là món Tam nhi thích ăn!"

Nhắc tới cũng thật không dễ dàng, Hiên Viên Vô Thương là người thích sạch sẽ nghiêm trọng như vậy, lại mỗi ngày ra phòng khách, xuống phòng bếp, mạnh mẽ đến nỗi làm cho Vũ Văn Tiểu Tam thay đổi cách nhìn với hắn! Khó hiểu nhất là món ăn tên này nướng so với ngự trù còn ngon hơn nhiều!

Thương Thương nhà bọn họ, không chỉ lớn lên đẹp trai, còn là phu quân toàn năng, ha ha! Kiếm được đồ tốt rồi!

"Vương gia, đã tìm bà mụ tới rồi!" Liên Vụ cười tiến lên bẩm báo, gần đây tâm tình tốt nhất chính là hắn, nhìn cái tên Liên Hoa kia đuổi theo Tiểu Nguyệt. Đặc biệt sao, chơi thật vui!

Vũ Văn Tiểu Tam hoài nghi quay đầu: "Không phải còn chưa tới thời điểm sanh sao?" Mời bà mụ sớm như vậy làm cái gì? Có áp lực, thật có áp lực mà!

"Muốn chuẩn bị sẵn sàng thôi!" Đáy mắt tà mị như hoa đào xẹt qua một ý cười xảo trá như hồ ly, chờ tên nhóc phá phách kia ra đời, qua thêm một tháng nữa, hắn sẽ không cần phải cấm dục rồi, cho nên không giây phút nào là hắn không hy vọng tiểu tử kia nhanh lăn ra đây một chút!

"Ăn cơm, ăn cơm!" Liếc hắn một cái, thiệt là...chẳng lẽ không biết thật ra thì nàng rất sợ sinh đứa bé sao? Nghe nói vô cùng khổ sở, tên này lại có thể sớm như vậy đã gọi bà mụ tới hù dọa nàng, sao không chết luôn đi!

"Vương Gia, Đình Vũ cầu kiến!" Đúng lúc này, Đình Vân chạy tới, dùng vẻ mặt phức tạp nhìn Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt nam tử tuyệt mỹ khẽ cứng đờ: "Có chuyện thì để cho nàng nói với các ngươi, lát nữa truyền đạt lại cho Bổn vương!"

Nếu để cho Tam nhi hiểu lầm, dù hắn có hơn mười cái miệng cũng không thể giải thích rõ ràng!

"Dạ! Vương gia!" Đình Vân dứt lời liền xoay người muốn rời đi.

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam không bỏ qua khoảnh khắc mất tự nhiên trên mặt Hiên Viên Vô Thương! Hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn Mở miệng nói với bóng lưng của Đình Vân: "Đứng lại!"

Đình Vân ngừng bước chân lại một chút, quay đầu nhìn nàng: "Vương phi, còn có chuyện gì sao?"

Hiên Viên Vô Thương nhìn sắc mặt của nàng, đột nhiên trong lòng có chút hốt hoảng, Tam nhi sẽ không suy nghĩ nhiều chứ?

"Đình Vũ đó, là nam hay nữ?" Mặt đen mở miệng, bây giờ là người thì ai cũng nhìn ra được tâm tình nàng khó chịu!

"Hồi vương phi, Đình Vũ là cô gái duy nhất trong tứ đại ám vệ của chúng ta!" Hắn tự nhiên biết vương phi đang hoài nghi cái gì, cho nên liền đem thân phận của bọn họ nói ra, thủ hạ của vương gia đều là ám vệ, không còn thân phận gì khác.

Hiên Viên Vô Thương tán thưởng nhìn Đình Vân một cái, tiểu tử này không tệ, biết giúp mình giải vây!

"Ồ! Được rồi, biết!" Nghe câu trả lời của hắn, tuy là yên tâm một chút, nhưng lòng vẫn tràn đầy khó chịu. Tại sao bên cạnh Thương Thương đều là nam nhân, lại lưu một nữ nhân duy nhất đây?

Chẳng lẽ nữ nhân này có quan hệ bất thường gì với hắn sao?

https://thuviensach.vn

Đột nhiên hắn nắm hông của nàng: "Tam nhi, đừng nghĩ bậy, chỉ là một ám vệ thôi. Nếu Tam nhi không thích, Thương Thương đuổi nàng ta đi!"

Sắc mặt âm trầm nhìn hắn, cũng không phải là nàng không tin hắn, mà là trước lúc nàng gặp hắn, hắn đã hai mươi sáu tuổi rồi. Ở nơi cổ đại này, nam tử bình thường 18 tuổi là thành thân rồi, hắn làm sao đến nha đầu thông phòng cũng không có? Cho nên càng thêm hoài nghi!

"Chàng thành thật nói cho ta, trước khi gặp ta, chàng có quan hệ nam nữ bừa bãi hay không?" Bộ dáng mỗ nữ như mẫu dạ xoa, hung dữ nghiêm mặt lại nhìn hắn.

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, quan hệ nam nữ bừa bãi? Mất công nàng nghĩ ra, Hiên Viên Vô Thương hắn thoạt nhìn là hạng người như vậy sao? Hoangdung_diễn。đàn。lê。qúy。đôn Tuy im lặng, nhưng vẫn đàng hoàng mở miệng: "Không có, người ta chỉ có một nữ nhân là Tam nhi thôi! Những nữ nhân khác đều rất ghê tởm!"

Lời này không sai, nếu đổi lại nữ nhân khác, đừng nói là quan hệ nam nữ bừa bãi, dù là để cho hắn nhận một cái hôn, hắn đều cảm thấy cực kỳ buồn nôn!

"Vậy thì tốt! Bất quá nếu để cho ta phát hiện chàng lừa ta, hừ hừ. . . . . ." Tràn đầy uy hiếp hừ lạnh hai tiếng.

"Tam nhi yên tâm, người ta sẽ không lừa gạt nàng!" Hắn bất đắc dĩ cười cười, vuốt mũi nhỏ nàng một cái.

Vì vậy, sắc mặt mỗ nữ liền hòa hoãn, nhưng cũng không lâu lắm, sắc mặt hoàn hoãn của nàng bỗng cứng lại. . . . . .

Bởi vì Đình Vân lại trở về rồi, mà bộ dáng còn ấp úng: "Vương gia!"

https://thuviensach.vn

"Nói!" Trên gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy không vui, nếu Đình Vũ không muốn đi theo hắn nữa, hắn cũng chỉ có thể để cho nàng ta rời đi!

"Đình Vũ nói, nói có một chuyện vô cùng quan trọng, nhất định phải tự mình nói với ngài!" Nói một hơi, rồi dùng dư quang khóe mắt nhìn sắc mặt âm trầm của vương phi một chút, đáy lòng sợ hãi.

"Nàng ta đang uy hiếp Bổn vương sao?" Giờ phút này giọng nói rất có từ tính mang theo lạnh lùng rét lạnh. Có quan trọng đến nỗi.....nhất định phải thấy hắn mới có thể nói sao? Rất tốt! Có lẽ là hắn đã quá dung túng nàng ta rồi!

Đ́nh Vân lập tức quỳ một chân trên đất: "Vương Gia bớt giận! Thuộc hạ đoán Đình Vũ chỉ là nhất thời không đúng mực mới có thể như vậy, xin Vương Gia tha thứ cho nàng lần này!"

Giọng nói kia của vương gia, vừa nghe chính là động sát cơ, mà Đình Vũ là người đã đồng sanh cộng tử với năm người bọn hắn, hắn phải cầu tình giúp nàng!

"Nàng nguyện ý nói thì nói, không muốn nói liền rời đi. Sau này ngươi phái người tiếp nhận chuyện của Dạ Mị đế quốc đi." Nhàn nhạt nói xong, liền không nhìn hắn nữa.

Hắn không có nhiều tính nhẫn nại như vậy! Sự kiên nhẫn của hắn chỉ đối với một mình Tam nhi, những người khác không cần bàn nữa!

"Dạ! Thuộc hạ thay mặt Đình Vũ tạ ơn Vương Gia không giết!" Đình Vân nói xong lau mồ hôi lạnh trên trán, hắn biết Vương Gia nhất định sẽ tức giận. Hoangdung_die»n。dت̃an。l«e。qu»y。d«on Lúc Đình Vũ nói hắn đi đến chuyển đạt những lời này, hắn đã không đồng ý, nhưng Đình Vũ thiếu chút nữa quỳ xuống cầu xin hắn, hắn mới đến nói .

https://thuviensach.vn

"Đợi chút, ngươi nói cho nàng ta biết, nếu nàng vẫn khăng khăng một mực như vậy nữa, Bổn vương sẽ vì nàng tìm một mối hôn sự tốt!" Giọng nói tà mị vang lên, nhàn nhạt mở miệng về phía bóng lưng của Đình Vân, đáy mắt rõ ràng đều là vẻ không kiên nhẫn và thất vọng nhàn nhạt.

"Dạ! Thuộc hạ lĩnh mệnh!" Đình Vân nói xong liền lui ra ngoài thật nhanh, hắn chỉ có thể hi vọng Đình Vũ thức thời một chút, nếu không thì. . . . . Aizzz!

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam đã hiểu, tình cảm này là thần nữ có lòng, Tương Vương Vô Mộng(1)!

Quay đầu tức giận nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút: "Ai bảo chàng đẹp trai như vậy làm gì! Nếu không chữa khỏi mấy vết thương đó thì tốt biết bao! An toàn!"

Kiếp trước nàng vẫn cho là, tìm bạn trai nên tìm đẹp trai, mang đi ra ngoài có thể diện. Tìm chồng nên tìm khó coi, ở nhà an toàn!

Khi nàng xuyên không, bạn trai rất tuấn tú không sai, thế nhưng bạn trai dường như muốn thăng cấp làm chồng rồi!

Nghe lời của nàng..., hắn thấy buồn cười! Không nghĩ tới nha đầu này còn có loại ý nghĩ này, không phải nàng rất thích mỹ nam tử sao? Nghĩ tới không hề rối rắm cái vấn đề này nữa, nói tới chuyện mình quan tâm nhất hiện nay: "Tam nhi, sau khi sinh bảo bảo ra, chúng ta thành thân có được không?"

"Không được!" Bây giờ nàng cảm thấy nàng cần suy tính lại, nếu sau khi thành thân, hoangdung_die»n。dتan。l«e。qu»y。d«on tên này ỷ vào gương mặt đẹp trai đi ra ngoài làm loạn thì làm thế nào?

"Tại sao? Nàng cũng đã sớm nói sẽ cho người ta danh phận mà!" Ngày đó ở quán trọ nàng đã nói, đợi nàng hưu Hiên Viên Ngạo, thì sẽ cho hắn

https://thuviensach.vn

danh phận.

"Nhưng mà bây giờ ta lại hối hận rồi!" Nghiêng đầu vừa nhìn, khóe môi cũng không tự giác nâng lên một chút ý cười.

"Tại sao!" Trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy buồn bã: "Tam nhi thay lòng? Tam nhi không yêu ta rồi sao!"

Trong lòng càng thêm tức giận không dứt, đang tốt lành làm sao lại không chịu gả cho hắn chứ? "Tam nhi, nàng không gả cho ta, bảo bảo sẽ biến thành con hoang đấy!"

Ách. . . . . Cái vấn đề này rất nghiêm túc, mỗ nữ lâm vào suy tư. . . . . .

Nhìn nàng bắt đầu suy tính, trên dung nhan như cánh hoa đào nở rộ một nụ cười lúm đồng tiền tuyệt mỹ, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy gian trá giống như hồ ly!

Nhưng vẫn chưa cười thoải mái, đã nghe thấy vậy tiểu nữ nhân cực kỳ đắc ý mở miệng: "Không có việc gì, còn có rất nhiều người đứng xếp hàng muốn làm cha đứa bé này!"

Lần này sắc mặt của hắn trong nháy mắt liền rối rắm: "Nhưng là những người kia đều không phải là cha ruột!" Môi mỏng như hoa anh đào mím chặt, rõ ràng rất không vui.

Chợt mỗ nữ biến sắc: "Thương Thương, ta cảm thấy có hơi khó chịu!"

Hắn vội vàng đỡ nàng nhìn lên nhìn xuống đánh giá: "Làm sao vậy?" Trong nháy mắt trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy nóng nảy, nhìn bộ dáng của nàng không giống như là phản ứng tâm lý đơn giản.

Tiếp theo lại thấy chân càng mềm nhũn, cực kỳ khó chịu, bụng lại thêm một hồi đau nhức kịch liệt, trong nháy mắt mặt đầy hốt hoảng quay đầu:

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, ta không phải muốn sinh chứ! A. . . . . Thật là đau. . . . . ."

Hắn vội vàng ôm lấy nàng, điên cuồng hét lên phía ngoài cửa: "Nhanh lên gọi bà mụ tới cho Bổn vương!" Gào xong liền ôm nàng vào trong phòng, đặt lên giường. . . . . .

Chú thích:

(1) Thần nữ có lòng, Tương Vương vô mộng: nguyên câu là thần nữ hữu tâm, Tương Vương vô mộng. Đây là một điển tích, truyện kể rằng thời Chiến quốc, thần nữ của Vu Sơn ngầm ái mộ Sở Tương Vương, nên lén xuống phàm trần gặp gỡ. Tương Vương vừa thấy liền say mê, nhưng tiên phàm cách trở, khi Tương Vương về cung vẫn nhớ nhung thần nữ không quên. Thần nữ vì hóa giải tương tư của Tương Vương, đã vào giấc mộng cùng ngài kết hợp, tặng ngài ngọc bội ly biệt. Sau đó Tương Vương lại đến Vu Sơn thăm giai nhân, thần nữ hiện ra và nói tiền duyên đã hết, mong Tương Vương chuyên tâm vào xã tắc, nàng từ biệt rồi quay về thiên đình.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34.2: Sinh đôi —— Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Liên Vụ vừa nghe thấy âm thanh gào to này, vội vàng mở miệng: "Dạ!" Rồi sau đó nhanh chóng đi mang bà mụ tới đây, thật may là hôm nay đã mời bà mụ tới, nếu không hậu quả thật khôn lường!

"Thương Thương, thật là đau, ta rất đau. . . . . ." Lần đầu tiên sinh con, nàng hoàn toàn không chịu nổi loại khổ sở này, chỉ một lúc mà mồ hôi đã thấm ướt tóc. . . . . .

Hắn đứng ở bên giường, nắm thật chặt tay của nàng: "Đừng sợ, là tại ta! Là tại ta!" Nhìn nàng đau đến sắc mặt tái nhợt, tim hắn giống như bị đao cắt!

Điên cuồng hét lên về phía ngoài cửa: "Sao bà mụ còn chưa tới? Trễ một bước nữa, bổn vương sẽ giết bà ta ngay!"

"Đến rồi! Đến rồi!" Một phụ nhân mập mạp chạy vào, không nhanh không chậm quay đầu, mở miệng về người phía ngoài cửa "Nhanh đi nấu nước nóng, tìm nha đầu tới trợ giúp!"

Thốt ra lời này xong, Liên Vụ như một trận gió quét đi nấu nước nóng.

Tiểu Nguyệt vội vàng chạy vào, đứng ở một bên: "Bà mụ, ta cần làm cái gì?"

"Ngươi cái gì đều không cần làm, đợi ta muốn cái gì, ngươi lấy cái đó tới cho ta là được!" Nói xong chậm rãi đi tới giường đối diện, trong miệng vẫn

https://thuviensach.vn

còn lầm bầm cằn nhằn "Không phải chỉ sinh con thôi ư, gấp gáp như vậy làm cái gì? Có lão thân ở đây, bảo đảm mẹ con không việc có gì!"

Bà được công nhận là bà mụ tốt nhất Dạ Mị đế quốc này, đỡ đẻ vô số, tự nhiên không coi những chuyện này vào đâu, nhưng. . . . . .

"Nếu ngươi vẫn còn chậm chạp như vậy, có tin Bổn vương sẽ giết chết ngươi ngay lập tức không?" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, bên trong đều là sát ý nồng đậm.

Toàn thân bà mụ run lên, không hiểu vì sao lại có khí lạnh khắp người, suýt nữa bị sợ đến ngất đi, vội vàng bước nhanh đến phía trước, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút : "Vị công tử này, hay là ngài đi ra ngoài trước đi. Nữ nhân sanh con, nam nhân không thích hợp ở nơi này!"

Mặc dù nói không biết vì sao nam tử trước mắt lại tự xưng"Bổn vương", nhưng lời nên nói vẫn phải nói!

"Có cái gì không thích hợp! Nếu còn nói nhảm nữa, bổn vương bảo đảm ngươi sẽ không thấy được mặt trời ngày mai đâu!" Hắn liếc bà ta một cái, trong mắt tràn đầy cảnh cáo.

Bà mụ này run lên, cũng không dám nói nhiều nữa, vội vàng ngồi ở bên giường, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Phu nhân, không nên gấp gáp, đừng hoảng hốt, từ từ đi. Đúng, chính là như vậy. . . . . ."

"A, đau quá. . . . . đau quá. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam nằm ở trên giường điên cuồng lắc đầu, nếu biết sinh con đau thế này, đánh chết nàng cũng không sinh!

"Tam nhi, đừng sợ, đừng sợ, Thương Thương ở đây! Không có chuyện gì, không có chuyện gì. . . . . ." Hắn đã là sợ đến mất bình tình, nhìn bộ dáng của nàng, giống như muốn rời khỏi hắn .

https://thuviensach.vn

"Dùng sức! Đúng, dùng sức. . . . . Phu nhân, cố gắng lên, tiểu thiếu gia sẽ lập tức đi ra, dùng sức, dùng sức. . . . . ." Bà mụ này ngoảnh mặt làm ngơ đối với lời nói hai người bọn họ. Nữ nhân sinh con, vốn chính là đi quỷ môn quan một lần, đau đớn là chắc chắn phải có, có gì cần ngạc nhiên đâu!

"A. . . . . Đau. . . . . ." Một tiếng kêu vô cùng thê thảm, Tiểu Nguyệt ở một bên cũng gấp đến chảy nước mắt.

"Lấy một tấm vải tới!" Bà mụ cũng không quay đầu lại phân phó.

Tiểu Nguyệt lập tức tìm được một miếng vải sạch sẽ đưa cho bà ta, bà ta lấy miếng vải, vo tròn rồi bỏ vào trong miệng Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Lại làm cho Hiên Viên Vô Thương quýnh lên, đỏ mắt quay đầu: "Ngươi làm gì đấy?" Tại sao muốn chận miệng Tam nhi? Chẳng lẽ lão thái bà đáng chết dám ghét bỏ Tam nhi làm ầm ĩ đến bà ta sao?

"Lão thân sợ nàng cắn bị thương mình! Đúng, đúng, hít sâu, dùng sức, dùng sức. . . . . ." Bà cũng biết, nam nhân đi vào chính là phiền toái, cái gì cũng không hiểu, còn thích hỏi lung tung này kia!

"Ưmh. . . . . Ưmh. . . . . ." Nàng nói không ra lời, cũng đã đau đến cả người đều là mồ hôi, môi đỏ mọng tái nhợt không có một chút huyết sắc.

Hắn nắm thật chặt tay của nàng: "Tam nhi, Tam nhi, không phải sợ! Thương Thương ở đây, Thương Thương ở đây! Sẽ không có chuyện gì đâu!"

. . . . . .

Liên Vụ dùng củi đốt cộng thêm nội lực, sau khi nấu xong mấy bồn nước ấm liền đưa vào, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-┼-đà-n๖ۣۜlê-┼-qu-ý-┼-đô-n lo lắng ở ngoài cửa đi tới đi lui, tiểu thế tử hoặc là tiểu quận chúa ra đời, hắn làm sao có thể không kích động đây!

https://thuviensach.vn

So với đứa bé của mình ra đời, sóng lòng của bọn hắn còn muốn sôi sục hơn!

Đình Vân một bộ dáng lãnh khốc đứng ở một bên, vẻ mặt Liên Hoa lạnh nhạt đứng đó, nhưng nội tâm hai người đều vô cùng rối rắm!

Hai canh giờ đã qua, mà một chút động tĩnh cũng không có, bọn họ cũng không khỏi lo lắng. . . . . .

Đình Vân nhìn Liên Vụ đi tới đi lui, thật sự là đứng không yên, cũng đi theo hắn cùng đi tới đi tới, lưu lại một mình Liên Hoa, mặt lạnh nhạt nhìn bóng dáng lo lắng của bọn họ. . . . . Cắn răng, thật ra thì trong lòng của hắn cũng rất lo lắng. . . . . .

. . . . . .

"Mau mau, lấy miếng vải trong miệng nàng xuống!" Bà mụ phân phó về phía Hiên Viên Vô Thương.

Nam tử tuyệt mỹ quay mặt sang, hung hăng nhìn bà ta chằm chằm: "Lấy xuống Tam nhi tự cắn mình thì làm thế nào?"

"Ai nha!" Bà mụ vội vàng đưa tay lấy xuống miếng vải, ném sang một bên "Hiện tại phải để cho nàng kêu lên, nếu còn kiềm nén tiếng của nàng thì càng thêm khó khăn!" Nam nhân ở chỗ này thật phiền toái!

Nhưng bây giờ Vũ Văn Tiểu Tam đã không còn hơi sức kêu gào, sắc mặt tái nhợt quay đầu nhìn, nước mắt đã hiện đầy gương mặt: "Thương Thương, ta cảm thấy….ta không chịu nổi nữa!"

"Không được nói bậy, Tam nhi, nàng chịu được mà! Nàng nhất định chịu được! Người ta còn phải đi du sơn ngoạn thủy với nàng, bảo bảo còn chờ gọi chúng ta là phụ thân và mẫu thân nữa. Tam nhi, nàng nhất định chịu

https://thuviensach.vn

đựng được!" Hắn vội vàng an ủi nàng, mình lại suýt nữa bị dọa sợ đến khóc lên.

Nghe lời của hắn, trên mặt của nàng xuất hiện mẫu tính chói lọi nồng đậm, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn nhìn nóc giường, cắn răng: "Ừm! Ta nhất định chịu được!"

Nghĩ tới càng thêm dùng sức. . . . . .

"Nhân sâm, nhanh cho nàng ngậm nhân sâm!" Thai đầu luôn có chút khó khăn, vị phu nhân này đã không còn bao nhiêu khí lực rồi.

Tiểu Nguyệt khẩn trương đi lên phía trước, đem miếng nhân sâm đã chuẩn bị trước đó bỏ vào trong miệng Vũ Văn Tiểu Tam, miệng ngậm nhân sâm, lại có thêm không ít hơi sức. . . . . Một tiếng kêu thảm thiết lần nữa vang lên. . . . . .

Lòng hắn đau như cắt, nhìn bộ dáng đau đớn khó nhịn của nàng: "Tam nhi, chúng ta không sinh nữa có được hay không? Không sinh nữa!" Nói xong quay đầu, nhanh chóng lắc đầu với bà mụ: "Không sinh, chúng ta không sinh nữa!"

Một vệt đen xuất hiện sau ót bà mụ, nhìn vẻ mặt nghiêm túc nói "Không sinh nữa" của nam tử tuyệt mỹ, giật giật khóe miệng, sinh con mà hắn nói không sinh nữa là không sinh nữa sao?

Vũ Văn Tiểu Tam đau muốn chết, nghe câu này của hắn, không nhịn được cười ra tiếng, người này thật là!

Cũng ngay lúc đó, bà mụ vui mừng mở miệng: "Phu nhân, dùng chút lực nữa, đầu của đứa bé đã ra rồi!"

Những lời này, làm cho Vũ Văn Tiểu Tam có động lực vô hạn, nàng hung hăng bắt lấy tay của Hiên Viên Vô Thương, nắm đến tay của hắn chảy

https://thuviensach.vn

máu, lại dùng thêm lực. . . . . .

"Sinh rồi! Sinh rồi! Chúc mừng phu nhân, là một tiểu tử mập mạp!" Bà mụ này nói xong bồng đứa bé lên cao, chuẩn bị vung một cái tát lên mông của nó!

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe là một nam hài, nhất thời có chút mất hứng, rất khó chịu quay đầu lại, đã nhìn thấy bà mụ này nâng lên tay, rống giận về phía bà ta: "Ngươi làm gì đấy?" Lại muốn đánh đứa bé của hắn và Tam nhi, chán sống sao? Dù là bé trai, cũng không tới phiên bà ta đánh?

Bà mụ này liếc hắn một cái, vẫn hung hăng đánh một cái tát lên mông của đứa bé kia, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn một tiếng khóc vang dội của trẻ con vang lên. . . . . .

Một giây sau, đứa bé kia đã đến trong ngực Hiên Viên Vô Thương, mặt đầy tức giận nhìn bà mụ này , một tay bóp trên cổ bà ta. . . . . .

"Thương Thương, đừng. . . . . ." Cô gái nằm ở trên giường nhẹ nhàng lên tiếng ngăn lại.

Hắn quay đầu nhìn nàng, mặt xúc động phẫn nộ mở miệng: "Lão thái bà đáng chết này lại dám đánh nhi tử của ta! Ta sao có thể không bóp chết bà ta!"

Cổ bà mụ bị bóp trong tay người ta, sợ đến suýt nữa ngất đi, run rẩy mở miệng: "Vị công tử này, đứa bé nào mới ra đời đều phải đánh, xem khóc hay không khóc thì biết rõ có khỏe mạnh hay không!"

Hắn hoài nghi nhìn bà ta một cái: "Có thật không?"

"Thật!" Bà mụ vội vàng gật đầu!

https://thuviensach.vn

Nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt cũng là vẻ mặt đồng ý, lúng túng rút tay về: "Là bổn vương hiểu lầm!"

Đang lúc tất cả mọi người thở ra một hơi, sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam biến đổi, lại hét thảm lên: "A. . . . . Đau. . . . . ."

Lúc đó, Hiên Viên Vô Thương bị dọa đến suýt nữa đem con ném ra ngoài! Vội vàng thả đứa bé vào trong tay Tiểu Nguyệt: "Tam nhi sao vậy?"

Bà mụ này vừa nhìn, sờ sờ bụng của nàng: "Không tốt, bên trong còn một đứa nữa! Phu nhân, dùng sức. . . . . dùng sức. . . . . ."

Mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy ai oán nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Đều tại chàng, tên khốn kiếp này!"

"A. . . . . Cứu mạng, thật là đau! A. . . . . Hiên Viên Vô Thương, chàng là tên khốn kiếp, chàng là cầm thú, lão nương muốn giết chàng, a. . . . . ." Nàng phát hiện những lúc mắng như vậy, cảm giác thoải mái hơn nhiều!

"Đúng..đúng...đúng, người ta khốn kiếp, người ta là cầm thú!" Chỉ cần nàng không có việc gì, mắng hắn thế nào đều được!

. . . . . .

Đám người Liên Vụ nghe nói đã sinh, vui mừng suýt nữa bay lên, đang suy nghĩ có nên đi vào hay không, thì nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của vương phi lần nữa truyền đến, vì vậy lại lần nữa lọt vào trong rối rắm. . . . . .

Cùng hai người Đình Vân ở tại cửa tiếp tục đi tới đi lui. . . . . .

Liên Hoa vốn đã gấp đến độ sắp chết, lại thấy hai người kia ở trước mặt mình đi tới đi lui, càng thêm tức giận không dứt, rất bất mãn mở miệng: "Hai người các ngươi đi đủ chưa!" Đi đến lòng hắn cũng run lên theo!

https://thuviensach.vn

Ai ngờ hai người đồng thời quay đầu, thưởng cho hắn một cái liếc mắt: "Chưa đủ!" Nói xong tiếp đi tới đi lui. . . . .

Liên Hoa liếc mắt, thử đi theo mấy bước, quả thật cảm giác buồn bực ở đáy lòng có chút hóa giải, vì vậy đi theo hai người bọn họ, cùng đi tới đi lui. . . . . .

Vì vậy ở cửa liền xuất hiện ba người nhất trí trong hành động, nhất trí tư thế, bóng dáng càng không ngừng đi tới đi lui. . . . . .

Đi thẳng đến khi mặt trời lặn về phía tây, rốt cuộc có một tiếng trẻ con khóc vang lên từ bên trong nhà. . . . . .

Đám người Đình Vân cuối cùng thở ra một hơi! Aizz, không ngờ sinh con lại là một việc gian nan như vậy!

Nghĩ tới bọn hắn một lần lại có được tới hai vị tiểu chủ tử, tâm tình của bọn hắn cực tốt!

. . . . . .

Nhưng sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương càng khó coi hơn rồi, lại có thể có thêm một nhi tử! Đồ ranh con! Tức chết hắn rồi!

Bà mụ đỡ đẻ xong, thở phào nhẹ nhõm, giao đứa bé vào trong tay của bọn họ, xoa xoa cái trán đã đổ đầy mồ hôi. Thật ra thì mồ hôi này đều là do bị công tử anh tuấn này hù dọa!

"Chúc mừng công tử và phu nhân đã sinh được quý tử, lão thân chúc gia đình các người xum họp vui vẻ, hạnh phúc mỹ mãn!" Đây chính là đòi tiền mừng rồi, vị công tử này và phu nhân, thậm chí là hạ nhân xem ra cũng là khí vũ bất phàm, tuyệt đối không phải là người nhà bình thường. Hoangdung_diễ̃ღn。đàn。lê。qღuý。đôn Nhưng ở bên trong nơi này đều là

https://thuviensach.vn

nhà tranh, cho nên ở bên trong lòng của bà cũng có chút không nắm chắc, không biết có thể có được bao nhiêu tiền!

Bạc đỡ đẻ là mười hai, nếu là sinh đôi, chính là ba mươi lượng. Bình thường những gia đình có tiền cũng sẽ cho chút tiền mừng, cho nên bà tuy không chắc gia đình này có tiền hay không, nhưng vẫn muốn thử thương lượng một lần!

Tuy nói sinh hai đứa con trai, Hiên Viên Vô Thương có chút không vui mừng. Nhưng vừa nghe bà ta nói như thế, tâm tình ngược lại cực tốt, gia đình bọn họ một nhà bốn người nhất định sẽ gia đình xum họp vui vẻ, hạnh phúc mỹ mãn!

"Ừm! Đi ra ngoài lấy tiền mừng đi!" Nhàn nhạt nói một tiếng, rồi không để ý tới bà ta nữa.

Giờ phút này Vũ Văn Tiểu Tam mệt mỏi nên đã hôn mê bất tỉnh, hắn vươn tay đắp kín mền cho nàng, rất không quen ôm hai đứa bé ngồi ở bên giường của nàng. Xem đứa bé một chút, nhìn lại nữ nhân nằm ở trên giường, sau đó lại xem đứa bé một chút, rồi lại nhìn nữ nhân trên giường một chút, hạnh phúc làm hắn suýt nữa rơi lệ.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34.3: Sinh đôi —— Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Bà mụ này bước ra cửa, đối diện với ánh mắt nóng bỏng của ba tên nam nhân, mặt mo bỗng cứng đờ, rồi sau đó hơi ửng hồng. Ba vị công tử này mặc dù không có bộ dáng xinh đẹp bằng chủ tử của ba người bọn họ, nhưng cũng là mỹ nam tử thượng đẳng. Nhìn. . . . . nhìn bà ta như vậy, chẳng lẽ là bởi vì bà ta còn trẻ chưa già, vẫn còn thướt tha thùy mị sao?

"Thật là rất cảm tạ người!" Liên Vụ tiến lên kích động nắm tay của bà ta.

Bà mụ này vui mừng suýt nữa bay lên, rất xin lỗi mở miệng: "Đây đều là chuyện người ta phải làm!" Vị công tử anh tuấn này như vậy, lại nhiệt tình như thế, nhưng trong nhà bà ta đã có phu quân, còn có một nữ nhi, vậy phải làm sao bây giờ ....!

Người ta? Khóe miệng ba người đều không hẹn mà cùng kéo ra, Liên Vụ vội vàng rút tay của mình về, đùa gì thế!

"Đúng rồi, nên cho người tiền mừng đúng không?" Liên Vụ nói sang chuyện khác.

Sắc mặt vui mừng của bà mụ này trong nháy mắt cứng đờ, không phải mấy người này không có tiền cho, nên mới nhìn bà ta như vậy chứ? Lúc này có chút phòng bị mở miệng: "Đúng! Nếu không có tiền mừng, tiền đỡ đẻ cũng phải cho! Hơn nữa công tử nhà các ngươi cũng nói để lão thân ra ngoài lấy tiền mừng."

Liên Hoa vừa nghe, không chút do dự móc một vạn lượng ngân phiếu từ trong lòng ra, đưa cho bà ta. Hắn xử lý buôn bán cho vương gia, tự nhiên

https://thuviensach.vn

biết giá cả đỡ đẻ, nhưng tiểu thế tử của bọn họ ra đời, mà vừa sinh đã được 2 đứa, sao hắn có thể không hào phóng đây!

Bà mụ này cho là một trăm lượng, cho nên không để ý lắm liền nhận lấy. Bà ta đỡ đẻ mười mấy năm qua, tiền thưởng nhận được một trăm lượng ngân phiếu vô số lần, mặc dù không nhiều lắm nhưng cũng được bốn năm lần rồi, hôm nay cũng không thấy có gì mới mẻ.

Nhưng, sau khi nhận lấy, ánh mắt đảo qua trên mấy tờ ngân phiếu, chợt thấy rõ giá trị ở mặt trên. Hai mắt trợn to, chân mềm nhũn trực tiếp ngồi liệt trên mặt đất. . . . . Một vạn lượng! Lại là một vạn lượng! Chuyện này. . . . . Chuyện này. . . . . Đây là có tiền đến trình độ nào rồi hả!

Đình Vân một bộ bộ dáng lãnh khốc nhìn bà ta ngồi dưới đất, có chút buồn bực gãi đầu: "Không đủ sao?" Suy nghĩ một chút thấy cũng đúng, thân phận của tiểu thế tử là cao quý cỡ nào, hơn nữa còn là một tiểu thế tử còn cộng thêm một tiểu công tử! Tự nhiên phải cho thêm nhiều chút tiền chứ!

Nghĩ tới liền móc ra một vạn lượng tiền lương tháng của hắn chưa dùng hết, đưa cho bà ta "Hiện tại đủ chưa?"

Bà mụ này trợn to mắt, vẻ mặt không dám tin, nhìn lên mấy người trước mặt này, bất tri bất giác nhận lấy bạc, sau đó ngắt một cái trên đùi mình, sau khi xác định mình không có nằm mơ, suýt nữa kích động đến chảy nước mắt!

Bà ta phát tài! Bà ta phát tài! Dù là đi hoàng cung đỡ đẻ hoàng tử cũng chỉ có ngàn lượng thôi? Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Hôm nay bà ta thế nhưng được hai vạn lượng! Bà ta đây là cái vận may gì chứ ....!

Nhìn bà ta vẫn ngồi bất động, Đình Vân buồn bực gãi đầu lần nữa: "Còn chưa đủ sao?" Thật ra thì chính hắn cũng cảm thấy không đủ, nhưng tiền

https://thuviensach.vn

lương tháng này của hắn còn chưa có! Tháng sau ngày mai mới phát!

"Đủ rồi! Đủ rồi!" Bà mụ này hạnh phúc suýt nữa bay lên, vội vàng từ dưới đất đứng lên, thật nhanh gật đầu "Đủ rồi! Đủ rồi!"

Chợt, bên trong nhà truyền đến giọng nói rất có từ tính của nam tử: "Vẫn còn ở cửa ồn ào cái gì, cho bà ta mười vạn lượng đi!" Nếu ầm ĩ đến Tam nhi đang ngủ thì phải làm thế nào?

"Dạ! Vương Gia!" Liên Hoa cung kính đáp một tiếng, sau đó lại lấy ra tám vạn lượng, đưa cho bà mụ này, vương gia so với bọn hắn càng hào phóng hơn!

Bà mụ này gian nan nuốt một ngụm nước miếng, quá vui mừng nên đã trực tiếp hôn mê!

Liên Vụ bấm bấm huyệt nhân trung của bà ta, bà mụ này vừa tỉnh, mới biết đây không phải là mộng, nhanh chóng cầm tiền cất vào trong ngực, nghĩ tới người nọ mới vừa rồi xưng nam tử bên trong là "Vương Gia" , mà bộ dáng nam tử kia lại đẹp như thế, chẳng lẽ là vị Hi Vương gia giàu nhất thiên hạ đã ẩn cư sao? Vận khí của bà ta thật sự là quá tốt rồi!

Mắt sắc Liên Hoa chợt lóe, có vẻ đăm chiêu nhìn bà mụ: "Sau này không được tự tiện bước vào rừng Tử Trúc, nếu không...giết không tha, hiểu không?"

Rừng Tử Trúc là nơi ở của Vương Gia, có"Vệ Miện Quyền" - tức là có thể ở chỗ này giết chết bất luận kẻ nào, nhưng không cần chịu chế tài của pháp luật.

Bà mụ gật đầu một cái, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-┼-đà-n๖ۣۜlê-┼-qu-ý-┼-đô-n trong lòng chỉ nghĩ mình đã phát tài, nơi nào để ý được những thứ này, vui sướng hài lòng bọc tiền lại rồi rời đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nghe nói, một ngày này, bà mụ nổi danh nhất Dạ Mị đế quốc điên rồi, cứ nắm người trên đường nói mình đã phát tài! Bất quá chỉ điên mấy ngày đã khỏe lại!

Về sau nhà bọn họ dựng lên một tòa nhà, chi phí ăn mặc cũng khác với người nhà bình thường, mà phu quân của bà ta cũng đã trở thành viên ngoại số một số hai trong trấn!

. . . . . .

Vì vậy rất nhiều người bắt đầu thăm dò nguồn gốc số tiền kia, nhưng bà mụ này sống chết không nói. Rốt cuộc có một ngày có người nói là đã từng nhìn thấy bà mụ này đi từ rừng Tử Trúc ra, vì vậy không ngừng có kẻ muốn đi vào cướp tiền, nhưng không có một ai có thể sống sót ra ngoài!

Còn có người đi đốt lửa, cuối cùng lửa kia không cháy bao lâu liền tắt, còn cả nhà người phóng hỏa thì từng người lần lượt vùi thân trong biển lửa! Đến đây mọi người mới từ bỏ, không hề ôm lấy ảo tưởng nữa!

Đặc biệt là ở Dạ Mị đế quốc, Tam vương tử lên ngôi, nói Nhiếp Chính vương ẩn cư ở sau rừng Tử Trúc. Dạ Mị đế quốc càng thêm không có ai còn dám động đến rừng Tử Trúc kia nữa!

Nói giỡn, người nào không biết thực lực của điện hạ nhiếp chính vương? Dù đắc tội quân vương cũng đừng đi đắc tội nhiếp chính vương! Hơn nữa vào cuộc chiến ngũ quốc lần trước, một thân phận khác của nhiếp chính vương đã ra ngoài ánh sáng, đó là hi Vương Gia của Hiên Viên đế quốc!

Cả thiên hạ đều biết Hi vương gia Hiên Viên Vô Thương, đắc tội người của hắn không có một người nào có kết quả tốt hết, tự nhiên cũng làm cho người trong cả thiên hạ cũng sinh lòng kiêng kỵ! Cướp tài của Hi vương gia, đầu treo ở trên cổ sợ là không giữ được!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, được Hiên Viên Vô Thương phục vụ uống một chén cháo tổ yến, hoangdung_ꕥdiễn♥đànꕥlê♥quý♥đôn liền nằm ở trên giường, sắc mặt vẫn tương đối tái nhợt: "Thương Thương, bảo bảo đâu?"

Lời này vừa rơi xuống, Tiểu Nguyệt và Liên Hoa cùng nhau ôm lấy bảo bảo. Mặt Đình Vân và Liên Vụ đầy ghen tỵ nhìn bóng lưng Liên Hoa, cũng bởi vì Liên Hoa so với bọn hắn trầm ổn hơn một chút, ôm hài tử cũng ổn thỏa hơn một chút, cho nên Vương Gia liền giao tiểu công tử cho hắn ôm, để cho hai người bọn họ ở chỗ này giương mắt nhìn! Thật là tức chết bọn họ mà!

Hai đứa bé kia, một là dùng tã lót màu đỏ bọc, một là dùng tã lót màu xanh dương bọc.

Tiểu Nguyệt đặt đứa bé trong ngực vào bên cạnh tiểu thư, vui mừng mở miệng: "Tiểu thư, dùng tả lót màu đỏ bao lấy chính là ca ca! Nhìn kìa, dáng dấp của nó giống vương gia nhiều hơn!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn, quả thật là rất giống! Khóe mắt cũng có một nốt ruồi giọt lệ nho nhỏ, hình dáng là giống nhau như đúc, đôi mắt đào hoa càng thêm độc nhất vô nhị! Gương mặt bởi vì còn nhỏ nên không nhìn ra hình dáng cụ thể!

Vì vậy sắc mặt tái xanh của nàng liền tối đen, tại sao nàng tân tân khổ khổ sinh một trận, lại có thể giống Hiên Viên Vô Thương như vậy? Đây có phải là con trai của nàng không hả?

Hiên Viên Vô Thương vừa nhìn sắc mặt nàng không đúng, cũng biết nàng đang suy nghĩ cái gì, vội vàng nhận lấy đứa bé trong tay Liên Hoa: "Nhìn này, dáng dấp đứa bé này xinh đẹp như Tam nhi!"

Quả thật, cái miệng nhỏ nhắn hồng hào này và mặt mày, giống Vũ Văn Tiểu Tam như từ một cái khuôn đúc ra! Vì vậy tâm tình mỗ nữ trong nháy

https://thuviensach.vn

mắt thăng bằng, tiếp. . . . . Vui sướng hài lòng ôm chặt đứa bé Tiểu Nguyệt đưa cho nàng: "Ta vẫn tương đối thích ca ca hơn!"

Gì? Thích ca ca? Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn nàng, vậy tại sao nhìn thấy thế tử thì bộ dạng giống như mất hứng? Ngược lại nhìn thấy tiểu công tử thì cực kỳ vui vẻ chứ?

Hiên Viên Vô Thương lại thích đứa nhỏ hơn, bởi vì dáng dấp đệ đệ lớn lên giống như Tam nhi. Hoangdung_diễn。đàn。lê。qúy。đôn Nghe nha đầu này vừa nói như thế, cũng biết nàng nghĩ giống bản thân như đúc! Khóe môi như hoa anh đào không tự chủ nâng lên một nụ cười khẽ. . . . . .

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, muốn đặt câu hỏi, nhưng nàng còn chưa kịp mở miệng, tiểu thư nhà bọn họ lại tự mình nói. . . . . .

"Bởi vì ca ca và Thương Thương lớn lên giống nhau!" Nàng cũng không thể thích đứa bé có dáng dấp giống như mình được, cảm giác rất kỳ cục! Mặc dù nàng là rất thích bản thân mình, không sai. . . . . .

"Nhưng tiểu thư, vậy lúc nãy người nhìn thấy thế tử, sao lại có bộ dáng mất hứng" Tiểu Nguyệt cực kỳ im lặng.

"Đó là bởi vì lúc nãy trong lòng ta không thăng bằng!" Tại sao nàng tân tân khổ khổ sinh một trận, dáng dấp đứa bé và bản thân không giống chứ? Tuy nói thời điểm "Cái đó" , "Cái đó" là hắn cố gắng. Nhưng lúc sinh con, là nàng thật vất vả mới hoàn thành xong công trình, có đúng hay không?

Sau ót mọi người xuất hiện một đám vạch đen chỉnh tề, bọn họ đã sớm nên quen thuộc tính tình của nàng chứ!

"Tam nhi, nàng nói chúng ta đặt tên cho đứa bé là gì?" Hắn nói sang chuyện khác, hỏi một vấn đề rất nghiêm túc. Trong lòng lần nữa than thở, nếu sinh nữ nhi thì tốt rồi, nhưng lại là hai tên ranh con chết tiệt!

https://thuviensach.vn

"Nhủ danh kêu là Bảo Bảo và Bối Bối!" Kiếp trước có rất nhiều cha mẹ đặt tên cho đứa bé như vậy, nàng nghĩ vẫn nên noi theo một phen. Nhưng suy nghĩ một chút dòng họ bọn hắn, Hiên Viên Bảo và Hiên Viên Bối hình như có chút kỳ quái, cho nên nàng liền lui một bước đổi thành nhủ danh.

Bảo bảo và Bối Bối? Hợp xưng"Bảo bối"? Hắn suy nghĩ một chút, liền giương môi cười một tiếng: "Tốt! Vậy đại danh là gì?"

"Chàng nghĩ ra chưa?" Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt nhìn hắn.

"Đang suy nghĩ!" Lúc đó hắn chỉ nghĩ một tên, hiện tại lập tức sinh ra hai đứa, thật đúng là làm hắn rối rắm.

"Nghĩ ra cái gì? Ngàn vạn lần không được nói cho ta biết là Hiên Viên Kiếm đâu, tên như vậy ác tục lắm đó!" Hắn cũng sẽ không lấy tên tục như vậy chứ?

Kết quả, trong nháy mắt sắc mặt mỗ nam cứng ngắc, ấp úng mở miệng: "Làm...Làm sao nàng biết?" Sau ót xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, tên này rất ác tục sao?

Mắt mỗ nữ trợn trắng lên, suýt nữa ngất đi: "Cái người ngu xuẩn này, chàng hi vọng người ta cảm thấy con trai của chàng đê tiện à? Còn gọi là Hiên Viên Kiếm nữa chứ!"

Hắn chỉ cảm thấy Hiên Viên Kiếm khí phách, chưa từng suy nghĩ nhiều! Không ngờ còn có một điểm này, vì vậy nghiêng đầu suy nghĩ một chút: "Ách, Hiên Viên Phong thì sao?"

"Chàng điên rồi sao! Chàng cuối cùng có biết đặt tên hay không?" Không phải tiện, chính là điên khùng, mất công hắn nghĩ ra được.

Sau ót đám người Tiểu Nguyệt cũng treo một giọt mồ hôi lạnh khổng lồ, thì ra đặt tên còn có nhiều huyền bí như vậy. Bọn họ vốn đang chuẩn bị

https://thuviensach.vn

khen ngợi tên vương gia đặt hay lắm nữa chứ!

"Vậy Tam nhi có cái tên gì hay không?" Bây giờ hắn mới biết, thì ra mình không có thiên phú về phương diện này!

Chỉ thấy ánh mắt mỗ nữ sáng lên, tràn ngập mong đợi nhìn hắn: "Chúng ta...chúng ta lấy cái tên có cá tính chút ha?"

"Tên là gì?" Tại sao hắn mơ hồ có chút dự cảm chẳng lành?

"Vậy kêu là Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry đi! Như thế nào?" Nói xong thân thể cũng hơi nghiêng tới trước, nhìn vẻ mặt chết lặng của mọi người "Ha ha. . . . . Các ngươi cũng cảm thấy cái tên này rất tốt đúng không? Thật ra thì ta cũng cảm thấy vậy! Ha ha ha ha. . . . . Ai da, ta thật sự là thật tài tình mà!"

Mọi người giựt giựt khóe miệng, mặt sợ hãi bị thảm nhìn nàng, quả thật là rất có tài!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 35.1: Tranh giành

Tom và Jerry là cái tên gì? Trên đại lục(1) có tên kỳ quái như vậy sao?

"Tam nhi, người ta cảm thấy cái tên này không ổn!" Hắn nói thật, thật lòng cảm thấy không ổn.

Vì vậy mỗ nữ đang cười đắc ý trong nháy mắt sắc mặt cứng lại, mặt không vui quay đầu: "Chàng nói cái gì?" Lá gan người này nuôi mập rồi hả? Dám làm trái ý của nàng!

Ách. . . . . Khóe miệng Hiên Viên Vô Thương giật giật: "Cái tên này thật sự không được!" Nếu là chuyện khác, tùy nàng cũng không sao. Nhưng chuyện này, không nói đến nếu đặt tên này thì chính mình sẽ gặp phải lễ rửa tội của những ánh mắt kỳ quái, đến đứa bé, cả đời nó cũng sợ là sẽ sống ở trong ánh mắt kỳ lạ của mọi người!

"Vậy các ngươi cảm thấy thế nào?" Mỗ nữ hung dữ nghiêm mặt quay đầu lại, nhìn ba người thuộc hạ đều treo mồ hôi lạnh sau đầu kia.

Mặc dù bây giờ bộ dáng vương phi rất khủng bố, nhưng suy nghĩ vì tương lai của tiểu thế tử, so với tánh mạng của bản thân. . . . . Trong nháy mắt đã có đáp án!

Vì vậy, mấy thuộc hạ trung thành như bọn họ, đều không hẹn mà cùng mở miệng: "Thuộc hạ /Tiểu Nguyệt cũng cảm thấy hai danh tự(2) này không ổn!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng trừng mắt nhìn bọn hắn một lúc lâu, nhìn lại vẻ mặt kiên định của Hiên Viên Vô Thương đang đứng ở một bên, mím mím môi, một bộ dáng lã chã sắp khóc. Nàng thấy vậy nên ôm đứa con lớn nhất của mình lên, gào khóc lớn: "Tom, bọn họ cùng khi dễ mẫu thân, hu hu hu. . . . . Tên cá tính dễ nghe như vậy, bọn cầm thú này không để mẫu thân đặt cái tên này cho con, hu hu hu. . . . . Hai mẹ con chúng ta đều không có ai yêu. . . . . Hu hu hu hu. . . . . ."

Mồ hôi ở đỉnh đầu mọi người đều đã lớn như hạt đậu, nhìn nàng trình diễn màn khóc lóc kể lể, nhưng cũng không có người nào chịu thua!

Hiên Viên Vô Thương biết nàng đang giả khóc cho nên cũng không đáp lời.

Nhưng đứa bé kia giống như nghe hiểu tiếng người, vẻ mặt ghét bỏ nhìn mẫu thân của mình. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đang giả khóc hăng say, chợt cảm giác vẻ mặt đứa bé này có chút không đúng. Nàng cảm giác cặp mắt hoa đào kia hình như là nhìn nàng có chút bất mãn, không sai, chính là bất mãn!

Chẳng lẽ thật sự là tên của nàng đặt không hay sao?

Mà đứa bé trong ngực Hiên Viên Vô Thương, lại đang ở một bên cười khanh khách không ngừng. . . . . .

Lại nói trước kia xem tiểu thuyết xuyên không, con nữ chính sinh đều đặc biệt thông minh, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn chẳng lẽ con của nàng cũng là....?

"Tam nhi, người ta đã nghĩ ra một cái tên rất hay rồi!" Hiên Viên Vô Thương nhẹ giọng mở miệng, mỉm cười nhìn bộ dáng rối rắm của nàng. Mà nét mặt của đứa con lớn nhất, hắn tự nhiên cũng đã thu vào đáy mắt, con hắn vốn là nên thông minh một chút!

https://thuviensach.vn

"Tên là gì? Chàng hắn sẽ không gọi là Hiên Viên Nát chứ?" Trần trụi coi rẻ hắn.

Trên dung nhan như cánh hoa đào lộ ra vẻ dở khóc dở cười, nhìn hắn giống người ngu xuẩn như vậy sao? "Đứa lớn gọi là Hiên Viên Lạc Thần, còn đứa nhỏ gọi là Hiên Viên Thương Địch, thế nào?"

Lạc Thần là phong thái tài hoa, nhẹ nhàng xuất trần. Thương Địch là khí phách mạnh mẽ, cũng có ý kỷ niệm Hiên Viên Địch.

Ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam sáng lên, hơi suy nghĩ một chút: "Tên thứ nhất không tệ, xuất trần! Nhưng Thương Địch thì ta cảm thấy được có chút tang thương, không bằng gọi là Sở Cuồng thì hay hơn, rất khí phách!"

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng? Hai danh tự này quả thật không tệ! Vẻ mặt Tiểu Nguyệt sùng bái nhìn Hi vương gia và tiểu thư, tài hoa của bọn họ đều thật giỏi!

"Được!" Tuy Sở Cuồng là vô tình nghĩ ra, nhưng rất khí phách, về phần muốn kỷ niệm Địch, cũng không nhất định phải lấy tên của con trai mình để kỷ niệm, hơn nữa Sở Cuồng. . . . . so với Tom và Jerry nghe thế nào cũng hay hơn, không phải sao?

"Được rồi, vậy gọi con là Lạc Thần, đừng nhìn ta chằm chằm như vậy nữa!" Mỗ nữ mở miệng nói với đứa bé trong ngực mình, giọng nói nổi giận đùng đùng, nhưng đáy mắt lại mang theo nụ cười, vậy mà đứa bé này chỉ là ngáp một cái, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn một cái liếc mắt cũng không cho nàng!

Mỗ nữ giận đến lỗ mũi phun khí!

Chợt, nam tử tuyệt mỹ nhíu nhíu lông mày, có chút nghi ngờ mở miệng: "Tam nhi, nàng có cảm thấy, dáng dấp hai ranh con chết tiệt này đặc biệt xấu xí không?"

https://thuviensach.vn

Lúc nãy hắn chỉ lo vui mừng, ngược lại không có nhìn kỹ bộ dáng của hai đứa bé kia, mặt mũi cũng hiện rõ rồi, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn này nhiều nếp nhăn, tương đối khó nhìn!

Hắn vừa nói, ngược lại nhắc nhở mỗ nữ. Nàng cẩn thận nhìn đứa bé trong ngực mình, lại nhìn đứa bé trong ngực hắn, vẻ mặt rối rắm: "Quả thật có chút xấu xí!"

Thật ra thì nàng đã nói rất khiêm tốn, trên thực tế là cực kỳ xấu xí! Đặc biệt là sau khi nàng nhìn nhiều mỹ nam tử như vậy, càng thêm cảm thấy hai đứa bé này làm cho người ta thấy thật xấu!

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Lạc Thần liếc mắt, không khách khí ngáp một cái nữa, nhắm mắt lại ngủ!

Nhưng Hiên Viên Sở Cuồng lại giống như heo bị giết, gào khóc lớn!

Đỉnh đầu đám người Tiểu Nguyệt đầy vạch đen nhìn bọn họ, không có lầm chứ? Có người ghét bỏ con của chính mình sao? Mà hai người này còn cùng nhau ghét bỏ nữa chứ!

Thấy đứa nhỏ khóc, Hiên Viên Vô Thương có chút phiền não đưa nó cho Liên Hoa: "Ôm ra đi, thật ầm ĩ!"

Khóe miệng Liên Hoa giật giật, cha mẹ đối đãi với con như vậy. . . . . thật sự là rất hiếm thấy!

Mặc dù im lặng, nhưng hắn vẫn nghe lời ôm tiểu công tử đang khóc thê thảm đi ra ngoài.

"Đợi chút, ôm đứa bé tới đây!" Mỗ nữ nhíu lông mày lên tiếng.

Mỗ thị vệ nghe vậy suýt nữa nặn ra hai giọt nước mắt cá sấu, cũng may vương phi còn có chút mẫu tính!

https://thuviensach.vn

Vậy mà. . . . . .

Khi hắn ôm đứa bé kia đến trước mặt của vương phi, mỗ nữ cau mày nhìn mặt của đứa bé một chút, nếp gấp giữa hai hàng lông mày có thể kẹp chết mấy con con ruồi! Hiên Viên Sở Cuồng thút tha thút thít mấy tiếng, liền dừng khóc, hoangdung_diễ0n。đàn。lê。q0uý。đôn trợn to cặp mắt long lanh như nước nhìn nàng, hình như là đang cầu xin một chút an ủi. . . . . .

Ai ngờ, mỗ nữ mím mím môi, lắc đầu một cái: "Thật sự là quá xấu rồi! Ôm đi! Ôm đi!"

Nói xong cũng lấy đứa bé trong tay mình đưa ra ngoài. . . . . .

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng, tiến lên nhận lấy đứa bé. Mặt đồng tình ôm tiểu thế tử rời đi, mặt Liên Hoa cũng đầy thương xót nhìn tiểu công tử lại bắt đầu gào khóc lớn, cùng đi theo Tiểu Nguyệt ra ngoài. . . . . .

Vì vậy, ở trong lòng Hiên Viên Sở Cuồng này nhớ rõ có một lần, phụ thân và mẫu thân đều nói mình xấu xí. Sau đó mình nước mắt lưng tròng nhìn mẫu thân cầu xin an ủi, mẫu thân còn nói nó thật sự là quá xấu rồi! Đả kích nghiêm trọng lòng tự ái nho nhỏ của nó, nên từ lúc nhỏ đứa bé này đã có nhiều lần đối nghịch với Vũ Văn Tiểu Tam!

Đình Vân và Liên Vụ nhìn vương gia và vương phi không có nhân tính nhà mình, lần đầu có càm giác giống như giận dỗi, cũng không quay đầu mà vững vàng đi ra ngoài! Thật sự là rất quá đáng!

Thấy bọn họ đều đi ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam mới chậm rãi ngáp một cái rồi nằm xuống. Không phải nàng thật sự ghét bỏ con trai của mình xấu xí, chỉ là sinh xong đứa bé, nàng đã không còn bao nhiêu tinh lực để chăm sóc bọn nó, nên dứt khoát ném cho bọn Tiểu Nguyệt chăm sóc.

"Tam nhi, hôm nay người ta muốn ngủ với nàng!" Sở dĩ hắn nói như vậy, bởi vì hôm nay hắn muốn ôm nàng ngủ.

https://thuviensach.vn

"Được!" Thật ra thì hôm nay, có nhiều lần nàng đã cho là mình sắp chết rồi, sống sót sau tai nạn, dĩ nhiên là muốn ngủ chung với hắn!

Hắn cởi y phục xuống, chỉ còn dư lại trung y, rồi sau đó nằm ở bên cạnh nàng, hoangdung_die»n。dت an。l«e。qu»y。d«on vòng quanh eo của nàng, nhét nàng vào trong ngực của mình, cánh mũi nghe hương thơm trên mái tóc nàng: "Tam nhi, hôm nay có mệt hay không?"

"Chàng nói đi?" Giọng nói mang theo chút bối rối, không nói đến việc sinh con, chỉ hét thảm một ngày cũng đủ mệt rồi!

Sờ sờ tóc của nàng: "Mệt mỏi thì đi ngủ sớm một chút, ngủ ở trong ngực Thương Thương, đừng để ý đến hai tên ranh con chết tiệt kia nữa, Liên Vụ đã mời bà vú giỏi rồi!"

"Cái gì? Bà vú?" Lời này làm nàng sắp tiến vào trong mộng phải nhấc lên tinh thần, có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn "Mời mấy bà vú?"

Thật ra thì trên thực tế sinh hai đứa, nàng cũng sợ mình cho ăn không no.

"Mười người!" Chịu đựng khi nàng vẫn nhắc đến hai đứa ranh con chết tiệt kia!

Nhíu nhíu lông mày, nàng có chút không yên lòng, rất nhiều tật bệnh có thể thông qua sữa mẹ truyền qua : "Thân thể mấy bà vú nhất định phải khỏe mạnh, không được có một chút bệnh tật gì!"

"Người ta biết, đã sớm sàng lọc rất nhiều lần rồi!" Cho con hắn bú sữa, tự nhiên không thể qua loa!

"Tốt lắm!" Hơi yên tâm một chút, nhưng đã làm mẹ lại không cho con bú sữa, nàng sẽ cảm thấy mình không phúc hậu! Nhưng bú sữa rõ ràng bất lợi cho thân hình của mình, nàng thỉnh thoảng cho bú một chút cũng được rồi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 35.2: Tranh giành

Nửa tháng sau, mặt hai đứa bé đều nở ra, mềm mại phấn nộn, còn có thể thấy rõ được mạch máu. Cái mũi nhỏ nhìn mỏng như cánh ve, cả người cũng nho nhỏ, vô cùng dễ thương!

Hiên Viên Vô Thương làm xong thức ăn, bưng vào trong phòng, thấy nàng nhìn hai đứa bé ngủ say đến ngẩn người. . . . . .

Cười khẽ một tiếng: "Tam nhi đang nhìn cái gì vậy?"

"Hư!" Quay đầu nhắc nhở hắn nhỏ giọng một chút, lần này trong nháy mắt sắc mặt mỗ nam tối lại! Lại như vậy rồi, kể từ khi có hai tên ranh con chết tiệt kia, Tam nhi rõ ràng đối với hắn không tốt như trước kia nữa!

Rất bất mãn đi tới, nhìn bọn nó một chút, bộ dáng so với lúc ra đời nửa tháng trước thì khác xa một trời một vực, phấn điêu ngọc mài, thấy thế nào cũng không thể liên hệ với hai đứa bé có nhiều nếp nhăn mấy ngày trước đây lại với nhau. Nhưng dù dáng dấp có đáng yêu hơn nữa thì thế nào? Dựa vào cái gì mà tranh thủ tình cảm với hắn? !

Hắn nên đưa bọn nó đi xa, càng xa càng tốt!

"Tam nhi!" Bĩu môi, rất bất mãn gọi nàng.

"Cái gì?" Quay đầu nhìn dáng vẻ ai oán của hắn, không nhịn được trừng mắt, người này càng ngày càng ngây thơ!

https://thuviensach.vn

"Người ta không vui, nàng không thương người ta, hai tiểu tử hư hỏng này đẹp hơn người ta sao? Tam nhi ngày ngày nhìn bọn nó, lại không nhìn người ta!" Một bộ dáng càng nói càng uất ức, trên thực tế hắn thật lo lắng Tam nhi vì có hai đứa bé này, đã cảm thấy nàng có người thân rồi, nên dù không có hắn cũng sẽ cảm thấy không sao cả!

Hai tiểu tử hư hỏng? Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, không biết lúc hai đứa bé này ra đời, bà mụ muốn đánh mông nó, là ai kích động đến muốn giết người đây?

"Được rồi, đừng giả bộ!" Liếc mắt, nếu là tiểu Triệt Triệt về tình thì có thể tha thứ, còn hắn? Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Chung đụng lâu như vậy, còn không nhìn ra diện mạo thật sự của thằng nhãi này sao, thế thì nàng quá ngốc rồi!

Hắn ngồi ở mép giường, đưa tay ôm nàng vào trong ngực, khẽ thở dài một hơi: "Tam nhi của ta thật thông minh!" Nếu nàng ngốc một chút thì tốt rồi, có lẽ sẽ mắc mưu của hắn, sau đó sẽ đồng ý tống khứ hai tên ranh con kia đi rồi!

Thật ra hai đứa bé này cũng coi như rất nghe lời, mấy ngày nay rất ít khi ồn ào, đặc biệt là Lạc Thần, trên căn bản không có khóc. Ngược lại Sở Cuồng không có việc gì cũng thích gào khóc lên, nhưng đa số đều là tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ.

"Đó là....! Thiệp mời để phát sao?" Tiệc đầy tháng của đứa bé nhất định phải làm, muốn mời tự nhiên đều là người của Hiên Viên đế quốc bên kia, nhưng Hiên Viên Vô Thương cứ cố ý cử hành ở vương phủ nhiếp chính vương của Dạ Mị đế quốc, tiệc đầy tháng của nhi tử nhất định phải vô cùng náo nhiệt!

Hơn nữa hắn lại lấy thân phận của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc để mời, nên Hiên Viên Mặc mới có lý do ngừng việc triều chính lại trước mấy

https://thuviensach.vn

tháng để tới chúc mừng.

"Vẫn chưa, dự định từ bây giờ mới phát, dù sao cũng vừa kịp lúc!" Cuộc sống này trải qua cũng rất thư thái, nếu như không có hai tên ranh con chết tiệt kia thì càng thư thái hơn rồi!

"Tam nhi, tiệc đầy tháng của đứa bé cũng sắp làm rồi, nàng cũng gả cho người ta có được hay không?" Một ngày không lấy được danh phận, hắn liền không yên lòng một ngày.

"Chờ đứa bé lớn chút nữa đi!" Nàng cảm thấy sinh đứa bé xong rồi thành thân, có điểm kỳ cục.

Thấy hắn nhíu mày, bộ dáng mất hứng, nàng vội vàng nói sang chuyện khác. . . . . .

"Thương Thương, khi nào thì chúng ta đi khắp nơi du sơn ngoạn thủy?" Nàng còn nhớ rõ lời nói của hắn vào ngày nàng sinh bảo bảo.

"Chờ sau tiệc đầy tháng, chúng ta ném hai tên ranh con chết tiệt này cho bọn Đình Vân chăm sóc. Sau đó chúng ta cùng nhau đi dạo chơi khắp

Một chiếc xe ngựa sang trọng đang chạy trên đường, xe ngựa chiếm tới hai phần ba con đường. . . . . .

Đây là xe ngựa đã được cải tạo, ở bên trong có thể chứa một cái giường nhỏ. Vũ Văn Tiểu Tam đắp chăn nằm ở phía trên, Hiên Viên Vô Thương ngồi ở bên cạnh nàng, cúi đầu không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Thương Thương, chàng đang nghĩ cái gì á?" Nàng có chút kinh ngạc mở miệng hỏi, hắn còn chưa từng thất thần trước mặt nàng đâu.

Hắn ngẩn ra, mới thất thần một chút, nàng đã nhìn ra: "Tam nhi, ta đang nghĩ có nên buông tha cho Dạ Tử Kỳ không?"

https://thuviensach.vn

"Dạ Tử Kỳ? Là ai vậy?" Cái tên này rất xa lạ, cho tới bây giờ nàng cũng chưa nghe hắn nhắc tới.

Hắn nhìn nàng, cuối cùng quyết định khi nào thân thế mình hoàn chỉnh mới nói cho nàng biết: "Hắn là ca ca của ta!"

Ca ca của hắn? Ca ca của hắn sao lại là họ Dạ? Nhưng nhìn hắn lại lâm vào trầm tư, nên nàng cũng không có mở miệng hỏi thăm.

Hắn cúi đầu, chậm rãi nói chuyện năm đó ra: "Ba mươi năm trước, mỹ nữ đệ nhất thiên hạ Dạ Tử Mị, cũng là công chúa Dạ Mị đế quốc, muội muội của vua Dạ Mị đế quốc, hiến vũ ở yến tiệc Bách Hoa, làm vô số nam tử ái mộ, trong đó có Phụ hoàng của ta là Hiên Viên Ngự Phong, và phụ thân của Dạ Tử Kỳ là Bắc Minh Yến. Về sau, Dạ Tử Mị lại lựa chọn Bắc Minh Yến, vua Dạ Mị đế quốc vì muốn mượn sức của vị tướng quân này nên đã gả muội muội cho hắn. Nhưng phụ hoàng không cam lòng, vì vậy phát động một cuộc chiến tranh. Cuối cùng, giết chết Bắc Minh Yến dưới ngựa! Hiên Viên đế quốc đại thắng, điều kiện của phụ hoàng chỉ là muốn nạp Dạ Tử Mị làm phi. Khi đó, Dạ Tử Mị đã sinh ra Dạ Tử Kỳ. Không, lúc đó hắn là Bắc Minh Hách, lại sống chết không lấy chồng, vua Dạ Mị đế quốc vì an bình của quốc gia, đã ở trước mặt nàng ném chết đứa bé kia!"

Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ trợn to mắt: "A..vậy đứa bé sau này thế nào?" Đó chính là cháu trai hắn mà, sao có thể xuống tay nặng như vậy!

"Đã chết! Nhưng người chết không phải là Bắc Minh Hách, mà là Dạ Tử Kỳ chân chính!" Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười trào phúng.

"Chàng nói là, vua Dạ Mị đế quốc tự tay ném chết con trai của mình sao?" Đây là chuyện gì hả!

"Ừm! Nhưng hắn không biết, sau khi Bắc Minh Yến chết, Dạ Tử Mị biết rõ sẽ có kiếp nạn này, cho nên đã lén đánh tráo con trai của mình với con

https://thuviensach.vn

trai của hoàng hậu!” Người biết chuyện này cũng không nhiều, sau này dưới sự nỗ lực của hắn, những người biết chuyện này gần như đã không có, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn nhưng nữ nhân kia lợi dụng hắn xong, liền trở mặt.

"Sau này, bà ta gả cho phụ hoàng ta, lúc mang thai ta đã ăn kỳ độc. Nhưng chất độc kia không có ảnh hưởng đối với cơ thể người mẹ, độc đó chỉ nhiễm hết vào đứa bé trong bụng." Cho nên hắn bẩm sinh đã mang độc, hơn nữa tâm mạch không được đầy đủ. Cho dù là giải được độc 'Tử Dạ' trên ngừoi, cũng sẽ thường xuyên bị bệnh.

"Vậy. . . . ." Đáy mắt nàng nén lệ quang, che miệng, không dám tin nhìn hắn. Nàng biết hắn thiếu hụt tình thương của mẹ, nhưng không nghĩ đến tình huống trong đó lại phức tạp đến vậy, tại sao trên thiên hạ lại có một người mẫu thân tàn nhẫn như vậy?

"Nhưng bà ta vẫn cảm thấy không đủ, phụ hoàng biết bà ta không cam lòng, vì vậy đã thiêu hủy toàn bộ thuốc có thể dẫn đến sinh non trong hoàng cung. Bà ta không có cách nào, cho nên lúc mang thai tới tháng thứ bảy, bà ta cố ý vấp ngã, dẫn đến sinh non. Thứ bà ta muốn, cũng chỉ là mạng của ta, thậm chí không tiếc đánh cuộc mạng sống của mình. Lúc lâm bồn, mạng treo lơ lửng, để buộc phụ hoàng thả bà ta đi, phụ hoàng yêu bà ta vô cùng nên đã đồng ý. Nếu bà ta còn sống, sẽ đưa bà ta trở về nước! Về sau, bà ta quả thật còn sống, phụ hoàng nhịn đau đưa bà ta đi. Nhưng không ngờ lúc trở lại trong cung lại phát hiện một phong thơ dưới gối mình: Hiên Viên Ngự Phong, ngươi nhất định không biết, ta đã hạ kỳ độc trên người con ngươi. Cả đời này, nó chỉ có thể sống trong khổ sở, hứng chịu tội lỗi mà ngươi đã gây ra, cũng chính là trả lại tất cả tội lỗi mà ngươi đã nợ ta. . . . . .Phụ hoàng đau lòng muốn chết, bệnh nặng một trận, qua mấy tháng mới khỏi."

Vũ Văn Tiểu Tam cắt ngang lời của hắn: "Cho nên phụ hoàng chàng cũng không nguyện ý nhìn thấy chàng, tránh cho việc thêm tổn thương?"

https://thuviensach.vn

"Không phải!" Đỏ vành mắt, lắc đầu một cái "Phụ hoàng quả thật không tiếp tục gặp qua ta, cũng không trông nom sống chết của ta, chỉ là lúc ta phát độc, sẽ nhíu lông mày phân phó ngự y tới xem một chút. Nhưng cho dù là ai đều nhìn ra được giữa lông mày hắn đều là chán ghét. . . . . ."

Nàng cầm lấy tay hắn: "Thương Thương. . . . . ."

"Ta không sao!" Bờ môi như hoa anh đào kéo ra một nụ cười khẽ, cầm ngược lại tay của nàng, rồi sau đó tiếp tục mở miệng "Ta cũng giống như nàng, cho là hắn không yêu ta, khi còn bé ở trong hậu cung chịu hết mọi khi dễ. Vốn chuẩn bị nhàn vân dã hạc(1), sống hết một đời, nhưng có một ngày, bỗng nhiên có người đưa cho ta một phong thơ, nói là mẫu thân lâm nguy, muốn ta đi cứu viện. Khi đó, đối với người mẹ này, trong lòng của ta vẫn ôm một phần khát cầu, ngây thơ cho rằng bà ta đối với ta như vậy, cũng chỉ vì hận phụ hoàng, chỉ cần thấy được ta, bà ta sẽ giống như mẫu phi của đám hoàng huynh, hoàng đệ, thương yêu ta thật tốt. Trên thực tế thì đúng là như vậy, ta rời khỏi hoàng cung, khó khăn lắm mới đến được Dạ Mị đế quốc. Bà ta nhìn thấy ta, đích xác là hình tượng một người mẫu thân hiền từ, ôm ta khóc đến ruột gan đứt từng khúc, nói xin lỗi ta...Lúc đó ta lập tức hạ quyết tâm muốn bảo vệ bà ta thật tốt!"

Vũ Văn Tiểu Tam đỏ vành mắt nhìn hắn, nàng có thể hiểu được tâm tình Thương Thương lúc đó. Đó là một người vẫn sống trong bóng tối, đột nhiên thấy được một chút ánh sáng, cho nên mới nghĩa vô phản cố(2) mà đuổi theo.

"Khi đó, vua Dạ Mị đế quốc đã bắt đầu hoài nghi Dạ Tử Kỳ không phải con trai hắn. Ta từng bước một thiết lập cạm bẫy, nói dối vua Dạ Mị đế quốc, để cho hắn tin tưởng Dạ Tử Kỳ chính là nhi tử của hắn, đồng thời lấy thân phận thương nhân quyền quý kết giao với hắn. Sau đó lại một mình xông vào quân doanh, giết tướng quân Thường Thắng muốn mưu phản, rốt cuộc từ từ đạt được tin tưởng của vua Dạ Mị đế quốc. Mất toàn bộ tám năm, ta từng bước đoạt được quyền lực của hắn, khi hắn biết Dạ Tử Kỳ

https://thuviensach.vn

không phải nhi tử của hắn, hắn đã không còn thực lực để động vào Dạ Tử Kỳ nữa rồi!"

Nhưng giấc mộng của hắn, cũng bị vỡ. . . . . .

"Khi ta vì mẹ con bọn họ dẹp mọi chướng ngại, đẩy Dạ Tử Kỳ lên vị trí người thừa kế vương vị. Lúc ta vui vẻ đi tìm mẫu thân, muốn nói ta với bà ta, ta đã làm được, không còn ai có thể động đến mẹ con bọn họ. Nhưng cũng ngay lúc đó kiếm của bà ta đâm vào ta ngực, vốn là có thể tránh, nhưng không biết vì sao ta lại không tránh. . . . . ."

Nói xong nhắm mắt lại, đè nén cảm xúc của mình. Thật ra thì hắn biết tại sao mình không tránh, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⊹-đà-n๖ۣۜlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n hắn muốn biết mẫu thân có phải thật sự muốn giết hắn hay không? Hắn muốn biết bà ta có thể mềm lòng hay không?. . . . . .

"Thương Thương!" Nàng ngồi dậy, ôm hông của hắn "Đừng khổ sở, đều đã qua rồi!"

"Ừm! Hãy nghe ta nói hết đã. . . . . ." Hắn ôm lại nàng, tiếp tục mở miệng "Sau đó bà ta nói chướng ngại cũng đã trừ đi, ngoại trừ ta ra, không còn ai có thể uy hiếp địa vị của Dạ Tử Kỳ, cho nên bà ta muốn ta chết. Chỉ là, cuối cùng làm bà ta thất vọng, Liên Hoa cứu ta đi, mà Thiên Sơn lão nhân không biết vì sao lại chủ động xuống núi cứu ta một mạng, từ đó ta liền thiếu hắn một cái nhân tình."

"Thương Thương, vậy nói rõ tâm địa chàng thiện lương nên ông trời không đành lòng để cho chàng chết!" Vũ Văn Tiểu Tam thay đổi khuôn mặt để an ủi hắn.

Hắn cười khẽ một tiếng, sờ sờ đầu của nàng, giọng nói cũng thoải mái hơn một chút: "Sau đó phụ hoàng bệnh nặng, ta trở về Hiên Viên đế quốc. Trước khi hắn băng hà, tuyên ta yết kiến, nói với ta rất nhiều rất nhiều. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn nói, sở dĩ đối với ta không quan tâm, là bởi vì hậu cung hiểm ác, ta không có mẫu thân bảo vệ, chỉ khi không được sủng ái, mới có hy vọng sống sót. . . . . .

Hắn nói, cả đời này hắn sống trong thống khổ và hối hận, nói ta ngàn vạn lần không được dẫm lên vết xe đổ. Đừng đi thích nữ nhân, yêu chính là độc dược trí mạng trên cõi đời này. . . . . .

Hắn nói, hắn để lại di chiếu, muốn đem ngôi vị hoàng đế truyền cho ta. Hắn không phải là một người cha tốt, chỉ hy vọng ta sẽ không hận hắn, sau đó liền. . . . . ."

Hắn nói xong, nước mắt suýt nữa tràn mi. Hắn bất hạnh, bởi vì có một mẫu thân như vậy. Hắn cũng may mắn, bởi vì hắn có một phụ hoàng thương hắn, dùng một phương pháp đặc biệt để bảo vệ hắn.

Nàng vuốt ve lưng của hắn, giờ phút này hắn yếu ớt làm người tan nát cõi lòng: "Thương Thương, phụ hoàng chàng rất yêu chàng, cho nên chàng phải sống thật hạnh phúc! Như vậy phụ hoàng chàng mới có thể an tâm!"

"Ừm! Ta hiểu rõ!" Hắn gật đầu một cái, nước mắt ẩn trong mắt. Cả đời này của hắn, ngày gặp được nàng là ngày hắn hạnh phúc nhất. Dù ngày đó, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn lúc phụ hoàng băng hà, đã cầm lấy tay hắn, nói cho hắn biết trên thế giới này vẫn có người quan tâm hắn, nhưng sẽ chỉ có một ngày, ngắn ngủn một ngày thôi!

"Vậy tại sao sau này chàng không làm hoàng đế?" Hiện tại cũng là Hiên Viên Mặc làm hoàng đế, hơn nữa lúc trước cũng nghe được Thái hậu nói "Tiên hoàng", rõ ràng phụ thân của Hiên Viên Mặc cũng là Hoàng đế, vậy. . . . . .

"Cả đời này của phụ hoàng đã làm đế vương, đã quá khổ quá mệt mỏi rồi. Ta đối với ngôi vị hoàng đế cũng không có hứng thú, vừa đúng lúc vương phi của đại hoàng huynh có âm mưu muốn bí mật đổi di chiếu, ta

https://thuviensach.vn

liền mắt nhắm mắt mở để cho bọn họ đổi." Nói đến chuyện này, ngược lại không thèm để ý chút nào, giống như việc nói đến không phải là ngôi vị hoàng đế, mà là một món đồ chơi bình thường.

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam ngu ngốc nhìn bộ dáng của hắn: "Tên ngu xuẩn này, đây chính là ngôi vị hoàng đế đó! Chàng không cần cũng nên để cho bọn họ lấy chút đồ để đổi chứ! Tỷ như vàng bạc châu báu gì đó, cứ như vậy để người ta đổi di chiếu, tiền bạc không có thì cũng thôi đi, mọi người sẽ còn nói chàng ngu không ai bằng đó!"

Hắn biết nàng cố ý nói như vậy để trong lòng mình nhẹ nhõm một chút, vì vậy mở miệng cười: "Đúng là ta suy tính không chu đáo! Nếu làm như Tam nhi nói, có thể sẽ không dẫn đến bi kịch sau này! Đại hoàng huynh hơn ta mười lăm tuổi, là người chính trực có thể là một hoàng đế tốt, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà ta đã dung túng cho Trường Tôn Minh Tranh đổi di chiếu. Nhưng đại hoàng huynh làm hoàng đế hai năm, mới biết chuyện đổi di chiếu. Hắn cho là ta không biết chuyện này, nên cảm thấy là do hắn dùng thủ đoạn hèn hạ để đoạt ngôi vị hoàng đế của ta, dẫn đến năm thứ tư tại vị vì buồn bực sầu não mà chết, lưu lại di chiếu, muốn trả lại ngôi vị hoàng đế cho ta! Lúc này, Trường Tôn Minh Tranh lại ra tay. Cũng giống như trước, ta cũng để cho bà ta yên tâm thoải mái đổi lần thứ hai, Mặc là do một tay ta nuôi nấng, tự nhiên cũng biết tính tình của hắn, lòng trách nhiệm rất nặng cho nên ta cũng yên tâm."

"Không ngờ chuyện lại phức tạp như vậy!" Xem ra phụ thân Hiên Viên Mặc ngược lại là một người tốt! "Vậy Dạ Tử Kỳ lại là chuyện gì?"

"Là bởi vì nàng trúng độc, nguyên nhân là do độc trên người của ta. Sau đó vì muốn tìm Dạ Tử Mị đòi thuốc giải cho nàng, ta liền đưa Dạ Tử Kỳ đến biên cương làm khổ sai rồi, cho nên mới vừa rồi suy nghĩ có nên bỏ qua cho hắn hay không?."

https://thuviensach.vn

Hiện tại, hắn cũng là người làm phụ thân rồi, hiểu được tâm của cha mẹ. Mặc dù vẫn không thể tha thứ cho Dạ Tử Mị, nhưng nói đến Dạ Tử Kỳ cũng là vô tội. Hoangdung_die»n。dّan。l«e。qu»y。d«on Mặc dù bộ dáng Dạ Tử Kỳ luôn có chút khinh thường hắn, nhưng dù sao cũng là thân ca ca của hắn. Nếu không chọc giận hắn trước, thì hắn cũng không xuống tay với hắn ta làm gì.

"Ta cảm thấy được chàng nên để Dạ Tử Mị tới biên cương làm khổ sai đi!" Lão nữ nhân chết tiệt kia, lại dám đối xử với Thương Thương nhà bọn họ như thế, quả thật không phải là người mà! Nói là súc sinh, cũng cảm thấy vũ nhục súc sinh!

Hắn nhìn nàng một bộ dáng khổ đại cừu thâm, cười khẽ một tiếng, ôm chặt nàng mở miệng: "Thật ra thì có Tam nhi, Thương Thương đã có thể buông tha những chuyện này rồi." Trong lòng đã quyết định buông tha cho Dạ Tử Kỳ rồi, cũng buông tha cho lòng của hắn. Sống ở trong thù hận, không chỉ vây khốn người khác, mà còn vây khốn chính mình.

Hơn nữa, hiện tại bên cạnh đã có nữ nhân mình yêu mến, đối với những thứ khác, hắn đều cảm thấy không quan trọng. Trời cao tước đoạt hắn tình thương của mẹ, nhưng lại ban Tam nhi cho hắn, vậy cũng là một loại thăng bằng đi!

"Ừ. Thương Thương, ở thời đại kia của ta, mọi người gọi ông trời là thượng đế. Còn nữa, trước kia người ta có nghe qua một câu nói, nếu lúc thượng đế đóng của ngươi một cánh cửa, nhất định sẽ mở cho ngươi một cánh cửa sổ, ta chính là cánh cửa sổ nhỏ kia của Thương Thương!" Nàng nghiêng đầu nói xong, liền cọ xát trong ngực hắn.

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười dịu dàng, sờ sờ đầu của nàng: "Tam nhi chính là thượng đế của Thương Thương!"

Cửa sổ, làm sao có thể biểu đạt địa vị của nàng trong lòng hắn?

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng tốt! Nhóc con! Tới đây xoa bóp vai cho lão thiên gia của chàng đi!" Bộ dáng mỗ nữ như một đại gia, ngước đầu nhìn đỉnh xe ngựa!

"Dạ! Lão thiên gia của ta!"

"Xì. . . . . ." Hai người cùng nhau cười ra tiếng.

Đình Vân đánh xe ngựa ở bên ngoài, lo lắng nghe đoạn đối thoại của bọn họ, vì Vương Gia nhà mình đau lòng không dứt, cho đến khi nghe mấy câu cuối cùng, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. đỉnh đầu hắn đầy hắc tuyến, đồng thời cũng vui vẻ cười khúc khích. Vương phi, thật sự là phúc tinh của vương gia nhà bọn họ!

Đúng lúc này, ở phía trước có một chiếc xe ngựa xông tới, hai chiếc xe ngựa lấp kín ở đầu phố, sau xe ngựa Hiên Viên Vô Thương là xe ngựa của bọn Tiểu Nguyệt, Liên Hoa và hai đứa bé cũng ngừng lại.

"Làm sao á?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút không hiểu "Đến rồi sao?"

"Làm gì nhanh như vậy, trước nghe một chút đã." Giở chăn lên, gói nàng lại thật kỹ lưỡng, "Coi chừng cảm lạnh."

Đồng thời lúc này, ngoài xe ngựa truyền đến một tiếng gầm thét: "Còn không mau cút ra! Các ngươi biết đây là xe ngựa của ai không? Còn không mau nhường đường! Nếu chậm trễ thì cẩn thận đầu của các ngươi!"

Đình Vân cười lạnh một tiếng: "Vậy ngươi biết đây là xe ngựa của ai không?"

Thật nực cười, không nói đến vương gia, chỉ mình Đình Vân hắn -- Vân Chi Dực là linh hồn của Dạ Mị quốc, cũng là đại tướng quân trấn quốc của Dạ Mị đế quốc, chỉ có ba chức quan là thừa tướng, thái úy, ngự sử đại phu có địa vị ngang hàng với hắn, nhưng cũng không có tư cách để hắn đánh xe

https://thuviensach.vn

ngựa, trừ hoàng đế, Đình Vân hắn thật đúng là không cần nhường đường cho ai!

Hôm nay hắn làm người đánh xe ngựa cho vương gia, còn bị người ta quát lớn, xem ra cần tẩy trừ triều đình Dạ Mị đế quốc một lần rồi!

"Ta quản là xe ngựa của ai, còn không nhanh tránh ra! Đây chính là thiên kim thừa tướng, đắc tội phủ thừa tướng, ngươi chịu trách nhiệm nổi sao? Ta thấy ngươi không biết, mới nói nhiều với ngươi vài câu, còn không nhanh cút ngay, nếu không bảo đảm ngươi chết không còn xương cốt bây giờ!" Gã sai vặt này giơ roi ngựa lên, cực kỳ không kiên nhẫn nhìn Đình Vân.

Vì vậy, Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam đã biết rõ là chuyện gì xảy ra, không phải chỉ là vấn đề xe ngựa thôi ư, vậy mà đã có bao nhiêu chuyện rồi, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, lại thấy bờ môi của hắn nâng lên một nụ cười khát máu. . . . . .

Khóe môi như hoa anh đào kéo nhẹ, lạnh giọng mở miệng về phía bên ngoài xe ngựa: "Giết là được, đừng nói nhảm nhiều như vậy!" Ngũ quốc này, có thể làm cho Hiên Viên Vô Thương hắn nhường đường, quả thật không có ai có bản lãnh như vậy đâu! Đừng nói chi là ở Dạ Mị đế quốc, trên địa bàn của hắn!

Dù Hoàng đế tới, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. cũng phải cung kính xuống xe, gọi hắn một tiếng biểu huynh, một thiên kim thừa tướng nho nhỏ? Muốn chết!

"Dạ!" Đình Vân đáp một tiếng đang muốn ra tay, lại nghe thấy giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam truyền ra ngoài, "Khoan đã!"

Quay đầu nhìn bộ dáng khí phách của phu quân mình, cực kỳ háo sắc, nhưng cũng không quên ước nguyện ban đầu của mình: "Thương Thương, thôi, thôi! Chuyện nhỏ thôi mà, không đáng đâu, chỉ cần làm con đường không còn trở ngại thôi, chúng ta đại lượng bỏ qua đi! Hơn nữa mấy ngày

https://thuviensach.vn

nữa chính là tiệc đầy tháng của bảo bảo rồi, loại thời điểm này có thể không sát sinh thì đừng giết!"

Vũ Văn Tiểu Tam cũng không phải là người thiện lương, chỉ là chuyện hôm nay quả thật không phải là chuyện nghiêm trọng gì. Bảo bảo nhà bọn họ sắp làm tiệc đầy tháng rồi, có thể không sát sinh thì đừng sát sinh đi!

Nam tử tuyệt mỹ nhìn nàng một chút, bất đắc dĩ gật đầu: "Thôi, để cho bọn họ cút đi, Bổn vương tha cho bọn hắn một mạng!"

Người bên kia tự nhiên nghe được một tiếng "Giết là được!" của Hiên Viên Vô Thương và một câu nói cuối cùng kia.

Gã sai vặt cười lạnh một tiếng: "Hừ, chúng ta vẫn không nhường đường, các ngươi có thể làm gì?"

"Bổn vương"? Thân Vương Dạ Mị đế quốc này một thì đi biên cương, một đã chết, những người còn lại đều không được vua trọng dụng. Hắn ngược lại muốn biết, bọn họ có bao nhiêu năng lực dám giết tiểu thư nhà mình!

"Muốn chết!" Đình Vân vung một roi mang theo nội lực về phía mặt của gã sai vặt. Một roi này đánh bay gã sai vặt ra ngoài, rồi sau đó rơi xuống mặt đất, phun ra một ngụm máu tươi.

Người đi trên đường bị dọa, kêu la thảm thiết, tan tác như chim muông!

"Cái người là ai, thật to gan, ngay cả người của phủ thừa tướng cũng dám đánh!" Một tỳ nữ thò đầu từ trong xe ra, hung hăng nhìn chằm chằm Đình Vân.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36.1: Đầu ngón chân cao quý

"Im miệng!" Một giọng nói như hoàng anh xuất cốc vang lên, Thiên Mộ Tuyết vén màn xe lên, nhìn chiếc xe ngựa sang trọng trước mặt, hơi suy nghĩ một chút, đã biết là người có thân phận không tầm thường, vừa rồi cũng nghe thấy hai chữ "Bổn vương".

Nếu thật là một vương gia, nàng chỉ là một nhi nữ nho nhỏ của phủ thừa tướng, dĩ nhiên là nên nhường đường. Chỉ là còn chưa kịp mở miệng, hạ nhân nhà mình đã không biết chừng mực, đắc tội với người ta. Nhưng đối phương lại cuồng vọng như vậy, đến hạ nhân của phủ thừa tướng mà nói đánh là đánh, hoàn toàn không cho phủ thừa tướng của nàng thể diện, thể diện này vẫn là phải tìm trở về!

Vững vàng xuống xe ngựa, bước những bước chân hoa sen(1) đến trước xe ngựa của Hiên Viên Vô Thương, mở miệng: "Không biết là vị vương gia nào? Thần nữ là Thiên Mộ Tuyết, hạ nhân không hiểu chuyện, nếu có nào chỗ đắc tội, kính xin vương gia rộng lượng tha thứ!" Tiên Lễ Hậu Binh(2)!

Thấy nàng biết lễ nghĩa như thế, thái độ Đình Vân cũng tốt hơn: "Thiên tiểu thư, vương gia và vương phi nhà ta đang ở trong xe ngựa, không thể ra gió, không tiện gặp tiểu thư. Thỉnh tiểu thư nhanh chóng nói hạ nhân nhường đường."

Thấy động tác Đình Vân chậm như vậy, trên bộ mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương lộ ra một nụ cười xinh đẹp, nụ cười đó làm đáy lòng người ta mơ hồ có chút phát lạnh. Vũ Văn Tiểu Tam tự nhiên biết hắn lộ ra biểu cảm này, chứng tỏ hắn đang rất tức giận: "Thương Thương, đừng để ý

https://thuviensach.vn

đến bọn họ làm gì!... Chúng ta không tức giận, không tức giận được không!"

Quay đầu nhìn nàng một chút, rốt cuộc thu liễm tức giận trong lòng: "Được, Thương Thương không tức giận, không náo loạn với bọn họ!"

Dứt lời ngậm đôi môi đỏ mọng của nàng, nhẹ nhàng mút vào. . . . . .

Thiên Mộ Tuyết có chút bất mãn, đồng thời cũng có chút nghi ngờ. Đại yến trong cung, nàng đều đã từng tham gia, bất luận vị vương gia kia là ai, cũng không nên không có một tiếng đáp lại nàng chứ?

Huống chi đã đánh hạ nhân nhà nàng thành trọng thương, nếu cái gì cũng không nói, hình như là không thể nào chấp nhận nỗi!

Hơn nữa, nếu những người này là vương gia giả mạo mà nàng lại nhường đường, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn chắc chắn Thiên Mộ Tuyết nàng lập tức sẽ trở thành trò cười cho giới quý tộc rồi, đến phụ thân cũng sẽ bị người ta chê cười!

Càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, vì vậy liền mở miệng nói với Đình Vân: "Không biết có thể nói cho tiểu nữ biết đó là vị vương gia nào không? Tuy nói hạ nhân có nhiều bất kính, nhưng các hạ lại làm cho phu xe của bản tiểu thư bị thương nặng như vậy, dù sao cũng phải cho bản tiểu thư một công đạo chứ?"

"Công đạo? Thiên tiểu thư không khỏi cũng quá coi trọng bản thân mình rồi!" Đình Vân vừa nghe xong lời này, bộ dáng vốn là khách khí liền biến mất. Công đạo? Chỉ bằng nàng mà cũng muốn tìm bọn họ đòi công đạo? Đùa gì thế!

"Ngươi!" Những lời này đem Thiên Mộ Tuyết chế trụ, khuôn mặt càng thêm không nén được tức giận, bốn phía đều đã có dân chúng bắt đầu chỉ chỏ.

https://thuviensach.vn

"Đình Vân, nếu xe ngựa này không đi được, ngươi hãy đem vứt đi!" Một tiếng nói rất có từ tính truyền ra, làm thân thể Đình Vân run rẩy mấy cái.

Đang muốn trước khi vương gia nổi giận, nhanh một chút ra tay đánh nát xe ngựa kia, nhưng vào lúc này cấm vệ quân của kinh thành đã tiến tới. Chỉ vì lúc đang bàn giao ca trực, nghe nói có kẻ ngông cuồng ở ngoài đường phố hành hung. Vốn cũng không muốn để ý tới, nhưng vừa nghe nói người bị đả thương lại là hạ nhân phủ thừa tướng, liền nhanh chóng chạy tới. Nếu có thể nhờ vào việc này tạo được quan hệ với phủ thừa tướng, chiếm được hảo cảm của thừa tướng đại nhân, vậy việc thăng quan phát tài không phải đã sắp tới tay rồi sao?

"Kẻ ngông cuồng lớn mật kia, lại dám hành hung ngoài đường phố, không coi vương pháp ra gì, muốn bị trị tội đúng không?" Người thống lĩnh cấm vệ quân kia rất cao ngạo đứng ở trước mặt của Đình Vân, mấy trăm tên cấm vệ quân vây quanh xe ngựa, đến nước chảy cũng không lọt!

Lần này đến khóe miệng của Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút co quắp, không có lầm chứ? Cấm vệ quân cũng xuất động rồi sao?

"Thương Thương, sẽ không có chuyện gì chứ?" Có chút lo lắng nhìn hắn, hoangdung_ɔ̰̃di-ễn-⊹-đà-nɔ̰̃ʲê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n có vẻ như đám cấm vệ quân kia người đông thế mạnh. Nếu người ta làm bộ như không biết Thương Thương, bắt bọn họ đi thì phải làm thế nào?

"Đừng sợ, có ta ở đây! Chờ!" Cặp mắt tà mị như hoa đào đã dính vào chút ý cười, hiện ra ánh sáng khát máu. Đứng dậy, chuẩn bị ra khỏi xe ngựa, trực tiếp vung cho đám người kia một chưởng! Thật phiền!

Nàng cầm lấy tay hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tràn ngập mong đợi nhìn hắn: "Thương Thương, đừng giết người!" Ngày đó, tình cảnh hắn giết chết Phượng Phi Yên vẫn còn sờ sờ trước mắt nàng. Theo ý nàng, Thương

https://thuviensach.vn

Thương của nàng nên giống như tiên nhân, không nên nhiễm chút hơi thở thế tục nào, càng không nên dính mùi máu tanh!

Hắn bắt lấy tay nhỏ bé của nàng, nhìn đôi môi đỏ mọng hơi sưng đỏ, cười nhẹ: "Được, vậy người ta không đi ra ngoài!"

"Để cho hữu tướng quân(3) tới gặp ta!" Hữu tướng quân trông coi Ngự Lâm quân và cấm vệ quân, chính là người phụ trách cho an toàn của kinh thành và hoàng cung.

"Ha ha. . . . . Nực cười, chỉ bằng ngươi mà cũng muốn gặp tướng quân của chúng ta! Thiên tiểu thư không cần sợ hãi, có thuộc hạ ở đây, kẻ ngông cuồng này nhất định sẽ không thể tổn thương người chút nào!" Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vỗ ngực bảo đảm.

Thiên Mộ Tuyết nhíu lông mày, quay đầu nhìn tướng quân kia: "Tướng quân, người trong xe ngựa này tự xưng là vương gia, tướng quân có nên kiểm tra lại thân phận người đó trước không?"

À? Vương gia? Lúc này chân người cấm vệ quân kia cảm giác giống như có chút nhũn ra! Tuy nói lấy lòng thừa tướng quan trọng, nhưng hắn cũng không thể đắc tội với bất kỳ một vị vương gia nào hết! Chợt, sắc mặt ngẩn ra: "Thiên tiểu thư, người đừng để bị bọn họ lừa! Đùa gì thế! Hiện tại các vương gia đều ở trên triều, hạ quan cũng không có nghe nói có vị vương gia nào cáo ốm với hoàng thượng, không đi điện Vũ Đức vào giờ mão(4), người này chắc chắn là kẻ giả mạo!"

Ngày thường, lâm triều chỉ cần buổi sáng là xong rồi. Chỉ có hôm nay, phương bắc xuất hiện thiên tai, hoàng thượng triệu tập chúng đại thần lại một chỗ, tiếp tục lâm triều. Làm sao có thể có vương gia đang ở trên đường vào lúc này được! Quả thật là cực kỳ hoang đường!

"Cút ngay! Bên trong xe chính là nhiếp chính vương điện hạ!" Đình Vân rốt cuộc không thể nhịn được nữa, nói ra thân phận của vương gia nhà

https://thuviensach.vn

mình, hắn đã nghe được lời nói 'không giết người' của vương phi. Nhưng đám người kia cản trở như vậy, nếu vẫn không nói ra thân phận của vương gia, hôm nay sợ là khó trở lại vương phủ được!

"Cái gì? Nhiếp chính vương?" Chân người thống lĩnh cấm vệ quân kia lập tức mềm nhũn, hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn Hiên Viên Vô Thương - nhiếp chính vương điện hạ, mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, hắn không phải ẩn cư rồi sao?

Hắn ở nơi này la lối om sòm nãy giờ, lại nói nhiếp chính vương điện hạ là kẻ giả mạo? Đây *** không phải chỉ có một con đường chết thôi sao? "Ngươi. . . . . Ngươi có thứ gì có thể chứng minh thân phận không?"

Sắc mặt Thiên Mộ Tuyết cũng có chút trắng bệch, ai ở Dạ Mị đế quốc mà không biết chỉ cần một câu nói của nhiếp chính vương là có thể thay đổi hoàng đế! Nàng chỉ là một nhi nữ nho nhỏ của phủ thừa tướng, lại dám ở đây đòi công đạo, đây không phải là muốn tìm chết sao?

"Thân phận của bổn vương cần gì phải chứng minh với ngươi?" Giọng nói nhẹ nhàng truyền tới, lại mang theo chút lạnh lẽo không nói ra được.

Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vừa nghe hắn không dám đưa ra vật chứng minh, lại cảm thấy nhất định là kẻ giả mạo, nhất thời có chút can đảm: "Hừ, không dám chứ gì? Còn không mau lăn ra đây nhận lấy cái chết!" Bà nó, mới sáng sớm đã trêu cợt hắn như vậy, còn giả mạo nhiếp chính vương, thật sự cho rằng hắn là kẻ ngu xuẩn hay sao?

Đình Vân giận không kềm được! Nếu không phải vương phi phân phó, hắn không thể không giết bọn chúng!

"Ta nói một lần cuối cùng, để Lâm Phong tới gặp ta!" Hiện tại đã gọi thẳng tên húy của hữu tướng quân rồi!

https://thuviensach.vn

Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vừa nghe Đình Vân đến tên "Lâm Phong" cũng nói thẳng ra, nên có chút luống cuống. Không nói đến người biết đại danh tướng quân là 'Lâm Phong' không nhiều lắm, mà ánh sáng khí thế sát phạt trên người Đình Vân cũng không giống như là người bình thường có thể có! Nếu thật động thủ, mà đối phương lại là nhiếp chính vương điện hạ, chỉ sợ hắn chết thế nào cũng không biết!

Nghĩ tới đó, quay đầu hướng thị vệ phân phó: "Đi mời Lâm tướng quân! Ta ngược lại muốn nhìn xem, sau khi Lâm tướng quân tới, ngươi sẽ chết như thế nào!"

Thiên Mộ Tuyết nhíu đôi mày thanh tú lại, đứng ở một bên suy nghĩ lại những lời đối thoại của bọn họ, chỉ cảm thấy vô cùng quỷ dị, đoán chừng đám người kia không phải là nhiếp chính vương. Thiên hạ đều biết điện hạ nhiếp chính vương là kẻ khất máu, nếu thật là nhiếp chính vương điện hạ, hoangdung_diễn.đàn.lê.quý.đôn sợ rằng mình đã là một cỗ thi thể rồi, sao còn có thể bình an đứng ở chỗ này!

Người đánh xe đó cứ một mực cường điệu muốn gặp hữu tướng quân, chắc chỉ là có quan hệ cá nhân với tướng quân đó nên muốn đi quan hệ cửa sau thôi. Vì nghĩ như vậy nên vốn chuẩn bị bỏ qua, tránh cho ảnh hưởng đến hòa khí của phụ thân và Lâm tướng quân, nhưng nhìn người phu xe nhà mình đang té trên mặt đất, bộ dáng phun máu tươi. Nếu cứ như vậy mà bỏ qua, quả thật có chút mất thể diện!

Vặn khăn mở miệng: "Đừng nói là Lâm tướng quân tới, dù là hoàng thượng tới, cũng cần phải cho phủ thừa tướng của chúng ta một công đạo thôi!"

Lời này cũng làm cho Hiên Viên Vô Thương đang ôm Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở đầu giường bên trong xe ngựa hứng thú cười lạnh một tiếng, mở miệng về phía bên ngoài màn xe: "Hôm nay nếu hoàng thượng không đích

https://thuviensach.vn

thân đến đón bổn vương, bổn vương sẽ không đi. Đình Vân, ngươi nghe rõ chưa?"

"Dạ! Vương gia!" Lần này ánh mắt nhìn những người đó cũng đầy hả hê, vương gia đã sự thực tức giận rồi!

Nhưng vào lúc này, Lâm Phong hấp tấp chạy tới, nhìn thấy người thống lĩnh cấm vệ quân kia thì trực tiếp mắng một trận: "Tên ngu ngốc này! Có chuyện gì không biết tự mình xử lý sao? Bản tướng quân còn có chuyện quan trọng, làm gì có thời gian để ngươi kêu tới quát lui!"

Mới vừa rồi hắn đang cãi vả với tả tướng quân, từ trước đến giờ quân cánh phải và quân cánh trái đã không hợp nhau. Đúng lúc này đột nhiên nói thống lĩnh cấm vệ quân mời hắn qua, cũng không nói ra nguyên nhân là gì, chỉ nói là có việc gấp, nên hắn chỉ đành phải vội vàng chạy tới.

"Tướng quân, không phải thuộc hạ muốn làm phiền ngài, mà là đám người to gan lớn mật kia, không chỉ hành hung ở ngoài đường, còn đả thương hạ nhân phủ thừa tướng, lại còn dám giả mạo nhiếp chính vương điện hạ. Thuộc hạ chưa từng thấy qua nhiếp chính vương điện hạ, cho nên chỉ đành phải mời ngài tới đây xem thử!"

Thống lĩnh cấm vệ quân mở miệng giải thích, cũng thay đổi một chút sự thật, hoangdung_die»n。dt̃an。l«e。qu»y。d«on lừa gạt Lâm tướng quân nói là cho hắn đến đây xem thử. Nếu nói là đám người kia muốn gặp Lâm Phong, nên hắn sai người đi gọi, sợ rằng Lâm tướng quân sẽ làm thịt hắn mất!

"Hả? Có chuyện lạ như thế sao! Rốt cuộc là ai ăn gan hùm mật gấu, bản tướng quân nhất định phải đem hắn. . . . . ." Lâm Phong vừa nói vừa quay đầu, nhìn chính giữa con đường.

Một tiếng nói lãnh khốc vang lên: "Lâm tướng quân thật quá phách lối rồi, là bản tướng quân và vương gia nhà chúng ta ăn gan hùm mật gấu,

https://thuviensach.vn

không biết Lâm tướng quân chuẩn bị làm gì chúng ta vậy hả?"

Lời này vừa nói ra, Vũ Văn Tiểu Tam cũng không nhịn được "Xì" một tiếng nở nụ cười, không ngờ tên Đình Vân này còn rất hài hước!

Lâm tướng quân vừa nghe giọng nói này, lại nhìn thấy bộ dáng người thị vệ kia là Đình Vân. Lúc này, đầu cảm giác có chút hoa mắt chóng mặt, quỳ một chân trên đất, giọng nói khó nén hốt hoảng: "Tướng quân thứ tội, mạt tướng không biết là tướng quân nên mới dám lên tiếng bất kính. Xin tướng quân tha thứ mạt tướng vì vô tâm nên mắc sai lầm!"

Nói xong, mồ hôi lạnh đã toát ra liên tục. Hôm nay hắn thật sự bị hại chết rồi! Ai cũng biết Trấn Quốc tướng quân chính là thuộc hạ của nhiếp chính vương điện hạ, để Vân Chi Dực - linh hồn của Dạ Mị quốc đánh xe ngựa, bên trong không phải nhiếp chính vương thì là ai được chứ?

"Không biết bên trong xe đúng là điện hạ nhiếp chính vương, mạt tướng quản giáo thuộc hạ không nghiêm, xin nhiếp chính vương điện hạ thứ tội!" Sao lại xui xẻo như vậy! Hôm nay hắn đã đắc tội vị thần tiên nào, sao lại chọc tới người không thể chọc nhất ở ngũ quốc này chứ!

Chân người thống lĩnh cấm vệ quân kia mềm nhũn, quỳ xuống. Xong rồi, trong đầu hắn trừ hai chữ "Xong rồi" này, thì cái gì cũng không có! Nghĩ tới mình vừa mới nói những người này là đồ vô liêm sỉ, hôm nay sợ rằng không chết cũng phải tàn! Người nào không biết thủ đoạn của Hiên Viên Vô Thương chứ!

Thiên Mộ Tuyệt cũng muốn ngất đi, lập tức hối hận đến nỗi ruột trong bụng cũng xanh lè rồi! Hối hận vì tự cho mình là thông minh. Đột nhiên, lại nghĩ tới Hiên Viên Vô Thương được xưng là khát máu nhưng chưa từng động thủ với mình, chẳng lẽ bởi vì mình là đệ nhất mỹ nhân Dạ Mị đế quốc sao?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36.2: Đầu ngón chân cao quý

Thiên Mộ Tuyết nàng là quý nữ có tiếng trong các gia tộc thế gia, có tri thức hiểu lễ nghĩa, cầm kỳ thư họa không gì không giỏi. Từ nhỏ đã được đám công tử thổi phồng mà lớn lên, tự nhiên cũng tự tin hơn một chút. Vì vậy trên mặt phát ra chút ngạo khí, chờ nhiếp chính vương trong truyền thuyết này ra ngoài nói lời nhỏ nhẹ với nàng.

"Tam nhi, nàng nói phải làm thế nào đây?" Dịu dàng mở miệng, hỏi ý kiến của nàng.

Ánh mắt thoáng qua một tia khinh thường, tâm tình bị đám người kia làm hỏng rồi! "Tùy chàng! Chàng không giết người là được!" Giọng nói rõ ràng rất khó chịu.

Nếu trong ngày thường, hắn thật sự đã giết người rồi! Tiếp đó, mọi người nghe giọng nói của nam tử mang theo chút ý cười, từ trong xe ngựa truyền đến: "Bổn vương nói rồi, nếu hoàng thượng không đích thân đến đón bổn vương, hôm nay bổn vương sẽ không đi đâu hết!"

Hả? Chuyện này. . . . . .

Lâm Phong vừa nghe, càng thêm đau cả đầu. Mặc kệ nói thế nào, hoàng thượng cũng là người nắm quyền ở Dạ Mị đế quốc, nếu hoàng thượng muốn tự mình tới đón nhiếp nhính vương thì cũng được, nhưng bây giờ thoạt nhìn là nhiếp chính vương uy hiếp hoàng thượng nhất định phải tới đón. Chuyện này. . . . . nhiếp chính vương dám nói, nhưng không có ai trong bọn họ dám đi thông báo đâu!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, từng chiếc xe ngựa chạy tới, đều là xe ngựa của mệnh quan triều đình, có lẽ đã bãi triều. . . . . .

Mà xe ngựa của bọn họ vừa đúng lúc ngăn ở đường này!

Đường này từ từ bị lấp đầy, người đi đường còn có thể đi tới đi lui, nhưng cỗ kiệu và xe ngựa đều không thể di chuyển, chỉ vì diện tích của xe ngựa Hiên Viên Vô Thương quá lớn, một con đường đã bị xe ngựa hắn chiếm hai phần ba, còn chưa nói đến phía sau còn có một chiếc xe ngựa khác.

Đám mệnh quan triều đình kia lần lượt sai người tiến lên nhìn xem đang có chuyện gì xảy ra, đáy lòng cũng mơ hồ có chút không vui. Chuyện gì đây, đã bãi triều trễ, vốn đủ mệt mỏi rồi, bây giờ còn chặn đường làm không thể trở về phủ! Buồn bực! Trong đám người buồn bực này, cũng bao gồm thừa tướng đại nhân!

Gia đinh mọi nhà đều chạy lên nhìn, tìm hiểu sự tình cho rõ ràng. Họ thấy một vị tướng quân đang quỳ sám hối, nói với nhiếp chính vương điện hạ, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn thuộc hạ biết sai....vân vân, họ vừa nghe thì lập tức biết rõ trong xe là người phương nào.

Mà Thiên Mộ Tuyết - danh hiệu đệ nhất mỹ nhân Dạ Mị quốc cực kỳ vang dội. Hạ nhân của các quan lại quyền quý cả kinh thành không có ai là không nhận ra nàng hết, vì vậy đều trở về bẩm báo với chủ tử của mình. . . . . .

Thiên Mộ Tuyết nghe lời nói của Hiên Viên Vô Thương, nâng lên cằm hơi nhọn, giọng nói giống như hoàng anh xuất cốc lại vang lên lần nữa: "Nhiếp chính vương điện hạ là muốn Mộ Tuyết tự mình nói xin lỗi với ngài mới bằng lòng bỏ qua sao? Nói xin lỗi cũng không phải là không thể, nhưng đừng cho là có thể nói yêu cầu quá đáng gì với tiểu nữ, tiểu nữ nhất định sẽ không đồng ý đâu!"

https://thuviensach.vn

Không phải là muốn nàng tự mình nói xin lỗi, rồi mượn cớ nói chút điều kiện sao? Tỷ như đi ngắm hoa, dạo chơi gì đó! Người như vậy nàng đã thấy nhiều, chẳng có gì lạ! Chỉ là không ngờ đường đường là nhiếp chính vương điện hạ cũng là người như thế, không phải nói hắn rất yêu vị vương phi chưa qua cửa lắm sao? Nam nhân đều là một loại đức hạnh thôi!

Nàng vừa nói lời này, ngay cả trên mặt Đình Vân cũng tràn đầy giễu cợt, có vô số nữ nhân ái mộ vương gia nhà mình, nhưng vẫn chưa gặp qua nữ nhân nào có da mặt dày như vậy đâu. Đây cũng không khỏi quá tự tin đi? Chỉ bằng nàng? Nàng cho là mình có bao nhiêu mặt mũi hả?

Hiên Viên Vô Thương càng thêm không thèm để ý, một nữ nhân ngu ngốc thôi!

Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm co quắp khóe miệng, đây là lần đầu tiên nhìn thấy người so với mình còn tự tin hơn! Quay đầu nhéo gương mặt như cánh hoa đào kia, cười híp mắt mở miệng: "Thương Thương, diễm phúc không ít đó! Trốn ở trong xe ngựa mà cũng có người cho là chàng có ý tứ với người ta, nói một chút coi, là câu nào có ám hiệu vậy, làm sao ta nghe không ra?"

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, trừng phạt cắn khóe môi nàng: "Ít nói hưu nói vượn, loại nữ nhân này, người ta không muốn có dính dấp gì với nàng ta đâu!"

Lời này không lớn cũng không nhỏ, bên ngoài lại ồn ào, cho nên chỉ có Đình Vân ngồi ở trên xe ngựa nghe được.

Tiểu Nguyệt có chút lo lắng ôm tiểu thế tử, chuẩn bị ra bên ngoài xem thử. Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⊹đà-n๖ۣۜlê-⊹qu-ý-⊹đô-n Đây là thế nào hả? Có người dám ngăn cản xe ngựa của vương gia và tiểu thư nhà mình sao? Còn ngăn cản lâu như vậy? Quả thật rất can đảm đó!

https://thuviensach.vn

Liên Hoa vội vàng kéo nàng lại: "Tiểu Nguyệt, tiểu thế tử không thể ra gió!" Nha đầu này cứ hấp tấp như vậy, chẳng lẽ không biết trong ngực mình đang ôm tiểu thế tử có thân phận tôn quý sao? Tiểu thế tử còn chưa đầy tháng, làm sao có thể ra gió?

"À!" Tiểu Nguyệt mím môi, cũng biết là lỗi của mình, cúi đầu một bộ dáng biết sai rồi. Trên mặt lạnh nhạt của Liên Hoa dính vào chút ý cười, nha đầu này thật đáng yêu!

Hiên Viên Sở Cuồng cũng cười khanh khách lên, không biết ở đây cười cái gì, tiểu Lạc thần nghe tiếng cười của đệ đệ, rất không khách khí liếc mắt, ngu ngốc!

Cái liếc mắt xem thường này tự nhiên cũng rơi vào trong mắt tiểu Sở Cuồng, hung dữ nghiêm mặt lại y y nha nha giương nanh múa vuốt với ca ca của mình. . . . . .

Tiểu Nguyệt bị chọc cho bật cười, đứa bé của vương gia và tiểu thư thật thông minh! Hài tử ở gia đình bình thường nào có thể mới mấy tháng đã biết giương nanh múa vuốt chứ, chưa nói đến việc trợn trắng mắt! Hai đứa bé này mới bây lớn thôi, quả thật chính là thần đồng mà!

"Tiểu Nguyệt, ngươi rất thích hài tử sao?" Liên Hoa nhẹ giọng mở miệng, giọng nói vẫn là nhàn nhạt như vậy, nghe không ra suy nghĩ.

"Ừm! Thích!" Tiểu thế tử và tiểu công tử đáng yêu như thế, sao nàng có thể không thích đây.

"Vậy chúng ta cũng sinh một đứa được không?" Đây cũng là một biến tướng của cầu hôn rồi.

Tiểu Nguyệt ngây ngốc lúc lâu, ngốc nghếch hỏi một câu: "Ngươi là nam nhân mà! Làm sao sinh con được?"

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ. . . . . ." Liên Hoa bị lời nói của nàng làm sặc đến ho khan không ngừng.

Ở ngoài xe, Liên Vụ ngửa mặt lên trời trợn mắt. Đối với Tiểu Nguyệt này, hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn mấy tháng nay hắn đã nhìn ra, nói nàng có bao nhiêu ngốc thì chắc chắn sẽ có bấy nhiêu ngốc! Liên Hoa này cũng đủ thẳng thắn rồi, trực tiếp nói sinh hài tử luôn!

"Ngươi làm sao vậy?" Nhìn hắn liều mạng ho khan, Tiểu Nguyệt rốt cuộc mới phản ứng được, sắc mặt biến đổi đến vô cùng khó coi, "Liên Hoa, ta không ngờ ngươi lại là người như vậy!" Nàng còn là một hoàng hoa đại khuê nữ, hắn lại có thể nói yêu cầu xấu xa như thế với nàng! Mất công nàng còn coi hắn là bạn tốt! Thật là đã nhìn lầm hắn rồi!

Liên Hoa nghe vậy thì như rơi vào trong sương mù, hắn thành người thế nào rồi hả?

. . . . . .

Phía trước, sau khi Thiên Mộ Tuyết ngước đầu nói xong lời giải thích độc đáo của mình, chờ một lúc lâu cũng không thấy Hiên Viên Vô Thương ở bên trong xe ngựa trả lời lại. Ánh mắt những người bên cạnh nhìn nàng cũng có chút giễu cợt, làm sắc mặt nàng lúc trắng lúc đỏ, cực kỳ khó coi!

Đúng lúc này, Thiên thừa tướng lảo đảo thân thể, nghiêng ngã lảo đảo chạy đến phía trước, "bùm" một tiếng, quỳ gối trước xe ngựa: "Nhiếp chính vương điện hạ, tiểu nữ ngu ngốc, xin điện hạ thứ tội!"

Nói xong quay đầu nhìn nữ nhi không có tiền đồ nhà mình: "Nghịch nữ, còn không mau quỳ xuống!"

Nữ nhi của hắn từ trước đến giờ có tri thức hiểu lễ nghĩa, là kiêu ngạo của hắn. Hắn luôn nghĩ có thể gả nàng cho nhiếp chính vương hay không? Nhưng chưa từng nghĩ nhiếp chính vương đã có nữ nhân mình thích, nên

https://thuviensach.vn

nghĩ coi như không có năng lực làm chánh phi, làm trắc phi cũng là tốt. Nếu không được thì gả vào hoàng cung làm phi tần hay hoàng hậu cũng chưa hẳn là không thể. Dù nói thế nào, nàng cũng là nữ nhi dòng chính của phủ thừa tướng, ít nhất cũng có thể kết thân với gia tộc thế gia!

Ai ngờ hôm nay lại đắc tội với nhiếp chính vương, lấy tính tình của vị kia, không biết Mộ Tuyết sẽ có kết quả gì đây! Hắn nuôi dưỡng nàng như một con cờ nhiều năm như vậy là vì để khuếch trương thế lực, hôm nay sẽ không bị phá hủy hết chứ? Không sai, Thiên Mộ Tuyết là nữ nhi của hắn, nhưng mà ở trong mắt của hắn, không có gì quan trọng hơn quyền thế!

Thiên Mộ Tuyết nhìn người phụ thân luôn yêu thương nàng, hôm nay lại thay đổi sắc mặt. Hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn Trong lòng cũng có chút luống cuống, vội vàng theo phụ thân cùng nhau quỳ xuống. Thật sự có nghiêm trọng như thế sao? Không phải nhiếp chính vương bởi vì có ý tứ với nàng nên mới gây khó khăn cho nàng nhiều lần như vậy sao?

Vẻ mặt Đình Vân lãnh khốc mở miệng: "Thừa tướng, ngài vẫn nhanh đứng dậy đi. Vương gia nhà ta nói rồi, nhất định phải có hoàng thượng tới mới được! Các ngươi sai người đi mời đi!" Không biết suy xét, nhất định làm cho vương gia tức giận mới vui sao!

Lần này, trong lòng các vị đại thần cũng bắt đầu sinh ra oán trách rồi. Nhiếp chính vương thì bọn họ không đắc tội nổi, cho nên đối tượng phẫn hận tự nhiên sẽ thành một nhà thừa tướng. Nếu không phải nữ nhi tốt nhà bọn họ đụng phải nhiếp chính vương, làm sao sẽ dẫn đến việc bọn họ đều bị ngăn ở nơi này chứ, tiến lùi đều không được? Chẳng lẽ muốn bọn họ xuống xe trực tiếp đi về nhà sao?

Bây giờ còn nghe nói muốn kinh động đến hoàng thượng, nếu hoàng thượng tới đón tiếp thật, nhiều dân chúng ở đây như vậy, không phải sẽ rất mất thể diện sao! Nếu hoàng thượng mất mặt, thừa tướng còn có đường sống sao? Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người bắt đầu hả hê .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Hoàng thượng, không, không xong!" Nam thư phòng hoàng cung Dạ Mị quốc, một tiểu thái giám vội vàng hấp tấp vọt vào.

"Có chuyện gì từ từ nói, làm hoàng thượng kinh sợ, ngươi chịu trách nhiệm nổi sao!" Tổng quản thái giám lớn tuổi ở một bên mở miệng dạy dỗ.

"Nô tài đáng chết! Nô tài đáng chết!" Chỉ là chuyện này có chút lớn!

"Tốt lắm, có chuyện gì cứ nói đi!" Dạ Tử Lân để ngự bút đang cầm trên tay xuống, nhìn tiểu thái giám trong đại điện.

Tiểu thái giám này run rẩy thân thể nói ra chuyện hôm nay, Dạ Tử Lân lại ngửa mặt lên trời, cười phá lên: "Biểu huynh trở về, trẫm tất nhiên sẽ tự đi nghênh đón. Đi chuẩn bị Long Liễn, đừng để biểu huynh chờ sốt ruột!"

"Dạ!" Tiểu thái giám này đáp một tiếng, rồi lui ra ngoài.

Tổng quản thái giám nhìn hoàng đế bệ hạ mình một chút, rốt cuộc không nhịn được đem lời trong lòng nói ra: "Hoàng thượng, không nói đến việc nhiếp chính vương điện hạ độc tài quân quyền, trong triều đình cũng đều là người của hắn, ngài không lo lắng chút nào sao?"

"Có gì phải lo, nếu biểu huynh cảm thấy hứng thú với ngôi vị hoàng đế, ban đầu cũng sẽ không đẩy trẫm lên vị trí này. Hơn nữa biểu huynh đối với trẫm có ơn cứu giúp nhiều lần, nếu không có hắn, sợ rằng trẫm đã sớm giống như Nhị hoàng huynh, bị hại chết rồi!" Thở dài nói xong, lại có chút hoài niệm Nhị hoàng huynh. Vốn người làm hoàng đế nên là Nhị hoàng huynh, đại hoàng huynh - tên cầm thú đáng hận kia, vậy mà đối với đệ đệ của mình đều muốn đuổi tận giết tuyệt!

Tổng quản thái giám ở một bên lắc đầu một cái, tiên hoàng là muốn đoạt quyền, lại không có năng lực, mà hoàng thượng một chút tâm tư cũng

https://thuviensach.vn

không có, chẳng lẽ Dạ Mị quốc của bọn họ thật muốn sửa họ thành Hiên Viên sao? Đáy mắt thoáng qua một tia sáng, có lẽ Đại vương tử so hoàng thượng thì thích hợp làm hoàng đế Dạ Mị đế quốc hơn, như vậy. . . . . .

. . . . . .

Đột nhiên một đội Ngự Lâm quân chạy tới, không lâu lắm đã đứng song song trên đường cái, một tấm vải màu đỏ trải dài. Mọi người không hẹn mà cùng quay đầu lại nhìn, chỉ thấy hai cung nữ tay cầm khổng tước linh(1) đi ở đằng trước, long liễn màu vàng chậm rãi đi về phía trước. . . . . .

Chúng đại thần vội vàng xuống xe tiếp giá, chỉ huy hạ nhân nhà mình đem xe ngựa chạy tới một bên, không chặn lại ngự giá(2) của hoàng thượng.

Nhưng, Hiên Viên Vô Thương vẫn không nhúc nhích, ngồi ở bên trong xe, vuốt vuốt tóc của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

"Thương Thương, hơi đói!" Các bảo bảo cũng đói bụng rồi.

Dịu dàng mở miệng: "Vậy chúng ta lập tức trở lại có được không?"

"Được!" Hiếm khi nhu thuận gật đầu một cái, đói bụng rồi, nàng cũng không có tinh lực giương nanh múa vuốt, như vậy sẽ đói hơn!

Quần thần quỳ đầy đất, có mấy quan viên đỗ vào năm nay cũng không biết địa vị của Hiên Viên Vô Thương. Trong ngày thường nghe nói đừng đắc tội nhiếp chính vương gì đó, đều cho rằng chỉ là do mọi người phóng đại thôi, hoangdung_die»n。dٿan。l«e。qu»y。d«on cho nên đối với việc Hiên Viên Vô Thương không đi ra nghênh đón bệ hạ thì rất tức giận!

Ngay khi ngự giá của Dạ Tử Lân đến trước mặt, trường bào màu vàng của đế vương đứng dậy vững vàng đi xuống, bước chân cực nhanh, nhưng lại không xuất hiện vẻ hốt hoảng.

https://thuviensach.vn

Nhìn đám đại thần quỳ trên đất, giọng nói uy nghiêm vang lên: "Đứng lên đi!"

"Tạ bệ hạ!" Các đại thần quy củ đứng lên, chờ bệ hạ lên tiếng.

Mà thừa tướng, Lâm Phong, thống lĩnh cấm vệ quân và Thiên Mộ Tuyết vẫn còn quỳ trên mặt đất, không dám đứng dậy.

"Biểu huynh, trẫm tới đón huynh! Trở lại cũng không nói một tiếng, để trẫm chuẩn bị cẩn thận chào đón mười dặm!" Dạ Tử Lân mở miệng cười, bước từng bước về phía xe ngựa của Hiên Viên Vô Thương.

Nghe giọng nói của Dạ Tử Lân, khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt. Hôm nay hắn muốn Dạ Tử Lân tới đón, chính là vì thử dò xét sau khi Dạ Tử Lân làm Hoàng đế, có sinh ra lòng kiêng kỵ với hắn hay không? Nghe giọng nói của hắn thì không có vấn đề gì.

Không phải là hắn nhiệt tình với việc triều chánh, không muốn buông tay. Mà hiện tại hắn và Tam nhi đã bị người ta chú ý, sợ rằng trong tay không có thế lực thì ngày mai sẽ là ngày chết của bọn họ! Cho nên hắn đang đợi, chờ đợi thời kỳ tốt nhất, đợi đến khi người đời đều quên lãng bọn họ, thì hắn có thể bỏ xuống tất cả của cải phàm trần, mang theo vợ con đi du ngoạn khắp nơi rồi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36.3: Đầu ngón chân cao quý

Dạ Tử Lân nể mặt hắn như vậy, hắn tự nhiên cũng sẽ không để một hoàng đế đứng chờ ở trên đường, vén rèm xe lên đi ra ngoài nghênh đón hắn, mọi người chỉ thấy một bàn tay thon dài trắng nõn vươn ra. Bàn tay trơn bóng kia tao nhã đến nỗi làm cho người ta không dám dò xét dung mạo của hắn!

Màn xe từ từ vén lên, dung nhan phong hoa tuyệt đại xuất hiện trước mặt của người đời, không ít người kinh ngạc đến hô hấp ngừng lại!

Ngay cả người đang chuẩn bị đổ nước bên kia đường, khi nhìn thấy nam tử mặc áo trắng đó đã kinh ngạc đến nỗi làm rơi chậu nước trong tay xuống đất, bắn tung tóe nước lên người nhưng cũng không hề hay biết gì!

Giương môi cười khẽ: "Đệ ngược lại còn nhớ rõ người biểu huynh như ta. Nếu đệ không đến, chắc bổn vương phải nhận lấy cái chết từ thống lĩnh cấm vệ quân của đệ rồi!"

Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vừa nghe, lập tức nhớ lại câu nói "Còn chưa cút ra ngoài nhận lấy cái chết" kia của mình, lại nhìn sắc mặt hoàng thượng trở nên khỏ coi trong nháy mắt, còn có ý lạnh trong đôi mắt đang cười của vị nhiếp chính vương này, hắn đã bị dọa đến hai mắt trợn ngược, trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Thiên Mộ Tuyết ngơ ngác nhìn nam tử đi từ bên trong xe ngựa ra, trong nháy mắt cảm giác ý nghĩ mình lúc đó cực kỳ buồn cười, so sánh với hắn,

https://thuviensach.vn

mình không đáng được xưng là liễu yếu đào tơ, nam tử như vậy sao sẽ có hứng thú với mình đây?

Khi chất như tiên như yêu, nếu nói hắn là tiên, thì giống như đám mây trên cao, cúi đầu nhìn chúng sanh. . . . . .

Nếu nói là hắn là yêu, chính là mị hoặc thiên hạ, có thể nhìn từ xa mà không thể khinh nhờn. . . . . .

Nhìn thống lĩnh cấm vệ quân đang ngất trên đất kia, mặt Dạ Tử Lân tràn đầy chán ghét, lạnh lùng phun ra ba chữ: "Cách chức đi!"

Lại nhìn Lâm Phong, tuy người này ẩu tả một chút, nhưng vẫn là một nhân tài, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn tâm cũng không xấu, vì vậy mở miệng: "Lâm Phong quản giáo không nghiêm, phạt bổng nửa năm, có dị nghị gì không?"

Lâm Phong lau mồ hôi lạnh trên trán: "Hồi bẩm hoàng thượng, hạ thần không có dị nghị gì!" Còn may, hắn vốn cho là mình chết chắc rồi!

Nhìn lại thừa tướng: "Hôm nay dáng vẻ thừa tướng đại nhân thật kiêu ngạo, đến nữ nhi cũng ngang ngược kiêu ngạo, ngươi nói trẫm nên phạt ngươi như thế nào đây?"

À? Chuyện này. . . . . Nữ nhi ngang ngược kiêu ngạo? Người nào ở Dạ Mị đế quốc này không biết con gái của hắn là người biết tri thư hiểu lễ nghĩa chứ?

Thừa tướng hoang mang lo sợ, không biết trả lời thế nào.

Mà Thiên Mộ Tuyết lại ngước đầu, nhìn một bên mặt của nam tử kia, quả nhiên là tuyệt mỹ, đẹp đến rung động lòng người! Nhưng từ khi hắn bước ra khỏi xe ngựa, chưa từng liếc mắt nhìn mình một cái, giống như liếc nhìn nàng một cái cũng rất khinh thường.

https://thuviensach.vn

Thấy một lúc lâu rồi mà thừa tướng vẫn không nói lời nào, Dạ Tử Lân cười lạnh một tiếng: "Vậy trẫm chấp thuận Thừa Tướng cáo lão hồi hương thì như thế nào?"

Thiên Thành Vũ vừa nghe, lúc này liền lên tiếng trả lời: "Bệ hạ, thần đang ở độ tuổi trung niên, vẫn có thể vì bệ hạ phân ưu giải nan, kính xin bệ hạ thu hồi thánh dụ!"

"Nếu như vậy, vậy giáng cấp làm lễ bộ thượng thư đi!" Giải quyết dứt khoát, nói xong đã chẳng muốn nhìn hắn nữa.

Quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, thấy khóe môi hắn vẫn có ý cười như có như không, mở miệng cười: "Biểu huynh, không biết đối với phương thức xử trí của trẫm, huynh có hài lòng không? Nếu hài lòng thì đừng đùa giỡn nữa, theo trẫm đến hoàng cung tụ họp một chút được không?"

Âm thanh kia tràn đầy nụ cười, ai ngờ Hiên Viên Vô Thương chỉ cười nhạt một tiếng: "Bổn vương mời hoàng thượng tới, cũng bởi vì con đường không thông, hi vọng hoàng thượng khai thông giúp bổn vương, tại sao lại thành đùa giỡn gì rồi? Về phần hoàng thượng xử phạt người cản đường như thế nào, tất nhiên là tự do của hoàng thượng, sao bổn vương có thể can thiệp được!"

Thốt ra lời này xong, khóe miệng Dạ Tử Lân không thể ức chế mà co quắp mấy cái. Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn⊹đà-n๖ۣۜlê⊹qu-ý⊹đô-n Lại như vậy rồi, luôn dễ dàng quăng sạch sẽ quan hệ với hắn, ép mình xử trí người là hắn, xử trí xong rồi không thèm đếm xỉa cũng là hắn! Tại sao hắn có thể có biểu huynh phúc hắc như thế chứ!

Nhưng lời này cũng đã cho mình đủ mặt mũi rồi, để dân chúng trong thiện hạ đều biết, mình không phải bị biểu huynh áp lực mới xử trí những người này, cũng sẽ không mất uy nghiêm của hoàng đế.

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, mấy quan viên mới đỗ đạt vào năm nay rốt cuộc không nhịn được nữa, lên tiếng: "Nhiếp chính vương điện hạ, hoàng thượng đứng ở chỗ này một lúc lâu rồi, nhưng người lại không hành lễ, đây là đạo lý gì? Thân là nhiếp chính vương, sao có thể cậy vào việc mình là biểu huynh của hoàng thượng mà tổn hại đến lễ nghi giữa quân và thần?"

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của Dạ Tử Lân liền tối sầm, nét mặt Hiên Viên Vô Thương lại càng thêm khó lường. Đôi mắt tà mị như hoa đào khẽ híp lại, nhìn những người xúc động phẫn nộ kia, môi mỏng kéo nhẹ: "Bốn người này, có thể trọng dụng!"

Sau khi nói xong cũng không đợi mọi người phản ứng, an vị trở về xe ngựa: "Xuất phát! Trở về vương phủ!"

Dạ Tử Lân cũng ngẩn ra, bốn người kia càng giống như rơi vào trong sương mù, không hiểu gì hết.

Lúc nghe tiếng 'xuất phát' của hắn lần nữa, Dạ Tử Lân lập tức mở miệng: "Còn không nhường đường cho nhiếp chính vương?"

Lời này vừa rơi xuống, tất cả xe ngựa đều bị kéo qua một bên, ngay cả Long Liễn của hoàng đế cũng bị kéo qua một bên!

Lần này, các quan viên đó mới biết được địa vị của vị nhiếp chính vương điện hạ trong truyền thuyết ở Dạ Mị đế quốc này! Nhớ tới chuyện mới vừa rồi, cả người đều toát hết mồ hôi lạnh, nhớ lại những lời nhiếp chính vương điện hạ vừa nói, bọn họ cũng coi như là vì họa được phúc sao?

Ngồi trở lại trong xe ngựa, Vũ Văn Tiểu Tam đã là đói đến ngực dán vào lưng : "Thương Thương, hình như hôm nay tính khí chàng rất tốt!"

Chính xác là như vậy, theo tính tình bình thường của hắn, bốn người kia chỉ sợ sớm đã không còn hài cốt rồi, nhưng: "Bởi vì Tam nhi đói bụng!"

https://thuviensach.vn

Cho nên phải nhanh trở về một chút, có thể càng nhanh càng tốt, xử trí bọn họ sẽ lãng phí thời gian.

"Thật sao? Không phải là bởi vì ở bên ngoài có mỹ nhân Thiên Mộ Tuyết sao?" Giọng nói tràn đầy uy hiếp vang lên.

Cười khẽ một tiếng: "Nàng nghĩ bậy gì đó, người ta đã sớm nói đám nữ nhân kia, so với một đầu ngón chân của Tam nhi cũng không bằng!"

"Tất nhiên, chàng cũng không nhìn xem đầu ngón chân của ta là cao quý cỡ nào!" Mỗ nữ không chút khiêm tốn quay đầu, ngửa mặt lên trời bộ dáng đầy đắc ý.

Cười khẽ một tiếng, nhìn bộ dạng đắc chí đến lỗ mũi hướng lên trời của nàng, không nhịn được ngắt cái mũi của nàng một cái.

"Thương Thương, chàng nói Hiên Viên Ngạo có tới không?" Lần trước lúc bọn họ đi, Hiên Viên Ngạo cũng không chịu lộ mặt, chỉ là đứng xa xa thổi sáo. Hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn Lần này là tiệc đầy tháng của bảo bảo, cũng không chắc hắn có tới không? Nhưng mà hắn từng nói lúc đứa bé sinh ra, phải phát thiệp mời cho hắn, không phải sao?

Vừa hỏi xong câu này, trong nháy mắt sắc mặt của hắn liền tối sầm: "Nàng vẫn nhớ nhung Ngạo như vậy sao?"

"Đúng! Ta không chỉ nhớ hắn, ta còn nhớ hoàng thượng, nhớ tiểu Triệt Triệt, nhớ Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu, còn có Công Tôn Trường Khanh. Thật ra thì còn hơi nhớ Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên nữa! Cũng không biết đời này còn có thể gặp lại bọn họ không? Aizz. . . . . ." Mỗ nữ thao thao bất tuyệt, to gan lớn mật nói ra suy nghĩ trong nội tâm của mình.

Vốn là nàng rất nhớ nhóm người soái ca đó, hơn nữa bây giờ nàng đang ở cữ, nghĩ rằng người này cũng không dám làm gì nàng!

https://thuviensach.vn

Không ngờ, trên dung nhan tuyệt mỹ của hắn nâng lên một nụ cười nhạt, nụ cười hình như càng ngày càng nở rộ, bước từng bước đi tới bên giường của nàng: "Tam nhi, có phải là lâu lắm rồi, người ta không làm cho nàng thõa mãn đúng không? Đợi qua nửa tháng nữa, người ta sẽ theo Tam nhi đánh một tháng lâu dài trên giường, có được không?"

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt mỗ nữ trắng bệch! "Cái đó, Thương Thương. Thật ra thì vừa rồi người ta chỉ nói giỡn thôi, chàng biết con người của ta, chuyện thích làm nhất là nói giỡn mà, cho nên chàng nhất định sẽ không tính toán chi li với ta đâu, đúng không hả?"

"Thì ra là Tam nhi rất thích đùa giỡn sao?" Trên dung nhan như cánh hoa đào xuất hiện một vẻ mặt rất khổ não, "Nhưng người ta tưởng thật rồi, làm sao bây giờ?"

"Cái đó, nếu chàng nghĩ như vậy, có thể để chàng sửa lại tư tưởng xấu xa kia, vậy là tốt rồi!" Đùa gì thế, một tháng? Lấy sức chiến đấu của thằng nhãi này, hoangdung_diễn。đàn。lê。qúy。đôn đây không phải là muốn mạng của nàng sao!

Một bàn tay thon dài từ từ chạm lên váy của nàng: "Tư tưởng người ta rất xấu xa sao?" Nói xong mập mờ nhíu mày với nàng.

Nếu là một năm trước, nàng thấy bộ dáng kia của hắn, khẳng định sẽ bổ nhào tới. Nhưng sau khi ý thức được thằng nhãi này là sói đội lốt cừu, hiện tại nàng chỉ có lòng tràn đầy hoảng sợ!

Vội vàng muốn kéo vạt áo mình trở lại, cười nịnh hót: "Không xấu xa, không xấu xa, phẩm đức của Thương Thương rất cao quý! Có thể để cho người đời ngưỡng mộ và sùng bái!" Nàng vẫn không nên đắc tội với tên cầm thú này thì tốt hơn!

Nhưng người khác rõ ràng không muốn bỏ qua cho nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Vô Thương, chàng làm gì đấy! . . . . . ."

"Người ta không làm gì hết, Tam nhi yên tâm, người ta sẽ giữ vững phòng tuyến cuối cùng! . . . . . ."

"Nếu chàng không giữ được thì sao?"

"Tam nhi, nàng nên học cách tin tưởng người khác. . . . . ."

Tiếp đó, thiên ngôn vạn ngữ bên trong xe, bị từng trận ‘ưm, ưm’ che giấu. . . . . .

. . . . . .

Sắc mặt lãnh khốc của Đình Vân dính vào chút sắc đỏ, nghe lời nói của vương gia và vương phi nhà mình, cùng với tiếng ‘ưm’ của vương phi. Hắn vẫn còn chỗ này đó, có thể đừng luôn kích thích hắn như thế không? Lần sau phải đổi đánh xe ngựa với Liên Vụ mới được!

Nghĩ tới bên trong xe ngựa phía sau, hai người ôm tiểu thế tử và tiểu công tử, hoangdung_die»n。dّan。l«e。qu»y。d«on đáy lòng hắn tràn đầy mất mác và chua xót. Mấy tháng nay, hai người bọn họ càng ngày càng thân thiết với nhau rồi, sợ rằng chuyện thành thân cũng không còn xa.

Mà hắn, chỉ có thể thành toàn, thành toàn cho huynh đệ hạnh phúc!

Nhưng thành toàn người khác, còn hạnh phúc của mình, đã bị trục xuất tới nơi nào rồi?

. . . . . .

Đến phủ nhiếp chính vương, vốn Đình Vân muốn mở miệng nói một tiếng: "Vương gia, đến!" Nhưng nhớ lại động tác kéo lại màn xe của vương gia, nếu hắn làm hỏng chuyện tốt của vương gia, dù hắn là mèo có chín mạng cũng không đủ để vương gia chém đâu!

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Rõ ràng đã náo xong rồi.

Đình Vân kéo màn xe ra, vương gia vẫn áo mũ chỉnh tề, không có gì thay đổi. Nhưng búi tóc vương phi rối loạn, cặp mắt đẹp chứa đầy oán hận nhìn vương gia, sắc mặt cũng hơi ửng hồng. Có lẽ cũng không có chân chính xảy ra chuyện gì, dù sao vương phi vẫn còn ở cữ, vương gia nên có chừng mực mới phải.

Nam tử tuyệt mỹ đưa tay, nhẹ nhàng dùng chăn bọc Vũ Văn Tiểu Tam lại kỹ lưỡng, rồi sau đó dịu dàng mở miệng: "Nhắm mắt lại!" Bên ngoài có ánh sáng mạnh, sợ nàng không thích ứng được.

"Ừm!" Nghe lời nhắm mắt lại, rồi sau đó bị hắn ôm ra ngoài. . . . . .

Hạ nhân của phủ nhiếp chính vương quỳ ở trước cửa, khuôn mặt vui mừng. Đã nhiều năm vương gia chưa trở lại, lúc trở lại đã làm tiệc đầy tháng cho tiểu thế tử và tiểu công tử rồi, sao bọn họ có thể không vui chứ!

"Nô tài cung nghênh vương gia, vương phi trở về phủ! Cung nghênh tiểu thế tử và tiểu công tử trở về phủ! Vương gia thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế, vương phi thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!" Giọng nói mọi người mang theo vui mừng truyền đến.

Vậy mà, Vũ Văn Tiểu Tam lại thính tai nghe được trong đó có một giọng nữ tràn đầy thâm tình và oán hận. Đôi môi không tự chủ nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười trào phúng, không phải là Đình Vũ gì đó chứ? Dám đánh chủ ý lên Thương Thương, cũng không xem nàng có đồng ý hay không! Nếu có dũng khí tiến lên, hừ hừ, đợi lão nương ở cữ xong rồi, sẽ có các kiểu chăm sóc ngươi thật tốt!

Hiên Viên Vô Thương nhìn tiểu nữ nhân trong ngực đang nhắm hai mắt, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. bộ dáng yên tĩnh, còn có nụ cười trào phúng nơi khóe môi. Trong lòng biết vì sao nàng như vậy, nhưng nghĩ tới lúc nãy trong xe ngựa, nàng nói nhớ đám người Gia Luật Trục Nguyên.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt hơi biến đổi, nên quyết định tạm thời không đụng đến Đình Vũ, dọa nàng một chút. Khi nàng đặt tâm tư đến những nữ nhân thiêu thân lao vào người hắn, sẽ không có tâm tình và tinh lực để nghĩ đến đám hồ ly tinh Long Ngạo Thiên kia!

Nghĩ tới đó nên mở miệng với đám hạ nhân: "Đứng lên đi!" Rồi sau đó ôm Vũ Văn Tiểu Tam vững vàng đi vào.

Đình Vũ nhìn mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, đáy mắt đều là ánh sáng ghen ghét.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37.1: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Tiểu Nguyệt và Liên Hoa ôm Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng đi theo vào, nhưng vẫn không quên vươn tay, che mắt cho hai đứa bé, để tránh ánh sáng mạnh chiếu vào. Bọn hạ nhân đều nhón chân muốn nhìn một chút bộ dáng của tiểu thế tử và tiểu công tử.

Trên mặt Đình Vũ cũng tràn đầy ý cười, tiến lên phía trước nhìn đứa bé mà Liên Hoa ôm: "Liên Hoa ca, cho muội nhìn một chút!"

Đứa bé Đình Vũ nhìn là Hiên Viên Sở Cuồng.

Liên Hoa dừng một chút, Đình Vũ thích vương gia không sai, có thể sẽ không thích đứa bé do vương phi sinh. Nhưng dù sao đứa nhỏ này cũng là của vương gia nên chắc nàng cũng sẽ có chừng mực, vì vậy nên để cho nàng nhìn.

Vừa nhìn, vốn Đình Vũ đang tràn ngập nụ cười, lại phát hiện hình dáng đứa nhỏ này cực kỳ giống nữ nhân mà vương gia mới ôm đi vào. Nụ cười trên mặt từ từ biến mất, đôi tay cũng không tự giác nắm chặt thành quyền. . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn nữ nhân trước mặt mình, đứa bé dĩ nhiên là cực kỳ nhạy cảm, nhìn một cái là biết nữ nhân này không có thiện ý đối với mình, lúc này liền gào khóc lớn lên. . . . . .

Tiểu Lạc thần ở một bên liếc mắt, tên ngu ngốc này chỉ biết khóc!

https://thuviensach.vn

"Đình Vũ, muội làm sao vậy?" Nhìn sắc mặt Đình Vũ không đúng, Liên Hoa nhíu mày.

Đình Vũ cười lớn một tiếng: "Không có chuyện gì! Chỉ là kỳ quái tại sao dáng dấp tiểu công tử lại không giống vương gia!"

Tiểu Nguyệt vừa nhìn Đình Vũ này, liền biết đó là ám vệ đánh chủ ý lên vương gia mà tiểu thư đã nói lúc trước. Nhìn bộ dáng kia của nàng cũng biết không phải là thứ tốt lành gì, không nói đến bộ dáng như hồ ly tinh, đáy mắt còn có ánh sáng tối tăm, chắc hẳn là muốn giành vương gia với tiểu thư nhà mình đây mà!

Vì vậy lúc này không khách khí liếc mắt: "Dáng dấp không giống vương gia, giống vương phi không được sao? Giống hay không giống vương gia thì cũng là nhi tử của vương gia. Ta khuyên những người vẫn không nhận rõ được thân phận của mình, đừng si tâm vọng tưởng thì tốt hơn!"

Nói xong tức giận đùng đùng ôm Hiên Viên Lạc Thần vững vàng đi vào, lưu lại Đình Vũ với gương mặt bị nghẹn đến lúc đỏ lúc trắng, răng ngà suýt nữa cắn nát môi mình!

Liên Hoa có chút kinh ngạc nhìn bóng lưng Tiểu Nguyệt, không hiểu tại sao hôm nay tiểu nha đầu này nói chuyện sắc bén như vậy? Ngẫm lại lời nàng mới vừa nói, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn lúc này trên mặt hiện lên vẻ vui mừng, chẳng lẽ Tiểu Nguyệt vì nghĩ Đình Vũ có ý tứ với mình, cho nên cảnh cáo Đình Vũ đừng si tâm vọng tưởng sao?

Đây không phải đã nói rõ Tiểu Nguyệt vẫn rất quan tâm đến mình sao!

Vì vậy không thèm an ủi Đình Vũ, vội vàng chạy vào trong vương phủ.

Ở trong lòng phất cờ reo hò: Tiểu Nguyệt, trong lòng của ta chỉ có nàng thôi!

https://thuviensach.vn

Đình Vũ nhìn người mình coi như ca ca, thấy mình bị chế nhạo, không lên tiếng tương trợ thì thôi, thậm chí ngay cả an ủi nàng cũng không có. Tay nắm chặt thành quyền, tức giận trong lòng càng sâu.

Đình Vân nhìn bóng lưng Tiểu Nguyệt và Liên Hoa, cười khổ một tiếng, chỉ nhàn nhạt gật đầu với Đình Vũ một cái, cũng vững vàng đi vào.

Giờ phút này, Đình Vũ càng thêm có một loại cảm giác bị bạn bè xa lánh! Chẳng lẽ chỉ là một năm không gặp, bọn họ đã đối xử lạnh nhạt với nàng như vậy rồi sao? Trước kia bọn họ cùng sinh cùng tử, tình cảm như huynh muội mà!

Đều do người vương phi kia, không...nàng không thừa nhận đó là vương phi của bọn họ. Nếu không phải vì nàng ta, làm sao nàng có thể không có chút địa vị nào ở trong mắt vương gia được!

Vương gia đối với nàng mà nói, vẫn tồn tại như một vị thần, luôn ở trên cao như đám mây. Theo ý nàng, trên thế giới này không có bất kỳ ai có tư cách sóng vai với vương gia, cho nên nàng vẫn luôn ngước nhìn ngài. Nhưng bây giờ, bên cạnh vương gia có một người, hơn nữa người kia không phải nàng, loại cảm giác này làm cho nàng cực kỳ khó chịu!

Không cam lòng! Ghen tỵ! Oán hận đan xen với nhau, gần như muốn đem lòng của nàng dằn vặt đến chết!

Vương gia không thể yêu người khác, tại sao hắn có thể yêu người khác!

Lúc này, Liên Vụ cũng chầm chậm bước tới, nhìn người mà bọn họ vẫn coi như tiểu muội: "Đình Vũ, hai người bọn họ không phải là không muốn an ủi muội, mà là thấy sắc quên bạn, muội phải hiểu cho bọn họ!"

"À? Thấy sắc quên bạn?" Lần này, Đình Vũ có chút kinh ngạc. Liên Hoa này tính tình lạnh nhạt, hoangdung_ঌ্ডdi-ễn-⊹-đà-nঌ্ঢ্লê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n còn có Đình Vân dáng vẻ lạnh lẽo, lại có thể thấy sắc quên bạn?

https://thuviensach.vn

"Chính là nha đầu của tam vương phi, hai người bọn họ cùng thích nàng!" Tiểu nha đầu kia quả thật rất đáng yêu, có lúc còn có chút quyến rũ. Nếu không phải là hai huynh đệ đều thích nàng, đảm bảo hắn cũng sẽ thích.

Lần này, tâm tình Đình Vũ càng thêm ác liệt, hai huynh trưởng cùng thích người đã chế nhạo mình sao? Hơn nữa còn là nha hoàn của nữ nhân kia, vậy việc nàng bị bạn bè xa lánh còn xa sao? Tâm trạng u ám, nhưng trên mặt vẫn cười đến vui sướng: "Không có việc gì, bọn họ sớm hay muộn gì cũng thành thân thôi, cũng không biết cuối cùng là người nào ôm được mỹ nhân về đây!"

Về phần ai có thể thành công, ba người trong cuộc kia mơ hồ, Liên Vụ - người đứng xem này tự nhiên hiểu rõ: "Nếu huynh không nhìn lầm, người nha đầu kia thích chính là huynh trưởng Đình Vân. Nhưng tên gia hỏa Đình Vân kia không biết trúng gió gì, rõ ràng thích muốn chết, còn cố ý tránh né!" Làm hắn nghĩ mãi mà vẫn không hiểu!

"Nghĩa khí huynh đệ lớn như trời!" Đình Vũ ngược lại có thể hiểu được tâm tư của Đình Vân.

Lời này vừa nói, Liên Vụ bừng tỉnh hiểu ra! Thì ra là có chuyện như vậy, mất công hắn nghĩ lâu như vậy cũng không nghĩ ra!

"Nếu là vậy, Đình Vân cũng quá khổ rồi!" Người này thật là khờ, nếu chỉ là thích thôi thì cũng được đi, nhưng đã thích đến mức này. Hơn nữa nha đầu kia cũng thích hắn, hắn lại có ý thối lui, thật sự không phải là quyết định sáng suốt!

Lắc đầu, tùy bọn họ vậy! Nhìn Đình Vũ một chút: "Chuyện tiệc đầy tháng đã chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị xong rồi!" Chút chuyện nhỏ này cũng chuẩn bị không được, vương gia còn cần nàng làm gì?

https://thuviensach.vn

"Phát thiệp mời cho Hiên Viên đế quốc bên kia chưa?" Thiệp mời cho Hiên Viên đế quốc và vài quốc gia khác, đều là do vương gia tự mình viết. Mặc dù ngày đó, hắn không cẩn thận nhìn thấy vương phi động tay động chân. Hoangdung_ঌ྇diễn♥đànঌ྇lê♥quý♥đôn Nhưng vương phi uy hiếp hắn rất lâu, nói nếu hắn lắm mồm, sẽ gả Tiểu Nguyệt cho hắn, dọa hắn toát mồ hôi liên tục. Hắn nhìn nội dung cũng không phải là quá trầm trọng, cho nên không nói với vương gia.

. . . . . .

"Hoàng thượng, đây là Hi vương gia sai người đưa thiệp mời tới!" Tiểu Đức Tử cười hì hì đưa thiệp mời cho Hiên Viên Mặc.

Bàn tay đang phê tấu chương bỗng cứng đờ. Thiệp mời sao, tính toán ngày, nàng cũng nên sinh rồi? Vẻ mặt không biến sắc, cắn môi dưới: "Để đó trước đi! Nói trẫm đã tiếp nhận!" Tiếp nhận thiệp mời thì nhất định sẽ đi.

"Dạ!" Tiểu Đức Tử đặt thiệp mời lên long án, nhưng trong lòng có chút kỳ quái. Lúc trước, khi vừa nghe đến tin tức của Hi vương gia, bộ dáng hoàng thượng sẽ rất vui mừng. Hôm nay đưa thiệp mời tới, sao hoàng thượng lại không vui chứ? Cũng không hỏi thiệp mời này mời hoàng thượng đi đâu, đã trực tiếp nói tiếp nhận!

"Thái hậu giá lâm!" Ngoài cửa, giọng nói của nữ quan vang lên.

Hiên Viên Mặc để cây viết trong tay xuống, vội vàng đứng dậy chào đón. Thấy một nữ nhân toàn thân hoa phục bước vào, hắn cung kính cúi đầu mở miệng nói: "Nhi thần thỉnh an mẫu hậu!"

"Được rồi, ngươi là hoàng thượng, sau này đừng lúc nào cũng cung kính như vậy, nghe giống như lúc ngươi vẫn còn là thái tử vậy. Ai gia biết ngươi hiếu thuận, nhưng cũng không cần mỗi ngày đều như thế, ngược lại có vẻ

https://thuviensach.vn

lạnh nhạt rồi!" Trường Tôn Minh Tranh được Phượng Hoa nâng đở, vừa bước từng bước đi vào, vừa nói những lời nói này.

Hiên Viên Mặc vừa nghe, trên gương mặt trơn bóng như ngọc xuất hiện một nụ cười nhạt: "Dạ, nhi thần xin nghe theo dạy bảo của mẫu hậu! Không biết hôm nay mẫu hậu đến đây vì chuyện gì?"

"Vì chuyện gì còn phải để ai gia tự mình nói sao?" Thái hậu bưng một ly trà lên, hoangdung_diễ‍ n. đàn. lê. q‍uý. đôn nhìn nhi tử luôn nghe theo lời mình, nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói đều là bất mãn nồng đậm.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, mơ hồ đoán được mẫu hậu muốn nói gì đó, nhưng vẫn im lặng, chờ bà ta mở miệng.

Trường Tôn Minh Tranh uống xong nước trà, nhìn bộ dáng ảm đạm của hắn một chút, thở dài một hơi: "Hoàng thượng, ngươi còn muốn lừa gạt ai gia tới khi nào? Nếu không phải ngày hôm nay ai gia đi qua Thượng Cung cục, nghe những người đó nghị luận. Ai gia còn không biết ngươi đã một năm không có cưng chiều phi tử rồi! Ai gia biết trong lòng ngươi đang suy nghĩ gì, nhưng ngươi phải vì con cháu gia tộc Hiên Viên mà suy nghĩ, chẳng lẽ ngươi chuẩn bị truyền ngôi vị hoàng đế cho người ngoài hay sao?"

Nói xong nặng nề nện cái chén xuống bàn, trước đó vài ngày đi Thanh Phong tự vì Ngạo nhi cầu phúc. Trên đường trở về, mơ hồ nghe thấy có dân chúng đang nghị luận hoàng thượng không thể nhân luân(1). Lúc đó bà ta rất giận dữ, sai người chém bọn họ, nhưng trong lòng cũng không quan tâm, chỉ cho là bọn họ nói hưu nói vượn(2) thôi.

Nhưng hôm nay trở lại, lại nghe thấy người trong cung nghị luận. Bà ta vừa hỏi, thì biết rõ là do hoàng đế phân phó. Nếu chuyện này truyền đến tai thái hậu, tất cả người chứng kiến đều phải chết, đó là điều không thể nghi ngờ! Nghe tin tức như thế, bà ta có thể không nổi giận sao!

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, nhi thần tự có chừng mực!" Nhàn nhạt mở miệng, giọng nói vẫn dễ nghe như vậy.

"Chừng mực? !" Trường Tôn Minh Tranh nặng nề đập bàn một cái "Ngươi có chừng mực chỗ nào? Ngươi có biết dân chúng trong thiên hạ đều nghị luận ngươi không thể nhân luân không? Thân là hoàng đế, nếu ngươi không thể nhân luân thì nói rõ cái gì? Nói rõ ngươi vô năng!"

"Mẫu hậu, đây là chuyện của nhi thần, không liên quan đến dân chúng trong thiên hạ!" Nhíu lông mày mở miệng, trong con ngươi như mặc ngọc xẹt qua chút phiền muộn.

"Mặc nhi, thiên tử không có chuyện riêng tư! Nhất cử nhất động của ngươi, tất cả dân chúng đều đang nhìn ngươi đó! Nếu ngươi thật nhớ thương nữ nhân kia, vừa đúng thời gian ba năm tuyển tú một lần cũng gần đến, ai gia sẽ giúp ngươi tìm mấy người lớn lên nhìn giống nàng, ngươi xem coi thế nào đi?"

Con trai của mình, dĩ nhiên bà ta biết trong lòng hắn đang nghĩ gì.

"Không cần đâu mẫu hậu, chọn lựa tú nữ hao tài tốn của. Nhi thần nghe lệnh là được, tối nay thị tẩm Lật phi!" Dáng dấp giống hơn nữa, cũng không phải là nàng.

Nhìn nhi tử luôn nghe lời của mình một chút, thái hậu hài lòng gật đầu một cái: "Còn có hôn sự của Triệt nhi, ai gia thấy khuê nữ của Trứ đại nhân cũng không tệ, giỏi văn giỏi võ. Ngươi xem nếu thích hợp, thì gả cho tiểu tử kia đi!"

Trên gương mặt trơn bóng như ngọc xuất hiện một nụ cười khổ: "Mẫu hậu, ngài còn không biết tính tình của Triệt sao! Nếu không phải hắn cam tâm tình nguyện, sợ là ai cũng không thể miễn cưỡng hắn được! Nếu hắn chạy trốn ở ngày thành thân, công khai kháng hôn, ngài nói nhi thần nên xử trí hay không xử trí đây?"

https://thuviensach.vn

Trường Tôn Minh Tranh nghe vậy thì rất giận dữ: "Ngươi không thể phái người trông coi hắn sao?"

"Khinh công của hắn, dù là nhi thần cũng không sánh bằng, sao có thể trông coi được?" Nếu mạnh mẽ ép buộc, đả thương Triệt thì hắn cũng đau lòng.

Thái hậu nhìn hắn một chút, thở dài một hơi: "Thôi, ngươi cứ bảo vệ cho hắn đi! Chỉ mong sau tám hay mười năm nữa, hắn sẽ không hận người hoàng huynh như ngươi, không quan tâm tới hôn sự của hắn!"

Cười khẽ một tiếng: "Muốn hận cũng là hận chính hắn!"

Trường Tôn Minh Tranh đã đạt được mục đích khi tới đây, cũng không ở lại lâu hơn nữa, đứng lên: "Được rồi, ai gia không quấy rầy hoàng thượng xử lý chánh vụ nữa. Chuyện hoàng thượng đồng ý với ai gia cũng đừng quên! Tiểu Đức Tử, nhớ đến lúc đó phải nhắc nhở hoàng thượng!"

"Dạ! Thái hậu nương nương!" Tiểu Đức Tử cung kính mở miệng.

Cười khẽ một tiếng: "Mẫu hậu yên tâm, tất nhiên sẽ không quên! Nhi thần cung tiễn mẫu hậu!" Giọng nói trơn bóng như ngọc rơi xuống, ngơ ngác nhìn bóng dáng Trường Tôn Minh Tranh đi xa.

Đi tới long án, nhìn thiệp mời này một chút. Ngón tay thon dài đưa tới, mở ra. Hoangdung_die»n。dت an。l«e。qu»y。d«on Vẻ mặt làm cho người khác không nhìn ra tâm tình, không biết là vui hay là buồn. Nàng sinh, là sinh đôi, còn là hai đứa con trai, từ đáy lòng hắn rất vui mừng cho nàng, đồng thời cũng vì mình mà bi ai!

Thiệp mời này là bút tích của hoàng thúc, trong nét chữ phiêu dật mang theo khí phách sắc bén. Chợt, dư quang khóe mắt quét qua hàng chữ không thẳng hàng ở cuối thiệp mời: "Hoàng thượng thân ái, đã gần nửa năm không gặp rồi. Ai da. . . . . Người ta biết ngươi nhất định rất nhớ người ta,

https://thuviensach.vn

ngươi cũng không cần nhiều lời, trong nội tâm mọi người đều hiểu rõ là được. Thật ra thì người ta cũng rất nhớ ngươi! Còn nữa, còn nữa, nhớ mang theo tiểu Ly tới đây cho ta đó!"

Mấy chữ kia so với chữ của hoàng thúc, quả thật là cực kỳ khó coi, nhưng lại làm cho hắn không nhịn được mà cười khẽ, giống như có thể xuyên qua thiệp mời thấy được khuôn mặt của nàng, hắn quả thật rất nhớ nàng. . . . . .

. . . . . .

Chú thích:

(1) Nhân luân: quan hệ đạo đức giữa con người với nhau, như giữa vua tôi, cha con, vợ chồng, anh em, bè bạn, v.v., theo quan niệm nho giáo. Ở đoạn này ý nói Hiên Viên Mặc không thể quan hệ nam nữa ấy.

Nguồn: tratu.soha.vn

(2) Nói hưu nói vượn; nói bậy; nói càn; nói xằng; nói hươu nói vượn; nói bậy bạ; nói vớ nói vẩn

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37.2: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Ban đêm, Tiểu Đức Tử phụng chỉ Thái hậu ra lệnh, lên tiếng nhắc nhở: "Hoàng thượng, chuyện thị tẩm. . . . . ."

Để cây viết trong tay xuống, thở dài một hơi: "Bãi giá Thừa Càn điện, đi truyền Lật phi đi!"

. . . . . .

Suốt cả một năm, hoàng thượng cũng không có sủng hạnh ai. Tối nay đột nhiên tuyên Lật phi thị tẩm, dĩ nhiên làm không ít người trong cung nôn nóng đến đỏ mắt.

Lật phi vẫn là một thân áo trắng xuất trần, trên mặt không che giấu được vẻ vui sướng. Hoàng thượng vẫn còn để ý đến nàng sao? Có lẽ nàng ở trong lòng hoàng thượng, vẫn có một vị trí riêng!

Bước vào Đông Uyển, liền nghe thấy âm thanh đàn tranh vang lên. Tiếng đàn rung lên, là bài hát nàng chưa từng nghe qua, nhưng nàng lại nghe ra được âm thanh tràn đầy tương tư nồng đậm. . . . . .

Bài hát này là từ Thừa Càn điện truyền tới. Hoàng thượng đang nhớ ai, đang nhớ người nào đây? Âm thanh phiêu đãng, nhẹ nhàng bay về nơi xa. Sau khi nghe được một lúc, nàng cười khổ một tiếng, nỗi nhớ này tuyệt đối không phải là bởi vì nàng!

Nàng nghe ra được đó là một loại quyến luyến có thể gặp nhưng không thể cầu, cùng thâm tình nồng đậm, người nọ nhất định cách hoàng thượng

https://thuviensach.vn

rất xa. . . . . .

"Lật phi nương nương, ngài đi vào nhanh một chút đi!" Tiểu Đức Tử ở một bên mở miệng. Hắn đi theo hoàng thượng được vài năm, cũng nhìn ra được một hai. Đặc biệt là hôm nay, sau khi thái hậu đi, bộ dáng hoàng thượng nhìn thiệp mời. Hắn nhón chân lên nhìn thử thiệp mời này, muốn biết hoàng thượng nhìn gì, lại có vẻ mặt suy nghĩ tương tư.

Kết quả liền nhìn thấy ánh mắt hoàng thượng nhìn chăm chú vào mấy hàng chữ cuối cùng. Chuyện của tam vương phi, hắn đi theo hoàng thượng nhìn những chuyện này, cũng đoán được nàng và Hi vương phi có quan hệ với nhau. Ngẫm lại, ngày trước hoàng thượng tự mình xuống bếp, nên cũng hiểu rõ chuyện này! Cho nên ngày hôm nay đối với Lật phi vẫn có chút đồng tình, Lật phi là người tri âm của hoàng thượng, cũng là người thật sự yêu hoàng thượng.

"Ừm!" Gật đầu một cái, đẩy cửa ra vững vàng đi vào, nhìn thấy nam tử nàng sớm chiều luôn nhớ nhung. Một thân thường phục màu đen, ngồi ở phía trước cửa sổ, nhắm mắt lại khảy đàn.

Nghe tiếng nàng đẩy cửa vào, hắn ngừng tay: "Nàng đã đến rồi?"

"Nô tì tham kiến hoàng thượng!" Thân thể đơn bạc quỳ trên mặt đất, nói không nên lời, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn chọc cho người thương yêu. Nhưng hắn đưa lưng về phía nàng, một chút cảm giác cũng không có.

"Đứng lên đi! Tâm tư của trẫm, nàng có thể hiểu không?" Một khúc ca này là hắn cố ý đánh ra. Lật phi đối với hắn mà nói là một tri kỷ, tuy hai người cũng đã làm chu công chi lễ, nhưng mà ở trong tim của hắn, bọn họ chỉ là tri kỷ.

"Nô tì hiểu, hoàng thượng là nhớ người ở nơi xa" Cho nên mới cố ý tìm nàng, để cho nàng nghe, để cho nàng giúp che chở một tay, để ứng phó

https://thuviensach.vn

Thái hậu. Nàng nên may mắn, nàng đối với hoàng thượng mà nói là không giống với người khác, nhưng nàng cũng cảm thấy bi ai, chỉ vì người hoàng thượng yêu không phải nàng, nàng chỉ là tri kỷ của hắn mà thôi.

"Lật phi, trẫm vẫn xem nàng là tri kỷ. Bất luận là tài hoa của nàng, lãnh ngạo của nàng, trẫm đều thưởng thức. Cho nên trẫm không muốn trong cung này có gì đó làm bẩn nàng. Ngày trước sủng hạnh Thục phi nhiều một chút, đem chuyện trong cung để nàng ta xử lý, để cho nàng ta trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Tâm tư của trẫm, nàng có thể hiểu hay không?" Quay đầu nhìn nàng, giọng nói vẫn dễ nghe như vậy, dễ nghe đến làm cho lòng người ta tan nát.

"Nô tì hiểu." Nàng dĩ nhiên hiểu hoàng thượng một mực bảo vệ nàng, cho nên hôm nay hoàng thượng là hướng nàng đòi nhân tình hay sao? "Hoàng thượng yên tâm, nô tì cái gì cũng không nói!"

"Đứng lên đi!" Nâng nàng dậy, con ngươi như mặc ngọc hàm chứa một chút áy náy. Hắn biết nàng thật lòng thương hắn, nhưng nếu trong lòng đã có người khác, thì tri kỷ cả đời cũng chỉ là tri kỷ thôi!

Một đêm này, bọn họ nằm chung giường, nhưng lại không làm chuyện gì.

Đến giờ tý(1), Lật phi quay đầu, nhìn dung nhan người ngủ say bên cạnh, một giọt nước mắt chảy từ khóe mắt xuống. Đột nhiên, giống như là nghĩ thông suốt cái gì, vươn tay lau đi nước mắt trên mặt.

Mặc dù người hắn yêu không phải là nàng, mặc dù bây giờ hắn đã không muốn gặp mặt nàng. Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-꞉-đà-n๖ۣۜlê-꞉-qu-ý-꞉-đô-n Nhưng ít nhất vào lúc này, người ở bên cạnh hắn là nàng. . . . . .

Nghĩ tới liền quay đầu, trên mặt mang theo một nụ cười hạnh phúc, ngủ thật say. . . . . .

https://thuviensach.vn

Sau khi đợi hô hấp nàng đều đều, nam tử bên người nàng mở ra con ngươi như mặc ngọc. Cõi lòng đầy áy náy nhìn nàng một chút, rồi sau đó an tâm ngủ. . . . . .

Đến đây, Lật phi được sủng ái nhất hậu cung, bên cạnh vua mấy năm, làm vô số người ghen ghét không dứt, lại không dám làm gì. . . . . .

. . . . . .

Tam vương phủ, mái tóc trắng như ngọc của Hiên Viên Ngạo, hôm nay chỉ dùng một cây trâm màu tím nhẹ nhàng cài lên.

Tóc mai màu bạch kim xẹt qua khuôn mặt, tạo thành một độ cong hấp dẫn. Môi mỏng lạnh lẽo mím chặt, mắt lạnh hàm chứa một chút bi thương sợ hãi, ngơ ngác nhìn phong thư trong tay hắn. . . . . .

Chữ viết trong phong thư này còn mới, nhưng tờ giấy cũng đã biến sắc, trên mép giấy cũng hơi bị mài mòn, vừa nhìn đã biết bị người xem vô số lần. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, khi ngươi nhìn thấy lá thư này, ta đã rời khỏi hoàng cung rồi. Từ đây về sau, thiên hạ này sẽ không còn Vũ Văn Tiểu Tam nữa! Rất xin lỗi, không để cho ngươi thành công làm cho ta sống không bằng chết. Dĩ nhiên, đây cũng nhờ ta phúc lớn mạng lớn. Ngươi cũng đừng quá chán nản, đây là do ông trời che chở cho ta thôi! Ta đi đây, ngươi coi như chưa từng biết ta đi. Đoán chừng nếu cho ngươi lựa chọn, ngươi cũng không muốn biết ta đâu. Nhưng mà ta lại không thể không nói cho ngươi biết, ngươi quen biết ta thật sự chính là vinh hạnh của ngươi đó! Được rồi, không nói nhảm nữa, không hẹn gặp lại, bái bai. . . . . ."

Đây là phong thư hoàng huynh giao cho hắn vào ngày hôm đó, nữ nhân này bất cứ lúc nào cũng đều có thể vô sỉ như vậy!

https://thuviensach.vn

"Vương gia, thiệp mời của Hi vương gia!" Ám Dạ cầm thiệp mời đi vào, vương phi sinh, hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn nhưng lại không phải là vương phi của bọn hắn nữa rồi. Đứa bé kia, cũng không phải là đứa bé của vương gia.

Nhìn thiệp mời một chút rồi nhận lấy, trên khuôn mặt lạnh lẽo không nhìn ra chút tâm tư nào. Mắt lạnh đảo qua bên trên, môi mỏng lạnh lẽo nhẹ nhàng cong lên, chỉ thấy phía dưới thiệp mời có một hàng chữ nhỏ xiêu vẹo: "Vương gia thân ái, tiểu đường đệ của ngươi đã ra đời, còn là hai đứa, ngươi nhanh lại đây đi. Dĩ nhiên, nếu như ngươi lo lắng tương lai hai đứa nó trưởng thành so với ngươi đẹp trai hơn nên không dám tới, người ta cũng sẽ không trách cứ ngươi đâu, lão nương chỉ biết khi dễ ngươi thôi!"

Nữ nhân này! Luôn để cho người ta im lặng như vậy! Chỉ là hiện tại bộ dáng hắn thế này, có thể đi được sao?

"Hoàng huynh!" Đúng lúc này, giọng nói ngọt ngào mềm mại của Hiên Viên Triệt vang lên từ ngoài cửa, trên người một thân áo trắng sôi nổi vững vàng tiến vào, "Hoàng huynh, ta nhận được thiệp mời của hoàng thúc rồi!"

Vào cửa vừa nhìn, trên tay hoàng huynh cũng có một thiệp mời, cười hì hì mở miệng: "Hoàng huynh, huynh sẽ đi cùng chúng ta chứ? Đại hoàng huynh vừa mới truyền tin tức tới đây, để cho ta chuẩn bị một chút rồi theo chân bọn họ cùng đi, còn để cho ta tới hỏi huynh một chút."

"Bổn vương vẫn nên không đi thì tốt hơn" Bộ dáng này của hắn, nếu đi cũng sẽ làm cho tâm tình nàng không tốt.

"Ai nha, hoàng huynh, huynh xem!" Hiên Viên Triệt lấy ra một cái mũ từ phía sau hắn, "Cái này là người ta tìm thật lâu mới mua được, bảo đảm hoàng huynh mang vào sẽ anh tuấn tiêu sái. Hơn nữa sẽ không dễ dàng rớt xuống, huynh sẽ đi cùng người ta chứ?"

https://thuviensach.vn

Mắt to ngập nước làm bộ đáng thương nhìn hắn, thấy hắn không nói lời nào, mở miệng làm nũng lần nữa: "Hoàng huynh ~"

Cười khẽ một tiếng: "Được! Đi!" Hắn cũng rất nhớ nàng. . . . . .

Ở trong lòng, Hiên Viên Triệt khoa tay múa chân làm một tư thế chiến thắng. Oh yeah! Thành công!

Nhớ tới hàng chữ bò phía sau thiệp mời của mình: "Tiểu Triệt triệt thân ái, ngươi nhất định không biết người ta có bao nhiêu nhớ thương ngươi đâu, cho nên ngươi nhất định nhất định nhất định sẽ tới đúng không? Còn có, nhớ mang Tam hoàng huynh của ngươi đến đó. Nếu hắn không chịu, người ta sẽ đem nỗi nhớ nhung của ta đối với ngươi nói cho hoàng thúc ngươi biết. Hì hì, hoàng thẩm nhớ thương ngươi!"

Lúc đó hắn xem xong rồi, khóe miệng co quắp mấy cái! Nếu để cho hoàng thẩm chỉnh hắn như vậy, dù hắn chạy đến chân trời góc biển, hoàng thúc cũng sẽ bắt hắn ra rồi dằn vặt giày vò một trận! Cho nên không có biện pháp, hoangdung_diễ ღn。đàn。lê。qღuý。đôn chỉ có thể tới đây khổ sở cầu xin Tam hoàng huynh thôi!

"Vậy hoàng huynh thu thập một chút đi, ngày mai sẽ lên đường. Ngày mai người ta sẽ tới đón hoàng huynh!" Hắn muốn tự mình áp tải hoàng huynh cùng đi, không thể có chút ngoài ý muốn nào. Nếu không, người xảy ra ngoài ý muốn sẽ chính là hắn.

Hiên Viên Ngạo hoài nghi nhìn hắn một cái: "Triệt, có phải đệ có chuyện gì gạt ta đúng không?"

"Không có! Không có!" Lắc đầu thật nhanh, trên gương mặt như trẻ con tràn đầy thẳng thắn.

"Nếu như đệ không nói, bổn vương sẽ không đi!" Tiểu tử thúi này, càng biểu hiện thẳng thắn lại càng có vấn đề.

https://thuviensach.vn

Mặt sợ hãi nhìn hắn, đem thiệp mời của mình đưa tới, nhìn thấy vẻ mặt hoàng huynh có biểu tình phức tạp như vậy nên làm bộ đáng thương mở miệng: "Hoàng huynh, huynh nhất định không đành lòng nhìn Triệt bị đuổi giết đúng không?"

Một cái tát vung lên đầu của hắn: "Thu thập đi!"

"Vậy là huynh đồng ý, đồng ý thì không thể đổi ý đâu!" Mỗ Triệt vui mừng bừng bừng.

. . . . . .

Vẻ mặt Vũ Văn Cảnh Thiên không thể tưởng tượng nổi nhìn thiệp mời trong tay, hỏi tổng quản: "Người có thể tới đọc nội dung thiệp mời không?"

"Nói là nhiếp chính vương Dạ Mị quốc có thêm tiểu thế tử!" Lời này vừa nói ra, thiệp mời trong tay Vũ Văn Cảnh Thiên thiếu chút nữa rơi xuống. Nhiếp chính vương Dạ Mị quốc sinh nhi tử, đưa thiệp mời cho tướng quân nước khác là hắn làm gì?

Được rồi, mặc dù hắn cũng biết đó là Hi vương gia của Hiên Viên đế quốc, nhưng hình như cũng không cần thiết phải gửi thiệp mời mà! Lúc mở ra thiệp mời để xem thì Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt cũng vững vàng đi vào: "Chúc mừng phụ thân làm ông ngoại rồi!"

Bọn họ ở cửa nghe được lời của tổng quản.

"Nói hưu nói vượn cái gì đó? Xương cốt muội muội các ngươi còn chưa lạnh, các ngươi làm huynh trưởng tại sao có thể nói ra những lời như thế hả!" Nhớ tới tiểu nữ nhi của mình, hốc mắt ông không nhịn được mà ửng hồng. Hoangdung_die»n。dٹan。l«e。qu»y。d«on Phu nhân, ta thực xin lỗi nàng!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Hạo cười khí phách một tiếng: "Phu thân, lúc trước vẫn không dám bẩm báo, thật ra thì tiểu muội vẫn chưa chết. Vị Hi vương phi mà bên ngoài mà bàn luận sôi nổi chính là tiểu muội!" Sự kiện Tam vương gia và Hi vương phi lần trước, lời đồn đại vẫn ồn ào không nghỉ đến bây giờ.

"Cái gì?" Vũ Văn Cảnh Thiên không dám tin đứng lên, "Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa xem!"

Vì vậy, Vũ Văn Hạo lại lặp lại lời nói lần nữa.

Trong nháy mắt, nước mắt của Vũ Văn Cảnh Thiên tung hoành khắp nơi, chỉ vào Vũ Văn Hạo: "Cái tên súc sinh này, sao không nói cho ta biết sớm một chút! Hại ta mất công lo lắng vô ích lâu như vậy!"

Súc sinh? Khóe miệng Vũ Văn Hạo không nhịn được co quắp mấy cái, sao hắn thành súc sinh rồi hả? Không đến nỗi đó chứ? "Phụ thân, đây còn không phải là sợ lão nhân gia người biết, sẽ tức giận tiểu muội sao!" Hôm nay đứa bé của tiểu muội cũng ra đời rồi, phụ thân đại nhân có lẽ sẽ nể mặt đứa bé mà không so đo, cho nên hôm nay hắn và đệ đệ mới dám nói thật .

"Muội muội ngươi không chết, ta vui mừng còn không kịp! Có gì phải tức giận! Ngươi nghĩ rằng ta cổ hủ giống ngươi sao?" Vũ Văn Cảnh Thiên hung dữ nghiêm mặt nhìn Vũ Văn Hạo.

Khóe miệng giật giật, hắn cũng không nhớ phụ thân đại nhân lại tiến bộ như vậy!

Lúc này, Vũ Văn Cảnh Thiên mới bắt đầu nghiêm túc nhìn thiệp mời, hàng chữ xiêu vẹo ở dưới cùng làm cho sắc mặt hắn tối sầm, nha đầu thối này!

Nói xong hung hăng ném thiệp mời ra ngoài! Vũ Văn Hạo đưa tay nhận lấy rồi mở ra xem, không có vấn đề gì mà, chỉ là mặt sau có ghi một đoạn: "Phụ thân, nói cho người biết hai tin tức tốt, thứ nhất -- thật ra thì ta vẫn

https://thuviensach.vn

còn sống! Thứ hai, đó chính là nữ nhi bảo bối của ngài, cũng chính là ta đã làm mẫu thân rồi. Ngài mang theo các ca ca cùng đi đi, người ta rất nhớ ngài và các ca ca, nhất định phải tới đó!"

"Phụ thân đại nhân, cái này thì có cái gì để tức giận sao?" Hình như tiểu muội cũng không có nói lời gì quá đáng mà.

"Ngươi xem mấy chữ xấu xí của nó kìa, phụ thân đã tìm bao nhiêu tiên sinh dạy nó? Chữ viết giống như chó bò vậy! Mặt mo của ta cũng bị làm nó mất hết rồi!" Vũ Văn Cảnh Thiên giận dữ mở miệng, mặt đầy tức giận.

Khóe miệng Vũ Văn Hạo giật giật, nhìn sang Vũ Văn Triệt. Trên mặt hai người đều là vẻ mặt bất đắc dĩ, phụ thân đại nhân càng sống càng trẻ tuổi!

"Tổng quản! Chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta sẽ xuất phát đi Dạ Mị đế quốc, chúc mừng cho tiểu thư và cô gia!" Quay đầu nói với tổng quản với vẻ mặt kích động khi nghe tin tiểu thư vẫn còn sống

"Dạ, đại công tử, lão nô sẽ đi chuẩn bị ngay!" Một bước thành ba bước chạy nhanh về phía trước.

Chợt, nghe giọng nói nhàn nhạt của nhị công tử: "Chuyện này không thể để cho bất kỳ người nào biết."

Bước chân dừng lại, quay đầu: "Nhị công tử, lão nô đi theo tướng quân đã nhiều năm như vậy, ngài còn không tin lão nô sao?"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37.3: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

"Thái tử điện hạ, là quốc thư của nhiếp Chính vương Dạ Mị đế quốc, hoàng thượng nói để cho ngài trực tiếp xử lý!" Quyền lực quân chính(1) ở Long Diệu đế quốc đều do Long Ngạo Thiên nắm giữ ở trong tay, cho nên quốc thư sẽ trực tiếp giao cho hắn cũng không có vấn đề gì.

Vừa mở thiệp mời ra nhìn, khóe miệng khẽ kéo ra. Mấy chữ trước mặt đều là rồng bay phượng múa, nhưng phía sau là: "Ngạo Thiên ca ca, người ta biết huynh vẫn luôn rất tiếc nuối, bởi vì hai ta chỉ thiếu một chút duyên phận, thật ra thì người ta cũng thường tiếc nuối đấy. Chỉ vì đây đều là ý trời, huynh cũng đừng quá oán hận, bảo bảo đáng yêu nhà chúng ta mới ra đời, tương lai dung mạo so với huynh tuyệt đối sẽ đẹp trai hơn. Khụ khụ, hình như những lời này không nói mọi người cũng có thể hiểu. Nhớ mang theo muội muội của huynh cùng đến, ta không ghét bỏ nàng đâu, thật sự!"

Nữ nhân kỳ quái này! Còn có một câu nói sau cùng này, ngược lại có nên mang theo Tử Nghiên đi không? Thứ cho hắn tài sơ học thiển(2), xem lại nhiều lần vẫn không hiểu là thật sự không ghét bỏ Tử Nghiên, hay là giả vờ không ghét bỏ, bởi vì chữ "Thật" cuối cùng, thật sự là làm cho người rất khó hiểu!

Chợt nhớ tới cái gì, quay đầu hỏi cung nhân bên cạnh: "Quốc thư này có thể bị những người khác xem qua chưa?"

"Hồi bẩm thái tử điện hạ, quốc thư đến trong tay của bệ hạ, bệ hạ liền trực tiếp sai người đưa tới đây. Ngoài bệ hạ, bất luận kẻ nào cũng không có xem qua!" Cung nhân này cung kính trả lời.

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Như vậy cũng tốt, nếu không còn không biết làm như thế nào để suy đoán chuyện xưa "Chúng ta thật có duyên" của hắn và vị kia, nói không chừng ngày mai sẽ có lời đồn thái tử không cưới phi là bởi vì thầm mến vương phi Dạ Mị Nhiếp Chính vương.

"Thông báo công chúa chuẩn bị một chút, ngày mai theo bổn cung cùng đi Dạ Mị đế quốc chúc mừng!" Dù sao nữ nhân kia cuối cùng nói "Thật", coi như nó là thật đi!

"Dạ! Thái tử điện hạ!" . . . . . .

. . . . . .

Ngay sau đó, Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu, Công Tôn Trường Khanh lần lượt nhận được thiệp mời. Lần này Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại không có gian lận, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn dù sao bọn họ không quá thân cũng không quá quen với nàng.

Mà Hiên Viên Vô Thương mời bọn họ, chỉ là bởi vì lần trước Vũ Văn Tiểu Tam khóc lớn đại náo nói tiền bị thiêu rồi, bọn họ đã khẳng khái giúp tiền cho nên mới mời, trả lại một cái nhân tình. Về phần Thẩm Lãng Phàm, hắn ta dám đến gần Tam nhi, kiên quyết không mời!

Còn Gia Luật Trục Nguyên, xét thấy Vũ Văn Tiểu Tam lặp lại nhiều lần bảo đảm chỉ là quan hệ huynh đệ, cho nên cũng phát thiệp mời. Nội dung thiệp mời biểu hiện rõ thái độ cực kỳ không tốt, có tới hay không thì tùy hắn!

Trên thảo nguyên bát ngát, Gia Luật Trục Nguyên đứng ở dưới ánh nắng chói chang nhìn về nơi xa, trong lòng hậm hực khó đè nén!

Cả đời này của hắn, mơ ước lớn nhất chính là thống nhất thiên hạ. Cuộc đại chiến lần trước, tam quốc liên quân hắn không thắng được, nhưng lấy đội quân tinh nhuệ của Mông Man đế quốc hắn, muốn bại cũng không phải

https://thuviensach.vn

một sớm một chiều. Đây cũng là nguyên nhân Hiên Viên đế quốc và Long diệu đế quốc đồng ý đàm phán hòa bình. Nếu không, hắn cũng chỉ có thể học Thanh Loan đế quốc đệ thư xin hàng thôi.

Hơn nữa sau khi đàm phán, muốn lần nữa trở lại xâm lược, rồi sau đó từng bước kích phá những quốc gia kia cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng khi hắn nhìn thấy những huynh đệ đã chết trong chiến tranh, dân chúng trôi giạt khắp nơi, một ít người còn mang theo ánh mắt đầy hận ý làm hắn thật do dự. Nếu là thời thế loạn lạc, hắn thống nhất thiên hạ sẽ mang đến hòa bình. Nhưng hiện tại ngũ quốc đều lớn mạnh, không xâm phạm lẫn nhau chính là hòa bình thịnh thế, phát động chiến tranh mới thật sự làm mất dân tâm.

Chẳng lẽ kế hoạch to lớn của hắn cũng chỉ có thể để xuống như vậy thôi sao? Hắn vẫn còn có chút không cam lòng! Từ khi hắn bắt đầu tiếp nhận vương vị, hắn đã siêng năng thao luyện binh lính. Bàn về binh lực, Mông Man đế quốc của hắn là mạnh nhất!

"Vương thượng! Quốc thư của Dạ Mị đế quốc!" Một hạ nhân báo lại.

Một thân áo bào màu đen thêu chỉ vàng xoay lại, nhìn hạ nhân kia, nhận lấy quốc thư rồi mở ra xem. Là một thiệp mời, sau khi xem xong, hắn ngửa mặt lên trời cười lớn!

"Phái người chuẩn bị tốt quà tặng, ngày mai trẫm tự mình đi Dạ Mị đế quốc chúc mừng!" Dứt lời cầm thiệp mời, đón gió trên thảo nguyên, đi vài bước về phía nơi xa, hoangdung_ঌৣdi-ễn-⊹-đà-nঌৣlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n đến trên sườn núi cao, nhìn con dân của mình đang an cư lạc nghiệp, trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc. Hắn cười khí phách một tiếng, đã nghĩ thông suốt rất nhiều. Mặt trời lên cao, tà áo màu đen tung bay theo gió. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên thiệp mời là một hàng chữ như rồng bay phượng múa: Bổn vương có con, đặc biệt mời quân vương của Mông Man đế quốc đến đây. Đó là chữ của Hiên Viên Vô Thương.

Thái độ vô cùng ác liệt!

Nhưng phía dưới lại bám vào một đoạn lớn chữ nhỏ cực kỳ khó coi:

"Trục Nguyên huynh - hiền huynh hùng tâm, ngu đệ hiểu. Năng lực của hiền huynh, thiên hạ đều biết. Nhưng hiện nay là thời thế thái bình, hiền huynh mạnh mẽ phát động chiến tranh cũng không phải là cử chỉ sáng suốt. Thiên hạ phân cửu tất hợp, hợp cửu tất phân(3), hiền huynh không cần quá mức chấp nhất công danh nhiều như vậy, sau khi chết cũng chỉ là hoàng thổ mà thôi.

Nếu hiền huynh không tin, hãy nhìn con dân của huynh, huynh thật sự nhẫn tâm vì mình mà phá tan nụ cười hạnh phúc trên khuôn mặt họ sao?

Được rồi, tiểu đệ cũng không nói những chuyện nhàm chán này nữa, hiền huynh nhất định phải bớt thời gian đến tham gia tiệc đầy tháng của nhi tử tiểu đệ đó. Nhưng huynh là một vị cữu cữu lớn, nếu chúc phúc không lớn thì sẽ khó tránh khỏi việc nhân thần căm phẫn đó! Đến lão thiên gia cũng sẽ không tha thứ cho huynh đâu! Huynh hiểu ý của đệ không?"

Nàng nói rất đúng, công danh nhiều hơn nữa, sau khi chết cũng chỉ là một hoàng thổ! Thiên hạ phân cửu tất hợp, hợp cửu tất phân. . . . . .

Một nữ tử đặc biệt thông tuệ lại có khả năng hiểu tâm tư của hắn như vậy, lại để cho người ta nhanh chân đến trước rồi, thật đáng tiếc. . . . . .

. . . . . .

Hôm nay, phủ của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc giăng đèn kết hoa, từng mảnh màu đỏ lây nhiễm không khí vui mừng đến mọi người.

https://thuviensach.vn

Một tấm thảm màu đỏ thật dài, một dải lụa đỏ thật dài trải cả con đường trước cửa phủ nhiếp chính vương.

Trước cửa treo đèn lồng khảm từng viên bảo thạch lớn có giá trị xa xỉ,ở dưới ánh mắt mọi người phát ra ánh sáng lấp lánh, quả nhiên là vô cùng đẹp!

Tất cả hạ nhân trong vương phủ đều mặc bộ đồ màu đỏ mới, bởi vì trên cơ bản hạ nhân ở phủ nhiếp chính vương đều là nam nhân mặc trang phục cùng một màu, cho nên nhìn từ xa, một đám người mặc áo đỏ, giống như người cả phủ nhiếp chính vương đều muốn kết hôn!

Cũng may bọn hạ nhân này đều đội mũ đỏ có viên hình tròn trên mũ(4) nên vẫn còn tốt một chút. Nhưng ba người Đình Vân, Liên Vụ, Liên Hoa đều là một bộ sa tanh đỏ, một nửa tóc buộc lên thật cao, đúng là giống hệt như tân lang!

Phủ Nhiếp Chính vương xây cực lớn, khuôn viên ước chừng hai dặm, trên tường được quét một tầng phấn vàng, đã biểu lộ toàn bộ tài lực hùng hậu của nhiếp chính vương!

Ở cửa đặt mấy rương hoàng kim lớn, ước chừng một triệu lượng!

Cho nên hôm nay dân chúng tới tham gia náo nhiệt nhiều vô cùng! Dân chúng ngũ quốc đều vượt xa vạn dặm mà đến!

Bởi vì vị nhiếp chính vương của Dạ Mị đế quốc này, đồng thời cũng là người giàu nhất thiên hạ, hắn vui vì có ái tử nên muốn vui mừng với dân chúng! Một triệu lượng hoàng kim này vào lúc chính thức bắt đầu tiệc mừng, sẽ do hạ nhân vương phủ cầm ném cho người ở đây, người nào nhặt được sẽ là của người đó!

Cho nên bọn họ đều tới, phải biết nhiều hoàng kim như vậy, mỗi một đĩnh có giá trị rất lớn, tùy tiện nhặt được một đĩnh về nhà, đó chính là tiền

https://thuviensach.vn

chi tiêu một năm. Bọn họ có thể không kích động sao? Dù bị hoàng kim đập chết cũng đáng giá!

Vũ Văn Tiểu Tam mặc một bộ y phục màu đỏ may nhiều tầng thành váy, vui vẻ ôm con lớn nhất, hôm nay thật sự rất náo nhiệt!

Hiên Viên Vô Thương cũng giống như biến thành tân lang, một thân màu đỏ, ngọc hoàn buộc tóc trên đỉnh đầu cũng là một bảo thạch màu đỏ. Hoangdung_ঌ্diễn♥đànঌ্lê♥quý♥đôn Trang phục màu đỏ làm nổi bật lên dung nhan như cánh hoa đào, cực kỳ xinh đẹp!

Nếu không phải phía trên y phục màu đỏ này có khảm không ít sợi tơ bạc, sẽ thật làm cho người ta cho rằng hôm nay hắn muốn thành hôn rồi!

Hắn ôm tiểu nhi tử, ánh mắt đứa bé đảo quanh, trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc .

Vũ Văn Tiểu Tam cười ngây ngô lần nữa nhìn cái sân một màu đỏ, ngửa mặt lên trời liếc mắt: "Ta nói Thương Thương này, chúng ta thật quá khoa trương rồi!"

Tất cả mọi người mặc đồ đỏ thì thôi đi? Đến vườn hoa trong sân cũng là màu đỏ!

Ngày hôm qua, lúc hắn phân phó hạ nhân đổi hoa khác, còn nhíu lông mày nhìn những hoa cỏ kia thật lâu, cuối cùng nói một câu 'nhổ hết cây cỏ ở đây, nhìn chúng thật không vui mừng'! Ngay cả cây cổ thụ trong vương phủ cũng bị một tấm vải lớn màu đỏ bọc lại, tạo hình cực kỳ quái dị!

"Không khoa trương! Không khoa trương chút nào!" Mỗ nam rất nghiêm túc mở miệng, bởi vì hắn tiếp thu lần dạy dỗ này, nên quyết định về sau sẽ không bao giờ muốn sinh hài tử nữa, cho nên làm tiệc đầy tháng một lần duy nhất trong đời, tự nhiên sẽ muốn làm đặc biệt long trọng một chút!

https://thuviensach.vn

Một nữ mím miệng, quét mắt nhìn hắn một cái, biến thành đỏ không phải là trọng điểm, trọng điểm là tại sao muốn ném hoàng kim ra ngoài? Chẳng lẽ hắn không biết nàng sẽ rất đau lòng sao? Một vạn lượng hoàng kim, hu hu hu hu. . . . . Đây chính là cắt thịt của nàng đó!

Tiểu Nguyệt cũng mặc một bộ trang phục như tiểu thư, cũng một thân y phục màu đỏ không kém Vũ Văn Tiểu Tam bao nhiêu, vui sướng hài lòng đứng ở sau lưng tiểu thư nhà mình, nhớ tới chuyện kỳ lạ ở ngoài cửa, hôm nay thật là náo nhiệt!

"Tiểu Nguyệt, đi ra ngoài nhìn thử. Nếu phụ thân tới thì đi vào bẩm báo!" Thật ra thì nàng muốn nói, nếu bọn người Hiên Viên Mặc tới thì đi vào bẩm báo. Nhưng nếu đều là người bên kia, tất nhiên sẽ cùng một đường đi tới đây, vậy nói phụ thân thì tốt hơn, tránh cho bình dấm chua bên cạnh tức giận.

Nhưng mỗ nam vẫn quay đầu lại, có thâm ý khác nhìn nàng một chút.

Mỗ nữ run lên một cái, làm bộ không nhìn thấy. . . . . .

"Dạ! Tiểu thư!" Tiểu Nguyệt đáp một tiếng, liền nhảy nhót đi ra cửa.

Từng mệnh quan triều đình mang theo lễ vật bước vào phủ nhiếp chính vương, cực kỳ hi vọng có thể mượn cơ hội này để lấy lòng vị nhiếp chính vương Điện hạ có thực lực nhất ngũ quốc này, trên mặt mỗi người đều cười như nở hoa.

Ngay cả khuôn mặt luôn lạnh nhạt của Liên Hoa và dung nhan lãnh khốc của Đình Vân cũng dính vào chút ý cười. Hôm nay là ngày tiểu thế tử và tiểu công tử đầy tháng, sao bọn họ có thể không vui chứ?

Liên Vụ thì khỏi nói, có thể nói là cười đến cảnh xuân rực rỡ!

https://thuviensach.vn

Chỉ là cũng một thân màu đỏ, nhưng sắc mặt Đình Vũ chỉ lạnh nhạt, không tiếng động nắm chặt nắm đấm, đáy mắt đều là ánh sáng tối tăm không rõ. Ở vương phủ tràn ngập vui mừng như thế, có vẻ vô cùng không hòa hài.

. . . . . .

Cửa kinh thành Dạ Mị đế quốc, đội ngũ ba nước chạm mặt nhau!

Mấy người nhô đầu ra vừa nhìn đã đoán được mục đích những người này cũng giống như mình. Lúc này liền xuống xe ngựa, Hiên Viên Mặc cười nói về phía Gia Luật Trục Nguyên: "Quốc vương Mông Man quốc, hân hạnh!"

Gia Luật Trục Nguyên cũng ôm quyền cười một tiếng: "Hoàng đế Hiên Viên quốc, hân hạnh! Đều là đi chúc mừng, gọi ta Trục Nguyên cũng được!"

"Nếu Trục Nguyên đệ không ngại, cũng có thể gọi ta một tiếng Mặc huynh!" Hắn lớn hơn Gia Luật Trục Nguyên một tháng, lớn hơn Ngạo Thiên ba tháng.

"Mặc huynh!" Không chút do dự, người Mông Man đế quốc rất sảng khoái!

"Chưa từng nghĩ mọi người đều đến đây, vậy bổn cung cũng không khách sáo, liền kêu huynh một tiếng Trục Nguyên huynh đi!" Long Ngạo Thiên mở miệng cười.

"Ngạo Thiên hiền đệ, đã lâu không gặp!" Lần trước kết thúc chiến tranh, bọn họ đã gặp qua. Hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn Vẫn luôn xưng hô đối phương rất khách khí là"Long diệu thái tử" và "Quốc vương Mông Man quốc". Hôm nay lại gặp nhau, hơn nữa đều là đi chúc mừng, thường xuyên gặp nhau thì chính là bằng hữu rồi!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Cảnh Thiên vén rèm xe ngựa lên nhìn, không ngờ chiếc xe ngựa sang trọng đi phía trước bọn họ lại là nhóm người hoàng đế bệ hạ. Ngay sau đó, lập tức xuống xe với nhi tử. . . . . .

Mấy người khác cũng gật đầu chào nhau một cái. Riêng Vũ Văn Cảnh Thiên, sau khi cúi đầu chào đám người Hiên Viên Mặc, lại nhìn Hiên Viên Ngạo dùng mũ che lại mái tóc, đáy mắt xẹt qua chút áy náy và vẻ mặt không tự nhiên.

Long Tử Nghiên và Hiên Viên Ly tiến lên tụ tập lại một chỗ, vui sướng hài lòng nói chuyện của nữ nhi.

Ba người Hiên Viên Mặc, Long Ngạo Thiên, Vũ Văn Hạo cùng đồng hành, nói chuyện huynh đệ của bọn họ.

Gia Luật Trục Nguyên, Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Triệt, Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu cũng cùng đi, còn có một Thẩm Lãng Phàm không mời mà đến. Hắn không nhận được thiệp mời, nhưng mà huynh đệ tốt đều tới, vì vậy hắn nhờ Đình Vân lấy cho hắn một tấm. Chuyện nhỏ như vậy, mà tên Đình Vân đó lại nhát gan, sợ phiền phức. Lại có thể do dự mấy ngày, làm hắn phải lấy tình nghĩa huynh đệ ra nói, hắn ta mới đồng ý, chỉ là cuối cùng hắn tới có đúng hay không?

Cũng không phải là Thẩm Lãng Phàm hắn cảm thấy hứng thú với tiệc đầy tháng này, hơn nữa đoạn thời gian trước tên Hiên Viên Vô Thương đó còn làm tập tranh kia, phá hư thanh danh của hắn, hắn càng không thể có nhiều hứng thú rồi!

Nhưng các huynh đệ đều tới, mà một mình Thẩm Lãng Phàm hắn lại không có tư cách tới. Chú ý, là không có tư cách tới, đây là một chuyện mất mặt cỡ nào! Cho nên hắn mới kéo quan hệ, mặt dày mày dạn cũng phải tới!

Nhưng mà đến bây giờ hắn vẫn không hiểu, tại sao Hiên Viên Vô Thương muốn kỳ thị hắn, không cho hắn đến. Phải biết mặc dù mọi người

https://thuviensach.vn

đều là thương nhân, nhưng hắn lại không thắng nổi con hồ ly phúc hắn kia, hoangdung_die»n。dٹan。l«e。qu»y。d«on cũng không chiếm tiện nghi gì trên người hắn ta. Vậy tại sao lại ghét bỏ hắn như vậy, thật sự làm cho người ta nghĩ mãi không ra!

Ba người Vũ Văn Cảnh Thiên, Công Tôn Trường Khanh, Vũ Văn Triệt một đường. Hai người trước mặt bàn về chuyện quan trường, Vũ Văn Triệt giữ yên lặng, không nói một lời.

Đám người kia một khi vui mừng, đến xe ngựa cũng không cần, để tùy tùng ở phía sau vội vàng kéo xe ngựa chứa đầy quà tặng đi theo. Cả đám vừa nói vừa cười đi tới phủ nhiếp chính vương. . . . . .

Đây không thể nghi ngờ là một cuộc thịnh yến mỹ nam và mỹ nữ!

Trừ mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, hoặc có giao tình không sâu với Hiên Viên Vô Thương, hoặc không có giao tình như Mộ Di Tuyết, thì trên căn bản mỹ nam đẹp trai nhất thiện hạ đều ở nơi này.

Danh tiếng mỹ nữ đẹp nhất thiện hạ - Long Tử Nghiên cũng không phải là thổi phồng lên, vẻ mặt xinh đẹp của Hiên Viên Ly cũng là chân thật đáng tin.

Mọi người trên đường giống như bị đoạt đi hô hấp, nhìn đám người kia. Những người như tiên nhân này muốn đi nơi nào đây?

. . . . . .

"Tiểu thư, đến rồi! Đến rồi!" Tiểu Nguyệt vui sướng chạy từ ngoài cửa vào.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38.1: Di truyền—tiểu Sở cuồng tham tiền

"Cái gì? Đến rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng đến suýt nữa nhảy dựng lên "Là ai tới? Ai tới rồi hả?"

Ai da, có phải nhóm mỹ nam tới không?

Tiểu Nguyệt vui mừng đến đỏ bừng mặt: "Tướng quân, Đại công tử, Nhị công tử, bọn họ đều tới! Còn có hoàng thượng, vương gia, công chúa, Long diệu thái tử, còn có. . . . . ."

Tiểu Nguyệt nói tới chỗ này, Vũ Văn Tiểu Tam đã không ức chế được tâm tình kích động, nhét Hiên Viên Lạc Thần vào trong ngực Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó giống như một trận gió bay ra ngoài, lưu lại mỗ nam đứng tại chỗ, gương mặt tuyệt mỹ đen như mực!

Tiểu Nguyệt nhìn bộ dáng vương gia nhà mình một tay ôm hai đứa, lại nhìn sắc mặt khó coi của vương gia, muốn cười lại không dám cười!

Nam tử tuyệt mỹ hừ lạnh một tiếng rồi cùng đi ra ngoài, nhìn nha đầu kia!

Mọi người chỉ nhìn thấy một bóng dáng màu đỏ như một ngọn gió bay ra ngoài, một giây sau đã cọ xát vào trong ngực của phụ thân nhà mình: "Phụ thân, người ta rất nhớ người!"

Sau ót mỗ nữ treo một giọt mồ hôi lạnh khổng lồ, thật ra thì nàng vốn chuẩn bị tùy tiện tìm trai đẹp để bổ nhào vào, nhưng cảm giác có một ánh

https://thuviensach.vn

mắt cực kỳ bất thiện đang nhìn mình, nên vì sinh mệnh an toàn của mình, tạm thời đổi đường thôi!

Mọi người vừa nhìn thấy bộ dáng nàng vẫn hấp tấp như vậy, tất cả đều cười lên ha hả. Nửa năm không thấy, cũng không thay đổi nhiều lắm!

Mặt già Vũ Văn Cảnh Thiên càng thêm đỏ lên, lôi nàng ra ngoài: "Cũng làm mẫu thân người ta rồi, sao còn không đúng mực như vậy hả!"

Chu cái miệng nhỏ nhắn, cực kỳ bất mãn mở miệng: "Dù là làm mẫu thân rồi, người ta cũng là con gái của phụ thân mà, không thích người ta ôm thì thôi, người ta ôm đại ca!"

Nói xong liền nhào tới trong ngực đại ca mình, cọ a cọ. Mặc dù là ca ca, nhưng cũng không phải là ca ca ruột, chiếm chút tiện nghi cũng không sao, đúng không? "Đại ca. . . . . ."

Vũ Văn Hạo cưng chìu sờ sờ đầu của nàng: "Tiểu muội, nhớ đại ca không?"

"Nhớ! Nhớ!" Ai da, trên người đại ca là mùi hương bạc hà, là mùi hương nàng thích.

Mà người đứng ở cửa kia, sắc mặt càng thêm khó coi. Hắn biết nàng không phải người của thế giới này, tự nhiên cũng biết Vũ Văn Hạo không phải là đại ca ruột của linh hồn nàng, cho nên lòng tràn đầy không vui!

Nhưng trên thực tế, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn dù là đại ca ruột của nàng thì thế nào? Nàng có thể không chút kiêng kỵ mà ôm như vậy sao?

Nếu không phải ôm trên tay hai đứa bé, hắn không thể không hung hăng đánh nàng một trận!

https://thuviensach.vn

Nhưng mình đang đứng ở cửa, nghĩ tới nữ nhân kia sẽ biết đúng mực, không làm gì quá phận. Vì vậy đứng ở cửa, ẩn nhẫn không phát!

Ai ngờ, Vũ Văn Tiểu Tam ôm hết Vũ Văn Hạo, lại quay đầu: "Ai nha, nhị ca, tiểu muội cũng nhớ huynh muốn chết!"

Vừa nói vừa nhào qua, sau ót Vũ Văn Triệt xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh. Tại sao hắn cảm thấy ánh mắt tiểu muội nhìn hắn giống như sói đói bổ nhào vô cừu non vậy hả? Là hắn suy nghĩ nhiều sao?

Tiếp đó, cổ áo mỗ nữ bị người níu lấy từ phía sau. Vũ Văn Tiểu Tam co rúm quay đầu lại nhìn hắn một chút, chỉ thấy ở bên trong cặp mắt tà mị như hoa đào kia của hắn đều là ánh sáng cảnh cáo. Nàng run rẩy, nịnh hót mà cười cười, lại không dám động.

Thấy nàng an phận rồi, hắn mới hài lòng quay đầu mở miệng về phía mọi người: "Hoan nghênh, rất hân hạnh được đón tiếp mọi người!"

Ngay sau đó, ánh mắt cực kỳ bất thiện nhìn hai người Gia Luật Trục Nguyên và Thẩm Lãng Phàm, rồi sau đó quay đầu nhìn Đình Vân rõ ràng đang chột dạ, ánh mắt không dám nhìn thẳng hắn, hừ lạnh một tiếng. Chẳng lẽ gần đây hắn đối với bọn Đình Vân quá tốt rồi sao?

"Khách khí! Khách khí!" Đám người Gia Luật Trục Nguyên và Long Ngạo Thiên cùng nhau nói lời khách sáo.

Sau khi quay đầu nhìn Vũ Văn Cảnh Thiên một chút, Hiên Viên Vô Thương để cổ áo của Vũ Văn Tiểu Tam xuống. Ở đây là cửa lớn, dưới ánh mắt mọi người, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⁘-đà-n๖ۣۜlê-⁘-qu-ý-⁘-đô-n khom lưng thi lễ về phía Vũ Văn Cảnh Thiên: "Tiểu tế bái kiến nhạc phụ đại nhân!"

Cái cúi đầu này làm Vũ Văn Cảnh Thiên thụ sủng nhược kinh! Phải biết Hiên Viên Vô Thương trừ tiên hoàng, không cần hành lễ trước bất kỳ ai.

https://thuviensach.vn

Hôm nay ở nơi này, trước mặt mọi người cúi đầu với mình, đây là chính là khẳng định với nữ nhi, cũng là khẳng định với chình mình!

Vốn đang có chút bất mãn đối với việc hai người chưa làm hôn sự đã làm tiệc đầy tháng. Nhưng Hiên Viên Vô Thương ở ngay trước mặt nhiều dân chúng thiên hạ và hoàng thân quốc thích ngũ quốc, cho mình đại lễ này, còn gọi "nhạc phụ đại nhân", vậy còn có thể chạy trốn được sao?

Nghĩ tới đây liền vội vươn tay ra đỡ hắn, cũng không khách khí nữa: "Vô Thương đứng lên đi, nữ nhi bảo bối của lão phu giao lại cho ngài vậy. Nếu ngài dám khi dễ nó, lão phu sẽ không bỏ qua cho ngài đâu!"

Nói xong khẽ thổi râu một cái, một bộ dáng lão ngoan đồng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cười "Xì" một tiếng, cười hì hì nhìn cha mình. Gánh nặng trong lòng này của cha mình là dư thừa rồi, Vũ Văn Tiểu Tam nàng không khi dễ hắn đã không tệ rồi, tên này sao dám khi dễ nàng chứ? Được rồi, trừ ở trên giường. . . . . .

"Nhạc phụ đại nhân yên tâm, tiểu tế nhất định coi nàng như mạng!" Đây là cam kết của hắn đối với Vũ Văn Cảnh Thiên, nhưng trên thực tế, nàng đối với hắn mà nói, còn trân quý hơn sinh mạng của hắn rất nhiều!

"Tốt! Tốt! Lần này Tam nhi không có chọn lầm người!" Vũ Văn Cảnh Thiên vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói một câu như vậy. Sau khi nói xong, cảm giác cục tức mà mình kìm nén hơn một năm đã được phun ra rồi!

Những lời này vừa nói ra, có mấy người khẽ đổi sắc mặt.

Đặc biệt là Hiên Viên Ngạo, người từ lúc Vũ Văn Tiểu Tam vừa bước ra, mắt lạnh của hắn cũng chưa từng dời khỏi người nàng. Nghe vậy, mặt lạnh cứng đờ, mắt lạnh tràn đầy đau đớn khắc cốt. Những lời này, ai cũng nghe ra được chính là nhắm vào hắn, nhưng hắn có thể trách ai? Chỉ có thể trách mình không quý trọng hạnh phúc gần ngay trước mắt.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, sắc mặt cũng lập tức cứng đờ, một mực trốn tránh cặp mắt đang nhìn mình, không dám nhìn thẳng vào mắt lạnh của hắn. Hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn Thấy khuôn mặt kia cũng không có biến hóa gì, chỉ là đội mũ trên đầu, khóe miệng giật giật: "Hiên Viên Ngạo, ngươi đội mũ làm cái gì?"

"Khụ khụ. . . . . Gần đây bị bệnh thương hàn rồi. . . . . ." Còn cố ý ho khan mấy tiếng, gia tăng độ chân thật trong lời nói.

Vũ Văn Tiểu Tam khinh bỉ nhìn hắn một cái: "Cũng sắp đến mùa hè rồi, ngươi còn có thể bị bệnh thương hàn sao, thật có sáng ý!"

Người chứng kiến và người không biết sự tình, đều cười ra tiếng. Trong nháy mắt, sắc mặt của Hiên Viên Ngạo càng thêm khó coi. Nữ nhân đáng chết này, hình như lấy chèn ép hắn làm thú vui rồi!

Hiên Viên Vô Thương nhíu chặt mày kiếm, cặp mắt tà mị như hoa đào nhíu lại, có thâm ý khác nhìn mũ đội trên đầu Hiên Viên Ngạo một chút.

Sau khi ẩn cư, hắn không quan tâm đến những chuyện này, hắn để cho bọn Liên Vụ tra được cái gì, thì trực tiếp xử lý là được, không cần thông báo cho hắn. Nhưng khi nhìn bộ dáng của Ngạo, hình như hắn đã bỏ xót một số chuyện rất trọng yếu!

Tuy Vũ Văn Cảnh Thiên biết Hiên Viên Ngạo vì nữ nhi của mình mà đầu bạc trắng, áy náy là có, nhưng nhiều hơn nữa vẫn cảm thấy hắn đáng đời! Ban đầu Tam nhi rất yêu hắn? Hắn chẳng thèm ngó tới! Còn nháo đến đòi bỏ vợ, giống như nữ nhi của Vũ Văn Cảnh Thiên hắn không lấy được chồng! Đoạn thời gian đó làm hắn mất hết mặt mũi! Bao nhiêu đồng liêu ngoài sáng trong tối cười nhạo hắn! Như thế nào? Hiện tại nữ nhi càng ngày càng tốt nên đố kỵ, muốn đổi ý đúng không? Không có cửa đâu!

"Hoàng thẩm, người có nhớ người ta không?" Hiên Viên Triệt mắt to ngập nước hàm chứa ai oán nhìn nàng, rõ ràng còn đang oán giận hàng chữ

https://thuviensach.vn

xiêu vẹo của nàng trên thiệp mời.

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cứng đờ, cười ha hả: "Nhớ! Nhớ!" Lông măng sau lưng không ức chế được mà dựng đứng lên, tiểu Triệt Triệt không biết có tìm Hiên Viên Vô Thương - tên cầm thú này để tố cáo nàng không?

Chỉ là Hiên Viên Vô Thương thông minh cỡ nào, chỉ cần nhìn vẻ mặt không tự nhiên của nàng thì đã biết rõ chuyện có vấn đề rồi! Nhìn Liên Vụ đang trốn tránh ánh mắt của hắn, hừ lạnh một tiếng, xem ra hắn thật sự đã đối xử với bọn họ quá tốt rồi!

"Hiền đệ, vi huynh tìm đệ thật khổ!" Trong giọng nói khách khí mang theo chút cuồng ngạo, chính là Gia Luật Trục Nguyên.

"Ha ha. . . . . Đây không phải là không có quên huynh sao?" Nói xong quay đầu, nhìn hai đứa bé được Tiểu Nguyệt và Liên Hoa đang ôm ở cửa "Đó là hai cháu ngoại trai của huynh được tiện nghi mà, làm tiệc đầy tháng ta liền mời huynh, đối với huynh cũng không tệ lắm đúng không?"

"Ha ha ha. . . . . Không tệ! Không tệ! Làm thật không tệ!" Tâm tình Gia Luật Trục Nguyên hiển nhiên cực kỳ tốt.

Đi theo hắn tới, còn có Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc đang đánh xe ngựa phía sau. Giờ phút này cũng đã đến cửa, không dám tin nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, khóe miệng giật giật rồi giật giật, không có lầm chứ? Vương thượng nói muốn ra ngoài chúc mừng, cũng không nói nhiều đã mang theo bọn hắn đi ra rồi. Làm hạ thần, vương thượng không nói, bọn họ cũng sẽ không hỏi.

Nhưng. . . . . thì ra là vị Bách Độ này, chính là người vương thượng đặc biệt chạy tới chúc mừng sao? Nhưng tại sao hắn lại biến thành nữ nhân rồi hả?

https://thuviensach.vn

Đặc biệt là A Cổ Đạt Mộc, cứ có cảm giác nàng có chút quen mắt, nhưng đã gặp ở nơi nào lại không nói ra được, quấy đến hắn cực kỳ buồn bực!

"Được rồi, muốn ôn chuyện thì đi vào trong rồi nói!" Sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương đã khó coi đến nỗi không thể diễn ta bằng ngôn từ được rồi. Sớm biết mời những người này tới sẽ làm nữ nhân này trở nên to gan lớn mật như vậy, đánh chết hắn cũng sẽ không ăn no rững mỡ mà đi làm cái tiệc đầy tháng này!

"Được! Được! Đi vào rồi nói! Trước cho ta nhìn hai tiểu ngoại tôn của ta một chút!" Vũ Văn Cảnh Thiên vui vẻ nói, chạy về phía cửa, nơi hai đứa bé được tã lót đỏ chót bao lấy.

Vui vẻ ra mặt, bộ dáng vui vẻ này làm sao giống tướng quân hơn 40 tuổi, rõ ràng chính là một tiểu hài tử!

Chọc cho mọi người cười ha ha. . . . . .

Hiên Viên Ly cũng sải những bước lớn: "Để ta xem tiểu đường đệ của ta một chút!" Dứt lời vui vẻ chạy tới bên kia.

Mọi người cũng đều đi tới vây xem, vẻ mặt tràn đầy sắc thái vui mừng. . . . . .

"Hoàng thẩm, đứa bé này thật giống thẩm!" Hiên Viên Triệt chỉ vào Hiên Viên Sở Cuồng, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn quay đầu mở miệng nói, rồi sau đó rất chăm chú nhìn tiểu Sở cuồng.

Mọi người chỉ thấy hai đứa bé đối diện có gương mặt như búp bê, hai mắt lưu ly không nháy một cái, nhìn chằm chằm đối phương, nhìn cực kỳ khôi hài!

Vũ Văn Tiểu Tam trợn trắng cả mắt, trần trụi coi rẻ hắn: "Nói nhảm! Ta sanh đứa bé, không giống ta chẳng lẽ giống như ngươi sao!

https://thuviensach.vn

Khóe miệng mọi người đều không ức chế được mà co giật. . . . . .

Hiên Viên Ngạo nhìn Hiên Viên Sở Cuồng, trong mắt lạnh cũng đầy vui vẻ, dáng dấp đứa bé này thật rất giống nàng.

Tiểu Sở cuồng nhìn Hiên Viên Triệt một hồi lâu, một cái tay nhỏ sờ lên mặt của hắn, còn dùng không ít sức lực. . . . . .

Hiên Viên Triệt giựt giựt khóe miệng: "Ta nói đường đệ này, đệ nhéo mặt của ta cũng không đẹp được giống ta đâu!"

Lời này vừa rơi xuống, ánh mắt ngập nước của Hiên Viên Sở Cuồng mở lớn, nhìn hắn một hồi lâu. Thấy những người khác đều là bộ dáng muốn cười lại không cười, không ai nói đỡ cho hắn, cái mũi nhỏ kéo lên, há mồm liền gào khóc rống lên. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời liếc mắt, lại tới!

Sau khi mọi người cười to một trận, cũng luống cuống tay chân dụ dỗ hắn, muốn cướp đứa bé từ trong tay Liên Hoa, ôm đi chỗ khác. . . . . .

"Cẩn thận một chút! Cẩn thận một chút! Đừng ngã. . . . . ."

Mà tiểu Lạc thần bên kia, Hiên Viên Ly mở to mắt, không nháy một cái nhìn đứa bé phấn điêu ngọc mài này. Cặp mắt hoa đào kia, còn có giọt lệ nốt ruồi nơi khóe mắt, không phải căn bản chính là giống hoàng thúc như đúc sao!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38.2: Di truyền ——tiểu Sở cuồng tham tiền

Long Tử Nghiên cười híp mắt nhìn đứa trẻ đáng yêu này, đáy lòng nghĩ nếu mình ra đời muộn vài chục năm, có thể cho phép gả cho nó làm vợ, bởi vì nhìn một cái là biết tương lai sau này khẳng định sẽ đẹp trai giống như Hiên Viên Vô Thương!

Vũ Văn Cảnh Thiên vươn tay trêu chọc nó, đứa bé kia một chút phản ứng cũng không có, cực kỳ bất nhã mở miệng nhỏ ra ngáp một cái!

Hiên Viên Ly cũng hào hứng chạy tới: "Tiểu đường đệ, ngươi nói dáng dấp đường tỷ nhìn có đẹp hay không?"

Cặp mắt hoa đào của tiểu Lạc Thần nhìn nàng một hồi lâu, liếc mắt khinh thường rồi nhắm mắt lại ngủ, trần trụi không thèm đếm xỉa đến nữa. . . . .

Làm cho Hiên Viên Ly dở khóc dở cười, những người khác lại cười ha ha. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương đứng ở sau lưng bọn họ, nắm cả hông của Vũ Văn Tiểu Tam. Đáy mắt hai người đều là vẻ hạnh phúc, nếu có thể mãi hạnh phúc như vậy thì tốt biết mấy!

Nghĩ tới, hai người liếc nhìn nhau một cái, đồng thời giương môi cười một tiếng, bọn họ nhất định sẽ mãi hạnh phúc như vậy!

"Hoàng thượng giá lâm!" Một tiếng hô to bén nhọn vang lên, trừ một nhóm người ở cửa, thân thể những người khác đều thấp đi một nửa, quỳ

https://thuviensach.vn

hành lễ với Dạ Tử Lân.

"Bái kiến hoàng thượng, ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Chúng đại thần và dân chúng cùng nhau quỳ xuống, còn có rất nhiều dân chúng nước khác tới, hơi do dự một chút rồi cũng quỳ xuống theo. Bọn họ không biết là trong đám soái ca ở cửa kia, có hoàng đế và thái tử của quốc gia mình. Chỉ vì dân chúng khó có thể nhìn thấy thiên nhan(1), cho nên không nhận ra.

"Ha ha. . . . . Bình thân, hôm nay trẫm tới chúc mừng biểu huynh có con, các vị không cần quá mức thận trọng!" Ngay sau đó, liền chú ý đến mấy người ở cửa kia. Trên người của mỗi người đều có một cỗ khí thế, đặc biệt là nam tử toàn thân mặc y, trên đầu đội mũ ngọc, còn có một nam tử mặc y phục màu đen có thêu chỉ vàng, trên tóc buộc một cây trâm bạc.

Tiếp theo chính là nam tử mặc cẩm bào màu vàng. Trong lòng hơi kinh ngạc, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn mấy người này cũng không giống như người bình thường!

"Tạ bệ hạ!" Mọi người dứt lời liền đứng dậy.

Hiên Viên Mặc, Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên nhìn Dạ Tử Lân một chút, chắp tay nói: "Hân hạnh!"

"Ách. . . . . Hân hạnh!" Dạ Tử Lân sững sờ ngắn ngủi một lúc, cũng nói một tiếng 'hân hạnh', nhưng trong lòng có chút không chắc, nhìn thấy hoàng đế là hắn cũng chỉ cần ôm quyền nói một tiếng hân hạnh là được sao?

Hiên Viên Vô Thương mở miệng giới thiệu: "Hắn là hoàng đế Hiên Viên đế quốc - Hiên Viên Mặc, hắn là vương thượng Mông Man đế quốc - Gia Luật Trục Nguyên, hắn là thái tử Long Diệu đế quốc - Long Ngạo Thiên!"

https://thuviensach.vn

"Hả?" Dạ Tử Lân há hốc miệng, không thể tưởng tượng nổi nhìn bọn họ. Không có lầm chứ? Thể diện của biểu huynh lớn như vậy sao?

"Khụ khụ. . . . . ." Hiên Viên Vô Thương ho nhẹ hai tiếng, Dạ Tử Lân lập tức thu lại nét mắt ngơ ngác kia của mình. Ngay sau đó lại thấy được ánh mắt cảnh cáo của biểu huynh. Được rồi, hắn chỉ là quá kinh ngạc thôi mà! Bình thường hắn vẫn rất có hình tượng đó!

Đám dân chúng kia nghe nói như thế, cũng vội vàng cuống quýt quỳ xuống, hành lễ với hoàng đế và thái tử của mình! Thần của ta ơi, lần này đi không uổng công rồi. Không nói đến việc có thể đợi nhặt được hoàng kim, bây giờ còn có thể nhìn toàn bộ hoàng đế tam quốc, còn cộng thêm một hoàng đế tương lai của Long diệu đế quốc!

Dù sống ít đi mười năm cũng rất đáng!

"Đứng lên đi!" Mấy người cùng nhau mở miệng, vốn là không chuẩn bị bại lộ thân phận, cho nên tính toán thời gian đến đây cũng không quá lâu, nói chúc mừng xong liền trở về nước nên không có đến quá sớm, tránh cho việc phải bái phỏng hoàng đế Dạ Mị quốc, rườm rà. Nhưng mà bây giờ đã gặp, cũng không nên bỏ lỡ duyên phận này.

Các dân chúng sau khi nghe xong liền đứng lên, ôm lấy trái tim đang đạp loạn của mình. Bọn họ thấy được hoàng thượng, ngày hôm nay thật sự là quá kích động rồi!

"Được rồi, Nếu mọi người đến đông đủ. . . . . ." Hôm nay Đình Vân phụ trách chủ trì yến hội, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-✢-đà-n๖ۣۜlê-✢-qu-ý-✢-đô-n thấy bọn họ đều đã tới, liền chuẩn bị nói lời nói đầu.

Đúng lúc này, một giọng nói du dương vang lên: "Ai nói người đã đến đông đủ! Bản tiểu hầu gia còn chưa tới mà!"

https://thuviensach.vn

Mọi người quay đầu vừa nhìn, chính là Mộc Thanh Y! Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy hắn, tâm tình cực kỳ tốt! "Huynh đệ, huynh đã đến rồi?"

"Tiểu huynh đệ sinh nhi tử, ta có thể không đến sao? Ngược lại tiểu huynh đệ đó, chuyện lớn như vậy cũng không mời người làm huynh như ta. Nếu không phải nghe nói hoàng thượng không lên triều mấy tháng để đi chúc mừng nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc, vi huynh còn chưa biết đâu! Tiểu huynh đệ coi thường vi huynh như thế, thật là làm ta đau lòng khổ sở!" Hôm nay Mộc Thanh Y vẫn mang mặt nạ da người kia, dùng một bộ dáng bị đả kích mà phát biểu.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn gương mặt chướng mắt của hắn một chút. Nếu không biết hắn đeo mặt nạ da người thì không nói, nhưng sau khi biết thì cảm giác cực kỳ không được tự nhiên. Nhưng nhiều người thì hỗn tạp, nàng cũng không nói thêm gì, nghe lời hắn nói có chút xấu hổ nên ho khan một tiếng: "Khụ khụ. . . . . Cái đó, nhất thời sơ sót, quên mất!"

Nàng thật đúng là quên hắn rồi!

Lời này vừa nói, sắc mặt Mộc Thanh Y khẽ biến. Đáy mắt mơ hồ thoáng qua chút cô đơn không muốn người khác biết, sau đó lại nâng lên nụ cười lần nữa, hành lễ với đám người Hiên Viên Mặc: "Không sao! Hoàng thượng, Hi vương gia! Tam vương gia! Thất vương gia! Công chúa điện hạ! Thanh y hữu lễ!"

"Không cần đa lễ!" Hiên Viên Mặc cười khẽ một tiếng, trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc đều là nụ cười làm cho người ta như tắm gió xuân, mê hoặc không ít trái tim của các cô nương.

Hiên Viên Vô Thương có chút bất thiện nhìn Mộc Thanh Y một chút. Ban đầu, lúc gặp ở khách điếm đã cảm thấy người này vô cùng chướng mắt: "Hoan nghênh, rất hân hạnh được đón tiếp Mộc tiểu hầu gia!" Hắn

https://thuviensach.vn

cũng không nhớ hắn có phát thiệp mời cho người này không? Nhưng hôm nay là ngày tốt, không nên so đo với hắn ta làm gì!

"Hi vương gia khách khí! Ngược lại Thanh Y không mời mà tới, làm phiền rồi!" Lời này vừa rơi xuống, khóe môi của một hoa hoa công tử cũng không mời mà đến bỗng cứng đờ, phe phẩy cây quạt bước ra ngoài: "Ai nha, Thanh Y ngươi cũng không nên khách khí. Mặc dù chúng ta không mời mà tới, nhưng cũng là chúc mừng cho nhiếp chính vương, tin tưởng trong lòng nhiếp chính vương thật ra là vô cùng hoan nghênh chúng ta!"

Thẩm đại công tử làm mặt dày tự biên tự diễn, Hiên Viên Vô Thương cười khẽ một tiếng không đáp, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn quay đầu đi, dáng vẻ rõ ràng là không hoan nghênh. . . . . .

Khiến Thẩm Lãng Phàm dưới ánh mắt oán trách của Mộc Thanh Y, đem khóe miệng co giật một hồi lâu. Hiên Viên Vô Thương này, một chút thể diện cũng không cho hắn, thật làm cho người ta tức giận mà!

"Người cũng đến đông đủ rồi, bắt đầu đi!" Nhàn nhạt nói một tiếng, rồi cùng với Vũ Văn Tiểu Tam nhận lấy hai đứa bé, đứng ở cửa.

Hai người đứng chung một chỗ, thật là cực kỳ xứng đôi! Khí chất nam tử như yêu như tiên, bản lĩnh như U Lan trong rừng sâu! Cô gái tuyệt sắc khuynh thành, như nữ thần Liệt Diễm!

Công Tôn Trường Khanh nhìn hai người bọn họ, không nhịn được thở dài một hơi: "Công tử thế vô song, mạch thượng nhân như ngọc(2)!" Lời này vừa nói ra, liền được mọi người nhất trí tán thành!

Lời này không phải rất đúng sao? Dung mạo nam tử kia như làn gió, thế gian tuyệt đối tìm không ra người thứ hai, còn nữ tử kia cũng là giai nhân khuynh thành. Chỉ có câu thơ này, mới có thể biểu hiện được vẻ xứng đôi của bọn họ!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe, cũng nhịn không được cười khẽ một tiếng, quay đầu nhìn Công Tôn Trường Khanh. Lần đầu tiên cảm thấy hắn không phải là người chướng mắt, môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt: "Công Tôn đại nhân quả nhiên không hổ là ngôi sao sáng của giới văn học!"

Nụ cười này càng để cho không ít người mất hồn, cả nam lẫn nữ cùng che cái mũi của mình, lo lắng máu mũi phun ra. . . . . .

Chỉ là Vũ Văn Tiểu Tam nhìn lâu nên đã miễn dịch. Người này nhìn rất mê người, nhưng trên thực tế là một con hồ ly phúc hắc. Người nào dám trêu chọc hắn, chắc chắn sẽ gặp xui xẻo! Chỉ là nàng ngược lại nguyện ý xui xẻo cả đời!

"Vương gia khen nhầm rồi! Cũng chỉ là người đời xem trọng thôi!" Công Tôn Trường Khanh khách khí chắp tay.

"Được rồi! Xin các vị yên lặng! Yên lặng! Hoạt động hôm nay sắp bắt đầu!" Liên Vụ bất đắc dĩ đứng ra nói mấy câu, nếu không còn không biết Đình Vân hũ nút đó còn lề mề tới khi nào!

Lời này vừa rơi xuống, hoangdung_diễ̃ღn。đàn。lê。qღuý。đôn dân chúng ở cửa đều im lặng lại. Đáy mắt đều là khát vọng với vàng. . . . . .

Đình Vân cảm kích nhìn Liên Vụ một cái, càng ngày càng cảm thấy nên giao cho Liên Vụ tới chủ trì mới đúng! Hơi vì sự vô năng của mình mà thở dài một hơi ở trong lòng, rồi sau đó sải mấy bước lên phía trước. Người tới rất nhiều, vì để cho tất cả mọi người nghe được, chỉ đành phải ở trong giọng nói tăng thêm chút nội lực. . . . . .

"Đầu tiên, do tiểu thế tử và tiểu công tử nhà chúng ta mỗi người ném một tấm vàng lá, nhặt được một tấm sẽ được tặng mười vạn lượng hoàng kim! Còn 80 vạn lượng, sẽ do hạ nhân vương phủ ném dọc theo đường đi. Người nào nhặt được thì sẽ cùa người đó! Nhưng mà hôm nay là ngày vui của phủ

https://thuviensach.vn

nhiếp chính vương, nếu vì cướp đoạt vàng ở ngoài cửa mà đánh nhau, sẽ hủy bỏ hoạt động ngay lập tức, các vị hiểu chưa?"

"Hiểu!" Dân chúng cùng nhau hô to, ở cửa này tụ tập vài chục vạn dân chúng, từ cửa hoàng cung đẩy đến cửa thành. May mà đường phố này đã mở rất rộng rãi rồi, nếu không đã sớm bị chen lấn đến chết rồi, cho nên mấy trăm ngàn người đồng thời nói một tiếng "Hiểu" , vang dội đến suýt nữa đâm thủng màng nhĩ của người ta.

Đình Vân dứt lời, liền cầm lên hai mảnh vàng lá đưa cho Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương, đứa bé nhất định là không cầm nổi thỏi vàng, nên chỉ có thể dùng vàng lá mỏng như cánh ve này thôi.

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ cầm vàng lá trong tay đưa cho Hiên Viên Sở Cuồng, mà Vũ Văn Tiểu Tam là bộ dáng cả người đau lòng khó chịu, đem vàng lá thả vào trong tay tiểu Lạc thần.

Quay đầu len lén hỏi Hiên Viên Vô Thương: "Thương Thương, ta có thể cũng cùng nhau giành vàng lá không?" Thật là rất đau lòng đó!

Dung nhan như cánh hoa đào tối sầm, cắn răng mở miệng: "Không thể!"

Vẻ mặt mỗ nữ như đưa đám quay đầu lại, cũng ngay lúc đó, tiểu Lạc Thần ném vàng lá ra ngoài. Vũ Văn Tiểu Tam tức giận đến nỗi hận không được ném luôn đứa bé này ra! Đứa trẻ chết dầm này, chẳng lẽ không biết mình có bao nhiêu đau lòng với khoản tiền kia sao? Nói ném liền ném, hoangdung_die»n。dتan。l«e。qu»y。d«on tên phá của!

Bởi vì hơi sức đứa bé không phải rất lớn, cho nên cũng không ném được xa, để cho một người từng luyện võ dùng khinh công nhảy lên nhặt được. Những người khác mặc dù không cam lòng, nhưng vì quy định của hoạt động này, nên không dám đi tới giành tấm vàng lá trong tay người kia. Chỉ đành phải mong đợi vàng lá trong tay Hiên Viên Sở Cuồng.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Triệt ở một bên lắc đầu. Nếu hắn ra tay, vàng lá này nhất định là của hắn. Chỉ là các hoàng huynh đều ở đây, hắn thật sự là ngại đi giành!

Liên Vụ tiến lên, mời người mới cướp được vàng lá tới trước đài: "Chúc mừng vị công tử này được mười vạn lượng hoàng kim!"

Người nọ vừa thấy hơn mười rương vàng, nghe nói đều là hắn, trực tiếp vui mừng đến mắt trợn trắng lên, hôn mê bất tỉnh!

Tiếp đó, ánh mắt mọi người liền rơi xuống trên người của tiểu Sở cuồng . . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng gắt gao siết vàng lá này, một bộ dáng dù chết cũng không buông tay, nước mắt lưng tròng nhìn phụ thân mình.

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương lập tức cứng đờ, tên ranh con này lại có thể có cùng một đức hạnh với mẫu thân nó!

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn, vui mừng đến nỗi miệng toét tới sau tai. Đúng, con trai ngoan, ngàn vạn lần không thể ném vàng lá này ra ngoài. Cái này mà ném ra, chính là mười vạn lượng hoàng kim đó! Hoàng kim đó!

Khóe miệng đám người Hiên Viên Mặc cũng mơ hồ có chút co quắp. . . . . .

Mọi người nghển dài cổ trông mong, chờ tiểu công tử này ném vàng lá ra ngoài, đợi một lúc lâu cũng không thấy, không khỏi bắt đầu châu đầu ghé tai.

Hiên Viên Vô Thương ra hiệu cho Đình Vân bằng ánh mắt, Đình Vân lúc này hiểu ý, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. chắc là tiểu công tử thích tấm vàng lá này, không nỡ ném, vì vậy lại đưa một tấm vàng lá khác cho nó.

https://thuviensach.vn

Tiểu Sở cuồng y y nha nha vươn tay, cầm luôn tấm vàng lá thứ hai, rồi sau đó hai tay cầm hai tấm vàng lá, rất nhanh nắm chặt, sống chết không ném!

Đình Vân suýt nữa ngã quỵ!

Sau đầu Hiên Viên Vô Thương cũng mơ hồ toát ra vạch đen! Tên ranh con chết bầm này mới được một tháng tuổi, thứ khác không học được, ngược lại đem tính tham tiền của mẫu thân nó học được cả mười phần!

Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng đến suýt nữa vỗ tay khen hay, không hổ là con trai của nàng. Đâu có giống như Hiên Viên Lạc Thần, cái tên không biết điều này, nàng vẫn thích Sở Cuồng hơn!

Liên Vụ lúng túng ho khan một tiếng: "Chắc là tiểu công tử nhà ta rất thích vàng lá!" Vì vậy lấy một sấp vàng lá bỏ vào trong tả lót. Trong lòng than thở, tiểu công tử, người ném một cái đi, nhiều vàng lá như vậy, chỉ cần ném một cái thôi!

Vậy mà tiểu Sở cuồng cười khúc khích, rõ ràng nhìn thấy những tấm vàng lá này nên cực kỳ vui vẻ. Hai cánh tay nhỏ đồng loạt đưa ra ôm hết, kiên quyết không buông tay.

Bước chân Liên Vụ lung lay mấy cái, suýt nữa té từ trên cầu thang vương phủ xuống!

"Được rồi, để cho ca ca của nó thay nó ném đi!" Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt mở miệng, lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Đình Vân lập tức cảm thán ở trong lòng, vương gia thật thông minh!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38.3: Di truyền ——tiểu Sở cuồng tham tiền

Lại đưa một tấm vàng lá cho tiểu Lạc thần, nét mặt tiểu Sở cuồng lập tức khó coi, ra sức lắc lắc đầu nhỏ, hung dữ nghiêm mặt nhìn ca ca, vẻ mặt này cực kỳ nghiêm túc!

Chọc cho Vũ Văn Cảnh Thiên vừa cảm thấy mất thể diện vừa vui mừng!

Những người khác càng thêm muốn cười lại không dám cười, kìm nén đến cực kỳ khó chịu!

Tiểu Lạc thần cầm tấm vàng lá này, không để ý đến bộ dáng uy hiếp kiêm lo lắng của đệ đệ, ngáp một cái rồi ném tấm vàng lá đi. Lần này để cho một tên ăn xin nhặt được!

Tên ăn xin kia vui mừng đến lệ rơi đầy mặt, cả đời làm tên ăn xin, không ngờ chính mình lại có một ngày có thể có vận tốt như vậy! Sao hắn có thể không vui đây! Từ ăn xin lật người một cái đã làm phú hào rồi!

Nhưng lại có người bi thương, lệ rơi đầy mặt. . . . . .

Lúc vàng lá này được ném ra, tiểu Sở cuồng này giống như heo bị giết gào khóc lên. Lúc trước, nó luôn khóc tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ, thậm chí chỉ nghe tiếng khóc, không thấy nước mắt. Ngày hôm nay lại khóc đến gào thét kêu la, nước mắt mềm mại chảy dọc theo gò má, rất có xu thế nước ngập kim sơn!

Khiến Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy mà đau lòng không dứt, nhanh chóng bước mấy bước đến phía trước, đưa Hiên Viên Lạc Thần cho Hiên Viên Vô

https://thuviensach.vn

Thương không có tình người kia, đoạt lấy tiểu Sở Cuồng, ôm vào trong ngực: "Ngoan! Bảo bối không khóc, bảo bối ngoan ngoãn của mẫu thân~ chúng ta không để ý tới bọn họ nữa, ngoan. . . . . ."

Bây giờ nàng mới biết, thì ra là tiểu nhi tử tương đối thân thiết với mình hơn!

Quay đầu, sắc mặt đầy giận dữ trợn mắt nhìn đôi phụ tử kia một cái, hừ lạnh một tiếng, ôm tiểu nhi tử bước vào vương phủ.

Lưu lại Hiên Viên Vô Thương ôm một đứa con lớn trợn trắng mắt, khóc không ra nước mắt!

Tiếp đó, bọn hạ nhân vương phủ liền đi ra, đem vàng ném dọc theo đường đi. . . . . .

Tiệc đầy tháng này là chân chính vui mừng cùng dân chúng!

Mọi người đồng loạt bước vào vương phủ, bữa tiệc cũng bắt đầu. Nhóm văn võ bá quan và quan lại quyền quý đều ở trong vương phủ nguy nga lộng lẫy, vừa ngồi ăn tiệc rượu, vừa thưởng phong cảnh, than thở quang cảnh phủ nhiếp chính vương thật là cực đẹp!

Mà vật cao to, dùng tấm vải đỏ bao lấy, diện mạo vô kỳ quái, không biết là vật gì!

Sân đầy màu đỏ, sân đầy vui mừng, trên mặt của mỗi người đều là nụ cười, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn có người thật lòng vui vẻ, cũng có người có mục đích khác. Nhưng tất cả đều tươi cười, không có một người dám phật ý nhiếp chính vương!

Duy chỉ có một người, quần áo màu đỏ, trên gương mặt phù dung tràn đầy âm lãnh. Vương gia là của nàng! Những thứ đồ này cũng phải thuộc về

https://thuviensach.vn

nàng! Nữ nhân đó dựa dào cái gì, dựa vào cái gì có thể có được lòng của vương gia? Nàng ta không xứng với vương gia!

Đúng lúc này, liên hoa bất động thanh sắc đi tới bên cạnh nàng, dọc theo tầm mắt của nàng nhìn sang, giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Đình Vũ, có vài thứ không phải của muội, dù cưỡng cầu cũng cưỡng cầu không được đâu, đừng vì thế mà làm mình mất phương hướng!"

Đình Vũ nghe giọng nói của hắn, có chút sững sờ. Ngay sau đó liền quay đầu, mở miệng cười: "Liên Hoa ca, huynh nói cái gì đó. Thân thể ta chỉ là có chút không thoải mái, huynh đừng suy nghĩ quá nhiều!"

Nhìn lúm đồng tiền như hoa trên mặt nàng, Liên Hoa nhíu lông mày, lạnh lùng nhìn lướt qua nàng, nhìn đến tâm Đình Vũ có chút hốt hoảng.

Vội vàng mở miệng: "Liên Hoa ca, muội nhớ tới còn có một số chuyện phải xử lý, đi trước!"

Nói xong thì giống như chạy trối chết, nhanh chóng rời đi.

Liên Hoa nhìn theo bóng lưng của nàng, lạnh nhạt mở miệng: "Ta và ngươi mặc dù tình như huynh muội, nhưng nếu như ngươi làm chuyện gì bất lợi với vương gia, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Bước chân người phía trước cứng đờ, quật cường mở miệng: "Huynh nói cái gì đấy, ta làm sao có thể làm chuyện bất lợi với vương gia! Đừng có đoán bậy!" Nói xong liền rời đi.

Nàng làm sao có thể làm chuyện bất lợi với vương gia, đó là người nàng yêu sâu đậm mà. . . . . .

Liên Hoa nhìn bóng lưng của nàng, lắc đầu một cái. Đình Vũ là cộng sự nhiều năm với hắn, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⁜-đà-n๖ۣۜlê-⁜-qu-ý-⁜-đô-n nàng nghĩ cái gì, sao hắn có thể không nhìn ra. Đình Vũ, chuyện bất lợi với vương phi, sẽ

https://thuviensach.vn

càng bất lợi với vương gia! Hiện tại hắn chỉ có thể hi vọng nàng đừng làm ra chuyện gì không thể cứu vãn được.

"Liên Hoa, ngươi đang nhìn cái gì vậy?" Tiểu Nguyệt đưa đầu tới dò xét, vừa nhìn liền thấy bóng lưng của Đình Vũ.

Mặt đầy khinh bỉ, quay đầu nhìn hắn một chút: "Thì ra ngươi thích nàng à?" Ánh mắt đó là gì vậy! Nói xong cũng không đợi Liên Hoa trả lời, tức giận đùng đùng bỏ đi. Mất công nàng còn nghĩ hắn là bằng hữu, không nghĩ tới người này không có ánh mắt như vậy! Thích kẻ thù của tiểu thư, thật là ném mặt mũi của Tiểu Nguyệt nàng rồi mà!

Nhìn Tiểu Nguyệt tức giận đùng đùng bỏ đi, khóe miệng mỗ ám vệ giật giật. Đột nhiên, trên mặt lạnh nhạt xuất hiện nụ cười thật lớn, tiểu nha đầu này đang ghen sao? Nghĩ tới đó liền nhanh chóng đuổi theo. . . . . .

Đại sảnh vương phủ, trên một cái bàn cực kỳ lớn, đám người Vũ Văn Tiểu Tam đang ngồi ở đó, đứa bé được bà vú ôm đi uống sữa rồi.

Ở dưới sự an bài của Hiên Viên Vô Thương, hoàng đế ngồi canh nhau. Để Vũ Văn Cảnh Thiên và Vũ Văn Hạo ngồi phía trên, Vũ Văn Triệt thứ hai. Vũ Văn Cảnh Thiên từ chối rất lâu, thấy mọi người đều nói chỉ luận quan hệ, không luận thân phận, từ chối không được nên chỉ đành cười ngồi xuống.

Dạ Tử Lân nhìn một bàn này, đều là nhân vật có mặt mũi khắp thiên hạ, rốt cuộc không nhịn được len lén nói một câu bên tai Hiên Viên Vô Thương: "Biểu huynh, mặt mũi của huynh thật lớn!"

Lời này cũng để Vũ Văn Tiểu Tam nghe được, quay đầu trừng mắt: "Đó là do mặt mũi của ta lớn!"

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ một tiếng: "Dạ! Là mặt mũi nương tử lớn!"

https://thuviensach.vn

"Ai là nương tử của chàng, ít nhận loạn thân thích đi!" Mỗ nữ một chút mặt mũi cũng không cho, còn đang vì chuyện hoàng kim mà tức giận.

Lần này ba người Hiên Viên Mặc, Hiên Viên ngạo, Gia Luật Trục Nguyên đều ngẩng đầu lên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, lại nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, chẳng lẽ bọn họ còn có hi vọng?

Long Ngạo Thiên và Công Tôn Trường Khanh cũng không nhịn được mà nâng đầu lên nhìn một chút. Thật ra thì hai người bọn họ cũng không hiểu, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn tại sao nghe lời này đáy lòng họ lại kích động.

Những người khác có kinh ngạc, có không hiểu. Không phải chứ? Đến tiệc đầy tháng của nhi tử cũng đã làm rồi, quan hệ của bọn họ còn chưa được thừa nhận sao?

Trong nháy mắt, dung nhan như cánh hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương đã đen giống như than, đặc biệt là khi nhìn thấy trong mắt ba người Gia Luật Trục Nguyên kia dấy lên ánh sáng hy vọng lần nữa, càng thêm giận đến suýt nữa một phát cắn nát răng ngà!

Trong lòng mơ hồ có chút hối hận việc ném hoàng kim, vồn là hắn muốn cùng vui mừng với dân chúng, để cho người trong thiên hạ chúc phúc tiệc đầy tháng của nhi tử mình. Ai ngờ đã đắc tội nha đầu kia đến mức này, trước mặt bàn lớn đầy người này trực tiếp phủi sạch quan hệ với hắn!

Nhìn một bàn lớn đầy người này, nếu không phải Vũ Văn Cảnh Thiên cũng ở đây, hắn thật muốn trực tiếp một tay khiêng nàng lên, trở lại trong phòng cùng với nàng "Tham thảo" về quan hệ của bọn họ.

Một nhà ba người Vũ Văn Cảnh Thiên kia, trên mặt lập tức xuất hiện nụ cười hả hê, ha ha. . . . . Đại tiểu thư Vũ Văn gia của bọn họ dễ dàng cưới được sao? Phải vượt qua ngũ quan, trảm lục tướng!

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ. . . . . Dùng bữa! Dùng bữa!" Dạ Tử Lân vội vàng mở miệng hóa giải, câu chuyện này bắt đầu từ hắn, hắn tự nhiên phải chịu trách nhiệm.

Phong Cuồng Tiêu không khách khí cười một tiếng: "Đúng, ta đói bụng rồi!" Dứt lời gắp lên món ăn bỏ vào miệng, lần này không khí mới hòa hoãn xuống. . . . . .

Chỉ là sắc mặt Hiên Viên Vô Thương vẫn đen như trước, thỉnh thoảng quay đầu nhìn tiểu nữ nhân kia một chút, chỉ thấy nàng rõ ràng là không vui. Dư quang khóe mắt đều chưa từng quét qua hắn, trong lòng càng thêm cực kỳ tức giận! Nha đầu này, đợi lát nữa nhất định phải dạy dỗ nàng thật tốt, dù tức giận cũng không thể nói không có quan hệ với hắn!

Mà Hiên Viên Ly vừa ngồi xuống liền nhìn Công Tôn Trường Khanh nhẹ nhàng như tiên, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn lại nhìn Vũ Văn Triệt lạnh nhạt, cảm thấy khí chất hai người này rất giống nhau. Nàng đều rất thích, nên theo đuổi người nào mới tốt đây?

Trước kia hoàng thẩm thường nói với nàng, nếu thích nam tử, ngàn vạn lần không được khách khí, phải dũng cảm nói ra! Chỉ cần có kỹ thật là được, có thể một lần bắt nhiều người, cho nên bây giờ nàng đã không cho là mình nên chờ nam tử tới lấy lòng rồi. Mình thích thì phải đi theo đuổi, không phải hoàng thẩm đã theo đuổi được hoàng thúc rồi sao!

Trước kia đã cảm thấy Công Tôn Trường Khanh ưu nhã mà tác phong lại nhanh nhẹn. Lúc ấy hiểu lầm hắn, cho là hắn muốn làm đoạn tụ với hoàng huynh, nhưng hiện tại hiểu lầm đã được hóa giải, tự nhiên càng thêm thưởng thức! Nhưng Vũ Văn Triệt là ca ca của hoàng thẩm, nếu chọn hắn thì chẳng phải có thể thân càng thêm thân sao?

Vào lúc khó có thể lựa chọn, lại nghe được giọng nói của Phong Cuồng Tiêu. Quay đầu vừa nhìn, trái tim không nhịn được cuồng loạn, không

https://thuviensach.vn

giống với cảm giác thưởng thức khi nhìn Công Tôn Trường Khanh và Vũ Văn Triệt, mà là cảm giác trái tim của mình như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực!

Chẳng lẽ. . . . . Chẳng lẽ đây mới thật sự là yêu sao? Người này, rất đẹp trai, rất đẹp trai đó. . . . . .

Thật ra thì Phong Cuồng Tiêu cũng đã tham dự không ít yến hội, chỉ là mỗi lần đều lôi kéo Mộ Vân Dật ngồi ở trong góc. Những thiên kim quý tộc trước kia từng thấy qua, hơn nữa đã có không ít người ái mộ hắn. Nhưng Hiên Viên Ly là công chúa, đến đều tương đối trễ, cho nên chưa từng chú ý tới trong góc khiêm tốn có bọn họ.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, lơ đãng nhìn thấy bộ dáng Hiên Viên Ly, cười khẽ một tiếng. Xem ra tiểu nha đầu này đang tư xuân, mình cũng muốn tìm cơ hội giúp nàng một tay mới phải!

Mà bên kia, Thẩm Lãng Phàm lại cố gắng vứt mị nhãn sang đại mỹ nhân Long Tử Nghiên. Thân là hoa hoa công tử nổi danh thiên hạ, mỹ nữ đệ nhất thiên hạ ở chỗ này, tại sao hắn có thể không quyến rũ thật tốt đây?

Vì vậy không để ý đến ánh mắt uy hiếp của Long Ngạo Thiên, nhu tình mật ý hỏi han ân cần đối với Long Tử Nghiên. Long Tử Nghiên vừa nhìn người này, thật không ngờ lại anh tuấn như vậy, cũng rất dịu dàng, hoangdung_die»n。dّan。l«e。qu»y。d«on nên lập tức có một bộ dáng thẹn thùng e lệ, giống như tiểu nữ nhi yêu kiều ôm tỳ bà che nửa mặt, thỉnh thoảng len lén lướt mắt nhìn hắn, khuôn mặt như bạch ngọc đã mắc cỡ đến đỏ bừng.

Ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam vô ý quét qua bên này, chợt cảm thấy hai người bọn họ rất xứng đôi đấy! Hai người đều đã từng đắc tội với nàng, sau lại tiêu tan hiềm khích lúc trước, chẳng lẽ đây cũng là một loại duyên phận sao?

https://thuviensach.vn

Nhưng sắc mặt của Long Ngạo Thiên lại rất khó coi, Thẩm Lãng Phàm như thế nào, thiên hạ đều biết! Nếu muội muội thật sự thích hắn, nhất định sẽ không có hạnh phúc, nhất thời có chút hối hận đã mang muội muội tới đây!

Nghĩ tới có chút không vui nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, đều do nữ nhân này ở phía sau thiệp mời có thêm một hàng chữ kia, mới để cho hắn dẫn tiểu muội mình theo tới đây. Nếu tiểu muội thật sự thích Thẩm Lãng Phàm, đừng nói mẫu hậu sẽ không tha thứ cho mình, chính hắn cũng sẽ không tha thứ cho mình!

Nhận được ánh mắt oán trách của Long Ngạo Thiên, Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì nhìn hắn một chút, há mồm chính là: "Ngạo Thiên ca ca, chúng ta thật là có duyên! Ai da, nhiều người ở đây như vậy, huynh đừng nhìn người ta đắm đuối đưa tình như thế chứ!"

Lời này vừa rơi xuống, Long Ngạo Thiên suýt nữa ngất lịm rồi! Hắn nhìn đắm đuối đưa tình khi nào hả ? !

Sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương càng thêm cực kỳ khó coi, không phải là một vạn lượng hoàng kim thôi sao? Hiên Viên Vô Thương hắn chính là không bao giờ thiếu tiền, sao có thể vì một chuyện nhỏ như vậy mà giận hắn chứ?

Nghĩ tới đây, ngón tay thon dài ở dưới mặt bàn hung hăng nhéo hông nàng một cái. Sắc mặt mỗ nữ lập tức cứng đờ, cười đến vô cùng "Đẹp mắt" quay đầu lại, gắt gao trừng mắt liếc hắn một cái.

Bộ dáng mỗ nam cực kỳ uất ức, làm bộ đáng thương nhìn nàng. Ngay cả nốt ruồi giọt lệ xinh đẹp nơi khóe mắt, giờ phút này cũng mất sáng bóng. Lòng mỗ nữ mềm nhũn, sắc mặt cũng hòa hoãn xuống.

Vì vậy Hiên Viên Vô Thương biết, hắn đã tránh thoát trận kiếp nạn hoàng kim này! Nhưng hắn không biết, bên này đã giải quyết xong, nhưng

https://thuviensach.vn

tiểu nhi tử Hiên Viên Sở Cuồng của hắn, vì chuyện này mà suốt cả một năm cũng không cho hắn một cái sắc mặt tốt!

Hiên Viên Ngạo cúi đầu dùng bữa, mắt lạnh luôn đặt ở trên người nàng không dời đi được. Hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. Sau bữa tiệc đầy tháng này, không biết khi nào mới gặp lại . . . . .

Mà Hiên Viên Mặc chỉ cúi đầu dùng bữa, không biết đang suy nghĩ cái gì. Trong con ngươi như mặc ngọc mang theo chút khổ sở. . . . . .

Một đôi mắt như lưu ly quét một vòng trên người hai vị hoàng huynh của mình. Nếu cho đến bây giờ mà hắn vẫn không nhìn ra đại hoàng huynh cũng thích hoàng thẩm, vậy hắn thật sự là rất ngu ngốc rồi! Chỉ là Tam hoàng huynh vẫn đắm chìm trong trong mạch suy nghĩ của mình, không có nhìn ra đại hoàng huynh khác thường.

Nghĩ tới vẫn là mình tốt nhất, không thích nữ tử nên cũng sẽ không có tinh thần chán nản. Chỉ là thật không thích sao? Ngẩng đầu lên nhìn cô gái đang ngồi ở bên cạnh hoàng thúc. Hắn cũng không biết là thích hay không? Nhưng nhìn thấy nàng ở chung một chỗ với hoàng thúc, hắn sẽ cảm thấy cô đơn. . . . . Lắc đầu một cái, dù là thích, cũng không có thích như bọn hoàng huynh vậy chứ?

Haizz. . . . . Có lẽ chỉ là chơi rất vui!

Mọi người đang ăn cơm đều có tâm tư của mình, nhưng tâm tình cũng đều cực tốt. Dù sao tiệc đầy tháng của đứa bé đúng là một chuyện đại hỷ.

Đúng lúc này, hạ nhân báo lại: "Vương gia, Lễ Bộ Thượng Thư Thiên Thành Vũ, mang theo nữ nhi Thiên Mộ Tuyết đến chúc mừng!"

Lễ bộ thượng thư? Đó không phải là thừa tướng Thiên Thành Vũ lúc trước sao? Theo lý mà nói, phải là đã kết thù với phủ nhiếp chính vương

https://thuviensach.vn

rồi, làm sao có thể tới chứ? Hơn nữa muốn tới cũng không đến sớm, bữa tiệc đã ăn được một nửa hắn mới tới, đây là ý gì?

"Người tới là khách, mời vào!" Hiên Viên Vô Thương còn chưa kịp mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam đã nói rồi. Bởi vì nàng cũng muốn gặp Thiên Mộ Tuyết "Tự tin" kia, rốt cuộc là có bộ dáng gì!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39.1: Bổn vương sợ vợ

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam nói lời này, hạ nhân vẫn do dự đứng ở cửa, đang chờ Hiên Viên Vô Thương lên tiếng. Bởi vì tuy nói vương gia rất cưng chiều vương phi, nhưng dù sao chuyện này cũng liên quan đến chuyện trên quan trường, nên để cho vương gia quyết định thì tốt hơn.

Đôi mắt tà mị như hoa đào quét hạ nhân này một vòng: "Vương phi nói chuyện, ngươi không nghe thấy sao?"

Hạ nhân này run lên: "Tiểu nhân biết sai! Tiểu nhân lập tức đi ra ngoài mời họ vào!" Nói xong lau mồ hôi lạnh trên trán, chạy thật nhanh ra ngoài. . . . . .

Mỗ nữ thở dài một hơi: "Aizz, thấp cổ bé họng, đầu năm nay nói chuyện cũng không có người nào nghe! Năm đó ta ở Hiên Viên đế quốc, tuy nói không phải là đều được những người khác chào đón, nhưng mà ở trong tam vương phủ, nói một câu cũng không có một người nào dám coi như không có! Aizz, chỉ có khi nhớ lại hồi ức lúc trước, mới biết cuộc sống hôm nay của ta cao chót vót cỡ nào đó!"

Vừa nói vừa giống như vô cùng bi thống, lắc đầu một cái, gắp một món ăn. . . . . .

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương liền tối sầm, nếu hôm nay không phải là tiệc đầy tháng, hắn thật hận không thể đem hạ nhân này chặt làm trăm mảnh!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, một giây sau, giọng nói man mát lành lạnh của Hiên Viên Ngạo vang lên: "Nếu trôi qua không thoải mái, bổn vương hoan nghênh nàng trở lại mọi lúc"

Những lời này, khiến tay cầm đũa gắp thức ăn của Vũ Văn Tiểu Tam dừng lại một chút. Vốn nàng chuẩn bị chèn ép Thương Thương một chút, ngược lại không có cố kỵ đến Hiên Viên Ngạo cũng ở đây, hoan nghênh nàng trở lại. . . . . Là trở về vui đùa một chút sao, hay là trở lại bên cạnh hắn đây? Những lời này nói nhẹ không nhẹ, nói nặng không nặng....nhưng làm cho người ta không biết nên trả lời như thế nào.

Chỉ đành phải ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt lãnh ngạo của hắn một chút, cười gượng mở miệng: "Được, nếu vẫn kéo dài những ngày khó khăn như vậy, ta sẽ đi đến chỗ ngươi ở một thời gian!"

Tận lực đưa nó trở thành lời mời của bằng hữu.

Sắc mặt Hiên Viên ngạo lập tức cứng đờ, môi mỏng lãnh lẽo nâng lên một nụ cười yếu ớt: "Nàng chỉ cần biết, vương phủ bổn vương vĩnh viễn mở rộng vì nàng là được."

Nói xong cũng không để ý sắc mặt hoàng thúc mình khó coi, cúi đầu giống như đang lơ đãng ăn cơm.

Những người khác cũng không biết nên nói cái gì để hóa giải không khí, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn nhìn nhau, có chút tẻ ngắt.

Vũ Văn Tiểu Tam ‘ha ha’ cười một tiếng: "Tất nhiên, dù không rộng mở, lão nương đã muốn đi tìm ngươi du ngoạn, thì sẽ trực tiếp một cước đá mở!"

Tiếng nói vừa dứt, mọi người đều phá lên cười ha ha. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương lại cảm giác cực kỳ bực tức! Lúc hắn về vương phủ đã nói với toàn bộ hạ nhân, trong vương phủ chỉ nghe lệnh từ một mình vương phi, có hạ nhân đánh bạo hỏi một câu: "Nếu vương gia và vương phi ra lệnh xung đột, phải làm như thế nào?"

Lúc đó hắn trả lời: "Chỉ cần không liên quan đến sinh vật giống đực, tất cả đều lấy mệnh lệnh vương phi làm chuẩn."

Kết quả, hôm nay tên hạ nhân chết tiệt này làm hắn chọc phải một cái sọt lớn như vậy!

Ra hiệu bằng mắt về phía Đình Vân, lúc này Đình Vân hiểu ý, lui ra ngoài. . . . . .

Không lâu lắm, Thiên Thành Vũ mang theo Thiên Mộ Tuyết vững vàng đi vào, vừa thấy đám người này, tuy không nhận ra rất nhiều người, nhưng biết thân phận đều bất phàm, mang theo nữ nhi cùng nhau hành lễ: "Cựu thần tham kiến hoàng thượng! Khấu kiến nhiếp chính vương điện hạ, vương phi!"

"Thần nữ bái kiến hoàng thượng, bái kiến nhiếp chính vương, vương phi!" Giọng nói này đầy nhu nhược, làm người thương tiếc, không thấy chút kiêu ngạo nào giống như trên đường cái ngày đó.

"Đứng lên đi! Hôm nay là tiểu thế tử của biểu huynh làm tiệc đầy tháng, chỉ luận quan hệ, không luận thân phận, ái khanh không cần đa lễ!" Dạ Tử Lân nhàn nhạt mở miệng.

"Dạ! Bệ hạ!" Nói xong liền đứng lên, nhìn vợ chồng Hiên Viên Vô Thương một chút, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-✢-đà-n๖ۣۜlê-✢-qu-ý-✢-đô-n mở miệng cười, "Trước đó vài ngày, tiểu nữ ở trên đường cái đụng phải điện hạ và vương phi, kính xin nhiếp chính vương điện hạ và vương phi đại nhân đại lượng, đừng so đo với tiểu nữ!"

https://thuviensach.vn

Môi mỏng như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương kéo nhẹ, cũng không mở miệng. Bởi vì hắn biết tiểu nữ nhân bên cạnh có lời muốn nói, nếu không cũng sẽ không để cho bọn họ đi vào rồi.

"Lễ bộ thượng thư đều đã nói bổn vương phi và vương gia đại nhân đại lượng rồi. Nếu chúng ta còn so đo nữa, không phải có vẻ như vương phủ chúng ta không phóng khoáng rồi sao? Hôm nay là tiệc đầy tháng của khuyển tử, vẫn đừng nên nói những chuyện không vui này đi. Lễ bộ thượng thư đại nhân cứ tùy tiện tìm chỗ ngồi đi!" Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam tươi cười mở miệng, chỉ là nụ cười không đạt đến đáy mắt.

Nếu chỉ là vì chuyện ngày đó tới xin lỗi, mang nữ nhi tới làm cái gì?

Còn có Thiên Mộ Tuyết này, một bộ áo trắng, lại chải búi tóc 'phi tiên lưu vân'. Người đẹp trước mắt, trâm ngọc trai, vòng tay tuy nhiều nhưng cũng không mất vẻ phiêu dật. Một bộ dáng nhu nhược cần bảo vệ, không biết là muốn làm cho ai nhìn đây!

Dù thế nào đi nữa, Thương Thương nhà nàng từ đầu đến cuối cũng đều không nhìn một cái!

Thiên Thành Vũ nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, thấy hắn không có ý nói gì, cũng không có nhìn nữ nhi mình một cái, có chút ngượng ngùng mở miệng: "Vương phi nói rất đúng, nhưng bởi vì trong nhà có một số việc trì hoãn cho nên mới tới trễ. Giữa tiệc rồi mới ngồi vào chỗ, không khỏi không có lễ phép, có thể hay không. . . . . ?"

"Thượng thư đại nhân là muốn ngồi cùng bàn với trẫm sao?" Trong giọng nói uy nghiêm của Dạ Tử Lân mang theo chút bất mãn vang lên.

Thân thể Thiên Thành Vũ run lên, lập tức quỳ xuống: "Bệ hạ thứ tội, thần không có ý này! Chỉ là bệ hạ đã nói hôm nay không luận thân phận, chỉ luận quan hệ, cựu thần đi theo tiên hoàng mấy chục năm, cũng đã nhìn

https://thuviensach.vn

bệ hạ lớn lên. Nói ra, cũng có chút quan hệ, cho nên cựu thần mới cả gan. . . . . ."

Nếu để cho Mộ Tuyết ngồi cùng bàn ăn cơm với nhiếp chính vương, hắn mới có cơ hội trở mình! Người vương phi kia, hắn mới vừa nhìn một chút. Hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn Bàn về dung mạo, so với nữ nhi của hắn cũng không có bao nhiêu khác biệt. Còn có dáng vẻ hung hãn như vậy, người nam nhân nào không thích nữ nhân nhu nhược có chút tri âm, cho nên hắn suy đoán người vương phi kia tuyệt đối không sánh bằng nữ nhi của mình. Nếu có thể để Mộ Tuyết bám được vào nhiếp chính vương, về sau hoàng thượng cũng phải nhún nhường ba phần với hắn, cho nên hiện tại hắn mới có lá gan tranh luận với Dạ Tử Lân.

Dạ Tử Lân nghe vậy cũng nở nụ cười: "Thừa tướng đại nhân làm lễ bộ thượng thư rồi, mà vẫn ăn nói khéo léo như vậy. Nếu bây giờ trẫm nói không được, đây chẳng phải là tự tát miệng mình rồi sao? Bất quá hôm nay là tiệc đầy tháng tiểu thế tử của biểu huynh, trẫm nói cũng không tính, hay ái khanh hỏi biểu huynh đi!"

Lão thất phu này đánh tâm tư gì, cho là hắn không biết sao? Chỉ là lại nói Thiên Thành Vũ này, mình trọng dụng cũng chính là do cái miệng của ông ta, cho nên hắn cũng không giận.

Lần này, ánh mắt Thiên Thành Vũ lại di chuyển đến trên người nam tử tuyệt sắc đó. Hắn ngồi bên đó, từ khi bọn họ đi vào, từ đầu đến cuối cũng không có xoay đầu lại nhìn bọn hắn một cái, cho nên trong lòng cũng có chút không chắc: "Không biết nhiếp chính vương điện hạ nghĩ như thế nào?"

Không ngờ Hiên Viên Vô Thương quay đầu lại, giống như rất khổ não nhìn hắn một cái: "Lễ bộ thượng thư đại nhân, bổn vương nghĩ ngươi là lễ bộ thượng thư, trước cũng là thừa tướng, đáng lẽ phải cực kỳ thông minh mới đúng chứ? Sao nhìn lâu như vậy cũng không nhìn ra vấn đề trong đó

https://thuviensach.vn

sao? Bổn vương sợ vợ, cho nên ngươi hỏi vương phi đi! Vương phi nói cái gì thì chính là cái đó, đừng hỏi bổn vương!"

Hả? Lần này, tất cả mọi người ở đại sảnh bên ngoài đều quay đầu lại, há to mồm không thể tưởng tượng nổi nhìn sang bên này. Nhiếp chính vương điện hạ nói gì? Sợ vợ? Trước mặt nhiều người như vậy, thoải mái mà nói hắn sợ vợ?

Hiên Viên Ngạo nghe vậy, cười khổ một tiếng. Nếu là hắn, nhất định không có thản nhiên giống như hoàng thúc được, cũng không có gì kỳ lạ khi nữ nhân kia không chọn mình.

Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng nhìn vẻ mặt của hắn, giống như sờ đầu tiểu cẩu, sờ sờ đầu của hắn: "Ngoan!"

Trong nháy mắt, sắc mặt mỗ nam tràn đầy cảnh xuân rực rỡ, quay đầu về phía nàng cười khuynh thành: "Người ta vẫn luôn rất ngoan!"

Ầm!

"Ầm!" , "Ầm!" , "Ầm!" . . . . . Vài âm thanh truyền đến, nhiều đại thần không ngồi vững được nữa! Không có lầm chứ? Đây là nhiếp chính vương điện hạ của bọn họ sao? ! Nói sợ vợ coi như xong, còn "Người ta vẫn luôn rất ngoan" , làm bọn họ lạnh đến buồn nôn. . . . . Hôm nay có phải bọn họ hoa mắt rồi không! Tai chắc cũng điếc rồi hả!

Vì vậy mỗ nữ rất thoả mãn mà gật gật đầu: "Coi như chàng thức thời!"

Quay đầu mở miệng về phía Thiên Thành Vũ: "Lời vương gia nói, ngươi nghe rồi chứ? Hình như phủ nhiếp chính vương chúng ta và đại nhân không có bao nhiêu giao tình, vậy mà ngươi lại mặt dày nói ra lời đó. Bổn vương phi cũng không làm khó dễ, làm đại nhân mất thể diện trước mặt nhiều người như vậy làm gì! Nếu không sau này đại nhân đi ra ngoài cũng không

https://thuviensach.vn

ứng xử tốt với mọi người được! Thôi thì như vậy đi, đại nhân ngồi xuống phía dưới chỗ ta đi!"

Lời này làm Thiên Thành Vũ nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng, sớm biết nữ nhân này khó dây dưa như vậy, hôm nay hắn không nên tới làm gì.

Quả nhiên, lọt và tai các đồng liêu, họ đều cười trộm tiếng.

Thiên Mộ Tuyết nhìn Vũ Văn Tiểu Tam phách lối này một chút, vốn chuẩn bị nói cái gì đó, nhưng nhớ tới các nam nhân đều thích nữ tử bết tri thư hiểu lễ nghĩa, yên tĩnh văn nhã nên không mở miệng, mặc cho phụ thân của mình bị tức nghẹn.

Bước những bước sen nhẹ nhàng, đi tới gần Thiên Thành Vũ, trong ánh mắt nhạo báng của mọi người, kìm nén ngồi xuống dưới.

Thiên Thành Vũ là người làm thừa tướng, ít nhiều cũng có chút ánh mắt. Nơi này mặc dù có rất nhiều người hắn không biết, nhưng nhìn khí thế kia cũng biết không phải là người bình thường, vì vậy cũng không có chạy lên phía trước tranh vị trí.

Thiên Mộ Tuyết ngược lại có chút tức giận bất bình trong lòng, thân phận phụ thân ở Dạ Mị đế quốc này không thấp. Tại sao những người này ngồi ở phía trên phụ thân? Nhìn một chút, phần lớn đều là mỹ nam tử, còn có một nam tử mặc áo hồng phe phẩy cây quạt, cười như không cười nhìn nàng. Khuôn mặt nhỏ đỏ lên, cúi đầu tiếp tục làm thục nữ.

Nhiều hơn hai người ngoài này, lần nữa ăn cơm cũng có chút thận trọng rồi.

Thiên Mộ Tuyết đỏ mặt len lén nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, lại thấy bên môi người nọ nâng lên một nụ cười yếu ớt, hỏi han ân cần về phía nữ nhân ngồi bên canh hắn, giúp nàng ta gắp thức ăn, hoàn toàn không nhìn

https://thuviensach.vn

nàng, hoangdung_diễ꧁n꧂ đàn꧂ lê꧂ q꧁uý꧂ đôn cảm giác có một cỗ chua xót và đố kị dâng lên từ đáy lòng.

Vì vậy cắn răng, quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút: "Không biết vương phi tỷ tỷ là thiên kim nhà ai, sao Mộ Tuyết chưa từng nghe qua?" Nàng muốn trước tiên xem thân phận đối thủ một chút, địa vị có cao quý hơn mình không?

Lời này vừa nói ra, nét mặt của tất cả mọi người hơi cứng ngắc một chút. Dĩ nhiên không thể nói thân phận chân thật của Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng cũng không thể nói bậy. Bởi vì nếu người có lòng điều tra, sẽ biết ngay là thật hay giả.

Ngược lại Gia Luật Trục Nguyên cười cuồng ngạo một tiếng: "Thế nào? Vị cô nương này cảm thấy hứng thú với thân phận nghĩa muội của trẫm sao? Nếu tất cả mọi người đều ở đây, trẫm cũng không che giấu nữa, nàng là công chúa trấn quốc tôn quý nhất thảo nguyên, Gia Luật Trục Lộc!"

Nói xong có thâm ý khác nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút. Sau khi chiến tranh kết thúc, hắn liền phái người tra xét thân phận của nàng. Chuyện của nàng oanh oanh liệt liệt như vậy, nếu như hắn còn không tra được nguyên nhân ẩn tình trong đó, hắn làm ngôi vị hoàng đề này cũng uổng công rồi! Cho nên biết vấn đề nữ nhân này hỏi, vị "Hiền đệ" này của hắn sẽ không trả lời được! Vì vậy liền nói lời giải vây cho nàng.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, người này còn nhớ rõ mình ngày đó nói -- Nếu là họ Gia Luật, ta khẳng định sẽ gọi là Gia Luật Trục Lộc (còn có nghĩa là Gia Luật Tranh Giành), so với Gia Luật Trục Nguyên huynh thì khí phách hơn nhiều!

Hôm nay hắn lại nói ra cái tên này. Nàng là một nữ nhân, tên gì mà Gia Luật Trục Lộc, người này thật là chọc người ghét mà!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương không tốt nhìn Gia Luật Trục Nguyên một cái, hắn tuyệt không hi vọng nữ nhân của hắn có một chút quan hệ với bọn họ. Nhưng hắn phải thừa nhận chuyện này hắn đã suy nghĩ không chu toàn, không nghĩ tới tìm cho nàng một thân phận quang minh chính đại, vì vậy mới để cho Gia Luật Trục Nguyên chui vào chỗ trống!

Thiên Mộ Tuyết biến sắc, nhìn Gia Luật Trục Nguyên một chút: "Chẳng lẽ vị này là vương thượng của Mông Man đế quốc?"

"Đúng vậy!" Cười cuồng ngạo một tiếng đáp lời nàng ta..., cặp mắt sắc bén như chim ưng vẫn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, chưa từng liếc nhìn nàng một cái.

Thiên Mộ Tuyết biến sắc, muốn hành lễ, lại nghe giọng nói của Dạ Tử Lân vang lên: "Được rồi, được rồi, đã nói không luận thân phận. Ăn cơm! Ăn cơm!"

Thật ra thì hắn có chút hảo cảm với Thiên Mộ Tuyết, nhưng nữ nhân này vừa tới, ánh mắt luôn đặt ở trên người của biểu huynh. Hắn không có nhiều hứng thú lắm đối với nữ nhân không đặt tâm tư trên người mình, cũng sẽ không nạp nàng ta làm phi.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39.2: Bổn vương sợ vợ

Thì ra nàng ta là công chúa, thân phận kia quả thật cao quý hơn mình nhiều! Nhưng. . . . . ."Nếu là tiểu nữ tử nhớ không lầm, trước đó vài ngày Dạ Mị đế quốc và Mông Man đế quốc từng khai chiến, tính toán thời gian, hiện tại vương phi tỷ tỷ đã có đứa bé. Chẳng lẽ là trong lúc chiến tranh đã cùng nhiếp chính vương điện hạ. . . . . ."

Lời này làm khuôn mặt các đại thần phía ngoài đều biến sắc, trong lòng ngàn xoay trăm đảo. Một trận đại chiến kia, Mông Man đế quốc ngừng chiến, vốn cho là Dạ Mị đế quốc bọn họ có thể lấy được một chút chiến lợi phẩm, nhưng cuối cùng không có gì cả, chẳng lẽ đều là do nữ tử này? Mê hoặc nhiếp chính vương của bọn họ, cho nên. . . . . Nghĩ tới đó, ánh mắt đối với Vũ Văn Tiểu Tam đều trở nên bất thiện.

Hiên Viên Mặc cười nhạt một tiếng, trong giọng nói dịu dàng mang theo sát ý vang lên: "Trẫm vốn là không chuẩn bị nói, nhưng vị cô nương này đã hỏi, trẫm cũng không dấu diếm nữa. Gia Luật Trục Lộc cũng là nghĩa muội của trẫm, là công chúa Hòa Thạc của Hiên Viên đế quốc ta, đã kết giao với hoàng thúc sớm mấy năm. Lúc gặp đại chiến, nếu không phải nghĩa muội này của trẫm ra mặt hóa giải quan hệ các quốc gia, trận chiến này còn không biết đánh đến khi nào đâu!"

Nhẹ nhàng nói mấy câu, tất cả quá trình còn lại đều để cho mọi người phỏng đoán.

Những người sáng suốt vừa nghe đã lý giải thành vị công chúa của hai nước này, vì hòa bình thiên hạ, vì chu toàn các nước, thậm chí ủy thân cho

https://thuviensach.vn

nhiếp chính vương điện hạ bọn họ, nên mới sớm bình ổn được trận chiến tranh này.

Hồng nhan họa thủy, trong nháy mắt liền trở thành người hy sinh bản thân, cứu vớt thiên hạ chúng sinh!

Vũ Văn Tiểu Tam rất tán thưởng nhìn Hiên Viên Mặc một cái: "Ha ha. . . . . Ban đầu tiểu muội đi Hiên Viên đế quốc cũng chỉ là chơi đùa, đâu biết sẽ nhận vị hoàng đế này thành Mặc ca ca, vận số của bản công chúa quả thật không tệ! Ha ha. . . . . ."

Một câu "Mặc ca ca" khiến đôi mắt dịu dàng của Hiên Viên Mặc dính vào chút ý cười: "Tâm địa muội muội thiện lương, trời cao tự nhiên sẽ không bạc đãi muội muội!"

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói thêm gì nữa, chợt nghe một giọng nói vô cùng không tốt vang lên: "Ăn cơm!" Lòng Hiên Viên Vô Thương tràn đầy buồn bực. Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Thật sự là gặp quỷ, sơ sót một điểm này liền để cho hai người kia đều có quan hệ với Tam nhi!

Còn "Mặc ca ca" nữa chứ! Tức chết hắn!

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn người nào đó đang tỏa ra dấm chua, cười nhạt một tiếng, chàng cũng biết ghen sao! Con mẹ nó, lúc những nữ nhân như thiêu thân này lao đến, không nghĩ tới lão nương cũng sẽ ghen sao? Đồ thối nát!

Chỉ là hôm nay có thân phận của công chúa hai nước, thật đúng là thoải mái, nói đến còn phải cảm tạ Thiên Mộ Tuyết này bà tám lắm miệng!

Vì vậy mỗ nữ hoa lệ này coi như không thấy Hiên Viên Vô Thương, hai mắt tỏa ra ánh sao, mở miệng về phía hai người kia: "Hôm nay nếu Thiên cô nương không đề cập tới, muội muội còn nghĩ chuyện quan trọng này vẫn

https://thuviensach.vn

là không nên đề cập tới. Mặc ca ca, Trục Nguyên ca ca, theo ta biết, công chúa cũng có bổng lộc, không biết hai vị ca ca khất nợ bổng lộc của tiểu muội, chuẩn bị khi nào mới đền bù cho tiểu muội đây?"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ người chứng kiến đều ho kịch liệt! Đây rõ ràng chính là có lòng tốt lại bị chó cắn! Hai người bọn họ có ý tốt giải vây cho nàng, nàng không cảm kích thì thôi, còn nghênh ngang lừa gạt bạc của bọn họ, thật sự là quá vô sỉ!

Ngay cả khóe miệng của Hiên Viên Vô Thương cũng hơi kéo ra. Nha đầu này, ở chỗ nào đều không quên bạc!

Thấy Hiên Viên Mặc và Gia Luật trục nguyên chỉ ho khan mà không đáp lời, lúc này sắc mặt mỗ nữ trở nên khó coi: "Thế nào? Các ngươi cho là ta gọi các ngươi một tiếng huynh trưởng cũng chỉ là gọi cho vui thôi hay sao? Đâu có chuyện dễ dàng như vậy! Nhớ năm đó, ta chính là vì hòa bình của thiên hạ mà gả cho tên cầm thú này, các ngươi chính là đối xử với ta như vậy hay sao?"

Nói xong chỉ chỉ sắc mặt khó coi của Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Cầm thú? Tất cả mọi người đồng tình nhìn khuôn mặt như đáy nồi của Hiên Viên Vô Thương, hắn lúc nào thì biến thành cầm thú rồi hả ?

Trong mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo dính vào chút ý cười. Nữ nhân này, vừa nghe hoàng huynh nói như vậy, thật đúng đã xem mình là công chúa cứu vớt chúng sinh rồi!

"Khụ khụ. . . . . Muội muội yên tâm, vi huynh sẽ không quên bổng lộc của muội đâu!" Sắc mặt của Gia Luật Trục Nguyên đã nghẹn đến đỏ bừng, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-┼-đà-n๖ۣۜlê-┼-qu-ý-┼-đô-n vì phòng ngừa nàng nói ra lời nói gì đó càng khoa trương hơn, vội vàng đồng ý.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc cũng dở khóc dở cười mở miệng: "Muội muội yên tâm, Mặc ca ca làm sao sẽ khấu trừ bổng lộc của muội, chờ Mặc ca ca trở về nước sẽ sai người đưa tới cho muội!"

"Ừm! Như vậy còn không sai biệt lắm! Trục Nguyên ca ca nhớ đem tiền đưa đến đây, Mặc ca ca thì đưa đến chỗ nghĩa phụ ta đi!" Nói xong quay đầu nhìn Vũ Văn Cảnh Thiên.

Nàng cũng không phải là gả cho người ta liền quên người nhà mẹ! Bổng lộc công chúa tuyệt đối không ít!

Vũ Văn Cảnh Thiên vừa nghe, tuy là đột nhiên từ phụ thân biến thành nghĩa phụ, để cho trong lòng hắn có chút bách vị tạp trần. Nhưng tóm lại, nữ nhi cũng nhớ đến nhà mẹ, vì vậy gật đầu cười: "Vậy phụ thân cũng không khách khí!"

Thiên Mộ Tuyết vốn muốn chèn ép Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng chưa từng nghĩ lại làm cho nàng thành nữ thần cứu vớt chúng sanh.

Trong nháy mắt, sắc mặt vô cùng khó coi, không biến sắc mà siết chặt khăn trong tay. Đột nhiên, nhìn thấy ánh mắt Hiên Viên Mặc và Gia Luật Trục Nguyên nhìn mình vô cùng bất thiện, cả người run lên. Giờ mới biết nữ nhân này không những có thế lực sau lưng, hơn nữa thế lực này còn rất vững chắc. Hai Hoàng đế này đều không phải là người nàng có thể đắc tội! Vội vàng ngậm miệng, nghĩ tới có nên tìm cơ hội khác để xuất kích hay không?

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam cũng không phải là người dễ nói chuyện, lạnh lùng quay đầu nhìn Thiên Mộ Tuyết này một chút: "Thiên cô nương, chú ý xưng hô của ngươi, xin gọi bổn vương phi là nhiếp chính vương phi hoặc vương phi. Bổn vương phi cũng không nhớ có một muội muội như ngươi! Mị lực của vương gia nhà chúng ta, bổn vương phi cũng không phải là không biết, đúng là có không ít thiêu thân nhớ thương, muốn vào vương

https://thuviensach.vn

phủ gọi bổn vương phi một tiếng tỷ tỷ. Chỉ là Thiên tiểu thư vừa nhìn đã biết là người có khí chất, có hình tượng, chắc hẳn cũng sẽ không giống như những hồ ly tinh không biết xấu hổ kia, nhớ thương vương gia nhà chúng ta mới đúng. Thiên tiểu thư, ngươi nói đúng hay không?"

Lời này làm gương mặt Thiên Mộ Tuyết nghẹn đến lúc đỏ lúc trắng, chưa từng nghĩ tới nữ nhân này không cho nàng một chút thể diện! Hiện tại để cho nàng nói như thế nào đây? Nói không thích nhiếp chính vương, hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn chưa từng ôm lấy ảo tưởng? Đó chính là tự chặt đường lui! Nàng tuyệt đối sẽ không có cơ hội với nhiếp chính vương.

Nếu trước mặt nhiều người như vậy, nói mình thích nhiếp chính vương, muốn làm "Hồ ly tinh không biết xấu hổ" trong miệng nàng ta, nàng chắc chắn sẽ bị người trong thiên hạ nhạo báng! Do dự một hồi lâu, cười lớn một tiếng: "Vương phi không thích Mộ Tuyết gọi ngài tỷ tỷ, Mộ Tuyết không gọi là được, là Mộ Tuyết với cao vương phi rồi! Nhưng từ xưa tới nay, nam tử tam thê tứ thiếp đều là chuyện thường, vương phi làm đương gia chủ mẫu của vương phủ phải rộng lượng một chút. Trên nữ đức và nữ giới đều có răn dạy, nữ tử không thể ghen tị. Tại sao vương phi có thể gọi những nữ tử ái mộ vương gia là....gọi là. . . . . ."

Đôi môi Vũ Văn Tiểu Tam nhẹ nhàng nâng lên nụ cười trào phúng: "Nam tử tam thê tứ thiếp cũng là chuyện thường, nhưng mà vương gia nhà ta đã cam kết với bổn vương phi, không động vào bất kỳ nữ nhân nào trừ bổn vương phi, cho nên bổn vương phi nói như vậy, cũng là cắt đứt những tâm tư của các tiểu thư kia, tránh cho họ lãng phí thời gian ở trên thân vương gia, giao phó nhầm thâm tình!"

Cái gì? Lần này, mọi người đều không thể tưởng tượng nổi nhìn Hiên Viên Vô Thương, thân là nhiếp chính vương một nước, lại chấp thuận một lời hứa như vậy, không động vào những nữ nhân khác? Dù là gia đình giàu

https://thuviensach.vn

có bình thường, cũng là thê thiếp thành đàn, nhiếp chính vương đã cưng chiều vị vương phi này đến loại cảnh giới nào rồi hả?

Thiên Mộ Tuyết sững sờ ngắn ngủi một chút liền phản ứng lại, nãy giờ đều là người vương phi này nói chuyện, vương gia không nói một lời. Chắc là vì hai hoàng đế ca ca của nàng ta đều ở đây, cho nên không tiện nói gì? Vì vậy quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút: "Thì ra là như vậy, vương gia cũng cảm thấy như vậy sao?"

Ai ngờ Hiên Viên Vô Thương đến nhìn cũng lười nhìn nàng ta một cái, chỉ gắp lên món ăn đưa về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Nương tử dùng bữa, đừng để ý đến những người nhàm chán này!"

Người nhàm chán? Lúc này Thiên Mộ Tuyết cảm thấy không thể nén giận được nữa. Thì ra là theo ý hắn, mình chỉ là một người nhàm chán sao!

Đúng lúc này, một cô gái áo hồng vững vàng đi vào: "Lời này của biểu huynh cũng không đúng rồi, cưới nhiều tẩu tẩu một chút có thể vì biểu huynh kéo dài hương khói. Thiên tỷ tỷ nói như vậy cũng là vì muốn tốt cho biểu huynh. Tại sao biểu huynh có thể nói nàng là người nhàm chán đây?"

Mọi người quay đầu vừa nhìn, là một cô gái xinh đẹp đáng yêu. Dạ Tử Lân thấy sắc mặt Hiên Viên Vô Thương không đúng, lúc này mở miệng: "Hoàng muội lớn như vậy rồi, sao còn có thể nói đùa bậy bạ như thế! Còn không tới nhận lỗi với biểu huynh đi!"

Dạ Tử Y nhìn biểu huynh mà mình đã ái mộ nhiều năm, lại dùng ánh mắt ghen ghét nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, cậy mạnh mở miệng: "Hoàng huynh, người ta không có nói giỡn!"

"Là ai để cho nàng ta đi vào hả?" Giọng nói tà mị vang lên, mang theo chút sát ý, hoangdung_diễ̃ღn。đàn。lê。qღuý。đôn lại dám dùng ánh mắt ấy nhìn Tam nhi, chán sống sao?

https://thuviensach.vn

Quản gia kia vội vàng tiến lên mở miệng: "Vương gia, là công chúa muốn đi vào, tiểu nhân không ngăn được!" Vốn là sau khi thông báo là có thể đi vào, nhưng vị này nổi danh là công chúa điêu ngoa, không cho hắn thời gian thông báo, đã trực tiếp xông vào!

"Không ngăn được, vậy ta cần người vô dụng như ngươi để làm gì?" Rõ ràng đã động sát cơ.

Vũ Văn Tiểu Tam kéo Hiên Viên Vô Thương: "Được rồi! Được rồi! Dù sao người ta là công chúa, không dám cản cũng là bình thường. Thương Thương cũng đừng tức giận với hắn!"

Ai cũng biết nhiếp chính vương thích sạch sẽ , Vũ Văn Tiểu Tam kéo hắn như vậy, mà Hiên Viên Vô Thương một chút phản ứng không tốt cũng không có, càng làm cho công chúa này ghen tỵ đỏ mắt!

Hiên Viên Vô Thương quay đầu, cưng chìu sờ sờ lỗ mũi Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi nói gì, chính là cái đó!" Rồi sau đó mở miệng về phía quản gia kia: "Nếu có lần sau nữa, giết!"

"Dạ! Cám ơn vương gia! Cám ơn vương phi!" Đi theo vương gia nhiều năm, nhưng hắn chưa bao giờ có chút nhầm lẫn nào. Cũng chỉ có hôm nay, vào ngày đại hỷ này, chưa thông báo đã để công chúa vào, hình như cũng không phải là chuyện gì lớn, cho là vương gia sẽ không so đo, ai có thể nghĩ đến thiếu chút nữa làm mất mạng già của hắn!

Hôm nay thật đúng là phải cảm tạ vương phi!

"Biểu huynh!" Dạ Tử Y dậm chân một cái, không thuận theo nhìn Hiên Viên Vô Thương, "Vừa rồi người ta không có nói sai, dù biểu huynh thích biểu tẩu hơn nữa, cũng nên vì con cháu mà suy nghĩ chứ!"

"Chuyện cười! Bổn vương phi một lần đã sinh cho vương gia hai đứa con trai. Sao đến trong miệng công chúa, giống như bổn vương phi không

https://thuviensach.vn

sinh được con vậy?" Giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam đã mang theo chút tức giận, hoangdung_die»n。dٿan。l«e。qu»y。d«on tiệc đầy tháng của nhi tử lại tới nhiều người gây chuyện bới móc như vậy. Thật là ảnh hưởng tâm tình!

Lời này khiến Dạ Tử Y dừng lại một chút, lông mày hạ xuống: "Nhà ai không có mấy nhi tử, biểu tẩu cho là mình sinh hai đứa con trai thì khá lắm sao?"

"Dạ Tử Y!" Dạ Tử Lân quăng đũa lên bàn, đứng lên hung hăng nhìn chằm chằm người muội muội này, thật sự là quá không biết chừng mực rồi!

"Hoàng huynh! Hoàng muội không có nói sai!" Mặt Dạ Tử Y cũng đỏ lên vì tức, hung hăng nhìn chằm chằm hoàng huynh mình lại có thể không nói chuyện dùm nàng, còn giúp những người ngoài này, tức chết nàng mà!

Chỉ có Hiên Viên Vô Thương căn bản là lười phải quản bọn hắn làm gì. . . . . .

"Nương tử, không nên tức giận, không nên tức giận, ngoan! Chỉ có nương tử mới có tư cách sinh đứa bé của bổn vương. Những người khác cứ để cho bọn họ từ đâu tới đây, thì tự lăn về đó! Nếu nương tử nhìn thấy bọn họ mà không vui, vi phu đánh nàng ta một chưởng được không?" Trong cặp mắt tà mị như hoa đào kia tràn đầy nụ cười, che giấu ánh sáng thị huyết kia.

Lần này, tức giận của Vũ Văn Tiểu Tam mới bình ổn một chút, liếc mắt nhìn Dạ Tử Y: "Thương Thương, người ta nhìn nàng không thoải mái, ném ra có được hay không?"

Tiếng nói vừa dứt, tay áo bào của nam tử vung, nữ tử vừa mới kêu la lớn tiếng ở chỗ này liền không thấy, mà đã bị vứt đến ngoài cửa: "Tâm tình nương tử có thấy khá hơn chút nào không?"

Trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy ý tứ lấy lòng.

https://thuviensach.vn

"Tốt hơn một chút rồi!" Nếu đổi lại ngày khác, có lẽ mình sẽ có tâm tình đấu võ mồm với các nàng một chút. Nhưng hôm nay mà họ cũng dám tới cửa bới móc! Thật sự là quá không để Vũ Văn Tiểu Tam nàng ở trong mắt rồi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39.3: Bổn vương sợ vợ

Dạ Tử Y bị ném té ngã ở cửa, lực đạo có chút lớn. Cú ngã này làm búi tóc rối loạn, trên người cũng là đau đớn khó nhịn! Đứng lên giống như kẻ điên ở cửa mắng to: "Biểu huynh, tiện nhân đó thì có cái gì tốt. . . . . ."

Nam tử tuyệt mỹ nhẹ nhàng để đũa xuống, trên gương mặt nhìn không ra là đang suy nghĩ gì, nhìn tiểu nữ nhân bên cạnh một chút: "Nương tử đợi chút, vi phu đi một chút sẽ trở lại!"

Dám chửi Tam nhi là tiện nhân, nếu đã muốn chết thì hắn sẽ thành toàn cho nàng!

"Biểu huynh!" Dạ Tử Lân lập tức đứng lên, ngăn ở cửa, "Biểu huynh, chuyện hôm nay coi như xong đi. Hơn nữa hôm nay là tiệc đầy tháng của chất nhi, Lân thay mặt hoàng muội nhận lỗi với biểu tẩu. Tiểu nha đầu không hiểu chuyện, biểu huynh tạm tha nàng lần này đi! Trẫm lập tức phái người hộ tống nàng hồi cung!"

Nói xong nháy mắt với thái giám tổng quản. . . . . .

Thái giám tổng quản hiểu ý, lập tức chạy ra ngoài. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương nhìn vẻ mặt khẩn cầu của Dạ Tử Lân một chút, không nhúc nhích chút nào, bờ môi như hoa anh đào kéo nhẹ: "Tránh ra!" Dám mắng Tam nhi, chỉ có một con đường chết!

"Biểu huynh! Lân chỉ có một người muội muội này thôi!" Nhị hoàng huynh chết rồi, đại hoàng huynh - tên cầm thú kia không đề cập tới cũng

https://thuviensach.vn

được. Hắn chỉ còn một mình Dạ Tử Y - người muội muội này thôi. Theo tính tình của biểu huynh, nếu đã ra tay, nàng tuyệt đối sẽ không có đường sống!

"Thương Thương, đánh một trận coi như xong, đừng lấy mạng của nàng!" Vũ Văn Tiểu Tam ở một bên chen vào nói, nàng cũng không phải là sát nhân cuồng ma. Không đến nỗi người khác mắng nàng đều sẽ phải giết, nhưng nàng cũng không phải là người tốt lành gì. Mắng nàng mà còn muốn bình yên vô sự, không có cửa đâu!

"Tuân lệnh, nương tử đại nhân!" Quay đầu cười xinh đẹp với Vũ Văn Tiểu Tam một tiếng, rồi sau đó mở miệng về phía Dạ Tử Lân: "Nếu nương tử đã nói tha cho nàng ta một mạng, bổn vương sẽ bỏ qua cho nàng ta, chỉ là trong vòng ba tháng, bổn vương không hy vọng nghe nàng ta nói hơn một câu!"

Sắc mặt Dạ Tử Lân lập tức cứng đờ, rồi sau đó mở miệng phân phó: "Mang công chúa về cung, vả miệng 500 cái, không được thủ hạ lưu tình!" Năm trăm cái, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn mặt kia đã muốn sưng hơn mấy tháng, sao có thể nói chuyện đây!

"Dạ!" Có người đáp một tiếng, liền đi ra ngoài nhắn nhủ ý chỉ hoàng thượng.

Ung dung đi tới ngồi xuống bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam: "Nương tử, hài lòng không?"

"Tạm được!" Nhìn cũng không nhìn hắn, cho một đánh giá đúng trọng tâm

"Vậy muốn như thế nào, nương tử mới cảm thấy vô cùng tốt đây?" Dịu dàng mở miệng, làm cho người ta không thể tin được hắn chính là nam tử khát máu vừa muốn giết người kia.

https://thuviensach.vn

"Sau này không cho phép chàng xuất hiện trước mặt nàng ta, ta sẽ cảm thấy vô cùng tốt ngay!" Mỗ nữ rất phẫn hận nhìn khuôn mặt xinh đẹp kia.

Cười khẽ một tiếng: "Được! Sau này vi phu thấy nàng ta, sẽ bỏ chạy thật xa!"

"Vậy còn được!" Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng gật đầu một cái.

"Bổn vương ăn no, xin lỗi không tiếp được!" Hiên Viên Ngạo đặt đũa xuống, đứng lên, giống như chạy trối chết đến hậu viện.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩn ra, có chút áy náy nhìn bóng lưng của hắn. Thật ra thì nàng cố ý, cố ý khiến Hiên Viên Ngạo biết vợ chồng bọn họ có bao nhiêu ân ái, muốn cho hắn sớm ngày bỏ được mình. Nhưng nhìn hắn rời khỏi có chút chật vật, nàng vẫn mơ hồ có chút khó chịu thay hắn.

Hiên Viên Vô Thương không tiếng động nắm chặt tay của nàng, truyền ấm áp tới.

Nàng quay đầu cười với hắn, hắn luôn có thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng nàng. Có được một người chồng như vậy, còn cầu gì hơn!

"Bổn cung không về, bổn cung không về. . . . . Biểu huynh. . . . . ." Bên ngoài truyền đến giọng nói không cam lòng của Dạ Tử Y. Tại sao, tại sao trong mắt biểu huynh vẫn không thấy được bóng dáng của nàng? Tại sao? Nữ nhân kia thì có gì tốt!

. . . . . .

"Biểu huynh. . . . . ." Âm thanh càng ngày càng xa, cho đến khi không nghe được. . . . . .

Thiên Mộ Tuyết thấy được vết xe đổ của Dạ Tử Y, cũng không dám tùy tiện mở miệng nói về vấn đề tiểu thiếp nữa, chỉ cười nói: "Nhiếp chính

https://thuviensach.vn

vương điện hạ thật cưng chiều vương phi, chỉ là việc ném công chúa ra để trừng phạt, có phải có chút không ổn hay không?"

"Nàng ta không phải chỉ là một công chúa thôi sao! Có gì không ổn! Lần trước hoàng thúc vì hoàng thẩm trực tiếp dùng một chưởng đánh chết nữ hoàng Thanh Loan tiền nhiệm - Phượng Phi Yên! Ngươi không biết đâu! Lúc ấy Phượng Phi Yên - tiện nhân kia len lén bắt hoàng thẩm đi, còn đánh hoàng thẩm một bạt tai. Sau khi hoàng thúc tìm được hoàng thẩm, không nói hai lời, trực tiếp giết chết nàng ta!" Hiên Viên Ly quay đầu nháy mắt về phía Thiên Mộ Tuyết, hồ ly lẳng lơ, nghĩ giả vờ dáng vẻ đáng thương giành hoàng thúc với hoàng thẩm, cũng không nhìn Hiên Viên Ly nàng có đồng ý hay không!

Hiên Viên Vô Thương giận đỏ cả mặt vì hồng nhan, một chưởng giết chết Phượng Phi Yên là chuyện thiên hạ đều biết! Chỉ là người thấy qua không nhiều lắm, hoangdung_ɞ̰di-ễn-⊹-đà-nɞ̰ê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n mọi người cũng không biết chuyện này là thật hay giả. Hôm nay nghe Hiên Viên Ly nói thì đều tin.

Thiên Mộ Tuyết này nghe vậy, thân thể có chút khẽ run, cúi đầu ăn cơm, giống như là bị dọa đến chiếc đũa cũng cầm không vững, rất chọc người thương tiếc.

Vũ Văn Tiểu Tam tán thưởng nhìn Hiên Viên Ly một cái, cô gái nhỏ này không tệ, biết giúp nàng nói chuyện!

Hiên Viên Ly đáp lại nàng bằng một ánh mắt đắc ý. Đi theo hoàng tẩu, không, hoàng thẩm lăn lộn lâu như vậy, một chút tài nghệ như vậy cũng không có, mình còn lăn lộn thế nào được!

Phong Cuồng Tiêu ngẩng đầu lên cười như không cười nhìn Hiên Viên Ly một cái. Bộ dáng tiểu nha đầu này nháy mắt đe dọa Thiên Mộ Tuyết, thật đáng yêu!

https://thuviensach.vn

Cái nhìn này làm khuôn mặt nhỏ của Hiên Viên Ly đỏ lên, vội vàng cúi đầu, hoangdung_ɞ̈diễn♥đànɞ̈lê♥quý♥đôn học hoàng thẩm, một bộ dáng khó xử. Ai da, đại suất ca đang nhìn mình nè. . . . . .

Phong Cuồng Tiêu dừng lại, sắc mặt lập tức cứng đờ, cúi đầu ăn cơm, không dám nhìn nữa.

"Lời nói này của Ly nhi không tệ, dù là nữ hoàng bổn vương cũng đã giết. Ai dám động đến một đầu ngón tay của nương tử, bổn vương sẽ khiến người đó sống không nổi!" Hiên Viên Vô Thương tán thưởng nhìn Hiên Viên Ly một cái, đồng thời giống như lơ đãng nói ra những lời này, cảnh cáo mọi người.

Thiên Thành Vũ rốt cuộc ý thức được, khả năng quyến rũ nhiếp chính vương không lớn, ăn thật nhanh vài miếng, càng ăn càng cảm thấy không biết ngon, liền đứng dậy mở miệng: "Nhiếp chính vương điện hạ, cựu thần ăn xong rồi, các vị từ từ ăn, cựu thần đi trước!"

"Thiên đại nhân thân là lễ bộ thượng thư, sao có thể không biết lễ nghi như thế. Hoàng thượng và nhiếp chính vương điện hạ đều ở đây, ngươi ăn xong rồi, tại sao có thể nói đi là đi?" Lời này là thừa tướng đang đảm nhiệm nói.

Thiên Thành Vũ nghe vậy, mặt già đỏ lên, trong lòng tức giận không dứt, quay đầu trừng mắt liếc hắn một cái: "Tạ thừa tướng đại nhân nhắc nhở, lão phu hẳn là nhất thời già nên hồ đồ rồi, không nhớ chuyện này!"

"Già nên hồ đồ, thôi thì về nhà nghỉ ngơi thật tốt đi. Bổn vương cũng không giữ đại nhân lại!" Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt hạ lệnh đuổi khách. Thiên Thành Vũ ở nơi này, vấn đề ngược lại không lớn, chính là Thiên Mộ Tuyết ở nơi này ảnh hưởng tâm tình Tam nhi, đuổi đi sẽ tốt hơn!

"Hạ quan cáo từ!" Thiên Thành Vũ nói xong, nháy mắt về phía nữ nhi của mình.

https://thuviensach.vn

Dáng vẻ Thiên Mộ Tuyết miễn cưỡng đi theo phụ thân mình rời đi, đi tới cửa vẫn không nhịn được quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, mới lưu luyến rời đi.

Vũ Văn Tiểu Tam cười nói: "Thương Thương, chàng có nhiều sức quyến rũ thật. Nhìn đi, cô nương kia đi tới ngoài cửa cũng không quên quay đầu lại nhìn chàng một cái! Mắt đẹp ẩn tình, quả nhiên là cực kỳ xinh đẹp!" Mỗ nữ cười đến cảnh xuân rực rỡ, chỉ là nụ cười kia không đạt đến đáy mắt.

Mọi người nghe vậy, thấy lời này do nhiếp chính vương phi nói, nghĩ nhiếp chính vương cũng sẽ không có ý kiến gì, cho nên cũng yên tâm to gan cười, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn than vãn nhiếp chính vương điện hạ diễm phúc không ít.

Ai ngờ, nam tử tuyệt mỹ này giương môi cười một tiếng, quay đầu nhìn tiểu nữ nhân toàn thân khó chịu kia: "Cực kỳ xinh đẹp? Nếu nương tử thích đôi mắt nàng ta, vi phu sẽ móc ra đưa nương tử chơi đùa được không?"

Lời này vừa nói ra, mọi âm thanh đều yên tĩnh lại!

Ngay cả đôi đũa trong tay Hiên Viên Ly cũng không nhịn được rớt xuống. . . . . Hoàng thúc đang nói cái gì? Thật buồn nôn!

Đôi mắt như lưu ly của Hiên Viên Triệt thoáng qua một tia sáng đùa giỡn, có chút trong dự liệu.

Đám người Vũ Văn Cảnh Thiên và Công Tôn Trường Khanh, Mộ Vân Dật không biến sắc, chỉ nhíu nhíu mày. . . . . .

Tay cầm đũa của Hiên Viên Mặc hơi cương cứng một chút, trên mặt trơn bóng như ngọc nâng lên một nụ cười khổ. Vẫn là hoàng thúc thích hợp với nàng hơn, nếu là mình, sao cũng không làm được chuyện như vậy!

https://thuviensach.vn

"Được rồi! Ghê tởm!" Phất phất tay, một bộ dáng không nhịn được, tâm tình rõ ràng đã khá hơn nhiều.

Ngẩng đầu lên nhìn chỗ trống của Hiên Viên Ngạo một chút, ở trong lòng hơi thở dài một hơi. . . . . .

Ăn xong một bữa cơm, mọi người liền rối rít đứng dậy cáo từ.

Hiên Viên Vô Thương lại lên tiếng giữ lại: "Các vị đại nhân cơm nước xong liền tùy ý đi dạo đi. Buổi tối con trai của bổn vương muốn bắt đồ vật đoán tương lai, mời các vị ở lại cổ động!"

Hả? Không phải lúc một tuổi mới bắt sao? Hiện tại mới một tháng, gấp làm gì? Tất cả mọi người có chút kỳ quái.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng rất im lặng nhìn hắn. Không có lầm chứ? Còn nhỏ như vậy, hoangdung_die»n。dٿan。l«e。qu»y。d«on bắt đồ vật đoán tương lai gì chứ? Muốn bắt cũng bắt không được đâu?

Hiên Viên Vô Thương nghĩ là vấn đề bắt đồ vật được giải quyết, sau này sẽ không cần làm yến tiệc một tuổi, không cần lại mời những người Gia Luật Trục Nguyên này tới nữa!

"Ha ha, một khi đã như vậy, chúng ta sẽ nán lại một chút. . . . . ."

. . . . . .

Hậu viện, Hiên Viên Ngạo ngơ ngác nhìn cả vườn cảnh xuân này. Lúc trước, nàng cũng đã tự xưng là "Bổn vương phi" rồi, chỉ là khi đó nàng là vương phi của hắn!

Hôm nay, hoàng thúc giúp nàng ném công chúa ra ngoài, nàng có còn nhớ rõ ban đầu nàng đáng thương, khóc đến rối tinh rối mù, để cho mình giúp nàng ném Nhị hoàng tẩu ra ngoài không?

https://thuviensach.vn

Phồn hoa kết thúc, người và vật không còn. . . . . .

Hắn thật lòng hi vọng nàng hạnh phúc, nhưng lúc nhìn nàng hạnh phúc, trái tim đau như bị kim châm vậy. Vốn cho là mình đã buông tay, ít nhất lúc nhớ lại tất cả mọi chuyện trước đây, đã không còn đau đớn như vậy.

Nhưng cho dù là vết thương đã kết vảy, chỉ cần khẽ đụng vào, cũng sẽ lập tức nứt ra, máu tươi đầm đìa!

"Hiên Viên Ngạo!" Sau lưng vang lên giọng nói của nàng.

Quay đầu, mắt lạnh dính vào chút ấm áp: "Làm sao nàng cũng đến hậu viện rồi?"

"Gọi hoàng thẩm!" Mỗ nữ hung dữ nghiêm mặt lại nhìn hắn.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, gân xanh trên trán mơ hồ đập liên tục, cắn răng mở miệng: "Hoàng thẩm!" Nữ nhân đáng chết này, hình như không làm hắn nổi giận, nàng sẽ cảm thấy cả người khó chịu!

Tâm lý mỗ nữ thay đổi, lấy được thỏa mãn cực lớn, cười hì hì mở miệng: "Biết không? Lúc ta còn làm tam vương phi, vốn nghĩ tới Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Triệt, còn có Thương Thương. Rốt cuộc chọn ai mới tốt, chính là một câu nói của hoàng thúc ngươi, đã ảnh hưởng thật sâu đến ta!"

"Một câu nào?" Hắn còn nhớ rõ nữ nhân kia hôm đó nổi điên, ở bên trong phòng nói gì mà đệ nhất hoàng hậu, bao nhiêu nam tử chờ nàng tới giải cứu, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. nàng không biết chọn ai kia mà, sau lại làm sao liền chọn hoàng thúc chứ?

"Là bởi vì Thương Thương nói với ta, ta gả cho hắn, đồ con heo là ngươi khi nhìn thấy ta sẽ phải rất cung kính kêu một tiếng hoàng thẩm! Ha ha. . . . . Như vậy ta thành trưởng bối của ngươi rồi, cho nên ta do dự rất lâu, sau

https://thuviensach.vn

đó đồng ý!" Hiên tại nhớ tới mình năm đó, cũng quả thật cảm thấy có chút ngây thơ.

Khóe miệng giật giật, nhìn bộ dáng nàng cười đến hả hê. Đáy lòng mơ hồ có chút bất đắc dĩ, lắc đầu một cái, lạnh lùng mở miệng: "Sau này đừng gọi bổn vương là heo nữa!"

"Khụ khụ. . . . . Được! Chỉ là Hiên Viên Ngạo, ngươi thật bị bệnh thương hàn sao? Thế nào không nhìn ra một chút bệnh tật vậy?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút hoài nghi nhìn hắn.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, hơi ho khan một tiếng: "Không bệnh thì bổn vương mang theo cái mũ này làm gì?"

Đúng vậy, không bệnh hắn mang theo cái mũ đó làm gì? "Thương Thương, chàng đã đến rồi?" Nàng nhìn phía sau hắn mở miệng.

Hoàng thúc tới sao? Tại sao hắn không cảm thấy hơi thở? Có chút kinh ngạc quay đầu, ngay sau đó cảm thấy trên đầu chợt nhẹ. . . . . .

Đầu tóc bạch kim bỗng rơi xuống.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40.1: Hai thần đồng

Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trợn to mắt, che miệng, đáy mắt có cái gì đó đang tràn ra. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Giọng nói mang theo run rẩy, nhìn bóng lưng cương trực của hắn.

Đưa lưng về phía nàng, cười khổ một tiếng, vẫn để cho nàng biết được. Nữ nhân này, không thể ngu xuẩn một chút sao? Quả đấm nắm thật chặt, không dám quay đầu lại nhìn nàng, không dám quay đầu lại nhìn vẻ mặt đồng tình của nàng!

"Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Một tiếng này, mơ hồ mang theo tiếng khóc nức nở "Tóc của ngươi đã xảy ra chuyện gì?"

Hắn yên lặng rất lâu, không mở miệng, hay nói đúng hơn là không biết mở miệng như thế nào. . . . . .

"Ta đang hỏi ngươi đó!" Trong lời nói đã tràn đầy tức giận và tiếng khóc đè nén.

Dừng một chút: "Trúng độc, cho nên. . . . . ." Có lẽ gạt nàng, sẽ làm trong lòng nàng dễ chịu hơn một chút đi?

"Có phải bởi vì ta không?" Nàng lại không phải dễ lừa gạt như vậy!

"Không phải!" Lạnh lùng mở miệng, vẫn không dám quay đầu lại đối mặt với nàng.

https://thuviensach.vn

"Có phải bởi vì ta hay không?" Giọng nói có chút cuồng loạn.

"Không phải!" Trong giọng nói lạnh lẽo tràn đầy kiên nghị.

"Vậy tại sao ngươi không dám quay đầu lại đối mặt với ta?" Cắn môi dưới, chịu đựng kích động khóc thất thanh lên.

Nàng còn nhớ rõ trước một ngày bọn họ ẩn cư. Trong hoàng cung, hắn lôi kéo tay của nàng, nói nàng đừng đi, còn cười nói nàng lúc sinh đứa bé ra, phải phát thiệp mời cho hắn. Khi đó, hắn mặc dù suy yếu, nhưng vẫn là tóc đen, sắc mặt tái nhợt cũng không giấu nổi vẻ anh tuấn. . . . . .

Nhưng tại sao, hắn lại biến thành bộ dáng này? Ngày đó, hắn không tự mình tiễn bọn họ, chỉ ở trên tường thành thổi tiêu đưa tiễn, cũng bởi vì nguyên nhân này sao?

Nàng còn nhớ rõ, ngày đó hắn che ở trước người của nàng, nói dù chết cũng sẽ không bỏ lại nàng. . . . . .

Nhưng cuối cùng. . . . . Cũng là nàng, làm hại hắn thành ra bộ dáng này!

Nam tử lãnh ngạo cắn răng, quay đầu nhìn nàng, trong mắt lạnh đều là vẻ mặt nhẹ nhàng: "Không phải! Không phải vì nàng!"

"Tốt! Không phải vì ta!" Nàng cười gật đầu, một bộ dáng chẳng hề để ý "Là ngươi gặp báo ứng, ai biểu ngươi lúc trước luôn bóp cổ ta."

Nói xong, nước mắt 'lách tách' rơi xuống. . . . . .

Đưa bàn tay ra, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn lau nước mắt trên mặt nàng: "Đúng, là ta gặp báo ứng!" Đúng là hắn gặp báo ứng, nếu không cũng sẽ không mất đi nàng, càng sẽ không biến thành bộ dáng như bây giờ.

https://thuviensach.vn

"Nữ nhân, đừng khóc! Hoàng thúc nhìn thấy sẽ cho là ta lại khi dễ nàng!" Nhìn nàng khóc, trong lòng hắn cũng không chịu nổi.

"Có gì phải khóc, cũng không phải là bởi vì ta, ta mới không khóc!" Nói thì nói như thế, nhưng nước mắt vẫn liều mạng tuôn ra ngoài.

Nàng còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy hắn, tuy là cảm thấy hắn chọc người ghét, nhưng vẻ anh tuấn và lãnh ngạo này, thế gian rất hiếm có. Ngắn ngủn một năm, hắn đã thành bộ dáng này.

"Ừm! Không phải là bởi vì nàng, cho nên đừng khóc." Ngữ điệu vẫn lạnh lùng như vậy, chỉ là bao hàm rất nhiều bi thương không muốn người biết.

Nhưng một giây kế tiếp, nàng nhào vào trong ngực hắn, không tiếng động khóc sụt sùi, lẩm bẩm mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, thật xin lỗi! Thật xin lỗi. . . . . ."

Thân thể cứng đờ, quả đấm không tự chủ nắm chặt lại, rồi sau đó ôm lại nàng thật chặt. Một lần thôi, hãy để cho hắn phóng túng một lần thôi. . . . . .

Cho dù hắn biết, dù hắn ôm chặt hơn nữa, nàng vẫn không thuộc về hắn, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-꞉-đà-n๖ۣۜlê-꞉-qu-ý-꞉-đô-n nhưng hắn vẫn muốn ôm nàng thật chặt, dù chỉ có một lần cũng tốt. . . . . .

"Đừng nói thật xin lỗi, đây không phải là lỗi của nàng!" Nhiều lúc, tình cảm cũng chỉ là chuyện của một người, yêu hoặc không yêu, đều chỉ có thể tự mình kết thúc. . . . . Cho nên đây không phải là lỗi của nàng, không phải!

Nàng lại giống như không có nghe được, chỉ một mạch nói: "Thật xin lỗi! Thật xin lỗi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Cách đó không xa, một nam tử mặc áo đỏ nhìn bọn họ, môi mỏng như hoa anh đào mím chặt. Thân thể giật giật, muốn đi tới, nhưng cuối cùng vẫn đứng nguyên tại chỗ, nhìn bọn họ. . . . . .

Sau một lúc lâu, hắn đẩy nàng ra: "Được rồi, đừng khóc. Hôm nay là tiệc đầy tháng của đường đệ, nàng đã làm mẫu thân rồi, tại sao còn có thể khóc sướt mướt như vậy chứ!"

Môi mỏng lạnh lẽo nâng lên một nụ cười yếu ớt, mắt lạnh mang theo chút hài hước nhìn nàng. . . . . .

Hắn hi vọng có thể ôm nàng vĩnh viễn, nhưng hắn biết hắn không thể. Nàng yêu hoàng thúc, mà mình cũng đã cảm nhận được khí tức của hoàng thúc. Chắc thúc ấy đang đứng cách đây không xa nhìn bọn họ, hắn không thể trở thành gánh nặng của nàng, càng không thể tạo thành hiểu lầm giữa nàng và hoàng thúc. . . . . .

Xoa xoa lỗ mũi, nước mắt lưng tròng nhìn của hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi có phải hận ta lắm đúng không?"

"Không có." Cái vấn đề này làm cho hắn có chút dở khóc dở cười, hắn đối với nàng chỉ có yêu, làm sao hận được?

Lau nước mắt: "Vậy. . . . . Vậy chúng ta vẫn là bằng hữu chứ?"

"Nếu như nàng hi vọng như vậy, vậy cả đời này chúng ta đều là bằng hữu!" Nếu như kiếp này bọn họ nhất định vô duyên, vậy hãy để cho hắn lấy thân phận bằng hữu đi bảo vệ nàng đi.

"Vậy sau này ngươi cưới cháu dâu phải mời ta đi uống rượu mừng đó! Như vậy mới có thể chứng minh ngươi thật sự xem ta là bằng hữu." Mặt nàng tràn đầy đau lòng nhìn hắn, thì ra bất tri bất giác, người bằng hữu này ở trong cảm nhận của nàng đã chiếm vị trí quan trọng như vậy. Nàng vốn

https://thuviensach.vn

cho là mình rất chán ghét hắn, chỉ miễn cưỡng nguyện ý làm bằng hữu với hắn mà thôi.

Nhưng khi nàng nhìn thấy hắn biến thành bộ dáng này, lòng chỉ tràn đầy chua xót và khổ sở, không còn gì khác, chỉ là tình bạn thuần khiết.

Những lời này lại làm cho hắn do dự, cả đời này của hắn cũng sẽ không tái giá với nữ nhân khác, điều này làm sao hắn có thể đồng ý với nàng đây?

"Ngươi không đồng ý, ngươi vẫn trách ta có đúng không?" Nàng nói xong lại có bộ dạng sắp khóc.

Hắn dừng một chút, giọng nói lạnh lẽo vang lên, mang theo chút bất đắc dĩ: "Được! Ta thành thân, nhất định sẽ thông báo cho nàng!" Không cưới thì không cần thông báo.

Nàng thoả mãn mà gật gật đầu, lau nước mũi: "Nói chuyện phải giữ lời đó!"

Đang lúc này, Hiên Viên Vô Thương bước thong thả đến bên cạnh nàng, nhìn Hiên Viên Ngạo, vẻ mặt có chút phức tạp. . . . . .

"Ừm! Sẽ giữ lời! Hoàng thúc, các người tán gẫu đi. Ngạo đi trước!" Nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, nhường chỗ lại cho bọn họ.

"Ừm!" Nam tử tuyệt mỹ gật đầu một cái, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Cho đến khi bóng lưng của hắn ta biến mất trong tầm mắt hai người. Nàng xoay người, ôm hắn khóc đến vô cùng thê thảm : "Thương Thương, đều là ta làm hại! Hu hu hu. . . . . Nếu không phải là ta, hắn tuyệt đối sẽ không biến thành như vậy! Hu hu. . . . . Ta là một nữ nhân xấu. . . . . ."

Hắn dở khóc dở cười ôm lại nàng, nhẹ nhàng vuốt lưng của nàng: "Được rồi! Được rồi! Đây không phải là lỗi của Tam nhi. . . . . Tam nhi không

https://thuviensach.vn

phải đồng ý với người ta sẽ không tùy tiện khóc nhè rồi sao? Ngoan, không khóc! Không khóc. . . . . ."

Nàng vùi ở trong ngực của hắn khóc một hồi lâu, giọng nói buồn bực mở miệng: "Thương Thương, thật ra thì chàng vẫn luôn nhìn lén nãy giờ đúng không?" Nàng có thể cảm nhận được hơi thở của hắn, không giống Hiên Viên Ngạo dùng nội lực dọ thám biết, mà là nàng có thể cảm thấy mùi vị quen thuộc trên người hắn.

"Người ta không có nhìn lén, là nhìn quang minh chánh đại!" Hắn không phủ nhận lúc nhìn thấy nàng ôm Ngạo, trong lòng rất không thoải mái Nhưng hắn sỡ dĩ không đi qua cắt ngang bọn họ, cũng không phải bởi vì muốn nhìn lén bọn hắn có thể xảy ra cái gì hay không? Mà chỉ là muốn để cho nàng xử lý xong chuyện này, hắn tin tưởng nàng.

"Chàng không tức giận sao?" Kỳ quái, sao hôm nay bình dấm chua này lại hào phóng như vậy?

"Không tức giận!" Đó là chuyên không thể nào, nhìn nàng ôm người khác, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn hắn có thể không tức giận sao?

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, hoài nghi nhìn hắn một chút: "Chàng không sợ ta bị hắn cảm động, sẽ theo hắn cao chạy xa bay sao?"

Lời này vừa rơi xuống, liền cảm thấy tay đang ôm hông nàng siết chặt. Ngay sau đó lại từ từ tỉnh táo lại, cúi đầu nhìn tiểu nữ nhân trong ngực một chút, rồi sau đó mở miệng cười: "Không sợ!"

"Không sợ?" Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, "Chàng có phải bởi vì có hai tên ranh con chết tiệt kia, liền cho là ta nhất định quyết một lòng với chàng rồi không?"

Hắn bất đắc dĩ thở dài một hơi, lắc đầu một cái: "Không phải! Bởi vì Thương Thương hiểu, giữa phu thê, trừ tình yêu còn phải có tin tưởng!"

https://thuviensach.vn

Lời này làm cho nàng ngẩn ra, ngược lại không ngờ một cổ nhân sẽ có tư tưởng tân tiến như vậy. Trừ tình yêu, còn phải có tin tưởng. . . . .

Nàng giương môi cười một tiếng: "Thật ra thì còn phải có trung thành!" Nói xong cọ xát trong ngực của hắn.

Đôi mắt tà mị như hoa đào nhíu lại, suy tư ngắn ngủi một chút. Ngay sau đó, trên dung nhan như cánh hoa đào này nở rộ một nụ cười xinh đẹp như hoa bỉ ngạn: "Ừm! Trung thành!"

Hai bóng người mặc y phục màu đỏ, ở dưới ánh nắng chiều hạ ôm nhau thật chặt. . . . . .

Cách đó không xa, bọn Hiên Viên Mặc đi dạo trong vương phủ, chợt nhìn thấy bóng dáng của hai người. Trên mặt của bọn họ đều lộ ra nụ cười, có hâm mộ, có diễm mộ, có khổ sở, có tiếc nuối, có đùa giỡn, có mừng rỡ, nhưng nhiều hơn là chúc phúc. . . . . .

. . . . . .

Mà sau núi giả, một nữ tử áo đỏ, trên khuôn mặt lạnh lùng là âm độc và tàn nhẫn. Hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn Đôi tay kia nắm chặt thành quyền, móng tay thật dài cắm sâu vào trong thịt, máu đỏ theo móng tay nhỏ xuống. . . . . .

Trung thành? Vương Gia lại có thể cam kết trung thành với nữ nhân kia! Làm sao có thể! Làm sao có thể?

Trong mắt đẹp dính vào chút điên cuồng. Ngay sau đó, lại từ từ thu liễm, xoay người rời đi. Người cười đến cuối cùng mới là người thắng!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40.2: Hai thần đồng

"Tiểu Nguyệt, thật ra thì. . . . . ta. . . . . ." Trên khuôn của mặt lạnh nhạt Liên Hoa dính vào chút màu đỏ, hòa lẫn với một thân y phục màu đỏ của hắn.

"Thật ra thì ngươi cái gì hả?" Rất là không khách khí chống nạnh nhìn hắn. Trong trí nhớ của nàng, nửa năm trước Đình Vân cũng thường đứng ở trước mặt của nàng như vậy, hiện tại người này cũng như vậy?

"Thật ra thì ta. . . . . ." Nửa năm trước, hắn vẫn cười nhạo Đình Vân luôn như xe bị tuột xích vào thời khắc mấu chốt. Không ngờ đến lượt hắn cũng thành ra như vậy, những lời này nghe thì đơn giản, nhưng lúc nói lại khó có thể mở miệng!

Hôm nay là ngày đầy tháng của tiểu thế tử, nếu thổ lộ thành công, tất nhiên là vui mừng gấp bội! Nhưng hắn không biết, vì hắn thổ lộ vào hôm nay nên mới dẫn tới một trận đại họa!

"Ngươi làm sao? Có lời gì cứ nói thẳng, có phải muốn cầu cạnh ta đúng không? Coi trọng con gái nhà ai nên muốn nhờ ta giúp một tay đúng không? Giúp một tay thì có thể, lấy bạc ra!" Tiểu Nguyệt học Vũ Văn Tiểu Tam vơ vét của cái, học không kém chút nào!

Tiểu thư nói rồi, cái gì cũng đều là phù vân, tiền tài mới là vương đạo. Chỉ cần có tiền, nam nhân hay cái gì cũng đều là vật trong túi!

Sắc mắt Liên Hoa cứng đờ, chịu đựng kích động khóe miệng co giật, nhắm mắt mở miệng: "Thật ra thì ta thích nàng!"

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Tiểu Nguyệt cả kinh lui về phía sau ba bước. Vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn, "Ngươi xác định ngươi không có nói giỡn chứ?" Hắn không phải thích Đình Vũ sao?

Liên Hoa nhìn chăm chú ánh mắt của nàng, gật đầu một cái: "Ta xác định, ta không có nói giỡn!"

"Không phải ngươi thích Đình Vũ sao?" Tiểu Nguyệt rốt cuộc trấn tĩnh lại, nhíu đôi mày thanh tú lại, nhìn hắn.

"Ta chỉ coi nàng ta như muội muội thôi!" Đúng, Đình Vũ ở trong suy nghĩ của hắn cũng chỉ là muội muội, mà Đình Vũ cũng chỉ coi hắn là ca ca mà thôi.

"Tiểu Nguyệt, ta sẽ đối tốt với nàng! Nàng gả cho ta có được không?" Ánh mắt hắn tràn ngập thâm tình nhìn nàng. Tính tình hắn lạnh nhạt, không biết nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ có một câu, hắn sẽ đối tốt với nàng! Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Liền có thể biểu đạt được cõi lòng hắn rồi.

"Cái đó, Liên Hoa….thật ra thì….thật ra thì ta vẫn chỉ xem ngươi là bằng hữu thôi!" Tiểu Nguyệt cúi đầu, có chút không dám nhìn hắn. Tại sao có thể như vậy, nàng vẫn cho rằng bọn họ là quan hệ bằng hữu mà!

Liên Hoa ngẩn ra, đáy mắt thoáng qua chút bị thương, rồi sau đó mạnh mẽ dùng khuôn mặt tươi cười nói: "Vậy. . . . . ta còn có hi vọng không?"

Vấn đề này, quả thật làm cho Tiểu Nguyệt có chút khó xử.

Nhìn hắn một lúc lâu, lắc đầu một cái, nói ra lời trong tim của mình: "Liên Hoa, thật xin lỗi. Ta vẫn xem ngươi là bằng hữu, cho tới bây giờ cũng chưa từng chân chính nghĩ tới chuyện đó. Ta đã có người mình thích rồi, từ lần đầu tiên gặp mặt đã rất thích hắn, mặc dù hắn không thích ta, nhưng mà ta vẫn còn rất thích hắn."

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, sắc mặt lạnh nhạt trở nên trắng bệch: "Là Đình Vân đúng không?" Hắn đã sớm đoán được đáp án này. Chỉ là cho tới bây giờ, hắn vẫn không muốn thừa nhận.

Tiểu Nguyệt nghe lời này, có chút sững sờ, ngay sau đó gật đầu một cái: "Đúng! Ta trước kia đã nói với ngươi là không thích hắn, nhưng vẫn không nhịn được thích hắn, ta cũng không biết là vì sao . . . . . ."

"Được rồi! Không cần nói nữa. Ta hiểu, ta đều hiểu." Gương mặt lạnh nhạt nâng lên một nụ cười đắng chát, nhìn nàng, rồi sau đó vận khinh công rời đi thật nhanh, giống như phía sau có người đuổi theo hắn .

"Liên Hoa. . . . . ." Nhìn bóng lưng của hắn, Tiểu Nguyệt có chút lo lắng gọi hắn một tiếng, nhưng vẫn không giữ được bước chân rời đi của hắn.

Nàng muốn hỏi, sau này bọn họ vẫn là bằng hữu đúng không?

Quay đầu, liền nhìn thấy Đình Vân đứng ở sau lưng nàng. Sắc mặt lập tức cứng đờ, hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⁞-đà-n๖ۣۜlê-⁞-qu-ý-⁞-đô-n nhớ tới lời mình vừa mới nói, mà Đình Vân cũng đã bày tỏ qua không thích nàng, cảm giác cực kỳ lúng túng, cắn răng, phẫn hận chuẩn bị đi qua bên cạnh hắn.

Vẻ mặt Đình Vân phức tạp nhìn nàng, cho đến khi nàng đi qua bên cạnh mình, lúc nghe tiếng bước chân cách mình chừng năm bước lớn, giọng nói lãnh khốc vang lên: "Thật ra thì Liên Hoa thích hợp với nàng hơn ta."

Nói ra những lời này, đáy lòng cực kỳ áp lực. Từng trận khó chịu tỏa ra ngoài, làm hắn sặc đến gần trào ra nước mắt.

Tiểu Nguyệt đưa lưng về phía bóng dáng cứng đờ của hắn, cắn răng. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú là vẻ tự giễu. Ngay sau đó, lạnh giọng mở miệng: "Chuyện không liên quan tới ngươi!"

https://thuviensach.vn

Nói xong liền sải bước rời đi. Đúng, Liên Hoa đối với nàng rất tốt, bọn họ chung sống rất vui vẻ. Không giống như Đình Vân hắn, luôn chọc nàng đau lòng khổ sở. Có lẽ Liên Hoa thật thích hợp với nàng hơn.

Tiểu thư cũng nói Liên Hoa thích hợp với nàng hơn. Vậy nàng vẫn còn kiên trì cái gì chứ? Đến khi mình nói với Liên Hoa lời thật lòng của mình, mà hắn vẫn không thèm quan tâm chút nào, hắn còn nói thật ra thì nàng và Liên Hoa thích hợp hơn, nàng vẫn còn ở đây mong đợi cái gì nữa?

Nếu nói như vậy. . . . . .

Ngẩng đầu lên nhìn ánh nắng chiều nơi chân trời một chút . . . . . Chờ lần sau gặp Liên Hoa, nên đồng ý với hắn đi. Có lẽ như vậy, đối với tất cả mọi người đều tốt!

. . . . . .

Buổi tối, bắt đồ vật đoán tương lai bắt đầu rồi.

Trên bàn kia bày một con dấu bằng bạch ngọc và một con dấu làm bằng hoàng kim.

Còn có một quyển sách dùng giấy tốt làm bìa sách, một thỏi hoàng kim, một cái bàn tính, một bàn cờ tướng làm từ bạch ngọc, một cây viết, còn có rất nhiều vật ly kỳ cổ quái.

Kỳ quái, phía trên có một quyển sổ sách! Làm cho người ta nghĩ mãi không ra, đây là ý gì!

Lần này, Vũ Văn Tiểu Tam ôm Hiên Viên Sở Cuồng, tiểu nhi tử và bản thân tương đối thân thiết, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn thưởng thức và sự theo đuổi tương đối giống nhau, cho nên nàng quyết định sau này sẽ thương yêu Sở Cuồng nhiều hơn một chút!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương tự nhiên ôm tiểu Lạc Thần, bởi vì chuyện vàng lá, mẫu thân đã không thể nào muốn gặp tiểu Lạc thần. Tiểu Lạc Thần nhìn bàn bày đầy những thứ gì đó, rất không khách khí ngáp một cái.

"Được rồi! Hiện tại bắt đồ vật đoán tương lai bắt đầu!" Liên Vụ ở một bên chủ trì hoạt động. Thật là có ma, Liên Hoa chạy trốn đến bóng dáng cũng không thấy. Đình Vân cũng là một bộ dáng mất hồn mất vía. Chuyện này cũng chỉ có thể giao cho hắn làm thôi.

Bên cạnh cũng đã vây đầy người, rất mong đợi nhìn hai đứa trẻ này. Thật ra thì trên thực tế, bọn họ cũng cảm thấy hoạt động này có một chút hoang đường, hai đứa trẻ mới này vừa tròn một tháng thôi? Làm sao bắt đây?

Vấn đề bọn họ đang nghĩ, cũng là vấn đề Vũ Văn Tiểu Tam đang buồn bực. Nghĩ thầm, xong đời! Xong đời! Sắp mất thể diện rồi, hai tên nhóc này sẽ bắt sợi len(1) cho coi!

Hiên Viên Vô Thương định thả con lớn nhất lên trên bàn trước. Bởi vì là đầu mùa hè, cho nên cũng không có mặc quá nhiều y phục.

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, vẻ mặt tràn đầy tự đắc. Hai tên ranh con chết tiệt này rất thông minh, bắt đồ vật này sao làm khó được bọn nó

Ném một cái, khiến tất cả mọi người vì Hiên Viên Lạc Thần mà toát mồ hôi lạnh, đứa nhỏ này mới một tháng tuổi, làm sao có thể ngồi an ổn được chứ! Lá gan nhiếp chính vương điện hạ cũng quá lớn đi, nếu đứa nhỏ té thì làm sao!

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cũng tương đối khó coi, quay đầu rất bất mãn nhìn hắn, nếu là làm con té thì sao!

Ai ngờ đứa bé mới có một tháng đó lại có thể ngồi an ổn ở phía trên, thân thể sáng ngời không lắc lư chút nào, vẫn còn rất lười biếng ngáp một cái, rồi sau đó ngồi không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Vì vậy mọi người rối rít tán thưởng nói rằng: thần đồng!

"Nhiếp chính vương điện hạ, tiểu thế tử thật là thần đồng!" Không biết người nào nói một câu như vậy.

Những người khác bắt đầu phụ họa, quả thật vô cùng khó tin. Đứa bé nhỏ như vậy, hoangdung_diễ ợn。đàn。lê。qợuý。đôn sao có thể ngồi ổn định được? Nếu không phải thần đồng, còn có thể là cái gì?

Mặt Hiên Viên Triệt cũng đầy sợ hãi thán phục, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Ly càng thêm cười như nở hoa, tiểu đường đệ thật thông minh!

Khi những lời này vừa được nói ra, tiểu Sở cuồng chính là một bộ dáng cực kỳ bất mãn nhìn mọi người. Sau đó cố gắng mượn lực muốn đi ra ngoài từ trong ngực mẫu thân. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài tràn đầy nghiêm túc, hình như muốn hướng mọi người chứng minh nó thông minh hơn đại ca!

Vũ Văn Tiểu Tam ôm hắn không dám buông tay, lại thấy Hiên Viên Vô Thương khích lệ nhìn nàng một chút, hơi do dự một lát, cũng đặt đứa bé kia lên bàn.

Không ngờ tiểu Sở cuồng rõ ràng không có trầm ổn như tiểu Lạc thần, thân thể nghiêng một cái, gục ở trên bàn, làm Vũ Văn Tiểu Tam sợ đến suýt nữa ngất đi! Muốn ôm nhi tử trở về , lại bị Hiên Viên Vô Thương kéo lấy tay, hung hăng trợn mắt nhìn người phụ thân không biết thương nhi tử này một cái, quay đầu lại, khóe miệng giật giật. . . . . .

Chỉ thấy một con sâu lông hình dáng không rõ, ở trên bàn uốn rồi uốn. Sau đó chảy nước miếng uốn éo bò đến con dấu làm bằng hoàng kim ở bên cạnh. Tay nhỏ bé đưa ra, chụp lên phía trên kia. . . . . .

Yên lặng. . . . . Yên lặng đến nghe thấy được tiếng thở!

https://thuviensach.vn

Một giây trước, tất cả mọi người lo lắng nhìn nó, không ngừng bận tâm đến an nguy của đứa bé này. Nhưng một giây sau, nó đã bắt được đồ!

Đột nhiên, không biết là người nào nở nụ cười: "Ha ha ha. . . . . Tiểu công tử so tiểu thế tử còn lợi hại hơn! Trực tiếp bắt đầu rồi!"

"Đúng! Đúng vậy. . . . . ." Từng trận than thở vang lên.

Tiểu Lạc thần nghe vậy, liếc mắt, lăn lộn trên bàn kia một vòng, vươn một bàn tay mềm nhũn ra, con dấu làm bằng bạch ngọc đã đến trên tay của hắn. . . . . .

Mặc dù là lăn, nhưng so với Hiên Viên Sở Cuồng là tư thái ưu nhã hơn nhiều!

Lần này, mọi người kinh hãi lần nữa! Đây là đứa bé sao?

"Ha ha ha. . . . . ." Dạ Tử Lân cười đến vui vẻ, "Biểu huynh, xem ra hai chất nhi đã chọn xong đồ vật tương lai rồi!"

Lời này khiến Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc, không phải chỉ bắt đồ vật thôi sao? Hoangdung_die»n。dٿan。l«e。qu»y。d«on Liên quan vớ vẩn gì tới tương lai chứ?

Môi mỏng như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương nâng lên một nụ cười khẽ, gật đầu một cái, chỉ là thằng nhóc lớn cũng không tệ lắm, biết mình là ca ca, để tên ranh con chết tiệt nhỏ kia lựa chon trước!

"Được rồi! Thừa dịp chư vị ái khanh đều ở đây, trẫm tuyên bố, Hiên Viên Lạc Thần - con của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc ta sẽ là tiểu thế tử của nhiếp chính vương, thừa kế ngôi vị nhiếp chính vương!" Dạ Tử Lân hắng giọng mở miệng.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, giọng nói trơn bóng như ngọc của Hiên Viên Mặc cũng vang lên: "Hiên Viên Sở Cuồng - con của đệ tam đại thân vương Hi vương gia của Hiên Viên đế quốc sẽ là tiểu thế tử của Hi vương phủ, thừa kế ngôi vị thân vương, phong làm Cuồng Thân Vương!"

Ách. . . . . Đây là chuyện gì xảy ra? Vũ Văn Tiểu Tam có chút không hiểu nhìn Hiên Viên Vô Thương, hình như tất cả mọi người nơi này đều hiểu, chỉ có một mình nàng không hiểu.

Hiên Viên Vô Thương mở miệng cười: "Con dấu bạch ngọc đó là con dấu của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc, mà con dấu hoàng kim đó là con dấu cùa Hi vương gia Hiên Viên đế quốc. Để cho bọn nó tự mình bắt vương tước kế tục, đến lúc đó cũng sẽ không trách bổn vương!"

Nhiếp chính vương, tương lai trọng trách rất nặng. Mà thừa kế thân vương Hiên Viên đế quốc, chỉ cần nhàn hạ lĩnh bổng lộc vương gia, có thể trải qua cuộc sống nhàn vân dã hạc. Vừa lúc, Lân và Mặc đều ở đây, đây cũng là nguyên nhân hắn muốn cho bọn họ bắt đồ vật vào hôm nay.

"Chàng thật đúng là nhìn xa trông rộng!" Vũ Văn Tiểu Tam liếc hắn một cái, không khỏi chiêu đãi hắn một câu.

Sắc mặt nam tử cứng ngắt, hắn chỉ là sớm một chút giải quyết vấn đề thôi mà, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. sao nói giống như hắn rất hèn hạ vậy?

Tiếp đó, tiểu Sở cuồng uốn tới uốn lui, đánh lên rất nhiều đồ vật, cuối cùng ôm lấy một nén vàng, cười khanh khách không ngừng. . . . . .

Mặt mo của Vũ Văn Tiểu Tam ửng đỏ, lần đầu tiên cảm giác có chút ngượng ngùng. Ngó người xung quanh mình đều là một bộ dáng cực kỳ im lặng, nhìn bộ dáng con trai bảo bối của mình ôm nén vàng cười híp mắt, càng thêm cảm thấy cực kỳ mất thể diện!

https://thuviensach.vn

Cái gì cũng bị Hiên Viên Sở Cuồng bắt lấy, chỉ còn sót một cây bút lông sói, một bàn cờ bạch ngọc, một quyển sổ sách và một thanh bảo kiếm chưa ra khỏi vỏ.

Tiểu Lạc thần nhìn đệ đệ một chút, sau đó làm một tiểu bộ dáng thật bất đắc dĩ. Vẻ mặt đau khổ lật tới lật lui, đánh lên những đồ còn lại mà mình nhìn thấy.

Lần bắt đồ vật này đã quyết định Hiên Viên Lạc Thần bận rộn cả đời và Hiên Viên Sở Cuồng hưởng thụ cả đời!

Vốn tưởng rằng trận bắt đồ vật này vì vậy mà hạ màn kết thúc. Ai ngờ tiểu Sở Cuồng đang cười híp mắt ôm vàng, chợt nhìn thấy bên cạnh một vị đại thần dắt một đứa bé gái phấn điêu ngọc mài. Khóe miệng của nó liền rơi xuống một giọt chất lỏng trong suốt, ôm nén vàng, uốn éo về phía bé gái kia. . . . . .

Đa số mọi người vẫn không rõ nó muốn làm gì, nhưng mà đối với những người hiểu rõ đức hạnh của Vũ Văn Tiểu Tam thì đã nhìn ra, trong những người nhìn ra được tự nhiên cũng bao gồm bản thân Vũ Văn Tiểu Tam. Đi nhanh mấy bước lên phía trước, vội vàng ôm tiểu Sở cuồng ôm lên, tránh phải bị mất mặt xấu hổ.

Hiên Viên Sở Cuồng không thành công đến được bên cạnh bé gái kia, lúc này liền gào khóc lớn lên, khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, mở miệng cười: "Sở Cuồng có thể là đói bụng rồi, bổn vương phi dẫn nó tới chỗ bà vú bú sữa!"

Mọi người đều gật đầu cười, đứa bé đói bụng nên khóc là rất bình thường. . . . . .

Vì vậy, trong đôi mắt của mỗ hài tử hàm chứa lệ quang, từng tiếng khóc thê thảm vang vọng cả đại điện, vẻ mặt không buông, nhìn đứa bé gái đáng

https://thuviensach.vn

yêu kia, hoangdung_die»n。dت‌an。l«e。qu»y。d«on nhưng vẫn bị mẫu thân mình ôm đến hậu viện. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương ôm lấy đứa con lớn rõ ràng rất hiểu chuyện và trầm ổn, gật đầu một cái về phía mọi người: "Đa tạ chư vị đã cổ vũ! Trời đã tối, bổn vương cũng không giữ chư vị đại nhân nữa!"

Các tân khách gật đầu một cái, chắp tay cáo từ. . . . . .

Dạ Tử Lân cũng cười mở miệng: "Biểu huynh, trẫm hồi cung trước!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40.3: Hai thần đồng

"Hoàng thúc, người ta thật vất vả mới tới Dạ Mị đế quốc một lần, muốn đi ra ngoài chơi một chút!" Giọng nói ngọt ngào mềm mại của Hiên Viên Triệt vang lên, tràn ngập mong đợi nhìn Hiên Viên Vô Thương.

Nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái: "Triệt rất nhàm chán sao?"

Thân thể Hiên Viên Triệt run lên, cười gượng khoát khoát tay: "Không nhàm chán! Không nhàm chán! Người ta chỉ nói đùa một chút thôi." Buổi tối len lén chạy ra ngoài chơi.

"Nếu ngày mai lúc tất cả mọi người trở về nước, có người chơi vui đến quên cả trời đất, không trở lại, vậy thì cẩn thận da của ngươi!" Giống như lơ đãng mở miệng, trong cặp mắt tà mị như hoa đào ẩn chứa ý cười.

"Cám ơn hoàng thúc!" Vui sướng hài lòng mà nói xong, thân hình lóe lên, liền không thấy bóng dáng.

. . . . . .

Lưu lại mọi người cười ha ha nhìn theo bóng lưng của hắn. . . . . .

Thất vương gia này, đã 23 rồi, nhưng tính tình vẫn giống như một tiểu hài tử.

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vùi ở trong ngực người đó, nói: "Thương Thương, chàng có cảm thấy hai đứa bé nhà chúng ta thông minh có chút không bình

https://thuviensach.vn

thường không?"

"Bảo bảo của chúng ta thông minh không bình thường sao?" Trên thực tế là Lạc Thần tương đối thông minh, có trách nhiệm, còn tiểu tử Sở Cuồng kia quá tùy tính.

"Nhưng có một chút kỳ lạ?" Chẳng lẽ hai người đứa trẻ này cũng là xuyên không qua?

Ôm chặt hông của nàng, ngửi mùi hương trên mái tóc của nàng: "Cái này thì có gì lạ, lúc người ta ba tháng tuổi đã nói chuyện được rồi!"

Hắn là thần đồng nổi danh trong thiên hạ, con hắn thông minh một chút cũng là một chuyện rất bình thường!

"Không thể nào?" Nàng rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, đầu không cẩn thận đụng phải cằm của hắn, đau đến nhe răng trợn mắt.

"Chậm một chút!" Có chút bất đắc dĩ xoa nhẹ đầu cho nàng, nha đầu này luôn hấp tấp như vậy.

Vũ Văn Tiểu Tam đau đến nước mắt lưng tròng, vẻ mặt vẫn không quên kinh ngạc nhìn hắn: "Chàng có phải là người không đó?"

Có chút dở khóc dở cười nhìn nàng, sao hắn lại không phải là người rồi? "Cõi đời này có một loại người, gọi là thần đồng!" Có chút kiêu ngạo mở miệng!

Gian nan nuốt một ngụm nước miếng: "Sẽ không phải là người ba tuổi biết chữ, bảy tuổi làm thơ trong truyền thuyết chứ?"

Bờ môi như hoa anh đào nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười trào phúng: "Nàng nói tên Mặc ngu ngốc kia sao? Người ta một tuổi biết chữ, ba tuổi làm thơ!"

https://thuviensach.vn

"Vậy cha mẹ chàng không phải là sẽ vui mừng đến điên rồi sao!" Đây là thần đồng đạt tới trình độ nào rồi hả...! Vũ Văn Tiểu Tam cảm thán xong, trong nháy mắt đã nhìn thấy vẻ mặt cô đơn của hắn, giật mình biết mình nói sai.

Không dây dưa hay giải thích vấn đề này nhiều, chỉ cố gắng chui vào trong ngực hắn: "Xem ra người ta chọn chàng là đúng, đứa bé đều đặc biệt thông minh! Bởi vì gien tốt!"

Mặc dù hắn không hiểu "Gien tốt" là có ý gì, nhưng đứa bé cực kỳ thông minh thì hắn vẫn hiểu, trêu chọc mở miệng: "Tất nhiên, nếu giống như Tam nhi, sợ là mười tuổi mới làm thơ được!"

"Chàng nói cái gì?" Một nữ hung dữ nghiêm mặt lại, rất không vui nhìn hắn. Tên này nhìn nàng ngốc như vậy sao?

"Người ta nói, nếu giống như Tam nhi, chỉ sợ. . . . . ." Nhìn sắc mặt của nàng càng ngày càng đen, quyết định thật nhanh, nói vòng vo "Chỉ sợ giống như thằng nhóc Sở Cuồng, chỉ biết là bạc và tiểu cô nương đáng yêu thôi!"

Tên gọi tắt -- tham tài háo sắc!

"Hiên Viên Vô Thương, cái người bại hoại này!" Nàng nói xong, hai tay nhỏ bé nhéo loạn xung quanh người của hắn.

Hắn cầm lấy tay nàng, cười mập mờ, mày kiếm chau lên: "Người ta có hư hỏng đến mức đó sao? Hả?" Một chữ cuối cùng, âm điệu kéo thật dài.

Mỗ nữ gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nói sang chuyện khác: "Cái đó. . . . . Tóc của Hiên Viên Ngạo, chàng có biết trước không?"

Dừng một chút, biết nàng nói sang chuyện khác cũng không nói ra, chỉ dịu dàng mở miệng: "Không biết."

https://thuviensach.vn

"Thật không biết?" Có chút hoài nghi nhìn hắn.

"Thương Thương sẽ lừa gạt Tam nhi sao? Sau khi ẩn cư, người ta liền phân phó bọn Liên Vụ, để cho bọn họ tra được chuyện gì thì tự mình xử lý là được, cho nên chuyện này bọn họ cũng không có nói với người ta." Lúc nhìn Ngạo đội mũ tới, hắn cũng cảm thấy rất kinh ngạc, nghĩ tới có thể có chút vấn đề. Hắn không nhìn thấy nàng, lúc tìm được ở hậu viện, nhìn một đầu tóc trắng của Ngạo, hắn cũng sửng sốt một chút.

"Chàng nói tóc của hắn có thể trị hết không?" Ngước đầu nhìn hắn, đáy mắt hàm chứa một ánh sáng hy vọng.

Lắc đầu một cái: "Chắc là không thể!" Nếu có thể, Mộ Vân Dật đã chữa hết cho hắn, sao có thể để đến bây giờ.

"Nhưng như vậy thì ta cảm thấy, ta có lỗi với hắn rất nhiều." Mím mím môi, có chút tự trách.

Ôm chặt thân thể của nàng: "Được rồi, đừng nghĩ nhiều như vậy. Ngạo tất nhiên cũng không muốn nàng phải sống trong áy náy." Cho nên mới phải mở miệng phủ nhận quan hệ chuyện này với nàng.

Bĩu môi nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn: "Thái hậu khẳng định hận chết ta!" Nếu như tương lai, ai đó làm cho con trai của nàng biến thành giống Hiên Viên Ngạo vậy, sợ rằng nàng cũng phải hận chết tên đầu sỏ gây nên chuyện đó!

"Mặc kệ nàng đã làm cái gì! Chúng ta nói chuyện khác đi." Mỗ nam có thâm ý khác nhìn nàng.

Mỗ nữ dừng một chút, trong lòng có chút dự cảm chẳng lành: "Nói chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, đã tròn một tháng rồi. Chúng ta đã có bốn tháng không. . . . . ." Nói xong, bàn tay xấu xa kia đã đưa vào trong quần áo của nàng.

Bởi vì là đầu mùa hè, trong quần áo cũng chỉ là một tấm lụa mỏng. . . . . .

"Cái đó. . . . . Cái đó. . . . . ." Mỗ nữ cách y phục gắt gao giữ chặt tay của hắn, "Cái đó, thỉnh thoảng cấm dục mới có lợi cho thân thể!"

Không ngờ bàn tay còn lại đã nhẹ nhàng giật vạt áo của nàng ra, lụa mỏng trắng như tuyết trợt xuống, hơi lộ vai ra, lộ ra một góc cái yếm màu tím. . . . . .

Hô hấp của hắn nhiễu loạn, lật người một cái, đè nàng dưới thân thể của hắn, ở trên cao nhìn xuống nàng: "Cấm dục nữa, người ta sẽ thành quả phụ rồi!"

Nói xong liền cúi đầu, hôn lên đôi môi của nàng, hấp thụ hương thơm trong miệng của nàng. . . . . .

Nàng nghe lời của hắn có chút dở khóc dở cười, thành quả phụ gì chứ? Mất công hắn nghĩ ra! Vốn chuẩn bị nói gì đó, nhưng đã chìm ngập ở trong nụ hôn của hắn, không lâu lắm liền cảm thấy có gì đó chỉa vào nàng. . . . . .

Liều mạng phản kháng muốn đẩy hắn ra, nhưng vẫn từ từ bị lạc, sắp không chống đỡ được, vòng quanh cổ của hắn, thân thể đã xụi lơ. . . . . .

Vừa ngừng hôn, nhìn tiểu nữ nhân đã ý loạn tình mê dưới thân thể của mình, có chút buồn bực mở miệng: "Tam nhi, thật ra thì mỗi lần người ta vừa hôn, hoặc là sờ sờ, Tam nhi sẽ rất muốn. Nhưng tại sao vừa mới bắt đầu, vẫn luôn nói không cần đây? Còn nữa, còn nữa, lúc trước...cái lần đầu tiên của Thương Thương, cũng là do sau khi Tam nhi uống nhiều quá rồi cường bạo mà! Còn nói cái gì không ăn người ta nàng mới hối hận! Nhưng bây giờ. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Ách. . . . . Mỗ nữ cảm giác trên người có chút nóng ran, thình lình nghe những lời này của hắn, sắc mặt hơi đen: "Vẫn là chàng, mỗi lần đều không biết tiết chế!" Nói xong có chút oán trách nhìn hắn.

Lần đó tên cầm thú này ra tay, làm nàng ít nhất 3 ngày không thể xuống giường, đi bộ cũng là xiêu xiêu vẹo vẹo!

"Vậy sau này người ta tiết chế một chút! Tam nhi cũng đừng phản kháng có được không?" Đưa ngón tay thon dài ra, tháo ra những vật chướng mắt đó. . . . . .

Bờ môi như hoa anh đào nhẹ nhàng ngậm, rồi sau đó từ từ gặm cắn. . . . . .

Một trận cảm giác tê liệt nổi lên, nhất thời có chút khó nhịn đẩy đầu của hắn một cái, 'ưm' ra tiếng: "Ừm. . . . . Ừm. . . . . ."

"Tam nhi, nàng đồng ý?" Hắn ngẩng đầu lên, mặt đầy vui mừng nhìn nàng.

"Cái gì đồng ý?" Mỗ nữ có chút không phản ứng kịp.

Con hồ ly phúc hắc âm hiểm cười một tiếng: "Dù sao cũng đã đồng ý rồi!" Dứt lời lại bắt đầu tiếp tục chuyện chưa hoàn thành. . . . . .

"Thương Thương, phải tiết chế. . . . . ." Mỗ nữ rất nghiêm túc cảnh cáo.

"Tam nhi ngoan, người ta biết. . . . . ." Mỗ nam rất dịu dàng mở miệng đáp ứng.

. . . . . .

"A. . . . . Buông ta ra! Hiên Viên Vô Thương, không phải chàng đã đồng ý với ta sẽ tiết chế sao? Ừ. . . . . A. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Nhưng người ta dừng lại không được. . . . . ." Mỗ nam rất uất ức mở miệng, "Tam nhi, người ta đã nhịn hơn bốn tháng rồi, nàng cho người ta phóng túng một lần đi!"

. . . . . .

"Thương Thương, ngày mai ta muốn tiễn phụ thân trở về nước, chàng hãy bỏ qua cho người ta đi, hu hu hu. . . . . ." Tại sao nàng lại gặp phải một tên cầm thú như vậy chứ!

Nếu ngày mai tập tà tập tễnh đi tiễn mọi người, sẽ rất mất thể diện đó!

"Nếu Tam nhi xuống giường không được, ngày mai một mình người ta tiễn cũng được!" Nói xong, động tác không ngừng chút nào, còn tăng nhanh hơn.

Cả giường cũng lắc lư theo. . . . . .

. . . . . .

"Con mẹ nó! Hiên Viên Vô Thương, cái người cầm thú này! Sao tinh thần chàng lại đặc biệt tốt như vậy hả?" Mặt mỗ nữ ửng hồng, cắn môi dưới chịu đựng than nhẹ một tiếng, tức giận đùng đùng nhìn chằm chằm nam nhân trên người.

"Đó là bởi vì Thương Thương là người tập võ, cho nên tinh lực vô cùng tốt!" Trong giọng nói mỗ nam mang theo chút đắc chí, "Nhìn thấy Tam nhi vẫn còn rất nhiều hơi sức mắng người, tinh thần vẫn không tệ lắm, chúng ta còn có thể nữa vận động hai canh giờ nữa!"

"Con mẹ nó! Hai canh giờ? Vậy thì trời đã sáng rồi, có được không?" Đặc biệt sao! Có để cho người ta sống không?

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, người ta cũng muốn học võ công!" Mỗ nữ đã thở không ra hơi, tư thế có chút nửa sống nửa chết.

"Được! Tam nhi muốn học lúc nào, người ta sẽ dạy lúc đó!" Thân thể nàng quá yếu, rất bất lợi cho hạnh phúc của hắn.

"Chàng chờ đi! Đợi lão nương học giỏi võ công, dưỡng tốt tinh lực, nhất định ép khô chàng!" Mỗ nữ dùng hơi sức lớn để mở miệng.

Trên dung nhan như cánh hoa anh đào tràn đầy nụ cười mong đợi: "Được! Người ta đang mong đợi đây!"

. . . . . .

Cuối cùng, mỗ nữ mệt đến hôn mê bất tỉnh, trước khi ngất đi còn nhớ rõ mình đã lập ra mục tiêu to lớn, một ngày nào đó muốn ép khô Hiên Viên Vô Thương - tên cầm thú này. . . . . .

Thấy nàng mệt đến hôn mê bất tỉnh, hắn cưng chiều cười một tiếng, cũng không cử động nữa, lật người một cái, để cho nàng đè ở trên người của mình, đè ép lửa dục đang vọt lên ở bụng dưới, ôm nàng ngủ thật say, hắn cũng không nỡ để cho nàng quá mệt mỏi. . . . . .

. . . . . .

Hôm sau, Vũ Văn Tiểu Tam gian nan bước từng bước, cự tuyệt đề nghị của Hiên Viên Vô Thương muốn ôm nàng đi đến cửa thành Dạ Mị đế quốc, để tiễn đám người Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Ngạo có thâm ý khác nhìn bộ dáng nàng đi lại khó khăn, lãnh ngạo trên mặt dính vào chút than thở, khiến Vũ Văn Tiểu Tam vô cùng lúng túng, lại quay đầu trợn mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Triệt đâu?" Không nhìn thấy Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Vô Thương cũng không quá kỳ quái, nhưng vẫn mở miệng hỏi.

Hiên Viên Mặc cười khẽ một tiếng: "Sáng sớm hôm nay, phát hiện tiểu tử thúi kia sau khi trở về, để ở cửa phong Mặc một phong thơ, nói muốn đi dạo chơi khắp nơi, chơi hai năm sẽ trở về! Sau đó chạy đến không thấy bóng dáng." Chắc là lại phát hiện đồ chơi tốt gì rồi.

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ lắc đầu một cái, tiểu tử thúi kia luôn không có được tính bình tĩnh!

"Được rồi, hoàng thúc, chúng ta đi thôi. Nếu như thúc rãnh rỗi, thì trở về Hiên Viên đế quốc thăm chúng ta!" Hiên Viên Mặc cười nhạt mở miệng, cặp mắt trơn bóng như ngọc giống như lơ đãng quét Vũ Văn Tiểu Tam một vòng.

"Ừm! Biết, đi đi!" Gật đầu một cái.

Đám người Gia Luật Trục Nguyên và Long Ngạo Thiên, Mộ Vân Dật bước lên xe ngựa của mình, cũng chắp tay nói: "Tạm biệt!"

"Tạm biệt!" Tạm biệt với bổn vương là có thể, nhưng tốt nhất đừng nên xuất hiện trước mặt Tam nhi của ta nữa!

"Vô Thương, nữ nhi của lão phu liền giao cho con rồi! Ránh rỗi nhớ mang nó và ngoại tôn của lão phu trở về phủ tướng quân thăm ta!" Vũ Văn Cảnh Thiên vỗ vỗ bả vai của Hiên Viên Vô Thương.

Ai cũng biết Hiên Viên Vô Thương thích sạch sẽ, ai có thể nghĩ hắn sẽ không lộ ra một chút ghét bỏ, chỉ gật đầu một cái: "Nhạc phụ đại nhân yên tâm, sẽ!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Các ngươi không nên quên bổng lộc của ta đó!" Vũ Văn Tiểu Tam hô to về phía xe ngựa xa xa.

"Biết rõ!" Hai đạo âm thanh mang theo ý cười truyền từ phương xa đến, một Ôn Nhã, một cuồng ngạo.

Đợi xe ngựa đi xa, thân thể Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc không giữ được, xụi lơ ở trong ngực Hiên Viên Vô Thương, khi Hiên Viên Vô Thương ôm nàng trở lại vương phủ, nàng đã ngủ rồi. . . . . .

Liên Vụ vội vàng chạy ra: "Vương gia, không xong! Không thấy tiểu công tử!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41.1: Dù chết cũng không chia lìa!

"Ngươi nói cái gì?" Hiên Viên Vô Thương có chút không dám tin nhìn hắn, làm sao có thể không thấy?

"Vương gia, tiểu công tử không thấy!" Liên Vụ mở miệng lần nữa, hắn cũng không dám tin tưởng tiểu công tử sẽ mất tích, nhưng quả thật đúng là mất tích!

Nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam ngủ say trong ngực, mày kiếm nhíu chặt: "Chuyện này trước đừng nói cho vương phi! Lập tức đi thăm dò cho bổn vương!" Nói xong ôm Vũ Văn Tiểu Tam vào trong phòng, đặt lên giường, đắp kín chăn cho nàng.

"Dạ!" Liên Vụ đáp một tiếng, nhanh chóng chỉ huy hạ nhân đi tìm.

Đóng cửa lại rồi ra khỏi phòng, sải mấy bước lớn đi vào đại sảnh.

Trước sau vẫn bước đi thong thả, nhưng nội tâm nóng nảy tràn đầy lo lắng dày xéo làm hắn cực kỳ khó chịu!

Qua hơn hai canh giờ, Liên Vụ trở lại, quỳ một chân trên đất: "Vương gia, thuộc hạ vô năng!" Bọn họ tìm thật lâu, cơ hồ lật tung cả hoàng thành rồi, cũng vận dụng thế lực từ những nước khác, nhưng không có một chút tin tức của tiểu công tử, giống như biến mất vào hư không!

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, nhìn người quỳ gối trước mặt mình: "Ngày hôm qua người nào chịu trách nhiệm an toàn của tiểu thế tử và tiểu công tử?"

https://thuviensach.vn

"Dạ . . . . . Là thuộc hạ!" Liên Vụ do dự ngắn ngủi một chút, liền cắn răng mở miệng.

"Nói thật!" Giờ phút này, giọng nói từ tính tràn đầy tức giận.

Trên khuôn mặt anh tuấn của Liên Vụ thoáng qua một tia rối rắm, nhìn bộ dáng tràn đầy tức giận của Hiên Viên Vô Thương một chút, cuối cùng vẫn nói thật: "Là Liên Hoa và Đình Vân!"

"Hai người bọn họ đâu?" Nhàn nhạt mở miệng, giọng nói nghe không ra suy nghĩ, nhưng người nào cũng biết trong đó hàm chứa tức giận.

"Quỳ ở bên ngoài đại sảnh, chờ vương gia trách phạt!" Hai người bọn họ, ngày hôm qua không biết bị cái gì kích thích, một người tới quán trọ uống rượu đến say khướt, một người ở phòng mình uống say như chết!

May mà đêm qua Tiểu Nguyệt ôm tiểu thế tử đi qua bà vú bên kia nói chuyện, mất hết một buổi tối nên tiểu thế tử nghỉ ngơi ở chỗ bà vú bên kia. Nếu không, sợ rằng tiểu thế tử cũng bị bắt đi!

Hai mắt tà mị khép chặt, đè nén tức giận!

Ngay sau đó lại mở mắt ra: "Đêm qua có ai có thể tiếp cận phòng của tiểu công tử không?"

"Xế chiều hôm qua, thuộc hạ và Đình Vũ đi ra ngoài xử lý những chuyện khác rồi, cũng không rõ." Đêm qua là do Liên Hoa và Đình Vân phụ trách an toàn cho tiểu thế tử và tiểu công tử, cho nên bọn họ cũng không để ý đến vấn đề này. Ai ngờ hôm nay trở lại, chỉ thấy ám vệ bảo vệ tiểu thế tử và tiểu công tử đều chết hết, hai tên gia hỏa Liên Hoa và Đình Vân cũng chẳng biết đi đâu, sau khi đi tìm tiểu công tử mới tìm được hai người bọn họ.

"Kêu bọn họ lăn tới đây cho bổn vương!" Đây là lần đầu tiên hắn nói chuyện như vậy với thuộc hạ của mình. Lúc trước tức giận, hắn cũng không

https://thuviensach.vn

dùng qua chữ "cút"!

"Dạ!" Liên Hoa lĩnh mệnh, vội vã lui ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, vẻ mặt hối tiếc của Liên Hoa và Đình Vân xuất hiện ở trước mặt Hiên Viên Vô Thương, không nói hai lời liền quỳ trên đất: "Vương gia, thuộc hạ đáng chết! Xin vương gia ban cho cái chết!"

Một trận chưởng phong bén nhọn đánh tới, hai người đều không né không tránh, lúc cỗ lực đạo còn cách bọn họ mấy tấc thì đổi hướng, nện vào cây cột kia. . . . . .

"Rầm!" một tiếng, cây cột lớn như vậy lại bị đánh gãy! Phòng cũng lung lay theo. . . . . .

"Các ngươi quả thật đáng chết! Đợi khi tìm được Cuồng nhi, Bổn vương sẽ trở lại xử trí các ngươi!" Trong giọng nói tà mị tràn đầy tức giận đè nén! Trở về phủ nhiếp chính vương làm tiệc đầy tháng chỉ vì thể diện cho nhi tử, ai có thể nghĩ tới sẽ có người to gan lớn mật cướp đi con của hắn!

"Thuộc hạ nhất định dốc hết toàn lực tìm kiếm tiểu công tử!" Hai người cùng nhau mở miệng, đồng thời vì hành động của mình mà tự trách không ngừng. Hai người đều vì chuyện của mình và Tiểu Nguyệt mà rối rắm, chạy đi mượn rượu giải sầu. Không ngờ kẻ xấu sẽ nghĩ đến, thừa cơ hội sai sót này của mình mà cướp đi tiểu công tử. Bây giờ bọn hắn chết vạn lần cũng khó chối tội!

"Tối ngày hôm qua có thể có người đến gần phòng Cuồng nhi không?" Hiên Viên Vô Thương hỏi xong cũng cảm thấy mình hỏi có chút hơi thừa, tối hôm qua hai người này say rượu rồi, cho tới bây giờ tất cả mùi trên người của bọn họ cũng đều là mùi rượu.

"Vương gia, thuộc hạ không biết! Nhưng sáng hôm qua, thuộc hạ từng nhìn thấy có người lén lút đến gần phòng của tiểu công tử!" Hiên Viên Vô

https://thuviensach.vn

Thương vừa hỏi, Đình Vân liền nhớ tới điểm này. Sáng hôm qua hắn còn cảm thấy rất kỳ quái, nhưng nhìn người nọ cũng chỉ là nhìn thôi, cũng không có làm ra hành động gì, cho nên liền không có để ý.

"Ai?" Một chữ "ai" này mang theo chút vội vàng.

"Là tổng quản thái giám bên cạnh hoàng thượng!"

"Không phải Lân làm!" Hiên Viên Vô Thương chắc chắn mở miệng, Dạ Tử Lân có bao nhiêu bản lãnh hắn vẫn biết, hắn ta không có khả năng lớn như vậy!

Người có thể ở vương phủ của hắn bất động thanh sắc diệt trừ gần trăm ám vệ, cướp đi Cuồng nhi, tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ!

"Những ám vệ kia chết bao lâu?" Nhìn hai người đang quỳ một chút.

Sắc mặt hai người lập tức cứng đờ, trên mặt đều là vẻ rối rắm. Tối hôm qua bọn họ uống rượu say, vừa mới được Liên Vụ giải rượu tỉnh lại, còn chưa kịp làm gì khác đã quỳ ở nơi này thỉnh tội, cho nên quả thật không biết ám vệ đã chết bao lâu.

Sắc mặt lạnh lẽo, không nhịn được quay mặt về phía ngoài cửa, mở miệng: "Liên Vụ, vào đi!"

"Dạ! Vương gia!" Thân hình Liên Vụ chợt lóe, liền quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Vô Thương.

"Lúc ngươi đi, ám vệ đã chết bao lâu?" Nếu như thời gian chết không lâu, thì có khả năng người đó vẫn còn ở Dạ Mị đế quốc!

"Tính toán thời gian, đến bây giờ là hai canh giờ rồi! Bọn họ chọn lúc rạng sáng, lúc tính cảnh giác của thị vệ thấp nhất mới ra tay. Lúc thuộc hạ phát hiện không thấy tiểu công tử, vừa đúng lúc vương gia ngài và vương

https://thuviensach.vn

phi tiễn khách ra khỏi thành, thuộc hạ liền tự chủ trương phái người đi tìm, nhưng cũng không có nhìn thấy người khả nghi trong hoàng thành. Thuộc hạ hoài nghi bọn họ có thể là thông qua con đường bí mật nào đó để đi ra ngoài." Liên Vụ phân tích hợp tình hợp lý.

"Ngươi đi tìm ở hoàng cung chưa?" Chợt, Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày hỏi một câu như vậy.

Liên Vụ sững sờ, hắn thật sự đã quên mất hoàng cung: "Không có! Vương gia hoài nghi hoàng thượng?"

"Không phải! Hắn không có bản lãnh này." Đôi mắt tà mị như hoa đào nhắm lại, như đang ngẫm nghĩ cả quá trình chuyện này.

"Vương gia, thuộc hạ cũng hoài nghi tới người trong cung, nhưng hoàng thượng sẽ không làm như vậy, hắn đăng cơ làm vua mới nửa năm, căn cơ chưa ổn. Thế nào cũng sẽ không tùy tiện đối nghịch với vương gia, mất đi sự ủng hộ của vương gia, có thể ngày mai sẽ bị người của tông tộc đạp xuống đài. Dù sao lúc hoàng thượng làm Tam vương tử, người ủng hộ hắn cũng không nhiều. Nếu là vị kia của Trường Sinh Điện, hoặc là Đại Vương Tử ngài mới thả ra vào mấy ngày trước, vậy thì càng thêm không thể nào! Bây giờ bọn họ đang ở hoàng cung, bản thân cũng khó tự bảo vệ nổi, làm sao có bản lãnh tới cướp tiểu công tử?"

Nếu như đều không phải, vậy thì không phải người của hoàng cung ra tay.

Sau đó, Hiên Viên Vô Thương lại không trả lời, chỉ nhắm mắt lại lẳng lặng suy tư. Thật lâu sau, lâu đến nỗi Liên Vụ gần như nghĩ là hắn ngủ thiếp đi, đôi mắt tà mị như hoa đào chợt mở ra, đôi mắt mang theo rét lạnh: "Truyền lệnh của bổn vương, đóng tất cả cửa khẩu của Dạ Mị đế quốc lại, bất luận kẻ nào chỉ có thể vào, không thể ra! Sau đó phái người dò xét cả nước Dạ Mị đế quốc, chỉ cần phát hiện trong gia đình nào có đứa trẻ lớn

https://thuviensach.vn

chừng một tháng, tất cả đều tỉ mỉ tra rõ thân phận cho bổn vương, hễ phát hiện người khả nghi, liền lập tức tới thông báo cho bổn vương! Liên Vụ, theo bổn vương đi hoàng cung một chuyến!"

Hắn không biết chuyện này rốt cuộc có liên quan đến người trong cung hay không? Cho nên phải chuẩn bị tất cả! Cả nước giới nghiêm, không cần lần lượt thông báo tới biên thành, hắn tự có phương thức truyền tín hiệu đặc biệt, cho nên một đạo lệnh này truyền xuống, nếu người bắt Cuồng nhi không phải là người trong cung, như vậy tuyệt đối không thể rời khỏi Dạ Mị đế quốc đã bị phong bế tất cả các thành!

Mà chỉ cần vẫn còn ở Dạ Mị đế quốc, hắn tin chắc có thể lôi những người này ra! Về phần tất cả trẻ con một tháng đều không bỏ qua mà phải điều tra kỹ, dĩ nhiên là vì phòng ngừa thuật dịch dung!

"Dạ!" Đình Vân và Liên Vụ cùng nhau mở miệng.

Đình Vân đứng lên, thật nhanh chạy đi truyền lại mệnh lệnh của vương gia, mà Liên Vụ đi theo Hiên Viên Vô Thương cùng nhau vào cung.

. . . . . .

"Nhiếp chính vương điện hạ!" Người ở cửa hoàng cung cùng nhau hành lễ, có chút kỳ quái hôm nay nhiếp chính vương điện hạ làm sao sẽ tới hoàng cung.

Hiên Viên Vô Thương cũng là không thèm để ý bọn họ, lòng bàn chân như mang gió, đi thật nhanh, đi về nơi Dạ Tử Lân xử lý chính vụ.

Đến cửa, một tiểu thái giám quỳ xuống mở miệng: "Tham kiến nhiếp chính vương điện hạ! Nhiếp chính vương tìm hoàng thượng sao?"

"Ừm! Hoàng thượng đâu?" Âm thanh nhàn nhạt nghe không ra suy nghĩ, để quyết tâm che giấu sự nóng vội.

https://thuviensach.vn

"Hồi bẩm nhiếp chính vương điện hạ, giờ này chính là giờ vào triều, hoàng thượng chắc hẳn đang ở Kim Loan điện thương thảo quốc sự với các vị đại thần. Nhiếp chính vương điện hạ có thể vào thư phòng trước để chờ hoàng thượng." Tiểu thái giám nói xong đẩy cửa ra.

Phân lượng nhiếp chính vương điện hạ ở Dạ Mị đế quốc, cả nước đều biết, cho nên hắn mới biết lái miệng đề nghị để Hiên Viên Vô Thương vào thư phòng chờ đợi. Nếu là những người khác, làm sao cũng không thể vào lúc hoàng thượng không có ở đây, mà tiến vào thư phòng được! Có thể ở bên ngoài chờ đợi cũng không tệ rồi!

"Nói hoàng thượng lập tức trở về, Bổn vương có việc gấp!" Quét tiểu thái giám này một vòng, dù nửa khắc hắn cũng không đời được! Chỉ cần nhớ tới nhi tử tung tích không rõ, đáy lòng của hắn liền nóng nảy bất an. Nếu để Tam nhi biết, không biết đã gấp thành cái dạng gì rồi!

Cho nên hắn nhất định phải xử lý chuyện xong trước khi Tam nhi tỉnh lại!

"Hả? Hiện tại đi mời?" Tiểu thái giám này có chút khó tin nhìn hắn, có chuyện gì mà phải khẩn cấp gọi bệ hạ đến ngay bây giờ? Bây giờ hoàng thượng đang ở trên triều đó!

"Bổn vương nói chuyện, ngươi không nghe thấy sao?" Lần này trong giọng nói đã tràn đầy tức giận!

Tiểu thái giám này sợ đến run lên, lập tức quỳ xuống: "Nô tài đáng chết! Nhiếp Chính vương Điện hạ tha mạng! Nô tài lập tức đi thông báo cho hoàng thượng ngay!" Nói xong liền lăn một vòng chạy như bay đến Kim Loan điện.

Sải mấy bước nhảy vào Kim Loan điện, đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, tràn đầy nguy hiểm. Nếu thật là Dạ Tử Lân làm, vậy cũng đừng trách hắn không để ý tình huynh đệ!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41.2: Dù chết cũng không chia lìa!

"Bệ hạ, bệ hạ. . . . . ." Tiểu thái giám một đường hấp tấp chạy đến cửa Kim Loan điện.

"Người ồn ào bên ngoài là ai?" Âm thanh của Dạ Tử Lân truyền ra ngoài.

Tổng quản thái giám mở miệng: "Nô tài đi ra xem một chút."

Triều sớm vẫn tiếp tục. . . . . .

Đến cửa: "Vội vàng hấp tấp như vậy, còn ra thể thống gì! Nơi này chính là Kim Loan điện, không phải chợ bán thức ăn! Nếu chọc giận bệ hạ, mười cái đầu của ngươi cũng không đủ chém đâu."

"Công công, nô tài biết sai, chỉ là nhiếp chính vương điện hạ vào cung, nói có chuyện gấp muốn gặp bệ hạ, cho nên ra lệnh cho nô tài tìm đến!" Tiểu thái giám này run rẩy thân thể mở miệng, còn không có nói bộ dạng nhiếp chính vương điện hạ rất khủng bố!

Lông mày tổng quản thái giám nhíu lại một cái: "Nhiếp chính vương tìm bệ hạ, không thể đợi bệ hạ hạ triều sao? Vì sao nhất định phải là bây giờ? Ngươi trở về nói với nhiếp chính vương, bệ hạ nói hạ triều sẽ đi qua!"

Hiên Viên Vô Thương thật sự là quá không để hoàng đế Dạ Mị đế quốc vào trong mắt rồi, tính khí bệ hạ tốt, luôn không so đo, nhưng cứ thế mãi, vung tay là tới, hất tay là đi, vậy thì bệ hạ sẽ quên ai mới là hoàng đế chân

https://thuviensach.vn

chính của Dạ Mị đế quốc! Cho nên hôm nay, hắn sẽ thay bệ hạ nói ra lời này.

"Nhưng công công, chuyện này. . . . . ." Tiểu thái giám do dự nhìn hắn, nếu trực tiếp trở về nói như vậy với nhiếp chính vương, còn không biết có hậu quả gì đây, ít nhất là hắn chịu trách nhiệm không nổi đâu.

"Này cái gì mà này, lời nói của ta, ngươi cũng không nghe sao?" Trong giọng nói lanh lảnh mang theo chút chua ngoa vang lên, tổng quản thái giám là trông coi tất cả thái giám cung nữ trong cung, tự nhiên có thực lực uy hiếp đám thái giám.

"Dạ! Nô tài sẽ đi đáp lời ngay!" Lòng tiểu thái giám tràn đầy lo lắng lui xuống, trong lòng cũng vô cùng uất ức. Nếu nhiếp chính vương điện hạ nổi giận, hắn tuyệt đối là người vô tội bị tai họa đầu tiên.

Tổng quản thái giám nhìn bóng lưng của hắn, râu trắng che khóe môi đang kéo lên, rồi sau đó vung vẩy phất trần trong tay, bước vào đại điện.

Giờ phút này, mọi người đang thảo luận nạn châu chấu, thấy hắn đi vào cũng không có chú ý quá nhiều.

Đến bên cạnh Dạ Tử Lân, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ: "Không có chuyện gì, cũng chỉ là một tiểu thái giám ở tại cửa ra vào bị chút kinh sợ, mới không lựa lời nói mà kêu bệ hạ, nô tài đã để người trừng phạt rồi!"

Nếu nói Hiên Viên Vô Thương tới, sợ rằng bệ hạ sẽ bỏ lại công việc triều chính chạy đến ngay! Hắn nơi nào biết, hiện tại hắn tự cho việc làm này là đúng, vì thể diện của Dạ Tử Lân, đến cuối cùng suýt nữa làm hại Dạ Tử Lân mất mạng!

Dạ Tử Lân gật đầu một cái, cũng không quan tâm nữa. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Nhiếp chính vương điện hạ!" Tiểu thái giám quỳ gối bên chân của Hiên Viên Vô Thương, xoa xoa cái trán đổ mồ hôi, "Nhiếp chính vương điện hạ, bệ hạ nói sau khi hạ triều sẽ tới."

Cái ly trong tay "Choang!" một tiếng, nện vào trên bàn. Toàn thân tiểu thái giám run lên, giống như lá mùa thu rụng bay theo gió, quỳ lệch trái lệch phải, không dám ngẩng đầu nhìn hắn.

"Đây là do chính bản thân hoàng thượng sai ngươi nói như vậy với bổn vương sao?" Thanh âm tà mị vang lên, bao hàm sát ý.

Tiểu thái giám do dự một chút, không biết đáp lời như thế nào.

"Vương gia đang hỏi ngươi đó!" Liên Vụ ở một bên không nhịn được mở miệng, tiểu công tử không thấy, bọn họ cũng gấp đến độ muốn chết rồi, tiểu thái giám đáng chết này vẫn còn ở đây lãng phí thời gian của vương gia!

Tiểu thái giám này sợ đến dập đầu thật nhanh "Vương gia, tiểu nhân biết sai! Tiểu nhân biết sai! Không phải hoàng thượng tự mình sai tiểu nhân truyền lời, mà là tổng quản thái giám công công sai tiểu nhân truyền lời!"

Tổng quản thái giám, không phải là người hôm qua Đình Vân thấy lén lút xuất hiện trước phong Cuồng nhi sao? Hắn là người bên cạnh của Dạ Tử Lân, chẳng lẽ chuyện này thật có liên quan với Dạ Tử Lân sao?

"Đi xuống đi!" Nhắm mắt lại suy nghĩ, cũng không thèm nhìn hắn.

Tiểu thái giám có chút lờ mờ phát giác ra, nhiếp chính vương lại có thể không tức giận, cũng không xử trí hắn? Nghĩ tới lắc lắc đầu, hắn thật là đầu óc có bệnh, không xử trí hắn không tốt sao? Chẳng lẽ hắn muốn bị xử trí thì trong lòng mới sảng khoái sao? Nhìn nam tử đang tà mị suy tư một chút, mở miệng thật nhanh: "Nô tài lui xuống trước!"

https://thuviensach.vn

Dứt lời liền giống như một trận gió chạy ra ngoài.

"Vương gia, chúng ta không đi tìm hoàng thượng sao?" Liên vụ nhíu mày mở miệng, lòng tràn đầy không vui. Nếu không phải lần trước hoàng thượng đi Hiên Viên đế quốc cầu viện binh, cũng không biết chết bao nhiêu lần rồi. Hiện tại làm hoàng đế, lại không để vương gia ở trong mắt, chẳng lẽ hắn không biết quân quyền của Dạ Mị đế quốc đều ở trên tay người nào sao?

Đúng rồi, chẳng lẽ là bởi vì quân quyền?

"Không đi!" Thở dài một hơi, "Mặc kệ là ai bắt Cuồng nhi, chắc hẳn cũng là vì uy hiếp bổn vương, cho nên không cần lo lắng đến tính mạng của Cuồng nhi."

Nhưng hắn lại lo lắng có người động thủ với Cuồng nhi, hoặc là hạ độc, chỉ cần nhớ tới những thứ này, tim của hắn giống như ở trong chảo dầu, cực kỳ khó chịu!

"Ngài cảm thấy có phải hoàng thượng làm không?" Nếu nói hoàng thượng vì quân quyền, bắt tiểu công tử uy hiếp vương gia, đó cũng không phải là chuyện không thể.

"Bổn vương cũng không biết." Hành động của tên thái giám kia xác thực quỷ dị, nhưng hắn lại cảm thấy Dạ Tử Lân không có ngu xuẩn như vậy. Dù là vì quân quyền, cũng không cần nóng vội như vậy, quyền chỉ huy quân đội tuyệt đối vẫn còn ở trên tay Đình Vân, Đình Vân tồn tại trong lòng quân đội Dạ Mị đế quốc như một vị thần, quân uy tuyệt không thể bị một người thay thế trong một sớm một chiều.

Trong quân đội binh tướng không hòa hợp, nếu có chiến tranh, chắc chắn thất bại!

https://thuviensach.vn

Gia Luật Trục Nguyên bên kia nhìn như bình tĩnh, kì thực sóng lớn gợn sóng. Nếu có cơ hội, tuyệt đối sẽ lập tức xuất kích! Cho nên hiện tại Dạ Tử Lân trở mặt với hắn, không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào rọ!

Lúc hắn ở nơi này phiền muộn, ở cửa cung vang lên âm thanh của bọn hạ nhân: "Tứ công chúa, Ngũ công chúa, các người không thể đi vào! Thật không thể đi vào!"

"Tránh ra!" Một tiếng này không giống với Dạ Tử Y ngang ngược kiêu ngạo ngày đó, mà là trong ương ngạnh mang theo một chút khí thế lạnh lẽo và không thể bỏ qua.

"Công chúa, bây giờ hoàng thượng đang ở trên điện Kim Loan lâm triều, ngài không thể đi vào! Hay là ngài chờ hoàng thượng trở lại rồi vào!" Tiểu thái giám đang làm nhiệm vụ giữ cửa, muốn cố gắng ngăn các nàng lại.

"Bản công chúa không phải tìm hoàng huynh, nếu như ngươi không muốn chết, liền lập tức tránh ra cho bản công chúa, nếu không bổn cung diệt cửu tộc của ngươi!" Những lời này, giọng nói vô cùng nặng nề, bất luận kẻ nào vừa nghe, cũng biết nàng không phải đang nói đùa.

"Tứ công chúa, nhiếp chính vương điện hạ ở bên trong, ngài vẫn là trở về đi! Nếu đắc tội với nhiếp chính vương điện hạ, sợ rằng hoàng thượng cũng không cứu nổi người!" Tiểu thái giám nhỏ giọng mở miệng.

Âm thanh tuy là cực nhỏ, nhưng vẫn để hai người trong điện nghe được.

Hiên Viên Vô Thương vốn là phiền muộn không dứt, hiện tại lại nghe thấy bên ngoài ồn ào, khắp người đều là sát khí, không ngừng tỏa ra ngoài.

"Chuyện cười! Hoàng huynh mới là hoàng thượng Dạ Mị đế quốc, hắn cũng chỉ là một nhiếp chính vương nho nhỏ, hoàng huynh làm sao không thể giữ nổi mạng của bản công chúa? Một tiểu thái giám nho nhỏ như ngươi, lại dám nói xằng nói bậy, cũng không sợ hoàng huynh cắt đầu lưỡi

https://thuviensach.vn

của ngươi! Tránh ra cho bổn cung! Không nên ép bản công chúa động thủ!" Dạ Tử Mộng hung hăng nhìn chằm chằm thái giám kia, nói ẩu nói tả.

Tiểu thái giám này hận không được che miệng của tiểu tổ tông này lại, lời như vậy có thể nói sao? Hơn nữa còn nói tiếng như vậy, quan trọng nhất là nhiếp chính vương điện hạ đang ở trong điện! Nếu nhiếp chính vương tức giận, hậu quả khó mà lường được!

"Công chúa, ngài vẫn là trở về đi, công. . . . . ." Tiếp theo đó là "Ba!" một tiếng truyền đến. . . . . .

"Càn rỡ! Ngươi lại dám ngăn cản bản công chúa lần nữa, ngươi đang không coi bản cung ra gì sao?" Nói xong, không tiếp tục nói lời vô nghĩa với tiểu thái giám đó nữa, trực tiếp một cước đá văng hắn, dẫn muội muội nghênh ngang bước vào Cần Chính Điện.

"Hiên Viên Vô Thương!" Hét to lên một tiếng truyền đến.

Sau khi vào cửa, lòng tràn đầy lửa giận chuẩn bị phát tiệt về phía Hiên Viên Vô Thương, cũng trong nháy mắt nhìn thấy hắn liền mất hồn. . . . . .

Một nam tử toàn thân bạch y ngồi ở trên ghế, tư thái không thể nói đến có bao nhiêu ưu nhã, cũng mang theo một cỗ quý khí bẩm sinh.

Khớp xương ngòn tay nắm ly trà dần lộ rõ, đầu cũng không ngước nhìn lên phía trước, không chịu chút ảnh hưởng nào từ các nàng. Sau khi nàng kêu một tiếng giận dữ kia, người nọ động cũng không động, giống như không phải gọi hắn, hoặc là nói, phản ứng lại các nàng hắn cũng khinh thường.

Thanh nhã như U Lan trong cốc, dáng người như cây trúc thẳng tắp kiêu ngạo, con diện mạo này làm người ta nhịn không được mà ái mộ hắn không thôi!

https://thuviensach.vn

Nhìn lại một bên mặt, làn da tuyệt mỹ đang hé mở, màu sắc như cánh hoa đào, mang theo một chút ánh sáng xinh đẹp. . . . . .

Người như vậy, là tiên, lại càng giống yêu! Khó trách năm đó ngũ hoàng muội chỉ gặp hắn một lần, liền nhớ thương đến nay! Thậm chí biết hắn đã có chính thất và đứa bé, vẫn không nỡ buông tha.

Lòng tràn đầy lửa giận, trong nháy mắt nhìn thấy hắn lại biến mất hầu như không còn. Mặt Dạ Tử Y bị đánh sưng giống như đầu heo, ngẩn người nhìn về phía Hiên Viên Vô Thương.

Đại hoàng huynh, Nhị hoàng huynh và nàng là cùng một mẹ, Tứ hoàng tỷ chỉ do một tài tử sinh ra. Mặc dù không phải là từ trong bụng một mẹ ra ngoài, nhưng quan hệ thân thiết, cho nên thấy nàng bị đánh, vừa đúng lúc lại nghe nói Hiên Viên Vô Thương vào hoàng cung, nàng ấy liền dẫn mình tới đây đòi công đạo!

Thật ra thì nàng đâu cần công đạo, chỉ là muốn mượn cơ hội sang đây nhìn biểu huynh một cái.

"Biểu huynh!" Âm thanh của Dạ Tử Mộng lập tức ôn hòa xuống, mắt hạnh ngậm xuân, nhìn nam tử tuyệt mỹ này, không thấy chút ngạo mạn lúc nãy.

Dạ Tử Y quay đầu nhìn Tứ hoàng tỷ một cái, thấy vẻ mặt say mê của nàng ta, liền biết đã động lòng với biểu huynh rồi, trong lòng có chút hối hận đã tới đây cùng nàng ta. Ẩn tình kêu một tiếng, người nọ lại giống như không nghe thấy, ngồi không nhúc nhích.

Liên Vụ có chút lo lắng nhìn vương gia của mình. Bây giờ vương gia rõ ràng đang đè nén sát khí, chỉ hy vọng hai người công chúa này thức thời một chút, lập tức đi ra ngoài, nếu không rất có khả năng máu tươi tại chỗ!

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mộng thấy hắn vẫn không nói lời nào, sải mấy bước đến trước mặt của hắn: "Biểu huynh, dù hoàng muội có làm chuyện khác người hay nói lời gì không nên nói, nhưng dầu gì cũng là công chúa của một nước, sao biểu huynh lại có thể để hoàng huynh đánh nàng ấy thành bộ dáng này chứ?"

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, mang theo chút tia sáng lạnh lùng khát máu quét nàng ta một vòng.

Toàn thân Dạ Tử Mộng run lên, không tự chủ được lui về phía sau hai bước, nhưng vẫn nhắm mắt tiếp tục mở miệng: "Nếu hôm nay biểu huynh không cho Mộng nhi một cái công đạo, Mộng nhi không thể thuận theo!"

Dạ Tử Y oán hận nhìn Dạ Tử Mộng, rõ ràng là mình bị đánh thành bộ dáng này, hoàng tỷ làm sao làm giống như là nàng ta bị rất nhiều khi dễ vậy? Mà hiên tại mặt mình thành như vậy, nói chuyện cũng không nói được, hiện tại đứng ở trước mặt của biểu huynh sợ rằng sẽ chỉ làm biểu huynh ghê tởm thôi!

Nghĩ tới liền oán hận nhìn chằm chằm hoàng tỷ mình, nói là giúp nàng đòi công đạo, thì ra là cũng vì muốn giành biểu huynh với nàng.

Vốn tưởng rằng nàng đã làm nũng như thế, Hiên Viên Vô Thương thế nào cũng sẽ trả lời nàng một câu, ai ngờ người nọ vẫn không nói một lời, giống như không có nghe thấy lời của nàng vậy.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41.3: Dù chết cũng không chia lìa!

Dạ Tử Y đi tới bên cạnh Dạ Tử Mộng, đẩy nàng ta sang một bên, nước mắt lưng tròng nhìn Hiên Viên Vô Thương, hi vọng khuôn mặt thê thảm của mình có thể chiếm được chút đồng tình của biểu huynh.

Dạ Tử Mộng bị đẩy ra, tức giận không dứt: "Hoàng muội, mặt của muội thành như vậy rồi, muội trước tiên nên hồi cung của mình đi, coi chừng hù dọa đến biểu huynh!"

Lời này vừa rơi xuống, Dạ Tử Y quay đầu không dám tin nhìn nàng ta, đây vẫn là hoàng tỷ luôn quan tâm nàng sao? Làm sao sẽ nói ra lời như thế với nàng?

Đáng tiếc mặt của mình bị thương, nói chuyện cũng không nói được, chỉ có thể oán hận nhìn nàng ta.

"Hoàng muội, muội nhìn hoàng tỷ như vậy làm cái gì? Muội vẫn nên nhanh chóng hồi cung đi. Mặt muội không nên ra gió, cũng không nên gặp người, vẫn nên nghỉ ngơi thật tốt một thời gian đi." Dạ Tử Mộng quay đầu nhìn khuôn mặt cực kỳ ghê tởm của nàng ta, rất không khách khí mở miệng.

Vốn nàng cũng khinh thường làm bạn với Dạ Tử Y ngu ngốc này, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn nhưng mà hoàng huynh của Dạ Tử Y là hoàng đế, vì để sống được trong hoàng cung này, để cho mình và mẫu phi có được cuộc sống tốt cho nên nàng mới dùng mọi cách lấy lòng nàng ta. Nhưng hiện tại. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nếu mình có thể gả cho nam tử như vậy, liền có thể thoát khỏi hoàng cung, rốt cuộc không cần phụ thuộc, nhìn sắc mặt người khác, cho nên nàng mới dám không nể mặt nói ra lời này với Dạ Tử Y.

Liên Vụ nhìn sát khí trên người vương gia của mình càng ngày càng nặng, lại nhìn sang hai người không biết sống chết này, vì bọn họ mà toát mồ hôi lạnh, đồng thời cũng vì tiểu công tử nhà mình mà lo lắng!

Nhớ tới chuyện tiểu công tử, chính hắn cũng hận không được ném hai nữ nhân này ra, đừng nói chi là tâm tình vương gia bây giờ.

"Hai vị công chúa, vương gia tìm hoàng thượng có chuyện, các ngươi hay là ra ngoài trước đi!" Liên Vụ rốt cuộc không thể nhịn được nữa hạ lệnh đuổi khách, vương gia khinh thường nói với các nàng, vậy thì do hắn nói thôi.

Dạ Tử Mộng quay đầu, lông mày nhướng lên, cắn răng mở miệng: "Càn rỡ! Ngươi chẳng qua chỉ là một thị vệ nho nhỏ, biểu huynh cũng không mở miệng, ngươi chen miệng làm gì? Bản công chúa là người mà ngươi kêu thì tới, đuổi thì đi sao? Bản công chúa khuyên ngươi vẫn nên nhận rõ thân phận của mình đi!"

Liên Vụ nhìn nữ nhân không biết chết sống này một chút, nếu không phải vương gia ở đây, hắn đã muốn đánh nàng ta một chưởng rồi!

Dạ Tử Y nhìn Dạ Tử Mộng, đáy mắt thoáng qua một tia sáng hả hê. Thủ hạ của biểu huynh chính là tứ đại ám vệ, không người nào là nhân vật đơn giản, hơn nữa bọn họ đều rất được biểu huynh trọng dụng, Dạ Tử Mộng Đắc tội bọn họ, không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào rọ!

Nhưng vào lúc này, một âm thanh rõ ràng đang đè nén tức giận vang lên: "Cút ra ngoài!"

Hai người vừa nghe, ngẩn ra. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, sắc mặt Dạ Tử Mộng tràn đầy tự mãn, nhìn Liên Vụ: "Nghe không? Biểu huynh nói ngươi cút ra ngoài đó!"

Liên Vụ ngửa mặt lên trời liếc mắt, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

"Bổn vương lặp lại lần nữa, cút ra ngoài!" Trong cặp mắt tà mị đào hoa đã nồng đậm ánh sáng lạnh, nhìn lên hai nữ nhân không biết sống chết đang đứng trước mặt này.

Dạ Tử Mộng sững sờ ngắn ngủi một chút, có chút không dám tin nhìn hắn: "Biểu huynh, huynh nói chúng ta cút ra ngoài sao?"

"Ngươi nghĩ sao?" Không trả lời mà hỏi lại, trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy vẻ không kiên nhẫn.

Liên Vụ nhìn vẻ mặt không kiên nhẫn của vương gia nhà mình, cũng có thể lý giải ra là vì sao? Hoangdung_ɔ̈di-ễn-⊹-đà-nɔ̈lê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n Nếu bình thường, vương gia càng tức giận thì càng cười xinh đẹp, nhưng hôm nay tiểu công tử mất tích, vương gia cũng không có tâm tình để cười.

"Biểu huynh, chúng ta là biểu muội của huynh mà!" Chẳng lẽ chỉ vì người thị vệ kia nói mấy câu, nên nói nàng cút ra ngoài sao?

"Liên Vụ!" Nhàn nhạt mở miệng, rồi sau đó nhắm mắt lại không hề để ý tới họ nữa.

"Cẩu nô tài này! Buông bản công chúa ra, biểu huynh. . . . . ." Dạ Tử Mộng bị bắt đi ra ngoài nên cao giọng thét lên

Dạ Tử Y muốn gọi cũng không gọi được, chỉ đành phải "Ưmh ưmh ưmh. . . . . ." Bị Liên Vụ cùng nhau kéo ra ngoài. Đến cửa, giơ tay ném đi, hai công chúa cứ như vậy bị ném ra ngoài!

https://thuviensach.vn

Rơi chổng vó, che lại cái mông của mình, hung hăng nhìn chằm chằm Liên Vụ. Đợi các nàng làm chủ vương phủ, người thứ nhất phải diệt trừ chính là cẩu nô tài kia! Lại dám ném hai kim chi ngọc diệp như các nàng ra ngoài!

Nhìn bọn cung nữ, thái giám mình mang tới, bộ dáng muốn cười mà không dám cười, càng thêm tức giận đến suýt cắn nát răng ngà!

"Biểu huynh!" Dạ Tử Mộng ở cửa, quát to vào bên trong, hi vọng một giây kế tiếp có thể nhìn thấy biểu huynh trừng phạt thủ hạ không biết phân biệt đó. Nhưng chờ một lúc lâu, cửa kia vẫn đóng chặt, một chút động tĩnh cũng không có!

Giận dậm chân, Dạ Tử Y cười lạnh một tiếng, mang theo nô bộc và tỳ nữ của mình hồi cung. Hừ, biểu huynh nhìn Dạ Tử Y nàng không vừa mắt, thì càng không thể nào coi trọng Dạ Tử Mộng - tiện tỳ đó! Cũng chỉ là một nữ nhi do tài tử sanh, làm sao có thể so sánh với nàng! Mẫu phi nàng là dòng chính nữ của Mộc Vương Phủ, thái hậu tôn quý nhất Dạ Mị đế quốc, hoangdung_๖ۣۜdiễn♥đàn๖ۣۜlê♥quý♥đôn nàng ta làm sao có thể so sánh!

Dạ Tử Mộng trộm gà không được còn mất nắm gạo, nhìn bóng lưng Dạ Tử Y, trong lòng biết mình đã đắc tội nàng ta, lần nữa lấy lòng chắc chắn sẽ không có tác dụng gì rồi, giận dữ cắn môi dưới.

Đứng tại chỗ vò khăn, không biết làm thế nào cho phải. Chợt ánh mắt sáng lên, nhìn về phương hướng Trường Sinh Điện một chút, trưởng công chúa là mẫu thân của biểu huynh, nếu có thể làm cho trưởng công chúa thích. . . . . .

Nhưng trưởng công chúa ủng hộ lập đại hoàng huynh làm vua, nếu mình lại tùy tiện qua đó lấy lòng, chắc chắn sẽ đắc tội nhị hoàng huynh!

Cắn răng, có chút chần chừ! Không lâu lắm, ánh mắt liền trở nên kiên định, liều mạng thôi!

https://thuviensach.vn

Nghĩ xong, mang theo nô bộc và tỳ nữ hấp tấp đi về hướng Trường Sinh Điện. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đang ngủ, chợt nghe một âm thanh trẻ con khóc vang dội, đột nhiên thức tỉnh! Giật mình ngồi bật dậy ở trên giường, mồ hôi lạnh đã thấm ướt toàn thân, nhìn xung quanh một chút, lau mồ hôi trên trán, thì ra là mộng!

"Thương Thương!" Có chút kỳ quái, mỗi lần khi nàng tỉnh dậy, đều có thể nhìn thấy khuôn mặt kia xinh đẹp kia, sao hôm nay lại không thấy hắn, chạy đi nơi nào rồi?

Không lâu lắm, Tiểu Nguyệt vững vàng đi vào: "Tiểu thư, vương gia mang theo tiểu công tử ra cửa, ngài có chuyện gì không?"

Tiểu Nguyệt cố gắng để cho sắc mặt mình có vẻ tự nhiên một chút, vương gia nói chuyện này tạm thời không thể để cho tiểu thư biết, nàng cũng cảm thấy tiểu thư biết cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể lo lắng thêm thôi, cho nên cũng không nói.

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu lông mày, tình huống giật mình này có chút quen thuộc. Lần trước lúc đánh giặc, cũng tỉnh lại nhưng không nhìn thấy Thương Thương, Hiên Viên Ngạo nói hắn trở về Hiên Viên đế quốc rồi.

Nghĩ tới lắc lắc đầu, thật là thần kinh mà, không có việc gì nghĩ đến chuyện kia làm gì?

Xốc chăn đứng dậy, nhìn Tiểu Nguyệt một chút: "Có nói lúc nào thì trở lại không?"

"Không có! Nhưng chắc không lâu sau sẽ trở lại , tiểu thư ngài không cần lo lắng, vương gia lớn như vậy rồi, còn có thể đi lạc hay sao?" Tiểu

https://thuviensach.vn

Nguyệt cố gắng để cho giọng của mình nhẹ nhõm một chút.

Vũ Văn Tiểu Tam lại nghe ra có chút mùi vị không bình thường, hoài nghi nhìn nàng một cái: "Tiểu Nguyệt, vương gia rốt cuộc đã làm gì?" Còn có thể đi lạc hay sao? Chẳng lẽ Thương Thương trèo tường đi?

"Ặc, là lão phu nhân muốn gặp tiểu công tử, vương gia liền mang tiểu công tử vào cung rồi!" Tiểu Nguyệt bịa chuyện, nàng biết mẫu thân vương gia cũng chính là trưởng công chúa Dạ Mị đế quốc - Dạ Tử Mị. Hoangdung_diễ‿ღn。đàn。lê。qღuý。đôn Bây giờ vẫn còn sống, đang bị giam lỏng trong hoàng cung, nhưng cũng không biết tình trạng cụ thể giữa Hiên Viên Vô Thương và Dạ Tử Mị, cho nên mới bịa một cái lí do như vậy.

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu mày, lão nữ nhân Dạ Tử Mị đó muốn gặp con trai của mình làm cái gì? Nữ nhân kia hại Thương Thương nhà bọn họ thành như vậy, thật rất khó để cho nàng tin tưởng Dạ Tử Mị nổi lên lòng thương với nội tôn chưa từng gặp mặt, nhưng suy nghĩ một chút Thương Thương phải biết chừng mực mới đúng, cho nên chỉ gật đầu một cái, không nói thêm gì nữa.

"Thần nhi đâu?" Tuy nói tính con lớn nhất quá không giống mình, nhưng cũng là con trai của mình đúng không?

"Tiểu thế tử đang bú sữa bà vú, người muốn Tiểu Nguyệt ôm tiểu thế tử qua đây sao?" Trong lòng Tiểu Nguyệt mơ hồ có chút lo lắng, hôm nay cả một ngày tiểu thế tử đều khóc lóc sở mướt, phải biết từ lúc hắn ra đời lâu tới nay, lúc sinh ra đã khóc nhưng không giống như hôm nay, khóc đến thê thảm như thế.

Nàng nghe nói sinh đôi thì liền tâm, cho nên càng lo lắng tiểu công tử có thể xảy ra chuyện gì không!

Đều do Đình Vân và Liên Hoa - hai tên vô dụng này, cũng tự trách chính mình, hoangdung_die»n。dټan。l«e。qu»y。d«on có lẽ ngày hôm qua mình

https://thuviensach.vn

không cự tuyệt Liên Hoa, thì sẽ không xảy ra chuyện này!

. . . . . .

Sau khi Dạ Tử Lân hạ triều, liền trở về Ngự Thư Phòng. Thấy thái giám đang làm nhiệm vụ canh cửa, nhìn thấy mình giống như nhìn thấy cứu tinh, trong lòng hơi kinh ngạc.

Sãi mấy bước đi tới, tiểu thái giám này mở miệng: "Bệ hạ, người trở lại rồi, nhiếp chính vương điện hạ đã đợi ngài rất lâu!"

"Hả? Biểu huynh tới?" Tâm tình Dạ Tử Lân rõ ràng là cực tốt, biểu huynh tới cũng không phái người đi lên triều thông báo hắn, chắc hẳn cũng không có chuyện gì quan trọng, vì vậy cười bước vào đại điện.

Nhưng chưa từng nghĩ sau khi đi vào, nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày nhìn hắn, như đang xem xét lại cái gì đó.

Trong lòng cả kinh, có chút buồn bực mở miệng: "Biểu huynh, trên mặt trẫm có gì sao?"

"Đóng cửa lại!" Nhàn nhạt mở miệng, giọng nói tối tăm.

Dạ Tử Lân nghe vậy, liền nhìn tổng quản thái giám một chút, phất phất tay.

Tổng quản thái giám vừa nhìn bàn tay ra hiệu của hắn, ngay lập tức tiến lên đóng cửa lại. Những cung nhân khác trong điện cũng tự giác lui ra ngoài, chỉ một lát sau, gian phòng này chỉ còn lại bốn người Hiên Viên Vô Thương, Dạ Tử Lân, Liên Vụ và tổng quản thái giám.

"Lân, có điều kiện gì ngươi cứ nói đi." Đôi mắt tà mị như hoa đào không nháy một cái, nhìn chằm chằm mặt của Dạ Tử Lân, không buông tha bất kỳ biểu hiện nào trên mặt của hắn.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Lân sững sờ ngắn ngủi một chút, có chút không rõ cho nên: "Biểu huynh, đây là ý gì?"

"Cuồng nhi không thấy, nếu như là ngươi làm, có điều kiện gì nói thẳng là được." Hắn cũng không tin tưởng là hắn ta làm, nhưng nếu như không phải là hắn ta, biết hắn tới đây, làm sao sẽ lề mề lâu như vậy mới tới chứ? Giải thích duy nhất là đã có chỗ để dựa vào.

"Cái gì? Không thấy Cuồng nhi?" Dạ Tử Lân rất kinh ngạc mở miệng, nét mặt kia một chút cũng không giống giả bộ.

Lời này của Hiên Viên Vô Thương vừa rơi xuống, hắn liền cảm thấy một hồi uy áp cường đại đánh tới, không khí quanh thân cũng giống như đọng lại. Hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. Võ công của hắn ở Dạ Mị có rất ít địch thủ, lại suýt nữa không chịu nổi mà phun ra một ngụm máu tươi!

Liên Vụ cũng cắn răng, đè nén máu sôi trào trong cơ thể, võ công của vương gia hình như lại tiến bộ. . . . . .

Tổng quản thái giám trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, xụi lơ trên mặt đất. . . . . .

Một cái tay hung hăng siết chặt cổ của Dạ Tử Lân: "Bổn vương nói cho ngươi biết! Giang sơn và quyền thế đối với bổn vương mà nói đều không là cái gì, đem Cuồng nhi giao ra đây, quân quyền có thể cho ngươi! Con dấu của nhiếp chính vương cũng có thể trả lại ngươi! Nể tình biểu huynh đệ, bổn vương có thể tha ngươi một mạng! Nếu không, liền lấy Dạ Mị đế quốc chôn cùng ngươi đi!"

Cho tới bây giờ, hắn không muốn cầm quyền lợi không buông tay, hắn chỉ là đang tìm thời cơ tốt nhất, hoàn toàn thối lui khỏi cuộc chiến hoàng quyền. Trong lòng của hắn, Tam nhi và hai đứa bé đã là tất cả của hắn, nhưng tại sao hắn muốn bảo vệ chốn thiên đường duy nhất của hắn, lại vẫn có người tới phá hư chứ!

https://thuviensach.vn

Hắn cũng từng để cho Dạ Tử Lân phái người tiến quân vào, hiệp trợ Đình Vân, mục đích khác chính là vì muốn giúp Dạ Tử Lân lung lạc lòng quân. Nhưng bây giờ, hắn ta đã không thể chờ đợi sao?

Dạ Tử Lân bị bóp đến hít thở không thông, sắc mặt đã đỏ bừng, nhìn sắc mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương nhưng giờ lại âm trầm, cố gắng mở miệng: "Biểu huynh, thật không phải là ta! Nếu là ta, bây giờ nói ra mục đích. . . . . là được, cần gì phải kéo dài, gây thêm nhiều phiền toái cho mình?"

Lời này vừa nói ra, đôi mắt tà mị như hoa đào của Hiên Viên Vô Thương híp lại, giống như là đang suy nghĩ độ tin cậy trong lời nói. Không sai, nếu Cuồng nhi ở trên tay hắn, mà hắn muốn quân quyền trong tay mình, như vậy hắn trực tiếp mở miệng nói là được, không cần thiết kéo dài chờ mình cứu Cuồng nhi ra!

Thu tay lại, nét tàn nhẫn trên khuôn mặt vẫn không thu lại, lạnh lùng nhìn hắn: "Như vậy, ngươi lấy gan từ đâu để bổn vương ở chỗ này ngồi chờ ngươi?"

Lời nói cực kỳ khó nghe, làm tổn hại nghiêm trọng đến tôn nghiêm hoàng đế, hoangdung_di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. nhưng Dạ Tử Lân biết hắn là bởi vì không thấy nhi tử, lo lắng rất nhiều nên không cố kị mặt mũi của mình mà nói ra lời này, cho nên tuy là nghẹn đến sắc mặt cực kỳ khó coi, cũng không chân chính để câu này vào trong lòng.

"Trẫm cũng không biết biểu huynh đến!" Những lời này không giả, hắn thật không biết.

Đôi mắt tà mị như hoa đào quét một vòng người ói máu tươi đang nằm dưới đất, môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở, trong giọng nói mang theo hơi lạnh thấu xương: "Là ngươi để tiểu thái giám này truyền lời, nói hoàng thượng muốn bổn vương chờ hắn hạ triều phải không?"

https://thuviensach.vn

Tổng quản thái giám cố gắng chống thân thể quỳ xuống: "Nhiếp chính vương điện hạ, tiếu nhân biết sai! Chuyện này là do nô tài tự mình chủ trương làm, không liên quan đến hoàng thượng!"

Dạ Tử Lân cau mày nhìn hắn, Tổng quản thái giám này tự phụ vì đã đổi qua một đời hoàng đế nhưng vẫn không bị thay đổi. Tuy trong ngày thường, hành động có chút thất nghi, nhưng rốt cuộc vẫn không làm chuyện gì quá đáng, cho nên hắn luôn mắt nhắm mắt mở, ai có thể nghĩ hắn lại có lá gan lớn như vậy!

"Giả truyền thánh chỉ phải bị tội gì?" Lạnh lùng nhìn mấy người đang run rẩy này.

Giả truyền thánh chỉ, đó là tội lớn phải tru di diệt tộc! Tuy thái giám này không có con cháu, nhưng thân quyến lại nhiều. Nghe xong lời này, càng thêm toát mồ hôi lạnh, cắn răng, ánh lạnh chợt lóe. . . . . .

Một cây đao liền đâm về phía Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Tay áo bào màu trắng vung lên, một chưởng phong bén nhọn nâng thân thể thái giám lên, hung hăng nện vào trên cây cột, phun ra một ngụm máu tươi, rồi sau đó té xuống đất hít vào một hơi. . . . . .

Liên Vụ đi qua nhìn một chút, vươn tay tìm tòi, một chút hơi thở cũng không có! Đầu mối duy nhất hiện tại cũng đứt!

"Vương gia, làm thế nào?" Liên Vụ nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, hỏi ý của hắn.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41.4: : Dù chết cũng không chia lìa! (đặc sắc vs hoàn mỹ)

Sau khi Dạ Tử Lân nhíu nhíu lông mày, rất nghiêm túc mở miệng: "Biểu huynh, chuyện này trẫm thật sự không biết! Tuy nói trẫm là hoàng đế một nước, thân phận và quyền lực trong tay biểu huynh đúng là một loại uy hiếp đối với trẫm, nhưng trẫm cũng không phải là người lòng lang dạ sói. Ban đầu đại hoàng huynh đuổi giết trẫm, nếu không phải biểu huynh hết sức cứu giúp, sợ rằng trẫm ðã bị độc chết. Biểu huynh cứu trẫm, lại đẩy trẫm lên vương vị, tuy nói quân quyền ở trên tay biểu huynh, nhưng bất luận quyết định gì của trẫm, biểu huynh cũng chưa từng can thiệp, cho nên trẫm càng không có lý do gì để lấy oán trả ơn, bắt đi điệt tử!"

Tuy nói mình mới vừa thiếu chút nữa mất mạng, nhưng hắn vẫn có trật tự, rất thẳng thắn nói ra suy nghĩ trong nội tâm của mình. Mặc dù Dạ Tử Lân hắn không phải là người tốt gì, nhưng cũng không phải cầm thú. Làm sao có thể làm ra chuyện như vậy!

Đặc biệt là hắn có lòng tin, nếu hắn tìm biểu huynh mở miệng nói muốn quân quyền, biểu huynh chắc chắn sẽ không do dự một chút, liền cho hắn quân quyền, bởi vì từ lâu trước kia biểu huynh đã nói quyền lực chính là phiền toái, hắn nắm quyền lực trong tay, cũng chỉ vì tự vệ.

Nam tử tuyệt mỹ nhìn chằm chằm ánh mắt của Dạ Tử Lân, lại thấy bên trong tràn đầy chân thành, có chút áy náy mở miệng: "Là Bổn vương hiểu lầm ngươi!"

Nói xong thở dài một hơi, có chút chán nản ngồi ở trên ghế.

https://thuviensach.vn

Không phải Dạ Tử Lân, mà tìm cả hoàng thành vẫn không tìm được người. Hơn nữa nếu bọn Đình Vân có đầu mối, hiện tại cũng nên tới đây bẩm báo rồi, nhưng bây giờ người tới bẩm báo cũng không có.

Tuy nói thái giám này là đầu mối duy nhất của chuyện này, nhưng nếu hắn thật có bản lãnh, hiện tại tuyệt đối tội gì lấy mạng tới ám sát hắn.

Từng khả năng dần bị phủ định, vậy Cuồng nhi rốt cuộc ở nơi nào?

Tay nắm chặt thành quyền nổi rõ khớp xương, trên tay nổi gân xanh. Cuồng nhi, là phụ thân không bảo vệ tốt cho con!

"Biểu huynh, ðến tột cùng là đã có chuyện gì xảy ra?" Dạ Tử Lân nhíu lông mày mở miệng hỏi thăm.

Liên Vụ thấy tình huống này, cũng biết không phải Dạ Tử Lân ra tay, vì vậy nói chuyện đã xảy ra nói lại với hắn một lần.

"Ở Dạ Mị đế quốc, người có khả năng làm như vậy không nhiều lắm! Mà người có lý do làm như vậy. . . . . ." Dạ Tử Lân nheíu lông mày suy tư, mặc dù đại hoàng huynh được biểu huynh thả ra, nhưng bị giam lỏng ở trong vương phủ, phe cánh của hắn cũng bị biểu huynh cắt giảm không còn gì, cho nên chắc không phải hắn ta làm.

Nhưng những người khác, hình như cũng không có động cơ để làm.

. . . . . .

Hoàng cung. Trường Sinh Điện.

"Ngươi nói là sự thật?" Một giọng nói làm người ta không phân biệt được nam nữ vang lên.

Dạ Tử Mị nhìn người áo đen đưa lưng về phía nàng, thật nhanh gật đầu: "Là thật! Hiên Viên Vô Thương trúng độc, là ‘ Tử Dạ ’, nếu ngươi muốn

https://thuviensach.vn

đối phó hắn, có thể xuống tay từ chỗ này!"

Đây cũng là tin tức tốt, võ công của Hiên Viên Vô Thương trong thiên hạ cơ hồ không có địch thủ, nếu dùng sức mạnh, hắn thật đúng là không có bao nhiêu phần thắng, nhưng biết tin tức này, không thể nghi ngờ là làm ít công to! Nhưng là. . . . . .

"Trưởng công chúa thật làm tại hạ mở mang kiến thức! Ngay cả con trai của mình cũng có thể không chút do dự bán đứng, thật khiến tại hạ có chút không dám tin!"

"Con trai của mình? Bổn cung không có con trai như vậy, hắn không xứng!" Hiên Viên Vô Thương không xứng, hắn là một nghiệt chủng! Hắn làm sao xứng làm con trai của bà!

Người áo đen kia nghe vậy, quay đầu, nhìn bộ dáng kích động của bà ta một chút, đáy mắt không biến sắc xẹt qua một tia chán ghét, rồi sau đó hạ thấp giọng mở miệng lần nữa: "Đa tạ trưởng công chúa nói cho tại hạ nhược điểm của Hiên Viên Vô Thương, tại hạ cũng nhất định sẽ tuân thủ ước hẹn, sau khi diệt trừ hắn ta, sẽ toàn lực giúp đại vương tử của quý quốc ngồi lên ngôi vị hoàng đế!"

"Vậy thì đợi tin tức tốt từ ngài rồi!" Trên gương mặt xinh đẹp của Dạ Tử Mị tràn đầy mong đợi và kích động, bất luận là giết chết Hiên Viên Vô Thương - tên nghiệt chủng kia, để cho Kỳ nhi ngồi lên vương vị là mơ ước trọn đời của bà, sao bà có thể không kích động đây!

Một hồi lâu sau. . . . . .

Dạ Tử Mị nhìn đứa trẻ trong tay người áo đen kia, không nhịn được mở miệng nói: "Có thể đem đứa bé kia cho bổn cung xem một chút không?"

Người áo đen che mặt kia cười lạnh một tiếng: "Thế nào? Trưởng công chúa đau lòng cháu mình sao?"

https://thuviensach.vn

"Nực cười! Bổn cung làm sao sẽ đau lòng nó, chỉ là muốn xem một chút đứa bé của tên nghiệt chủng - Hiên Viên Vô Thương, sẽ trông như thế nào thôi!" Nếu lớn lên rất giống bà, thậm chí khóe mắt cũng có nốt ruồi giọt lệ, nói không chừng bà sẽ nhịn được mà bóp chết nó!

Người áo đen kia không chút do dự ném đứa bé về phía bà ta, không có nửa điểm thương tiếc. Dạ Tử Mị khó khăn lắm mới tiếp được, nhíu lông mày nhìn hắn một cái: "Nếu ném chết đứa bé này thì lấy cái gì uy hiếp Hiên Viên Vô Thương?"

"Không phải còn chưa có ngã chết sao?" Âm thanh chẳng hề để ý vang lên.

Dạ Tử Mị nhất thời nổi đóa!

Nhìn đứa trẻ trong ngực một chút, dáng dấp lại có thể không giống bản thân chút nào, khóe mắt cũng không có nốt ruồi giọt lệ chướng mắt kia, chắc là diện mạo từ mẫu nhiều hơn một chút.

Tiểu Sở cuồng nhìn lên mỹ nhân trước mặt, lại không giống bộ dáng háo sắc trước kia, mà là bộ dáng chán ghét nhìn bà ta, khắp khuôn mặt đáng yêu đầy vẻ khinh thường, giống như đang nhìn vật bẩn gì đó!

Dạ Tử Mị ngẩn ra, đứa nhỏ này ngược lại thông minh giống như phụ thân nó! Năm đó sau khi sinh hạ Hiên Viên Vô Thương, lúc đầy tháng, bà liền trở về Dạ Mị đế quốc, khi đó Hiên Viên Vô Thương cũng thông minh như vậy, giống như là đã hiểu chuyện, luôn cười khanh khách về phía bà.

Thế nhưng vẻ mặt đứa bé này lại ghét bỏ nhìn bà. . . . . .

Suy nghĩ không tự chủ được bay xa, nhớ lại năm đó, vẫn không nhịn được hồng vành mắt, không nói được trong lòng là cảm thụ gì, nói không rõ là oán, là hận, hay thuần túy chỉ là hoài niệm. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thế nào? Trưởng công chúa nổi lên lòng thương sao?" Người áo đen kia thấy hốc mắt bà ửng đỏ, lên tiếng giễu cợt, trong giọng nói đều là ý khinh thường.

"Làm sao có thể!" Dạ Tử Mị thu lại suy nghĩ, hốc mắt ửng đỏ trong nháy mắt khôi phục bình thường, nhìn ánh mắt không tốt của đứa bé trong ngực, càng cảm thấy cả người không được tự nhiên, ném đứa bé cho hắn, "Cho ngươi! Nhìn liền ghét!"

Cùng là ném, nhưng cú ném này không có đem sống chết của Hiên Viên Sở Cuồng để ở trong lòng.

Người áo đen kia cũng nhanh chóng chợt lóe, ôm được tiểu Sở cuồng, ánh mắt âm lãnh nhìn Dạ Tử Mị một chút, hắn ném đứa bé trực tiếp cho bà, là nắm giữ tốt sức lực, biết bà ta tiếp được nổi. Thế nhưng nữ nhân cũng trực tiếp vứt cho hắn, hoàn toàn không chú ý sự sống còn của đứa bé này, thật làm hắn có chút hoài nghi, trên đời thật có tổ mẫu độc ác như vậy sao? Thật là mở mang kiến thức mà!

"Ngươi vẫn nên cẩn thận một chút, nếu phá hư kế hoạch của bổn tôn, dù mười người như ngươi, hoặc là mười Dạ Tử Kỳ cũng không đền nổi đâu!" Tràn đầy uy hiếp nhìn bà ta một chút, rồi sau đó ôm Hiên Viên Sở Cuồng nhìn ngoài cửa sổ, trong đầu xẹt qua từng cảnh tượng, suy nghĩ cũng bay đến rất xa. . . . . .

Dạ Tử Mị nghe xong lời của hắn, toàn thân run lên, tuy bất mãn lời của hắn nói, nhưng lại có chút sợ hơi thở âm lãnh trên người hắn, không dám mở miệng phản bác. . . . . .

Nhìn bộ dạng đó của hắn, chợt cũng có chút tò mò: "Các hạ có thể nói cho Bổn cung, mục đích của ngươi là gì không?"

Hắn cam kết sau khi diệt trừ Hiên Viên Vô Thương, sẽ giúp Kỳ nhi của bà lấy được ngôi vị hoàng đế Dạ Mị đế quốc. Nói cách khác mục đích của

https://thuviensach.vn

hắn không phải là vì quyền thế, vậy hắn là vì cái gì? Có thù riêng gì với Hiên Viên Vô Thương?

"Bổn tôn muốn, chỉ là mạng của Hiên Viên Vô Thương! Muốn một nhà của hắn sống không bằng chết!" Trong cặp mắt âm lãnh kia tràn đầy lạnh lẽo và thù hận đến xương tủy.

Nói xong sức lực bàn tay cũng nặng một chút, trực tiếp khiến trên thân thể nho nhỏ tiểu Sở cuồng xuất hiện vết bầm tím!

Nhưng kỳ lạ chính là luôn luôn thích khóc như Hiên Viên Sở Cuồng, bị bấm thành ra như vậy, lại chỉ hung hăng trừng mắt nhìn hắn, không có nửa điểm dấu hiệu muốn khóc!

Lại khiến người áo đen kia có chút hứng thú, nhìn đứa bé trong ngực một chút, một bàn tay đưa về phía nó, coi như lấy cặp mắt như trân châu của đứa trẻ này xuống, cũng không quá đáng chứ? Ngày đó không phải Hiên Viên Vô Thương cũng không đau không ngứa nói, nếu người vương phi kia của hắn thích, có thể lấy xuống con ngươi của Thiên Mộ Tuyết cho nàng chơi đùa sao?

Ai ngờ bàn tay đưa đến một nửa, tiểu Sở cuồng chợt cười khúc khích về phía hắn, cặp mắt như lưu ly không nhát một cái nhìn hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài cực kỳ đáng yêu.

Làm cho hắn ngẩn ra, thậm chí có chút không xuống tay được! Trong lòng có chút do dự, thậm chí cảm thấy có chút ít đau khổ, rốt cuộc xuống hay không xuống tay đây?

Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên một trận náo động, phá tan phiền muộn của người áo đen kia, có chút cảm giác thở phào nhẹ nhõm. Thôi, đứa bé là vô tội!

https://thuviensach.vn

Nhìn Dạ Tử Mị một chút: "Chuyện này tự có bổn tôn xử lý, ngươi coi như không có chuyện này, làm thật tốt chức công chúa của ngươi đi!"

Hắn tới nơi này, cũng chỉ vì tránh lùng bắt khắp thành, đã hơn nửa ngày, chắc hẳn rất nhiều nơi, người của Hiên Viên Vô Thương cũng đã đi tìm, nơi đã tìm dĩ nhiên chính là nơi đã an toàn.

Hơn nữa, Hiên Viên Vô Thương không phải ngu ngốc, tính toán thời gian, cũng nên theo kế hoạch của hắn từng bước đến đây rồi!

Dạ Tử Mị gật đầu một cái, người áo đen kia liền biến mất quỷ mị ở trong Trường Sinh Điện.

"Người ồn ào ở bên ngoài là người phương nào?" Dạ Tử Mị chỉnh sửa một chút suy và trạng thái, liền ung dung rộng lượng ngồi trên ghế, mở miệng hỏi thăm.

"Trưởng công chúa, là Tứ Công Chúa cầu kiến! Nô tỳ đã nói trưởng công chúa hôm nay ai cũng không gặp, nhưng Tứ Công Chúa nói nhất định muốn gặp đến trưởng công chúa, cho nên liền. . . . . ." Cung nữ này đứng trước mặt của bà bẩm báo

Mặc dù trưởng công chúa bị giam cầm, hơn nữa hình như không được Nhiếp Chính vương Điện hạ chào đón, nhưng dù sao cũng là mẫu thân của Nhiếp Chính vương, cũng không ai biết thái độ ôn hòa này Nhiếp Chính vương là gì, cho nên bọn họ cũng không dám tùy tiện đắc tội Dạ Tử Mị, tất cả đều là coi bà như chủ tử mà hầu hạ.

"Hả?" Dạ Tử Mộng tìm bà có chuyện gì? Không phải vẫn đối với bà - một nữ nhân hầu hai phu, còn bỏ rơi phu quân, nhi tử trở về nước rất khinh thường sao? Hôm nay ngược lại tới cửa tới bái phỏng? "Để cho nàng ta vào đi!"

"Dạ!" Cung nữ này đáp một tiếng, liền đi ra ngoài truyền lời.

https://thuviensach.vn

Không lâu lắm, Dạ Tử Mộng liền xuất hiện ở trong phòng, nhìn Dạ Tử Mị một chút, rất đoan trang hành lễ một cái: "Mộng nhi bái kiến cô cô!"

Dạ Tử Mị hừ lạnh một tiếng: "Tứ Công Chúa đứng lên đi, nữ nhân 'tàn hoa bại liễu', 'thủy tính dương hoa' giống như bổn cung vậy, chịu không nổi đại lễ như thế của công chúa đâu!"

Sắc mặt Dạ Tử Mộng lập tức cứng đờ, "Tàn Hoa Bại Liễu" , "Thủy tính dương hoa" , đúng là lời nói năm đó nàng chê cười Dạ Tử Mị, không ngờ đã cách nhiều năm, bà ta vẫn nhớ!

Cười lớn một tiếng: "Những lời đó đều là do Mộng nhi năm đó trẻ tuổi, không hiểu chuyện nói nhảm, cô cô đại nhân đại lượng, cũng đừng nên so đo với Mộng nhi làm gì!"

Dạ Tử Mị liếc mắt nhìn cặp mắt tràn ngập tính toán của nàng ta, hắn là cùng đức hạnh với phụ hoàng của nàng, vương huynh của mình! Năm đó nếu không phải bà nhìn thấu tâm tư Vương huynh, đem Hác nhi và Dạ Tử Kỳ chân chính tráo đổi, chắc hẳn nhi tử của bà và tướng quân đã chết! Cho nên nhìn Dạ Tử Mộng, bà không hề có chút thiện cảm!

Bà nhìn Dạ Tử Mộng dường như cung kính này, trong lòng trừ chút trào phúng và vui sướng khi người gặp họa thì không còn gì khác. Thật ra thì bà thật tò mò vương huynh tốt của bà ở trong địa phủ, lúc biết hắn năm đó vì an bình quốc gia, ném chết nhi tử của mình là vẻ mặt gì! Mà lúc biết rằng người mình bồi dưỡng để kế thừa hoàng vị là nhi tử của người khác, sẽ có vẻ mặt gì.

"Được rồi, Tứ Công Chúa kim chi ngọc diệp, vẫn nhanh một chút đứng lên đi, có chuyện gì mà tìm đến Bổn cung, nói thẳng là được, cần làm gì làm bộ làm tịch!" Nâng chung trà lên chạm khẽ, nửa điểm mặt mũi cũng không lưu lại cho nàng ta.

Chú thích:

https://thuviensach.vn

(1) Thủy tính dương hoa: tính tình lắng lơ

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41.5: Dù chết cũng không chia lìa! (đặc sắc vs hoàn mỹ)

Sắc mặt Dạ Tử Mộng lập tức cứng đờ, trong lòng giận dữ không dứt, không biến sắc cắn răng, cười lớn mở miệng: "Cô cô đừng nói như vậy, Mộng nhi tới đây, không thể là thăm cô cô sao?"

Nói xong đứng lên, vẻ mặt kính cẩn đứng trước mặt Dạ Tử Mị. Hừ, một nữ nhân thủy tính dương hoa thôi, nếu không phải vì gả cho biểu huynh, Dạ Tử Mộng nàng mới không ở chỗ này chịu những uất ức này đâu! Đợi nàng thành công nhập phủ Nhiếp Chính vương, Dạ Tử Mị thì như thế nào, còn không phải phải xem sắc mặt của nàng mà làm việc sao!

"Thăm Bổn cung? Được rồi, coi như ngươi tới thăm Bổn cung đi!" Dạ Tử Mị cười như không cười nhìn nàng ta, mặc dù không biết mục đích nàng ta tới đây là gì, nhưng đáy mắt nàng ta đầy vẻ khinh thường đối với mình, vẫn có thể thấy rõ ràng!

Nghe bà ta nói một câu như thế, sắc mặt Dạ Tử Mộng hơi hòa hoãn đi một ít: "Nói Mộng nhi nhiều năm như vậy, cũng không có một lần đến thăm cô cô, Mộng nhi thật là bất hiếu, cô cô cũng đừng nên oán trách Mộng nhi"

Dạ Tử Mị sau khi nghe xong, cười giả dối một tiếng: "Bổn cung làm sao sẽ oán trách công chúa, hôm nay Bổn cung sa sút đến vậy, hiếm khi được công chúa còn hăng hái đến thăm Bổn cung, Bổn cung cảm kích còn không kịp, sao có thể oán trách đây!"

https://thuviensach.vn

"Cô cô không trách là tốt rồi! Trường Sinh Điện này cũng thật vắng vẻ, không biết biểu huynh có từng tới thăm cô cô không?" Chưa nói mấy câu liền không nhịn được tiết lộ mục đích của mình ra ngoài.

Sắc mặt Dạ Tử Mị lạnh lẽo, bà dĩ nhiên biết biểu huynh Dạ Tử Mộng nói là ai, là người mà bà không nguyện ý nói tới nhất! Nhìn vẻ mặt hàm xuân của nàng ta, cũng biết gương mặt đó của Hiên Viên Vô Thương lại rước lấy phiền phức rồi.

Trên gương mặt xinh đẹp xuất hiện vẻ vui sướng khi người gặp họa, thành thật nói: "Biểu huynh của ngươi một ngày kiếm bạc tỷ, làm gì có thời gian đến thăm ta."

Lời này vừa rơi xuống, chỉ thấy đôi mày thanh tú của Dạ Tử Mộng nhướng lên, trên gương mặt ương ngạnh xuất hiện chút không kiên nhẫn, thì ra biểu huynh chưa từng tới nơi này, vậy mình chạy tới nơi này làm cái gì? Hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn Lấy lòng một bà bà không ai yêu thích? Đây không phải là lãng phí thời gian sao?

Dạ Tử Mộng có chút không kiên nhẫn mở miệng: "Nếu như vậy , Mộng nhi nên đi về trước rồi, cô cô chú ý thân thể!" Nói xong xoay người chuẩn bị rời đi.

Ai ngờ từ sau lưng truyền đến giọng nói của Dạ Tử Mị: "Mặc dù Thương Nhi có nhi tử, nhưng lại chưa lập chính phi, ngươi biết nguyên nhân không?"

Lời này khiến bước chân Dạ Tử Mộng dừng lại. Đúng vậy, biểu huynh không phải vẫn luôn không có lập gia đình sao? Cái "Vương phi" đó cũng chỉ là gọi như vậy thôi, bọn họ cũng không có chân chính bái thiên địa!

"Cô cô biết nguyên nhân?" Dạ Tử Mộng lập tức quay đầu, bô dáng vui vẻ mà không có lời nào có thể diễn tả được.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mị nhìn Dạ Tử Mộng đã mắc câu, đáy lòng cười lạnh một tiếng: "Con trai của bổn cung, sao Bổn cung không biết! Chỉ cần Bổn cung một ngày không đồng ý, Thương Nhi cũng sẽ không cưới bất kỳ cô gái nào làm phi!"

Nói như vậy, cô cô này vẫn có giá trị lợi dụng sao? Trên mặt Dạ Tử Mộng lập tức chất đầy nụ cười: "Cô cô, nước phù sa không chảy ruộng người ngoài, biểu huynh kinh thái tuyệt diễm, ta lại là cháu của cô cô, không bằng. . . . . ."

Không che giấu mục đích của mình chút nào, bởi vì nàng đã nhìn ra, Dạ Tử Mị cũng không thích nàng, cho nên không bằng trực tiếp nói rõ, có yêu cầu, điều kiện gì cứ nói thẳng, có lẽ sẽ đạt được hiệu quả bất ngờ.

"Muốn làm con dâu bổn cung? Có thể! Nhưng ngươi phải giao mạng cho Bổn cung, bất luận Bổn cung bắt ngươi làm chuyện gì, ngươi đều không thể cự tuyệt!" Dạ Tử Mị cười đến xinh đẹp, tuy dung nhan hơi già nhưng vẫn câu hồn đoạt phách như vậy.

Khiến Dạ Tử Mộng không nhịn được thầm than trong lòng, khó trách biểu huynh có thể anh tuấn như vậy, cô cô này của nàng quả nhiên là tuyệt sắc thế gian ít có! Nghe điều kiện của bà ta, Dạ Tử Mộng hơi suy nghĩ một chút liền đồng ý, chỉ cần có thể gả cho biểu huynh, nàng không tiếc bất cứ giá nào, mà lão nữ nhân trước mặt này, lợi dụng xong một cước đạp đi cũng không sao! Hoangdung_๖ۣۜdi-ễn-⊹-đà-n๖ۣۜlê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n Muốn cả đời Dạ Tử Mộng nàng đều nghe bà ta, nằm mơ sao!

"Nếu có thể gả cho biểu huynh, cô cô chính là bà bà của Mộng nhi, Mộng nhi tự nhiên sẽ nghe lời cô cô nói!"

Hai nữ nhân nhìn nhau cười một tiếng, hiệp nghị không tiếng động đạt thành.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mộng lạnh lùng mà cười cười, nhìn con cờ mình lợi dụng. Nhưng cuộc giao dịch này, không biết là ai đang bị ai lợi dụng. . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, có phải là. . . . . ." Mặc dù nói trưởng công chúa hiện tại không có năng lực động đến tiểu công tử, nhưng hình như có "Thâm thù đại hận" với vương gia, hận không được để vương gia đi tìm chết, cũng chỉ có một mình trưởng công chúa!

"Đi Trường Sinh Điện!" Mặc dù cảm thấy nữ nhân kia đã không còn bản lãnh lớn như vậy, nhưng chỉ cần còn có một chút đầu mối và khả năng, hắn đều sẽ không bỏ qua!

"Biểu huynh, trẫm cùng đi với huynh!" Dạ Tử Lân lập tức đuổi theo bước chân hai người bọn họ, chuyện năm đó của cô cô, hắn vẫn biết một chút, đáng tiếc một biểu huynh khác của mình cứ như vậy bị phụ hoàng ném chết.

Cô cô oán hận hắn cũng không phải là không thể lý giải, nhưng hắn nghĩ không ra chính là bất luận như thế nào, biểu huynh đều là con trai ruột của bà, vì sao cô cô luôn không muốn gặp huynh ấy! Ngược lại giống như rất ưa thích đại hoàng huynh, ban đầu cũng là liều mạng muốn lập đại hoàng huynh làm vua kia mà. Nếu không phải nhìn mặt mũi của biểu huynh, sau khi hắn lên ngôi tất nhiên sẽ không bỏ qua cho bà ta!

Một nam tử toàn thân áo trắng, mặt đầy sát khí đi trên hành lang hoàng cung, khí lạnh tỏa ra trên người cực kỳ nồng đậm, khiến cung nhân giữ cửa đứng xa xa nhìn, cả người cũng không nhịn được mà phát run, co rúm thân thể lại, cúi đầu hành lễ, rồi sau đó đứng ở một bên, dù ngẩng đầu nhìn một chút cũng không dám!

Đến cửa Trường Sinh Điện, bọn cung nữ, thái giám ở cửa quỳ xuống hành lễ: "Tụi nô tỳ bái kiến Nhiếp Chính vương Điện hạ!"

https://thuviensach.vn

Những cung nữ kia trong ngày thường nhìn thấy vị Nhiếp Chính vương phong hoa tuyệt đại này, hoangdung_ঌ৻diễn♥đànঌ৻lê♥quý♥đôn luôn không nhịn được mặt hồng tim đập một phen. Hôm nay nhìn hắn khắp người đều là sát khí, bị dọa đến thân thể cũng không vững vàng, run như lá thu rụng bay theo gió.

Nhìn lại một chút hoàng đế đi theo sau lưng Hiên Viên Vô Thương, cũng cao giọng hành lễ: "Nô tỳ tham kiến hoàng thượng!"

Dạ Tử Lân khoát tay áo, liền không nhìn các nàng nữa.

Trong điện Dạ Tử Mị nghe vậy, hướng về phía Dạ Tử Mộng tự hào cười một tiếng: "Như thế nào? Cô cô không có lừa ngươi chứ? Thương Nhi mặc dù không thường đến thăm cô cô, nhưng trong tim của hắn vẫn có người mẫu thân này! Không phải hiện tại liền đến rồi sao!"

Mặc dù bà đoán được Hiên Viên Vô Thương vì sao mà đến, nhưng lấy ra lừa Dạ Tử Mộng ngu ngốc này, cũng được mà!

Dạ Tử Mộng vừa nghe, vẻ mặt đầy vui mừng, không ngờ không lâu lắm liền lại có thể nhìn thấy biểu huynh rồi! Nàng tới nơi này quả nhiên không sai!

"Được rồi, ngươi trước trở về đi!" Nếu Hiên Viên Vô Thương đi vào, lời nói dối vừa rồi của mình không phải sẽ bị vạch trần sao?

Dạ Tử Mộng cứng đờ, có chút không dám tin nhìn bà ta: "Cô cô, biểu huynh tới, Mộng nhi vì sao phải trở về?"

"Nói ngươi đần ngươi chính là đần! Bộ dáng ngươi cứ nhào vào như vậy, nam nhân có thể thích ngươi mới lạ! Có lúc chính là cần vờ tha để bắt thật!" Dạ Tử Mị dường như nhiệt tâm hướng dẫn.

https://thuviensach.vn

Lúc này ba người Hiên Viên Vô Thương đã vững vàng đi vào, Dạ Tử Mộng hơi suy nghĩ một chút, gật đầu một cái, tràn đầy quyến luyến nhìn gương mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó hướng về phía Dạ Tử Lân mở miệng: "Hoàng huynh! Cô! Biểu huynh! Mộng nhi đi về trước!"

Nói lời này xong, không có ai trả lời nàng, tuy là cảm thấy mặt mũi có chút không nhịn được, hoangdung_diễ‌n。đàn。lê。q‌uý。đôn nhưng nàng vẫn cười lớn một tiếng, tự bào chữa nói: "Mọi người có chuyện gấp, Mộng nhi không quấy rầy nữa!"

Nói xong cũng vững vàng đi ra ngoài.

Dạ Tử Mị không để ý tới, là bởi vì có chuyện quan trọng hơn. Hiên Viên Vô Thương không để ý tới, là cảm thấy không cần thiết, mà Dạ Tử Lân vốn đã cực kỳ không thích nàng. Nữ nhân này tâm cơ thâm trầm, lường gạt Y nhi - nha đầu ngốc đó, sau đó ở hoàng cung làm mưa làm gió. Y nhi đần, hắn cũng không đần!

Cung nhân nhìn cảnh tượng giương cung bạt kiếm này, vội vàng lui ra ngoài, đóng cửa lại.

Dạ Tử Mị cười lạnh một tiếng: "Con trai ngoan của ta, tới nơi này của mẫu thân làm gì?"

"Câm mồm! Bổn vương với ngươi không có quan hệ!" Lớn tiếng mở miệng, tràn đầy lệ khí, đối mặt nữ nhân này, hắn vẫn khó có thể che giấu cảm xúc của mình.

"Tốt! Không có quan hệ, không biết Nhiếp Chính vương Điện hạ đại giá quang lâm, không biết có chuyện gì?" Dạ Tử Mị cũng không giận, trên gương mặt đó đều là nụ cười chẳng hề để ý, Hiên Viên Vô Thương, ngươi ngoài mặt không biến sắc, thật ra thì trong lòng sợ muốn chết rồi đúng không?

https://thuviensach.vn

"Bổn vương vì chuyện gì, chẳng lẽ ngươi không biết?" Lạnh lùng nhìn bà ta, trực giác nói cho hắn biết, chuyện này nhất định không thoát được quan hệ với nữ nhân này. Bởi vì hắn không bỏ lỡ ánh mắt đầu tiên khi nữ nhân này nhìn thấy hắn, đáy mắt xuất hiện vẻ hả hê.

"Nhiếp Chính vương mang trong lòng thiên hạ, nghĩ chuyện tự nhiên cũng so với chúng ta - những tục nhân này nhiều hơn một chút. Bổn cung làm sao có thể biết tâm tư của Nhiếp Chính vương Điện hạ!" Dạ Tử Mị không biến sắc đánh Mê Tung Quyền.

Trên thực tế bà cũng không thể biểu lộ cái gì, bởi vì người thần bí kia đã cảnh cáo bà, phải coi chuyện này như không tồn tại. Nếu không, làm hư kế hoạch, đối với người nào cũng không có chỗ tốt!

Hiên Viên Vô Thương nhìn bà vẫn còn không chút để ý nói lời nói có nói hay không đều được, hoangdung_die»n。dتan。l«e。qu»y。d«on cắn răng mở miệng, trong giọng nói tràn đầy không kiên nhẫn: "Dạ Tử Mị, ngươi tốt nhất không nên ép Bổn vương động thủ!"

"Lời nói này ngược lại kỳ lạ, sao thành bổn cung ép buộc ngươi rồi hả? Nhiếp Chính vương Điện hạ của chúng ta cao quý và không thể xâm phạm, Bổn cung há có thể bức bách! Nếu truyền ra ngoài, thực sự để cho người cười đến rụng răng! Nhiếp Chính vương Điện hạ muốn động thủ liền động thủ đi, cần gì tìm những lý do này. Bổn cung an vị ở chỗ này, mặc cho Nhiếp Chính vương đánh chửi! Thuận tiện để khắp thiên hạ đều biết, Nhiếp Chính vương cao quý của bọn họ đối đãi với mẫu thân hắn như thế nào!" Trong đôi mắt tà mị đào hoa của Dạ Tử Mị tràn đầy khinh thường, mặt giễu cợt nói xong, liền quay đầu đi chỗ khác, giống như nhìn hắn cũng cảm thấy dơ bẩn mắt của mình.

Dạ Tử Lân nhíu nhíu lông mày anh tuấn: "Cô, bất luận như thế nào, Sở Cuồng cũng là Tôn nhi của người. Nếu người biết cái gì, liền nói cho biểu huynh đi!"

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ôm Hiên Viên Lạc Thần khóc rống không ngừng, cảm giác lo lắng trong lòng càng rõ ràng! Giống như sẽ có thứ gì phải trôi qua sinh mệnh của mình, loại cảm giác này làm cho nàng cảm thấy vô cùng không thoải mái.

Nhìn Tiểu Nguyệt một chút: "Tiểu Nguyệt, ngươi ôm Thần nhi, ta đi ra ngoài một lát!"

"Tiểu thư, sẽ không phải muốn đi hoàng cung chứ?" Nếu như tiểu thư muốn đi hoàng cung, nàng nhất định phải ngăn lại.

Vũ Văn Tiểu Tam dừng một chút, vẻ mặt hoảng hốt ngắn ngủi trong chốc lát. Đúng vậy, nàng nên đi hoàng cung, nhưng không biết vì sao trong lòng nàng lại truyền ra một phương hướng khác. . . . . .

"Không phải!" Nói xong cũng không đợi Tiểu Nguyệt mở miệng hỏi lần nữa, liền chạy thật nhanh ra khỏi phòng. Mấy đạo bóng đen chợt lóe, mười ám vệ đuổi theo bảo vệ.

Tiểu Nguyệt lo lắng đuổi theo, nhìn cửa một chút. Hình như phương hướng tiểu thư chạy không phải hoàng cung, lúc này mới hơi yên tâm. Đình Vân và Liên Hoa đi tìm tiểu công tử rồi, cũng không thể tự mình đi bảo vệ tiểu thư!

Tiểu Nguyệt phiền muộn dậm chân, không biết nên làm thế nào cho phải!

Mà ngay lúc sau khi Vũ Văn Tiểu Tam ra cửa, tiểu Lạc thần khóc càng lớn tiếng hơn. . . . . .

Tiểu Nguyệt vội vàng dụ dỗ nó: "Tiểu thế tử ngoan! Không khóc! Không khóc!"

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Tôn nhi? Bổn cung phúc bạc, không có Tôn nhi! Nếu không phải người phụ thân tốt kia của ngươi ném chết con ta, chắc hẳn hiện tại cũng nên có Tôn nhi rồi!" Dạ Tử Mị lạnh lùng nhìn chằm chằm Dạ Tử Lân.

Lời này làm Dạ Tử Lân có chút áy náy cúi đầu: "Cô cô, chuyện năm đó đừng nhắc lại nữa, phụ hoàng đã băng hà rồi. Người đã chết, dù lỗi lớn hơn nữa cũng đã vùi vào hoàng thổ rồi, cô cô vẫn nên nghĩ thông suốt đi!"

"Dạ Tử Mị, ngươi tốt nhất lập tức nói Cuồng nhi ở đâu cho Bổn vương!" Hiên Viên Vô Thương lười phải nghe bọn hắn nói nhảm nữa, lạnh lùng nhìn nữ nhân trước kia được hắn xưng là mẫu thân, trong lòng tràn đầy thất vọng. Hoangdung_ঌ৻dien♥dan♥lequyd☺n☀c☺m Bất luận như thế nào, chuyện năm đó đều không phải là hắn có thể quyết định, dù bà ta oán hận thế nào cũng không nên oán hận đến trên đầu hắn chứ! Nhưng cố tình nữ nhân này oán hận hắn cũng không sao, ngay cả người bên cạnh hắn cũng không bỏ qua cho.

"Cuồng nhi gì?" Dạ Tử Mị ngước đầu nhìn hắn, giả bộ ngu.

"Ngươi!" Thân hình lóe lên, một tay hung hăng bóp cổ bà ta. Lần này, rõ ràng đã động sát cơ, sức lực cực lớn "Bổn vương hỏi ngươi một lần nữa, Cuồng nhi ở đâu!"

Liên Vụ ngay lập tức tiến lên kéo Vương Gia nhà mình ra. Bất luận như thế nào, giết mẹ là tội lớn, cũng không thể để Vương Gia gánh được! Cho dù muốn giết, cũng không thể do Vương Gia tự thân động thủ!

"Vương Gia, ngài trước yên tĩnh một chút, có lẽ trưởng công chúa thật không biết!"

Nghe Liên Vụ nói, Hiên Viên Vô Thương ngược lại tỉnh táo lại, cười lạnh buông tay.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mị thở không ra hơi che cổ của mình, liều mạng hít thở không khí trong sạch. . . . . .

Lần trước hắn cũng từng bóp cổ bà, nhưng bà biết lúc hắn bóp còn có một tia lý trí. Nhưng hôm nay, là thật muốn mạng của bà! Xem ra hắn nói quan hệ mẹ con bọn họ đã không còn là thật! Hắn sẽ không bao giờ bởi vì thân phận của bà mà xuống tay lưu tình nữa!

"Bổn vương ngược lại quên, miệng của trưởng công chúa luôn là cứng như vậy. Bổn vương càng bóp, sợ rằng trưởng công chúa sẽ càng không nói. Nhưng là. . . . . Nghe nói cữu cữu năm đó ném chết huynh trưởng của bổn vương, làm phiền trưởng công chúa nói cho Bổn vương biết, là có chuyện này hay không?" Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười tàn nhẫn khát máu.

Nếu bà ta không nói, hắn liền vạch trần thân phận thật của Dạ Tử Kỳ, tráo đổi huyết thống hoàng thất, thiết kế mưu hại hoàng tự. Bất luận là công bố tin gì ra, hoangdung_๖ۣۜdien♥dan♥lequyd☺n☀c☺m Dạ Tử Kỳ và Dạ Tử Mị đều chỉ có một con đường chết! Từ trước tới giờ, hắn đều không phải là người thiện lương gì, nếu như nữ nhân này nhất định phải ép buộc hắn, hắn cũng sẽ không khách khí với bà ta nữa!

Dạ Tử Mị nghe xong lời này, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, gắt gao cắn chặt hàm răng, nhìn Hiên Viên Vô Thương. . . . . Hiện nay Dạ Tử Lân cũng ở đây, nếu hắn nói chuyện này ra ngoài, vậy Kỳ nhi. . . . . .

"Trưởng công chúa suy nghĩ kỹ chưa? Thật không nói?" Nhìn sắc mặt bà ta, hắn biết rõ chuyện này tuyệt đối không thoát được quan hệ với bà ta!

Đúng lúc này, một phi tiêu bắn vào. . . . . .

Tay áo bào màu trắng vung lên, phi tiêu liền rơi vào trên một bàn tay trắng nõn, một lực hút cường đại hướng về phía phi tiêu ném tới để tìm kiếm. . . . . .

https://thuviensach.vn

Không lâu lắm, một người áo đen liền bị hắn hút vào, hung hăng nện trên mặt đất. . . . . .

Vẻ mặt người áo đen kia đầy hoảng sợ nhìn hắn, mình đã chạy trốn tới vài trăm mét ở ngoài, thế nhưng cũng bị hắn hút vào. Hiên Viên Vô Thương, võ công thật sâu không lường được!

Hàm răng khẽ cắn, một cỗ máu đen từ trong miệng phun ra, hít vào một hơi. . . . . .

Nếu bị bắt, chỉ có thể cắn nát túi chứa chất độc trong miệng để tự vận, tránh rơi vào trong tay kẻ địch. . . . . .

Lạnh lùng nhìn lướt qua thi thể trên đất, lấy tờ giấy trên phi tiêu đang cầm xuống. . . . . .

Chỉ có vẻn vẹn vài câu: Nhiếp Chính vương Điện hạ, muốn cứu Hiên Viên Sở Cuồng, trước giờ thân, tới dốc núi Phong Nhai phía tây hoàng cung, bổn tọa ở chỗ này đợi tin tốt từ ngài!

Ánh mắt tính nhẩm, giờ Mùi đã qua, thời gian cách giờ Thân đã không còn bao nhiêu, hoangdung_ঌ্ডdien♥dan♥lequyd☺n☀c☺m triệu tập nhân mã đã không còn kịp rồi! Đến thời gian của bọn họ cũng tính được vô cùng chính xác, xem ra không phải là nhân vật dễ ứng phó!

"Liên Vụ, bắn đạn tín hiệu! Một mình bổn vương đi dốc núi Thanh Phong trước, ngươi đi triệu tập nhân mã!" Nói xong lạnh lùng quét Dạ Tử Mị một cái, rồi giống như một trận gió bay đi. . . . . .

Liên Vụ đem đạn tín hiệu bắn lên không trung, do dự một chút, cũng đi theo. . . . . .

Bọn họ nhận được đạn tín hiệu, sẽ biết hắn và Vương Gia ở nơi nào, cho nên hắn không cần thiết chờ mọi người tập trung lại một chỗ, còn không

https://thuviensach.vn

bằng thật sớm theo sau bảo vệ Vương Gia!

. . . . . .

Dốc núi Thanh Phong, một nam tử áo trắng tuyệt mỹ đứng ở vách đá, gió nhẹ nâng lên tóc dài đen như mực, dung nhan tuyệt mỹ dưới ánh mặt trời chói chang càng lộ vẻ kiều diễm. . . . . .

Môi mỏng như cánh hoa anh đào mím chặt, đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, vạt áo như tuyết bị gió nâng lên. . . . . .

Liên Vụ nắm chặt kiếm trong tay, đứng ở bên cạnh hắn.

Không lâu lắm, một đám người áo đen bao vây bọn họ lại.

Mí mắt Hiên Viên Vô Thương cũng chưa từng hạ xuống, giống như không để bọn họ vào trong mắt chút nào. . . . . .

Một đạo âm thanh làm cho người ta không phân rõ được là nam hay nữ vang lên: "Nhiếp Chính vương Điện hạ quả nhiên là người phụ thân tốt! Biết rõ phải chết, nhưng cũng vì nhi tử đem mạng của mình tới, thật làm tại hạ rất cảm động!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 1: Thọ yến của Thái hậu (ba)

Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu lên, trợn to mắt không dám tin, nhìn người xuất hiện ở trước mặt hắn, đáy lòng có hơi xấu hổ, cũng có chút áy náy… Hắn rõ ràng đã đồng ý với hoàng thúc . . . . . .

Tỉ mỉ quan sát lại thấy đôi mắt của hoàng thúc chỉ có ý vị nghiêm túc. . . . . .

Hắn có chút cảm động lên tiếng: "Hoàng thúc. . . . . ."

"Không cần cám ơn ta, nàng có quyền tự do lựa chọn !” - Hắn sẽ thể hiện tất cả sự cố gắng và thành ý của mình cho nàng xem, nhưng trước khi nàng lựa chọn hắn, hắn không có tư cách thay nàng quyết định bất kỳ việc gì.

Nhìn nhìn cái người đang khép chặt đôi mắt trên giường kia, cảm thấy đau xót, hôm nay hắn quả thật không nên cười với Long Tử Nghiên, muốn làm cho nàng ghen, kết quả khi nàng ghen lại khiến mình đau lòng.

Quay đầu nhìn sang Hiên Viên Ngạo, khóe môi y hệt hoa anh đào nâng lên nụ cười tà tứ: "Trận đấu này, hoàng thúc sẽ không hạ thủ lưu tình!"

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng nhíu chặt lông mày, lập tức nhìn lại hắn, nhàn nhạt mở miệng: "Ngạo cũng sẽ không thối lui !" - Nếu là cạnh tranh công bằng, vậy hắn cũng không cần ép buộc mình thành toàn cho nàng và hoàng thúc.

Đang lúc này, lông mi nữ nhân trên giường rung rung, nàng vốn uống không nhiều lắm, đầu óc lúc ấy cũng chỉ là choáng váng thôi . . . . . .

https://thuviensach.vn

Trong mê mê mang mang, nghe thấy hai câu "Sẽ không hạ thủ lưu tình" cùng với "Sẽ không thối lui" của hai người kia, rồi sau đó cố sức mở mắt ra, nhìn hai người bọn họ. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương tiến lên, giọng nói quan tâm : "Tam nhi, không sao chứ ?"

Hiên Viên Ngạo cũng hơi xấu hổ mà nhìn nàng, tiếp đó rất không tự nhiên lên tiếng: "Nữ nhân, có khỏe không ?"

Nhìn nhìn Hiên Viên Vô Thương, một ngọn lửa không tên lại cháy lên trong lòng mỗ nữ, cực kỳ khó chịu quay đầu đi, chợt nhớ tới cuộc đối thoại mới vừa rồi của hai người bọn họ, có phần buồn bực lên tiếng: "Mới vừa rồi các ngươi đang nói cái gì hả ? Cái gì mà thối lui với không nhượng bộ vậy ?"

Hai nam nhân kia liếc mắt nhìn nhau, miệng đồng thanh nói một câu: "Đây là chuyện của nam nhân !"

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, chuyện của nam nhân ? Hai người này cũng không phải ở đây làm đoạn tụ chứ hả?

Tỏ vẻ khinh bỉ nhìn hai người bọn họ, sau đó trợn trừng mắt, không nhịn được mở miệng: "Thọ yến của Thái hậu kết thúc rồi sao ?"

"Chưa", Hiên Viên Ngạo trả lời.

"Bữa tiệc chọn phi của Tiểu Triệt Triệt còn chưa bắt đầu chứ ?" - Nghĩ tới đây, mỗ nữ bắt đầu thấy sốt ruột lo lắng, nếu nam nhân sạch sẽ cuối cùng của hoàng gia bị lấy đi mất, nàng cũng chỉ có thể đi quyến rũ trai đẹp ngoại quốc mà thôi !

Theo suy nghĩ của nàng, Hiên Viên Vô Thương bây giờ đã thuộc dạng không sạch sẽ rồi.

https://thuviensach.vn

"Chưa !" - Sắc mặt của hai nam nhân này có chút trầm xuống

Vì vậy… gương mặt Vũ Văn Tiểu Tam treo lên một nụ cười hạnh phúc, từ trên giường nhảy xuống: "Ha ha… Vậy thì quá tốt rồi, hai người các ngươi cứ ở chỗ này từ từ xử lý chuyện giữa nam nhân, ta đi ra ngoài trước !"

Nói xong thì nhảy nhảy nhót nhót chạy ra ngoài, đột nhiên sau lưng vang lên giọng nói tà mị của Hiên Viên Vô Thương: "Tam nhi muốn làm gì đấy ?"

Bước chân cứng đờ, cắn răng tức giận mở miệng: "Không liên quan đến chuyện của ngươi !", Hiên Viên Vô Thương ngươi được phép đi câu dẫn người khác, cũng không cho Vũ Văn Tiểu Tam ta tìm con đường khác để đi hay sao hả?

Nói xong không hề để ý đến hắn nữa, sải bước đi ra. . . . . .

Gương mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương hiện lên một nụ cười khổ. Không liên quan đến chuyện của hắn ? Xem ra sự tức giận của nha đầu kia có hơi lớn!

Hiên Viên Ngạo nhìn hắn một cái, ánh mắt không nén được sự hả hê vui sướng khi thấy người gặp họa, rồi đạp bước đi theo ra ngoài, hoàng thúc bất lợi, không phải là cơ hội của hắn sẽ càng lớn hơn sao?

Nhìn biểu hiện của hắn, Hiên Viên Vô Thương sờ sờ lên cái mũi, có loại cảm giác tự làm tự chịu! Tiếp đó cũng đạp bước đi theo ra ngoài. . . . . .

Hiên Viên Ngạo vừa ra khỏi cửa, chỉ thấy nữ nhân kia ngồi ở trước cửa, vẻ mặt rất ai oán vẽ ra mấy vòng tròn. . . . . .

Mồ hôi chảy xẹt qua, có phần thắc mắc lên tiếng: “Làm sao thế?"

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ ngẩng đầu lên, ủ rũ nhìn hắn: "Ta không biết đường… "

Mồ hôi rơi… "Đứng lên đi !", mồ hôi túa ra đầy đầu dẫn đường cho nàng, cái này nữ nhân ‘đầu đất’(*) này, đường đi cũng không biết, còn xì xoẹt xông ra, thật khiến hắn im lặng đến cùng cực!

Vũ Văn Tiểu Tam đi theo bên cạnh hắn, có chút ngượng ngùng mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, hôm nay cám ơn ngươi !" - Nếu không nhờ hắn, chỉ sợ mình nhảy xong cái điệu múa đó cũng ngã quỵ ở đại điện rồi, nghĩ kỹ một chút thì mình luôn làm hắn giận đến gần chết, hắn còn chạy đến giúp nàng, khó tránh khỏi cảm thấy ấy ấy. . . . . .

"Ngươi là vương phi của ta.", bảo vệ ngươi là cần thiết - không định nói ra nửa câu sau, nhưng vẫn thấy có phần không được tự nhiên, mặt sắt kiên cường có hơi ửng hồng. (mặt sắt: vẻ mặt nghiêm nghị, cứng rắn)

Không ngờ lời này lọt vào lỗ tai của Vũ Văn Tiểu Tam…. khá là thuốc súng nha, biết ngay mà, hắn lại sợ vầng hào quang mình là vương phi của hắn sẽ che mất mặt mũi của hắn, nhìn mà xem, mặt cũng đỏ lên vì tức kìa! Hừ, cái đồ nam nhân hẹp hòi!

Hiên Viên Ngạo khóe mắt dư quang xem xét nét mặt của nàng, lại thấy nàng biểu lộ dáng vẻ tức giận, trong bụng biết rõ là nàng hiểu sai ý, nhưng khó mà giải thích, cũng vì lời nói không diễn đạt hết ý nghĩ của bản thân mà có chút phiền muộn. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương đi theo phía sau bọn họ, trên mặt kia vẫn còn nụ cười xinh đẹp, chỉ là ý cười không chạm tới đáy mắt . . . . . .

Đến Ngự Hoa Viên, lực chú ý của mọi người cũng dời đi tới đây, Thái hậu mở miệng cười: "Tam nhi tỉnh rượu rồi à?"

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng cười, dường như rất xin lỗi lên tiếng: "Mẫu hậu, thật xin lỗi, thần tức thất lễ, người sẽ không tức giận chứ

https://thuviensach.vn

?" - Nói xong thì khóe mắt dư quang len lén quét về phía thái hậu. Bà dù có tức giận cũng ngàn vạn lần đừng nên giết ta... mạng nhỏ của ta cực kỳ trân quý nha!

Thật bất ngờ, Thái hậu thực sự đỏ vành mắt, vỗ vỗ tay của nàng: "Ai gia rất thích quà tặng của Tam nhi, có tâm lắm ! Ai gia có người con dâu như Tam nhi, thật là tam sinh hữu hạnh !"

Dứt lời, rất bất mãn nhìn qua đám phi tần của Hiên Viên Mặc cùng với Nguyệt Vô Hạ . . . . . .

Nguyệt Vô Hạ vừa hận lại vừa ghen, giận mà không dám nói gì. . . . . .

Mà một nửa trong đám phi tử của Hiên Viên Mặc bị vũ khúc kia của nàng thuyết phục, có chút khâm phục nhìn nàng, một nửa còn lại thì tức giận nhìn nàng, mặt tràn đầy lửa ghen. . . . . .

Ánh mắt các nam nhân cũng hàm chứa thưởng thức mà nhìn nàng, hoặc tiếc, hoặc ái mộ, hoặc tán thưởng. . . . . .

Hiên Viên Ly ánh mắt chứa đựng sự sùng bái đi tới, lôi nàng qua một bên, biểu đạt sự kính ngưỡng với nàng: "Hoàng tẩu à, cái vũ điệu đó múa thế nào vậy ? Đặc biệt là lúc cuối cầm dải lụa màu xoay vòng vòng, xoay thật đẹp mắt nha, cái đó phải khống chế lực độ như thế nào vậy ?"

"Đến đây, ta nói cho ngươi biết… " - Mặt mỗ nữ lập tức treo lên nụ cười tự hào. Lại nói nếu không phải được xem tiết mục của Lý Ngọc Cương(**) trong dạ hội tết âm lịch, nàng cũng sẽ không cần muốn sống muốn chết đi học cái món múa lụa (***) này. . . . . .

Long Ngạo Thiên nhìn nhìn nàng, nghiền ngẫm hứng thú cười một cái, rồi sau đó quay đầu tiếp tục cùng Vũ Văn Hạo và Hiên Viên Mặc kể lể tình cảm xa cách đã lâu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Phượng Phi Yên nhíu lông mày nhìn Hiên Viên Vô Thương, mới vừa rồi hắn nói ở trong điện buồn bực, rồi chạy ra ngoài, mình cũng đi ra ngoài nhưng không trông thấy bóng dáng hắn, vậy mà bây giờ lại thấy đi theo bọn họ quay về đây… Đáy mắt dâng nhiễm vài tia rét lạnh nhìn Vũ Văn Tiểu Tam đang trò chuyện với Hiên Viên Ly, cặp mắt xếch kia xẹt qua chút thâm ý.

Long Tử Nghiên đắm đuối đưa tình nhìn Hiên Viên Vô Thương, trong đôi mắt đẹp kia đã không dung nạp được bất luận bóng dáng của kẻ nào khác. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đang hí hửng trò chuyện với Hiên Viên Ly, chợt Hiên Viên Triệt cắm đầu vào, nhìn nàng, rồi sau đó thanh âm mềm mại yếu ớt vang lên: "Hoàng tẩu, người phải giúp người ta nha. . . . . ."

"Híc… Giúp ngươi cái gì ?" - Vũ Văn Tiểu Tam có chút buồn bực nhìn hắn, không biết vì sao, bây giờ khi nhìn thấy Hiên Viên Triệt cũng chẳng còn bao nhiêu tâm tình thưởng thức, trong lòng nàng bởi vì Hiên Viên Vô Thương cái người thối nát đó mà trở nên rất buồn bực!

Hiên Viên Triệt hít mũi một cái, có chút uất ức mở miệng: "Mẫu hậu cho phép người ta chọn phi, người ta không muốn chọn… Đại hoàng huynh cùng Tam hoàng huynh đều không giúp người ta, người ta cũng chỉ còn biết cầu xin hoàng tẩu thôi, hoàng tẩu thông minh nhất, ngươi nhất định có biện pháp, đúng không ?"

Hiên Viên Ly im lặng nhìn hoàng huynh của mình, làm cái gì vậy? Tự nhiên giả trang đáng yêu, thật vô sỉ!

Không thể không nói, “không muốn chọn phi” – câu nói này của Hiên Viên Triệt làm cho Vũ Văn Tiểu Tam nghe được thật vui mừng, mà câu ngợi khen kia lại làm cho nàng không tự chủ được lâng lâng phơi phới,

https://thuviensach.vn

vươn tay sờ sờ đầu của hắn lần nữa: "Chuyện này cứ giao cho hoàng tẩu ! Nhưng mà sau này ngươi nghĩ sẽ cám ơn ta như thế nào hả ?"

Sặc… Khóe miệng của tiểu mỹ nam co quắp, nhìn tay nàng đặt ở trên đầu của mình, lại nói, có thể không cần luôn sờ đầu của hắn hay không, hắn cũng không phải là đứa bé nha!

Mím mím môi… "Việc này, hoàng tẩu muốn người ta cám ơn ngươi thế nào đây ?"

"Lấy thân báo… " - Đồng ý không? Lời hẹn định còn chưa nói ra liền bị một tiếng lạnh lẽo cắt ngang: "Triệt, ngươi rất rỗi rãnh hả?"

Híc….. Hiên Viên Triệt nhìn sang Hiên Viên Ngạo, một bộ dáng sợ sệt nuốt nước miếng ực ực, tự giác mà tránh ra.

Vũ Văn Tiểu Tam mặt đen lại quay đầu nhìn Hiên Viên Ngạo: "Ta nói có phải ngươi có tâm bệnh hay không? Vì sao cứ phải có thái độ này với đệ đệ của ngươi ? Hắn là thân đệ đệ (em trai ruột) của ngươi đó! Ngươi nha, ngoại trừ khi dễ đứa bé, ngươi còn có thể làm được cái gì hả?"

Lúc này ánh mắt của mọi người cũng quay lại, trong lòng Hiên Viên Ngạo một lần nữa toát lên sự kích động muốn một tát đánh chết nữ nhân này! Hắn vì sao lại coi trọng nàng chứ ? Thật là gặp quỷ!

Hiên Viên Mặc nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo, lại ngó ngó tên Hiên Viên Triệt kia trong mắt đang có nụ cười hả hê, có phần bất đắc dĩ ho nhẹ một tiếng, rồi sau đó mở miệng: "Được rồi, mọi người đến đông đủ, ‘thưởng hà yến’ bắt đầu đi!"

(thưởng hà yến: yến tiệc ngắm hoa sen)

Nói xong liền dẫn đầu đi lên trên cầu dài đến trăm mét ở trong Ngự Hoa Viên, phía trên đã bày xong nghi thức, chờ mọi người bước lên an tọa. . . . .

https://thuviensach.vn

.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn về phía Hiên Viên Vô Thương, lại thấy hắn và Long Tử Nghiên hai người không biết ở tại bên đó nói những gì, trên mặt còn treo lên một nụ cười chướng mắt, rất tức giận quay đầu lại, thân thiết kéo cánh tay của Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Mỗ Vương gia sững sờ, có chút khó hiểu nhìn nữ nhân thình lình bộc lộ nhiệt tình, sau đó nhìn thấy tình huống hoàng thúc bên kia, nội tâm có chút mất mát, ngay sau đó lại thấy thoải mái, mặc kệ là vì cái gì, dù sao hiện tại nàng đang bám vào hắn không phải sao?

Hiên Viên Vô Thương nhìn một màn này, giận đến suýt nữa khạc ra một ngụm máu tươi!

Mới vừa rồi, Long Tử Nghiên chào hỏi với hắn, hắn vốn không để ý đến, nhưng nhìn ánh mắt kỳ dị của Phượng Phi Yên ở bên này, vì vậy mới khách sáo thi lễ với Long Tử Nghiên, hy vọng có thể nhờ vào đó bỏ đi những ý niệm buồn cười kia của Phượng Phi Yên, gả cho nữ nhân kia làm hoàng phu ? Hơn nữa không phải là nữ nhân mà hắn thích, đùa gì thế!

Xử lý cái vị công chúa Long Tử Nghiên này, hiển nhiên so với xử lý nữ hoàng một nước thì đơn giản hơn nhiều. Không ngờ vừa đúng lúc để cho nha đầu kia nhìn thấy! Thật là hắn có lý mà không nói ra được!

Nhìn xem nàng còn kéo cánh tay của Ngạo, lại càng làm cho lồng ngực hắn như bị đe nén có chút không thở nổi, cực kỳ khó chịu!

Dĩ nhiên, tâm tình không tốt trừ hắn ra còn có Nguyệt Vô Hạ, kia, cặp mắt thuần khiết hung hăng nhìn chằm chằm vào cái tay kia của Vũ Văn Tiểu Tam, hận không thể lườm thành cái lỗ thủng . . . . . .

Đi lên trên cầu, mọi người ngồi xuống chỗ của mình. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn hoa sen trong ao vẫn chưa phải là hoa sen thời kỳ rực rỡ, đa số đều mơ hồ có phần im lặng… Hoa sen này vẫn chưa nở, lấy cái gì mà "ngắm hoa sen" chứ… Tuy biết Thái hậu có dụng ý khác, nói là ngắm sen, kỳ thực là để cho Thất vương gia chọn phi, thế nhưng lý do cũng thật sự là. . . . . .

Nhưng vào lúc này, Hiên Viên Mặc vỗ tay một cái, lập tức dòng nước trong ao bắt đầu dâng lên, ngay sau đó, đóa đóa hoa sen lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, từ từ nở ra. . . . . .

Phượng Phi Yên có chút kinh ngạc nhìn hắn: "Hiên Viên hoàng, không biết đây là. . . . . ."

Hiên Viên Mặc giương môi cười một tiếng, mở miệng: "Mẫu hậu muốn thưởng thức hoa sen, hoa không nở chẳng phải là mất hứng sao ? Trẫm cố ý sai người đi tới Thiên Trì Thánh Thủy, lấy dòng nước ấm thúc đẩy hoa nở, không biết mẫu hậu có hài lòng với phần lễ vật mừng thọ này của nhi thần ?"

Thật ra thì quà tặng của hắn chủ yếu vẫn là cây Hải Đường kia, đây chỉ là thứ yếu, nhưng hiện tại Hải Đường bị người nào đó trộm mất rồi, hắn cũng chỉ có cái này để thu được một tiếng cười của mẫu hậu mà thôi. . . . . .

Thái hậu thấy những bông hoa kia không nở, vốn có chút hậm hực, nhưng lại thấy Hiên Viên Mặc đúng là có thể vì nàng mà suy nghĩ chu đáo, cũng rất cảm động nhìn hắn một cái, ngữ điệu như đùa giỡn vang lên: "Hoàng đế có tâm, ngược lại đã giúp ai gia có được một cuộc vui trọn vẹn !"

"Mẫu hậu thích thì tốt !" - Hiên Viên Mặc khẽ cười gật đầu một cái, nhưng trong lòng vẫn là bội phần hậm hực!

Như thế, cái yến tiệc Thất vương gia chọn phi coi như là bắt đầu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một đám quý nữ vẻ mặt ai nấy đều mơ hồ có chút khẩn trương, gương mặt tròn lộ ra ửng hồng, nhìn nhìn Hiên Viên Triệt bày đặt vẻ mặt con nít tinh xảo dễ thương, nếu có thể gả làm phi cho nam tử như vậy, là một chuyện tình mỹ diệu đến cỡ nào nha!

Ai cũng biết độc thuật của Thất vương gia Hiên Viên Triệt chính là thế gian nhất tuyệt, văn thao võ lược, không gì không giỏi, dáng dấp cũng đẹp trai cực kỳ, còn có một thân khí chất tao nhã cực kỳ hiếm thấy, mang theo hơi thở quý tộc bẩm sinh, để cho không ít nữ tử chỉ cần tưởng tượng có thể gả cho hắn, cũng đủ cao hứng đến thần hồn điên đảo. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương ngồi đối diện với Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Ngạo, Long Tử Nghiên có hơi do dự, chạy đến ngồi xuống cái bàn ở phía bên phải hắn, Phượng Phi Yên cười lạnh một tiếng, thậm chí bỏ qua không ngồi ở chỗ chủ vị, mà đi tới ngồi ở cái bàn bên trái của Hiên Viên Vô Thương.

Điều này lập tức làm cho Hiên Viên Lâm và Nguyệt Dịch Thừa có chút lúng túng, vị trí của hai người bọn họ đã bị chiếm!

Long Ngạo Thiên cảm thấy hơi xấu hổ vì hành vi cử chỉ của tiểu muội nhà mình. . . . . .

Khóe miệng của Hiên Viên Mặc giật giật, dù sao cũng là khách nhân ngoại quốc, hắn cũng không tiện nói các nàng không biết lễ nghi, chỉ đành phải một lần nữa an bài lại chỗ ngồi.

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam nhìn về phía bên kia thì ánh mắt càng khủng bố hơn, Hiên Viên Vô Thương đáng chết, lại có thể "trái ôm phải ấp" cho lão nương nhìn!

Lại nói, khoảng cách giữa các bàn đều cách xa tầm một mét, hai vị mỹ nữ kia cũng cách hắn chừng một mét, như thế nào "trái ôm phải ấp" được đây?

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ ngẩng đầu lên, nhìn thấy sắc mặt xanh mét của nha đầu kia, cảm thấy oan uổng quá! Hai người bọn họ làm mặt dày muốn tới đây ngồi, liên quan gì tới hắn chứ ?

Tức giận đùng đùng trợn mắt lườm hắn một cái, rồi sau đó quay đầu không thèm nhìn hắn nữa!

"Hôm nay, nhờ phúc của Hoàng đế có thể nhìn thấy hoa sen khắp hồ, cảnh đẹp như thế này, không có thi từ ca phú làm bạn chẳng phải mất hứng ư ? Không biết các vị nghĩ sao ?" - Thái hậu cười híp mắt lên tiếng.

Mọi người vốn biết ý đồ của Thái hậu, liền cùng nhau cười nói: "Thái hậu nói rất đúng!"

"Nếu như thế, chúng ta hãy lấy sen làm đề, hôm nay các nam nhân cũng không cần tham dự, hãy để ai gia và đám nha đầu này cùng nhau vui vui vẻ vẻ!", giọng điệu hiền từ không che đậy tâm tình rất tốt của chủ nhân.

Vũ Văn Tiểu Tam mắt tinh nhìn đến Hiên Viên Triệt cái miệng nhỏ nhắn thì méo mó, vẻ mặt thì ai oán, không nhịn được cười khẽ một tiếng. . . . . .

Nụ cười này, liền đem ánh mắt của mọi người nhìn tới, Thái hậu khẽ cười mở miệng: " Tam nhi cười như vậy, chẳng lẽ là đã có được câu hay?"

Mọi người cũng quay đầu, rất mong đợi nhìn nàng, nữ tử có thể làm ra những câu thơ kia, đối với chủ đề “sen” này, hẳn nhiên cũng có giải thích độc đáo!

Được câu hay? Ta có câu cái cục cứt ý! Cười một cái cũng không được à! Vũ Văn Tiểu Tam oán thầm ở trong lòng, trong đầu thật nhanh chóng sàng lọc những thứ danh ngôn kia, cuối cùng quyết định cách tân một phen, che miệng cười khẽ: "Câu hay thì không có được, ngược lại nghe mẫu hậu vừa nói, trong đầu nghĩ được thể thơ mới mẻ, nói ra tìm chút vui vẻ thôi, các vị không nên giễu cợt tài năng của bổn vương phi !"

https://thuviensach.vn

Lại không cần phải nói, mọi người đều không tin nàng sẽ làm ra cái câu thơ cần giễu cợt gì, chỉ dựa vào nàng là vương phi của Chiến thần Hiên Viên Ngạo mặt lạnh kia, bọn họ muốn chế nhạo cũng không dám!

"Tam nhi chỉ cần để ý nói ra là được, nếu kẻ nào dám giễu cợt, ai gia nhất định không tha cho hắn!" Thái hậu ngay lập tức nhận lấy trách nhiệm.

Vì vậy…. Mỗ nữ mở miệng:

Hạ

Trì tiền

Ông thùy điếu

Ngoan đồng truy hí

Tùng hạ mang đối dịch

Thử xử tửu ca hành lệnh(1)

Ngọc bàn băng thanh huy quang sái

Hạ

Thính oa

Thưởng hà hoa

Khinh kị trúc mã

Thạch thượng nhàn phẩm trà

Túy ngọa lê viên tiểu gia

Thiên địa nhân gian tẩu phồn hoa[1]

https://thuviensach.vn

Tạm dịch:

Hạ

Trước ao

Ông thả câu

Ngoan đồng chơi đuổi bắt

Dưới gốc tùng bận đánh cờ

Nơi ấy chơi tửu lệnh hát ca

Khay ngọc trong mát sáng rọi vung vãi

Hạ

Nghe (tiếng) ếch

Ngắm hoa sen

Nhẹ cưỡi ngựa trúc

Ngồi trên đá rảnh thưởng trà

Say nằm ở vườn lê nhà nhỏ

Trời đất cõi đời chuyển dời phồn hoa

Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn nàng, trong mắt có tán thưởng, cũng có cảm thán, còn có… một chút hoài nghi! Nha đầu này thật có tài năng như vậy sao ? Không giống lắm!

Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Mặc và đám người còn lại có phần kinh sợ nhìn nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cái này nói là một bài thơ, kì thực là hai bài, câu sau so với câu trước nhiều hơn một chữ, mặc dù không được coi là danh ngôn, ngược lại mới mẻ độc đáo cực kỳ, thực sự rất có ý và cảnh, "ngọc bàn băng thanh huy quang sái" , "Thiên Địa Nhân gian tẩu phồn hoa" , đều là những câu hay!

Ba chữ "thưởng hà hoa" (ngắm hoa sen) cũng làm cho bài thơ này không đến nỗi lạc đề.

Mọi người cũng cùng khen ngợi "hay!" , "hay!" . . . . . .

Bùi Mộc Thanh đáy mắt nổi lên ánh sáng say mê cuồng nhiệt, rất kích động đứng lên: "Thơ này của Tam vương phi rất có ý cảnh, cũng đặc biệt chặt chẽ, không biết thể thơ này có thể gọi tên gì?"

"Bổn vương phi muốn đặt tên là “bảo tháp thi”, không biết đại nhân nghĩ như thế nào ?" – Mỗ nữ ở trong lòng liều mạng trợn trắng mắt, trên mặt còn phải làm ra vẻ “ta rất bình tĩnh”, lại nói, tuy nói đến nơi này sao chép của người khác rất có thể diện, có sĩ diện nhưng lại không có ai cho nàng tài lộc, thể diện có công dụng cái đầu bòi ý ?

Bùi Mộc Thanh tỉ mỉ suy ngẫm, rồi sau đó hai mắt tỏa sáng, mở miệng khen: "Thật xác đáng ! Uổng cho lão phu tự xưng là tài trí hơn người, so sánh với Tam vương phi thật là không đáng giá để nhắc tới ! Không đáng để nhắc tới !"

So với ta, ngươi đương nhiên không đáng nhắc tới rồi! Vũ Văn Tiểu Tam rất muốn ném ra một câu như vậy, nhưng xét thấy tình hình bây giờ không phải là thời điểm thích hợp cho nàng tự sướng, vì vậy khách khí nói: "Đại nhân quá khen, chỉ là chút tài mọn, sao có thể đủ để nói tới! Cũng chỉ là “tung gạch nhử ngọc”(*) thôi !" - Làm ơn đi, có thể đừng nhắc tới nữa có được không, không thấy hôm nay tâm tình của ta không tốt sao?

(*)tung gạch nhử ngọc: Gợi ý vấn đề để lôi cuốn mọi người vào cuộc tranh luận bổ ích. Dựa theo tích thi nhân thời nhà Đường là Thường Kiến

https://thuviensach.vn

rất hâm mộ thơ của Triệu Hỗ (810-856), biết Triệu sắp đến vãn cảnh chùa Linh Nham, Thường bèn đến trước đề hai câu thơ. Hôm sau, Triệu đến, thấy bài thơ dở dang, liền đề thêm hai câu nữa, thành một bài thơ tứ tuyệt rất hay)

Cũng may đúng lúc đó Thái hậu mở miệng: "Bùi đại nhân cũng nói thơ này của Tam nhi làm rất tốt, Tam nhi cũng không cần khiêm tốn nữa, không biết còn có người nào cho ra câu hay nữa không ?" - Thái hậu nói xong, quét ánh mắt mong chờ về phía chúng quý nữ.

Đang lúc này, mỗ nữ tử áo trắng đứng dậy: "Bẩm Thái hậu, thần nữ nghĩ ra mấy câu, mặc dù không được mới mẻ độc đáo so với Tam vương phi, nhưng lấy ra tiêu khiển cũng rất tốt !"

Lời lẽ khiêm nhường, thế nhưng trên khuôn mặt đều là thần thái tự tin, thể thơ của Tam vương phi tuy là nhất tuyệt, nhưng nội dung lại không coi là cực hay, nàng ở trong phủ của mình nghiên cứu vô số câu thơ, nghiên cứu lâu như vậy, có thể nào dễ dàng bị hạ thấp đi.

"Tốt ! Nói một chút coi !" - Thái hậu bộ dáng say mê cuồng nhiệt.

"Hà diệp ngũ thốn hà hoa kiều, thiếp ba bất ngại hoạch thuyền dao, tương đáo huân phong tứ ngũ nguyệt, dã năng già tức mỹ nhân yêu."[2] - Nhẹ giọng mở miệng, ánh mắt kia lại quấn ở trên người của Hiên Viên Triệt, quan sát vẻ mặt của hắn, lại thấy hắn ngáp miệng tỏ vẻ không hứng thú lắm, nội tâm thấy có chút thất bại!

[2]Tạm dịch:

Lá sen năm tấc hoa sen mềm,

kề sóng không ngăn thuyền lay động,

gió tháng tư tháng năm đưa tới hương cỏ thơm,

https://thuviensach.vn

cũng có thể che lại eo thon của mỹ nhân. (Hoa sen –Thạch Đào) (2)

Thái hậu vừa nghe, cảm thấy không tệ, mọi người cũng cùng khen ngợi, vì vậy liền mở miệng hỏi: "Nha đầu này là ai nhà?"

"Hồi bẩm Thái hậu, thần nữ là nữ nhi của Lễ Bộ Thượng Thư, Trần Thiên Kiều!" - nữ tử mặc áo trắng kia vẻ mặt mừng rỡ trả lời, Thái hậu đã hỏi, dĩ nhiên là có hi vọng rồi.

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe thấy danh tự này, khóe miệng không ức chế được co quắp một trận, Trần Thiên Kiều ? Thế nào không dứt khoát gọi là Trần A Kiều(**) đi! Được rồi, nàng thừa nhận, bởi vì tâm tình của nàng không tốt, cho nên nhìn ai đều không thuận mắt!

(**)Trần A Kiều: là hoàng hậu của Hán Vũ Đế về sau bị thất sủng, ngày còn bé khi Hán Vũ Đế gặp A Kiều liền bảo rằng sẽ cưới nàng, xây nhà bằng vàng để cho nàng ở, tạo nên câu thành ngữ “kim ốc tàng kiều”

"Người cũng như tên, kiều diễm giống như hoa nhi!" - Thái hậu lên tiếng tán thưởng.

Trần Thiên Kiều kia nghe xong, mặt đẹp ửng hồng, có chút ngượng ngùng mở miệng: "Thái hậu khen lầm rồi!"

Lúc này nữ tử áo xanh lục bên cạnh nàng không ngồi yên, đứng lên mở miệng: "Bẩm Thái hậu, thần nữ mới vừa rồi cũng có mấy câu, tuy là khó mà đạt tới độ thanh nhã, nhưng cũng có thể chấp nhận được."

Thái hậu nhìn nhìn nàng, biểu lộ có chút không vui, đối với thái độ kiêu căng của nàng có chút không vừa ý, nhưng vẫn mở miệng cười: "Nha đầu này là ai ?"

"Hồi bẩm Thái hậu, thần nữ chính là Quận chúa Tân Nguyệt của Mộc Hầu phủ !" – Lời nói có phần biểu lộ kiêu ngạo, Mộc Hầu gia là bạn tri kỷ

https://thuviensach.vn

của tiên đế, từ trước đến giờ vẫn nhận được mọi sự tôn sùng, địa vị cao quý không cần nói cũng biết.

Thái hậu vừa nghe, hẳn là có chút hoài niệm: "Chẳng lẽ là nha đầu Tân Nguyệt ? Thật đã nhiều năm không gặp! Cách đây vài ngày Ai gia còn nhắc tới đấy !"

"Vậy, Tân Nguyệt phải đa tạ Thái hậu quan tâm rồi !" - Mộc Tân Nguyệt nói xong cười đến vui sướng.

Rõ ràng tâm tình của Thái hậu cũng không tệ, mở miệng nói: "Tân Nguyệt mới vừa rồi không phải nói có được thơ hay sao? Nói cho mọi người nghe một chút, Mộc Hầu gia năm đó là một đại tài tử của đế quốc Hiên Viên ta, tiểu tử Thanh Y kia cũng hăng hái không chịu thua, chắc hẳn Tân Nguyệt sẽ không kém!"

Mộc Tân Nguyệt cười một tiếng, rồi sau đó mở miệng: "Thiệp giang ngoạn thu thủy, ái thử hồng cừ tiên. Phàn hà lộng kì châu, đãng dạng bất thành viên. Giai nhân thải vân lý, dục tặng cách viễn thiên. Tương tư vô do kiến, trướng vọng lương phong tiền."

Dịch:

Qua sông đùa thu thủy (nước mùa thu, nghĩa bóng chỉ đôi mắt người phụ nữ), yêu kia sen hồng tươi.

Víu sen lấy giọt châu(sương đọng thành giọt ở trong búp sen), dập dềnh không được tròn.

Người đẹp trong mây tía, muốn tặng trời xa cách.

Tương tư vì không gặp, sầu ngắm trước gió lạnh.

https://thuviensach.vn

Bài thơ này vừa ra, trong mắt mọi người đều tỏ vẻ tán thưởng, thơ này so với Trần Thiên Kiều hắn là bất phân cao thấp, hơn nữa thân phận của Mộc Tân Nguyệt so Trần Thiên Kiều càng cao quý hơn một chút, chắc hẳn vị trí Thất Vương phi kia. . . . . .

Ánh mắt chúng quý nữ có chút căm tức nhìn về phía hai người đó, ngay sau đó, lại mỗ nữ tử áo tím đứng dậy, giọng nói có chút kiêu ngạo lạnh lùng vang lên: "Thái hậu, thần nữ Bùi Tử Như, cũng mới vừa có một câu thơ, muốn cho các vị giúp thần nữ bình luận một phen!"

Bùi Tử Như chính là nhi nữ của Bùi Mộc Thanh, cũng là tài nữ nổi danh của đế quốc Hiên Viên, cho nên ánh mắt của mọi người nhìn về phía nàng cũng ẩn hàm mong đợi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam không rảnh để ý tới họ, một thân đầu cúi gằm, bĩu môi, buồn bực muốn chết, vì sao nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương kia nói chuyện cùng người khác, nàng như thế nào không thấy thoải mái nha ? Đã quyết định không cần hắn nữa, trong lòng vẫn khó chịu vô cùng!

Hiên Viên Ngạo khóe mắt dư quang nhìn bộ dạng nửa chết nửa sống của nữ nhân này, trong lòng hiểu nàng vì sao không thoải mái, cũng bởi vì biết nên trong lòng của hắn cũng tương đối không thoải mái! Nữ nhân này, quan tâm hoàng thúc có hay không nói chuyện với nữ nhân khác, quan tâm Triệt có chọn phi hay không, thậm chí ngay cả (Phong Cuồng) Tiêu và (Mộ Vân) Dật cũng quan tâm , duy chỉ có hắn là không quan tâm tới!

Giá trị của hắn thật sự sút giảm thê thảm như vậy sao?

Hiên Viên Vô Thương rất bất đắc dĩ nhìn nàng, cái bộ dáng nhỏ bé cúi đầu rất uất ức kia, nha đầu này vô cùng hẹp hòi, nếu bình thường hắn cũng hẹp hòi với nàng, chỉ bằng hành vi cử chỉ của nàng khi thấy mỹ nam tử, chỉ sợ hắn đã sớm uất ức mà chết rồi!

https://thuviensach.vn

"Bùi Tử Như ? Chính là đệ nhất tài nữ của đế quốc Hiên Viên ta ? Đến đây, nói một chút coi thơ như thế nào ? Ai gia cùng mọi người giám định thưởng thức !" - Thái hậu tâm tình đã tốt vô cùng, nhi tử của mình có thể khiến cho nhiều nữ tử ưu tú như vậy tiến lên tranh đoạt, nàng làm mẫu thân, tự nhiên cũng là kiêu ngạo quá xá!

"So với Tam vương phi, thần nữ không thể coi là đệ nhất tài nữ !" - Lời này của Bùi Tử Như ngược lại là thật lòng, so với Tam vương phi kia đứng đầu về tửu thi, còn có “bảo tháp thi” vừa nãy thật đặc biệt, nàng quả thật so ra kém hơn, xưa nay có thể làm ra thơ hay là không ít, nhưng có thể làm ra thơ hay lại sáng tạo ra thể thơ mới, về mặt giá trị văn học, người trên văn đàn đều biết, cho nên nàng tự nhận không sánh bằng.

Nhưng so với hai người mới vừa nãy, nàng vẫn còn có chút tự tin ! Lại mở miệng: "Nhược Da khê bàng thái liên nữ, tiếu trích hà hoa cộng nhân ngữ. Nhật chiếu tân trang thủy để minh, phong phiêu hương duệ không trung cử. Ngạn thượng thùy gia du dã lang, tam tam ngũ ngũ ánh thùy dương. Tử lưu tê nhân lạc hoa khứ, phong thử lộ trù không đoạn trường.” (Thái liên khúc –Lý Bạch)

Dịch thơ:

Mấy cô hái sen ven suối Nhược (Da), người nói người cười bẻ hoa sen.

Nắng chiếu phấn mới rọi đáy nước, gió lay tà áo hương bay lên.

Mấy chàng nhà ai giỡn trên bờ, chụm năm chụm ba lẩn cành dương (liễu).

Người đi hoa rơi ngựa tía hí, đường vắng lần khân cảnh xé lòng (Khúc hát hái sen – Lý bạch).

Thơ này cũng thật hay ! Thái hậu sau khi nghe xong, nhất thời hẳn là có hơi khó để lựa chọn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Những thứ quý nữ khác cắn khăn của mình, mê mang ngồi cúi đầu, trong lòng hiểu là không có cách nào để vượt qua, cũng không chuẩn bị mất mặt xấu hổ . . . . . .

Quay đầu nhìn sang Hiên Viên Triệt: "Triệt nhi, con cảm thấy trong ba vị này thơ của người nào hay hơn một chút?"

"Con cảm thấy của hoàng tẩu hay hơn một chút!" - Hiên Viên Triệt cười ngọt ngào, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe thấy, tâm tình buồn bực kia liền hóa hành hư không, ngẩng đầu lên vui rạo rực nhìn lại hắn, tiểu tử này thật tinh mắt! Không tệ, không tệ! Không uổng công nàng cười với hắn lâu như vậy!

Thái hậu nghe Hiên Viên Triệt nói, rõ ràng đây là câu nói châm chọc muốn bịt miệng người khác, gương mặt đen hơn phân nửa! Tiểu tử này thật muốn cả đời độc thân hay sao?

"Mẫu hậu hỏi là nha đầu Thiên Kiều làm tốt, hay nha đầu Tân Nguyệt, hay là nha đầu Tử Như làm thật tốt! Hoàng tẩu của con làm thật hay cũng không cần con phán xét đến !" - Thái hậu rất tức giận nhìn hắn.

Hiên Viên Triệt mím mím môi, âm thanh ngọt ngào mềm mại vang lên lần nữa: "Nhưng quả thực người ta cảm thấy hoàng tẩu làm tốt hơn so với các nàng mà!"

Lời nói này khiến đôi mắt Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa ứa ra những giọt lệ cảm động! Hiên Viên Triệt thật là một đứa trẻ ngoan ! Nếu bây giờ nàng vẫn còn độc thân thì tốt biết bao nhiêu ! Nghĩ tới thì rất căm tức trợn mắt lườm Hiên Viên Ngạo một cái, đều do cái tên khốn này ngày đó đột nhiên lại không hưu nàng, nếu là hưu rồi, hiện tại nàng được trải qua cuộc sống tự do tự tại, nói không chừng cái “thưởng hà yến” hôm nay chính là sắp xếp cho nàng và Tiểu Triệt Triệt. Hừ!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo bị nàng lườm, gương mặt tuấn dật kia lại đen đi ! Tiện nhân này, cứ như vậy không muốn trông thấy hắn à ? Nghĩ tới đó thì lại hung hăng trợn mắt lườm tên tiểu tử thúi Hiên Viên Triệt kia một cái!

Đối diện với bọn hắn, xung quanh người của nam tử tuyệt mỹ kia cũng bắt đầu vương vít sự chua xót, trong đôi mắt tà mị đào hoa là biểu cảm nguy hiểm, liếc qua Hiên Viên Triệt, trên mặt ai đó lộ ra nụ cười xinh đẹp chí cực. . . . . .

Long Ngạo Thiên nhìn không khí quỷ dị giữa mấy người, nhíu mày, cảm giác hơi kinh ngạc, xem ra quan hệ giữa những người này không đơn giản như hắn tưởng tượng! Nhận được ánh mắt cảnh cáo của Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Vô Thương, Hiên Viên Triệt khụt khịt cái mũi, bày ra một tiểu bộ dáng uất ức, nước mắt lưng tròng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, vì vậy mỗ nữ lúc này xù lông lên, hung hăng liếc như khoét vào Hiên Viên Ngạo một cái, rồi thưởng cho Hiên Viên Vô Thương một cái lườm nguýt!

Hai nam nhân ấy nhận được ánh mắt của nàng, suýt nữa mới không giận đến ngất lịm!

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng mở miệng: "Hoàng tẩu ngươi là của hoàng huynh rồi, ngươi hãy chọn một người cho mình đi!"

"Bổn vương cũng cho là tuổi Triệt đã không nhỏ nữa, cũng nên chọn phi tử thành gia đi!" - Hiên Viên Vô Thương ở một bên hùa theo.

Thái hậu vừa nghe, càng thêm tràn ngập vui vẻ, quay đầu nhìn Hiên Viên Triệt: "Có nghe thấy không, hoàng thúc và hoàng huynh của con đều cho rằng con nên thành gia, cũng 22 rồi, còn luôn chạy khắp nơi, không chịu ổn định, cò nói những cái gì không biết! Nên thú vương phi để có người quản lý con đi thôi!"

Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa bị Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo làm cho chìm đắm trong cơn nóng giận bạo phát! Cái khỉ gì thế, một con

https://thuviensach.vn

lợn giống với một kẻ đi quyến rũ những mỹ nữ xung quanh, tự nhiên bây giờ cùng nhau cản trở tới nghiệp lớn cua mỹ nam của nàng ! Thế nào mà không đi chết đi cho rồi !

Bộ dạng nàng trong cơn giận dữ tự nhiên cũng rơi vào trong mắt của nhiều người quan tâm, Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo cũng kiên quyết cho rằng hôm nay nhất định phải để Triệt thú được một vị vương phi, cắt đứt tâm tư của nàng!

Còn Hiên Viên Mặc lại có chút buồn bực nhìn phản ứng muôn màu muôn vẻ này của bọn họ, không biết vì sao, hắn cảm giác không khí giữa Hoàng thúc và Ngạo không đúng lắm. . . . . .

Hiện tại, Hiên Viên Triệt cũng là ‘không trâu bắt chó đi cày’ (bất đắc dĩ), nhìn nhìn Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo, không giúp hắn thì thôi đi, còn đẩy hắn lên đường cùng!

"Mẫu hậu, người ta còn chưa muốn thành thân, người ta còn muốn hảo hảo hiếu thuận mẫu hậu. . . . . ." - âm thanh y như làm nũng vang lên, khiến Vũ Văn Tiểu Tam xương cũng nhũn ra rồi.

Thái hậu hơi bất mãn nhìn hắn một cái: "Thành thân cũng là một dạng hiếu thuận với mẫu hậu, còn có thêm một tức phụ (nàng dâu) và con cùng hiếu thuận với mẫu hậu không phải tốt hơn sao?" - Cái tiểu tử thúi này, hiếu thuận thì hiếu thuận vô cùng, nhưng mỗi lần nói đến chuyện thành thân, lại cứ luôn giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo nàng, hôm nay tuyệt đối không thể để cho hắn lại chuồn đi!

"Nhưng nếu thành thân thì Triệt nhi sẽ không có nhiều thời gian để bồi mẫu hậu nữa. . . . . ." - Hiên Viên Triệt nói xong thì rất uất ức khụt khịt cái mũi.

Ôi chao! Thật là muốn nổ tung mà! Nếu mỗi ngày được sống cùng với tiểu mỹ nam đáng yêu như vậy sẽ là một chuyện tình hạnh phúc cỡ nào

https://thuviensach.vn

đây!

Ngay sau đó quay đầu, vô cùng ghét bỏ nhìn Hiên Viên Ngạo một cái, nhỏ giọng mở miệng: "Nếu ngươi có một nửa vẻ đáng yêu của Tiểu Triệt Triệt, cuộc sống của ta cũng sẽ không trôi qua thê thảm như vậy!" – Tất nhiên, lời này cũng để cho người nào đó có nội lực thâm hậu nghe thấy . . . . . .

Phong Cuồng Tiêu trực tiếp sặc một ngụm rượu, liều mạng ho khan, cùng với Mộ Vân Dật đồng tình quan sát Hiên Viên Ngạo, đồng thời trong đầu tưởng tượng qua bộ dáng đáng yêu của người này, toàn thân run lên, bọn họ vẫn cho rằng hắn lạnh lẽo mới là bình thường. . . . . .

Hiên Viên Mặc lần này học được chút khôn ngoan, nhìn thấy nàng hình như muốn nói cái gì, cũng không vội uống rượu, tránh để bị sặc giống như trước kia, hiện tại nghe nàng nói câu này, sâu sắc cảm thấy mình chưa uống quả là một quyết định sáng suốt!

Long Ngạo Thiên cũng suýt nữa bị sặc, hắn có chút hiểu biết về Hiên Viên Ngạo, Chiến thần nổi danh mặt lạnh, đáng yêu ư ?

Hiên Viên Vô Thương cũng cười như không cười nhìn bọn họ một cái, đáy mắt Phượng Phi Yên thoáng qua chút suy tư. . . . . .

Mà chính chủ bị chỉ đích danh choáng váng mấy vòng, suýt nữa ngồi không vững! Lần nữa tra hỏi đáy lòng mình, rốt cuộc là giây thần kinh rối loạn thế nào mới có thể động lòng với nữ nhân này ? Hắn quả thực là điên rồi! Đáng yêu ư ?

Mặt mũi đen như than nhìn nữ nhân đáng chết kia một cái, lại bị nàng trợn mắt nhìn ngược trở lại, trong bụng ngẩn ngơ, có vẻ như tình hình hiện tại hắn đang cạnh tranh với hoàng thúc, chọc giận nữ nhân này đối với hắn không có lợi!

https://thuviensach.vn

Vì vậy, ở trong lòng rất nghiêm túc suy tư, không phải là hắn cũng muốn bắt chước Triệt giả trang bộ dạng đáng yêu chứ ? Toàn thân run lên, hay là thôi đi!

"Thôi đi, con chừng nào thì tới bồi mẫu hậu ? Không phải khi nào muốn chạy là chạy liền mấy tháng ư, làm sao mà nhớ rõ còn có người mẫu hậu như ta !" - Câu nói của Thái hậu có chút ý vị oán trách.

"Mẫu hậu. . . . . ." - âm thanh nũng nịu bất phục của Hiên Viên Triệt lại vang lên. . . . . .

Cái bộ dáng buồn nôn ấy của hắn khiến Vũ Văn Tiểu Tam đem mấy cái chuyện hư hỏng của Hiên Viên Vô Thương để quên ở ngoài chín tầng mây! Nàng quyết định, kiên quyết không thể để cho Hiên Viên Triệt thú Phi!

"Mẫu hậu, thần tức cũng cho là không nên vội vàng chọn phi cho hoàng đệ, hôn nhân đại sự nên bàn bạc kỹ mới phải!" - Nói xong liền nháy mắt với Thái hậu.

Thái hậu sững sờ, chẳng lẽ nha đầu này có ý tốt gì chăng ? Nhưng vẫn mở miệng nói: "Ai gia cảm thấy mấy nha đầu này cũng không tệ lắm, phối với Triệt nhi của ta cũng xứng đôi !"

Vũ Văn Tiểu Tam không để ý tới ánh mắt giết người của Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo, chạy thẳng đến bên cạnh Thái hậu, nhỏ giọng mở miệng nói: "Thần tức cho là thơ của đám các nàng cũng không tính là hay, có chỗ nào xứng với hoàng đệ chứ ? Hơn nữa ba nữ tử kia. . . . . Haizz, không đề cập tới cũng được! Không đề cập tới thì hơn!"

Thái hậu vừa nghe, lúc này có chút không vui, đồng dạng nhỏ giọng nói: "Ba người các nàng thì thế nào? Có thất đức hay không?"

"Theo thần tức biết, họ mỗi một người đều kiêu ngạo, không mảy may để Lão Nhân Gia ngài ở trong mắt, nếu có tức phụ như vậy, sợ rằng sau này

https://thuviensach.vn

quan hệ mẹ chồng nàng dâu chung sống là cực kỳ khó khăn!" -Vũ Văn Tiểu Tam nói bậy không hạn độ.

Thái hậu nhíu mi, nhẹ giọng nói: "Tam nhi nói nên phân giải như thế nào?"

"Nếu không con tùy ý thử dò xét cho ngài xem một chút ?" - Mỗ nữ đã có sẵn kế sách trong đầu.

Thái hậu gật đầu một cái. . . . . .

Mọi người thấy mẹ chồng nàng dâu bọn họ thần thần bí bí, không biết giở trò quỷ gì ở đây, mà những kẻ nghe được họ đang nói cái gì, dám giận nhưng không dám nói chen vào, tỷ như Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Nhìn ba người bọn họ, xem ra là Mộc Tân Nguyệt kiêu căng nhất, loại người như thế dễ dàng bị lừa nhất, vì vậy cười híp mắt nói: "Mẫu hậu, thần tức cho là Tân Nguyệt Quận chúa và hoàng đệ, thực là tuyệt phối!"

Thốt ra lời này, tất cả mọi người cảm thấy sững sờ, trong mắt Hiên Viên Triệt là quang mang không dám tin, còn Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo lại có phần nghi ngờ mang theo cả điểm. . . . . Mừng rỡ!

Thái hậu có hơi sững sờ, không phải nói thử một chút họ sao ? Chẳng lẽ đây chính là thử dò xét? Vì vậy mở miệng đáp: "Tam nhi nói vậy thì giải thích thế nào?"

Mỗ nữ che miệng cười khẽ: "Ngài nhìn đi Tân Nguyệt Quận chúa một thân phong cách cao quý, nữ tử như vậy mới có thể xứng với phong cách ưu nhã của hoàng đệ nha! Thái hậu người xem, nha đầu này, dáng dấp cũng là Quốc Sắc Thiên Hương, khí độ duyên dáng sang trọng, nói đúng ra là nữ nhân tôn quý nhất thiên hạ cũng không quá đáng!"

https://thuviensach.vn

Mộc Tân Nguyệt kia vừa nghe thấy, mặt lộ vẻ vui mừng, nàng từ nhỏ đã bắt đầu thích Triệt ca ca, hiện tại thấy có người giúp nàng nói chuyện, đâu còn cẩn thận suy nghĩ xem xét được là mỗ nữ nói cái gì, vội vội vàng vàng vui sướng hài lòng nói cám ơn: "Tam vương phi khen nhầm rồi, Tân Nguyệt không dám nhận!" - Chỉ là bộ dáng kia đâu có nửa điểm của bộ dạng không dám nhận!

Sắc mặt của Thái hậu lập tức liền khó coi, không khí tại chỗ cũng có chút tế nhị, cho dù là Mộc Tân Nguyệt trở thành Thất Vương phi, cái danh" nữ nhân tôn quý nhất " kia cũng chưa tới phiên nàng ấy ? Nhìn bộ dáng kia của nàng ấy, thật sự là làm cho nàng tức giận!

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn vào Thái hậu, ánh mắt viết: thấy chưa, đây là còn chưa gả cho hoàng đệ, đã cho rằng mình là nữ nhân tôn quý nhất, hoàn toàn không để Thái hậu Lão Nhân Gia ở trong mắt!

Mà Mộc Tân Nguyệt còn không biết mình bất tri bất giác đã bị người khác chụp mũ, vui sướng và hài lòng đợi Thái hậu để cho nàng được gả cho người trong lòng mình. . . . . .

Hiên Viên Mặc cảm thông nhìn sang Mộc Tân Nguyệt. . . . . .

Mộc Thanh Y chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ở phía xa nhìn tiểu muội của mình, thế nào mà đơn giản như vậy đã bị người ta lừa gạt! Được rồi, mặc dù hắn cũng thừa nhận, tam vương phi có bản lãnh của kẻ bịp bợm, nhưng quả thật lực sát thương rất lớn!

Hiên Viên Triệt trong con ngươi như lưu ly đó đều là nụ cười vui thích, hắn biết chỉ có hoàng tẩu cứu được hắn!

"Bữa tiệc hôm nay đến đây thôi ! Ai gia mệt mỏi! Tam nhi, con ở lại trong cung bồi ai gia mấy ngày !" - Thái hậu tức giận đùng đùng nói xong cũng đi thẳng về Phượng Tường cung.

https://thuviensach.vn

Chuyện này. . . . . .

Lưu lại, mọi người hai mặt nhìn nhau, Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng vỗ vỗ tay, Mộc Tân Nguyệt còn chưa hiểu có chuyện gì xảy ra, hai nữ nhân khác cũng tức giận nhìn Mộc Tân Nguyệt một cái, Tam vương phi giúp Thái hậu thử dò xét mấy người bọn họ rõ ràng như vậy, bản thân nàng trực tiếp bị lừa thì coi như xong đi, còn khiến Thái hậu tức giận bỏ đi!

Giọng nói dịu dàng của Hiên Viên Mặc vang lên: "Nếu như thế, vậy giải tán đi, Thanh Loan Đế nếu không ghét bỏ hãy ở hoàng cung vài ngày !"

Phượng Phi Yên nhìn nhìn hắn, mở miệng cười: "Tạ ý tốt của Hiên Viên hoàng, trẫm muốn ở nhờ Hi vương phủ của quý quốc mấy ngày, không biết có được tiện hay không?"

"Bổn cung cũng muốn tá túc mấy ngày ở Hi vương phủ, hi vọng hoàng thượng quý quốc có thể đồng ý !" - Long Tử Nghiên mở miệng, hung hăng nhìn chằm chằm Phượng Phi Yên, cho nên ngay cả ca ca của mình cũng không xin phép.

Long Ngạo Thiên mày kiếm vặn chặt, hết sức không vui! Phượng Phi Yên là người của nước nữ tôn, tá túc ở Hi vương phủ dĩ nhiên là không có gì, nhưng Tử Nghiên là nước nam tôn, lại lỗ mãng như vậy, có nghĩ tới danh tiết hay không đây !

Vũ Văn Tiểu Tam rất khinh bỉ nhìn hai người bọn họ một cái, không còn ai là nam nhân nữa hay sao ? Xông vào tranh cướp! Đáng khinh!

Hiên Viên Mặc nhìn xem các nàng, có phần bất đắc dĩ nhìn sang Hiên Viên Vô Thương, lại thấy hắn có thái độ ‘việc không liên quan đến mình’, chỉ đành phải mở miệng nói: "Dù sao cũng là phủ đệ của hoàng thúc, trẫm không làm chủ được, các ngươi hãy hỏi hoàng thúc đi!"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của mọi người liền cũng thay đổi chạy đến trên người của Hiên Viên Vô Thương, lỗ tai Vũ Văn Tiểu Tam cũng len lén vểnh lên. . . . . Mặc dù trong lòng có một âm thanh đang nói không cần hắn rồi nha, nhưng vẫn không nhịn được mà chú ý tới. . . . . .

Chỉ thấy nam tử tuyệt mỹ ngẩng đầu lên, nhìn xem họ hai người: "Vương phủ của bổn vương không hoan nghênh nữ nhân !" - Nói xong thì đáy mắt ấy mỉm cười, mang theo ý vị trấn an nhìn vào Vũ Văn Tiểu Tam.

Mỗ nữ hếch mày, chẳng lẽ nàng hiểu lầm hắn ?

Híc. . . . . Cự tuyệt rõ ràng như vậy ư! Hi Vương Gia rõ là. . . . . Hung ác! Ngay sau đó, mọi người lại nghĩ, không hoan nghênh nữ nhân, chẳng lẽ Hi Vương gia hoan nghênh nam nhân ?

"Trẫm chỉ là ở nhờ mấy ngày, một chút mặt mũi vậy mà Hi Vương gia cũng không nguyện ý cho trẫm ư ?" - Phượng Phi Yên kiên trì không ngừng.

Khóe môi nam tử nâng lên nét cười tà tứ: "Hai vị cứ ở tại hoàng cung đi, Hi vương phủ đơn sơ, khó tránh khỏi chăm sóc không chu đáo, Bổn vương cũng sợ phiền toái !"

Lời này khiến Hiên Viên Mặc cũng mơ hồ có hơi xấu hổ, dù sao nước hắn cứ như vậy cự tuyệt nữ hoàng và công chúa, trên bề mặt cũng là có phần gây khó dễ. Dù sao Phượng Phi Yên hiện tại đã nói như vậy, hoàng thúc đến nửa điểm cũng không nhượng bộ, thật đả thương thể diện người ta.

Long Tử Nghiên cảm giác mặt mũi lúc này không nén được giận, trong mắt mơ hồ ngấn lệ lóe lên, bộ dáng mỹ nhân đáy mắt rưng rưng, làm cho không ít nam nhân thương tiếc. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mà Phượng Phi Yên lại không có nửa điểm ngạc nhiên, đối với nam nhân này mà nói, có thể nói ra lời như vậy đã là tốt rồi, bình thường đều là không thèm nhìn tới!

Sau khi lấy được đáp án như đã đoán trước, hào phóng cười một tiếng, quay đầu lại nói với Hiên Viên Mặc: "Trẫm khó được một lần tới đế quốc Hiên Viên, Hoàng đế quý quốc hãy giúp trẫm nói vài lời hữu ích đi, dù sao lòng trẫm đối với Vô Thương, là người trong thiên hạ ai cũng biết nha!" - Chính là gọi thẳng hai chữ "Vô Thương".

Cái này, tư thái hạ thấp như vậy, thật là làm khó cho Hiên Viên Mặc, nếu người nhà trực tiếp tới mạnh bạo, hắn ngược lại có thể trực tiếp đáp trả lại, nhưng Hoàng đế một nước lại hạ giọng như vậy nhờ cậy mình, thật đúng là bảo hắn đã xử lý không tốt.

Với khả năng của Vũ Văn Tiểu Tam, tự nhiên có thể xông lên hóa giải cho bọn họ, nhưng mà nàng bây giờ thật sự muốn biết Hiên Viên Vô Thương chuẩn bị xử lý như thế nào, cho nên vẫn thờ ơ lạnh nhạt ở bên cạnh chờ đợi.

Nhìn nhìn Hiên Viên Mặc đang khổ sở, khóe môi y hệt hoa anh đào của nam tử tuyệt mỹ nâng lên một nụ cười khẽ, trên dung nhan tựa hoa đào mang theo chút men say, đôi mắt đào hoa hẹp dài híp lại, nốt ruồi giọt lệ ở khóe mắt càng thêm mê hoặc người khác thấy được suýt nữa mất hồn, rồi sau đó, tiếng nói có chút tà mị vang lên: "Nếu hai vị nhất định phải vào ở, vậy cứ ở thôi !"

Mặt của Vũ Văn Tiểu Tam xoẹt cái liền tối đen! Sắc mặt hai đại mỹ nữ lập tức khá hơn. . . . . .

Mỗ nữ oán hận quay đầu đi, cảm giác chua xót ngưng đọng trong mắt, chợt, lại nghe giọng nói rất có sức hút vang lên: "Triệt, hoàng thúc ở nhờ chỗ của ngươi mấy ngày!"

https://thuviensach.vn

Híc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam vội chùi đi giọt lệ đang mắc kẹt một nửa ở trong mắt, quay đầu lại có chút kinh ngạc nhìn hắn, lại thấy hắn cười đến vui vẻ, nha đầu này thì ra vẫn đang để ý tới hắn sao!

Hai nữ nhân kia đang cười đến một nửa thì nghẹn lại. . . . . Hiện tại thì tốt rồi, là các nàng tự nói mình muốn đi ở tại Hi vương phủ, hiện tại các nàng cũng không thể nói muốn tới ở tại Thất Vương phủ chứ ?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 2: Tướng quân mang theo gia quyến gây gổ cùng Thừa tướng

Long Tử Nghiên hung hăng trợn mắt nhìn Phượng Phi Yên một cái, đều do nàng ta! Nếu không phải nàng ta ép buộc Vương gia phải để cho nàng ta vào ở, thì làm sao sẽ tạo thành cục diện lúng túng thế này!

Thấy ánh mắt của nàng ấy, Phượng Phi Yên có phần khinh thường quay đầu đi, một tiểu nha đầu không hiểu chuyện mà thôi, tội gì so đo với nàng ấy, bởi vì nàng mơ hồ có thể cảm thấy kẻ địch chân chính của nàng không phải nàng ấy, mà là cái vị Tam vương phi đó! Đây là sự nhạy cảm của chính khách, cũng là trực giác của nữ nhân.

Vì vậy. . . . . .

Long Tử Nghiên và Phượng Phi Yên thành công tiến vào Hi vương phủ, chỉ là bản thân Hi Vương gia lại đến ở tạm tại Thất vương phủ, hai đại mỹ nữ kia cùng nhau kinh ngạc, sau này lại truyền ra một đại câu chuyện cười cho thế hệ sau về vương tôn quý tộc đoạn tụ yêu nhau!

Thái hậu bảoVũ Văn Tiểu Tam ở mấy ngày trong hoàng cung với bà, vậy là mỗ nữ sẽ cùng với Long Ngạo Thiên - thái tử của Long Diệu ở lại hoàng cung.

Hiên Viên Ngạo mang theo Nguyệt Vô Hạ cùng rời đi, Vũ Văn Tiểu Tam đột nhiên nhớ lại chuyện trước khi vào cung, đồ khốn đó đã đẩy nàng, nhìn ngó ở phía sau mình không có ai, hiện mọi người đều ở phía trước mặt, vì vậy. . . . . Bay lên đạp một cước về phía cặp mông hoàn mỹ của Nguyệt Vô Hạ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vừa đúng lúc Long Ngạo Thiên quay đầu lại, đem cảnh này thu vào đáy mắt. . . . . .

Rồi sau đó ôm chân của mình hét lên thiết thảm: "A! Thật là đau!" . . . . . .

Nguyệt Vô Hạ rất tự nhiên té sấp mặt, gương mặt trắng noãn còn bị kéo lê chút vết thương, đồng thời kêu lên thảm thiết: "A. . . . . Mặt của ta, mặt của ta!" - Một tay lau mặt của mình, trên tay thế nhưng lây dính chút máu tươi. . . . . .

Hiên Viên Ngạo thấy Nguyệt Vô Hạ chợt bị lực bên ngoài đạp bắn đi, vốn có thể vươn tay kéo nàng lại, nhưng chẳng biết tại sao lại không làm, có lẽ trong tiềm thức biết là chuyện tốt do nữ nhân kia làm ra rồi!

Mấy tiếng hét thảm thiết này ngay tức khắc khiến người phía trước đồng loạt quay đầu lại, Hiên Viên Vô Thương đã rời đi quá xa, cũng không biết rõ chuyện gì xảy ra, một cái nhảy nhẹ nhàng thật nhanh đã chạy tới, cái gì cũng không để ý chỉ muốn đỡ nàng, nhìn nàng ôm chân của mình,vẻ mặt khổ sở, vội vàng mở miệng: "Tam nhi sao vậy?"

Ái chà, tên khốn này vẫn còn rất quan tâm nàng nha, Vũ Văn Tiểu Tam thấy thoả mãn mà gật gật đầu, song nhớ tới bộ dạng hắn và Long Tử Nghiên nói chuyện, sắc mặt kia nháy cái liền đen rồi !

"Thỉnh hoàng thúc tự trọng, bổn vương phi không có việc gì !" - Mỗ nữ làm ra vẻ trinh tiết liệt nữ, cách xa tay của hắn.

Tự trọng ? Cặp mắt tà mị đào hoa dính vào chút ý vị bi thương, nhưng vẫn khó kìm nén hốt hoảng mà mở miệng: "Ngoan, nàng trước nói cho ta biết nàng rốt cuộc bị làm sao, chuyện này đợi Thương Thương sẽ giải thích cho nàng !" - Nha đầu này, bị thương mà còn quật cường như thế! Thật làm hắn vừa yêu vừa hận!

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ quay đầu, ngửa mặt ở góc 30 độ nhìn lên bầu trời, lỗ mũi phun tức: "Không sao cả !" - Nàng vốn là không sao cả!

Lúc này, ánh mắt mọi người đều ẩn hàm thâm ý, chẳng lẽ Hi vương gia và Tam vương phi. . . . . .

Ẩn tình tràn ngập trong đôi mắt xếch của Phượng Phi Yên điểm thêm một chút hàn mang, trong tay áo bào rộng thùng thình, ngón tay cái đẩy mạnh trên ngón trỏ, bàn tay ngọc nhẹ nhàng chuyển động. . . . . .

Đang lúc này, một ngữ điệu dịu dàng mang theo chút kiên định ở bên tai nàng vang lên: "Thanh Loan đế tốt nhất không nên đánh chủ ý lên nàng ấy, bởi vì có trẫm ở đây, bất luận kẻ nào cũng đừng mơ tưởng động một chút nào tới nàng!"

Phượng Phi Yên sững sờ, quay đầu nhìn vào Hiên Viên Mặc, khóe môi hình tim nâng lên một nụ cười không rõ ý vị: "Xem ra nha đầu kia có mị lực rất lớn. Chỉ là Hiên Viên hoàng à, đáng giá không?"

Sự bất đắc dĩ của đế vương, chỉ có người thân ngồi ở Đế Vương vị mới hiểu nổi, nàng tự nhiên biết Hiên Viên Mặc cả đời này không thể lấy được vị Tam vương phi đó, cho nên mới hỏi như vậy.

"Nàng là hoàng đệ muội (em dâu) của trẫm, cũng là con dân của trẫm, bảo vệ nàng là trách nhiệm của trẫm !" - thanh âm khí phách mang theo sự chân thật đáng tin, nhưng là đáy mắt bi thương sợ hãi đã tiết lộ tâm tình của hắn.

Phượng Phi Yên nhìn hắn một cái, khẽ cười một tiếng, cũng không bóc trần, xoay người rời đi trước. . . . . .

Nàng không giống tiểu nha đầu Long Tử Nghiên không hiểu chuyện, vẫn còn ngơ ngác đứng ở chỗ đó nhìn chuyện tình của hai người kia phát triển. Nhìn, có tác dụng gì ? đến cuối cùng kẻ cười mới là kẻ thắng ! Giống như

https://thuviensach.vn

nàng năm đó đạp lên xương cốt của thân tỷ muội (chị em ruột) đi lên vương vị, có ai sẽ nghĩ tới, Tam Hoàng nữ, cái người mềm yếu nhất, không có khả năng nhất, thậm chí có thể mặc cho người ức hiếp, cuối cùng sẽ trở thành Nữ Đế của Thanh Loan?

Mà Hiên Viên Mặc là ngơ ngác đứng ở tại chỗ, suy nghĩ lời của nàng. . . . . Đáng giá sao? Yêu, từ trước cho tới bây giờ sẽ không có cái gì gọi là đáng giá hay không. . . . . .

Nguyệt Dịch Thừa lập tức đã chạy tới đỡ Nguyệt Vô Hạ đứng dậy, đầu tiên quan sát cũng là mặt của nàng, nếu là mặt bị đả thương, sau này sao còn có thể giữ được lòng của Hiên Viên Ngạo nữa?

Một nhà Vũ Văn Cảnh Thiên cũng tới vây quanh Vũ Văn Tiểu Tam đến gió thổi không lọt, "Tam nhi, thế nào rồi ?"

"Tam nhi, có sao không?" . . . . . .

"Tam nhi, có thương tổn chỗ nào không, cho đại ca xem một chút!" . . . . . .

Hiên Viên Vô Thương đứng ở một bên, hiện tại nha đầu này đang tức giận với hắn, hắn hỏi nàng càng không nói, vậy hãy để cho Vũ Văn Cảnh Thiên bọn họ hỏi thăm đi !

Nhìn những thân nhân dáng vẻ ân cần, Vũ Văn Tiểu Tam đáy mắt dâng lên giọt lệ cảm động, rồi sau đó hướng về phía bọn họ cau cau mày, biểu cảm một cách tinh quái. . . . . .

Mấy người ngẩn ngơ, chợt hiểu ý, Vũ Văn Hạo vỗ trên đầu nàng một cái, nhỏ giọng mở miệng: "Cái nha đầu quỷ này!"

Vũ Văn Cảnh Thiên cũng có chút bất đắc dĩ khi nhìn nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Triệt cúi đầu cười khẽ, đáy mắt lướt qua một nét giảo hoạt. . . . . .

Ngay sau đó âm thanh Nguyệt Vô Hạ mang theo tiếng khóc nức nở truyền đến: "Ngạo ca ca, vương phi tỷ tỷ đá thiếp, chàng phải vì thiếp làm chủ nha!"

"Cái gì ? Rõ ràng là muội muội thấy tỷ tỷ ở chỗ này nhấc chân, cố ý dùng cái mông đụng ta! Thế nào mà đổ trách nhiệm lên trên đầu ta, chân của ta bây giờ còn đau đến muốn chết đây !" – Dáng vẻ Vũ Văn Tiểu Tam đầy lửa giận.

Chuyện này. . . . . Mặc dù mọi người cũng cảm thấy chuyện cầm cái mông đụng vào cái chân có chút bịp bợm, nhưng Tam vương phi là Kỳ Nữ, sao có thể đi đạp Trắc vương phi chứ ? Hơn nữa lúc ấy ở cửa hoàng cung, cũng có không ít người bọn họ nhìn thấy Nguyệt Vô Hạ đẩy Vũ Văn Tiểu Tam xuống xe, cho nên đều đưa ánh mắt hoài nghi, phỉ nhổ đặt ở trên người Nguyệt Vô Hạ. . . . . .

Long Ngạo Thiên nhìn thấy toàn bộ quá trình sự kiện, với sự hiểu biết về bản lãnh nói bậy và giả vờ giả vịt của nữ nhân này, trong lòng có chút chế giễu. Vốn tưởng rằng Tam vương phi này sẽ có chút khác biệt, không ngờ cũng là hạng nữ nhân tranh thủ tình cảm đoạt tình yêu mà thôi!

Nguyệt Vô Hạ nén lệ trong đáy mắt nhìn Hiên Viên Ngạo, hi vọng hắn nói câu công đạo, nhưng Hiên Viên Ngạo cũng có vẻ rõ ràng không tin nàng. . . . . .

Thật ra thì Hiên Viên Ngạo biết là chuyện gì xảy ra, nhưng mà hắn chính là đơn nhất tương trợ cho nữ nhân kia, do đó cố ý làm ra bộ dáng này.

"Ngạo ca ca, chàng cũng không tin tưởng Hạ nhi ư?" - Nàng cảm thấy không dám tin nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo quay đầu, không nhìn nàng, trong bụng lại mơ hồ không nhịn được, tuy nói chuyện này do Vũ Văn Tiểu Tam làm, thế nhưng Nguyệt Vô Hạ là cái loại mặt hàng gì, sẽ không có ai hiểu rõ ràng hơn so với hắn, cần gì phải giả bộ dáng vẻ này!

"Ta không muốn sống nữa! Ta không muốn sống nữa!" - Nguyệt Vô Hạ lại như kẻ điên náo loạn lên một phen.

Hiên Viên Ngạo lông mày như kiếm nhíu nhíu, bộ mặt không vui, nữ nhân này lại ở trước mặt nhiều người như vậy làm loạn với hắn, thật không biết sống chết!

Vũ Văn Tiểu Tam lúc này mở miệng: "Muội muội không muốn sống nữa còn nói nhiều như vậy làm cái gì ? Kia kìa, trên hồ không có nắp đậy đâu, muội muội tùy ý nhảy là được, có cần tỷ tỷ tiễn ngươi thêm đoạn đường hay không?"

Nàng lời vừa nói ra này, Nguyệt Vô Hạ lúc này im bặt, không kêu la cũng không lộn xộn.

Mọi người ai nấy đều co quắp khóe miệng mà nhìn Tam vương phi. Trên hồ không có nắp che? Khụ khụ. . . . . Không chơi chèn ép người như vậy chứ?

Hiên Viên Vô Thương cũng cảm thấy dở khóc dở cười, phía sau đầu Hiên Viên Ngạo mơ hồ có mấy giọt mồ hôi lạnh toát ra. . . . . .

Long Ngạo Thiên suýt nữa bị sặc nước miếng của chính mình! Đây là cái loại nữ nhân gì chứ ? Có kiểu nói như thế sao? Hắn ở tại Long Diệu nhưng cho tới bây giờ chưa từng thấy qua!

Bọn người Vũ Văn Cảnh Thiên ở tại phía sau của nàng cố nén cười, Vũ Văn Hạo còn len lén giơ ngón tay cái lên với nàng. Không tệ, không hổ là người xuất thân từ nhà Vũ Văn của hắn, mặc dù tính tình trở nên có chút kỳ

https://thuviensach.vn

quái, thậm chí so với trước kia là một trời một vực, nhưng tóm lại vẫn là cốt nhục nhà bọn hắn đúng chưa?

"Tam vương phi nói thế nào vậy? Thân là đương gia chủ mẫu, không khuyên giải đạo lý thì thôi, còn thêm dầu vào lửa!" Nguyệt Dịch Thừa quay đầu lên tiếng với Vũ Văn Tiểu Tam, tuy nói hắn không muốn đắc tội Vũ Văn Cảnh Thiên, nhưng nữ nhi của hắn trước mặt nhiều người như vậy bị ức hiếp, hắn nếu không nói mấy câu, cái mặt mo của hắn về sau biết đặt ở đâu chứ ?

Vũ Văn Cảnh Thiên lúc này cũng xù lông, lạnh giọng mở miệng: "Nữ nhi của bản tướng quân còn chưa tới phiên Thừa tướng giáo huấn, Thừa tướng nên quản tốt nữ nhi của chính ngươi đi! Nhiều người đều ở đây như thế này, vậy mà khóc to náo lớn, mất đi hình tượng tiểu thư khuê tú, thật là làm cho người khác cười đến rụng răng!"

Ái chà chà, phụ thân còn có bản lãnh mắng chửi người như thế ư ? Sắc bén vô cùng nhé! Vũ Văn Tiểu Tam vừa sùng bái lại xen lẫn cảm động nhìn hắn.

Sắc mặt Nguyệt Dịch Thừa lập tức cứng đờ, lại đánh trả: "Ta lại nói đường đường một vương phi vì sao không làm được việc lớn như thế, thì ra là do Vũ Văn tướng quân quản đấy ! Quả nhiên có cha nào thì có con gái đấy!" - Dù sao đã vạch mặt rồi, hắn không cần thiết chịu đựng nữa!

Vũ Văn Cảnh Thiên còn chưa kịp mở miệng, âm thanh bá khí của Vũ Văn Hạo vang lên: "Được kêu là ‘hổ phụ vô khuyển nữ’ (cha hổ không sinh chó con), nào đâu có giống tiểu thư của Thừa tướng gia, gặp chuyện cũng chỉ biết khóc, Thừa Tướng đại nhân mới vừa không phải nói có cha nào con gái đấy sao ? Chắc hắn là thừa kế y bát* của Thừa Tướng đại nhân!"

https://thuviensach.vn

(*y bát: vốn chỉ áo cà sa và cái bát mà những nhà sư đạo Phật truyền lại cho môn đồ, sau này chỉ chung tư tưởng, học thuật, kỹ năng ... truyền lại cho đời sau)

"Ta với ngươi phụ thân nói chuyện, ngươi là tiểu tử có mấy chỏm tóc mà chen miệng hả? Chẳng lẽ phụ thân ngươi không dạy ngươi phải tôn trọng trưởng bối sao?" - Nguyệt Dịch Thừa giận đến mặt đỏ bừng, chỉ trách hai nhi tử của mình đều không hăng hái phấn đấu, không có tư cách tham gia bữa tiệc này, nếu không hắn sao chỉ có một thân một mình ở nơi này đối đầu với một đại gia đình nhà người ta!

Là một người hiếm khi mở miệng, Vũ Văn Hạo nhẹ nhàng hững hờ lên tiếng: "Phụ thân dạy chúng ta chỉ tôn trọng người đáng giá tôn trọng !" - Trước sau như một, ngắn gọn rõ ràng nói, nhưng cũng biểu đạt rõ nét ý tứ của hắn. . . . . .

Lời nói trực tiếp khiến gương mặt già nua của Nguyệt Dịch Thừa giận đến đỏ tưng bừng. . . . . .

Vũ Văn Cảnh Thiên rất tán thưởng nhìn ngắm hai nhi tử của mình, không tệ, không tệ, năm đó thân mẫu của bọn hắn gây gổ cũng chưa từng chịu thua, hôm nay phu nhân không có ở đây, cả nhà bọn họ người cùng nhau gây gổ, hiển nhiên không thể để phu nhân mất thể diện!

"Ngươi là nói thế nào đây? , .@# . . . . ." Nguyệt Dịch Thừa điên cuồng hét lên.

Vũ Văn Cảnh Thiên: "Nhi tử của lão tử nói thế nào mắc mớ gì tới ngươi, nhà ngươi đang ở tại thảo nguyên à? Trông nom rộng như vậy #$. . . . ."

Vũ Văn Hạo: "Tiểu gia nói thế nào không tới phiên ngươi lắm mồm, Thừa Tướng còn là @￥. . . . . ."

Vũ Văn triệt: "Đối với hạng người như nào, thì nói như thế !" . . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Vì vậy chúng đại thần đầu đầy mồ hôi, nhìn người hai bên giằng co nhau. . . . . .

Một bên là Thừa Tướng một cái tay đỡ nữ nhi của mình, một cái tay khác hung hăng chỉ vào đại gia đình nhà Vũ Văn, mặt đỏ bừng bừng, tức giận gào thét. . . . . .

Một bên là Vũ Văn tướng quân ngăn nữ nhi ở phía đằng sau, rồi sau đó bản thân cùng hai nhi tử đứng thành một hàng, cùng nhau chỉ vào Thừa Tướng mắng to. . . . . .

Người hai phe nhân mã cách nhau chưa tới hai thước, giữa không trung của đoạn khoảng cách kia đều là nước miếng của các nam nhân. . . . . .

Mọi người không hẹn mà cùng giựt giựt khóe miệng, đây cũng quá là. . . . . Làm cho người ta không thể hình dung nổi đi ? Mọi người cùng nhau len lén liếc một cái về phía sắc mặt của hoàng đế bệ hạ và Long Diệu thái tử. . . . . .

Long Ngạo Thiên đứng ngẩn người, không dám tin mở to mắt, mình hôm nay đến đế quốc Hiên Viên không uổng công, rõ là. . . . . Thêm được kiến thức! Hai nhất phẩm đại quan ngay trước mặt văn võ cả triều và Hoàng đế, hơn nữa còn có thái tử, công chúa ngoại quốc mang theo gia quyến gây gổ trong hoàng cung ? Đây thật là. . . . . cực kỳ hoang đường ! Sợ rằng Đại lục này cho tới bây giờ cũng chưa từng có chuyện như vậy xảy ra!

Nhìn đại ca kết nghĩa Vũ Văn Hạo của mình cùng với phụ thân đại nhân, và thân đệ đệ của y cùng nhau khoa tay múa chân mắng chửi người, hắn thật không biết nên hình dung như thế nào về nội tâm phức tạp của chính mình lúc này . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc cũng trợn to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn Vũ Văn Hạo khoa tay múa chân, nước bọt văng khắp nơi, đây là vị đại ca kết bái với hắn sao?

Vũ Văn Tiểu Tam ở phía sau đám người sôi nổi giống như “khỉ”, phất cờ hò reo cổ vũ cho bọn hắn: "Cố gắng lên! Cố gắng lên! Phụ thân uy vũ nhất! Wow wow. . . . . Đại ca tuyệt nhất! Wowo. . . . . Nhị ca lợi hại nhất! Cố gắng lên! Cố gắng lên! Đánh ngã Thừa Tướng chủ nghĩa, sáng lập xã hội hài hòa, wowo. . . . . ."

Hiên Viên Vô Thương dở khóc dở cười nhìn nàng hò tới hò lui, bộ dáng bây giờ của nha đầu này nào có nửa điểm bị thương cơ chứ ! Còn nữa, “đánh ngã Thừa Tướng chủ nghĩa" , " xã hội hài hòa " là cái quái gì vậy?

So sánh với phản ứng vui sướng của Vũ Văn Tiểu Tam, thì Nguyệt Vô Hạ lại sững sờ không nói một lời, trơ mắt nhìn Nguyệt Dịch Thừa bị bốn người cùng nhau oanh tạc!

Tất cả mọi người sững sờ, không có một ai dám đi tới cắt đứt bọn họ, Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên không dám là bởi vì sợ bị Vũ Văn Hạo dạy dỗ, dù sao đó là đại ca. Hiên Viên Vô Thương vì nhìn Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng, cho nên không cắt đứt. . . . . .

Những người khác có lẽ là vì. . . . . Quá hết ý kiến! Tỷ như Hiên Viên Ngạo, thân phận hắn đều là con rể phủ tướng quân và phủ Thừa Tướng, nhìn hai nhạc phụ của mình gây gổ, loại cảm giác lúng túng này thật khiến hắn không biết nên theo ai!

Còn Phong Cuồng Tiêu và Mộ Vân Dật, đại khái hiểu tính cách Vũ Văn Tiểu Tam giống như kẻ dở hơi, sự tình gì cũng sẽ làm ra, quả nhiên không phải một hạng người, không vào cùng một nhà!

Hai phe người ngựa cứ mãi cãi nhau đến khi mặt trời lặn phía tây. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thừa Tướng dù sao cũng là quan văn, hơn nữa bên phe chỉ có một mình, cho nên cổ họng của hắn đã rống khàn khàn rồi. . . . . .

Mà bên Vũ Văn Cảnh Thiên, mọi người đều là cao thủ võ lâm, về thể lực, tất nhiênThừa Tướng đâu có thể sánh nổi, hơn nữa còn là ba người, nói chuẩn xác là bốn người cùng nhau gây lộn, dĩ nhiên là thoải mái hơn nhiều, ầm ĩ xong so với trước khi ầm ĩ cũng chẳng có gì khác nhau. . . . . .

Hiên Viên Mặc nhìn trời cũng sắp tối, nếu không ra mặt ngăn lại, sợ rằng không biết còn phải náo loạn bao lâu nữa, nhìn bọn họ vẫn còn đang ngươi một câu, ta một câu mắng. . . . . .

Vì vậy đi lên phía trước, chờ Vũ Văn Hạo mắng chiếm được tiện nghi, Thừa Tướng còn chưa kịp mắng lại, mở miệng cắt đứt: "Được rồi ! Nói những cái gì vậy! Hai nhất phẩm đại thần vậy mà chửi đổng lẫn nhau giống người đàn bà chanh chua náo loạn tại hoàng cung cả một buổi chiều, còn ra thể thống gì !"

Thật ra thì khi hắn nói trong lòng cũng có chút xấu hổ, nếu không phải hắn vẫn không tới ngăn lại, cũng sẽ không cãi nhau lâu như vậy!

Vũ Văn Hạo tự nhiên cảm thấy Hiên Viên Mặc chọn thời điểm ngăn cản cực tốt, rất tán thưởng nhìn hắn một cái, thật không phí công quen biết người nhị đệ này!

Còn Nguyệt Dịch Thừa lại bị kẹt ở đấy, câu nói vẫn nghẹn ở cổ họng, lại không thể mắng ra ngoài, kìm nén đến nỗi gương mặt già nua kia đỏ rực!

Vũ Văn Cảnh Thiên được tiện nghi, dĩ nhiên là vui sướng hài lòng mở miệng: "Cựu thần biết sai, xin bệ hạ trách phạt!" Trong giọng điệu kia đều là khó nén nổi sự vui thích.

Nguyệt Dịch Thừa lại tràn ngập vẻ không cam lòng mở miệng: "Cựu thần biết sai, xin bệ hạ trừng phạt!"

https://thuviensach.vn

"Tất cả phạt bổng lộc ba tháng, tỏ vẻ cảnh cáo nhẹ, có gì dị nghị không ?" - Nhiều người đều ở đây như thế này, không xử phạt không được.

"Không có!" - Hai người cùng nhau mở miệng.

Nhưng, một âm thanh vô cùng không hòa hài vang lên: "Có dị nghị! Ta rất có dị nghị!"

Mọi người đồng loạt đưa mắt về phía Vũ Văn Tiểu Tam ở đó nửa ngày "lửa cháy đổ thêm dầu" cho Tướng quân bọn họ. Có dị nghị? Hoàng thượng xử phạt đã rất nhẹ, còn dị nghị cái gì?

"Nói !" Hiên Viên Mặc vang lên âm thanh uy nghiêm, nhưng đáy mắt lại ẩn hàm dịu dàng.

"Hoàng thượng, bổn vương phi cho là ngài nên thưởng phạt phân minh, rõ ràng là trắc phi muội muội lấy cái mông đụng chân của bổn vương phi trước, nàng không xin lỗi coi như xong, còn phải cố chết cố sống tranh cãi ầm ĩ, ảnh hưởng tâm tình Vương Gia phu quân, bổn vương phi đầy tốt bụng lên tiếng ngăn cản nàng la lối om sòm hành động hết sức dại dột, Thừa Tướng chẳng những không cảm kích, còn nhục mạ phụ thân của bổn vương phi, đây là đạo lý gì ?" Mỗ nữ dáng vẻ hùng hồn cây ngay không sợ chết đứng.

Mọi người cũng sững sờ nhìn nàng, cái "Đầy tốt bụng lên tiếng ngăn lại nàng la lối om sòm hành động vô cùng dại dột" khi nào thì xảy ra vậy, sao bọn họ không nhìn thấy ? Không phải trực tiếp kêu người ta đi nhảy xuống hồ sao?

"Vương phi tỷ tỷ đừng vội nói xằng nói bậy, rõ ràng là ngươi bảo muội muội không muốn sống thì đi nhảy hồ, sao nói thành là đầy tốt bụng, xuất phát từ mục đích ngăn cản hả?" - Nguyệt Vô Hạ lúc này mới phản bác.

https://thuviensach.vn

"Đây còn không phải là bởi vì muội muội rảnh rỗi, rất thích mang cái "không muốn sống" để uy hiếp Vương Gia sao? Lần trước muội muội cũng chạy như bay tại phòng của mình, mãi cho đến khi tỷ tỷ nói: muội muội không muốn sống thì đâm đầu vào cột đi, muội muội mới ngừng nghỉ! Hôm nay nhiều người ở đây như vậy, vì để cho muội muội thôi khóc rống, dĩ nhiên tỷ tỷ chỉ có cách lặp lại chiêu cũ! Chuyện lần trước Hi Vương ga cũng nhìn thấy qua, hoàng thượng không tin có thể hỏi ngài ấy!" - Vũ Văn Tiểu Tam nói rồi chỉ chỉ vào Hiên Viên Vô Thương ở phía sau bọn họ.

Trên mặt tuyệt mỹ nam tử nâng lên nụ cười lộ ra lúm đồng tiền dở khóc dở cười, vừa rồi sống chết không để ý tới hắn, lúc này mới nhớ đến hắn? Mặc dù bất mãn, nhưng vẫn gật đầu nói: "Thật sự có chuyện này!"

Vì vậy. . . . . Mọi người bừng tỉnh hiểu ra, thì ra là như vậy! Ngẫm lại lúc ấy, nếu không phải tam vương phi nói lời kia, trắc vương phi hắn vẫn cứ khóc và náo loạn sao ? Vì vậy mọi người đều cho rằng Vũ Văn Tiểu Tam là chánh nghĩa, đồng thời dùng các loại ánh mắt phức tạp, khi dễ, nhìn Nguyệt Vô Hạ và Nguyệt Dịch Thừa.

Hiên Viên Ngạo giựt giựt khóe miệng, một lần nữa ở trong lòng giơ ngón tay cái lên trước bản lãnh bịa đặt của nữ nhân!

Long Ngạo Thiên lại có vẻ cười như không cười nhìn nàng, không ngờ ngược lại biết ăn nói, nhanh mồm nhanh miệng!

"A, hoàng thượng ngài nghe rồi chứ ? Vì sao bổn vương phi có công không được thưởng, ngài còn phải phạt cha ta ?" - Mỗ nữ nói xong bày ra dáng vẻ rất là bất bình nhìn hắn. Đùa gì thế, đại tướng quân bổng lộc khẳng định rất nhiều a! Phạt ba tháng ? Đó chính là một phần tư năm, sẽ khiến nàng đau lòng mấy ngày mấy đêm không ngủ được!

"Bất luận như thế nào, Tướng quân cũng không nên cùng Thừa Tướng ở tại hoàng cung mắng chửi nhau, cho nên phải phạt vẫn là phạt!" - Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Mặc làm Hoàng đế, dĩ nhiên là muốn nói lời khách quan công bằng, hơn nữa hiện tại gây gổ không phải là người khác, mà là hai nhất phẩm đại thần, hắn tất nhiên không thể thiên vị rõ ràng.

Vũ Văn Cảnh Thiên lúc này mở miệng: "Bệ hạ nói cực phải, cựu thần không có dị nghị!" - Dứt lời còn cảnh cáo nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, cảnh cáo nàng an phận một chút.

Đang lúc này, Thái hậu rốt cuộc nghe tiếng mà đến. . . . . .

"Thái hậu giá lâm!" - Giọng nói lanh lảnh của Thái giám truyền đến.

Mọi người quay đầu hành lễ, trong bụng buồn bực, thái hậu nương nương không phải buổi trưa đã đi rồi sao? Tại sao lại trở lại?

"Bình thân !" - Thái hậu dứt lời hoàn lễ, định hướng về phía Long Ngạo Thiên cười một tiếng, rồi sau đó rất uy nghiêm mở miệng: "Ai gia mới vừa nghe nói Thừa Tướng và Tướng quân gây gổ ầm ĩ một buổi chiều, có chuyện này không?"

"Mẫu hậu, thật sự có chuyện này!" - Hiên Viên Mặc bất đắc dĩ mở miệng, đáp xong liền bảo hạ nhân đem toàn bộ quá trình câu chuyện nói cho nàng nghe.

Lần này cơ hội của Vũ Văn Tiểu Tam đã tới rồi, chỉ thấy nàng ôm bụng: "Ai nha, bụng người ta thật là đau nha!"

Thái hậu đầy mặt kinh hoảng quay đầu: "Tam nhi sao thế? Chẳng lẽ là hôm nay khi hiến vũ uống rượu đã đả thương thai khí? Người đâu, nhanh đi gọi ngự y!"

Híc. . . . . Gọi ngự y, chết mất, sẽ bại lộ mất thôi. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, không cần mời ngự y rồi, chỉ là trong lòng người ta không thoải mái, mỗi lần người ta không thoải mái, tiểu thế tử liền náo người ta!" - Mỗ nữ nói xong mặt rối rắm, đầu mày nhíu chặt, nói tiếp;"Hoàng thượng lại muốn cắt bổng lộc của cha ta, thật sự là làm người ta quá đau lòng ! Vì sao làm người tốt cũng chưa có hảo báo chứ? Ôi chao, bụng của ta. . . . . ."

Nói xong che bụng của mình ngồi xổm người xuống. . . . . .

Thái hậu biến sắc: "Hoàng đế, chuyện này rõ ràng chính là lỗi của Vô Hạ, Thừa Tướng không dạy nữ nhi của mình cho tốt, còn gây gổ với Vũ Văn tướng quân, thật không nói nổi! Chuyện này cũng không có quan hệ với Vũ Văn tướng quân một chút nào! Tam nhi nói không phạt thì sẽ không phạt, nếu ảnh hưởng đến Tôn nhi của ai gia, ai gia nhất định không tha cho con!" - Dứt lời liến tới đỡ Vũ Văn Tiểu Tam, xem xem nàng có chuyện gì hay không. . . . . .

Hiên Viên Mặc sờ mũi một cái, có chút bất đắc dĩ mở miệng: "Dạ!"

Hiên Viên Vô Thương suýt nữa cười ra tiếng, nha đầu quỷ quái này, luôn có nhiều mưu ma chước quỷ như vậy!

Nguyệt Dịch Thừa và Nguyệt Vô Hạ giận đến mặt đỏ như đít khỉ, Nguyệt Dịch Thừa còn hung hăng trợn mắt nhìn Nguyệt Vô Hạ một cái, đồ không có chí tiến thủ, người ta đã mang thai, trong bụng của nàng thì nửa điểm động tĩnh cũng không có!

Nguyệt Vô Hạ rất uất ức cúi đầu, nàng làm sao biết tại sao mình không có mang thai, rõ ràng Ngạo ca ca phần lớn thời gian đều ngủ lại ở chỗ nàng. . . . . .

"Không được! Không được! Rõ ràng hoàng thượng nên thưởng phạt phân minh, tại sao có thể có công không được thưởng !" - Vũ Văn Tiểu Tam còn ngồi chồm hổm trên mặt đất, nước mắt lưng tròng nhìn Thái hậu.

https://thuviensach.vn

"Thưởng ! Nhất định phải thưởng, Hoàng đế, có nghe thấy không?" - Thái hậu nóng nảy muốn chết, chỉ sợ cháu của nàng xảy ra cái sự không hay.

Hiên Viên Mặc im lặng mở miệng: "Dạ, mẫu hậu!"

"Hãy đem bổng lộc phạt Thừa Tướng thưởng cho cha ta!" - Mỗ nữ mặt vẻ mặt khổ sở nhìn Thái hậu.

"Tam nhi nói cái gì chính là cái đó! Hiện tại trong lòng thư thái chưa?" - Thái hậu rất là nể mặt nàng.

Vì vậy, mỗ nữ cười hì hì đứng lên: "Không sao, bụng người ta cũng không đau đớn nữa!" - Thì ra là mẫu bằng tử quý là ý này a, ha ha ha. . . . . .

Cha con Vũ Văn Cảnh Thiên Nhất khóe miệng co giật đồng thời, mặt đầy vẻ tán thưởng và vui thích thâm tình nhìn nàng, tuy nói phủ tướng quân không thiếu tiền, nhưng là ai thấy bạc mà không thích? Bị khấu trừ tiền cũng có chút khó chịu, nha đầu này thông minh! Không hổ là người của Vũ Văn gia bọn họ!

Hiên Viên Vô Thương cúi đầu cười khẽ, Hiên Viên Ngạo co quắp khóe miệng nhìn nữ nhân này biểu diễn đặc sắc, những người khác mơ hồ có chút im lặng, đồng loạt đồng ý, nàng là người tốt? Không cần làm rõ ràng như vậy chứ?

Chỉ là Thái hậu hiện tại trong đầu đều là tôn tử của nàng, đâu còn chỗ nào còn bất chấp nhiều như vậy, vội vàng mở miệng: "Tuy là như thế, hay là nên kêu thái y tới xem một chút, ai gia mới có thể yên tâm!"

Híc. . . . . nụ cười trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam cứng lại. . . . . .

Hiên Viên Ngạo vừa nghe, có chút lo lắng nhìn nàng, nếu bị lộ, mẫu hậu tuyệt đối sẽ không cho nàng quả ngon để ăn!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, âm thanh rất có sức hút của Hiên Viên Vô Thương vang lên: "Thần y ở chỗ này, kính xin những thứ ngự y kia làm cái gì!"

Thái hậu vừa nghe, suy nghĩ thật lâu, tuy nói dáng vẻ thần y này quá lớn, nhưng hắn và Ngạo nhi là hảo hữu chí giao, chắc hắn sẽ không cự tuyệt, vì vậy quay đầu nhìn Mộ Vân Dật: "Có thể làm phiền thần y xem cho tam vương phi một chút hay không?"

Mộ Vân Dật gật đầu, rồi sau đó có chút kỳ quái quét qua Hiên Viên Vô Thương một cái, lại nhìn qua Hiên Viên Ngạo cũng nháy mắt với hắn, cảm thấy buồn bực. . . . . .

Chẩn hết mạch cho Vũ Văn Tiểu Tam, khóe mắt giựt giựt, hỉ mạch đang ở đâu vậy ? Vậy vừa nãy kêu đau đến chết đi sống lại, hắn là đang diễn trò đi ? Hắn còn một mực buồn bực sao Ngạo làm phụ thân mà chưa bao giờ đề cập với bọn họ, nghĩ tới trong lúc nhất thời cảm thấy im lặng.

Thấy hắn một hồi lâu không nói lời nào, Thái hậu nóng nảy hỏi: "Thần y, Tôn nhi của ai gia có sao không?"

Mộ Vân Dật khóe miệng co giật, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam liều mạng đối với hắn nháy mắt, nhìn tiếp đến Hiên Viên Vô Thương ánh mắt đầy thâm ý nhìn hắn, Hiên Viên Ngạo cũng tức thời ho nhẹ một tiếng, vì vậy, sắc mặt lập tức cứng đờ, mở miệng: "Cũng không đáng lo ngại!"

"Không có đáng ngại là tốt rồi, thật làm ai gia sợ chết ! Tôn nhi đầu tiên của Ai gia, nếu có xảy ra chuyện gì, kêu ai gia làm như thế nào cho phải đây !" - Thái hậu dứt lời hung hăng trợn mắt nhìn Hiên Viên Mặc một cái, cái tiểu tử thúi này, có cả một đại viện phi tử cũng không sinh ra cho nàng một người tôn tử, hiện tại thật không dễ dàng thê tử của Ngạo nhi có thai, hắn cứ vậy mà mưu hại cháu ruột mình!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc giựt giựt khóe miệng, đầu đầy mồ hôi nhìn lên bầu trời. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng vỗ vỗ lồng ngực của mình, hô. . . . . Thật là may, thật là may, thiếu chút nữa bại lộ!

Gã trai đẹp Mộ Vân Dật này thật không tệ! Nghĩ tới thì rất cảm kích mà ngắm nghía hắn, ánh mắt này đắm đuối đưa tình, lại khiến sắc mặt nam tử tuyệt mỹ đen xì xì!

Mộ Vân Dật lập tức cảm nhận được hai đạo ánh mắt suýt nữa thi lăng trì xử tử hắn, một đạo đến từ Hiên Viên Vô Thương, một đạo đến từ bạn tốt Hiên Viên Ngạo, khóe miệng giựt giựt, vội vàng cách Vũ Văn Tiểu Tam xa xa, đi đến đám người phía sau tránh né những ánh mắt kia. . . . . .

Là bọn họ bảo hắn giúp một tay, hiện tại làm gì mà nhìn hắn như vậy? Phong Cuồng Tiêu quét ánh mắt đồng tình về phía hắn: "Mặc dù tên kia bây giờ đang là đoạn tụ, nhưng dù sao đó vẫn là vương phi của hắn, chúng ta phải hiểu nam nhân tham lam tất cả đều muốn giữ lấy! Phải hiểu !" - Nói xong vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Mộ Vân Dật ánh mắt lạnh nhạt lườm tới: "Đừng có mà hả hê!"

Sặc. . . . . Đã nhìn ra ? Phong Cuồng Tiêu sờ lỗ mũi một cái, như không có chuyện gì xảy ra quay đầu, chỉ là nụ cười trong ánh mắt đã tiết lộ tâm tình của hắn. . . . . .

Chuyện xử lý xong, mọi người lần lượt tản đi, Hiên Viên Vô Thương quét mắt một vòng đến Long Ngạo Thiên, có chút không yên lòng đi theo Hiên Viên Triệt rời đi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lưu luyến nhìn bóng lưng Mộ Vân Dật, haizz, không tệ, không tệ, Hiên Viên Ngạo còn chưa rời đi, mặt đen lại lườm nàng một cái, nói với Thái hậu: "Mẫu hậu, vương phi phải ở chỗ này vài ngày sao?"

https://thuviensach.vn

Thái hậu nhìn hắn một chút, cười nói: "Con còn sợ ai gia giành vương phi của con hay sao! Ở ba ngày rồi trả lại cho con!"

Vượt quá sự dự liệu của mỗ nữ, Hiên Viên Ngạo nghe Thái hậu trêu chọc nói như vậy, lại không lập tức phản bác, hình như còn có vẻ tiếc nuối, tròng mắt ước chừng chuyển dời. . . . . .

Không phải chứ ? Cái tên khốn này thật không nỡ xa nàng ư ? Bởi vì không có nàng quấy rối vài ngày,nên cảm thấy bội phần nhàm chán à?

Nhìn ánh mắt kỳ dị kia của nàng, Hiên Viên Ngạo cảm thấy vừa nổi đóa cũng vừa có chút lúng túng, vì vậy nói với Thái hậu: "Bây giờ nhi thần đi về trước, qua ba ngày lại đến nhận nàng về!"

"Ha ha ha. . . . . Qua ba ngày lại đến đón về, hắn là một ngày cũng không thêm được cho ai gia a!" - Thái hậu cười hì hì nói xong, quay đầu lại, sắc mặt không vui nhìn về Nguyệt Vô Hạ, rồi sau đó lôi kéo tay Vũ Văn Tiểu Tam, nói: "Ai gia đã nói, những thứ yêu tinh bất chính này sao có thể hơn được vợ cả chính thất, nha đầu tốt như Tam nhi, Ngạo nhi làm sao sẽ không thích cơ chứ !"

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, nàng thật sự là không cần con heo kia thích đâu!

Không ngờ Hiên Viên Ngạo thế nhưng lại nói một câu: "Được rồi, mẫu hậu không cần giễu cợt nhi thần đâu, nhi thần xin đi về trước!"

Rồi sau đó quay đầu bước nhanh rời đi, lại có vẻ chạy trối chết. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam bày ra vẻ mặt không thể tin được nhìn bóng lưng của hắn. Cái tên này rốt cuộc làm sao thế nào ? Ngàn vạn lần không được nói là hắn đột nhiên thích nàng, đánh chết nàng cũng không tin đâu!

Nhưng rơi vào trong mắt Thái hậu thì lại là. . . . . :"Xem ra ai gia quá ích kỷ! Ngạo nhi không bỏ được Tam nhi ở lại chỗ này, Tam nhi cũng

https://thuviensach.vn

không bỏ được Ngạo nhi, đi thật xa rồi còn nhìn bóng lưng của nó, ôii. . . . . Cái bộ xương già này của ai gia bây giờ đã không có người nào chào đón rồi!"

Nàng không bỏ được Hiên Viên Ngạo ? Nàng thật hận không được làm "tráng sĩ một đi không trở lại" mới phải ! Còn nói cái gì không bỏ được! Trêu đùa linh tinh gì thế!

Tuy là trong lòng thầm châm chọc, nhưng vẫn quay đầu cười hì hì nói: "Sao có thể như vậy được, mẫu hậu là nữ nhân xinh đẹp, cao quý nhất trên thế gian, thần tức có thể hầu ở bên cạnh người, là vinh hạnh của thần tức, làm sao lại có thể không muốn gặp Lão Nhân Gia người chứ !"

Nghìn hay vạn biết vuốt đuôi thì không thấu! Trước cứ nịnh nọt lấy lòng rồi nói sau!

Thái hậu vỗ vỗ tay của nàng: "Con nha, nha đầu miệng ngọt này! Hoàng đế, Long Diệu thái tử, huynh đệ các con đã nhiều năm không gặp, vẫy cứ vui vẻ họp gặp đi, ai gia và nha đầu Tam nhi này đi về trước!"

"Vâng !" - Hiên Viên Mặc gật đầu, nhìn đến một nhà Vũ Văn Cảnh Thiên chuẩn bị đi ra, bèn lên tiếng: "Đại ca, đợi đã nào...!"

Vũ Văn Hạo cà lơ phất phơ quay đầu lại, nhìn hắn. . . . . .

"Họp gặp đi !" – nụ cười ôn nhuận như ngọc nâng lên.

"Được !" . . . . . .

Rồi sau đó Vũ Văn Tiểu Tam đi theo Thái hậu rời đi, ngoái đầu nhìn Hiên Viên Mặc, Long Ngạo Thiên, Vũ Văn Hạo cùng nhau rời khỏi. . . . . u hu u hu. . . . . Nàng cũng rất muốn theo chân bạn bè họp gặp !

https://thuviensach.vn

Đều là hài tử nhà Vũ Văn, tại sao đại ca thì được như vậy, có thể cùng mỹ nam tử tụ tập, còn nàng thì xui xẻo như vậy, chỉ có thể cùng một lão thái bà tụ họp với nhau! Thật buồn bực!

. . . . . .

"Hoàng thúc. . . . . ." - Hiên Viên Triệt vang lên âm thanh ỏn ẻn mềm mại.

Nam tử tuyệt mỹ nghiêng con mắt liếc hắn một cái: "Triệt gần đây rất rỗi rãnh hả ? Có muốn hoàng thúc tiến cử ngươi không. . . . . ."

"Không đâu ! Không đâu! Người ta không có chút nào rỗi rãnh đâu! Người ta rất bận rộn nha !" -Cuống quít tỏ ra điểm yếu kém, vẫn không muốn đắc tội hoàng thúc thì hơn, hắn cũng không muốn bị hoàng thúc tiến cử đến biên quan phòng thủ, cũng không muốn bị tiến cử kết thân với đế quốc Dạ Mị.

"Vậy thì ít giả trang đáng yêu cho ta !" – Ngữ điệu nói rõ ràng tỏ ra không vui.

"Nhưng, hoàng thúc, thật ra thì Triệt cũng thích hoàng tẩu, thúc có thể đồng ý cạnh tranh công bằng cùng Tam Hoàng Huynh, tại sao không thể cũng để Triệt cạnh tranh công bằng? Hừm, không công bằng ! Hoàng thúc không thương người ta nha!" – Trên gương mặt non tơ treo chút ý vị uất ức.

Khóe môi nam tử tuyệt mỹ nâng lên một nét ý cười không rõ: "Triệt, nghe lén không phải thói quen tốt !"

Gương mặt búng ra sữa cứng đờ, rồi sau đó cười ha hả: "Hoàng thúc cũng không phải không biết người ta đang trộm nghe, khi đó không bắt bẻ người ta, hiện tại cũng không nên so đo với người ta chứ!" –Khi hắn nghe lén cũng biết nhất định sẽ bị hoàng thúc phát hiện, hơn nữa Tam hoàng huynh cũng phát hiện ra, chỉ là đều không lôi hắn ra.

https://thuviensach.vn

"Triệt, Tam Hoàng Huynh và hoàng thúc của ngươi đều giống nhau, là thật tâm thích nha đầu kia, cho nên hắn mới có cơ hội cạnh tranh công bằng cùng ta, mà ngươi thì không như vậy!" - Hắn nhẹ giọng mở miệng, giọng nói lại có ý trách cứ.

Hiên Viên Triệt cười cười, vẫn là tinh thần bất khuất mở miệng: "Người ta cũng thật lòng thích mà !"

"Là thật tâm sao ?" - Tuyệt mỹ nam tử quay mặt sang, nhìn chằm chằm vào hắn, cặp mắt tà mị đào hoa hàm chứa chút tức giận.

Hiên Viên Triệt biết mình thành công chọc giận hoàng thúc, le lưỡi một cái: "Được rồi, chẳng qua là người ta chỉ cảm thấy chơi thật vui !"

Hiên Viên Vô Thương hừ lạnh một tiếng: "Cho nên về sau ngươi cách Tam nhi xa một chút cho ta !"

"Người ta chỉ là nói mấy câu với hoàng tẩu cũng không thể sao ?" - Hiên Viên Triệt mím mím môi, có cần phải hẹp hòi như vậy không, hơn nữa, hiện tại nàng còn chưa thuộc về hoàng thúc ?

"Nói mấy câu thì có thể, nếu lại quyến rũ nàng, cẩn thận bộ da của ngươi !" - Nhìn như nói giỡn, nhưng Hiên Viên Triệt không tự chủ được mà run rẩy, mặc kệ hoàng thúc có phải thật đang cười giỡn hay không, hắn đều không có dũng khí để lấy thân thử nghiệm.

"Hoàng thúc, người rất ưa thích hoàng tẩu sao ?" - Hắn ghẹo đầu hỏi, quả thật hoàng tẩu rất đặc biệt, hoàng thúc thích thật không ? Hay cũng giống hắn, chẳng qua cảm thấy chơi thật vui đây ?

"Không phải thích, là yêu !" – Khóe môi y hệt hoa anh đào nâng lên nét cười mỹ miều, trong con mắt tà mị đào hoa là nhu tình giấu kín.

https://thuviensach.vn

Nhìn dáng vẻ hoàng thúc cười đến hạnh phúc, khóe miệng giựt giựt, Tam Hoàng tẩu háo sắc lại có tính cách dở hơi. . . . . Nếu là Tam Hoàng Huynh, hắn có thể lý giải là vì lâu ngày sinh tình, nhưng với hoàng thúc, hắn thật đúng không sao có thể hiểu được!

"Hoàng thúc, người thích hoàng tẩu vì cái gì ?" – Với bộ dạng kia của hoàng tẩu, hoàng thúc không sợ tương lai bị đội nón xanh ư ?

Chân của nam tử dừng lại, ngay sau đó, trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười làm thiên địa thất sắc, môi mỏng y hệt hoa anh đào khẽ mở: "Tình, không biết vì đâu tới, một khi đã tới thì thật sâu !"

Dứt lời dậm chân bước đi, áo trắng phát theo gió mà bay bay, ở nơi này trong bóng đêm tạo thành một phong cảnh thật duy mỹ. . . . . .

Lưu lại, Hiên Viên triệt ngơ ngác đứng tại chỗ với câu trả lời của hắn. . . . . .

"Hoàng thúc, chờ người ta một chút. . . . . ."

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam rất rối rắm ở tại Phượng Tường cung, thật sự nàng rất muốn, rất rất muốn đi ra ngoài nhìn trai đẹp a! Hu hu hu. . . . . .

Quan sát Thái hậu, con ngươi đảo lòng vòng, muốn bình an trôi qua ở hoàng cung, nhất định phải nịnh bợ Thái hậu, vì vậy: "Mẫu hậu, thần tức kể cho người chuyện xưa nhé?"

"Hả ? Tam nhi còn có thể kể chuyện xưa sao ? Vậy mẫu hậu nên rửa tai lắng nghe rồi !" - Thái hậu tỏ ra rất hứng thú.

"Ngày trước, có một đứa trẻ, đi lên núi hái thuốc, trong lúc vô tình cứu một con bạch xà. . . . . ." Tân Bạch Nương Tử Truyền Kỳ bay lên không ra

https://thuviensach.vn

đời. . . . . .

Nói mất nhiều giờ, cuối cùng kể đến tháp Lôi Phong sụp đổ, nước Tây Hồ cạn, Bạch Tố Trinh ra khỏi tháp, cùng Hứa Tiên hạnh phúc sống chung với nhau. Thái hậu xoa xoa nước mắt nơi khóe mi: "Thật quá cảm động ! Ai gia nghe chuyện xưa nhiều năm như vậy, cũng chưa có một chuyện xưa hay hơn so với củaTam nhi, Tam nhi còn có chuyện xưa khác không?" - Ánh mắt kia đều tràn đầy sự mong đợi.

"Chuyện xưa thì có, nhưng ngày hôm nay đã muộn rồi, ngày mai nói tiếp vậy ?" - Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, đã mấy giờ rồi, có muốn ngủ hay không hả ?

"Tam nhi ngày hôm nay hãy ngủ cùng ai gia đi, kể chuyện xưa thỏa thuê cho ai gia!" - Đây chính là thật lòng yêu thích nàng dâu này rồi.

Phượng Hoa vừa nghe, hé miệng mà cười cười, ở bên cạnh mở miệng: "Nói ra thì, ngoại trừ tiên hoàng, Thái hậu còn chưa từng ngủ cùng người khác đâu, Tam vương phi thật có phúc lớn!"

Mỗ nữ khóe miệng giật giật, nàng bị lừa thành cái xác sống sau tiên hoàng rồi hả ? Nhưng, vẻ mặt vẫn là tươi cười mở miệng: "Vậy thần tức tạ ơn mẫu hậu đã rất ưu ái! Chỉ là, thị tỳ cận thân Tiểu Nguyệt của thần tức vẫn còn ở Tam vương phủ, không có nàng phục vụ thần tức không quen, mẫu hậu có thể hay không. . . . . ."

Nàng không yên lòng để một mình Tiểu Nguyệt ở tam vương phủ, hơn nữa từ ngày mai trở đi nàng sẽ phải chơi đùa lật cả hậu cung lên rồi, chuyện vui chơi tốt thế này, sao ta có thể không mang theo chị em tốt ! Vũ Văn Tiểu Tam nàng nói rất có nghĩa khí đấy nhá!

"Phượng Hoa, truyền ý chỉ của ai gia, ngày mai đem nha đầu kia vào cung !" - Thái hậu rất dứt khoát, rồi sau đó nói với Vũ Văn Tiểu Tam, "Đi thôi, Tam nhi, chúng ta đến tẩm cung nói tiếp chuyện xưa. . . . . ."

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Ngạo ca ca, hôm nay thật sự đúng là Vương phi tỷ tỷ đạp Hạ nhi đấy !" - Nguyệt Vô Hạ đáy mắt nén lệ nước, một bụng uất ức nhìn người bên cạnh mình.

Nam tử lạnh lùng kiêu ngạo rất không kiên nhẫn nhìn nàng một cái: "Hạ nhi một mình ngồi xe ngựa trở về đi, Bản vương đi ra ngoài giải sầu!"

Dứt lời nhảy xuống xe ngựa, đi bộ trở về vương phủ, Long Ngạo Thiên cũng ở hoàng cung, hắn tự nhiên cảm thấy trăm điều không yên lòng, lo lắng nữ nhân kia lại nhào qua, hơn nữa hiện tại quan hệ giữa hắn và nàng căng thẳng huyên náo như vậy, hắn làm thế nào mới có thể đấu thắng hoàng thúc đây ?

Nguyệt Vô Hạ cái hạng nữ nhân làm bộ làm tịch, còn mong mỏi hắn làm trái lương tâm đi an ủi nàng ta, quậy đến nỗi hắn phiền não cực kỳ, chỉ đành phải xuống xe một mình đi về!

Nguyệt Vô Hạ tức giận, mặt mũi vặn vẹo, hung hăng siết tay áo của mình, vốn nàng còn không nhẫn tâm trộm binh phù của Ngạo ca ca, nhưng hiện tại. . . . . Nàng không cho phép ngoài nàng ra trong trái tim của Ngạo ca ca có bất cứ một người nào khác, nàng muốn Ngạo ca ca chỉ thuộc về một mình nàng ! Bằng bất cứ giá nào!

Hiên Viên Ngạo càng chạy càng cảm thấy phiền muộn, hắn thực sự muốn hiểu, cái đồ nữ nhân chết tiệt kia nhiều lần chọc giận hắn, hắn lại có thể nhìn trúng nàng. Thật quái quỷ ! Hay là hắn ở chung cùng nàng quá lâu, thần kinh không bình thường rồi chăng ?

Thần kinh không bình thường. . . . . Ngẫm nghĩ nhớ lại bộ dạng điên khùng của nữ nhân kia ở trong hội thơ, không nhịn được khẽ cười một tiếng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cười xong thì sững sờ, cảm thấy tự giễu, xem ra hắn trúng độc, có chút sâu!

Đang lúc này, một đạo âm thanh tràn đầy nhiệt tình vang lên: "Ngạo, biết yêu rồi à?"

Mặt mũi lãnh ngạo liền cứng đờ, quay đầu nhìn gã bạn xấu: "Ngứa da hả?"

"Không có ! Không có !" - Phong Cuồng Tiêu cười nịnh nọt, người này tay cầm trọng binh, Liệt Diễm Các của hắn tuy là tổ chức số một trên giang hồ, nhưng mà ở trước mặt thiên quân vạn mã cũng chỉ có một con đường chết, hắn cũng không muốn bị người này mang binh vây quét.

Mộ Vân Dật nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, môi mỏng khêu gợi khẽ mở: "Ta vừa mới nhìn thấy Công Tôn Trường Khanh đi về phía bên kia !" - Lời nói ngầm bảo: ngươi có thể đuổi theo đi tìm hắn!

Mặt tối sầm: "Hai người các ngươi đặc biệt tới trêu đùa ta sao?"

"Ha ha ha. . . . . ." - Phong Cuồng Tiêu cười vui vẻ, mấy ngày trước đây nghe nói cái kẻ đầu sỏ đắc tội tạo ra lời đồn đại bị Ngạo bắt đi, bọn họ liền đoán được chuyện này là giả rồi, nhưng có cơ hội trêu đùa hắn, hai người bọn họ chắc chắn sẽ không bỏ qua!

"Được, được rồi, không cười ngươi nữa, lại nói, người mà ngươi bắt sau khi trở về thì thế nào ?" Không chết cũng là tàn phế đi ? Bọn họ còn chưa biết cái chuyện tốt này là do Vũ Văn Tiểu Tam làm.

Tóm lại sau đó thì thế nào ? Khóe môi lãnh ngạo méo xệch, nhớ lại sau khi tóm nàng trở về xảy ra sự kiện hưu thê cùng với sự kiện ăn thịt, mặt kia xoẹt cái liền đen xì, lạnh giọng mở miệng: "Giết chết !" - Nếu để cho bọn họ biết chuyện này là do ai làm, còn có chuyện xảy ra sau đó, chắc hắn lại muốn cười nhạo hắn một hồi lâu!

https://thuviensach.vn

Nhìn dáng vẻ hắn có phần mất tự nhiên, hai người kia liếc mắt nhìn nhau, khẽ cười một tiếng, cũng không nói thẳng: "Kể ra chúng ta cũng đã lâu không họp gặp rồi, bằng không tối nay chúng ta họp gặp đi?"

"Tốt !" Sang sảng cười một tiếng, ba nam tử cùng đến Vân Trung Thành.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 3: Vốn là không quan hệ tới bổn vương

Tiểu Nguyệt trong lòng tràn đầy kích động không yên , đi theo nữ quan trong cung bước vào hoàng cung. Đây chính là lần đầu tiên trong cuộc đời nàng tiến hoàng cung a! Tiểu thư đối nàng thật tốt, liền ở hoàng cung chơi đùa đều nhớ mang theo nàng!

Mỗ thị nữ cười hạnh phúc, chợt , vẻ mặt tươi cười cứng đờ, tiểu thư sẽ không phải lại ở hoàng cung làm chuyện gì muốn chết đi? Có phải hay không liên lụy nàng ?

Vũ Văn Tiểu Tam sáng sớm liền mang theo hai mắt như gấu mèo đứng lên tiếp tục kể cho thái hậu nghe chuyện 《 Hồng Lâu Mộng 》. Hôm qua nói là ngủ, kỳ thực hai người nằm ở trên giường căn bản là không ngủ, bị thái hậu lôi kéo kể hết chuyện《 Thất Tiên Nữ 》 lại đến 《 Tây Du kí 》, lại tiếp tục《 nữ phò mã 》 rồi đến 《 Hồng Lâu Mộng 》. . . . . .

Thật sự là mệt chết nàng rồi ! Sớm biết rằng lấy lòng thái hậu muốn trả giá lớn như vậy, nàng sẽ không nổi lên chủ ý thối tha kể chuyện xưa làm gì !

Đúng lúc này, Phượng Hoa đi vào : "Thái hậu, nha hoàn của vương phi mang đến rồi !"

Nghe đến này , tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam mới rõ ràng tốt hơn một ít: "Tiểu Nguyệt mang đến rồi hả ?"

"Nhìn ngươi gấp gáp kìa , mau truyền nha đầu kia tiến vào!" Thái hậu cười mở miệng, hiện tại nàng là thật tâm thích nha đầu kia, Ngạo nhi có thể

https://thuviensach.vn

lấy được nàng thật sự là phúc phận tu mấy đời đều tu không đến ! Nếu Triệt nhi và Mặc nhi cũng đều có thể tìm được người làm cho nàng thích như vậy , vậy thì thật tốt quá!

Vũ Văn Tiểu Tam hắc hắc ngây ngô cười một tiếng, đáy lòng lại đang tính toán, Tiểu Nguyệt không hiểu quy củ hoàng cung , khó tránh khỏi đắc tội mấy vị nương nương , cho nên nàng đợi . . . . . .

Đang suy nghĩ Tiểu Nguyệt đã tiến nhập đại điện, đầu tiên là nhìn ngó tiểu thư nhà mình, sau đó có chút sợ hãi quỳ xuống: "Nô tì bái kiến thái hậu, thái hậu thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!"

Nói xong giọng điệu cùng thân mình đều ẩn ẩn có chút run run, nàng nhưng là nhớ được tiểu thư nhà mình năm lần bảy lượt hi vọng thái hậu chết, cũng không biết tiểu thư có đem loại ý tưởng này nói cho thái hậu hay không, nàng một chút cũng không muốn bị tiểu thư liên lụy mà chết.

"Ha ha. . . . . Xem nha đầu kia , ai gia lại không ăn người! Đến đến đến, ngẩng đầu để ai gia nhìn một cái." Ngữ khí rất là hòa ái, nói vậy đây gọi là yêu ai yêu cả đường đi đi.

Tiểu Nguyệt co rúm lại ngẩng đầu, đã thấy thái hậu không phải là lão thái bà như nàng tưởng tượng , mà là một mỹ phụ trung niên cực đẹp , ngơ ngác nhìn nàng, lẩm bẩm: "Không nghĩ tới thái hậu còn trẻ tuổi lại xinh đẹp như vậy."

Lời này tự nhiên liền rơi vào trong tai thái hậu , sắc mặt là vui sướng khó nén : "Nha đầu kia nhưng là giống Tam nhi , nói thật ngọt!"

Ặc. . . . . Thấy lời nói của bản thân bị thái hậu nghe thấy được, Tiểu Nguyệt hơi có chút ngượng ngùng, Vũ Văn Tiểu Tam nhưng là thật tán thưởng nhìn nàng một cái, Tiểu Nguyệt nha đầu kia chính là ngây thơ , nhưng mà lần này xem như người ngốc có phúc của người ngốc !

https://thuviensach.vn

Quay đầu đối với thái hậu mở miệng: "Mẫu hậu, này thuyết minh ngài là thật trẻ tuổi xinh đẹp! Tam nhi nhưng là chưa bao giờ nói dối !"

"Được rồi ! Được rồi ! Mẫu hậu nói không lại ngươi!" Thái hậu giọng điệu có chút bất đắc dĩ, lại tràn đầy vui sướng cùng đau sủng.

"Nhưng mà nói đi nói lại, Tiểu Nguyệt nha đầu kia chính là ngốc một chút, đi theo thần tức cũng không biết có đắc tội người nào ở trong cung hay không ." Nói xong mày nhướn lên , "Nếu là đắc tội các phi tử của hoàng huynh , chỉ sợ ta cũng không giữ được nàng, ai, là lỗi của Tam nhi , không có suy nghĩ chu đáo, không nên kêu nàng tiến cung a."

Nàng thốt ra lời này, thái hậu tự nhiên biết là có ý tứ gì, nhìn nhìn Tiểu Nguyệt, dù sao nàng cũng thích hết sức, vì thế mở miệng nói: "Tam nhi chỉ để ý yên tâm chính là ở trong hoàng cung này có ai gia làm chỗ dựa cho các ngươi , ai dám làm khó dễ chủ tớ các ngươi , cho nàng đi đến nơi này lĩnh phạt!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, mặt mang ơn mở miệng: "Vậy thần tức liền tạ ơn mẫu hậu !"

"Tạ thái hậu!" Tiểu Nguyệt nói xong cảm kích nhìn một chút tiểu thư nhà mình, tiểu thư đây là giúp nàng tìm đường lui, vào thời điểm mấu chốt bảo trụ mạng nhỏ, nàng làm sao có thể không cảm giác.

"Tốt lắm tốt lắm, đứng lên đi! Hãy hầu hạ vương phi nhà ngươi cho thật tốt, chiếu cố tôn nhi của ai gia thật tốt , ai gia tất nhiên là sẽ không bạc đãi ngươi! Tam nhi, nói tiếp xem, sau này Lâm Đại Ngọc như thế nào?" Thái hậu đối với Tiểu Nguyệt nói xong lại bắt đầu nhớ thương chuyện xưa của nàng.

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, đứng lên thối lui đến một bên, tôn nhi của thái hậu ? Xem ra tiểu thư tiền cảnh kham ưu!

https://thuviensach.vn

"Nói Lâm Đại Ngọc vừa nghe đến tin tức này, liền rất thương tâm, trở lại trong phòng mình, đem thơ. . . . . ." Mỗ nữ đang kể đến đoạn Đại Ngọc chôn hoa kia, Hồng Lâu Mộng của Tào Tuyết Cần tiên sinh quả nhiên là kinh điển, tối kinh điển chính là viết dài, có thể cho nàng nhiều lời một lát!

Một lúc lâu sau….

"Thái hậu, cửu công chúa cầu kiến!" Hạ nhân báo lại.

Vũ Văn Tiểu Tam hai mắt sáng lên, hắn là tìm đến nàng chơi đi? Nói nàng kể chuyện xưa , kể tiếp đi xuống nàng thật sự muốn điên rồi, cổ họng đều sắp hỏng rồi !

Thái hậu trong lòng biết lôi kéo nàng nói lâu như vậy, nàng cũng có chút không kiên nhẫn , nhưng cảm thấy cũng không giận, người trẻ tuổi luôn có chút không kiên nhẫn lại có chút mạnh mẽ , lúc này mở miệng: "Truyền nàng tiến vào, chắc là đến tìm Tam nhi , khiến cho nàng bồi Tam nhi ở hoàng cung đi dạo. Hoàng đế cũng mau hạ triều , tốt xấu đến hoàng cung một lần , cũng nên để Mặc nhi chiêu đãi ngươi thật tốt!"

Ây dà, Vậy không phải là có thể cùng soái ca ở cùng nhau rồi hả ? Này được à! Mỗ nữ ở trong lòng mừng rỡ muốn bay lên!

"Mẫu hậu! Hoàng tẩu! Ly nhi đến xem các ngươi!" Một tiếng trong trẻo mà không mất thanh âm ngọt ngào truyền đến.

Thái hậu cười quay đầu, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Ly nhi nha đầu kia có chút giống Vương Hi Phượng mà Tam nhi nói, chưa thấy người, nhưng trước nghe thấy tiếng rồi !"

Khi nói chuyện Hiên Viên Ly đã tiến vào: "Mẫu hậu đang nói cái gì đâu? Cái gì Vương Hi Phượng?"

https://thuviensach.vn

"Còn không phải ngươi hoàng tẩu đang kể chuyện xưa cho mẫu hậu ! Nghe được mẫu hậu tâm đều nát, ngươi nha đầu kia là tới tìm hoàng tẩu của ngươi đi?" Trong lời nói không khó nhìn ra thái hậu đối Hiên Viên Ly cũng rất là thích.

Hiên Viên Ly liếc mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, mở miệng nói: "Mẫu hậu, người ta là tới xem người !"

"Thôi đi, lúc Tam Hoàng tẩu ngươi không ở nơi này , thế nào không thấy ngươi tới xem mẫu hậu!" Thái hậu cười trách cứ.

"Nào có! Người ta thường xuyên tới!" Hiên Viên Ly mắt hạnh trừng trừng, bộ dáng có chút không phục .

Thái hậu bưng miệng cười: "Tốt lắm! Tốt lắm! Các ngươi đi ra ngoài chơi đi, nếu cứ ở tại Phượng Tường cung, Tam Hoàng tẩu ngươi cũng sẽ buồn , ngươi đưa nàng đi dạo, chờ hoàng huynh ngươi hạ triều, ai gia phân phó hắn đi tìm trò tiêu khiển cho các ngươi!"

"Hì hì. . . . . Tạ mẫu hậu!" Hiên Viên Ly nói xong liền kéo Vũ Văn Tiểu Tam đi ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức mở miệng: "Vậy thần tức trước hết đi ra ngoài!" Nửa điểm không mất cấp bậc lễ nghĩa.

Thái hậu vừa lòng gật đầu, nhìn Hiên Viên Ly: "Đi thôi, đi thôi! Xem xem hoàng tẩu ngươi , biết cấp bậc lễ nghĩa, ngươi cũng nên học hỏi , một cái đại cô nương , đều nhanh đến tuổi lấy chồng , vẫn là lanh chanh láu táu như vậy!"

"Biết ! Biết ! Chúng ta đi ra ngoài trước đã !" Giọng nói của Hiên Viên Ly từ rất xa truyền đến.

https://thuviensach.vn

Hai người đi xa sau, Phượng Hoa nhìn nhìn thái hậu: "Thái hậu giống như thật thích tam vương phi?"

"Ừ! Nha đầu kia là ai gia thật tâm thích!" Thái hậu cười gật gật đầu, trong giọng nói là khó nén yêu thích.

"Vậy còn cửu công chúa. . . . . ?"

"Năm đó là ai gia thực xin lỗi mẹ con các nàng , mẫu thân nàng vì ai gia làm nhiều như vậy. . . . . ." Thái hậu nói xong có chút cảm thán.

Phượng Hoa đáy mắt cũng nhiễm lên một chút nước mắt : "Phượng Tuyết Nhược là biết thái hậu còn nhớ nàng, cũng sẽ thật cảm động !"

"Nhớ kỹ có ích lợi gì? Đến cùng là ai gia vô năng, năm đó không có nghĩ cách bảo trụ nàng. . . . . ."

. . . . . .

"Hoàng tẩu, ngươi cùng mẫu hậu nói chuyện xưa gì vậy ?" Giọng nói Hiên Viên Ly líu ríu vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái: "Chính là một ít chuyện của tài tử giai nhân thôi! Có rảnh sẽ nói cho ngươi nghe !" Mỗ nữ dụi dụi mắt, thật sự là mệt a!

"Ừm !" Hiên Viên Ly tinh thần nhưng là vô cùng tốt, "Vậy hoàng tẩu cũng không được quên!"

Đúng lúc này, một nữ tử áo trắng mang theo một đám hầu tì hướng bên này đi tới, Hiên Viên ly trên mặt lộ ra thần sắc khinh thường .

Nhìn nhìn biểu cảm của nàng , Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: " Sao vậy?"

https://thuviensach.vn

"À ! Thấy không? Chính là cái kia Nguyệt phi, mỗi ngày đúng canh giờ này đều sẽ trang điểm xinh đẹp xuất hiện tại nơi này, bởi vì hoàng huynh mỗi ngày sau khi hạ triều quay về Ngự Thư Phòng đều đi qua nơi đây."

Hiên Viên Ly trong giọng nói rõ ràng trào phúng cực kỳ , Nguyệt phi trừ bỏ có khuôn mặt, gần như không chỗ nào đúng, tự đại ương ngạnh, tính khí cũng là thối cực kỳ, hoàng huynh mỗi lần đi qua cũng chỉ là gật đầu cho có lệ , không từng nói nhiều, thật không hiểu nữ nhân này lấy kiên trì ở đâu ra , còn ngày ngày đến.

"Cái gì? Hoàng huynh ngươi sẽ đi qua nơi này?" Mỗ nữ trừng mắt to, bộ dáng một mặt chờ mong .

Ặc. . . . . Hiên Viên Ly ngẩn ngơ, hoàng huynh đi qua nơi này Tam Hoàng tẩu chờ mong làm như vậy làm cái gì? Nhưng vẫn là gật gật đầu. . . . . .

Tiểu Nguyệt ở sau lưng nàng vuốt ve cái trán, tiểu thư. . . . . Lại tới nữa!

"Ai nha, vậy . . . . . Chúng ta đây làm sao bây giờ ? Muốn ở trong này hát vang một khúc hay không ? Ặc. . . . . Hay vẫn là múa? Hay là ngâm bài thơ?" Mỗ nữ một bộ dáng nôn nóng khó xử .

Ca? Hiên Viên Ly run rẩy khóe miệng, nhắc nhở: "Tam Hoàng tẩu, đi qua đây là Đại Hoàng Huynh , không phải là Tam Hoàng huynh!"

"Ai nha, ta biết, ngươi cũng không phải không biết Tam Hoàng huynh ngươi đang làm đoạn tụ, hoàng tẩu kỳ thực chính là vương phi trên dang nghĩa của hắn , cho nên muốn đường vòng lối tắt biết không?" Vũ Văn Tiểu Tam kiếm cớ cho bản thân cũng không quên nói xấu Hiên Viên Ngạo.

Hiên Viên Ly nghe xong, sửng sốt, sau một lúc lâu, cuối cùng cắn chặt răng: "Tam Hoàng tẩu, ta duy trì ngươi!" Nói xong còn vỗ vỗ bả vai Vũ Văn Tiểu Tam , một bộ dáng đồng tình.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt cũng là một bộ dáng đồng tình đứng ở phía sau hai người, nhưng mà nàng đồng tình đích thị là vương gia nhà bọn họ . . . . . .

"Ta chỉ biết, tiểu Ly đối ta là tốt nhất!" Vũ Văn Tiểu Tam cảm động , cầm lấy tay nàng.

Hiên Viên Ly cũng thật động tình nắm tay nàng: "Hoàng tẩu người tốt như vậy, người ta đối ngươi tốt là đương nhiên !"

Rất xa, Nguyệt phi đi tới, quần áo trắng, trên mặt đều là thần sắc kiêu hoành , rất có phong thái của Mục Điệp Y , khác nhau chính là đáy mắt thỉnh thoảng có tinh quang lướt qua, là người có chút tâm kế !

Nàng một mặt trào phúng nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam, giọng điệu cũng rất chua ngoa: "Ai ôi, đây không phải thiên hạ đệ nhất Kỳ Nữ Tử tam vương phi của chúng ta hay sao? Sao lại rảnh rỗi chạy đến nơi này ? Ở đây cũng không có rượu cho ngươi khiêu vũ!" Trong giọng nói là tràn đầy ghen tị.

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng trợn trừng mắt, nói, nàng còn chưa có cùng nàng tranh Hiên Viên Mặc đâu, nói chuyện liền mang thương cặp gậy , này nha không phải là đầu óc có bệnh hay sao?

Hiên Viên Ly mắt hạnh trừng trừng, tiến lên mở miệng: "Mong Nguyệt phi chú ý thân phận chính ngươi ! Tam Hoàng tẩu nhưng là chính thê của Tam Hoàng huynh , ở trong chúng mệnh phụ địa vị không thua kém hoàng hậu, không phải là mọi người tùy tiện có thể châm chọc khiêu khích !"

Nguyệt phi đầy mặt khinh thường nhìn nàng một cái: "Cửu công chúa nhưng là biết thân phận, chẳng qua là cái công chúa do mỹ nhân sinh ra , không có tư cách cùng bản cung luận thân phận địa vị ! Vậy lại nói tiếp bản cung coi như là hoàng tẩu của ngươi, công chúa đối bản cung như vậy nói chuyện, chẳng lẽ sẽ không thất lễ sao?"

https://thuviensach.vn

Nàng vốn là không quen nhìn Hiên Viên Ly, cả ngày ở hoàng cung vui tươi thoải mái hết sức, cũng chống đối nàng không ít lần, thiên hoàng thượng sủng Hiên Viên Ly sủng phải chết, làm cho nàng có tức giận nhưng cũng không tốt phát tác!

"Ngươi!" Hiên Viên Ly hung hăng chỉ vào nàng, hốc mắt lại ẩn ẩn ngấn lệ lóe ra, còn kèm theo một chút tự ti , hồi nhỏ chính là bởi vì mẫu phi thân phận đê hèn, nàng mới bị không ít mắt lạnh và xa lánh, nếu không phải Đại Hoàng Huynh, Tam Hoàng huynh cùng thất hoàng huynh quan tâm, chỉ sợ nàng đã sớm chết tại nơi hậu cung nhân tình lạnh bạc rồi.

Hôm nay Nguyệt phi đem than phận mẫu phi của nàng lấy ra nói, nàng tự nhiên là tức giận phải chết!

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng, đem Hiên Viên Ly kéo đến phía sau mình, trào phúng mở miệng: "Tổng so với Khổng Tước ngày ngày tới đây xòe đuôi, tưởng dẫn tới chủ nhân rủ lòng thương xót, lại ngày ngày thất vọng còn tốt hơn !"

Dứt lời quay đầu nhìn Hiên Viên Ly: "Ly nhi, ngươi có biết khổng tước xòe đuôi là ý gì không?"

Hiên Viên Ly lắc lắc đầu, có chút không hiểu, từ này nhưng là rất mới, chưa từng có nghe qua!

"Lão Khổng tước xòe đuôi —— tự mình đa tình!" Mỗ nữ nói xong còn che miệng cười khẽ đứng lên, đáy mắt ẩn nhẫn lửa giận, nàng Vũ Văn Tiểu Tam không thể dễ dàng tha thứ chính là có người nói tỷ muội của nàng !

Ngẫu nhiên nói nàng, tâm tình tốt có lẽ nàng liền nhịn, nói tỷ muội của nàng , vậy thì phải có giác ngộ sẽ nhận hoàn lại gấp trăm lần , huống chi Hiên Viên Ly là giúp nàng xuất đầu mới bị chèn ép, nàng càng là bụng làm dạ chịu!

https://thuviensach.vn

Nguyệt phi khuôn mặt lúc này tức thành màu đỏ, ngón tay ngọc thon thon vươn ra chỉ vào Vũ Văn Tiểu Tam: "Ngươi! . . . . . ."

Một chữ "Ngươi" xuất ra sau, nhưng lại không biết nói cái gì, bản thân hành vi như vậy bị người nói trắng ra , thực tại cũng không phải chuyện quang vinh gì , nàng tự nhiên cũng cảm thấy trên mặt có chút không qua được! Hơn nữa Vũ Văn Tiểu Tam nói lời rất khó nghe, phi thường đả kích lòng tự trọng cùng lòng hư vinh của nàng!

Hiên Viên Ly có chút cảm động nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái, vừa mới Nguyệt phi nói hoàng tẩu, hoàng tẩu đều chính là trợn trừng mắt, không tức lắm , sau này Nguyệt phi nói bản thân, cơn tức của hoàng tẩu lại lập tức lên đến tận trời thay nàng xuất đầu, nói chuyện cũng rất là khó nghe, không chút nào sợ đắc tội với người, cảm thấy đối Vũ Văn Tiểu Tam thân cận lại nhiều một phần.

"Chẳng lẽ phụ thân đại nhân của Nguyệt phi không có dạy quá Nguyệt phi không cần dùng ngón tay chỉ vào người khác sao? Hơn nữa bổn vương phi nhưng là thân vương chánh phi, Nguyệt phi bất quá là nhất phẩm phi vị, như vậy không có tôn ti, khó trách hậu vị nhiều năm như vậy cũng không có thay đổi , Nguyệt phi như thế trăm phương ngàn kế, cũng chỉ là cái nho nhỏ nhất phẩm phi!" Hừ, đâm vào chỗ đau của tiểu Ly , cũng không hỏi nàng Vũ Văn Tiểu Tam có đáp ứng hay không, ai không có chỗ đau? Ngươi đâm nàng, bản tiểu thư liền đâm ngươi!

Quả nhiên, Nguyệt phi vừa nghe lời này, tức giận đến mặt đều tái rồi! Chợt khóe mắt quét đến hai bóng dáng màu vàng sáng , trên quần áo một con rồng giương nanh múa vuốt, một con rồng thì đang nằm , người trước là Hiên Viên Mặc, người sau tự nhiên là Long Ngạo Thiên, phía sau bọn họ cũng không hạ nhân đi theo.

Bất chấp Vũ Văn Tiểu Tam, lập tức đem khúc hôm qua nàng mới làm lấy ra, hát lên: " mưa bụi mịt mờ, sương khói không biết bao giờ tan, ánh trăng

https://thuviensach.vn

phiêu du giang hồ , người vẫn còn đây…

Thanh âm nhưng là dịu dàng êm tai, làn điệu cũng không sai. . . . . .

Hiên Viên Ly lúc này trừng mắt! Liền không gặp qua nữ nhân vô sỉ như vậy !

"Tiểu Ly, hết giận sao?" Vũ Văn Tiểu Tam quay sang nhìn nhìn Hiên Viên Ly.

Hiên Viên Ly mím mím môi, nhỏ giọng mở miệng: "Vốn là tiêu không sai biệt lắm , nhưng là xem nàng như vậy câu dẫn hoàng huynh, vẫn là khó chịu! Nếu hoàng huynh bị tiếng ca của nàng mê hoặc, sủng hạnh nàng, vậy thật sự là rất tiện nghi nàng rồi !"

"Này đơn giản!" Vũ Văn Tiểu Tam cười khẽ đáp lời, rồi sau đó đứng ở bên cạnh Nguyệt phi , dường như không có việc gì mở miệng hát: " Mộng theo gió vạn dặm, tìm chàng khắp hồng trần, gương mặt chàng đẹp tựa cánh hoa đào mãi không quên, lại một năm xuân xanh hóa thu tàn, không oán trách, như kẻ si tình ngậm cười cùng ánh trăng…(1)

Hát đến đây, hai người đã là đi tới, nghỉ chân nghe hai nữ tử biểu diễn. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam mắt lé thoáng nhìn, vừa lòng nhìn đến Nguyệt phi sắc mặt cứng đờ, rồi sau đó tiếp tục mở miệng: "Yêu vốn là đau khổ, mắt chàng đẹp tựa ánh sao, quay đầu nhìn lại chỉ thấy mưa giăng mịt mờ, thiên nhai hoang tàn nhìn ánh sáng dần trôi đi, không thể hỏi đến khi nào chàng trở lại….(2)

Làn điệu so Nguyệt phi mới mẻ độc đáo hơn nhiều ! Hoàn toàn vượt trội hơn hẳn! Hơn nữa giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam vốn cũng êm tai, so với nguyên bản hát thì phải hiệu quả hơn rất nhiều , Nguyệt phi đã bắt đầu

https://thuviensach.vn

chống đỡ không nổi, cái trán ẩn ẩn có mồ hôi toát ra, thanh âm cũng càng ngày càng nhỏ. . . . . .

Đúng lúc này, Vũ Văn Tiểu Tam hát đến đoạn cao trào, đầu hơi hơi giơ lên, cặp mắt đẹp ẩn tình, nhìn trời xanh phía xa , giọng nữ trong trẻo vang lên: " Ước mong tình duyên không phụ lòng tương tư, chờ đợi phồn hoa đong đầy ngày tháng, chỉ nguyện cùng chàng một đời không quên, không hối tiếc nụ cười chất chứa cõi lòng…(3)

Đến đây Nguyệt phi đã thất bại nên đành im lặng, nàng cũng là nhân tài kiệt xuất trong đám phi tần , tự nhiên biết khúc ca của bản thân kém nàng vài phần đẳng cấp, đầy mặt không cam lòng quay đầu nhìn lại, đáy mắt hừng hực ghen ghét sắp đem Vũ Văn Tiểu Tam lăng trì. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam không chút nào chịu ảnh hưởng, tiếp tục hát : " Mộng theo gió vạn dặm tìm Nàng khắp hồng trần, gương mặt Nàng đẹp tựa cánh đào mãi không quên, lại một năm xuân xanh hóa thu tàn, không oán trách , như kẻ si tình ngậm cười cùng ánh trăng.Yêu vốn là đau khổ , mắt Nàng đẹp tựa ánh sao. Quay đầu nhìn lại chỉ thấy mưa giăng mịt mù, thiên Nhai hoang tàn nhìn ánh sáng dần trôi đi.Không thể hỏi , Đến khi nào Nàng trở lại ?Ước mong tình duyên không phụ lòng tương tư.Chờ đợi phồn hoa đong đầy ngày tháng, chỉ nguyện cùng chàng một đời không quên .Không hối tiếc, nụ cười chất chứa nỗi lòng .

Hiên Viên Ly nghe xong như say như mộng , tràn ngập sùng bái nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Tiểu Nguyệt còn lại là có chút kinh ngạc, nói tiểu thư nhà bọn họ trước đó vài ngày biểu hiện, bộ dáng hoàn toàn sẽ không tài tình giống thế này a! Nhưng mà bài hát này thật sự rất dễ nghe !

Xa xa hai nam nhân cũng là vẻ mặt thưởng thức cùng tán thưởng, trong đó cũng xen lẫn một chút chân tình không biết tên . . . . . .

https://thuviensach.vn

Mà Vũ Văn Tiểu Tam hát đoạn cuối cùng kia : " Yêu vốn là đau khổ , mắt Nàng đẹp tựa ánh sao. Quay đầu nhìn lại chỉ thấy mưa giăng mịt mù, thiên Nhai hoang tàn nhìn ánh sáng dần trôi đi.Không thể hỏi , Đến khi nào Nàng trở lại ?Ước mong tình duyên không phụ lòng tương tư.Chờ đợi phồn hoa đong đầy ngày tháng, chỉ nguyện cùng chàng một đời không quên .Không hối tiếc, nụ cười chất chứa nỗi lòng ..Làm cho bọn họ cản khái..

Hát xong quay đầu lại , đầy mặt trào phúng nhìn Nguyệt phi, muốn đối nghịch với ta , hừ! Ta cho ngươi nếm thất bại muốn hát để câu dẫn mọi người!

Hiên Viên Ly vui sướng hài lòng vỗ tay: "Tam Hoàng tẩu, ngươi hát rất hay a! Còn có câu từ viết cũng dễ nghe !"

Đúng lúc này mấy tiếng "Bốp!" , "Bốp!" , "Bốp" vang lên, Hiên Viên Mặc cùng Long Ngạo Thiên lững thững đi tới. . . . . .

"Đệ muội hát quả thật là tuyệt nhất thế gian !" Hiên Viên Mặc ôn nhuận như ngọc trong tiếng cười tràn đầy khí phách , đáy mắt đều là tán thưởng, chính là phía sau tán thưởng còn ẩn nấp một chút chân tình không muốn người biết .

Vũ Văn Tiểu Tam cười cười, nhìn Nguyệt phi liếc mắt một cái: "Còn không phải tình cờ gặp Nguyệt phi , vừa vặn gần đây có làm một khúc , để hoàng huynh chê cười!"

Nguyệt phi cứng ngắc cười cười, mở miệng nói: "Bản cung đúng là so ra kém hoàng đệ muội !"

Hiên Viên Măc có chút không kiên nhẫn nhìn nàng một cái, thanh âm lại vẫn là ôn nhu như vậy : "Nguyệt phi về sau nếu là không có việc gì , liền ở lại trong cung của bản thân đi, tuy là đầu hạ, cũng là có một chút nóng, vẫn là để ý đừng bị cảm nắng."

https://thuviensach.vn

Không cần đoán hắn chỉ biết lại là Nguyệt phi gây sự, dĩ vãng ở trong cung tìm các phi tử khác gây chuyện, hắn từ trước đến nay là mở một con mắt, nhắm một con mắt, chính là hôm nay dám tìm Vũ Văn Tiểu Tam phiền toái, có lẽ là hắn đối nàng rất dung túng rồi !

Nguyệt phi sắc mặt cứng đờ, bệ hạ ý tứ này chính là không muốn gặp nàng , gật gật đầu, ôn nhu mở miệng: " Vâng !"

Kia đôi mắt ẩn tình gắt gao quấn quít lấy Hiên Viên Mặc, hi vọng hắn có thể lại nhìn nàng liếc mắt một cái, nhưng là nam tử phong thần tuấn lãng kia , trong mắt đúng là không có nửa điểm bóng dáng của nàng , im lặng cắn cắn môi dưới, đều do Vũ Văn Tiểu Tam!

Long Ngạo Thiên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, hào sảng cười: "Thiên hạ đệ nhất Kỳ Nữ Tử, hoàn toàn xứng đáng! Bậc này tài tình, chính là bản cung cũng có chút thán phục!"

"Ây da ~ ngươi quá khen ! Thật là, khích lệ trắng ra như vậy, khiến cho người ta ngượng ngùng!" Mỗ nữ ngại ngùng mở miệng, rồi sau đó ngượng ngùng che mặt, nói hai cái đại soái ca đều như vậy khen ngợi nàng, thật sự thật không tốt ôi chao, ai, ôi. . . . . .

Thấy nàng phản ứng như vậy, Long Ngạo Thiên giống như nuốt phải ruồi bọ , trừng lớn mắt xem nàng, như là thấy quái vật. . . . . .

Hiên Viên Mặc duỗi tay thon dài dưới mũi , che miệng ho nhẹ, tuy rằng hắn đã mau thích ứng , nhưng vẫn là có chút. . . . . Chịu không nổi!

Tiểu Nguyệt một cái tát chụp lên trán của bản thân. . . . . Nàng chỉ biết lại là như vậy!

Hiên Viên Ly biểu cảm cùng Long Ngạo Thiên không khác nhiều lắm. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nguyệt phi suýt nữa không chết ngất! Vị tam vương phi này có phải đầu óc có bệnh hay không ?

"Được rồi! Được rồi! Còn có cái gì muốn khích lệ người ta thì các ngươi liền nói đi, người ta nghe!" Mỗ nữ nói xong càng thêm ngượng ngùng.

Trời. . . . . Còn muốn khích lệ nàng? Chính là nghĩ khích lệ, ngẫm lại nàng vừa mới như vậy, một người bình thường cũng không dám tiếp tục khích lệ đi?

Tiểu Nguyệt thực hận không thể quay về vương phủ ,cứ đi theo nàng thì mất hết mặt mũi !

Hiên Viên Mặc lại ho nhẹ một tiếng, rồi sau đó mở miệng: "Đệ muội khó đến hoàng cung một lần , liền để trẫm đến cho ngươi làm hướng dẫn đi!"

"Tốt! Tốt!" Hắc hắc, cùng soái ca sống chung một chỗ là cỡ nào hạnh phúc a, hơn nữa là hai vị cực phẩm soái ca!

"Vậy. . . . ." Mỗ nữ nói xong, thân mình xoay vặn, tràn đầy chờ mong nhìn bọn họ, rồi sau đó ra vẻ ý tứ thật không tốt chỉ chỉ Long Ngạo Thiên, "Hắn cũng sẽ đi theo đi?"

Long Ngạo Thiên sang sảng cười: "Đó là tự nhiên! Ngươi chính là tiểu muội của đại ca đi?" Mắt trong mỉm cười, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

"Đúng vậy! Đúng vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng gật đầu, ở trong lòng nói là , chúng ta rất có sâu xa , ngươi xem đều như vậy hữu duyên , nếu không thân càng thêm thân như thế nào?

"Tiểu muội của đại ca , đó là tiểu muội của ta , về sau có chuyện gì, chỉ cần ta giúp được , quyết không chối từ! Nếu không để ý lời nói, bảo ta một tiếng tam ca đi?" Long Ngạo Thiên hào sảng mở miệng, sâu trong mắt một chút ý cười, tuy rằng hắn cũng đối với hành vi cùng biểu hiện của nàng vừa

https://thuviensach.vn

mới thật không nói gì, nhưng là cũng không ảnh hưởng hắn đối nàng thưởng thức, hơn nữa nàng vẫn là tiểu muội của đại ca , làm huynh đệ khẳng định là muốn quan tâm .

"Cái kia. . . . . Cái kia trừ bỏ kêu tam ca sẽ không có thể kêu tên khác à? Người ta không nghĩ làm huynh muội với ngươi ôi chao, ai, ôi!" Mỗ nữ bộ dáng thẹn thùng e lệ , khóe mắt còn liếc trộm hắn.

Long Ngạo Thiên khóe môi ý cười cứng đờ, nhìn nhìn Hiên Viên Mặc, đáy mắt phát ra tín hiệu ý hỏi : là ta lý giải sai lầm rồi sao?

Đã thấy Hiên Viên Mặc cũng là một bộ dáng đau đầu . . . . . .

Giựt giựt khóe miệng, cười hỏi: "Vậy ngươi hi vọng làm cái gì đâu?"

" Ây da. . . . . ." Mỗ nữ vung tay lên, xoay quá thân mình, làm ra vẻ mở miệng, "Không cần hỏi người ta rõ ràng như vậy , người ta sẽ ngượng ngùng !"

Ặc. . . . . Hiên Viên Ly bước chân có chút bất ổn. . . . . Vì sao Tam Hoàng tẩu đột nhiên biến thành cái dạng này?

Tiểu Nguyệt còn lại là một mặt biểu cảm ta không biết nàng , ánh mắt chung quanh phiêu dật. . . . . .

Long Ngạo Thiên cùng Nguyệt phi như bị sét đánh, xem bộ dáng nàng kia làm ra vẻ làm cho người ta không nói được lời nào đến cực điểm . . . . . Là nàng rất tiên tiến , hay là bọn hắn rất lạc hậu rồi hả ? Có như vậy nói chuyện à? Còn có. . . . . Có thể hay không không cần làm như vậy ?

"Khụ khụ. . . . . Tốt lắm, chúng ta vẫn là đi Ngự Hoa Viên đi dạo đi!" Hiên Viên Mặc nhanh ho nhẹ một tiếng, hóa giải xấu hổ, hắn hiện tại là phát hiện , nha đầu kia mỗi lần thấy mỹ nam tử đều là đức hạnh này , thói quen là tốt rồi, thói quen là tốt rồi!

https://thuviensach.vn

"Được !" Mỗ nữ quay đầu, đáy mắt sáng như sao xem hắn, ôn nhu mỹ nam tử, đây cũng là một loại nam tử mà nàng thích !

Hiên Viên Mặc có chút xấu hổ tránh né ánh mắt nàng cuồng nhiệt , cùng Long Ngạo Thiên sóng vai mà đi, rồi sau đó hai người cùng nhau cảm thụ được ánh mắt nóng bừng đến từ sau lưng , cảm giác như lạnh cả sống lưng. . . . . .

Nguyệt phi cắn môi, do dự sau một lúc lâu, vẫn là mặt dày đi theo. . . . . .

"Tiểu thư, ngài không phải là cùng Vô Thương vương gia, vì sao còn muốn. . . . . ." Tuy rằng nàng không xác định, nhưng là ẩn ẩn biết một hai.

Vũ Văn Tiểu Tam rất là tức giận quay đầu: "Không được nói tới hắn! Kia nha , diễm phúc sâu, hiện tại nhưng là một cái thiên hạ đệ nhất mỹ nữ, còn có một cái nữ hoàng theo đuổi, hắn cư nhiên liền như vậy không đáp ứng cũng không cự tuyệt , rõ ràng chính là lòng có khinh niệm!" Mỗ nữ nghiến răng nghiến lợi mở miệng.

Hiên Viên Mặc cùng Long Ngạo Thiên giựt giựt khóe miệng, nói. . . . . Ra vẻ cuối cùng Phượng Phi Yên cùng Long Tử Nghiên yêu cầu vào ở Hi vương phủ, Hiên Viên Vô Thương biểu hiện đã là cự tuyệt thật rõ ràng thôi? Cái gì kêu không đáp ứng cũng không cự tuyệt ? Nàng còn hi vọng cự tuyệt như thế nào nữa? Hoàn toàn một điểm mặt mũi cũng không cho, sau đó nói chút lời nói khó nghe , cuối cùng dẫn phát mấy quốc chiến tranh?

Long Ngạo Thiên cảm thấy càng là kinh ngạc không thôi, này tam vương phi làm sao có thể cùng Hi vương gia có sâu xa?

Tiểu Nguyệt không biết chuyện đã trải qua, nắm lấy tóc, rất là buồn bực đi theo. . . . . Hiên Viên Ly kéo kéo tay áo Vũ Văn Tiểu Tam : "Nhưng là hoàng tẩu, ngươi không phải nói tưởng thông đồng hoàng huynh sao? Vì sao còn muốn mang theo Long diệu thái tử?"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nàng một cái: "Ngươi thật sự là ngốc giống Tiểu Nguyệt ! Này kêu hai tay chuẩn bị, biết không? Hoàng tẩu nói cho ngươi, thời điểm cua soái ca thì đồng thời cua luôn vài cái, luôn có một cái có thể thành công!"

Ặc . . . . . Phía trước hai nam nhân nội lực thâm hậu , tự nhiên lại đem lời của nàng nghe rất rõ ràng, Hiên Viên Mặc khóe miệng có chút run rẩy, Long Ngạo Thiên càng thêm buồn bực , này tam vương phi thoạt nhìn không phải là cùng tam vương gia cảm tình tốt lắm sao? Hơn nữa còn nghe nói còn mang thai ? Cua soái ca?

Tiểu Nguyệt vừa nghe hận không thể xông lên cùng nàng lý luận một phen, cái gì kêu ngu ngốc cũng như nàng a? Này lại liên quan gì tới nàng?

Hiên Viên Ly quả thật một bộ dáng bừng tỉnh đại ngộ , thâm biểu đồng ý: "Hoàng tẩu, ngươi nói rất có đạo lý rồi ! Ngươi biết thật nhiều a, ta về sau nhất định hướng ngươi học tập!"

Cho nên mọi người không hẹn mà cùng run rẩy khóe miệng, bọn họ đại khái đã hiểu lầm nhân đệ tử là cái gì ý tứ rồi !

"Ừ ha! Đi theo hoàng tẩu , không sai , soái ca, bạc đều không thể thiếu của ngươi!" Mỗ nữ rất là ra dáng chụp bờ vai nàng, những người khác khóe miệng run rẩy càng thêm lợi hại.

Long Ngạo Thiên nhìn nhị ca kết bái liếc mắt một cái, khi nào thì hoàng gia bắt đầu nói tiếng lóng như vậy? Bạc? Soái ca?

Hiên Viên Mặc làm bộ không có thấy ánh mắt hắn, phải biết rằng ở bản thân thống trị, ra người như vậy, quả thật không phải là sự tình sáng rọi gì.

"Ừ ừ!" Hiên Viên Ly nhanh chóng gật đầu, đáy mắt đều là thần thái chờ mong và hạnh phúc .

https://thuviensach.vn

Cùng nàng cẳn nhẳn xong, mỗ nữ ba chân bốn cẳng chạy tới hai đại soái ca , hơn nữa cố ý chen vào giữa bọn họ .

Hai người khóe miệng giật giật, rất là không nói gì, nhưng vẫn là dọn ra vị trí cho nàng . . . . . .

"Ngự Hoa Viên còn chưa tới a?" Giọng nói ôn nhu làm cho người ta phát run vang lên.

Hiên Viên Mặc sau lưng lông tơ không hiểu dựng đứng, cố chống ý cười mở miệng: "Ừ, còn muốn một lát."

"Vậy. . . . . Không để ý lời nói, chúng ta nói chuyện phiếm như thế nào?" Mỗ nữ nói xong nhanh chóng nháy mắt ra hiệu.

"Được ." Thanh âm ôn nhu vang lên, Hiên Viên Mặc đáy mắt mang theo một chút ý cười khó nén, bởi vì hắn bỗng nhiên nhớ tới chuyện nàng lần trước tự tiến cử .

Thấy Long Ngạo Thiên không mở miệng, mỗ nữ quay sang, nhìn nhìn khuôn mặt đẹp trai bỏ đi của hắn : "Ngạo Thiên ca ca. . . . . Liền tâm sự thôi ~ được không được thôi ~"

Cái ngữ điệu "Ngạo Thiên ca ca" phát buồn nôn kia , làm cho tất cả mọi người rét lạnh một chút, đặc biệt hai chữ "Ca ca" dùng đích thị âm điệu chuyên thuộc về Crayon Shinchan (chuyện cậu bé bút chì) , cộng thêm kéo dài, còn có hai chữ "Thôi" cẳn rất nặng, kéo cũng rất dài. . . . . .

Long Ngạo Thiên không tự giác nuốt một chút nước miếng, cứng ngắc cười mở miệng: "Nhị ca đều nói tốt lắm, ta tự nhiên không có dị nghị."

Trời ạ, đại ca, tiểu muội của ngươi đến cùng làm sao thế ? Có phải đã từng chịu quá cái gì kích thích? Vì sao không bình thường như vậy ?

https://thuviensach.vn

"Cái kia, các ngươi bao lớn rồi hả ?" Ra vẻ Vũ Văn Tiểu Tam là 18, mà nàng kiếp trước là 21.

Hiên Viên Mặc cười mở miệng: "24."

"Bản cung cũng là 24, kém nhị ca một tháng." Đây là chuyện mà Long Ngạo Thiên bực tức nhất, chính là kém một tháng, hắn liền xếp lão tam!

Ừ. . . . . Không sai không sai! Đều là tuổi như hoa !

"Vậy. . . . . Ngươi đón dâu chưa?" Mỗ nữ đắm đuối đưa tình xem xét Long Ngạo Thiên, Hiên Viên Mặc nàng đã hỏi , không cần hỏi lần nữa.

"Không có." Ăn ngay nói thật, cảm thấy đã có chút buồn bực nàng hỏi cái này làm cái gì.

Oa nga! Lại là một người đàn ông hoàng kim độc thân!"Nạp thiếp chưa?" Tiếp tục chiều sâu tìm tòi nghiên cứu.

"Không có." Cái này trong lòng càng thêm buồn bực.

Ặc. . . . . Mỗ nữ trong mắt nhiễm lên thần thái hạnh phúc , quay đầu ghét bỏ nhìn Hiên Viên Mặc liếc mắt một cái, thấy không, người ta cũng làm hoàng đế , người ta so ngươi sạch sẽ hơn!

Hiên Viên Mặc tiếp nhận ánh mắt làm lễ rửa tội của nàng, có chút bất đắc dĩ sờ sờ cái mũi, hắn có biện pháp nào, còn không phải do mẫu hậu bức , hơn nữa hồi nhỏ phụ hoàng sẽ dạy hắn không thể yêu, yêu là cấm kỵ của đế vương . Cho nên hắn căn bản là không nghĩ sẽ vì nữ tử nào mà thủ thân như ngọc, bởi vì hắn cho tới bây giờ liền không có chuẩn bị đi yêu một người.

Yêu nàng, chính là ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

"Nếu ngươi đón dâu , có nguyện ý nước sông ba ngàn, chỉ lấy một muôi (1)?" Đây mới là vấn đề mà mỗ nữ quan tâm nhất .

Những người khác đều không biết nói gì nhìn nàng, đùa giỡn cái gì, người nào cũng biết Long Ngạo Thiên là hoàng đế , làm sao có thể nước sông ba ngàn, chỉ lấy một muôi đâu! Này vấn đề hỏi cũng quá. . . . . Nhưng là Long Ngạo Thiên trả lời lại làm cho bọn họ càng kinh ngạc. . . . . .

Chỉ thấy hắn sửng sốt, lập tức sang sảng cười: "Nếu là có thể lấy được nữ tử lòng ta yêu làm vợ, bản cung tự nhiên nguyện ý!" Chính là hắn có thể gặp được sao? Hắn cũng luôn luôn chờ mong . . . . . .

Ây da, này tốt! Thật sự quá tốt ! Vì thế dưới sự đối lập rõ ràng như vậy, Hiên Viên Mặc bị mỗ nữ gạt sang một bên. . . . . .

Hoàn toàn coi thường Hiên Viên Mặc, một lát lại hỏi Long Ngạo Thiên có gì ham thích, thích nữ tử như thế nào, bình thường thích làm gì. . . . . .

So kiểm tra hộ khẩu còn muốn nghiêm. . . . . .

Long Ngạo Thiên cũng không giận, nhất nhất trả lời vấn đề của nàng, hắn cũng nói không rõ là vì nàng là muội muội của đại ca , hay vẫn là bởi vì một cỗ cảm giác quái dị không nói nên lời từ đáy lòng của bản thân .

Tiểu Nguyệt ở phía sau bọn họ không ngừng lau mồ hôi lạnh, mắt đầy sùng bái nhìn tiểu thư nhà mình, nàng là thật tâm kỳ quái tiểu thư đã làm vợ người ta, vì sao còn có thể hỏi nam tử khác mấy vấn đề này, là nàng thật sự chuẩn bị, hơn nữa xác định vương gia sẽ gặp được bất trắc , hay vẫn là quên bản thân sớm gả cho người làm vợ ?

Còn có, liền tính là quả phụ hoặc là cô nương chưa gả , cũng không nên như vậy. . . . . Hào phóng đi?

https://thuviensach.vn

Quay đầu nhìn nhìn vẻ mặt sùng bái của Hiên Viên Ly, không nói gì hỏi trời xanh . . . . .

Nguyệt phi còn lại là đầy mặt phức tạp đi theo, vì sao nàng cảm thấy tam vương phi hỏi mấy vấn đề này, đều có phương diện phát triển khuynh hướng kia ? Là nàng suy nghĩ nhiều sao?

Mà Hiên Viên Mặc trong lòng đúng là ẩn ẩn có chút chua xót, hết sức hối hận vì bản thân cưới nhiều phi tử như vậy . Nếu là hắn nguyện ý hiện tại liền vì nàng phế hậu cung, còn kịp sao?

Lập tức, khóe môi gợi lên một chút khinh trào, nếu kịp lại như thế nào, hắn là hoàng huynh của Ngạo a!

"Long diệu đế quốc có tiền sao?" Cuối cùng. . . . . Mỗ nữ rất là nghiêm cẩn hỏi một vấn đề như vậy, các điều kiện khác của Long Ngạo Thiên đều cơ bản phù hợp yêu cầu của nàng, còn thiếu điểm này , tương lai hắn sẽ là Long diệu đế quốc hoàng đế, cho nên nàng nhất định phải trước làm rõ ràng có tiền hay không, có thể hay không để cho nàng mỗi ngày gối bạc ngủ.

Vấn đề này hỏi làm tất cả mọi người ngây dại, Long diệu đế quốc có tiền sao? Nàng là muốn vay tiền hay vẫn là thế nào ?

Long Ngạo Thiên rất là hoài nghi nhìn ngó Hiên Viên Mặc, ánh mắt nói rằng: nhị ca, ngươi muốn tìm ta vay tiền có thể trực tiếp mở miệng, không cần phái nàng thử.

Hiên Viên Mặc trợn trừng mắt, trả lại hắn một ánh mắt: việc này không có nửa điểm quan hệ tới ta !

Ho nhẹ một tiếng: "Hoàn hảo, năm quốc to lớn, Long diệu tự nhiên là không thể cùng ."

https://thuviensach.vn

Vì thế. . . . . ."Ta đây theo đuổi ngươi có được không ?" Mỗ nữ hai mắt tỏa ánh sáng, mắt đầy chờ mong nhìn hắn, đồng thời trong óc xẹt qua một gương mặt yêu nghiệt, lắc lư đầu, hừ, đừng cho là ta Vũ Văn Tiểu Tam không phải Hiên Viên Vô Thương ngươi thì không thể!

. . . . . .

"Vương gia, ngài cứu cứu chúng ta đi!" Liên Sương vẻ mặt cầu xin xuất hiện tại thất vương phủ, Hiên Viên Triệt thấy hắn tìm đến Hiên Viên Vô Thương nói chuyện, đáy mắt dấy lên một điểm ánh sáng hi vọng .

Bọn họ thật sự nhanh điên rồi! Từ lúc hai nữ nhân kia chuyển vào Hi vương phủ, mỗi ngày cãi nhau, làm không biết mệt. Gặp mặt chính là châm chọc khiêu khích! Hơn nữa trong vương phủ một cái nha hoàn đều không có, đều là nam nhân, hầu hạ các nàng đến cũng cực không có phương tiện.

Tuyệt mỹ nam tử trong tay cầm quân cờ trắng , nhẹ nhàng buông. . . . . .

Nhẹ giọng mở miệng: "Các ngươi có thể không trở về vương phủ, giao cho hạ nhân quản lý."

Vốn cũng không phải là khách quan trọng, chuẩn xác mà nói là khách mà hắn không hoan nghênh , không tất yếu phải phục vụ thật tốt hoặc chiếu cố chu đáo.

Nếu không phải đúng lúc Mông Man đế quốc và chuyện của thừa tướng , lại tránh cho Hiên Viên đế quốc gây thù hắn, sẽ làm Mặc có rất nhiều phiền toái, hắn tất nhiên trực tiếp cự tuyệt, hoặc là đem các nàng ném ra!

"Vương gia, nhưng đó là nữ hoàng và công chúa , nếu không chiếu cố tốt. . . . . ."

"Không chiếu cố tốt cũng là các nàng tự chuốc phiền, bày đặt hoàng cung không ở lại muốn ở vương phủ của bổn vương, nếu không phải vì nể

https://thuviensach.vn

mặt mũi của Mặc, bổn vương mới không đến nỗi có nhà mà không thể về!" Nói xong lại hạ xuống một quân.

Hiên Viên Triệt ở đối diện nhẹ nhàng cười, cầm trong tay quân cờ đen hạ xuống, vui sướng hài lòng ăn luôn một quân, rồi sau đó chậc chậc thở dài: "Hoàng thúc thật ác độc! Lại nói tiếp Phượng Phi Yên coi như là một khối tình si, vẫn là nữ hoàng một quốc gia , hoàng thúc thế nào không suy xét cân nhắc?"

Tuyệt mỹ nam tử ngẩng đầu, cười đến xinh đẹp: "Nếu không giới thiệu nàng cho ngươi?"

"Không cần! Không cần!" Nhanh chóng lắc đầu, đùa giỡn cái gì, Phượng Phi Yên là loại nữ nhân cường thế lại có tâm cơ thâm trầm, so hoàng tẩu còn khó có thể ứng phó, hắn lại không có tật xấu, vì sao muốn tra tấn bản thân!

"Vậy thì ít đi vài câu!" Nói xong lại hạ xuống một quân, trong giọng nói là rõ ràng không vui.

Mím mím môi: "Biết !" Lại vui sướng hài lòng ăn luôn một quân của hoàng thúc , hắc hắc. . . . . Quả nhiên Liên Sương mà nói chuyện, hắn còn có hi vọng. . . . . .

Liên Sương xoa xoa cái trán đầy mồ hôi. . . . . ."Vương gia, các nàng muốn gặp ngài!"

"Không thấy." Không chút do dự.

"Vậy lý do. . . . . ?"

"Cứ nói bổn vương không muốn gặp." Mày kiếm nhíu lại, rõ ràng không kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

"Nhưng là. . . . . ." Nói là không rảnh cũng còn hơn chút đi? Không muốn gặp?

Tuyệt mỹ nam tử dừng lại một chút, quân cờ trắng trong tay nhẹ nhàng bị bóp nát, quay đầu, cặp mắt đào hoa tà mị tràn đầy lệ khí: "Liên Sương, chuyện ngươi làm càng ngày càng tốt rồi ! Một chút việc nhỏ không thể xử lý thì thôi, đối với lời nói của bản vương còn nhiều ý kiến như vậy, nếu là ngươi cảm thấy không đủ lực, vậy thì đi Dạ Mị đế quốc giúp Đình Vũ đi!"

Liên Sương vừa nghe, lập tức quỳ một gối xuống : "Vương gia, thuộc hạ biết sai, thuộc hạ lập tức liền theo ngài dặn dò đi làm!"

Liên Sương nói xong liền chuẩn bị đi ra ngoài, đi tới cửa lại nghe thấy giọng nói rất có từ tính của vương gia : "Đợi chút."

Đợi chút? Thì phải là có hi vọng chuẩn bị đổi cái thái độ đi ? Liên Sương hưng phấn quay đầu. . . . . .

"Sau khi các nàng đi rồi , nhớ tẩy trừ toàn bộ vương phủ ba lần, sau lại đến tiếp bổn vương trở về." Trên khuôn mặt như cánh hoa đào đều là thần sắc ghét bỏ .

Liên Sương khóe miệng rụt rụt. . . . . Vương gia nhà bọn họ có tính thích sạch sẽ, không thích bất luận kẻ nào chạm vào hắn, đối với hương son phấn của nữ tử càng là e sợ tránh không kịp, sau vài lần nhìn thấy tam vương phi sau lại là là thân, lại là ôm , làm cho bọn họ đều cho rằng vương gia thích sạch sẽ đã gảm đi một ít, không nghĩ tới vẫn là như vậy. . . . . .

Kỳ thực tính thích sạch sẽ của hắn đã bớt một ít, nhất là thời điểm đối mặt nha đầu kia , gần như không có thích sạch sẽ, chính là chỉ đối với Tam nhi của hắn .

"Vâng !" Liên Sương lĩnh mệnh sau, nửa chết nửa sống rời khỏi, hắn chỉ nghĩ đến áp lực từ vị nữ hoàng kia , đầu của hắn đều lớn, thật không rõ

https://thuviensach.vn

vương gia không thích các nàng thì tránh rất xa không được sao! Làm chi còn để các nàng đến vương phủ ở, tra tấn đám hạ nhân bọn họ!

Hiên Viên Triệt khóe miệng giật giật, chuẩn bị lại chỉ trích hắn nhẫn tâm, nhưng là ngẫm lại khả năng hậu quả phải đối mặt , lý trí lựa chọn không có mở miệng.

"Ha ha. . . . . Hoàng thúc, ta rốt cục thắng ngươi một lần rồi !" Hiên Viên Triệt hạ xuống một quân, vui đến quên cả trời đất! Ha ha, hoàng thúc trong lúc đối thoại thế nhưng bại bởi hắn , đối với sự tình vừa mới rồi cũng không phải hoàn toàn không thèm để ý , bằng không làm sao có thể phân tâm đâu!

"Phải không?" Giọng nói tà mị của nam tử vang lên, quân trắng rơi xuống. . . . . .

Hiên Viên Triệt run rẩy khóe miệng, bản thân thận trọng, hoàn hoàn đan xen, cuối cùng bị một quân đánh chết, cái này bảo là hắn tình làm sao kham? Tình làm sao kham!

Vẻ mặt cầu xin ngẩng đầu: "Hoàng thúc, sao mà ngươi giống như chuyện vừa rồi không quan hệ với ngươi vậy ?" Vốn tưởng rằng sau khi Liên Sương nói việc này, hoàng thúc phân thần, hắn có thể thắng một phen, tuy rằng thắng không sáng rọi gì, nhưng là , nhưng là. . . . . .

Khuôn mặt như cánh hoa đào mang theo một chút khinh trào: "Vốn là theo ta không quan hệ."

Hiên Viên Triệt giựt giựt khóe miệng, không nói gì, chỉ vì hai nữ nhân kia mà bi ai. . . . . .

"Vương gia!" Liên Sương vừa đi không bao lâu, Đình Vân lại hiện ra tại thất vương phủ.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương tà nghía hắn một cái, môi mỏng khẽ mở, nhàn nhạt phun ra một chữ: "Nói!"

"Tam vương phi hôm nay ở hoàng cung Tây Uyển cùng Nguyệt phi phát sinh tranh chấp, Nguyệt phi nói chua ngoa, đương nhiên, tam vương phi cũng không có chịu thiệt, hai người ầm ĩ sau, hoàng thượng cùng Long Diệu thái tử đi tới, giờ phút này bọn họ bốn người cùng nhau du hoàng cung." Mỗ thị vệ cảm thấy suy nghĩ, đến cùng có nên nói chuyện tam vương phi muốn theo đuổi Long Ngạo Thiên hay không? Không nói vương gia sẽ bổ hắn, nói có khi vẫn muốn bổ hắn!

Dạo này, làm người đã khó ! Làm thuộc hạ người ta càng khó hơn !

Đôi mắt đào hoa híp lại, xẹt qua một chút ánh sáng nguy hiểm , rồi sau đó lạnh giọng mở miệng: "Cái kia Nguyệt phi, chờ Tam nhi rời đi hoàng cung sau, giết."

"Vâng !" Đình Vân kính cẩn đáp lời.

Hiên Viên Triệt ở bên cạnh chậc chậc ra tiếng: "Hoàng thúc a, Nguyệt phi nhưng là phi tử của hoàng huynh , lại nói tiếp coi như là cháu dâu của ngươi , nói giết liền giết, cũng không cấp hoàng huynh một chút mặt mũi!"

"Ai dám khi dễ Tam nhi, bổn vương sẽ đưa hắn xuống địa ngục!" Gương mặt như cánh hoa đào tràn đầy ngoan lệ, không có nửa điểm vui đùa .

Hiên Viên Triệt nuốt một chút nước miếng, ngoan ngoãn câm miệng. . . . . .

"Vương. . . . . Vương gia. . . . . ." Đình Vân do dự .

Tuyệt mỹ nam tử ngẩng đầu, giọng nói rất có từ tính vang lên, nhưng là người sáng suốt đều biết là hắn đè nén tức giận: "Có việc cấp bổn vương một lần nói xong!"

https://thuviensach.vn

"Tam vương phi hỏi Long Diệu thái tử, có thể theo đuổi hắn hay không ." Đình Vân một hơi nói xong, liền ứa ra mồ hôi lạnh đứng ở một bên.

Khuôn mặt như cánh hoa đào nhẹ nhàng cười như cánh hoa anh túc , nốt ruồi lệ nơi khóe mắt phảng phất là độc tối trí mạng , làm cho người ta sinh lòng hàn ý. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 4: Hiên Viên Vô Thương, không phải ngươi mới vừa muốn chết sao?

Hiên Viên Triệt run lên một cái, run rẩy mở miệng: "Hoàng thúc, người không cần cười như vậy, người ta sợ lắm !" - Đáy mắt thì lại hả hê.

Hiên Viên Vô Thương quay đầu, nhìn người này đang hả hê, nụ cười ở khóe miệng càng rõ ràng: "Liên Hoa!"

"Có thuộc hạ !" - Một cái bóng chợt lóe, Liên Hoa quỳ một gối xuống ở cạnh người Hiên Viên Vô Thương.

"Đi nói với Thái hậu rằng Thất vương gia đối với Bùi Tử Như nhi nữ của Bùi Mộc Thanh, vừa gặp đã thương, mỗi ngày nghĩ đến giai nhân mà trằn trọc trở mình, đêm không thể say giấc, cầu xin Thái hậu gả ! Hãy nói, đó là ý của Bổn vương !" - Nhẹ nhàng mở miệng, trên dung nhan như cánh hoa đào là nụ cười nhẹ nhàng.

Hiên Viên Triệt hai mắt trợn to, lúc này gà lên khóc thét: "Hoàng thúc ! Người tha cho ta đi ! Ta sai rồi, ta không dám nữa, người tha cho ta đi, ta thật sự biết sai rồi. . . . . .Hu hu Hu. . . . . ."

Hiên Viên Vô Thương ngoảnh mặt làm ngơ, đứng lên: "Đi thôi, chúng ta cùng vào cung !" - Bên môi kia thoáng nở nụ cười làm cho người ta rợn cả tóc gáy. . . . . .

Hiên Viên Triệt lập tức chân chó đuổi theo, đồng thời nháy mắt với Liên Hoa, trong mắt tỏ ý uy hiếp, không cho phép đi nói, ta đánh không lại hoàng thúc, nhưng ta không đánh chết ngươi được sao?

https://thuviensach.vn

Liên Hoa treo một giọt mồ hôi lạnh, đi theo phía sau bọn họ. . . . . .

. . . . . .

Câu hỏi của Vũ Văn Tiểu Tam khiến Long Ngạo Thiên cảm thấy như đang trong mộng, theo đuổi hắn có được không à ? Tam vương phi này không điên chứ?

Bước chân của Hiên Viên Mặc thoáng một cái cũng suýt nữa không đứng vững. . . . . .

Tiểu Nguyệt trừng mắt, quay mặt đi, tiểu thư nhà các nàng như vậy, hiện giờ đã là hành động rất bình thường rồi, nếu đột nhiên không như vậy, mới là không bình thường!

Hiên Viên Ly lòng tràn đầy sùng bái nhìn nàng, hoàng tẩu thật là lợi hại a ! Nói thẳng vào chủ đề, đánh tới chỗ yếu, một lời nhất định có thể chiến thắng !

Nguyệt phi khóe miệng giật giật, nhìn lên mặt trời kia, xem chừng mặt trời hôm nay quá lớn, bản thân mình nghe lầm rồi chăng?

"Khụ khụ. . . . . Tam vương phi đùa giỡn sao ?" - Long Ngạo Thiên nuốt một hớp nước miếng, có chút im lặng nhìn nàng.

"Ta là nhận thức. . . . . ." - Thật ! Nhưng còn chưa nói hết liền bị người ngắt ngang. . . . . .

"Đúng ! Ngạo Thiên, đệ muội của ta thích nhất chính là nói giỡn !" - âm thanh dịu dàng của Hiên Viên Mặc vang lên, tức thời cắt đứt lời nói của người khác, nếu để cho nàng nói xong, sợ rằng mặt mũi của Ngạo sẽ bị mất hết!

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, thật may là hoàng thượng lên tiếng, nếu không bị người ta trực tiếp cự tuyệt, không những tiểu thư mất thể diện, nàng cũng mất thể diện theo !

Hiên Viên Ly rất là không hài lòng nhìn hoàng huynh nhà mình ! Quá không hiền hậu, Tam Hoàng tẩu theo đuổi trai đẹp, hắn chạy ra đảo loạn cái gì, lại không liên quan tới chuyện của hắn ! Lắm mồm !

Mỗ nữ cũng rất căm tức xoay đầu qua nhìn Hiên Viên Mặc, cười lạnh một tiếng: "Hoàng thượng, gần đây sâu trong hoàng cung hơi nhiều?"

Híc. . . . . Mỗ Hoàng đế sững sờ, không hiểu ý nghĩa. . . . . Nhưng vẫn đáp: "Công tượng (thợ thủ công) trong Hoàng cung đều đang xử lý, làm gì có sâu chứ?"

"Thế tại sao lại có nhiều chim gõ kiến mồm dài như vậy đây?" - Mỗ nữ chê cười, một dòng chữ lớn bằng bàn tay trên khuôn mặt nhỏ nhắn viết rõ ràng: bất mãn!

Hiên Viên Mặc sững sờ, nhớ lại cái hôm đó ở vương phủ, nàng mắng Ngạo là chim gõ kiến, hôm nay. . . . . Tuấn nhan hơi đen đi. . . . . .

Long Ngạo Thiên cười như không cười nhìn Hiên Viên Mặc một chút, đáy mắt có vẻ cảm kích, còn có rõ ràng sự đồng tình! nếu như Nhị ca không phải vì giúp hắn, cũng sẽ không lâm vào tình cảnh lúng túng như vậy rồi. Chim gõ kiến ? Lời này ngược lại thật mới mẻ!

Hiên Viên Ly sùng bái, mắt lấp lánh như sao! Tam Hoàng tẩu thật lợi hại ! Cứ như vậy mắng chửi người mà không hề tục, ngay cả hoàng huynh cũng kinh ngạc!

Tiểu Nguyệt chân lung lay mấy cái, suýt nữa bị sợ đến ngất đi, tiểu thư à, lá gan của người cũng quá lớn đi chứ ? cả hoàng thượng cũng dám mắng!

https://thuviensach.vn

Nguyệt phi rất bất mãn quét một vòng Vũ Văn Tiểu Tam, rồi sau đó mở miệng bất bình vì Hiên Viên Mặc: "Xin tam vương phi thận ngôn, hoàng thượng chính là cửu ngũ chí tôn, làm sao người có thể nói ngài là chim gõ kiến đây?"

Vũ Văn Tiểu Tam vốn đang căm tức, nghe nàng vừa nói như thế, không nhịn được quay đầu: "Lỗ tai Nguyệt phi bị thế nào mà nghe bổn vương phi nói hoàng thượng là chim gõ kiến hả ?"

Sặc. . . . . Chuyện này. . . . . Nguyệt phi cúi đầu suy nghĩ, dường như nàng thật sự không nghe thấy nàng ấy nói câu này, nhưng là: "Tam vương phi mặc dù chưa nói những lời này, nhưng trong giọng nói ý vị ám chỉ lại vô cùng rõ ràng, không phải là muốn nói hoàng thượng nói nhiều sao?"

"Bổn vương phi khi nào nói hoàng thượng nói nhiều ? Có vài người thích tự mình đa tình, theo chủng loại mà vào ngồi, đó là tự do của bọn họ, bổn vương phi cũng sẽ không gây trở ngại, nhưng mà nói trở lại chuyện này, Nguyệt phi dám nói ra lời nói loại này, e rằng người cảm thấy hoàng thượng nói nhiều chính là ngươi đi ? Nếu không làm sao sẽ cưỡng ép lời của bổn vương phi nói hoàng thượng là chim gõ kiến ! Hoàng thượng, ngài cảm thấy thế nào?" - Mỗ nữ nói xong liền đá lông nheo với Hiên Viên Mặc. . . . . .

Hiên Viên Mặc nhận được ánh mắt của nàng, sắc mặt lập tức cứng đờ, nhìn Nguyệt phi, giọng nói vẫn dịu dàng, chỉ là đáy mắt không kiên nhẫn hết sức rõ ràng: "Nguyệt phi nên hồi cung đi, nơi này không có chuyện của nàng !"

Nguyệt phi sững sờ, có chút không dám tin nhìn hắn. . . . . .

Long Ngạo Thiên cũng kinh ngạc quay đầu nhìn Hiên Viên Mặc một cái, nhị ca. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ha ha. . . . . đối nghịch với ta là không có quả ngon để ăn đấy ! Vũ Văn Tiểu Tam một khi vui mừng liền đem chuyện vừa hỏi Long Ngạo Thiên quên ngoài chín tầng mây, lộ ra một tia cười hả hê, ngửa mặt lên trời hát vang: "Chúng ta thật đắc chí, chúng ta thật đắc chí. . . . . ." - Sau đó nhảy nhảy nhót nhót chạy về phía trước, lưu lại mọi người co quắp khóe miệng nhìn theo bóng lưng nàng. . . . . .

"Tam Hoàng tẩu, Ngự Hoa Viên ở bên phải. . . . . ." - Hiên Viên Ly ở phía sau nàng nhắc nhở.

Cái người đang nhảy vui sướng dừng bước chân lại, lúng túng quay đầu, cười gượng mấy tiếng: "Thật ra thì ta biết rõ ở bên phải, chính là muốn thử dò xét ngươi có nhớ nhắc nhở ta hay không!"

Mọi người cảm thấy im lặng nhìn nàng, nhìn ánh mắt bọn họ, mỗ nữ cảm thấy lúng túng. . . . . .

Hiên Viên Mặc đúng lúc ho khan mấy tiếng: "Tốt lắm, đệ muội chờ chúng ta một chút, cùng đi. Còn nữa, Nguyệt phi, ngươi có thể đi về !"

"Dạ, nô tì cáo lui !" - Nguyệt phi cắn răng nén lệ rời đi. . . . . .

Mọi người cùng nhau cất bước đi về hướng hoa viên, hóa giải sự lúng túng cho Vũ Văn Tiểu Tam, vì vậy, mỗ nữ rất cảm kích mở miệng: "Thật ra thì chim gõ kiến nhiều chuyện thỉnh thoảng cũng có chỗ tốt!"

Lời này vừa rơi ra, sắc mặt của Hiên Viên Mặc rất là. . . . . Quỷ dị. . . . . .

Có cái kiểu cảm kích người như thế này sao?

Những người khác cúi đầu cười trộm, còn Tiểu Nguyệt lại tràn ngập kinh hãi, một ngày nào đó tiểu thư sẽ ép hoàng thượng chém chết các nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, Hi Vương Gia cùng Thất vương gia cầu kiến!" - giọng the thé của Thái giám báo lại.

"Dẫn bọn hắn vào đi !" - âm thanh ôn nhã nghe không ra chút tâm tình nào.

"Nô tài lĩnh mệnh !" - Thái giám này vểnh lên ngón tay xếp thành hoa lan, dứt lời liền lui ra. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam sững sờ nhìn bóng lưng thái giám này, lại nói, nàng tới hoàng cung mấy lần, cũng đợi mấy ngày, vậy mà không nghiêm túc nghiên cứu một chút về loại sinh vật mang tên thái giám này, hiện nay đột nhiên chú ý tới, cặp kia trong mắt đẹp đều là sự tò mò. . . . . .

Đến nỗi nàng hoàn toàn không chú ý tới nội dung mà thái giám này bẩm báo, hơn nữa ngay cả những người khác đi tới bên cạnh nàng cũng không phát hiện. . . . . .

"Tiểu thư, ngươi đang xem cái gì vậy ?" - Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng nhìn người đang nhón chân lên trông về phía xa, chẳng lẽ là đang mong đợi bóng dáng của Vô Thương Vương Gia cùng Thất vương gia?

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, thần thần bí bí "Hà ! Chớ quấy rầy !" - Rồi sau đó tiếp tục nhón chân lên nhìn. . . . . .

Mọi người giựt giựt khóe miệng nhìn nàng nghển cổ mà trông mong, cảm thấy không giải thích được. . . . . .

Cho đến bóng lưng thái giám kia hoàn toàn biến mất trong tầm mắt mọi người, mỗ nữ chép chép miệng thu hồi ánh mắt, dáng đi của thái giám này rất có mùi vị nữ nhân nha, uốn éo một cái uốn éo một cái, còn có cái đó ngón tay xếp hình hoa lan vểnh lên , hi hi hi. . . . . Thật khôi hài!

https://thuviensach.vn

Mọi người thấy nàng quay đầu, rồi sau đó cắm đầu đi về phía trước, một người cúi đầu trộm vui mừng, thỉnh thoảng phát ra mấy tiếng "Ah hi hi hi. . . . . ." và "A ha ha ha. . . . . ." cười khúc khích, không hẹn mà cùng giựt giựt khóe miệng, người này rốt cuộc bị sao thế ? Mới vừa xảy ra chuyện gì buồn cười sao ?

Tiểu Nguyệt vẻ mặt đưa đám, đối mặt với ánh mắt kỳ dị của Hiên Viên Ly. . . . . Trong bụng kêu rên, cái này có liên quan gì tới nàng đâu ? Cửu công chúa làm gì nhìn nàng như vậy!

"Tiểu thư, người ở đây cười cái gì ?" - Tiểu Nguyệt ở dưới ánh mắt kỳ quái của Hiên Viên Ly, nhắm mắt tiến lên hỏi vấn đề mà tất cả mọi người tò mò.

Đồng thời ở đáy lòng lệ rơi ầm ầm, kêu rên không ngừng, cũng bởi vì ở tại đây nàng là người có địa vị thấp nhất, cho nên loại người có thể lên hỏi thăm chuyện làm tiểu thư chú ý, cũng chỉ có thể do nàng thôi.

"Tới đây! Tới đây! Ta len lén nói cho ngươi biết !" - Mỗ nữ cười đến giống như một tên đạo tặc thành công trộm được đồ.

"Hoàng tẩu, người ta cũng muốn biết !" - Hiên Viên Ly ở một bên rất không vui mừng mở miệng, có chuyện cười hay, tại sao hoàng tẩu không nói cho nàng?

Sặc. . . . . ."Vậy hãy nhanh tới đây, ta len lén nói cho các ngươi biết, he he. . . . . ." – Cái nụ cười này lại làm cho mọi người rợn cả tóc gáy. . . . . .

"Khụ khụ. . . . . Trẫm cũng muốn biết !" - ánh mắt Hiên Viên Mặc dịu dàng sắp tràn ra mật nhìn nàng, bên cạnh, Long Ngạo Thiên cũng là một bộ dạng hiếu kỳ.

Nhìn một chút ánh mắt đắm đuối đưa tình của mỹ nam tử, ở trong lòng mỗ nữ ti tí do dự một chút, sau đó kiên định mở miệng: "Không được, đây

https://thuviensach.vn

là chuyện của nữ nhân!"

Hai nam tử khóe miệng giật giật, im lặng đi theo sau lưng ba người các nàng. . . . . .

Sau đó nhìn ba người bọn họ vừa đi còn đầu thì chụm cùng một chỗ, bộ dáng thần thần bí bí, thật sự là không đè lòng hiếu kỳ xuống được, nghe lén . . . . . Thật ra thì bọn họ có nội lực thâm hậu, có lúc muốn không nghe lén cũng không được. . . . . .

Chỉ nghe âm thanh của mỗ nữ truyền đến: "Các ngươi không phát hiện ra ư, vừa mới xuất hiện lại là gã thái giám !" - Mỗ nữ có dáng vẻ như thể phát hiện ra vùng đất mới.

Hiên Viên Ly buồn bực mở miệng: "Thái giám thì thế nào?"

"Thái giám không phải là không có, không có, không có. . . . . Cái đó sao !" - Âm thanh bỉ ổi của Vũ Văn Tiểu Tam truyền đến.

Hai nữ tử cùng nhau gật đầu một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng có chút ửng hồng. . . . . .

"Nhưng vậy thì thế nào ?" - Tiểu Nguyệt hỏi ra sự khốn hoặc ở trong lòng của tất cả mọi người, ai cũng biết thái giám không có cái đó. . . . . .

"Còn có a, hắn mới vừa hướng về phía hoàng thượng vểnh lên tay xếp hình hoa lan, một người đàn ông làm như vậy thật là thật buồn cười á! Ha ha ha. . . . . ." - tiếng cười kinh khủng kia của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên. . . . . .

Miệng của hai người bất giác kéo ra, cái này mà buồn cười sao? Tại sao họ không cảm thấy như vậy nhỉ?

https://thuviensach.vn

Hai nữ nhân cùng nhau đứng ngay ngắn, không tiếp tục giữ tư thế nghe nàng nói chuyện bỉ ổi nữa, bởi vì các nàng phát hiện ra căn bản không có cái gì hay ho để nghe, cũng không có gì buồn cười cả!

Đáng tiếc còn chưa kịp đứng thẳng, liền bị hai cái tay của người nọ giơ lên cao kéo bả vai các nàng xuống,kéo các nàng cúi xuống ngang hông, tiếp tục nói chuyện. . . . . .

"Còn nữa! Còn nữa nhé!" giọng nói kích động của mỗ nữ vang lên, "Lúc hắn đi cứ uốn éo một cái uốn éo một cái đấy! Ha ha ha ha. . . . . ."

Hiên Viên Ly vẻ mặt đưa đám nhìn Tiểu Nguyệt đang khốn khổ sợ hãi, họ thật là tự làm tự chịu mà ! Tại sao muốn lắm mồm hỏi chuyện nàng, để bây giờ phải chịu những thứ hành hạ này ! Ai tới nói cho các nàng biết, chuyện này rốt cuộc có gì đáng cười được không ? Thái giám không phải là như vậy sao ?

Phía sau, hai người đàn ông liếc mắt nhìn nhau, sau đó đồng thời giựt giựt khóe miệng, đều ở trong mắt của đối phương đọc ra nồng đậm hơi thở im lặng. . . . . Nếu là bọn họ cũng như nàng, thấy thái giám liền cười thành ra như vậy, sợ rằng nhiều năm trước cũng đã cười nhạo rồi !

Hơn nữa. . . . . Vấn đề là, cái này thì có cái gì buồn cười hay sao? Loại hiện tượng này không phải rất bình thường sao!

"Tiểu thư, ta biết rồi !" - Tiểu Nguyệt nửa chết nửa sống mở miệng, cố gắng đem bả vai mình thoát khỏi trong tay cái người đang cười như điên dại đó.

"Hoàng tẩu, ta cũng biết rõ rồi !" - Hiên Viên Ly đầu đầy mồ hôi lạnh, im lặng mở miệng.

"Ai, ôi, ta còn còn chưa nói hết á!" Mỗ nữ mặt bỉ ổi, mở miệng lần nữa, "Các ngươi nói bọn họ ở thời điểm có nhu cầu, là ham muốn có nam nhân

https://thuviensach.vn

hay là muốn có nữ nhân đây?"

Híc. . . . . Cái vấn đề này họ thật vẫn không biết. . . . . .

"Ha ha ha ha. . . . . ." tiếng cười kinh khủng kia của mỗ nữ vang lên lần nữa, "Ngu ngốc, điều này cũng không biết sao, cái đó. . . . . Cái đó. . . . . bị cắt phăng từ lâu rồi, làm sao còn có thế ham muốn nữ nhân a, nhất định là nghĩ tới nam nhân á! Dường như nam nhân tại nội viện trong hoàng cung này trừ thị vệ, cũng chỉ có một mình hoàng huynh! Khó trách hắn mới vừa hướng về phía hoàng huynh vểnh lên ngón tay xếp hình hoa lan, hô hô he he he. . . . . ."

Mỗ nữ dứt lời, hai người kia hắn là rất tán thành, rồi sau đó ba nữ nhân đồng loạt treo lên nụ cười tà ác, đồng thời từ quay đầu lại, có thâm ý khác nhìn Hiên Viên Mặc đã hóa đá, rồi sau đó xoay đầu trở lại cùng nhau cười âm hiểm. . . . . .

Long Ngạo Thiên ôm bụng của mình, nín nhịn không phát ra tiếng cười điên cuồng kích động, nhìn nhị ca của mình đầu đầy mồ hôi, đang lảo đảo như bị gió thổi, đồng tình vỗ vỗ bờ vai của hắn. . . . . .

"Ai, ôi, các ngươi nói xem, hắn có thừa dịp một đêm khuya gió lớn, len lén leo lên giường của hoàng huynh hay không đây?" - vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam thành thật nhìn Hiên Viên Ly.

Hiên Viên Ly ngẹo đầu suy nghĩ một chút, rồi sau đó nói thật: "Không biết !"

"Ha ha he he. . . . . Theo ta phỏng đoán, vô cùng có khả năng một ngày nào đó hoàng huynh tìm một phi tử thị tẩm, sau đó thái giám này len lén sờ soạng mò mẫm đi lên, sau đó thì. . . . . Khà khà . . . . ." - Mỗ nữ cười ra khanh khách.

https://thuviensach.vn

Mỗ Hoàng đế suýt nữa đứng không vững. . . . . Mỗ thái tử nén cười suýt nữa không hô hấp nổi. . . . . .

Hiên Viên Ly và Tiểu Nguyệt cùng nhau gật đầu một cái, rồi sau đó mở miệng: "Rất có thể!"

Lời này vừa rơi ra, bước chân của Hiên Viên Mặc lung lay mấy cái. . . . . Long Ngạo Thiên lập tức đưa tay đỡ hắn, cặp mắt sáng trong kia đều là ý cười nồng nặc, gắt gao cắn răng, nhịn đến sắc mặt đỏ bừng. . . . . .

"Nhưng hoàng tẩu, đại hoàng huynh lại không phải người ngu, làm sao sẽ không cảm thấy không phải là nữ nhân đây?" - Hiên Viên Ly có chút suy nghĩ, hỏi một vấn đề rất thực tế.

"Đần à ! Ta cho ngươi biết, tình tiết chuyện xưa là như vậy, lại nói một ngày nào đó một thái giám bò lên giường hoàng huynh của ngươi, rồi sau đó núp ở trong chăn, che mặt, giọng nói the thé mở miệng: ‘hoàng thượng, người ta thật xấu hổ, ngài tắt đèn đi !’ sau đó hoàng huynh vừa nghe được, cảm thấy rất có tình thú, vì vậy dập tắt cây nến, nhào lên trên giường, tiếp đó. . . . . ." - Mỗ nữ nói một chút rồi tạm dừng lại. . . . . .

Tiểu Nguyệt đầu đầy mồ hôi, co quắp khóe miệng nhìn tiểu thư nhà mình, nàng đã liên tưởng đến cái sự việc Vũ Văn Tiểu Tam ở khách sạn kể chuyện cổ tích mấy ngày trước đây. . . . . .

Hiên Viên Ly vẻ mặt cũng đồng ý và mong đợi, trong đôi con ngươi đơn thuần kia mơ hồ có ánh sáng rực rỡ : “Vậy. . . . . .Chuyện này tiếp thế nào ? Tam hoàng tẩu, người nói mau đi, vội chết ta !"

Thấy các nàng ở trước mặt càng lúc càng thái quá, Hiên Viên Mặc dùng sức ho khan mấy tiếng. . . . . .

Vẻ hạnh phúc trên mặt Hiên Viên Ly chợt cứng đờ, nàng sao lại quên hoàng huynh có nội lực thâm hậu, khẳng định đã nghe được lời của các

https://thuviensach.vn

nàng ? Sợ sệt quay đầu nhìn mặt Hiên Viên Mặc đã đen lại. . . . . .

Sau đó quay đầu lại nhỏ giọng nói: "Tam Hoàng tẩu, hoàng huynh dường như đã nghe thấy!"

"Không có việc gì, cái người đó đâu phải không biết xấu hổ ! Đến đây, để ta tiếp tục kế cho ngươi nghe chuyện gì xảy ra tiếp theo. . . . . ." - Mỗ nữ tỏ vẻ xem thường.

Hiên Viên Mặc giựt giựt khóe miệng, hắn ngượng ngùng ? Hắn có gì cần xấu hổ chứ? Dường như cái người ở trước mặt người khác bịa đặt chuyện xưa của người ta mới không biết xấu hổ đi ?

Hiên Viên Ly lần nữa quay đầu nhìn ngó hoàng huynh của mình, nhìn thấy ý cảnh cáo trong ánh mắt hắn rất rõ ràng, nuốt một ngụm nước miếng, thật nhanh quay đầu: "Tam Hoàng tẩu, ngươi nói mau đi !" Nàng liều mạng a!

"Ai, ui, nhất định là hoàng huynh sờ mó một phen, rồi rất là buồn bực mở miệng: ‘thế nào mà không có ngực nhỉ?’ , thái giám này nói: ‘hoàng thượng, người ta nhà nghèo, khi còn bé cũng chưa có ăn uống đầy đủ, cho nên không trổ mã! ’ ha ha ha. . . . . ." -Vũ Văn Tiểu Tam cười đến là cảnh xuân rực rỡ. . . . . .

Tiểu Nguyệt co rút khóe miệng, muốn cười không dám cười, bộ dáng rối rắm. . . . . .

Hiên Viên Ly cũng một cái tay che cái miệng nhỏ nhắn, một cái tay khác ôm bụng: "Ha ha ha. . . . . Quá là buồn cười đi !"

Nếu không phải vì che giấu sự thật mình ở phía sau nghe lén, Long Ngạo Thiên cũng rất muốn ngửa mặt lên trời cười to một phen. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, bóng dáng của Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Triệt xuất hiện ở sau lưng của bọn họ, Hiên Viên Mặc còn chưa kịp mở miệng, Long Ngạo Thiên lập tức cười chào hỏi: "Hi Vương Gia! Thất vương gia! Bổn cung. . . . . Ha ha ha. . . . . Thấy các ngươi. . . . . Ha ha ha ha ha. . . . . Thật là thật vui mừng! Ha ha ha. . . . . ." - Rồi sau đó ôm bụng, nhờ vào đó mới đem cái cơn nghẹn cười mà cười bật ra. . . . . .

Ha ha ha. . . . . hắn sắp chết nghẹn rồi !

Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Triệt liếc mắt nhìn nhau, nhìn Long Ngạo Thiên đang cười như điên, giựt giựt khóe miệng. . . . . gặp bọn họ mà vui mừng thế sao ? Dường như bọn họ chưa từng gặp qua mấy lần, cũng không có giao tình sâu đậm lắm thì phải ? Nhưng vẫn là cùng nhau mở miệng nói: "Bổn vương thấy thái tử cũng rất vui mừng!"

Mặt của Hiên Viên Mặc lại đen như đít nồi, hung hăng nhìn chằm chằm Long Ngạo Thiên. . . . . .

Phía trước vài bước, mỗ nữ đang ra sức tưởng tượng nghe thấy giọng nói rất có sức hút kia, cùng có giọng nói đáng yêu, trong lòng biết là ai tới, nụ cười vui mừng trên mặt trong nháy mắt liền tắt vụt, tức giận đằng đằng quay đầu, nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, rồi sau đó lỗ mũi phun khí tức. . . . . .

Hiên Viên Triệt ngọt ngào mở miệng: "Hoàng tẩu. . . . . ."

Ngay sau đó, liền cảm nhận được bên cạnh mình một đạo ánh mắt vô cùng bất thiện, toàn thân run lên. . . . . Xong rồi, hắn gặp hoàng tẩu nhất thời kích động, liền trực tiếp mở miệng gọi, cái này mà cũng trách à ? Khóe mắt dư quang vụng trộm liếc mắt nhìn nét mặt kinh khủng đến tột cùng của hoàng thúc, có một loại kích động muốn quay đầu chạy về vương phủ a!

Mỗ nữ vừa nghe âm thanh này, cười hì hì quay đầu: "Tiểu Triệt Triệt có phải nhớ hoàng tẩu hay không hả ?" - Cặp mắt đẹp kia hoàn toàn coi

https://thuviensach.vn

thường Hiên Viên Vô Thương ở bên cạnh hắn. . . . . .

Sặc. . . . . Hiên Viên Triệt len lén nhìn sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương, miễn cưỡng gật đầu một cái, thật ra thì có hoàng thúc ở chỗ này, hắn cũng không dám gật đầu a, nhưng nếu đắc tội với Tam Hoàng tẩu, đoán chừng cũng không có quả ngon để ăn. . . . . .

Vì vậy mỗ nữ chạy thật nhanh đến trước mặt hắn: "Nhớ bao nhiêu?" - Cặp mắt đẹp kia trợn to, chứa đầy mong đợi nhìn hắn. . . . . .

Híc. . . . . Hiên Viên Triệt quay đầu, một lần nữa nhìn qua Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó kéo khóe môi, cười gượng : "Có một chút. . . . . ." chút, nhưng còn chưa nói hết, đã nhìn thấy trong nháy mắt sắc mặt mỗ nữ khó coi nhìn đến, vì vậy, lập tức đổi lời nói. . . . . .

"Rất nhớ, rất nhớ!" – Trên gương mặt trẻ con tinh xảo là thần thái sợ hãi thương đau, xong đời rồi, đắc tội với hoàng thúc rồi, hắn có thể thật sự sẽ bị buộc lập gia đình! Hắn thật hận không được quất chính mình mấy bàn tay, tại sao lại lắm mồm gọi nàng!

Nghe xong lời này, sắc mặt đầy mây của Vũ Văn Tiểu Tam lập tức chuyển đổi, lại sờ sờ đầu của hắn: "Bé ngoan, hoàng tẩu không phí công thương ngươi!"

Hiên Viên Triệt khóe miệng giật giật, ở trong lòng kêu rên một lần nữa, có thể đừng muốn sờ đầu của ta hay không, hoàng thúc sẽ nhanh chóng lườm thủng đầu của ta!

Tuyệt mỹ nam tử ở một bên, nhìn nàng như không có chuyện gì xảy ra nói chuyện phiếm với Hiên Viên Triệt, còn tưởng là hắn không tồn tại, sờ lên đầu của Triệt, trên dung nhan y hệt bông hoa đào nâng lên một nụ cười mê hoặc, câu hồn đoạt phách. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, mê hoặc lòng người, ánh mắt thâm tình khẩn thiết dừng ở trên người Vũ Văn Tiểu Tam, hay là hóa giải hiểu lầm trước, về phần tiểu tử Triệt kia còn có nhiều thời gian dọn dẹp!

Vũ Văn Tiểu Tam lơ đãng quay đầu, thấy ánh mắt của hắn, mắt trợn trắng lên, quay đầu đi, tiếp tục dùng lỗ mũi phun phì phì, nhưng trong lòng đã có chút ít vui mừng nhảy nhót. . . . . .

Ngón tay xếp hình hoa lan của các thái giám như thế này

"Mặc, hoàng thúc có chút việc muốn cùng Tam nhi nói chuyện một lúc!" - Nhẹ giọng mở miệng, nhàn nhạt quét mắt nhìn Hiên Viên Mặc.

Trừ lúc ở trước mặt các đại thần, bọn họ đều trực tiếp xưng hô bằng tên.

"Ta không có gì để nói cùng người !" - Mỗ nữ rất không nể tình mở miệng, hừ, ngươi nói thì liền nói à ? Hỏi qua ý kiến của ta chưa ?

"Bổn vương là hoàng thúc của nàng, nàng phải biết tôn kính trưởng bối !" - Hiên Viên Vô Thương lạnh giọng mở miệng, mang thân phận ra áp đặt nàng, đáy mắt lại giấu diếm không được sự dịu dàng.

Mỗ nữ giựt giựt khóe miệng, ở trong lòng mắng to Hiên Viên Ngạo: Đồ vô dụng! Đều là Vương Gia, tại sao lại thấp hơn một thế hệ so với người ta ? Làm hại nàng đi theo cũng bị lấn áp!

Hiên Viên Mặc do dự một lát, cảm thấy không ổn, nhưng xem chừng cũng sẽ không có vấn đề gì, cho nên gật đầu một cái. . . . . .

Vì vậy. . . . . Mỗ nữ bị một trưởng bối mặt không biến sắc điểm huyệt, đứng không thể nói chuyện cũng không thể động. . . . . Trơ mắt nhìn những người khác cùng nhau đi tới Ngự Hoa Viên trước. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam giận đến cắn răng nghiến lợi, hung hăng nhìn chằm chằm người đang ở trước mặt nàng, sắc mặt cũng đen muốn chết. . . . . .

"Được rồi mà, đừng nóng giận!" - Hiên Viên Vô Thương khẽ cười giải huyệt đạo của nàng, rồi sau đó ôm lấy nàng với tốc độ mắt thường không thấy được bay lên. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương! Ngươi buông ta ra!" – giọng nói rõ ràng rất căm tức vang lên.

"Ngoan nào! Để Thương Thương giải thích cho Tam nhi!" - Nam tử nhìn nữ tử trong ngực không ngừng giãy giụa, dịu dàng mở miệng.

"Có cái gì mà phải giải thích! Sự thật đã bày ở trước mắt rồi !" - Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng mở miệng, không để ý mình đang ở trên bầu trời. . . . . .

Tuyệt mỹ nam tử khẽ cười một tiếng, cũng không mở miệng, chỉ cúi đầu cắn lên cái miệng nhỏ nhắn chín mọng của nàng, nhẹ nhàng gặm cắn. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi làm gì đấy. . . . . Ưmh. . . . . Chết rách hết rồi. . . . . Ừ. . . . . ." Một người nào đó không ngừng ồn ào rốt cuộc cũng im lặng. . . . . .

Một hồi lâu sau. . . . . .

Hai người rơi xuống đất, đến một vùng đất trồng toàn hoa tử diên vĩ. . . . . Nơi này là địa bàn của hắn trong hoàng cung, trừ hắn ra, ai cũng không thể vào, mà nàng, là người thứ hai bước vào. . . . . .

Hai người vừa rơi xuống đất, Vũ Văn Tiểu Tam liền đẩy thật mạnh hắn ra: "Hiên Viên Vô Thương, ngươi làm gì đấy!"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt bởi vì mới vừa rồi cái hôn lưỡi dài đến hơn 10' đó hơi đỏ lên, hô hấp cũng có chút rối loạn ! Đây là nam nhân đáng chết, cẩn thận một ngày nào đó nàng sẽ đập hắn!

"Tam nhi còn giận sao ?" - Hắn làm bộ đáng thương nhìn nàng, trên dung nhan y hệt cánh hoa đào đều là nét mặt lúc bị chủ nhân vứt bỏ.

Vì nét mặt đáng yêu xuất hiện trên gương mặt tuyệt thế mỹ nam như thế, sự cứng rắn bề ngoài của mỗ nữ rất tự nhiên bị hạ thấp xuống, nhưng mà nhớ tới những gì hắn làm, lại tức tối quay đầu không nhìn hắn, chỉ dùng sức "Hừ" một tiếng!

Tuyệt mỹ nam tử lộ ra vẻ mặt dở khóc dở cười, đi tới trước mặt nàng, yếu ớt mở miệng: "Tam nhi không cần tức giận với Thương Thương có được hay không?"

"Hừ!" Một tiếng này "Hừ" càng lớn tiếng.

"Tam nhi. . . . . ."

"Đừng gọi ta! Gọi Long Tử Nghiên của ngươi đi!" - Mỗ nữ tức giận đùng đùng mở miệng.

Hiên Viên Vô Thương uất ức mở miệng: "Người ta nào có gọi nàng ấy. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, cười lạnh một tiếng: “Không gọi nàng ấy, nhưng nếu là nàng cười tươi như đóa hoa, nhìn thấy nàng lại vui mừng như vậy sao ? Dạ! Nàng là mỹ nữ đệ nhất thiên hạ! Nàng so với ta nhìn đẹp hơn! Ngươi thích nàng là bình thường đấy! Ngươi tiếp tục cười với nàng đi, tiểu gia ta không theo được!"

Nói xong, giận dữ xoay người muốn đi, lỗ mũi có chút ê ẩm. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lại bị người nào đó túm được tay, âm thanh rất có sức hút từ sau người truyền đến, trong giọng nói tràn đầy dịu dàng: "Tam nhi, nàng nghe ta giải thích !"

"Giải thích? Là giải thích ngươi không cười với Long Tử Nghiên, còn là không có quan hệ với Phượng Phi Yên ? Hiên Viên Vô Thương! có phải ngươi thật coi ta là kẻ ngu không?" - Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng mở miệng, trong mắt lại mơ hồ có chút lệ.

"Thương Thương đối với Long Tử Nghiên cười không phải như Tam nhi nghĩ, còn Phượng Phi Yên là xã giao thôi, nhưng mà. . . . . ." - Hắn nhẹ giọng mở miệng giải thích, tuy nhiên nó bị cắt đứt. . . . . .

Nàng hung hăng rút tay của mình ra: "Vậy là được rồi! Ngươi đều thừa nhận, vậy ta cũng nói cho ngươi biết, không phải chỉ có ngươi Hiên Viên Vô Thương một người có thể thay đổi thất thường, ta Vũ Văn Tiểu Tam cũng tương tự có thể ! Từ đó ngươi cua mỹ nữ của ngươi, ta cua trai đẹp của ta, hai chúng ta không liên hệ nhau!"

"Tam nhi, nàng thật không cần Thương Thương hả ?" - Âm thanh của hắn mơ hồ có chút yếu ớt.

"Không cần !" - Nàng hung hăng mở miệng, rồi sau đó lau một giọt nước mắt suýt nữa bay ra, nặng nề giẫm chận tại chỗ rời đi, chợt nghe truyền đến từ sau lưng "độp" một tiếng, quay đầu, lại thấy người nọ té ở trong bụi hoa, khóe môi đều là máu tươi nhìn thấy mà hoảng. . . . . .

Trái tim hung hăng co rút lại một chút, không kịp suy tư, dựa vào tới, ngồi xổm người xuống, đỡ dậy hắn, khó nén hốt hoảng mở miệng: "Thương Thương, Thương Thương. . . . . Thương Thương, ngươi làm sao vậy?"

Tuyệt mỹ nam tử lông mi run rẩy, này tà mị đào hoa nhãn từ từ mở ra, nhìn một chút nàng, trong mắt đều là yếu ớt vẻ mặt, rồi sau đó dịu dàng mở

https://thuviensach.vn

miệng: "Không có việc gì."

"Lại không có chuyện gì ? Cái người ngốc nghếch này! Hộc máu mà không có việc gì! Biết rất rõ ràng mình không thể dùng nội lực, còn dùng! Ngươi muốn chết đúng không? Ngươi chờ, ta đi tìm ngự y cho ngươi!" - Vũ Văn Tiểu Tam rống to với hắn, gấp đến độ nước mắt cũng mau chảy ra, gào xong cuống quít đứng dậy, chuẩn bị đi tìm ngự y. . . . . .

Lại bị hắn túm chắc thắt lưng, không thể động đậy: "Không cần tìm!"

"Hiên Viên Vô Thương ! Bây giờ không phải là thời điểm ngươi tỏ ra tiểu tính tình!" - Nàng tức giận lại gào thét, đây là nam nhân đáng chết muốn nàng sốt ruột chết sao?

"Tam nhi không cần Thương Thương rồi, Thương Thương cũng không còn cần thiết sống thêm nữa!" - Hắn lên tiếng thật khẽ, trong giọng nói trừ nỗi đau thương sợ hãi còn có nghiêm túc.

"Nói càn! Ngươi buông ra, ta đi tìm đại phu trước!" - Nàng vội vàng muốn tránh thoát hắn, thế nhưng hắn lại ôm chặt hơn. . . . . .

"Tam nhi có muốn người ta không?" - Hắn ngẩng đầu lên, làm bộ đáng thương nhìn nàng.

"Hiên Viên Vô Thương!" - Nàng nhìn hắn sắc mặt tái nhợt, rống giận ra tiếng, một giọt lệ hung hăng rơi trên mặt như bạch ngọc của hắn, "Ngươi rốt cuộc muốn ta thế nào? Muốn ta như thế nào. . . . . ."

Nàng còn phải như thế nào? Muốn nàng nhìn hắn cười với người khác, còn ngây ngốc đi theo bên cạnh hắn sao ? Nàng không làm được giờ khắc này, nàng rốt cuộc hiểu rõ phân lượng của người đàn ông này trong lòng mình. . . . . Đây tuyệt đối không phải thật thích đơn giản hoặc là một chút xíu yêu là có thể biểu đạt. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thấy nàng rơi lệ, hắn cuống quít ngồi dậy, không để ý nàng giãy giụa, ôm nàng vào trong ngực mình, dùng sức vòng chặt, bá đạo quát: "Không cho khóc!"

Nàng bị hắn rống nên sững sờ một hồi, có chút ngơ ngác nhìn tuyệt sắc dung nhan của hắn. . . . . .

"Nghe, Tam nhi, không cho khóc ! Dù là vì Thương Thương, cũng không cho khóc, chỉ cần có Thương Thương ở đây, không cho Tam nhi rơi một giọt lệ !" – tiếng nói bá đạo vang lên, trong giọng nói đều là chân thật đáng tin.

Thấy nàng còn ngây ngốc ngây ngô, hắn dịu dàng mở miệng giải thích: "Người ta cười với Long Tử Nghiên là bởi vì nhìn thấy Tam nhi luôn nhìn Long Ngạo Thiên, trong lòng người ta mất hứng, cho nên mới hướng về phía nàng ấy cười, kích thích Tam nhi một cái. Còn Phượng Phi Yên là năm đó Thương Thương đại diện Hiên Viên đế quốc đi chúc mừng nàng lên ngôi, nữ nhân điên đó lại muốn giữ ta lại, người ta thật vất vả mới từ ma trảo của nàng trốn ra được, làm sao sẽ cùng nàng ta có cái quan hệ gì lộn xộn lung tung!"

Hắn nói mà có chút uất ức nhìn nàng: "Tam nhi không tin tưởng người ta chút nào, cũng không để ý tới người ta. . . . . ."

"Thật sao?" - tiểu nữ nhân trong ngực nguy hiểm mở miệng.

"Đúng!" Hắn thật nhanh gật đầu, không có nửa điểm của dấu hiệu nói láo.

Nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn có một chút nghiêm túc cùng uất ức trong mắt, trong bụng đã tin một nửa, lau nước mũi của mình lên trên vạt áo hắn, âm thanh buồn bực mở miệng: "Long Tử Nghiên là mỹ nữ đệ nhất thiên hạ, ngươi thích nàng cũng là bình thường!" - Trong giọng nói lại mang theo rõ ràng vị chua. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Nữ nhân đó xấu xí, làm thế nào mà so vượt một phần vạn của Tam nhi !" - Trong mắt hắn, bất kỳ cô gái nào cũng không sánh nổi hắn Tam nhi.

Híc. . . . . Nhân xấu xí? Nữ nhân vừa lau nước mũi nào đó ngẩng đầu lên, nhìn dung nhan hắn câu hồn đoạt phách, buồn bực mở miệng: "Nàng rất xấu sao?"

"Tam nhi là đẹp nhất!" - Nhìn nàng ửng đỏ hốc mắt, hắn đau lòng, đầu quả tim đau như bị kim châm, vươn tay đặt lên mặt của nàng, "Mỹ nữ đệ nhất thiên hạ ở trong lòng Thương Thương cũng không sánh nổi đầu ngón chân của Tam nhi!"

Lời này khiến tâm tình mỗ nữ cực tốt, quệt mồm: "Nói ít lời ngon tiếng ngọt thôi!"

"Vậy Tam nhi muốn thế nào mới bằng lòng tin tưởng Thương Thương ?" – đôi mắt tà mị đào hoa hàm chứa nồng đậm nhu tình, ngưng mắt nhìn nàng.

"Về sau không cho cười với Long Tử Nghiên nữa!" - Bá đạo mở miệng.

"Được !" - Hắn vốn cũng không tính toán để ý tới nữ nhân kia nữa.

"Không cho nói với nàng !" - Dẫn theo chút cậy mạnh.

"Được! Thương Thương không bao giờ để ý tới cái người xấu xí đó, Tam nhi không cần tức giận nữa có được hay không?"

"Hừ! Lần này tạm tha cho ngươi !" - Vũ Văn Tiểu Tam tâm tình lúc này mới rõ ràng khá hơn, ở trong lòng hắn cọ xát, chợt, động tác cứng đờ. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương !" - Cắn răng nghiến lợi mở miệng.

Híc. . . . . cái trán của tuyệt mỹ nam tử mơ hồ có mồ hôi lạnh toát ra. . . . . Co rúm lại mở miệng: "Tam nhi. . . . . ." Âm thanh có chút run rẩy. . . . .

https://thuviensach.vn

.

"Ngươi mới vừa rồi không phải muốn chết sao ?" – giọng nói hung dữ vang lên, đây là nam nhân đáng chết lại dám tính toán nàng! Không muốn sống!

"Cái đó. . . . . Đó không phải là vì Tam nhi không để ý tới người ta sao. . . . . ." - Yếu ớt nguỵ biện, trong giọng nói còn dẫn theo chút lấy lòng.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, nhìn vết máu bôi bên môi của hắn, đưa tay lau, để vào trước cái mũi của mình hít hà, là máu thật, ngẩng đầu nhìn hắn: "Từ nơi nào lấy được?"

"Người ta dùng nội lực khiến kinh mạch nghịch hành, sau đó bức đi ra !" - Cho nên hắn mới có thể cps cái vẻ đau đớn không chịu nổi, té ở trong bụi hoa, cho nên lúc ấy sắc mặt của hắn mới có thể tái nhợt như vậy.

Hung hăng ôm hắn, đáy mắt lại có những thứ gì ở tràn lan, muốn tràn ra tới, cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Cái người này, tên đần độn!"

"Ngu ngốc, cũng chỉ là ngu ngốc vì một mình Tam nhi!" - Hắn ôm lại nàng, vì nàng, làm kẻ ngu ngốc hắn cũng cam nguyện!

"Người ta thích đồ đần như vậy!" - Nàng cọ cọ nước mắt của mình suýt nữa chảy ra trong ngực hắn, giống như, sau khi biết hắn, nàng luôn bị hắn làm cho cảm động. . . . . .

"Tam nhi nếu là thích, Thương Thương nguyện ý làm ngu ngốc cả đời!" - Hắn nhẹ nhàng mở miệng, trong giọng nói tràn đầy cưng chiều.

Yên lặng một hồi lâu. . . . . .

"Thương Thương. . . . . Người ta giống như thật yêu chàng. . . . . ." - Nàng vùi ở trong ngực của hắn, cảm thụ tim đập của hắn, rồi sau đó lắp bắp

https://thuviensach.vn

mở miệng, sắc mặt cũng hơi ửng hồng.

Hắn cúi đầu, trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười khiến cả trời đất cùng thất sắc: "Vậy thì cứ tiếp tục yêu hơn đi !" - Hắn sẽ đợi, đợi đến ngày đó nàng xác định. . . . . .

Chợt. . . . . ."Tam nhi, nghe nói nàng còn muốn theo đuổi Long Ngạo Thiên ?" – giộng nói có chút nguy hiểm từ đỉnh đầu vang lên.

Ách. . . . . Mỗ nữ biến sắc, lập tức mở miệng: "Ai nói? Thương Thương, ngươi không cần nghe người khác nói hưu nói vượn, ta làm sao có thể theo đuổi Long Ngạo Thiên ! Muốn theo đuổi cũng là đuổi theo ngươi a!"

Mỗ nữ nói mà ánh mắt đảo vòng, một bộ dạng rõ ràng chột dạ. . . . . .

"Thật sao?" giọng tà mị của nam tử vang lên, âm điệu kéo thật dài. . . . . .

"Đúng! Đúng!" - Mỗ nữ gật đầu thật nhanh, đồng thời ở đáy lòng cắn răng nghiến lợi, để cho nàng biết là ai tố giác, nàng không lột da hắn không được !

Tuyệt mỹ nam tử hừ lạnh một tiếng, rồi sau đó cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Tam nhi có thể đi theo đuổi Long Ngạo Thiên!"

"Thật sao ?" - Mỗ nữ mắt chứa đầy mong đợi, có chút không dám tin nhìn hắn, dễ dàng như vậy sao ?

Nhìn thấy trong mắt nàng rõ ràng có sự mong đợi, hắn hung tàn mở miệng: "Thật ! Hơn nữa Thương Thương còn có thể bảo đảm hắn không thể sống trở lại đế quốc Long Diệu!"

Khóe miệng giật giật. . . . . ."Chàng lợi hại !"

https://thuviensach.vn

Trên dung nhan y hệt cánh hoa đào nâng lên một nét cười xinh đẹp: "Đối đãi với tình địch, tuyệt không nương tay!"

"Đồ nam nhân keo kiệt!" Nàng trợn trắng mắt mở miệng, trong giọng nói cũng là khó nén ngọt ngào.

Âm thanh rất có sức hấp dẫn vang lên bên tai của nàng: "Người ta chính là hẹp hòi!"

"Thương Thương, ta không thích nữ nhân khác ở tại vương phủ của chàng!" - Quệt mồm mở miệng, nàng cũng rất keo kiệt! Vương phủ của hắn nên chỉ có nàng - Mỗ nữ nhân có thể đi vào, những nữ nhân khác thì mau cút ra xa cho nàng.

"Đợi Thương Thương trở về thì đuổi các nàng đi ra!" Hắn dịu dàng mở miệng, trong giọng nói không có nửa điểm do dự hoặc là khó khăn.

"Tốt !" - Vui sướng hài lòng mở miệng, tựa vào trong ngực của hắn, vòng quanh hông của hắn thật chặt.

"Không cho phép Tam nhi sẽ không để ý người ta !" - Hắn dường như rất uất ức mở miệng, ngay sau đó ôm nàng càng chặt hơn.

"Vậy cũng không cho chàng lại câu đáp bọn họ!" Nàng lập tức ngẩng đầu đáp lại một câu như vậy, nửa điểm không chịu thua thiệt.

Hắn khẽ cười một tiếng, sờ sờ cái mũi của nàng: "Tốt! Tam nhi nói gì, chính là cái đó !" Trên thực tế, hắn vốn là không có quyến rũ họ!

"Ngoan!" Nàng một bộ dáng người lớn sờ sờ đầu của hắn.

Khóe miệng khẽ kéo ra: "Tam nhi, người ta không phải đứa bé."

"Không phải đứa bé thì sao ? Không thể sờ à ?" - Ác ngoan nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Híc. . . . . ."Có thể! Có thể!" - Mỗ Vương gia lập tức chân chó đáp lời, còn giống như con cún đem đầu của mình tiến tới, "Tam nhi muốn sờ cứ sờ. . . . . ."

"Hừ! Ta bây giờ không muốn sờ nữa rồi !" - Nàng vẻ mặt cao ngạo nhìn trời xanh.

Khóe miệng lại kéo ra, làm nũng mở miệng: "Tam nhi, nàng giúp người ta sờ sờ đi. . . . . Có được hay không vậy!"

Vì vậy, mỗ nữ thỏa mãn lộ ra một nụ cười biến thái vô cùng. . . . . ."Coi như chàng thức thời !" - Rồi sau đó một lần nữa sờ lên đầu của hắn. . . . . .

Nam tử co quắp khóe miệng, cọ xát trong cổ của nàng. . . . . Nàng cười khanh khách, đẩy đầu hắn ra. . . . . .

Náo loạn một hồi lâu, xa xa nghe âm thanh bọn hạ nhân truyền đến: "Hi Vương Gia, Tam vương phi, các ngươi có ở bên trong không?"

Cánh đồng hoa này trừ Hi Vương Gia, bất luận kẻ nào cũng không thể đi vào, cho nên bọn họ chỉ có thể ở bên ngoài kêu gọi đầu hàng. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương ôm nàng đứng lên, nhẹ giọng nói: "hản là Mặc phái người bảo chúng ta ăn bữa tối rồi !" - Rồi sau đó êm ái đặt nàng đến trên đất.

"Ừ, lại nói bụng của ta cũng đói !" - Mỗ nữ rất là bất nhã vỗ bụi trên mông.

Hắn giúp nàng đem cánh hoa trên đầu tóc lấy xuống, rồi sau đó mở miệng cười: "Vậy chúng ta đi ra ngoài đi, tránh cho Tam nhi đói bụng quá !"

https://thuviensach.vn

"Tốt!" - Vui sướng hài lòng đáp một tiếng, nhảy nhảy nhót nhót chạy ra ngoài, không thể không nói sau khi cùng Hiên Viên Vô Thương nói rõ chuyện, tâm tình của nàng đã khá nhiều!

Nhìn bóng lưng nàng tung ta tung tăng, trên dung nhan tuyệt mỹ nâng lên một lúm đồng tiền hạnh phúc, nguyện vọng của hắn chính là có thể cả đời nhìn nàng sung sướng như vậy. . . . . .

Tam nhi, con đường của tương lai, bất luận có cái gì khó khăn, cũng do một mình ta gánh vác, nàng, chỉ cần vui vẻ là tốt rồi!

"Thương Thương, nhanh lên một chút á..., nếu không bọn họ liền ăn hết món ăn rồi!" - Vũ Văn Tiểu Tam chống nạnh nhìn tốc độ nhanh như rùa của hắn. . . . . .

Một cơn gió mát thổi qua, làn tóc như mực của hắn bay múa theo gió, vạt áo màu trắng bị khẽ nâng lên, ánh sáng mặt trời chiếu lên dung nhan tuyệt mỹ của hắn, cánh đồng hoa tử diên vĩ, giống như thiên tiên. . . . . .

Nước miếng của nàng lại không thể khống chế nhỏ xuống, cho đến khi người nọ đi tới bên cạnh nàng. . . . . Nàng lầm bầm lầu bầu mở miệng: "Thương Thương rất đẹp trai a!"

Hắn thấy buồn cười, ngón tay thon dài đưa ra, giúp nàng lau nước miếng. . . . . ."Thương Thương đẹp trai hơn nữa, cũng chỉ thuộc về một mình Tam nhi !"

Lời nói này nàng thích nghe ! Mỗ nữ thoả mãn mà gật gật đầu: "Xem chàng có thành ý như vậy, vậy ta liền gắng gượng thu nhận chàng đi! Nhưng ngàn vạn lần chàng không được quá cảm động nhé!"

Gắng gượng ? Khóe miệng giật giật, bất đắc dĩ mở miệng: "Ừm! Cảm tạ Tam nhi thu nhận người ta! Đây thật là phúc khí của người ta!"

https://thuviensach.vn

Quả nhiên lời vừa nói ra này, mỗ nữ liền cười đến vô cùng rực rỡ. . . . . Nhìn dáng vẻ có một chút giống đứa bé này, rất là thoả mãn mà gật gật đầu: "Không tệ, không tệ!"

Một cái chụp nhẹ nhàng vỗ trên đầu nàng: "Nghịch ngợm!"

Sờ sờ đầu, chu mỏ, nước mắt lưng tròng nhìn của hắn: "Thương Thương, sao đánh đau?"

Hắn vừa nghe, mày kiếm vặn lại, nhanh bước tới trước, sờ sờ đầu của nàng, trên mặt đều là đau lòng cùng hối tiếc: "Thật xin lỗi Tam nhi, Thương Thương không phải cố ý ! Rất đau sao?"

"Ha ha. . . . . ." - Mỗ nữ cười đểu một tiếng, "Ta lừa gạt ngươi đấy!" Nói xong cũng chạy trốn thật xa. . . . . .

"Tốt! Lại dám gạt ta!" - Giả bộ tức giận, đuổi theo. . . . . .

"Ha ha. . . . . Thương Thương thực ngốc! Mau tới đuổi theo ta, ha ha. . . . . ." - Vũ Văn Tiểu Tam chỉ lo lắc lắc đầu nói với hắn, ai có thể nghĩ chạy ra khỏi bụi hoa không bao xa, đụng phải một vật nặng lên, không đứng vững, bị bắn ngược trở lại ngã xuống đất. . . . . .

Thật may là lương tâm người nọ chưa mất, rất nhanh túm nàng kéo lại. . . . . Vì vậy, mỗ nữ xuất hiện ở trong ngực Long Ngạo Thiên. . . . . .

Cách đó không xa. . . . . gương mặt Hiên Viên Vô Thương y hệt hoa đào liền đen xì. . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 5: Hai miếng thịt sau cùng

Mỗ nữ ngẩng đầu lên, nhìn thấy gương mặt phong hoa tuyệt đại của Long Ngạo Thiên, khuôn mặt nhỏ nhắn liền ửng đỏ. . . . . Cảm thấy không nỡ rời khỏi lồng ngực của trai đẹp, đắm đuối đưa tình nhìn hắn. . . . . .

Long Ngạo Thiên vốn cùng Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Ly, Hiên Viên Triệt ở chỗ này chờ bọn họ, ai có thể nghĩ nữ nhân này tự nhiên bổ nhào tới phía hắn, chưa kịp suy nghĩ nhiều liền kéo nàng một cái, tạo thành cục diện khó xử như bây giờ. . . . . .

Mỗ nữ nương nhờ trong ngực của hắn, trong cặp mắt đẹp kia đều là kim quang hạnh phúc, rồi sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại mơ tưởng viển vông. . . . . .

Sóng nước gợn lăn tăn. . . . . .

Long Ngạo Thiên thâm tình khẩn thiết đưa mắt nhìn nàng, dịu dàng mở miệng: "Nàng không sao chớ?"

Vũ Văn Tiểu Tam thẹn thùng e lệ mở miệng: "Người ta không có việc gì. . . . . ."

Vì vậy hai người thâm tình nhìn nhau, mặt càng ngày càng gần, Vũ Văn Tiểu Tam chu miệng lên, cùng trai đẹp hạnh phúc ôm hôn. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Long Ngạo Thiên nhìn nữ nhân trong ngực mình đang nhắm mắt lại, chu mồm, mặt say mê, cả người nổi da gà không thể ức chế mà run rẩy, vội vàng buông nàng ra, né qua một bên. . . . . .

Những người khác đầu đầy mồ hôi lạnh nhìn bộ dáng say mê của nàng. . . . . .

Bị Long Ngạo Thiên buông ra, dĩ nhiên là không có chỗ để dựa vào, mỗ nữ bước chân lảo đảo một cái suýt nữa không đứng vững, sóng nước tan biến. . . . . .

Mở mắt ra, thấy không có xảy ra chuyện tình như bản thân mình tưởng tượng, rất là tiếc nuối chép chép miệng. . . . . .

Chợt, cảm thấy sau lưng một ánh mắt nóng bỏng như lửa phóng tới, sợ sệt uốn éo quay đầu lại, cười hì hì mấy tiếng, rồi sau đó lộ ra một nụ cười nịnh nọt. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương nhìn nàng quay đầu lại, nụ cười ở khóe môi xinh đẹp càng rõ ràng, cười đến Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ nuốt một hớp nước miếng, lông măng ở sau lưng cũng suýt nữa dựng đứng lên. . . . . .

"Hoàng thúc, cùng đi dùng bữa với mọi người chứ?" - Hiên Viên Mặc mở miệng cười.

Tuyệt mỹ nam tử khe khẽ gật đầu, nếu như hắn không có ở đây, bọn họ cùng nhau ăn cơm, nha đầu chết tiệt này không biết còn làm như thế nào để quyến rũ Long Ngạo Thiên !

Nghĩ tới đó, ánh mắt liền vô cùng đen tối nhìn về phía Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Mỗ nữ duy trì trầm lặng, cái đầu rụt lại đi theo sau bọn họ, Hiên Viên Ly có chút khó hiểu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương. Sao

https://thuviensach.vn

nàng cảm thấy không khí có chút quái dị nhỉ ?

Hiên Viên Triệt gương mặt búng ra sữa đáng yêu treo lên nụ cười đầy thâm ý. . . . . .

Đến chỗ ăn cơm, Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, một cái bàn dài đến mười mét đặt ở chính giữa phòng, khăn trải bàn màu vàng sáng trải ở phía trên, các loại món ngon bày trên bàn, sàn nhà và cột nhà cũng được lau đến khi sáng bong như gương. . . . . .

Quá xa hoa đi ! Khó trách người người đều muốn làm hoàng đế, nếu có cơ hội, nàng cũng muốn xuyên vào làm hoàng đế. . . . . He he. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam rất không khách khí, trực tiếp tìm chỗ ngồi xuống, mọi người sớm đã quen với đức hạnh của nàng, cũng lười mở miệng nói gì.

Hiên Viên Vô Thương ngồi ở bên trái nàng, Hiên Viên Ly ngồi ở bên phải nàng, Long Ngạo Thiên ngồi đối diện với nàng, mà Hiên Viên Mặc ngồi ở chủ vị. . . . . .

Hiên Viên Triệt suy nghĩ một chút, an vị ở cạnh Hiên Viên Ly. . . . . .

Quay đầu, quét một vòng nhìn về cuối cái bàn, bên kia có món ăn mà nàng thích . . . . . Lại nói. . . . . cái bàn dài như vậy, món ăn mà nàng thích đều đặt ở bên kia, thế này làm sao có thể ăn a ! Phiền muộn thở dài một cái. . . . . .

"Tam Hoàng tẩu, người làm sao vậy?" Hiên Viên Ly không hiểu mở miệng.

Tiểu Nguyệt ở sau lưng nàng bịt lấy lỗ tai, nàng không muốn biết một chút nào lí do của tiểu thư nhà mình, bởi vì tuyệt đối không thể nào là cái đại sự gì, hơn nữa tuyệt đối sẽ làm cho nàng muốn thổ huyết. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Làm sao ư? Hắn mang ra cái bàn dài như vậy, còn đem món ăn ta thích ăn đều để ở đầu bên đó, ta cũng không phải là Vượn Tay Dài, sao có thể duỗi tay dài đến như vậy? !" - Mỗ nữ cảm thán bi ai.

Vượn Tay Dài?

Hiên Viên Mặc khóe miệng giật giật, có chút bất đắc dĩ. . . . . Từ xưa tới nay bàn ăn cơm của Đế Vương không phải là như vậy sao?

Long Ngạo Thiên một miếng thức ăn suýt nữa sặc ở trong cổ họng, rất im lặng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn nàng. . . . . .

Hiên Viên Triệt cúi đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu kìm nén đến đỏ bừng. . . . . .

"Ặc. . . . . Hoàng tẩu, người có thể sai bọn hạ nhân đem món ăn đến đây !" – phía sau đầu Hiên Viên Ly treo một giọt mồ hôi lạnh to oạch, lại nói, nàng ở hoàng cung lâu như vậy, thật vẫn chưa từng khổ não vì chuyện này. . . . . .

"Nhiều trai đẹp ở chỗ này như vậy, ta sai người làm đem món ăn bưng đến trước mặt của ta, có vẻ ta rất không có hình tượng ?" - Mỗ nữ mặt đen lại lớn tiếng mở miệng. Nàng ở hiện đại, chỉ cần tưởng tượng có một đám trai đẹp nhìn một mình nàng lại ăn quá nhiều món ăn, nàng đã cảm thấy mất thể diện rồi, nha đầu này thế mà đưa ra cho nàng một chủ ý cùi bắp như vậy !

Lời vừa nói ra này, mấy nam nhân ho kịch liệt, rõ ràng đều bị sặc không hề nhẹ. . . . . .

Tiểu Nguyệt đứng ở sau lưng nàng, vỗ bốp một cái lên trán của mình. . . . . Tiểu thư của ta, Lão Nhân Gia Người bây giờ còn có hình tượng sao?

https://thuviensach.vn

Cuối cùng. . . . . Hiên Viên Mặc bất đắc dĩ mở miệng: "Người đâu, đưa món ăn tam vương phi thích ăn đến trước mặt của nàng !"

"Dạ !" - Bọn thái giám lập tức hoạt động, đồng thời khóe mắt dư quang vẫn còn liếc nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, tam vương phi này thật sự rất kỳ quái a!

Nhìn một đống món ăn trước mặt cách nàng không xa, hình như bên cạnh là xâu thịt dê không khác biệt lắm so với ở kiếp trước, gắp một đũa, bỏ vào trong miệng, say mê nhai, rồi sau đó chậc chậc có tiếng than thở: "Không tệ ! Không tệ !"

Người ở chỗ này mồ hôi sau đầu càng túa ra nhiều hơn, lại nói. . . . . Có người ở hoàng cung ăn cơm, cứ làm như hoàng đế không tồn tại vậy, lại xoi mói với món ăn sao ? Là Lá gan của nàng quá lớn, hay là Hoàng đế của đế quốc Hiên Viên thật không có có giá trị?

Đang lúc này, thái giám báo lại: "Hoàng thượng, Vân phi và Mộng phi cầu kiến!"

Mày kiếm vặn lại, có chút kinh ngạc, tuy nói bữa tối hôm nay có mấy phần là gia yến, nhưng dù sao Ngạo Thiên cũng ở đây, đám nữ nhân kia lại chạy tới cầu xin cái gì chứ ? Nhéo nhéo lông mày, rồi sau đó ôn nhã mở miệng: "Không gặp!"

"Ai ôi, hoàng thượng, họ dầu gì là phi tử của ngươi nha, nói không gặp cũng liền không gặp, quá tuyệt tình không tốt đâu, dù sao nhiều món ăn như vậy chúng ta cũng ăn không hết nha, hãy để cho họ vào đi !" - Vũ Văn Tiểu Tam mồm nhai đầy dầu mở, cũng không quên mở miệng đề nghị.

Lại nói, mấy người này cùng nhau ăn cơm rất nhàm chán, thêm vào đó, nàng rất muốn biết một chút chuyện trong hậu cung các phi tử cùng Hoàng đế ăn cơm chung là như thế nào!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên mặc giựt giựt khóe miệng, nhưng để làm thỏa mãn ý của nàng, nhàn nhạt mở miệng: "Tuyên vào!"

Tổng quản thái giám kinh ngạc nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, tam vương phi thể diện thật lớn, tùy tùy tiện tiện mấy câu nói liền làm bệ hạ thay đổi chủ ý!

Hiên Viên Vô Thương đầy thâm ý nhìn Hiên Viên Mặc. . . . . .

Long Ngạo Thiên nhìn vị trí của mình, cảm giác hình như chẳng được thích hợp. . . . . Vì vậy đứng lên, chuyển về phía sau mấy vị trí, tuy nói với thân phận của hắn là có thể ngồi ở bên cạnh nhị ca, nhưng khi phi tử của hắn tới. . . . . Thật không muốn bị kẹp ở giữa nhị ca cùng đám phi tần của hắn !

Tiếp đó, Mỗ nữ tử áo xanh cùng Mỗ nữ tử áo lam đi vào, một người vóc dáng khá cao gầy, cũng có chút gầy gò, mặt trái xoan, mày liễu cong cong như trăng, cánh mũi tinh xảo đẹp đẽ, ngược lại, một mỹ nhân cổ điển, một bộ áo lam càng khiến nàng có chút giống Lâm muội muội (Lâm Đại Ngọc trong Hồng Lâu Mộng, dáng vẻ yếu ớt). . . . . .

Nữ nhân này thân thể khá nhỏ nhắn, nhưng dáng người trước sau lồi lõm, ngược lại đúng là tiêu chuẩn vưu vật ! Trên gương mặt đó hơi xoa phấn mỏng, ngược lại nhỏ nhắn động lòng người. . . . . .

Hai người cùng nhau khom lưng hành lễ: "Nô tì bái kiến hoàng thượng!"

"Đứng lên đi !" giọng điệu dịu dàng, chỉ là chút nhu tình này cũng không chạm tới đáy mắt.

Người nữ nhân nhỏ nhắn động lòng nhìn sơ qua tình hình trong đại điện, mỗ nữ tử mặc bộ áo hồng nhìn họ một cái, rồi lại vùi đầu ăn cơm, mà Hi vương gia quét cũng không có quét nhìn họ một cái, tự ăn cơm của mình. Những người khác cũng hơi có vẻ kinh ngạc mà nhìn xem họ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Che môi khẽ cười một tiếng: "Hoàng thượng, nô tì và Vân tỷ tỷ nghe nói Thất vương gia cùng Hi vương gia, còn có Tam vương phi đều ở đây dùng bữa cùng hoàng thượng, nghĩ đến thật là náo nhiệt, cho nên mới cùng Vân tỷ tỷ tiến đến, nhưng chưa từng nghĩ Long diệu thái tử cũng ở đây, không biết nô tì có quấy rối sự hứng thú của hoàng thượng và thái tử hay không?"

"Đã tới rồi vậy ngồi xuống ăn cơm đi !" Hiên Viên Mặc nhàn nhạt mở miệng, rồi sau đó cúi đầu gắp thức ăn.

Mộng phi có hơi xấu hổ đứng tại chỗ, hoàng thượng hoàn toàn không để ý tới lời của nàng..., chẳng qua là tiện mở miệng, những câu nói vừa nãy của nàng không phải là. . . . . Nói vô ích sao?

Mặc dù lúng túng, nhưng vẫn cùng Vân phi ngồi vào bên cạnh hắn. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam giống như lười phản ứng lại họ, nhưng khóe mắt dư quang lại đang liếc trộm bọn họ, trong đôi mắt đẹp đều là tò mò. . . . . Bình thường, Hoàng đế cùng các phi tử ăn cơm chung một chỗ là như thế nào đây?

Thần thái tò mò trong mắt nàng, trực tiếp khiến Long Ngạo Thiên, Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Ly và Tiểu Nguyệt nhớ lại ánh mắt lúc ấy của nàng khi xem thái giám cùng với đủ loại cười vui sướng điên cuồng và phản ứng kỳ dị. . . . . .

Hiên Viên Mặc đột nhiên có chút hối hận cho các nàng đi vào rồi. . . . . .

Kìa, Vân phi cũng gắp lên xâu thịt dê giống như Vũ Văn Tiểu Tam đang ăn đến sung sướng, bỏ vào trong miệng của mình, khe khẽ nhai. . . . . .

Sắc mặt mỗ nữ chợt tối sầm ! Cái này là lấy oán trả ơn mà ! Nếu không phải nàng mở miệng, hai người bọn họ có thể đi vào sao ? Cư nhiên vừa tiến đến liền giành món ăn của nàng! Đáng chết !

https://thuviensach.vn

Sắc mặt đen kịt của nàng dĩ nhiên là rơi vào đáy mắt những người khác, trong bụng cũng có hơi kinh ngạc, đây là thế nào vậy ?

Vũ Văn Tiểu Tam hận hận xách theo chiếc đũa, nhặt hết rau ra ngoài rồi đem toàn bộ thịt có ở trong đĩa đổ vào trong bát của mình, vui sướng hài lòng ăn, đồng thời dùng ánh mắt vô cùng không tốt lành hung hăng nhìn chằm chằm Vân phi. . . . . .

Mọi người giựt giựt khóe miệng, cúi đầu ăn cơm của chính mình, im lặng tới cực điểm, đồng thời cũng không còn người nào dám đụng món ăn trên bàn. . . . . .

Chếch ở phía kia Mộng phi cong môi mỉm cười, không hề chú ý tới chuyện tình món ăn đang diễn ra. . . . . .

Khi Vũ Văn Tiểu Tam ăn xong đống thịt trong bát của mình, vẫn chưa thỏa mãn chép chép miệng, lại tiếp tục liếc mắt nhìn về phái cái đĩa kia, xem xem lúc vừa rồi khi bản thân gắp có để sót ‘cá lọt lưới’ hay không. . . . . .

Đang lúc này, Mộng phi mắt tinh nhìn đến một miếng thịt, gắp lên, thả vào trong bát của Hiên Viên Mặc, mở miệng cười nói: "Miếng thịt cuối cùng rồi, để hoàng thượng ăn đi !" . . . . . .

Hiên Viên Mặc không ngẩng đầu lên, cho nên cũng không biết đây là miếng thịt Vũ Văn Tiểu Tam mới vừa bảo vệ nửa ngày nay, liền ăn. . . . . .

Tiếp, sắc mặt mỗ nữ liền đen thui, nở nụ cười vô cùng âm trầm, hung hăng nhìn chằm chằm Hiên Viên Mặc. . . . . .

Những người bên cạnh cũng ngẩng đầu lên, có chút đồng tình nhìn Hiên Viên Mặc còn chưa biết xảy ra chuyện gì, vẫn cúi đầu ưu nhã ăn cơm. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đang lúc này, Mộng phi lại hét một tiếng kinh hãi: "Ai, ui, vẫn còn có một miếng thịt nữa, hoàng thượng cũng chịu khó ăn một chút đi !" - Dứt lời lại đem cục thịt này gắp đến trong chén Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Ly còn chưa kịp nhắc nhở hoàng huynh của mình, chỉ thấy hắn lại đem thịt bỏ vào trong miệng. . . . . .

Nuốt một chút nước miếng, mọi người sợ sệt nhìn sang người cô nàng toàn thân tản ra khí đen. . . . . .

Hiên Viên Mặc một lần nữa ăn miếng thịt cuối cùng, cảm nhận được trọn vẹn vị rất tươi ngon của miếng thịt, nhất thời mặt rồng cực kỳ vui mừng, có chút tán thưởng mở miệng: "Món này ăn không tệ ! Thưởng !"

Tổng quản thái giám ở một bên mở miệng: "Dạ, bệ hạ!"

Mộng phi có chút hả hê nâng môi lên, tuy nói hoàng thượng khích lệ chính là món ăn, nhưng thức ăn này là nàng gắp cho hoàng thượng không phải sao?

Nhưng vào lúc này, "Bụp" một tiếng vang thật lớn, mỗ nữ nặng nề nện đôi đũa lên trên bàn, Hiên Viên Triệt và Hiên Viên Ly không hẹn mà cùng rụt cổ một cái. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương và Long Ngạo Thiên có phần cảm thông nhìn Hiên Viên Mặc. . . . . .

Mỗ Hoàng đế rốt cuộc phát hiện không khí không đúng, nhìn bọn họ một chút, rồi sau đó quan sát Vũ Văn Tiểu Tam rõ ràng lửa giận đang ngút trời, có chút buồn bực mở miệng: "Sao thế ? Mất hứng ư?"

Mỗ nữ đứng lên, đập bàn một cái, hung hăng nhìn hắn chằm chằm, rồi sau đó tức giận gào thét: "Vui mừng á ? Miếng thịt cuối cùng bị ngài ăn mất ! Miếng thịt sau cùng thứ hai cũng bị ngài ăn! Ta có cái quái gì có thể vui mừng sao? !"

https://thuviensach.vn

Sặc. . . . . Long Ngạo Thiên giựt giựt khóe miệng. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cúi đầu cười khẽ. . . . . .

Hiên Viên Triệt im lặng quay đầu nhìn ngoài cửa điện, chỉ là khẽ rung động bả vai đã tiết lộ tâm tình của hắn. . . . . .

Hiên Viên Ly đồng tình nhìn hoàng huynh của mình, rồi sau đó gắt gao cắn môi dưới, sắc mặt kìm nén đến đỏ bừng. . . . . .

Vân phi có chút khiếp hãi nhìn nhìn bộ dáng kinh khủng của nàng. . . . . .

Mộng phi há to mồm, không thể tưởng tượng nổi nhìn nàng, đây là chuyện gì xảy ra? Không phải chỉ là hai miếng thịt thôi sao ? Vậy mà rống giận với hoàng thượng, Tam vương phi này lá gan cũng quá lớn đi !

Hiên Viên Mặc ngơ ngác nhìn nàng, đầu óc còn đang lơ mơ, chỉ toàn thấy đều là" Miếng thịt cuối cùng " với "Miếng thịt sau cùng thứ hai " . . . . . .

Đám người Long Ngạo Thiên tràn đầy đồng tình nhìn hắn. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương ho nhẹ một tiếng, rồi sau đó mở miệng giải vây: "Tốt lắm, tốt lắm, không phải chỉ là hai miếng thịt thôi sao, sai Ngự Thiện Phòng lại làm tiếp là được !"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, tâm tình mới chuyển tốt đi một chút, đặt mông ngồi ở trên ghế đẩu, gắt gao nhìn chằm chằm Mộng phi, đều là do cái nha đầu này đem thịt của nàng gắp vào trong bát của Hiên Viên Mặc ! Con bà nó, tốt nhất chớ rơi vào trong tay Vũ Văn Tiểu Tam nàng, nếu không nàng chỉnh nàng ta tới chết luôn !

Mộng phi giựt giựt khóe miệng, nhìn ánh mắt kinh khủng kia của Vũ Văn Tiểu Tam, nuốt một ngụm nước miếng, cúi đầu vùi đầu ăn cơm, lại

https://thuviensach.vn

nói, nàng chỉ là gắp món ăn cho hoàng thượng mà thôi, chẳng lẽ đã đạt tới cấp độ “Thập Ác Bất Xá” sao? Cái ánh mắt đó của tam vương phi là cái gì a, thật khiến nàng rợn cả tóc gáy !

Mãi cho đến thái giám thân thể co rúm lại bưng tới đĩa thức ăn tương tự thứ hai, Vũ Văn Tiểu Tam mới thu hồi ánh mắt, cúi đầu tiếp tục ăn ngấu ăn nghiến, trong lòng của mỗi người nhìn có vẻ bình tĩnh, tuy nhiên cũng có chút thay đổi vị, tất cả mọi người nghiêm túc nhìn nàng ăn liền một mạch cái món ăn nào, bọn họ ngàn vạn lần không được gắp đến!

Hiên Viên Mặc càng thêm ăn không biết ngon. . . . . .

. . . . . .

Vân Trung Thành. . . . . .

Thẩm Lãng Phàm im lặng nhìn nam tử mặt lạnh ấp úng trước mặt hắn, rất không kiêm nhẫn giơ giơ cây quạt lên, tiếp đó lại thấy hắn há miệng, sắc mặt ửng hồng, nhưng mà một cái rắm vẫn không cho ra, rốt cuộc không thể nhịn được nữa rống to: "Hiên Viên Ngạo! Ngươi gọi lão tử ra làm cái gì ? Chính là xem ngươi đỏ mặt ấp úng không nói lời nào hay sao? ***! Dáng vẻ này ngu xuẩn đến cỡ nào chứ! Ai không biết còn tưởng rằng ngươi ở đây thổ lộ tình cảm với lão tử nữa !"

Thật là có bệnh ! Hắn thật vất vả mới thoát khỏi sự dây dưa của chúng mỹ nữ ở Dương Châu bỏ chạy về kinh thành, ai có thể nghĩ mới vừa vặn trở lại bên trong trang ấp, liền bị người này kéo ra ngoài, rồi sau mặt đó đỏ ấp a ấp úng nhìn hắn cho tới tận trưa, nhiều lần muốn nói lại thôi, cứ như vậy ngồi hơn ba canh giờ ! Thật là phiền chết hắn!

Sắc mặt nam tử tuấn dật lãnh ngạo liền tối, âm thanh buôn buốt lành lạnh vang lên: "Thẩm Lãng Phàm, ngươi có gan đem lời mới vừa nói lặp lại một lần!"

https://thuviensach.vn

Nam tử một thân áo đỏ, màu sắc rực rỡ tột cùng đang tức giận đằng đằng liền cứng đờ, lắc lắc cây quạt cười ha hả: "Tốt lắm! Tốt lắm! Nói đi, rốt cuộc tìm ta có chuyện gì ? Giữa huynh đệ chúng ta có cái gì khó nói hay sao ? Ngươi cứ trực tiếp nói đi !" - Cầu xin ngươi đó, không cần đỏ mặt hành hạ ta nữa ! Hắn thật không thể quen nổi!

Lúc này Hiên Viên Ngạo mới nhớ tới mình hôm nay là có việc cầu người, không nên quá mức phách lối, vì vậy lửa nóng lại đi xuống. . . . . .

Lần nữa ấp úng nhìn hắn. . . . . .

Cho đến khi Thẩm Lãng Phàm thiếu chút nữa lại bạo phát tức giận lần nữa, hắn mới thật nhanh mở miệng nói ra mục đích mình tìm gã: "Lãng Phàm, Bổn vương chính là muốn hỏi ngươi làm sao để theo đuổi nữ nhân ?!"

Nói xong lúng túng muốn chết, trên dung nhan mặt sắt đen sì đều là vẻ lúng túng cùng xin lỗi. . . . . .

Thẩm Lãng Phàm giựt giựt khóe miệng, không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn: "Ngươi, cái tên này không điên chứ ?" - Chiến thần Ngạo vương đối với nữ nhân chẳng them ngó tới, chợt muốn học làm thế nào theo đuổi nữ nhân ư, đừng làm hắn cười rụng răng sái hàm chứ!

Lần này mỗ Vương gia càng thêm lúng túng, có chút tức giận mở miệng: "Không có ! Ngươi chỉ cần nói cho Bổn vương vấn đề ta vừa mới hỏi là được!"

"Híc. . . . . Vậy phải xem là dạng gì nữ nhân, đối xử với các dạng nữ nhân khác nhau dĩ nhiên là phải dùng các chiêu khác nhau! Còn nữa, tình cảm của tiểu tử ngươi là thực hay là giả ? Ở Hiên Viên đế quốc còn có người có thể chống cự lại sức quyến rũ của Chiến thần sao ?" - Thẩm Lãng Phàm rất hoài nghi nhìn hắn, người này không phải rảnh rỗi nhàm chán, đặc biệt tóm lấy hắn làm trò vui chứ ?

https://thuviensach.vn

"Một nữ nhân rất kỳ quái !" - Hiên Viên Ngạo có chút thất bại mở miệng, sức quyến rũ cùng giá trị thị trường của hắn, chớ nói ở Hiên Viên đế quốc, ở khắp thiên hạ đều là cực tốt, cố tình đến chỗ cái nữ nhân đáng chết đó thì nửa điểm tác dụng cũng không có!

Ặc. . . . . Lần này Thẩm Lãng Phàm vội xốc lại hoàn toàn tinh thần, người này làm tới thật à? !

"Có nhiều kỳ quái sao? Đem biểu hiện thường ngày của nàng nói cho ta nghe một chút !"

"Tham tiền, háo sắc, thấy mỹ nam tử liền nhào tới, tham ăn, thích ngủ, hay thay đổi, được lý liền không buông tha cho người, thường tiến hành tự mình tưởng tượng ra, sau đó một mình vui mừng cao hứng, thỉnh thoảng còn điên !" - Hiên Viên Ngạo càng nói khóe miệng co giật càng lợi hại, dường như nữ nhân kia đặc điểm toàn thân không có một cái gì đáng ca ngợi, hắn bị sao mà coi trọng nàng nhỉ ?

Thẩm Lãng Phàm cũng đồng dạng co quắp khóe miệng, trước không nói hắn chưa bao giờ từng gặp nữ nhân kỳ quái như vậy, còn nói, một nam nhân bình thường cũng không nên coi trọng nữ nhân như vậy chứ?

Im lặng quan sát Hiên Viên Ngạo: "Hiên Viên Ngạo, ngươi có phải điên rồi không ? Trên thế giới có dạng nữ nhân này sao ?" - Hắn trà trộn vào các khóm hoa nhiều năm, cũng chưa có nghe nói qua nữ nhân như vậy! Cho nên hắn hoàn toàn có lý do cho là Hiên Viên Ngạo này đầu óc bị lừa đá rồi, chạy tới lôi kéo hắn điên!

Không ngờ người kia cư nhiên rất nghiêm túc gật đầu một cái, rồi sau đó mở miệng: "Có dạng nữ nhân này, hơn nữa ta còn thích !"

Thẩm Lãng Phàm ngơ ngác há to mồm, giống như nuốt vào vài con ruồi . . . . . Ngây ngốc nhìn Hiên Viên Ngạo, lại nhìn thấy trong mắt hắn đều là nghiêm túc, không có nửa điểm đùa giỡn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một cái tát chụp lên đầu của mình, có chút thương hại kinh sợ mở miệng: "Ngạo, ta thực xin lỗi ngươi! Sớm biết ta chạy đến Dương Châu đi săn tình, sẽ làm sở thích của ngươi biến thành như vậy, đánh chết ta sẽ không đi!"

Hiên Viên ngạo giựt giựt khóe miệng, mặt đen lại mở miệng: "Ít nói nhảm thôi, ngươi trước tiên chính là nói cho ta biết rốt cuộc làm thế nào theo đuổi đi, nếu không phải còn có một cường đại địch thủ, ta tội gì tới hỏi ngươi như vậy!"

Gì ? Còn có cường đại địch thủ ? Chỉ bằng Hiên Viên Ngạo mới vừa miêu tả cái chủng loại... Nữ nhân kia, được gã choáng đầu này coi trọng không tính, còn có một đối thủ cường đại tới tranh đoạt sao ? Hắn nhất thời cảm giác đầu của mình có chút choáng váng, đồng thời ép không xuống nổi lòng hiếu kỳ, mở miệng hỏi thăm: "Cái kẻ cường đại địch thủ đó là ai ?"

"Hoàng thúc !" âm sắc lạnh lẽo nói ra, áp lực trong bụng tăng gấp bội.

Giựt giựt khóe miệng, im lặng mở miệng: "Kẻ địch đó quả thật quá mức cường đại đấy !" - Từ trước đến giờ không bị sắc đẹp dao động, mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, Hi Vương Gia, cùng Chiến thần Ngạo vương chưa bao giờ đem nữ nhân không coi vào đâu, đồng thời coi trọng Mỗ nữ nhân tham tài háo sắc, tham ăn thích ngủ còn thường lộ vẻ háo sắc, điên khùng, đây thật là chuyện tiếu lâm buồn cười nhất năm nay!

"Bây giờ có thể nói cho ta biết làm thế nào theo đuổi chứ ?" - Hiên Viên Ngạo lạnh giọng mở miệng, hắn đã đem những gì gã muốn biết đều nói cho nghe rồi, hỏi xong thì nên nói cho hắn biết bây giờ phải làm gì đi chứ?

Sặc. . . . . Xét thấy hắn còn chưa từng gặp qua loại nữ nhân này, cho nên chỉ có thể bảo thủ mở miệng: "Theo đuổi con gái, tuyệt đối không thể chọc giận các nàng, nàng thích gì, ngươi liền đem cái đó đưa đến trước mặt nàng, nàng không thích cái gì, ngươi sẽ phải kiên quyết tiêu diệt sạch loại vật này, để người khác tiết lộ ra khi xuất hiện tại trước mặt nàng!"

https://thuviensach.vn

Mỗ Vương gia vừa nghe, cảm giác vô cùng có lý, rất nghiêm túc gật đầu một cái. . . . . .

"Nhớ mọi việc phải theo ý của nàng, nàng vui mừng, cơ hội của ngươi đã tới rồi!" - mở miệng bổ sung thêm.

"Còn nữa không ?" - ngữ điệu có chút nôn nóng vang lên.

Nhìn một chút tên gia hỏa mới yêu lần đầu, còn giống như con khỉ vô cùng sốt ruột, Thẩm Lãng Phàm khóe miệng lần nữa kéo ra: "Khẳng định còn có nữa ! Theo đuổi nữ nhân là một môn đại học vấn, ngươi cho rằng tùy tùy tiện tiện là có thể làm cho các nàng quyết một lòng đối với ngươi à ? Phải nhớ, không có nữ nhân không thích lời ngon tiếng ngọt, cho nên ngươi phải nhặt lời ngọt mà nói!"

Lời này khiến khóe miệng Hiên Viên Ngạo giật giật, bảo hắn đi nói lời ngọt cho người ta nghe sao ? Hình như có chút làm người khác khó chịu!

Thấy hắn một bộ không biết nên nói như thế nào nhìn mình, Thẩm Lãng Phàm giựt giựt khóe miệng, bất đắc dĩ mở miệng: "Ta làm người tốt đến cùng vậy ! Theo ta mà nhìn!"

Ngay sau đó từ cửa sổ nhảy ra ngoài, Hiên Viên Ngạo chạy đến cửa sổ nhìn phía dưới. . . . . .

Chỉ thấy một nam tử mặc áo hồng cực kỳ sặc sỡ, tiêu sái giơ giơ cây quạt, hắn vứt mị nhãn giá rẻ cho chung quanh, rồi sau đó một bước "Không cẩn thận" đụng phải trên người một cô nương. . . . . .

Cô nương kia ngẩng đầu lên vừa nhìn, nam tử đến là anh tuấn, mặt kia liền đỏ!

Mỗ nam tử mở miệng nói: "Vị cô nương này quả nhiên là Chim Sa Cá Lặn, Nguyệt thẹn Hoa nhường, tại hạ hôm nay có thể gặp được cô nương,

https://thuviensach.vn

thật sự là phúc khí của tại hạ, không biết cô nương có thể lưu lại cách thức liên lạc, có cơ hội tại hạ xin mời cô nương uống trà!"

Nàng kia thẹn thùng e lệ nhìn hắn một cái, rồi sau đó ngượng ngùng mở miệng: "Công tử, tiểu nữ tử nhà ở Thành Đông dốc Ngũ Lý, công tử chỉ cần tới dốc Ngũ Lý, sẽ nhìn thấy một dãy nhà, nhà thứ ba chính là nhà của tiểu nữ tử, phòng ốc sơ sài, đến lúc đó công tử không cần ghét bỏ phòng ốc đơn sơ mới được !"

"Ha ha. . . . . Làm sao có thể chứ! Có cô nương phong hoa tuyệt đại như vậy ở bên trong, phòng đơn sơ hơn cũng sẽ mỹ lệ xa hoa hơn hẳn so với Thiên cung, cô nương thật sự là quá khiêm nhường !" - Thẩm Lãng Phàm sảng lảng cười một tiếng, rồi sau đó tiếp tục khích lệ.

Cô nương kia khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ không khác gì quả táo, cúi đầu rất là xin lỗi mở miệng: "Công tử khen nhầm rồi, tiểu nữ tử liễu yếu đào tơ, thế nào được xưng tụng bốn chữ ‘Phong Hoa Tuyệt Đại’, công tử không nên giễu cợt ta !"

Lần này chính là dáng vẻ tiểu nữ nhi yêu kiều cũng lấy ra rồi, ai không biết còn tưởng rằng hai người bọn họ chính là tình lữ . . . . . .

Tiếp mỗ nam tử giống như rất gấp nhìn sắc trời một chút: "Nguy rồi, chỉ lo cùng cô nương nói chuyện với nhau, ngược lại quên hôm nay có hẹn ước với bằng hữu ! Cô nương, tại hạ đi trước, sau này còn gặp lại!"

Nàng kia mặt lộ vẻ tiếc nuối, rất không nỡ bỏ nhìn hắn: "Công tử nếu rỗi rãnh, nhất định phải tới dốc Ngũ Lý tìm ta !"

"Nhất định! Nhất định!" - Ôm quyền mở miệng, rồi sau đó cười đi vào Vân Trung Thành, cô nương kia ở lại tại chỗ tràn ngập thâm tình nhìn bóng lưng của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo ở cửa sổ giựt giựt khóe miệng, có chút im lặng cũng có chút. . . . . Khâm phục !

Thẩm Lãng Phàm một cước đá tung cửa, rồi sau đó một bộ mệt muốn chết đi được, đặt mông ngồi trên băng ghế, nằm ở trên bàn mở miệng: "Mệt chết lão tử! Nhìn thấy chưa ? Lời ngon tiếng ngọt chính là như vậy nói !"

Mỗ Vương gia rất nghiêm túc gật đầu một cái, hắn mới vừa rồi cũng đã phát hiện, dùng lời ngon tiếng ngọt theo đuổi nữ nhân, hiệu quả xác thực hết sức rõ ràng!

"Còn nữa, nếu như ngươi là thật tâm thích, sẽ phải làm thật nhiều chuyện vì nàng, nữ nhân là sinh vật dễ dàng bị cảm động nhất, đặc biệt thích nam nhân vì họ ngay cả mạng cũng muốn bỏ ra, cho nên ngươi phải làm ra một chút chuyện hi sinh quên mình vì người, mới có thể chiếm được hảo cảm của giai nhân !" - Thẩm Lãng Phàm tiếp tục mở miệng.

Lãnh ngạo nam tử vừa nghe được, hết sức chấp nhận, rồi sau đó rất nghiêm túc gật đầu một cái!

"Vậy còn có gì nữa không ?" - Mỗ Vương gia giờ phút này tựa như một học trò chăm chỉ hiếu học.

"Còn có. . . . . ." . . . . . .

. . . . . .

Khi này bữa cơm quỷ dị đã ăn xong, trong lòng Hiên Viên Mặc rối rắm đã không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, hắn cũng chỉ là ăn hai miếng thịt mà thôi, nàng cần phải hung tợn như vậy nhìn hắn trong cả bữa ăn sao ?

"Tam hoàng tẩu, Ly nhi phải đi về trước rồi, ngày mai lại đến tìm người cùng chơi !" - Hiên Viên Ly mở miệng cười, trong mắt còn có chút không đành lòng.

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu một cái, tâm tình vẫn còn rất tệ! Cái gã Hiên Viên Mặc đáng chém ngàn đao đã làm Hoàng đế rồi, lại còn giành ăn thịt với nàng ! Thật không phải thứ tốt gì !

"Mặc, Tam nhi, chúng ta đi về trước !" - Hiên Viên Vô Thương nhẹ giọng mở miệng, rồi sau đó cặp con ngươi tà mị mang theo chút ý cảnh cáo nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Mỗ nữ tự nhiên biết hắn đang cảnh cáo cái gì, co rúm lại nhìn hắn, cười đến là nịnh bợ, có chút không nỡ gật đầu một cái. . . . . .

Hiên Viên Mặc cũng nhàn nhạt: "Ừm!" Một tiếng. . . . . .

Rồi sau đó nam tử tà mị mang theo nam tử đáng yêu đồng loạt rời đi. . . . . .

"Nhị ca, ta cũng về nghỉ ngơi, nếu có chuyện gì, người trực tiếp đi tìm ta !" - Long Ngạo Thiên hắng giọng mở miệng.

"Ừm! Có gì cần trực tiếp nói với nhị ca, ở chỗ này coi như là tại nhà mình đi !" - Hoàn toàn là tình nghĩa huynh đệ, không dính nửa điểm tạp chất.

Long Ngạo Thiên cười đến vui vẻ, gật đầu một cái, tiếp theo tính cười xã giao với Vũ Văn Tiểu Tam, rồi sau đó xoay người rời đi, sống ở hoàng gia, nhất định là khó có thể được ôn tình như vậy, có thể gặp được đại ca cùng nhị ca, hắn sao mà may mắn!

Vũ Văn Tiểu Tam thấy hắn cười, lúc này cũng a a cười ngây ngô , nhón chân lên nhìn bóng lưng của hắn, vô cùng không đành lòng. . . . . .

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng nói: "Tiểu thư, chúng ta nên trở về trong cung của Thái hậu!"

https://thuviensach.vn

"Biết rồi ! Để cho ta nhìn một chút!" Mỗ nữ nhón chân lên, tiếp tục nghển cái cổ dài trông mong. . . . . .

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, nhìn bóng dáng của Long Ngạo Thiên đã biến mất không thấy, tiểu thư nhà các nàng còn đắm đuối đưa tình nhìn trong bóng đêm cái điểm sáng màu vàng đó. . . . . .

Khóe mắt cũng không thể ức chế xệ ra, tuy nói Long diệu thái tử đó dáng dấp quả thật rất anh tuấn, nhưng cũng không anh tuấn đến mức cần nhìn như vậy chứ?

Khóe mắt dư quang thấy được hoàng thượng, Nguyệt phi, Mộng phi cái miệng kia khẽ giật giật, cảm thấy thật mất thể diện!

Nàng phát hiện ra: đi theo tiểu thư đám nhà bọn họ ngoại trừ nguy hiểm kinh người thì chính là mất thể diện!

Đợi bóng dáng của trai đẹp hoàn toàn biến mất không thấy tăm hơi, mỗ nữ chép chép miệng, rồi sau đó hung hăng trợn mắt nhìn Hiên Viên Mặc cùng Mộng phi một cái, vênh cổ lên: "Tiểu Nguyệt, chúng ta đi ! Để cho bọn họ ăn thịt được đủ no!"

Tiểu Nguyệt run một cái, nhìn sắc mặt Hiên Viên Mặc dở khóc dở cười, thật may là không có dấu hiệu muốn giết người, đuổi sát theo bước chân của nàng . . . . . .

"Tiểu thư, ngươi làm gì mà vẫn nhìn bóng lưng Long diệu thái tử như vậy ?" - Tiểu Nguyệt mặt nửa chết nửa sống mở miệng hỏi thăm, mục đích gì cũng là chỉ trích, hoàng thượng cùng hai phi tử của hắn đều ở đây nhìn thấy, lão nhân gia người không thể hơi thu liễm một chút sao?

"Bởi vì dáng dấp hắn anh tuấn !" âm điệu như là chuyện đương nhiên cho thấy nhắc tới Long Ngạo Thiên, tâm tình mỗ nữ cũng không tệ lắm.

https://thuviensach.vn

"Vậy, Hi Vương Gia cũng rất anh tuấn, làm sao người chẳng nhìn bóng lưng của ngài ấy như vậy ?" - Hi Vương Gia còn là mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, so với Long diệu thái tử còn đẹp hơn đi?

Mỗ nữ cười he he : "Cái này ngươi không biết đâu, thường thường không có được mới là tốt nhất ! Thương Thương đã đuổi tới, còn có cái gì hay để nhìn ! Mà Long Ngạo Thiên đó, hắn càng không đồng ý để ta theo đuổi, thì càng làm cho ta muốn hung hăng giày xéo hắn!"

Mỗ nữ nói xong mà bộ dáng biến thái, cười đến vô cùng tà ác: "Ta thật sự muốn hung hăng đè cái gã Long Ngạo Thiên đó ở phía dưới, sau đó tìm một quả dưa chuột, hí hí he he. . . . . ."

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, im lặng nhìn bóng lưng của nàng, còn muốn đem Long diệu thái tử đè ở phía dưới, tiểu thư, Lão Nhân Gia nhất định là đùa giỡn đúng không?

Nghe nữa phía sau cái câu nói kia của nàng, rất là buồn bực mở miệng: "Tiểu thư, tìm dưa chuột làm gì?"

"Ngu à! Tìm dưa chuột cường bạo lỗ hoa cúc a! Hoa cúc tàn, hương sắc phai, nụ cười ai đã úa vàng, hoa rơi như lòng đứt đoạn*. . . . . ." - Mỗ nữ ở Đại Viện Hoàng Cung nhảy nhảy múa múa hát vang. . . . . Cười đến hết sức. . . . . Bỉ ổi !

Lưu lại một nha hoàn buồn bực nắm đầu, cường bạo lỗ hoa cúc là có ý gì?

. . . . . .

Xa xa, Thái hậu đã nghe thấy tiếng hát vui sướng của mỗ nữ, khi Vũ Văn Tiểu Tam xuất hiện trong tầm mắt, bà lập tức cười híp mắt mở miệng: "Tam nhi trở lại rồi à ?"

https://thuviensach.vn

"Dạ !" - Mỗ nữ vui vẻ hưng phấn chạy đến bên người Thái hậu, vẻ mặt chân chó, Tiểu Nguyệt giật giật khóe miệng nhìn bộ dạng nịnh hót của nàng kia. . . . . Nếu để cho Thái hậu biết tiểu thư nhà mình mỗi ngày ở nhà tưởng tượng bà như thế nào cưỡi hạc về tây thiên. . . . . Sợ rằng rất muốn quất nàng!

"Hôm nay có gì vui ?" - Về chuyện Nguyệt phi, bà dĩ nhiên nghe được một chút, chỉ là bà nghĩ thử dò xét xem nàng sẽ nói như thế nào.

"Vui vẻ ! Còn gặp Nguyệt phi, nàng còn cùng thần tức so tài ca nghệ kia mà," - mỗ nữ tỏ vẻ hòa nhã thân thiện nói, hình như sợ Thái hậu biết cái gì lại muốn trách phạt Nguyệt phi .

Thái hậu thoả mãn mà gật gật đầu, tuy nói Nguyệt phi cũng chỉ là một cái phi tử nho nhỏ, nhưng cùng với Vũ Văn Tiểu Tam cũng coi là chị em dâu, bây giờ xảy ra mâu thuẫn, nha đầu này cònche giấu, không làm cho lão nhân này thấy ngột ngạt chút nào, thật là một con dâu hiền, bà hết sức thích!

Vũ Văn Tiểu Tam lại không phải người ngu, có thể làm được vị trí Thái hậu, tất không phải nhân vật đơn giản, nội viện hoàng cung sợ rằng đều là tai mắt của bà, nàng và Nguyệt phi ca hát một lát, thanh thế mặc dù không lớn, nhưng cũng không nhỏ, Thái hậu nếu là một chút gió thổi cỏ lay cũng không nghe được, vậy thì không phải là"Thái hậu" rồi ! Nói như thế dĩ nhiên là vì thử dò xét nàng.

"Hoàng đế có thể làm hết trách nhiệm mang bọn con du ngoạn sao?" - Nói đến đứa con lớn nhất của mình, Thái hậu cũng là mặt mày vui mừng.

Nhưng sắc mặt mỗ nữ liền tối đi. . . . . .

"Thế nào?" Thái hậu nhéo lông mày, mở miệng hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy mỗ nữ rất uất ức khụt khịt cái mũi, rồi sau đó mang theo nồng đậm nức nở mở miệng: "Mẫu hậu, hoàng huynh hắn. . . . . Hắn. . . . . Cư nhiên. . . . . hu u hu. . . . . ."

Nét mặt thái hậu lúc này nghiêm túc, đứng lên, rất là tức giận mở miệng: "Cái tiểu tử thúi kia bắt nạt ngươi ?" - Trong giọng nói đều là khó nén tức giận! Thật sự là quá không có chừng mực rồi, Tam nhi là hoàng đệ muội của hắn, làm hoàng huynh, hơn nữa còn là nhất quốc chi quân, tại sao có thể làm ra được chuyện xấu xa như thế!

"Ừm ! Hoàng huynh hắn ức hiếp con !" - Mỗ nữ nước mắt lưng tròng nhìn Thái hậu, lật lại mở miệng, "huh u hu. . . . . Hắn cư nhiên giành ăn thịt cùng con!"

Tiểu Nguyệt mặt bị sét đánh bộ dáng quay đầu, nhìn về phía ngoài điện. . . . . .

Thái hậu và Phượng Hoa giật giật khóe miệng, mơ hồ có chút im lặng. . . . . .

. . . . . .

Hiên Viên Triệt nhìn một chút người bên cạnh rõ ràng tâm tình không tệ, ngọt ngào mở miệng: "Hoàng thúc, ngươi giải thích rõ hiểu lầm với hoàng tẩu rồi sao?"

Nếu như hiểu lầm của các người đã giải thích rõ, xem tâm tìnhngười khẳng định không tồi, cũng không cần so đo một chút chuyện nhỏ cùng ta rồi, cũng không cần đi tìm mẫu hậu để ta bị gả. . . . . .

"Ừm !" - Nam tử nhẹ nhàng đáp một tiếng, khóe môi nâng lên nụ cười hàm chứa một chút hạnh phúc, nha đầu kia có nói là giống như yêu hắn đấy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn nét mặt hoàng thúc cùng nụ cười khóe môi kia, Hiên Viên Triệt giựt giựt khóe miệng, thời kỳ yêu đương não của con người có phải đều có chút vấn đề hay không ?

“Vậy. . . . . ."

"Bổn vương về trước Hi vương phủ !" Nhàn nhạt mở miệng, rồi sau đó quét một vòng nhìn Hiên Viên Triệt.

Híc. . . . . Trên nét mặt non trẻ tinh xảo là sự kinh hãi: "Hoàng thúc, người trở về Hi vương phủ, hai nữ nhân kia cũng đều ở đây, người không phải sợ hoàng tẩu. . . . . ."

"Sợ !"âm điệu rất có lực hấp dẫn vang lên, ngay sau đó mở miệng, "Cho nên Bổn vương phải đi về đuổi các nàng ra ngoài!"

Hắn đã đồng ý với nha đầu kia, trừ nàng sẽ không để cho người khác vào ở vương phủ của hắn, tất nhiên không thể nuốt lời. . . . . .

Hiên Viên Triệt co quắp khóe miệng nhìn bóng lưng của hắn, hoàng thúc à, người cũng quá ngoan đi ? Một chút thể diện cũng không cho người khác, đây chính là nữ hoàng cùng công chúa nha. . . . . .

Đi vài bước, chợt bước chân dừng lại, môi mỏng khẽ mở: "Liên Sương!"

"Có thuộc hạ!" Một đạo bóng đen thoáng qua, Liên Sương quỳ gối bên chân của hắn.

"Ngươi đi đuổi các nàng ấy ra ngoài!" - Mày kiếm khẽ vặn, hình như có cái gì cố kỵ.

Hiên Viên Triệt cả gan mở miệng: "Hoàng thúc, có phải người ngại ngùng mở miệng đuổi người ngay trước mặt hai mỹ nữ hay không?"

https://thuviensach.vn

"Nếu là Bổn vương tự mình mở miệng đuổi các nàng, vậy thì đồng nghĩa với lviệc phải nói chuyện cùng họ, Tam nhi sẽ tức giận !" - Tuyệt mỹ nam tử nhéo lông mày, thật khó khăn mở miệng.

Lời này vừa rơi xuống, khiến hai người khác suýt nữa không có đứng vững. . . . . Không phải chứ . . . . .

"Vương Gia, thuộc hạ nên nói thế nào ?" - Liên Sương là thật tâm không biết nên làm sao sao để mở miệng.

Hiên Viên Triệt cũng ở một bên tiếp lời: "Đúng vậy a hoàng thúc, nói ôn hòa sợ các nàng không đi, nói quá khó nghe, không nể mặt mũi cũng không được, sợ rằng dẫn đến tranh chấp vài quốc gia rất khó coi!"

Đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, như đang ngẫm nghĩ, ngay sau đó đáy mắt phát ra sáng loáng, đã là có chủ ý: "Trở về đốt vương phủ đi!"

"A ?" - Liên Sương không dám tin nhìn hắn.

"Vương phủ bị cháy, các ngươi hộ tống nữ hoàng cùng công chúa thành công trốn ra được, xây dựng lại Hi vương phủ, đợi họ sau khi về nước mới xây dựng lại xong xuôi, có gì dị nghị không?" - Tuyệt mỹ nam tử khóe môi cong lên. . . . . Cười có chút gian trá.

Híc. . . . . Một chiêu này, ngoan độc!

"Hoàng thúc, kiến trúc trong vương phủ của người đều là gỗ trầm hương thượng hạng a, mỗi một cái cũng giá trị trăm vạn lượng, người làm sao bỏ được !" - Hắn đều thay hoàng thúc mà đau lòng.

"Dù sao hai nữ nhân kia đã ở qua, Bổn vương cũng cảm thấy bẩn, đốt đi xây dựng lại !" - Giải quyết dứt khoát.

https://thuviensach.vn

Liên Sương giựt giựt khóe miệng, đáp một tiếng "Dạ!", rồi sau đó ngoan ngoãn trở về vương phủ phóng hỏa. . . . . .

. . . . . .

"Kể xong rồi hả ?" Hiên Viên Ngạo nhìn cái người nằm ở trên bàn rõ ràng đã mệt đến nửa chết nửa sống.

"Nói nhảm !" - trong âm thanh của Thẩm Lãng Phàm mang theo rõ ràng lửa nóng, hắn thế nào xui xẻo như vậy, dạy phải một đồ đệ ngu xuẩn như thế! Cái gì cũng không hiểu, còn phải dùng bản thân dạy dỗ, nói vài lời lại phải nhảy ra ngoài cửa sổ, tìm một nữ nhân nào đó làm mẫu một phen, thật là mệt chết hắn!

"Cảm tạ !" - Lạnh lùng mở miệng, trên mặt nhưng có chút mất tự nhiên.

Nam tử áo đỏ đầy mặt kinh ngạc quay đầu: "Ngươi, cái tên này cũng sẽ nói cảm tạ đối với người khác ư ?" - Được một tiếng "Cám ơn" trăm năm khó gặp một lần này của hắn, hắn dù khổ nữa mệt mỏi nữa cũng đáng!

Vừa nghe hắn nói như vậy, Hiên Viên Ngạo ở trên mặt lại càng không tự nhiên. . . . . .

"Ôi. . . . . Nói hồi lâu, còn không biết là cô nương nhà người ta thế nào rồi, lại có thể để cho ngươi để ý như vậy, nói một chút coi. . . . . ." - Trong bụng có chút im lặng, người này có Chính Vương phi, trắc vương phi cũng cưới, còn nhớ thương cô nương nhà người ta, lại gióng trống khua chiêng hướng tới hắn thỉnh giáo một phen, hắn là chuẩn bị chiêu số gì đều dùng, rồi sau đó đem con gái người ta cưới về làm thị thiếp sao?

"Là Vũ Văn Tiểu Tam !" – giọng nói lạnh lẽo vang lên, dung nhan máu lạnh khẽ bày biện ra sắc màu đỏ ửng. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vũ Văn Tiểu Tam? Dường như tân vương phi của ngươi cũng có cái tên này a!" - Thẩm Lãng Phàm mặt hoài nghi nhìn hắn.

Hiên Viên Ngạo ho nhẹ một tiếng: "Chính là vương phi của ta!"

"Cái gì ?" - Nam tử mặc áo đỏ lúc này đứng lên, hung hăng vỗ một cái lên trên bàn, "Hiên Viên Ngạo, ngươi còn phải theo đuổi chính vương phi của mình ư ? Ngươi thực tâm trêu cợt lão tử chứ gì ?"

***! Hụt hơi hụt sức nói hồi lâu, hóa ra là bị người xỏ rồi !

"Không có, nàng không thích ta, hơn nữa dường như thích hoàng thúc rồi !" - Hắn nói xong thấy có chút thất bại, tỏ ra dáng vẻ tình trường thất ý.

Sặc. . . . . Không phải chứ?

Thẩm Lãng Phàm hoài nghi nhìn hắn, lại thấy trong mắt của hắn không có nửa điểm đùa giỡn ý vị, giựt giựt khóe miệng, có chút đồng tình vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Haizzz. . . . . Mặc dù nói ta sớm cũng biết cái tên như ngươi sẽ có một ngày này, nhưng là. . . . . ."

"Cút !" - Một tiếng tức giận gào thét.

"Khụ khụ. . . . . Đừng kích động! Đừng kích động!" - Thẩm Lãng Phàm treo lên mặt nụ cười trấn an tâm tình của hắn, "Có huynh đệ ở đây, nhất định giúp ngươi ôm được mỹ nhân về!"

"Chuyện này là thật?" - Hắn tốt bụng thế sao?

"Thật !" - Nói kiên quyết, đáy lòng lại có chút chột dạ, được rồi, hắn thừa nhận, hắn chỉ vì mượn cơ hội đi xem một chút Vũ Văn Tiểu Tam trong truyền thuyết kia rốt cuộc là dạng gì. . . . . .

Hắn đang ở Dương Châu liền nghe đến không ít tin đồn về nàng, đầu tiên là người đàn bà đanh đá đệ nhất của Hiên Viên đế quốc, đột nhiên lại biến

https://thuviensach.vn

thành cô gái tốt hiền lương thục đức, tiếp đó lại thành Kỳ Nữ đệ nhất thiên hạ, hiện nay huynh đệ tốt của mình còn chạy tới cứ như vậy miêu tả một phen, khiến hắn thật sự rất kỳ!

"Đừng đánh chủ ý lên nàng, phải trả giá cao ngươi không đảm đương nổi đâu !" - Chính là dù hắn không động đến gã, hoàng thúc cũng sẽ không nương tay!

Thẩm Lãng Phàm nhún vai một cái: "Biết! Người hoàng thúc kia của ngươi, nói thật, dù đắc tội với Diêm Vương ta cũng không nghĩ đắc tội hắn !" - Nói xong giống như rất sợ mà run lên, "Nhưng mà đúng là có chút tò mò cái người Vũ Văn Tiểu Tam đó rốt cuộc là cái dạng gì. . . . . ."

. . . . . .

*Lời bài hát Đài hoa cúc của Châu Kiệt Luân

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 6: Ai trên ai dưới

Ngự Thiện Phòng, bọn hạ nhân mồ hôi lạnh rơi, xem hoàng đế bệ hạ vĩ đại của bọn họ .

Chỉ thấy một thân màu vàng sáng thường phục , đứng ở bên cạnh hỏa lò , học nhóm lửa, trên gương mặt bạch ngọc có mấy vết bẩn màu đen .

Chưởng sự Ngự Thiện Phòng co rúm lại thân mình đi lên phía trước: "Hoàng thượng, ngài muốn ăn cái gì, để chúng tiểu nhân làm là được , không cần tự mình làm!"

Đế vương ôn nhuận cười, rồi sau đó giọng nói ôn nhuận vang lên: "Hôm qua đồ ăn là đầu bếp nào làm ?"

Đồ ăn ngày hôm qua ? Mọi người sững sờ một chút, liền biết hắn chỉ "đồ ăn" là món ăn ngày hôm qua bị kêu hai lần, nghe nói còn làm cho hoàng thượng bị tam vương phi quát lên.

"Bệ hạ, là tiểu nhân làm !" Cảm thấy mồ hôi lạnh liên miên , bệ hạ sẽ không bởi vì món ăn ngày hôm qua mà bị mắng, cho nên muốn đem tức giận đều trút đến trên thân hắn đi?

"Đi lại, chỉ trẫm làm!" Nhẹ giọng mở miệng, ngắn gọn sáng tỏ, trong giọng nói không có nửa điểm vui đùa .

A? Mọi người không biết nói gì há to mồm, hoàng đế bệ hạ, chỉ ngài nấu cơm? Ngài có phải điên rồi hay không? !

https://thuviensach.vn

"Này, này, hoàng thượng, ngài nếu muốn ăn, để tiểu nhân làm là được, không cần ngài tự mình làm a!" Đầu bếp nói xong một mặt sợ hãi , suýt nữa khóc ra, hoàng đế bệ hạ sẽ không phải là đến trêu đùa của hắn đi?

"Bảo ngươi chỉ ngươi cứ chỉ, những người khác đi ra ngoài cho trẫm !" Giọng nói uy nghiêm khí phách vang lên, có chút không kiên nhẫn lướt qua những người khác, đều dùng ánh mắt không dám tin nhìn hắn, làm cho hắn tâm tình phiền muộn.

"Vâng!" Mọi người đồng thời kêu lên , rồi sau đó sau đầu treo một giọt mồ hôi lớn , nối đuôi nhau mà ra. . . . . .

. . . . . .

Hiên Viên Ly ăn qua bữa trưa, liền chuẩn bị đi qua tìm Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng là rất xa thấy Ngự Thiện Phòng bay lên một làn khói đen đặc, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú cau lại , lông mày cũng nhăn đến cùng nhau, chớ không phải là Ngự Thiện Phòng bốc cháy?

Vì thế liền dẫn hạ nhân vô cùng lo lắng đi qua, khoảng cách thật xa liền thấy bên ngoài Ngự Thiện Phòng , một đám ngự trù vẻ mặt sốt ruột đứng.

"Đầy là làm sao vậy ?" Nhíu mày mở miệng hỏi, dù sao cũng là công chúa mà hoàng thượng sủng ái nhất , kia khí thế là tuyệt đối sẽ không yếu kém .

"Bái kiến cửu công chúa!" Mọi người cùng hành lễ.

Rồi sau đó chưởng sự của Ngự Thiện Phòng , rất là lo lắng nhìn bên trong Ngự Thiện Phòng liếc mắt một cái , mở miệng đáp lời: "Là bệ hạ lôi kéo Lý đầu bếp ở bên trong học nấu cơm!"

Hoàng huynh học nấu cơm? Hiên Viên Ly khóe miệng giật giật, động , hoàng huynh nhà bọn họ không chuẩn bị làm hoàng đế , chuẩn bị đi làm

https://thuviensach.vn

thôn phu sơn dã , cho nên bản thân phải học nấu cơm?

Nghĩ vậy thẳng tắp đối với cửa Ngự Thiện Phòng đi vào , nàng nhất định phải đem ý nghĩ này của hoàng huynh bóp chết mới được! Thế nào mà chưa tới cửa, đã bị khói đặc hun đến nước mắt đều suýt nữa chảy ra!

Hầu tì bên người nàng ngay lập tức tiến lên, một tay lấy cửa đẩy ra, một làn khói đen đánh úp lại, suýt nữa làm cho tất cả mọi người chảy ra vài giọt lệ đến! Tất cả mọi người liều mạng ho khan , đồng thời không hẹn mà cùng suy nghĩ hoàng thượng là thế nào mà lại ?

Nhìn nhìn bóng dáng màu vàng sáng bên trong kia , Hiên Viên Ly lớn tiếng mở miệng: "Hoàng huynh!"

Hiên Viên Mặc nghe tiếng quay đầu, tiếp theo, gương mặt so với mèo còn muốn khủng bố hơn xuất hiện tại trước mặt Hiên Viên Ly . . . . . .

Hiên Viên Ly không dám tin trừng lớn hai mắt, rồi sau đó muốn cười mà không dám cười nghẹn nghiêm mặt nhìn hắn một lúc lâu. . . . . .

"Sao vậy ?" Mỗ hoàng đế hoàn toàn không biết bản thân hình tượng đã bị hủy hết, hỏi xong còn lau mồ hôi trên trán , lại là một vết bẩn màu đen như mực xuất hiện trên cái trán trơn bóng kia.

Hiên Viên Ly rốt cục nhịn không được cười ra tiếng: "Ha ha ha ha. . . . . Hoàng huynh, ngươi thật sự trông rất buồn cười ! Ha ha ha ha. . . . . chết cười ta rồi. . . . . ."

Hiên Viên Mặc run rẩy khóe miệng, xem muội muôi ôm bụng cười đến chết đi sống lại , còn có một bên ngự trù, hạ nhân, ngoài cửa đầu bếp kia muốn cười không dám cười , mày kiếm nhướn lên , hay là. . . . . .

Nghĩ nhìn nhìn trên tay mình còn có một chỗ không bị dơ, vì thế đưa lên mặt mình lướt qua, lại vừa thấy, chỗ đó một vết đen xì. . . . . .

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt như ngọc nhất thời liền đen. . . . . Kỳ thực vốn là đen , chính là đen triệt để rồi !

Ngoài cửa tổng quản thái giám, vừa thấy biểu cảm hoàng thượng nhà mình không đúng, lập tức sai người đi mang nước lại. . . . . .

"Tốt lắm! Đừng cười nữa !" Hung hăng trừng mắt tiểu muội nhà mình , trên gương mặt đen sầm tràn đầy xấu hổ.

“ Được ! Ta không cười nữa !" Hiên Viên Ly cố gắng ngừng cười, nhưng đáy mắt hàm vẫn là không giấu được ý cười nhìn xem hoàng huynh nhà mình, thật sự là rất buồn cười ! Ha ha ha ha. . . . . .

Đúng lúc này, một tiếng nói hùng hậu truyền đến: "Nhị ca, ngươi chạy đến Ngự Thiện Phòng làm cái gì?"

Hiên Viên Mặc đang muốn trốn, nhưng là không còn kịp rồi, Long Ngạo Thiên đã xuất hiện tại cửa ngơ ngác nhìn xem mặt hắn, gương mặt đen sầm lại càng là xấu hổ . . . . . .

Long Ngạo Thiên ngây ngốc nhìn hắn, một giây, hai giây, ba giây. . . . . .

Đột nhiên , một trận tiếng cười như sấm vang lên, làm cho chim chóc bay toán loạn. . . . . .

"Ha ha ha ha ha. . . . . ." Mỗ thái tử cười đến không kịp thở, còn vươn một bàn tay chỉ vào hắn, "Nhị ca. . . . . Ngươi. . . . . Ha ha ha. . . . . Ngươi đang làm cái gì a, ha ha. . . . . Chết cười ta rồi. . . . . Ha ha. . . . . ."

"Đủ!" Giọn nói của mỗ hoàng đế mang theo một chút tức giận, trong cặp mắt sáng tràn đầy xấu hổ .

Nếu không phải tới chỗ mẫu hậu dùng cơm trưa, nha đầu kia chết sống không để ý hắn, mặc kệ hắn nói cái gì, đều là ngửa đầu, lỗ mũi nhìn trời,

https://thuviensach.vn

hỏi hắn có muốn ăn thịt hay không , mẫu hậu cũng có chút bất mãn xem xét hắn, hắn lại đi học nướng thịt , đền một chén cho nàng không được sao? Một lần sảy chân để hận nghìn đời!

"Ặc. . . . . Được, được, không cười , không cười rồi !" Long Ngạo Thiên sắc mặt đỏ bừng, bộ dạng giống như hơi sợ xem xét sắc mặt đen sẫm của hắn. . . . . .

Sau đó mỗ hoàng đế xoay người, giống như hiến vật quý , mang ra thành phẩm mà bản thân vừa mới làm. . . . . .

Một cái chén ngọc khắc rồng đầy tinh xảo , giống như đựng canh , trong đó có mấy vật thể đen sẫm nổi lơ lửng . . . . . .

Hai người khóe miệng giật giật, có một loại dục vọng muốn nôn mửa . . . . . .

"Đến, giúp trẫm nếm thử!" Hiên Viên Mặc một mặt chờ mong nhìn bọn họ.

Những người khác đi cà nhắc, nhìn nhìn chén canh kia , rồi sau đó tràn ngập đồng tình xem xét Long Ngạo Thiên và Hiên Viên Ly. . . . . .

"Hoàng huynh, vẫn là không cần đi?" Mỗ công chúa một mặt ai oán.

"Nhị ca, ta vừa mới ăn no rồi !" Mỗ thái tử mặt không đỏ khí không gấp nói dối, ánh mắt cũng không dám nhìn chén canh kia , sợ nhổ ra.

Mày kiếm nhướn lên : "Các ngươi ăn hay là không ăn?"

Hai người liếc nhau, đều ở trong mắt của nhau thấy nước mắt. . . . . Bọn họ không nên nhiều chuyện chạy tới! Hiện tại tốt lắm đi?

Cùng gian nan nuốt một chút nước miếng, Hiên Viên Ly cười gượng mở miệng: "Ha ha, hoàng huynh, ngươi làm món này là món gì a?"

https://thuviensach.vn

"Bẩm công chúa, là một món của Mông Man đế quốc , đem thịt dê hoặc thịt bò nấu ở nước ấm không quá nóng , mà lại đủ để làm chín thịt , đợi nước trở lại nhiệt độ bình thường thì dùng làm canh , nhưng là không có tên." Ngự trù ở một bên cung kính đáp lời, đồng thời cũng cảm thấy hơi hơi đổ mồ hôi lạnh, nói, hoàng đế bệ hạ tay nghề cũng quá kém đi, nước canh nhìn chẳng khác nào nước lã đi !

"Có phải là món ăn mà hôm qua chúng ta ăn không ?" Long Ngạo Thiên lập tức nhớ lại đi lại, rồi sau đó nhìn về phía Hiên Viên Mặc ánh mắt càng thêm có thâm ý khác.

"Vâng !" Ngự trù gật gật đầu.

Thấy ánh mắt của Long Ngạo Thiên, Hiên Viên Mặc ý xấu hổ nơi đáy mắt càng thêm rõ ràng. . . . . .

"Không phải đâu? Hoàng huynh, ngươi làm cũng chênh lệch quá lớn đi! Này cùng ngày hôm qua hình thức hoàn toàn không giống nhau đi !" Hiên Viên Ly không sợ chết gào to, sau khi nói xong phát hiện không khí không quá đúng.

Chỉ thấy hoàng huynh nhà mình đen mặt nhìn nàng, những người khác đều ẩn ẩn vì nàng mà chảy ra một chút mồ hôi lạnh. . . . . .

Ặc. . . . . ."Hoàng huynh, ta là nói, ngươi làm so ngày hôm qua làm tốt xem hơn! Xem, này canh là cỡ nào trong suốt, trong vắt không gợn sóng. . . . . ." Đều có thể ở bên trong nuôi sống cá rồi ! Cuối cùng nửa câu không dám nói.

"Vậy các ngươi giúp ta nếm thử xem, xem hương vị có thiếu gì hay không !" Hiên Viên Mặc mặt hoài nghi nhìn nàng.

Hai người lại vẻ mặt cầu xin liếc nhau: "Hoàng huynh (nhị ca), chúng ta thật sự ăn no rồi !"

https://thuviensach.vn

"Các ngươi đi vào cho trẫm nếm thử!" Lạnh giọng đối với ngự trù bên ngoài ra lệnh , đã là lười lại phản ứng đến hai người.

Hai người trong lòng biết đem hắn chọc giận, nhưng là ngẫm lại đi ăn đồ ăn khủng bố kia , bọn họ vẫn là chọc não hắn tốt lắm!

Nhóm ngự trù không yên tiêu sái đi lại, tuy rằng biết đồ ăn này khẳng định không thể ăn, nhưng là hoàng đế bệ hạ tự mình nấu đồ ăn, bọn họ. . . . . .

Một đám căng thẳng nhìn hắn: "Bệ hạ, chúng tiểu nhân làm sao có thể có phúc khí như vậy !" Bọn họ chẳng qua là ngự trù, nói cao quý chút chính là đầu bếp tôn quý nhất thiên hạ , nhưng là lại tôn quý, cũng không có tư cách ăn cơm hoàng đế bệ hạ tự mình làm đi?

"Cho các ngươi ăn, các ngươi liền ăn!" Nếu là không thể ăn, đưa đến chỗ nàng , coi cá tính của nàng không biết sẽ nói ra cái gì chèn ép hắn, hơn nữa không thể ăn gì đó, trong tiềm thức hắn cũng không muốn cho nàng ăn vào!

Thủ lĩnh ngự trù bước ra khỏi hàng, co rúm lại thân mình, kẹp lên một miếng, ở trước ánh mắt đồng tình của Hiên Viên Ly và Long Ngạo Thiên , cùng với ánh mắt đầy chờ mong của Hiên Viên Mặc, đem miếng thịt đen tuyền bỏ vào trong miệng. . . . . .

Nhẹ nhàng nhấm nuốt vài cái, trên mặt thần thái hạnh phúc chợt cứng đờ, lập tức dùng một gương mặt như cương thi tiếp tục nhấm nuốt, rồi sau đó gian nan nuốt xuống, tất cả mọi người có thể nghe được thanh âm hắn thống khổ nuốt xuống miếng thịt dê . . . . . .

Cuối cùng kéo kéo khóe môi, một mặt nịnh nọt : "Hoàng thượng, ăn ngon, ăn tốt lắm !" Ở trong lòng lệ rơi đầy mặt, hoàng thượng tự mình nấu gì đó, hắn có thể nói không thể ăn sao? Mượn hắn lá gan hắn cũng không dám a!

https://thuviensach.vn

"Thật sự?" Hiên Viên Mặc rất là hoài nghi nhìn hắn, hắn cũng không phải ngu ngốc, bản thân lần đầu tiên vào bếp, hơn nữa thức ăn này quả thật rất không đẹp mắt, sẽ ăn rất ngon?

"Đúng vậy!" Ngự trù kia kiên định gật đầu, trên mặt đều là thần sắc hạnh phúc , như là ăn được mỹ thực thiên hạ khó gặp .

Long Ngạo Thiên và Hiên Viên Ly không hẹn mà cùng sau lưng phát lạnh, xem ngự trù kia rõ ràng trợn tròn mắt nói lời dối, nếu ăn ngon, vậy trên thế giới này còn có gì khó ăn sao? Tha thứ ý tưởng của bọn họ đi, bọn họ cũng không tưởng như vậy làm thấp đi Hiên Viên Mặc, nhưng là sự thật đặt tại trước mắt!

Hiên Viên Mặc thấy hắn biểu cảm như thế chân thành tha thiết, vì thế vừa lòng gật đầu, cầm trong tay canh đưa cho hắn: "Vậy trẫm liền thưởng cho ngươi ăn đi, lại làm một chén!"

Mỗ hoàng đế nói xong liền quay đầu tiếp tục bận việc đứng lên, tuy rằng hắn không biết vừa mới làm được không ăn được , nhưng là khó coi hắn là đã nhìn ra, hắn muốn làm được đẹp mắt mới thôi!

Ngự trù kia trên mặt cười xán lạn như hoa , vui sướng tiếp nhận bát của hắn, đồng thời ở trong lòng khóc đến chết đi sống lại. . . . . Làm cái gì a! Hoàng thượng làm so độc dược còn khó ăn, cư nhiên còn muốn thưởng cho hắn! Hu hu hu. . . . . .

Mọi người một mặt không đành lòng xem , xem xét thủ lĩnh ngự trù kia đem kia canh ăn không còn một giọt, ăn xong sau khóe mắt rõ ràng có nước mắt, bộ dáng thê thảm cực kỳ. . . . . .

Nhưng vào lúc này, chén canh thứ hai của Hiên Viên Mặc ra lò , lần này thoạt nhìn nhưng là trông đẹp hơn rất nhiều, tuy rằng nước vẫn là trong suốt như vậy, nhưng là thịt đã có màu bình thường rồi.

https://thuviensach.vn

"Ai sẽ giúp trẫm nếm thử?" Cặp mắt như đá quý quét toàn bộ người ở đây .

Hiên Viên Ly cười gượng vài tiếng: "Hoàng huynh, ta nhớ tới đi tìm hoàng tẩu chơi đâu, ta đi trước!" Nói xong đã nghĩ chạy. . . . . .

"Đứng lại!" Giọng nói tràn đầy khí phách vang lên, thành công làm bước chân của Hiên Viên Ly dừng lại.

Ly nhi hiện tại đi tìm nàng, nói không chừng liền bại lộ hắn hiện tại đang làm cái gì, cho nên tuyệt đối không thể để nàng đi!

"Hoàng huynh. . . . . ." Mỗ công chúa vẻ mặt cầu xin quay đầu, không là thật sự muốn nàng thử đồ ăn đi? Con mắt xoay xoay, ngẫm lại hoàng tẩu ngày đó đã dạy nàng "Tử đạo hữu bất tử bần đạo" (vì lợi ích của mình mà không tiếc tổn hại lợi ích của người khác – theo Baidu), lúc này chỉ chỉ Long Ngạo Thiên, "Ngạo Thiên ca ca nói hắn rất muốn ăn đồ ăn ngươi làm !"

Hiên Viên Mặc cùng Long Ngạo Thiên đã có mười mấy năm giao tình , cho nên Hiên Viên Ly cùng Long Ngạo Thiên cũng nhận thức, từ trước đến nay lấy huynh muội tương xứng.

Long Ngạo Thiên khóe miệng giật giật, nha đầu kia lúc nào trở nên lòng dạ hiểm độc như vậy ? Lại nhìn ánh mắt chờ mong của nhị ca nhà mình , khóe mắt cũng không ức chế được rút rút, một bộ dạng liều mạng : "Được rồi, ta nếm thử!"

Nhị ca như vậy nỗ lực tưởng lấy lòng người kia, hắn này làm huynh đệ không thể giúp đại ân, hỗ trợ ăn cũng là không phải là không thể được, hơn nữa hắn là nam nhân, để nữ nhân chịu loại tội này , có không phải là phong độ của thân sĩ , nhưng là. . . . . Ai. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vì thế, một đôi đũa ngọc chế tinh xảo , bị đưa tới trên tay hắn, gương mặt đen sẫm của Hiên Viên Mặc tràn đầy chờ mong , bưng đồ ăn đứng ở trước mặt hắn. . . . . .

Nhìn nhìn nhị ca trong mắt hướng tới, mỗ thái tử khóe miệng lại ức chế không nổi rút rút, cầm đôi đũa kẹp lên một khối, rồi sau đó ở trong ánh mắt tràn đầy chờ mong của Hiên Viên Mặc đem thịt bỏ vào trong miệng, ăn ăn, cười đến có chút gượng ép. . . . . .

"Như thế nào?" Hắn có thể bản thân nếm thử, nhưng là lo lắng chính mình thường không thể nhận xét một cách khách quan , đám ngự trù kia cũng không dám nói thật ra , cho nên hắn thật chờ mong tam đệ đánh giá.

Kéo kéo khóe môi, thử tính mở miệng: "Nhị ca, ngươi cảm thấy đâu?"

"So vừa mới làm là tốt một chút đi?" Mỗ hoàng đế tính bảo thủ mở miệng phỏng đoán.

Khóe miệng giật giật, tốt một chút? Vừa mới là cháy khét , hiện tại là không chón, ai có thể nói cho hắn tốt chỗ nào rồi hả ? Không là giống nhau khó ăn sao? Nhìn ngó hai chén canh đều trong suốt giống nhau , chắc chắn hương vị cũng sẽ không có cái gì khác biệt.

"Ừ! Đúng vậy, tốt lắm. . . . . ." Ăn, lương tâm vốn chuẩn bị an ủi nhị ca một chút , khởi biết thấy nhị ca trong mắt đều là thần thái sung sướng , hắn sẽ không cũng giống ngự trù kia muốn ăn hết cả bát đi?

Vì thế lâm thời chuyển biến, ăn ngay nói thật: "Nhị ca, kỳ thực không chín!"

"Không chín ?" Mày kiếm nhướn lên , để canh ở trên bàn, có chút thất bại, nấu không thể ăn cũng cũng không sao, nhưng là thế nhưng đều nấu không chín !

https://thuviensach.vn

"Nhị ca, kỳ thực cũng không có sao, lại nấu một chút chút thì tốt rồi!" Long Ngạo Thiên nhìn bộ dáng sa sút của hắn, có chút không đành lòng an ủi.

"Thật vậy chăng?" Mỗ hoàng đế trong mắt hi vọng lại dâng lên , thoạt nhìn tựa như một đứa trẻ chọc người thương yêu.

"Thật sự!" Hắn trái lương tâm gật gật đầu, cũng không biết nói dối ông trời có cho sét đánh chết hay không .

Vì thế. . . . . .

Bên cạnh hỏa lò lại xuất hiện bóng dáng bân rộn của người nào đó . . . . . .

"Tiểu thư, nghe nói Thanh Loan nữ đế cùng mỹ nữ đệ nhất thiên hạ cùng hồi cung rồi !" Tiểu Nguyệt đem chuyện nhiều chuyện mình nghe được nói cho Vũ Văn Tiểu Tam.

Mỗ nữ không hứng thú ngáp một cái, đây là đương nhiên, bởi vì Thương Thương ngày hôm qua đã đồng ý với nàng! Chỉ là nàng ngược lại tò mò hắn làm thế nào đuổi người ra ngoài: "Biết nguyên nhân không ?"

"Biết! Là Hi vương phủ cháy rồi !" Tiểu Nguyệt giúp nàng đấm bóp bả vai, thuận tiện mở miệng.

Hi vương phủ cháy rồi sao? Khóe miệng giật giật, Thương Thương là thừa tiền dùng lửa thiêu à ?

"Tam vương phi! Thái hậu phái nô tỳ tới xin ngài qua !" Một cung tỳ xuất hiện tại trước mặt của các nàng.

Híc. . . . . ."Có thể nói nghe là chuyện gì không ?" - Vũ Văn Tiểu Tam cười đến hiền hòa.

https://thuviensach.vn

Cung tỳ thấy nàng hòa ái dễ gần như thế, liền nói ra tất cả những việc mình biết: "Không có gì, hình như là Thanh Loan nữ đế tới đây gặp Thái hậu, nói rằng rất là khâm phục tài năng của Tam vương phi, cho nên muốn gặp ngài !"

Tình địch tìm tới cửa ? Có gặp không đây. . . . . Mỗ nữ lâm vào trong cao độ bối rối. . . . . .

Lại nói nàng cũng không thích người khác ngày ngày chủ ý tới Thương Thương nhà nàng! Vì vậy bộ dáng duyên dáng sang trọng đứng lên: "Đi thôi!"

Vào trong đại điện của cung Phượng Tường, Thái hậu và Phượng Phi Yên không biết đang ở đây nói những gì. . . . . .

"Mẫu hậu !" - Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì mở miệng chào hỏi, rồi sau đó hướng về phía Phượng Phi Yên hơi thi lễ: "Thanh Loan nữ đế!"

Thái hậu cười gật đầu một cái, kêu nàng ngồi xuống. . . . . .

Phượng Phi Yên cũng cười mở miệng: "Lần trước trong thọ yến của Thái hậu Hiên Viên đế quốc chỉ thấy qua tam vương phi, tài tình như vậy đúng là trẫm cũng có chút khâm phục !"

"Ha ha. . . . . Được Thanh Loan Nữ Đế khen như vậy, bổn vương phi cảm giác sâu sắc vinh hạnh !" - Mỗ nữ che miệng cười khẽ, hắn là nửa điểm cũng không khiêm tốn.

Vì vậy. . . . . Mọi người không hẹn mà cùng giựt giựt khóe miệng, ngay cả Phượng Phi Yên cũng mơ hồ có chút im lặng. . . . . Bình thường tình huống như thế không phải nên trước tiên là nói quá khen sao ? Thế nào trực tiếp trở thành vinh hạnh rồi hả ?

https://thuviensach.vn

"Lại nói mẫu hậu thọ yến đã qua lâu rồi, Thanh Loan nữ hoàng mấy ngày nay có xem qua phong cảnh Hiên Viên đế quốc chúng ta chưa ?" - Vũ Văn Tiểu Tam giống như lơ đãng mở miệng, đồng thời cũng là đang nhắc nhở, thọ yến đã xong rồi, ngươi cần phải trở về đi!

Phượng Phi Yên tự nhiên nghe ra được ý tại ngôn ngoại, khẽ cười mở miệng: " Kể ra, trẫm còn không có thời gian đi xem phong cảnh Hiên Viên đế quốc, ngược lại đem hi vương phủ trong ngoài sờ soạng hết sạch không bỏ sót, quả nhiên là xa hoa, so với hoàng cung của trẫm cũng không thua kém bao nhiêu !"

Câu này chính là một nửa thử dò xét, một nửa thị uy rồi.

Mỗ nữ che miệng cười khẽ: "Bổn vương phi mới vừa nghe nói Hi vương phủ cháy rồi, sau khi xây dựng lại không biết hình dáng ra sao đâu!"

Lời ngầm: cái hi vương phủ đó bị ngươi mò sạch rồi, cháy rồi sẽ xây dựng lại, nói không chừng liền đổi tạo hình rồi !

Bộ mặt Phượng Phi Yên hơi cứng đờ đến mứckhó có thể nhận ra, ánh mắt cũng đầy thâm ý lại nhìn sang Vũ Văn Tiểu Tam: "Tình cảm giữa Tam vương phi và Tam vương gia như thế nào?"

Vũ Văn Tiểu Tam hiểu rất rõ hàm ý, chính là muốn tranh đấu cùng với nàng! Do đó nàng ta không ngại nhắc nhở nàng đã là phụ nhân có chồng, căn bản cũng không có tư cách cùng tranh với nàng ta!

Thái hậu càng nghe càng cảm thấy giữa hai người có mùi thuốc súng , được nghe câu này càng thêm có phần kinh ngạc. Ngạo nhi cùng Tam nhi tình cảm như thế nào hình như không có bao nhiêu quan hệ với nữ hoàng một nước khác như nàng ta chứ ? Hơn nữa tại sao lại nói tới điểm này?

"Bổn vương phi và Vương Gia tình cảm dĩ nhiên là cực tốt, cho nên Vương Gia chưa bao giờ can thiệp bất luận một quyết định nào của bổn

https://thuviensach.vn

vương phi !" -Vũ Văn Tiểu Tam cười đến mặt ngọt ngào.

Không can thiệp bất kỳ một quyết định nào của ta, cái này bao gồm cả ý định trèo tường. . . . . .

Thái hậu cười thật vui vẻ, xoa xoa tay Vũ Văn Tiểu Tam, mở miệng: "Ai gia đã sớm biết Ngạo nhi sẽ phát hiện Tam nhi là người tốt, nhìn xem, đây không phải là khổ tận cam lai rồi ư !"

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, im lặng nhìn Thái hậu, được rồi, nàng thừa nhận là nàng nói dối . . . . . .

Phượng Phi Yên nét mặt lần nữa cứng đờ, có chút chế giễu mở miệng: "Tam vương gia ngược lại thật rộng lượng!"

Lần này thì Thái hậu cau lông mày rồi, nếu như nghe không hiểu ý trào phúng trong lời nói của Phượng Phi Yên, bà đã không làm được người thống trị cao nhất ở hậu cung trong nhiều năm như vậy rồi.

Có chút không vui nhìn Phượng Phi Yên một cái: "Ai gia nghe có chút không hiểu lời nói Thanh Loan nữ hoàng rồi, Ngạo nhi đối với Tam nhi ngàn y trăm thuận, dĩ nhiên là bởi vì quan hệ vợ chồng của bọn họ tốt, sao lại nhấc tới hai chữ rộng lượng chứ?"

Dù sao cũng là ở trên địa bàn Hiên Viên đế quốc, Phượng Phi Yên cũng không dây dưa nhiều trong vấn đề này, chỉ là mở miệng cười: "Ngược lại trẫm lỡ lời, kính xin tam vương phi bỏ qua cho mới phải!"

"Một chút chuyện nhỏ này, bổn vương phi đâu có thể tính toán chi li cùng Thanh Loan nữ đế, Thanh Loan nữ đế cũng không nên quá cảm động mới được ! Phải biết bổn vương phi từ trước đến giờ rộng lượng, mặc dù không thể Phổ Độ chúng sanh, nhưng mà từ bi rộng lượng thì mọi người ai cũng đều biết, người cũng không cần quá sùng bái mà !" - Mỗ nữ không chút nào khiêm tốn mở miệng.

https://thuviensach.vn

Lời của nàng lại khiến cho mọi người không hẹn mà cùng giựt giựt khóe miệng, rộng lượng? Từ bi rộng lượng đến mức mọi người đều biết ? Không nên quá sùng bái ngươi? Khoe khoang như thế làm cho người ta. . . . . .

Phượng Phi Yên giật giật khóe miệng, không biết nói cái gì mới thỏa đáng đây, khóe miệng cứ co giật nửa ngày, hắn là nói cái gì cũng không tiện để đáp trả, đối mặt với người da mặt dày như vậy, thật làm cho nàng không biết nên như thế nào mới phải!

Gương mặt đã có nét già lão của Thái hậu cũng không thể ức chế mà vặn vẹo, nha đầu Tam nhi này, cũng quá. . . . . .

Tiểu Nguyệt thì lại là vẻ mặt chết lặng, nàng đã thành thói quen, đúng, là thói quen, nhưng vẫn im lặng vô cùng. . . . . .

"Thái hậu, công chúa Long Diệu đế quốc cầu kiến!" Thị tỳ báo lại.

Thái hậu mở miệng cười: " Công chúa Long diệu đế quốc cũng tới sao ? Hôm nay trong điện của ai gia thật náo nhiệt quá! Mau mời nàng vào đi!"

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, thiệt là, tới một đã không tính lại còn tới hai! Cái tên Hiên Viên Vô Thương yêu nghiệt đáng chết, rước cho nàng thêm phiền toái!

Phượng Phi Yên khóe môi cũng nâng lên một nụ cười khẽ trào phúng, nếu đoán không nhầm, Long Tử Nghiên này không phải nhắm vào Vũ Văn Tiểu Tam tới, mà là đến để nhằm vào nàng ! Đến bây giờ còn không làm rõ được ai mới là đối thủ chân chính, người ngu ngốc như vậy cũng không xứng là địch thủ của nàng!

Đang suy nghĩ, một nữ tử mặc bộ áo tím đã đạp bước đi vào, cười nhẹ nhàng đi vào điện, hướng về phía Thái hậu hành lễ: "Long diệu công chúa Long Tử Nghiên bái kiến Hiên Viên Thái hậu !"

https://thuviensach.vn

Đối với vị Thái hậunày, Long Tử Nghiên vẫn rất có hảo cảm, bởi vì hôm đó trên thọ yến, chính là Thái hậu giúp nàng nói một câu, muốn đem gả nàng cho Hiên Viên Vô Thương, mặc dù không thành công, nhưng như vậy là đứng về phía nàng không phải sao?

Thái hậu gật đầu cười: "Nha đầu Tử Nghiên cũng tới thăm ai gia rồi, hôm nay thật náo nhiệt, không ngờ ai gia tuổi đã cao còn có nhiều người nhớ thương như vậy!"

Lời tuy là nói vậy, bà dĩ nhiên cũng biết không phải vì bà mà đến, Long Tử Nghiên vì Phượng Phi Yên mà đến là chuyện rất bình thường, nhưng mà Phượng Phi Yên sau khi đến cũng là trực tiếp tìm Tam nhi, chẳng lẽ Tam nhi có cái gì thất lễ với nàng ta?

Tuy nói Tam nhi là nàng dâu mà bà cũng rất thích, nhưng mà trước ích lợi quốc gia, dù thích hơn nữa cũng chỉ là nàng dâu, trong lòng của bà tất nhiên có sự cân nhắc.

Nghĩ tới đó thì nụ cười trên mặt càng thêm hiền hòa, chỉ là ánh mắt dẫn theo chút màu tối.

Long Tử Nghiên xấu hổ cười một tiếng, liền tìm một chỗ ngồi xuống, cặp mắt đẹp quét một cái về hướng Phượng Phi Yên, lúc này mở miệng trào phúng: "Thanh Loan Nữ Đế tới sớm như vậy, chỉ là Hi Vương Gia lại không ở nơi này, tới nữa sớm cũng vô dụng !"

"Lời này của Long diệu công chúa ngược lại kỳ lạ, trẫm tới thăm Hiên Viên Thái hậu, thế nào mà từ trong miệng công chúa hình như là tới đây để gặp Hi Vương Gia? Nếu Trẫm muốn gặp Vô Thương tự nhiên sẽ đi Thất Vương phủ, làm sao phải tới Phượng Tường cung chứ !" Phượng Phi Yên tuy là khinh thường tranh nhau, nhưng làm Hoàng đế một nước, dĩ nhiên là không thể để bị chê cười trước mặt nhiều người như vậy! Nếu nàng không mở miệng phản bác, mặt mũi của nữ hoàng như nàng đặt ở nơi nào đây?

https://thuviensach.vn

"Thanh Loan nữ hoàng vẫn là không nên gọi ‘Vô Thương’ thân thiết như vậy, ai không biết còn tưởng rằng các người đã ở cùng nhau đâu rồi, Bổn cung cho là, thân là nữ nhân, vẫn nên dè dặt một chút thì tốt hơn !" - Lời này chính là châm chọc Phượng Phi Yên không có liêm sỉ rồi.

Phượng Phi Yên cười lạnh một tiếng: " Thanh Loan quốc của Trẫm là nước nữ tôn, nữ tử hào phóng một chút, cũng là đương nhiên, nếu không làm sao theo đuổi được mỹ phu lang? Ngược lại Long diệu công chúa, nữ tử của một nam tôn nước, hơn nữa là công chúa cao quý, thế nhưng cùng với trẫm vào ở Hi vương phủ, cũng không sợ người trong thiên hạ chê cười!"

Lời vừa nói ra này, da mặt Long Tử Nghiên dù dày cũng có chút không chịu nổi, hung hăng nhìn chằm chằm Phượng Phi Yên, trong lúc nhất thời hắn là không lời ứng đối. . . . . .

Thấy các nàng hai người phấn khích, Vũ Văn Tiểu Tam không thú vị ngáp một cái. . . . . Thật không hiểu được các nàng đều không xấu, Thương Thương nhất định đều không để ý tới, dưới tình huống này không nghĩ làm thế nào đi lấy lòng của nam nhân, lại cùng chạy đến đây cãi vả!

Thái hậu nhìn khí thế giương cung bạt kiếm này cũng mơ hồ có chút không vui, hai người muốn gây gổ đại khái có thể đi ra ngoài cãi nhau, vì sao nhất định phải chạy đến Phượng Tường cung của bà để náo loạn?

Vì vậy giọng nói có phần khó chịu ên tiếng: "Ai gia có chút mệt mỏi, Thanh Loan nữ hoàng cùng Long diệu công chúa có rãnh rỗi hãy trở lại sau để ngồi đi!"

Phượng Phi Yên đứng dậy, mở miệng nói: “Vậy Phi Yên cũng không làm phiền, cáo từ!"

"Tử Nghiên cũng trở về đi, lần sau có cơ hội, sẽ trở lại thăm Thái hậu!" - Long Tử Nghiên khẽ cười mở miệng, chỉ là nụ cười không chạm đáy mắt,

https://thuviensach.vn

bị Phượng Phi Yên chèn ép như vậy, là ai cũng không vui mừng nổi.

Nhưng nếu là Vũ Văn Tiểu Tam, cái câu nói kia của Phượng Phi Yên liền có thể dễ dàng bị hoá giải. Mỗ nữ nhìn bóng lưng Long Tử Nghiên, lắc đầu một cái, nàng còn chuẩn bị để Long Tử Nghiên trước hết giúp nàng chèn ép sĩ khí của Phượng Phi Yên cơ đấy, hôm nay gặp mặt, rõ ràng là không được ah...! Với đạo hạnh như thế này, sợ rằng nếu không phải có một thân phận của công chúa Long diệu, Phượng Phi Yên dễ dàng tìm ra cơ hội chém giết nàng ta rồi!

Đang suy nghĩ, Thái hậu quay đầu hướng nàng lên tiếng: "Tam nhi cùng Thanh Loan nữ hoàng từng có quan hệ sao?"

Vũ Văn Tiểu Tam sửng sốt một chút, không hiểu rõ ý nghĩa, không lâu sau cũng phản ứng lại, giương môi khẽ cười: "Mẫu hậu quá lo rồi, thần tức cùng Thanh Loan nữ hoàng cũng chỉ là mấy ngày trước đây gặp qua ở trên thọ yến của ngài, hôm nay là lần thứ hai, chớ nói đến đã từng có “đụng chạm” ? Ngược lại dường như là Long diệu công chúa có xích mích với nàng!"

Nói qua cũng không quên nói lảng sang chuyện khác, đem chú ý của Thái hậu di chuyển đến trên người của Long Tử Nghiên.

Nàng tự nhiên biết Thái hậu dù thích mình thế nào, đứng trước ích lợi quốc gia, thời điểm bỏ qua nàng khẳng định cũng không có chút do dự nào, cho nên sẽ không ngây ngốc thừa nhận từng có qua lại, hơn nữa các nàng "Đụng chạm" là bởi vì Hiên Viên Vô Thương, cũng không phải là Hiên Viên Ngạo, để bà bà (mẹ chồng) biết lòng mình có dị niệm, rõ ràng là hành vi tìm chết!

Thái hậu nghe nàng nói như thế, yên tâm gật đầu một cái, suy nghĩ chuyện vừa rồi chắc là trùng hợp, vì vậy không tiếp tục níu lấy cái vấn đề

https://thuviensach.vn

này nữa, có chút cảm thán mở miệng: "Hai nữ tử tranh đoạt như vậy, ai gia thật là có chút hiếu kỳ Vô Thương sẽ chọn người nào đấy !"

Mỗ nữ trong nháy mắt đen mặt lại, ở trong lòng thưởng cho Thái hậu một cái liếc mắt, Vô Thương muốn chọn cũng là chọn ta, không có quan hệ với các nàng! Nhưng mà lời như vậy chỉ có thể nói ở trong lòng mà thôi, nếu nói ra ngoài, sợ rằng nàng sẽ bị kéo ra ngoài chém bay!

Vì vậy chỉ đành phải mở miệng cười nói: "Vô Thương Vương Gia thật là có phúc lớn, khiến thần tức cũng có chút hâm mộ rồi!"

"Loại chuyện như vậy, một người nữ nhi như con hâm mộ cái gì !" - Thái hậu mở miệng quở mắng nhẹ, nhưng trên mặt cũng không có vẻ mất hứng, bởi biết rằng nàng đang nói đùa.

"Tốt lắm!" Hiên Viên Mặc mang sang bát canh thứ ba , nhìn ngó Long Ngạo Thiên.

Mỗ thái tử giựt giựt khóe miệng, nhìn nhìn bát canh kia màu không khác mấy bát trước nhiều lắm , đáng thương tội nghiệp nhìn Hiên Viên Mặc, ánh mắt nói rằng: không cần như vậy tra tấn ta đi?

Lúc này ôm bụng : "Nhị ca, ta là thật sự không thể lại ăn, lại ăn sẽ no chết ta rồi !"

Vì thế cặp mắt như đá quý của mỗ hoàng đế lại tập trung ở trên người Hiên Viên Ly , Hiên Viên Ly lui về phía sau vài bước, hắc hắc ngây ngô cười: "Hoàng huynh, ta thật sự không có thể ăn, bởi vì. . . . . ."

"Không có thể ăn? Vậy về sau hoàng huynh xuất cung đi chơi, sẽ không mang ngươi theo rồi !" Hiên Viên Mặc giống như lơ đãng mở miệng, rồi sau đó chờ cô gái nhỏ kia chịu thua.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly giựt giựt khóe miệng, nội tâm vô cùng rối rắm, nói hoàng huynh tuy rằng rất ít mang nàng xuất cung đi chơi , nhưng là tốt xấu cũng mang quá không ít lần, nàng hôm nay nếu cự tuyệt , chỉ sợ về sau cơ hội được một lần đi chơi đều không có rồi !

Ở trong lòng cân nhắc một hồi , cuối cùng trên mặt treo lên biểu cảm thống khổ đến cực điểm , mở miệng nói: "Hoàng huynh, kỳ thực ta rất muốn ăn, vừa mới chính là vui đùa!"

Hiên Viên Mặc khẽ cười một tiếng, ánh mắt ý bảo ngự trù cho Hiên Viên Ly một đôi đũa. . . . . .

Mỗ công chúa run run bắt đầu từ trong bát canh nước trong đến cơ hồ có thể nuôi cá , gắp ra một miếng thịt, sau đó nhanh chóng ném vào miệng, ngay cả nhai dũng khí đều không có, trực tiếp nuốt đi xuống.

Sau đó cười tủm tỉm mở miệng: "Hoàng huynh, cũng không tệ!"

"Phải không?" Hiên Viên Mặc sắc mặt âm trầm đáng sợ, "Trực tiếp nuốt vào, chỉ sợ ngươi ngay cả mùi vị đều không biết đi?"

Ặc. . . . . Hiên Viên Ly hơi sợ nhìn hắn một chút , run run mở miệng: "Hoàng huynh, ta đã biết đến hương vị , là. . . . . ." Nói xong lại nhìn hắn biểu cảm càng thêm âm trầm, mỗ công chúa cả người run lên, chỉ phải thành thành thật thật nói: "Quả thật không biết."

"Không biết lại ăn thêm một miếng , ăn vào biết mới thôi!" Giọng nói tràn đầy khí phách vang lên, đế vương uy áp phát ra, trong giọng nói là tuyệt đối chân thật đáng tin!

Hiên Viên Ly vẻ mặt cầu xin nhìn hắn, không phải đâu, còn muốn ăn một miếng nữa ? Này không phải là muốn mạng của nàng sao?

https://thuviensach.vn

Long Ngạo Thiên đầy mặt đồng tình đứng ở một bên, nhìn khuôn mặt đáng sợ của Hiên Viên Ly kia , cảm thấy may mắn may mắn lúc nhị ca bảo hắn nếm thử , hắn không có trực tiếp nuốt, bằng không hắn cũng phải ăn hai miếng thịt tươi!

Vì thế. . . . . Mỗ công chúa lại ăn một miếng , ngửa đầu giống như thâm trầm nhai , để che giấu ý niệm bản thân muốn gào khóc lớn , ra sức ăn xong sau, dùng sức đem nó nuốt xuống, rồi sau đó quay đầu ăn ngay nói thật: "Hoàng huynh, không có hương vị!"

Quả thật không có hương vị, hơn nữa là một điểm hương vị đều không có!

Trên thực tế chính là không có hương vị, tuy rằng không thể ăn, nhưng là cũng không khó ăn, chính là đối với Hiên Viên Ly này sống ở hoàng gia, mỗi ngày ăn sơn hào hải vị mà nói, một bát đồ ăn không có hương vị , chỉ biết là khó ăn, căn bản chính là quá khó ăn! Khó ăn không thể diễn tả bằng ngôn từ!

Nhìn tiếp xem Long Ngạo Thiên, so với hắn , bản thân xem như tốt , ít nhất thịt lần này chín. . . . . .

Vì thế mỗ hoàng đế lại bắt đầu bận rộn, hơn nữa đem Hiên Viên Ly và Long Ngạo Thiên ở tại chỗ này, cưỡng chế giúp hắn thử đồ ăn thử hết cả buổi trưa. . . . . .

Làm cho Long Ngạo Thiên và Hiên Viên Ly đều ôm bụng, cong vẹo tựa vào băng ghế thì rốt cuộc Hiên Viên Mặc cũng thành công , tuy rằng canh vẫn là trong suốt đáng sợ, nhưng là chỉnh thể thoạt nhìn đã tốt hơn nhiều!

Mỗ hoàng đế thỏa mãn than thở: "Hôm nay cám ơn các ngươi! Nếu các ngươi không tới, liền không có người giúp ta thử đồ ăn rồi !"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly vẻ mặt cầu xin nhìn hắn, chợt đầu quẹo qua hỏi : "Hoàng huynh, ngươi nhiều phi tử như vậy , nếu để cho các nàng lại giúp ngươi thử đồ ăn, các nàng khẳng định rất thích ý, vì sao nhất định phải tra tấn chúng ta!"

Long Ngạo Thiên vừa nghe, cũng thâm chấp nhận, một mặt hoang mang nhìn Hiên Viên Mặc , có phương diện tài nguyên miễn phí này vì sao không cần, làm chi khó xử huynh đệ!

Hiên Viên Mặc vừa nghe, ngắn ngủi sững sờ một chút, sau đó trên gương mặt ôn nhuận như ngọc lộ ra một nụ cười tràn đầy ôn nhu , môi mỏng khêu gợi phun ra vài từ làm cho bọn họ suýt nữa ngã quỵ : "Đã quên, lần sau tìm các nàng."

Đã quên? Còn nghĩ có lần sau?

Cái này Hiên Viên Ly mới biết được bản thân hỏi có bao nhiêu sao sáng suốt! Nếu không hỏi, có lẽ lần sau hoàng huynh tìm người thử đồ ăn, không hay ho hay là hai người bọn họ !

"Nhị ca, ngươi hôm nay không cần xử lý chính vụ?" Long Ngạo Thiên cảm thấy không nói gì, hắn ở Long diệu làm thái tử, cũng mệt mỏi nửa chết nửa sống, mà hắn làm hoàng đế ngược lại như vậy rảnh rỗi! Là đạo lý gì!

Trên mặt ôn nhuận như ngọc lộ ra một nụ cười mang theo nhiều điểm sát ý : "Chính vụ, buổi tối lại đi xử lý, hơn nữa có một ít người chủ động vì trẫm phân ưu, cần xử lý chính vụ tự nhiên cũng ít rất nhiều!"

Long Ngạo Thiên vừa nghe, tự nhiên biết hắn nói người chủ động thay hắn phân ưu là ai, nhìn nhìn nhiều người nhiều miệng ở Ngự Thiện Phòng, đem lời muốn hỏi đặt ở trong lòng, vẫn là đợi lại nói.

"Tốt lắm, trẫm đi về trước , các ngươi cũng trở về đi!" Hiên Viên Mặc nói xong, khiến cho tổng quản thái giám bưng thành phẩm mới nhất của

https://thuviensach.vn

hắn chuẩn bị đi ra ngoài.

Chúng ngự trù thấy hắn phải rời khỏi, nhất tề thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức liền đến thời gian làm bữa tối , bệ hạ nếu lại tại nơi này làm ầm ĩ, hôm nay toàn bộ hoàng cung đều không có bữa tối rồi ! Chỉ sợ sẽ khiến cho một hồi oanh động!

Hơn nữa bọn họ cũng rất là lo lắng thái hậu nương nương đã biết việc này, lại hỏi trách bọn họ, làm sao có thể để hoàng thượng tự mình nấu cơm.

Hiên Viên Mặc đi tới cửa, nhàn nhạt mở miệng: "Hôm nay trẫm chưa có tới nơi này, biết sao?"

Thanh âm thật đạm, nhưng làm cho không người nào có thể kháng cự. Mọi người vừa nghe, mặc dù không biết nguyên do, nhưng vẫn là cùng mở miệng: "Vâng!"

Tự nhiên không thể làm cho người ta biết hắn đã tới, bằng không mẫu hậu bên kia không thể nào nói nổi , nếu để cho phi tử hậu viện đã biết, chỉ sợ còn muốn đi tìm nha đầu kia phiền toái, tuy rằng coi nàng năng lực khả năng chịu thiệt là không lớn , nhưng là hắn không nghĩ bởi vì bản thân mà tạo cho nàng bị quấy nhiễu gì , huống chi còn muốn phòng bị vạn nhất.

Hắn muốn làm , chính là thủ hộ, chỉ cần nàng vui vẻ là tốt rồi! Bởi vì hai miếng thịt, nàng lòng có oán khí, bất luận có phải hay không phải bởi vì hắn ăn mà làm cho nàng tức giận , hắn cũng sẽ nghĩ biện pháp vì nàng hóa giải hai cổ oán niệm này.

Mang theo hạ nhân rời đi, để lại Hiên Viên Ly có chút kinh ngạc quay đầu nhìn Long Ngạo Thiên: "Ngạo Thiên ca ca, ngươi nói hoàng huynh học nấu cơm làm cái gì?"

Long Ngạo Thiên nhìn nhìn bóng lưng Hiên Viên Mặc , khẽ cười một tiếng: "Ngươi còn nhỏ, không hiểu."

https://thuviensach.vn

Nói xong liền bước ra Ngự Thiện Phòng, hôm nay bị nhị ca này nhất náo, bữa tối đều không cần ăn , hiện tại là thật no rồi, hơn nữa trong bụng đưa vào một đống nửa sống nửa chín, hương vị quỷ dị gì đó, chính khó chịu lợi hại, có lẽ hắn cần nhà xí. . . . . .

Hiên Viên Ly thấy hắn nói một câu kỳ quái như vậy , có chút buồn bực, biết hắn đi xa, chợt nghe đến bụng phát ra một tiếng vang kỳ dị , rồi sau đó chính là một hồi quặn đau, còn ẩn ẩn có cảm giác thúi lắm , lúc này vô cùng lo lắng đối với nhà xí phóng đi. . . . . Hoàng huynh thật sự là quá độc ác!

Trong rừng đào ngoài Ngự Thiện Phòng khoảng trăm mét , một đôi mắt thanh lãnh nhìn quét hết thảy, nếu là nàng nhớ không lầm, hoàng thượng hôm nay làm canh này , là tam vương phi hôm qua cực kỳ thích ăn!

Hay là. . . . . .

"Nương nương, hoàng thượng đã đi xa, ngài còn nhìn cái gì?" Bên người hầu tì buồn bực mở miệng, hôm nay giữa trưa nương nương thấy hoàng thượng đi phía này, liền dẫn nàng theo đi lại, rồi sau hai người ở trong này nhìn hết buổi trưa, hiện tại hoàng thượng đều đi rồi, còn có cái gì đẹp mắt ?

"Đi Cần Chính Điện!" Nàng mau chân đến xem, có phải không phải nàng nghĩ như vậy. . . . . .

"Tiểu Đức Tử, đến chỗ mẫu hậu mời tam vương phi đến chỗ trẫm, nói trẫm có chuyện!" - Hiên Viên Mặc hướng về phía hạ nhân phân phó, nếu hắn đưa cái thứ này đến chỗ mẫu hậu, nhất định sẽ bị mẫu hậu nhìn ra đầu mối, vậy cũng chỉ có gọi nàng đến đây.

"Dạ!" - Tổng quản buồn bực đạp bước đi ra ngoài, hắn từ nhỏ đã đi theo hoàng thượng, cùng nhau lớn lên, nhưng lần này hắn thật sự có chút không nhìn thấu tâm tư của hoàng thượng, chẳng lẽ hoàng thượng đối với tam

https://thuviensach.vn

vương phi. . . . . Nghĩ tới đó con ngươi trợn to, lắc lắc đầu, nếu thật là như vậy, chuyện sẽ rất phức tạp!

Chỉ là quan hệ giữa hoàng thượng và Tam vương gia tốt như vậy, việc gì cần làm hoàng thượng sẽ phải biết đúng mực mới đúng. . . . . .

. . . . . .

"Thái hậu nương nương, Tiểu Đức Tử ở bên cạnh hoàng thượng đến rồi !" - Phượng Hoa cười cắt đứt cuộc nói chuyện phiếm đang hồi vui vẻ giữa hai người mẹ chồng nàng dâu.

"Hoàng đế phái người tới làm gì ?" - Thái hậu thấy hơi kinh ngạc, nhưng vẫn mở miệng nói, "Cho hắn đi vào!"

Khi Tiểu Đức Tử bước vào điện, Vũ Văn Tiểu Tam mắt tinh phát hiện. . . . . Hắn chính là tiểu thái giám ngày đó vểnh lên Lan Hoa Chỉ(ngón tay cái áp vào đầu ngón giữa xếp hình hoa lan) về phía Hiên Viên Mặc! Vì vậy ánh mắt có chút cuồng nhiệt bắn càn quét ở trên người hắn, ai, ôi, cái tên này nha rốt cuộc cùng với Hiên Viên Mặc có xảy ra loại quan hệ kia hay không nhỉ?

Nếu như đã xảy ra, vậy đã xảy ra mấy lần đây ? Mỗ nữ âm thầm bỉ ổi tưởng tượng qua ở trong lòng. . . . . .

Tiểu Đức Tử vừa ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam mang theo tìm tòi nghiên cứu, lông măng sau lưng không thể ức chế tự dựng lên, rồi sau đó cúi đầu hành lễ: "Nô tài bái kiến Thái hậu, bái kiến tam vương phi!"

"Đứng lên đi, Hoàng đế phái ngươi qua tới đây làm cái gì?" - giọng nói duyên dáng sang trọng của Thái hậu vang lên.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút tò mò, chẳng lẽ là hoàng đế vì biết nàng đã biết giữa gã thái giám này cùng hoàng thượng rất có thể phát sinh ra tình yêu, vô cùng hiếu kỳ, vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của nàng, cho nên cố ý phái thái giám này tới đây để cho nàng biết? Rất có thể!

Mỗ nữ nghĩ tới đó thì ở trong lòng gật đầu một cái, vì vậy ánh mắt của nàng nhìn về phía Tiểu Đức Tử kia càng thêm cuồng nhiệt, a, ngay cả hoàng thượng cũng đã đem ngươi đưa đến nơi này để nghiên cứu, ngươi liền ngoan ngoãn để cho ta phân tích phân tích đi!

Mỗ thái giám cảm nhận được ánh mắt lửa bỏng kia xuất hiện ở trên người mình, rất là mất tự nhiên, giọng nói the thé đáp lời: "Nô tài khởi bẩm Thái hậu, hoàng thượng nói tìm tam vương phi có chút việc, sai nô tài tới đây truyền tam vương phi yết kiến!"

"Có chuyện gì mà Hoàng đế không thể tự tới đây nói sao?" - Thái hậu nhéo nhéo lông mày, có chút không hiểu.

Vũ Văn Tiểu Tam mặc dù nói không biết Hiên Viên Mặc tìm mình là có chuyện gì, nhưng ở trong lòng đã bắt đầu cân nhắc gặp hay không gặp, nàng có thể tùy tiện tìm lý do từ chối, bởi vì cái tên khốn Hiên Viên Mặc này ngày hôm qua chọc cho nàng cực kỳ khó chịu!

Nhưng mà nàng đối với chuyện tình của tiểu thái giám này thật sự tò mò a! Thật ra có đi hay không cũng không sao, đi còn có thể ở trên đường hỏi han người này một chút.

Tiểu Nguyệt vừa nhìn thấy ánh mắt của tiểu thư nhà mình, cũng biết nàng không nghĩ ra chuyện gì tốt, mím mím môi, cực độ im lặng nhìn ngoài cửa, trong óc đột nhiên xẹt qua bộ mặt khốc khốc, lắc lắc đầu, sao thế nhỉ, gần đây thế nào mà cứ luôn nhớ hắn! Chợt, mắt hạnh trợn to, nàng không phải là bị tiểu thư truyền bệnh, cũng bất hạnh dính vào bệnh điên chứ ?

https://thuviensach.vn

Tiểu Đức Tử do dự một lát, hay là quyết định giúp chủ tử của mình nói mấy câu, vì vậy mở miệng nói: "Bẩm Thái hậu, hoàng thượng đang xử lý chính vụ, hình như là nhắc tới về chuyện của Tam vương gia, chắc hẳn tìm tam vương phi cũng là vì chuyện này !"

Thái hậu vừa nghe, thấy yên tâm một chút, vì vậy mở miệng nói: "Tam nhi đi xem một chút đi, xem xem hoàng huynh tìm con vì chuyện gì!"

"Dạ, mẫu hậu!" Vũ Văn Tiểu Tam quyết định, hay là hỏi một chút tiểu tử này chuyện thái giám đi, hê hê. . . . . .

Tiểu Nguyệt đi theo phía sau Vũ Văn Tiểu Tam, Tiểu Đức Tử ở trước mặt dẫn đường. . . . .

Chợt, Mỗ nữ mở miệng: "Ngươi là gọi Tiểu Đức Tử hả?" - Mới vừa nghe hình như Phượng Hoa nói như vậy.

Thái giám này run lên, tại sao hắn cảm thấy giọng của tam vương phi dịu dàng có chút quá đáng? Mặc dù cảm giác vô cùng mất tự nhiên, nhưng vẫn là mở miệng đáp: "Hồi bẩm tam vương phi, nô tài đúng là gọi Tiểu Đức Tử, không biết tam vương phi có gì phân phó?"

"Không có gì phân phó, không có phân phó !" - Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng tỏ rõ thái độ của nàng, rồi sau đó mở miệng, "Tiểu Đức Tử à, thật ra là bổn vương phi muốn hỏi ngươi một ít chuyện !"

"Xin Tam vương phi cứ nói! Nếu nô tài biết được, nhất định tri vô bất ngôn (không biết không nói, biết thì nói hết không giấu diếm)!" Mỗ thái giám đáp lời bằng cái giọng nói the thé, trong bụng cũng đang thầm than, chẳng lẽ tam vương phi muốn hỏi thăm hắn về chuyện của hoàng thượng ? Chẳng lẽ là hoàng thượng cùng tam vương phi lưỡng tình tương duyệt, ở giữa lại đang kẹt Tam vương gia?

https://thuviensach.vn

Nếu như đó là sự thật vậy thì thật là đáng tiếc! Dựa vào hiểu biết của hắn về hoàng thượng, dựa vào chuyện hoàng thượng hôm nay tự mình xuống bếp, nữ tử này nếu không phải tam vương phi, chỉ sợ cũng đã là hoàng hậu của Hiên Viên đế quốc bọn họ rồi !

Sau đầu Tiểu Nguyệt đội lên một cái dấu chấm hỏi to lớn, tiểu thư muốn hỏi thái giám này chuyện gì ? Trong bụng mơ hồ có dự cảm không hề tốt đẹp. . . . . .

"Ai ui, cũng không phải là cái chuyện gì quan trọng á..., chính là muốn hỏi một chút quan hệ giữa ngươi và hoàng thượng, có phải rất tốt không hả?" - Mỗ nữ nói xong, mang thâm ý khác nhướn nhướn lông mày về phía hắn.

Tiểu Đức Tử thầm than trong lòng, quả nhiên là như vậy! Hỏi trước xem hắn có quan hệ tốt hay không, sau đó muốn thông qua hắn để quan hệ với hoàng thượng được gần gũi hơn sao? Thọ yến hôm đó hắn cũng có mặt, tam vương phi Kỳ Nữ như vậy nếu có thể trở thành hoàng hậu đế quốc Hiên Viên, cũng là một giai thoại lớn, đáng tiếc cũng đã gả làm vợ người, haizz. . . . . .

Tuy là cảm khái, nhưng câu hỏi của chủ tử, hắn còn là phải nói, giọng nói the thé lần nữa mở miệng: "Nô tài từ nhỏ đã theo hoàng thượng cùng nhau lớn lên, so với những người khác dĩ nhiên là thân cận hơn chút!"

Ôi chao ôi, còn là thanh mai trúc mã nữa! Trên mặt mỗ nữ lộ ra nụ cười bỉ ổi tới cực điểm, mở miệng lần nữa: "Vậy. . . . . Các ngươi thân cận đến mức độ nào?" - Nói xong thì bắt đầu nháy mắt. . . . . .

Tiểu Nguyệt như bị sét đánh đi theo phía sau nàng. Không phải chứ, tiểu thư muốn hỏi loại vấn đề này sao? Trời ạ! Nàng đây rốt cuộc là tạo cái gì nghiệt a, than thượng như vậy vị tiểu thư, nếu truyền tới trong lỗ tai hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, sẽ không biết mặt rồng giận dữ tới mức nào, chém chết chủ tớ bọn họ!

Nghĩ tới thì rất là sợ kéo kéo tay áo Vũ Văn Tiểu Tam, nhỏ giọng mở miệng: "Tiểu thư, ngài không nên hỏi!"

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu liếc nàng một cái: "Ngươi biết cái gì, ta đang tìm kiếm điểm mấu chốt để buôn bán!"

Gì? Tìm kiếm mấu chốt để buôn bán? Dường như tiểu thư nhà bọn họ lần trước có nói "Mấu chốt buôn bán" chính là thời điểm nàng đang suy nghĩ có nên viết sách về Nhị vương gia và Tam vương gia hay không, hiện tại còn nói mấu chốt buôn bán. . . . . Mỗ thị nữ run rẩy nhịn xuống, nhịn đau khóc lưu thế kích động liều mạng túm tay áo Vũ Văn Tiểu Tam: "Tiểu thư, chúng ta không cần mấu chốt buôn bán có được hay không? Nếu là. . . . ."

Tiểu Đức Tử từ lúc Vũ Văn Tiểu Tam vừa mở miệng hỏi vấn đề thứ hai, vẫn ở trong lòng suy nghĩ rốt cuộc nên trả lời như thế nào mới thỏa đáng, xoay đầu một cái, đã nhìn thấy thị tỳ của tam vương phi điên cuồng kéo tay áo tam vương phi, có chút buồn bực. . . . . .

Tiểu Nguyệt thấy hắn quay đầu lại nhìn tay của mình, chỉ đành phải ngay lập tức đem tay của mình thu hồi lại, cũng đem lấy nửa câu nói sau của mình nuốt xuống. . . . . ."Nếu như lại bị Vương Gia kéo như kéo heo chết thì làm thế nào?" - Dĩ nhiên, lần này có thể là bị hoàng thượng kéo như kéo chó chết. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn suy tư như vậy nửa ngày, trong bụng suy nghĩ gã ngốc này nhất định là có ý xấu, vì vậy nụ cười ở khóe môi càng thêm rõ ràng. . . . . .

"Tiểu Đức Tử công công, ngươi cũng không cần ngượng ngùng, nhanh nhanh nói cho bổn vương phi đi !" - Mỗ nữ ẩn hàm mong đợi, ai chà, hỏi

https://thuviensach.vn

thăm bí văn của hoàng gia thật là một chuyện đầy hứng thú, khá là thích cực kỳ!

Ngượng ngùng ? Tiểu Đức Tử vừa nghe còn tưởng rằng nàng muốn biểu đạt ý là hắn đi theo bên cạnh hoàng thượng lâu như vậy, dĩ nhiên là rất được thánh cưng chiều, ngượng ngùng đem chuyện hoàng thượng coi trọng mình nói ra, vì vậy thật sự có chút ngượng ngùng mở miệng: "Tam vương phi, ngài cũng không cần giễu cợt nô tài đâu, dù thân cận thế nào, nô tài cũng chỉ là một hạ nhân thôi!"

Sặc. . . . . Trong mắt mỗ nữ kim quang lấp lánh, ha ha ha. . . . . Quả nhiên là như vậy! Tiểu Nguyệt nhìn chăm chú vẻ mặt kích động của tiểu thư nhà mình, nhức đầu vuốt ve cái trán. . . . . .

"Này, các ngươi bình thường là người nào “hầu hạ” người nào hả?" - Vũ Văn Tiểu Tam nói ra ý này thì nụ cười bỉ ổi càng thêm rõ ràng.

Tiểu Đức Tử rất kinh ngạc nhìn nàng một cái, trong bụng buồn bực: tam vương phi làm sao lại hỏi cái vấn đề này, nhưng vẫn mở miệng nói: "Tam vương phi nói đùa, dĩ nhiên là nô tài hầu hạ hoàng thượng rồi, nào có đạo lý hoàng thượng hầu hạ nô tài!"

Vì vậy chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam sờ sờ lên cái cằm, nét mặt kia hết sức bỉ ổi. . . . . .

Mỗ thái giám vô cùng buồn bực, tại sao hắn mơ hồ ngửi ra một chút mùi vị của âm mưu?

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng, đi theo sau lưng của bọn họ, tràn đầy thương hại đối với Tiểu Đức Tử cùng với hoàng thượng, đối với tương lai của mình thì cõi lòng đầy lo lắng. . . . . .

Hi vọng hoàng thượng đại nhân đại lượng, đến lúc đó ngàn vạn lần không được so đo với các nàng, được rồi, cho dù muốn so đo, chuyện này

https://thuviensach.vn

đúng là tiểu thư nhà bọn họ làm, lời nói cũng là tiểu thư nhà bọn họ hỏi, trả lời là Tiểu Đức Tử, nàng làm thị tỳ cận thân còn ra lời ngăn trở, mặc dù không thành công, nhưng là từ trên tổng hợp lại nàng hẳn là không có lỗi đi ? Cho nên phải chém cũng chỉ chém tiểu thư là tốt, ngàn vạn lần không được mua một tặng một mang theo nàng!

"Vậy. . . . . Nói như vậy, ngươi phục vụ hoàng thượng có khoái không ?" - Mỗ nữ treo trên gương mặt nụ cười xấu xa, tiến hành tìm tòi nghiên cứu sâu hơn nữa.

Mỗ thái giám còn không phản ứng kịp, chỉ cho là nàng hỏi thăm hoàng thượng đối với sự hầu hạ của hắn ngày thường có hài lòng hay không, vì vậy nhếch lên Lan Hoa Chỉ, giọng nói the thé mở miệng: "Nô tài đi theo hoàng thượng đã nhiều năm rồi, hầu hạ hoàng thượng nhiều năm như vậy, nếu còn phục vụ không được, vị trí tổng quản này sợ rằng sớm đã đổi người ngồi rồi!"

Nói tới chỗ này, nét mặt Tiểu Đức Tử rõ ràng có chút kiêu ngạo. . . . . .

Ai chà! Còn là nhiều năm quan hệ đam mỹ! Ha ha ha. . . . . Không ngờ Hiên Viên Mặc vậy mà lại là đoạn tụ, thật may là nàng thích Thương Thương, mà không phải là Hiên Viên Mặc, bằng không chính là làm vị hoàng hậu đầu tiên cũng bị ghê tởm mà chết!

"Ở bất kỳ chỗ nào cũng phải phục vụ hoàng thượng thoải mái sao ?" - Mỗ nữ tiếp tục hỏi.

Tiểu Đức Tử sửng sốt một chút, rồi sau đó như rơi vào trong sương mù gật đầu một cái: "Hoàng thượng chưa từng nói không hài lòng về nô tài!"

Vì vậy nụ cười trên mặt mỗ nữ càng thêm rõ ràng, lời này ý tứ chính là. . . . . phục vụ ở trên giường cũng rất sung sướng sao!

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nhìn sắc mặt tiểu thư nhà mình biến đổi khôn lường, ước chừng có thể đoán được suy nghĩ trong lòng nàng, giựt giựt khóe miệng. Tiểu thư, người thật sự nghĩ quá nhiều rồi! Cái mà Tiểu Đức Tử người ta muốn biểu đạt với sự suy nghĩ của người căn bản cũng không phải là cùng một ý !

Nàng phát hiện ra lối suy nghĩ của tiểu thư nhà bọn họ không cùng một dạng giống với người bình thường, rõ ràng người bình thường đều nghĩ như vậy, duy chỉ có một mình nàng thích suy nghĩ đa dạng phong phú!

"Vậy. . . . . các ngươi bình thường ‘ấy ấy’ là người nào ở trên người nào ở dưới?" - Vũ Văn Tiểu Tam cố nén kích động, mở miệng lần nữa hỏi thăm, ôi chao ôi, thật là quá mức thú vị! Không ngờ nàng tùy tiện đoán cũng đánh trúng trọng tâm, Hiên Viên Mặc thật sự cùng thái giám này léng phéng, nàng quả nhiên tùy thời phát hiện ra ánh mắt của một đôi gian tình!

Tiểu Đức Tử sững sờ, hắn cùng hoàng thượng người nào trên người nào dưới là sao ? Những lời này có ý gì vậy ? Hồ nghi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, thấy mặt mày của nàng đầy vẻ chờ mong nhìn mình, bộ dáng này rất nóng lòng, hình như muốn bóc xương chui vào bụng hắn vậy, vì vậy trong lòng giống như dây cung căng đứt, lạch cạch một tiếng vang lên, thì ra là ý này a. . . . . .

Vì vậy mở miệng đáp trả: "Hoàng thượng thân phận tôn quý, dĩ nhiên là Người ở trên muôn người ! Nô tài cũng chỉ là một tiểu thái giám, dĩ nhiên là hạ nhân á (hạ nhân = người hầu nhưng còn có nghĩa là người ở dưới)! Tam vương phi ngài cũng không cần trêu đùa nô tài, để người có lòng nghe thấy, còn tưởng rằng nô tài ăn gan hùm mật gấu, muốn bất kính với hoàng thượng đấy!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, gật đầu một cái: "Ừm! Biết! Biết! Là hắn ở trên ngươi ở dưới ! Yên tâm, bổn vương phi nhất định sẽ không đem việc này nói ra đâu!"

https://thuviensach.vn

Ai chà. . . . . Hiên Viên Mặc quả nhiên là công, ha ha ha. . . . . Không để cho nàng thất vọng a! Bất quá lại nói, nếu Hiên Viên Mặc bị cái tên Tiểu Đức Tử này đè ở phía dưới. . . . . Tưởng tượng một chút thật đúng là muốn ói đấy!

Tiểu Đức Tử nghe nàng nói sẽ không nói ra ngoài, chỉ nghĩ rằng nàng đang nói về cái câu "Ăn gan hùm mật gấu, muốn bất kính với hoàng thượng!" hắn mới vừa nói kia, cho nên gật đầu cười, giọng the thé lại mở miệng: "Vậy thì cám ơn tam vương phi rồi !"

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng nhìn hai bọn họ, đây quả thực là ‘ông nói gà bà nói vịt’!

Đáng thương cho Tiểu Đức Tử, hoàng thượng còn đáng thương hơn. . . . . .

Khi bọn hắn đi tới bên ngoài tẩm cung của Hiên Viên Mặc, Tiểu Đức Tử mở miệng: "Tam vương phi đợi chút, nô tài đi vào bẩm báo!"

"Ừm! Đi đi! Đi đi!" - Mỗ nữ tâm tình rất tốt, cười như hoa nở nhìn bóng lưng của hắn. . . . . Ha ha, hôm nay lại dò xét được một đại bí mật. . . . . .

. . . . . .

Cách đó không xa, một đôi mắt lành lạnh quét một vòng Vũ Văn Tiểu Tam, trong mắt đều là tràn đầy ghen ghét, hận hận cắn răng, xoay người rời đi.

"Nương nương, chúng ta đi sao?" - Thị tỳ tự nhiên cũng nhìn thấu đầu mối, thấy chủ tử nhà mình quay đầu bỏ đi, hơn nữa không phải là hướng để trở về cung, tự nhiên cảm thấy kinh ngạc.

"Cung Thục Cẩm!" - âm thanh tràn ngập lửa ghen truyền đến, nữ tử cũng không quay đầu lại đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Thị tỳ đuổi theo sát nút. . . . . .

. . . . . .

"Tam vương phi, hoàng thượng truyền cho các người đi vào!" - Tiểu Đức Tử ra ngoài truyền lời, hắn cũng rất thích cái vị tam vương phi này, mới vừa rồi nói chuyện, cho thấy tam vương phi vô cùng bình dị gần gũi, hết sức vui vẻ!

Tiểu Nguyệt xem xét thấy ấn tượng đối với tiểu thư nhà mình của Tiểu Đức Tử hình như rất tốt, khóe miệng không thể ức mà chế xệ ra, tiểu tử Đức Tử này, bị người ta bán còn giúp đếm tiền !

"Ừm!" - Vũ Văn Tiểu Tam tâm tình cực tốt, đem chuyện Hiên Viên Mặc đoạt ăn thịt của nàng cũng thoáng chốc quên đi, vui rạo rực mang theo Tiểu Nguyệt bước vào điện.

. . . . . .

Mà Hiên Viên Mặc đang nhìn chăm chú chén canh kia, nóng nảy bất an, trong bụng hắn có chút mong đợi, cũng có chút thấp thỏm. . . . . .

Khi nữ tử mà mình bất tri bất giác khắc vào cốt tủy xuất hiện tại trong tầm mắt, trên gương ôn nhuận như ngọc của hắn lộ ra nụ cười làm cho người ta như cây khô gặp gió xuân. . . . . .

Mà Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy nụ cười này của hắn, lại ngó ngó Tiểu Đức Tử đang dẫn đường ở trước mặt mình, rất tự nhiên hiểu thành Hiên Viên Mặc nhìn thấy người tình của mình —— Tiểu Đức Tử, rất vui mừng, cho nên lộ ra nụ cười như vậy.

Vì vậy nụ cười càng thêm bỉ ổi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc thấy nàng cúi đầu cười đến có chút. . . . . Mày kiếm vặn lại, tại sao hắn mơ hồ có một loại dự cảm chẳng lành ?

"Tham kiến hoàng thượng !" - Thản nhiên hành lễ.

"Về sau đệ muội nhìn thấy trẫm không cần khách khí như vậy, nếu không còn nói ta đây thân làm hoàng huynh lại không đủ thân mật với huynh đệ !" - Hiên Viên Mặc khẽ cười mở miệng, cũng dẫn theo một chút phần đùa giỡn.

Mỗ nữ ngẩng đầu lên hồ nghi liếc hắn một cái, nàng sao lại có cảm giác Hiên Viên Mặc giống như là đang nịnh bợ nàng vậy? Não nhanh chóng xoay chuyển, chẳng lẽ mới vừa rồi Tiểu Đức Tử đi vào thông báo, nói cho Hiên Viên Mặc biết là nàng đã biết gian tình của bọn họ rồi hả ? Cho nên hiện tại vội vàng lấy lòng nàng, sợ nàng nói ra?

Mỗ nữ càng nghĩ càng thấy chuyện chính là như vậy, vẫn còn đang lúc Hiên Viên Mặc đầu óc mơ hồ nhìn soi mói, tự ý gật gật đầu.

Rồi sau đó ngẩng đầu lên cười hì hì mở miệng: "Hoàng huynh! Chúng ta có quan hệ tốt như vậy, người ta tự nhiên sẽ không bán đứng người, người cứ thoải mái đi !" - Mỗ nữ nói xong nhướn mày đầy mập mờ với hắn. . . . . .

Hiên Viên mặc vẻ mặt cứng đờ, dựa vào hiểu biết của hắn về nàng, nàng tuyệt đối là lại nghĩ đến cái chuyện không tốt gì rồi ! Im lặng nhìn một chút đám người Tiểu Nguyệt cùng Tiểu Đức Tử, âm thanh đầy khí phách bén nhọn vang lên: "Các ngươi đi ra ngoài trước !"

"Dạ!" Tiểu Đức Tử và Tiểu Nguyệt cùng lui ra ngoài, xoay lưng đóng cửa lại cho bọn họ . . . . .

Lần này Tiểu Đức Tử cũng có chút lo lắng, hoàng thượng và tam vương phi đơn độc ở bên trong, có thể xảy ra chuyện gì hay không a!

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt cũng rất lo lắng, bộ dáng mới vừa kia của hoàng thượng rõ ràng biểu lộ rằng đã nghe ra đầu mối, cũng không biết có thể trực tiếp bổ tiểu thư hay không, chỉ có điều mà nói, chuyện này có thể có dính một chút với Tiểu Nguyệt nàng. . . . . Không! Nửa điểm quan hệ cũng không có, ngàn vạn lần không được liên luỵ tới nàng a!

Vũ Văn Tiểu Tam lại vui sướng hài lòng nhìn bọn họ lui ra ngoài, cửa cũng bị đóng lại, trong bụng YY vô hạn, he he. . . . . Hiên Viên Mặc, người này nhất định là nghĩ hối lộ nàng, nói không chừng còn sẽ cho chút phí bịt miệng ! Ha ha. . . . . .

"Nàng nghĩ nhiều rồi !" - Thình lình nghe một câu nói như vậy, cẻ hạnh phúc trên mặt mỗ nữ, sự say mê còn kèm theo chút bỉ ổi liền cứng đờ.

Nàng suy nghĩ nhiều ? Hắn làm sao biết nàng nghĩ cái gì?

Hiên Viên Mặc khẽ cười một tiếng, mặc dù hắn cũng không biết nàng đang suy nghĩ cái gì, nhưng tuyệt đối không phải là chuyện tốt, hơn nữa có thể tưởng tượng đến đầy mặt say mê, tuyệt đối là chuyện về phương diện kia!

"Hề hề. . . . . Hoàng huynh, người cũng không cần che giấu á! Người ta cũng biết rồi !" Mỗ nữ nói xong liền quan sát đại điện, trên chỗ chủ vị là một long ỷ, rõ ràng không vừa độ với cái mông của nàng, lại nhìn mấy cái ghế phía dưới, tùy tiện chọn ngồi lên một cái, rồi sau đó hai chân vắt tréo ngoeo nhìn hắn.

Nhìn tư thế ngồi bất nhã của nàng, khóe miệng khẽ xệ ra, trong lỗ tai lại truyền tới câu nói nàng cũng biết rồi, có chút bất đắc dĩ mở miệng hỏi thăm: "Nàng lại biết cái gì rồi hả ?"

"Hề hề. . . . . Hoàng huynh, có phải người léng phéng cùng thái giám gọi là Tiểu Đức Tử đó hay không vậy ?" - Nàng nói xong mập mờ nhướn mày, nụ cười của mỗ hoàng đế trong nháy mắt cứng đờ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn và tiểu thái giám léng phéng ? Trong óc nha đầu này cả ngày lẫn đêm đang suy nghĩ cái gì thế ? Ngày hôm qua nàng ở trong ngự hoa viên lôi kéo Ly nhi cùng thị tỳ cận thân của nàng nói bậy thì hắn chỉ xem như nàng đang nói đùa, không ngờ còn nghĩ là thật!

"Chớ nói nhảm, hoàng huynh là nam nhân bình thường!" - Để chứng minh trong sạch của hắn, ngay cả lời nói trắng trợn như vậy hắn đều nói ra hết.

Mỗ nữ một bộ "Ngươi đừng giả bộ" quan sát hắn: "Ha ha. . . . . Ta biết, Tiểu Đức Tử đó cũng thừa nhận, hoàng huynh người cũng không cần giả vờ đứng đắn nữa, ta hiểu rõ ngài là sợ ta nói việc này đi ra ngoài, yên tâm! Ta sẽ không nói, chỉ là ngài phải cho chút thành ý!"

Mỗ nữ nói qua đưa ra ngón tay cái, ngón trỏ cùng ngón giữa bỉ ổi chà xát (bộ dạng đang đếm tiền). . . . . .

Sắc mặt mỗ Hoàng đế tối sầm lại, âm thanh cũng lạnh tới cực độ: "Nô tài đó nói gì?"

Tiểu Đức Tử đi theo hắn hai mươi năm, tuy nói đôi khi có ỷ vào tình cảm của mình ở trong cung ỷ thế hiếp người, nhưng hắn vẫn nể tình gã chưa từng phạm phải sai lầm lớn gì, cho nên từ trước đến giờ đều là mắt nhắm mắt mở, cẩu nô tài kia lại dám khua loạn cái lưỡi trước mặt nàng, nói hưu nói vượn!

"Đúng nha ! Hắn mới vừa thừa nhận ở trên đường, nói là ngài ở trên hắn ở dưới, nhiều năm như vậy hắn ở trên giường phục vụ ngài rất thoải mái !" - Vũ Văn Tiểu Tam treo trên mặt nụ cười đểu, cười híp mắt nhìn Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Mặc trong nháy mắt sắc mặt tối đen giống y như cái đáy nồi, lúc này mở miệng: "Người đâu!"

https://thuviensach.vn

Lập tức, Tiểu Đức Tử kia liền mang theo một đám người hầu đẩy cửa đi vào, mọi người thấy nhìn tam vương phi đang ngồi ở tư thế bất nhã, giựt giựt khóe miệng, rồi sau đó xem xét sắc mặt khó coi của hoàng thượng, Tiểu Đức Tử ở trong lòng suy đoán, chẳng lẽ hoàng thượng thổ lộ thất bại với tam vương phi cho nên sắc mặt mới khó nhìn như vậy ? Trong bụng ngàn xoay trăm đảo, vẫn còn rất có trách nhiệm mở miệng: "Hoàng thượng có gì sai bảo!"

Hiên Viên Mặc trợn mắt nhìn Tiểu Đức Tử một hồi lâu, trừng đến khi hắn cảm thấy không thể hiểu được, trong đôi con ngươi như bảo thạch đều là vẻ thất vọng, rồi sau đó quay đầu đưa lưng về phía hắn mở miệng: "Tiểu Đức Tử nói lời vô căn cứ, bịa đặt sanh sự, phạm thượng khi quân, kéo ra ngoài, chém!"

Gì? Tiểu Đức Tử không dám tin trợn to mắt, ngay sau đó hô to: "Hoàng thượng, nô tài oan uổng a! Hoàng thượng. . . . . ."

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 7: Ngài thầm mến ta thật lâu rồi phải không?

"Này ! Không phải độc ác như vậy đi? Ta chỉ là nói thôi , ngươi cư nhiên muốn giết người, các ngươi đều có giao tình nhiều năm như vậy rồi !" Mỗ nữ có thâm ý khác nói xong, nhìn về phía Hiên Viên Mặc ánh mắt hèn mọn, không phải đâu, gian tình bại lộ , vì mặt mũi của mình ngươi sẽ giết người yêu, đây cũng quá gì kia thôi!

Tiểu Nguyệt nhón chân nhìn vào bên trong, đem tình thế phát triển đoán tám chín phần mười, tràn ngập đồng tình nhìn vị thái giám đáng thương kia ! Ai. . . . . Gặp tiểu thư hắn thật sự là mất mấy chục năm cuộc đời a ! Hi vọng tiểu thư nhà bọn họ lương tâm chưa mất, có thể cứu tiểu thái giám kia một mạng!

Tiểu Đức Tử vừa nghe Vũ Văn Tiểu Tam vì hắn cầu tình, lập tức đem hi vọng đặt ở trên người của mỗ nữ : "Tam vương phi, cứu nô tài a, nô tài đối hoàng thượng trung thành và tận tâm, tuyệt đối không có bịa đặt sinh sự ! Nhất định là có người nói xấu!"

Ặc. . . . . Bị người nói xấu? Mỗ nữ khóe miệng giật giật, đây là nói nàng nói xấu hắn sao? Nàng có thể nói hay không nói nàng hiện tại không nghĩ cứu? Nghĩ nghĩ, xuất phát từ đồng tình, nàng vẫn là mở miệng nói: "Ai nha, thôi, thôi, hoàng thượng, ngươi hãy bỏ qua hắn đi, chuyện này coi như ta không biết, cũng ngậm miệng không nói, được chưa?"

Nhất quốc chi quân, thế nhưng keo kiệt như thế, vì một chút đồn đãi mà muốn giết chết tình nhân của bản thân , khinh bỉ !

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc nhìn nhìn bộ dáng của nàng, trong lòng biết nàng lại muốn hơn, rất là bất đắc dĩ mở miệng: "Trẫm không biết là ngươi hiểu sai rồi, vẫn là do nô tài này nói sai rồi, nhưng là trẫm tuyệt đối không thể không để ý !"

Thanh âm vô cùng kiên định, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn bộ dáng nghiêm cẩn của hắn, cảm thấy cân nhắc, hay là nàng thật sự lầm rồi hả ? Lập tức nhớ tới vừa mới nói chuyện với Tiểu Đức Tử . . . . . Cắt! Đều như vậy rõ ràng , làm sao có thể lầm!

Tiểu Nguyệt ở cửa do dự sau một lúc lâu, rốt cục cắn chặt răng liền xông ra ngoài: "Hoàng thượng, là tiểu thư. . . . . Không, là vương phi hiểu sai rồi!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn nha đầu chết tiệt ăn cây táo, rào cây sung kia, hình như nàng không có bạc đãi quá nàng đi? Vậy mà lại luôn kéo chân sau của nàng, nàng lúc nào thì hiểu sai rồi hả ? Nàng lý giải rõ ràng cũng rất đúng!

Hiên Viên Mặc nhìn nhìn, giọng nói ôn nhuận vang lên: "Đem sự tình nói lại một lần!"

Vì thế, mỗ thị kể lại cuộc nói chuyện giữa bọn họ , mọi người càng nghe càng là mồ hôi lạnh liên liên, vì Tiểu Đức Tử ngu ngơ không nói gì, mà Vũ Văn Tiểu Tam sức tưởng tượng kinh thán!

Tiểu Nguyệt sau khi nói xong. . . . . .

Mọi người không hẹn mà cùng lướt qua Vũ Văn Tiểu Tam, rất khủng bố , bọn họ về sau nhất định phải cách tam vương phi xa một chút, bằng không nếu nàng lại như vậy lý giải lời nói của bọn họ , nói không chừng kế tiếp suýt nữa bị chặt đầu sẽ là bọn họ!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nghe Tiểu Nguyệt giải thích, cũng mấy không thể nhận ra giựt giựt khóe miệng, kia Tiểu Đức Tử hợp thời sáp vào nói mấy câu giải thích, vì thế trên khuôn mặt dầy còn hơn so với tường thành của mỗ nữ , xuất hiện biểu cảm xấu hổ khó được , này, thật là nàng hiểu lầm rồi. . . . . .

Sự tình sắp xếp rõ ràng hết sau, Tiểu Đức Tử có chút ai oán nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái, uổng hắn vừa mới còn tưởng rằng tam vương phi là ân nhân cứu mạng của hắn , nguyên bản chính là tam vương phi suýt nữa đưa hắn xuống Địa ngục a!

Quỳ lại nhìn nhìn Hiên Viên Mặc, mở miệng cầu xin tha thứ: "Bệ hạ, nô tài cũng không cố ý dẫn đường sai tam vương phi, ngài phải tin tưởng nô tài a! Hoàng thượng, ngài tạm tha nô tài lúc này đi, nô tài cũng không dám nữa rồi !" Đúng vậy, hắn cũng không dám lại nói nhiều với tam vương phi nữa ! Năng lực lý giải thật không hiểu nổi a!

Hiên Viên Mặc do dự , sau một lúc lâu, mày kiếm nhíu vào, cuối cùng có chút tức giận mở miệng: "Lăn xuống đi! Về sau ăn nói cẩn thận cho trẫm ! Lại có lần sau, trẫm chém ngươi!"

Hắn đương nhiên tức giận, nếu không phải vào thời điểm mấu chốt Tiểu Nguyệt đứng ra nói nói mấy câu, chuyện này hắn khẳng định cùng nha đầu kia giải thích không rõ ràng, chờ nàng đi trở về, chỉ sợ chuyện hắn và nô tài kia sẽ làm xôn xao dư luận đây !

"Tạ bệ hạ! Tạ chủ long ân!" Mỗ tổng quản thái giám mặt đầy nước mắt lui đi ra ngoài.

Chúng hạ nhân đều đồng tình nhìn theo bóng lưng của hắn, rồi sau đó đi theo lui đi ra ngoài, Tiểu Nguyệt hơi sợ nhìn ngó tiểu thư nhà mình, ăcj . . . . . Nàng chính là không nghĩ không lý do gì hại một mạng người, cho nên

https://thuviensach.vn

mới đi ra ngoài nói vài câu , tiểu thư sẽ không vì thế tưởng làm thịt nàng đi?

Vũ Văn Tiểu Tam mím mím môi, nhìn nhìn nàng, rồi sau đó mở miệng: "Làm không sai." Quả thật làm không sai, trên thực tế nàng cũng không muốn hại người.

Tiểu Nguyệt vừa nghe, thở một hơi lui đi ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút tiếc nuối chép chép miệng, nói, một cơ hội tốt như vậy để xảo trá hoàng đế , liền như vậy không có, làm nửa ngày cư nhiên là hiểu lầm, buồn bực!

Nhìn nhìn bộ dáng mất hứng của nàng kia , Hiên Viên Mặc khóe miệng giật giật, cảm thấy không nói gì, hắn là thiệt tình không rõ nàng vì sao đối phương diện kia lại cảm thấy hứng thú như vậy!

Nghĩ nghĩ ước nguyện ban đầu của bản thân , vì thế nhìn nhìn chén canh trên bàn kia , có chút mất tự nhiên mở miệng: "Trẫm tìm ngươi đi lại là vì đền cho ngươi mấy miếng thịt!" Nói xong chính hắn đều có một chút đổ mồ hôi , làm hoàng đế, ăn mấy miếng thịt, còn muốn đền cho nàng, thế đạo gì a !

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, có chút kinh ngạc đứng dậy, đền thịt cho nàng?

Đi qua vừa thấy, bát canh trong suốt, khóe miệng giật giật, không lưu tình chút nào châm chọc: "Hoàng cung ngự trù hôm nay làm sao thế ? Nhìn xem canh này , không, nhìn xem nước này, đây là thịt nấu qua nước sao? Không phải là trực tiếp đem thịt làm chín bỏ thêm nước đi? Coi như quên đi! Ta đều lười nói! Không cần đền , tâm ý đến là được, ta tha thứ ngươi rồi ! Nếu thực ăn thứ này, ta trực tiếp sẽ bị độc chết!"

https://thuviensach.vn

Mỗ hoàng đế khóe miệng không thể ức chế rút rút, trên gương mặt như ngọc tràn đầy xấu hổ . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam thấy hắn lúc lâu không nói chuyện, có chút kinh ngạc xoay quá đầu, nhìn nhìn sắc mặt hắn thay đổi liên tục, có một ý tưởng sinh ra ở trong đầu, rồi sau đó, khóe miệng giật giật, nhìn nhìn đế vương cách nàng không đến nửa thước . . . . . .

"Này, này đồ ăn sẽ không phải là ngài làm đi?" Có chút thử mở miệng.

Cái này Hiên Viên Mặc càng thêm xấu hổ, ánh mắt thậm chí bắt đầu né tránh đứng lên. . . . . .

"Thật là ngươi làm ?" Mỗ nữ giống như là phát hiện bí mật kinh thiên động địa không bằng.

Mỗ hoàng đế xấu hổ ho khan một tiếng, gật gật đầu, gương mặt ôn nhuận như ngọc còn có chút ửng đỏ.

"Ha ha ha ha. . . . . Thật là ngài làm !" Mỗ nữ cười đến thoải mái, rồi sau đó tự lo gật gật đầu, tiếp tục mở miệng, "Ta hôm nay phát hiện một cái bí mật kinh thiên động địa !"

Hiên Viên Mặc ánh mắt căng thẳng, hay là nàng phát hiện bản thân thích nàng rồi hả ? Có chút sốt ruột muốn mở miệng che giấu sự thật này, nào biết còn chưa có kịp mở miệng, chợt nghe nàng vui mừng mở miệng: "Hóa ra hoàng thượng nấu canh và đun sôi nước giống nhau! Ha ha ha. . . . . ."

Mỗ hoàng đế sau đầu xuất hiện một đống mồ hôi, hắn thế nào quên , lối suy nghĩ của nàng căn bản là không thể dùng người bình thường đến để nói!

Chờ nàng nhìn chén canh kia cười xong , chợt , khuôn mặt nhỏ nhắn kia vặn vẹo, có chút phòng bị nhìn Hiên Viên Mặc : "Hoàng thượng, ngài cư

https://thuviensach.vn

nhiên tự mình làm canh cho ta , có phải có gì ý đồ gì bất lương?"

Ý đồ bất lương? Hiên Viên Mặc có chút dở khóc dở cười nhìn nàng: "Không có!"

"Không có ? Vậy ngươi có việc cầu ta phải không ?" Mỗ nữ nói xong ra vẻ ca ca vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Kỳ thực a, nếu có chuyện gì cần ta giúp , ngươi có biết con người của ta , từ trước đến nay là thích giúp người, hơn nữa chúng ta quan hệ đều tốt như vậy , nhất định sẽ giúp ngươi , không cần phải giương cờ đánh trống lớn để làm canh cho ta như vậy, chỉ cần cấp chút tỏ vẻ là được rồi!"

Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, lại xuất ra cái tư thế đáng khinh kia , chà xát tay. . . . . .

Hiên Viên Mặc khóe miệng giật giật, nghe nàng nói câu trước, giống như có chuyện gì, nàng xuất phát từ quan hệ tốt như vậy, giống như nhất định giúp bạn không tiếc cả mạng sống , nhưng là nghe đến câu sau. . . . . Nhìn nhìn nàng kia bộ dạng chờ đợi tiền tài , hắn đột nhiên có chút hối hận , có lẽ hắn tưởng xin lỗi không cần gióng trống khua chiêng lớn như vậy , có lẽ cho nàng chút bạc là đủ rồi!

Mỗ hoàng đế ở dưới ánh mắt chờ mong của Vũ Văn Tiểu Tam lắc lắc đầu: "Không phải !"

"Vậy ngươi là vì cái gì?" Có chút kỳ quái xem xét hắn, đồng thời ở trong lòng cảm thán, Hiên Viên Mặc người này bộ dạng thực đẹp trai , tác phong nhanh nhẹn, người khiêm tốn, cùng kia cỗ khí phách cũng không chút nào xung đột, càng xem càng là thích, nhưng là Thương Thương bộ dạng cũng rất đẹp mắt a, mỗ nữ lâm vào trong rối rắm .

Nhìn bộ dạng rối rắm của nàng , hắn tuy rằng không biết nguyên do, nhưng khẳng định cũng không nghĩ chuyện gì tốt, nhớ tới câu hỏi của nàng , ôn nhu mở miệng, mang theo một chút ý tứ trêu đùa : " Chẳng qua là

https://thuviensach.vn

không muốn có người vừa nhìn thấy trẫm, liền hỏi trẫm có muốn ăn thịt hay không thôi!"

Nhưng là Vũ Văn Tiểu Tam cũng không phải là người dễ lừa , chỉ thấy nàng một bộ dạng kỳ dị , trên gương mặt của Hiên Viên Mặc xem xét một lúc lâu, rồi sau đó trong đầu điện quang chợt lóe, một quốc gia hoàng đế tự tay vì nàng làm canh , chớ không phải là yêu nàng rồi hả ?

Nghĩ đến đây, mỗ nữ xoay vặn thân mình, thẹn thùng e lệ nhìn hắn một cái. . . . . .

Mỗ hoàng đế sắc mặt cứng đờ, này lại là như thế nào? Có thể không cần hù dọa hắn như vậy đươc không ?

Tiếp theo, chỉ thấy mỗ nữ từ trong tay áo lấy ra một chiếc khăn, ngượng ngùng che mặt, chỉ để lộ ra đôi mắt ở bên ngoài , một đôi mắt to tràn ngập mới lạ nhìn hắn, thấy hắn một mặt ngu ngơ nhìn nàng, nàng lại ngượng ngùng , ánh mắt kia hết ngó trái lại ngắm phải. . . . . .

Hiên Viên Mặc không thể ức chế run rẩy, đang muốn mở miệng hỏi nàng làm sao, chợt nghe một tiếng làm cho người ta tê dại truyền đến: "Hoàng ~ thượng ~!"

Một giọt mồ hôi vĩ đại bắt tại sau đầu của hắn , có chút không nói gì mở miệng: "Làm sao vậy ?" Làm chi đột nhiên như vậy gọi hắn?

"Chuyện này. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam nói xong càng thêm ngượng ngùng, rụt rụt cổ, đầu thấp đến sát hai bên vai, trên mặt mang theo biểu cảm hạnh phúc làm cho người ta nổi cả da gà , "Chính là, ây da. . . . . ."

Nói tới đây một bộ dáng ngượng ngùng , cầm khăn lên che cả khuôn mặt , để lại một góc khăn còn lộ ra khóe mắt, liếc trộm hắn.

https://thuviensach.vn

Mỗ hoàng đế mặt như bị sét đánh , run rẩy khóe miệng: "Ngươi muốn nói cái gì cứ nói đi!" Có thể hay không không cần"ây da " , hắn cả người nổi da gà đều dựng thẳng lên đến đây!

"Chán ~ ghét ~! Người ta thế nào không biết xấu hổ thôi!" Mỗ nữ nói xong còn hờn dỗi chà chà chân.

Hiên Viên Mặc đỉnh đầu đầy hắc tuyến cùng một đống dấu chấm hỏi, xem nàng kia dáng vẻ kệch cỡm , này đến cùng là như thế nào? Là hắn nói sai cái gì sao?

Gian nan nuốt một chút nước miếng, có chút buồn bực mở miệng: " Chuyện gì mà ngại nói?" Nàng còn có lời ngượng ngùng không dám nói ra ? Đáng hoài nghi. . . . . .

Vì thế, mỗ nữ lại xoay vặn, ngẩng đầu vụng trộm ngắm gương mặt anh tuấn của hắn , rồi sau đó nhanh chóng cúi đầu, tiếp theo lại nâng lên đầu ngắm một chút, rồi sau đó cúi đầu, lại ngượng ngùng xoay vặn thân mình. . . . . .

Mỗ hoàng đế khóe miệng giật giật, có người nào có thể nói cho hắn đến cùng là xảy ra chuyện gì rồi hay không ? !

"Này ~ chính là. . . . . Ai nha ~ làm chi muốn người ta nói ra, thật ngượng ngùng a!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong khuôn mặt nhỏ nhắn đều hồng hồng rồi lại chà chà chân.

Trên mặt Hiên Viên Mặc biểu cảm. . . . . Càng không có biểu cảm, nhìn nhìn nàng kia làm ra vẻ bộ dạng đó , hắn cảm giác trong dạ dày đồ ăn ngày hôm qua có chút quay cuồng!

Mỗ nữ ngượng ngùng cúi đầu sau một lúc lâu, cũng không thấy hắn nói chuyện, cảm thấy buồn bực, không là bị ta hôn mê thôi? Vì thế lặng lẽ

https://thuviensach.vn

ngẩng đầu, nhìn nhìn hắn, thấy hắn chính là ngu ngơ , không có biểu cảm khác, vì thế lại cúi đầu, tiếp tục tại chỗ lắc lắc thân mình. . . . . .

Hiên Viên Mặc nhìn nhìn người kia đang xoay chân xuýt nữa thành bánh quai chèo , ở trong lòng vẻ mặt cầu xin, có người có thể nói cho hắn biết đến cùng là có chuyện gì hay không ?

Ở trong lòng thở dài một hơi, không nói gì mở miệng: "Ngươi cứ nói đi, đều là người một nhà, không có gì ngượng ngùng!"

Nàng hiện tại bộ dáng này, so Nguyệt Dịch Thừa đều làm hắn khó có thể chịu được!

"Vậy. . . . . Cái kia. . . . . Ngươi là không là, có phải không phải. . . . ." Mỗ nữ thẹn thùng e lệ, muốn nói lại thôi , chẳng lẽ thật sự muốn nàng hỏi hắn: ngươi không phải là yêu ta sao? Ây da, thật sự ngượng ngùng !

"Có phải không phải cái gì?" Ôn nhu mở miệng, cũng ẩn ẩn có chút đau đầu, đến cùng là chuyện gì làm nàng khó mở miệng như vậy.

"Có phải . . . . . ." Mỗ nữ nói xong lại chà chà chân, kia khuôn mặt nhỏ nhắn hồng giống như đít khỉ , "Người ta thật sự ngượng ngùng !"

. . . . . Mồ hôi. . . . . .

"Đã thật sự ngượng ngùng, vậy thì không cần nói ." Nàng còn như vậy , hắn rõ là. . . . . .

"Nhưng là người ta lại rất muốn hỏi ngươi ~" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong vụng trộm ngắm hắn, trên mặt đều là ngượng ngùng cùng ngọt ngào.

"Vậy ngươi cứ hỏi đi." Mỗ hoàng đế sau đầu mồ hôi sắp rơi như mưa rồi.

Mỗ nữ ngẩng đầu nhìn nhìn gương mặt phong thần tuấn lãng của hắn, càng thêm ngượng ngùng hỏi ra trong lòng suy nghĩ, cuối cùng: "Ai! Thôi!"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc giựt giựt khóe miệng, tò mò cũng có chút may mắn! Tuy rằng hắn rất muốn biết nàng đến cùng muốn hỏi cái gì, nhưng là ngẫm lại bộ dạng khủng bố của nàng, hắn vẫn là không biết tốt lắm!

"Ai. . . . . Hoàng thượng thân ái~ chẳng lẽ ngươi một chút cũng không hiếu kỳ sao?" Mỗ nữ nói xong chớp mắt to nhìn hắn.

Hắn quả thật tò mò, nhưng là ngẫm lại tò mò khả năng muốn gặp phải hậu quả. . . . . Nhẹ nhàng co rúm một chút khóe miệng: "Không hiếu kỳ."

Vì thế khuôn mặt nhỏ nhắn của mỗ nữ hóa đen, oán hận vài bước đi nhanh đến trên ghế dựa ngồi, một lần nữa bắt chéo chân, thở phì phì xoay đầu qua không nhìn hắn, thật sự là tức chết nàng , nàng ở trong này ngượng ngùng nửa ngày, thế mà người ta nửa điểm hứng thú cũng không có?

Nhìn nhìn bộ dạng thở phì phì của nàng kia , mỗ hoàng đế giựt giựt khóe miệng, có chút bất đắc dĩ mở miệng: "Kỳ thực trẫm rất hiếu kỳ!"

"Thật sự?" Vũ Văn Tiểu Tam hai mắt sáng lên, quay đầu chờ mong nhìn hắn.

Thấy trong mắt nàng rõ ràng tràn đầy chờ mong , hắn không tự chủ được gật gật đầu: "Thật sự, quân vô hí ngôn."

"Vậy ngươi có nghĩ là muốn ta nói cho ngươi?" Trong mắt mỗ nữ thần sắc chờ mong càng thêm rõ ràng.

Hiên Viên Mặc sau đầu xẹt qua một giọt mồ hôi , bộ mặt biểu cảm hơi hơi co rút vài cái, rồi sau đó có chút không nói gì mở miệng: " Muốn." Hắn có thể nói không muốn sao?

"Ngươi đã nghĩ như vậy , ta liền lòng từ bi nói cho ngươi đi, ngươi cũng không nên rất cảm động nga, người ta từ trước đến thi ân không vọng báo, đương nhiên, nếu ngài thật sự tưởng báo đáp, người ta cũng không phải thật

https://thuviensach.vn

để ý!" Vũ Văn Tiểu Tam nghênh ngang mở miệng, rồi sau đó ra vẻ ngượng ngùng nhìn hắn, đáy mắt đều là khát vọng đối với vàng .

Hiên Viên Mặc khóe miệng lại không thể ức chế rút rút, sáng suốt lựa chọn không nghe lời của nàng, rồi sau làm ra một bộ dạng chăm chú lắng nghe , chờ nàng đem lời nói ngượng ngùng kia nói ra.

Thấy hắn không có ý nguyện báo đáp , mỗ nữ mím mím môi, rồi sau đó, một mặt trịnh trọng nhìn xem hắn, lặng im sau một lúc lâu. . . . . .

Cuối cùng. . . . . Cúi đầu, ngượng ngùng liền dẫm chân chân: " Ây da. . . . . Kỳ thực người ta vẫn là ngượng ngùng!"

Mỗ hoàng đế khóe miệng giật giật, đúng là cảm thấy đúng như dự kiến , cố chống khuôn mặt tươi cười nhìn nhìn nàng, rồi sau đó bưng lên một ly trà, đang lúc hắn đem trà đưa vào trong miệng, nghe được một giọng nữ ngại ngùng truyền đến. . . . . .

"Ai. . . . . Chuyện là. . . . . Hoàng thượng, không phải là ngươi thầm mến người ta thật lâu rồi hả ?" Mỗ nữ nói xong khuôn mặt nhỏ nhắn bạo hồng , rất là ngượng ngùng nhìn hắn.

"Phốc!" Hiên Viên Mặc một miệng nước trà trực tiếp phun tới!

Dù là hắn thông minh tuyệt đỉnh cũng không nghĩ tới nàng sẽ hỏi ra một câu như vậy ! Chính là hỏi: có phải yêu nàng rồi không hả ? Hắn cũng cảm thấy bình thường một ít, thầm mến nàng, còn thầm mến đã lâu. . . . . .

Hiên Viên Mặc quay đầu, nụ cười cứng ngắc , trên mặt hơi có chút xấu hổ, rồi sau đó thanh âm ôn nhã vang lên: "Ngươi nghĩ nhiều lắm."

Không nói đến lấy thân phận của hắn tuyệt đối không thể thừa nhận, kể cả câu "Thầm mến đã lâu" , cho dù là người bình thường cũng không dám thừa nhận đi?

https://thuviensach.vn

"Thật sự?" Mỗ nữ biểu cảm ngượng ngùng biến mất không thấy, đầy mặt hoài nghi xem hắn.

"Thật sự." Hiên Viên Mặc kiên định mở miệng, trong lòng lại ẩn ẩn có chút chột dạ.

Vũ Văn Tiểu Tam lẳng lặng nhìn hắn sau một lúc lâu, rồi sau đó mím mím môi, mở miệng khinh xích: "Thực không ánh mắt!"

Mỗ hoàng đế bước chân nhoáng lên một cái, suýt nữa không ngã quỵ!

"Tốt lắm, tốt lắm, đã đói bụng rồi ! Hoàng thượng ngài chậm rãi chơi đi, ta đi về trước rồi !" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong đã muốn đi, cũng không phải thầm mến nàng, làm nhiều chuyện như vậy làm cái gì!

"Không bằng liền ở tại chỗ này ăn đi?" Tuy rằng hắn biết không thỏa, nhưng là hắn vẫn là tưởng giữ lại nàng cùng nhau ăn cơm.

Quay đầu nhìn nhìn hắn, chợt lại là một bộ dạng ngại ngùng : "Hoàng thượng ~ ngươi không phải là luyến tiếc người ta đi ?"

Hiên Viên Mặc khóe miệng rụt rụt, cảm thấy hối hận! Suy nghĩ sau một lúc lâu cũng không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này, đúng lúc này, Tiểu Đức Tử gõ gõ cửa : "Bệ hạ, tam vương gia cầu kiến!"

Tam vương gia? Con heo Hiên Viên Ngạo kia đến đây? Vũ Văn Tiểu Tam thần thái hạnh phúc bỗng cứng đờ, sắc mặt bỗng nhiên trở nên vặn vẹo , quay đầu đối với Hiên Viên Mặc mở miệng: "Đã vương gia tìm đến hoàng thượng, bổn vương phi sẽ không cùng hoàng thượng , chúng ta có rảnh tái tụ!"

Hiên Viên Mặc nhìn nàng vừa nghe nói Ngạo đến liền hận không thể chắp cánh mà chạy , trong lòng có chút hơi kinh ngạc, nhưng vẫn là gật gật đầu: " Ừ, vậy có cơ hội lại cùng nhau dùng bữa!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam đối với hắn nháy mắt một cái , rồi sau đó nhanh chóng chớp chớp mắt, mang theo vô số rau chân vịt, kiều mị mở miệng: "Vậy người ta trước hết đi rồi, tuy rằng người ta biết hoàng thượng luyến tiếc người ta như thế thông minh, thiện lương, ôn nhu, thanh lịch, xinh đẹp, hào phóng , hơn nữa người ta cũng luyến tiếc hoàng thương phong thần tuấn lãng, khí phách phi phàm, diện mạo thi đấu Phan An , nhưng là. . . . . Ai, người có lúc vui lúc buồn, chia tay, gặp lại, trăng còn có khi khuyết khi tròn , xưa nay đâu có vẹn toàn! Hoàng thượng thân ái của ta , chúng ta có duyên gặp lại!"

Mỗ nữ nói xong, quơ quơ khăn, còn cầm khăn tay xoa xoa hai giọt nước mắt không có nơi khóe mắt của nàng, cẩn thận mỗi bước đi đi ra ngoài cửa, để lại Hiên Viên Mặc bộ dáng như bị sét đánh nhìn theo bóng lưng của nàng , hắn vừa mới là sinh ra ảo giác sao?

Còn có, nàng chẳng qua phải tới cung của mẫu hậu đi, vì sao mà giống như là sinh ly tử biệt vậy ?

Vũ Văn Tiểu Tam đi tới cửa, Tiểu Đức Tử liền run rẩy khóe miệng giúp nàng mở cửa, Cần Chính Điện cách âm hiệu quả không được tốt lắm, bởi vì bên trong là nơi mà đế vương xử lý chính vụ , vì phòng ngừa có thích khách xâm nhập, nên dùng một loại gỗ vô cùng tốt để làm.

Nhưng là cũng bởi vì như thế, cuộc đối thoại giữa hai người bọn họ cứ việc là rất không lớn tiếng, hắn và Tiểu Nguyệt hai người vẫn là nghe rõ ràng , này tam vương phi hóa ra không chỉ có năng lực lý giải có vấn đề, ngay cả đầu óc cũng không bình thường! Đáng thương! Đáng thương!

Nhưng mà nói đi phải nói lại, hoàng thượng nhà bọn họ bị độc hại sau một lúc lâu càng thêm đáng thương!

Tiểu Nguyệt run rẩy khóe miệng, thấy nàng đi ra nửa chết nửa sống mở miệng: "Tiểu thư!" Mặt nàng đều theo tiểu thư bị ném xong rồi ! Ta nói tiểu

https://thuviensach.vn

thư, ngươi lão nhân gia có thể không nói những lời để cho người ta không nói được lời nào hay không , hoặc đừng luôn nói những lời dễ dàng làm cho người ta điên cuồng có được hay không?

"Đi thôi!" Bây giờ lại bày ra một bộ dáng vương phi ung dung khí khái , giống như vừa mới rồi cái người có dáng vẻ kệch cỡm kia không là nàng.

Ra cửa cung, đi đến cửa đại viện , cùng Hiên Viên Ngạo nghênh diện gặp lại.

Mỗ vương gia kinh ngạc nhìn nàng, mấy ngày không thấy, đúng là có chút nhớ nhung , Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn thấy hắn, lúc này trừng mắt, rất là không khách khí mở miệng: "Vương gia, thật lâu không thấy, đương nhiên, bổn vương phi cũng thật lòng hi vọng về sau cũng không cần gặp nhau!"

Nói xong mang theo Tiểu Nguyệt nghênh ngang mà đi, để lại mỗ vương gia sắc mặt xanh mét đứng ở phía sau nàng, xem bóng lưng chủ tớ hai người một cái lên mặt, một cái co rúm lại , tức giận đến nghiến răng nghiến lợi! Này tiện nhân, luôn như vậy không để hắn ở trong mắt!

Chợt , trong đầu nhớ tới lời của Thẩm Lãng Phàm nói: theo đuổi nữ nhân muốn dùng lời ngon tiếng ngọt, cũng không thể đối với nữ nhân mắng thô tục, bằng không sẽ làm cho hình tượng của ngươi ở trong cảm nhận của nàng giảm bớt!

Mỗ vương gia sắc mặt cứng đờ, sắc mặt xanh mét chậm rãi khôi phục màu sắc bình thường , hắn là nam nhân, không cùng nàng chấp nhặt!

"Vương gia, hoàng thượng thỉnh ngài đi vào!" Tiểu Đức Tử đi ra truyền lời, nhìn về phía Hiên Viên Ngạo trong ánh mắt đều là tràn đầy đồng tình, tuy rằng hắn không biết hoàng thượng và tam vương phi thực sự có quan hệ không tốt gì hay không , nhưng là chỉ bằng năng lực lý giải thần kỳ của tam

https://thuviensach.vn

vương phi , còn có những lời nói kỳ quái với hoàng thượng . . . . . Tam vương gia cũng đáng hắn đồng tình một phen rồi !

Cưới nữ nhân như vậy , còn không bằng làm thái giám!

Hiên Viên Ngạo nhìn nhìn ánh mắt đồng tình của Tiểu Đức Tử , sắc mặt đen hắc, trong lòng biết là nữ nhân kia hai ngày này khẳng định lại ở trong cung điên , cho nên nô tài này mới có thể lấy ánh mắt đồng tình như vậy xem hắn, khóe miệng giật giật, gật gật đầu bước vào đi gặp hoàng huynh.

. . . . . .

Thất vương phủ.

"Có thể ăn đồ ăn mà hoàng thúc tự mình làm , Triệt thật sự là tam sinh hữu hạnh(hạnh phúc tu từ ba kiếp) !" Hiên Viên Triệt vừa ăn vừa phát biểu cảm tưởng của hắn .

Nam tử tuyệt mỹ híp híp đôi mắt đào hoa , có chút nguy hiểm nhìn ngó người đang ăn mặt tràn đầy hạnh phúc mà quản không được miệng : "Triệt gần đây vô nghĩa hơi nhiều."

Hiên Viên Triệt vừa nghe, khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc và say mê bỗng cứng đờ, có chút lưu luyến nhìn nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Hắc hắc. . . . . Người ta chính là tùy tiện nói , hoàng thúc là trưởng bối, nhất định sẽ không so đo với người ta đúng không?"

Chỉ có vào những lúc như thế này hắn mới may mắn Hiên Viên Vô Thương là trưởng bối của hắn , dĩ vãng đều là phẫn hận bất bình, hắn chỉ so với hắn nhỏ bốn tuổi, vì sao lại thấp hơn a ! Nhưng là mỗi khi bản thân chọc giận hoàng thúc , chỉ cần đem bối phận lấy ra nói , hoàng thúc liền sẽ không so đo với hắn.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, lần này Hiên Viên Vô Thương cũng giống như trước kia , cười như không cười nhìn hắn, nhìn xem hắn cái trán ẩn ẩn toát ra mồ hôi lạnh sau, thu hồi ánh mắt, không lại trừng hắn.

Hô ~ ở trong lòng thở phào một hơi, hoàng thúc , thật sự là rất khủng bố rồi ! Lúc tức giận so với hoàng huynh đều làm hắn sợ!

"Như thế nào?" Hiên Viên Vô Thương mắt đầy chờ mong nhìn hắn.

"Này. . . . . ." Hiên Viên Triệt một bộ dáng ra vẻ suy nghĩ , cố ý kéo dài thời gian , thẳng cho đến khi liếc mắt thấy trên mặt tuyệt mỹ nam tử kia bắt đầu chậm rãi nở rộ nụ cười như hoa anh túc , cuống quít mở miệng: "Hắc hắc. . . . . Hoàng thúc, ngươi làm ngon hơn so với ngự trù !"

"Thật sự?" Quay đầu xem hắn, trong mắt ẩn ẩn có chút vui sướng.

"Thật sự!" Hiên Viên Triệt nói xong lại kẹp lên một miếng thịt, hạnh phúc bắt đầu ăn, hoàng thúc tay nghề thật sự là quá tốt, chỉ cần một lần học nấu cơm, có thể đạt tới trình độ này! Thật sự là thiên tài!

"Vậy ngươi từ từ ăn, bổn vương đi ngủ ." Tuyệt sắc dung nhan , ẩn ẩn có chút ủ rũ, vì làm món ăn này , hắn nhưng là nghiên cứu cả một đêm.

Hiên Viên Triệt gắp miếng thịt lớn, mồm miệng không rõ nói : " Ừ! Đi thôi!"

Hắn là càng nghĩ càng không rõ, hoàng tẩu thích ăn món ăn này , hoàng thúc không cần phải trắng đêm không ngủ học nấu cơm đi? Hơn nữa là nhất định phải làm ngon hơn so với đầu bếp của Ngự Thiện Phòng mới thôi!

Nói mặc kệ là thân phận của hắn ở Hiên Viên đế quốc , hay là thân phận ở Dạ Mị đế quốc , kia đều là người trên vạn người , thế nào cũng không đến nỗi tự bản thân mình xuống bếp a!

https://thuviensach.vn

Nghẹn nửa ngày, vẫn là nhịn không được đối với bóng lưng người kia mở miệng: "Hoàng thúc, việc này kỳ thực có thể giao cho Ngự Thiện Phòng đi làm mà."

Phía trước bạch y nam tử bước chân dừng lại, nhẹ giọng mở miệng: "Ngự Thiện Phòng làm món ăn này không có ngon như bổn vương làm !" Đây là thành phẩm sau cùng của hắn đưa cho mọi người đánh giá! Hắn đã làm mấy lần, mỗi lần đều đạt tới tiêu chuẩn này mới thôi.

"Ặc. . . . . Hoàng thúc, ngài muốn đi làm đầu bếp?" Không có khả năng đi? ! Nhưng là không phải như vậy làm chi muốn so sánh với ngự trù ?

"Tam nhi thích ăn món ăn này." Nói xong khóe môi gợi lên một chút ý cười xinh đẹp , "Nếu là bổn vương làm thức ăn so ngự trù ngon hơn , nàng liền càng không rời được bổn vương!"

Hiên Viên Triệt khóe miệng hung hăng co rúm vài cái, không đến mức đi! Ngay cả chiêu này cũng muốn dùng tới? Hắn luôn luôn đều biết đến hoàng thúc thật thị huyết, hôm nay mới biết được. . . . . Hóa ra hoàng thúc phúc hắc như vậy!

Hiên Viên Vô Thương nói xong, liền bước đi , rất xa nghe được giọng nói Hiên Viên Triệt truyền đến: "Hoàng thúc, chẳng qua là một nữ nhân, đáng giá sao?"

Môi mỏng khêu gợi hiện lên một chút cười khẽ: "Chờ Triệt gặp được người mình muốn thủ hộ cả đời, rồi sẽ biết, liền tính vì nàng dồn hết thiên hạ, cũng đáng !"

Nhàn nhạt nói xong, bóng dáng của hắn liền biến mất ở tầm mắt của Hiên Viên Triệt . . . . . .

Gương mặt tinh xảo như trẻ con lướt qua một chút thâm sắc, suy nghĩ những lời Hiên Viên Vô Thương vừa mới nói. . . . . Lập tức, một chút

https://thuviensach.vn

khinh trào xuất hiện tại trên mặt của hắn, nếu là gặp gỡ một nữ nhân, để hắn cũng trở nên giống hoàng thúc , hắn tình nguyện cả đời đều không biết cái gì là yêu!

"Thất vương gia, vương gia nhà chúng ta đâu?" Liên Sương bước vào thất vương phủ tìm Hiên Viên Vô Thương để báo tin tức về Vũ Văn Tiểu Tam ở hoàng cung , rõ ràng Liên Hoa nói vương gia còn tại thất vương phủ , vì sao chỉ nhìn thấy một mình thất vương gia ?

"Hoàng thúc a, trở về phòng ngủ, ngươi vẫn là không cần đi ầm ĩ hắn , hắn đã cả một đêm không ngủ rồi ! Đến, lại nếm thử, đây là hoàng thúc tự mình làm , so với ngự trù của hoàng cung ngon hơn nhiều ! Tiểu tử ngươi hôm nay xem như có lộc ăn rồi !" Hiên Viên Triệt cười đối với hắn chào hỏi.

Nói hoàng thúc làm cho bọn họ đi tới chỗ mẫu hậu hãm hại bản thân, bọn họ cũng chưa đi, này phần ân tình, hắn vẫn là ghi ở trong lòng , cứ việc hắn biết bọn họ không đi không phải là nể mặt hắn, mà là trong lòng biết hoàng thúc chẳng qua là đang đùa, cho nên không có đi bẩm báo.

Nhưng hắn vẫn là thật cảm kích bọn họ, bởi vì nếu bọn họ thật sự đi bẩm báo, hoàng thúc khẳng định sẽ không ngăn trở, hơn nữa hắn Hiên Viên Triệt cũng tuyệt đối ngăn không được!

Liên Sương khóe miệng giật giật, có chút không dám tin nhìn hắn, vương gia làm đồ ăn? Thất vương gia sẽ không là trêu đùa hắn đi? Nhìn nhìn bàn đồ ăn kia , bên trong đều là thịt dê, khóe mắt rút rút, mở miệng hỏi: "Đồ ăn này sẽ không là món gì đó của Mông Man đế quốc đi?"

Hiên Viên Triệt đang cắm cúi ăn bỗng ngẩng đầu, có chút kinh ngạc nhíu mày: "Ngươi làm sao mà biết?"

Sặc. . . . . Liên Sương đặt mông ngồi xuống, rồi sau đó gắp một miếng bỏ vào trong miệng: "Thật sự là kỳ quái, hoàng thượng đã ở trong hoàng

https://thuviensach.vn

cung học làm món ăn này, hình như là nói muốn đền thịt cho tam vương phi, món ăn này có cái gì đặc biệt à?"

Hiên Viên Triệt vừa nghe, động tác dừng một chút, trên mặt lộ ra một nụ cười quỷ dị , thật sự càng ngày càng tốt chơi. . . . . .

"Liên Sương, chuyện nhỏ này sẽ không cần nói cho hoàng thúc !" Hoàng thúc không biết, đại hoàng huynh liền còn có cơ hội , hắn liền càng có thể nhìn đến trò hay. đại hoàng huynh, tam hoàng huynh còn cả hoàng thúc, chậc chậc. . . . . Thực sự ý tứ!

Liên Sương ngẩng đầu, có chút kinh ngạc nhìn hắn, chuyện nhỏ này hắn vốn cũng không tính toán nói cho vương gia, nhưng là nghe hắn nói như vậy, hắn lại cảm thấy có chút vấn đề , cảm thấy cân nhắc nhất định phải đem việc này nói với vương gia , nhưng trên mặt vẫn là bình thản mở miệng: "Loại chuyện này, có cái gì để nói !"

Hiên Viên Triệt vừa nghe, không nghi ngờ hắn, vừa lòng gật gật đầu. Nếu ngồi đối diện với hắn là Đình Vân, hoặc là Liên Hoa, đều sẽ không bằng mặt không bằng lòng như vậy , cố tình ngồi ở đối diện hắn chính là Liên Sương cơ trí tới cực điểm ! Vì thế kế hoạch nửa đường chặn lại tin tức của người nào đó không có thành công!

"Hoàng huynh, Ngạo tra ra được đế quốc Mông Man gần đây có lẽ sẽ dấy binh !" - Hiên Viên Ngạo lạnh giọng mở miệng, trên dung nhan máu lạnh tràn đầy hung dữ ác liệt.

"Ngạo có bao nhiêu phần chắc chắn ?" - Dịu dàng nam tử ngẩng đầu lên, cười, nhìn hắn.

Người đệ đệ này không chỉ là niềm kiêu ngạo của hắn, càng là niềm kiêu ngạo Hiên Viên đế quốc, không gì không đánh được, bách chiến bách thắng, cho nên mới phải có danh tiếng "Chiến thần" ! Hành quân đánh giặc, thiên hạ ngày nay có thể địch nổi Ngạo, không ngoài ba người! Mà lần này

https://thuviensach.vn

thái tử Gia Luật Trục Nguyên của Mông Man đế quốc chính là một người trong đó!

Môi mỏng lạnh lùng nâng lên một nụ cười khát máu: "Bổn vương sẽ làm cho hắn chỉ có tới chớ không có về !"

"kẻ nội ứng đã tra được chưa ?" - Nhìn hắn tự tin như vậy, Hiên Viên Mặc dường như có thể đoán ra nguyên do.

"Chưa !" - Ngoài dự đoán, Hiên Viên Ngạo hủy bỏ suy đoán của hắn, "Tra được rồi, không phải là thật, nhưng thần đệ đã để người cho là hắn là thật."

Hiên Viên Mặc vừa nghe, liền biết ý nghĩa, giương môi cười một tiếng: "Vậy lần này giao cho đệ, nhớ lấy không thể khinh thường, Gia Luật Trục Nguyên cũng không phải kẻ tầm thường !"

Có thể sánh được kỳ danh với Hiên Viên Ngạo ở trên chiến trường, tất nhiên phải là kẻ tầm thường rồi!

Trên mặt lạnh lùng cao ngạo lộ ra một chút mong đợi: "Hoàng huynh, Ngạo biết. Còn nữa, ta chờ mong đã lâu để được giao thủ với hắn, hi vọng hắn sẽ không làm cho ta thất vọng !"

Đang lúc này, Tiểu Đức Tử báo lại: "Hoàng thượng, Long Diệu thái tử cầu kiến!"

"Xin mời !" - Hiên Viên Mặc không nói hai lời, trực tiếp cho người mời Long Ngạo Thiên tiến đến.

Không lâu sau, một bóng dáng màu vàng sáng xuất hiện tại tầm mắt của bọn họ, khóe môi cương nghị cong lên một nụ cười hào sảng: "Nhị ca, là Gia Luật Trục Nguyên sao ?"

https://thuviensach.vn

Vừa nghe nói Hiên Viên Ngạo vào cung, hắn liền đoán được đại khái rồi !

"Ừm!" âm thanh ôn nhã vang lên, Hiên Viên Mặc khe khẽ gật đầu, ngay sau đó, vẻ mặt cứng đờ, mở miệng nói, "Đây là chuyện của Hiên Viên đế quốc, Ngạo Thiên không cần. . . . . ."

"Chuyện của Nhị ca chính là chuyện của ta !" - âm thanh mang theo khí phách cương cường vang lên, không nóng khoogn lạnh cắt đứt lời nói của Hiên Viên Mặc.

"Nhưng. . . . . ." Hiên Viên Mặc lông mày kiếm khẽ vặn, đối với hắn mà nói Long Ngạo Thiên là huynh đệ, hắn không muốn đem phần tình nghĩa huynh đệ này có tạp chất chính trị lẫn vào trong đó.

Hiên Viên Ngạo cũng nhíu mày, mở miệng: "Gia Luật Trục Nguyên lần này chọn Bổn vương làm đối thủ, Long Diệu thái tử vẫn không nên nhúng tay thì hơn !"

"Lũ Mông Man đế quốc xâm phạm biên cảnh Long Diệu của ta, Ngạo Thiên và nhị ca cùng nhau liên thủ đem hắn chọn chẳng phải tốt hơn sao ? Cái này không hoàn toàn là vì giúp nhị ca, cũng là vì Long diệu đế quốc !" - Đối với lời nói của bọn họ, hắn ngoảnh mặt làm ngơ.

Hiên Viên Mặc có chút bất đắc dĩ nhìn hắn: "Ngươi nhất định phải nhúng tay sao ?"

"Nhất định !" - Trong mắt là sự kiên định chân thật đáng tin, chuyện tình của nhị ca chính là của chuyện hắn, nếu không phải vì giups nhị ca cùng nhau giải quyết chuyện Mông Man đế quốc, lần này hắn cũng sẽ không tự mình đến Hiên Viên đế quốc, càng sẽ không tham gia hết thọ yến còn chậm chạp không về nước.

https://thuviensach.vn

"Chuyện này Bổn vương có thể giải quyết !" - Hiên Viên Ngạo lạnh giọng mở miệng, đây là trận đấu giữa hắn và Gia Luật Trục Nguyên, không hy vọng bất luận kẻ nào nhúng tay.

Long Ngạo Thiên giương môi cười một tiếng: "Nếu là Mông Man đế quốc cùng Dạ Mị đế quốc kết lien minh thì sao đây ?" - Ai cũng biết Dạ Mị đế quốc bây giờ đang rung chuyển, Nhị vương tử chết bất đắc kỳ tử, Tam vương tử tung tích không rõ, mà cái vị Nhiếp Chính vương thần bí đó cũng chậm trì chưa từng xuất hiện, hiện tại Dạ Mị đế quốc là Đại hoàng tử cùng Đại Trường công chúa cầm giữ triều chánh, hơn nữa mơ hồ có khuynh hướng dựa sát vào Mông Man đế quốc.

Lãnh ngạo nam tử nhéo nhéo lông mày, hoàng thúc cho đến bây giờ còn chưa hạ quyết tâm, Dạ Mị đế quốc là địch hay bạn, hiện tại cũng không thể nào phán định.

Thấy hắn khó xử, Long Ngạo Thiên mở miệng lần nữa: "Thái độ của Thanh Loan cũng rất mập mờ, nếu là Bổn cung không đoán sai, ý của Thanh Loan Nữ Đế chính là đổi lấy hoàng thúc của các người, sợ rằng Hi Vương Gia thanh danh hiển hách cũng không phải là nhân vật mặc kệ cho người ta định đoạt, đến lúc đó. . . . . Ngạo Vương đích thực xác định mình có thể lấy lực của một nước đối kháng với ba nước ?"

Long Ngạo Thiên phỏng đoán không có nửa điểm sai lệch, Phượng Phi Yên tuy là chưa đem chuyện này đặt ở trên bề mặt mà nói, nhưng mà tại thế cục này, dưới tình hình này đã là hết sức rõ ràng.

Hoàng thúc không đồng ý cũng biểu hiện ở trên bề mặt nổi, lại không bàn về hoàng thúc vốn là người không thể để mặc cho người khác định đoạt, chính là hoàng thúc dù không có lực phản kháng phải nghe theo hắn, thì Hiên Viên Mặc hắn cũng sẽ không uất ức đem hoàng thúc của mình đi đổi lấy liên minh với nước khác.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Hiên Viên Ngạo mở miệng lần nữa, trong giọng nói đã là mơ hồ dẫn theo nụ cười: "Nếu là ba nước liên thủ, Hiên Viên đế quốc chống đỡ không được, cái người chết chính là Long Diệu đế quốc !"

Lời tuy là nói như vậy, nhưng mà tự đáy lòng hắn vui mừng vì hoàng huynh có thể có được huynh đệ tốt như vậy, lấy lực một nước của hắn chống đỡ ba nước, tuy nói không phải hoàn toàn không có thể ứng đối, nhưng phiền toái quả thật không nhỏ.

"Không sai ! Cho nên Bổn cung nói điều này cũng là vì Long Diệu ta !" - gương mặt cương nghị lộ ra một nụ cười sảng lảng.

Hiên Viên Mặc cũng là nhìn hắn một chút, mở miệng cười: "Ngạo Thiên, người Tam đệ này, nhị ca không uổng công quen biết !"

Tuy nói cũng là môi hở răng lạnh, người có khả năng là Long Diệu đế quốc, nhưng đứng ở trên lập trường quân vương, Long Ngạo Thiên đại khái có thể gia nhập liên minh với Mông Man đế quốc, lấy. . . . . .

Nhưng, thế nhưng hắn lại đứng ở phe bên này của hắn, cho nên hắn mới nói, người huynh đệ này, hắn không có uổng sức quen biết !

"Đừng quên ta !" - Một giọng nói mang theo chút khí phách vang lên, mấy người ngẩng đầu lên, nhìn cái người vừa đến ngồi trên xà nhà Vũ Văn Hạo, vẫn là một bộ áo đen, bên cạnh hắn là Vũ Văn Triệt mặc một bộ áo trắng.

Hiên Viên Mặc khẽ cười một tiếng: "Dĩ nhiên là sẽ không quên đại ca !"

"Vậy chúng ta khẳng định cũng muốn tới tham gia náo nhiệt a!" - Xa xa âm thanh truyền đến, đây đúng là mấy người Phong Cuồng Tiêu, Mộ Vân Dật, Thẩm Lãng Phàm rồi.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu lên nhìn ba người rõ ràng cũng là vừa tới, trong mắt có điểm một cái vẻ mặt cảm động: "Huynh đệ tốt !" - Ba người bọn họ đều là người trong giang hồ, cũng không đặt chân trong chuyện triều đình, hôm nay nguyện ý vì hắn mà tham gia, mặc kệ hắn có cần bọn họ giúp một tay hay không, phần ân tình này nghĩ thôi cũng làm cho hắn cảm động rồi !

"Ha ha. . . . . Huynh đệ cũng không chỉ là dùng để tổn hại lẫn nhau !" - Phong Cuồng Tiêu cười rực rỡ.

Mấy người cười đến vui vẻ, tất cả không cần nói. . . . . .

Chợt, Hiên Viên Mặc có chút xấu hổ mở miệng: "Xem ra phòng vệ trong hoàng cung của trẫm xác thực không được tốt lắm !"

Lần này năm người bất ngờ đi vào, đám thị vệ kia vậy mà một chút tiếng gió cũng không cảm thấy !

"Ha ha. . . . . Hoàng cung của người quả thật cần tăng cường phòng vệ rồi, bằng không ngày nào đó mấy cao thủ giống chúng ta đến ám sát người, hừ hừ. . . . . ." - Vũ Văn Hạo mở miệng cười, hắn là không lưu tình một chút nào làm tổn thương trước mặt quân vương một nước.

"Ha ha. . . . . Thiên hạ này, cao thủ giống chúng ta có thể có bao nhiêu, Minh vương quá buồn lo vô cớ rồi !" -Thẩm Lãng Phàm mở miệng cười.

Một tiếng "Minh vương" này thật ra khiến những người khác có chút hơi kinh ngạc, Minh Cốc có U Minh Song Vương, hai đại hộ pháp, bốn đại trưởng lão cực kỳ thần bí, cao thủ nhiều như mây, là tổ chức mà người trong giang hồ e sợ tránh không kịp, thậm chí hoàng thân quốc thích các quốc gia đều muốn nhường ba phần lễ, không mang tên Hoàng đế nhưng lại có xu thế Hoàng đế, vì vậy mới có thể được gọi là ‘vương’.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên chỉ là cho là Vũ Văn Hạo là nhân vật trưởng lão Minh Cốc, không ngờ hắn là Minh vương sao ?

"Tin tức Thẩm trang chủ ngược lại linh thông !" - Vũ Văn Hạo sảng lãng cười một tiếng, không có nửa điểm quẫn bách vì thân phận bị vạch trần.

"Đại ca không hiền hậu, thân phận hiển hách như vậy cũng không nói cho chúng ta biết !" - Long Ngạo Thiên giống như bất mãn mở miệng.

Vũ Văn Hạo lúc này phạm vào cá đại xem thường: "Cút ! Nói hiển hách thì cũng lf các người hiển hách, một kẻ là Hoàng đế, một là Hoàng đế tương lai đi ?"

"Minh vương chuẩn bị đem thế lực Minh Cốc ra tương trợ sao ? Không biết U vương có đồng ý không ?" - Thẩm Lãng Phàm nói xong, có thâm ý nhìn một chút Vũ Văn Triệt.

Vũ Văn Hạo tà tứ cười một tiếng, nhìn hắn một chút: "Không cần thăm dò đâu, đúng như ngươi suy nghĩ, Triệt chính là U vương, chẳng qua ta nói Thẩm Đại Trang Chủ à, chuyện này nếu là tiết lộ ra ngoài rồi, hừ hừ. . . . . ."

Ý tứ uy hiếp rất là rõ ràng. . . . . .

Nụ cười sáng lạn trên mặt Thẩm Lãng Phàm kia cứng đờ, có chút thất bại sờ lỗ mũi một cái, được rồi, đệ nhất thiên hạ trang lớn nhất đặc sắc chính là nó cũng đồng thời là tổ chức tình báo đệ nhất thiên hạ, hiện tại hắn thực không dễ dàng thăm dò được tin tình báo, nhưng không thể cầm ra bán lấy tiền, thật khiến hắn khó chịu chí cực!

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam mang theo Tiểu Nguyệt cùng trở về Phượng Tường cung, vừa hay chạm mặt gặp lại Long Tử Nghiên, một ít nụ cười sáng lạn trên mặt mỗ nữ lập tức cứng lại, tuy nói Thương Thương đồng ý với nàng

https://thuviensach.vn

không hề để ý tới nữ nhân này nữa, thậm chí còn nghe lời nàng đuổi Long Tử Nghiên ra, nhưng nhìn thấy nha đầu ày, lòng nàng vẫn tràn đầy khó chịu, giống như là chính thê thấy tiểu tam thì không thoải mái được !

Long Tử Nghiên thấy Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại rất là vui mừng, cười hì hì chào hỏi: "Tam vương phi !"

"Long Diệu công chúa!" - Lễ độ và xa cách.

"Tam vương phi không cần lạnh nhạt như vậy đâu, gọi ta Tử Nghiên là được !" - Long Tử Nghiên mở miệng cười, ngược lại hiền hòa được ngay.

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, không nể tình chút nào mở miệng: "Ta với người rất thân quen sao ?"

Híc. . . . . khuôn mặt tươi cười của Long Tử Nghiên cứng lại, có chút không hiểu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Nàng đã lúc nào thì đắc tội với nàng ấy sao?

Tiểu Nguyệt cũng có chút kinh ngạc, tiểu thư nhà bọn họ rất ít khi nói chuyện mà đối chọi gay gắt như vậy với người khác a, ngoại trừ đối xử với Vương Gia, suy nghĩ một chút tiểu thư cũng có thái độ này với Phượng Phi Yên, chẳng lẽ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn ánh mắt kinh ngạc cùng vẻ mặt khó xử của Long Tử Nghiên, trong bụng cũng hiểu mình thật là có chút kích động quá độ, vì vậy che miệng cười khẽ: "Bổn vương phi có ý nói là vừa thấy Long diệu công chúa liền bội cảm thân cận, luôn là cảm thấy nhiều năm trước đã từng gặp qua ! Lo lắng đã từng gặp qua công chúa hay không, trước kia quen biết, mà bây giờ quên mất, cho nên mới phải hỏi cái câu vừa rồi !"

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, một lần nữa phải giơ ngón tay cái lên vì bản lãnh nói dóc của tiểu thư nhà mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng Long Tử Nghiên kia ngược lại rất tin, cho là Vũ Văn Tiểu Tam muốn nói lời khách sáo, vì vậy che miệng cười khẽ: "Bổn cung cũng cảm thấy hết sức có duyên với Tam vương phi, giống như là nhiều năm trước đã gặp qua !"

"Hữu duyên ? Loại nghiệt duyên này không có cũng được !" - Lạnh lùng mở miệng, mang theo chút ý vị giễu cợt.

Long Tử Nghiên nụ cười trên mặt lại cứng đờ, mở miệng nói: "Không biết tam vương phi cớ gì nói ra lời ấy ?"

Vũ Văn Tiểu Tam lại đang nhắc nhở hồi lâu trong lòng mình không nên kích động quá độ, muốn sau này hảo hảo cùng nói chuyện với người, lại tiếp tục treo trên mặt một nụ cười hòa thiện: "Công chúa mới vừa rồi không phải nói duyên phận này giống như là nhiều năm trước đã gặp qua sao ? Ý của bổn vương phi là, chúng ta vốn chính là nhiều năm trước đã từng thấy, “giống như” thì có cái gì tốt ! Hai chữ ‘giống như’ xem ra có vẻ lạnh nhạt rồi !"

Tiểu Nguyệt nuốt một hớp nước miếng, im lặng và sùng bái đọng trong mắt nhìn bóng lưng tiểu thư nhà mình. . . . . .

Long Tử Nghiên vừa nghe cũng rất là vui mừng, tiến lên xúc động nắm tay Vũ Văn Tiểu Tam: "Người ta thường nói: ngàn vàng dễ có, tri kỷ khó tìm. Tử Nghiên thật là chỉ hận không sớm gặp được tam vương phi !"

"Ta thật sự ước gì cả đời cũng không thấy được ngươi !" - ngữ điệu chế nhạo của mỗ nữ lại phát ra ngoài, mấy câu mới vừa nói kia đúng là nàng không khắc chế được bản thân mới nói rói, nhưng những lời này chính là nàng cố ý nói ra.

Vì vậy nụ cười trên mặt Long Tử Nghiên lại cứng lại: "Tam vương phi đây là ý gì ? Chẳng lẽ có thành kiến đối với Tử Nghiên?"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam lần nữa che miệng cười khẽ: "Công chúa nói gì vậy, có thể cùng công chúa kết giao là phúc khí của bổn vương phi, có một câu thoại nói hay: gọi thường gặp nhau không bằng tưởng nhớ tới diện mạo, bổn vương phi hi vọng quan hệ giữa mình và công chúa có thể không gò bò vượt ra khỏi quan hệ bằng hữu bình thường, cho dù cách xa nhau nghìn vạn dặm, vẫn có thể nhớ thương lẫn nhau !"

Lời này hắn là suýt nữa khiến trong mắt Long Tử Nghiên xuất hiện lệ quang cảm động: "Tam vương phi hắn là xem Tử Nghiên làm bằng hữu, về sau nếu có gì cần Tử Nghiên giúp một tay, cứ trực tiếp nói với Tử Nghiên, Tử Nghiên nhất định đem hết toàn lực vì tam vương phi mà trừ ưu giải nan!"

"Thậ sự là cái gì cũng nguyện ý sao ?" - Vũ Văn Tiểu Tam đôi mắt hàm chứa mong đợi nhìn nàng.

Long Tử Nghiên thoáng chốci sững sờ, rồi sau đó gật đầu một cái: "Chỉ cần Tử Nghiên làm được, tuyệt đối không từ chối !"

"Vậy hãy nhanh chạy trở về Long Diệu quốc của ngươi, không cần lại hiện ra trước mặt của Hiên Viên Vô Thương nữa !" - giọng nói vô cùng tàn nhẫn.

Tiểu Nguyệt cũng có chút không hiểu nhìn bóng lưng tiểu thư nhà mình, tội gì nói khó nghe như vậy đi, nếu là đánh nhau hoặc là nháo lên, rất khó coi ....!

Long Tử Nghiên còn chưa kịp mở miệng, thị tỳ cận thân sau lưng nàng liền tức giận lên tiếng: "Tam vương phi, công chúa nhà chúng ta nể ngươi là vương phi của Tam vương gia đế quốc Hiên Viên, mới cho ngươi mấy phần mặt mũi. Ngươi đừng có được thể mà lên mặt ! Công chúa nhà chúng ta theo đuổi Vô Thương Vương Gia là tự do của nàng, có liên quan gì tới ngươi ?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt lập tức mở miệng phản phúng: "Chuyện cười, chủ tử nói chuyện, khi nào đến phiên ngươi chen miệng ! Ngươi phải hiểu rõ nơi này là Hiên Viên đế quốc, vương phi chúng ta muốn nói cái gì thì nói cái đó, nếu không thỏa mãn, có thể đi tìm Vương Gia của chúng ta lý luận !" - Nàng cũng không tin có ai đó dám tìm Huyết Chiến thần Hiên Viên Ngạo lý luận ! Bất luận là người nào để ý tới, Tiểu Nguyệt nàng cũng sẽ không nhìn tiểu thư nhà bọn họ bị người ta mắng!

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe Tiểu Nguyệt nói, khóe mắt dư quang rất là tán thưởng nhìn nàng một cái, xem ra không có phí công thương cái nha đầu này !

Rồi sau đó nhìn Long Tử Nghiên, một bộ dáng suy nghĩ sâu xa nhớ lại lời mình mới vừa nói, rồi sau đó rất là ảo não dậm chân: "Ai dà, nhìn ta đây lỡ mồm, hẳn là đem lời hữu ích đã nói thành ác ý ! Ý của bổn vương phi là Thanh Loan nữ hoàng Phượng Phi Yên đó hung hăng nhìn chằm chằm vào Hi Vương Gia không thả, nay còn ở Phượng Tường cung mơ hồ bày tỏ với ta muốn gây bất lợi với công chúa, cho nên bổn vương phi nói như vậy là hy vọng công chúa có thể sớm ngày trở về nước, không nên để tới Hi Vương Gia nữa, để miễn bị kẻ gian làm hại ! Nhưng mà không biết nói thế nào lại nói thành ra như vậy, ta đây lỡ mồm! Công chúa, ngươi nhất định sẽ không ngại đúng không ?"

Long Tử Nghiên vừa nghe lời của nàng, đáy mắt thoáng qua một đạo tinh hoa, trên gương mặt xinh đẹp mang tàn nhẫn nét mặt, xúc động cầm Vũ Văn Tiểu Tam tay: "Tam vương phi đây cũng là quan tâm ta sẽ bị hại, bản công chúa cảm tạ ngươi còn đến không kịp, sao lại trách ngươi chứ ! Chỉ là ngươi không nên lo lắng, Phượng Phi Yên nàng là Thanh Loan nữ hoàng, Long Tử Nghiên ta dầu gì cũng là trưởng công chúa của Long Diệu quốc, muốn động đến ta cũng phải hỏi hoàng huynh ta có đồng ý hay không ! Tam vương phi yên tâm, Tử Nghiên nhất định sẽ không chịu thiệt!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, Long Tử Nghiên này có phải quá ngu rồi hay không hả ? Đã bị mắng thành ra như vậy rồi, vẫn cảm động nắm tiểu thư nhà mình tay như thế được sao ? Để cho người không nói được lời nào chính là cư nhiên bị khích bác thành công !

Không nói chuyện nói trở về, Long Tử Nghiên dù thế nào cũng không nghĩ ra Vũ Văn Tiểu Tam là tình địch chân chính của nàng a. nàng nghĩ tam vương phi đã nên vợ nên chồng, làm sao có thể cùng với nàng theo đuổi Hiên Viên Vô Thương, có xung đột quá không đây ? Hơn nữa nàng cũng chưa từng có đắc tội Vũ Văn Tiểu Tam, nàng ấy cũng không có lý do gì nhằm vào nàng mới đúng.

Long Tử Nghiên nói xong, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thị tỳ cận thân của mình, trong bụng cũng hiểu nô tài kia nói cũng quả thật quá đáng, vì vậy mắt chứa áy náy mở miệng với Vũ Văn Tiểu Tam: "Người hầu không hiểu chuyện, tam vương phi tỷ tỷ cũng không cần so đo cùng những kẻ nô tài như này, muội muội thay nàng chịu tội !"

Lần này cũng bắt đầu xưng tỷ gọi muội rồi ! Tiểu Nguyệt trên đầu mồ hôi như mưa, một bộ không đành lòng nhìn quay đầu đi. . . . . .

"Theo lý thuyết muội muội nếu thay mặt tiện tỳ này xin lỗi, tỷ tỷ cũng không nên dây dưa không thả. Nhưng mà nếu không phải dạy dỗ một chút, vậy bọn người hầu sợ rằng vĩnh viễn không biết được quy củ là như thế nào, không biết như thế nào là đúng mực ! Muội muội tâm địa thiện lương, đau lòng người hầu, không đành lòng trách móc nặng nề. Tỷ tỷ lại không kiềm chế được nghĩ vì muội muội quản giáo thật tốt bọn họ, nếu không, nếu lần sau muội muội đối mặt là Thanh Loan nữ hoàng, nàng ta tất phải có thể lấy lý do tiện tỳ bất kính, liên lụy đến muội muội, thậm chí còn lien quan đến vấn đề hai nước ! Vậy muội muội và Hi Vương Gia sợ là càng không có duyên !" - Vũ Văn Tiểu Tam tỏ vẻ ta là vì muốn tốt cho ngươi.

https://thuviensach.vn

Long Tử Nghiên vừa nghe, hắn là sâu sắc cảm giác để ý tới, nghĩ tới thì không do tự chủ gật đầu một cái !

Thị tỳ kia vừa nhìn, lúc này luống cuống, lập tức quỳ xuống cầu xin tha thứ: "Công chúa ! Tam vương phi ! Nô tỳ biết sai rồi, nô tỳ cũng không dám lắm mồm nữa ! Nô tỳ biết sai rồi !" - Thị tỳ nói xong, hai cái tay vẫn còn ở trên mặt mình làm nhiều việc cùng lúc.

Không lâu sau, mặt kia liền bị chính nàng làm cho đỏ bừng, Vũ Văn Tiểu Tam nâng khóe môi lên cười lạnh, dám mắng nàng được thể mà lên mặt, cũng không nhìn một chút mình cũng chỉ là cây tỏi ! Muốn tìm chết cũng không cần gấp gáp như vậy, ta còn chưa xử lý xong chủ tử nhà ngươi !

"Tử Nghiên muội muội, tỷ tỷ kể từ sau khi mang thai, tâm tình luôn là phiền não không giải thích được, luôn giống như trúng tà . . . . . ." - Vũ Văn Tiểu Tam bắt đầu nói bậy ngập trời.

Tiểu Nguyệt vẻ mặt hoảng sợ nhìn nàng, nàng còn nhớ rõ thời điểm lần trước tiểu thư nói mang thai phiền não, đánh trắc vương phi cùng hai ma ma vương phủ, đánh cho kêu thảm đạm ! Hiện tại đột nhiên lại nói cái này. . . . . .

"Lúc phiền não liền đặc biệt khống chế không được mình, đặc biệt chờ đợi có người có thể ở bên cạnh ta để ta đánh !" - Nói tới chỗ này, một tiếng "Bốp" vang lên, Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng tát một cái lên mặt Long Tử Nghiên!

Long Tử Nghiên còn chưa có phản ứng kịp, thì “bốp” một cái tát vỗ đến trên má phải của nàng, tiếp đó Vũ Văn Tiểu Tam dùng tay trái của mình hung hăng bắt được tay phải của mình, mặt khổ sở mở miệng: "Muội muội đi mau ! Tỷ tỷ không khống chế nổi ! Đi mau !"

Nói qua này tay phải hình như lại muốn tránh thoát khỏi sự khống chế của tay trái, mà nàng cắn chặt hàm răng, hung hăng dùng tay trái lôi tay

https://thuviensach.vn

phải của mình, mặt cực kỳ thống khổ bộ dáng: "Muội muội đi mau! Mau!"

Long Tử Nghiên nhìn một chút bộ dáng nàng như trúng tà trong lúc này, hẳn là quên mất chuyện mình mới vừa bị đánh, sợ hãu xem xét bộ dạng kinh khủng của Vũ Văn Tiểu Tam, mở miệng nói: "Đa tạ tỷ tỷ cố nén khổ sở giữ mình cũng không chịu đánh Tử Nghiên nữa, phần ân tình này của tỷ tỷ với muội muội, muội muội cả đời không bao giờ quên!"

Long Tử Nghiên mặt cảm động nói xong, sau đó mang theo nô bộc và tỳ nữ của mình thật nhanh chạy trốn. . . . . .

Tiểu Nguyệt trên ót treo giọt lớn mồ hôi, nhìn bóng lưng đám người Long Tử Nghiên chạy trối chết, sùng bái nhìn tiểu thư nhà mình: "Tiểu thư, ngươi rất lợi hại !" - Đánh công chúa một nước, chuyện gì cũng không nói, còn để cho người khác có dáng vẻ cảm ân đái đức, nói sẽ nhớ kỹ ân tình!

"Hừ !" - Vũ Văn Tiểu Tam thấy các nàng chạy xa, bộ dáng khổ sở biến mất không thấy gì nữa, vỗ tay một cái, mới vừa sức lực của nàng khống chế được cực tốt, đánh cho đau rát, trên mặt cũng sẽ không có dấu vết, như vậy là có thể tránh khỏi bị Long Ngạo Thiên mở miệng hỏi, sau đó thay muội muội ra mặt.

Mà thủ đoạn mình đánh người, cùng bộ dáng Long Tử Nghiên rõ ràng cảm động cực kỳ, nghĩ đến nàng cũng không chủ động đi nói đâu.

Giành Thương Thương, cũng không hỏi Vũ Văn Tiểu Tam nàng có đồng ý hay không ! Hoàn toàn chính là muốn ăn đòn!

"Nhưng tiểu thư, như thế ngươi có quá độc ác một chút không ?" – Xuất phát từ sự cảm thông, Tiểu Nguyệt hỏi một câu như vậy, bởi vì cái công chúa đó thật sự là dại dột làm cho người ta không đành lòng tổn thương nàng.

https://thuviensach.vn

Thật ra thì Tiểu Nguyệt hoàn toàn quên mất ngày trước nàng cũng ngu xuẩn như vậy, chỉ là từ từ đã bị dạy dỗ thông minh hơn, ít nhất đã có thể nhìn ra ý đồ của Vũ Văn Tiểu Tam rồi, sẽ không giống như thời điểm quay ngược về trước, nửa ngày vẫn không hiểu rõ ràng, thiếu chút nữa đem Vũ Văn Tiểu Tam kéo chết rồi.

"Nhân từ với kẻ địch chính là tàn nhẫn với chính mình! Giành đàn ông với ta, nàng cũng xứng sao ?" - Mỹ nữ đệ nhất thiên hạ? Stop!

Nhưng nàng cũng biết, đối thủ chân chính cũng không phải Long Tử Nghiên, mà là Phượng Phi Yên, sau lưng của nàng ta có một quốc gia ! Nàng dạy dỗ Long Tử Nghiên, chỉ là bởi vì chuyện lần trước làm nàng khó chịu !

Khốn kiếp ! Phiền toái ! Đều do Hiên Viên Vô Thương nam nhân đáng chết kia, không có việc gì hình dáng sao đẹp trai làm cái gì, đưa tới nhiều lạn đào hoa như vậy, cũng không biết đám nữ nhân này cả ngày đi theo phía sau hắn liệu hắn có thể động lòng hay không!

Nếu là chọc giận nàng liền. . . . . Ánh mắt sáng lên, người không ngờ tới cái chiêu này đâu ! Ha ha. . . . . Khụ khụ. . . . . Suy nghĩ một chút là tốt rồi, nàng cũng không có gan làm !

Tiểu Nguyệt thấy tiểu thư nhà mình vẻ mặt phẫn hận, đột nhiên lại tự cúi đầu nở nụ cười bỉ ổi, giựt giựt khóe miệng, mỗi lần luôn là bình thường không được bao lâu liền thay đổi thành loại đức hạnh này! Rõ là. . . . . Im lặng!

Long Tử Nghiên thấy Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại rất là vui mừng, cười hì hì chào hỏi: "Tam vương phi !" "Long Diệu công chúa!"

- Lễ độ và xa cách. "Tam vương phi không cần lạnh nhạt như vậy đâu, gọi ta Tử Nghiên là được !"

https://thuviensach.vn

- Long Tử Nghiên mở miệng cười, ngược lại hiền hòa được ngay. Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, không nể tình chút nào mở miệng: "Ta với người rất thân quen sao ?" Híc. . . . . khuôn mặt tươi cười của Long Tử Nghiên cứng lại, có chút không hiểu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Nàng đã lúc nào thì đắc tội với nàng ấy sao? Tiểu Nguyệt cũng có chút kinh ngạc, tiểu thư nhà bọn họ rất ít khi nói chuyện mà đối chọi gay gắt như vậy với người khác a, ngoại trừ đối xử với Vương Gia, suy nghĩ một chút tiểu thư cũng có thái độ này với Phượng Phi Yên, chẳng lẽ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn ánh mắt kinh ngạc cùng vẻ mặt khó xử của Long Tử Nghiên, trong bụng cũng hiểu mình thật là có chút kích động quá độ, vì vậy che miệng cười khẽ: "Bổn vương phi có ý nói là vừa thấy Long diệu công chúa liền bội cảm thân cận, luôn là cảm thấy nhiều năm trước đã từng gặp qua ! Lo lắng đã từng gặp qua công chúa hay không, trước kia quen biết, mà bây giờ quên mất, cho nên mới phải hỏi cái câu vừa rồi !"

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, một lần nữa phải giơ ngón tay cái lên vì bản lãnh nói dóc của tiểu thư nhà mình. Nhưng Long Tử Nghiên kia ngược lại rất tin, cho là Vũ Văn Tiểu Tam muốn nói lời khách sáo, vì vậy che miệng cười khẽ: "Bổn cung cũng cảm thấy hết sức có duyên với Tam vương phi, giống như là nhiều năm trước đã gặp qua !"

"Hữu duyên ? Loại nghiệt duyên này không có cũng được !" - Lạnh lùng mở miệng, mang theo chút ý vị giễu cợt. Long Tử Nghiên nụ cười trên mặt lại cứng đờ, mở miệng nói: "Không biết tam vương phi cớ gì nói ra lời ấy ?" Vũ Văn Tiểu Tam lại đang nhắc nhở hồi lâu trong lòng mình không nên kích động quá độ, muốn sau này hảo hảo cùng nói chuyện với người, lại tiếp tục treo trên mặt một nụ cười hòa thiện: "Công chúa mới vừa rồi không phải nói duyên phận này giống như là nhiều năm trước đã gặp qua sao ? Ý của bổn vương phi là, chúng ta vốn chính là nhiều năm trước đã từng thấy, “giống như” thì có cái gì tốt !

https://thuviensach.vn

Hai chữ ‘giống như’ xem ra có vẻ lạnh nhạt rồi !" Tiểu Nguyệt nuốt một hớp nước miếng, im lặng và sùng bái đọng trong mắt nhìn bóng lưng tiểu thư nhà mình. . . . . Long Tử Nghiên vừa nghe cũng rất là vui mừng, tiến lên xúc động nắm tay Vũ Văn Tiểu Tam: "Người ta thường nói: ngàn vàng dễ có, tri kỷ khó tìm. Tử Nghiên thật là chỉ hận không sớm gặp được tam vương phi !"

"Ta thật sự ước gì cả đời cũng không thấy được ngươi !" - ngữ điệu chế nhạo của mỗ nữ lại phát ra ngoài, mấy câu mới vừa nói kia đúng là nàng không khắc chế được bản thân mới nói rói, nhưng những lời này chính là nàng cố ý nói ra. Vì vậy nụ cười trên mặt Long Tử Nghiên lại cứng lại: "Tam vương phi đây là ý gì ? Chẳng lẽ có thành kiến đối với Tử Nghiên?" Vũ Văn Tiểu Tam lần nữa che miệng cười khẽ: "Công chúa nói gì vậy, có thể cùng công chúa kết giao là phúc khí của bổn vương phi, có một câu thoại nói hay: gọi thường gặp nhau không bằng tưởng nhớ tới diện mạo, bổn vương phi hi vọng quan hệ giữa mình và công chúa có thể không gò bò vượt ra khỏi quan hệ bằng hữu bình thường, cho dù cách xa nhau nghìn vạn dặm, vẫn có thể nhớ thương lẫn nhau !

" Lời này hắn là suýt nữa khiến trong mắt Long Tử Nghiên xuất hiện lệ quang cảm động: "Tam vương phi hắn là xem Tử Nghiên làm bằng hữu, về sau nếu có gì cần Tử Nghiên giúp một tay, cứ trực tiếp nói với Tử Nghiên, Tử Nghiên nhất định đem hết toàn lực vì tam vương phi mà trừ ưu giải nan!" "Thậ sự là cái gì cũng nguyện ý sao ?" - Vũ Văn Tiểu Tam đôi mắt hàm chứa mong đợi nhìn nàng. Long Tử Nghiên thoáng chốci sững sờ, rồi sau đó gật đầu một cái: "Chỉ cần Tử Nghiên làm được, tuyệt đối không từ chối !" "Vậy hãy nhanh chạy trở về Long Diệu quốc của ngươi, không cần lại hiện ra trước mặt của Hiên Viên Vô Thương nữa !"

- giọng nói vô cùng tàn nhẫn. Tiểu Nguyệt cũng có chút không hiểu nhìn bóng lưng tiểu thư nhà mình, tội gì nói khó nghe như vậy đi, nếu là đánh nhau hoặc là nháo lên, rất khó coi ....! Long Tử Nghiên còn chưa kịp mở

https://thuviensach.vn

miệng, thị tỳ cận thân sau lưng nàng liền tức giận lên tiếng: "Tam vương phi, công chúa nhà chúng ta nể ngươi là vương phi của Tam vương gia đế quốc Hiên Viên, mới cho ngươi mấy phần mặt mũi. Ngươi đừng có được thể mà lên mặt !

Công chúa nhà chúng ta theo đuổi Vô Thương Vương Gia là tự do của nàng, có liên quan gì tới ngươi ?" Tiểu Nguyệt lập tức mở miệng phản phúng: "Chuyện cười, chủ tử nói chuyện, khi nào đến phiên ngươi chen miệng ! Ngươi phải hiểu rõ nơi này là Hiên Viên đế quốc, vương phi chúng ta muốn nói cái gì thì nói cái đó, nếu không thỏa mãn, có thể đi tìm Vương Gia của chúng ta lý luận !" - Nàng cũng không tin có ai đó dám tìm Huyết Chiến thần Hiên Viên Ngạo lý luận ! Bất luận là người nào để ý tới, Tiểu Nguyệt nàng cũng sẽ không nhìn tiểu thư nhà bọn họ bị người ta mắng! Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe Tiểu Nguyệt nói, khóe mắt dư quang rất là tán thưởng nhìn nàng một cái, xem ra không có phí công thương cái nha đầu này !

Rồi sau đó nhìn Long Tử Nghiên, một bộ dáng suy nghĩ sâu xa nhớ lại lời mình mới vừa nói, rồi sau đó rất là ảo não dậm chân: "Ai dà, nhìn ta đây lỡ mồm, hẳn là đem lời hữu ích đã nói thành ác ý ! Ý của bổn vương phi là Thanh Loan nữ hoàng Phượng Phi Yên đó hung hăng nhìn chằm chằm vào Hi Vương Gia không thả, nay còn ở Phượng Tường cung mơ hồ bày tỏ với ta muốn gây bất lợi với công chúa, cho nên bổn vương phi nói như vậy là hy vọng công chúa có thể sớm ngày trở về nước, không nên để tới Hi Vương Gia nữa, để miễn bị kẻ gian làm hại !

Nhưng mà không biết nói thế nào lại nói thành ra như vậy, ta đây lỡ mồm! Công chúa, ngươi nhất định sẽ không ngại đúng không ?" Long Tử Nghiên vừa nghe lời của nàng, đáy mắt thoáng qua một đạo tinh hoa, trên gương mặt xinh đẹp mang tàn nhẫn nét mặt, xúc động cầm Vũ Văn Tiểu Tam tay: "Tam vương phi đây cũng là quan tâm ta sẽ bị hại, bản công chúa cảm tạ ngươi còn đến không kịp, sao lại trách ngươi chứ ! Chỉ là ngươi

https://thuviensach.vn

không nên lo lắng, Phượng Phi Yên nàng là Thanh Loan nữ hoàng, Long Tử Nghiên ta dầu gì cũng là trưởng công chúa của Long Diệu quốc, muốn động đến ta cũng phải hỏi hoàng huynh ta có đồng ý hay không !

Tam vương phi yên tâm, Tử Nghiên nhất định sẽ không chịu thiệt!" Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, Long Tử Nghiên này có phải quá ngu rồi hay không hả ? Đã bị mắng thành ra như vậy rồi, vẫn cảm động nắm tiểu thư nhà mình tay như thế được sao ? Để cho người không nói được lời nào chính là cư nhiên bị khích bác thành công ! Không nói chuyện nói trở về, Long Tử Nghiên dù thế nào cũng không nghĩ ra Vũ Văn Tiểu Tam là tình địch chân chính của nàng a. nàng nghĩ tam vương phi đã nên vợ nên chồng, làm sao có thể cùng với nàng theo đuổi Hiên Viên Vô Thương, có xung đột quá không đây ? Hơn nữa nàng cũng chưa từng có đắc tội Vũ Văn Tiểu Tam, nàng ấy cũng không có lý do gì nhằm vào nàng mới đúng. Long Tử Nghiên nói xong, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thị tỳ cận thân của mình, trong bụng cũng hiểu nô tài kia nói cũng quả thật quá đáng, vì vậy mắt chứa áy náy mở miệng với Vũ Văn Tiểu Tam: "Người hầu không hiểu chuyện, tam vương phi tỷ tỷ cũng không cần so đo cùng những kẻ nô tài như này, muội muội thay nàng chịu tội !"

Lần này cũng bắt đầu xưng tỷ gọi muội rồi ! Tiểu Nguyệt trên đầu mồ hôi như mưa, một bộ không đành lòng nhìn quay đầu đi. . . . . "Theo lý thuyết muội muội nếu thay mặt tiện tỳ này xin lỗi, tỷ tỷ cũng không nên dây dưa không thả. Nhưng mà nếu không phải dạy dỗ một chút, vậy bọn người hầu sợ rằng vĩnh viễn không biết được quy củ là như thế nào, không biết như thế nào là đúng mực ! Muội muội tâm địa thiện lương, đau lòng người hầu, không đành lòng trách móc nặng nề. Tỷ tỷ lại không kiềm chế được nghĩ vì muội muội quản giáo thật tốt bọn họ, nếu không, nếu lần sau muội muội đối mặt là Thanh Loan nữ hoàng, nàng ta tất phải có thể lấy lý do tiện tỳ bất kính, liên lụy đến muội muội, thậm chí còn lien quan đến vấn đề hai nước !

https://thuviensach.vn

Vậy muội muội và Hi Vương Gia sợ là càng không có duyên !" - Vũ Văn Tiểu Tam tỏ vẻ ta là vì muốn tốt cho ngươi. Long Tử Nghiên vừa nghe, hẳn là sâu sắc cảm giác để ý tới, nghĩ tới thì không do tự chủ gật đầu một cái ! Thị tỳ kia vừa nhìn, lúc này luống cuống, lập tức quỳ xuống cầu xin tha thứ: "Công chúa ! Tam vương phi ! Nô tỳ biết sai rồi, nô tỳ cũng không dám lắm mồm nữa !

Nô tỳ biết sai rồi !" - Thị tỳ nói xong, hai cái tay vẫn còn ở trên mặt mình làm nhiều việc cùng lúc. Không lâu sau, mặt kia liền bị chính nàng làm cho đỏ bừng, Vũ Văn Tiểu Tam nâng khóe môi lên cười lạnh, dám mắng nàng được thể mà lên mặt, cũng không nhìn một chút mình cũng chỉ là cây tỏi ! Muốn tìm chết cũng không cần gấp gáp như vậy, ta còn chưa xử lý xong chủ tử nhà ngươi ! "Tử Nghiên muội muội, tỷ tỷ kể từ sau khi mang thai, tâm tình luôn là phiền não không giải thích được, luôn giống như trúng tà . . . . . ." - Vũ Văn Tiểu Tam bắt đầu nói bậy ngập trời. Tiểu Nguyệt vẻ mặt hoảng sợ nhìn nàng, nàng còn nhớ rõ thời điểm lần trước tiểu thư nói mang thai phiền não, đánh trắc vương phi cùng hai ma ma vương phủ, đánh cho kêu thảm đạm !

Hiện tại đột nhiên lại nói cái này. . . . . "Lúc phiền não liền đặc biệt khống chế không được mình, đặc biệt chờ đợi có người có thể ở bên cạnh ta để ta đánh !" - Nói tới chỗ này, một tiếng "Bốp" vang lên, Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng tát một cái lên mặt Long Tử Nghiên! Long Tử Nghiên còn chưa có phản ứng kịp, thì “bốp” một cái tát vỗ đến trên má phải của nàng, tiếp đó Vũ Văn Tiểu Tam dùng tay trái của mình hung hăng bắt được tay phải của mình, mặt khổ sở mở miệng: "Muội muội đi mau ! Tỷ tỷ không khống chế nổi ! Đi mau !

" Nói qua này tay phải hình như lại muốn tránh thoát khỏi sự khống chế của tay trái, mà nàng cắn chặt hàm răng, hung hăng dùng tay trái lôi tay phải của mình, mặt cực kỳ thống khổ bộ dáng: "Muội muội đi mau! Mau!" Long Tử Nghiên nhìn một chút bộ dáng nàng như trúng tà trong lúc này,

https://thuviensach.vn

hẳn là quên mất chuyện mình mới vừa bị đánh, sợ hãu xem xét bộ dạng kinh khủng của Vũ Văn Tiểu Tam, mở miệng nói: "Đa tạ tỷ tỷ cố nén khổ sở giữ mình cũng không chịu đánh Tử Nghiên nữa, phần ân tình này của tỷ tỷ với muội muội, muội muội cả đời không bao giờ quên!" Long Tử Nghiên mặt cảm động nói xong, sau đó mang theo nô bộc và tỳ nữ của mình thật nhanh chạy trốn. . . . . .

Sau hai nén hương. . . . . .

Họ chạy tới trên cầu trong Ngự Hoa Viên, chừng năm mươi thước khắp nơi đều có thể nhìn thấy ánh mắt kỳ dị và tìm tòi nghiên cứu hai chủ tớ bọn họ của những người chung quanh!

"Tiểu thư, người còn phải cười bao lâu nữa vậy ?" – Mỗ thị nữ không thể nhịn được nữa.

Mặc dù nàng biết tiểu thư nhà nàng thường đột phát tính điên như vậy, nhưng dù là vừa đi vừa cười cũng tốt mà, tại sao phải đi mấy bước lại ngừng một chút, cười một trận, sau đó sẽ đi vài bước rồi lại ngừng một chút, tiếp tục cười lên một trận.

Vì vậy, mới dẫn tới nhiều người dừng chân ngóng chờ như vậy, bởi vì thân phận của Vũ Văn Tiểu Tam cao quý, những người đó cũng chỉ dám ở xa ngó một chút, nghị luận, không dám quan sát ở khoảng cách gần, cho nên liền đến cách chủ tớ các nàng 50 thước, khắp nơi có thể thấy được ánh mắt tràn đầy mới lạ cùng tìm tòi nghiên cứu !

Cười thì thôi đi, còn là cái loại cười cực kỳ bỉ ổi, giống như là tiếng cười của kẻ cường đạo chiếm đoạt nàng dâu nhỏ, thật làm da gà người ta dựng đứng!

Híc. . . . . Nghe tiếng của Tiểu Nguyệt, Vũ Văn Tiểu Tam cười cười xấu hổ, nhìn lại một chút bốn phía những ánh mắt của mọi người giống như lơ

https://thuviensach.vn

đãng, trong lòng cũng có chút xấu hổ, mới vừa rồi đúng là cười đến quá vui mừng!

Quay đầu, đang muốn nói cái gì đó với Tiểu Nguyệt, liền nghe thấy giọng nói từng tiếng vang vang mang theo chút chua ngoa truyền đến: "Cách từ xa xa, đã nhìn thấy có người ngu ngốc cười khúc khích, ta tưởng là ai thì ra là tam vương phi !"

Lời này truyền tới, mặt của Vũ Văn Tiểu Tam nháy cái liền đen, quay đầu vừa nhìn, là một nữ nhân xa lạ mặc bộ áo gấm, trân châu phỉ thúy ngọc bích tô điểm trên tóc, bộ váy dài màu trắng giống như có ngàn lớp, một tầng một tầng bao bọc lấy tư thái ôn như xinh đẹp của nữ nhân ở giữa.

Mặt trái xoan tinh xảo xinh xắn, khóe mắt kia hơi cong lên, có chút tư vị hồ ly tinh, sống mũi cao thẳng tựa hồ đang nói thân phận của chủ nhân thật cao quý, khóe môi kia khẽ nâng lên, hẳn là hơi chế giễu.

Đồng thời trong lúc Vũ văn Tiểu Tam quan sát nàng, nàng cũng đang quan sát Vũ Văn Tiểu Tam, trong tròng mắt kia đều là ghen ghét không hề che giấu !

Híc. . . . . Nàng đã đắc tội với nàng ta sao ? Cái ánh mắt ghen ghét đó là chuyện gì xảy ra vậy ? Ngàn vạn đừng nói là vì Hiên Viên Ngạo, nếu như là vì con heo kia, nàng nguyện ý lập tức chuyển hạ thấp địa vị xuống !

"Không biết các hạ là ai ?" - Tìm hiểu trước rõ ràng thân phận rồi hãy nói.

Nữ nhân mặc áo gấm còn chưa mở lời, thị tỳ sau lưng nàng liền mở miệng: "Đây là Thục phi nương nương được hoàng thượng sủng ái nhất!"

A, là phi tử của Hiên Viên Mặc, vấn đề là phi tử của Hiên Viên Mặc làm gì lại gây sự với nàng, nàng cũng không đi quyến rũ Hiên Viên Mặc cơ mà

https://thuviensach.vn

! Được rồi, nàng đã từng muốn quyến rũ, nhưng chẳng phải là không biến nó thành hành động sao?

Thục phi bước từng bước ngắn không quy luật, đi tới trước mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, nhìn tư thế đứng khiếm nhã của nàng, ý vị giễu cợt ở khóe miệng càng thêm rõ ràng: "Tam vương phi là chính phi của Thân Vương cơ đấy, xưa nay hình như không chịu để ý tới hình tượng của mình, bước đi không có nửa điểm dáng vẻ của khuê tú đại gia mà dám vọng tưởng leo lên cành cây cao, hừ, khó trách có thể làm ra chuyện tình chăng biết liêm sỉ như thế !"

Lời nói này khiến đầu óc Vũ Văn Tiểu Tam thấy mơ hồ, trèo lên cành cây cao ? Làm ra chuyện tình chẳng biết liêm sỉ như thế ? Nàng đã làm cái gì chứ ? (đây gọi là “việc tốt” quá nhiều không nhớ rõ)

Mặc dù không hiểu rõ rõ ràng vì sao Thục phi đến gây sự, nhưng mà đối với những kẻ muốn bị ăn đòn tìm kiếm gây sự, từ trước đến giờ nàng rất là vui vẻ tác thành cho đám bọn chúng: "Thân là Thục phi của hoàng thượng, thấy chính phi của Thân Vương, chê cười ác ý công kích, các hạ cũng rất có giáo dục sao ? Sợ là ngay cả từ giáo dục có ý nghĩa gì cũng không biết đi ?"

Theo thứ tự sắp xếp thân phận của triều đại này, địa vị của nàng và Thục phi này là ngang hàng ! Hoàng hậu là tối cao, tiếp theo đó là quý, thục, hiền, đức bốn phi tử, phi vị đều là chính nhất phẩm.

Mà chính phi Thân Vương, đồng dạng là chính nhất phẩm mệnh phụ, cho nên về địa vị Vũ Văn Tiểu Tam cũng không thua nàng ta, về mặt khí thế tất nhiên cũng không có thể yếu.

"Ngược lại nhanh mồm nhanh miệng ! Tuy nhiên, Bổn cung nói cho ngươi biết, hậu cung này không có hoàng hậu, chính nhất phẩm phi tử chỉ có một người là Bổn cung, hậu cung này là thiên hạ của Bổn cung, tất cả

https://thuviensach.vn

mọi chuyện đều là do Bổn cung định đoạt. Tam vương phi nên nhận rõ thân phận của mình, nếu không đến lúc đó chết thế nào cũng không biết !" - Thục phi nói xong dán sát vào Vũ Văn Tiểu Tam, gần hình như có thể nghe thấy tiếng hít thở của đối phương.

Nhìn chăm chú Thục phi ăn no căng bụng rửng mỡ không có chuyện làm, chạy tới tuyên bố với nàng về quyền sở hữu của mình ở hậu viện hoàng cung.

Nhìn gương mặt nàng dí sát ở khoảng cách quá gần, Vũ Văn Tiểu Tam gảy gảy móng tay dài của mình, cười nói: "Thì ra hoàng cung này là Thục phi định đoạt, bổn vương phi còn tưởng rằng là Thái hậu định đoạt ! Tiểu Nguyệt, như thế này chúng ta đi hỏi mẫu hậu một chút, trong cung này lúc nào thì Thục phi đã thay mẫu hậu cầm quyền!"

Lời vừa nói ra, sắc mặt Thục phi đại biến, nàng nhất thời không thể bắt bẻ, lại bị Vũ Văn Tiểu Tam kia thừa cơ dùi cho một mũi ! Dựa vào sự tàn nhẫn của Thái hậu, sợ rằng lời này truyền tới tai Thái hậu, nàng tuyệt đối không có kết quả tốt đẹp, cặp mắt đẹp kia chợt nhìn thấy bóng dáng của một màu đen và màu vàng sáng ở phía sau lưng Vũ Văn Tiểu Tam, lúc này lộ ra một nụ cười quỷ dị, tóm lấy tay Vũ Văn Tiểu Tam, xoay tròn một cái dựa vào lan can trên cầu. . . . . .

Tiếp theo, cao giọng thét chói tai: "Tam vương phi, ngươi làm cái gì vậy ! Không nên như vậy, Bổn cung không biết bơi lội a. . . . . Tam vương phi. . . . . ."

Giờ phút này, Hiên Viên Mặc đang cùng Long Ngạo Thiên đem đám người Hiên Viên Ngạo đi ra ngoài hoàng cung, rồi sau đó đồng thời trở về, nhất thời hứng trí, liền đổi đường đi, không ngờ vừa đúng lúc nhìn thấy một màn này. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam thấy nàng ta một tay tóm lấy tay của mình cũng cảm giác có cái gì không ổn, tiếp đó lại xoay tròn, rồi xuất hiện tình trạng này, ngay lập tức hiểu ra cái đồ khốn này đang muốn hãm hại nàng mà!

Hừ, muốn tính toán nàng à ? Khóe môi mỗ nữ chợt hé ra, trên mặt tinh xảo nhỏ nhắn lộ ra một nụ cười cực kỳ tà ác. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 8: Thương thương, kinh nguyệt của chàng cũng đến rồi hả?

Vũ Văn Tiểu Tam cười đến nỗi Thục phi có chút rợn cả tóc gáy, cũng hơi sửng sốt, còn chưa phản ứng kịp,đã cảm thấy một cỗ trọng lực đánh tới, giọng nói trong trẻo của mỗ nữ cũng vang lên ở bên tai của nàng: "Hãm hại ta hả ? Thế thì tiễn đưa ngươi đi tìm cái chết !"

Tiếng nói của nàng vừa dứt, thân thể Thục phi liền bị ném ra ngoài hiện lên một đường vòng cung, rơi xuống dưới cầu…..

"Ùm !" một tiếng vang thật lớn, mọi người cũng có chút kinh ngạc nhìn bên này, rất rõ ràng, Thục phi là bị Vũ Văn Tiểu Tam đẩy xuống, không. . . . . Nói chuẩn xác thì là bị ném xuống đấy!

Vì vậy, mọi người đã nhìn thấy mỗ nữ tử mắc áo gấm ở trong nước kêu cứu, đôi tay kia khua lung tung: "Cứu mạng ! Cứu mạng ! Bổn cung không biết bơi, cứu mạng. . . . . ."

Hiên Viên Mặc cùng Long Ngạo Thiên đi tới, có chút không hiểu lại xen lẫn nghi ngờ nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng không quên sai người đem Thục phi cứu lên .

Vũ Văn Tiểu Tam đôi tay ôm ngực, mắt lạnh nhìn bọn họ, từng người từng người hầu nhảy xuống nước, nôn nóng muốn lập công trước mặt ở Hoàng đế, không lâu sau, Thục phi liền được một nhóm người cứu.

Mà nàng ta sau khi được vớt lên lại "Ngất xỉu".

https://thuviensach.vn

Ngất xỉu ? Mỗ nữ cười lạnh nhìn nàng ta, nàng cũng không bỏ qua hình ảnh Thục phi mới vừa được vớt lên thì lông mi có chút rung rung !

Lúc này thị tỳ cận thân của Thục phi khóc lớn lên: "Nương nương, nương nương, ngài không sao chứ?" - Nói xong mặt sợ hãi lay thân thể Thục phi một cái, mà Thục phi nằm dưới đất không nhúc nhích.

Hiên Viên Mặc nhíu nhíu mày, từ hô hấp, hắn tự nhiên có thể nghe được Thục phi không phải chân thực hôn mê, vì vậy nhẹ giọng mở miệng, giọng nói mơ hồ có chút không kiên nhẫn: "Được rồi, đứng lên đi."

Mà Thục phi, lông mi run rẩy, vẫn nhắm mắt lại, đánh bạo nằm trên mặt đất bất động, nàng đang đánh cuộc, đánh cuộc hoàng thượng không xác định được là nàng giả bộ bất tỉnh.

Thấy nàng vẫn bất động, Hiên Viên Mặc nhíu nhíu lông mày, vẻ ôn nhuận như ngọc trên mặt bay lên thành một cỗ tức giận!

Thị tỳ cận thân Thục phi khóc chỉ vào Vũ Văn Tiểu Tam: "Hoàng thượng, nương nương mang theo nô tỳ tới hoa viên dạo chơi, tam vương phi vô duyên vô cớ làm khó dễ với nương nương, còn đẩy nương nương vào trong hồ, hoàng thượng, ngài phải thay nương nương làm chủ a!"

Tất cả mọi người nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, tuy nói Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên cũng biết Thục phi là giả bộ bất tỉnh, nhưng đúng là bọn họ tận mắt nhìn thấy nàng đẩy Thục phi vào trong hồ, chuyện này vẫn phải có lời giải thích .

Tiểu Nguyệt cũng không tiện mở miệng giải thích vì tiểu thư nhà nàng, bởi vì chuyện bắt đầu là Thục phi dắt tiểu thư nhà mình, nhưng là cuối cùng rơi trong hồ, đúng là tiểu thư ném, hơn nữa tất cả mọi người nhìn thấy, đây là thế nào cũng từ chối không hết đấy!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam khẽ cười một tiếng: "Hoàng thượng, vừa rồi bổn vương phi gặp Thục phi, đã cảm thấy vô cùng thân thiết, trời mùa hè nóng bức chói chang, bổn vương phi lo lắng nàng không chịu nổi cái nóng này, liền đẩy nàng vào trong hồ mát lạnh, làm tiêu tan cái nóng, để tránh bị cảm nắng ! Ai có thể nghĩ nàng thật sự không biết bơi, mới có thể gây ra thảm kịch như thế ! Đổi lại Bổn vương phi tốt bụng làm thành chuyện xấu !"

Nàng nói xong lời này, ngay cả Thục phi nằm dưới đất khóe miệng cũng kéo ra, đẩy người khác xuống nước, còn có thể giải thích như vậy sao ? Sau gáy những người khác đều có giọt mồ hôi to tướng. . . . . .

Mỗ nữ lại nhìn qua Thục phi bất động, nói tiếp: "Bổn vương phi đã từng nghe nói qua một loại phương pháp xử lí cứu người chết chìm ngất xỉu, sợ rằng thái y phải chốc lát mới có thể chạy tới, Thục phi kéo dài bất tỉnh, nếu không bổn vương phi thử một chút biện pháp của mình, có lẽ hữu dụng?"

Vũ Văn Tiểu Tam nói xong rồi nhìn sang Hiên Viên Mặc. Hiên Viên Mặc nhíu lông mày, trong lòng biết nàng lại muốn tác quái, nhưng vẫn là quỷ thần xui khiến gật đầu một cái.

Thân thể Thục phi không thể hìm chế mà run rẩy. Xem chừng Vũ Văn Tiểu Tam có thể sẽ làm ra chuyện xấu, nhưng mà ở trong lòng suy tính một phen, cắn răng, vẫn nằm bất động, mưu hại Thục phi tội danh này coi như Vũ Văn Tiểu Tam nàng dù là Nhất Phẩm mệnh phụ cũng tuyệt đối không gánh chịu nổi trách nhiệm, cho nên nhất định là không thể, nếu nàng rơi xuống nước, nhưng nửa điểm cũng không có chuyện gì, việc này nhất định sẽ trở thành chuyện lớn hóa nhỏ, che giấu cho qua !

Long Ngạo Thiên mày kiếm khẽ vặn. Tuy nói hắn cũng không biết cụ thể là chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn nhìn người trên đất giả bộ bất tỉnh, xem chừng Thục phi này không phải là đồ tốt, lại nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam này cười đến tà ác, chợt có chút ngạc nhiên về phương pháp đánh thức người !

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy mỗ nữ treo lên nụ cười như ác ma, ngồi xổm người xuống, vươn tay, mò về mặt của nàng, tất cả mọi người cho là nàng là muốn sờ vào người của Thục phi, cho nên cũng không mở miệng.

Ngay sau đó, "Bốp!" một tiếng vang thật lớn truyền đến, trên mặt Thục phi xuất hiện một dấu đỏ, tiếp theo, Vũ Văn Tiểu Tam trước mắt mọi người chưa kịp phản ứng, ở trên mặt Thục phi lặp lại nhiều lần động tác, sau vài phiên đánh, trên gương mặt Thục phi xuất hiện mảng lớn máu ứ đọng!

Thục phi gắt gao cắn răng, vẫn bất động, đang chờ ngự y tới đây, ngự y kia là người của nàng, đến lúc đó chỉ cần đem thương thế của nàng nói nặng một chút, Vũ Văn Tiểu Tam này tuyệt đối khó thoát khỏi bị trách phạt !

"Tam vương phi ! Người làm gì đấy !" - thị tỳ cận thân của Thục phi phát rống giận.

"Không nhìn thấy ta đang cứu chủ của ngươi sao? Đồ vô dụng, thấy chủ của ngươi té xỉu cũng không nghĩ biện pháp cứu, chỉ biết ở đó hô to gọi nhỏ ! Bổn vương phi giúp ngươi đánh thức nàng, không cảm kích thì thôi, còn dám lên tiếng bất kính bản vương phi, Tiểu Nguyệt, vả miệng !" - Vũ Văn Tiểu Tam cũng không quay đầu lại mở miệng.

Mọi người thấy hoàng đế bệ hạ cũng không nói lời phản đối, mà Vũ Văn Tiểu Tam làm tam vương phi, tuyệt đối có quyền dạy dỗ một tiểu nha đầu, duy nhất có thể giúp thị tỳ này nói chuyện là Thục phi cũng nằm trên mặt đất, vì vậy bọn thị vệ tiến lên, đè lấy thị tỳ này, Tiểu Nguyệt do dự một chút, nhớ tới bộ dáng thị tỳ kia ương ngạnh đối với tiểu thư nhà mình, trong lòng ngọn lửa vô danh cháy lên, hung hăng đưa bàn tay hướng về phía mặt của nàng tát qua!

Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên co quắp khóe miệng, nhìn người của hai bên. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vừa là Vũ Văn Tiểu Tam tát Thục phi, bên kia là Tiểu Nguyệt tát thị tỳ cận thân của Thục phi, chuyện này. . . . . tuyệt đối là áp đảo mà!

Đang lúc mọi người cũng lo lắng Thục phi có thể bị quất chết hay không, ngự y rốt cuộc cũng lật đật chạy tới, Vũ Văn Tiểu Tam đánh đủ rồi, vỗ tay một cái đứng sang một bên. Hừ, muốn hại nàng, phải trả giá thật lớn mới giác ngộ!

Ngự y hành lễ với Hiên Viên Mặc, rồi sau đó tiến lên thăm dò mạch của Thục phi, tiếp đó nhíu lông mày mở miệng nói: "Hoàng thượng, Thục phi bị chìm, nước đã sặc vào phế phủ, e rằng có lo lắng tính mạng."

Thốt ra lời này xong, chỉ thấy Hiên Viên Mặc gương mặt ôn nhuận như ngọc dính vào chút màu tối nhìn hắn, trong con ngươi như bảo thạch là ẩn hàm tức giận, ngự y toàn thân run lên, trong lòng đã là mơ hồ có mồ hôi lạnh toát ra, dù sao hắn nói những lời này là phạm tội khi quân !

"Ôi, Thục phi nương nương không còn thở ! Nhất định là do tam vương phi đánh ! Hoàng thượng, ngài nhất định phải vi nương nương làm chủ a !" - một thị tỳ trong cung Thục phi cao giọng thét lên mở miệng, rồi sau đó khóc đến một vốc nước mũi một đống nước mắt quỳ gối bên cạnh Thục phi.

Chỉ vì nàng mới vừa nhận được tay nương nương ra dấu hiệu cho mình, đây chính là nương nương muốn giả bộ chết rồi, chờ tam vương phi bị trừng phạt xong, lúc sau ngự y sẽ cải tử hồi sinh.

Hiên Viên Mặc vừa nghe, trong mắt tức giận càng lúc càng thịnh, đám người kia thật coi Hiên Viên Mặc hắn là người ngu hay sao?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy sự tức giận trong mắt của hắn, trong lòng biết Hiên Viên Mặc có thể làm Hoàng đế tuyệt đối không phải là kẻ ngu, mới vừa rồi Thục phi sơ hở nàng đều đã nhìn ra, Hiên Viên Mặc tuyệt đối không có lý nào không nhìn thấy! Tuy nói có hắn giúp một tay thì tốt,

https://thuviensach.vn

nhưng nàng cũng có đường giải quyết, vì vậy quăng cho hắn ánh mắt cứ bình tĩnh chớ nóng.

Hiên Viên Mặc vừa nhìn ánh mắt này, trong lòng biết nàng có biện pháp, liền thu lại tức giận trong mắt, nhàn nhạt quét qua bọn họ.

"Thục phi không còn thở ? Không thể nào ? Ngự y, ngươi đi xem một chút ?" - Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt không dám tin mở miệng.

Nàng tất nhiên biết ngự y này và Thục phi là cùng một bọn, nếu không mới vừa cũng sẽ không nói là e rằng nguy hiểm đến tính mạng!

Còn ngự y kia nhìn mặt sắc Hiên Viên Mặc khôi phục vẻ lạnh nhạt, tức giận trong con ngươi cũng đã mất đi, trong bụng suy đoán chẳng lẽ là mình vừa rồi nghĩ lầm sao ? Hoàng thượng cũng không nhìn ra đầu mối ?

Vì vậy lại tiến lên trước làm như có thật giữ bắt mạch cho Thục phi, dựa theo kế hoạch có chút bối rối mở miệng: "Hoàng thượng, Thục phi quả thật không còn hơi thở !"

Mà Thục phi ngừng thở, không giận nổi, ra sức giả chết, chờ Hiên Viên Mặc xử trí Vũ Văn Tiểu Tam.

Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên cùng nhau nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, như vậy cục diện bế tắc, bọn họ cũng muốn biết nàng làm thế nào mới có thể hóa giải.

Tiểu Nguyệt cũng mơ hồ có chút sợ, tiểu thư sẽ không thật đem Thục phi đánh chết chứ ? Thục phi là phi tử chính nhất phẩm, tiểu thư nếu đánh chết nàng, tuyệt đối không tránh được bị trách phạt, có lẽ sẽ bị đưa vào Tông Nhân phủ!

"Thật đã chết rồi ư ?" – giọng điệu có chút kinh ngạc của mỗ nữ vang lên, "Ai chà, vậy bản vương phi sẽ không bị đưa vào Tông Nhân phủ điều

https://thuviensach.vn

tra chứ? Ai, thôi, điều tra thì điều tra, ai bảo bổn vương phi hại mất một cái mạng !"

Nghe Vũ Văn Tiểu Tam tự lo phát biểu, mọi người có chút kinh ngạc nhìn nàng, Hiên Viên Mặc nhéo nhéo lông mày, nghĩ tới có nên giúp nàng lên tiếng hay không.

Kết quả. . . . . .

Mỗ nữ mở miệng lần nữa: "Nếu bổn vương phi đã trợ giúp Thục phi sớm tới miền cực lạc, chuyện tốt cũng muốn làm cho tới cùng ! Giúp Thục phi xử lý xong, bổn vương phi sẽ đến Tông Nhân phủ, hoàng thượng, ngài nghĩ sao?"

Híc. . . . . Nàng muốn làm cái gì ? Hiên Viên Mặc tuy là không rõ ý nghĩa, nhưng vẫn là gật đầu một cái.

"Bổn vương phi đọc trên sách đã thấy qua một đoạn văn, nói là người đã chết, không nên trực tiếp bỏ vào trong quan tài vùi sâu vào dưới đất, như vậy linh hồn người chết chỉ có thể tiến và địa ngục chịu tội. Ngược lại có một loại phương thức để cho hỏa táng, đốt thi thể, sau khi chết là có thể thăng thiên, đến ngồi canh Phật tổ thành tiên, bổn vương phi cố ý giúp Thục phi tu thành chánh quả, không biết ý của hoàng thượng như thế nào?" - Mỗ nữ nói xong cười hết sức gian trá.

Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên không hẹn mà cùng giựt giựt khóe miệng. Hỏa thiêu ? Thục phi vẫn còn là người sống sờ sờ ra, không cần ác như vậy chứ?

Thân thể Thục phi càng thêm nhẹ nhàng run rẩy, mơ hồ có chút sợ.

Ngự y và mấy thị tỳ ánh mắt chứa đầy lo lắng, hoàng thượng sẽ không đồng ý chứ, Thục phi nương nương này. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc ho nhẹ một tiếng, rồi sau đó cố nén cười mở miệng: "Tam vương phi tốt bụng như vậy, trẫm sao có thể nào phản đối được, tin rằng Thục phi trên trời có linh thiêng cũng sẽ không có trách móc nặng nề vì tam vương phi vô ý hại nàng!"

Chuyện này. . . . . khuôn mặt Thục phi kia lọ vẻ sợ hãi, vậy phải làm sao bây giờ ....!

"Hoàng thượng cũng ủng hộ thì bổn vương phi an tâm rồi ! Tiểu Nguyệt, châm lửa đi !" - Vũ Văn Tiểu Tam cười phân phó.

Tiểu Nguyệt hoảng sợ nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Tiểu thư gây ra chuyện mất mạng người phải ra tòa rồi, hu hu hu. . . . . Vậy phải làm sao bây giờ, còn giúp Thục phi tu thành chánh quả, có cái gì tốt mà trợ giúp chứ, nếu không phải Thục phi muốn hãm hại tiểu thư nhà mình, làm sao sẽ xảy ra chuyện như vậy ! Nên để cho nàng ta đọa vào mười tám tầng Địa Ngục mới đúng!

"Tiểu thư. . . . . ." - Tiểu Nguyệt ai oán nhìn nàng, đáy mắt mơ hồ ngấn lệ lóe lên.

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng trợn mắt: Tiểu Nguyệt cái đồ ngu này, luôn đần như vậy ! Không nhịn được mở miệng: "Sai người châm lửa đi !"

"Dạ !" Tiểu Nguyệt đánh nức nở mở miệng, chuẩn bị đi lấy lửa.

Lần này Thục phi rốt cuộc luống cuống, không ngờ Vũ Văn Tiểu Tam làm thật ! Nàng không muốn bị chết cháy một chút nào đâu !

Lúc này lông mi run rẩy, rồi sau đó từ từ mở mắt, mặt mê mang mở miệng: "Ta đây là thế nào?" Dứt lời cũng cảm thấy mình nói chuyện thì này cơ thịt trên mặt khẽ nhúc nhích khiến cái mặt của nàng kéo tới đau rát.

https://thuviensach.vn

Sặc. . . . . Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, Thục phi kia mới vừa rồi không phải đã chết rồi sao ? Tại sao sống lại ? Tiểu thư nói đốt nàng ta, nàng ta lập tức liền sống, chẳng lẽ mới vừa rồi là giả bộ?

Vũ Văn Tiểu Tam cười nhạt trong lòng, nhưng trên mặt vẫn gào to: "Ôi chao ôi, Thục phi, ngươi đã tỉnh, bổn vương phi còn tưởng rằng thật sự đã hại chết ngươi, thiếu chút nữa phải ra tòa ! Nhưng mà ngự y này, mới vừa không phải ngươi nói Thục phi đã chết rồi sao hả ? Tại sao lại sống ? Nếu là nàng tỉnh muộn một bước, bổn vương phi hỏa thiêu nàng, hậu quả kia thật là thiết tưởng không chịu nổi!"

Ngự y mồ hôi lạnh ròng ròng, Thục phi là phi tử của hoàng thượng, mặc dù không được hoàng thượng sủng ái nhất, nhưng mà nhiều năm qua hoàng thượng đều đem chuyện hậu cung giao cho nàng xử lý, cho nên tính toán địa vị của nàng trong lòng hoàng thượng luôn khác biệt, mà tam vương phi cũng chỉ là vương phi của Tam vương gia, hơn nữa còn nghe nói không được Tam vương gia chào đón, suy nghĩ một chút nếu hãm hại cũng không có gì, thế nào mà hoàng thượng hôm nay nhìn như không nói gì, nhưng mà đối với ý tưởng của tam vương phi cũng là dung túng.

Ngay lúc này hắn cảm thấy không nói được chính xác mình rốt cuộc có đứng sai bên hay không, nhưng đã đứng rồi, hiện nay cũng không có biện pháp khác ! Vì vậy đành phải mở miệng nói: "Chuyện này. . . . . Có lẽ là mới vừa rồi khí nghẹn ở ngực, nên cựu thần mới có thể chẩn đoán sai, cựu thần y thuật không tinh, xin hoàng thượng trách phạt!"

Hiên Viên Mặc lành lạnh nhìn hắn, cũng không mở miệng.

Đột nhiên Thục phi chợt đứng lên, gào to: "Ai, ôi, mặt của Bổn cung sao vậy ? Sao đau thế này ?" - Nhìn thấy thị tỳ cận thân của mình bị đè xuống đất, ánh mắt chứa mong đợi nhìn nàng cầu cứu, trong mắt đẹp thoáng qua rõ ràng không kiên nhẫn, tiếp đó không nhìn nàng ấy nữa, nháy mắt với những thị tỳ khác trong cung của mình. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một thị tỳ tiến lên phía trước nói: "Nương nương, là trong lúc ngài hôn mê tam vương phi đánh!"

"Hoàng thượng, tam vương phi đẩy nô tì nước vào thì thôi không tính, còn đánh mặt của nô tì thành ra như vậy, nô tì sao còn đi ra ngoài gặp người khác được a! Hoàng thượng, ngài nhất định phải làm chủ cho thần thiếp!" - Thục phi nũng nịu mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn mở miệng, âm thanh ôn nhã của Hiên Viên Mặc liền vang lên: "Tức là không thể gặp người, cũng không cần phải gặp, đi lãnh cung ở ít ngày đi ! Lâm thái y thừa nhận y thuật của mình không tinh, trẫm phê chuẩn ngươi cáo lão về quê !"

Ngự y ngơ ngác quỳ gối tại chỗ, không lâu sau liền bị Ngự Lâm quân dẫn đi ra.

"Hoàng thượng, đến tột cùng là nô tì phạm vào gì lỗi mà ngài muốn đem nô tì biếm lãnh cung?" Thục phi không dám tin trợn to mắt, nhìn Đế Vương vô tình kia, chẳng lẽ hắn tuyệt không niệm một phần nào tình vợ chồng trong sáu năm của bọn họ sao?

"Thục phi phạm vào gì lỗi, tự mình không biết sao? Hay là Thục phi cảm giác mình tiến vào lãnh cung không đủ, muốn mang theo một nhà Lại Bộ Thượng Thư cùng nhau chịu phạt ?" – Giọng nói đầy khí phách bén nhọn vang lên, lông mi đã dính vào chút nghiêm khắc.

Chuyện này. . . . . Thục phi mềm nhũn tê liệt ngã trên mặt đất, ý của hắn là đã biết mình khi quân rồi, là một mình chịu phạt, hay là cả nhà tịch bị thu tài sản giết kẻ phạm tội, nàng tự nhiên hiểu được phải lựa chọn như thế nào. Chỉ là trong đôi mắt còn mơ hồ có chút không cam ! Hắn có chút không chịu mở miệng: "Hoàng thượng, người thích nàng vì cái gì ? Rốt cuộc nô tì có chỗ nào không bằng nàng, nhiều năm như vậy, một tấm chân tình của nô tì đối với ngài cũng chưa từng làm ngài cảm động chút nào,

https://thuviensach.vn

ngược lại, nàng còn là hoàng đệ muội của ngài a, hoàng thượng ! Ngài và nàng. . . . . ."

"Thục phi điên rồi ! Biếm lãnh cung đi !" trong con mắt dịu dàng của Hiên Viên Mặc đều là tàn khốc, nữ nhân này lại dám ở ngay trước nhiều người như vậy nói ra loại lời này, nếu không phải niệm tình ở nhiều năm như vậy, hắn tất phải chém nàng !

"Ha ha ha ha. . . . . Hoàng thượng, ta điên rồi, ta là điên rồi, vậy ngài vẫn chưa điên khùng sao? Biết rất rõ ràng là không thể nào, mà còn truy đuổi ! Buông bổn cung ra. . . . . ." – Nữ nhân kia cười đến điên cuồng xoay người gầm lên về phái mấy người hầu xông lên tóm nàng.

"Mang xuống !" Giọng nói rõ ràng đã không kiên nhẫn nổi.

Thục phi hắn là càng điên cuồng: "Ha ha ha. . . . . Hiên Viên Mặc, ta nguyền rủa ngươi ! Nguyền rủa ngươi cả đời cũng không đến được với người yêu trong lòng, ta nguyền rủa ngươi. . . . . ." - Cao giọng thét lên bị thị vệ kéo đi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy ngỡ ngàng nhìn dáng vẻ điên cuồng của nàng, trong đầu vang vọng mấy câu nói của nàng ta. Nếu nàng không hiểu sai, ý của Thục phi đó là Hiên Viên Mặc thích nàng đúng không ? Khóe miệng giật giật, cái tên này hôm nay đã nói với nàng là không thích nàng, Thục phi kia mắt nhìn bị làm sao vậy ! Khó trách không có việc gì chạy đến tìm phiền phức với nàng, đầu óc có bệnh!

Thấy Vũ Văn Tiểu Tam có vẻ mặt suy nghĩ sâu xa, Hiên Viên Mặc thấy bận tâm nghĩ nàng nghe hiểu được mấy câu kia của Thục phi, đang muốn mở miệng che giấu, lại thấy mỗ nữ quay đầu, vẻ mặt ghét bỏ nhìn hắn: "Hoàng thượng ! mắt nhìn của ngài sao thế, loại ngu xuẩn này cũng có thể để cho nàng làm Thục phi ? Ngài nếu thích ta, lại còn đem ta gả cho Hiên Viên Ngạo sao? Thần kinh ! Hoàng thượng vẫn nên nâng cao hơn một chút

https://thuviensach.vn

sở thích của mình, dù thích cũng phải là thích một nữ nhân thông minh cơ trí, cao quý trang nhã, mực thước, dịu dàng thành thục như bổn vương phi a ! Không ngờ lại có thể coi trọng nàng ta, còn cho nàng ta làm chính nhất phẩm phi vị, rõ là. . . . . .Ôi ! Ta cũng khóng nói nổi người !"

Mỗ nữ thốt ra lời này xong, tất cả mọi người dều có bộ dáng bị đả kích mà nhìn nàng, lại nói. . . . . Dù là chê bai Thục phi, công kích mắt nhìn của hoàng thượng, cũng không cần mặt dày khoe khoang như vậy chứ? Thông minh cơ trí, cao quý trang nhã, mực thước, dịu dàng, thành thục ? Bọn họ không nghe lầm chứ?

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, tỏ vẻ "Ta không quen biết nàng", ánh mắt càn quét bắn ra chung quanh, nỗ lực phủi sạch quan hệ giữa nàng và Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Hiên Viên Mặc không phản ứng kịp, nặng nề ho khan mấy tiếng, đã là im lặng tới cực điểm. . . . . .

Long Ngạo Thiên mồ hôi rơi như mưa, khóe mắt không thể ức chế mà xệ xuống, lại nói, hắn lớn như vậy, thật chưa từng thấy qua nữ nhân da mặt dày như thế, thật sự là số một xưa nay rồi !

Nhìn bọn họ có bộ dáng bị sét đánh, mỗ nữ cười hì hì mở miệng: "Ai, ôi, ngàn vạn lần không được vì vậy mà sinh ra ái mộ chân tình với người ta, mặc dù người ta thật ưu tú, chỉ cần là người bình thường sẽ không nhịn được mà động lòng, nhưng là quá nhiều người thích, người ta cũng phải chịu áp lực rất lớn nha !"

Nói xong, nàng còn có chút xấu hổ phất phất tay xin lỗi, vung vẩy khiến mọi người mơ hồ cảm giác có chút muốn ngất xỉu. . . . . .

Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên càng thêm không dám tin nhìn nàng, ưu tú đến mức người bình thường cũng sẽ không nhịn được mà động lòng sao ? Không cần khoa trương như vậy chứ ?!

https://thuviensach.vn

Thấy hai đại trai đẹp cũng ngơ ngác nhìn nàng, lần này mỗ nữ càng không biết xấu hổ, dậm chân một cái, quay đầu, nhìn lên bầu trời: "Haizzz. . . . . Các ngươi nói trên thế giới này, tại sao có thể có người nào ưu tú giống như ta chứ ? Thật có thể nói là: ‘tiền bất kiến cổ nhân, hậu bất kiến lai giả, niệm thiên địa chi du du, độc ngã ngạo lập thiên hạ’!" *

*(tức là: trước không thấy người xưa, sau không thấy người tới, ngẫm trời đất bao la, riêng ta đứng ngạo nghễ trong thiên hạ. Thực ra 3 câu đầu là Tiểu Tam lấy nguyên văn trong bài thơ Đăng U Châu đài ca (bài ca lên đài U Châu) của Trần Tử Ngang - nhà thơ đời Đường của Trung quốc. Câu cuối trong nguyên gốc là: Độc sảng nhiên nhi thế hạ - Riêng mình nhỏ lệ đau thương. Tiểu Tam lại cải biến thành ý khác hẳn)

"Khụ khụ. . . . . Cái đó, nhị ca à, ta còn có một số việc, ta đi trước !" - Long Ngạo Thiên trên đầu đầy mồ hôi lạnh, im lặng nói xong cũng muốn rời khỏi.

Phía sau đầu Hiên Viên Mặc toát ra một giọt mồ hôi to mọng, nhìn thoáng qua cái người vẫn ngửa mặt lên trời khoe khoang kia, nói: "Ngạo Thiên ! Chúng ta không phải còn có chuyện chưa thương thảo hết sao ?" - Nói xong còn nháy mắt với hắn.

Long Ngạo Thiên lúc này hiểu ý: "Ừm ! Đúng, ta thiếu chút nữa đã quên rồi ! Nhị ca, vậy chúng ta đi nhanh đi !"

"Ừm !" Hiên Viên Mặc gật đầu, rồi sau đó hướng về phía Vũ Văn Tiểu Tam nói, "Trẫm cùng Long Diệu thái tử còn có chút quốc sự phải xử lý, đệ muội hãy tự mình đi dạo trong hoàng cung đi !"

Nói xong mang theo Long Ngạo Thiên cùng chạy trốn thật nhanh. . . . . .

Sau khi hai người kia chạy xa, Vũ Văn Tiểu Tam liền dẫn Tiểu Nguyệt hồi cung, nét mặt mỗ thị nữ chết lặng: "Tiểu thư, ngươi lần sau có thể khiêm tốn một chút được không, không cần phải khoe khoang như vậy !

https://thuviensach.vn

Ngài không thấy hoàng thượng và Long Diệu thái tử im lặng đến cỡ nào sao?"

Mỗ nữ nhéo lông mày, quay đầu lại : "Cái gì ? Ngươi thấy thế hay sao ? Bọn họ im lặng như vậy đó là bởi vì không biết lấy lời lẽ gì để khen ngợi ta, vậy mà bị ngươi suy diễn thành cái gì rồi? Thực là ngốc !"

Sau gáy Tiểu Nguyệt chảy xẹt xuống một dòng mồ hôi. . . . . Hoàng thượng và Long Diệu thái tử là có ý này sao ? Tại sao nàng không cảm thấy ! - "Tiểu thư, ngươi xác định bọn họ có ý này hả ? Nếu như bọn họ thật sự là có ý này, tại sao muốn chạy nhanh như vậy ?" – Không phải tiểu thư nhà bọn họ quá tự tin chứ ?

"Ta xác định ! Nhất định ! Cùng với khẳng định !" - Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt kiên định, ngay sau đó quay đầu, dùng ánh mắt như thể đang nhìn một đứa ngu ngốc để nhìn Tiểu Nguyệt, "Đó là bọn họ sợ chờ lâu một lát ở trước mặt ta sẽ không thể tự kềm chế mà yêu ta. Tình yêu ấy như nước lũ tràn lan đã xảy ra là không thể ngăn cản, vậy mà bọn họ lại có thể hiểu bản tiểu thư cao không thể chạm, lo lắng bị cự tuyệt, cuối cùng đau lòng tan vỡ trái tim mà chết, cho nên mới phải chạy trối chết !"

Phía sau đầu Tiểu Nguyệt xuất hiện mảng lớn mồ hôi, thật sự là như vầy phải không ? Tiểu thư ơi có phải người suy nghĩ nhiều quá hay không ?

. . . . . .

"Nương nương, Thục phi bị biếm vào lãnh cung rồi !" – nữ tử mặc đồ cung nội nói chuyện với một người có dáng vẻ lạnh lẽo.

Trong mắt nàng kia lóe lên một tia tối đen, rồi sau đó khẽ than: "Ngay cả Thục phi đã hầu hạ hoàng thượng sáu năm cũng không đấu lại sao ?"

"Nương nương, ngài dự định làm sao bây giờ ?" - Cung nữ mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lành lạnh xẹt qua một luồng ánh sáng tàn nhẫn: "Hừ, Bổn cung tuyệt đối sẽ không để cho nàng còn sống mà tranh đoạt cưng chiều cùng Bổn cung! Thục phi vô dụng, vậy để Bổn cung tự mình ra tay !"

Mượn tay Thục phi cũng chỉ là bởi vì Thục phi có địa vị tối cao ở trong cung, cùng ở một đẳng cấp với thân phận của Vũ Văn Tiểu Tam, liên quan đến mưu hại, hoàng thượng tuyệt đối cũng không thể thiên vị, ai có thể ngờ Thục phi từng quát mắng mọi người ở hậu cung trong sáu năm,vậy mà vừa ra tay, liền thua thất bại thảm hại!

Hoàng thượng chỉ có thể yêu nàng ! Chỉ có thể là một mình nàng! Nàng có thể dễ dàng tha thứ bên cạnh hoàng thượng có rất nhiều nữ nhân, cũng có thể tiếp nhận hoàng thượng đối xử với nàng giống như đối xử với các nàng khác, nhưng nàng không thể tiếp nhận nổi việc hoàng thượng yêu người khác ! Yêu - cái chữ này quá nặng, một khi đã yêu một người, cả đời này sẽ khó có thể yêu những người khác, cho nên nàng nhất định không thể để cho chuyện như vậy xảy ra, nhất định không thể!

. . . . . .

"Vương Gia, ngài đã tỉnh rồi hả ?" Liên Sương nhìn sắc trời, đã tối rồi, tất cả mọi người đang ngủ, Vương Gia mới rời giường.

"Ừm !" - Hiên Viên Vô Thương nhẹ nhàng lên tiếng, ngủ cả ngày, hắn cũng có chút mệt mỏi, "Trong cung xảy ra chuyện gì không?"

Liên Sương giựt giựt khóe miệng, Vương Gia nhà bọn họ đâu phải muốn biết trong cung xảy ra chuyện gì, thực ra là muốn biết tam vương phi có xảy ra chuyện gì hay không đi ? Bất quá mà nói, nếu như không có tam vương phi ở hoàng cung, trong cung tuyệt đối không xảy ra cái chuyện gì bất ổn cả !

"Tam vương phi hôm nay đấu khẩu với Phượng Phi Yên, còn đánh Long Diệu công chúa !" - Liên Sương mồ hôi đầy đầu mở miệng, tam vương phi

https://thuviensach.vn

này quả thật có khuynh hướng bạo lực, không phải đánh người này thì chính là đánh kẻ kia !

"Quá trình." Nhẹ nhàng mở miệng hỏi thăm.

Liên Sương liền đem chuyện đã xảy ra đều nói một mạch.

Nghe Liên Sương thuật lại cuộc đối thoại giữa Vũ Văn Tiểu Tam cùng Phượng Phi Yên, rõ ràng tâm tình của mỗ vương gia cực tốt. . . . . .

Mà nói đến sự kiện đánh Long Tử Nghiên, khi nói đến đoạn tam vương phi nói câu "Giành đàn ông với ta, nàng cũng xứng sao ?", Vương Gia nhà bọn họ cười còn rực rỡ hơn cả hoa ! Một giọt mồ hôi lạnh xuất hiện sau gáy mỗ ám vệ, Vương Gia nhà bọn họ có thể hơi chú ý một chút duy trì hình tượng của mình hay không? Mặc dù cười như vậy cũng rất đẹp, nhưng mà thật sự rất giống tư xuân (nổi lòng dâm) ....!

Liên Sương kể xong chuyện này, còn nói thêm chuyện Thục phi. . . . . .

Chuyện Thục phi ngược lại thực quỷ dị, dù thế nào thì tam vương phi cũng không có chỗ nào dây dưa đến hoàng thượng ! Thật không biết vì sao Thục phi chạy đến giở trò quỷ nữa!

Mặt Hiên Viên Vô Thương cũng là một màu tối sầm, chuyện này thật có chút quỷ dị.

Liên Sương hồi báo xong, đột nhiên nhớ đến ngày hôm nay trong lúc ăn món ăn do Vương Gia làm, Thất vương gia căn dặn hắn đừng nhắc đến sự việc kia, vì vậy gãi đầu một cái, có chút buồn bực nói: "Vương Gia, còn có một chuyện rất kỳ quái!"

"Nói." - Âm thanh rất có sức hút vang lên, nghe không ra chút nào tâm tình.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay, Hoàng thượng ở trong hoàng cung cũng học nấu ăn, hơn nữa cũng làm giống món ăn mà ngài học nấu, nhưng không biết vì sao Thất vương gia hôm nay còn cố ý dặn thuộc hạ không cần đem việc này nói cho ngài !" - Nói xong hắn càng thêm có vẻ của một hòa thượng ngốc, xoa xoa cái đầu không thấy tóc.

Đôi mắt tà mị đào hoa híp một cái, một lát sau mở miệng hỏi: "Hoàng thượng làm xong món ăn sau đó có triệu kiến Tam nhi hay không ?"

"Ặc, có !" - Liên Sương có phần không hiểu rõ vì sao lại hỏi như thế.

Trên dung nhan tựa như cánh hoa đào của tuyệt mỹ nam tử xuất hiện một nụ cười với lúm đồng tiền y hệt anh túc, Mặc như vậy là. . . . . .

Chợt, nụ cười trên mặt cứng đờ, lông mày vặn chặt, cặp mắt tà mị đào hoakia thoáng qua một tia suy nghĩ sâu xa, ngay sau đó môi mỏng nâng lên một nụ cười nhẹ giễu: "Phía sau Thục phi còn có người khác, đi thăm dò đi !"

Cái gì ? Liên Sương có chút khó hiểu nhìn hắn, sau giây phút sững sờ ngắn ngủi, lập tức phản ứng thời: "Dạ!"

Vương Gia nói nhất định là Thục phi tìm tam vương phi gây phiền phức, sau lưng Thục phi còn có người khác sao ? Nhưng Vương Gia nói có thì nhất định là không sai!

"Còn nữa, đi bẩm báo Thái hậu, nói Thất vương gia gần đây có ý muốn thành gia thất, xin Thái hậu khẩn trương tiến bước !" - Lần này nụ cười vô cùng tà tứ.

"Vương Gia, ngài nói thật hay là đùa vậy ?" – Sao tự nhiên nhắc đến Thất vương gia rồi, hơn nữa Thất vương gia lại không ở nơi này, Vương Gia đùa kiểu này làm cái gì ?

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng quét một vòng nhìn hắn: "Nhìn bổn vương giống như là đang nói đùa sao ?"

Híc. . . . . Liên Sương toàn thân run lên: "Dạ !" - Ở trong lòng hối hận vô hạn: tại sao mình phải nhiều lời làm gì, nếu thật sự hỏi khiến Vương Gia nổi giận, chỉ sợ hắn cũng bị liên quan, hiện tại chỉ có thể vì Thất vương gia mặc niệm mà thôi, nhưng hắn thật sự là không biết rõ tại sao đột nhiên Vương Gia muốn nói đến chuyện tình của Thất vương gia.

Ngay sau đó, Liên Sương lại nói đến sự tích mỗ nữ tự biên tự diễn, làm cho Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên bị sợ đến nỗi chạy trối chết, rõ ràng thấy khóe môi của nam tử tuyệt mỹ tựa đóa anh đào kéo ra, làm cho sau gáy của hắn đổ ra giọt mồ hôi lạnh to tướng !

Khó trách Đình Vân chết sống không muốn đi bảo vệ an toàn cho tam vương phi đó, Liên Hoa cũng có dáng vẻ dù có xa bao nhiêu cũng muốn trốn xa hơn nữa, do đó chi khổ cho cái người là hắn này mới vừa từ Dạ Mị đế quốc trở lại không lâu, tình trạng gì cũng không biết, liền ngây ngây ngô ngô nhận nhiệm vụ.

Hiện tại thì tốt rồi, tam vương phi đó cả ngày lẫn đêm khắp nơi điên khùng, đáng thương cho hắn đi theo cả ngày chịu đựng dục vọng muốn ngã quỵ, nôn mửa các loại đã không nói, còn phải đem chuyện rất tốt do nàng làm, không phân lớn nhỏ bẩm báo lại cho Vương Gia ! Cứ nói một chữ, khóe miệng của hắn liền không nhịn được muốn co quắp xệ xuống, một ngày nào đó hắn sẽ bởi vì khóe miệng co giật quá độ mà chết mất thôi !

"Cắt đầu lưỡi của Long Tử Nghiên và thị tỳ thân cận của Thục phi !" - Nhẹ giọng mở miệng, cười đến câu hồn đoạt phách.

Khóe mắt Liên Sương co giật: "Vương Gia ! Tam vương phi đã dạy dỗ qua các nàng !" – Chỉ là lời qua tiếng lại với tam vương phi mấy câu thôi,

https://thuviensach.vn

Vương Gia liền muốn cắt đứt đầu lưỡi của người ta sao? Hơn nữa không phải hai người kia cũng bị ăn không ít bạt tai rồi sao?

Trên dung nhan y hệt cánh hoa đào lại nở rộ một nụ cười quyến rũ mê hoặc, giọt lệ nốt ruồi nơi khóe mắt càng thêm kiều diễm ướt át, đáy mắt chợt lóe lên ánh sáng khát máu: "Bổn vương biết, nhưng mà Tam nhi quá nhân từ !"

Khóe miệng lại nhẹ nhàng rung động mấy cái, mặc dù Vương Gia từ trước đến giờ khát máu, nhưng rất ít vì một chút chuyện mồm mép nhỏ như vậy mà làm ra chuyện tàn nhẫn, hắn không kìm nén được mà mở miệng: "Vương Gia, trước kia ngài sẽ không như vậy. Lần trước công tử nhà Binh Bộ Thượng Thư nói ngài đẹp được giống như nữ nhân, ngài cũng chỉ làm cho hắn nằm trên giường nửa năm. Lần này lại muốn làm cho người ta cả đời không thể nói chuyện, như vậy có quá độc ác một chút hay không?"

"Bàn luận về Bổn vương, Bổn vương tâm tình tốt, sẽ tùy tùy tiện tiện dạy dỗ một chút, nhưng mà nếu nói Tam nhi, hừ. . . . . ." - Hừ lạnh một tiếng, lời còn chưa dứt, mà ý tứ hắn muốn biểu đạt cũng đã hết sức rõ ràng.

Liên Sương bi ai sợ hãi nhìn lên nóc nhà, Vương Gia nhà bọn họ trúng độc không nhẹ a! Suy nghĩ kỹ ra, vừa rồi trước khi đến đã nghe được lời nói của Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt, tính mở miệng thử dò xét: "Trước khi thuộc hạ trở về, tam vương phi nói với thị tỳ thân cận Tiểu Nguyệt của mình rằng nàng đau bụng. . . . . ."

Quả nhiên, lời còn chưa dứt, một trận gió thổi qua, người trước mặt đã biến mất không thấy, truyền tới từ phía xa xa là một đạo âm thanh quỷ mị: "Lần sau nếu kéo dài hồi lâu mới chịu nói, Bổn vương phê chuẩn cho ngươi đi gặp mà nói chuyện với cha mẹ của mình!"

Giựt giựt khóe miệng, đi gặp trò chuyện cùng cha mẹ ư. Cha mẹ hắn đã chết rất nhiều năm rồi, không phải là muộn nói một hồi có không, dầu gì

https://thuviensach.vn

hắn cũng đi theo Vương Gia đã nhiều năm như vậy, thế nhưng vì một chút chuyện nhỏ như vậy liền muốn giết hắn, tam vương phi đó rốt cuộc có gì đáng chú ý chứ ! Hơn nữa, vừa rồi hắn còn không nói cho Vương Gia biết, tam vương phi đau bụng chỉ là bởi vì. . . . . .

"Tiểu thư nhịn một chút thì sẽ ổn thôi, nếu không nô tỳ đi lấy bát canh gừng cho ngài nhé ?" - Tiểu Nguyệt nhìn vẻ mặt khổ sở của nàng, cũng thấy đau lòng vô cùng.

Vũ Văn Tiểu Tam tuy đau đến chết đi sống lại, nhưng cũng không có quên mất năng lực tự suy diễn căn bản. Đi lấy bát canh gừng ? Nếu truyền tới chỗ Thái hậu, dù là không nhìn ra manh mối gì, cũng phải tìm ngự y xem mạch cho nàng, đến lúc đó nhất định sẽ lòi đuôi !

"Bưng cái sợi lông ý ! Có phải ngươi muốn Thái hậu chém chết tiểu thư nhà ngươi thì ngươi mới cao hứng hả ?"

Híc. . . . . khóe miệng Tiểu Nguyệt giật giật. Tiểu thư, ta là vì muốn người mạnh khỏe mà! Người ta cũng chỉ gấp gáp không suy nghĩ nhiều nên vậy thôi, nào có muốn Thái hậu chém chết Lão Nhân Gia đâu mà nói vậy ?

"Vậy ngài uống ngụm nước nóng làm ấm thân thể nhé ?" Nàng mở miệng đề nghị.

Mỗ nữ ôm bụng, khóe mắt treo một giọt nước mắt, làm bộ đáng thương nhìn nàng: "Ta sợ nóng!"

Một giọt mồ hôi lạnh chảy xẹt qua sau đầu: "Vậy làm sao bây giờ ?"

"Không biết !" - Mỗ nữ lấy cái chăn bọc người, vẻ mặt ưu tư, còn vươn tay xoa xoa nước mắt đau thương chảy ra ngoài khóe mắt.

Đang lúc này, một bóng trắng chợt lóe hiện ra, kìa, tuyệt mỹ nam tử xuất hiện tại tẩm cung của nàng, không còn kịp nói vài lời đã vội vội vàng vàng

https://thuviensach.vn

chạy đến bên cạnh nàng, hốt hoảng mở miệng: "Tam nhi, nàng làm sao vậy ?"

Tiểu Nguyệt nhìn chòng chọc Hiên Viên Vô Thương, đang muốn kêu lên, chợt nhớ tới kêu lên thì hình như không thích hợp lắm, vì vậy vội vàng che miệng mình lại ! Vô Thương Vương Gia hơn nửa đêm chạy đến tẩm cung tiểu thư làm cái gì ? Nếu để người trong cung hoặc là người làm trong điện Thái hậu nhìn thấy, vậy thì. . . . . .

Tiểu Nguyệt nghĩ tới đó thì nhanh đi đóng cửa sổ thật kỹ. . . . . .

"Người ta muốn chết !" - Mỗ nữ ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng nhìn hắn.

Đấy, dáng vẻ đáy mắt rưng rưng chọc cho lòng hắn đau xót, quay đầu mở miệng với Tiểu Nguyệt: "Tại sao không mời ngự y ?"

Mời ngự y ? Chỉ cần ngự y chẩn mạch, chuyện tiểu thư không có mang thai nhất định sẽ bại lộ, hơn nữa, loại chuyện như vậy có cái gì hay mà mời ngự y chứ? Nhìn nhìn bộ dáng của Hi Vương Gia, Tiểu Nguyệt sợ sệt rụt cái đầu lại, hắn là bị dọa sợ đến độ không dám trả lời.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chăm chú cả người Hiên Viên Vô Thương tức giận tản ra vẻ lạnh lẽo, vươn một cái tay từ trong chăn ra, kéo kéo tay áo của hắn: "Thương Thương. . . . . ."

Quay mặt sang nhìn về phía nàng, vẻ mặt đầy dịu dàng: "Thế nào ? Có phải là không thoải mái hay không? Thương Thương lập tức đi mời ngự. . . . . ."

"Nếu mời ngự y, Thái hậu cũng biết người ta thật sự không phải mang thai !" - Vũ Văn Tiểu Tam nghẹn ngào, nước mắt lưng tròng nhìn hắn, bộ dáng kia đáng thương lại uất ức.

https://thuviensach.vn

"Biết thì biết ! Có Thương Thương ở đây, ai cũng đừng mơ tưởng động đến một chút xíu nào của Tam nhi !" - Biết là tốt nhất, hắn có thể lật ngửa ván bài lấy nàng về nhà, nàng không chăm sóc được cho bản thân mình, vậy để cho hắn tới chăm sóc!

"Cái này, thật ra thì không cần mời ngự y !" - ánh mắt mỗ nữ có chút không tự nhiên.

Tiểu Nguyệt nhìn hai người bọn họ, thức thời lui ra ngoài, mặc dù thân là thị tỳ thân cận của tiểu thư, không nên để tam vương phi tiểu thư cùng Vô Thương Vương Gia cùng ở chung một phòng, nhưng lại suy nghĩ tới sự lạnh lẽo oai phong áp bức cùng vẻ khát máu trên người Hi Vương Gia, nếu nàng dám lắm mồm hoặc là nhiều chuyện, chỉ sợ ngay cả vì sao mình chết cũng không biết!

Hắn nhíu nhíu lông mày, ngồi vào bên giường nàng, dịu dàng mở miệng: "Tam nhi ngoan, tin tưởng Thương Thương, người ta có thể bảo vệ nàng, chúng ta mời ngự y có được hay không ?" - Nha đầu này bướng bỉnh cực kì, nếu không thuyết phục, sợ rằng chết cũng không chịu để cho ngự y chẩn đoán bệnh.

"Không được !" – Vừa nói xong, bụng dưới lại nổi một cơn co rút đau đớn, gương mặt Vũ Văn Tiểu Tam cực lực nhăn nhó.

Vẻ mặt xoắn vặn vào nhau hắn là khiến lòng của Hiên Viên Vô Thương cũng như xoắn vào đau xót, một tay ôm ngang nàng, rồi sau đó đứng lên: "Không được, nhất định phải đi để ngự y xem !"

Tuyệt đối không thể để cho nàng dở tính trẻ con ra !

"Không cần! Cái đó, Thương Thương, thật ra thì, thật ra thì, thật ra thì người ta chỉ là. . . . . ." Nàng nói mà mặt có chút ửng đỏ.

https://thuviensach.vn

Hắn ngẩn người, có chút kinh ngạc nhìn gương mặt đo đỏ của cô gái trong ngực: "Chỉ là cái gì?"

"Chỉ là. . . . . ." Lần này càng không dễ nói ra.

Thấy nàng một lúc lấu không nói lời nào, hắn nhéo nhéo lông mày, cất bước chuẩn bị đi tìm ngự y, nàng cắn răng, thật nhanh mở miệng: "Chỉ là kinh nguyệt của người ta đến rồi!" - Nói xong, ở trong lòng ra sức an ủi bản thân mình, nàng là người hiện đại, kinh nguyệt không có gì ngượng ngùng, nhưng mà khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn cứ đỏ rừng rực.

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe thấy, kìa, dung nhan y hệt cánh hoa đào thế nhưng cũng dính vào chút sắc màu lúng túng, ôm nàng ngồi vào trên giường, có chút không biết làm sao: "Vậy phải như thế nào Tam nhi mới không đau nữa ?"

Loại chuyện kinh nguyệt này hắn cũng ngầm trộm nghe đến một chút, nghe nói là các nữa nhâni mỗi tháng đều có.

"Không biết !" - Nói xong, trong bụng tức giận không dứt, của nợ, thể chất kiếp trước cũng bị đau bụng kinh, sau khi xuyên không vẫn lại là đau bụng kinh! Thật là phiền chết nàng thôi!

Trong bụng một hồi phiền não, bụng dưới tự nhiên lại quất một cái, vì vậy khuôn mặt nhỏ nhắn lại mạnh mẽ nhăn nhúm vào. . . . . .

"Có phải Tam nhi rất đau không ?" - Hắn nhéo lông mày, mở miệng, trên dung nhan y hệt cánh hoa đào không có một nửa điểm thần thái tà mị cùng quyến rũ yêu mị thường ngày, chỉ còn lại tràn đầy nóng nảy và luống cuống.

Cắn răng mở miệng: "Nói nhảm, nếu không ngươi thử đau một chút mà xem !"

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ nói xong, nhìn vẻ mặt đau lòngcủa hắn mà cảm thấy buồn bực: "Thương Thương, sao chàng cũng có dáng vẻ giống như rất khổ sở vậy ? Chẳng lẽ kinh nguyệt của chàng cũng tới rồi hả ?"

. . . . . Sau gáy xuất hiện một hàng mồ hôi. . . . . kinh nguyệt của Hắn cũng tới rồi á ? Hắn đây là đau lòng có được hay không ! Hơn nữa, hắn là nam nhân, sao có thể có kinh nguyệt được!

"Mỗi lần có đều bị đau sao?" - Hắn không thèm để ý lời của nàng, đau lòng mở miệng, hai cánh tay vòng quanh nàng thật chặt.

"Ừm!" nước mắt được hàm chứa nơi khóe mắt của mỗ nữ suýt nữa bay ra, nhìn đến dung nhan tuyệt sắc, tuy là đau bụng, nhưng trong lòng của nàng cũng rất ấm áp, bởi vì tại thời điểm nàng khó chịu, thời điểm bất lực, hắn luôn hầu ở bên cạnh nàng!

Dung nhan của tuyệt mỹ nam tử so với nữ nhân còn đẹp đẻ gấp ba lần, gắt gao nhăn lại thành một dúm, cắn răng nghiến lợi mở miệng: “Cái kinh nguyệt đáng chết này, Tam nhi, chúng ta không cần nó có được hay không ?" (bó tay với ông này luôn !!)

Mỗ nữ im lặng, khóe miệng giật giật, đến quên cả đau. Không cần nó sao ? Cái này nghĩ không cần thì lập tức sẽ không có hay sao chứ ? Nghĩ tới nàng lại nghĩ chọc hắn: "Nếu không có kinh nguyệt, thì không thể sinh em bé rồi !" - Cổ nhân coi trọng nhất chuyện nối dõi tông đường mà.

Không ngờ hắn lại chẳng có chút do dự mở miệng: "Không có đứa bé là tốt nhất, vậy thì Tam nhi chỉ có thể có một mình Thương Thương!" - Tuy nói hắn nghĩ muốn nàng có đứa bé của hắn, nhưng nếu như phải trả giá cao là mỗi tháng nàng đều chịu tra tấn như vậy, hắn tình nguyện không cần !

Nàng đang muốn nói gì đó, đột nhiên bụng dưới lại quất một cái, đau đến nỗi nước mắt suýt nữa bay ra, trong một khoảnh khắc, nàng có một loại cảm giác đau đến kích động khóc nức nở, thật là đau chết nàng !

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, mau nói cho Thương Thương đi, làm thế nào mới có thể ném nó đi được hả ?" - Hắn thấy nàng đau thành ra như vậy, cũng gấp muốn chết.

"Cái người đần độn này! Ném như thế nào được chứ, cái này căn bản là ném không hết!" - Nàng dở khóc dở cười nhìn hắn, không ngờ người này lợi hại như thế, vậy mà loại chuyện kinh nguyệt như vậy cũng không rõ ràng lắm, còn làm sao để ném chứ ? !

"Tam nhi mới vừa rồi không phải nói không cần đứa bé thì có thể vứt bỏ đấy thôi ?" - Hắn có chút khó hiểu nhìn nàng.

Khóe mắt xệ xuống: "Lừa chàng thôi!"

Gương mặt xinh đẹp tuyệt mỹ nam tử xoẹt cái liền đen: "Vậy làm sao bây giờ ?" - Quỷ nha đầu này ngang nhiên lừa hắn!

"Không. . . . . Không biết. . . . . Hừ, ôi, hừ ô ô. . . . . ." - lần này nàng thật muốn khóc rồi, chỉ là không đến nỗi không biết xấu hổ rơi lệ, ôm bụng rên rỉ.

Thấy nàng vẫn ôm bụng, hắn vươn tay thử dò xét, định bụng đem nội lực truyền đến trên bụng của nàng, thật kỳ lạ, sắc mặt nàng dần dần dịu xuống, mỗ nữ có chút kinh ngạc mở miệng: "Không thấy đau nữa, ôi chao ôi!"

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe xong, trên bộ mặt tuyệt mỹ thế nhưng lộ ra có một nụ cười ngây ngốc, mừng rỡ mở miệng: "Thì ra có tác dụng như vậy a! Tam nhi không đau là tốt rồi!"

Một dòng nước ấm tự bụng truyền đến, từ từ quấn lấy toàn thân, không những không còn đau, mà cảm giác toàn thân có chút thoải mái. . . . . .

Nàng kinh ngạc nhìn tay của hắn đặt ở trên bụng mình : "Thương Thương, tay của chàng thật thần kỳ a! Tự nhiên vừa để xuống liền hết đau,

https://thuviensach.vn

có phải chàng có Siêu Năng Lực hay không!"

Khóe miệng giật giật: "Là nội lực!" - Thần kỳ ? Siêu Năng Lực ?

Sặc. . . . . Mỗ nữ cười cười xấu hổ, là nội lực, nàng còn tưởng rằng tay của hắn có chức năng đặc biệt !

Mỗ nữ hạnh phúc vùi ở trong ngực hắn, cảm thụ từ dưới bụng nội lực liên tục không ngừng chảy vào trong cơ thể, dần dần cơn buồn ngủ kéo tới,ngủ thiếp đi ở trong ngực hắn.

Trên dung nhan tuyệt sắc lộ ra một nụ cười xán lạn với cái má lúm đồng tiền, nếu hắn không thể tạo ra cho nàng cảm giác an toàn, làm sao nàng sẽ yên tâm ngủ như vậy được ? Nghĩ tới đó, cái tay ôm nàng lại nắm thật chặt. . . . . .

"Thương Thương. . . . . ." - Trong ngực truyền đến âm thanh của nàng.

"Hả ?" - Hắn nhẹ giọng mở miệng, một lúc lâu cũng không truyền đến âm thanh của nàng, cúi đầu, lại nhìn thấy hai mắt nàng nhắm nghiền, hô hấp đều đều, thì ra là nằm mơ mê sảng.

Một giọt chất lỏng trong suốt từ khóe miệng của nàng chảy xuống. . . . . ."Thật là đẹp trai!"

Hắn thấy buồn cười, nha đầu này, nằm mơ cũng muốn thấy có đẹp trai hay không! Dịu dàng vươn tay giúp nàng lau đi giọt chất lỏng kia, nàng lại dụi dụi vào trong ngực hắn, tìm kiếm tư thế ngủ cho thoải mái, vùi ở ngực của hắn thỏa mãn ngủ, khóe môi còn có nụ cười hạnh phúc. . . . . .

Hắn cúi đầu, xoay người rồi gài lại mấy sợi tóc xõa ra cho nàng, một tay kéo góc chăn qua đắp lên trên chân của nàng, để nàng tiếp tục tựa trong ngực của mình. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thương Thương. . . . . ." - một tiếng mê sảng lại vang lên.

Hắn cúi đầu, đem lỗ tai để gần bờ môi nàng, muốn nghe nàng còn muốn nói điều gì, trong bụng cũng có chút thấp thỏm, hắn nhớ lần trước, nàng nằm mộng nói hắn là người đàn ông không thể dựa vào!

Tâm tư vô cùng rối bời, mấy chữ như ruồi muỗi bay vào lỗ tai của hắn. . . . . .

Cặp mắt tà mị đào hoa không dám tin trợn to lên, rồi sau đó phiếm lên nồng đậm vui sướng, trên dung nhan y hệt cánh hoa đào lộ ra nụ cười hạnh phúc, không còn là cười xinh đẹp bình thường như cũ nữa, mà là cái loại cười khúc khích rất trong trẻo, rất thuần khiết, tựa như một cậu bé lần đấu tiên biết yêu. . . . . .

Hắn nghe thấy nàng nói. . . . . .Yêu hắn. . . . . .

Không phải "Một chút xíu" , không phải "Giống như" , mà là. . . . . ba chữ"Ta yêu chàng" rất đơn giản tinh khiết . . . . . .

Nàng nói nàng yêu hắn ! Cho dù chỉ là nói mê, thế nhưng hắn lại cảm nhận được tế bào toàn thân hắn cũng vì vậy sinh động hắn lên, cái loại cảm giác hạnh phúc lâng lâng, không thành thật đó thậm chí làm cho hắn có chút không chịu nổi. . . . . Đó chính là ma lực của ái tình sao ?

Ôm thật chặt chặt nàng, hình như muốn nàng ghim vào trong cơ thể hắn. Tam nhi, cám ơn nàng, cám ơn nàng yêu. . . . . .

Hắn đắm chìm trong hạnh phúc cùng trong vui sướng, không có chú ý tới cô gái trong ngực hắn, kia kìa, đôi môi cũng nhẹ nhàng nâng lên một độ cong cực kỳ nhỏ, rồi sau đó thật nhanh để xuống.

Thương Thương, ta yêu chàng!

https://thuviensach.vn

Nếu ngượng ngùng mà nói ra, vậy thì làm bộ nói mê làm tốt rồi! Nghĩ tới đây, nàng mới thật sự thiu thiu ngủ. . . . . .

. . . . . Cảm giác giấc ngủ này cực kỳ thoải mái, cho tới hôm nay nàng vậy mà không còn ngủ nướng nữa, trời vừa sáng liền tỉnh, vừa mở ra mắt, đã rơi vào trong một ánh mắt có thần thái đào hoa mang theo vui vẻ. . . . . .

Những sợi dây thần kinh nhất thời đứt phịch, rồi sau đó trí nhớ quay trở về ngày hôm qua, nhớ tới chuyện mình giả bộ ngủ thổ lộ, sắc mặt có điểm đỏ lên. . . . . .

Mà gương mặt đỏ hồng của nàng rơi vào trong mắt Hiên Viên Vô Thương lại chỉ nghĩ rằng nàng lúng túng là vì chuyện kinh nguyệt đêm qua, cho nên cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ dịu dàng mở miệng: "Tam nhi còn đau bụng không?"

Híc, lần này vẻ mặt mỗ nữ càng thêm lúng túng, lắc đầu một cái: "Không đau nữa!"

Hắn nhẹ nhàng cười một tiếng giống như trăm hoa đua nở, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn cái người đẹp trai tới cực điểm mà bắt đầu lộ ra vẻ háo sắc, ngay sau đó đã nhận ra vẻ hài hước trong mắt hắn, hơi hơi ngượng ngùng thu hồi lại ánh mắt. Được rồi, nàng thừa nhận, nàng quả thật không có sức miễn dịch trước trai đẹp, chỉ cần nhìn trai đẹp, nàng lập tức không nhịn được muốn nhìn, nhưng hắn nhìn nàng hài hước như vậy, nàng dù da mặt của nàng có dầy nữa cũng chịu nổi đâu !

Nhìn sắc trời một chút, rồi sau đó từ trong ngực của hắn nhoài ra ngoài: "Thương Thương, chàng nên đi đi, nếu không chờ Thái hậu đi vào. . . . . ."

"Ừm !" - Hắn gật đầu một cái, hắn không sợ Thái hậu, cũng quả thật muón ngả bài, tuy nhiên nếu như ngả bài với hình thức như thế này, người trong thiên hạ chắc chắn cho là bọn họ. . . . . Hắn không quan tâm tới danh tiếng, nhưng không thể để cho nàng bị người ta thóa mạ. Hắn sẽ dùng

https://thuviensach.vn

phương thức danh chánh ngôn thuận để cho nàng lưu lại ở bên cạnh mình, cho dù là khiến ngạo bỏ nàng, tái giá, cũng tuyệt đối tốt hơn so với chuyện để người trong thiên hạ nghĩ rằng nàng bất trinh !

Đứng lên, toàn thân cũng hơi hơi tê tê, vì để cho nàng ngủ được thoải mái, suốt đêm dù muốn động hắn cũng không dám nhúc nhích.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn sắc mặt của hắn có hơi khẽ cứng ngắc, tuy chỉ có trong nháy mắt, cũng bị nàng bắt được, trong lòng tự nhiên cũng hiểu đêm qua mình ngủ thư thái như vậy, tương ứng, khẳng định là hắn rất khó chịu, suốt đêm không nhúc nhích, loại cảm giác đó dĩ nhiên là khó chịu rồi, thầm thấy cảm động, trên mặt lại không biểu hiện ra.

"Tam nhi, người ta đi về trước đây !" - Hắn dịu dàng mở miệng, trong ánh mắt tràn đầy sự cưng chiều.

"Ừm !" - Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu một cái, rồi sau đó nhìn hắn xoay người, một thân áo trắng như tuyết, ngồi cả đêm đã nổi lên nếp nhăn, dường như dòng suy nghĩ phức tạp của nàng đều trở nên bình thản. . . . . .

Không phủ nhận sự xuất hiện của Phượng Phi Yên và Long Tử Nghiên đã tạo thành kích thích cực lớn với nàng, mới làm cho nàng nhanh chóng nhận rõ tình cảm của mình, nhưng đồng thời, cũng là bởi vì hai nữ nhân kia xuất hiện, khiến cho nàng rất không tự tin, cực độ không tự tin!

So với Long Tử Nghiên nàng có lẽ hơn hắn, chỉ là Phượng Phi Yên, người ta là nữ hoàng một nước, nàng lấy cái gì so sánh cùng người ta!

"Thương Thương. . . . . ." – rốt cuộc nàng không kìm nén được mà mở miệng gọi hắn.

Cái người nào đó đang đi tới cửa sổ, bước chân vội ngừng lại, có phần kinh ngạc quay đầu lại, nhìn nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam do dự một chút, những không mở miệng, cười cười: "Không có việc gì!"

Hắn khẽ vặn đôi long mày kiếm, do dự một chút, rồi sau đó mở miệng: "Tam nhi, không cần trốn tránh con tim của mình !" - Hắn đồng ý sẽ cho nàng thời gian để nhận rõ, thế nhưng hắn lại không nghĩ tới sau khi nàng nhận rõ, còn muốn trốn tránh, như vậy sẽ chỉ làm bọn họ càng đi càng lệch, vấn đề phải đối mặt càng ngày càng nhiều!

Một câu nói, đánh trúng hồng tâm, nàng kinh ngạc nhìn dung nhan tuyệt sắc của hắn, nhẹ giọng mở miệng, nhưng có chút ý vị tự giễu: "Thương Thương ! Phượng Phi Yên là nữ hoàng một nước, bất luận về điểm nào, ta đều không có tự tin có thể vượt qua nàng, ta lấy cái gì so được với nàng ?"

Luận tài trí, dung mạo hai người có thể không phân cao thấp, nhưng bàn về quyền thế, địa vị, tâm trí, sự tàn nhẫn, nàng tự biết không phải đối thủ của Phượng Phi Yên, nàng lấy cái gì để có thể so với nàng ta ?

"Dựa vào tấm lòng của ta!" - Hắn trầm giọng mở miệng, âm thanh êm dịu nhưng cũng kiên định - "Tam nhi ! Thương Thương muốn nàng biết rằng, ta yêu nàng, không liên quan đến dung mạo, không liên quan đến tài trí, không liên quan tới địa vị, không liên quan tới quyền thế, chỉ là bởi vì nàng chính là nàng ! Có lẽ như lời nàng nói, nàng kia có nhiều thứ hơn nàng, nhưng mà nàng lại có được trái tim của Thương Thương! Trái tim của Thương Thương thật sự rất nhỏ, nhỏ chỉ có thể chứa được một mình Tam nhi, cũng không còn chỗ cho người dư thừa !"

Nàng ngơ ngác nhìn hắn, ngay sau đó, khóe môi nâng lên nụ cười sáng lạn: "Thương Thương ! Ta tin tưởng chàng !"

Một câu "Ta tin tưởng chàng !" cũng nói rõ quyết định của nàng!

Trong cặp mắt đào hoa tà mị của tuyệt mỹ nam tử xẹt qua một nét cười, môi mỏng tựa hoa anh đào cũng bất giác nâng lên, dịu dàng nói: "Vậy Tam

https://thuviensach.vn

nhi gả cho ta được chứ ?"

Mỗ nữ biến sắc, lúc này mở miệng: "Không được !"

Đùa gì thế. . . . . Nhiều trai đẹp cần nàng thưởng thức như vậy, nếu không kịp chờ đợi đã gả mình rồi, cái đồ nam nhân keo kiệt này nhất định sẽ can thiệp vào chuyện của nàng!

Nụ cười nơi khóe môi nam tử cứng đờ, trên dung nhan như cánh hoa đào dính vào chút phiền não, hung hăng trợn mắt nhìn nàng một hồi lâu, rồi sau đó môi mỏng khêu gợi cong lên ý cười đầy khát máu : " Nếu Tam nhi thấy sự tự do còn chưa có đủ, Thương Thương có thể đợi, nhưng mà Tam nhi cũng phải giữ đúng mực, nếu không, nói không chừng người ta sơ ý một chút, tay run một cái, liền giết mấy mỹ nam tử đó cho hả giận !"

Lời nói này nhẹ như mây bay gió thổi, lại làm cho thân thể Vũ Văn Tiểu Tam không thể kiềm chế mà run rẩy . . . . . Nịnh hót cười cười: "Ha ha. . . . . Không phải như chàng nghĩ đâu, ta tuyệt đối không có ý nghĩ về phương diện kia, hoàn toàn không có!"

Nàng nói mà trong bụng cũng lấm tấm mồ hôi. . . . . .

Nhìn dáng điệu siểm nịnh của nàng, hắn đi tới bên cạnh nàng, thở dài một cái, rồi sau đó vươn tay vuốt vuốt đầu của nàng: "Chờ Thương Thương xử lý xong các nàng, sẽ quay lại cầu hôn Tam nhi !"

Nụ cười nịnh hót trên môi nàng bất giác cứng đờ. Hắn luôn có thể dễ dàng nhìn thấu tâm tư của nàng, biết nàng vẫn không yên lòng trước vận đào hoa nở rộ của hắn.

Nàng ngẩng đầu lên, gật đầu một cái: "Tốt ! Nhưng mà, người ta muốn cùng Thương Thương xử lý xong các nàng !" - Lần này, nàng muốn cùng tiến cùng lùi với hắn.

https://thuviensach.vn

"Thương Thương sẽ xử lý tốt!" - Hắn chỉ muốn nhìn nàng vui vẻ sống, hắn không muốn để cho nàng dính vào bất kỳ một chuyện phiền lòng nào hết.

Vũ Văn Tiểu Tam biết suy nghĩ trong lòng hắn, cũng không chọc phá, chỉ nhẹ giọng mở miệng: "Tình yêu là chuyện của hai người !" Đúng, là chuyện của hai người, cho nên không muốn có chuyện áp lực gì cũng để cho một mình hắn gánh vác, một người gánh đã lâu cũng sẽ mệt mỏi.

"Thương Thương sẽ không mệt mỏi !" - Hắn nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, một lần nữa dễ dàng nhìn thấu suy nghĩ ý của nàng, "Thương Thương chỉ muốn nhìn Tam nhi vui vẻ ! Với Thương Thương mà nói, nụ cười của Tam nhi chính là trời cao ban cho ân sủng ! Chỉ cần Tam nhi có thể vui vẻ cười, Thương Thương sẽ không cảm thấy mệt mỏi, vĩnh viễn sẽ không !"

Lời thổ lộ này muốn thâm tình bao nhiêu thì có bấy nhiêu thâm tình, khiến gương mặt nhỏ nhắng nhưng dày sánh ngang tường thành của Vũ Văn Tiểu Tam khẽ ửng hồng, có chút ngượng ngùng, càng nhiều hơn là nồng đậm cảm động: "Thương Thương. . . . . ."

Sờ sờ cái mũi của nàng, nhẹ giọng nói: "Thương Thương xuất cung rồi, nếu Tam nhi ngủ không ngon thì nằm thêm một chút đi !"

"Ừm! Thương Thương trở về cũng nghỉ một lúc đi !" – sặc. . . . . Nàng nói xong khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng lên, ánh mắt mất tự nhiên đảo qua đảo lại, vì sao mấy lời nàng vừa nói cùng hắn cảm thấy có chút tương tự đối thoại giữa những kẻ tình lữ?

Trên thực tế, vẫn luôn là hắn quan tâm nàng, nàng bị động tiếp nhận, mà hôm nay nàng cũng chủ động quan tâm tới hắn, hắn tự nhiên có thể cảm thụ được biến hóa rất nhỏ này, khẽ cười gật đầu một cái: "vậy người ta đi về ngủ một giấc ! Tam nhi cũng không nên luyến lưu người ta nhé !"

https://thuviensach.vn

"Đi mau ! Đi mau ! Có quỷ mới luyến lưu chàng !" - Vũ Văn Tiểu Tam nói xong tung chăn lên trùm kín bản thân ở bên trong, che giấu vẻ không được tự nhiên của mình.

Hắn khẽ cười một tiếng, xoay người nhảy ra ngoài cửa sổ, rồi sau đó mấy phi thân rời đi. . . . . .

Đợi hắn đi xa, Vũ Văn Tiểu Tam bỏ chăn xuống, duỗi dài cái lưng mỏi nhừ, lớn tiếng gọi: "Tiểu Nguyệt !"

Tiếng nói vừa dứt, một thị nữ hai mắt như gấu mèo xuất hiện tại trước mặt nàng, rất là nóng nảy mở miệng: "Tiểu thư ! Người và Vô Thương Vương Gia không xảy ra chuyện gì chứ ?"

Thốt ra lời này, các cơ thịt trên mặt mỗ nữ hơi co rút mấy cái, nói ra thì nàng thật sự nghĩ phát sinh một chuyện, vì sao lại không xảy ra đây ? Được rồi, kinh nguyệt của nàng tới, không nên xảy ra cái gì hết! Vì vậy trong lòng bội phần thấy thoải mái, cốc bốp một cái lên đầu củaTiểu Nguyệt: "Cái người đầu heo này cả ngày lẫn đêm nghĩ cái thứ gì vậy ? Có muốn ta bảo Đình Vân đến tìm ngươi xem có xảy ra cái chuyện gì hay không ?"

Mỗ thị nữ nghe nàng nói như thế, không để ý tới đầu óc của mình bị đánh đến đau muốn chết, nhảy mấy bước về phía hậu diện, lớn tiếng gào to: "Tiểu thư, ngươi chém gió tám đạo cái gì a! Cái gì mà cùng Đình Vân xảy ra a! Em và hắn không hề có một chút xíu quan hệ ! Không đúng, là nửa điểm quan hệ cũng không có, mặc dù em thỉnh thoảng thích nhìn lén hắn, nhưng mà. . . . . Không phải, ý của em là thỉnh thoảng không cẩn thận nhìn sang hắn, nhưng tuyệt đối đều là trùng hợp, hoàn toàn là ngoài ý muốn, tuyệt đối không có nửa điểm ý nghĩ thích hoặc là ái mộ ! Em cũng chưa từng có ảo tưởng qua, không phải. . . . . Là không có suy nghĩ nhiều qua cái gì!"

https://thuviensach.vn

Trong lúc nói chuyện, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu hắn là đỏ hơn cả đít khỉ! Ánh mắt kia cũng đảo qua đảo lại, bộ dáng đúng là có tật giật mình.

"Tiểu Nguyệt à, tiểu thư nhà ngươi chưa nói cái gì hết, tự ngươi đã nhận tội, chậc chậc, thì ra là ngươi thường trộm nhìn hắn, còn ảo tưởng qua cái gì nha. . . . . ." - Vũ Văn Tiểu Tam chép chép miệng, trêu ghẹo nha đầu thuần tình kia.

"Tiểu thư !" âm vực của Tiểu Nguyệt tăng cao, "Nô tỳ nói nô tỳ không phải như thế ! Có phải người nghe nhầm hay không ?" – Nàng tỏ vẻ tuyệt đối không có như vậy, cơ mà đáy lòng chột dạ đến cỡ nào cũng chỉ có chính nàng biết, tiểu thư sao lại thông minh như vậy a, có thể đoán được mấy ngày nay nàng đang suy nghĩ cái gì ! Quá kỳ quái rồi !

Mỗ nữ nhìn bộ dạng giấu đầu hở đuôi của nàng kia, trừng mắt: "Được thôi ! Được thôi ! Không nói về ngươi nữa, tới đây mặc quần áo cho tiểu thư của nhà ngươi đi!" - Lại nói cái gã Đình Vân đó dường như còn thiếu tiền nàng chưa có trả, còn cả tiền lãi nữa, đến ngày hôm nay hắn nên phải trả nàng mười một vạn hai rồi, vậy là cái tên khốn đó chuẩn bị quỵt nợ rồi, đang chuẩn bị còn cao lợi vay?

Thật ra sự thực là: gần đây Đình Vân đang giúp Vương Gia xử lý chuyện ở đế quốc Dạ Mị, nên quên mất chuyện nào đó, hậu quả của việc này là, mấy tháng sau, không cách nào trả nổi khoản tiền bồi thường kếch xù này, vì vậy. . . . . .

"Ồ !" - Tiểu Nguyệt ngoan ngoãn tiến lên hầu hạ nàng, buồn bực trong lòng cũng không vơi đi. Tiểu thư làm sao thấy được nàng thường nhìn lén Đình Vân nhỉ, dường như thời điểm nàng nhìn lén, tiểu thư đều không có ở đó, thật sự là kỳ quái ! Nàng hoàn toàn không biết thật ra thì chính nàng mới vừa rồi bất tri bất giác không đánh đã khai đấy chứ!

https://thuviensach.vn

"Ai, ôi, đúng rồi, ta mới vừa nghe Thương Thương nói Đình Vân đang coi trọng một vị cô nương nào đó, mấy ngày nữa sẽ phải lập gia đình rồi !" - Mỗ nữ vẻ mặt không biến sắc mở miệng, kể ra thì, thời điểm nhàm chán trêu chọc Tiểu Nguyệt thật sự là một chuyện vui đùa rất khá !

"Cái gì ?" âm thanh của Tiểu Nguyệt trong nháy mắt tăng lên, "Tiểu thư, chuyện này là thật hay giả ?"

Mỗ nữ cười âm hiểm một tiếng ở trong lòng, rồi sau đó rất là vô lương mở miệng: "Tất nhiên là thật á..., ta còn có thể gạt ngươi sao?"

Vì vậy khuôn mặt nhỏ nhắn của mỗ thị nữ trong nháy mắt sụp đổ, cúi gằm đầu,đi vào phòng mặc quần áo cho nàng, dáng vẻ thực uất ức bi thống . . . . .

"Nghe nói hắn là coi trọng một người tên là. . . . . ." - Nói tới chỗ này lại cố ý dừng, quả nhiên đã nhìn thấy lỗ tai của nha đầu Tiểu Nguyệt kia lặng lẽ vểnh lên, vì vậy người có tư tưởng xấu nào đó lại không nói nữa.

Tiểu Nguyệt chờ cả ngày, cũng không thấy nàng mở miệng tiếp, có chút nóng nảy mà nói: "Tiểu thư, ngươi nói mau a, hắn rốt cuộc thích người nào ?"

"Không phải là ngươi không thích hắn sao ? Trông nom nhiều như vậy làm cái gì ?" - Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, mặt hồ nghi nhìn nàng.

Ặc, Tiểu Nguyệt gãi đầu một cái, học theo cái đức hạnh lừa bịp thường ngày của tiểu thư nhà mình, mở miệng: "Em hỏi cái này chỉ bởi vì cũng gặp hắn vài lần, ở trong lòng đã coi hắn là bằng hữu, nghe hắn có người thương, lại muốn thành thân, tự nhiên thấy nên quan tâm thôi!"

Mỗ thị nữ nói dối mà mặt không đỏ hơi thở không gấp, ánh mắt còn mơ hồ có chút tự mãn, ha ha, không phải là nàng đi theo tiểu thư nên thông minh hơn đi ?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng nhìn nàng, tại sao nàng cảm thấy câu trả lời của Tiểu Nguyệt rất có phong phạm ngày thường của nàng nhỉ ?

"A, hóa ra là như vậy! Nếu là như vậy thì coi như xong, chẳng thích nói nữa !" - Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái, bộ dáng thật uể oải.

Vẻ hả hê trong mắt mỗ thị nữ mặt chớp một cái liền biến mất, quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, có chút bi ai sợ hãi mở miệng: "Tiểu thư, người mau nói cho em biết đi!"

"Ha ha ha. . . . . Được! Nói cho ngươi biết, hắn thượng chính là cái cô nương tên gọi Tiểu Nguyệt !" - Mỗ nữ đơn giản là ăn no không có việc gì làm nên lấy nàng ra tiêu khiển.

Mỗ nha hoàn ngây ngốc, gãi gãi đầu của mình, rất là khổ não mở miệng: "Tiểu Nguyệt ? Cái tên này thật quen tai, tiểu thư, chúng ta có quen biết không?"

Vũ Văn Tiểu Tam khóe miệng giật giật, không phải chứ, hôm nay sao nha đầu này ngu thế ? Ngẩng đầu lên rất là im lặng mở miệng: "tên của ngươi gọi là gì ?"

"Nô tỳ dĩ nhiên được gọi là Tiểu Nguyệt, híc, đợi chút, Tiểu Nguyệt, Tiểu Nguyệt. . . . . ." – Mỗ thị nữ xoay đầu qua hằm hằm nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, "Tiểu thư, người trêu cợt em!"

"Ha ha ha ha. . . . . Ai kêu ngươi đần !" - Đây chính là chỗ tốt khi làm tiểu thư, trêu cợt nàng, nha đầu này có muốn đánh nàng cũng chỉ có thể nín nhịn thôi!

Tiểu Nguyệt tức giận nhìn nàng chằm chằm, bộ dáng kia hiển nhiên giống một con con ếch!

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm! Tốt lắm! Tối hôm nay phải trở về vương phủ rồi, chúng ta mau mau rửa mặt xong rồi đi ra ngắm trai đẹp một chút, trở về vương phủ xác định là không còn cơ hội nữa!" - Mỗ nữ nói xong liền chép chép miệng rất chi tiếc nuối. Trở về vương phủ cũng chỉ có thể đối mặt với con heo Hiên Viên Ngạo thôi!

Sau gáy Tiểu Nguyệt xẹt qua một giọt mồ hôi, rất im lặng nhìn nàng: "Tiểu thư, không phải là người và Vô Thương Vương Gia phát triển tốt vô cùng sao ? Còn nhìn trai đẹp làm gì?"

Mặc dù nàng không biết giữa tiểu thư và Vô Thương Vương Gia cụ thể xảy ra những chuyện gì, nhưng mà nhìn đầu mối này, cũng tuyệt đối là phương diện kia hoàn toàn đang phát triển, hơn nữa còn là càng ngày càng tốt..., làm sao còn muốn gặp trai đẹp nhỉ?

"Ta nói ngươi chính là Ếch Ngồi Đáy Giếng! Làm người cũng không thể chỉ treo cổ ở trên một cây đại thụ được! Nếu như không phải là ta thấy dáng vẻ Thương Thương không có gì chê trách, thậm chí ngay cả những trai đẹp khác ngoài hắn cũng không đáng liếc mắt nhìn nhiều hơn một cái, nếu có một ngày Thương Thương đột nhiên di tình biệt luyến, ta tìm ai khóc đây ? Hơn nữa, ta chỉ là nhìn một chút, thuần khiết là thưởng thức, không có nửa điểm ý tứ khác hoặc ý niệm không tốt, ngươi không nên suy nghĩ nhiều quá !" - Vũ Văn Tiểu Tam tỏ vẻ "Ta rất thuần khiết" mà nhìn nàng.

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, tràn đầy hoài nghi chọc Vũ Văn Tiểu Tam: "Không có nửa điểm ý tứ khác hoặc ý niệm không tốt ?" Nàng mà tin theo thì mới là chuyện lạ đấy !

Vũ Văn Tiểu Tam bị nàng hỏi như vậy, trong lòng cũng có chút chột dạ, nhưng vẫn hung hăng chống nạnh mở miệng: "Không có !"

Tiểu Nguyệt bĩu môi dưới, không nói thêm nữa, thành thành thật thật im lặng, giúp nàng thay đổi trang phục, để cho tiểu thư nhà bọn họ có thể ở

https://thuviensach.vn

ngày cuối cùng trước khi rời khỏi hoàng cung này, đi xung quanh xem một chút trai đẹp. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 9: Gà tây đổi làm Ninja rùa rồi hả?

Tây Uyển (khu vườn phía tây) của Hoàng cung, một quần thể cung điện nguy nga đứng sừng sững ở đó.

Một bờ tường đem phân tách những khối kiến trúc kia, ở giữa bức tường, một cái cửa tròn cao gần hai thước được trổ mở ra, một con đường nhỏ thanh vắng đẹp xinh nối thẳng vào bên trong vườn. . . . . .

ở chỗ cái cửa tròn của khu vườn, thân thể của mỗ nữ tử áo đỏ co rúm lại, dính sát trên tường, đưa đầu dò nhìn vào bên trong, cặp mắt gian tà liếc trộm ở bên trong, thỉnh thoảng còn phát ra mấy tiếng tiếng cười"He he" đầy bỉ ổi. . . . . .

Một thị nữ đứng ở sau lưng nàng, trên đầu đầy mồ hôi nhìn tiểu thư của mình sắp biến thành con thằn lằn!

Sáng sớm ngày hôm nay hỏi thăm được Long Diệu thái tử ở nơi này, tiểu thư liền mang theo nàng chạy tới, rồi sau đó dán dính trên tường ở cửa vườn, giữ vững cái tư thế này cho tới tận trưa! Ngó dáo dác ngắm ở bên trong, còn thỉnh thoảng cười mấy tiếng khúc khích. . . . . .

Lại nói, không phải là muốn nhìn Long diệu thái tử ư, tại sao còn đang điên khùng ở cửa vườn như vậy ? Đây vẫn chỉ là cửa vườn uyển mà, cứ nhìn như thế này, rồi cười, người ta cũng đã đến cửa đại điện rồi, nàng còn ở đây chuẩn bị làm cái gì thế ?

"Tiểu thư, chúng ta còn phải nhìn như vậy bao lâu nữa?" - Trên thực tế, từ cái chỗ cửa vườn này nhòm vào còn phải cách một đoạn 200m mới đến

https://thuviensach.vn

được cung điện Long diệu thái tử đang ở, tiểu thư thật muốn ở cách xa như vậy mà bày ra bộ dáng này sao?

"He he. . . . . Quan sát một lát đã, đi ra quá sớm nhỡ bị phát hiện thì không hay, chúng ta trước phải quan sát thật kỹ càng ! Nói không chừng nếu ngoài ý muốn đi vào, còn có thể thấy phong cảnh khác!" - Vũ Văn Tiểu Tam cũng không quay đầu lại, cực độ bỉ ổi phát biểu.

Đi ra ngoài quá sớm sẽ không tốt ? Tiểu thư nhà bọn họ đã dán lên tường tại cửa vườn hơn hai canh giờ rồi có được hay không đây ? Còn phải muộn hơn nữa mới đi ra được à? Mới vừa rồi nàng còn nói cái gì nhỉ ? Còn phải. . . . . ."Tiểu thư, người muốn thấy phong cảnh kiểu khác là sao ?" – Mỗ thị nữ đầu đầy mồ hôi, im lặng mở miệng.

"Tỷ như. . . . . Hô hô he he. . . . . ." - tiếng cười bỉ ổi truyền đến, "Mỹ nam mặc đồ tắm, hoặc là trai đẹp mặc đồ chim cò hoa lá, khà khà. . . . . ."

Một vốc mồ hôi xuất hiện sau ót của Tiểu Nguyệt, trai đẹp mặc đồ chim cò hoa lá cái đồ gì thì nàng không rõ lắm, nhưng mỹ nam mặc đồ tắm thì nàng hiểu ! Giựt giựt khóe miệng, im lặng mở miệng: "Tiểu thư, dường như bình thường thì thời gian tắm rửa là buổi tối mà, bây giờ là giữa trưa, làm sao Long Diệu thái tử tắm rửa được?"

Sặc. . . . . Mỗ nữ ở phía trước đang cười gian xảo như kẻ trộm, sức tưởng tượng đang bay cao thì nụ cười chợt cứng đờ, âm trầm quay đầu lại, nhìn tròng trọc Tiểu Nguyệt ngu ngốc kia: "Tại sao ngươi không nói sớm một chút cho ta biết hả ? Hại ta ở chỗ này để tìm thời cơ tốt nhất lâu như vậy!"

Nàng làm sao biết tiểu thư đang suy nghĩ cái gì. Nói sớm một chút sao? Nàng nói thế nào chứ ?

"Trước đó người không nói rõ người đang nhìn cái gì mà!" - Nàng cũng rất oan uổng có được hay không ? Lúc này là chính giữa trưa, trời vào hè

https://thuviensach.vn

nóng bức lại phải cùng với tiểu thư nhà bọn họ ở chỗ này điên khùng, nàng dễ dàng lắm sao?

Nhưng lúc bấy giờ, một đám thị vệ đi tuần tra ngang qua, lại dùng ánh mắt tràn đầy tìm tòi nghiên cứu và kỳ dị xem xét ‘con thằn lằn màu đỏ’ trên tường kia, sau đó lộ ra một bộ dáng rất muốn cười. . . . . Làm hại kẻ làm nha hoàn như nàng cũng mất thể diện tột cùng!

Mỗ nữ quặm mặt lại trợn mắt nhìn nàng một hồi lâu, thật là buồn bực ! Sớm biết thế, buổi tối nàng mới tới nhìn, nhưng mà buổi tối hôm nay phải trở về rồi ! Rống! Tối ngày hôm qua sao nàng không nghĩ tới đi nhìn lén một phen đây ?

Tiểu Nguyệt có chút sợ sệt nhìn bộ dáng kinh khủng của nàng. Tiểu thư sẽ không giết nàng chứ, nàng thật sự không biết tiểu thư đang có ý đồ gì mà!

Ngay sau đó, Tiểu Nguyệt thấy yên tâm, bởi vì nàng nhìn thấy tiểu thư nhà bọn họ hung hăng thở ra một hơi, tiếp đó đôi môi lại nâng lên một nụ cười. . . . . Làm cho người ta không thể hình dung nổi, sau đó lại quay đầu tiếp tục dán ở trên tường, liếc trộm bên trong: "Hô hô. . . . . Mặc dù không thấy được bức tranh xinh đẹp, nhưng nhìn được trai đẹp cũng là tốt, chúng ta vẫn là nên thăm thăm dò dò trước!"

"Tiểu thư, trai đẹp ở bên trong, người ở cửa vườn thì cái gì cũng không nhìn thấy, làm thế nào mà thăm dò nổi ?" - Tiểu Nguyệt cái trán xuất hiện nhấp nhô mồ hôi hột. Nhìn trai đẹp ? Long Diệu thái tử người ta ở trong điện, cách nơi này rất xa, cho dù muốn thăm dò cũng nên đến cửa điện mà thăm dò chứ?

"Ngươi biết cái gì, đây là ta xem trước một chút hắn bên ngoài cung có gió thổi cỏ lay gì (động tĩnh nhỏ) hay không!" - âm thanh đáng đánh đòn của Vũ Văn Tiểu Tam truyền đến.

https://thuviensach.vn

Lúc này, lại một đội tuần tra thị vệ đi qua, cùng nhau lắc lắc đầu nhìn kẻ dán dính trên tường nay đã biến thành hình "Giấy dán tường", thân thể còn muốn co rúm lại thành một khối hướng vào bên trong liếc trộm người ta. . . . . .

Hai mươi mấy thị vệ cùng duy trì trạng thái giống nhau —— xoay đầu về phía bên trái, bước chân tiếp tục đi về phía trước, tay trái lấy tư thế giống nhau cầm cây kích dài, rồi sau đó không hẹn mà cùng đưa tay phải ra gãi đầu một cái, trên đầu chỉa lên dấu chấm hỏi mà tiến về phía trước. . . . . .

Đồng thời trong lòng buồn bực không dứt, tam vương phi này rốt cuộc đang làm gì thế ? Tư thế kì quái của nàng đã giữ vững cho tới trưa rồi, sáng sớm bọn họ đã nhìn thấy nàng dính vào nơi đó, đã đổi hai toán lính rồi, vẫn còn ở nơi đó, tư thế vẫn không nhúc nhích, thật là quá kỳ quái rồi !

Tiểu Nguyệt nhìn thị vệ tuần tra này có sự nhất trí trong hành động và phản ứng, lại một lần nữa im lặng, giựt giựt khóe miệng, thể diện của nàng đều vứt sạch rồi ! Xem một chút có gì gió thổi cỏ lay hay không ? Cũng nhìn cả một buổi sáng rồi, còn chưa xem xong sao ?

Đang suy nghĩ, từ xa xa nhìn thấy Hiên Viên Ly mang theo cả đám nô bộc và tỳ nữ tiến về phía này, Tiểu Nguyệt giống như chộp được một cây cỏ cứu mạng, mắt chứa đựng mong đợi nhìn Hiên Viên Ly. Cửu công chúa và tiểu thư có quan hệ không tệ, hơn nữa thân phận cao quý, nói không chừng có thể ngăn được hành vi điên rồ của tiểu thư!

Mà Hiên Viên ly vốn chuẩn bị đi tới cung Thái hậu tìm Vũ Văn Tiểu Tam. dọc đường đã nhìn thấy một bóng lưng nhìn cực kỳ quen mắt, rất là bỉ ổi treo trên tường, giựt giựt khóe miệng, tấm lưng kia sao có điểm giống Tam Hoàng tẩu nhỉ ?

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó nhìn thấy Tiểu Nguyệt ở bên người nàng kia có vẻ mặt chờ đợi nhìn về phía nàng, ặc, nha đầu này hình như là thị tỳ thân cận của Tam Hoàng tẩu!

Vì vậy công chúa nào đó đi lên trước, không có để ý tới dáng vẻ nước mắt lưng tròng của Tiểu Nguyệt, trực tiếp nhìn hoàng tẩu đang liếc trộm bên trong Tây Uyển, có chút buồn bực, bên trong có cái gì vậy ? Do đó cũng dùng tư thế đồng dạng đem đầu ngó vào trong. . . . . .

Mồ hôi lại rơi ra sau gáy Tiểu Nguyệt, vuốt ve cái trán, trời ạ, mới vừa rồi chỉ có một con thằn lằn bám lên, hiện tại là hai con rồi !

Hiên Viên Ly nhìn một hồi lâu, bên trong Tây Uyển, hai bên đều có một dãy cung điện, dọc theo con đường này kéo dài đến khoảng cuối mà mắt thường không thể nào nhìn thấy. . . . . .

Mà tòa thứ nhất của hai hàng cung điện đều là những tòa sang trọng nhất đấy! Nơi này là chỗ hoàng huynh dùng để tiếp đãi khách quý là nam giới, chỗ tiếp đãi khách quý là nữ giới thì ở Nam Uyển.

Nếu như nàng không lầm, nơi này Ngạo Thiên ca ca ở một mình, mà Ngạo Thiên ca ca mỗi lần tới đều ở tòa dầu tiên bên trái, cách cửa uyển chừng hai trăm thước.

Công chúa nào đó càng xem càng buồn bực, bên trong viện, cung điện không có gì thay đổi, này kiến trúc khắc hoa văn trang trí cũng không có gì khác lạ, từng mảng từng mảng lớn hoa hoa cỏ cỏ cũng cùng một dạng chỉnh tề giống như các cung điện khác, thỉnh thoảng có gió nhẹ thổi qua, phất động mấy cây cỏ nhỏ. . . . . .

Nói ra thì nơi này có cái gì khác biệt sao ? Tại sao Tam Hoàng tẩu muốn bày ra cái tư thế này ở chỗ này. . . . . Nhòm trộm sao?

https://thuviensach.vn

Một đội tuần tra thị vệ lại một lần nữa đi qua nơi này, nghi ngờ trong mắt càng sâu, mới vừa rồi chỉ có một mình tam vương phi ở nơi này, hiện tại Cửu công chúa cũng bày ra tư thế giống hệt dính vào nơi đó, bọn thị vệ lần nữa không hẹn mà cùng gãi đầu một cái, chợt điện quang chớp lóe, lòng của mọi người thông suốt sáng tỏ, ha ha. . . . . Cái tư thế này nhất định là tư thế mới nhất mà các mệnh phụ, quý nữ đang lưu hành, cho nên tam vương phi và Cửu công chúa đang luyện tập!

Đúng, nhất định là như vậy!

Bọn thị vệ ở trong lòng không ngừng tự khâm phục sự thông minh của bản thân, ai ai cũng treo trên mặt nụ cười dương dương hả hê sáng chói đi qua. . . . . .

Tiểu Nguyệt đầu vã mồ hôi nhìn bóng lưng bọn họ, rất tự nhiên đem bọn thị vệ mới vừa cười, hiểu thành cười nhạo tiểu thư nhà mình và Cửu công chúa!

Hiên Viên Ly kìm nén tính khí lại nhìn một hồi lâu, rốt cuộc không nhịn được nữa, buồn bực mở miệng: "Tam Hoàng tẩu, ngươi đang xem cái gì thế ?"

"Xuỵt !" Mỗ nữ vẻ thần bí quay đầu thở dài một tiếng, rồi sau đó nghiêm túc mở miệng, "Không cần lớn tiếng như vậy, nếu không Long Ngạo Thiên sẽ nghe được!"

"Híc, tại sao không thể để cho Ngạo Thiên ca ca nghe được ?" - Công chúa nào đó có vẻ mặt không lý giải được vì sao.

"Đần thế! Nghe được là hắn biết chúng ta đang trộm nhìn hắn rồi !" - Vũ Văn Tiểu Tam chỉ tiếc rèn sắt không thành thép quay đầu lại quan sát nàng.

Híc, các nàng đang trộm nhìn Ngạo Thiên ca ca sao ? Hình như là đang trộm nhìn cung điện và hoa hoa cỏ cỏ ở Tây Uyển chứ ? Nào có thấy bóng

https://thuviensach.vn

dáng Ngạo Thiên ca ca đâu ?

"Tam Hoàng tẩu, Ngạo Thiên ca ca ở nơi nào, sao ta không thấy ?" - Nói xong thì cặp mắt đơn thuần quét một vòng vào bên trong uyển, đôi mày thanh tú hơi nhíu, quả thật không nhìn thấy bóng dáng của Ngạo Thiên ca ca mà!

Vũ Văn Tiểu Tam quặm mặt lại,có vẻ như đang nhìn thấy kẻ ngu ngốc: "Ngu thế ! Hắn đương nhiên là ở trong điện !"

Sau gáy Hiên Viên Ly xuất hiện một dấu chấm hỏi khổng lồ, mặt. . . . . Nét mặt trống rỗng quay đầu lại nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, buồn bực mở miệng: "Hắn đang trong điện thì người ở nơi này nhìn cái gì vậy ?"

"Ta đương nhiên trước tiên là xem có gió thổi cỏ lay hay không rồi ! Được rồi, được rồi, không nên ầm ĩ nữa, ta còn phải tiếp tục quan sát !" – Vẻ mặt mỗ nữ không còn kiên nhẫn nữa, phất phất tay.

Tiểu Nguyệt rất thông cảm nhìn bóng lưng Hiên Viên Ly. . . . . .

Lời của Vũ Văn Tiểu Tam vừa thốt ra, sau gáy Hiên Viên Ly liền xuất hiện một giọt mồ hôi khổng lồ, lý trí rút lại cái đầu của mình, rời khỏi cái vách tườngkia , đứng ngay ngắn, sau đó im lặng nhìn bóng dáng khôi hài của Vũ Văn Tiểu Tam, khóe miệng co quắp, mở miệng đề nghị: "Tam Hoàng tẩu, người ở nơi này không thấy được Ngạo Thiên ca ca đâu, nếu không chúng ta vào xem một chút nhé ?"

Lời này vừa rơi ra, ở phía trước, bóng dáng co rúm của người nào đó quay đầu lại, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng giống như quả hồng, nhăn nhó nhìn nàng: "Vậy. . . . . Vậy. . . . . Vậy sẽ không biết. . . . . ."

Híc, Hiên Viên Ly nhìn nàng đỏ mặt, sau gáy lại một lần nữa toát ra một giọt mồ hôi lạnh, có chút im lặng cũng có chút tò mò mở miệng: "Vậy ‘sẽ không biết’ cái gì chứ ?"

https://thuviensach.vn

“Sẽ khôngmạo phạm giai nhân chưa hả ?" - Mỗ nữ nói xong càng không biết xấu hổ.

‘Ùng ‘ùng’ một tiếng vang thật lớn. . . . . .

Hiên Viên Ly không thể tưởng tượng nổi há to mồm, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam kia có bộ dáng nhăn nhó. Mạo phạm giai nhân ? Nàng không nghe lầm chứ hả ?

Vũ Văn Tiểu Tam thấy nàng không nói lời nào, mím mím môi, xoay đầu tiếp tục dán lên tường liếc trộm, vẫn còn rất là khinh bỉ mở miệng: "Ngươi cũng cảm thấy sẽ mạo phạm giai nhân chứ gì ? Đưa cho ta cái kiến nghị cũng không biết đường suy nghĩ chu toàn ! Nếu ta thật sự không hỏi gì hết, ngây ngốc chạy đi vào đó, sợ rằng giai nhân lập tức sẽ bị ta hù chạy mất !"

Ặc, bước chân của Hiên Viên Ly chao đảo lung lay mấy cái, tại sao nàng cảm thấy Tam Hoàng tẩu tiếp tục đứng tại đây duy trì bộ dáng khôi hài này, mới có thể thật sự khiến Ngạo Thiên ca ca bị dọa chạy mất ?

"Cái đó, Tam Hoàng tẩu, nhưng người một mực ở chỗ này cũng không nhìn thấy mà!" - Nàng nói ra một sự thật.

Ách, mỗ nữ xoay đầu qua, nhéo lông mày suy tư, ngay sau đó lộ ra một vẻ mặt rối rắm: "Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Hay là chúng ta đi vào đi?" - Mở miệng lần nữa đề nghị, nói ra thì, nàng và Tam Hoàng tẩu quan hệ rất tốt, nàng cũng không đành lòng để Tam Hoàng tẩu ở chỗ này ngây ngốc dán lên trên tường làm việc vô ích.

Híc. . . . . Mỗ nữ do dự một hồi lâu, cuối cùng cắn răng, gật đầu một cái: "Được rồi, chúng ta vào xem một chút!"

Mỗ nữ đi theo sau lưng Hiên Viên Ly, lấy tốc độ nhanh như rùa đi về phía trước, đi vài bước lại một bộ dạng nhăn nhó khó chịu, khóe mắt dư

https://thuviensach.vn

quang của Hiên Viên Ly nhìn bộ dáng quỷ dị của người ở phía sau mình, ba đường vạch đen xuất hiện tại trên trán (|||), Tam Hoàng tẩu không phải đã gặp Ngạo Thiên ca ca rất nhiều lần sao, vậy sao hôm nay. . . . . Cái phản ứng này làm cho nàng cảm thấy như thể lần đầu tiên gặp gỡ vậy!

Nghĩ tới mà không nhịn được mở miệng hỏi thăm: "Tam Hoàng tẩu, người không phải là đã gặp Ngạo Thiên ca ca rất nhiều lần rồi sao ? Làm gì mà cứ như thế. . . . . Ngượng ngùng vậy ?" – Đáng lẽ không cần xấu hổ mới đúng chứ?

"Ôi dào ôi, trước là vô tình gặp được, bây giờ là đặc biệt gặp gỡ, dĩ nhiên là không giống nhau á!" - Mỗ nữ nhăn nhó mở miệng.

Khóe miệng Hiên Viên Ly giật giật, lý trí lựa chọn im lặng!

Tiểu Nguyệt cũng có vẻ mặt chết lặng đi theo sau lưng Vũ Văn Tiểu Tam. Nàng đã không biết nên như thế nào để hình dung tâm tình lúc này. Nếu như bị Vương Gia biết, không biết họ có phải lo lắng về tính mạng hay không! Mà Cái chữ "Vương Gia" này, không chỉ có bao gồm Vương Gia nhà mình, còn bao gồm. . . . . Hi Vương Gia!

Đến cửa cung điện của Long Ngạo Thiên, bước đi vào. . . . . giọng nói ngọt ngào Hiên Viên Ly vang lên: "Ngạo Thiên ca ca, người ở đâu rồi?"

Không lâu sau, một nam tử thân mặc bộ trang phục màu vàng sáng xuất hiện tại trước mặt của Hiên Viên Ly, khóe môi cương nghị cong lên một nụ cười sảng lảng: "Tiểu Ly có chuyện gì sao ?"

Trong lòng cũng có phần hơi kinh ngạc, tiểu cô nương này chưa từng tới tìm hắn mà!

"Ặc, Ngạo Thiên ca ca, không phải người ta tìm ngài, là Tam Hoàng tẩu tìm ngài ! Ah, hoàng tẩu người ở đâu rồi ?" - Hiên Viên Ly quay đầu, có chút buồn bực. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, một gương mặt đen sầm xuất hiện ở phía sau của nàng! Chỉ thấy ở cửa đại điện, một cái đầu len lén ló ra, nửa gương mặt đo đỏ xuất hiện ở trước mặt bọn họ, rồi sau đó thật nhanh rụt lại! Một lát sau, gương mặt đo đỏ lại len lén thò ra ngoài dò xét, tiếp tục lại một lần nữa rụt lại thật nhanh, sau đó lại ló ra . . . . . cứ thế lặp đi lặp lại!

Hoàng tẩu thật sự là. . . . . Ngượng ngùng!

Tiểu Nguyệt chết lặng đứng ở cửa điện, nhìn hành động của tiểu thư nhà mình này so với kẻ điên còn thần kinh hơn. Đây rốt cuộc là đang giở trò quỷ gì thế, không phải đã gặp Long Diệu thái tử rất nhiều lần rồi sao ? Tại sao còn muốn bày ra hình dáng này! Ai tới nói cho nàng biết vô tình gặp được cùng đặc biệt gặp gỡ có gì không giống nhau chứ ?

Khóe môi cương nghị của Long Ngạo Thiên cũng khó nhìn thấy mà khẽ xệ ra, lên tiếng với cái người đang ngó dáo dác ngoài cửa: "Tam vương phi có chuyện gì thì hãy vào nói đi !" - Đây là đang giở trò quỷ gì chứ ? Có thể không cần phải làm một chút chuyện kinh khủng để hù dọa hắn được không ?

Sặc, Vũ Văn Tiểu Tam nghe xong lời này, thong thả ung dung đi vào, khuôn mặt nhỏ nhắn đo đỏ, cúi đầu, đôi bàn tay trắng muốt nõn nường túm một góc vạt áo của mình, rồi sau đó len lén ngẩng đầu lên liếc hắn một cái. . . . . ai ui, rất đẹp trai nha ! Liếc mắt nhìn rồi lại cúi đầu thật nhanh. . . . . .

Mọi người thấy dáng vẻ của nàng, cũng mơ hồ cảm thấy im lặng. Long Ngạo Thiên còn có thêm chút tê dại da đầu: "Không biết tam vương phi tìm Bổn cung có chuyện gì?"

"Ai ui. . . . . ." Mỗ nữ ngượng ngùng phất phất tay, rồi sau đó xấu hổ mở miệng, "Thật ra thì cũng không có chuyện gì đâu, người ta chỉ là. . . . . Chỉ là. . . . . ." - Nhớ ngươi thôi, ba chữ cuối cùng này không dám nói ra ! Dĩ nhiên, cũng là sợ mạo phạm giai nhân.

https://thuviensach.vn

"Chỉ là cái gì ?" - Sau ót toát ra vô số mồ hôi, khóe môi cương nghị mơ hồ có chút co rút.

Hiên Viên Ly và Tiểu Nguyệt cùng nhau run lên, cả người nổi da gà, nuốt khan một ngụm nước miếng, vẻ mặt là thái độ không thể tin được nhìn nàng.

"Thật ra thì cũng không có chuyện gì đâu, chính là muốn hỏi thái tử điện hạ có thời gian rỗi hay không!" - Nếu không, chúng ta làm buổi hẹn thì như thế nào ? Sâu trong ánh mắt mỗ nữ phát ra vẻ mong đợi.

"Bổn cung hôm nay không có việc gì, tam vương phi có chuyện cần giúp một tay chăng ?" - Long Ngạo Thiên nhíu nhíu lông mày, hơi kinh ngạc nhìn nàng. Có chuyện gì cần hắn là một thái tử của nước khác đến giúp đỡ sao ?

Tiểu Nguyệt mồ hôi lạnh đầm đìa quay đầu đi, nhìn ra ngoài điện, tiểu thư muốn nói cái gì, trên cái thế giới này tuyệt đối sẽ không có người nào so với nàng hiểu rõ ràng hơn! Mỗi lần như thế này nàng liền vô cùng phẫn hận sự thông tuệ của mình!

"Ai ui, thật ra thì người ta cũng không có chuyện gì quan trọng cả!" - Mỗ nữ nói xong lại ngượng ngùng dậm chân.

Một cái giậm chân này của nàng thành công khiến mọi người như bị sét đánh mà nhìn nàng, đây là đang làm cái gì vậy ? Không thể dễ dàng nói ra sao?

Nét mặt Long Ngạo Thiên cứng đờ. Tại sao hắn cảm thấy nàng có ý về phương diện kia ? Là hắn tự mình đa tình sao ?

"Ha ha. . . . ." - Hiên Viên Ly tức thời cười gượng mấy tiếng, quan sát Long Ngạo Thiên, "Ngạo Thiên ca ca, người ta nhớ tới ở trong cung còn có chút việc chưa xử lý xong, ta đi trước nhé!"

https://thuviensach.vn

Nói xong cũng không đợi Long Ngạo Thiên mở miệng, liền giống như một trận gió vụt đi rồi. . . . . Thật xin lỗi Ngạo Thiên ca ca, nếu như mà ta biết hoàng tẩu chạy vào sẽ biến thành dáng vẻ quỷ dị dường này. . . . . Ta thề, ta tuyệt đối không mang nàng tới đây hành hạ ngươi!

Trên thực tế nàng biết Tam Hoàng tẩu có ý tứ đối với Ngạo Thiên ca ca, híc, hình như Tam Hoàng tẩu đối với tất cả mỹ nam tử đều có ý tứ, nàng vốn cho là Tam Hoàng tẩu tới đây sẽ trực tiếp thổ lộ như lần trước, nàng suy nghĩ vừa đúng lần này hoàng huynh bận nhiều công việc không có ở đây, có lẽ sẽ thành công rồi, cho nên mới phải khích lệ nàng ấy đi vào, sớm biết nàng tiến vào lại làm ra trò quỷ này, đánh chết nàng, nàng cũng sẽ không lắm mồm!

Hi vọng Ngạo Thiên ca ca đừng vì thế mà hận chết nàng, nàng thật không có cố ý!

Đợi Hiên Viên Ly biến mất trong tầm mắt mọi người, cũng chỉ lưu lại Long Ngạo Thiên và Vũ Văn Tiểu Tam đợi ở trong điện, Tiểu Nguyệt đứng ở cửa, thật ra thì nàng cũng rất muốn chạy biến đi theo Cửu công chúa a!

"Vậy tam vương phi đi vào ngồi chơi một chút đi !" - Long Ngạo Thiên rất có phong độ thân sĩ (ga – lăng, lịch thiệp) mở miệng.

Vì vậy mỗ nữ cười hì hì nhìn hắn một chút, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, mở miệng: "Được !" Một chữ "Được" chạy dài, ‘Du Dương’ khiến thân thể Long Ngạo Thiên không tự chủ run rẩy.

Tìm một chỗ để ngồi xuống, Long Ngạo Thiên ngồi ở đối diện với nàng, tiếp theo đã nhìn thấy ánh mắt nóng bỏng như lửa của mỗ nữ nhìn hắn, chuyện này. . . . . .

Lại nói, dáng dấp Long Ngạo Thiên rất đẹp trai a, hơn nữa rất có chủ nghĩa Đại Nam Tử. Híc, đợi chút, theo nguyên tắc mà nói, người có chủ nghĩa Đại Nam Tử sẽ thích cô gái đáng yêu. . . . . Như vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vì vậy, vẻ mặt ngượng ngùng của mỗ nữ biến mất không thấy gì nữa, lập tức biến thành một bộ dáng thanh thuần động lòng người, cặp mắt to kia chớp chớp nháy nháy nhìn Long Ngạo Thiên, âm thanh trong veo vang lên: "Ngạo Thiên ca ca!"

Khóe mắt Long Ngạo Thiên giật giật mấy cái rất khẽ không thể nhận ra, có phần không thích ứng kịp nàng đột nhiên biến chuyển như vậy, nhưng vẫn là sảng lãng mở miệng: "Có chuyện gì sao ?"

Mỗ nữ ghẹo đầu, vẻ mặt ngơ ngác nhìn hắn, rồi sau đó ngọt ngào mở miệng: "Dáng dấp ngươi rất đẹp trai nha !"

Híc. . . . . Long Ngạo Thiên có chút xấu hổ ho khan mấy tiếng, nhẹ giọng mở miệng: "Tam vương phi quá khen!"

Trong bụng càng đoán không ra tâm tư của nàng. Đường đường là chính phi của Thân Vương lại nói chuyện kỳ dị với hắn như vậy, chẳng lẽ là tới thăm dò cái gì sao ? Ngay sau đó lắc đầu một cái, hắn cùng với Vũ Văn Hạo là huynh đệ kết nghĩa, lần này chuyện của Mông Man đế quốc hắn cũng minh xác bày tỏ đứng về phía đế quốc Hiên Viên, theo đạo lý mà nói không có gì cần phải thăm dò ?

Híc. . . . . Tại sao nàng đã đáng yêu đến như thế rồi hắn còn không bày tỏ thích nàng ? Chẳng lẽ hắn không thích cô gái đáng yêu ? Vì vậy. . . . ."Ngạo Thiên ca ca, ngươi có thích cô gái đáng yêu không ?"

Long Ngạo Thiên sững sờ, không hiểu vì cớ gì nàng nói ra lời ấy, nhưng vẫn gật đầu một cái, thật ra thì cô gái loại hình gì đó hắn đều không ghét, tương ứng, cũng không đặc biệt thích một cô gái loại nào cả, cho nên hỏi hắn như vậy, tức là không ghét, liền gật đầu một cái.

"Chẳng lẽ Ngạo Thiên ca ca không có cảm thấy người ta thật đáng yêu sao ?" - Mỗ nữ chớp mắt to, cái miệng nhỏ nhắn khẽ cong lên, vẹo đầu nhỏ nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Sau gáy Long Ngạo Thiên xuất hiện một giọt mồ hôi khổng lồ, nhìn nàng một hồi lâu, hắn là không biết lấy lời nói gì để ứng đối, bộ dáng nàng bây giờ. . . . . ."Đáng yêu" thì hơi có chút quỷ dị ! "Khụ khụ. . . . . Tam vương phi thật đáng yêu!"

Vì vậy, ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam thả ra tia nhìn của chó sói: "Vậy ngươi có vì người ta thật đáng yêu, mà thích người ta một cách sâu đậm, thậm chí khát vọng muốn lấy thân báo đáp hay không ?"

Tiểu Nguyệt mồ hôi túa ra đầy đầu quay mặt đi. so với hành động việc làm của tiểu thư nhà các nàng bây giờ, còn không bằng tiếp tục làm con thằn lằn dán lên tường tại cửa uyển thôi ! Ở nơi đo dù mất thể diện thế nào vẫn là ở đế quốc Hiên Viên, hiện tại. . . . . Mất thể diện vứt sang tới đế quốc Long Diệu rồi !

Long Ngạo Thiên ngơ ngác nhìn nàng hồi lâu, hi vọng ở trong ánh mắt của nàng tìm ra ý vị đùa giỡn, nhưng mà trong tròng mắt kia của nàng trừ cố gắng miễn cưỡng giả vờ đáng yêu, cũng chỉ còn lại có ánh sáng xanh lục sâu thẳm, không tự chủ nuốt một ngụm nước miếng, ở trong lòng kêu rên không ngừng, đây là cái nữ nhân gì vậy?

Thấy hắn một hồi lâu không nói lời nào, nàng bập bập miệng, mở miệng lần nữa: "Ngạo Thiên ca ca, có hay không hả ~?"

Nửa câu đầu giọng điệu chứa đựng âm thanh khả ái thanh thuần, nửa câu sau còn lại là âm thanh làm cho người ta rợn cả tóc gáy, da đầu tê dại . . . .

"Tạm thời không có." - Hắn nói thật.

Vì vậy khuôn mặt đáng yêu tươi cười của mỗ nữ lập tức biến mất không thấy gì nữa, sắc mặt cũng âm trầm xuống, hung hăng nhìn chằm chằm Long Ngạo Thiên, trợn trừng đến độ hắn cảm thấy thấp thỏm khó an. Sau đó dôi mắt đẹp của nàng xoay a xoay, một nụ cười sáng rỡ long lanh nở rộ ở trên gương mặt tinh xảo. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ha ha, ta biết rõ, thật ra thì Ngạo Thiên ca ca là ngượng ngùng !" - Nàng phất phất tay, một bộ dáng "Ta biết rồi" cúi đầu, khóe mắt dư quang vẫn còn ở liếc trộm hắn.

Nét mặt mỗ thái tử cứng đờ, mặt vẻ phức tạp nhìn Tiểu Nguyệt, ánh mắt viết: ngươi có thể nghĩ biện pháp dẫn nàng đi hay không? Thật sự là Bổn cung cảm thấy không chịu nổi!

Tiểu Nguyệt mím mím môi. nếu nàng có thể mang tiểu thư nhà bọn họ đi, nàng đã sớm hành động, còn chờ Long Diệu thái tử mang loại ánh mắt này nhìn nàng sao ? Nàng không muốn tiểu thư nhà nàng cứ như vậy mang theo nàng đi chung quanh duy trì chuyện mất mặt đâu nha!

"Khụ khụ, tam vương phi đã ăn trưa hay chưa ?" - Hắn cố gắng di dời cái đề tài làm cho người ta lúng túng này.

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng cười: "Chưa, người ta đặc biệt tới chỗ Ngạo Thiên ca ca ăn chực đấy!"

"Vậy thì đành để tam vương phi phải chịu uất ức dùng bữa cùng bản cung rồi !" - Hắn nói một câu khách sáo.

Mỗ nữ cố làm ra âm thanh khả ái: "Ái chà, không có việc gì, không có việc gì, thật ra thì cũng không phải là ất uất ức đâu!"

Không phải rất uất ức, đó chính là vẫn có một chút uất ức sao ? Đã đặc biệt chạy tới ăn chực, hắn mời ‘cùng nhau ăn’, nàng còn có chút uất ức. . . . . Long Ngạo Thiên cảm giác sự tốt đẹp mà mình tu dưỡng đều bị nàng mài cho biến mất hầu như không còn rồi !

Trên đầu đầy mồ hôi lạnh, vẻ mặt chết lặng lên tiếng sai bảo người hầu: "Truyền lệnh!"

"Dạ !" - Người hầu đáp một tiếng, liền ngoan ngoãn lui ra.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam đều là ánh sáng màu lục sâu thẳm nhìn đến bên mặt nghiêng của hắn, thấy hắn sau khi sai bảo xong quay đầu lại, lập tức che giấu đi thần thái háo sắc ở dưới đáy mắt của mình, lại một lần nữa chớp nháy liếc con mắt, dùng ánh sáng cực kỳ ngây thơ nhìn hắn.

Sự chuyển đổi của ánh mắt chỉ trong tích tắc kia tất nhiên cũng rơi vào tầm nhìn của Long Ngạo Thiên, sau gáy mơ hồ chảy xuongs một dòng mồ hôi, trong lòng thầm nghĩ lần sau gặp lại Hiên Viên Ly, có nên đánh cô gái nhỏ kia một trận cho hả giận hay không, làm cho hắn chọc phải sự phiền phức lớn như vậy ! Thiệt thòi cho hắn còn xem nàng là em gái thân thiết !

"Ngạo Thiên ca ca, ngươi có yêu cầu như thế nào đối với thê tử tương lai của ngươi ?" – Kìa, âm thanh cố làm ra vẻ khả ái vang lên lần nữa.

Long Ngạo Thiên thở dài một cái ở trong lòng, nhẫn nhịn chịu đựng cái loại xúc động muốn xoa xoa trán, có chút bất đắc dĩ mở miệng: "Không có yêu cầu cụ thể gì, tùy duyên thôi !"

"Ngạo Thiên ca ca, ngươi không cảm thấy chúng ta rất có duyên sao ?" - tiếng nói của hắn vừa dứt, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng liền dí sát tới trước mặt của hắn.

Tiểu Nguyệt vuốt ve cái trán, có một loại kích động muốn quay đầu trốn chạy!

Long Ngạo Thiên mặt không chút thay đổi mở miệng: “Tàm tạm !” - Hắn thật sự không biết nên lộ ra nét mặt gì rồi, trong bụng cũng vô cùng lo lắng nàng có thể lại hỏi ra cái vấn đề làm cho người ta khó trả lời không đây.

Vũ Văn Tiểu Tam khẽ vặn đôi mày thanh tú, rõ ràng đối với câu trả lời của hắn rất không hài lòng: "Vậy phải như thế nào thì Ngạo Thiên ca ca

https://thuviensach.vn

mới có thể cảm thấy rất có duyên, hết sức có duyên, vô cùng có duyên đây?"

Cái vấn đề này bảo hắn nên trả lời thế nào nhỉ ?

Nhưng vào lúc này, người hầu bưng đồ ăn trưa xuất hiện, tức thời hóa giải sự lúng túng của hắn: "Thái tử, tam vương phi, đồ ăn trưa đã đến!"

"Ừm!" trên mặt mỗ thái tử không có bất kỳ biểu cảm nào, đáy lòng lại mơ mơ hồ hồ cảm thấy giống như chộp được một cây cỏ cứu mạng, "Tam vương phi, xin mời!"

Thấy đồ ăn tới, Vũ Văn Tiểu Tam cũng không rối rắm cái vấn đề này nữa, dù sao bụng nàng vừa đúng lúc thấy đói, sải mấy bước về phía cái bàn, chợt, bước chân khẽ dừng lại, rồi sau đó nhún nhảy chạy về phía bàn kia, gắng sức kiến tạo ra khí chất "Đáng yêu".

Long Ngạo Thiên day day thái dương, im lặng đi theo nàng ngồi xuống, cầm lên chiếc đũa, liền chuẩn bị bắt đầu dùng bữa, chợt trong đầu thoáng qua cảnh tượng hôm đó ăn cơm chung cùng Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Vô Thương, khóe môi co giật, xem ra hắn phải chú ý một chút không nên gắp đến thức ăn nàng thích, nếu không sẽ không biết có cái hậu quả gì khiến cho người ta không muốn thừa nhận nữa!

Chỉ là mỗ nữ đem tinh lực chủ yếu đều bỏ vào việc làm bộ đáng yêu, cũng không chú ý quá nhiều tới vấn đề món ăn, cho nên bữa cơm này ăn xong cũng được tính là hòa thuận.

Long Ngạo Thiên ăn không biết ngon, cảm giác nhạt như nước ốc. Ngươi có thể tưởng tượng ngồi trước mặt của ngươi là một người ăn như hổ đói ăn, đột nhiên sau đó ngẩng đầu lên hướng về phía ngươi ngượng ngùng cười một tiếng, rồi sau đó cúi đầu thong thả ung dung ăn mấy giây, lại bắt đầu nhét món ăn vào miệng như gió cuốn mây tụ, thỉnh thoảng còn

https://thuviensach.vn

dùng thần thái "Đáng yêu" ngó ngó ngươi, trong ánh mắt hoàn toàn trộn lẫn hình ảnh món rau chân vịt mùa thu không?

Sau khi ăn xong, mỗ nữ trong lòng đã có kế sách làm cho Long Ngạo Thiên cảm thấy bọn họ vô cùng hữu duyên, vì vậy hướng về phía Long Ngạo Thiên ngọt ngào mở miệng: "Ngạo Thiên ca ca, ăn xong rồi, người ta phải đi về trước đây !"

Long Ngạo Thiên vừa nghe nàng lời này như nhặt được lệnh đại xá, gật đầu rất nhanh. . . . . .

Tiểu Nguyệt cũng thấy không thể tưởng tượng nổi canh chừng bóng lưng của nàng. Không phải chứ, tiểu thư bỏ qua sao ? Thật tốt quá. . . . . Mỗ thị nữ suýt nữa kích động khóc lóc nức nở, nàng rốt cuộc không cần đi lung tung theo tiểu thư mất mặt xấu hổ nữa !

"Tiểu Nguyệt, chúng ta đi thôi!" - âm thanh "Đáng yêu"một lần nữa vang lên.

Mỗ nữ dẫn đầu đạp bước đi ra ngoài, Tiểu Nguyệt lập tức đi theo phía sau nàng, trên mặt đều là nụ cười vui sướng. Thật tốt quá, tiểu thư rốt cuộc nghĩ thông suốt rồi, Long Diệu thái tử người ta rõ ràng không có suy nghĩ gì với tiểu thư nha, nên tự giác buông tha mới đúng!

Bước ra tẩm cung của Long Ngạo Thiên không bao lâu, mỗ nữ lớn tiếng mở miệng đề nghị: "Tiểu Nguyệt, chúng ta đi vào bên trong Tây Uyển xem qua cấu trúc có được hay không?"

Tiểu Nguyệt gãi đầu một cái, bên trong Tây Uyển có cái gì hay mà nhìn chứ ? Những cung điện kia đều trống không, chỉ có mấy người hầu canh giữ. Nhưng chỉ cần tiểu thư nhà bọn họ đừng có nói vài lời kỳ quái và làm chút biểu hiện quái dị với Long Diệu thái tử, thì nàng cũng không có ý kiến gì hết! Vì vậy thật nhanh gật đầu một cái. . . . . .

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó, mỗ nữ mang theo thị tỳ thân cận của mình, dọc theo trung gian cái kia nói, đi vào bên trong Tây Uyển, đi đại khái được 50 bước, hơi thở dài một cái: "Tiểu Nguyệt ! Chúng ta trở về đi thôi, đầu kia không có gì đẹp mắt hết !"

Thấy biểu hiện của nàng như vậy, Tiểu Nguyệt càng thêm có chút vò đầu bứt tai, không hiểu, tại sao nàng cảm thấy biểu hiện hôm nay của tiểu thư, vô cùng. . . . . Quái dị! Giống như có âm mưu gì núp ở phía sau vậy. Suy nghĩ hồi lâu cũng chẳng nghĩ ra, chỉ đành phải đáp một tiếng "Dạ", sau đó ngoan ngoãn quay đầu đi theo nàng.

Đi ngang qua cửa đại điện của Long Ngạo Thiên, mỗ nữ quay đầu nhìn vào trong đại điện của Long Ngạo Thiên, cao giọng mở miệng: "Ngạo Thiên ca ca, chúng ta thật có duyên!"

Sặc. . . . . khóe miệng của mỗ thái tử cứng đờ, cười lớn một tiếng, gật đầu một cái !

Tiểu Nguyệt liếc mắt nhìn trời, đi vài bước, quay đầu lại, tỏ vẻ một bộ dạng vô tình gặp được rồi nói thật có duyên, không nên chơi như vậy chứ ? Nhưng nàng vẫn chưa hiểu rốt cuộc vì sao tiểu thư nhà bọn họ có phản ứng quái dị này. . . . . .

Khi hai người bước ra khỏi Tây Uyển, Vũ Văn Tiểu Tam nhíu mi: "Tiểu Nguyệt, nếu không chúng ta lại tiến vào Tây Uyển xem một chút đi ?"

"A?" - Tiểu Nguyệt ngơ ngác há to mồm, họ không phải vừa mới đi ra ư, tại sao lại muốn đi vào? Còn chưa kịp mở miệng hỏi thăm, Vũ Văn Tiểu Tam cũng đã lại bước chân vào Tây Uyển, Tiểu Nguyệt đuổi theo sát nút. . . . . .

Dọc theo đường đi thẳng, một lần nữa đi ngang qua cửa điện của Long Ngạo Thiên, mỗ nữ cười hì hì quay đầu: "Ngạo Thiên ca ca, chúng ta thật có duyên!"

https://thuviensach.vn

Sau gáy Long Ngạo Thiên toát ra lấm tấm mò hôi, lại lần nữa lúng túng cười một tiếng, cứng ngắc gật đầu một cái.

Mỗ nữ chào hỏi xong tiếp tục đi vào bên trong, đi hai mươi mấy bước, quay đầu lại: "Tiểu Nguyệt, chúng ta vẫn là đi ra ngoài đi, bên trong không có người nào, rất hoang vu đấy!"

"Ồ!" - Tiểu Nguyệt buồn bực mở miệng, đến cùng là tiểu thư nhà bọn họ đang làm cái quỷ gì thế ? Mặc dù nàng tự nhận là mình gần đây thông minh hơn không ít, nhưng nhìn nhìn tiểu thư lúc này làm cho người ta đoán không ra mục đích, nàng gãi gãi đầu của mình. . . . . Có lẽ nàng còn chưa đủ thông minh!

Đi ra cửa, dĩ nhiên là lại đi qua cửa tẩm cung của Long Ngạo Thiên, vì vậy mỗ nữ tiếp tục treo lên nụ cười xán lạn má lúm đồng tiền nghiêng đầu sang chỗ khác, cười hì hì mở miệng: "Ngạo Thiên ca ca, lại gặp ngươi rồi, chúng ta thật sự rất có duyên nha!"

Lần thứ hai, sau gáy Long Ngạo Thiên toát ra mồ hôi như tắm, giật giật khóe môi cứng đờ, có một loại cảm giác muốn điên cuồng hơn !

Tiếp đó, liền thấy mỗ nữ mang theo thị tỳ thân cận của nàng rời khỏi Tây Uyển, thở phào nhẹ nhõm. . . . . .

Người hầu đi tới thu dọn cái bàn mà bọn họ mới vừa ăn xong, thon dài bản lĩnh đứng lên, chuẩn bị trở về trong điện thư phòng, nhưng vào lúc này, cửa một đạo ngọt ngào giọng nữ vang lên: "Ai chà! Quá thần kỳ! Lại gặp được ngươi! Ngạo Thiên ca ca, chúng ta là rất rất có duyên mà!"

Trên đầu mỗ thái tử đầy mồ hôi lạnh ngẩng đầu lên, nhìn cái người một lần nữa mang theo thị tỳ "đi ngang qua" trước đám người bọn họ, nỗ lực muốn nặn ra một khuôn mặt tươi cười đáp lại, kết quả là nữ nhân kia không đợi hắn phản ứng lại thẳng đi tới.

https://thuviensach.vn

Nhức đầu day day huyệt thái dương, trong bụng đã cảm thấy bất đắc dĩ tới cực điểm! Còn chưa cảm thụ xong nội tâm có phần khổ sở của bản thân, lại nghe thấy âm thanh mỗ nữ truyền đến: "Ai ui, Ngạo Thiên ca ca, lại gặp lại ngươi rồi, ngươi nói hai ta sao mà có duyên như vậy chứ ?"

Khóe môi cương nghị kéo ra, có một loại kích động tức giận muốn mắng to. Quả thật đầu óc của nữ nhân này có bệnh rồi! Nhưng bởi vì mình được tu dưỡng tính khí tốt đẹp, hơn nữa xét thấy hắn là đại ca tiểu muội, hắn vẫn cứng rắn nhẫn nhịn được!

Không lâu lắm, lại gặp được nữ nhân kia một lần nữa mang theo tỳ nữ trở lại. . . . . .

Lần này hắn học thông minh hơn, không đợi nàng mở miệng, nhanh chóng chui vào thư phòng tựa như đi chạy nạn, đem lời mỗ nữ muốn nói ngăn cách ở bên ngoài thư phòng. . . . . .

Mỗ nữ nhìn đại điện kia trống vắng, rất là tiếc nuối thở dài một cái: "Ai, không gặp được rồi! Tiểu Nguyệt, chúng ta đi thôi !"

Tiểu Nguyệt ngửa mặt lên nhìn trời, nàng biết đại khái tiểu thư muốn làm gì rồi. Tiểu thư nhà các nàng không có ý niệm gì khác trong đầu, chỉ nghĩ đến đi qua đi lại hành hạ Long Diệu thái tử, đạt tới mục đích làm cho lòng người sinh chán ghét mệt mỏi ! Long diệu thái tử nghĩ như thế nào nàng không biết, nhưng nếu như nàng là Long diệu thái tử, cảm giác bây giờ của nàng đối với tiểu thư chính là chán ghét cùng im lặng!

Ra khỏi Tây Uyển, Vũ Văn Tiểu Tam vội vội vàng vàng túm lấy một thị vệ đi tuần tra: "Đi tìm cái thang cho bổn vương phi !"

Thị vệ kia sửng sốt một chút, ngay sau đó gật đầu "Dạ!" một tiếng.

Tiếp đó, Vũ Văn Tiểu Tam nôn nóng chờ đợi. . . . . Tiểu Nguyệt rốt cuộc không nhịn được hỏi ra sự khốn hoặc trong lòng mình: "Tiểu thư !

https://thuviensach.vn

Người cần cái thang làm gì ? Còn nữa, lúc nãy người cứ đi tới đi lui ở chỗ đó làm gì ?"

Vũ Văn Tiểu Tam chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nàng một cái: "Ai! Ngươi. . . . . Thôi, ta lười nói với ngươi ! Ngu xuẩn như vậy, cho đáng đời, cả đời không cua được trai đẹp!"

Tiểu Nguyệt khó có thể ức chế giật giật khóe miệng, nhìn lên trời cao ở góc bốn mươi lăm độ. Phu nhân ơi, rốt cuộc tiểu thư bị sao thê ? Có phải trúng tà hay không vậy?

Đang lúc này, thị vệ đưa cái thang đến rồi, mỗ nữ mang theo bọn hắn xách cái thangvòng sang bên phía nam Tây Uyển, sau đó nhấc làn váy, bò lên nóc nhà.

Thị vệ có chút lo lắng mở miệng: "Tam vương phi, ngài đi lên làm gì ? Có chuyện gì cứ sai bảo chúng tiểu nhân làm là được, không cần ngài phải tự mình đi lên đâu !"

Tiểu Nguyệt cũng rất lo lắng nhìn nàng. . . . . .

Nếu mà té xuống, bọn họ nhất định phải chịu phạt!

“Ái chà, có một số việc ta phải tự làm ! Không cần lo lắng, không cần lo lắng !" - Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu về phía bọn họ, nói xong liền tiếp tục bò lên trên.

Bò lên trên nóc nhà của cung điện Long Ngạo Thiên kia, ở trong ánh mắt lo lắng của Tiểu Nguyệt và bọn thị vệ, gian nan di chuyển bước chân, đi tới phía bên phải nóc nhà của cung điện, ngồi xổm người xuống, vạch mảnh ngói ra. . . . . .

Long Ngạo Thiên ở thư phòng nhìn tin tức từ đế quốc Long Diệu truyền đến, chợt cảm thấy nóc nhà có người, tiếp đó tiếng bước chân kia dẫm lên

https://thuviensach.vn

đỉnh đầu của hắn, chẳng lẽ là thích khách? Nhíu lông mày ngẩng đầu lên, liền đối mặt với một đôi mắt to sáng rỡ, còn chưa kịp phản ứng, một câu nói quen tai vang lên: "Ngạo Thiên ca ca, lại gặp lại ngươi rồi, chúng ta thật sự là rất có duyên !"

Dường như nàng gióng trống khua chiêng bò đến nóc nhà của người khác thế này, không gặp được hắn mới nên cảm thấy kỳ quái chứ ? Còn nói có duyên ! Long Ngạo Thiên thở dài một cái, mơ hồ có thể hiểu trong đầu óc được cấu tạo kỳ quái của nữ nhân này đang suy nghĩ ý đồ gì. Cảm thấy cực độ hối hận đối với hai chữ "Tùy duyên"của mình nói ra lúc ấy!

Nhìn lên nàng, cười cười: "Ừm! Là rất có duyên, sao tam vương phi lại chạy đến nóc nhà của Bổn cung rồi hả ?" - Hắn cũng muốn biết nàng sẽ giải thích thế nào về cái vấn đề này.

"Ai. . . . . thường có câu nói: đứng thật cao nhìn thấy xa, người ta muốn nhìn đến phong cảnh ở xa hơn, cho nên mới leo lên, chẳng biết tại sao đi tới nơi này thấy mấy miếng ngói này đặc biệt không thoải mái, cho nên liền muốn cầm chúng nó ném đi, ai ngờ nhấc một cái, đã nhìn thấy Ngạo Thiên ca ca ! Ngươi nói xem tại sao chúng ta có thể có duyên đến loại trình độ này thế nhỉ ?" - mỗ nữ hướng vẻ mặt ngây thơ về phía hắn nói bậy bạ.

Long Ngạo Thiên ngước đầu nhìn nàng một hồi lâu. Sao hắn lại quên được cái miệng của vị tam vương phi này vô cùng lợi hại. Nếu có chuyện gì nàng nói không thông, đó mới là kỳ quái ! Nghĩ tới đây, lúc này lựa chọn không dây dưa cùng nàng nữa, mở miệng nói: "Vậy tam vương phi tiếp tục ở trên nóc nhà ngắm phong cảnh đi, Bổn cung có chút mệt mỏi, đi ngủ trưa !"

Phòng ngủ ở bên kia là một sườn dốc, con người tuyệt đối đứng không vững ở bên kia, hắn cũng không tin nàng còn có thể giày vò hắn ! Nghĩ tới đó thì nhanh bước ra khỏi thư phòng, đạp nhanh về phía phòng ngủ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ đứng ở trên nóc nhà nhìn sang nóc phòng ngủ của hắn ở bên kia, có chút giận dữ cắn răng, ngay sau đó, hai mắt tỏa sáng. . . . . .

Sau khi Long Ngạo Thiên trở lại phòng ngủ, đặt mông ngồi ở trên ghế đẩu, cảm thấy có một loại cảm giác như vừa chạy nạn trở về, thở phào nhẹ nhõm thật dài. Tam vương phi này bị sao thế nhỉ, không phải tình cảm của nàng cùng Tam vương gia tốt vô cùng sao ?

Mặc dù hắn không biết cái ngày nàng lấy chân đạp Nguyệt Vô Hạ, có phải đơn thuần bởi vì ghen tuông hay không, nhưng ngày đó lúc Hiên Viên Ngạo đi về, nàng nhìn bóng lưng của hắn hồi lâu, hắn cũng nhìn thấy được, vì sao yêu Hiên Viên Ngạo mà còn phải hành hạ hắn như vậy chứ ?

Nghĩ tới lại càng thêm cảm thấy may mắn mình không cưới phi tử, cũng khôn dính líu đến nữ nhân, nếu chẳng may gặp hay cưới một dạng nữ nhân kỳ quái như Vũ Văn Tiểu Tam, chẳng biết hắn còn sống nổi hay không nữa !

Nhìn tới nóc nhà, không có dấu hiệu ai đó lại dẫm lên, càng có cảm giác mình chạy về phòng ngủ là một quyết định sáng suốt, rốt cuộc đã thoát khỏi nàng! Hắn là thở phào nhẹ nhõm lộ ra một cười khẽ, thu hồi ánh mắt nhìn về phía nóc nhà, biến thành trạng thái bắn phá càn quét. . . . . Tiếp theo, khóe môi định thoáng cười kia chợt cứng đờ. . . . . .

Ở chỗ thân cây đại thụ ngoài cửa sổ kia, một cái thang đạt lệch qua một bên, một nữ nhân nào đó trèoo ngược ở phía trên, cười hì hì hướng về phía hắn ngoắc: "Ngạo Thiên ca ca

! Chúng ta thật là rất có duyên, bổn vương phi nghĩ lên trên cây vui đùa một chút cũng có thể vừa hay nhìn thấy ngươi !"

"Ha ha. . . . . Là rất hữu duyên, Tam vương phi tiếp tục ở trên cây mà chơi đi, Bổn cung đi nghỉ ngơi !" – Mỗ thái tử nói xong, tiến lên,"cạch" một tiếng, cửa sổ đóng lại, hung hăng nhốt một người nào đó khiến cho hắn

https://thuviensach.vn

không nói nổi ở ngoài cửa sổ, đồng thời ở trong lòng thề, về sau nếu không có chuyện gì, hắn không bao giờ tới Hiên Viên đế quốc nữa ! Loại nữ nhân kinh khủng này gặp một lần là đủ rồi! Cả đời này hắn không bao giờ nghĩ muốn gặp lại lần thứ hai !

Long Ngạo Thiên nghĩ tới đó thì ánh mắt cực kỳ cảm kích khi nhìn về phía phiến cửa sổ khép chặt kia, thật may là có cánh cửa sổ để ngăn cách nàng ở ngoài tầm mắt của hắn ! Đứng lên, duỗi lưng một cái, hắn thật sự có chút mỏi mệt, sải mấy bước đến trước giường, suy nghĩ tới nữ nhân kinh khủng ở bên ngoài kia, ngay cả y phục hắn cũng không dám cởi, trực tiếp ngã lên giường, giữ nguyên áo nằm xuống. . . . . .

Chờ cho cơn buồn ngủ đánh tới, vào thời khắc này, rành rọt từng tiếng giọng nữ từ ngoài cửa sổ vang lên: "Ở đúng thời gian gặp phải đúng người, là một loại duyên phận hạnh ngộ dù có muốn cũng không thể cầu nổi! Phật nói: tất cả các pháp hữu vi, đều là nhân duyên hòa hợp, tùy nhân mà sinh ra, duyên tận thì lại trở về không, mọi sự đều không nằm ngoài quy luật như vậy !" (lược giảng bài kệ trong Kinh kim cang bát nhã ba la mật đa hay còn gọi là Kinh Kim cương)

Người nằm trên giường giật giật khóe miệng, có chút phiền muộn trở mình một cái. . . . . .

Tiếp theo, giọng nữ trong trẻo lần nữa truyền vào: "Còn có người nói, trong nghìn vạn người gặp được người cần gặp là ngươi, trong ngàn vạn năm, giữa khoảng thời gian không gian mênh mông vô tận không bến bờ, không sớm một bước, cũng không chậm một bước, vừa kịp gặp gỡ, cũng không có những lời nào khác để có thể nói ra được, chỉ nhẹ nhàng hỏi một câu: ‘oh, ngươi cũng ở nơi đây sao *?’ Việc này không phải là một loại duyên phận hay sao ?" (*trích Đoản văn “Yêu” của nữ văn sĩ Trương Ái Linh)

https://thuviensach.vn

Khóe mắt cũng co giật rồi, lại một lần nữa phiền muộn xoay người. . . . . .

"A. . . . . Gặp được ngươi là duyên phận của ta, lặng ngắm ngươi là khúc hát của ta ca, người yêu ơi, người yêu hỡi. . . . . Tựa như hoa tuyết trên đỉnh núi ~" mỗ nữ đứng bên ngoài cửa sổ thâm tình biểu diễn. (ca khúc Gặp được anh là duyên phận của em)

Tiểu Nguyệt cùng bọn thị vệ dưới tàng cây nghe ca khúc đạt đến một loại cảnh giới vượt qua cả sự khó nghe, còn sự ghê tởm thì lên tới cực điểm, không hẹn mà cùng giựt giựt khóe miệng. . . . . .

Ở thời điểm Long Ngạo Thiên suýt nữa bùng nổ, rốt cuộc bên ngoài truyền tới một giọng nữ xa lạ: "Tam vương phi, ngài đang làm gì vậy ?"

Hát đang đến độ vui mừng, mỗ nữ cúi đầu nhìn xuống, thì thấy cung nữ trong cung Thái hậu, mím mím môi: "Không làm gì hết, chỉ là ca hát thôi ! Có chuyện gì sao?"

"A, là Thái hậu lệnh cho chúng nô tỳ ra ngoài tìm ngài, Tam vương gia tới đón ngài về !" - Thị nữ kia cung kính đáp lời.

"À? Sớm như vậy đã tới đón ta rồi ư ?" - Một giọng nữ the thé vang lên. Giở trò quỷ gì thế, không phải Hiên Viên Ngạo cũng nên căm ghét đối phương gống như nàng sao, thậm chí ước gì cả đời cũng không nhìn thấy nhau nữa sao ? Lúc này mới vừa ăn cơm trưa xong không bao lâu đã tới đón nàng rồi ? Không phải nàng nghe lầm chứ ?

"Đúng vậy !" - Thị nữ kia phá vỡ phỏng đoán của Vũ Văn Tiểu Tam, trong bụng cũng có chút hơi kinh ngạc. Theo lý thuyết, Tam vương gia không kịp chờ đợi tới đón nàng, không phải tam vương phi nên vui mừng sao ? Phản ứng kỳ quái này là chuyện gì xảy ra vậy ?

https://thuviensach.vn

"Ồ ! Biết rồi !" - Mỗ nữ mím mím môi, bất đắc dĩ đi từ trên cây xuống, còn lưu luyến nhìn lại cung điện Long Ngạo Thiên. . . . . .

Chỉ cần nàng cố gắng sáng tạo duyên phận hơn nữa, nói không chừng là có thể đạt tới tiêu chuẩn kén vợ kén chồng"Tùy duyên" của Long Ngạo Thiên, Hiên Viên Ngạo đúng là đáng chết tới phá hư chuyện tốt của nàng, thật là tức chết nàng ! Nghĩ tới thì tức giận đằng đằng cắn răng, mang theo Tiểu Nguyệt cùng thị tỳ trong cung Thái hậu nặng nề đapk bước hướng về phía Phượng Tường cung!

Nghe tiếng bước chân của họ đã rời đi, Long Ngạo Thiên dường như thở phào, trong lòng nhẹ nhõm đi không ít, còn cảm giác muốn ngủ, lại cứ bị quấy rối đến nỗi không còn nửa điểm buồn ngủ nữa, phiền muộn vuốt vuốt ấn đường, đứng dậy đi tới thư phòng tiếp tục xử lý chính vụ. Hôm nay đúng là xui xẻo!

Vào Phượng Tường cung, Vũ Văn Tiểu Tam đã nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, mím mím môi, rất không kiên nhẫn quay đầu đi, ngọt ngào hướng về phía Thái hậu mở miệng: "Mẫu hậu !"

Hiên Viên Ngạo vừa nhìn ánh mắt này của nàng, trong lòng lại mơ hồ có tia lửa nhảy lên, tiện nhân này, cứ như vậy không muốn gặp hắn sao ? Ngay sau đó trong đầu lại vang lên lời nói của Thẩm Lãng Phàm, hít sâu mấy hơi, không thể nổi giận, không thể mắng người, không chấp nhặt với nàng!

Thái hậu thấy Vũ Văn Tiểu Tam, tâm tình ngược lại không tệ: "Cái nha đầu này, chạy đi ngao du khắp hoàng cung cũng không kiếm người nói một tiếng cho ai gia, làm hại mẫu hậu cho người tìm khắp trong cung!"

"Híc !" Mỗ nữ lè lưỡi một cái, một bộ dáng rất dí dỏm, "Người ta biết sai rồi! Không dám có lần sau nữa đâu !"

Nhìn bộ dáng tinh quái này của nàng, Thái hậu cũng không trách móc nặng nề nàng nữa, mở miệng cười nói: "Con xem, mẫu hậu nói để con ở

https://thuviensach.vn

nơi này ba ngày, ba ngày này vẫn chưa hết, Ngạo nhi đã không kịp chờ đợi tới đón con, các con thật là như đôi chim yến mới cưới, ai gia thật không nên đem hai người tách ra! Tam nhi cũng không nên vì thế oán hận mẫu hậu đó!"

Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng cười: "Có thể ở cùng với mẫu hậu là phúc khí của thần tức, thần tức làm sao có thể vì vậy mà oán hận mẫu hậu !" - Những lời này ngược lại là lời nói thật, nếu không phải là ở cùng với Thái hậu, tại sao nàng có thể thành công thoát khỏi con heo Hiên Viên Ngạo kia chừng mấy ngày? Ngẫm nghĩ khi mình trở về tam vương phủ, lại phải chịu đựng sự hãm hại của hắn, tâm tình của nàng liền vô cùng phiền muộn!

Thái hậu vừa nghe lời nàycủa nàng, cũng rất mừng rỡ, vỗ vỗ tay của nàng: "Tam nhi, người con dâu này, ai gia thật tâm thích, Ngạo nhi cũng tới rồi, ai gia cũng không tiện giữ con nữa, có rãnh rỗi trở lại hoàng cung thăm ai gia nhé!"

"Mẫu hậu, thần tức không bỏ được ngài!" - Cũng không bỏ được hoàng cung, hơn nữa là không bỏ được Hiên Viên Mặc và Long Ngạo Thiên! Được rồi, thật ra thì chủ yếu nhất chính là không muốn trở về đối mặt Hiên Viên Ngạo, mỗi ngày gọi "Tiện nhân" này, "Tiện nhân" kia, thật sự là ảnh hưởng không tốt đến tâm tình của nàng!

"Không bỏ được vậy về sau cứ có cơ hội thì vào cung thăm ai gia, Tam nhi vẫn nên theo Ngạo nhi trở về đi thôi, nếu không, nói không chừng Ngạo nhi lại muốn ganh tức với ai gia!" - Thái hậu khẽ cười mở miệng, còn có chút hài hước nhìn đứa con thứ hai của mình, Ngạo nhi là nhi tử của bà, tâm tư của hắn dĩ nhiên là bà nhìn ra được.

Ngoại trừ tâm tư của Ngạo nhi, bà còn có thể nhìn ra tâm tư Mặc nhi! Nha đầu Vũ Văn Tiểu Tam này không thể ở lại trong cung nữa rồi, nếu cứ tiếp diễn, sợ là Mặc nhi. . . . .

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đó, Thái hậu cũng có chút phiền muộn, nếu không phải Vũ Văn Tiểu Tam mang thai cốt nhục của Ngạo nhi, nữ nhân dễ dàng ảnh hưởng tới quan hệ huynh đệ của bọn họ, ảnh hưởng tới sự vững chắc của giang sơn như vậy, bà tuyệt đối sẽ không giữ lại trên đời!

Bà thích người con dâu này là một chuyện, nhưng bà càng coi trọng con trai của mình, con dâu, dù thích hơn nữa, cũng là con gái của người khác!

Hiên Viên Ngạo nghe Thái hậu nói ra như vậy, trong lòng biết mẫu hậu đã nhìn thấu tâm tư của mình, cũng hơi có chút ngượng ngùng, dung nhan máu lạnh khẽ xuất hiện sắc đỏ, ánh mắt cũng cực kỳ không được tự nhiên.

Nhìn hắn có bộ dáng kia, Vũ Văn Tiểu Tam trợn mắt nhìn trời, cái tên dở hơi này cũng quá biết giả bộ đi? Thật đáng khinh!

Vì vậy. . . . . Đại cục đã định, mặc dù Vũ Văn Tiểu Tam có không cam lòng đến đâu, vẫn phải theo chân Hiên Viên Ngạo cùng nhau trở về tam vương phủ. . . . . .

Hai người ra khỏi Phượng Tường cung, Vũ Văn Tiểu Tam rất bất nhã uốn éo người, rồi sau đó không nhịn được hướng về phía Hiên Viên Ngạo mở miệng: "Sao Vương Gia lại nghĩ muốn đến đón bổn vương phi trở về hả ?" - Thật ra thì nàng muốn hỏi chính là: ngươi cho dù muốn đón, cũng nên đợi đến buổi tối hãy tới chứ?

Chờ cả ngày cũng không thấy hắn đáp lời, mỗ nữ nhíu lông mày quay đầu nhìn hắn, lại thấy hắn có chút ấp úng, trong lòng suy nghĩ chẳng lẽ người này muốn cầu cạnh nàng ? Đang muốn mở miệng, liền nghe thấy âm thanh có chút không tự nhiên của hắn truyền đến: "Bổn vương nhớ nàng !"

Tốc độ âm thanh cực nhanh, sau khi nói xong, trên gương mặt lãnh ngạo dều là ý vị không được tự nhiên, những lời này thực sự là lời thật lòng của hắn, ngay sau đó trong đầu lại vang lên câu nói của Thẩm Lãng Phàm: "Nữ

https://thuviensach.vn

nhân đều thích nghe lời ngon tiếng ngọt", thầm suy nghĩ, những lời này cũng có thể coi là lời ngon tiếng ngọt không nhỉ ?

Lúc này, Vũ Văn Tiểu Tam đứng hình rồi, ngay cả Tiểu Nguyệt cũng là không thể tưởng tượng nổi mà há to mồm. Đây là tình huống gì vậy ? Vương Gia nói nhớ tiểu thư, là nàng nghe lầm, hay là Vương Gia điên rồi ?

Vũ Văn Tiểu Tam trực tiếp mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, ngươi không phát sốt đấy chứ?"

Lời vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt mỗ Vương Gia trở nên khó coi, quay đầu có chút nổi cáu nhìn nàng. Hắn gắng sức một phen thổ lộ thâm tình, làm sao lại thành phát sốt cơ chứ ? Đang muốn nói nàng mấy câu, trong đầu lại vang lên một câu nói của Thẩm Lãng Phàm: "Nữ nhân là một loại động vật cực kỳ hẹp hòi, họ thù rất dai, hơn nữa không thích người khác nói lời khó nghe. . . . . ."

Vì vậy, hắn cứng rắn ngăn lại lời bản thân mới vừa muốn nói, quay đầu nhìn nàng, làm hết sức để cho âm thanh mình êm ái một chút, rồi sau đó mở miệng: "Cám ơn vương phi quan tâm, Bổn vương không phát sốt!"

Lần này ánh mắt mỗ nữ nhìn về phía hắn càng quỷ dị hơn. Hiên Viên Ngạo này hôm nay không bình thường nha, theo nguyên tắc mà nói, không phải hắn nên hướng về phía nàng rống to một phen, thậm chí càng kích động đến bóp cổ nàng sao ? Chẳng lẽ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn một chút, rồi sau đó xoay đầu qua, một lát sau lại một lần nữa nhìn hắn một chút, chờ cả ngày cũng không thấy gầm lên với nàng, thật là gặp quỷ ! Nhịn một hồi lâu, rốt cuộc không nhịn được, nói ra khốn hoặc trong lòng: "Vương Gia, hôm nay sau khi ra cửa ngài có gặp phải chuyện gì kỳ quái hay không ?"

Chuyện kỳ quái ? Mặc dù Hiên Viên Ngạo không biết vì sao nàng hỏi như vậy, nhưng vẫn nghiêm túc suy tư, cuối cùng nhẹ giọng mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Loại chuyện kỳ quái nào chứ ?"

"Tỷ như. . . . . Thời điểm ngài bước ra khỏi gian phòng của mình, cửa phòng ngủ có đồng thời đóng lại hay không ?" - Vũ Văn Tiểu Tam xoay đầu qua, vẻ mặt suy nghĩ sâu xa nhìn hắn.

Hiên Viên Ngạo dừng bước, càng không hiểu rõ ràng, bởi vì thường ngày khi hắn bước ra phòng ngủ, người hầu sẽ giúp hắn đóng kỹ cửa lại, bởi vì phòng ngủ của hắn, ngoại trừ hắn ra, bất luận kẻ nào cũng không thể đi vào, nàng đột nhiên hỏi điều này làm cái gì ? Tuy là nghi ngờ, nhưng hắn vẫn gật đầu một cái: "Có."

"Ta lại nói hôm nay sao lại không bình thường như vậy, quả nhiên là đầu bị cửa kẹp rồi !" - Mỗ nữ lầm bầm lầu bầu mở miệng.

Hiên Viên Ngạo vừa nghe xong, mặt kia nhất thời tối đen ! Thì ra là nàng hỏi câu này là có ý đó ! Một cơn lửa giận phóng lên cao, mỗ Vương Gia hận không được quay đầu làm thịt nàng, nhưng trong đầu lại vang lên lời nói của Thẩm Lãng Phàm. . . . . .

Cắn răng, dằn nén tính tình dịu lại mở miệng: "Ý của bổn vương là, mỗi ngày sau khi Bổn vương ra cửa, bọn hạ nhân đều sẽ đóng kỹ cửa phòng ngủ cho Bổn vương, không giống như ý nghĩ của vương phi!"

Híc. . . . . một lần nữa Vũ Văn Tiểu Tam lại kinh ngạc nhìn hắn, không phải chứ, phát hiện ra nàng hiểu sai, hơn nữa còn nghe được nàng nói gì vậy, vẫn còn có thể dằn nén giải thích, không rống giận lên với nàng, cái tên này hôm nay tốt đến mức không bình thường nha!

Nghĩ tới có chút buồn bực mở miệng: "Vương Gia, gần đây có phải ngài bị cái gì kích thích hay không ?"

Sắc mặt đen sì: "Không có!" – Cái đồ nữ nhân không biết phân biệt này, hắn trăm điều dễ dàng tha thứ, nàng lại cứ bới móc nhiều lần, chẳng lẽ thật

https://thuviensach.vn

sự kỳ vọng hắn mắng nàng mấy câu nàng mới cam tâm sao ?

" Gần đây Vương phủ bị trộm hả ?" Trộm mất thứ châu báu mà hắn thích nhất sao ?

"Không có !" - Trầm giọng mở miệng. Nữ nhân này quả thật hay là đang khiêu chiến với cực hạn của hắn!

"Công Tôn đại nhân di tình biệt luyến rồi hả ?" - Người nào đó cả gan tiếp tục hỏi han, mặc dù nàng chưa xác định Hiên Viên Ngạo và Công Tôn Trường Khanh có phải léng phéng thật hay không, nhưng lấy cá tính của tên này, mặc kệ có phải là thật sự có léng phéng hay không, hắn cũng lập tức gào to, nếu không thì chính là bóp cổ của nàng, cũng không thiếu được cái câu "Tiện nhân" kia!

Nhưng. . . . . .

Chỉ thấy mỗ Vương Gia hít thở sâu mấy hơi thở, nỗ lực đè nén lửa giận trong lòng, ở trong lòng lặp đi lặp lại, cảnh báo bản thân không được tính toán chi li với nữ nhân này, nếu không thì hắn càng không thể nào đấu thắng được hoàng thúc rồi !

Rồi sau đó, cố gắng để cho âm thanh của mình nghe ôn hòa hơn: "Giữa Bổn vương và Công Tôn đại nhân không có quan hệ gì hết, khi ở khách sạn vương phi nói những thứ đó, đều là giả không phải thật , Bổn vương hi vọng vương phi về sau không nên nói lời như vậy nữa, Bổn vương là một nam nhân bình thường, Công Tôn đại nhân cũng vô tội!"

Tiểu Nguyệt đi theo sau lưng của bọn họ, không dám tin trợn to cặp mắt, lúc nào thì tính khí của Vương Gia trở nên tốt như vậy hả ? Tiểu thư nói như vậy mà cũng không nổi giận ? Thật là quá kỳ quái rồi !

Vũ Văn Tiểu Tam càng thấy kỳ quái, thật là gặp quỷ, cái tên khốn này không làm gà tây đổi làm Ninja rùa rồi hả ? Thật đúng là khiến nàng trăm

https://thuviensach.vn

điều không quen nổi !

. . . . . .

"Nương nương, hôm nay tam vương phi vẫn luôn ở vùng phụ cận với tẩm cung của Long Diệu thái tử, sau đó đã bị Tam vương gia đón trở về, hơn nữa, chúng ta cũng cảm thấy ở bên cạnh nàng có cao thủ lợi hại hơn chúng ta bảo vệ, cho nên. . . . . ." - Một người áo đen đứng bẩm báo ở bên cạnh nữ nhân lạnh lùng.

Trong mắt nữ nhân đều là vẻ phiền não. Mệnh của Vũ Văn Tiểu Tam kia thật lớn! Để cho nàng rời khỏi hoàng cung mới xuống tay mà khó vậy sao ! Nghĩ tới đầy thì mặt tức giận nhìn người áo đen kia: "Đồ vô dụng ! Ca ca để cho ngươi tới đây giúp ta,vậy mà ngươi chỉ có chút bản lãnh đó thôi hả? Để cho nàng chạy mất, sau này làm thế nào xuống tay được?"

Người áo đen kia trầm giọng mở miệng: "Nương nương ! Long Diệu thái tử không phải là nhân vật dễ đối phó, thuộc hạ không dám tùy tiện ra tay!"

"Không dám tùy tiện ra tay, mà ngươi dám cãi lệnh của Bổn cung? Bổn cung nói cho ngươi biết, nếu không giết được nàng, Bổn cung sẽ để cho ca ca chặt ngươi làm trăm mảnh!" - âm thanh tàn nhẫn vang lên.

Nam tử áo đen kia toàn thân run lên, trong mắt lóe lên đủ loại tâm tình rất phức tạp, không nói mấy cao thủ thần bí bảo vệ bên cạnh tam vương phi, cũng chỉ nói tới chuyện tam vương phi trở về tam vương phủ, vương phủ của Chiến thần tuyệt đối không phải là chỗ dễ dang tiến vào như thế, bọn họ phải làm sao để giết nàng đây ?

Nhưng nhớ tới tác phong của Cung chủ xưa nay, sợ là nghe lời nói của tiểu thư, thật sự sẽ chặt hắn làm trăm mảnh!

Sau khi do dự một hồi lâu, mở miệng nói: "Nương nương yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ giúp ngươi diệt trừ tam vương phi đó!"

https://thuviensach.vn

"Chỉ sợ ngươi không có cơ hội này !" - Một giọng nói quỷ mị vang lên, ngay sau đó một cỗ áp lực cường đại đánh tới.

Nàng kia nhất thời cảm thấy tim bị ngừng trệ, thở không được, hung hăng túm lấy áo ngực của mình, hoảng sợ trợn tròn mắt nhìn bốn phía: "Người nào hả ? lăn ra đây cho bản cung!"

Mà nam tử áo đen kia cũng là toàn thân run lên, thậm chí cảm giác khí huyết có phần cuồn cuộn, hoảng sợ trợn to mắt, âm thanh này, võ công này, trong thiên hạ, chỉ có một người, đó chính là. . . . . .

"Đi ra, đáng tiếc ngươi không có cơ hội nhìn thấy !" - Tiếng nói vừa dứt, nàng kia tựa như một cây cung đứt"Phựt", trợn to mắt té xuống, cho đến chết, nàng cũng không biết là đắc tội với ai, càng không biết là ai giết nàng. . . . . .

Một nam tử áo trắng, với đôi giày không dính một hạt bụi bước vào trong điện, nhìn qua nữ nhân dù chết vẫn không nhắm mắt, môi mỏng tựa hoa anh đào nâng lên một nụ cười nhẹ trào, hắn nói nàng không có cơ hội nhìn thấy, nàng chỉ là không nhìn thấy được nữa!

"Hi Vương Gia, vì sao ngài. . . . . Vì sao phải. . . . . ." - Bước chân của người áo đen kia đã không vững nữa, ánh mắt mang theo sự hoảng sợ nhìn nam tử mặc áo trắng ở trước mặt hắn, rõ ràng hắn không ra tay, nhưng mà nội lực tản mát ra đó cũng ép ngũ tạng của hắn bị tổn hại!

Nam tử mặc áo trắng đi vào hắn, cánh môi anh đào mỏng nâng lên một nụ cười như thể Satan: "Nữ nhân của bổn vương, ai cũng không được động vào, có trách thì trách các ngươi đánh chú ý lên người không nên đánh!"

Tiếng nói vừa ngừng, luồng khí thế kia càng mạnh mẽ hơn. Người áo đen kia trong lòng biết chỉ một lát nữa thôi kinh mạch sẽ đứt đoạn, hắn sẽ chết, vội vàng mở miệng: "Hi Vương Gia, giết chết nàng rồi, người không sợ Cung Thị huyết (khát máu) . . . . . ." – Nói xong, nhìn xem nữ nhân nằm

https://thuviensach.vn

trên đất, nàng là thân muội muội duy nhất của Cung chủ, hắn nói như vậy, mục đích dĩ nhiên là để nói ra điều kiện nhằm giữ lại chính mạng sống của mình!

"Ngươi căn bản còn không có tư cách nói điều kiện với bổn vương!" – Giọng nói đầy hấp dẫn vang lên, trong giọng nói lại vẫn ẩn hàm chút nụ cười, chỉ là ai cũng nghe ra trong tiếng cười có ý lạnh.

Tiếng nói vừa dứt, người áo đen kia phun ra một ngụm máu đào, té xuống. . . . . .

Trước khi chết, hắn nhìn thấy trong ánh trăng mờ có một ám ảnh quỳ gối bên chân của người mặc áo trắng: "Vương Gia, cung Thị huyết trên dưới có 739 người, toàn bộ đã bị đánh chết, thuộc hạ may mắn không làm nhục mệnh lệnh!"

Bọn họ quả nhiên là người không nên dây vào ! Đây là ý niệm cuối cùng trước khi chết người của người áo đen. . . . . .

"Làm không tệ !" Nhẹ giọng mở miệng tán thưởng, rồi sau đó xoay người rời đi, vừa đúng lúc Mặc tìm hắn có chuyện, cho nên hắn mới có tâm tư rãnh rỗi tới đây tự mình giải quyết hai người bọn họ, âm mưu rat ay với Tam nhi, chỉ bằng một cung Thị huyết nho nhỏ sao ? Chuyện cười!

Liên Sương vội vàng đứng lên, đuổi theo Vương Gia nhà mình, còn chưa đi được hai bước, liền nghe thấy âm thanh hấp dẫn cả người nọ ở phía trước: "Liên Sương ! Quả nhiên ngươi rất đáng khen!"

Híc . . . . . Bước chân dừng lại, mím mím môi, được rồi, đúng là hắn vừa nghe thấy Vương Gia tán thưởng liền kích động, không có chú ý đến vấn đề tiếp sau, khốc khốc mở miệng: "Chặt thi thể của hai người này, ném vào trong rừng rậm cho sói ăn!"

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Liền có bốn người áo đen lập tức xuất hiện thi hành mệnh lệnh của hắn.

Liên Sương phân phó xong liền hấp ta hấp tấp đuổi theo Hiên Viên Vô Thương, mặt nịnh hót nhìn nửa gương mặt nghiêng Vương Gia nhà mình, không lâu sau, thanh âm tà mị vang lên: "Còn không nhanh lên !"

Một nụ cười xán lạn nở rộ ở trên mặt Liên Sương, không chọc tức Vương Gia là tốt rồi, dọa chết hắn thôi!

. . . . . .

"Hoàng thượng, thời điểm chúng thần tìm đến được thì Vân phi đã bị giết!" - ám vệ quỳ một chân trên đất, còn không nói cho hoàng thượng biết bọn họ tìm được thi thể ở rừng núi, hơn nữa lúc tìm được, đã không thể được xưng là"Thi thể" nữa.

Trên gương mặt ôn nhuận như ngọc của nam tử lộ ra một nét suy nghĩ sâu xa, Thục phi thêu dệt chuyện, hắn dĩ nhiên có thể đoán ra được có vấn đề, cho nên liền phái người đi thăm dò, không thể nghĩ đến có người còn nhanh hơn hắn một bước ?

"Có biết là ai làm hay không?" - âm thanh ôn nhã vang lên, nghe không ra chút nhiệt độ nào.

"Nhìn thủ pháp, giống như là tác phong của Hi Vương Gia! Hơn nữa. . . . . ." - Nói tới chỗ này, hắn có chút do dự.

"Nói đi!" - Nhàn nhạt mở miệng.

"Hơn nữa thuộc hạ tra ra được Vân phi có một huynh trưởng đồng bào (cùng một mẹ) đã thất lạc nhiều năm, là Cung chủ cung Thị huyết (khát máu), nhưng mà, hôm nay Cung Thị huyết đã bị người ta dọn dẹp, không có một ai sống!" – Nói ra tất cả tin tức mà hắn thăm dò được.

https://thuviensach.vn

"Đi xuống đi, trẫm đã biết!"

"Dạ!" . . . . . .

Làm ra chuyện không để lại hậu hoạn như thế này, còn vô cùng tàn nhẫn, thiên hạ này trừ hoàng thúc, sẽ không có người thứ hai có khả năng! Hoàng thúc cũng hãm sâu vào này. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 10: Như thế này không khỏi cũng quá coi trọng đi

Sáng sớm hôm sau, tại Tây Uyển hoàng cung.

Trên chiếc giường lớn. . . . . Long Ngạo Thiên mở mắt ra, cặp mắt sáng kia tràn đầy vẻ khổ sở!

Bởi vì đêm qua, cả buổi tối hắn đều nằm mơ, mộng thấy cái gì không nhớ rõ, thế nhưng hắn lại nhớ rõ một câu lặp đi lặp lại vang vọng trong mộng của hắn ——"Ngạo Thiên ca ca, chúng ta thật có duyên !"

Đây là cái hữu duyên……. chết tiệt !

. . . . . .

Hôm nay, Vũ Văn Tiểu Tam cũng thấy kỳ quái tới cực điểm, uổng cho nàng thông minh tuyệt đỉnh, hiện tại hoàn toàn đoán không ra cái tên khốn Hiên Viên Ngạo này hai ngày nay bị sao rồi !

Ngày hôm qua, tại hoàng cung quái dị như thế, nói nhiều lời nói kỳ quái như vậy thì coi như xong, vừa chạy trở về vương phủ, còn dịu dàng không bình thường, hơn nữa mặc kệ nàng nói gì, hắn cũng không tức giận !

Không đúng, không phải là không tức giận, mà là không nổi giận với nàng. Ngày hôm qua nàng rõ ràng thấy được gân xanh trên trán và trên tay hắn, nhưng mà. . . . . Cho nên dù nghĩ đến hắn tới bây giờ cũng không hiểu nổi, tại sao cái tên này chịu đựng không gây bất lợi đối với nàng!

Thật sự là kỳ quái, càng nghĩ càng thấy quỷ dị!

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ tên khốn này muốn tính toán nàng ? Ặc, tính toán nàng cái gì chứ ? Nghẹo đầu suy nghĩ hồi lâu, dường như mình cũng không có gì đáng giá cho hắn tính toán ! Thật là gặp quỷ ! Thôi, không nghĩ nữa!

"Tiểu Nguyệt, chuẩn bị xong chưa ?" - Quay đầu nói với nha đầu hay cằn nhằn kia.

Mỗ thị nữ có vẻ mặt đưa đám, sửa sang xong y phục trên người, ưu tư, mở miệng: "Tiểu thư, ngài thật muốn đi kể chuyện xưa sao ?" - Có thể đừng muốn hay không a! Chuyện xưa của Vương Gia và Công Tôn đại nhân cũng nói tới đó rồi, còn có cái gì cần mở rộng hơn hay sao?

"Này nhé, lần trước còn chưa kể xong !" - Trên thực tế, lần trước nàng đã kể xong rồi, nhưng mà bởi vì Hiên Viên Ngạo cái đó dư thừa đó xuất hiện, làm cho nàng không lấy được tiền, cho nên quyết định sẽ đi tới làm ra một phiên bản mới cho hắn!

Tiểu Nguyệt vẻ mặt đưa đám, đi theo phía sau nàng, khi hai người dáng vẻ bỉ ổi lẻn vào phía sau phòng bếp. . . . . Phát hiện chỗ cái sọt thức ăn trước kia họ dùng để ẩn núp đi ra ngoài có một bóng dáng màu đen đứng thẳng ở đó, người kia sắc mặt khốc khốc, nhìn rất quen mắt, chính là vị ám ảnh đã từng xuất hiện mấy lần ở trước mặt nàng, ặc. . . . . .

Giựt giựt khóe miệng, hung hăng trợn mắt nhìn ám ảnh một cái: "Tiểu Nguyệt, chúng ta đi!" - Nhìn tình huống này thì phương thức ẩn nấp mọi khi của nàng bị bại lộ rồi!

"Tiểu thư, chúng ta không ra nữa hả ?" – Mỗ thị nữ vui mừng bừng bừng, thật tốt quá!

Vũ Văn Tiểu Tam không đáp lời. Không ra nữa, làm sao có thể chứ ! Trực tiếp đi tới cửa đại môn, không thể chuồn êm đi ra ngoài, vậy nàng quang minh chính đại đi ra ngoài!

https://thuviensach.vn

Đi tới cửa, tiếp tục bị chặn lại: "Vương phi ! Vương Gia đã phân phó ngài không thể đi ra ngoài !"

"Tại sao ?" – Mỗ nữ làm bộ đáng thương nhìn thị vệ kia, nỗ lực tranh thủ đồng tình.

Mỗ thị vệ khóe miệng giật giật, còn hỏi tại sao, chẳng lẽ vương phi không biết sao ? Nếu không phải là nàng chạy đi kể chuyện xưa về Vương Gia, Vương Gia làm sao lại thông báo bọn họ rằng: chỉ cần vương phi mặc nam trang, thì không được cho nàng đi ra ngoài ! Lần trước Vương Gia sự kiện bỏ vợ huyên náo lớn như vậy, dĩ nhiên bọn họ đều chứng kiến!

"Cái đó, vương phi, đây là mệnh lệnh của Vương gia, tiểu nhân cũng không biết !" – Mỗ thị vệ giả bộ ngu.

Vũ Văn Tiểu Tam mím miệng, nước mắt lưng tròng nhìn hắn, thấy thị vệ kia đáy lòng tê dại, vương phi à, ngườinhìn ta như thế nào cũng vô dngj thôi, ta muốn thả người ra ngoài, người lại làm cái chuyện kinh khủng gì đó, Vương Gia sẽ muốn chém chết ta không tha!

"Cái đó, các ngươi len lén để cho ta đi ra ngoài có được hay không ? Chỉ cần các ngươi không nói, ta không nói, Vương Gia chắc sẽ không biết, như thế nào hả ?" - Mỗ nữ đôi mắt hàm chứa mong đợi đề nghị.

Như thế nào ? Đoán chừng Vương Gia sẽ lột da bọn hắn ! - "Vương phi, tiểu nhân thật sự không thể để cho ngài đi ra ngoài, nếu để cho Vương Gia biết, mạng nhỏ của tiểu nhân khó bảo toàn !"

Thị vệ kia nói xong, nháy nháy mắt với những thị vệ khác, ý bảo hắn đi tìm Vương Gia tới đây, nếu một lát nữa, có thể bọn họ thất sự không ngăn được nữa, bởi vì ánh mắt của vương phi thật sự là quá làm người khác phải đồng tình!

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt kéo kéo vạt áo Vũ Văn Tiểu Tam: "Tiểu thư ! chúng ta trở về đi thôi, ngươi nói thêm gì nữa cũng không có tác dụng !" - Thị vệ của vương phủ lôn chung thành đối với Vương Gia, tuyệt đối không phải là điều mà tiểu thư ở chỗ này giả bộ một chút đáng thương là có thể giải quyết! Hơn nữa nàng cũng thật tâm hi vọng tiểu thư trở về, đừng có muốn đi ra ngoài làm một chút chuyện kỳ quái nữa !

Mỗ nữ phiền muộn đứng đó, do dự rốt cuộc phải làm thế nào, đang lúc này, bóng dáng của Hiên Viên Ngạo xuất hiện ở trong tầm mắt nàng, con ngươi xoay tròn vòng vòng, mặt dịu dàng mở miệng: "Vương Gia, bổn vương phi hôm nay muốn đi ra ngoài !"

"Vương phi đi ra ngoài muốn làm cái gì ?" - Hiên Viên Ngạo nhìn nàng là một thân nam trang, xem chừng không phải đi tìm hoàng thúc thì chính là suy nghĩ đi nói chuyện xưa của hắn, cho nên hắn tuyệt đối không thể để cho nàng đi ra ngoài !

"Ừm. . . . . ở Trung Vân Thành, người ta có thật nhiều bằng hữu, ta cùng bọn hắn cực kỳ lâu đã chưa gặp nhau, muốn tới đó trao đổi với bọn họ một chút !" - Mỗ nữ thè lưỡi liếm, mở miệng cười.

Khóe miệng mỗ Vương gia rụt rụt, nhìn cái nữ nhân trợn tròn mắt nói mò kia, "Trao đổi một chút" sao ? Sợ là lại muốn tuyên truyền một chút về hắn đi? - "Có lẽ bọn họ cũng không muốn trao đổi với vương phi !"

"Vương Gia cũng không phải là bọn họ, làm sao biết bọn họ không muốn trao đổi cùng ta ?" - Vũ Văn Tiểu Tam mất hứng nhìn hắn.

Nhìn vẻ mặt mất hứng của nàng, trong đầu mỗ Vương Gia vang lên lời nói của Thẩm Lãng Phàm —"Tuyệt đối không thể chọc nữ nhân tức giận, đó là hành động tìm chết !"

Vì vậy. . . . ."Ha ha, Bổn vương chỉ đùa một chút thôi, bọn họ làm sao lại không muốn trao đổi cùng vương phi chứ !" - khóe môi Hiên Viên Ngạo

https://thuviensach.vn

cố gắng kéo ra một chút ý cười lạnh cứng, ngăn chận lửa giận dưới đáy lòng.

Tiểu Nguyệt vuốt vuốt cái trán, đứng đó mà tràn ngập lo lắng. Vương Gia thật sự là quá không bình thường, cũng không biết là có phải đang chuẩn bị chờ tiểu thư làm xong chuyện đáng chết, sau đó trực tiếp bổ nàng !

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe hắn nói những lời này, vẻ mặt rõ ràng dịu xuống: “Đúng là như vậy, Vương Gia cũng không nên bảo bọn họ ngăn bổn vương phi đi ? Bổn vương phi một mình sống ở vương phủ cũng không có người tán gẫu, Vương Gia từ bi để bổn vương phi đi ra ngoài kết bạn đi !"

Nghe nàng vẫn còn ở đó chẳng biết xấu hổ mà nói "Kết bạn", Hiên Viên Ngạo lặng lẽ cắn răng, chịu đựng cơn kích động giận dữ, miễn cưỡng cười nói: "Nếu vương phi thấy nhàm chán, Bổn vương có thể giết thời gian cùng nàng, cần gì nhất định phải đi ra ngoài chứ!"

Gì ? Hắn sẽ đi theo ? Vũ Văn Tiểu Tam mang ánh mắt nhìn quái vật để nhìn hắn, nhìn lên nhìn xuống đánh giá, cũng là một đầu tóc đen như mực phiêu dật, dùng mão ngọc buộc lên, một bộ áo lam lộ ra dáng vẻ thon dài cao lớn, dung nhan như cắt gọt không có bất kỳ tỳ vết nào, khóe môi lạnh lẽo thẳng băng, khắc họa ra khí chất lãnh ngạo. . . .

Nhìn một chút, cũng cảm thấy cái tên này không có gì thay đổi, nhưng mà hai ngày nay thì bị sao thế nhỉ? Vũ Văn Tiểu Tam nhíu lông mày suy tư, ngay sau đó mở miệng thử dò xét: "Vương Gia, có phải ngươi có ý đồ gì đúng không ?"

Ý đồ ? Sắc mặt Hiên Viên Ngạo lập tức cứng đờ. Ý đồ, hắn cũng có một chút, cùng với hoàng thúc tranh giành nàng thì coi là cái gì ? Nghĩ tới đó thì sắc mặt có chút ửng hồng. . . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn trên mặt của hắn xuất hiện sắc màu không bình thường, Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm kiên định chú ý trong suy nghĩ, cái tên khốn này tuyệt đối có ý đồ ! - "Vương Gia, ngươi nói đi, có chuyện gì trực tiếp nói ra, chỉ cần bổn vương phi giúp được, tuyệt không từ chối !"

Có lẽ có thể thông qua cái này hóa giải được mâu thuẫn giữa hai bọn họ, rồi sau đó nàng mà có thể có cuộc sống tự tại, nói không chừng cuối cùng hắn còn cân nhắc nể tìnhgiữa hai người, quyết định thả nàng được tự do !

Lần này Hiên Viên Ngạo đúng là có chút ngượng ngùng, chẳng lẽ muốn hắn dựa vào đó thổ lộ sao ? Nhìn nàng một hồi lâu, vẫn là có ý không tốt, vì vậy lạnh giọng mở miệng: "Không có ý đồ gì, cũng không có gì cần vương phi giúp một tay !"

Liếc hắn một cái: "Không cần giúp một tay thì đột nhiên khác thường như vậy làm cái gì ! Bệnh thần kinh !"

Lời này vừa rơi xuống, gân xanh trên trán mỗ Vương Gia nổi lên thình thịch, cắn răng hung hăng nhìn nàng chằm chằm, một hồi lâu, cứng rắn ngăn chặn một câu rống giận suýt nữa bật thốt lên, hắn là nam nhân ! Không thể tính toán chi li với nàng !

"Ha ha. . . . . Vương phi cảm thấy đề nghị của Bổn vương vừa rồi như thế nào ?" - Đè nén xuống tức giận đầy ắp trong lòng, mạnh mẽ bày ra khuôn mặt tươi cười mở miệng, đồng thời ở trong lòng suy nghĩ, hắn nghe lời Thẩm Lãng Phàm nhịn nhiều như vậy, nếu cuối cùng vẫn không thành công, hắn không thể không làm thịt Thẩm Lãng Phàm !

"Đề nghị nào ? Đùa gì thế ? Để cho ngươi ở cùng với ta..ta cũng chưa ghét bỏ mệnh mình quá dài !" - Nàng nhẫn tâm mở miệng chèn ép, sau đó tinh mắt nhìn đến gân xanh trên tay hắn nhảy nhảy lên, vì phòng ngừa cái tên khốn này sử dụng bạo lực với mình, mỗ nữ lập tức mở miệng bổ sung, "Vương Gia à ! Ý của Bổn vương phi là, Vương Gia lo lắng quốc sự, một

https://thuviensach.vn

ngày kiếm tỷ bạc, làm sao có thể có thời gian bồi bổn vương phi, Vương Gia ngàn vạn lần không được hiểu lầm ý tứ của bổn vương phi !"

Âm thanh vừa rơi xuống, sắc mặt của Hiên Viên Ngạo hơi dịu lại một chút, mặc dù biết nữ nhân này vừa nói láo, nhưng tóm lại cũng không làm cho hắn mất thể diện: "Bổn vương có thời gian bồi vương phi, quốc sự thì có nhiều thời gian xử lý!"

"Nhưng hôm nay bổn vương phi thật sự muốn đi ra ngoài !" - Vũ Văn Tiểu Tam nhíu lông mày, rất phiền não nhìn hắn. Cái tên điên này rốt cuộc muốn như thế nào mới để cho nàng đi ra ngoài hả, không phải muốn ép nàng điên rồi mới thấy thoải mái chứ ?

Thấy nàng lại lộ vẻ mặt phiền não, Hiên Viên Ngạo cắn răng, lần nữa ép buộc mình dịu dàng mở miệng: "Vậy bản vương đi theo vương phi ra ngoài thì như thế nào hả ?" - Hắn đã lui từng bước, nếu nữ nhân này vẫn không biết điều, vậy cũng đừng nghĩ đi ra ngoài nữa !

Muốn đi ra ngoài chơi cũng có thể, nhưng muốn đi ra ngoài phá hư thanh danh của hắn, hoặc là hẹn hò với hoàng thúc thì không thể nào!

Vũ Văn Tiểu Tam do dự một lát, trong bụng cũng biết cái tên khốn này đã chịu nhường một bước, vì vậy mở miệng nói: "Nếu như Vương Gia không can thiệp hành động của bổn vương phi, vậy người ta sẽ cùng ngài đi ra ngoài !"

Hiên Viên Ngạo hơi do dự, nếu tiếp tục cò kè mặc cả với nữ nhân này, sợ rằng lại chuốc lấy sự tức giận của nàng, hơn nữa nếu như hắn đi theo, xem chừng nàng cũng không dám làm ra chuyện tình thất cách gì, vì vậy gật đầu một cái: "Được, Bổn vương không can thiệp hành động của vương phi!"

"Làm bất cứ chuyện gì cũng không được can thiệp !" - Vũ Văn Tiểu Tam bổ sung nói rõ, trong bụng càng thêm buồn bực, Hiên Viên Ngạo này, hoặc là đầu bị cửa kẹp, hoặc là bị cái gì kích thích cực độ —— u mê rồi !

https://thuviensach.vn

Một lần nữa do dự rồi gật đầu một cái: "Được!"

Tiểu Nguyệt gian nan nuốt khan một hớp nước miếng, nhìn hai người bọn họ, đáy lòng lo lắng cũng nhanh bao vây lấy nàng, nàng cảm thấy phản ứng củaVương Gia thật là quỷ dị cực kỳ! Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, chẳng lẽ tiểu thư to gan lớn mật, đi ra ngoài, nói hưu nói vượn,bịa đặt chuyện xưa ở trước mặt Vương Gia sao?

Suy nghĩ thật lỹ, mặc dù tiểu thư nhà bọn họ có làm một chút chuyện kỳ quái, nhưng cũng không đến nỗi sẽ bất chấp không biết đến sống chết đâu, cho nên hơi yên tâm.

. . . . . .

Một nam tử áo lam, phong thần tuấn lãng, cả người tản ra hơi thở lạnh lẽo đi trên đường, ẩn nhẫn cơn kích động đến mức muốn nhảy lên mà nhìn cái người bên cạnh hắn kia. . . . . .

Chỉ thấy ở bên cạnh hắn, một nam tử mặc áo trắng cực kỳ khả ái, cầm trên tay một cái quạt giấy, nhảy nhảy nhót nhót bước đi. Khuôn mặt phấn mài ngọc dũa nhỏ nhắn, bởi vì nàng nhảy nhảy nhót nhót mà hơi ửng hồng, chỉ thấy nàng tiêu sái giơ giơ cây quạt, rồi sau đó đá lông nheo về hướng Tiểu Suất Ca ở ven đường, ngay sau đó lại trừng hai mắt với đại cô nương ở phía xa . . . . .

Tiểu Suất Ca kia vừa nhìn thấy ánh mắt kia của nàng, giựt giựt khóe miệng, cố nén cảm giác buồn nôn quay đầu đi, không phải là người nam nhân này có tật xấu chứ, tự nhiên vứt mị nhãn về phía hắn, hơn nữa hắn là nam nhân cơ mà ! Ngay sau đó nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo ở bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam. Híc. . . . . Đó không phải là Tam vương gia sao ?

Tiếp theo, thu nhận được ánh mắt tựa như giết người của mỗ Vương Gia, toàn thân của mỗ đẹp trai run lên, nuốt một ngụm nước miếng. Không phải chứ ? Khoảng thời gian trước, có tin đồn Tam vương gia gần đây đang là

https://thuviensach.vn

đoạn tụ, chẳng lẽ cái vị công tử áo trắng hiện tại này lại trở thành người yêu của Tam vương gia sao ? Suy nghĩ kỹ ra, Tam vương gia ít khi ra ngoài, vậy mà hôm nay đi dạo phố cùng với công tử áo trắng kia, ý nghĩ kia càng thêm kiên định trong lòng rồi!

Nhìn lên bầu trời xanh lam, thoáng chốc lệ đã rơi đầy mặt. . . . . trong lúc vô tình, hắn đắc tội với Tam vương gia rồi ư ? Vậy phải làm sao bây giờ a!

Đại cô nương kia nhận được ánh mắt của, Vũ Văn Tiểu Tam có chút thẹn thùng e lệ nhìn qua nàng. . . . . .

Ặc, đây mới đúng chứ ! Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng nhìn cô nương kia nhíu mày, cười đến độ vẻ mặt mập mờ. . . . . .

Tiểu Nguyệt gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nhận thấy hơi thở của Vương Gia nhà bọn họ càng thêm lạnh lẽo, cái này. . . . . sẽ không xảy ra án mạng ngoài đường phố chứ ? Lá gan Tiểu thư cũng quá lớn rồi ! Mặc dù đây chẳng qua là một cô nương, thế nhưng dạng này cũng thật không ổn rồi ?

Cô nương kia vừa nhìn thấy nụ cười này, trong nháy mắt, vô cùng xấu hổ nhìn lạiVũ Văn Tiểu Tam, mỗ nữ thấy vậy càng thêm vui mừng, lúc này tặng cho cô nương kia một nụ hôn gió ! Cô nương kia lắc lắc khăn đứng nguyên tại chỗ, suy nghĩ xem có cần nói với nàng mấy câu hay không, nhưng vào lúc này cảm thấy một luồng ánh mắt vô cùng bất thiện quét đến trên người của mình !

Vặn vẹo uốn éo đầu nhìn công tử áo xanh lam bên cạnh công tử áo trắng kia, vị công tử này cũng ngầu ghê a, không giống với sự dịu dàng của vị công tử áo trắng, mà lại có một phong cách nam tính mạnh mẽ lạnh lẽo lẽo. Nhưng mà, cái này không phải là trọng điểm, trọng điểm là —— vị này

https://thuviensach.vn

công tử áo xanh lam đang dùng ánh mắt vô cùng kinh khủng để nhìn nàng, đến mức nàng như đọa vào hầm băng vậy!

Toàn thân run lên, cô nương kia co rúm lại một chút, rồi sau đó bỏ đi như chạy nạn trong tầm mắt củaVũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lửa giận ngút trời quay đầu lại, nhìn chằm chằm Hiên Viên Ngạo, đều do cái tên dở hơi này khiến cô nương người ta sợ chạy - "Vương Gia, ánh mắt kia của người là thế nào hả ? Ngươi không biết như vậy sẽ dọa đến người sao ?"

Hiên Viên Ngạo ánh mắt đều ẩn hàm lửa giận, trong lòng tức giận, nhưng vẫn cố nén tức mở miệng: "Bổn vương cũng không can thiệp bất luận hành động gì của vương phi mà!"

Lời ngầm: ta không làm trái với lời hứa của ta, như vậy, ta lấy ánh mắt gì để nhìn người khác, tất nhiên cũng không có quan hệ gì với nàng !

Vũ Văn Tiểu Tam dĩ nhiên hiểu được ý tứ ẩn hàm của hắn, nếu không phải vì tên khốn này có võ công cao cường, nàng sẽ liều mạng với hắn ! Càng nghĩ càng tức giận, cầm cây quạt hung hăng giơ giơ. . . . . .

Đến Vân Trung Thành, đám người ở lầu một rất kinh ngạc mà quan sát hai người bọn họ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam dẫn đầu chạy lên lầu hai, nhìn ngó đám người trước kia vẫn hỏi thăm nàng về chuyện nhiều chuyện hiển nhiên đều ở đây, rất vui sướng hài lòng mở miệng: "Các vị huynh đài đều ở đây à!"

Mọi người uốn éo xoay đầu nhìn nàng, trong lòng đều không vui. Cũng tại cái tên Vũ Văn Lão Nhị này, nếu không phải là bọn họ hỏi hắn nói chuyện xưa của Tam vương gia, bọn họ sẽ bị Tam vương gia bao vây truy sát sao ? Không ở chỗ này bọn họ còn có thể đi nơi nàohả ? Cái chỗ để

https://thuviensach.vn

ngâm thơ tác đối, cả đời này bọn họ cũng không thể có đường thoát ra, đi tới đó cũng không dùng được!

Đi thanh lâu sòng bạc, nếu như để cho lão già nhà mình biết, chỉ sợ ngay cả một điểm quyền lợi ra ngoài tiêu sái cuối cùng của bọn họ cũng bị tước đoạt, như vậy, trừ ở chỗ này cùng nhau tụ tập, lảm nhảm chuyện mới mẻ gần đây, bọn họ còn có thể làm cái gì? Thật ra thì nếu như bọn họ mang cái vấn đề này tới hỏi Vũ Văn Tiểu Tam, Vũ Văn Tiểu Tam nhất định sẽ nói cho bọn hắn biết: thật ra thì các ngươi còn có thể đi cua mỹ nữ!

Lòng của mọi người ngổn ngang trăm mối, đang suy nghĩ có nên trả lời hắn hay không, ở cửa cầu thang kia lại xuất hiện một bóng dáng làm cho bọn họ sợ hãi, đó không phải là Tam vương gia sao? Sao lại đi cùng hắn rồi hả ?

Chẳng lẽ. . . . . Nghĩ tới lần trước xảy ra chuyện lớn như vậy, gã Vũ Văn Lão Nhị này vẫn có thể sống sót xuất hiện tại nơi này, hơn nữa Tam vương gia còn đi theo bên cạnh hắn, như vậy chỉ có một cái khả năng ——— đó chính là Vũ Văn Lão Nhị tóm sống được lòng của Tam vương gia, vì vậy Tam vương gia lại một lần nữa di tình biệt luyến rồi !

Mọi người nghĩ tới đó thì ánh mắt nhìn về phía Vũ Văn Tiểu Tam cực kỳ sùng bái. Nếu như đúng là thế, có phải Tam vương gia sẽ xem xét bỏ qua cho bọn họ không nhỉ?

Nghĩ tới đây, sau khi hành lễ với Hiên Viên Ngạo, mọi người cũng rất thân thiện mở miệng với Vũ Văn Tiểu Tam: "Ai chà, thì ra là Vũ Văn huynh, đã lâu không gặp, chúng ta vô cùng nhớ ngươi nha !"

Nói xong, lại vụng trộm quan sát sắc mặt của Hiên Viên Ngạo, đáy mắt Hiên Viên Ngạo chợt lóe lên toa rét lạnh, đám người kia thật là học không ngoan, hiển nhiên không biết hối cải, còn hàng ngày ở chỗ này mong mỏi

https://thuviensach.vn

nữ nhân này chạy trở lại, tiếp tục kể chuyện xưa cho bọn họ ! Có lẽ là hắn quá nhân từ rồi !

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe giọng nói đầy nhiệt tình của bọn họ, rất là vui mừng giơ giơ cây quạt: "Ha ha ha. . . . . Đúng, đúng, tại hạ cũng phi thường thường nhớ nhung các ngươi!"… Bạc!

Mọi người thấy nhìn trên mặt Tam vương gia cũng không có vẻ kinh dị, lúc này mới yên lòng, cười hì hì mở miệng: "Vậy hôm nay Vũ Văn huynh tới đây là vì sao thế ?"

"Ha ha. . . . . Còn không phải là muốn nói một chút chuyện mới nhất cùng các ngươi ư, chẳng lẽ các ngươi không hiếu kỳ sao?" - Nàng nói xong, nhíu mày đầy thâm ý.

Mọi người nuốt một ngụm nước miếng, nhìn Hiên Viên Ngạo ở bên cạnh nàng, không phải chứ, ngay trước Tam vương gia mà kể chuyện xưa, lá gan của Vũ Văn Lão Nhị này có phải quá lớn rồi hay không ? Mặc kệ hắn gan lớn, bọn họ còn chưa muốn chết a!

Quan sát thấy sắc mặt Hiên Viên Ngạo như băng hàn kia, không hẹn mà cùng mở miệng nói: "Không hiếu kỳ!"

Sặc, mỗ nữ đụng nhằm cây đinh (vấn đề không thuận theo ý), sắc mặt giận dữ quay đầu nhìn Hiên Viên Ngạo, đều do hắn đi theo ra ngoài, ảnh hưởng đến nguồn thu của nàng, tức chết nàng!

Hắc hắc. . . . . Chỉ là thật may, nàng rất thông minh, trước khi ra cửa đã cùng cái tên khốn này nói kỹ càng, không cho phép can thiệp nàng!

Chỉ thấy mỗ nữ hướng về phía mọi người, cười híp mắt mở miệng nói: "Các ngươi không hiếu kỳ ư? Nhưng Vương Gia thật tò mò ! Hắn nói hắn muốn biết tại hạ kể chuyện xưa cụ thể là như thế nào, có phác họa thành công tâm lý hoạt động vô cùng hoàn thiện của Vương Gia hay không, cho

https://thuviensach.vn

nên mới phải mặt dày mày dạn cầu khẩn tại hạ mang hắn ra ngoài, các ngươi thật không muốn nghe sao ?"

Mặt dày mày dạn cầu khẩn nàng sao ?

Mọi người bị lời này của nàng làm cả kinh, nga cả hô hấp cũng quên luôn, Tiểu Nguyệt càng thêm kích động, có một loại cảm giác muốn quay đầu trốn chạy!

Gân xanh trên trán Hiên Viên Ngạo nổi lên ầm ầm, hung hăng nhìn chằm chằm nữ nhân chết tiệt kia, đang lúc này, Vũ Văn Tiểu Tam treo lên mặt nụ cười sáng lạn quay đầu lại, sắc mặt mỗ Vương Gia lập tức cứng đờ, nhớ lại lời nói của Thẩm Lãng Phàm, không nên chọc nữ nhân tức giận, rồi sau đó miễn cưỡng ẩn xuống tức giận trong mắt, gắn gượng chống đỡ lấy khuôn mặt tươi cười mà nhìn nàng.

Lần này ánh mắt mọi người đều sợ hãi rồi, bọn họ nhìn thấy cái gì vậy ? Nhìn thấy Tam vương gia cười nha ! Mặc dù nụ cười đó có chút. . . . . Không, là cực kỳ gượng ép, nhưng quả thật chính là cười!

Không thể nào ? Tam vương gia nghe thấy loại lời nói đó mà không tức giận sao ? Chẳng lẽ Vũ Văn Lão Nhị đó nói là sự thật, Tam vương gia thật muốn biết hắn nói cụ thể là như thế nào ư ? Còn mặt dày mày dạn cầu khẩn nữa ? !

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Ngạo làm bộ khuôn mặt tươi cười muốn chết kia, ở trong lòng cười gian một tiếng, mặc dù nàng không biết Hiên Viên Ngạo khác thường như vậy là vì cái gì, nhưng rõ ràng đối với nàng không có bất kỳ điểm xấu nào, hơn nữa nàng nên nắm lấy thời cơ, hảo hảo lợi dụng một phen mới đúng!

"Vậy. . . . . Vũ Văn huynh sẽ nói cho chúng ta một chút chứ ?" - Một nam tử co rúm lại đề nghị, nhưng trong lòng mơ hồ có chút không chắc,

https://thuviensach.vn

cũng không biết cái vẻ mặt kia của Tam vương gia rốt cuộc là có ý gì, rốt cuộc là thật sự không có ý kiến, hay là giả vờ?

Theo nguyên tắc mà nói, nam nhân bình thường cũng không trả lời nên có loại (mong muốn) kỳ quái mới đúng a! Dù thật sự có ý nghĩ này, cũng sẽ không biểu lộ ở trước mắt người đời chứ ?

"Được !" - Vũ Văn Tiểu Tam đang chờ những lời nói này, vui sướng hài lòng đi qua, tìm băng ghế rồi ngồi xuống.

Tiểu Nguyệt đưa mắt quan sát bóng lưng của nàng. Tiểu thư, có phải cô điên thật rồi phải không ? Không sợ chết cũng không nên khiêu chiến sự nhẫn nại của Vương Gia đến cực hạn như vậy chứ?

Mọi ngườiđều do do dự dự không biết như thế nào cho phải, mặt Tam vương gia có vẻ Hàn Băng, thật sự là khó có thể khiến cho người ta tin tưởng hắn thật sự tò mò về việc này, nhưng dựa vào tác phong ngày thường của Tam vương gia, nếu thật sự có ý kiến, chắc chắn sẽ không nói một lời mà đứng đợi ở bên cạnh như vậy.

Trong lòng của bọn họ vô cùng rối rắm! Đây chính là cơ hội duy nhất để cứu vớt mình, làm sai sẽ là vạn kiếp bất phục, cho nên bọn họ buồn bực tới cực điểm!

Hiên Viên Ngạo thấy Vũ Văn Tiểu Tam ngồi xuống, cũng bước đi thong thả đến gần, ngồi ở bên cạnh nàng, lần này quậy đến mọi người càng không thể có lựa chọn nào khác!

"Còn đứng ì nhìn cái gì ? Tới đây mau !" - Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì nhìn bọn họ.

Híc, mọi người tiếp tục sợ hãi mà xem xét Hiên Viên Ngạo, đang lúc này, nam tử khẽ mở ra môi mỏng lạnh lẽo: "Các vị thật sự rất muốn nghe sao ?"

https://thuviensach.vn

Không hẹn mà cùng rụt cổ một cái, lòng tràn đầy rối rắm nhìn Hiên Viên Ngạo, suy nghĩ một chút, không hẹn mà cùng gật đầu một cái, chợt nhìn thấy sắc mặt nam tử trong nháy mắt trở nên khó coi, vì vậy vội vàng không hẹn mà cùng lắc đầu một cái !

Lỗ mũi Vũ Văn Tiểu Tam phun ra khí, hết sức bất mãn uốn éo cái đầu, Hiên Viên Ngạo lại bắt buộc mình kéo kéo khóe môi, lộ ra một nụ cười gượng gạo. . . . . .

Vì vậy mọi người lại lần nữa gật đầu một cái, chợt nhìn thấy sự tức giận trong mắt của người kia giống như mưa to gió lớn, vậy là sau đó lại lắc đầu thật nhanh. . . . . .

Trời ạ, rốt cuộc muốn bọn hắn phải làm thế nào chứ ? Cổ của bọn họ cũng sắp gãy rồi ! Rốt cuộc là Tam vương gia có ý gì đây ? Ai có thể phát thiện tâm chỉ điểm một chút cho bọn họ không ?

"Các ngươi rốt cuộc là muốn nghe hay không muốn nghe hả ?" - nét mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy vẻ giận dữ, khốn kiếp, vừa gật đầu vừa lắc đầu, một đám bệnh thần kinh!

"Bổn vương nghe nói hôm nay đại nho đương thời Công Tôn Diệp sẽ giảng giáo, các vị cũng không có hứng thú đi nghe qua sao ?" - Lạnh lẽo mở miệng, ánh mắt rét căm quét về phía mọi người.

Bọn họ lập tức hiểu ý, bèn mở miệng: "Ai ui, chuyện quan trọng như vậy, chúng ta suýt nữa thì quên mất! Đa tạ Tam vương gia nhắc nhở, các huynh đệ, đi thôi, đi thôi, đi trễ sẽ không chiếm được vị trí tốt đâu !"

"Đúng vậy ! Thật đa tạ Tam vương gia chỉ điểm !" - Có một người đáp lời.

"Này. . . . ." - Vũ Văn Tiểu Tam cố gắng giữ lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng mọi người đều bỏ rơi không ngó tới nàng, trực tiếp cùng nhau nghiêng đầu sang chỗ khác mở miệng: "Vũ Văn huynh, sau này còn gặp lại, sau này còn gặp lại!"

Tiếp đó, một nhóm người cực kỳ bi thương, trước ánh mắt nhìn soi mói của Vũ văn Tiểu Tam, lục tục rời khỏi Vân Trung Thành. . . . . .

Chờ mọi người đều đi hết sạch, mỗ nữ giận quay mặt sang: "Vương Gia, ngươi thế này là có ý gì hả ?"

Hiên Viên Ngạo quay đầu, nét mặt không đổi mở miệng: "Không có gì ý hết, Bổn vương cũng chỉ là tốt bụng nhắc nhở bọn họ thôi, điều này cũng nói rõ chuyện xưa của vương phi không có sức quyến rũ lớn bằng việc dạy học của tiên sinh Công Tôn Diệp, cho nên Bổn vương đề nghị vương phi về sau nói nhiều chuyện có ý nghĩa tiến bộ một chút!"

"Vương Gia, ngài thật là một người thiện lương, đã nhớ nhắc nhở bọn họ ! Chỉ là bổn vương phi biết, ở kinh thành Tây Giao có một rừng cây, bên trong rất nhiều sâu, hơn nữa đều ngụ ở trên cây trong chỗ sâu, vô cùng cần người tốt giống như Vương Gia vậy, đến đó phục vụ cho những cây to kia! Vương Gia nếu rãnh rỗi có thể đi qua nhìn một chút, giúp đỡ giết côn trùng, coi như là làm việc thiện !" - Vũ Văn Tiểu Tam cắn răng nghiến lợi mở miệng.

Lời này vừa rơi ra, Hiên Viên Ngạo bề ngoài mặt tuy là khôngcó vẻ gì, nhưng gân xanh trên trán đã làm bại lộ tâm tình của hắnmột cách rõ ràng! Tiện nhân này, được voi đòi tiên, nếu không phải lời nói Thẩm Lãng Phàm còn ở bên tai, hắn không thể không làm thịt nàng!

Do dự một hồi lâu, mỗ Vương Gia hắn là cứng rắn che giấu cơn giận của mình, làm bộ như không nghe thấy lời của nàng..., nỗ lực bình phục lửa giận trong lòng mình, rồi sau đó lạnh giọng mở miệng: "Nếu mọi người đi,

https://thuviensach.vn

chuyện xưa cũng nói không được, vương phi còn muốn tiếp tục ở lại chỗ này sao?"

"Hừ !" - Mỗ nữ nặng nề hừ lạnh một tiếng, cắn răng nghiến lợi đứng lên, sải bước đi ra ngoài cửa.

Hiên Viên Ngạo đáng chết này, luôn đối nghịch cùng nàng ! Thật là tức chết nàng! Nàng thật hy vọng lập tức bộc phát một cuộc chiến tranh, sau đó cái tên khốnnày bị phái đến chiến trường giết địch, qua tám năm mười năm hãy trở về nữa! Không đúng, là tốt nhất đừng chớ trở lại nữa!

Đi xuống lầu một, lại thính tai nghe được tiếng mọi người đối thoại: "Ai, các ngươi biết không, hôm nay Long Diệu công chúa đến phủ Hi Vương cầu kiến, nhưng bị chặn ở ngoài cửa!"

"Thôi đi, đây là cái chuyện tình khó lường, hi Vương Gia của chúng ta dám chặn cả Thanh Loan nữ hoàng ở ngoài cửa, một công chúa nho nhỏ thì tính là gì !" - Lại một âm thanh của người khác vang lên.

Mỗ nữ nghe thấy, tâm tình cực tốt! Thương Thương quả nhiên không làm cho nàng thất vọng, nhìn sang Hiên Viên Ngạo, không nhịn được lườm hắn một cái, rồi sau đó tùy tiện chọn cái bàn ở lầu một rồi ngồi xuống, vểnh tai tiếp tục nghe.

Mọi người nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, cùng nhau đứng dậy hành lễ: "Tam vương gia!"

Hiên Viên Ngạo nhàn nhạt gật đầu một cái, ngồi ở bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam.

Hắn đương nhiên không bỏ qua đám người đó đàm luận đến hoàng thúc chặn hai nữ nhân ở ngoài cửa thì khóe môi nữ nhân này thoáng hiện nụ cười, mơ hồ cũng có thể đoán được nàng ở lại là muốn thám thính những thứ gì. Cũng là bởi vì thấy được, đoán được, cho nên trong tim của hắn mới

https://thuviensach.vn

thấy ngổn ngang trăm mối! Nói không rõ là cảm giác gì, nhưng mà cực kỳ khó chịu!

Mọi người thấy vẻ mặt của hắn không có ý gì, vì vậy yên tâm quay đầu đi ăn ăn uống uống, lá gan lớn đến đâu thì cũng không còn lớn tiếng nghị luận nữa, dù sao có thân vương một nước ở chỗ này, bọn họ lo lắng nhỡ nói sai một cái, đột nhiên bị kéo ra ngoài chém!

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi nửa ngày, cũng không còn nghe tiếng nghị luận của bọn họ truyền đến nữa, dứt khoát quay đầu, bộ dáng hiếu kỳ mở miệng: "Hai vị huynh đài, các ngươi mới vừa nói là thật hay giả vậy? Hi Vương Gia thật sự chặn cửa với Long diệu công chúa và Thanh Loan nữ hoàng ? Đây là cái chuyện gì vậy ? Sao ngay một chút tiếng gió tiểu đệ cũng chưa từng nghe được vậy ?"

Những người kia nhìn nàng, rồi lại ngó ngó Hiên Viên Ngạo ở bên người nàng. thấy trên mặt Tam vương gia cũng không có vẻ không thích, mà cái nam tử mặc áo trắng lại cùng Tam vương gia ngồi cạnh nhau, nếu có thể bợ đỡ được, dĩ nhiên là có hi vọng thăng quan phát tài rồi, vì vậy hết sức nhiệt tình mở miệng: "Chuyện xảy ra vào buổi sáng hôm nay !"

"Long diệu công chúa đó mang theo cả đám thị tỳ, nói là tự tay vì Hi Vương Gia chúng ta làm đồ ăn sáng, nhưng Hi Vương Gia chỉ sai người quăng ra một câu nói, nói là hắn đã ăn rồi, không làm phiền đến Long diệu công chúa. Tiếp đó liền đóng kín đại môn, haizz, công chúa của một nước tự mình nấu canh, ngay cả cửa Hi Vương Gia cũng không cho nàng vào !"

Người kia nói suy nghĩ đáy mơ hồ có chút tốt sắc, hi Vương Gia là Thân Vương của đế quốc Hiên Viên bọn họ, công chúa nước khác sống chết theo đuổi hắn như vậy, còn không nể mặt nàng ta, tự nhiên bọn họ cũng theo đó mà có mặt mũi vô cùng!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam lại có chút phiền muộn nhíu nhíu lông mày, trong bụng thấy áp lực bội phần !

Sau đó, người nọ lại mở miệng: "Còn nữa, sáng sớm Thanh Loan nữ hoàng cũng chạy tới, nói là biết Hi Vương Gia thích thu thập bảo vật trân quý, đúng lúc nàng có một khối ‘Liệt Diễm tinh thạch’, muốn tặng cho Hi Vương Gia. . . . . ."

Nói tới chỗ này, những người khác hít vào một ngụm khí lạnh! Cái gì mà đúng lúc có được chứ, rõ ràng chính là. . . . . Liệt Diễm tinh thạch là bảo bối như thế nào chứ, Thanh Loan nữ hoàng này thật không tiếc lòng!

Thấy tiếng hít sâu liên tiếp của bọn họ, Vũ Văn Tiểu Tam vặn mày lên tiếng: "Liệt Diễm tinh thạch rất đáng tiền sao?"

Mọi người nhìn nàng giống như đang nhìn kẻ ngu ngốc, đây không phải là nói nhảm sao?

"Không thể nào ? Ngay cả Liệt Diễm tinh thạch mà cũng không biết ? Đâu chỉ là đáng tiền a! Căn bản là vô giá! Ngay cả mua một tòa núi vàng cũng đủ !" - Người nọ không dám tin nhìn cái kẻ Vũ Văn Tiểu Tam ngu ngốc kia.

Những lời này không có nửa điểm phóng đại, bởi vì ở Phiếm Đại Lục có ba món khoáng thế trân bảo, một là"Diều minh" , một cái là"Quân Tử Kiếm", cuối cùng chính là "Liệt Diễm Tinh", ba món bảo vật giá trị không thể đo lường!

"Diều Minh" chính là quốc bảo của đế quốc Dạ Mị, "Quân Tử Kiếm" là quốc bảo của đế quốc Hiên Viên, mà "Liệt Diễm tinh" tự nhiên cũng là quốc bảo của đế quốc Thanh Loan!

"Này sau đó thì sao ?" - Danh quý vậy sao ! Vũ Văn Tiểu Tam cảm giác phiền muộn trong lòng càng sâu thêm!

https://thuviensach.vn

"Ha ha. . . . . Sau đó Hi Vương Gia phái người ra ngoài, thu nhận quà tặng, nhưng vẫn không mở cửa cho người đi vào! Ha ha ha. . . . . ." - Người kia nói cười đến vô cùng rực rỡ, Hi Vương Gia làm chuyện này thật là khiến người ta sùng bái!

Khoáng thế trân bảo cũng thu, nhưng vẫn không cho người đi vào, chắc hẳn Thanh Loan nữ hoàng suýt nữa giận điên lên!

Vốn cho là hắn nói xong, sẽ thấy nam tử mặc áo trắng kia cũng giống như hắn, vui vẻ cười lên, lại phát hiện nàng có vẻ không quá vui mừng, chào cũng không chào, đứng lên đi ra cửa. . . . . .

Hiên Viên Ngạo đi theo phía sau, mơ hồ không đoán ra nổi ý tưởng của nàng. Nàng mất hứng hắn đã nhìn ra, nhưng lý do mất hứng là gì đây ? Hoàng thúc không thể không gặp các nàng ấy sao ? Tâm tư của nữ nhân này thật khiến người suy nghĩ không ra!

Đi lên trước, sóng đôi ngang hàng với nàng, nhìn rõ ràng nửa gương mặt cúi thấp của nàng: "Vương phi sao thế ?"

Vũ Văn Tiểu Tam phiền não xoay đầu: "Ngươi mù hả, không nhìn thấy ta đang buồn bực sao ? Nói ít mấy câu không ai nói là ngươi bị câm đâu !" - Sau khi nói xong, thở phì phò sải bước đi về phía trước. . . . . .

Mỗ Vương Gia đứng lại tại chỗ, hung hăng cắn răng, siết chặt nắm đấm, nỗ lực khắc chế lửa giận trong lòng mình, sau khi hô hấp bình thường lại giẫm chận đuổi theo bước tiến của nàng, đồng thời ở trong lòng nhắc nhở mình không cần nổi giận, ngàn vạn lần không được nổi giận, nếu không hôm nay hắn mất trắng công cả ngày nhịn nàng!

Tiểu Nguyệt nhìn sắc mặt của Hiên Viên Ngạo, sợ sệt nuốt nước miếng. . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . Trước cửa Tam vương phủ, thị vệ nhìn mấy người đi về phía vương phủ, vương phi thở phì phò đi ở phía trước, mặt Vương Gia. . . . . thật không nói rõ được, sắc mặt xanh mét còn có ẩn hàm nụ cười quái dị đi theo bên cạnh vương phi, thân thể của thị tỳ thân cận vương phi thì co rúm lại, đi theo sau lưng bọn họ.

Đây là tình huống gì chứ ? Vương Gia chọc giận vương phi ? Còn cái vẻ mặt kia của Vương Gia là gì vậy ? Rốt cuộc vui mừng hay là tức giận?

Bước vào vương phủ, mỗ nữ chào cũng không chào, cứ mải tự suy tư, vặn đôi long mày thanh tú trở về phòng.

Mà Hiên Viên Ngạo có chút do dự, quay ra nói với người hầu: "Đến đệ nhất thiên hạ trang xin mời Trầm Công Tử tới đây!" - Rồi sau đó giẫm chận đi ra, trở về thư phòng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam mặt mày phiền não ngồi ở trong phòng của mình, Tiểu Nguyệt mím mím môi, vốn chuẩn bị hỏi han nàng một chút, nhưng chợt nhớ tới trước kia mỗi lần mình hỏi tiểu thư, luôn nhận được đáp án làm cho người ta không nói được lời, nàng do dự một lát, rồi cũng không mở miệng.

Một lát sau, cái người đang rõ ràng phiền muộn đột nhiên nước mắt lưng tròng ngẩng đầu lên, nhìn nàng: "Tiểu Nguyệt, chẳng lẽ ngươi tuyệt không tò mò ta đang cảm thấy thế nào sao?"

Sặc. . . . . sau gáy mỗ thị nữ chảy xẹt một vệt mồ hôi. . . . . .

Kể ra, nàng thật không tò mò chút nào! "Không hiếu kỳ!" - Mặc dù nàng không hiểu tại sao tiểu thư vô duyên vô cố phiền não, nhưng không hiểu cũng không đại biểu là nàng muốn biết!

Uất ức hít mũi một cái, vẻ mặt rất chỉ trích, mở miệng: "Tiểu Nguyệt, ngươi không yêu ta rồi ! Hu hu. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Gì thế ? Tiểu Nguyệt nhất thời cảm giác bước chân có chút suy yếu. Yêu à ? Tiểu thư nhà bọn họ không nói nhầm chứ ?

"Tiểu thư, người làm sao vậy ?" – Đầu đầy mồ hôi, im lặng mở miệng.

"Hì hì, ta biết ngay Tiểu Nguyệt nhà chúng ta vẫn là yêu ta mà ! Ngươi nghe chưa, hôm nay ở trong khách sạn bọn họ nói. . . . . ." – Nét mặt Vũ Văn Tiểu Tam có vẻ rối rắm.

"Nghe rồi !" - Nàng cũng không phải là người điếc mà ! - "Nhưng vậy thì thế nào ạ ?"

"Áp lực lớn nha!" - Mỗ nữ thở dài một hơi, mặt như đưa đám, nằm dài ở trên bàn, "Ta không biết nấu cơm, cũng không có trân bảo hiếm thấy gì có thể đưa cho Thương Thương, thậm chí ngay cả Thương Thương thích thu tập trân bảo cũng không biết, híc híc híc . . . . Vậy phải làm sao bây giờ a !"

Tiểu Nguyệt nhìn chăm chú bộ dạng nửa chết nửa sống, mở miệng hỏi thăm: "Tiểu thư, ngươi thật sự rất coi trọng Hi Vương Gia sao?"

"Ừm !" – mỗ nữ rất thành thật gật đầu.

"Sâu nặng cỡ nào?" - Mở miệng lần nữa hỏi thăm.

Vũ Văn Tiểu Tam nhéo nhéo lông mày, suy nghĩ một hồi lâu: "Rất coi trọng! Rất coi trọng!"

"Vậy ngài có thể đi học nấu cơm rồi cũng đưa cho Vô Thương Vương Gia ăn, nghĩ biện pháp thu thập trân bảo đưa cho hắn, sau đó. . . . . ." - Tiểu Nguyệt mở miệng đề nghị, nhưng lời còn chưa nói hết. . . . . .

Mỗ nữ quặm mặt lại, rất là mất hứng ngắt lời nàng: "Đùa gì thế! Nấu cơm ? Ta dù cả đời không có ai muốn, cũng không làm cơm đâu ! Còn nữa ngươi mới vừa nói tới cái gì hả ? Thu thập trân bảo đưa cho hắn ? Ngươi

https://thuviensach.vn

không điên chứ ? Ta thật vất vả thu thập được trân bảo, tại sao phải đưa cho hắn? Nếu hắn thu châu báu của ta rồi chạy theo hồ ly tinh, ta tìm ai khóc đây ?" - Trên gương mặt xinh đẹp rõ ràng đều là vẻ tức giận. . . . . .

Tiểu Nguyệt liếc mắt, im lặng nhìn ra ngoài cửa sổ. . . . . Đây chính là tiểu thư. . . . . Rất coi trọng sao ? Cái này cũng không khỏi quá coi trọng đi ? !

. . . . . .

Ở thư phòng của Hiên Viên Ngạo, nam tử lạnh lùng kiêu ngạo ngơ ngác đứng ở trước bàn, ánh mắt mê mang, không biết đang nghĩ cái gì nữa.

Một nam tử mặc áo đỏ đi vào: "Ngạo, tìm ta làm gì ?" - Nói xong cũng không đợi hắn mở miệng, tùy ý tìm cái ghế, nghênh ngang đặt mông ngồi xuống.

Thu hồi ánh mắt, quan sát nam tử lôi cuốn có nét mặt mặt xuân phong hả hê, càng cảm thấy vô cùng phiền muộn - "Tìm ngươi giúp một tay giải quyết vấn đề!"

"Vấn đề gì ? Nói một chút coi ? Ta nhất định tri vô bất ngôn !" Dựa vào ghế, cà lơ phất phơ nhìn hắn, trong bụng đã là đoán được hắn muốn hỏi về phương diện nào rồi.

(Tri vô bất ngôn,ngôn vô bất tẫn: không biết không nói, biết thì sẽ nói hết

Vì vậy Hiên Viên Ngạo đem tất cả sự kiện trải qua hôm nay nhất nhất nói ra, Thẩm Lãng Phàm tỏ ra không thể tin được mà nhìn hắn. . . . . .

Chờ âm điệu cuối cùng của Hiên Viên Ngạo rơi xuống, Thẩm Lãng Phàm giựt giựt khóe miệng, trừng mắt: "Ngươi cũng có thể nhịn quá mức như vậy sao ?" - Những lời đó mà cũng có thể nhịn được, Hiên Viên Ngạo

https://thuviensach.vn

này khi nào trở nên rộng lượng như vậy? Còn người Vương phi kia của hắn, lá gan cũng quá lớn đi ?

"Không phải ngươi bảo ta phải nhịn sao ?" - âm thanh lạnh lẽo xen lẫn nồng nặc tức giận.

Híc, bảo hắn nhịn, nhưng không bảo hắn cái gì cũng nhẫn nãi nha? thời điểm lời nào nên nói thì phải nói chứ, khoan đã. . . . . ."Nếu như mà ta không bảo ngươi nhịn, ngươi sẽ làm gì hả ?"

Mỗ Vương Gia vặn lông mày suy tư một lát, sau đó nói thật: "Bổn vương sẽ bóp chết nàng!"

"Híc, vậy ngươi cứ chịu đựng đi !" – Lau lau mồ hôi trán, cái tên đần này không khỏi cũng quá bạo lực đi? Đối đãi với nữ nhân tuyệt không dịu dàng, được rồi, hắn thừa nhận nếu có nữ nhân nào giống mỗ nữ đối xử với hắn như vậy, hắn cũng không dịu dàng tiếp được!

"Nhìn tình huống chính là nàng thích hoàng thúc của ngươi rồi, hơn nữa còn là tương đối thích. Ngạo, đường tình này của tiểu tử nhà ngươi có chút khó đi nha!" - Lắc lắc cây quạt, làm ra phán xét.

Hiên Viên Ngạo cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Bổn vương biết !" - Ngươi tốt nhất không cần nói nhảm nữa ! Những lời này ẩn giấu ở trong lòng, chưa nói ra.

Nhưng mà quan hệ huynh đệ đã nhiều năm như vậy, Thẩm Lãng Phàm há có thể không đoán ra trong lòng của hắn cất giấu những thứ gì sao ?

"Được thôi, được rồi, không nói nhảm, bây giờ ngươi đâu rồi, hoặc nghĩ biện pháp để cho nàng coi trọng ngươi hơn, hoặc là nghĩ biện pháp để cho nàng nảy sinh ra khúc mắc trong lòng với hoàng thúc của ngươi!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi bảo Bổn vương gian lận ở phía sau sao ?" - Nhíu nhíu lông mày, có phần không thể tiếp nhận được đề nghị của hắn. Hiên Viên Ngạo hắn từ trước đến giờ Quang Minh Lỗi Lạc, loại chuyện táy máy tay chân sau lưng như vậy, hắn làm không được!

Thẩm Lãng Phàm trừng mắt, nhìn tên gia hỏa tự cho là thanh cao kia, dường như ở thời điểm đánh giặc, trên chiến trường cũng sử dụng qua không ít ám chiêu đi ? Chẳng lẽ đó không phải là gian lận ở phía sau lưng ? Tuy nghĩ như vậy, nhưng hắn cũng không đem lời này tới chèn ép người ta: "Ta không có ý đó ! Không bảo ngươi chơi cái ám chiêu hèn hạ gì, nhưng ngươi có thể đem sự thật thổi phồng lên!"

Nam tử lạnh lùng kiêu ngạo nhíu nhíu lông mày, tựa như suy nghĩ lời này có thể thực hiện được, rồi sau đó này lông mày lại giãn ra, nhìn chăm chú Thẩm Lãng Phàm, người này không hổ là cao thủ tình trường!

Nhìn tên gia hỏa có vẻ đã được khai thông, Thẩm Lãng Phàm duỗi cái lưng dài mỏi nhừ, rồi sau đó mở miệng phát biểu: "Ngạo, ngươi thật sự coi trọng vương phi của ngươi à ? Cảm giác mối tình đầu như thế nào hả ?" – Dứt lời, đầy mập mờ nhíu mày, trong mắt đều là vẻ hài hước. . . . . .

Không nói chuyện nói, cái tên đầu gỗ này không phải đều chẳng thèm ngó tới nữ nhân, chỉ đem họ ra phát tiết chút dục vọng thôi sao ?

Đột nhiên động tình một cái thì đạt tới cái loại đức hạnh này, thật đúng là làm cho hắn khó thích ứng!

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Hiên Viên Ngạo lại có điểm hơi đỏ lên, ánh mắt chừng như phiêu du đờ đẫn, dáng vẻ ngượng ngùng nhìn hắn.

Khóe miệng Thẩm Lãng Phàm kéo xuống, co quắp nghiêm trọng. Được rồi, là hắn tùy tiện, hỏi cái không nên hỏi! Rõ ràng là cũng thân kinh bách chiến ở trên giường rồi, còn làm ra vẻ một bộ dáng Lão Xử Nam vạn năm sao ! Bộ dáng kia của hắn, đủ để cho dã ăn không ngon vài ngày! "Vương

https://thuviensach.vn

Gia, rõ ràng là ngài không thích Phượng Phi Yên, tại sao còn nhận lấy quà tặng của nàng ?" - Liên Sương có chút khó hiểu mở miệng, “thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội”(1), năm đó Vương Gia nhà bọn họ có được"Phượng Minh tranh", vì ngại phiền toái liền trực tiếp ném cho Hoàng đế của đế quốc Dạ Mị, mà “Liệt Diễm tinh" lại không có tác dụng gì, tại sao Vương gia phải nhận lấy ? Hơn nữa còn là gióng trống khua chiêng nhận lấy!

"Có quà tặng vì sao không thu ?" - Ôn hoà mở miệng, “Liệt Diễm tinh” là một khối tinh thạch màu đỏ, có một chút ánh sáng chiếu ở phía trên sẽ tỏa sáng lấp lánh, chói mắt ! Kỳ diệu là đông ấm hạ mát, hơn nữa buổi tối có thể sáng lên, khi màn đêm buông xuống có thể sử dụng như ngọc phát sáng.

Thật ra thì cũng không thể coi là có tác dụng to lớn gì, muốn so sánh với "Phượng Minh tranh" và "Quân Tử Kiếm", thì “Liệt Diễm tinh” này căn bản không có khả năng để so sánh, cho nên sự trân quý cũng chỉ vì khắp thiên hạ có một khối đá duy nhất này thôi.

Liên Sương nghe lời của hắn, mơ hồ có chút im lặng, lý do này thật. . . . . Có cần phải qua trả lời qua loa với hắn như vậy không ?

Nhìn hắn rõ ràng là có vẻ không tin, khẽ cười một tiếng: "Có lẽ Tam nhi sẽ thích !" - thiên hạ đều biết Liệt Diễm tinh đẹp, là trân bảo tuyệt thế mà mỗi nữ tử đều tha thiết ước mơ, có lẽ nha đầu kia cũng thích ! Hơn nữa khối tinh thạch này đông ấm hạ mát, đeo ở trên người cũng rất thoải mái.

Híc. . . . . Tam vương phi sẽ thích sao ?

"Vương Gia, Thanh Loan nữ hoàng đưa đồ, ngài lại đưa cho tam vương phi hình như có điểm không thích hợp thì phải ?" - Liên Sương hỏi ra sự khốn hoặc của mình. Tam vương phi đó cũng không giống như người có thể dễ thuyết phục, Vương Gia một lòng chân tình, nhưng vô cùng có khả năng sẽ bị bới móc!

https://thuviensach.vn

"Sẽ không !" - Hắn rất chắc chắn, bởi vì nha đầu kia thích tiền muốn chết đi được, nếu hắn không tịch thu, nàng mới có thể mắng hắn là ngu xuẩn, đây cũng là một trong những nguyên nhân để hắn nhận lấy quà tặng.

Nói tới chỗ này, từ cửa lại vang lên một âm thanh mềm mại nhu nhu lại xen lẫn tức giận: "Hoàng thúc, người quá độc ác!"

Liên Sương nhìn sang Hiên Viên Triệt, có chút chột dạ: "Thất vương gia, ngài quay về từ hoàng cung hả ?"

Hiên Viên Triệt trừng mắt liếc hắn một cái, rồi tiếp tục hung hăng căm tức nhìn Hiên Viên Vô Thương!

Nam tử tuyệt mỹ quay đầu lại, nhìn nhìn cái gương mặt như mặt con nít đang giận dữ kia: "Không phải đã quay về rồi sao? Còn nói cái gì vậy hả?"

Ặc, sắc mặt Hiên Viên Triệt lập tức cứng đờ, đúng là hắn đã quay về, nhưng mà lạy hoàng thúc ban tặng, hắn sẽ phải lập tức rời đi ! Nếu không phải sợ tam hoàng huynh cũng ném hắn đến chỗ mẫu hậu, hắn thật hận không được dời đến tam vương phủ để quyến rũ hoàng tẩu một phen, khiến hoàng thúc ăn chút dấm chua thật ngon ! Thật là tức chết hắn!

"Hoàng thúc ! chúng ta có quan hệ tốt như vậy, mà sao người không có nhân tính, tự nhiên hại ta!" - Sáng sớm hắn đã bị mẫu hậu gọi tới, kể rằng hoàng thúc phái người nói cho bà biết, Hiên Viên Triệt hắn mấy ngày nay ở trong vương phủ đều nghĩ tới chuyện thành thân, cần phải lập tức cho hắn cưới vương phi ! May mắn là hắn cơ trí, cố tình làm vẻ khổ sở với mẫu hậu, nói là không biết chọn người nào được, khiến mẫu hậu cho hắn mấy ngày cân nhắc, hắn mới thành công chạy trở về.

"Thế nào ? Không muốn đi rồi hả ?" - Nhẹ giọng mở miệng, lại làm cho cả người nào đó đang giận dữ trở nên run rẩy.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hiên Viên Triệt lập tức cứng đờ, lúc này thu lại vẻ mặt đằng đằng tức giận, chầm chậm nắm chặt bọc quần áo trong tay, cực kỳ thành thật xoay người, một bộ dạng ‘Gió hiu hiu hề. nước sông Dịch lạnh ghê’(2), đeo túi xách chuẩn bị rời đi. . . . . .

Hắn không thể chọc giận hoàng thúc nữa, nếu không hoàng thúc nổi giận không để cho hắn đi, hắn tuyệt đối trốn không thoát ! Mẫu hậu nhất định sẽ cho hắn xem rất nhiều phi tử, giống như đối đãi với đại hoàng huynh năm đó! Hắn tuyệt không muốn kết hôn, cho nên hắn lập tức phải đi, chạy càng xa càng tốt!

Đợi bóng lưng biến mất ở trước mắt, Hiên Viên Vô Thương, Liên Sương nhìn nửa bên mặt tuyệt mỹ của hắn, rồi mở miệng: "Vương Gia, Thất vương gia có hiểu nỗi khổ tâm của ngài không ?"

Hiện tại thế cục rung chuyển, tình hình trong triều cũng cực kỳ phức tạp, triều thần đứng ở hai bên hoàng thượng và Thừa Tướng càng đấu khí thế càng hừng hực, đồng nghĩa cũng xuất hiện không ít nhân vật chính trị bị hy sinh, không ai biết được người bị dính vào sẽ là người nào, lần này Vương Gia hành động như vậy cũng chỉ vì để Thất vương gia cách xa những thứ phân tranh này.

"Có hiểu hay không thì hắn đều phải đi !" – Mặc thân là hoàng đế, thân bất do kỷ. Ngạo và Mặc cùng nhau bảo vệ mảnh giang sơn này, cũng không thể không lâm vào tranh giành quyền thế. Mà hắn, vốn có thể cô độc một thân một mình, khước từ cơ hội buông bỏ để làm một Vương Gia nhàn tản.

Cho nên hiện nay cũng chỉ còn lại có Triệt thôi.Dưới sự bảo vệ của bọn họ, Triệt cố ý tiêu dao tự tại nhiều năm, hiện nay cũng không có gì bắt buộc có thể cuốn hắn vào cái vũng bùn này, chú cháu bọn họ, dù sao cũng phải có người có thể làm một người bình thường, tiếp tục sống sót giống như một người bình thường!

https://thuviensach.vn

Liên Sương nhìn nửa bên gò má của hắn, không nhịn được hỏi ra suy nghĩ trong nội tâm: "Vương Gia, ngươi hối hận không ?" - Hối hận vì người để bản thân cuốn vào những phân tranh đó, hối hận từ một Tiên Nhân không tranh quyền thế, mỉm cười nhìn hoa nở hoa tàn trước sân, biến thành ác ma lòng dạ độc ác, vì đạt được mục đích mà dùng mọi thủ đoạn!

Không sai, chính là ác ma ! Ở trong mắt rất nhiều người, Vương Gia nhà bọn họ so với ma quỷ còn đáng sợ hơn !

Nhưng cái Vương Gia bỏ ra, cùng những hy sinh hắn đang làm, trong mắt người đó, thế nhưng lại trở thành chướng ngại !

Có hối hận không ? Nam tử tuyệt mỹ khẽ nhíu đôi lông mày kiếm, dường như suy nghĩ quay trở về nhiều năm trước. . . . . Trong mắt lóe lên tâm tình phức tạp cùng khổ sở, cuối cùng, khẽ cười một tiếng, lạnh nhạt mở miệng: "Không hối hận ! Nếu không như thế, Bổn vương lấy cái gì để bảo vệ Tam nhi ?"

Đúng, trước kia hắn từng ăn năn, cũng từng hận qua ! Nhưng mà sau khi gặp được nha đầu kia, hắn cảm thấy sâu xa bên trong, tất cả những gì mình đã làm, cũng không phải vì những kẻ vẫn sỉ nhục, coi hắn là cái đinh trong mắt người, mà là vì để cho mình có đầy đủ năng lực, để bảo vệ nữ nhân mà hắn yêu, không để cho Tam nhi của hắn bị bất luận kẻ nào khi dễ!

Giờ khắc này, Liên Sương thật lòng thấy may mắn cho hắn, tuy nói hắn cũng thường xuyên không chịu nổi tam vương phi đó, nhưng có thể cởi ra nút thắt trong lòng của Vương Gia, quả thật đã khiến hắn cảm kích!

Đã nhiều năm rồi, Vương Gia vẫn sống ở trong khổ sở, tam vương phi ấy khiến nụ cười trên mặt Vương Gia trở nên nhiều hơn, cũng chân thật hơn, Vương Gia bây giờ mới giống một người bình thường !

Nghĩ tới đây, không hề rối rắm vì chuyện này nữa: "Vương Gia, thật ra thì Thất vương gia cũng không còn nhỏ !" – Đúng thế, Thất vương gia đã

https://thuviensach.vn

22, cũng nên tiếp xúc vài chuyện, vẫn sống dưới sự bảo vệ của Vương Gia, hoàng thượng và Tam vương gia, đối với hắn mà nói chưa chắc đã tốt!

"Bổn vương biết ! Cho nên để hắn đi, chủ yếu là bởi vì không muốn hắn không có việc gì lại xuất hiện trước mặt Tam nhi, giả trang đáng yêu, lại còn gây thêm phiền toái ở sau lưng Bổn vương!" - Hiên Viên Vô Thương nói xong, gương mặt tuyệt mỹ kia đều là những tính toán phiền não.

Liên Sương mím mím môi, im lặng quay đầu ngó ra ngoài cửa sổ, hắn quả nhiên không nhầm, đây mới là nguyên nhân chủ yếu nhất!

. . . . . .

Kìa, cái người đã chạy thật xa, trên gương mặt non trẻ tinh xảo treo lên một nụ cười xán lạn, sao hắn không hiểu tâm tư hoàng thúc và hoàng huynh cơ chứ, chỉ là hắn không còn bé nữa, hắn cũng muốn vì bọn họ đảm nhận một phần trách nhiệm, nhưng nếu bọn họ tạm thời không cần, vậy hắn cứ ra đi tiêu sái thì hơn. Nhưng hắn không biết là, lần này rời đi, khiến cho hắn vấp phải. . . . . Chỉ có thể nói hắn sẽ thảm hại cả đời!

. . . . . .

(1) Thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội xuất phát từ Xuân thu tả truyện (hoàn công mười lăm): Ngu Thúc có một khối ngọc quý, Ngu Công muốn nhận được, Ngu Thúc ban đầu không chịu. Sau đó, Ngu Thúc vì thế mà cảm thấy hối hận, nói: ‘Mọi người có câu ngạn ngữ: “người bình thường vốn là không có tội, nhưng bởi vì có ngọc quý mà đắc tội’, cho nên đã đem ngọc quý hiến tặng cho Ngu Công. Song, Ngu Công lại tới yêu cầu lấy bảo kiếm của Ngu Thúc. Ngu Thúc nói: "Người này thật sự là lòng tham không đáy. Như thế, sẽ mang đến cho ta họa sát thân !" - Cho nên đem binh tấn công Ngu Công. Ngu công đành bỏ trốn tới Cộng Trì. Đoạn truyện này, Ngu thúc bởi vì lo lắng tham tài sẽ xảy ra mối họa, cho nên dâng ra ngọc quý; nhưng, Ngu Công chiếm được ngọc quý lại không biết thỏa mãn, cuối

https://thuviensach.vn

cùng bởi vì lòng tham không đáy mà đưa tới tai hoạ. Do đó câu nói "thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội" nghĩa là người bình thường thì không sao nhưng vì tham tài mà thành ra có tội, khuyên ta không nên tham lam.

(2) “gió hiu hiu hề nước sông Dịch lạnh ghê,tráng sĩ một đi không trở về” - đây là 2 câu thơ Kinh Kha đã ngâm tại bờ sông Dich- biên giới nước Triệu trước khi lên đường ám sát Tần Thủy Hoàng. Câu thơ thể hiện tinh thần quyết tâm ra đi vì lí tưởng của người tráng sĩ, mô tả tư thái của người anh hùng .

Tây Uyển hoàng cung, Long Ngạo Thiên mang theo bút, đờ đẫn. . . . . .

Cho đến khi những người bên cạnh mở miệng nhắc nhở: "Thái tử điện hạ!" - Trong lòng buồn bực không dứt, thái tử điện hạ rốt cuộc bị sao vậy ? Hôm nay lúc làm việc, chốc lát lại thần người ra, thái tử tham chính (nắm quyền) gần mười năm, chưa bao giờ có tình trạng này!

Mỗ thái tử lấy lại tinh thần, thở dài một cái, tiếp tục hạ bút với đám tấu chương, trong lòng cũng có chút phiền muộn, hắn cũng không biết hắn bị sao, hôm nay cứ chốc lát trong đầu hắn liền xuất hiện âm thanh "Chúng ta thật có duyên" của người nào đó, xem ra hắn thật sự bị hại thê thảm rồi!

Chờ cho hắn và nhị ca thương lượng xong chuyện Mông Man đế quốc, hắn lập tức sẽ trở về nước, cách xa nơi có nữ nhân kia. Thật sự là quá kinh khủng mà!

. . . . . .

Nguyệt Vô Hạ hung hăng đập một cái lên trên bàn, trên mặt đều là lửa giận hừng hực, ngay sau đó hốc mắt khẽ ửng đỏ, trong con mắt thuần khiết đều là mơ hồ lệ quang! Giận đến độ thân thể hơi run rẩy. . . . . .

Thật ra thì nàng cũng không biết run rẩy là bởi vì tức giận, hay là bởi vì đau lòng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đại phu cũng có vẻ mặt cũng cực kỳ phức tạp, hôm nay hắn thật không nên tới tam vương phủ khám bệnh, chuyện như vậy, cũng không biết hắn còn đường sống hay không!

"Tiểu thư !" - Thị Kỳ đi lên trước, trước an ủi nàng.

"Bốp!" - Một cái tát hung hăng giáng xuống mặt của nàng ta, "Cút ! Cút cho Bổn cung!" - Nàng tức giận gào thét. . . . . .

Thị Kỳ che mặt của mình, cố nén khóc mở miệng: "Tiểu thư !"

"Bổn cung bảo các ngươi cút! Có nghe thấy hay không ? Biến, tất cả cút ! Cút ra ngoài !" - Nguyệt Vô Hạ hai tay ôm đầu, ngồi xổm người xuống, dựa vào góc bàn kia.

Mọi người nhìn thấy dáng vẻ điên cuồng của nàng, đành phải lui ra ngoài, đại phu càng thêm lau lau cái trán đổ mồ hôi, thật nhanh tháo chạy, trong bụng suy nghĩ: hắn lập tức mang theo gia quyến rời bỏ Kinh Thành, đi được càng xa càng tốt ! Chuyện tình của hoàng gia có không ít, nhưng người bình thường biết quá nhiều đều có một con đường chết!

Cô gái áo hồng ngồi liệt trên mặt đất, nước mắt dọc theo khóe mắt chảy xuống. . . . . Giả! Giả! Tất cả đều là giả! Hắn yêu nàng, hắn dịu dàng vối nàng, đều là giả!

Khó trách thời gian lâu như vậy, mỗi ngày nàng thị tẩm, hàng đêm thừa hoan, bụng cũng không có động tĩnh, còn tưởng rằng là mình có chứng bệnh gì, lại thì ra là mỗi ngày hắn sai người đưa tới bát súp kia! Nàng còn nhớ rõ lần đầu tiên, người hầu bưng chén canh kia xuất hiện ở trước mặt nàng, hắn dịu dàng nói: "Thân thể Hạ nhi yếu ớt, nên bồi bổ thật kỹ!"

Rồi sau đó tự tay đút nàng uống canh, sau đó thì chỉ cần người hầu tới đưa canh, nàng đều cho rằng là hắn quan tâm tới nàng, cho nên luôn một lòng mừng rỡ uống hết, không ngờ đây là “Lạc tử thang” (thuốc bỏ thai)!

https://thuviensach.vn

Lạc tử thang, sau khi làmhuyện phòng the, uống xong thì có thể tránh thai, nếu dùng thời gian dài, sẽ dẫn đến cả đời vô sinh!

Ngạo ca ca, chàng thật nhẫn tâm! Uổng cho Hạ nhi yêu chàng thắm thiết!

Vươn tay lau khô nước mắt trên mặt, sự sợ hãi cùng đau thương trong đôi mắt thuần khiết đã biến mất không thấy nữa, thay vào đó là tràn đầy hận ý, suy nghĩ lại trước đó vài ngày phụ thân còn nói với nàng, Vương Gia bởi vì yêu nàng, cho nên quyết định tin tưởng phụ thân, cùng đứng về phía phụ thân tham dự mưu phản, xem ra đều là giả!

Đi tới bàn trước, nhấc bút lên viết thật nhanh. . . . . .

Một con bồ câu đưa tin từ trong phòng Nguyệt Vô Hạ bay ra, bay về phương hướng phủ Thừa Tướng. . . . . Nàng không thể để cho hắn phá hủy nhà ngoại của nàng, nếu phụ thân ngã xuống, chỉ sợ sẽ là ngày chết của nàng!

. . . . . .

"Vương Gia!" Ám Dạ xuất hiện trước mặt của Hiên Viên Ngạo, lúc này mới phát hiện ra Thẩm Lãng Phàm, bèn gật đầu chào.

"Nói đi!" - bọn Ám Dạ làm việc rất đúng mực, nếu không phải việc gấp, tuyệt đối không thể nào lanh chanh láu táu đi vào trong khi hắn tiếp bạn như vậy.

Ám Dạ lấy ra một ống trúc nhỏ, đưa cho hắn: "Đây là từ bên trong phòng trắc vương phi bay ra ngoài, thuộc hạ nhìn thấy chim bồ câu này liền bắt lại!"

Trên thực tế, mỗi lần trắc vương phi và Thừa Tướng truyền tin cho nhau, ống trúc đều bị hắn chặn lại , giao cho Vương Gia xem, sau đó mới mất

https://thuviensach.vn

công đưa đi một lần nữa, trong quá khứ cũng không lấy được tin tức quan trọng gì. Nhưng hôm nay hắn trông thấy vị đại phu đi vào phòng trắc vương phi, tiếp theo thì nhóm người kia bị đuổi ra, mà nét mặt trắc vương phi có vẻ tàn nhẫn, sau đó thả ra con bồ câu đưa tin này, khiến hắn cảm thấy rất có vấn đề, cho nên hắn mới gấp gáp như vậy chạy tới.

Hiên Viên Ngạo mở ống trúc, từ bên trong lấy ra thuốc sáp , nhẹ nhàng bóp vỡ, sau đó mở tờ giấy ra. . . . . .

Ngay sau đó, đôi lông mày kiếm kia càng nhíu thật chặt. . . . . .

"Sao vậy?" - Thẩm Lãng Phàm nhìn vẻ mặt hắn tương đối nghiêm nghị, có chút kinh ngạc.

Hiên Viên Ngạo đem tờ giấy đưa cho hắn, không lâu sau, sắc mặt của Thẩm Lãng Phàm cũng có chút sa sầm. Không ngờ Nguyệt Vô Hạ này rất đần, vận số ngược lại không tệ, vậy mà nàng lại chó ngáp phải ruồi phát hiện ra Ngạo đã cấp cho nàng uống loại thuốc kia.

Kể ra thì, chuyện cũng có chút phiền toái!

"Ngạo, ngươi chuẩn bị làm thế nào đây?"

Nhắm mắt suy nghĩ rất lung, một hồi sau, cặp mắt lạnh lẽo kia mở ra, mở miệng với Ám Dạ: "Bắt chước thủ pháp,bút tích viết một phong thơ, nói cho Thừa Tướng biết mấy ngày gần đây thân thể Nguyệt Vô Hạ khó chịu. Sau đó lại lấy thủ pháp của Thừa Tướng viết một phong hồi âm, chỉ viết ba chữ ‘ đã biết rồi’!"

Ám Dạ gật đầu một cái, cung kính đáp: "Vâng!" sau đó lui xuống. . . . . .

Thẩm Lãng Phàm nhìn nửa bên mặt của Hiên Viên Ngạo: "Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp, một ngày nào đó Nguyệt Dịch Thừa và Nguyệt Vô Hạ sẽ gặp nhau, chuyện này liền. . . . . Đợi chút. . . . . ." - Hắn

https://thuviensach.vn

nói xong thì cặp mắt cợt nhã kia đã híp lại, nhớ lại câu "Nói cho Thừa Tướng biết thân thể nàng gần đây rất khó chịu" của hắn ta . . . . . .

"Cho nên, không giữ lại Nguyệt Vô Hạ được nữa rồi !" - ngữ điệu lạnh lẽo vang lên, trong giọng nói không có chút tình cảm nào.

Thẩm Lãng Phàm khẽ cười một tiếng: "Ngươi cũng thật là độc ác!"

Cặp mắt lạnh lẽo ấy lại quét một vòng nhìn hắn: "Ngươi có chủ ý tốt hơn sao ?"

Nhún vai một cái, cười đến rực rỡ: "Không có !"

"Không có vậy thì câm miệng !" - Một câu nhẹ nhàng nói ra, lại làm cho người ta nghe vô cùng khó chịu!

Khuôn mặt tươi cười cứng đờ, trừng mắt: "Ta đi về trước đây !"

Nói xong cũng không đợi hắn đáp lời, gương mặt treo đầy vẻ tức giận liền đạp bước đi ra ngoài, hắn đường đường Trang chủ thiên hạ đệ nhất trang, chung quy lại là chịu ăn cục tức! ***! Liệu có phải Thẩm Lãng Phàm hắn đời trước thiếu nợ gã hay không!

. . . . . "Phu nhân, chúng ta thật phải làm như vậy sao ?" - Thị tỳ mặt mày lo lắng, đứng ở bên cạnh Hoa Mị Ảnh.

"Hừ, không làm vậy,thế thì chẳng phải phụ lòng Vũ Văn Tiểu Tam ban vinh sủng cho tỷ muội ta sao?" – Trên sắc mặt yêu mị đều là nồng đậm hận ý!

Hoa Nhược Yên, muội muội sanh đôi của nàng, lần trước bị Vương Gia ném ra khỏi vương phủ, trở thành trò cười trong quý tộc, khó có thể ngẩng đầu làm người, sau lại bị phu quân hưu, cuối cùng không chịu nổi nhục mà lựa chọn tự vận!

https://thuviensach.vn

Trực giác nói cho nàng biết, chuyện này tuyệt đối không thoát được có quan hệ với nữ nhân kia!

Muội muội ruột duy nhất của nàng, còn là muội muội sinh đôi, cứ như vậy mà mất đi, bảo nàng làm sao không hận cho được ?

Màn đêm hạ xuống. . . . . .

Mấy bóng dáng tránh thoát khỏi sự phòng vệ nghiêm ngặt, xuất hiện ở ngoài tẩm điện của Vũ Văn Tiểu Tam, rồi sau đó thật nhanh đem dầu hỏa đổ xung quanh gian phòng của nàng một vòng, tiếp đó một cây đuốc được ném ra, đốt lửa, "Phụt" một tiếng ngọn lửa hừng hực bùng lên. . . . . .

Không lâu sai, có thị vệ phát hiện ra ánh lửa ở bên đó!

"Mau, phòng vương phi cháy rồi !" – Mỗ thị vệ mắt tinh hô to một tiếng.

Ngay sau đó một đám thị vệ cùng chạy tới, nhìn thế lửa kia, đã nuốt trọn gian phòng, cháy răng rắc vang dội, trong mắt bọn thị vệ lóe lên ánh do dự, bây giờ mà đi vào cứu người, tuyệt đối không thực tế , hơn nữa người nào vọt vào đương nhiên chỉ có một con đường chết! Vậy phải làm sao bây giờ ?

"Mau! Cứu hỏa!" - Không biết người nào kêu lên một câu như vậy.

Rồi sau đó bọn hạ nhân cũng chạy đi giơ thùng xách nước tới cứu hỏa, còn có người hỏa tốc hỏa lôi chạy đi thông báo cho Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Sau đó, cửa phòng sát vách với tẩm cung tam vương phi mở ra, một nha hoàn chỉ mặc quần áo sát trong ho khan lảo đảo nghiêng ngã chạy ra, quay đầu vừa nhìn, thấy đúng là phòng của Vũ Văn Tiểu Tam đang bắt lửa, hoảng sợ trợn to mắt, rồi sau đó hô to một câu: "Tiểu thư ơi!"

https://thuviensach.vn

Hô xong, cũng không để ý đến thế lửa, xông về phía căn phòng kia, nhưng chưa chạy được mấy bước lại bị thị vệ kéo lại. . . . . .

"Tiểu Nguyệt cô nương, hiện tại cô đi vào cũng vô dụng, lửa đã lớn như vậy, cô tiến vào cũng không ra được ! Hơn nữa đã lâu như vậy cũng không nghe thấy âm thanh của vương phi, chắc hẳn vương phi đã. . . . . ." - Nói tới chỗ này, hắn không đành lòng nói thêm nữa, vương phi đáng yêu như vậy, ai cũng không hy vọng nàng bị thiêu chết!

"Ngươi buông ta ra ! Buông ta ra! Tiểu thư nhà chúng ta đang ở bên trong, ngươi buông ta ra, ta muốn đi vào cứu nàng!" - Tiểu Nguyệt điên cuồng giãy giụa, nước mắt kia lộ độp lộp độp rơi xuống. Mặc dù tiểu thư nhà bọn họ thường làm ra một ít chuyện rất mất mặt, nhưng nàng ấy cũng thật lòng đối đãi, chẳng lẽ muốn nàng ở chỗ này trơ mắt nhìn tiểu thư vùi thân trong biển lửa? Nàng không làm được!

"Tiểu Nguyệt cô nương, không có ích gì đâu !" - Thị vệ kia lôi nàng, dứt khoát không buông tay, lửa này đã cháy đến xà nhà cũng phải sập rồi, tiến vào tuyệt đối là không có đường về!

"Ngươi buông ra ! Buông ra ! Dù có chết, ta cũng muốn cùng chết với tiểu thư nhà chúng ta!" - Nàng cắn một miếng lên trên tay của thị vệ, thị vệ bị đau, buông tay ra, rồi sau đó chạy như điên về phía căn phòng kia. . . . . .

"Mau ! Kéo nàng lại!" - Thị vệ trưởng lập tức mở miệng.

Thị vệ ở phía trước lại kéo Tiểu Nguyệt lại. . . . . .

"Vương Gia! Vương Gia! Không xong rồi, phòng của vương phi bốc cháy rồi !" - Thị vệ ở bên ngoài gõ cửa.

"Cái gì ?" - Cửa kia lập tức mở ra, nam tử lãnh ngạo đè nén khủng hoảng trong lòng, mở miệng: "Ngươi vừa nói cái gì hả?"

https://thuviensach.vn

"Vương. . . . . Khụ khụ. . . . . .Phòng vương phi bốc cháy rồi !" - Người thị vệ này cũng bị hun khói không nhẹ, trên mặt đều là vết bẩn đen kịt.

Tiếng nói vừa dứt, trước mặt đã không thấy tăm hơi bóng dáng của người nọ.

Trong bóng đêm,là bóng dáng của Hiên Viên Ngạo bay nhanh trên không trung, bay về phía phòng của Vũ Văn Tiểu Tam, tóc đen như mực trên không trung thổi thẳng tắp, môi mỏng mím chặt, răng ngà cắn thật chặt, toàn thân cứng đờ, tĩnh mạch màu đỏ trên cổ cũng nổi lên rõ ràng như sắp vỡ toác ra. . . . . Nữ nhân, nàng ngàn vạn lần không thể có chuyện gì được. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 11: Ngươi trắng sạch

Ở nơi cách không xa tẩm cung của Vũ Văn Tiểu Tam, một mảng cây cối um tùm.

Phía sau gốc cây đại thụ cao ngút, một cô gái áo lam nhìn ngọn lửa lớn cháy hừng hực, trên mặt đều là nét cười thỏa mãn, còn mang theo chút điên cuồng đắc ý. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đi chết sao! Chỉ khi ngươi chết rồi mới có thể hoàn lại món nợ máu cho muội muội của ta!

Đang lúc này, nàng nhìn thấy một bóng dáng màu lam bay về phía ngọn lửa kia. . . . . .

Tiếp theo liền truyền đến tiếng mọi người kinh hô: "Vương Gia!"

Đó là Vương Gia! Vương Gia vậy mà xông vào biển lửa rồi, việc này phải làm sao đây, bọn hạ nhân gấp đến độ lòng cũng như có lửa đốt. . . . . .

Ám Ảnh và Ám Dạ thấy Hiên Viên Ngạo vọt vào, chưa kịp suy nghĩ cũng chạy theo Vương Gia đi vào. . . . . .

Hiên Viên Ngạo tránh thoát mấy cây cột bắt lửa, phóng vào phía bên trong phòng: "Vũ Văn Tiểu Tam, nàng ở đâu ?" - Thanh âm hùng hậu vang lên, nhưng không nghe thấy hồi âm, chẳng lẻ nữ nhân kia bị hun hôn mê rồi ? Nghĩ tới lại càng lo lắng!

https://thuviensach.vn

Đang lúc này, một cây xà trên nóc nhà rơi xuống chỗ hắn, nghiêng người, tránh thoát trong gang tấc, rồi sau đó vọt vào phòng ngủ phóng tìm nữ nhân kia, thần băng cương nghị thành một cái thẳng tắp, trong đầu cũng loạn một đoàn. Nữ nhân, nàng ngàn vạn lần không thể có việc gì, nếu không Bổn vương làm thịt nàng!

. . . . . .

Hoa Mị Ảnh sợ hãi nhìn về bên đó, Vương Gia, Vương Gia tiến vào rồi ! Làm sao bây giờ ! Vương Gia vì người đàn bà kia thế mà tiến vào! Nàng gấp đến độ chạy vòng quanh tại chỗ, nước mắt cũng suýt nữa khẽ khàng đi ra ngoài. . . . . .

Tiểu Nguyệt bị thị vệ lôi kéo, nước mắt ràn rụa như mưa, nhìn theo bóng lưng Vương Gia. Vương Gia, ngài nhất định phải cứu tiểu thư ra nha!

Từng chậu từng chậu nước giội về phía căn phòng đang bắt lửa kia, thời gian Vương Gia đi vào càng lúc càng lâu, khiến trong lòng bọn họ càng lúc càng bất an!

Một lát sau, rốt cục có người đi ra. . . . . .

Chỉ thấy Hiên Viên Ngạo với khuôn mặt đen bẩn, bị Ám Ảnh và Ám Dạ mang đi ra ngoài, sau lưng là một mảng vạt áo đã bị đốt thành đen xì. . . . . .

"Vương Gia, tiểu thư đâu!" - Tiểu Nguyệt vội vàng xông lên trước.

Hiên Viên Ngạo nhìn nàng, nhưng bởi vì sau lưng bị thương tổn đau đớn, cũng không nói một câu nào. . . . . .

Ám Ảnh và Ám Dạ cũng bị thương không nhẹ, khắp trên người đều làvết bỏng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hoa Mị Ảnh nhìn thấy Vương Gia an toàn đi ra, thở phải một hơi, nhưng ngay sau đó nhìn lại, không nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam đi ra, trong bụng lại càng mừng rỡ! Ha ha ha. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam, Vương Gia thích ngươi thì thế nào chứ, ngươi còn không phải không tránh thoát khỏi cái số chết cháy ! Trời cũng muốn ngươi chết!

Nhìn thế lửa kia càng lúc càng lớn, mà toàn bộ căn phòng đã biến mất ở trong ngọn lửa hừng hực, khóe môi cong lên nụ cười có vẻ thỏa mản. . . . . .

Đang lúc này, ở bên tai của nàng vang lên một giọng nữ trong trẻo: "Lửa này đốt thật là đượm mà!"

"Đúng vậy a, quả thật rất lớn. Hôm nay đồ tiện tỳ nhà ngươi làm sao lắm mồm như vậy hả ?" Hoa Mị Ảnh đáp xong sau, cảm thấy quái dị bèn quay đầu lại, kết quả là rơi vào một đôi mắt đang tràn ngập nụ cười, chẳng qua là nụ cười này không chạm vào đáy mắt.

"A. . . . . Ngươi là người hay quỷ ?"- Hoa Mị Ảnh bị dọa sợ, rụt lui một bước, nhìn sang đám lửa phía bên kia, còn ở bên này là một cô gái mặc bộ áo trắng, ở trong màn đêm dường như thật đáng sợ!

"Ngươi thử nói xem ?" - thanh âm có chút âm u khủng bố vang lên, từng bước từng bước đi tới gần nàng ta.

Hoa Mị Ảnh bị dọa sợ đến mất đi ba hồn bảy vía, lớn tiếng thét chói tai: "A. . . . . A! Vũ Văn Tiểu Tam, ta thật sự không cố ý muốn giết ngươi ! A a! Ta biết sai rồi, ngươi bỏ qua cho ta đi, bỏ qua cho ta đi mà!"

"Bỏ qua ngươi ? Người có bỏ qua cho ta không ! Trả lại mạng cho taa a!" – âm thanh u ám lại dẫn theo chút ưu tư vang lên.

"Ta thật sự biết sai rồi, Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi bỏ qua cho ta đi, kiếp sau ta làm trâu làm ngựa trả cho ngươi ! Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi bỏ qua

https://thuviensach.vn

cho ta đi !" - Hoa Mị Ảnh nói xong, liều mạng lui về phía sau, nhìn cái bóng dáng trắng toát kia mà gương mặt tràn đầy nỗi sợ hãi.

Nữ tử áo trắng ở trước mặt kia cũng không nói gì, từng bước từng bước tiến tới gần nàng, kìa, nụ cười bên khóe môi cũng khiến cho người ta thấy lông măng dựng đứng, tiếp theo đó lại phát ra một tràng cười "Khà khà. . . . . ." rất kinh khủng. . . . . .

"A! Cứu mạng a! A. . . . . ! Cứu mạng a! Ai tới cứu cứu ta a! A!" - Nàng ôm đầu, cất cao giọng thét chói tai, lui về phía sau thật nhanh, một mực chạy ra khỏi phiến rừng này, hơn nữa thanh âm cầu cứu kia tức khắc đã thu hút ánh mắt của mọi người tới chỗ này.

"Vũ Văn Tiểu Tam, ta thật sự không mưu tính tìm người phóng hỏa giết ngươi, thật đấy ! Ngươi hãy bỏ qua ta đi !" - Hoa Mị Ảnh nước mắt ràn rụa, bị dọa sợ đến mức gần như thần chí không còn tỉnh táo

. . . . . .

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn về phía bên này, kia vốn là cái người mà bọn họ cho là đã gặp bất trắc, giờ phút này đang mặc quần áo lót trong màu trắng, một đầu tóc đen dài đến thắt lưng xõa ở bên hông, ở trong bóng đêm thật là có một chút mùi vị kinh khủng . . . . . .

Híc, không phải là vương phi hẳn đã táng thân trong biển lửa sao ?

Còn có Mị phu nhân vẫn đang thét chói tai kia nữa, chuyện gì đang xảy ra thế nhỉ ?

Tiểu Nguyệt quay đầu nhìn thấy tiểu thư nhà mình, suýt nữa quá vui mừng mà phát khóc ! Chạy tới thật nhanh, đem trước trước sau sau, trong trong ngoài ngoài của nàng đánh giá một hồi: "Tiểu thư, người không bị làm sao à! Hù chết Tiểu Nguyệt rồi !"

https://thuviensach.vn

Dứt lời liền ôm Vũ Văn Tiểu Tam rồi lớn tiếng khóc lên: "Hu hu hu. . . . . Tiểu thư, người hù chết Tiểu Nguyệt rồi ! Nếu người chết, Tiểu Nguyệt phải làm sao bây giờ a! Huh u hu. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam vuốt ve cái lưng của nàng ấy: "Được rồi! Được rồi! Tiểu thư nhà các ngươi phúc lớn mạng lớn, ta sao có thể có chuyện gì được!"

Nói xong, thì có chút kinh ngạc nhìn đến Hiên Viên Ngạo, Ám Ảnh và Ám Dạ chủ tớ ba người kia dường như bị thương không nhẹ. Giở trò quỷ gì thế ? Không phải là phòng của nàng cháy rồi sao sao ? Tại sao bọn họ bị bỏng vậy ? Ặc, chẳng lẻ ba người bọn hắn hôm nay trong lúc muốn lẻn vào tẩm cung của nàng, định gây bất lợi đối với nàng, cho nên rất không may liền bị đốt cháy ?

Khả năng này không nhiều đi ? Thật là kỳ quái!

Hiên Viên Ngạo nhìn nàng chăm chú, con mắt lạnh thế nhưng bị nhiễm vào chút ý cười. Vừa nãy đi vào, tuy là Ám Ảnh cùng Ám Dạ có lôi kéo hắn, nhưng hắn vẫn kiên trì xông ào vào phòng ngủ của nàng, nhìn kỹ lại thấy gian phòng không có ai, khi chạy đến giường của nàng, cho là nàng đang ở trên giường, đúng lúc này có một cây cột trên xà nhà nện xuống, hắn không kịp suy nghĩ nhiều, liền lấy thân che lên chăn, bị đập một cái thật mãnh, nhưng sau đó vén chăn lên để nhìn, bên trong không có gì cả ! Nếu không phải Ám Ảnh và Ám Dạ đều ở đó, có lẽ hắn đã không ra ngoài nổi !

Đang lúc không nhìn thấy nàng ở bên trong nhà, hắn đã bị Ám Ảnh và Ám Dạ mang đi ra ngoài, lòng tràn đầy lo lắng, thời khắc này nhìn thấy nàng đang bình yên vô sự, phút chốc thấy nhẹ nhõm. Giờ khắc này hắn mới hiểu rõ, trong lúc vô tình nữ nhân này đã chiếm bao nhiêu phân lượng trong lòng của mình !

https://thuviensach.vn

Hoa Mị Ảnh kia mới biết được thì ra đó là người, không phải là quỷ, đang muốn nói gì đó để che dấu hành động mới vừa rồi của mình, đã bị lãnh ý trong cặp mắt băng giá của Hiên Viên Ngạo nhìn thấy, toàn thân run lên. . . . . .

Thân dưới mềm nhũn, quỳ gối xuống, mới vừa rồi cái gì nàng cũng đều khai, tự mình khai, hiện tại dù nàng nói thế nào cũng không có ai tin tưởng nàng được !

Hiên Viên Ngạo nhìn Hoa Mị Ảnh, đang muốn nói cái gì đó, nhưng trước mắt bỗng tối sầm, mất đi ý thức. . . . . .

"Vương Gia!" tiếng gọi của Ám Ảnh.

"Vương Gia!" . . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, phòng của tam vương phi cháy rồi!" Đình Vân thành khẩn khaii báo với Vương gia nhà bọn hắn, muốn nhìn xem biểu tình gấp gáp của người nào đó

Quả nhiên, đang nằm trên giường, nam tử tung mình ngồi dậy, không còn kịp mang giày mặc quần áo nữa, cứ mặc quần áo trong trực tiếp chạy ra ngoài!

"Vương Gia, nàng không có chuyện gì!" sau gáy Đình Vân treo lên một giọt mồ hôi khổng lồ, nhìn theo bóng lưng màu trắng kia. Người này chạy cũng quá nhanh đi ! Người khác không biết còn tưởng rằng là phòng của Vương gia cháy cơ đấy, cho nên hắn đang chạy trối chết!

Bóng dáng màu trắng dừng lại, quay đầu, trên dung nhan tuyệt sắc tràn đầy vẻ lo lắng: "Nàng có bị bỏng không? Có bị dọa sợ không ? Có phải bị. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Không có ! Không có ! Không có gì cả !" - Đình Vân bất đắc dĩ mở miệng, nhìn Vương Gia nhà bọn họ gấp đến độ gần như thần chí không tỉnh táo nữa

Nghe hắn nói thế, sắc mặt Hiên Viên Vô Thương mới trấn định lại một chút, một lát sau rốt cục khôi phục bình thường, chuẩn bị đạp bước trở về phòng, mới đi được một bước, sắc mặt cứng đờ, có chút âm thầm chịu đựng, đứng bất động. . . . . .

Đình Vân cho là hắn phát độc, ngay lập tức tiến lên: "Vương Gia, ngài sao vậy?"

"Nói cho những kẻ hạ nhân kia, nếu còn quét dọn đình viện không sạch sẽ nữa, thì mau cút ra khỏi Hi vương phủ!" – Trên dung nhan hoa đào đều là sự tức giận, cùng thần sắc ghét bỏ.

Lúc này Đình Vân mới nhìn xuống dưới đất, phát hiện ra vết máu rõ ràng, chân của Vương Gia nhà bọn họ. . . . . .

Đình Vân giúp Hiên Viên vô Thương rút mảnh sứ vỡ ra khỏi lòng bàn chân, sau khi bôi thuốc lên vết thương, trong lòng thấy vô cùng thấp thỏm, Vương Gia nhà bọn họ thích sạch sẽ vô cùng nghiêm trọng, cho nên khắp vương phủ đều để ý tới mức một hạt bụi nhỏ cũng không dính nhiễm, kết quả là, duy chỉ có hôm nay không đi giầy, vừa đi ra ngoài liền giẫm lên mảnh sứ vỡ! Hắn thật sự lo lắng cho người hầu đã quét dọn sân hôm nay!

Trên giường, nam tử tuyệt mỹ mày kiếm mặt nhăn dính sát vào nhau, vẻ mặt chán ghét vô cùng nhìn mảnh sứ vỡ trong tay Đình Vân, trong mắt hừng hực lửa giận suýt nữa thiêu đốt bàn tay của Đình Vân!

Mỗ ám vệ run lên, ngay lập tức ném mảnh sứ vỡ kia ra ngoài. . . . . Vương gia nhà bọn họ từ trước đến giờ luôn bày mưu nghĩ kế, gặp chuyện đều không sợ hãi, phản ứng của ngày hôm nay thật sự khiến hắn không biết phải hình dung như thế nào về nội tâm rối rắm của mình!

https://thuviensach.vn

Cái gì cũng không hỏi, giày cũng không xỏ, trực tiếp chạy ra bên ngoài, bị mảnh sứ vỡ ghim vào chân sau đó còn không phản ứng, chờ hắn nói “tam vương phi không có chuyện gì”, Vương gia đi một bước mới phát hiện chân của mình bị thương, thật là. . . . . .

Đang nghĩ tới đó, thì giọng nói rất hấp dẫn của Hiên Viên Vô Thương vang lên: "Tình hình như thế nào?"

"Lúc ấy Thuộc hạ ở bên ngoài tẩm cung tam vương phi để bảo vệ nàng, sau lại nhìn thấy mấy bóng dáng lén lén lút lút, đi đế tưới dầu hỏa rồi đốt lửa. . . . . ." - Vốn là Liên Sương có trách nhiệm bảo vệ, nhưng xế chiều hôm nay Liên Sương ôm bắp đùi của hắn, cầu xin hắn hồi lâu, nói tối nay hãy để gã và hắn cùng bảo vệ tam vương phi đó, trong lòng hắn vốn cũngg tràn đầy sự không cam nguyện, nhưng nhìn gã đáng thương như vậy, xét thấy tình nghĩa huynh đệ, hắn m ềm lòng đáp ứng, cho nên. . . . . .

Nói tới đây, này nam tử tuyệt mỹ khữ nhíu đôi long mày kiếm, ánh mắt tập trung vào hắn, chờ đoạn sau. . . . . .

Cả người Đình Vân run lên, tự nhiên biết ánh mắt này của hắn đại biểu cho cái gì rồi ! Đại biểu là nếu như hắn không thể giải thích hợp lý, tại sao mình không ngăn hành động phóng hỏa của bọn họ, kết quả của hắn sẽ phi thường thê thảm!

Giờ phút này này trong bụng Hiên Viên Vô Thươngg đều là kinh hoàng, nếu như hắn không phái người bảo vệ nàng, vậy tối nay. . . . . .

"Thuộc hạ không ngăn lại, là bởi vì tam vương phi không có ở trong tẩm cung !" - Hắn nói xong mà khóe miệng cũng co quắp.

"Không ở trong tẩm cung ? Nàng ở đâu hả ?" - Đã đã trễ thế này, không có lý do gì lại không ở trong tẩm cung ! Trên dung nhan tựa hoa đào hiện ra lờ mờ nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Trên đầu Đình Vân lấm tấm mồ hôi hột, nói ra nguyên do: "Lúc ấy, thuộc hạ ở nóc phòng, đột nhiên nghe thấy bên trong cung điện có tiếng chửi rủa, là tam vương phi nói: ‘Tiểu Nguyệt đáng chết, lại đem xí trù (cổ đại dùng để đi nhà cầu , còn gọi là xí giản) vào! Tức chết ta mà!’, sau đó tức giận phì phò đẩy cửa ra, đi đến nhà vệ sinh của tam vương phủ, thuộc hạ phái người đuổi theo bảo vệ, nàng đi ra ngoài không bao lâu, thì mấy người phóng hỏa đã đến rồi!"

Hắn không thể không nói, vận khí của tam vương phi kia thật sự là quá tốt, vừa đúng lúc đi lên nhà xí, hơn nữa nguyên nhân là do Tiểu Nguyệt đã mang xí trù bỏ vào, vận khí tốt đến mức đó, thật là ông trời đặc biệt ưu đãi!

Quả nhiên hắn vừa nói xong, sau đầu Vương Gia nhà bọn họ cũng mơ hồ có mồ hội chảy xoẹt qua. . . . . .

"Lúc sau Tam vương phi trở về, đúng lúc gặp mấy tên tặc ranh đốt lửa, hơn nữa rất là không khéo nghe thấy được bọn họ nói chuyện với nhau, thì đã đánh nhau một trận với bọn hắn, còn trói lại ném ở bên trong uyển của vương phủ, tiếp theo đó đi đến trong rừng giả bộ ma quỷ dọa người, để cho kẻ chủ mưu phóng hỏa Hoa Mị Ảnh tự khai hết hành động của mình !" - Đình Vân càng nói càng là cảm thấy im lặng. Tại sao lại khéo như vậy chứ? Chẳng lẽ là bởi vì đời trước của tam vương phi là họ hàng thân thích của ông trời?

Hiên Viên vô Thương sau khi nghe xong, khẽ cười một tiếng, giả bộ quỷ dọa người, thật đúng là tác phong của nàng !

"Còn có. . . . . ." - Đình Vân có chút do dự, không biết nên nói hay không nên nói.

Nam tử tuyệt mỹ ngẩng đầu lên, nhìn hắn chăm chú: "Còn có cái gì ?"

Suy nghĩ một chút hay là cứ nói thì tốt hơn, cho dù chuyện này không liên quan đén tam vương phi, chuyện Tam vương gia bị thương, bọn họ

https://thuviensach.vn

cũng có thể nói cho Vương Gia mà! Cho nên: "Tam vương gia vọt vào biển lửa cứu tam vương phi, bị thương hôn mê !"

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe xong, trong lòng có chút bối rối, vội vàng mở miệng: "Ngạo có chuyện gì hay không?"

"Sau lưng bị nện, da bỏng mất mấy mảng, thương thế có chút nặng, bất quá thần y đã tới, cho nên vấn đề không có gì nghiêm trọng, nói là tu dưỡng một thời gian ngắn thì tốt thôi, nhưng mà hiện nay còn chưa tỉnh lại!"

Đình Vân báo cáo nốt chuyện tiếp theo sau, trong bụng lại có chút kinh ngạc, từ trước đến giờ Vương Gia dù bối rối cũng không biểu hiện ở trên mặt, chỉ có đối mặt với chuyện tình về tam vương phi, thì mới đem tâm tư biểu hiện ra, vì sao vừa nghe thấy chuyện của Tam vương gia, cũng không có bộ dạng hoảng hốt như vậy?

Lập tức, hắn liền có được đáp án, chỉ thấy khóe môi của nam tử tuyệt mỹ như Hoa anh đào khẽ cong lên một nét cười, tự nhủ: "May là không có gì đáng ngại, nếu Ngạo vì cứu Tam nhi mà xảy ra chuyện nghiêm trọng gì đó, Tam nhi thương cảm Ngạo suốt cả đời!"

Lời này vừa thốt ra xong, khóe miệng Đình Vân bất chợt co quắp. Vương Gia, có người nào làm hoàng thúc như ngài không, ta biết làm sao đấy? Xảy ra chuyện như vậy, trước không lo lắng an toàn cho cháu của ngài, thế mà lại nghĩ ra cái vấn đề này sao? !

"Lui ra đi, ngày mai đem Tuyết Liên bảy màu do Bổn vương lấy được vài ngày trước đó, đưa đến cho Ngạo bồi bổ thân thể !" - Hiên Viên Vô Thương nói xong, liền nằm ở trên giường, chẳng qua là trong lòng có chút uất ức khó chịu, xem ra tam vương phủ thật sự không an toàn, hắn sẽ phải nghĩ biện pháp để Tam nhi đổi lại chỗ ở thôi !

Đình Vân vừa nghe, mới cảm giác được an ủi một chút, Vương Gia cũng không quá mất nhân tính, Tuyết Liên bảy màu hàng năm chỉ kết một đóa,

https://thuviensach.vn

đã là bán được ía trên trời, hoặc là nói có tiền cũng không mua được. Cứ như vậy mà cho Tam vương gia, cũng không phải là hoàn toàn không có tình cảm chú cháu !

Cho nên đáp một tiếng "Dạ!" , liền đi ra ngoài cửa, đi vài bước, nghe thấy thanh âm của Vương Gia nhà bọn họ vang lên: "Chờ xem Ngạo xử lý Hoa Mị Ảnh kia như thế nào đây!" - Nếu Ngạo xử lý không tốt, hắn không ngần ngại hỗ trợ xử lý đâu!

"Dạ!" Đình Vân nói xong cũng lui ra ngoài.

Ra khỏi cửa, đóng lại cửa phòng Hiên Viên Vvô Thương, trong đầu lại xuất hiện một hình ảnh khuôn mặt nhỏ nhắn nhuộm chút vết bẩn khóc lóc tả tơi, khi đó, nha hoàn kia cho là tam vương phi xảy ra chuyện, giống như muốn nổi điên chạy về phía biển lửa, cũng là một nha đầu chân thành, nếu Vương Gia bọn họ ở trong biển lửa, hắn cũng sẽ không chần chừ lựa chọn phóng vào trong biển lửa.

Nghĩ tới này tình cảm trong lòng bỗng chốc hỗn loạn, nói không rõ là cảm giác gì, thậm chí nhớ tới gương mặt nàng ấy khóc lóc tả tơi, đáy lòng có chút khó chịu, chợt , cảm thấy hơi kinh ngạc, lắc lắc đầu, hắn nghĩ tới những thứ này làm cái gì ? Không phải là bởi vì. . . . . Lại muốn nghĩ tới lời của Liên Sương lúc ấy. . . . . tiếp đó, mỗ ám vệ điên cuồng vò đầu, làm sao có thể! Nhất định là bởi vì hắn cảm thấy nàng cũng rất chân thành, cho nên mới có sự tán thưởng mà thôi! Đúng vậy! Nhất định là như thế!

Nghĩ tới đó liền vận khởi khinh công bay trở về tam vương phủ, tiếp tục thi hành nhiệm vụ. . . . . .

Cách đó không xa, có hai người nhìn thấy cái kẻ đang đứng trước cửa Vương Gia mà không biết suy nghĩ điều gì, sau đó lại điên cuồng vò đầu, tiếp đó lại nhìn thấy bóng dáng hắn biến mất trong tầm mắt của bọn họ. . . . .

https://thuviensach.vn

Giọng nói có chút khản khan vang lên: "Liên Hoa này! Ngươi đoán hắn đang nghĩ cái gì ?"

Nam tử ở bên cạnh trong ánh mắt lấp lánh lạnh lùng, hiện lên mỗi nghi ngờ, sau đó thành thật nói ra: "Không biết!"- Hắn làm sao có thể biết Đình Vân đang suy nghĩ gì được.

"Ha ha. . . . . Ngươi không biết, nhưng ta biết ! Hôm nay cái vụ cháy nhà kia, nha đầu bên cạnh tam vương phi được gọi là Tiểu Nguyệt đã phát điên xông lên hướng vào trong biển lửa, may mà được thị vệ kéo lại, ngươi không biết cái gã Đình Vân kia lúc ấy sắc mặt bỗng nhiên gấp gáp ! Ta hỏi hắn, hắn còn cố sống cố chết không thừa nhận! Ha ha ha. . . . . ." - Liên Sương cười thật thoải mái.

Hồi lâu cũng không nghe thấy giọng nói của Liên Hoa truyền đến, có chút buồn bực quay đầu lại nói: "Ngươi không cảm thấy buồn cười sao?"

"Ngươi là nam nhân hả !" – Thâm ý là: thị phi có cái gì tốt mà hỏi thăm chứ! - "Còn nữa, ngươi không cảm thấy bây giờ ngươi nên đi đến tam vương phủ, bảo vệ tam vương phi sao?"

Liên Sương nghe xong nửa câu đầu của hắn, có chút lúng túng sờ sờ lỗ mũi, nghe tiếp nửa câu sau thì: "Ha ha. . . . . Ta thật vất vả thừa dịp Đình Vân trở lại đó, tại sao phải đi đến đó chứ, dù sao có hắn ở đó, cũng sẽ không xảy ra chuyện gì!" Chờ sau khi Vũ Văn Tiểu Tam nói hết chuyện đã xảy ra cho Tiểu Nguyệt xong, cái miệng Tiểu Nguyệt hồi lâu vẫn chưa lấy lại được tinh thần. Không thể nào đi ! Ông trời đã quá ưu đãi với tiểu thư đi ?

Một lát sau, mỗ thị nữ chẳng biết xấu hổ mở miệng: "Tiểu thư, cô nên cảm tạ em, nếu không phải hôm nay em quên cấm xí trù đến để cô phải chạy vào nhà xí, có lẽ cô đã gặp bất trắc rồi !"

https://thuviensach.vn

Nàng là nha hoàn nhất đẳng của tiểu thư, những chuyện này vốn là chuyện do nha hoàn tam đẳng xử lý, nhưng mà thân là nha hoàn nhất đẳng, nàng cũng không muốn phức tạp chuyện xí trù, hai người Thanh Trúc và Đông Mai kia gần đây cũng không biết đã đi đâu rồi, cho nên chuyện xí trù dĩ nhiên là chỉ có một mình nàng để làm rồi !

Nói ra thì, nàng cũng chưa từng quá chú ý những vấn đề này, trước kia đều là kẻ dưới xử lý là được rồi, hôm nay, ha ha. . . . . Được rồi, đúng là nàng đã sơ sót !

Vũ Văn Tiểu Tam nghe xong câu nói của nàng ấy, trên mặt treo nụ cười rực rỡ rất không bình thường, quay đầu nhìn nàng: "Đúng ! Ta đây có cần phải cảm động đến mức khóc rống lên, nước mắt tèm lem hay không ?"

Mỗ thị nữ cao hứng không chú ý tới thần thái không bình thường kia của nàng, ngây ngốc gật đầu . . . . . .

Tiếp theo, một ngón tay gõ lên đầu của nàng: "Chưa gặp chuyện không may đó là vì tiểu thư nhà ngươi có vận khí tốt ! Ta có đức hạnh, phẩm chất cao thượng, ta hành thiện tích đức, ta quảng kết thiện duyên, cho nên có thần Phật phù hộ ! Ngươi ấy à, nếu lần sau còn quên bảo người đem xí trù cho ta, lần sau ta sẽ đem phân để trên giường của ngươi!"

Vũ Văn Tiểu Tam không có chút ngượng ngùng nào hết, nghênh ngang tự khen ngợi bản thân một phen, rồi sau đó cũng không có nửa điểm cảm thấy ác tâm uy hiếp Tiểu Nguyệt một phen, trực tiếp làm cho đầu Mộ Vân Dật đầy mồ hôi hột, quay mặt sang nhìn nàng. . . . . .

Vương phi này của Ngạo thật sự là quá kỳ quái đi ? Khi hắn tới, lúc ấy vẻ mặt nàng còn lo lắng hỏi Ngạo có đáng ngại hay không, sau khi hắn nói không có chuyện gì, nàng giống như hoàn toàn không có chuyện Ngạo bị thương, ở bên đó nói chuyện phiếm cùng Tiểu Nguyệt!

https://thuviensach.vn

Nói ra thì, một nữ nhân bình thường, sau khi phu quân xảy ra chuyện như vậy, nàng hẳn nên tới đây biểu đạt một chút sự quan tâm chứ ? Thời điểm băng bó cũng nên vội vàng muốn hỗ trợ chứ nhỉ ? Vậy mà đang ở đó không coi ai ra gì nói chuyện phiếm, còn chẳng biết xấu hổ tự biên tự diễn, lại còn cãi nhau ầm ỉ, khiến cho gian phòng không yên lặng, ảnh hưởng quá trình trị liệu của hắn!

Ban đầu không phải nàng sống chết khăng khăng muốn gả cho Ngạo ư ? Hiện tại vì sao lại thành ra bộ dáng này ?

Tiểu Nguyệt ngửa mặt lên trời, trợn trắng mắt, tiểu thư cũng thật sự ác tâm đi ? Mang phân lên giường của nàng ? Muốn nôn. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, trông thấy Mộ Vân Dật nhìn nàng, bộ dáng tàn bạo kia lập tức biến mất không thấy dấu vết nữa, bày ra một bộ dạng "Ta rất là thục nữ" nhìn hắn. . . . . .

Khóe miệng của mỗ thần y co quắp, có phần im lặng quay đầu tiếp tục băng bó cho Hiên Viên Ngạo, là chính bản thân hắn quay đầu lại nhìn nữ nhân! Người này quả thực chính là bệnh thần kinh! Sao Hắn lại quên mất biểu hiện của nàng ở hội thi thơ hôm đó cơ chứ!

Đợi băng bó xong, liền hướng về phía Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: "Mấy ngày nay không được để Ngạo dính nước, còn có. . . . . ."

Nói tới đây, đã bị mỗ nữ cắt đứt: "Ai ui, chuyện này không nên nói với ta nữa, nói cho bọn họ biết là được rồi!" – Vừa nói vừa chỉ chỉ về phía thị tỳ bên giường Hiên Viên Ngạo, cùng hai ám vệ cũng bị thương không nhẹ, còn có quản gia của vương phủ kia nữa.

Ám Ảnh có chút bất mãn nhìn sang Vũ Văn Tiểu Tam. Mặc dù nói cuộc sống hàng ngày của Vương gia vẫn là do bọn họ xử lý, quả thật vương phi không tham dự vào, nhưng mà hôm nay, Vương gia bị thương cũng là vì

https://thuviensach.vn

vương phi, vương phi vậy mà còn cực kỳ khẩn cấp muốn phủi sạch quan hệ ! Một chút ân tình cũng không có được!

Hai thị tỳ này chính là Đông Mai và Thanh Trúc biến mất đã lâu, hai người và Quản gia kia đều không hẹn mà cùng hung hăng nhìn chằm chằm Vũ Văn Tiểu Tam!

Mộ Vân Dật cũng vì huynh đệ tốt đang nằm ở trên giường mà sâu sắc cảm thấy không đáng!

Nghĩ tới đó nên cũng không quan tâm đếnVũ Văn Tiểu Tam nữa, thẳng hướng về phía quản gia cùng hai thị tỳ kia dặn dò, sau đó nhìn qua vết thương của Ám Ảnh và Ám Dạ, cũng không phải là rất nặng, cho nên chẳng qua chỉ cho bọn họ chút thuốc, băng bó cho bọn họ, sau đó sẽ sai dược đồng dâng cái hòm thuốc lên theo hầu mình cùng rời đi.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bóng dáng màu trắng xuất trần kia mà ngẩn người, cái bóng lưng này làm cho nàng đang nhớ lại người nào đó.

Ai, dường như đã hai ngày không thấy hắn, nàng không gặp được hắn, lại còn có hai nữ nhân liều mạng nghĩ ra hết thảy biện pháp chỉ muốn gặp được hắn, trong lòng càng thêm có cảm giác phiền muộn!

Nhìn qua nam tử lãnh ngạotrên giường kia, nằm lỳ ở trên giường, còn không chịu tỉnh lại, khuôn mặt kia bình thường khiến nàng cảm thấy đáng ghét vô cùng, hôn mê không có bất kỳ biểu cảm nào, dung nhan lạnh lùng kiêu ngạo giờ phút này thoạt nhìn lại có chút khả ái, nàng không nghĩ tới người này thời điểm không phát hỏa, rống giận với nàng cũng rất đẹp trai nha!

Cho nên, một câu lầm bầm lầu bầu nói ra, khiến tất cả mọi người thay đổi sắc mặt: "Nếu hắn có thể cứ nằm ngủ mãi như vậy thì tốt quá!" - Thật sự là rất đáng yêu!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà lời của nàng vừa thốt ra, đã bị mọi người hiểu lầm, năm người bên kia toàn bộ quay đầu hung hăng nhìn chằm chằm nàng, Vương gia vì cứu nàng lâm vào hôn mê, nàng lại nói lời như thế! Lấy oán trả ơn!

Tiểu Nguyệt cũng rất không đồng ý nhìn tiểu thư nhà nàng. Tại sao có thể nói như thế được chứ ! Bất quá nói ra, đến bây giờ nàng vẫn không suy nghĩ được rõ ràng, tại sao Vương gia phải liều mạng xông vào cứu tiểu thư.

Nhìn nhìn ánh mắt của bọn họ, Vũ Văn Tiểu Tam chợt khựng lại, lúc này mới kịp phản ứng mình vừa nói sai rồi, sau đó nuốt một chút nước miếng, hi hi cười khúc khích một tiếng, mở miệng: "Các ngươi từ từ chơi, bổn vương phi đi trước!"

Sau khi nói xong chạy trốn thật nhanh ra ngoài, Tiểu Nguyệt vội vàng đuổi theo, đi vài bước, Vũ Văn Tiểu Tam mới phát hiện một vấn đề nghiêm túc: "Tiểu Nguyệt, ta ngủ ở đâu hả ?" - Phòng của nàng bị đốt, hiện tại vẫn là hơn nửa đêm, cũng không thể không ngủ sao ?

Cái này, Tiểu Nguyệt gãi gãi đầu: "Tiểu thư, nô tỳ cũng không biết !" - Nàng cũng không thể để cho tiểu thư đến ở gian phòng của nàng nhỉ ? Hơn nữa tiểu thư mới vừa nói câu nói kia, đắc tội với mấy người trong phòng kia, bọn họ đều là quản sự của vương phủ, xem chừng cũng không còn có người sẽ an bài phòng cho tiểu thư rồi.

Nhớ tới tiểu thư nhà bọn họ mới vừa nói ra..., kết hợp với biểu hiện hiện tại của nàng, khóe miệng mỗ thị nữ xệ xuống, mở miệng hỏi thăm: "Tiểu thư, cô có thể nói cho em biết cô đang nghĩ gì được không ? Vương gia vì cứu cô thành ra như vậy, vì sao giống như cô thật sự một chút cũng không có cảm động vậy!"

"Cũng là bởi hắn vì cứu ta mới có bộ dạng này, cho nên ta không thấy cao hứng, ngươi còn muốn ta như thế nào hả ? Hơn nữa, ta vừa không có ở trong phòng đó, hắnđâu cần chạy đến gào thét một hồi đâu!" – Kể ra thì

https://thuviensach.vn

nàng mỗi ngày chỉ mong ngóng con heo kia gặp bất trắc, nhưng nếu hắn là vì cứu nàng, cuối cùng gặp phải bất trắc, nàng cũng không phải không biết xấu hổ !

Nuốt một chút nước miếng, nàng còn muốn thật cao hứng sao ?

"Tiểu thư kia, ngươi có biết tại sao Vương Gia phải cứu ngài không !" - Hơn nữa còn là mạng cũng không muốn lao vào trong biển lửa! Cái vấn đề này bọn ta đã nghĩ nửa ngày rồi, đúng là nghỉ không ra mà.

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe nàng nói như vậy, lông mày nhíu lại, hình dáng suy tư, ôi chao thật là , ai, ôi, quan hệ giữa nàng với con heo kia ầm ĩ bế tắc như thế, tại sao hắn còn nhiệt tâm cứu nàng như vậy nhỉ ? Suy nghĩ về những ngày gần đây hắn có đủ loại phản ứng không bình thường, cho nên mang theo nghi ngờ, mở miệng: "Chẳng lẻ hắn rốt cục phát hiện tiểu thư nhà các ngươi là ta đây rất ưu tú, sau đó hết sức nghiêm túc, sâu sắc, nhận ra không phải là ta thì không thể, không cách nào tự kềm chế đã yêu ta chứ ?"

Sau gáy Tiểu Nguyệt xẹt qua một dòng mồ hôi lạnh, khinh bỉ nhìn bằng một con mắt, ăn ngay nói thật : "Tiểu thư à, em cảm thấy khả năng này không nhiều!"

"Ta cũng vậy, cảm thấy không thể nào !" - Lần này nàng cũng không mù quáng tự tin nữa, ý đồ của tên kia nhiều lần rõ ràng muốn giết nàng như vậy, làm sao có thể thích nàng chứ ! Tuyệt đối không thể nào !

"Vậy ngươi nói hắn là vì cái gì ?" - Vũ Văn Tiểu Tam nghi ngờ hỏi, bỗng nhiên trợn to hai mắt, nhớ tới nội dung kịch, tiểu thuyết trước kia đã xem, vẻ mặt hưng phấn mở miệng với Tiểu Nguyệt, "Chẳng lẽ là sau lưng của ta có một bộ bản đồ cất giấu kho báu, chỗ cất giấu chôn vô số trân bảo quý hiếm, người lấy được kho báu sẽ lấy được thiên hạ, mà hắn muốn lấy được khoản tài phú cực lớn này, cho nên chạy tới theo đuổi quan hệ thân cận

https://thuviensach.vn

hơn, sau đó lại lo lắng ta chết, kho tàng cũng chưa có, cho nên dù liều mạng vẫn muốn cứu ta ? Ôi chao, nhất định là như vậy rồi! Tiểu Nguyệt, mau! Mau! Mau! Nhanh nhanh giúp ta xem một chút, sau lưng của ta có bản đồ kho báu hay không !"

Mỗ nữ nói xong vui sướng thích thú xoay người lại, đưa lưng về phía Tiểu Nguyệt, nàng làm sao lại quên rằng rất nhiều nữ chủ xuyên qua sau lưng đều sẽ có. . . . . .

Phía sau đầu Tiểu Nguyệt chảy xẹt qua một đống mồ hôi, tiểu thư suy nghĩ cái gì thế? Bản đồ kho báu? Kho báu? Nàng đang nằm mơ hả ? !

"Ai ôi, nhanh lên một chút, giúp ta xem có hay không đi ! Nhanh lên một chút đi !" -Thấy nàng ấy chậm chạp bất động, Vũ Văn Tiểu Tam rất là gấp gáp mở miệng.

"Tiểu thư, sau lưng của cô không có bản đồ kho báu!" - Bất đắc dĩ mở miệng.

"Ngươi không nhìn làm sao biết được hả ?" - Vũ Văn Tiểu Tam quay mặt sang, rất mất hứng mà nhìn nàng ấy.

"Tiểu thư, em hầu hạ cô đã nhiều năm như vậy, ngay cả sau lưng cô có bản đồ kho báu hay không mà cũng không biết sao?" - Tiểu Nguyệt ngửa mặt lên trời, trợn trắng mắt.

Ặc. . . . . Điều này cũng đúng, dường như khi nàng tắm rửa cũng là Tiểu Nguyệt hầu hạ, Tiểu Nguyệt không có lý do gì không biết sau lưng nàng có hay không cóbản đồ kho báu!

Tiếp đó, ánh mắt lại sáng ngời, nàng trước kia còn xem tiểu thuyết, bản đồ kho báu sau lưng nữ chủ xuyên không, phải phá tấm thân xử nữ mới có thể hiện ra, chẳng lẻ bản đồ kho báu sau lưng nàng cũng thế hả ?

https://thuviensach.vn

Nếu là như vậy thì có chút phiền toái ! Nàng có nên vì kho báu mà lập tức tìm Thương Thương phát sinh một chút quan hệ hay không đây ? Sau khi có được bản đồ kho báu rồi, tìm ra kho báu, nàng chính là một người phát đại tài rồi ? Ừ! Đáng để suy nghĩ!

Tiểu Nguyệt thấy vẻ mặt nàng trầm tư suy nghĩ, chỉ cho là nàng đang suy nghĩ Vương gia kỳ lạ tại sao muốn liều chết cứu nàng, cho nên cũng không hỏi nhiều.

"Tiểu thư, ngươi có nghĩ khuya hôm nay rốt cuộc ngủ nơi nào đây?"

Híc, những lời này khiến cho người nào đó đang gang sức suy nghĩ chợt thay đổi sắc mặt. Đúng vậy a, hôm nay nàng ngủ ở nơi nào chứ ? Trong đầu đột nhiên xuất hiện tới cái giường lớn của Hiên Viên Ngạo, thoạt nhìn có vẻ rất mềm mại, nếu không nàng đi vào ném hắn ra khỏi giường, sau đó nàng vào nằm ngủ nhỉ ? He he. . . . . Cái chủ ý này không tệ!

Cho nên. . . . . ."Ừ đúng, chúng ta đến đó ngủ !" - Nói xong liền nghênh ngang đi tới gian phòng của Hiên Viên Ngạo.

Tiểu Nguyệt hoảng sợ nhìn bóng lưng của nàng, không phải chứ ? Tiểu thư muốn ngủ cùng Vương gia sao ? Trong bóng tối, còn có một người hoảng sợ khi nhìn thấy bóng lưng của Vũ Văn Tiểu Tam, không được, hắn phải lập tức quay trở lại nói cho Vương gia biết!

Khi Vũ Văn Tiểu Tam một lần nữa bước vào phòng Hiên Viên Ngạo, mấy người hầu đều có phần kinh ngạc nhìn nàng. Quay trở lại làm cái gì ? Hay muốn nguyền rủa cho Vương gia chết?

Vũ Văn Tiểu Tam quan sát bọn họ, cười he he một tiếng : "Bổn vương phi nghĩ tới nghĩ lui, đều cảm thấy Vương gia vì cứu bổn vương phi bị thương thành ra như vậy, bổn vương phi hắn là nên chiếu cố hắn cho tốt, vì vậy bổn vương phi đã trở lại rồi !"

https://thuviensach.vn

Nghe nàng vừa nói như thế, nét mặt của mọi người khẽ khàng dịu lại, Thanh Trúc mở miệng: "Không cần làm phiền vương phi, có nô tỳ chiếu cố là được rồi!"

"He he. . . . . Không phiền đâu, không phiền đâu ! Cứ giao cho bổn vương phi đi! Vương gia cứu bổn vương phi, nói ra cũng hi vọng bổn vương phi ở chỗ này chiếu cố hắn, các ngươi lập tức lui ra đi, bổn vương phi tới chăm sóc là được!" - Vũ Văn Tiểu Tam treo lên nụ cười khiến người ta vừa nhìn cũng biết là có vấn đề.

Mấy người đó hai mặt nhìn lẫn nhau, càng không dám để cho một mình nàng lưu lại chiếu cố Vương gia.

"Được rồi, lời của bổn vương phi mà các ngươi cũng không nghe sao ?" - Nói không thông liền mượn thân phận trấn áp người.

Việc này. . . . . Bọn họ mặc dù cực đọ không yên lòng, nhưng vẫn ngoan ngoãn lui ra ngoài. Tiểu Nguyệt ở ngoài cửa kiễng chân nhìn bên trong đầy mong mỏi, cũng không biết buổi tối tiểu thư có thể làm ra cái gì chuyện kinh khủng không nữa, haiz. . . . . Thật khiến nàng sợ hãi mà!

Mọi người đi ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chăm chú cái người đang hôn mê trên giường, nghênh ngang tiêu sái đi tới, đưa tay véo véo khắp cả khuôn mặt của hắn, tự nhủ: "Hiên Viên Ngạo, ngươi nha, gần đây tại sao lại thế hả? Có phải bị cái gì kích thích hay không? Haiz. . . . . Hài tử đáng thương, xem ra ngươi bị kích thich không nhẹ, ta cũng không quá đành lòng nhẫn tâm mà thương tổn ngươi!"

Nói xong thu tay lại, nhìn ngó chỗ trống giữa giường của hắn, được rồi, nàng ngủ một đêm ở chỗ này, vẫn là không nên ném hắn ra khỏi giường, tiểu tử này bệnh thần kinh đã không nhẹ rồi, nếu lại bị nàng ném xuống, có thể sẽ té ngã xảy ra vấn đề nghiêm trọng hơn mất, Vũ Văn Tiểu Tam nàng là một người thiện lương mà!

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đó, liền bò lên giường, ngủ ở bên cạnh hắn, việc này trong lòng lại có chút thấp thỏm bất an, có thể sáng sớm ngày mai nàng chưa tỉnh ngủ, cái tên này tỉnh trước, sau đó thừa dịp nàng chưa tỉnh ngủ, làm ra một chút chuyện bất chính với nàng hay không? Việc này. . . . . .

Nghĩ tới đây, Vũ Văn Tiểu Tam vội vàng bò dậy, khuôn mặt phòng bị nhìn hắn, nếu là như vậy nàng có thể bị thua thiệt lớn ! Cho nên. . . . . Mỗ nữ xuống giường, cầm lấy một bình hoa, đứng ở bên giường hắn, do dự một hồi lâu, nếu không ta đập xuống đầu của hắn, để cho hắn hôn mê thêm một lát nhỉ ? Nhưng nhìn nhìn dung nhan đang ngủ xem có chút khả ái, nàng do dự hồi lâu, vẫn là không xuống tay được!

Ai! Thật là nhức cả bọng trứng! Việc này phải làm sao bây giờ!

Nổi giận đùng đùng, lại đem bình hoa cất kỹ, ngồi ở bên giường của hắn, nhíu lông mày, dưới đáy lòng tự tra vấn hỏi thăm bản thân, tại sao ta lại thiện lương như vậy chứ?

Một cái tay bám lấy cằm, nhìn mặt Hiên Viên Ngạo, da không tệ, một lỗ chân lông cũng không nhìn thấy, hình dáng lông mày cũng rất đẹp mắt, môi mỏng cũng tương đối gợi cảm, mỹ nam! Cực phẩm mỹ nam!

Vù vù. . . . . Cảnh sắc trước mắt càng ngày càng mông lung, quá buồn ngủ. . . . . Cho nên mỗ nữ vừa ngã vào trước giường của hắn, chìm vào giấc ngủ. . . . . .

Không lâu sau, một đôi giày màu trắng rơi vào trong điện, trong đôi mắt tà mị hoa đào đều ẩn chứa tức giận, nha đầu chết tiệt kia, lại muốn ngủ cùng Ngạo, nếu là ngủ thật, hắn phải làm sao bây giờ ?

Giương mắt vừa nhìn tới, Ngạo hôn mê chưa tỉnh, nha đầu kia canh giữ ở giường của hắn, ngủ thiếp đi, mày kiếm khẽ nhíu, đi lên phía trước, nhìn chăm chú khuôn mặt ngủ say của nàng, xem ra hành động hôm nay của

https://thuviensach.vn

Ngạo đã cảm động tới nha đầu này, cho nên vẫn canh giữ ở trước giường hắn, cho đến khi ngủ thiếp.

Sự thật là, nàng không dám ngủ trên giường, nghiên nghiên cứu cứu nét mặt Hiên Viên Ngạo một hồi lâu, sau đó không kìm nén được buồn ngủ mà ngủ thiếp đi. . . . . .

Nghĩ tới đó, trong lòng có chút lo lắng, nàng có thể bởi vì nguyên nhân này, mà lựa chọn Ngạo rồi không hả ?

Đang lúc này, nam tử nằm mê man trên giường tỉnh lại, mở mắt ra, liền nhìn thấy gương mặt nàng đang ngủ, lập tức lại cảm thấy đến trên lưng đau rát, sau khi nhất thời ngu ngơ, ý thức dần dần hồi lại, trong lòng vô cùng kích động nhảy nhót, nàng bởi vì lo lắng hắn, cho nên mới ngồi tại chỗ này ngủ thiếp đi sao ? Việc này nhất thời hắn cảm giác vết thương sau lưng mình đã không còn đau trên dung nhan lạnh lùng kiêu ngạo đều là sắc mặt vui mừng.

Ngay sau đó cũng cảm giác được một có ánh mắt phức tạp bắn tới trên người của hắn, ngẩng đầu, liền nhìn thấy hoàng thúc: "Hoàng thúc, làm sao ngươi lại ở đây?"

"Không sao chứ ?" - Không đáp mà hỏi ngược lại.

"Không có gì đáng ngại !" - chút đả thương này còn không làm gì được hắn.

Hai người yên lặng hồi lâu, vẫn không nói chuyện . . . . . .

"Hoàng thúc là vì nàng mà đến sao?" - Hắn hỏi ra suy đoán trong lòng.

Hiên Viên Vô Thương gật đầu, cười nhìn hắn: "Ừ, hôm nay không đến, ngày mai cũng tới !" Nếu không có chuyện của nàng, Ngạo bị thương, hắn làm sao có thể không đến xem một chút ?

https://thuviensach.vn

"Vậy thì tạ ơn hoàng thúc rồi !" - khóe môi lãnh ngạo xé ra một chút ý cười.

"Ván này, ngươi thắng !" – đôi môi tựa cánh anh đào khẽ mở, nhẹ nhàng phun ra một câu như vậy, hắn không nghĩ đến tình cảm của Ngạo đối với nàng cũng sâu như vậy rồi, thế mà vì cứu nàng, hoàn toàn không để ý tới an toàn tánh mạng của mình.

Đôi mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo bị lây dính một nụ cười cùng thần sắc mừng rỡ, hắn tất nhiên biết ván này là hắn thắng, nếu không nữ nhân này cũng không xuất hiện ở nơi này! Nhưng ngay sau đó, nụ cười ở khóe môi chợt cứng đờ. . . . . .

Bởi vì người nọ vừa tiếp tục mở miệng: "Nhưng mà, hoàng thúc sẽ không nhận thua ! Bởi vì còn có ván kế tiếp !" - Đúng vậy, lúc trước nàng đã rõ ràng lựa chọn, hắn không coi là thua được.

"Hoàng thúc, ván kế tiếp, ta vẫn vậy, sẽ không thua !" - Hắn nói chắc chắc, hơn nữa trong lòng đã mơ hồ có kế sách.

Trên mặt tuyệt mỹ nam tử lộ ra nụ cười như thuốc phiện: "Ván kế tiếp, ngươi sẽ không thua, mà hoàng thúc, nhất định sẽ thắng!"

Nói xong, không đợi hắn đáp lời, liền giẫm chân đi ra ngoài, trong lòng lại không có bao nhiêu chắc chắn, nàng có thể vì vậy mà lựa chọn chung sống cùng Ngạo hay không, đến lúc đó, hắn nên xử sự như thế nào đây?

Hắn không thể mất nàng, không thể. . . . . .

Nhìn bóng lưng Hiên Viên Vô Thương rời đi, gương mặt kiêu ngạo của ai đó cứng đờ, hoàng thúc, người nhất định sẽ thắng sao ? Như vậy, chúng ta hãy để sự thật chứng minh thôi!

https://thuviensach.vn

Nhìn chằm chằm nữ nhân ở trước mắt, hắn cố nén cơn đau đớn ở sau lưng, đứng dậy, ôm lấy nàng đặt xuống giường, trong lúc thực hiện ảnh hưởng tới miệng vết thương, trên băng vải màu trắng sau lưng mơ hồ có tia máu rỉ ra.

Sau khi đặt nàng xuống, chỉ thấy nữ nhân kia rõ ràng bởi vì tư thế ngủ thư thái hơn chút ít, đôi mi thanh tú khẽ giãn ra, hít mũi một cái, một dáng vẻ ngủ say thật khả ái . . . . . .

Môi mỏng lạnh lẽo không tự chủ hé ra, lại nằm xuống trên giường, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ. . . . . .

Đang lúc này, một cái chân gác lên lưng của hắn, đau đến nỗi hắn phải hít vào một luồng khí lạnh, suýt nữa thì kêu lên tiếng! Quay đầu nhìn sang nữ nhân chết tiệt kia, hắn là bởi vì ngủ được quá thoải mái rồi, cho nên nàng mới tùy tiện vung chân !

Gắng sức để chân của nàng xuống, trong đôi mắt lạnh là hừng hực lửa giận! Đây là nữ nhân đáng chết, ban ngày tỉnh hễ nói một chút là chọc tức hắn thì cũng thôi đi, đến khi ngủ thiếp đi cũng không cho hắn sống dễ chịu hơn! Thật là tức chết hắn! Hiên Viên vô Thương trở lại Hi vương phủ. . . . . .

"Vương Gia! Chân ngài không sao chứ ?" - Đình Vân mở miệng hỏi thăm, chân Vương gia lúc ấy có thể bị thương không nhẹ a!

Kết quả hắn hỏi xong, Vương gia nhà bọn họ đến nửa điểm phản ứng cũng không có, dường như không nghe thấy, đi về phía gian phòng của mình.

Chuyện này là sao ? Đình Vân có chút nghi ngờ, chợt, sắc mặt cứng đờ, chẳng lẽ là Tam vương gia và tam vương phi. . . . . Suy suy nghĩ nghĩ lại cảm thấy khả năng này không nhiều! Tam vương gia đã bị thương thành ra như vậy, làm sao có thể phát sinh chuyện gì ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đó, liền đi theo Vương gia nhà mình bước vào trong tẩm điện của Vương Gia. . . . . .

Sau khi đi vào, hắn thấy người kia đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn bầu trời đêm, dung nhan tuyệt mỹ hình như có chút hư ảo. . . . . .

"Vương gia !" - Mở miệng gọi hắn, Vương gia như thế này thoạt nhìn khiến hắn cảm thấy dường như đang muốn tách khỏi bọn họ.

"Đình Vân, ngươi nói xem, Bổn vương có thể mất nàng hay không ?" - Nói xong, chính hắn cũng có chút sợ, thân thể không kiểm chế được, có chút run rẩy.

A? Tại sao đột nhiênVương Gia nói đến vấn đề này ? Đình Vân ngây ngốc ngu ngơ , không biết nên đáp lại như thế nào. . . . . .

Nhưng ngay sau đó, thấy kia người lông mày kiếm nhíu chặt dính sát nhau, trên dung nhan như đóa hoa đào đều là ý nghĩ kiên định: "Bổn vương tuyệt đối sẽ không tặng nàng cho bất luận kẻ nào, tuyệt đối không!" – Cho dù là Ngạo cũng không được! Trừ phi hắn chết!

. . . . . .

Một đêm này, Hiên Viên Ngạo căn bản cũng không có cơ hội ngủ, mỗi khi hắn bị cơn buồn ngủ đột kích, hơi có sơ hốt, nữ nhân đáng chết này nếu không phải là thưởng hắn một chân, chính là thưởng cho hắn một cánh tay! Quấy đến độ hắn hoàn toàn không thể ngủ, còn làm cho vết thương của mình tăng thêm!

Mắt thấy trời đã sáng, Thanh Trúc đẩy cửa vào, nhìn chăm chú hai người nằm trên giường kia, một ngủ say, một người trợn tròn mắt nhìn nàng, đang muốn mở miệng, chỉ thấy nam tử kia vứt cho nàng một ánh mắt ra lệnh.

https://thuviensach.vn

Lúc này ngoan ngoãn im lặng, lui ra ngoài, rón rén đóng kỹ cánh cửa. Đi theo Vương gia nhiều năm như vậy, nếu một chút ánh mắt như vậy mà không nhìn ra, vậy nàng cũng không phải là Thanh Trúc rồi !

Nàng nhìn tận mắt sự thay đổi của Vương gia, nếu như nàng không tính sai, Vương gia thật sự thích vương phi rồi, chẳng qua là, Vương gia có thể nói cho nàng biết, nữ nhân như vậy rốt cuộc có gì để thích chứ ?

Hiên Viên Ngạo nhìn gương mặt cô gái ở bên cạnh, bất đắc dĩ thở dài một hơi, hắn thật đúng là tự làm tự chịu, để nàng lên trên giường, nàng ngủ thoải mái, còn mình thì thật thảm!

Ngay sau đó, liền nhìn thấy lông mi thật dài của nữ nhân kia chớp mấy cái, giống như một con bướm giương cánh vỗ . . . . .

Cặp mắt kia mở ra, có chút mê mang nhìn hắn một cái, rồi sau đó chợt trợn to, thật nhanh ngồi dậy, hai tay khoanh ngực, mặt tràn đầy phòng bị nhìn hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi là đồ sắc lang! Lại thừa dịp bổn vương phi ngủ thiếp đi, ôm bổn vương phi lên giường ham muốn bất chính! Ngươi thật sự là quá vô sỉ rồi !"

Mỗ Vương gia không thể ức chế mà co giật khóe miệng: "Vương phi làm thé nào nhìn thấy Bổn vương ham muốn chất chính hả ?" - Dù là hắn muốn ham muốn bất chính, nhưng bị thương thành ra như vậy cũng không được sao ?

Ặc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam nhất thời suy nghĩ một lúc, tiếp đó thấy yên lòng, cái tên này nếu đích thực muốn làm cái gì, đã sớm làm, chắc chắn sẽ không chờ tới bây giờ !

Thấy sắc mặt nàng hòa hoãn xuống, hắn âm thầm suy nghĩ trong bụng, bây giờ hắn là nên tỏ vẻ cảm tạ với hắn chứ nhỉ ? Nói không chừng có lẽ vì thế sẽ thích hắn !

https://thuviensach.vn

Ai ngờ, chỉ thấy nữ nhân kia nghênh ngang tiêu sái xuống giường, rất là bất nhã duỗi lưng một cái: "Ý không tốt a, hiểu lầm Vương gia rồi ! Vậy Vương gia ngươi từ từ ngủ đi, bổn vương phi đi trước!" - Nói xong cũng không quay đầu lại, đi thẳng về phía ngoài cửa. . . . . .

Sắc mặt mỗ Vương gia cứng đờ, nhè nhẹ cắn răng, nhẫn nhịn sự kích động muốn mắng to nữ nhân này không có lương tâm, lạnh giọng mở miệng: "Vương phi không cảm thấy nàng nên cảm tạ Bổn vương sao ?"

Đinh, đi tới cửa, mỗ nữ dừng cước bộ lại, nghi hoặc nhìn hắn: "Cảm tạ ngươi cái gì?"

Thấy biểu cảm không giải thích được này của nàng, Hiên Viên Ngạo nhất thời có chút chán nản! Chẳng lẽ ngày hôm qua nàng không phải vì cảm động nên mới canh giữ ở trước giường của hắn sao? Vì sao hôm nay lại là loại phản ứng này? Nói cái gì cũng không nói, nghênh ngang chuẩn bị rời đi ? Còn hỏi phải cảm tạ hắn vì cái gì nữa chứ!

"Hôm qua bổn vương xông vào biển lửa vì vương phi, vương phi cũng không có lời gì để nói với Bổn vương sao?" - Hắn rất muốn biết, hắn có triệt để đánh bại hoàng thúc hay không, nữ nhân này không nói cái gì, hắn làm sao biết được còn kém bao nhiêu chứ ?

Tiếp theo, mỗ nữ nói ra một câu suýt nữa khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi: "À! Vương gia, ngày hôm qua lúc đó bổn vương phi đã đi nhà xí! Ngươi xông vào vô ích rồi! Bổn vương phi cảm thông sâu sắc với ngài!"

Người vô lương nào đó nói xong, lập tức nghênh ngang cất bước chuẩn bị rời đi lần nữa. . . . . .

Phía sau truyền đến thanh âm nghiến răng nghiến lợi của nam tử: "Tuy là như thế, nhưng dầu gì cũng là Bổn vương một mảnh chân tình, chẳng lẽ vương phi không có những lời khác muốn nói với Bổn vương sao?" - Vô ích ? Cảm thông sâu sắc? Đồ tiện nhân này!

https://thuviensach.vn

"Vương gia ngài muốn nghe cái gì ? Ngươi nói một chút xem sao, bổn vương phi lại một lần nữa nghe ngài!" - Vũ Văn Tiểu Tam bày ra vẻ mặt "Ta rất không bình tĩnh" mà nhìn hắn.

Hiên Viên Ngạo nghiến răng nghiến lợi, một lần nữa ẩn nhẫn tức giận: "Vương phi không tò mò tại sao Bổn vương phải đi vào cứu nàng ngay cả tính mạng cũng không cần ư ?" - Hắn vốn cho là dựa vào tính tình nữ nhân này, nhất định sẽ hỏi, sau đó hắn sẽ mượn cơ hội biểu lộ một phen, không nghĩ tới nàng cái gì cũng không hỏi, thật giống như không có một chút quan hệ nào với nàng!

Lời này vừa hỏi ra, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn bằng vẻ mặt phòng bị, chẳng lẽ cái tên này đích thực là vì bản đồ kho báu sau lưng nàng ? Cho nên rất căm tức mở miệng: "Vương Gia, bổn vương phi đã sớm biết những ý nghĩ xấu xa của ngươi, không có gì hay hỏi rồi !"

Ý nghĩ xấu xa ? Hiên Viên Ngạo nhất thời cảm giác khí huyết cuồn cuộn ! Hắn có cái ý nghĩ xấu xa gì hả ? Theo đuổi nữ nhân cũng là ý nghĩ xấu xa sao? Thử nghĩ xem lời Thẩm Lãng Phàm nói..., tức anh ách đem lời tức giận suýt nữa bật thốt lên nhịn xuống, rồi sau đó cố nén nổi giận vọng động mở miệng: "Vương phi nói một chút xem Bổn vương có cái ý nghĩ xấu xa gì ?"

"Vương Gia ngài cũng đừng giả bộ, bổn vương phi biết ngươi là vì bản đồ kho báu sau lưng bổn vương phi, cho nên mới phải lấy lòng ! Ta cho ngươi biết, bức bản đồ kho báu này ngươi nhìn cũng không thấy ! Bởi vì chính bổn vương phi cũng không biết làm như thế nào để mở ra!" - Trong bụng lại tự nhủ, thật ra thì nàng đã biết làm như thế nào để mở, nhưng tuyệt đối không thể để cho hắn biết, nếu không hắn một khi đã có được bản đồ kho báu, sẽ gây ra những chuyện không hay đối với nàng thì phải làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Bản đồ kho báu ? Hiên Viên Ngạo trợn to hai mắt, vô cùng bất đắc dĩ nhìn nàng, sau lưng của nàng có một tấm bản đồ kho báu sao? Cho nên, rất là buồn bực mở miệng hỏi thăm: "Sau lưng vương phi có bản đồ kho báu?"

Híc, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chằm chằm sắc mặt của hắn, không giống như là nói dối, chẳng lẽ không phải vì bản đồ kho báu ư ?

Cho nên mở miệng thử dò xét: "Chẳng lẽ Vương Gia không biết thiên hạ này có một tấm bản đồ kho báu chứa một kho tiền tài khổng lồ mà người người đều muốn lấy được, kho báu này vô cùng trân quý, thậm chí có một câu nói như vậy: người có được kho báu sẽ có được thiên hạ, mà thuận tiện tấm bản đồ được vẽ ở phía sau lưng bổn vương phi sao?"

Khóe miệng mỗ vương gia co quắp, người trong thiên hạ đều muốn lấy được bản đồ kho báu ? Vì sao hắn chưa nghe nói qua ? Nhìn nữ nhân kia có vẻ mặt phòng bị, cũng không giống làm bộ, cho nên mở miệng hỏi: "Sau lưng Vương phi đúng là có bản đồ kho báu ư? Đã nhìn thấy chưa ?"

"Ha ha. . . . . Tạm thời còn không chưa nhìn thấy, nhưng bổn vương phi tin nó nhất định giấu ở sau lưng bổn vương phi, cái bí ẩn cực kỳ này một ngày nào đó sẽ bị bổn vương phi mở ra! Đến lúc đó cho dù Vương gia khóc cầu xin: van xin bổn vương phi đem tài bảo chia cho ngươi, bổn vương phi cũng tuyệt đối không nghĩ đến !" - Vũ Văn Tiểu Tam phát biểu hào hùng.

Mỗ vương gia mồ hôi như mưa quay đầu đi, trong lòng biết nữ nhân này lại lâm vào trạng thái cao độ tưởng tượng, bất quá lần này tưởng tượng quá xa rồi, bản đồ kho báu cũng được nàng tưởng tượng ra ! Trí tưởng tượng cũng quá phong phú đi chứ ?!

Im lặng mở miệng: "Vương phi suy nghĩ nhiều quá, thiên hạ cũng chưa thấy một ai có muốn lấy được bản đồ kho báu như vậy, Bổn vương cũng không cho là nó ở trên lưng của vương phi !"

"Chẳng lẽ ở ngang hông sao ?" - Mỗ nữ phản xạ có điều kiện mở miệng.

https://thuviensach.vn

Lần này, Hiên Viên Ngạo càng thêm xác định nữ nhân này lại đang nằm mơ giữa ban ngày ! Nhẫn nại mở miệng: "Bổn vương nói, không có một tờ bản đồ kho báu như vậy!"

Híc. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chằm chằm khuôn mặt Lãnh Ngạo kia, không có nửa điểm thần sắc nói dối. Híc, chẳng lẽ thật sự là nàng suy nghĩ nhiều quá ? Lúng túng gãi gãi đầu: "Thì ra là không phải a, bổn vương phi còn tưởng rằng, hề hề hề. . . . . Không phải thì coi bỏ qua, vậy Vương Gia nghỉ ngơi thật tốt, bổn vương phi đi trước!"

Thấy nàng kịp phản ứng lại mình sau khi tưởng tượng, trực tiếp muốn đi, Hiên Viên Ngạo lạnh giọng mở miệng: "Vương phi cứ như vậy mà đi sao ? Chẳng lẽ thật sự không hiếu kỳ vì sao Bổn vương muốn cứu nàng sao?"

Giờ phút này cơn giận của hắn đã bị đè nén đến đỉnh điểm, không chỉ tức giận cái kẻ kiêu ngạo này, mà còn tức giận bản thân tại sao không có ánh mắt như vậy! Rốt cuộc coi trọng nàng vì cái gì chứ, một nữ nhân suốt ngày chỉ biết nằm mơ giữa ban ngày!

"Híc, cái vấn đề này, hãy cho ta suy nghĩ đã!" - Nếu như không phải bởi vì Bản đồ kho báu mà nói..., thì đó là bởi vì cái gì chứ, đến mạng cũng không muốn mà cứu nàng, cả mạng cũng không muốn, mạng cũng không muốn. . . . . .?

Nhưng ngay sau đó, mỗ nữ quay đầu, một bộ dạng sáng tỏ thông suốt nhìn hắn. . . . . .

Cái gã Hiên Viên Ngạo này cũng có chút ít ngượng ngùng, trong bụng thầm tự đánh giá, nàng khẳng định đoán ra hắn thích nàng, nhưng mà. . . . . .

"Ta biết rồi!" - Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Dung nhan lạnh tanh khẽ bị lây nhiễm sắc đỏ: "Biết cái gì ?" - Ánh mắt có chút mất tự nhiên nhìn sang hướng khác.

"Bởi vì Vương Gia sợ ta bị chết cháy rồi, người ở phía ngoài sẽ nói ngài khắc thê, cho nên. . . . . ."

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Ngạo suýt nữa bị nàng chọc tức mà chửi bậy ! Khắc thê ? Nữ nhân này còn có cái gì không tưởng tượng ra được ?

"Vương phi!" thanh âm nghiến răng nghiến lợi vang lên, "Nàng thật nghĩ quá nhiều rồi!"

Híc, cũng không phải sao ? - "Chẳng lẽ là muốn từ chỗ người ta thăm dò tin tức gì, sợ ta đã chết, vậy sẽ không thăm dò được hả ?" - Nói qua rồi có chút nghi ngờ nhìn vào hắn, sau đó trong lòng tự đánh giá phải chăng mình đã biết chuyện không nên biết.

"Không phải!" một lần nữa nhẫn nhịn tức giận, mở miệng.

"Còn không phải sao ? Cái này cũng không phải, kia cũng không phải, ta nói Hiên Viên Ngạo này, ngươi không khỏi bụng dạ quá khó lường đi ?" - Vũ Văn Tiểu Tam nổi giận nhìn hắn.

Hắn bụng dạ khó lường ư ? Hiên Viên Ngạo thậm chí cảm thấy cổ họng có một chút ngai ngái! Hung hăng cắn răng, mở miệng: "Chẳng lẽ vương phi không thể nghĩ cái gì khác sao ? Bổn vương không thể là vì nguyên nhân tình cảm được sao?"

Nguyên nhân tình cảm ? Vũ Văn Tiểu Tam biểu cảm kỳ dị quan sát hắn một hồi lâu, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, vỗ vỗ đầu của mình: “Ôi chao! Ta biết rồi! Hóa ra lai là như vậy!"

Híc, nàng biết rồi ư ? Cái này Hiên Viên Ngạo lại có vài phần xấu hổ.

https://thuviensach.vn

"Ngươi thích Tiểu Nguyệt nhà chúng ta chứ gì! Nhưng mà. . . . . Ai ui, không được, ôi chao, ai, ôi, có vẻ như Tiểu Nguyệt thích Đình Vân rồi, Đình Vân dường như cũng có chút ý tứ với Tiểu Nguyệt nhà chúng ta, ai ui, vậy phải làm sao bây giờ !" - Mỗ nữ có vẻ mặt khó xử.

Không để ý bộ dáng Hiên Viên Ngạo co giật khóe miệng, tiếp tục mở miệng: "Nói ra thì, Vương gia và Đình Vân cũng là dạng ưa nhìn, hơn nữa dung mạo của ngươi so với Đình Vân đẹp mắt hơn, có lẽ ta sẽ giúp ngài nói, Tiểu Nguyệt thật sự có thể di tình biệt luyến cũng không chừng! Nhưng mà phá hư tình cảm của người khác thì không có đạo đức a, vậy bổn vương phi phải làm như thế nào cho phải đây!"

Mỗ vương gia không thể nhịn được nữa, phát ra tiếng gầm lên giận dữ: "Vũ Văn Tiểu Tam, nàng cút ngay đi cho Bổn vương!" – Còn nghe nàng nói tiếp nữa, hắn nhất định sẽ bị tức đến hộc máu bỏ mình!

Một tiếng rống này, khiến cái người đang tận lực diễn thuyết ngậm miệng lại, quay đầu trừng mắt liếc hắn một cái!

"Bệnh thần kinh!" - Vũ Văn Tiểu Tam chửi thề một tiếng, sau đó nặng nề bước đi ra ngoài! Thật là đầu óc vô cùng có bệnh, nàng muốn đi, hắn sống chết không cho, lại còn phải lôi kéo nàng hỏi tới hỏi lui, nàng đã chết nhiều tế bào não trả như vậy để lời vấn đề của hắn, cuối cùng lại nói với nàng một chữ "Cút" ! Cái tên này đúng là đặc biệt "8B" mà ! Nhân đôi "2B" bình phương, không thừa không thiếu chính là Hiên Viên Ngạo rồi !

(2B xuất phát từ cách gọi hội chứng down, hay hội chứng tam thể 21, trisomy 21 (hội chứng thừa nhiễm sắc thể số 21), viết là 213 2B, ở Trung quốc dùng để gọi đồ ngốc, đọc là Er Bi, có nghĩa là ngu ngốc, không có não. Tiểu Tam bảo Ngạo bị 8B = 2x(2B)2 tức là rất ngốc

Mọi người nghe được một tiếng chợt quát từ trong phòng Hiên Viên Ngạo truyền đến, ngay sau đó vương phi nhà bọn họ treo lên vẻ mặt đầy

https://thuviensach.vn

khinh bỉ, đạp bước đi ra ngoài, liền nhao nhao lên suy đoán chuyện gì đã xảy ra.

Thẩm Lãng Phàm bước vào vương phủ, chỉ nghe thấy một tiếng hét điên cuồng vang lên này, khóe miệng liền co quắp, hắn nghe thấy Dật nói cái tên kia bị thương mới sang đây thăm, vốn là nghe nói hắn vì cứu vương phi của hắn nên bị thương, cho là hắn vì mình nói câu "Nữ nhân thích nam nhân làm vài chuyện vì các nàng mà không để ý sống chết của bản thân" lây nhiễm, khiến cho hắn vọt vào biển lửa đi cứu người. Bây giờ xem ra. . . . . .

Cái tên này hoàn toàn không nghe lọt lời của hắn rồi ! Hắn vừa vào cửa đã có thể nghe thấy cái gã này điên cuồng hét lên, nếu như vậy mà có thể theo đuổi được nữ nhân thì mặt trời sẽ mọc từ phía tây rồi!

Nghĩ tới đó lại phe phẩy chiếc quạt giấy, một bộ dáng cực kỳ bất mãn đi về phía tẩm cung Hiên Viên Ngạo, thời điểm sắp tới gần vườn uyển trong tẩm cung của Hiên Viên Ngạo, ánh mắt sáng lên, một nữ nhân chỉ mặcuần áo lót trong màu trắng, từ bên trong uyển đạp cửa đi ra ngoài.

Mặt ngọc như đóa Phù Dung, một đôi mày liễu cong cong như nguyệt, một đôi mắt to long lanh nước, chiếc mũi đẹp tinh tế như bạch ngọc, xem ra chiếc miệng anh đào phấn nộn nhỏ xinh tựa hồ mê hoặc người khác tới cắn một ngụm, quả nhiên là cực kỳ khả ái!

Tư thái kia, eo nhỏ nhắn không tày một nắm tay, bất luận là phía trước hay là phía sau cũng rất cân xứng!

Cực phẩm a! Cực phẩm! Không nghĩ tới trong Vương phủ của Hiên Viên Ngạo này còn có mỹ nữ như vậy! Nghĩ tới liền giơ giơ cây quạt, sải mấy bước đi tới, đến gần: "Vị cô nương này thật là Quốc Sắc Thiên Hương, có thể nói khuynh quốc khuynh thành, hôm nay có thể được gặp thật đúng là vinh hạnh của tại hạ!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn chăm chú hắn ta, đôi mắt mơ màng như sương mù trong chốc lát vụt sáng lên. Wow! Lại là một cực phẩm! Nhớ tới lời hắn mới vừa nói, mỗ nữ lúc này liền mở miệng: "Vị công tử này thật có ánh mắt, bản cô nương cũng thường cảm thấy như vậy!"

Mấy âm tiết này vừa rơi xuống, Thẩm Lãng Phàm có chút không tin nổi mà nhìn nàng, dưới tình huống này, không phải là nên tỏ ra vô cùng khiêm nhường mà nói đâu có đâu có sao? Nàng vẫn thường cảm thấy như vậy ? Vị cô nương này quả nhiên là kỳ quái! Bất quá cô nương đặc biệt như vậy, bỏ lỡ chẳng phải là đáng tiếc sao ?

Cho nên mỗ hoa hoa công tử lần nữa giơ giơ cây quạt: "Việc này không biết tại hạ có vinh hạnh được biết quý danh của cô nương?"

"Ta đang bị tán tỉnh hả ?" - Mỗ nữ biểu thị vẻ mặt không dám tin nhìn vào hắn. Chẳng lẽ Vũ Văn Tiểu Tam nàng thành công đã trải qua nhân sinh lần đầu tiên bị cực phẩm dễ nhìn tán tỉnh sao ?

Khóe miệng Thẩm Lãng Phàm một lần nữa co giật, trong đôi mắt phượng vẻ không thể tin nổi càng thêm rõ ràng, vị cô nương này không khỏi cũng quá kỳ quái sao? Là người bình thường sao lại không biết hắn là đang tiếp cận chứ ? Cô nương bình thường không phải hoặc là nói cho hắn biết tên của mình, hoặc là ngạo mạn không nói nhiều lời sao? Vì sao hỏi hắn một câu như vậy?

Tuy là cảm giác quái dị, nhưng vẫn gật đầu: "Đúng vậy, không biết tại hạ có vinh hạnh được tiếp cận cô nương chăng ?"

Dựa theo nguyên tắc mà nói, cô nương bình thường hoặc là trực tiếp bỏ qua hắn, đi thẳng, hoặc là xấu hổ e sợ nhìn hắn, một bộ dạng ngượng ngùng, hắn cũng muốn biết cô nương này là loại nào. . . . . .

Tiếp theo. . . . . ."Ngươi không phải là đang tiếp cận rồi sao?" - Vũ Văn Tiểu Tam dùng vẻ mặt khinh thường kẻ ngốc để nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Ách, "Không biết tại hạ có thể có cơ hội biết quý danh của cô nương ?" - Nam tử mặc áo đỏ hết sức lòe loẹt dừng lại một chút, mở miệng lần nữa hỏi thăm. Trong bụng lại càng cảm thấy kinh ngạc không dứt, cái cô nương này thật sự là quá kỳ quái!

"Nói cho ngươi biết cũng không phải là không được ! Nhưng mà có chỗ nào tốt chứ ?" - Kẻ hám lợi nào đó kích động mở miệng.

Có điểm nào tốt ư ? Cái này, Thẩm Lãng Phàm càng thêm hứng thú: "Không biết cô nương nghĩ muốn cái gì tốt ?" - Nói xong, mập mờ nhíu mày.

Tiếp theo, thấy mỗ nữ vươn ra một cái tay, đem ngón tay cái, ngón trỏ, ngón giữa đặt ở cùng nhau chà xát, xoa xoa. . . . . .

Ặc, cái tư thế này hắn biết, hiện tại là một loại tư thế rất lưu hành, ngầm trộm nghe nói là từ "Đệ nhất thiên hạ quái tài" —— Bách Độ nào đó truyền ra, mà danh tiếng "Đệ nhất thiên hạ quái tài" là do cha con Công Tôn Trường Khanh hỗ trợ phát tán. Hơn nữa, cái dấu tay này có ý tứ là —— tiền!

Lần nữa giơ giơ cây quạt, cười một tiếng trêu đùa: "Không biết cô nương muốn bao nhiêu?"

"Đương nhiên là càng nhiều càng tốt rồi !" - Vũ Văn Tiểu Tam không chút lựa chọn đáp lời, tiền dĩ nhiên là càng nhiều càng tốt.

"Nhưng gia cảnh tại hạ bần hàn, sợ rằng không mang theo quá nhiều bạc!" - Đệ nhất thiên hạ trang làm sao có thể không có tiền, bất quá là bởi hắn thật nổi lên tâm tư muốn trêu đùa nàng thôi!

Vốn cho là nàng dù muốn nói cái gì cũng sẽ hàm súc một chút, lại không nghĩ rằng cặp mắt đẹp kia thoáng nhìn về phía hắn, khóe môi khẽ động một góc, là một bộ dạng khinh bỉ, sau đó môi như son kia khẽ mở: "Không có

https://thuviensach.vn

tiền cũng dám đi ra ngoài, ngươi cũng không sợ ngày nào đó bị cô nương chém chết sao!"

Nói xong đến nhìn cũng lười nhìn lại hắn một cái, xoay người từ bên cạnh hắn đi thẳng . . . .

Cho đến khi bóng dáng của nàng biến mất ở trong tầm mắt Thẩm Lãng Phàm, một tiếng sảng lãng to lớn vang lên: "Ha ha ha ha. . . . . ." - Cái cô nương này, quả thật thú vị! Hắn phải hỏi Ngạo một chút cái cô nương này là ai, cuộc sống nhàm chán như thế, sau này nếu có cô nương như vậy làm bạn, thế thì cuộc đời của hắn sẽ thú vị hơn nhiều!

Nghĩ tới liền đi vào vườn uyển tẩm điện của Hiên Viên Ngạo, đi gần 500m, bước chân vào tẩm cung của hắn: "Ngạo, đã chết chưa?"

"Ngươi cứ nói đi ?" - Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền ra.

"Ha ha ha. . . . . Tiểu tử ngươi thật là mạng lớn, ngươi lại không sốt chết! Nói xem cái vị vương phi kia của ngươi đâu rồi, xảy ra chuyện như vậy, cũng không ở đây chiếu cố ngươi sao ?" – Kẻ lắm mồm mở miệng, công khai vạch áo cho người xem lưng.

Lập tức chỉ thấy người trên giường thay đổi sắc mặt: "Không nên nói tới tiện nhân kiavới ta!" - Hắn hiện tại đang rất tức giận!

"Tại sao ?" - Có phần khó hiểu nhìn bộ dáng rõ ràng tức giận này của hắn. Kể ra Ngạo cũng vì cứuVũ Văn Tiểu Tam kia bị thương thành như vậy, sẽ không phải là hiệu quả gì cũng không có chứ, trái lại Ngạo còn tức giận sao ? Vũ Văn Tiểu Tam đó có thể nào thật sự là không có một chút nhân tính hay không ?

Cho nên Hiên Viên Ngạo đem quá trình xảy ra chuyện từng điểm từng điểm nói cho hắn nghe, Thẩm Lãng Phàm càng nghe, khóe miệng co giật

https://thuviensach.vn

càng rõ ràng. A, không phải chứ, đây là người nào a, bất kể là trí tưởng tượng, hay là tư tưởng kỳ quái cũng khiến hắn thán phục!

Chợt, trong đầu của hắn đang nhớ lại mới vừa gặp cái nữ nhân kỳ quái kia ở cửa uyển, hé khóe miệng, lên tiếng hỏi: "Có phải vương phi của ngươi mới ra đi không lâu, hơn nữa còn mặc áo trong màu trắng phải không?"

"Làm sao ngươi biết ?" – Hơi khó hiểu nhìn chằm chằm hắn ta.

Khóe môi Thẩm Lãng Phàm cong lên vẻ cười khiên cưỡng, thật vất vả mới gặp một cô gái đặc biệt, lại là người thương của Ngạo cùng Hiên Viên Vô Thương khủng khiếp kia, thật buồn bực! Nhìn sắc mặt kinh ngạc của Hiên Viên Ngạo trước mắt, mở miệng nói: "Mới vừa gặp ở cửa !"

Sau đó thuật lại chính xác lời của hai người bọn họ nói cho Hiên Viên Ngạo nghe, trong lòng phá lệ im lặng, Hiên Viên Ngạo càng nghe sau gáy mồ hôi càng nhiều, nữ nhân đáng chết này. . . . . .

"Vậy ngươi nói, ta kế tiếp phải làm gì?" - Hiên Viên Ngạo hỏi ra, cũng có chút ít hối hận, mình vừa rồi quá vọng động, lại trực tiếp bảo nàng cút, không biết nàng có thể rất tức giận, sau đó ấn tượng tốt đối với mình bị đá bay rồi hay không.

"Làm sao bây giờ ? Nói thật, ta thật không biết ngươi nên làm cái gì bây giờ rồi !" - Mạng cũng thiếu chút nữa đã mất để cứu nàng, thế nhưng nửa điểm cũng không làm người ta cảm động, nữ nhân như vậy khiến cho hắn làm thế nào để phân xét kế tiếp nên làm cái gì bây giờ!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 12: Hôm nay là ngày lành

Lúc Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng quay về tẩm cung của bản thân , nhìn nhìn đống hoang tàn kia , lại nhìn ngó phòng ở cách vách , cảm thấy nàng giống như quên chuyện gì , ặc , đến cùng là chuyện gì đâu?

Nghĩ mãi cũng không nhớ lại , lắc lư đầu, không nghĩ nữa !

Liền lúc này, Thanh Trúc làm hết phận sự mang theo một đám bộc tì đi lại: "Vương phi, tẩm cung của người không còn , vương gia dặn dò chúng ta mang người đến ở tại " Yên Vũ các"!"

"Yên Vũ các" là vương gia năm năm trước tạo ra , mời thiên hạ đệ nhất danh tượng —— Bác Lý Thanh Khê đặc biệt tới thiết kế , từ lúc hoàn thành sau luôn luôn đóng cửa, chỉ có hạ nhân tới quét dọn, bọn họ vẫn luôn luôn kỳ quái ai có thể thành công vào ở . Hôm nay đã có đáp án.

"Ừ, dẫn đường!" Một bộ dáng vương phi ung dung đắt tiền .

Thanh Trúc sai người đi kêu Tiểu Nguyệt rời giường, đi theo vương phi tới nơi ở mới sau, trước hết mang theo Vũ Văn Tiểu Tam đi Yên Vũ các.

Bước vào cổng , Vũ Văn Tiểu Tam bị cảnh tượng trước mắt sợ ngây người!

Một cái cầu thật dài vắt ngang qua hồ nước trong vắt, thân cầu khắc đồ án bách hoa , mỗi một nét khắc đều cực kỳ tinh tế, trong hồ nước từng con cá nhỏ ở bên trong bơi qua bơi lại, hồ nước trong suốt thấy đáy.

https://thuviensach.vn

Từng khóm hoa sen nở rộ trên mặt hồ , ánh sáng chiếu lên vài giọt sương còn đọng lại trên cánh hoa , lòe lòe loá mắt. . . . . .

Một đầu cầu khác, một tòa cung điện làm bằng trúc sừng sững mọc lên , cả tòa cung điện mở ra ,nhìn chính diện như là màu xanh da trời , mà đổi góc độ , lại nhìn giống màu tím , loại kiến trúc này đánh lừa thị giác con người, tạo thành ảo giác, chính là hiện đại cũng không có kỹ thuật như vậy !

Vũ Văn Tiểu Tam đối với người thiết kế tòa nhà này cảm thấy tò mò , nhân tài . Quả nhiên là nhân tài !

Thấy Vũ Văn Tiểu Tam xem tòa nhà ngẩn người, trên mặt Thanh Trúc cũng xuất hiện thần sắc đầy tự hào . Vương gia nhà bọn họ tạo ra "Yên Vũ các" cũng là tiêu hao rất nhiều tiền tài , chỉ một viên gạch cũng là giá trị xa xỉ, nhưng lại mời đến Bách Lý Thanh khê tự mình thiết kế , riêng về cái này đã là giá trị không thể đo lường!

Bước trên cầu kia , Vũ Văn Tiểu Tam có một loại cảm giác như ở trong mộng , đây mới là nơi mà công chúa ở giống như trong truyện cổ tích vậy, không nghĩ tới vương phủ của Hiên Viên Ngạo còn có tòa nhà đẹp như vậy ! Nàng về sau nhất định phải đi xung quanh vài vòng, nhìn xem còn có phòng ngủ tốt hơn hay không !

Đi đến cung điện, mỗ nữ mang theo vẻ mặt say mê , biểu cảm tràn đầy mộng ảo bước trên bậc thang làm bằng trúc , đi tới bậc thang rõ ràng còn phát ra từng đợt tiếng vang, không phải là tạp âm, mà là có chút giống như là một loại âm điệu , từng bước một giẫm lên trên, thì âm điệu kia cùng nhau đến , thế nhưng thành một làn điệu êm tai . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam hạnh phúc dẫm xuống, a ~ một làn điệu tuyệt vời ! Chợt , ánh mắt mở, khóe miệng giật giật, ở dưới ánh mắt không biết nói gì nhìn chăm chú của Thanh Trúc nhanh chóng chạy xuống bậc thang , một

https://thuviensach.vn

mặt phòng bị xem phòng ở kia : "Ta đã nói Hiên Viên Ngạo làm sao mà hảo tâm như vậy, cho ta ở một nới tốt như vậy hóa ra là có mục đích riêng!"

Ặc, có mục đích gì ? Thanh Trúc quay đầu có chút kinh ngạc nhìn nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam khóe miệng nhất xả, nhíu mày mở miệng: "Một tòa cung điện lớn như vậy , lại làm toàn bằng trúc , này không phải là tưởng lừa ta đi vào ở, sau đó chờ gậy trúc chống đỡ không nối, phòng ở sụp, đè chết ta sao? Ta cũng không ngốc như vậy!"

"Vương phi, người suy nghĩ nhiều quá, gian phòng này là thiên hạ đệ nhất danh tượng Bách Lý Thanh Khê tự tay chế tác, là tuyệt đối không có khả năng sập !" Thanh Trúc sau đầu treo một giọt mồ hôi thật lớn , nếu như Bách Lý Thanh khê tự mình giám sát mà còn sụp, vậy trên thế giới này còn có phòng có thể ở sao?

"Tốt! Hiên Viên Ngạo cư nhiên tìm thiên hạ đệ nhất danh tượng làm một căn phòng tốt như vậy , đặc biệt đến mưu hại bổn vương phi! May mắn bổn vương phi thông minh, đã biết âm mưu quỷ kế của hắn , ngươi đi nói cho hắn , bổn vương phi là tuyệt đối sẽ không vào ở, bảo hắn chết tâm đi!" Mẹ nó , rất đê tiện , nếu không phải là nàng phản ứng kịp , hiện tại chỉ sợ đã gặp bất trắc rồi !

Vương phi, người đến cùng là đang suy nghĩ cái gì vậy ! Thanh Trúc thật sự không biết nên nói gì!

"Được rồi, vương phi, người đợi chút, nô tì đi bẩm báo vương gia!" Thanh Trúc bất đắc dĩ mở miệng, sau đó đi tới phòng ngủ của Hiên Viên Ngạo , một nơi tốt như vậy , nàng là muốn cũng không dám tưởng, mà vương phi có thể lại tiến vào, không cảm ơn liền tính , cư nhiên còn ác ý phỏng đoán tâm tư của vương gia , ai. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thẩm Lãng Phàm nghẹn cười nhìn người trên giường khóe mắt không ngừng run rẩy kia , chỉ thấy người nọ môi mỏng khẽ nhếch, mi dài nhăn lại, mắt lạnh nhảy lên một đốm lửa nhỏ , rồi sau đó giọng nói lạnh lẽo vang lên: "Không cần phải xen vào nàng rồi ! Để cho tiện nhân không biết phân biệt kia hôm nay ăn ngủ ngoài trời đi !"

Một mảnh hảo tâm của hắn , thành trăm phương ngàn kế, đê tiện hạ lưu muốn mưu hại nàng! Cái cô gái này còn có cái gì là không dám tưởng ?

"Khụ khụ, được rồi , Ngạo, ta đi giúp ngươi nói với nàng , nếu thật làm cho nàng ăn ngủ ngoài trời, ngươi liền tuyệt đối không có cơ hội rồi !" Thẩm Lãng Phàm chạy nhanh đứng lên ngăn lại Thanh Trúc.

Hiên Viên Ngạo nhíu mày nhìn hắn sau một lúc lâu, cảm thấy suy nghĩ nếu là thật sự để cho tiện nhân kia ăn ngủ ngoài trời , chỉ sợ vương phủ sẽ bị nàng thiêu rụi , hắn còn làm sao có thể cái gì cơ hội hay không cơ hội ! Nhưng là Thẩm Lãng Phàm người này có hảo tâm như vậy sao? Thật đáng hoài nghi!

Nghĩ tới ánh mắt hoài nghi ở trên người Thẩm Lãng Phàm quét tới quét lui, làm cho nam tử hồng y nhất thời chán nản! Được rồi, hắn thừa nhận hắn nhiệt tâm phải trợ giúp như vậy , quả thật là vì hắn cảm thấy Vũ Văn Tiểu Tam rất có ý tứ muốn đi gặp nàng , nhưng là đạo lý thê của bằng hữu không thể khi dễ hắn cũng không phải không rõ!

Hắn Thẩm Lãng Phàm còn không đến nỗi đoạt nữ nhân của huynh đệ , trên thế giới này nữ nhân nhiều như vậy, lo gì không gặp được người càng kỳ quái !

"Đừng như vậy nhìn ta! Ngươi nếu lo lắng, ta sẽ không đi, cuối cùng thất bại cái gì, chính ngươi phụ trách!" Ngửa mặt lên trời trừng mắt, ngồi trở lại trê ghế , hắn này thật sự là hảo tâm gặp chó cắn!

https://thuviensach.vn

"Được rồi, ngươi đi đi! Bất quá tốt nhất đừng có chủ ý gì không tốt !" Hắn lạnh giọng mở miệng cảnh cáo.

Mím mím môi, hắn bây giờ còn có điểm không nghĩ đi! Nhìn nhìn người đáng thương ghé vào trên giường , ai, thôi, mọi người đều là huynh đệ , cũng không nhẫn tâm nhìn hắn thê thảm như vậy ! Vì thế đứng lên, cầm cây quạt lắc lắc, huýt sáo đi ra ngoài. . . . . .

Hiên Viên ngạo vừa nghe thấy hắn huýt sáo , càng cảm thấy bất an: "Thẩm Lãng Phàm , đứng lại!" Nếu hắn đi quyến rũ nữ nhân không có liêm sỉ kia , hắn còn không biết bị đội bao nhiêu cái nón xanh nữa!

Bước chân của nam tử hồng y nam dừng lại: "Lại làm sao thế ?" Rất là không kiên nhẫn mở miệng.

Nhìn hắn một lúc lâu , cũng không biết nên nói như thế nào. . . . . .

Phượng mâu hướng về phía trước một phen, rất là bất đắc dĩ mở miệng: "Yên tâm, yên tâm! Đạo lý thê của bằng hữu không thể khi dễ ta còn là biết ! Nhất định giúp ngươi bắt!"

Lời này vừa rơi xuống, sắc mặt Hiên Viên Ngạo rốt cục dịu xuống , đã Thẩm Lãng Phàm nói như vậy, lại rối rắm chính là hắn quá tiểu nhân , vì thế mở miệng: "Làm phiền."

Mỗ hoa hoa công tử lại trừng mắt, đi ra ngoài, này nha , ra vẻ yên tâm, vẫn là cảnh cáo hắn, "Làm phiền" không phải là nhắc nhở hắn là vì giúp hắn sao? Thôi, hắn đại nhân đại lượng, không cùng hắn so đo!

. . . . . .

Lúc Thẩm Lãng Phàm xuất hiện tại Yên Vũ các , đúng là có chút không thể ức chế nuốt một chút nước miếng, uổng hắn tự nhận là thiên hạ đệ nhất trang đã là đẹp nhất, kiến trúc đẹp mắt nhất , tuy là so không được hoàng

https://thuviensach.vn

cung, kia cũng tuyệt đối là thế gian xa hoa ít có ! Nhưng là. . . . . Nhìn tới phòng ở này hắn cảm thấy hắn trước kia căn bản chính là cái kẻ quê mùa!

Hiên Viên Ngạo là ở nơi nào tìm thấy kiến trúc kiểu này? Mặc trúc kia , nếu hắn không nhìn lầm , hắn là mặc trúc ở núi Phong Hỏa đi? Còn có phòng ngủ đổi màu kia , là do gỗ lưu ly tạo ra đi?

Kẻ có tiền! Kẻ có tiền! Lập tức nhìn nhìn nữ tử áo đỏ đang ngồi trên cầu thập phần bất nhã kia, khóe miệng giật giật, phòng ở như vậy , chính là hắn là nam nhân thấy đều muốn vào ở , cô gái này đến cùng là nghĩ như thế nào a? Một chút cũng không động tâm còn hoài nghi người khác muốn mưu hại mạng của nàng !

Lúc Thanh Trúc trên đường đi hỏi Hiên Viên Ngạo , Vũ Văn Tiểu Tam đã để hạ nhân giúp bản thân mặc quần áo tốt lắm, đợi rất lâu cũng không thấy Thanh Trúc trở về, rảnh rỗi nhàm chán , nàng liền rõ ràng ngồi vào trên cầu xem cá. . . . . Cá béo như vậy , nếu vớt lên ăn. . . . . .

Hắc hắc. . . . . Cười đến đáng khinh, một gương mặt tuấn tú đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng, giọn nói ôn nhu đến cực điểm vang lên: "Cười gì vậy?"

Mỗ nữ vừa thấy, một cái bất ổn, ngã xuống dưới cầu , Thẩm Lãng Phàm lập tức vươn tay giữ chặt nàng, một nhẹ bay lên, đã đem nàng đưa vào trong lòng mình, một cỗ hương thơm xử nữ bay vào mũi . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức từ trong lòng hắn đi ra , nàng đối người kia cũng không có hảo cảm, bộ dáng hoa hoa công tử , khẳng định lại là một con ngựa đực!

Thấy nàng nhanh tránh ra , phượng mâu híp lại, xẹt qua một chút nghiền ngẫm, không phải là hắn khoe khoang, tự hắn vào tình trường bảy tám năm tới nay, liền không có một nữ nhân có thể tránh thoát sức quyến rũ của hắn, giờ khắc này, hắn đúng là nổi lên một chút dục vọng chinh phục !

https://thuviensach.vn

Nhưng là ngẫm lại nàng là người trong lòng Ngạo , có chút tiếc nuối lắc đầu, lập tức cười mở miệng: "Vị cô nương này, tại hạ cứu ngươi , chẳng lẽ ngươi không cần nói lời cảm tạ sao?"

Gì? Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trừng mắt to xem xét hắn, còn muốn nàng cảm tạ hắn? Nếu không là hắn đột nhiên đem đầu heo của mình tới trước mắt nàng , nàng sẽ kém chút ngã xuống sao?"Ngươi và Hiên Viên Ngạo là quan hệ như thế nào ?" Đột nhiên hỏi một câu như vậy .

Thẩm Lãng Phàm ngẩn ngơ, có chút thích ứng không kịp nàng thế nào đột nhiên hỏi một vấn đề như vậy .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn bộ dạng ngu si đần độn của hắn kia , mở miệng: "Quả nhiên lại là một tên ngu ngốc!"

"Khụ khụ. . . . . ." Thẩm Lãng Phàm bị nàng nói làm cho nghẹn kịch liệt ho khan vài cái, "Cô nương, tại hạ không ngu ngốc, ta cùng với Ngạo là bằng hữu!"

Hóa ra là như vậy à ? Vũ Văn Tiểu Tam một mặt ngạc nhiên nhìn hắn một chút , thần sắc đầy đồng tình : "Khó trách cũng là này bộ dạng ngốc , quả nhiên vật họp theo loài! Nhất định là hắn làm ngươi hỏng rồi! Ặc, có lẽ là ngươi làm hắn choáng váng cũng không chừng!"

Bộ dạng ngốc ? Thẩm Lãng Phàm nghiêm trọng hoài nghi bản thân có phải nghe lầm hay không , hắn động thành ngốc rồi hả ? Hắn nơi nào choáng váng? !"Không biết cô nương sao nói như vậy ?"

"Ngươi vừa mới dọa ta suýt nữa rớt xuống hồ, còn bảo ta cảm tạ ngươi, ngươi không là đầu óc có bệnh là cái gì?" Tên này và Hiên Viên Ngạo giống nhau, đều là đầu óc bị lừa đá quá !

"Nhưng cũng là tại hạ cứu cô nương, nếu không phải tại hạ rat ay , cô nương liền ngã xuống rồi !" Hắn căn cứ vào đạo lý mà bảo hộ quyền lợi

https://thuviensach.vn

của mình.

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng: "Đúng vậy, nếu ta lấy một cây đao muốn giết ngươi, đánh đến một nửa đột nhiên lương tâm phát hiện không nghĩ giết, ngươi không phải là cũng sẽ cảm tạ ta cứu ngươi một mạng?"

Sặc . . . . . Thẩm Lãng Phàm thành công bị nàng làm cho nghẹn, chẳng lẽ chuyện mới vừa rồi và chuyện này tính chất là giống nhau à? Nghĩ nghĩ bản thân là đại nam nhân sẽ không tính toán chi li với một nữ nhân , ngẫm lại mục đích bản thân tới đây , mở miệng: "Đúng rồi, ta là đến giúp Ngạo giải thích một chút , phòng ở kia không có vấn đề, cô nương có thể yên tâm vào ở đi !"

"Cắt! Ngươi cùng hắn là hảo hữu, ngươi đương nhiên nói giúp hắn !" Vũ Văn Tiểu Tam trừng mắt, quay đầu không để ý đến hắn.

“ Vậy cô nương muốn thế nào mới tin tưởng ?" Hắn chưa bao giờ quyến rũ phụ nữ có chồng, cho nên thói quen xưng hô nữ tử xinh đẹp là cô nương, mà nàng cũng không có cùng Ngạo phát sinh cái loại quan hệ này , cho nên hắn là cô nương đúng không?

"Trừ phi ngươi chạy lên đi chứng minh cho ta nhìn nó sẽ không đổ!" Mỗ nữ nhíu mày, muốn hại ta, ngươi đi chết trước đi !

Thẩm Lãng Phàm sang sảng cười: "Chuyện này có đáng gì?" Dứt lời vài bước đi nhanh liền đi qua, sau đó bước một giẫm lên thang lầu, bóng dáng kia tuy là dẫn theo chút yêu tà ý tứ hàm xúc, nhưng là quả thật là hình tượng của giai công tử .

"Thẩm trang chủ rất đẹp trai !" Một tiếng háo sắc vang lên, Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu liền thấy Tiểu Nguyệt nhà nàng .

https://thuviensach.vn

Khóe miệng giật giật, Tiểu Nguyệt lúc nào cũng học lộ vẻ háo sắc rồi hả ?"Ngươi nhận thức hắn?"

"Ai ? Tiểu thư người đang hỏi em sao?" Tiểu Nguyệt lấy lại tinh thần, "Vâng , toàn kinh thành này không có một cô nương nào mà không biết hắn đi? Thẩm công tử đối từng cô nương đều là ôn nhu , cho tới bây giờ đều sẽ không bao giờ lên mặt với nữ tử , bộ dạng cũng là cực kỳ tuấn mỹ, hơn nữa còn là thiên hạ đệ nhất trang trang chủ, ai. . . . . Trên thế giới làm sao có thể có người ưu tú như vậy đâu!"

Tiểu Nguyệt nói xong, ánh mắt đầy mộng ảo kia , xem từng bóng dáng màu hồng đang bước từng bước một trên cung điện . . . . . .

"Thiên hạ đệ nhất trang?" Nghe qua rất có lai lịch ! Vậy người này còn nói với nàng hắn không có tiền? Còn dám lừa nàng, hừ hừ, xem nàng thế nào chỉnh hắn!

Nhìn ngó người đang bước trên cung điện kia , mỗ nữ trong lòng đã là có kế sách!

"Tiểu Nguyệt, đi lấy giấy và bút mực lại đây !" Quay đầu dặn dò , hắc hắc, nàng Vũ Văn Tiểu Tam kiếp trước nhưng là họa sĩ vẽ nhân vật tưởng tượng , hiện nay có một người sống ở nơi đó, chẳng phải là rất tốt vẽ sao ?

Tiểu Nguyệt chỉ nghĩ rằng nàng cảm thấy phòng ở này đẹp , cho nên muốn vẽ bức tranh, liền không có nhiều lời. . . . . .

Lấy ra xong , Vũ Văn Tiểu Tam đem một tờ giấy cuộn tròn đút vào trong tay áo bào rộng rãi , một cái bút cất giấu trong tay áo , mặt đầy tươi cười nhìn người trên điện . . . . . .

Thẩm Lãng Phàm quay đầu, lắc lắc cây quạt, gió nhẹ phất qua, hồng y bay lên, đúng là có chút hương vị ngọc thụ lâm phong . . . . . .

https://thuviensach.vn

"Cô nương, thấy chưa ? Phòng ở này cũng không có vấn đề!" Mỗ hoa hoa công tử cười đến một mặt xán lạn.

"Ta vẫn là không tin, nếu không ngươi nhảy hai lần để ta nhìn xem?" Vũ Văn Tiểu Tam mặt đầy hoài nghi nhìn hắn, kỳ thực trên thực tế nhìn hắn dám đi tới, nàng đã tin phòng ở này không có vấn đề, nhưng là lừa Vũ Văn Tiểu Tam nàng , không chỉnh hắn không phải tác phong của nàng !

Nhảy hai lần? Khóe miệng Thẩm Lãng Phàm không thể nhận ra run rẩy một chút, muốn hắn trang chủ thiên hạ đệ nhất trang ở trong này làm khỉ làm xiếc ? Nàng không có nói đùa đi?

Tiểu Nguyệt cũng là không biết nói gì nhìn Vũ Văn Tiểu Tam , làm sao có thể! Thẩm công tử là tuyệt đối không có khả năng đáp ứng yêu cầu vớ vẩn này của tiểu thư này !

Thấy hắn chậm chạp không động, mỗ nữ lại bắt đầu sử dụng phép khích tướng: "Ta chỉ biết là phòng ở có vấn đề, nếu không, ngươi làm sao không dám nhảy vài cái cho ta xem đâu! Ai, bổn vương phi vẫn là đổi gian phòng khác ở đi!"

Sắc mặt trắng nõn của Thẩm Lãng Phàm khẽ cứng đờ, nhớ tới bản thân vừa mới phát biểu hùng hồn với Hiên Viên Ngạo , nói nhất định sẽ giúp hắn , chẳng lẽ hiện tại trở về khẳng định sẽ bị tên kia xem thường, vì thế cắn chặt răng, rất là cứng ngắc ở trên sàn nhà nhảy hai lần, tư thế kia khôi hài cực kỳ!

Vũ Văn Tiểu Tam chịu đựng xúc động phá ra cười , mở miệng lần nữa: "Ai nha, ngươi nhảy nhẹ như thế , có phải lo lắng nhảy mạnh sẽ bị sụp hay không ? Ta chỉ biết có vấn đề! Quả nhiên!"

Thẩm Lãng Phàm vừa nghe lời này, lại hung hăng cắn chặt răng, dùng sức bật vài cái, mỗ nữ yên lặng trong lòng cười thầm , một lúc sau lại mở miệng: "Ngươi lại xoay một cái ta nhìn xem!"

https://thuviensach.vn

Xoay người ? Vì sao muốn xoay người? Có chút nghi hoặc nhìn nàng, còn chưa có kịp mở miệng hỏi, chợt nghe giọng nói người nọ truyền đến: "Ai nha, khẳng định là phòng ở không vững chắc, ngươi lo lắng. . . . . ."

Nghe đến đó, liền biết nàng muốn nói cái gì, một bộ dạng nhận mệnh xoay người đưa lưng về phía nàng. Một lúc sau mỗ nữ nhanh chóng đem cảnh tượng vừa mới nhìn đến vẽ phác thảo trên tờ giấy giấu trong tay áo . . . . . Đồng thời, một cái chủ ý rất tốt ở trong đầu nàng thành hình!

"Được chưa ?" Giọng nói bất đắc dĩ của Thẩm Lãng Phàm vang lên, này đến cùng là có chuyện gì a!

"Tốt lắm! Chẳng qua ta còn lo lắng, nói không chừng lan can có vấn đề, ngươi nằm sấp đi lên cho ta nhìn !" Vũ Văn Tiểu Tam chỉ chỉ lan can bên phải .

Thẩm Lãng Phàm bất đắc dĩ trợn trừng mắt, đi đến trên lan can, nghe lời nằm sấp xuống. . . . . .

"Thân mình lại rướn lên phía trước một chút ! Nằm sấp xuống ! Đúng, đúng vậy, mông vểnh lên cao một chút , đúng , chính là như vậy. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam cười đến một mặt dâm tà.

Thẩm Lãng Phàm càng ngày càng cảm thấy có chút không thích hợp, cảm thấy tư thế của bản thân có chút. . . . . Chẳng qua nghĩ nghĩ, tư thế này hẳn là cô nương làm , còn nam nhân đứng phía sau . . . . . Hẳn là nam nhân, cho nên nằm sấp vểnh mông lên người khác hẳn là sẽ không nghĩ nhiều đi?

Nằm sấp một lúc lâu , quay đầu ôn nhu mở miệng: "Có được hay không?" Đối cô nương, đặc biệt là cô nương xinh đẹp , hẳn là tuyệt đối sẽ không không kiên nhẫn .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng đưa một tay lên , nhéo nhéo mi, chỉ chỉ : "Lan can không thành vấn đề , nhưng là ngươi nói gậy trúc dưới chân có bất ổn hay không ? Nếu không hai tay ngươi chống lên trên mặt đất cho ta xem?"

Hiện nay hắn đã có một loại tâm tư bình nứt không sợ bể , lười nhiều lời, trực tiếp vươn tay làm tư thế hít đất. . . . . .

"Không đúng , không phải , quay mặt lại !" Giọn nói rất là không vừa lòng của mỗ nữ vang lên.

Quay mặt? Vì thế mỗ công tử trở mình, rất là tao nhã ngồi dưới đất, hai cái tay đặt ở dưới đất , khởi động, quay sang nhìn nàng: "Là như thế này sao?"

"Ừ, không sai , ngươi đem thân mình hơi nâng lên một chút , đúng , chính là như vậy, ừ , chân hơi chút mở ra , đúng , đúng vậy! Đúng vậy! Ánh mắt nhìn bầu trời, biểu cảm say mê một chút . . . . . ."

Thẩm Lãng Phàm nghe theo nàng chỉ huy, càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, tư thế này liền đủ. . . . . Như vậy , vì sao còn muốn ánh mắt nhìn không trung? Biểu cảm còn muốn say mê? Có chút nghi ngờ quay sang, đã thấy mỗ nữ cười đến một mặt dâm tà, hai cái tay đặt ở trong tay áo không biết đang làm cái gì, cảm thấy kinh hãi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu, thấy hắn giống như phát hiện , vì thế lập tức đem tay giấu ở trong tay áo, giơ tay áo lên che mặt, rất là ngượng ngùng nhìn hắn, rồi sau đó lại lặng lẽ cúi đầu, tiếp theo lại quét mắt nhìn hắn một cái. . . . . .

Ặc , Thẩm Lãng Phàm cứng đờ, hay là vương phi của Ngạo nổi lên tâm tư như vậy , cảm thấy thật sự cùng hắn xảy ra quan hệ như vậy không tốt, cho nên ý muốn mượn cảnh này tưởng tượng một chút? Hơn nữa Ngạo cũng nói Vũ Văn Tiểu Tam tham tài háo sắc, thích lộ vẻ háo sắc. Nghĩ cảm

https://thuviensach.vn

thấy ý nghĩ của chính mình phá lệ có đạo lý, cảm thấy cân nhắc làm sao bây giờ , đứng dậy vẫn là. . . . . .

Nghĩ nghĩ, cô nương xinh đẹp như vậy , hắn tự nhiên hắn là thỏa mãn người khác đối hắn tưởng tượng phương diện kia . Vì thế làm bộ không biết, quay đầu tiếp tục nghe chỉ huy làm mọi tư thế.

Việc này làm cho Vũ Văn Tiểu Tam phản ứng không kịp , nếu thật sự lý giải thành nàng vừa mới dẫn đường sai cho hắn , hiện tại không phải là hắn là thật khinh bỉ, đầy người khó chịu đứng lên lại không quan tâm nàng sao? Lại tiếp tục làm tư thế đó , chẳng lẽ là nàng lầm , người này không có thông minh như Hiên Viên Ngạo . Bởi vì quá ngu ngốc, cho nên không có phát hiện cái gì ?

Hắc hắc, vậy nàng sẽ không cần khách khí rồi ! Vì thế. . . . . Một ngày này, mỗ trang chủ dưới sự chỉ huy của mỗ nữ nào đấy , bày ra đủ loại tư thế kỳ quái , Thẩm Lãng Phàm càng xác định chính là bản thân tưởng như vậy, cho nên cũng hết sức phối hợp! Nhưng là hắn bỏ qua một cái vấn đề phi thường nghiêm túc —— thì phải là hắn làm ra những tư thế đó trên cơ bản đều là nữ nhân ở trên giường mới có !

. . . . . .

"Tốt lắm! Vất vả ngươi rồi !" Vũ Văn Tiểu Tam hoàn thành công việc xong , đem giấy cất kĩ , cười tủm tỉm nhìn hắn.

Thẩm Lãng Phàm đứng vững thân mình, cũng không nói nhiều, sắc mặt có chút tự đắc, phe phẩy cây quạt mở miệng: "Phục vụ cô nương xinh đẹp , là vinh hạnh của ta!"

"Vậy ngươi có để ý luôn luôn vinh hạnh như thế nữa hay không ?" Ây da , vẫn là một tên đồng bọn hợp tác trường kỳ !

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . . . . Một lần là đủ rồi, nhiều lần hơn, Ngạo sẽ làm thịt của ta!" Lần này hắn có thể giải thích vì hắn không biết, cho nên ngây ngốc mắc bẫy của nàng, nhưng là nếu còn có lần thứ hai, mà Ngạo không biết, vậy thì có quỷ rồi !

Tuy là có chút tiếc nuối, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam vẫn là hạnh phúc gật đầu: "Vậy thì không miễn cưỡng công tử , bổn vương phi đã tin tưởng phòng ở này không có vấn đề , công tử có thể trở về!"

Thẩm Lãng Phàm chỉ xem nàng như tưởng tượng xong rồi thì ngượng ngùng, cho nên mở miệng bảo hắn trở về, cho nên cũng không có nói nhiều, phe phẩy cây quạt cười đến mặt mày hớn hở trở về phòng Hiên Viên Ngạo , ha ha ha. . . . . Ngạo cái kia tên hao tổn tâm cơ muốn theo đuổi nữ nhân, rõ ràng đối hắn có ý tưởng ở phương diện kia , bảo hắn như thế nào không đắc ý!

Nghĩ nghĩ, chuyện này tuyệt đối không thể để Ngạo biết, bằng không hắn có lẽ sẽ bị Ngạo và vị hoàng thúc khủng bố của hắn cho một trân rồi !

Nhưng là, sự thật là, chính là hắn hôm nay không có để Hiên Viên Ngạo biết, làm cho hắn mấy ngày sau. . . . . .

. . . . . .

Đợi Thẩm Lãng Phàm đi xa, Tiểu Nguyệt mới thu hồi ánh mắt luôn luôn quấn ở trên người hắn , Thẩm trang chủ rất ôn nhu a! Vừa mới thấy nàng nhìn lén hắn, nhưng lại cũng rất là hữu lễ cười với nàng , không chút nào bởi vì nàng là một tiểu nha đầu mà xem thường nàng! Ai, nếu có thể gả cho công tử như vậy thì tốt rồi!

Quay đầu liền nhìn đến một gương mặt cười đến có thâm ý khác . . . . . .

" Ặc. . . . . Tiểu thư, người đang cười cái gì?" Tiểu Nguyệt thấy nàng cười đến. . . . . Có chút ngượng ngùng mở miệng hỏi, chẳng lẽ là tiểu tâm

https://thuviensach.vn

tư vừa rồi của nàng bị phát hiện rồi hả ?

"Thẩm trang chủ bộ dạng thật sự rất đẹp trai ! Phải hay không?" Mỗ nữ cười đến càng thêm xán lạn.

Mỗ thị nữ điên cuồng gật đầu: "Đúng vậy ! Đúng vậy ! Tiểu thư, người cũng cảm thấy như vậy sao? Tiểu Nguyệt cảm thấy bộ dạng của Thẩm trang chủ thật sự là rất đẹp trai ! Đúng rồi, tiểu thư, người vừa mới giấu tờ giấy ở trong tay áo làm gì?"

Nàng vừa mới cũng biết tiểu thư đang làm cái gì đó nhưng là bởi vì thấy Thẩm trang chủ nhìn xem rất nghiêm cẩn , cho nên liền không có đưa đầu tới gần xem. . . . . .

"Hắc hắc. . . . . ." Mỗ nữ cười đến thập phần đáng khinh, đem tờ giấy trong tay áo lấy ra, mở ra. . . . . .

Khuôn mặt của Tiểu Nguyệt lập tức trở nên —— trống rỗng!

"Tiểu thư ~" giọn nói nức nở rõ ràng mang theo tiếng khóc , "Người đang làm cái gì vậy ?"

Đó rõ ràng là mấy bức Xuân Cung Đồ, chẳng qua là hai nam nhân, mặc dù thủ pháp vẽ tranh rất kỳ quái, nhưng lại có thể làm cho người ta vừa thấy cũng biết là ai. . . . . .

Nam nhân phía trên là Đình Vân, phía dưới chính là Thẩm Lãng Phàm !

"Tiểu thư, người đến cùng đang làm cái gì vậy ?" Vì sao đều vẽ nam nhân mà nàng thích ? Không phải ! Không phải ! Nàng chỉ thích Thẩm trang chủ mà thôi, nàng không có thích Đình Vân!

"Hắc hắc hắc hắc. . . . . ." Mỗ nữ cười khóe miệng ngoác đến tận mang tai , "Chỉ cần chúng ta đem tranh này đưa đến chỗ xuất thư , nhất định có

https://thuviensach.vn

thể bán giá tốt ! Chuyện phong lưu của thiên hạ đệ nhất trang , nhất định có rất nhiều người muốn biết!"

. . . . . .

Xa xa trên một thân cây , Liên Sương miệng ngoác ra , rướn cổ lên nhìn đến nội dung của bức tranh kia xong , ôm bụng cười đến suýt nữa ngất đi ! Ha ha ha. . . . . Đình Vân tên kia, hôm nay hắn không biết làm sao lại cầu hắn thay ca, hắn chính là mặc kệ, hiện tại tốt lắm đi? Hắn tuyệt đối sẽ không nói ra chuyện này với hắn, để mượn tay tam vương phi , nổi tiếng khắp thiên hạ!

. . . . . .

"Tiểu thư, người vì sao muốn vẽ bọn họ ? Bọn họ đắc tội người sao?" Nếu trước kia tiểu thư đi ra ngoài kể chuyện , nàng có thể lý giải vì vương gia đắc tội tiểu thư, cho nên. . . . . Nhưng là Thẩm công tử là người tốt như vậy , Đình Vân lần trước đắc tội tiểu thư cũng đền nhiều bạc như vậy , vì sao tiểu thư muốn tìm bọn họ phiền toái?

"Hừ, cái tên Thẩm Lãng Phàm kia rõ ràng dám lừa ta nói hắn không có tiền, còn cái tên Đình Vân kia có nợ không trả, còn chạy đến bóng dáng đều không thấy ! Hắn cho rằng Vũ Văn Tiểu Tam ta là dễ bắt nạt sao? Không đến trả tiền cho ta, thì dùng thân thể của hắn trả cho ta ít tiền lời !" Vũ Văn Tiểu Tam đen mặt phát biểu, mẹ nó chứ ! Từ trước đến nay chỉ có nàng Vũ Văn Tiểu Tam thiếu tiền người ta không trả, này Đình Vân ăn gan hùm mật gấu , dám thiếu tiền của nàng mà không trả! Muốn chết!

Liên Sương từ một nơi bí mật gần đó nuốt một chút nước miếng, chờ tam vương phi gả cho vương gia nhà mình thì hắn nhất định phải cẩn thận, ngàn vạn lần không cần thiếu tiền của nàng !

Tiểu Nguyệt vẻ mặt cầu xin, quay đầu đi. . . . . Đều là tiền! Thẩm trang chủ đắc tội nàng là vì nói bản thân không có tiền! Đình Vân là vì nợ tiền

https://thuviensach.vn

không trả! Tiểu thư làm chuyện này cũng là vì kiếm tiền! Chẳng lẽ tiểu thư nhà bọn họ và tiền là cùng một ngày sinh ra , cho nên quan hệ đặc biệt tốt ?

. . . . . .

Vào phòng ở kia , nhìn nhìn cấu tạo trong điện , con mẹ nó buôn bán lời! Kiếm đầy tiền rồi ! Ha ha ha. . . . . .

Phòng ở này rất đẹp mắt . Cảm giác chuyển đến nhà mới thật tốt! Chung quanh nhìn nhìn, ở giữa phòng là một cái bàn làm bằng thủy tinh , bốn cái ghế cũng làm bằng kính lấp lánh sắc màu .

Đi đến nội thất, cái giường vẫn là không có gì thay đổi, màn lụa màu hồng nhạt lượn lờ, bàn trang điểm cũng là tinh xảo tới cực điểm! Nàng có phải chuyển đến Thiên cung rồi hay không ? Ha ha ha. . . . . Rất hạnh phúc rồi !

Chợt , mắt kia quét đến trên giường, có cái gì ở trong đầu chợt lóe lên, mau không có bắt lấy, mỗ nữ nhíu nhíu mi, nàng giống như thật sự quên chuyện quan trọng gì đó rồi !

"Vương phi, thái hậu đến đây!" Một hầu tì vội vội vàng vàng tiến vào bẩm báo.

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, không kịp nghĩ bản thân vừa mới quên cái gì, liền vội vội vàng vàng đi theo hầu tì kia chạy đi ra ngoài, lão thái bà kia , sáng sớm đã tới, khẳng định là vì thăm con trai bảo bối của nàng . Nếu để cho nàng biết bản thân nhi tử thương tổn thành như vậy, nàng Vũ Văn Tiểu Tam còn không có ở bên người chiếu cố, chỉ sợ kết cục rất thê thảm!

Mới vừa đi đến cửa phòng Hiên Viên Ngạo , liền nghe thấy một tiếng đau lòng tới cực điểm truyền đến. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ngạo nhi! Thương tổn có nặng hay không, để mẫu hậu nhìn xem! Về sau chuyện cứu người này để hạ nhân làm là được, con là một vương gia, làm sao có thể không chú ý đến an nguy của bản thân như vậy ! Nếu con có chuyện gì, con bảo mẫu hậu sống thế nào đây !"

"Mẫu hậu, nhi thần không có việc gì!" Thanh âm vẫn là man mát lành lạnh như vậy , nhưng là không khó nghe ra bên trong có một chút lo lắng.

"Còn nói không có việc gì? Con xem con đều thương tổn thành bộ dáng gì rồi hả ? Tam nhi đâu? Thế nào không có ở trong này chiếu cố con ?" Giọng nói tràn đầy không vui truyền đến.

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức nắm lên bùn đất, xoa lên trán của bản thân, sau đó ở trong ánh mắt đầy nghi hoặc của Tiểu Nguyệt vội vội vàng vàng vọt đi vào: "Mẫu hậu, ngài cũng tới rồi! Hu hu hu. . . . . Ngài không biết a, thật sự là hù chết thần tức rồi ! Nếu vương gia có chuyện gì, thần tức sống thế nào đây !"

Nói xong ôm chặt thái hậu, khóc đến lệ rơi đầy mặt. . . . . .

Thái hậu thấy nàng thương tâm, lúc nãy vừa mới tức giận liền tiêu một ít: "Tam nhi, Ngạo nhi tốt xấu là vì con mới biến thành như vậy , con chạy đi đâu , tại sao không ở tại chỗ này chiếu cố hắn, có phải không phải mẫu hậu không đến, con liền không xuất hiện tại nơi này rồi hả ?"

"Mẫu hậu, người nói cái gì vậy ? Vương gia là phu quân của thần tức

,thần tức làm sao có thể như vậy đối đãi vương gia đâu? Vừa mới thần tức cùng nha hoàn Tiểu Nguyệt của mình cùng đi Tây Uyển khẩn cầu ông trời phù hộ vương gia, cho nên mới chưa ở bên cạnh vương gia !"

Nàng lời này vừa nói xong , Thẩm Lãng phàm một miệng nước trà liền phun tới, Hiên Viên Ngạo cũng không nói gì nhìn nàng, cái cô gái này, thật

https://thuviensach.vn

sự là cái gì cũng có thể nói , thực để cho hắn sinh ra không ít tâm tư sùng bái !

"Phải không?" Thái hậu liếc mắt nhìn nhìn Thẩm Lãng Phàm , rõ ràng chính là có vấn đề.

Vũ Văn Tiểu Tam không dấu vết hung hăng thưởng Thẩm Lãng Phàm một cái liếc mắt, rồi sau đó ngẩng đầu lên đỏ mắt nhìn thái hậu: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

Thái hậu vừa thấy vết bẩn trên trán nàng , lúc này tin, còn đem nàng ôm an ủi: "Là ai gia hiểu lầm Tam nhi , là ai gia không đúng , Tam nhi cũng đừng trách mẫu hậu , mẫu hậu cũng là quan tâm sẽ bị loạn thôi !"

"Thần tức làm sao có thể trách tội mẫu hậu đâu! Đứa con xảy ra chuyện, cha mẹ tất nhiên là lo lắng, thần tức cũng lập tức sẽ làm mẫu thân, tự nhiên có thể hiểu tâm tư của mẫu hậu !" Mỗ nữ chỉ ra bản thân cũng sẽ phải làm mẫu thân , nói cho thái hậu, trong bụng của tôi còn có cháu nội của bà đây, có thể để cho tôi đứng lên hay không , đùi tôi quỳ nhanh đứt đôi rồi đây !

Thái hậu vừa nghe, lúc này mới phản ứng lại: "Tam nhi mau đứng lên, dưới đất lạnh , cẩn thận đừng bị thương tôn nhi của ai gia ! Quả nhiên là hoạn nạn gặp chân tình a, Ngạo nhi xảy ra chuyện, Tam nhi liền như vậy lo lắng, tuyệt không giống trắc phi kia của con , lúc nào cũng làm ra vẻ là người tốt !" Thái hậu nói xong trừng mắt nhìn Hiên Viên Ngạo liếc mắt một cái, ngay từ đầu nàng đã không thích Nguyệt Vô Hạ !

Mà Nguyệt Vô Hạ bởi vì hôm qua biết mình mỗi ngày uống là cái gì , đối Hiên Viên Ngạo lại là yêu, lại là hận ,vẫn còn rối rắm cho nên không đến thăm thôi !

"Ai nha, mẫu hậu, trắc phi muội muội có thể là có việc !" Vũ Văn Tiểu Tam giống như hiền lành mở miệng giải thích.

https://thuviensach.vn

"Hừ, có thể có chuyện gì quan trọng hơn so Ngạo nhi ? Cưới vợ liền phải cưới nữ tử như Tam nhi vậy ! Ngạo nhi cưới vợ này không sai, không giống Triệt nhi xú tiểu tử kia , vừa nghe nói ta muốn hắn cưới phi, lại chạy!" Thái hậu nói xong cắn chặt răng.

Ặc , tiểu mỹ nam chạy? Vậy là nhìn không tới rồi hả ? Nghĩ nghĩ Vũ Văn Tiểu Tam đối thái hậu nổi lên một chút oán hận , nhưng vẫn là mở miệng nói: "Ai nha, mẫu hậu, hoàng đệ có thể là vì. . . . . ."

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo và Thẩm Lãng Phàm đầu đầy mồ hôi xem hai người kia sắm vai bà tức (mẹ chồng nàng dâu) tình thâm , thật sự không biết nên như thế nào hình dung cảm xúc phức tạp của nội tâm !

Cô gái này mặc kệ là kỹ thuật diễn vẫn là tài ăn nói, đều là hạng nhất , làm cho bọn họ xem thế là đủ rồi!

"Ai, này vương phủ Tam nhi cũng muốn quản thật tốt , đừng lại ra yêu thiêu thân như vậy ! Suýt nữa hại Ngạo nhi của ai gia ! Tam nhi , lúc mà cháy thì con ở đâu? Nghe nói Ngạo nhi xông đi vào vẫn chưa cứu được con ?" Thái hậu có chút nghi hoặc.

Thẩm Lãng Phàm cũng còn chưa có kịp hỏi Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Ngạo nhưng là nhớ được nàng nói một câu vừa vặn đi nhà xí nhưng là hắn cảm thấy trong phòng nàng hắn là có xí trù, làm sao có thể cần đi ra ngoài đi , mà nữ nhân này vẫn không có nói cho hắn , cho nên cũng chờ đáp án của Vũ Văn Tiểu Tam .

"Là nha đầu Tiểu Nguyệt chết tiệt kia quên đem xí trù vào cho thần tức , vừa vặn thần tức muốn đi nhà cầu, trong ngày thường thần tức cũng không thích có người trực ở trước cửa phòng thần tức . Cho nên bản thân liền đi ra ngoài !" Vũ Văn Tiểu Tam ăn ngay nói thật.

https://thuviensach.vn

Nguyên nhân này, làm hai nam nhân khóe miệng giật giật, này vận khí cũng quá tốt lắm đi, có người phóng hỏa liền vừa lúc đi nhà xí? Có phải quá là trùng hợp hay không ?

Thái hậu vừa nghe, hai tay tạo thành chữ thập, ngửa đầu nhìn lên phía trên: "Là ông trời có mắt ! Bảo hộ tôn nhi của ai gia ! Tiện tì hành hung phóng hỏa kia đã bắt được chưa?"

"Bẩm thái hậu, bắt được , là Mị phu nhân của vương gia , giờ phút này đang nhốt trong địa lao!" Quản gia ở một bên chen vào nói.

Gương mặt hiền lành của thái hậu trong nháy mắt tràn đầy ngoan lệ!" Đem tiện nhân kia lăng trì cho ai gia !"

Lăng trì, cắt 1001 đao, nhưng lại muốn người ta vẫn còn tỉnh khi chịu hành hình , rồi sau đó một đao lại một đao cắt bỏ thịt của nàng , đợi cho cắt tới đao cuối cùng , lại vừa tắt thở!

Vũ Văn Tiểu Tam thân mình không tự chủ được run rẩy một chút, rất tàn nhẫn! Tuy rằng nàng vốn biết thái hậu cũng không phải là người tốt, nhưng nghe được vẫn là có chút khó có thể nhận! Nếu như có một ngày, nàng mang thai giả bị phát hiện ,có phải cũng bị thái hậu phái người lăng trì hay không ?

"Vâng ! Thái hậu nương nương!" Quản gia lên tiếng, đi xuống đi xử trí Hoa Mị Ảnh.

Hiên Viên Ngạo và Thẩm Lãng Phàm trên mặt đều là lạnh nhạt , loại chuyện này ở trong giới quý tộc thật bình thường, ở hoàng gia, liền càng bình thường rồi !

"Tốt lắm, Ngạo nhi cố gắng tĩnh dưỡng, ai gia trở về cung ! Tam nhi thay ai gia chiếu cố Ngạo nhi, biết không?" Thái hậu đứng dậy đối với Vũ Văn Tiểu Tam căn dặn.

https://thuviensach.vn

"Vâng ! Thần tức tuân mệnh!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong còn làm dáng hành lễ , đùa đến thái hậu thoải mái cười to, rồi sau đó mang theo một đám bộc tì rời đi.

Chờ thái hậu đi xa, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo đang nằm trên giường , cười hì hì mở miệng: "Vương gia, cám ơn tẩm điện mới của ngươi , bổn vương phi thật thích!"

Vừa nghe nàng nói lời này, trên mặt Hiên Viên Ngạo không tự giác lộ ra sắc mặt vui mừng, khóe môi cương nghị gợi lên một chút ý cười : "Vương phi thích là tốt rồi!" Vậy hắn lại thắng hoàng thúc một ván phải không ?

Lời này vừa rơi xuống, một giọng nói tà mị vang lên: "Là tẩm điện gì mà Tam nhi thích như vậy ?"

Mỗ nữ vừa nghe thấy giọng nói này , lập tức trước mắt sáng ngời, quay đầu nhìn nam tử áo trắng giẫm chận tại chỗ mà vào , tóc dài tung bay , dung nhan tuyệt mỹ chứa nụ cười thản nhiên, liền như vậy thâm tình khẩn thiết nhìn chằm chằm nàng. . . . . .

"Thương Thương, ngươi đã đến rồi? Là một tòa cung điện rất đẹp mắt , rất đẹp mắt !" Vũ Văn Tiểu Tam không biết nên hình dung tòa cung điện kia như thế nào nên đành dùng từ "Rất đẹp mắt" , "Rất đẹp mắt" để diễn tả.

Hắn ngưng mi cười, quay đầu nhìn nhìn Hiên Viên Ngạo: " Đỡ hơn không?"

"Đã đỡ hơn nhiều , cám ơn hoàng thúc quan tâm!" Cảm thấy cũng là rất không thoải mái , hoàng thúc chạy tới làm gì? Tuyệt đối không phải vì thăm hắn, bởi vì ngày hôm qua đã thăm qua , không là thăm hắn, như vậy cũng chỉ có một đáp án ! Nghĩ vậy càng thêm không thoải mái!

Nói, trước kia quan hệ của hắn và hoàng thúc là tốt lắm , mỗi lần hoàng thúc đến vương phủ của hắn thì hắn đều rất cao hứng, chỉ riêng lần này, hắn

https://thuviensach.vn

cao hứng không nổi!

Hiên Viên vô Thương và Hiên Viên Ngạo nói xong, liền quay đầu nhìn nhìn nha đầu kia, thấy bộ dáng nàng vẫn là một bộ thấy bản thân thật cao hứng , trong lòng biết ngày hành vi ngày hôm qua của Ngạo cũng không có ảnh hưởng gì đối với nàng , nghĩ vậy khóe môi ý cười càng rõ ràng.

"Hi vương gia!" Thẩm Lãng Phàm mở miệng chào hỏi, kỳ thực nội tâm đối Hiên Viên Vô Thương vẫn là có chút bất mãn , dù sao Hiên Viên Ngạo là huynh đệ hảo hữu của hắn , mà Hiên Viên Vô Thương thân là hoàng thúc, rõ ràng lại có ý với cháu dâu , thật sự là làm cho người ta phỉ nhổ!

Chẳng qua có khó chịu thì hắn cũng không thể biểu hiện ra ngoài, vì nam nhân kia rất đáng sợ ! Nếu thực bị hắn để mắt, chỉ sợ bản thân không chết cũng phải lột da!

"Thẩm trang chủ đã ở nơi này?" Nhàn nhạt mở miệng, giọng điệu không thân thiện lắm , cứ việc Thẩm Lãng Phàm cực lực che giấu, hắn cũng nhìn ra của hắn bất mãn, một tiểu tử hơn hai mươi tuổi , trong lòng nghĩ cái gì làm sao có thể dấu diếm được mắt hắn .

Đúng lúc này, nữ tử áo đỏ liền dẫm chân , oán hận chạy đi ra ngoài, đặc biệt sao ! Tức chết nàng rồi ! Tên Hiên Viên Vô Thương đáng chết kia , uổng công nàng nhìn thấy hắn cao hứng như vậy, ngay cả nói một câu quan tâm với nàng cũng không nói , lại chạy tới nói chuyện với Hiên Viên Ngạo và Thẩm Lãng Phàm . Vậy hôm nay rõ ràng không phải vì nàng mà đến thôi! Nghĩ cảm thấy càng thêm căm tức. . . . . .

Nhìn theo bóng lưng nổi giận đùng đùng của nàng , Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng, ẩn ẩn có chút bất đắc dĩ. . . . . .

Hiên Viên Ngạo và Thẩm Lãng Phàm cũng là có chút không rõ chân tướng, đang yên đang lành tự nhiên liền nổi giận đùng đùng đi ra ngoài? Vừa mới ai nói cái gì đắc tội với nàng sao?

https://thuviensach.vn

Tối không nói gì chính là Thẩm Lãng Phàm , trà trộn tình trường nhiều năm, có bao nhiêu loại nữ nhân, nhưng là nữ nhân kì quái giống Vũ Văn Tiểu Tam như vậy , hắn thật sự chính là chưa từng có gặp qua!

"Ngạo, các ngươi tán gẫu đi , hoàng thúc đi ra ngoài!" Thốt ra lời này, chính là muốn theo sau rồi.

Nam tử lãnh ngạo biến sắc, vội mở miệng: "Hoàng thúc, người đi ra ngoài làm cái gì? Chẳng lẽ không phải tới thăm Ngạo à?"

Nhìn hắn biết rõ còn cố hỏi, Hiên Viên Vô Thương cũng không vạch trần, chính là cười mở miệng: "Đêm qua đã thăm qua ngươi , hôm nay đến thăm nàng!"

Hiên Viên Ngạo đang muốn nói gì, kết quả, nữ nhân nào đó bọn họ cho rằng đã rời đi đã trở lại, hơn nữa là theo Hiên Viên Mặc cùng nhau vào. Việc này làm cho hai nam nhân đều biến sắc, rất là căm tức nhìn Hiên Viên Mặc!

Hiên Viên Mặc vừa vào cửa, thu đến hai ánh mắt phi thường bất thiện , đây là như thế nào? Có chút nghi hoặc sờ sờ cái mũi.

"Hoàng huynh, huynh cũng tới rồi?" Mỗ vương gia cường chống khuôn mặt tươi cười mở miệng.

Hiên Viên Mặc nhìn nhìn nụ cười giả phải chết của hắn kia , cảm thấy càng thêm buồn bực, nhưng vẫn là gật gật đầu: "Ừ ! Đến xem đệ , vừa lúc ở cửa gặp được đệ muội, đệ muội nói muốn dẫn đường cho ta , cho nên. . . . ." Giải thích một chút hắn tại sao lại cùng Vũ Văn Tiểu Tam xuất hiện cùng nhau.

Cảm thấy cũng có chút lấm tấm mồ hôi, vương phủ của Ngạo hắn đã tới vô số lần , làm sao có thể không biết tẩm cung của hắn đi như thế nào, mà nàng này dẫn đường quả thật rất là dư thừa!

https://thuviensach.vn

Tiếng nói của hắn vừa dứt, ánh mắt bất thiện của Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo đều quét đến trên người Vũ Văn Tiểu Tam , dẫn đường? Cần chủ động dẫn đường như vậy sao?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn đến ánh mắt Hiên Viên Vô Thương , rất là khinh thường "Hừ" một tiếng, rồi sau đó hơi hơi ngẩng đầu lên!

Rõ ràng chạy tới liền nói chuyện với hai người , hoàn toàn không quan tâm nàng, không quan tâm thì thôi , sẽ luôn có một soái ca nguyện ý quan tâm nàng ! Này không là Hiên Viên Mặc vừa hiện ra sao!

"Ngạo có trở ngại gì không ?" Nói xong hướng bên giường đi đến, sau gáy lại ẩn ẩn có mồ hôi lạnh toát ra, biểu cảm của hoàng thúc va Ngạo đều rất không bình thường , là hắn làm cái gì không nên làm à?

"Không có chuyện gì, làm phiền hoàng huynh quan tâm rồi !" Một câu này giọng điệu càng là lạnh lẽo ghê gớm.

"Hoàng thượng, ngươi yên tâm đi, tục ngữ nói người tốt mệnh không lâu , tai họa sống ngàn năm, vương gia tuyệt đối là có thể sống một vạn năm , làm sao có thể có cái gì trở ngại đâu!" Giọng nói đáng đánh đòn của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên.

Hiên Viên Ngạo mặt đầy lửa giận nhìn nàng: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nói lại một lần nữa xem ?" Nữ nhân đáng chết này , nhiều người như vậy đều ở đây thế nhưng cứ như vậy nói hắn!

Hiên Viên Vô Thương cũng là có chút dở khóc dở cười, hắn ngày hôm qua còn lo lắng nha đầu kia vì việc này, lựa chọn Ngạo , xem ra đúng là đối nàng nửa điểm ảnh hưởng đều không có, mở miệng đó là chèn ép.

Thẩm Lãng Phàm không biết nói gì nuốt một chút nước miếng, cô gái này thật sự là rất kỳ quái , không nói Hiên Viên Ngạo hội nổi giận, chính là

https://thuviensach.vn

Thẩm Lãng Phàm hắn tính khí rất tốt nhưng khi nghe xong lời này, cũng có một loại xúc động muốn đánh người!

"Vương gia, lời nói của bổn vương phi có vấn đề gì sao? Bổn vương phi đây là mong ước ngài sống lâu trăm tuổi, sống một vạn năm, chẳng lẽ vương gia hi vọng bổn vương phi nói ngài đoản mệnh sao ?" Nàng một mặt nghi hoặc nhìn hắn, rồi sau đó lại mở miệng bổ sung , " Ý tưởng cũng ngài cũng quá kỳ quái thôi!"

Lời này nói xong, Hiên Viên Ngạo suýt nữa tức giận từ trên giường nhảy lên! Tiện nhân này ! Nếu không phải hắn hiện tại bị thương , hắn không đứng lên bóp chết nàng không thể!

Hiên Viên Mặc có chút xấu hổ sờ sờ cái mũi, hắn thật đúng là "Vận khí tốt" , tùy tiện mới mở miệng cũng có thể dẫn tới một hồi đại chiến của hai người bọn họ !

Nhìn nhìn bộ dạng nổi giận của Hiên Viên Ngạo , tâm tình của Hiên Viên Vô Thương vô cùng tốt! Cái gì thắng một ván, căn bản là không có gì biến hóa thôi!

Này hết thảy quả thật ứng với một câu nói của Vũ Văn Tiểu Tam —— ngươi mơ tưởng !

Tuyệt mỹ dung nhan thượng lộ ra một nụ cười như hoa anh túc , chợt , ý cười cứng đờ. . . . . .

Bởi vì một tiếng trong trẻo vang lên: "Hoàng thượng, mấy ngày không gặp , ngài có nhớ người ta hay không ?"

Ngạch, là có một chút , nhưng là nhìn nhìn sắc mặt Hiên Viên Ngạo t, cũng cảm giác được sau lưng có một chùm tia sáng làm cả người hắn không được tự nhiên , mỗ hoàng đế thế nhưng thật uất ức mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Không có!" Kỳ thực trên thực tế là bọn họ không lấy ánh mắt như vậy nhìn hắn, hắn cũng sẽ không thể thừa nhận.

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, sắc mặt lúc này khó coi lên, này không lên nói Hiên Viên Mặc , nàng đã sớm biết hắn không thích nàng, cho nên cùng hắn nói chuyện bất quá là vì kích thích Hiên Viên Vô Thương một chút thôi , người này thế nhưng một chút cũng không phối hợp nàng, thật sự là tức chết nàng rồi !

Vì thế, mỗ nữ không ngừng cố gắng: "Hoàng thượng không nhớ người ta , nhưng là người ta rất là nhớ ngươi!"

Nàng lời này vừa ra, Hiên Viên Mặc lập tức cảm giác bản thân giống như bị hai luồng ánh mắt khủng bố thiêu rụi ! Nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam kia rõ ràng giả vờ " nhớ " , hắn thật sự không rõ nàng một bộ biểu cảm như vậy . Vì sao hai người còn muốn như vậy nhìn hắn!

"Hoàng thượng, ngươi không có chính vụ cần xử lý sao?" Hiên Viên Vô Thương đen mặt mở miệng.

Hiên Viên Ngạo cũng mở miệng nói: "Hoàng huynh, gần nhất thế cục rung chuyển, ngài vẫn là chạy nhanh về hoàng cung đi." Lời ngầm, ở ngoài cung an toàn của ngươi bất lợi, ngươi vẫn là nhanh chút trở về đi, miễn cho gặp chuyện!

Cái này, Hiên Viên Mặc rốt cục đã hiểu bản thân không được hoan nghênh , khẽ cười một tiếng, nhìn nhìn người bản thân ngày nhớ đêm mong , rồi sau đó đối với Hiên Viên Ngạo mở miệng: "Vậy đệ chiếu cố tốt bản thân, hoàng huynh đi về trước !"

"Hoàng thượng, không cần đi! Người ta luyến tiếc ngươi!" Một giọng nói làm nũng nào đấy vang lên.

https://thuviensach.vn

Nghe được thanh âm này hai người nhìn Hiên Viên Mặc càng như là đang nhìn cái đinh trong mắt rồi ! Hiên Viên Mặc không nói gì nhìn bọn họ một chút , bản thân hắn đã buông tha cho cơ hội tranh đoạt , nhưng là hai người bọn họ cần như vậy xa lánh hắn sao?

Đừng tưởng rằng hắn thân là hoàng đế, là tấm gương để vạn dân làm mẫu, cho nên cũng chỉ có thể nhịn. Nếu chọc hắn nóng nảy hắn cái gì cũng không quản, ném ngôi vị hoàng đế, mang theo nàng xa chạy cao bay!

Ý tưởng này vừa xuất hiện trong đầu của hắn, hắn đúng là ngắn ngủi sững sờ một chút, ném ngôi vị hoàng đế. . . . . .

Thấy bộ dáng ngơ ngác của hắn , thật sự không đi , mắt hoa đào của người nào đó là hừng hực lửa giận, tâm tư của Mặc lúc nấu cơm cho nàng hắn đã biết, nha đầu kia còn lại chọc hoa đào, chế tạo phiền toái cho hắn !

"Ngạo, chúng ta đến thăm huynh !" Một tiếng sang sảng vang lên, ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam lại là sáng ngời, oa ha! Giọng nói này là của Phong Cuồng Tiêu , soái ca tràn ngập dã tính !

Ánh mắt chờ mong quét tới ngoài cửa, ở cửa xuất hiện một bóng dáng màu xanh và một bóng dáng màu trắng, Mộ Vân Dật ngày hôm qua đã thấy quá. Cho nên mỗ nữ quyết định ngắn ngủi không nhìn hắn, cặp mắt kia nhìn chằm chằm vào Phong Cuồng Tiêu.

Việc này làm cho Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo trong lòng đố kị càng sâu, cả căn phòng đều là nồng đậm vị chua. . . . . .

Liền ngay cả Thẩm Lãng Phàm bên trong ngồi xem diễn đều bị vị chua hun đến cả người không khoẻ, Phong Cuồng Tiêu và Mộ Vân Dật vừa mới tiến vào, tự nhiên không có cảm giác được hơi thở không tầm thường , cùng ôm quyền đối với Hiên Viên Mặc mở miệng: "Hoàng thượng!"

https://thuviensach.vn

Bởi vì bọn họ tuy là mấy đại công tử trong giang hồ nhưng là đồng thời cũng là mấy công tử của thế gia vọng tộc của Hiên Viên đế quốc . Cho nên thấy hoàng đế vẫn là muốn hành lễ .

Hiên Viên Mặc gật gật đầu, nét mặt biểu lộ ý cười làm cho người ta như tẩm gió xuân : "Các ngươi cũng đến thăm Ngạo?"

"Đúng vậy , nghe nói tiểu tử này quên mình vì người, nhảy vào biển lửa, còn bị bỏng nữa !" Phong Cuồng Tiêu nói xong đi đến trước giường Hiên Viên Ngạo , nhìn nhìn hắn, tiếp tục mở miệng, "Ta nói quân đội Mông Man đế quốc có khả năng sẽ tấn công , huynh liền nửa chết nửa sống nằm trên giường như vậy , đừng đến xuất chinh lên không được đấy !"

"Cút!" Một tiếng mang theo tức giận vang lên, làm Phong Cuồng Tiêu sửng sốt, tên này bình thường bị hắn chế nhạo tuy rằng cũng sẽ kêu hắn biến, nhưng lại không có cơn tức lớn như vậy , ngày hôm nay đây là như thế nào?

Nghĩ rất là kinh ngạc nhìn bốn phía, thấy Hiên Viên Vô Thương cười đến một mặt xán lạn nhìn hắn, chính là ý cười kia rõ ràng không đến đáy mắt, khóe môi xinh đẹp cười làm cho người ta không cảm giác chút lo lắng, thậm chí có chút lạnh tận xương tủy. . . . . .

Nhìn nhìn lại ánh mắt đồng tình của Thẩm Lãng Phàm và Hiên Viên Mặc kia , cùng với cặp mắt tức giận vẫn chưa tan hết của Hiên Viên Ngạo , nhớ lại mấy ngày trước Lãng Phàm có nói với hắn là Ngạo và Hi vương gia tranh giành, ẩn ẩn đoán được ngọn nguồn.

Sau đầu xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, rồi sau đó quay đầu, quả nhiên đón nhận ánh mắt nóng bừng của mỗ nữ kia , bước chân hẫng một cái , đúng là suýt nữa sợ tới mức hôn mê bất tỉnh!

Ông trời của ta ơi ! Không cần như vậy chỉnh hắn đi, hắn nếu như bị Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Vô Thương cùng nhau theo dõi, hắn còn có

https://thuviensach.vn

đường sống sao? Nghĩ vậy dùng ánh mắt tràn ngập cầu xin nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, ánh mắt nói rằng: cô nãi nãi, cầu cô không cần lại nhìn ta nữa ! Cô tùy tiện nhìn người nào trong bọn hắn đều được mà !

Đặc biệt là Mộ Vân Dật, cùng hắn cùng nhau vào, vì sao chuyện gì cũng không có? Nàng lần trước thoạt nhìn không phải là cũng thật thích Mộ Vân Dật sao? Vì sao lại chỉ riêng nhìn một mình hắn ?

Nhưng vào lúc này, một câu nói của hạ nhân đã hóa giải nguy cơ của hắn : "Vương gia, Công Tôn đại nhân cầu kiến!"

Công Tôn đại nhân? Cái này làm cho Vũ Văn Tiểu Tam đều phải vui đến điên rồi, vội vàng quay đầu: " Vị Công Tôn đại nhân nào , có phải Công Tôn Trường Khanh không ?" Mỹ nam tử phiêu phiêu như tiên ?

Hạ nhân có chút kinh ngạc nhìn thần sắc kích động của nàng kia , mở miệng: "Vâng !" Công Tôn đại nhân tới vương phi cao hứng như vậy làm cái gì?

"Ai da , mọi người cứ chậm rãi nói chuyện , ta đi ra ngoài tiếp hắn!" Hôm nay thật sự là ngày tốt! Nhiều soái ca như vậy liên tục xuất hiện tại trước mặt nàng, hơn nữa chính yếu là thái hậu thế nhưng sớm đến đây một bước rồi sau đó lại đi về trước khi nhóm soái ca đến , thật sự là ông trời giúp nàng vậy!

"Tam nhi, nàng có vẻ thật cao hứng?" Giọng nói tà mị vang lên, làm cho người đang chạy phía trước kia bước chân dừng lại, co rúm lại quay đầu.

Nhìn nhìn hắn, tuy rằng vừa mới là hắn không để ý nàng , cho nên nàng cố tình thông đồng Hiên Viên Mặc, nhưng là Phong Cuồng Tiêu đến đây, nàng là mang theo không ít thiệt tình cao hứng , mà Công Tôn Trường Khanh đến càng làm cho nàng đầy cõi lòng vui sướng! Cho nên Hiên Viên Vô Thương kêu lên như vậy , nàng mới cảm giác chột dạ. . . . .

https://thuviensach.vn

"Hắc hắc, nhiều người đều đến đây như vậy , thật là náo nhiệt , bổn vương phi kích động một chút cũng chẳng có vấn đề gì !" Ặc , tha thứ nàng chỉ có thể tìm được một lý do ham náo nhiệt này đi. Nếu thái hậu hỏi , nàng còn có thể bậy bạ nói là bằng hữu của vương gia đến thăm vương gia, nàng làm vương phi thật cao hứng, nhưng là Thương Thương hỏi thì nói ra lý do này sẽ chỉ làm nàng chết thảm hại hơn!

"Công Tôn đại nhân tự bản thân tiến vào, cũng không nhọc phiền vương phi tự mình đi ra ngoài tiếp !" Hiên Viên Ngạo nghiến răng nghiến lợi mở miệng, mấy người này đều quan tâm đến hắn như vậy làm cái gì? Hắn lại không chết được, không cần thiết bọn họ như vậy quan tâm!

Hạ nhân vừa nghe Hiên Viên Ngạo nói như vậy, liền lập tức đi ra ngoài đem Công Tôn Trường Khanh nghênh tiến vào. . . . . .

Tiếp theo mỗ nữ co rúm lại thân mình, đứng ở phía sau Hiên Viên Mặc, tránh né ánh mắt của Hiên Viên Vô Thương ! Không biết, chính là bởi vì nàng tránh ở phía sau Hiên Viên Mặc , mới khiến cho người nào đó ghen tuông lớn hơn nữa! Nha đầu đáng chết , thế nhưng tránh ở phía sau Mặc ! Thật sự là tức chết hắn rồi !

Phòng ngủ của Hiên Viên Ngạo rất lớn , chúng mĩ nam nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam kích động vô cùng xong , đều có tâm tư ngồi xuống.

Vũ Văn Tiểu Tam đứng ở bên giường Hiên Viên Ngạo nhìn một lúc lâu, do do dự dự chạy đến ghế tựa bên người Hiên Viên Mặc ngồi xuống, này tình cảnh có chút khủng bố, Hiên Viên Mặc làm hoàng đế , hắn là có thể bảo hộ nàng đi?

Chuyện này làm cho Phong Cuồng Tiêu ngồi ở bên người Hiên Viên Vô Thương đều có thể ngầm trộm nghe đến tiếng nghiến răng rồi ! Mỗ Tiêu ở trong lòng cảm thán: Lạy trời, may mắn Vũ Văn Tiểu Tam kia không có ngồi ở bên cạnh ta, không phải vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lập tức dùng ánh mắt tràn ngập đồng tình quét hoàng đế đáng thương của bọn họ kia !

Mà Hiên Viên Mặc vẫn còn đang yên lặng đắm chìm trong suy nghĩ vừa mới nảy ra của bản thân , hắn thật sự có thể cái gì cũng không cần, không cần thanh danh của bản thân , không cần ngôi vị hoàng đế , không cần quyền thế, rồi sau cùng nàng xa chạy cao bay? Nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng là chua sót , thanh danh, ngôi vị hoàng đế, quyền thế, hắn có thể cái gì đều không cần, nhưng là hắn cũng không có thể bỏ xuống con dân của bản thân , không thể bỏ xuống trách nhiệm gánh chịu ở trên người hắn kia .

Công Tôn Trường Khanh ở trong ánh mắt tràn đầy chờ mong của Vũ Văn Tiểu Tam , đạp tiến vào.

Nhìn nhìn mọi người ngồi xung quanh , rất là cung kính ôm quyền xoay người hành lễ: "Vi thần tham kiến hoàng thượng!"

"Đứng lên đi!" Hiên Viên Mặc nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt nhìn về phía Công Tôn Trường Khanh cũng không thế nào thân mật.

"Tạ hoàng thượng!" Rồi sau đó quay đầu, "Hi vương gia! Tam vương gia! Tam vương phi!"

"Ngồi ." Một chữ lạnh như băng phun ra, không mang theo chút cảm tình.

Điều này cũng làm cho Công Tôn Trường Khanh có chút hơi kinh ngạc, thông qua trao đổi về mặt chính trị trước đó vài ngày , quan hệ của hắn và tam vương gia đã là không sai . Cho nên nghe nói tam vương gia ôm bệnh nhẹ, hắn mới vội vàng chạy lại, thấy thế nào hôm nay giống như tam vương gia không hoan nghênh hắn lắm?

Cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không có nói nhiều, tùy ý tìm cái ghế ngồi xuống, rồi sau đó mở miệng: "Không biết thương thế của tam vương

https://thuviensach.vn

gia có trở ngại gì hay không ?"

"Không có trở ngại, không có trở ngại!" Không đợi Hiên Viên Ngạo đáp lời, Vũ Văn Tiểu Tam liền cướp mở miệng.

Ặc. . . . . Công Tôn Trường Khanh nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, cười gật gật đầu, đối với vị tam vương phi này trừ bỏ thưởng thức hắn còn có chút kính nể. Cho nên hắn mới có thể để phụ thân cũng giúp vội tuyên dương thanh danh "Bách Khoa" .

Hắn cười, nhất thời làm cho Vũ Văn Tiểu Tam tâm hoa nộ phóng, mà Vũ Văn Tiểu Tam tâm hoa nộ phóng, cũng làm mấy nam nhân đều mất hứng nhìn Công Tôn Trường Khanh.

Nếu lại không cảm giác không khí quỷ dị trong điện , vậy hắn chính là người đần độn rồi ! Tam vương phi đối hắn nhiệt tình quá độ, tam vương gia sắc mặt âm trầm nhìn hắn như vậy , hắn có thể lý giải vì là nam nhân ghen nên khó chịu , nhưng là Hi vương gia cười đến kinh sợ nhìn hắn như vậy làm cái gì? Còn có ánh mắt của hoàng thượng kia nhìn như ôn nhuận, kì thực làm cho người ta cảm giác lạnh cả sống lưng . . . . . ?

Cặp mắt gian tà của Vũ Văn Tiểu Tam kề bên quét đi qua: Hiên Viên Ngạo, băng sơn mĩ nam; Hiên Viên Mặc , ôn nhu ; Thẩm Lãng Phàm , hoa hoa công tử ; Mộ Vân Dật, đạm mạc phúc hắc ; Phong Cuồng Tiêu, nhiệt tình như lửa ; Hiên Viên Vô Thương, yêu nghiệt và trích tiên kết hợp ; Công Tôn Trường Khanh, người khiêm tốn !

Ây da , cổ đại làm sao lại nhiều mĩ nam như vậy đâu! Trước kia có bộ phim điện ảnh tên gọi là gì nhỉ ——《 mối tình đầu 》, hắc hắc, nếu nàng có thể trở lại hiện đại, cũng tổ chức đóng một bộ phim điện ảnh, tên gọi ——《 xuyên không là chuyện tốt 》, ha ha ha. . . . . .

Chẳng qua cậu bé Hiên Viên Triệt đáng yêu không có xuất hiện, đáng tiếc rồi !

https://thuviensach.vn

Kỳ thực tối đáng tiếc nhất chính là —— nhiều mĩ nam như vậy , chỉ có thể nhìn xem! Nàng bắt chước tiểu thuyết NP mà trước kia vẫn hay xem , cũng học đem tất cả mĩ nam đều thu có được hay không ? Nghĩ đến đây, khóe mắt liếc thấy Hiên Viên Vô Thương cười đến xinh đẹp , ặc , hay là thôi đi! Mĩ nam đáng quý, nhưng sinh mệnh giá rất cao! Nàng cũng không tưởng bị Thương Thương chém!

Tiểu Nguyệt đứng ở cửa , nhìn trời xanh ngẩn người, đột nhiên, biểu cảm cứng đờ, nhớ tới một chuyện rất trọng yếu, có chút lo lắng nuốt một chút nước miếng, hiện tại tiểu thư nhà nàng còn không có nhớ tới kia chuyện. Nếu đột nhiên nghĩ tới làm sao bây giờ đây ! Nàng không dám tưởng tượng tiểu thư nghĩ tới sau sẽ là bộ dáng gì nữa!

Đúng lúc này, lại một vị mỹ nam tử đến. . . . . .

"Vương gia, Long diệu thái tử tới thăm ngài !" Hạ nhân báo lại.

Vũ Văn Tiểu Tam kích động đứng lên, nói nàng ra vẻ cùng mĩ nam ngay thẳng —— Long Ngạo Thiên kia chỉ kém một chút duyên phận, là có thể, là có thể. . . . . Vừa vặn hắn đến đây, như vậy. . . . . .

Thấy nàng ta kích động đứng lên , Hiên Viên Ngạo cắn răng, lòng tràn đầy không vui mở miệng: "Mời !"

Long Ngạo Thiên tiến vào cùng Hiên Viên Ngạo hàn huyên qua đi, ngồi xuống, tránh né ánh mắt cuống nhiệt của Vũ Văn Tiểu Tam kia , Vũ Văn Tiểu Tam lơ đễnh, đem mông bản thân ngồi lại trên ghế , rồi sau đó lặp lại nhìn một chút chúng mĩ nam , ây da ! Hôm nay thật sự là ngày tốt! Thật sự khó có thể áp chế tâm tình kích động trong lòng kia , vì thế cười mở miệng: "Bổn vương phi hôm nay tâm tình rất tốt , nghĩ muốn ca hát, không biết các vị có thể có hứng thú nghe một chút?"

Lời này vừa ra, đại bộ phận mọi người tràn đầy chờ mong nhìn nàng, bởi vì ngày đó ở thọ yến của thái hậu có nghe nàng ca hát, trừ bỏ Thẩm Lãng

https://thuviensach.vn

Phàm , bọn họ đều là nghe qua , quả thật là thiên cổ có một không hai! Long Ngạo Thiên sau này ở trong hoàng cung nghe qua nàng cùng Nguyệt phi hát đối một đoạn, càng là chờ mong. Mà Thẩm Lãng Phàm cũng muốn biết nữ nhân kỳ quái như vậy , ca hát sẽ là cái dạng gì.

Hiên Viên Vô Thương, Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Ngạo tâm tình đã có chút phức tạp, tức là chờ mong, cũng không muốn nàng đem tài nghệ của nàng lộ ra ngoài .

Thấy bọn họ không nói chuyện, vì thế, mỗ nữ cất cao cổ họng: "Mọi người đã không ý kiến, ta đây liền hát nhé ! Khụ khụ. . . . . Hôm nay là ngày lành a, nghĩ rằng mọi chuyện đều có thể thành. Ngày mai là ngày lành, mở cửa ra ta đón gió xuân , hôm nay ngày mai đều là ngày lành, gặp gỡ soái ca ta hưởng thụ hạnh phúc. . . . . ."

"Khụ khụ khụ. . . . . ."

"Khụ khụ. . . . . ."

Tiếng ho khan kịch liệt cao thấp nối tiếp vang lên, đây là hát cái gì vậy ? ! Có thể không cần chỉnh bọn họ như vậy không ?

Hiên Viên Vô Thương là không nói gì mà trong lòng còn chứa đầy lửa giận, hôm nay là ngày lành? Thật là ngày tốt!

Mỗ nữ hát xong một đoạn, còn có tư thế mở miệng hát lần nữa , Hiên Viên Mặc lập tức mở miệng đánh gãy: "Ngạo, hoàng huynh hôm nay mang tới Kim Ngọc lộ của Tây Vực tiến cống cho đệ , có lẽ đối với vết thương của đệ hữu dụng!" Hiên Viên Vô Thương mở miệng: "Bổn vương đưa tới một gốc cây Thất Thải Tuyết Liên, Ngạo có thể bồi bổ!"

"Hạ quan tìm cỏ linh chi một chi ngàn năm , có lẽ hữu dụng." Công Tôn Trường Khanh cũng có chút không nói gì chen vào nói, để tránh tam vương phi một lần nữa mở miệng hát cái bài hát kỳ quái kia !

https://thuviensach.vn

Đợi hắn nói xong , Vũ Văn Tiểu Tam cười tủm tỉm chuẩn bị mở miệng tiến hành đoạn tiếp theo "Hôm nay là một ngày lành" . . . . . .

Phong Cuồng Tiêu tranh thủ trước lúc nàng mở miệng đánh gãy: "Ngạo, huynh đệ không có thuốc bổ gì cho ngươi , hơn nữa những thứ đáng giá tam vương phủ cũng không thiếu, tiểu tử ngươi cũng không cần, chẳng qua trong lúc vô ý được một cái chăn , làm từ lông thiên nga , đắp ở trên người giống như không đắp , để tránh ngươi ban đêm bị chăn động đến vết thương!"

Này quả thật là cái thứ tốt. . . . . .

Nhưng là. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam còn chuẩn bị tiếp tục hát "Hôm nay là một ngày lành" bỗng nhiên trừng lớn hai mắt không dám tin nhìn hắn, con mẹ nó ! Khó trách nàng hôm nay cảm thấy bản thân quên cái gì vậy! Chăn, chăn. . . . . Bạc nàng làm đi làm thuyết thư ! Trợn mắt một cái, thẳng tắp hôn mê bất tỉnh. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 13: Nam nhân dám khi dễ lão nương. Đúng là muốn chết mà

Thấy nàng té xỉu, Phong Cuồng Tiêu chỉ cảm thấy một trận gió thổi qua, Hiên Viên Vô Thương ở bên cạnh hắn đã không thấy bóng dáng. . . . . .

Nam tử tuyệt mỹ ôm cô gái ngất vào trong ngực, nhìn chằm chằm Mộ Vân Dật, gấp gáp mở miệng: "Nàng bị sao vậy?"

Mọi người cùng nghĩ nàng mới vừa rồi còn biểu diễn bài 《 hôm nay là một ngày lành 》, trong lòng đoán chẳng lẽ là vì quá cao hứng dẫn đến ngất sao ?

Mộ Vân Dật dưới ánh mắt ẩn chứa lo lắng xen lẫn kỳ quái của mọi người, sải mấy bước đi vượt lên, vươn tay đặt lên cổ tay trắng nõn của nàng bắt mạch, mày kiếm khẽ nhíu, không lâu sau, thu hồi bàn tay, rồi sau đó mở miệng: "Quá mức bi thương sợ hãi, đưa đến tâm lực quá mệt mỏi, nên té xỉu ! " - Trong lòng lại có chút tò mò, dạng bệnh chứng này xuất hiện cũng là bởi vì mất đi người thân, hoặc là bị cái gì nghiêm trọng đả kích, nàng đây là có chuyện gì xảy ra?

Gì ? Quá mức bi thương sợ hãi ? Nàng mới vừa không phải là rất cao hứng đấy sao ? Làm sao lại đột nhiên quá mức bi thương sợ hãi rồi hả ? Phong Cuồng Tiêu có chút không giải thích được mở miệng hỏi ra sự khốn hoặc của mọi người: "Dật, có phải ngươi chẩn đoán bệnh sai lầm rồi không ?"

Con ngươi lạnh bạc quét về phía hắn, cũng có thể làm cho người ta thấy trong đôi mắt này rõ ràng ý lạnh. Chất vấn y thuật của hắn sao ? Hắn không

https://thuviensach.vn

ngại lấy gã thí nghiệm làm thuốc!

Phong Cuồng Tiêu vừa nhìn ánh mắt của hắn, lập tức che miệng lại: "Ta chỉ đùa một chút!" Lại đắc tội với người khác, xem ra hắn hôm nay thật không nên ra cửa.

"Vậy làm sao mới có thể làm Tam nhi tỉnh lại ?" - Thanh âm kinh hoàng của Hiên Viên Vô Thương vang lên, nguyên nhân gì không quan trọng, có thể cứu tỉnh mới là trọng yếu nhất.

Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Mặc cũng đầy nghi ngờ lo lắng nhìn bên này, Long Ngạo Thiên và Công Tôn Trường Khanh không biết sao, trong lòng mơ hồ có chút căng thẳng.

Mộ Vân Dật vươn ngón tay trắng nõn, bấm lên nhân trung của nàng, chỉ cần một lát, lông mi nàng kia nhẹ nhàng vẫy mấy cái, tiếp theo đôi mắt đẹp mở ra, rồi sau đó nhìn thấy gương mặt tuấn tú phóng đại của Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

"Tam nhi, nàng không sao chứ ?" - Giọng nói gấp gáp vang lên.

Mỗ nữ còn chưa kịp phản ứng, ngây ngốc lắc đầu: "Không có chuyện gì!"

Hiên Viên Vô Thương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hướng về phía Mộ Vân Dật nói: "Nàng còn có cái gì đáng ngại hay không?"

Mộ Vân Dật lắc lắc đầu: "Không có!"

Lúc này Hiên Viên Vô Thương mới hoàn toàn yên tâm, Công Tôn Trường Khanh và Long Ngạo Thiên đều có chút không giải thích được, Vũ Văn Tiểu Tam không phải là vương phi của Tam vương gia sao ? Hi vương gia quan tâm như vậy làm cái gì ? Bọn họ nhìn nhìn, giống như Hiên Viên Vô Thương mới là phu quân chính quy của nàng!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nằm bò ở trên giường lại càng hung hăng cắn răng, nếu không phải vết thương sau lưng phiền phức, khoảng cách giữa hắn và nữ nhân gần thêm một chút, thì sao có thể thua hoàng thúc được ! Nhưng hắn vừa rồi còn chưa kịp đứng dậy, bóng dáng hoàng thúc đã bay qua rồi, càng cảm thấy mình bị thương không đúng lúc!

Lúc này mọi người lại đưa ánh mắt đến trên mặt cái người Vũ Văn Tiểu Tam kia còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại . . . . . .

Hiên Viên Vô Thương hỏi một vấn đề mà tất cả mọi người tò mò: "Tam nhi, nàng vừa rồi bị sao vậy ?" – Đúng vậy nha, mới vừa rồi nàng bị sao thế ? Không phải là đang ca hát vui vẻ sao? Hơn nữa rõ ràng là tâm tình rất tốt, làm sao lại đột nhiên bi thương sợ hãi quá độ mà ngất đi chứ ?

Lúc này ý thức của Vũ Văn Tiểu Tam mới hoàn toàn trở lại, sau vài giây đồng hồ ngu ngơ, lớn tiếng kêu khóc: "Thương Thương. . . . . Bạc của ta!" - Thoại âm vừa rơi xuống lại hôn mê bất tỉnh!

Cái này. . . . . Mọi người đưa mặt nhìn nhau, bạc của nàng? Bạc của nàng làm sao ? Sao đột nhiên lại nhắc đến bạc của nàng?

Mộ Vân Dật vươn tay, một lần nữa bấm bấm, sau đó mỗ nữ một lần nữa tỉnh lại, lần này ý thức quay lại tương đối mau, vừa nhìn thấy mặt Hiên Viên Vô Thương, lại một lần nữa ngao ngao gào thét khóc lớn: "Thương Thương, bạc của ta, bạc của ta đã không còn, hu u hu. . . . . ."

"Được rồi, được rồi, đừng khóc, nói cho Thương Thương rốt cuộc là tại sao ?" - thanh âm cực kỳ dịu dàng vang lên, tất cả mọi người đều có vẻ mặt khong thể tưởng tượng nổi mà nhìn Hiên Viên Vô Thương, khắp thiên hạ này là vương gia vô cùng tàn nhẫn, khát máu, giờ phút này thế nhưng dịu dàng, thật không cùng một người!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn dung nhan tuyệt sắc của hắn, xem xét một hồi lâu, thời điểm mọi người cho là nàng rốt cục muốn nói bản thân mình làm

https://thuviensach.vn

sao, lại đâm đầu vào trong ngực Hiên Viên Vô Thương: "Ô oa oa wow. . . . . Bạc cũng không có, thế này thì sống thế nào đây! Nấc. . . . . Nấc. . . . . mạng ta làm sao lại khổ như vậy a! Ô ô ô. . . . . ."

Mọi người đầu đầy mồ hôi, nghe nàng khóc nấc nấc từng tiếng, có chút im lặng, đây rốt cuộc là tại sao ? Thật sự là quá kỳ quái!

Tiểu Nguyệt ở cửa nghe thấy tiếng nàng khóc, cũng biết tiểu thư nhà bọn họ nhớ tới chuyện đó, ngày đó nàng và tiểu thư, hai người cùng đem bạc giấu ở trong chăn, sau lại vừa đi kể chuyện xưa, tiền bạc kiếm được đều giấu ở trong mền trên giường. Nàng còn nhớ rõ tiểu thư từng cường điệu giáo dục nàng, chăn này chính là mạng sống của các nàng, tuyệt đối không thể ra để xảy ra bất kỳ việc ngoài ý muốn!

Một trận đại hỏa hoạn tự nhiên tiêu diệt mất bạc của tiểu thư rồi ! Haizz. . . . . Tiểu thư đáng thương, vì số tiền kia bỏ ra thật nhiều như vậy, thậm chí bị Vương gia kéo như kéo heo chết, lén la lén lút rón rón rén rén lâu như vậy, cuối cùng là hai bàn tay trắng! Chẳng lẽ ông trời cũng biết đây là tiền tài bất nghĩa, cho nên thu hồi của tiểu thư đi ?

Hiên Viên Vô Thương nhìn nàng vừa khóc, hắn là cảm giác còn khó chịu hơn so với nàng, ôn nhu mở miệng: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Thương Thương có rất nhiều rất nhiều bạc, sẽ đưa cho Tam nhi, Tam nhi đừng khóc!" - Khóc đến nỗi trái tim hắn tan nát rồi!

Mặc dù không biết nguyên nhân nàng khóc, nhưng mà nàng nói không có bạc, hắn vẫn nghe thấy!

"Có thật không ?" - Lời này của hắn vừa rơi xuống, cái người đang khóc đến thê thảm nước mắt ràn rụa, ngẩng đầu, rất là mong đợi nhìn hắn.

Sau gáy mơ hồ có mồ hôi túa ra, vươn tay lau nước mắt cho nàng: "Thật !" - Tại sao hắn cảm thấy nàng khóc hồi lâu chính là muốn những lời này?

https://thuviensach.vn

"Hu hu hu. . . . . Nhưng không phải là bạc của chàng không phải cũng là của ta sao ? Bạc của ta vẫn là không có nữa a. . . . . Ô ô ô. . . . . ." - Nàng hơi suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy có gì đó không đúng, Thương Thương vốn chính là của nàng, tiền của Thương Thương cũng là của nàng, lần trước Thương Thương đem tín vật để lấy tiền tại tiền trang giao cho nàng, nay nói đi nói lại, tiền của nàng vẫn cứ là không còn nữa!

Nghe được luận điệu kỳ quái của nàng, tất cả mọi người mơ hồ có chút im lặng. . . . . .

"Vậy Thương Thương lại đi kiếm tiền mới cho Tam nhi có được hay không ?" - Hắn luống cuống tay chân dụ dỗ nàng, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào cho phải.

Hiên Viên Ngạo nhìn bộ dáng thân mật của bọn họ, đáy lòng nổi lên một loại cảm giác khổ sở khó tả, thoạt nhìn qua, ai cũng có thể cảm thấy nàng và hoàng thúc mới là một đôi, vậy hắn coi là cái gì ?

Nắm chặt bàn tay, hắn sẽ không buông tha ! Sẽ không!

Vũ Văn Tiểu Tam nhất thời tạm dừng lại một chút, tiếp theo lại khóc lớn lên: "Hu hu hu. . . . . Bạc mới do chàng buôn bán kiếm lời, vậy nguyên bản không phải là của ta sao ? Hu hu hu. . . . . Bạc của ta vẫn không có. . . . . .Hu hu hu. . . . . ."

Này. . . . . Nghe nàng nói như thế, thật đúng là khiến hắn không biết như thế nào cho phải!

"Nếu không, trẫm cho nàng ?" – giọng nói của Hiên Viên Mặc tức thời vang lên, nhìn thấy nàng khóc, trong lòng hắn cũng đủ loại cảm xúc không biết là tư vị gì, thế nhưng hắn lại không có dũng khí giống hoàng thúc, cứ như vậy chạy lên ôm nàng an ủi, mặc dù hắn thật sự rất muốn.

https://thuviensach.vn

Ặc, Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn lại Hiên Viên Mặc, cảm thấy có chút hồ hởi. Việc này có thể được sao, cái này có thể sao! Nhưng mà nếu Thương Thương thấy nàng nhận bạc của hắn lại không vui thì làm sao bây giờ? Nhíu lông mày do dự một chút. . . . . .

Mọi người thấy nàng do dự, cho là ngại ngùng không muốn cầm tiền của Hoàng đế. . . . . .

Cho nên, Long Ngạo Thiên ở bên cạnh mở miệng: "Tam vương phi đừng khóc, bao nhiêu bạc, Bổn cung cho nàng cũng không sao, cứ tiếp tục khóc nữa, nếu đại ca biết, sẽ nói ta đây là Tam đệ mà không giúp hắn dỗ dành tiểu muội!" – Lời nói có chút ý đùa giỡn, làm sinh động không khí.

Vũ Văn Tiểu Tam không nghe thấy Hiên Viên Vô Thương lên tiếng, cũng không biết nên cầm hay không cầm, cho nên méo mó cái miệng, lại muốn khóc. . . . . .

Nhìn nàng méo miệng, mọi người cho là nàng vẫn không hài lòng. . . . . .

Phong Cuồng Tiêu nhớ tới tiếng khóc kinh khủng kia của nàng, lập tức mở miệng: "Không biết bao nhiêu bạc ? Nói một chút xem sao? Chúng ta mỗi người cho ngươi một phần bạc thiếu, như thế sẽ có nhiều nhiều hơn nữa, ngươi thu lời, vậy thì đừng khóc có được hay không?"

"Có thật không ?" - Vũ Văn Tiểu Tam trợn to hai mắt rất là kích động nhìn hắn, nếu là có rất nhiều bạc, dù Thương Thương mất hứng nàng cũng muốn nhận!

Phong Cuồng Tiêu lướt qua mọi người, Công Tôn Trường Khanh gật đầu, cười mở miệng: "Đừng ngại !"

Hiên Viên Mặc gật đầu, trên mặt ôn nhuận như ngọc treo một nụ cười như khiến người ta tắm gió xuân.

https://thuviensach.vn

Mộ Vân Dật nhíu nhíu lông mày, cũng không phải đau lòng về chút tiền điểm này, mà là có chút im lặng đối với bộ dáng nữ nhân này này không có tiền thì không thể sống được, nhưng vì cứu vớt lỗ tai mọi người, vẫn cứ phối hợp gật đầu.

Long Ngạo Thiên lại càng là dáng vẻ không có bất kỳ ý kiến, mỉm cười nhìn nàng.

Hiên Viên Ngạo lúc này mở miệng: "Tiền của bổn vương cũng là vương phi !" - Sao hắn lại quên mất nữ nhân này thích tiền, nói không chừng đem bạc của mình đều cho nàng, sẽ làm cho bản thân đáng giá thêm vài phân.

Nét mặt mỗ nữ đầy vẻ giận dữ quay đầu lại: "Tiền của ngươi vốn chính là của ta, mau lấy chìa khóa phòng thu chi đưa ra đây !" - Nói vừa xong, cảm giác được bàn tay đặt ngang hông mình nắm thật chặt, vẻ mặt Hiên Viên Vô Thương không vui nhìn nàng, hắn có thể để nàng cầm bạc của người khác, nhưng hắn không thể tiếp nhận nàng nói lời như vậy với nam nhân khác!

Tiền của Ngạo vốn là của nàng ? Nghe qua sẽ làm cho hắn rất không thoải mái ! Thật giống như quan hệ giữa Ngạo và nàng rất khác biệt vậy!

Vũ Văn Tiểu Tam cảm giác được động tĩnh ở ngang hông mình, cũng biết lại chọc giận cái đồ nam nhân hẹp hòi này rồi, quay đầu nước mắt ràn rụa nhìn hắn, bộ dáng đáng thương hề hề như vậy, khiến hắn vừa yêu vừa hận, tức giận cũng không nổi !

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về Thẩm Lãng Phàm vẫn không bày tỏ thái độ, mỗ Phàm lần đầu tiên nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam nổi điên, cho nên còn chưa kịp phản ứng, vẫn cứ ngây ngốc ngu ngơ như thế. Việc này, nói ra thì sẽ có nữ nhân phát hiện tiền của mình không còn, cái gì cũng không quản, không để ý mà gào thét khóc to sao ?

https://thuviensach.vn

Khiến cho người ta không thể tiếp nhận chính là, một giây trước nàng vẫn còn một bộ dạng rất cao hứng, thậm chí còn hát ca khúc kỳ quái kia!

Những người khác sở dĩ có thể nhanh kịp phản ứng như vậy, là bởi vì được chứng kiến nàng mấy lần, bọn họ đều gặp qua dáng vẻ nàng càng khủng bố, càng khiến người ta không cách nào lý giải nổi, thì dáng vẻ này đã xem là cái gì chứ!

Thấy hắn không nói lời nào, mỗ nữ miệng vừa méo mó, lại là một bộ dạng muốn khóc, lúc này Hiên Viên Vô Thương hung hăng nhìn chằm chằm Thẩm Lãng Phàm, vậy mà dám chọc giận Tam nhi của hắn khiến nàng khóc, hắn sẽ chặt gã ra!

Những người khác cũng rất không thân thiện nhìn hắn. Cái người kia khóc đến kinh động đất trời, Quỷ Thần cũng phải khiếp sợ, bởi vì ... nữ nhân này khóc so với nữ nhân bình thường đâu có giống, không phải là thanh thanh rên rỉ, không phải là âm thầm mím môi đè nén tiếng khóc, mà là như heo bị giết gào thét khóc lớn. . . . . .

Phong Cuồng Tiêu vỗ đốp một cái lên đầu Thẩm Lãng Phàm: "Ta hỏi ngươi, ngươi không nghe thấy sao ?"

Thật ra thì hắn cũng hiểu Thẩm Lãng Phàm là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh như thế. . . . . cảnh tượng khiến người ta không thể hình dung, cho nên mới phải có chút phản ứng không kịp.

Bởi vì nói về bọn họ những người này mặc dù cũng không nghèo, nhưng là trừ Hiên Viên Vô Thương, có tiền nhất đúng là Thẩm Lãng Phàm rồi, này nha nhưng là thiên hạ thứ hai phú hào, dĩ nhiên, Hiên Viên Mặc cùng Long Ngạo Thiên hai người này không tính ở bên trong, bởi vì bọn họ là Hoàng đế, lại không bàn về quốc khố có bao nhiêu tiền, chính là một quốc gia giá trị cũng là không thể đo lường .

https://thuviensach.vn

Dưới đây, hắn mới nhận định Thẩm Lãng Phàm này nha , không thể nào là bởi vì đau lòng tiền, mới không mở miệng Ứng Hoà, tuyệt đối là bị nữ nhân này lôi hết chỗ nói rồi!

Một cái tát này tự nhiên đem hồn phách Thẩm Lãng Phàm quay trở lại, thấy mọi người đều dùng ánh mắt không tốt đẹp nhìn hắn, ánh mắt Hiên Viên Vô Thương mơ hồ còn tóe ra ánh lửa, không còn kịp tức giận Phong Cuồng Tiêu đánh vào đầu của hắn nữa, vội vàng quay đầu hướng về phía gã, mở miệng: "Ngươi mới vừa hỏi ta cái gì ?"

"Chính là mỗi người trong chúng ta góp một phần bạc đã cho tam vương phi, ngươi cảm thấy như thế nào ?" - Đồng thời dùng ánh mắt cảnh cáo: ngươi đó nha nếu có ý kiến khác, ta chém chết ngươi!

Thẩm Lãng Phàm vội vàng gật đầu: "Không có! Không có! Ta một chút ý kiến cũng không có!" - Nói đùa gì vậy, nhìn xem ánh mắt của những người này đều là cái dạng gì chứ ? Thẩm Lãng Phàm hắn tiền nhiều dùng không hết, tuyệt đối không đáng vì một chút tiền nhỏ, bị đám người kia vung loạn đao chém chết! Hơn nữa trong những người này, người nào cũng không phải là nhân vật dễ đối phó, hắn một chút cũng không chán ghét cuộc sống vốn trôi qua quá tốt của mình!

Vũ Văn Tiểu Tam kia rốt cục không muốn khóc nữa, xoa xoa lỗ mũi, lau lau giọt nước mắt rưng rưng trên mặt.

Hiên Viên Vô Thương thấy vậy, lập tức vươn tay lau cho nàng, nha đầu này chính là thích khóc sụt sùi, thật khiến hắn không biết nên như thế nào cho phải ! Mỗi lần thấy nàng khóc, hắn đều cảm thấy giống như là một cái tay hung hăng bóp lấy trái tim, làm cho hắn không thở nổi ! Nhất định phải làm cho nàng từ bỏ cái tật thích khóc này!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn Hiên Viên Vô Thương, xác định trên mặt của hắn không có thần sắc bất mãn,lúc này giọng nói mới vừa rồi khóc đã

https://thuviensach.vn

mềm nhũn yếu ớt vang lên: "Được !"

Lúc đó tất cả mọi người mới thở ra một hơi!

"Cần bao nhiêu bạc, chúng ta cho người trở về lấy !" - Thẩm Lãng Phàm cũng thức thời, nhanh chóng trực tiếp mở miệng hỏi nàng. Đáp ứng thì đáp ứng, Thẩm Lãng Phàm hắn cũng không thích thiếu nợ.

Mỗ nữ dưới đất đầu, trong mắt tinh quang chợt lóe, rồi sau đó mở miệng: "Lần đầu kể chuyện cổ tích được bảy vạn lượng bạc, lần thứ hai 17 vạn lượng bạc, còn có hội thi thơ một triệu lượng bạc, tổng cộng là 124 vạn lượng!"

Hiên Viên Vô Thương híp đôi mắt tà mị hoa đào lại, hắn tự nhiên cũng biết đến chính xác số tiền nha đầu này thu vào, con số mà nàng nói không sai, nhưng mà hắn không thể hiểu chính là —— một cơ hội đào tiền tốt như thế này, tại sao nàng có thể đột nhiên thành thật như thế?

Vừa nói xong, tất cả mọi người có chút không dám tin nhìn nàng, kể chuyện cổ tích ? Đường đường chánh phi Thân Vương lại đi kể chuyện cổ tích ? Còn nữa, hiện tại đi kể chuyện dễ kiếm tiền như vậy sao ? Nói hai lần thì 24 vạn lượng ? Dường như tiên sinh kể chuyện cổ tích tốt nhất ở chỗ này, một lần cũng nhiều nhất chỉ hơn hai mươi hai, vẫn còn là do công tử thế gia, tiểu thư nghe xong, tâm tình tốt mà khen thưởng.

Nhưng bọn họ cũng không cho là nàng lừa gạt bọn họ.

Khóe miệng Hiên Viên Ngạo lại càng mơ hồ co quắp thêm chút, không nghĩ tới đi ra ngoài bịa đặt chuyện xưa của hắn có thể kiếm tiền nhiều tiền như vậy ? 24 vạn lượng dối với hoàng hoàng thân quốc thích trong tộc không coi là cái gì, nhưng là ở trong lòng dân chúng bình thường đã là như một trời đầy mộng ảo rồi!

https://thuviensach.vn

Phong Cuồng Tiêu có chút ngạc nhiên mở miệng hỏi thăm: "Kể chuyện gì vậy ? Làm sao lại dễ kiếm tiền như vậy ?"

Thẩm Lãng Phàm cũng có một bộ dạng rửa tai lắng nghe. Vơi con đường dễ kiếm tiền như vậy, tại sao hắn có thể bỏ qua ? Xem xem là kể chuyện gì, rồi lập tức phái người tiếp tục, sẽ thêm thắt nói quá một phen!

Vũ Văn Tiểu Tam còn chưa kịp mở miệng, Hiên Viên Ngạo đã đen mặt, rống giận: "Hỏi nhiều cái kia làm gì! Trở về lấy tiền của các người đi !" - Hắn tuyệt đối không thể để cho nữ nhân đáng chết này nói ra cái chuyện xưa ở khách sạn, cái người bịa đặt chuyện giữa hắn và Nhị Hoàng huynh cùng với Công Tôn Trường Khanh chính là nàng! Nếu không hắn tuyệt đối sẽ mất hết mặt mũi không còn gì nữa !

Là một trong những nhân vật chính của tin đồn đoạn tụ, Công Tôn Trường Khanh cũng hơi hơi ngửi ra chút mùi vị không tầm thường, vô cùng hoài nghi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái.

Mọi người nghe Hiên Viên Ngạo rống lên, không dám hỏi nữa, sai người hầu của chính mình trở về lấy tiền. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lúc này biến thành một bộ mặt đầy cao hứng, thần sắc ngây ngất, như vậy tính ra nàng không phải giải thích chuyện kiếm tiền nữa sao?

Nhìn nhìn mọi người, dường như hiện tại, thân phận nàng là tam vương phi, ở trước mặt nhiều người như vậy, không nên cứ nấp ở trong ngực Thương Thương, nếu bị truyền đi sợ là không thể tránh được phiền toái, cho nên lập tức rời đi ra, tự mình ngồi ở trên ghế đẩu.

Hoàn toàn quên mất mới vừa rồi mình còn đau lòng vì tiền bạc, việc gì đều không suy nghĩ, cứ thế nhào tới trong ngực của hắn mà khóc lớn, còn có nhiều hành động và nói không ít câu để cho người ta biết quan hệ bọn họ không tầm thường!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương trong ngực trống rỗng, trong lòng mơ hồ hiện lên sự mất mát, trong lòng biết vì sao nàng rời khỏi ngực của hắn, đồng thời dưới đáy lòng kiên định một ý nghĩ, nhất định phải sớm cưới nàng về nhà, danh chánh ngôn thuận cùng nàng ở chung một chỗ!

Hiên Viên Mặc nhìn qua bọn họ, tự giác dịch lên mộtchỗ, đem vị trí bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam tặng cho Hiên Viên Vô Thương, Hiên Viên Vô Thương nhìn hắn một cái, bờ môi khẽ câu lên nụ cười tán thưởng, cặp mắt tà mị hoa đào cũng ẩn chưa chút lòng biết ơn. . . . . .

Vẫn là tiểu tử Mặc này làm cho hắn thích, cho dù y thích Tam nhi, cũng không theo bọn họ tranh giành, coi như hắn không uổng công yêu thương y! Không giống cái tiểu tử thúi Ngạo kia!

Nghĩ tới bản thân cũng có chút hối hận khi ban đầu quyết định cạnh tranh công bằng cùng Ngạo. Trực tiếp mang thân phận hoàng thúc ép hắn thối lui, không phải là tránh được rất nhiều phiền toái ư? Nhưng ngay sau đó âm thầm nhẹ nhàng lắc đầu, dùng lòng cảm kích cùng kính trọng của Ngạo đối với hắn ép gã thối lui, mình thật sự không làm không ra chuyện như vậy được !

Mấy người ngồi một hồi lâu, chờ người mang bạc tới, cũng không nói chuyện, sợ không cẩn thận lại để cho người khác nhắc nàng nhớ tới "Chuyện thương tâm" . . . . . .

Đợi người hầu từng bước từng bước đi vào, mang ngân phiếu của mình tới, giao cho tận tay Vũ Văn Tiểu Tam. Biểu tình buồn bã đã sớm tan thành mây khói, mỗ nữ vô cùng kích động nhìn ngân phiếu trong tay mình, ai ui, thật là quá hạnh phúc a! Quay đầu, vẻ mặt hưng phấn nhìn Hiên Viên Vô Thương, tiền kiếm được còn nhiều hơn a! Ha ha ha. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương nhìn lại nàng bằng nụ cười sủng nịch, nha đầu này, thích tiền đã đến một loại cảnh giới cao hơn, thật ra thì trên cái thế giới

https://thuviensach.vn

này không có người nào không thích bạc, nhưng mà thích bạc còn thể hiện hắn ra ngoài mặtnhư vậy, sợ rằng nàng là người duy nhất!

Đếm bạc, không có vấn đề gì, sau đó đem hết đống ôm chặt vào trong lòng. . . . . Cười híp mắt nhìn bọn họ: "Cám ơn!" - Trong lòng có cảm giác vô cùng ổn định ! Thì ra cảm giác một lần nữa có tiền là như vậy, thật sự là quá thoải mái! An tâm tới cực điểm!

Mọi người gật đầu cười, dáng vẻ không để ý lắm. . . . . .

Tiểu Nguyệt ở ngoài cửa có chút ít không giải thích được gãi gãi đầu, bọn họ và tiểu thư nói chuyện, bọn ta nghe được “hai năm rõ mười”, bạc kia không phải là. . . . . Tại sao tiểu thư. . . . . .

Bị Vũ Văn Tiểu Tam làm ầm ĩ một chập, không khí đến thăm bệnh cũng không còn nữa, mọi người liền đứng dậy, chuẩn bị rời đi. . . . . .

"Ngạo, trẫm về cung đã !" - Hiên Viên Mặc nhàn nhạt mở miệng, sau đó ánh mắt chứa ý cười nhìn mỗ nữ con mắt còn sưng đỏ.

Vũ Văn Tiểu Tam mới vừa thu được tiền của người khác, lúc này liền cho hắn một nụ cười ngọt ngào.

Một màn này, rơi vào trong mắt của những người khác. . . . . .

Nam tử ở bên cạnh nàng, trên mặt tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười xinh đẹp tột độ, nốt ruồi lệ ở khóe mắt lại càng đỏ giống như suýt nữa nhỏ ra máu tươi. . . . . .

Sắc mặt Hiên Viên Ngạo cũng tương đối khó chịu, lạnh giọng mở miệngvới hoàng huynh nhà mình: "Ừ!"

Mỗ Hoàng đế tự nhiên nhìn ra mình không được hoàng thúc và hoàng đệ chào đón, chờ Hiên Viên Ngạo đáp một tiếng, liền xoay người trở về hoàng

https://thuviensach.vn

cung. . . . . Một vị Hoàng đế biến thành như vậy cũng đủ uất ức !

"Nhị ca, đợt chút, ta và huynh cùng trở về hoàng cung !" - Long Ngạo Thiên lập tức đứng lên, bước đuổi theo Hiên Viên Mặc, hắn lấy thân phận thái tử một nước tới thăm Hiên Viên Ngạo , mặc dù trong lúc xảy ra một chút vấn đềnhỏ, nhưng mà thăm xong rồi, nên đi theo nhị ca trở về hoàng cung của đế quốc Hiên Viên thôi !

Nhưng ngay sau đó lại quay mặt sang lên tiếng với Hiên Viên Ngạo: "Tam vương gia dưỡng thương cho tốt, Bổn cung đi về đây!"

"Mời !" - giọng nói khách khí của Hiên Viên Ngạo vang lên, dù sao cũng là thái tử một nước, lễ tiết nên có vẫn phải có.

Cho nên Long Ngạo Thiên bước đi dưới ánh mắt lưu luyến không rời của mỗ nữ. Chết tiệt ! Bởi vì chuyện tiền bạc chết tiệt làm cho nàng quên mất phải chế tạo ra một chút xíu duyên phận còn thiếu sót lúc trước với Long Ngạo Thiên. Lại bỏ lỡ rồi! Thật là đáng tiếc a!

Đều do cái đồ Hoa Mị Ảnh chết tiệt kia, không có chuyện gì lại đi phóng hỏa! Đem tiền của nàng đều biến mất ! Thiệt thòi cho nàng lúc đó còn cảm thấy thủ đoạn của Thái hậu quá tàn nhẫn. Mẹ kiếp ! Đốt tiền của nàng, cái đồ ấy nên bị lăng trì, sau đó băm nát thịt mới đúng!

"Ngạo, vậy chúng ta cũng đi về thôi !" - Phong Cuồng Tiêu mở miệng, Mộ Vân Dật cũng đứng lên đi theo.

"Ta cũng vậy, cùng trở về với các ngươi thôi!" - Thẩm Lãng Phàm cũng đứng lên, ba huynh đệ bọn họ có thể đi họp gặp, hơn nữa nhìn nhìn bộ dạng của Ngạo, tựa hồ cũng không quá hoan nghênh bọn họ, cho nên hắn vẫn nên tự giác cút đi theo thì hay hơn!

Cho nên, mỗ nữ lưu luyến nhìn của ba người bọn hắn, ô ô ô, ba người dễ nhìn cũng đi, haizz. . . . . Thật không nỡ a!

https://thuviensach.vn

"Ừ !" - Hiên Viên Ngạo giống như trước, đều không mang theo bất cứ tia tình cảm nào đáp một tiếng, nhìn thấy ánh mắt lưu luyến của nữ nhân kia, hắn có một loại kích động muốn bồi thêm một câu"Nên đi nhanh lên một chút đi" !

Sau khi ba người bước ra, Công Tôn Trường Khanh cũng đứng lên: "Tam vương gia cũng không có gì lo ngại, hạ quan trước xin cáo từ, Tam vương gia, Hi vương gia, các người từ từ hàn huyên, có cơ hội sẽ gặp lại!"

Cho nên, ánh mắt mỗ nữ lại càng không buông tha, Công Tôn Trường Khanh là cái loại mỹ nam phong độ nhẹ nhàng mà ưu nhã, là dạng Vũ Văn Tiểu Tam nàng kiếp trước thích đến cực điểm ! Cho nên kể ra mà nói, bọn họ muốn đi..., đúng là Vũ Văn Tiểu Tam nhất thời có không nỡ.

"Xin mời Công Tôn đại nhân!" - Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Vô Thương cùng nhau mở miệng, thật ra thì ở trong lòng hai người cũng hận không được lập tức ném Công Tôn Trường Khanh bay ra ngoài!

Công Tôn Trường Khanh thấy hai người bọn họ có ánh mắt kỳ dị, lúc này bước nhanh rời khỏi tẩm điện Hiên Viên Ngạo, sải dài mấy bước, sau đó chính là chạy cho tới khi hắn bắt được ba người Phong Cuồng Tiêu rời đi trước đó. . . . . .

Hắn có một loại dự cảm, nếu ở lại chờ bên trong phòng một lát thôi, nói không chừng hắn thật sự sẽ bị bọn họ ném ra !

"Hoàng thúc, sắc trời đã tối, chẳng lẽ người còn không về sao ?" - Hiên Viên Ngạo nhìn sang Hiên Viên Vô Thương đang nhìn chằm chằm mỗ nữ, cắn răng lên tiếng đối với hoàng thúc mà hắn kính yêu nhất.

Hiên Viên Vô Thương mày kiếm nhảy lên, môi mỏng như đóa hoa đào khẽ cong lên nụ cười ý tứ hàm xúc khó hiểu, rồi sau đó nhẹ giọng mở miệng: "Bổn vương cảm thấy bây giờ còn quá sớm, đang còn muốn ăn nhờ

https://thuviensach.vn

một bữa cơm ở chỗ của Ngạo đấy!" - Dứt lời, nâng chung trà lên nhẹ gõ . . . . .

Sắc trời không còn sớm ? Hiện giờ còn chưa tới buổi trưa nữa là! Cái tên tiểu tử thúi Ngạo này lại dám hạ lệnh trục khách với hắn!

"Hoàng thúc, cơm của tam vương phủ là rau dưa, nào dám so vượt hơn sơn hào hải vị của Hi vương phủ, hoàng thúc cứ nên trở về ăn đi !" - thanh âm rét căm căm một lần nữa vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, tức giận trừng to mắt nhìn người nằm trên giường: "Hiên Viên Ngạo, ngươi cũng quá hẹp hòi rồi ? Chỉ một bữa cơm ngươi cũng không nỡ sao ? Ngươi thật là một kẻ vắt cổ chày ra nước!"

Lời này nói vừa ra, Hiên Viên Vô Thương đang ngậm một miệng nước trà phun thẳng ra ngoài, ho khan kích liệt. . . . . .

Mặt Hiên Viên Ngạo lại càng đen hơn so với đít nồi ! Nữ nhân đáng chết này ! Vắt cổ chày ra nước ? Vắt cổ chày ra nước ? Hắn ư ?!

Mặt đen lên cắn răng nhìn nàng hồi lâu, một hơi ở ngực suýt nữa nghen đến mức một đường thăng thiên, rồi sau đó. . . . . Oán hận mở miệng: "Hoàng thúc, vậy người ở lại ăn một bữa thôi!"

Ý ngầm là, ăn một bữa là được rồi, cũng đừng có ở lại ăn cơm tối!

Hiên Viên Vô Thương làm sao có thể không nghe hiểu ngụ ý của hắn, cười nhạt mở miệng: "Ngày hôm trước Bổn vương có được một con cá chép Kim Lân, muốn mời Ngạo avf Tam nhi cùng đi ăn cơm tối, không biết ý các ngươi nghĩ như thế nào?"

Hiên Viên Ngạo giờ phút này bị trọng thương, tự nhiên là không có phương tiện đi theo đến Hi vương phủ dùng cơm rồi, người có thể đi được cũng chỉ có. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn một chút hoàng thúc nhà mình âm hiểm bụng dạ đen tối, Hiên Viên Ngạo cắn răng mở miệng: "Không cần, cá chép Kim Lân là cỡ nào trân quý chứ, Ngạo làm sao lại không biết xấu hổ đi qua quấy rầy, ta và vương phi sẽ không đi, hoàng thúc vẫn là tự mình ăn đi!"

"Ngươi không ăn, ta ăn!" - Vũ Văn Tiểu Tam thưởng cho hắn một cái liếc mắt, hắn không ăn thì không ăn, lôi kéo mình làm cái gì!

Hiên Viên Ngạo vừa nghexong, nhất thời chán nản, quay đầu nhìn cái nữ nhân chết tiệt kia, trong lòng có một thanh lửa giận đang đốt: "Vương phi, trong vương phủ cũng có cá chép Kim Lân, không cần đặc biệt đến chỗ hoàng thúc!"

Thật ra thì tam vương phủ không có cá chép Kim Lân, nhưng hắn đánh cuộc người đàn bà kia căn bản là không biết cá chép Kim Lân là vật gì, cho nên hắn mới dám trợn tròn mắt nói dối như vậy !

"Thật không? Vương phủ của Ngạo cũng có cá chép Kim Lân sao ?" - khóe môi Hiên Viên Vô Thương ôm lấy nụ cười có vẻ đầy thâm ý. Cá chép Kim Lân sinh trưởng ở ao lạnh núi Thiên Sơn, nếu không phải Thiên Sơn Lão nhân ra tay đem tặng, muốn có tuyệt đối phải mất một phen công sức thật lớn mới có thể nhận được.

Lời của hắn vừa rơi xuống, sắc mặt Hiên Viên Ngạo lúc này mất tự nhiên, có vẻ lo lắng còn có chút không tự tin.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng không thể trả lời Hiên Viên Ngạo, vui sướng hài lòng mở miệng: "Bổn vương phi cảm thấy khẳng định là cá chép của Thương Thương nuôi, so với tam vương phủ thực sự ăn ngon hơn, cho nên ta vẫn quyết định hôm nay đến Thất Vương phủ ăn cơm tối thôi !" - Bởi vì Hi vương phủ bị phá hủy, Hiên Viên Vô Thương ở tạm tại Thất Vương phủ.

Cái gì ? Hiên Viên Ngạo nằm ở trên giường nghiến răng kèn kẹt, nếu là trực tiếp chọc phá lời nói dối của mình thì cũng được rồi đó, hoàng thúc

https://thuviensach.vn

nuôi cá chép có khả năng ăn ngon hơn so với hắn sao ?

Hiên Viên Vô Thương nghe xong, cũng không day dưa cùng Hiên Viên Ngạo vấn đề hắn thật sự có cá chép hay không nữa, quay đầu hướng Vũ Văn Tiểu Tam ôn nhu cười một tiếng: "Đúng vậy, người ta được tặng con cá chép ăn vô cùng ngon, tất nhiên so với mỹ vị của tam vương phủ, Tam nhi ăn xong tuyệt đối sẽ không hối hận !"

"Vương phi hôm nay có chuyện, không nên ra cửa !" - Cắn răng mở miệng, hung hăng nhìn chằm chằm Vũ Văn Tiểu Tam, dầu gì cũng là vương phi của hắn, sẽ không đến mức không để lại cho hắn một chút mặt mũi chứ ?

Kết quả. . . . . ."Bổn vương phi không có chuyện gì! Bổn vương phi gần đây rỗi rãnh phát chán, một chút chuyện cũng không có !" - Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng nhìn chằm chằm Hiên Viên Ngạo, lòng tràn đầy bất mãn. Cái khỉ gì thế, cơ hội cấu kết với Thương Thương tốt như vậy, ngươi đặc biệt có thể không phá hư chuyện của ta chăng ?

"Bổn vương bị thương thật nặng, vương phi không cảm thấy nàng nên ở lại chăm sóc Bổn vương sao ? Hơn nữa vương phi lúc ấy cũng đã đáp ứng mẫu hậu sẽ chiếu cố Bổn vương thật tốt !" - Mỗ Vương Gia mặt đen lại, mở miệng, đúng là ngay cả Thái hậu cũng mang ra rồi.

Mỗ nữ nghênh ngang liếc mắt: "Có cái gì cần chiếu cố ! Nhiều người hầu như vậy, nhất định có thể chiếu cố Vương Gia chu đáo ! Bổn vương phi vô cùng, vô cùng muốn ăn cá chép kia, về phần Thái hậu nói, việc đó, hay là Vương Gia chờ bổn vương phi trở lại rồi chiếu cố ngươi đi !"

Hiên Viên Ngạo nhất thời chán nản!

Hiên Viên Vô Thương treo lên nụ cười xinh đẹp, hướng về phía Hiên Viên Ngạo mở miệng: "Ngạo à, nghe thấy chưa ? Tam nhi muốn ăn ! Ăn xong ăn trưa, Bổn vương sẽ trực tiếp mang nàng đi !"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương nói xong, còn quăng cho Hiên Viên Ngạo một ánh mắt đắc ý, sau khi vứt ra xong, trong lòng cũng cảm thấy mình có chút trẻ con .

Sắc mặt Hiên Viên Ngạo đã khó coi tới cực điểm, cắn răng mở miệng: "Nếu như vậy, Bổn vương cũng theo vương phi cùng đi ăn!" - Tuy là trên lưng đau đớn khó chịu nổi, nhưng hắn quyết định không thể để nữ nhân này một mình ở chung một chỗ cùng hoàng thúc!

"Vừa rồi không phải ngươi nói ngươi không muốn ăn sao ?" - Vũ Văn Tiểu Tam mất hứng nhìn hắn. Cái gì thế, nếu hắn đến đó, nàng sao còn thế vô lễ với Thương Thương ?

"Bổn vương hiện tại lại muốn ăn!" - Mỗ Vương Gia rất là căm tức mở miệng, tiện nhân này, thế mà chèn ép hắn như vậy !

"Ngạo bị thương nặng như vậy, hay là thôi đi ! Lần sau hoàng thúc mời một mình ngươi !" - Hiên Viên Vô Thương treo lên vẻ mặt"Quan tâm" nở nụ cười mở miệng, nhưng mà nhìn thế nào cũng đều cảm thấy là xảo trá!

"Hoàng thúc, Bổn vương thật muốn ăn!" - giọng nói lạnh như băng thanh, bên trong tất cả đều là tức giận. Nữ nhân đáng chết này, vậy mà làm hại hắn phải dây dưa không ngừng cầu khẩn hoàng thúc, thật là tức chết hắn!

Vũ Văn Tiểu Tam rất là khinh bỉ hắn một cái: "Vương Gia, thật ra ngay từ đầu ngài cũng rất muốn ăn hả ? Vậy lúc ấy ngươi trực tiếp đồng ý không phải xong sao, giả bộ thanh cao cái gì ! Bây giờ ngược lại còn muốn cầu xin Thương Thương, nói ngươi muốn ăn, còn nói cái gì mà tam vương phủ cũng có cá chép Kim Lân! Hừ, đồ ham hư vinh!"

Cái này thì đúng là Hiên Viên Vô Thương cũng có chút đồng tình nhìn Hiên Viên Ngạo, vừa bắt đầu đã muốn ăn? Ham hư vinh?!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo lại càng cảm thấy khí huyết cuồn cuộn! Nếu bây giờ hắn có thể cử động, hắn tuyệt đối muốn một đao chém chết nữ nhân này!

Nhìn sang thần sắc hoàng thúc đầy đắc ý, mỗ vương gia cắn răng một cái, không phản bác câu chè ép hắn của Vũ Văn Tiểu Tam kia, lạnh lùng mở miệng: "Nếu Bổn vương thật muốn đi, hoàng thúc sẽ không phản đối chứ?"

Tuyệt đối không thể để cho nữ nhân này ở chung một chỗcùng hoàng thúc!

Hiên Viên Vô Thương nhìn một chút cái kẻ có bộ dáng kiên trì, dưới đáy lòng than nhỏ một tiếng, gật đầu: "Nếu Ngạo đã kiên quyết, vậy thì đi đi!"

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam tán thưởng nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Thương Thương, chàng thật là quá thiện lương ! Nếu là ta sẽ sống chết cũng không cho hắn ăn, nhường cho hắn hư vinh là đủ !" - Nói vừa xong, lại thấy được gân xanh trên tay Hiên Viên Ngạo rõ ràng nảy lên. Hừ, dám cản trở ta cùng Thương Thương ở chung một chỗ, ta tức chết ngươi!

Hiên Viên Vô Thương ho nhẹ một tiếng, nhìn qua trong mắt nàng chợt lóe lên ánh sáng rồi biến mất, cúi đầu khẽ cười một tiếng, cái nha đầu hư đốn này!

Hiên Viên Ngạo cắn răng, ở trong lòng cố gắng tự nhủ mình không cần nổi giận, không cần nổi giận, hắn nhịn !

"Vương Gia, đồ ăn trưa chuẩn bị xong, có truyền lệnh hay không?" – Người hầu tới bẩm.

"Truyền!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, ăn ăn cái này đi, mùi vị không tệ !" - Một miếng thịt bò tiến vào trong chén Vũ Văn Tiểu Tam, thật ra thì nếu không phải vì có Ngạo ở chỗ này, hắn thật sự muốn đút cho nàng ăn.

Mỗ nữ cười ngọt ngào, vẻ mặt hạnh phúc gắp miếng thịt bò lên, thả vào trong miệng nhấm nháp, miệng chậc chậc nhai phát ra tiếng, cảm thán: "Thật sự là ăn quá ngon!"

Hiên Viên Ngạo thấy vậy, gắp một đũa rau xanh thả vào trong chén của Vũ Văn Tiểu Tam, rất là mất tự nhiên mở miệng: "Vương phi, món rau xanh này cỏ mùi vị không tồi, có thể giải nóng khi trời mùa hè !"

Mặt mỗ nữ nhất thời đen đi, hung hăng nhìn một đống rau xanh mượt, sau đó lại dùng ánh mắt như nhìn Kẻ Địch Lớn, gắt gao trợn mắt nhìn Hiên Viên Ngạo một cái, tiếp theo đem đũa gắp đống rau cỏ trong chén vứt bỏ ra ngoài, nghiến răng nghiến lợi mở miệng: "Vương Gia, bổn vương phi ghét ăn rau! Bổn vương phi thích ăn thịt!"

Hiên Viên Ngạo thấy nàng trực tiếp bỏ đem đũa gắp rau bỏ ra ngoài, sắc mặt cứng đờ, có một loại kích động muốn quăng chiếc đũa xông lên bóp nàng, lại nhìn sang hoàng thúc sắc mặt tươi tốt, mạnh mẽ cắn răng, bắt buộc mình "dịu dàng" gắp một miếng thịt, thả vào chén của nàng: “ Vậy vương phi, ăn ăn cái này đi, mùi vị cũng không tệ"

Vũ Văn Tiểu Tam quét ánh mắt kỳ dị nhìn hắn một cái. Nàng cũng biết mới vừa rồi hành động của mình tựa hồ có quá mức một chút, nhưng mà tên này lại tuyệt không tức giận, tính tình người này cũng trở nên quá tốt rồi sao?

Ở dưới ánh mắt ẩn hàm lòng đố kị của người nào đó, kẹp lên khối thịt kia, muốn nhét vào trong miệng, chợt một con chiếc đũa chặn ngang lại, gắp mất miếng thịt trên chiếc đũa của Vũ Văn Tiểu Tam gắp đi, tiếp theo thanh âm này rất có lực hấp dẫn vang lên: "Hình dạng miếng thịt này cỡ

https://thuviensach.vn

nào khó coi chứ, Tam nhi nàng nhìn xem, ở đây còn thiếu một góc, cho nên chúng ta vẫn là không nên ăn !"

Nói xong liền đem miếng thịt này dưới ánh mắt như giết người của Hiên Viên Ngạo, ném tới trên bàn.

Vũ Văn Tiểu Tam khóe miệng cũng hơi giật giật, cái miếng thịt này bị thiếu mất một góc nên đừng có ăn? Không phải chứ?

Hiên Viên Ngạo cắn răng, một lần nữa gắp miếng thịt: "Vương phi, miếng thịt này rất đầy đủ, một chút vấn đề cũng không có, mùi vị rất không tệ!"

Dứt lời hung hăng trợn mắt nhìn trừng hoàng thúc nhà mình, mới vừa rồi hoàng thúc gắp thức ăn cho nữ nhân này, hắn cũng không có phá ngang, tại sao hắn gắp món ăn, hoàng thúc phải kén cá chọn canh, không để cho nàng ăn?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn một chút, đúng là một chút vấn đề cũng không có, dường như không có lý do không ăn, cho nên kẹp lên, một lần nữa chuẩn bị ăn, lại là một đôi đũa chặn ngang, đoạt mất, mỗ nam cười xinh đẹp cực điểm: "Miếng thịt này người ta vừa nhìn đã thấy cũng rất muốn ăn, Tam nhi sẽ nhường cho người ta ăn nhé ! Ngạo sẽ không có ý kiến chứ ?"

Nói xong, không chờ bọn họ đáp lời,miếng thịt này đã ném vào trong miệng nhai nuốt. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu nhìn một chút hắn, trong lòng biết hắn là vì sao, cho nên chưa cùng hắn so đo hắn đoạt nàng thịt cật chuyện, quay đầu mình gắp thịt bắt đầu ăn.

Mà Hiên Viên Ngạo mặt lạnh như tờ đã sớm vỡ tan ra rồi ! Hung hăng nhìn chằm chằm hoàng thúc kia tựa hồ rất cao hứng. Gã có ý kiến thì sao nào, hắn cũng thả vào trong miệng ăn mất rồi!

https://thuviensach.vn

Thấy vậy, Hiên Viên Ngạo cũng không gắp thêm thức ăn cho Vũ Văn Tiểu Tam nữa, đồng thời trong đáy lòng nghĩ rằng, nếu hoàng thúc còn gắp thức ăn cho Vũ Văn Tiểu Tam, hắn sẽ dùng cùng một phương thức đoạt lấymón ăn ! Dĩ nhiên, hắn không thành công, hoàng thúc kia cũng đừng nghĩ sẽ thành công!

Hiên Viên Vô Thương tất nhiên biết suy nghĩ trong lòng hắn, cho nên cũng không tiếp tục gắp thức ăn cho Vũ Văn Tiểu Tam, mỗi người ăn cái của mình, ăn ăn, bỗng nhiên Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu dặn dò với Hiên Viên Ngạo: "Vương Gia, sau lưng người bị thương, không nên ăn thịt bò ... Cái đó đối với vết thương của ngài không tốt ! Vẫn cứ nên là ăn nhiều đồ thanh đạm thì tốt hơn!"

Lời này vừa rơi xuống, nam tử mặt lạnh lộ vẻ nét vui mừng, có chút đắc ý nhìn một chút hoàng thúc nhà mình cả người tản ra mùi chua, nhưng mà, không quá vài giây đồng hồ, nụ cười của hắn cứng đờ. . . . . .

Bởi vì Vũ Văn Tiểu Tam vừa quay đầu, cười hì hì nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, vui sướng hài lòng mở miệng: "Thương Thương, vận khí của chúng ta thật sự là quá tốt, đúng lúc hắn bị thương, hai người chúng ta cùng nhau ăn thịt cá, để cho hắn một mình ăn rau đi!"

Hiên Viên Ngạo hung hăng nghiến nghiến răng, nếu không phải sợ để thời gian cho hai người bọn họ ở cùng một chỗ bất lợi với hắn, hắn thật muốn quẳng chiếc đũa rồi bỏ đi!

Mà sắc mặt của nam tử tà mị nọ vốn có chút khó coi, trong nháy mắt cảnh xuân tươi đẹp hiện lên, quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, lộ ra một nụ cười điên đảo chúng sanh: "Vậy Tam nhi ăn nhiều một chút, Thương Thương nhường cho Tam nhi ăn!"

"Được !" - Vũ Văn Tiểu Tam hạnh phúc gật đầu, tiếp tục kẹp thịt bắt đầu ăn.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, trắc vương phi cầu kiến !" - Quản gia tiến lên phía trước bẩm báo.

Cái tình huống này đối với Hiên Viên Ngạo càng thêm bất lợi, mày kiếm khẽ nhíu, dường như Nguyệt Vô Hạ đã biết rồi mục đích của hắn, còn chạy tới gặp làm cái gì ? Nghỉ không ra, liền không nhịn được mở miệng: "Không gặp!"

Nếu người đàn bà kia là một cô gái thiện lương, lợi dụng ả, hắn còn có thể mang áy náy trong lòng, nhưng từ rất rất lâu trước đây, hắn liền biết người đàn bà kia tâm như rắn rết, đây cũng là nguyên nhân hắn chọn lợi dụng ả ta.

"Vương gia, trắc phi muội muội cần phải tới xem vết thương của ngài, tại sao ngài có thể không gặp nàng chứ, như vậy không khỏi quá không còn tình nghĩa rồi !" - Vũ Văn Tiểu Tam ở một bên phát biểu kiến giải độc đáo của nàng.

Hiên Viên Vô Thương cũng rất là vui vẻ nhìn Hiên Viên Ngạo. Tiểu tử Ngạo này còn có hậu viện, trước đây thật lâu Tam nhi đã nói với hắn, nam nhân của nàng chỉ có thể có một nữ nhân là nàng, mà Ngạo còn có nhiều phiền phức như vậy, đối với hắn không thể nghi ngờ là vô cùng có lợi!

Hiên Viên Ngạo nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, không muốn chọc cho nàng không vui, cho nên mở miệng: "Để cho nàng vào đi !” Không lâu lắm, một cô gái mặc áo trắng đi đến, Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa cũng không nhận ra nàng ta chính là Nguyệt Vô Hạ nữa rồi ! Chỉ có mấy ngày không thấy, xem ra hình dạng đã gầy gò không thành dạng người, xương trán khẽ nhô ra, hốc mắt cũng trũng sâu vào trong, cặp mắt kia vẫn tản ra nét giả vờ thuần khiết, bên trong tất cả đều là ý nhị tang thương.

Nàng vừa tiến đến, liền khom lưng hành lễ: "Thiếp thân bái kiến Hi Vương Gia ! Thỉnh an Vương gia cùng Vương phi tỷ tỷ!"

https://thuviensach.vn

"Đứng lên đi !" - Những lời này là Vũ Văn Tiểu Tam nói. Thật ra thì, tuy nói nữ nhân Nguyệt Vô Hạ này vô cùng khiến cho nàng chán ghét, cũng thường xuyên đối nghịch với nàng, thậm chí luôn muốn hại nàng, nhưng nhìn bộ dạng này của nàng ta, nàng thật sự có chút không đành lòng. Người này đến tột cùng là bị làm sao vậy ?

Nghĩ tới đó, lại dùng cái loại ánh mắt rất kỳ quái nhìn sang Hiên Viên Ngạo, không phải là thật sự tiến hành quan hệ với Công Tôn Trường Khanh, cho nên không còn quan tâm Nguyệt Vô Hạ nữa rồi chứ hả ? Nghĩ tới đây, mỗ nữ nhìn Nguyệt Vô Hạ lại càng có chút đồng tình, đứa bé này quá đáng thương!

Nguyệt Vô Hạ thản nhiên đứng dậy: "Tạ vương phi tỷ tỷ!"

Saukhi đứng dậy đã không có quá nhiều tâm tư đặt không còn đặt lên trên người Vũ Văn Tiểu Tam ngày thường coi là cái đinh trong mắt của nàng, mà vẻ mặt lạnh lẽo bi thương nhìn Hiên Viên Ngạo, đáy mắt mơ hồ lại có lệ quang dâng lên lưng trừng. . . . . .

Cái người nam nhân này khiến cho nàng vừa yêu vừa hận, là trượng phu của nàng, nhưng cũng là một người toàn tâm muốn diệt trừ cha của nàng! Nếu hắn thật lòng yêu nàng, nàng thậm chí nguyện ý giúp hắn đối phó phụ thân ! Nhưng mà mỗi ngày hắn lại cho nàng một chén canh lạc tử (mất con), là muốn nàng không có con nối dõi! Nghĩ tới đó, bàn tay trong ống áo bào nắm chặt gắt gao, móng tay đâm vào trong thịt. Ngạo ca ca, ngươi thật nhẫn tâm !

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nàng vừa tiến đến, lại nhìn thấy nam tử lãnh ngạo cương nghị ở bên cạnh mình, khóe miệng co giật, hướng về phía Hiên Viên Vô Thương đề nghị: "Thương Thương, chúng ta đi ra ngoài trước đi, bọn họ dường như có chuyện cần nói ra suy nghĩ của mình!"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương đang muốn nói "được" , thanh âm của Hiên Viên Ngạo lập tức vang lên : "Nói vậy nàng ấy cũng không còn chuyện trọng yếu gì, hoàng thúc và vương phi không cần tránh đi đâu !"

Nhưng mà ta cảm thấy rằng ta và Thương Thương giống như cái bóng đèn nha! Mỗ nữ trong đầu nhảy ra một ý nghĩ như vậy, tuy nhiên cũng không nói ra cái gì.

Quay đầu, vẻ mặt đưa đám nhìn sang Hiên Viên Vô Thương, khóe môi Nam tử tuyệt mỹ khẽ cong lên vẻ cười, cấp cho nàng một ánh mắt trấn an. . . . . .

"Hạ nhi đến đây là vì cái gì ?" - Lạnh lùng mở miệng, trước mắt vẫn không thể để cho Nguyệt Vô Hạ biết hắn đã biết được chuyện tình chim bồ câu đưa thư tín, cho nên hắn vẫn phải giả bộ hồ đồ, giả trang ân ái.

Một tiếng "Hạ nhi" kia, lại khiến nàng suýt nữa rơi lệ ! Ban đầu, hắn đều là mắt chứa vẻ dịu dàng gọi nàng hạ nhi, dễ dàng đổi được tấm chân tâm của nàng, nhưng mà hết thảy đã là quá khứ, hiện tại chỉ làm cho nàng cảm thấy châm chọc ! Vô cùng châm chọc!

"Vương Gia, nô tì nghe nói người bị thương, cho nên sang đây xem nhìn !" - Thật ra thì tối hôm qua nàng cũng biết hắn bị thương, trong lòng lại càng hận không được đích thân giết đồ tiện nhân Hoa Mị Ảnh kia, nhưng vẫn cưỡng chế tâm tư muốn chạy qua nhìn xem, nghẹn đến hôm nay cuối cùng không nhịn được nên phải tới.

Hận kéo dài, lòng yêu chưa dứt tuyệt. . . . . .

"Bản vương không sao! Hạ nhi nếu không có việc gì thì lui ra ngoài đi !" - Nếu nàng đã biết rồi, còn diễn trò nữa, sẽ chỉ làm hắn cũng cảm thấy mình dối trá, nàng cũng cảm thấy không thú vị.

https://thuviensach.vn

"Trắc phi muội muội cũng đã tới, hãy để cho nàng ngồi xuống cùng nhau ăn đi !" - Vũ Văn Tiểu Tam vừa mở miệng chen vào nói, thật ra thì nàng không có ý tứ gì khác, chỉ là thật tâm có chút đồng tình Nguyệt Vô Hạ thôi, mấy ngày trước đây Hiên Viên Ngạo còn cùng nàng ấy có dáng vẻ vợ chồng tình sâu, hôm nay lại thành ra như vậy!

Nghĩ tới đó, liền quay đầu nhìn về Hiên Viên Vô Thương. Có thể có một ngày nàng và hắn cũng trở thành như vậy hay không đây ? Nơi này dù sao cũng là cổ đại, các nam nhân có quyền lợi hợp pháp thay đổi tình yêu, hơn nữa còn có nhiều người theo đuổi hắn như vậy !

Thấy nàng quay đầu nhìn hắn, trong lòng hắn toát ra một nụ cười khổ. Cái nha đầu này, không thể có chút lòng tin đối với hắn hay sao ? Nhìn qua cảnh tượng hiện nay, cũng không nên nói gì, chẳng qua là vươn tay lặng lẽ nắm được tay nàng, hết thảy đều không nói lời nào. . . . . .

Tay của bọn họ nắm lấy nhau, tất nhiên không tránh khỏi cặpmắt của Hiên Viên Ngạo, thấy nữ nhân kia cũng không phản kháng, trái tim khẽ đau nhói, hắn càng ngày càng cảm thấy hắn chen vào không lọt giữa nàng và hoàng thúc rồi, cái người Vũ Văn Tiểu Tam trước kia vẫn đuổi theo phía sau hắn, nói lời thề son sắt không phải là hắn thì không lấy chồng đã mất rồi!

Hắn không biết mình làm sao, vì sao thời điểm nàng yêu hắn rất sâu, hắn không có cảm giác đối với nàng, hiện tại lại đột nhiên thích nàng. Lại càng không hiểu sau khi nàng gả vào vương phủ, vì nguyên nhân nào mà tính tình thay đổi lớn, thậm chí biến đổi đến nỗi chẳng thèm ngó tới hắn!

Là báo ứng sao ? Báo ứng cái ngày ấy đã nói với nàng những lời đó, ép nàng tự vận ? Có lẽ đây là ông trời trừng phạt hắn đi !

Càng nghĩ càng thấy khổ sở, đồng thời ở trong lòng thầm hạ quyết tâm, nếu như đây hết thảy là bởi vì hắn đẩy ra nàng mà tạo thành, như vậy hắn

https://thuviensach.vn

nguyện ý tại một khắc này bắt đầu cố gắng, cố gắng bù đắp cho nàng!

Nhìn sang Nguyệt Vô Hạ, lành lạnh mở miệng: "Nếu chưa dùng bữa, vậy cùng nhau ăn đi!"

Sauk hi yên lặng ăn xong bửa cơm rồi, mọi người lại càng cảm thấy quái dị cực kỳ, bốn người này cùng nhau ăn cơm, mặc dù bọn họ đều không nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam cùng nắm tay nhau, nhưng mà càng xem càng cảm giác là hai đôi vợ chồng đang cùng nhau dùng cơm!

Hi vương gia và vương phi thoạt nhìn đúng là không nói ra những câu êm ái ! Nghĩ tới đây bọn họ cùng nhau sợ hãi lắc đầu, bọn họ suy nghĩ cái gì chứ! Nếu bị biết được thì tuyệt đối sẽ bị mất đầu !

. . . . . Ăn cơm xong, ba người liền lên đường đi tới Thất Vương phủ, Hiên Viên Ngạo cố nén cảm giác nhức nhối đau đớn sau lưng. . . . . .

Nhìn ngó xe ngựa, Hiên Viên Vô Thương mở miệng đề nghị: "Nếu không, chúng ta đi bộ đến đi ?" - Nếu như ngồi xe ngựa, nhất định là Ngạo và Tam nhi ngồi cùng nhau, hắn cũng chỉ có thể ngồi một mình ở xe ngựa của mình, thật khó chịu.

"Được ! Được!" - Vũ Văn Tiểu Tam lập tức tán thành, có hai đẹp trai cùng phụng bồi nàng đi trên đường cái, đây là một chuyện có mặt mũi cỡ nào nha!

Hiên Viên Ngạo tự nhiên biết hoàng thúc có ý gì, lúc này lạnh giọng mở miệng: "Hoàng thúc, Bổn vương bị thương nặng, người sẽ không nhẫn tâm để cho Ngạo đi cả đoạn đường chứ ?"

Hiên Viên Vô Thương còn chưa mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam đã liếc hắn một cái: "Vương gia có thể một mình ngồi xe ngựa đi tới đó, bổn vương phi cùng Thương Thương đi chung !"

https://thuviensach.vn

Nàng chẳng qua chỉ muốn thỏa mãn một chút lòng hư vinh, cái tên Hiên Viên Ngạo đáng chém ngàn đao này đều nhảy ra phá hư, cái tên này sao không chết đi cho xong !

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Vô Thương liền treo lên vẻ mặt vui vẻ sáng lạn, nhìn sang Hiên Viên Ngạo có sắc mặt xanh mét: "Bổn vương tuyệt đối thấy chú ý của Tam nhi không tệ, Ngạo có thể ngồi xe ngựa đi trước, chúng ta sẽ đi sau!"

Hiên Viên Ngạo cắn răng mở miệng: "Bổn vương vẫn cứ đi cùng các người đến thôi, một người tới trước cũng không có ai hàn huyên !"

Thốt ra lời này, Vũ Văn Tiểu Tam quẳng cho hắn ánh mắt xem thường: "Ngươi nhiều chuyện nhỉ!"

Mỗ vương gia quay đầu hít sâu mấy hơi, không cần phản ứng lại nữ nhân đáng chết này nữa! Hắn càng ngày càng cảm thấy, một ngày nào đó hắn sẽ bị nàng chọc tức đến nỗi mất mạng quy thiên!

Lúc ba người cùng xuất hiện ở trên đường cái, đưa tới ánh mắt kinh sợ của mọi người!

Một nam tử áo xanh lam, mày kiếm mắt sáng, tuấn lãng phi phàm, được xưng tụng là phong thần tuấn lãng, thân thủ lạnh lùng kiêu ngạo khiến người ta có một loạicảm giác như núi băng loại cự tuyệt người ở ngoài ngàn dặm, nhưng cũng chính cảm giác như vậy, khiến hắn vô cùng hấp dẫn người khác!

Ở giữa là một nữ tử áo đỏ, một đôi mắt to ngập nước tò mò nhìn quét chung quanh, vừa đi vừa nhún nhảy, giống như là một tinh linh khả ái và hoạt bát, một bộ áo đỏ tản ra nhiệt huyết như lửa. . . . . .

Làm cho mọi người phải than thở chính là nam tử áo trắng ở bên trái nữ tử áo đỏ, một gương mặt so với nữ nhân còn đẹp hơn ba phần, dung nhan

https://thuviensach.vn

tuyệt sắc, khóe mắt có một giọ nốt ruồi lệ chiếm đoạt tâm phách người khác, bờ môi như hoa anh đào kia ôm lấy nụ cười xinh đẹp, làm cho người ta cảm thấy chính là vẻ mị hoặc từ địa ngục phái tới câu hồn nhân gian, một bộ áo trắng kia nổi bật lên khí chất như Tiên Nhân của hắn, cao quý thanh nhã, không nhiễm đến một hạt bụi nhỏ. . . . . .

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn bọn họ, không ít người thậm chí nhìn mà quên cả thở!

Các nam nhân quét ánh mắt hừng hực như dầu sôi lửa bỏng ở trên người Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương, các nữ nhân đưa ánh mắt đầy bong bóng mơ mộng nhìn Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Mỗ nữ nhăn nhúm cái miệng, quay đầu ai oán nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái: "Thương Thương, chàng vậy mà nam nữ đều ăn hết! Đáng ghét!"

Nam tử tuyệt mỹ lộ ra biểu cảm dở khóc dở cười, cái gì mà nam nữ ăn hết, trên thực tế hắn nếu có thể chỉ cần nắm chặt một mình nàng là đủ rồi! Nhìn qua Hiên Viên Ngạo ở bên kia, lại càng cảm thấy gã vô cùng chướng mắt!

Đi vài bước, càng đi càng tạo thành vang động lớn, nam nam nữ nữ ánh mắt càng phát ra cuồng nhiệt, Hiên Viên Vô Thương cắn răng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi, nàng lần sau ra cửa nên mang khăn che mặt!" - Lời này chiếm được sự đồng ý cao độ của Hiên Viên Ngạo !

Đây không phải là cùng chung suy nghĩ trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam sao ! Cái khỉ gì thế, nữ nhân mơ ước Thương Thương nhà nàng thì thôi đi, còn đám nam nhân ánh mắt tựa như hổ như sói kia đang làm cái quỷ gì thế ? - "Ta cảm thấy sau này chàng ra cửa nên chụp vào cái túi thật to!"

https://thuviensach.vn

Dung nhan tuyệt sắc đang mỉm cười chợt cứng lại, có chút dở khóc dở cười quay đầu đi.Tam nhi của hắn có sức ghen cũng rất lớn!

Đi chưa được mấy bước, ba người đều có chút kỳ quái nhìn cảnh tượng phía bên phải. . . . . .

Chỉ thấy ở một mặt tường, nhiều cô gái cùng nghiêng thân thể, co rúm lại dán tại phía trên, Vũ Văn Tiểu Tam càng xem càng kỳ quái, đây là đang giở trò quỷ gì?

Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo cũng có chút ít không giải thích được, trong lòng hai người đều tràn đầy kinh ngạc nhìn phía bên đó. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam tùy tiện tóm lấy một người đi đường, mở miệng hỏi thăm: "Ngươi có biết bọn họ đang làm gì không?"

Người đi đường kia nhìn thấy mặt của nàng, đầu tiên là ngu ngơ trong chốc lát một chút, sau đó mở miệng giải thích nghi hoặc cho Vũ Văn Tiểu Tam: "Ha ha. . . . . Ngươi không biết sao, đây là tư thế hiện này đang được các mệnh phụ và quý nữ lưu hành nhất, là từ bên trong hoàng cung truyền ra, các nàng đang luyện tập đó!"

"Trong hoàng cung truyền ra ? Phốc. . . . . Ha ha ha ha. . . . . Hoàng thượng cũng vui quá đi, lại để cho phi tử của hắn ở hoàng cung bày ra loại tư thế này, ha ha ha. . . . . Thật là làm ta cười chết !" - Vũ Văn Tiểu Tam cười đến thở không ra hơi.

Hiên Viên Ngạo mơ hồ có chút im lặng, hiện nay lưu hành loại tư thế dán dính lên trên tường, co rúm lại, cái mông còn cong lên, đầu thì nghiêng nghiêng ? Hoàng cung của hoàng huynh sao có thể truyền ra loại tư thế kỳ quái này ?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương trong mắt tà mị hoa đào cũng bị nhiễm chút ý cười, cái tư thế này cũng quá kỳ quái, sở thích của Mặc, khụ khụ. . . . . .

Người nọ thấy nàng cười thành như vậy, lúc này rất không cao hứng mở miệng: "Ta nói vị cô nương này, ngươi cũng quá không có kiến thức đi? Cái tư thế này là do đệ nhất thiên hạ Kỳ Nữ —— tam vương phi của đế quốc Hiên Viên chúng ta và Cửu công chúa được bệ hạ cưng chìu rõ nhất cùng nhau luyện tập, ngươi lại cười như vậy, thật là quá không có mắt nhìn rồi!"

Gì? nụ cười ở khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam chợt tắt. . . . . Nàng và Tiểu Ly cùng nhau luyện tập qua tư thế này ư ?

Hiên Viên Vô Thương cùng Hiên Viên Ngạo cũng quay mặt sang, rất là hoài nghi nhìn nàng, bày loại này kỳ quái tư thế cùng chuyện kỳ quái kiểu này, đều giống như chuyện mà nàng làm được!

"Ngươi xác định ngươi không lầm chứ ? Là tam vương phi cùng Cửu công chúa ? Mà không phải là Nhị, Tứ, Ngũ, Lục, Thất, Bát vương phi cùng Cửu công chúa ?" - Vũ Văn Tiểu Tam rất là không dám tin nhìn lại hắn, nàng trăm phần trăm xác định nàng không"Luyện tập" qua loại tư thế khôi hài này!

"Còn có thể giả sao ! Rất nhiều Ngự Lâm quân của Hoàng cung đều nhìn thấy, nghe nói là lúc ấy Tam vương phi và Cửu công chúa cùng ở luyện tập trên tường Tây Uyển của hoàng cung !" - Người đi đường kia đem tin tức mình hỏi thăm được nói cho nàng nghe.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam co quắp, việc này, dường như, chẳng lẻ, có lẽ là ngày đó thời điểm nàng nhìn lén Long Ngạo Thiên bị bắt gặp, sau đó người khác tùy ý phỏng đoán ?

Nghĩ tới quay đầu nhìn một chút Hiên Viên Vô Thương, quả nhiên phát hiện hắn cười đến phá lệ xinh đẹp, môi mỏng khêu gợi khẽ mở: "Nếu là

https://thuviensach.vn

Bổn vương nhớ không lầm, ở trong Tây Uyển hoàng cung chính là Long Ngạo Thiên nhỉ?"

Hiên Viên Ngạo chau chau lông mày, gật đầu, không biết vì sao hoàng thúc lần này vừa hỏi, vừa liếc liếc nhìn tư thế trên tường của những nữ nhân kia, lúc này mới kịp tỉnh ra. Đây không phải là tư thế nhìn lén ở cửa sao ? Hai người nam tử nhìn Vũ Văn Tiểu Tam với sắc mặt không tốt lành gì.

Mỗ nữ cười khan một tiếng: "Ai ui, chúng ta không nên ở chỗ này lãng phí thời gian, đi nhanh lên một chút thôi, đi thôi !" - Nói xong liền dẫn đầu đi về phía trước. . . . . .

Lưu lại hai nam nhân có sắc mặt âm trầm đi theo phía sau nàng, Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Ngạo liếc mắt nhìn nhau, nghĩ tới có nên liên thủ phế Long Ngạo Thiên phế đi hay không!

Vũ Văn Tiểu Tam vui vẻ nhanh chóng nhảy đi, khóe mắt dư quang len lén nghiêng nhìn phía sau, vô cùng sợ hãi, cước bộ cũng càng nhảy càng chậm lại.

Sắc mặt của bọn họ thật thật là khủng khiếp a!

. . . . . .

Cõi lòng đầy kinh hãi bước vào Thất Vương phủ, nhìn qua một chút phòng của tiểu Triệt Triệt, không tệ, không tệ, cũng không có sinh vật giống cái nào, là một đứa bé ngoan a! Đáng tiếc chính là tiểu Triệt Triệt không ở nhà, nếu không nàng lại có thể đùa giỡn một phen rồi!

Bộ dạng tiếc nuối này của nàng tất nhiên là rơi vào một đôi mắt tà mị hoa đào, trên dung nhan tuyệt mỹ lúm đồng tiền lại càng thêm xinh đẹp. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vào phòng, mọi người ngồi xuống, Hiên Viên Vô Thương liền mở miệng hỏi thăm: "Tam nhi cuộc sống gần đây có tốt không ?" - Thật ra thì nhất cử nhất động của nàng ta đều biết, trừ chuyện kỳ quái mà nàng làm ra ở Tây Uyển hoàng cung ! Liên Sương lại không đem chuyện này báo cho hắn, thật là rất tốt!

"Ah, hoàn hảo, hoàn hảo!" - Càng nhìn bộ dạng của hắn, nàng càng thấy được nguy hiểm! Cái tên như pho tượng thần kia, ngươi có thể không cần phải nhìn người ta như vậy hay không. Ta chỉ ở đó làm một con thằn lằn, cũng là đi sáng tạo một chút duyên phận mà thôi!

Cũng không có làm cái chuyện gì quá phận mà!

Thấy không nói lời nào, nàng vừa mở miệng: "Thương Thương, chàng có nhớ người ta không?" - Thốt ra lời này xong, Hiên Viên Ngạo liền bắt đầu ho khan. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn hắn một chút, rồi sau đó quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, dịu dàng mở miệng: "Có! Thương Thương rất nhớ Tam nhi !"

Lời vừa nói xong, Hiên Viên Ngạo càng lớn tiếng ho khan, mỗ nữ liếc hắn một cái, tiếp tục cùng Hiên Viên Vô Thương nhắc nhở lại tình cảm lâu ngày xa cách : "Người ta cũng rất nhớ Thương Thương !" - Câu này là thật không thể nào thật hơn được nữa rồi, từ lâu như vậy tới bây giờ, đây là lần đầu tiên nàng sâu thật sâu nhớ nhung một người.

Thốt ra lời này xong, Hiên Viên Ngạo ho khan càng thêm lợi hại. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam rất bực mình quay đầu, vẻ mặt bất mãn nhìn hắn: "Vương gia, nếu cổ họng ngươi bị ngứathì hãy uống chút đồ nhuận nhuận họng, không nên cứ luôn gây ảnh hưởng tới bổn vương phi nói chuyện với Thương Thương!"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt âm trầm của Hiên Viên Ngạo trong nháy mắt càng thêm khó coi: "Vương phi không cảm thấy nàng và hoàng thúc nói chuyện có chút không ổn sao?"

"Có cái gì không ổn ? A? Chỗ nào không ổn hả ? Bổn vương phi cảm thấy rất ổn thỏa !" - Vũ Văn Tiểu Tam thở phì phì nhìn hắn. Cái gì thế, rõ ràng là mối quan hệ giữa hai người bọn họ đều là chán ghét lẫn nhau, tại sao hắn phải can thiệp nàng và Thương Thương ? Tên khỉ gió này trong đầu có bệnh à!

Hiên Viên Ngạo hít sâu một hơi, quay đầu không để ý tới nàng, trực tiếp mở miệng với Hiên Viên Vô Thương: "Hoàng thúc, cá chép đâu? Hãy bảo người hầu chuẩn bị nhanh lên một chút đi!" Chuẩn bị nhanh lên một chút, ăn xong rồi lập tức đi về, không thể để cho hai bọn họ không coi ai ra gì mà nói chuyện phiếm nữa !

"Vương gia, vừa mới ăn cơm xong, ngươi ngay lập tức phải ăn cá chép sao?" - Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, hết sức khinh bỉ nhìn hắn một cái: "Coi như là không ăn cá chép đi, cũng không cần giữ cái bụng rỗng tới đây ăn chứ ? Như vậy bổn vương phi đi theo cũng thật mất thể diện !"

Gân xanh trên tay mỗ vương gia bắt đầu bạo động, một lần nữa nhẫn nhịn lửa giận hừng hực, nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa!

Hiên Viên Vô Thương nhìn hắn cam chịu, tâm tình thật tốt, rất là tán thưởng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái.

Mỗ nữ thấy hắn nhắm mắt lại không nói lời nào, quay đầu hướng về Hiên Viên Vô Thương mở miệng: "Thương Thương, hắn đã ngủ thiếp đi, chúng ta đi chơi đi!"

"Vũ Văn Tiểu Tam !" - Hiên Viên Ngạo không thể nhịn được nữa đứng lên. Tiện nhân này! Cứ như vậy được voi đòi tiên! Hắn không thể không làm thịt nàng !

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới liền sải mấy bước xông lên phía trước, lại bị Hiên Viên Vô Thương khéo léo chặn lại thân thể: "Ngạo, ai cũng không thể động vào Tam nhi, ngươi cũng không được !" - Mặc dù hắn rất hiểu tâm tình của Ngạo, nhưng mà hiểu không có nghĩa là có thể đồng ý để hắn động thủ với Tam nhi.

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức ở phía sau Hiên Viên Vô Thương nháy mắt về phía Hiên Viên Ngạo, ha ha. . . . . Tới đi, tới đánh ta đi, tới a!

Hiên Viên Ngạo nhìn nàng bộ dáng đắc ý, vẻ lạnh lẽo dưới đáy mắt càng ngày càng thịnh, cơn tức giận mấy ngày qua ẩn nhẫn sẽ phải phun trào ra!

Đang lúc này, người hầu vào báo: "Hi vương gia, Thanh Loan nữ hoàng cầu kiến!"

Ngay lập tức Vũ Văn Tiểu Tam thay đổi sắc mặt: "Không gặp!"

Kẻ hầu kia nhìn qua Hiên Viên Vô Thương, chờ đáp án, môi mỏng khêu gợi khẽ cong lên, cười ngọt ngào: "Tam nhi nói không gặp, thì sẽ không gặp!"

"Thanh Loan nữ hoàng nói Hi Vương Gia bắt được một con cá chép Kim Lân, nhất thời thèm muốn, cũng muốn tới ăn !" – Người hầu bổ sung nói rõ, nói ra thì người ta là nữ hoàng một nước lời cũng nói hết nước hết cái rồi, còn không gặp thì có phải quá không thông tình đạt lý rồi hay không hả ?

"Nói cho nàng ấy biết, chỉ một con cá như vậy, ba người chúng ta ăn không đủ! Nào còn có chỗ cho nàng ăn! Muốn ăn bảo nàng tự mình chộp lấy đi !" - giọng nói của Vũ Văn Tiểu Tam vô cùng ác liệt.

Nự cười trong đáy mắt của Hiên Viên Vô Thương càng phát ra rõ ràng, nói với người hầu: "Bảo nàng ta muốn ăn tự mình đi bắt đi!"

https://thuviensach.vn

Gì ? Hạ nhân không dám tin trừng to mắt. Muốn ăn tự mình đi bắt ? Không phải như vậy là không để lại thể diện cho người ta sao?

Người hầu kia im lặng lui ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam rất là mất hứng, đặt mông ngồi ở trên ghế, sắc mặt không tốt lành gì nhìn Hiên Viên Vô Thương.

Nam tử tuyệt mỹ bĩu bĩu môi, một bộ oan uổng bộ dáng. . . . . .

Hiên Viên Ngạo nhìn thấy hai người bọn họ, càng nhìn càng tức giận, vung tay áo: "Hoàng thúc, các ngươi ăn đi, Bổn vương đi về trước!" - Ăn cá chép cái gì chứ, hắn đây tức giận cũng đủ no rồi!

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, Hiên Viên Vô Thương lộ ra nụ cười rực rỡ cực điểm, trận tranh đấu này là hắn thắng!

Đợi người đã đi ra ngoài, đứng lên, đi tới trước mặt tiểu nha đầu đang thở phì phò: "Tam nhi tức giận à ?"

"Nói nhảm !" - Rất là mất hứng mở miệng.

"Thương Thương vô tội mà, từ lần trước đồng ý với Tam nhi không để ý tới các nàng ấy nữa, người ta cũng chưa từng gặp các nàng nói một câu, hơn nữa vì tránh khỏi gặp phải các nàng, người ta đã vài ngày chưa vào triều rồi !" - Hắn có chút ủy khuất đứng ở trước mặt nàng, trong cặp mắt tà mị hoa đào kia mơ hồ có chút ánh nước, thật là khiến người khác phải thương tiếc.

"Thật sao ?" - Liếc mắt nhìn hỏi, trong bụng đã là mờ mờ có chút cao hứng.

"Thật, người ta thề !" - Nói xong cắn môi dưới, một bộ dạng đáng thương cực kỳ.

https://thuviensach.vn

Ai ui, thật là quá đáng yêu ! Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy tế bào háo sắc lập tức dâng lên,bàn tay nhẹ sờ lên mặt của hắn, da thật trơn: "Vậy người ta sẽ tha thứ cho chàng !"

"Nhưng mà người ta còn chưa tha thứ nàng !" - Hắn nói xong, môi mỏng khêu gợi kia nhẹ câu lên nụ cười vẻ khát máu.

"Ặc, tại sao ?" - Vũ Văn Tiểu Tam vô cùng khó hiểu mà nhìn hắn.

Trên dung nhan tuyệt mỹ, nụ cười kia càng thêm rõ rệt: "Có phải Tam nhi thật sự không muốn để Long Ngạo Thiên quay trở Long Diệu hay không ?" - Còn chạy đến cửa uyển nhìn lén, không cần nghĩ hắn cũng biết nàng còn làm ra những chuyện gì!

Mỗ nữ lập tức co rúm lại đứng lên: "Thương Thương, cái kia, chàng nghe ta giải thích, không phải là như vậy đâu !"

"Không phải là như vậy sao ?" - Nụ cười ở khóe môi càng hiện ra rõ ràng.

Ô ô, có cần phải dọa người như vậy hay không a: "Ừ! Không phải như vậy đâu, cái này cũng là hiểu lầm, hiểu lầm thôi ! Có người thực tâm muốn hại ta !"

"Phải không ?" - Thanh tuyến kéo ra tương đối dài.

Mỗ nữ đang muốn gật đầu, nhưng nhìn thấy ánh lửa trong mắt của hắn càng thêm rõ ràng, chỉ đành làm ra vẻ mặt đưa đám thừa nhận: "Thương Thương, người ta cũng không dám nữa!"

"Vậy nàng nói một chút xem ta phải phạt nàng như thế nào ?" - Trên dung nhan tuyệt mỹ có thêm nụ cười mang thâm ý khác.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn một chút cái khuôn mặt tươi cười có thâm ý khác kia, trong bụng Chuông cảnh báo mãnh liệt! Che ngực, vẻ mặt phòng bị, mở miệng: "Đừng nghĩ phạt tiền của ta, cái này còn muốn dùng để dưỡng già đó!"

Lời này vừa rơi xuống, trên dung nhan tuyệt mỹ hoa đào của nam tử này lộ ra ý vị dở khóc dở cười, ôm lấy thân nàng, mở miệng: "Thương Thương nghĩ trừng phạt Tam nhi như thế này!"

Gì ? Vũ Văn Tiểu Tam trừng to mắt, còn không có kịp phản ứng đã bị hắn ôm đi vào: "Ai nha, Thương Thương, cùng lắm thì người ta chia tiền cho chàng, không nên kích động, không nên kích động!"

"Người ta không muốn tiền ! Chủ nghĩ muốn Tam nhi !" - Nhìn nàng có bộ dáng thất kinh, hắn lần nữa hài hước mở miệng.

"Thương Thương, chàng nên suy nghĩ kỹ càng nha! Chàng xem một chút hình dáng chàng đẹp như vậy, nếu là thật đi theo ta, chàng sẽ thua lỗ lớn!" - Đổi lại góc độ thuyết phục hắn không nên vọng động.

"Người ta không cảm thấy mình thua lỗ !" - Hắn cười đến mập mờ.

"Hi Vương Gia! Thanh Loan nữ. . . . . ." – Người hầu xông tới, liền trông thấy Hiên Viên Vô Thương ôm Vũ Văn Tiểu Tam ra khỏi phòng khách, không dám tin nhìn bọn họ, chính là lời nói cuối cùng đã quên mất.

Nhíu lông mày rất không kiên nhẫn mở miệng: "Cái gì ?" - Trong thanh âm đều là cái lạnh thấu xương.

"Ặc, Thanh Loan nữ hoàng kiên trì không chịu rời đi, nói nhất định muốn gặp vương gia!" – kẻ hầu một hơi liền nói xong.

"Mời nàng ta cút!" - Rất là không kiên nhẫn mở miệng, trong giọng nói tràn đầy tàn bạo, cái Phượng Phi Yên kia, nếu còn dây dưa nữa, chọc giận

https://thuviensach.vn

Tam nhi của hắn, hắn không ngần ngại bứng luôn Thanh Loan quốc của nàng ta!

Rồi tiếp sau đó nói với người hầu kia: "Ngươi trông thấy cái gì hả?"

Người hầu kia sửng sốt, lập tức mở miệng: "Nô tài cái gì cũng không nhìn thấy!"

Thỏa mản nhìn gã một cái, liền ôm Vũ Văn Tiểu Tam rời đi. . . . . .

Lưu lại này người hầu đứng tại chỗ run lên, Hi vương gia mới vừa rồi quá dọa người đi ! Thật sự là hù chết gã!

Đến hậu viện, Hiên Viên Vô Thương ôm nữ nhân đã an tĩnh lại trong ngực, đi tới ngồi dưới cây cổ thụ, để cho nàng tựa vào ngực mình, bóng cây che trên người bọn họ, ngày mùa hè gió mát phất quá, thật sự là thích ý. . . . . .

Nhìn nàng: "Tam nhi ?" - Hồi lâu không người nào đáp lại, nhưng cặp mắt kia vẫn đang mở to, cũng không ngủ. . . . . .

Thấy nàng không nói lời nào, có chút nôn nóng mở miệng: "Tam nhi ! Thương Thương mới vừa lớn tiếng như vậy, có phải dọa tới nàng rồi không?" - Nghĩ tới từ sau khi mình nói với người hầu cái câu "Bảo nàng ta cút" kia, nàng liềnkhông nói nữa, chẳng lẽ là âm thanh hắn rống lên quá lớn, dọa đến nha đầu này rồi sao?

Nghĩ tới đó, trong bụng lại càng bối rối: "Tam nhi, Thương Thương không phải cố ý, Thương Thương không bao giờ ... nói chuyện lớn tiếng như vậy nữa. . . . . ."

Còn chưa nói hết, nữ nhân nhỏ bé trong ngực trợn to hai mắt nhìn hắn, không hề báo trước vươn tay đưa níu cổ hắn xuống, hôn một cái "Bẹp" lên gương mặt bạch ngọc của hắn, sau đó vẻ mặt tán thưởng mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, chàng đúng thật có vị nam nhân mà! Người ta thật thích !"

Nam tử tuyệt mỹ ngây ngốc, ngây dại, không kịp phản ứng, xem ra sắc mặt thậm chí có một chút hồng, ánh mắt không dám nhìn nàng, dường như trôi đi. . . . . .

Thấy hắn vừa đỏ mặt, mỗ nữ tâm tình vô cùng tốt ! Vỗ vỗ gương mặt của hắn: "Tốt lắm, chớ đỏ mặt, quan hệ chúng ta tốt như vậy, còn đỏ mặt nữa sẽ ra vẻ làm bộ đó!"

Lời này của nàng vừa rớt xuống, gương mặt màu hồng phấn của hắn lại càng bị nhiễm ánh sáng màu đỏ bừng, nàng mới vừa nói. . . . . Hắn có vị nam nhân. . . . . .

Nhìn mặt hắn đỏ hơn, mỗ nữ nổi lên chút tâm tư trêu cợt hắn: "Thương Thương, để cho người ta sờ mấy cái có được hay không ? Xem một chút có phải Thương Thương ở phương diện kia cũng rất có vị nam nhân hay không!" - Nói qua bắt đầu níu lấy quần của hắn. . . . . (haha bỉ ổi quá Tam nhi)

Cái mặt của hắn đã đỏ đến sắp nhỏ ra máu rồi, chặn bàn tay nhỏ bé đang làm loạn của nàng, dữ dằn nhìn nàng: "Đừng làm rộn, hậu quả nàng không gánh chịu nổi đâu!"

Ặc. . . . . Mỗ nữ nuốt một chút nước miếng, ngoan ngoãn ngừng tay, ngoài miệng vẫn không chịu tha cho người, mập mờ nháy nháy lông mày: "Thương Thương, đi mà, để cho người ta xem một chút, chỉ nhìn một chút thôi!"

Cái người nào đó hận không được đào cái hố chôn mặt mình xuống. . . . . Thật sự là quá ngượng rồi ! Nhìn lại người trong ngực có cái miệng nhỏ nhắn đang lải nhải, cắn một ngụm lên đó, có một ngọn lửa nóng cuốn lấy thần kinh mỗ nữ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cho đến khi nàng không chịu nổi, hai tay tóm lấy vạt áo trước ngực hắn, suýt nữa thiếu dưỡng khí mà chết, hắn mới buông nàng ra: "Bảo nàng đừng nghịch ngợm nữa mà!"

Mỗ nữ tựa vào trong ngực của hắn, thân thể có chút như nhũn ra, quệt mồm, rất là bất mãn mở miệng: "Chàng cũng chỉ biết dùng chiêu này đối phó người ta!"

"Ai bảo nàng luôn không nghe lời!" - Hắn gãi gãi cái mũi của nàng, cười nói, trên mặt sắc đỏ vẫn chưa rút đi.

Vũ Văn Tiểu Tam chu chu miệng: "Nào có, người ta rất nghe lời !"

"Ha hả. . . . . ." - Hắn khẽ cười một tiếng, cũng không tiếp tục dây dưa cái vấn đề này nữa, chỉ trầm giọng mở miệng: "Tam nhi, ngày hôm qua, Ngạo vọt vào biển lửa cứu nàng, nàng có hay không. . . . . Có hay không. . . . . ." - Có hay không vì vậy mà nghĩ sẽ lựa chọn hắn? Hỏi một nửa, không dám hỏi nữa, cũng vì sợ nhận được đáp án như vậy.

"Cái gì mà hay không ?" - Nghiêng đầu, vô cùng khó hiểu nhìn hắn.

Bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, thở dài một hơi, cuối cùng không có dũng khí đoán tiếp, sờ sờ tóc của nàng, dịu dang mở miệng: "Không có gì !"

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu lông mày, nhưng ngay sau đó khẽ cười mở miệng: "Thương Thương, chàng cũng phải học tint ưởng ta !"

Nàng cũng không phải là ngu xuẩn, đương nhiên có thể nghĩ ra hắn muốn hỏi cái gì. Việc Hiên Viên Ngạo làm, nàng không phải là không cảm kích, chẳng qua là cái loại cảm kích này không liên quan đến tình yêu, huống chi nàng cũng còn chưa hiểu Hiên Viên Ngạo vì nguyên nhân gì xông vào cứu nàng, cho nên càng không có khả năng vội vã cho phép xiêu lòng lao đến như vậy được

https://thuviensach.vn

Lời này của nàng vừa nói ra, nam tử kia đang hơi nhíu chân mày lúc này mới giãn ra, nàng bào hắn tin tưởng nàng, như vậy nàng cũng muốn cùng hắn ở chung cùng nhau có phải không?

"Thương Thương, chàng mới vừa rồi trực tiếp bảo Thanh Loan nữ hoàng lăn đi, có thể sẽ xảy ra chuyện không ?" - Nàng nhéo lông mày mở miệng. Người này dù sao cũng là Hoàng đế, nếu khiến cho hai nước giao chiến sẽ không tốt.

"Cứ kệ nàng ta! Có chuyện gì Thương Thương cũng sẽ giải quyết được!" - Thanh âm thờ ơ như không vang lên. Cái nữ nhân điên kia chính là người bị bệnh thần kinh!

Nàng cọ cọ vào trong lồng ngực của hắn: "Thương Thương, mới vừa rồi lúc Hiên Viên Ngạo muốn đánh ta, chàng đứng ở phía trước ta, cảm giác ở phía sau thực an toàn !" - Cái loại cảm giác này, bất kể làm chuyện gì, đều có người che chắn cho nàng, thay nàng ngăn chặn, thật hạnh phúc! Nàng cho tới bây giờ vẫn chưa từng nghĩ tới, nàng cũng sẽ gặp được một người luôn xuất hiện ở thời điểm nàng cần nhất, luôn là như vậy cưng chìu nàng, che chở nàng.

"Thương Thương cả đời sẽ bảo vệ Tam nhi, cho nên Thương Thương sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi dễ Tam nhi!" - Hắn ở bên tai nàng nhẹ giọng mở miệng, cũng là hứa hẹn.

"Thương Thương nói có thể coi là chắc chắn nha!" - diendanlequydon.com Nàng cọ cọ trong ngực hắn, sau đó ngẩng đầu cười nhẹ nhàng nhìn hắn.

Trên dung nhan tuyệt mỹ của hắn lộ ra một thoáng cười nhẹ: "Nhất định! Bởi vì Thương Thương yêu Tam nhi, chỉ yêu Tam nhi!"

"Người ta cũng yêu Thương Thương !" - Sau khi nói xong một đầu đâm vào trong ngực của hắn, ý không tốt trở ra.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa nghe, cặp mắt tà mị hoa đào trợn to lên, bên trong đều là ý mừng vui không thể kiềm chế, thậm chí thân thể này cũng có chút run rẩy. Lần trước nàng nói thương hắn là ở trong mộng, lần này lại là ở thời điểm thanh tĩnh, hắn sao có thể không cao hứng được ?

Nghĩ tới đó thì càng ôm nàng thật chặt: "Tam nhi sẽ yêu Thương Thương bao lâu?" - Hắn nhớ lại, phụ hoàng nói cho hắn biết, trên cái thế giới này không phải là tất cả yêu đều là yêu, chỉ có cái loại tình yêu một đời một kiếp khắc cốt ghi tâm mới là yêu.

Nấp ở trong lồng ngực của hắn, Vũ Văn Tiểu Tam chưa kịp suy tư, liền bật thốt lên một câu nói: "Chàng còn sống, ta vẫn còn yêu!"

Những lời này không biết là kiếp trước nàng đã nhìn thấy ở nơi nào, thế nhưng lúc này từ trong miệng của nàng bật ra, suy nghĩ một chút, cũng rất chuẩn xác, nhưng ngay sau đó càng thêm có ý không hay. . . . . .

"Chỉ cần Thương Thương sống, sẽ luôn luôn ở bên cạnh Tam nhi, luôn luôn. . . . . ." - Cho dù là hắn đã chết, hắn vẫn sẽ bảo hộ ở bên cạnh nàng. . . . . .

"Vậy Thương Thương nhất định không thể chết trước người ta, người ta sợ cô đơn, không thích sống một mình!" – Nàng rúc trong ngực của hắn, ấp úng mở miệng.

Những lời này làm cho hắn không biết nên trả lời như thế nào, suy nghĩ về thân thể của mình, loại cảm giác bất lực này một lần nữa quấn lây toàn thân, im lặng không lên tiếng. . . . . .

Nàng ngẩng đầu nhìn hắn: "Thương Thương, thật ra thì ta vẫn cảm thấy chàng dường như có chuyện gì gạt ta!" -dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-com Mỗi lần nàng hỏi cái vấn đề này, hắn luôn tránh mà không đáp hoặc là do dự một hồi lâu, lần đó ở Lưu Vân Các, có lúc hắn phải dừng lại một chút rồi mới đáp ứng, nàng vẫn cho là hắn đang suy nghĩ có thể hay không ưng

https://thuviensach.vn

thuận hứa hẹn xa như vậy, nhưng hiện tại nàng lại cảm thấy căn bản rõ ràng là có vấn đề!

Còn có ngày đó khi hắn hộc máu, nói nguyên nhân là dùng nội lực, nhưng sau thời điểm nàng có nguyệt sự, hắn dùng nội lực giúp nàng giảm bớt đau đớn, cũng không có chuyện gì xảy ra, điều này hết thảy đều tương đối kỳ lạ!

Nghe nàng vừa nói như thế, hắn hơi do dự nhìn nàng: "Tam nhi, có một số việc không muốn nói !" - Không phải là không thể nói, mà là không muốn nói, có chút kí ức mà hắn không muốn chạm đến.

"Có phải chàng còn có nữ nhân khác ngoài ta hay không ?" - Không muốn nói, ép chàng phải nói! Nàng không thích giữa bọn họ có cái gì bí mật, như vậy sẽ làm nàng cảm thấy giữa bọn họ có khoảng cách.

"Không phải đâu ! Thương Thương chỉ yêu một mình Tam nhi, cũng không có nữ nhân khác !" - die»ndټanl«equ»yd«on Hắn nhíu lông mày, rất chân thành cường điệu cái vấn đề này, hắn biết nàng ở phương diện này là bản thân rất kiên quyết, cho nên vấn đề mang tính nguyên tắc là tuyệt đối không thể để cho nàng hiểu lầm.

Vũ Văn Tiểu Tam có vẻ không tin mà nhìn hắn: "Nhất định là như vậy rồi. Hừ ! Không nhớ chàng nữa!" – Nói xong liền đẩy hắn ra, muốn đứng lên. . . . . .

Lại bị hắn ôm thật chặt, nhất quyết không buông tay, tiếp theo, thanh âm của nam tử có chút bất đắc dĩ vang lên: "Được rồi, nói cho nàng biết!"

Là nên nói cho nàng biết tình trạng thân thể của hắn, nàng có quyền được biết. Trước kia là hắn ích kỷ, không dám nói cho nàng biết, bởi vì sợ đánh mất nàng, hiện tại nàng đã nói thương hắn rồi, cho dù nàng biết thân thể hắn, muốn rời khỏi hắn, đối với hắn mà nói vậy cũng đã đủ rồi.

https://thuviensach.vn

"Vậy chàng nói đi !" – Nàng bày ra bộ dáng đang thẩm vấn phạm nhân.

"Có lẽ nàng biết rồi sẽ lựa chọn rời bỏ ta, nhưng mà, có một câu ‘Chàng còn sống, ta vẫn còn yêu’ kia của Tam nhi, cho dù là bị nàng bỏ rơi, ta cũng không hối hận !" - Hắn nói xong, thân thể có chút run rẩy.

Nàng ôm vòng thật chặt ở eo thân của hắn: "Chỉ cần không phải chàng ở bên ngoài có nữ nhân khác, người ta sẽ không buông tha cho chàng!" - Hắn như thế này làm cho nàng đau lòng.

Nghe nàng nói lời này, thế nhưng hắn không thấy yên tâm, mà lại nổi lên chút vẻ u sầu, sờ sờ tóc của nàng: "Nha đầu ngốc, thật ra thì Thương Thương sợ nàng bỏ ta, nhưng cũng hi vọng nàng rời khỏi ta. Bởi vì. . . Thương Thương trúng một loại kịch độc không biết tên, ngay cả thần y cũng bó tay hết cách, có lẽ cuối cùng. . . . Thương Thương sẽ phải nuốt lời, không thể theo Tam nhi cả đời được. . . . . ."

"Cái gì ? Trúng độc !" - Nàng đẩy hắn ra, ngồi dậy.

Bị nàng đẩy ra, mắt của hắn hiện lên cảm xúc đau thương, chợt lóe rồi biến mất. Thật sự muốn bỏ đi sao ? Có lẽ hắn thật sự sẽ như người đã nói, không xứng nhận được hạnh phúc, không xứng đáng!

Xoa xoa tóc của nàng, hốc mắt đã có chút ửng đỏ: "Tam nhi, Thương Thương không trách nàng, cho dù nàng lựa chọn rời đi, chỉ cần Thương Thương còn sống, cũng vẫn bảo vệ nàng!"

Nàng vung một cái tát đánh lên đầu của hắn, hướng về phía hắn rống giận: "Nói ngu gì thế! Vũ Văn Tiểu Tam ta là hạng người như vậy sao ? Nói yêu chàng, ta sẽ chịu trách nhiệm tới cuối cùng ! Ta mới vừa rồi chẳng qua là có chút kinh ngạc! Kinh ngạc, chàng có hiểu hay không?"

Hắn ngây ngốc nhìn nàng, cuộc đời này lần đầu tiên bị người đánh đầu, nhưng mà lòng tràn đầy mừng rỡ, vươn tay gắt gao ôm nàng, đem nàng

https://thuviensach.vn

hung hăng ấn vào trong ngực của mình: "Tam nhi, gặp được nàng, thật sự là may mắn của ta!" - Hắn biết giữ nàng ở bên người là rất ích kỷ, nhưng lần này, hắn lại muốn ích kỷ một phen, hắn không muốn tặng nàng cho bất luận kẻ nào, không muốn!

Nàng lại mơ hồ có chút lo lắng, khụt khịt lỗ mũi, ôm hông của hắn mở miệng: "Thương Thương, này. . . Có thể có một ngày, ta sẽ đột nhiên mất đi chàng hay không ?" - Nghĩ tới ngày đó, nàng có chút sợ, gắt gao ôm hông của hắn, thân thể cũng hơi có chút run rẩy . . .

Hắn sau khi nghe xong, không mở miệng đáp lời, bởi vì hắn cũng không biết đáp án. . . . . .

"Thương Thương, chàng không thể rời bỏ ta, người ta không để cho chàng rời bỏ ta!" - Thanh âm của nàng mơ hồ mang chút nức nở, giờ khắc này nàng đang sợ hãi, thật sợ, sợ mất đi hắn, sợ mất đi cái người luôn là rất ôn nhu nói với nàng :"Tam nhi, Thương Thương sẽ bảo vệ nàng!", "Ai cũng không cho phép khi dễ Tam nhi của ta " . . . . . .

"Tam nhi, đừng khóc, đừng khóc. . . . . ." - Nghe thanh âm của nàng có chút khóc nức nở, hắn lập tức luống cuống tay chân.

"Thương Thương, vì người ta, chàng nhất định phải cố gắng sống sót !" - Nàng cắn môi dưới, rồi sau đó nhíu lông mày nhãnh liệt mở miệng.

"Được!" - Những lời này, cho dù là nàng không nói, hắn cũng hiểu.

"Nói lời phải giữ lời!"

"Chắc chắn!"

"Nếu như chàng dám chết, người ta sẽ đuổi theo chàng tới Địa phủ, sau đó quất chết cái người không có chữ tín nhà chàng!" - Dù sao nàng đã chết qua một kiếp người, không màng sống chết.

https://thuviensach.vn

Trái tim dường như bị cái gì đó mạnh mẽ đâm vào, sự vui sướng từ từ cùng cảm động, cơ hồ khiến hắn thở không được. . . . . .

. . . . . .

"Vì Tam nhi, người ta nhất định sẽ rất cố gắng, nỗ lực sống sót!"

. . . . . .

"Ừ nha!" - Nghĩ đến làm sao ứng đối rồi, tâm tình của nàng lập tức có hơi tốt lênmột chút, ngẩng đầu kéo kéo y phục của hắn xoa xoa nước mũi, "Cần phải thực cố gắng thực sự nỗ lực! Nếu không, chàng chết, chính là một xác hai mạng nha!"

Lời này nói xong, hắn có chút dở khóc dở cười, một xác hai mạng ? Nói như thế nào cũng thật giống như hắn mang thai vậy? Xoa xoa nước mắt ở khóe mắt nàng, cười mở miệng: "Biết rồi !"

"Vậy chàng nói cho ta biết, lần trước ở Vân Trung Thành, chúng ta cũng tiến triển đến một bước kia rồi, chàng đột nhiên dừng lại, có phải cũng là cái nguyên nhân này hay không ?" - Nàng hỏi, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng có điểm ửng đỏ.

Nghe nàng vừa nói như thế, hắn có phần hơi lúng túng quay mặt qua chỗ khác, thanh âm khẽ như ruồi bay vang lên: "Ừ!" - Xem ra khuôn mặt tuyệt mỹ cũng là bị dính vào sắc màu đỏ bừng . . . .

"Thương Thương, da mặt của chàng thật mỏng!" - Nàng mở miệng đánh giá, đồng thời đã ở trong lòng đã ấn định một lời..., hắn thật sự là nam nhân tốt, một nam nhân đối với nàng rất tốt, rất rất tốt!

Hắn thẹn quá thành giận, quay mặt đi, rất là trẻ con mở miệng: "Không phải nãng cũng đỏ mặt như vậy sao!"

https://thuviensach.vn

"Ta là nữ nhân, da mặt mỏng là bình thường, nhưng chàng là nam nhân kia !" - He he, nhìn bộ dạng cái người này ấm ức thở phì phì, đùa thật vui.

"Ta. . . . . Ta. . . . . ." - Hắn ấp úng hồi lâu, cũng không biết nói lời gì cho tốt, sắc mặt đở thêm mê người.

"Được rồi, không đùa chàng nữa ! Vậy chàng nói xem, là ai hạ độc chàng ?" - Hắn lợi hại như thế, làm sao có thể bị hạ độc chứ?

Vừa nghe lời này, sắc đỏ trên mặt hắn rút đi, thậm chí xuất hiện màu sắc tái nhợt, trong đôi mắt tà mị hoa đào đều là thần sắc thống khổ, môi mỏng nhếch lên, suy nghĩ giống như là bay xa theo cái gì đó, hàm răng cũng cắn lấy nhau thật chặt. . . . . .

"Là . . . . ."

Vừa mở miệng, lại bị nàng che lại: "Thương Thương, nếu như kí ức không hay thì đừng nói, chúng ta không nên nghĩ tới nó nữa, có được hay không ?"

Hắn nhìn dáng vẻ đau lòng và thấu hiểu của nàng, trong mắt tràn đầy sự cảm động, ôm chặt nàng: "Cám ơn Tam nhi !" - Những thứ kí ức kia, hắn không muốn nhắc tới, cũng không nguyện ý chạm đến.

"Dù sao quan trọng là ... Tương lai mà!" - Thanh âm ngọt ngào vang lên.

Quan trọng là ... Tương lai. . . . . ."Ừ!" Hắn ôm trọn nàng, "Quan trọng là ... tương lai có Tam nhi!"

"Sau này không bao giờ để cho bất luận kẻ nào khi dễ Thương Thương nữa! Thương Thương là của ta, chỉ có thể một mình ta bắt nạt thôi!" - Nàng quệt mồm mở miệng.

https://thuviensach.vn

Hắn khẽ cười một tiếng: "Tốt, sau này chỉ cho một mình Tam nhi ức hiếp!"

. . . . . .

"Thương Thương, thật lâu trước đây người ta từng đọc qua một câu nói, có người nói: trong lòng của mỗi người sẽ có một mảnh ruộng lúa mạch, chỉ cần ở dưới ánh sáng màu trắng trên cao, đứng từ xa mà canh gác nó, cũng đã là hạnh phúc . . . Có lẽ, chàng chính là một mảnh ruộng lúa mạch của ta . . ."

"Tam nhi nhất định là mảnh ruộng lúa mạch củaThương Thương. . . . . ." - So với nàng, hắn tin chắc hơn.

. . . . . .

"Không được!" - Nàng đẩy hắn ra, đứng lên, lòng tràn đầy không vui mừng, "chàng vẫn nên nói cho ta biết rốt cuộc là cái người nào hạ độc ! Tên khốn kiếp nào, dám khi dễ nam nhân của lão nương, đúng là muốn chết! Không muốn sống! Lão tử chặt hắn ra !"

Nói xong, xắn tay áo lên, bọ dạng như Mẫu Dạ Xoa. . . . . .

Hắn thấy mà buồn cười, nhưng ngay sau đó nhìn thấy thứ từ bên trong tay áo của nàng nhẹ nhàng rơi ra ngoài, nàng vừa nhìn thấy, trong lòng cả kinh, lập tức đưa tay đoạt lấy, lại bị hắn nhanh hơn nàng một bước cầm trong tay, nhíu lông mày mở miệng: "Đây là cái gì ?"

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức bổ nhào về phía hắn, ngồi ở trên người của hắn, ép lên trên mảnh giấy không để cho hắn nhìn: "Không có gì, không có gì, thật không có gì!"

Thế nhưng bổ nhào về phía trước, khiến cho hai người ngồi cùng một chỗ với một loại tư thế cực độ mập mờ, chỉ cần trong nháy mắt, sắc mặt hai

https://thuviensach.vn

người cũng đỏ bừng. . . . . .

Chân của nàng mở rộng, dạng sang đặt ở hai bên thân thể của hắn, kẹp ngang hông của hắn. . . . . .

Hắn một chân ở chỗ đầu gối khẽ cong lên, một chân khác giữ thẳng, thân thể bị nàng bổ nhào khẽ nghiêng về phía sau . . . . . .

Mà lúc này, nàng vì ngăn chặn bức họa kia, ngồi ở chỗ gốc háng đùi của hắn, ôm thật chặt hắn, cho nên. . . . . .

Hai người vừa hay. . . . . Nơi đó. . . . . Hướng về phía nơi đó. . . . . .

Ngay sau đó, mỗ nữ rõ ràng cảm giác được có thứ gì đó cứng rắn lên, hơn nữa cách qua lớp quần áo húc vào nơi đó của nàng. . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 14: Bổ nhào

"Thương. . . . . Thương. . . . . Thương Thương. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam cảm giác đầu lưỡi thắt lại rồi.

Dung nhan như cánh hoa đào của nam tử tuyệt mỹ hồng giống như muốn nhỏ ra máu . . . . . ."Tam. . . . . Tam nhi. . . . . ."

"Cái kia! Ta không phải cố ý !" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong lập tức nhảy lên, quay sang ngửa cổ nhìn trời xanh , hu hu. . . . . Ông trời ơi , đây là thế nào a ?

"Kia. . . . . Cái kia. . . . . Người ta biết Tam Nhi không phải cố ý . . . . . ." Hiên Viên Vô Thương nhếch môi mỏng lên , xấu hổ quay đầu không dám nhìn nàng.

" Ặc , cái kia. . . . . Cái kia, " mỗ nữ cứ "Cái kia" một lúc lâu cũng không biết nên nói cái gì.

Hiên Viên Vô Thương càng là không biết như thế nào cho phải, thấy tờ giấy trên tay , liền nghĩ nói sang chuyện khác: "Tam nhi, đây là cái gì?"

Nói xong ánh mắt quét lên trên . . . . . ."Không nên nhìn!" Vũ Văn Tiểu Tam lại muốn bổ nhào qua, nhưng là ngẫm lại cảnh tượng vừa mới bổ nhào qua , do dự một chút không dám bổ nhào, vì thế. . . . . .

Ánh mắt đào hoa tà mị híp lại, nhìn chằm chằm nội dung trên bức tranh kia , trên mặt đỏ ửng dần dần rút đi, chỉ còn lại nguy hiểm , khóe miệng còn có một nụ cười xinh đẹp như hoa như có như không . . . . . .

https://thuviensach.vn

"Này. . . . . Thương Thương, người ta chính là tùy tiện vẽ tranh, tưởng tượng ra thôi mà , hơn nữa không có vẽ huynh , huynh hẳn là sẽ không để ý , đúng không? Hắc hắc. . . . . ." Mỗ nữ co rúm lại mở miệng, trên mặt đều là tươi cười lấy lòng.

Ngẩng đầu nhìn bộ dạng co rúm của nàng kia , dung nhan như cánh hoa đào không có biểu cảm gì , chính là nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia chợt lóe , làm cho người ta cảm giác vô cùng kinh sợ. . . . . .

Môi mỏng như cánh hoa khẽ mở: "Tam nhi. . . . . ." Giọng nói ôn nhu không giống như thanh âm của con người .

"Hả , có , có, có, có chuyện gì sao?" Đầu lưỡi của đích nữ nào đó bắt đầu lắp bắp .

" Sao việc này giống như Tam nhi có vẻ rất hiểu biết vậy nhỉ ?" Nhẹ giọng mở miệng hỏi, đáy mắt đều là ý cười mị hoặc nhân tâm .

Rất tốt! Bức tranh kia , hai nam nhân đều là thân không mảnh vải, vật tượng trưng cho nam tính cũng bị nàng vẽ ra giống như đúc , không khác gì thật !

Sau đầu của Vũ Văn Tiểu Tam chảy đầy mồ hôi : "Đó là bởi vì người ta nhìn xem nhiều thôi!" Sau khi nói xong, liền thấy trên mặt người kia lộ ra tươi cười diêm dúa lẳng lơ đến cực điểm , hoảng sợ che miệng lại, xong đời rồi !

Nàng kiếp trước xem qua rất nhiều truyện tranh đam mỹ , cho nên. . . . . .

"Nhìn xem nhiều?" Chuyện này làm cho trên mặt nam nhân đã nhiễm lên nhiều điểm thị huyết sáng rọi, lập tức ôn nhu ra tiếng, "Tam nhi là xem ở nơi nào ? Thấy quá người nào ?"

https://thuviensach.vn

Hắn muốn trừ bỏ bộ phận nam tính của từng người một ! Cũng dám làm cho nữ nhân của hắn nhìn những thứ như vậy !

"Ặc , đều là xem từ sách !" Ăn ngay nói thật, quả thật là xem truyện tranh a , nàng cũng không có thấy quá người thật , chỉ chính mình vụng trộm tưởng tượng quá người với người thật thôi

" Sách đâu?" Cười mở miệng, chính là ý cười không đạt đáy mắt.

Sách ? Sách đều ở hiện đại a! Đúng rồi, Thương Thương đã nói bệnh tình của hắn cho nàng , nàng có nên kể chuyện mình xuyên không đến đây cho hắn hay không ?

Thấy nàng không nói chuyện, một bộ dạng suy tư , ý cười nơi khóe môi càng diêm dúa loè loẹt, còn luyến tiếc đem sách giao cho hắn!

"Cái kia , Thương Thương, huynh không biết là ta thật kỳ quái sao?" Nàng chợt mở miệng hỏi một câu như vậy .

Tươi cười liễm hạ, mày kiếm nhướn lên : "Kỳ quái?" Tuy rằng nàng bình thường biểu hiện quả thật rất kỳ quái, nhưng là hắn sớm đã thành thói quen rồi!

"Ặc , chẳng lẽ huynh không có nghe nói qua, trước kia Vũ Văn Tiểu Tam là người như thế nào à? Huynh liền tuyệt không kỳ quái ta vì sao sẽ đột nhiên biến thành như vậy?" Đôi mi thanh tú nhướn lên , cảm thấy hơi có bất mãn, này nha rõ ràng một chút cũng không quan tâm nàng!

Thốt ra lời này, biểu cảm nguy hiểm trên mặt hắn nguy biến mất không thấy, xuất hiện một chút đau lòng : "Thương Thương biết, bởi vì Ngạo nói những lời này, bức Tam nhi tự sát, mới khiến cho Tam nhi mất trí nhớ, rồi sau đó tính tình thay đổi ."

https://thuviensach.vn

Có lẽ hắn sớm một chút gặp gỡ nàng, liền sẽ không để cho nàng bị Ngạo thương hại, tự sát, nàng là bị đả kích như thế nào mới có thể lựa chọn tự sát? Hắn chưa từng hỏi nàng , là không muốn chạm đến chuyện khiến nàng từng thương tâm, quên , đó là đi qua, tương lai, sẽ có hắn làm bạn nàng, sẽ không để cho bất luận kẻ nào thương hại nàng.

"Ai nha, không phải , kỳ thực còn có nguyên nhân khác!" Thấy hắn có quan tâm chuyện trước kia của nàng , mỗ nữ tâm tình rất tốt.

"Nguyên nhân khác?" Có chút không hiểu.

"Ừ , kỳ thực ta. . . . . ."

"Thanh Loan nữ hoàng, ngài không thể vào !" Giọng nói của hạ nhân truyền đến, ngắt lời Vũ Văn Tiểu Tam , hạ nhân kia gấp đến độ phải chết, vừa mới hắn thấy Hi vương gia ôm tam vương phi đi hậu viện, bọn họ hai người có phải đang ...hay không . . . . . Nếu là Thanh Loan nữ hoàng xông vào , chỉ sợ. . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, liền thấy bóng dáng của Phượng Phi Yên , đôi mi thanh tú nhíu lại , rất là mất hứng nhìn nàng.

Trên mặt Hiên Viên Vô Thương cũng mơ hồ xuất hiện một chút không kiên nhẫn . . . . . .

"Vô Thương! Tam vương phi!" Đáy mắt Phượng Phi Yên hàm chứa thâm ý khác tươi cười nhìn bọn họ, mới vừa rồi nàng thấy Hiên Viên Ngạo đi ra ngoài, cho nên càng là kiên trì xông vào, hoàng phu tương lai của nàng , cũng không muốn cho bất luận kẻ nào lây dính!

Hiên Viên Vô Thương vốn chuẩn bị mở miệng bảo nàng tự trọng, gọi hắn"Hi vương gia" , nhưng là nhớ tới Vũ Văn Tiểu Tam đã cảnh cáo hắn không được quan tâm các nàng, vì thế vẫn bình yên ngồi dưới đất, không có mở miệng.

https://thuviensach.vn

Nhưng là hành động không phản bác của hắn , liền khiến cho Vũ Văn Tiểu Tam bất mãn càng cao ! Nha nha cái phi , kêu "Vô Thương" hắn cũng không nói cái gì, đây là nàng còn ở đây , nàng nếu không ở nơi này, hắn là không còn muốn gọi nàng ta một tiếng"Phi Yên" ?

Thấy Hiên Viên Vô Thương không có mở miệng phản bác, Phượng Phi Yên càng là vô cùng lên mặt, một mặt đường làm quan rộng mở nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Mỗ nữ cưỡng chế tức giận trong lòng, ngoài cười nhưng trong không cười đối với Phượng Phi Yên mở miệng: "Thanh Loan nữ hoàng không mời tự vào, có phải có chút không hiểu cấp bậc lễ nghĩa?"

"Ha ha. . . . . Tam vương phi cùng Vô Thương một chỗ, chẳng phải là càng không có cấp bậc lễ nghĩa?" Cười mở miệng phản cao giọng, khóe môi hình thoi đều là tràn đầy khinh thường.

Vũ Văn Tiểu Tam này cho rằng nàng cũng là người của nữ tôn quốc sao? Đã là phụ nữ có chồng còn dụ dỗ hoàng phu tương lai của nàng, nếu không phải bởi vì Hiên Viên Mặc cảnh cáo, nàng đã sớm phái người giết nàng mấy trăm lần!

Nàng lời này vừa rơi xuống, ánh mắt hoa đào của nam tử tuyệt mỹ kia nhiễm lên ý lạnh thấu xương . . . . . .

"Là ai quy định cháu dâu không thể cùng thúc thúc nói chuyện với nhau ? Vương gia đều ngầm đồng ý , Thanh Loan nữ hoàng lại có nhiều ý kiến như vậy , không khỏi cũng quá xen vào việc của người khác thôi?" Vũ Văn Tiểu Tam cắn răng mở miệng, đáy lòng hận không thể đem Hiên Viên Vô Thương thiên đao vạn quả, giỏi lắm sao , loại thời điểm này thế mà không giúp nàng nói chuyện, thật sự là tức chết nàng rồi !

Nàng nào biết đâu rằng, Hiên Viên Vô Thương không giúp nàng mắng Phượng Phi Yên , là vì hắn đáp ứng quá không bao giờ nữa cùng các nàng

https://thuviensach.vn

nói nhiều một lời! Kể cả mắng chửi cũng là nói chuyện a!

"Tam vương gia tin tưởng tam vương phi như thế , vậy cử động lần này của tam vương phi chẳng lẽ không cảm thấy thẹn đối với tam vương gia sao?" Khóe môi Phượng Phi Yên hiện lên ý tứ trào phúng càng rõ ràng .

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Vô Thương đứng lên, chuẩn bị kêu hạ nhân vứt nàng đi ra ngoài, nhưng còn chưa có kịp mở miệng, chợt nghe giọng nói của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên: "Bổn vương phi đi ngay, ta đây ngay thẳng , không thẹn với trời đất , càng không thẹn với lương tâm! Tự nhiên cũng không khả năng thẹn với vương gia!"

Hai người thấy Hiên Viên Vô Thương đứng lên, Phượng Phi Yên trong lòng vui vẻ, cho rằng hắn muốn cùng bản thân nói cái gì, cho dù khả năng không phải là lời dễ nghe , nàng cũng muốn nghe hắn nói. Vì vậy nam nhân tại trước mặt nàng, từ trước đến nay là lừa gạt đều lười có lệ, trực tiếp không nhìn.

Mà Vũ Văn Tiểu Tam cũng cùng Phượng Phi Yên lý giải thành một cái ý tứ, giỏi lắm sao ! Có cái gì muốn nói với nữ nhân này , ngồi nói đều không được còn muốn đứng nói! Làm chính thức như vậy , thật sự là tức chết nàng rồi !

"Vô Thương có gì muốn nói với trẫm nói sao?" Phượng Phi Yên lúc này không lại quan tâm tới Vũ Văn Tiểu Tam, treo một nụ cười bên một mặt ôn nhu mở miệng.

Nam tử mày kiếm nhíu lại , giữa lông mày tràn đầy phiền chán! Có chút không kiên nhẫn quét nữ nhân điên này. . . . . .

Nhưng là sự không kiên nhẫn của hắn dừng ở đáy mắt của Vũ Văn Tiểu Tam lại thành muốn nói gì đó với Phượng Phi Yên , lại ngượng ngùng mở miệng, có thể là ghét bỏ nàng ở trong này chướng mắt rồi !

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, cảm thấy chua xót không thôi, cắn chặt răng, hung hăng mở miệng: "Các ngươi tán gẫu đi, ta về trước tam vương phủ !" Cái mũi đã là có chút lên men, đáng chết Hiên Viên Vô Thương, một giây trước mới cùng nàng tình ý triền miên, thề non hẹn biển, một giây sau lại là đức hạnh này !

Nàng thật sự là nhìn lầm hắn rồi !

Hung hăng vươn tay, muốn đem tranh trong tay hắn lấy lại, chuẩn bị cầm bức tranh nàng dốc hết tâm huyết rời đi. . . . . .

Hắn lại nhíu mày không buông tay, nha đầu kia, khẳng định lại hiểu lầm , bằng không sẽ không quyết định nói muốn đi về trước, còn làm cho bọn họ nói chuyện ! Làm cho bọn họ một mình tán gẫu? Hắn cũng không nhận ra nàng lại rộng lượng tới như vậy!

Vì thế túm mấy bức tranh không buông tay. . . . . .

"Buông tay!" Giọng nói mang theo âm điệu thét lên .

"Không buông !" Nhíu mày muốn mở miệng giải thích, vào lúc này, lại có hạ nhân vội vàng chạy tiến vào, ngắt lời hắn muốn nói . . . . . .

"Tam vương phi, nô tài tìm được ngài rồi !" Người nọ là một thái giám, thoạt nhìn hắn là từ trong hoàng cung tới .

Vũ Văn Tiểu Tam lòng tràn đầy khó chịu, cũng rất là không kiên nhẫn quay đầu nhìn nhìn thái giám kia : "Tìm bổn vương phi có chuyện gì?" Ngươi tốt nhất là có chuyện gì trọng yếu đi !

"Là cửu công chúa, cửu công chúa bệnh nặng, muốn gặp tam vương phi!" Thái giám kia tràn đầy sốt ruột mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Tiểu Ly bệnh nặng?" Vũ Văn Tiểu Tam trừng mắt to, đã quên giật lại bức tranh trong tay Hiên Viên Vô Thương , vội vàng xông lên dắt tay thái giám kia.

Nam tử tuyệt mỹ đem ánh mắt dừng ở tay nàng đang cầm lấy tay của thái giám kia , lòng tràn đầy không vui! Hắn không thích nàng chạm vào nam nhân khác , cứ việc thái giám kia không phải là "Nam nhân" , nhưng hắn vẫn là không thích!

"Đúng vậy! Tam vương phi, tam vương gia đã nhờ thần y Mộ Vân Dật, tiến cung vì cửu công chúa khám và chữa bệnh , bệnh tình đã ổn định xuống dưới, nhưng bây giờ còn đang nói mê sảng, nói muốn gặp tam vương phi, cho nên thái hậu mới khiến cho nô tài đến mời ngài tiến cung!" Tiểu thái giám một hơi nói xong, đồng thời đầy mắt ngạc nhiên nhìn Hiên Viên Vô Thương. Vì sao hắn cảm thấy ánh mắt của Hi vương gia hình như là muốn ăn hắn?

"Được ! Bổn vương phi cùng ngươi tiến cung!" Nói xong bất chấp Hiên Viên Vô Thương và nữ nhân kia , đi theo thái giám liền đi ra ngoài, trên thực tế nàng thật để ý người kia, chỉ là tình huống vừa rồi đã thật rõ ràng , hai người bọn họ có chuyện muốn nói, Vậy nàng còn ở lại chỗ này làm gì? Huống chi Tiểu Ly là bạn tốt của nàng , sinh bệnh nàng tự nhiên mau chân đến xem!

Hiên Viên Vô Thương thấy nàng mặc kệ hắn , cũng không để ý mấy bức tranh , lúc này tức giận đến lồng ngực có chút phập phồng, này xú nha đầu, rõ ràng hoài nghi hắn cùng Phượng Phi Yên có cái gì, chỉ vì một Ly nhi đem hắn để lại đây , chẳng lẽ Ly nhi đã ở trong cảm nhận của nàng chiếm vị trí trọng yếu như vậy sao ? So với hắn còn muốn quan trọng hơn ? Nghĩ như vậy cảm thấy càng là tức giận , thậm chí có chút ghen tị!

"Ly nhi bệnh nặng, bổn vương cũng nên đi xem!" Lòng tràn đầy không vui mở miệng, đuổi kịp bước chân của nàng , kỳ thực là muốn tìm cơ hội

https://thuviensach.vn

giải thích với nàng một chút, luôn tức giận như vậy , sẽ ảnh hưởng tới tâm tình của nàng.

Nghe hắn nói như vậy, mỗ nữ đưa lưng về phía hắn bước chân dừng một chút, nghĩ chớ không phải là vì muốn đi cùng nàng ? Lập tức lắc đầu, Ly nhi là cháu gái của hắn , hắn muốn đi xem là bình thường , bằng không làm sao có thể để một mỹ nữ như Phượng Phi Yên mặc kệ, đi theo nàng cùng đi đâu! Nghĩ mím mím môi, tiếp theo bước đi ra ngoài. . . . . .

Đi chưa được mấy bước lại nghe thấy giọng nói của Phượng Phi Yên truyền đến: "Trẫm cũng cùng mọi người đi nhìn xem cửu công chúa!"

Vũ Văn Tiểu Tam đợi lúc lâu , cũng không nghe thấy Hiên Viên Vô Thương ra tiếng tỏ vẻ không có hứng thú cùng Phượng Phi Yên cùng đi xem Tiểu Ly, càng thêm căm tức, quay đầu: "Hai người cùng đi đi! Bổn vương phi đi trước một bước!"

Nói xong đi nhanh ra ngoài, thở phì phì chạy lên xe ngựa của hoàng cung phái tới đón nàng . . . . . .

Tiểu thái kia giám cảm thấy không khí vô cùng quỷ dị, nhưng hắn dù sao cũng là nô tài, cũng không dám nói nhiều, vội vội vàng vàng đi theo Vũ Văn Tiểu Tam liền xông ra ngoài. . . . . .

Nhìn cỗ xe ngựa hoàng cung đi xa, mày kiếm của Hiên Viên Vô Thương hung hăng nhíu chặt lạ, quay đầu lòng tràn đầy không vui nhìn Phượng Phi Yên một chút , đã thấy nữ nhân kia tràn đầy ý cười nhìn hắn, cảm thấy càng là phiền muộn!

"Liên Sương, chuẩn bị xe ngựa !" Hiên Viên Vô Thương lạnh lùng mở miệng phân phó, có người có thể nghe được hàn ý trong lời nói kia , đồng dạng, cũng có người có thể nghe được hắn đang tức giận !

https://thuviensach.vn

"Vâng !" Liên Sương lập tức phái người đi xuống đem xe ngựa của vương gia dắt tới, bởi vì vương gia của bọn họ có tính thích sạch sẽ, cho nên chưa bao giờ ngồi xe ngựa của những người khác , đồng dạng, cũng không có để cho bất kì kẻ nào ngồi quá xe ngựa của hắn, trừ bỏ tam vương phi kia !

Nghĩ bọn họ cũng có chút hoang mang không hiểu, nếu là sau này vương gia yêu tam vương phi , để nàng ngồi trên xe ngựa của hắn, vậy không gì đáng trách, nhưng là hắn nghe Đình Vân nói vương gia lần đầu tiên cùng tam vương phi gặp mặt, khiến cho nàng ngồi trên xe ngựa của bản thân , hay là này hết thảy đã sớm có nhất định?

Một chiếc xe ngựa hết sức xa hoa xuất hiện tại trước cửa thất vương phủ , Hiên Viên Vô Thương vài bước đi nhanh vượt qua đi, Liên Sương vì hắn xốc lên màn xe, hơi hơi khom người đi vào. . . . . .

"Trẫm hôm nay xuất cung không có mang xe ngựa, Vô Thương có thể đưa trẫm đoạn đường?" Nói xong ý cười nhẹ nhàng nhìn Hiên Viên vô Thương.

Ai nghĩ người nọ đúng là cũng không quay đầu lại ngồi vào trong xe, lạnh lùng mở miệng: "Xuất phát!"

Liên Sương sửng sốt, lúc này mới phản ứng kịp, ngồi trên lập tức giơ lên roi, xe ngựa liền ở trong sự chờ đợi của Phượng Phi Yên chạy vội mà đi, lưu lại vô số bụi đất . . . . . .

Liên Hoa nhìn nhìn Phượng Phi Yên, có lẽ mà lại xa cách mở miệng: "Thanh Loan nữ hoàng, vương gia nhà chúng ta thích sạch sẽ, chưa bao giờ để bất kì ai bước trên xe ngựa của hắn, ngài vẫn là bản thân hồi hoàng cung đi! Nếu ngài có cần, thuộc hạ có thể vì ngài chuẩn bị một chiếc xe ngựa."

Vương gia tuy là một chút mặt mũi cũng không để lại cho Phượng Phi Yên, nhưng là bọn họ dù sao cũng là tâm phúc của vương gia , có cái gì

https://thuviensach.vn

phiền toái có thể giúp vương gia giải quyết tự nhiên là tốt nhất, đương nhiên vương gia đã biết rất có khả năng trách hắn nhiều chuyện, nhưng là bổn phận hắn hay là muốn làm a !

Phượng Phi Yên nhìn nhìn hắn, khóe môi gợi lên một chút cười ý tứ hàm xúc không rõ : "Vậy thì làm phiền rồi !" Vô Thương không để ý nàng, nàng cũng có thể xuống tay với người ở bên người hắn , từng bước một tới gần, một ngày nào đó, hắn sẽ nhận nàng!

Cho nên Liên Hoa này luôn luôn đi theo bên người hắn , thế tất không thể đắc tội!

Liên Hoa vừa nghe, đúng là có chút không hiểu ngẩng đầu, một quốc gia nữ hoàng đối hắn một hạ nhân như hắn nói"Làm phiền" , xem ra thật là yêu vương gia sâu vô cùng ! Nghĩ liền phân phó hạ nhân đi chuẩn bị xe ngựa cho nàng , cảm thấy tuy rằng tam vương phi kia tốt chơi hơn nhưng là nữ tử cao quý hữu lễ như vậy , có lẽ càng thích hợp vương gia nhà bọn họ hơn . . . . . .

, Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở bên trong xe ngựa, mặt đầy rối rắm và bất mãn! Tên Hiên Viên Vô Thương đáng chết này , tức chết nàng rồi ! Tức chết nàng rồi ! Tức chết nàng rồi !

Nàng chán ghét Phượng Phi Yên gọi hắn "Vô Thương" thân thiết như vậy , chán ghét! Chán ghét! Chán ghét!

Nghĩ ở trong xe ngựa hung hăng dậm chân, lập tức lại nghiến răng ken két!

Hừ, hai người các ngươi ở chung một chỗ đi thôi! Lão nương không cần ngươi nữa ! Bên trong hoàng cung còn có Long Ngạo Thiên chờ nàng , dù sao bọn họ cũng chỉ kém một chút duyên phận mà thôi !

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ ở trong lòng an ủi bản thân như vậy , nhưng lại thế nào cũng không thể xua hết chua xót trong lòng kia ! Đến mức nàng khó chịu cực kỳ. . . . . .

. . . . . .

Bên ngoài người đánh xe , một bên vung roi , một bên kỳ quái quay đầu nhìn nhìn vào trong màn xe ngựa , tam vương phi ở bên trong làm cái quỷ gì vậy?

Vì sao hắn vừa mới cảm giác xe ngựa lắc lư vài cái? Sàn xe còn rung rung vài cái? Kỳ quái nhìn một lúc lâu , cũng không lại xuất hiện tình huống quỷ dị kia , hắn mới quay đầu tiếp tục đánh xe chạy tiếp. . . . . .

. . . . . .

Đằng sau xe ngựa màu xanh , một chiếc xe ngựa xa hoa cực độ xa chạy nhanh đuổi theo . . . . . .

Hiên Viên Vô Thương lạnh lùng ngồi ở trong xe ngựa , nhìn nhìn bức tranh vẽ xuân cung đồ của Thẩm Lãng Phàm và Đình Vân trong tay , vốn chuẩn bị đem nó xé nát rồi ném, nhưng lại nghĩ nếu xé nát thì nha đầu kia tuyệt đối không tha cho hắn!

Do dự một lát, đem mấy bức tranh gấp lại , để vào trong tay áo. . . . . .

Hiện nay, lòng hắn tràn đầy lửa giận và chua xót! Chẳng lẽ Ly nhi đối với nàng mà nói, đã quan trọng hơn so với hay sao?

Nếu như thực là như vậy , hừ, liền tính là cháu gái của hắn , hắn cũng sẽ không thể nương tay !

Chợt , trong đầu nhớ tới một chuyện , lạnh lùng mở miệng: "Liên Sương."

https://thuviensach.vn

Người đang ngồi ở ngoài màn xe đánh xe , vừa nghe giọng nói này của vương gia nhà bọn họ , chỉ biết là không có chuyện gì tốt, có chút co rúm lại mở miệng: "Vương gia, có chuyện gì vậy ?" Hắn làm chuyện gì đắc tội vương gia sao?

"Mấy ngày trước đây, tam vương phi ở hoàng cung Tây Uyển làm gì hả ?" Giọng nói ôn nhu không bình thường truyền đến, thậm chí còn xen lẫn một chút ý cười.

Nhưng chỉ có giọng nói ôn nhu mạnh mẽ, cùng ý cười trong giọng nói kia , làm cho mồ hôi lạnh sau lưng Liên Sương đều xông ra: " Chuyện này . . . . . Vương gia, tam vương phi ngồi ở trên tường Tây Uyển suốt một buổi sáng, sau cửu công chúa đến , đề nghị tam vương phi đi gặp Long diệu thái tử . . . . . ."

Nói tới đây, lập tức đôi mắt hoa đào tà mị xẹt qua một tia ánh sáng lạnh, Hiên Viên Ly, thật sự quá tốt , bị bệnh kêu tên Tam nhi thì thôi, thế mà lúc tỉnh còn dám giựt dây Tam nhi cùng đi xem Long diệu thái tử! Chắc là ngày qua rất thoải mái rồi !

Liên Sương lập tức cảm giác được bên trong xe ngựa phát ra hàn ý, cảm thấy cũng vì cửu công chúa chảy một hồi mồ hôi lạnh!

"Còn có đâu ?" Thanh âm nhàn nhạt vang lên, không khó nghe ra hơi thở nguy hiểm .

"Còn có, tam vương phi đi vào nói chuyện với Long diệu thái tử một lát , bởi vì Long diệu thái tử võ nghệ cao siêu, thuộc hạ không dám tới gần tẩm cung của hắn quá, cho nên không có nghe rõ nội dung đối thoại . Tiếp theo lại ăn một bữa cơm, tam vương phi liền đứng dậy cáo từ , nhưng là sau này không biết là xuất phát từ nguyên nhân gì , tam vương phi ở lại cửa điện của Long diệu thái tử đi tới đi lui, nói bọn họ thực sự là có duyên. . . . . ." Liên Sương nói xong, cảm giác trong xe ngựa hàn ý càng sâu.

https://thuviensach.vn

Thân mình không tự chủ run lên một cái , tiếp tục mở miệng: "Sau này Long diệu thái tử vào thư phòng không nghĩ quan tâm tam vương phi, tam vương phi lại dùng thang trèo lên nóc nhà của Long diệu thái tử , nói bọn họ thực sự có duyên. . . . . ."

Nói tới đây, hắn cảm giác xe ngựa đều nhanh kết băng rồi !

"Cuối cùng, Long diệu thái tử trở về phòng ngủ, tam vương phi lại trèo lên cây, nhìn vào cửa sổ đối với Long diệu thái tử , nói bọn họ thực sự có duyên. Ngay sau đó còn nói vài câu về duyên phận , nghe qua rất có triết lý , cuối cùng hát một bài hát không biết tên , cũng là về duyên phận. . . . . ."

Liên Sương càng nói càng có một loại xúc đông muốn nhảy xuống xe ngựa tháo chạy . Bởi vì bên trong xe sự lạnh lẽo thật sự là quá nặng , hắn cảm thấy chính hắn cũng mau cùng xe ngựa kết thành băng rồi !

" Hát như thế nào ?" Giọng nói đè nén tức giận vang lên, trong lòng càng cảm thấy Long Ngạo Thiên giữ lại không được! Mấy ngày nữa liên quân Mông Man đế quốc tới . . . . . Có lẽ hắn sẽ nghĩ biện pháp làm cho Long Ngạo Thiên lâm vào mai phục , rồi sau đó. . . . . .

"Dạ . . . . . Bài hát đó rất kỳ quái, thuộc hạ chưa từng nghe qua!" Liên Sương nhớ tới bài hát đó, cả người nổi hết cả da gà !

"Bắt chước hát !" Liên Sương có một tài năng rất đặc biệt , đó là cao thủ về bắt chước ! Chỉ cần là thanh âm của người , liền không có hắn bắt chước không được , đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Liên Sương được trọng dụng !

Ặc , không phải chứ ? Bắt chước bài hát kỳ quái kia ? Tuy rằng hắn bắt chước được , nhưng hay là thôi đi, bọn họ hiện tại đang trên đường , ven đường có người đi đường, hắn cũng không muốn bị dân chúng dùng rau quả đập chết!

https://thuviensach.vn

Vì thế, lần đầu tiên trong đời , Liên Sương nói dối vương gia nhà bọn họ : "Bài hát đó khó hát , thuộc hạ bắt chước không được , nhưng là thuộc hạ nhớ được lời của nó , hình như là gặp gỡ anh là duyên phận của em ....thân ái, thân ái, người yêu dấu ơi , giống như gió tuyết gì đó ..!"

Càng nói trên người Liên Sương càng nổi da gà , tam vương phi thế mà cũng dám hát ? Ca từ ghê tởm như vậy , mệt nàng hát được , hắn đọc ra mà còn cảm thấy ghê tởm cực kỳ!

Người yêu dấu ơi ? Ánh mắt đào hoa tràn đầy ý cười , và nồng đậm hơi thở nguy hiểm . . . . . Tốt lắm, hắn thật chờ mong đại quân của Mông Man đế quốc , thật chờ mong thật chờ mong!

Chợt không nghe được giọng nói của vương gia , cũng cảm thụ không đến hàn ý , Liên Sương rất là kỳ quái quay đầu nhìn nhìn màn xe, có chút kinh ngạc, vương gia như thế nào? Chịu đả kích quá lớn, đã lười tức giận?

Nghĩ đến đây, một giọng nói quỷ mị vang lên: " Vậy , Liên Sương, ngươi có thể nói cho bổn vương , vì sao ngày đó ngươi không có đem việc này bẩm báo cho bổn vương ?"

Ngày đó Liên Sương báo lại , chỉ có mấy câu ít ỏi : tam vương phi hôm nay không có việc gì , chính là có bọn đạo chích định giở trò với nàng , nhưng giống như là kiêng kị cái gì mà không có ra tay.

Vì thế bọn họ liền tìm bọn đạo chích kia , tra ra là Vân phi cùng Thị Huyết cung.

Liên Sương thân mình run lên, suýt nữa chưa cho vương gia nhà bọn họ xuống xe ngựa đi: "Chuyện là , vương gia, ngài lúc đó sai bảo chúng ta đem mọi chuyện mà tam vương phi gặp được đều nói cho ngài, chuyện này là tam vương phi bản thân chủ động làm , cho nên không xem như gặp được , ngài không có dặn dò , cho nên thuộc hạ cũng không có lắm miệng!"

https://thuviensach.vn

"Phải không?" Giọng nói tà mị vang lên, làm cho người ta nghe cũng nhịn không được tưởng rùng mình hai lần.

"Đúng vậy! Thuộc hạ đối vương gia chân thành trăng sao chứng giám, cho nên vương gia ngàn vạn không cần trách phạt thuộc hạ!" Liên Sương gật đầu như giã tỏi, còn thêm một câu thoát tội như vậy.

Kỳ thực hắn là cảm thấy chuyện này nhàm chán không có gì hay để nói , tam vương phi hành động trừ bỏ khiến cho Long diệu thái tử chán ghét , chắc cũng không có hiệu quả gì khác , mà nói cho vương gia nghe, lấy tính tình của vương gia , phái người giết Long Ngạo Thiên đều có khả năng. Cho nên hắn cảm thấy không cần phải vì một chuyện không có ý nghĩa gì , khiến cho Thái tử hữu quốc chết bất đắc kỳ tử, làm cho hai nước đại chiến.

Vì thế vương gia vừa hỏi như vậy , hắn liền chui chỗ trống, lợi dụng vương gia nói không được đầy đủ vội giải thích cho bản than , để đào thoát trách phạt. Một lần trách phạt, ít nhất đều là 100 roi, đánh cho nửa tuần xuống giường không được! Nhưng là nhiều nhất cũng là 300 roi, da tróc thịt bong, một lần hơn hai tháng, nằm ở trên giường nhàm chán muốn mốc meo!

Đó vẫn là bởi vì vương gia sẽ cho bọn họ thuốc trị thương tốt nhất , mới khỏi nhanh như vậy.

Ha ha. . . . . Hắn nói như vậy , vương gia liền không có lý do trách phạt hắn thôi? Mỗ ám vệ vì bản thân thông tuệ ở trong lòng đắc ý không thôi! Trên mặt biểu cảm có chút tự đắc. . . . . .

"Liên Sương đối với mệnh lệnh của bản vương , thật sự là một chữ cũng nghe không thiếu, bổn vương không có căn dặn thì cũng không đề cập tới, không có dặn dò cũng không nhiều chuyện, hành vi không mang thêm phiền toái nào cho bổn vương làm cho bổn vương cảm giác vui mừng hết sức !" Một câu nói ôn hoà từ trong toa xe nhẹ nhàng bay ra.

https://thuviensach.vn

Liên Sương nghe thấy vương gia nhà bọn họ ra vẻ đang khen ngợi hắn, ặc, cảm thấy có mồ hôi lạnh toát ra, lấy hiểu biết của hắn đối vương gia, vương gia tuyệt đối không có tốt nói chuyện như vậy , hơn nữa kết cục của hắn sẽ rất thê thảm. Bởi vì từ đáy lòng hắn đã xuất hiện một dự cảm rất không bình thường , quả nhiên. . . . . .

"Đã mọi hành động của Liên Sương đều phải có bổn vương ra lệnh mới làm, như vậy kể từ hôm nay, chỉ cần bổn vương không mở miệng sai bảo , ngươi sẽ không cần ăn cơm; chỉ cần bổn vương không mở miệng , ngươi cũng không cần uống nước ; chỉ cần bổn vương không mở miệng , ngươi đi nhà xí cũng miễn , nhịn đi!"

Một chuỗi "Chỉ cần bổn vương không mở miệng sai bảo " truyền ra đến, biểu cảm đắc ý trên mặt mỗ ám vệ kia chậm rãi cứng đờ, thẳng đến hoàn toàn vỡ tan. . . . . .

Vẻ mặt cầu xin đối với màn xe ngựa gào khóc lớn: "Vương gia, thuộc hạ biết sai rồi, ngài vẫn là phạt ta đi, đánh ta 300 roi đều được !" Hu hu. . . . . Hắn làm sao đã quên, bọn họ là thế nào đều đấu không lại vương gia ! Không ăn cơm, không uống nước, không đi nhà xí ? Vậy không phải là đòi mạng sao? !

. . . . . .

Phía sau xe ngựa bọn họ , còn có một chiếc xe ngựa màu vàng sáng chạy theo. . . . . .

Phượng Phi Yên tà tựa vào toa xe , cặp phượng mâu híp lại, như là đang suy nghĩ cái gì. . . . . .

Nữ quan bên người nàng do dự mà mở miệng: "Bệ hạ, Hi vương gia không đem ngài để vào mắt , ngài làm như vậy đáng giá sao?"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói vừa dứt, "Bốp!" một cái tát đánh lên mặt nàng: "Làm càn! Chuyện của trẫm , khi nào đến phiên ngươi xen vào?"

Nữ quan kia lập tức quỳ xuống, trong toa xe nhỏ hẹp tự tát vào mặt mình: "Bệ hạ! Nô tì đáng chết! Nô tì đáng chết!" Ở trong lòng vô cùng phẫn hận bản thân lắm miệng, đây chính là chuyện riêng của bệ hạ , nàng một hầu tì nho nhỏ có thể lắm miệng à? Là nàng ỷ vào bệ hạ sủng ái có chút ỷ sủng mà kiêu rồi !

"Vô Thương là trẫm yêu thích, là hoàng phu tương lai của Thanh Loan quốc , các ngươi nhìn thấy hắn phải tôn trọng giống như nhìn thấy trẫm ! Nếu là lại để trẫm nghe thấy những lời ấy , trẫm diệt cửu tộc các ngươi ! Nghe hiểu chưa?" Tràn đầy tức giận mở miệng.

"Là, nô tì hiểu rồi !" Nữ quan kia không ngừng dập đầu, "Tạ bệ hạ! Tạ bệ hạ không giết !"

"Đứng lên đi! Lại có lần sau, đừng trách trẫm vô tình!" Lạnh lùng mở miệng, cặp phượng mâu kia tràn đầy ý lạnh.

" Vâng !" Nữ quan lập tức đứng lên, ở một bên hầu hạ .

Đế vương phượng mâu khép chặt, lập tức khóe môi gợi lên một chút cười không rõ ý tứ . . . . . Thái độ của Hiên Viên Vô Thương đối nàng , nàng hiểu , làm hoàng đế, nàng cũng không phải là người không cần mặt mũi , nhưng là —— nam nhân như Hiên Viên Vô Thương như vậy , là đáng giá nàng không cần quan tâm , không để ý theo đuổi , bởi vì nam nhân kia , có tư cách kiêu ngạo!

Thanh Loan năm một trăm hai mươi bảy , là lễ đại điển đăng cơ của nàng , hắn đại biểu Hiên Viên đế quốc tiến đến chúc mừng, chính là quần áo trắng kia , một chút tươi cười phong hoa tuyệt đại , làm nàng quyết định không hắn không cưới!

https://thuviensach.vn

Sau khi cầu hôn thất bại, nàng liền muốn dùng thủ đoạn cưỡng chế giữ hắn ở cạnh mình, toàn bộ quân đội Thanh Loan đế quốc đều xuất động , toàn thành cấm nghiêm, nơi hắn ở bị nàng phái người tầng tầng vây quanh giám thị, cuối cùng vẫn là để hắn chạy thoát!

Nam nhân như vậy , không chỉ có bề ngoài hấp dẫn nàng, năng lực như vậy , cũng là tuyệt đối không thể khinh thường!

Nếu là có thể lấy hắn làm hoàng phu, là nàng may mắn, cũng là may mắn của Thanh Loan quốc !

Trong tẩm cung của Hiên Viên Ly , nha đầu kia đã tỉnh lại , vừa nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam, liền cười hì hì mở miệng: "Tam Hoàng tẩu, tẩu đã đến rồi?"

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn mọi người ở xung quanh, lúc này mới xoay người hành lễ: "Nô tì tham kiến hoàng thượng! Bái kiến mẫu hậu!"

Hiên Viên Mặc và thái hậu cùng nhau gật gật đầu, trên mặt là tràn đầy lo lắng, Ly nhi vừa mới tỉnh, lúc ấy ngự y đều thúc thủ vô sách (bó tay) , thật sự là hù chết bọn họ rồi !

Nhìn nhìn Long Ngạo Thiên cùng Long Tử Nghiên, rất là hữu lễ gật đầu: "Long Diệu thái tử! Long Diệu công chúa!"

Long Ngạo Thiên gật gật đầu, cảm thấy có chút buồn bực, nữ nhân này hôm nay đột nhiên lại bình thường , mà Long Tử Nghiên cõi lòng đầy vui sướng nhìn nàng: "Tam vương phi tỷ tỷ, thật lâu không thấy !"

"Thật lâu không thấy!" Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng cười lạnh, nàng ta chính là điển hình đánh vẫn chưa đủ ! Thật lâu không thấy? Nàng thật hy vọng cả đời cũng không gặp!

https://thuviensach.vn

Bước sen nhẹ nhàng, đi thong thả đến bên giường Hiên Viên Ly : "Ly nhi, sao rồi ?"

"Ha ha. . . . . Cũng không phải chuyện gì lớn , chính là đêm qua không biết thế nào đột nhiên nóng lên, mơ mơ màng màng ngủ mất , cũng không để ý , ai biết hôm nay lại phát sốt rồi !" Hiên Viên Ly cười ngọt ngào mở miệng, gương mặt khả ái bởi vì phát sốt mà cực kì tái nhợt.

Có chút đau lòng sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn gầy yếu của nàng : "Ngươi nha đầu này , chiếu cố bản thân cho tốt ! Nóng lên thì gọi ngự y, bệnh thế hù chết hoàng tẩu !" Những lời này cũng không phải giả vờ , quả thật nàng sợ cũng không nhẹ, nàng ở cổ đại cũng không có nhiều bằng hữu, nếu nàng ấy có chuyện gì, dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng biết bản thân mình sẽ thật khổ sở.

"Hì hì. . . . . Cám ơn hoàng tẩu quan tâm, người ta đã biết!" Nàng nhẹ nhàng mở miệng, giờ khắc này Vũ Văn Tiểu Tam mới hiểu được vì sao Hiên Viên Mặc và mọi người đều rất yêu thương nàng , nàng như vậy đơn thuần đáng yêu, trong hoàng cung quả thật là ít có.

Sờ sờ đầu của nàng : "Đã biết là tốt rồi! Ta cũng không muốn người đầu bạc tiễn người đầu xanh!" Mỗ nữ cũng không quên quấy phá mọi người .

"Cái gì ? Cái gì người đầu bạc tiễn người đầu xanh !" Hiên Viên Ly bật cười, trên mặt có chút oán trách.

Những người khác cũng là một mặt dở khóc dở cười. . . . . .

Thái hậu ở một bên cười mở miệng: "Tam nhi cùng Ly nhi nhận thức không lâu, cảm tình nhưng là thâm hậu, nha đầu kia bị bệnh ở trong mộng đều luôn luôn gọi con đấy!"

"Chẳng qua là hợp ý thôi!" Hôm nay , tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam không tốt, cũng không muốn hàn huyên cùng thái hậu .

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, Hi vương gia đến đây, nói là vấn an cửu công chúa!" Hạ nhân báo lại.

"Còn không mau mời !" Thái hậu cười đến xán lạn.

Vũ Văn Tiểu Tam sắc mặt cũng là trầm xuống , chắc lại cùng Phượng Phi Yên đến đây đi? Nói đều nói không ít thôi? Cảm tình cũng tiến triển rất nhanh nhỉ ?

Cắn răng quay đầu, lại chỉ nhìn thấy một mình hắn , có chút kinh ngạc nhìn phía sau hắn , Phượng Phi Yên đâu?

Hiên Viên Vô Thương thấy nàng liếc về phía sau hắn , liền biết nàng muốn nhìn cái gì, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nha đầu kia, sẽ không có thể tin tưởng hắn một chút sao? Chẳng lẽ hắn Hiên Viên Vô Thương thoạt nhìn liền như vậy không đáng tin?

Hiên Viên Ly có chút kinh ngạc nhìn Hiên Viên Vô Thương, hoàng thúc đối nàng từ trước đến nay không thân thiện lắm a, hôm nay làm sao có thể đến xem nàng? Kỳ quái!

Hiên Viên Vô Thương nhìn nàng một cái, giọng nói tràn đầy từ tính vang lên: "Không có việc gì đi?" Thanh âm nghe qua lành lạnh , làm cho da đầu người ta có chút run lên.

Hiên Viên Ly hơi hơi run lên một cái, gượng cười mở miệng: "Hoàng thúc, Ly nhi không có việc gì!" Vì sao nàng cảm thấy hoàng thúc không phải là đến xem nàng, mà như là tới giết nàng, ánh mắt kia làm cho lòng nàng cảm thấy lành lạnh!

"Tốt lắm, đã Ly nhi không có chuyện gì , chúng ta sẽ không cần quấy rầy nàng nghỉ ngơi , đã đến bữa tối , mọi người liền cùng Lão Bà Tử này ăn bữa tối được chứ ?" Thái hậu cười mở miệng đề nghị.

https://thuviensach.vn

Nói đều nói như vậy , mọi người tự nhiên là không có mở miệng phản bác. . . . . .

"Thái hậu thịnh yến, cũng không nên quên trẫm !" Giọng nói của Phượng Phi Yên từ ngoài cửa vang lên.

Thái hậu khẽ cười một tiếng: " Làm sao có thể quên Thanh Loan nữ hoàng đâu, sợ Thanh Loan nữ hoàng không chịu cho ai gia chút mặt mũi này thôi !"

"Ha ha ha. . . . . Yến hội của thái hậu Hiên Viên đế quốc , Phi Yên làm sao dám không nể mặt! Thái hậu ngại chết Phi Yên rồi !" Nói chuyện, mắt xếch ẩn tình lại gắt gao nhìn chằm chằm Hiên Viên Vô Thương.

Mà Long Tử Nghiên kia , từ lúc Hiên Viên Vô Thương bước tới cửa , ánh mắt liền không có rời khỏi người hắn !

Vũ Văn Tiểu Tam thấy vậy càng là hung hăng cắn chặt răng, cũng bởi vì nàng rất chú ý tình địch , mà không có chú ý tới Hiên Viên Vô Thương từ lúc vừa vào cửa, cặp mắt hoa đào tà mị kia liền dừng ở trên thân thể nàng, không có chuyển đi quá.

Mọi người nói xong, liền cùng nhau rời khỏi tẩm cung của Hiên Viên Ly , đi ăn bữa tối, Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu lại nhìn Hiên Viên Ly liếc mắt một cái, mở miệng: "Tiểu Ly cố gắng nghỉ ngơi, ngày mai hoàng tẩu trở lại thăm muội!"

Hiên Viên Ly cười gật gật đầu, lại chợt cảm giác được một đạo ánh mắt sắc bén quét đến trên thân thể nàng, quay đầu liền thấy ánh mắt khủng bố của hoàng thúc nhà mình , thân mình hơi hơi run rẩy. . . . . .

Trên bàn cơm thật dài kia , mọi người đều tự ngồi xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương ngồi đối diện với Vũ Văn Tiểu Tam , cười nhìn nàng, trấn an cảm xúc của nàng . . . . . .

Phượng Phi Yên và Long Tử Nghiên vẫn là giống như trước kia , hai người nghênh ngang ngồi ở bên người Hiên Viên Vô Thương . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam mày hung hăng nhéo nhéo, oán hận cắn răng cúi đầu dùng bữa!

Chợt , Long Tử Nghiên mở miệng: "Vô Thương ca ca, mấy ngày không thấy, gần đây được không ?" Câu "Vô Thương ca ca" này , càng làm cho Vũ Văn Tiểu Tam tức giận đến mức tóc suýt nữa thì dựng thẳng , quay đầu sắc mặt không tốt nhìn các nàng. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cúi đầu gắp thức ăn, giống như không có nghe thấy , hoàn toàn coi thường!

Nhưng là Vũ Văn Tiểu Tam vẫn không thoải mái , bởi vì nghe thấy người ta gọi hắn là Vô Thương ca ca, thế nhưng cũng không mở miệng nói vài câu, còn hưởng thụ như vậy , thật sự là tức chết nàng rồi !

"Long Diệu công chúa nói chuyện vẫn là cẩn thận chút, Vô Thương là hoàng phu của trẫm , lúc nào thành ca ca của ngươi ? Trẫm nghe nói ở nam tôn quốc nữ tử đều rất có ý tứ , hôm nay vừa thấy công chúa, thật sự là không dám gật bừa! Nhìn xem, đem Vô Thương của trẫm sợ tới mức không dám nói tiếp nữa, lần sau công chúa muốn nói vẫn là chú ý một chút !" Phượng Phi Yên thấy Hiên Viên Vô Thương không có quan tâm Long Tử Nghiên, rất là lên mặt ở bên cạnh cầm đũa chen vào nói.

Sắc mặt của Long Tử Nghiên cứng đờ, rất là xấu hổ nhìn Hiên Viên Vô Thương, hi vọng hắn vì chính mình nói mấy câu giải vây, nhưng thấy hắn tao nhã ăn đồ ăn, đối với các nàng đều ngoảnh mặt làm ngơ, lúc này càng là cảm thấy xấu hổ!

https://thuviensach.vn

Có chút thẹn quá thành giận đối với Phượng Phi Yên mở miệng: "Thanh Loan nữ hoàng cũng không cần hồ ngôn loạn ngữ, Vô Thương ca ca khi nào thành hoàng phu của ngươi ! Đường đường là Thanh Loan nữ đế còn sợ bản thân không gả ra được , thế nhưng dây dưa không ngớt cầu Vô Thương ca ca cưới ngươi, ta là công chúa còn cảm thấy hổ thẹn thay cho ngươi !"

"Long Diệu công chúa nếu có gan, nói lại một lần nữa xem ." Phượng Phi Yên nhẹ nhàng bâng quơ nhìn nàng, giống như lơ đãng, đáy mắt cũng đã động sát khí.

Long Tử Nghiên đang muốn mở miệng nói gì đó, đã bị Long Ngạo Thiên đánh gãy: "Tốt lắm! Tử Nghiên không hiểu chuyện, bản cung thay nàng hướng Thanh Loan nữ hoàng bồi tội! Còn mong nữ hoàng nể mặt bản cung, không cần so đo với nàng !"

Nói xong hơi cảnh cáo nhìn cô gái nhỏ không biết sống chết này liếc mắt một cái, nữ hoàng của một quốc gia , là có thể tùy nàng chế nhạo ở trước mặt nhiều người như vậy à? Nếu là thật sự chọc giận Phượng Phi Yên, chính là bản thân chỉ sợ cũng khó bảo toàn nha đầu kia!

Thấy ánh mắt cảnh cáo của hoàng huynh nhà mình , Long Tử Nghiên cũng tự biết nói lỡ, cúi đầu không có mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng chọc đồ ăn trong chén mình , các nàng mở miệng một tiếng "Vô Thương" , rồi lại "Vô Thương ca ca" , thật sự là tức chết nàng rồi ! Hiên Viên Vô Thương, ngươi là hoa tâm đại cải củ! Ta đâm ! Ta đâm ! Ta đâm chết ngươi !

Đúng lúc này, Phượng Phi Yên gắp thức ăn bỏ vào trong chén của Hiên Viên Vô Thương : "Vô Thương, món ăn này trẫm biết, là một món ăn nổi tiếng của Dạ Mị quốc , tên là ‘ Kim Phượng hí Long ’, huynh nếm thử xem."

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương rất là ghét nhìn đồ ăn trong chén của mình , thậm chí hận không thể nhìn cho đồ ăn kia biến mất ! Hắn thích sạch sẽ một cách rất nghiêm trọng , tự nhiên không thích người khác nhiều chuyện, gắp đồ ăn vào trong chén hắn !

Nhìn nhìn đồ ăn kia , đúng là cầm đũa đem nó vứt đi ra ngoài cũng cảm thấy bẩn, trong lúc nhất thời đúng là không biết nên làm thế nào cho phải. . . . . Phượng Phi Yên thấy hắn trừng mắt nhìn đồ ăn, bộ dáng cầm đũa rất là do dự , cười mở miệng: "Vô Thương còn luyến tiếc không muốn ăn ? Ăn cũng không sao, trẫm lại gắp cho huynh!"

Lại gắp ? Nếu không phải hắn đáp ứng nha đầu kia không được nói chuyện với các nàng , cũng không quan tâm các nàng, hắn thật muốn đem nữ nhân này ném ra bên ngoài! Để cho nàng vĩnh viễn biến mất ở trước mặt mình!

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe Phượng Phi Yên nói, và cơm trong chén vào miệng , thở phì phì nhìn bọn họ, thái hậu cùng Hiên Viên Mặc nghe thấy tiếng đũa chọc vào bát , rất là kinh ngạc quay đầu nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương cũng cảm thấy oan uổng phải chết! Hắn rõ ràng rất là ghê tởm! Nhưng lại cái gì cũng không có thể nói, nhìn đồ ăn trong chén , càng là không biết nên làm thế nào cho phải! Để hắn coi thường đồ ăn trong chén , trực tiếp gắp món ăn khác ăn, thật có lỗi, hắn khả năng ăn không vào, bởi vì chỉ cần nghĩ đến đồ ăn mà Phượng Phi Yên gắp cho hắn , hắn đã nghĩ phun!

Nhìn nhìn chén , muốn trực tiếp cầm chén ném đi , nhưng là xem xét đồ ăn trong chén kia , hắn là ngay cả bát cũng không muốn chạm vào! Rất ghê tởm rồi !

https://thuviensach.vn

Thấy hắn vẫn là không ăn, Phượng Phi Yên lại gắp một miếng khác , bỏ vào trong chén của hắn , làm cho sắc mặt của hắn càng thêm âm trầm, hận không thể trực tiếp đi ! Nhưng là cố tình hắn còn chưa có cùng nha đầu kia giải thích, cũng không thể đi!

Long Tử Nghiên ở một bên xem, khẽ cười một tiếng: " Theo ta thấy, Vô Thương ca ca là không thích đồ ăn mà Thanh Loan nữ hoàng gắp , Vô Thương ca ca, nếm thử ‘ Cẩm Tú Thanh Trúc ’ này, hương vị cũng là vô cùng tốt !"

Dứt lời đem đồ ăn để vào trong chén của hắn . . . . . .

Cái này làm cho sắc mặt của hắn đều đen như đáy nồi rồi ! Dạ dày còn giống như đang quay cuồng!

Nếu không phải hắn tu dưỡng tốt, hắn thật muốn nói tục!

Vũ Văn Tiểu Tam càng nhìn càng tức giận , nghĩ quay đầu, đối với Long Ngạo Thiên cười ngọt ngào : "Ngạo Thiên ca ca, chúng ta thật là có duyên, lại gặp!"

Thái hậu có chút nghi ngờ nhìn Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt một cái, đã thấy Vũ Văn Tiểu Tam đối nàng cười, cho nên không có nghĩ nhiều. . . . . .

Long Ngạo Thiên sắc mặt cứng đờ, mơ hồ có chút đau đầu, cũng cảm giác hết thảy đều rất là không bình thường, khóe mắt quét đến một người dùng ánh mắt cực kỳ bất thiện nhìn hắn, xấu hổ hướng Vũ Văn Tiểu Tam cười cười: " Ừ , là rất có duyên!" Nói xong cảm giác được ánh mắt bắn ở trên người hắn càng thêm khủng bố rồi !

Hiên Viên Vô Thương cảm thấy tức giận không thôi, trong đầu vang lên những lời mà Liên Sương nói với hắn lúc ở trên đường , có duyên? Hừ, quả thật là có duyên!

https://thuviensach.vn

"Vô Thương ca ca!" Long Tử Nghiên ở một bên mở miệng.

Hiên Viên Vô Thương nhìn nhìn mỗ nữ kia ngay cả nháy mắt cũng không nháy nhìn chằm chằm Long Ngạo Thiên, cảm thấy tức giận không thôi , đúng là ma xui quỷ khiến đáp lại Long Tử Nghiên một tiếng: " Ừ?"

Long Tử Nghiên nhất thời mừng rỡ như điên! Hiên Viên Vô Thương nói với nàng , nàng làm sao có thể không cao hứng! Ánh mắt Phượng Phi Yên mang theo một chút đố kị lướt qua Long Tử Nghiên, rất là khó chịu mở miệng: "Vô Thương?"

"Chuyện gì ?" Lại là lên tiếng.

Lúc nghe hắn nói " Ừ !" , mỗ nữ oán hận cắn chặt răng, lại nghe hắn " Chuyện gì ?" Lúc hai chữ này nói ra, một ngụm răng bạc suýt nữa cắn! Mặc dù ánh mắt vẫn là nhìn Long Ngạo Thiên, lại cảm thấy hận không thể đem Hiên Viên Vô Thương này chém thành tám khối !

Phượng Phi Yên vừa thấy hắn đáp lời nàng , hơn hắn Long Tử Nghiên một chữ, vì thế rất là đắc ý nhíu mày, nhìn nhìn Long Tử Nghiên.

Long Tử Nghiên hung hăng cắn răng: "Vô Thương ca ca, huynh không thích ăn ‘ Cẩm Tú Thanh Trúc ’ sao?"

Nam tử tuyệt mỹ ngẩng đầu, thấy ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chằm chằm Long Ngạo Thiên, ghen ghét dữ dội nói : "Thích!"

Tay trái không cầm đũa ở trong tay áo bào nắm chặt thành quyền , trên nắm tay nổi gân xanh, hận không thể xông lên đem Long Ngạo Thiên bầm thây vạn đoạn!

"Thích" ? Vũ Văn Tiểu Tam nhét một miếng cơm, dùng sức ăn, nam nhân đáng chết , ta cho ngươi thích, cho ngươi thích đủ! Nghĩ nhìn về phía Long Ngạo Thiên ánh mắt càng thêm đắm đuối đưa tình.

https://thuviensach.vn

"Vô Thương, vậy Kim Phượng hí Long ’ có hợp tâm ý huynh hay không ?" Phượng Phi Yên cắn răng mở miệng, món Kim Phượng hí Long này , tự nhiên còn có một tầng ý nghĩa khác nữa , Phượng tự nhiên chính là nàng, mà Long. . . . . .

Nhìn ánh mắt của nha đầu kia nhìn về phía Long Ngạo Thiên càng thêm đắm đuối đưa tình, từ trong kẽ răng bài trừ mấy chữ: "Tự nhiên hợp lòng ta !"

"Ha ha ha. . . . . ." Thái hậu thấy thế nhịn không được nở nụ cười, "Nữ hoàng cùng công chúa luôn nếm mùi thất bại, ai gia còn nghĩ là Vô Thương thật sự là ý chí sắt đá, cũng không nghĩ vẫn là bị cảm động , chẳng qua hai bé gái này đều ưu tú như vậy , Vô Thương thật sự là khó chọn !"

Mỗ nữ tức giận nên ăn cơm càng lớn tiếng! Hừ, hai người các ngươi còn không biết Hiên Viên Vô Thương hoa tâm đại cải củ kia trúng độc, lúc nào cũng có thể chết, thế mà vẫn nhiệt tình như vậy , ok! Các ngươi thích, lão nương tặng cho các ngươi, chúc các ngươi sớm ngày thủ tiết! Nghĩ là nghĩ như thế , trong lòng lại siêu cấp không thoải mái!

Long Tử Nghiên lập tức ném ra một quả bom: "Nếu là Thanh Loan nữ hoàng nguyện ý, Tử Nghiên nguyện ý làm nhỏ !" Lời này nói ra làm cho thái hậu đều có chút hâm mộ nhìn Hiên Viên Vô Thương , công chúa của một quốc gia , nguyện ý làm thiếp , đây là vinh quang cỡ nào a !

Phượng Phi Yên khóe môi kéo kéo , cười lạnh một tiếng, không đáp.

Nàng làm nữ hoàng, phế hậu cung chỉ cưới một mình hắn đã là thối lui đến không thể lui nữa rồi , không nói đến tôn nghiêm của nữ hoàng , chỉ nói một nữ nhân cùng một nữ nhân khác chia xẻ Hiên Viên Vô Thương, kể cả nàng thật sự không để ý thì Phượng gia cũng không khả năng đồng ý.

Mà Long Tử Nghiên chính là biết nàng tuyệt đối sẽ không đồng ý, cho nên mới nói như vậy, để lấy lòng Vô Thương. Đáng tiếc chính là , Long Tử

https://thuviensach.vn

Nghiên coi thường trí tuệ của Hiên Viên Vô Thương , nếu là một chút kỹ xảo nho nhỏ này cũng nhìn không ra, vậy thì không là Hiên Viên Vô Thương rồi !

Quả nhiên, nàng rõ ràng nhìn thấy khi Long Tử Nghiên nói ra lời này sau, ánh mắt tà mị của Hiên Viên Vô Thương kia chợt lóe lên chán ghét!

Chuyện này làm cho Vũ Văn Tiểu Tam rốt cục lạnh nhạt không được , không lại nhìn Long Ngạo Thiên, mà là quay sang, rất là lo lắng nhìn Hiên Viên Vô Thương, nếu hai người kia đáp ứng cùng nhau gả cho hắn, hắn có đáp ứng hay là không đáp ứng?

Nếu so sánh với Phượng Phi Yên , thật tâm nàng không có tự tin! Hoặc là nói có chút tự ti. Hôm nay hai người các nàng nói chuyện với hắn hắn cũng nhất nhất đáp lại , nói nàng không lo lắng tuyệt đối là gạt người , hắn là người đàn ông đầu tiên mà nàng yêu , nàng cũng không muốn diễn một hồi bi kịch đau khổ vì tình giống như trong tiểu thuyết hay là trong phim truyền hình !

Long Ngạo Thiên có chút không vui nhìn Long Tử Nghiên liếc mắt một cái, nha đầu kia bình thường tỉnh táo cực kỳ, hôm nay làm sao lại lỗ mãng như thế ! Không giữ thể diện cho Long Diệu quốc không nói, còn tự cho là thông minh! Quá coi thường Hiên Viên Vô Thương rồi !

Thái hậu quét Phượng Phi Yên liếc mắt một cái: "Long Diệu công chúa một mảnh thiệt tình, nhưng là ai gia tin tưởng Thanh Loan nữ hoàng là nhất định sẽ không đáp ứng , đường đường là nữ hoàng của một quốc gia , sao có thể cùng người chung một chồng, ai gia nói có đúng?"

Phượng Phi Yên khẽ cười một tiếng, mở miệng nói: "Đều không phải Phi Yên keo kiệt, quả thật có thương tổn quốc thể!"

"Lại nói tiếp Vô Thương cũng không nhỏ , đã hai mươi sáu , đều nói huynh trưởng vi phụ, trưởng tẩu vì mẫu, ai gia cũng nên quan tâm một chút

https://thuviensach.vn

chung thân đại sự của Vô Thương , bằng không tiên hoàng sẽ trách cứ ai gia này làm tẩu tử không xứng chức rồi ! Thanh Loan nữ hoàng và Long Diệu công chúa, Vô Thương hướng vào người nào? Nói xem, nếu là có thể, hôm nay sẽ đem việc vui này định luôn !" Thái hậu cười mở miệng, nếu là nàng, nàng sẽ lựa chọn Phượng Phi Yên, gả cho nữ hoàng sao không có thể diện, cũng so cưới công chúa không có thực quyền muốn tốt hơn .

Vũ Văn Tiểu Tam nghiến răng ken két , càng cảm thấy lão thái bà hắn là sớm về tây thiên cực lạc đi mới phải , còn ngồi đây xen vào việc của người khác làm gì!

Nghĩ quay đầu hung hăng trừng mắt Hiên Viên Vô Thương, chờ nghe đáp án. . . . .

"Hoàng tẩu lo lắng quá nhiều , Vô Thương hiện nay còn không có ý định đón dâu !" Hiên Viên Vô Thương quét thái hậu liếc mắt một cái, nhàn nhạt mở miệng, giọng điệu có chút xa cách.

Thái hậu lại vẫn là thân thiện mở miệng: " Hai mươi sáu rồi còn không đón dâu, ở đại lục này nam tử nào không là hai mươi tuổi liền thê thiếp thành đàn , Vô Thương chính là không vì mình , cũng muốn vì Hiên Viên bộ tộc !"

Mắt hoa đào híp lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm thái hậu, đúng là làm cho thái hậu cả người phát lạnh, hay là. . . . . Chuyện kia hắn đã biết? Cho nên như vậy nhìn nàng?

Nhìn ánh mắt né tránh của nàng , đáy mắt Hiên Viên Vô Thương xuất hiện một chút khinh trào, chuyện kia , nếu không có hắn cố ý, nàng lại làm sao có thể đạt được? Chính là hiện nay nàng quan tâm như thế , dùng giọng điệu thân thiện nói với hắn, giống như rất để ý đến hắn hoàng đệ này , mới khiến cho hắn không kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam đợi một lúc lâu , cũng không thấy Hiên Viên Vô Thương mở miệng cự tuyệt, cho rằng thằng nhãi này là bị thái hậu thuyết phục, rất là mất hứng mở miệng: "Ta ăn no rồi ! Mẫu hậu, hoàng huynh, ta về trước tam vương phủ !"

Thái hậu đắm chìm ở trong sự lo lắng , cảm thấy hoảng loạn, liền không có quá để ý Vũ Văn Tiểu Tam, gật gật đầu: "Ừ , trở về đi! Bảo hoàng đế phái xe ngựa đưa con trở về!"

"Thái hậu, xe ngựa của tam vương phủ đã sớm chờ ở ngoài điện rồi !" Phượng Hoa cười mở miệng.

Thái hậu vừa nghe đã cười nói: "Ta đã nói Ngạo nhi xú tiểu tử kia khẳng định là để ý Tam nhi , Tam nhi mau trở về đi thôi!"

"Vâng !" Tâm tình sa sút lên tiếng, ở trong ánh mắt lo lắng của Hiên Viên Mặc đi ra ngoài, nha đầu kia hôm nay giống như có chút mất hứng a!

Long Ngạo Thiên nhìn bộ dáng sa sút của nàng kia , không biết sao, cảm thấy cũng hơi hơi có chút không thoải mái.

. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương nhìn nhìn đồ ăn làm cho hắn ghê tởm tới cực điểm trong chén mình kia , buông đũa xuống: "Bổn vương cũng ăn no , nếu là không có chuyện gì, trước hết hồi thất vương phủ !" Vốn là chuẩn bị ăn xong đi tìm nha đầu kia giải thích một chút nhưng là Ngạo xú tiểu tử kia , thế nhưng trực tiếp phái xe ngựa đón nàng đi rồi, thật sự là tức chết hắn rồi ! Xem ra chỉ có thể làm đầu trộm đuôi cướp !

"Hoàng thúc, nhanh như vậy liền ăn no rồi hả ?" Hiên Viên Mặc nhìn hắn, có chút hoài nghi, hắn cũng không thấy hoàng thúc ăn miếng nào.

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ lướt qua đồ ăn trong chén mình , Hiên Viên Mặc lúc này hiểu ý: "Khụ khụ. . . . . Ăn no , vậy trẫm sẽ không lưu người , hoàng thúc tự tiện!" Hắn thế nào đã quên, hoàng thúc thích sạch sẽ, hơn nữa là thật nghiêm trọng !

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở trong xe ngựa, tựa vào toa xe , nếu nàng không đoán sai, hiện tại Hiên Viên Vô Thương đã bị thái hậu thuyết phục rồi, có lẽ chỉ vài ngày nữa là hôn lễ của hắn . Nếu nói vậy, vậy nàng là ai ? Người qua đường ?

Nghĩ có chút buồn bã , nàng sớm nên nghĩ đến, mỹ nam tử xuất sắc như vậy, sẽ không có khả năng thật sự muốn cùng nàng một đời một kiếp , ngẫm lại bản thân trước kia cho rằng hắn thật sự sẽ cùng nàng cả đời , thật sự cảm thấy bản thân hồn nhiên , quá buồn cười , nàng dựa vào cái gì mà tự tin như vậy ? Chỉ bằng nàng là một người xuyên không mà đến ?

Hiện nay trong đầu óc nàng trống rỗng , chỉ còn lại có một câu nói —— nàng thất tình rồi ! Hơn nữa, nàng phát hiện bản thân cũng không có tiêu sái như nàng tưởng tượng như vậy . . . . . Chỉ cần nhớ tới hắn ở cùng với nữ nhân khác , từ đây cầm sắt cùng minh , nàng liền cảm giác bản thân đau lòng giống như sắp hít thở không thông! Nàng không nghĩ đưa hắn tặng cho bất luận kẻ nào, không nghĩ!

Đần độn trở lại vương phủ, thậm chí có chút nghiêng ngả chao đảo tiến vào tẩm cung mới mà Hiên Viên Ngạo chuẩn bị cho nàng . . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, vương phi đã trở lại, tâm tình giống như không tốt lắm!" Ám Ảnh ở bên giường Hiên Viên Ngạo bẩm báo.

https://thuviensach.vn

Mỗ vương gia trợn trắng cả mắt, tính khí của nữ nhân kia thay đổi còn nhanh hơn so thời tiết , tâm tình nàng không tốt tuyệt không kỳ quái! Quay đầu đối với Ám Ảnh mở miệng: "Không cần phải xen vào nàng."

"Vương phi còn giống như muốn rượu !" Ám Ảnh mở miệng lần nữa.

"Tùy nàng !" Nếu hắn đi can thiệp, mới có thể làm cho nàng mất hứng.

. . . . . .

"Tiểu thư, người đã trở lại? Người làm sao vậy?" Tiểu Nguyệt nhìn trông nàng kia như một du hồn , tiểu thư hôm nay trông giống như bị cái gì đả kích?

"Tiểu Nguyệt, mang rượu tới!" Lười trả lời nàng, thẳng mở miệng, rồi sau đó đem bạc trong lòng mình đều lấy ra, ném lung tung tới trên giường.

"Tiểu thư!" Tiểu Nguyệt có chút không hiểu.

"Bảo ngươi đi lấy ngươi phải đi lấy!" Phẫn nộ mở miệng thét lên.

"Vâng !" Tiểu Nguyệt đầy cõi lòng không yên đi lấy rượu, tiểu thư đến cùng làm làm sao vậy ? Ngay cả bạc mà nàng thích nhất đều tùy tiện ném ở trên giường như vậy !

. . . . . .

"Tiểu Nguyệt, người ta còn muốn uống. . . . . ." Mờ mờ ảo ảo mở miệng.

"Tiểu thư, người không thể uống nữa, lại uống người liền say!" Tiểu Nguyệt sốt ruột mở miệng, đến cùng là có chuyện gì xảy ra ! Tiểu thư giống như là mượn rượu tiêu sầu?

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vương gia, tam vương phi trở về tam vương phủ, giống như tâm tình không tốt !" Liên Sương đem tin tức mà thủ hạ truyền đến báo cho hắn.

Môi mỏng như cánh hoa đào cong lên một chút rồi cười ngọt ngào : " Ừ , đã biết." Nha đầu kia hiểu lầm , nếu là loại tình huống này tâm tình của nàng hoàn hảo, hắn mới hắn là mất hứng.

Liên Sương có chút kinh ngạc nhìn hắn một cái, tam vương phi mất hứng thế nào giống như vương gia thật cao hứng? Này không phù hợp lẽ thường a, lập tức mở miệng: "Tam vương phi ở trong phòng mình uống rượu, hơn nữa uống rất nhiều , hạ nhân truyền lời tới đã có một lúc lâu , cho nên khả năng đã uống rất nhiều!"

"Cái gì?" Một trận gió thổi qua, đã là không có bóng dáng vương gia nhà bọn họ .

Mỗ ám vệ ở trong lòng châm chọc, vương gia, không phải là uống rượu sao? Có cần phải kích động như vậy không? ! Nghĩ nghĩ đến chuyện xế chiều hôm nay , nhận mệnh đi ám phòng lĩnh 100 tiên hình của hắn . . . . . .

. . . . . .

Vào phòng ngủ , liền thấy người kia đang uống đến say mèm ! Hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Nguyệt liếc mắt một cái: "Vì sao không ngăn cản nàng?" Giọng nói lạnh lẽo.

"Hi. . . . . Hi vương gia, nô tì muốn ngăn cũng ngăn không được a!" Tiểu Nguyệt sợ hãi mở miệng.

"Đi ra ngoài!" Lạnh lùng mở miệng.

"Vâng!" . . . . . .

https://thuviensach.vn

Đi đến cạnh nàng, giờ phút này nàng đã ghé vào trên bàn đang ngủ, miệng còn kêu: "Rượu, rượu đâu , mang rượu tới. . . . . ."

"Tam nhi, Tam nhi. . . . . ." Đẩy đẩy nàng, cảm thấy vô cùng ảo não, sớm biết rằng sẽ có kết quả này, hắn chính là bị dấm chua chết đuối cũng sẽ không thể quan tâm hai người kia !

Nàng mở mắt ra, nhìn hắn, lúc này bổ nhào vào trong lòng hắn gào khóc lớn: "Hu hu hu. . . . . Thương Thương, huynh không cần ta , hu hu hu. . . . . ."

"Không có, Thương Thương không có không cần Tam nhi!" Hắn luốn cuống tay chân giúp nàng lau nước mắt, trái tim như là bị cái gì đâm vào , đau đớn khó nhịn.

"Huynh chính là không cần ta rồi ! Huynh là một người xấu xa , là kẻ bạc tình , huynh thích Phượng Phi Yên rồi. . . . . Còn có, còn có Long. . . . . Nấc. . . . . Long Tử Nghiên. . . . . ." Thấy nàng càng nói càng lớn , qua không được bao lâu, có lẽ sẽ đem thị vệ vương phủ đưa tới.

Che miệng của nàng , ôm lấy nàng từ cửa sổ nhảy đi ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

Tây giao, biệt viện của Hiên Viên Vô Thương .

Vốn là chuẩn bị mang nàng vào trong phòng , nhưng là nghĩ ban đêm có chút gió nhẹ, có thể giúp nàng tỉnh rượu, hắn liền mang nàng đến bãi cỏ ở hậu viện . . . . . .

Một mảng hoa bách hợp xanh um tươi tốt , một nam tử bạch y gắt gao ôm nữ tử trong lòng : "Tam nhi nghe lời, đừng náo, đừng náo. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam dùng hết sức đẩy ra hắn, hắn sợ thương tổn đến nàng, chỉ phải buông ra, bước chân của nàng ở trong ánh mắt lo lắng của hắn , lung lay thoáng động vài cái, mờ mịt nhìn hắn: "Hiên Viên Vô Thương, ngươi là hoa tâm đại cải củ, ta mắt bị mù mới có thể coi trọng ngươi. . . . . Ngươi. . . . . Nấc. . . . . ."

Dung nhan tuyệt mỹ dở khóc dở cười , hắn làm sao thành hoa tâm đại cải củ rồi hả ? Chính là đáp lại các nàng mấy câu, cũng không tạo thành tội danh này đi?

"Được ! Được ! Tam nhi đừng náo, nói cái gì đều được. . . . . ."

"Hu hu hu. . . . . ." Nàng lại bắt đầu khóc lớn.

Khóc làm cho tim của hắn se lại , xông lên lôi kéo nàng: "Tốt lắm, tốt lắm, Tam nhi đừng khóc , Thương Thương không bao giờ chọc Tam nhi tức giận nữa , nàng đánh ta được không ?"

"Ngươi không phải là Thương Thương. . . . . Nấc, ngươi không phải là Thương Thương, Thương Thương hiện tại đang ăn cơm với các nàng . . . . . Hu hu hu. . . . . Thương Thương không cần ta rồi. . . . . ." Nói xong khóc đến càng thêm thương tâm.

Thấy nàng càng khóc càng thương tâm, hắn hiện tại hận không thể tìm bả đao đem chính mình chặt rồi ! Ôm nàng ôn nhu an ủi: "Thương Thương không bao giờ cùng các nàng ăn cơm nữa , Thương Thương về sau thấy các nàng sẽ chạy rất xa, Tam nhi nín khóc được không ?"

"Ta không tin!" Rống to một tiếng, "Thương Thương trước kia cũng đáp ứng ta không quan tâm các nàng , sau này vẫn là quan tâm , hu hu hu. . . . . ."

"Thực xin lỗi! Thực xin lỗi! Tam nhi, Thương Thương sai lầm rồi, sai lầm rồi, Tam nhi đừng khóc được không ? Thương Thương cầu nàng !"

https://thuviensach.vn

Hắn thật sự là không biết nên dỗ nàng như thế nào .

"Ta muốn khóc, ta sẽ khóc!" Nàng giống như điên cuồng thét lên.

Hắn đem cánh tay vươn ra: "Nếu không Tam nhi lại cắn ta được không ? Cắn đến khi nào Tam nhi không nghĩ khóc mới thôi!" Hắn nhớ được lần trước nàng khổ sở, hắn cho nàng cắn một ngụm nàng liền nguôi giận rồi !

"Không tốt!" Lớn tiếng mở miệng.

"Vậy muốn thế nào mới tốt?" Lau nước mắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng , vội vàng mở miệng.

"Ta muốn ăn huynh ! Vậy huynh chính là của một mình ta rồi !" Nàng lớn tiếng mở miệng, sau khi nói xong ngây ngô cười một tiếng, "Ta trước kia sao lại không nghĩ tới chứ ?"

Dứt lời "Nấc" một cái, mặt cười dâm đãng, quay đầu nhìn hắn. . . . . .

Nhìn bộ dáng này của nàng , đột nhiên da đầu hắn có chút run lên: "Tam nhi, không cần xúc động, nghĩ rõ ràng lại nói được không?" Cảm thấy có chút lấm tấm mồ hôi, nàng say thành như vậy, làm sao có thể nghĩ rõ ràng!

"Người ta đã nghĩ rất rõ ràng rồi !" Nói xong liền bắt đầu túm vạt áo của hắn.

"Tam nhi, nàng tỉnh sẽ hối hận !" Hắn nhanh chóng đẩy ra nàng.

Này đẩy, làm nàng không có đứng vững, đặt mông ngồi vào giữa bụi hoa bách hợp : "Hu hu hu. . . . . Thương Thương không cần ta , Thương Thương thật sự không cần ta rồi. . . . . ."

Thấy nàng bị đẩy ngã, còn vừa khóc lên, hắn lập tức ngồi xổm người xuống, còn chưa có kịp mở miệng, đã bị nàng đẩy ngã , gắt gao áp ở dưới thân. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nàng một mặt kiên định tháo đai lưng của hắn : "Hôm nay, người ta nhất định phải ăn huynh !" Kéo tới kéo lui vẫn là kéo không ra, tức thì một tay túm lấy vạt áo trước ngực hắn giật ra, thấy cái núm màu hồng mờ mờ ảo ảo trên làn da màu mật ong của hắn , chưa từng nghĩ nhiều liền cắn xuống. . . . . .

"Hí. . . . . Tam nhi. . . . . ." Nam tử phát ra một tiếng than nhẹ khó nhịn . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 15: Ăn xong rồi, liền muốn chạy sao

Bất ngờ không hề dự tính trước nàng mút vào, chỉ thiếu mức liều mạng mà gặm cắn.

Loại cảm giác lạ lẫm này khiến hắn khó xử, nằm trên mặt đất, ánh mắt hắn có chút giãn ra rời rạc, cố gắng gượng mở miệng: "Tam nhi, không nên. . . . . ."

Cách đó không xa, Đình Vân hoảng sợ trợn to mắt, nhìn Vương Gia nhà bọn họ cùng cái vị tam vương phi kinh khủng kia, khó nhọc nuốt một ngụm nước miếng, nghĩ tới có nên đi cứu giá hay không, suy nghĩ hồi lâu, lại cắn răng, vung tay lên, mang theo tất cả ám vệ thối lui ra bên ngoài 500m, tránh cho ngày mai bị Vương Gia chém!

"Ha ha, cái gì không nên, tiểu gia hôm nay liền. . . . . Nấc. . . . . Liền cưỡi lên chàng!" - Nàng cười dâm đãng kéo rộng y phục của hắn, đôi bàn tay như ăn trộm kia chạy trên ngực màu mật ong của hắn. . . . . .

"Ừm, Tam nhi. . . . . ." - Bụng dưới dấy lên hừng hực một ngọn lửa dục, lý trí vẫn còn đang hô hào hắn bây giờ không thể được, hắn phải đợi đến lúc nàng tỉnh táo lại.

Nghĩ tới đó liền muốn đẩy nàng ra, lại bị nàng nắm tới cực chặt: "Thương Thương. . . . . Nấc, lão nương nghĩ đến ngày này đã từ rất lâu rồi, hôm nay cần phải đè lên huynh, kêu lên đi, dù là gào nát cổ họng cũng không có người đến cứu huynh đâu! Ha ha. . . . . ."

Đối với lời nói này giống như là một sơn tặc nói với thiếu nữ ngây thơ.

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, mau mau buông ra!" – Đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, trên dung nhan tuyệt sắc đều là sắc màu đỏ tươi, gắt gao cắn môi dưới, muốn đứng dậy, hắn không thể ở dưới tình huống này mà ham muốn nàng, tuyệt đối không thể!

"Chết tiệt! Đừng động !" - Vũ Văn Tiểu Tam đối diện với hắn vừa gào to lên, "Hiên Viên Vô Thương, lão nương đang cường bạo chàng, cường bạo chàng có biết hay không hả ? Chàng biết cường bạo là có ý gì không? Nấc. . . . . He he, chàng nhất định không biết, không biết ta sẽ nói cho chàng biết! Ha ha. . . . . ."

Cường bạo hắn sao? Nghe tiếp những lời nàng nói đó, trên bộ mặt tuyệt mỹ đều là ý vị dở khóc dở cười: "Tam nhi, có gì chúng ta từ từ nói. . . . . ."

"Không có gì đáng nói cả! Lão nương nói cho chàng biết, hôm nay. . . . . Nấc. . . . . Hôm nay lão nương nhất định phải ở trên chàng, sau khi ở trên rồi thì chàng chính là người của lão nương ! Chét tiệt. . . . . Nấc. . . . . Chết tiệt còn dám nhìn lâu nữ nhân khác một lần, lão nương sẽ treo ngược chàng, tìm người luân phiên hành chàng!" - Nàng nói xong liền bật dậy, ngồi ở trên người của hắn.

Lần ngồi xuống này làm cho sắc mặt đã hơi bình tĩnh của hắn cứng đờ lại, dung nhan y hệt cánh hoa đào trong nháy mắt đỏ rực. . . . . .

"Tam. . . Tam nhi. . . . . trước hết nàng hãy bình tĩnh nghe ta nói. . . . . ." - Hắn vội vội vàng vàng mở miệng, nhất thời lại không biết nên làm thế nào cho phải!

Chợt, phía thân dưới thấy lạnh, hắn nhất thời cảm thấy muốn ngất xỉu, đây là tình huống gì vậy? Hiên Viên Vô Thương hắn thật sự bị người khác cường bạo rồi hả ? !

"He he. . . . . Dáng dấp cũng không khác nhiều lắm so với Hiên Viên Ngạo. . . . . ." – Trên gương mặt mang theo vẻ thẹn thùng, có chút hưng

https://thuviensach.vn

phấn mở miệng, he he, nàng vừa nhìn thấy “cái đó” của một trai đẹp rồi !

Những lời này khiến vẻ thẹn thùng trên gương mặt của hắn biến mất không còn một mống, trên dung nhan tuyệt sắc đều là hừng hực lửa ghen. Nàng thật sự đã nhìn thấy qua của Ngạo rồi sao?

Tiếp đó,Vũ Văn Tiểu Tam bắt đầu cởi y phục của mình: "Nghe nói. . . . . Nấc. . . . . Nghe nói thời điểm cường bạo, nấc. . . . . thì không thể mặc quần áo . . . . . ."

"Tam. . . . . Tam nhi. . . . . ." - Hắn nhất thời cảm thấy đầu lưỡi có chút líu lại, có một loại kích động ngay lập tức muốn ăn nàng!

Nàng nằm trên người của hắn giãy dụa hồi lâu, chợt vẻ mặt rất chi là đưa đám ngẩng lên: "Ô ô. . . . . Kế tiếp làm thế nào vậy?"

Kế tiếp làm thế nào? Hắn có chút dở khóc dở cười, cũng không biết kế tiếp nên làm thế nào. Còn muốn cường bạo hắn? - "Tam nhi, đứng lên đi có được hay không. . . . . ." - Hắn thật không muốn lần đầu tiên của bọn họ xảy ra dưới tình huống nàng không tỉnh táo! Như vậy sẽ làm hắn cảm thấy mình rất hèn hạ!

"Không đứng lên ! Hôm nay người ta nhất định phải. . . . . Nấc. . . . . Nhất định phải ăn chàng! Nếu không, sẽ phải đi ăn Long Ngạo Thiên!"

Ăn Long Ngạo Thiên ? Nếu để cho nàng ăn Long Ngạo Thiên, hắn làm thế nào bây giờ ? Mạnh mẽ cắn răng, bất chợt lật người đè nàng ở dưới thân thể, cặp mắt nhuốm vào hừng hực lửa dục, "Tam nhi, có thể ăn, nhưng nàng xác định nàng sẽ không hối hận?"

Nàng đột nhiên cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, mê mê mang mang nhìn nam nhân tuyệt sắc đè ở trên người nàng, say bí tỉ mở miệng: "Không được ở trên chàng, lão nương mới . . . . . Nấc. . . . . Mới là hối hận cả đời!"

https://thuviensach.vn

Nói xong, hai cánh tay câu lên cổ của hắn. . . . . .

"Được ! Đây là Tam nhi nói nhé!" - Hắn nói xong cũng không tiếp tục đè nén lửa dục của mình nữa, hung hăng cắn đôi môi của nàng, từng chút từng chút hút lấy mật ngọt trong miệng nàng, ngón tay thon dài đốt một đốm rồi lại một đốm lửa ở trên người của nàng. . . . . .

Nếu nàng không hối hận, hắn lấp tức không cần thiết phải tiếp tục nhịn nữa, nàng là của hắn, vốn nên là của hắn!

"Ừ. . . . . Thương Thương. . . . . ." - ở phía dưới hắn, nàng khó chịu uốn éo người, khuôn mặt tinh sảo nhỏ nhắn đã đỏ hồng, ánh mắt mê ly, giống như là đang tỏa ra sức mê hoặc nguy hiểm đến chí mạng. . . . . .

"Tam nhi đã chuẩn bị xong chưa ?" - Âm thanh dịu dàng vang lên, giống như là rượu Bồ Đào được ủ cất từ rất lâu, lười biếng mị hoặc, lại vô cùng hấp dẫn, ánh mắt đựng chứa tình yêu sâu thẳm nhìn cô gái ở phía dưới mình. . . . . .

"Chuẩn bị cái gì?" – Ngoẹo đầu có chút không hiểu. . .

Hắn khẽ cười một tiếng, không đáp. . . . . .

Ngay sau đó, trong bụi rậm Hoa Bách Hợp kia, phát ra một tiếng thét chói tai: "A! Thật là đau a! Giết người! Cứu mạng a. . . . . ."

"Tam nhi đừng khóc. . . . . Thương Thương không động nữa!" am thanh cố nén chịu của hắn vang lên, cúi đầu hôn lên trên mặt nàng bởi vì đau đớn mà nước mắt đã chảy ra ngoài, giờ khắc này, hắn cảm thấy nàng đã thuộc về hắn rồi, một lỗ trống trong lòng này đã được lấp đầy. Tam nhi, chỉ vì câu nói"Không hối hận" kia của nàng, Thương Thương cũng hi vọng, nàng vĩnh viễn đều không nên hối hận.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, nàng từ trong đau đớn trở lại bình thường, nhẹ nhàng hơi động đậy thân thể một chút, cái khẽ động này làm cho sắc mặt hắn cứng đờ. . . . . .

"Híc. . . . . ." - Cắn môi dưới, nén chịu lấy dục vọng nguyên thủy nhất, "Tam nhi, còn đau không ?" - Dịu dàng mở miệng hỏi thăm cô gái nhỏ ở phía dưới.

"Không đau, chỉ có chút không thoải mái. . . . . Nấc. . . . . ." - Nấc rượu mở miệng đáp lời.

Khóe môi nâng lên một nét cười tà tứ. . . . . .

. . . . . .

"Có đau hay không?" Nhẹ giọng mở miệng hỏi thăm, mặt tràn đầy nhu tình. Tam nhi, bắt đầutừ một khắc này, nàng đã thuộc về ta! Cũng chỉ thuộc về ta!

Tựa như, Thương Thương cũng chỉ thuộc về nàng. . . . . .

. . . . . Một đêm này, nàng không biết ngất đi bao nhiêu lần, lại bị hắn gọi tỉnh qua bao nhiêu lần. . . . . .

Cho đến khi sắc trời dần sáng, hắn vòng quanh hông của nàng, để cho nàng đè lên trên người của mình, nặng nề ngủ. .

. . . . . .

"Vương Gia!" - Ám Ảnh đau lòng nhìn bóng ảnh cái người bên cửa sổ kia, kể từ khi bọn họ quay trở lại đem tin tức truyền đạt cho Vương Gia, Vương Gia vẫn cứ như vậy.

Dáng người lạnh lùng kiêu ngạo của Hiên Viên Ngạo đứng ở bên cửa sổ, lông mày như ngọn núi nhíu lại, sắc mặt cũng hơi trắng bệch, cái lạnh trong

https://thuviensach.vn

mắt cũng là thấu xương . . . . . Bi thương đau đớn!

Hắn đã biết chuyện đêm qua, chắc hắn hoàng thúc cũng có ý định cho hắn biết, nếu không chỉ bằng mấy người bọn Ám Ảnh tuyệt đối sẽ không dò xét ra được!

Còn như, tại sao lại không đi ngăn cản ?

Bởi vì hắn biết rõ hắn không ngăn cản được, tương tự, cũng bởi vì đây là lựa chọn của nàng, nếu hắn đã đồng ý với hoàng thúc là cạnh tranh công bằng, hắn cũng không có quyền can thiệp tới bất kỳ quyết định gì của nàng.

"Vương Gia, người phải chú ý thân thể của mình, vết thương của ngài vẫn còn rất nghiêm trọng!" – giọng nói của Ám Dạ vang lên, làm sao lại xảy ra chuyện Vương phi và Hi Vương Gia như thế này ? Cái này, đến bây giờ hắn vẫn cảm thấy cực kỳ hoang đường!

"Ừ !" - đáp một tiếng, ngay sau đó, con mắtlạnh lẽo nhẹ nhàng nhắm lại, môi mỏng mím chặt, dưới tay áo bào rộng lớn, đôi tay nắm chặt thành quyền, hắn không nói được bây giờ đang có cảm giác gì, nói không rõ là đau lòng, ghen tỵ, không cam lòng, hay là. . . . . Hắn chỉ biết, tim của hắn giống như bị vạn mũi tên xuyên thấu, đau đớn khó chịu!

Tay phải không tự chủ đặt lên ngực, mạnh mẽ níu lấy. . . . . .

"Phut. . . . . ." - Một ngụm máu tươi phun ra trên bệ cửa sổ, cũng dính vào tấm áo màu xanh dương. . . . . .

"Vương Gia !" Giọng nói kinh hoảng vang lên, "Mau đi thỉnh Thần y!"

"Không cần, Bổn vương không có việc gì." Âm thanh vẫn là lạnh lẽo như vậy, chỉ là không nghe ra được bao nhiêu tức giận.

https://thuviensach.vn

Tiếng ve ra rả, mùi hoa sơn chi thơm ngát xông vào mũi, một cơn gió nhè nhẹ xuyên thấu qua cửa sổ, phất lên trên dung nhan lạnh lùng kiêu ngạo của hắn, không sao tả hết được vẻ thê lương duy mỹ. . . . . .

"Vương Gia. . . . . ." - Bọn họ tới bây giờ vẫn chưa từng thấy qua Vương Gia có bộ dáng này, mặc kệ là tại bất cứ thời điểm nào, Vương Gia đều hiên ngang mạnh mẽ, cũng không hèn nhát, càng không thể nào chán nản như thế này.

Cho dù là lần trước, 10 nghìn nhân mã của hai người bọn họ bị 70 vạn binh mã bao vây, Vương Gia vẫn trấn định tự nhiên, mặt không đổi sắc, chỉ huy bọn họ thành công phá địch. Nhưng hôm nay. . . . . Bọn họ không biết tình yêu là gì, cho nên cũng không lý giải được cảm thụ của Vương Gia.

Không trả lời bọn họ, chỉ kinh ngạc nhìn qua bầu trời ngoài cửa sổ, ánh mặt trời chiếu làm cho hắn cảm thấy cực kỳ chói mắt. . . . . .

Tiếp đó, bản than hắn phải giải quyết như thế nào đây? Là tiêu sái buông tay, hay vẫn là tiếp tục kiên trì?

Trong đầu xẹt qua dáng vẻ nàng nở nụ cười, xẹt qua bộ dáng yếu ớt của nàng, còn có dáng vẻ nàng cứ luôn giận hắn đến độ giậm chân . . . . . Hắn, sẽ phải mất đi nàng sao? Hoàn toàn mất đi nàng sao?

Tay nắm chặt thành quyền. . . .

Buông tha, hắn không làm được! Không làm được!

Hung hăng nện một quyền lên trên cây cột, máu đỏ thẫm chảy xuôi xuống theo cây cột. . . . . con mắt lạnh lấp lánh, bên trong đều là ánh sáng kiên định, hắn sẽ không buông tha, tuyệt đối không! Tiếng chim hót ríu rít vang lên, lông mi thật dài của cô gái tuyệt sắc khẽ rung động mấy cái, từ từ mở ra, đầu còn có chút mơ mơ màng màng . . . . .

https://thuviensach.vn

Sau đó trước mắt sang rõ, hoảng sợ trợn to mắt, nhìn nam tử tuyệt mỹ ở dưới người nàng, môi anh đào khẽ nhếch, hoảng sợ trợn to mắt. . . . . .

Nàng rõ ràng cảm thấy mình đang không mặc y phục, nằm trên ngực của hắn. . . . . .

Chuyện này. . . . . .Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nghiêng đầu nhớ lại, chuyện là dường như ngày hôm qua nàng uống nhiều quá, sau đó hắn xuất hiện, sau đó, sau đó thì thế nào?

Trong đầu vang lên từng câu từng câu nói mang theo ý cười dâm đãng "Lão nương đang cường bạo chàng !", "Gọi đi, gọi rách cổ họng cũng không có người đến cứu chàng đâu !" . . . . . .

Hơn nữa, hiện tại rõ ràng tư thế này là nàng đang ở trên hắn, vậy. . . . . Này, cái đó. . . . . tối ngày hôm qua nàng thật sự đã cưỡng bức, cưỡng bức, cưỡng bức hắn rồi sao?

Không phải chứ? Tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, cắn môi của mình. . . . . Toi đời rồi, chờ Thương Thương tỉnh lại, nàng có thể sẽ bị giết!

Bị mỗ nữ nhân cường bạo, cái này là chuyện bị sỉ nhục cỡ nào chứ, Thương Thương nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng! Vậy phải làm sao bây giờ đây. . . . . .hu hu hu. . . . . .

Nhìn qua xung quanh là một mảnh trống trải, bọn họ đang ở trong một bụi rậm Hoa Bách Hợp, càng khiến cho nàng như muốn chết ngất! Ta toi rồi! Con mẹ nó lại còn là dã chiến nữa cơ đấy? Hu u hu. . . . . .

Từ khi nàng tỉnh, hắn đã cảm nhận được, nhắm mắt lại chờ phản ứng của nàng, xem xem nha đầu này định làm như thế nào. . . . . .

https://thuviensach.vn

Truyền tới bên taiâm thanh ấp úng của nàng, thật rất nhỏ: "Chuyện này, Thương Thương kia, ta cái đó là uống nhiều quá, say rượu làm loạn, ta không phải cố ý, ta tin rằng chàng đại nhân đại lượng nhất định sẽ không so đo với ta đúng không ? Chàng không nói chuyện, coi như chàng tha thứ cho ta rồi nhé, vậy ta đi trước đây!"

Nói xong, lại nhẹ nhàng để bàn tay hắn đang đặt ngang hông của mình xuống, từ từ thả lên trên mặt cỏ, sau đó sẽ nhẹ nhàng cầm lên một cánh tay khác của hắn từ từ thả trên đất, nhẹ nhàng thở ra một hơi, vỗ vỗ lồng ngực của mình. . . . . .

Sau đó thận trọng chống thân thể đứng lên, nghĩ tới ngàn vạn lần không nên đánh thức hắn, kết quả, đột nhiên. . . . . Một cánh tay của hắn giống như vô tình chộp lấy eo của nàng, khiến thân thể nàng suýt nữa nện lên trên người của hắn. . . . . .

Nàng kinh hãi, nhìn đến nam tử tuyệt mỹ ở phía dưới kia, não bộ đột nhiên như chập mạch! Ha ha. . . . . Đẹp trai quá, trai đẹp thế này vậy mà cứ như vậy dễ dàng bị nàng ăn, khà khà . . . . . Rượu thật là đồ tốt ! Có cơ hội uống them chút nữa, sau đó cưỡng bức dữ dội hắn mấy lần, ha ha. . . . . Ặc, nàng thật nhanh lắc đầu một cái, bây giờ không phải là lúc nghĩ những thứ này, trước phải chạy trối chết mới là khẩn yếu nhất!

Nhìn dung nhan đáng yêu của hắn khi ngủ, rõ ràng còn chưa tỉnh, vậy động tác vừa nãy chính là vô ý thức, vì vậy, Vũ Văn Tiểu Tam một lần nữa nhẹ nhàng tóm lấy cánh tay của hắn ở trên người của mình . . . . . .

Tiếp đó lại chuẩn bị đứng dậy, kết quả không đợi thân người nàng đứng lên, hắn lật người, làm cho nàng cùng hắn đều nằm nghiêng, một chân đè ở trên chân ngọc của nàng khiến nàng không thể động đậy. . . . . .

Nhìn dung nhan của hắn ngay sát cạnh không thể gần hơn được nữa, đôi mắt tà mị đào hoa vẫn đóng chặt lại, mỗ nữ gian nan nuốt nước miếng, ực

https://thuviensach.vn

ực. . . . . Hoàn hảo là chưa tỉnh, thế nhưng lại đè ép khiến nàng làm thế nào trốn đây? Híc híc híc. . . . . .

Nhìn đến cái chân kia, nhẹ nhàng nhúc nhích, thấy hắn không phản ứng lại, rồi yên tâm từ từ nhấc dời chân của hắn, sau đó nhẹ nhàng đứng dậy, rút ra khỏi ngực của hắn, long thầm kích động không ngớt oh ư! Oh ư! Rốt cuộc nàng cũng trốn ra được!

Đang chuẩn bị đứng lên, lại bị cánh tay dài của hắn duỗi ra một cái, trực tiếp kéo tới đây, rồi sau đó lật người, đè nàng ở dưới thân thể. . . . . .

Đôi mắt tà mị đào hoa mở ra, mang theo sự hài hước nhìn tiểu nữ nhân phía dưới: "Ăn xong rồi liền muốn chạy ?"

"Mới không có ! Người ta là người phẩm đức cao thượng, làm sao có thể ăn xong liền bỏ chạy chứ ?" – khí lớn nghiêm nghị mở miệng, nhưng rất rõ ràng là chột dạ.

"Tam nhi chuẩn bị đi đâu ?" - Nhìn chằm chằm nàng, vẻ hài hước trong đáy mắt càng thêm rõ ràng.

“Híc. . . . . Cái đó, người ta muốn, muốn, a, đúng rồi, muốn đi nhà cầu! Đúng, muốn đi nhà cầu!" - Ánh mắt trôi đi không dám nhìn hắn.

"Thật sao ?" – Âm thanh rất có sức hút vang lên, mang theo sự lười biếng cùng mị hoặc mới vừa thức giấc.

"Đúng! Đúng!" - Gật đầu như bằm tỏi.

"Tam nhi, tối hôm qua, tối hôm qua nàng. . . . . ." – Gương mặt của hắn có vẻ uất ức nhìn nàng, còn khẽ cắn môi dưới của mình, không nói ra được đáng thương, thật đáng yêu.

https://thuviensach.vn

Ô ô ô. . . . . ."Tối hôm qua ta làm sao?" Nhẫn nhịn sự kích động muốn khóc rống lên, giả bộ ng. Toi rồi, hỏi cái này, có phải việc tiếp theo hắn muốn làm là xấu hổ tức giận, một đao bổ đôi nàng hay không?

"Tối hôn qua Tam nhi làm cho người ta thật là đau!" – môi monhr y hệt đóa anh đào cong lên, làm bộ đáng thương mà nhìn nàng.

Khó nhọc nuốt một ngụm nước miếng: "Làm đau chỗ nào hả ?"

Mỗ nam liếc qua hai cái điểm đỏ trước ngực mình, bị cắn vừa đỏ vừa sưng, phía trên còn mơ hồ nhìn thấy dấu răng. . . . . .

"Này, này, cái đó. . . . . Đó là việc ngoài ý muốn, nghiêm trọng ngoài ý muốn, trọng đại ngoài ý muốn! Thật sự là, ta thật sự là không cố ý đâu!" – đầu lưỡi mỗ nữ xoắn lại, sợ sệt nhìn hắn, lo lắng một giây kế tiếp nhìn thấy trong mắt hắn có sát ý.

"Tam nhi nghĩ phải bồi thường người ta như thế nào ?" - Dường như rất đáng thương nhìn nàng.

Ặc, bồi thường thế nào, bồi thường thế nào. . . . . ."Chàng muốn như thế nào ?" - Nàng vặn đôi mày thanh tú, gương mặt khổ sở nhìn hắn.

"Người ta muốn cắn trở lại!" - Ngay sau đó cúi đầu. . . . . .

Tiếp theo, nàng liền cảm thấy một hồi tê dại trước ngực. . . . . ."Hu hu hu. . . . . Thương Thương, không nên bồi thường như vậy, chàng cắn làm cho người ta không thoải mái. . . . . ."

Vừa nói, vừa uốn éo người.

Cái uốn éo này tự nhiên khiến lửa dục mà hắn nhẫn nhịn đã lâu đều bị ép ra ngoài, ngẩng đầu lên, khóe môi nâng lên một nét cười tà tứ: "Không nên bồi thường như thế này, vậy thì đổi lại phương thức bồi thường đi!"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói vừa dứt. . . . . .

"A. . . . . Ừ, a. . . . . Không được, Thương Thương, không nên. . . . . ." - Hoảng sợ mở miệng.

"Ừ a. . . . . Thương Thương không được, thật không nên. . . . . ." - Thở gấp liên tiếp.

"Nhưng người ta vẫn còn muốn!" - Âm thanh có chút ủy khuất.

. . . . . .

"Ô oa. . . . . Chàng tha cho ta đi, không chịu nổi, mẹ ơi, cứu mạng a. . . . . ."

Thấy nàng ngay cả mẹ cũng gọi ra, khóe môi hắn nâng lên một nét cười…..có chút kiêu ngạo ! Ngay sau đó tăng nhanh động tác, ngoảnh mặt làm ngơ đối lời cầu xin tha thứ của nàng. . . . . .

. . . . . .

Mấy hiệp xong xuôi, nàng mệt mỏi ngủ thiếp dưới người của hắn. . . . . .

Đau lòng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, đè xuống ngọn lửa dục lại lần nữa dâng lên ở bụng dưới, dừng động tác lại, ôm nàng trong ngực, dù sao cũng là lần đầu tiên, không thể để cho nàng quá mệt mỏi. . . . . .

. . . . . Sau khi tỉnh lại lần nữa thì mặt trời đã lặn phía tây.

Mở mắt ra, liền rơi vào môt đôi mắt đào hoa đầy thâm tình. . . . . .

"Thương Thương. . . . . ." Có lại ý thức, co rúm mở miệng.

"Tam nhi, đói bụng không?" Giọng nói dịu dàng vang lên, đúng là cả ngày rồi

https://thuviensach.vn

bọn họ vẫn chưa ăn cơm.

Ặc , nàng không muốn đấu tranh? Nhanh chóng gật đầu: "Ừ! Đói bụng!"

Hắn khẽ cười một tiếng, ôm nàng ngồi xuống, dịu dàng mặc quần áo cho nàng, bây giờ đã không còn xấu hổ như hôm qua, mỗi một hành động đều rất tự nhiên, giống

như bọn họ đã là phu thê nhiều năm. . . . . .

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Vũ Văn Tiểu Tam lại ửng đỏ như quả hồng, gào

thét, nàng đã làm gì a? Rốt cuộc nàng đã làm gì a? Uống vào một chút rượu, liền tàn

phá một nam tử xinh đẹp như hoa? Nàng là người sao? Nàng vẫn còn là người sao?

Sau khi nam tử giúp nàng mặc từng món quần áo xong, thì bắt đầu mặc

quần áo của mình, mỗ nữ cảm thấy bất an không yên, có phải mặc quần áo xong rồi

liền phải tính sổ hay không?

Sau khi hắn mặc quần áo tử tế, nhẹ nhàng sửa sửa sợi tóc giúp nàng nhưng

lại khiến cho da đầu nàng có chút run lên, trời ạ, có phải muốn trực tiếp cắt bỏ đầu của nàng hay không? Suy nghĩ khốn khổ lại nuốt nước miếng một cái.

Sau khi chỉnh đốn xong tất cả, vươn cánh tay dài xoay thân thể của nàng trở lại, để nàng đối mặt với hắn, bình tĩnh nhìn vào mắt nàng, bắt buộc

https://thuviensach.vn

mình cố gắng tự nhiên mở miệng: "Tam nhi, nói cho ta biết, nàng hối hận không ?"

Hỏi xong thì thân thể có chút rung động, là hắn quá ích kỷ , không chờ nàng tỉnh táo liền. . . . . Nếu nàng nói "hối hận" , vậy hắn phải làm sao bây giờ? Làm sao mới có thể bồi thường lại cho nàng?

A ? Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nhìn hắn, còn thấy thân thể hắn hơi hơi rung động, cảm thấy hắn đã bị mình làm tức giận đến toàn thân run rẩy!

Vì thế đôi mi thanh tú vặn vẹo, vẻ mặt co rúm nhận sai: "Vậy, cái kia,Thương Thương, chàng nhất định phải tha thứ cho người ta, ta không phải cố ý, ta chỉ là say

rượu loạn tính cho nên mới làm việc không nên làm với chàng, ngàn vạn lần

chàng đừng tức giận, cho dù tức giận thì ngàn vạn lần cũng không nên. . . . . Hu hu

hu. . . . . ."

"Say rượu loạn tính"? "Làm việc không nên làm" ?

Hắn ngơ ngác nhìn nàng, sau đó trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra ý tự giễu. . . . . Đầy xin lỗi, ôm nàng vào trong lòng, gắt gao ôm, đầu đặtt ở cổ của nàng: "Tam nhi, thực xin lỗi."

Năm chữ ngắn ngủn, lại giống như dùng hết hơi sức cả đời hắn vậy. . . . . .Thực xin lỗi. . . . . Là ta quá ích kỷ hủy hoại nàng, thực xin lỗi, thực xin lỗi. . . . . .

Ặc ? Thực xin lỗi? Vũ Văn Tiểu Tam rất kinh ngạc nhìn hắn, rõ ràng là phạm tội cường bạo, sao ngược lại hắn nói xin lỗi với nàng chứ?"Thương

https://thuviensach.vn

Thương, có phải là chàng bị ta kích thích đến choáng váng không?"

Thấy hắn không nói lời nào, nàng đẩy đẩy hắn: "Thương Thương. . . . . ."

"Thương Thương?" Buồn bực mở miệng, đây rốt cục là chuyện gì, không phải hắn nên nhảy dựng lên muốn giết nàng sao? Sao lại giống như rất khổ sở, chẳng lẽ. . . . . .

"Hả?" Giọng nói trầm thấp có chút mỏi mệt, cũng có chút thê lương.

"Ta thật sự không phải cố ý cướp đi thân thể xử nam của chàng, chàng đừng khổ sở có được hay không, ta sẽ chịu trách nhiệm với chàng!" Mỗ nữ lập tức vỗ ngực bảo đảm.

Hắn vừa nghe,có chút kinh ngạc, nhìn nhìn nàng: "Chịu trách nhiệm với ta? Nàng không hối hận?"

"Hối hận! Ta rất hối hận!" Nàng nhanh chóng gật đầu, lập tức bày tỏ xin lỗi với hắn, "Thật sự ta rất hối hận, ta không nên cường bạo chàng, chỉ là vì ta quá thích chàng, không đúng, là quá yêu chàng, mới có thể không để ý đến ý kiến của chàng, lại vật lộn với chàng, làm ra chuyện không bằng cầm thú với chàng, xin chàng nhất định phải tha thứ ta! Ngàn vạn lần đừngđưa ta đi gặp quan phủ !"

Nàng nước mắt lưng tròng nhìn hắn, gào thét, sẽ không ngẫu nhiên là nàng trở thành nữ nhân phạm tội cường bạo duy nhất trong lịch sử chứ?

Bởi vì quá yêu hắn, cho nên mới làm chuyện như vậy? Chẳng lẽ là hắn hiểu lầm sao? Nghe một câu cuối cùng nàng nói chính là không cần đưa nàng đi gặp quan, khóe miệng không thể kiềm chế mà co rút. . . . . .

"Tam nhi, Thương Thương đang hỏi nàng, có hối hận giao mình cho ta hay không ?." Nhìn nàng dở khóc dở cười , nàng nói đều là những thứ đó?

https://thuviensach.vn

"A? Không có, không có!" Nàng không suy nghĩ liền nói ra suy nghĩ trong lòng mình.

Lập tức, liền thấy đôi mắt hoa đào của hắn hiện lên ý cười nhẹ nhàng, lúc này người trả lời câu nói kia phản ứng kịp, cúi khuôn mặt nhỏ nhắn có chút đỏ lên xuống, phải nói với hắn có vẻ hối hận hơn chứ?

Gắt gao ôm nàng, tràn đầy vui sướng, nhắm mắt lại đè nén cảm xúc của mình, nhưng thân thể vẫn không nhịn được run nhè nhẹ: "Tam nhi, nàng có biết ta sợ như thế nào không, sợ nàng sẽ hối hận. . . . . ."

Nàng ngẩn ra, quay lại ôm lấy hắn: "Thương Thương, chàng thật khờ!" Đồng thời cũng nói ở trong lòng: Thương Thương, chàng có biết ta sợ như thế nào không , sợ chàng sẽ một đao chém chết ta, hoặc là đưa ta đi gặp quan?

"Thương Thương, bây giờ chàng đã là người của ta, sau này phải ngoan ngoãn nghe lời có biết hay không?" Giọng nói của mỗ nữ cực kì đắc ý.

Hắn sủng nịch cười: "Tuân mệnh, nương tử đại nhân của ta!" Trận tranh đoạt này, hắn thắng, cần phải đi tìm Ngạo lấy hưu thư.

"Đáng ghét! Ai là nương tử của chàng!" Cái từ "đáng ghét" kia làm cho nàng lấm tấm mồ hôi , nhưng nàng vốn không phải nương tử của hắn a, bề ngoài nàng là nương tử của Hiên Viên Ngạo a, ặc , chuyện này. . . . . .

"Thương Thương, có phải là ta đã cho con heo Hiên Viên Ngạo kia đội nón xanh rồi phải không?" Lam chuyện này không tốt lắm a!

Nhéo nhéo cái mũi nàng: "Không sợ, đợi ta tìm Ngạo lấy hưu thư."

Nàng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nàng và Thương Thương xảy ra loại quan hệ này, con heo kia sĩ diện như thế, nhất định sẽ để sẵn hưu thư chờ nàng! Vì thế gật

https://thuviensach.vn

gật đầu: "Thương Thương, ta đói bụng!"

"Chúng ta đi ăn cơm?" Hắn sờ sờ của đầu của nàng, mở miệng đề nghị.Ánh mắt nàng vô ý đảo qua, thấy giữa hoa bách hợp dưới người bọn họ có dính một chút máu ở trên cánh hoa: "Đây sẽ không phải là máu của ta chứ?"

"Đúng vậy!" Hắn cười mở miệng.

"Không công bằng! Vì sao chàng không đổ máu?"

". . . . . ."

"Ai nha, thôi, đi thôi, đi thôi, đi ăn cơm !" Mỗ nữ nhảy nhót đứng dậy, tránh đi chuyện xấu hổ kia đi, kết quả mới đi hai bước, lảo đảo một cái. . . . . .

Hắn khẩn trương đi tới ôm lấy nàng: "Tam nhi làm sao vậy?" Bước chân của nàng có chút không ổn định.

Mỗ nữ nghiến răng nghiến lợi quay đầu: "Chàng còn mặt mũi hỏi ta làm sao vậy! Chân yếu rồi !" Gào hét đến mặt đỏ như ánh nắng chiều nơi xa. . . . . .

Ặc , trên khuôn mặt như cánh hoa đào đều là xấu hổ , có chút ủy khuất mở miệng: “Còn không phải là Tam nhi quá nhiệt tình sao!"Thật ra nàng đã sớm nói

không được, là hắn không để ý mong muốn của nàng, lại muốn nàng thật nhiều lần.

Nhưng người nào đó vẫn nghĩ mình phạm tội cường bạo, vừa nghe liền cười nịnh nọt : "Ha ha hắc. . . . . Không nên kích động, không nên kích động, ta xin bảo đảm những thứ này đều là ngoài ý muốn, ngàn vạn lần

https://thuviensach.vn

chàng không nên kích động mà đưa ta đến gặp quan phủ !" Nước mắt đã rơi đầy đáy lòng, rốt cuộc là nàng đã làm ra chuyện gì a!

"Thương Thương, chân người ta mềm nhũn,làm sao đi được đây ?" Nàng dùng vẻ mặt cầu xin nhìn hắn.

Khẽ cười một tiếng, bế nàng lên: "Chân mềm thì Thương Thương ôm Tam

nhi đi."

"Thương Thương, chàng thật tốt!" Vòng tay ôm cổ hắn, sau đó ấn xuống một nụ hôn lên khuôn mặt tuyệt mỹ của hắn.

Nụ hôn này làm cho con ngươi đen của hắn sáng lên, trên mặt đều là hạnh phúc: "Chỉ tốt với một mình Tam nhi!"

"Những lời này chàng đã nói quá nhiều lần!" Giọng nói cực kì không nể mặt.

Sắc mặt cứng đờ, có chút tức giận cúi đầu nhìn nét mặt khó hiểu của nha đầu này: "Người ta nói thật lòng!"

Trợn trừng mắt, chọc chọc vào ngực hắn, chợt cười có chút nguy hiểm: "Đồ ăn của Phượng Phi Yên có ngon hay không?"

Khí thế nghiêm nghị mạnh mẽ của người nào đó liền yếu xuống, có chút co rúm mở miệng: "Không ngon."

"Vậy đồ ăn của Long Tử Nghiên?" Giọng điệu càng thêm nguy hiểm.

Trán của người nào đó đã toát ra mồ hôi lạnh: "Cũng. . . . . Cũng không ngon."

https://thuviensach.vn

"Ha ha. . . . . .Chàng cảm thấy là ‘Vô Thương’ dễ nghe hơn, hay là ‘Vô Thương ca ca ’ dễ nghe hơn a?" Lần này, giọng nói đã làm cho người ta có chút sởn gai ốc rồi.

Người nào đó cảm giác lưng có chút lạnh: "Cũng không dễ nghe, vẫn là ‘Thương Thương’ dễ nghe hơn."

"‘ Kim Phượng Hí Long ’và ‘Cẩm Tú Thanh Trúc’ có hợp khẩu vị của chàng hay không?" Nhìn sắc mặt co rúm của hắn, tâm trạng mỗ nữ liền đạt được thỏa mãn cực điểm.

"Cũng không hợp khẩu vị của ta!" Vội vàng mở miệng biểu hiện thái độ.

"Sao ta lại nghe thấy có người nói ‘ thích’, ‘hợp ý’ a?" Giọng điệu biến đổi làm cho người ta hoảng sợ.

Nam tử tuyệt mỹ mím mím môi, hơi chút ủy khuất nhìn mẫu dạ xoa có hình dáng tiểu nữ nhân ở trong lòng mình: "Nếu Tam nhi không nhìn Long Ngạo Thiên thì làm sao người ta cóthể trả lời các nàng!"

"Chàng còn viện cớ?" Nói xong, bàn tay trắng nõn níu chặt lỗ tai của hắn.

Khóe miệng giật giật, khóe mắt nhìn nhìn cái tay kia, mất mặt gấp bội, nhưng vẫn thành thành thật thật mở miệng: "Nương tử, vi phu sai rồi, vi phu sẽ không dám nửa!"

"Xem như chàng thức thời!" Ngẩng đầu lên làm ra bộ dáng tự mãn, ha ha, hắn luôn ức hiếp nàng, hôm nay xơi tái hắn, bây giờ còn xoay người làm chủ nhân , hô hô!

Thấy bộ dáng lên mặt của nàng, lộ ra một cái nhẹ cười, chỉ cần nàng vui vẻ, nhéo lỗ tai một cái thì tính là cái gì! Từ phía xa, bọn hạ nhân đã nhìn thấy vương gia nhà bọn họ ôm một nữ tử, đi hướng về gian phòng này,

https://thuviensach.vn

không dám tin trừng to mắt, không phải là vương gia chán ghét son phấn trên người nữ nhân sao? Sao hôm nay lại chủ động ôm nữ tử kia?

Đợi bọn họ đến gần, mọi người cùng hành lễ: "Vương gia!" Bọn họ đều là người hầu trong vương phủ Nhiếp Chính ở đế quốc Dạ Mị của Hiên Viên Vô Thương, hầu hạ tốt, liền đưa bọn họ đến biệt viện này, thỉnh thoảng hắn sẽ tới đây ở một thời gian.

"Đứng lên đi!" Nhàn nhạt mở miệng.

"Dạ! Vương Gia, vị cô nương này là?" Đáy mắt của một lão nô lóe ra một chút tia sáng.

Hiên Viên Vô Thương quay đầu, nhìn nhìn ông ta, nét mặt thay đổi thoáng hiện lúm đồng tiền: "Là vương phi tương lai của các ngươi!"

Lão nô này vừa nghe thì toàn thân run lên hốc mắt ửng đỏ, cực kì kích động mà mở miệng: "Tốt! Tốt! Vương gia, cuối cùng ngài cũng tìm được vương phi rồi ! Chúc mừng vương gia! Chúc mừng vương gia!"

"Chúc mừng vương gia! Bái kiến vương phi!" Bọn người hầu mừng rỡ như điên cùng lên tiếng.

Một đám người hầu quỳ trên đất. . . . . .

Lần này thật sự đã khiến cho Vũ Văn Tiểu Tam có chút xấu hổ, vùi đầu vào ngực của hắn, không dám ló ra. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương khẽ cười một tiếng: "Đứng lên đi, quản gia, chuẩn bị đồ ăn đi, đừng để vương phi của bổn vương đói bụng!"

"Được! Được! Lão nô đi ngay! Lão đi ngay!" Trong giọng nói đều là kích động khó nén.

https://thuviensach.vn

Ôm nàng vào phòng, ngồi ở bên cạnh bàn ăn, sau đó để cho nàng ngồi ở trên chân mình, nhẹ giọng mở miệng: "Bọn họ đều đã theo ta rất nhiều năm, cho nên tình cảm sâu nặng hơn."

"A...!" Gật đầu bày tỏ hiểu biết, nhìn nhìn gian phòng này, có chút cảm giác như trong rừng nhã trúc, khác với Hi vương phủ khí phách gọn gàng, mà là một căn phòng lịch sự tao nhã tự nhiên.

"Thương Thương, cái gian phòng này cũng là của chàng sao?" Kẻ có tiền a, kẻ có tiền a.

"Ừm, đây là biệt viện của ta, thỉnh thoảng sẽ đến đây một chút." Cọ xát bên cạnh gương mặt nàng, giống như mèo con lười biếng.

"Vậy có phải hay chàng còn rất nhiều gian phòng như vậy không?" Quay đầu, đáy mắt tản ra khát vọng đối với vàng.

"Đúng vậy! Của ta chính là của Tam nhi !" Vuốt vuốt cái mũi của cô, đây là một tiểu mê tiền a.

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, cực kì khinh thường nhìn hắn: "Thôi đi, nói còn hay hơn là hát! Của ta? Nói đi nói lại vẫn không phải đều là của chàng sao! Ngay cả tòa nhà khác của chàng ở đâu ta cũng không biết!"

Trán ẩn ẩn có hắc tuyến toát ra, giựt giựt khóe miệng, bất đắc dĩ mở miệng: "Vậy đợi Thương Thương gọi bọn họ đem tất cả khế ước mua bán nhà, đều thu xếp đến cho nàng!"

"Thật sự?" Trừng lớn hai mắt, tràn đầy chờ mong .

"Thật sự!" Hôn lên môi của nàng, cảm giác mềm mại khiến hắn muốn ngừng mà không được, từ từ rút đi hết không khí trong miệng nàng, dính chặt như môi với răng, lưỡi của hai người hòa hợp ở một chỗ. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, người ta lại muốn rồi, làm sao bây giờ?" Sau khi kết thúc nụ hôn, đáy mắt chứa đầy lửa dục, nhìn tiểu nữ nhân xụi lơ ở trong ngực hắn.

"Tưởng tượng là được!" Một câu làm cho hắn suýt nữa là hộc máu, nhẹ nhàng bâng quơ phát ra từ trong miệng nàng.

Tưởng tượng là được? Cực kì tức giận chuyển thân thể của nàng qua, một nụ như mưa to gió lớn đánh ụp tới, nàng gắt gao bám lấy cổ của hắn, vô cùng yếu ớt buông vũ khí đầu hàng. . . . . .

"Vương gia, đồ ăn. . . . . Khụ khụ. . . . . Tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân chưa nhìn thấy cái gì!" Người hầu này nói xong, trên mặt mang theo tươi cười mờ ám và sung sướng lui ra ngoài.

Nhìn nhìn đồ ăn trên bàn, trong lòng nam tử tuyệt mỹ tràn đầy không vui, nếu không phải người hầu này tới không đúng lúc, có lẽ hắn đã thành công ôm nàng. . . . . .

Thấy bị người ta phát hiện, mỗ nữ có da mặt dày hơn tường thành đỏ lên: "Thương Thương, chúng ta ăn cơm đi!" Ha ha, ăn cơm đi ăn cơm đi. . . . . .

"Ừm!" Giọng nói xen lẫn tức giận, rõ ràng là không thỏa mãn dục vọng.

Tay thon dài vươn ra, cầm lấy đũa gắp một miếng thịt bò, đưa đến bên miệng nàng: "Tam nhi, ăn!"

Hé miệng bẹp một tiếng vào miệng, vẻ mặ ăn say mê, suy nghĩ trong lòng cũng là —— cảm giác ăn"thịt" thật sự là sảng khoái a! Ha ha ha. . . . . .

Chợt , biến sắc: "Thương Thương, chàng thành thật nói với ta, Phượng Phi Yên gắp rau cho chàng, không phải là chàng không nỡ ăn chứ?"

https://thuviensach.vn

Người nào đó kẹp một miếng thịt đưa tới bên miệng, thiếu chút nữa là phun thịt ra, quay đầu nhìn nàng: "Nói đùa cái gì? Phía trên đũa nữ nhân gắp thức ăn dính nước miếng, bẩn chết, Thương Thương mới không ăn!"

Gì? Nhìn hắn một lúc lâu. . . . . Lúc này cũng là áo trắng không dính một hạt bụi nào, một đôi giày trắng nõnkhông có bất cứ trang trí nào, thỉnh thoảng trong ngày thường cũng sẽ biểu lộ ra một chút động tác. . . . . .

Vì thế, mỗ nữ giật giật khóe miệng: "Thương Thương, không phải là chàng thích sạch sẽ chứ?"

Nét mặt Hiên Viên Vô Thương cứng đờ, có chút xấu hổ quay đầu nhìn nàng, gật gật đầu, cũng cảm thấy có chút lo lắng nàng có thể vì thế mà cảm thấy hắn là người kỳ quái hay không, cho nên không muốn hắn nửa.

"Xong rồi! Xong rồi! Vậy làm sao có thể sống a!" Khuôn mặt nàng hiện ra nét đau khổ, nhìn hắn.

"Cái gì mà làm sao sống?" Thật sự ghét bỏ hắn như vậy sao?

"Thương Thương, thật ra ta không phải là một người chú ý vệ sinh!" Đáy mắt nàng chứa tia nước.

Mày kiếm vặn vẹo, có chút khó hiểu: "Cho nên?" Nàng không phải một người chú ý vệ sinh sao? Vì sao hắn không biết?

"Vậy có phải chàng chê ta bẩn không?" Đáy lòng đầy lo lắng nhìn hắn.

Bất đắc dĩ nhìn nàng một chút, trong đầu của nha đầu kia suốt ngày đều là mấy thứ suy nghĩ vớ vẩn? Làm sao hắn có thể chê nàng bẩn? Hắn yêu nàng còn không kịp!

Nghĩ nghĩ lại bưng một ly rượu lên để bên bờ môi nàng: "Uống vào."

https://thuviensach.vn

Bởi vì vẫn lo lắng mình đã bị hắn ghét bỏ, cho nên Vũ Văn Tiểu Tam nhíu mày nhìn nhìn hắn, uống rượu vào trong miệng, đang muốn nuốt xuống liền có một nụ hôn đánh úp tới, hắn cuốn toàn bộ rượu trong miệng nàng ra ngoài, một dư thừa một giọt nào. . . . . .

Sau khi rời khỏi miệng nàng, rượu đã bị hắn nuốt vào trong bụng, trong đôi mắt đào hoa là ý cười tà mị: "Nàng nói xem người ta có thể chê Tam nhi bẩn hay không?"

Mỗ nữ nhìn hắn một lúc lâu sau, giữa tránxuất hiện một chút chán ghét: "Thương Thương, quá ghê tởm!"

"Khụ khụ. . . . . ." Hắn thành công bị nước miếng của mình làm sặc, không nói gì nhìn nha đầu kia, rốt cuộc có biết cái gì là tình cảm hay không a?

Quay đầu gắp rau, đút cho nàng: "Nếm thử cái này." Đối với lời nói của nàng, hắn nên học được coi như không có.

"Ừm!" Bẹp một tiếng nuốt vào miệng, hạnh phúc nhai kỹ.

"Thương Thương, tuy bây giờ chàng đã là người của ta, nhưng chúng ta vẫn phải quy ước ba điều!" Vũ Văn Tiểu Tam vừa ăn, vừa phát biểu không rõ.

"Cái gì là quy ước ba điều?" Nhìn nàng có chút kinh ngạc.

"Đầu tiên, ta nói một, ngươi không chỉ phải nói một, mà còn phải kéo dài ra hai ba bốn năm sáu bảy!" Gật gù đắc ý mở miệng.

Cưng chiều cười: "Được!"

"Tiếp theo, chàng không thể nhìn nữ nhân khác, không được nói nhiều, nếu không liền có gia pháp hầu hạ!" Nói xong lại càng lên mặt.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng lên mặt của cô, giúp cô lấy hết sạch sẽ xương cá, sau đó đưa đến trong miệng nàng, dịu dàng mở miệng: "Được! Nhưng mà Tam nhi có thể hỏi cho người ta biết, gia pháp là cái gì không?"

"Quỳ vỏ cứng, bưng nước rửa chân, vân vân. . . . . ." Ngửa đầu một bộ dáng "ta là lão đại".

Khẽ cười một tiếng: "Được!" Thật không biết nàng từ đâu mà nghĩ ra nhiều cách quỷ quái như vậy, trên cái này thế giới, có nữ nhân cho phu quân quỳ vỏ cứng sao? Lại còn bưng nước rửa chân?

Lịch sử ghi lại là. . . . . Một người nữ nhân tên là Vũ Văn Tiểu Tam mở ra ngoại lệ này, cũng lần lượt có nữ nhân noi theo, để cho phu quân quỳ vỏ cứng, bưng nước rửa chân, người đời thống nhất gọi loại nữ nhân này là —— Mẫu dạ xoa! Còn có một tên khác, là —— cọp mẹ!

"Sau đó, ta gây họa chàng phải giải quyết hậu quả giúp ta, chàng gây họa từ tự chàng xử lý!" Năng lực của nàng có hạn a, muốn giúp hắn xử lý cũng không xử lý được?

Vuốt vuốt cái mũi của nàng: "Được!"

"Còn nửa, một chuyện rất quan trọng, của chàng chính là của ta, của ta thì vẫn là của ta!" Ha ha, vậy buôn bán này nàng liền lời quá thật nhiều thật nhiều tiền rồi !

"Không được!" Không ngờ, hắn lại không đồng ý.

Cực kì mất hứng nhìn hắn: "Vì sao không được?"

"Người và tất cả những gì của Thương Thương đều là của Tam nhi, bạc gì gì đó của Tam nhi Thương Thương đều không cần, nhưng người của Tam nhi nhất định phải là của một mình Thương Thương !" Hắn kiên định mở miệng, trong giọng nói đều là chân thật đáng tin.

https://thuviensach.vn

khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hơi hơi ửng hồng, ưỡn ẹo mở miệng: "Ai du, loại lời nói ghê tởm này không cần nói, chàng làm cho người ta rất xấu hổ!"

Nhìn bộ dáng này của nàng, cảm thấy yêu thích không nói nên lời, sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng: "Tam nhi cũng xấu hổ sao?" Tuy bộ dáng này rất giống làm bộ, nhưng chỉ cần là nàng, mặc kệ là nàng có nét mặt nào,hắn đều yêu.

"Chàng là có ý gì? Chẳng lẽ ta không giống loại nữ tử thường xuyên khó xử xấu hổ sao?" Nàng cực kì bất mãn ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Trán ẩn ẩn có mồ hôi lạnh toát ra: "Giống!" Vì sao bây giờ hắn có cảm giác sai lầm khi lên thuyền giặc chứ?

"Vậy còn không tệ lắm!" Hài lòng gật đầu.

"Được tôi, vậy Tam nhi ngoan ngoãn ăn cơm, đừng để đói bụng!" Nói xong lại đưa đồ ăn tới bờ môi nàng.

"Ai nha, đừng nóng vội, chờ một chút lại ăn, chúng ta còn chưa xong ba điều quy ước đâu!" Rất nghiêm túc mà mở miệng.

Bất đắc dĩ cười cười: "Quỷ nha đầu nàng, ăn cơm! Ngoại trừ quyến rũ mỹ nam tử khác, thì cái gì người ta cũng đồng ý với nàng!"

"Thật sự?" Đây cũng quá tốt đi? Loại việc mừng như bánh thịt từ trên trời rơi xuống này, thật sự làm cho người ta. . . . . Sôi sục!

"Thật sự, ngoại trừ Tam nhi nhìn đám người Long Ngạo Thiên, không nhiệt tình xông lên, cái khác Thương Thương đều có thể đồng ý với Tam nhi! Bây giờ có thể ngoan ngoãn ăn cơm chứ?" Giống như dỗ tiểu hài tử ăn cơm.

https://thuviensach.vn

"Vậy bọn họ chủ động tới quyến rũ ta?" Nàng dùng ánh mắt chờ mong nhìn hắn, nàng không thể chủ động, bọn họ có thể chủ động chứ?

Kết quả hắn lập tức dập tắt đốm lửa nhỏ trong lòng nàng : "Vậy Thương Thương liền giết bọn họ, một người cũng không giữ!"

Tỷ như Long Ngạo Thiên đã nằm trong danh sách vồ giết của hắn rồi, chỉ còn chờ quân đội của đế quốc Mông Man tới đây thôi, hừ hừ. . . . . .

"Thương Thương, chàng thật tàn nhẫn !" – vẻ kỳ vọng trong đáy mắt nàng tan biến hàm chứa nước mắt, vô cùng bất mãn chỉ trích.

Nhẹ nhàng gõ đầu của nàng: "Tàn nhẫn cũng là do Tam nhi ép!"

Khụt khịt cái mũi, quay đầu: "Thương Thương, người ta muốn ăn tôm!"

"Người đâu !" - Quay đầu hướng ngoài cửa mở miệng.

Người làm lập tức tiến đến, nhìn hai người kề cận dựa vào nhau thì lộ ra một nụ cười ngu khờ, thật lòng vui mừng vì Vương Gia nhà bọn họ: "Vương Gia, ngài có gì sai bảo?"

"Vương phi muốn ăn tôm, lập tức đi làm đi ! Bảo tốc độ của bọn họ nhanh một chút!" - Nhíu lông mày mở miệng căn dặn.

"Dạ!" - Người làm kia vội vàng hỏa cấp tốc chạy về phía phòng bếp, dù bản than Vương Gia có đói bụng cũng sẽ không thúc giục tốc độ nấu cơm của bọn họ phải nhanh hơn, hôm nay chỉ là vì vương phi tương lai muốn ăn tôm, liền nhíu lông mày sai bảo như vậy, xem ra Vương Gia thật sự rất quan tâm đến vương phi tương lai !

Chỉ chốc lát sau, món tôm đó đã xuất hiện ở trên bàn ăn của bọn họ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn vén tay áo, nhìn qua món tôm, cố nén cảm giác buồn nôn cầm lên lột vỏ cho nàng. . . . . .

Nhìn cái vẻ mặt ghét bỏ ấy, hình như muốn ăn tươi nuốt sống món tôm, híc, được rồi, tựa hồ bây giờ là đang "Chết" lột để cho nàng nuốt "chín", nàng mở miệng cười: "Được rồi, được rồi, tự ta bóc cũng được, Thương Thương ưa sạch sẽ cũng không cần phải miễn cưỡng!"

Sau đó đưa tay chém giết con tôm trên tay hắn, thế nhưng hắn lại không buông tay, quay đầu nhìn nàng: "Thương Thương muốn làm cho Tam nhi, mặc dù bây giờ chưa quen, nhưng một ngày nào đó Thương Thương sẽ quen! Chẳng lẽ sau này Tam nhi ăn tôm đều muốn tự mình bóc sao? Như vậy Tam nhi sẽ thêm mệt mỏi!"

Thấy vẻ mặt chân thành của hắn, hốc mắt nàng có chút ửng đỏ, người đàn ông này luôn dễ dàng làm cho nàng cảm động. . . . . .

Thấy nàng đỏ vành mắt, hắn vội vàng mở miệng: "Tam nhi, không khóc! Không khóc! Có phải là người ta mới vừa rồi nói chuyện quá lớn tiếng hay không ?"

Nàng lắc đầu một cái. . . . . .

"Có phải là người ta mới vừa rồi giọng nói không tốt hay không ? Thương Thương về sau sẽ không nói chuyện bằng giọng như vậy với Tam nhi nữa. . . . . ."

"Không phải !" - Nàng ngắt lời của hắn, vòng ôm hông của hắn, gương mặt chôn ở trong ngực của hắn, "Thương Thương rất tốt, rất tốt !" - Nàng rốt cuộc cũng tìm được một người đàn ông còn yêu nàng hơn cả ba của nàng!

Có lẽ đây mới là nguyên nhân trời cao để cho nàng xuyên không, bởi vì chân mệnh thiên tử của nàng ở nơi này . . . Ba, mẹ, các người biết không, ở

https://thuviensach.vn

cổ đại, mặc dù không có mọi người, không có chị em, không có bạn bè, nhưng Tam nhi vẫn rất hạnh phúc! Rất hạnh phúc!

"Vậy Tam nhi về sau không nên tùy tiện khóc có được hay không? Thương Thương sẽ đau lòng !" - Ôm nàng dịu dàng mở miệng. Nha đầu này luôn là thích khóc sụt sùi, điểm này không được!

"Được!" - âm thanh có phần nghẹn ngào từ hắn trong ngực vang lên.

"Ngoan! Ăn tôm đi. . . . . ." . . . . . .

. . . . . .

"Thương Thương, cái đồ đó của ta có phải vẫn còn ở trên tay của chàng đúng không ?" - Cơm nước xong, nàng nằm co rúm ở trong ngực của hắn, hỏi.

Thấy nàng còn băn khoăn cái đồ đó, đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, âm thanh có chút nguy hiểm vang lên: "Tam nhi, nàng nói thật với ta đi, có phải nàng đã nhìn thấy qua Thẩm Lãng Phàm bày ra cái loại tư thế đó hay không?"

Nàng vẽ, người khác không nhìn ra vấn đề, nhưng hắn vẫn nhìn ra được, tư thế, động tác cùng thần thái của Thẩm Lãng Phàm, đều vô cùng sinh động, Đình Vân thì hơi lộ ra cứng ngắc.

"Ặc, đúng !" – đường hoàng mở miệng, sau đó rụt cổ lại phân bua cho chính mình, "Nhưng mà thời điểm Thẩm Lãng Phàm bày ra loại tư thế này còn mặc y phục, ta vẽ ra thì không có quần áo! Ta thật sự không nhìn thấy dáng vẻ hắn không mặc quần áo đâu!"

Liếc mắt nhìn nhìn qua nàng: "Hắn bày ra loại tư thế này làm gì ?" - Thẩm Lãng Phàm thân là trang chủ của đệ nhất thiên hạ trang, tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện kỳ quái đó chứ?

https://thuviensach.vn

Vì vậy mỗ nữ một lần nữa cặn kẽ giải thích cho hắn chuyện đã xảy ra ngày đó, nói xong thì cười đến cảnh xuân rực rỡ, sau khi kể xong, lên tiếng tổng kết: "Hắn than là Trang chủ của thiên hạ đệ nhất trang, khẳng định giá trị con người không rẻ ! Đến lúc đó ta đem mấy bức này ra bán đấu giá, nhất định có thể kiếm nhiều tiền! Ha ha ha. . . . . ."

"Tam nhi, Thương Thương có một chủ ý kiếm nhiều tiền hay hơn! Tuyệt đối so với tiền kiếm bán đấu giá còn nhiều hơn!" –trên dung nhan tuyệt sắc tràn ngập nụ cười vô cùng xinh đẹp. Thẩm Lãng Phàm, rất tốt, dám đến gần nữ nhân của hắn, hắn ắt hắn sẽ quét sạch thanh danh của gã!

"Ặc, có ý kiến gì hay hơn vậy ?" - Có chút không hiểu mở miệng.

"Người ta thầm nói cho nàng biết. . . . . ." . . . . . .

Hai người nói xong, liền tại cùng nhau cười mờ ám: "Thương Thương, chàng thật lợi hại! Thẩm Lãng Phàm sẽ bị tức điên đấy!"

Hắn cười không đáp, trong đầu nhớ tới một chuyện vô cùng quan trọng: "Tam nhi,có phải nàng cũng đã nhìn thấy qua Ngạo hay không . . . . . ?"

"Cái gì ?" - Có chút không hiểu nhìn của hắn, đáy lòng cũng mơ hồ đoán được hắn muốn hỏi cái gì.

"Tam nhi, nàng cũng chớ giả bộ, lúc thời điểm nàng cường bạo người ta, cũng đã khai hết!" - Hắn cười đến yêu tà.

"Ô ô ô. . . . . Đó là chuyện ngoài ý muốn!"

"Là ngoài ý muốn?" - âm thanh cực kỳ nguy hiểm vang lên.

"Đúng! Cuộc sống khắp nơi đều tràn ngập chuyện ngoài ý muốn. . . . . A. . . . . Cứu mạng a, không cần a. . . . . ." . . . . . Tại Đệ nhất thiên hạ

https://thuviensach.vn

trang, Thẩm Lãng Phàm rùng mình một cái, rất lo lắng nhìn chung quanh một lần. Tại sao thế ? Giống như có ai đang tính kế hắn?

"Phàm bị sao vậy?" - âm thanh có hơi kinh ngạc của Mộ Vân Dật vang lên.

Phong Cuồng Tiêu ở bên cạnh chen vào nói: "Còn có thể thế nào chứ, nhớ đến cô nương thôi !" - Lời này nếu là nói với Hiên Viên Ngạo, nhất định là có một chữ "Cút" đuổi hắn, nhưng mà với Thẩm Lãng Phàm thì. . . .

"Quả nhiên người hiểu ta chi có Tiêu thôi! Nếu chúng ta đã là tri kỷ rồi, không biết Tiêu huynh có muốn cùng ta phát triển sâu hơn hay không ?" – Nói xông thì mập mờ nháy mắt với hắn, tràn đầy trêu chọc ý vị.

"Cút! Ngươi đừng làm ta thấy ghê tởm !" - Phong Cuồng Tiêu mặt lạnh bộ dạng buồn nôn, nhích cái băng ghế ngồi ra thật xa.

Thẩm Lãng Phàm vẫy vẫy cây quạt, lộ ra một nụ cười kiêu ngạo. Hừ, trêu chọc hắn à? Trên cái thế giới này người có thể trêu cợt Thẩm Lãng Phàm hắn còn chưa ra đời ! Nhưng chỉ vài ngày sau, hắn sẽ biết thật ra thì người nọ đã ra đời từ lâu rồi, hơn nữa còn là hai người. . . . . .

. . . . . .

"Bệ hạ! Thuộc hạ, thuộc hạ. . . . . ." - Một cô gái mặt đầy kinh hoàng quỳ gối bên cạnh chân Phượng Phi Yên.

Nhẹ nhàng nhấp một hớp trà, nhìn nàng kia một cái: "Vội vàng hấp tấp thành cái dạng gì vậy!"

"Thuộc hạ biết sai! Nhưng bệ hạ, chuyện này thật rất lớn!" - Hơn nữa nàng xác định bệ hạ nhất định sẽ mặt rồng giận dữ!

https://thuviensach.vn

"Nói một chút coi là chuyện gì?"- Âm điệu chẳng hề bận tâm vang lên, chẳng lẽ là bầy lão nữ nhân kia ở Thanh Loan lại bắt đầu không an phận rồi sao? Nếu lại không an phận, nàng lập tức nhổ cỏ tận gốc!

"Người phụ trách giám thị nhất cử nhất động của Hi Vương Gia, đêm qua đột nhiên phát hiện hắn biến mất khỏi Hi vương phủ, bọn họ lật tung cả Kinh Thành, rốt cuộc nhìn thấy hi Vương Gia trong một tòa biệt viện ở ngoại ô phía Tây, hơn nữa còn phát hiện ra Tam vương phi, xem ra hai người đã. . ." - Co rúm lại mở miệng.

"Đã thế nào ?" - Nhàn nhạt mở miệng, giống như lơ đãng, trong tay áo bào rộng lớn, khe khẽ đẩy mạnh cái nhẫn trên ngón tay.

"Đã cá nước thân mật rồi ạ !" - Một câu nói xong ra liền vội vàng cúi đầu, chờ bệ hạ tức giận, hoàng phu không trong sạch, chuyện như vậy nếu lộ ra, há chỉ có bệ hạ mà thanh danh cả quốc đô Thanh Loan sẽ mất sạch, dù bệ hạ không thèm để ý, người trong tông tộc nhất định sẽ không thể nào để bệ hạ cưới loại hoàng phu như vậy.

"Được! Được! Ngươi được đấy Hiên Viên Vô Thương!" - Phượng Phi Yên cuối cùng không nén được, hung hăng vỗ một chưởng lên bàn, đồng thời bóp nát bấy ly trà càm trong tay, "Phái 28 ẩn vệ giết chết Vũ Văn Tiểu Tam đó cho trẫm, nếu không được việc, cũng không cần quay trở lại nữa !"

Lời Hiên Viên Mặc cảnh cáo còn vẫn còn bên tai, nhưng nàng nhất định phải tiêu diệt Vũ Văn Tiểu Tam kia, nếu không khó tiêu tan được mối hận trong lòng nàng!

"Dạ!" - Người nữ quan kia lĩnh mệnh lui ra bên ngoài, đi tới cửa, lại nghe thấy giọng nữ uy nghiêm truyền đến: "Từ từ đã!"

"Bệ hạ ?" - Có chút khó hiểu quay đầu nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"Chờ trẫm suy nghĩ một chút!" - Nhắm mắt lại, giống như là đang suy nghĩ sâu xa, cũng giống như là đang ẩn nhẫn lấy tức giận.

. . . . . .

Không lâu sau, hai mắt mở ra, trong lòng đã có sự cân nhắc: "Hãy xử tử toàn bộ người biết chuyện này !"

Người nữ quan kia run lên: "Dạ!" - Chuyện này nàng cũng biết, vậy nên làmthế nào mới tốt đây ?

"Mộ Yên, ngươi là tâm phúc của trẫm, trẫm tin tưởng ngươi sẽ không làm cho trẫm thất vọng!" - Nhàn nhạt liếc nàng ta.

Xoa xoa mồ hôi trán, vẻ mặt cảm động đến rơi nước mắt: "Tạ ơn bệ hạ không giết!"

"Ừ, đi xuống đi!" - Giống như là có hơi mệt, phất phất tay.

"Vậy chuyện ám sát tam vương phi. . .?" - cô gái được gọi là Mộ Yên nhíu lông mày mở miệng xin chỉ thị.

"Tạm thời bất động !" - Bởi vì nàng đã có chủ ý tốt hơn.

"Dạ!" - Cung kính đáp một tiếng liền lui ra ngoài, toàn thân trên người bị mồ hôi thấm ướt, gần vua như gần cọp a!

Bên trong nhà khóe môi cô gái mặc Phượng Bào cong cong, tay kia nhẹ nhàng gõ ở trên bàn, trên mặt không có biểu cảm, chỉ là móng tay thật dài toàn bộ đã bị gõ nát, nhưng cô gái lại hoàn toàn không cảm thấy . . . . .

. . . . . .

"Thương Thương, chàng nói Hiên Viên Ngạo sẽ đồng ý hòa ly sao?" - Vũ Văn Tiểu Tam vùi ở trong ngực của hắn, chẳng biết tại sao, nàng cảm

https://thuviensach.vn

giác giống như nàng và Thương Thương ở chung một chỗ, dường như có thứ gì ngăn cách, đoạn đường này tuyệt đối không đơn giản giống như nàng tưởng tượng ! Giác quan thứ sáu của nàng từ trước đến giờ chuyện tốt không linh, chuyện xấu lại linh!

Hắn gặm gặm môi của nàng, tà mị mà cười cười: "Tên tiểu tử Ngạo kia từ trước đến giờ tâm cao khí ngạo, sẽ phải đồng ý!" – Dựa vào sự thấu hiểu của hắn về Ngạo, thì y sẽ phải đồng ý.

"Thương Thương, không biết vì sao a, ta luôn có một dự cảm chẳng lành!" - Cảm giác này đột nhiên từ đáy lòng dâng lên.

Hắn ôm chặt nàng, nhẹ giọng mở miệng: "Đừng nghĩ lung tung, có ta ở đây mà!"

Nàng hướng vào trong ngực hắn, ôm chặt hông của hắn, một loại cảm giác an tâm trong nháy mắt cuộn trào toàn thân: "Thương Thương, có chàng ở đây thật tốt!"

Có hắn ở đây, dù có khó khăn gì nàng đều không sợ!

"Tam nhi, nàng nói, trong bụng của nàng có thể đã có đứa bé của ta rồi hay không hả ?" - Hắn mở miệng trêu chọc, cố gắng nói sang chuyện khác.

Nàng vừa nghe, cái đầuu từ trong ngực hắn ngẩng lên, mắt hạnh trừng trừng: "Nào có dễ dàng như vậy? Chàng cho rằng mang thai đứa bé đơn giản như vậy sao ?"

"Nhưng tối ngày hôm qua cùng sáng sớm hôm nay người ta đã ra sức như vậy mà !" - trên dung nhan y hệt cánh hoa đào viết thật to hai chữ —— bất mãn!

Ặc, quả thật rất ra sức đấy! Ra sức làm cho chân nàng đến bây giờ vẫn còn mềm! - "Cái này không có quan hệ với việc chàng ra sức hay không,

https://thuviensach.vn

phải xem vận số, nhưng người ta không nghĩ sẽ mang thai !"

"Tại sao?" - Nàng không muốn có một đứa bé của hắn sao?

Nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn: "Chàng không cảm thấy có đứa trẻ sẽ phá hỏng thế giới hai người sao ? Hơn nữa đứa bé cũng rất ồn ào!"

Trên dung nhan tuyệt mỹ cười nở rộ một lúm đồng tiền xinh đẹp: "Vấn đề này Thương Thương sớm đã nghĩ xong! Sau khi sinh hạ sẽ đem con ném ra thật xa, để người hầu chăm sóc, ném càng xa càng tốt, chờ thời điểm nó có thể tự lo liệu không cần có người chăm sóc nữa, thì triệu hồi về, như vậy cũng không ảnh hưởng tới chúng ta!" (sặc bó tay)

Nếu là có đầu củ cải cả ngày kề cận Tam nhi của hắn, hắn nghĩ hắn sẽ giận điên đến độ bóp chết nó ! Cho nên chỉ có thể ném ra xa xa!

Hắn chỉ muốn có một kết tinh tình yêu thôi, dùng để chứng minh tình yêu của bọn họ. Đây cũng không có nghĩa là hắn quá chào đón đứa bé có thể ra đời đó!

Thưởng cho hắn một cái liếc mắt: "Chàng thực sự có gan làm như vậy, ta lập tức không cần chàng nữa! Sẽ mang theo bảo bảo đi tha hương!" - Đùa gì thế, ném ra xa xa? Mệt cho hắn nghĩ được ra! Đứa bé không có tình thân tương lai có thể bình thường sao? Nàng cũng không hy vọng bảo bảo tương lai của nàng biến thành nhi đồng có vấn đề!

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương tối tăm, tức giận mở miệng: "Tam nhi không thương Thương Thương rồi !"

"Không phải là không yêu chàng, chỉ là cũng rất yêu bé con của chúng ta, nhưng mà bây giờ chúng ta nói điều này có phải quá sớm không?" - Nàng có chút im lặng, bàn tới xa như vậy, nói ra thì đứa bé còn đang ở đâu chứ?

https://thuviensach.vn

"Hừ! Tam nhi chỉ có thể yêu một mình Thương Thương! Ngoại trừ Thương Thương, ai cũng không thể yêu!" Quặm mặt lại nhìn nàng.

Nàng cười không đáp. . . . . .

"Tam nhi. . . . . ." - giọng điệu có chút làm nũng vang lên.

Nàng quả thật quay mặt đi không đáp lại.

Mỗ nam tử hung hăng cắn răng, ở trong lòng quyết định, hắn tuyệt đối không thể để đứa trẻ chết tiệt nọ xuất hiện, tranh giành tình yêu của Tam nhi! Về sau phải cẩn thận một chút ít!

Nhưng mà, đáng thương là, dường như đứa bé kia, tại ngày hôm nay dưới sự "Ra sức" của hắn, đã chạy vào trong bụng nàng rồi. . . . . .

"Vương phi đã về chưa?" – âm thanh lạnh lẽo vang lên, giờ phút này khiến cho người khác cảm giác không còn sự rét lạnh, mà là sự bi thương.

Ám Ảnh do dự một chút, khom lưng mở miệng: "Vẫn chưa về! Vương gia ngài dùng bữa trước đi, ngài đã cả ngày không ăn rồi!"

"Bổn vương không đói !" - Nhìn binh thư trên tay, cũng không ngẩng đầu lên.

Ám Ảnh thở dài một cái, quyển binh thư này, cả một buổi chiều đều là một trang này, chưa từng động tới. . . . . .

Đoạn thời gian trước rõ ràng là Vương gia gặp vương phi chỉ hận không thể giết chết bộ dáng của nàng, thế nào mà thoáng cái lại hãm vào sâu như vậy!

"Vương gia, ngài nên thay thuốc rồi !" - Thanh Trúc đi vào, nói với nam tử lãnh ngạo kia, nhìn bộ dáng kia của Vương gia, nàng thật hận không

https://thuviensach.vn

được giết chết Vũ Văn Tiểu Tam! Đúng vậy, giết! Trong mắt hàn quang lóe lên, nữ nhân làm thương tổn Vương Gia vốn không nên sống trên đời!

"Ừ." Thả binh thư trong tay xuống, vẫn giống như tượng gỗ đứng lên, chờ Thanh Trúc thay thuốc cho hắn.

"Vương Gia, nha hoàn của vương phi cầu kiến!" –thị vệ canh cửa đi vào bẩm báo.

Mày kiếm khẽ vặn, mơ hồ đoán không biết có chuyện gì, vừa đúng lúc hắn muốn dặn dò nàng ấy, vì vậy lên tiếng với thị vệ : "Để cho nàng đi vào đi!"

. . . . . .

"Vương Gia, tiểu thư nhà chúng ta, không đúng, là vương phi, đêm qua đột nhiên mất tích, đến hôm nay hiện tại vẫn chưa về! Vương Gia, vương phi có thể xảy ra chuyện gì hay không, ngài phái người đi ra ngoài tìm nàng một chút đi!"

Tiểu Nguyệt vội vàng mở miệng, nàng đã một ngày một đêm không trông thấy tiểu thư, đêm qua sau khi Vô Thương Vương Gia tiến vào thì chưa hề đi ra, sau đó không trông thấy cả hai người, nhưng nàng cảm thấy tiểu thư hẳn không phải là rời khỏi đi theo Vô Thương Vương Gia ở cùng một chỗ, bởi vì trước kia Vô Thương Vương Gia tới đây, luôn lập tức đi.

"Biết rồi, đi xuống đi, chuyện này không nên nhắc tới cùng bất luận kẻ nào !" - Âm thanh lạnh lẽo vang lên, giống như là lạnh nhạt, trong lòng cũng là đau đớn khó chịu.

Nghe nàng ấy vừa nói xong, hắn cả ngày một mực ép buộc mình quên đi chuyện đó, lại bị nói ra, trong lòng lại bắt đầu mê mang. Hắn nên làm như thế nào? Bảo hắn buông nàng ra, hắn không làm được! Ít nhất hiện tại không làm được!

https://thuviensach.vn

Nhưng chỉ giữ lại người của nàng ở bên mình thì có ích lợi gì?

Hắn vì thế mà khó chịu, cũng không phải là bởi vì thân thể nàng đã không còn thanh khiết, chỉ là khó chịu vì người nữ nhân mình yêu thích mây mưa cùng người khác, lần này, hắn có thể không quan tâm, hắn có thể nhượng bộ, nhưng mà sự nhượng bộ của hắn có lẽ cũng không phải điều nàng muốn!

"Vương Gia, vậy ngài. . . . . ." - Tiểu Nguyệt vội vàng mở miệng. Vương Gia còn chưa tỏ rõ có phái người đi tìm vương phi hay không.

"Bổn vương bảo ngươi lui ra, vương phi sẽ tự trở về!" - Âm thanh đã ẩn chứa sự tức giận.

Thanh Trúc ở bên cạnh mở miệng: "Tiểu Nguyệt, vương phi mất tích đêm qua, ngươi có từng gặp qua người nào không?"

Tiểu Nguyệt ngơ ngác nhìn nàng, nhớ tới ngày hôm qua Hi Vương Gia đã đến, nhưng chuyện Hi Vương Gia nửa đêm mò tới gian phòng của tiểu thư tuyệt đối không thể nói ra! Vì vậy lắc đầu một cái: "Không có!"

Thanh Trúc trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt: "Thật sự không có ư ?"

"Đi xuống !" - Âm thanh lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo vang lên lần nữa.

Tiểu Nguyệt như nhặt được đại xá, vội vàng chạy ra ngoài, nếu Thanh Trúc này hỏi tiếp nữa, có lẽ nàng cũng không cẩn thận đem chuyện đêm qua khai sạch!

Sau khi Tiểu Nguyệt thối lui khỏi cửa chính, thị vệ canh cửa ngay lập tức đóng chặt cửa. Hiên Viên Ngạo tung một chưởng nhằm về phía Thanh Trúc ở bên cạnh, một thân thể màu xanh giống như con diều đứt dây bay ra ngoài, đụng vào trên cây cột, hắn là đã đụng gãy cây cột . . . . . .

https://thuviensach.vn

"Phụt. . . . . ." - Một ngụm máu tươi phun ra.

Nam tử lạnh lùng kiêu ngạo nhìn nàng một cái: "Tự cho là thông minh !"

"Thuộc hạ biết sai! Tạ ơn vương gia không giết!" – ôm lấy cái ngực trọng thương, quỳ xuống nhận sai.

Vương phủ đương nhiên có tai mắt của Thái hậu, hiện tại cửa chính của Vương Gia mở ra, chỉ cần Tiểu Nguyệt kia vừa rồi nói đêm qua có ai xuất hiện tại phòng vương phi, vậy chuyện này lập tức liền sẽ truyền vào hoàng cung, không thể nghi ngờ Vũ Văn Tiểu Tam sẽ phải chết!

"Nếu chuyện hôm nay truyền vào hoàng cung, tất cả người chứng kiến không chừa một mống!" Lạnh lùng mở miệng nhắc nhở.

"Dạ!" Thanh Trúc cùng Ám Ảnh cúi đầu trả lời.

Mắt lạnh nhìn qua Thanh Trúc: "Ngươi tốt nhất không nên nghĩ động thủ với nàng ấy, nếu không ngươi không gánh nổi trả giá đắt đâu!" – Lúc nàng mới vừa vào cửa, hắn đã có thể cảm thấy trên người nàng chợt lóe lên sát cơ.

"Nhưng Vương gia, thuộc hạ thay ngài thấy không đáng!" - Nàng rốt cuộc không nhịn được mà nói ra, Vũ Văn Tiểu Tam rõ ràng là vương phi của vương gia, vì sao phải dây dưa với Hi Vương Gia? Ngay cả "Yên Vũ các" Vương Gia cũng đều cho Vũ Văn Tiểu Tam kia hết thảy, vì sao nàng ta còn phải cô phụ một mảnh chân tình của Vương Gia như vậy?

Con mắt lạnh híp lại, nhìn Thanh Trúc: "Bổn vương mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào, nàng, là ai cũng không thể động vào được, ngươi hiểu ý của bổn vương chứ?"

Toàn thân nàng run lên, cúi đầu mở miệng: "Vương Gia, thuộc hạ hiểu!"

https://thuviensach.vn

"Đi xuống đi!" - Cầm binh thư lên đọc tiếp.

Thanh Trúc mở cửa, bước ra, rồi sau đó xoay người đóng cửa lại. Vương Gia, thật xin lỗi, ta không thể đồng ý với người! Vũ Văn Tiểu Tam đó, Thanh Trúc nhất định phải diệt trừ nàng! Nhất định phải diệt trừ nàng vì vương gia!

"Canh chừng Thanh Trúc, nếu nàng ta có hành động gì. . . . . ." -Cầm binh thư, mơ hồ có chút do dự.

Ám Ảnh nhìn hắn: "Vương Gia. . . . . ."

"Giết không tha!" Nhắm mắt lại có phần không đành lòng, dù sao Thanh Trúc đi theo hắn vài đã chục năm. Đồng dạng, cũng chính là bởi vì nàng ta đi theo hắn vài chục năm, cho nên hắn cũng có thể dễ dàng nhìn ra nàng ta không cam lòng!

"Ừm !" Ám Ảnh do dự một lát, "Vương Gia, chuyện vương phi, ngài dự định làm sao bây giờ?"

"Quân đội của đế quốc Mông Man gần đến rồi, quốc gia đại sự làm đầu, tư tình nhi nữ, trước tiền không cần vội!" - Dứt lời mới chính thức ổn định tâm thần đọc binh thư.

Thứ cho hắn hèn nhát, giờ khắc này, trừ trốn tránh, hắn thật không biết nên làm sao làm sao đây! Hắn vẫn tin tưởng, một ngày nào đó hắn sẽ gặp người hắn thật lòng yêu, cho nên cõi lòng luôn tràn đầy mong đợi, nhưng thế nhưng hắn lại quên. . . . . Nếu người hắn yêu không thương hắn, vậy hắn nên làm gì đây?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 16: Gia Luật Trục Nguyên

"Vương gia, vương phi đã về, đi cùng Hi vương gia !" Hạ nhân báo lại, biểu cảm đã có chút quái dị, bởi vì vương phi là bị Hi vương gia ôm về , hơn nữa thoạt nhìn cực kỳ. . . . . Thân mật!

" Ừ, đi xuống đi!" Lạnh lùng lên tiếng, nghe không ra cảm xúc.

" Vâng !" . . . . . .

"Ngạo!" Giọng nói của Hiên Viên Vô Thương từ ngoài cửa vang lên, bước vào trong điện, đối diện với Hiên Viên Ngạo , bốn mắt nhìn nhau.

Lạnh giọng mở miệng: "Hoàng thúc." Sắc mặt có chút cương cứng.

Nhìn vẻ mặt của hắn, mày kiếm của Hiên Viên Vô Thương khẽ nhíu lại , nhìn nhìn tiểu nữ nhân trong lòng : "Tam nhi, nàng đi về trước, ta có lời muốn nói với Ngạo ."

Vũ Văn Tiểu Tam có chút không hiểu nhìn hắn, làm sao vậy ? Muốn nói gì mà phải nói sau lưng nàng ?

. . . . . .

"Vương gia, thái hậu tuyên tam vương phi vào cung yết kiến!" Hạ nhân báo lại, lập tức có chút hơi sợ nhìn Hiên Viên Vô Thương cùng Vũ Văn Tiểu Tam, vì sao vương phi lại bị Hi vương gia ôm?

Hả ? Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ trừng mắt to, sẽ không là nàng làm chuyện tốt bị đã biết đi?

https://thuviensach.vn

"Có nói là chuyện gì không ?" Lạnh lùng mở miệng hỏi.

"Bẩm vương gia, người trong cung tới không có nói." Hạ nhân kia có chút không hiểu, lấy tính tình vương gia , phải làm là sẽ không hỏi nhiều như vậy a.

Hiên Viên Vô Thương nhìn nhìn hắn: "Sắc mặt như thế nào?"

Hả ? Hạ nhân kia lại càng sửng sốt, Hi vương gia cho tới bây giờ chưa từng nói chuyện với bọn họ quá a, tiếp theo liền thấy người nọ mày kiếm nhíu lại , nhanh chóng mở miệng: "Sắc mặt thoạt nhìn không khác, chắc là không có chuyện gì ."

"Ừ , vậy Tam nhi đi thôi!" Ôn nhu nhìn nàng.

"Ừ !" Gật gật đầu, từ trên thân hắn nhảy xuống dưới, nhìn bước chân nàng còn có chút bất ổn, "Tam nhi, hay là không cần đi nữa ."

"Ta vẫn đi thôi, dù sao hai người giống như có chuyện muốn nói!" Nàng quay đầu lại cười nhìn hắn một cái.

"Đỡ vương phi." Âm thanh lạnh như băng vang lên, rồi sau đó liền không muốn lại nhìn nàng liếc mắt một cái, chính hắn cũng nói không rõ là không nguyện ý xem, hay vẫn là không dám nhìn.

Lập tức hiện ra một thị nữ đỡ nàng, Vũ Văn Tiểu Tam có chút buồn bực nhìn Hiên Viên Ngạo đột nhiên có hảo tâm này . Ở trong ánh mắt lo lắng của Hiên Viên Vô Thương bị thị nữ kia đỡ đi ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

"Ngạo, ngươi muốn đổi ý?" Đợi nàng đi xa, hắn quay đầu nhìn nam tử lãnh ngạo kia , sắc mặt không vui.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo ngẩng đầu nhìn nhìn hắn, buông binh thư đang cầm trong tay ra : "Hoàng thúc, thực xin lỗi."

Đáp ứng công bằng cạnh tranh, thua hắn cũng không chịu nhận , chỉ vì hắn không nghĩ buông nàng, cũng không bỏ được nàng!

Ánh mắt hoa đào híp lại, nhiễm lên một chút lệ khí: "Ngươi cho là, ngươi không buông tay, bổn vương liền không có biện pháp?" Ngữ khí đã bắt đầu ác liệt .

"Hoàng thúc, Ngạo biết người có biện pháp, chính là, nếu là ta không viết hưu thư, cũng không đồng ý cùng cách, cho dù hoàng thúc làm như thế nào, hai ta sẽ chịu bêu danh, ta nghĩ đây không phải là kết quả mà người muốn ." Hàn mâu chớp lên, nhìn tuyệt mỹ nam tử kia , làm như đắc ý, đáy mắt lại cất giấu một chút áy náy.

Một đạo chưởng phong sắc bén bắn về phía hắn , Ám Ảnh cùng Ám Dạ lập tức che ở trước mặt Hiên Viên Ngạo , lại lập tức bị một cỗ lực đạo cường đại đánh trúng văng lên , đụng vào trên tường. . . . . .

"Phốc. . . . . ." Ba nam tử miệng cùng phun máu tươi, một người đứng, hai người nằm.

Dung nhan như cánh hoa đào cứng đờ, lạnh lùng nhìn Hiên Viên ngạo: "Vì sao không né?"

"Khụ khụ. . . . . ." Máu đỏ sẫm từ trên cằm cương nghị chảy xuống, nhỏ đến vạt áo màu lam , "Hoàng thúc, đây là. . . . . Khụ khụ. . . . . Đây là Ngạo nợ người , hơn nữa võ công của Ngạo là hoàng thúc dạy , có đánh cũng không lại hoàng thúc , tránh, cũng vô dụng. . . . . ."

"Ngươi còn biết võ công của ngươi là bổn vương giáo ?" Ánh mắt tà mị tràn đầy sát khí.

https://thuviensach.vn

Hai tay nắm chặt , hoàng thúc là thúc thúc của hắn , cũng là sư phụ của hắn , nhưng là hiện tại hắn lại. . . . . ."Hoàng thúc, thực xin lỗi." Trừ bỏ xin lỗi, hắn không biết bản thân còn có thể nói cái gì.

"Ngươi!" Nam tử tà mị giơ tay lên , chuẩn bị một chưởng kết liễu hắn.

"Hi vương gia!" . . . . . .

"Hi vương gia!" . . . . . .

Ám Ảnh cùng Ám Dạ đồng thời kêu lên, nếu một chưởng của Hi vương gia kia đánh lên người vương gia trong tình hình trọng thương bây giờ , đủ để lấy mạng của hắn!

Hai mắt nhắm chặt, chờ một chưởng của hoàng thúc đánh úp lại, đây là hắn thiếu hoàng thúc , có lẽ chỉ có chết, hắn mới trả lại cho hoàng thúc , có lẽ. . . . . Chỉ có chết , hắn mới buông được nàng. . . . . .

Một chưởng vung đến trước người của hắn, nhìn bộ dạng không tránh của hắn kia , chưởng phong vừa chuyển, hung hăng đánh đến trên tường, tường liền " oành" một tiếng, biến thành phế tích, toàn bộ phòng ở cũng lay động vài cái!

Chung quy là không hạ thủ được. . . . . .

Nhìn nhìn hắn, trong mắt tràn đầy thất vọng: "Ngạo, tình nghĩa thúc cháu của ta và ngươi , dừng lại ở đây! Còn có, bổn vương sẽ không đem nàng tặng cho ngươi, chúng ta dựa vào bản lĩnh riêng!"

Nói xong áo bào màu trắng vung lên , xoay người đi ra ngoài. . . . . .

Để lại Hiên Viên Ngạo ngơ ngác đứng ở tại chỗ, trong đầu lướt qua từng cảnh tượng . . . . . .

https://thuviensach.vn

Một người thiếu niên mười tuổi tay cầm trường kiếm, đối với tiểu nam hài bảy tám tuổi bên cạnh mở miệng: "Ngạo, phải kiểm soát độ mạnh yếu , bước chân muốn ổn định!"

" Vâng , hoàng thúc!" Giọng nói non nớt vang lên, gương mặt tiểu nam hài tràn đầy hơi thở lạnh lùng .

. . . . . .

"Ngạo, ngươi là kiêu ngạo của hoàng thúc !" Khóe môi của nam tử tà mị treo lên một nụ cười xinh đẹp đến cực điểm .

Thiếu niên một thân áo lam , xoa xoa mồ hôi trán, đem trường kiếm trên tay ném cho tôi tớ bên cạnh , môi mỏng lãnh ngạo gợi lên ý cười sung sướng : "Tạ hoàng thúc nhiều năm dạy!"

. . . . . .

"Hoàng thúc, người sẽ luôn dạy Ngạo công phu sao?"

"Chờ Ngạo học xong, sẽ không cần nữa !"

. . . . . .

"Vậy hoàng thúc sẽ luôn luôn yêu thương Ngạo nhi sao?"

"Ừ!"

. . . . . .

"Ngạo, tình cảm thúc cháu của ta và ngươi , dừng lại ở đây!"

. . . . . .

Thân mình chấn động , quỳ gối trước bàn . . . . . Hoàng thúc, hoàng thúc. . . . . Thực xin lỗi, thực xin lỗi. . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Vương gia!" Ám Ảnh mặt mang lo lắng nhìn hắn, Hi vương gia muốn cắt đứt quan hệ với vương gia , này. . . . . .

"Đi xuống đi, đi mời đại phu nhìn xem." Bọn họ bị thương không nhẹ.

"Vậy vương gia ngài. . . . . ?" Một chưởng của Hi vương gia kia nhưng là không có chút lưu tình, vương gia nói vậy đã là bị nội thương.

Lướt qua bọn họ: "Vô sự. Đem thư phòng tu sửa lại , phong tỏa vương phủ, chuyện này không được truyền ra ngoài."

"Vâng !" Ám Dạ cùng Ám Ảnh lĩnh mệnh lui xuống.

. . . . . .

"Vương gia!" Đình Vân nhìn người đầy mặt lệ khí từ trong tam vương phủ bước ra , có chút mờ mịt mở miệng gọi hắn.

"Gửi thư đến Dạ Mị đế quốc." Giọng nói tà mị vang lên, vạt áo màu trắng trong ánh hoàng hôn có chút hương vị nhuốm máu , giầy không nhiễm hạt bụi từng bước một mang theo sát khí nồng đậm , vài bước đi nhanh nhảy lên xe ngựa.

"Vương gia, ngài đã nghĩ cẩn thận chưa ?" Cảm thấy có chút buồn bực, vương gia đã quyết định không quản quốc sự của Dạ Mị đế quốc rồi mà ?

"Ừ , nghĩ rồi ." Giọng nói nhàn nhạt từ trong xe ngựa truyền ra, lại rõ ràng đè nén tức giận.

Đình Vân nhảy lên xe ngựa, nắm lấy tóc giật giật , nhìn nhìn toa xe kia , ngẫm lại vương gia là cười đi vào, khi ra ngoài thì sắc mặt rất khó coi . Đình Vân đã đoán được đại khái: " Nhưng mà vương gia, bây giờ ngài mà viết thư cho Dạ Mị đế quốc, vậy. . . . . Hoàng thượng làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu, cũng không thấy trong xe ngựa truyền ra động tĩnh gì.

Mày kiếm nhíu lại , suy nghĩ một chút, có chút bất đắc dĩ mở miệng: " Từ từ đi."

Chuyện này, không liên quan đến Mặc , nếu là bình thường, hắn có thể xuất binh, yêu cầu lấy nàng đến đổi, cho hắn gánh lấy ác danh cướp thê tử của điệt nhi . Nhưng là hiện nay binh lính của Mông Man đế quốc đã tới dưới thành. Nếu vào thời điểm này hắn cho thấy thái độ, sẽ làm cho Mặc lâm vào trong nước sôi lửa bỏng.

"Vâng , nhưng là vương gia, Đại Vương Tử cùng trưởng. . . . . Trưởng công chúa hiện tại cố ý cầm giữ triều chính, hơn nữa đã bắt đầu hành động , chúng ta là mặc kệ , hay vẫn là. . . . . ?" Quyết định này là sớm hay muộn , vương gia nếu không cần Dạ Mị đế quốc thì thôi, nếu là còn muốn dùng đến lực lượng của Dạ Mị đế quốc , hiện tại sẽ không có thể tiếp tục theo đuổi, bằng không cục diện sẽ càng không thể vãn hồi.

"Cứ để bọn họ nháo đi , chỉ cần phái người nói cho đám đại thần có tâm đi phản kia , làm cho bọn họ chuẩn bị đứng bên kia liền thôi." Hắn có binh quyền trong tay, bọn họ, lại như thế nào, cũng không thể tạo lên sóng to, chọc giận, toàn bộ giết, một người cũng không lưu.

Hắn hiện tại nên suy nghĩ làm thế nào để phòng ngừa có người đối nàng bất lợi, còn có, làm thế nào để Ngạo cam tâm tình nguyện buông tay! Nghĩ, cảm thấy có chút bất an, chợt , ánh mắt tà mị nhíu lại: "Đình Vân, đi hoàng cung, nhanh chút!"

"Vâng !" Mặc dù không biết nguyên do, nhưng vẫn là nhanh chóng đem xe ngựa xoay đầu lại.

. . . . . Bước chân lảo đảo , vào hoàng cung, ở dưới ánh mắt kinh ngạc của thái hậu , ngồi xổm người xuống: "Thần tức bái kiến mẫu hậu!" Cảm thấy muốn mắng to tên Hiên Viên Vô Thương đáng chết kia , làm gì mà

https://thuviensach.vn

muốn mạnh mẽ như vậy . Nếu là thái hậu nhìn ra nàng đi không bình thường thì làm sao bây giờ.

Phượng mâu híp lại, nhìn nhìn người đang quỳ trên mặt đất , đáy mắt xẹt qua một chút sát khí, chợt lóe rồi qua, rồi sau đó giống như có chút nghi hoặc mở miệng: " Tam nhi bước chân giống như có chút bất ổn !"

" Là, là , là do. . . . . ." Gian nan nuốt một chút nước miếng, giờ nàng nên nói như thế nào a, nếu nói nàng bị thương, ra vẻ trên người không có vết thương, nếu là nói nàng không biết vì sao, tỉnh ngủ cứ như vậy , vậy tìm ngự y xem xem nàng sẽ làm lộ rồi.

Thấy nàng không nói chuyện, thái hậu khẽ cười một tiếng: "Tốt lắm! Tốt lắm! Đứng lên đi, ai gia đã biết, ngươi cũng không cần ngượng ngùng, chính là Ngạo nhi thương tổn còn chưa có tốt , ngươi lại có thai, vẫn là tiết chế chút mới là."

"Tạ mẫu hậu quan tâm, thần tức sẽ chú ý ." Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng trả lời, nhưng không có bởi vì lời nói của thái hậu mà yên tâm, mơ hồ cảm thấy việc này không có đơn giản như vậy.

"Tốt lắm, đứng lên đi!" Cầm trong tay chén trà nhẹ nhàng để qua trên bàn, giọng nói đã lớn hơn , làm cho Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm bất an.

"Không biết mẫu hậu tìm thần tức có chuyện gì?" Gian nan hoạt động bước chân, từng bước một tiêu sái đến phía trước thái hậu .

"Ngồi đi, nhắc tới cũng không có chuyện gì, chính là nghĩ ngươi đến bồi ai gia!" Phượng Hoa hợp thời đi lại bóp vai cho thái hậu .

"Thần tức tạ ơn mẫu hậu lo lắng." Cảm thấy đã là có chút hoài nghi, nhớ nàng , cần buổi tối tới sao? Càng là cảm thấy sự có kỳ quái.

"Tam nhi, ăn tối chưa?" Giọng nói thái hậu ẩn ẩn vang lên.

https://thuviensach.vn

"Khởi bẩm mẫu hậu, thần tức đã ăn qua rồi." Đôi mi thanh tú nhíu lại, cung kính đáp lời.

Thái hậu quay đầu nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, cầm trên tay một chuỗi Phật châu, nhẹ nhàng xoay xoay: "Ăn có thoải mái?"

"Thần tức ngu dốt, không biết mẫu hậu ý gì?" Cảm thấy thái hậu khả năng đã biết cái gì, vẫn là giả ngu cho thỏa đáng. Nếu là thái hậu hỏi ra đến, nàng sẽ chết sống không thừa nhận, thừa nhận thì chỉ có một con đường chết mà thôi.

"Ai gia chính là hỏi một chút, có làm cho tôn nhi của ai gia đói bụng hay không thôi." Lạnh lùng mở miệng, lại rõ ràng không thân thiện lắm , " Canh hạt sen nấm tuyết của ai gia cũng nên đưa tới thôi? Phượng Hoa ngươi đi nhìn xem, cũng lấy cho Tam nhi một chén ."

" Vâng , thái hậu!" Phượng Hoa vừa nghe, liền thản nhiên rời khỏi đại điện.

Thái hậu nhắm mắt lại, tay kia nắm Phật châu , không biết suy nghĩ cái gì, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn một bên mặt của nàng , cảm giác tim đập nhanh lợi hại, thái hậu thoạt nhìn rất là thâm trầm, nếu nàng không lầm, rất có khả năng là chuyện hôm nay , bị nàng phát hiện rồi.

Nếu là như vậy , vậy. . . . . Bát canh hạt sen nấm tuyết kia , tuyệt đối không được uống!

Không bao lâu, Phượng Hoa liền bưng khay lên đây, trên bàn đặt hai cái bát ngọc khắc Kim Phượng giương cánh , hạt sen tản ra thơm ngát, Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy căng thẳng, mở miệng nói: "Mẫu hậu, thần tức không thích ăn hạt sen."

Kéo dài được lúc nào hay lúc đó ! Nàng thật vất vả mới ăn Thương Thương, một chút cũng không muốn đi chịu chết!

https://thuviensach.vn

"Phải không?" Giọng nói có chút nguy hiểm vang lên, thái hậu quay đầu nhìn nhìn nàng, "Ai gia khuyên ngươi vẫn là nên uống , nếu là nháo lên, rất khó coi."

"Nếu là thần tức nhất định không uống đâu?" Trên mặt tin tưởng mười phần, cảm thấy lại sợ phải chết. Mẹ nó , lão thái bà đáng chết này quả thực ác độc, nói giết liền giết a?

"Vậy ai gia cũng chỉ phải bức ngươi, người tới. . . . . ."

"Thái hậu, Hi vương gia cầu kiến!" Ngoài cửa tiểu thái giám tiến vào bẩm báo.

"Không thấy!" Hung hăng mở miệng, đáy mắt đều là sát khí nồng đậm .

Tiểu thái giám co rúm lại thân mình mở miệng : "Hi vương gia nói thái hậu nếu là không thấy hắn, chuyện của bảy năm trước , ngày mai thiên hạ sẽ đều biết!"

Cả người thái hậu run lên, ngay cả hô hấp đều có chút không thông thuận , nhìn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, trong mắt đều là ngoan lệ: "Vậy Tam nhi ở lại trong cung của ai gia một đêm đi , có chuyện gì ngày mai lại nói!"

"Thần tức tuân mệnh!" Dứt lời liền đi theo cung tỳ đi vào nội thất , trên người cũng đã ra một thân mồ hôi lạnh, may mắn Thương Thương tới kịp khi, bằng không nàng nhất định phải chết! Nhưng mà Thương Thương là làm sao mà biết nàng có nguy hiểm đâu?

"Truyền Hi vương gia tiến vào!" Thái hậu thân mình run run mở miệng, Phượng Hoa bất động thanh sắc cầm tay nàng.

Quay sang nhìn Phượng Hoa liếc mắt một cái, gật gật đầu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nam tử áo trắng bước vào tẩm điện, cặp mắt đào hoa tà mị vừa tiến đến liền bắn phá trong tẩm cung , không có nhìn thấy người mà hắn muốn gặp , ánh mắt căng thẳng, cắn răng đối với thái hậu mở miệng: "Tam nhi đâu?"

Thanh âm nhàn nhạt , nghe không ra cảm xúc gì , lại làm cho người ta cảm giác được trong giọng điệu kia run run.

Thái hậu nâng chung trà lên, mím môi cười khẽ: "Hoàng đệ thật buồn cười , tìm Tam nhi làm sao lại tìm trong cung của ai gia ?"

Lời nói vừa dứt , trước mặt nam tử áo trắng thân hình chợt lóe, không kịp phản ứng chuyện gì đã xảy ra , lại cảm giác được yết hầu của nàng bị người bóp chặt : "Bổn vương hỏi lại ngươi một lần, Tam nhi đâu?"

Đôi mắt kia đã nhiễm đầy huyết sắc! Tay nắm thành quyền, nếu là Tam nhi có chuyện gì, hắn nhất định sẽ làm cho người khắp thiên hạ đến chôn cùng nàng ! Người khắp thiên hạ , tự nhiên cũng bao gồm chính hắn!

"Hi vương gia, ngài đang làm gì vậy ?" Phượng Hoa hoảng sợ mở miệng, nhìn Hiên Viên Vô Thương đang bóp cổ thái hậu , chạy nhanh tiến lên lôi kéo cánh tay của hắn .

Hắn động cũng không động, nhẹ nhàng vung tay lên , nàng liền giống như lá rụng mùa thu , nhẹ nhàng bay ra ngoài, hung hăng nện xuống đất. .

"Bổn vương hỏi ngươi một lần cuối cùng , Tam nhi đâu?" Tay đã bắt đầu xiết chặt, gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy sát ý , hắn hơi dùng lực bóp cổ làm thái hậu ngửa đầu , hoảng sợ cầm lấy tay hắn, le đầu lưỡi, suýt nữa tắt thở!

Đứt quãng mở miệng: "Ở . . . . . Ở nội điện!"

Một tay ném nàng xuống đất, chén trà trên bàn cũng bị lực đạo thổi bay , rơi nát, thái hậu liền ngã lên mảnh vỡ của chén trà kia. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thái hậu!"

Hắn vội vàng xông vào nội điện. . . . . .

"Hi vương gia! Ngài không thể vào đi!" . . . . . .

"Hi vương gia!" . . . . . .

Một cước đá văng cửa , liền thấy người mà hắn tâm tâm niệm niệm , hoàn hảo không tổn hao gì ngồi ở trên giường, quay đầu có chút kinh ngạc nhìn hắn. . . . . .

Toàn thân căng cứng như dây cung nháy mắt giãn ra, dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một cái lúm đồng tiền , vài bước đi nhanh xông lên trước, nàng chỉ cảm thấy hoa mắt, bản thân đã bị hắn ôm vào trong lòng. . . . . .

Hắn gắt gao ôm nàng, giống như muốn đem nàng nhập vào trong thân thể mình, thân mình có chút run run, hốc mắt hơi hơi phiếm hồng: "Tam nhi, nàng không có việc gì, thật tốt!" Kém một chút, còn kém một chút , hắn sẽ mất đi nàng rồi !

Trên mặt nàng nở một nụ cười kiều diễm như hoa , ôm lấy hắn: " Ừ, ta không sao!" Bàn tay trắng nõn nhè nhẹ vỗ về lưng của hắn , trấn an cảm xúc của hắn .

Sau một lúc lâu, hắn buông ra nàng, vuốt mặt nàng, cảm thụ được độ ấm trên mặt nàng , dung nhan như cánh hoa đào lộ ra một nụ cười ngây ngốc : "Tam nhi không có việc gì, Tam nhi của ta không có việc gì!"

Đầu ngón tay còn hơi có chút run rẩy , nàng bắt lấy tay hắn, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của hắn : "Tốt lắm, Thương Thương, người ta không có việc gì!" Vì sao người suýt nữa bị giết , đi dạo một vòng qua Quỷ Môn quan là nàng mà bây giờ còn phải an ủi hắn ? Đây là thói đời gì a!

https://thuviensach.vn

Hắn lôi kéo tay nàng, đi ra ngoài: "Tam nhi, chúng ta đi!" Giờ khắc này, cái gì hắn cũng không nghĩ quản, cái gì cũng không muốn, thầm nghĩ mang theo nàng đi, đi được càng xa càng tốt, rời xa phân tranh, đi tới một nơi chỉ có hai người bọn họ !

"Đi đâu?" Nàng ở phía sau hắn vội vàng mở miệng, tư sấm cấm nội cung là tội chết , Thương Thương liền như vậy chạy vào, còn lôi kéo nàng đi ra ngoài, này. . . . . .

"Đi nơi nào cũng được !" Dù sao không thể đứng ở nơi này, thái hậu tiện nữ nhân kia sẽ không bỏ qua Tam nhi , nhưng là nàng cố tình lại là mẹ ruột của Mặc và Triệt . Nếu như bị bất đắc dĩ, hắn không nghĩ đối nàng hạ sát thủ.

"Không được!" Nàng dừng lại , túm tay hắn, " Nếu chúng ta cứ như vậy mà đi , huynh có nghĩ tới kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì hay không ?"

Hắn xoay người nhìn nàng: "Thương Thương không cần! Mặc kệ phát sinh chuyện gì, Thương Thương đều có thể đứng vững!" Không có gì so với mất đi nàng làm hắn càng không thể thừa nhận !

"Nhưng là cha ta và ca ca của ta thì sao ?" Nàng là người xuyên không mà đến , danh tiết ở trong mắt nàng đều là chó má, nếu là để ý, mới không phải nàng Vũ Văn Tiểu Tam! Nhưng là nàng cũng không tưởng bởi vì tình yêu của nàng mà liên lụy những người chân chính yêu nàng, quan tâm nàng !

"Có ta ở đây, bọn họ không có việc gì!" Hắn nói xong, có chút suy sụp buông tay nàng, hắn có thể cam đoan bọn họ vô sự, nhưng không cách nào lại cam đoan Vũ Văn Cảnh Thiên giữ lại vị trí Trấn Quốc tướng quân ở lại Hiên Viên đế quốc !

"Thương Thương, không cần như vậy!" Nàng chủ động nắm giữ lấy hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nàng thích bộ dáng bày mưu nghĩ kế của hắn , thích ngạo khí không gì để ở trong mắt của hắn : " Thương Thương mà ta nhận thức , cũng không thế này!"

Hắn ngẩng đầu, vuốt tóc của nàng: " Ừ , Tam nhi yên tâm, có Thương Thương ở đây, Tam nhi sẽ không xảy ra chuyện gì ! Chờ chuyện của Mông Man đế quốc qua đi , Thương Thương sẽ xử lý tất cả mọi chuyện ."

" Ừ ! Người ta thật yên tâm, bởi vì người ta cho tới bây giờ cũng không hoài nghi năng lực của Thương Thương !" Đúng vậy, nàng tín nhiệm hắn, ngay tại lúc sắp bị độc chết , nàng mặc dù sợ, nhưng trong thâm tâm có một thanh âm nói cho nàng, hắn nhất định sẽ tới cứu của nàng! Nhất định sẽ!

"Vậy Tam nhi nghỉ ngơi đi , cố gắng ngủ một giấc." Hắn ôn nhu mở miệng, trong mắt tràn đầy sủng nịch.

"Ừ !" Nàng cười gật gật đầu, "Vậy Thương Thương phải đem chuyện tối hôm nay xử lý cẩn thận, ngay cả một giọt nước cũng không rỉ ra nhé !" Nàng không thể để tướng quân phủ gặp chuyện không may, tuyệt đối không thể!

"Tam nhi yên tâm!" Nàng muốn thủ hộ , hắn đều sẽ giúp nàng cẩn thận thủ hộ.

Ôm lấy eo của hắn , cọ xát trong ngực hắn , giống như mèo con : "Vậy Thương Thương trở về đi, trở về đi! Aizz. . . . . Đều có chút luyến tiếc rồi !"

" Dẻo miệng !" Ấn một nụ hôn trên trán của nàng , lành lạnh , lại bao hàm thâm tình.

Hắn tự nhiên biết nàng nói câu nói kia, chẳng qua là muốn hắn điều tiết tâm tình , mặc dù không biết nàng có phải thật sự luyến tiếc hắn hay không , nhưng là nghe xong lời này tâm tình cũng là vô cùng tốt!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Nhìn nàng nhắm mắt lại, nằm ở trên giường chuẩn bị ngủ, hắn mới rời khỏi nội điện. . . . . .

Nghe bước chân hắn rời đi , trên mặt của nàng lộ ra mỉm cười ngọt ngào, có hắn ở đây, thật tốt!

. . . . . .

Rời khỏi nội điện, từng bước đi thong thả đến chính sảnh, tất cả mọi người liền câm như hến, nhìn nụ cười tràn đấy sát ý trên mặt hắn . . .

Thái hậu quay đầu, nhìn nhìn bọn họ: "Đều cút đi cho ai gia !"

"Vâng !" Bọn hạ nhân nối đuôi nhau mà ra.

"Hoàng tẩu." Nhìn nhìn sắc mặt xanh mét của nữ nhân kia , trên mặt cười đến khoan khoái, "Vô Thương tin tưởng, bất luận là chuyện của bảy năm trước hay là năng lực hiện tại của Vô Thương , hoàng tẩu nên cân nhắc. Nếu là nàng ở trong cung xảy ra chuyện gì, hoặc. . . . . Chuyện này mang tới hậu quả gì làm cho thanh danh của nàng mất hết , làm liên lụy tới những người không liên quan . . . . . Tính khí bổn vương , hoàng tẩu biết đấy!"

Thái hậu nhìn khuôn mặt cười đến yêu tà của hắn , thân mình run lên, cả người đầy ngập lửa giận đúng là bị dọa trong nháy mắt biến mất không thấy, lẳng lặng nhìn hắn, sau một lúc lâu. . . . . Khẽ cười một tiếng: "Hôm nay đã xảy ra chuyện gì sao?"

Chính là hắn không nói, việc ngày hôm nay , nàng cũng quyết định sẽ không làm cho bất luận kẻ nào biết. Nếu là sự việc này truyền ra đi, thể diện hoàng gia sẽ mất hết . Cho dù bản thân vừa rồi suýt nữa bị bóp chết, nàng cũng không có phái người đi báo hoàng đế!

https://thuviensach.vn

"Không có xảy ra chuyện gì là tốt nhất, bổn vương chính là muốn hoàng tẩu biết, Tam nhi nếu là có cái gì không hay xảy ra, bổn vương sẽ làm cho người khắp thiên hạ chôn cùng, tự nhiên , cũng sẽ không thể buông tha hoàng tẩu, cùng với nhi tử mà ngài dùng hết thủ đoạn, mưu đoạt ngôi vị hoàng đế! Tin tưởng hoàng tẩu biết bổn vương không phải đang nói đùa."

Khuôn mặt như cánh hoa đào tràn đầy tươi cười xinh đẹp như hoa, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt giống như Mạn Châu Sa , rất đẹp , nhưng cũng làm cho người ta cảm thấy cực kỳ đáng sợ!

Thái hậu bình tĩnh nhìn hắn, cảm thấy đã có tâm tư khác : "Nếu là ai gia có thể làm Ngạo ngừng Tam nhi, ngươi có nguyện rời đi Hiên Viên đế quốc, không bao giờ đặt chân tới nữa không ?" Nàng không thể để bất luận kẻ nào uy hiếp ngôi vị hoàng đế của Mặc nhi !

"Có gì không thể?" Không đáp hỏi lại, năm đó, ngôi vị hoàng đế Hiên Viên đế quốc hắn còn không có muốn, hiện thời, há lại sẽ để ý một vị trí thân vương nho nhỏ đó ?

Thái hậu trên mặt lộ ra một nụ cười vô cùng thoải mái , đem chuyện mới vừa rồi bản thân suýt nữa bị bóp chết ném đến một bên: " Được , chuyện này cứ giao cho ai gia !"

"Bất luận hoàng tẩu có thành công hay không , bổn vương cũng hi vọng Tam nhi bình an vô sự!" Tính khí Ngạo hắn biết , rất quật cường! Hắn đã quyết định chuyện gì , sợ là khó có thể sửa đổi, nhưng mà người này là mẹ ruột của Ngạo , có lẽ nàng lấy chết uy hiếp sẽ hữu dụng.

"Ai gia sẽ không động nàng, hoàng đệ cứ việc yên tâm!" Đã có thể thông qua việc này để tiễn bước Vũ Văn Tiểu Tam , nàng cũng sẽ không so đo việc bọn họ có gian tình ?

Hiên Viên Vô Thương nghe xong, xoay người, giẫm chận tại chỗ bay đi. . .

https://thuviensach.vn

"Người tới, dọn dẹp chỗ này rồi đi mời ngự y tới đây ." Nói xong nhìn nhìn một mảnh hỗn độn trong điện , Phượng Hoa bị thương thật nặng, miệng phun máu tươi, nằm trên mặt đất.

"Vâng !" Một cung nữ cung kính cúi đầu, cảm thấy run sợ mới vừa rồi bọn họ đều tận mắt thấy Hi vương gia bóp cổ thái hậu , còn ném thái hậu ngã xuống đất, còn có. . . . . Giống như Hi vương gia và tam vương phi có quan hệ không minh bạch nên không thể cho ai biết !

Ngự y băng bó cánh tay chảy máu của thái hậu , có chút kỳ quái mở miệng: "Thái hậu, ngài đây là?"

"Không cần hỏi nhiều, băng bó xong cho ai gia rồi kiểm tra cho nàng !" Nói xong chỉ Phượng Hoa đang nằm ở trên giường .

"Vâng !" Băng bó xong, lại bắt mạch cho Phượng Hoa , nhíu mày mở miệng, "Bị thương rất nặng, thương tổn lục phủ ngũ tạng , cần phải tĩnh dưỡng không dưới bốn tuần !"

" Ừ , nên trị thế nào cứ trị đi!" Bình thản mở miệng , bộ dạng nhìn không ra nửa điểm bị thương .

"Cựu thần lĩnh chỉ!" Ngự y cung kính hành lễ, rồi lui ra đi kê phương thuốc, chuẩn bị sắc thuốc.

"Đứng lại!" Thái hậu nói xong, cặp phượng mâu lướt qua ngự y cùng tất cả mọi người trong tẩm cung , "Chuyện này không được lộ ra, nếu là ai gia nghe được cái gì , cẩn thận đầu của các ngươi!"

" Vâng !" Mọi người đồng loạt quỳ xuống, thưa dạ mở miệng trả lời.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thái hậu, chuyện này, liền như vậy buông tha tam vương phi?" Phượng Hoa nằm ở trên giường, nhíu mày mở miệng. Hôm nay là Thanh Loan nữ đế tự mình đến ám chỉ tin tức, thái hậu phái người kiểm chứng tam vương phi quả thật không ở trong phủ, lập tức lại có mật thám tận mắt nhìn thấy Hi vương gia ôm tam vương phi vào tam vương phủ, cho nên mới triệu kiến tam vương phi tiến cung, muốn bí mật xử tử!

Gương mặt bán lão lộ ra một nụ cười có thâm ý khác , tiến lên nắm giữ tay nàng: "Nếu là có thể làm cho Hiên Viên Vô Thương rời đi, một chút chuyện nhỏ ấy tính làm gì, Phượng Hoa, ngươi cũng theo ai gia nhiều năm , việc này ai nặng ai nhẹ, chẳng lẽ ngươi phân không rõ? Tốt lắm, ngươi vẫn là an tâm dưỡng thương đi , việc này ai gia tự có chừng mực!"

Ai nặng ai nhẹ, nàng tự nhiên hiểu rõ , nhưng là. . . . . ."Vậy , còn Thanh Loan nữ hoàng . . . . . Nàng đã biết đến chuyện này, nếu là truyền ra ngoài sẽ không tốt ? Nô tì chỉ sợ. . . . . ."

"Hừ, vô phương, nàng tốt xấu là nữ hoàng của một quốc gia , quyết sẽ không lỗ mãng. Hơn nữa không có bằng chứng, có nói cũng chẳng ai tin , người nào cũng biết Vũ Văn Tiểu Tam tiện nhân kia lúc trước không phải Ngạo không gả ! Đương nhiên, trọng yếu nhất là nàng đã biết chuyện này, lại chạy tới hướng ai gia thổi gió , chẳng qua là muốn mượn tay ai gia trừ bỏ Vũ Văn Tiểu Tam, đánh, vẫn là chủ ý của Hiên Viên Vô Thương , việc này nếu truyền ra ngoài, ai gia cũng không tin người Phượng gia có thể nhận một người hoàng phu không sạch như vậy !" Thái hậu chậm rãi phân tích.

Phượng Hoa vừa nghe, thâm thấy hữu lý, gật gật đầu: "Thái hậu thánh minh! Nô tì bội phục!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu!" Hiên Viên Ngạo như một trận gió chạy vào, nhìn thái hậu, vội vàng mở miệng, "Nàng đâu?" Sau một lúc lâu không thấy nàng về vương phủ, càng nghĩ càng là cảm thấy không thích hợp, cho nên liền vọt vào hoàng cung, cũng không thông báo liền vọt tiến vào.

Nhìn nhìn Phượng Hoa: "Ngươi nghỉ ngơi đi !" Rồi sau đó mang theo Hiên Viên Ngạo đi ra ngoài.

Nhìn nhìn nhi tử gấp đến độ phải chết kia , thái hậu ở trong lòng lắc lắc đầu: "Ngạo nhi, ai gia không tin con không biết đã xảy ra chuyện gì!"

Sắc mặt hắn cứng đờ: "Mẫu hậu, nhi thần biết, nàng đâu?"

"Bốp!" Một cái tát hung hăng đánh vào trên mặt của hắn, thái hậu tức giận đến cả người phát run, "Biết còn hỏi? Xảy ra chuyện như vậy, ngươi còn nhớ thương tiện nhân kia ! Hiên Viên Ngạo! Con của ta, con vẫn là nam nhân sao? Con đây là. . . . . Con đây là muốn ai gia tức chết phải không ?"

Nàng ôm ngực, tức giận đến sắp ngất. . . . . .

Hắn chạy nhanh đỡ nàng, thanh âm lạnh như băng vang lên: "Mẫu hậu, việc này nhi thần sẽ giải thích sau , người trước nói cho ta biết nàng thế nào rồi !" Nếu là mẫu hậu đã biết chuyện này, nàng. . . . . Chỉ sợ là lành ít dữ nhiều t!

"Nàng không có việc gì! Thân là con dâu hoàng gia , thế nhưng làm ra chuyện không biết liêm sỉ như vậy , mẫu hậu muốn ngươi hưu nàng ?" Nàng tức giận trừng mắt hắn.

Hiên Viên Ngạo sắc mặt lạnh lùng, buông ra nàng, lui lại mấy bước, quỳ xuống: "Mẫu hậu, thực xin lỗi, nhi thần làm không được!" Hắn làm không được! Làm không được!

https://thuviensach.vn

"Hồ đồ! Hồ đồ! Ngạo nhi, ngươi đây là muốn chọc tức mẫu hậu phải không , đại trượng phu không phải lo không lấy được vợ! Lấy thân phận của ngươi địa vị của ngươi , còn lo không lấy được vương phi tốt ? Loại nữ nhân này , sao xứng làm dâu hoàng gia ta ?" Thái hậu nhìn nhi tử không biết tốt xấu kia , tức giận đến sắc mặt đỏ bừng!

"Mẫu hậu, nàng cùng hoàng thúc, chẳng qua là say rượu loạn tính !" Hắn mở miệng giải thích, đồng thời đã ở trong lòng như vậy thuyết phục bản thân.

"Say rượu loạn tính ? Hay cho một cái say rượu loạn tính ! Hiên Viên Ngạo, ngươi súc sinh này , ngươi đây là muốn chọc giận mẫu hậu chết mới cam tâm sao? Nàng là cho ngươi đội nón xanh, đạo lý này chẳng lẽ còn muốn mẫu hậu đến dạy ngươi sao?" Nhi tử tâm cao khí ngạo của nàng làm sao có thể trở nên uất ức như vậy !

"Mẫu hậu, đây là nhi thần đáp ứng hoàng thúc cạnh tranh công bằng !" Lời này vừa rơi xuống, lại là một cái tát đến trên mặt của hắn!

"Ngươi! Thật sự là quá tốt ! Vương phi của mình thế mà đáp ứng cạnh tranh với người khác ! Khó trách sẽ gặp phải nhiều chuyện đau đầu như !"

Thái hậu tức giận đứng lên, thong thả bước đi trước mặt hắn , khuôn mặt tức giận đến đỏ bừng. Nếu không phải giận dữ, nàng làm sao có thể đánh con trai bảo bối của mình !

Từ nhỏ đến lớn, nàng cho tới bây giờ đều không nỡ đánh hắn, vậy mà hôm nay đã tát hai cái vào mặt hắn , trong lòng nàng, làm sao mà không đau đớn khó chịu đây ? Đánh vào người con nhưng đau ở tâm của nương a!

"Mẫu hậu, tất cả mọi chuyện đều là lỗi của nhi thần , mong người không cần làm khó dễ nàng!" Quỳ trên mặt đất, cúi đầu mở miệng, hắn biết, lúc này đây thực sự là chọc giận mẫu hậu nhưng là hắn không thể để cho nàng có việc, không thể!

https://thuviensach.vn

"Ngươi! Ngươi thế nhưng còn bảo vệ nàng!" Thái hậu lại giương tay lên nhưng là một lúc lâu cũng không thể đánh được , nhắm mắt lại, cắn chặt răng, "Mẫu hậu muốn ngươi ngừng nàng, bằng không mẫu hậu liền ban thưởng nàng cái chết, chính ngươi tuyển chọn!"

Ngạo nhi còn không biết nàng đáp ứng Hiên Viên Vô Thương không thể động Vũ Văn Tiểu Tam, cho nên nàng vừa vặn có thể lấy ra uy hiếp nhi tử ngốc này ! Thật sự là ngu hết chỗ , nữ nhân này đã ngủ với người khác , còn chết sống không buông tay! Tính khí ngang ngược này đúng là giống y tiên hoàng lúc trước!

"Nếu nàng chết , nhi thần sẽ không sống một mình!" Ngữ điệu lạnh như băng vang lên, làm cho người ta kinh sợ

"Ngươi!" Thái hậu hung hăng chỉ vào hắn, đúng là tức giận đến đầu có chút choáng váng mắt hoa, đột nhiên trong đầu nhớ tới một chuyện , "Ngươi nói thật cho ai gia, đứa nhỏ trong bụng nàng có phải của ngươi hay không ?"

Hắn ngẩn ra, lập tức ăn ngay nói thật: "Mẫu hậu, nàng vẫn chưa mang thai!" Nói xong chờ thái hậu tức giận.

"Cho nên từ trước tới nay, ngươi liền cùng nàng lừa bịp mẫu hậu?" Nàng đem mặt tiến đến trước mặt Hiên Viên Ngạo , sắc mặt bởi vì phẫn nộ, tức giận đến xanh mét!

"Mẫu hậu, thực xin lỗi!" Mới đầu, hắn không nói, là vì chờ nàng nói dối bị phát hiện , rồi sau đó mẫu hậu sẽ ban cho một ly rượu độc để nàng chết , sau này hắn không nói, lại là vì bảo hộ nàng.

"Được ! Quá được ! Ha ha ha. . . . . Uổng ta Trường Tôn Minh Tranh tự cho là gả cho một vị hoàng đế tốt làm phu quân, sinh ba nhi tử xuất chúng ! Lại chưa từng nghĩ ngươi chỉ vì một nữ nhân, lại lừa gạt mẫu hậu của ngươi như vậy ! Mẫu hậu là ai a? Là người sinh ngươi nuôi ngươi lớn ! Mang thai

https://thuviensach.vn

mười tháng, ngậm đắng nuốt cay, ngươi chính là như vậy báo đáp mẫu hậu ?" Trường Tôn Minh Tranh tức giận đến mức đem cả khuê danh của bản thân đều nói ra!

"Mẫu hậu, người là nữ nhân mà con tôn kính, còn nàng là nữ nhân duy nhất con yêu , hai người không thể đánh đồng." Âm điệu lạnh lùng vang lên, ngẩng đầu nhìn Trường Tôn Minh Tranh, đầy mặt nghiêm cẩn.

Trường Tôn Minh Tranh bước chân lảo đảo vài cái, suýt nữa không đứng vững, hung hăng trừng mắt hắn: "Nghịch tử! Nghịch tử! Người tới, lấy roi của tiên hoàng đến!"

"Thái hậu nương nương! Tam vương gia trên người có thương tích, ngài. . . . . ." Cung nữ ở một bên nói giúp Hiên Viên Ngạo , nàng giống Phượng Hoa , đều là theo thái hậu nhiều năm , đối Hiên Viên Ngạo cũng rất là quan tâm.

"Bảo ngươi đi lấy, ngươi cứ đi lấy đi !" Quay đầu gầm lên giận dữ.

"Vâng !" Roi của tiên hoàng là vũ khí mà nàng thích nhất , lực sát thương phi phàm, thái hậu lúc còn trẻ , cũng là nữ trung hào kiệt, có chút công phu , tam vương gia sau lưng còn bị thương , cũng không biết chịu được hay không ! Ai, thái hậu đây là giận quá a!

. . . . . .

Tay cầm lấy roi , Trưởng Tôn Minh Tranh nhìn người đang quỳ trên mặt đất kia : "Mẫu hậu hỏi lại ngươi một lần nữa , ngươi hưu nàng hay không ?"

"Không hưu !" Kiên định mở miệng, tiếp theo một cây roi mạnh mẽ đánh tới trên lưng hắn, hắn chấn động, cổ họng một trận ngai ngái.

" Hưu hay không ?" Giọng nói như rút cạn cả ruột gan vang lên!

https://thuviensach.vn

"Không hưu ! Chết cũng không hưu !" Hắn mạnh mẽ cắn răng, muốn hắn buông tay, hắn làm không được! Không có tranh thủ, hắn chỉ biết bản thân nhất định không thể giữ lại nàng?

Lại một cây roi hung hăng quất lên phía sau lưng hắn: " Được ! Chết không hưu ! Ta hôm nay liền đánh chết ngươi đứa con bất hiếu này !" Đừng nói là điều kiện của Hiên Viên Vô Thương , chính là Hiên Viên Vô Thương không nói gì , nàng Trưởng Tôn Minh Tranh cũng không có khả năng không chịu nhận một nữ tử không trong sạch làm nàng dâu của nàng!

"Phụt. . . . ." Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra. Sau lưng vốn là có vết bỏng, hôm nay lại bị hoàng thúc đánh thành trọng thương, tự nhiên là chịu không nổi một roi của Trưởng Tôn Minh Tranh .

Thấy hắn bị bản thân đánh cho hộc máu, Trưởng Tôn Minh Tranh vừa nóng vừa giận, lại cắn răng mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, ta hỏi lại ngươi một lần cuối , ngươi đến cùng là hưu không ?"

Môi lạnh như băng nhiễm nhiều điểm bọt máu, giọng nói có chút khàn khàn vang lên: "Mẫu hậu, người không cần hỏi, Ngạo nhi đã nói, có chết cũng không hưu!"

"Được ! Vậy mẫu hậu sẽ thanh toàn ngươi !" Dứt lời lại là một cây roi hung hăng vung lên. . . . . Cung nữ nhìn xem cảm thấy gấp đến sắp chết, chợt nhãn tình sáng lên, hướng ngoài cung chạy tới. . . . . .

Bởi vì tẩm cung này rất lớn, hiệu quả cách âm quá tốt , cho nên Vũ Văn Tiểu Tam cũng không hề phát hiện, yên ổn ngủ !

"Vương gia, sau khi ngài đi rồi , tam vương gia liền vào hoàng cung, thái hậu bắt tam vương gia hưu tam vương phi, nhưng tam vương gia thế nào cũng không chịu, giờ phút này đang chịu hình, xem ra sợ là chống đỡ không được bao lâu nữa !" Đình Vân vội vàng đem tin tức mà thuộc hạ

https://thuviensach.vn

truyền đến nói cho Hiên Viên Vô Thương, lấy tình cảm của vương gia đối tam vương gia , tất nhiên sẽ tiến cung đi cứu tam vương gia.

Ánh mắt đào hoa híp lại, xem ra là hắn quá xem trọng Trưởng Tôn Minh Tranh rồi ! Hiên Viên Ngạo tính cách quật cường, cho dù là đánh chết sợ là sẽ không khuất phụ. Nếu là nàng lấy cái chết để uy hiếp, lấy sự hiếu thuận của hắn , chắc chắn liền ứng rồi !

Nhìn vương gia ngồi bất động, Đình Vân có chút sốt ruột mở miệng: "Vương gia, ngài không đi cứu tam vương gia sao?"

Đôi mắt hẹp dài nhắm lại, trong đầu xẹt qua một loạt hình ảnh , cuối cùng, mở mắt ra nhìn nhìn Đình Vân: "Đi xuống đi!" Hắn và với Hiên Viên Ngạo đã không còn tình cảm thúc cháu , hắn chết hay sống, sẽ không liên quan tới hắn !

"Vương gia, tuy rằng chuyện của tam vương phi , tam vương gia làm xác thực có chút không đúng , nhưng là. . . . . ."

"Không có nhưng là! Đi ra ngoài!" Thanh âm rất có từ tính kia đã có chút tức giận.

"Vâng !" Đình Vân ngoan ngoãn lui đi ra ngoài. . . . . .

Đôi mắt mở ra , than nhỏ một tiếng , Mặc, Ngạo, Địch , Triệt, võ công của bốn người bọn họ đều là hắn một tay dạy , hắn là trưởng bối của bọn họ , cũng là sư phụ của bọn họ , đồng thời cũng là bằng hữu.

Ngạo bị đánh khiến cho mạng nguy kịch , hắn không động lòng là không khả năng . Nhưng là việc ngày hôm nay , Ngạo không để ý tình cảm thúc cháu , không để nghĩa thầy trò , không để ý tình bằng hữu cố tình bội ước, làm cho hắn làm sao có thể tha thứ hắn? Chẳng lẽ làm cho nữ nhân của hắn sống mãi trong danh phận cháu dâu hay sao ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ lắc lắc đầu, trở về phòng bản thân. . . . . .

. . . . . .

"Hoàng thượng! Nô tì có chuyện quan trọng cầu kiến hoàng thượng, công công, ngài nhanh đi thông truyền đi!" Cung nữ trong cung thái hậu vội vàng nói với Tiểu Đức Tử .

Tiểu Đức Tử nhìn nhìn nàng, là cung nữ trong cung thái hậu : " Có chuyện gì vậy ? Chẳng lẽ thân mình thái hậu khó chịu?"

"Không phải ! Không phải ! Ngài nhanh đi vào thông truyền, nếu là chậm thêm một chút , tam vương gia sẽ bị thái hậu đánh chết rồi !" Cung nữ gấp đến độ suýt nữa khóc ra.

"Cái gì? Có chuyện này sao ?" Tiểu Đức Tử không dám tin trừng mắt to.

"Chuyện gì ồn ào ngoài cửa vậy ?" Giọng nói uy nghiêm và tràn đầy khí phách của đế vương vang lên.

Tiểu Đức Tử chạy nhanh đẩy cửa ra, chạy vào , nhìn nhìn Hiên Viên Mặc còn đang vùi đầu phê duyệt tấu chương : "Hoàng thượng, là cung nữ trong cung thái hậu , nói ngài đi cứu tam vương gia, nếu là chậm thêm một bước, tam vương gia chỉ sợ cũng bị thái hậu đánh cho mất mạng!"

"Cái gì?" Hiên Viên Mặc đứng lên, bất chấp tấu chương kia , liền vội vàng chạy đi ra ngoài.

. . . . . .

Không bao lâu, một bóng đen lẻn vào, đem tấu chương lấy đi. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Dùng khinh công bay nhanh tới, thấy Hiên Viên Ngạo đã là bị đánh cho máu me đầy người , chạy nhanh xông lên lôi kéo Trưởng Tôn Minh Tranh: "Mẫu hậu! Ngài làm cái gì vậy!"

"Hoàng thượng , ngươi tránh ra! Ai gia muốn đánh chết thằng con bất hiếu này !" Trưởng Tôn Minh Tranh bị tức đến thần chí không rõ rồi.

"Mẫu hậu, tam hoàng đệ có sai, ngài muốn giáo huấn hắn như vậy , nếu là đánh chết , chẳng phải ngài lại đau lòng sao !" Hiên Viên Mặc dùng tình để cảm động.

"Ai gia hôm nay muốn đánh chết hắn! Đánh chết ai gia coi như không có sinh quá nhi tử này !" Thái hậu nói xong giơ lên roi lại muốn đánh.

Hiên Viên Mặc nhanh chóng bắt lấy tay nàng: "Mẫu hậu! Ngài không cần xúc động, Ngạo đã làm cái gì, người nói chuyện để hắn sửa lại là được!"

" Hắn làm gì sai ? Ngươi hỏi hắn đi , đi mà hỏi hắn ấy , ai ! Thế nhưng đem tôn nghiêm hoàng gia dẫm nát dưới lòng bàn chân, ai gia. . . . . ."

Hiên Viên Mặc quay đầu, nhìn cung nữ ngoài cửa : " Đóng cửa , đi ra ngoài cho trẫm !"

"Vâng !" Hai cái cung nữ khóa chặt cửa, chạy nhanh lui đi ra ngoài.

. . . . . .

"Ai gia cũng bị hắn làm cho tức chết rồi! Ai lại cùng hoàng thúc của mình ước định tranh đoạt vương phi của bản thân , còn cùng nữ nhân kia lừa ai gia nói là đã có thai! Lừa ai gia thật khổ a! Hiện tại nữ nhân kia , ai ! Đã làm chuyện cẩu thả với Hiên Viên Vô Thương , ai gia bắt hắn hưu nàng, hắn còn chết sống không hưu !" Trưởng Tôn Minh Tranh hung hăng chỉ vào Hiên Viên Ngạo.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc vừa nghe, cảm giác trời đất xoay chuyển , nàng đã cùng hoàng thúc. . . . . Cùng hoàng thúc. . . . . .

Đúng lúc này, thái hậu lại vung một cây roi hướng tới Hiên Viên Ngạo , chưa từng nghĩ nhiều, liền che ở sau lưng hắn. . . . . .

"Hoàng huynh!" Hiên Viên Ngạo xoay người, nhíu mày nhìn Hiên Viên Mặc , hắn bị mẫu hậu đánh như vậy , kỳ thực cũng có một chút ý muốn chết, nhưng là hoàng huynh như vậy nhào tới, hoàng đế một quốc gia nếu là bị đả thương , làm sao xử lý chính vụ?

Long bào bị đánh cho vỡ ra, đã là da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa, gật đầu cười đối Hiên Viên Ngạo một cái , rồi sau đó mở miệng: "Hoàng huynh không có việc gì!"

Lại quay đầu nhìn Trưởng Tôn Minh Tranh: "Mẫu hậu, chuyện này, nhi thần cũng biết , người muốn đánh liền đánh nhi thần đi! Ngạo bản thân bị trọng thương, ngài nếu lại đánh tiếp, sợ là thật sự muốn tai nạn chết người rồi !"

"Ngươi! Mặc nhi, hai đệ đệ của ngươi , đều là bị ngươi làm hư ! Một đứa so một đứa vô pháp vô thiên! Ngươi bây giờ còn ở bảo vệ nghịch tử này ! Ngươi! Ngươi muốn chọc giận ai gia chết hay sao?" Trưởng Tôn Minh Tranh chỉ vào Hiên Viên Mặc rống lên , cảm thấy đối hắn nói "Hắn cũng biết " nửa phần không tin! Mặc nhi từ nhỏ rất biết nghe lời , làm sao có thể giúp đỡ Ngạo nhi lừa nàng?

" Được rồi, mẫu hậu, ngài đánh cũng đánh rồi , cũng nên tiêu khí đi thôi!" Hiên Viên Mặc nhanh chóng trấn an thái hậu.

Đúng lúc này, Hiên Viên Ngạo té ngã về phía trước. . . . . .

"Ngạo! Truyền ngự y, mau, truyền ngự y!" Hiên Viên Mặc nhìn ngoài cửa điên cuồng hét lên.

https://thuviensach.vn

"Ngạo nhi!" Thái hậu vừa thấy sợ tới mức hoang mang , roi trên tay cũng tuột xuống đất , đúng là hôn mê bất tỉnh!

"Mẫu hậu!" . . . . . .

. . . . . .

"Hoàng thượng, chúng thần vô năng! Xin thứ cho chúng thần bất lực!" Thái y đứng đầu Thái y viện quỳ gối trước mặt Hiên Viên Mặc.

"Làm sao có thể bất lực? Ngạo từ trước đến nay khỏe mạnh , mặc dù bị bỏng lại bị roi làm cho thương tổn nhưng cũng sẽ không thể nguy hiểm đến tính mạng , các ngươi cho rằng trẫm là ngốc tử hay sao?" Hiên Viên Mặc trên mặt ôn nhuận như ngọc , lần đầu tiên tràn ngập tức giận.

"Hoàng thượng, tam vương gia không chỉ có bỏng sau lưng , còn có nội thương, hơn nữa mấy roi kia , đừng nói là huyết nhục chi khu , liền tính là thần tiên cũng chịu không nổi a!" Thái y đứng đầu bất đắc dĩ mở miệng, thái hậu thế nhưng nhẫn tâm rat tay đối vương gia nặng như vậy !

Nội thương? Mày kiếm nhíu lên , hiện nay lại bất chấp : " Chẳng nhẽ không có biện pháp nào?"

"Thần y có lẽ có biện pháp!" Nếu là thần y Mộ Vân Dật cũng không có cách nào, vậy tam vương gia liền chỉ có đường chết !

"Trẫm tự mình đi mời thần y!" Toàn bộ hoàng cung võ công hắn cao nhất, khinh công tự nhiên cũng là nhanh nhất.

Ngự y nhìn nhìn vết thương sau lưng hắn , vội vàng mở miệng: "Hoàng thượng, ngài thương tổn. . . . . ."

" Không có gì !" Cũng không quay đầu lại nhảy ra hoàng cung.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, Hiên Viên đế quốc tam vương gia bị thái hậu đánh trọng thương, giờ phút này đang hôn mê , hoàng đế đã tự mình xuất cung đi mời thần y rồi !" Hạ Khói quỳ gối trước mặt Phượng Phi Yên nói.

Khóe môi hình thoi của nữ tử kia gợi lên một chút cười khẽ, Hiên Viên Ngạo bị đánh thành như vậy , nữ nhân kia còn không có việc gì sao ? "

"Cái gì. . . . . Không bị làm sao , đang ngủ ở tẩm cung thái hậu !" Hạ Khói lau mồ hôi lạnh giữa trán , Hiên Viên đế quốc tam vương phi có phải có thần tiên hộ thể hay không a, gặp tình huống gì, đều không có việc!

"Cái gì?" Giọng nói đầy kinh ngạc của Phượng Phi Yên vang lên, thái hậu Hiên Viên đế quốc đầu óc có phải có bệnh rồi hay không ? Con dâu ngủ với người khác , còn để cho nàng ngủ thoải mái ở tẩm cung của mình còn mình thì đánh nhi tử nửa chết nửa sống! Tất cả mọi người ở nơi này đều có bệnh, chính là bệnh không nhẹ!

"Bệ. . . . . Bệ hạ, thần cũng rất là kinh ngạc." Hạ Khói nhìn bộ dạng kinh ngạc của bệ hạ , cũng cảm thấy không biết nói gì!

"Đã biết, đi xuống đi!" Ngưng mi suy nghĩ sâu xa, xem ra chuyện này, chỉ có thể tự bản thân xuống tay rồi !

. . . . . .

Đêm nay, ngủ ngon nhất chính là Vũ Văn Tiểu Tam rồi !

. . . . . .

Mộ Vân Dật xoa xoa mồ hôi trán, từ trong phòng Hiên Viên Ngạo đi ra ngoài , dung nhan phong thần tuấn lãng đều là mỏi mệt. . . . . .

"Ngạo như thế nào?" Hiên Viên Mặc ngay lập tức tiến lên hỏi.

https://thuviensach.vn

Mộ Vân Dật nhìn hắn, dương môi cười: "Bệnh tình tạm thời ổn định , nếu là không phát sốt, ngày mai sẽ tỉnh, tuy nhiên vết thương sau lưng hơi khó giải quyết, tại hạ đã là dùng Tuyết Liên chế thành cao bôi ở trên lưng, hơn nữa đây là. . . . . ."

Nói xong đem bình sứ trong tay mình đưa cho hắn, đây là thuốc trị bỏng mà hắn mới nghiên cứu chế tạo ra : "Không đến hai tuần sẽ khỏi hắn, chính là nội thương có chút nặng , còn cần phải điều dưỡng!" Người ta vẫn nói vô tình nhất là đế vương gia, Ngạo lại có thể có một ca ca tốt như Hiên Viên Mặc như vậy , làm cho hắn tự đáy lòng cao hứng thay hắn!

Hiên Viên Mặc tiếp nhận lọ dược trong tay hắn : "Làm phiền thần y rồi !" Hắn tự nhiên có thể nhìn ra đây là dược mà Mộ Vân Dật đặc biệt chế tạo ra vì Hiên Viên Ngạo .

"Hoàng thượng, không ghét bỏ cứ bảo ta Dật đi, đại ca của Ngạo , liền cũng là đại ca của ta !" Ánh mắt đạm mạc nhiễm lên nhiều điểm ý cười.

Hiên Viên Mặc gật gật đầu, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Huynh đệ!"

"Huynh đệ!" Sang sảng cười, lập tức cầm trong tay một cái bình sứ khác ném cho hắn, " Cái này đối với vết thương trên lưng ngươi có lợi!"

"Cảm tạ." Ánh mắt ôn hòa tràn đầy ý cười , Ngạo có thể có một tri kỷ tốt như vậy , hắn này làm đại ca , làm sao không phải vì hắn cao hứng.

"Huynh đệ trong lúc đó không nói tạ!" Nói xong không đợi Hiên Viên Mặc lại mở miệng, liền giẫm chận tại chỗ rời đi. . . . . .

"Vương thượng, đây là thừa tướng Hiên Viên đế quốc truyền đến !" Người hầu cầm thư tín trong tay chuyển xong rồi đi ra ngoài.

Ánh mắt sắc bén như chim ưng quét đến thư tín kia , đưa tay cầm lấy rồi mở ra, là một cái tấu chương. . . . . .

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó gương mặt góc cạnh rõ ràng lộ ra một nụ cười tràn đầy khí phách sắc bén : "Ha ha ha. . . . . Lão thất phu Nguyệt Dịch Thừa quả là có năng lực! Thứ này mà cũng trộm được !"

"Nói cho hắn, trẫm đã biết!" Quay đầu mở miệng nói với hạ nhân kia, rồi sau đó mở bản đồ ra, tinh tế suy nghĩ nội dung tấu chương , thuận tiện đem tấu chương ném cho bọn họ truyền xem.

"Vương thượng, để phòng có trá!" Một người râu quai nón nhìn xong rồi mở miệng.

Một nam tử tuấn tú nhìn tấu chương xong , lại nhìn nhìn bản đồ: "Vương thượng, thần cho rằng tấu chương này có thể tin!"

Người râu quai nón kia rất là mất hứng mở miệng: "Hoàn Nhan Trác, vì sao ngươi luôn muốn đối nghịch với lão tử vậy ? Người Trung Nguyên gian trá cực kỳ, ai biết có phải bọn họ quân thần liên thủ lừa chúng ta hay không ? Đến lúc đó nếu vương thượng trúng kế , ngươi phụ trách hả ?"

"A Cổ Đạt Mộc, không phải là Trác muốn đối nghịch với ngươi , ngươi xem tấu chương viết sơ đồ này , toàn bộ đều là lộ tuyến từ Cẩm Châu tới kinh thành cần phải đi qua , cho nên Trác mới suy đoán không phải là giả!" Một người mãng phu , đi theo bên người vương , căn bản chính là dư thừa !

" Giả cái nương ngươi á ! Ngươi nói này không là vô nghĩa sao? Nếu hắn cho ngươi một phần tình báo, nói là lộ tuyến này không nên đi , sẽ có người tin sao? Cho nên khẳng định là muốn chỉ mấy con đường phải qua ! Vương thượng, A Cổ Đạt Mộc cho rằng, đây nhất định là gian kế của bọn hắn , chúng ta hắn là chọn lựa đường nhỏ mà đi để tránh mai phục !" A Cổ Đạt Mộc rất là tức giận mở miệng.

"A Cổ Đạt Mộc, ngươi. . . . . ." Hoàn Nhan Trác cầm quạt lông chim chỉ vào hắn, bị hắn làm cho tức giận đến mức đầu váng mắt hoa, nghĩ muốn

https://thuviensach.vn

nói một câu thô tục để phản bác lại hắn nhưng mà bản thân tu dưỡng tốt, chính là mắng không ra!

"Thác Bạt Hạo, ngươi thấy thế nào?" Nam tử cao lớn kia nhìn nhìn người bên cạnh vẫn im lặng không nói một lời nào.

Thác Bạt Hạo nhíu mày , mở miệng: "Vương thượng, hạ thần cho rằng, có thể tin mà cũng có thể không tin!" Nguyệt Dịch Thừa muốn làm hoàng đế Hiên Viên đế quốc , muốn bọn họ trợ giúp hắn một tay, cho nên sẽ không truyền tin tức giả .

Nhưng là hành quân đánh giặc không phải trò đùa, chỉ cần có chút sai lầm, sẽ có ngàn vạn người chết , cho nên phải cẩn thận!

A Cổ Đạt Mộc vừa nghe, lúc này tức giận đến mức dựng râu trừng mắt: "Vương thượng, ngài mỗi lần đều hỏi hắn! Hắn có cái gì tốt hỏi ? Hắn luôn nói có cũng được mà không có cũng được , suốt ngày ra vẻ thâm trầm , nhìn đi, có thể tin , lại cũng không thể tin, nói đi nói lại cũng chưa nói có tin hay là không, ta nói Thác Bạt Hạo, ngươi không biết thì cứ nói ngươi không biết, lão tử sẽ không cười ngươi! Ha ha ha. . . . . ."

Ngoài miệng nói sẽ không cười nhưng trên thực tế đã bật cười. . . . . .

"Đủ!" Giọng nói tràn đầy khí phách lại mang theo cuồng ngạo vang lên, có chút không vui nhìn A Cổ Đạt Mộc, người này, ra trận là một thân lão luyện , chính là không có đầu óc, trong quân doanh hắn đã đắc tội với hầu hết tướng quân . Nếu không phải hắn (vương thượng) tích tài, cố ý che chở hắn, thì không biết hắn đã chết bao nhiêu lần!

"Vâng , vương thượng!" Trên mặt rõ ràng vẫn còn bất mãn trừng mắt nhìn Thác Bạt Hạo , lỗ mũi hướng lên trời.

"Vương thượng, ngài chuẩn bị làm sao bây giờ?" Hoàn Nhan Trác mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Các khanh cho rằng đâu ?" Cặp mắt sắc bén như chim ưng lướt qua những tướng quân khác trong quân doanh, mọi người bắt đầu nghị luận .

. . . . . .

"Vương thượng, hạ thần cảm thấy lời nói của Hoàn Nhan tướng quân rất có đạo lý!" Nhất phái nhân mã đứng ra tỏ vẻ duy trì Hoàn Nhan Trác.

Bên kia, vài người do dự đứng ra: "Vương thượng, tuy là như thế, nhưng là người Trung Nguyên quả thật giả dối, ý nghĩ của A Cổ Đạt Mộc tướng quân cũng không phải không có đạo lý!" Không thích A Cổ Đạt Mộc là một chuyện, nhưng là hắn đưa ra ý kiến giống ý kiến của bọn họ , bọn họ vẫn là muốn đứng ra tỏ thái độ !

"Vương thượng, chúng thần cho rằng vương thượng vẫn nên cân nhắc , chuẩn bị sẵn kế hoạch khác , đề phòng bị có trá !" Lại có người đứng ra lên tiếng.

Nhưng là lập tức đã bị người bác bỏ: " Chuẩn bị kế hoạch khác vậy thì phong mật tín này chẳng phải là vô tác dụng ? Vẫn là hai bên đều phải chuẩn bị ?"

" Được rồi " Nam tử phong thần tuấn lãng kia lộ ra một nụ cười khí phách sắc bén , dung nhan như điêu khắc hiển chút thâm thúy, trong cặp mắt chim ưng tràn đầy dã tâm xưng bá thiên hạ , cả người phát ra cuồng ngạo , "Tức là không biết là thật hay giả, trẫm tự mình đi xem không được sao!"

"Vương thượng cân nhắc!" Ý kiến này tất cả mọi người đều nhất trí, đồng loạt quỳ một gối xuống .

"Vương thượng, Hiên Viên đế quốc và Mông Man đế quốc cách nhau khá xa, vương thượng nếu là bị người Hiên Viên đế quốc phát hiện , sợ là. . . . . Còn mong vương thượng cân nhắc!" Hoàn Nhan Trác mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Vương thượng, nói không chừng bọn họ đã giăng bẫy để chờ ngài, ngài vẫn là đừng đi , tùy tiện phái vài người đi xem không được sao!" Ấn tượng của A Cổ Đạt Mộc đối người Trung Nguyên là cực kỳ xấu, cảm thấy bọn họ luôn có âm mưu, nếu vương thượng đi, liền mắc bẫy của bọn họ rồi !

Thác Bạt Hạo nhíu nhíu mày: "Vương thượng, hạ thần cũng cảm thấy không ổn, đây cũng không phải là kế sách tốt nhất !"

"Đủ rồi , trẫm tâm ý đã quyết! Các khanh không cần khuyên nữa, ai muốn đi cùng trẫm ?" Gia Luật Trục Nguyên một khi đã hạ quyết định , bất luận kẻ nào cũng không có cách nào thay đổi!

Bọn họ cũng đều biết tính nết vương thượng , không lại khuyên, tranh nhau mở miệng: "Vương thượng, hạ thần nguyện ý theo ngài !"

"Vương thượng, hạ thần cũng nguyện ý. . . . . ."

"Vương thượng, hạ thần . . . . . ."

Nhìn bọn hắn cả đám đều nhiệt tâm muốn đi như vậy , trên mặt của hắn lộ ra một nụ cười đầy kiêu ngạo . Đây là thần dân Mông Man đế quốc của hắn , vĩnh viễn đều là đoàn kết một lòng, không có người mơ ước vương vị của hắn , cũng đều nguyện đem sinh mệnh bản thân giao thác cho hắn!

"A Cổ Đạt Mộc, Thác Bạt Hạo theo trẫm , Hoàn Nhan Trác cùng Hách Liên Dũng thay trẫm xử lí quốc sự!" Giải quyết dứt khoát.

"Vâng !" Thanh âm đồng loạt vang lên.

"Vương thượng, ngài vẫn nên mang theo thêm vài người cùng đi ?" Hách Liên Dũng mở miệng đề nghị.

"Không cần, mang nhiều người, mục tiêu quá lớn, các ngươi ở lại. . . . . ."

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ngạo nhi!" Thái hậu tỉnh lại, chuyện thứ nhất chính là đi tới phòng của Hiên Viên Ngạo .

Đi vào chỉ thấy Hiên Viên Mặc canh giữ ở bên giường, xem ra là cả đêm không chợp mắt, nhìn thấy thái hậu, trên mặt mỏi mệt lộ ra một chút cười nhạt: "Mẫu hậu, thương thế của Ngạo đã ổn định lại , ngài tỉnh liền chiếu cố hắn một chút đi, nhi thần đến giờ vào triều !"

"Ừ , Mặc nhi, vất vả con , giao cho hạ nhân chiếu cố là được mà !" Lời tuy nói như vậy, nhưng là giao cho hạ nhân nàng cũng không yên tâm.

"Nhi thần lo Ngạo buổi tối sẽ phát sốt, dù sao thương tổn có chút nặng !"

Trưởng Tôn Minh Tranh nhìn nhìn Hiên Viên Mặc , trong lòng cũng có chút hối hận, " Vết thương trên lưng con thế nào?"

"Mẫu hậu không cần lo lắng, nhi thần không có việc gì!" Trên mặt hiện ra một lúm đồng tiền làm cho người ta cảm giác như tắm gió xuân .

"Ừ , vậy con đi đi !" Gật gật đầu, đối với hắn mở miệng.

" Vậy nhi thần đi trước , mẫu hậu, nếu Ngạo tỉnh ngài đừng lại đánh hắn, bằng không nhi thần sẽ không thuận theo !" Giọng nói nửa đùa nửa thật của Hiên Viên Mặc vang lên, đồng thời cũng là vì muốn giảm bớt tâm tình của Trưởng Tôn Minh Tranh .

Trưởng Tôn Minh Tranh có chút bất mãn nhìn hắn: "Ai gia biết các con huynh đệ tình thâm, nhưng là có một số việc, con làm huynh trưởng, vẫn là muốn quản! Luôn theo đuổi giống bộ dáng gì nữa! Còn có Triệt nhi tiểu tử kia , chờ hắn trở về, cũng không cần lại chọn lựa vương phi nữa , con tìm cô nương nhà nào đó trực tiếp tứ hôn cho hắn là được , miễn cho luôn chạy loạn, không có ổn định !"

https://thuviensach.vn

"Nhi thần đã biết!" Bất đắc dĩ lắc đầu, nếu để cho Triệt biết mẫu hậu dặn dò thế này , chỉ sợ cả đời này đều sẽ không trở lại!

Thái hậu nhíu mày : "Con không cần trả lời cho có lệ với ai gia!"

"Nhi thần làm sao có thể trả lời có lệ với mẫu hậu đâu, nếu không đi vào triều sẽ đến không kịp , mẫu hậu, nhi thần đi trước !" Nói xong liền vội vàng muốn chạy.

Chưa kịp bước đi , phía sau liền truyền đến giọng nói của thái hậu : "Mặc nhi, tâm tư của con ai gia cũng biết, không nói đến chuyện Vũ Văn Tiểu Tam đã có quan hệ bất chính với hoàng thúc của con , chính là chỉ cần nàng từng là vương phi của Tam Hoàng đệ con , vô luận về sau có xảy ra chuyện gì đều là chuyện thật không thể cải biến , làm đế vương, là gương mẫu của vạn dân , nhất cử nhất động của con , thiên hạ thần dân đều nhìn . Ai gia hi vọng con không làm cho ai gia thất vọng, không làm cho phụ hoàng con thất vọng, lại càng không muốn làm cho lê dân bá tánh thất vọng!"

Bước chân dừng lại, trong mắt xẹt qua một chút đau đớn, những đạo lý này hắn làm sao không biết? Cảm thấy giống như bị một ngọn núi đè ép , làm cho hắn khó chịu cực kỳ! Nhìn nhìn cảnh tượng trước mắt. . . . . .

Mọi người chỉ biết làm hoàng đế, có cung điện nguy nga , ở giữa kim lan ngọc , cẩm tú phồn hoa! Chỉ biết làm đế vương, quyền thế ngập trời, vạn dân cúng bái! Nhưng là lại có ai biết chiếm được mấy thứ này, muốn trả giá thế nào , gánh vác trách nhiệm lớn bao nhiêu?

Nếu có kiếp sau, tuyệt không sinh ra ở hoàng gia, nếu có kiếp sau, thệ không vì đế!

"Mẫu hậu, nhi thần biết đúng mực." Một câu lạnh nhạt nói ra, lại tràn đầy bi thương.

https://thuviensach.vn

Từng bước đi về phía Kim Loan điện , lại cảm thấy con đường này giống như xa vạn dặm , xa nhìn không thấy tận cùng. . . . . .

. . . . . .

Nhìn hắn từng bước đi xa, Trưởng Tôn Minh Tranh thở dài một hơi: "Mặc nhi, ai gia làm sao không biết trong lòng ngươi khổ, chính là. . . . . Ai. . . . . ."

Nhìn nhìn lại nhi tử còn hôn mê trên giường không tỉnh , hốc mắt phiếm hồng: "Ai gia có hai đứa con trai, đều đưa tại trên tay nàng! Ai gia đây là tạo nghiệt gì đây hả trời !"

. . . . . .

"Vương gia, tam vương gia đã không có việc gì rồi." Đình Vân đem tin tức của hoàng cung bẩm báo cho hắn.

Lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái: "Đình Vân, ngươi dạo này nói hơi nhiều!"

Hắn biết vương gia hiện tại không muốn nghe gì về tam vương gia nhưng là hắn vẫn là muốn nói. Hắn thật sự không rõ tam vương phi toàn tâm toàn ý chỉ biết đến tiền kia có cái gì tốt ! Vương gia thế mà vì nàng mà trở mặt với tam vương gia !

Nói đến chữ "Tiền" , chợt trong đầu hắn có cái gì lướt qua, nhanh đến mức hắn bắt không được, buồn bực nắm lấy đầu, đến cùng là chuyện gì đâu?

"Tam vương phi có biết chuyện hôm qua hay không ?" Mở miệng thăm dò hỏi.

https://thuviensach.vn

Đình Vân trợn trừng mắt, đêm qua động tĩnh lớn như vậy , mà tam vương phi ngủ như lợn chết , cái gì cũng không nghe thấy! Đương nhiên, ý nghĩ này là không thể nói ra . Nếu hắn nói với vương gia tam vương phi ngủ giống lợn chết, có lẽ kết cục của hắn sẽ giống như Liên Sương ! Rồi sau đó hai người cùng nằm ở trên giường dưỡng thương!

"Tam vương phi đêm qua ngủ thật sự an ổn, lúc thuộc hạ trở về , nàng còn không có tỉnh, cho nên cũng không biết!" Chịu đựng xúc động muốn châm chọc vài câu , dùng hết khả năng ôn hòa đáp lời.

"Ừ , cùng bổn vương tiến cung đi thăm tam vương gia!" Giọng nói tà mị vang lên.

Đình Vân giựt giựt khóe miệng, cái gì mà thăm tam vương gia, ngay cả tam vương gia sống hay chết cũng không quan tâm, còn muốn đi thăm tam vương gia? Căn bản chính là vì đi gặp tam vương phi mà thôi ! Thôi, ngẫm lại vương gia nhà mình bị nàng cường bạo , bản thân cũng có tội thất trách , vì thế không có nói nhiều: " Vâng !"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 17

Sáng sớm, Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, ở trên giường duỗi thẳng thắt lưng, lập tức có người đến để hầu hạ.

Nhìn nhìn a hoàn kia có sắc mặt không vui, trong lòng mỗ nữ cảm thấy khinh thường, tuy nói rằng nàng và Thương Thương đã như vậy, xem ra cổ nhân ở thời này quả thật có chút không đúng, mà dường như chuyện này có vẻ không liên quan đến cung nữ này đi ?

"Thái hậu đâu rồi ?" - Còn kêu là mẫu hậu nữa, nàng cũng cảm thấy quá giả vờ giả vịt.

Sắc mặt cung nữ ấy lạnh lùng, mở miệng nói: "Thái hậu đang trông nom tam vương gia, đã căn dặn nô tì rồi, nếu vương phi tỉnh lại thì tự quay về vương phủ !"

"Trông nom tam vương gia ? Tam vương gia có chuyện gì sao ?" – Vết bỏng cũng có vẻ gần như sắp khỏi rồi mà!

Sắc mặt cung nữ ấy càng thêm khó coi: "Tam vương phi, xin thứ cho lão nô lắm miệng, tam vương gia đối ngài là một mảnh thực tình, vì sao ngài phải cùng Hi Vương Gia làm ra chuyện cẩu thả? Hôm qua tam vương gia bị Thái hậu đánh suýt nữa thì. . . Suýt nữa mất mạng, nếu không phải thần y tới cứu, chỉ sợ giờ phút này đã. . . . . ."

Bà cũng là tâm phúc của Thái hậu, đồng thời chính là người đêm qua đi thỉnh cầu Hiên Viên Mặc, tuy rằng bản thân chỉ là một cung nữ nho nhỏ,

https://thuviensach.vn

nói như vậy mặc dù có khả năng bị mất đầu, nhưng mà không nói, bà đúng là nuốt không trôi cục tức trong lòng !

"Cái gì ?" - Thái hậu, cái lão yêu bà kia đến ngay cả nhi tử của mình cũng đánh ? Bất chấp bà ấy nói "Chuyện cẩu thả" khiến nàng muốn đánh bà ta biết bao nhiêu, vẫn có chút nghi hoặc mà hỏi lại, "Có phải Thái hậu muốn giết ta không được, cho nên lấy con trai của bà ấy để trút giận hay không ?"

Lời này suýt nữa khiến cung nữ đó tức giận đến phun ra một ngụm máu tươi!

"Tam vương phi, là Thái hậu bắt tam vương gia bỏ ngươi, nhưng tam vương gia lại chết cũng không bỏ, chọc cho Thái hậu giận, nên mới bị phạt roi !" - Nghiến răng nghiến lợi mà mở miệng, hận không thể xé nát cái thứ tam vương phi này ! Tam vương gia chính là Long Phượng trong đám người, thâm tình như thế lại đổi được sự đối đãi như vậy, làm cho bà đã trông tam vương gia lớn lên từ khi còn nhỏ mà đau lòng không thôi!

"À, hiểu rồi !" – Chết cũng không bỏ, vậy thì chứng tỏ là ngày hôm qua Thương Thương đã không thành công, khó trách Thương Thương nói muốn chờ chuyện đế quốc Mông Man trôi qua rồi mới xử lý chuyện này, nhưng mà Hiên Viên Ngạo này cũng quá ngoan cố đi ? Trên đầu đội chiếc nón xanh to như vậy mà hắn cũng không bỏ nàng, chẳng lẽ sự thù hận củahắn với nàng thật sự sâu như vậy sao ?

"Tam vương phi, sao ngài thờ ơ như vậy?" - Cung nữ kia không dám tin mà nhìn nàng, trên đời quả thật dường như có nữ tử ý chí sắt đá như thế này sao ?

Vũ Văn Tiểu Tam liếc bà ta một cái: "Ta làm sao có thể thờ ơ, ta thật sự là hận chết hắn đi được !Thời điểm cưới ta, hắn đã nói phải làm cho ta muốn sống không được, muốn chết không xong, hiện tại không bỏ ta,

https://thuviensach.vn

không phải là vì muốn hung hăng hành hạ ta sao ? Haiz, bổn vương phi mệnh thế nào mà khổ như vậy a!"

Cung nữ này hai mắt trợn ngược, bước chân lảo đảo vài cái, suýt nữa thì hôn mê ! Vì sao Tam vương phi này lại nghĩ mọi người tưởng như vậy hư ? Tra tấn nàng ? Đáng giá vì tra tấn nàng mà liên lụy đến tính mệnh của chính mình sao?

Nghĩ vậy liền tăng nhanh động tác mặc quần áo cho nàng, sớm tiễn bước ôn thần này đi!

. . . . . .

"Ôi chao ! Người đâu, người đâu, thỉnh ngự y, nhanh chút phái người đi thỉnh Hoàng đế, Ngạo nhi phát sốt rồi !" Thái hậu thấy hắn sắc mặt ửng hồng, vừa sờ cái trán, đúng là nóng kinh người.

"Vũ Văn Tiểu Tam, bổn vương. . . . . Bổn vương chết cũng không thả nàng đi, chết cũng không buông. . . . . ."

"Không buông, không buông. . . . . ."

. . . . . .

Thái hậu thấy hắn đã phát sốt mà nói mê sảng, gấp đến độ nước mắt đều rớt ra, đau lòng muốn chết, nắm tay hắn: "Ngạo nhi, Ngạo nhi, đều là lỗi của mẫu hậu, mẫu hậu không nên đánh con mà, Ngạo nhi. . . . . ."

Nước mắt ấy lộp bộp lộp bộp rơi xuống, cung nữ bên cạnh ngay lập tức tiến lên: "Thái hậu nương nương, ngài phải chú ý thân mình mới được, bọn hạ nhân đã đi thỉnh ngự y, tam vương gia cát nhân thiên tướng, sẽ không có việc gì !"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mộ Vân Dật nhíu mày, nói: "Tình huống thật nghiêm trọng, hắn không chỉ bị vết thương nghiêm trọng, mà còn có ý muốn chết !"

"Cái gì ?" - Thái hậu nhất thời cảm thấy một cơn choáng váng mắt hoa, Ngạo nhi của bà, vương gia anh dũng nhất của đế quốc Hiên Viên, làm sao có thể có ý tìm chết ? Chớ không phải là do bà bức sao ?

"Thôi, thôi, thôi ! Việc này ai gia không quản, Ngạo nhi, chỉ cần con có thể hảo hảo tỉnh lại, ai gia sẽ không bao giờ quản việc này nữa ! Tùy các người ! Minh Châu, đi, đem đốt chiếu thư của ai gia đi!"

"Vâng !" Thái hậu viết chiếu thư như sau: "Khâm thiên giám đêm xem tinh tượng, nói rằng Tam vương gia và tam vương phi ngũ hành tương khắc, miễn cưỡng kết hợp sợ là có đại nạn. Đặc biệt tuyên bố hôn ước của hai người không có hiệu quả, từ đây nam các hôn, nữ các gả, hai người không còn liên quan !"

Hiện thời tính mệnh nhi tử của bà đang lúc một sớm một chiều (nguy hiểm), quyền thế, hiện tại bà cũng đã nhìn thấu rồi, là của ngươi sẽ là của ngươi, nếu không phải, cũng chớ cưỡng cầu! Nếu ngôi vị hoàng đế của Mặc nhi bắt phải đổi bằng mệnh của Ngạo nhi, sao bà có thể nào nhẫn tâm đây ?

Huống chi Hiên Viên vô Thương đã sớm biết, nhưng vẫn không vạch trần ra, chỉ sợ cũng không có nhiều hứng thú đối với ngôi vị hoàng đế lắm, hiện tại bà cũng chỉ có thể nghĩ vậy rồi !

Dung mạo trắng nõn của Hiên Viên Ngạo bởi vì sốt cao mà trở nên đỏ bừng, mày kiếm gắt gao nhíu vào với nhau, như là đang phải chịu sự thống khổ to lớn. . . . . .

"Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . ."

"Nàng chết tâm đi, bổn vương sẽ không thả cho nàng đi . . . . . ."

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Thái hậu, tam vương phi hiện nay ở đâu ?" - Mộ Vân Dật nhíu mày mở miệng.

Trưởng Tôn Minh Tranh nhìn nhìn hắn, có phần không hiểu, nhưng vẫn mở miệng đáp: "Ở ẩm cung của ai gia, thần y cần tìm nàng làm gì ?"

Nhìn nhìn người trên giường, trầm giọng lên tiếng : "Có lẽ chỉ có tam vương phi đến đây, hắn mới có một cơ hội sống!"

Trưởng Tôn Minh Tranh ngẩn ngơ, do dự một lát, trên mặt lộ ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, dường như trong nháy mắt đau thương già đi mười mấy tuổi, run giọng mở miệng: "Đi thỉnh tam vương phi !" - Rồi sau đó đứng lên, bước chân thất tha thất thểu đi ra ngoài cửa. . . . . .

Có lẽ bà đã già rồi, đã không quản nổi chuyện tình nhi nữ rồi ! Thôi, thôi. thôi, bà già này trở về hậu cung bảo dưỡng tuổi thọ thôi: "Thần y, nhi tử của ai gia liền xin nhờ ngài rồi !"

Mộ Vân Dật gật gật đầu: "Ngạo là huynh đệ tốt của Dật, nhất định sẽ đem hết khả năng có thể !"

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đi đến cửa cung, đang muốn lên xe ngựa, chợt nhìn thấy một gã thái giám trong cung vội vội vàng vàng chạy ra: "Tam vương phi, tam vương phi, đợi chút. . . . . ."

Dừng bước, có chút kinh ngạc quay đầu lại : "Chuyện gì vậy?"

"Tam vương phi. . . . . ." - Tiểu thái giám ấy mệt thở hổn hển đứng ở trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam, "Tam vương phi, tam vương gia sốt cao

https://thuviensach.vn

không tỉnh, thần y nói sợ là chỉ có ngài mới có khả năng cứu được tam vương gia, cho nên Thái hậu phái nô tài đến triệu ngài đi qua!"

Hắn chỉ là một tên thái giám thô sử, cái chân chạy trong cung của Thái hậu, cho nên không hề hay biết đối với chuyện tình phức tạp ở bên trong, cũng bởi nguyên nhân như thế, cho nên vẫn rất là cung kính đối với Vũ Văn Tiểu Tam.

Chỉ có nàng mới có khả năng cứu được ? Nàng cũng không biết y thuật thì cứu thế nào được ? Chợt, trợn to hai mắt, nét mặt hoảng sợ nhìn thái giám kia: "Bổn vương phi có thể không đi hay không ?"

Chẳng lẽ là chém chết nàng để Hiên Viên Ngạo hả giận, thì bệnh của hắn sẽ tốt hơn?

"Hả ?" - Tiểu thái giám rất là khó hiểu nhìn nàng, tam vương gia đã trở thành bộ dáng đó rồi, sao mà tam vương phi giống như tuyệt đối không quan tâm nha ? Còn không đi ư ? - "Tam vương phi, đây là ý chỉ của thái hậu nương nương, không đi là kháng chỉ đó !"

Kháng chỉ tương đương với mất đầu ! Khóe miệng mỗ nữ giật giật, khuôn mặt giống như quả mướp đắng (nhăn nhó): "Được rồi, vậy thì vào đi thôi !"

Co rúm cổ lại theo thái giám kia đi vào, trên đường chợt nghe tiểu thái giám ấy nói qua: "Tam vương phi, ngài nhanh lên một chút ! Nhanh chút ! Tam vương gia bị thương nặng như thế, trong hôn mê còn luôn luôn kêu tên của ngài, ngài vẫn là mau một chút đi! Ai. . . . . ."

Tiểu thái giám này chỉ hận không thể trực tiếp kéo nàng chạy thôi ! Tốc độ này thật sự là quá chậm rồi !

Điều này khiến Vũ Văn Tiểu Tam trong lòng càng hoài nghi. Cho ta xin một chữ X đi! Khẳng định là Hiên Viên Ngạo này giả bộ bất tỉnh, sau đó ở

https://thuviensach.vn

"Trong mộng" cố ý kêu quỷ, chính là muốn kích Thái hậu nhảy dựng lên chém nàng!

. . . . . .

Bước vào tẩm điện, nhìn thấy nam tử kia nằm ở trên giường, toàn thân Vũ Văn Tiểu Tam đều choáng váng! Đây là cái tên Hiên Viên Ngạo lạnh băng băng đó sao ? Đây là cái đồ Hiên Viên ngạo hễ lên cơn tức giận là giơ chân nhấc tay muốn giết nàng sao?

Cứ vậy mà nằm ở trên giường, đôi mắt lạnh lẽo nhắm chặt, dung nhan lạnh lùng kiêu ngạo đỏ như lửa, mồ hôi lạnh một giọt một giọt dọc theo giữa trán trượt xuống, thấm vào trong tóc dài đen như mực, xem ra không phải là giả bộ bị bệnh a!

Nhìn nhìn Mộ Vân Dật ở bên có thần sắc phức tạp, nhíu đôi mi thanh tú mở miệng: "Ta phải làm thế nào để cứu hắn ? Ta đâu biết về y thuật!"

"Ngạo đã có ý muốn chết, nhưng lại luôn kêu tên của ngươi, cho nên ta suy đoán chỉ có ngươi mới có thể cho hắn ý chí muốn sống !" – giọng nói hờ hững vang lên, nhưng mặc cho ai cũng có thể nhìn ra được vẻ sốt ruột của hắn! Ngạo là huynh đệ tốt của hắn, mệnh đang một sớm một chiều, hắn có thể nào không vội đây !

"Không phải là ngươi muốn cùng hắn liên hợp mưu lại hại ta chứ ?" - Vũ Văn Tiểu Tam một mặt phòng bị nhìn hắn.

Bước chân Mộ Vân Dật lung lay vài cái, vô cùng im lặng bước đi ra cửa: "Cứu hay không cứu, tùy ngươi đấy !"

Híc, nhìn nhìn bóng lưng của hắn. Không phải là muốn giết nàng sao ? Quay đầu, đi đến bên giường của Hiên Viên Ngạo, thăm dò qua cái trán của hắn. Nóng quá! Đang muốn lùi về sau, cổ tay của nàng đã bị một cái bàn

https://thuviensach.vn

tay to hữu lực bắt được: "Vũ Văn Tiểu Tam, bổn vương không thả cho nàng đi. . . . . Không buông! Chết cũng không bỏ. . . . . ."

Khóe miệng giật giật. Trời ơi, bệnh thành như vậy, còn nhớ rõ trói buộc cô nãi nãi của ngươi sao, chẳng lẽ thù hận giữa hai bên đã sâu đến tình trạng này rồi hả ?

"Cái kia, Hiên Viên Ngạo, chúng ta có chuyện gì từ từ nói, không cần phải túm lấy ta như vậy !" Nói xong định rút bàn tay của mình ra, lại bị hắn cầm thật chặt, siết có chút bị đau.

"Vũ Văn Tiểu Tam, đừng nghĩ bỏ được bổn vương, cả đời này nàng cũng đừng nghĩ. . . . . ." - thanh âm mỏng manh lại kiên định vang lên.

"Ta biết rồi, ta đã biết rồi ! Ngươi có thể trước buông tay ra được hay không!" - Làm cái gì vậy, cánh tay cũng sắp bị túm đứt rồi!

"Vũ Văn Tiểu Tam, không cần phải rời khỏi bổn vương có được không ? . . . . . Không cần rời bỏ ta đi. . . . . ." - Hắn từ từ nhắm hai mắt mơ mơ màng màng nói xong, thì có một giọt lệ trong vắt theo khóe mắt chảy xuống.

Ngơ ngác nhìn khóe mắt hắn trượt xuống một giọt nước mắt, đây . . . Đây là tình huống gì vậy ?

Đây là con người thường bày mưu nghĩ kế, duy ngã độc tôn - Hiên Viên Ngạo sao? Giờ phút này, hắn yếu ớt giống một đứa trẻ, yếu ớt khiến cho người ta sinh lòng thương tiếc.

"Hiên Viên Ngạo. . ." - Nhỏ giọng lên tiếng, lòng thầm cảm thấy có sóng gió nan nguy, có người có thể nói cho nàng biết rốt cuộc đây là tình huống gì được không?

https://thuviensach.vn

Hắn khép chặt hai tròng mắt, không có nửa điểm dấu hiệu muốn thanh tỉnh, nhưng vẫn gắt gao túm tay nàng, thế nào cũng không buông ra: "Vũ Văn Tiểu Tam. . . Kỳ thực. . . Kỳ thực bổn vương thích nàng. . . . . Nàng không nên đi cùng hoàng thúc có được không . . . ."

"Oành!" - Một tiếng vang như một đạo Thiên Lôi, đánh trúng cái đầu của nàng. Hắn nói hắn thích nàng ? Nàng cuống quít đứng lên, hung hăng muốn rút bàn tay của mình ra. Hắn sao có thể thích nàng? Bọn họ rõ ràng là kẻ thù mà ! Nếu hắn thích nàng, vậy. . . . . .

Nàng càng cuồng, hắn lại túm càng chặt, siết, như là đang chịu đựng nỗi đau đớn thật lớn: "Bổn vương sẽ không buông tay . . . . . Tuyệt đối sẽ không buông tay!"

"Hiên Viên Ngạo, ngươi nổi điên làm gì !" - Nàng thật sự có chút nổi giận, dùng sức hất ra. . . . . .

"Phốc. . . . . ." - Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra, nhuộm đỏ quần áo trong màu trắng. . . . . .

"Này !" - Vũ Văn Tiểu Tam vừa thấy liền sốt ruột nóng nảy, muốn đi ra ngoài gọi người, lại bị hắn cầm lấy không thể động đậy, “Đừng nên rời khỏi ta. . . . . Không nên rời bỏ ta. . . . Cầu xin nàng, không nên rời bỏ ta. . . . . ."

Nhìn dáng vẻ của hắn, nàng đột nhiên cảm thấy mũi có chút cay cay! Nàng cảm thấy cái người Hiên Viên Ngạo mỗi ngày muốn giết nàng kia, so với bộ dáng hiện tại khả ái hơn nhiều ! Có lẽ trong lúc bất tri bất giác, nàng đã coi hắn như bằng bữa của mình !

Ngồi vào bên cạnh giường của hắn, an ủi hắn: "Được, sẽ không bỏ đi !" – Điều đó là không có khả năng!

https://thuviensach.vn

Hắn nghe xong lời này, tựa hồ an tâm hơn, mi mày giãn ra, môi mỏng lạnh như băng khẽ cong lên một nụ cười của trẻ con: "Hoàng thúc. . . Nàng là của ta, ai cũng không đoạt được. . . . . ."

"Được! Được! Được rồi! Ai cũng không đoạt được !" - Trước hết để an ủi tốt người này xong hãy nói sau.

Cái này hắn mới yên tâm, khóe môi cong lên một nét cười, say say ngủ. . . . . .

. . . . . .

Nhìn thấy một màn bên trong phòng kia, bóng dáng màu trắng ở cửa ngơ ngác đứng nhìn. Trong mắt đều không dám tin, bi thương, đau đớn đến tận xương. . . . . .

Hắn vừa nghe thấy cái gì? Hắn nghe Tam nhi nói. . . . . không rời khỏi Ngạo, không rời đi. . . . . .

Ai cũng không đoạt được nàng. . . . . Nàng là của Ngạo , ai cũng không đoạt đi được?

Thân thể hơi run rẩy, rõ ràng là mùa hè, thế nhưng hắn lại cảm nhận được lạnh lẽo đến tận xương tủy. Tâm như bị đào đi một khối, làm hắn đau đến không thở nổi. . . . . .

Nàng là của Ngạo , vậy hắn thì sao? Hắn thì sao đây?

Một ngụm máu tươi muốn phun ra lại bị hắn đè nén xuống. . . . . .

Nếu nàng lựa chọn Ngạo, hắn cũng sẽ không làm cho nàng khó xử. Hắn sẽ giả vờ như không biết gì, rất tiêu sái buông tay. Sau đó, một mình liếm láp vết thương của mình, chỉ hy vọng nàng có thể hạnh phúc. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tam nhi. . . . . ." Âm thanh nhẹ nhàng, nhẹ đến nỗi chính hắn cũng nghe không rõ. Người ở bên mép giường bỗng cảm giác tim cứng lại, quay đầu nhìn mặt sắc tái nhợt của hắn. . . . . .

"Thương Thương, chàng đã đến rồi à? Tới cũng không nói một tiếng! Nhanh lên qua đây giúp ta một tay, tên này nắm tay ta đau muốn chết!" Nàng hoàn toàn không để ý chuyện mới vừa xảy ra.

Hắn đi từng bước tới, bước chân có chút hư phù, nhìn cổ tay nàng bị nắm có chút ít máu ứ đọng. Đáy mắt thoáng qua sát ý, ngay sau đó thu lại, nhìn nàng một chút: "Tam nhi, nàng lựa chọn xong rồi sao?"

"Cái gì lựa chọn xong?" Kinh ngạc nhìn hắn, tại sao nàng cảm thấy hôm nay Thương Thương có gì đó không đúng.

Hắn vươn tay, vuốt vuốt tóc của nàng: "Tam nhi không phải nói, sẽ không rời Ngạo đi sao. . . . . ." Ánh mắt tà mị như hoa đào cố gắng nhắm lại, hắn không thể rơi lệ ở trước mặt nàng, hắn không thể!

"Ai nha, cái người ngu xuẩn này, đương nhiên là an ủi hắn thôi..., chàng xem, hắn đều bệnh thành ra như vậy rồi, có chuyện gì thì chờ hắn tỉnh lại nói cũng được mà!" Nàng nhìn ra được bi thương trong mắt hắn, đồng thời cũng nhìn ra được hắn đang cố kìm nén nỗi đau trong lòng, cho nên nàng cố ý dùng giọng điệu này tới hóa giải tâm tình của hắn.

Người đàn ông ngu ngốc, làm cho lòng nàng rất đau!

Đôi mắt tà mị như hoa đào mở ra, không dám tin nhìn nàng. Ngay sau đó, đôi mắt kia tràn đầy nồng đậm vui sướng, loại cảm giác vui sướng đã mất đi mà có lại được.. . . . .

"Tam nhi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Liếc hắn một cái: "Có phải chàng luôn không tin tưởng ta như vậy đúng không?" Giọng nói đã có chút oán giận!

"Thật xin lỗi, Thương Thương sai lầm rồi. . . . . ." Cúi đầu nhận lỗi.

"Xét thấy thái độ nhận lỗi của chàng rất tốt nên lần này chàng không cần viết giấy kiểm điểm đâu!" Cười nói xong, trong lòng lại có chút nặng nề.

Nhìn lại người đang nằm trên giường: "Thương Thương, ta thấy Hiên Viên Ngạo có chút đáng thương!" Nói xong hốc mắt có chút ửng hồng.

"Tam nhi mềm lòng sao?" Cố gắng biểu hiện tự nhiên, nhưng cũng không thể che giấu hết nỗi sợ trong tim hắn.

Nàng ngơ ngác nhìn hắn một chút, sau đó nói thật: "Ta cũng không biết đây là cảm giác gì, rất phức tạp!"

Nhìn cổ tay trắng nõn của nàng bị Ngạo túm ở trong tay, dùng lực nhẹ nhàng liền đem tay của nàng thoát ra. Ngồi ở bên giường, sau đó ôm lấy nàng ngồi ở trước người của mình. . . . . .

"Thương Thương, chàng mới vừa dùng sức như vậy có thể thương tổn hắn hay không?" Nàng có chút nóng nảy hỏi.

Lại làm cho động tác của hắn dừng lại, rồi sau đó ép buộc mình cố tỏ ra tự nhiên mở miệng: "Không biết. Tam nhi, nàng có bị hắn cảm động không, sẽ không cần ta nữa sao?"

Nói xong để đầu đến cạnh cổ nàng, đè nén tâm tình, nàng đã bắt đầu để ý đến Ngạo rồi sao. . . . . .

"Sẽ không! Nhiều nhất chỉ coi hắn như bằng hữu thôi...Mà chàng không phải là hoàng thúc của hắn sao? Thế nào lại không quan tâm bệnh tình hắn chút nào vậy!" Nàng có chút bất mãn quay đầu nhìn hắn, người này không

https://thuviensach.vn

phải có quan hệ vô cùng tốt với Hiên Viên Ngạo sao? Cháu hắn bệnh gần chết, hắn thế nhưng còn lôi kéo nàng quan tâm loại vấn đề này!

Nghe nàng nói nửa đoạn trước, tâm tình của hắn rất tốt. Nghe nàng nói tiếp nửa đoạn sau, hắn nhíu lông mày mở miệng: "Giành Tam nhi với Thương Thương, người ta mới không cần đứa cháu cứng đầu cứng cổ như vậy đâu!"

". . . . . ." Ngửa mặt lên trời trừng mắt, quay đầu nhìn hắn một chút, "Thật ra thì, ta cảm thấy chúng ta có chút quá đáng, rõ ràng ta là vương phi của hắn, nhưng lại. . . . . với chàng."

Mặc dù nàng không quan tâm tới vấn đề danh tiết danh tiếng, nhưng mà ranh giới đức hạnh cuối cùng vẫn phải có.

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười khẽ: "Tam nhi, là Ngạo tự mình đồng ý cạnh tranh công bằng với ta. Tại sao có thể trách chúng ta?" Thật ra thì hắn còn không có nói, lúc đầu là Ngạo đồng ý đem nàng tặng cho hắn. Là hắn cho Ngạo cơ hội cạnh tranh công bằng, cũng không có nói cuối cùng hắn thắng, Ngạo lại đổi ý không muốn buông tay!

"Cạnh tranh công bằng?" Hai người này còn gạt nàng làm loại chuyện như vậy sao? Như vậy có thể giải thích được hành động của Hiên Viên Ngạo mấy ngày nay, khó trách hắn tức giận như vậy cũng không có làm gì nàng, khó trách để cho nàng ở căn phòng tốt như vậy, khó trách chuyện gì cũng tùy nàng, khó trách hắn sẽ nhảy vào biển lửa cứu nàng. . . . . .

"Từ khi nào?" Trầm giọng mở miệng, tâm tư nàng rất phức tạp.

"Lúc thọ yến của Thái hậu." Nghĩ tới hắn càng thêm hối hận. Nếu khi đó, hắn không mềm lòng mà quyết định cạnh tranh công bằng với Ngạo, có lẽ Ngạo cũng sẽ không hãm sâu như vậy!

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, nàng không nói được cảm giác trong lòng mình là cái gì. Nhìn người nằm trên giường là trượng phu trên danh nghĩa của nàng. Mà người ôm nàng, yêu nàng không phải là hắn. Đột nhiên có cảm giác thật mệt mỏi. . . . . .

"Thương Thương, chúng ta phải làm sao?" Làm thế nào? Việc làm của Hiên Viên Ngạo, nói nàng không cảm động tuyệt đối là giả. Nhưng nói nàng vì sự cảm động này mà buông tay Thương Thương, nàng cũng không làm được!

"Thương Thương sẽ không buông tay, chết cũng không buông tay!" Hắn ôm hông nàng, sức lực lớn làm nàng có chút đau. Ngạo không thể không có nàng, hắn càng không thể!

"Thương Thương. . . . . ."

. . . . . .

Tựa vào trong ngực của hắn, ngáp một cái. . . . . .

"Tam nhi mệt mỏi thì nghỉ ngơi một lát đi." Dịu dàng mở miệng, hắn cũng không muốn làm cho nàng phiền lòng, cho nên những chuyện này không cần nàng nghĩ tới. Chỉ cần lòng của nàng vẫn còn ở chỗ hắn, vấn đề gì cũng để cho hắn dốc hết sức giải quyết đi!

Nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn một chút, nhìn lại người vẫn nằm trên giường, cười cười, an tâm ngủ ở trong ngực hắn. . . . . .

Đợi nàng ngủ, nhẹ nhàng cầm tay của nàng, lấy ra thuốc luôn mang theo bên người dịu dàng bôi lên trên cổ tay trắng nõn của nàng, sợ làm nàng tỉnh, cũng sợ làm nàng đau. . . . . .

Đồng thời ánh mắt băng hàn thấu xương của hắn hung hăng nhìn chằm chằm người vẫn còn hôn mê ở trên giường, dám làm tay Tam nhi thành như

https://thuviensach.vn

vậy, hắn thật muốn một chưởng đánh chết hắn!

Đang lúc này, Hiên Viên Mặc vội vội vàng vàng đi vào, vừa nhìn cảnh tượng trong phòng, mày kiếm nhíu chặt: "Hoàng thúc!"

Quay đầu, trong ánh mắt tà mị như hoa đào ẩn chứa ý cảnh cáo. Nếu đánh thức Tam nhi, quản hắn khỉ gió có phải Hoàng đế hay không, trực tiếp ném ra!

Sờ lỗ mũi một cái, hạ thấp âm lượng: "Ngạo không sao chứ?"

"Hơi thở đã ổn, hắn là không có việc gì!" Nhẹ giọng mở miệng đáp lời.

Nhìn Hiên Viên Ngạo, rồi nhìn Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam, có chút do dự mở miệng: "Hoàng thúc, có phải các người. . . . . có phải hay không đã. . . . . ."

"Đúng!" Không có bất kỳ do dự gật đầu, bọn họ yêu nhau không cần phải che giấu.

Đôi mắt như ngọc đen thoáng qua một chút chán nản: "Hoàng thúc, Mặc chúc phúc các ngươi, nhưng mà Mặc cũng hi vọng thúc đừng tổn thương Ngạo quá sâu."

Hắn đã đau đớn lâu như vậy, cũng không sợ đau lần nữa. Chỉ vì Ngạo là đệ đệ ruột của hắn, hắn không thể bỏ mặc!

"Đây cũng không phải là việc ta có thể khống chế được!" Ngẩng đầu nhìn hắn, trên dung nhan như cánh hoa đào đều là ý tứ nghiêm túc, không phải qua loa mà là nghiêm túc, hắn thật không khống chế được.

Hiên Viên Mặc ngẩn ra, thở dài một cái, có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Hoàng thúc dĩ nhiên là không cách nào khống chế, là do hắn nhất thời không suy nghĩ thấu đáo.

https://thuviensach.vn

Nhìn cô gái trong ngực hắn đang ngủ rất bình yên, khóe môi còn có một nụ cười ngọt ngào. Hắn không nói được cảm giác trong lòng mình là gì? Nhìn thấy nàng hạnh phúc, cũng là nhìn thấy người cho nàng hạnh phúc không phải là hắn mà bi thương.

"Hoàng thúc, quân đội của Mông Man đế quốc tiến rất gần rồi, thái độ của thúc là gì?" Thái độ của hoàng thúc quyết định trận đánh này phải đánh thế nào!

Khóe môi như cánh hoa anh đáo nâng lên một nụ cười khẽ, ánh mắt tà mị như hoa đào híp lại, nhìn hắn một chút: "Mặc cảm thấy hoàng thúc sẽ khó xử ngươi sao?"

Hắn ngẩn ra, ngay sau đó trên mặt như ngọc nở ra một nụ cười ôn nhã: "Vậy Mặc phải cám ơn hoàng thúc rồi." Dạ Mị đế quốc không nhúng tay vào, Hiên Viên đế quốc và Long Diệu đế quốc kết minh, tất thắng.

"Nhị ca!" Một tiếng giọng nói khí phách từ ngoài cửa vang lên. . . . . .

Ngay sau đó Long Ngạo Thiên cảm thấy một trận chưởng phong bén nhọn đánh tới chỗ mình, khó khăn lắm mới tránh thoát được. Trên gương mặt cương nghị đều là lửa giận, đang muốn mở miệng lần nữa, một đạo chưởng phong lại đánh tới, lấy nội lực chống đỡ vừa kịp hóa giải!

Mặt đầy tức giận bước vào, đang muốn nổi giận, đã nhìn thấy nhị ca vuốt lỗ mũi có chút đồng tình đứng ở một bên nhìn hắn. Nam tử nằm trên giường mang khuôn mặt mang lạnh lùng đau bệnh, mà bên giường là một nam tử cực kỳ yêu tà đang ôm một cô gái cười đến xinh đẹp, nhìn hắn. . . . . .

Chỉ là nụ cười này lại làm cho hắn không cảm thấy chút nhiệt độ nào. Trong ánh mắt tà mị như hoa đào của người nọ là ánh lửa đang nhảy nhót, nhẹ giọng mở miệng: "Đánh thức Tam nhi, Bổn vương muốn mạng của ngươi!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi!" Long Ngạo Thiên cũng không phải là dễ khi dễ, đang muốn phát tác liền bị Hiên Viên Mặc kéo lại, "Được rồi, được rồi, Ngạo Thiên đệ không phải là đến thăm Ngạo sao?" Hắn cố gắng nói sang chuyện khác.

Trong bụng thầm than, hoàng thúc thật là cưng chiều nàng như mạng!

Long Ngạo Thiên nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, lại thấy trên mặt của hắn đều là sát ý khát máu. Trong lòng ngược lại có chút ngạc nhiên cô gái trong ngực hắn là ai!

Hiên Viên đế quốc Hi Vương Gia —— Hiên Viên Vô Thương, đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử, phong thần tuấn lãng, kinh thái tuyệt diễm. Một bộ áo trắng như thiên nhân, chính là đệ nhất thiên hạ thủ phủ! Nhưng cũng không gần nữ sắc, hắn ngược lại tò mò cô gái như thế nào sẽ làm hắn bảo hộ như vậy!

Chỉ vì muốn không đánh thức nàng, liền không tiếc đối địch với một thái tử nước khác!

Nghĩ tới liền liếc qua người trong ngực của hắn, kết quả. . . . . Tay áo bào to lớn của người đó vung lên, một cỗ sức lực cường đại đánh tới phía hắn. Nhẹ nhảy vài bước tránh thoát, rồi sau đó nghe được một câu suýt nữa làm cho hắn hộc máu ——"Không cho nhìn lén Tam nhi của Bổn vương!"

Long Ngạo Thiên hắn nhìn lén? Hắn nhìn lén hả?

Mặt. . . . . vẻ mặt ngơ ngác nhìn Hiên Viên Vô Thương, trong lòng đã không còn cảm thấy hứng thú đối với cô gái trong ngực hắn! Có người thương yêu như vậy tự nhiên là rất tốt, nhưng mà thương yêu cưng chiều đến mọi việc đều để ý như vậy, sẽ chỉ làm hắn vì nữ nhân kia mà cảm thấy bi ai!

Bởi vì nửa đời sau của nàng tuyệt đối không thể có tự do! Bây giờ hắn đang tưởng tượng sơ lược khái quát nửa đời sau đầy u ám, thê lương của

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam! Quay đầu nhìn Hiên Viên Mặc một chút: "Nhị ca, thương thế của Ngạo sao rồi?"

"Đã không còn gì đáng ngại!" Lộ ra một nụ cười an tâm.

Long Ngạo Thiên gật đầu một cái: "Tức là không có việc gì, vậy ta an tâm." Trong bụng lại có điểm im lặng, gần đây chuyện ở Hiên Viên đế quốc thật đúng là nhiều! Ngày hôm trước là Hiên Viên Ly bị bệnh, hiện tại lại. . . . . Hắn ở đây không tới nửa tháng, thăm bệnh cũng phải ba lần rồi!

"Hoàng thúc, hôm nay Phượng Phi Yên đưa quốc thư tới, nói muốn kết thân." Không cần hắn nói, mọi người đều biết đối tượng Phượng Phi Yên cầu hôn là ai.

Ánh mắt của Long Ngạo Thiên lập tức trở nên hả hê. Không phải rất để ý nữ nhân trong ngực kia sao, hiện tại được nữ hoàng một nước cầu hôn rồi, xem ngươi làm thế nào! Long Ngạo Thiên hắn cũng là một người thù rất dai đấy!

Người ngồi ở mép giường chỉ là nhẹ nhàng lau tay cho cô gái trong ngực, giống như không có nghe được lời của hắn.

"Hoàng thúc?" Mặc dù hắn đã biết đáp án, nhưng là vẫn không nhịn được muốn nghe một chút hoàng thúc nói thế nào. Dù sao kết thân không thành, Phượng Phi Yên thẹn quá thành giận, chỉ sợ sẽ gia nhập Mông Man đế quốc phía bên kia để bức hôn rồi!

Phượng Phi Yên nữ nhân kia, hắn cũng đã nhìn ra, quả nhiên là điên cuồng, vì chuyện tình cảm cái gì cũng dám làm ra!

"Nếu như cần viện binh, hãy nói với hoàng thúc" Tâm tư của Mặc, hắn tự nhiên hiểu. Tứ Quốc chiến loạn, ai cũng không nói chắc được cuối cùng nước nào là địch, nước nào là bạn. Nếu như hắn đồng ý lời cầu hôn của Phượng Phi Yên, Thanh Loan đế quốc chính là bên phe của bọn họ, nếu

https://thuviensach.vn

không đồng ý. . . . . chỉ sợ sẽ đứng về phía đối phương rồi. Hắn cũng không muốn cho Mặc thêm phiền toái, nhưng mà để cho hắn cưới. . . . . không, là gả cho Phượng Phi Yên, là chuyện không thể nào!

Long Ngạo Thiên cũng có chút kinh ngạc nhìn Hiên Viên Vô Thương, hắn có binh mã sao? Vì sao mạng lưới tình báo của hắn không có tra ra được trong tay Hiên Viên Vô Thương có binh mã?

"Chuyện này, Mặc sẽ tự mình xử lý." Cái hắn muốn chỉ là một đáp án rõ ràng của hoàng thúc "Vậy Mặc đi ra ngoài trước!"

"Ừm!" Nhàn nhạt đáp một tiếng, liền không chú ý đến bọn họ nữa.

Hiên Viên Mặc nhìn Long Ngạo Thiên một cái, hai người liền cùng rời đi.

. . . . . .

"Nhị ca, nữ nhân kia không phải là. . . . . ." Long Ngạo Thiên trợn to mắt có chút không dám tin, quay đầu nhìn Hiên Viên Mặc. Hắn rốt cuộc đột nhiên nhớ tới, Hiên Viên Vô Thương không chỉ một lần gọi người kia là Tam nhi!

Lần trước ở tam vương phủ, hắn đã cảm thấy hai người thân mật có chút khác thường rồi!

Hiên Viên Mặc gật đầu một chút.

"Không thể nào? Thật sự là Vũ Văn Tiểu Tam sao?" Long Ngạo Thiên há to mồm, giống như nuốt phải một con ruồi. Không có lầm chứ? Cái người "Chúng ta thật có duyên" đó, chính là người yêu của Hiên Viên Vô Thương? Đây là cái ánh mắt gì hả? (ý anh này nói ánh mắt của HVVT nhìn người…)

https://thuviensach.vn

Nhìn thấu sự im lặng của hắn, Hiên Viên Mặc gật đầu cười: "Đúng vậy." Chỉ là trong lúc vui vẻ ẩn chứa chút khổ sở.

Long Ngạo Thiên lúc này mới nhớ tới dường như Hiên Viên Mặc cũng thích nữ nhân kia, lần trước còn đặc biệt nấu canh cho nàng mà "Nhị ca, khó chịu sao?"

"Không khó chịu." Bởi vì hắn đã sớm đau đến chết lặng.

Vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Thật ra thì nữ nhân kia cũng không có gì tốt." Sự bất đắc dĩ của Nhị ca, hắn tự nhiên hiểu. Loại chuyện tình cảm như vậy chỉ là một loại cảm giác, cho tới bây giờ đều không cần gì lý do, cho nên nhị ca thích nàng cũng không có gì kỳ quái, nhưng hắn chỉ có thể an ủi nhị ca như vậy thôi.

Lạnh nhạt cười khẽ, gật đầu một cái, đôi mắt như ngọc đen nhìn về phía trước: "Yên tâm, nhị ca gánh vác được." Nói xong bản thân mình cũng không nhịn được mà mỉm cười.

"Chỉ là, nàng không phải là tam vương phi sao?" Hắn rốt cuộc nghĩ tới vấn đề này, hoàng thúc và vương phi của cháu mình, cái này không thích hợp mà?

"Những chuyện này không phải là chuyện mà chúng ta nên quan tâm. Tấu chương của binh bộ đã dâng lên, lương thảo và bản đồ đã định, đệ cũng qua xem một chút đi?" Trận đánh này là hai nước cùng nhau đánh, trong quá trình chiến đấu Long Ngạo Thiên tự nhiên cũng có thể tham dự.

"Ừm!" . . . . . .

Hai người bước vào Ngự Thư Phòng, đi tới trên long án. Nhìn một chút chợt biến sắc, tiếp đến nhìn đến chồng tấu chương bị lục lọi kia. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Nhị ca, thế nào?" Chân mày gắt gao nhíu chặt một chỗ, chẳng lẽ không thấy tấu chương?

"Xem ra đã có người tiến vào." Vuốt ve cái trán, sắc mặt có chút mệt mỏi. Tối hôm qua hắn trực tiếp ném tấu chương xuống, rồi đi qua chỗ Ngạo bên kia. Suốt đêm không ngủ chăm sóc Ngạo, sau khi trời sáng liền thay quần áo lên triều, không có thời gian trở lại nhìn, không ngờ bản đồ vận chuyển lương thảo bị người ta đánh cắp!

"Đệ cảm thấy là ai làm?" Môi mỏng cương nghị mím chặt thành một đường thẳng, đồ bị trộm rồi, bọn họ quả thật có thể đổi lộ tuyến. Nhưng mặc kệ họ đổi thế nào, quân địch cũng đều có cách đối phó!

Tam quân không nhúc nhích, lương thảo đi đầu tiên. Nếu lương thảo có vấn đề, trận chiến này tất bại!

"Không phải tác phong của Gia Luật Trục Nguyên." Nếu như là Gia Luật Trục Nguyên làm, tất nhiên sẽ không làm hắn phát hiện tấu chương bị trộm nhanh như vậy, vậy cũng chỉ có. . . . . .

"Nguyệt Dịch Thừa đó, nên trừ đi!" Long Ngạo Thiên cũng đoán được là ai.

Hiên Viên Mặc lắc đầu một cái: "Trận chiến này chính là muốn lợi dụng Nguyệt Dịch Thừa, tương kế tựu kế!" Nhưng bản đồ vận chuyển lương thảo bị trộm, đúng là một chuyện khó giải quyết!

. . . . . .

Nhìn tiểu nữ nhân đang ngủ an ổn trong ngực, nhẹ nhàng ở trán của nàng ấn xuống một nụ hôn. Khóe môi lộ ra một nụ cười hạnh phúc, nha đầu này chính là một con heo nhỏ, đêm qua ngủ suốt cả một đêm. Nãy giờ đã ngủ hơn một canh giờ rồi, mà vẫn không có dấu hiệu muốn tỉnh.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, nàng ở trong ngực hắn nhẹ nhàng lật người, tìm kiếm tư thế ngủ thoải mái hơn. . . . . .

Trên giường, một đôi mắt lạnh như băng chợt mở ra nhìn về nóc giường, ý thức từ từ thanh tỉnh. Nhìn người đang ngồi ở mép giường, cô gái hắn yêu giờ đang nằm ở trong ngực người khác, hắn đã không còn cảm thấy đau đớn nữa rồi. . . . . .

Nhìn Hiên Viên Vô Thương gọi: "Hoàng thúc. . . . . ."

"Không sao chứ?" Quan tâm hỏi, giọng nói cũng rất lạnh nhạt.

"Không sao." Lạnh lùng trở lời hắn một câu, rồi sau đó nhìn người trong ngực hắn một chút "Hoàng thúc, nàng là vương phi của Bổn vương, Bổn vương xin ngài tự trọng.” Lời nói khắc nghiệt vừa nói xong, trong lòng của hắn cũng rất không thoải mái.

"Rất nhanh sẽ không phải." Đôi mắt tà mị như hoa đào khẽ híp lại, nhìn hắn một lượt, giọng nói cũng rất lạnh lẽo.

Hiên Viên Ngạo biến sắc, nhưng vẫn quật cường mở miệng: "Ít nhất bây giờ không phải!"

Đang muốn phát tác, Vũ Văn Tiểu Tam mơ hồ tỉnh lại, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút liền cười ngọt ngào, cười đến làm cho Hiên Viên Ngạo cảm thấy cực kỳ chói mắt!

Ngay sau đó ý thức trở lại, quay đầu nhìn Hiên Viên Ngạo một cái: "Ah, ngươi đã tỉnh rồi sao?" Ánh mắt sáng lên, lần này là thật lòng vui vẻ dùm hắn.

"Ừ." Lạnh lùng đáp một tiếng, trong mắt lại bao hàm thâm tình.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương rất bất mãn, nhéo một cái trên hông của Vũ văn Tiểu Tam, ý tứ cảnh cáo mười phần! Nhìn thấy Hiên Viên Ngạo tỉnh, có cần vui mừng như thế không?

Nhìn tình nghĩa trong mắt Hiên Viên Ngạo, nàng vốn cảm thấy lúng túng. Hiện tại lại bị Hiên Viên Vô Thương nhéo một cái, trên mặt càng thêm lúng túng, đây là tình huống gì hả?

"Vương Gia!" Đình Vân ở ngoài cửa giống như là có chuyện gì gấp.

Nhìn Đình Vân một chút liền không hề để ý đến hắn nữa. Dù có chuyện gì hiện tại hắn cũng không thể đi ra ngoài, không thể để cho Tam nhi đơn độc ở lại với Ngạo!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy Đình Vân như là lấy được đại xá: "Thương Thương, hắn giống như có chuyện quan trọng muốn tìm chàng kìa, chàng trở về trước đi?"

"Không trở về!" Có chuyện gì so chuyện bây giờ còn quan trọng hơn.

"Trở về." Nàng kiên định nhìn vào mắt của hắn, có một số việc nàng muốn tự mình nói rõ ràng với Hiên Viên Ngạo. Thương Thương ở chỗ này sẽ chỉ làm tình huống trở nên lúng túng!

Nhìn vào mắt của nàng, biết được suy nghĩ trong lòng nàng. Cho dù vạn lần không muốn vẫn buông nàng ra: "Vậy Thương Thương đi về trước, nếu Tam nhi nhớ ta thì có thể đi tìm ta."

"Được!" Cười ngọt ngào gật đầu một cái, cảm ơn hắn đã hiểu.

. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Sau khi Hiên Viên Vô Thương rời đi, nàng nhìn người trên giường đang dùng ánh mắt thâm tình nhìn nàng, không biết

https://thuviensach.vn

nên nói cái gì cho phải, mới mở miệng ra liền dừng lại.

Trên dung nhan lãnh ngạo đều là khổ sở, cười nhìn nàng: "Đừng nói gì hết, cái gì cũng không cần nói." Hắn biết nàng muốn nói cái gì, hắn không muốn nghe, cũng không có dũng khí để nghe.

Hít sâu một hơi, ánh mắt lần nữa nhìn về phía hắn cũng khó có được vẻ nghiêm túc: "Ta cảm thấy chúng ta thích hợp làm bằng hữu hơn." Thật ra thì nếu như không phải là vì muốn an ủi hắn, nàng sẽ nói chúng ta thích hợp làm kẻ thù hơn.

Làm cái gì hả? Thương Thương thích nàng, nàng đã cảm giác như mình đạp phải vận cứt chó. Đột nhiên nói Hiên Viên ngạo này cũng thích nàng, nàng thật không biết nên làm sao cho phải!

Trừ cảm giác kỳ cục, vẫn là cảm giác kỳ cục!

"Bổn vương là phu quân của nàng!" Làm bằng hữu? Hắn không làm được!

"Ai nha, ta có thể bỏ ngươi sao. Chúng ta sẽ hòa ly, nhưng mà ngươi bỏ ta cũng tốt thôi!" Hắn là phu quân của nàng? Coi như hết! Nàng không có hứng thú đối với lợn giống!

"Ngươi muốn thoát khỏi Bổn vương như vậy sao?" Lông mày lãnh ngạo nhướng lên như ngọn núi, mắt lạnh có chút phức tạp, cũng có chút đau đớn.

Éc. . . . . Có cần nói trực tiếp như vậy không? "Thật ra thì Hiên Viên Ngạo, trước kia chúng ta vẫn luôn là kẻ thù, ngươi có thể vẫn coi ta là kẻ thù cũng được!" Nàng nói xong ngẩng đầu lên chỉ cổ của mình "Nhìn, cổ của ta đều là bị ngươi cho bóp thành như vậy , bây giờ ngươi đột nhiên nói yêu ta. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Nói xong nàng hoảng sợ nhảy lên từ trên giường của hắn: "Không phải ngươi thích hành hạ ta sao?"

Khóe miệng hơi co quắp, nhìn đầu của nữ nhân này rất là im lặng mở miệng: "Nàng nghĩ quá nhiều rồi! Bổn vương sau này sẽ không ra tay với nàng nữa!" Hắn vừa nói ánh mắt vừa nhìn xung quanh.

"Ngươi thề đi?" Nàng tràn ngập mong đợi nhìn hắn.

"Ta thề!" Trong lòng có chút không nắm chắc được, nếu nữ nhân này chọc tức hắn, hắn có thể không nhịn được. . . . . .

Quả nhiên. . . . . "Vậy Vương Gia thân ái của ta, xin cho phép ta nói lời thật đi, ngài có thể đừng dùng ánh mắt ác tâm như vậy nhìn ta hay không, da gà cả người ta đều nổi lên rồi nè!" bộ mặt mỗ nữ ghét bỏ nhìn hắn, cái loại ánh mắt thâm tình khẩn thiết đó thật không thích hợp xuất hiện ở trên mặt của người này đâu!

Sắc mặt mỗ Vương Gia mới vừa hạ sốt, trong nháy mắt lại đỏ bừng, hung hăng nhìn nàng chằm chằm: "Nàng!"

Ánh mắt của hắn ghê tởm? Ánh mắt của hắn ghê tởm sao?

"Vương Gia, ta biết rõ sức quyến rũ vô hạn của bổn vương phi, chỉ cần là nam nhân bình thường cũng sẽ cực kỳ không thể tự kềm chế được mà yêu ta. Vương Gia thích ta là chuyện bình thường thôi, bởi vì bổn vương phi thông minh, thiện lương, đáng yêu, dịu dàng, hiền thục, tao nhã, cao quý. . . . . ." Nước bọt của mỗ nữ văng khắp nơi, huơ tay múa chân khen ngợi mình. Vốn đã quên mình chuẩn bị muốn nói cái gì rồi, tinh thần phấn chấn tìm từ để nói tiếp. . . . . .

Mỗ Vương Gia càng nghe khóe miệng càng co giật lợi hại, hắn rốt cuộc coi trọng nữ nhân này cái gì hả? Quả thật đầu óc có bệnh! Nàng hoàn toàn không biết khiêm tốn là gì rồi!

https://thuviensach.vn

Ai ngờ mới vừa nghĩ tới đây, liền nghe nữ nhân kia nói một câu "Hơn nữa bổn vương phi là người khiêm tốn. . . . . ."

Mỗ Vương Gia bắt đầu ho kịch liệt, ho đến sắc mặt đỏ bừng. . . . . .

Cắt đứt một tràng khen ngợi mình của Vũ Văn Tiểu Tam. Mỗ nữ tiến lên giống như quan tâm mở miệng: "Vương Gia, ngài coi như sùng bái ta, cũng đừng quá kích động, kích động đối với thân thể không tốt đâu. Nếu ngươi chết, như vậy bổn vương phi đã gián tiếp hại chết người rồi!"

Lời này của nàng vừa rơi xuống, Hiên Viên Ngạo ho khan càng thêm lợi hại: "Vũ Văn Tiểu Tam, nàng khiêm tốn một chút cho Bổn vương!"

"Bổn vương phi đã rất khiêm tốn rồi, trên cái thế giới này còn có người khiêm tốn hơn so với ta sao? A, ta lại khiêm tốn nữa rồi!" Mỗ nữ nói xong nhìn lên nóc nhà, đưa ra một cánh tay chỉ vào phía trên, một bộ dáng như đang ngâm thơ.

Sau ót mỗ Vương Gia xuất hiện một đám vạch đen! Tiện nhân này!

"A, đúng rồi. Ta mới vừa chuẩn bị nói gì kia mà. Đúng rồi, mặc dù ưu điểm của bổn vương phi có nhiều như bầu trời đầy sao, nhưng mà ngài cũng không nên vì biểu đạt ái mộ mà nhìn bổn vương phi như vậy. Phải biết bổn vương phi là một người rất hay ngượng ngùng, da mặt rất mỏng, ngươi như vậy làm cho người ta ngượng chết!" Mỗ nữ nói xong giống như ngượng ngùng dậm chân một cái.

Đột nhiên Hiên Viên Ngạo cảm thấy đầu váng mắt hoa! Hắn rốt cuộc coi trọng nữ nhân này cái gì hả? Thậm chí không tiếc vì nàng mà không vâng lời mẫu hậu, hắn rốt cuộc coi trọng nàng cái gì hả? HẢ? !

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 18: Lão tử gọi là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái

"Tam vương phi, Thái hậu triệu ngài yết kiến!" Tiểu thái giám báo lại, thuận tiện nhìn một chút Hiên Viên Ngạo đã tỉnh lại chưa? Thở phào nhẹ nhõm một hơi, Tam vương gia là Chiến thần của Hiên Viên đế quốc bọn hắn, cũng không thể cứ thế mà ngã xuống, nếu vậy thì quá thương tâm rồi!

"Cái gì? Không đi! Bổn vương phi đã nói muốn chăm sóc Vương Gia, Vương Gia ngài nói đúng không?" Mỗ nữ nói xong, liền đá lông nheo về phía Hiên Viên Ngạo. Đùa gì thế, giết nàng lần thứ nhất không được, giờ còn muốn giết nàng lần thứ hai sao? Đánh chết nàng cũng sẽ không tự đi chui đầu vào lưới!

Thấy nữ nhân kia đá lông nheo với mình, mỗ Vương Gia lúc đầu chỉ cảm thấy tràn đầy thâm tình. Đột nhiên vẻ mặt trở nên cực kỳ quái dị, biểu tình chuyển sang cực độ vặn vẹo, nghiên cứu nàng một lúc lâu, rồi sau đó mở miệng nói với tiểu thái giám: "Nói với mẫu hậu, vương phi muốn chăm sóc Bổn vương. Đợi khi nào Bổn vương khỏi hẳn, sẽ cùng vương phi đi thăm mẫu hậu."

Hắn hiểu rõ tính khí của mẫu hậu, nếu bây giờ để nàng đi thì không biết có thể trở về nữa hay không? Cho nên dù ánh mắt của nàng làm cho hắn ghê tởm muốn ói, hắn cũng sẽ tạm thời chịu đựng nói một câu giúp nàng!

"Thái hậu nương nương nói rồi, tam vương phi nhất định phải đi. Còn nói xin Tam vương gia yên tâm, Thái hậu sẽ không làm gì tam vương phi!" Tiểu thái giám này nói xong, trong lòng cũng có chút tò mò, không hiểu vì

https://thuviensach.vn

sao Thái hậu có thể đoán được tam vương phi sẽ từ chối, còn để cho hắn chuyển đạt thêm lời này.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu một cái: "Được, bổn vương phi đi theo ngươi!" Nếu Thái hậu nhất định muốn gặp nàng, hiện tại Thương Thương không có ở đây, nàng cũng không chạy trốn được, vậy nàng muốn xem một chút Thái hậu tìm nàng để làm cái gì!

"Vũ Văn Tiểu Tam!" Lông mày Hiên Viên Ngạo nhíu lại nhìn nàng. Hiện tại không phải thời điểm nàng cậy mạnh, hắn không thể nhấc nổi thân thể, nếu mẫu hậu muốn giết nàng, ai cũng không cứu được.

Nhìn thấy lo lắng trong mắt hắn, trong mắt đẹp của nàng tràn đầy cảm kích: "Vương Gia, bổn vương phi cho là nếu đêm qua Thái hậu đã không động thủ, hôm nay chắc cũng sẽ không động thủ!"

Lông mày lãnh ngạo hơi nhíu lại: "Bổn vương đi chung với ngươi!" Nói xong liền muốn đứng dậy, nhưng bởi vì thương thế quá nặng, vừa cử động vết thương liền rách ra, làm cho hắn đau đến đổ mồ hôi lạnh, ngã lại lên giường.

"Ai nha!" Vũ Văn Tiểu Tam chạy tới ấn hắn nằm lại trên giường, "Hiên Viên Ngạo, ta hiểu biết rõ ngươi rất coi trọng nghĩa khí, nhưng dù có coi trọng nghĩa khí thế nào, ngươi cũng đừng liều cái mạng nhỏ của mình. Bổn vương phi phúc lớn mạng lớn, mặc dù không bằng hoàng huynh vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế của ngươi, nhưng muốn một cái thiên tuế cũng không có vấn đề gì!"

Trong ánh mắt cất giấu chút thâm ý nói với Hiên Viên Ngạo đang nhíu mày, lúc này Hiên Viên Ngạo cũng hiểu ý: "Vậy nàng đi đi."

"Ừm!" Tay áo bào to lớn vung lên, xoay người, vẻ mặt lo lắng nhìn thương thế của Hiên Viên Ngạo, mở miệng nói với thái giám, "Đi thôi, mang bổn vương phi đi đi!"

https://thuviensach.vn

Đợi bọn họ đi ra cửa, âm thanh lãnh ngạo lại vang lên: "Người đâu!"

"Vương Gia!" Một vài thái giám, cung nữ tiến vào.

Hiên Viên Ngạo trầm giọng mở miệng: "Đi thông báo hoàng huynh, nói Thái hậu triệu kiến tam vương phi."

"À? Vương Gia, chuyện này. . . . . ." Thái hậu triệu kiến tam vương phi, liên quan gì đến hoàng thượng?

"Bổn vương sai ngươi đi, ngươi phải lập tức đi ngay, dám chậm trễ Bổn vương sẽ làm thịt các ngươi!" Bên trong mắt lạnh lộ ra vẻ tức giận.

"Dạ! Nô tài tuân lệnh!" Thái giám này sợ đến cả người run lên, vội vội vàng vàng chạy ra ngoài, khí thế của Vương Gia thật là dọa người! Thật là hù chết hắn mà!

. . . . . .

Vào Phượng Tường cung, đã nhìn thấy thái hậu đang ngồi trên vị trí chủ vị: "Nô tì bái kiến Thái hậu!" Nhẹ nhàng thi lễ, trong lòng cũng tràn đầy lo lắng, không biết lão yêu bà này có làm chuyện bất lợi gì với nàng không nữa?

"Các ngươi cũng đi ra ngoài đi!" Âm thanh Thái hậu giống như già thêm mấy chục tuổi, Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn bà ta.

"Dạ!" Bọn hạ nhân đáp một tiếng, liền từng người một lui ra ngoài, rồi sau đó đóng kỹ cửa điện.

Cửa ải này, trái tim Vũ Văn Tiểu Tam đập chậm lại một nhịp, chẳng lẽ là muốn bắt rùa trong hũ sao? Phi phi, tại sao nàng có thể chịu thiệt thòi, dù sao cũng phải như thiên nga tao nhã chứ? Khụ khụ. . . . . Bây giờ không phải là lúc nghĩ những thứ này!

https://thuviensach.vn

Cõi lòng đầy thấp thỏm, nhìn vẻ mặt hơi mệt mỏi của thái hậu, có chút co rúm mở miệng: "Không biết Thái hậu triệu kiến nô tì vì chuyện gì?"

"Đến, đứng trước mặt ai gia!" Thái hậu cầm Phật châu trong tay để sang một bên, sắc mặt phức tạp nhìn nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam gian nan nuốt một ngụm nước miếng, cắn môi dưới sợ hãi đi tới trước mặt bà ta. Nha Nha ta phi, muốn giết lão nương thì cứ nói thẳng, có thể đừng ra vẻ thâm trầm như vậy hay không? Còn ra vẻ hiền lành nữa chứ! Lão tử nhát gan, không chịu nổi hù dọa đâu!

"Tam nhi, lần đầu tiên ai gia gặp đứa nhỏ như ngươi, đã cảm thấy rất thích, nhưng chưa từng nghĩ sau đó lại xảy ra những chuyện này!" Thái hậu nói xong hơi xúc động.

Vũ Văn Tiểu Tam rụt cổ một cái, càng nghe càng có cảm giác lo lắng cho tính mạng của mình, nhưng vẫn bình tĩnh đáp lời: "Tạ Thái hậu nâng đỡ!"

"Những chuyện giữa ngươi, Ngạo nhi và Vô Thương, mặc dù ai gia không biết quá trình, nhưng cũng hiểu một, hai điểm. Chắc hẳn ngươi cũng biết rõ, nếu đêm qua Vô Thương không đến đây, ai gia đã ban cho ngươi cái chết!" Thái hậu nói xong liền ngẩng đầu lên nhìn nàng một chút, trong giờ phút này cặp mắt thông minh kia đều là chán nản.

Mỗ nữ khóe miệng giựt giựt, lão yêu bà này chắc không phải muốn nàng cảm tạ bà ta vì không giết nàng đi? "Ý của Thái hậu là…"

"Ngươi không cần phải sợ, ai gia cũng không có ý tứ gì khác. Lại nói, vương phi thông gian với người khác, đó là tội đáng chết ngàn lần. Ai gia quả thật hận không thể giết chết ngươi!" Giọng nói kia đã có chút tàn nhẫn.

"Vậy thái hậu triệu kiến bổn vương phi đến đây, là muốn giết chết ta sao?" Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu nhìn bà ta, ánh mắt đã không còn cung

https://thuviensach.vn

kính. Hiện tại bên trong điện này chỉ còn Thái hậu và nàng, muốn giết nàng? Có thể! Lão nương giết chết ngươi trước, có một Thái hậu chôn theo ta, có chết cũng đáng giá!

"Ngạo nhi đã thành như vậy, ai gia còn dám giết ngươi sao! Sao có thể dám!" Mặc dù bà ta biết, trong lòng bà ta rất muốn giết chết nàng, nhưng lời nói bà ta tràn đầy yêu thương nói "Con dâu!”

Không muốn giết nàng sao? Vậy rốt cuộc là muốn làm gì? Vũ Văn Tiểu Tam nghi hoặc nhìn bà ta: "Nếu như mẫu hậu không có chuyện gì khác, bổn vương phi lui xuống trước!" Bệnh thần kinh, khăng khăng kéo nàng tới đây để nhớ lại chuyện xưa hay sao?

"Tam nhi, ai gia đối đãi cũng coi như không tệ với ngươi!" Đột nhiên Trưởng Tôn Minh Tranh nói với nàng một câu như vậy.

Vũ Văn Tiểu Tam được gọi nên hơi sửng sốt: "Tạ ơn Thái hậu thương yêu cưng chiều cho tới nay!" Không phải tệ, nhưng cũng đâu tốt lắm đâu! Nếu không phải vì "cháu trai" trong truyền thuyết kia, bà ta cũng sẽ không đối tốt với nàng như vậy.

"Ai gia hi vọng ngươi có thể vì tình cảm thường ngày của ngươi và ai gia rất tốt, mà rời khỏi Ngạo nhi. Đi càng xa càng tốt!" Sau khi nói xong, bà ta thậm chí có chút van xin nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Đôi mày thanh tú nhíu chặt, tình cảm thường ngày của bọn họ rất tốt sao? Ngày hôm qua là ai đưa rượu độc đến trước mặt nàng, muốn giết chết nàng hả? Còn việc đi thì cũng có thể, dù gì nàng cũng không muốn ở lại bên cạnh Hiên Viên Ngạo trải qua ngày tháng lúng túng. Nhưng nếu nàng đi rồi, Thái hậu có thể làm khó người của phủ tướng quân hay không?

"Thái hậu có thể bảo đảm phụ thân và mọi người ở phủ tướng quân bình an vô sự hay không?" Liếc mắt nhìn bà ta một cái, nàng cũng không muốn

https://thuviensach.vn

sống trong gia đình hoàng gia này. Có lẽ nàng và Thương Thương tìm một nơi yên tĩnh để sống qua ngày cũng tốt.

"Có ai gia ở đây, một nhà Vũ Văn tướng quân tuyệt đối sẽ không có bất kỳ chuyện không may nào!" Trưởng Tôn Minh Tranh đồng ý ngay lập tức, nàng không thể lưu lại nữ nhân gieo họa cho con trai của nàng! Ngạo nhi đã thành như vậy, nàng càng không muốn Mặc nhi cũng trở thành như vậy!

"Thái hậu đã nói thì nhớ giữ lời!" Nếu lão yêu bà này dám đổi ý thì đừng trách nàng!

"Ai gia là Thái hậu một nước, lời nói chính là ý chỉ, há có thể không giữ lời?" Giết không được liền để cho nàng đi thôi!

"Sau khi ngươi đi, ai gia sẽ chiêu cáo thiên hạ, nói tam vương phi nhiễm bệnh chết bất đắc kỳ tử. Từ đây trở đi, trên thế gian này không còn người tên Vũ Văn Tiểu Tam này nữa!"

"Tốt! Vậy dân nữ tạ ơn thái hậu thành toàn!" Nói xong nàng liền xoay người chuẩn bị rời đi.

"Khoan đã!" Âm thanh uy nghiêm vang lên từ phía sau.

"Thái hậu còn có gì chỉ giáo sao?" Đôi mày thanh tú nhíu chặt, sắc mặt có chút không vui. Có gì đặc biệt sao, không phải nghĩ tới nghĩ lui vẫn muốn giết nàng chứ?

Trưởng Tôn Minh Tranh đứng lên, nhìn giấy bút bên kia: "Ai gia muốn ngươi lưu một phong thơ cho Ngạo nhi, nói là ngươi tự nguyện rời đi, muốn cao bay xa chạy với Hiên Viên Vô Thương. Đừng làm cho Ngạo nhi nghĩ ai gia đã mưu hại ngươi!"

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy phòng bị nhìn bà ta: "Nếu viết xong, đột nhiên Thái hậu lại muốn giết dân nữ thì sao?" Bà ta cho là Vũ Văn Tiểu

https://thuviensach.vn

Tam nàng ngu à? Viết thư, bị giết, Hiên Viên Ngạo cho là nàng đã đi rồi. Thái hậu lại che giấu chuyện này đi, không phải nàng chết oan mạng à?

"Ngươi hãy yên tâm, đêm qua ai gia không có giết ngươi, hôm nay cũng quyết không giết. Ngươi là người Hiên Viên Vô Thương yêu thích, sao ai gia dám động tới ngươi!" Trong giọng nói của bà ta tràn đầy giễu cợt.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chằm chằm Trưởng Tôn Minh Tranh, suy nghĩ độ tin cậy trong lời nói của bà ta. Ngay sau đó nàng giương môi cười một tiếng, đánh cược "Được, ta viết! Nhưng mà ta muốn dẫn Tiểu Nguyệt đi cùng!" Tiểu Nguyệt ở lại tam vương phủ, lấy tính tình ngơ ngác đần đần của nàng, sớm muộn gì cũng bị người ta làm thịt!

"Được!" Một nha đầu thôi, muốn mang thì mang đi đi "Ai gia lập tức sai người đi xử lý, nàng sẽ ở cửa cung chờ ngươi!"

"Vậy thì cám ơn Thái hậu rồi!" Đi tới bên cạnh bàn, cầm bút lên, dùng lực từ từ viết. Có gì đặc biệt sao? Bút lông này vẽ tranh dễ dàng, viết chữ lại rất khó khăn!

. . . . . .

Phí sức viết xong, ném bút sang một bên: "Xong rồi!" Sau đó cười nhìn Thái hậu, có lẽ qua hôm nay, nàng liền thoát khỏi hoàng cung rồi, từ đó trời cao mặc chim bay, đất rộng mặc người đi!

Trưởng Tôn Minh Tranh nhìn bức thư vừa nhận lấy, khóe mắt không thể nhận ra co quắp mấy cái, rồi sau đó cao giọng mở miệng: "Tốt! Người đâu!"

Người đâu? "Bà muốn đổi ý sao?" Ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam căng thẳng, nghĩ tới có muốn tiến lên làm thịt bà ta hay không?

https://thuviensach.vn

"Yên tâm, không phải muốn giết ngươi!" Tiếp đó, mấy tâm phúc của Thái hậu đi vào, mở miệng nói với Vũ Văn Tiểu Tam "Bọn nô tỳ giúp người thay y phục!"

Ặc, thay y phục gì? Còn chưa kịp phản ứng, mấy cung nữ liền xông lên, trâm ngọc trai Thúy Hoàn trên đầu nàng bị lấy xuống, lại có cung nữ cởi đai lưng của nàng ra, hoa phục cũng cởi xuống. . . . . .

Từng cái vật sức được thả vào trong khay, ở giữa còn có vòng tay Thái hậu đưa cho nàng lúc nàng gả cho Hiên Viên Ngạo. . . . . .

Đang muốn gở xuống vật gì đó trên cổ Vũ Văn Tiểu Tam, nàng lập tức bảo vệ: "Đây là đồ mẫu thân để lại cho ta, không thể tháo!" Đó là vật Thương Thương đưa cho nàng, ngọc bài này đại biểu rất nhiều tiền nha!

Cung nữ có chút khó xử nhìn Thái hậu một cái, Thái hậu gật đầu không thèm so đo.

Vũ Văn Tiểu Tam bảo vệ được vật trên cổ, thở hắt ra một hơi.

Tiếp đó lại có hạ nhân bưng tới một cái khay, phía trong khay để một bộ bố y (y phục của dân thường).

Mấy cung nữ lại xột xột xoạt xoạt giúp nàng mặc y phục, một vương phi một thân gấm vóc, lại tại đây biến thành một dân nữ mặc y phục đầy bụi đất.

Mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy khinh bỉ nhìn Thái hậu, không phải chỉ là mấy bộ y phục, mấy đồ trang sức thôi sao? Còn lấy hết tất cả không để lại cho nàng cái nào nữa chứ? Hẹp hòi! Nhưng mà nàng tới cổ đại lâu như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên nàng mặc bố y nha. Mặc dù nhìn không đẹp chút nào, nhưng vẫn rất thoải mái, nhẹ nhàng!

https://thuviensach.vn

"Cởi một thân y phục và trang sức đó xuống, ngươi liền không còn là con dâu của hoàng gia nữa! Kể từ bây giờ ngươi không còn quan hệ gì với hoàng thất! Còn mấy bộ y phục này, ai gia sẽ để cho người khác mặc, thế mạng cho ngươi. Ngươi mặc bộ y phục này, đi theo bọn họ xuyên qua mật thất, từ cửa nam hoàng cung đi ra ngoài. Từ đây về sau cũng đừng quay về nữa! Cũng đừng xuất hiện trước mặt của Ngạo nhi và ai gia!" Trưởng Tôn Minh Tranh chỉ vào cái giá sách, lập tức có cung nữ đi qua, chạm đến một cơ quan, cửa mật thất liền tự động mở ra.

Giờ phút này Vũ Văn Tiểu Tam mới thật sự bội phục nữ nhân này. Bà ta làm việc không tồi chút nào, không hổ là cái bàn chải lớn đại diện cho hậu cung mà!

"Hẹn gặp lại. . . . . À không, không hẹn ngày gặp lại!" Ôm quyền nói xong, liền đi theo mấy cung nữ bước vào mật đạo.

. . . . . .

"Vương Gia, tam vương phi bị Thái hậu gọi vào Phượng Tường cung rồi!" Đình Vân ở một bên bẩm báo.

"Ừ." Nhàn nhạt đáp một tiếng, không nghe ra tâm tư.

"Vương Gia, ngài không lo lắng sao?" Đình Vân cảm thấy rất kinh ngạc, tại sao Vương Gia lại không lo lắng chứ?

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười xinh đẹp: "Trưởng Tôn Minh Tranh là người trong hoàng thất. Người trong hoàng thất, ai cũng muốn đứng trên đỉnh núi của quyền lợi. Từ nhỏ dù sống ở ngoài sáng hay đấu tranh trong bóng tối, họ càng thêm coi quyền thế như mạng sống của mình! Đối với những chuyện như vậy, Bổn vương không tin bà ta không biết tự cân nhắc!"

https://thuviensach.vn

Hắn không tin giữa việc chỉ được trút giận trong chốc lát và quyền lực tối cao, làm sao Trưởng Tôn Minh Tranh không hiểu rõ được? Cho nên hắn chắc chắn bà ta sẽ không dám động đến Tam nhi đâu!

"Thuộc hạ tiếp tục đi giám thị Phượng Tường cung!" Đình Vân nói xong liền lui ra ngoài.

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đi không bao lâu, Hiên Viên Mặc đã đến cửa Phượng Tường cung.

"Thái hậu, hoàng thượng cầu kiến!" Cung nữ vào điện bẩm báo với Thái hậu.

Thái hậu nện mạnh ly trà lên bàn, sắc mặt khó coi nói: "Cho hắn vào đi!"

Hiên Viên Mặc bước vào cung điện, đôi mắt như mặc ngọc nhìn khắp điện, tìm kiếm bóng dáng của nàng, lại chỉ thấy được bên cạnh thái hậu có một cung nữ đang đứng. Trên tay nàng ta đang bưng một cái khay, nếu hắn nhớ không lầm, đây là y phục của Vũ Văn Tiểu Tam!

Trong lòng căng thẳng: "Nhi thần bái kiến mẫu hậu!"

Liếc mắt nhìn hắn một cái: "Mặc nhi tới đây vì chuyện gì?" Bà ta tự nhiên biết hắn tới đây là vì chuyện gì. Cũng bởi vì biết, bà ta mới quyết tâm đè nén lửa giận trong lòng! Đến tột cùng bà đã thiếu Vũ Văn Tiểu Tam cái gì? Hai đứa con trai cùng nhập ma, đều mê luyến nàng ta!

"Mẫu hậu, Tam Hoàng đệ kêu nhi thần tới!" Một câu nói đã nói ra nguyên nhân hắn tới đây.

Trưởng Tôn Minh Tranh lạnh lùng nhìn hắn, hắn nói là Hiên Viên Ngạo nhờ hắn đến, vừa nói thì đã phủi sạch quan hệ với hắn. Nhưng nếu không

https://thuviensach.vn

phải Mặc nhi cũng có tình cảm với Vũ Văn Tiểu Tam, lấy tính tình Mặc nhi, dù cho Ngạo có kiên trì hơn nữa, Mặc nhi làm Hoàng đế cũng sẽ diệt trừ nữ nhân kia, làm sao lại lời nghe Ngạo nhi chạy tới hỏi tung tích của nàng ta chứ?

Thở dài một hơi: "Nàng đi rồi!"

"Đi đâu?" Có chút không hiểu ngẩng đầu lên. Đi? Đi đâu?

"Ai gia để cho nàng đi, đi càng xa càng tốt. Đừng trở lại gieo họa cho con trai của ai gia! Nàng ta đồng ý nên đã đi rồi!" Trường Tôn Minh Tranh vuốt nhẹ cái trán, một cảm giác vô lực bao trùm toàn thân!

Cả đời này của bà ta, giúp phu quân ngồi lên ngai vàng, xưng bá hậu cung, cũng có công giúp con trai mình thừa kế ngôi vị hoàng đế, đã không có gì tiếc nuối. Đến cái tuổi này, vốn là thời gian để nàng vui vẻ với con cháu, lại xảy ra chuyện này!

Hiên Viên Mặc nhíu mày: "Nhưng mẫu hậu, còn Ngạo bên kia thì sao?" Lấy cá tính của Ngạo, nhất định sẽ không từ bỏ nàng!

"Ai gia không có giết nữ nhân kia, là đã xuống tay lưu tình lắm rồi. Nếu hắn còn không biết phân biệt tốt xấu, ai gia sẽ coi như chưa sanh đứa con này. Về sau hắn thích làm gì thì làm, ai gia sẽ không quan tâm đến sự sống chết của hắn nữa!" Trưởng Tôn Minh Tranh nói xong cũng đã tức giận đầy bụng.

Hiên Viên Mặc bất đắc dĩ thở dài một hơi: "Mẫu hậu, chuyện này người hãy tự đi nói với Ngạo đi!" Hiện tại Ngạo bị thương nặng như vậy, còn đang nằm ở trên giường. Hắn thật sự không đành lòng đi nói cho Ngạo biết, nếu không sợ rằng Ngạo sẽ trực tiếp từ trên giường nhảy dựng lên đuổi theo!

https://thuviensach.vn

"Trước cứ gạt nó đã, cứ nói tạm thời nàng ta đã trở về tam vương phủ! Chờ Ngạo nhi chữa khỏi vết thương sẽ để nó trở lại vương phủ!" Nói xong lại cảm thấy mệt mỏi, lần nữa vuốt ve cái trán đau nhức.

Hiên Viên Mặc do dự một lát, gật đầu nói: "Hiện tại cũng chỉ có thể làm như vậy!"

"Lá thư này là do Vũ Văn Tiểu Tam lưu lại, chờ khi nào Ngạo nhi hết bệnh thì giao lá thư này cho hắn!" Rồi chỉ lá thư ở trên bàn.

Hiên Viên Mặc đi qua cầm lên, vừa nhìn khóe miệng cũng không kiềm được mà giật giật vài cái. Nội dung lá thư này, thiên hạ trừ nàng thì tuyệt đối sẽ không có người thứ hai có thể viết được như vậy!

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vừa đi ra từ cửa nam hoàng cung, cánh cửa kia liền từ từ đóng lại ở phía sau nàng. Cung nữ dẫn nàng ra khỏi hoàng cung hơi đồng tình mà nhìn theo bóng lưng nàng. Aizzz, thật vất vả mới gả được vào hoàng gia, thân phận tôn quý, chỉ trong phút chốc lại trở thành hai bàn tay trắng!

Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy tinh thần sảng khoái! Hôm nay nàng nhìn mặt trời cũng thấy sáng rỡ, nhìn một đám người đi đi lại lại trên đường, nàng liền cảm thấy lỗ chân lông toàn thân như đang được thả lỏng. Cuối cùng nàng đã thoát khỏi hoàng cung rồi! Oh yeah!

"Tiểu. . . . . Tiểu thư?" Một âm thanh thử dò xét vang lên từ phía bên phải nàng.

Quay đầu đã nhìn thấy nha đầu ngốc Tiểu Nguyệt này, giương môi cười một tiếng: "Tiểu Nguyệt, gần đây có nhớ ta hay không?"

https://thuviensach.vn

"Hu hu hu. . . . . Tiểu thư, Tiểu Nguyệt nhớ ngươi muốn chết! Mấy ngày nay không thấy tiểu thư, người đã đi đâu vậy hả?" Nói xong nhào về phía Vũ Văn Tiểu Tam, ôm nàng gào khóc!

"Tiểu Nguyệt, ngươi đúng là người làm bằng nước mà!" Bất đắc dĩ cảm thán một tiếng, vỗ lưng của nàng. Mặc dù mấy ngày nay trôi qua rất nguy hiểm, nhưng không phải nàng không có chuyện gì rồi sao? Vũ Văn Tiểu Tam nàng phúc lớn mạng lớn lắm!

"Hu hu hu. . . . ." Tiểu Nguyệt khóc đủ rồi, từ trong ngực của nàng chui ra ngoài "Tiểu thư, làm sao người lại mặc y phục này? Hơn nữa còn ra ngoài từ cửa nam hoàng cung?"

"Chuyện này nói rất dài dòng, ta từ từ nói cho ngươi biết!" Vũ Văn Tiểu Tam mang theo nàng đi tới đường cái, nhỏ tiếng nói xong chuyện mấy ngày nay.

Tiểu Nguyệt không dám tin trợn tròn mắt nhìn tiểu thư nhà nàng. Không thể nào? Lá gan tiểu thư cũng quá lớn rồi, dám làm ra chuyện như vậy với Vô Thương Vương Gia! Ngày hôm đó nàng thật không nên để cho tiểu thư uống rượu!

May mà Vô Thương Vương Gia không có giết tiểu thư, Thái hậu cũng tha tiểu thư một mạng!

"Tiểu thư, vậy chúng ta không thể trở về tam vương phủ nữa rồi?" Tiểu Nguyệt thở dài một hơi hỏi Vũ Văn Tiểu Tam.

"Ngươi muốn trở về sao?" Có lẽ nàng không nên tự quyết định cuộc đời của Tiểu Nguyệt như vậy! Tiểu Nguyệt là một người cổ đại, chưa chắc muốn thoát khỏi gia đình quyền thế như nàng.

Tiểu Nguyệt cười híp mắt nhìn nàng: "Tiểu thư ở đâu, Tiểu Nguyệt sẽ ở đó! Lúc nãy khi thấy người trong cung tới đón Tiểu Nguyệt, nô tỳ đã thấy

https://thuviensach.vn

không bình thường rồi. Bởi vì họ bắt nô tỳ thay một bộ y phục vải thô, Tiểu Nguyệt càng nghĩ càng cảm thấy kỳ lạ, cho nên liền mang theo bạc tùy thân của tiểu thư ra ngoài, cũng đào ngân phiếu ngài giấu dưới tàng cây hoa đào lên luôn rồi!"

Tiểu Nguyệt vừa nói vừa như đang dâng vật quý, chuẩn bị lấy ngân phiếu ra. Đột nhiên Vũ Văn Tiểu Tam vung một cái tát lên trên đầu nàng: "Ngốc! Trên đường có nhiều người như vậy, nếu ngươi lấy ra rồi bị người khác nhìn thấy thì không phải chúng ta sẽ gặp nguy hiểm sao?"

Tiểu Nguyệt sờ sờ đầu bị đánh đau, uất ức mở miệng: "Tiểu Nguyệt biết rồi!"

Lời này vừa rơi xuống, bóng dáng trước mặt kia chợt lóe, nàng liền bị tiểu thư ôm chặt trong ngực: "Tiểu Nguyệt, ngươi đúng là phúc tinh của ta! Chuyện này ngươi làm rất tốt!" Vũ Văn Tiểu Tam cảm động suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt!

Tiền của nàng! Nhiều tiền như vậy! Nếu để quên ở tam vương phủ, nàng sẽ đau lòng cả đời mất!

Ặc. . . . . Trên đầu Tiểu Nguyệt treo đầy vạch đen nhìn ánh mắt kỳ dị của người đi đường. Nhìn cái gì vậy? Có khi nào mọi người cho là nàng và tiểu thư có quan hệ bất chính gì không hả?

"Đúng rồi, tiểu thư, nói đến chuyện này, Tiểu Nguyệt vẫn có chút không hiểu!" Tiểu Nguyệt nói xong đẩy Vũ Văn Tiểu Tam ra, cố gắng nói sang chuyện khác. Giờ phút này Vũ Văn Tiểu Tam bước đi rất nhẹ nhàng, cảm giác có tiền thật là thoải mái, ha ha ha ha. . . . . .

"Nói đi, vấn đề mà cái đầu heo này của ngươi có thể suy nghĩ ra thật sự là quá ít. Nói một chút coi, để cho tiểu thư thông minh cơ trí nhà ngươi tới giải thích cho ngươi hiểu!" Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng, bước chân nhún nhảy đi về phía trước, tâm tình rất vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nghe lời của nàng….khóe miệng không thể ức chế co quắp một cái, nàng mà là đầu heo à? "Tiểu thư, tại sao ngày đó rõ ràng người đã giấu một triệu lượng ngân phiếu kiếm được trên hội thơ và hai vạn lượng ngân phiếu của Đình Vân ở dưới tàng cây hoa đào rồi. Tại sao phải lừa bọn họ tất cả bạc đều bị đốt vậy? Còn nữa, còn có. . . . . trong mền chỉ có sáu vạn hai, có một vạn lượng đã bị người xài rồi mà, tại sao người còn nói bên trong có bảy vạn lượng?"

"Nói ngươi đần ngươi đúng là đần mà, phải nói như vậy mới có thêm tiền chứ! Đứa ngốc!" Vũ Văn Tiểu Tam thưởng nàng một cái liếc mắt, cơ hội kiếm tiền tốt như vậy, không cần mới không phải là tác phong của Vũ Văn Tiểu Tam nàng!

"Ặc, vậy tại sao tiểu thư không dứt khoát nói nhiều thêm một chút? Thế thì tiểu thư ngài mới có càng nhiều bạc hơn chứ?" Đây mới là chỗ khó hiểu nhất của nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam lắc đầu, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nàng: "Bọn họ đều không phải là nhân vật đơn giản, tùy tiện điều tra là có thể tra được rốt cuộc ta kiếm được bao nhiêu! Cần gì phải lừa bọn họ để cuối cùng vừa mất danh tiếng vừa mất tiền tài vô ích hả?"

Tiểu Nguyệt gãi gãi đầu: "Điều này cũng đúng! Nhưng. . . . . Hai vạn lượng bạc của Đình Vân, tại sao tiểu thư lại không nói? Bọn họ có thể tra được khoản bạc này mà!"

Lần này ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nàng đã hoàn toàn ngây dại: "Ta nói Tiểu Nguyệt này, ngươi đi theo ta đã bao lâu rồi? Làm sao một chút sự thông tuệ của ta mà ngươi cũng không hề học được hả? Một đám trai đẹp đều ngồi ở đó, muốn ta nói cho bọn hắn biết ta lừa gạt bạc của Đình Vân, rất ảnh hưởng đến hình tượng hoàn mỹ của tiểu thư nhà ngươi trong suy nghĩ của bọn hắn, hiểu không? Tiền tài tất nhiên là quan trọng, nhưng mà

https://thuviensach.vn

mặt mũi ta và trai đẹp đối với ta càng quan trọng hơn, một tí tẹo tiền lẻ như thế, ta miễn cưỡng cũng có thể bỏ qua!"

Nói xong lộ ra nét mặt hết sức đau lòng, phải rất đấu tranh đấy! Nhưng mà một chút tiền đó nàng cũng không muốn bỏ qua! Tại lúc đó nàng đang đau lòng gần chết! Vì hình tượng anh minh thần võ của nàng mà nàng phải cố nén xuống!

Sau gáy Tiểu Nguyệt xẹt qua một đám vạch đen, hình tượng hoàn mỹ? Tiểu thư vẫn còn ở trong mộng chưa tỉnh ngủ sao? Không bàn về cái khác, chỉ nói ngày đó tiểu thư gào khóc thảm thiết như vậy, nàng cảm thấy tiếng kêu của heo bị giết nghe còn hay hơn. Hình tượng gì đó chắc đã không còn nữa rồi!

"Đúng rồi, Tiểu Nguyệt, về sau hai ta đều phải đổi tên rồi, ngươi không thể kêu ta là tiểu thư nữa!" Đột nhiên Vũ Văn Tiểu Tam nhớ đến một vấn đề nghiêm túc, nếu như họ vẫn dùng tên thật, như vậy thì nàng không thể thành công thoát khỏi hoàng tộc rồi,Thái hậu cái lão yêu bà đó cũng rất có thể phái người đuổi giết nàng!

"Vậy nô tỳ gọi tiểu thư là gì?" Tiểu Nguyệt không hiểu nhìn nàng.

"Gọi ta công tử, hắc hắc hắc. . . . . ." Trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam treo một nụ cười đáng đánh đòn.

Sau ót Tiểu Nguyệt kéo lê một vệt đen, gọi tiểu thư là "Công tử" sao? Nhưng hiện tại tiểu thư đang mặc nữ trang mà!

Còn chưa có nghĩ xong, một bàn tay quấy rối liền lặng lẽ âm thầm chui vào y phục của nàng: "Tiểu thư, người muốn làm gì?" Tiểu Nguyệt hoảng sợ trợn to mắt, tiểu thư tại sao muốn vươn tay vào trong y phục của nàng?

"Suỵt!" Lập tức ngăn lại, nhưng đã không kịp rồi !

https://thuviensach.vn

Nhìn mọi người ở trên đường, Vũ Văn Tiểu Tam hận không được làm thịt Tiểu Nguyệt! Có gì đặc biệt sao? Ôi hình tượng anh minh thần võ hào quang lấp lánh của nàng!

Ánh mắt của mọi người đều bị một tiếng thét kinh hãi Tiểu Nguyệt thu hút tới đây, chỉ thấy. . . . . hai nữ nhân cùng nhau đứng ở trên đường, một người dáng dấp Quốc Sắc Thiên Hương, một người thanh tú động lòng người. Tuy nhiên hai người cũng mặc y phục vải thô, nhìn thấy hai cô gái xinh đẹp như vậy, bọn họ vốn nên cảm thán, thậm chí là thèm thuồng một phen, nhưng mà. . . . . Tay của cô gái khuynh thành kia lại đang đưa vào trong vạt áo trước ngực của cô gái thanh tú!

Ánh mắt của mọi người hoặc khinh bỉ, hoặc phỉ nhổ, đều rất khinh thường chửi thề một tiếng: "Không có văn hóa!" Rồi sau đó quay đầu, đường mình mình đi, hình như không muốn nhìn hai người này nhiều thêm chút nào!

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy sợ hãi và đau buồn quay đầu nhìn Tiểu Nguyệt, ánh mắt viết: đều tại ngươi!

Cổ Tiểu Nguyệt co rúm lại, sợ sệt nhìn vẻ mặt kinh khủng của tiểu thư. . . . . .

Sau đó cảm thấy bàn tay đang đặt ở trước ngực mình không dấu vết động đậy mấy cái. . . . . Tay Vũ Văn Tiểu Tam rút trở về, dấu mấy tờ ngân phiếu vào giữa tay áo!

Giờ Tiểu Nguyệt mới hiểu được tiểu thư muốn làm gì rồi, lần này vẻ mặt càng thêm áy náy! Đều do nàng ngạc nhiên quá mà! Hu hu hu. . . . . .

"Còn đứng ngây ngốc ở đó làm gì! Đi thôi!" Giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam rất không kiên nhẫn vang lên.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, bây giờ chúng ta sẽ đi đâu?" Không thể trở về vương phủ, theo cách nói vừa rồi của tiểu thư, chỉ sợ phủ tướng quân cũng không thể trở về. Hiện tại Hi Vương Gia ở tại Thất Vương phủ, nếu là trước đây họ có thể đến đó, nhưng nếu bây giờ mà đi đến đó rất có khả năng sẽ bị người khác phát hiện thân phận thật, thật phiền phức!

Đi đâu? Trong đầu của Vũ Văn Tiểu Tam hiện lên biệt viện của Hiên Viên Vô Thương. Trong lòng đã là có quyết định, đang chuẩn bị nói, đột nhiên đôi mắt như trân châu chuyển động: "Không đúng, tạm thời chúng ta không đi đâu hết, cứ vui chơi thật tốt trước đã!

Lại nói, thật vất vả mới được tự do, tại sao có thể không phong lưu phóng khoáng một phen? Đó không phải là rất có lỗi với bản thân sao? Cái tên Thương Thương hẹp hòi đó, nếu nhìn thấy nàng liền hận không được dính chung một chỗ. Thật vất vả mới không có hắn ở đây, nàng nhất định phải nắm chặt thời cơ mới được!

Nghĩ tới đây lại nhìn thấy phía bên phải đường phố là một tiệm vải, thoạt nhìn trang trí cũng tương đối hoa lệ, vải vóc chắc cũng sẽ không kém. Quan trọng nhất là, không có dấu hiệu ngọn lửa dưới tấm bảng hiệu ở trên cánh cửa kia, cho nên khẳng định đây không phải cửa hàng của Thương Thương, đi vào mua y phục chắc chắn sẽ không bị phát hiện đâu!

Vì vậy mỗ nữ mang theo Tiểu Nguyệt vẻ mặt mê man, cùng nhau đi vào tiệm vải: "Lão bản, nơi này của các ngươi có thợ may không?"

"Ai u! Vị cô nương này, lão bản chúng ta không có ở đây, để tiểu nhân tới giới thiệu cho cô nương. Thợ may tất nhiên là có, không biết cô nương thích loại kiểu dáng nào?" Nói xong chỉ chỉ y phục để trên ván gỗ trong cửa hàng, chất liệu vải cũng quá kém!

Vũ Văn Tiểu Tam rất bất mãn nhìn tên đó một cái. Đặc biệt sao? Đúng là mắt chó nhìn người thấp mà! "Không có loại nào tốt hơn một chút sao?"

https://thuviensach.vn

"Tốt hơn một chút sao? Có! Có!" Tiểu nhị làm việc vặt này nói xong, lại lấy ra mấy bộ y phục từ trong quầy cho Vũ Văn Tiểu Tam nhìn xem. Dáng dấp vị cô nương này thật là đẹp mắt, nhưng nhìn y phục của nàng và nha đầu kia mặc, cũng không giống dáng vẻ người có tiền, cho nên hắn giới thiệu lần nữa, cũng không phải là y phục thượng hạng gì.

"Chỉ có những thứ này thôi sao? Bản cô nương cần chính là y phục tốt nhất trong tiệm các ngươi!" Trong mắt đẹp của mỗ nữ đã mơ hồ có ánh lửa nhảy lên. Đặc biệt sao? Kiếp trước nàng là một tiểu tri thức, tuy ngày tháng trôi qua cũng coi như là dễ chịu, nhưng những thứ hàng hiệu phí tiền kia, nàng cũng rất ít khi dám mua. Thật vất vả đến cổ đại mới trở thành kẻ có tiền, nhiều tiền hơn nữa cũng không có tác dụng gì sao? Ra ngoài muốn mua một bộ y phục tốt một chút để mặc, vậy mà tên này dám trần trụi coi thường nàng như thế!

Thật là tức chết nàng! Chẳng lẽ Vũ Văn Tiểu Tam nàng không giống bộ dạng người có tiền sao? Rõ ràng nhìn nàng vừa cao quý vừa trang nhã như vậy mà!

Không ngờ lời này của nàng vừa rơi xuống, ánh mắt của tiểu nhị này càng trở nên khinh bỉ, đứng lên: "Ta nói vị cô nương này, nơi này của chúng ta cũng không phải là nơi để cô nương tiêu khiển. Nếu cô nương rãnh rỗi nhàm chán thì đến nơi khác chơi đi. Bộ dạng này của cô nương mà cũng muốn mặc y phục tốt nhất trong tiệm chúng ta sao? Dù là bán luôn cô nương cũng sợ không mua nổi đâu!"

Lời này của hắn vừa rơi xuống, lập tức Tiểu Nguyệt liền xông lên lý luận với hắn: "Ngươi là ai hả, lại dám nói chuyện với tiểu thư nhà ta như vậy, ta cho ngươi biết, tiểu thư nhà ta là. . . . . ."

"Tiểu Nguyệt!" Âm thanh cảnh cáo của Vũ Văn Tiểu Tam truyền đến, nàng vừa bước ra từ trong hoàng cung thì Vũ Văn Tiểu Tam đã không còn tồn tại. Vì vậy trên thế giới này, đã không còn có Tam Tiểu Thư của tướng

https://thuviensach.vn

quân phủ—— Vũ Văn Tiểu Tam nữa rồi, nàng càng không phải là tam vương phi Vũ Văn Tiểu Tam!

Tiểu Nguyệt vừa nghe, lúc này mới kịp phản ứng, lập tức im lặng. Nàng thiếu chút nữa đã nói thân phận thật của tiểu thư nhà bọn họ rồi. Nếu người ta không tin, các nàng sẽ bị cười nhạo, còn nếu họ tin e rằng các nàng sẽ có họa sát thân!

"Là ai hả? Không nói ra được chứ gì?" Nét mặt của tiểu nhị này càng thêm khinh bỉ! "Được rồi, đi ra ngoài! Đi ra ngoài! Đừng làm trễ nãi việc làm ăn của chúng ta!" Vừa nói vừa đẩy Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt ra ngoài!

Lần này đã nghiêm trọng chọc cho mỗ nữ tức giận, hung hăng ném hắn qua vai, ngã xuống đất. Sau đó lấy ra hai tờ một vạn lượng ngân phiếu mới vừa lấy được từ trong ngực Tiểu Nguyệt, ném mạnh lên mặt của hắn: "Bản tiểu thư các ngươi muốn y phục tốt nhất ở nơi này!"

Tiểu nhị này bị té đau, kêu la ra tiếng! Sau đó vừa nhìn thấy bạc nàng ném lên người mình, lúc này trợn to mắt, nhìn lại Vũ Văn Tiểu Tam bằng ánh mắt như nhìn thần tài : "Cô nương tha tội, tiểu nhân có mắt như mù. Cô nương mời vào trong, vật liệu may mặc tốt nhất trong tiệm chúng tôi đều ở phía sau!" Vừa nói vừa đứng lên rất thân thiện dẫn đường cho Vũ Văn Tiểu Tam, hắn thiếu chút nữa đã đuổi thần tài đi rồi!

Vũ Văn Tiểu Tam hừ lạnh một tiếng, đi theo hắn bước vào phòng trong. Nói chuyện đàng hoàng không chịu, phải đánh mới chịu lễ phép, đây chính là muốn ăn đòn mà!

Vừa bước vào phòng trong, từng bộ y phục hoa mỹ được đặt cách xa nhau, đủ mọi màu sắc, đẹp không sao tả xiết!

"Cô nương, đây là bộ y phục mới nhất của tiệm “sương mù lượn lờ”. Một trăm vị tú nương ở Giang Nam phải mất nửa năm mới may xong bộ y

https://thuviensach.vn

phục này. Ngài nhìn đi, vải này vừa mỏng vừa nhẹ. . . . . ." Tiểu nhị vừa nói vừa tự hào bày bộ y phục ra trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam.

Khi Vũ Văn Tiểu Tam còn làm vương phi, tùy tiện lấy một bộ y phục nào ra so với bộ này còn tốt hơn nhiều, tự nhiên không thèm liếc mắt nhìn lại. Cặp mắt kia của Tiểu Nguyệt ngược lại tràn đầy mong đợi nhìn bộ y phục kia: "Tiểu thư, thật là xinh đẹp! Nếu người mặc vào, nhất định sẽ rất đẹp mắt!"

"Nếu như ngươi thích thì mua cho ngươi đó!" Nhẹ nhàng nói ra một câu, cằm tiểu nhị suýt nữa ngạc nhiên đến rơi xuống đất!

Cô nương này không phải đang nói đùa chứ? "Sương mù lượn lờ" này nếu tính cả tiền vốn và tiền vận chuyển cũng đều là giá trên trời, dân chúng bình thường làm sao mua nổi. Tuy nói vị cô nương này có tiền, nhưng có tiền cũng không thể dùng như vậy chứ? Y phục quý như vậy, lại mua cho một nha hoàn?

"Tiểu thư, Tiểu Nguyệt không thể mặc y phục tốt như vậy đâu!" Tiểu Nguyệt vừa nghe, lập tức lắc đầu. Y phục tốt như vậy, dù là tưởng tượng nàng cũng không dám nghĩ tới!

"Ta và ngươi tuy hai mà một! Nhưng bây giờ chỉ mua thôi, ngươi vẫn chưa thể mặc! Trước cứ mang theo đi, hôm nay chúng ta phải mặc nam trang!" Nói xong đi qua phía bên kia, bên đó có hai bộ rất là —— nói thẳng ra là nam trang đi!

"Ngươi đi lấy cho ta vài bộ! Nhớ, phải lấy loại tốt nhất!" Quay đầu phân phó tiểu nhị. . . . . .

. . . . . .

Cuối cùng, hai người bước ra khỏi tiệm trong ánh mắt cực kỳ kinh ngạc của tiểu nhị. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một vị bạch y công tử cầm quạt giấy và một người hầu mặc y phục màu xanh đeo một túi xách xuất hiện ở trên đường cái!

Dáng dấp bạch y công tử này hết sức tuấn tú, mặt mày như vẽ, khóe môi mỉm cười, mê hoặc không ít trái tim của các cô nương. Một thân hoa phục này vừa nhìn liền biết giá trị xa xỉ! Đỉnh đầu buộc tóc bằng một cái Ngọc Hoàn màu tím, buông hai nhánh tóc đen trước ngực. Đúng là một công tử thế gia, cử chỉ thật là tao nhã làm sao!

Phía sau có một người hầu đi theo hắn, dáng dấp cũng rất thanh tú, vác trên lưng một bọc y phục nhỏ, vẻ mặt hạnh phúc.

Kinh nghiệm nữ giả nam trang của hai người này đã rất phong phú. Trước kia còn có một vài sơ hở, nhưng giờ đã được họ khắc phục từng cái một, khó có thể nhìn ra!

"Công tử, chúng ta đi đến chỗ nào chơi đầu tiên đây?" Tiểu Nguyệt đã đi theo nàng ra ngoài nhiều lần rồi, lá gan cũng lớn hơn nhiều!

"Ừ, trước hết ta muốn. Đúng rồi, về sau tên của ngươi phải thay đổi một chút, không thể gọi là Tiểu Nguyệt nữa!" Quay đầu nhìn thấy khuôn mặt đầy hạnh phúc của nha đầu kia, cũng chỉ là một bộ y phục thôi, liền vui mừng đến như vậy sao!

Tiểu Nguyệt ôm chặt bọc y phục, bên trong là bộ "Sương mù lượn lờ" mà tiểu thư vừa mới mua cho nàng, tâm tình rất tốt mở miệng: "Đổi tên thành gì đây?" Nàng dĩ nhiên biết bọn họ phải đổi tên, nếu không sớm muộn gì cũng sẽ bị Thái hậu phát hiện, gặp phải phiền phức lớn!

"Phạch!" một tiếng, Vũ Văn Tiểu Tam tiêu sái mở cây quạt ra phe phẩy. Vẻ mặt suy tư, sau đó quay đầu cười hì hì mở miệng: "Gọi là Đại Nguyệt đi!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt vừa nghe, chân bước hụt một cái suýt nữa ngã quỵ! Vẻ mặt đưa đám nhìn nàng: "Công tử, đây là cái tên gì vậy hả?" Đại Nguyệt? Vậy mà tiểu thư cũng nghĩ ra được!

"Nhưng Bản công tử cảm thấy không có tên nào thích hợp hơn cái tên này! Nghĩ tên khác mệt lắm, kêu cũng không quen, hơn nữa trước kia ta cảm giác cái tên Tiểu Nguyệt của ngươi không đủ khí phách! Cho nên liền đổi chữ ‘ tiểu ’ thành chữ ‘ đại ’, như vậy nghe khí phách hơn nhiều!" Vũ Văn Tiểu Tam gật gù hả hê phát biểu.

Vẻ mặt Tiểu Nguyệt đưa đám nhìn nàng: "Công tử, không thể đổi cái tên khác sao?" Đại Nguyệt? Nàng không dám tưởng tượng nửa đời sau mỗi ngày đều có người gọi nàng như vậy, đó là một việc bi thương cỡ nào hả!

"Không thể!" Phải giải quyết dứt khoát!

Vẻ mặt Tiểu Nguyệt như chết cha chết mẹ nhìn nàng, rất là không phục mở miệng: "Công tử, vậy ngài đổi tên là gì?" Nếu như tên tiểu thư cũng đổi như nàng, làm cho không người nào có thể chịu được. Nàng còn có thể uất ức, hơi miễn cưỡng tiếp nhận cái tên kì cục này!

Chợt mắt trợn to, sẽ không gọi là Vũ Văn Lão Nhị chứ? Ngay sau đó lắc đầu một cái, chắc không phải đâu? Vương Gia cũng biết Vũ Văn Lão Nhị chính là tiểu thư, nếu còn gọi là Vũ Văn Lão Nhị nữa, sớm muộn gì cũng sẽ bị phát hiện. Làm sao tiểu thư có thể ngu ngốc như vậy được!

Tiếp đó, tiểu thư nhà nàng ngước đầu, làm bộ dáng cau mày suy nghĩ sâu xa: "Từ hôm nay trở đi, lão tử gọi là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái!"

Lại nói Liệt Thác Nhĩ Tư Thái là thần tượng kiếp trước của nàng, giờ nàng đã xuyên không rồi, muốn đổi lại tên thì phải khí phách chút đúng không? Cho nên liền đổi thành cái tên này đi! Ha ha ha. . . . . Về sau nàng chính là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái rồi !

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt không thể tưởng tượng nổi nhìn nàng một chút, Liệt Thác Nhĩ Tư Thái? Đây là cái gì tên vậy! Có cái chủng loại tên này sao? Dù là ở Mông Man đế quốc cũng không có cái tên kỳ quái như vậy đâu?

Ngẫm lại tiểu thư mới vừa đổi cho mình cái tên —— Đại Nguyệt! Đột nhiên trong lòng cảm thấy cân bằng, bởi vì tên của tiểu thư đổi thành như vậy càng làm cho người ta khó tiếp thu hơn!

Đi chưa được mấy bước, các nàng nghe được một giọng nói ngang ngược càn rỡ truyền đến: "Đại gia coi trọng ngươi là phúc khí của ngươi! Nếu ngươi còn không biết phân biệt tốt xấu, đại gia liền bán ngươi vào thanh lâu!"

"Nguyệt Công Tử! Ngài bỏ qua cho nữ nhi của ta đi! Bà già này van ngươi!" Một âm thanh già nua vang lên, mang theo nồng đậm nức nở, "Nguyệt Công Tử, bà già này cũng chỉ có một đứa con gái thôi! Ngài bỏ qua cho nó đi, ngài hãy cho bà già này một con đường sống đi!"

"Mẹ! Mẹ! Nữ nhi không muốn đi với hắn, mẹ cứu cứu nữ nhi! Mẹ. . . . . " Một giọng nữ trong trẻo truyền tới.

"Cút sang một bên!" . . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nơi vừa truyền đến âm thanh đó, cả đám người đang vây quanh. Chẳng lẽ là tiết mục ác bá cưỡng đoạt dân nữ trong truyền thuyết sao? Ánh mắt nàng sáng lên, liền muốn xông lên phía trước. . . . . .

Tiểu Nguyệt vội vàng kéo nàng lại: "Tiểu thư, đó là công tử của phủ Thừa tướng. Ngài vẫn nên thu liễm lại một chút đi, chúng ta đừng gây chuyện nữa!" Hiện tại họ không giống người bình thường, coi như là một nửa khâm phạm rồi, sao có thể lộ diện gây chuyện khắp nơi được chứ?

Trong gian phòng trang nhã trên lầu của một khách điếm, một đại hán râu quai nón đang nhìn cảnh tượng phía dưới, lúc này đứng lên muốn đi

https://thuviensach.vn

xuống lầu. . . . . .

"A Cổ Đạt Mộc, đứng lại!" Một giọng nói đầy khí phách cuồng ngạo vang lên.

"Vương thượng, tên đó thật là quá đáng! Ta nhất định phải dạy dỗ hắn thật tốt!" Nếu bọn họ đang ở Mông Man đế quốc mà gặp phải loại người như vậy. A Cổ Đạt Mộc hắn nhất định phải chặt hắn làm trăm mảnh! Ban ngày ban mặt lại dám đi cưỡng đoạt dân nữ!

"A Cổ Đạt Mộc, bây giờ chúng ta đang ở Hiên Viên đế quốc, thu liễm một chút mới tốt. Nếu bây giờ ngươi đi ra ngoài, sợ rằng sau một khắc chúng ta và vương thượng sẽ gặp phải cảnh đuổi giết rồi!" Hoàn Nhan Trác ở một bên khuyên giải.

"Ngươi chính là nhát gan như vậy! Chuyện như thế, lão tử nhịn không nổi!" Hắn vừa nói vừa muốn xông ra ngoài.

"Ầm!" Sau lưng truyền đến một tiếng vang thật lớn, vương thượng nhà bọn hắn hung hăng nện cái ly lên bàn. Cái bàn kia cũng ầm ầm sụp đổ, rõ ràng là mặt rồng giận dữ!

Gia Luật Trục Nguyên lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái: "Nếu không muốn đi với trẫm, ngươi liền trở về đi!"

"Vương thượng, hạ thần biết sai, xin ngài đừng đuổi hạ thần trở về!" Mặt mày A Cổ Đạt Mộc lập tức chán nản khom lưng quỳ xuống.

"Vương thượng, người xem!" Hoàn Nhan Trác chỉ vào vị bạch y công tử ở phía dưới. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 19: Chính khí lẫm liệt? Trở thành"Ngọc Diện công tử"

"Ai nha, chúng ta đang mặc nam trang, người khác không nhận ra đâu!" Vũ Văn Tiểu Tam nàng là người có phẩm đức cao thượng, tại sao có thể thấy chết mà không cứu?

Tiểu Nguyệt chán nản thở dài một cái, buông tay để cho Vũ Văn Tiểu Tam chạy tới. . . . . .

"Tránh ra! Tránh ra!" Gào to về phía đám người trước mặt.

Mọi người vừa quay đầu liền nhìn thấy có một vị công tử diện mạo thoát tục, lúc này đang vọt qua chỗ bọn họ.

Đi vào liền nhìn thấy một nam tử mặc y phục nguyệt sắc, vẻ mặt ngang ngược kiêu ngạo đứng ở trung tâm, đang đá một cước với bà lão kia: "Ta cho ngươi biết! Bản công tử nhìn trúng nàng là phúc khí của nàng! Đúng là đang ở trong phúc mà không biết phúc! Cút ngay!"

Bên kia có mấy người làm đang cùng nhau lôi kéo một cô nương, dáng dấp nàng kia cũng coi như là thanh tú động lòng người.

"Dừng tay!" Một tiếng này tất nhiên là đến từ Vũ Văn Tiểu Tam!

A Cổ Đạt Mộc rất kích động chạy đến cửa sổ, nhìn vị hiệp khách đột nhiên xuất hiện này.

"A Cổ Đạt Mộc, ngươi khiêm tốn một chút, nếu để cho người khác nhìn thấy. . . . . ." Hoàn Nhan Trác nhìn đầu hắn đều để lộ cả ra ngoài thì rất

https://thuviensach.vn

nhức đầu mở miệng, càng cảm thấy Vương thượng thật không nên dẫn hắn theo!

"Hoàn Nhan Trác, có phải lá gan của ngươi làm từ gan chuột ra hay không, sao lại nhỏ như vậy!" A Cổ Đạt Mộc rất là căm tức quay đầu nhìn hắn chằm chằm.

Sắc mặt Hoàn Nhan Trác lập tức cứng đờ, một cây quạt lông chim chỉ vào hắn: "Ngươi!"

"Được rồi, để cho hắn đi đi" Giọng nói sắc bén đầy khi phách vang lên lần nữa. Nếu không để cho A Cổ Đạt Mộc đi xuống thì giống như đang giày vò hắn vậy. Còn không cho hắn nhìn thì sợ rằng hắn sẽ lại cãi nhau với Hoàn Nhan Trác!

A Cổ Đạt Mộc nhìn Hoàn Nhan Trác bằng một ánh mắt thắng lợi, sau đó quay đầu tiếp tục xem sự tình phát triển. . . . . .

Sắc mặt Nguyệt Ngũ Phong đầy vẻ giận dữ quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Chợt ánh mắt hắn sáng lên, đi lên trước nhìn lên nhìn xuống đánh giá nàng: "Dáng dấp không tệ, so với luyến đồng Bản công tử nuôi thì nhìn đẹp hơn nhiều!"

Vừ nói vừa cười dâm tà, xoa xoa đôi bàn tay: "Ngươi mới vừa kêu Bản công tử dừng tay sao? Tốt! Bản công tử có thể không cần nàng, nhưng mà ngươi phải đi theo Bản công tử!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn một chút. Đúng là choáng mà, dáng dấp tên này không tệ, nếu so sánh với ca ca của nàng cũng không quá kém. Chỉ là cặp mắt kia đã có chút ảm đạm, rõ ràng là kết quả của việc phóng túng quá độ trong thời gian dài đây mà.

Nghe thấy lời của hắn, nhất thời tâm tình chơi đùa lại nổi lên, thẹn thùng xấu hổ nhìn hắn một cái: "Công tử, người ta đi theo ngươi, ngài sẽ đối xử

https://thuviensach.vn

với người ta thật tốt sao?"

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt những người bên cạnh đều là khinh bỉ, Tiểu Nguyệt cũng cảm giác đầu của mình có chút muốn ngất xỉu rồi. Chẳng lẽ tiểu thư xông ra không phải vì cứu người, mà là vì. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc lại càng thêm giận, suýt mở miệng mắng to! Mất công hắn còn cho là một hiệp sĩ, dáng dấp cũng coi như ngọc thụ lâm phong, không ngờ lại là một tên luyến đồng!

Cặp mắt săc bén như chim ưng của Gia Luật Trục Nguyên lại thoáng qua chút đùa giỡn. . . . . .

Nam tử kia vừa nghe, lúc này liền nở nụ cười. Một bàn tay xấu xa đang muốn sờ lên mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, lại bị một cây quạt hất xuống. Khuôn mặt biến sắc, đang muốn nổi giận thì thấy Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng lần nữa: "Công tử cũng không có nói cho ta lợi ích gì, làm sao lại sờ lên rồi? Người ta còn chưa có đồng ý đâu!"

Nói xong gò má trắng như bạch ngọc đỏ bừng, có chút không thuận theo mà dậm chân một cái!

Bộ dáng này của hắn làm cho những nam nhân bình thường đang đứng ở đó đều không tự giác nuốt nước miếng!

Chợt ánh mắt của A Cổ Đạt Mộc có chút si mê đứng lên: "Mẹ kiếp! Nam tử có mùi vị như vậy, lão tử vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy!" Làm cho hắn có chút muốn làm đoạn tụ rồi !

Hoàn Nhan Trác rất là phỉ nhổ nhìn hắn một cái. Vương thượng ở trước mặt mà hắn lại thất lễ như vậy, còn ra thể thống gì nữa! Nhìn sang Gia Luật Trục Nguyên lại phát hiện trên mặt của hắn đều là hứng thú!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lần này Nguyệt Ngũ Phong càng bị mê hoặc, ba hồn thì đã mất đi bảy phách! Cảm giác cổ họng có chút khát khô, hận không được nhanh chóng mang nam tử trước mặt này về, sau đó đè ở phía dưới chà đạp thật tốt một phen!

"Ngươi muốn cái gì? Chỉ cần ngươi nói ra, Bản công tử đều cho ngươi!" Nói xong bàn tay không nhịn được đưa tới hông của nàng.

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại không có phản kháng, để cho bàn tay của hắn thành công ôm lên hông của nàng. Tiểu Nguyệt hoảng sợ trợn to mắt, suy nghĩ có nên tiến lên giải cứu hay không. . . . . .

Trên lầu cao, ánh mắt lợi hại như chim ưng nhíu lại, mơ hồ có chút không vui. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc ở một bên chép chép miệng: "Đáng tiếc! Đáng tiếc! Xinh đẹp như vậy mà lại là luyến đồng! Thật là lãng phí!"

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam dựa vào trong ngực hắn, nũng nịu cười: "Có thật không?"

"Tất nhiên là thật!" Nguyệt Ngũ Phong này đã bị mê hoặc đến thần hồn điên đảo, hoàn toàn không có chú ý tới đáy mắt của Vũ Văn Tiểu Tam lướt qua một tia giảo hoạt.

"Người ta, người ta muốn mệnh căn của công tử!" Mỗ nữ có thâm ý khác nói, còn mập mờ đá lông nheo với hắn.

Nguyệt Ngũ Phong lúc này cười đến bỉ ổi, đứng lên: "Vậy ngươi lập tức cùng ta trở về, Bản công tử sẽ thỏa mãn ngươi thật tốt!"

"Nhưng người ta muốn ngay bây giờ cơ!" Bộ dạng nàng gấp gáp nhìn Nguyệt Ngũ Phong, mắt đẹp híp lại, làm ra một bộ dạng quyến rũ khác.

https://thuviensach.vn

"Ở chỗ này sao?" Nguyệt Ngũ Phong nhìn lại đám người chung quanh. Nếu hắn hung hăng làm một trận với tiểu mỹ nam này ở trên đường cái, đó là một chuyện kích thích cỡ nào! Suy nghĩ kia làm cho lão Nhị của hắn cũng phải cứng rắn lên!

"Vậy cuối cùng người cho hay không cho hả!" Vũ Văn Tiểu Tam vừa nói vừa làm nũng, ở trong ngực hắn vặn vẹo uốn éo.

Hai tay của Nguyệt Ngũ Phong đã hoàn toàn ôm trọn vòng eo của nàng, rất là kích động mở miệng: "Cho! Cho!"

Một bên mọi người nuốt nước miếng, rất là mong đợi nhìn bọn họ, chờ đợi chuyện sắp phát sinh tiếp theo. Mẹ con hai người vừa bị mạnh mẽ cướp đoạt, trên mặt nước mắt ràn rụa cũng ngơ ngác nhìn qua bên này.

Tiểu Nguyệt càng thêm gấp đến độ đau cả đầu! Tiểu thư đây là đang cái làm gì vậy hả!

A Cổ Đạt Mộc vỗ trán của mình, bộ dáng càng thêm đau lòng: "Aizz. . . . . Lãng phí! Lãng phí! Tiểu công tử xinh đẹp thật là không có mắt nhìn người mà!"

Vũ Văn Tiểu Tam lúc này lộ ra một nụ cười tà: "Vậy bản công tử cũng không khách khí!" Tiếng nói vừa dứt, nàng liền vận đủ sức lực, cong đầu gối lên đá về phía lão Nhị của hắn. . . . . .

"A!" Một tiếng tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt vang lên.

Sắc mặt Nguyệt Ngũ Phong đỏ bừng che hạ thân của mình, đau đến chết đi sống lại, hung hăng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Ngươi! Cái kẻ tiện nhân này! Đánh cho ta!"

Lời này vừa rơi xuống, cả đám gia đinh liền xông tới chỗ Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

https://thuviensach.vn

A Cổ Đạt Mộc kinh ngạc trợn to mắt, cười to lên: "Ha ha ha. . . . . Thì ra là như vậy! Lão tử đã nói dáng dấp tiểu công tử kia đẹp mắt như vậy, sao có thể là kẻ luyến đồng được chứ!"

Đáy mắt Gia Luật Trục Nguyên cũng xẹt qua một chút ý cười không thể nhận ra. . . . . .

Thấy đám gia đinh kia xông về phía Vũ Văn Tiểu Tam, lúc này A Cổ Đạt Mộc chuẩn bị nhảy qua cửa sổ đi giúp vị hiệp khách này một tay, lại bị người khác bắt lấy cổ áo: "A Cổ Đạt Mộc! Ngươi đừng kích động!"

"Hoàn Nhan Trác, ngươi. . . . . ." Trong cơn giận dữ hắn chuẩn bị mắng to lại bị ngắt lời.

"A Cổ Đạt Mộc, lui ra!" Lần này trong giọng nói đã tràn đầy lửa giận. Nếu còn không có chừng mực như vậy nữa, hắn cũng chỉ có thể để cho A Cổ Đạt Mộc về Mông Man đế quốc trước thôi!

"Dạ!" Kiềm nén cảm xúc dừng lại thân thể, sau đó quay đầu nhìn tiểu công tử nhu nhu nhược nhược dưới kia, không biết có bị đánh hay không! Hiện tại hắn chỉ có thể hi vọng tiểu tử kia có thể cho hắn một kinh hỉ, ngàn vạn lần không được để cho đám tạp chủng đó đánh cho nằm xuống đất!

Đám gia đinh bao vây Vũ Văn Tiểu Tam, Nguyệt Ngũ Phong che hạ thân của mình, mở miệng nói với Vũ Văn Tiểu Tam: "Nếu ngươi ngoan ngoãn nghe lời cùng lão tử trở về, lão tử liền đại nhân đại lượng, tha cho ngươi lần này! Nếu không thì đừng trách ta không khách khí!"

"Tiểu gia cũng muốn biết cái không khách khí của ngươi là như thế nào! Cứ thả người đến đây đi!" Rất là khinh thường lắc lắc cây quạt.

Chân mày của Gia Luật Trục Nguyên nhíu chặt, nếu hắn không nhìn lầm thì vị bạch y công tử đó không có nội lực, bước chân không có lực, bàn

https://thuviensach.vn

chân không vững, thấy thế nào cũng không giống phải là người có nội lực! Như vậy bộ dáng kiêu ngạo và sự tự tin đó là từ nơi nào tới?

"Thả người tới đây? Ha ha ha. . . . . Tiểu công tử này thật là thú vị, nói những người đó giống như súc sinh, bình thường không phải đều là thả ngựa tới đây sao?" Lần này A Cổ Đạt Mộc càng thêm kích động, thật muốn làm quen với tiểu công tử kia một phen!

Thế nhưng Tiểu Nguyệt lúc này lại không lo lắng, nàng biết tiểu thư nhà nàng rất có bãn lãnh đó!

Nguyệt Ngũ Phong vừa nghe Vũ Văn Tiểu Tam nói bốn chữ "Thả người tới đây", không để ý hạ thân đau đớn, vọt về phía Vũ Văn Tiểu Tam. Mỗ nữ nhẹ nhàng tránh sang một bên, sau đó xoay người đá một cước vào cái mông của hắn, Nguyệt Ngũ Phong bị đạp đến ngã nhào xuống đất. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đi tới, rất là tiếc nuối mở miệng: "Ta nói người anh em này, cái tư thế ngã gục này của ngươi là sao? Thật là đáng tiếc, hôm nay chó ở kinh thành quên ị ở chỗ này mất, đã để cho ngươi thất vọng rồi. Nếu không chúng ta đi tìm nơi nào có cứt chó, sau đó ta lại đá ngươi một cước, có được không?"

Mọi người nhìn tư thế khôi hài của tên Nguyệt Ngũ Phong đó, lại nghe xong lời nói của Vũ Văn Tiểu Tam, thì cả đám liền cười ầm lên. . . . . .

Ngã gục? Tìm nơi có cứt rồi đá lại lần nữa? Ngay cả gia đinh của phủ Thừa Tướng cửa cũng cúi đầu, bả vai hơi rung động!

Nguyệt Ngũ Phong rất tức giận ngẩng đầu lên, đau xót rống giận về phía người chung quanh: "Ai dám cười? Người nào cười để cho lão tử nghe một chút đi!"

Một tiếng rống này, lập tức khiến mọi người an tĩnh lại, Đại công tử của phủ Thừa tướng đã xưng bá cả kinh thành. Bọn họ cũng không phải là

https://thuviensach.vn

muốn chết sớm, tất nhiên không dám cười nữa! Nhưng nhìn bộ dáng kia của hắn, buồn cười lại không dám cười, nghẹn cười cực kỳ khó chịu!

A Cổ Đạt Mộc vịn cửa sổ cười ha ha: "Đạp rất tốt! Đạp rất tốt! Nên tìm nơi có cứt mà đạp!"

Cặp mắt sắc bén như chim ưng cũng tràn đầy ý cười, người này quả thật rất thú vị!

"Các ngươi còn đứng đó làm gì? Còn không bắt hắn lại cho lão tử!" Nguyệt Ngũ Phong nằm trên mặt đất quát to với đám gia đinh kia!

"Dạ, công tử!" Ánh mắt đám gia đinh giao nhau một cái, liền cùng nhau xông về phía Vũ Văn Tiểu Tam.

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng vung một quyền về phía lỗ mũi của tên gia đinh cách mình người gần nhất, gia đinh kia mắt trợn trắng lên, lập tức ngất đi!

Lần này bọn gia đinh bắt đầu cẩn thận, xem ra tiểu tử kia là một nhân vật khó đối phó!

"Đến đây đi, tiếp tục nào!" Mỗ nữ phe phẩy cây quạt vui sướng hài lòng nhìn bọn họ, lâu rồi không có động thủ, mấy tên này vừa đúng lúc để nàng luyện tay một chút!

Mấy người đó liếc mắt nhìn nhau, có chút do dự, tiếp đó lại nghe được Nguyệt Ngũ Phong hét to một tiếng: "Còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không xông lên cho Bản công tử! Nhớ phải bắt sống, đừng đánh tổn thương mặt của hắn, nếu đả thương mặt của hắn Bản công tử sẽ làm thịt các ngươi! Hôm nay Bản công tử nhất định phải bắt tên đê tiện này về rồi chơi đùa chết hắn!"

https://thuviensach.vn

Lần này áp lực của bọn gia đinh càng lớn, thoạt nhìn tiểu tử này giống như là một cao thủ, công tử lại muốn bắt sống,còn không cho đả thương mặt. Chuyện này. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nghe được thì cười gian trong lòng một tiếng. . . . . .

Tuy bọn gia đinh rất bất mãn, nhưng công tử đã ra lệnh thì bọn hắn tuyệt đối không thể làm trái, chỉ đành phải xông lên phía trước. Một gia đinh vung một quyền về phía Vũ Văn Tiểu Tam, kết quả tay kia bị nàng bắt lại, còn bị bẻ ngược ra sau. Gia đinh kia "A!" kêu thảm một tiếng, liền bị nàng ném tới trên đất. . . . . .

Cùng lúc đó, quả đấm của một gia đinh khác vung về phía Vũ Văn Tiểu Tam. Mỗ nữ quay đầu đem mặt mình tiến tới quả đấm của gia đinh kia. Người nọ lúc này hai mắt trợn to, vội vàng khống chế sức lực rụt tay mình trở về. Trước 1 giây hắn thu tay về, một giây sau liền bị nàng một cước đá ra xa!

Ngay sau đó nàng xoay người đá vài cú Taekwondo, rồi lại sử dụng bản lĩnh Judo của mình. Đầu tiên là một chiêu "Cùi trỏ sét đánh " đánh ngã một đám gia đinh ở phía sau lưng, tiếp đó lại là một chiêu "Nôi địa ngục" hung hăng đánh ngã thêm một đám gia đinh nằm dưới đất!

Vốn là chuẩn bị bồi thêm một cú đá nữa, lại có một tên gia đình đánh lén nàng, lúc này nàng liền thu hồi lại cú đá kia. Một chiêu "Xoắn ốc tuệ tinh rơi" nắm tên đó lên, sau đó hung hăng ném xuống mặt đất!

. . . . . .

Dùng một chiêu "Đập nát kim Cương" đánh ngất xỉu tên gia đinh cuối cùng, rồi tiêu sái vỗ tay một cái. . . . . .

"Đại công cáo thành!" Rất là hả hê quay đầu đá lông nheo với Tiểu Nguyệt. Khóe miệng Tiểu Nguyệt giật giật, không thể tin được mà nhìn tiểu

https://thuviensach.vn

thư nhà mình. Nếu như nói lần trước tiểu thư dạy dỗ mấy cái tên háo sắc kia là dùng võ công vô cùng tao nhã, thì chiêu thức lần này cũng chỉ có thể dùng hai chữ để khái quát —— bạo lực! Tuyệt đối bạo lực!

Giờ phút này Gia Luật Trục Nguyên càng thêm kinh ngạc, những chiêu thức kia có thể nói là hắn lần đầu tiên nhìn thấy! Đặc biệt là chiêu cuối cùng kia, xoay người chân đá lên cao, cho một kích cuối cùng. Thật tiêu sái! Cũng rất xinh đẹp! Mỗi một động tác đều rất dùng sức, nhưng lại không hoàn toàn quá mạnh. Bởi vì từng tư thế, động tác xoay người đó đều khống chế lực đạo cực tốt!

Đáy mắt không tự chủ xuất hiện một tia tán thưởng!

A Cổ Đạt Mộc thì trực tiếp hô to: "Đáng đánh! Đánh rất tốt! Sảng khoái! Lão tử xem đánh nhau nhiều năm nhưng chưa bao giờ xem đã như vậy! Thật lợi hại!"

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi mà nhìn tiểu công tử áo trắng kia. Thoạt nhìn tiểu công tử này khá gầy yếu, làm sao bây giờ lại có lực bộc phát như vậy hả? Đánh quá đẹp đi!

Sau khi đánh xong, Vũ Văn Tiểu Tam đi từng bước về phía Nguyệt Ngũ Phong, làm hắn bị dọa đến toát cả mồ hôi lạnh. Hắn vội vàng lảo đảo bò dậy, lui từng bước về phía sau. . . . . .

"Lui cái gì hả? Công tử, không phải ngươi muốn đùa chết ta sao? Tới đây!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến cực kỳ tà ác, trên gương mặt tinh xảo kia đều là hơi thở quyến rũ.

Nhưng giờ phút này Nguyệt Ngũ Phong lại không hề có một tâm tư thấp hèn nào, run lấy bẩy mở miệng: "Đừng tới đây, đừng tới đây. Ngươi có biết ta là ai không? Ta cho ngươi biết, ta chính là Đại công tử của phủ Thừa tướng, muội muội của ta là trắc phi của Tam vương gia, ngươi đừng tới đây. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn, rồi sau đó khuôn mặt đầy ảo não đi về phía hắn: "Ai nha, thì ra là Đại công tử của phủ Thừa tướng, thất kính thất kính!" Nói xong thì hành lễ với hắn một cái.

Lần này chỉ trong nháy mắt, ánh mắt mọi người lại trở nên khinh bỉ, vừa nghe là công tử Thừa tướng gia thì liền mở miệng nịnh hót!

Chân mày A Cổ Đạt Mộc càng thêm gắt gao nhíu lại một chỗ!

Giữa đôi lông mày của Gia Luật Trục Nguyên xẹt qua chút thâm ý. Con trai của Nguyệt Dịch Thừa lại có phẩm chất như vậy? Thật đúng là làm cho hắn có chút thất vọng!

Nguyệt Ngũ Phong vừa nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam hành lễ với mình, liền phấn khích trở lại: "Ha ha. . . . . Sợ chưa! Nếu như bây giờ ngươi ở trước mặt mọi người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, Bản công tử có thể tạm tha cho ngươi! Hơn nữa sẽ mang ngươi về phủ thương yêu thật tốt. Sau này đi theo Bản công tử, ngươi tha hồ mà hưởng vinh hoa phú quý!"

Bên môi Vũ Văn Tiểu Tam treo một nụ cười tà, cười híp mắt mở miệng: "Công tử nói thật sao?"

"Tất nhiên là thật!" Nguyệt Ngũ Phong vừa nói vừa cười đắc ý nhìn hắn, chờ hắn tới đây thỏa mãn yêu cầu của mình.

Vũ Văn Tiểu Tam đi tới trước mặt hắn, từ từ cúi người xuống. Trong đám người đều là từng tiếng thở dài thổn thức. . . . . .

Nhưng mà mỗ nữ sau khi khom lưng đến vị trí mình muốn, liền hung hăng đá một cước nữa về phía Nguyệt Ngũ Phong không có chút phòng bị nào. . . . . .

Nguyệt Ngũ Phong lần nữa che hạ thân của mình rồi nhảy lên: "Ai da! Thật là đau! Thật là đau! Cái tên đê tiện này, ta nhất định nói cha ta giết

https://thuviensach.vn

chết ngươi. Ai da!" Sắc mặt hắn đỏ bừng lần nữa, đau đến liên tục đổ mồ hôi lạnh! Một cước này Vũ Văn Tiểu Tam không hề lưu tình!

Suýt chút nữa mọi người không thể tỉnh táo lại từ sự việc đột nhiên chuyển biến này rồi! Rõ ràng bọn họ cho là người này đang chuẩn bị cúi lạy để cầu xin tha thứ, đột nhiên sao lại cho Nguyệt Ngũ Phong một kích trí mạng rồi hả?

"Còn dám mắng đại gia của ngươi sao?" Vũ Văn Tiểu Tam vừa nói vừa bay lên đá một cước vào đầu của hắn. Nguyệt Ngũ Phong nhận một cước này liền nằm trên mặt đất, không thể động đậy nữa!

Chỉ là đôi tay vẫn còn che hạ thân thật chặt, nằm trên đất rên rỉ! Lại không dám mở miệng nói năng lỗ mãng nữa!

Nhìn hai mẹ con bên kia, trên mặt còn rưng rưng nước mắt. Vũ Văn Tiểu Tam đi lên trước, cười hì hì mở miệng: "Không sao, các ngươi nhanh trở về nhà đi!"

Vừa nói vừa đưa tay đỡ các nàng dậy, mở miệng: "Tên ác bá này đã sớm nên thu thập!" Nói xong nhìn Nguyệt Ngũ Phong vẫn còn đang nằm dưới đất "Còn không cút ngay cho lão tử, sau này ta gặp ngươi một lần liền đánh một lần!"

Hai mẹ con tất nhiên là thiên ân vạn tạ nàng: "Đa tạ công tử cứu giúp!"

Mặc dù họ không phải là gia đình giàu có, nhưng trong nhà cũng có chút sản nghiệp nhỏ bé, bà lão kia liền nói với Vũ Văn Tiểu Tam: "Công tử, thật là đa tạ ngài! Phụ thân đứa nhỏ này mất sớm, trong nhà chỉ còn lại hai mẹ con chúng ta. Hôm nay nếu như không có công tử, nữ nhi của ta đã bị người ta bắt đi rồi, vậy về sau ta biết sống thế nào nữa chứ!

Trong lòng càng nghĩ càng sợ, hối hận không nên vì nổi hứng mà dẫn nữ nhi đi dạo phố.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhếch môi cười, lại nổi lên chính nghĩa muốn sắm vai hiệp sĩ, mặt đầy chính khí mở miệng: "Tại hạ đi lại trên giang hồ là vì muốn giải quyết những chuyện bất bình này! Những việc này đều là chuyện tại hạ phải làm, phu nhân không cần khách khí như thế! Nếu người trong thiên hạ ai cũng lương thiện, không làm chuyện ác, đồng thời cũng không để cho những kẻ phạm pháp tiêu dao ngoài vòng pháp luật, nhất định có thể sáng lập ra một thiên hạ thái bình!"

Tiểu Nguyệt ở một bên giựt giựt khóe miệng, tiểu như nhà nàng khi nào trở nên thiện lương như vậy? Có lòng chính nghĩa. . . .như vậy hả?

Lời này vừa nói ra, dân chúng bên cạnh đều có vẻ mặt hổ thẹn. Mới vừa rồi bọn họ chỉ vây xem, không có người nào có gan ra tay tương trợ!

Trên mặt Hoàn Nhan Trác tất cả đều là tán thưởng: "Vương thượng, hạ thần cho là người này nếu có thể trợ giúp cho Mông Man đế quốc, nhất định là phúc của Mông Man đế quốc ta!"

A Cổ Đạt Mộc quay đầu nhìn Hoàn Nhan Trác: "Hoàn Nhan Trác, ngươi cuối cùng cũng nói đúng một lần! Vị tiểu công tử này, aizz, nếu hiện nay chúng ta không phải là ẩn núp đến chỗ này , ta thật sự muốn đi ra ngoài kết giao bằng hữu với hắn!"

Ai ngờ Gia Luật Trục Nguyên người từ trước đến giờ rất khen ngợi nhân tài lại giựt giựt khóe môi, giọng nói mang theo chút cuồng ngạo vang lên: "Người này rất chính nghĩa sao? Chưa chắc!"

Tuy nói hành vi và lời của hắn nói rất giống một người rất có chình nghĩa. Nhưng mà trên người của người này, trong xương không có lộ ra cỗ chánh khí nào hết!

Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc đều nhìn Vương bọn hắn, rồi im lặng không nói thêm gì nữa, vương thượng tuyệt đối không thể nào nhìn lầm!

https://thuviensach.vn

Trên mặt cô nương kia đầy nước mắt, nhìn gần thấy khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam như bạch ngọc, lại nghe lời hắn vừa nói. Vì thế lúc này sắc mặt mắc cỡ đỏ bừng, nhỏ giọng mở miệng: "Tạ. . . . . Tạ ơn công tử cứu mạng! Tiểu nữ tử không có gì báo đáp, nguyện ý lấy thân đền đáp!"

Gì? Ở một bên Tiểu Nguyệt không dám tin trợn to mắt, lấy thân đền đáp với tiểu thư nhà nàng hả? Vị cô nương này không có lầm chứ?

Vũ Văn Tiểu Tam cũng rất là kích động, hưng phấn nắm tay của nàng ta: "Có thật không? Nàng nói là thật sao?"

Bộ dáng mừng rỡ như điên của Vũ Văn Tiểu Tam làm cho cô nương kia mắc cỡ, hai gò má đỏ bừng: "Công tử, tiểu nữ tử nói là sự thật!"

Nói xong nhìn Vũ Văn Tiểu Tam vẫn đang nắm chặt tay mình, càng thêm ngượng ngùng.

Mẫu thân vị cô nương kia ở một bên nhìn hai người bọn họ, trên mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng: "Vị công tử này anh tuấn tiêu sái, phong thần tuấn lãng, là người tràn đầy chính nghĩa. Lại là ân nhân cứu mạng của tiểu nữ, nếu tiểu nữ có thể gả cho công tử, đó chính là phúc khí mấy đời mới tu được. Nếu là tiểu nữ may mắn tìm được lang quân như ý, bà già này dù chết rồi, ở dưới cửu tuyền cũng có thể yên tâm!"

Tiểu Nguyệt nghe xong bộ dáng như nuốt phải một con ruồi. Vẻ mặt không thể tin nhìn hai người bọn họ, không phải chứ? Muốn giao nữ nhi cho tiểu thư nhà nàng? Hơn nữa còn là phó thác trước khi chết nữa chứ?

"Ai da, nói như vậy làm cho ta rất là xấu hổ đó!" Bộ dáng Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng, quên mình là đang nữ cải nam trang, ***. Rốt cuộc cũng có một cô nương coi trọng nàng, nàng đã nói Vũ Văn Tiểu Tam nàng phong cách cao quý như thế, dung mạo xuất chúng như vậy, có người mắt mù mới không thích?

https://thuviensach.vn

Cái từ "Ai da" này thành công để cho nét mặt mọi người đồng loạt cứng đờ. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc có chút tiếc nuối thu hồi ánh mắt: "Ai, đáng tiếc! Công tử này kết duyên với cô nương kia thì có chút lãng phí!" Nói xong chính hắn cũng ngớ người, hắn đang tiếc cái gì hả? Người ta cưới vợ, quan hệ vớ vẩn gì đến hắn hả?

Cô nương kia xấu hổ nắm lại tay Vũ Văn Tiểu Tam: "Quân làm thành Bàn Thạch, thiếp làm thành bồ vi, từ đây về sau mỗi ngày làm lang quân!" (nói thật đoạn này ta chỉ hiểu sơ sơ, không dám chế loạn, mọi người tự hiểu nha)

Mỗ nữ càng thêm vô cùng vui sướng hài lòng mở miệng: "Bồ vi nhận như tơ, Bàn Thạch không dời đi!"

"Tốt! Tốt! Hôm nay bà lão này liền giao nữ nhi cho công tử, không biết nhà công tử ở nơi nào? Chúng ta chọn ngày thành hôn!" Bà lão vừa nói vừa nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Dựa theo y phục vị công tử này mặc, tuyệt đối là con nhà đại phú đại quý. Nếu nữ nhi có thể tìm được một lang quân như ý như vậy, bà quả thật có thể an tâm rồi!

Vũ Văn Tiểu Tam đã đắc ý đến quên hình rồi, say mê cuồng nhiệt chuẩn bị khai phủ tướng quân ra, mở miệng nói: "Bản công tử ở tại. . . . . ."

"Công tử!" Giọng nói cảnh cáo của Tiểu Nguyệt vang lên, nếu để cho tiểu thư nói ra phủ tướng quân, hậu quả khó mà lường được! Hơn nữa tiểu thư là nữ, cô gái kia cũng là nữ, tiểu thư đây là nổi điên cái gì hả, lại muốn lập gia đình với một cô gái?

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cứng đờ, giờ mới nhận ra mình đã vui mừng quá độ. Nếu như thật sự đáp ứng thì không phải đã làm hại con gái nhà người ta sao? Vì vậy cố làm ra vẻ kinh ngạc mở miệng: "Ai nha, quá vui mừng ngược lại quên, chuyện này còn chưa bẩm báo gia mẫu. Mà từ xưa

https://thuviensach.vn

đến nay, hôn nhân là chuyện lớn, phải nghe lệnh cha mẹ, còn phải có mai mối nữa chứ. Tại hạ còn phải về nhà thương thảo cùng gia mẫu, mới có thể quyết định được!"

Vì vậy mọi người lại cùng nhau cảm thán: "Thật đúng là một hiếu tử!"

"Đúng vậy! Đúng vậy!" Có người đáp lời.

"Vị công tử này anh tuấn tiêu sái, là người chính phái, võ công lại cao cường. Nếu so Tứ Đại công tử đều không thua kém đâu!" Lại có một người phát biểu.

"Đúng vậy! Đúng vậy!" . . . . . .

Vì vậy, từ hôm nay trở đi, Tứ Đại công tử đã biến thành ngũ đại công tử. . . . . .

Bà lão kia vừa nghe, rất là cảm thán mở miệng: "Nhìn này, bà lão này nhất thời vui mừng lại quên chuyện lớn như vậy. Công tử mau về nhà bẩm báo lệnh đường đi! Công tử có hiếu như vậy, thật sự làm bà lão này thán phục!"

Tiểu Nguyệt vẻ mặt chết lặng đứng ở một bên, bẩm báo"Lệnh đường" ? Dường như tiểu thư vừa sanh ra, phu nhân đã chết rồi mà? Muốn đi đâu để bẩm báo hả?

"Đã như thế, vậy tại hạ cáo từ trước!" Nói xong ôm quyền, rất ra dáng giang hồ hiệp nghĩa.

Cô nương kia vội vàng đuổi theo hai bước: "Vậy khi nào công tử tới cầu hôn?" Hắn ngay cả nhà nàng ở đâu cũng không biết mà!

"Cô nương, mọi sự tùy duyên, nếu chúng ta có duyên. Lúc gặp lại, chính là ngày lập gia đình, nếu là vô duyên. . . . . ." Nói qua cười cười, ý vị rõ

https://thuviensach.vn

ràng, cũng vì nụ cười kia làm khấy động vô số mùa xuân của các cô nương trên đường cái.

Đáy mắt thiếu nữ tử này tràn đầy thâm tình nhìn "Hắn" . . . . . .

Thấy hắn nói như thế, đáy mắt cô nương kia đều là mất mác: "Công tử, nếu không có duyên gặp lại, chẳng phải tiểu nữ tử không thể nào báo đáp đại ân của công tử sao?"

Thật ra thì Vũ Văn Tiểu Tam rất muốn nói: nếu ngươi muốn báo đáp như vậy thì cứ cho ta một khoản bạc đi? Nhưng mà xét thấy bây giờ mình đang diễn vai anh hùng, cho nên khí thế lẫm liệt mở miệng: "Cô nương, thường nói thi ân không cần báo đáp. Nếu tại hạ đã cứu người chỉ vì để cho người ta báo đáp, vậy sẽ không có ý nghĩa gì nữa rồi, huống chi những chuyện này là việc tại hạ nên làm!"

Nói xong lời này, người đi đường cũng cực kỳ sùng bái mà nhìn nàng. Người tốt như vậy, có tấm lòng tốt như vậy, rất hiếm thấy đó!

Sợ là Võ Lâm Minh Chủ, đồng thời cũng là Liệt Diễm Các chủ Phong Cuồng Tiêu cũng không có được khí phách như vậy đâu!

Vì vậy, uy vọng của Phong Cuồng Tiêu cứ như vậy không giải thích được rớt xuống ngàn trượng. . . . .

"Cô nương dừng bước, tại hạ cáo từ! Đại Nguyệt, đuổi theo!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, liền nhẹ nhàng bước đi.

"Đại Nguyệt?" Tiểu Nguyệt sững sờ một hồi lâu, mới phản ứng được thì ra là đang gọi nàng, đỉnh đầu đầy vạch đen đuổi theo. . . . . .

Lúc này, Nguyệt Ngũ Phong đang che hạ thân nửa ngày không có lên tiếng lại hét lên: "Tiểu tử! Có gan ngươi lưu lại tên! Bản công tử tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!"

https://thuviensach.vn

Trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam lộ ra một nụ cười hèn mọn, vui sướng hài lòng mở miệng: "Muốn biết tên của bản công tử sao? Ngươi nghe kỹ cho ta, lão tử gọi là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái!"

Nói xong cất bước nghênh ngang rời đi. . . . . .

Lưu lại một đám quần chúng với ánh mắt sùng bái không thôi ở phía sau của nàng!

Ha ha ha. . . . . Thoải mái ***, cảm giác làm anh hùng thật không tệ, ha ha ha, rất thoải mái!

Sau khi hắn đi, mọi người ở đây đều suy tư, "Liệt Thác Nhĩ Tư Thái?" Có cái tên kỳ cục này sao? Chẳng lẽ là người của Mông Man đế quốc? Nhưng mà dường như cũng không có nghe nói qua Mông Man đế quốc có cái dòng họ này nha! Nên mọi người đều chỉ cho là vị công tử này không muốn gây chuyện, liền không có nói tên thật.

Nhưng mà tất cả mọi người nhớ thật sâu vị giang hồ này là công tử đứng thứ năm, danh xưng là —— Ngọc Diện công tử!

Sau lại. . . . . .

Có tin đồn, Ngọc Diện công tử phong thần tuấn lãng, diện mạo tựa Phan An, rất có thể cùng sóng vai với thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử Hiên Viên Vô Thương.

Lại có tin đồn, Ngọc Diện công tử quang minh lẫm liệt, hiếu thuận cảm động trời đất, có thể so sánh với võ lâm minh chủ Phong Cuồng Tiêu cũng không thua kém bao nhiêu.

Lại có tin đồn, Ngọc Diện công tử võ công cao cường, tài nghệ trấn áp quần hùng, có thể sánh ngang cùng chiến thần Hiên Viên đế quốc Ngạo vương.

https://thuviensach.vn

Tin đồn, Ngọc Diện công tử tài trí song toàn. . . . . .

Tin đồn. . . . . .

Tin đồn đông đảo, nhưng mà không ai biết vị công tử này rốt cuộc là ai? Cũng không biết vị công tử này nhà ở phương nào, là nhân sĩ nơi nào, chỉ biết hắn có một người hầu, gọi ——"Đại Nguyệt" !

"Vương thượng, ngài nói tiểu tử này có phải là người Mông Man đế quốc của chúng ta hay không? Trung Nguyên không có loại dòng họ này đâu!" A Cổ Đạt Mộc quay đầu, mặt hưng phấn mở miệng. Nếu là người của Mông Man đế quốc bọn họ vậy thì quá tốt rồi, nhân tài như vậy có thể yên tâm dùng rồi!

Gia Luật Trục Nguyên còn chưa kịp mở miệng, Hoàn Nhan Trác liền nói: "Chắc không phải đâu, Mông Man đế quốc không có dòng họ như vậy đâu!" Hắn thông hiểu cổ kim, cái dòng họ này sợ rằng khắp thiên hạ cũng không có!

Lời này vừa rơi xuống, sắc mặt của A Cổ Đạt Mộc liền trở nên khó coi: "Hoàn Nhan Trác, ngươi vì cái gì phải lắm mồm như vậy! Lão tử đang hỏi Vương thượng!"

Ai ngờ Gia Luật Trục Nguyên cũng gật đầu một cái, thanh âm khí phách vang lên: "Được rồi A Cổ Đạt Mộc, ở Mông Man đế quốc quả thật không có dòng họ này. Thời điểm ngươi rảnh rỗi, nên đọc nhiều sách một chút!"

Lời này vừa rơi xuống, lúc này nét mặt Hoàn Nhan Trác kiêu ngạo hẳn lên, tràn đầy đắc ý nhìn A Cổ Đạt Mộc. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc suýt nữa giận đến ngất lịm, vương thượng luôn thiên vị như vậy! Thở phì phò quay đầu, tiếp tục quan sát tiểu công tử xinh đẹp đó. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Công tử, vừa rồi người giả bộ thật sự là quá giống, nô tài thiếu chút nữa cũng bị người lừa luôn rồi!" Mỗ thị nữ đem đầu đầy vạch đen tiến tới biểu đạt sự sùng bái của nàng, dĩ nhiên im lặng nhiều hơn là sùng bái!

Giọng nói phải nói là cực nhỏ, còn không quên tự xưng"Nô tài" .

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Vũ Văn Tiểu Tam cứng đờ, nghiêm mặt quay đầu lại: "Ngươi mù à? Con mắt nào của ngươi nhìn thấy ta giả bộ hả? Mới vừa nãy rõ ràng là chân tình của ta đã bộc lộ ra. Công tử của ngươi cũng chính là ta, đó là một người vừa anh tuấn tiêu sái, vừa phong lưu không kềm chế được, chánh khí lẫm liệt, hơn nữa thi ân không cần hồi báo. Đạo đức của ta, phẩm chất của ta là cao thượng cỡ nào ngươi không biết sao mà lại nói ta là giả bộ hả?"

Lời này làm cho những người ngồi trên lầu có nội lực thâm hậu suýt nữa phun hết trà ra ngoài: "Ha ha ha ha. . . . . ."

Một tiếng cười hào sảng vang lên, Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc cùng nhau nhìn vương thượng của bọn họ lúc này đang cười rất vui sướng. Thật ra thì, mới vừa bọn họ cũng đã nghe lời nói bậy bạ không chút che giấu của người này, làm cho khóe miệng của họ mơ hồ có chút co quắp.

"Ha ha ha ha. . . . . Không ngờ trên đời lại có nam tử da mặt dày như vậy!" Gia Luật Trục Nguyên thật sự là không che giấu được nội tâm của mình mà cảm khái. Mới vừa thấy võ công trác tuyệt của hắn, là người. . . . . tạm không đánh giá, tuy là có lòng tích tài (luyến tiếc nhân tài), nhưng dù gì nơi này cũng là Hiên Viên đế quốc, bọn họ không thể có chút sơ hở nào.

Nhưng không ngờ tới người này lại tự tin. . . . . như thế! Có ý tứ, thật sự là có ý tứ!

Nghĩ xong quay đầu ra hiệu bằng mắt về phía Hoàn Nhan Trác.

Hoàn Nhan Trác hiểu ý. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đi qua cửa nhà trọ kia, đột nhiên xuất hiện một người ngăn ở trước mặt của các nàng: "Công tử dừng bước!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn, người này văn nhã tuấn tú trong tay cầm một cây quạt lông vũ, rất có phong thái của Gia Cát Lượng, lại nói kiếp trước nàng cũng rất thích Gia Cát Lượng , nhưng mà. . . . . .

Ánh mắt căng thẳng: "Ngươi là ai?" Giọng nói không phải là rất tốt, chẳng lẽ là Thái hậu phái người giết nàng hay sao? Không muốn bỏ qua cho nàng, cho nên muốn phái sát thủ giết nàng lần nữa sao?

"Công tử yên tâm! Tại hạ tuyệt đối sẽ không uy hiếp an toàn của công tử!" Hoàn Nhan Trác vẻ mặt tươi cười nhìn nàng.

Nhưng mà Vũ Văn Tiểu Tam nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn, trong đầu không báo trước mà hiện ba chữ —— Hổ mặt cười!

Hơi phòng bị nhìn hắn: "Không biết công tử khiến tại hạ dừng bước là vì chuyện gì? Nếu không có chuyện gì, tại hạ liền đi trước!"

"Là công tử nhà ta muốn mời công tử tụ họp một chút!" Trong giọng nói không hề cung kính, chính là loại thái độ nói chuyện với đám người A Cổ Đạt Mộc. Vị công tử này có tài năng có thể nói chuyện một lần, nhưng mới chỉ là có thể thôi. Mặc dù mới đầu phục cho Mông Man đế quốc, nhưng mà quan vị của Hoàn Nhan Trác hắn cũng khá lớn, cho nên hắn dùng loại giọng nói này để nói chuyện ngang hàng đã là đến cực hạn rồi.

Nếu không phải sợ trong lời nói đắc tội người có tài này, có thể làm cho Mông Man đế quốc bọn họ tổn thất một đại tướng, hắn sẽ dùng giọng nói từ trên cao nhìn xuống.

"Tụ họp một chút?" Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu liếc hắn, muốn từ trong nét mặt của hắn nhìn ra sơ hở.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt lại có chút lo lắng kéo kéo tay áo Vũ Văn Tiểu Tam, sợ rằng người đến không có ý tốt đâu!

"Đúng! Tụ họp một chút! Không biết công tử có thể khí phách không?" Hoàn Nhan Trác cười nhìn nàng.

Lời này vừa nói ra, dù là con heo cũng biết công tử nhà bọn họ tìm nàng không phải là chuyện tốt gì, muốn gặp còn cần khí phách làm gì? Nàng ăn no không có việc gì làm nên lấy mạng ra liều sao?

"Không đi!" Hai chữ quăng ra, mỗ nữ tiêu sái rời đi!

Lưu lại Hoàn Nhan Trác vẻ mặt sững sờ, đầu đổ đầy mồ hôi lớn như hạt đậu đứng ở sau lưng nàng, đây là người gì vậy hả! Không đi?

Tiểu Nguyệt đồng tình nhìn bộ dáng sững sờ của Hoàn Nhan Trác, che cái miệng nhỏ nhắn đuổi theo Vũ Văn Tiểu Tam, ha ha ha. . . . . Bản lãnh khiến người ta phải im lặng của tiểu thư thật cường hãn! Bộ dáng ngây ngốc của người kia, thật là buồn cười mà!

Hoàn Nhan Trác lập tức đuổi theo bước chân của nàng: "Công tử, công tử!" Vương thượng cho hắn đi mời người đi lên. Nếu không thành công, làm sao giao phó với vương thượng đây?

"Chuyện gì nữa? Có nói hay không!" Rất bất mãn quay đầu nhìn hắn.

A Cổ Đạt Mộc nằm ở trên bệ cửa sổ, cố gắng nín cười. Nhìn Hoàn Nhan Trác kinh ngạc như vậy, ha ha ha. . . . . Sảng khoái!

"Công tử, mới vừa rồi tại hạ thấy người chiến đấu anh dũng với công tử phủ Thừa Tướng, tuyệt đối là người có dũng có mưu. Làm sao lại hèn nhát như thế, một chút can đảm cũng không có, sao có thể có thành tựu bá nghiệp?" Bộ dáng Hoàn Nhan Trác như tiên sinh cố gắng thuyết phục nàng.

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ ngửa mặt lên trời trừng mắt: "Ai nói bản công tử có dũng có mưu thì nhất định phải có thành tựu bá nghiệp?"

Ách. . . . . Đệ nhất quân sư của Mông Man đế quốc—— Hoàn Nhan Trác cứ như vậy bị nghẹn lời!

"Ha ha ha. . . . . ." A Cổ Đạt Mộc cười đến nỗi đập liên tục lên bệ cửa sổ! Nói rất hay! Tên Hoàn Nhan Trác này luôn ăn nói khéo léo, làm ngược ý với hắn. Vương thượng lại luôn thiên vị, nghe theo đề nghị của Hoàn Nhan Trác nhiều hơn của hắn, vốn hắn vì thế nên rất không vui. Giờ phút này thấy Hoàn Nhan Trác kinh ngạc như vậy, tại sao hắn có thể không vui vẻ chứ!

"Còn nữa, can đảm là dùng ở nơi hữu dụng, không phải dùng để đi tìm chết! Đại trượng phu chinh chiến sa trường, anh dũng giết địch, mới là đa mưu túc trí! Đi theo một người không quen biết, đến một nơi không an toàn lại rất bất lợi đối với mình, người như vậy không được gọi là can đảm, mà gọi là ngu xuẩn!" Vũ Văn Tiểu Tam nói chuyện cứ như một thế ngoại cao nhân!

Mắt ưng chợt lóe, hay cho một câu "Đại trượng phu chinh chiến sa trường, anh dũng giết địch, mới là đa mưu túc trí!". Người này, hôm nay hắn nhất định phải gặp được!

A Cổ Đạt Mộc cũng bị một câu nói này của nàng làm cho tâm trạng sôi sục, hận không thể lập tức trở về nước dẫn quân đội chém giết với quân địch một phen!

Hoàn Nhan Trác cũng bị nghẹn lời mà sững sờ, ngược lại cảm giác mình nói năng luống cuống, vì vậy mặt áy náy nói xin lỗi: "Là tại hạ nói năng không thỏa đáng, kính xin công tử bao dung nhiều hơn!" Trong lòng càng cảm thấy một người có tinh thần anh hùng lớn như vậy, nhất định phải lôi kéo đến Mông Man đế quốc để vương thượng sử dụng mới được!

https://thuviensach.vn

Nếu không có được người này, cũng chỉ có thể giết!

"Ừm! Được rồi, ta tha thứ cho ngươi, chúng ta sau này còn gặp lại!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, vung cây quạt lên, vòng qua hắn muốn đi tiếp.

Tha thứ cho hắn?

"Ha ha ha. . . . . ." A Cổ Đạt Mộc cười đến nỗi liên tục đập lên bệ cửa sổ làm cọc gỗ cũng nhanh bị đập gảy!

Gia Luật Trục Nguyên bưng ly rượu lên, cặp mắt sắc bén như chim ưng kia cũng lây nhiễm một chút ý cười. . . . . .

Tiểu Nguyệt quay đầu, cười đến nghẹn, đuổi theo bước chân tiểu thư nhà bọn họ.

Hoàn Nhan Trác sững sờ, lại vội vàng đuổi theo: "Công tử, ngài chờ một chút!" Lần này xưng hô tôn kính như "Ngài" hắn đều nói ra rồi.

Vũ Văn Tiểu Tam dừng chân lại, mặt đầy vẻ không vui quay đầu: "Ta nói vị công tử này, chẳng lẽ ngươi không biết ngươi cứ đuổi theo ta như vậy sẽ làm ta rất phiền sao? Chẳng lẽ ngươi không biết ngươi hành động như vậy rất có thể làm cho người ta lầm tưởng ta và ngươi có quan hệ không muốn người khác nhận ra sao? Chẳng lẽ ngươi không biết ngươi dây dưa không ngừng như vậy sẽ làm cho người ta rất chán ghét sao?"

Ba câu "Chẳng lẽ ngươi không biết" làm cho Hoàn Nhan Trác đứng tại chỗ ngây ngốc luôn! Hoàn Nhan Trác hắn ở Mông Man đế quốc cũng là một tây thần vương, cứ như vậy bị chê thẳng mặt sao? Thật ra hắn rất phiền đúng không? Lại để cho người ta chán ghét như vậy sao?

Còn có cái "Quan hệ không muốn người khác nhận ra " là chỉ quan hệ thế nào hả? Giữa hai nam tử có thể có cái quan hệ gì không muốn người khác nhận ra hả? Chẳng lẽ là. . . . . Thật vất vả nghĩ thấu hàm nghĩa câu

https://thuviensach.vn

"Quan hệ không muốn người khác nhận ra " này. Thế nhưng hắn lại không hề vui mừng nổi, mặt sắc càng ngày càng cực kỳ khó coi!

"Ha ha ha. . . . . ." A Cổ Đạt Mộc quay đầu nhìn Gia Luật Trục Nguyên, cười đến sắc mặt đỏ bừng, "Vương thượng người nhìn đi? Tên Hoàn Nhan Trác kia căn bản không có tác dụng gì! Mới nói mấy câu liền bị người ta chặn ngang, hiện tại lại ngây ngốc đứng ở chỗ đó. Người như vậy căn bản chỉ có thể làm cho vương thượng mất thể diện thôi! Ai u, cười chết lão tử rồi!"

"Đại Nguyệt, cười cái gì mà cười, đi nhanh đi!" Hiện tại nàng đã xác định được người này không phải là người Thái hậu phái tới rồi, hơn nữa cũng không phải là người muốn gây bất lợi cho nàng. Bất quá, mặc dù đi theo hắn cũng không có gì xấu, nhưng mà cũng không có gì tốt đúng không?

Hơn nữa, nhìn bộ dáng kia của hắn, "Công tử" nhà bọn họ nhất định là nhân vật lớn. Nàng cũng không muốn đắc tội với người không nên đắc tội, hoặc là biết chuyện gì không nên biết, sau đó không giải thích được bị giết chết. Cuộc sống hạnh phúc của nàng và Thương Thương còn chưa có bắt đầu đâu!

Éc. . . . . ."Đại Nguyệt" khuôn mặt tươi cười cứng đờ, mặt đầy bi thống đuổi theo bước chân tiểu thư nhà bọn họ. . . . . Nàng ghét cái tên này!

"Vương thượng, ngài không thể đi ra ngoài!" Tiếng nói A Cổ Đạt Mộc vừa vang lên, bóng dáng nam tử áo đen kia đã không thấy.

"Công tử, xin dừng bước!" Một giọng nói cuồng ngạo đầy khí phách vang lên!

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên ngơ ngác nhìn người trước mặt. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 20: Vô Thương lùng bắt trốn phi

Một nam tử mặc y phục màu đen đứng ở trước mặt của nàng, bên trong lộ ra áo nạm vàng, thắt lưng bằng đai ngọc, ngũ quan như được điêu khắc sắc bén tản ra khí tức cuồng ngạo. Đáy mắt có ý cười nhìn chằm chằm nàng không nháy mắt một cái. . . . . .

Đại khái cao khoảng 1m85, trước ngực còn có thể thấy rõ cơ ngực phập phồng, mãnh nam! Mãnh nam đó!

Khóe môi mỗ nữ trượt xuống một giọt chất lỏng không rõ. Tiểu Nguyệt ở một bên nâng trán, cảm thấy thật mất thể diện!

"Ngươi chính là ‘ công tử ’ mà cái tên ngốc kia nói sao?" Vũ Văn Tiểu Tam dùng quạt chỉ chỉ Hoàn Nhan Trác.

Tên ngốc? Hoàn Nhan Trác không dám tin trợn to mắt! Tên Hoàn Nhan Trác, thiên hạ đều biết! Học phú ngũ xa, tài trí hơn người, làm sao đến trong miệng người này, hắn lại trở thành tên ngốc rồi hả?

Gia Luật Trục Nguyên sảng lãng cười một tiếng, khí phách hiển rõ: "Đúng vậy, không biết tại hạ có thể diện mời công tử tụ họp một chút không?"

Lần này vẻ mặt Hoàn Nhan Trác đầy kinh ngạc nhìn vương thượng của mình. Làm sao vương thượng sẽ dùng xưng hô tôn kính "Tại hạ" đối với người này? Đây là lời nói vương thượng sẽ nói ra sao?

https://thuviensach.vn

"Ai da, ta vừa thấy công tử đã cảm thấy chỉ hận không được gặp sớm hơn. Đi thôi, đi thôi, chúng ta đi tụ họp nào!" Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng mở miệng, đã có chút không thể chờ đợi. Tuy nói không thể nào cùng trai đẹp này...nữa, nhưng được thưởng thức ở khoảng cách gần thì vẫn rất tốt!

Tiểu Nguyệt vuốt ve cái trán đau nhức, nàng cũng biết sẽ lại có bộ dạng này mà!

Gia Luật Trục Nguyên lại nhíu nhíu mày, tại sao hắn cảm thấy ánh mắt của người này nhìn mình có chút. . . . . nóng bỏng?

Tuy là kinh ngạc, nhưng vẫn là mở miệng cười: "Xin mời!"

. . . . . .

Bộ dáng Hoàn Nhan Trác như bị đả kích đi vào theo, cõi lòng Tiểu Nguyệt đầy lo lắng cũng đi vào theo. Aizz, cũng không biết tiểu thư đi vào sẽ có chuyện gì hay không? Mặc dù hai người kia không giống như người xấu, nhưng mà thần thần bí bí đều làm cho người khác cảm thấy có chút lo lắng. Đây chắc là giác quan thứ sáu của nữ nhân mà tiểu thư hay nói đi!

Vừa bước vào cửa, A Cổ Đạt Mộc liền muốn xông tới chỗ Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng nhớ tới vương thượng cũng đang ở đây, không nên quá mức càn rỡ, vì vậy mặt hắn đầy cuồng nhiệt nhìn nàng. Tự nhiên có một ánh mắt nóng bỏng còn mang theo vẻ cực kỳ coi trọng quét tới chỗ Vũ Văn Tiểu Tam, nàng giựt giựt khóe miệng, chẳng lẽ tên này là đoạn tụ?

"Công tử, mời ngồi!" Gia Luật Trục Nguyên chỉ chỉ ghế dài bên kia.

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức nghênh ngang ngồi xuống: "Công tử, lúc nãy tại hạ quên hỏi, không biết có phải công tử tính mời tại hạ ăn cơm đúng không?" Lại nói nàng cũng có chút đói đói rồi!

https://thuviensach.vn

Lúc này A Cổ Đạt Mộc có không ít cảm giác như gặp được tri kỷ! Người này ăn nói sảng khoái, là loại người ngay thẳng giống hắn! Không có chút nào giống như vương thượng và những đại thần kia, toàn một đám đa mưu túc trí, không biết là đang suy nghĩ ý đồ gì!

Gia Luật Trục Nguyên lúc này nở nụ cười: "Sảng khoái! Tại hạ chính là thích kết giao với những người như công tử! Trác, chuẩn bị thức ăn!"

"Dạ!" Hoàn Nhan Trác lui ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam một tay chống cằm, mắt đẹp ẩn tình, không nháy một cái nhìn chằm chằm Gia Luật Trục Nguyên, mãnh nam! Mãnh nam đấy! Không biết nếu so sánh với Thương Thương thì người nào lợi hại hơn đây!

Nghĩ tới đó khóe môi mỗ nữ lại lộ ra một nụ cười bỉ ổi. Đặc biệt sao? (câu này chắc câu chửi thề gì đó, không hiểu lắm, trong cv là vãi luyện ai biết nói cho mình với nha) Vì sao nơi này không phải là nước nữ tôn? Vì sao nàng không phải là nữ hoàng? Nghĩ tới chợt có chút ghen tị với Phượng Phi Yên rồi !

"Vì sao công tử lại nhìn tại hạ như vậy?" Tuy nói ánh mắt của nàng đúng là tương đối quỷ dị, nhưng Gia Luật Trục Nguyên hắn có việc gì chưa từng trải qua, làm sao bị một ánh mắt nho nhỏ của nàng hù được?

Vũ Văn Tiểu Tam bị hắn nói như thế, lúc này cảm thấy vô cùng xấu hổ , cười hì hì mở miệng nói: "Tại hạ chỉ nhìn khí phách sắc bén trong ánh mắt của công tử thôi, thật sự là tuấn lãng phi phàm, tương lai nhất định sẽ có nhiều thành tựu lớn! Cho nên nhất thời nhịn không được nhìn nhiều hơn một lát!"

Tiểu Nguyệt ngửa mặt lên trời liếc mắt, bây giờ đẳng cấp tìm lý do của tiểu thư càng ngày càng cao! Có thể so sánh với Trương Thiên Sư rồi! (Trương Thiên Sư là một đạo sĩ đời nhà hán, tên thật là Trương Lăng, các bạn có thể tìm thêm trên google)

https://thuviensach.vn

Không ngờ A Cổ Đạt Mộc vừa nghe, hắn vô cùng hưng phấn, vọt tới trước mặt nàng: "Ngươi cũng cảm thấy công tử nhà ta tương lai sẽ thành tựu lớn sao?" Đây không phải là nói vương thượng bọn họ nhất định sẽ nhất thống thiên hạ sao?

"Lui ra!" Gia Luật Trục Nguyên hét to một tiếng, A Cổ Đạt Mộc lập tức ngoan ngoãn đứng ở một bên.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút không hiểu nhìn hai người bọn hắn, đây là tình huống gì hả?

"Công tử hiểu số trời?" Sắc mặt của Gia Luật Trục Nguyên giờ phút này có chút nghiêm túc.

Ặc, nói không hiểu thì không phải lời nói dối của nàng sẽ bị vạch trần sao? "Hiểu sơ sơ!" Nói xong giống như thâm trầm cúi đầu, bưng ly rượu lên chạm khẽ. Dư quang khóe mắt liếc trộm Gia Luật Trục Nguyên, nhìn xem trên mặt hắn có vẻ hoài nghi không?

"Công tử có thể nhìn ra tại hạ từ phương nào đến? Và muốn đi nơi nào không?" Giờ phút này hắn đã hơi cảnh giác.

Vũ Văn Tiểu Tam chỉ nghĩ hắn muốn thử mình, vì vậy gật gù đắc ý mở miệng: "Đến chỗ cần đến, về nơi cần về! Không biết tại hạ nói đúng hay không?" Những lời này không có vấn đề gì chứ?

Quả nhiên hắn vừa nói xong, con ngươi sắc bén như chim ưng của Gia Luật Trục Nguyên xẹt qua chút thâm ý, cuối cùng không tiếp tục hỏi vấn đề này nữa.

"Không biết công tử là nhân sĩ phương nào? Nhà ở nơi đâu?" Mở miệng lần nữa.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam phòng bị nhìn hắn một cái: "Ngươi hỏi làm gì? Muốn đến nhà ta ăn chực sao? Ta cho ngươi biết, không có cửa đâu!"

Lời này vừa nói ra, Gia Luật Trục Nguyên suýt nữa bị sặc bởi nước miếng của mình, im lặng nhìn nàng! Người đàn ông này không chỉ có tự luyến, còn tiểu khí nữa! Vậy bộ dáng đại khí nghiêm nghị vừa nãy là từ đâu tới?

"Ai nha, bất quá nhìn chúng ta hợp ý như vậy. Nếu ngươi trả tiền cơm như lời nói ngươi nói, ta cũng không phải là không thể mời ngươi ăn một bữa cơm!" Người nào đó chẳng biết xấu hổ mở miệng lần nữa.

Khóe miệng Gia Luật Trục Nguyên co quắp nghiêm trọng mấy cái, nói nếu hắn trả tiền cơm, thì nói "Hắn" sẽ mời ăn cơm? Gia Luật Trục Nguyên hắn còn chưa có gặp qua người có thể làm cho người ta không nói được lời nào như vậy đâu!

Lúc này cũng không hỏi hắn về cái vấn đề này nữa: "Tại hạ vừa thấy công tử đã cảm thấy rất hợp ý, không biết công tử có thể kết giao với tại hạ không?"

"Nếu không chúng ta kết bái đi?" Trực tiếp trả lời một câu như vậy.

Gia Luật Trục Nguyên sững sờ trong chốc lát, lúc này cười ha ha: "Tốt! Tốt! Ta rất thích người sảng khoái! Kết bái thì kết bái! Mộc, đi chuẩn bị!"

"Hả?" A Cổ Đạt Mộc ngơ ngác nhìn hắn, "Công tử, ngài thật muốn kết bái với hắn sao?" Đùa gì thế? Vương thượng thân phận cao quý, sao có thể kết bái với người này? Đây không phải là. . . . . Đây không phải là trò cười lớn nhất thiên hạ sao!

"Kêu ngươi đi chuẩn bị thì ngươi đi chuẩn bị ngay đi!" Chẳng biết tại sao hắn nhìn người trước mặt này có một loại rất cảm giác kỳ lạ, nhưng lại không biết kỳ lạ ở nơi nào. Người này mang đến cho hắn một cảm giác vô

https://thuviensach.vn

cùng thoải mái, trong tiềm thức luôn có một âm thanh nói cho hắn biết kết bái với hắn sẽ không sai!

Quả thật sẽ không sai, nhưng mà cũng không có quá đúng!

"Dạ!" Vẻ mặt A Cổ Đạt Mộc không thể tưởng tượng nổi bước ra cửa phòng. Mặc dù hắn thật thưởng thức tiểu công tử đó không sai, nhưng mà kết bái với vương thượng? Hắn không có mặt mũi lớn như vậy đâu? Đây là vận may mấy đời hả?

Tiểu Nguyệt nhìn bộ dáng tiểu thư nhà nàng vẫn bình thản ung dung, tiểu thư sẽ không thật xem mình là nam nhân chứ? Còn kết bái cùng vị công tử kia?

Vũ Văn Tiểu Tam nghĩ —— sau khi kết bái sẽ là huynh đệ tốt rồi, nhìn lâu thêm mấy lần, Thương Thương sẽ không có nhiều ý kiến đâu?

. . . . . .

"Công tử, chuyện này vạn lần không được!" Hoàn Nhan Trác ở bên ngoài vừa nghe thấy tin tức như thế, lập tức chạy vào. Cho dù vương thượng thưởng thức tiểu công tử đó, cũng tuyệt đối không thể kết bái! Nếu là kết bái rồi, chuyện này. . . . . chuyện này. . . . . .

"Có gì không thể?" Mặt lạnh quay đầu nhìn hắn, trên khuôn mặt cuồng ngạo đã tràn ngập vẻ không vui.

"Công tử. . . . . Chuyện này!" Nhìn nét mặt Gia Luật Trục Nguyên, hắn đã biết rõ chuyện này không thể thương lượng nữa. Nếu vương thượng đã quyết định chuyện gì, thì bất luận kẻ nào cũng không thể thay đổi được, đây là chuyện mà tất cả mọi người đều biết!

Vũ Văn Tiểu Tam lắc lắc cây quạt, một bộ dáng "Ta rất hiểu", mở miệng nói với Gia Luật Trục Nguyên: "Hắn lo lắng, ta hiểu! Bởi vì hắn vừa nhìn

https://thuviensach.vn

Bản công tử, đã cảm thấy Bản công tử khí chất cao quý, dáng vẻ hiên ngang. Hắn vô cùng lo lắng ngươi sẽ bởi vì trèo cao với Bản công tử mà lòng mang áy náy, cho nên mới tìm mọi cách để ngăn trở, không để cho ngươi kết bái với ta!"

"Ha ha ha. . . . . Công tử nói có lý!" Gia Luật Trục Nguyên ngước đầu nở nụ cười, tiểu công tử này thật là thú vị, vô sỉ làm cho người ta phải thán phục!

Tiểu Nguyệt và Hoàn Nhan Trác không hẹn mà cùng liếc mắt, quay đầu đi. Hai người này, bọn họ không thể lý giải được rồi!

. . . . . .

"Vương Gia, cho đến bây giờ tam vương phi còn không có ra khỏi tẩm cung của Thái hậu. Thuộc hạ thăm dò rất lâu, cũng không nhìn thấy bóng dáng của tam vương phi!" Đình Vân quỳ một chân trên đất, bẩm báo với Hiên Viên Vô Thương.

Vốn là hắn suy đoán tam vương phi có thể gặp bất trắc rồi, nhưng mà cho dù là gặp bất trắc, cũng nên sống phải thấy người, chết phải thấy xác chứ. Làm sao có thể mất tích hoàn toàn như vậy đây?

Trên dung nhan như cánh hoa đào trong nháy mắt tràn đầy hốt hoảng: "Không thấy Tam nhi?"

"Dạ!" Đình Vân nói xong thân thể khẽ run, hắn phụ trách bảo vệ an toàn của tam vương phi, nhưng cứ như vậy biến mất ở dưới mí mắt hắn. Hắn cũng khó thoát tội!

"Không đúng!" Mày kiếm nhíu chặt, Thái hậu tuyệt đối sẽ không động đến nàng. Thế nhưng nếu không động, vậy nàng đã đi nơi nào?

https://thuviensach.vn

"Đình Vân, ngươi xác định tam vương phi sau khi đi vào, không có ra ngoài sao?" Âm thanh rất có từ tính vang lên, gõ vào tâm linh yếu ớt của Đình Vân.

Toàn thân Đình Vân run lên, mở miệng nói: "Vương Gia, thuộc hạ xác định! Tam vương phi sau khi đi vào thì không có ra ngoài nữa, sau đó hoàng thượng cũng đi vào, nhưng không lâu lắm liền đi ra."

"Lúc Mặc đi ra, sắc mặt ra sao?" Đây là mấu chốt.

Đình Vân nhíu mày nhớ lại lúc đó, mở miệng nói "Vẻ mặt không có gì đặc biệt, chỉ là có chút sa sút." Bất quá gần đây hoàng thượng không phải vẫn luôn rất sa sút sao?

"Sau khi hoàng thượng đi, Thái hậu có ra khỏi Phượng Tường cung không?"

"Vương Gia, không có!" Đình Vân rất chắc chắn mở miệng, "Hơn nữa thuộc hạ thấy sau khi hoàng thượng đi không lâu, Thái hậu liền đi ngủ!"

Tam vương phi bị Thái hậu cho mời đi vào, hắn vội vàng trở lại bẩm báo nên không biết sau khi tam vương phi đi vào đã xảy ra chuyện gì. Hoàng cung thủ vệ sâm nghiêm, Thái hậu trong cung cũng có ẩn vệ bảo vệ, chỉ bằng vào mấy tên thuộc hạ của hắn, nếu lẻn vào nhìn lén thì rất dễ bị phát hiện.

"Theo Bổn vương đi biệt viện!" Hiên Viên Vô Thương nói xong liền đi ra ngoài. Nếu như vậy, hắn là Trưởng Tôn Minh Tranh đã để choTam nhi đi, nàng có thể đi được nơi nào? Không thể trở về Vũ Văn tướng quân phủ, mà bây giờ hắn lại đang ở Thất Vương phủ, lắm thầy nhiều ma, chắc nàng cũng không thể tới đây, vậy cũng chỉ có biệt viện của hắn!

"Vương Gia, ngài hoài nghi tam vương phi đi biệt viện của ngài sao?" Đình Vân mở miệng hỏi ở phía sau hắn.

https://thuviensach.vn

Một câu nói này thành công làm bước chân người trước mặt dừng lại! Nếu Tam nhi đang ở biệt viện của hắn, làm sao không có ai ở bên kia tới đây thông báo cho hắn biết được?

Ngay sau đó, trên dung nhan tuyệt mỹ xuất hiện vẻ mặt cực kỳ khát máu: "Đáng chết! Nếu như bị ta bắt được, xem ta làm sao thu thập nàng!" Nếu hắn đoán không sai, nha đầu kia đang ở bên ngoài tiêu sái đây! Hơn nữa nói không chừng lại đang quyến rũ mỹ nam!

Nghĩ tới đây, lòng đã tràn đầy lửa giận!" Đình Vân, triệu tập 368 ẩn vệ của Bổn vương, đồng thời điều động tất cả nhân mã Thính Phong các và Thính Vũ Các theo Bổn vương lùng bắt vương phi!" Khóe môi nâng lên một nụ cười làm cho người ta rợn cả tóc gáy.

"Vương phi? Người nào ạ?" Suy nghĩ ngừng vận động trong thời gian ngắn.

"Vương phi của Bổn vương, ngươi nói là người nào hả?" Âm thanh cực kỳ êm dịu, nhẹ nhàng tựa như lông chim, lại làm cho toàn thân Đình Vân run lên. Lúc này mới kịp phản ứng, vương phi của Vương Gia còn có thể là ai? Đương nhiên là tam vương phi kinh khủng đó á!

"Dạ! Thuộc hạ lĩnh mệnh!" Đình Vân vọt thật nhanh ra ngoài, để tránh trở thành cá trong chậu gặp tai họa. Hắn đi theo Vương Gia lâu như vậy, nếu còn không nghĩ ra nguyên do trong đó thì hắn quá ngu ngốc rồi. Vương Gia triệu tập nhiều người như vậy, không phải là muốn dù có lật tung Kinh Thành cũng phải tìm ra tam vương phi sao?

Vị tam vương phi này, không, là vương phi chứ. Lá gan cũng quá to đi? Đã cõng Vương Gia rồi, còn dám đi ra ngoài phóng khoáng! Nếu như bị Vương Gia bắt được. . . . . Hắn cũng có chút đồng tình với nàng!

Giày màu trắng không nhiễm bụi trần, xuất hiện trước mắt mọi người.

https://thuviensach.vn

Giữa một đình viện to như vậy, một đám người đang quỳ xuống. Đám người ở giữa đều thống nhất mặc y phục màu đen, bên trái thống nhất mặc y phục nguyệt sắc, bên phải thống nhất mặc y phục băng lam.

Mà toàn bộ người làm Thất Vương phủ đã được thông báo không được bước vào nửa bước, cho nên cũng không biết bên trong viện này có cảnh tượng hoành tráng như vậy!

Tuy nhiên mọi người cũng có chút thấp thỏm, thuộc hạ của Vương Gia có mấy ngàn ẩn vệ, hai trang, tám các, hai mươi mốt lầu, tai mắt trải rộng khắp thiên hạ. Mà Thính Phong, Thính Vũ là hai các phụ trách theo dõi cả Hiên Viên đế quốc và thăm dò tình báo. Mà những ẩn vệ này là phụ trách an toàn của Vương Gia.

Hôm nay vì sao đột nhiên lại muốn triệu tập mọi người tới yết kiến? Trước kia thuộc hạ của Vương Gia chính là các tổ chức này, đều luôn tách ra hành động, ai làm việc nấy, không hề dính líu gì với nhau. Hôm nay lại vứt hết việc do thám cả Hiên Viên đế quốc qua một bên, đưa bọn họ ba đội nhân mã cùng tụ tập tại đây, là ý gì hả? Chẳng lẽ là muốn truyền đạt mệnh lệnh gì với họ ư?

"Các ngươi, đều là tâm phúc của Bổn vương, cũng là thủ hạ đắc lực của Bổn vương! Hôm nay tụ tập các ngươi lại đây là vì muốn lùng bắt vương phi của Bổn vương! Nếu làm xong chuyện này, từ đây Thính Vũ Các và Thính Phong các sẽ quản lý sáu các khác, còn 368 ẩn vệ về sau sẽ bảo vệ Bổn vương, một tấc cũng không rời. Nếu như làm không được, toàn thể giết, có dị nghị gì không?"

Một cỗ khí phách quần lâm thiên hạ tản mát ra, khiến trong lòng mọi người không tự chủ mà chấn động. Nếu Vương Gia làm Hoàng đế, dù là hoàng đế hiện nay hay bất luận hoàng đế nào không phải đều kém xa sao!

https://thuviensach.vn

"Dạ! Thuộc hạ nhất định không làm nhục sứ mạng!" Trên mặt mọi người đều là vẻ mặt kích động, thậm chí mơ hồ toát ra lục quang! Về sau chỉ bảo vệ Vương Gia, còn việc bảo vệ người khác sẽ giao cho ẩn vệ khác đi làm.

Ngày đêm bảo vệ Vương Gia an toàn, đây là vinh dự tối cao dành cho ẩn vệ! Mà quản lý sáu các khác, đây càng là ước mơ mười mấy năm qua của tất cả mọi người trong tám các đi!

Cũng chỉ là tìm người ở Hiên Viên đế quốc thôi, lấy năng lực của bọn họ, còn không phải là dễ như trở bàn tay sao? Đây thật là cơ hội tốt mà trời cao ban cho! Vận khí bọn họ thật tốt, giờ phút này đều ở tại Hiên Viên đế quốc!

Đình Vân ở một bên gian nan nuốt một ngụm nước miếng, trong bụng càng thêm đồng tình đối với vương phi. Vốn lấy năng lực những người này, muốn lật tung Kinh Thành để tìm được vương phi cũng không phải chuyện gì khó! Vương Gia còn treo phần thưởng cao như vậy! Cái gọi là có trọng thưởng tất có người dũng cảm, Vương Gia đây không phải là khiến đám người kia giống như điên lên để đi tìm vương phi sao?

Cho nên hắn càng thêm không dám tưởng tượng, sau khi vương phi bị tìm được, sẽ xảy ra chuyện gì! Nghĩ tới làm toàn thân càng thêm không nhịn được mà run lên!

"Vương Gia, không biết bộ dáng vương phi ra sao?" Có một người tiến lên hỏi thăm.

Hiên Viên Vô Thương đưa tay, ngay lập tức Đình Vân đem một bức họa đến trước mặt hắn, mở bức họa ra. Trong bức họa hiện lên một cô gái tuyệt sắc cười nói tự nhiên. Một cái nhăn mày, một nụ cười cũng cực kỳ giống như thật. Một nét bút, một nét vẽ đều có thể nhìn ra người vẽ tranh này dụng tâm cỡ nào!

https://thuviensach.vn

Đây vốn là hắn trong lúc rãnh rỗi vẽ ra, nhưng không nghĩ lại biến thành bức họa để truy nã nàng!

"Thấy rõ ràng chưa?" Lạnh giọng mở miệng, ngưng mắt nhìn mọi người.

Mắt tất cả mọi người đều phát lục quang, thậm chí còn có nước miếng tràn ra. Không phải vì thèm thuồng sắc đẹp vương phi, mà là tưởng tượng đến phần thưởng Vương Gia vừa nói có liên hệ vô cùng lớn với nữ tử này, nên bọn họ nhìn tranh này liền không nhịn được kích động!

"Thấy rõ ràng rồi!" Thanh thế to lớn làm chim khiếp sợ bay vô số, tất cả mọi người hận không được lập tức xông ra bắt nữ nhân này trở lại giúp Vương Gia! Mặc dù bọn họ còn không biết Vương Gia có vương phi từ khi nào. Nhưng bây giờ, tất cả chuyện đó đều là râu ria , trong lòng của bọn họ chỉ có một việc, đó là hoàn thành nhiệm vụ, đạt được phần thưởng!

"Các ngươi đi đi!" Lời này vừa rơi xuống, mọi người đều lấy ra bản lĩnh xuất chúng của mình, bằng tốc độ nhanh nhất bay ra ngoài, tựa như cái mông bị bén lửa!

Nhưng mà sau lưng lại vang lên một giọng nói rất có từ tính: "Đứng lại!"

Mọi người bay đến một nửa, cùng nhau dừng lại. Vẻ mặt đưa đám quay đầu, Vương Gia sẽ không đổi ý chứ? Nhưng mà suy nghĩ một chút, Vương Gia tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện đổi ý, bọn họ mới thoáng yên tâm!

"Nàng có thể nữ giả nam trang!" Giọng nói tà mị vang lên.

Mọi người mừng rỡ gật đầu một cái, đây là một tin tức quan trọng. Nếu Vương Gia không nói, bọn họ có thể chỉ tìm nữ nhân!"Vương Gia, vậy bọn thuộc hạ cáo lui!" Thủ lĩnh Thính Vũ Các ôm quyền về phía Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương gật đầu một cái, mọi người cùng nhau bay tiếp, chợt lại nghe thấy một tiếng: "Trở lại!"

Hả? Mọi người lại quay đầu, bay trở về, mặt đầy ai oán nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Vương Gia, chuyện gì?"

"Không được tổn thương vương phi, nếu không Bổn vương muốn mạng của các ngươi!" Nhíu lông mày dặn dò.

"Dạ! Vương Gia, bọn thuộc hạ nhất định mang vương phi hoàn hảo không chút tổn hại về!" Dù Vương Gia không nói, bọn họ cũng không dám đả thương vương phi! Vương phi cao quý biết bao, bọn họ cũng không phải mượn lá gan trời đâu!

"Ừm!" Lần nữa gật đầu một cái, mọi người lần nữa bay ra bên ngoài, trên mặt đều là vẻ mặt hạnh phúc.

Chợt. . . . . ."Trở lại!" Vương Gia vừa hô to một tiếng.

Lại chuyện gì nữa? Lần đầu tiên mọi người sinh ra cảm giác không nhịn được đối với Vương Gia nhà bọn họ!

"Cũng không được dọa vương phi sợ!" Nhíu lông mày rất nghiêm túc nói một câu như thế, trên gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy lo lắng.

À? Gọi bọn họ lại chính là vì một câu như vậy sao? Không nói tới chuyện, vương phi không biết bọn họ, bọn họ làm sao có thể dọa được vương phi hả?

Các chủ Thính Phong các đã đoán được trước: "Vương Gia yên tâm, thuộc hạ bảo đảm sẽ không làm vương phi sợ!"

Hiên Viên Vô Thương nhìn các chủ Thính Phong các một chút, khuôn mặt lãnh khốc, dung nhan cực kì tuấn tú. Mặc dù không bằng hắn, nhưng

https://thuviensach.vn

cũng coi như là một mỹ nam tử, khuôn mặt hắn lúc này liền tối đen: "Vương phi không thích mỹ nam tử, ngươi đừng xuất hiện trước mặt nàng!"

Hả? Các chủ Thính Phong các suýt nữa ngã quỵ! Vương phi không thích mỹ nam tử, vậy vì sao lại ở chung một chỗ với Vương Gia, thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử hả? Ngay sau đó nghĩ thông suốt ra, vương phi đây không phải là chạy trốn ư, Vương Gia còn phải truy nã nàng nữa, chắc thật sự là không thích ở chung với mỹ nam tử đây mà!

Lập tức gật đầu một cái: "Dạ! Thuộc hạ hiểu!" Bất quá sở thích của vương phi cũng quá kỳ quái đi?

Đình Vân ở một bên giựt giựt khóe miệng, im lặng quay đầu đi, hắn thật sự cái gì cũng không nghe thấy, thật sự không nghe thấy!

Không ngờ Hiên Viên Vô Thương lại nhìn hắn, đúng là càng xem càng không yên lòng: "Mà thôi! Sau khi các ngươi nhìn thấy vương phi, không cần phải lộ diện, trở lại thông báo cho Bổn vương, Bổn vương tự mình đi bắt người!"

"Dạ!" Mọi người cùng nhau đáp một tiếng, "Vương Gia còn có phân phó gì không?"

"Không có, chỉ vậy thôi! Các ngươi đi đi!" Lần này hắn mới chân chính yên tâm. Trong đôi mắt tà mị như hoa đào kia tràn đầy ý cười, chỉ là ý cười này không đạt đến đáy mắt!

Vũ Văn Tiểu Tam, rất tốt! Nếu để cho Bổn vương bắt được. . . . . Đặc biệt là nếu lúc bắt được nàng, mà nàng lại đang ở bên cạnh mỹ nam tử, thì nàng cứ chờ xem bổn vương xử trí nàng thế nào!

Đình Vân không tự chủ được run rẩy thân thể. Vương phi, bản thân người tự cầu nhiều phúc đi!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đang ở trong khách sạn, đột nhiên không biết vì sao có cảm giác lạnh cả người, nhịn không được run một cái.

Gia Luật Trục Nguyên không hiểu quay đầu lại hỏi: "Làm sao vậy? Lạnh à?"

"Không có! Chỉ là không cẩn thận run lên một cái thôi!" Tại sao trong lòng nàng cứ có cảm giác kỳ kỳ thế nhỉ? Giống như lập tức sẽ xảy ra chuyện gì không tốt vậy!

Cùng lúc đó, A Cổ Đạt Mộc cầm đàn hương và rượu đi vào. . . . . .

Đặt một cái bàn ở cửa sổ, phía trên để một lư hương, bên trong cắm ba cây hương.

Đầu Tiểu Nguyệt đầy vạch đen nhìn tiểu thư nhà bọn họ khí thế rầm rộ, dường như bây giờ tiểu thư giả bộ làm nam nhân đã không nhìn ra sơ hở gì rồi. Nhưng không phải không nhìn ra sơ hở gì thì có thể tìm nam nhân kết bái chứ?

"Huynh đệ, còn không biết ngươi tên là gì!" Gia Luật Trục Nguyên cười nhìn nàng.

"Tên ta là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái!" Mỗ nữ nói dối mà mặt không đỏ hơi thở không gấp.

"Huynh đệ, bây giờ chúng ta là huynh đệ kết nghĩa, ta hi vọng ngươi sẽ nói thật! Khắp thiên hạ cũng không có dòng họ này!" Bộ dạng Gia Luật Trục Nguyên trở nên nghiêm túc, tuy nói hắn đến bây giờ cũng không hiểu tại sao mình sẽ kết bái với vị công tử này. Nhưng nếu như đã quyết định kết bái, vậy nhất định phải thành thật với nhau!

https://thuviensach.vn

Ặc, Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn, trong bụng cũng có chút ảo não, gãi đầu một cái, mở miệng nói: "Thật ra tiểu đệ gọi là Bách Độ!" (Bách Độ là baidu đó mọi người)

Tiểu Nguyệt khóe miệng giật giật, sao lại là Bách Độ!

"Bách Độ? Chẳng lẽ là thiên hạ đệ nhất quái tài?" Hoàn Nhan Trác rất kinh ngạc mở miệng.

"Đệ nhất thiên hạ quái tài?" Lần này Vũ Văn Tiểu Tam thật sự không hiểu, nàng khi nào lại nổi danh như vậy hả?

Hoàn Nhan Trác nhìn hắn một chút, có chút kính trọng mở miệng: "Đối tửu đương ca, nhân sinh kỷ hà, thí như triêu lộ, khứ nhật khổ đa" (*)

(*)Ca hát khi có rượu, đời người có bao nhiêu, ví như sương mai, trải qua nhiều đau khổ

"Khảng đương dĩ khảng, ưu tư nan vong. Hà dĩ giải ưu, duy hữu đỗ khang!" (*) Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, đôi mắt cười như vầng trăng khuyết. Không ngờ bài thơ nàng sao chép trong hội thi thơ ngày đó đã nổi danh như vậy rồi, đến người này cũng biết. (mấy bài thơ mà chị này sao chép của các tác giả trong mấy chương trước đó mọi người)

(*)Phóng khoáng lúc nào thì cứ phóng khoáng, ưu tư khó quên. Làm sao Giải Ưu, chỉ có Đỗ Khang

"Thơ này là do huynh đài làm sao?" Giờ khắc này Hoàn Nhan Trác ngay cả "Huynh đài" cũng gọi ra.

"Đúng vậy! Bất quá sao huynh đài lại biết được?" Mỗ nữ chẳng biết xấu hổ mà thừa nhận. Dù sao có phải nàng làm hay không? Trừ nàng cũng không còn người nào biết!

https://thuviensach.vn

Ngược lại cặp mắt như chim ưng của Gia Luật Trục Nguyên lóe lóe, có thể làm ra câu thơ như vậy, hai chữ "Tài tình" tuyệt đối không thể biểu đạt được, rõ ràng chính là ngực có chí lớn! (nghĩa là người có chí lớn)

Hoàn Nhan Trác cũng rất kích động nhìn vương thượng nhà mình. Ánh mắt vương thượng quả nhiên không có sai, người như vậy nếu có thể giúp Mông Man đế quốc một tay thống nhất nghiệp lớn, cơ hội thành công có thể tăng lên gấp đôi!

"Là do phụ tử Công Tôn đại nhân cùng nhau truyền bá đấy!" Phụ tử Công Tôn Trường Khanh đều có thể xem là ngôi sao sáng trong giới văn học, dẫn dắt nền văn học thiên hạ phát triển. Lời bọn họ nói ra tự nhiên có rất nhiều người tin phục!

Ai nha, không ngờ Công Tôn Trường Khanh ngược lại là một người tốt!

"Ta nói tên của ta rồi, vậy ngươi nên nói tên của ngươi đi chứ?" Nghiêng đầu liếc nhìn hắn, thật ra thì trong bụng cũng có chút lấm tấm mồ hôi, bởi vì nàng dùng tên giả mà.

Khí phách cười một tiếng: "Gia Luật Trục Nguyên!" Bốn chữ hơi kiêu ngạo nói ra.

Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc đều cả kinh. Tại sao vương thượng có thể cứ như vậy nói ra tên của mình chứ? Nơi này chính là địa giới của Hiên Viên đế quốc, nếu cái tên Bách Độ này là người của hoàng đế Hiên Viên, vậy vương thượng gặp nguy hiểm rồi!

Gia Luật Trục Nguyên không hề lo lắng, bởi vì tiềm thức hắn nói cho hắn biết, tiểu công tử ngọc diện này nhất định sẽ không bán đứng hắn!

Tiểu Nguyệt gãi gãi đầu, cảm giác cái tên này có chút quen thuộc. Nhưng mà nàng nghĩ không ra là ai, rất buồn bực đứng ở một bên.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người cùng chờ phản ứng của Vũ Văn Tiểu Tam. Tay của A Cổ Đạt Mộc và Hoàn Nhan Trác cũng hơi nắm chặt lại, chỉ cần biểu hiện của tên Bách Độ này có nửa điểm không đúng, bọn họ liền giết hắn! Thưởng thức hắn là một việc, nhưng an nguy của vương thượng phải đặt lên hàng đầu!

Ai ngờ, Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên rất là khinh bỉ nhìn hắn một cái: "Giọng điệu ngươi như vậy là sao hả! Còn ‘Gia Luật Trục Nguyên!’ là gì, gọi Gia Luật Trục nghĩa là không dậy nổi sao? Nếu họ của ta là Gia Luật, ta trực tiếp gọi Gia Luật Tranh Giành, so với tên của ngươi nghe khí phách nhiều!"

Nói cái tên cũng chảnh tựa như nhị ngũ bát vạn, đúng là bệnh thần kinh!

Gia Luật Trục Nguyên suýt nữa không phản ứng kịp, có chút không dám tin nhìn nàng, chẳng lẽ người này không phải sống trên đại lục hay sao? Ngay cả Gia Luật Trục Nguyên hắn cũng chưa nghe qua? Hay do nhiều năm nay hắn không ra ngoài đánh giặc, nên mọi người đã quên hắn rồi sao?

Hoàn Nhan Trác dò xét cẩn thận Vũ Văn Tiểu Tam một lúc lâu, thấy nét mặt nàng không giống như đang giả bộ nên mới yên lòng. A Cổ Đạt Mộc hơi khó tin gãi đầu một cái. Không phải chứ? Ngay cả tên của vương thượng bọn hắn mà cũng không biết sao?

"Ha ha ha. . . . . Chưa từng nghe qua cũng tốt! Vậy chúng ta liền uống máu ăn thề, kết bái đi!" Gia Luật Trục Nguyên cười đến vui vẻ, vẫn là người luôn bị nhiều người vây quanh nịnh hót, nhưng hôm nay lại có người không biết đến hắn, chỉ là xuất phát từ tình cảm cá nhân mà muốn kết bái cùng hắn. Loại cảm giác này rất là mới mẻ, cũng rất thoải mái.

"Hoàng Thiên tại thượng, Hậu Thổ tại hạ. Nay Gia Luật Trục Nguyên ta nguyện cùng Bách Độ đệ kết nghĩa huynh đệ, uống máu ăn thề!" Giọng nói khí phách cuồng ngạo vang lên.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Thiên tại thượng, Hậu Thổ tại hạ, nay Bách Độ ta,nguyện cùng Gia Luật Trục Nguyên huynh kết nghĩa huynh đệ, uống máu ăn thề!" Vũ Văn Tiểu Tam tận lực để cho giọng nói của mình nghe có vẻ khí phách nam tử một chút.

"Từ đây về sau, có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu!" Một Quân Vương vẻ mặt thành thật.

"Từ đây về sau, có phúc ta hưởng, gặp nạn hắn chịu!" Một mỗ nữ càng thêm nghiêm túc.

Gia Luật Trục Nguyên không dám tin từ từ quay đầu nhìn hắn một cái, hắn mới vừa nói gì vậy hả? "Có phúc ta hưởng, gặp nạn hắn chịu"? Hắn không có nghe lầm chứ?

Ba người khác cũng là bộ dáng bị đả kích và tổn thương rất sâu sắc.

Khí phách cười một tiếng, không để bụng mở miệng lần nữa: "Không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng ngày cùng tháng cùng năm!"

"Không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cầu ta sống thêm vài năm so với hắn!" Âm thanh trong trẻo của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên lần nữa.

Lần này dù là Gia Luật Trục Nguyên nhịn giỏi đến đâu, cũng có chút không vui, quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Bách Độ đệ, đệ đây không phải là đang trêu vi huynh chứ?"

"Hả? Đâu có? Ta rất nghiêm túc mà!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong rất là thành kính nhìn lư hương.

"Huynh đệ coi trọng đồng sanh cộng tử, sao đệ có thể cầu xin sống thêm vài năm so với vi huynh?" Vẻ mặt Gia Luật Trục Nguyên tràn đầy không

https://thuviensach.vn

vui.

"Đó là bởi vì huynh so với ta lớn tuổi hơn, ta sống nhiều hơn ngươi mấy năm không phải là rất bình thường sao?" Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt mê man quay đầu nhìn hắn.

Gia Luật Trục Nguyên liền chán nản!

"Chẳng lẽ huynh kết bái với ta là vì huynh muốn sống thọ và chết cùng lúc với ta sao? Ta đây rõ ràng còn có thể sống thêm vài năm, lại chủ động chôn theo huynh hả?" Vũ Văn Tiểu Tam trợn to mắt, vẻ mặt không dám tin nhìn hắn "Không ngờ tâm tư của huynh lại ác độc như thế!"

Trong lúc nhất thời Gia Luật Trục Nguyên không thể nói được gì nữa, quay đầu mở miệng với A Cổ Đạt Mộc: "Mang rượu tới!"

"Dạ!" A Cổ Đạt Mộc nói xong, liền giơ lên vò rượu kia, chia rượu ra đổ vào trong hai cái chén. Trong bụng lại buồn bực không thôi, hắn đã nói những lời như thế rồi, vương thượng vẫn kết bái cùng người này, tính khí vương thượng lúc nào thì trở nên tốt như vậy hả?

"Công tử!" Nói xong giao một ly rượu đến tay của Gia Luật Trục Nguyên, sau đó giao một chén khác cho Vũ Văn Tiểu Tam.

Gia Luật Trục Nguyên cầm dao lên, nhẹ nhàng cắt một đường, một giọt máu liền nhỏ vào trong rượu, đưa cho Vũ Văn Tiểu Tam, mỗ nữ do dự một chút mở miệng: "Ta có thể uống ít một chút được không?" Dường như nàng tửu lượng nàng không cao nha!

"Không được!" Hắn đã cho qua nhiều lần như vậy rồi, còn uống ít một chút gì nữa?

"Được rồi!" Mím mím môi, uống vào một hớp.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng méo miệng, hắn khẽ cười một tiếng. Bộ dáng méo miệng của tiểu huynh đệ này nhìn có chút giống như nữ nhân!

"Đến phiên ngươi!" Gia Luật Trục Nguyên cầm dao găm trong tay đưa cho nàng.

Mỗ nữ cầm đao kia rồi nhìn tay của mình, trợn mắt nhìn một hồi lâu, làm bộ đáng thương ngẩng đầu lên: "Ta sợ đau!"

Tất cả mọi người suýt nữa ngã quỵ!

"Nam tử hán đại trượng phu, sợ đau cái gì!" A Cổ Đạt Mộc ở một bên chen vào nói.

Lời này kích thích Vũ Văn Tiểu Tam, nàng giơ đao lên chuẩn bị cắt một đường, thời điểm cách ngón tay còn có mấy millimet thì dừng lại, vẻ mặt đưa đám: "Ta thật sự sợ đau mà!"

Chợt linh cơ vừa động, nàng liền phun một bãi nước miếng vào trong ly rượu kia: "Như vậy là được rồi!"

Gia Luật Trục Nguyên chịu đựng cảm giác muốn nôn mửa nhìn nàng một hồi lâu, như vậy là được rồi sao?

Thấy hắn không chấp nhận, nàng tiếp tục mở miệng: "Cái đó, cái đó, máu hay nước miếng đều là chất lỏng lưu động trong cơ thể con người thôi, không có gì khác biệt đâu?"

Gia Luật Trục Nguyên nhìn Hoàn Nhan Trác một cái, Hoàn Nhan Trác lúc này hiểu ý, lập tức lại rót một ly rượu khác đưa cho hắn. . . . . .

Nhận lấy rượu trong tay Vũ Văn Tiểu Tam, ném qua một bên. . . . . ."Này, ngươi làm gì thế!" . . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiếp đó một bàn tay mạnh mẽ bắt được tay của nàng, ánh đao chợt lóe. . . . . ."Á!" Một tiếng hét thảm, trầm bổng kéo dài. . . . . .

Gia Luật Trục Nguyên cười đem rượu kia uống một hơi cạn sạch. . . . . .

Tiểu Nguyệt ở một bên rất không đành lòng che mắt lại.

Vũ Văn Tiểu Tam mặt đầy oán hận nhìn hắn, một cái tay che tay của mình, đáy mắt rưng rưng, giống như cực kỳ úy khuất. Bộ dáng kia làm cho tim Gia Luật Trục Nguyên đập hơi chậm lại, có chút sững sờ.

"Nhìn cái gì! Ta bị ngươi chém chết rồi này!" Vũ Văn Tiểu Tam hét to lên một tiếng.

Một tiếng hô này làm tất cả mọi người không kìm chế được mà ho khan, chém chết?

Gia Luật Trục Nguyên dở khóc dở cười nhìn hắn một cái, thu hồi ánh mắt. Trong bụng lại có chút buồn bực, hắn là đàn ông, mình động lòng cái gì hả?

"Này, lại nói chúng ta cái này coi như là kết bái xong rồi chứ?" Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu liếc hắn, cảm giác say dâng trào, đầu hơi mơ màng rồi.

Gia Luật Trục Nguyên gật đầu cười, âm thanh khí phách vang lên: "Ừ, kết bái xong rồi. Về sau ta chính là huynh trưởng của đệ rồi, hiền đệ, mời!"

Vừa nói vừa chỉ chỉ về phía cái bàn kia, Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu một cái, di chuyển cái mông của mình qua. Cảnh tượng trước mắt đã có chút mông lung rồi, mơ hồ nhìn hắn: "Cái đó, dường như đầu ta có chút choáng váng!"

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt như ngọc cũng bắt đầu hiện lên màu sắc đỏ tươi, rất là mê người. . . . . Mê người? Gia Luật Trục Nguyên lắc lắc đầu. Mình là nam nhân, tại sao có thể sinh ra suy nghĩ viễn vông đối với người cũng là nam nhân chứ!

Tiểu Nguyệt vội vàng tiến lên rót một chén nước: "Công tử, ngươi uống chút nước cho tỉnh rượu!"

Nhận lấy, uống vào một hớp. Nhưng đầu càng choáng váng lợi hại, nằm ở trên bàn đếm sao tràn đầy trong mắt. . . . . .

Bộ dáng này càng thêm vô cùng dễ thương, Gia Luật Trục Nguyên cố đè xuống cảm giác khác thường trong lòng, cau mày mở miệng: "Làm sao tửu lượng lại kém như vậy."

A Cổ Đạt Mộc cũng là một bộ dáng rất tiếc nuối.

Mê mê mang mang nhìn hắn một cái, đầu óc có chút muốn ngất đi: "Thương Thương đâu?" Lần trước nàng chính vì uống rượu, liền mạnh mẽ cưỡng đoạt Thương Thương rồi. Mặc dù dáng dấp người này cũng rất đẹp trai, nhưng không phải là Thương Thương của nàng, cho nên. . . . . .

"Thương Thương?" Gia Luật Trục Nguyên có chút nghi hoặc nhìn hắn.

Tiểu Nguyệt tiến lên trấn an cảm xúc của tiểu thư nhà mình: "Công tử, ngài bây giờ đang ở khách điếm. Giờ chúng ta đi tìm. . . . . đi tìm Thương Thương, có được hay không?" Hiện tại không thể nói là Hi Vương Gia, nếu không bị mấy người kia nhìn ra cái gì sẽ không tốt.

"Nhưng mà, nhưng người ta muốn tìm Thương Thương ngay bây giờ luôn." Sau đó sẽ mạnh mẽ cưỡng đoạt hắn lần nữa, hắc hắc. Nói xong muốn đứng lên.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Trục Nguyên lôi kéo nàng, quay đầu phân phó Hoàn Nhan Trác: "Đi lấy thuốc giải rượu."

Hoàn Nhan Trác nhíu mày mở miệng: "Công tử, trước khi xuất môn không mang theo thuốc giải rượu. Chúng ta có thể để cho tiểu nhị đi nấu canh giải rượu, nhưng hiệu quả không tốt bằng thuốc giải rượu."

"Đi nấu trước đi!" Nhíu mày mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam đã có khuynh hướng muốn say khướt rồi.

"Dạ!" . . . . . .

Mỗ nữ nỗ lực muốn đem cánh tay của mình từ trong tay Gia Luật trục Nguyên thoát ra ngoài, nhíu mày cao giọng thét chói tai: "Buông ta ra, buông ra! Người ta muốn đi tìm Thương Thương!"

"Đệ nói cái người Thương Thương đó ở nơi nào? Vi huynh dẫn đệ đi tìm!" Âm thanh cuồng ngạo vang lên, trong lòng lại hơi nghi ngờ.

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói, lại bị Tiểu Nguyệt chặn lại: "Vị công tử này, công tử nhà chúng ta là say khướt nói mê sảng thôi, đừng để ý đến hắn!"

"Nói bậy, người ta đúng là muốn tìm Thương Thương mà, Thương Thương. . . . . ." Lảo đảo, bước chân có chút không ổn. Gia Luật Trục Nguyên chỉ đành phải đỡ nàng, lảo đảo vài bước, trong ánh mắt lo lắng của Tiểu Nguyệt, nàng rơi vào trong ngực của hắn.

Một mùi thơm ngát đập vào trong mũi, trong bụng khẽ nhúc nhích. Mùi hương trên người tiểu huynh đệ này thật dễ chịu. Nhìn chằm chằm khuôn mặt người trong ngực, trên mặt ngọc không có nửa điểm tỳ vết nào. Trên khuôn mặt trắng nõn nà dính chút màu đỏ tươi, lông mi như cánh chim đang xòe ra. Mắt đẹp rưng rưng, chu cái miệng nhỏ nhắn mở miệng: "Người ta muốn tìm Thương Thương. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Gia Luật Trục Nguyên nghe vậy, môi cương nghị mím chặt, chợt có chút ghen tị với cái tên "Thương Thương" đó rồi.

. . . . . .

Ngoài cửa sổ, một người đã thu hết tất cả vào mắt. Ánh mắt sáng lên, nhanh chóng bay về phía Thất Vương phủ, ha ha. . . . . Rốt cuộc để hắn tìm được vương phi rồi, lập tức trở lại thông báo cho Vương Gia thôi!

Mắt như chim ưng của Gia Luật Trục Nguyên híp lại, quét ngoài cửa sổ, nhìn về khoảng không phía nam. Nhưng vào lúc này, Hoàn Nhan Trác đẩy cửa đi vào. Quay đầu nhìn hắn một chút, chỉ thấy trên tay của hắn bưng một chén canh giải rượu, nhận lấy rồi mạnh mẽ rót vào miệng Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

"Ta không uống, ta muốn tìm Thương Thương. . . . . Khụ khụ. . . . . Này, ta nói không uống. . . . . Ưmh. . . . . Khụ khụ. . . . . ." Từ chối một hồi lâu, vẫn bị mạnh mẽ đổ vào miệng.

Không lâu lắm, ý thức tỉnh táo, nhưng mà bước chân vẫn có chút không ổn định.

Ngẩng đầu lên cười híp mắt nhìn hắn một cái: "Ha ha. . . . . Cảm tạ!"

Cười nói tự nhiên, mắt đẹp sáng ngời, càng làm cho tinh thần hắn có chút hoảng, lắc đầu một cái. Ở đáy lòng quở nhẹ một tiếng, mình nghĩ cái gì vậy. Đây là nghĩa đệ kết bái của hắn, tại sao có thể có tâm tư không đứng đắn như vậy! Huống chi, dù là ý tưởng, cũng không nên có với một người đàn ông chứ!

Quay đầu trầm giọng mở miệng: "Chúng ta lập tức đi, hành tung đã bị bại lộ."

https://thuviensach.vn

"Hả?" A Cổ Đạt Mộc có chút không hiểu nhìn của hắn, "Công tử, chúng ta bại lộ khi nào?"

"Người tới chưa chắc là dò thân phận của chúng ta, nhưng mà ta đã bị người ta chú ý tới." Tiếng nói của hắn vừa rơi xuống, Hoàn Nhan Trác lập tức mở miệng, "Công tử, ta đi chuẩn bị xe ngựa." Vương tuyệt đối sẽ không tính sai!

. . . . . .

"Vương Gia, thuộc hạ tìm được vương phi rồi!" Một ẩn vệ rất là kích động đứng ở trước mặt của Hiên Viên Vô Thương bẩm báo.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười thoải mái, tuy xác định nàng ở bên ngoài phóng khoáng, nhưng vẫn còn có chút lo lắng nàng sẽ xảy ra chuyện, tìm được nàng thì hắn liền an tâm, nhưng. . . . . ."Nàng ở đâu?"

"Ở khách điếm Thanh Vân, mang theo một người hầu, ở chung một chỗ với một công tử áo đen và hai người hầu của hắn!" Ẩn vệ này nói ra cảnh tượng mình thấy được.

Đình Vân ở một bên vuốt ve cái trán, cảm thấy cực kỳ nhức đầu!

Quả nhiên, lập tức nhìn thấy Vương Gia nhà mình cười đến cực kỳ xinh đẹp quyến rũ: "Có phải dáng dấp nam tử mặc áo đen kia còn tương đối anh tuấn nữa đúng không?"

Ẩn vệ này không chút nào phát hiện Vương Gia nhà mình có điểm không thích hợp, cười híp mắt mở miệng: "Đúng vậy, Vương Gia. Dáng dấp nam tử mặc áo đen kia vô cùng anh tuấn, lúc đó thuộc hạ thấy vương phi đang trong ngực của hắn."

Thốt ra lời này xong, ẩn vệ này rốt cuộc ý thức được có gì đó không đúng. Vương phi ở trong ngực nam tử áo đen đó, vậy Vương Gia. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lần này, hắn rốt cuộc cảm thấy bọn họ ở chung một phòng, giống như cũng nhau cấu kết…!

Mồ hôi lạnh trên người có chút không thể khống chế được chảy ra, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt càng cười càng phát ra kiều diễm của Vương Gia: "Cái đó, cái đó, Vương Gia, ngài không nên tức giận, hình như là do vương phi uống rượu say thôi!"

Nữ nhân đáng chết này, nhanh như vậy đã quyến rũ được nam nhân khác. Còn uống rượu, lần trước chính vì uống rượu mới trao cho hắn. . . . . Lần này không biết. . . . . ? Càng nghĩ sắc mặt càng căng thẳng: "Bây giờ bọn họ đang ở chỗ nào?"

"Lúc thuộc hạ đi thì bọn họ vẫn còn ở khách điếm Thanh Vân! Còn bây giờ thì. . . . . ." Nói đến một nửa, một nam tử mặc y phục băng lam sắc liền vọt vào, không kịp nữa hành lễ liền mở miệng: "Vương Gia, thuộc hạ thấy một nam tử áo đen, đỡ vương phi đi Vọng Nguyệt Các!"

Vọng Nguyệt Các, cũng là tên một khách điếm!

Lời này vừa rơi xuống, một trận gió thổi qua, Vương Gia nhà bọn họ đã không thấy bóng dáng, chỉ là xa xa truyền đến một tiếng mắng: "Đáng chết!" . . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 21: Thương Thương cũng rất cường tráng khỏe mạnh, muốn thử không?

Vào Vọng Nguyệt Các, đầu của Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy rất choáng váng, quệt mồm, rất bất mãn nhìn Gia Luật Trục Nguyên: "Đều tại huynh, ta nói uống ít một chút, huynh lại muốn ta uống nhiều như vậy, đầu người ta choáng váng muốn chết!"

Trên vẻ mặt cuồng ngạo của Gia Luật Trục Nguyên hiếm khi xuất hiện thần sắc khó xử, hắn làm sao biết tửu lượng của đệ ấy kém như vậy chứ!

Hoàn Nhan Trác cũng có chút lo lắng, Vương thượng tới Hiên Viên đế quốc vì có chuyện quan trọng, sao có thể luôn đặt tâm tư lên trên người vị tiểu công tử này! Không hề nhắc đến những chuyện khác nữa. Chuyện này. . . . .haizz!

A Cổ Đạt Mộc người này thần kinh thật thô, không biết tại sao, hắn cảm thấy ánh mắt của vương thượng nhìn vị tiểu công tử này có cái gì đó không đúng? Nhưng không đúng ở chỗ nào, thì hắn lại không nói ra được. Thật là bi kịch!

Đúng lúc này, "Phanh" một tiếng vang thật lớn, cửa bị đạp ra.

Một nam tử mặc áo trắng xuất hiện tại cửa phòng, dung nhan xinh đẹp như cánh hoa đào làm người ta phải kinh tâm động phách, thế gian này hoàn toàn không tìm được từ để hình dung vẻ đẹp này! Một thân khí chất như tiên như yêu càng làm cho người ta không tự giác sinh lòng tán thưởng, chính xác là một người phong hoa tuyệt đại!

https://thuviensach.vn

Bước vào cửa, cặp mắt tà mị như hoa đào kia liền khóa trên thân người đang nằm ở trên bàn, đáy mắt mơ hồ có tia lửa nhảy lên.

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe một tiếng đạp cửa này, bỗng một loại dự cảm chẳng lành tràn đầy toàn thân, ngẩng đầu lên vừa nhìn, liền thấy sắc mặt xanh mét của Hiên Viên Vô Thương.

Vội vàng đứng lên, nhưng bởi vì tác dụng của rượu suýt nữa làm nàng không đứng vững. Gia Luật Trục Nguyên ngay lập tức đỡ lấy nàng, hắn vừa đỡ càng làm cho ánh mắt như hoa đào của người nào đó suýt nữa phun ra lửa!

"Không biết vì sao công tử lại xông vào phòng của tại hạ?" Gia Luật Trục Nguyên nhíu mày mở miệng, mặc dù tận lực giảm thấp âm điệu xuống, nhưng vẫn khó nén được khí phách vương giả!

Lúc này Hiên Viên Vô Thương mới bắt đầu chú ý hắn, mày kiếm híp lại, lắc mình một cái tiến lên, liền kéo Vũ Văn Tiểu Tam ra khỏi ngực của hắn. . . . . .

Gia Luật Trục Nguyên đang muốn giành lại, liền nghe Vũ Văn Tiểu Tam co rúm lại mở miệng: "Thương Thương. . . . . ."

"Thương Thương" ? Chính là người dù hắn uống quá nhiều đến nỗi mơ mơ màng màng cũng muốn đi tìm sao? Ánh mắt của Gia Luật Trục Nguyên có chút tìm tòi nghiên cứu nhìn trên người của Hiên Viên Vô Thương. Nam tử này quả nhiên là cực đẹp, nói hắn xếp thứ hai thì cho dù là cô gái đẹp nhất cũng không cách nào xếp thứ nhất đâu. Phong thái như vậy, thế gian này sợ rằng chỉ có một người!

Hiên Viên Vô Thương hung hăng trợn mắt nhìn nàng một cái, sau đó nhìn Gia Luật Trục Nguyên, một thân khí phách bén nhọn, giống như là vương giả trời sanh. Dung nhan như từ đao khắc ra, hơi có vẻ thâm thúy, đôi mắt kia càng thêm sắc bén như chim ưng. Chợt, khóe môi như hoa anh

https://thuviensach.vn

đào nâng lên một nụ cười khẽ, có chút đùa giỡn nhìn hắn: "Các hạ thật là rất hăng hái, đến Hiên Viên đế quốc du ngoạn."

Mắt ưng híp lại, nổi lên chút sát ý: "Quả nhiên không hổ là Hi vương gia của Hiên Viên đế quốc, ánh mắt rất tốt!"

Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc có chút khiếp sợ nhìn hắn, Hi Vương Gia? Thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử? Khó trách dáng dấp lại đẹp mắt như vậy! Tiểu Nguyệt có chút sợ sệt đứng ở một bên, nhìn sắc mặt của Vô Thương Vương Gia dường như không tốt chút nào, tiểu thư. . . . . Tiền cảnh kham ưu!(*)

(*) Tiền cảnh kham ưu: tương lai tự chịu đựng có nghĩa gần giống như là tự cầu nhiều phúc

Vũ Văn Tiểu Tam mê mê mang mang nhìn gương mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương, cọ xát trong ngực của hắn: "Các ngươi đang nói chuyện bí hiểm gì vậy?"

Nam tử nghe vậy, hung hăng trợn mắt nhìn nữ nhân trong ngực một cái. Mới một lát mà đã chọc tới Gia Luật Trục Nguyên —— một nhân vật khó đối phó như vậy, hi vọng không phải là tình địch mới của hắn!

Nhận được ánh mắt cảnh cáo của hắn, một trên người mỗ nữ mơ hồ có mồ hôi lạnh toát ra: "Cái đó, cái đó, cứ coi như ta chưa nói gì!"

Nhìn thấy hai nam tử thân mật như thế, Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc cảm thấy cực kỳ quái dị, đồng thời Gia Luật Trục Nguyên cũng cảm thấy quái dị, trong bụng cũng hơi khó chịu.

"Các hạ cứ tiếp tục du ngoạn, Bổn vương chỉ dẫn hắn đi thôi!" Hiên Viên Vô Thương nói xong, liền chuẩn bị mang theo Vũ Văn Tiểu Tam rời đi.

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Trác ngăn ở cửa: "Hi Vương Gia cho là sau khi đạp cửa phòng công tử nhà chúng ta, lại có thể dễ dàng rời đi như vậy sao?" Thật ra nguyên nhân chân chính là Hi Vương Gia của Hiên Viên đế quốc, nhất định là người của hoàng đế Hiên Viên. Hành tung của Vương thượng tới đây đã bị hắn phát hiện, tuyệt đối rất bất lợi!

Cho nên nhất định không thể để cho hắn rời đi!

Gia Luật Trục Nguyên cũng không muốn để cho hắn đi, nói chính xác hơn là không muốn cho hắn mang Vũ Văn Tiểu Tam đi! "Hi vương gia, người đang ở trong ngực của ngài là nghĩa đệ kết bái của trẫm. Hắn còn chưa đồng ý, sao ngài có thể tự động dẫn hắn rời đi?"

"Vậy ngươi cho là, ngươi có thể giữ Bổn vương lại sao?" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, nhìn hai người này, trong bụng càng thêm ghen ghét dữ dội. Mới chỉ có một lát đã kết bái thành nghĩa đệ của hắn rồi!

Hoàn Nhan Trác ngẩn ra, trong lòng biết nơi này là Hiên Viên đế quốc, giữ Hiên Viên Vô Thương lại sợ là có chút khó khăn! Khuôn mặt Gia Luật Trục Nguyên cũng tràn đầy kiên định, không nói tới việc Hiên Viên Vô Thương muốn mang theo Bách Độ đi, chỉ riêng việc sau khi Hiên Viên Vô Thương ra ngoài, an toàn của mình sẽ phải chịu uy hiếp, hắn cũng không thể để cho Hiên Viên Vô Thương đi ra ngoài!

"Giữ được hay giữ không được, vậy thì phải xem Hi vương gia có bao nhiêu bản lãnh!" Lời này vừa rơi xuống, một đám người áo đen liền xuất hiện xung quanh phòng, đem gian phòng vây lại một vòng đến nước chảy cũng không lọt!

"Xem ra ý tứ của các hạ là muốn giết chết Bổn vương ở chỗ này phải không?" Đôi mắt tà mị như hoa đào ẩn chứa ý cười, quay đầu nhìn Gia Luật Trục Nguyên.

https://thuviensach.vn

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm buồn bực, tại sao Gia Luật Trục Nguyên lại tự xưng là "Trẫm" hả? Ách, có lẽ nói không chừng hắn tự xưng là "Chân"! Nhưng tìm nhiều người áo đen vây quanh bọn họ như vậy làm gì?

Tiếp đó ngẩng đầu lên, nhìn một chút bộ dáng Hiên Viên Vô Thương đang cười đến cực kỳ kinh khủng, Vũ Văn Tiểu Tam bị dọa sợ đến gần chết!

Vẻ mặt đưa đám từ từ xoay đầu: "Trục Nguyên ca ca, huynh phải cứu ta! Ngàn vạn lần không thể để cho hắn dẫn ta đi!" Đặc biệt sao? Dựa vào bộ dáng Hiên Viên Vô Thương bây giờ, nếu để hắn mang nàng đi nàng còn có đường sống sao?

Lời này vừa rơi xuống, liền cảm thấy cánh tay ngang hông nàng hung hăng nắm lại thật chặt. Hiên Viên Vô Thương mặt đầy ghen tuông và tức giận, hung hăng nhìn nàng chằm chằm, gọi tên đó là "Trục Nguyên ca ca" thì thôi đi, còn không coi ai ra gì nói chuyện phiếm với hắn ta, xem hắn như không tồn tại phải không?

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn vẻ mặt của hắn, sợ sệt cắn môi một cái, không lên tiếng nữa.

"Hi vương gia, minh nhân bất thuyết ám thoại (*), nếu để ngươi đi ra ngoài. . . . . Sợ rằng, trẫm sẽ phải lập tức bị đuổi giết?" Trong đôi mắt như chim ưng đều là ánh sáng tàn nhẫn.

(*)Minh nhân bất thuyết ám thoại: người minh bạch không nói những lời không rõ

"Nếu như Bổn vương muốn bắt ngươi, còn cần chờ đi ra ngoài sao?" Nhẹ nhàng mở miệng, rồi sau đó nhàn nhạt quét qua hắn, đáy mắt tà mị như hoa đào kia không thấy được chút ấm áp nào.

https://thuviensach.vn

Lời này đánh thức được Gia Luật Trục Nguyên sững sờ trong chốc lát, ngay sau đó kiên định mở miệng: "Bất luận như thế nào, Hi Vương Gia cũng đừng nghĩ bước ra khỏi cánh cửa này!" Mặc dù hắn biết Hiên Viên Vô Thương không đơn giản, nhưng hiện tại hắn xuất hiện một mình tại nơi này, dễ đối phó hơn nhiều, hắn cũng không muốn cầm mạng của mình đi mạo hiểm.

Cười lạnh một tiếng, tay áo bào màu trắng vung lên. Mấy đạo bóng đen chợt lóe, trong nháy mắt càng thu hẹp gian phòng hơn, cảnh tượng thật náo nhiệt: "Các hạ có mấy thành phần thắng?"

Lông mày rậm của Gia Luật Trục Nguyên hung hăng nhíu lại chung một chỗ, nếu nhìn theo như nhân số cùng thực lực của hai bên, thì phần thắng được chia đều. Nhưng nơi này là ở Hiên Viên đế quốc, nếu động tĩnh quá lớn, hành tung của hắn nhất định sẽ bại lộ, đến lúc đó. . . . . !

"Như vậy chuyện này, Hi vương sẽ không nhúng tay vào?" Trong mắt ưng tràn đầy lo lắng, cảm giác bị người ta quản chế, xác thực không được tốt lắm!

"Chuyện không liên quan Bổn vương, vì sao Bổn vương phải nhúng tay?" Tuy nói hắn và Mặc có tầng quan hệ kia, nhưng chuyện của Hiên Viên đế quốc, hắn không muốn trông nom, chỉ vì sự kiện bảy năm trước kia. Để tránh gặp phải những chuyện tương tự, nên những năm gần đây, hắn đều tận lực không nhúng tay vào chính vụ trong triều.

Thỉnh thoảng hắn có thể giúp Mặc một chút, nhưng chuyện hoàng đế nước khác lẻn vào Hiên Viên đế quốc, chuyện như vậy hắn lười phải trông nom! Nếu chuyện này mà Mặc cũng không tra được, Hoàng đế Hiên Viên đế quốc quả thật có thể thay đổi người làm rồi!

"Trẫm tin Hi vương gia, nhưng Hi Vương gia có thể để nghĩa đệ của trẫm lại không? Bất luận như thế nào, chuyện này cũng không liên quan

https://thuviensach.vn

đến hắn!" Tuy nói vừa rồi hắn say rượu, có kêu hai chữ "Thương Thương", làm cho hắn biết hai người này nhất định có quan hệ sâu xa. Nhưng nhìn sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương hình như cũng không tốt lắm, có thể sẽ gây bất lợi đối với huynh đệ của mình!

Gia Luật Trục Nguyên hắn tuyệt đối sẽ không vì an toàn của mình, mà không để ý an nguy của huynh đệ hắn!

Thốt ra lời này xong, đáy mắt Hiên Viên Vô Thương giống như lây nhiễm ánh sáng cuồng phong bạo vũ (*),hắn vẫn muốn giữ Tam nhi lại. Quan hệ hai người bọn họ đã tốt như vậy rồi sao? Tốt! ngay cả an toàn của mình mà Gia Luật Trục Nguyên cũng không để ý đến?

(*)cuồng phong bạo vũ: mưa to gió lớn

Tiểu Nguyệt cũng là mặt mày sợ hãi đợi ở một bên, đây là tình huống gì đây? Tại sao đại ca tiểu thư kết bái lại đối mặt cùng Vô Thương Vương Gia hả?

Vũ Văn Tiểu Tam mơ mơ màng màng ngẩng đầu lên, nhìn ánh mắt của Hiên Viên Vô Thương càng ngày càng phát ra nguy hiểm, cuống quít mở miệng: "Cái đó, Thương Thương, không nên kích động, có gì chúng ta cứ từ từ nói!"

Đầu nàng choáng váng hoa mắt, thỉnh thoảng mới lấy lại tinh thần, không có cách nào hiểu rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì. Nhưng nhìn nét mặt Thương Thương bây giờ, đoán chừng nàng sẽ dữ nhiều lành ít rồi!

Tuyệt mỹ nam tử nhìn Gia Luật Trục Nguyên một chút, lại nhìn nàng một chút: "Nàng không muốn đi với Thương Thương? Nàng muốn ở chung một chỗ với hắn, phải không?" Lần này đến lượt đám người ẩn vệ không hiểu chuyện gì xảy ra, cảm thấy vị chua nồng đậm, hun đến đầu bọn họ có chút ngất đi!

https://thuviensach.vn

"Ách. . . . . Ta không có ý này!" Nàng chỉ là không muốn trở về bị hắn dọn dẹp mà thôi, dường như tạm thời còn không liên quan tới chuyện muốn ở chung một chỗ với Gia Luật Trục Nguyên đâu?

"Vậy nàng có ý tứ gì?" Cất cao âm lượng, rất là bất mãn mở miệng. Giờ phút này Hiên Viên Vô Thương tựa như một nữ nhân đang yêu, chất vấn bạn trai mình…… bên ngoài

Vũ Văn Tiểu Tam nghe xong lời này, có chút im lặng co rúm khóe miệng một chút. Tại sao nàng cảm thấy giọng của Thương Thương, có chút. . . . . kỳ cục?

Gia Luật Trục Nguyên ở một bên chen vào nói: "Hi vương gia, rất rõ ràng, nghĩa đệ trẫm không muốn trở về với ngài, kính xin ngài không nên gây khó khăn với đệ ấy!"

Lời này vừa rơi xuống, môi Hiên Viên Vô Thương liền hung hăng cắn lên môi Vũ Văn Tiểu Tam, để cho hai tròng mắt của mọi người không nhịn được mà trợn to. Làm cái gì vậy! Hi Vương Gia của Hiên Viên đế quốc, trước mặt mọi người hôn một người đàn ông?

Trên cái thế giới này còn có chuyện tình nào đáng sợ hơn sao?

Vũ Văn Tiểu Tam cũng rất ngượng ngùng, có nhiều người ở đây như vậy, nên muốn đẩy hắn ra: "Thương Thương, đừng mà!"

Mắt ưng của Gia Luật Trục Nguyên chợt lóe, vung tay lên, một đạo chưởng phong bén nhọn đánh về phía Hiên Viên Vô Thương. Nam tử bạch y kia bước sang bên một bước, liền nhẹ nhàng tránh thoát, đáy mắt tà mị lướt qua ánh sáng nguy hiểm: "Các hạ là muốn động thủ với Bổn vương?"

"Hi vương gia, ngài buông nghĩa đệ của trẫm ra. Các ngươi đều là nam tử, sao ngài có thể ép buộc hắn làm chuyện như vậy?" Mắt ưng đã tràn đầy lửa giận hừng hực, nếu là huynh đệ kết bái của Gia Luật Trục Nguyên hắn

https://thuviensach.vn

lại bị người khi dễ ở đây, đã đặt tôn nghiêm hắn ở chỗ nào? Trong lòng cũng vì thán phục võ công của Hiên Viên Vô Thương, không phải hắn khoe khoang, trong thiên hạ có thể trốn được một kích trí mạng của hắn, còn không bị chút tổn thương nào, không được mấy người!

"Cùng là nam tử"? Hiên Viên Vô Thương nghe lời này, tâm tình khá hơn một chút, thì ra là Gia Luật Trục Nguyên còn không biết Tam nhi là nữ nhi, vậy thì càng không thể có tình cảm gì đối với nàng rồi! Thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn rất không vui vì cái nhìn của hắn: "Bổn vương không động vào các hạ, là bởi vì Bổn vương không có hứng thú. Hắn là người của Bổn vương, Bổn vương với hắn như thế nào đều không liên quan tới các hạ, cũng xin các hạ đừng chõ mõm vào!"

Hắn là người của Hiên Viên Vô Thương? Gia Luật Trục Nguyên có chút kinh ngạc mà nhìn Vũ Văn Tiểu Tam trong ngực hắn, lại thấy bộ dáng Vũ Văn Tiểu Tam như đang làm sai việc gì, yên tĩnh đợi trong ngực của hắn.

Chẳng biết tại sao, đột nhiên có cảm giác vô cùng không thoải mái! Gật đầu một cái: "Nếu là như thế, xin cứ tự nhiên!"

Nhưng không biết vì sao lòng lại tràn đầy cảm giác không thoải mái, rốt cuộc là vì sao? Suy nghĩ một chút, có lẽ là vì nghĩa đệ của mình lại là một người luyến đồng đi. Loại chuyện như vậy, nếu nói ra ngoài, Gia Luật Trục Nguyên hắn sẽ bị người khác cười đến rụng răng mất!

Nhìn một chút người đi tới cửa kia: "Đợi đã ...!"

"Có chuyện gì?" Lần này giọng nói đã trở nên ác liệt , mới vừa rồi hắn xuất thủ với mình, mình cũng không có đánh trả, chỉ vì vội vã trở về dạy dỗ tiểu nữ nhân này! Hiện tại mình phải đi, hắn còn tìm mọi cách cản trở, thật coi tính khí Hiên Viên Vô Thương hắn quá tốt sao?

"Hắn và các hạ là luyến đồng?" Cái vấn đề này phải hỏi rõ ràng. (không biết tác giả có ý gì, theo mình nhớ luyến đồng là yêu con nít mà, đoạn tụ

https://thuviensach.vn

mới là nam với nam chứ.. kì lạ)

Môi mỏng như cánh hoa anh đào nâng lên một nụ cười làm cho thiên địa thất sắc: "Nàng là người yêu duy nhất của Bổn vương!" Sau khi nói xong dứt khoát ôm ngang nàng lên, sải bước rời đi. . . . . .

Thốt ra lời này, Tiểu Nguyệt nuốt một ngụm nước miếng, đuổi theo sát, chẳng lẽ lần trước Hi Vương Gia bị tiểu thư cường bạo nên điên rồi? Vốn nàng thấy Hi Vương Gia còn tưởng rằng là hắn tới cửa tìm tiểu thư nhà nàng báo thù!

Nhưng mà những người khác. . . . . toàn bộ đều hóa đá! Đùa gì thế, Hi vương gia của Hiên Viên đế quốc là một đoạn tụ? Hơn nữa. . . . . mới vừa rồi còn nói gì nhỉ?

—— người yêu duy nhất?

Không cần hù dọa bọn họ như vậy chứ?

Ngay cả ẩn vệ của Hiên Viên Vô Thương cũng không tự chủ được mà run lên một cái, cả người nổi hết da gà! Mặc dù bọn họ biết đó là vương phi của bọn hắn, nhưng mà Vương Gia thật cần ác tâm như thế không?

Hay cho một câu——người yêu duy nhất!

Không cần hù dọa bọn họ như vậy chứ?

Ngay cả ẩn vệ của Hiên Viên Vô Thương cũng không tự chủ được mà run lên một cái, cả người nổi hết da gà! Mặc dù bọn họ biết đó là vương phi của bọn hắn, nhưng mà Vương Gia có cần ác tâm như thế không?

Hay cho một câu——người yêu duy nhất!

Gia Luật Trục Nguyên lòng cũng tràn đầy không thoải mái, cũng không biết không thoải mái ở nơi nào! Đợi Hiên Viên Vô Thương và người của

https://thuviensach.vn

hắn đều rời đi, Hoàn Nhan Trác cau mày mở miệng: "Vương thượng, Hi Vương Gia đó, có tin được không?"

"Có thể tin." . . . . .

A Cổ Đạt Mộc cũng sững sờ nhìn phương hướng bọn họ rời khỏi, một tiểu công tử ngọc diện khả ái, cùng một người xinh đẹp tà mị Hi Vương Gia, dung mạo hai người nam nhân này so với nữ nhân còn hoàn hảo hơn, lại cùng nhau làm đoạn tụ? Không thể nào?

. . . . . .

"Cái đó, Thương Thương, chuyện là như vầy, chàng nghe ta giải thích đi!" Mỗ nữ sợ sệt nhìn hắn.

Hiên Viên Vô Thương mặt dịu dàng ôm nàng bay đến sau biệt viện, nhẹ nhàng đặt nàng đến trên đất, sau đó là bộ dáng kinh khủng này đây.

Vũ Văn Tiểu Tam bị dọa sợ lui về phía sau một đoạn, cho đến khi thối lui đến bức tường, mà người nọ cách nàng không tới 2cm, cười tà mở miệng: "Chuyện là như thế nào?" Trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy nụ cười xinh đẹp, cười đến cả người nàng đều rợn tóc gáy.

Một nữ không tự chủ run một cái, khuôn mặt tươi cười mở miệng: "Ta chỉ là muốn ra ngoài chơi đùa một chút thôi. Đúng vậy, chỉ là muốn chơi đùa một chút, liền chơi đến nửa ngày, sau đó sẽ đi tìm chàng mà."

"Thật sao?" Lần này giọng nói càng thêm nguy hiểm.

Gian nan nuốt một ngụm miếng: "Phải . . . . . Đúng! Thương Thương, chàng nhất định phải tin tưởng ta, ta là người thẳng thắn, đạo đức phẩm chất cao thượng, chưa bao giờ nói láo!"

https://thuviensach.vn

Tuyệt mỹ nam tử cười như không cười nhìn nàng: "Gia Luật Trục Nguyên lớn lên trông thế nào?"

"Rất tuấn tú!" Ba chữ vừa bật thốt lên, rồi sau đó hoảng sợ ngậm miệng mình, nhìn lên người ở trước mặt này đang cười đến cực kỳ xinh đẹp.

"So Thương Thương nhìn đẹp hơn sao?" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, mang theo chút ý tứ nguy hiểm.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn mặt hắn gần trong gang tấc, nịnh hót mở miệng: "Không có, không có, Thương Thương là đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử. Trên thế gian này sẽ không có người nào đẹp trai hơn chàng đâu... Thật đó!" Mỗ nữ nói xong gật đầu một cái, gia tăng độ tin cậy trong lời nói của mình

"Vậy tại sao Tam nhi còn muốn đi quyến rũ Gia Luật Trục Nguyên?" Cắn môi dưới, bộ dáng có chút uất ức nhìn nàng.

Bộ dáng kia rất tự nhiên lại đem đầu Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng đâm xuống, làm đầu óc nàng choáng váng, đều lấy ý nghĩ trong lòng mình khai ra hết: "Bởi vì Gia Luật Trục Nguyên. . . . . Chậc chậc, chàng thấy rồi mà? Hắn còn có cơ ngực, dáng vẻ thoạt nhìn rất cường tráng! Không giống với Thương Thương chàng đâu!"

Đôi mắt tà mị như hoa đào nguy hiểm nheo lại, giọng nói kéo thật dài. . . . . ."Thật sao? Tam nhi thích nam tử có cơ ngực à?"

Éc. . . . . Cảm giác hắn có điểm gì đó không đúng nha? Nuốt một ngụm nước miếng: "Cái đó, cũng không phải là thích...chẳng qua là cảm thấy nam tử như vậy tương đối cường tráng!"

"Thương Thương cũng rất cường tráng khỏe mạnh, Tam nhi có muốn thử một chút hay không?" Hai cái tay đưa ra, chia ra đặt ở nàng hai bên trái phải trên đầu nàng. Bờ môi như cánh hoa đào cứ như sắp đụng lên đôi môi của nàng, không khí cực kỳ mập mờ.

https://thuviensach.vn

Mặt mo của Vũ Văn Tiểu Tam còn dày hơn so với Nam Sơn bỗng "Oanh" một tiếng, không thể ức chế bạo hồng! Nuốt một ngụm nước miếng, trong đầu thoáng qua lồng ngực màu mật ong của hắn, còn có hai chấm đỏ nhỏ bị nàng cắn đến sưng đỏ. . . . . rồi tiếng kêu thảm thiết của nàng….

Mới nhớ tới đó chân của nàng liền mềm nhũn, nàng còn làm bộ không có thấy được cảnh tượng đó, cân nhắc rồi thật nhanh lắc đầu: "Vẫn là không muốn đâu! Người ta nhớ mặc dù Thương Thương không có bắp thịt, nhưng là cũng là phi thường cường tráng! Không biết Gia Luật Trục Nguyên có được cường tráng như vậy không!"

Câu nói sau cùng là lầm bầm lầu bầu nói, sau khi nói xong cảm giác bên cạnh mình không khí dường như muốn kết băng rồi!

"Tam nhi có muốn thử Gia Luật Trục Nguyên một chút hay không?" giọng nói đậm đà như một loại bồ đào mỹ tửu vang lên, tràn đầy ý vị hấp dẫn.

Mỗ nữ thành công bị âm thanh này đầu độc, thật nhanh gật đầu, cười đến mặt đầy bỉ ổi: "Muốn! Muốn!"

Sau khi nói xong nhìn lại sắc mặt âm trầm kia, hận không được nuốt luôn đầu lưỡi mình đi: "Thương Thương cái đó, đó là một hiểu lầm thôi. Đây tuyệt đối không phải lời thật lòng của ta! Ta chỉ là nhất thời xúc động, không phải. . . . . là nhất thời ấm đầu, nói chuyện không có trải qua suy tư kín đáo, không phải, phải . . . . . A, đúng rồi, là mới vừa uống một chút rượu, đầu còn có chút ngất đi, cho nên nói chuyện dùng từ không đúng ý!"

Bất luận biện giải cho mình ra sao, lại phát hiện trên bộ mặt tuyệt mỹ kia, nụ cười xinh đẹp càng ngày càng làm cho người ta kinh hãi!

"Tam nhi, người ta có phải là không có thỏa mãn nàng không?" Thu lại nụ cười xinh đẹp, làm bộ đáng thương nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"À? Không có, hoàn hảo! Hoàn hảo!" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bộ dáng đáng thương kia, một loại cảm giác thương tiếc tự nhiên sinh ra.

Mím mím môi, đôi mắt tà mị như hoa đào hàm chứa chút lệ quang: "Hoàn hảo, vậy chính là không đủ sao? Tam nhi đừng quyến rũ Gia Luật Trục Nguyên có được hay không, người ta sẽ cố gắng!"

Ánh mắt lấp lánh này khiến cho Vũ Văn Tiểu Tam quên luôn nội dung câu nói của hắn, trong đầu đều là bộ dáng đáng thương của hắn đang hỏi mình "Có được hay không?" , vì vậy thật nhanh gật đầu, sờ sờ đầu của hắn: "Được! Được! Thương Thương ngoan, không khóc!"

"Thật sao?" Lần này gương mặt đó càng thêm làm người ta thương tiếc.

Thật nhanh gật đầu: "Thật! Thật!" Đau lòng nhìn hắn như sắp mang lệ đầy mặt,

Tiếp đó, trong mắt chứa lệ quang của nam tử trước mặt trong nháy mắt thu lại, môi mỏng khêu gợi nâng lên một nụ cười tà tứ: "Đó là Tam nhi tự nói!"

Mỗ nữ còn không có phản ứng kịp vẻ mặt hắn đột nhiên biến chuyển, ngây ngốc gật đầu. . . . . .

Tiếp thân thể bị người ôm ngang lấy: "Vậy Thương Thương lập tức cho Tam nhi ăn no!"

"À? Muốn ăn cơm sao? Ta cũng vậy quả thật có chút đói bụng, chỉ là ăn cơm thôi, ôm ta làm cái gì? Tự ta đi sẽ tốt hơn!" Vũ Văn Tiểu Tam vẫn còn dừng lại ở giai đoạn ngu ngơ.

Nam tử tuyệt mỹ cười không đáp, ôm nàng một đường đi vào phòng ngủ. . . . . ."Thương Thương, ăn cơm thì đến đây làm gì?" Vì sao trong lòng có một loại dự cảm rất không tốt?

https://thuviensach.vn

Tiếp theo bị người một phen vứt xuống giường lớn mềm mại, khuôn mặt hoảng sợ ngồi ở trên giường, từng bước từng bước lui về phía sau: "Chàng...chàng. . . . . Chàng muốn làm gì?" Hai mắt trợn to, cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm rõ ràng.

"Người ta không muốn làm cái gì hết, chỉ là muốn cố gắng cho Tam nhi ăn no, tránh cho Tam nhi còn nhớ thương dã nam nhân bên ngoài!" Cười đến cực kỳ yêu tà.

"Cái….cái….cái. . . . . cái đó, không cần, thật sự không cần!" Gian nan nuốt một ngụm nước miếng, trong đầu nhớ tới cảnh tượng mình kêu gào thảm thiết, mặt đầy phòng bị nhìn lên nam nhân trước mặt.

Hiên Viên Vô Thương cúi người xuống, đôi tay để ở trên giường, trên bộ mặt tuyệt mỹ treo nụ cười xinh đẹp, từng chút từng chút dời về phía nàng, tựa như một con hổ vận sức chờ phát động!

Vũ Văn Tiểu Tam cắn răng, liều mạng hối hận, một mực thối lui đến chân giường, dính vào trên vách tường, mặt đầy khủng hoảng. . . . . .

"Không phải Tam nhi mới vừa nói Gia Luật Trục Nguyên thoạt nhìn rất cường tráng sao? Người ta nói về sau cố gắng thỏa mãn Tam nhi thật tốt, Tam nhi cũng đồng ý rồi, cho nên hiện tại người ta liền nên bắt đầu nỗ lực có đúng hay không?" Hắn nói rất nghiêm túc, đầu còn nghẹo sang một bên, một bộ dáng bảo bảo học hỏi.

Mỗ nữ nghe lời nói dẫn dắt từng bước của hắn, mục đích rất là trong sáng mở miệng"Đúng! Đúng vậy!Khoan, không! Không đúng!" Đặc biệt sao? Thế nhưng bất tri bất giác mà mắc bẫy của hắn!

Giờ phút này hắn đã tiến tới gần đến trước mặt nàng, Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu nhìn vách tường phía sau một chút, không thể lui được nữa, vẻ mặt đưa đám nhìn hắn: "Thương Thương, chúng ta có lời gì thì từ từ, có được không?"

https://thuviensach.vn

"Không được!" Hắn vừa nói vươn tay thon dài trắng noãn ra, nàng cảnh giác che chở y phục của mình, lại thấy hắn khẽ cười một tiếng, "Đừng sợ!"

Nói xong rất nhẹ nhàng giúp nàng lấy ngọc hoàn trên đầu xuống, tránh cho thương tổn đến nàng. . . . . .

Thấy hắn chỉ là gở xuống ngọc hoàn của mình, Vũ Văn Tiểu Tam lúc này tỉnh táo lại: "Hắc hắc. . . . . Thương Thương, chàng cũng cảm thấy ngọc hoàn màu tím trên đầu ta rất đẹp mắt có đúng không? Ánh mắt của ta có phải rất tốt hay không!"

Vừa nói xong cũng cảm thấy bên hông buông lỏng, vạt áo của mình đã bị giật ra! Lập tức đứng bật dây: "Chàng làm cái gì đó?" Hậu quả là đụng đầu của mình phải nóc giường: "Á. . . . . ."

Đau đến "Gào khóc" ra tiếng, nước mắt cũng thiếu chút nữa chảy ra , đôi tay che đầu của mình. . . . . .

Hắn vội vàng đứng lên, ôm nàng vào trong ngực, bàn tay thon dài hơi lạnh lẽo khẽ xoa lên đầu nàng, trên dung nhan tuyệt sắc đều là ý vị đau lòng: "Tam nhi không khóc, không khóc, lập tức sẽ không đau nữa!"

Đáy mắt rưng rưng, làm bộ đáng thương nhìn hắn, hi vọng nhờ vào đó hắn bỏ đi ý niệm xấu xa kia!

Ôm hông của nàng, cùng nhau ngồi ở trên giường, nhẹ nhàng xoa đầu của nàng, dịu dàng hỏi: "Còn đau không?"

Quay mặt sang nhìn hắn một chút, mím miệng mở miệng: "Còn có một chút!"

"Thương Thương thổi cho Tam nhi. . . . . ." Nhẹ nhàng thổi, một cỗ long đản hương truyền đến, khiến đầu mỗ nữ đã mơ màng càng thêm hôn mê "Thương Thương, mùi trên người chàng thật thơm."

https://thuviensach.vn

"Ừ, Tam nhi có muốn thấy nhiều biết rộng thêm không?" Có thâm ý khác mở miệng, mặt đầy hấp dẫn nhìn người đang tựa trong ngực.

"Muốn!" Nói xong nàng hướng bộ ngực hắn cọ xát, hít sâu mấy hơi, "Thơm ngào ngạt đấy!"

Khẽ cười một tiếng: "Còn đau không?"

"Hả?" Đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó phản ứng kịp là đang nói đầu óc của mình, ngửa lên đầu cười ngọt ngào "Không đau!"

"Không đau thật sao?" Tay khẽ xoa ở trên đầu nàng ngừng lại, ngón tay thon dài từ từ xuyên vào mái tóc mềm mại như tơ tằm của nàng, đột nhiên làm cho cả da đầu nàng có chút tê dại.

Nhưng vẫn thành thật gật đầu: "Ừ, không đau!"

Vừa nói xong, hắn liền bắt đầu giúp nàng cởi quần áo. . . . . ."Này! Hiên Viên Vô Thương, chàng làm gì đấy?" Nàng giùng giằng muốn thoát khỏi ngực của hắn.

Trên bộ mặt tuyệt mỹ nâng lên một nụ cười nhạt, như nụ cười tinh khiết của tiên nhân: "Không muốn làm cái gì, Tam nhi mới vừa uống rượu, đầu nhất định là có chút mông lung có đúng hay không? Người ta đang giúp Tam nhi cởi quần áo, ngủ một giấc thật tốt, tỉnh ngủ thì không chóng mặt nữa!"

"Được rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì gật đầu một cái, Hiên Viên Vô Thương đứa nhỏ này, thật thân thiết! Vì vậy một tên nam nhân rất nghiêm túc giúp nàng cởi áo, nới dây lưng, từng cái từng cái cởi ra. . . . . .

"Tam nhi, nghe lời của ta, nếu đi ngủ thì phải dựa vào Thương Thương. . . . . ." Giọng nói mang theo ý tứ đầu độc vang lên.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, thật là có chút mệt nhọc, yên tâm tựa vào ngực của hắn. . . . . .

Ngón tay thon dài, một tầng lại một tầng cởi ra nam trang trên người nàng, động tác cực kỳ nhẹ nhàng, cảm giác lành lạnh, để cho nàng không cảnh giác. . . . . .

Nhắm mắt lại giả vờ ngủ say, chuẩn bị tiến vào mộng cảnh. . . . . .

Tiếp lại cảm giác có gì đó dọc theo bả vai của mình chảy xuống, mê mê mang mang mở mắt ra: "Thương Thương, tại sao còn phải cởi trung y?"

"Bởi vì Tam nhi quấn ngực, đè ép khẳng định rất không thoải mái, cho nên người ta giúp Tam nhi cởi đi." Âm thanh sạch sẽ như thiên âm vang lên.

Nghe một giọng nói sạch sẽ như U Lan trong cốc, mỗ nữ vẻ mặt tươi cười gật đầu một cái: "Ừ, Thương Thương nghĩ thật chu đáo!" Âm thanh sạch sẽ như vậy, tuyệt đối không có ý niệm xấu xa đâu!

Tiếp đó cảm thấy mảnh vải trước ngực mình một tầng một tầng tháo xuống, ngực chợt lạnh, sắc mặt chợt khẽ ửng hồng, có chút không tự nhiên. Tuy nói hai người bọn họ cũng đã phát triển đến bước kia rồi, nhưng mà ở trước mặt hắn cởi thành ra như vậy, thật đúng là không được tự nhiên!

Ngay sau đó cũng cảm thấy nam tử sau lưng hô hấp dồn dập. . . . . Có chút xấu hổ che ngực, buồn ngủ mông lung quay đầu: "Thương Thương, người ta có chút lạnh, đắp chăn có được không?"

“Được!" Cười nhạt một tiếng, kéo lên cái chăn thật mỏng như lông vũ cho nàng che kín ngực. Bây giờ là mùa hè, làm sao sẽ lạnh? Hắn tự nhiên biết nàng là ngượng ngùng, nhưng hiện tại hắn không có chút gấp gáp nào, con mồi phải từ từ hưởng dụng mới có ý tứ!

https://thuviensach.vn

Che ngực rồi, Vũ Văn Tiểu Tam yên tâm rất nhiều, nhắm mắt lần nữa chuẩn bị ngủ. Chắc chết vì rượu luôn mất, cho đến bây giờ đầu vẫn còn choáng váng, buồn bực! Đều do Gia Luật Trục Nguyên, ép nàng uống nhiều như vậy!

Chợt, cảm giác có một cái tay với tới hạ thân mình: "Thương Thương, tại sao còn phải cởi quần?"

"Cởi xuống ngủ cho thoải mái!" Giọng nói như đây là chuyện đương nhiên.

Gật đầu một cái, cũng đúng! Một lát sau, tiếp tục mở miệng: "Vậy tại sao đến quần lót cũng muốn cởi xuống?" Quay đầu, mặt đầy phòng bị nhìn hắn.

Lại thấy trong mắt hắn tinh khiết giống như một dòng suối trong veo, không hề lộ ra một chút ý xấu nào.

Giọng nói thuần khiết như thiên âm lại vang lên: "Người ta là vì muốn Tam nhi ngủ thoải mái một chút thôi, người ta nghe nói không mặc quần áo ngủ, đối với thân thể rất tốt!"

Cái này ngược lại kiếp trước nàng cũng biết ngủ mà không mặc quần áo đối với thân thể rất tốt, nhìn lại một chút bộ dáng còn sạch sẽ hơn thủy tinh kia, nhớ lại lần trước cũng là mình chủ động cường bạo hắn mới dẫn tới một loạt chuyện không tốt kia, vì vậy càng cảm giác lòng của mình thật tiểu nhân!

Gật đầu một cái, xoay người, nhắm mắt lại ngủ, mặc hắn cởi quần mình. . . . . ๖ۣۜdi-ễn-꞉-đà-n๖ۣۜlê-꞉-qu-ý-꞉-đô-n

Sau khi cởi hết, nhẹ nhàng đặt đầu nàng lên gối lông vũ: "Tam nhi nghỉ ngơi thật tốt đi!"

Nhắm mắt lại cười ngọt ngào một tiếng: "Ừm!"

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó truyền tới bên tai một hồi âm thanh huyên náo, lật người, không để ý nhiều. Chợt, đôi mắt nhập nhèm buồn ngủ mở ra, mặt đầy phòng bị quay đầu: "Thương Thương, chàng ở đây làm gì?"

Nam tử kia cởi chỉ còn lại trung y, làm bộ đáng thương nhìn nàng: "Tam nhi, người ta cũng muốn ngủ. Tam nhi nhường giường bên này cho người ta ngủ được không?"

Nhìn hắn bộ dạng đáng thương như vậy, Vũ Văn Tiểu Tam lần nữa mềm lòng, gật đầu một cái: "Được rồi, Thương Thương ngủ đi, nhưng chỉ có thể ngủ thôi đó!"

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười ngây thơ, đáy mắt tà mị như hoa đào lại thoáng qua một tia tinh quang không muốn người biết! Nhưng quá đáng tiếc chính là mỗ nữ không có chú ý tới tia sáng thoáng qua này, chỉ chú ý nụ cười giống như đại nam hài này, vì vậy yên tâm nhắm mắt lại ngủ tiếp.

Tiếp, một hồi âm thanh huyên náo lại truyền đến, nhíu lông mày, đáy mắt hoài nghi đã hết sức rõ ràng, quay đầu nhìn hắn, chỉ thấy hắn thân không mảnh vải, như một làn khói chui vào trong chăn!

Trợn to cặp mắt, nhớ lại cảnh tượng kiều diễm mình vừa mới thấy, trong nháy mắt sắc mặt bạo hồng, quay đầu nhìn gò má hoàn mỹ không tỳ vết của hắn, gian nan nuốt một ngụm nước miếng: "Tại sao chàng cũng cởi quần áo?"

"Bởi vì không mặc quần áo ngủ mới thoải mái!" Giọng nói như chuyện đương nhiên lại vang lên.

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại cảm giác mình có vài điểm xấu xa rồi, nàng thật sự nghĩ quá nhiều rồi! Có chút áy náy nhìn gò má của hắn một chút, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ lần nữa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chợt. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, tay của chàng đang sờ ở nơi nào vậy hả?" Mặt giận dữ quay đầu, cầm cái tay đang làm loạn trước ngực của mình, trên mặt rõ ràng có chút không tự nhiên.

Lại thấy hắn nghiêng thân thể, gương mặt tuyệt mỹ kia hướng về phía nàng, trong đôi mắt như hoa đào lấp lánh ánh sáng, môi mỏng khêu gợi khẽ mở: "Tam nhi không thích? Hử ~?"

Chữ "Hử" cuối cùng này, âm điệu kéo thật dài. . . . . Nói xong tay kia lại không thành thật di chuyển.

Mặt của Vũ Văn Tiểu Tam trong nháy mắt bạo hồng, dùng sức đẩy tay của hắn ra: "Cút ngay! Không thích!"

Có chút uất ức mím mím môi: "Nhưng người ta chính là muốn sờ!" Vừa nói vừa làm việc xấu, dùng sức nắm hai cái…..

Vũ Văn Tiểu Tam gắt gao cắn môi dưới, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, ngồi dậy: "Ta không ngủ!" Nói xong đứng lên. . . . . .

Hắn đem chăn nhẹ nhàng ngăn lại, nàng vừa động, cái chăn dưới chân cũng bị túm lại, mất thăng bằng té lên người của hắn. Trên bộ mặt tuyệt mỹ treo một nụ cười làm cho người ta không biết nên làm thế nào, giang hai cánh tay, ôm lấy thân thể nàng nhét vào trong ngực hắn. . . . . Da thịt thân thiết!

Ôm thật chặt hông của nàng, không để cho nàng né ra, trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười cực kỳ xinh đẹp: "Là Tam nhi tự mình ôm ấp yêu thương đấy!" Vừa nói vừa giơ tay xé ra, chăn này liền rơi vào trên lưng của nàng, hai người bốn mắt nhìn nhau!

Một giây, hai giây, ba giây. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam hét lên một tiếng: "Nói láo! Chàng nhanh một chút buông lão tử ra! Chàng có gì đặc biệt mà ta phải ôm ấp yêu thương hả? Cút!"

Nói xong giùng giằng muốn đứng dậy, thế nhưng nàng vừa động liền khiến dục vọng trên người nam tử càng thêm mãnh liệt!

Ở trên cổ của nàng nhẹ nhàng gặm cắn: "Không phải Tam nhi tự mình nhào tới trong ngực Thương Thương sao?"

Một cảm giác tê liệt truyền đến, rất là tức giận nhìn hắn chằm chằm: "Ít nói hưu nói vượn đi, nếu không phải là chàng kéo chăn, ta làm sao sẽ đứng không vững! Chàng nhanh lên một chút buông ra cho ta!"

Khóe môi khêu gợi nâng lên một nụ cười tà tứ, đè đầu nàng xuống . . . . . .

Môi lấn thân mà lên, một nụ hôn nóng hừng hực, du dương chạy dài. . . . . .

Hai người gắn bó như môi với răng, lưỡi của hắn, nhẹ nhàng phác thảo trên môi nàng, mời nàng cùng múa, đem tình nghĩa hắn dành cho nàng hung hăng biểu đạt bên trong nụ hôn này, thậm chí dẫn theo chút tâm tình phát tiết.

Nàng mới đầu có chút bài xích, muốn đẩy hắn ra, sắc mặt ửng hồng, liều mạng ở trong lòng nói với mình, ngàn vạn lần không được lạc trong nụ hôn này, nếu không….vô cùng có khả năng xảy ra chuyện không tốt!

Nhưng mà, cặp mắt dần dần đầy sương mù. . . . . .

Giữa bọn họ không hề có khoảng cách nào, cứ như vậy dán thật chặt chung một chỗ, bất kỳ một động tác nhỏ nào, cũng có thể cọ sát ra tia lửa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên dung nhan như cánh hoa đào mang theo chút say mê, rời đi môi nàng, nhìn lông mi thật dài của nàng hơi rung động, giống như là hoa sen sau cơn mưa mê hoặc người hái. . . . . .

Chưa từng suy nghĩ nhiều, lần nữa cạy hàm răng nàng ra, nhẹ nhàng gặm cắn, mang theo chút ý tứ trừng phạt. Nữ nhân đáng chết này lại dám quyến rũ Gia Luật Trục Nguyên, còn nói người nam nhân kia cường tráng! Hừ!

Dùng sức một chút, dĩ nhiên là kinh động đến nàng, mắt mê mang trong nháy mắt tìm được tiêu cự: "Thương Thương, đau. . . . . ." Có nụ hôn như vậy sao? Cũng không phải là cắn người đi!

"Đau?" Trên mặt nâng lên một nụ cười tà mị cực kỳ nguy hiểm: "Có đau nhiều không?"

"Rất đau!" Nàng hoài nghi môi của nàng đã bị hắn cắn ra máu!

Hắn cầm lấy tay nàng, đặt ở lồng ngực của mình: "Thương Thương nơi này cũng rất đau!" Đặc biệt là thời điểm nghe ẩn vệ nói nàng ở trong ngực của người khác, mặc dù hắn biết bọn họ sẽ không xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn hung hăng co rút đau đớn một chút.

"Hả? Thương Thương, chàng bị ốm hả?" Có chút bối rối đứng dậy.

Thế nhưng hắn lại áp chế nàng, ngón tay trắng nõn thon dài xuyên qua tóc của nàng, gắt gao giữ chặt đầu nàng ấn vào trong ngực của mình: "Ừ, Thương Thương bị bệnh, bệnh rất nghiêm trọng!"

"À? Có phải là độc trên người chàng lại tái phát lần nữa hay không?" Nàng hơi hoảng sợ ngẩng đầu nhìn hắn.

Khóe môi như cánh hoa anh đào nâng lên một nụ cười khẽ: "Không phải!" Lại nói độc trên người hắn đúng là có một khoảng thời gian không có tái phát rồi, mấy ngày nay càng thêm cảm thấy toàn thân thuận sướng,

https://thuviensach.vn

không biết là nguyên do gì, mấy ngày nữa thỉnh Thần y giúp hắn xem một chút.

"Không phải? Vậy đã xảy ra chuyện gì?" Mí mắt nàng có chút đánh nhau, nghe mùi hương trên người hắn, lại thêm giọng nói êm ái của hắn, làm cho nàng giống như sống ở thực tế, lại giống như đang ở trong mộng. . . . .

"Tam nhi, Thương Thương không thích nàng và Gia Luật Trục Nguyên dựa vào gần như vậy!" Giọng nói có chút tùy hứng vang lên.

Ặc, có chút xin lỗi nhìn hắn một cái: "Cái đó ta, không phải ta cố ý, người ta lúc ấy là uống nhiều quá, cho nên hắn mới đỡ ta!"

"Hắn là nam nhân, nàng có thể để cho Tiểu Nguyệt đỡ!" Nói xong mày kiếm hung hăng nhíu lại một chỗ "Không được, cũng không thể để cho Tiểu Nguyệt đỡ, Tam nhi là người của Thương Thương, về sau chỉ có thể để Thương Thương đỡ!"

Khóe miệng giật giật: "Tiểu Nguyệt là nữ mà!"

"Nữ cũng không được!" Âm thanh vô cùng kiên định, trong đôi mắt tà mị như hoa đào lại có chút sát khí!

Có chút sợ sệt nhìn người này một chút: "Nhưng Tiểu Nguyệt luôn ở bên ta, chàng lại không có!"

"Vậy về sau Tam nhi đi đâu đều mang người ta theo có được không?" Làm bộ đáng thương nhìn nàng, đáy mắt lại có chút nước mắt trong suốt chớp động.

Éc. . . . . ."Đi nhà cầu cũng phải mang theo sao?" Kéo khóe môi lên, rất là bất đắc dĩ mở miệng, không phải chứ?

https://thuviensach.vn

Vốn tưởng rằng sẽ ở trên mặt của hắn thấy được vẻ im lặng hoặc ghét bỏ, ai ngờ thế nhưng hắn lại rất nghiêm túc nhìn nàng, mặt thành kính: "Cũng mang người ta theo, Tam nhi…..có được không. Nếu Tam nhi lười phải lau cái mông, người ta cũng có thể giúp Tam nhi lau rồi!"

Thốt ra lời này xong, Vũ Văn Tiểu Tam dạ dày bắt đầu kịch liệt lăn lộn, một tiếng gầm bật thốt lên: "Hiên Viên Vô Thương, cái người này sao lại ác tâm như vậy!" Thật là ghê tởm chết nàng rồi, giúp nàng chùi đít? Mệt hắn nghĩ được như vậy! Rốt cuộc còn có chuyện gì mà người nam nhân này không nghĩ ra được không?

Gào xong liền nhìn đến nam tử ở phía dưới, bộ dáng lã chã chực khóc: "Tam nhi, nàng không thương người ta!" Nói xong gắt gao cắn môi dưới, giống như bị uất ức cực lớn, bộ dáng kia cực kỳ làm người ta thương tiếc!

Bàn tay nhỏ bé lạnh buốt của mỗ nữ lập tức sờ lên gương mặt như bạch ngọc của hắn: "Không khóc, không khóc! Tam nhi yêu Thương Thương mà. Người ta vừa rồi nói sai, ta xin lỗi! Ta thề không bao giờ rống lên với Thương Thương nữa!"

"Có thật không?" Đáy mắt rưng rưng nhìn nàng, giống như chỉ cần nàng nói một câu "Không phải thật" , hắn sẽ lập tức khóc cho nàng xem!

Khóe miệng giật giật, người này sao có thể biến sắc mặt nhanh như vậy! Mới thấy bộ dáng nguy hiểm, lại lập tức đáng thương hề hề, giống như nàng dâu nhỏ chịu tội bao nhiêu năm! Có chút bất đắc dĩ gật đầu một cái: "Ừ, thật!"

"Tam nhi, về sau đừng uống rượu có được hay không?" Mím miệng nhìn nàng, nhìn như cực kỳ uất ức, đáy mắt lại xẹt qua một tia sáng, trong đó ẩn hàm chút vui vẻ, nha đầu này, cần phải dùng mềm!

Ặc, thật ra thì nàng cũng không thích uống rượu..., uống rượu lại không tốt...nhưng là: "Nhưng có lúc, có trường hợp nhất định phải uống mà”

https://thuviensach.vn

Hắn cắn môi mỏng như cánh hoa anh đào, có chút bốc đồng mở miệng: "Vậy về sau chỉ cho Tam nhi uống rượu khi có Thương Thương ở đó!"

"Được! Được! Được!" Nhìn cái dáng vẻ dễ thương kia, nàng thật đúng là có chút không nhẫn tâm cự tuyệt yêu cầu của hắn!

"Về sau không cho Tam nhi ở cùng một chỗ với Gia Luật Trục Nguyên nữa!" Nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, mang theo một cỗ ma lực khiếp người.

"Ặc, để cho ta suy nghĩ một chút! Chàng cũng biết dung mạo hắn rất tuấn tú, hơn nữa nhìn hắn lớn lên rất cường tráng đó!" Cái này không tốt, đối với nàng rất bất lợi!

"Còn phải suy nghĩ sao?" Giọng nói như một bình dấm chua đề cao tám độ. Nghe nói như thế, hắn thật sự không thể giả bộ đáng yêu được nữa. Bên trong đôi mắt tà mị như hoa đào nhảy lên tia lửa, hung hăng nhìn nàng chằm chằm.

Éc. . . . . Mỗ nữ gian nan nuốt một ngụm nước miếng, có chút không thích ứng được biến chuyển của hắn, đang muốn mở miệng vì mình giải vây, hắn lại lật người một cái, đè nàng dưới thân thể của hắn, trong mắt tràn đầy ý tứ khát máu: "Nhìn hắn lớn lên rất cường tráng sao? Hôm nay người ta liền chứng minh cho nàng xem, Thương Thương cường tráng hơn hắn nhiều!"

Nói xong cúi đầu cắn môi của nàng, tay thon dài hung hăng giữ chặt nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 22: Hiên Viên Vô Thương, cái người này

"Hiên Viên Vô Thương, chàng buông tay cho lão nương!" Tức giận gào thét, Vũ Văn Tiểu Tam giận đến ngực kịch liệt phập phồng. Đặc biệt sao? Cái người thối nát này, cư nhiên giả bộ làm cừu non nhỏ với nàng! Sợ rằng vừa mới bắt đầu đã có ý định này rồi!

Nhưng nàng rống giận hoàn toàn không ngăn cản được động tác của nam tử kia, từng bước từng bước công chiếm thành trì. Nàng cắn môi dưới, cả mặt đỏ ửng, liều chết giãy giụa: "Hiên Viên Vô Thương, chàng có nghe hay không? Lập tức buông tay cho lão nương!"

"Tam nhi thật không muốn?" Mang theo chút ý vị hấp dẫn.

"Không muốn! Chàng chết nhanh một chút cho ta!” Sắc mặt không vui, giọng điệu cũng rất không tốt!

Thế nhưng hắn lại tà tà cười một tiếng, cười đến nàng có chút hoảng thần, tại lúc nàng đang hoảng thần, tiến quân thần tốc. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, chàng cút ra ngoài ngay cho lão nương! A. . . . . Chết, rách hết rồi! Ửm. . . . . Hu hu. . . . . Chết, rách hết rồi!"

"Còn dám gọi Gia Luật Trục Nguyên —— Trục Nguyên ca ca hay không?" Âm thanh cực kỳ nguy hiểm vang lên bên tai nàng.

"Hu hu hu. . . . . Không dám, người ta không dám nữa. . . . . ." Mỗ nữ đáy mắt rưng rưng, làm bộ đáng thương nhìn hắn, hy vọng có thể chiếm được một chút đồng tình.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ hắn chỉ là tà tứ cười một tiếng, động tác không vì lời của nàng mà chậm lại chút nào: "Hắn không phải là rất cường tráng, rất hấp dẫn Tam nhi sao?"

"Không có, không có. . . . . ưm. . . . . Không có, người ta đây chẳng qua là kể chuyện cười thôi! Ưmh. . . . ." Gắt gao cắn môi dưới, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

"Nhìn thấy mỹ nam tử còn nhào tới hay không?" Âm thanh tăng thêm sự kinh khủng!

"Không nhào! Thật không nhào, hu hu hu. . . . . Chàng tha cho ta đi. Người ta. . . . . Ưmh. . . . . Người ta thật hiểu rõ sai rồi! A. . . . ." Một tiếng hét thảm, kinh động đến quỷ thần!

"Nhưng người ta còn rất tức giận, bởi vì Tam nhi rất không nghe lời!" Lần trước hắn thương tiếc nàng là lần đầu tiên, không có đem nàng hung hăng làm, không nghĩ đến nha đầu chết tiệt này dám đi ra nhìn mỹ nam tử cường tráng nữa chứ!

Thật coi Hiên Viên Vô Thương hắn ngồi không sao?

"Thương Thương, người ta thật hiểu rõ sai rồi, chàng tha cho người ta lần này đi? Thương Thương. . . . . ưm. . . . . Người ta yêu chàng nhất, chàng tha thứ người ta một lần thôi. . . . . A. . . . . Phụ thân, cứu mạng!"

Lần trước kêu mẫu thân, lần này đổi gọi phụ thân rồi hả? Khóe môi nam nhân nâng lên một nụ cười cực kỳ xinh đẹp, ngoảnh mặt làm ngơ. . . . . .

. . . . . .

Ngoài cửa Tiểu Nguyệt nghe tiếng kêu thảm thiết bên trong, lập tức xông lên, chuẩn bị phá cửa mà vào cứu tiểu thư nhà nàng, lại bị một cánh tay sắt chặn đường đi lại. Ngẩng đầu lên nhìn Đình Vân một chút, khuôn mặt nhỏ

https://thuviensach.vn

nhắn dính vào chút ý tức giận: "Tránh ra, ta muốn đi vào cứu tiểu thư nhà ta!"

Đình Vân lúng túng xoay mặt: "Ta khuyên ngươi tốt nhất là đừng đi vào, nếu không Vương Gia có thể sẽ giết chết ngươi!"

"Ta mới không sợ!" Tiểu Nguyệt nàng cũng không phải là người sợ chết! Chẳng lẽ vì mạng nhỏ của mình, liền không để ý đến an nguy của tiểu thư nữa sao?

"Đình Vân, ngươi nhanh tránh ra cho ta! Nếu không tiểu thư sẽ bị Hi Vương Gia đánh chết mất!" Tiểu Nguyệt mắt hạnh trợn to, mặt đầy tức giận nhìn Đình Vân, mất công nàng còn có chút hảo cảm đối với hắn! Không ngờ hắn thế nhưng khuyến khích nàng không để ý đến an toàn sinh mạng của tiểu thư, một mình sống qua ngày!

Đây căn bản không phải là tác phong của Tiểu Nguyệt nàng!

"Đánh chết"? Đình Vân có chút im lặng nhìn nha đầu này một chút, có thể ngốc như vậy sao! Được tam vương phi, cái loại nữ nhân kinh khủng đó dạy dỗ, mà có thể đơn thuần như thế. Hắn nên cảm thán ma trảo của tam vương phi. . . . . không, là ma trảo của vương phi không có kéo quá dài, còn nha đầu này lại có năng lực phòng ô nhiễm, chống phân huỷ tương đối cao.

"Vương Gia không phải đang đánh tiểu thư nhà ngươi!" Lúng túng mở miệng giải thích, đầu mất tự nhiên xoay qua một bên. Thật ra thì hắn cũng là "Đồng tử" ngây thơ có được hay không? Lại để cho hắn nói lời như vậy, hắn đành nghiêm chỉnh nói thôi!

"Ngươi nói bậy, tiểu thư nhà ta kêu thảm như vậy! Nhất định là Vương Gia nhà các ngươi muốn tìm tiểu thư nhà ta báo thù, cho nên ở bên trong quất nàng! Không được, ngươi lập tức tránh ra cho ta!" Nói xong gương

https://thuviensach.vn

mặt càng thêm nóng nảy, khuôn mặt thanh tú nhỏ nhắn bởi vì tức giận mà ửng hồng, không để ý Đình Vân ngăn trở, cố gắng xông vào bên trong.

Đình Vân vội vàng đứng ở trước người của nàng, nói giỡn, nếu để cho nàng tiến vào, Vương Gia cưng chiều vương phi như vậy, nói không chừng nghe vương phi cầu cạnh một câu, tạm tha cho nha đầu này. Đến cuối cùng, người giữ cửa là Đình Vân hắn tuyệt đối chính là con cá trong chậu bị tai họa rồi!

"Tiểu Nguyệt cô nương, ta nhắc lại với cô nương lần nữa, Vương Gia nhà chúng ta không có đánh tiểu thư nhà các người. Nếu như cô nương đi vào bây giờ, không chỉ có vương gia cực kỳ không vui, vương phi của cô nương cũng chưa chắc vui mừng!" Đình Vân nói xong cũng có chút im lặng, vương gia nhà bọn họ và vương phi nhà nàng? Vương Gia và vương phi không phải là một nhà sao? Sao mình lại nói kỳ quái như vậy nhỉ?

"Hả?" Tiểu Nguyệt không dám tin trợn to mắt, ngay sau đó lại nghe thấy tiểu thư nhà bọn hắn kêu "A!" một tiếng thảm thiết, âm thanh chạy dài du dương, làm cho người ta đồng tình thương tâm tới cực điểm! "Ngươi nói xạo! Tiểu thư nhà chúng ta cũng không có điên khùng, ta đi cứu nàng, nàng làm sao lại không vui?"

Ngay sau đó một tiếng hét thảm truyền đến, Tiểu Nguyệt đau lòng, khóe mắt cũng chảy ra nước mắt, đành nức nở hướng về phía Đình Vân mở miệng: "Ngươi tránh ra có được hay không, để cho ta đi cứu tiểu thư nhà ta, hu hu hu. . . . . Van ngươi, ngươi tránh ra có được hay không?"

Bộ dáng hoa lê đẫm mưa này của nàng, làm tim hắn hơi chậm lại, có chút không thích ứng được với cảm giác phức tạp của nội tâm này, bối rối mở miệng: "Tiểu Nguyệt cô nương, cô nương đừng khóc, cô nương phải tin tưởng ta, tiểu thư nhà các người thật không có việc gì!"

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Tiểu Nguyệt tràn đầy nước mắt, ưu tư nhưng nhìn hắn, giọng nói có chút khàn khàn: "Thật không có chuyện gì sao?"

"Thật!" Hắn trịnh trọng gật đầu một cái, trong lòng có cái âm thanh nói cho hắn biết, không thể để cho nàng khóc, nàng khóc làm mình đau lòng! Đau lòng? Mắt trợn to, hoàn toàn không có thể tiếp nhận cái từ đột nhiên xuất hiện trong lòng mình, tại sao hắn có thể đối với nha đầu của tam vương phi kinh khủng, sinh ra loại này cảm giác khó hiểu này chứ? Chẳng lẽ là bởi vì hắn đi theo Vương Gia quá lâu, nên ánh mắt cũng thay đổi kỳ quái theo sao?

"Nhưng ta còn rất lo lắng!" Đáy mắt nén lệ hoa, bình tĩnh nhìn thẳng vào mắt Đình Vân có khuôn mặt lãnh khốc.

Trái tim nhỏ bé của Đình Vân lại không thể ức chế được co rút đau đớn một chút, không tự chủ được vươn tay ra, giúp nàng lau đi nước mắt còn vươn trên khóe mắt, sau khi lau xong, hắn ngây dại!

Nàng cũng ngây dại!

Tay của hắn còn dừng lại ở trên mặt của nàng, quên thu hồi lại. Hai người cứ như vậy ngơ ngác nhìn nhau. . . . . Thời gian giống như dừng lại ở hình ảnh này.

Chỉ là ngắm nhìn trong nháy mắt, giờ phút này lại giống như một thế kỷ rất dài vậy. . . . . .

Cách đó không xa Liên Vụ hoảng sợ trợn to mắt, ngay sau đó trong cặp mắt kia tràn đầy nụ cười, ha ha ha ha. . . . . Vận khí của hắn thật tốt! Bị Vương Gia phạt 100 roi phải ở trên giường không thể động đậy, cả người đều muốn nổi mốc rồi, vì vậy liền chịu đựng đau đớn muốn được đi ra ngoài một chút, không ngờ ngày hôm nay vừa ra tới đây, đã nhìn thấy cảnh tượng tuyệt vời như vậy!

https://thuviensach.vn

Đình Vân người này cả ngày lẫn đêm đều giả vờ nghiêm chỉnh, giả vờ làm quân tử, giả bộ bất diệc nhạc hồ(1). Không ngờ lại có khí phách như vậy, ma trảo trực tiếp đưa đến trên mặt con gái nhà người ta, chậc chậc. . . . . .

Quá vui mừng, khẽ động vết thương sau lưng, đau đến hắn nhe răng trợn mắt!

Không lâu lắm Liên Hoa cũng bước tới, nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài cách 50m liền ngẩn ngơ, con ngươi lạnh nhạt dính vào chút kinh ngạc. Ngay sau đó lắc mình một cái, nhanh chóng trốn qua một bên, huynh đệ tốt - chuyện tốt, hắn cũng không thể đi ra ngoài quấy rối!

Mới nhảy một cái đã để cho hắn nhìn thấy vẻ mặt đầy kích động của Liên Vụ, hiển nhiên cũng phát hiện cảnh tượng bên kia. . . . . .

Nhỏ giọng mở miệng, mang theo chút bất mãn: "Vì xem cuộc vui mà ngay cả vết thương của mình cũng không để ý sao?" Sau lưng của hắn là vết thương do roi gây ra, không có mười ngày nửa tháng tuyệt đối không khỏi hẳn! Lúc này mới ngày thứ mấy, liền từ trong phòng chạy ra ngoài rồi!

Liên Vụ nhíu mày với hắn: "Thứ nhất, ta đi ra ngoài chỉ vì bên trong phòng quá buồn bực! Thứ hai, nếu biết Đình Vân ở bên ngoài làm chuyện như vậy, ta dù cho đau chết cũng muốn ra ngoài xem một chút! Ha ha ha. . . . . Mấy ngày trước còn cắn răng nói với ta không thể nào kia mà, giờ ngươi xem. . . . . Ha ha ha, trực tiếp sờ tới trên mặt con gái nhà người ta, đúng là quỷ háo sắc!"

Liên Hoa bất đắc dĩ nhìn hắn một cái, quay đầu cùng nhau xem cuộc vui. Thật ra thì. . . . . nếu như là hắn, cũng sẽ giống như Liên Vụ!

Chỉ thấy hai người bên kia chợt phản ứng lại, cùng lui một bước về phía sau của mình, cùng nhau đỏ mặt, xoay đầu của mình qua liếc về nơi khác. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . . . . Ai u, thật là làm ta cười chết rồi ! Liên Hoa ngươi xem, ngươi xem bộ dáng xấu hổ của Đình Vân kìa, mặt hắn đỏ có giống như cái mông của ta không? Ha ha ha. . . . . ." Liên Vụ cười đến ngã trái ngã phải.

Liên Hoa rất là im lặng quay đầu: "Giống cái mông của ngươi? Cái mông của ngươi lúc nào thì biến thành màu đỏ rồi?"

Người đang cười đến cao hứng kia, sắc mặt lập tức cứng đờ, trong nháy mắt sắc mặt đầy vui mừng biến mất, nuốt một ngụm nước miếng, nhìn Liên Hoa: "Ặc, nói sai rồi, là đít khỉ!"

Quả nhiên vừa nói xong đã nhìn thấy đáy mắt Liên Hoa rõ ràng là ý cười, lúc này ở trong lòng không ngừng kêu khổ! ***! Quá vui mừng, tự làm mình đến tình trạng này! Lần này té lớn rồi!

Người này nhất định sẽ nắm chuyện này không thả, sau đó về sau tìm các loại cơ hội chế nhạo hắn! Hơn nữa hắn xác định100%, người này còn có thể giúp hắn lan truyền chuyện này ra ngoài, giải trí với mọi người!

"Ai nha, đừng để ý đến ta, vẫn là xem bọn hắn đi!" Cố gắng nói sang chuyện khác.

. . . . . .

"Cái đó. . . . . ." Giọng nói Đình Vân có chút không tự nhiên vang lên.

"Cái đó. . . . . ." Giọng nói Tiểu Nguyệt có chút xấu hổ đồng thời vang lên.

"Ngươi nói trước đi!" Đình Vân đỏ mặt, cực kỳ mất tự nhiên mở miệng.

"Ngươi nói trước đi!" Tiểu Nguyệt sắc mặt đỏ bừng, đồng thời mở miệng với hắn.

"Nếu không chúng ta cùng nhau nói đi?" Đình Vân mở miệng đề nghị.

https://thuviensach.vn

"Nếu không chúng ta cùng nhau nói đi?" Tiểu Nguyệt cũng đồng thời mở miệng.

"Nhưng hai người cùng nhau nói thế nào đây?" Mỗ ám vệ mặt khổ não. . . . . .

"Nhưng hai người cùng nhau nói thế nào đây?" Mỗ thị nữ mặt bối rối. . . . . .

. . . . . .

"Ha ha ha ha. . . . . ." Liên Vụ vỗ bắp đùi của mình, cười đến ngã trái ngã phải, thật thần kỳ, hai người này cũng quá khôi hài đi?

Liên Vụ liếc mắt nhìn hắn một cái: "Ngươi khiêm tốn một chút đi!"

"Thế nào? Cười to cũng không được à?" Tên Liên Hoa này cũng quá không thông tình đạt lý rồi, chuyện buồn cười như vậy cũng không để cho hắn cười?

"Khụ khụ. . . . . ." Liên Hoa lúng túng ho khan hai tiếng, "Ta là sợ ngươi cười lớn tiếng quá, bị Đình Vân nghe thấy, vậy thì không thể xem diễn tiếp rồi!"

Liên Vụ ngửa mặt lên trời liếc mắt, hôm nay hắn rốt cuộc hiểu rõ ai mới là cao thủ giả vờ nghiêm chỉnh chân chính rồi! Tên Liên Hoa này cả ngày lẫn đêm một bộ dáng thật thà, nói cho cùng hắn mới là người có ý đồ xấu xa nhất? Phúc hắc a phúc hắc!

. . . . . .

"Mặc dù ta mới vừa giúp ngươi lau nước mắt, nhưng mà ta chắc chắn sẽ không thích ngươi!" Một thị vệ khốc khốc mở miệng, đồng thời dư quang khóe mắt lại nhìn lén nét mặt của nàng.

https://thuviensach.vn

"Thật ra thì, rất lâu trước kia ta đã thích huynh!" Tiểu Nguyệt thẹn thùng e lệ, đỏ mặt dùng sức la lên lời nói trong lòng mình, nhưng đồng thời cũng đã nghe đến câu nói kia của hắn!

Ngẩng đầu lên có chút không dám tin nhìn hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ trong nháy mắt trở nên trắng bệch, cắn môi dưới, lui từng bước về phía sau, hốc mắt nổi lên một tầng nước mắt. . . . . .

Đình Vân cũng không còn ngờ tới một câu nói nàng muốn nói là như vậy, vốn tưởng rằng nàng cũng sẽ nói giống như mình, vịt chết còn cứng mỏ, mà không nghĩ đến nàng sẽ trực tiếp thổ lộ.

Nhìn hốc mắt nàng nén lệ, lui từng bước từng bước về phía sau, trong lòng của hắn vô cùng sợ hãi, không biết nên biểu đạt ra sao mới có thể thu hồi lời nói ngu xuẩn mà mình vừa mới nói!

"Thật xin lỗi!" Nàng cười nhìn hắn "Thật xin lỗi, là ta đã gây ra nhiều rắc rối cho ngươi, thật xin lỗi!" Nói xong không đợi hắn đáp lời, liền xoay người che môi chạy như bay. . . . . .

Đình Vân nhìn phòng này một chút, lại nhìn phương hướng nàng rời khỏi. . . . . Cuối cùng không có đuổi theo, an toàn của Vương Gia mới là quan trọng nhất, so tư tình nhi nữ, so với tánh mạng của hắn còn quan trọng hơn gấp trăm lần! Có cơ hội sẽ nói chuyện với nàng sau!

Nhưng khi nhớ đến khuôn mặt treo đầy nước mắt của nàng, còn ngoan cường dùng khuôn mặt tươi cười nói với hắn "Thật xin lỗi!" , trong lòng của hắn đau, rất đau! Hung hăng nắm chặt quả đấm, tức giận đập một quyền xuống cây cột bên cạnh!

Hắn là một người đàn ông, lại mềm yếu như vậy, còn không thẳng thắn bằng một tiểu nữ tử như nàng! Hắn là một tên hèn nhát! Hèn nhát! Mới làm hại nàng đau lòng khổ sở!

https://thuviensach.vn

Liên Vụ hung hăng dậm chân, Đình Vân đáng chết này, cư nhiên vào thời điểm mấu chốt còn xảy ra vấn đề, thật muốn giết chết hắn! Thật vất vả mới có cô nương mắt bị mù coi trọng hắn, hắn cư nhiên chọc cô nương nhà người ta tức tới khóc, giờ làm thế nào mới tốt đây!

Quay đầu nhìn sắc mắc âm u của Liên Hoa: "Liên Hoa, ngươi nói phải làm sao bây giờ hả? Tiểu tử này thật vất vả hồng loan tinh mới chuyển động, thế nhưng lại ngu như vậy. Ai nha, phiền chết người rồi!"

Liên Hoa quay đầu, vẻ mặt âm u chẳng biết đã biến mất lúc nào,mặt lạnh nhạt nhìn hắn, một câu nói nhẹ nhàng bật thốt lên: "Hoàng đế không vội, thái giám đã gấp!"

Nói xong tiêu sái xoay người —— rời đi!

Lưu lại Liên Vụ ở sau lưng của hắn nhe răng trợn mắt, tên này lại giả vờ nghiêm chỉnh! Ngươi cứ giả vờ đi, ta cũng không tin ngươi không gấp! Hừ!

Lỗ mũi hung hăng phun khí, quay đầu nhìn huynh đệ tốt đang chán chường, nghĩ có cần tới an ủi hắn một chút hay không? Nhưng nghĩ lại, dường như mình nhìn lén, kèm nghe lén, nếu giờ đi ra ngoài an ủi hắn, có lẽ mình sẽ bị hắn bổ cho 1 nhát! Hơn nữa bây giờ mình là người bị thương nặng, nếu chạy ra để hắn đánh thật, thì mình cũng chạy không thoát!

Lắc đầu một cái, nhìn một chút bộ dáng chán nản của Đình Vân: "Huynh đệ, tự mình cầu xin nhiều phúc đi!"

Nói xong trở về gian phòng của mình. . . . . .

. . . . . ."Bệ hạ, Vũ Văn Tiểu Tam đã xuất cung rồi !" Hạ Mộ Yên quỳ gối bên chân của Phượng Phi Yên.

"Cái gì?" Có chút không hiểu, rồi âm thanh mang theo uy nghiêm vang lên, rất tốt, làm sao Vũ Văn Tiểu Tam có thể xuất cung được?

https://thuviensach.vn

"Là ẩn vệ của bệ hạ tra được, buổi sáng hôm nay nàng đã ra khỏi cung, sau đó còn gặp được một nam tử áo đen. Nếu không đoán sai, người kia là Gia Luật Trục Nguyên!" Hạ Mộ Yên nói ra tin tức mới nhất mà mình tra được.

Trên mặt Phượng Phi Yên không có bất kỳ biểu tình gì, nhưng trong lòng cũng đã sóng to gió lớn, thì ra Gia Luật Trục Nguyên đã đến Hiên Viên đế quốc, dựa theo việc này mà nói, ngày khai chiến giữa Mông Man đế quốc và Hiên Viên đế quốc cũng không xa rồi, như vậy nếu bây giờ họ còn ở lại Hiên Viên đế quốc. . . . . .

Kết thân không thành, Hiên Viên Mặc tất nhiên có thể đoán được nàng sẽ đứng về bên Mông Man đế quốc, như vậy suy nghĩ xuống, nếu hiện tại nàng không đi, chỉ sợ là đi không được!

Hạ Mộ Yên cũng có ý nghĩ giống như vậy, đôi tay cung kính tạo thành tư thế chào, khom người hướng về phía Phượng Phi Yên mở miệng: "Bệ hạ, vi thần cho là, ngài nên lập tức rời đi Hiên Viên đế quốc, trở về Thanh Loan. Nếu không Hoàng đế Hiên Viên đế quốc vì tránh cho Thanh Loan sẽ cùng tham chiến mà giữ bệ hạ lại, vậy thì. . . . . ."

Lời chưa nói xong, nhưng là người sáng suốt đều nên biết ý tứ muốn biểu đạt trong đó!

Mắt phượng của Phượng Phi Yên khép chặt, tựa như đang cân nhắc, cuối cùng nhẹ giọng mở miệng: "Con tiện nhân kia bây giờ đang ở nơi nào?"

"Con tiện nhân kia" dĩ nhiên chính là chỉ Vũ Văn Tiểu Tam rồi !

"Cùng Hi Vương Gia ở chung một chỗ!" Hạ Mộ Yên run rẩy thân thể nói ra tin tức này. Nếu bệ hạ không hỏi, nàng có chết cũng sẽ không nói, lại càng không dám nói cho bệ hạ biết bọn họ đang làm cái gì!

https://thuviensach.vn

Tuy là không dám nói, nhưng là làm thần tử phải mở miệng khuyên giải "Bệ hạ, ngài là nữ hoàng Thanh Loan quốc, lo gì không lấy được hoàng phu tốt hơn! Hiên Viên Vô Thương không biết tiếp nhận Thánh Ân, đó là không biết tiếc phúc, là tổn thất của hắn, ngài vẫn nên sớm một chút về nước đi! Nam tử như vậy không đáng giá để ngài lưu luyến, xin ngài hãy vì xã tắc Thanh Loan quốc mà suy nghĩ, vì lê dân bách tính mà suy nghĩ!"

Hạ Mộ Yên nói xong quỳ gối bên chân của Phượng Phi Yên, dập trán xuống đất, liều chết khuyên gián! Lấy tính khí bệ hạ, trước kia nếu nàng nói những lời nói tương tự như vậy, sẽ chỉ có một con đường chết! Chỉ cần nói Hiên Viên Vô Thương đó không tốt một chút, bệ hạ sẽ mặt rồng giận dữ!

Hôm nay nàng đánh bạo nói ra lời như vậy, chính là hi vọng bệ hạ lấy quốc thể làm đầu, lấy an nguy của mình làm đầu, lấy lê dân bách tính Thanh Loan quốc làm đầu! Nếu vẫn u mê không tỉnh ngộ nữa, người khổ chỉ có thể là bệ hạ thôi!

Huống chi Hiên Viên Vô Thương đó, thân thể đã không còn trong sạch, dù bệ hạ nghĩ biện pháp giấu giếm tốt hơn nữa, nếu có một ngày bị người phát hiện thì bệ hạ, thậm chí cả Thanh Loan quốc đều bị người trong thiên hạ nhạo báng!

Phượng Phi Yên nghe xong lời của nàng... không có giống như thường ngày nhảy dựng lên dạy dỗ nàng, mà là yên lặng một hồi lâu rồi nhàn nhạt mở miệng: "Mộ Yên, đứng lên đi!"

"Dạ!" Hạ Mộ Yên kích động nhìn nàng, chẳng lẽ lời của mình rốt cuộc đã đả động được bệ hạ sao?

"Trẫm biết lòng trung thành của ngươi, chỉ là. . . . . Aizz! Về chuyện hắn không còn thuần khiết, trừ ngươi ra, trẫm không muốn để cho bất kỳ người nào biết nữa! Ngươi đi xuống đi trước!" Âm thanh đã là có chút mệt

https://thuviensach.vn

mỏi, từ trước đến nay đối với thứ Phượng Phi Yên nàng không chiếm được, thì chỉ có thể hủy! Nhưng duy chỉ có đối với Hiên Viên Vô Thương là nàng xuống tay không được! Đừng nói là buông tha hắn, dù là giết hắn, nàng cũng không làm được!

Gặp gỡ hắn, thật sự là kiếp nạn của nàng!

"Bệ hạ!" Hạ Mộ Yên vì nàng vẫn khăng khăng một mực, mà suýt nữa giận đến nỗi lấy cái chết để ép buộc. Nhưng suy nghĩ một chút tác phong thường ngày của bệ hạ, nếu nàng lấy cái chết ép buộc, dù nàng chết không thành, bệ hạ cũng sẽ đưa nàng một đoạn!

Nghĩ tới, tuy là lòng tràn đầy không cam lòng, nhưng vẫn đứng lên, tập tễnh từng bước muốn rời khỏi, đi tới cửa nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được quay đầu nhìn vị quân vương này: "Bệ hạ, có lẽ chẳng mấy chốc Hiên Viên hoàng đế sẽ xuống tay với chúng ta. Hiên Viên đế quốc không đồng ý kết thân, ngài ở lưu lại chỗ này cũng là vô dụng. Chiến tranh hết sức căng thẳng, ngài phải tính toán cho tốt!"

"Đi xuống đi! Trẫm tự có chừng mực!" Nàng đúng là cần phải trở về, nhưng không gắng sức đánh một trận cuối cùng, nàng không cam lòng!

. . . . . .

"Hoàng huynh, những lời huynh nói là thật sao?" Con ngươi lãnh ngạo lạnh lùng quét Hiên Viên Mặc, muốn từ trên mặt của hắn nhìn ra sơ hở.

Trên mặt trơn bóng như ngọc không có bất kỳ khác thường gì, nâng lên một nụ cười nhạt: "Hoàng huynh còn có thể gạt ngươi sao?"

Nhíu lông mày nhìn hắn một hồi lâu, phát hiện trên mặt hắn cũng không có gì khác thường, nhưng vẫn có chút không yên lòng, muốn đứng dậy, đồng thời mở miệng: "Vậy hiện tại Thần Đệ liền trở về vương phủ!" Không nhìn thấy nàng an toàn, hắn không yên lòng!

https://thuviensach.vn

"Không được!" Hiên Viên Mặc đè hắn lại "Thương thế bây giờ của đệ rất nghiêm trọng, nơi nào cũng không thể đi, dưỡng thương trước đã!"

Giọng nói không có quá nghiêm túc.

Hiên Viên Ngạo mặt đầy hoài nghi nhìn hắn, chợt trong lòng dâng lên chút khủng hoảng, nắm tay Hiên Viên Mặc đang đặt ở trên vai mình, ngẩng đầu lên nhìn hắn: "Hoàng huynh, huynh nói thật đi, nàng rốt cuộc có sao không?"

Âm thanh mơ hồ có chút run rẩy, cặp mắt rét lạnh kia cứ như vậy nhìn chằm chằm ánh mắt của Hiên Viên Mặc.

"Không có!" Đôi mắt như mặc ngọc hàm chứa sự kiên định nhìn hắn, ánh mắt không có bất kỳ tránh né nào. Nàng vốn là không có việc gì, có lẽ đối với nàng mà nói, rời đi hoàng gia, ở chung một chỗ với hoàng thúc mới là tốt nhất, cho nên hắn cơ hồ có thể nói nàng không chỉ không có việc gì, hơn nữa trôi qua còn tốt hơn. Nhưng lời như vậy, hắn không đành lòng nói cho Ngạo nghe, lại càng không nhẫn tâm nói cho mình nghe.

"Tốt! Hoàng huynh, đệ tin huynh!" Âm thanh lạnh lẽo vang lên, rồi sau đó an tâm nằm lại trên giường. Hoàng huynh cho tới bây giờ cũng chưa có lừa gạt hắn, cho nên hắn tin tưởng, lần này, hoàng huynh sẽ giống như vậy, không lừa hắn.

"Ừm! Dưỡng thương thật tốt, nếu trẫm không có đoán sai, đại quân của Mông Man đế quốc sắp xuất binh rồi, chuyện đánh giặc còn phải dựa vào đệ đó!" Đối với người đệ đệ này, hắn là tuyệt đối tin tưởng.

Hiên Viên Ngạo nghe vậy, khóe môi lạnh như băng nâng lên một nụ cười khó có thể nhận ra: "Ngạo cám ơn hoàng huynh đã tin tưởng!"

"Là hoàng huynh nên cám ơn đệ!" Đúng là hắn nên cảm ơn Ngạo. Nhiều năm như vậy, Ngạo vì giang sơn của Hiên Viên quốc hy sinh rất nhiều. Đột

https://thuviensach.vn

nhiên, con ngươi như mặc ngọc chợt lóe, có chút phiền muộn mở miệng "Ngạo, bản đồ vận chuyển lương thảo bị trộm!"

"Cái gì?" Có chút đè nén, mày kiếm nhíu chặt, bản đồ vận chuyển lương thảo bị trộm? "Có biết là ai làm không?"

"Nếu trẫm không đoán sai, là do Nguyệt Dịch Thừa làm!" Trên gương mặt trơn bóng như ngọc mơ hồ xuất hiện chút buồn bực, là sai lầm của hắn, mới đưa đến việc quân tình bị tiết lộ ra ngoài!

"Lão thất phu này!" Răng ngà suýt nữa cắn nát, Hiên Viên đế quốc đối đãi hắn không tệ! Phụ hoàng, Hoàng gia gia đều coi hắn là cánh tay đắc lực! Đem Kiêu Kỵ Doanh và một nửa binh mã cấm vệ quân giao cho hắn, không ngờ hoàng huynh vừa lên ngôi hắn liền sinh lòng tạo phản!

Vốn biết hắn với Mông Man đế quốc có chút chuyện dính dấp, nhưng trộm bản đồ vận chuyển lương thảo, là hoàn toàn không có coi dân chúng Hiên Viên đế quốc, coi an nguy tướng sĩ là quan trọng! Hắn làm sao có thể không nổi giận đây!

"Hoàng huynh, huynh yên tâm, chuyện này, đệ sẽ xử lý tốt!" Tuy là nói như vậy, nhưng vẫn nhíu chặt lông mày, có thể thấy được chuyện này khó giải quyết đến cỡ nào!

Hiên Viên Mặc đang muốn nói gì đó, lúc này một tiểu thái giám báo lại: "Hoàng thượng, nữ hoàng Thanh Loan cầu kiến!"

Liếc mắt với Hiên Viên Ngạo một cái, đứng lên: "Mời nàng đến Cần Chính Điện đi!"

"Dạ!" Tiểu thái giám này đáp một tiếng, liền lui ra ngoài.

"Ngạo, đệ tốt nhất nghỉ ngơi đi, hoàng huynh đi ra ngoài trước!" Nói xong đứng lên chuẩn bị rời đi.

https://thuviensach.vn

"Ừm!" . . . . . .

. . . . . .

"Hiên Viên hoàng đế!" Phượng Phi Yên hướng về phía Hiên Viên Mặc chào hỏi.

"Thanh Loan nữ hoàng, mời ngồi!" Tiếng nói của hắn vừa rơi xuống, Tiểu Đức Tử lập tức đưa đến một cái ghế, cho nàng ngồi xuống.

Phượng Phi Yên cũng không khách khí, vén Phượng Bào lên liền ngồi vào ghế: "Cuộc chiến giữa Hiên Viên quốc và Mông Man quốc, có mấy thành phần thắng?" Vào cửa chính là đi thẳng vào vấn đề.

Dịu dàng cười một tiếng, trên mặt lạnh nhạt không nhìn ra tâm tình, rồi sau đó âm thanh ôn nhã vang lên: "Nếu Thanh Loan không nhúng tay vào, là tất thắng. Nếu Thanh Loan nhúng tay, chỉ nắm chặt năm phần."

Nói xong nhìn nét mặt Phượng Phi Yên.

Khóe môi hình lăng kéo nhẹ: "Nếu trẫm bảo đảm không xuất binh, thì Hiên Viên hoàng đế có nguyện cầm Vũ Văn Tiểu Tam để đổi không?" Cười nói ra điều kiện của nàng.

Đây chính là mục đích nàng tới, chỉ cần Vũ Văn Tiểu Tam đó không có ở đây, nàng mới có hi vọng, không phải sao?

Con ngươi như mặc ngọc thoáng qua một đạo ánh sáng lạnh: "Thanh Loan Nữ Đế chẳng lẽ quên thọ yến mẫu hậu hôm đó, trẫm đã nói…"

"Trí nhớ Trẫm còn không có kém đến mức đó, tất nhiên sẽ không quên. Nhưng có thế nào đi nữa, cũng chỉ là một nữ nhân, nếu so sánh với hàng ngàn hàng vạn tính mạng của các tướng sĩ Hiên Viên đế quốc, tin rằng trẫm không nói, Hiên Viên hoàng đế cũng biết nên lựa chọn như thế nào!" Trong

https://thuviensach.vn

mắt phượng hàm chứa chút nụ cười, khóe miệng này thoáng cười vết, nói rõ mục đích của nàng đã thành công.

Nhưng tâm trạng của nàng mơ hồ có chút khẩn trương, cũng không phải sợ Hiên Viên Mặc không đồng ý, mà là sợ hắn trực tiếp xuống tay với mình.

"Mời Thanh Loan nữ hoàng trở về đi! Trẫm sẽ không lấy bất kỳ một con dân nào của mình, để đổi sự bình an của quốc gia đâu." Lại không nói dù Vũ Văn Tiểu Tam là một người bình thường, Hiên Viên Mặc hắn cũng sẽ không hèn nhát đến mức đó!

Đánh giặc, Hiên Viên Mặc hắn có lòng tin, tức là có lòng tin đối với tướng sĩ mình, cũng là có lòng tin đối với Ngạo!

Phượng Phi Yên có chút không dám tin nhìn hắn một hồi lâu, đứng lên, phẩy tay áo bỏ đi: "Vậy trẫm hi vọng Hiên Viên hoàng đế sẽ không hối hận!"

"Thanh Loan nữ hoàng chắc chắn mấy phần, có thể ở Hiên Viên đế quốc của ta chiếm được tiện nghi?" Bên trong giọng nói dịu dàng mang theo âm thanh nguy hiểm vang lên.

Người đã đi tới cửa, bước chân chợt dừng lại, quả thật bàn về binh lực, Thanh Loan đế quốc là nữ binh, chưa chắc đánh thắng được binh sĩ của Hiên Viên đế quốc, nhưng mà. . . . . .

Môi khẽ nâng lên, cuối cùng không có mở miệng, giẫm chận tại chỗ rời đi!

Mặt trời lặn về phía tây.

Vũ Văn Tiểu Tam trợn to cặp mắt, đáy mắt đều là lệ quang trong suốt, hung hăng nhìn chằm chằm nam nhân dã man vẫn còn nằm trên người

https://thuviensach.vn

nàng, gắt gao cắn môi dưới, chịu đựng kích động cao giọng thét chói tai!

Bởi vì nàng phát hiện, nàng gọi càng lớn tiếng, động tác của hắn lại càng nhanh!

Cắn răng mở miệng: "Hiên Viên Vô Thương, chàng đủ chưa!"

Nam tử tà mị ngẩng đầu nhìn nàng, trong đôi mắt hoa đào tràn đầy ý cười: "Vẫn chưa!" Hừ, Gia Luật Trục Nguyên thoạt nhìn rất cường tráng sao? Bản thân Hiên Viên Vô Thương hắn cũng rất cường tráng!

Vẫn chưa? Con mẹ nó! Buổi sáng liền bị bắt đến nơi này, hiện tại trời cũng sắp tối rồi, vậy mà vẫn chưa đủ?!

Thở một hơi thật dài: "Lão nương nghiêm trọng cảnh cáo chàng...chàng tốt nhất lập tức cút cho ta, nếu không. . . . . ." Câu nói kế tiếp chưa nói, nhưng ý tứ uy hiếp cực kỳ rõ ràng!

Ai ngờ, trên dung nhan như cánh hoa đào của người nam tử này nâng lên một nụ cười xinh đẹp như hoa: "Tam nhi còn có hơi sức phát giận, nói rõ là do người ta còn không nỗ lực đủ!"

Sau khi nói xong. . . . . .

Cả biệt viện cũng có thể nghe thấy được một tiếng kêu kinh khủng thảm thiết: "A. . . . . Chàng buông ra cho ta. . . . . Giết người rồi! A. . . . . Hiên Viên Vô Thương, cái người cầm thú này! Chàng buông lão nương ra! Ta nguyền rủa chàng. . . . . A. . . . . Ta nguyền rủa. . . . . ."

. . . . . .

Bọn hạ nhân cùng nhau run lên, nét mặt của họ đều biểu lộ nụ cười mập mờ. Bọn họ tự nhiên biết Vương Gia và vương phi đang làm gì, ẩn vệ mặc

https://thuviensach.vn

y phục băng lam tìm Vũ Văn Tiểu Tam trở về đang được người hầu hạ, cũng cười đến cực kỳ vui mừng!

Sau khi Vương Gia thõa mãn, nhất định sẽ khen thưởng cho bọn họ thật tốt! Bọn họ tin tưởng sẽ như vậy!

Tiểu Nguyệt đứng ở bên hồ phía sau vườn hoa của biệt viện khóc đến thê thảm, cũng bị một tiếng la này dọa cho đứng không vững, rơi vào trong hồ. . . . . .

Ở trong hồ quẫy đạp, muốn kêu cứu mạng thì đã được người phát hiện: "Có ai không! Có ai không! Có người rơi xuống nước!"

"Mau cứu người đi!" Một hạ nhân thô sử (*) ở bên hồ cao giọng thét chói tai.

(*)hạ nhân thô sử: người hầu làm việc nặng nhọc

Một bóng dáng màu xanh bay qua, thân thể Tiểu Nguyệt liền được xách lên từ trong hồ nước, nhìn lên người trước mặt: "Cám ơn!"

Bởi vì là mùa hè, cũng không cảm thấy lạnh, chỉ là khắp người đều là nước, tóc cũng bị ướt nên trông cực kỳ nhếch nhác! Y phục kia bởi vì bị nước làm cho ướt nhẹp, nên dính vào trên người, đường cong hoàn hảo bày ra không sót chút nào, áo ngực trói chặt bộ ngực cũng nhìn được tương đối rõ ràng!

Liên Hoa có chút xấu hổ xoay mặt đi, hắn mới vừa đúng lúc đi qua nơi này thấy có người kêu cứu, không suy nghĩ nhiều liền cứu, không ngờ lại là nàng.

"Không cần cảm ơn!" Dừng một chút lại mở miệng "Cô nương, không có việc gì lại nghĩ không ra. Sinh mạng là trân quý, nàng thật sự không cần

https://thuviensach.vn

lãng phí mình như thế!" Huống chi, Đình Vân cũng không phải không thích ngươi, một câu cuối cùng, không biết vì nguyên nhân gì lại không nói ra.

Tiểu Nguyệt ngơ ngác nhìn hắn. Gì? Nghĩ không ra? Không có lầm chứ? Nàng nghĩ rất thông suốt mà! Tiểu thư thường dạy nàng, tỷ muội như tay chân, nam nhân như y phục, nam nhân có thể đổi, nàng có gì cần nghĩ không ra sao? Đây chẳng qua là không có đứng vững thôi mà!

Được rồi, nàng thừa nhận, lúc ấy nàng quả thật rất khó chịu! Nhưng tuyệt đối không có khó chịu đến mức muốn nhảy hồ đâu!

Nhìn khuôn mặt lạnh nhạt của Liên Hoa, vốn là muốn giải thích một chút, lại không biết thế nào mắt bốc đào tâm mà nói một câu: "Dung mạo của ngươi cũng rất đẹp trai đó!"

Lời này vừa nói ra, khuôn mặt trắng nõn tuấn tú của Liên Hoa hơi ửng hồng, nhìn tiểu nha đầu trước mặt, vô cùng dễ thương. Trong cặp mắt kia đều là ý vị đơn thuần, cực kỳ trong sáng! Nghĩ tới đó thì lắc lắc đầu, nàng là nữ nhân của huynh đệ, hắn loạn tưởng cái gì!

"Nàng thích Đình Vân?" Lời này vừa hỏi, chính hắn cũng ngây dại, hắn nói cái gì vậy hả!

Lời này làm cho nàng biến sắc, nụ cười treo trên khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt ảm đạm xuống. . . . . .

"Nếu không muốn nói thì đừng nói, là ta đường đột!" Nói xong ôm quyền, chuẩn bị rời đi.

Lại thấy cô gái trước mặt giống như nghĩ thông suốt cái gì, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú vô cùng tỏa sáng: "Vốn là thích, hiện tại không thích rồi!"

https://thuviensach.vn

Đúng, Tiểu Nguyệt nàng hoạt bát đáng yêu, thông minh lanh lợi, khụ khụ. . . . . Tha thứ nàng không tốt, khoe khoang đầy trời giống như tiểu thư. Nhưng Tiểu Nguyệt nàng vốn là ưu điểm cũng rất nhiều mà, còn sợ không có nam nhân thích sao? Tại sao muốn treo cổ ở cái cây Đình Vân kia —— khụ khụ, lần trước tiểu thư nói thế nào nhỉ?

—— A, đúng rồi, cái cổ xiêu vẹo trên cây! Bên ngoài còn có rất nhiều mùa xuân thuộc về Tiểu Nguyệt nàng. À không, trước mắt đã có một rồi này!

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam còn dư lại nửa sức lực, nằm ở trên người của hắn, bây giờ hơi sức đánh hắn cũng không có!

Ai oán nhìn nam nhân phía dưới mình: "Hiên Viên Vô Thương, chàng thật ngoan độc!" Đáy mắt hàm chứa lệ quang trong suốt, tên này làm nàng đến chết ngất nhiều lần, hơn nữa hơi sức mắng người nàng cũng không có, mới chịu bỏ qua cho nàng!

Trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười rất đắc ý: "Tam nhi, nàng nói Gia Luật Trục Nguyên cường tráng sao?"

Cặp mắt tà mị như hoa đào kia không nháy một cái nhìn chằm chằm nàng, không buông tha bất kỳ thay đổi nhỏ nào trên khuôn mặt nàng!

Mỗ nữ hung hăng nghiến răng, sau đó vẻ mặt bi thương. Bây giờ khí lực tốn hơi thừa lời nàng cũng không có, thân thể xụi lơ nằm ở trên lồng ngực màu mật ong của hắn, giận dỗi mở miệng: "Chưa từng thử qua, không biết!" Cũng bốn canh giờ rồi, đoán chừng tên này cũng không còn khí lực ép nàng lăn qua lộn lại nữa, cho nên lá gan đột nhiên lớn hơn rồi!

Thốt ra lời này xong, có cảm giác cái đó gì chỉa vào mình. Biến sắc, phải không đó! Lại còn có thể làm sao?

https://thuviensach.vn

Gian nan nuốt một ngụm nước miếng, co rúm lại nhìn hắn cười đến dung nhan xinh đẹp: "Thương Thương, chúng ta có lời gì từ từ nói. Cái đó, lời ta vừa nói lúc nãy thật ra thì cũng chưa có nói hết. Mặc dù chưa thử qua, nhưng. . . . . nhưng mà trọng điểm là…! Là ta đối với chuyện hắn có cường tráng hay không, một chút, không, nửa điểm hứng thú cũng không có!"

"Có thật không?" Nam tử cười đến tà tứ.

"Thật!" Thật nhanh gật đầu. Ôi mẹ ơi, ngươi có thể không nên làm ta sợ như vậy hay không!

Bỗng thấy thân thể hắn hơi nhúc nhích, có khuynh hướng gây bất lợi cho mình. Nàng quyết định thật nhanh, cọ xát lồng ngực trơn bóng của hắn: "Thương Thương, người ta thật sự rất mệt mỏi, mệt quá. . . . . .Hơn nữa chàng phải chú ý tiết chế, nếu không sẽ hư thận đấy!" Thuận tiện đe dọa một phen!

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra vẻ mặt dở khóc dở cười, ôm hông nàng, sờ sờ tóc nàng, hắn đương nhiên biết nàng mệt chết rồi, nhưng nàng khiêu khích hắn như vậy, làm cho hắn không tức giận cũng khó! "Nếu sợ trừng phạt, về sau đừng làm sai việc gì."

Nhìn chuyện có thể thương lượng lại, nàng lập tức khéo léo gật đầu: "Biết, biết!" Chỉ cần cái người cầm thú này không làm chuyện khiến cho không người nào có thể chịu được đó, nói gì đều được!

"Thương Thương, người ta đói bụng!" Nước mắt lưng tròng nhìn hắn, lại nói cả ngày hôm nay nàng vẫn chưa ăn cái gì, mới uống một ly rượu, đầu còn có chút mông lung.

"Được, Thương Thương đi chuẩn bị thức ăn!" Hắn nói xong liền ngồi dậy, đặt nàng nằm lên giường xong, sau đó rất nhanh mặc quần áo, Tam nhi đói bụng, tốc độ của hắn có thể chậm sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng của hắn, nét mặt mỗ nữ biểu lộ một nụ cười gian. Hắc hắc, chờ hắn đi ra ngoài, mình liền chạy! Đùa gì thế, tiếp tục như vậy nữa, coi như mình là một thần tiên, cũng không chịu nổi hắn đâu!

Khi một thân áo trắng của hắn đã bước ra khỏi cửa, mỗ nữ nằm trên giường hai phút, sau đó lặng lẽ nhìn cửa một chút, vui vẻ ngồi dậy, mặc quần áo thật nhanh. Tuy nói mệt chết đi được, nhưng nghĩ đến mình có thể thành công thoát khỏi ma trảo của hắn, dù mệt mỏi hơn nữa, giờ phút này tất cả đều là mây bay! Mây bay mà thôi!

Sau khi mặc quần áo tử tế, xuống giường mới đi một bước, liền lảo đảo một cái, té trên đất. Ta phi, đặc biệt sao? Chân này hoàn toàn không phải của nàng rồi! Tất cả đều mềm nhũn, như thế này thì làm sao có thể trốn hả? Chẳng lẽ nàng bò ra ngoài sao?

Nghĩ tới đó, nét mặt kia trong nháy mắt vô cùng bi thương! Sao có thể hãm hại nàng như vậy! Hiên Viên Vô Thương, tên cầm thú này!

Suy nghĩ một chút, chạy là khẳng định chạy không thoát, hơn nữa nếu để cho cái tên nam nhân chết tiệt kia biết nàng muốn chạy, còn không biết có cái hậu quả bi thảm gì nữa? Vì vậy, gian nan di chuyển thân thể, muốn bò lại lên giường, thuận tiện tiêu hủy chứng cớ nàng chuẩn bị chạy trối chết.

Ai ngờ, còn chưa di chuyển được mấy bước, sau lưng liền nghe tiếng thở dài của hắn. . . . . .

Sắc mặt lập tức cứng đờ, sợ sệt nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn sắc mặt hắn dường như rất khổ não: "Tam nhi, nàng thật giống như rất không nghe lời!" Hắn đi ra ngoài phân phó người làm chuẩn bị thức ăn, làm sao có thể cần nhiều thời gian đây?

"Ha ha. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam cười gượng mấy tiếng "Cái đó, ta mới vừa chuẩn bị đi nhà cầu! Đúng! Đi nhà cầu!"

https://thuviensach.vn

"Đi nhà cầu? Lần trước thời điểm Tam nhi muốn chạy, cũng nói là đi nhà cầu!" Hắn nói xong bước từng bước thong thả tới, ôm thân thể nàng ngồi dưới đất lên, động tác cực kỳ nhẹ nhàng, nhẹ đến nỗi làm lông măng cả người nàng đều dựng lên!

Nhìn nụ cười xinh đẹp trên khuôn mặt hắn, lúc này liền nhận sai, làm ổ trong ngực hắn: "Thương Thương, ta sai lầm rồi, chàng tha thứ cho ta một lần đi, người ta không dám nữa đâu!"

"Tam nhi, những lời này nàng mới vừa nói không lâu!" Nói rõ không tin nàng!

"Này, này, vậy. . . . . A! Buông ra. . . . . A. . . . . Hiên Viên Vô Thương, cái người cầm thú này!" Hét to lên một tiếng.

. . . . . .

Người làm gõ cửa: "Vương Gia, bữa tối đã chuẩn bị xong!"

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng nghiến răng, sát thiên đao rồi, một bữa tối cư nhiên chuẩn bị hơn nửa canh giờ, căn bản là chủ tớ bọn họ tính toán tốt, liên thủ tới hãm hại nàng mà!

"Biết!" Nam tử thong thả ung dung đứng dậy, đôi môi như cánh hoa anh đào nâng lên một nụ cười hài lòng.

Đi tới cửa, mở cửa ra, cũng không để người hầu kia đi vào, trực tiếp nhận lấy thức ăn trên tay hắn. Nha đầu kia còn không có mặc quần áo, mặc dù đã đắp chăn, nhưng nếu có gì ngoài ý muốn, cho người ta nhìn thấy bất kỳ chỗ nào trên người nàng, hắn cũng khó chịu cả người!

Bỏ món ăn lên trên bàn, cầm đũa lên, liền gắp món ăn vào trong chén, chuẩn bị đi qua đút nàng ăn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nàng rất bất mãn mở miệng: "Chàng khỏi qua đây, để lão nương mặc quần áo xong, lão nương sẽ tự mình tới đó ăn!" Giọng nói cực kỳ ác liệt!

"Tam nhi còn có hơi sức tới dùng cơm sao?" Quay đầu liếc nàng một cái, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nghi ngờ.

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng nhìn chằm chằm hắn một lúc lâu, cuối cùng khuất phục dưới dâm uy của hắn! "Không có!"

Đợi người mặt người dạ thú bưng cơm đi tới bên cạnh nàng, muốn ngồi thẳng người dậy lại bị té xuống. Lần này nàng thật lòng có chút khó chịu, cảm thấy nam nhân đáng chết này là đang khi dễ nàng! Quay đầu, hốc mắt ửng hồng: "Thương Thương. . . . . ."

Âm thanh mang theo chút nức nở, lần này thế nhưng hắn lại luống cuống, đặt chén ở một bên, đỡ nàng dậy. Nàng đau lòng là thật, nhưng vẫn giả bộ đáng thương, hắn nhìn ra được nàng đang giả đáng thương, nhưng mà….?

"Tam nhi, thế nào? Có phải trên người không thoải mái hay không?" Chẳng lẽ là mình thật quá không tiết chế rồi sao?

Vành mắt nàng đỏ lên nhìn hắn "Lạch bạch" một tiếng, một giọt lệ rơi lên mu bàn tay của hắn: "Chàng khi dễ ta! Hu hu hu. . . . . ." Hiện tại hắn chính là khi dễ nàng không thể trở về tam vương phủ, cũng không thể về tướng quân phủ, chỉ có thể ở nơi này của hắn, cho nên cứ khi dễ nàng như vậy đúng không?

"Tam nhi đừng khóc. Thương Thương không có khi dễ nàng, đó là. . . . . ." Hắn muốn giải thích, nhưng lại không biết nên nói gì.

"Chàng chính là khi dễ ta! Khi dễ ta hiện tại không nhà để về, cho nên chàng mới như vậy! Hiên Viên Ngạo so với chàng đối với ta tốt hơn nhiều!" Nàng hung hăng lau nước mắt một cái, hắn là hơi nhớ Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Ngạo rồi. Mặc dù mình luôn chọc hắn giận đến giơ chân, hắn cũng không có đối với nàng như vậy!

Vừa nghe nàng nói như thế, trong mắt hắn cảm giác hốt hoảng càng sâu: "Tam nhi, nàng nghe người ta giải thích! Người ta thật không có nghĩ như vậy!" Nàng có thể bởi vì như vậy mà không cần hắn hay không?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 23: Quyến rũ Tam nhi , đều là hồ ly tinh!

"Chàng chính là nghĩ như vậy!" Nàng lớn tiếng gào to, khuôn mặt nhỏ nhắn bởi vì tức giận mà đỏ bừng!

"Người ta thật không phải là nghĩ như vậy, ai bảo Tam nhi luôn đi ra ngoài quyến rũ nam nhân khác!" Hắn nhíu lông mày, một bộ dáng rất không vui, lại rất uất ức nhìn nàng.

Hàm chứa nước mắt thút tha thút thít quay đầu, nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn: "Đâu có? Ta chỉ là xem một chút thôi mà!"

Khí thế rõ ràng đã yếu đi.

"Chỉ là xem một chút thôi sao?" Vẻ mặt nguy hiểm càng sâu.

Nàng vừa nhìn tình huống không đúng, mím mím miệng, liền chuẩn bị ‘ngao’ gào khóc lớn.

Nhìn bộ dáng kia của nàng, quậy đến hắn cực kỳ khó chịu, mặc dù biết nàng sẽ không khóc, chỉ giả bộ chút thôi, nhưng hắn vẫn không nhịn được mở miệng: "Tốt lắm! Tốt lắm! Tam nhi đừng khóc, Thương Thương không bao giờ……khi dễ nàng nữa!"

"Thật?" Cái miệng nhỏ nhắn giống như hơi nhếch lên.

"Thật!" Có chút bất đắc dĩ gật đầu một cái, hắn thật là thua với nàng rồi!

"Tốt lắm!" Hài lòng gật đầu một cái "Tiểu gia bây giờ muốn ăn cơm!"

https://thuviensach.vn

"Dạ! Vi phu sẽ phục vụ nương tử đại nhân ăn cơm!" Bưng chén lên, gắp lên món ăn đưa đến miệng của nàng.

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam ăn rất hạnh phúc, trên cái thế giới này thật không có chuyện gì so với lúc đói gần chết lại được ăn cơm tới sảng khoái như vậy!

Nhìn một chút nam tử đang ngồi bên mép giường, chợt biến sắc, trong miệng đầy cơm nói ra lời nói không rõ: "Hiên Viên Vô Thương, cái người cầm thú này!"

Dung nhan như cánh hoa đào cứng đờ, quay đầu có chút nguy hiểm nhìn nàng: "Nàng nói cái gì?"

Éc. . . . . Cuống quít lắc đầu: "Ta cái gì cũng không nói!" Lại thấy nụ cười trên mặt hắn càng ngày càng xinh đẹp, vội vàng bổ sung: "Chàng vừa mới nói không khi dễ người ta đấy!"

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, không mặn không nhạt nhìn nàng, Vũ Văn Tiểu Tam thấy tình huống lại bắt đầu không đúng, vừa chuẩn bị méo miệng.

Hắn than nhẹ một tiếng, trên dung nhan tuyệt sắc mơ hồ có chút thất bại, bất đắc dĩ gắp lên món ăn trong chén, thả vào miệng nàng: "Được rồi, đừng giả bộ nữa! Ăn cơm đi!"

Trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam nâng lên một nụ cười cực kỳ hả hê, ngậm miếng thịt trên chiếc đũa vào trong miệng. Hắc hắc, rốt cuộc tìm được biện pháp đối phó với người này rồi!

Cười đến rất cao hứng, vừa động một chút, thắt lưng đã đau nhức. Lần này ngược lại thật có chút đau, quay đầu, đáy mắt hàm chứa nước mắt suýt nữa tràn ra, cắn môi, mặt uất ức chỉ trích: "Hiên Viên Vô Thương, cái người cầm thú này!"

https://thuviensach.vn

Lần này hắn lúng túng ho khan một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, không dám nghênh đón ánh mắt đáng thương của nàng nữa: "Khụ khụ. . . . . Tam nhi, người ta chỉ là muốn chứng minh với nàng, người ta cũng rất cường tráng, nhất định có thể cho Tam nhi ăn no, nàng không cần đi ra ngoài tìm những thứ hồ ly tinh kia!"

Thốt ra lời này xong, Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa cười ra tiếng, hồ ly tinh? "Thương Thương, hồ ly tinh gì hả? Chàng biết hồ ly tinh có ý gì sao?"

"Quyến rũ Tam nhi, đều là hồ ly tinh!" Hung hăng cắn răng, căm tức nhìn nàng. Hắn đương nhiên biết phần lớn thời gian tuyệt đối là nàng chủ động quyến rũ mỹ nam tử, nhưng mà suy nghĩ một chút tên Gia Luật Trục Nguyên đó, thậm chí ngay cả an nguy của mình cũng không để ý, lại muốn lưu nàng lại, hắn liền tức giận đầy bụng!

Nhìn bộ dáng ghen ghét dữ dội của hắn, nàng đúng là không nhịn được mà bật cười: "Thương Thương, chàng thật đáng yêu!"

Đáng yêu? Hắn vừa nghe cái từ hình dung này, thế nhưng lại xấu hổ quay đầu đi, đáng yêu sao? Có sao? Nghĩ tới đây, dung nhan như cánh hoa đào có chút ửng hồng. . . . . .

Cắn môi dưới, tức giận quay đầu, gắp lên món ăn đặt vào trong miệng nàng: "Ăn cơm!" Đến lỗ tai cũng bị nhuộm thành màu đỏ.

Nàng ngậm miếng thịt kia trong miệng, nhìn mặt hắn hồng hồng, đến tai cũng hồng hồng, cảm thấy vô cùng dễ thương! Kéo đầu hắn xuống, rồi sau đó ấn xuống một nụ hôn lên mặt hắn, miệng đầy dầu mở, bôi lên mặt của hắn. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương ngẩn ra, ngay sau đó một cảm giác ngọt ngào truyền đến toàn thân, khóe môi chứa đựng một nụ cười hạnh phúc. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mặt Vũ Văn Tiểu Tam liền biến sắc, vẻ mặt rối rắm nhìn bộ dáng của Hiên Viên Vô Thương: "Cái đó, Thương Thương, ta...ta….ta không phải cố ý bôi mỡ lên trên mặt của chàng đâu!"

Nàng thế nào quên mất, Thương Thương nhà bọn họ thích sạch sẽ, lần trước bộ dáng bóc tôm đều là một bộ ghét bỏ tới cực điểm, lần này nàng cư nhiên to gan lớn mật bôi đầy dầu lên mặt của hắn, hắn sẽ không tức giận chứ?

"Không có việc gì, người ta giữ mặt mình lại, không rửa!" Khẽ cười nói xong, lại gắp lên một miếng thịt thả vào miệng nàng.

Mỗ nữ nghe vậy, mặt ghét bỏ nhìn hắn: "Người này…sao chàng lại ác tâm như vậy! Nếu vậy trên mặt chàng sẽ nổi mốc cho xem!"

Gương mặt tuyệt mỹ cứng đờ, không biến sắc cắn cắn môi, nha đầu đáng chết, nửa điểm phong tình cũng không hiểu! Không cảm động coi như xong đi, còn nói hắn ghê tởm? Thật là tức chết hắn mà!

Mặc dù tức giận, nhưng suy nghĩ một chút bộ dáng nàng mới vừa lã chã chực khóc, nên vẫn không có phát tác, lần nữa gắp lên món ăn đưa tới gần miệng của nàng: "Ăn cơm!"

Nàng nhíu lông mày, rất bất mãn nhìn hắn: "Vậy chàng không rửa mặt thật sao?" Thật là ác tâm mà!

"Rửa!" Cố gắng để cho mình có vẻ bình tĩnh một chút, thật ra thì hắn càng ngày càng có thể hiểu được cảm thụ của Ngạo, tại sao hắn lại có cảm giác một ngày nào đó mình sẽ bị tức chết?

"Vậy còn được!" Lầm bầm một tiếng, ngoan ngoãn há mồm ngậm, rồi sau đó nuốt xuống.

Tiếp, hắn gắp lên một miếng rau cải thả vào miệng nàng. . . . .

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Vô Thương, có phải chàng thấy ta bắt chàng rửa mặt cho nên chàng không vui, nên không cho ta ăn thịt đúng không?" Mặt đầy đau khổ, sợ hãi nhìn hắn, lông mày thanh tú nhíu chặt lại một chỗ!

Dung nhan như cánh hoa đào lây nhiễm vẻ dở khóc dở cười, nhìn hắn có vẻ hẹp hòi như vậy sao? "Không phải! Mỗi bữa cơm Tam nhi chỉ ăn thịt, đối với thân thể không tốt!" Kiên nhẫn giải thích.

"Nói bậy! Rõ ràng chính là chàng không muốn cho ta ăn thịt!" Vẻ mặt tức giận, Hiên Viên Vô Thương đáng chết này, quá hẹp hòi rồi! Không phải là để cho hắn rửa mặt thôi sao?

"Tam nhi, nghe lời, dù sao cũng phải ăn một chút rau cải chứ!" Đáy mắt hàm chứa mong đợi nhìn nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn một hồi lâu, rốt cuộc xác định hắn không có ác ý, lại nhìn bộ dáng đáng thương kia, trong lòng mềm nhũn, há miệng về phía món ăn kia, ăn mà vẻ mặt đầy bi thương!

Cuối cùng giống như một loại ăn độc dược vậy, khó khăn nuốt xuống món ăn đó!

"Ngoan!" Trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười làm thiên địa lâm vào thất sắc, lần nữa gắp lên rau cải, mắt đầy mong đợi nhìn nàng.

Vẻ mặt đưa đám, cắn một cái , ở trong lòng lệ rơi đầy mặt. . . . . Hu hu hu. . . . . Lòng của nàng sao lại mềm như vậy! Đều do mình quá thiện lương rồi!

Cũng may hắn cũng không có quá ác độc, ăn vài miếng sẽ đút nàng một miếng thịt. . . . . Sau khi ăn xong bữa cơm này, chuyện đầu tiên nàng làm chính là nhào tới trong ngực của hắn, khóc lớn: "Hu hu hu. . . . . Thương Thương, rau cải thật là khó ăn, chúng ta không bao giờ ăn rau cải nữa, có được hay không? Hu hu. . . . . "

https://thuviensach.vn

Vừa khóc vừa len lén ở trong ngực hắn nâng đầu lên liếc trộm hắn, hắc hắc. . . . . Tại sao muốn nhào tới trong ngực của hắn khóc đây, vì che giấu mình căn bản không có khóc!

"Không được!" Cúi đầu nhìn tiểu nữ nhân đang ra sức biểu diễn trong ngực mình, môi mỏng như hoa anh đào rất tàn nhẫn phun ra hai chữ.

Lời này vừa rơi xuống, người đang ra sức "Khóc" kia bỗng cứng đờ, ngẩng đầu lên hung hăng quét hắn một vòng, lông mày thanh tú gắt gao nhíu chặt lại một chỗ, giở chăn lên, ngã xuống rồi bọc chặt mình lại: "Chàng không yêu ta! Hừ!"

Nhìn nàng tức giận thởi phì phò cuộn mình lại trong chăn, trên dung nhan tuyệt mỹ nâng lên một nụ cười khổ, nha đầu này! Suy nghĩ một chút vẫn là cảm thấy không thể nuông chiều tật xấu này của nàng được, nếu chỉ ăn thịt, không ăn rau, đối với thân thể thật không tốt!

Nhưng sợ nàng buồn bực đến hỏng người, nên đặt chén qua một bên, ở bên ngoài chăn của nàng nhẹ giọng mở miệng: "Tam nhi, ra ngoài, che chăn như vậy không thoải mái đâu!"

"Không ra! Nhất định không ra!" Vũ Văn Tiểu Tam núp ở trong chăn, rất tức giận mở miệng, nhưng khóe môi không tự chủ được mà nâng lên.

"Tam nhi, nghe lời! Có gì chúng ta từ từ nói, có được hay không?" Âm thanh rất có từ tính này bay vào trong chăn.

Vũ Văn Tiểu Tam quệt mồm mở miệng: "Không được! Trừ phi chàng đồng ý không bao giờ bắt người ta ăn rau cải nữa!"

"Tam nhi không ra thì coi như xong, người ta còn chuẩn bị mang Tam nhi đi ra ngoài chơi đấy!" Bên ngoài chăn âm thanh có chút lầm bầm lầu bầu lại vang lên.

https://thuviensach.vn

Gì? Đi ra ngoài chơi? Nàng vén chăn lên, ngồi dậy, mặt đầy mong đợi nhìn hắn: "Có thật không? Đi ra ngoài chơi thật hả?"

Hắn quét một vòng qua ngực nàng, mặt nàng đỏ lên, lập tức che kín ngực lại, nhưng vẫn là không quên chuyện đi chơi: "Có phải đi ra ngoài chơi thật không? Thương Thương ~"

"Ừ!" Cười sờ sờ đầu nàng "Vậy Tam nhi phải ngoan ngoan nghe lời, người ta mới dẫn nàng đi ra ngoài chơi!"

Mỗ nữ điên cuồng gật đầu: "Được! Được!" Dường như nàng tới cổ đại lâu như vậy, cũng không có được đi ra ngoài chơi đâu!

"Để ta đi ăn cơm trước đã!" Lại nói hắn cũng một ngày chưa ăn cơm rồi!

Nàng nhanh chóng gật đầu. Thích quá! Có thể đi chơi rồi!

Nhìn bộ dáng nàng cực kỳ vui mừng, tâm tình của hắn cũng không khỏi vui vẻ, đi từng bước thong thả đến bên cạnh bàn, ung dung chậm rãi ăn cơm, động tác cực kỳ tao nhã.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn người một thân bạch y kia, đang ngồi ở bên cạnh bàn, ăn cực kỳ tao nhã, mỗi một động tác đều mang khí chất cao quý bẩm sinh. Nhưng mà sao cứ cố tình ở chỗ này toát ra khi chất cao quý làm gì, làm cho trái tim nàng co quắp một cái, bởi vì dưới sự tao nhã của hắn, nàng mơ hồ nhìn ra vẻ cô đơn!

"Thương Thương. . . . . ." Có chút đau lòng gọi hắn.

Hắn quay đầu, mày kiếm nhíu lại nhìn nàng: "Sao thế? Có phải là không thoải mái hay không?" Nói xong có chút bối rối muốn đứng dậy.

"Không phải, không phải!" Nàng cười lắc lắc đầu "Thương Thương, ta đút chàng ăn cơm có được hay không?"

https://thuviensach.vn

Hắn vừa nghe, ngẩn ra, ngay sau đó này trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười có lúm đồng tiền làm thiên địa thất sắc: "Được!"

Vui sướng hài lòng bưng cơm, chạy đến bên giường của nàng. Giờ phút này hắn giống như một đứa bé, cười hì hì giao chiếc đũa cho nàng, trên mặt đều là nụ cười ngây ngốc.

Nàng muốn nhận lấy cái chén trong tay của hắn, thế nhưng hắn lại cầm không thả: "Ta cầm được rồi, Tam nhi cầm sẽ mệt mỏi!" Nói xong ôm nàng vào trong ngực, vòng quanh hông nàng.

Nàng lại vẫn kiên trì lấy chén qua: "Thương Thương nghe lời đi...chàng cầm chén, sao có thể nói là người ta đút chàng ăn được?"

Mày kiếm nhíu chặt, do dự một lúc đành phải đưa chén cho nàng. Nàng bưng chén, gắp lên món ăn, rồi sau đó ngẩng đầu lên, cười híp mắt mở miệng: "Thương Thương, ăn cơm!"

"Ừm!" Hắn khẽ cười một tiếng, mở miệng ăn hết một lần, hốc mắt lại hơi ửng hồng.

Ặc "Thương Thương, có phải là ăn không ngon hay không?" Nàng ngước đầu nhìn hắn, lông mày nhíu chặt. Tại sao vậy, ăn một bữa cơm lại có thể như sắp khóc!

"Không phải!" Hắn nói xong, không đợi nàng kịp phản ứng, liền vươn tay ôm nàng vào trong ngực, gắt gao ôm chặt, thân thể mơ hồ có chút run rẩy.

"Thương Thương, chàng làm sao vậy?" Nàng có chút không biết làm sao, suýt nữa rơi mất chén cầm trong tay.

"Không sao cả, Tam nhi, để Thương Thương ôm nàng một lát, một lát thôi!" Giọng nói hắn mang theo run rẩy truyền đến, làm cho nàng rất đau

https://thuviensach.vn

lòng.

Mặc dù không biết vì sao hắn lại như thế, nhưng nàng biết hắn là đang đè nén một cái gì đó! Để chén kia lên trên giường, rồi quay lại ôm lấy hắn, an ủi tâm tình của hắn. Người nam nhân này có lúc cũng yếu ớt như một đứa bé, làm cho lòng người sinh thương tiếc!

Sau một lúc lâu, thân thể hắn khẽ run, rồi rốt cuộc không hề nữa rung động nữa, hô hấp cũng dần dần bình tĩnh lại, buông nàng ra, dịu dàng mở miệng: "Tam nhi, Thương Thương có làm đau nàng không?"

"Không có!" Nàng lắc đầu một cái, nhưng thật ra là có đau một chút.

Thế nhưng hắn lại không tin, nhìn lưng của nàng, đã bị hắn siết ra một vết hồng hồng, có chút đau lòng xoa nhẹ, lại như có một dòng điện làm cho thân thể nàng run nhẹ. Cái run này làm cho hắn nhíu mày mở miệng: "Tam nhi, rất đau phải hay không?" Mặt đầy ảo não, hận không được đánh mình mấy bạt tai!

Gương mặt nàng lại đỏ lên, quay đầu lúng túng mở miệng: "Không đau mà!"

Nhìn bộ dáng kia của nàng, hắn liền biết vì sao nàng lại run rẩy, ở bên tai của nàng thổi hơi mập mờ nói: "Tam nhi, có phải có chút muốn hay không?"

"Không có!" Một tiếng này là vô cùng kiên quyết! Quay đầu vẻ mặt phòng bị nhìn hắn.

Trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười khẽ: "Được rồi, không đùa nàng nữa! Người ta đói bụng!" Nói xong có chút uất ức cắn môi dưới nhìn nàng, nàng lập tức bưng thức ăn lên: "Tốt! Đói bụng thì ăn cơm!"

https://thuviensach.vn

Ăn ăn, nàng có chút buồn bực hỏi: "Thương Thương, hồi nãy chàng sao thế?” Bộ dáng vừa rồi của hắn rõ ràng chính là đè nén đau khổ cực lớn! Nàng há có thể không nhìn ra sao?

Lời này làm cho sắc mặt hắn lập tức cứng đờ, trên dung nhan tuyệt mỹ lây nhiễm một vẻ đau khổ không muốn người khác biết, có chút tự giễu mở miệng: "Tam nhi, nàng là người đầu tiên đút Thương Thương ăn cơm!"

Vừa nói ra lời này, sắc mặt nàng liền biến đổi. Lúc này rất là tức giận nhìn hắn, rồi sau đó buông chén xuống , một cánh tay trắng nõn nhỏ dài níu lấy lỗ tai của hắn: “Hiên Viên Vô Thương chàng giỏi lắm, chàng còn muốn có bao nhiêu người đút chàng ăn cơm hả? Có phải chàng muốn học Hoàng đế có một hậu cung ba nghìn giai lệ, mỗi bữa cơm đều phải có người hầu hạ đúng không?"

Trên bộ mặt tuyệt mỹ đều là ý vị dở khóc dở cười, đây là cái gì với cái gì hả? Sao lại thành hắn mong đợi hậu cung ba nghìn giai lệ rồi? Nhìn một chút cánh tay nhỏ bé trên lỗ tai mình, bất đắc dĩ mở miệng: "Tam nhi, người ta không phải ý đó. Tam nhi nhớ lại đi, trừ Thương Thương, còn có người nào từng đút Tam nhi ăn cơm không?"

"Không có!" Chắc chắn mở miệng, kiếp trước nàng cũng không có yêu ai, làm sao có thể cùng bằng hữu ghê tởm đút nhau ăn cơm chứ? Đời này gả cho Hiên Viên Ngạo, cái tên sát thiên đao đó không giết nàng, nàng đã cám ơn trời đất rồi, còn có thể đút cơm cho nàng ăn sao? Căn bản là mơ mộng mà!

"Tam nhi ngẫm lại đi, thật không có sao?" Hắn hướng dẫn từng bước, cặp mắt tà mị như hoa đào kia mang theo ý vị đầu độc, tựa hồ đang hướng dẫn nàng nghiêm túc suy tư về vấn đề này.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩn ngơ một lúc, nhíu lông mày nhớ lại một hồi lâu, có chút bất đắc dĩ ngẩng đầu lên: "Dường như ngoại trừ cha mẹ ta ra. . . . .

https://thuviensach.vn

Không, là cha, nương, cũng sẽ không có người khác đi?" Nếu nói cha mẹ hắn có thể nghe không hiểu, lập tức đổi lời nói thành cha, nương. Chợt, biến sắc, có chút không dám tin nhìn hắn.

Để tay đang hung hăng vặn tai hắn xuống: "Thương Thương?" Nàng cắn môi dưới, nhìn dung nhan hơi cô đơn của hắn, một cảm giác gọi là đau lòng truyền đến toàn thân.

Hắn là Vương Gia, thân phận vốn rất tôn quý, làm sao có thể gặp phải chuyện như vậy? Ngay cả Thái hậu cái lão yêu bà đó, mặc dù nàng cực kỳ chán ghét, nhưng bà ta lại là thật tâm thương yêu Hiên Viên Ngạo!

Thấy nàng có chút đau lòng nhìn hắn, hắn mở miệng cười: "Tam nhi, đều qua rồi, ta không quan tâm!" Nói là không quan tâm, nhưng đáy mắt lại xẹt qua một tia bi thương, làm sao có thể không quan tâm? Làm sao sẽ không quan tâm đây?

Nhìn các huynh đệ của mình đều có mẫu phi thương yêu, nhìn phụ hoàng mặt từ ái ôm bọn họ, thế nhưng hắn lại bị ném ở trong góc lạnh lẽo nhất. Làm sao hắn có thể không thèm để ý được? Nhớ tới đó tay hắn lại nắm chặt thành quyền, nổi lên gân xanh, tâm tình bị đè nén.

"Thương Thương, có phải mẫu phi của chàng qua đời rất sớm đúng không?" Nàng tin tưởng nếu phụ thân là Đế Vương, có thể bỏ rơi con trai của mình. Nhưng nàng lại không cho là một mẫu thân, sẽ không thèm để ý chút nào đến con trai của mình! Có lẽ mẫu phi hắn chết sau một trận cung đấu kia, rồi hắn trở thành một hoàng tử không được sủng ái.

Trên dung nhan tuyệt sắc của hắn nhẹ nâng lên một nụ cười giễu cợt: "Không phải!" Nữ nhân kia, không chỉ có không có chết, còn sống rất thoải mái, không ngày nào là không muốn tánh mạng của hắn, không có một khắc nào là không muốn giết hắn!

https://thuviensach.vn

Lần này nàng liền hiểu vì sao trên mặt hắn lại có vẻ bi thương và sợ hãi rồi, nếu là cha mẹ không có ở đây, hắn gặp phải chuyện như vậy còn không là cái gì, nhiều lắm là cũng chỉ là cô đơn, quyết sẽ không lộ ra vẻ mặt bi thương này!

"Thương Thương. . . . . ." Nàng không biết nên nói những gì, trong mắt của hắn đều là bi thương, sợ hãi cùng hận ý nồng đậm, giống như nỗi đau đó đã đục khoét vào tận trong xương tủy của hắn! Giờ phút này hắn giống như là một con sói cô đơn, phảng phất như bị toàn bộ người trong thiên hạ vứt bỏ, bên cạnh không có gì cả, chỉ còn duy nhất một mình hắn.

Hắn sờ sờ đầu nàng: "Tam nhi, Thương Thương không có việc gì!" Hóa giải tâm tình, đồng thời cho nàng một khuôn mặt tươi cười. Hắn không muốn tâm tình của hắn ảnh hưởng đến cảm xúc của nàng. Tam nhi của hắn, cả đời nên luôn vui vẻ hạnh phúc!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh sảo của nàng lộ ra một nụ cười như trăm hoa đua nở, vành mắt đỏ lên, nhào vào trong ngực của hắn, ôm hắn thật chặt: "Thương Thương, đừng đau lòng, về sau để ta thương chàng!"

Đúng, về sau sẽ có nàng thương yêu hắn, nàng sẽ thương yêu hắn thật tốt, thương hắn giống như là yêu mến chính bản thân mình vậy!

Con ngươi của hắn trợn to, có chút sững sờ, ngay sau đó giống như có vật gì đó hung hăng đánh trúng trái tim của hắn, một góc nhỏ vẫn bị hắn giấu ở tận trong trái tim đã đóng băng của hắn, liền bị một câu nói như vậy của nàng, một cái ôm như vậy của nàng, nhẹ nhàng đánh nát!

Trong cặp mắt tà mị như hoa đào kia lóe lên một niềm vui mừng khôn xiết cùng cảm động nồng đậm. Đáy mắt có chút lệ quang lấp lánh, cắn môi dưới hung hăng ôm lại nàng, dường như muốn dùng hết tất cả hơi sức: "Tốt! Tam nhi nói chuyện phải giữ lời!"

https://thuviensach.vn

Hắn dùng một chút sức, thật sự là siết chặt có chút đau, thậm chí có cảm giác muốn tắt thở! Nhưng nàng vẫn chịu đựng không mở miệng, bây giờ hắn quá yếu đuối, cần nàng cho hắn an ủi! Nghe lời của hắn, trên gương mặt tinh xảo kia xuất hiện một nụ cười. . . . . .

"Người ta là người chính trực, đạo đức phẩm chất cao thượng, nói chuyện khẳng định giữ lời! Thương Thương, chàng chưa từng nghe qua một câu nói —— tin Vũ Văn Tiểu Tam, sẽ được sống lâu sao!" Nàng đứng đắn không được bao lâu, đức hạnh trong ngày thường lại chạy đến quấy phá.

Hắn vừa nghe, có chút dở khóc dở cười buông nàng ra, cũng biết là nàng không muốn mình khó chịu vì chuyện đã qua nữa, sờ sờ cái mũi của nàng: "Nghịch ngợm!"

Le lưỡi một cái: "Tốt lắm, Thương Thương ngoan, không nói chuyện không vui nữa, chúng ta ăn cơm đi!"

Nói xong cười híp mắt đút hắn ăn cơm, hắn nhìn chằm chằm mặt của nàng, đáy mắt đều là vẻ hạnh phúc, há mồm từng miếng từng miếng ăn hết thức ăn. Hắn không biết mình ăn cái gì, nhưng lại cảm thấy đây là thức ăn hắn ăn ngon miệng nhất trong đời của hắn! Tam nhi, gặp nàng, thật đúng là may mắn nhất đời ta!

Ai ngờ lúc nàng đang đút hắn ăn, lại biến sắc, có chút lo lắng nhìn hắn: "Thương Thương, chàng sẽ không vì vậy mà coi ta như mẹ của chàng chứ?"

"Khụ khụ. . . . . ." Hắn thành công bị sặc cơm đến sắc mặt đỏ bừng, "Khụ khụ. . . . . Tam. . . . . Tam nhi. . . . . ."

"Ặc, ho xong rồi nói!" Đưa ra một con móng vuốt giúp hắn thuận khí.

https://thuviensach.vn

Gương mặt tuyệt mỹ bị nghẹn đến đỏ bừng, im lặng nhìn nàng: "Nghĩ bậy bạ cái gì đó? Cái gì mà coi nàng như mẹ ta!" Theo ý hắn, hắn không có mẫu thân, không có!

"Có phải bởi vì mẹ của chàng không có xinh đẹp bằng ta?" Tràn ngập mong đợi nhìn hắn.

Hắn nhìn nàng nửa ngày, trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy khó xử, nhìn bộ dáng nàng đầy mong đợi, thật sự không đành lòng nói ra sự thật, lấy lời nói trong lòng mình nói ra: "Ở trong lòng Thương Thương, Tam nhi là đẹp nhất."

Thốt ra lời này xong, sắc mặt nàng liền âm trầm xuống, đó chính là nói nàng không đẹp bằng mẹ hắn sao!"Mẫu thân của chàng hình dạng thế nào?" Sắc mặt không tốt nhìn hắn.

Hình dạng thế nào? "Nữ nhân kia, rất đẹp." Khạc mấy chữ ra, hiển nhiên không muốn nhắc lại nữa.

Nhìn một chút sắc mặt của hắn, xem chừng mẹ ruột của hắn dáng dấp không sai biệt với hắn lắm. Nếu nói như vậy, đúng là xinh đẹp hơn so với nàng rồi, nhưng mà lòng vẫn tràn đầy khó chịu, vì vậy. . . . . "Mặc dù bà ấy đẹp hơn ta, nhưng mà ta lại trẻ tuổi hơn bà ấy!" Nói xong ngẩng đầu lên, vẻ mặt đắc ý.

"Tam nhi, nàng muốn người ta chết đói sao?" Trong đôi mắt tà mị như hoa đào tràn đầy lệ quang.

"Ách, ăn cơm đi!" Lần nữa gắp lên món ăn, đồng thời có một người rất không tự giác xông vào.

"Tiểu thư! Tiểu thư! Ngài không có sao chứ?" Tiểu Nguyệt đổi y phục xong liền vội vội vàng vàng chạy tới. Lần này ở tại cửa ra vào gặp khối

https://thuviensach.vn

băng lớn Đình Vân đó, hắn cư nhiên không có ngăn trở nàng, cho nên để cho nàng thành công chạy vào.

Nhưng khi nhìn đến tiểu thư nhà nàng đang đút Hi Vương Gia ăn cơm, bộ dáng ngọt ngọt ngào ngào. Hi Vương Gia quay đầu nhìn nàng, trên mặt cười đến vô cùng xinh đẹp, cực kỳ. . . . . đẹp mắt!

Tiểu thư nhà bọn họ cũng cười híp mắt: "Tiểu Nguyệt, ăn tối chưa? Chưa ăn thì ăn ở chỗ này đi!" Vừa nói vừa chỉ về phía cái bàn.

Nàng tinh mắt nhìn thấy tiểu thư tuyệt đối không có mặc y phục, vậy buổi chiều nàng ở bên ngoài nghe được âm thanh đó, ngẫm lại lời Đình Vân nói, lúc này hiểu bọn họ đang làm gì, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, đầu lưỡi giống như thắt lại: "Ách, ăn cơm à? Không có. . . . . Không có. . . ."

Kết quả lại phát hiện nụ cười trên mặt Hi Vương Gia càng phát ra mê người, toàn thân run lên, co rúm lại mở miệng: "Ha ha. . . . . Ăn! Ăn! Tiểu thư, Hi Vương Gia, hai ngươi từ từ ăn. Nô tỳ, nô tỳ lui xuống trước!"

Nói xong quay đầu liền muốn chạy, lại nghe thấy giọng nói tiểu thư nhà mình truyền đến: "Tiểu Nguyệt, Thương Thương sẽ dẫn ta đi chơi, ngươi có đi hay không?" Họ là tỷ muội tốt với nhau, có chuyện tốt như đi chơi, tự nhiên muốn đi cùng nhau rồi!

Mỗ thị nữ kích động quay đầu: "Tiểu thư, có thật không?" Nhưng ngay lập tức liền nhận được một ánh mắt không tốt, sợ sệt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, cái này, cái này. . . . . .

"Có khi nào tiểu thư ta lừa gạt ngươi chưa? Thương Thương, chàng không có ý kiến gì chứ?" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong quay đầu, cười híp mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ quay mặt sang, giương môi cười với nàng một tiếng: "Lời Tam nhi nói, người ta dĩ nhiên không có ý kiến!" Sau khi nói xong quay đầu, rất là "thân thiện" nhìn Tiểu Nguyệt, làm Tiểu Nguyệt rợn cả tóc gáy.

Mẹ ơi! Ánh mắt của Hi Vương Gia giống như muốn giết nàng vậy? "Cái…..cái…..cái đó, tiểu thư, Tiểu Nguyệt nhớ tới buổi tối còn có một ít chuyện. Hai người cứ đi chơi đi… Ta...ta…ta không đi đâu!"

"Không đi?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút kỳ quái nhìn nàng, không phải vừa rồi còn biểu hiện rất vui mừng sao?

Tiểu Nguyệt cứng ngắc mà cười cười gật đầu một cái: "Không đi!" Sau đó như một trận gió bay ra ngoài, giữa đi chơi với mạng người, tất nhiên mạng nhỏ của mình vẫn quan trọng hơn, cái vấn đề này còn có gì để nói sao? Dựa vào bộ dáng kia của Hi Vương Gia, cho nàng mười lá gan nàng cũng không dám!

Nhìn bóng lưng Tiểu Nguyệt rời đi, bờ môi như cánh hoa anh đào của nam tử tuyệt mỹ nâng lên một nụ cười hài lòng. Không tồi, không có quá không thức thời, tạm thời giữ lại nàng!

"Thương Thương, hôm nay Tiểu Nguyệt thật kỳ quái!" Vũ Văn Tiểu Tam rất buồn bực nhìn về phía cửa.

"Không cho phép nhớ tới nàng ta!" Giọng nói tràn đầy vị chua vang lên, rất là bất mãn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Khóe miệng giật giật, người đàn ông này, thật là bá đạo!

Buổi tối, trên đường cái huyên náo, đám đông bắt đầu khởi động, cực kỳ náo nhiệt!

https://thuviensach.vn

Từng chiếc hoa đăng treo trên không trung, từng nhóm tài tử giai nhân đi lại trên đường, mùi hương của các mỹ nhân tản mát ra các loại mùi thơm ngát trên không trung.

Một nam tử tuyệt mỹ mặc áo trắng, nắm hông một cô gái tuyệt sắc mặc hồng y xuất hiện trên đường cái, lập tức liền trở thành tiêu điểm!

"Thương Thương, hôm nay trên đường thật náo nhiệt!" Vừa nói vừa không tự chủ nhúc nhích eo, thật ra thì chân của nàng vẫn còn mềm nhũn, hắn nói để hắn ôm nàng ra ngoài cũng được, nhưng suy nghĩ một chút trên đường cái nếu làm như vậy sẽ có bao nhiêu bất nhã chứ! Cho nên không kiên trì nổi, cuối cùng chỉ cho hắn dùng một cái tay giúp nàng đỡ thân thể.

Nghĩ tới lại không nhịn được ai oán trừng mắt liếc hắn một cái, tên cầm thú này!

Không nhìn ánh mắt của nàng, khẽ cười đáp lời: "Hôm nay là lễ hoa đăng mỗi năm một lần, rất nhiều tài tử giai nhân cũng sẽ đi ra ngoài tìm kiếm phu quân của mình. Nếu trao đổi hoa đăng thành công, chứng tỏ hai bên đều có ý với nhau, cuối cùng sẽ do nhà đàng trai sang nhà đàng gái cầu hôn, thường là ngày hôm đó hai nhà sẽ quyết định hôn sự luôn, cha mẹ đều không được phản đối!"

"Oa! Không ngờ còn có loại hoạt động như vậy!" Đó không phải là so với đêm thất tịch còn cao cấp hơn một chút sao?

"Tam nhi không biết sao?" Có chút nghi hoặc nhìn nàng, ngũ quốc đều có lễ hoa đăng, nàng không có lý do gì mà không biết!

Ặc, cái này làm cho nàng nhớ tới có một số việc còn chưa có nói cho hắn biết, suy nghĩ một chút, nhíu mày mở miệng: "Chuyện này có chút phức tạp, ta sẽ nói với chàng sau, bây giờ chúng ta đi chơi trước đi!" Thật vất vả mới chạy được đến đây một lần!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Cách đó không xa, một đôi mắt xếch mang theo chút tàn nhẫn, quét qua bọn họ. . . . . .

"Bệ hạ, chúng ta ra ngoài chơi đi, buông lỏng tâm tình một chút, có thể nhìn thấy nam tử thích hợp với bệ hạ hơn, nếu như vậy liền. . . . . Bệ hạ, ngài đang nhìn cái gì vậy?" Hạ Mộ Yên có chút không hiểu nhìn nàng.

Rồi sau đó nhìn theo ánh mắt của nàng, đã nhìn thấy hai người Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương! Suýt nữa giận đến ngất đi, vì sao không có ai nói cho nàng biết hai người bọn họ cũng sẽ xuất hiện ở chỗ này hả? Vất vả lắm mới có thể khuyên bệ hạ ra ngoài giải sầu, lại gặp họ, thật là đáng chết mà!

Khóe môi hình củ ấu nâng lên một nụ cười vui vẻ: "Gặp được mà chẳng tốn công sức gì!"

"Bệ hạ?" . . . . . .

. . . . . .

Đi vài bước, liền nhìn thấy một đám người vây lại tại một chỗ, không biết đang làm gì. Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu cười hì hì nhìn hắn: "Thương Thương, chúng ta qua đó chơi có được không?"

"Được!" Sờ sờ cái mũi của nàng, "Tam nhi nói cái gì, thì chính là cái đó!"

"Thương Thương thật tốt!" . . . . . .

Sự dịu dàng này làm người bên cạnh phải ao ước ghen tị, người chung quanh cũng rất là hâm mộ nhìn bọn họ. Vốn là nên mơ ước, nhưng nhìn

https://thuviensach.vn

bọn họ trai tài gái sắc, xứng đôi với nhau như thế, ngược lại thật khó có thể sinh ra ý định gì không tốt!

Chen đến trong đám người, thì ra là đang cử hành một hoạt động ở đây, một nam một nữ chia làm một tổ. Tất cả người dự thi đều viết tên của mình lên trên một tờ giấy, sau đó thả vào trong một cái hộp, mọi người lại rút ra một tờ giấy, nam nữ của tổ nào rút được tờ giấy có ghi tên của đối phương, sẽ lấy được hoa đăng kia!

Hai cái hoa đăng đặt ở nơi đó, cực kỳ tinh xảo, chạm trổ điêu khắc những lỗ nhỏ chừng hạt đậu lên phía trên tầng tầng lớp lớp những miếng vàng mỏng như lá, ánh nến xuyên thấu qua miếng vàng thật mỏng kia hiện ra một loại cảm giác mưa bụi mờ ảo, cực kỳ duy mỹ.

Vũ Văn Tiểu Tam mím mím môi: "Thương Thương, chúng ta đi thôi!"

"Tại sao?" Có chút không hiểu nhìn nàng, hắn nhìn ra được nàng rất thích hoa đăng đó, làm sao lại muốn đi đây?

"Vận khí của ta luôn luôn không tốt, cái này còn bắt hai người cùng rút được, thật sự là quá khó khăn rồi!" Phải biết kiếp trước lúc nàng đi học, nàng luôn đoán bậy để trả lời câu hỏi, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa có đúng lần nào đâu!

"Thử một chút đi, nói không chừng có thể bắt được thì sao!" Cười nhìn nàng, rồi sau đó bổ sung một câu "Dù sao chúng ta cũng không có tổn thất gì."

Những lời này mới thật sự đả động tới nàng, đúng ha cũng không có tổn thất gì, nhìn một chút người cử hành kia: "Thương Thương, hắn có nghĩ tới việc nếu như mọi người đều rút được tên đối phương của tổ mình, nhưng chỉ có một đôi hoa đăng, vậy thì làm thế nào!"

https://thuviensach.vn

Lời này âm thanh có chút lớn, làm cho người cử hành hoạt động đó quay đầu lại, nhìn bọn họ một chút, hai mắt tỏa sáng, hai người này ngược lại thật sự là như một đôi tiên nhân rất xứng với nhau: "Vị cô nương này, ngài là lần đầu tiên tham gia hội hoa đăng phải không? Hoạt động hội hoa đăng mỗi năm một lần, đều chỉ sẽ có một đôi tình nhân rút được tên của đối phương, vì đôi tình nhân đó đã nhận được lời chúc phúc của Nguyệt thần nương nương, đã được ông trời tác hợp cho! Chưa từng xảy ra chuyện ngoài dự đoán đâu!"

Lần này Hiên Viên Vô Thương ngược lại có chút hăng hái: "Tam nhi, chúng ta nhất định sẽ rút được đấy!" Dứt lời không hỏi ý kiến của nàng, liền nắm tay nàng đến nơi ghi tên, nhấc bút lên, viết lên tên của mình.

Nhìn vẻ mặt thành kính của hắn, nàng cũng cầm bút lên viết tên của mình, sau đó bỏ vào trong hộp.

Hoạt động bắt đầu.

Vũ Văn Tiểu Tam rất kích động muốn xông tới rút đầu tiên, lại bị hắn kéo lại: "Tam nhi, đừng nóng vội, bọn họ sẽ để hai tờ giấy cuối cùng của chúng ta lại, hoa đăng này nhất định là của chúng ta rồi!"

"Làm sao chàng biết?" Có chút hồ nghi nhìn hắn, chẳng lẽ hắn ăn gian sao?

"Bởi chúng ta là đôi tình nhân hạnh phúc nhất, ai cũng giành không được!" Trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy chắc chắn, hạnh phúc thuộc về bọn họ, ai cũng giành không được!

Mỗ nữ giựt giựt khóe miệng, rất là khinh bỉ nhìn hắn một cái: "Chàng cũng quá mê tín đi?"

"Khụ khụ khụ. . . . . ." Tay thon dài che môi lại, liều mạng ho khan, hắn mê tín ư?

https://thuviensach.vn

Mọi người dưới cái nhìn soi mói và vẻ mặt đầy rối rắm của Vũ văn Tiểu Tam, lấy từng tờ từng tờ giấy đi, sau đó hết người này đến người kia lộ ra vẻ thất vọng. Hiện tại chỉ còn dư lại hai người là Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương chưa lấy.

Có chút hồ nghi nhìn hắn một cái, không phải thần kỳ như vậy chứ?

Hắn cười nhạt, khuynh thành tuyệt thế, quay đầu nhìn nàng một cái, rồi sau đó dưới ánh mắt mong đợi của mọi người, hai người đi tới bên cạnh cái hộp kia, hiện tại chỉ xem bọn họ có lấy được tờ giấy ghi tên của đối phương hay không thôi, còn nếu lấy trúng tờ giấy ghi tên của mình thì thua rồi!

Tay trái của hắn dắt tay phải của nàng, sau đó hai người đồng thời đưa tay, bỏ vào cái hộp kia, không lâu lắm, đồng thời lấy ra, từng người cầm trên tay một tờ giấy, trong ánh mắt mọi người có mong đợi, có chúc phúc, cũng có ghen tỵ, mở tờ giấy ra. . . . . .

Rồi sau đó, trên mặt của hai người đều là vẻ mặt vui vẻ. . . . . .

"Thương Thương, chàng nói thật chính xác!" Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng nhìn về phía hoa đăng. Oa! Cái hoa đăng đó thoạt nhìn có vẻ rất đáng tiền, đợi lát nữa bọn họ phải đi bán nó, ha ha ha. . . . . .

"Vậy mà Tam nhi còn nói người ta mê tín!" Hơi có bất mãn nhìn nàng.

"Ách, thì ta nói sai. . . . . ."

"Ha ha. . . . . Tốt! Vậy thì phải chúc phúc vị công tử này và phu nhân của hắn rồi! Chúc mừng các ngươi lấy được lời chúc phúc của Nguyệt thần nương nương!" Vị chủ trì kia nói người làm gở hai ngọn hoa đăng xuống, giao vào trong tay của bọn nọ.

"Cái . . . . . Cái gì! Ta không phải. . . . . ." Cái gì mà phu nhân của hắn hả?

https://thuviensach.vn

Đột nhiên cảm giác ngang hông bị siết chặt lại, trên dung nhan tuyệt mỹ như cánh hoa đào của nam tử nâng lên một nụ cười khẽ, nhìn bọn họ một chút, ôm quyền mở miệng: "Vậy tại hạ và ái thê của mình xin cảm tạ mọi người!" Phu nhân? Hắn thích!

Ái thê? Vũ Văn Tiểu Tam trợn to cặp mắt, xoay đầu qua, không dám tin nhìn cái người vô sỉ này!

Những người bên cạnh lập tức sôi trào lên: "Chúc công tử và phu nhân trăm năm hảo hợp!"

"Ha ha. . . . . Vĩnh kết đồng tâm!" . . . . . .

. . . . . .

Đầu ngón tay thật dài hung hăng bấm vào trong thịt, nhìn người đang cười đến vui vẻ ở bên kia. Hừ, trẫm thật muốn xem, các ngươi còn có thể vui mừng bao lâu!

. . . . . .

"Thương Thương. . . . . ." Nhìn đám người đang cuồng nhiệt kia, nàng ngược lại có chút ngượng ngùng, cọ xát trong ngực hắn, rồi vùi đầu vào đó luôn. Lại nói, cho tới bây giờ nàng cũng chưa nếm thử loại cảm giác này đâu! Có nhiều người vây quanh như vậy, ngượng chết mất!

Nhìn một chút bộ dáng xấu hổ của tiểu nữ nhân trong ngực, bờ môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khẽ, ôm quyền về phía mọi người: "Các vị, tại hạ mang nương tử rời đi trước, cám ơn chư vị đã chúc phúc!"

Ngay sau đó ôm hông của nàng, ở một bên trong tiếng chúc phúc, cầm hai ngọn hoa đăng rời đi.

https://thuviensach.vn

Lấy được phần thưởng của hội hoa đăng, lấy được lời chúc phúc của Nguyệt thần, trên mặt của hắn đều là thần thái vui mừng.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng rất là vui mừng, đây không phải là vô duyên vô cớ kiếm một khoản sao? Cái người cử hành hội hoa đăng đó quả thật chính là đầu óc có bệnh rồi mà!

Tiếp, có một lão bá cõng mứt quả đi qua trước mặt bọn họ, ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam liền di chuyển theo mứt quả kia, đầu cũng quay 270 độ, làm hắn khẽ cười một tiếng: "Tam nhi, đợi một chút...!" Dứt lời chạy lên mua cả cây mứt quả của lão bá kia.

Thấy hắn một tay xách mứt quả, một tay cầm hoa đăng đi tới, chọc cho nàng cười ha ha: "Thương Thương, chàng thật giống như người bán mứt quả và hoa đăng đấy!"

Sắc mặt tối sầm lại, nha đầu không có lương tâm này! Cắn răng có chút tức giận mở miệng: "Tam nhi, nàng. . . . . ."

Thấy sắc mặt hắn không tốt, nàng lập tức ngậm miệng lại, mặt cười đến nịnh hót: "Hắc hắc. . . . . Người ta chỉ là nói giỡn một chút thôi, không nên kích động!"

Đi đến trước mặt nàng, nàng tự gở xuống hai xâu: "Cầm!"

Hắn ngẩn ra: "Ta không ăn!" Hắn không thích ăn đồ ngọt.

"Ai cho chàng ăn? Để cho chàng cầm giùm ta thôi! Chỉ bằng chàng cũng muốn ăn mứt quả của ta sao?" Sắc mặt không tốt nhìn hắn, tức chết nàng mà, có ý tốt cho hắn ăn, hắn còn không ăn! Stop!

Lời này vừa rơi xuống, gương mặt tuyệt mỹ sắc khẽ trầm xuống, cắn môi dưới, mặt uất ức: "Tam nhi, nàng không thương người ta!"

https://thuviensach.vn

Lại là câu này! Vũ Văn Tiểu Tam thưởng hắn một cái liếc mắt, ngoảnh mặt làm ngơ, gở xuống xâu mứt quả khác, đưa cho đứa trẻ ven đường. . . . . .

Nhìn nụ cười ngây thơ trên mặt nàng, là sự vui vẻ phát ra từ nội tâm, tâm tình của hắn cũng không khỏi khá hơn!

"Đa tạ tỷ tỷ!" Lại có một người bạn nhỏ nói với nàng những lời này.

Nàng cười híp mắt sờ sờ đầu tiểu nam hài kia: "Không cần cảm ơn đâu!" Đứa bé này thật đáng yêu!

Đang cười đến câu hồn đoạt phách, sắc mặt lập tức cứng đờ, có chút tức giận nhìn bàn tay nàng mới vừa sờ soạng đứa bé kia, một cỗ dấm chua lan tràn ở ngực, bước nhanh mấy bước đến phía trước: "Tam nhi, không cho bọn nó ăn nữa!"

Liếc hắn một cái: "Là nam nhân, làm sao chàng có thể hẹp hòi như vậy chứ! Mấy xâu mứt quả cũng không bỏ được, hơn nữa chàng đã có tiền như vậy rồi!"

Nói xong không nhìn hắn, lại đem một xâu mứt quả đưa cho một tiểu cô nương, kết quả, tiểu cô nương kia ngẩng đầu lên, cười ngọt ngào, lộ ra hai cái răng khểnh: "Cám ơn a di!" (D tính để dì nhưng đang ở cổ đại nên thấy a di hay hơn, mn thấy ko ổn thì nói để D sửa nha)

Khuôn mặt tươi cười của mỗ nữ cứng lại, trong mắt mơ hồ có tia lửa nhảy lên, hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn vẻ mặt nhăn nhó một hồi lâu, rụt xâu mứt quả đưa cho cô bé trở về, giọng nói không tốt mở miệng: "Không cho ăn nữa!"

Dứt lời cắn răng chạy đến bên người Hiên Viên Vô Thương, mắt to ngập nước lóe ra lệ quang, nhìn hắn một hồi lâu, rồi sau đó nhào tới trong ngực

https://thuviensach.vn

hắn, kêu gào khóc lớn: "Thương Thương, ta không phải là già rồi chứ, đứa bé đó cư nhiên gọi ta là a di! Hu hu hu. . . . . ."

Khóe miệng khẽ co rúm một chút, ôm nàng an ủi: "Tam nhi rất trẻ tuổi, không có già!" Nói xong dùng ánh mắt như giết người nhìn sang cô bé vẫn còn ngây ngốc ở đó, tiểu cô nương không biết tại sao đột nhiên nàng lại không cho bé mứt quả nữa.

Đứa bé kia vừa nhìn ánh mắt này của hắn, bị dọa đến"Oa" một tiếng khóc lên, đôi mắt như hoa đào thoáng qua tia sát ý, lập tức có một vị phu nhân xông lại, ôm tiểu cô nương kia: "Đừng khóc! Đừng khóc! Thật xin lỗi đã quấy rầy! Tiểu hài tử không hiểu chuyện thôi!"

Nói xong ôm nữ nhi tháo chạy thật nhanh, hai người kia, nhìn một cái liền biết không phải nhân vật bình thường rồi. Nàng chỉ là một dân chúng bình thường, không chọc nổi họ đâu!

Vỗ vỗ lưng của nàng: "Tốt lắm, Tam nhi đừng khóc nữa!"

Hung hăng lấy nước mũi của mình bôi lên trên vạt áo hắn, cắn răng mắng: "Đặc biệt sao! Dám gọi ta là a di, lão nương quất chết nó!"

Sau ót xẹt qua một vệt đen, nói sang chuyện khác, từ trên cây mứt quả lấy hai xâu đưa cho nàng: "Không phải Tam nhi muốn ăn sao?"

"Ửm!"Giọt nước mắt trên mặt vẫn chưa khô, liền bỏ mứt quả vào trong miệng. Hoangdung_die»n。dت an。l«e。qu»y。d«on Ặc, thì ra là cổ đại mứt quả là mùi vị này, ăn vài miếng liền không muốn ăn rồi!

"Thương Thương, chàng giúp ta ăn hết có được không?" Mắt chứa mong đợi nhìn hắn.

Nhíu nhíu mày: "Người ta không thích ăn đồ ngọt!"

https://thuviensach.vn

"Được rồi!" Mặt không vui, nhíu nhíu đôi mày thanh tú.

Tiếp, bên tai nghe được một tiếng than nhỏ, bàn tay thon dài cầm lấy tay của nàng, kéo mứt quả đến trước mặt của mình, bờ môi như hoa anh đào khẽ mở, cắn xuống một miếng, cảm giác chua chua ngọt ngọt đánh úp tới, hắn không tưởng tượng được sẽ ngọt như vậy.

"Mùi vị cũng không tệ lắm phải không?" Cười đến vui vẻ.

"Ừm!" Khẽ cười gật đầu một cái, thật ra thì từ trước đến nay,hắn cũng chưa từng ăn qua vật này.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 24: Hiên Viên Triệt trở về

Nhìn bên hồ vây quanh một nhóm người, nàng giống như lại phát hiện một vùng đất mới nên liền chạy tới, nhìn bọn họ bỏ từng cái từng cái đèn hoa sen đang cầm trong tay vào trong hồ, theo nước chảy trôi đi, giống như là đốt từng đốm lửa nhỏ trong lòng.

Chẳng lẽ đây chính là thả đèn trong truyền thuyết sao?

Quay đầu nhìn hắn một chút, ném mứt quả qua một bên, mặt nịnh hót : "Thương Thương, chúng ta cũng đi thả đèn có được không?"

"Được!" Khẽ cười một tiếng, đi tới trước mặt của nàng, bên cạnh người bán hàng rong nhiệt tình mở miệng: "Hai vị, các người cũng cần mua đèn hoa sen sao? Đèn hoa sen ở chỗ này của ta bảo đảm ước nguyện sẽ linh nghiệm, như thế nào, có muốn mua một cái hay không?"

Bảo đảm linh nghiệm? Vũ Văn Tiểu Tam rất là nghi ngờ liếc hắn, Hiên Viên Vô Thương cũng không quan tâm, gật đầu một cái: "Mua!"

"Được rồi! Ba đồng một cái! Hai vị tùy tiện chọn đi, đều giống nhau hết!" Người bán hàng rong này chỉ chỉ đèn hoa sen trước sạp của mình.

Tiện tay cầm hai cái, ném cho hắn một thỏi bạc, người bán hàng rong cầm tiền, có chút khó xử mở miệng: "Hai vị, tiểu nhân không có nhiều bạc như vậy để thối cho hai người đâu!"

"Không cần thối!" Âm thanh rất có từ tính vang lên, ngay sau đó mang theo Vũ Văn Tiểu Tam đến bên bờ sông, cầm bút trên bàn lên.

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, phải ở phía trên đèn hoa sen viết xuống nguyện vọng của mình, sau đó thả vào trong hồ!" Sau khi nói xong, cúi đầu viết nguyện vọng của mình.

Nàng nhón chân lên muốn nhìn trộm, thế nhưng hắn lại quay mặt sang, có chút cảnh cáo nhìn nàng: "Tam nhi, không thể nhìn lén, nếu không sẽ không linh nghiệm!"

"Ồ!" Mím mím môi, viết nguyện vọng của mình lên trên giấy.

Trong lúc viết, trên mặt của hai người đều là nụ cười ngọt ngào. . . . . .

Viết xong rồi xếp lại thật tốt, nàng tươi cười đưa đèn hoa sen cho hắn, hắn dịu dàng mở miệng: "Tam nhi chờ ở chỗ này, người ta đi qua thả đèn!"

"Được!" Cười ngọt ngào gật đầu.

Hắn từng bước từng bước đi tới bờ sông, thả đèn vào trong nước. Bờ môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười hạnh phúc, cầu trời cao phù hộ ta và Tam nhi vĩnh viễn đều vui vui vẻ vẻ!

Sau khi thả xuống, hắn ưu nhã đứng lên, khóe miệng vẫn đọng lại một nụ cười nhạt, quay đầu nhìn sang bên bờ lại trống không, không có bóng dáng của cô gái hắn yêu thích!

Biến sắc, một loại cảm giác khủng hoảng lan truyền toàn thân: "Tam nhi! Tam nhi!" Chạy đến nơi nàng vừa mới đứng, không có chút hình tượng nào lớn tiếng la lên tên của nàng.

Người bán hàng rong lúc nãy cũng quay đầu, có chút không hiểu nói "Vị cô nương kia mới vừa rồi vẫn còn ở nơi này mà!"

Nghe xong lời này, càm giác hốt hoảng trong lòng hắn càng đậm! Nhìn chung quanh một lần, lớn tiếng la lên: "Tam nhi!"

https://thuviensach.vn

"Tam nhi. . . . . ."

Mọi người liên lục liếc sang, Tam nhi? Tam nhi? Hắn giống như là một con ruồi không đầu tìm kiếm lung tung ở trên đường, đầu trống rỗng, đều do hắn hôm nay không có mang ẩn vệ ra ngoài, sợ ảnh hưởng tới bọn họ. Hiện tại mới để cho nàng không giải thích được mà biến mất dưới mắt mình!

Dọc theo đường đi tìm, thấy người liền nắm lại hỏi: "Ngươi có nhìn thấy một cô gái mặc hồng y hay không? Dung mạo rất đẹp, đại khái cao như vậy. . . . . ." Vừa nói vừa khoa tay múa chân diễn tả độ cao của Vũ Văn Tiểu Tam.

"Không có!" Từng người từng người đi đường lắc đầu trong ánh mắt chứa đầy mong chờ của hắn, một chút thất vọng và khủng hoảng trong lòng hắn từ từ dâng lên, dung nhan như cánh hoa đào trở nên trắng bệch, không còn chút huyết sắc nào!

Hung hăng nện một quyền lên thành cầu, máu tươi dọc theo thạch bích chảy xuống. Trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy ảo não, hắn vứt bỏ Tam nhi! Vứt bỏ!

Cặp mắt tà mị như hoa đào kia dính vào chút huyết sắc, nhìn đám người rộn ràng hoà thuận vui vẻ. Nếu có người suy nghĩ muốn động tới nàng, sẽ là người nào? Người nào lại có bản lĩnh như vậy, chỉ trong thời gian hắn xoay người sang chỗ thả đèn hoa sen, lại có thể bất động thanh sắc dẫn nàng đi?

Trong đầu loại bỏ từng người một, bay thật nhanh trở về biệt viện, để cho bọn họ đi thăm dò! Nếu để cho hắn biết là ai động đến Tam nhi của hắn. . . . . Tốt nhất Tam nhi không có chuyện gì, nếu không hắn chắc chắn chặt người đó thành trăm mảnh!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ở trong biệt viện đi tới đi lui. . . . . Trên dung nhan tuyệt mỹ tràn đầy hốt hoảng, mày kiếm hung hăng nhíu chung một chỗ!

"Vương Gia, ngài đừng lo lắng, bọn họ lập tức sẽ tìm vương phi trở về!" Đình Vân ở một bên an ủi hắn, hắn đi theo Vương Gia nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua bộ dáng này của Vương Gia đâu!

Quả đấm của nam tử tà mị này hung hăng nắm chặt lại một chỗ "Nếu Tam nhi có chuyện gì, bất luận là người nào, Bổn vương cũng muốn hắn phải chết!"

Đình Vân nuốt một ngụm nước miếng, có thể trong thời gian ngắn ngủi khi Vương Gia xoay người để thả đèn, lại có thể mang vương phi đi. Nếu là Mông Man đế quốc sợ rằng chỉ có Gia Luật Trục Nguyên, nếu Hiên Viên đế quốc có hoàng thượng, Tam vương gia và Thất vương gia, còn Thanh Loan đế quốc chỉ có Phượng Phi Yên, Long diệu đế quốc thì chỉ có một người Long Ngạo Thiên, Dạ Mị đế quốc thì một người cũng không có!

Dù là bọn người Phong Cuồng Tiêu hay Mộ Vân Dật cũng chưa chắc có thể làm được, trong những người này không có một người nào không phải là người có chức vị cao. Bất luận là người nào, tuyệt đối đều là một cuộc kiếp nạn ngập trời!

"Hoàng thúc, cháu tới tá túc mấy ngày đây!" Một giọng nói ngọt ngào mềm mại vang lên từ ngoài cửa, Hiên Viên Triệt toàn thân áo trắng vững vàng đi vào.

Chạy trốn mấy ngày, càng chơi càng không có ý nghĩa, vốn định trở về thất vương phủ, nhưng lo lắng bị tai mắt của mẫu hậu phát hiện, sẽ bị bắt trở về hoàng cung thành thân, do dự thật lâu cũng không dám trở về. Cuối cùng suy nghĩ một hồi lâu, liền tới biệt viện bên này của hoàng thúc, không ngờ vừa đúng lúc hoàng thúc cũng ở nơi này.

https://thuviensach.vn

Nói xong cũng không nghe thấy Hiên Viên Vô Thương đáp lời, có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn. Trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con dính vào chút uất ức, con ngươi như lưu ly còn có một chút nước mắt đảo quanh, âm thanh cực kỳ đáng yêu vang lên: "Hoàng thúc, có phải thúc không hoan nghênh người ta đúng không?"

Lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, làm cho cả người Hiên Viên Triệt run lên, không dám làm bộ đáng yêu nữa. Đồng thời cũng ý thức được hôm nay hoàng thúc có cái gì đó không đúng, có chút buồn bực mở miệng: "Hoàng thúc, thúc làm sao vậy?"

"Không thấy Tam nhi!" Hắn nói xong có chút thất bại, ngồi tê liệt trên ghế, uổng cho Hiên Viên Vô Thương hắn quyền thế ngập trời, dù không phải là Đế Vương, lại có thể áp đảo trên Đế Vương, tai mắt trải khắp thiên hạ, ngay cả một tay che trời cũng có thể làm được, nhưng lại không thể bảo vệ được nữ nhân mình yêu thích, để cho nàng biến mất ngay phía dưới mí mắt của mình!

"Không thấy hoàng tẩu?" Giọng nói ngọt ngào đáng yêu lại vang lên, cặp mắt tinh khiết như lưu ly xẹt qua chút ý lạnh.

Ai dám động đến hoàng tẩu của Hiên Viên Triệt hắn? Chán sống sao?

Ngay lập tức Đình Vân tiến lên, nói tỉ mỉ từ đầu tới đuôi chuyện này cho Hiên Viên Triệt nghe.

"Hoàng thúc, thúc hoài nghi ai làm?" Âm thanh chỉ còn vẻ êm dịu, nhưng cho dù là ai cũng nghe ra được ý lạnh trong giọng nói đó.

Hoài nghi ai? Trong đầu hắn nhất thời hỗn loạn, ngược lại không có cẩn thận phân tích qua ai là người có khả năng nhất! Chợt trong đầu xẹt qua khuôn mặt khí phách cuồng ngạo: "Gia Luật Trục Nguyên?"

https://thuviensach.vn

Càng nghĩ lại càng cảm thấy có thể, mấy ngày trước đây ở Vọng Nguyệt Các, hắn đã cảm thấy Gia Luật Trục Nguyên không có ý tốt rồi!

Trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con của Hiên Viên Triệt biểu lộ vẻ mặt dở khóc dở cười, xem ra lần này hắn không có trở lại sai. Nếu không để hoàng thúc tính đi tìm Gia Luật Trục Nguyên thật, sợ rằng đến lúc "tìm được" hoàng tẩu, nàng đã gặp bất trắc rồi!

"Hoàng thúc, thì ra Gia Luật Trục Nguyên đang ở Hiên Viên đế quốc, nhất định là vì mật thám quân tình. Gia Luật Trục Nguyên là một người rất có dã tâm, hắn tất nhiên sẽ đặt lợi ích quốc gia ở vị trí thứ nhất, làm sao có thể vì một chút chuyện nhỏ mà tự tìm rắc rối, trêu chọc hoàng thúc chứ?" Chuyện Gia Luật Trục Nguyên tới Hiên Viên đế quốc, hắn cũng là vô tình phát hiện sau khi trở lại kinh thành vào hôm nay.

"Vậy cháu cảm thấy là ai làm?" Không phải Gia Luật Trục Nguyên "Chẳng lẽ là Ngạo?" Nhưng Ngạo hiện tại là người bị thương nặng, càng không thể nào!

"Hoàng thúc! Đầu thúc đúng là bị chìm trong dấm rồi!" Hắn thật sự là nhịn không được cảm thán một câu "Triệt cảm thấy, là Phượng Phi Yên làm!" Suy nghĩ trước tiên tất nhiên là tình địch rồi!

Phượng Phi Yên? Mày kiếm nhíu chặt, suy nghĩ xem có khả năng này không?. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn lên nữ nhân đang cười đến yêu tà ở trước mặt nàng, khẽ cười một tiếng: "Không biết nữ hoàng Thanh Loan quốc tìm dân nữ vì chuyện gì?"

"Dân nữ? Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi thật sự đã quên thân phận của mình rồi sao? Nếu như quên thật, trẫm cũng không để ý mà nhắc nhở ngươi một

https://thuviensach.vn

chút! Tam…Vương….Phi của Hiên Viên đế quốc!"

Khóe môi của Phượng Phi Yên khẽ nâng lên, mắt mang giễu cợt nhìn nữ nhân trước mặt. Nàng thật không hiểu Vũ Văn Tiểu Tam này thì có điểm gì tốt, nàng ta có điểm nào mạnh hơn nàng? Tại sao trong mắt Hiên Viên Vô Thương cũng chỉ thấy mỗi nàng ta?

Nghĩ tới đó, lửa ghen trong mắt càng thêm rõ ràng!

"Tam vương phi? Nữ hoàng Thanh Loan quốc không phải là nhận lầm người rồi chứ?" Cố giả bộ ngu đến cùng, nếu thừa nhận mình là tam vương phi, không nói đến thái hậu sẽ đuổi giết nàng, Phượng Phi Yên này khẳng định sẽ dùng thân phận này của nàng, tra khảo nàng tới cùng về vấn đề liêm sỉ!

Đứng lên, đi tới trước mặt nàng ta, cười đến yêu mị: "Nếu không phải là tam vương phi, làm sao lại biết trẫm chính là nữ hoàng Thanh Loan quốc?"

"Cái vấn đề này cũng phải hỏi à? Đương nhiên là vì ta thông minh tuyệt đỉnh, tài trí nhanh nhẹn, cho nên chỉ cần hơi suy nghĩ một chút, là có thể đoán được thân phận của các hạ rồi!" Mỗ nữ ở cửa ải sống chết, còn không quên đức hạnh rắm thúi này của mình. (mô phật, đức hạnh rắm thúi này để ta để nguyên theo cv, bạn nào có từ nào thay được thì pm mình nha)

Phượng Phi Yên không biến sắc kéo khóe môi ra, trong cặp mắt xếch kia mơ hồ có chút ánh lửa nhảy lên: "Miệng lưỡi rất sắc bén!"

"Quá khen! Quá khen!" Dù sao cũng muốn nàng chết, nàng đã nứt bình thì không sợ vỡ!

"Hừ, người tới, vả miệng cho trẫm!" Nàng cũng không tin, đánh miệng của nàng ta rồi mà nàng ta vẫn còn lợi hại như vậy!

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Mấy nữ quan đi tới trước mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, vung một cái tát về phía mặt của nàng, lại bị Vũ Văn Tiểu Tam vươn tay chặn lại, lúc họ còn chưa kịp phản ứng, nàng vung một cái tát trở về trên mặt của nàng ta!

"Ba!" một tiếng cực kỳ chói tai!

Người nữ quan kia che mặt của mình, không dám tin nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Trong mắt xếch của Phượng Phi Yên dính vào càng nhiều lửa giận hừng hực: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi còn dám phản kháng?"

Vũ Văn Tiểu Tam cầm lấy tay của nữ quan ném qua một bên, mắt lạnh quét Phượng Phi Yên: "Đầu tiên, ta không phải là Vũ Văn Tiểu Tam mà nữ hoàng Thanh Loan quốc đã nói. Về phần tên của ta, họ tiên, tên nữ, ngươi có thể gọi ta là tiên nữ, hoặc là tiên nữ tỷ tỷ. Mặc dù ngươi so với ta già hơn, nhưng mà ta lại là người rộng lượng, cho phép ngươi sùng bái gọi ta một tiếng tỷ tỷ. Còn nữa, ta không phải người ngu, người khác muốn đánh ta, tại sao ta lại không phản kháng? Không phản kháng mới là đầu óc có bệnh đó?"

Nghe nàng nói nửa đoạn trước, trên mặt mọi người đều là vẻ mặt không dám tin, trên thế giới này tại sao có thể có người có da mặt dày như thế, tự xưng là tiên nữ! Mà lúc nàng nói đến nửa đoạn sau, càng làm cho Phượng Phi Yên giận quá hóa cười: "Tốt! Ngươi ngược lại rất có dũng khí! Trẫm cũng muốn xem một chút, một lát nữa ngươi còn có thể có dũng khí như vậy nữa không! Người đâu!"

Nhìn nàng kêu "Người tới" , rõ ràng là muốn gây bất lợi đối với an toàn của nàng, mấy người bắt nàng tới đây không hề dễ ứng phó, con ngươi đảo vòng vòng, mở miệng cười nói: "Nữ hoàng Thanh Loan quốc tới tìm ta, chỉ vì đánh ta mấy cái tát cho hả giận thôi sao?"

https://thuviensach.vn

Phượng Phi Yên nhìn nàng, cười lạnh một tiếng: "Thế nào, sợ?" Nàng cũng muốn xem một chút, Vũ Văn Tiểu Tam này đến cùng có bao nhiêu gan dạ và bản lĩnh!

"Đúng là có chút sợ, nếu như ta đoán không sai, bây giờ ta đang ở trong hoàng cung, nếu nữ hoàng Thanh Loan phái người đánh ta như lời ngươi nói, nói không chừng ta chỉ cần kêu thảm thiết mấy tiếng, đánh thức mọi người trong hoàng cung, đến lúc đó. . . . . Chắc hẳn ta không nói, nữ hoàng Thanh Loan cũng sẽ hiểu ý của ta! Đến lúc đó ảnh hưởng đến giấc ngủ của người khác, không biết người ta có chạy sang đây không đây!" Nàng nói xong, thật giống như có chút ngượng ngùng, thẹn thùng e lệ cúi đầu.

Lông mày Phượng Phi Yên liền nhíu chặt, vốn là có chút tức giận, ngay sau đó vừa cười vừa đứng lên: "Nếu trẫm bịt miệng của ngươi thì sao?" Nói xong nháy nháy mắt với Hạ Mộ Yên.

Hạ Mộ Yên lúc này hiểu ý, cười cười đi về phía Vũ Văn Tiểu Tam. . . . .

"A ~!" Một tiếng kêu sợ hãi vang lên, kinh động đến thị vệ tuần tra bên ngoài. Bọn thị vệ vội vội vàng vàng xông lại, ở tại cửa ra vào gõ cửa, "Nữ hoàng Thanh Loan, có chuyện gì vậy?"

Giờ phút này miệng Vũ Văn Tiểu Tam đã bị ám vệ che kín.

Phượng Phi Yên hung hăng trợn mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, Hạ Mộ Yên rất tự giác đi tới cửa: "Bệ hạ đang dạy bảo hạ nhân không hiểu chuyện thôi! Không cần ngạc nhiên đâu!"

Thị vệ kia ở tại cửa ra vào do dự một chút, không tiếp tục nghe được tiếng kêu thảm thiết mới vừa rồi, nên tin lời nói của Hạ Mộ Yên: "Thì ra là như thế, vậy thuộc hạ xin cáo lui! Đã quấy rầy nữ hoàng Thanh Loan rồi!"

https://thuviensach.vn

"Ừ, đi đi!" Hạ Mộ Yên đáp một tiếng liền trở lại bên người Phượng Phi Yên.

Phượng Phi Yên nhìn ám vệ kia một chút, ám vệ đó liền tự giác thối lui, cười lạnh nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Vũ Văn Tiểu Tam, hiện tại ngươi có thể kêu tiếp rồi đó, chỉ là sẽ không có người tới đâu, bởi vì bọn họ đều cho rằng trẫm đang dạy bảo hạ nhân thôi!"

"Hạ nhân" hai chữ này được cắn rất nặng, ám hiệu tràn đầy ý vị nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Mỗ nữ ngửa mặt lên trời liếc mắt, nhưng trong lòng cũng hiểu bây giờ không phải là lúc cứng chọi cứng với Phượng Phi Yên, mình một thân một mình, nàng ta thì người đông thế mạnh. Nếu cứng rắn tới cùng, người thua thiệt nhất định là mình, suy nghĩ xem có nên nói chút gì đó để giải vây cho mình hay không?

Nhưng Phượng Phi Yên cũng không chuẩn bị cho nàng thời gian để suy tính: "Người tới, vả miệng cho trẫm!"

Lần này hai ám vệ gắt gao giữ chặt nàng, người ta đều có nội lực, nàng bất quá chỉ phản kháng được một lúc thôi. Mắt thấy người nữ quan kia cách mình càng ngày càng gần, linh cơ vừa động, liền lớn tiếng mở miệng: "Phượng Phi Yên, ta với ngươi sẽ làm một vụ giao dịch, ngươi thấy thế nào?"

"Lớn mật! Lại dám gọi thẳng tục danh của bệ hạ!" Hạ Mộ Yên lớn tiếng quát lớn, muốn đi lên dạy dỗ Vũ Văn Tiểu Tam.

Phượng Phi Yên lại phất phất tay, ý bảo nàng ta lui ra, nàng cũng muốn biết Vũ Văn Tiểu Tam này còn có thể giở trò quỷ gì!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên chợ đêm náo nhiệt, A Cổ Đạt Mộc vui sướng hài lòng đi theo sau lưng Gia Luật Trục Nguyên: "Công tử, không ngờ hội hoa đăng ở Hiên Viên đế quốc này, so với ở Mông Man đế quốc của chúng ta cũng không thua kém bao nhiêu!"

Lời này vừa rơi xuống, Hoàn Nhan Trác lập tức quay đầu: "A Cổ Đạt Mộc, ngươi phải cẩn thận lời nói chứ, trên đường lắm thầy nhiều ma, nếu bị người ta nghe được, an nguy của công tử, ai tới bảo đảm?"

A Cổ Đạt Mộc oán hận nghiến răng, gắt gao trợn mắt nhìn Hoàn Nhan Trác một cái, tên đáng chết này, luôn thích đối nghịch với hắn như vậy!

Hoàn Nhan Trác rất là bất mãn, vốn là đêm hôm nay bọn họ muốn đi phủ Thừa Tướng, nhưng đi chưa được mấy bước, tên A Cổ Đạt Mộc này liền làm rùm beng với vương thượng, nói xưa nay chưa từng tới Hiên Viên đế quốc bao giờ, muốn tới đây xem một chút hội hoa đăng bên này là cái dạng gì? Hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn Thế nhưng vương thượng lại đồng ý yêu cầu vô lý của tên đó, không để ý đến lời khuyên can của hắn, chạy đến đây đi dạo chợ đêm, nếu như bị người ta nhìn thấy, hậu quả thật khó mà lường được!

Gia Luật Trục Nguyên không để ý tới bọn họ, hắn cảm giác có một cỗ lực lượng thần bí sâu xa nào đó, dẫn dắt hắn đi tới nơi này.

Từng bước từng bước đi tới bên bờ sông đầy đèn hoa sen, đi tới dưới tàng cây liễu, ngồi xổm người xuống, ở trong sông cầm lên một chiếc đèn hoa sen. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc không dám tin nhìn vương thượng của mình, đây là làm cái gì hả? Người ta ở chỗ này ước nguyện, tại sao vương thượng phải cầm đèn của người ta lên? Ngàn vạn lần không được nói cho hắn biết, thật ra thì vương thượng đang muốn nhìn lén nha!

https://thuviensach.vn

Ý nghĩ này mới vừa sinh ra, đã nhìn thấy vương thượng mình lấy tờ giấy trong đèn hoa sen ra ngoài, từ từ mở ra. . . . . .

Không phải đâu? Vương thượng thật sự sẽ làm chuyện bỉ ổi như thế sao? Phải biết ước nguyện là không thể để cho những người khác biết, nếu không sẽ không linh nghiệm, vương thượng nhìn lén như vậy, rất không có đạo đức đó!

Trong lúc ý nghĩ của hắn đang ngàn xoay trăm chuyển, thì Gia Luật Trục Nguyên đã mở tờ giấy kia ra, phía trên chỉ có vài chữ: ta muốn vĩnh viễn ở chung một chỗ với Thương Thương!

"Thương Thương" ? Lại là Thương Thương! Là hắn viết sao? (vì lúc này GLTN vẫn không biết VVTT là con gái nên mình sẽ xưng hô là hắn nha)

Mấy ngày nay, chẳng biết tại sao hắn hay tỉnh giấc lúc nửa đêm, trong mộng đều là bóng dáng của người đó. Bộ dáng lúc hắn uống say, bộ dáng lúc hắn nén lệ nói sợ đau, còn có bộ dáng giận dữ nói hắn sắp bị chém chết. . . . . .

Có chút chế giễu, huynh đệ của hắn, lại là người yêu của Hiên Viên Vô Thương, hơn nữa hai người đã phát triển đến bước đó!

Giờ phút này, hắn thật lòng có chút ghen tị với Hiên Viên Vô Thương, không nói được cảm giác trong lòng là gì? Hắn là một nam nhân bình thường, cho nên sẽ không thừa nhận vì mình đã thích Bách Độ, nhưng lại không biết cảm giác không được tự nhiên này là từ đâu mà đến!

Có lẽ là một loại buồn bã đi, thật vất vả có một huynh đệ kết nghĩa, nhưng mà đời này không biết mình còn có cơ hội gặp lại hắn hay không!

Nhìn một chút tờ giấy trong tay, không biết từ ý định gì, không tự chủ được hung hăng siết nó lại. . . . . .

https://thuviensach.vn

A Cổ Đạt Mộc ở một bên muốn vì chủ nhân đèn hoa sen kia nói vài lời, lại bị một ánh mắt của Hoàn Nhan Trác ngăn cản. Hoàn Nhan Trác cách Gia Luật Trục Nguyên tương đối gần, tự nhiên thấy rõ chữ trên tờ giấy, nhưng vẻ mặt vương thượng như vậy có chút không đúng!

Kể từ lúc Bách Độ bị Hi Vương Gia của Hiên Viên đế quốc mang đi, vương thượng thường mất hồn mất vía, không biết đang đứng đây nghĩ cái gì! Nhưng là mặc kệ là nghĩ cái gì, Hoàn Nhan Trác hắn cũng sẽ dùng hết sức giúp vương thượng tiêu diệt mọi chướng ngại, bởi vì hắn tuyệt đối không cho phép vương thượng cao quý của hắn, trong mắt người đời biến thành một quân chủ ngu ngốc đi yêu nam nhân!

Gia Luật Trục Nguyên đứng lên, nắm chặt tờ giấy ở trong tay, không tự chủ dùng sức, để cho nội lực nhanh chóng đốt nó thành tro bụi, rồi sau đó âm thanh khí phách cuồng ngạo vang lên: "Được rồi, đi phủ Thừa Tướng thôi!"

A Cổ Đạt Mộc mím mím môi, miễn cưỡng đuổi theo, hắn còn chưa có chơi đủ đâu!

. . . . . ."Giao dịch gì?" Trong đôi mắt xếch của Phượng Phi Yên hàm chứa ánh sáng tàn nhẫn, căm tức nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Nếu nàng ta dám trêu chọc mình, Phượng Phi Yên nàng liền cho nàng ta đầu rơi xuống đất.

"A, nếu như ngươi giết ta, coi như trên thế giới này không có ta, Thương Thương cũng sẽ hận người đã giết chết ta thôi, đúng không?" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến cực kỳ rực rỡ, trong bụng đã có chủ ý dùng để hoãn binh tạm thời rồi. Nhưng nếu không trêu tức Phượng Phi Yên, nàng vẫn cảm thấy nuốt không trôi cục tức kia ở trong lòng!

Lần này gương mặt của Phượng Phi Yên đã đầy sát khí! "Ngươi muốn nói rõ cái gì với trẫm? Nói rõ ngươi ở trong lòng Vô Thương có bao nhiêu quan trọng sao?" Cả người đều là sát khí, làm cho lòng người rét lạnh.

https://thuviensach.vn

Hạ Mộ Yên có chút không hiểu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, tam vương phi này không giống người làm việc lỗ mãng như thế! Hiện tại nói ra lời này, không phải ép bệ hạ giết nàng ta sao?

"Đương nhiên không phải, ta chỉ muốn nói cho ngươi biết, nếu như bây giờ ngươi nói bọn họ buông ta ra, sau đó chiêu đãi ta một bữa thật ngon, có lẽ ta sẽ quyết định tự vận, hơn nữa còn lưu lại một phong thơ cho Thương Thương, bày tỏ chuyện này không có quan hệ với ngươi, ngươi thấy thế nào?" Nói xong cười đến rực rỡ như hoa.

Lông mày Phượng Phi Yên nhíu chặt một chỗ, nhìn chằm chằm mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, hi vọng ở trên mặt của nàng nhìn ra sơ hở, nhưng mà nửa điểm dấu hiệu dối trá cũng không có: "Chuyện này là thật sao?"

"Ta từ trước đến giờ là nhất ngôn cửu đỉnh! Chỉ là nếu như ngươi không nhanh lên một chút để cho bọn họ buông ta ra, có lẽ ta sẽ tức giận, rồi thay đổi chủ ý!" Trên thực tế là bởi vì bị giữ chặt thật sự rất đau, nàng cũng không muốn chịu hành hạ này.

"Tốt! Buông nàng ra!" Âm thanh uy nghiêm vang lên.

Hạ Mộ Yên ở một bên mở miệng nhắc nhở: "Bệ hạ, nữ nhân này không giống như là nhân vật dễ đối phó như vậy!"

"Thế nào, sợ?" Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu liếc Hạ Mộ Yên, mặt đầy giễu cợt.

"Ngươi!" Hạ Mộ Yên hung hăng nhìn nàng chằm chằm, đã là miếng thịt trên thớt rồi, vẫn dám lớn lối như vậy. Nếu không phải bệ hạ còn có những tính toán khác, Hạ Mộ Yên nàng cũng sẽ không bỏ qua cho nữ nhân này! Hoangdung_diễღn。đàn。lê。qღuý。đôn Dám giành hoàng phu với nữ hoàng tôn quý nhất của Thanh Loan đế quốc bọn họ. Hừ!

https://thuviensach.vn

"Mộ Yên, lui ra! Trẫm cũng muốn xem xem nàng ta muốn làm trò gì! Người tới, phân phó chuẩn bị thức ăn!" Âm thanh khí phách vang lên, phân phó với người hầu ở bên cạnh.

. . . . . .

"Vương Gia, thuộc hạ tìm được. . . . . tìm được vương phi rồi!" Âm thanh thở hổn hển vang lên.

Hiên Viên Vô Thương lập tức từ trên ghế đứng lên, như một trận gió xông lên phía trước bắt lấy cổ áo của hắn: "Nàng ở nơi nào?"

"Khụ khụ. . . . . Vương Gia!" Hắn vốn là chạy trốn rất mệt mỏi, còn bị Vương Gia níu lấy như vậy, càng thêm thở không nổi.

Hiên Viên Triệt ngay lập tức tiến lên cầm lấy cánh tay của Hiên Viên Vô Thương :"Hoàng thúc, thúc thả hắn xuống trước đã, thúc giơ hắn lên như vậy, hắn làm sao nói đây!"

Buông tay ra, ném hắn đến trên đất, ám vệ này lảo đảo mấy bước, thật vất vả mới đứng vững: "Vương Gia, quả thật như Thất vương gia đã đoán, bọn thuộc hạ phát hiện vương phi ở Nam Uyển hoàng cung, nơi ở của nữ hoàng Thanh Loan quốc.

"Tam nhi có bị thương không?" Âm thanh có chút hoảng sợ vang lên, Phượng Phi Yên nữ nhân kia căn bản là người điên, chuyện gì cũng có thể làm được, rất có khả năng gây bất lợi với Tam nhi!

Khóe miệng ám vệ kia nhẹ nhàng co quắp mấy cái: "Thuộc hạ phát hiện vương phi, đúng lúc nàng đang ăn cơm trong phòng nữ hoàng Thanh Loan! Hơn nữa còn đang la lên, cái gì mà ăn uống thả cửa!" Bọn họ không có người nào không biết nữ hoàng Thanh Loan điên cuồng ái mộ vương gia nhà mình, cho nên. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vốn cho là vương phi rơi vào trong tay Phượng Phi Yên, nhất định là dữ nhiều lành ít, nhưng chưa từng nghĩ nàng lại đang ở nơi đó ăn cơm! Chẳng lẽ nữ hoàng Thanh Loan này vì bị Vương Gia nhà mình cự tuyệt liên tục, nên sau đó bị kích thích đến điên rồi?

Lần này dù là Hiên Viên Vô Thương, khóe miệng cũng có chút co quắp. Con ngươi như lưu ly của Hiên Viên Triệt tràn đầy nụ cười, hoàng tẩu này, hình như chưa từng làm cho hắn quá thất vọng!

Quay đầu nhìn hoàng thúc mình, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con tràn đầy ý tứ lấy lòng: "Hoàng thúc, để Triệt đi chung với thúc cứu hoàng tẩu có được không?"

Giọng nói êm dịu nhẹ nhàng vang lên, chính là người có tâm địa sắt đá cũng sẽ bị hắn làm cho cảm động, nhưng trước mặt của hắn không phải là những người khác, mà là Hiên Viên Vô Thương! Chỉ thấy hoàng thúc hắn quay đầu, trên gương mặt tuyệt mỹ kia là nụ cười xinh đẹp, cười đến lông trên người hắn đều dựng đứng cả lên, lạnh cả sống lưng. . . . . .

Hắn có chút sợ sệt lui về phía sau một bước, ách, không phải đâu, có thể đừng hù dọa hắn như vậy không? "Hoàng. . . . . .hoàng thúc cái đó, Triệt chỉ là nói giỡn chút thôi, vì thế hoàng thúc ngài ngàn vạn lần không được quá kích động, chuyện anh hùng cứu mỹ này, liền giao cho lão nhân gia ngài làm, ngài đi đi, Triệt ở chỗ này xin đợi tin tốt của ngài!"

Nói xong lời này, trong con ngươi tinh khiết như lưu ly đều là ý vị nịnh hót, làm sao hắn lại quên mình tới nơi này của hoàng thúc để tá túc chứ? Chỉ cần hoàng thúc tức giận một chút, nói không chừng liền mang hắn giao cho mẫu hậu để lập gia đình thì sao!

Thấy Hiên Viên Vô Thương còn cười xinh đẹp nhìn hắn như vậy, trong lòng run lên, vội vàng mở miệng nhắc nhở: "Hoàng thúc, nếu thúc còn không đi, có lẽ hoàng tẩu sẽ xảy ra chuyện đó!"

https://thuviensach.vn

Hắn thốt ra lời này xong, người mới vừa rồi còn nhìn hắn với vẻ mặt tà mị, liền biến mất trong nháy mắt, không thấy bóng dáng. . . . . .

Trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con nâng lên một nụ cười tinh ranh với lúm đồng tiền, duỗi lưng mỏi một cái, nhìn Đình Vân bên cạnh: "Bổn vương buồn ngủ quá!"

À? Đình Vân sững sờ, có chút không hiểu cho nên nhìn hắn. Chỉ thấy trên khuôn mặt nhỏ vô cùng đáng yêu của người nọ lộ ra một nét mặt cực kỳ đáng thương, mắt to ngập nước không nháy một cái nhìn chằm chằm Đình Vân, đáy mắt đều là ánh sáng ngây thơ, thoạt nhìn cực kỳ đơn thuần đáng yêu, âm thanh êm dịu nhẹ nhàng vang lên: "Đình Vân ca ca, người ta muốn đi ngủ!"

Khóe miệng Đình Vân giật giật, có chút im lặng nhìn Hiên Viên Triệt, hắn chỉ là một thuộc hạ thôi, gọi hắn ca ca? Thất vương gia không có lầm chứ! Còn nữa, hắn cũng không phải là vương phi, âm thanh đáng yêu như vậy hắn không cảm thấy hứng thú, có thể đừng dùng giọng điệu đó nói chuyện với hắn có được không? Hắn thật sự không quen!

“Cái. . . . . cái……cái đó Thất vương gia, ngài đi đi!" Trong lòng vô cùng buồn bực, Thất vương gia đi ngủ nói với hắn làm cái gì?

"Người ta thật muốn đi ngủ rồi! Đình Vân ngươi thấy được không!" Âm thanh ngọt phát ngán lại vang lên.

"Ừm! Thuộc hạ biết rồi!" Trời ạ, Thất vương gia ngài buồn ngủ cũng đi nhanh chút đi, có thể đừng giày vò thuộc hạ như vậy được không, cả người ta đều nổi da gà rồi này!

Tiếp, chỉ thấy người nọ thu lại nét mặt đáng yêu, trên khuôn mặt như trẻ con lộ ra một nụ cười ‘thực hiện được gian kế’, ưu nhã xoay người, ưu nhã giơ chân lên, rồi sau đó ưu nhã đi tới cửa điện, mỗi một cái động tác đều ưu nhã đến làm cho người ta lo lắng!

https://thuviensach.vn

Cuối cùng ưu nhã nhảy lên không trung, bay về phía này hoàng cung. . . . . .

Lưu lại Đình Vân ngơ ngác đứng tại chỗ, suy nghĩ chuyện mới vừa xảy ra. . . . . .

—— xong đời! Thất vương gia bay đi hoàng cung rồi! Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là . . . . .

—— hắn mới vừa nói Thất vương gia, là hắn bày tỏ biết thất vương gia đi ngủ, cho nên nếu hắn không giúp che giấu, thì không có biện pháp nào khác! Cũng càng không thể lập tức đi thông báo Vương Gia!

Trên khuôn mặt lãnh khóc lộ ra vẻ mặt cực kỳ bi thương, Thất vương gia, ngài hại thuộc hạ thảm rồi!

"Hoàng thượng, tối hôm nay có một người đến phủ Thừa Tướng!" Một người áo đen quỳ gối bên chân của Hiên Viên Mặc.

Tay cầm ngự bút(1) chợt dừng lại, quay đầu nhìn hắn: "Có biết là ai không?"

"Hồi hoàng thượng, thuộc hạ không biết!" Mật thám này cung kính đáp lời.

"Có gì đặc biệt không?" Âm thanh trơn bóng như ngọc vang lên, nhàn nhạt, nghe không ra chút tâm tình nào.

Người áo đen kia do dự một lát, mở miệng nói: "Là ba người, một nam tử áo đen dung nhan cực kì tuấn tú, bên cạnh hắn đi theo hai tùy tùng, một người là đại hán râu quai nón, một người khác thoạt nhìn có chút văn nhã, bên cạnh bọn họ còn có ẩn vệ ẩn nấp, cho nên thuộc hạ không thể đến gần để nghe bọn họ nói gì."

https://thuviensach.vn

"À" Mày kiếm nhíu chặt, suy nghĩ về những người đó, chợt quay đầu, hắn là có chút vui vẻ mở miệng "Nam tử thoạt nhìn rất văn nhã, có phải trên tay có cầm một cây quạt đúng không?"

Mật thám này nhíu mày suy nghĩ một chút, rồi sau đó kính cẩn mở miệng: "Đúng vậy! Nếu thuộc hạ không có nhớ lầm, trên tay của hắn là một cây quạt lông vũ!"

Quạt lông vũ? Trên khuôn mặt như bạch ngọc lộ ra một nụ cười làm cho người ta như tắm gió xuân. Gia Luật Trục Nguyên, gan rất lớn, dám công khai chạy đến Hiên Viên đế quốc, chẳng lẽ thật coi Hiên Viên Mặc hắn là một phế vật sao?

"Đã biết! Lui ra đi!" Nhàn nhạt mở miệng, gác bút qua một bên "Người tới, bãi giá tẩm cung của Tam vương gia!"

. . . . . .

Nghe lời Hiên Viên Mặc nói, Hiên Viên Ngạo lạnh lẽo kéo nhẹ khóe môi, trong đôi mắt rét lạnh kia lưu động những tia hàn quang: "Hoàng huynh, nếu hắn chạy tới, chúng ta nhất định phải cố gắng hết sức làm người chủ nhà tận tình!"

"Đệ cũng nghĩ như vậy sao?" Âm thanh dịu dàng mang theo chút ý cười.

"Ừm!" Lạnh lùng đáp một tiếng, ngay sau đó quay đầu mở miệng "Thuốc của Dật rất tốt, vết thương sau lưng Ngạo mấy ngày nữa có thể xuống giường rồi!"

Mày kiếm nhíu chặt, nhìn đệ đệ giống như núi băng này của mình, chẳng lẽ là muốn trở về tam vương phủ sao? Vậy rất nhanh sẽ phát hiện sự thật Vũ Văn Tiểu Tam đã đi rồi!

https://thuviensach.vn

"Ý của đệ là. . . . . ?" Nhàn nhạt nhìn hắn, nhẹ giọng mở miệng hỏi thăm.

"Theo như lộ trình mấy ngày nay, hắn không xảy ra chuyện gì ở Hiên Viên đế quốc, cho nên Thần Đệ muốn tự mình giữ hắn lại! Để cho hắn ở Hiên Viên đế quốc ta làm khách mấy ngày!"

Còn nữa, có thể xuống giường, hắn lập tức có thể trở về vương phủ, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn vậy có thể nhìn thấy nàng rồi. Hắn rất nhớ nàng, rất nhớ rất nhớ, không biết nàng có nhớ hắn chút nào không?

"Thì ra là vậy, vậy chuyện này hoàng huynh không quản, giao toàn quyền cho đệ!" Hiên Viên Mặc sau khi nói xong liền đứng dậy chuẩn bị rời đi, bởi vì nhìn nét mặt Ngạo cũng biết đệ đệ bảo bối của hắn đang suy nghĩ cái gì rồi. Nhưng nàng đã không có ở tam vương phủ, làm sao hắn có thể nhẫn tâm nói với đệ ấy đây?

"Đợi chút, hoàng huynh!" Âm thanh lạnh lẽo lại vang lên, mơ hồ có chút nghiêm túc.

Bước chân dừng lại, quay đầu nhìn hắn: "Còn có chuyện gì sao?"

"Phượng Phi Yên đó, huynh định làm thế nào?" Nếu để cho Phượng Phi Yên về nước, sợ rằng Thanh Loan đế quốc cũng muốn đi vào vũng nước đục này. Nhưng không thả nàng trở về, cũng thành lý do cho Thanh Loan đế quốc dấy binh!

"Mấy ngày trước đây, nàng tìm trẫm, nói mang Vũ Văn Tiểu Tam để đổi lấy việc Thanh Loan đế quốc không xuất binh." Nhàn nhạt mở miệng, nghe không ra chút tâm tình nào.

Đấm một quyền lên mép giường: "Muốn chết!" Phượng Phi Yên này quả nhiên là muốn chết, cho là Hiên Viên Ngạo hắn ngồi không phải không, lại

https://thuviensach.vn

dám đánh chủ ý lên vương phi của hắn!

"Hoàng huynh, huynh đồng ý chưa?" Đây mới là vấn đề cần quan tâm nhất, đôi mắt lạnh lùng như hàn băng quét qua hắn.

Khẽ cười một tiếng: "Đệ cảm thấy hoàng huynh sẽ đáp ứng sao?"

Hắn ngẩn ra, lắc đầu một cái: "Hoàng huynh, cám ơn!" Khóe môi lãnh ngạo kéo ra một nụ cười nhạt, hắn nên cảm tạ hoàng huynh đã che chở hắn như vậy, che chở vương phi của hắn.

Nghe hắn nói lời cảm tạ, trong lòng Hiên Viên Mặc càng thêm không đành lòng, nhàn nhạt nhìn người đệ đệ này một hồi lâu, nghĩ tới có nên nói thật với hắn hay không?. . . . . Nhưng cuối cùng không đành lòng phá vỡ nụ cười trên khóe môi của hắn, nên không nói gì. Có thể vui vẻ thêm một ngày thì cứ vui vẻ thêm một ngày đi!

"Mặc dù không vì đệ, hoàng huynh cũng không thể nào lấy con dân Hiên Viên đế quốc ta đi đổi lấy an bình, huống chi Hiên Viên đế quốc ta cũng không kém bất kỳ một nước nào? Ai thắng ai thua còn chưa nhất định! Về phần Phượng Phi Yên đó, trẫm cố ý giữ nàng lại, mặc kệ nói thế nào, cũng là một lợi thế kiềm chế Thanh Loan quốc!" Phân tích hợp tình hợp lý.

Chợt, nghe được một tiếng động kỳ lạ ngoài cửa sổ. . . . . .

——"Người nào?" Đuổi ra đến cửa, đã không thấy bóng dáng của người nọ.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, xem ra Phượng Phi Yên bên kia, động tác phải nhanh mới được!

"Hoàng huynh, huynh trở về trước đi, giữ Phượng Phi Yên lại. Nếu trễ hơn, sợ rằng nàng ta sẽ chạy!" Phượng Phi Yên không phải một nữ nhân đơn giản!

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Gật đầu một cái, nhanh chóng đi ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

"Phản đối có món ăn không có rượu, không phải là tiếc nối lớn trong cuộc đời sao?" Vũ Văn Tiểu Tam hai chân bắt chéo, rất bất nhã nhìn Phượng Phi Yên.

Biến sắc, mơ hồ muốn phát tác, cuối cùng chuyển hóa thành một nụ cười nhạt: "Người tới, đi lấy rượu!"

"Dạ, bệ hạ!" Lập tức liền có nữ quan lui ra ngoài.

Phượng Phi Yên dừng một chút, ngay sau đó sải mấy bước đi tới, nghiêng dựa vào trên tháp quý phi, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Trong cặp mắt xếch kia ẩn giấu một nụ cười, nếu như vậy có thể dễ dàng trừ đi nàng ta, hơn nữa có thể làm cho nàng ta lưu lại thư, nói chuyện này không liên quan đến Phượng Phi Yên nàng, như vậy nhịn chút chuyện nhỏ này đều là đáng giá!

Nhưng, nếu Vũ Văn Tiểu Tam này dám trêu chọc nàng, nàng sẽ làm cho nàng ta nếm thử mùi vị sống không bằng chết!

"Bệ hạ, rượu lấy tới rồi!" Người nữ quan kia vừa tiến đến, liền cung kính mở miệng, rồi sau đó tự giác đặt rượu ở trên bàn của Vũ Văn Tiểu Tam.

"Bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi, dục ẩm tỳ bà mã thượng thôi. Túy ngọa sa trường quân mạc tiếu, cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi?(2)" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn ly rượu kia gật gù đắc ý ngâm thơ, rồi sau đó quay đầu nhìn Phượng Phi Yên "Rượu ngon phải uống bằng chén lưu ly mới có thể tôn lên vị rượu, làm phiền nữ hoàng vì ta tìm một cái ly óng ánh trong suốt đến!"

https://thuviensach.vn

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi đừng quá phận!" Hạ Mộ Yên rất là căm tức mở miệng, nữ nhân đáng chết này nhiều lần được voi đòi tiên, thật sự cho rằng bệ hạ của họ dễ khi dễ sao?

"Các ngươi cũng có thể không lấy, nhưng nếu người ta không vui, lỡ như lúc viết di thư không cẩn thận lộ ra chút sơ hở, đến lúc đó người hối hận cũng không phải là ta!" Âm thanh có chút đắc ý vang lên.

Phượng Phi Yên híp mắt nhìn nàng một chút: "Không ngờ tam vương phi lại có tình thơ ý hoạ như thế! Đi lấy ly đi!" Nhấn mạnh ba chữ "Tam vương phi".

"Dạ!" Lại có nữ quan lui ra ngoài, trong bụng cảm thán, sao tính khí bệ hạ lại trở nên tốt như vậy!

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu cười hì hì nhìn Phượng Phi Yên một cái: "Vậy thì phải cám ơn nữ hoàng Thanh Loan rồi! Bất quá ta muốn nói cho ngài biết, trên thực tế ta và Tam vương gia Hiên Viên đế quốc nửa điểm quan hệ cũng không có, càng không thể nào là cái gì tam vương phi, cho nên kính xin nữ hoàng cẩn thận lời nói! Người ta biết người lớn tuổi trí nhớ không được tốt, nhưng nếu như không nhớ chuyện gì, cũng không cần nói lung tung, nếu không mọi người sẽ nhạo báng ngài đó!"

"Ngươi!" Một cánh tay của Hạ Mộ Yên chỉ vào nàng, muốn tiến lên động thủ.

Lại bị Phượng Phi Yên ngăn lại: "Mộ Yên, lui ra!"

"Bệ hạ!" Giọng nói rất bất bình vang lên.

"Trẫm nói ngươi lui ra!" Không kiên nhẫn mở miệng.

"Dạ!" Tuy là thối lui đến sau lưng Phượng Phi Yên, nhưng cặp mắt kia lại hung ác nhìn chằm chằm Vũ Văn Tiểu Tam, hận không được chặt nàng

https://thuviensach.vn

ta làm trăm mảnh. Hoangdung_diễ̃ღn。đàn。lê。qღuý。đôn Nàng ta lại dám nói như vậy với nữ hoàng tôn quý của Thanh Loan quốc của nàng!

Phượng Phi Yên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, khóe môi khẽ nâng lên kéo ra một nụ cười: "Mặc dù Tam vương phi miệng lưỡi nhanh nhẹn, nhưng trẫm không quan tâm quá trình, chỉ cần kết quả!"

Bất luận nàng ta nói gì, chỉ cần cuối cùng nàng ta thành thật lưu lại di thư, rồi sau đó tự vẫn, Phượng Phi Yên nàng cũng có thể làm bộ như không có nghe được. Năm đó tranh giành ngôi vị hoàng đế, những khuất nhục hơn thế này nàng đều nhịn được, loại chuyện nhỏ này thì tính là gì?

"Vậy thì đa tạ nữ hoàng Thanh Loan cho dân nữ nói năng tự do! Ta nói Phượng Phi Yên này, có phải nam tử ở Thanh Loan quốc đều chết sạch rồi phải không? Đến nỗi ngươi phải tự ‘bán’ mình sao? Nếu có người đàn ông đối với ta hờ hững như vậy, dù cả đời không có ai muốn lấy ta, ta cũng sẽ không gả cho hắn đâu. Mà tại sao ngươi cứ nghĩ không thông như vậy hả?" Bởi vì biết Phượng Phi Yên tuyệt đối sẽ không động đến nàng, ít nhất tạm thời không thì không thể, cho nên lá gan lớn lên, tận tình chế nhạo.

Phượng Phi Yên nắm thật chặt quả đấm, nhắm mắt lại giả vờ ngủ say, làm bộ như không có nghe được.

Vũ Văn Tiểu Tam tự nhiên nhìn thấy trên tay nàng nổi gân xanh, vui sướng hài lòng mở miệng lần nữa: "Thật ra thì ngươi làm như vậy, ta cũng có thể lý giải được...Dù sao dáng dấp Thương Thương đẹp trai như vậy, ngươi có vẻ háo sắc cũng là bình thường, dĩ nhiên ta cũng biết rõ, còn có một nguyên nhân…..chính là trên thế giới này có một loại nữ nhân rất đặc biệt, người khác càng không coi nàng quan trọng, nàng lại càng thích dây dưa không ngớt cầm mặt nóng đi dán mông lạnh! Mọi người gọi loại nữ nhân đặc biệt này là đê tiện, không biết nữ hoàng Thanh Loan có phải cũng là loại này nữ nhân đặc biệt này không?"

https://thuviensach.vn

Gân xanh trên trán Phượng Phi Yên đã nổi lên, nhưng vẫn hung hăng ẩn nhẫn, cắn răng, tiếp tục làm bộ không có nghe thấy!

Hạ Mộ Yên cũng là hận không được đi qua giết chết Vũ Văn Tiểu Tam!

Thấy nàng ta vẫn còn ẩn nhẫn không phát, Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng gắp một món ăn, hạnh phúc nhai. . . . . Ha ha, tuy nói nàng có thể thật sớm mở miệng ngả bài, khiến Phượng Phi Yên tạm thời không dám động nàng, ít nhất là lúc này nữ hoàng Thanh Loan không dám động đến nàng, nên bây giờ nàng phải nắm chặt thời cơ, hung hăng chèn ép nàng ta một bữa, làm sao nàng lại không vui làm đây?

"Tại sao nữ hoàng Thanh Loan lại không nói chuyện? Chẳng lẽ là nghe lời nói của ta, còn hơn mười năm đọc sách, thật sự rất cảm khái, đồng thời cũng rất tự trách hành động của mình, cho nên giờ phút này sâu trong nội tâm nàng, đang tiến hành nghiên cứu kĩ càng lời nói của ta sao?" Vũ Văn Tiểu Tam vừa nói vừa xem xét sắc mặt của Phượng Phi Yên.

Thấy khuôn mặt phấn son như bạch ngọc kia đã bắt đầu đỏ lên không bình thường, gân xanh trên trán càng thêm rõ ràng, trong lòng lần nữa cười trộm một tiếng, tiếp tục lầm bầm lầu bầu mở miệng: "Làm sao còn không nói lời nào đây, chẳng lẽ mất thính giác rồi hả?"

"Vũ Văn Tiểu Tam! Ngươi đừng nên quá phận!" Phượng Phi Yên mở cặp mắt xếch ra, đứng lên, trong mắt tràn đầy tàn nhẫn. Tiện nhân này, nếu không phải chờ lá thư của nàng ta, nàng nhất định phải chặt nàng ta thành trăm mảnh!

Hạnh phúc gắp một món tiếp tục ăn: "Thì ra là Nữ Hoàng Bệ Hạ không có mất thính giác à? Được rồi, là gia lầm thôi, không nên kích động, không nên kích động, vẫn là ngồi xuống đi!" Trước tiên cứ lùi một bước, để nàng ta đè hỏa khí xuống, rồi chuẩn bị một vòng lời nói công kích khác!

Nếu hiện tại thật sự chọc giận nàng ta hoàn toàn, sẽ không chơi vui nữa!

https://thuviensach.vn

Phượng Phi Yên hung hăng trợn mắt nhìn nàng một hồi lâu, đặt cái mông của mình trở về trên tháp quý phi, thật vất vả mới đè xuống được lửa giận trong lòng, lại nghe giọng nói của nữ nhân kia truyền đến: "Nữ hoàng Thanh Loan, ngươi nghe lời ta mới vừa nói...có cảm thấy lời ta nói vô cùng có đạo lý không? Thậm chí sinh ra ý nghĩ muốn quỳ lạy ta phải không? Nếu như có, nhất định phải nhớ giữ lại tình cảm ở trong lòng, không cần biểu đạt ra đâu, lại càng không nên phái người chung quanh đi tuyên truyền sự vĩ đại của ta, phải biết ta là người khiêm tốn, rất khiêm tốn, không thích phô trương quá mức đâu!"

"Ngươi!" . . . . . .

Chú thích:

(1) Ngự bút: bút của vua dùng

(2)Bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi

Dục ẩm tỳ bà mã thượng thôi.

Túy ngọa sa trường quân mạc tiếu,

Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi

Đây là bài thơ lương châu từ kỳ 1

Bồ đào uống rượu quý

Muốn uống tì bà giục ngựa đi

Say ngủ sa trường, đừng cười nhé!

Được mấy quay về những kẻ đi

" Hiện dịch nghĩa

https://thuviensach.vn

Lương Châu nay thuộc tỉnh Cam Túc, giữa Lan Châu và Vũ Uy, trước đây là nơi hàng bao thế kỷ người Hồ và người Hán đánh nhau. "Lương Châu từ" là một điệu hát cổ của nói về chuyện trận mạc biên ải. Những điệu hát cổ như: Thượng chi hồi, Chiến thành nam, Thương tiến tửu, Quân mã hoàng, Viễn như kỳ, Hoàng tước hành, Lạc mai hoa, v.v... được các thi nhân thời trước lấy làm đầu đề để sáng tác.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 25: Vô Thương tức giận, Phượng Phi Yên chết

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu chăm chú nhìn nàng ta một cái: "Ta thế nào? Nữ hoàng, sẽ không lại muốn đánh ta chứ? Ngài cũng biết tính khí của ta không được tốt. Nếu tâm tình ta không tốt, viết sai cái gì. . . . . ."

Phượng Phi Yên cười lạnh một tiếng, ngồi trở lại trên ghế, không mặn không nhạt nhìn nàng ta. Nàng nhịn, nhìn nàng ta còn có thể ăn bữa cơm này đến bao lâu.

Đợi Vũ Văn Tiểu Tam từ từ ăn xong thức ăn trên bàn, Phượng Phi Yên cười nhạt một tiếng: "Bây giờ thì có thể viết rồi chứ?"

"Chưa được!" Lau miệng, đứng lên.

"Cái gì?" Phượng Phi Yên hung hăng vỗ một phát lên ghế "Ngươi dám trêu chọc trẫm?"

"Đâu có?" Mặt uất ức nhìn nàng ta, nàng trêu nàng ta khi nào chứ, hình như không có mà?

Hạ Mộ Yên tiến lên: "Mới vừa rồi rõ ràng ngươi đã nói nếu bệ hạ chiêu đãi ngươi ăn uống thật tốt, ngươi sẽ suy tính đến việc tự sát, cũng như để lại một lá thư mà!"

"Đúng là như thế, nhưng ta mới vừa ăn cơm vừa suy tư, cảm thấy sinh mạng rất là đáng quý, ta tuyệt đối không thể coi thường mạng sống của mình, cho nên kết quả ta suy tính là ‘phải sống thật tốt’!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến mặt mày rạng rỡ!

https://thuviensach.vn

"Người tới, giết nàng cho trẫm, trẫm phải xem các ngươi từng đao từng đao lăng trì nàng!" Giọng nói tàn nhẫn của Phượng Phi Yên vang lên.

Đúng lúc này, một ẩn vệ đi vào nhìn Phượng Phi Yên một chút, lại nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, tựa hồ đang do dự có nên nói hay không?

"Nói thẳng đi, dù sao nàng ta cũng là người sắp chết!" Không hề phòng bị Vũ Văn Tiểu Tam.

"Thuộc hạ mới vừa mật thám ở chỗ của Hoàng Đế của Hiên Viên đế quốc, nghe được đoạn đối thoại giữa Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Ngạo, nói chuẩn bị giữ bệ hạ ở lại đây. Thuộc hạ cả gan xin bệ hạ hỏa tốc trở lại Thanh Loan đế quốc, những chuyện khác chờ sau khi về nước sẽ bàn bạc kỹ hơn!" Ẩn vệ kia nói ra tin tức vừa nghe lén được.

Mắt xếch híp lại: "Ngươi có bị phát hiện không?"

"Thuộc hạ vô năng, giống như đã bị Hiên Viên Mặc phát hiện!" Vẻ mặt ẩn vệ này đầy hổ thẹn.

"Bệ hạ, nơi này không nên ở lâu, chúng ta nên gấp rút rời đi ngay!" Hạ Mộ Yên lập tức mở miệng.

Phượng Phi Yên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút: "Tiện nghi cho ngươi rồi! Trực tiếp giết chết nàng ta, rồi lập tức theo trẫm rời đi!"

"Dạ!"

"Phượng Phi Yên, hình như bây giờ ngươi vẫn không thể giết ta được đâu!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến đắc ý, như đã tính được trước.

"Nói thế là ý gì?" Con ngươi co rúc lại, lông mày nhíu chặt.

"Ngươi có bao nhiêu phần trăm chắc chắn ngươi có thể chạy thoát?" Nụ cười này, chính là có thâm ý khác.

https://thuviensach.vn

Hạ Mộ Yên xông lên trước, rất tức giận chỉ về phía nàng: "Bệ hạ có bao nhiêu phần trăm chắc chắn, ngươi cần gì phải quan tâm!"

Phượng Phi Yên cũng phản ứng lại, nếu không trốn thoát được, Vũ Văn Tiểu Tam chính là một lợi thế! Cười lạnh một tiếng: "Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi quả nhiên rất thông minh, ngược lại trẫm đã xem thường ngươi rồi!"

"Nếu ta không thông minh, chẳng lẽ đần giống ngươi à, như vậy Thương Thương làm sao sẽ coi trọng ta đây!" Lần này trên mặt toàn là vẻ đắc ý.

Nhưng một giây kế tiếp, nụ cười ở trên mặt nàng đột nhiên cứng đờ. Phượng Phi Yên lắc mình một cái đi tới trước người của nàng: "Ba!" một tiếng, một cái tát đánh lên mặt của nàng: "Hừ, trẫm không giết được ngươi, nhưng vẫn đánh được mà? Coi như vận khí ngươi tốt, đúng lúc Hiên Viên Mặc muốn tới giữ trẫm, nếu không trẫm chắc chắn sẽ làm ngươi sống không bằng chết!"

Một tát này xuống tay rất nặng, nửa bên mặt của Vũ Văn Tiểu Tam cũng sưng lên!

Mẹ nó! Đặc biệt sao, không ngờ tới nàng ta còn có một chiêu này! Vũ Văn Tiểu Tam đau đến nhe răng trợn mắt, Phượng Phi Yên tiện nhân này, đợi nàng tìm được cơ hội, nhất định phải trả thù lại!

"Lập tức đi thôi!" Nói xong liền dẫn đầu rời đi, những người khác lập tức đuổi theo, Vũ Văn Tiểu Tam cũng bị điểm huyệt, để ở trong túi, mang theo rời đi.

Dọc theo đường đi có người hành lễ về phía Phượng Phi Yên, bộ dáng Phượng Phi Yên lạnh nhạt gật đầu một cái, như không có chuyện gì xảy ra mang theo mọi người đi ra ngoài cung, chỉ là bước chân lại cực nhanh.

Đến cửa cung, thị vệ ngăn cản bước chân của các nàng: "Nữ hoàng Thanh Loan lại xuất cung làm gì?" Trong lòng đã có chút hoài nghi, họ mới

https://thuviensach.vn

xuất cung không bao lâu rồi trở lại. Hiện tại lại muốn đi ra ngoài, còn mang theo nhiều người như vậy, hơn nữa phía sau còn có một cái túi!

Hạ Mộ Yên sải mấy bước lên phía trước: "Nữ hoàng Thanh Loan muốn xuất cung. Còn phải khai báo với một thị vệ nho nhỏ như ngươi hay sao? Đây chính là đạo đãi khách của Hiên Viên quốc các ngươi sao?"

Vũ Văn Tiểu Tam thì lại ở bên trong túi khấn cầu, thị vệ đại ca, lòng hiếu kỳ của ngươi nhất định phải nặng, chỉ có như vậy ngươi mới có thể cứu một người thông minh thiện lương khả ái như ta ra ngoài! Nhưng. . . . . .

Thị vệ kia do dự một lát, lại mở miệng nói: "Bên trong túi là cái gì vậy?"

"Càn rỡ! Trẫm đựng vật gì trong đó, cũng phải xin phép ngươi hay sao?" Âm thanh uy nghiêm của Phượng Phi Yên vang lên.

Thị vệ kia dừng lại, lập tức lui ra, ôm quyền nói: "Đắc tội! Nữ hoàng Thanh Loan, xin mời!" Dứt lời liền nhường qua một bên.

. . . . . .

"Đáng chết!" Đã tới chậm một bước!

"Vương Gia, chắc hẳn họ vẫn chưa đi xa, chúng ta. . . . . ." Lời còn chưa nói hết, Vương Gia nhà bọn họ đã đuổi theo!

. . . . . .

Ra cửa cung, đi chưa được mấy bước, một nam tử mặc áo trắng liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con tràn đầy nụ cười: "Nữ hoàng Thanh Loan, vội vội vàng vàng như vậy, là muốn đi nơi nào à?"

Âm thanh ngọt ngào, cực kỳ đáng yêu. Hắn ra cửa so hoàng thúc chậm hơn một bước, còn chưa tới cửa cung, đã nhìn thấy đoàn người này.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam sáng lên, oa oa, Tiểu Triệt Triệt thân ái! Hắn không phải đã chạy rồi sao? Tại sao lại trở lại rồi?

"Đây không phải là Thất vương gia của Hiên Viên đế quốc sao? Trẫm ở Hiên Viên đế quốc quấy rầy nhiều ngày, cũng nên trở về nước rồi!" Giọng nói nhàn nhạt, giống như không thèm để ý, trong bụng lại sốt ruột. Nếu Hiên Viên Mặc đuổi tới, muốn đi sẽ rất khó khăn!

Vũ Văn Tiểu Tam rất muốn thét chói tai mấy tiếng để Tiểu Triệt Triệt cứu nàng, đáng tiếc bị điểm huyệt, kêu không được, kìm nén đến cực kỳ khó chịu!

Trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con của Hiên Viên Triệt dính vào chút nghi ngờ, âm thanh ngọt ngào nhẹ nhàng vang lên: "Tại sao muốn trở về nước lại đi vào buổi tối? Buổi sáng ngày mai đi không tốt hơn sao? Tại sao Hoàng huynh không có ra ngoài tiễn các ngươi vậy?"

Liên tiếp hỏi lên nhiều vấn đề, giọng của Phượng Phi Yên đã mơ hồ có chút không nhịn được: "Thất vương gia, Thanh Loan có chuyện quan trọng chờ trẫm trở về xử lý, nên không kịp từ giả với Hoàng đế quý quốc, kính xin Thất vương gia để trẫm đi trước!"

"Nếu người ta không muốn thì làm sao đây?" Âm thanh vẫn thanh thúy như vậy, chỉ là ý lạnh nơi đáy mắt đã không còn che giấu được nữa, đồng thời cười híp mắt nhìn đám người sau lưng những người kia. . . . . .

"Không muốn, vậy trẫm cũng không khách khí!" Võ công của tên Hiên Viên Triệt rất cao cường, sợ là trừ mình ra, nơi này không người nào có thể cùng đọ sức với hắn. Nhưng mà bọn họ có nhiều người như vậy, chỉ cần mình giữ chân được hắn và Mộ Yên đánh lén nữa, nhất định có thể giành được thắng lợi!

"Người ta thật sự có chút tò mò, nữ hoàng Thanh Loan không khách khí sẽ như thế nào!" Nói xong cực kỳ ưu nhã lấy ra một bọc giấy nhỏ, cầm trên

https://thuviensach.vn

tay mình nhìn giống như đang nghiên cứu.

Ánh mắt đám người Phượng Phi Yên trở nên căng thẳng, người trong thiên hạ đều biết Hiên Viên Triệt dùng độc thuật, tất nhiên không thể khinh thường cái bọc giấy trên tay hắn!

"Hành động này của Thất vương gia là có ý gì?" Lạnh lùng quét hắn, đã có ý định đồng quy vu tận. Nếu như người tới là Hiên Viên Vô Thương hoặc là Hiên Viên Mặc, nàng còn có thể lấy Vũ Văn Tiểu Tam ra làm lợi thế, nhưng nếu là Hiên Viên Triệt, người này thì nàng không chắc!

Vậy trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con lộ ra một nụ cười đã thực hiện được gian kế, cầm bọc giấy trong tay ném ra thật xa, tiếp đó lại lui qua một bên: "Nữ hoàng Thanh Loan, xin mời!"

Trong bọc giấy đó rõ ràng không có gì cả, mà là Phượng Phi Yên nàng đã bị đùa giỡn rồi! Mặc dù rất tức giận, nhưng giờ phút này cũng không phải là lúc dây dưa với Hiên Viên Triệt!

Hung hăng trợn mắt nhìn hắn một hồi lâu, mở miệng: "Đi!" Một tiếng đi nói xong, cũng chỉ có mấy người ứng tiếng, kinh ngạc quay đầu. Người nàng mang tới đã ngã xuống hơn phân nửa, mà người khiêng Vũ Văn Tiểu Tam cũng đang trợn to cặp mắt, nằm trên mặt đất. . . . . .

Tốc độ thật nhanh! Là ai?

Không lâu lắm, ánh mắt của nàng liền quét về phía bên phải, nam tử mặc áo trắng cách bọn họ gần ba mươi thước với khí chất yêu tà, dung nhan tuyệt mỹ. Chỉ là trên dung nhan tuyệt mỹ như cánh hoa đào kia tràn đầy hốt hoảng, nhanh chóng cởi ra cái túi đang đựng Vũ Văn Tiểu Tam ra. . . . . .

Kinh ngạc nhìn bộ dáng hốt hoảng của hắn, hắn là trong nháy mắt có chút hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, đi mau!" Âm thanh của Hạ Mộ Yên vang lên, bởi vì sau lưng đã có một đội nhân mã đuổi theo.

Hiên Viên Triệt sải mấy bước vượt đến bên người Hiên Viên Vô Thương, giờ phút này Vũ Văn Tiểu Tam đã chui từ bên trong túi ra ngoài. Khuôn mặt nhỏ nhắn bị kìm nén nên có chút ửng đỏ, ngón tay thon dài đưa ra, giải huyệt đạo cho nàng: "Tam nhi, nàng không sao chứ?"

"Khụ khụ. . . . . Không có việc gì! Không có việc gì. . . . . ." Đặc biệt sao, dám bắt nàng!

Bờ môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười nhạt, ôm nàng vào trong ngực: "Ta cũng biết, Tam nhi của ta sẽ không có việc gì!" Nàng thông minh như vậy, làm sao có thể có chuyện đây? Nhưng hắn vẫn nhịn không được mà run rẩy.

Hiên Viên Triệt đứng ở một bên nhìn bọn họ, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con là một nụ cười, chỉ là nụ cười này có chút gượng ép. . . . . .

"Được rồi Thương Thương, người ta không có việc gì mà! A. . . . . ." Vừa nói vừa xoay bên mặt bị sưng do Phượng Phi Yên đánh qua!

"Làm sao vậy?" Hiên Viên Vô Thương đẩy nàng ra, đã nhìn thấy trên mặt nàng rõ ràng có dấu đỏ. Trong nháy mắt trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy sát khí! Quả đấm hung hăng nắm lại, quay đầu nhìn về phía Phượng Phi Yên, giờ phút này nàng đã bị Hiên Viên Mặc mang binh bao vây!

Nhìn bộ dáng kinh khủng kia của hắn, nàng bắt tay hắn lại: "Thương Thương, ta không sao!" Nàng không thích nhìn bộ dáng khát máu của hắn, hắn như vậy làm cho nàng cảm thấy rất xa lạ.

Quay đầu, trên gương mặt tuyệt mỹ kia lộ ra một nụ cười cực kỳ dịu dàng: "Tam nhi đừng sợ!"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Hiên Viên Mặc cũng rất nhanh chú ý tới bên này, vốn là có chút kỳ quái tại sao hoàng thúc lại ở nơi này, nhưng nhìn thấy chân của Vũ Văn Tiểu Tam vẫn còn ở trong cái túi đen, hắn cũng hiểu được đại khái.

Nhìn Phượng Phi Yên: "Nữ hoàng Thanh Loan hình như không có để lời trẫm nói vào trong lòng!"

"Có nghe hay không, không phải hoàng đế Hiên Viên đều muốn chặn trẫm lại sao?" Thu hồi ánh mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương, nhàn nhạt nhìn Hiên Viên Mặc.

"Tam nhi, có đau hay không?" Đặt ngón tay thon dài lên gò má của nàng, cái tát kia của Phượng Phi Yên xuống tay thật là nặng, có phải thật coi Hiên Viên Vô Thương hắn là quả hồng mềm không?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn một chút, mở miệng cười: "Không đau!" Nhưng thật ra là có chút đau, chỉ là không muốn làm cho hắn lo lắng.

Mày kiếm nhíu chặt, nhìn Hiên Viên Triệt một chút. Hiên Viên Triệt lập tức tự giác từ trong lòng móc ra một bình sứ đưa cho hắn, nhẹ nhàng bôi thuốc lên trên mặt của nàng. Trên khuôn mặt như ngọc của hắn không có bất kỳ biểu lộ gì, làm cho người ta nhìn không thấu tâm tư. . . . . .

Sau khi bôi thuốc tốt xong, nhàn nhạt đứng dậy, từng bước từng bước đi về phía đám người nọ, cả người tỏa ra khí thế tiêu điều!

Đi tới bên người Hiên Viên Mặc, nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái: "Mặc, tránh ra!"

"Hoàng thúc, ngươi. . . . . ." Bộ dáng bây giờ của hoàng thúc rất không bình thường, hắn cơ hồ chưa từng có nhìn thấy vẻ mặt không có biểu lộ gì như vậy.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam một cước đá văng cái túi đen kia, đứng lên có chút lo lắng nhìn sang bên kia: "Tiểu Triệt Triệt, cháu có biết Thương Thương bị làm sao hay không?"

Hiên Viên Triệt quay đầu nhìn nàng một cái, âm thanh ngọt ngào nhẹ nhàng vang lên: "Người ta cũng không biết, nhưng người ta biết hoàng thúc giống như đang rất tức giận!"

Âm thanh ngọt ngào mềm dẻo vẫn làm rung động dây cung ở trong lòng nàng, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam tạm thời không có chú ý tới cái này, chỉ là cõi lòng đầy lo lắng nhìn bên kia, nhìn bộ dạng Thương Thương làm nàng có chút lo lắng.

"Chúng ta đi qua nhìn một chút!" Nói xong liền muốn chạy tới, lại bị Hiên Viên Triệt kéo lại: "Hoàng tẩu, chúng ta không nên đi qua đó thì tốt hơn!" Bởi vì nếu hoàng thúc nhìn thấy vết thương trên mặt nàng, sẽ chỉ biết tức giận hơn thôi!

"Nhưng người ta muốn qua đó!" Quay mặt sang nước mắt lưng tròng nhìn hắn.

Khóe miệng Hiên Viên Triệt giật giật, sao hoàng tẩu lại có bộ dáng này? "Tẩu qua đó cũng không giúp được gì đâu!" Âm thanh này thật là đáng yêu "Nếu như hoàng thúc thật muốn đánh nàng, tẩu qua đó cũng không ngăn được đâu!"

"Ta mới không phải muốn đi ngăn cản, nếu Thương Thương đánh nàng, ta ở bên này xác định đánh không tới!" Nàng cũng không phải là Thánh mẫu, tại sao Thương Thương giúp nàng báo thù mà nàng còn muốn đi ngăn lại, không lẽ nhìn bộ dáng nàng giống như đầu óc có bệnh lắm sao?

Hiên Viên Triệt im lặng quay đầu, cũng thả tay ra, để Vũ Văn Tiểu Tam chạy tới. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thương Thương!" Xông tới lôi kéo cánh tay của hắn, hắn quay mặt sang dịu dàng cười một tiếng, không coi ai ra gì sờ sờ đầu của nàng: "Tam nhi, đứng ở một bên đi, có được không?" Hắn không muốn mùi máu tươi dính lên trên người của nàng.

Ặc, "Được!" Buông cánh tay hắn ra, lui về phía sau mấy bước.

"Vô Thương." Phượng Phi Yên tràn ngập thâm tình mở miệng kêu nam tử trước mặt.

"Là ai ra tay?" Âm thanh quỷ mị vang lên.

Mọi người khẽ giật mình không hiểu, lúc này Phượng Phi Yên liền phản ứng lại, cười to vài tiếng: "Là ta ra tay, ngươi muốn làm gì ta?"

Nàng là nữ hoàng Thanh Loan, dù Hiên Viên Mặc muốn giữ nàng lại, thì tuyệt đối cũng không thể làm nhục thể diện của nàng, huống chi nơi này có nhiều người như vậy, nàng cũng không tin hắn có thể làm gì nàng!

Tiêu sái đi từng bước từng bước tới trước mặt nàng, Phượng Phi Yên nhìn mặt hắn gần trong gang tấc, đang muốn nói gì đó. Đột nhiên, hắn không báo trước xuất ra một chưởng, Phượng Phi Yên không né cũng không tránh, để một chưởng kia rơi vào trên người của mình. . . . . .

"Phốc!" Phun ra một ngụm máu tươi, nhỏ xuống long bào màu vàng, nhưng cặp mắt xếch kia vẫn tràn ngập thâm tình nhìn lên nam tử trước mặt "Vô Thương, tấm lòng của trẫm đối với ngươi, ngươi thật sự không hiểu sao?"

Trên dung nhan như cánh hoa đào không có chút biểu tình nào, giống như cho nàng một vẻ mặt cũng cảm thấy thật dư thừa.

"Bệ hạ!" Hạ Mộ Yên ở một bên đỡ nàng, lôi kéo Phượng Phi Yên lùi về sau mấy bước, mặt đầy phòng bị nhìn Hiên Viên Vô Thương "Hi Vương

https://thuviensach.vn

Gia, ngài rốt cuộc muốn thế nào?"

"Bổn vương muốn nàng chết!" Khi dễ Tam nhi của hắn, bất luận là người nào, đều chỉ có thể chết!

"Hi Vương Gia, bệ hạ chính là nữ hoàng của Thanh Loan quốc, ngài lại dám. . . . . ." Hạ Mộ Yên ngăn ở trước người của Phượng Phi Yên, nhìn lên nam tử quỷ mị trước mặt kia.

Phượng Phi Yên đặt một tay ở trên cánh tay của Hạ Mộ Yên, đẩy nàng qua một bên: "Mộ Yên, ngươi lui ra! Khụ khụ. . . . . ."

"Bệ hạ!" Hạ Mộ Yên quay đầu nhìn Phượng Phi Yên.

"Lui ra! Ta cũng muốn nhìn một chút, tim của hắn có bao nhiêu tàn nhẫn!" Nàng nói xong dùng sức đẩy Hạ Mộ Yên ra, Hạ Mộ Yên chỉ đành phải mặt đầy lo lắng nhìn nàng.

Đáy mắt như lưu ly của Hiên Viên Triệt xẹt qua một nụ cười đầy khinh thường và giễu cợt, Phượng Phi Yên này quả nhiên là không biết sống chết!

Nhìn nam tử mặc áo trắng kia cách mình càng ngày càng gần, đáy mắt nàng tràn đầy kiên định. Nàng đang đánh cuộc, đánh cuộc hắn sẽ không giết nàng. Bất luận là vì Thanh Loan đế quốc mà không giết nàng, hay là vì thâm tình của nàng mà không giết nàng, đều tốt! Ít nhất nàng có thể lưu lại chút an ủi trong lòng mình.

"Thương Thương. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam có chút lo lắng nhìn bọn hắn, tuy nói Phượng Phi Yên đánh nàng làm nàng cực kỳ khó chịu, nhưng vẫn không đến mức muốn mạng của nàng ta?

Hiên Viên Vô Thương quay đầu, dịu dàng cười với nàng một tiếng: "Tam nhi đừng sợ, người ta đang giúp Tam nhi ra mặt thôi, ai cũng không thể khi dễ Tam nhi!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, cười ngọt ngào, gật đầu một cái!

"Trẫm cũng muốn xem một chút, ngươi muốn giúp nàng ra mặt thế nào!" Âm thanh Phượng Phi Yên mang theo ghen ghét nồng đậm truyền đến.

Trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười xinh đẹp như hoa, nâng một tay lên, một trận gió cường đại đập lên gương mặt của nàng ta làm mơ hồ có chút đau "Bổn vương hôm nay sẽ cho ngươi biết, trên cái thế giới này, dám động Tam nhi thì bất luận là người nào đều chỉ có một con đường chết!"

Nói xong còn không đợi Hiên Viên Mặc lên tiếng ngăn cản, một chưởng hung hăng đánh tới trên người của Phượng Phi Yên, một chưởng này dùng tới tám phần nội lực. . . . . Rồi sau đó bóng dáng màu trắng chợt lóe, xoay người lại một cái, ôm lấy cô gái một thân hồng y, đặt đầu nàng vào trong ngực của mình: "Tam nhi, đừng xem, bẩn!"

"Thương Thương. . . . . ." Nàng nhỏ giọng kêu tên hắn, đây là nàng lần đầu tiên nhìn thấy hắn giết người. Tối nay hắn tựa như ma quỷ, giống như là Satan tới từ địa ngục, làm cho từ tận trong đáy lòng của người ta mơ hồ dâng lên một nỗi sợ hãi.

Nghe ra run rẩy trong giọng nói của nàng, hắn thu lại nét mặt tà mị của mình, cúi đầu nhìn nàng: "Tam nhi, có phải nàng. . . . . sợ hay không?" Không phải nàng sợ hắn rồi chứ? Không còn dịu dàng như một vị tiên nhân, mà tàn nhẫn như một tu la trong địa ngục.

Nàng ngơ ngác không nói lời nào, hắn lại nóng nảy, bắt được bả vai của nàng, nhìn nàng: "Tam nhi, về sau Thương Thương không bao giờ giết người nữa, nàng đừng sợ ta có được hay không?"

Tất cả mọi người không dám tin nhìn hắn, mọi người trong thiên hạ đều biết Hi Vương Gia là tên khát máu, thế nhưng giờ phút này lại yếu ớt như đứa bé, không để ý ở chỗ này có nhiều người như vậy, không để ý đến nữ

https://thuviensach.vn

hoàng Thanh Loan bị hắn đánh đến chỉ còn lại một hơi thở, cứ như vậy ôm cô gái kia nói ra những lời đó.

Đôi mắt như mặc ngọc của Hiên Viên Mặc đều là thần thái hâm mộ, hắn cũng rất muốn cái gì cũng không quản, cái cũng không để ý nói ra những lời trong lòng của hắn với nàng. Nhưng hắn là một Đế Vương, là một Đế Vương. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bộ dáng hốt hoảng của hắn, bàn tay trắng nõn như bạch ngọc lau lên dung nhan như cánh hoa đào của hắn: "Đứa ngốc! Chỉ cần là chàng, ta đều yêu!"

Hắn vừa nghe liền yên lòng, trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười có lúm đồng tiền như hoa bỉ ngạn, ôm nàng thật chặt: "Cám ơn Tam nhi!"

Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút dở khóc dở cười, cái này thì có cái gì tốt để cảm ơn sao?

Mà Hiên Viên Mặc cũng nghe được âm thanh kia của nàng "Chỉ cần là chàng, ta đều yêu!" Sau đó, trong lòng đau xót, trong đôi mắt như mặc ngọc đều là tuyệt vọng. Nàng đã yêu hoàng thúc rồi, về sau hắn đã không thể có hy vọng xa vời gì rồi!

Con ngươi như lưu ly của Hiên Viên Triệt xẹt qua một tia sáng, xem ra mấy ngày hắn đi đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Phượng Phi Yên che ngực, nhìn hai người kia trước mặt mọi người mà không coi ai ra gì biểu diễn thâm tình. Cặp mắt xếch ẩn tình tràn đầy bi thương, từng ngụm từng ngụm máu tươi từ trong miệng của nàng phun ra. . . . . .

Hạ Mộ Yên tiến lên đỡ nàng, mặt đầy bi thương: "Bệ hạ!"

https://thuviensach.vn

Hiện tại nàng rất hối hận không sớm một chút khuyên bệ hạ trở về, mới dẫn đến mọi chuyện như bây giờ, chỉ đánh Vũ Văn Tiểu Tam đó một cái tát, Hiên Viên Vô Thương liền hạ sát chiêu đối với bệ hạ!

Chân Phượng Phi Yên mềm nhũn, té xuống đất, tay kia bắt được tay của Hạ Mộ Yên, đứt quãng mở miệng: "Mộ Yên. . . . . Nếu như ngươi, khụ khụ. . . . . Nếu như ngươi có thể trở về nước, hãy để cho Phượng thân vương. . . . . không phải họ Phượng thì không được thừa kế vương vị, đây là ý chỉ của trẫm, ngươi nghe rõ chưa?"

"Nghe rõ, bệ hạ! Bệ hạ ngài yên tâm, ngài sẽ không có việc gì đâu!" Bệ hạ có ơn tri ngộ đối với nàng! Hạ Mộ Yên vội vàng bắt mạch cho Phượng Phi Yên, nước mắt không báo trước mà rớt xuống, trên mặt vẻ tuyệt vọng càng ngày càng rõ ràng.

"Khụ khụ. . . . . Thân thể của trẫm…trẫm tự mình biết, trẫm….trẫm chỉ hận. . . . . chỉ hận mình yêu lầm người. Nhưng trẫm dứt khoát, dứt khoát. . . . . ." Âm điệu cuối cùng rơi xuống, bàn tay nắm tay Hạ Mộ Yên cũng tuột xuống. . . . . .

"Bệ hạ!" Giọng nói thê lương của Hạ Mộ Yên vang lên.

"Bệ hạ!" Chúng nữ quan và toàn bộ tùy tùng sau lưng Phượng Phi Yên đều quỳ xuống, đáy mắt tràn đầy bi thương và thù hận!

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi đến cùng có phải là người hay không? Lòng của ngươi làm bằng sắt đá đúng không? Bệ hạ đối với ngươi tình sâu nghĩa nặng như vậy, thế nhưng ngươi. . . . . ." Hạ Mộ Yên mở miệng mắng to về phía bóng lưng của Hiên Viên Vô Thương.

Nam tử tuyệt mỹ quay đầu, đôi mắt tà mị như hoa đào nhìn nàng ta, trên mặt không có chút ấm áp nào, môi mỏng như hoa anh đào kéo nhẹ: "Nàng thích Bổn vương là chuyện của nàng, không liên quan tới Bổn vương!

https://thuviensach.vn

Nhưng ai dám động đến Tam nhi của Bổn vương, cũng chỉ có một con đường chết!"

Sau khi nói xong quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi, chúng ta trở về có được hay không?"

"Được!" Vũ Văn Tiểu Tam cười híp mắt mà gật gật đầu.

Ôm lấy nàng mở miệng nói với Hiên Viên Mặc: "Mặc, hoàng thúc đi về trước, phiền toái này là do hoàng thúc chọc, hoàng thúc sẽ dọn dẹp!"

"Ừm!" Hiên Viên Mặc gật đầu một cái.

. . . . . .

Hiên Viên Triệt lập tức đuổi theo bước chân hai người kia, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút: "Hoàng thúc, có phải thúc nên cảm tạ người ta đã đi theo hay không? Nếu không, nói không chừng thúc không thể chận được Phượng Phi Yên rồi! Hơn nữa người ta còn ở phía trước đánh yểm trợ giúp hoàng thúc một tay đó, nếu không hoàng thúc cũng không thể dễ dàng cứu được hoàng tẩu đâu!"

Giọng nói ngọt ngào mềm mại vang lên, còn mang theo chút đắc ý.

Nam tử tuyệt mỹ chợt quay mặt sang, nhìn hắn một chút, sắc mặt Hiên Viên Triệt lập tức cứng đờ, lúc này đổi lời nói: "Khụ khụ. . . . . Hoàng thúc, cháu nói sai rồi, là hoàng thẩm!"

Tán thưởng nhìn hắn một cái, ngay sau đó mở miệng: "Nghĩ muốn phần thưởng là cái gì?"

"Cái đó, cũng không phải là phần thưởng gì hết...chỉ cần hoàng thúc giúp cháu nói với mẫu hậu, người ta không muốn cưới vợ một chút nào hết!"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Triệt quệt mồm nhìn hắn, trong đôi mắt như lưu ly kia lấp lánh lệ quang, làm người ta không nhịn được mà thương tiếc.

Vì vậy. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam rất là kích động mở miệng: "Ai nha, một chút chuyện nhỏ như vậy, chàng giúp tiểu Triệt Triệt một chút đi. Có câu nói dưa hái xanh không ngọt, chuyện hôn nhân, nếu miễn cưỡng chắc chắn sẽ không hạnh phúc, chúng ta nhất định không thể để cho loại chuyện như vậy xảy ra được, cho nên. . . . . ."

Càng nói càng phát hiện không khí chung quanh càng ngày càng lạnh, Hiên Viên Triệt càng thêm hối hận đến nỗi ruột trong bụng cũng xanh lè rồi!

"Tam nhi, người ta ngược lại cho là tuổi của Triệt đã không còn nhỏ, thật sự nên lập gia đình rồi. Cháu thấy đúng không, tiểu Triệt Triệt?" Ba chữ cuối cùng được cắn rất nặng, quay đầu cười đến vô cùng xinh đẹp, nhìn đến nỗi sau lưng Hiên Viên Triệt đã toát đầy mồ hôi lạnh.

Khuôn mặt đáng yêu như trẻ con của mỗ Triệt hung hăng nhíu lại một chỗ, mặt bi thống nhìn hoàng thúc của mình: "Hoàng thúc, nếu thúc thật sự không nói giúp Triệt với mẫu hậu, thì ít nhất cũng đừng khai ra Triệt đang ở đâu đó?"

"Nếu Triệt thật sự là không muốn lập gia đình, làm sao hoàng thúc sẽ khai ra cháu đang ở đâu chứ, chỉ là cháu cũng biết biệt viện của hoàng thúc lớn như vậy, cháu ở bên trong cũng có nhiều bất tiện, nếu không hoàng thúc tìm chỗ khác cho cháu ở?" Hiên Viên Vô Thương cười đến mặt mày hiền lành, hắn không thể để Triệt ở lại trong biệt viện, nếu không sợ rằng nha đầu này lại gây ra cho hắn không ít chuyện phiền phức!

Nhìn hoàng thúc cười đến mặt mày hòa ái, Hiên Viên Triệt ở đáy lòng oán thầm một hồi, đang muốn đồng ý, liền nghe âm thanh của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên: "Thương Thương, biệt viện lớn như thế, chàng cũng đừng

https://thuviensach.vn

hẹp hòi như vậy....Dù sao chàng cũng ở Thất Vương phủ lâu rồi, tiểu Triệt Triệt thật vất vả mới tới đây ở một lần, làm sao chàng có thể để cho hắn ở nơi khác?"

Hiên Viên Triệt vừa nghe, vui sướng hài lòng gật đầu: "Đúng vậy. Hoàng thúc, hoàng thẩm cũng đã nói như vậy, thúc cứ để cho Triệt ở nhờ mấy ngày đi!"

"Vậy cháu đi ở phòng chứa củi đi!" Cắn răng nghiến lợi nói xong bước chân vào biệt viện, ôm nữ nhân không an phận ở trong ngực đi vào hậu viện.

Lưu lại Hiên Viên Triệt khóe miệng co giật đứng ở sau lưng bọn họ, ở phòng chứa củi? Đừng ác như vậy có được không? Hắn dầu gì cũng là cháu ruột của thúc ấy mà!

Suy nghĩ một chút, vẫn là chạy đến phòng mỗi lần hắn hay tới đây để ngủ đi. Phòng chứa củi, hắn không chịu nổi đâu!

. . . . . .

"Thương Thương, chàng thật hẹp hòi!" Nàng ở ngực hắn vẽ vòng vòng, khóe miệng cũng nâng lên một nụ cười ngọt ngào, nàng tự nhiên biết tại sao hắn lại đối với Hiên Viên Triệt như vậy.

Đặt nàng lên trên giường, sau đó cởi quần áo cho nàng. . . . . .

"Làm gì?" Mặt đầy phòng bị nhìn hắn, tên cầm thú này, sẽ không lại muốn làm chuyện đó chứ?

"Ngủ!" Sắc mặt đen kịt, rõ ràng còn đang tức giận vì chuyện vừa rồi.

"Thương Thương, chàng tức giận?" Co rúm lại nhìn hắn, lại nói hắn vẫn chưa có tức giận thật sự với nàng đâu!

https://thuviensach.vn

"Không có!" Nói là không có, nhưng giọng nói lại vô cùng không tốt!

Không để ý phản đối của nàng, cởi áo ngoài của nàng xuống, sau đó cởi xuống của mình, hai người đều chỉ còn lại trung y. Hắn kéo chăn qua, chui vào chăn, ôm chặt nàng vào trong ngực, sau đó nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa.

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc sâu sắc biết được hắn đang tức giận, nhỏ nhẹ mở miệng: "Thương Thương. . . . . ."

Không lên tiếng.

"Thương Thương. . . . . ." Thanh tuyến kéo dài.

Vẫn không có phản ứng.

"Thương Thương. . . . . ." Lỗ mũi vừa kéo, mang theo chút nức nở.

Nửa điểm động tĩnh cũng không có.

Ặc, xem ra tức giận có chút lớn rồi đây! "Thương Thương, không nên tức giận có được hay không?" Nói xong cọ xát ở trong ngực hắn.

Không để ý tới nàng? Tiếp tục cọ!

Thế nhưng hôm nay hắn giống như quyết tâm không mở miệng, mặc kệ nàng cọ thế nào cũng không chịu mở miệng!

"Thương Thương, người ta biết sai rồi!" Ngẩng đầu lên nước mắt lưng tròng nhìn hắn.

Nhưng người nọ nhắm mắt lại, thật sự không để ý tới nàng, vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam đưa đám nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn, ở đáy lòng kêu rên, xong đời, lần này tiêu rồi!

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, ta thề……ta không bao giờ có tâm tư không đứng đắn nữa, có được hay không?" Nói xong cắn môi dưới nhíu lông mày nhìn hắn.

"Thật?" Đôi mắt tà mị như hoa đào mở ra, bên trong hắn là lệ quang trong suốt.

Thấy thế làm tim nàng hơi chậm lại, thật nhanh gật đầu: "Thật! Thật! Người ta không bao giờ sờ đầu tiểu Triệt Triệt nữa, cũng không gọi Long Ngạo Thiên ca ca luôn!"

"Còn Gia Luật Trục Nguyên?" Giọng nói rất có vị chua vang lên.

Ặc, Gia Luật Trục Nguyên, đây là nghĩa huynh kết bái của nàng mà. Tại sao có thể không để ý chứ, vì vậy do dự. . . . . .

"Thật ra thì Thương Thương biết, Tam nhi căn bản cũng không yêu người ta!" Hắn nói xong giận dỗi buông nàng ra, xoay người đưa lưng về phía nàng.

Ặc, không có nghiêm trọng như thế chứ?

"Cái đó, Thương Thương. . . . . ." Co rúm lại ở sau lưng hắn gọi hắn, thế nhưng hắn lại không thèm để ý.

" Thương Thương thân ái. . . . . ." Giọng nói buồn nôn kéo dài, nhưng người nọ vẫn không hề phản ứng.

"Thương Thương bảo bối. . . . . ." Không ngừng cố gắng.

Rốt cuộc, lần này âm thanh rất có từ tính vang lên, nhưng đều là ý vị uất ức, còn mơ hồ mang theo tiếng khóc nức nở: "Người ta biết, cũng bởi vì người ta không có cơ ngực, lại keo kiệt, nên Tam nhi mới không thích người ta! Không thích người ta coi như xong, Tam nhi muốn đi thì đi đi, đi tìm Gia Luật Trục Nguyên, để cho người ta chết ở chỗ này đi!"

https://thuviensach.vn

Cặp mắt tà mị như hoa đào kia thoáng qua chút giảo hoạt.

Nàng dở khóc dở cười nhìn bóng lưng của hắn, tại sao lời này giống như tiểu nữ nhân nói vậy? "Cái đó, Thương Thương. . . . . ."

Tiếp đã nhìn thấy hắn giống như đang uất ức, một bộ dáng rất đau lòng đưa lưng về phía nàng dụi dụi con mắt. . . . . .

Lần này nàng thật có chút luống cuống, ôm hông của hắn từ sau lưng: "Được rồi! Được rồi! Thương Thương, về sau người ta cũng không gọi hắn là Trục Nguyên ca ca nữa?"

"Thật?" Âm thanh rất hoài nghi vang lên.

"Thật!" Vũ Văn Tiểu Tam nghiêm túc gật đầu một cái.

Nam tử đưa lưng về phía nàng, môi mỏng khiêu gợi nâng lên một nụ cười đã thực hiện được gian kế!

Lại nói còn phải cảm tạ Triệt, nếu không phải hôm nay Triệt chạy trở về, liên tục làm bộ đáng yêu làm hắn lây nhiễm, thì làm sao hắn có thể giả bộ thuận buồm xuôi gió như vậy được chứ!

Nhưng vẫn không thể dễ dàng bỏ qua cho nha đầu này: "Người ta không tin!"

"Ai da. . . . . Chàng tin tưởng ta đi, Thương Thương thân ái, Thương Thương bảo bối, Thương Thương yêu dấu. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam buồn nôn hết sức có thể, ở sau lưng hắn cố gắng suy nghĩ thêm từ.

Nhưng nam tử nằm nghiêng trước mặt của nàng lại không hề thấy buồn nôn, nụ cười trên khóe môi như hoa anh đào khuếch trương càng ngày càng lớn.

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, người ta thật rất thích…..rất thích chàng, tình yêu của ta đối với chàng. . . . . Khụ khụ. . . . . ." Đột nhiên nhớ lại lần trước viết thư tình cho Hiên Viên Ngạo. Cái đó là nói giả, bây giờ là nói thật, cho nên không thể giống nhau, vậy thì nên nói cái gì mới tốt nhỉ?

Nghiêng đầu suy tư. . . . . .

Kết quả nam tử trước mặt đang cười đến mặt mày hạnh phúc chờ đoạn sau của nàng, bỗng vẻ mặt tối sầm lại, cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Đối với ta như thế nào?" Nói tới chỗ này sao không nói tiếp, chẳng lẽ tình yêu đối với hắn đều là giả?

Ặc, "Tình yêu đối với chàng, đối với chàng. . . . . đối với chàng đã không cách nào biểu đạt bằng ngôn ngữ nữa!" Bởi vì nàng phát hiện từ có thể sử dụng, lần trước đều dùng để viết thư tình cho Hiên Viên Ngạo rồi.

"Thật sao?" Trong nháy mắt vẻ mặt nhiều mây của người nào đó đều biến mất, cười đến mặt mày vui vẻ.

"Đúng, đúng!" Mỗ nữ điên cuồng gật đầu "Thương Thương, vậy chàng không nên tức giận có được không?"

"Không được!" Âm thanh tức giận truyền đến "Trừ phi Tam nhi nói tiếp rốt cuộc yêu người ta nhiều bao nhiêu!"

Sau ót xẹt qua một vệt đen, nam nhân kiêu ngạo thật khó phục vụ!

"Cái này còn phải nói sao? Nhất định là rất thích rất thích á! Chỉ cần một khắc không thấy được Thương Thương bảo bối, người ta liền nghĩ muốn chàng đến nổi điên luôn!" Nàng vừa nói vừa đổ mồ hôi lạnh, cũng không biết nói khoa trương như vậy, ông trời nghe có thể đánh một sét để nàng trở về hiện đại không đây!

https://thuviensach.vn

"Chàng là điện, chàng là quang, chàng là thần thoại duy nhất, ta chỉ yêu chàng! Chàng là ý nghĩa, là trời, dĩ nhiên cũng là thần! Trừ yêu chàng, không có chân lý nào khác!"

Nàng thật sự là không biết nói gì rồi, lời bài hát cũng sao chép tới đây, câu tiếng anh kia đoán chừng có nói hắn cũng không hiểu, cho nên chỉ tóm tắt gần đúng thôi.

Sao chép quá vui mừng, lại làm cho sắc mặt nam tử đưa lưng về phía nàng tối sầm lại, cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Tam nhi, nàng ở đây chỉ nói qua loa với người ta!" Nói có thứ tự như vậy, còn không vào vấn đề chính, tuyệt đối không phải là lời trong lòng của nàng!

Ặc, nam nhân đáng chết này không có việc gì thông minh như vậy làm gì?

"A ha ha ha. . . . . Thương Thương bảo bối, người ta thật thật rất yêu chàng đó. Đến đây, đến đây, Thương Thương bảo bối cho gia hôn một cái nào!"

Nói xong lật thân thể hắn xoay lại phía mình, ở trong lòng liều mạng trợn trắng mắt! Làm cái gì vậy, nam nhân đáng chết này, rốt cuộc ai mới là nữ hả! Lại muốn nàng dụ dỗ hắn!

Kết quả người kia vẫn bất động!

Hung hăng cắn răng, buông tay đang ôm hông hắn ra: "Không để ý tới thì thôi! Hừ!"

Lời này vừa nói ra, nam tử đưa lưng về phía nàng ngồi dậy, vén chăn lên: "Tam nhi không cần người ta, người ta cũng không muốn sống nữa!" Nói xong liền đi xuống.

https://thuviensach.vn

Aizz! Vũ Văn Tiểu Tam lôi kéo cánh tay của hắn, nhìn hắn đưa lưng về phía nàng, hình như đang lau nước mắt, khóe miệng giật giật, hắn còn nói muốn tìm cái chết nữa chứ! "Tam nhi muốn Thương Thương, muốn Thương Thương, chỉ cần một mình Thương Thương thôi! Thương Thương ngoan!"

Nam tử đưa lưng về phía nàng, nụ cười trên mặt càng phát sáng rỡ, thu lại khuôn mặt tươi cười, quay đầu giống như rất uất ức nhìn nàng, còn hít mũi một cái: "Tam nhi nói thật sao?"

"Thật! Thật!" Đau cả đầu, sao giống như đang dỗ một đứa bé vậy hả?

"Người ta muốn có bảo bảo!" Giờ phút này đôi mắt tà mị như hoa đào long lanh, có khuynh hướng muốn phát nước lũ.

Vũ Văn Tiểu Tam im lặng nhìn hắn, giang hai cánh tay, một bộ dáng hiên ngang lẫm liệt: "Đến đây đi!" Nói xong chủ động ôm lên hông của hắn, ở đáy lòng vô cùng oán thầm. Nếu tên này náo loạn như vậy thêm mấy lần, nàng muốn không điên cũng không được! Nhưng trong lòng lại có điểm hoài nghi!

Đôi mắt tà mị như hoa đào cười đến híp lại, vui sướng hài lòng ôm lại nàng, sau đó trở về trong chăn làm ổ. . . . . .

Đột nhiên Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, bộ dáng tên nam nhân đang cười đến hả hê liền rơi vào đáy mắt của nàng, khuôn mặt tươi cười cứng đờ: "Cái đó, Tam nhi. . . . . ."

"Chàng được đấy Hiên Viên Vô Thương, giả bộ thật giống đó!" Người nào đó như mẫu dạ xoa hung hăng nhìn chằm chằm hắn.

Hít mũi một cái: "Nhưng người ta lúc mới bắt đầu là thật sự tức giận!" Nói xong làm bộ đáng thương nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng kia của hắn, dù nàng biết rõ là hắn giả bộ, cũng không tức giận được, liếc mắt: "Nếu dám gạt ta, cẩn thận da của chàng!"

"Người ta biết!" Khéo léo gật đầu.

"Hừ!" Nàng vẫn rất căm tức, một bàn tay leo lên lỗ tai của hắn "Lại dám gạt ta, xem ta thu thập chàng như thế nào!"

. . . . . .

Sau khi hai người náo loạn một hồi lâu, nàng vùi ở trong ngực của hắn, đột nhiên nhớ lại sự việc ngày hôm nay: "Thương Thương, chàng giết Phượng Phi Yên, có phải muốn đánh trận chiến này rồi không?"

"Ừm!" Dù không giết Phượng Phi Yên, trận đánh này cũng nhất định phải đánh. Chẳng qua hiện tại bất đồng chính là hắn không thể không tham dự vào trong trận chiến này rồi.

"Hôm nay Tam nhi có sợ không?" Vuốt tóc của nàng, dịu dàng mở miệng hỏi nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam chui vào trong lòng hắn: "Thật ra thì lúc Phượng Phi Yên mới vừa bắt người ta, vẫn là rất sợ đấy!" Nàng là một người sợ chết mà!

"Tam nhi yên tâm, sau này Thương Thương sẽ không để cho nàng bị người bắt đi nữa đâu!" Hắn ôm chặt nàng, nhíu nhíu lông mày "Mấy ngày nữa Tam nhi đi xuất chinh với ta có được hay không?"

"Gì? Đi đánh giặc?" Khuôn mặt như hoa như ngọc của nàng như đang kêu gào ....!

"Ừm! Thương Thương không yên lòng để Tam nhi ở nơi khác, cho nên Tam nhi ở bên cạnh Thương Thương, có được hay không?" Dịu dàng mở

https://thuviensach.vn

miệng thăm dò ý kiến của nàng. Thật ra thì hắn cũng không muốn mang nàng đi chiến trường, lo lắng thương tổn đến nàng, nhưng không đặt nàng ở bên cạnh mình, hắn lại không yên lòng!

"Ách, được rồi!" Thật ra thì nàng cũng không yên lòng một mình hắn đi đánh giặc.

"Tam nhi, ngủ đi!" Đã muộn rồi, nếu còn không ngủ thì trời sẽ sáng mất!

"Được!" . . . . . .

. . . . . .

Mấy ngày nay, Hiên Viên Triệt cũng bị Hiên Viên Vô Thương lấy các loại lý do để cách ly, chưa từng xuất hiện trước mặt của Vũ văn Tiểu Tam, mà Vũ Văn Tiểu Tam cũng rất nhàm chán chống cằm, ngồi ở trên ghế đá.

"Tiểu thư, ngài nói hiện tại Tam vương gia như thế nào rồi?" Tiểu Nguyệt chợt nhớ lại Hiên Viên Ngạo, lại nói Tam vương gia đối với tiểu thư rất tốt, còn bị Thái hậu đánh cho thành như vậy, nàng đều có chút đau lòng thay tiểu thư!

Khuôn mặt tươi cười của Vũ Văn Tiểu Tam chợt cứng đờ, đôi mày thanh tú nhíu chặt, thật ra thì nàng cũng không biết Hiên Viên Ngạo thế nào rồi, hơn nữa đáy lòng cũng có chút lo lắng, dù sao chung sống lâu như vậy, lại nói về sau hắn đối với nàng cũng không tồi.

"Cũng hơn mười ngày rồi, chắc là không có gì đáng ngại đâu?" Cái vấn đề này, nàng theo bản năng liền muốn trốn tránh, bởi vì nàng cảm giác mình không có cách nào đi hồi báo tâm tình kia của hắn.

"Tiểu thư, nếu không ngươi đi hỏi Hi Vương Gia một chút đi?" Hi Vương Gia mới vừa bị Đình Vân gọi đi, nói là cái gì hoàng tử tỉnh, tiểu thư lười đi qua nên ở lại chỗ này.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, hỏi hắn? Sợ rằng dù Hiên Viên Ngạo còn sống cũng biến thành chết rồi!

"Thôi, có hỏi hay không, tất cả đều giống nhau!" Hiên Viên Ngạo, mặc dù trước kia ngươi luôn chống đối với lão nương, nhưng hiện tại ta cũng thật lòng mong ước ngươi có thể tìm được hạnh phúc thuộc về ngươi.

. . . . . .

"Ngạo, bây giờ đệ trở về tam vương phủ?" Hiên Viên Mặc nhíu lông mày, nhìn tâm tình Hiên Viên Ngạo rõ ràng rất tốt.

"Ừm!" Khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười nhạt, lập tức liền có thể nhìn thấy nàng rồi.

Lại thấy vẻ mặt Hiên Viên Mặc không đúng: "Hoàng huynh, huynh làm sao vậy?"

Nhìn hắn một chút, móc phong thơ trong ngực ra, đưa cho hắn. . . . . .

Mang theo nghi ngờ nhận lấy, ngay sau đó thái độ từ mừng rỡ biến thành không dám tin, cuối cùng hoàn toàn biến thành một mảnh trắng bệch!

"Hoàng huynh, là mẫu hậu ép có đúng không?" Hắn gắt gao nắm cánh tay Hiên Viên Mặc.

Con ngươi dịu dàng bình tĩnh nhìn mặt của hắn, mang theo một loại sợ hãi: "Có phải mẫu hậu ép hay không, bây giờ không phải là vấn đề đệ nên suy tính, quốc sự làm đầu!"

Có lẽ chiến tranh sẽ từ từ giải thoát hắn từ trong đau đớn ra ngoài!

Đôi mắt lạnh lẽo dính vào một chút lệ quang, nhắm mắt thật chặt lại. Hắn là Chiến thần Hiên Viên đế quốc, tuyệt đối không thể rơi lệ!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc đặt tay lên trên bả vai của hắn: "Gia Luật Trục Nguyên đã chuẩn bị rời đi, chuyện này đã nói giao cho đệ đi làm mà. Chờ đến khi làm sáng tỏ chuyện của Mông Man đế quốc rồi, đệ hãy đi tìm nàng, hoàng huynh sẽ không ngăn cản đệ. Nhưng hiện tại đệ trước hết cứ đặt tâm tư lên chuyện quốc gia đại sự đi, đây là trách nhiệm của người hoàng thất Hiên Viên quốc ta!"

Hiên Viên Ngạo mở mắt ra, do dự nhìn hắn một hồi lâu, cuối cùng thở dài một tiếng, gật đầu một cái: "Tốt! Thần Đệ đồng ý với huynh!"

Nói xong cũng chuẩn bị rời đi, khắp người đã đều là khí thế lạnh lẽo, hình như muốn ngăn cách tất cả mọi thứ ở bên ngoài. Hiên Viên Mặc nhìn bóng lưng của hắn, mở miệng: "Cuộc chiến tranh này, nàng và hoàng thúc cũng sẽ đi!"

Bước chân người phía trước chợt dừng lại, quyền kia nắm chặt lại một nơi, gắt gao cắn răng, ép buộc mình phải điều chỉnh lại giọng nói cho bình thường một chút: "Biết, hoàng huynh yên tâm, Thần Đệ tự biết chừng mực!"

Ý tứ hoàng huynh là để cho hắn tạm thời bỏ rơi vấn đề này trước, đặt quốc sự ở vị thứ nhất!

"Ừm!" Âm thanh ôn nhã vang lên, liền nhìn thấy Hiên Viên Ngạo cất bước rời đi. Trước kia Ngạo rất lạnh lùng, là bởi vì tính cách của hắn, nhưng bây giờ, hắn lại là chân chánh lạnh tâm, lạnh đến toàn thân giống như cách một tầng băng đá, không có gì phá nổi. . . . . .

Cho đến khi Hiên Viên Ngạo biến mất ở trong tầm mắt hắn, hắn mới bất đắc dĩ lắc đầu, đi Ngự Thư Phòng. . . . . Ngạo khổ, hắn tự nhiên biết, mà nỗi khổ của hắn, có thể nói cho ai nghe đây?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 26: Xuất chinh, liên thủ lấy ra vật hy sinh!

"Hoàng tẩu!" Tự nhiên một tiếng nói ngọt ngào mềm mại vang lên bên tai.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn hắn một chút, khẽ cười một tiếng: "Tiểu Triệt Triệt, còn chưa có hỏi tới cháu đâu, không phải đã chạy rồi ư, tại sao lại trở lại?"

Ặc, loại phản ứng này? Không giống như tác phong của nàng!

Hiên Viên Triệt đem đầu tiến tới trước mặt của nàng, trên khuôn mặt tinh xảo đáng yêu như trẻ con tràn đầy tinh khiết: "Bởi vì bên ngoài chơi không vui, cho nên người ta trở lại thôi!"

Ai da, thật sự là một tiểu đệ đệ đáng yêu, nhưng mà nàng đã đáp ứng với Thương Thương không thể sự nảy sinh tâm tư không đứng đắn rồi! Aizz. . . . . ."Là vậy sao, vậy tiểu Triệt Triệt ở bên ngoài có gặp được cô nương nhà ai để sớm ngày lập gia đình không?"

Hắn nhanh lên một chút lập gia đình đi, tránh cho lão nương ngày ngày nhớ thương!

Lần này dù là Tiểu Nguyệt cũng có chút không thể tưởng tượng nổi, trước kia không phải tiểu thư thật thích Thất vương gia sao? Sao lại đột nhiên giở quẻ vậy?

Hiên Viên Triệt cũng có chút trượng nhị hòa thượng(1), không hiểu gì hết, hoàng tẩu đổi tính sao? Nghĩ tới đó liền không nhịn được nói ra:

https://thuviensach.vn

"Hoàng tẩu, tẩu biến hóa thật lớn!"

Đúng lúc này, một tiếng nói rất có từ tính truyền đến: "Đó là bởi vì hoàng thúc của cháu dạy dỗ tốt!"

Nam tử tuyệt sắc một thân áo trắng, khóe môi treo một nụ cười làm điên đảo chúng sinh bước tới. . . . . .

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, rất tức giận nhìn người này: "Hiên Viên Vô Thương, làm sao chàng lại nói như vậy?" Hắn dạy dỗ tốt? Vậy mặt mũi của mình để ở đâu?

Nụ cười trên khóe môi người nào đó chợt cứng đờ, sải mấy bước đi tới ôm nàng vào trong ngực: "Nương tử, vi phu sai lầm rồi, là ngài dạy dỗ thật tốt!"

"Coi như chàng thức thời!" Mỗ nữ lỗ mũi phun tức, ngửa mặt nhìn lên trời.

Chọc cho nam tử cười khẽ một tiếng, ngắt cái mũi của nàng. . . . . .

Toàn thân Hiên Viên Triệt run lên, run đến cả người nổi đầy da gà. Mặt ghét bỏ nhìn hai người này, có cần ác tâm như vậy hay không?

"Hoàng thúc, các ngươi tiếp tục vui vẻ đi, Triệt đi trước!" Nói xong liền muốn chạy, Tiểu Nguyệt cũng là một bộ dáng cực kỳ buồn nôn, nghĩ tới có nên chạy theo hay không?

"Triệt, chuyện kinh thành liền giao cho cháu và Mặc rồi, từ nay trở đi hoàng thúc và tam hoàng huynh của cháu sẽ phải đi đến biên quan!" Hiên Viên Vô Thương nhìn Hiên Viên Triệt một chút, tiểu tử này chạy trở về không phải cũng vì muốn giúp một tay sao? Vậy thì thỏa mãn ý của hắn đi!

"Tốt!" Cười ngọt ngào rời đi.

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, chúng ta sẽ phải đi đánh giặc rồi hả?" Mỗ nữ trợn to cặp mắt, tràn ngập mong đợi.

"Ừ, có sợ hay không?" Sờ sờ tóc của nàng.

"Ha ha. . . . . Ta còn chưa từng đi đánh giặc đâu, có lẽ sẽ chơi rất vui!" Vốn là có chút sợ, chỉ là có hắn ở đây, nên nàng cái gì cũng không sợ.

Đặt đầu bên cạnh cổ của nàng: "Chờ chiến tranh kết thúc, chúng ta thành thân có được hay không?"

"Được!" Một tiếng đáp ứng ngoài dự đoán của hắn.

Hắn có chút kinh ngạc nhìn nàng, vốn tưởng rằng lấy tính tình của nàng còn phải nói tới yêu cầu gì đó, sẽ gây khó khăn cho hắn một phen.

"Làm gì nhìn ta như vậy?" Cười híp mắt nhìn hắn "Không muốn thành thân thì thôi!"

"Ai nói! Người ta nằm mộng cũng muốn thành thân với Tam nhi!" Hắn vội vàng mở miệng, chỉ sợ nàng đổi ý.

"Hi Vương Gia, Hi Vương Gia, không xong rồi!" Một nam nhân mặc quân trang vội vội vàng vàng chạy tới.

"Chuyện gì?" Quay đầu nhàn nhạt quét hắn, chỉ là mày kiếm đã khẽ nhíu lên.

"Tam vương gia để cho tiểu nhân tới mời ngài đi qua cùng bàn chuyện xuất chinh. Còn nữa, Vương Gia nói tiểu nhân thông báo trước cho ngài biết Gia Luật Trục Nguyên đang ở Hiên Viên đế quốc, nhưng đã phái người lẻn vào biên thành, bắt giữ hơn vạn dân chúng ở thành Cẩm Giang, dùng cái này để uy hiếp nên Tam vương gia không thể không thả hắn rời đi!"

https://thuviensach.vn

Người binh lính kia vội vội vàng vàng bẩm báo quân tình khẩn cấp cho hắn.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc, Gia Luật Trục Nguyên sao vậy? tại sao Hiên Viên Ngạo không muốn cho hắn đi? Nhìn Hiên Viên Vô Thương nhưng không dám hỏi.

"Hắn ngược lại thông minh! Được rồi, nói cho Tam vương gia, Bổn vương sẽ qua sau!" Gia Luật Trục Nguyên không phải kẻ ngu xuẩn, nếu dám đến, tuyệt đối là đã làm xong sách lược vẹn toàn.

"Dạ!" Người binh lính kia nói xong liền lui ra ngoài.

"Tam nhi, có muốn đi cùng người ta không?" Trên dung nhan tuyệt mỹ có chút phức tạp, hắn một khắc cũng không muốn cùng nàng tách ra, nhưng nếu đi qua bên kia thì sẽ có Ngạo ở đó.

"Đi!" Mặc dù nàng cũng cảm thấy gặp Hiên Viên Ngạo sẽ lúng túng, nhưng nếu Hiên Viên Ngạo cũng muốn tham chiến, như vậy gặp nhau chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi.

. . . . . .

"Hoàng thúc!" Hiên Viên Ngạo nhìn thấy hai người bọn họ tay nắm tay mà đến, đôi mắt lạnh lẽo thoáng qua chút ưu thương không muốn người biết, ngay sau đó chống lên khuôn mặt tươi cười nhìn Hiên Viên Vô Thương chào hỏi, hắn đã đáp ứng hoàng huynh lấy quốc sự làm đầu!

"Ừm!" Hiên Viên Vô Thương gật đầu một cái, mang theo Vũ Văn Tiểu Tam tiến vào đại sảnh nghị sự.

Chúng tướng quân đã ngồi ở bên trong thương thảo, Vũ Văn Tiểu Tam rất có lễ phép cười với Hiên Viên Ngạo một tiếng, liền không nhìn lại hắn.

https://thuviensach.vn

Đi theo sau hai người bọn họ vào, trong lòng chua xót, khó khăn bình tĩnh lại.

Các tướng lĩnh có chút kinh ngạc nhìn bọn hắn, dung mạo cô gái kia thật giống tam vương phi, nhưng mấy ngày trước đây không phải nói tam vương phi đã chết cháy trong hỏa hoạn ở hoàng cung rồi sao? Suy nghĩ một chút, xem chừng chỉ là dung mạo na ná nhau mà thôi, liền không dây dưa nhiều ở trên vấn đề này làm gì!

Nhưng là. . . . . .

Một người tướng lãnh rất bất mãn đứng lên: "Hi Vương Gia, xin thứ cho thuộc hạ bất kính, quân cơ là đại sự của quốc gia, ngài mang nữ nhân tới làm cái gì?"

"Đương nhiên là giúp các ngươi nghĩ kế!" Hiên Viên Vô Thương còn chưa kịp mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam liền lấy chuyện qua.

Trên dung nhan như cánh hoa anh đào lộ ra ý vị dở khóc dở cười, nha đầu này!

Ánh mắt Úy Trì Phong chợt lóe, vóc người cơ hồ giống nhau như đúc, giọng nói cũng giống, cõi đời này thật đúng là có chuyện trùng hợp như vậy sao? Nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, trên mặt cũng không có bất kỳ biểu lộ gì, cho nên mặc dù cảm thấy kỳ quái, vẫn không nói gì.

Tướng lĩnh kia rất tức giận mở miệng: "Một người nữ nhân thì có thể ra cái chủ ý gì!" Nghe nói Hi Vương Gia vì một nữ nhân mới giết nữ hoàng Thanh Loan, chỉ sợ sẽ là nữ nhân trước mặt này rồi, thật là hồng nhan họa thủy mà!

Lời này vừa rơi xuống, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo quét lên người của hắn. Một đạo đến từ Hiên Viên Vô Thương, một đạo đến từ Hiên Viên Ngạo, tướng lĩnh này liền cắn răng, không dám tiếp tục mở miệng.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này Long Ngạo Thiên và Hiên Viên Mặc cũng cười vững vàng tiến vào, vừa nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam thì sững sờ trong chốc lát, liền không hề quan tâm nữa.

"Hoàng thượng!" Mọi người chuẩn bị hành lễ, Hiên Viên Mặc phất phất tay, bày tỏ không cần hành lễ.

Đi tới bản đồ trước mặt, tất cả mọi người liền vây lại.

Tay Hiên Viên Ngạo chỉ dọc theo giới hạn màu đỏ kia: "Chúng ta có thể đi dọc theo con đường này, vượt qua Thanh Sơn, vòng qua Nhạc Dương, rồi sau đó từ chỗ này đi tới biên quan, dọc đường có thể công có thể thủ, không sợ Gia Luật Trục Nguyên phái binh đánh lén."

Hiên Viên đế quốc đã bị Gia Luật Trục Nguyên lẻn vào không ít người, chỉ có thể nói do hắn bị thương không đúng lúc, cũng không biết là vì nguyên nhân gì, tinh thần hoàng huynh luôn hoảng hốt, không có chú ý những chuyện này.

"Miên Dương đã bị người của Gia Luật Trục Nguyên lẻn vào, đi đường này là biện pháp duy nhất, quân đội có thể đi như vậy, nhưng lương thảo thì sao đây?" Lại một tướng lĩnh mở miệng hỏi, nếu lương thảo đi cùng với quân đội chỉ có thể kéo dài lộ trình, nhưng vô cùng không an toàn. Tam quân chuẩn bị lên đường, lương thảo nhất định phải vận chuyển trước!

"Đây cũng là nguyên nhân triệu tập các vị tới đây, bản đồ vận chuyển lương thảo bị trộm, đã rơi vào trong tay quân địch. Bất luận chúng ta đi con đường nào cũng có thể gặp tập kích, cho nên Bổn vương muốn biết các vị Tướng quân nghĩ thế nào?"

Hiện nay hắn có thể nghĩ tới biện pháp chính là phân mấy đường để vận chuyển lương thảo, cho dù là bị tập kích, cũng có thể giữ được mấy đường an toàn khác, nhưng nếu như vậy cũng sẽ làm cho binh lực phân tán, dễ dàng bị cướp đoạt thành công hơn.

https://thuviensach.vn

Mọi người nhíu lông mày suy nghĩ, Úy Trì Phong mở miệng: "Vương Gia, thần nguyện ý dốc hết sức đảm nhiệm việc vận chuyển lương thảo, chỉ cần Gia Luật Trục Nguyên dám phái người tới cướp đoạt lương thảo, nhất định làm hắn chỉ có tới chứ không có lui!"

Hiên Viên Vô Thương mở miệng: "Bổn vương cho là không bằng từ Thanh Dương, qua Giang Nam, vượt qua Kinh châu, tuy là đường xá xa một chút, nhưng tuyệt đối sẽ không bị Gia Luật Trục Nguyên phát hiện!"

"Ý kiến hay!" Các tướng lĩnh hai mắt tỏa sáng, cái chủ ý này không tồi, bởi vì đường đi đều là nơi kinh tế phồn hoa, có thể đóng giả thương khách.

Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái: "Ta nói cả đám các ngươi phiền phức như vậy làm cái gì?"

Vừa nói câu này, Vũ Văn Tiểu Tam đã cảm thấy các tướng lãnh rất bất mãn, hung thần ác sát quay đầu nhìn mình: "Ngươi là một nữ nhân thì biết cái gì?"

Tiếng nói vừa dứt, cũng cảm thấy một cái tay bấm lên cổ của hắn, hơn nữa từ từ buộc chặt, làm hắn thở không nổi. Vũ Văn Tiểu Tam vội vàng kéo tay Hiên Viên Vô Thương trở lại: "Thương Thương bình tĩnh, bình tĩnh, chúng ta đều là người văn minh, không thể làm chuyện thô lỗ!"

Hiên Viên Vô Thương thu tay lại, tràn đầy cảnh cáo nhìn tướng lãnh này một cái, rồi sau đó ôm chặt hông của Vũ Văn Tiểu Tam, không tiếng động nói cho mọi người biết, có Hiên Viên Vô Thương hắn ở đây, bất luận kẻ nào cũng không thể khi dễ nàng.

Tướng lãnh kia đi một vòng ở quỷ môn quan, tuy là có chút sợ, nhưng ánh mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam vẫn tràn đầy khinh thường, một nữ nhân thì biết cái gì!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc ngược lại có chút hứng thú, quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Nàng có gì chủ ý, nói một chút coi!" Nàng luôn có chút mưu ma chước quỷ ly kỳ cổ quái.

Long Ngạo Thiên giựt giựt khóe miệng, bày tỏ không tin, tuy nói nữ nhân này có chút tài hoa, nhưng sau khi trải qua sự kiện "Chúng ta thật có duyên" hắn thật rất khó tưởng tượng nàng có chủ ý gì tốt!

"Các ngươi nghĩ biện pháp, đều là đi lộ tuyến thích hợp, quả thật rất hợp với tài dùng binh. Chỉ là, mặc dù ta không hiểu binh pháp, nhưng lại hiểu được lòng người!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến như đã tính trước.

"Nói như vậy thì giải thích thế nào?" Lần này ngay cả Long Ngạo Thiên cũng có chút tò mò.

Lúc này Hiên Viên Vô Thương cũng đã hiểu được ý của nàng, khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khẽ. Nha đầu này, mưu ma chước quỷ cũng không ít!

"Rất đơn giản, chỉ xem các ngươi có dám đánh cuộc hay không thôi! Chỉ cần ở phía trước đội ngũ vận chuyển lương thảo giơ một lá cờ, viết lên đó ‘đây chính là lương thảo của Bổn vương, các ngươi mau tới giành!’ !" Sau khi nói xong cười đến mặt mày gian xảo.

Mọi người sau khi sững sờ trong chốc lát, liền hai mặt nhìn nhau. . . . . Đây không phải là có bệnh sao? Còn sợ người ta sẽ không giành hay sao?

Ánh mắt Hiên Viên Ngạo cũng sáng lên: "Kế này có thể dùng được!" Một người bình thường, . ở vào thời điểm này, tuyệt đối sẽ không ngờ tới bên trong là lương thảo thật!

Không ít người nghe lời nói của Hiên Viên Ngạo, sau khi im lặng ngắn ngủi, từ từ cũng thấu hiểu ý tứ trong đó, ánh mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút không giống với lúc nãy.

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Tướng quân, ngươi xem!" Một lính trinh sát chỉ về đội ngũ lác đác lơ thơ vài người ở phía trước, không tới 1000 binh mã, hơn nữa không hề có tinh thần, kéo từng xe từng xe gì đó, dùng túi để chứa, nhưng không cách nào do thám được là vật gì.

Ngược lại phía trước lại giơ một lá cờ to, trên đó viết: "Đây là lương thảo của bổn vương, mau tới giành!"

A Cổ Đạt Mộc khóe miệng giật giật, ***! Coi lão tử là kẻ ngu sao? Vương thượng phái hắn và Hách Liên Dũng phân chia phục kích, cướp đoạt lương thảo của quân địch. Nhìn đội ngũ này này giống như nhiều năm không ngủ, đứng cũng không vững. Nếu bên trong thật vận chuyển lương thảo, đó mới kỳ quái đấy!

Còn giơ một lá cờ như vậy, hoàn toàn là trêu chọc A Cổ Đạt Mộc hắn mà!

"Tướng quân, chúng ta có nên xuất binh hay không, bọn họ chỉ có hơn một ngàn người thôi!" Một tiểu binh núp ở phía sau hắn, rất kích động mở miệng, đây không phải là ông trời ban cơ hội tốt cho bọn họ lập công hay sao?

"Xuất binh cái rắm! Ngươi cũng biết cũng chỉ có một ngàn người, ngươi cho rằng Hiên Viên Ngạo là người ngu sao? Hắn suy nghĩ cứ như vậy lừa gạt chúng ta đi ra ngoài, ngươi gặp qua đội ngũ vận chuyển lương thảo nào, ở trước mặt có treo một lá cờ như vậy không?" A Cổ Đạt Mộc đánh một cái tát xuống óc heo của hắn, rất tức giận trách cứ, tại sao hắn có thể có một thủ hạ ngu xuẩn như vậy!

Người tiểu binh kia vừa nghe, mới sâu sắc để ý tới: "Tướng quân, vậy chúng ta nên làm thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Nếu là lão tử đoán không sai, lương thảo chân chính hoặc là đang ở trên đoạn đường bên Hách Liên Dũng, hoặc là vẫn ở phía sau con đường chỗ này. Bây giờ chúng ta không nên đi ra ngoài bứt dây động rừng, cứ tiếp tục coi chừng ở chỗ này!" A Cổ Đạt Mộc hợp tình hợp lý phân tích, rồi sau đó để đoàn người đó đi qua.

Người tiểu binh kia gật đầu một cái, than thở nói: "Tướng quân, ngài thật thông minh!"

"Cho nên lão tử mới có thể làm Tướng quân!" Rất không nhịn được quay đầu gầm nhẹ "Được rồi, đừng nói nhảm nữa, ở đây coi chừng thật tốt đi!"

. . . . . .

Tế đàn Hiên Viên đế quốc. Kèn thổi lên, cảnh tượng đặc biệt hoành tráng!

Hiên Viên Mặc một thân long bào đứng ở trên đài cao, đưa lưng về phía mọi người, đốt ba nén nhang, cắm vào lư hương, rồi sau đó vung tay áo bào to lớn lên, xoay người nhìn mọi người, trầm giọng mở miệng. . . . . .

——"Mông Man đế quốc liên tiếp xâm phạm biên cương Hiên Viên Quốc ta, đã xúc phạm đến uy nghiêm của nước ta, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục! Trẫm phái binh xuất chinh, quyết một trận tử chiến! Nay, trẫm phó thác nhiệm vụ quan trọng này cho chư vị, mong chúng tướng sĩ một lòng đoàn kết, giương cao uy nghiêm của Hiên Viên quốc của ta!" Giọng nói ôn nhã, thế nhưng lúc này có vẻ khí phách sắc bén.

Chúng tướng sĩ cùng nhau hô to: "Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! Hiên Viên đế quốc tất thắng! Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! Hiên Viên đế quốc tất thắng! . . . . . ."

"Tốt! Hiên Viên Ngạo tiến lên nhận ấn soái!" Uy phong của đế vương, cứ như vậy mà tản ra!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo mặc toàn thân quân trang, bước từng bước lên đài cao, cúi đầu nhận lấy ấn soái từ trong tay Hiên Viên Mặc, rồi sau đó quay đầu nhìn mọi người, muốn nói cái gì đó, nhưng không có mở miệng, chẳng qua vừa cầm vật trong tay vừa rút thanh trường kiếm ra một tiếng "Bá". . . . . .

Chúng tướng sĩ chỉ nhìn thấy kiếm quang nhanh chóng vẽ vài đường, nhưng bóng dáng của Hiên Viên Ngạo nhanh đến nỗi làm cho người ta không nhìn thấy. . . . . .

Tiếp, một thân lãnh ngạo dừng lại, đứng ở trên đài cao, cặp mắt lạnh lùng nhìn mọi người, mà phía sau tế đài, đã sử dụng kiếm quang viết ra một chữ "Sát" to lớn!

Các tướng sĩ sững sờ ngắn ngủi một lúc, ngay sau đó sóng lòng sôi sục, lớn tiếng la lên: "Sát! Hiên Viên đế quốc tất thắng! Sát! Sát! . . . . . ."

Đây cũng là Hiên Viên Ngạo, cái gì cũng không nói, lại có thể khích lệ tinh thần đến trình độ cao nhất.

"Ngạo, thanh Quân Tử Kiếm này, trẫm ban cho đệ! Hi vọng đệ có thể chiến thắng trở về!" Nói xong câu này, quả nhiên tiểu thái giám lấy từ bên trong khay màu vàng ra một thanh kiếm.

Kiếm chưa ra khỏi vỏ, đã thấy lạnh lẽo không thể đến gần!

Hiên Viên Ngạo nhíu lông mày nhìn hắn, đây chính là quốc bảo của Hiên Viên đế quốc, có thể nào cứ như vậy ban cho hắn chứ?

"Cầm đi! Chỉ có Chiến thần của Hiên Viên đế quốc ta, mới xứng với thanh kiếm này!" Trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc đều là nụ cười làm cho người ta như tắm gió xuân.

"Cám ơn hoàng huynh!" Không hề từ chối nữa, nhận lấy kiếm "Hoàng huynh, Thần đệ lên đường đây!"

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Gật đầu một cái.

Hiên Viên Ngạo nhún nhẹ một cái, liền nhảy lên bảo mã, con ngựa kia nâng lên vó trước, hí một tiếng. Hiên Viên Ngạo giơ thanh kiếm thật dài lên cao: "Lên đường!"

Dưới ánh mặt trời chói chang, bóng dáng của hắn giống như thiên thần, làm cho người ta chỉ có thể ngẩng nhìn!

"Lên đường!" Tnh thần chúng tướng sĩ dâng cao, mặt đầy kích động đi theo hắn thét chói tai: "Lên đường! Lên đường! Giết Mông Man đế quốc không chừa một mảnh giáp!"

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đứng ở một bên, mặt lộ kinh ngạc, không ngờ con Hỏa Kê này còn có khí thế bực này!

Chợt cảm thấy tay ngang hông bị siết chặt, quay đầu liền cảm thấy mùi vị dấm chua tràn đầy: "Tam nhi, không cho nhìn hắn!"

"Được! Được! Được! Chỉ nhìn một mình chàng!" Bất đắc dĩ trừng mắt, sờ sờ gò má như bạch ngọc của hắn, cái bình dấm chua này!

Hắn hài lòng cười một tiếng, rồi sau đó ôm ngang nàng lên, bước lên xe ngựa theo quân lên đường. . . . . .

Đình Vân tiến lên bẩm báo: "Vương Gia, quân đội của Dạ Mị đế quốc đã chỉnh đốn tốt! Đại hoàng tử và trưởng công chúa đã giam lỏng theo phân phó của ngài!"

"Ừ, triệu tập bọn họ từ phía tây bọc đánh cánh sau đội quân của Thanh Loan đế quốc, Bổn vương sẽ làm cho bọn họ chỉ có tới chứ không có lui!" Một cỗ khí thế quần lâm thiên hạ tản mát ra.

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Đình Vân lĩnh mệnh, lập tức lui ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu nhìn hắn, bên trong đôi mắt tỏa ra ánh sao: "Thương Thương, không ngờ chàng lại có khí thế như vậy! Ta thật sự là đào được bảo vật rồi! Còn nữa, chàng và Dạ Mị đế quốc có quan hệ gì?"

Hắn dịu dàng cười một tiếng: "Người ta là Nhiếp Chính vương của Dạ Mị đế quốc, lợi hại không? Cho nên Tam nhi nhất định phải quý trọng người ta thật tốt, đừng đánh tâm tư không đứng đắn với người khác nữa!"

"Chàng còn dám đắc ý như vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam trừng mắt, đáy lòng lại mơ hồ có chút lo lắng, nàng cảm giác chuyến đi này sẽ xảy ra chuyện gì đó không tốt.

Nhìn nàng một chút, ôm lấy nàng thật chặt vào trong ngực của mình: "Tam nhi đừng sợ, có ta ở đây!"

Sự lo lắng của nàng, hắn tự nhiên nhìn ra được!

Xe ngựa đã bắt đầu chậm rãi đi về phía trước. . . . . .

"Thương Thương, không biết vì sao ta vẫn có một loại dự cảm chẳng lành, hơn nữa so lần trước còn mãnh liệt hơn rất nhiều!" Nàng dựa vào trong ngực hắn, tay nhỏ bé không tự chủ níu lấy vạt áo của hắn. Đôi mày thanh tú nhíu chặt, chân mày cũng hung hăng nhíu chung một chỗ.

Tay thon dài đưa ra, vuốt lên chân mày đang nhíu chặt của nàng, giọng nói đã có chút không vui: "Không cho cau mày! Có Thương Thương ở đây, sẽ không có chuyện gì đâu! Dù cho có chuyện gì, cũng không thể tách chúng ta ra! Thương Thương đối với Tam nhi, chết cũng không chia lìa!"

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn một chút, sững sờ trong chốc lát, rồi sau đó giương môi cười khẽ: "Được, người ta cũng như Thương Thương, dù chết cũng không chia lìa" Nói xong ôm

https://thuviensach.vn

chặt hông của hắn, làm ổ trong lòng hắn. Nam nhân như vậy, dù chết nàng cũng không muốn buông ra, cũng không muốn tặng hắn cho bất luận kẻ nào!

Lời này lại làm cho hắn nhíu chặt lông mày: "Tam nhi, nếu Thương Thương không có ở đây, người ta hi vọng Tam nhi có thể sống thật tốt!" Thật ra thì hắn cũng mơ hồ có chút dự cảm không tốt.

Trước kia hắn ích kỷ, không muốn tặng nàng cho bất luận kẻ nào. Nhưng hiện tại, suy nghĩ của hắn đã thay đổi. Nếu hắn chết, hắn hi vọng nàng có thể sống sót thật tốt. Hắn tin tưởng, dù hắn không nói, Ngạo cũng sẽ chăm sóc nàng thật tốt, chỉ cần tìm được. . . . . .

Lời này vừa nói ra, trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam Tiểu đốt lên hai ngọn lửa nhỏ, vô cùng giận nhưng ngược lại cười đến cực kỳ vui sướng, hài lòng mở miệng: "Tốt, vậy chàng cần phải chết nhanh lên một chút. Chàng vừa chết, ta lập tức phải đi quyến rũ Gia Luật Trục Nguyên, thuận tiện quyến rũ tiểu Triệt Triệt, cũng thu luôn Hiên Viên Ngạo, sau đó sẽ đi tìm những mỹ nam tử khác. . . . . ."

Nói tới chỗ này, môi liền bị người nào đó hung hăng che lại. Nam tử hung hăng cắn môi của nàng, hơi thở như mang theo mưa giông gió bão, chiếm đoạt không khí trong miệng của nàng. Nụ hôn vừa kết thúc, siết thật chặt hông của nàng, cắn răng mở miệng: "Không cho phép! Thương Thương không cho phép!"

Nghe mỗi câu nàng nói, tim của hắn đau giống như bị kim châm vậy! Chỉ là suy nghĩ một chút liền không chịu được, hít thở không thông!

Lại thấy hốc mắt nàng ửng hồng: "Hiên Viên Vô Thương, ở trong lòng của chàng, ta chính là hạng người như vậy sao? Chàng chết, để cho ta sống một mình? Vậy mà yêu ta cái gì? Tại sao chàng có thể ích kỷ như vậy!"

https://thuviensach.vn

Hắn ngẩn ra, lòng tràn đầy áy náy, ôm chặt nàng: "Tam nhi, thật xin lỗi! Thật xin lỗi!" Hắn cho là nàng sống một mình cũng rất tốt, tuy nhiên đó không phải là điều nàng muốn! "Về sau Thương Thương sẽ không bao giờ nói như vậy nữa!"

Chiến tranh hắn không sợ, hoặc có thể nói đã được tính trước. Nhưng cảm giác lo lắng ở đáy lòng lại cực kỳ mạnh mẽ, cho nên hắn mới nói ra những lời đó đối với nàng: "Tam nhi, có lẽ là do chúng ta suy nghĩ nhiều thôi!"

Nàng giương môi cười một tiếng: "Nhất định là do chúng ta suy nghĩ nhiều, phẩm chất đạo đức của hai chúng ta cao thượng, lại trọng tình trọng nghĩa như thế. Ông trời tuyệt đối sẽ không nhẫn tâm để cho chúng ta chết! Cho dù chết rồi, chúng ta cũng sẽ không xuống Địa ngục, tuyệt đối là gặp gỡ ở trên thiên cung, đến lúc đó chúng ta ở trên thiên cung làm đại tiên rồi. . . . . ."

Một khi mỗ nữ vui mừng lại bắt đầu tiến vào trong trình độ tưởng tượng cao của nàng, liền "Bản Đại Tiên" đều nói ra ngoài, nàng nghiễm nhiên đã thành tiên!

Hắn dở khóc dở cười nhìn bộ dáng nước bọt văng khắp nơi của nàng, trong lòng lại hơi có sầu lo, cuộc nói chuyện vài ngày trước với Mộ Vân Dật còn ở bên tai. . . . . .

——"Hi Vương Gia, xem ra người đã trúng hai loại độc, bởi vì hỗn hợp ở chung một chỗ, cho nên ta mới không nhìn ra được!"

"Loại độc nào?"

"Đều là độc thất truyền đã lâu, một loại là ‘triền miên’, một loại là ‘tử dạ’! ‘Triền miên’ sẽ làm người trúng độc thường cách một đoạn thời gian, liền đau đớn khó nhịn, thân thể như đang chịu cực hình! Mà ‘tử dạ’, nếu là người không biết võ công thì không sao, nhưng nếu biết võ công, thường

https://thuviensach.vn

cách một đoạn thời gian kinh mạch sẽ nghịch chuyển, cũng là đau đớn khó nhịn! Ta mới vừa phát hiện trên người của ngài độc ‘triền miên’ đã trở nên khó hiểu!"

"Khó hiểu?" Có chút không hiểu nhìn của hắn.

"Ừm! Khó hiểu! Không biết là vị cao nhân nào giải loại độc này cho Hi vương gia?" Hai loại độc xen lẫn chung một chỗ thì không thể giải được, nhưng lại có thể lấy độc trị độc, làm cho người ta sống ở trong khổ sở, nhưng nếu ý chí kiên cường thì không chết được, sợ rằng đây mới là nguyên nhân thực sự khiến Hi Vương Gia có thể sống lâu như vậy.

‘Tử dạ’ này hắn có thể giải, chỉ là cần phải có thời gian để chế thuốc. Còn ‘Triền miên’ có một đặc điểm, ở trên thân nam tử thì dễ giải, nhưng đến trên người nữ nhân liền không thể giải!

Bởi vì kết cấu thân thể của nam và nữ có khác biệt, đến trên người nữ nhân, vậy thuốc giải cần phải có máu của Xà Vương, không nói đến máu Xà Vương lấy rất khó khăn, vấn đề là thế gian này căn bản cũng không có xà vương!

"Bổn vương cũng không tìm được người giải độc, từ trước tới nay, đều là dùng thuốc của thần y cho." Trong lòng đã có dự cảm không tốt.

"Vậy Hi Vương Gia có hành phòng(2) với người khác không?"

"Có!" Chẳng lẽ là. . . . . .

"Vậy độc của Hi vương gia tất nhiên sẽ chuyển qua trên thân thể của người kia rồi! Nếu không xảy ra việc ngoài ý muốn, trong vòng nửa tháng, người đó sẽ bắt đầu phát độc lần đầu tiên!" Hắn ngược lại thật tò mò, rốt cuộc là ai lại hạ độc thủ như vậy với Hi Vương Gia!

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói là, người kia trong vòng nửa tháng cũng sẽ xuất hiện loại triệu chứng đó, hơn nữa sau này sẽ giống như bổn vương, chịu đựng loại đau khổ này?" Đôi mắt tà mị như hoa đào dính vào huyết sắc, nắm tay chắt chẽ nắm lại một chỗ, khổ sở như vậy, tại sao hắn có thể để cho nàng chịu đựng đây!

"Dạ!" Kiên định mở miệng, cũng mang theo chút không đành lòng. Bộ dáng Hiên Viên Vô Thương, vừa nhìn đã biết cực kỳ quan tâm đến nàng kia.

"Có thể giải không?"

"Chất độc trên người của ngài, cho ta thời gian một năm, có thể giải. Nhưng 'triền miên', nếu không tìm được Xà Vương, thì không thể giải!" Tuy là không đành lòng, nhưng vẫn phải nói ra lời này với hắn.

"Không thể giải sẽ như thế nào?"

"Nếu ý chí mạnh, thì cả đời sẽ sống trong khổ sở. Nếu ý chí không mạnh, thì sẽ chết!"

Sống trong khổ sở. . . . . Sẽ chết. . . . . .

. . . . . .

Hiện nay đã qua hơn hai mươi ngày rồi, nhưng Tam nhi không có xuất hiện dấu hiệu phát độc, hắn cảm thấy may mắn đồng thời cũng đầy nghi ngờ lo lắng. Nhưng Mộ Vân dật vì đi tìm thuốc giải 'Tử dạ' cho hắn, đã đi Tuyết Sơn hái thuốc rồi.

Nghĩ tới đây trong đôi mắt tà mị như hoa đào là thất bại và thù hận, người kia thật đúng là hận hắn đến vậy sao? Ngay cả tình cảm chân thành của hắn cũng không chịu bỏ qua!

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, chàng đang nghĩ cái gì vậy?" Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên nhìn hắn, trong cặp mắt xinh đẹp kia đều là nghi ngờ. Mấy ngày nay, nàng vẫn cảm thấy hắn có cái gì đó không đúng, giống như đang có tâm sự gì đó!

"Đang suy nghĩ tối hôm nay nên làm Tam nhi mấy lần!" Trêu chọc mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt: "Cút!" Trong lòng đã hoài nghi, Thương Thương nhất định là có chuyện gì gạt nàng!

"Hi Vương Gia, đã đến Tấn Dương!" Ngoài xe có người mở miệng báo lên.

"Ừ!" Đáp một tiếng, liền ôm Vũ Văn Tiểu Tam vững vàng xuống xe ngựa.

Hiên Viên Ngạo quay đầu nhìn bọn họ một cái liền làm bộ không nhìn thấy, như không có chuyện gì xảy ra quay đầu lại, môi mỏng mím chặt, chờ bọn họ và Long Ngạo Thiên cùng tới đây.

Thành chủ Tấn Dương đã mang theo tất cả quan viên Tấn Dương quỳ gối ở cửa thành: "Hạ quan cung nghênh Hi Vương Gia! Tam vương gia! Ra mắt Long diệu thái tử!"

Người thành chủ kia ngẩng đầu lên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Vị này là?"

"Hi vương phi tương lai!" Hiên Viên Vô Thương mở miệng cười, Vũ Văn Tiểu Tam trừng mắt. Tại sao tên nam nhân này luôn không biết xấu hổ như vậy hả!

"À! À! Bái kiến Hi vương phi!" Sắc mặt tất cả mọi người đầy vui mừng, đây chính là lần đầu tiên hi Vương Gia nói chuyện với bọn họ.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong nháy mắt sắc mặt của Hiên Viên Ngạo trở nên rất khó coi, nhìn hai người bọn họ nửa ngày, cái gì cũng chưa nói liền bước vào bên trong thành.

Đáy lòng những quan viên kia có chút chột dạ, Tam vương gia cũng không có để cho bọn họ đứng lên liền tiến vào, đây là chuyện gì xảy ra? Còn nữa, nếu như vậy thì bọn họ nên tiếp tục quỳ hay nên đứng lên?

Hiên Viên Vô Thương nhìn bóng lưng Hiên Viên Ngạo một chút, sau đó nhìn ánh mắt phức tạp của Vũ Văn Tiểu Tam, cũng vững vàng đi vào theo, thuận tiện mở miệng: "Đứng lên đi!"

Những quan viên kia như nhặt được đại xá, lập tức bò dậy, mặt nịnh hót chỉ đường cho bọn hắn, giới thiệu. . . . . .

. . . . . .

Đến buổi tối, mọi người nhận lời mời của chủ Ứng Thành, cùng nhau đi ăn bữa tối.

Hiên Viên Ngạo làm chủ soái, ngồi ở chủ vị, Hiên Viên Vô Thương mang theo Vũ Văn Tiểu Tam ngồi phía bên trái, Long Ngạo Thiên ngồi ở phía bên phải.

Quan viên Tấn Dương thành cũng theo thứ tự sắp hàng xuống ngồi.

Người thành chủ Hạ Nhược Hàn kia cười nịnh hót đứng lên, bưng một ly rượu đi tới trước mặt của Hiên Viên Ngạo: "Vương Gia, hạ quan mời ngài một ly!"

Hiên Viên Ngạo lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, ý tứ cảnh cáo trong mắt cực kỳ rõ ràng!

https://thuviensach.vn

Người thành chủ kia tuy là run lên, nhưng lại không hiểu nguyên nhân, vẫn giữ khuôn mặt tươi cười tiếp tục mời rượu.

Hiên Viên Ngạo bưng rượu lên, uống một hơi cạn sạch, cũng không nhìn hắn.

Hạ Nhược Hàn này vẫn còn không hề hay biết, xoay người về phía Hiên Viên Vô Thương và Long Ngạo Thiên theo thứ tự mời rượu.

Đôi mày thanh tú của Vũ Văn Tiểu Tam nhíu chặt nhìn người này, sau đó nhìn nụ cười xinh đẹp của Hiên Viên Vô Thương, lại nhìn ánh mắt lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo, còn có nụ cười đầy thâm ý khác của Long Ngạo Thiên, cảm thấy Hạ Nhược Hàn này dữ nhiều lành ít!

Hạ Nhược Hàn cười hì hì trở lại chỗ ngồi của mình "Ba!" , "Ba!" vỗ tay hai cái. . . . . .

Một đám cô nương mặc một tầng lụa thật mỏng, từng bước từng bước nhảy múa lên sân khấu. . . . . .

Y phục đủ mọi màu sắc, thật là diễm lệ, dáng dấp và dung mạo cũng coi như là thượng đẳng. Nhưng đặc sắc chủ yếu của họ cũng không phải là dung mạo, mà là mặc!

—— dưới tầng sa mỏng kia, có thể nhìn thấy rõ ràng áo ngực chỉ trói chặt bộ ngực, cùng với miếng vải chỉ có thể bao ở cái mông đầy đặn, rốn lộ ở bên ngoài, cực kỳ mê người.

Ngay sau đó cánh hoa rơi khắp nơi, tiếng cầm sắt vang lên. Nhóm vũ cơ lắc eo gợi cảm, một ít đôi mắt ẩn tình quét ba người Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Vô Thương và Long Ngạo Thiên!

Lắc mông đến trước người của Hiên Viên Ngạo, liền vung lụa mỏng về phía mặt của Hiên Viên Ngạo, lụa mỏng kia giống như lông vũ phất qua

https://thuviensach.vn

mặt hắn. . . . . .

Đáy mắt của nam tử lãnh ngạo thoáng qua một đạo ánh sáng lạnh, đồng thời dùng dư quang khóe mắt nhìn lén sang nữ tử áo đỏ, lại thấy trên mặt nàng cũng không có vẻ sợ hãi, giống như không liên quan đến chuyện của nàng, trong lòng cảm thấy thật thất bại!

Nàng kia thấy Hiên Viên Ngạo không quát lui, lá gan liền lớn lên, đi vòng qua bên người Hiên Viên Ngạo. . . . . Nỗ lực vừa bước vừa lắc eo. . . . . .

Người thành chủ kia thấy vậy mặt lộ vẻ tự mãn. . . . . .

Mà Long Ngạo Thiên ở bên kia, một cô gái nhảy tới, cũng muốn đi vào trong ngực của hắn. . . . . .

Lại có một người nữ tử lắc mông đến bên cạnh Hiên Viên Vô Thương, Hiên Viên Vô Thương cúi đầu gắp thức ăn, làm như không thấy: "Tam nhi , dùng bữa!"

"Ừm!" Vũ Văn Tiểu Tam ngậm món ăn vào trong miệng, trong mắt đã bắt đầu xuất hiện chút tức giận.

Tiếp đó lại một cô gái đến sau lưng Hiên Viên Vô Thương, muốn tách Vũ Văn Tiểu Tam ra, rồi sau đó dùng lụa thật mỏng, quất về phía Hiên Viên Vô Thương, một cô gái khác cũng hướng tới trong ngực Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Đúng lúc này, bốn người đồng thời chuyển động!

Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, ném cô gái vung lụa mỏng về phía Hiên Viên Vô Thương qua vai, cô gái đó nặng nề ngã xuống trên mặt đất!

https://thuviensach.vn

Thời điểm cô gái muốn dựa vào trong ngực Hiên Viên Vô Thương chỉ còn cách hắn còn có mười phân, ống tay áo hắn vung lên, nàng kia bị một cỗ nội lực hung hăng nện vào giữa đại điện! Trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, không dám tin nhìn Hiên Viên Vô Thương một hồi lâu, rồi sau đó trợn to cặp mắt hít vào một hơi, chết không nhắm mắt!

Hiên Viên Ngạo bắt được cổ tay vũ cơ đang muốn chạm lên mặt hắn, nhẹ nhàng ném một cái, nàng kia liền ngã ra ngoài, bị trọng thương. . . . . .

Mà Long Ngạo Thiên chỉ là đứng dậy, tránh được họ, đứng ra thật xa!

Những cô gái khác cũng thét lên rồi co lại một chỗ. . . . . .

Hiên Viên Ngạo đập mạnh một cái lên trên bàn, người thành chủ kia bị dọa đến run lên, quỳ trên mặt đất, rồi sau đó bò một đường đến trong đại điện.

Tiếp đó có người đi lên mang vũ cơ bị Hiên Viên Vô Thương đánh chết ra ngoài!

Vũ Văn Tiểu Tam một cước giẫm ở trên người vũ cơ bị bị mình ném ngã xuống: "Đặc biết sao! Nam nhân của lão nương, ngươi cũng dám mở tưởng!"

Hiên Viên Vô Thương nghe vậy, môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười hạnh phúc, rồi sau đó đứng lên, ôm nàng lên trên đùi của mình. Cái ly trên tay giống như lơ đãng ném một cái, nện vào cổ tay của cô gái kia. Nàng ta không hề có cảm giác gì, nhưng nếu muốn giơ tay lên, cũng nâng không được rồi, bởi vì gân tay nàng ta đã bị chặt đứt!

Mà nam tử tuyệt mỹ này, nhìn cũng chưa từng nhìn, chỉ ôm cô gái trong ngực, cầm tay của nàng lên mở miệng: "Tam nhi làm gì phải tự mình đánh nàng ta, tay có đau hay không? Người ta cho xoa xoa nàng. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Chúng quan viên phía dưới không thể tưởng tượng nổi nhìn Hiên Viên Vô Thương, không có lầm chứ? Hi vương phi tương lai đó ném ngã người ta, còn đạp người ta nữa đó, mà Hi vương gia khát máu trong thiên hạ không ai không biết, không người nào không hiểu, thế nhưng dịu dàng cầm tay của nàng ta lên, hỏi tay nàng có đau không? Còn xoa xoa nữa chứ?

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng cọ xát trong ngực hắn, mặc dù cảm thấy nữ nhân đã dựa vào trong ngực hắn tuy đáng đánh đòn, nhưng tội cũng không đáng chết, đang suy nghĩ Thương Thương nhà bọn nàng là vì nguyên nhân gì mà giết nữ nhân kia, nhưng trong lòng của nàng vẫn cực kỳ cao hứng!

Nhìn Hiên Viên Ngạo đang nổi giận một chút, Hiên Viên Vô Thương gắp lên món ăn đút Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi dùng bữa!" Giống như chuyện ở chỗ này không hề có quan hệ với hắn.

Bụng Vũ Văn Tiểu Tam còn chưa có ăn no, tự nhiên cũng không có nhiều thời gian rãnh rỗi trông nom những người khác, liền nuốt thức ăn vào.

Thân thể Hạ Nhược Hàn run rẩy quỳ gối giữa đại điện, run lẩy bẩy mở miệng: "Nếu Tam vương gia và Hi Vương Gia không hài lòng với họ? Hạ quan sẽ thay đổi người tới hiến vũ ngay!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu liếc hắn một cái, quả nhiên là cực kỳ ngu xuẩn. Nàng không hiểu chính trị một chút nào mà cũng có thể nhìn ra, vậy mà một Thành chủ như hắn lại không nhìn ra được?

Ngay sau đó một âm thanh rất có từ tính vang lên ở bên tai nàng: "Tam nhi nếu lại nhìn hắn, người ta liền giết hắn!"

Mỗ nữ giật giật khóe miệng, im lặng quay đầu: "Ta miệt thị(3) hắn cũng không được sao?"

https://thuviensach.vn

"Không được!" Cực kỳ bá đạo!

Ngửa mặt lên trời trừng mắt, cầm một đôi đũa khác giúp hắn ăn cơm.

Hiên Viên Ngạo vốn là tức giận, nhìn lại hai người này không coi ai ra gì đút nhau ăn, hỏa khí càng thêm dâng trào!

Nhìn Thành chủ quỳ gối trong đại điện, lạnh giọng mở miệng: "Thân là người đứng đầu một thành, đang đương đầu với quốc nạn(4), quân đội của Mông Man đế quốc đã dẫn binh đến dưới thành, ngươi còn có ý định ở chỗ này uống rượu mua vui sao!"

Giọng nói cực kỳ lạnh lẽo, làm cho người nghe không nhịn được mà run rẩy!

Hạ Nhược Hàn sợ đến trắng bệch cả mặt, không ngừng dập đầu: "Vương Gia, hạ quan biết sai rồi! Xin Vương Gia tha cho hạ quan lần này!"

Đôi mắt lạnh như băng quét một vòng thân thể đám nữ nhân đang run rẩy: "Tất cả đều cút ra ngoài cho Bổn vương!"

"Dạ!" Các nữ nhân đứng lên, tháo chạy thật nhanh.

"Người tới, lôi hắn ra ngoài chém cho Bổn vương! Nếu dọc đường còn có quan viên như hắn, cũng giết chết hết luôn!" Hừ lạnh một tiếng, nhìn thân thể mọi người đang run rẩy.

"Vương Gia, tha mạng! Tha mạng!" Hạ Nhược Hàn cao giọng sợ hãi kêu la.

Một nam tử có vẻ mặt gian xảo tiến lên, quỳ xuống mở miệng: "Vương Gia, gặp lúc Mông Man đế quốc vừa tiến quân, tại sao chúng ta có thể vào lúc này chém giết thành chủ một thành? Huống chi mặc dù Hạ Thành chủ

https://thuviensach.vn

có lỗi, nhưng không lớn tới nỗi phải chết, kính xin Vương Gia xử lý nhẹ thôi!"

"Bổn vương làm việc như thế nào, còn cần ngươi phải tới dạy sao?" Giọng điệu lạnh lùng truyền đến, nghe không ra chút tâm tình nào.

Người nọ lập tức quỳ xuống, điên cuồng dập đầu: "Vương Gia thứ tội! Thuộc hạ biết sai rồi!"

"Bãi bỏ chức quan, cách chức làm thứ dân!" Chín chữ, quyết định vận mạng của hắn.

Nam tử có vẻ mặt gian xảo trợn to mắt, liên tục dập đầu!

Hiên Viên Vô Thương ngẩng đầu lên nhìn Phó Thành Chủ một chút, người này ngồi ở một bên nửa ngày cũng không có lên tiếng, mặt đầy chánh khí, lạnh nhạt mở miệng: "Ngạo, chém giết Thành chủ, quả thật bất lợi cho việc quản lý Tấn Dương."

Hiên Viên Ngạo sững sờ, lúc này hiểu ý: "Phó Thành Chủ thăng chức lên Thành chủ, Bổn vương lập tức viết thư, để hoàng huynh truyền đạt chiếu thư!"

Phó thành chủ kia sải mấy bước lên phía trước: "Hạ quan lĩnh mệnh!"

Dứt lời ngẩng đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương, trên mặt đầy vẻ cảm kích.

Hiên Viên Vô Thương cũng không nhìn hắn, chỉ dịu dàng mở miệng hỏi Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi, ăn no chưa?"

"Ăn no! Thương Thương thì sao?" Hoàn toàn không coi ai ra gì, trên thực tế chuyện bắt giam này cũng không liên quan gì đến nàng.

"Thương Thương cũng ăn no rồi, Ngạo, chúng ta đi trước!" Nói xong không đợi Hiên Viên Ngạo đáp lời, liền mang theo Vũ Văn Tiểu Tam rời đi.

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Ra khỏi đó, tâm trạng Vũ Văn Tiểu Tam có chút phức tạp, không ngờ phạm vi chìm nổi của quan trường lại lớn như vậy. Mấy canh giờ trước vẫn thuận lợi vui vẻ làm thành chủ, hiện tại lại trở thành một thi thể không đầu!

"Có phải Tam nhi không thích quan trường đúng không?" Hắn dễ dàng nói ra suy nghĩ của nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn hắn một chút, rồi sau đó gật đầu một cái: "Ừ, không thích!" Hơn nữa còn là vô cùng không thích, bởi vì Hiên Viên Ngạo muốn chém thành chủ kia, tuyệt đối không chỉ có hôm nay, một việc đơn giản như vậy!

Nhìn ra nghi ngờ của nàng, hắn nhẹ giọng mở miệng: "Phó Thành Chủ tên Từ Phong, là người của Thừa Tướng."

"À?" Mấy ngày nay nàng cũng mơ hồ hiểu Thừa Tướng muốn tạo phản, nếu như vậy thì tại sao bọn họ lại muốn đặc biệt cất nhắc tên Từ Phong gì đó?

"Mặc dù Từ Phong là người của Thừa Tướng, nhưng là bị che mờ, cũng không biết tâm tư của Thừa Tướng, nếu trừ một điểm này đi thì cũng là người yêu nước!" Hắn thong thả ung dung giải thích với nàng.

"Cho nên chàng muốn hắn giả vờ lấy lòng Thừa Tướng, thuận tiện tương kế tựu kế sao?" Vũ Văn Tiểu Tam cũng nhanh chóng nghĩ thông suốt.

Hắn sờ sờ cái mũi của nàng: "Tam nhi của ta, thật sự rất thông minh!"

Sau khi nói xong ôm lấy nàng, bay lên nóc nhà, để cho nàng tựa vào bả vai của mình, hai người cùng nhau ngửa đầu nhìn bầu trời đêm. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, ta không thích những chuyện này!" Mặc dù nàng thích tiền, thích thân phận cao quý, nhưng lại không thích những chuyện âm mưu hay dương mưu này!

"Sau khi chiến tranh chấm dứt, chúng ta ẩn cư có được không?" Dịu dàng mở miệng hỏi hắn.

"Chàng cam lòng không?" Thân Vương của Hiên Viên đế quốc cùng Nhiếp Chính vương của Dạ Mị đế quốc, thân phận cao quý như vậy, vô luận là người nào đều không có thể dễ dàng chịu để xuống?

"Với Thương Thương mà nói, chỉ cần có Tam nhi, đã đủ rồi!" Chỉ cần có nàng làm bạn, hắn cái gì cũng có thể không cần!

Từ một khắc hắn yêu nàng, trong tim của hắn trừ nàng, thì không còn thứ khác.

"Tốt! Vậy chúng ta đi ẩn cư! Tìm một nơi non xanh nước biếc, sống cuộc sống chỉ có hai chúng ta! Không đúng, còn phải mang theo Tiểu Nguyệt. . . . . ."

Giọng nói của một tên nam nhân tràn đầy ghen tuông vang lên: "Tại sao còn có Tiểu Nguyệt?"

"Bởi vì ta có quan hệ rất tốt với nàng!" Giọng nói như chuyện đương nhiên vang lên.

"Nàng không thấy Tiểu Nguyệt nên lập gia đình rồi sao?"

"Ách, cái này, để ta suy nghĩ thật kỹ đã. . . . . ."

"Thật sự nên lập gia đình rồi!" . . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hậu viện, bốn cô gái ngó dáo dác, một cô gái nhỏ giọng mở miệng: "Động tác nhanh lên một chút!"

"Như Yên, chúng ta làm như vậy, nếu như bị phát hiện thì làm thế nào? Ngươi không nhìn thấy bọn Nguyệt nhi đều chết hết rồi sao, đến tay của ta cũng bị phế! Còn có. . . . . ." Một cô gái có lá gan nhỏ mở miệng hỏi, đã là có tâm tư muốn bỏ cuộc.

Chú thích:

(1) Trượng nhị hòa thượng: câu này đầy đủ là "Trượng Nhị hòa thượng mạc bất trứ đầu não" = (nghĩa đen) sờ không tới được suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng.

Câu này xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung "Bát Quái" La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trượng Nhị hòa thượng (hòa thượng cao hai trượng ^^). Trượng Nhị hòa thượng khi chỉ đạo xây dựng La Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trượng Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.

Bởi vậy, mọi người đều nói 'Sờ không tới suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng', về sau câu này được truyền miệng và nhiều khi được lược bớt còn "摸不着头脑" (sờ không được suy nghĩ) với ý nghĩa: mù mờ, không thể hiểu rõ sự việc.

(2)Hành phòng: hay đầy đủ là hành phòng sự, chỉ việc sinh hoạt vợ chồng

(3)Miệt thị: cái nhìn khinh thường

https://thuviensach.vn

(4) Quốc nạn: tai họa của quốc gia

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 27: Để bổn vương phi nói cho ngươi biết, yêu cầu gả vào vương phủ

"Nếu ngươi không phải dám, ngươi có thể trở về! Đây là lúc chúng ta phải đánh cược một trận! Thay vì cả đời làm một vũ cơ nho nhỏ, chẳng thà liều chết đánh cuộc một lần! Chỉ cần có thể leo lên giường của bất kỳ người nào trong bọn họ, tương lai đều có thể bay lên cao làm phượng hoàng! Nếu thành công leo lên giường của thái tử Long Diệu đế quốc đó, nói không chừng chúng ta có thể làm hoàng hậu! Mà không phải vương phi của Tam vương gia đã chết rồi sao? Đây cũng là cơ hội cho chúng ta! Còn có Hi Vương Gia đó, dáng dấp đẹp như thế, nếu có thể ngủ chung một đêm với hắn, dù lập tức chết cũng đáng!" Cô gái được gọi là"Như Yên" đó tự cho là hợp tình hợp lý phân tích.

"Nhưng Hi Vương Gia và Hi vương phi tương lai đó thật sự là quá kinh khủng, ngươi nói chúng ta có thể thành công sao? Nếu là không thành công, vậy thì. . . . . ."

Lời này của nàng lập tức nhận lấy được sự tán thành nhất trí của ba người còn lại.

"Không có việc gì! Nhìn!" Nói xong lấy ra một bọc giấy nhỏ. . . . . .

"Cái đó là gì vậy?" Lời nói này rõ ràng là cùa cô gái nhát gan nhất mở miệng hỏi.

"Đây là cực phẩm mị dược của một người thần bí cho ta, chỉ cần hít vào một chút. . . . . Ha ha. . . . . ." Nàng tựa như đã thấy được ánh sáng của

https://thuviensach.vn

thắng lợi "Ta chỉ cần nó đặt ở cửa là được, cửa vừa mở ra. . . . . ."

. . . . . .

"Thương Thương, ta cho chàng biết một bí mật!" Đột nhiên Vũ Văn Tiểu Tam nhớ tới chuyện ở hội hoa đăng mấy ngày trước đây, về chuyện nàng là người xuyên không, sớm muộn gì cũng phải nói cho hắn biết!

"Bí mật gì?" Hắn quay đầu nhìn nàng, mặt đầy nhu tình, nha đầu này còn có bí mật sao?

"Thật ra thì ta không phải là Vũ Văn Tiểu Tam!" Nàng vừa nói vừa nhìn vẻ mặt của hắn "Bây giờ, bất luận chàng nghe được cái gì, cũng không được kinh ngạc, còn có. . . . . ." Nàng muốn nói lại thôi nhìn hắn.

"Ừm! Còn có cái gì?" Tuy nàng nói nàng không phải là Vũ Văn Tiểu Tam, hắn có chút không dám tin. Nhưng mà không cần biết nàng là ai, cũng không có gì đáng kể! Bởi vì hắn chỉ biết, người nữ nhân hắn yêu chính là nàng, ngoài ra không còn gì khác.

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam do dự thật lâu, cắn răng mở miệng: "Còn nữa, coi như sau khi nghe, dù chàng cảm thấy kỳ quái, không thể tiếp nhận, chàng cũng đừng đi tìm cao tăng đắc đạo gì đó tới bắt ta đó!"

Sau khi hắn nghe xong, dở khóc dở cười nhìn nàng, ngón tay thon dài sờ sờ mũi của nàng: "Nghĩ gì thế, còn tìm cao tăng tới bắt nàng...Nàng cho là nàng là yêu quái sao?"

"So yêu quái còn kinh khủng hơn!" Nàng hiếm khi lại nghiêm túc như vậy.

"Tam nhi nói đi, Thương Thương gan lớn, không sợ! Coi như Tam nhi là yêu quái, Thương Thương cũng yêu!" Nói xong ôm nàng lên trên đùi, ôm vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

"Chàng mới là yêu quái!" Mỗ nữ hét to một tiếng.

Khẽ cười một tiếng, siết chặt gương mặt của nàng: "Dạ! Dạ! Dạ! Ta là yêu quái, Tam nhi là tiên nữ!"

Lời này ngược lại chọc cho Vũ Văn Tiểu Tam bật cười: "Chàng đúng là chân chó(1) mà! Thật ra thì ta không phải là người của thế giới này, ta đến từ mấy ngàn năm sau." Sau khi nói xong rất chăm chú nhìn ánh mắt của hắn, không buông tha bất cứ vẻ mặt nào của hắn.

"Mấy ngàn năm sau?" Theo biểu hiện trước kia của nàng, hắn hoàn toàn có lý do suy đoán nha đầu này lại lâm vào tròng tưởng tượng rồi, nhưng nhìn bộ dáng nghiêm túc của nàng, lại không giống như đang giả bộ.

"Kiếp trước, tên của ta cũng gọi là Tiểu Tam. Ở nơi đó của chúng ta, nam nữ có thể tự do yêu đương, luật pháp quy định một nam nhân chỉ có thể có một thê tử, mà nữ nhân cũng chỉ có thể kết hôn với một nam nhân. Mỗi người sinh ra đều ngang hàng như nhau, không có Hoàng đế, cũng không có Vương Gia." Nàng quay đầu, mắt nhìn về phía bầu trời. Đáy mắt tràn đầy hoài niệm, như đang suy nghĩ nhớ tới thế giới kia, thế giới có ba mẹ của nàng.

"Vậy làm sao Tam nhi đi tới nơi này được?" Nhìn ánh mắt nàng nhìn về hư không, hắn cũng đọc được một vài ý nghĩ trong lòng nàng, cho nên đã tin...lời nói của nàng. Đây cũng là nguyên nhân nàng thường không để Mặc và Ngạo ở trong mắt sao? Trước kia còn tưởng rằng chỉ vì nàng gan lớn không sợ chết! Đồng thời cũng đã hiểu vì sao nàng theo đuổi sự duy nhất. (ý a này nói VVTT theo đuổi sự duy nhất trong tình cảm ấy)

"Ai, đừng nói nữa, ngày đó ta đi trên đường, mắng to một tiếng về phía ông trời. Sau đó liền bị sét đánh, kế tiếp liền đến nơi này, vừa tỉnh thì đã ở trong người của Vũ Văn Tiểu Tam rồi, khi đó nàng ta đã tự vận!" Nhớ tới

https://thuviensach.vn

chuyện này nàng đã cảm thấy cực kỳ lừa bịp, mặc dù nàng vẫn rất muốn xuyên qua không sai, nhưng chỉ mắng ông trời là có thể xuyên qua. . . . . .

Khụ khụ, sớm biết thì đã sớm mắng rồi!

Hắn vừa nghe, cũng rất sợ, ôm chặt nàng: "Về sau lúc sét đánh, không cho phép Tam nhi ra cửa!" Hắn không suy nghĩ chuyện này kỳ quái, mà là. . . . . Nếu thiên lôi dẫn nàng tới, nói không chừng một ngày kia, nàng lại bị thiên lôi mang đi, hắn không thể mất nàng, cũng không thể rời bỏ nàng!

"Lúc sét đánh bình thường trời cũng mưa xuống, tại sao ta lại muốn chạy ra ngoài? Chàng cho rằng ta ngu à?" Ngửa mặt lên trời liếc mắt, hắn cũng quá coi thường sự thông minh của nàng rồi?

Hắn vừa nghe, trên dung nhan như cánh hoa đào đều là ý vị dở khóc dở cười, hình như nha đầu này luôn không hiểu được ý tứ của hắn!

"Vậy Tam nhi sẽ rời bỏ ta sao?" Lúc hỏi vấn đề này, thân thể hắn hơi run rẩy.

Nàng quay đầu lại nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn, cọ xát trong ngực hắn: "Thật ra thì người ta cũng không biết."

Hắn ôm chặt nàng, ở bên tai nàng cắn răng mở miệng: "Thương Thương không để cho nàng đi! Không để cho nàng đi!" Nếu như chết, hắn có thể phụng bồi nàng. Nhưng nếu như nàng trở về thế giới kia của nàng, thì hắn đi đâu mà tìm nàng đây?

"Tốt! Không đi! Người ta cũng không bỏ được Thương Thương!" Nàng nhẹ giọng mở miệng, vừa là trấn an hắn, cũng là an ủi mình. Nếu ông trời cho nàng đi đến nơi này, nhất định sẽ không mang nàng đi, đúng không?

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cách đó không xa, trong đình viện, một bóng dáng lãnh ngạo cô đôc nhìn hai người đang dựa vào nhau trên nóc nhà. Môi lạnh lẽo giác nâng lên một nụ cười khổ, đứng ở tại chỗ, muốn đi lại không di chuyển được bước chân.

"Ngươi thích nàng?" Một âm thanh sảng lãng vang lên từ phía sau.

Hắn cứng đờ, không quay đầu lại, cũng không có mở miệng.

Nam tử một thân cẩm bào màu vàng, đứng ở bên cạnh hắn: "Nữ nhân kia, quả thật rất đặc biệt, chỉ là ta không hiểu. Nếu ngươi thích, tại sao lại buông tay?"

Đợi nửa ngày, lúc nghĩ là hắn sẽ không mở miệng, một giọng nói lạnh như băng lại vang lên. . . . . .

"Nếu như có thể, dù phụ cả thiên hạ, ta cũng không muốn buông nàng ra." Sâu kín mở miệng, trong đôi mắt lạnh lẽo kia tràn đầy ưu thương.

Long Ngạo Thiên ngẩn ra, có chút kinh ngạc khi nghe được lời nói đó từ miệng của hắn.

"Vậy bây giờ ngươi dự định làm sao?" Hiên Viên Ngạo là đệ đệ của nhị ca, mặc dù không có giao tình sâu đậm với hắn, nhưng hắn vẫn không tự chủ được mà lấy thân phận huynh trưởng quan tâm hắn ta.

"Ta đã đồng ý với hoàng huynh lấy quốc sự làm đầu!" Nói xong thì không còn hơi sức nói thêm gì nữa, chuẩn bị xoay người rời đi.

"Nếu không để ý, chúng ta đi ra ngoài uống một chén được không?" Theo nguyên tắc, bọn họ là người chuẩn bị lao tới chiến trường, không nên uống rượu. Nhưng mà. . . . . .

https://thuviensach.vn

Bước chân của Hiên Viên Ngạo dừng lại, ngay sau đó điểm mủi chân, tung người nhảy một cái, bay về phía bên ngoài bức tường. Khóe môi cương nghị của Long Ngạo Thiên nâng lên một nụ cười sảng lãng, điểm mủi chân một cái, cũng nhảy ra ngoài. . . . . .

Thân là chủ soái, dẫn đầu đi ra ngoài uống rượu là phạm vào quân pháp, leo tường đi ra ngoài không thể nghi ngờ là biện pháp tốt nhất!

. . . . . .

"Thương Thương, mệt!" Nàng ngẩng đầu lên ngáp một cái.

"Vậy chúng ta đi ngủ!" Dịu dàng mở miệng, rồi sau đó ôm lấy nàng phi thân xuống.

"Thương Thương, ta phát hiện ta ngày càng lười rồi, bây giờ đi đường, ăn cơm đều có chàng hầu hạ!" Đây là một chuyện hạnh phúc cỡ nào! Kiếp trước nàng dù muốn cũng không dám tưởng tượng, bởi vì nam nhân ở hiện đại không có nội lực, làm sao chống đỡ nổi cả ngày lẫn đêm ôm người đi tới đi lui chứ?

Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khẽ: "Thương Thương nguyện ý phục vụ Tam nhi cả đời!" Cho nên Tam nhi ngàn vạn lần không được rời khỏi ta, ngàn vạn lần không được. . . . . .

Đến cửa, ánh mắt Hiên Viên Vô Thương căng thẳng, nhìn cánh cửa kia.

"Thương Thương, sao vậy?" Thấy hắn không đi nữa, nàng có chút kinh ngạc.

Môi mỏng nâng lên một nụ cười khát máu: "Lăn ra đây cho bổn vương!"

Ặc, có người?

https://thuviensach.vn

Chờ cả ngày cũng không có ai xuất hiện trước mặt bọn họ, "Thương Thương, có phải chàng lầm rồi không?" Không phải là quỷ chứ? Hơn nửa đêm rồi, không phải hắn đặc biệt hù dọa nàng chứ?

Ôm nàng càng chặt hơn một chút, dịu dàng mở miệng: "Tam nhi đừng sợ, không phải quỷ, là người!"

Ặc, trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam xuất hiện một chút thần sắc lúng túng, sao hắn biết mình cho là có quỷ? Khụ khụ. . . . . .

"Bổn vương lặp lại lần nữa, lăn ra đây!" Giờ phút này trong âm thanh tức giận rất có từ tính đã tràn đầy ý lạnh.

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam cũng nghe được bên trong phòng có một ít tiếng động, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, sẽ không thật sự có người muốn hại bọn họ chứ?

Đợi nửa buổi, vẫn không thấy có người ra ngoài.

Nội lực trong tay Hiên Viên Vô Thương đã vận chuyển, một cỗ khí cường đại như gió lốc từ từ tụ tập trong tay của hắn, cả hậu viện giống như cũng đung đưa theo. . . . . .

Không lâu lắm, một cô gái lảo đảo nghiêng ngã từ bên trong chạy ra. Chính là một trong những vũ cơ hiến vũ hôm nay, chỉ thấy thân thể nàng run lên, quỳ gối trước mặt bọn họ: "Hi Vương Gia, dân nữ đáng chết! Xin ngài tha cho ta đi, ta chỉ là bởi vì quá ngưỡng mộ ngài, mới có thể lẻn vào trong phòng của ngài. . . . . làm ra chuyện như vậy, van ngài tha cho dân nữ lần này đi!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, mắt hạnh trợn to, rất căm tức nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái. Đáy mắt đều là ý vị chỉ trích, đều tại chàng, dáng dấp đẹp trai như vậy làm gì!

https://thuviensach.vn

"Tha ngươi lần này? Vậy ngươi còn muốn có mấy lần?" Âm thanh mỗ nữ vô cùng âm trầm, để cho những người như thiêu thân này từng bước từng bước leo lên giường Thương Thương nhà nàng sao? Nàng còn không có hồ đồ như vậy đâu? Coi Vũ Văn Tiểu Tam nàng là ngồi không sao?

"Hi vương phi, nô tỳ biết sai rồi, người tạm tha cho nô tỳ đi! Lại nói nam tử tam thê tứ thiếp là bình thường, người thân là đương gia chủ mẫu, vốn là nên rộng lượng!" Nàng kia quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, đáy mắt hàm chứa chút tinh quang.

Đáy mắt Hiên Viên Vô Thương thoáng qua một tia sát ý, đang muốn động thủ, lại bị Vũ Văn Tiểu Tam ngăn cản, chui từ trong ngực của hắn ra ngoài, thong thả đi từng bước đến trước mặt cô gái kia: "Lời này của ngươi nói cũng có lý!"

Lời này vừa rơi xuống, đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, nhìn cô gái Hồng Y phía trước, mặt đầy không vui!

Mà cô gái đang quỳ, ánh mắt bỗng sáng lên, tràn ngập mong đợi nhìn nàng.

Tiếp Vũ Văn Tiểu Tam ở trước mặt của nàng ta quan sát một phen: "Nhưng mà, muốn vào Hi vương phủ của chúng ta, phải theo quy củ! Phải xem ngươi có vui lòng chấp nhận không!"

"Bất luận quy củ là gì, nô tỳ cũng nguyện ý!" Lúc này vũ cơ kia liền đồng ý.

"Vậy hãy để cho bổn vương phi tới nói cho ngươi biết! Đầu tiên, tất cả cô gái muốn vào Hi Vương phủ, đều phải tự nguyện đổi tên là tiện nhân! Ngươi có bằng lòng hay không?" Đặc biệt sao? Là một tiện nhân lại dám đánh chủ ý lên Thương Thương nhà nàng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt nàng ta lập tức cứng đờ, do dự một lát, điên cuồng gật đầu: "Nô tỳ nguyện ý, nô tỳ chính là tiện nhân!"

"Tiếp theo, khi tâm tình Vương Gia không tốt, hoặc là lúc không vui, ngươi nên tự giác chủ động vừa đánh mình mười mấy bạt tai, vừa cao giọng thét chói tai nói ngươi là tiện nhân, để lấy lòng Vương Gia! Ngươi có bằng lòng hay không?" Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam đã trở nên hòa ái dễ gần hơn.

Đáy mắt tà mị như hoa đào của Hiên Viên Vô Thương dính vào chút ý cười, nha đầu này!

Bộ dáng nàng ta không dám tin nhìn nàng, lại thấy trong mắt của nàng không hề có ý đùa giỡn. Mặt Hi Vương Gia cũng không biến sắc, vì vậy mạnh mẽ chống lên khuôn mặt tươi cười, gật đầu một cái: "Nô tỳ nguyện ý!"

"Nếu nguyện ý, hiện tại liền tự tát mình mấy bạt tai, luyện tập cho bổn vương phi xem một chút đi, xem tư thế động tác của ngươi có đúng cách hay không? Nếu đúng cách, vậy cửa thứ hai ngươi cũng được thông qua!" Đáy mắt mỗ nữ lóe ra chút đắc chí, giành đàn ông với ta, không chơi chết ngươi ta sống thật uổng!

Nàng kia hung hăng cắn răng, giơ tay đánh lên mặt mình: "Ta là tiện nhân! Ta là tiện nhân. . . . . ." Một cái tát lại một cái tát vô cùng vang dội.

"Lực độ này còn chưa đủ, tiếng nhỏ như vậy, Vương Gia cũng không nghe được, làm sao có thể lấy lòng Vương Gia đây?" Thật ra thì âm thanh đã vô cùng lớn, nhưng mà Vũ Văn Tiểu Tam nàng nói không đủ, chính là không đủ!

Lời này vừa rơi xuống, "Ba!" , "Ba!" , "Ba!" Âm thanh càng thêm chói tai, đánh hồi lâu, Vũ Văn Tiểu Tam không đành lòng nhìn khuôn mặt như đầu heo của nàng: "Nhìn khuôn mặt như hoa như ngọc của muội muội này,

https://thuviensach.vn

cũng đánh thành như vậy rồi, tỷ tỷ thật là đau lòng! Xem ra muội muội quả nhiên rất có thành ý tiến vào vương phủ!"

Nàng ta nghe nàng đã bắt đầu gọi mình là muội muội rồi, trong mắt đẹp liền lấp lánh kim quang, chẳng lẽ nàng đã thành công rồi sao?

"Được rồi, nếu muội muội có thể thỏa mãn những yêu cầu đó, nói vậy yêu cầu cuối cùng của vương gia, muội muội chắc cũng có thể thỏa mãn được thôi!" Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái, đi trở về bên người Hiên Viên Vô Thương. Lại nói nàng cũng hơi mệt mỏi, không có tâm tình lắm, chơi đùa không sai biệt lắm là được rồi.

Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khẽ, ôm nàng vào trong ngực, dịu dàng mở miệng: "Tam nhi mệt mỏi, vậy để cho người ta tới xử lý đi!"

Mỗ nữ liếc mắt nhìn hắn, rồi sau đó chui đầu vào trong ngực của hắn: "Được, để xem chàng xử lý như thế nào!"

"Nô tỳ nguyện ý, nô tỳ cái gì cũng nguyện ý!" Vũ cơ này không nghe rõ lời bọn hắn nói, trong đầu đều là ý nghĩ mình sắp biến thành phượng hoàng, điên cuồng gật đầu, biểu hiện thành ý của mình với bọn họ.

Môi mỏng khêu gợi khẽ mở, trên dung nhan xinh đẹp là tư vị khát máu, âm thanh lại rất có từ tính, cực kỳ dịu dàng: "Yêu cầu cuối cùng của Bổn vương rất đơn giản, chỉ cần cô nương tự chặt hai tay cùng hai chân của mình, rồi móc hai mắt của mình, tiếp đó cắt rơi đầu lưỡi của mình, cuối cùng đi phơi khô cho bổn vương, để không có việc gì lấy ra cho vương phi chơi đùa là xong rồi!"

Vũ Văn Tiểu Tam che dạ dày của mình lại, mặt không dám tin nhìn gò má tuyệt mỹ của hắn. Không phải chứ, sao hắn lại ác tâm như vậy? Còn nữa, tại sao phải cho nàng chơi đùa hả? Nàng mới không chơi đồ ác tâm như vậy đâu!

https://thuviensach.vn

Nàng ta nghe xong lời nói của Hiên Viên Vô Thương, càng nghe sắc mặt càng trắng bệch, cuối cùng xụi lơ trên mặt đất. Rốt cuộc hiểu rõ nãy giờ mình đang bị người ta đùa bỡn, hơn nữa trong mắt người nam nhân này, mình ngay cả một con kiến hôi cũng không bằng!

"Sao? Không muốn?" Nam tử tuyệt mỹ bước từng bước đến gần nàng ta, giống như câu hồn từ trong địa ngục khiến cho người ta sinh ra nỗi sợ hãi từ tận đáy lòng.

Nàng kia bị dọa đến run rẩy cả người, quỳ lui từng bước từng bước về phía sau: "Hi Vương Gia, nô tỳ thật biết sai rồi, ngài tạm tha cho nô tỳ lần này đi!"

Vũ Văn Tiểu Tam kéo kéo vạt áo của Hiên Viên Vô Thương, đáy mắt ám hiệu ý vị rõ ràng. Mặc dù nàng rất ghét nữ nhân này, nhưng còn không đến mức muốn mạng của nàng, cho chút giáo huấn là đủ rồi.

Nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, ho nhẹ một tiếng, rồi sau đó mở miệng: "Cút!"

Cái chữ này vừa ra, nàng kia như nhặt được đại xá, liều mạng chạy ra ngoài. Nhưng nàng ta không nhìn thấy phía sau mình, có một bóng dáng quỷ mị đi theo.

"Thương Thương, lời nói lúc nãy của chàng rất dọa người đó!" Nàng ôm cổ hắn, cười vui sướng.

Cúi đầu ở trên môi của nàng nhẹ nhàng liếm một cái: "Tam nhi không thích?"

"Ách, tàm tạm!" Trả lời một câu rất đúng trọng tâm như vậy.

"Đi ra đi!" Âm thanh rất có từ tính lại vang lên.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn chung quanh, còn có người sao?

Tiếp đó một nam tử mặc áo trắng với khuôn mặt tươi cười xuất hiện ở trước mặt bọn họ, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con tràn đầy nụ cười, còn ẩn chứa chút ý vị lấy lòng, âm thanh ngọt ngào vang lên: "Hoàng thúc. . . . . ."

"Chơi rất vui sao?" Giọng nói tà mị vang lên, rồi sau đó quay đầu lạnh lùng quét hắn.

Đôi mắt như lưu ly mơ hồ có thủy quang thoáng qua, âm thanh khả ái vang lên lần nữa: "Hoàng thúc, người ta nào có chơi!" Cứ giả bộ ngu cho thỏa đáng.

“Độc phấn bị vẩy vào trong phòng bổn vương, là của ngươi sao?" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, cho dù ai đều không nhìn ra tâm tình của hắn được "Có phải Triệt gần đây thật muốn thành thân đến điên rồi không? Nên không kịp chờ đợi hoàng thúc trở về thành toàn cho cháu phải không?"

"Hoàng thúc, người ta biết sai rồi, ngươi tạm tha cho người ta lần này đi. Người ta chỉ vì muốn thử dò xét năng lực phản ứng của hoàng thúc thôi!" Trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con của mỗ Triệt đều là nụ cười lấy lòng.

"Chẳng lẽ không phải cháu muốn chờ hoàng thúc trúng kịch độc, sau đó chạy đến nói thật may là cháu tới kịp thời. Tiếp thì giúp hoàng thúc giải độc, sau đó thuận nước đẩy thuyền đi theo đến chiến trường, đúng không?" Trên dung nhan như cánh hoa anh đào tràn đầy nụ cười xinh đẹp.

Thấy toàn thân Hiên Viên Triệt đang run lên, trong nháy mắt khuôn mặt vô cùng xấu hổ, đều bị nhìn ra rồi!

Co rúm lại nhìn hoàng thúc của mình, đồng thời sử dụng ánh mắt cầu cứu tới Vũ Văn Tiểu Tam trong ngực hắn, đáng tiếc Vũ Văn Tiểu Tam đã ngủ rồi.

https://thuviensach.vn

Nghe hô hấp đều đặn của tiểu nữ nhân trong ngực, hắn cúi đầu nhìn nàng một chút, chắc là đã ngủ rồi, cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt. Trước kia nếu Triệt xuất hiện, dù nàng không kích động, cũng quyết không ngủ!

Tràn đầy cảnh cáo nhìn Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Triệt sững sốt, lúc này liền vung tay lên, mấy độc phấn trong phòng liền tiêu tán ở trong không khí. Bước vào phòng, đặt Vũ Văn Tiểu Tam lên trên giường, rồi sau đó nhẹ nhàng đắp chăn lên cho nàng, sờ sờ mặt của nàng, tiếp theo từ căn phòng kia lui ra ngoài.

Hiên Viên Triệt chờ ở cửa: "Hoàng thúc, hoàng tẩu….À không, hoàng thẩm giống như bị trúng độc rồi!"

"Cháu nhìn ra độc đó sao?" Nhìn chằm chằm hắn, trong đôi mắt tà mị như hoa đào dấy lên một tia sáng hi vọng. Nếu bàn về dùng độc, thế gian này chỉ có Hiên Viên Triệt là lợi hại nhất.

"Hắn là ‘triền miên’ đi!" Đôi mắt như lưu ly mang theo một chút phiền não, lông mày cũng nhíu chặt lại một chỗ. Hoàng tẩu chơi vui như vậy, không thể gặp chuyện không may được!

Mấy ngày trước đây hắn đã cảm thấy hoàng tẩu có chút không đúng, nhưng tình trạng vẫn không rõ ràng lắm. Hôm nay lại thấy mi tâm của nàng đã mơ hồ lộ ra một điểm đen.

Nhưng thật kỳ quái, người trúng độc chỉ cần lộ ra điểm đen đó thì sẽ phát độc lần thứ nhất. Vì sao hoàng tẩu một chút phản ứng cũng không có?

"Cháu có thể có biện pháp giải không?" Giờ phút này ánh mắt hắn đã tràn đầy mong đợi.

"Hoàng thúc, thúc nên biết rằng độc trên người hoàng thẩm cần máu của Xà Vương, nhưng là trên đời này căn bản cũng không có xà vương!"

https://thuviensach.vn

Thật ra thì trên cái thế giới này vẫn có một con xà vương, nhưng hắn không thể nói cho hoàng thúc biết, bởi vì con xà vương kia ở trong rừng rậm Tử Vong. Lại không nói lấy máu của Xà Vương phải trải qua cửu tử nhất sinh, phàm là người đi vào rừng rậm tử vong thì không thể sống sót đi ra! Tin tức này, hắn cũng chỉ vô tình biết được vào mấy ngày trước.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ tràn đầy thất bại, hắn không thể tưởng tượng được bộ dáng nàng lúc chịu đựng khổ sở sẽ ra sao? Chỉ mới tưởng tượng thôi mà hắn đã cảm thấy đau lòng khó nhịn rồi!

"Hoàng thúc, ngài cũng đừng quá chán nản như vậy.....Có lẽ còn có thể xoay chuyển mà!" Âm thanh ngọt ngào vang lên, khuôn mặt tinh xảo như con nít giơ nâng lên một nụ cười tinh khiết như tinh linh.

"Xoay chuyển?" Quay đầu nhìn hắn, trong mắt dính vào một chút nghi ngờ.

"Ừm! Theo nguyên lý mà nói, hoàng thẩm nên bị độc phát mấy lần rồi. Nhưng ta xem bộ dạng của nàng, không hề giống dáng vẻ đã bị độc phát, mặc dù không biết nguyên do là gì? Nhưng nhất định là có chút hi vọng." Thật ra thì hoàng tẩu người rất tốt, cũng chơi rất vui. Hắn cũng rất thích, cho nên hắn cũng không hi vọng hoàng tẩu xảy ra chuyện gì.

"Đáng tiếc thần y không có ở đây!" Có chút phiền muộn vuốt vuốt mi tâm.

"Hoàng thúc, thuyền tới đầu cầu tự nhiên sẽ thẳng thôi”

Hắn vừa nghe liền ngẩn ra, rồi gật đầu một cái.

"A, đúng rồi, người ta tới là nói cho thúc biết một tin. Nguyệt Dịch Thừa không chỉ cài một tai mắt trong quân doanh, hơn nữa một vài ngày trước, đại hoàng huynh đã tra ra được." Bất luận tra được chính là người nào, bọn họ đều không hy vọng là người kia, nhưng cố tình lại là người đó!

https://thuviensach.vn

Than nhẹ một tiếng, đã biết người hắn muốn nói là ai, dừng một chút: "Chờ mọi chuyện kết thúc, hoàng thúc hi vọng các ngươi có thể tha cho hắn một mạng!"

Bĩu môi, có chút bất mãn nhìn hắn: "Hoàng thúc, tại sao thúc luôn thiên vị như vậy! Hừ, Triệt không thích thúc nữa!"

"Thật ra thì hoàng thúc cũng không phải là rất ưa thích cháu, hơn nữa còn tương đối ghét. Nếu hai chúng ta đều ghét nhìn nhau, hoàng thúc nên đưa cháu đến chỗ Thái hậu vậy. . . . . ."

"Không có! Không có!" Hiên Viên Triệt điên cuồng lắc đầu "Hoàng thúc, người ta thật sự rất thích thúc, cho nên người ta tin tưởng thúc nhất định sẽ không bán đứng người ta, đúng không?"

Nói xong cặp mắt to ngập nước kia hàm chứa chút lệ quang nhìn hắn, hoàng thúc quá độc ác! Chẳng lẽ thúc ấy muốn hắn bỏ mệnh nơi thiên nhai(2) sao?

Một cái tát đánh lên đầu của hắn: "Cái tên tiểu tử này!"

Khuôn mặt tinh xảo như trẻ con bỗng cứng đờ, le lưỡi một cái với Hiên Viên Vô Thương, tại sao hiện tại thúc ấy cũng thích đánh lên đầu của hắn? À không…..không phải đánh mà là sờ. . . . . .

"Vương Gia, cô gái kia, đã xử trí theo phân phó của ngài!" Phế bỏ tứ chi, móc hai mắt và cắt đầu lưỡi. Vương Gia kia ho khan một tiếng, bọn họ tự nhiên có thể hiểu được hàm nghĩa(3).

Hiên Viên Triệt run lên, vẻ mặt e thẹn mở miệng: "Là người ta hại nàng!" Nếu không phải hắn ra chủ ý, cho nàng một bọc độc phấn, lừa nàng là xuân dược, chắc hẳn nàng cũng sẽ không đánh bạo tới trêu chọc hoàng thúc!

https://thuviensach.vn

"Triệt rất đau lòng sao?" Quay đầu nhìn khuôn mặt kia dường như đang rất khó chịu.

Mặt mỗ Triệt đầy tự trách, đáy mắt thậm chí xuất hiện lệ quang trong suốt, liều mạng gật đầu: "Ừ, đúng, người ta rất áy náy!" Chỉ là đôi mắt tinh khiết đó thoáng qua một tia giảo hoạt.

"Nếu Triệt đã áy náy như vậy, là đang nhắc hoàng thúc vẫn chưa có cảm tạ ân tình cháu tặng độc phấn cho nàng sao? Nếu không hay là để cho cháu đi bồi nàng đi, cháu thấy thế nào?" Giọng nói đặc biệt êm ái, trực tiếp làm người ta dựng hết lông măng lên.

Hiên Viên Triệt toàn thân run lên, sống lưng mơ hồ có hơi tê dại, treo nụ cười tinh khiết trên mặt, lui về phía sau, một bước hai bước ba bước, rồi sau đó xoay người tháo chạy thật nhanh: "Hoàng thúc, người ta buồn ngủ quá, quay về ngủ đây!"

Nhưng một giây kế tiếp, cổ áo của hắn bị người từ phía sau bắt được, tránh thế nào cũng không thoát, vẻ mặt đưa đám quay đầu: "Hoàng thúc, ngươi tạm tha người ta đi?" Làm bộ đáng thương nhìn hoàng thúc, hy vọng có thể chiếm được chút đồng tình. Thật ra thì hắn chỉ là muốn chơi đùa một chút thôi, lại sợ hoàng thúc đuổi hắn trở về, mới có thể ra hạ sách này!

"Không phạt không được!" Âm thanh rất có từ tính vang lên, tràn đầy ý tứ nguy hiểm. Tiểu tử này, giả bộ đến nghiện rồi!

Hiên Viên Triệt một bộ dáng hiên ngang lẫm liệt: "Hoàng thúc, thúc muốn đánh thì đánh đi! Chỉ là đừng đánh ngực, nếu đánh chết thì làm sao bây giờ!"

"Ha ha. . . . . ." Từ sau lưng truyền đến một tiếng cười khẽ, cười đến bất an trong lòng càng sâu thêm, chỉ nghe người nọ mở miệng, "Hoàng thúc làm sao sẽ đánh lên ngực cháu chứ, vẫn theo quy củ cũ đi! Giống như lúc cháu không nghe lời khi còn bé vậy!"

https://thuviensach.vn

Khi còn bé? Dường như khi còn bé, lúc hoàng thúc dạy võ công cho hắn. Hắn luôn không muốn học, vì vậy võ công không học được bao nhiêu, nhưng khinh công dùng để chạy trốn thì lại rất lợi hại, mà cái quy củ cũ là gì? Còn chưa suy nghĩ xong. . . . . .

Một tiếng hét thảm vang lên: "Hoàng thúc, Triệt đã lớn như vậy, sao thúc còn đánh mông người ta. . . . . ."

Kêu thê thảm, nhưng đáy mắt như lưu ly lại thoáng qua một chút ý cười, cảm giác có người thương yêu cưng chiều như vậy, thật ra thì cũng rất tốt. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc cúi gằm đầu đứng ở trong doanh trướng của vương, chỉ chốc lát sau Hách Liên Dũng cũng vững vàng đi vào, hành lễ về phía Gia Luật Trục Nguyên: "Vương thượng!"

"Ừ, A Cổ Đạt Mộc nói hắn không có thấy lương thảo, ngươi có thấy không?" Giờ phút này âm thanh khí phách ẩn hàm chút tức giận.

"Hồi vương thượng, hạ thần cũng không thấy, đừng nói là lương thảo, đến cả binh sĩ cũng chưa từng thấy đi qua!" Hách Liên Dũng cũng rất kinh ngạc, hắn và A Cổ Đạt Mộc trông coi hai con đường, đều là con đường cần phải đi qua, không có lý do gì cả hai đều không thấy lương thảo!

"Chẳng lẽ là đi Giang Nam cùng Kinh châu bên kia?" Lông mày cuồng ngạo như ngọn núi nhướng lên, không cắt đứt được lương thảo cũng không phải chuyện lớn gì. Chủ yếu là bản đồ vận chuyển lương thảo đã đến tay hắn, hắn lại có thể vẫn không diệt được, thật là vô cùng nhục nhã!

Hoàn Nhan Trác phe phẩy cây quạt lông vũ, rồi sau đó cúi đầu mở miệng: "Nếu thật đúng như vương thượng dự đoán, đi đường bên kia sợ rằng lương thảo cần một chút thời gian nữa mới đến. Bây giờ chúng ta có thể phái người đi mai phục, tiêu diệt tất cả những người khả nghi!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi nghĩ Hiên Viên Mặc là người chết sao?" Lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, từ trước đến giờ Trác đều rất thông minh, tại sao có thể có suy nghĩ này, ở trong cảnh nội Hiên Viên đế quốc chặn lại từng người khả nghi, sợ rằng không được mấy ngày liền bị giết chết!

"Hạ thần suy tính không chu đáo, xin vương thượng thứ tội! Nhưng nếu nói như vậy thì quả thật không dễ giải quyết rồi!" Lông mày Hoàn Nhan Trác như ngọn núi nhíu lại chung một chỗ, đã lấy được bản đồ lương thảo, sau đó còn phải điều động binh lực nhưng vẫn không thu hoạch được gì, nếu bị truyền đi thì Mông Man đế quốc của bọn họ sợ rằng sẽ bị cười đến rụng răng!

"Báo! Vương thượng, thám báo(4) cầu kiến, nói là có quân tình khẩn cấp!" Một người mặc quân phục chạy vào.

"Truyền!" Âm thanh cuồng ngạo khí phách vang lên, trong lòng đã mơ hồ có chút dự cảm.

Một nam tử mặc bố y¬(5) vững vàng đi vào, quỳ gối dưới đất: "Vương thượng, tiểu nhân dò xét được lương thảo của Hiên Viên đế quốc đã vận chuyển tới biên quan. Quân đội của Long diệu đế quốc và quân đội của Dạ Mị đế quốc cũng gần đến điểm tiếp giáp của ngũ quốc, liên quân của Thanh Loan đế quốc cũng sắp đến rồi!"

"Rắm thối! Làm sao lương thảo có thể chuyển đến rồi!" Nếu đi Giang Nam, tuyệt đối không thể nào đến nhanh như vậy! “Có phải ngươi đã bị Hiên Viên đế quốc thu mua rồi đúng không, nên chạy tới đây báo tin tức giả?"

Thám báo này ngẩng đầu lên, lớn tiếng biện giải cho mình: "Tướng quân A Cổ Đạt Mộc, tiểu nhân trung thành với vương thượng có nhật nguyệt chứng giám, làm sao có thể bị thu mua! Tiểu nhân có thể không cần mạng, nhưng xin tướng quân đừng vu oan danh dự của tiểu nhân!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi!" A Cổ Đạt Mộc tiến lên, có ý muốn động thủ!

"A Cổ Đạt Mộc! Lui ra!" Âm thanh uy nghiêm vang lên, A Cổ Đạt Mộc ngoan ngoãn im lặng, hung hăng nhìn chằm chằm thám báo này, lui sang một bên.

"Tin tức có chính xác không?" Lương thảo chuyển đến, Dạ Mị đế quốc cũng ra tay sao?

"Hồi bẩm vương thượng, thiên chân vạn xác!" Giọng nói của thám báo này vô cùng kiên định, ánh mắt cũng vô cùng thẳng thắn!

"Đi xuống đi!" Nhàn nhạt phất phất tay.

"Tạ vương thượng tin tưởng!" Nói xong liền lui ra ngoài.

A Cổ Đạt Mộc rất tức giận nhìn bóng lưng của hắn: "Vương thượng, làm sao người để cho hắn chạy rồi. Hạ thần cho là dù không nghiêm hình tra khảo, cũng có thể ép hỏi thật tốt một phen!"

Ngờ đâu Gia Luật Trục Nguyên lại nhìn chằm chằm hắn và Hách Liên Dũng: "Trên đường các ngươi trấn giữ có xảy ra chuyện kỳ quái gì không?"

Hách Liên Dũng suy tư một lúc, liền mở miệng: "Không có!"

A Cổ Đạt Mộc vốn là chuẩn bị nói không có, chợt nhớ tới chuyện khôi hài kia: "Ta bên này ngược lại xảy ra một chuyện kỳ quái, có hơn ngàn binh lính, ai cũng ốm yếu. Hạ thần quan sát cẩn thận bước chân của bọn hắn, đúng là già nua yếu ớt, không giống như giả bộ, không biết bọn họ đang vận chuyển thứ gì trên xe, còn ở phía trước giơ lên một lá cờ, viết là ‘đây là lương thảo của bổn vương, mau tới giành!’. Ha ha, có phải đầu Hiên Viên Ngạo chỉ để cho con lừa nó đá hay không? A Cổ Đạt Mộc ta làm sao sẽ bị lừa chứ!"

https://thuviensach.vn

Lời này của hắn vừa rơi xuống, mấy người liếc mắt nhìn nhau, đã biết nguyên do.

Gia Luật Trục Nguyên nhìn A Cổ Đạt Mộc đang cười đến vui mừng: "Nếu trẫm không có đoán sai, đội nhân mã mà ngươi nói đúng là vận chuyển lương thảo!"

"Hả?" A Cổ Đạt Mộc không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn, "Vương thượng, một người bình thường làm sao sẽ dùng thủ đoạn đó để vận chuyển lương thảo? Thuộc hạ cho là Hiên Viên đế quốc đang xáo trộn gian kế để chúng ta nhầm lẫn!"

"Cũng bởi vì một người bình thường sẽ không nghĩ dùng cách đó để vận chuyển lương thảo, nên một người bình thường cũng sẽ không cho là ở trong đó thật sự là lương thảo, vì vậy bọn họ liền thành công đi qua rồi!" Lần này không đợi Gia Luật Trục Nguyên mở miệng, Hoàn Nhan Trác liền lên tiếng giải thích.

A Cổ Đạt Mộc sững sờ một hồi lâu, sau khi phản ứng kịp, lập tức quỳ một chân trên đất: "Vương thượng, là lỗi của thuộc hạ, xin vương thượng trách phạt!" Lỗi của hắn dù xử bằng quân pháp cũng không quá đáng.

"Đứng lên đi. Cho dù là trẫm cũng chưa chắc nhìn ra được sự kỳ lạ trong đó. Nhưng đây không phải là tác phong của Hiên Viên Ngạo!" Mày kiếm nhíu chặt, lâm vào trầm tư. Hiên Viên Ngạo dụng binh đánh giặc từ trước đến giờ đều phong cách vững chắc, nếu như nói phân mấy đường để vận chuyển lương thảo thì giống như hắn làm hơn.

"Có phải là Long diệu thái tử không?" Hách Liên Dũng mở miệng dò hỏi.

Hoàn Nhan Trác lắc đầu một cái: "Long Ngạo Thiên dụng binh đánh giặc, từ trước đến giờ là mạnh mẽ vang dội. Nếu là hắn, ngược lại có thể để cho lương thảo đi theo quân là được, rồi sau đó toàn lực xuất phát."

https://thuviensach.vn

"Lần tham chiến này còn có Hi Vương Gia của Hiên Viên đế quốc!" Thác Bạt Hạo nhíu mày mở miệng, Hiên Viên Vô Thương làm việc quỷ dị, làm cho người ta suy nghĩ không ra. Nếu nói là hắn làm, thật sự cũng không phải là không có khả năng!

"Không phải hắn!" Hiên Viên Vô Thương xử lý chuyện từ trước đến giờ dù một giọt nước cũng không lọt, nếu là hắn ngược lại có thể đi Giang Nam, tuy là xa một chút, tiền vốn vận chuyển hơi lớn, nhưng tuyệt đối an toàn.

Xem ra lần này Hiên Viên đế quốc bên kia còn có cao nhân tương trợ!

"Thôi, cái vấn đề này đến đây chấm dứt, không thảo luận nữa." Lương thảo đã vận chuyển đến, rối rắm nữa cũng là vô dụng.

A Cổ Đạt Mộc cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Hiên Viên Ngạo đáng chết này, thật sự là quá gian trá rồi!" Lại có thể dùng chiêu này để tổn hại hắn, hại hắn mất thể diện lớn như vậy, lần này A Cổ Đạt Mộc hắn nhất định phải tìm trở về!

"Hiện tại vấn đề chủ yếu nhất là Dạ Mị đế quốc đã tham chiến, không biết là địch hay bạn!" Thác Bạt Hạo chỉ ra vấn đề thiết yếu nhất hiện giờ.

. . . . . .

Một tháng lộ trình, rốt cuộc đám người Vũ Văn Tiểu Tam đã tới được biên thành. Mỗi ngày đều ngọt ngọt ngào ngào với Hiên Viên Vô Thương, ngày trôi qua cũng coi như thoải mái, tương đối bận tâm chính là mỗi lần Tiểu Triệt Triệt xuất hiện trước mặt nàng, sẽ luôn bị Hiên Viên Vô Thương đuổi đi.

Bất quá Vũ Văn Tiểu Tam nàng là một người chung thủy, cho nên cũng không sao! Khụ khụ. . . . . Có điều cũng không nên thờ ơ đúng không?!

https://thuviensach.vn

Hôm đó xuất phát vào lúc sáng sớm, không biết Hiên Viên Ngạo và Long Ngạo Thiên trở lại từ chỗ nào, trở lại trong phòng chưa được vài phút đã kêu người hầu mang ra mấy cổ thi thể. Long Ngạo Thiên giận đến giết người, xem ra lá gan của những vũ cơ kia cũng nuôi được rất béo tốt!

Ngược lại lực uy hiếp của Hiên Viên Ngạo lại lớn hơn, sau khi chém Hạ Nhược Hàn, thành chủ dọc đường đều giả bộ mình rất khổ sở, giả bộ đến nỗi vừa thấy bọn họ hận không thể trước hết khóc một trận mới sảng khoái được!

Chuyện tương đối bận tâm là Hiên Viên Ngạo luôn dùng ánh mắt không có việc gì để nhìn nàng, nhìn đến nàng cực kỳ không tự nhiên. Nàng vẫn thích bộ dáng giận đến giơ chân, muốn bóp chết nàng của hắn hơn, như vậy có vẻ quen hơn!

Xuống xe ngựa, ở cổng thành vẫn là tất cả quan viên quỳ đầy đất: "Cung nghênh Hi Vương Gia, Tam vương gia! Ra mắt Long diệu thái tử!"

"Đứng lên đi!" Lạnh giọng mở miệng, nhìn chúng tướng sĩ quỳ đầy đất, Thủ tướng biên quan là Úy Trì Minh, đệ đệ ruột của Úy Trì phong, tuyệt đối có thể tin, rất trung thành.

"Tạ Tam vương gia! Mời các vị vào bên trong, quân đội của Mông Man đế quốc chỉ còn cách nơi này mười dặm, tình thế cấp bách, thứ cho hạ quan không thể chiêu đãi Vương Gia và Long diệu thái tử thật tốt, chỉ chuẩn bị rượu nhạt đơn giản, mời Hi Vương Gia, Tam vương gia và Long diệu thái tử cùng nhau dùng bữa, rồi sau đó cùng thương thảo đại sự!" Úy Trì Minh nhanh chóng nói xong, đồng thời nhìn ca ca Úy Trì Phong một chút, gật đầu một cái.

Úy Trì Phong cũng gật đầu cười.

Vào trong thành, mấy người vẫn ngồi theo thân phận địa vị, đúng là mấy ly rượu nhạt, rượu không phải là rất ngon, nhưng thức ăn ngược lại chuẩn

https://thuviensach.vn

bị rất tỉ mỉ.

Mấy người vừa bắt đầu ăn cơm, Úy Trì Minh liền mở miệng: "Vương Gia, lần này quân đội của Dạ Mị đế quốc cũng xuất động, không biết là địch hay là bạn. Mấy ngày gần đây hạ quan vẫn vì thế mà ăn ngủ không yên, không biết Vương Gia có thăm dò được gì không?"

"Dạ Mị đế quốc là quân đội của Bổn vương!" Hiên Viên Ngạo còn chưa kịp mở miệng, ngược lại Hiên Viên Vô Thương mở miệng trước.

"À?" Người ở chỗ này trừ Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Triệt, Vũ Văn Tiểu Tam vẻ mặt đều không biến sắc, thì những người khác đều là mặt sợ hãi nhìn hắn, Hi Vương Gia chưa từng dính líu quan hệ gì với Dạ Mị đế quốc mà?

Ngược lại ánh mắt của một mưu sĩ râu bạc bồng bềnh sáng lên: "Tin đồn Nhiếp Chính vương của Dạ Mị đế quốc, kinh thái tuyệt diễm, dung mạo tựa Phan An, có tám phần giống với mỹ nữ đệ nhất thiên hạ Dạ Tử Mị, không biết có phải là Hi Vương Gia hay không?"

Mỹ nữ đệ nhất thiên hạ Dạ Tử Mị, chính là công chúa của Dạ Mị đế quốc. Long Tử Nghiên cũng không thể so sánh, đó mới chân chính là một nữ nhân khuynh quốc khuynh thành! Năm đó Hiên Viên đế quốc vì thế mà đã đánh một trận với Dạ Mị đế quốc, tiên hoàng thật vất vả mới ôm được mỹ nhân về, sau khi Dạ Tử Mị sinh hạ Hi Vương Gia liền qua đời! Nói như vậy Hi Vương Gia cũng là hoàng duệ của Dạ Mị đế quốc, làm sao trước kia bọn họ lại không liên hệ hai người này với nhau?

Hi Vương Gia ở Hiên Viên đế quốc đã là lợi hại như vậy, còn có thân phận là người giàu nhất thiên hạ, cho nên bọn họ cũng chưa có nghĩ tới hắn còn có một lá bài tẩy này!

Vũ Văn Tiểu Tam rõ ràng cảm thấy khi Hiên Viên Vô Thương nghe thấy ba chữ "Dạ Tử Mị" kia, thân thể không tự chủ được run rẩy. Đáy mắt tà mị

https://thuviensach.vn

như hoa đào kia thoáng qua chút sát ý cùng yếu ớt, nàng nắm chặt tay của hắn, không tiếng động an ủi hắn. . . . . .

Theo như lời đó, Dạ Tử Mị là mẫu thân của Thương Thương rồi.

Hắn cúi đầu nhìn nàng một cái, đáy mắt hàm chứa chút cảm kích. Lúc hắn yếu ớt, luôn có nàng ở bên người, loại cảm giác này, thật là tốt!

Mưu sĩ râu bạc bồng bềnh vẫn chờ Hiên Viên Vô Thương đáp lời, chợt nghe được một tiếng quát lạnh: "Đương đầu quốc nạn, tiên sinh còn có lòng rãnh rỗi hỏi những chuyện này sao?"

Người nọ dừng lại, nhìn sắc mặt Hiên Viên Vô Thương không tốt, lại nhìn sang Hiên Viên Ngạo đang quát lớn với hắn, lúc này cả người liền toát mồ hôi lạnh, lập tức ngồi xuống, không lên tiếng nữa.

"Ngạo, chuyện hành quân đánh giặc liền giao cho cháu, muốn điều động binh mã Dạ Mị đế quốc thì trực tiếp nói một tiếng với hoàng thúc là được!" Nhàn nhạt mở miệng, muốn phủi sạch quan hệ, loại chuyện đánh giặc như vậy, Ngạo vốn am hiểu hơn so với hắn, giao cho Ngạo cũng không có bao nhiêu vấn đề.

"Ừ." Lạnh lùng đáp một tiếng, lơ đãng quét qua bàn tay đang nắm chặt chung một chỗ của bon họ, trái tim xẹt qua một tia đau nhói.

"Đình Vân!" Mở miệng khẽ gọi.

Thân hình Đình Vân chợt lóe lên, quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Vương Gia!"

"Ngươi hỗ trợ Ngạo!" Binh mã của Dạ Mị đế quốc đều là do Đình Vân quản lý .

"Dạ!" Đình Vân đứng lên, đứng ở bên cạnh Hiên Viên Ngạo.

https://thuviensach.vn

Lần này ngay cả Hiên Viên Ngạo cũng có chút kinh ngạc, hoàng thúc giao ám vệ của hắn cho mình làm cái gì?

Đình Vân, Đình Vân. . . . . Chợt, đôi mắt Úy Trì Phong sáng lên, hơi kinh hãi thêm vui mừng quay đầu, nhìn bộ dáng lạnh lùng của Đình Vân: "Ngươi sẽ không phải là Vân Chi Dực, linh hồn của Dạ Mị quốc chứ?"

Đình Vân vừa nghe, quay đầu nhìn hắn một chút, rồi sau đó gật đầu một cái. Trên khuôn mặt lãnh khốc không có bất kỳ vẻ mặt nào, không kiêu ngạo không nóng nảy.

Lần này, người ở chỗ này đều là từng tiếng hút khí!

Gia Luật Trục Nguyên là con rồng cuồng ngạo của Mông Man quốc, Vân Chi Dực là linh hồn của Dạ Mị quốc, Hiên Viên Ngạo là tu la của Hiên Viên quốc, Long Ngạo Thiên là thượng thần của Long Diệu quốc, Mộ Di Tuyết là vật cát tường của Thanh Loan quốc!

Tên năm người này trong quân đội đều có thể nói là truyền kỳ trong truyền kỳ, được thiên hạ xưng là ngũ đại chiến thần! Nhưng chưa từng nghĩ Vân Chi Dực thần bí này, vẫn còn có một thân phận khác là ám vệ của Hiên Viên Vô Thương!

Không ít người nhớ tới bộ dáng Đình Vân đánh xe ngựa cho Hiên Viên Vô Thương, khóe miệng đều hơi co quắp! Để cho một đời Chiến thần đánh xe ngựa, thế mà Hi Vương Gia cũng nghĩ ra được!

Chú thích:

(1) Chân chó: nịnh hót

(2) Thiên nhai: chân trời, nơi xa xăm

(3) Hàm nghĩa: ý nghĩa sâu xa

https://thuviensach.vn

(4) Thám báo: lính trinh sát

(5) Bố y: quần áo vải thô mà dân thường hay mặc

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 28: Đứa bé, phó thác thân thế

Nhìn bộ dáng khiếp sợ của mọi người, Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc: "Thương Thương, linh hồn của Dạ Mị quốc là có ý gì?"

"Ý là rất biết đánh giặc, Thương Thương không phải là rất biết đánh giặc, cho nên phải có một thủ hạ biết đánh giặc. Tam nhi ăn cơm, đừng để ý đến bọn họ!" Vừa nói vừa đút cơm cho Vũ Văn Tiểu Tam, Đình Vân ở phương diện binh pháp rất có thiên phú, đây cũng là nguyên nhân mình nhặt hắn ta trở về. Hắn là người, không phải thần, bày binh bố trận không có bao nhiêu người hơn được Hiên Viên Vô Thương hắn, nhưng hắn lại không am hiểu đoàn kết trên dưới lòng quân, cho nên để Đình Vân giúp hắn quản.

Miệng Vũ Văn Tiểu Tam chứa đầy cơm quay đầu nhìn Đình Vân một chút, khó trách có lúc cũng cảm thấy tên này rất có khí thế! Tiểu Nguyệt thật là có ánh mắt mà!

"Thương Thương, gả Đình Vân nhà chàng cho Tiểu Nguyệt nhà ta có được không?" Vũ Văn Tiểu Tam cứ như vậy không coi ai ra gì lớn tiếng mở miệng.

Nét mặt của tất cả mọi người đều cứng đờ, không thể tưởng tượng nổi nhìn sang bên này. Tiểu Nguyệt vừa nghe đã biết là một nữ nhân, tại sao muốn gả nam tử cho cô gái hả? Có phải Hi vương phi đó nói ngược rồi không?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe, hai mắt liền tỏa sáng, nhanh lên một chút ném cái Tiểu Nguyệt đó ra, tránh cho luôn quấn lấy Tam nhi của hắn! Mắt Đình Vân cũng đầy mong đợi nhìn sang bên này, lần đầu tiên cảm thấy Vũ Văn Tiểu Tam này cũng không tệ lắm!

Đang lúc Hiên Viên Vô Thương sắp đồng ý, Vũ Văn Tiểu Tam nhíu mày một cái: "Hay là thôi đi!" Tên Đình Vân này trước kia luôn chống đối với nàng, không thể gả Tiểu Nguyệt cho hắn!

Lần này mặt của Đình Vân xụ xuống, chỗ tối có một người, khóe môi lạnh nhạt nâng lên một nụ cười. . . . . .

Xem ra lấy lòng vương phi mới là trọng điểm!

"Tam nhi mới vừa nói gả Đình Vân cho Tiểu Nguyệt mà, tại sao đột nhiên lại không chịu nữa!" Mặt mỗ nam đầy khó chịu, lời nói kia cũng làm cho người nghe như muốn ngã quỵ —— gả Đình Vân cho Tiểu Nguyệt?

Nàng tiến tới bên tai của hắn, nhẹ giọng mở miệng: "Ngày đó ta đi tìm chàng, tên Đình Vân này lại muốn ngăn ta ở ngoài cửa, còn nói ta phải tự trọng! Cho nên người ta không thích hắn!"

Thấy nàng tiến tới bên tai Hiên Viên Vô Thương nói chuyện, làm trên người Đình Vân toát cả mồ hôi lạnh, không phải là muốn nói ra chuyện hôm đó mình định cản nàng chứ? Vậy Vương Gia chắc chắn sẽ không bỏ qua cho hắn!

Quả nhiên, không lâu lắm đã nhìn thấy Vương Gia nhà mình dùng ánh mắt cực kỳ kinh khủng nhìn mình, khóe môi còn nâng lên một nụ cười xinh đẹp. Hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn Đang lúc hắn cho là mình dữ nhiều lành ít, vương phi không biết lại nói cái gì bên tai Vương Gia, nụ cười bên môi của Vương Gia rút đi, hừ lạnh một tiếng nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Lần này mỗ thị vệ càng toát thêm nhiều mồ hôi đến nỗi thấm ướt toàn thân, xong rồi! Xong rồi!

Ăn xong một bữa cơm, mấy người liền đi doanh trại, Hiên Viên Vô Thương suy nghĩ một chút: "Tam nhi, chúng ta đi chơi có được không?" Chuyện đại chiến cứ giao cho bọn Ngạo làm.

"Không được, người ta cũng muốn đi đánh giặc!" Hắc hắc, lại nói nàng cho tới bây giờ cũng chưa có đánh giặc đâu!

Mày kiếm nhíu chặt, trong đôi mắt tà mị như hoa đào tràn đầy không vui: "Đánh giặc không có gì đẹp mắt!" Nhất định sẽ hù dọa nàng!

"Chỉ xem một chút thôi, có được hay không?" Nói thế nào ta cũng là một người xuyên không, không có làm được đại quan đã đủ tiếc nuối rồi, nếu đến cả chiến trường cổ đại cũng không được thấy, đây là một chuyện mất mặt cỡ nào chứ!

"Được!" Bất đắc dĩ sờ sờ cái mũi của nàng, luôn không có biện pháp đối với nàng!

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo, Long Ngạo Thiên và Đình Vân đang thương nghị quân tình ở bên kia, mà Hiên Viên Vô Thương ôm nàng ngồi ở phía dưới, nhìn thấy mí mắt nàng đang đánh lại với nhau, rốt cuộc không nhịn được nhẹ giọng hỏi: "Tam nhi, gần đây nàng có cái gì không thoải mái không?"

Không thoải mái? Nàng liếc mắt nhìn hắn một chút: "Hình như không có!"

Trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy thâm sắc, không biết là đang nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

"Thế nào, chàng hi vọng ta không thoải mái sao?" Sắc mặt mỗ nữ trong nháy mắt liền khó coi, nhìn lên hắn. Đặc biệt sao? Mới ở chung một chỗ có mấy ngày, người này liền hy vọng thân thể nàng khó chịu, muốn nàng chết để cho hắn kiếm người khác phải không?

Thấy sắc mặt nàng không đúng, cũng biết nàng lại nghĩ nhiều rồi, cười khổ một tiếng: "Làm sao có thể!" Nói xong cũng không nói tiếp, chỉ là ôm nàng. Môi mỏng như hoa anh đào mím chặt, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam 'lộp bộp' một tiếng, không phải là thân thể của nàng xảy ra điều gì khác thường chứ? Lại nói gần đây đúng là càng ngày càng thích ngủ.

Môi mỏng lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo mím chặt, suy nghĩ kế sách đối phó với địch, đợi suy nghĩ xong, quay đầu nhìn sang bên kia thấy hai người đang tựa vào nhau. Trái tim xẹt qua một tia đau nhói, rồi sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác, không dám nhìn nữa.

"Vương Gia, Gia Luật Trục Nguyên dẫn binh công thành!" Một tiểu binh báo lại.

Lần này rốt cuộc Vũ Văn Tiểu Tam có chút kỳ quái chuyện bắt giam Gia Luật Trục Nguyên là sao? "Thương Thương, Gia Luật Trục Nguyên làm sao á?"

Trong nháy mắt trên dung nhan như cánh hoa anh đào tràn đầy ý lạnh, rất bất mãn nhìn nàng, rồi sau đó giống như hết sức uất ức đáp lời: "Chẳng lẽ Tam nhi không biết Gia Luật Trục Nguyên là vua của Mông Man đế quốc sao?" Lại còn nhớ tới Gia Luật Trục Nguyên!

Ặc, nếu nàng biết sớm thì sẽ không nhúng tay vào cuộc chiến này rồi, dầu gì nàng và Gia Luật Trục Nguyên cũng đã kết bái, hai bên đều có quan hệ, nên tất nhiên sẽ không giúp ai! Thấy bộ dáng nàng suy nghĩ sâu xa, hắn

https://thuviensach.vn

càng thêm bất mãn, cắn răng mở miệng: "Chúng ta trở về phòng, để cho bọn họ đánh đi, không cho nhìn!"

Nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn, một ma trảo liền bò lên, thật trơn bóng! "Thương Thương, chỉ nhìn một chút thôi, ta bảo đảm không nói gì hết!" Mỗ nữ một bộ dáng chỉ trời thề thốt, giờ phút này đám người Hiên Viên Ngạo đã đi ra ngoài.

Suy nghĩ một chút, có lẽ trận đầu Gia Luật Trục Nguyên sẽ không đích thân ra tay, thở dài một cái, ôm nàng vững vàng đi ra ngoài. . . . . .

"Thương Thương thật tốt!" Vừa nói vừa vẽ vòng vòng ở ngực hắn, đồng thời ở đáy lòng suy nghĩ làm sao để lát nữa mình sẽ không buồn ngủ.

Nàng cứ vẽ vòng vòng, nhưng hắn đã đồng ý sẽ không khi dễ nàng, vì vậy người nào đó bị cấm dục rất nhiều ngày, sắc mặt bỗng cứng đờ, trong đôi mắt tà mị như hoa anh đào dính vào một tia lửa dục, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt cũng phá lệ mà câu hồn đoạt phách, trong giọng nói từ tính mang theo chút lười biếng vang lên: "Tam nhi. . . . . ." Cái gì cũng chưa nói, nhưng lại đầy ám hiệu!

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cứng đờ, cười gượng hai tiếng, ngay lập tức rút tay của mình về.

"Tam nhi, một ngày nào đó người ta sẽ nhịn đến hỏng đấy!" Hắn làm bộ đáng thương nhìn nàng, hy vọng có thể chiếm được chút đồng tình.

"Khụ khụ. . . . . ." Mỗ nữ mất tự nhiên di chuyển ánh mắt qua một bên, "Nhịn hỏng thì không thể dùng, ta sẽ đi tìm người khác!"

Lập tức cảm giác được bên hông siết chặt, âm thanh cắn răng nghiến lợi của người nào đó truyền đến: "Nàng dám!"

https://thuviensach.vn

"Không phải chàng nói là chàng nhịn đến muốn hỏng rồi sao? Chàng nhịn hỏng, ta không tìm người khác, chẳng lẽ phải làm quả phụ sao?" Vũ Văn Tiểu Tam dường như rất nghiêm túc hỏi hắn, chẳng qua đáy mắt lại không che giấu được ý cười.

Trong nháy mắt sắc mặt người trước mắt đã trở nên cực kỳ khó coi, cắn răng mở miệng: "Yên tâm, thân thể Thương Thương cường tráng, nghẹn dễ dàng, không hư được!"

Lời này vừa rơi xuống, chỉ nghe thấy tiếng cười réo rắt của cô gái vang lên, nghe như tiếng của chim hoàng anh. . . . . .

Dáng người lãnh ngạo trước mặt khẽ cứng đờ, khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười nhạt, che lại bi thương nơi đáy mắt, rồi sau đó lần nữa cất bước rời đi.

Hiên Viên Triệt hoạt bát đi theo bên cạnh hắn, đáy mắt như lưu ly xẹt qua một tia thâm ý, cuối cùng lại không mở miệng.

"Không cho cười!" Giống như mất hứng nhìn tiểu nữ nhân trong ngực đang cười điên cuồng.

"Vẫn cười! Ha ha. . . . . ."

. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, tên tiểu nhân hèn hạ này, lăn ra đây cho lão tử!" Ngoài thành truyền đến tiếng mắng chửi của A Cổ Đạt Mộc.

Một tiểu tướng mặc áo giáp trắng tiến lên, quát to về phía tường thành: "A Cổ Đạt Mộc, đừng hồ ngôn loạn ngữ(1), Vương Gia chúng ta là người quang minh lỗi lạc, khi nào thì hèn hạ giống các ngươi!"

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . . . . ." A Cổ Đạt Mộc cười to vài tiếng, binh sĩ phía sau hắn cũng cười ầm lên theo "Hay cho câu người quang minh lỗi lạc! Ngươi đi hỏi hắn một chút, lúc vận chuyển lương thảo đã hèn hạ cỡ nào!"

Sắc mặt của Vũ Văn Tiểu Tam tối sầm! Đặc biệt sao? Vốn là muốn không quản đến chuyện của bọn họ nữa, nhưng mà tên này lại dám ở trước mặt mọi người mắng chủ ý của nàng là hèn hạ?! Thật là buồn cười!

Rất tức giận chui từ trong ngực Hiên Viên Vô Thương ra ngoài, chạy lên trên cổng thành: "Lúc vương gia chúng ta vận chuyển lương thảo đã nói đó là lương thảo, là ngươi lấy tâm tiểu nhân đo bụng quân tử, cho đó không phải là lương thảo! Vương Gia chúng ta là người chính phái, nói một là một, nói hai là hai, chính ngươi hèn hạ xảo trá, còn suy đoán ác ý cho Vương Gia chúng ta, không chiu đến cướp lương thảo thì thôi, còn ở chỗ này kêu la cái gì. Ta là một nữ nhân cũng phải xấu hổ thay cho ngươi!"

Ách. . . . . Tất cả tướng lãnh cũng quay đầu nhìn Hi vương phi, không phải đâu? Thì ra Vương Gia quyết định dùng quỷ kế của nàng để vận chuyển lương thảo, nhưng làm sao lại có thể giải thích thành vì Vương gia là người chính phái, nói một là một, nói hai là hai chứ?

Khóe môi như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương nâng lên một nụ cười khẽ, nhìn bóng lưng nàng khoa tay múa chân rống to.

Đôi mắt như lưu ly của Hiên Viên Triệt thoáng qua một nụ cười nhạt, nhanh chóng quay mặt sang chỗ khác để che giấu.

Môi mỏng lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo hơi nhếch lên, nàng vẫn như vậy, chỉ là quan hệ của hắn và nàng, đã không còn như vậy.

A Cổ Đạt Mộc vừa nghe, suýt nữa giận đến ngất đi! Mặc dù cảm thấy nữ nhân kia khá quen, nhưng vì cách quá xa, nên cũng không nhớ ra.

https://thuviensach.vn

A Cổ Đạt Mộc hắn nổi danh trung hậu thật thà, được gọi là mãnh tướng quân đệ nhất đại lục! Được xưng là "Đệ nhất" bởi vì mặc dù hắn không giỏi về tâm kế, nhưng về giết địch hắn có rất ít địch thủ.

Mà "Mãnh tướng quân" nói đúng hơn là một cây rỗng ruột, thế nào đột nhiên hắn thành hèn hạ xảo trá rồi hả? (rỗng ruột chỗ này là nói A Cổ Đạt Mộc là một người thẳng tính, giống như ruột để ngoài da ấy)

"Ngươi là một nữ nhân, không trở về nhà sanh con, chạy đến chiến trường làm gì? Không lẽ nam nhân Hiên Viên đế quốc đều chết sạch rồi, nên mới để một nữ nhân như ngươi ra ngoài, thật mất mặt? Ha ha ha. . . . . ." Lời này là một tiểu tướng sau lưng A Cổ Đạt Mộc nói.

Sau khi nói xong, trong nháy mắt sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam vặn vẹo!

Trên người Hiên Viên Vô Thương cũng tỏa ra sát ý. . . . . .

Cười lạnh một tiếng, tuy so với nam nhân thì nàng là một nữ nhân cao quý hơn nhiều. Nhưng ở tại cổ đại vạn ác này, mặc kệ nàng nói thế nào thì mọi người cũng sẽ không tán thành nàng, nhưng: "Chỉ bằng các ngươi cũng muốn mắng chửi với binh sĩ của Hiên Viên đế quốc ta sao? Các ngươi cũng quá coi trọng mình đi?"

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt đám người đang cười ầm ở bên kia liền hoàn toàn yên tĩnh!

Bọn nam tử bên này cũng đều quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, không nghĩ tới Hi vương phi lại có kiến giải như thế, để mắt đến bọn họ như vậy!

Vì vậy, hình tượng mỗ nữ ở trong lòng những binh lính này, cứ dễ dàng tăng lên như vậy! Chúng tướng sĩ Hiên Viên đế quốc ở cửa thành cũng cười ha ha với nhau. . . . . .

https://thuviensach.vn

Bọn người bên Mông Man đế quốc giận đến sắc mặt đỏ bừng: "Hiên Viên Ngạo, có gan mở cổng ra, quyết một trận tử chiến với chúng ta! Không mở thì ngươi chính là con rùa của ta!"

"Ha ha ha. . . . . Mở cửa thành ra nghênh địch, ngươi nghĩ rằng chúng ta cũng ngu xuẩn giống ngươi à? Có gan ngươi liền bò lên, không có thì ngươi chính là thái giám!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến cực kỳ ngông cuồng.

Lần này làm A Cổ Đạt Mộc nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng, giận muốn ngất xỉu, còn không biết nên ứng đối như thế nào!

Một người áo đen sau lưng A Cổ Đạt Mộc móc ra một mũi tên, bắn về phía Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam trợn to mắt, không kịp né tránh, nhắm mắt lại chờ mũi tên kia tới, Hiên Viên Vô Thương đang muốn ra tay, bỗng có một cánh tay sắt bắt được mũi tên kia. . . . . .

Đợi hồi lâu vẫn không thấy đau đớn đánh tới, mở mắt ra liền nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, một bàn tay đang nắm mũi tên, đôi mắt rét lạnh lại tràn đầy thâm tình nhìn nàng.

"Cảm tạ!" Lên tiếng nói cám ơn, đáy mắt đều là lúng túng, để Hiên Viên Ngạo cứu nàng, thật đúng là. . . . . .

A Cổ Đạt Mộc rất tức giận quay đầu rống giận với người áo đen kia một hồi: "***! Là ai cho phép ngươi ra tay! A Cổ Đạt Mộc ta từ trước đến giờ đều không giết nữ nhân!"

Lúc này người áo đen kia liền quỳ xuống, đang muốn mở miệng nói xin lỗi. Đúng lúc này, một mũi tên phá không mà đến, xuyên qua trái tim của hắn, đúng mũi tên mà hắn vừa mới bắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Khoảng cách gần ngàn thước, mà sức lực và độ chuẩn xác của mũi tên này lại cao như vậy! Hiên Viên Ngạo, quả nhiên không thể khinh thường!

. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương sải mấy bước lên phía trước, nắm hông của Vũ Văn Tiểu Tam: "Tốt lắm, Tam nhi, chúng ta trở về, ở đây không có gì để coi đâu!"

"Được!" Le lưỡi một cái rồi theo hắn rời đi, chỉ là đáy lòng vẫn có chút sợ, cái mạng nhỏ của mình thiếu chút thì mất rồi!

"Tam nhi, về sau không cho kích động nữa!" Đến hậu viện, hắn đặt nàng xuống đất. Sau đó đứng ở trước mặt nàng dạy dỗ, giống như dạy dỗ một tiểu hài tử.

Ặc, len lén ngẩng đầu lên, nhìn sắc mặt hắn xanh mét, khó khăn nuốt một ngụm nước miếng: "Thương Thương. . . . . ."

"Nếu khi đó ta không tới kịp, Ngạo cũng không kịp cứu nàng, nàng bảo ta phải làm sao bây giờ?" Không phải "Nàng phải làm sao bây giờ?" mà là "Nàng bảo ta phải làm sao bây giờ?" !

"Bởi vì người ta tin tưởng có Thương Thương ở đây, người ta nhất định không có việc gì, cho nên người ta mới chạy đến phía trước!" Khuôn mặt nịnh hót.

Than nhẹ một tiếng, trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy bất đắc dĩ!

Đang muốn nói gì đó, lại thấy thân thể Vũ Văn Tiểu Tam mềm nhũn, té xuống. . . . . .

"Tam nhi!" . . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ tràn ngập lo lắng đứng ở trước giường của nàng, chân mày quân y gắt gao nhíu chung lại một chỗ. Một lúc lâu sau, quay đầu vuốt râu, bộ dáng nghi hoặc.

"Tam nhi thế nào rồi?" Nắm lấy quân y, mặt đầy hốt hoảng.

"Hi Vương Gia, ngài buông cựu thần ra trước đã!" Quân y này bị lắc đến choáng váng, dạ dày đảo lộn.

Buông hắn ra: "Bổn vương đang hỏi ngươi, nói mau!"

"Thứ cho cựu thần vô năng, Hi vương phi giống như đã trúng kịch độc, cựu thần cũng không nhìn ra là độc gì. Nhưng độc tính lại bị kiềm chế! Không biết đây là họa hay là phúc!" Chân mày quân y nhíu càng chặt.

"Vì sao lại bị kiềm chế?" Có thể kìm chế ‘triền miên’, chẳng lẽ cũng giống như cơ thể hắn, ẩn núp những thứ độc khác sao?

"Là hỉ mạch!" Tâm tình quân y này cực kỳ phức tạp, Hi vương phi có thai, hắn vốn nên chúc mừng Hi Vương Gia. Thế nhưng khi thai nhi trở thành ràng buộc kiềm chế độc tính, như vậy loại độc này vô cùng có khả năng nhiễm đến đứa bé kia.

Còn có một chuyện, chính là Hi Vương Gia và Hi vương phi còn chưa thành thân mà, hoangdung_di‿ễn☆đ‿àn☆l‿ê☆qu‿ý☆đ‿ôn chưa thành thân mà đã có thai, quả thật không hợp lý lắm.

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt đôi mắt tà mị như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương dính vào chút huyết sắc!

"Ngươi nói là do đứa bé trong bụng vương phi kiềm chế độc sao?" Tam nhi có đứa bé của hắn, nhưng là. . . . . Tay gắt gao nắm lại một chỗ, nổi gân xanh lên!

https://thuviensach.vn

"Đúng! Vương Gia! Tình huống vô cùng phức tạp, độc trên người vương phi và đứa bé trong bụng tạo thành một thế thăng bằng, mà ngày thế thăng bằng này bị phá, chỉ sợ sẽ là lúc vương phi bị phát độc!" Quân y này vuốt râu của mình, nhíu mày mở miệng.

"Ý của ngươi là lúc đứa bé sinh ra, chính là thời điểm phá vỡ thế thăng bằng này sao?" Âm thanh từ tính tràn đầy ý lạnh.

"Vâng, đến lúc đó không chỉ có độc trên người vương phi sẽ rất nặng, đứa bé trong bụng vương phi cũng sẽ bị trúng độc theo, tình huống tốt nhất chính là tiểu thế tử ra đời nhưng sẽ bị nhiễm độc, trúng độc bẩm sinh cực kỳ khó trị, cả đời sống trong khổ sở. Mà tình huống xấu nhất chính là. . . . . tử thai!" Quân y này nói xong liền cúi đầu, không dám mở miệng nữa.

Đôi mắt tà mị như hoa đào khép chặt, rồi sau đó nhẹ giọng mở miệng: "Đi ra ngoài!"

"Vương Gia?" Nhìn thân thể Hi Vương Gia khẽ run rẩy, ông ta cũng có chút không đành lòng, là ai đã hạ độc thủ như vậy với Hi vương phi!

"Đi ra ngoài!" Trong giọng nói đã là ẩn hàm chút tức giận.

"Dạ! Vương Gia! Hạ quan phải đi hốt thuốc ngay, hóa giải triệu chứng thai nghén của vương phi!" Quân y này nói xong cũng nhanh chóng lui ra ngoài.

. . . . . .

Bước từng bước đi tới trước giường của nàng, bước chân đã có chút hư phù. . . . . .

Là hắn ích kỷ nên đã hại nàng, hắn có thể không cần đứa bé kia. Nhưng nếu như đúng như lời quân y này nói, ngày đứa bé ra đời chính là lúc phá

https://thuviensach.vn

vỡ thăng bằng. Làm sao hắn có thể để cho nàng chịu đựng cái loại khổ sở sống không bằng chết đó!

Còn nữa, nếu đứa bé ra đời vô sự, sẽ phải giống như hắn, cả đời sẽ sống trong khổ sở!

Trong cặp mắt tà mị như hoa đào tràn đầy hận ý, tất cả điều này nhất định đều do nữ nhân kia đã tính toán tốt! Đây chính là những gì mà bà ta đã nói với hắn ngày đó. . . . . .

—— Hiên Viên Vô Thương, ngươi không xứng đáng có được hạnh phúc, ngươi không xứng!

—— Nếu ngươi có thể tìm tới được người ngươi yêu, ngươi cũng sẽ hại chết nàng!

. . . . . .

Hắn thật sẽ hại chết nàng! Gắt gao cắn môi dưới, đột nhiên khí huyết tuôn trào. . . . . .

——"Phốc!" Một ngụm máu tươi nở rộ trên vạt áo như tuyết của hắn, giống như từng đóa mai rét lạnh, cực kỳ duy mỹ!

"Vương Gia!" Liên Hoa ẩn ở trong bóng tối nhanh chóng chạy ra đỡ hắn, móc từ ngực ra một bình sứ. Đây là thuốc hóa giải độc tính mà thần y lưu lại, đổ ra một viên thuốc đưa cho hắn.

Thế nhưng hắn lại kinh ngạc nhìn viên thuốc kia, "Tử dạ" có thuốc hóa giải đau đớn, nhưng "Triền miên" thì không có! "Bổn vương không ăn!" Hắn không bao giờ trị độc nữa, cũng không bao giờ ăn những thuốc này nữa. Tam nhi đau, hắn sẽ đau cùng nàng!

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, ngài không ăn cũng sẽ không có gì tốt đối với độc của vương phi. Hơn nữa ngài nên nghĩ biện pháp khác! Tại sao có thể buông tha tất cả! Vương phi còn cần ngài cứu!" Liên Hoa gấp đến độ nước mắt cũng nhanh chảy xuống, nhìn Vương Gia như vậy, hắn thật đau lòng.

Lời này ngược lại làm hai mắt hắn tỏa sáng. Đúng rồi, nói không chừng trong tay nữ nhân kia sẽ có thuốc giải! Nhận lấy viên thuốc trong tay Liên Hoa, một hơi nuốt vào.

Giờ phút này Hiên Viên Ngạo vững vàng đi vào, vội vàng hỏi: "Nàng sao rồi?"

Nam tử tuyệt mỹ nhìn chằm chằm mặt của hắn: "Ngạo, hoàng thúc muốn cháu đồng ý với thúc một chuyện!"

"Chuyện gì?" Âm thanh lạnh lẽo vang lên, vẻ mặt cũng nghiêm túc.

"Nàng trúng độc, hoàng thúc muốn đi Dạ Mị đế quốc tìm thuốc giải. Có lẽ. . . . . chuyến đi này, ta có thể không trở về được. Nhưng ta nhất định sẽ tìm thuốc trở lại! Một tháng! Nếu như một tháng sau, hoàng thúc vẫn chưa trở về, cháu hãy nói với nàng, thúc đã yêu người khác, đã cùng người đó rời đi. Về sau, cháu hãy thay hoàng thúc chăm sóc nàng thật tốt!" Nhìn dung nhan lãnh ngạo của Hiên Viên Ngạo, chậm rãi phun ra mấy câu nói đó.

Nhưng cũng chỉ có chính hắn mới biết được lúc nói ra những lời này, tim của hắn đau đến cỡ nào!

"Hoàng thúc. . . . ." Hắn tự nhiên cũng biết, nếu tìm giải thuốc, Dạ Tử Mị đó tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hoàng thúc.

"Ngạo, đành giao nàng cho cháu vậy!" Cắn răng mở miệng, đôi mắt tà mị như hoa đào khép chặt, đè nén tâm tình.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhíu nhíu mày, mở miệng: "Hoàng thúc, nếu không để ta đi tìm giải thuốc." Nàng yêu hoàng thúc, mình sống cũng vô dụng, chẳng thà giúp nàng và hoàng thúc.

Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khổ sở: "Bà ta muốn ta sống không bằng chết, cháu đi thì có ích lợi gì?" ‘Bà ta’ không cần nói, Hiên Viên Ngạo cũng biết là đang nói ai.

Biết không thay đổi được sự thật này, chỉ đành phải mở miệng: "Hoàng thúc, thúc đi đi! Nếu như. . . . . Ngạo sẽ chăm sóc nàng thật tốt!"

"Trong bụng nàng đã có cốt nhục của ta!" Lúc nói lời này, hắn nhìn nét mặt Hiên Viên Ngạo, không bỏ qua chút cảm xúc nào.

Lại thấy trong đôi mắt lạnh lẽo kia chỉ thoáng qua một tia đau đớn, rồi sau đó lại khôi phục vẻ lạnh nhạt như cũ: "Hoàng thúc yên tâm!" Bốn chữ, đã nói rõ hắn không quan tâm.

"Tốt! Cháu có dám lấy danh nghĩa của phụ hoàng cháu thề không? Nếu như hoàng thúc không thể trở về, nếu như cháu phụ bạc nàng thì phụ vương của cháu cũng không thể an bình ở dưới cửu tuyền!" Trên khuôn mặt tuyệt mỹ tràn đầy kiên quyết, hắn tin tưởng Ngạo. Nhưng hắn không cho phép sau khi không có hắn ở bên, nàng xuất hiện một chút ngoài ý muốn nào! Không được có một chút nào!!

Hiên Viên Ngạo ngẩn ra, khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười khổ, nhưng hắn hiểu đây là cố kỵ của hoàng thúc, vì vậy mở miệng nói: "Hoàng thiên tại thượng, Hiên Viên Ngạo ta ở chỗ này xin thề, nếu làm trái với những lời hôm nay đã nói với hoàng thúc, ta sẽ chết không được tử tế! Phụ hoàng ở dưới cửu tuyền cũng không thể an bình!"

Nghe Ngạo thề xong, hắn mới hoàn toàn yên tâm, quay đầu lại nhìn cô gái trên giường một chút, lông mi dài như lông vũ khép chặt, trên gương mặt tinh xảo treo một nụ cười bình yên. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm mặt của nàng, không muốn bỏ qua cho một chi tiết nào, Dường nhưu muốn khắc dung nhan nàng vào tận xương tủy!

một hồi lâu sau, xoay người rời đi……

……

Nhìn hình ảnh hoàng thúc một thân bạch y nhanh chóng rời đi, vẻ mặt hắn phức tạp. Hoàng thúc, Ngạo sẽ không để cho thúc thất vọng!

hiện tại tâm trạng hăn cực kỳ phúc tạp, không biết là hy vọng người kia có thể bình an trở về, hay hy vọng hắn……

Nhìn lại cô gái trên giường, cặp mắt lạnh như băng kia tràn ngập tình nghĩa. Vũ Văn Tiểu Tam, nếu có thể, ta thật sự hy vọng chúng ta có thể trở về thời điểm mới quen biết nhau. Dù nàng vu oan ta, dù nàng đi ra ngoài kể chuyện xưa đoạn tụ bao nhiêu lần, dù…… ta cũng quả quyết không đối với nàng như vậy nữa.

Nhưng bây giờ, nàng vẫn là nàng, vẫn còn ở trước mặt của ta, nhưng lòng của nàng đã không có ở đây!

“Hoàng huynh, tình hình chiến đấu bên ngoài đã ổn định lại, hoàng tẩu thế nào rồi?” âm thanh ngọt ngào của Hiên Viên Triệt truyền đén, ánh mắt phức tạp nhìn Hạo Viên Ngạo.

Lạnh lùng mở miệng. “không có việc gì, nàng chỉ mang thai thôi!” Vài ngày trước, nàng vẫn là thê tử của hắn, bây giờ đã có thai rồi, nhưng đứa bé không phải là của hắn.

“Mang thai?” Đôi mắt như lưu ly hơi sẫm lại, nếu là mang thai,như vậy có thể giải thích được triệu chứng kỳ lạ trên người hoàng tẩu rồi. Quay đầu lại nhìn vị hoàng huynh đang đè nén tâm tình của mình, vỗ vỗ bờ vai của hắn, không tiếng động an ủi.

https://thuviensach.vn

“Hoàng huynh không có việc gì!” Quây đầu nhìn hắn, khuông mặt đã khôi phục vẻ lạnh nhạt, khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười như có như không.

“Ừm!” Cười gật đầu một cái, trên khuông mặt đáng yêu như trẻ con không hề bi thương. Bởi vì hắn hiểu rõ, giờ phút này lộ ra vẻ mặt bi thương mới ảnh hưởng đến tâm tình của hoàng huynh nhất.

“Hoàng thúc đâu?” Bình thường hoàng thúc nhất định sẽ ở chỗ này!

“Hoàng thúc đi tìm thuốc giải!” hắn nói mọi chuyện đã xảy ra cho Hiên Viên Triết nghe, lại thấy trên khuôn mặt đáng yêu hiếm khi xuất hiện vẻ nghiêm túc.

“Hoàng huynh, ta cũng đi xem sao.” hắn có chút không yên lòng.

Hiên Viên Ngạo gật đầu, Hiên Viên Triệt nhẹ nhàng nhảy một cái, liền bay ra ngoài……

……

Đợi Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, mặt trời đã lặn về phía tây, vừa mở mắt, không như trong dự liệu của nàng nhìn thấy gương mặt tuyệt mỹ kia, mà là dung nhan lạnh lùng của Hiên Viên Ngạo.

“Thương Thương đâu?” Còn chưa hoàn toàn tỉnh táo, đã hỏi một câu như vậy.

Hiên Viên NGạo ngẩn ra, giấu đau đớn trong đáy mắt xuống, mở miệng nói: “Hoàng huynh có một số việc muốn tìm hoàng thúc giúp một tay, hoàng thúc không kịp chờ nàng tỉnh lại đã trở về kinh thành rồi!”

“À!” Giọng nói rõ ràng có chút thất vọng, Thương Thương đángc hết này không chịu nói với nàng một tiếng! “Vậy ngươi có biết lúc nào thì hắn

https://thuviensach.vn

trở lại hay không?”

Dừng một chút, mở miệng. “một tháng!”

“một tháng?” Vậy chẳng phải là một tháng cũng không thấy được hắn sao! Nhìn Hiên Viên NGạo một chút, thật ra thì đối với hắn vẫn còn có chút áy náy, do dự một lúc cũng không biết nói gì nên dứt khoát không nói.

Ngẫm lại mình lâu như vậy cũng sẽ không thấy được hắn, càng thêm uất ức. “không được, ta cũng phải đi về kinh thành tìm hắn!” nói xong liền muốn đứng dậy, đi chưa được mấy bước lền bị Hiên Viên Ngạo kéo cổ tay lại…

“Nàng không thể đi!” Chỉ cần không thấy một lúc sẽ phải đi theo đi tìm hoàng thúc sao?

“Tại sao?” Chẳng lẽ có chuyện gì gạt nàng sao?

“Nàng đang mang thai, không nên đi xe ngựa sẽ mệt nhọc!”

“Ta mang thai?” Khóe miệng giật giật, không phải xui xẻo như vậy chưa? “Thương Thương có biết không?”

“Hoàng thúc dĩ nhiên biết, nên mới để nàng ở lại chỗ này.” Trong cặp mắt lạnh kia không hề có chút tình cảm nào, dung nhan lãnh ngạo cũng không nhìn ra chút tâm tình nào.

“Được rồi!” Mím môi, rất không vui ngồi xuống. “Hiên Viên Ngạo, nơi này có không có trò gì cho ta tiêu khiển được sao?”

“Nàng muốn chơi cái gì,ta dẫn nàng đi!” Lần này hắn ngược lại rất dứt khoát.

Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt. “Thôi đi, ngươi dẫn ta đi? Đối đầu kẻ địch mạnh, Hi Vương gia chân trước vừa mới đi, Hi Vương phi liền theo chủ

https://thuviensach.vn

soái chạy đi chơi, còn không biết đám binh sĩ kia sẽ mắng ta thành thế nào đâu?”

Nàng cũng không muốn được phong làm hồng nhan họa thủy đâu, cũng không muốn bị người khác mắng chửi mình không có liêm sỉ!

“Ai dmas nhiều lời, Bổn vương sẽ để hắn chết!” Môi mỏng lạnh lẽo khạc ra mấy chữ không mang theo bất kỳ nhiệt độ nào.

Ách…… “Hiên Viên Ngạo, ngươi không nhớ được lần trước ngươi cũng nói như vậy với Công Tôn Trường Khanh sao?” Khụ khụ, không phải, nói chuẩn xác phải là ở trong chuyện xưa của nàng, đã nói như thế với Công Tôn Trường Khanh! Hắc hắc…… Nếu không mấy ngày nay nàng đi trong quân doanh kể chuyện xưa đoạn tụ hung hăng vét một khoản nữa?

Lời này vừa rơi xuống, mặt của hắn liền tối đen, hung hăng nhìn nữ nhân đáng chết này. Thật là không hiểu tại sao lúc nàng đi chung với hoàng thúc lại nghe lời như vậy, đến lúc đi với hắn, bản lãnh tức chết người không đền mạng chỉ chốc lát liền chạy ra quấy phá!

Được rồi, hắn tương đối khinh bỉ chính mình, ngày này qua ngày khác dù yêu nàng nhưng bộ dáng hắn luôn là giận đến giơ chân!

"Được rồi, nàng tốt nhất nghỉ ngơi đi, Bổn vương còn có quân vụ cần xử lý, đi ra ngoài trước!" Nói xong thì xanh mặt rời đi, bây giờ hắn thật lòng cảm giác cực kỳ coi thường mình!

Hắn muốn đi ra ngoài, cũng không phải bởi vì quân vụ. Nếu hoàng thúc cũng ở đây, hắn có thể đấu đến ngươi chết ta sống với hoàng thúc, nhưng bây giờ hoàng thúc lấy mạng của mình đi liều mạng để cứu nàng. Lúc này, Hiên Viên Ngạo hắn tuyệt đối không thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mười ngày sau, hoàng cung Dạ Mị đế quốc, bên trong điện. Trường Sinh

Một cô gái mặc áo tím cực kỳ xinh đẹp ngồi ở trong điện, gương mặt phong hoa tuyệt đại, trên dung nhan khuynh thành không lưu lại bất kỳ dấu vết nào của năm tháng. Một nốt ruồi giọt lệ bên khóe mắt cực kỳ xinh đẹp.

Nàng ngồi ở phía trước gương, vuốt mặt của mình. . . . . .

Đáy mắt mang theo chút say mê, lầm bầm mở miệng: "Tướng quân, bộ dạng Mị nhi xinh đẹp không?" Nhìn trong kính, dung nhan này còn kiều diễm vạn phần hơn hoa bỉ ngạn, cặp mắt tà mị như hoa anh đào ở trong kính. Hai mươi mấy năm qua, luôn tỉnh giấc vào lúc nửa đêm, đều có thể thấy được cảnh tượng đó. . . . . .

Một nam tử phong thần tuấn lãng luôn nắm kiếm trong tay, chạy rong ruổi trên sa trường, lại cầm bút kẻ lông mày, nhẹ nhàng vẽ, dịu dàng mở miệng: "Nguyện cả đời vẽ lông mày cho Mị nhi!"

Bờ môi như hoa anh đào nở rộ một nụ cười xinh đẹp, bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng lau đuôi lông mày của mình, dịu dàng lướt qua, giống như năm đó hắn cũng dịu dàng vuốt ve lông mày của nàng như vậy. . . . . .

Chợt, cảnh tượng trong kính bể tan tành!

Nam tử mặc áo đen ngã trong vũng máu, cầm lấy tay nàng: "Mị nhi, Mị nhi, thật xin lỗi, ta không thể bảo vệ nàng. Nếu có kiếp sau, nguyện lần nữa lấy nàng làm thê tử!"

Nàng nhớ một ngày kia, bông tuyết tung bay đầy trời. Bên khóe môi cương nghị của hắn tràn đầy máu tươi, ngã vào trong ngực của nàng, sau lại. . . . . Sau lại thế nào. . . . . .

Quá nhiều đoạn ngắn linh tinh hiện lên trong đầu, nàng chỉ nhớ, mình bị một đại nam nhân mười lăm tuổi mang đi, một lần lại một lần đè ở phía

https://thuviensach.vn

dưới thừa hoan. . . . . .

Trong đôi mắt tà mị như hoa đào là điên cuồng cùng hận ý: "A!" Thét lên một tiếng, hoangdung_di◡ễn☆đ◡àn☆l◡ê☆qu◡ý☆đ◡ôn hất toàn bộ đồ trên bàn trang điểm xuống!

Nàng hận! Hận gương mặt của mình! Hận nam nhân giết chết phu quân của mình! Càng hận hơn. . . . . tướng quân chết rồi, nàng lại không thể đi theo hắn. . . . . .

Đúng lúc này, trong kính kia xuất hiện một khuôn mặt khác. Khuôn mặt hắn và nàng có tám phần giống nhau, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt càng thêm giống nhau như đúc. Đôi mắt tà mị như hoa đào kia cũng giống nàng, tràn đầy hận ý. . . . . .

Ngước đầu cười lạnh một tiếng, quay mặt sang nhìn khuôn mặt dù trong mộng cũng làm nàng hận không thể xé nát mặt của hắn!

"Ngươi đã đến rồi?" Đáy mắt thoáng qua tia sáng âm độc, bờ môi còn nâng lên một nụ cười đắc ý, bà ta biết hắn chắc chắn sẽ đến!

"Như ngươi mong muốn, nói đi, ngươi muốn thế nào mới bằng lòng giao thuốc giải ra?" Đáy mắt nam tử tràn đầy huyết sắc, hung hăng trừng mắt nhìn nữ nhân đó. Chính nữ nhân này phá hủy hắn, còn hại Tam nhi và đứa bé của bọn họ! Cố tình cũng là nữ nhân này sanh ra hắn!

"Ha ha ha. . . . . Ngươi cũng giống như phụ hoàng ngươi, đều cùng một loại!" Dạ Tử Mị ngửa mặt lên trời cười lớn, cười xong mở miệng, "Có phải chỉ cần ta nói cái gì, ngươi cũng đều nguyện ý làm không? Con trai ngoan của ta. . . . . ."

"Câm miệng! Bổn vương không có người mẫu thân như ngươi! Nói ra điều kiện của ngươi!" Trên dung nhan như cánh hoa anh đào tràn đầy hận ý và sát ý. Nếu có thể, hắn thật muốn một kiếm giết nữ nhân này!

https://thuviensach.vn

"Không có người mẫu thân như ta? Vậy vì sao ngươi lại không giết ta? Hiên Viên Vô Thương, vậy ngươi giết ta đi, giết đi!" Bà ta giống như đã lâm vào điên cuồng, xông lên phía trước hung hăng níu lấy y phục của Hiên Viên Vô Thương "Ngươi giết ta! Giết chết ta đi!"

Hắn vung ống tay áo lên, hung hăng nện nữ nhân đó xuống đất: "Ngươi cho rằng, ta không muốn sao?" Giờ phút này, hắn giống như huyết tu la của địa ngục, cả người tràn đầy sát ý! Gió nhẹ từ cửa sổ thổi vào, nâng vạt áo màu trắng lên, giống như quỷ câu hồn tới từ địa ngục. . . . . .

"Ha ha ha. . . . . ." Dạ Tử Mị vươn tay lau đi máu tươi bên môi "Ta thế nào lại quên, nhi tử ngoan của ta không nỡ giết ta. Ban đầu vì ta, một mình đi tới Dạ Mị đế quốc, từng bước ngồi vào vị trí Nhiếp Chính vương, còn ngây ngốc nói ‘mẫu thân con sẽ bảo vệ người’. Con của ta, không biết một kiếm kia của ta, đâm vào đủ sâu không?"

Răng ngà của nam tử cắn lại thật chặt, đáy mắt xẹt qua một tia trầm thống: "Bổn vương không muốn nói nhảm với ngươi, giao thuốc giải ra đây!"

"Thuốc giải? Tốt! Ngươi muốn thuốc giả….có thể….nhưng trước hết ngươi phải quỳ gối trước mặt của ta, dập đầu ba cái! Ngươi không phải là nói ngươi không có người mẫu thân như ta sao? Vây ta càng muốn ngươi quỳ!" Dạ Tử Mị cười đến cực kỳ xinh đẹp, trong đôi mắt xinh đẹp kia tràn đầy hận ý và điên cuồng.

Trên dung nhan như cánh hoa đào của nam tử nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười giễu cợt: "Nếu ta không quỳ, ngươi sẽ làm cái gì?"

Lại thấy bà ta móc từ trong ngực của mình ra một bình sứ: "Không quỳ, ta liền ném nó! Nếu như ngươi là muốn tới đây giành, cũng chỉ nghe ‘ba’ một tiếng, bình sứ. . . . . bể! Ngươi người yêu cũng sẽ bị ngươi liên lụy, cả

https://thuviensach.vn

đời chịu hết hành hạ! Ngươi có thể thử xem là động tác của ngươi nhanh, hay là bình sư này bể nhanh!"

Hắn hung hăng nhìn bà ta chằm chằm, tay gắt gao nắm chặt thành quyền. Gân xanh trên bàn tay thon dài trắng nõn đều nhảy lên. . . . . .

"Quỳ hay không quỳ? Không quỳ ta liền ném!" Bà ta giơ cao bình sứ nhìn hắn.

Hắn cắn răng một cái, quỳ gối trước mặt bà ta, môi mỏng như hoa anh đào mím thành một đường thẳng. . . . . .

"Dập đầu! Ba cái, một cũng không thể thiếu, còn phải rất vang!" Trên mặt của bà ta đều là nụ cười điên cuồng, hắn không phải là nhi tử của bà ta, mà là sỉ nhục của bà ta! Chỉ cần nhìn hắn chịu khổ, bà ta sẽ cảm thấy rất sung sướng!

"Đông!" , "Đông!" , "Đông!" . . . . . .

Ba tiếng rơi xuống, hắn đứng lên, sống lưng ưỡn thẳng tắp, một thân quý khí không bị ảnh hưởng chút nào, vươn tay: "Lấy ra!"

Ba khấu đầu này, hắn vốn có thể không dập đầu, nhưng hắn vẫn dập đầu, chỉ vì hắn muốn đoạn tuyệt quan hệ của bọn họ, từ đó bà ta đối với hắn không còn ân sinh dưỡng nữa!

"Ta chỉ nói để cho ngươi quỳ xuống dập đầu, cũng không có nói nhất định sẽ đưa thuốc giải cho ngươi!" Trên mặt của bà ta lộ ra một nụ cười tà ác.

"Ngươi còn muốn thế nào nữa?" Mặt lạnh nhìn bà ta, hắn hận không thể uống máu, ăn thịt nữ nhân này!

https://thuviensach.vn

Bà ta vung tay lên, "Ba!" , "Ba!" , "Ba!" ba tiếng, một đám nam nhân đi vào, đáy mắt đều là nụ cười dâm tà! Bọn họ đều là thuộc hạ cũ của tướng quân!

"Bọn họ, không có ngày nào là không muốn ngươi...Nếu ngươi nguyện ý ủy thân cho bọn họ một đêm, chỉ cần một đêm là đủ rồi. Nương liền giao thuốc giải cho ngươi, như thế nào?" Trên bộ mặt tuyệt mỹ của bà ta treo nụ cười như đơn thuần nhất, cặp mắt kia giống như tràn đầy ngây thơ nhìn hắn.

Năm đó, Hiên Viên Ngự Phong cũng chính là phụ hoàng của hắn, một lần lại một lần không để ý đến phản kháng của bà ta, để cho bà ta chịu hết lăng nhục. Bà ta muốn đòi lại tất cả từ trên người con trai của Hiên Viên Ngự Phong, từng cái một!

Về phần hắn cũng là con trai của bà ta? Bà ta không thừa nhận!

"Vương Gia! Không nên đồng ý với bà ta!" Liên Hoa rốt cuộc không nhịn được nhảy ra ngoài, ngăn ở trước người của Hiên Viên Vô Thương. Vương Gia là người cao quý như vậy, tại sao có thể. . . . . .

"Độc phụ(2)! Ta nguyện ý thay thế Vương Gia!" Giờ phút này, trên gương mặt lạnh nhạt tràn đầy kiên nghị.

"Liên Hoa, lui ra!" Âm thanh lạnh lùng truyền đến, lại tràn ngập tang thương vô tận.

"Vương Gia!" Nếu Vương Gia thật sự làm chuyện như vậy vì vương phi, Liên Hoa hắn sẽ lập tức trở về giết vương phi!

"Lui ra!" Giờ phút này trong giọng nói rõ ràng đã mang theo tức giận.

Liên Hoa hung hăng cắn răng, nắm chặt quả đấm đứng ở sau lưng hắn. Những người đó nếu muốn đụng tới Vương Gia, trừ phi bước qua thi thể

https://thuviensach.vn

hắn!

"Ha ha ha. . . . . Các ngươi ngược lại chủ tớ tình thâm! Chỉ là tiểu tử thanh tú, ta không muốn ngươi tới thay thế, ta chính là phải xem hắn bị nhiều người như vậy đè ở phía dưới, hung hăng lăng nhục, để con trai của Hiên Viên Ngự Phong cũng nếm thử một chút mùi vị sống không bằng chết này!" Khắp khuôn mặt xinh đẹp là điên cuồng và quyết tuyệt!

Thấy Hiên Viên Vô Thương chỉ là lạnh lùng nhìn bà ta, cũng không đáp lời. Bà ta liền đưa bình sứ trong tay lên: "Không đồng ý? Ngươi nhẫn tâm nhìn người trong lòng của ngươi vì ngươi chịu hết hành hạ sao? Nếu sơ ý một chút, còn có tiểu tôn tử của ta cũng bị hành hạ! Hiên Viên Vô Thương, ngươi thật ích kỷ?"

"Trưởng công chúa giống như đã quên mất, Đại Vương Tử vẫn còn ở trên tay Bổn vương!" Mặt lạnh nhìn bà ta, bờ môi như hoa anh đào tràn đầy giễu cợt.

Lời này làm cho mặt bà ta biến sắc: "Ngươi muốn làm gì Kỳ nhi?” Trong đôi mắt xinh đẹp kia đều là hốt hoảng, trên mặt tất cả đều là vội vàng.

"Nếu muốn hắn hoàn hảo không chút tổn hại, ngươi nên giao thuốc giải trên tay của ngươi cho Bổn vương!" Trên mặt không có bất kỳ biểu hiện gì, nhưng đáy lòng cũng đã đau đớn khó nhịn, đều là nhi tử của bà ta, nhưng nếu người chết là hắn, sợ rằng trên mặt của bà ta chỉ có sung sướng mà thôi?

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của bà ta lập tức trấn định lại: "Hừ, muốn ta giao cho ngươi, không dễ dàng như vậy đâu. Nếu ngươi dám động đến Kỳ nhi, chúng ta liền ngọc đá cùng vỡ!"

Ngọc đá cùng vỡ. . . . . Hung hăng nắm quả đấm, nhìn bà ta: "Không giao? Có thể! Người tới, dẫn đại hoàng tử tới!"

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi muốn làm gì? Ngươi sẽ không sợ. . . . . ."

"Ngươi dám ném, ta sẽ để cho càng nhiều người đè con trai bảo bối của ngươi ở phía dưới, thương yêu thật tốt!" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, đáy mắt tràn đầy sát khí!

Lời này làm cho thân thể bà ta khẽ run: "Đừng! Hiên Viên Vô Thương, hắn là thân ca ca của ngươi đó!" Làm sao hắn biết Kỳ nhi là nhi tử của mình? Làm sao hắn biết được?

"Thật sao?" Thân ca ca? Lạnh lùng nhìn bà ta, khắp người tỏa ra khí rét lạnh.

"Nếu ngươi dám, ta liền ném bình sứ này! Hiên Viên Vô Thương, ngươi dám đánh cuộc không?" Sao bà ta lại quên, Hiên Viên Vô Thương cũng giống như phụ hoàng của hắn, sẽ xem sinh mệnh nữ nhân của hắn quan trọng hơn hắn gấp trăm lần! Bà ta đang đánh cuộc, hắn không dám!

Mà trên thực tế, hắn cũng quả thật không dám! Hắn không sợ chết, nhưng lại không thể để cho Tam nhi chịu khổ sở như vậy!

Trong đầu đột nhiên vang lên lời của nàng. . . . . .

—— nam nhân của ta, chỉ có thể một nữ nhân là ta.

Ngay sau đó, ánh mắt kiên định xuống: "Điều kiện của ngươi, ta không làm được!" Hắn đã đồng ý Tam nhi, không thể nuốt lời!

Nhìn bộ dáng kia của hắn, bà ta biết rõ mình đã đánh cuộc thắng!

Mở miệng cười: "Không làm được cũng được! Ngươi tự vận, đổi thuốc giải, thế nào?"

Lần này thế nhưng hắn lại là giương môi cười một tiếng, không chút do dự: "Tốt! Nhưng ngươi nói phải giữ lời!"

https://thuviensach.vn

"Yên tâm, Dạ Tử Mị ta vẫn còn rất uy tín! Chỉ có ngươi chết, hận ý của ta mới có thể tiêu tan!" Hung tợn nhìn hắn, rút bội kiếm bên hông của nam tử bên cạnh ra, ném cho hắn, chờ động tác của hắn.

Hắn ghét bỏ liếc mắt nhìn kiếm kia, rút nhuyễn kiếm từ bên hông của mình ra: "Liên Hoa, sau khi Bổn vương chết, ngươi đưa thuốc về Hiên Viên đế quốc, sau đó cùng bọn họ bảo vệ vương phi và hài tử tương lai của Bổn vương thật tốt, biết không?"

"Vương Gia!" Liên Hoa muốn ngăn cản hắn.

Lại bị hắn nhẹ nhàng tránh qua, đáy mắt tà mị như hoa đào kia tràn ngập thâm tình. Tam nhi, thật xin lỗi, Thương Thương không thể cùng nàng nhìn con của chúng ta ra đời, thật xin lỗi. . . . . .

"Vương Gia! Đừng. . . . . ." Một tiếng kêu sợ hãi.

Chú thích:

(1) Hồ ngôn loạn ngữ [胡言乱语] : Đây là thành ngữ theo cấu trúc tách từ. “Ngôn” [言] ghép với “ngữ” [语] thành “ngôn ngữ” [言语]. “Hồ” [胡] ghép với “loạn” [乱] thành “hồ loạn” [胡乱], tức “lung tung; qua loa; qua quýt; tuỳ tiện; làm càn; làm bậy”. Cả câu có thể hiểu là “nói bậy; nói xằng; nói xằng xiên; nói xàm; nói nhảm; lời nói bậy; lời nói nhảm”. (Dựa theo QuickTranslator)

(2) Độc phụ: người phụ nữ độc ác

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 29: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha

"Keng!" một tiếng, một cục đá đánh vào, kiếm trong tay Hiên Viên Vô Thương lệch một cái, kiếm kia chỉ để lại một vệt máu ở trên cổ như bạch ngọc kia.

Bóng dáng màu trắng thoáng qua, lấy đi bình sứ trong tay Dạ Tử Mị, một âm thanh tinh khiết như thiên sứ vang lên: "Hoàng thúc, thúc thật ngốc, trực tiếp đoạt không được sao! May mà người ta đi theo, nếu không đường đệ(1) đã không có phụ vương rồi!"

Cười hì hì mở miệng giơ giơ lên bình sứ trong tay, chợt biến sắc: "Độc phụ, bình sứ này không có gì!"

"Cái gì?" Mày kiếm nhíu chặt, đôi mắt tà mị như hoa đào dính vào chút huyết sắc, bà ta lại dám lừa hắn! Nếu Triệt không đến, dù hắn chết cũng không cứu được Tam nhi!

Cắn răng sải mấy bước tới trước, hung hăng bóp chặt cổ của Dạ Tử Mị: "Ngươi tốt nhất nên nói cho Bổn vương biết thuốc giải ở đâu, nếu không Bổn vương sẽ lập tức giết Dạ Tử kỳ!"

"Khụ khụ. . . . . Không có, không có thuốc giải, ngươi giết đi, giết thân ca ca của ngươi đi, rồi trở lại giết nương, để khắp thiên hạ đều biết Hiên Viên Vô Thương là một người như thế nào!" Đáy mắt Dạ Tử Mị đều là nụ cười điên cuồng.

"Khắp thiên hạ nhìn Bổn vương như thế nào, ngươi cho rằng Bổn vương sẽ để ý sao?" Giờ phút này một thân bạch y của hắn giống như đã nhuộm

https://thuviensach.vn

đỏ, cả người từ từ tỏa ra sát ý .

Rốt cuộc ý thức được hắn không phải đang nói đùa, đáy mắt Dạ Tử Mị hàm chứa một chút lệ quang, mở miệng: "Con cũng biết Kỳ nhi ở trong lòng ta có bao nhiêu phân lượng, cho nên ta sẽ không lừa gạt con, thật sự không có thuốc giải. Vi nương chỉ cầu con, cầu xin con bỏ qua cho Kỳ nhi, hắn là huynh trưởng của con!"

Nhìn trên mặt nàng đều là van xin và trong mắt tràn đầy ánh sáng từ ái. Trong thâm tâm của hắn luôn khao khát tình thương của mẹ, nhưng cuối cùng đã chết rồi. . . . . .

Hung hăng ném nữ nhân này xuống đất, không để ý đến miệng bà ta đang phun máu tươi, lạnh lùng mở miệng: "Đưa đại hoàng tử đến biên cương làm khổ lực, cho đến khi bà ta nói ra thuốc giải ở nơi nào mới thôi!"

"Dạ!" Một người đáp lại, rồi sau đó một đạo bóng đen chợt lóe, rời khỏi phòng này.

"Hiên Viên Vô Thương, hắn là ca ca của ngươi, làm sao ngươi có thể để cho hắn làm công việc thấp hèn như vậy, tại sao lòng của ngươi lại có thể độc ác như thế!" Dạ Tử Mị ngồi dưới đất liều mạng gào thét.

"Đây cũng là di truyền, Bổn vương phải cảm tạ ngươi làm cho Bổn vương quyết tâm như vậy!" Sau khi nói xong không nhìn bà ta một cái, lửng thững đi ra ngoài.

Hiên Viên Triệt kiềm chế được kích động muốn hung hăng đạp bà ta một cước, đi theo hoàng thúc mình ra ngoài.

. . . . . .

Dưới ánh trăng, một thân bạch y ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, trên bộ mặt tuyệt mỹ đều là tuyệt vọng và bi thương. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc. . . . . ." Âm thanh ngọt ngào mềm mại vang lên bên tai.

Lại thấy Hiên Viên Vô Thương cũng không đáp lại hắn: "Hoàng thúc, thúc xác định trên tay bà ta có thuốc giải sao?"

"Trên tay của bà ta chắc chắn không có!" Nhàn nhạt nói xong, nhắm hai mắt lại. Lông mi thật dài khẽ run, thật chẳng lẽ không cứu được sao?

"Không có?" Lần này dù là hắn cũng có chút kinh ngạc, đã không có thì tại sao còn phải uy hiếp nữ nhân kia?

Trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười giễu cợt: "Bà ta coi Dạ Tử kỳ như mạng, nếu như có, làm sao có thể không giao ra."

"Hoàng thúc, nếu hoàng tẩu không qua được cửa ải này, ngươi tính làm sao?" Hiên Viên Triệt cắn răng nhìn hắn, trong lòng mơ hồ đã có quyết định.

"Sống chết có nhau!" Nhẹ nhàng phun ra bốn chữ, vô cùng kiên định.

Sống chết có nhau? Nếu đã như vậy, còn không bằng đánh cược một lần!" Hoàng thúc, thật ra thì cũng không phải là không có cách cứu!"

"Cháu có biện pháp?" Quay đầu nhìn hắn, đôi mắt bình tĩnh kia lần nữa nổi lên gợn sóng

"Rừng rậm Tử Vong có một con xà vương!" Tiếng nói vừa dứt, bạch quang chợt lóe, bạch y nam tử ở trước mặt đã không thấy bóng dáng.

"A, hoàng thúc, chờ ta một chút. . . . . ."

. . . . . .

Mười tám ngày sau, trước rừng rậm Tử Vong.

https://thuviensach.vn

"Triệt, cháu trở về trước, nói cho Ngạo biết, hoàng thúc nhất định sẽ lấy được máu của xà vương!" Âm thanh nhàn nhạt, nhưng vô cùng đáng tin.

"Không được hoàng thúc, ta muốn. . . . . ." Từ ‘đi’ còn chưa kịp phát ra, liền bị người ta đánh một phát vào gáy, hôn mê bất tỉnh.

"Liên Hoa, đưa Thất vương gia trở về Hiên Viên đế quốc!" Rừng rậm Tử Vong, kẻ tiến vào đều là cửu tử nhất sinh, hắn làm sao có thể liên lụy Triệt.

"Vương Gia, thuộc hạ muốn đi chung với ngài!" Liên Hoa quỳ một chân trên đất.

"Đây là mệnh lệnh! Sau khi đưa Triệt trở về thì tới đây tiếp ứng Bổn vương. Nhớ, không thể đi vào, ở bên ngoài chờ Bổn vương. Nếu ba tháng sau, Bổn vương vẫn không đi ra, ngươi hãy trở về bảo vệ vương phi thật tốt, nếu không dù Bổn vương chết cũng không thể nhắm mắt!"

Rừng rậm Tử Vong ở phía nam của Hiên Viên đế quốc, chỉ cách một ngọn núi, cả đi lẫn về chỉ cần ba bốn ngày là đủ. Nghĩ tới đây liền móc ra một bình sứ, để thuốc ở dưới mũi Hiên Viên Triệt, thuốc này ngủ khoảng ba bốn ngày thì không có vấn đề.

Liên Hoa nhìn hắn một hồi lâu, cuối cùng cắn răng, gật đầu một cái: "Dạ!" Nói xong khiêng Hiên Viên Triệt lên, nhanh chóng rời đi. . . . . Thầm nghĩ nếu hắn trở lại ở chỗ này ba tháng, Vương Gia còn không ra ngoài, hắn liền tự vận ở chỗ này!

Hiên Viên Vô Thương nhìn vùng rừng rậm kia một chút, khóe môi thoáng ánh lên một nụ cười, vững vàng đi vào, quyết tuyệt, nghĩa vô phản cố (2). . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, người Thanh Loan hạ độc trong dòng sông, tướng sĩ chúng ta uống nước đã trúng độc tập thể, xin Vương Gia nhanh chóng giải quyết!" Một sĩ quan báo lại.

Hiên Viên Ngạo quay đầu nhìn Long Ngạo Thiên một chút, trong mắt của hai người đều là thận trọng: "Quân y có tra ra là độc gì không?"

"Không có! Chúng ta đã có mười vạn tướng sĩ trúng loại độc này, quân y nói muốn nghiên cứu ra thuốc giải này phải mất mười ngày nửa tháng, đến lúc đó sợ là quân lính của chúng ta đều đã trúng độc bỏ mình!"

Mày kiếm nhíu chặt, suy nghĩ tìm cách đối phó.

Đúng lúc này, một người tới báo: "Vương Gia, chúng ta ở bên ngoài bắt được một người lén lút, thuộc hạ đã phái người bắt được hắn, thế nhưng hắn lại nói muốn tới gặp ngài!"

"Dẫn tới!" Âm thanh lãnh ngạo vang lên, không chút ấm áp nào.

Tiếp, một nam tử mặc áo trắng bị dẫn vào, gương mặt phong hoa tuyệt đại đó, cho dù là khí tức sát phạt nặng nhất quân doanh, cũng không dính một chút khí phàm trần nào lên người.

Sải mấy bước nhảy vào, ôm quyền về phía Hiên Viên Ngạo: "Tam vương gia!"

Hiên Viên Ngạo ngẩn ra, ngay sau đó mở miệng: "Mộ Di Tuyết?"

"Chính là tại hạ!" Bờ môi nâng lên một nụ cười yếu ớt, nhìn lên hai người trước mặt này cũng là nam tử nổi danh với mình.

"Không biết tướng quân Thanh Loan quốc đại giá quang lâm, có việc gì không?" Long Ngạo Thiên ở một bên mở miệng, cặp mắt phượng kia nhìn

https://thuviensach.vn

chằm chằm mặt của Mộ Di Tuyết, không buông tha một vẻ mặt nào của hắn.

Nam tử này, chính là đồ đệ của Thiên Sơn lão nhân, bất luận là tâm cơ hay năng lực cũng sâu không lường được!

Tay áo bào màu trắng vung lên, một bình sứ bay về phía Hiên Viên Ngạo.

Hiên Viên Ngạo vung tay lên, một cỗ chân khí lưu chuyển trên không trung, xoay tròn bình sứ trên không trung mấy vòng, sau đó rơi vào trên bàn. Từ đầu đến cuối, tay kia chưa từng đụng đến bình sứ.

"Hiên Viên Ngạo, ngài quả nhiên rất cẩn thận!" Một câu nhẹ nhàng nói ra, nghe không ra là khen hay chê.

"Nếu không cẩn thận với các hạ, sợ rằng Bổn vương đã sớm chết trăm ngàn lần rồi!" Trả lời một câu như đang đùa giỡn, khóe môi lãnh ngạo nhẹ nhàng nâng lên, để cho người khác nhìn không thấu tâm tình.

"Trong bình sứ đó chính là thuốc giải độc mà binh lính Thanh Loan đã bỏ vào dòng sông, ngươi chỉ cần đổ nó vào dòng sông, rồi cho binh lính của Hiên Viên đế quốc uống vào là được."

"Tại sao bổn vương phải tin tưởng các hạ?"

Con ngươi không nhiễm một hạt bụi của nam tử áo trắng này dính vào một tia hận ý: "Chỉ bằng Phượng Phi Loan đã tàn sát cả nhà Mộ gia ta!"

Cái gì? Hiên Viên Ngạo và Long Ngạo Thiên liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy sự khó hiểu ở trong mắt đối phương. Tuy Mộ Di Tuyết là nam tử, nhưng năng lực tại phương diện chiến tranh đã thắng được tất cả cô gái của Thanh Loan đế quốc, là một quan nam duy nhất của Thanh Loan đế quốc,

https://thuviensach.vn

cũng là một linh hồn của toàn quân! Đối đầu kẻ địch mạnh, tân hoàng Thanh Loan tuyệt đối không có lý do gì để làm như vậy.

"Ngạo vương không tin có thể đi tra, Mộ Di Tuyết tới đây cũng chỉ là vì báo thù cho Mộ gia ta!"

Hiên Viên Ngạo giao bình sứ cho binh lính bên cạnh: "Cầm đi để quân y kiểm nghiệm!"

"Dạ!"

"Ám ảnh, đi thăm dò!" Dứt lời dùng truyền âm mở miệng về phía ám ảnh.

Ám ảnh lắc mình một cái, liền biến mất ở bên trong doanh trướng.

"Mộ công tử, mời ngồi!" Giờ phút này giọng nói đã khách khí hơn, bất luận hắn nói là thật hay giả, đây cũng là tôn kính với đối thủ của mình.

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nằm ở bên trong Tường Thành tính ngày, dường như hôm nay là ngày thứ ba mươi rồi, sao Thương Thương vẫn chưa trở lại? Cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt, cặp mắt đẹp kia nhìn chằm chằm đám người đi qua đi lại dưới cổng thành, càng cảm giác mình giống như oán phụ!

Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Hiên Viên Vô Thương đáng chết, chờ chàng trở lại, xem lão nương thu thập chàng thế nào!

Mãi cho đến khi màn đêm buông xuống, cũng không thấy nam nhân mặc bạch y xuất hiện dưới cổng thành. Đôi mắt tràn đầy tức giận, rốt cuộc dính vào chút lệ quang trong suốt, tên này không phải bỏ trốn với hồ ly tinh chứ?

https://thuviensach.vn

Một bóng dáng màu xanh xuất hiện phía sau của nàng, nhẹ nhàng thở dài một cái: "Nữ nhân, trời đã tối rồi, ngươi trước tiên trở về nghỉ ngơi đi!" Hoàng thúc chưa có trở về, Triệt cũng chưa trở về, trong tim của hắn cũng đầy lo lắng.

Quay đầu, đáy mắt hàm chứa lệ quang trong suốt: "Hiên Viên Ngạo, ngươi nói có phải Thương Thương không cần ta nữa đúng không?" Bởi vì nàng không nghe lời, thích ngắm mỹ nam tử, cho nên không cần nàng nữa?

Bộ dáng đáy mắt rưng rưng, làm tim hắn hơi chậm lại, không biết nên trả lời vấn đề này như thế nào: "Sẽ không, có lẽ hoàng thúc bởi vì đi đường chậm trễ, không quá mấy ngày thúc sẽ trở lại thôi!"

"Có thật không?" Trong âm thanh đã là mơ hồ mang theo chút nức nở.

"Thật!" Gật đầu một cái, hoàng thúc nói nếu một tháng sau thúc không trở lại, sẽ để cho hắn nói. . . . . Nhưng nhìn bộ dáng của nàng, hắn làm sao nói ra được?

Vũ Văn Tiểu Tam đứng lên, lau nước mắt suýt nữa tràn ra, vỗ vỗ bụi đất trên người: "Ừm! Ta tin tưởng Thương Thương nhất định sẽ trở về!" Nàng tin tưởng hắn sẽ không bỏ nàng lại!

Vẻ mặt Hiên Viên Ngạo phức tạp đi theo phía sau nàng. . . . . .

Đợi nàng trở lại trong phòng của mình, ăn bữa tối và đi ngủ xong, hắn mới từ trước cửa phòng của nàng rời đi.

. . . . . .

"Vương Gia, Thất vương gia trở lại!" Ám Dạ báo lại.

"Vậy hoàng thúc đâu?" Sau khi nghe xong liền hỏi một câu như vậy.

"Hi Vương Gia. . . . . ." Giọng nói hơi do dự.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhìn hắn một cái, sải mấy bước vào phòng của Hiên Viên Triệt, giờ phút này hắn mới tỉnh lại sau khi hôn mê: "Hoàng huynh, hoàng thúc vào rừng rậm Tử Vong lấy máu của xà vương!"

"Cái gì? Rừng rậm Tử Vong? !" Con ngươi trợn to, không dám tin nhìn hắn, rừng rậm Tử Vong là gì? Chính là người đi vào không đếm hết, nhưng không có một người còn sống trở ra!

Phong vân biến đổi, bởi vì tân hoàng Thanh Loan, Phượng Phi Loan muốn cưới Mộ Di Tuyết làm hoàng phu nhưng bị cự tuyệt, thẹn quá hóa giận tịch thu tài sản và giết cả nhà Mộ gia. Quân tiên phong Mộ Di Tuyết phản bội, đầu nhập vào quân địch, giao bản đồ bày trận hành quân của Thanh Loan quốc ra.

Không tới mấy ngày, quân Thanh Loan tan tác, đệ trình thư xin hàng.

Mông Man đế quốc không có quân liên minh, lấy sức lực một nước đối chiến tam quốc. Năm 220 trước công nguyên, Gia Luật Trục Nguyên đàm phán hòa bình với Hiên Viên đế quốc.

Trận đại chiến thế giới này, chỉ ba tháng đã hạ màn kết thúc.

Cuối cùng Gia Luật Trục Nguyên ước hẹn với Hiên Viên Ngạo, hai người chỉ dùng binh lực của quốc gia mình đánh một trận, một trận quyết định thắng bại!

Vậy mà, trận chiến này kéo dài ba ngày ba đêm, trận hình biến ảo vô số lần, tử thương vô số, cực kỳ thảm thiết, cuối cùng kết thúc trận đánh này là không phân thắng bại! Trận chiến này được khen là cuộc chiến thảm thiết nhất trong lịch sử, được xưng là "Cuộc chiến Long thần"! Được liệt tên là một trong bảy cuộc đại chiến thế giới!

Hiên Viên Ngạo và Gia Luật Trục Nguyên nhờ trận chiến này càng thêm hiểu ý nhau mà không cần phải nói, trở thành bạn tốt tri kỉ của nhau!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Ba tháng! Ba tháng rồi mà còn chưa trở về, nếu nàng vẫn còn tin tưởng hắn đã trở lại kinh thành, thì nàng thật sự là đồ ngu rồi! Đặc biệt sao, nàng chờ không được!

"Hiên Viên Ngạo, ngươi nói cho ta biết, rốt cuộc Thương Thương đã đi nơi nào!" Nàng một đường vọt tới soái trướng của Hiên Viên Ngạo, lúc này Hiên Viên Ngạo và Gia Luật Trục Nguyên, Long Ngạo Thiên đang cùng nhau thương nghị công việc sau khi chiến đấu.

Thấy nàng, Gia Luật Trục Nguyên liền ngẩn ra, Thương Thương? Nhìn lại bộ dáng cô nương trước mặt, đây không phải là tiểu huynh đệ kết bái của mình sao? Nàng là nữ?

Hiên Viên Ngạo nhìn nàng một chút, nhìn lại tràng diện này, mày kiếm nhíu chặt. Hoàng thúc lâu như vậy vẫn chưa trở lại, chắc là không về được rồi, nhìn nàng một chút, vẫn mở miệng nói: "Hoàng thúc ở kinh thành, mấy ngày nữa chúng ta hồi kinh là có thể nhìn thấy thúc ấy rồi!" Kéo được một ngày thì một ngày đi!

Hắn vừa nói xong, Vũ Văn Tiểu Tam liền hung hăng theo dõi cặp mắt lạnh lẽo kia của hắn, quả nhiên thấy ánh mắt của hắn có chút né tránh.

Hung hăng cắn răng: "Ngươi không nói phải không, vậy ta tự đi tìm hắn!"

Dứt lời xoay người muốn đi, đi chưa được mấy bước, liền bị người kéo cánh tay lại: "Nàng nổi điên cái gì! Nàng không nghĩ cho mình, cũng nên vì đứa nhỏ trong bụng mà suy nghĩ một chút chứ!"

Đứa nhỏ trong bụng? Con ngươi Gia Luật Trục Nguyên trợn to, không dám tin mà nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi buông ra! Ta muốn đi tìm hắn!" Nàng dùng sức muốn hất tay của hắn ra.

"Bây giờ nàng về phòng trước, chờ ta xử lý xong công vụ, sẽ nói cho nàng biết ngay!" Hiên Viên Ngạo lạnh lùng mở miệng, ngay sau đó thu hồi tay của mình lại.

"Tốt!" Nàng nói xong cũng chuẩn bị đi ra ngoài, cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt!

"Hiền đệ!" Một âm thanh quen thuộc vang lên.

Có chút kinh ngạc quay đầu, nhìn thấy Gia Luật Trục Nguyên, sắc mặt hơi chuyển biến tốt một chút: "Đại ca, làm sao huynh lại ở chỗ này?"

Thật sự là hắn! "Ha ha. . . . . Có lẽ ta phải gọi nàng là hiền muội mới đúng! Quỷ nha đầu này, đại ca cũng bị muội lừa gạt rồi!" Nhìn thấy nàng lần nữa, mặc dù tất cả đều đã không giống nhau, nhưng tâm tình của hắn vẫn cực tốt!

"Hắc hắc. . . . . Đó là bởi vì người ta thông minh!" Tận lực khiến giọng nói hoạt bát một chút, nhưng tâm tình còn chưa phải là rất tốt.

Gia Luật Trục Nguyên săn sóc mở miệng: "Nếu đang có chuyện thì đi trước đi, có thời gian chúng ta tụ họp sau!"

"Tốt! Vậy tiểu đệ xin cáo từ trước!" Nói xong ôm quyền một cái.

Sau khi nói xong đã cảm thấy không khí có chút không đúng lắm, tất cả mọi người im lặng nhìn nàng, lúc này mới nhớ tới dường như bây giờ mình đang mặc nữ trang, lúng túng ho khan một cái, trên mặt còn xuất hiện chút sắc hồng: "Cái đó, cái đó. . . . . Ta đi trước!"

https://thuviensach.vn

Nói xong chạy giống như trối chết, quả nhiên đi chưa được bao xa, thì nghe thấy gian phòng sau lưng truyền ra một trận cười thật to. . . . . .

Cứt thối! Dám cười nhạo lão nương, nếu không phải tâm tình lão nương không tốt, sẽ chỉnh chết các ngươi rồi!

Nghĩ tới buồn buồn đá một tảng đá dưới chân, mấy tháng này mỗi lần nàng đi hỏi Hiên Viên Ngạo, hắn đều nói Thương Thương sắp trở về rồi, rất nhanh sẽ trở lại. . . . . Nhưng nàng cảm giác lo lắng, mà mỗi lần Tiểu Triệt Triệt nhìn thấy nàng cũng sẽ lập tức đi lối khác, giống như sợ mình hỏi hắn cái gì!

Hòn đá kia lăn mấy vòng liền dừng lại, bị người giẫm ở dưới chân. Nàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy khuôn mặt không nhiễm thế tục của hắn, sững sờ trong chốc lát, rồi sau đó mở miệng chào hỏi: "Mộ công tử!" Người này nàng không phải rất ưa thích, mặc dù nói dung mạo rất đẹp trai, nhưng nàng cảm giác tên này. . . . . Nói không rõ là cảm giác gì, không giống như người xấu, nhưng lại cứ có cảm giác hắn giống như có thể nhìn thấu nàng!

Nói xong muốn từ bên cạnh hắn đi qua, nhưng vừa đi đến bên cạnh hắn, chỉ nghe thấy giọng nói thanh nhã vang lên: "Hi vương phi không muốn biết Hi Vương Gia ở đâu sao?"

"Ngươi biết?" Quay đầu có chút cảnh giác nhìn hắn.

Thế nhưng hắn lại cười yếu ớt một tiếng, nhàn nhạt mở miệng: "Hi Vương Gia ở nơi nào, tại hạ làm sao có thể biết." Nói xong lạnh nhạt rời đi.

Vũ Văn Tiểu Tam hoài nghi nhìn bóng lưng của hắn, bệnh thần kinh! Khi không chạy tới nói năng linh tinh gì thế, động kinh à?

Chạy về gian phòng rầu rĩ ngồi xuống, kỳ quái là nàng lại có thể không bị thai hành, không nôn nghén gì cả. Nếu không phải là kinh nguyệt không có tới, nàng thật hoài nghi mình có phải là mang thai hay không?

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Trăng sáng treo trên trời cao, nàng nằm ở cửa sổ ngắm trăng, nhớ lại hình ảnh nàng ngồi ở trên nóc nhà ngắm trăng với Thương Thương, lỗ mũi có chút ê ẩm. Thương Thương rốt cuộc đi chỗ nào rồi? Nếu hoàng thượng tìm hắn, hắn tuyệt đối không thể không nói tiếng nào mà bỏ đi!

Trước đó vài ngày không có suy nghĩ kỹ, gần đây đúng là càng nghĩ càng có gì đó không đúng!

Đúng lúc này, Hiên Viên Ngạo đẩy cửa vào, nhìn bóng dáng nàng hơi có vẻ đơn bạc nằm ở cửa sổ, đáy mắt thoáng qua một tia đau lòng.

Nghe tiếng đẩy cửa, nàng quay đầu nhìn hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi đã nói ngươi sẽ nói cho ta biết…!"

"Ừ." Lạnh lùng đáp một tiếng, rồi sau đó nói ra từng câu từng chữ mà hoàng thúc muốn hắn nói "Hoàng thúc nói thúc ấy sẽ bỏ đi với nữ nhân mà thúc yêu mến!"

"Cái gì?" Trợn to cặp mắt không dám tin nhìn hắn "Ngươi nói cái gì?"

Vừa nói vừa xông lên trước bắt lấy cổ áo của hắn: "Ngươi lặp lại lần nữa!"

"Hoàng thúc nói thúc ấy sẽ bỏ đi với nữ nhân thúc yêu mến, nàng yên tâm, ta sẽ chăm sóc nàng thật tốt!" Cắn răng lặp lại một lần nữa, nhìn sắc mặt nàng trắng bệch.

"Sẽ không! Thương Thương sẽ không như vậy!" Nàng lui từng bước về phía sau, ánh mắt có chút trống rỗng. Làm sao có thể? Thương Thương yêu nàng như vậy, làm sao có thể bỏ đi!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo sải mấy bước lên phía trước, đỡ lấy nàng: "Vũ Văn Tiểu Tam, nàng. . . . . ."

Lại thấy nàng hung hăng che bụng của mình, cắn răng ngồi xổm xuống: "Thật đau, bụng thật là đau. . . . . ."

"Người đâu! Mời đại phu! Mời đại phu!" Vẻ mặt hắn đầy hoảng hốt gào thét về phía cửa.

. . . . . .

"Hi vương phi là do tâm tư biến hóa quá lớn, làm động đến thai khí, về sau nếu điều dưỡng thật tốt thì vô sự, nếu tâm tình vẫn như vậy thì đại hỉ sẽ thành đại bi, đứa bé này có thể sẽ không giữ được! Cựu thần phải đi sắc thuốc ngay!" Quân này y nói xong thì lắc đầu, thai nhi đã bốn tháng rồi, theo lý mà nói phải là vững như bàn thạch, rốt cuộc là xúc động chuyện gì mà động đến thai khí cứ?

"Ừ. Đi xuống đi." Không ngờ lại nghiêm trọng như thế.

Quân y này vuốt vuốt râu, lui xuống. . . . . .

Nhìn nữ nhân trên giường sắc mặt trắng bệch, ánh mắt trống rỗng. Hắn cũng không biết nói theo ý hoàng thúc như vậy có đúng hay không? Nhưng trực giác nói cho hắn biết, nếu như nói với nàng hoàng thúc đã. . . . . mất, sợ rằng nàng càng không thể tiếp nhận hơn!

"Hiên Viên Ngạo, ngươi gạt ta đúng không?" Giờ phút này đôi môi đỏ mọng đã không còn một chút huyết sắc, quay đầu nhìn hắn, đồng thời một giọt lệ dọc theo khóe mắt chảy xuống. . . . . .

Nàng không tin, không tin Thương Thương sẽ đi cùng người khác. Nhưng nếu như không phải là đi cùng người khác, vậy hắn đã đi nơi nào rồi?

https://thuviensach.vn

"Không có!" Hắn độc ác mở miệng lần nữa, "Mặc kệ như thế nào, nàng hãy chăm sóc đứa bé trong bụng nàng thật tốt, dù sao nó cũng là vô tội! Còn nữa, ta sẽ chăm sóc cho nàng, dù không có hoàng thúc, cũng sẽ không đế nàng xảy ra chuyện!"

"Biết!" Nhắm mắt lại, trên sắc mặt bình tĩnh không nhìn ra suy nghĩ gì.

"Nàng. . . . . ." Hiên Viên Ngạo muốn nói gì đó, lại bị nàng chặn lại "Ta không sao, ngươi ra ngoài trước đi, ta muốn yên tĩnh một mình!"

Nói xong lau giọt lệ nơi khóe mắt, thở phào nhẹ nhõm thật dài, đem tích tụ trong lòng đều phun ra. . . . . .

Nhìn nàng hình như rất trấn định, nhưng nàng không khóc không nháo, lại càng làm cho hắn cảm thấy không bình thường!

Bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, thấy nàng nhắm mắt lại không nhúc nhích, thở dài một hơi sau đó đi ra ngoài. . . . . .

. . . . . .

"Hoàng huynh, chúng ta làm như vậy đúng không?" Giọng nói ngọt ngào của Hiên Viên Triệt mang theo chút phức tạp, làm như vậy, công bằng đối với hoàng tẩu sao?

"Có đúng hay không thì cũng chỉ có thể làm như vậy, đây là ý của hoàng thúc!" Mặc dù nữ nhân đó trước kia luôn là một bộ dạng thiên hạ vô địch, làm cho hắn rất khó tin tưởng nếu biết hoàng thúc chết thì nàng sẽ tự sát vì tình. Nhưng hắn lại luôn cảm thấy lo lắng, nếu là nữ nhân kia đột nhiên động kinh, muốn đóng vai sống chết có nhau thì làm sao bây giờ?

"Có lẽ hoàng thúc còn chưa chết!" Hắn nói lên nghi vấn, nhưng lời này đến hắn còn không tin. Hoàng thúc đã vào rừng rậm Tử Vong hai tháng, sau lại đến Liên Hoa cũng không trở về nữa.

https://thuviensach.vn

"Ta cũng hi vọng hoàng thúc không có chết." Giờ khắc này, hắn thật lòng hi vọng người còn sống là hoàng thúc, nếu như người chết là hắn thì tốt rồi! Như vậy nàng sẽ không khổ sở, mình cũng không cần khổ sở như vậy.

"Vào rừng rậm Tử Vong hai tháng, làm sao có thể còn sống! Chỉ là hi Vương Gia ngược lại rất thâm tình, vì giúp mẹ con Hi vương phi giải độc, lại dám đi đến nơi đó. Phải biết rằng người đã đi vào đó, không một ai có thể còn sống mà ra ngoài!" Giọng nói thanh nhã truyền đến, để cho hai người cùng nhau quay đầu nhìn người đang đi tới.

"Làm sao Mộ công tử biết chuyện này?" Mày kiếm nhíu chặt, trên khuôn mặt lãnh ngạo dính vào một chút vẻ phức tạp.

"Có thể nổi danh cùng Ngạo vương, tại hạ tự nhiên không thể quá kém cỏi!" Hời hợt đánh mê tung quyền, cũng không đáp lời trực tiếp, khóe môi còn nâng lên một nụ cười yếu ớt.

Cách đó không xa phía sau bọn họ, một nữ tử áo đỏ cắn môi dưới, lặng lẽ lui từng bước ra ngoài, quả nhiên có ẩn tình khác, nàng biết mà! Nàng biết Thương Thương sẽ không phản bội nàng! Nàng trúng độc sao? Tại sao nàng lại không hề biết gì?

Hiên Viên Vô Thương đáng chết, thế nhưng dám tự chủ trương chạy đi rừng rậm Tử Vong, đã hỏi ý kiến của nàng chưa? Dám nói hắn thay lòng, mang theo nữ nhân yêu mến chạy trốn, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam nàng kém thông minh lắm sao?

Rừng rậm Tử Vong, đã đi vào hai tháng. . . . . .

Nàng cúi đầu sờ sờ bụng của mình, bảo bảo, mẹ muốn cùng con đi tìm cha con, . nên con nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời, cho mẹ dũng khí, có biết không!

https://thuviensach.vn

Nàng không biết hắn còn sống hay không? Nhưng mặc kệ hắn chết hay sống, nàng đều muốn ở chung một chỗ với hắn, cả nhà bọn họ sẽ không xa rời nhau!

Đợi đến khi màn đêm buông xuống, khắp nơi đều yên tĩnh.

Vũ Văn Tiểu Tam đổi một thân nam trang nhẹ nhàng, đeo bọc vải len lén trốn ra khỏi cửa, sau đó quay đầu nhẹ nhàng đóng cửa lại. . . . . .

Rón rén dựa theo trí nhớ đi tới chuồng ngựa, thật ra thì nàng không biết cưỡi ngựa!

Nhìn đám ngựa kia một chút, có chút sợ sệt không dám đi qua, nhưng nghĩ tới Thương Thương, nàng nắm thật chặt quả đấm, khẽ cắn răng đi tới. . . . . .

Con ngựa kia cũng rất không nể mặt phun khí về phía nàng!

Gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nhỏ giọng mở miệng: "Ngựa ơi ngựa, dung mạo ngươi anh tuấn tiêu sái như thế, phong lưu phóng khoáng, thật ra thì ta cũng không có ác ý với ngươi đâu. Ngươi chỉ cần đem sống lưng uy vũ của ngươi cho ta ngồi một lát là được, không biết ý của ngươi thế nào?"

Thật ra thì cởi ngựa cần phải bước từng bước tới, trước tiên là nói ngồi một chút, sau khi lừa gạt thành công con ngựa để cho mình leo lên, thì cưỡi ngựa thôi!

Nhưng con ngựa kia lại hoàn toàn không để ý đến nàng, lại phun lỗ mũi, quay đầu xoay mông ngựa về phía nàng!

Cứt thối! Lần này đã thành công chọc tức mỗ nữ rồi, nhìn cái đuôi con ngựa hư hỏng kia, suýt nữa tức miệng mắng to!

https://thuviensach.vn

Nhưng suy nghĩ một chút nếu mình mắng, con ngựa này cho mình một chân, hậu quả kia rất nghiêm trọng! Vì vậy sau khi mỗ nữ hung hăng đè lửa giận trong lòng mình xuống, lại rất chân chó tiếp tục mở miệng: "Mã đại gia thân ái, phải biết tiểu nhân cũng rất anh tuấn tiêu sái, mạo tựa Phan An, chỉ có người giống như ta vậy, mới xứng được với sống lưng cao ngất của Lão Nhân Gia ngài, phải biết để cho tiểu nhân cưỡi một chút, không chỉ có tiểu nhân vinh hạnh, mà cũng là phúc phận Lão Nhân Gia nhé!"

Lần này con ngựa kia ngược lại không có phản ứng gì, chẳng lẽ bị mình nói thông suốt rồi sao? Hắc hắc. . . . . Vì vậy mỗ nữ vui sướng hài lòng chạy đến bên cạnh nó: "A, nếu ngươi không nói lời nào thì bày tỏ ngươi đã đồng ý, vậy ta leo lên đó!" Vừa nói vừa vươn tay kéo dây cương của con ngựa kia, chuẩn bị leo lên, ai ngờ con ngựa chết tiệt đó lại xoay người , đi ra chỗ khác, suýt nữa lôi nàng bay ra ngoài!

Ngã nhào tại chỗ một cái, che chở bụng của mình, đứng vững rồi sau đó hung hăng nhìn chằm chằm con ngựa chết tiệt kia. Nếu không phải mình có chút võ công căn bản, thì đã bị con ngựa hư hỏng này hại chết rồi!

"Ngươi *** không muốn cho lão tử cưỡi thì nói sớm đi! Đặc biệt sao? Đứng ở nơi đó không nhúc nhích, giả điên à! Tại sao không đi chết luôn đi!" Vừa nói vừa hung hăng đứng ở trước mặt của con ngựa kia, đưa ra một ngón tay chỉ vào nó.

Thấy thế nào cũng giống như một người điên!

"Ta hỏi lại ngươi lần nữa, rốt cuộc ngươi có cho ta cưỡi hay không?" Mỗ nữ cố gắng đè nén lửa giận trong lòng mình.

Con ngựa kia rất là có cá tính lần nữa quay mặt sang chỗ khác, không để ý tới nàng.

"Ta!" Tức giận đằng đằng sải mấy bước chạy đến trước mặt của nó, "Lão tử cuối cùng hỏi ngươi một lần nữa, ngươi rốt cuộc có cho ta cưỡi không?"

https://thuviensach.vn

Kết quả, người ta vẫn còn chưa bỏ rơi nàng, lần nữa quay đầu lại.

Vì vậy, lỗ mũi của mỗ nữ cùng mỗ ngựa phun khí với nhau!

Một hồi lâu. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam thở phì phò mở miệng: "Cái con ngựa đáng chết này! Lại có thể không biết điều như vậy! Tốt! Ngươi đã chắc chắn như thế, vậy cũng đừng trách ta lòng dạ độc ác! Ta. . . . . Ta đổi một con ngựa khác!"

Sau khi nói xong, sửa sang lại bọc quần áo trong tay, tiêu sái đi qua hướng khác, quay đầu để lại bóng lưng cho con ngựa đại khí hoành kia, rồi sau đó chạy đến trước mặt một con ngựa khác nói tốt!

Trên đầu mỗ ngựa xuất hiện một giọt mồ hôi lớn, loài người thật kỳ quái! (loài ngựa cũng kỳ quái không kém >.

Vì vậy, khi Vũ Văn Tiểu Tam vừa chuẩn bị mở miệng thuyết phục một con ngựa khác, đúng lúc này, một trận cười khẽ vang lên, một giọng nói trong trẻo như tiên nhân truyền đến: "Phương pháp thuần phục ngựa của Hi vương phi thật là cao siêu, tại hạ bái phục!"

Mặt phòng bị quay đầu, đã nhìn thấy khuôn mặt không nhiễm thế tục của Mộ Di Tuyết, đôi mày thanh tú nhíu chặt: "Tại sao ngươi lại ở chỗ này?"

"Hi vương phi không cần sợ hãi, tại hạ không có ác ý! Không phải là người muốn đi tìm Hi Vương Gia sao? Cần tại hạ tiễn người một đoạn không?" Nói xong nhìn con ngựa kia một chút.

Khóe miệng giật giật: "Không cần, bổn vương phi sẽ tự mình đi!"

"Nhưng không phải Hi vương phi không biết cưỡi ngựa sao? Nếu không ghét bỏ, tại hạ nguyện ý dạy người!" Trên khuôn mặt phong hoa tuyệt đại mang theo một nụ cười nhẹ.

https://thuviensach.vn

"Ngươi có mục đích gì?" Nàng cảm giác người đàn ông này có chút nguy hiểm, hoặc có thể nói là sâu không lường được!

"Ta có mục đích gì không quan trọng, quan trọng là bây giờ Hi vương phi muốn đi tìm Hi Vương Gia, nhưng lại không biết cưỡi ngựa, đây là ý tốt của tại hạ, bất luận tại hạ có mục đích gì, tam vương phi cũng sẽ không có bất kỳ tổn thất nào, không phải sao?" Nhàn nhạt mở miệng, tránh không đáp vấn đề nàng hỏi.

"Tốt! Vậy làm phiền Mộ công tử!" Như hắn đang nói, bất luận hắn có mục đích gì, đối với mình cũng cũng không có chỗ xấu, trước leo lên lưng ngựa, mới có cơ hội đi tìm Thương Thương!

Mộ Di Tuyết bắt lấy dây cương, đưa cho nàng: "Cầm!"

Do dự trong chốc lát, liền cầm lấy dây cương này.

"Đừng cầm quá chặt, nếu không con ngựa sẽ đau, đến lúc đó xảy ra vấn đề gì, tại hạ cũng không bảo đảm!" Nhàn nhạt mở miệng, trên mặt không có biểu lộ gì.

Vũ Văn Tiểu Tam theo bản năng đã thả lỏng một chút, sau đó ở dưới sự chỉ đạo của hắn leo lên ngựa, ngồi xong, nhìn phía dưới một chút, nàng bị dọa đến suýt nữa té xuống! Đặc biệt sao? Hình như nàng không sợ độ cao mà, nhưng là thật sự rất kinh khủng đó!

Ngồi xong sau, kéo dây cương, hít thở sâu mấy hơi, ở đáy lòng an ủi mình, không cần phải sợ, không cần phải sợ.

Dưới ngựa truyền đến giọng nói như tiên nhân: "Hi vương phi, kẹp chặt bụng ngựa, đây là roi ngựa, cầm cho chắc! Dây cương đừng kéo quá chặt, nhưng nhất định phải cầm chắc, roi dùng để đánh vào mông ngựa, nhưng người phải chú ý lực độ, lúc xuống ngựa chỉ cần níu dây cương chặt lại là được. Rừng rậm Tử Vong ở phía nam, người chỉ cần đi dọc theo con đường

https://thuviensach.vn

phía nam, đi qua một ngọn núi lớn, có thể xem như đã đến. Chúc người thuận buộm xuôi gió!"

"Cảm tạ!" Mặc kệ hắn có mục đích gì, dù sao bây giờ là nàng nợ hắn ân tình, nói cám ơn là cần thiết.

"Không khách khí! Hi vương phi, xin mời!" Nói xong tay áo bào màu trắng vung lên, một ngón tay như bạch ngọc chỉ phía trước.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn một chút, hung hăng đánh một phát lên cái mông ngựa, lảo đảo nghiêng ngã lên đường.

Lưu lại Mộ Di Tuyết đứng ở sau lưng nàng, khóe môi nâng lên một nụ cười yếu ớt giống như hoa sen thánh khiết, người đến từ dị thế, vẫn có chút ý tứ! Chỉ là. . . . . .

Nhìn một chút con ngựa được nàng lấy lòng nửa ngày gọi là "Mã đại gia", ống tay áo vung lên, sương mù màu trắng lóe ra, con ngựa kia ‘hí’ mấy tiếng, miệng liền sùi bọt mép mà chết.

Không biết điều, hại hắn không thể không ra ngoài lộ diện! Vững vàng bước từng bước trở về phòng của mình, từng bước chân giống như không có đụng đến mặt đất, cực kỳ sạch sẽ thánh khiết, từng bước đều lưu lại hoa sen, cây xanh mọc đầy đất. . . . . .

. . . . . .

"Mã đại gia, ngươi không cần kích động, phía bên này, không phải bên kia đâu. Ai nha, chạy sai hướng rồi. . . . . Oa, đúng đúng đúng! Chính là như vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam ra sức chỉ huy con ngựa kia, đáy lòng cũng rất nóng nảy. Nàng hận không được lập tức bay đến bên người Thương Thương, nhưng con ngựa hư hỏng này khó trị như vậy. Đặc biệt sao? Muốn chạy đến thì phải mất đến năm nào tháng nào đây!

https://thuviensach.vn

Đại khái hơn hai canh giờ sau, rốt cuộc con ngựa chết tiệt đã chịu nghe lời, hoặc là nói, Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc có chút biết cưỡi ngựa rồi, bước chân đã vững vàng hơn.

Nhưng giày vò nãy giờ, lại làm cho bụng của nàng mơ hồ có chút không thoải mái, chạy chưa được mấy bước, không yên lòng nên kéo dây cương lại, muốn nghỉ ngơi một chút. Nhưng trong đầu chợt xẹt qua dung nhan tuyệt sắc, trong bụng lại đau xót, hung hăng cắn răng, một tay ôm bụng, hung hăng quất mông ngựa một cái. . . . . .

——"Bảo bảo con không được chịu thua, cha con đang chờ chúng ta đấy!"

Một đường chạy băng băng, lại không ngừng được ghen tuông trong lòng.

—— Nàng vốn tưởng rằng, nếu có một ngày nàng mang thai, hắn nhất định sẽ ở bên cạnh nàng, cắn môi dưới, mặt đầy không vui nói không thích đứa bé này, nó sẽ giành Tam nhi với Thương Thương. . . . . .

—— Nàng vốn tưởng rằng, nếu hắn đang ở bên cạnh nàng, nhất định sẽ che chở nàng thật tốt, điều này cũng sợ, điều kia cũng sợ, giống như mắc chứng khủng hoảng trước khi sinh. . . . . .

—— Nàng vốn tưởng rằng, sau khi chấm dứt chiến tranh, như hắn đã nói bọn họ sẽ đi ẩn cư, sau đó thật vui vẻ nhìn đứa bé này ra đời, một nhà ba người trải qua cuộc sống hạnh phúc. . . . . .

Nhưng khi nàng đã mang thai, chiến tranh cũng kết thúc, thế nhưng lại không thấy hắn!

Lau nước mắt trên mặt, Hiên Viên Vô Thương chết tiệt, lão nương không quản chàng sống hay chết, chờ lão nương bắt được chàng, không thể không quất chết chàng!

https://thuviensach.vn

Nếu không phải nàng không tin lời nói của Hiên Viên Ngạo, chạy đi nghe lén, có lẽ cả đời nàng cũng không biết kẻ ngốc kia vì cứu nàng mà đi liều mạng. Có lẽ cả đời nàng đều cho rằng hắn là một kẻ bạc tình, thay lòng đổi dạ, sau đó hận hắn cả đời!

Cái tên xú nam nhân này, không phải đã đồng ý với nàng dù sinh tử cũng không chia lìa sao? Hắn cho là hắn không có ở đây, nàng còn có thể sống vui vẻ sao? Sống không bằng chết, chẳng thà chết sảng khoái!

Nghĩ tới lại dùng sức đánh con ngựa kia một cây roi, gió đêm hơi lạnh, thổi lên nước mắt chưa khô trên mặt nàng, làm cho nàng không nhịn được rùng mình một cái: "Ắt-xì!"

Em rể ngươi! Đặc biệt sao, lúc này lại bị cảm!

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo trở lại trong phòng, càng thêm cảm thấy lo lắng, muốn đến phòng nữ nhân đó xem một chút, vừa ra khỏi cửa liền gặp Gia Luật Trục Nguyên, có chút kinh ngạc mở miệng: "Trục Nguyên huynh tới đây làm gì?"

"Chỉ là muốn hỏi một chút chuyện hiền đệ của trẫm!" Hắn nghĩ nửa ngày cũng không thể tiếp nhận nghĩa đệ kết bái của mình, lại biến thành nghĩa muội, không hỏi thật đúng là kìm nén đến hoảng sợ.

"Vì sao không đi hỏi trực tiếp nàng?" Thật ra thì hắn tuyệt không nghĩ Gia Luật Trục Nguyên sẽ tự mình đi hỏi nàng, hắn không thích nữ nhân háo sắc đó ở cùng một chỗ với mỹ nam tử!

"Trẫm mới vừa đi đến trước cửa phòng của nàng nhìn rồi, đã tắt đèn, chắc là đã ngủ, nên mới tới hỏi đệ. Quan hệ huynh đệ của chúng ta tốt như vậy, đệ sẽ không lừa gạt trẫm chứ?" Âm thanh cuồng ngạo vang lên, cặp mắt ưng kia nhìn chằm chằm ánh mắt của Hiên Viên Ngạo.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhàn nhạt nhìn hắn một lát, ôm quyền mở miệng: "Tất cả nguyên nhân thứ cho Ngạo không thể nói chi tiết, Ngạo chỉ có thể nói cho Trục Nguyên huynh, nàng là vương phi tương lai của hoàng thúc. Nhưng mấy ngày trước đây tra ra nàng đã trúng độc, hoàng thúc vì cứu nàng, đã đi rừng rậm Tử Vong lấy máu của xà vương, đến nay cũng chưa trở về. Ta đã phái người đã đi tìm, người đi vào không có một người nào còn sống trở về."

Rừng rậm Tử Vong? Không ngờ tính tình Hiên Viên Vô Thương lại trọng tình như vậy! Nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, mặt chắc chắn mở miệng: "Nếu vi huynh không có đoán sai, đệ cũng thích nàng!"

Hắn ngẩn ra, biểu hiện rõ ràng như vậy sao? Còn không đợi hắn mở miệng đáp lời, liền nghe thấy âm thanh của Gia Luật Trục Nguyên truyền đến lần nữa: "Thật ra thì, trẫm cũng thích nàng!"

Lần này ánh mắt Hiên Viên Ngạo nhìn hắn liền có chút kinh hãi, Quân Vương một nước lại ở trước mặt của hắn thừa nhận mình thích vương phi của nước hắn?

"Trẫm là người của Mông Man đế quốc, không giống như các nguơi luôn thích che giấu, chỉ là ngược lại không có tình cảm sâu như các người vậy. Mới đầu vừa thấy nàng, trẫm còn tưởng rằng nàng là nam nhân, vì thế bận tâm thật lâu, ha ha. . . . . ." Nghĩ đến mắt hắn thật đúng là vụng về, cho nên không nhìn ra.

"Hoàng thúc trước khi đi, đã phó thác nàng cho ta." Hữu ý vô ý nói một câu thế này, rồi sau đó nhìn vẻ mặt của hắn.

"Nếu đệ không chăm sóc được, trẫm sẽ tới đoạt nàng trở về làm Vương Hậu!" Nói xong cũng không đợi Hiên Viên Ngạo đáp lời, liền cười lớn cất bước rời đi. Thật ra thì những lời này, chính hắn cũng không biết là nhất thời vui mừng nên nói ra, hay là từ chân tình.

https://thuviensach.vn

Đi chưa được mấy bước, chỉ nghe thấy giọng nói lạnh lẽo truyền đến: "Sẽ không có cơ hội này đâu!" Hắn nhất định sẽ chiếu cố nàng thật tốt.

Bước chân ngừng lại một chút, "Chỉ mong được như vậy!"

. . . . . .

Náo hắn một trận, liền suy nghĩ một chút hắn mới vừa nói nữ nhân kia đã ngủ, nên quyết định trở về phòng mình luôn.

Sáng sớm hôm sau, một tỳ nữ vội vàng chạy vào: "Vương Gia không xong rồi, không thấy Hi vương phi!"

"Cái gì?" Mới vừa mặc xong y phục, bội kiếm trong tay cũng suýt nữa rớt ra ngoài.

"Là như vậy, sáng sớm nô tỳ đi vào phòng của hi vương phi xem người tỉnh chưa, nhưng gõ cửa hồi lâu cũng không nghe thấy tiếng trả lời. Nô tỳ lo lắng nên dùng sức đẩy cửa ra, nhưng sau khi đi vào lại không nhìn thấy hi vương phi!" Tỳ nữ này nói ra chuyện sáng nay.

Hiên Viên Ngạo liền biến sắc, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì rồi sao?

Vội vàng chạy đến trong phòng nàng nhìn thử, bài biện bên trong nhà không có thay đổi gì, cũng không thấy dấu vết đã từng đánh nhau. Sắc mặt hơi biến, mở ra hộc tủ nhìn một chút, quả nhiên không thấy bộ nam trang nàng nói rãnh rỗi nhàm chán nên nhờ hắn mua giúp!

Nhìn lại bên trong nhà, trừ bình hoa cổ ... Tất cả vật phẩm quý giá khác đều không có ở đây, khóe miệng giật giật, đúng là tác phong cùa nữ nhân này! Chỉ là nàng chạy đi đâu?

Tối hôm qua không khóc cũng không nháo, chẳng lẽ. . . . . "Tối hôm qua, sau khi Bổn vương ra ngoài, Hi vương phi có ra khỏi phòng không?"

https://thuviensach.vn

Tỳ nữ này sững sờ, suy nghĩ một chút, lúc này trả lời: "Từng đi ra ngoài, chỉ là không lâu lắm liền trở lại"

Quả nhiên! "Đáng chết!" Khẽ nguyền rủa một tiếng, chạy đến chuồng ngựa chuẩn bị cưỡi ngựa đuổi theo, lại nhìn thấy một con ngựa bị đánh chết trên mặt đất. Cảm giác lo lắng trong lòng càng thêm mãnh liệt, nữ nhân kia không có bản lãnh đánh chết ngựa! Vậy. . . . . .

Nhìn lại dấu vó ngựa lộn xộn, rồi sau đó xem xét dấu chân bên kia, đôi mắt lạnh lẽo xẹt qua chút thâm sắc, xem ra đã có người giúp nữ nhân kia chạy trốn!

Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải thời điểm nghĩ cái này! Xoay người leo lên ngựa của mình, quay đầu phân phó: "Ám ảnh, truyền lệnh của Bổn vương, sau khi Bổn vương ra ngoài tất cả mọi chuyện giao do Thất vương gia toàn quyền xử lý!"

"Dạ!" Ám ảnh đáp một tiếng, nhảy nhẹ mấy bước liền bay trở về bên trong thành.

Nhìn dấu vó ngựa không có quy tắc ở phía trước, khẽ nguyền rủa một tiếng, nữ nhân đáng chết này, không biết cưỡi ngựa còn cưỡi ngựa làm cái gì, trong bụng còn có đứa bé! Nghĩ tới càng thêm lo lắng, giơ roi ngựa lên, dọc theo dấu vết để lại trên đường mà đuổi theo. . . . . .

. . . . . .

Xa xa đã nhìn thấy vùng rừng rậm kia, Vũ Văn Tiểu Tam thở ra một hơi, kéo ngựa chuẩn bị đi xuống, lại nhìn thấy Liên Hoa canh giữ ở phía ngoài rừng rậm.

Liên Hoa vừa thấy nàng, sững sờ ngắn ngủi một lúc, liền đi tới hành lễ: "Vương phi!"

https://thuviensach.vn

"Tại sao ngươi lại ở chỗ này? Quên đi, đây không phải là trọng điểm, ngươi giúp ta chiếu cố tốt con ngựa và bọc quần áo, ta đi vào tìm Thương Thương!" Nói xong kín đáo đưa bọc quần áo cho Liên Hoa, chuẩn bị xông vào bên trong.

Lại bị Liên Hoa đưa ra một cái tay ngăn lại, giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Vương phi, ngài không thể đi vào?"

"Tại sao?" Vũ Văn Tiểu Tam hung dữ nghiêm mặt lại nhìn hắn, tại sao nàng không thể đi vào?

"Vương phi, bên trong rất nguy hiểm, Vương Gia là vì người và tiểu thế tử tương lai mới tiến vào đó. Nếu như bây giờ người đi vào, chẳng phải đã làm cho cố gắng của Vương Gia thất bại trong gang tấc sao?" Thật ra thì chính hắn cũng biết, tỷ lệ Vương Gia còn sống là rất thấp!

"Ngươi yên tâm đi, bổn vương phi thông minh như thế, lại thiện lương, hoạt bát, đáng yêu. Dù bên trong có khí độc hay mãnh thú gì đó, khi nhìn thấy bổn vương phi tất phải kiếm đường vòng mà đi, không có gì đáng lo lắng đâu. Thậm chí chỉ cần ta vừa đứng ở nơi đó, chúng nó vô cùng có khả năng lập tức đứng xếp hàng đầu hàng, quỳ bái, hô to vạn tuế! Chuyện xưa cuối cùng, tất nhiên chính là ta thành công cứu Thương Thương ra! Tránh ra tránh ra. . . . . ."

Mỗ nữ cười ha hả, nghĩ vòng qua Liên Hoa để đi vào, đỉnh đầu Liên Hoa đầy vạch đen nghe nàng kể chuyện hoang đường, không bị ảnh hưởng chút nào, kiên nghị đứng ở trước mặt của nàng: "Vương phi, người không thể đi vào!"

Đúng lúc này, bóng dáng của Đình Vân cũng dần hiện ra, cùng Liên Hoa đứng chung một chỗ, trên mặt lãnh khốc không có bất kỳ vẻ mặt nào, nhưng cũng biểu đạt chung một ý, nàng không thể đi vào!

https://thuviensach.vn

"Tránh ra!" Vũ Văn Tiểu Tam đã bị chọc tức đến nóng nảy rồi, tại sao không cho nàng vào? Tại sao không để cho cả nhà bọn họ ở cùng với nhau?

"Vương phi, đây là ý của Vương Gia, chúng ta hi vọng người có thể vì đứa bé trong bụng người mà suy nghĩ một chút!" Đình Vân lạnh giọng mở miệng, thật ra thì không ai có thể lo lắng sự an toàn Vương Gia hơn hắn.

Nếu không thể đi vào, cũng chỉ có thể xông vào! Không theo chân bọn họ nói nhảm nữa, trực tiếp xông vào bên trong, hai cánh tay sắt đồng thời ngăn ở trước mặt nàng!

Không do dự nữa, trực tiếp ra tay với bọn họ. Một đấm vung tới, lại bị bọn họ tránh thoát, trong bụng tức giận không ngừng. Đặc biệt sao, có nội lực thì đặc biệt lắm sao! Nếu ở hiện đại, thời đại đang không có nội lực, bọn họ nhất định không phải là đối thủ của nàng!

Tiếp đó lại ra chân, nhưng mỗi một chiêu đều bị nhẹ nhàng hóa giải, rốt cuộc gấp đến độ nước mắt sắp bay ra khỏi khóe mắt: "Các ngươi cho ta vào đi! Tại sao không cho ta vào đi! Thương Thương đang chờ ta ở trong đó, các ngươi tránh ra!"

"Vương phi! Người đến nội lực cũng không có, đi vào chỉ có một con đường chết!" Bọn họ kiên định ngăn ở trước mặt nàng, nếu Vương Gia trở lại, vương phi lại. . . . . thì bọn họ biết giao phó thế nào với Vương Gia đây?

"Các ngươi nói thật, các ngươi thật cho là hắn còn sống sao?" Nàng ngược lại bình tĩnh lại, một phen lau đi nước mắt nơi khóe mắt.

Giờ phút này Liên Hoa và Đình Vân cùng trầm mặc cúi đầu, hốc mắt cũng hơi ửng hồng, thật ra thì bọn họ cũng biết, Vương Gia sợ là đã. . . . . .

"Nếu như vậy, vương phi càng nên trở về, nuôi dưỡng cốt nhục của Vương Gia lớn lên, dù Vương Gia thật đã. . . . . không còn, cũng sẽ cảm

https://thuviensach.vn

thấy vui mừng!" Liên Hoa cắn răng mở miệng khuyên nàng, âm thanh lại không ức chế được run rẩy.

"Mẹ kiếp, các ngươi thả rắm đi!" Nàng hung hăng lau khóe mắt lần nữa "Lão tử không có vĩ đại như các ngươi tưởng tượng đâu, hắn một mình chết sớm, siêu sinh sớm rồi. Tại sao lão tử còn phải còn sống một mình giúp hắn nuôi đứa bé hả! Nghĩ cũng quá đẹp đi? Đời này dù Hiên Viên Vô Thương có chết cũng đừng nghĩ thoát khỏi ta, muốn chết mọi người cùng nhau chết, ai sợ ai!”

Vừa nói vừa muốn xuất thủ, kết quả lại phát hiện mình không thể động, còn chưa kịp phản ứng, liền bị người từ phía sau lưng ôm ngang lên.

Nhìn dung nhan lãnh ngạo của người nọ, nàng tức giận đến đôi mắt đẫm lệ trong suốt: "Hiên Viên Ngạo, ngươi buông lão nương ra! Lão nương muốn đi tìm Thương Thương!"

Một âm thanh cực kỳ rét lạnh phát ra từ môi mỏng lạnh lẽo của hắn: "Nàng đi vào, có tác dụng gì?"

"Có tác dụng hay không cũng không liên quan đến ngươi!" Tại sao tên Hiên Viên Ngạo này luôn nhiều chuyện như vậy! Trước kia lúc nàng là tam vương phi, hắn thích can thiệp nàng. Bây giờ vẫn thích can thiệp nàng, tại sao tên này không đi chết luôn đi!

"Hoàng thúc trước khi đi đã giao phó nàng cho ta, tự nhiên liên quan đến ta! Vũ Văn Tiểu Tam, nàng tốt nhất là thành thật chờ hoàng thúc trở lại, nếu không thì làm tam vương phi mới của ta!" Hắn cắn răng nhìn chằm chằm cô gái trong ngực của mình, đây là lần thứ hai hắn ôm nàng như vậy, lần đầu tiên là thời điểm thọ yến của mẫu hậu.

Lần này, nàng cũng vì hoàng thúc, mà muốn đi tìm chết! Giữa hắn và nàng, cũng chỉ có một chút duyên phận như thế sao?

https://thuviensach.vn

"Ngươi!" Nàng thế nào cũng không nghĩ ra, từ trong miệng hắn sẽ nói ra một câu như vậy. Hiên Viên Ngạo, người cũng như tên, từ trước đến giờ luôn cao ngạo như vậy, làm sao có thể tiếp nhận một nữ nhân mang thai đứa bé của người khác, còn vì người đó mà muốn sống muốn chết nữa chứ, chưa nói đến trước kia nàng còn là vương phi của hắn.

"Hoàng thúc đã nói qua, nếu thúc ấy không về được, sẽ để cho Bổn vương chăm sóc nàng thật tốt. Bổn vương cũng ở trước mặt hoàng thúc lấy danh nghĩa phụ hoàng để thề với trời, cuộc đời này nhất định sẽ không phụ nàng. Nếu nàng an phận đợi, sanh đứa bé của hoàng thúc ra, rồi nuôi dưỡng nó lớn lên thật tốt, Bổn vương sẽ vẫn xem nàng như hoàng thẩm. Nếu nàng nhất định khăng khăng một mực tìm đến cái chết, Bổn vương liền chiêu cáo thiên hạ, hoàng thúc chết, hoàng thẩm tái giá với Bổn vương!"

Hắn máy móc nói ra những lời này, rõ ràng uy hiếp nàng, cũng trong dự liệu nhìn thấy hận ý trong mắt nàng, trái tim đau như bị kim châm. Hắn cũng không muốn ép buộc nàng, nhưng mà để cho hắn trơ mắt nhìn nàng đi tìm chết, hắn không làm được!

"Hiên Viên Ngạo, ngươi cho rằng mẫu hậu của ngươi sẽ đáp ứng ngươi làm càn như vậy sao?" Nàng cắn răng nghiến lợi nhìn hắn.

"Về phía mẫu hậu, bổn vương tự có cách xử lý!" Sau khi nói xong liền gật đầu một cái với Liên Hoa và Đình Vân, ôm nàng rời đi.

"Hiên Viên Ngạo, ngươi buông ra!" Nàng hung hăng nhìn chằm chằm khuôn mặt lãnh ngạo của hắn, Thương Thương còn ở bên trong khu rừng kia, làm sao nàng có thể rời đi, làm sao có thể!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi nên hiểu. Bổn vương chắc chắn sẽ không để nàng đi vào đó!" Lạnh lùng mở miệng, trên dung nhan lãnh ngạo không thấy được chút tâm tình nào.

https://thuviensach.vn

Hung hăng nhìn hắn chằm chằm một hồi lâu, cặp mắt đẹp kia dính vào chút huyết sắc, muốn quay đầu nhìn khu rừng này một chút, lại vì bị điểm huyệt nên không thể nào động đậy!

Ngước mặt lên trời, lớn tiếng gào thét: "Hiên Viên Vô Thương, chàng nghe rõ đây, lão tử sẽ đợi chàng thêm mười lăm ngày, nếu sau mười lăm ngày chàng còn không ra ngoài, lão nương liền tái giá! Chàng có nghe hay không!"

Gào xong nước mắt nơi khóe mắt không kìm được chảy xuống, nếu Thương Thương còn sống, nhất định sẽ trở về. Nàng tin tưởng, hắn tuyệt đối sẽ không để cho nàng gả cho người khác!

Hiên Viên Ngạo cúi đầu nhìn nàng một chút, thở dài một hơi, ôm nàng xoay người lên ngựa, rồi sau đó giục ngựa rời đi. . . . . .

. . . . . .

Chú thích:

(1) Đường đệ: là em trai họ, nhưng do là truyện xuyên không nên mình để nguyên.

(2) Nghĩa vô phản cố: làm việc nghĩa không được chùn bước

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 30: Tái giá

Liên Hoa và Đình Vân nhìn theo bóng lưng bọn họ, liếc mắt nhìn nhau. Có lẽ nhận thức trước kia của bọn họ đối với vương phi đều là sai, ánh mắt Vương Gia không sai! Từ giờ khắc này trở đi, bọn họ mới thật sự thừa nhận người Vương phi này!

Nửa đời trước, Vương Gia đều sống trong khổ sở, cho nên Vương Phi của bọn hắn, không cần phải quá lợi hại, không cần mọi người phải khiếp sợ, cũng không cần có bản lãnh giúp Vương Gia đoạt được thiên hạ, chỉ cần yêu Vương Gia, giống như Vương Gia đã dùng tánh mạng để yêu, như vậy là đủ rồi!

Về phần đứng ngạo nghễ khắp thiên hạ, Vương Gia có loại năng lực kia rồi, bọn họ cũng có năng lực để tương trợ Vương Gia.

Quay đầu nhìn khu rừng này một chút, hai người nhìn nhau cười một tiếng, đồng loạt nhảy vào. Bọn họ cũng không thể để cho vương phi bọn họ gả cho người khác! Cũng không thể để Vương Gia một mình cô độc chiến đấu anh dũng được!

. . . . . .

Trong một chỗ sâu nhất của rừng rậm, một nam tử áo trắng nằm trên mặt đất, đáy lòng vang lên âm thanh của nàng "Mười lăm ngày, nếu sau mười lăm ngày, chàng vẫn chưa về, lão nương liền tái giá!" . . . . . .

Lông mi thật dài khẽ run, trên gương mặt tuyệt mỹ kéo lên một độ cong hấp dẫn, khu rừng rất lớn, âm thanh bên ngoài tuyệt đối không thể nào

https://thuviensach.vn

truyền vào, thế nhưng hắn lại nghe được. . . . . Nghe được nàng nói mười lăm ngày, nếu hắn không đi ra ngoài, nàng liền tái giá!

Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt, cặp mắt tà mị như hoa anh đào kia khó khăn mở ra, cắn răng, chống đỡ thân thể đầy thương tích, từ từ đứng lên. Hắn không thể ngã, tuyệt đối không thể ngã xuống! Nữ nhân kia, nếu nói ra được thì sẽ làm được!

Hai tháng này, chỉ có trời mới biết hắn là làm sao sống được, vật lộn cùng Xà Vương, cả người đều bị thương nặng, thật vất vả lấy được máu vào tay, liền bị bầy rắn đuổi giết, tiếp đó lại gặp được cá sấu, hoa ăn thịt người, kiến ăn thịt người, bị buộc phải nhảy xuống vực. . . . . .

Cuối cùng lại ở nơi này, nhưng kỳ quái là mình không có bị dã thú xé xác ăn thịt.

Thật vất vả thân thể mới đứng được vững vàng, lại cảm giác đầu choáng váng, sau khi lảo đảo mấy bước chân, liền dùng nhuyễn kiếm chống đỡ, giống như bảo vệ trân bảo sờ sờ bình sứ trong ngực, cười yếu ớt một tiếng, rồi sau đó dùng ý chí mạnh mẽ để chống đỡ, khó khăn di chuyển từng bước. . . . . .

Tam nhi, Thương Thương sẽ cố gắng sống, cho nên nàng nhất định phải chờ ta, nhất định phải chờ ta trở lại. . . . . .

. . . . . .

Hiên Viên Ngạo mang theo nàng cưỡi ngựa không bao lâu, ám ảnh liền chạy một chiếc xe ngựa tới. Bởi vì nàng mang thai, không thể chịu xe ngựa lắc lư quá nhiều, cho nên trên giường bên trong đặt chăn thật dày.

Ôm lấy nàng đang nhắm mắt lại, không biết nàng lại đang suy nghĩ cái gì, sải mấy bước nhảy tới, đặt nàng vào trong xe ngựa, ngồi ở bên cạnh nàng.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi lâu. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, giúp ta giải huyệt đạo!" Nhàn nhạt mở miệng, sắc mặt đã bình tĩnh lại.

Hắn do dự bất động, nếu nữ nhân này lại nổi điên thì làm thế nào?

"Không cần lo lắng, ta bảo đảm không náo loạn!" Bởi vì nàng đã quyết định rồi, chờ hắn trở về. Mười lăm ngày, nếu hắn không trở lại, nàng liền. . . . . Nàng sẽ để cho con trai hắn gọi người khác là cha! Hừ! Nghĩ thì nghĩ như vậy, chỉ là mũi nàng vẫn rất chua xót .

Vươn tay điểm nhẹ mấy cái, huyệt đạo trên người nàng liền được giải. Nhìn nàng nửa ngày, cũng không biết nên nói cái gì, trong đầu xuất hiện hình ảnh lần đầu tiên hắn và nàng ngồi chung một chiếc xe ngựa. Nữ nhân này dẫn đầu lên xe còn chưa tính, vậy mà nàng nhất định phải ngồi ở chính giữa, còn to gan lớn mật nói với mình "Ngươi không hưu ta...ta mới sợ!" .

Hắn còn nhớ rõ ngày đó, lúc hắn và Nguyệt Vô Hạ bị đâm, vì muốn tỏ rõ với Thừa Tướng bên kia hắn rất quan tâm đến Nguyệt Vô Hạ, cho nên cố ý bị thương nhẹ. Kết quả làm cho nữ nhân này vui mừng nhảy lên cao ba thước, hỏi đã mang thi thể hắn trở lại chưa, nói như hắn đã chết rồi vậy, làm hắn giận đến hắn suýt nữa bóp chết nàng.

Những ngày đó, thật ra thì mới xảy ra vào mấy tháng trước. Nhưng hiện tại giống như đã cách hắn rất xa rồi, xa đến không cách nào chạm được, giống như đã là mộng ảo.

Có lẽ là ông trời trừng phạt hắn, trừng phạt hắn không biết quý trọng.

Trên khuôn mặt lãnh ngạo, lần đầu tiên xuất hiện một loại cảm xúc có tên là hoài niệm và hối tiếc. Nếu ban đầu, hắn không ép nàng tự vận đến mất trí nhớ, hết thảy chuyện này sẽ như thế nào đây?

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ ngàn xoay trăm đảo, nhưng không biết Vũ Văn Tiểu Tam đã sớm theo dõi sắc mặt thay đổi bất ngờ của hắn, nhiều lần muốn nói lại thôi.

"Hiên Viên Ngạo." Nhẹ giọng mở miệng gọi hắn, một tiếng này không có bất kỳ tức giận, giống như là gọi một người bằng hữu.

Giờ khắc này, nàng không muốn suy nghĩ gì nữa, chỉ muốn coi hắn như một người bạn. Nàng xuyên không lâu như vậy, tới nay tâm tính đã biến đổi rất nhiều. Nếu như có thể, nàng hi vọng mình có thể thuyết phục hắn, để cho hắn tìm một giai nhân khác.

Bởi vì mười lăm ngày sau, nếu Thương Thương không trở lại. . . . . Mặc kệ là thiên cung hay địa ngục, cũng không thể tách bọn họ ra!

Đối với Hiên Viên Ngạo, chỉ có thể là áy náy. Nàng chỉ có một trái tim, trong lòng đã lắp đầy tên nam nhân ngu ngốc làm cho người ta đau lòng kia rồi, đã không còn dư chỗ cho người khác.

Hắn sững sờ, ngẩng đầu nhìn nàng: "Có chuyện gì sao?"

"Ngươi nhớ lần đầu tiên chúng ta ngồi xe ngựa không?" Nhớ tới khi đó, nàng đều không nhịn được cười. Đó là lúc nàng mới vừa xuyên qua, thề nhất định phải làm cho tam vương phủ của hắn náo loạn lên.

Môi mỏng lạnh lẽo cứng rắn nâng lên một nụ cười khẽ: "Nhớ!"

Nhìn khuôn mặt lãnh ngạo của hắn một chút, bộ dạng rất đẹp trai, mở miệng cười: "Thật ra thì, nếu như không phải ngươi thường hay bóp cổ ta, hậu viện lại nuôi một đám nữ nhân, thì với dung mạo đẹp trai như vậy của ngươi, có lẽ ta đã yêu ngươi rồi."

Những lời này, quả thật không giả.

https://thuviensach.vn

Đáy lòng của hắn mừng như điên, ngay sau đó lại suy sụp, Đúng vậy, nàng nói là nếu như, nếu như không phải là. . . . . Nếu như không có. . . . . Nhưng giữa bọn hắn không có nếu như, những thứ kia đều là sự thật.

Điều chỉnh lại tâm tư, lạnh giọng mở miệng: "Nếu không phải nàng luôn chọc Bổn vương giận đến giơ chân, Bổn vương cũng sẽ không ra tay với nàng!"

Ách. . . . . Sờ lỗ mũi, hốc mắt bởi vì vừa mới khóc, còn hơi ửng hồng: "Thật ra thì con người ngươi cũng không tệ, bất luận bởi vì cái gì thì ít nhất lúc đó ngươi còn không có giết chết ta. Người ta cũng không phải là người không có lương tâm, về sau chúng ta sẽ là tỷ muội tốt của nhau!"

Tỷ muội tốt? Sau ót mỗ Vương Gia xuất hiện hai vạch đen không đúng lúc, co quắp khóe miệng nhìn nàng.

Ách. . . . . ."Khụ khụ, nói sai rồi, là huynh đệ tốt!" Nói xong vỗ vỗ bờ vai của hắn, nghiễm nhiên một bộ dáng ca ca tốt.

Thế nhưng hắn lại đè tay của nàng đang đặt ở trên vai mình xuống, giữ thật chặt ở trong bàn tay to của mình, nắm đến nỗi làm tay nàng phát đau. Đôi mắt lạnh kia nhắm chặt, thân hình lãnh ngạo cũng hơi run rẩy, cắn răng để cho giọng nói mình nghe có vẻ bình thường: "Ta hiểu ý của nàng…..nàng muốn nói chúng ta chỉ có thể là bằng hữu, nhưng. . . . . ."

Nhưng hắn không bỏ được, phải làm thế nào?

"Ai da, Vương Gia, ngài đừng nắm tay người ta như vậy, người ta còn là hoàng hoa đại khuê nữ đấy!" Một câu nói quen thuộc từ trong miệng của nàng phát ra.

Tiếng nói vừa dứt, hai người nhìn nhau, đều cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

Ngày đó, nàng mang theo mấy bọc châu báu lớn, sau đó té từ trên nóc nhà của hắn xuống, sợ hắn trừng trị nàng, đã nói nàng là..." Hoàng hoa đại khuê nữ", để cho hắn "Không đi tới" , hắn còn nhớ rõ sau khi mình nghe xong suýt nữa trượt chân.

Buông tay nàng ra, nhìn về đôi mắt lấp lánh của nàng, tâm tình đã sáng sủa không ít.

"Đó là do nàng giả bộ hay là bản tính?"

"Đạo đức phẩm chất của bản cô nương cao thượng, là người chính phái, không giả vờ giả vịt!" Đức hạnh rắm thúi này của Vũ Văn Tiểu Tam lại chạy đến quấy phá.

Đạo đức phẩm chất cao thượng? Sau ót xẹt qua một vạch đen. . . . . .

"Nàng khi nào thì bắt đầu yêu hoàng thúc?" Lúc hỏi ra những lời này, tâm tình của hắn cực kỳ phức tạp.

"Lúc đi lại mặt vào ngày thứ ba, cũng có thể là buổi sáng cái ngày bị ngươi kéo như heo chết. Ta cũng không biết, tình cảm là sự tích lũy từng ngày." Nghĩ tới những ngày đó, cho dù là mình bị kéo như heo chết, cũng là những ngày rất vui sướng!

"Ha ha, Bổn vương còn nhớ rõ nàng như một chuôi trường kiếm cương nghị, thà chết cũng không khuất phục!" Hắn nói xong, cặp mắt lạnh kia dính vào chút ý cười. Vũ Văn Tiểu Tam, ta hiểu ý của nàng, nàng muốn ta tìm khác người khác, chỉ là trong lòng của ta cũng chỉ dung hạ được một người là nàng. Nhưng nếu như ta biểu hiện không tự nhiên một chút, sẽ làm nàng rời bỏ ta, đúng không?

Ách, nói đến chuyện này, nàng thật đúng là có chút ngượng ngùng rồi, khoác lác có chút quá mức.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, một mũi tên đột nhiên đâm xuyên qua xe ngựa. Nàng trợn to cặp mắt, nhìn mũi tên bị hắn dùng hai ngón tay kẹp lại, võ công của người này thật cao!

Không lâu lắm một đám người hắc y nhân vây quanh xe ngựa của bọn họ, xem ra là muốn đánh chặn đường đây!

"Ngươi ở bên trong, không muốn đi ra ngoài sao!" Nếu dựa theo hơi thở ở bên ngoài, chỉ có một người là cao thủ tuyệt đỉnh, kém hắn không bao nhiêu, những người khác đều là cấp bậc ám ảnh, thậm chí không bằng ám ảnh. Nhưng là nhân số rất nhiều, nếu dùng chiến thuật biển người, bọn họ cũng không thể chống đỡ được bao lâu, cho nên vẻ mặt của hắn có chút nghiêm túc.

Nói xong đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài, lại bị nàng bắt được tay: "Hiên Viên Ngạo, nếu như đánh không lại, ngươi đi đi, ta không sao!"

Nàng biết thực lực của Hiên Viên Ngạo, nếu như không có gánh nặng là nàng, muốn thoát thân tuyệt đối không có vấn đề gì! Nàng vốn muốn cùng chết với Thương Thương, cho nên vào lúc này, nàng không thể liên lụy Hiên Viên Ngạo, người bằng hữu này!

Hắn cầm ngược lại tay của nàng, trong đôi mắt rét lạnh kia tràn đầy thâm tình: "Vũ Văn Tiểu Tam, Bổn vương biết đối với nàng mà nói, Bổn vương chỉ là bằng hữu của nàng mà thôi. Nhưng nàng là người duy nhất mà ta yêu sâu đậm, dù Bổn vương chết, cũng sẽ không bỏ nàng một mình mà rời đi!"

Nói xong buông tay nàng, vững vàng đi ra ngoài, lưu lại một mình nàng ngơ ngác ngồi ở trong xe ngựa, trong lòng bách vị tạp trần¬(1).

"Ngạo Vương Gia, mục tiêu của chúng ta không phải là ngài, cho nên mời tránh ra!" Người thủ lĩnh áo đen kia mở miệng, che mặt, trong cặp mắt kia còn hàm chứa ý cười.

https://thuviensach.vn

Ám ảnh nhảy xuống xe ngựa, đứng ở bên người Hiên Viên Ngạo. Trong lòng giận mình đi quá nhanh, không mang theo nhiều người.

"Nực cười, ngăn cản xe ngựa Bổn vương, còn nói mục tiêu không phải là Bổn vương?" Lạnh giọng mở miệng, cặp mắt rét lạnh kia đã dính vào chút sát khí.

Người thủ lĩnh áo đen nhân nhanh chóng bước mấy bước lên phía trước: "Tại hạ không muốn đối nghịch với tam vương gia, lấy tiền của người, trừ hoạ cho người, cho nên hôm nay cần phải lấy tánh mạng của hi vương phi. Nếu tam vương gia không tránh ra, tại hạ sẽ không khách khí!"

"Nếu Bổn vương không đoán sai, các hạ là các chủ Thiên Vũ Các đúng không?" Lạnh lùng quét một vòng người trước mắt.

Thiên Vũ Các, chính là tổ chức sát thủ đệ nhất thiên hạ! Các chủ Đoạn Thiên Tầm là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ.

Người áo đen kia sững sờ một lúc, rồi sau đó mở miệng cười: "Ánh mắt tam vương gia thật tốt!"

Hiên Viên Ngạo, hắn ngược lại từng có duyên phận vài lần với người này. Nhưng người để cho hắn ấn tượng tương đối sâu khắc, vẫn là vị vương phi kia của hắn, đáng tiếc đã mất mạng trong một trận hỏa hoạn rồi.

"Các hạ không muốn đối địch với bổn vương, lại không sợ hoàng thúc sao?" Thuộc hạ của hoàng thúc chính là hai trang tám các hai mươi mốt lầu, tất cả đều không phải là ngồi không.

"Hiện tại Hi Vương Gia sống chết chưa rõ, nếu tại hạ không có đoán sai, sợ rằng đã mất mạng rồi?" Mở miệng cười, nhìn ánh mắt của Hiên Viên Ngạo. Nếu đánh nhau, hôm nay Hiên Viên Ngạo tuyệt đối không thể gánh nổi vị hi vương phi thần bí đó.

https://thuviensach.vn

"Vậy các hạ có thể nói cho Bổn vương biết là ai cho các ngươi đi đến lấy mạng của nàng không?" Rốt cuộc là ai muốn gây bất lợi cho nàng?

Đoạn Thiên Tầm cười khẽ một tiếng: "Tam vương gia, ngài nên biết rõ quy củ của Thiên Vũ Các chúng ta. Dù phải chết cũng không thể nói ra tên người ủy thác, tại hạ ngưỡng mộ ngài là một anh hùng, cho nên không muốn động thủ với ngài, cũng xin Tam vương gia không nên làm khó tại hạ!"

Ánh lạnh chợt lóe, thanh Quân Tử Kiếm liền xuất hiện trong tay của hắn, kiếm không động mà rét lạnh, một cỗ khí bén nhọn xơ xác tỏa ra từ trong thanh kiếm. Chỉ là kiếm khí đã để cho bước chân một vài sát thủ võ công không quá cao có chút không ổn định.

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở trong xe ngựa cũng cảm thấy khó chịu, dạ dày càng thêm không thoải mái, có chút buồn nôn.

Mở một góc màn nhìn lén ra bên ngoài, liền hít vào một hơi khí lạnh. Đặc biệt sao? Ở đây có ít nhất cũng sáu bảy trăm người đi, nàng đã đắc tội người nào hả?

Đoạn Thiên Tầm nhìn kiếm trong tay Hiên Viên Ngạo, trong nháy mắt trở nên thận trọng. Nếu hắn không đoán sai, đó là Quân Tử Kiếm! Võ công của Hiên Viên Ngạo vốn là so với hắn đã cao hơn một bậc, hơn nữa còn có thanh kiếm kia, chỉ sợ chính hắn cũng không phải là đối thủ của Hiên Viên Ngạo!

"Tam vương gia đã quyết định rồi sao?" Hắn không phải là đối thủ, nhưng bọn họ nhiều người như vậy, hắn không tin Hiên Viên Ngạo có thể chịu đựng được!

"Rút kiếm đi!" Ba chữ, tỏ rõ thái độ của hắn, trong lòng biết hôm nay có thể chạy trời không khỏi nắng, nhưng đáy lòng không có ý nghĩ lui bước, ngược lại càng thêm kiên quyết hơn!

https://thuviensach.vn

Vào lúc có một người mình muốn bảo vệ, đó là lúc hắn mạnh nhất!

"Tốt!" Đoạn Thiên Tầm cũng rút bội kiếm bên hông ra, một thanh Thí Huyết Kiếm cũng lấp lánh ánh sáng sắc bén. Mặc dù so ra vẫn thua kém ‘Quân Tử Kiếm’, nhưng cũng là một thanh kiếm có danh tiếng!

"Bổn vương có một chuyện muốn nhờ!" Đây là lần đầu tiên trong đời, Hiên Viên Ngạo hắn cầu xin người khác!

Đoạn Thiên Tầm tự nhiên cũng hiểu rõ: "Tam vương gia mời nói!" Đây là tôn kính đối với cường giả.

"Chỉ cần Bổn vương không chết, ai cũng không thể tổn thương nàng!" Lời này, để cho bọn họ không thể đánh lén người bên trong xe ngựa.

"Được!" Chuyện này cũng không sao cả, Hiên Viên Ngạo không chết hoặc không bị trọng thương, thì bọn họ cũng không thể giết chết hi vương phi đó. Chỉ là hắn sẽ không giết Hiên Viên Ngạo! Đồng ý trước rồi nói sau.

"Xin mời!" Trong mắt phượng tràn đầy thận trọng.

"Xin mời!" Trong đôi mắt lạnh lẽo mang theo một ít cảm kích.

Kiếm quang lóe lên, hai người liền bắt đầu giao chiến, ánh kiếm tung bay, hàn quang hiện ra. Ánh kiếm màu trắng và màu đỏ giao nhau, sát khí bén nhọn chạy dài mấy dặm! Chỉ một thoáng mà phong vân biến sắc, nhật nguyệt vô quang!

Vũ Văn Tiểu Tam là lần đầu tiên nhìn thấy cao thủ võ lâm chân chính giao chiến, trợn to cặp mắt nhìn tình hình chiến đấu ở bên ngoài. Bùn ở dưới đất bị nâng lên thành một trận lốc xoáy to lớn, bao bọc hai người kia ở bên trong. Gió lốc xoay tròn thật nhanh, nhanh đến nỗi không thấy rõ người ở bên trong.

https://thuviensach.vn

Vậy mà lá cây vài trăm mét xung quanh đều bị tiêu diệt, ngay cả mảnh vụn cũng không còn dư lại!

Sau một hồi lâu, lốc xoáy này biến mất không thấy gì nữa, một hắc y nhân che mặt với một nam tử mặc y phục lam sắc đang đứng trên mặt đất đã bị san bằng. . . . . .

Hắc y nhân lảo đảo cước bộ, che cánh tay của mình. Trận chiến này, hắn đã là trọng thương, nếu không chữa trị thật tốt, cánh tay của hắn sẽ bị phế!

Nam tử lãnh ngạo áo lam vươn tay, lau đi vết máu trên khóe môi, lạnh lùng nhìn hắn.

Thắng bại đã phân!

"Tam vương gia, tại hạ bái phục!" Đoạn Thiên Tầm mở miệng cười, tuy là thua, nhưng cũng không đại biểu hắn muốn buông tha lần ám sát này!

"Đa tạ!" Nói xong nhìn về phía một đám hắc y nhân phía sau hắn, trong lòng càng hiểu rõ hôm nay bọn họ chạy không thoát!

Bởi vì mới vừa đánh một trận, mặc dù hắn thắng Đoạn Thiên Tầm, nhưng vẫn bị thương nhẹ, tình hình này càng thêm bất lợi đối với bọn họ!

Một đám hắc y nhân nhào tới về phía bọn họ, tiêu sái xoay người một cái, mỗi một kiếm của Quân Tử kiếm sẽ lấy tánh mạng của một đám hắc y nhân.

Kiếm phong sở chỉ, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Vậy mà, khi hắn vừa đánh bay một thân thể một đám hắc y nhân trước mặt, cũng chính lúc này, hắc y nhân đánh về phía xe ngựa!

Mắt sáng trợn to, không suy nghĩ nhiều liền nhảy về phía xe ngựa, đồng thời cũng bị người sau lưng hung hăng chém một đao vào bả vai, kêu rên ra

https://thuviensach.vn

tiếng, nhưng vẫn liều mạng tiếp tục bay về phía xe ngựa.

Ám ảnh thấy vậy lập tức đi lên ngăn lại đám người đang đuổi theo sau lưng. . . . . .

Xe ngựa bị hắc y nhân kia đánh vỡ tung, Vũ Văn Tiểu Tam ở bên trong cũng bị ném ra ngoài. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam bị dọa đến hồn bay phách tán, gắt gao nhắm mắt lại, không dám đối mặt với đau đớn kế tiếp có thể gặp phải, nhưng lúc này đôi môi đỏ mọng không ý thức được mà phun ra bốn chữ: "Thương Thương, cứu ta!"

Một cánh tay sắt ôm lấy hông của nàng, đồng thời đã nghe được mấy chữ này. Đôi mắt rét lạnh xẹt qua tia khổ sở, hắn đang ở bên cạnh nàng, nhưng nàng lại gọi tên của hoàng thúc!

Ôm nàng rơi xuống đất, một tay chống kiếm trên đất, bả vai đã bị máu tươi nhiễm đỏ.

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam bình an rơi xuống đất, mới phát hiện thương thế của hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi không sao chứ?"

"Không có việc gì!" Mày kiếm nhíu lai thật chặt, có chút tự giễu mở miệng "Nữ nhân, xem ra nàng chọn hoàng thúc là đúng, ta thật sự không bảo vệ được nàng!"

Nghe hắn nói như thế, nàng vung một cái tát lên trên đầu của hắn: "Thôi đi, ngươi lề mề như vậy làm cái gì, nhanh đi đi, không cần phải để ý đến ta. Hiên Viên đế quốc cần ngươi, hoàng huynh ngươi và mẫu hậu ngươi đều cần ngươi, trở về đi thôi." Mà nàng, vốn là một cô hồn đến từ dị giới. Bây giờ Thương Thương đã không còn, nàng càng không có lý do gì để tiếp tục sống nữa.

https://thuviensach.vn

"Bổn vương không đi! Muốn động đến nàng, trừ phi bước qua thi thể của Bổn vương!" Bám lấy kiếm đứng lên, nhìn lên đám người trước mặt. Thân hình sừng sững đứng vững vàng, ngăn ở trước người của nàng.

Một ám ảnh chém giết ở trong đám hắc y nhân, không để cho bọn họ đến gần Hiên Viên Ngạo.

Mà nàng nhìn bóng lưng của hắn, trong lòng bách vị tạp trần, không biết nên nói những gì, nhưng vẫn khuyên hắn: "Hiên Viên ngạo, ngươi đi đi! Không cần thiết vì ta bỏ mạng ở nơi này!"

Lại nghe giọng nói lãnh ngạo của hắn truyền đến: "Khi đó, nàng ở bên ngoài khu rừng đã nói, nếu sau mười lăm ngày hoàng thúc vẫn không trở lại, nàng liền tái giá. Nếu như hôm nay, chúng ta có thể sống sót, hoàng thúc cũng không trở về nữa, như vậy mười lăm ngày sau, nàng liền tái giá với ta được không?"

Nàng đứng ngẩn người không trả lời, câu nói kia cũng chỉ là kỳ hạn nàng cho Hiên Viên Vô Thương.

Hắn mở miệng lần nữa: "Nàng yên tâm, ta sẽ không miễn cưỡng nàng làm bất cứ chuyện gì, chỉ là bởi vì hoàng thúc đã dặn dò!" Bất quá vì ta muốn danh chánh ngôn thuận bảo vệ nàng. . . . . .

"Được! Nếu như ngươi còn sống!" Nếu Thương Thương không trở về, nàng nhất định sẽ tự vẫn, hoangdung_die»n。dت‌an。l«e。qu»y。d«on có lấy hắn hay không thì có gì khác nhau đâu? Giờ phút này để cho hắn dấy lên chút ý chí chiến đấu cũng tốt .

Hắn vừa nghe, đưa lưng về phía nàng, lộ ra một nụ cười nhạt, lạnh giọng mở miệng: "Có câu này của nàng, cho dù ta phải chết, cũng đáng giá!"

Nói xong nâng trường kiếm lên, lần nữa đọ sức với đám hắc y nhân kia. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, Đoạn Thiên Tầm chợt ngẩng đầu lên, nhìn thấy mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, sững sờ một lúc, tại sao lại là nàng? Nàng còn sống sao?!

"Dừng tay!" Lớn tiếng mở miệng với thuộc hạ của mình, tất cả mọi người ngừng tay, không hiểu quay đầu lại nhìn hắn.

Đồng thời lúc này, Vũ Văn Hạo dẫn một đám người chạy tới.

Đoạn Thiên Tầm nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một lúc, vẻ mặt cực kỳ phức tạp, vung tay lên với thuộc hạ của mình: "Chúng ta đi!"

Nhưng một giây kế tiếp, đám người đó liền lọt vào vòng vây của một đám lính.

Chú thích:

(1) Bách vị tạp trần: trăm loại mùi vị

Vũ Văn Hạo nhìn Hiên Viên Ngạo một chút, lại nhìn tiểu muội mình một chút. Đôi mắt kia thoáng qua một tia sáng không dám tin, không phải tiểu muội đã chết trong hỏa hoạn rồi sao? Cà nhà bọn họ còn đau lòng thật lâu, nhưng nha đầu bên kia là ai?

"Tiểu muội?" Thử mở miệng dò xét.

"Đại ca!" Vũ Văn Tiểu Tam nhào tới trong ngực của hắn, cảm giác có người thân thật là tốt!

"Tiểu muội, không phải muội đã chết rồi sao? Muội làm phụ thân và hai ca ca đau lòng muốn chết!" Nam nhi bảy thước, lúc nói lời này, hốc mắt lại không ức chế được mà ửng hồng.

"Đại ca, chuyện này có thời gian sẽ nói cho huynh nghe sau, sao huynh lại tới đây?" Không phải trùng hợp như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

"Lúc đi qua nơi này, thủ hạ của huynh thăm dò được Thiên Vũ Các muốn giết chết hi vương phi, mà Tam vương gia ở chung một chỗ với hi vương phi. Mà hắn là muội phu¬(1) của ta, tự nhiên muốn tới tương trợ thôi!" Sau khi nói xong, cặp mắt sáng kia quét qua Đoạn Thiên Tầm.

Đoạn Thiên Tầm cười khổ một tiếng, ngược lại không ngờ chọc phải Minh Cốc, xem ra kẻ không thoát thân được chính là bọn hắn rồi!

"Đại ca, thả bọn họ đi đi!" Trước khi đại ca đến, người Các chủ kia đã để cho thủ hạ của hắn dừng tay, hơn nữa nàng cảm giác tên Đoạn Thiên Tầm kia có chút quen mắt.

Đoạn Thiên Tầm tháo ra khăn che mặt trên mặt mình, cười khổ nói: "Tiểu huynh đệ, nếu biết là ngươi, ta nhất định sẽ không tới giết ngươi!"

Nhìn mặt của hắn, dáng dấp cũng tương đối đẹp trai, nhưng nếu là mỹ nam như vậy thì nàng phải có chút ấn tượng mới đúng chứ: "Ngươi là?"

Đoạn Thiên Tầm móc mặt nạ da người từ trong ngực ra, dán lên mặt, là Mộc Thanh Y!

"Không phải đâu? Là ngươi à? Thì ra dung mạo ngươi đẹp trai như vậy? Vậy ngươi dán mặt nạ làm gì?" Vũ Văn Tiểu Tam trực tiếp chạy tới đá tên này một cước.

"Nguyên nhân trong đó không tiện để nói nhiều, nếu là như vậy, vậy ta đi trước đây!" Nói xong nhìn vẻ mặt không hiểu gì của Hiên Viên Ngạo và Vũ Văn Hạo, gật đầu một cái.

Lúc này Hiên Viên Ngạo liền mở miệng: "Mộc tiểu hầu gia, ngươi có thể nói cho Bổn vương biết, là ai muốn giết nàng hay không?" Phụ vương Mộc Thanh Y là bạn thâm giao của phụ hoàng, hai người bọn họ cũng có chút giao tình.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Mộc Thanh Y lộ vẻ bị làm khó: "Tam vương gia, người ủy thác sau lưng, ta thật không thể nói, đây là quy củ giang hồ. Nhưng mà ta phải nhắc nhở các ngươi, cẩn thận người bên cạnh!"

Nói xong lắc mình một cái nhẹ nhàng nhảy lên rồi rời đi, đám hắc y nhân cũng lần lượt rút lui.

Còn dư lại mấy người hai mặt nhìn nhau, cẩn thận người bên cạnh? Người nào?

. . . . . .

Khi nàng đem những chuyện đã trải qua nói cho Vũ Văn Hạo nghe, Vũ Văn Hạo sờ sờ đầu của nàng: "Nha đầu ngốc, chuyện lớn như vậy cũng không nói cho ca ca, sao lại tự gánh vác một mình!"

"Đại ca, huynh không trách ta sao?" Bây giờ cổ nhân đã tân tiến như vậy rồi sao?

"Phụ thân đại nhân có thể sẽ trách muội, nhưng đại ca thì không!" Trên khuôn mặt khí phách lộ ra một nụ cười cưng chìu.

Vũ Văn Tiểu Tam cười ngọt ngào một tiếng: "Cám ơn đại ca!" Nếu để cho hắn biết, thật ra mình đã không phải là Vũ Văn Tiểu Tam, hắn sẽ còn thương nàng như vậy sao?

"Vậy kế tiếp muội chuẩn bị đi đâu? Trở về phủ tướng quân với đại ca có được không?" Hi Vương Gia vùi thân ở rừng rậm Tử Vong, còn có người muốn gây bất lợi với an toàn của nàng, trở về phủ tướng quân, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

"Ta không muốn trở về! Ta muốn đi biệt viện Tây Giao ở vài ngày!" Đó là nơi nàng đã cường bạo hắn, cũng là nơi bọn họ từng lưu lại rất nhiều kỷ niệm.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng tâm tình sa sút của nàng, biết nàng đang suy nghĩ gì, chỉ đành phải mở miệng: "Được, đại ca phái người bảo vệ muội!" Có Minh Cốc của hắn hết sức bảo vệ, dù người cả giang hồ đều tới ám sát nàng, tỷ lệ thành công cũng không lớn!

"Ừ, cám ơn đại ca!" Gật đầu một cái, liền nhắm mắt lại không lên tiếng nữa.

Mà Hiên Viên Ngạo ở một bên, nửa ngày không lên tiếng, sau khi ám ảnh giúp hắn băng bó tốt vết thương, lại lạnh giọng mở miệng: "Nữ nhân, nhớ chuyện nàng đã đáp ứng ta không?"

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩn ra, mở mắt ra nhìn hắn, nhỏ giọng mở miệng: "Hiên Viên Ngạo. . . . . ."

"Làm người phải có uy tín" Hắn biết nàng không cam lòng, nhưng đây chính là tư tâm của hắn, hắn sẽ cái gì cũng không quản, chỉ vì mình mà ích kỷ một lần đi!

"Ngươi biết rõ ràng. . . . . ." Nàng cố gắng thuyết phục hắn, dù nàng gả cho hắn, bọn họ cũng không thể lại trở lại thời điểm ban đầu.

Hiên Viên Ngạo giống như là sợ nghe lời nói của nàng... nên mở miệng cắt đứt: "Bổn vương cái gì cũng không biết."

"Ngươi không cần thiết phải như vậy." Có ý nghĩa gì sao?

"Có cần thiết hay không, trong lòng Bổn vương tự rõ ràng!" Quay đầu không nhìn nàng, mặc dù vào một khắc sinh tử kia, trong miệng của nàng lại gọi tên hoàng thúc. Nhưng hắn tin tưởng, chỉ cần hắn cố gắng, một ngày nào đó khi nàng gặp phải nguy hiểm, người nàng nghĩ tới đầu tiên sẽ là hắn!

https://thuviensach.vn

"Tùy ngươi!" Tức giận mở miệng, liền nhắm mắt lại không để ý đến hắn nữa, nói như vậy cũng tốt, nếu như Thương Thương còn sống, khẳng định dù liều mạng cũng sẽ trở về!

Vũ Văn Hạo nghe đối thoại của bọn họ, giống như là lọt vào trong sương mù: "Các ngươi đang nói cái gì á?"

"Sau mười lăm ngày, nếu hoàng thúc còn không trở lại, Bổn vương liền cưới nàng làm vương phi!" Lần trước, bọn họ không có bái đường, lần này, hắn muốn bù lại.

Vũ Văn Hạo thấy Vũ Văn Tiểu Tam cũng không mở miệng, cho nên cũng không có nói nhiều.

. . . . . .

Mười lăm ngày sau.

Kinh Thành đã ầm ĩ đến lật trời, sau khi tam vương gia khải hoàn trở về không lâu, thừa tướng bởi vì tư thông với địch phản quốc nên cả nhà bị tịch thu tài sản và giết chết, trắc phi của Tam vương phủ treo cổ tự vẫn.

Cũng không lâu lắm, lại truyền tới tin tức bùng nổ hơn —— Tam vương gia không vâng lời thái hậu, thề phải cưới hi vương phi chưa qua cửa mà đã mang thai, cũng giải tán hậu viện, thề độc chỉ cưng chiều một người. Thái hậu giận đến bệnh không dậy nổi, nằm ở trên giường mấy ngày.

Đối với chuyện này, mọi người có khen có chê.

Có ca ngợi, nói Tam vương gia là một người thâm tình, vị hi vương phi trong truyền thuyết này thật là có phúc khí!

Có chê bai, nói Tam vương gia không để ý luân lý tam cương ngũ thường, mà vị hi vương phi trong truyền thuyết kia càng thêm giống như hồ

https://thuviensach.vn

ly tinh chuyển thế, không biết liêm sỉ lễ nghĩa!

Vậy mà, dù cho kinh thành ầm ĩ đến đâu cũng không ngăn cản được quyết định của Hiên Viên Ngạo và sự phát triển của tình hình.

Trong tiếng ca ngợi, ước ao, chửi bới, khinh bỉ của mọi người, hôn lễ này long trọng triển khai. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ngồi ở trên một con ngựa đen, trên khuôn mặt lãnh ngạo đều là nụ cười. Bất luận như thế nào, hôm nay hắn cuối cùng có thể cưới được nàng rồi!

Đội ngũ rước dâu diễn tấu sáo và trống, một đường tạo nên không khí vui mừng.

Mà mọi người thấy mặt lạnh Chiến thần của bọn họ, trên mặt rõ ràng đều là ý cười. Vốn là mọi người vô cùng phỉ nhổ với chuyện này, cũng không khỏi vì vương gia anh dũng nhất Hiên Viên đế quốc của bọn họ mà vui mừng. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở trong biệt viện, trên người đã mặc vào giá y đỏ thẫm, ngồi ngơ ngác ở trước kính, mặc cho thị nữ trang điểm cho nàng. Mười lăm ngày, hắn thật không trở lại, hắn không còn hay là không yêu nàng nữa?

Nghĩ tới đó, nước mắt nơi đáy mắt không đè nén được nữa, chảy xuống dọc theo khuôn mặt tinh sảo. . . . . .

"Tam vương phi, hôm nay là ngày đại hỉ của người, người không thể khóc, như vậy là điềm xấu!" Người nữ quan kia giúp nàng lau lệ trên mặt, trong lòng cũng bách vị tạp trần, đây là chuyện gì chứ!

https://thuviensach.vn

Những lời này thật quen tai, nàng còn nhớ rõ ngày thứ hai nàng vừa mới xuyên qua, cũng nghe qua một câu nói như vậy, cũng là gả cho Hiên Viên Ngạo, cũng là hỉ nương nói không may mắn. Không giống là ngày đó, lòng của nàng tức giận, nhưng ngày hôm nay thì đã chết lặng!

Tiểu Nguyệt đứng ở sau lưng Vũ Văn Tiểu Tam, không dám nói lời nào. Mấy ngày nay sau khi tiểu thư trở về, không phải ngồi một mình cười khúc khích, chính là một mình rơi lệ. Hôm nay lại lần nữa gả cho Tam vương gia, không biết là tốt hay không tốt đây!

"Các ngươi đi ra ngoài trước đi, bổn vương phi muốn yên lặng một chút!" Nhàn nhạt mở miệng, nghe không ra tâm tình.

Những người đó do dự một lát, suy nghĩ đã ăn mặc tốt rồi, kiệu hoa còn chưa tới, liền nghe lời lui ra ngoài.

Mở ra bàn trang điểm, cầm chuôi đoản kiếm tinh sảo lên, rồi sau đó giấu vào trong tay áo màu đỏ. Hiên Viên Vô Thương, lão nương sẽ cho chàng mấy canh giờ, nếu chàng không trở lại, không về nữa thì ta liền. . . . . .

. . . . . .

Mà người làm trong biệt viện, tâm tình cũng rất phức tạp. Mấy ngày nay, sau khi vương phi trở về, mỗi ngày đều là bộ dáng ngây ngốc, đã làm cho bọn họ biết vương phi rất yêu Vương Gia, cho nên đối với chuyện hôm nay, trong lòng của bọn họ cũng cất giấu sự chúc phúc.

Là vương gia giao vương phi cho Tam vương gia, cũng hi vọng cô gái tốt như vương phi, có người chăm sóc thật tốt.

Nhưng Vương Gia của bọn họ…..aizzz. . . . . .

Đội khăn voan đỏ lên, hỉ nương nâng đở bước ra khỏi cửa.

https://thuviensach.vn

Không giống với lần trước mình ngồi trên cỗ kiệu, vừa ra khỏi cửa liền được một bàn tay mạnh mẽ nắm thật chặt tay của nàng.

Tay của hắn ôn hoà có lực, nhưng tay của nàng lại lạnh, man mát lành lạnh, lạnh từ trong đáy lòng đến từng đầu ngón tay!

Khi Hiên Viên Ngạo bắt được tay của nàng thì hơi ngẩn ra, không để bụng chuyện đó, dịu dàng đưa nàng lên kiệu, đội ngũ rước dâu liền lên đường trở về. . . . . .

Tam vương phủ vẫn náo nhiệt như ngày đó, mà Hiên Viên Mặc đã sớm ngồi ở vị trí đầu, chờ hôn lễ của bọn hắn. Đôi mắt như mặc ngọc hơi lóe lên, không nói được tâm tình của mình hiện giờ là gì?

Hiên Viên Triệt ngồi ở một bên, con ngươi như lưu ly cũng dính vào chút phức tạp.

Hiên Viên Ly cũng không biết chuyện gì, trước đó vài ngày hoàng tẩu qua đời, nàng mất thời gian rất lâu mới vượt qua được. Hôm nay Tam hoàng huynh đón dâu, nàng liền muốn tới xem một chút rốt cuộc là hồ ly tinh nào, lúc này mới có mấy tháng, vừa quyến rũ hoàng thúc, lại tới quyến rũ Tam hoàng huynh, Tam Hoàng tẩu của nàng mới qua đời chưa được bao lâu! Nghĩ tới hốc mắt lại không nhịn được ửng hồng, ở đáy lòng mắng to hoàng huynh mình vô tình vô nghĩa!

Kiệu hoa vừa để xuống đất, hỉ nương mở miệng cười: "Vương Gia, xin đá cửa kiệu!" Đá cửa kiệu chính là ra oai phủ đầu với tân nương tử.

Bởi vì ngày hôn lễ này là Tam vương gia cực kỳ cam nguyện, cho nên tất cả trình tự, một cũng không có thiếu

Hiên Viên Ngạo cười nhạt một tiếng, không có đá cửa kiệu, trực tiếp kéo rèm ra, vươn tay dắt nàng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Sau khi hỉ nương sững sờ ngắn ngủi một lúc, đưa cho hắn một cây hồng trù, hai người mỗi người dắt một đầu, đi vào trong vương phủ.

Đến sảnh trước, khi hỉ nương nhắc nhở phải vượt qua chậu than, vô tri vô giác đi theo Hiên Viên Ngạo.

Người điều khiển chương trình hô to một tiếng: "Nhất Bái Thiên Địa!"

Nước mắt của nàng rốt cuộc không nhịn được tràn mi, nhỏ xuống mặt đất. Hiên Viên Vô Thương, chàng thật không trở lại sao?

Chú thích:

(1) Muội phu: em rể

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 31: Ta đã trở về!

Trên khuôn mặt lãnh ngạo của nam tử mang theo một nụ cười hạnh phúc, cầm hồng trù¬(1) cứng nhắc xoay người. Vũ Văn Tiểu Tam không tự chủ nắm chặt đoản kiếm đang cầm trong tay, xoay người theo hắn, cùng nhau khom lưng, cúi đầu về phía ngoài cửa. . . . . .

"Nhị Bái Cao Đường!" Một tiếng hô to vang lên lần nữa, tiếng cười đùa và chúc mừng của các tân khách vẫn vang lên bên tai không dứt.

Chỉ có ánh mắt của đám người Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu trở nên phức tạp. Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt cũng cúi đầu không biết nghĩ cái gì. Mà Hiên Viên Mặc, mặt càng thêm tràn đầy tự giễu.

Hai người xoay người đối mặt với Hiên Viên Mặc, ở trong hôn lễ này, Hiên Viên Mặc vừa làm huynh trưởng và hoàng đế nên ngồi ở vị trí đầu, thay thế thái hậu.

Vũ Văn Tiểu Tam cắn răng thật chặt, nước mắt trên mặt uốn lượn chảy xuống, lần nữa cúi đầu theo Hiên Viên Ngạo. . . . . .

"Phu Thê giao bái!" Giọng nói người chủ hôn vang lên lần nữa, bên trong đều là vui vẻ nồng đậm, hôn lễ này cũng sắp kết thúc.

Môi mỏng lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo thoáng ánh lên tia cười yếu ớt, quay đầu nhìn nàng. . . . . .

Chưa có trở về! Vẫn chưa trở về! Lòng của nàng đã từ từ lạnh xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

Quay đầu, đối mặt với Hiên Viên Ngạo. Hiên Viên Ngạo cúi đầu, Vũ Văn Tiểu Tam không nhúc nhích. . . . . .

Ở trong lòng thầm đếm: ba!

Hai!

Ngay khi mọi người trong buổi lễ có chút không hiểu, thậm chí bắt đầu châu đầu ghé tai. Đây là cái tình huống gì? Vì sao tân nương lại bất động?

Trong nội tâm Hiên Viên Ngạo trở nên hồi hộp, quả đấm nắm chặt, không phải là nàng muốn đổi ý đấy chứ?

Người chủ hôn nhìn cảnh tượng lúng túng này, mở miệng lần nữa nhắc nhở: "Phu thê giao bái!"

Một!

Cười khổ một tiếng, đang muốn đâm nhanh đoản kiếm xuống cơ thể mình. Đúng lúc này, ở cửa vương phủ vang lên một giọng nói suy yếu lại mang theo kiên định: "Ta đã trở về!"

Nghe giọng nói quen thuộc, nàng nhanh chóng tháo xuống khăn cô dâu trên đầu. Mà trên khuôn mặt xinh đẹp đã tràn đầy nước mắt, ngơ ngác nhìn nam tử ở cửa. . . . . .

Quần áo lam lũ, vết máu loang lổ, trên mặt như bạch ngọc đều là vết bẩn và một vài vết máu, không nhìn ra một chút phong thái của mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ. . . . . .

Hắn từ từ ngồi thẳng lên, vứt bỏ thanh nhuyễn kiếm đang cầm trong tay để chống đỡ thân thể. Trên cánh môi như hoa anh đào kéo ra một nụ cười khẽ, giang hai cánh tay, đáy mắt hàm chứa thâm tình, nhìn nữ nhân mà mình yêu thích: "Ta đã trở về!"

https://thuviensach.vn

Nụ cười như hoa, nở rộ trên khuôn mặt đẫm lệ. . . . . Nàng buông hồng trù trong tay, chạy như bay về phía hắn, đoản kiếm trong ống tay áo nhuộm máu tươi trên tay nàng, chảy xuống trên mặt đất. . . . . .

Nàng ôm hắn thật chặt, để nước mắt trên mặt tùy ý lan tràn, nghẹn ngào mở miệng: "Chàng đã trở về!"

Hắn ôm lại nàng thật chặt, bàn tay đều là vết bẩn lại nhẹ nhàng vuốt tóc của nàng: "Ta đã trở về!"

Đôi mắt tà mị như hoa đào chăm chú nhìn đoản kiếm nhuốm máu ở trên đất, đáy mắt xẹt qua một tia đau đớn kịch liệt. Nếu hắn tới trễ một chút, chỉ trễ một chút nữa. . . . . thì hắn đã vĩnh viễn mất đi nàng!

Một vương phi mặc quần áo cẩm tú hoa lệ và một tên nam tử ăn xin độc nhất vô nhị, cứ như vậy ở chung một chỗ mà ôm nhau thật chặt. . . . . .

——"Chàng đã trở về!"

——"Ta đã trở về!"

Không có đột ngột, nếu có thì chỉ là thâm tình nồng đậm. . . . . .

Không có hoa tươi, lại giống như có hoa tươi đầy trời hơn hắn. . . . . .

Mặc dù mọi người không biết là chuyện gì xảy ra, thậm chí cũng không nhận ra người mặc quần áo rách rưới đó là ai. Nhưng nhìn một màn này, đáy mắt đều không tự giác dính vào một chút lệ quang. . . . . .

Hiên Viên Ngạo ngây người đứng ở giữa đại đường, nhìn đoạn kiếm trên đất, khóe môi kéo ra một nụ cười khổ. . . . . .

Dù nàng chết, cũng không nguyện gả cho hắn!

https://thuviensach.vn

Nắm một đầu hồng trù trong tay, một đầu hồng trù khác bị gió nâng lên, rơi vào trong chậu than ở cửa, cháy từng chút thành tro tàn, làm tim của hắn như bị lăng trì từng chút một. . . . . .

"Phốc. . . . . ." Một ngụm máu tươi dính vào Hồng Y. . . . . .

"Ngạo!" . . . . . .

"Hoàng huynh!" . . . . . .

"Hoàng huynh!" . . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở bên cạnh, nhìn nam tử nằm ở trên giường. Trên gương mặt tuyệt mỹ kia có ba vết thương, giờ phút này đôi mắt tà mị như hoa đào đang nhắm thật chặt. . . . . .

Bàn tay trắng nõn không tự chủ xoa nhẹ vết thương trên mặt hắn: "Thương Thương, thật khờ!"

Nghĩ tới, nước mắt ở khóe mắt lại không tự chủ mà rơi xuống, nàng vội vàng lau sạch sẽ.

Đúng lúc này, Liên Hoa đẩy cửa vào, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở mép giường, cười nói: "Vương phi không cần lo lắng, một lát nữa vương gia sẽ tỉnh!"

Ngày đó, bọn họ muốn đi vào tìm vương gia, nhưng không ngờ vương gia đoán được bọn họ sẽ không tuân theo mệnh lệnh, cho nên đã bày ra trận pháp ở lối vào khu rừng. Bọn họ bị vây mấy ngày, gấp đến độ bể đầu sứt trán, nhưng không nghĩ tới lại nhìn thấy vương gia đi ra!

Sau khi đi ra, chưa kịp nghỉ ngơi, cũng không kịp nói gì với bọn họ, liền lật người nhảy lên lưng ngựa, một đường bay nhanh mà về!

https://thuviensach.vn

Toàn bộ sáu ngày dọc đường đều không ngủ đêm nào, không ăn không uống lên đường, chết vài con ngựa, rốt cuộc chạy về. . . . . .

Thậm chí hoàn toàn cũng không để ý tới hình tượng của mình, cứ bẩn thỉu như vậy chạy trở lại, nhưng Vương Gia nhà bọn họ thích sạch sẽ nghiêm trọng đó!

Ngạo Vương Gia hộc máu té xỉu, sau khi vương gia nhà bọn họ thương thế ổn định, liền giao máu xà vương cho thất vương gia, để thất vương gia phối ra thuốc giải, cuối cùng chống đỡ không nổi mà hôn mê bất tỉnh. . . . . .

"Ừ, ta biết rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam cũng cười ngọt ngào, ngự y nói Thương Thương chỉ là sức cùng lực kiệt, lại tổn thương tới gân cốt, cho nên mới chống đỡ không nổi mà té xỉu, tu dưỡng một thời gian là tốt thôi.

Nhưng vào lúc này, lông mi người trên giường run rẩy, cặp mắt như hoa đào từ từ mở ra, mang theo một chút hơi thở mông lung, thoạt nhìn vô cùng dễ thương!

Vũ Văn Tiểu Tam giống như đùa dai, đem đầu mình tiến tới, le lưỡi một cái. . . . . .

Ai ngờ lại bị tay hắn hung hăng ấn đầu xuống, một nụ hôn mang theo mùi máu tươi đánh tới. . . . . .

Liên Hoa ngẩn ngơ, vội vàng để đồ trên tay xuống, lui ra ngoài. Không phải chứ, vừa tỉnh lại đã hành hạ bọn người hầu bọn họ như vậy rồi!

Vừa hôn xong, nàng liền ngồi dậy, sờ sờ mặt của hắn, mắt đẹp dính vào chút lệ quang: "Ta cho là chàng không trở lại, vậy ta cũng chỉ có thể mang theo bảo bảo đi địa phủ tìm chàng rồi!"

https://thuviensach.vn

Hắn bắt lấy bàn tay đặt ở trên mặt mình, cắn răng mở miệng, giọng nói vô cùng kiên nghị: "Ta nhất định sẽ trở lại!"

"Ừm! Hoan nghênh trở lại!" Giương môi cười khẽ.

. . . . . .

"Tiểu Nguyệt cô nương!" Đình Vân đỏ mặt, ấp úng đứng ở trước mặt của Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt nhìn tên này một chút, rất không khách khí liếc mắt: "Có chuyện gì sao?" Mặt mũi đã đỏ giống như mông khỉ rồi, đây là muốn làm gì?

"Cái đó, ta...ta….ta gần đây. . . . . Không phải, ta. . . . . ." Hai bàn tay của Đình Vân ở phía sau, cầm một cành hoa. Cái này là Trầm trang chủ dạy hắn, nói cô nương nào cũng thích cái này. Nhưng nhìn nàng lại ngượng ngùng thổ lộ, vừa đến thời khắc mấu chốt, đầu lưỡi hắn liền thắt lại!

"Ngươi gần đây thế nào vậy hả? Không lẽ bị cà lăm rồi sao?" Tiểu Nguyệt càng ngày càng có phong phạm của Vũ Văn Tiểu Tam rồi.

Sau ót Đình Vân xuất hiện một vệt đen, tại sao hắn cảm thấy Tiểu Nguyệt giống như

thay đổi, trở nên rất kỳ quái? Là hắn suy nghĩ nhiều sao? "Ta gần đây không có cà lăm, ta chỉ là, chỉ là. . . . . ." Vừa nói mặt lại càng đỏ hơn.

Đúng lúc này, Liên Hoa tự đi từ tiền viện đến, nhìn cành hoa trên tay Đình Vân, mặt hắn liền tối sầm lại! Đi nhanh mấy bước lên phía trước: "Tiểu Nguyệt, nàng ở nơi này sao, vương phi đang tìm nàng đó!"

"Cái gì? Tiểu thư tìm ta có chuyện gì không?" Mấy ngày nay không phải trong mắt tiểu thư chỉ có một mình Hi vương gia thôi sao? Làm sao sẽ tìm

https://thuviensach.vn

nàng đây!

"Không có nói!" Vẻ mặt Liên Hoa lạnh nhạt nói dối, nhưng không hề nhìn ra sơ hở.

Mặc dù Tiểu Nguyệt cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn gãi gãi cái ót, giống như rất buồn bực đi tới phòng của tiểu thư. . . . . .

Đình Vân nhìn theo bóng lưng của nàng, nghẹn lại lời nói chưa nói xong. Sắc mặt lãnh khốc biến thành xanh mét, quay đầu hung hăng trợn mắt nhìn Liên Hoa một cái: "Ngươi không thấy ta đang. . . . . ."

Vừa nói cũng không có ý nói xong nửa đoạn dưới, đỏ mặt cắn răng nhìn hắn. Ngờ đâu trên khuôn mặt lạnh nhạt không có chút thần sắc nào của người kia, lại nhẹ nhàng mở miệng: "Không thấy!" Hắn cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ nhìn thấy có người muốn giành người yêu với hắn!

"Ngươi! Liên Hoa, ngươi có phải là huynh đệ hay không?" Đình Vân rốt cuộc phát hiện có chỗ không đúng, mấy ngày vương gia trở lại dưỡng thương, tên này luôn đối nghịch với hắn, hơn nữa luôn vô cùng đúng dịp phá vỡ các cơ hội thổ lộ của mình!

"Huynh đệ so với nương tử, nhằm nhò gì!" Nhẹ nhàng nói xong, liền đuổi theo bóng lưng của Tiểu Nguyệt. Nếu thật để cho Tiểu Nguyệt đi vào, bị Vương Gia mắng, thì mình cũng không có quả ngọt để ăn.

Đình Vân đứng sững sờ tại chỗ mấy giây, suy nghĩ câu nói kia của hắn, nương tử? Có ý gì? Hắn ta lấy vợ khi nào, sao hắn không biết?

Đúng lúc này, Liên Vụ vững vàng sải mấy bước tới đây, nhìn tên kia đến bây giờ vẫn ngây ngốc, chưa làm rõ được tình hình, lắc đầu một cái đánh thức hắn: "Chẳng lẽ đến bây giờ ngươi còn không nhìn ra sao, Tiểu Nguyệt cũng bị Liên Hoa để ý rồi?"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Đình Vân vẫn sững sờ trong trạng thái tự hỏi, nhớ lại đủ loại tình hình mấy ngày nay. Sau một hồi lâu, khuôn mặt lành khốc sau khi hiểu ra liền đen đến liều mạng, hung hăng nắm chặt cành hoa trong tay, dùng nội lực bóp nát!

Cắn răng: "Liên Hoa đáng chết! Lão tử không để yên cho hắn đâu!"

Nói xong xoay người bước thật mạnh để rời đi!

Liên Vụ khó khăn nuốt một ngụm nước miếng, nhìn bóng lưng của hắn, có lầm lẫn không? Đây là lời nói của Đình Vân hũ nút sao?

"Tiểu Nguyệt, Tiểu Nguyệt. . . . . ." Liên Hoa đi theo phía sau cái mông, mỗ thị nữ, trên khuôn mặt lạnh nhạt tràn đầy nụ cười.

"Ách, Liên Hoa, sao á?" Bây giờ quan hệ của hai người bọn họ đã là bằng hữu rất thân, cho nên thái độ đối với hắn cũng không tệ.

"Lúc nãy ta nhớ nhầm, không phải vương phi tìm nàng đâu." Mỗ ám vệ tiếp tục bịa chuyện.

"À?" Tiểu Nguyệt buồn bực gãi đầu một cái, cho tên này một cái liếc mắt "Trí nhớ của ngươi cũng quá kém đi? Lớn tuổi rồi?"

Ặc, Liên Hoa nhìn bộ dáng gãi đầu đáng yêu của nàng, đầu tiên là vui mừng, nghe tiếp đoạn sau lời nàng nói, khóe miệng có chút giật giật: "Tiểu Nguyệt, thật ra thì ta còn rất trẻ tuổi, so với nàng thì lớn hơn ba tuổi, nhưng Đình Vân so với nàng lớn hơn bốn tuổi!"

Cho nên hai ta là tuyệt phối, cái lão nam nhân Đình Vân đó không thích hợp với nàng đâu!

"Ách, ngươi nói Đình Vân cái gì?" Không nói chuyện gần đây Đình Vân thật sự rất kỳ quái, thường đột nhiên chạy đến trước mặt nàng, đỏ mặt ấp

https://thuviensach.vn

úng không biết muốn nói cái gì, nhưng lại không nói cái gì, có chút buồn bực mở miệng "Ngươi có biết Đình Vân gần đây thế nào hay không?"

Sắc mặt Liên Hoa lập tức cứng đờ, có chút hối hận mình ăn nói tùy tiện, nói đến Đình Vân làm cái gì! Chợt, linh cơ vừa động, mở miệng cười: "Gần đây hắn thích một vị cô nương, cho nên mới tới tìm ngươi!"

Lời nói dối này tác dụng cực kỳ tốt! Vừa không phải là nói dối, vừa có thể hãm hại Đình Vân.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của Tiểu Nguyệt liền tối sầm. Hắn thích một vị cô nương, tìm đến nàng làm cái gì? Chẳng lẽ là vì muốn khoe khoang với nàng, nói vị cô nương kia so với Tiểu Nguyệt nàng có nhiều ưu điểm hơn, không để cho nàng còn tiếp tục mơ tưởng cóc mà đòi ăn thịt thiên nga sao?

Nhìn sắc mặt Tiểu Nguyệt càng ngày càng khó coi, Liên Hoa biết mình đã nói dối thành công, ở đáy lòng làm một tư thế chiến thắng!

Lông mày mỗ thị nữ nhíu chặt, nổi giận đùng đùng đi tới phòng của mình, sau đó cầm một bọc quần áo chạy ra, rồi phóng tới phòng của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

"Aizz, Tiểu Nguyệt, ngươi làm sao á?" Không phải là tức giận nên muốn rời nhà trốn đi chứ? Chẳng lẽ trong lòng của nàng, Đình Vân thật sự quan trọng như vậy sao?

Chú thích:

(1) Hồng trù: là lụa đỏ mà tân nương và tân lang hay cầm vào đám cưới thời xưa

"Ta đi tìm tiểu thư nhà chúng ta!" Thật là tức chết nàng, Tiểu Nguyệt nàng rất kém cõi sao? Đình Vân đáng chết này, không thích nàng coi như

https://thuviensach.vn

xong đi, thích người khác còn tìm nàng khoe khoang!

Ặc, tìm vương phi làm cái gì? Còn mang theo bọc quần áo, nhưng vẫn mở miệng nhắc nhở: "Tiểu Nguyệt, vương gia cũng ở đây, ngươi không sợ sao?"

Mỗ thị nữ ở trước mặt đang nổi giận đùng đùng, bỗng bước chân hơi ngừng lại một chút, do dự một hồi lâu, rồi sau đó kiên định tiếp tục đi về phía trước: "Sợ cũng phải đi! Hiện tại tâm tình bọn họ rất tốt, có lẽ sẽ không phạt ta!"

Nói xong không đợi Đình Vân đáp lời, đã sắp nhanh chóng vọt vào phòng Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

. . . . . .

"Thương Thương, có đói bụng không?" Nhìn một chút thức ăn trên bàn Liên Hoa vừa mới đưa tới.

"Đói!" Trong mắt tràn đầy lệ quang trong suốt nhìn nàng "Nhưng trên người của người ta bị thương, không nhấc lên nổi."

Nàng tự mình giúp hắn bôi thuốc, làm sao sẽ không biết vết thương của hắn chẳng chịt? Cười khẽ một tiếng, xới cơm thật tốt rồi mang tới, đỡ hắn dậy dựa vào trên người mình. Trong lòng thầm than, thoạt nhìn thân hình tên này thon dài, không một chút thịt dư, lại có thể nặng như vậy!

"A, há mồm ăn cơm. . . . . ." Giống như dỗ một đứa bé.

Hiên Viên Vô Thương vui vẻ há miệng, đem từng muỗng cơm nàng đút nuốt xuống, một tay sờ sờ bụng của nàng: "Tam nhi, nàng nói một đứa bé lớn như vậy, sao cái bụng nhỏ này có thể chứa nổi đây? Hơn nữa đứa bé đều thật dài, tại sao bụng của nàng lại tròn tròn như vậy?"

https://thuviensach.vn

Trước kia hắn cũng nhìn thấy qua không ít phụ nữ có thai, nhưng không có hứng thú muốn biết những vấn đề này. Bây giờ là đứa bé của hắn sắp sinh ra đời, cho nên trong lòng tò mò bị vấn đề này hấp dẫn.

"Ặc, cái vấn đề này có chút phức tạp. . . . . ." Lại nói nàng rất dốt về môn sinh học, hơn nữa nàng đối với môn này một chữ cũng không biết, làm sao nàng biết mang thai như thế nào? Còn tại sao lại tròn? Rồi về cuống rốn thì nàng lại càng thêm hoàn toàn không hiểu.

"Tam nhi cũng không biết?" Hắn nghẹo đầu, mặt đầy không hiểu nhìn nàng.

Mỗ nữ lập tức liền giống như mèo xù lông lên: "Ai nói? Ta cho chàng biết, Vũ Văn Tiểu Tam ta không có cái gì là không biết, không có gì làm không được! Vấn đề đơn giản như vậy, ta làm sao có thể không biết chứ! Bởi vì trước khi đứa bé ra đời, nó còn là một cái trứng, trứng đều là hình tròn? Cho nên bụng của ta nhìn tròn thôi!"

Bộ dáng Vũ Văn Tiểu Tam rất nghiêm chỉnh, nói ra suy đoán của mình. Thật ra thì trong lòng đã có chút lấm tấm mồ hôi, luôn cảm giác mình nói có điểm quái dị.

Sau ót Hiên Viên Vô Thương cũng xuất hiện một vệt đen, trên ót có thêm một cái dấu chấm hỏi to đùng: "Tam nhi, vậy sau khi nàng sinh ra, là đứa bé hay vẫn là trứng?"

Lần này sắc mặt mỗ nữ lập tức trở nên khó coi: "Chàng nói hươu nói vượn cái gì đó, nhất định là đứa bé chứ. Ta cũng không phải là gà mẹ, sao lại sinh ra trứng!"

Vừa nói lại quên đút cơm cho hắn ăn, lúc nhớ ra, nàng liền động nhưng lại làm hắn hít vào một hơi lãnh khí: "A. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Ách, Thương Thương, làm sao á? Có phải đụng phải vết thương rồi không?" Lần này nàng liền nóng nảy, vội vàng mở miệng hỏi thăm, cũng không dám cử động nữa.

Cặp mắt tà mị như hoa đào kia hàm chứa lệ quang trong suốt, nhìn nàng: "Ửm! Đụng tới vết thương rồi!"

"Cái đó, ta không động rồi, nhịn một chút, qua một lúc sẽ không đau nữa!" Tại sao nàng cảm thấy những lời này quen tai thế này? Giống như đã người nào đó từng nói qua ở bên tai của nàng.

Khóe miệng của hắn không thể nhận ra co quắp mấy cái, lần nữa làm bộ đáng thương mở miệng: "Người ta thật đói!"

"Ách, đói bụng thì ăn cơm!" Dứt lời liền thành thật đút cơm cho hắn.

Mỗ nam nhân nhíu chặt mày kiếm, bộ dáng đau đớn khó nhịn, đáy mắt lại xẹt qua chút giảo hoạt.

Đúng lúc này, một bóng dáng xông vào rất không đúng lúc: "Tiểu thư!"

Nam tử tuyệt mỹ biến sắc, rất mất hứng nhìn nàng. Tiểu Nguyệt nhận được một ánh mắt sắc bén, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, lòng bàn chân có chút lạnh cả người, nhưng vẫn đánh bạo nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

"Thế nào?" Dường như nha đầu này đã thật lâu chưa xuất hiện ở trước mặt nàng rồi, được rồi nàng thừa nhận là bởi vì gần đây nàng có chút bỏ rơi nàng ấy.

"Tiểu thư, người giúp Tiểu Nguyệt thay đổi cách ăn mặc có được hay không?" Nói xong lấy bộ y phục ‘sương mù lượn lờ’ trong bọc quần áo ra, tràn ngập mong đợi nhìn nàng. Đồng thời hàm răng run lập cập, cảm thụ khí lạnh trên người Hi vương gia đang tỏa ra.

https://thuviensach.vn

"Thay đổi cách ăn mặc? Hôm nay ngươi muốn đi hẹn hò sao?" Vũ Văn Tiểu Tam rất không hiểu nhìn nàng, không có lầm chứ, nàng cũng không nhớ Tiểu Nguyệt thích làm đẹp!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Nguyệt lúc đen lúc đỏ, dậm chân nói: "Tiểu thư!"

Ách. . . . ."Ngươi làm sao vậy? Chuột rút sao?" Vũ Văn Tiểu Tam rất thật tâm trêu cợt nàng, nhưng không nghĩ tới sắc mặt nam tử trong ngực mình càng ngày càng đen.

Chuột rút? Bộ dáng Tiểu Nguyệt nửa sống nửa chết nhìn nàng, có cần tranh giành với nàng như vậy hay không? Dù gì nàng cũng rất trung thành với tiểu thư!

"Tiểu thư, người hãy giúp Tiểu Nguyệt thay đổi cách ăn mặc một chút đi, chỉ lần này thôi!" Nàng cần phải hòa một ván với tên Đình Vân đó, tức chết nàng rồi!

"Được! Được! Được! Chờ ta cho Thương Thương ăn no đã!" Nói xong cầm muỗng cơm nhanh chóng nhét vào trong miệng của Hiên Viên Vô Thương, hắn chưa ăn xong một muỗng, miệng đã bị nhét tiếp muỗng thứ hai rồi!

Bộ dáng Tiểu Nguyệt ngây ngốc nhìn Hi vương gia đáng thương, không có lầm chứ? Có cách cho ăn cơm như vậy sao?

Sắc mặt của mỗ nam âm trầm đáng sợ, lúc miệng hắn đang chứa đầy cơm, nàng lại đặt thêm một muỗng cơm bên miệng của hắn, rốt cuộc hắn mồm miệng không rõ mà bộc phát: "Tam nhi, miệng của ta đầy cơm rồi!"

Ách. . . . ."Cái đó, cái đó, nhất thời không để ý, hắc hắc. . . . ." Thật ra thì nàng cảm thấy hôm nay lá gan của Tiểu Nguyệt lớn như vậy, còn nói loại yêu cầu này, tuyệt đối là có đại sự, ít nhất đối với Tiểu Nguyệt mà nói

https://thuviensach.vn

thì đây là một chuyện lớn, cho nên người bằng hữu như nàng tự nhiên nên tích cực một chút, gấp gáp một chút, nên tốc độ mới hơi nhanh như vậy!

Hơn nữa nàng có dự cảm, sẽ xảy ra chuyện chơi rất vui!

Mặt Hiên Viên Vô Thương đen lại, sau khi thong thả ung dung nuốt thức ăn trong miệng mình xuống, Vũ Văn Tiểu Tam tiếp tục đút cơm đến bên miệng của hắn, thế nhưng hắn lại tức giận quay mặt sang chỗ khác, không ăn! Hừ, hắn tức giận!

Kết quả. . . . . ."Ai nha, chàng ăn no rồi sao? Vậy chúng ta đi trước đây!" Nói xong vội vàng để chén xuống, kéo Tiểu Nguyệt chạy ra ngoài.

Lưu lại Hiên Viên Vô Thương một mình nằm ở trên giường, không dám tin trợn to mắt, hắn ăn no sao? Trời đánh hắn mới ăn no!

Đây là lần đầu tiên nha đầu này đối xử với hắn như vậy! Hung hăng cắn răng, đều do Tiểu Nguyệt đó, không thể giữ lại! Hắn muốn lập tức gả nàng ta đi, phải gả càng xa càng tốt, nghĩ tới liền bắt đầu ở trong lòng xem xét thí sinh!

. . . . . .

"Tiểu thư, người nói Tiểu Nguyệt mặc bộ y phục này có đẹp không?" Tiểu Nguyệt cầm "Sương mù lượn lờ", rất mong đợi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

"Khó coi!" Mỗ nữ rất là không nể mặt đả kích.

Ách. . . . . ."Tiểu thư!" Đành nức nở mở miệng, tiểu thư cũng quá không nể mặt nàng đi?

Vũ Văn Tiểu Tam không để ý tới nàng, đi tới tủ trước mặt rồi mở ra, bên trong tủ là một đống y phục càng thêm đắt tiền và tinh mỹ: "Tiểu Nguyệt

https://thuviensach.vn

nhà chúng ta mặc cái này nhìn mới đẹp!"

Thời gian trước khi đang đánh giặc, Thương Thương nói nên gả Tiểu Nguyệt đi, nàng cũng suy nghĩ đến chuyện này rồi. Tuổi Tiểu Nguyệt cũng không còn nhỏ, nàng cũng không thể ích kỷ giữ lại nàng ấy cả đời, cho nên mấy ngày nay đã phân phó hạ nhân đi làm cho Tiểu Nguyệt mấy bộ y phục. Về bộ y phục "Sương mù lượn lờ" đó là thấy nàng ta thích nên mới mua, mua chưa chắc là phải mặc đúng không?

"Tiểu thư?" Tiểu Nguyệt không dám tin nhìn tủ đầy quần áo này, y phục quý giá như vậy là cho nàng mặc hay sao? Nghĩ tới đó vẻ mặt đầy cảm động nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, đáy mắt thậm chí sắp chảy ra nước mắt.

"Ừ....Ai da, ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì? Ta...ta...ta cho ngươi biết, tiểu thư nhà ngươi không thích nữ nhân, ngươi có nhìn ta như vậy ta cũng không chấp nhận đâu!" Bộ dạng nàng ấy nước mắng lưng tròng, làm cả người Vũ Văn Tiểu Tam nổi hết da gà cất cao bài quốc ca!

Sau ót Tiểu Nguyệt xẹt qua một vệt đen, im lặng nhìn tiểu thư nhà mình, người có phải suy nghĩ quá nhiều rồi không!

"Tiểu Nguyệt, nói một chút coi, có người yêu chưa? Nếu như có, ta sẽ nhanh chóng tổ chức hôn sự! Chờ thương thế Thương Thương tốt lên, đoán chừng khi đó người ta cũng sắp sinh bảo bảo rồi, sau khi sinh bảo bảo xong, hôn sự của tiểu thư sẽ cùng làm với hôn sự ngươi, như thế nào?" Vũ Văn Tiểu Tam suy nghĩ xong, có trật tự phân tích cho Tiểu Nguyệt nghe, sau đó cười híp mắt nhìn nàng ta.

Trận kiếp nạn này đã qua, chờ đợi bọn họ chính là cuộc sống hạnh phúc, đúng không? Chỉ là tại sao vẫn có chút lo lắng chứ . . . . .

"Tiểu thư, nô tỳ là hạ nhân, tại sao có thể cùng làm hôn sự với người được!" Bộ dáng Tiểu Nguyệt thụ sủng nhược kinh.

https://thuviensach.vn

"Ta chưa bao giờ xem ngươi là hạ nhân, khụ khụ, mặc dù có vài lúc cũng lấy thân phận ra để áp chế ngươi. Như vậy đi, hôm nay chúng ta sẽ kết bái, về sau ngươi chính là tiểu thư của Hi vương phủ, như thế nào?" Cái chủ ý này không tệ, tốt nhất để Thương Thương nhận Tiểu Nguyệt làm nghĩa muội, có thân phận của một quận chúa thì việc tìm được một phu quân tốt không còn là việc gì khó nữa rồi.

Tiểu Nguyệt cảm động không biết nói gì cho phải, nhưng vẫn còn rất hiểu biết, nên nghiêm túc mở miệng: "Tiểu thư, chuyện này vạn lần không được! Tiểu Nguyệt cũng chỉ là một hạ nhân, có thể nào kết bái với tiểu thư, người đừng hại chết nô tỳ!"

"Nếu ngươi có nhiều ý kiến với lời nói của ta như vậy, ta cũng không cần ngươi nữa! Được rồi, cứ quyết định như vậy đi, về sau ngươi là muội muội của ta, coi trọng mỹ nam nhà ai thì cứ nói với tỷ tỷ ta một tiếng, bảo đảm sẽ bắt về cho muội!" Vũ Văn Tiểu Tam khí thế giống như đã thu hoạch lớn mà đứng lên. Ha ha, kiếp trước có hai tỷ tỷ ở phía trên đè ép nàng, đời này lại có hai ca ca đè ép, rốt cuộc cũng để cho nàng được làm tỷ tỷ một lần rồi!

"Tiểu thư. . . . . ."

"Được rồi, đừng nói nhảm nữa. Nếu không chê, sau này cứ trực tiếp gọi ta là tỷ tỷ đi, không đúng, sao cảm giác giống như Nguyệt Vô Hạ đã gọi ta vậy, thôi kêu ta Tam tỷ thì tốt hơn!" Nàng nói xong liền kéo Tiểu Nguyệt qua, ăn mặc cho nàng ta thật tốt.

Nguyệt Vô Hạ, lại nói thật là có chút hoài niệm nàng ta rồi. Ban đầu đánh nàng ta thảm như vậy, suy nghĩ lại thì cũng đã chơi rất vui, một hài tử tốt như vậy lại đi tự vận! Ai. . . . . Lúc phát hiện chuyện thừa tướng mưu phản, nàng tự nhiên cũng có thể đoán được nguyên nhân lúc đó Hiên Viên Ngạo cưới Nguyệt Vô Hạ, nữ nhân kia cũng thật đáng thương!

https://thuviensach.vn

Đáy mắt Tiểu Nguyệt chứa đựng nước mắt, để cho tiểu thư giúp nàng trang điểm. Cảm giác hạnh phúc trong lòng từ từ dâng lên, nàng có thể gặp được tiểu thư, thật rất may mắn!

Trước kia tiểu thư mang theo nàng đi khắp nơi, nàng còn cảm thán bản thân là đã làm việc ác bao nhiêu đời mới gặp được một tiểu thư như vậy, bây giờ cảm thấy ý tưởng của mình lúc đó thật sự là quá đáng chết rồi!

"Tiểu Nguyệt, muội nói thật với tỷ tỷ đi, có phải muội thích Đình Vân hũ nút rồi không?" Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì mở miệng dò hỏi.

Mặt Tiểu Nguyệt liền biến sắc, cắn răng mở miệng: "Tiểu thư, người đừng đoán bậy, ta làm sao có thể thích hắn!" Tên Đình Vân chết tiệt kia, hừ!

"Ách, vậy muội thích Liên Hoa sao?" Gần đây thấy bọn họ rất thân thiết với nhau, lại nói hiện tại sản nghiệp dưới tay Thương Thương đều do Liên Hoa giúp đỡ xử lý, Liên Hoa ở thương giới cũng là một nhân vật khó lường, cũng tạm xứng với Tiểu Nguyệt!

"Ai nha, tiểu thư, người muốn đoán bậy đến bao giờ, ta với Liên Hoa chỉ là bằng hữu thôi!" Nhưng dường như ngoại trừ bằng hữu còn có một chút chút gì đó.

"Hắc hắc, thật ra thì ta đã đã nhìn ra, muội thích Đình Vân, nhưng mà cũng không phải là không có hảo cảm với Liên Hoa, có đúng hay không?" Tính chất nha đầu này so với nàng còn ác liệt hơn, đúng là hoa tâm mà!

"Tiểu thư, làm sao người biết?" Mỗ thị nữ mới thăng cấp thành tiểu thư, nghiêng đầu sang chỗ khác, vẻ mặt không hiểu nhìn nàng, hỏi xong lập tức che miệng mình lại. Hu hu, nói lỡ miệng rồi!

"Hắc hắc, bởi vì ta là tỷ tỷ thông minh của muội!" Mỗ nữ nói xong đá leo nheo với nàng "Ta cho muội biết, thật ra thì ta vẫn cảm thấy Liên Hoa so

https://thuviensach.vn

với Đình Vân thì tốt hơn, nhất định càng thêm thích hợp với muội!"

Hừ, tên Đình Vân chết tiệt kia, thiếu tiền của nàng không trả, làm sao nàng có thể gả Tiểu Nguyệt cho hắn!

"Tiểu thư, ngươi thật cảm thấy như vậy sao?" Nàng nên nghe lời tiểu thư nói, nhưng không biết vì sao nhớ tới Đình Vân vẫn cảm thấy có chút đè nén.

"Ừ! Thật, nếu muội cũng cảm thấy hắn không tệ, liền xác định cuộc hôn sự này đi, đến lúc đó chúng ta cùng nhau thành thân!" Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng nói, hoàn toàn không để ý đến sống chết của Đình Vân.

"Nhưng Liên Hoa chỉ xem Tiểu Nguyệt là bằng hữu thôi!" Sao xác định hôn sự được?

"Yên tâm! Yên tâm! Chuyện này cứ để ta xử lý!" Tâm tư của Liên Hoa đối với Tiểu Nguyệt nhà bọn họ, đã là lòng dạ của Tư Mã Chiêu, đến người ngoài đường cũng biết rồi, trừ Tiểu Nguyệt ngu ngốc này, còn có ai không nhìn ra chứ?

"Cái gì? Vương Gia, ngài muốn gả Tiểu Nguyệt cho Tam vương tử?" Đình Vân không dám tin trợn to mắt, không có lầm chứ? Tại sao muốn gả người hắn yêu cho tên Tam vương tử đáng ghét đó!

Thật ra quan hệ của hắn và Tam vương tử vô cùng tốt! Nhưng hiện tại hắn đối với tên đó không có nổi một chút hảo cảm nào rồi!

"Ừm!" Hiên Viên Vô Thương gật đầu một cái, đại vương tử của Dạ Mị đế quốc bị hắn đưa đến biên cương làm khổ sai, Nhị vương tử chết bất đắc kỳ tử, qua một thời gian nữa, hắn có thể nâng đỡ tam vương tử lên vương vị.

https://thuviensach.vn

Mà Tam vương tử Dạ Tử Lân, thành tựu về văn hoá giáo dục hay võ công cũng là một nhân tài, gả Tiểu Nguyệt cho hắn làm hoàng hậu, chắc hẳn Tam nhi cũng sẽ không có ý kiến gì.

"Vương Gia, thuộc hạ cảm thấy không ổn!" Đình Vân lúc này mở miệng, đùa gì thế, gả Tiểu Nguyệt cho Tam vương tử, hắn sẽ cả đời độc thân sao? !

"Không ổn chỗ nào?" Mày kiếm nhíu chặt, có chút không hiểu nhìn hắn, đây là nơi nào không ổn? Đình Vân rất ít khi phản đối ý kiến của hắn!

"Có một chỗ không thỏa đáng!" Hôm nay mỗ thị vệ cũng là ăn gan hùm mật gấu, cả gan chống đối vương gia của mình.

Đúng lúc này, Liên Hoa vừa tới cửa đưa đồ cho bọn họ, đã nghe được tám chín phần của cuộc đối thoại, vững vàng đi vào, nhìn Vương Gia của mình nói: "Vương gia, thuộc hạ cũng cảm thấy chuyện này vô cùng không ổn!"

Thật sự có không ổn như vậy sao? Hiên Viên Vô Thương hoài nghi nhìn hai người bọn họ một chút: "Các ngươi nói cho bổn vương nghe coi, rốt cuộc là chỗ nào không ổn?"

"Vương gia, Tam vương tử là người mà ngài chuẩn bị nâng lên vương vị, Tiểu Nguyệt là nha hoàn của vương phi, là một người đơn thuần, làm sao có thể ứng phó long tranh hổ đấu trong hậu cung? Nếu có gì bắt trắc, vương phi tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ngài đâu!" Liên Hoa ở một bên phân tích hợp tình hợp lý.

Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày suy tư, ngược lại có chút tán thành lời của hắn. Nhưng cũng không lâu lắm liền thông suốt, lấy sự kính trọng của Dạ Tử Lân đối với hắn, chắc chắn sẽ chịu nghe theo ý của hắn: "Bổn vương có thể để cho hắn chỉ cưới một mình Tiểu Nguyệt, như vậy chẳng phải sẽ không còn vấn đề gì rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Cái gì? Liên Hoa ở trong lòng cắn răng, suy nghĩ nên nói thêm cái gì để vương gia bỏ đi ý niệm đó.

Đình Vân do dự một chút, cũng lên tiếng: "Vương Gia, thuộc hạ cảm thấy nha hoàn nên xứng với thị vệ, đó mới là tuyệt phối. Tại sao có thể xứng với hoàng tử hoặc hoàng thượng chứ? Như vậy rất không xứng đôi!" Hắn chính là thị vệ, nên phối cho hắn đi!

"Nếu phối với thị vệ? Không phải vương phi sẽ rút da bổn vương sao!" Điểm giác ngộ này hắn vẫn phải có!

"Nên phối với ám vệ đi?" Đình Vân tiếp tục mở miệng, thật ra thì hắn đồng thời cũng là ám vệ mà!

"Đúng, thuộc hạ cũng cho là như thế!" Liên Hoa lập tức đi lên chen một câu.

Lần này Hiên Viên Vô Thương đại khái đã hiểu rõ ý của hai người bọn họ rồi, cười như không cười nhìn bọn họ một chút, không ngờ nha hoàn của Tam nhi lại có thể làm làm cho hai thủ hạ mà hắn hài lòng nhất cùng thích nàng ta. Bất quá, trong đôi mắt tà mị như hoa đào của mỗ vượng gia hiện lên một tia sáng muốn đùa giỡn, chợt lóe rồi biến mất, không để cho hai người kia nhìn thấy.

"Ý của các ngươi, Bổn vương hiểu!" Nhàn nhạt nói một câu như thế, sau đó chính là một bộ dáng đã có chủ ý!

Hiểu? Ánh mắt của hai người sáng lên, giữa hai người bọn họ, Vương Gia chuẩn bị phân phối Tiểu Nguyệt cho ai đâu?

"Vương Gia, kể từ hôm nay, thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày tốn hai canh giờ, đến trong quân doanh vì Vương gia thao luyện binh mã!" Đình Vân lập tức biểu hiện sự trung thành.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, từ giờ trở đi, thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày ngủ ít hai canh giờ, giúp vương gia xử lý buôn bán ở của hàng!" Liên Hoa cũng không cam chịu yếu thế.

"Ừm! Lòng trung thành của các ngươi, bổn vương hiểu. Nếu nói như vậy, liền gả Tiểu Nguyệt cho Liên Vụ đi!" Giọng nói nhẹ nhàng truyền đến.

Hai người vừa nghe, suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi! Không dám tin ngẩng đầu nhìn hắn, tại sao bọn họ biểu hiện trung thành, kết quả Tiểu Nguyệt lại gả cho Liên Vụ chứ?

"Vương gia!"

"Vương gia!"

Hai người đồng thời mở miệng: "Liên Vụ không thích hợp với Tiểu Nguyệt!" Đây là lần đầu tiên hai người bọn họ ăn ý như vậy!

"Có thích hợp hay không cũng không còn biện pháp nào khác, các ngươi không phải đều không muốn cưới Tiểu Nguyệt sao? Bổn vương cũng chỉ có thể uất ức Liên Vụ thôi, hi vọng Liên Vụ không nên trách Bổn vương!" Gần đây tâm tình mỗ vương gia vô lương đang rất tốt, vì vậy có nhã hứng trêu cợt thuộc hạ.

Ai ngờ vừa đúng lúc Liên Vụ đến tìm Liên Hoa, ở cửa ra vào nghe được lời này, suýt nữa té nhào! Không phải vương gia trêu cợt hắn chứ? Bây giờ hắn còn chưa có ý định lấy vợ đâu! Huống chi, nếu thật sự cưới Tiểu Nguyệt đó, sợ rằng mình sẽ bị bằng hữu xa lánh mất!

Lảo đảo nghiêng ngã đi vào "bùm" một tiếng quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Vương gia, thuộc hạ tuyệt đối không muốn cưới vợ, ngài đừng nói giỡn nữa! Thuộc hạ nguyện ý mỗi ngày tốn thêm hai canh giờ, đi thúc giục đám người kia thăm dò tin tức, cho nên ngài hãy bỏ qua thuộc hạ đi!"

https://thuviensach.vn

Hắn rõ ràng cảm thấy ánh mắt của Liên Hoa và Đình Vân nhìn hắn lúc này, cực kỳ không có thiện ý! Giống như là đang nhìn cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt vậy!

Thấy đã đạt được mục đích, mỗ vương gia cười khẽ một tiếng: "Vậy sau này liền khổ cực các ngươi rồi! Hôn sự của Liên Vụ và Tiểu Nguyệt sẽ hủy bỏ, về phần Đình Vân và Liên Hoa, các ngươi nếu thật lòng thích, thì lấy lòng vương phi đi!"

Đều là thủ hạ của mình, hắn tự nhiên sẽ chỉ cho bọn họ một con đường sáng! Một lát sau, sắc mặt lập tức cứng đờ: "Lấy lòng vương phi có thể, nhưng đừng tự mình ra mặt lấy lòng!" Hắn không thích nàng tiếp xúc với bất kỳ giống đực nào!

Ba người mừng rỡ như điên: "Thuộc hạ hiểu! Tạ vương gia!" Ngay sau đó, bọn họ cũng chậm phản ứng kịp, hình như vương gia biết người chân chính thích Tiểu Nguyệt chính là bọn hắn, nhưng lại kéo Liên Vụ vào. . . . . Còn muốn biểu hiện sự trung thành. . . . . .

Cho nên kết luận là. . . . . bọn họ bị vương gia tính toán! Vẻ mặt ba người bi thương, che lại trái tim bị thương, lui từ phòng Hiên Viên Vô Thương ra ngoài, đôi mắt tà mị của mỗ vương gia dính vào chút ý cười. . . . . .

. . . . . .

"Tốt lắm! Đại công cáo thành!" Ăn mặc thật tốt cho Tiểu Nguyệt, đứng ở trước kính vừa nhìn, quả nhiên người đẹp vì lụa. Tiểu Nguyệt nhà bọn họ mặc y phục này vào, lại được nàng trang điểm tỉ mỉ, bây giờ nhìn lại, thật sự chính là một đại mỹ nữ mà!

Tiểu Nguyệt cũng không dám tin nhìn mình trong gương, quay đầu mặt tỏa ra ánh sao: "Tiểu thư, người thật là thật lợi hại!"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên! Tiểu thư nhà muội thông minh, thiện lương, đáng yêu, cơ trí, gần như không gì là không làm được! Chút chuyện nhỏ này tự nhiên sẽ không gây khó dễ được, muội có thể sùng bái ta, nhưng muội ngàn vạn lần không được quá sùng bái ta, phải biết da mặt người ta rất mỏng, nếu muội quá sùng bái ta, ta sẽ rất ngại đó! Còn nữa, ta cho muội biết, ưu điểm của tiểu thư nhà muội, đó là dùng mấy ngày mấy đêm cũng nói không xong, ưu điểm của ta là gì? Hãy để cho ta giải thích tỉ mỉ với muội, đầu tiên, con người của ta. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam làm mặt dày tự biên tự diễn, thao thao bất tuyệt, có khuynh hướng tràn lan không ngừng.

Bộ dáng Tiểu Nguyệt như bị sét đánh nhìn nàng một chút, rồi sau đó lắc lắc cổ quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, lệ rơi đầy mặt! Đừng chỉnh nàng như vậy chứ? . . . . . tiểu thư nhà bọn họ....lại tới rồi!

Cố gắng chống đỡ khuôn mặt tươi cười, nghe tiểu thư nhà nàng giải thích ưu điểm của nàng ấy. Mỗ nữ nói hơn một canh giờ, nước bọt ở chỗ này văng khắp nơi, huơ tay múa chân!

"Tiểu thư, người không khát sao? Tiểu Nguyệt đi rót cho người chén nước nha?" Hi vọng có thể nhờ vào đó cắt đứt buổi diễn thuyết của tiểu thư

Vũ Văn Tiểu Tam chép chép miệng, thật là có chút khát nước: "Được rồi, có chút khát!"

Tiểu Nguyệt vui sướng hài lòng đi rót nước, sau đó bưng đến bên môi của nàng: "Tiểu thư, uống đi!"

Nhận lấy ly nước, uống vào một ngụm. . . . . .

Tiểu Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng xong chuyện! Nhận lấy cái ly trong tay của tiểu thư, cầm đi chỗ khác, trên mặt biểu lộ một nụ cười như hồ ly gian trá. Hắc hắc, nàng quả nhiên đi theo tiểu thư nên giờ thông minh hơn rồi!

https://thuviensach.vn

Nhưng một giây kế tiếp, nụ cười của nàng liền cứng đờ ở trên mặt. . . . . .

"Đúng rồi, chúng ta mới vừa nói đến chỗ nào? A, nhớ ra rồi, đúng, con người của ta có rất nhiều ưu điểm không lường trước được, nhưng vì ta vô cùng khiêm tốn! Ta đến cùng có bao nhiêu khiêm tốn. . . . . ."

Một đám vạch đen xẹt qua. . . . . .

. . . . . .

"Vương gia, Thất vương gia tới chơi!" Quản gia báo lại.

"Mời vào!" Chắc đã làm xong thuốc giải đi?

Không lâu lắm, một nam tử mặc áo trắng liền xuất hiện ở trong phòng Hiên Viên Vô Thương, giọng nói ngọt ngào vang lên: "Hoàng thúc, cái này là thuốc giải, người ta đã điều chế tốt lắm, thúc cho hoàng thẩm ăn vào là được rồi!" Nói xong đưa bình sứ trong tay cho hắn.

Nhưng lúc nhìn khuôn mặt của hoàng thúc, cặp mắt như lưu ly kia khẽ lóe lên. . . . . .

Đưa ngón tay thon dài ra, nhận lấy thuốc: "Cảm tạ! Triệt, Ngạo như thế nào rồi?"

"Hôm đó sau khi thương thế ổn định, lại động đến vết thương trên bả vai, làm bệnh cũ tái phát, cộng thêm bị nhiễm thương hàn, hiện tại đang bệnh rất nặng, nhưng vẫn một mực gọi tên của hoàng thẩm, hoàng huynh đã chiêu cáo thiên hạ thỉnh thần y nhanh chóng trở lại." Cái "Bệnh cũ" đó dĩ nhiên chính là vết phỏng và roi thương mấy tháng trước.

Mộ Vân Dật đi tìm dược liệu để phối ra giải dược 'Tử dạ' , ngày hôm trước hoàng huynh đã phái người đi Tuyết Sơn tìm, chắc khoảng vài ngày nữa sẽ có tin tức.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới chuyện này, tâm tình của hắn cũng trầm xuống.

"Chuyện này, là hoàng thúc có lỗi với hắn!" Nếu không phải hắn trở lại muộn hai tháng rưỡi, sao có thể vừa đúng lúc phá hôn lễ của hắn.

"Không có gì, chuyện này đều là hoàng huynh tự nguyện, nhưng. . . . . ." Nhưng hiện tại hoàng huynh quả thật có chút thảm.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không thảo luận vấn đề nặng nề này nữa.

"Tìm được Địch chưa?" Hiên Viên Địch, Tứ vương gia của Hiên Viên đế quốc, ngược lại là người bọn họ tra được có âm mưu, Địch cũng là một tay hắn dạy, tất nhiên không đành lòng để hắn xảy ra chuyện gì.

"Tìm được." Nói đến chuyện này, tâm tình của hắn càng thêm xuống thấp, "Lúc chúng ta tìm được Tứ hoàng huynh, hắn đã uống thuốc độc tự vận!"

Tứ hoàng huynh từ nhỏ đến lớn đã cùng chơi chung với huynh đệ bọn họ, cũng là tướng quân thống lĩnh phòng tuyến bên phía nam của Hiên Viên đế quốc. Hôm nay xảy ra chuyện như vậy, tuy là có chút nghiêm trọng, nhưng vẫn không đến nỗi tự vận! Lại không bàn đến chuyện bọn họ đã đồng ý với hoàng thúc sẽ lưu lại hắn một mạng, vì giao tình hơn hai mươi năm của bọn họ. . . . . .

Có chuyện gì mà huynh đệ bọn họ không thể từ từ giải quyết, mà phải ồn ào đến bước này!

Đôi mắt tà mị như hoa đào thoáng qua một tia trầm thống, thở dài một cái: "Nói đại hoàng huynh của cháu đối xử tử tế người nhà của hắn."

"Vương phi của Tứ hoàng huynh cũng tự vận." Nói xong tâm tình càng thêm đè nén, "Chỉ là tiểu thế tử vẫn còn, hoàng huynh đã để tiểu thế tử thừa

https://thuviensach.vn

kế vương vị của Tứ hoàng huynh, cũng giao nó cho Lâm hoàng thúc nuôi dưỡng."

Hiên Viên Lâm, dưới gối không con, cũng là một an bài tốt!

"Hoàng thúc, không còn chuyện gì, Triệt đi về trước!" Trên khuôn mặt tinh xảo như trẻ con là vẻ chán nản.

"Ừ." Nhíu lông mày, tâm tình của hắn cũng không tốt.

. . . . . .

Nằm ở trên giường một hồi lâu, cũng không thấy nha đầu kia trở lại, thay đổi cách ăn mặc cho Tiểu Nguyệt có cần lâu như vậy không? "Người đâu!"

"Vương Gia!" Không lâu lắm, một người thị vệ đi vào, khom người chờ hắn phân phó.

"Đi xem một chút vương phi đang làm gì!" Trong lòng càng cảm thấy Tiểu Nguyệt đó đáng chết! Thay đổi trang phục thôi mà, có cần chiếm cứ Tam nhi của hắn lâu như vậy không!

Không lâu lắm, sau khi người đó trở về, trên đầu đầy mồ hôi lạnh: "Cái đó, vương gia, vương phi đang nói chuyện với Tiểu Nguyệt cô nương!"

"Nói gì?" Cần nói lâu như vậy sao?

"Vương phi nói với Tiểu Nguyệt cô nương ưu. . . . . ưu điểm của người!" Người này nói xong, đầu đã đầy vạch đen.

Khóe miệng giật giật, không nằm ở trên giường giả bộ suy yếu chờ Tam nhi trở lại an ủi nữa, lật người một cái liền ngồi dậy, chuẩn bị tự mình đi tóm nàng trở lại!

https://thuviensach.vn

Cầm quần áo mặc xong, sau khi mang thêm đôi giày trắng, đi vài bước, lơ đãng nghiêng người, thấy một khuôn mặt gương, trong nháy mắt sắc mặt liền trắng bệch. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 32: Một bạt tai + sức hấp dẫn

Bước chân lung lay hai cái, chỉ thấy trong gương, trên dung nhan tuyệt mỹ nhiều thêm ba vết thương, vết thương sâu đậm, lấy kinh nghiệm nhiều năm của mình thì thấy tỷ lệ để trở lại hoàn hảo không chút tổn hại là cực kỳ nhỏ bé!

Quả đấm không tự chủ nắm lại một chỗ, Tam nhi thích mỹ nam tử như vậy, mà mặt của hắn biến thành như vậy! Môi mỏng như hoa anh đào mím chặt, nhìn mình trong gương, mấy vết thương có vẻ cực kỳ đáng sợ, hắn nên làm cái gì đây. . . . . .

. . . . . .

Tiểu Nguyệt nhìn bầu trời bên ngoài một chút, dường như đã sắp hoàng hôn rồi, nàng còn muốn đi đến chỗ Đình Vân để tìm lại mặt mũi đấy, tiểu thư còn phải tự ca ngợi mình tới khi nào đây?

"Tiểu thư. . . . . ." Đánh bạo cắt đứt nàng.

"Ừ, sao? Có phải nghe ta nói lâu như vậy, nên càng thêm sùng bái ta đúng không?" Mặt mỗ nữ tràn đầy ánh sao sáng, cười híp mắt nhìn Tiểu Nguyệt.

Ách. . . . . Một vệt đen xẹt qua. . . . . .

"Nô tỳ muốn nói, trời cũng sắp tối rồi, Vô Thương vương gia có thể chờ rất sốt ruột rồi?" Sau ót Tiểu Nguyệt chảy xuống giọt mồ hôi lạnh thật lớn, tìm một lý do nghe tương đối hợp lý. Lại nói, nàng lôi kéo tiểu thư cũng lâu

https://thuviensach.vn

rồi, Vô Thương vương gia bên kia không phải đã chuẩn bị xong đao làm thịt nàng rồi chứ?

"Ách, ra là vậy, vậy ta đi trước!" Vũ Văn Tiểu Tam giống như bừng tỉnh hiểu ra, gãi gãi đầu óc của mình, vững vàng đi ra ngoài.

Trên mặt mỗ thị nữ xuất hiện một nụ cười chiến thắng, sau đó soi gương xoay một vòng, học tiểu thư nhà mình duyên dáng sang trọng đi vài bước, cũng ra dáng một chút. Trong lòng kích động không dứt, thì ra Tiểu Nguyệt ta còn có tài nghệ như vậy!

Xem này, bước đi ưu nhã hơn cả mèo! Mỗ thị nữ bước ra phía sau cửa, trong lòng rất đắc chí, vì vậy không có chú ý tới sau khi nàng bước ra cửa, phía nam của phòng lộ ra một cái đầu lấm la lấm lét, trên mặt mang theo nụ cười gian trá. . . . . .

Hắc hắc hắc. . . . . Nàng cũng biết Tiểu Nguyệt có chuyện không muốn để cho nàng tham dự, cho nên nàng càng muốn đi theo xem một chút, xem nàng ta muốn giở trò quỷ gì!

Đình hoa sen, Đình Vân đang giằng co với Liên Hoa.

Đình Vân lãnh khốc mở miệng: "Liên Hoa, ngươi có phải là huynh đệ hay không?"

Giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Ngươi nói đúng thì đúng, ngươi nói không phải thì không phải."

"Ngươi! Coi như ngươi cũng thích nàng, thì cũng không cần lúc nào cũng tới phá hư ta chứ?" Đình Vân cắn răng nhìn hắn chằm chằm.

Liên Hoa nhìn khinh thường hắn một cái: "Ta không phá hư ngươi...Vậy nếu ngươi thành công, ta phải làm thế nào?"

https://thuviensach.vn

Ách. . . . . Không phản bác được!

Chợt, trợn to cặp mắt, chăm chú nhìn phía sau Liên Hoa, cô gái cười nói tự nhiên đó...đó...đó. . . . . đó không phải là Tiểu Nguyệt sao? Sao lại đột nhiên trở nên xinh đẹp như vậy?

Liên Hoa thấy bộ dáng hắn si ngốc, nên rất hoài nghi quay đầu lại. . . . . Sau đó, đình hoa sen xuất hiện hai tên ngốc!

"Liên Hoa!" Tiểu Nguyệt cười hì hì chào hỏi, chợt nhớ tới trước kia ở tam vương phủ, trong lúc rãnh rỗi trong cuộc sống, tiểu thư nhà mình dạy nàng rất nhiều cách cua mỹ nam, lúc này liền thu lại mặt cười, thẹn thùng e lệ nhìn hai người bọn họ.

Tiểu thư nói, cua mỹ nam không thể quá chủ động, vừa mới bắt đầu phải hàm súc! Hi vương gia chính vì chỗ này mới bị tiểu thư cua được, mặc dù mục đích hôm nay của nàng không phải là cua mỹ nam, nhưng nếu để bọn họ mê mẩn xoay quanh mình thì cũng được đúng không?

Cố làm ra bộ dáng thẹn thùng, để cho sau ót hai người bọn họ dần xuất hiện một đám vạch đen lớn, đây là tình huống gì? Tiểu Nguyệt làm sao á?

Phía sau núi giả, có một nữ nhân với vẻ mặt đầy kích động, tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, đáy mắt hàm chứa hưng phấn nhìn qua bên đó, nhìn bộ dáng Tiểu Nguyệt thẹn thùng e lệ! Ai da, không uổng công nàng dạy dỗ Tiểu Nguyệt nhiều lần! Thấy không, thấy không, hiện tại cua mỹ nam cũng rất có phong phạm của nàng rồi!

"Cái đó. . . . . Liên Hoa, ngươi nói người ta hôm nay có đẹp không?" Mỗ thị nữ cố làm vẻ thẹn thùng mở miệng, kì thực đáy lòng đã chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, tại sao nàng càng dùng phương pháp của tiểu thư, càng cảm thấy phương pháp này thật cùi bắp nhỉ?

https://thuviensach.vn

Thân thể Liên Hoa không thể nhận ra mà run rẩy một cái, giọng nói run run mở miệng: "Đẹp!" Quả thật là rất đẹp, nhưng Tiểu Nguyệt nàng có thể bình thường một chút được không?

Đình Vân càng xem lại càng thấy nàng giống như tam vương phi năm đó, cũng chính là vương phi bây giờ! Sau ót không tự chủ xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, trong lòng suy nghĩ, hắn thích Tiểu Nguyệt rốt cuộc có đúng hay không? Thế nào cảm giác Tiểu Nguyệt hiện tại cũng kinh khủng giống như vương phi?

Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa ở phía sau núi giả vui mừng đến vỗ tay khen hay! Tiểu Nguyệt đứa nhỏ này thật thông minh, đem tuyệt chiêu cua mỹ nam của nàng học cả mười phần mười, nhất định sẽ đạt được thành công!

Phía sau của nàng, Liên Vụ cũng tới đứng nhìn lén. . . . . Đỉnh đầu mỗ Vụ đầy vạch đen, nhìn bộ dáng vương phi nhà mình rất cao hứng và đắc ý. Tại sao hắn cảm thấy Tiểu Nguyệt nếu còn tiếp tục như vậy nữa, sẽ hù dọa Liên Hoa và Đình Vân bỏ chạy?

"Ai da, không nên trực tiếp khích lệ người ta như vậy!" Mỗ thị nữ học tiểu thư nhà mình dậm chân, rồi sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú đỏ ửng mở miệng "Như vậy người ta sẽ xấu hổ đấy!"

Nói xong mình cũng hung hăng ghê tởm một phen, da gà cũng không nghe theo sai bảo mà nổi hết cả lên. Lại nói, nàng bắt chước tiểu thư như vậy, có đúng không ta? Còn nữa, tại sao trước kia lúc tiểu thư như vậy, dáng vẻ cũng không có nửa điểm mất tự nhiên nào? Hiện tại nàng đã cảm thấy vô cùng lạnh rồi!

Vũ Văn Tiểu Tam ở chỗ xa vui mừng suýt nữa bay lên! Ha ha ha. . . . . Đến từ ngữ "Ai da" kinh điển như vậy cũng học được, nếu vẫn không thành công thì không được rồi!

https://thuviensach.vn

Đình Vân như bị sét đánh! Tiểu Nguyệt đây không phải chính là phiên bản của tam vương phi sao! Không, là phiên bản tam vương phi của Tiểu Nguyệt! Mặt. . . . . Không biết là dùng vẻ mặt gì để nhìn nàng. . . . . .

Vẻ mặt lạnh nhạt của Liên Hoa rốt cuộc bị nứt rồi, càng thêm trở nên chết lặng!

Liên Vụ lau mồ hôi trên trán, hôm nay nha đầu Tiểu Nguyệt này rốt cuộc bị sao vậy? Trước kia không phải vô cùng tốt sao? Sao lại giống như nổi điên vậy?

"Khụ khụ. . . . . Tiểu Nguyệt cô nương, ngươi có chuyện gì phải không?" Đình Vân điều chỉnh tâm tình một chút, mở miệng hỏi thăm. Làm ơn, không nên làm ta sợ như vậy, ta chịu không được hù dọa!

"A ha ha ha. . . . . Cũng không có chuyện gì đâu, không phải người ta nghe nói ngươi thích một cô nương sao? Lúc nào thì giới thiệu cho ta biết đây?" Mỗ thị nữ càng giả bộ càng không giống mình, lúc "A ha ha ha", cả người nổi da gà cũng suýt nữa rơi xuống!

Lần này Đình Vân liền lấy lại tinh thần từ trong im lặng rồi, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn bạo hồng: "Cái này, cái đó, ta. . . . . ." Chẳng lẽ Tiểu Nguyệt đã biết mình thích nàng?

"Ai da, có cái gì ngượng ngùng chứ, mọi người đều là bằng hữu mà!" Lần nữa"Ai da", trong lòng Tiểu Nguyệt đã bắt đầu đánh trống.

Vũ Văn Tiểu Tam cao hứng hận không được xông ra cổ vũ cho Tiểu Nguyệt! Không tệ không tệ, không có làm cho nàng mất thể diện, chính là như vậy, không "Ai da" như vậy, sao cua được mỹ nam chứ!

Nhưng ba người khác, rõ ràng không có lạc quan như Vũ Văn Tiểu Tam vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Đình Vân co giật trong chốc lát, im lặng mở miệng: "Không có! Ta không có người yêu!" Nhìn bộ dáng kia của nàng, dù là có cũng trở thành không có! Thật dọa người!

"Cái đó, Tiểu Nguyệt, ta còn có chút việc, đi trước!" Sau khi Liên Hoa nói xong liền vội vã muốn chạy, hắn tin tưởng Tiểu Nguyệt như vậy chỉ là tạm thời, ngày mai sẽ sẽ khôi phục bình thường, cho nên hắn quyết định ngày mai trở lại tìm nàng.

Đình Vân vừa nghe lời nói của Liên Hoa, lập tức mở miệng: "Thật ra thì ta cũng có một ít chuyện, đi trước!"

Nói xong hai người cùng nhau rời khỏi, lưu lại Tiểu Nguyệt một bộ dáng không hiểu nhìn bóng lưng bọn họ, sao giống như đang chạy trối chết á? Nàng đây là thành công hay là thất bại hả?

"Ha ha ha ha. . . . . ." Hai người kia vừa đi, Vũ Văn Tiểu Tam liền cười lớn vững vàng đi ra ngoài "Tiểu Nguyệt, không tệ! Muội được lắm đấy!"

Liên Vụ len lén đứng ở sau lưng nàng lập tức giấu kỹ, chuẩn bị nghe một chút hai người này muốn nói gì. . . . . .

"Ách. . . . . Tiểu thư! Người...người, làm sao người ở chỗ này?" Trong nháy mắt sắc mặt mỗ thị nữ đỏ bừng, xong rồi, bị tiểu thư nhìn thấy, tiểu thư sẽ không giễu cợt nàng chứ?

"Ai da, ta nhìn một cái liền biết muội có một ít chuyện muốn làm nhưng không tiện cho ta biết, nên liền len lén theo tới thôi. Mới vừa rồi muội biểu hiện không tệ, rất tốt! Bọn họ lập tức sẽ giống như Thương Thương yêu ta như vậy, yêu ngươi sâu đậm!" Vũ Văn Tiểu Tam phát biểu giải thích độc đáo của mình.

Ánh mắt của Liên Vụ không tự chủ ngửa mặt 45 độ nhìn lên bầu trời, mắt trợn trắng. Liên Hoa và Đình Vân sẽ thưởng thức nữ nhân kỳ lạ như

https://thuviensach.vn

vậy sao? Đánh chết hắn cũng không tin!

Ách. . . . . Tiểu Nguyệt buồn bực gãi đầu một cái, thật sao? Tại sao nàng cảm thấy chuyện giống như càng tồi tệ rồi đó? "Tiểu thư, nhưng bọn hắn mới vừa đã chạy trối chết á!"

Vũ Văn Tiểu Tam gõ một cái lên đầu heo của nàng: "Đần, điều này cũng không biết sao? Đó là bọn họ xấu hổ! Xấu hổ! Xấu hổ muội có hiểu hay không? Muội không thấy Đình Vân vừa nghe muội nói ‘ Ai da ’, ngay cả mình có người yêu cũng không thừa nhận sao? Rõ ràng là di tình biệt luyến yêu muội, tiểu thư nói cho muội biết, ‘ Ai da ’ là hai chữ rất sâu sắc, trên cái thế giới này không có một người nam nhân nào có thể thoát khỏi sức quyến rũ của hai chữ ‘ ai da ’ đâu! Cho nên về sau muội nhất định phải càng vận dụng thêm!"

Ặc, thì ra là bọn họ là ngượng ngùng! Trong nháy mắt Tiểu Nguyệt liền thông suốt, cười hì hì gật đầu một cái: "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt biết! Ngài thật thông minh! Ta về sau nhất định nhiều 'ai da' một chút!"

Nhìn chủ tử hãm hại và nha đầu ngu xuẩn, Liên Vụ không biết nên hình dung tâm tình bây giờ của mình như thế nào?

"Ha ha ha. . . . . Thật không hổ là người do một tay Vũ Văn Tiểu Tam ta dạy dỗ, chính là nên như vậy! Dĩ nhiên, cũng không thể vẫn hàm súc như vậy, lúc cần thiết muội cũng có thể trực tiếp nhào qua! Tới một cái ôm ấm áp, hoặc cường hôn gì đó! Phải biết Thương Thương chính là bị ta cường hôn trở về! Ha ha. . . . . ." Một người nào đó tự nhận là kinh nghiệm tình cảm vô cùng phong phú, lừa gạt một đứa bé đơn thuần lầm đường lỡ bước!

"À? Ôm? Cường hôn?" Trong nháy mắt khuôn mặt Tiểu Nguyệt nhỏ bé mắc cỡ bạo hồng, không phải đâu, chuyện như vậy, nàng là một cô nương sao có thể làm như vậy?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vỗ vỗ bả vai của nàng: "Đúng! Ngươi nhất định phải lấy dũng khí, thật ra thì cả đời này tiếc nối lớn nhất của tiểu thư là cưới ba bốn phu quân, cái nguyện vọng to lớn này, ta liền giao cho muội hoàn thành rồi! Nhưng muội là muội muội của Vũ Văn Tiểu Tam, nhất định không thể để cho ta thất vọng được!"

Lần này dáng vẻ thẹn thùng của Tiểu Nguyệt biến mất trong nháy mắt, giựt giựt khóe miệng, đùa gì thế, ba bốn phu quân? Nơi này cũng không phải là Thanh Loan quốc, không phải tiểu thư điên rồi chứ?

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, liền xoay người chuẩn bị đi: "Ta cần phải trở về, nếu không Thương Thương sẽ thật sự tức giận! Tiểu Nguyệt muội phải cố gắng lên!"

Liên Vụ xoa xoa mồ hôi trán, khó trách Tiểu Nguyệt lại đột nhiên trở nên kỳ quái như thế, khụ khụ. . . . . Hắn vẫn nên rút lui trước đi!

Thẩm Lãng Phàm nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Đình Vân trước mặt, lắc lắc cây quạt: "Nói đi, lại có chuyện gì?"

Thật ra thì nhắc tới là căm tức, ngày đó hắn đang trên giường chiến đấu hăng hái với cơ thiếp mới nạp, đột nhiên vẻ mặt quản gia lo lắng chạy từ trong nhà đến tìm hắn, nói xảy ra chuyện lớn!

Hơn nữa chưa thông báo đã chạy vào, làm hắn lần đầu tiên trong cuộc đời chưa phát tiết được! Nhớ lại vẻ mặt thất vọng của cơ thiếp lúc ấy, đến bây giờ hắn còn cảm thấy rất mất mặt! Quả thật chính là sỉ nhục lớn nhất trong đời hắn!

Nhưng, sỉ nhục lớn hơn của hắn đến rồi!

Quản gia kia giao cho hắn một quyển tập tranh, nói quyển tập tranh này vừa xuất bản, ông ta liền tức giận! Tuy dưới tay Hi vương gia có rất nhiều

https://thuviensach.vn

cửa hàng in tiêu thụ khắp nơi, trong khoảnh khắc bắt được vô số quyển gốc tiêu thụ ở Hiên Viên đế quốc thậm chí còn ở toàn bộ ngũ quốc.

Lúc đó hắn hết sức căm tức, không phải quyển tập tranh thôi ư, kiếm nhiều hơn nữa thì cũng không có ảnh hưởng quá nhiều đối với hắn mà?

Nhưng, sau khi hắn đem này tập tranh mở ra, trong nháy mắt vẻ mặt trở nên rối rắm!

Rất nhiều tấm hình, đều là hai nam tử triền miên chung một chỗ, mà rõ ràng người bị đè ở phía dưới chính là hắn, mà người nằm ở trên người của hắn, nếu hắn nhớ không lầm, cùng người thị vệ bên cạnh Hi vương gia giống nhau như đúc!

Sau này hắn tốn thật nhiều tiền, thu mua giá cao các loại tập tranh này tiêu hủy, sau đó lại tốn một số lớn bạc để hiệp đàm với thủ hạ của Hiên Viên Vô Thương, chính là Liên Hoa, mới hiểu rõ được chuyện này.

Tiếp sau đó, hắn liền cùng với một người bị hại khác-- Đình Vân, thành bạn tốt.

"Huynh đệ tốt của ta cũng thích nàng." Hơn nữa hôm nay nàng không được bình thường.

"Nếu là ta, huynh đệ tốt thích, ta sẽ nhường!" Lắc lắc cây quạt, không để ý lắm, huynh đệ như tay chân, nữ nhân như quần áo, muốn bao nhiêu mà không có, sao phải trở mặt với huynh đệ chứ?

"Nhường?" Trên khuôn mặt lãnh khốc xuất hiện vẻ mặt rối rắm.

Thẩm Lãng Phàm liếc hắn một cái: "Ngươi có biết vì sao lại gọi nghĩa khí huynh đệ không? Còn nữa, vợ bạn không thể lấy! Huynh đệ tốt thích, làm sao ngươi có thể giành với hắn? Chẳng lẽ giao tình mấy chục năm của các ngươi đều là giả?"

https://thuviensach.vn

Nét mặt Đình Vân cứng ngắc mấy giây, trong đầu xuất hiện bộ dáng Liên Hoa không nói nghĩa khí. Liên Hoa không nói nghĩa khí, tại sao mình có thể cũng không giảng nghĩa khí đây?

Nhìn Thẩm Lãng Phàm một chút, ôm quyền nói: "Trầm Công Tử, tại hạ thụ giáo!"

"Thôi đi, Chiến thần Dạ Mị quốc hành lễ như vậy, tại hạ không nhận nổi đâu! Là huynh đệ, đừng lúc nào cũng ra vẻ nho nhã!" Thẩm Lãng Phàm ngáp một cái, rất phong độ mà mở miệng.

Đình Vân gật đầu một cái, lòng tràn đầy rối rắm. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng chạy vào phòng của Hiên Viên Vô Thương, nhìn cửa phòng hắn khép chặt, chưa từng suy nghĩ nhiều liền chuẩn bị đẩy cửa vào, lại bị người ngăn lại: "Vương phi, vương gia nói ai cũng không muốn gặp! Vương phi có chuyện gì thì ngày mai hãy trở lại đi!"

Bên trong gian phòng, nam tử mặc áo trắng với vẻ mặt chán nản ngồi ở bên cạnh bàn, không biết nên làm sao để mình đối mặt, cũng không biết nên làm sao để đối mặt với nàng. Lúc ban đầu nàng thích mình, cũng bởi vì gương mặt này của mình, nhưng giờ mặt bị phá hủy, hắn còn mặt mũi nào để đối mặt với nàng đây? Nghe giọng nói của thị vệ ở bên ngoài, biết nàng đã trở lại, trong lòng càng thêm uất ức.

"Ai cũng không không muốn gặp? Tại sao? Đến bổn vương phi cũng không muốn gặp sao?" Mặt của Vũ Văn Tiểu Tam lập tức tối sầm, tên sát thiên đao này không phải ở bên trong giấu nàng làm chuyện gì đó chứ? Nhưng suy nghĩ một chút, hắn thương tích khắp người, đoán chừng không có nhiều khả năng.

https://thuviensach.vn

"Đúng! Vương phi xin trở về!" Thị vệ kia máy móc mở miệng, trong lòng cũng có chút kỳ quái, lúc đó không phải vương gia còn muốn tự mình đi tìm vương phi sao, thế nào không lâu lắm liền phân phó ai cũng không muốn gặp!

"Tránh ra, bổn vương phi nhất định phải đi vào!" Hắn không cho nàng vào, tuyệt đối là có chuyện, nàng không muốn giữa bọn họ có bất kỳ khoảng cách nào, có chuyện gì thì nói rõ là tốt rồi!

Thị vệ kia rất kiên định mở miệng: "Vương phi, vương gia nói rồi, ai cũng không muốn thấy! Nếu ngài muốn xông vào, thuộc hạ cũng chỉ có thể không khách khí!"

"Ha ha. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam giận quá hóa cười "Ta lại muốn nhìn một chút ngươi không khách khí là như thế nào!"

"Chuyện này. . . . . ." Thị vệ kia khổ sở nhìn nàng, lại nhìn cửa phòng, "Vương gia nói rồi, nếu vương phi xông vào, sẽ để cho thuộc hạ đánh vương phi ngất xỉu rồi đưa về phòng!"

Cái gì? Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trợn to mắt, nàng thật rất khó tin tưởng lời như vậy là Thương Thương nói!

Nhìn thị vệ kia một chút, con ngươi đảo vòng, mở miệng cười: "Nếu nói như vậy, bổn vương phi phải đi trở về rồi!"

Nghe nàng ở ngoài cửa nói muốn đi, hắn cảm thấy may mắn đồng thời cũng cảm thấy mất mác. Thật ra thì nàng đã nhìn thấy vết thương trên mặt mình, nhưng nàng cũng không nói gì.

Mà bây giờ, hắn phái người ngăn nàng ở ngoài cửa, lấy cá tính của nàng, tuyệt đối không thể nào đơn giản buông tha như vậy, nhưng. . . . . nàng quả thật đã nói là nàng đi về trước. Thật ra thì, nàng cũng đã ghét bỏ gương mặt của mình rồi phải không?

https://thuviensach.vn

Thị vệ kia nhìn nàng quay đầu đi, thở ra một hơi. Ai ngờ, lúc hắn đang thở ra một hơi, đột nhiên nàng xoay người một cước bay về phía cửa kia. . . . . .

"Ầm!" một tiếng, cửa mở ra!

Hai thị vệ ở cửa sững sờ đứng ở một bên, nhìn nàng nghênh ngang tiêu sái tiến vào!

Đặc biệt sao, Hiên Viên Vô Thương làm cái gì hả! Cư nhiên ăn gan hùm mật gấu không cho nàng đi vào, nghĩ tới đó liền xoay người nặng nề đóng cửa lại, nàng cần phải thu thập tên này thật tốt!

Âm thanh đạp cửa này làm cho thân thể hắn nhẹ nhàng run lên một cái, âm thanh đóng cửa càng làm cho hắn nghĩ muốn chạy trối chết! Đứng lên, chạy đến cửa sổ, đưa lưng về phía nàng, răng ngà cắn thật chặt, không biết làm sao để đối mặt với nàng, quả đấm nắm chặt, đã có quyết định.

Thị vệ ở của nghe "Ầm!" một tiếng tiếng đóng cửa nặng nề, không hẹn mà cùng nhau run rẩy, cảm thấy vương gia dữ nhiều lành ít! Nhưng vương gia chết thảm, vậy bọn họ cũng sẽ không tốt hơn bao nhiêu!

"Hiên Viên Vô Thương, chàng giở trò quỷ gì đó?" Mỗ nữ đóng kín cửa, nhìn người đưa lưng về phía nàng, rất căm tức mà nổ súng.

"Nàng đi đi." Ba chữ, nhẹ nhàng nói ra, lại giống như ép khô hết hơi sức hắn đang có.

Trừ để cho nàng đi, hắn không biết còn biện pháp gì? Ngạo thích nàng, Mặc cũng thích nàng, thậm chí Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên, hắn nhìn ra được bọn họ cũng có cảm tình đối với nàng, mà bây giờ hắn làm sao còn xứng với nàng chứ?

https://thuviensach.vn

"Chàng nói cái gì? Chàng lặp lại lần nữa!" Nàng không dám tin nhìn bóng lưng của hắn, rõ ràng buổi trưa đều rất tốt, tại sao đột nhiên bắt nàng đi?

"Ta nói, để cho nàng đi!" Sau khi lặp lại lần nữa, thân thể hắn rốt cuộc không nhịn được mà khẽ run, cắn môi dưới đè nén tâm tình của mình.

Nhìn bên cửa sổ, bóng dáng hắn đang run rẩy thì nàng đã biết rõ đây không phải là lời trong lòng của hắn: "Tốt! Ta đi!" Nói xong đi từng bước về phía cửa. . . . . .

Tiếng bước chân kia như một cây búa tạ, một búa rồi một búa đập vào tim của hắn, cho đến khi máu tươi đầm đìa!

Nàng mở cửa, nhẹ giọng mở miệng: "Thương Thương, chàng có nhớ ta từng nói, nếu như có một ngày, chàng nuốt lời, ta sẽ làm thế nào không?"

Nàng nói xong không đợi hắn đáp lời, liền vững vàng đi ra ngoài!

-- nếu là có một ngày, Thương Thương nuốt lời thì làm thế nào?

-- vậy ta sẽ chết cho chàng xem!

Con ngươi co rúc lại, thân hình chợt lóe, hắn liền bay ra ngoài cửa. . . . . .

Tiểu nữ nhân đang đứng ở cửa dùng tay ôm ngực, rõ ràng biết hắn sẽ đuổi ra theo, cho nên cười đến rất gian trá!

Biến sắc, cắn môi dưới, có chút tức giận nhìn nàng.

"Hắc hắc, chàng đừng giả bộ!" Nàng nói xong liền đẩy hắn vào giữa phòng "Đến, nói một chút coi, Thương Thương bảo bối nhà chúng ta như thế nào? Người nào đắc tội chàng? Ta cho người đi trừng trị hắn!"

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa đóng cửa lại, Thương Thương bảo bối? Bọn thị vệ ở cửa không hẹn mà cùng rét lạnh, vương phi thật buồn nôn!

Hắn kinh ngạc nhìn nàng, ở đáy mắt đang có cái gì tràn lan: "Tam nhi, mặt của ta. . . . . ." Không phải hắn để ý dung mạo của mình, nhưng nàng thích mỹ nam tử, như vậy mình sớm muộn gì cũng làm cho nàng chán ghét, thay vì đợi đến một ngày kia, còn không bằng để cho hiện tại nàng rời đi!

Nhìn đôi mắt như hoa đào ẩn ẩn nước mắt có dấu hiệu chảy ra, nàng lập tức ôm hông của hắn: "Thương Thương không khóc, không khóc. Không phải là gương mặt thôi ư, phá hủy thì phá hủy, tuy nói người ta biết chàng từ thiên hạ đệ nhất mỹ nam tử ngã vào đáy cốc, trong lòng có chút không thăng bằng, nhưng bây giờ chàng đã có thê tử, cũng có con rồi, khuôn mặt thế nào đều không sao cả!"

Ách. . . . . Tại sao cách nghĩ giữa nàng và bản thân lại không giống nhau?

Đẩy nàng ra, rất nghiêm túc mở miệng: "Tam nhi, bây giờ ta không xứng với nàng!" Tay của hắn vẫn đặt ở bả trên vai của nàng, nhưng trong ánh mắt đều là quyết tuyệt.

"Chàng nói thật?" Trong lòng nàng tràn đầy tức giận, tên gia hỏa này rốt cuộc giở trò quỷ gì đây! Mặc dù Vũ Văn Tiểu Tam nàng không có bao nhiêu cao thượng, cũng không có nông cạn như thế?

"Ừm!" Hắn gật đầu một cái, thu hồi tay của mình lại "Ngạo đang đợi nàng"

Có lẽ hắn trở lại căn bản là sai, không thì hiện tại nàng đã gả cho Ngạo, lấy bản lĩnh của Ngạo, . tất nhiên sẽ không để cho nàng tự vận thành công. Như thế nàng có thể ở chung một chỗ với Ngạo, không cần đối mặt với gương mặt đáng sợ của hắn!

https://thuviensach.vn

"Bốp!" Nàng tát một cái lên trên mặt của hắn, đánh hắn đau cũng làm tim của mnh đau "Hiên Viên Vô Thương, chàng muốn biến ta thành cái gì? Không phải là gương mặt thôi sao? Không xứng với ta? Tốt!"

Nàng nói xong giống như nổi điên ở hắn trong phòng hắn lục lọi khắp nơi. . . . . .

Lần đầu tiên hắn bị người khác đánh, còn đánh vào mặt, không kịp tức giận, lòng đã tràn đầy khủng hoảng, nhn nàng ở trong phòng lục lọi khắp nơi: "Nàng đang tìm cái gì?"

Tiếng nói vừa dứt, một cây đao liền xuất hiện ở trên tay của nàng: "Không xứng với ta? Vậy ta cũng có hai vết đao để phối hợp thôi?"

Nói xong liền vung xuống mặt của mình. . . . . .

"Đừng!" Tay của hắn gắt gao nắm chặt lưỡi dao kia, máu tươi nhỏ giọt rơi xuống, ngơ ngẩn nhìn mặt của nàng, "Tam nhi, nàng thật ngốc!"

"Buông ra!" Vũ Văn Tiểu Tam gầm lên với hắn.

"Không thả!" Nếu buông ra, nàng lại muốn làm mình bị thương thì làm thế nào?

"Nhanh buông ra, tay của chàng bị thương rồi kìa!" Nàng nói xong thì nước mắt như vỡ đê chảy ra ngoài, cắn môi dưới hung hăng nhìn chằm chằm hắn. Tại sao nàng lại gặp phải một đứa ngốc như vậy! Nhưng mà hắn ngốc, lại luôn làm cho nàng đau lòng.

Thấy nàng rơi lệ, hắn vội vàng buông tay, tránh thoát đao kia, sau đó ném nó qua một bên, ôm nàng luống cuống tay chân mở miệng: "Tam nhi đừng khóc, đừng khóc!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhanh chóng lau nước mắt trên mặt, đẩy hắn ra: "Được rồi, ngoan ngoãn ngồi đó, lão nương băng bó vết thương cho chàng, còn không nghe lời nữa, ta sẽ đánh chết chàng!"

Hắn nhất thời có chút dở khóc dở cười, bị nàng cưỡng chế ngồi xuống bên giường, . đưa ra bàn tay máu tươi đầm đìa. Nàng thận trọng lau máu trên tay hắn, sau đó vẩy thuốc lên, băng bó một vòng rồi một vòng, nước mắt kia cũng rơi xuống một giot rồi một giọt. . . . . .

"Tam nhi không khóc, Thương Thương không đau!" Hắn cười nhìn nàng, đáy mắt đều là đau lòng, nha đầu này!

Vũ Văn Tiểu Tam nặng nề hít mũi một cái, nhanh chóng lau nước mũi, không chút thương hương tiếc ngọc bôi lên trên vạt áo như tuyết, sau đó hung dữ trừng mắt hắn: "Ta khóc không phải bởi vì chàng bị thương, vì ta mới vừa đánh chàng, nên tay đánh chàng bị đau thôi!"

"Tốt! Tam nhi nói cái gì thì chính là cái đó!" Hắn sờ sờ cái mũi của nàng, có lẽ thật sự là hắn nghĩ quá nhiều rồi, Tam nhi của hắn cũng không có để ý đến dung mạo như hắn tưởng tượng.

Sau khi băng bó kỹ, nàng liền cọ xát trong ngực hắn: "Thương Thương, về sau chúng ta không bao giờ cãi nhau nữa có được không?" Giữa phu thê và tình nhân có cãi nhau cũng rất bình thường, nhưng nàng thật lòng không muốn cãi nhau, đặc biệt là ầm ỹ như vậy lại không có ý nghĩa gì!

"Được!" Hắn ôm nàng, hoàn toàn đồng ý.

"Thương Thương, thật ra thì người ta là rất thích mỹ nam tử, nhưng thích Thương Thương nhà ta hơn. Mặc kệ Thương Thương biến thành hình dáng gì, người ta đều chỉ thích một mình chàng!" Nàng vùi ở trong ngực hắn, nhỏ giọng rồi lại kiên định nói xong quan điểm của mình.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa nghe liền ôm chặt nàng, vì lời nói của nàng mà cảm động, cũng vì ý nghĩ của mình mà xấu hổ, tràn đầy áy náy mở miệng: "Tam nhi, thật xin lỗi, thật xin lỗi, sau này Thương Thương sẽ không nghĩ lung tung nữa!"

Nàng ngẩng đầu lên, sờ sờ mặt của hắn, bị mình đánh một cái tát làm cho có chút sưng đỏ, trong nháy mắt hốc mắt liền ửng hồng : "Thương Thương, có đau hay không?"

"Không đau!" Trên mặt thoáng ánh lên một nụ cười khẽ, trong đôi mắt tà mị như hoa đào tất cả đều là ý cười "Không đau, Thương Thương đáng đánh!"

"Đúng là đáng đánh! Suy đoán ác ý người ta coi như xong, còn nói Hiên Viên Ngạo đang đợi ta. Chàng không muốn ta, không muốn bảo bảo thì cứ việc nói thẳng, cần gì phải quanh co như thế!" Quả thật, nàng ra tay đánh hắn, chính là vì hắn nói muốn đẩy nàng cho người khác.

"Muốn! Muốn!" Mỗ nam gật đầu thật nhanh, nàng đã sớm bất tri bất giác khắc vào trong xương cốt của hắn rồi, hắn làm sao có thể không muốn nàng.

"Chàng nói ta nên phạt chàng như thế nào?" Ngẩng đầu lên ngắm hắn, cười đến cực kỳ bỉ ổi.

Ách, trong lòng cả kinh, dâng lên chút dự cảm chẳng lành: "Tam nhi muốn phạt ta thế nào?"

Ngay sau đó, cảm giác đai lưng của mình buông lỏng, bàn tay nhỏ bé của nàng tháo xuống, hắn liền cảm giác ngực mình chợt lạnh. . . . . Không còn kịp ngăn cản nữa, môi của nàng liền ngậm vào chấm đỏ nhỏ trước ngực hắn. . . . . Đáy mắt đều là ánh sáng đùa dai. . . . . .

"Ưm. . . . . ." Hắn hít một hơi lãnh khí, bụng dưới dấy lên một ngọn lửa, bàn tay không bị thương kia ôm chặt hông của nàng.

https://thuviensach.vn

"Thương Thương. . . . . ." Nàng chợt ngẩng đầu lên, mắt đẹp chứa đầy ý xuân, mị nhãn như tơ nhìn hắn.

Càng làm cho hắn dục hỏa khó nhịn, cúi đầu mở miệng, giọng nói bởi vì tình dục nên có chút khàn khàn: "Tam nhi, người ta đã cấm dục hơn ba tháng rồi!" Ám hiệu mười phần ý vị. . . . . .

"Người ta cũng vậy!" Nàng nước mắt lưng tròng nhìn hắn, một bộ dáng dụ quân nhấm nháp.

Hắn không do dự nữa, đặt nàng lên trên giường, tóc đen của hai người quấn lấy nhau. . . . . .

Lúc hắn chuẩn bị tiến vào, mỗ nữ chợt ngồi dậy, đẩy hắn ra: "Được rồi, ta là người có thai, chàng phải vì bảo bảo bảo mà suy nghĩ!"

Đáy mắt đều là nụ cười thực hiện được gian kế, ha ha ha. . . . . Dám đắc tội Vũ Văn Tiểu Tam ta, chơi không chết được chàng thì sống uổng phí rồi!

Hắn ngẩn ra, trong nháy mắt vẻ mặt liền chết lặng, một bộ dáng khóc không ra nước mắt nhìn nàng, dục hỏa cả người đều kêu gào. . . . . Làm bộ đáng thương mở miệng: "Tam nhi. . . . . ."

"Không nên gọi ta, gọi ta cũng vô dụng!" Mỗ nữ vui sướng hài lòng xoay người, đưa lưng về phía hắn, hì hì, nàng làm sao lại thông minh như vậy!

"Tam nhi. . . . . ." Giọng nói giống như sắp khóc.

Quay đầu vẻ mặt đầy quyến rũ nhìn hắn: "Thương Thương, cái này là trừng phạt, chàng thấy thế nào?" Nói xong đá lông nheo với hắn.

Dung nhan như cánh anh đào bỗng cứng đờ, cắn cắn môi dưới: "Thật không tốt!" Giọng nói cực kỳ uất ức, rồi sau đó nằm ở bên cạnh nàng, ôm

https://thuviensach.vn

hông của nàng, ở bên tai của nàng hà hơi: "Tam nhi, muốn, có được hay không. . . . . ."

"Khụ khụ. . . . . Không cần, chàng phải vì bảo bảo mà suy nghĩ!" Mỗ nữ rất kiên định.

Sắc mặt của mỗ nam khó coi tới cực điểm, hắn biết có đứa bé không phải là chuyện tốt gì mà! Đây còn không phải sao, còn chưa ra đời đã bắt đầu ảnh hưởng đến hạnh phúc của hắn rồi!

"Có lẽ bảo bảo cũng không ngại!" Mỗ nam có bộ mặt phớt tỉnh mở miệng.

Nàng xoay người, một bộ dáng mị hoặc: "Thân ái, bảo bảo để bụng rồi!" Ha ha ha. . . . . Ta cho chàng tức chết! Ai biểu chàng đắc tội với ta!

Sắc mặt lập tức cứng đờ, dôi mắt tà mị như hoa đào nguy hiểm nheo lại, lật người một cái, đè nàng ở dưới thân: "Quản nó có để ý hay không, đứa bé cứng đầu cứng cổ như vậy, người ta không cần!"

Nói xong liền bắt đầu chiếm đoạt thành trì. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, chàng phải chết!" . . . . . .

"***, hổ dữ không ăn thịt con!" . . . . . .

"Tam nhi, động tác của người ta đã nhẹ như vậy rồi, bảo bảo hắn không có ý kiến đâu!" . . . . . .

. . . . . .

Liên Hoa vừa lấy được thư do thần y dùng bồ câu đưa tin, đứng ở cửa nghe âm thanh ở bên trong, sau khi nghiêng đầu suy nghĩ một lúc, cao giọng mở miệng: "Vương Gia, thuộc hạ nghe nói mang thai bốn tháng đến sáu tháng là có thể hành phòng rồi đấy!"

https://thuviensach.vn

Lần này Hiên Viên Vô Thương liền yên tâm, cười tà nhìn tiểu nữ nhân ở dưới đang nhìn hắn chằm chằm, vận động hơi nặng một chút, nhưng cũng có chừng mực. . . . . .

"Liên Hoa, Bổn vương làm chủ, gả Tiểu Nguyệt cho ngươi!" Trong phòng truyền ra lời nói mà Liên Hoa đã ước mơ tha thiết, hắn biết chỉ cần giúp vương gia một chút, nhất định có thể ôm được mỹ nhân về!

Nhưng. . . . . .

Một tiếng hét thảm truyền ra: "Hiên Viên Vô Thương, chàng nhẹ một chút cho lão tử! Liên Hoa, kiếp sau ngươi cũng đừng mong cưới được Tiểu Nguyệt nhà ta!"

Khóe miệng mỗ thị vệ giật giật, trong nháy mắt khóc không ra nước mắt. Sao hắn lại quên vương gia nói muốn kết hôn với Tiểu Nguyệt nên lấy lòng vương phi chứ!

. . . . . .

Con mèo nào đó được ăn no nên cảm thấy mỹ mãn, mặc quần áo tử tế, nhìn tiểu nữ nhân đang ngủ say trên giường, bờ môi nâng lên một nụ cười hạnh phúc, xem ra hắn đi rừng rậm Tử Vong là không sai, trở lại lại vừa vặn bốn tháng!

Mở cửa, vững vàng đi ra ngoài, Liên Hoa còn đứng ở cửa: "Có chuyện gì sao?" Từ hồi nãy đến giờ, Liên Hoa vẫn đứng ở cửa, chắc là có chuyện quan trọng muốn bẩm báo, nhưng hắn còn có chuyện quan trọng 'hơn', cho nên xử lý xong mới ra ngoài.

"Là tin tức của thần y, hắn nói thuốc giải độc trên người của ngài đã phối tốt rồi, nhưng luyện chế cực kỳ khó khăn, cho nên còn cần hơn bảy tháng mới có thể đưa cho ngài." Tin tức này, đúng là làm cho tất cả bọn họ vui mừng đến muốn bay lên rồi !

https://thuviensach.vn

Nhưng trên mặt của hắn lại không thấy vẻ vui mừng: "Thần y trở về chưa?"

"Đã trở về, đi hoàng cung chữa trị cho Tam vương gia rồi!" Liên Hoa nhìn một chút vương gia của mình, trong lòng biết hắn là đang vì vết thương trên mặt mà phiền muộn, mở miệng cười "Thần y cũng nói, chỉ cần vết thương không có thấy xương, hắn đều có thể giúp ngài khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu, cho nên vết thương trên mặt của ngài cũng không có vấn đề!"

Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt, vậy thì tốt. Thật may là lúc ấy hắn không có thành công ép nha đầu kia đi, nếu không thương thế kia có thể trị, nửa đời sau của hắn sợ rằng cũng phải sống trong hối hận rồi!

"Vương gia, coi như không trị hết, ngài cũng không cần lo lắng. Lúc ấy ngự y rất là trịnh trọng nói với vương phi, mặt ngài không thể nào hoàn hảo giống như xưa, vương phi không nói hai lời liền đạp ngự y này một cước, nói gì ‘ đầu óc ngươi không có bị lừa đá chứ? Trước hết ngươi phải nói cho ta biết thương thế của hắn như thế nào, lúc nào thì có thể tỉnh! Ta nói này, sao ngươi có thể nông cạn như thế, mở miệng trước tiên đã nói về gương mặt, vừa nhìn đã biết là một quan viên hủ bại ham mê sắc đẹp!" Liên Hoa nói xong cũng không nhịn được cười khẽ một tiếng.

Nhưng ngự y kia nổi danh là thanh quan, làm quan hơn mười năm vẫn thanh liêm, bị vương phi nhà bọn họ mắng đến rắm chó cũng không đáng giá!

Đáy mắt Hiên Viên Vô Thương cũng tràn đầy ý cười, nha đầu này luôn luôn tinh quái như thế!

"Sau thuộc hạ lại nhận được thư do thần y dùng bồ câu đưa tin, nói thuốc giải còn cần bảy tháng sẽ phối tốt rồi, hắn cũng đã trở lại, nên thuộc hạ liền

https://thuviensach.vn

sai người đi hỏi chuyện vết thương trên mặt ngài. Thần y nói không thành vấn đề, chờ hắn trị khỏi thương thế của tam vương gia, lại tiếp tục giúp ngài phối giải dược." Lúc hắn đi trở về, muốn truyền lại lời nói của thần y thì vương gia lại đang ở trong phòng cùng vương phi. . . . . Khụ khụ. . . . . .

"Ừm! Không có việc gì thì lui xuống đi." Gật đầu một cái, tâm tình mới dãn ra một chút.

"Vậy thuộc hạ cáo lui trước!" Hắn còn có rất nhiều chuyện chưa xử lý xong, đều do lúc đó vương gia tính kế, làm hắn nhiều thêm hai canh giờ làm việc!

"Đi đi! Phân phó người làm chuẩn bị thức ăn, vương phi tỉnh sẽ đói!" Nhàn nhạt nói xong, trở về trong phòng.

"Dạ!" . . . . . .

. . . . . .

Nhìn một chút tiểu nữ nhân trên giường, một loại cảm giác được gọi là hạnh phúc tràn đầy toàn thân. 26 năm qua, hắn không có yêu cầu quá xa vời đối với hạnh phúc, nhưng bây giờ hắn đã có nàng, còn có đứa bé của bọn họ, trừ hạnh phúc, trong tim của hắn đã không còn gì khác. . . . . .

Chờ khi Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, đã là buổi sáng ngày hôm sau rồi, vừa mở mắt đã nhìn thấy gương mặt của hắn, không tự chủ cọ xát trong ngực của hắn, ôm chặt hông của hắn. Mấy ngày nay, nàng không có một ngày không lo lắng sẽ mất đi hắn, hiện tại hắn đang ở bên cạnh nàng, loại cảm giác này vô cùng thực tế, hạnh phúc làm nàng muốn rơi lệ. . . . . .

Truyền tới bên tai giọng nói hài hước của hắn: "Sáng sớm, Tam nhi lại muốn rồi à?"

https://thuviensach.vn

Nhưng lần này lại không nghe tiếng hét phẫn nộ của nàng, an tĩnh ngây người trong ngực của hắn, trầm thấp nói: "Thương Thương, người ta thật sự rất nhớ chàng!"

Cho dù hắn đang ở bên cạnh nàng, nàng vẫn không ức chế được mà nhớ hắn. . . . . .

"Thương Thương cũng rất nhớ Tam nhi!" Ôm chặt thân thể của nàng, lúc đó trong lòng tràn đầy thâm tình, đã không biết dùng ngôn ngữ gì để diễn tả.

"Ta còn tưởng rằng, chàng sẽ không trở lại, đã đi 3 tháng rưỡi rồi! Vừa mới bắt đầu, người ta suy nghĩ, Thương Thương đi kinh thành, mấy ngày nữa sẽ trở lại. Nhưng đợi một tháng, chàng cũng chưa trở về. Sau đó, người ta lại suy nghĩ, tại sao Thương Thương vẫn chưa trở lại, có phải không quan tâm ta và bảo bảo rồi không?. . . . . Đợi đến tháng thứ ba, người ta ép Hiên Viên Ngạo nói thật, thế nhưng hắn lại nói chàng đi theo người khác!" Nàng nói xong hung hăng cắn hắn một cái, nước mắt ở khóe mắt không nhịn được chảy xuống. . . . . .

Hắn nghe nàng nói, trái tim đau như bị kim châm, sờ sờ tóc của nàng: "Tam nhi, thật xin lỗi, Thương Thương sẽ không bao giờ bỏ lại nàng nữa!"

Nàng giống như không có nghe được lời của hắn, giống như tự nói với mình: "Nhưng người ta không tin, cho nên chạy đi nghe lén, quả nhiên nghe được chàng đi rừng rậm Tử Vong. . . . . Muốn đi vào tìm chàng, nhưng Hiên Viên Ngạo không cho phép. Trở về đây mười lăm ngày, mỗi ngày người ta đều ngồi ở giữa vườn hoa bách hợp , ngày ngày chờ đợi, nói bảo bảo đừng lo lắng, cha của con lập tức sẽ trở lại, hắn nhất định sẽ không bỏ lại ta chúng ta đâu. . . . . ."

"Tam nhi, đừng nói nữa! Đừng nói nữa!" Ngón tay thon dài của hắn vuốt tóc nàng, đặt đầu bên cổ nàng, rốt cuộc không nhịn được nước mắt rơi lên

https://thuviensach.vn

tóc nàng.

"Nhưng chàng vẫn chưa trở về, về sau lại muốn gả cho Hiên Viên Ngạo. Vì ta nghĩ, ta tới thế giới này là lúc gả cho hắn, có phải lúc đi vẫn phải gả cho hắn không?. . . . . ." Những lời này nói nhẹ nhàng, chính nàng cũng không biết loại tâm tình này là gì

.

"Tam nhi thật xin lỗi, thật xin lỗi, đều là lỗi của Thương Thương!" Nếu như không phải vì hắn từ nhỏ đã mang độc, làm sao sẽ liên lụy nàng, tất cả căn nguyên đều do hắn!

"Chỉ là cũng may rốt cuộc chàng đã xuất hiện, nếu không chúng ta liền âm dương cách biệt!" Thật ra thì nàng muốn nói là, thật may là nàng lúc ấy nàng có chút sợ chết, đếm ba hai một, nếu không, khụ khụ. . . . . Nhưng là lời này ta không thể nói đúng không?

"Sẽ không! Nếu Tam nhi chết, Thương Thương tuyệt không sống một mình!" Cái quan niệm này trong lòng của hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng thay đổi!

"Người ta cũng vậy!" Cọ xát ngực của hắn, bôi nước mắt lên trên người của hắn "Thương Thương, sao ta cảm thấy chàng thật giống như không có thích sạch sẽ á?"

Ngẩng đầu lên có chút kinh ngạc nhìn hắn, bộ dạng người này có chỗ nào giống như thích sạch sẽ đâu. Nàng nhiều lần bôi nước mắt nước mũi ở trên người của hắn, hắn đều không có phản ứng!

Hắn thở dài một hơi: "Người ta đối với Tam nhi, một chút thích sạch sẽ cũng không có!" Sau khi nói xong, giương môi cười khẽ. . . . . .

Nàng cong cong môi, đem đầu chui vào trong ngực của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hai người cùng ôm nhau thật chặt, vui vẻ cảm nhận cảm giác mất mà lại được, hạnh phúc nồng đậm. . . . . .

"Ta đói rồi !" Mở miệng rất không đúng lúc, nàng quả thật đói bụng, tối hôm qua cơm cũng chưa có ăn!

"Thương Thương đi nói người làm chuẩn bị thức ăn!" Hắn cười, đứng dậy mặc quần áo.

Sau khi hắn mặc quần áo tử tế, nàng lấy y phục của mình đưa cho hắn: "Người ta cũng muốn rời giường!"

"Được!" Dịu dàng đáp một tiếng, lại sờ sờ cái mũi của nàng, rồi bắt đầu giúp nàng mặc quần áo, mỗi một động tác đều cực kỳ nghiêm túc. Sau khi mặc tử tế, buộc đai lưng lại.

Lúc này người làm tới gõ cửa: "Vương Gia, Thái hậu giá lâm, ngài có đi ra ngoài nghênh đón không?"

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Thái hậu chạy tới đây làm gì?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 33: Ẩn cư, đưa tiễn!

"Mời bà ta vào đi!" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng đề nghị, dù sao hiện tại bọn họ cũng xây dựng lại tốt Hi vương phủ rồi, ngoài cửa nhiều dân chúng như vậy, dù không ra nghênh đón, cũng tuyệt đối không thể cự tuyệt không gặp, nếu không danh tiếng hoàng thất nhất định sẽ bị tổn hại.

Hơn nữa nàng cũng muốn biết Thái hậu tới Hi vương phủ làm cái gì.

Hiên Viên Vô Thương nhìn nàng một chút: "Tam nhi không phải rất ghét bà ta sao? Ghét thì chúng ta không gặp!" Thật ra thì hắn mơ hồ biết Trường Tôn Minh Tranh vì cái gì mà đến.

"Vẫn là mời bà ta vào đi! Thái hậu một nước, chúng ta không ra nghênh đón cũng rất không nể mặt rồi." Sờ sờ mặt của hắn, giống như trấn an mà mở miệng.

Cười nhạt một tiếng, gật đầu: "Được, mời thái hậu tới phòng khách đi!" Lại nói hắn tuy không đặt Trường Tôn Minh Tranh vào trong mắt, nhưng trên thực tế, địa vị của bà ta quả thật cao hơn mình.

Nhưng ngẫm lại nữ nhân kia lần trước muốn độc chết Tam nhi, hắn liền không muốn đứng lên tiếp bà ta.

"Đi thôi!" Đơn giản buộc trên tóc bằng một sợi dây, rồi lôi kéo hắn cùng đi ra ngoài.

Vẻ mặt hắn phức tạp đi theo phía sau của nàng, có lẽ nên mang nàng rời đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vào phòng khách, thấy Trường Tôn Minh Tranh, không biết là nên hành lễ hay không? Đang do dự, mà thái hậu vừa thấy bọn họ, giống như cực kỳ mệt mỏi: "Không cần hành lễ."

Tiếp, cặp mắt phượng kia nhìn bàn tay bọn họ đang nắm chặt một chỗ với nhau, đột nhiên lửa giận trong lòng khó bình tĩnh được, mạng con trai của mình còn treo lơ lửng, mà bọn họ lại có thể hạnh phúc như vậy!

Nhưng suy nghĩ mục đích của mình khi đến đây, nên cưỡng chế đè lại lửa giận trong lòng xuống.

"Không biết hoàng tẩu đến đây vì chuyện gì?" Nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói rất có từ tính mang theo chút không vui, rõ ràng không hoan nghênh bà ta đến.

"Ai gia là có vài muốn nói với Tam nhi." Trường Tôn Minh Tranh nhìn hắn một chút, rồi nhìn sang Vũ Văn Tiểu Tam.

"Thái hậu có lời gì cứ nói, dân nữ xin nghe!" Hiện tại nàng bất kể thân phận gì đều không có, chỉ là một dân nữ thôi, bực thật mà.

Thái hậu nghe xong lời này, cũng không vội mở miệng, mà giống như lơ đãng nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, ý tứ ám hiệu rõ ràng.

"Thương Thương, chàng đi ra ngoài trước đi!" Xem ra còn có lời gì muốn đơn độc nói với nàng rồi.

Hiên Viên Vô Thương nắm chặt tay của nàng, có chút do dự, cuối cùng vẫn buông ra, vững vàng đi ra ngoài. . . . . .

"Phượng Hoa, ngươi đi đóng cửa lại!" Đợi Hiên Viên Vô Thương vừa đi ra ngoài, Trường Tôn Minh Tranh mở miệng nói với Phượng Hoa thương thế mới khỏi hẳn không lâu.

https://thuviensach.vn

Phượng Hoa vừa nghe, vội đáp một tiếng"Dạ!", liền chạy đi đóng cửa lại, rồi sau đó cũng lui ra ngoài.

Hiện tại gian phòng cũng chỉ còn lại có hai người Trường Tôn Minh Tranh và Vũ Văn Tiểu Tam.

Vũ Văn Tiểu Tam sải mấy bước, tìm ghế ngồi xuống, rồi sau đó nhìn Trường Tôn Minh Tranh: "Không biết thái hậu muốn nói gì với dân nữ?"

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi là người thông minh, chắc cũng đã hiểu rõ ý tứ của ai gia. Ai gia xin hỏi ngươi, không phải ngươi đã đáp ứng ai gia không bao giờ xuất hiện trước mặt Ngạo nhi nữa sao?" Lời này tràn đầy ý chỉ trích.

Nàng cũng chưa có nghĩ tới chuyện này, có được hay không? : "Những chuyện này cũng vì duyên phận thôi, ta cũng không phải cố ý đến gần hắn."

"Được! Ai gia không nói đến những vấn đề này, vậy ngươi vì sao lại đồng ý gả cho Ngạo nhi, rồi ngày đó ở hôn lễ lại rời đi với Hiên Viên Vô Thương?" Để cho con trai bảo bối của bà ta hiện tại thành bộ dáng kia!

"Đáp ứng gả cho hắn, vì có nguyên nhân khác, chỉ là giữa chừng lại rời đi với Thương Thương, đúng là lỗi của ta!" Chuyện này quả thật nàng đã có lỗi với Hiên Viên Ngạo, cho nên nàng cũng không che giấu khuyết điểm của mình, thoải mái thừa nhận.

"Thái hậu đến đây chính là vì muốn chất vấn dân nữ sao? Thật ra thì hỏi hay không hỏi, chuyện cũng đã như vậy rồi, hỏi nữa còn có ý nghĩa gì sao? Cũng không phải là dân nữ thoái thác trách nhiệm, chỉ là chuyện phát triển đến bước này, cũng không có ai có khả năng thay đổi nữa. Nếu Thái hậu vẫn cảm thấy dân nữ chướng mắt, ngày mai dân nữ sẽ cùng Thương Thương rời khỏi Hiên Viên đế quốc!" Ý thái hậu chắc là như vậy đi?

https://thuviensach.vn

Chỉ là cảm giác bị người xung quanh xua đuổi, thật đúng là đặc biệt? Không phải là cảm giác không thoải mái bình thường đâu!

"Ai gia không có ý này!" Trường Tôn Minh Tranh lắc đầu một cái, đứng lên mở miệng về phía nàng "Ai gia hy vọng ngươi có thể trở lại bên cạnh Ngạo nhi!"

"Cái gì?" Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin nhìn bà ta, không phải bà ta điên rồi chứ? "Người biết rất rõ ràng ta đã theo Thương Thương, hơn nữa trong bụng ta đã có cốt nhục của hắn rồi."

"Ai gia biết, nhưng hiện tại Ngạo nhi biến thành bộ dáng này, dù ai gia có kiên trì hơn nữa, cũng chỉ có thể nhượng bộ!" Có lẽ lúc ấy bà ta ép Vũ Văn Tiểu Tam rời đi là sai, nếu không làm vậy, có lẽ bây giờ Ngạo nhi sẽ không khổ sở như vậy.

"Thật xin lỗi thái hậu, ta không thể đáp ưng người." Trực tiếp cự tuyệt, nàng và Thương Thương đã đến bước này, làm sao sẽ tách ra!

"Không phải ngươi rất thích Ngạo nhi sao? Ban đầu không phải ngươi quỳ gối trong đại điện nói không phải Ngạo nhi sẽ không lấy sao?" Giọng nói của Trường Tôn Minh Tranh đã tràn đầy tức giận.

Chuyện này hình như do chính Vũ Văn Tiểu Tam làm mà, một cọng lông quan hệ với nàng cũng không có? Nhưng lời này quyết không thể nói, chỉ đành phải mở miệng nói: "Tạc nhật chung thí như tạc nhật tử, kim nhật chủng chủng thí như kim nhật sinh(1), Thái hậu vẫn là thỉnh trở về đi, lại không nói ta không thể rời khỏi Thương Thương, mà đứa nhỏ trong bụng, cũng không thể không có cha ruột!"

Trường Tôn Minh Tranh chằm chú nhìn nàng một lúc lâu, cũng không phát hiện trên mặt nàng có bất kỳ vẻ mặt nào có thể thương lượng lại, hoặc là một tia do dự nào.

https://thuviensach.vn

Giọng nói đã có chút sắc bén: "Tâm của ngươi thật ngoan độc? Bây giờ Ngạo nhi thương thế chưa ổn định, còn nằm ở trên giường, không biết có thể cứu trở về hay không? Lần này nó bị thương không phải vì ngươi sao? Mà ngươi nửa điểm cảm động cũng không có?"

"Thái hậu, cảm động là có, nhưng cảm động cũng không có nghĩa là có tình cảm!" Những khái niệm này nàng phân biệt giới hạn rất rõ ràng, nàng và Hiên Viên Ngạo đã là chuyện không thể nào, dù Thái hậu nói nhiều hơn nữa, cũng vẫn là không thể nào!

Nhưng đáy lòng vẫn nhịn không được có chút tự trách, đúng là nàng thật có lỗi với Hiên Viên Ngạo, nhưng nàng lại không thể dùng hạnh phúc một nhà ba người của mình đi trả món nợ này được!

Trường Tôn Minh Tranh nhìn bộ dáng kiên định của nàng, ngẫm lại con trai của mình, hốc mắt đỏ lên, cuối cùng lần đầu tiên bà ta quỳ xuống đầu gối cao quý của mình. . . . . ."Bùm" một tiếng, quỳ gối trước mặt nàng: "Ngươi coi như là ai gia cầu xin ngươi, hãy tội nghiệp tâm người làm mẫu thân này đi!"

Nói xong trên gương mặt đã đầy nước mắt, nhìn con trai của mình đang giãy giụa trên con đường tử vong. Bà đau lòng như cắt, hận không được đi theo tiên hoàng, tránh cho mỗi ngày chịu loại hành hạ này!

"Thái hậu, người mau đứng dậy đi, đây không phải là muốn ta ngại chết sao!" Vũ Văn Tiểu Tam cả kinh suýt nữa không đứng vững, nhìn Trường Tôn Minh Tranh quỳ gối trước mặt mình, cuống quít vươn tay đỡ bà ta.

Nhưng Trường Tôn Minh Tranh rất kiên định mở miệng: "Nếu như ngươi không đồng ý, ai gia sẽ không đứng lên!"

Nhìn bộ dáng ái tử tình thâm này của bà ta, đã làm người sắp làm mẹ là Vũ Văn Tiểu Tam cũng có thể trải nghiệm được tâm tình của bà ta, không khỏi cũng bị cảm động hồng vành mắt: "Thái hậu, người thật không cần

https://thuviensach.vn

thiết phải làm như vậy, ta hiểu tình thương của người đối với Hiên Viên Ngạo, nhưng ta thật không thể đáp ứng!"

Nếu nàng đồng ý, Thương Thương phải làm thế nào? Nàng phải làm thế nào?

Trường Tôn Minh Tranh lôi kéo tay của nàng: "Đời này của ai gia, đây là lần đầu tiên cầu người. Ngươi coi như thương xót, tội nghiệp mẹ con chúng ta đi!" Nói xong đã khóc không thành tiếng. . . . . .

Thương thế của Hiên Viên Ngạo thật sự nặng như vậy sao? Nàng cắn môi dưới, do dự một hồi lâu, tràn đầy áy náy mở miệng: "Thái hậu, ta có thể vào cung với người thăm hắn một chút. Nhưng yêu cầu của người, ta thật sự không thể đồng ý!"

Mặt Trường Tôn Minh Tranh treo đầy nước mắt, gật đầu một cái: "Được! Được! Chỉ cần ngươi nguyện ý đi thăm một chút là được!" Chỉ cần nàng nguyện ý đi thăm một chút, Ngạo nhi sẽ có hy vọng rồi!

Thở dài một cái, đở Thái hậu dậy, tâm tình đã phức tạp không dứt.

Vừa mở cửa ra, liền đối mặt với một đôi mắt hoa đào đầy lo lắng. Nàng ngẩn ra, rồi sau đó cười khẽ một tiếng, nam nhân của nàng đúng là thông minh, đã đoán được ý đồ của Trường Tôn Minh Tranh khi đến đây.

Nàng cũng đoán được, chỉ là đoán ở cách xa vạn dặm ở bên ngoài!

"Thương Thương, ta muốn đi hoàng cung một chuyến!" Nàng cười nhạt mở miệng, hắc hắc, trước không cho hắn biết mình đi hoàng cung chỉ là nhìn một chút.

Trong nháy mắt, đáy mắt hắn tràn đầy cô đơn và đau đớn thấu xương: "Nàng quyết định rồi sao?" Rõ ràng bị lừa, cho là nàng đã lựa chọn Hiên Viên Ngạo.

https://thuviensach.vn

"Ừ, quyết định, không phải chàng cũng đi với ta sao?" Cười nhìn hắn, đáy mắt dính vào chút ánh sáng đùa dai, cảm giác trêu đùa hắn chơi thật vui!

Hắn ngẩn ra, ngay sau đó trên gương mặt như bạch ngọc có chút dấu vết buồn bực, nha đầu hư hỏng này!

"Đi!" Một tay kéo nàng đến bên cạnh mình, ôm hông của nàng, mà sắc mặt Trường Tôn Minh Tranh ở phía sau nhìn không tốt chút nào, dẫn đầu mang theo nàng bước ra khỏi vương phủ.

Sắc mặt Trường Tôn Minh Tranh lập tức cứng đờ, trên mặt có chút không nhịn được, nhưng suy nghĩ một chút con trai của mình thì cắn răng, nuốt xuống lời muốn nói, đi theo sau lưng của bọn họ bước ra.

Một chiếc xe ngựa sang trọng xuất phát, mà loan giá của thái hậu lại đi theo phía sau, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ quái dị. Trên thực tế, chỉ có Long Liễn của hoàng thượng mới có thể xuất hiện ở phía trước loan giá thôi chứ? Tuy là kỳ quái, nhưng cũng không có người nào dám lắm mồm.

"Thương Thương, chàng không muốn biết Thái hậu mới vừa nói với ta cái gì sao?" Lên xe ngựa xong, hắn cứ ôm nàng như vậy. Cái gì cũng không nói, ngược lại làm cho trong lòng nàng có chút khó chịu, tên này không có quan tâm nàng chút nào! Hắn sẽ không sợ nàng thật sự chọn Hiên Viên Ngạo sao?

"Đoán được!" Nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói đều là không vui nồng đậm "Người ta đã nói không để cho nàng gặp bà ta, nàng lại càng muốn gặp!"

Ách. . . . . Nhìn hắn một chút, đây rõ ràng sắc mặt mất hứng, nàng đưa ra hai tay níu lấy khóe môi của hắn, nhẹ nhàng kéo lên trên, tạo thành một đường cong: "Nhìn như vậy thoải mái hơn!"

https://thuviensach.vn

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, nhấc khóe môi ra: "Tam nhi, nàng vừa rồi có từng do dự không?"

"Có! Chỉ là do dự làm thế nào để giúp Hiên Viên Ngạo, mới không phải lựa chọn hắn đâu! Nếu ta đồng ý yêu cầu của thái hậu, con ta sinh ra thua đồng lứa, ta mới không có ngu như vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, một bộ dáng thật ra thì ta rất thông minh. (thua đồng lứa ở chỗ này nghĩa là thua vai vế trong họ hàng đó)

Chọc cho hắn cười khẽ một tiếng, ngắt cái mũi nhỏ của nàng, đáy lòng lại lộ ra một nụ cười gian trá như hồ ly, bối phận cao một chút, quả nhiên mới có lợi!

. . . . . .

Đến cửa hoàng cung, vững vàng xuống xe ngựa, quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương:một chút "Thương Thương, chờ sau khi chúng ta đi thăm Hiên Viên Ngạo sẽ đi ẩn cư, có được hay không?"

"Được!" Hắn lúc ấy cũng nghĩ như vậy.

Giương môi cười một tiếng, nhìn tòa cung điện nguy nga này một chút, nhớ tới cảnh tượng mấy lần trước, trong lòng bách vị tạp trần.

Nàng thề, đây là lần cuối cùng nàng bước vào tòa cung điện này, từ đây sẽ không bao giờ đi vào nữa! Nàng muốn hoàn toàn thoát khỏi những thứ phân tranh này, sống một cuộc sống nhàn vân dã hạc(2)!

"Chúng ta vào đi thôi!" Quay đầu nhìn mặt hắn một chút, vết thương trên mặt đã kết vảy rồi. Mặc dù có chút phá hư mỹ cảm, nhưng cũng không ảnh hưởng một thân khí chất thần tiên của hắn.

"Tốt!" Nắm chặt tay của nàng, cùng nhau bước chân vào tòa cung điện kia.

https://thuviensach.vn

Thái hậu theo ở phía sau, xuống loan giá cũng gấp vội vàng đi theo, hi vọng cố gắng hôm nay của bà ta sẽ không uổng phí, có thể mang Ngạo nhi cứu trở về!

. . . . . .

Chú thích:

(1) Tạc nhật chung thí như tạc nhật tử, kim nhật chủng chủng thí như kim nhật sinh: Cuối hôm qua cũng xem như hôm qua đã chết, đầu hôm nay xem như hôm nay vừa sinh

(2) Nhàn vân dã hạc: có nghĩa là mây trói con hạc giữa đồng, nói lên con người sống nếp sống Đạo gia, không bị câu thúc ràng buộc gì.

Trên cái giường kia, nam tử lãnh ngạo đang nằm trên đó. Sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc. Ngay cả lông mày rậm cũng làm cho người cảm thấy đang nhiễm sắc trắng .

Mắt lạnh nhắm chặt, trong sương khói lượn lờ. . . . . .

Hắn thấy một nữ tử mặc hồng y, cười nói tự nhiên, nói những lời tức chết người không đền mạng, làm hắn như sắp muốn ngất xỉu. . . . . .

Hắn thấy nàng ở giữa đại điện, một điệu múa khuynh thành, ngoái đầu nhìn lại cười một tiếng, quyến rũ chúng sinh. . . . . .

Hắn thấy nàng đáp ứng hắn, nếu như bọn họ cũng có thể sống, hoàng thúc cũng không trở về, nàng sẽ gả cho hắn. . . . . .

Hắn thấy nàng mặc một thân giá y đỏ thẫm, cùng hắn nắm hồng trù, bái thiên địa. . . . . .

Hắn thấy, đêm động phòng hoa chúc, nàng rúc vào trong ngực của hắn, trên mặt hàm chứa thẹn thùng, nói không xa không rời. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Ngạo, đuổi theo ta đi. . . . . ." Nàng ở giữa rừng hoa đào, le lưỡi về phía hắn.

Hắn lắc mình một cái ôm nàng vào trong ngực, chọc cho nàng cười khanh khách không ngừng. . . . . .

Môi mỏng lạnh lẽo không tự chủ khẽ nâng lên, nâng lên một nụ cười yếu ớt. . . . . .

Mộ Vân Dật đứng ở một bên, mày kiếm nhíu chặt, không tự chủ lắc đầu một cái.

"Dật, hắn sao rồi?" Đêm qua Mộ Vân Dật trở lại, Tinh Dạ cũng tiến cung chữa trị cho Ngạo. Tuy là đem mạng đoạt lại rồi, nhưng sao vẫn không tỉnh.

"Hắn ở trong giấc mộng, không muốn tỉnh lại!" Trong giọng nói của Mộ Vân Dật tràn đầy buồn bực, dù thế nào hắn cũng không nghĩ ra người này sẽ uất ức đến mức này! Trốn tránh thực tế như vậy!

"Ở trong giấc mộng?" Lông mày Hiên Viên Mặc nhíu chặt, nhìn Mộ Vân Dật, có chút không hiểu ý của những lời này.

"Chính là hắn mơ thấy tất cả những gì mình đã nghĩ, cho nên không muốn tỉnh lại đối mặt thực tế!" Mộ Vân Dật vuốt vuốt cái trán, không biết nên làm thế nào cho phải.

Hiên Viên Mặc cũng là cười khẽ một tiếng, nhìn nam tử trên giường, khóe miệng nở rộ nụ cười có lúm đồng tiền, đôi mắt như mặc ngọc xuất hiện chút hâm mộ. Nếu có thể, hắn cũng muốn học như Ngạo, cứ lẳng lặng ngủ say như vậy, mơ thấy những gì mà mình muốn mơ, cho dù là lừa mình dối người cũng tốt. . . . . .

Đúng lúc này, hạ nhân báo lại: "Hoàng thượng, Hi vương gia cầu kiến!" Thật ra thì còn có một người đi cùng, dung mạo người kia rất giống như

https://thuviensach.vn

tam vương phi, chỉ là tam vương phi không phải đã chết rồi sao? Vì vậy không dám nhiều lời.

"Mời!" Âm thanh ôn nhã vang lên.

"Dạ! Nô tài đi tuyên ngay!" . . . . . .

Không lâu lắm, Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương liền vững vàng đi vào, nhìn một chút Hiên Viên Mặc và Mộ Vân Dật: "Hắn như thế nào rồi?"

Hiên Viên Mặc ngẩn ra, ngay sau đó đáp: "Ngạo không muốn tỉnh lại, cho nên thần y cũng không có biện pháp."

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Mộ Vân Dật một chút, không tiếng động hỏi thăm.

Mộ Vân Dật gật đầu một cái: "Vết thương trên người hắn đã không có gì đáng ngại, nhưng là. . . . . ." Vết thương trong lòng, hắn không trị được!

Quay đầu nhìn mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Hi vương gia, ngươi ra ngoài, ta giúp người xem mặt một chút!"

Hiên Viên Vô Thương sững sờ, biết Mộ Vân Dật muốn mình tránh mặt, quay đầu gật đầu một cái với Vũ Văn Tiểu Tam: "Vậy ta đi ra ngoài trước!" Hắn tin tưởng nàng.

"Ừm!" Nàng cười trở về một tiếng.

Hiên Viên Mặc do dự một lát, cũng theo Mộ Vân Dật vững vàng đi ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam đi tới bên giường của hắn, nhìn sắc mặt hắn tái nhợt, cùng khóe môi kéo xuống nụ cười nhạt, hung hăng cắn môi dưới. Đáy mắt

https://thuviensach.vn

như có gì đó đang tràn lan, trong lòng tràn đầy tự trách, hắn biến thành như vậy, đều là nàng làm hại!

Nhẹ giọng mở miệng: "Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Nhàn nhạt ba chữ từ trong miệng của nàng phát ra, lại làm cho hắn trong mộng nhíu nhíu mày.

"Ta còn nhớ, lần đầu tiên lúc ta gặp ngươi, ngươi khí phách cỡ nào. Lúc không vui thì liền dùng một tay bóp cổ của ta, nhưng mà ngươi bây giờ đã không giống ngươi!" . . . . . .

"Thật ra thì, ta vẫn coi ngươi là bằng hữu, ta cũng sẽ không quên ngày đó khi bị ám sát, bộ dạng ngươi che ở trước người của ta, bóng lưng sừng sững vững vàng, làm ta thật sự rất có cảm giác an toàn. Khi đó, nếu không phải ta đã có Thương Thương, có lẽ ta thật sự sẽ yêu ngươi." . . . . . .

"Lại nói, ta cũng không phải là người giỏi giang đâu, nữ tử so với ta ưu tú hơn còn rất nhiều, ngươi lại đẹp trai như vậy, đừng lo lắng về sau không gặp được!"

Sau khi nói xong với hắn, nước mắt nơi đáy mắt lại không nhịn được rơi xuống: "Hiên Viên Ngạo, ngươi tỉnh dậy có được hay không? Rất nhiều người đang chờ ngươi, tất cả mọi người không muốn mất đi ngươi!"

Thế nhưng hắn lại không nhúc nhích, nằm ở trên giường, hình như không hề có tri giác.

Nàng rốt cuộc không nhịn được rống giận ra tiếng: "Hiên Viên Ngạo, sao ngươi không có tiền đồ như vậy? Có chuyện gì là không thể đối mặt! Người trừ tình yêu, còn có rất nhiều thứ để quý trọng, còn có tình thân và tình bạn. Ngươi như vậy, không phải đã phụ lòng những người quan tâm ngươi sao? . . . . . ."

Mắng nửa ngày, hắn vẫn không có phản ứng gì. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, nàng thở dài một hơi, ngơ ngác nhìn hắn hồi lâu. Giờ phút này, trời đã nhanh tối, xem chừng Thương Thương đã chờ nàng ở ngoài cửa, lắc đầu một cái mở miệng lần nữa: "Hiên Viên Ngạo, ta phải đi. Sau khi rời khỏi hoàng cung, ta muốn đi ẩn cư với Thương Thương. Thật xin lỗi, không đợi đến khi ngươi tỉnh lại để cáo biệt với ngươi, nếu có duyên thì chúng ta sẽ gặp lại thôi!"

Nói xong đứng lên chuẩn bị rời đi, nhưng cũng ngay lúc đó, tay bị người ta bắt lấy, giọng nói hơi lạnh lẽo truyền đến: "Đừng đi!"

Nàng quay đầu, mặt đầy mừng rỡ nhìn hắn: "Ngươi đã tỉnh?"

Cặp mắt lạnh mở ra, đôi mắt không có tiêu cự từ từ khôi phục lại sự trấn tĩnh, quay đầu nhìn nàng. . . . . .

Thật ra thì nàng nói, hắn đều nghe được, chỉ là không muốn đối mặt thôi, cho đến khi nàng nói nàng phải đi, hắn không nhịn được mà phải đi ra khỏi mộng, nhìn thấy trên mặt nàng đều là vui sướng nồng đậm, hắn gật đầu một cái: "Ừm! Tỉnh!"

"Tỉnh thì tốt rồi, vậy ta cũng an tâm!" Nói xong nhìn bàn tay mình bị hắn nắm, có chút xấu hổ nhìn hắn.

Hắn cười tự giễu, mắt lạnh dính vào chút chua xót, rụt tay trở lại: "Các ngươi đã quyết định ẩn cư rồi sao?"

"Ừm!" Nàng phun ra một hơi tích tụ ở ngực, lo lắng vỗ bả vai của hắn "Hiên Viên Ngạo, ta cho ngươi biết, không phải chỉ là thất tình thôi sao? Không có gì lớn đâu! Ngươi phải kiên cường, bên ngoài còn có rất nhiều hoa cô nương(1) chờ ngươi đó!"

Hoa cô nương? Khóe miệng hắn hơi giật giật một chút, có chút im lặng nhìn nàng, né tránh không đáp vấn đề này, chỉ là lạnh giọng mở miệng: "Các ngươi khi nào thì đi?"

https://thuviensach.vn

"Chắc là ngày mai, ngươi sẽ đến tiễn chúng ta chứ?" Nàng đã xem hắn là bằng hữu, tự nhiên sẽ hi vọng hắn tới tiễn .

Hắn bình tĩnh nhìn nàng một hồi lâu, hắn có thể cảm nhận được thân thể của mình đã không còn gì đáng ngại, nhưng cái chữ 'sẽ' đó, lại không nói ra được.

Môi mỏng lạnh lẽo kéo nhẹ, lạnh giọng mở miệng: "Không biết, có lẽ."

Nàng vừa nghe có chút thất vọng, nhưng cũng không cưỡng cầu, chỉ cười mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, ta sẽ không quên người bằng hữu như ngươi. Nếu gặp cô nương mình thích, lúc thành thân nhớ phát thiệp mời cho chúng ta! Ta chờ uống rượu mừng của ngươi!"

Hắn nghe xong, mạnh mẽ kéo ra một chút ý cười: "Được!" Mắt lạnh kia tràn ngập thâm tình nhìn nàng. Sao nàng không biết, cả đời này, trong lòng của ta trừ nàng ra, cũng sẽ không dung được người khác nữa?

"Nghỉ ngơi thật tốt! Ta đi về trước đây!" Nếu không Thương Thương sẽ chờ sốt ruột.

"Được!" Một chữ 'được' này, nói ra cần bao nhiêu dũng khí, có lẽ về sau hắn cũng sẽ không còn được gặp lại nàng nữa! Nghĩ tới vội vàng mở miệng: "Nữ nhân, đứa bé ra đời, nhớ phát thiệp mời cho bổn vương!"

"Được!" Hắn là đường huynh của bảo bảo, có thể mời hắn! "Ta đi đây....ha ha! Gặp lại sau!"

Nàng nói xong liền bước ra cánh cửa kia, đồng thời cũng mang đi tâm của hắn. . . . . .

Ngồi dậy, mặc quần áo tử tế, trong ánh mắt khó hiểu của hạ nhân đi từ đường. Khi còn bé, hắn có chuyện gì nghĩ không ra, ở chỗ đó suy nghĩ một chút liền thông, tính toán cũng đã sắp mười năm không đi rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ngày mai cuối cùng có muốn tiễn nàng hay không? Hắn cũng không rõ ràng lắm. . . . . .

. . . . . .

Ra khỏi hoàng cung, nàng nhìn vết thương trên mặt hắn rõ ràng đã tốt hơn rất nhiều, cười hì hì mở miệng: "Thương Thương, giống như sắp lành rồi!"

"Ừ, thần y nói trong vòng mười ngày sẽ lành lại hết!" Hắn cười cười, ôm nàng vào trong ngực "Tam nhi, người ta đã tìm được chỗ rồi, là một khu rừng Tử Trúc ở phía sau Dạ Mị đế quốc, Liên Vụ đã đi suốt đêm qua đó để giám sát xây nhà rồi!"

"Không phải là xây thành Hi vương phủ chứ?" Giật giật khóe miệng, nếu tạo thành như vậy, vậy còn gọi là ẩn cư sao?

"Làm sao có thể như vậy, xây một ngôi nhà tranh, nhưng cũng muốn có hơi thở mạnh mẽ ngắn gọn. Chờ chúng ta chậm rãi đi du ngoạn xong, chắc cũng sắp xây xong rồi!" Cuộc sống hạnh phúc của bọn hắn cũng nên bắt đầu.

Vũ Văn Tiểu Tam mím mím môi, có chút cảm thán: "Nhà tranh, lúc trước Hiên Viên Ngạo cho ta ở một căn phòng nhìn rất đẹp! Chàng thế mà chỉ có thể làm một căn nhà tranh!"

Thật ra thì nếu hắn thật cho xây thành như vậy, nàng nhất định phải châm chọc một phen, có thể ẩn cư như thế sao? Nhưng nghe nói là một căn nhà tranh, trời sanh tính nàng yêu tiền, vẫn là nhịn không được lấy bất mãn của mình biểu đạt ra ngoài.

Khóe miệng giật giật, dịu dàng mở miệng: "Thật ra thì người ta ở Dạ Mị đế quốc cũng vì Tam nhi xây một căn nhà rồi!" Đó là vào ngày nàng ở tửu

https://thuviensach.vn

lâu kể chuyện xưa, sau khi hai người ở trong phòng đã trải qua ôn nhu trong chốc lát, hắn liền phái người đi xây rồi.

"Nhà gì? Không phải là nhà tranh hai hào chứ?" Nghĩ tới khóe miệng không nhịn được kéo ra, lại nói năm đó Nguyệt Vô Hạ kia còn nói ở nhà xí đã cam nguyện rồi, bây giờ vợ chồng bọn họ ngã xuống ở nhà xí rồi sao.

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, nhà lá hai hào? "Không phải, là dùng vàng để xây nhà, bên trong khắp nơi đều khảm châu báu, bảo đảm Tam nhi sẽ thích!"

Hắn làm sao không biết nàng yêu tiền!

"Ai da, thật sự có một căn nhà như vậy à?" Mỗ nữ bỉ ổi xoa xoa đôi bàn tay, đáy mắt đều là khát vọng với vàng.

Liên Hoa đang đánh xe, sau khi nghe tiếng 'ai da' , suýt nữa té từ trên xe ngựa xuống! Tại sao lại là 'ai da' ?

"Người ta còn có thể gạt nàng sao!" Sờ sờ cái mũi của nàng, nha đầu tham tiền này!

. . . . . .

Trở lại Hi vương phủ, cùng nhau ăn bữa tối, mỗ nữ cự tuyệt đề nghị hắn đút cơm cho mình, tự mình bưng chén ăn như hổ đói, ***, chết đói rồi. Tối hôm qua không ăn cơm, hôm nay cả ngày cũng chưa ăn.

"Ăn từ từ, ăn từ từ!" Trên gương mặt như bạch ngọc dính vào chút ý cười "Cẩn thận sặc!"

"A, a iết! Iết! E ông ị ặc âu!" (ta...ta biết! Biết! Sẽ không bị sặc đâu!) Mồm miệng không rõ ràng biểu đạt nàng biết, nhưng vẫn nhét vào miệng

https://thuviensach.vn

nàng thật nhanh. Nhưng một giây sau, nụ cười của nàng cứng lại, bộ dáng mơ hồ có chút co giật. . . . . .

Hắn vội vàng rót một chén nước, đặt vào bên môi nàng: "Nhanh uống nước, đã nói nàng ăn từ từ rồi mà!" Đúng là không có sặc, nhưng nghẹn rồi!

Thật nhanh uống nước vào, rồi sau đó tiếp tục ăn như hổ đói. . . . . .

. . . . . .

Chú thích:

(1) Hoa cô nương: cô nương xinh đẹp như hoa

Sáng sớm hôm sau, mỗ nữ đang chỉ huy khuân đồ: "Cái đó mang đi, cái đó cũng muốn mang đi. Ừ, đúng, còn có cái đó. . . . . ."

Hiên Viên Vô Thương dở khóc dở cười đứng ở sau lưng nàng: "Tam nhi, những đồ cổ kia mang qua cũng không dùng được!"

Mỗ nữ quay đầu, hung dữ nghiêm mặt nhìn hắn: "Chàng biết tôn chỉ của ta là gì không?"

Thấy vẻ mặt nàng nghiêm túc, hắn có chút buồn bực mở miệng: "Là cái gì?"

"Chỉ cần ta từng ở nơi nào, tuyệt đối không thể lưu lại một thứ đáng giá nào hết! Không thể nào thay đổi được, phàm là trên đất ta đã ở, không được còn một cọng cỏ!" Nàng nói xong rất nghiêm túc gật đầu một cái.

Hắn vừa nghe, ở một bên liều mạng ho khan, ho đến sắc mặt đỏ bừng, đây là cái tôn chỉ gì hả?

https://thuviensach.vn

Nàng chạy tới giúp hắn thuận khí: "Ta biết chàng từ khi xuất phát đã có người nương tử như ta vậy, tương lai nhất định sẽ đại phát tài, cho nên mới vui mừng đến ho khan. Nhưng đừng quá cảm động, đây đều là việc ta phải làm!"

Môi mỏng như hoa anh đào kéo nhẹ, mở miệng cười: "Đúng, tương lai chúng ta có tiền! Đây đều là công lao của nương tử, người ta thật sự là quá cảm động!"

Lời nói này làm đáy lòng mỗ nữ vui sướng hài lòng, thật là một hài tử ngoan!

Thu thập xong, nét mặt của tất cả mọi người đều là. . . . . vẻ chết lặng!

Trừ Tiểu Nguyệt hơi bình tĩnh một chút, cùng với khuôn mặt hạnh phúc của Vũ Văn Tiểu Tam, những người khác đều là vẻ mặt làm cho người ta hình dung đều là biểu tình không tốt. . . . . .

Chỉ thấy ở cửa Hi vương phủ có một đoàn xe thật dài, xếp hàng ước chừng hơn sáu trăm mét. Bọn họ đây rốt cuộc là đi ẩn cư sao, hay là đang dọn nhà đây? Thật ra thì trên thực tế càng thêm giống tiến cống hàng năm của tiểu quốc Phụ Chúc!

Tiểu Nguyệt suy nghĩ một chút trước kia cùng tiểu thư thu thập bọc y phục để chạy trốn, cái bọc y phục khổng lồ kia, nhìn lại một Hi vương phủ lớn như vậy cũng khoảng bốn mươi mấy xe đồ, trong lòng lập tức liền thăng bằng!

Chợt, lông mày thanh tú của mỗ nữ nhíu lại một cái: "Thương Thương, chàng nói chúng ta có phải mang quá ít rồi không?"

"Không ít, không ít, thật ra thì nhiều đồ như vậy bên kia căn bản là không bỏ xuống được, nếu không chúng ta mang ít đi một chút?" Sau ót mỗ nam là một sơ đồ vạch đen. (vạch đen mà thành sơ đồ luôn…=.=)

https://thuviensach.vn

"Vẫn mang thiếu?" Giọng nói của nàng chợt bén nhọn "Ta đã nhịn đau cắt thịt, mang ít đi rất nhiều thứ rồi. Chàng còn muốn ta mang ít thế nào nữa?"

Nói xong đi mấy bước đến trước mặt đoàn xe kia, tay áo khí phách vung lên: "Ta cho chàng biết, bên trong này toàn bộ đều là nhu yếu phẩm cần thiết cho cuộc sống, không có chúng căn bản không thể sống!"

Tập thể mọi người ở cửa xuất hiện một mặt hắc tuyến, có người nào có thể nói cho bọn hắn biết, những thứ đồ cổ, danh họa, châu báu từ khi nào đã biến thành nhu yếu phẩm cần thiết cho cuộc sống rồi hả? Còn không có chúng thì không thể sống qua ngày nữa chứ?

"Thật ra thì Tam nhi, những thứ đồ này nếu như nàng thích, chúng ta có thể đến bên kia rồi mua thêm!" Gióng trống khua chiêng như vậy để mang qua đó, thật sự rất phiền toái.

Nói muốn thu dọn đồ đạc, bất quá chỉ là để cho nàng dọn dẹp vài món đồ trang sức hoặc quần áo nàng thích mà thôi, sao có thể nghĩ đến thành cái bộ dáng này!

"Đến bên kia mua nữa?" Mắt hạnh nàng trợn to "Cái người phá của này, ngại nhiều tiền quá à!"

Khóe miệng giật giật, chỉ đành phải thỏa hiệp: "Được rồi, Tam nhi thích thì mang theo đi!" Trừ cái này, hắn còn có thể nói gì?

Lần này tâm tình mỗ nữ sảng khoái: "Coi như chàng thức thời! Được rồi, chuẩn bị lên đường đi!" Thật ra thì đáy lòng có chút mất mác, Hiên Viên Ngạo vẫn không có tới tiễn bọn họ.

"Ừm!" Hắn gật đầu một cái, đỡ nàng bước lên xe ngựa. Tiểu Nguyệt đi xe ngựa phía sau, chuyến đi này là núi cao đường xa, mở ra một cuộc sống mới!

https://thuviensach.vn

Tâm tình của bọn hắn cũng đều tương đối không tệ, cõi lòng tràn đầy mong đợi đối với tương lai!

May mắn cùng theo ẩn cư, chỉ có bốn người Tiểu Nguyệt, Liên Hoa, Liên Vụ, Đình Vân. Cho nên tâm tình Tiểu Nguyệt, Đình Vân và Liên Hoa cũng là cực tốt.

Nhưng. . . . . hai ám vệ liếc mắt nhìn nhau, chợt nhớ tới Đình Vũ, không biết hiện tại nàng thế nào rồi!

Xe ngựa ở dưới ánh mắt nhìn soi mói kỳ lạ của dân chúng kinh thành, từ từ chạy ra ngoài thành, đây là làm gì vậy hả? Cái xe ngựa đó hình như là của phủ Hi vương gia , Hi vương gia phải dọn nhà sao?

Đình Vân đánh xe ngựa ở bên ngoài ngửa mặt lên trời liếc mắt một cái, trải qua một lần di chuyển này của vương phi, bọn họ trở thành người ẩn cư huy hoàng nhất sử sách! Người khác ẩn cư có thể ẩn nấp được thì càng ẩn nấp, bọn họ thì sao? Giống như đội ngũ đón dâu của Trương Dương (1)!

Sợ rằng đến lúc đó dân chúng cả nước, à không, toàn bộ dân chúng ngũ quốc đều biết bọn họ ẩn cư ở nơi nào rồi!

. . . . . .

Hoàng cung, lúc giữa trưa, cửa Từ Đường vẫn chưa mở.

Trường Tôn Minh Tranh ở tại cửa lo lắng đi qua đi lại, Ngạo nhi tỉnh thì đã tỉnh, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam lại đi, chẳng lẽ Ngạo nhi nghĩ không thông sao?

Nhìn Phượng Hoa ở phía sau, Phượng Hoa hiểu ý, chạy tới gõ cửa: "Tam vương gia! Ngài không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, cũng không nghe thấy giọng nói bên trong truyền tới, lần này bọn họ đã có chút gấp gấp rồi, nghĩ tới có nên tìm người phá cửa hay không? Cũng ngay lúc đó "Chi nha" một tiếng, cửa mở ra. . . . . .

Tất cả mọi người không dám tin trợn to mắt, nhìn người đi ra từ bên trong!

Trường Tôn Minh Tranh trợn mắt càng lớn hơn, trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

"Mẫu hậu!" Trong giọng nói man mát lành lạn mang theo chút lo lắng, khẩn trương tiến lên đỡ Trường Tôn Minh Tranh, đồng thời, sợi tóc sau đầu rơi xuống trước người. . . . . .

Hơi ngẩn ra, hiểu rõ tại sao mẫu hậu lại ngất đi!

Ôm lấy thân thể Trường Tôn Minh Tranh, phân phó đám cung nhân còn đứng sững sờ bên kia: "Còn không mau đi mời thái y!"

"A! Dạ, vương gia!" Một hạ nhân thô sử nhanh chóng chạy như tới viện thái y.

Hiên Viên Ngạo ôm Trường Tôn Minh Tranh, đi tới Phượng Tường cung. . . . . .

Một đêm này, hắn cuối cùng cũng nghĩ thông suốt. Nếu như hạnh phúc của nàng không có ở chỗ của hắn, như vậy hắn chỉ có thể thành toàn như nàng từng nói, con người ngoại trừ tình yêu, còn có rất nhiều thứ để quý trọng, tỷ như mẫu hậu của hắn, tỷ như hoàng huynh và hoàng đệ. . . . . .

Tỷ như Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu, Thẩm Lãng Phàm. . . . . Còn có những thuộc hạ vẫn luôn bên cạnh hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Phượng Hoa đi theo phía sau hắn, nước mắt giống như chuỗi ngọc bị đứt, một giọt rồi một giọt rơi xuống. Tam vương gia, chỉ một đêm mà tóc đã bạc hết!

. . . . . .

"Ngạo, mẫu hậu sao rồi?" Hiên Viên Mặc còn chưa đi tới gần phòng, giọng nói đã truyền vào.

Sau khi vào nhà, vừa nhìn hắn, sắc mặt lập tức cứng đờ, con ngươi như mặc ngọc tràn đầy đau đớn kịch liệt: "Ngạo!"

"Hoàng huynh, ta không sao!" Khóe môi lạnh lẽo nâng lên một nụ cười yếu ớt, bất quá chỉ là tóc bạc thôi mà, so sánh với tâm tình thông suốt của mình, tóc bạc cũng rất đáng!

Hiên Viên Mặc cũng không nói lời nào, chỉ là đi lên trước, giống như an ủi đệ đệ khi còn bé, ôm chặt hắn.

"Hoàng huynh, thật sự không có việc gì!" Nói xong hốc mắt cũng có chút ửng hồng, kể từ khi phụ hoàng băng hà, hoàng huynh lên làm hoàng đế, bọn họ đã thật lâu không có thân cận như vậy!

Đẩy hắn ra, trên khuôn mặt ôn nhuận như ngọc nâng lên một nụ cười yếu ớt, một đấm không nặng không nhẹ đánh lên lồng ngực của hắn: "Tiểu tử ngươi, về sau kiên cường một chút cho ta!"

"Biết!" Nhẹ nhàng cười một tiếng, rồi sau đó mở miệng "Hoàng huynh, nàng đi, huynh không đi tiễn sao?"

"Đi?" Có chút kinh ngạc, chuyện này hắn còn không biết.

"Ừm!" Vốn là hắn là muốn đi tiễn, nhưng suy nghĩ một chút tóc mình bạc trắng, hay là thôi đi, tránh cho nàng thêm thương cảm.

https://thuviensach.vn

"Người nào đi? Có phải hoàng tẩu đi không?" Giọng nói của Hiên Viên Ly từ ngoài cửa truyền đến, tiếp trợn to mắt che miệng "Hoàng huynh, tóc của huynh sao vậy?"

"Không có việc gì!" Hiển nhiên không muốn có nhiều dây dưa ở vấn đề này.

Hiên Viên Ly như một làn khói chạy đến cọ trong ngực của hắn, ôm hắn gào khóc lớn: "Hu hu hu. . . . . Hoàng huynh, ngươi nhất định rất khổ sở có đúng hay không, hu hu. . . . . Ly nhi đau lòng cho hoàng huynh quá. . . . . ."

"Được rồi! Được rồi!" Đẩy nàng ra ngoài, cưng chìu ngắt cái mũi của nàng "Tiểu nha đầu, lớn như vậy rồi mà còn khóc nhè! Hoàng huynh đã không còn khó chịu rồi!" Không khó chịu nữa, bởi vì tâm đã chết.

Ngự y đi từ phòng trong ra ngoài, lần nữa nhìn Hiên Viên Ngạo tóc bạc trắng, ở đáy lòng lắc đầu một cái. Bọn họ cũng là biết Tam vương gia yêu một cô gái, đáng tiếc là vương phi của Hi vương gia. Vốn chuẩn bị không để ý thế tục cưới về, ngờ đâu Hi vương gia còn sống trở về, quấy rối hôn lễ của bọn họ!

Tam vương gia đau lòng nên bệnh nặng mấy ngày, hôm nay cả đầu bạc trắng! Chiến thần Hiên Viên đế quốc của bọn họ thành ra như vậy, thật sự là để cho người than tiếc!

"Thái hậu không có gì đáng ngại, nghỉ ngơi một lúc tự nhiên sẽ tỉnh!"

"Ừ, đi xuống đi!" Giọng nói dịu dàng của Hiên Viên Mặc vang lên.

Ngự y này liền lui xuống.

Không lâu lắm, giọng nói mềm mại ngọt ngào của Hiên Viên Triệt vang lên từ ngoài cửa: "Hoàng thúc đi, chúng ta đi tiễn. . . . . ." Lời còn chưa dứt,

https://thuviensach.vn

đã nhìn thấy Tam hoàng huynh mình, con ngươi như lưu ly dính vào chút lệ quang.

"Tam hoàng huynh. . . . . ." Hoàng huynh làm sao lại biến thành như vậy?

Giương mắt nhìn hắn một chút: "Được rồi, vốn là cảm thấy không có gì, nhưng bị các người đều nói như vậy, thật đúng là cảm thấy không thoải mái rồi!" Mở miệng cười, hiếm khi được thoải mái như vậy.

Nữ nhân kia nói rất đúng, còn có nhiều người quan tâm hắn như vậy, sao hắn có thể coi thường mạng sống của mình. . . . . .

Hiên Viên Triệt nghe vậy, cười ngọt ngào: "Người ta là muốn nói hoàng huynh trở nên anh tuấn hơn! Mái tóc màu trắng này, có vẻ làm cho khí hàn băng trên người hoàng huynh càng đậm!"

. . . . . .

Vài ngày sau, đám người Hiên Viên Vô Thương rốt cuộc bước ra khỏi biên giới của Hiên Viên đế quốc, tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút buồn bực: "Thương Thương, chàng nói tại sao không có ai đi tiễn chúng ta vậy?"

"Tam nhi muốn có người tiễn sao? Người ta khi xuất phát không có thông báo cho bọn họ!" Đôi mắt tà mị như hoa đào xẹt qua một tia sáng giảo hoạt, dung nhan như cánh hoa đào đã khôi phục nguyên trạng.

Nhìn hắn lần nữa biến đổi nét mặt trở về khuôn mặt yêu nghiệt của hắn, nàng hết sức bất mãn mím mím môi: "Khó trách! Ta nói nhân duyên ta tốt như vậy, bọn họ làm sao sẽ không tiễn ta chứ!"

Lời này vừa rơi xuống, ngoài xe ngựa truyền đến một hồi hô to: "Hoàng thúc, hoàng thẩm, chờ chúng ta một chút. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Ah, là bọn tiểu Triệt Triệt và tiểu Ly!" Mỗ nữ say mê cuồng nhiệt chạy xuống xe ngựa, nam tử sau lưng nàng, trong nháy mắt gương mặt tuyệt mỹ tối sầm!

Đi theo nàng vững vàng xuống xe ngựa. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn một chút, không có nhìn thấy Hiên Viên Ngạo, mơ hồ có chút mất mát, ngược lại Long Tử Nghiên lại theo tới, nàng không phải nên trở về nước với hoàng huynh của nàng sao? "Các ngươi đã tới!"

Hiên Viên Ly ôm chặt nàng, lệ quang lấp lánh nơi đáy mắt: "Hoàng thẩm, lúc tiểu đường đệ sinh ra, nhớ cho chúng ta biết đó!" Hoàng tẩu đi chuyến này, không biết khi nào mới có thể gặp lại!

"Được! Nhất định sẽ thông báo cho muội!" Nói xong ôm nàng một cái, cũng làm cho sắc mặt nam tử sau lưng nàng tối sầm, ánh mắt băng hàn quét qua Hiên Viên Ly, mỗ công chúa run lên một cái, ngay lập tức buông Vũ Văn Tiểu Tam ra, run rẩy núp ở sau lưng Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Triệt ngọt ngào mở miệng: "Hoàng thẩm, người ta có rãnh sẽ đi thăm các người, lúc các ngươi nhàm chán cũng có thể trở lại thăm người ta!"

Nhìn một chút tiểu đệ đệ đáng yêu này, miệng mỗ nữ toét đến mang tai, nhanh chóng gật đầu: "Được! Được!"

"Mặc, cháu không cần xử lý chính vụ sao?" Hiên Viên Vô Thương nhíu mày mở miệng, muốn đến nơi này, nhanh nhất cũng cần ba ngày.

"Tạm thời ném cho đám đại thần kia rồi, hoàng thúc phải đi, sao Mặc có thể không đến tiễn!" Con ngươi như mặc ngọc quét qua mặt hoàng thúc của mình, hoàn hảo không chút tổn hại, thật lòng cao hứng dùm hắn.

Sau đó nhìn lại Vũ Văn Tiểu Tam một chút: "Bảo trọng!"

https://thuviensach.vn

"Ừm! Bảo trọng!" Vũ Văn Tiểu Tam cười híp mắt nhìn hắn một chút, Hiên Viên Mặc đối với nàng vẫn vô cùng tốt!

Long Tử Nghiên đỏ vành mắt đi lên trước: "Tỷ tỷ, mấy ngày trước Tử Nghiên nghe tiểu Ly nói chuyện của các người. Ta thật sự là đáng chết, lại có thể mơ tưởng viễn vông Hi vương gia, không chịu trở về nước với hoàng huynh. Hôm nay Tử Nghiên nói một tiếng thật xin lỗi với tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng đừng trách Tử Nghiên nữa, có được không?"

"Ừm! Lại nói, lần trước đánh ngươi, ta cũng hơi quá phận. Nếu ngươi không ghét bỏ, chúng ta sẽ là bằng hữu!" Vũ Văn Tiểu Tam cười đáp lời, tâm Long Tử Nghiên không xấu.

Long Tử Nghiên vừa nghe, gật đầu cười: "Được!"

. . . . . .

Xe ngựa lại bắt đầu đi về phía trước, nam tử tuyệt mỹ ôm lấy cô gái mình yêu ngồi ở trong xe ngựa, nhấc màn cửa sổ xe lên, Vũ Văn Tiểu Tam vẫy tay về phía bốn người: "Hẹn gặp lại. . . . . ."

"Hoàng thúc, hoàng thẩm/ Hi vương gia, tỷ tỷ hẹn gặp lại. . . . . ." Bốn người cũng vẫy tay.

Lùi đầu về, trên mặt có chút mất mác. . . . . .

"Tam nhi đang suy nghĩ tại sao Ngạo không có tới phải không?" Giọng nói mang theo chút ghen tuông vang lên, hắn đã bị coi như không khí nửa ngày rồi.

"Ừm!" Gật đầu một cái, "Ta thật lòng hi vọng hắn có thể buông tay!"

Hắn ôm chặt thân thể của nàng: "Nhất định!"

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, một hồi tiếng tiêu vang lên, trong du dương lại mang theo hơi lạnh thấu xương, đúng là phong cách của người đó. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam lần nữa vén màn xe lên, dựa theo tiếng tiêu, đã nhìn thấy trên cổng thành có một bóng dáng màu lam. . . . . .

Trên mặt nở rộ một nụ cười tuyệt mỹ, vui sướng vẫy tay về phía hắn, cuối cùng hắn vẫn tới. . . . . .

Người nọ ở phía xa, nhếch môi cười yếu ớt về phía nàng, đội mũ che đi mái tóc trắng như tuyết, tiếng tiêu vang lên lần nữa, vì tiễn bọn họ. . . . . .

《 Cao Sơn Lưu Thủy 》 du dương vang lên, lưu luyến chia tay. . . . . .

Đám người Hiên Viên Mặc kinh ngạc ngẩng đầu nhìn bóng dáng trên tường thành kia, hắn vẫn tới. . . . . .

Mắt lạnh vẫn đưa mắt nhìn theo xe ngựa kia rời đi, cho đến khi không nhìn thấy bóng dáng xe ngựa nữa, thu tiêu rồi xoay người rời đi. Nữ nhân, nàng nhất định phải hạnh phúc, hạnh phúc luôn phần của ta. . . . . .

Gió thu nổi lên, mũ bị gió mang đi, tóc trắng như tuyết tung bay trong không trung, thê lương, mà lại duy mỹ. . . . . .

Chú thích:

(1) Trương Dương: (chữ Hán: 張楊; ?-198) là tướng nhà Đông Hán trong lịch sử Trung Quốc. Ông tham gia cuộc chiến giữa các chư hầu trước khi hình thành cục diện Tam Quốc. Chống lại Đổng Trác

Trương Dương là người Tinh châu, đồng hương của Lã Bố và Tư đồ Vương Doãn.

Thời trẻ, ông từng cùng Lã Bố phục vụ dưới quyền Đinh Nguyên. Năm 189, Hán Linh Đế qua đời, con là Thiếu Đế Lưu Biện lên nối ngôi. Ngoại

https://thuviensach.vn

thích Hà Tiến mưu trừ các hoạn quan chuyên quyền, bèn triệu tập quân các trấn. Đinh Nguyên theo lệnh dẫn quân đến Lạc Dương, ông cùng Lã Bố đi theo. Hà Tiến sai ông lên Thượng Đảng[1] đi dẹp quân khởi nghĩa tại đây.

Khi chưa dẹp xong phản quân thì Trương Dương nghe tin Đinh Nguyên bị Lã Bố giết hại để theo Đổng Trác. Ông bèn dựng cờ chống lại Đổng Trác ở Thượng Đảng, đánh nhau với thái thú Thượng Đảng ở Hồ Quan.

Không hạ nổi Hồ Quan, Trương Dương chạy sang đánh chiếm quận Hà Nội. Đổng Trác vì muốn yên các trấn nên phong ông làm thái thú Hà Nội.

Trợ giúp Lã Bố

Năm 192, Lã Bố giết được Đổng Trác nhưng bị bộ tướng của Trác là Lý Thôi, Quách Dĩ đánh bật khỏi Tràng An, phải bỏ chạy sang Nam Dương theo Viên Thuật cũng không xong, bèn bỏ Nam Dương đi một mạch dài, qua sông Hoàng Hà tới quận Hà Nội thuộc Tinh châu, xin nương nhờ Trương Dương.

Trương Dương là người tốt và có nghĩa khí[2], đã dung nạp và chu cấp cho Lã Bố. Lúc đó Lý Thôi nắm vua Hán Hiến Đế ở Tràng An, nhân danh thiên tử ra lệnh tầm nã Lã Bố. Trong số thủ hạ của Trương Dương có một số người cũng từng theo Đinh Nguyên nên muốn giết Lã Bố và báo thù cho Đinh Nguyên và lập công với triều đình.

Lã Bố lo sợ không yên, muốn thử lòng Trương Dương, bèn nói:

Triều đình Tràng An treo giải thưởng bắt tôi, nếu ngài chặt đầu tôi thì không bằng bắt trói tôi lại mà giải đi.

Trương Dương thấy lòng tốt của mình bị nghi ngờ nên mếch lòng nói:

Lời ngươi nói rất đúng

https://thuviensach.vn

Tuy Trương Dương không hành động gì nhưng câu nói của ông làm Lã Bố sợ hãi. Sau đó Lã Bố cùng thủ hạ lẻn trốn khỏi Hà Nội sang Ký châu theo Viên Thiệu, không từ biệt ông.

Theo Viên Thiệu không được bao lâu, Lã Bố lại có hiềm khích và suýt bị giết. Cùng đường, Lã Bố đành phải tìm lại quận Hà Nội với Trương Dương. Trương Dương không nhắc lại việc trước đây Lã Bố ra đi không từ biệt, tiếp tục dung nạp.

Sau đó Lã Bố được Trương Mạc và Trần Cung ở Đông quận giúp sức, trở thành lực lượng quân phiệt tranh giành Duyện châu với Tào Tháo.

Giúp vua Hiến Đế

Năm 196, Lý Thôi và Quách Dĩ trở mặt đánh nhau, vua Hiến Đế bỏ chạy về phía đông. Trên đường đi, ngoài Lý Thôi và Quách Dĩ muốn bắt lại Hiến Đế còn có nhiều tướng lĩnh các địa phương đánh lẫn nhau để tranh giành lấy thiên tử như Dương Phụng, Hàn Tiêm, Lý Nhạc.

Khi vua Hiến Đế tới An Ấp thuộc quận Hà Đông, Trương Dương từ Hà Nội, cùng thái thú quận Hà Đông là Vương Ấp đi cứu trợ. Biết vua muốn trở về Lạc Dương, ông đến Lạc Dương sửa sang cung điện trước (bị Đổng Trác đốt phá năm 191) và xây điện Dương An cho Hiến Đế ở tạm. Sau đó Hiến Đế cùng bá quan tới được Lạc Dương sau chặng đường dài, cả Trương Dương và Vương Ấp trở về bản trấn, không tham dự vào việc tranh giành thiên tử.

Sau đó Tào Tháo với thế lực hùng hậu đến mang Hiến Đế sang Hứa Xương.

Tử nạn vì Lã Bố

Lã Bố trở thành lực lượng quân phiệt ở Từ châu, tranh giành với các lực lượng xung quanh như Tào Tháo, Viên Thuật và Lưu Bị.

https://thuviensach.vn

Năm 198, Tào Tháo và Lưu Bị liên hợp đánh Lã Bố. Lã Bố bị vây ngặt ở thành Hạ Bì bèn sai sứ cầu cứu Trương Dương và Viên Thuật.

Viên Thuật không phát binh còn Trương Dương đã khởi binh cứu Lã Bố. Nhưng ông chưa kịp chi viện cho Từ châu thì bị thủ hạ là Dương Xú giết chết để hàng Tào Tháo. Không rõ năm đó Trương Dương bao nhiêu tuổi.

Thủ hạ của ông là Khuê Cố giết Xú báo thù cho ông. Tào Tháo thấy vậy bèn sai Sử Hoán mang quân đón đánh, giết Khuê Cố và thu hết thủ hạ của Trương Dương. Không lâu sau Lã Bố cũng bị Tào Tháo tiêu diệt.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 34: Sinh đôi - Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

Chờ mọi người lấy tốc độ nhanh như rùa lề mề đến núi, đã qua hơn một tháng, bụng của Vũ Văn Tiểu Tam cũng ngày càng rõ ràng.

Xuyên qua một mảnh rừng trúc xanh um tươi tốt, trong rừng côn trùng và chim hót kêu vang, chung quanh đều là chim chóc mà kiếp trước mà nàng chưa từng thấy qua. Tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam cũng không khỏi khá hơn, vẻ u sầu ly biệt cũng theo gió trong rừng này nhẹ tan thành mây khói.

"Thương Thương, chúng ta xuống đi dạo có được không?" Nàng nghĩ muốn đi xuống xem phong cảnh, hơn nữa đứng trên xe ngựa thì quá bất tiện.

Trên dung nhan như cánh hoa đào nâng lên một nụ cười nhạt: "Được!" Nàng nói gì, chính là cái đó.

Vững vàng xuống xe ngựa, quay đầu đập vào mắt là một cảnh tượng thiên nhiên rất mỹ lệ, cách đó không xa còn có một hồ nước trong vắt gợn sóng lăn tăn. Mấy tảng đá nằm ở bên bờ, bọt sóng nhẹ nhàng vỗ vào, chợt nhìn còn tưởng rằng đó là một bờ biển. . . . . .

"Thương Thương, nơi này thật là đẹp!" Nàng giống như một con chim sơn ca vui vẻ, ở giữa rừng bay múa.

Thế nhưng cõi lòng hắn lại đầy lo lắng nhìn bóng dáng sôi nổi của nàng: "Tam nhi, cẩn thận bụng của nàng!" Vội vàng đuổi theo kéo nàng lại, không để cho nàng chạy quá vui. Nha đầu này, cũng sắp làm mẫu thân rồi, còn không biết chạy chậm một chút!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời liếc mắt: "Thôi đi, lúc ở trên giường, sao không thấy chàng cẩn thận bụng của ta?"

Trong nháy mắt trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy ý vị lúng túng, ấp úng mở miệng: "Cái đó, cái đó. . . . . ." Nói xong ánh mắt phiêu dật xung quanh, gương mặt tuyệt mỹ khẽ ửng hồng.

Bộ dáng mỹ nhân thẹn thùng e lệ, khiến cho tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam hơi bị kìm hãm, một giọt nước miếng không đúng lúc chảy từ khóe môi xuống, hai mắt tỏa ra ánh sao: "Thương Thương, chàng thật đẹp trai!"

Lời này vừa nói ra, hai người đều cười một tiếng. L:ời này rất quen thuộc, để cho bọn họ cùng nhau nhớ lại từng việc đã trải qua. . . . . .

. . . . . .

Đám người Tiểu Nguyệt và Đình Vân, Liên Hoa đứng ở sau lưng bọn họ, nhìn hai người kề cận gắn bó bên nhau trên bãi cỏ bên hồ, liếc mắt nhìn nhau, đáy mắt đều là vẻ vui mừng và hạnh phúc, vương gia và vương phi cuối cùng đã ở cùng một chỗ với nhau.

Đình Vân nhìn Liên Hoa một chút, mở miệng: "Các ngươi cùng nhau đi dạo đi, ta đi giúp Liên Vụ một chút!" Trầm công tử nói huynh đệ thích, nên thối lui. Hắn cũng cảm thấy tình nghĩa huynh đệ rất quan trọng, cho nên. . . . . .

Mặc dù trong lòng không thoải mái, hắn cũng chỉ có thể thối lui.

Liên Hoa nhìn bóng lưng chán nản của hắn, thoáng đăm chiêu. . . . . .

Nhưng Tiểu Nguyệt tức giận nhìn bóng lưng của hắn, tức giận dậm chân. Đình Vân này, cứ như vậy không thích đợi cùng một chỗ với Tiểu Nguyệt nàng sao?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới càng thêm căm tức, quay đầu liền chạy về phía sâu trong rừng trúc. . . . . .

"Tiểu Nguyệt, chờ ta một chút!" Tâm tình Liên Hoa cũng cực kỳ phức tạp, Đình Vân rõ ràng đã thối lui, làm cho hắn không biết nên theo ai.

. . . . . .

Hơn bốn tháng sau. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cố gắng nâng cái bụng lớn như núi, gian nan di chuyển thân thể, mới vừa đi ra cửa phòng, mỗ nam liền vội vàng chạy từ phòng bếp đến: "Nương tử, làm sao nàng một mình đi ra, có chuyện gì trực tiếp gọi vi phu không được sao!" Nói xong ngay lập tức tiến lên đỡ nàng.

"Ta muốn ra ngoài ngắm phong cảnh, gọi chàng có thể gọi phong cảnh vào trong phòng sao?" Rất không khách khí liếc hắn một cái.

Môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở: "Vậy Thương Thương có thể ôm Tam nhi ra ngoài nhìn, hoặc là để cho bọn họ làm một gian phòng lớn hơn, dời những thứ đó vào trong phòng, thế nào cũng không nên để cho Tam nhi một mình chạy ra!"

Không còn nói gì tiếp, chỉ là nhìn cảnh đẹp trong rừng một chút, hiện nay đã là mùa xuân rồi, chưa tới hơn một tháng nữa chính là đầu mùa hè, đến lúc đó thì nàng đã tới cái thế giới này một năm rồi.

Chợt quay đầu nhìn hắn, nét mặt biểu lộ một nụ cười hạnh phúc: "Thương Thương, gặp được chàng, ta thật rất hạnh phúc!"

Bỗng nhiên nghe nàng nói như thế, hắn sửng sốt một chút, ngay sau đó trên dung nhan tuyệt mỹ nở rộ một nụ cười làm thiên địa thất sắc: "Gặp được nàng, không phải chính là hạnh phúc của ta sao!"

https://thuviensach.vn

"Được rồi, đừng nói nhiều nữa, hôm nay chàng nướng món gì thế?" Hắc hắc, đây mới là mục đích của nàng.

Gương mặt tuyệt mỹ bỗng cứng đờ, khóe miệng mơ hồ có chút co quắp, biết ngay là như thế mà: "Toàn bộ đều là món Tam nhi thích ăn!"

Nhắc tới cũng thật không dễ dàng, Hiên Viên Vô Thương là người thích sạch sẽ nghiêm trọng như vậy, lại mỗi ngày ra phòng khách, xuống phòng bếp, mạnh mẽ đến nỗi làm cho Vũ Văn Tiểu Tam thay đổi cách nhìn với hắn! Khó hiểu nhất là món ăn tên này nướng so với ngự trù còn ngon hơn nhiều!

Thương Thương nhà bọn họ, không chỉ lớn lên đẹp trai, còn là phu quân toàn năng, ha ha! Kiếm được đồ tốt rồi!

"Vương gia, đã tìm bà mụ tới rồi!" Liên Vụ cười tiến lên bẩm báo, gần đây tâm tình tốt nhất chính là hắn, nhìn cái tên Liên Hoa kia đuổi theo Tiểu Nguyệt. Đặc biệt sao, chơi thật vui!

Vũ Văn Tiểu Tam hoài nghi quay đầu: "Không phải còn chưa tới thời điểm sanh sao?" Mời bà mụ sớm như vậy làm cái gì? Có áp lực, thật có áp lực mà!

"Muốn chuẩn bị sẵn sàng thôi!" Đáy mắt tà mị như hoa đào xẹt qua một ý cười xảo trá như hồ ly, chờ tên nhóc phá phách kia ra đời, qua thêm một tháng nữa, hắn sẽ không cần phải cấm dục rồi, cho nên không giây phút nào là hắn không hy vọng tiểu tử kia nhanh lăn ra đây một chút!

"Ăn cơm, ăn cơm!" Liếc hắn một cái, thiệt là...chẳng lẽ không biết thật ra thì nàng rất sợ sinh đứa bé sao? Nghe nói vô cùng khổ sở, tên này lại có thể sớm như vậy đã gọi bà mụ tới hù dọa nàng, sao không chết luôn đi!

"Vương Gia, Đình Vũ cầu kiến!" Đúng lúc này, Đình Vân chạy tới, dùng vẻ mặt phức tạp nhìn Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt nam tử tuyệt mỹ khẽ cứng đờ: "Có chuyện thì để cho nàng nói với các ngươi, lát nữa truyền đạt lại cho Bổn vương!"

Nếu để cho Tam nhi hiểu lầm, dù hắn có hơn mười cái miệng cũng không thể giải thích rõ ràng!

"Dạ! Vương gia!" Đình Vân dứt lời liền xoay người muốn rời đi.

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam không bỏ qua khoảnh khắc mất tự nhiên trên mặt Hiên Viên Vô Thương! Mở miệng nói với bóng lưng của Đình Vân: "Đứng lại!"

Đình Vân ngừng bước chân lại một chút, quay đầu nhìn nàng: "Vương phi, còn có chuyện gì sao?"

Hiên Viên Vô Thương nhìn sắc mặt của nàng, đột nhiên trong lòng có chút hốt hoảng, Tam nhi sẽ không suy nghĩ nhiều chứ?

"Đình Vũ đó, là nam hay nữ?" Mặt đen mở miệng, bây giờ là người thì ai cũng nhìn ra được tâm tình nàng khó chịu!

"Hồi vương phi, Đình Vũ là cô gái duy nhất trong tứ đại ám vệ của chúng ta!" Hắn tự nhiên biết vương phi đang hoài nghi cái gì, cho nên liền đem thân phận của bọn họ nói ra, thủ hạ của vương gia đều là ám vệ, không còn thân phận gì khác.

Hiên Viên Vô Thương tán thưởng nhìn Đình Vân một cái, tiểu tử này không tệ, biết giúp mình giải vây!

"Ồ! Được rồi, biết!" Nghe câu trả lời của hắn, tuy là yên tâm một chút, nhưng lòng vẫn tràn đầy khó chịu. Tại sao bên cạnh Thương Thương đều là nam nhân, lại lưu một nữ nhân duy nhất đây?

Chẳng lẽ nữ nhân này có quan hệ bất thường gì với hắn sao?

https://thuviensach.vn

Đột nhiên hắn nắm hông của nàng: "Tam nhi, đừng nghĩ bậy, chỉ là một ám vệ thôi. Nếu Tam nhi không thích, Thương Thương đuổi nàng ta đi!"

Sắc mặt âm trầm nhìn hắn, cũng không phải là nàng không tin hắn, mà là trước lúc nàng gặp hắn, hắn đã hai mươi sáu tuổi rồi. Ở nơi cổ đại này, nam tử bình thường 18 tuổi là thành thân rồi, hắn làm sao đến nha đầu thông phòng cũng không có? Cho nên càng thêm hoài nghi!

"Chàng thành thật nói cho ta, trước khi gặp ta, chàng có quan hệ nam nữ bừa bãi hay không?" Bộ dáng mỗ nữ như mẫu dạ xoa, hung dữ nghiêm mặt lại nhìn hắn.

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, quan hệ nam nữ bừa bãi? Mất công nàng nghĩ ra, Hiên Viên Vô Thương hắn thoạt nhìn là hạng người như vậy sao? Tuy im lặng, nhưng vẫn đàng hoàng mở miệng: "Không có, người ta chỉ có một nữ nhân là Tam nhi thôi! Những nữ nhân khác đều rất ghê tởm!"

Lời này không sai, nếu đổi lại nữ nhân khác, đừng nói là quan hệ nam nữ bừa bãi, dù là để cho hắn nhận một cái hôn, hắn đều cảm thấy cực kỳ buồn nôn!

"Vậy thì tốt! Bất quá nếu để cho ta phát hiện chàng lừa ta, hừ hừ. . . . . ." Tràn đầy uy hiếp hừ lạnh hai tiếng.

"Tam nhi yên tâm, người ta sẽ không lừa gạt nàng!" Hắn bất đắc dĩ cười cười, vuốt mũi nhỏ nàng một cái.

Vì vậy, sắc mặt mỗ nữ liền hòa hoãn, nhưng cũng không lâu lắm, sắc mặt hoàn hoãn của nàng bỗng cứng lại. . . . . .

Bởi vì Đình Vân lại trở về rồi, mà bộ dáng còn ấp úng: "Vương gia!"

"Nói!" Trên gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy không vui, nếu Đình Vũ không muốn đi theo hắn nữa, hắn cũng chỉ có thể để cho nàng ta rời đi!

https://thuviensach.vn

"Đình Vũ nói, nói có một chuyện vô cùng quan trọng, nhất định phải tự mình nói với ngài!" Nói một hơi, rồi dùng dư quang khóe mắt nhìn sắc mặt âm trầm của vương phi một chút, đáy lòng sợ hãi.

"Nàng ta đang uy hiếp Bổn vương sao?" Giờ phút này giọng nói rất có từ tính mang theo lạnh lùng rét lạnh. Có quan trọng đến nỗi.....nhất định phải thấy hắn mới có thể nói sao? Rất tốt! Có lẽ là hắn đã quá dung túng nàng ta rồi!

Đính Vân lập tức quỳ một chân trên đất: "Vương Gia bớt giận! Thuộc hạ đoán Đình Vũ chỉ là nhất thời không đúng mực mới có thể như vậy, xin Vương Gia tha thứ cho nàng lần này!"

Giọng nói kia của vương gia, vừa nghe chính là động sát cơ, mà Đình Vũ là người đã đồng sanh cộng tử với năm người bọn hắn, hắn phải cầu tình giúp nàng!

"Nàng nguyện ý nói thì nói, không muốn nói liền rời đi. Sau này ngươi phái người tiếp nhận chuyện của Dạ Mị đế quốc đi." Nhàn nhạt nói xong, liền không nhìn hắn nữa.

Hắn không có nhiều tính nhẫn nại như vậy! Sự kiên nhẫn của hắn chỉ đối với một mình Tam nhi, những người khác không cần bàn nữa!

"Dạ! Thuộc hạ thay mặt Đình Vũ tạ ơn Vương Gia không giết!" Đình Vân nói xong lau mồ hôi lạnh trên trán, hắn biết Vương Gia nhất định sẽ tức giận. Lúc Đình Vũ nói hắn đi đến chuyển đạt những lời này, hắn đã không đồng ý, nhưng Đình Vũ thiếu chút nữa quỳ xuống cầu xin hắn, hắn mới đến nói .

"Đợi chút, ngươi nói cho nàng ta biết, nếu nàng vẫn khăng khăng một mực như vậy nữa, Bổn vương sẽ vì nàng tìm một mối hôn sự tốt!" Giọng nói tà mị vang lên, nhàn nhạt mở miệng về phía bóng lưng của Đình Vân, đáy mắt rõ ràng đều là vẻ không kiên nhẫn và thất vọng nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

"Dạ! Thuộc hạ lĩnh mệnh!" Đình Vân nói xong liền lui ra ngoài thật nhanh, hắn chỉ có thể hi vọng Đình Vũ thức thời một chút, nếu không thì. . . . . Aizzz!

Lần này Vũ Văn Tiểu Tam đã hiểu, tình cảm này là thần nữ có lòng, Tương Vương Vô Mộng(1)!

Quay đầu tức giận nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút: "Ai bảo chàng đẹp trai như vậy làm gì! Nếu không chữa khỏi mấy vết thương đó thì tốt biết bao! An toàn!"

Kiếp trước nàng vẫn cho là, tìm bạn trai nên tìm đẹp trai, mang đi ra ngoài có thể diện. Tìm chồng nên tìm khó coi, ở nhà an toàn!

Khi nàng xuyên không, bạn trai rất tuấn tú không sai, thế nhưng bạn trai dường như muốn thăng cấp làm chồng rồi!

Nghe lời của nàng..., hắn thấy buồn cười! Không nghĩ tới nha đầu này còn có loại ý nghĩ này, không phải nàng rất thích mỹ nam tử sao? Nghĩ tới không hề rối rắm cái vấn đề này nữa, nói tới chuyện mình quan tâm nhất hiện nay: "Tam nhi, sau khi sinh bảo bảo ra, chúng ta thành thân có được không?"

"Không được!" Bây giờ nàng cảm thấy nàng cần suy tính lại, nếu sau khi thành thân, tên này ỷ vào gương mặt đẹp trai đi ra ngoài làm loạn thì làm thế nào?

"Tại sao? Nàng cũng đã sớm nói sẽ cho người ta danh phận mà!" Ngày đó ở quán trọ nàng đã nói, đợi nàng hưu Hiên Viên Ngạo, thì sẽ cho hắn danh phận.

"Nhưng mà bây giờ ta lại hối hận rồi!" Nghiêng đầu vừa nhìn, khóe môi cũng không tự giác nâng lên một chút ý cười.

https://thuviensach.vn

"Tại sao!" Trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy buồn bã: "Tam nhi thay lòng? Tam nhi không yêu ta rồi sao!"

Trong lòng càng thêm tức giận không dứt, đang tốt lành làm sao lại không chịu gả cho hắn chứ? "Tam nhi, nàng không gả cho ta, bảo bảo sẽ biến thành con hoang đấy!"

Ách. . . . . Cái vấn đề này rất nghiêm túc, mỗ nữ lâm vào suy tư. . . . . .

Nhìn nàng bắt đầu suy tính, trên dung nhan như cánh hoa đào nở rộ một nụ cười lúm đồng tiền tuyệt mỹ, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy gian trá giống như hồ ly!

Nhưng vẫn chưa cười thoải mái, đã nghe thấy vậy tiểu nữ nhân cực kỳ đắc ý mở miệng: "Không có việc gì, còn có rất nhiều người đứng xếp hàng muốn làm cha đứa bé này!"

Lần này sắc mặt của hắn trong nháy mắt liền rối rắm: "Nhưng là những người kia đều không phải là cha ruột!" Môi mỏng như hoa anh đào mím chặt, rõ ràng rất không vui.

Chợt mỗ nữ biến sắc: "Thương Thương, ta cảm thấy có hơi khó chịu!"

Hắn vội vàng đỡ nàng nhìn lên nhìn xuống đánh giá: "Làm sao vậy?" Trong nháy mắt trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy nóng nảy, nhìn bộ dáng của nàng không giống như là phản ứng tâm lý đơn giản.

Tiếp theo lại thấy chân càng mềm nhũn, cực kỳ khó chịu, bụng lại thêm một hồi đau nhức kịch liệt, trong nháy mắt mặt đầy hốt hoảng quay đầu: "Thương Thương, ta không phải muốn sinh chứ! A. . . . . Thật là đau. . . . ."

Hắn vội vàng ôm lấy nàng, điên cuồng hét lên phía ngoài cửa: "Nhanh lên gọi bà mụ tới cho Bổn vương!" Gào xong liền ôm nàng vào trong

https://thuviensach.vn

phòng, đặt lên giường. . . . . .

Chú thích:

(1) Thần nữ có lòng, Tương Vương vô mộng: nguyên câu là thần nữ hữu tâm, Tương Vương vô mộng. Đây là một điển tích, truyện kể rằng thời Chiến quốc, thần nữ của Vu Sơn ngầm ái mộ Sở Tương Vương, nên lén xuống phàm trần gặp gỡ. Tương Vương vừa thấy liền say mê, nhưng tiên phàm cách trở, khi Tương Vương về cung vẫn nhớ nhung thần nữ không quên. Thần nữ vì hóa giải tương tư của Tương Vương, đã vào giấc mộng cùng ngài kết hợp, tặng ngài ngọc bội ly biệt. Sau đó Tương Vương lại đến Vu Sơn thăm giai nhân, thần nữ hiện ra và nói tiền duyên đã hết, mong Tương Vương chuyên tâm vào xã tắc, nàng từ biệt rồi quay về thiên đình.

Liên Vụ vừa nghe thấy âm thanh gào to này, vội vàng mở miệng: "Dạ!" Rồi sau đó nhanh chóng đi mang bà mụ tới đây, thật may là hôm nay đã mời bà mụ tới, nếu không hậu quả thật khôn lường!

"Thương Thương, thật là đau, ta rất đau. . . . . ." Lần đầu tiên sinh con, nàng hoàn toàn không chịu nổi loại khổ sở này, chỉ một lúc mà mồ hôi đã thấm ướt tóc. . . . . .

Hắn đứng ở bên giường, nắm thật chặt tay của nàng: "Đừng sợ, là tại ta! Là tại ta!" Nhìn nàng đau đến sắc mặt tái nhợt, tim hắn giống như bị đao cắt!

Điên cuồng hét lên về phía ngoài cửa: "Sao bà mụ còn chưa tới? Trễ một bước nữa, bổn vương sẽ giết bà ta ngay!"

"Đến rồi! Đến rồi!" Một phụ nhân mập mạp chạy vào, không nhanh không chậm quay đầu, mở miệng về người phía ngoài cửa "Nhanh đi nấu nước nóng, tìm nha đầu tới trợ giúp!"

Thốt ra lời này xong, Liên Vụ như một trận gió quét đi nấu nước nóng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt vội vàng chạy vào, đứng ở một bên: "Bà mụ, ta cần làm cái gì?"

"Ngươi cái gì đều không cần làm, đợi ta muốn cái gì, ngươi lấy cái đó tới cho ta là được!" Nói xong chậm rãi đi tới giường đối diện, trong miệng vẫn còn lầm bầm cằn nhằn "Không phải chỉ sinh con thôi ư, gấp gáp như vậy làm cái gì? Có lão thân ở đây, bảo đảm mẹ con không việc có gì!"

Bà được công nhận là bà mụ tốt nhất Dạ Mị đế quốc này, đỡ đẻ vô số, tự nhiên không coi những chuyện này vào đâu, nhưng. . . . . .

"Nếu ngươi vẫn còn chậm chạp như vậy, có tin Bổn vương sẽ giết chết ngươi ngay lập tức không?" Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, bên trong đều là sát ý nồng đậm.

Toàn thân bà mụ run lên, không hiểu vì sao lại có khí lạnh khắp người, suýt nữa bị sợ đến ngất đi, vội vàng bước nhanh đến phía trước, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút : "Vị công tử này, hay là ngài đi ra ngoài trước đi. Nữ nhân sanh con, nam nhân không thích hợp ở nơi này!"

Mặc dù nói không biết vì sao nam tử trước mắt lại tự xưng"Bổn vương", nhưng lời nên nói vẫn phải nói!

"Có cái gì không thích hợp! Nếu còn nói nhảm nữa, bổn vương bảo đảm ngươi sẽ không thấy được mặt trời ngày mai đâu!" Hắn liếc bà ta một cái, trong mắt tràn đầy cảnh cáo.

Bà mụ này run lên, cũng không dám nói nhiều nữa, vội vàng ngồi ở bên giường, mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Phu nhân, không nên gấp gáp, đừng hoảng hốt, từ từ đi. Đúng, chính là như vậy. . . . . ."

"A, đau quá. . . . . đau quá. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam nằm ở trên giường điên cuồng lắc đầu, nếu biết sinh con đau thế này, đánh chết nàng cũng không sinh!

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, đừng sợ, đừng sợ, Thương Thương ở đây! Không có chuyện gì, không có chuyện gì. . . . . ." Hắn đã là sợ đến mất bình tình, nhìn bộ dáng của nàng, giống như muốn rời khỏi hắn .

"Dùng sức! Đúng, dùng sức. . . . . Phu nhân, cố gắng lên, tiểu thiếu gia sẽ lập tức đi ra, dùng sức, dùng sức. . . . . ." Bà mụ này ngoảnh mặt làm ngơ đối với lời nói hai người bọn họ. Nữ nhân sinh con, vốn chính là đi quỷ môn quan một lần, đau đớn là chắc chắn phải có, có gì cần ngạc nhiên đâu!

"A. . . . . Đau. . . . . ." Một tiếng kêu vô cùng thê thảm, Tiểu Nguyệt ở một bên cũng gấp đến chảy nước mắt.

"Lấy một tấm vải tới!" Bà mụ cũng không quay đầu lại phân phó.

Tiểu Nguyệt lập tức tìm được một miếng vải sạch sẽ đưa cho bà ta, bà ta lấy miếng vải, vo tròn rồi bỏ vào trong miệng Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Lại làm cho Hiên Viên Vô Thương quýnh lên, đỏ mắt quay đầu: "Ngươi làm gì đấy?" Tại sao muốn chận miệng Tam nhi? Chẳng lẽ lão thái bà đáng chết dám ghét bỏ Tam nhi làm ầm ĩ đến bà ta sao?

"Lão thân sợ nàng cắn bị thương mình! Đúng, đúng, hít sâu, dùng sức, dùng sức. . . . . ." Bà cũng biết, nam nhân đi vào chính là phiền toái, cái gì cũng không hiểu, còn thích hỏi lung tung này kia!

"Ưmh. . . . . Ưmh. . . . . ." Nàng nói không ra lời, cũng đã đau đến cả người đều là mồ hôi, môi đỏ mọng tái nhợt không có một chút huyết sắc.

Hắn nắm thật chặt tay của nàng: "Tam nhi, Tam nhi, không phải sợ! Thương Thương ở đây, Thương Thương ở đây! Sẽ không có chuyện gì đâu!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Liên Vụ dùng củi đốt cộng thêm nội lực, sau khi nấu xong mấy bồn nước ấm liền đưa vào, h lo lắng ở ngoài cửa đi tới đi lui, tiểu thế tử hoặc là tiểu quận chúa ra đời, hắn làm sao có thể không kích động đây!

So với đứa bé của mình ra đời, sóng lòng của bọn hắn còn muốn sôi sục hơn!

Đình Vân một bộ dáng lãnh khốc đứng ở một bên, vẻ mặt Liên Hoa lạnh nhạt đứng đó, nhưng nội tâm hai người đều vô cùng rối rắm!

Hai canh giờ đã qua, mà một chút động tĩnh cũng không có, bọn họ cũng không khỏi lo lắng. . . . . .

Đình Vân nhìn Liên Vụ đi tới đi lui, thật sự là đứng không yên, cũng đi theo hắn cùng đi tới đi tới, lưu lại một mình Liên Hoa, mặt lạnh nhạt nhìn bóng dáng lo lắng của bọn họ. . . . . Cắn răng, thật ra thì trong lòng của hắn cũng rất lo lắng. . . . . .

. . . . . .

"Mau mau, lấy miếng vải trong miệng nàng xuống!" Bà mụ phân phó về phía Hiên Viên Vô Thương.

Nam tử tuyệt mỹ quay mặt sang, hung hăng nhìn bà ta chằm chằm: "Lấy xuống Tam nhi tự cắn mình thì làm thế nào?"

"Ai nha!" Bà mụ vội vàng đưa tay lấy xuống miếng vải, ném sang một bên "Hiện tại phải để cho nàng kêu lên, nếu còn kiềm nén tiếng của nàng thì càng thêm khó khăn!" Nam nhân ở chỗ này thật phiền toái!

Nhưng bây giờ Vũ Văn Tiểu Tam đã không còn hơi sức kêu gào, sắc mặt tái nhợt quay đầu nhìn, nước mắt đã hiện đầy gương mặt: "Thương Thương, ta cảm thấy….ta không chịu nổi nữa!"

https://thuviensach.vn

"Không được nói bậy, Tam nhi, nàng chịu được mà! Nàng nhất định chịu được! Người ta còn phải đi du sơn ngoạn thủy với nàng, bảo bảo còn chờ gọi chúng ta là phụ thân và mẫu thân nữa. Tam nhi, nàng nhất định chịu đựng được!" Hắn vội vàng an ủi nàng, mình lại suýt nữa bị dọa sợ đến khóc lên.

Nghe lời của hắn, trên mặt của nàng xuất hiện mẫu tính chói lọi nồng đậm, nhìn nóc giường, cắn răng: "Ừm! Ta nhất định chịu được!"

Nghĩ tới càng thêm dùng sức. . . . . .

"Nhân sâm, nhanh cho nàng ngậm nhân sâm!" Thai đầu luôn có chút khó khăn, vị phu nhân này đã không còn bao nhiêu khí lực rồi.

Tiểu Nguyệt khẩn trương đi lên phía trước, đem miếng nhân sâm đã chuẩn bị trước đó bỏ vào trong miệng Vũ Văn Tiểu Tam, miệng ngậm nhân sâm, lại có thêm không ít hơi sức. . . . . Một tiếng kêu thảm thiết lần nữa vang lên. . . . . .

Lòng hắn đau như cắt, nhìn bộ dáng đau đớn khó nhịn của nàng: "Tam nhi, chúng ta không sinh nữa có được hay không? Không sinh nữa!" Nói xong quay đầu, nhanh chóng lắc đầu với bà mụ: "Không sinh, chúng ta không sinh nữa!"

Một vệt đen xuất hiện sau ót bà mụ, nhìn vẻ mặt nghiêm túc nói "Không sinh nữa" của nam tử tuyệt mỹ, giật giật khóe miệng, sinh con mà hắn nói không sinh nữa là không sinh nữa sao?

Vũ Văn Tiểu Tam đau muốn chết, nghe câu này của hắn, không nhịn được cười ra tiếng, người này thật là!

Cũng ngay lúc đó, bà mụ vui mừng mở miệng: "Phu nhân, dùng chút lực nữa, đầu của đứa bé đã ra rồi!"

https://thuviensach.vn

Những lời này, làm cho Vũ Văn Tiểu Tam có động lực vô hạn, nàng hung hăng bắt lấy tay của Hiên Viên Vô Thương, nắm đến tay của hắn chảy máu, lại dùng thêm lực. . . . . .

"Sinh rồi! Sinh rồi! Chúc mừng phu nhân, là một tiểu tử mập mạp!" Bà mụ này nói xong bồng đứa bé lên cao, chuẩn bị vung một cái tát lên mông của nó!

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe là một nam hài, nhất thời có chút mất hứng, rất khó chịu quay đầu lại, đã nhìn thấy bà mụ này nâng lên tay, rống giận về phía bà ta: "Ngươi làm gì đấy?" Lại muốn đánh đứa bé của hắn và Tam nhi, chán sống sao? Dù là bé trai, cũng không tới phiên bà ta đánh?

Bà mụ này liếc hắn một cái, vẫn hung hăng đánh một cái tát lên mông của đứa bé kia, một tiếng khóc vang dội của trẻ con vang lên. . . . . .

Một giây sau, đứa bé kia đã đến trong ngực Hiên Viên Vô Thương, mặt đầy tức giận nhìn bà mụ này , một tay bóp trên cổ bà ta. . . . . .

"Thương Thương, đừng. . . . . ." Cô gái nằm ở trên giường nhẹ nhàng lên tiếng ngăn lại.

Hắn quay đầu nhìn nàng, mặt xúc động phẫn nộ mở miệng: "Lão thái bà đáng chết này lại dám đánh nhi tử của ta! Ta sao có thể không bóp chết bà ta!"

Cổ bà mụ bị bóp trong tay người ta, sợ đến suýt nữa ngất đi, run rẩy mở miệng: "Vị công tử này, đứa bé nào mới ra đời đều phải đánh, xem khóc hay không khóc thì biết rõ có khỏe mạnh hay không!"

Hắn hoài nghi nhìn bà ta một cái: "Có thật không?"

"Thật!" Bà mụ vội vàng gật đầu!

https://thuviensach.vn

Nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam và Tiểu Nguyệt cũng là vẻ mặt đồng ý, lúng túng rút tay về: "Là bổn vương hiểu lầm!"

Đang lúc tất cả mọi người thở ra một hơi, sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam biến đổi, lại hét thảm lên: "A. . . . . Đau. . . . . ."

Lúc đó, Hiên Viên Vô Thương bị dọa đến suýt nữa đem con ném ra ngoài! Vội vàng thả đứa bé vào trong tay Tiểu Nguyệt: "Tam nhi sao vậy?"

Bà mụ này vừa nhìn, sờ sờ bụng của nàng: "Không tốt, bên trong còn một đứa nữa! Phu nhân, dùng sức. . . . . dùng sức. . . . . ."

Mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy ai oán nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Đều tại chàng, tên khốn kiếp này!"

"A. . . . . Cứu mạng, thật là đau! A. . . . . Hiên Viên Vô Thương, chàng là tên khốn kiếp, chàng là cầm thú, lão nương muốn giết chàng, a. . . . . ." Nàng phát hiện những lúc mắng như vậy, cảm giác thoải mái hơn nhiều!

"Đúng..đúng...đúng, người ta khốn kiếp, người ta là cầm thú!" Chỉ cần nàng không có việc gì, mắng hắn thế nào đều được!

. . . . . .

Đám người Liên Vụ nghe nói đã sinh, vui mừng suýt nữa bay lên, đang suy nghĩ có nên đi vào hay không, thì nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của vương phi lần nữa truyền đến, vì vậy lại lần nữa lọt vào trong rối rắm. . . . . .

Cùng hai người Đình Vân ở tại cửa tiếp tục đi tới đi lui. . . . . .

Liên Hoa vốn đã gấp đến độ sắp chết, lại thấy hai người kia ở trước mặt mình đi tới đi lui, càng thêm tức giận không dứt, rất bất mãn mở miệng: "Hai người các ngươi đi đủ chưa!" Đi đến lòng hắn cũng run lên theo!

https://thuviensach.vn

Ai ngờ hai người đồng thời quay đầu, thưởng cho hắn một cái liếc mắt: "Chưa đủ!" Nói xong tiếp đi tới đi lui. . . . .

Liên Hoa liếc mắt, thử đi theo mấy bước, quả thật cảm giác buồn bực ở đáy lòng có chút hóa giải, vì vậy đi theo hai người bọn họ, cùng đi tới đi lui. . . . . .

Vì vậy ở cửa liền xuất hiện ba người nhất trí trong hành động, nhất trí tư thế, bóng dáng càng không ngừng đi tới đi lui. . . . . .

Đi thẳng đến khi mặt trời lặn về phía tây, rốt cuộc có một tiếng trẻ con khóc vang lên từ bên trong nhà. . . . . .

Đám người Đình Vân cuối cùng thở ra một hơi! Aizz, không ngờ sinh con lại là một việc gian nan như vậy!

Nghĩ tới bọn hắn một lần lại có được tới hai vị tiểu chủ tử, tâm tình của bọn hắn cực tốt!

. . . . . .

Nhưng sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương càng khó coi hơn rồi, lại có thể có thêm một nhi tử! Đồ ranh con! Tức chết hắn rồi!

Bà mụ đỡ đẻ xong, thở phào nhẹ nhõm, giao đứa bé vào trong tay của bọn họ, xoa xoa cái trán đã đổ đầy mồ hôi. Thật ra thì mồ hôi này đều là do bị công tử anh tuấn này hù dọa!

"Chúc mừng công tử và phu nhân đã sinh được quý tử, lão thân chúc gia đình các người xum họp vui vẻ, hạnh phúc mỹ mãn!" Đây chính là đòi tiền mừng rồi, vị công tử này và phu nhân, thậm chí là hạ nhân xem ra cũng là khí vũ bất phàm, tuyệt đối không phải là người nhà bình thường. Nhưng ở bên trong nơi này đều là nhà tranh, cho nên ở bên trong lòng của bà cũng có chút không nắm chắc, không biết có thể có được bao nhiêu tiền!

https://thuviensach.vn

Bạc đỡ đẻ là mười hai, nếu là sinh đôi, chính là ba mươi lượng. Bình thường những gia đình có tiền cũng sẽ cho chút tiền mừng, cho nên bà tuy không chắc gia đình này có tiền hay không, nhưng vẫn muốn thử thương lượng một lần!

Tuy nói sinh hai đứa con trai, Hiên Viên Vô Thương có chút không vui mừng. Nhưng vừa nghe bà ta nói như thế, tâm tình ngược lại cực tốt, gia đình bọn họ một nhà bốn người nhất định sẽ gia đình xum họp vui vẻ, hạnh phúc mỹ mãn!

"Ừm! Đi ra ngoài lấy tiền mừng đi!" Nhàn nhạt nói một tiếng, rồi không để ý tới bà ta nữa.

Giờ phút này Vũ Văn Tiểu Tam mệt mỏi nên đã hôn mê bất tỉnh, hắn vươn tay đắp kín mền cho nàng, rất không quen ôm hai đứa bé ngồi ở bên giường của nàng. Xem đứa bé một chút, nhìn lại nữ nhân nằm ở trên giường, sau đó lại xem đứa bé một chút, rồi lại nhìn nữ nhân trên giường một chút, hạnh phúc làm hắn suýt nữa rơi lệ. . . . . .

Bà mụ này bước ra cửa, đối diện với ánh mắt nóng bỏng của ba tên nam nhân, mặt mo bỗng cứng đờ, rồi sau đó hơi ửng hồng. Ba vị công tử này mặc dù không có bộ dáng xinh đẹp bằng chủ tử của ba người bọn họ, nhưng cũng là mỹ nam tử thượng đẳng. Nhìn. . . . . nhìn bà ta như vậy, chẳng lẽ là bởi vì bà ta còn trẻ chưa già, vẫn còn thướt tha thùy mị sao?

"Thật là rất cảm tạ người!" Liên Vụ tiến lên kích động nắm tay của bà ta.

Bà mụ này vui mừng suýt nữa bay lên, rất xin lỗi mở miệng: "Đây đều là chuyện người ta phải làm!" Vị công tử anh tuấn này như vậy, lại nhiệt tình như thế, nhưng trong nhà bà ta đã có phu quân, còn có một nữ nhi, vậy phải làm sao bây giờ ....!

Người ta? Khóe miệng ba người đều không hẹn mà cùng kéo ra, Liên Vụ vội vàng rút tay của mình về, đùa gì thế!

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, nên cho người tiền mừng đúng không?" Liên Vụ nói sang chuyện khác.

Sắc mặt vui mừng của bà mụ này trong nháy mắt cứng đờ, không phải mấy người này không có tiền cho, nên mới nhìn bà ta như vậy chứ? Lúc này có chút phòng bị mở miệng: "Đúng! Nếu không có tiền mừng, tiền đỡ đẻ cũng phải cho! Hơn nữa công tử nhà các ngươi cũng nói để lão thân ra ngoài lấy tiền mừng."

Liên Hoa vừa nghe, không chút do dự móc một vạn lượng ngân phiếu từ trong lòng ra, đưa cho bà ta. Hắn xử lý buôn bán cho vương gia, tự nhiên biết giá cả đỡ đẻ, nhưng tiểu thế tử của bọn họ ra đời, mà vừa sinh đã được 2 đứa, sao hắn có thể không hào phóng đây!

Bà mụ này cho là một trăm lượng, cho nên không để ý lắm liền nhận lấy. Bà ta đỡ đẻ mười mấy năm qua, tiền thưởng nhận được một trăm lượng ngân phiếu vô số lần, mặc dù không nhiều lắm nhưng cũng được bốn năm lần rồi, hôm nay cũng không thấy có gì mới mẻ.

Nhưng, sau khi nhận lấy, ánh mắt đảo qua trên mấy tờ ngân phiếu, chợt thấy rõ giá trị ở mặt trên. Hai mắt trợn to, chân mềm nhũn trực tiếp ngồi liệt trên mặt đất. . . . . Một vạn lượng! Lại là một vạn lượng! Chuyện này. . . . . Chuyện này. . . . . Đây là có tiền đến trình độ nào rồi hả!

Đình Vân một bộ bộ dáng lãnh khốc nhìn bà ta ngồi dưới đất, có chút buồn bực gãi đầu: "Không đủ sao?" Suy nghĩ một chút thấy cũng đúng, thân phận của tiểu thế tử là cao quý cỡ nào, hơn nữa còn là một tiểu thế tử còn cộng thêm một tiểu công tử! Tự nhiên phải cho thêm nhiều chút tiền chứ!

Nghĩ tới liền móc ra một vạn lượng tiền lương tháng của hắn chưa dùng hết, đưa cho bà ta "Hiện tại đủ chưa?"

https://thuviensach.vn

Bà mụ này trợn to mắt, vẻ mặt không dám tin, nhìn lên mấy người trước mặt này, bất tri bất giác nhận lấy bạc, sau đó ngắt một cái trên đùi mình, sau khi xác định mình không có nằm mơ, suýt nữa kích động đến chảy nước mắt!

Bà ta phát tài! Bà ta phát tài! Dù là đi hoàng cung đỡ đẻ hoàng tử cũng chỉ có ngàn lượng thôi? Hôm nay bà ta thế nhưng được hai vạn lượng! Bà ta đây là cái vận may gì chứ ....!

Nhìn bà ta vẫn ngồi bất động, Đình Vân buồn bực gãi đầu lần nữa: "Còn chưa đủ sao?" Thật ra thì chính hắn cũng cảm thấy không đủ, nhưng tiền lương tháng này của hắn còn chưa có! Tháng sau ngày mai mới phát!

"Đủ rồi! Đủ rồi!" Bà mụ này hạnh phúc suýt nữa bay lên, vội vàng từ dưới đất đứng lên, thật nhanh gật đầu "Đủ rồi! Đủ rồi!"

Chợt, bên trong nhà truyền đến giọng nói rất có từ tính của nam tử: "Vẫn còn ở cửa ồn ào cái gì, cho bà ta mười vạn lượng đi!" Nếu ầm ĩ đến Tam nhi đang ngủ thì phải làm thế nào?

"Dạ! Vương Gia!" Liên Hoa cung kính đáp một tiếng, sau đó lại lấy ra tám vạn lượng, đưa cho bà mụ này, vương gia so với bọn hắn càng hào phóng hơn!

Bà mụ này gian nan nuốt một ngụm nước miếng, quá vui mừng nên đã trực tiếp hôn mê!

Liên Vụ bấm bấm huyệt nhân trung của bà ta, bà mụ này vừa tỉnh, mới biết đây không phải là mộng, nhanh chóng cầm tiền cất vào trong ngực, nghĩ tới người nọ mới vừa rồi xưng nam tử bên trong là "Vương Gia" , mà bộ dáng nam tử kia lại đẹp như thế, chẳng lẽ là vị Hi Vương gia giàu nhất thiên hạ đã ẩn cư sao? Vận khí của bà ta thật sự là quá tốt rồi!

https://thuviensach.vn

Mắt sắc Liên Hoa chợt lóe, có vẻ đăm chiêu nhìn bà mụ: "Sau này không được tự tiện bước vào rừng Tử Trúc, nếu không...giết không tha, hiểu không?"

Rừng Tử Trúc là nơi ở của Vương Gia, có"Vệ Miện Quyền" - tức là có thể ở chỗ này giết chết bất luận kẻ nào, nhưng không cần chịu chế tài của pháp luật.

Bà mụ gật đầu một cái, trong lòng chỉ nghĩ mình đã phát tài, nơi nào để ý được những thứ này, vui sướng hài lòng bọc tiền lại rồi rời đi. . . . . .

Nghe nói, một ngày này, bà mụ nổi danh nhất Dạ Mị đế quốc điên rồi, cứ nắm người trên đường nói mình đã phát tài! Bất quá chỉ điên mấy ngày đã khỏe lại!

Về sau nhà bọn họ dựng lên một tòa nhà, chi phí ăn mặc cũng khác với người nhà bình thường, mà phu quân của bà ta cũng đã trở thành viên ngoại số một số hai trong trấn!

. . . . . .

Vì vậy rất nhiều người bắt đầu thăm dò nguồn gốc số tiền kia, nhưng bà mụ này sống chết không nói. Rốt cuộc có một ngày có người nói là đã từng nhìn thấy bà mụ này đi từ rừng Tử Trúc ra, vì vậy không ngừng có kẻ muốn đi vào cướp tiền, nhưng không có một ai có thể sống sót ra ngoài!

Còn có người đi đốt lửa, cuối cùng lửa kia không cháy bao lâu liền tắt, còn cả nhà người phóng hỏa thì từng người lần lượt vùi thân trong biển lửa! Đến đây mọi người mới từ bỏ, không hề ôm lấy ảo tưởng nữa!

Đặc biệt là ở Dạ Mị đế quốc, Tam vương tử lên ngôi, nói Nhiếp Chính vương ẩn cư ở sau rừng Tử Trúc. Dạ Mị đế quốc càng thêm không có ai còn dám động đến rừng Tử Trúc kia nữa!

https://thuviensach.vn

Nói giỡn, người nào không biết thực lực của điện hạ nhiếp chính vương? Dù đắc tội quân vương cũng đừng đi đắc tội nhiếp chính vương! Hơn nữa vào cuộc chiến ngũ quốc lần trước, một thân phận khác của nhiếp chính vương đã ra ngoài ánh sáng, đó là hi Vương Gia của Hiên Viên đế quốc!

Cả thiên hạ đều biết Hi vương gia Hiên Viên Vô Thương, đắc tội người của hắn không có một người nào có kết quả tốt hết, tự nhiên cũng làm cho người trong cả thiên hạ cũng sinh lòng kiêng kỵ! Cướp tài của Hi vương gia, đầu treo ở trên cổ sợ là không giữ được!

. . . . . .

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, được Hiên Viên Vô Thương phục vụ uống một chén cháo tổ yến, liền nằm ở trên giường, sắc mặt vẫn tương đối tái nhợt: "Thương Thương, bảo bảo đâu?"

Lời này vừa rơi xuống, Tiểu Nguyệt và Liên Hoa cùng nhau ôm lấy bảo bảo. Mặt Đình Vân và Liên Vụ đầy ghen tỵ nhìn bóng lưng Liên Hoa, cũng bởi vì Liên Hoa so với bọn hắn trầm ổn hơn một chút, ôm hài tử cũng ổn thỏa hơn một chút, cho nên Vương Gia liền giao tiểu công tử cho hắn ôm, để cho hai người bọn họ ở chỗ này giương mắt nhìn! Thật là tức chết bọn họ mà!

Hai đứa bé kia, một là dùng tã lót màu đỏ bọc, một là dùng tã lót màu xanh dương bọc.

Tiểu Nguyệt đặt đứa bé trong ngực vào bên cạnh tiểu thư, vui mừng mở miệng: "Tiểu thư, dùng tả lót màu đỏ bao lấy chính là ca ca! Nhìn kìa, dáng dấp của nó giống vương gia nhiều hơn!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn, quả thật là rất giống! Khóe mắt cũng có một nốt ruồi giọt lệ nho nhỏ, hình dáng là giống nhau như đúc, đôi mắt đào hoa càng thêm độc nhất vô nhị! Gương mặt bởi vì còn nhỏ nên không nhìn ra hình dáng cụ thể!

https://thuviensach.vn

Vì vậy sắc mặt tái xanh của nàng liền tối đen, tại sao nàng tân tân khổ khổ sinh một trận, lại có thể giống Hiên Viên Vô Thương như vậy? Đây có phải là con trai của nàng không hả?

Hiên Viên Vô Thương vừa nhìn sắc mặt nàng không đúng, cũng biết nàng đang suy nghĩ cái gì, vội vàng nhận lấy đứa bé trong tay Liên Hoa: "Nhìn này, dáng dấp đứa bé này xinh đẹp như Tam nhi!"

Quả thật, cái miệng nhỏ nhắn hồng hào này và mặt mày, giống Vũ Văn Tiểu Tam như từ một cái khuôn đúc ra! Vì vậy tâm tình mỗ nữ trong nháy mắt thăng bằng, tiếp. . . . . Vui sướng hài lòng ôm chặt đứa bé Tiểu Nguyệt đưa cho nàng: "Ta vẫn tương đối thích ca ca hơn!"

Gì? Thích ca ca? Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn nàng, vậy tại sao nhìn thấy thế tử thì bộ dạng giống như mất hứng? Ngược lại nhìn thấy tiểu công tử thì cực kỳ vui vẻ chứ?

Hiên Viên Vô Thương lại thích đứa nhỏ hơn, bởi vì dáng dấp đệ đệ lớn lên giống như Tam nhi. Nghe nha đầu này vừa nói như thế, cũng biết nàng nghĩ giống bản thân như đúc! Khóe môi như hoa anh đào không tự chủ nâng lên một nụ cười khẽ. . . . . .

Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, muốn đặt câu hỏi, nhưng nàng còn chưa kịp mở miệng, tiểu thư nhà bọn họ lại tự mình nói. . . . . .

"Bởi vì ca ca và Thương Thương lớn lên giống nhau!" Nàng cũng không thể thích đứa bé có dáng dấp giống như mình được, cảm giác rất kỳ cục! Mặc dù nàng là rất thích bản thân mình, không sai. . . . . .

"Nhưng tiểu thư, vậy lúc nãy người nhìn thấy thế tử, sao lại có bộ dáng mất hứng" Tiểu Nguyệt cực kỳ im lặng.

"Đó là bởi vì lúc nãy trong lòng ta không thăng bằng!" Tại sao nàng tân tân khổ khổ sinh một trận, dáng dấp đứa bé và bản thân không giống chứ?

https://thuviensach.vn

Tuy nói thời điểm "Cái đó" , "Cái đó" là hắn cố gắng. Nhưng lúc sinh con, là nàng thật vất vả mới hoàn thành xong công trình, có đúng hay không?

Sau ót mọi người xuất hiện một đám vạch đen chỉnh tề, bọn họ đã sớm nên quen thuộc tính tình của nàng chứ!

"Tam nhi, nàng nói chúng ta đặt tên cho đứa bé là gì?" Hắn nói sang chuyện khác, hỏi một vấn đề rất nghiêm túc. Trong lòng lần nữa than thở, nếu sinh nữ nhi thì tốt rồi, nhưng lại là hai tên ranh con chết tiệt!

"Nhủ danh kêu là Bảo Bảo và Bối Bối!" Kiếp trước có rất nhiều cha mẹ đặt tên cho đứa bé như vậy, nàng nghĩ vẫn nên noi theo một phen. Nhưng suy nghĩ một chút dòng họ bọn hắn, Hiên Viên Bảo và Hiên Viên Bối hình như có chút kỳ quái, cho nên nàng liền lui một bước đổi thành nhủ danh.

Bảo bảo và Bối Bối? Hợp xưng"Bảo bối"? Hắn suy nghĩ một chút, liền giương môi cười một tiếng: "Tốt! Vậy đại danh là gì?"

"Chàng nghĩ ra chưa?" Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt nhìn hắn.

"Đang suy nghĩ!" Lúc đó hắn chỉ nghĩ một tên, hiện tại lập tức sinh ra hai đứa, thật đúng là làm hắn rối rắm.

"Nghĩ ra cái gì? Ngàn vạn lần không được nói cho ta biết là Hiên Viên Kiếm đâu, tên như vậy ác tục lắm đó!" Hắn cũng sẽ không lấy tên tục như vậy chứ?

Kết quả, trong nháy mắt sắc mặt mỗ nam cứng ngắc, ấp úng mở miệng: "Làm...Làm sao nàng biết?" Sau ót xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, tên này rất ác tục sao?

Mắt mỗ nữ trợn trắng lên, suýt nữa ngất đi: "Cái người ngu xuẩn này, chàng hi vọng người ta cảm thấy con trai của chàng đê tiện à? Còn gọi là Hiên Viên Kiếm nữa chứ!"

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ cảm thấy Hiên Viên Kiếm khí phách, chưa từng suy nghĩ nhiều! Không ngờ còn có một điểm này, vì vậy nghiêng đầu suy nghĩ một chút: "Ách, Hiên Viên Phong thì sao?"

"Chàng điên rồi sao! Chàng cuối cùng có biết đặt tên hay không?" Không phải tiện, chính là điên khùng, mất công hắn nghĩ ra được.

Sau ót đám người Tiểu Nguyệt cũng treo một giọt mồ hôi lạnh khổng lồ, thì ra đặt tên còn có nhiều huyền bí như vậy. Bọn họ vốn đang chuẩn bị khen ngợi tên vương gia đặt hay lắm nữa chứ!

"Vậy Tam nhi có cái tên gì hay không?" Bây giờ hắn mới biết, thì ra mình không có thiên phú về phương diện này!

Chỉ thấy ánh mắt mỗ nữ sáng lên, tràn ngập mong đợi nhìn hắn: "Chúng ta...chúng ta lấy cái tên có cá tính chút ha?"

"Tên là gì?" Tại sao hắn mơ hồ có chút dự cảm chẳng lành?

"Vậy kêu là Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry đi! Như thế nào?" Nói xong thân thể cũng hơi nghiêng tới trước, nhìn vẻ mặt chết lặng của mọi người "Ha ha. . . . . Các ngươi cũng cảm thấy cái tên này rất tốt đúng không? Thật ra thì ta cũng cảm thấy vậy! Ha ha ha ha. . . . . Ai da, ta thật sự là thật tài tình mà!"

Mọi người giựt giựt khóe miệng, mặt sợ hãi bị thảm nhìn nàng, quả thật là rất có tài!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 35: Tranh giành

Tom và Jerry là cái tên gì? Trên đại lục(1) có tên kỳ quái như vậy sao?

"Tam nhi, người ta cảm thấy cái tên này không ổn!" Hắn nói thật, thật lòng cảm thấy không ổn.

Vì vậy mỗ nữ đang cười đắc ý trong nháy mắt sắc mặt cứng lại, mặt không vui quay đầu: "Chàng nói cái gì?" Lá gan người này nuôi mập rồi hả? Dám làm trái ý của nàng!

Ách. . . . . Khóe miệng Hiên Viên Vô Thương giật giật: "Cái tên này thật sự không được!" Nếu là chuyện khác, tùy nàng cũng không sao. Nhưng chuyện này, không nói đến nếu đặt tên này thì chính mình sẽ gặp phải lễ rửa tội của những ánh mắt kỳ quái, đến đứa bé, cả đời nó cũng sợ là sẽ sống ở trong ánh mắt kỳ lạ của mọi người!

"Vậy các ngươi cảm thấy thế nào?" Mỗ nữ hung dữ nghiêm mặt quay đầu lại, nhìn ba người thuộc hạ đều treo mồ hôi lạnh sau đầu kia.

Mặc dù bây giờ bộ dáng vương phi rất khủng bố, nhưng suy nghĩ vì tương lai của tiểu thế tử, so với tánh mạng của bản thân. . . . . Trong nháy mắt đã có đáp án!

Vì vậy, mấy thuộc hạ trung thành như bọn họ, đều không hẹn mà cùng mở miệng: "Thuộc hạ /Tiểu Nguyệt cũng cảm thấy hai danh tự(2) này không ổn!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng trừng mắt nhìn bọn hắn một lúc lâu, nhìn lại vẻ mặt kiên định của Hiên Viên Vô Thương đang đứng ở một bên, mím mím môi, một bộ dáng lã chã sắp khóc. Nàng thấy vậy nên ôm đứa con lớn nhất của mình lên, gào khóc lớn: "Tom, bọn họ cùng khi dễ mẫu thân, hu hu hu. . . . . Tên cá tính dễ nghe như vậy, bọn cầm thú này không để mẫu thân đặt cái tên này cho con, hu hu hu. . . . . Hai mẹ con chúng ta đều không có ai yêu. . . . . Hu hu hu hu. . . . . "

Mồ hôi ở đỉnh đầu mọi người đều đã lớn như hạt đậu, nhìn nàng trình diễn màn khóc lóc kể lể, nhưng cũng không có người nào chịu thua!

Hiên Viên Vô Thương biết nàng đang giả khóc cho nên cũng không đáp lời.

Nhưng đứa bé kia giống như nghe hiểu tiếng người, vẻ mặt ghét bỏ nhìn mẫu thân của mình. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đang giả khóc hăng say, chợt cảm giác vẻ mặt đứa bé này có chút không đúng. Nàng cảm giác cặp mắt hoa đào kia hình như là nhìn nàng có chút bất mãn, không sai, chính là bất mãn!

Chẳng lẽ thật sự là tên của nàng đặt không hay sao?

Mà đứa bé trong ngực Hiên Viên Vô Thương, lại đang ở một bên cười khanh khách không ngừng. . . . . .

Lại nói trước kia xem tiểu thuyết xuyên không, con nữ chính sinh đều đặc biệt thông minh, chẳng lẽ con của nàng cũng là....?

"Tam nhi, người ta đã nghĩ ra một cái tên rất hay rồi!" Hiên Viên Vô Thương nhẹ giọng mở miệng, mỉm cười nhìn bộ dáng rối rắm của nàng. Mà nét mặt của đứa con lớn nhất, hắn tự nhiên cũng đã thu vào đáy mắt, con hắn vốn là nên thông minh một chút!

https://thuviensach.vn

"Tên là gì? Chàng hắn sẽ không gọi là Hiên Viên Nát chứ?" Trần trụi coi rẻ hắn.

Trên dung nhan như cánh hoa đào lộ ra vẻ dở khóc dở cười, nhìn hắn giống người ngu xuẩn như vậy sao? "Đứa lớn gọi là Hiên Viên Lạc Thần, còn đứa nhỏ gọi là Hiên Viên Thương Địch, thế nào?"

Lạc Thần là phong thái tài hoa, nhẹ nhàng xuất trần. Thương Địch là khí phách mạnh mẽ, cũng có ý kỷ niệm Hiên Viên Địch.

Ánh mắt Vũ Văn Tiểu Tam sáng lên, hơi suy nghĩ một chút: "Tên thứ nhất không tệ, xuất trần! Nhưng Thương Địch thì ta cảm thấy được có chút tang thương, không bằng gọi là Sở Cuồng thì hay hơn, rất khí phách!"

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng? Hai danh tự này quả thật không tệ! Vẻ mặt Tiểu Nguyệt sùng bái nhìn Hi vương gia và tiểu thư, tài hoa của bọn họ đều thật giỏi!

"Được!" Tuy Sở Cuồng là vô tình nghĩ ra, nhưng rất khí phách, về phần muốn kỷ niệm Địch, cũng không nhất định phải lấy tên của con trai mình để kỷ niệm, hơn nữa Sở Cuồng. . . . . so với Tom và Jerry nghe thế nào cũng hay hơn, không phải sao?

"Được rồi, vậy gọi con là Lạc Thần, đừng nhìn ta chằm chằm như vậy nữa!" Mỗ nữ mở miệng nói với đứa bé trong ngực mình, giọng nói nổi giận đùng đùng, nhưng đáy mắt lại mang theo nụ cười, vậy mà đứa bé này chỉ là ngáp một cái, một cái liếc mắt cũng không cho nàng!

Mỗ nữ giận đến lỗ mũi phun khí!

Chợt, nam tử tuyệt mỹ nhíu nhíu lông mày, có chút nghi ngờ mở miệng: "Tam nhi, nàng có cảm thấy, dáng dấp hai ranh con chết tiệt này đặc biệt xấu xí không?"

https://thuviensach.vn

Lúc nãy hắn chỉ lo vui mừng, ngược lại không có nhìn kỹ bộ dáng của hai đứa bé kia, mặt mũi cũng hiện rõ rồi, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn này nhiều nếp nhăn, tương đối khó nhìn!

Hắn vừa nói, ngược lại nhắc nhở mỗ nữ. Nàng cẩn thận nhìn đứa bé trong ngực mình, lại nhìn đứa bé trong ngực hắn, vẻ mặt rối rắm: "Quả thật có chút xấu xí!"

Thật ra thì nàng đã nói rất khiêm tốn, trên thực tế là cực kỳ xấu xí! Đặc biệt là sau khi nàng nhìn nhiều mỹ nam tử như vậy, càng thêm cảm thấy hai đứa bé này làm cho người ta thấy thật xấu!

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Lạc Thần liếc mắt, không khách khí ngáp một cái nữa, nhắm mắt lại ngủ!

Nhưng Hiên Viên Sở Cuồng lại giống như heo bị giết, gào khóc lớn!

Đỉnh đầu đám người Tiểu Nguyệt đầy vạch đen nhìn bọn họ, không có lầm chứ? Có người ghét bỏ con của chính mình sao? Mà hai người này còn cùng nhau ghét bỏ nữa chứ!

Thấy đứa nhỏ khóc, Hiên Viên Vô Thương có chút phiền não đưa nó cho Liên Hoa: "Ôm ra đi, thật ầm ĩ!"

Khóe miệng Liên Hoa giật giật, cha mẹ đối đãi với con như vậy. . . . . thật sự là rất hiếm thấy!

Mặc dù im lặng, nhưng hắn vẫn nghe lời ôm tiểu công tử đang khóc thê thảm đi ra ngoài.

"Đợi chút, ôm đứa bé tới đây!" Mỗ nữ nhíu lông mày lên tiếng.

Mỗ thị vệ nghe vậy suýt nữa nặn ra hai giọt nước mắt cá sấu, cũng may vương phi còn có chút mẫu tính!

https://thuviensach.vn

Vậy mà. . . . . .

Khi hắn ôm đứa bé kia đến trước mặt của vương phi, mỗ nữ cau mày nhìn mặt của đứa bé một chút, nếp gấp giữa hai hàng lông mày có thể kẹp chết mấy con con ruồi! Hiên Viên Sở Cuồng thút tha thút thít mấy tiếng, liền dừng khóc, trợn to cặp mắt long lanh như nước nhìn nàng, hình như là đang cầu xin một chút an ủi. . . . . .

Ai ngờ, mỗ nữ mím mím môi, lắc đầu một cái: "Thật sự là quá xấu rồi! Ôm đi! Ôm đi!"

Nói xong cũng lấy đứa bé trong tay mình đưa ra ngoài. . . . . .

Tiểu Nguyệt co quắp khóe miệng, tiến lên nhận lấy đứa bé. Mặt đồng tình ôm tiểu thế tử rời đi, mặt Liên Hoa cũng đầy thương xót nhìn tiểu công tử lại bắt đầu gào khóc lớn, cùng đi theo Tiểu Nguyệt ra ngoài. . . . . .

Vì vậy, ở trong lòng Hiên Viên Sở Cuồng này nhớ rõ có một lần, phụ thân và mẫu thân đều nói mình xấu xí. Sau đó mình nước mắt lưng tròng nhìn mẫu thân cầu xin an ủi, mẫu thân còn nói nó thật sự là quá xấu rồi! Đả kích nghiêm trọng lòng tự ái nho nhỏ của nó, nên từ lúc nhỏ đứa bé này đã có nhiều lần đối nghịch với Vũ Văn Tiểu Tam!

Đình Vân và Liên Vụ nhìn vương gia và vương phi không có nhân tính nhà mình, lần đầu có càm giác giống như giận dỗi, cũng không quay đầu mà vững vàng đi ra ngoài! Thật sự là rất quá đáng!

Thấy bọn họ đều đi ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam mới chậm rãi ngáp một cái rồi nằm xuống. Không phải nàng thật sự ghét bỏ con trai của mình xấu xí, chỉ là sinh xong đứa bé, nàng đã không còn bao nhiêu tinh lực để chăm sóc bọn nó, nên dứt khoát ném cho bọn Tiểu Nguyệt chăm sóc.

"Tam nhi, hôm nay người ta muốn ngủ với nàng!" Sở dĩ hắn nói như vậy, bởi vì hôm nay hắn muốn ôm nàng ngủ.

https://thuviensach.vn

"Được!" Thật ra thì hôm nay, có nhiều lần nàng đã cho là mình sắp chết rồi, sống sót sau tai nạn, dĩ nhiên là muốn ngủ chung với hắn!

Hắn cởi y phục xuống, chỉ còn dư lại trung y, rồi sau đó nằm ở bên cạnh nàng, vòng quanh eo của nàng, nhét nàng vào trong ngực của mình, cánh mũi nghe hương thơm trên mái tóc nàng: "Tam nhi, hôm nay có mệt hay không?"

"Chàng nói đi?" Giọng nói mang theo chút bối rối, không nói đến việc sinh con, chỉ hét thảm một ngày cũng đủ mệt rồi!

Sờ sờ tóc của nàng: "Mệt mỏi thì đi ngủ sớm một chút, ngủ ở trong ngực Thương Thương, đừng để ý đến hai tên ranh con chết tiệt kia nữa, Liên Vụ đã mời bà vú giỏi rồi!"

"Cái gì? Bà vú?" Lời này làm nàng sắp tiến vào trong mộng phải nhấc lên tinh thần, có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn "Mời mấy bà vú?"

Thật ra thì trên thực tế sinh hai đứa, nàng cũng sợ mình cho ăn không no.

"Mười người!" Chịu đựng khi nàng vẫn nhắc đến hai đứa ranh con chết tiệt kia!

Nhíu nhíu lông mày, nàng có chút không yên lòng, rất nhiều tật bệnh có thể thông qua sữa mẹ truyền qua : "Thân thể mấy bà vú nhất định phải khỏe mạnh, không được có một chút bệnh tật gì!"

"Người ta biết, đã sớm sàng lọc rất nhiều lần rồi!" Cho con hắn bú sữa, tự nhiên không thể qua loa!

"Tốt lắm!" Hơi yên tâm một chút, nhưng đã làm mẹ lại không cho con bú sữa, nàng sẽ cảm thấy mình không phúc hậu! Nhưng bú sữa rõ ràng bất lợi cho thân hình của mình, nàng thỉnh thoảng cho bú một chút cũng được rồi!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Chú thích:

(1) Đại lục: là Trung Quốc, nhưng do truyện này có ngũ quốc nên D không dịch thành Trung Quốc mà để nguyên.

(2) Danh tự: tên chính, tên thật

Nửa tháng sau, mặt hai đứa bé đều nở ra, mềm mại phấn nộn, còn có thể thấy rõ được mạch máu. Cái mũi nhỏ nhìn mỏng như cánh ve, cả người cũng nho nhỏ, vô cùng dễ thương!

Hiên Viên Vô Thương làm xong thức ăn, bưng vào trong phòng, thấy nàng nhìn hai đứa bé ngủ say đến ngẩn người. . . . . .

Cười khẽ một tiếng: "Tam nhi đang nhìn cái gì vậy?"

"Hư!" Quay đầu nhắc nhở hắn nhỏ giọng một chút, lần này trong nháy mắt sắc mặt mỗ nam tối lại! Lại như vậy rồi, kể từ khi có hai tên ranh con chết tiệt kia, Tam nhi rõ ràng đối với hắn không tốt như trước kia nữa!

Rất bất mãn đi tới, nhìn bọn nó một chút, bộ dáng so với lúc ra đời nửa tháng trước thì khác xa một trời một vực, phấn điêu ngọc mài, thấy thế nào cũng không thể liên hệ với hai đứa bé có nhiều nếp nhăn mấy ngày trước đây lại với nhau. Nhưng dù dáng dấp có đáng yêu hơn nữa thì thế nào? Dựa vào cái gì mà tranh thủ tình cảm với hắn? !

Hắn nên đưa bọn nó đi xa, càng xa càng tốt!

"Tam nhi!" Bĩu môi, rất bất mãn gọi nàng.

"Cái gì?" Quay đầu nhìn dáng vẻ ai oán của hắn, không nhịn được trừng mắt, người này càng ngày càng ngây thơ!

https://thuviensach.vn

"Người ta không vui, nàng không thương người ta, hai tiểu tử hư hỏng này đẹp hơn người ta sao? Tam nhi ngày ngày nhìn bọn nó, lại không nhìn người ta!" Một bộ dáng càng nói càng uất ức, trên thực tế hắn thật lo lắng Tam nhi vì có hai đứa bé này, đã cảm thấy nàng có người thân rồi, nên dù không có hắn cũng sẽ cảm thấy không sao cả!

Hai tiểu tử hư hỏng? Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, không biết lúc hai đứa bé này ra đời, bà mụ muốn đánh mông nó, là ai kích động đến muốn giết người đây?

"Được rồi, đừng giả bộ!" Liếc mắt, nếu là tiểu Triệt Triệt về tình thì có thể tha thứ, còn hắn? Chung đụng lâu như vậy, còn không nhìn ra diện mạo thật sự của thằng nhãi này sao, thế thì nàng quá ngốc rồi!

Hắn ngồi ở mép giường, đưa tay ôm nàng vào trong ngực, khẽ thở dài một hơi: "Tam nhi của ta thật thông minh!" Nếu nàng ngốc một chút thì tốt rồi, có lẽ sẽ mắc mưu của hắn, sau đó sẽ đồng ý tống khứ hai tên ranh con kia đi rồi!

Thật ra hai đứa bé này cũng coi như rất nghe lời, mấy ngày nay rất ít khi ồn ào, đặc biệt là Lạc Thần, trên căn bản không có khóc. Ngược lại Sở Cuồng không có việc gì cũng thích gào khóc lên, nhưng đa số đều là tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ.

"Đó là....! Thiệp mời để phát sao?" Tiệc đầy tháng của đứa bé nhất định phải làm, muốn mời tự nhiên đều là người của Hiên Viên đế quốc bên kia, nhưng Hiên Viên Vô Thương cứ cố ý cử hành ở vương phủ nhiếp chính vương của Dạ Mị đế quốc, tiệc đầy tháng của nhi tử nhất định phải vô cùng náo nhiệt!

Hơn nữa hắn lại lấy thân phận của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc để mời, nên Hiên Viên Mặc mới có lý do ngừng việc triều chính lại trước mấy tháng để tới chúc mừng.

https://thuviensach.vn

"Vẫn chưa, dự định từ bây giờ mới phát, dù sao cũng vừa kịp lúc!" Cuộc sống này trải qua cũng rất thư thái, nếu như không có hai tên ranh con chết tiệt kia thì càng thư thái hơn rồi!

"Tam nhi, tiệc đầy tháng của đứa bé cũng sắp làm rồi, nàng cũng gả cho người ta có được hay không?" Một ngày không lấy được danh phận, hắn liền không yên lòng một ngày.

"Chờ đứa bé lớn chút nữa đi!" Nàng cảm thấy sinh đứa bé xong rồi thành thân, có điểm kỳ cục.

Thấy hắn nhíu mày, bộ dáng mất hứng, nàng vội vàng nói sang chuyện khác. . . . . .

"Thương Thương, khi nào thì chúng ta đi khắp nơi du sơn ngoạn thủy?" Nàng còn nhớ rõ lời nói của hắn vào ngày nàng sinh bảo bảo.

"Chờ sau tiệc đầy tháng, chúng ta ném hai tên ranh con chết tiệt này cho bọn Đình Vân chăm sóc. Sau đó chúng ta cùng nhau đi dạo chơi khắp th

Một chiếc xe ngựa sang trọng đang chạy trên đường, xe ngựa chiếm tới hai phần ba con đường. . . . . .

Đây là xe ngựa đã được cải tạo, ở bên trong có thể chứa một cái giường nhỏ. Vũ Văn Tiểu Tam đắp chăn nằm ở phía trên, Hiên Viên Vô Thương ngồi ở bên cạnh nàng, cúi đầu không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Thương Thương, chàng đang nghĩ cái gì á?" Nàng có chút kinh ngạc mở miệng hỏi, hắn còn chưa từng thất thần trước mặt nàng đâu.

Hắn ngẩn ra, mới thất thần một chút, nàng đã nhìn ra: "Tam nhi, ta đang nghĩ có nên buông tha cho Dạ Tử Kỳ không?"

https://thuviensach.vn

"Dạ Tử Kỳ? Là ai vậy?" Cái tên này rất xa lạ, cho tới bây giờ nàng cũng chưa nghe hắn nhắc tới.

Hắn nhìn nàng, cuối cùng quyết định khi nào thân thế mình hoàn chỉnh mới nói cho nàng biết: "Hắn là ca ca của ta!"

Ca ca của hắn? Ca ca của hắn sao lại là họ Dạ? Nhưng nhìn hắn lại lâm vào trầm tư, nên nàng cũng không có mở miệng hỏi thăm.

Hắn cúi đầu, chậm rãi nói chuyện năm đó ra: "Ba mươi năm trước, mỹ nữ đệ nhất thiên hạ Dạ Tử Mị, cũng là công chúa Dạ Mị đế quốc, muội muội của vua Dạ Mị đế quốc, hiến vũ ở yến tiệc Bách Hoa, làm vô số nam tử ái mộ, trong đó có Phụ hoàng của ta là Hiên Viên Ngự Phong, và phụ thân của Dạ Tử Kỳ là Bắc Minh Yến. Về sau, Dạ Tử Mị lại lựa chọn Bắc Minh Yến, vua Dạ Mị đế quốc vì muốn mượn sức của vị tướng quân này nên đã gả muội muội cho hắn. Nhưng phụ hoàng không cam lòng, vì vậy phát động một cuộc chiến tranh. Cuối cùng, giết chết Bắc Minh Yến dưới ngựa! Hiên Viên đế quốc đại thắng, điều kiện của phụ hoàng chỉ là muốn nạp Dạ Tử Mị làm phi. Khi đó, Dạ Tử Mị đã sinh ra Dạ Tử Kỳ. Không, lúc đó hắn là Bắc Minh Hách, lại sống chết không lấy chồng, vua Dạ Mị đế quốc vì an bình của quốc gia, đã ở trước mặt nàng ném chết đứa bé kia!"

Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ trợn to mắt: "A..vậy đứa bé sau này thế nào?" Đó chính là cháu trai hắn mà, sao có thể xuống tay nặng như vậy!

"Đã chết! Nhưng người chết không phải là Bắc Minh Hách, mà là Dạ Tử Kỳ chân chính!" Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười trào phúng.

"Chàng nói là, vua Dạ Mị đế quốc tự tay ném chết con trai của mình sao?" Đây là chuyện gì hả!

"Ừm! Nhưng hắn không biết, sau khi Bắc Minh Yến chết, Dạ Tử Mị biết rõ sẽ có kiếp nạn này, cho nên đã lén đánh tráo con trai của mình với con

https://thuviensach.vn

trai của hoàng hậu!” Người biết chuyện này cũng không nhiều, sau này dưới sự nỗ lực của hắn, những người biết chuyện này gần như đã không có, nhưng nữ nhân kia lợi dụng hắn xong, liền trở mặt.

"Sau này, bà ta gả cho phụ hoàng ta, lúc mang thai ta đã ăn kỳ độc. Nhưng chất độc kia không có ảnh hưởng đối với cơ thể người mẹ, độc đó chỉ nhiễm hết vào đứa bé trong bụng." Cho nên hắn bẩm sinh đã mang độc, hơn nữa tâm mạch không được đầy đủ. Cho dù là giải được độc 'Tử Dạ' trên ngừoi, cũng sẽ thường xuyên bị bệnh.

"Vậy. . . . ." Đáy mắt nàng nén lệ quang, che miệng, không dám tin nhìn hắn. Nàng biết hắn thiếu hụt tình thương của mẹ, nhưng không nghĩ đến tình huống trong đó lại phức tạp đến vậy, tại sao trên thiên hạ lại có một người mẫu thân tàn nhẫn như vậy?

"Nhưng bà ta vẫn cảm thấy không đủ, phụ hoàng biết bà ta không cam lòng, vì vậy đã thiêu hủy toàn bộ thuốc có thể dẫn đến sinh non trong hoàng cung. Bà ta không có cách nào, cho nên lúc mang thai tới tháng thứ bảy, bà ta cố ý vấp ngã, dẫn đến sinh non. Thứ bà ta muốn, cũng chỉ là mạng của ta, thậm chí không tiếc đánh cuộc mạng sống của mình. Lúc lâm bồn, mạng treo lơ lửng, để buộc phụ hoàng thả bà ta đi, phụ hoàng yêu bà ta vô cùng nên đã đồng ý. Nếu bà ta còn sống, sẽ đưa bà ta trở về nước! Về sau, bà ta quả thật còn sống, phụ hoàng nhịn đau đưa bà ta đi. Nhưng không ngờ lúc trở lại trong cung lại phát hiện một phong thơ dưới gối mình: Hiên Viên Ngự Phong, ngươi nhất định không biết, ta đã hạ kỳ độc trên người con ngươi. Cả đời này, nó chỉ có thể sống trong khổ sở, hứng chịu tội lỗi mà ngươi đã gây ra, cũng chính là trả lại tất cả tội lỗi mà ngươi đã nợ ta. . . . . .Phụ hoàng đau lòng muốn chết, bệnh nặng một trận, qua mấy tháng mới khỏi."

Vũ Văn Tiểu Tam cắt ngang lời của hắn: "Cho nên phụ hoàng chàng cũng không nguyện ý nhìn thấy chàng, tránh cho việc thêm tổn thương?"

https://thuviensach.vn

"Không phải!" Đỏ vành mắt, lắc đầu một cái "Phụ hoàng quả thật không tiếp tục gặp qua ta, cũng không trông nom sống chết của ta, chỉ là lúc ta phát độc, sẽ nhíu lông mày phân phó ngự y tới xem một chút. Nhưng cho dù là ai đều nhìn ra được giữa lông mày hắn đều là chán ghét. . . . . ."

Nàng cầm lấy tay hắn: "Thương Thương. . . . . ."

"Ta không sao!" Bờ môi như hoa anh đào kéo ra một nụ cười khẽ, cầm ngược lại tay của nàng, rồi sau đó tiếp tục mở miệng "Ta cũng giống như nàng, cho là hắn không yêu ta, khi còn bé ở trong hậu cung chịu hết mọi khi dễ. Vốn chuẩn bị nhàn vân dã hạc(1), sống hết một đời, nhưng có một ngày, bỗng nhiên có người đưa cho ta một phong thơ, nói là mẫu thân lâm nguy, muốn ta đi cứu viện. Khi đó, đối với người mẹ này, trong lòng của ta vẫn ôm một phần khát cầu, ngây thơ cho rằng bà ta đối với ta như vậy, cũng chỉ vì hận phụ hoàng, chỉ cần thấy được ta, bà ta sẽ giống như mẫu phi của đám hoàng huynh, hoàng đệ, thương yêu ta thật tốt. Trên thực tế thì đúng là như vậy, ta rời khỏi hoàng cung, khó khăn lắm mới đến được Dạ Mị đế quốc. Bà ta nhìn thấy ta, đích xác là hình tượng một người mẫu thân hiền từ, ôm ta khóc đến ruột gan đứt từng khúc, nói xin lỗi ta...Lúc đó ta lập tức hạ quyết tâm muốn bảo vệ bà ta thật tốt!"

Vũ Văn Tiểu Tam đỏ vành mắt nhìn hắn, nàng có thể hiểu được tâm tình Thương Thương lúc đó. Đó là một người vẫn sống trong bóng tối, đột nhiên thấy được một chút ánh sáng, cho nên mới nghĩa vô phản cố(2) mà đuổi theo.

"Khi đó, vua Dạ Mị đế quốc đã bắt đầu hoài nghi Dạ Tử Kỳ không phải con trai hắn. Ta từng bước một thiết lập cạm bẫy, nói dối vua Dạ Mị đế quốc, để cho hắn tin tưởng Dạ Tử Kỳ chính là nhi tử của hắn, đồng thời lấy thân phận thương nhân quyền quý kết giao với hắn. Sau đó lại một mình xông vào quân doanh, giết tướng quân Thường Thắng muốn mưu phản, rốt cuộc từ từ đạt được tin tưởng của vua Dạ Mị đế quốc. Mất toàn bộ tám năm, ta từng bước đoạt được quyền lực của hắn, khi hắn biết Dạ Tử Kỳ

https://thuviensach.vn

không phải nhi tử của hắn, hắn đã không còn thực lực để động vào Dạ Tử Kỳ nữa rồi!"

Nhưng giấc mộng của hắn, cũng bị vỡ. . . . . .

"Khi ta vì mẹ con bọn họ dẹp mọi chướng ngại, đẩy Dạ Tử Kỳ lên vị trí người thừa kế vương vị. Lúc ta vui vẻ đi tìm mẫu thân, muốn nói ta với bà ta, ta đã làm được, không còn ai có thể động đến mẹ con bọn họ. Nhưng cũng ngay lúc đó kiếm của bà ta đâm vào ta ngực, vốn là có thể tránh, nhưng không biết vì sao ta lại không tránh. . . . . ."

Nói xong nhắm mắt lại, đè nén cảm xúc của mình. Thật ra thì hắn biết tại sao mình không tránh, hắn muốn biết mẫu thân có phải thật sự muốn giết hắn hay không? Hắn muốn biết bà ta có thể mềm lòng hay không?. . . . . .

"Thương Thương!" Nàng ngồi dậy, ôm hông của hắn "Đừng khổ sở, đều đã qua rồi!"

"Ừm! Hãy nghe ta nói hết đã. . . . . ." Hắn ôm lại nàng, tiếp tục mở miệng "Sau đó bà ta nói chướng ngại cũng đã trừ đi, ngoại trừ ta ra, không còn ai có thể uy hiếp địa vị của Dạ Tử Kỳ, cho nên bà ta muốn ta chết. Chỉ là, cuối cùng làm bà ta thất vọng, Liên Hoa cứu ta đi, mà Thiên Sơn lão nhân không biết vì sao lại chủ động xuống núi cứu ta một mạng, từ đó ta liền thiếu hắn một cái nhân tình."

"Thương Thương, vậy nói rõ tâm địa chàng thiện lương nên ông trời không đành lòng để cho chàng chết!" Vũ Văn Tiểu Tam thay đổi khuôn mặt để an ủi hắn.

Hắn cười khẽ một tiếng, sờ sờ đầu của nàng, giọng nói cũng thoải mái hơn một chút: "Sau đó phụ hoàng bệnh nặng, ta trở về Hiên Viên đế quốc. Trước khi hắn băng hà, tuyên ta yết kiến, nói với ta rất nhiều rất nhiều. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn nói, sở dĩ đối với ta không quan tâm, là bởi vì hậu cung hiểm ác, ta không có mẫu thân bảo vệ, chỉ khi không được sủng ái, mới có hy vọng sống sót. . . . . .

Hắn nói, cả đời này hắn sống trong thống khổ và hối hận, nói ta ngàn vạn lần không được dẫm lên vết xe đổ. Đừng đi thích nữ nhân, yêu chính là độc dược trí mạng trên cõi đời này. . . . . .

Hắn nói, hắn để lại di chiếu, muốn đem ngôi vị hoàng đế truyền cho ta. Hắn không phải là một người cha tốt, chỉ hy vọng ta sẽ không hận hắn, sau đó liền. . . . . ."

Hắn nói xong, nước mắt suýt nữa tràn mi. Hắn bất hạnh, bởi vì có một mẫu thân như vậy. Hắn cũng may mắn, bởi vì hắn có một phụ hoàng thương hắn, dùng một phương pháp đặc biệt để bảo vệ hắn.

Nàng vuốt ve lưng của hắn, giờ phút này hắn yếu ớt làm người tan nát cõi lòng: "Thương Thương, phụ hoàng chàng rất yêu chàng, cho nên chàng phải sống thật hạnh phúc! Như vậy phụ hoàng chàng mới có thể an tâm!"

"Ừm! Ta hiểu rõ!" Hắn gật đầu một cái, nước mắt ẩn trong mắt. Cả đời này của hắn, ngày gặp được nàng là ngày hắn hạnh phúc nhất. Dù ngày đó, lúc phụ hoàng băng hà, đã cầm lấy tay hắn, nói cho hắn biết trên thế giới này vẫn có người quan tâm hắn, nhưng sẽ chỉ có một ngày, ngắn ngủn một ngày thôi!

"Vậy tại sao sau này chàng không làm hoàng đế?" Hiện tại cũng là Hiên Viên Mặc làm hoàng đế, hơn nữa lúc trước cũng nghe được Thái hậu nói "Tiên hoàng", rõ ràng phụ thân của Hiên Viên Mặc cũng là Hoàng đế, vậy. . . . . .

"Cả đời này của phụ hoàng đã làm đế vương, đã quá khổ quá mệt mỏi rồi. Ta đối với ngôi vị hoàng đế cũng không có hứng thú, vừa đúng lúc vương phi của đại hoàng huynh có âm mưu muốn bí mật đổi di chiếu, ta

https://thuviensach.vn

liền mắt nhắm mắt mở để cho bọn họ đổi." Nói đến chuyện này, ngược lại không thèm để ý chút nào, giống như việc nói đến không phải là ngôi vị hoàng đế, mà là một món đồ chơi bình thường.

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam ngu ngốc nhìn bộ dáng của hắn: "Tên ngu xuẩn này, đây chính là ngôi vị hoàng đế đó! Chàng không cần cũng nên để cho bọn họ lấy chút đồ để đổi chứ! Tỷ như vàng bạc châu báu gì đó, cứ như vậy để người ta đổi di chiếu, tiền bạc không có thì cũng thôi đi, mọi người sẽ còn nói chàng ngu không ai bằng đó!"

Hắn biết nàng cố ý nói như vậy để trong lòng mình nhẹ nhõm một chút, vì vậy mở miệng cười: "Đúng là ta suy tính không chu đáo! Nếu làm như Tam nhi nói, có thể sẽ không dẫn đến bi kịch sau này! Đại hoàng huynh hơn ta mười lăm tuổi, là người chính trực có thể là một hoàng đế tốt, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà ta đã dung túng cho Trường Tôn Minh Tranh đổi di chiếu. Nhưng đại hoàng huynh làm hoàng đế hai năm, mới biết chuyện đổi di chiếu. Hắn cho là ta không biết chuyện này, nên cảm thấy là do hắn dùng thủ đoạn hèn hạ để đoạt ngôi vị hoàng đế của ta, dẫn đến năm thứ tư tại vị vì buồn bực sầu não mà chết, lưu lại di chiếu, muốn trả lại ngôi vị hoàng đế cho ta! Lúc này, Trường Tôn Minh Tranh lại ra tay. Cũng giống như trước, ta cũng để cho bà ta yên tâm thoải mái đổi lần thứ hai, Mặc là do một tay ta nuôi nấng, tự nhiên cũng biết tính tình của hắn, lòng trách nhiệm rất nặng cho nên ta cũng yên tâm."

"Không ngờ chuyện lại phức tạp như vậy!" Xem ra phụ thân Hiên Viên Mặc ngược lại là một người tốt! "Vậy Dạ Tử Kỳ lại là chuyện gì?"

"Là bởi vì nàng trúng độc, nguyên nhân là do độc trên người của ta. Sau đó vì muốn tìm Dạ Tử Mị đòi thuốc giải cho nàng, ta liền đưa Dạ Tử Kỳ đến biên cương làm khổ sai rồi, cho nên mới vừa rồi suy nghĩ có nên bỏ qua cho hắn hay không?."

https://thuviensach.vn

Hiện tại, hắn cũng là người làm phụ thân rồi, hiểu được tâm của cha mẹ. Mặc dù vẫn không thể tha thứ cho Dạ Tử Mị, nhưng nói đến Dạ Tử Kỳ cũng là vô tội. Mặc dù bộ dáng Dạ Tử Kỳ luôn có chút khinh thường hắn, nhưng dù sao cũng là thân ca ca của hắn. Nếu không chọc giận hắn trước, thì hắn cũng không xuống tay với hắn ta làm gì.

"Ta cảm thấy được chàng nên để Dạ Tử Mị tới biên cương làm khổ sai đi!" Lão nữ nhân chết tiệt kia, lại dám đối xử với Thương Thương nhà bọn họ như thế, quả thật không phải là người mà! Nói là súc sinh, cũng cảm thấy vũ nhục súc sinh!

Hắn nhìn nàng một bộ dáng khổ đại cừu thâm, cười khẽ một tiếng, ôm chặt nàng mở miệng: "Thật ra thì có Tam nhi, Thương Thương đã có thể buông tha những chuyện này rồi." Trong lòng đã quyết định buông tha cho Dạ Tử Kỳ rồi, cũng buông tha cho lòng của hắn. Sống ở trong thù hận, không chỉ vây khốn người khác, mà còn vây khốn chính mình.

Hơn nữa, hiện tại bên cạnh đã có nữ nhân mình yêu mến, đối với những thứ khác, hắn đều cảm thấy không quan trọng. Trời cao tước đoạt hắn tình thương của mẹ, nhưng lại ban Tam nhi cho hắn, vậy cũng là một loại thăng bằng đi!

"Ừ. Thương Thương, ở thời đại kia của ta, mọi người gọi ông trời là thượng đế. Còn nữa, trước kia người ta có nghe qua một câu nói, nếu lúc thượng đế đóng của ngươi một cánh cửa, nhất định sẽ mở cho ngươi một cánh cửa sổ, ta chính là cánh cửa sổ nhỏ kia của Thương Thương!" Nàng nghiêng đầu nói xong, liền cọ xát trong ngực hắn.

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười dịu dàng, sờ sờ đầu của nàng: "Tam nhi chính là thượng đế của Thương Thương!"

Cửa sổ, làm sao có thể biểu đạt địa vị của nàng trong lòng hắn?

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng tốt! Nhóc con! Tới đây xoa bóp vai cho lão thiên gia của chàng đi!" Bộ dáng mỗ nữ như một đại gia, ngước đầu nhìn đỉnh xe ngựa!

"Dạ! Lão thiên gia của ta!"

"Xì. . . . . ." Hai người cùng nhau cười ra tiếng.

Đình Vân đánh xe ngựa ở bên ngoài, lo lắng nghe đoạn đối thoại của bọn họ, vì Vương Gia nhà mình đau lòng không dứt, cho đến khi nghe mấy câu cuối cùng, đỉnh đầu hắn đầy hắc tuyến, đồng thời cũng vui vẻ cười khúc khích. Vương phi, thật sự là phúc tinh của vương gia nhà bọn họ!

Đúng lúc này, ở phía trước có một chiếc xe ngựa xông tới, hai chiếc xe ngựa lấp kín ở đầu phố, sau xe ngựa Hiên Viên Vô Thương là xe ngựa của bọn Tiểu Nguyệt, Liên Hoa và hai đứa bé cũng ngừng lại.

"Làm sao á?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút không hiểu "Đến rồi sao?"

"Làm gì nhanh như vậy, trước nghe một chút đã." Giở chăn lên, gói nàng lại thật kỹ lưỡng, "Coi chừng cảm lạnh."

Đồng thời lúc này, ngoài xe ngựa truyền đến một tiếng gầm thét: "Còn không mau cút ra! Các ngươi biết đây là xe ngựa của ai không? Còn không mau nhường đường! Nếu chậm trễ thì cẩn thận đầu của các ngươi!"

Đình Vân cười lạnh một tiếng: "Vậy ngươi biết đây là xe ngựa của ai không?"

Thật nực cười, không nói đến vương gia, chỉ mình Đình Vân hắn -- Vân Chi Dực là linh hồn của Dạ Mị quốc, cũng là đại tướng quân trấn quốc của Dạ Mị đế quốc, chỉ có ba chức quan là thừa tướng, thái úy, ngự sử đại phu có địa vị ngang hàng với hắn, nhưng cũng không có tư cách để hắn đánh xe ngựa, trừ hoàng đế, Đình Vân hắn thật đúng là không cần nhường đường cho ai!

https://thuviensach.vn

Hôm nay hắn làm người đánh xe ngựa cho vương gia, còn bị người ta quát lớn, xem ra cần tẩy trừ triều đình Dạ Mị đế quốc một lần rồi!

"Ta quản là xe ngựa của ai, còn không nhanh tránh ra! Đây chính là thiên kim thừa tướng, đắc tội phủ thừa tướng, ngươi chịu trách nhiệm nổi sao? Ta thấy ngươi không biết, mới nói nhiều với ngươi vài câu, còn không nhanh cút ngay, nếu không bảo đảm ngươi chết không còn xương cốt bây giờ!" Gã sai vặt này giơ roi ngựa lên, cực kỳ không kiên nhẫn nhìn Đình Vân.

Vì vậy, Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam đã biết rõ là chuyện gì xảy ra, không phải chỉ là vấn đề xe ngựa thôi ư, vậy mà đã có bao nhiêu chuyện rồi, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, lại thấy bờ môi của hắn nâng lên một nụ cười khát máu. . . . . .

Khóe môi như hoa anh đào kéo nhẹ, lạnh giọng mở miệng về phía bên ngoài xe ngựa: "Giết là được, đừng nói nhảm nhiều như vậy!" Ngũ quốc này, có thể làm cho Hiên Viên Vô Thương hắn nhường đường, quả thật không có ai có bản lãnh như vậy đâu! Đừng nói chi là ở Dạ Mị đế quốc, trên địa bàn của hắn!

Dù Hoàng đế tới, cũng phải cung kính xuống xe, gọi hắn một tiếng biểu huynh, một thiên kim thừa tướng nho nhỏ? Muốn chết!

"Dạ!" Đình Vân đáp một tiếng đang muốn ra tay, lại nghe thấy giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam truyền ra ngoài, "Khoan đã!"

Quay đầu nhìn bộ dáng khí phách của phu quân mình, cực kỳ háo sắc, nhưng cũng không quên ước nguyện ban đầu của mình: "Thương Thương, thôi, thôi! Chuyện nhỏ thôi mà, không đáng đâu, chỉ cần làm con đường không còn trở ngại thôi, chúng ta đại lượng bỏ qua đi! Hơn nữa mấy ngày nữa chính là tiệc đầy tháng của bảo bảo rồi, loại thời điểm này có thể không sát sinh thì đừng giết!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam cũng không phải là người thiện lương, chỉ là chuyện hôm nay quả thật không phải là chuyện nghiêm trọng gì. Bảo bảo nhà bọn họ sắp làm tiệc đầy tháng rồi, có thể không sát sinh thì đừng sát sinh đi!

Nam tử tuyệt mỹ nhìn nàng một chút, bất đắc dĩ gật đầu: "Thôi, để cho bọn họ cút đi, Bổn vương tha cho bọn hắn một mạng!"

Người bên kia tự nhiên nghe được một tiếng "Giết là được!" của Hiên Viên Vô Thương và một câu nói cuối cùng kia.

Gã sai vặt cười lạnh một tiếng: "Hừ, chúng ta vẫn không nhường đường, các ngươi có thể làm gì?"

"Bổn vương"? Thân Vương Dạ Mị đế quốc này một thì đi biên cương, một đã chết, những người còn lại đều không được vua trọng dụng. Hắn ngược lại muốn biết, bọn họ có bao nhiêu năng lực dám giết tiểu thư nhà mình!

"Muốn chết!" Đình Vân vung một roi mang theo nội lực về phía mặt của gã sai vặt. Một roi này đánh bay gã sai vặt ra ngoài, rồi sau đó rơi xuống mặt đất, phun ra một ngụm máu tươi.

Người đi trên đường bị dọa, kêu la thảm thiết, tan tác như chim muông!

"Cái người là ai, thật to gan, ngay cả người của phủ thừa tướng cũng dám đánh!" Một tỳ nữ thò đầu từ trong xe ra, hung hăng nhìn chằm chằm Đình Vân.

Chú thích:

(1) Nhàn vân dã hạc: có nghĩa là mây trói con hạc giữa đồng, nói lên con người sống nếp sống Đạo gia, không bị câu thúc ràng buộc gì

https://thuviensach.vn

(2) Nghĩa vô phản cố: làm việc nghĩa không được chùn bước; đạo nghĩa không cho phép chùn bước

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 36: Đầu ngón chân cao quý

"Im miệng!" Một giọng nói như hoàng anh xuất cốc vang lên, Thiên Mộ Tuyết vén màn xe lên, nhìn chiếc xe ngựa sang trọng trước mặt, hơi suy nghĩ một chút, đã biết là người có thân phận không tầm thường, vừa rồi cũng nghe thấy hai chữ "Bổn vương".

Nếu thật là một vương gia, nàng chỉ là một nhi nữ nho nhỏ của phủ thừa tướng, dĩ nhiên là nên nhường đường. Chỉ là còn chưa kịp mở miệng, hạ nhân nhà mình đã không biết chừng mực, đắc tội với người ta. Nhưng đối phương lại cuồng vọng như vậy, đến hạ nhân của phủ thừa tướng mà nói đánh là đánh, hoàn toàn không cho phủ thừa tướng của nàng thể diện, thể diện này vẫn là phải tìm trở về!

Vững vàng xuống xe ngựa, bước những bước chân hoa sen(1) đến trước xe ngựa của Hiên Viên Vô Thương, mở miệng: "Không biết là vị vương gia nào? Thần nữ là Thiên Mộ Tuyết, hạ nhân không hiểu chuyện, nếu có nào chỗ đắc tội, kính xin vương gia rộng lượng tha thứ!" Tiên Lễ Hậu Binh(2)!

Thấy nàng biết lễ nghĩa như thế, thái độ Đình Vân cũng tốt hơn: "Thiên tiểu thư, vương gia và vương phi nhà ta đang ở trong xe ngựa, không thể ra gió, không tiện gặp tiểu thư. Thỉnh tiểu thư nhanh chóng nói hạ nhân nhường đường."

Thấy động tác Đình Vân chậm như vậy, trên bộ mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương lộ ra một nụ cười xinh đẹp, nụ cười đó làm đáy lòng người ta mơ hồ có chút phát lạnh. Vũ Văn Tiểu Tam tự nhiên biết hắn lộ ra biểu cảm này, chứng tỏ hắn đang rất tức giận: "Thương Thương, đừng để ý

https://thuviensach.vn

đến bọn họ làm gì!... Chúng ta không tức giận, không tức giận được không!"

Quay đầu nhìn nàng một chút, rốt cuộc thu liễm tức giận trong lòng: "Được, Thương Thương không tức giận, không náo loạn với bọn họ!"

Dứt lời ngậm đôi môi đỏ mọng của nàng, nhẹ nhàng mút vào. . . . . .

Thiên Mộ Tuyết có chút bất mãn, đồng thời cũng có chút nghi ngờ. Đại yến trong cung, nàng đều đã từng tham gia, bất luận vị vương gia kia là ai, cũng không nên không có một tiếng đáp lại nàng chứ?

Huống chi đã đánh hạ nhân nhà nàng thành trọng thương, nếu cái gì cũng không nói, hình như là không thể nào chấp nhận nỗi!

Hơn nữa, nếu những người này là vương gia giả mạo mà nàng lại nhường đường, chắc chắn Thiên Mộ Tuyết nàng lập tức sẽ trở thành trò cười cho giới quý tộc rồi, đến phụ thân cũng sẽ bị người ta chê cười!

Càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, vì vậy liền mở miệng nói với Đình Vân: "Không biết có thể nói cho tiểu nữ biết đó là vị vương gia nào không? Tuy nói hạ nhân có nhiều bất kính, nhưng các hạ lại làm cho phu xe của bản tiểu thư bị thương nặng như vậy, dù sao cũng phải cho bản tiểu thư một công đạo chứ?"

"Công đạo? Thiên tiểu thư không khỏi cũng quá coi trọng bản thân mình rồi!" Đình Vân vừa nghe xong lời này, bộ dáng vốn là khách khí liền biến mất. Công đạo? Chỉ bằng nàng mà cũng muốn tìm bọn họ đòi công đạo? Đùa gì thế!

"Ngươi!" Những lời này đem Thiên Mộ Tuyết chế trụ, khuôn mặt càng thêm không nén được tức giận, bốn phía đều đã có dân chúng bắt đầu chỉ chỏ.

https://thuviensach.vn

"Đình Vân, nếu xe ngựa này không đi được, ngươi hãy đem vứt đi!" Một tiếng nói rất có từ tính truyền ra, làm thân thể Đình Vân run rẩy mấy cái.

Đang muốn trước khi vương gia nổi giận, nhanh một chút ra tay đánh nát xe ngựa kia, nhưng vào lúc này cấm vệ quân của kinh thành đã tiến tới. Chỉ vì lúc đang bàn giao ca trực, nghe nói có kẻ ngông cuồng ở ngoài đường phố hành hung. Vốn cũng không muốn để ý tới, nhưng vừa nghe nói người bị đả thương lại là hạ nhân phủ thừa tướng, liền nhanh chóng chạy tới. Nếu có thể nhờ vào việc này tạo được quan hệ với phủ thừa tướng, chiếm được hảo cảm của thừa tướng đại nhân, vậy việc thăng quan phát tài không phải đã sắp tới tay rồi sao?

"Kẻ ngông cuồng lớn mật kia, lại dám hành hung ngoài đường phố, không coi vương pháp ra gì, muốn bị trị tội đúng không?" Người thống lĩnh cấm vệ quân kia rất cao ngạo đứng ở trước mặt của Đình Vân, mấy trăm tên cấm vệ quân vây quanh xe ngựa, đến nước chảy cũng không lọt!

Lần này đến khóe miệng của Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút co quắp, không có lầm chứ? Cấm vệ quân cũng xuất động rồi sao?

"Thương Thương, sẽ không có chuyện gì chứ?" Có chút lo lắng nhìn hắn, có vẻ như đám cấm vệ quân kia người đông thế mạnh. Nếu người ta làm bộ như không biết Thương Thương, bắt bọn họ đi thì phải làm thế nào?

"Đừng sợ, có ta ở đây! Chờ!" Cặp mắt tà mị như hoa đào đã dính vào chút ý cười, hiện ra ánh sáng khát máu. Đứng dậy, chuẩn bị ra khỏi xe ngựa, trực tiếp vung cho đám người kia một chưởng! Thật phiền!

Nàng cầm lấy tay hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tràn ngập mong đợi nhìn hắn: "Thương Thương, đừng giết người!" Ngày đó, tình cảnh hắn giết chết Phượng Phi Yên vẫn còn sờ sờ trước mắt nàng. Theo ý nàng, Thương Thương của nàng nên giống như tiên nhân, không nên nhiễm chút hơi thở thế tục nào, càng không nên dính mùi máu tanh!

https://thuviensach.vn

Hắn bắt lấy tay nhỏ bé của nàng, nhìn đôi môi đỏ mọng hơi sưng đỏ, cười nhẹ: "Được, vậy người ta không đi ra ngoài!"

"Để cho hữu tướng quân(3) tới gặp ta!" Hữu tướng quân trông coi Ngự Lâm quân và cấm vệ quân, chính là người phụ trách cho an toàn của kinh thành và hoàng cung.

"Ha ha. . . . . Nực cười, chỉ bằng ngươi mà cũng muốn gặp tướng quân của chúng ta! Thiên tiểu thư không cần sợ hãi, có thuộc hạ ở đây, kẻ ngông cuồng này nhất định sẽ không thể tổn thương người chút nào!" Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vỗ ngực bảo đảm.

Thiên Mộ Tuyết nhíu lông mày, quay đầu nhìn tướng quân kia: "Tướng quân, người trong xe ngựa này tự xưng là vương gia, tướng quân có nên kiểm tra lại thân phận người đó trước không?"

À? Vương gia? Lúc này chân người cấm vệ quân kia cảm giác giống như có chút nhũn ra! Tuy nói lấy lòng thừa tướng quan trọng, nhưng hắn cũng không thể đắc tội với bất kỳ một vị vương gia nào hết! Chợt, sắc mặt ngẩn ra: "Thiên tiểu thư, người đừng để bị bọn họ lừa! Đùa gì thế! Hiện tại các vương gia đều ở trên triều, hạ quan cũng không có nghe nói có vị vương gia nào cáo ốm với hoàng thượng, không đi điện Vũ Đức vào giờ mão(4), người này chắc chắn là kẻ giả mạo!"

Ngày thường, lâm triều chỉ cần buổi sáng là xong rồi. Chỉ có hôm nay, phương bắc xuất hiện thiên tai, hoàng thượng triệu tập chúng đại thần lại một chỗ, tiếp tục lâm triều. Làm sao có thể có vương gia đang ở trên đường vào lúc này được! Quả thật là cực kỳ hoang đường!

"Cút ngay! Bên trong xe chính là nhiếp chính vương điện hạ!" Đình Vân rốt cuộc không thể nhịn được nữa, nói ra thân phận của vương gia nhà mình, hắn đã nghe được lời nói 'không giết người' của vương phi. Nhưng

https://thuviensach.vn

đám người kia cản trở như vậy, nếu vẫn không nói ra thân phận của vương gia, hôm nay sợ là khó trở lại vương phủ được!

"Cái gì? Nhiếp chính vương?" Chân người thống lĩnh cấm vệ quân kia lập tức mềm nhũn, Hiên Viên Vô Thương - nhiếp chính vương điện hạ, mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, hắn không phải ẩn cư rồi sao?

Hắn ở nơi này la lối om sòm nãy giờ, lại nói nhiếp chính vương điện hạ là kẻ giả mạo? Đây *** không phải chỉ có một con đường chết thôi sao? "Ngươi. . . . . Ngươi có thứ gì có thể chứng minh thân phận không?"

Sắc mặt Thiên Mộ Tuyết cũng có chút trắng bệch, ai ở Dạ Mị đế quốc mà không biết chỉ cần một câu nói của nhiếp chính vương là có thể thay đổi hoàng đế! Nàng chỉ là một nhi nữ nho nhỏ của phủ thừa tướng, lại dám ở đây đòi công đạo, đây không phải là muốn tìm chết sao?

"Thân phận của bổn vương cần gì phải chứng minh với ngươi?" Giọng nói nhẹ nhàng truyền tới, lại mang theo chút lạnh lẽo không nói ra được.

Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vừa nghe hắn không dám đưa ra vật chứng minh, lại cảm thấy nhất định là kẻ giả mạo, nhất thời có chút can đảm: "Hừ, không dám chứ gì? Còn không mau lăn ra đây nhận lấy cái chết!" Bà nó, mới sáng sớm đã trêu cợt hắn như vậy, còn giả mạo nhiếp chính vương, thật sự cho rằng hắn là kẻ ngu xuẩn hay sao?

Đình Vân giận không kềm được! Nếu không phải vương phi phân phó, hắn không thể không giết bọn chúng!

"Ta nói một lần cuối cùng, để Lâm Phong tới gặp ta!" Hiện tại đã gọi thẳng tên húy của hữu tướng quân rồi!

Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vừa nghe Đình Vân đến tên "Lâm Phong" cũng nói thẳng ra, nên có chút luống cuống. Không nói đến người biết đại danh tướng quân là 'Lâm Phong' không nhiều lắm, mà ánh sáng khí

https://thuviensach.vn

thế sát phạt trên người Đình Vân cũng không giống như là người bình thường có thể có! Nếu thật động thủ, mà đối phương lại là nhiếp chính vương điện hạ, chỉ sợ hắn chết thế nào cũng không biết!

Nghĩ tới đó, quay đầu hướng thị vệ phân phó: "Đi mời Lâm tướng quân! Ta ngược lại muốn nhìn xem, sau khi Lâm tướng quân tới, ngươi sẽ chết như thế nào!"

Thiên Mộ Tuyết nhíu đôi mày thanh tú lại, đứng ở một bên suy nghĩ lại những lời đối thoại của bọn họ, chỉ cảm thấy vô cùng quỷ dị, đoán chừng đám người kia không phải là nhiếp chính vương. Thiên hạ đều biết điện hạ nhiếp chính vương là kẻ khất máu, nếu thật là nhiếp chính vương điện hạ, sợ rằng mình đã là một cỗ thi thể rồi, sao còn có thể bình an đứng ở chỗ này!

Người đánh xe đó cứ một mực cường điệu muốn gặp hữu tướng quân, chắc chỉ là có quan hệ cá nhân với tướng quân đó nên muốn đi quan hệ cửa sau thôi. Vì nghĩ như vậy nên vốn chuẩn bị bỏ qua, tránh cho ảnh hưởng đến hòa khí của phụ thân và Lâm tướng quân, nhưng nhìn người phu xe nhà mình đang té trên mặt đất, bộ dáng phun máu tươi. Nếu cứ như vậy mà bỏ qua, quả thật có chút mất thể diện!

Vặn khăn mở miệng: "Đừng nói là Lâm tướng quân tới, dù là hoàng thượng tới, cũng cần phải cho phủ thừa tướng của chúng ta một công đạo thôi!"

Lời này cũng làm cho Hiên Viên Vô Thương đang ôm Vũ Văn Tiểu Tam ngồi ở đầu giường bên trong xe ngựa hứng thú cười lạnh một tiếng, mở miệng về phía bên ngoài màn xe: "Hôm nay nếu hoàng thượng không đích thân đến đón bổn vương, bổn vương sẽ không đi. Đình Vân, ngươi nghe rõ chưa?"

https://thuviensach.vn

"Dạ! Vương gia!" Lần này ánh mắt nhìn những người đó cũng đầy hả hê, vương gia đã sự thực tức giận rồi!

Nhưng vào lúc này, Lâm Phong hấp tấp chạy tới, nhìn thấy người thống lĩnh cấm vệ quân kia thì trực tiếp mắng một trận: "Tên ngu ngốc này! Có chuyện gì không biết tự mình xử lý sao? Bản tướng quân còn có chuyện quan trọng, làm gì có thời gian để ngươi kêu tới quát lui!"

Mới vừa rồi hắn đang cãi vả với tả tướng quân, từ trước đến giờ quân cánh phải và quân cánh trái đã không hợp nhau. Đúng lúc này đột nhiên nói thống lĩnh cấm vệ quân mời hắn qua, cũng không nói ra nguyên nhân là gì, chỉ nói là có việc gấp, nên hắn chỉ đành phải vội vàng chạy tới.

"Tướng quân, không phải thuộc hạ muốn làm phiền ngài, mà là đám người to gan lớn mật kia, không chỉ hành hung ở ngoài đường, còn đả thương hạ nhân phủ thừa tướng, lại còn dám giả mạo nhiếp chính vương điện hạ. Thuộc hạ chưa từng thấy qua nhiếp chính vương điện hạ, cho nên chỉ đành phải mời ngài tới đây xem thử!"

Thống lĩnh cấm vệ quân mở miệng giải thích, cũng thay đổi một chút sự thật, lừa gạt Lâm tướng quân nói là cho hắn đến đây xem thử. Nếu nói là đám người kia muốn gặp Lâm Phong, nên hắn sai người đi gọi, sợ rằng Lâm tướng quân sẽ làm thịt hắn mất!

"Hả? Có chuyện lạ như thế sao! Rốt cuộc là ai ăn gan hùm mật gấu, bản tướng quân nhất định phải đem hắn. . . . . ." Lâm Phong vừa nói vừa quay đầu, nhìn chính giữa con đường.

Một tiếng nói lãnh khốc vang lên: "Lâm tướng quân thật quá phách lối rồi, là bản tướng quân và vương gia nhà chúng ta ăn gan hùm mật gấu, không biết Lâm tướng quân chuẩn bị làm gì chúng ta vậy hả?"

Lời này vừa nói ra, Vũ Văn Tiểu Tam cũng không nhịn được "Xì" một tiếng nở nụ cười, không ngờ tên Đình Vân này còn rất hài hước!

https://thuviensach.vn

Lâm tướng quân vừa nghe giọng nói này, lại nhìn thấy bộ dáng người thị vệ kia là Đình Vân. Lúc này, đầu cảm giác có chút hoa mắt chóng mặt, quỳ một chân trên đất, giọng nói khó nén hốt hoảng: "Tướng quân thứ tội, mạt tướng không biết là tướng quân nên mới dám lên tiếng bất kính. Xin tướng quân tha thứ mạt tướng vì vô tâm nên mắc sai lầm!"

Nói xong, mồ hôi lạnh đã toát ra liên tục. Hôm nay hắn thật sự bị hại chết rồi! Ai cũng biết Trấn Quốc tướng quân chính là thuộc hạ của nhiếp chính vương điện hạ, để Vân Chi Dực - linh hồn của Dạ Mị quốc đánh xe ngựa, bên trong không phải nhiếp chính vương thì là ai được chứ?

"Không biết bên trong xe đúng là điện hạ nhiếp chính vương, mạt tướng quản giáo thuộc hạ không nghiêm, xin nhiếp chính vương điện hạ thứ tội!" Sao lại xui xẻo như vậy! Hôm nay hắn đã đắc tội vị thần tiên nào, sao lại chọc tới người không thể chọc nhất ở ngũ quốc này chứ!

Chân người thống lĩnh cấm vệ quân kia mềm nhũn, quỳ xuống. Xong rồi, trong đầu hắn trừ hai chữ "Xong rồi" này, thì cái gì cũng không có! Nghĩ tới mình vừa mới nói những người này là đồ vô liêm sỉ, hôm nay sợ rằng không chết cũng phải tàn! Người nào không biết thủ đoạn của Hiên Viên Vô Thương chứ!

Thiên Mộ Tuyệt cũng muốn ngất đi, lập tức hối hận đến nỗi ruột trong bụng cũng xanh lè rồi! Hối hận vì tự cho mình là thông minh. Đột nhiên, lại nghĩ tới Hiên Viên Vô Thương được xưng là khát máu nhưng chưa từng động thủ với mình, chẳng lẽ bởi vì mình là đệ nhất mỹ nhân Dạ Mị đế quốc sao?

Chú thích:

(1) Bước chân hoa sen: Con gái bó chân thon thon nên gọi là kim liên(hoa sen), nên bước chân hoa sen ở đây chỉ bước chân của những cô gái đã bó chân.

https://thuviensach.vn

(2) Tiên Lễ Hậu Binh: trước tiên dùng đạo lý thuyết phục sau đó mới dùng đến áp lực

(3) Hữu tướng quân: Thống lĩnh quân cánh phải

(4) giờ mão (thời xưa, vào khoảng từ 5 đến 7 giờ sáng điểm danh người đến làm việc)

Thiên Mộ Tuyết nàng là quý nữ có tiếng trong các gia tộc thế gia, có tri thức hiểu lễ nghĩa, cầm kỳ thư họa không gì không giỏi. Từ nhỏ đã được đám công tử thổi phồng mà lớn lên, tự nhiên cũng tự tin hơn một chút. Vì vậy trên mặt phát ra chút ngạo khí, chờ nhiếp chính vương trong truyền thuyết này ra ngoài nói lời nhỏ nhẹ với nàng.

"Tam nhi, nàng nói phải làm thế nào đây?" Dịu dàng mở miệng, hỏi ý kiến của nàng.

Ánh mắt thoáng qua một tia khinh thường, tâm tình bị đám người kia làm hỏng rồi! "Tùy chàng! Chàng không giết người là được!" Giọng nói rõ ràng rất khó chịu.

Nếu trong ngày thường, hắn thật sự đã giết người rồi! Tiếp đó, mọi người nghe giọng nói của nam tử mang theo chút ý cười, từ trong xe ngựa truyền đến: "Bổn vương nói rồi, nếu hoàng thượng không đích thân đến đón bổn vương, hôm nay bổn vương sẽ không đi đâu hết!"

Hả? Chuyện này. . . . . .

Lâm Phong vừa nghe, càng thêm đau cả đầu. Mặc kệ nói thế nào, hoàng thượng cũng là người nắm quyền ở Dạ Mị đế quốc, nếu hoàng thượng muốn tự mình tới đón nhiếp nhính vương thì cũng được, nhưng bây giờ thoạt nhìn là nhiếp chính vương uy hiếp hoàng thượng nhất định phải tới đón. Chuyện này. . . . . nhiếp chính vương dám nói, nhưng không có ai trong bọn họ dám đi thông báo đâu!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, từng chiếc xe ngựa chạy tới, đều là xe ngựa của mệnh quan triều đình, có lẽ đã bãi triều. . . . . .

Mà xe ngựa của bọn họ vừa đúng lúc ngăn ở đường này!

Đường này từ từ bị lấp đầy, người đi đường còn có thể đi tới đi lui, nhưng cỗ kiệu và xe ngựa đều không thể di chuyển, chỉ vì diện tích của xe ngựa Hiên Viên Vô Thương quá lớn, một con đường đã bị xe ngựa hắn chiếm hai phần ba, còn chưa nói đến phía sau còn có một chiếc xe ngựa khác.

Đám mệnh quan triều đình kia lần lượt sai người tiến lên nhìn xem đang có chuyện gì xảy ra, đáy lòng cũng mơ hồ có chút không vui. Chuyện gì đây, đã bãi triều trễ, vốn đủ mệt mỏi rồi, bây giờ còn chặn đường làm không thể trở về phủ! Buồn bực! Trong đám người buồn bực này, cũng bao gồm thừa tướng đại nhân!

Gia đinh mọi nhà đều chạy lên nhìn, tìm hiểu sự tình cho rõ ràng. Họ thấy một vị tướng quân đang quỳ sám hối, nói với nhiếp chính vương điện hạ, thuộc hạ biết sai....vân vân, họ vừa nghe thì lập tức biết rõ trong xe là người phương nào.

Mà Thiên Mộ Tuyết - danh hiệu đệ nhất mỹ nhân Dạ Mị quốc cực kỳ vang dội. Hạ nhân của các quan lại quyền quý cả kinh thành không có ai là không nhận ra nàng hết, vì vậy đều trở về bẩm báo với chủ tử của mình. . . . . .

Thiên Mộ Tuyết nghe lời nói của Hiên Viên Vô Thương, nâng lên cằm hơi nhọn, giọng nói giống như hoàng anh xuất cốc lại vang lên lần nữa: "Nhiếp chính vương điện hạ là muốn Mộ Tuyết tự mình nói xin lỗi với ngài mới bằng lòng bỏ qua sao? Nói xin lỗi cũng không phải là không thể, nhưng đừng cho là có thể nói yêu cầu quá đáng gì với tiểu nữ, tiểu nữ nhất định sẽ không đồng ý đâu!"

https://thuviensach.vn

Không phải là muốn nàng tự mình nói xin lỗi, rồi mượn cớ nói chút điều kiện sao? Tỷ như đi ngắm hoa, dạo chơi gì đó! Người như vậy nàng đã thấy nhiều, chẳng có gì lạ! Chỉ là không ngờ đường đường là nhiếp chính vương điện hạ cũng là người như thế, không phải nói hắn rất yêu vị vương phi chưa qua cửa lắm sao? Nam nhân đều là một loại đức hạnh thôi!

Nàng vừa nói lời này, ngay cả trên mặt Đình Vân cũng tràn đầy giễu cợt, có vô số nữ nhân ái mộ vương gia nhà mình, nhưng vẫn chưa gặp qua nữ nhân nào có da mặt dày như vậy đâu. Đây cũng không khỏi quá tự tin đi? Chỉ bằng nàng? Nàng cho là mình có bao nhiêu mặt mũi hả?

Hiên Viên Vô Thương càng thêm không thèm để ý, một nữ nhân ngu ngốc thôi!

Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm co quắp khóe miệng, đây là lần đầu tiên nhìn thấy người so với mình còn tự tin hơn! Quay đầu nhéo gương mặt như cánh hoa đào kia, cười híp mắt mở miệng: "Thương Thương, diễm phúc không ít đó! Trốn ở trong xe ngựa mà cũng có người cho là chàng có ý tứ với người ta, nói một chút coi, là câu nào có ám hiệu vậy, làm sao ta nghe không ra?"

Bất đắc dĩ thở dài một hơi, trừng phạt cắn khóe môi nàng: "Ít nói hưu nói vượn, loại nữ nhân này, người ta không muốn có dính dấp gì với nàng ta đâu!"

Lời này không lớn cũng không nhỏ, bên ngoài lại ồn ào, cho nên chỉ có Đình Vân ngồi ở trên xe ngựa nghe được.

Tiểu Nguyệt có chút lo lắng ôm tiểu thế tử, chuẩn bị ra bên ngoài xem thử. Đây là thế nào hả? Có người dám ngăn cản xe ngựa của vương gia và tiểu thư nhà mình sao? Còn ngăn cản lâu như vậy? Quả thật rất can đảm đó!

https://thuviensach.vn

Liên Hoa vội vàng kéo nàng lại: "Tiểu Nguyệt, tiểu thế tử không thể ra gió!" Nha đầu này cứ hấp tấp như vậy, chẳng lẽ không biết trong ngực mình đang ôm tiểu thế tử có thân phận tôn quý sao? Tiểu thế tử còn chưa đầy tháng, làm sao có thể ra gió?

"À!" Tiểu Nguyệt mím môi, cũng biết là lỗi của mình, cúi đầu một bộ dáng biết sai rồi. Trên mặt lạnh nhạt của Liên Hoa dính vào chút ý cười, nha đầu này thật đáng yêu!

Hiên Viên Sở Cuồng cũng cười khanh khách lên, không biết ở đây cười cái gì, tiểu Lạc thần nghe tiếng cười của đệ đệ, rất không khách khí liếc mắt, ngu ngốc!

Cái liếc mắt xem thường này tự nhiên cũng rơi vào trong mắt tiểu Sở Cuồng, hung dữ nghiêm mặt lại y y nha nha giương nanh múa vuốt với ca ca của mình. . . . . .

Tiểu Nguyệt bị chọc cho bật cười, đứa bé của vương gia và tiểu thư thật thông minh! Hài tử ở gia đình bình thường nào có thể mới mấy tháng đã biết giương nanh múa vuốt chứ, chưa nói đến việc trợn trắng mắt! Hai đứa bé này mới bây lớn thôi, quả thật chính là thần đồng mà!

"Tiểu Nguyệt, ngươi rất thích hài tử sao?" Liên Hoa nhẹ giọng mở miệng, giọng nói vẫn là nhàn nhạt như vậy, nghe không ra suy nghĩ.

"Ừm! Thích!" Tiểu thế tử và tiểu công tử đáng yêu như thế, sao nàng có thể không thích đây.

"Vậy chúng ta cũng sinh một đứa được không?" Đây cũng là một biến tướng của cầu hôn rồi.

Tiểu Nguyệt ngây ngốc lúc lâu, ngốc nghếch hỏi một câu: "Ngươi là nam nhân mà! Làm sao sinh con được?"

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ. . . . . ." Liên Hoa bị lời nói của nàng làm sặc đến ho khan không ngừng.

Ở ngoài xe, Liên Vụ ngửa mặt lên trời trợn mắt. Đối với Tiểu Nguyệt này, mấy tháng nay hắn đã nhìn ra, nói nàng có bao nhiêu ngốc thì chắc chắn sẽ có bấy nhiêu ngốc! Liên Hoa này cũng đủ thẳng thắn rồi, trực tiếp nói sinh hài tử luôn!

"Ngươi làm sao vậy?" Nhìn hắn liều mạng ho khan, Tiểu Nguyệt rốt cuộc mới phản ứng được, sắc mặt biến đổi đến vô cùng khó coi, "Liên Hoa, ta không ngờ ngươi lại là người như vậy!" Nàng còn là một hoàng hoa đại khuê nữ, hắn lại có thể nói yêu cầu xấu xa như thế với nàng! Mất công nàng còn coi hắn là bạn tốt! Thật là đã nhìn lầm hắn rồi!

Liên Hoa nghe vậy thì như rơi vào trong sương mù, hắn thành người thế nào rồi hả?

. . . . . .

Phía trước, sau khi Thiên Mộ Tuyết ngước đầu nói xong lời giải thích độc đáo của mình, chờ một lúc lâu cũng không thấy Hiên Viên Vô Thương ở bên trong xe ngựa trả lời lại. Ánh mắt những người bên cạnh nhìn nàng cũng có chút giễu cợt, làm sắc mặt nàng lúc trắng lúc đỏ, cực kỳ khó coi!

Đúng lúc này, Thiên thừa tướng lảo đảo thân thể, nghiêng ngã lảo đảo chạy đến phía trước, "bùm" một tiếng, quỳ gối trước xe ngựa: "Nhiếp chính vương điện hạ, tiểu nữ ngu ngốc, xin điện hạ thứ tội!"

Nói xong quay đầu nhìn nữ nhi không có tiền đồ nhà mình: "Nghịch nữ, còn không mau quỳ xuống!"

Nữ nhi của hắn từ trước đến giờ có tri thức hiểu lễ nghĩa, là kiêu ngạo của hắn. Hắn luôn nghĩ có thể gả nàng cho nhiếp chính vương hay không? Nhưng chưa từng nghĩ nhiếp chính vương đã có nữ nhân mình thích, nên

https://thuviensach.vn

nghĩ coi như không có năng lực làm chánh phi, làm trắc phi cũng là tốt. Nếu không được thì gả vào hoàng cung làm phi tần hay hoàng hậu cũng chưa hẳn là không thể. Dù nói thế nào, nàng cũng là nữ nhi dòng chính của phủ thừa tướng, ít nhất cũng có thể kết thân với gia tộc thế gia!

Ai ngờ hôm nay lại đắc tội với nhiếp chính vương, lấy tính tình của vị kia, không biết Mộ Tuyết sẽ có kết quả gì đây! Hắn nuôi dưỡng nàng như một con cờ nhiều năm như vậy là vì để khuếch trương thế lực, hôm nay sẽ không bị phá hủy hết chứ? Không sai, Thiên Mộ Tuyết là nữ nhi của hắn, nhưng mà ở trong mắt của hắn, không có gì quan trọng hơn quyền thế!

Thiên Mộ Tuyết nhìn người phụ thân luôn yêu thương nàng, hôm nay lại thay đổi sắc mặt. Trong lòng cũng có chút luống cuống, vội vàng theo phụ thân cùng nhau quỳ xuống. Thật sự có nghiêm trọng như thế sao? Không phải nhiếp chính vương bởi vì có ý tứ với nàng nên mới gây khó khăn cho nàng nhiều lần như vậy sao?

Vẻ mặt Đình Vân lãnh khốc mở miệng: "Thừa tướng, ngài vẫn nhanh đứng dậy đi. Vương gia nhà ta nói rồi, nhất định phải có hoàng thượng tới mới được! Các ngươi sai người đi mời đi!" Không biết suy xét, nhất định làm cho vương gia tức giận mới vui sao!

Lần này, trong lòng các vị đại thần cũng bắt đầu sinh ra oán trách rồi. Nhiếp chính vương thì bọn họ không đắc tội nổi, cho nên đối tượng phẫn hận tự nhiên sẽ thành một nhà thừa tướng. Nếu không phải nữ nhi tốt nhà bọn họ đụng phải nhiếp chính vương, làm sao sẽ dẫn đến việc bọn họ đều bị ngăn ở nơi này chứ, tiến lùi đều không được? Chẳng lẽ muốn bọn họ xuống xe trực tiếp đi về nhà sao?

Bây giờ còn nghe nói muốn kinh động đến hoàng thượng, nếu hoàng thượng tới đón tiếp thật, nhiều dân chúng ở đây như vậy, không phải sẽ rất mất thể diện sao! Nếu hoàng thượng mất mặt, thừa tướng còn có đường sống sao? Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người bắt đầu hả hê .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Hoàng thượng, không, không xong!" Nam thư phòng hoàng cung Dạ Mị quốc, một tiểu thái giám vội vàng hấp tấp vọt vào.

"Có chuyện gì từ từ nói, làm hoàng thượng kinh sợ, ngươi chịu trách nhiệm nổi sao!" Tổng quản thái giám lớn tuổi ở một bên mở miệng dạy dỗ.

"Nô tài đáng chết! Nô tài đáng chết!" Chỉ là chuyện này có chút lớn!

"Tốt lắm, có chuyện gì cứ nói đi!" Dạ Tử Lân để ngự bút đang cầm trên tay xuống, nhìn tiểu thái giám trong đại điện.

Tiểu thái giám này run rẩy thân thể nói ra chuyện hôm nay, Dạ Tử Lân lại ngửa mặt lên trời, cười phá lên: "Biểu huynh trở về, trẫm tất nhiên sẽ tự đi nghênh đón. Đi chuẩn bị Long Liễn, đừng để biểu huynh chờ sốt ruột!"

"Dạ!" Tiểu thái giám này đáp một tiếng, rồi lui ra ngoài.

Tổng quản thái giám nhìn hoàng đế bệ hạ mình một chút, rốt cuộc không nhịn được đem lời trong lòng nói ra: "Hoàng thượng, không nói đến việc nhiếp chính vương điện hạ độc tài quân quyền, trong triều đình cũng đều là người của hắn, ngài không lo lắng chút nào sao?"

"Có gì phải lo, nếu biểu huynh cảm thấy hứng thú với ngôi vị hoàng đế, ban đầu cũng sẽ không đẩy trẫm lên vị trí này. Hơn nữa biểu huynh đối với trẫm có ơn cứu giúp nhiều lần, nếu không có hắn, sợ rằng trẫm đã sớm giống như Nhị hoàng huynh, bị hại chết rồi!" Thở dài nói xong, lại có chút hoài niệm Nhị hoàng huynh. Vốn người làm hoàng đế nên là Nhị hoàng huynh, đại hoàng huynh - tên cầm thú đáng hận kia, vậy mà đối với đệ đệ của mình đều muốn đuổi tận giết tuyệt!

Tổng quản thái giám ở một bên lắc đầu một cái, tiên hoàng là muốn đoạt quyền, lại không có năng lực, mà hoàng thượng một chút tâm tư cũng

https://thuviensach.vn

không có, chẳng lẽ Dạ Mị quốc của bọn họ thật muốn sửa họ thành Hiên Viên sao? Đáy mắt thoáng qua một tia sáng, có lẽ Đại vương tử so hoàng thượng thì thích hợp làm hoàng đế Dạ Mị đế quốc hơn, như vậy. . . . . .

. . . . . .

Đột nhiên một đội Ngự Lâm quân chạy tới, không lâu lắm đã đứng song song trên đường cái, một tấm vải màu đỏ trải dài. Mọi người không hẹn mà cùng quay đầu lại nhìn, chỉ thấy hai cung nữ tay cầm khổng tước linh(1) đi ở đằng trước, long liễn màu vàng chậm rãi đi về phía trước. . . . . .

Chúng đại thần vội vàng xuống xe tiếp giá, chỉ huy hạ nhân nhà mình đem xe ngựa chạy tới một bên, không chặn lại ngự giá(2) của hoàng thượng.

Nhưng, Hiên Viên Vô Thương vẫn không nhúc nhích, ngồi ở bên trong xe, vuốt vuốt tóc của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

"Thương Thương, hơi đói!" Các bảo bảo cũng đói bụng rồi.

Dịu dàng mở miệng: "Vậy chúng ta lập tức trở lại có được không?"

"Được!" Hiếm khi nhu thuận gật đầu một cái, đói bụng rồi, nàng cũng không có tinh lực giương nanh múa vuốt, như vậy sẽ đói hơn!

Quần thần quỳ đầy đất, có mấy quan viên đỗ vào năm nay cũng không biết địa vị của Hiên Viên Vô Thương. Trong ngày thường nghe nói đừng đắc tội nhiếp chính vương gì đó, đều cho rằng chỉ là do mọi người phóng đại thôi, cho nên đối với việc Hiên Viên Vô Thương không đi ra nghênh đón bệ hạ thì rất tức giận!

Ngay khi ngự giá của Dạ Tử Lân đến trước mặt, trường bào màu vàng của đế vương đứng dậy vững vàng đi xuống, bước chân cực nhanh, nhưng lại không xuất hiện vẻ hốt hoảng.

https://thuviensach.vn

Nhìn đám đại thần quỳ trên đất, giọng nói uy nghiêm vang lên: "Đứng lên đi!"

"Tạ bệ hạ!" Các đại thần quy củ đứng lên, chờ bệ hạ lên tiếng.

Mà thừa tướng, Lâm Phong, thống lĩnh cấm vệ quân và Thiên Mộ Tuyết vẫn còn quỳ trên mặt đất, không dám đứng dậy.

"Biểu huynh, trẫm tới đón huynh! Trở lại cũng không nói một tiếng, để trẫm chuẩn bị cẩn thận chào đón mười dặm!" Dạ Tử Lân mở miệng cười, bước từng bước về phía xe ngựa của Hiên Viên Vô Thương.

Nghe giọng nói của Dạ Tử Lân, khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt. Hôm nay hắn muốn Dạ Tử Lân tới đón, chính là vì thử dò xét sau khi Dạ Tử Lân làm Hoàng đế, có sinh ra lòng kiêng kỵ với hắn hay không? Nghe giọng nói của hắn thì không có vấn đề gì.

Không phải là hắn nhiệt tình với việc triều chánh, không muốn buông tay. Mà hiện tại hắn và Tam nhi đã bị người ta chú ý, sợ rằng trong tay không có thế lực thì ngày mai sẽ là ngày chết của bọn họ! Cho nên hắn đang đợi, chờ đợi thời kỳ tốt nhất, đợi đến khi người đời đều quên lãng bọn họ, thì hắn có thể bỏ xuống tất cả của cải phàm trần, mang theo vợ con đi du ngoạn khắp nơi rồi!

Chú thích:

(1) Khổng tước linh: quạt chim công hay dùng trong cung đình. D không kiếm ra hình cái đó, nó giống cái hình này, nhưng to hơn.

Dạ Tử Lân nể mặt hắn như vậy, hắn tự nhiên cũng sẽ không để một hoàng đế đứng chờ ở trên đường, vén rèm xe lên đi ra ngoài nghênh đón hắn, mọi người chỉ thấy một bàn tay thon dài trắng nõn vươn ra. Bàn tay trơn bóng kia tao nhã đến nỗi làm cho người ta không dám dò xét dung mạo của hắn!

https://thuviensach.vn

Màn xe từ từ vén lên, dung nhan phong hoa tuyệt đại xuất hiện trước mặt của người đời, không ít người kinh ngạc đến hô hấp ngừng lại!

Ngay cả người đang chuẩn bị đổ nước bên kia đường, khi nhìn thấy nam tử mặc áo trắng đó đã kinh ngạc đến nỗi làm rơi chậu nước trong tay xuống đất, bắn tung tóe nước lên người nhưng cũng không hề hay biết gì!

Giương môi cười khẽ: "Đệ ngược lại còn nhớ rõ người biểu huynh như ta. Nếu đệ không đến, chắc bổn vương phải nhận lấy cái chết từ thống lĩnh cấm vệ quân của đệ rồi!"

Người thống lĩnh cấm vệ quân kia vừa nghe, lập tức nhớ lại câu nói "Còn chưa cút ra ngoài nhận lấy cái chết" kia của mình, lại nhìn sắc mặt hoàng thượng trở nên khỏ coi trong nháy mắt, còn có ý lạnh trong đôi mắt đang cười của vị nhiếp chính vương này, hắn đã bị dọa đến hai mắt trợn ngược, trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Thiên Mộ Tuyết ngơ ngác nhìn nam tử đi từ bên trong xe ngựa ra, trong nháy mắt cảm giác ý nghĩ mình lúc đó cực kỳ buồn cười, so sánh với hắn, mình không đáng được xưng là liễu yếu đào tơ, nam tử như vậy sao sẽ có hứng thú với mình đây?

Khi chất như tiên như yêu, nếu nói hắn là tiên, thì giống như đám mây trên cao, cúi đầu nhìn chúng sanh. . . . . .

Nếu nói là hắn là yêu, chính là mị hoặc thiên hạ, có thể nhìn từ xa mà không thể khinh nhờn. . . . . .

Nhìn thống lĩnh cấm vệ quân đang ngất trên đất kia, mặt Dạ Tử Lân tràn đầy chán ghét, lạnh lùng phun ra ba chữ: "Cách chức đi!"

Lại nhìn Lâm Phong, tuy người này ẩu tả một chút, nhưng vẫn là một nhân tài, tâm cũng không xấu, vì vậy mở miệng: "Lâm Phong quản giáo không nghiêm, phạt bổng nửa năm, có dị nghị gì không?"

https://thuviensach.vn

Lâm Phong lau mồ hôi lạnh trên trán: "Hồi bẩm hoàng thượng, hạ thần không có dị nghị gì!" Còn may, hắn vốn cho là mình chết chắc rồi!

Nhìn lại thừa tướng: "Hôm nay dáng vẻ thừa tướng đại nhân thật kiêu ngạo, đến nữ nhi cũng ngang ngược kiêu ngạo, ngươi nói trẫm nên phạt ngươi như thế nào đây?"

À? Chuyện này. . . . . Nữ nhi ngang ngược kiêu ngạo? Người nào ở Dạ Mị đế quốc này không biết con gái của hắn là người biết tri thư hiểu lễ nghĩa chứ?

Thừa tướng hoang mang lo sợ, không biết trả lời thế nào.

Mà Thiên Mộ Tuyết lại ngước đầu, nhìn một bên mặt của nam tử kia, quả nhiên là tuyệt mỹ, đẹp đến rung động lòng người! Nhưng từ khi hắn bước ra khỏi xe ngựa, chưa từng liếc mắt nhìn mình một cái, giống như liếc nhìn nàng một cái cũng rất khinh thường.

Thấy một lúc lâu rồi mà thừa tướng vẫn không nói lời nào, Dạ Tử Lân cười lạnh một tiếng: "Vậy trẫm chấp thuận Thừa Tướng cáo lão hồi hương thì như thế nào?"

Thiên Thành Vũ vừa nghe, lúc này liền lên tiếng trả lời: "Bệ hạ, thần đang ở độ tuổi trung niên, vẫn có thể vì bệ hạ phân ưu giải nan, kính xin bệ hạ thu hồi thánh dụ!"

"Nếu như vậy, vậy giáng cấp làm lễ bộ thượng thư đi!" Giải quyết dứt khoát, nói xong đã chẳng muốn nhìn hắn nữa.

Quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, thấy khóe môi hắn vẫn có ý cười như có như không, mở miệng cười: "Biểu huynh, không biết đối với phương thức xử trí của trẫm, huynh có hài lòng không? Nếu hài lòng thì đừng đùa giỡn nữa, theo trẫm đến hoàng cung tụ họp một chút được không?"

https://thuviensach.vn

Âm thanh kia tràn đầy nụ cười, ai ngờ Hiên Viên Vô Thương chỉ cười nhạt một tiếng: "Bổn vương mời hoàng thượng tới, cũng bởi vì con đường không thông, hi vọng hoàng thượng khai thông giúp bổn vương, tại sao lại thành đùa giỡn gì rồi? Về phần hoàng thượng xử phạt người cản đường như thế nào, tất nhiên là tự do của hoàng thượng, sao bổn vương có thể can thiệp được!"

Thốt ra lời này xong, khóe miệng Dạ Tử Lân không thể ức chế mà co quắp mấy cái. Lại như vậy rồi, luôn dễ dàng quăng sạch sẽ quan hệ với hắn, ép mình xử trí người là hắn, xử trí xong rồi không thèm đếm xỉa cũng là hắn! Tại sao hắn có thể có biểu huynh phúc hắc như thế chứ!

Nhưng lời này cũng đã cho mình đủ mặt mũi rồi, để dân chúng trong thiện hạ đều biết, mình không phải bị biểu huynh áp lực mới xử trí những người này, cũng sẽ không mất uy nghiêm của hoàng đế.

Nhưng vào lúc này, mấy quan viên mới đỗ đạt vào năm nay rốt cuộc không nhịn được nữa, lên tiếng: "Nhiếp chính vương điện hạ, hoàng thượng đứng ở chỗ này một lúc lâu rồi, nhưng người lại không hành lễ, đây là đạo lý gì? Thân là nhiếp chính vương, sao có thể cậy vào việc mình là biểu huynh của hoàng thượng mà tổn hại đến lễ nghi giữa quân và thần?"

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của Dạ Tử Lân liền tối sầm, nét mặt Hiên Viên Vô Thương lại càng thêm khó lường. Đôi mắt tà mị như hoa đào khẽ híp lại, nhìn những người xúc động phẫn nộ kia, môi mỏng kéo nhẹ: "Bốn người này, có thể trọng dụng!"

Sau khi nói xong cũng không đợi mọi người phản ứng, an vị trở về xe ngựa: "Xuất phát! Trở về vương phủ!"

Dạ Tử Lân cũng ngẩn ra, bốn người kia càng giống như rơi vào trong sương mù, không hiểu gì hết.

https://thuviensach.vn

Lúc nghe tiếng 'xuất phát' của hắn lần nữa, Dạ Tử Lân lập tức mở miệng: "Còn không nhường đường cho nhiếp chính vương?"

Lời này vừa rơi xuống, tất cả xe ngựa đều bị kéo qua một bên, ngay cả Long Liễn của hoàng đế cũng bị kéo qua một bên!

Lần này, các quan viên đó mới biết được địa vị của vị nhiếp chính vương điện hạ trong truyền thuyết ở Dạ Mị đế quốc này! Nhớ tới chuyện mới vừa rồi, cả người đều toát hết mồ hôi lạnh, nhớ lại những lời nhiếp chính vương điện hạ vừa nói, bọn họ cũng coi như là vì họa được phúc sao?

Ngồi trở lại trong xe ngựa, Vũ Văn Tiểu Tam đã là đói đến ngực dán vào lưng : "Thương Thương, hình như hôm nay tính khí chàng rất tốt!"

Chính xác là như vậy, theo tính tình bình thường của hắn, bốn người kia chỉ sợ sớm đã không còn hài cốt rồi, nhưng: "Bởi vì Tam nhi đói bụng!" Cho nên phải nhanh trở về một chút, có thể càng nhanh càng tốt, xử trí bọn họ sẽ lãng phí thời gian.

"Thật sao? Không phải là bởi vì ở bên ngoài có mỹ nhân Thiên Mộ Tuyết sao?" Giọng nói tràn đầy uy hiếp vang lên.

Cười khẽ một tiếng: "Nàng nghĩ bậy gì đó, người ta đã sớm nói đám nữ nhân kia, so với một đầu ngón chân của Tam nhi cũng không bằng!"

"Tất nhiên, chàng cũng không nhìn xem đầu ngón chân của ta là cao quý cỡ nào!" Mỗ nữ không chút khiêm tốn quay đầu, ngửa mặt lên trời bộ dáng đầy đắc ý.

Cười khẽ một tiếng, nhìn bộ dạng đắc chí đến lỗ mũi hướng lên trời của nàng, không nhịn được ngắt cái mũi của nàng một cái.

"Thương Thương, chàng nói Hiên Viên Ngạo có tới không?" Lần trước lúc bọn họ đi, Hiên Viên Ngạo cũng không chịu lộ mặt, chỉ là đứng xa xa

https://thuviensach.vn

thổi sáo. Lần này là tiệc đầy tháng của bảo bảo, cũng không chắc hắn có tới không? Nhưng mà hắn từng nói lúc đứa bé sinh ra, phải phát thiệp mời cho hắn, không phải sao?

Vừa hỏi xong câu này, trong nháy mắt sắc mặt của hắn liền tối sầm: "Nàng vẫn nhớ nhung Ngạo như vậy sao?"

"Đúng! Ta không chỉ nhớ hắn, ta còn nhớ hoàng thượng, nhớ tiểu Triệt Triệt, nhớ Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu, còn có Công Tôn Trường Khanh. Thật ra thì còn hơi nhớ Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên nữa! Cũng không biết đời này còn có thể gặp lại bọn họ không? Aizz. . . . ." Mỗ nữ thao thao bất tuyệt, to gan lớn mật nói ra suy nghĩ trong nội tâm của mình.

Vốn là nàng rất nhớ nhóm người soái ca đó, hơn nữa bây giờ nàng đang ở cữ, nghĩ rằng người này cũng không dám làm gì nàng!

Không ngờ, trên dung nhan tuyệt mỹ của hắn nâng lên một nụ cười nhạt, nụ cười hình như càng ngày càng nở rộ, bước từng bước đi tới bên giường của nàng: "Tam nhi, có phải là lâu lắm rồi, người ta không làm cho nàng thõa mãn đúng không? Đợi qua nửa tháng nữa, người ta sẽ theo Tam nhi đánh một tháng lâu dài trên giường, có được không?"

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt mỗ nữ trắng bệch! "Cái đó, Thương Thương. Thật ra thì vừa rồi người ta chỉ nói giỡn thôi, chàng biết con người của ta, chuyện thích làm nhất là nói giỡn mà, cho nên chàng nhất định sẽ không tính toán chi li với ta đâu, đúng không hả?"

"Thì ra là Tam nhi rất thích đùa giỡn sao?" Trên dung nhan như cánh hoa đào xuất hiện một vẻ mặt rất khổ não, "Nhưng người ta tưởng thật rồi, làm sao bây giờ?"

"Cái đó, nếu chàng nghĩ như vậy, có thể để chàng sửa lại tư tưởng xấu xa kia, vậy là tốt rồi!" Đùa gì thế, một tháng? Lấy sức chiến đấu của thằng

https://thuviensach.vn

nhãi này, đây không phải là muốn mạng của nàng sao!

Một bàn tay thon dài từ từ chạm lên váy của nàng: "Tư tưởng người ta rất xấu xa sao?" Nói xong mập mờ nhíu mày với nàng.

Nếu là một năm trước, nàng thấy bộ dáng kia của hắn, khẳng định sẽ bổ nhào tới. Nhưng sau khi ý thức được thằng nhãi này là sói đội lốt cừu, hiện tại nàng chỉ có lòng tràn đầy hoảng sợ!

Vội vàng muốn kéo vạt áo mình trở lại, cười nịnh hót: "Không xấu xa, không xấu xa, phẩm đức của Thương Thương rất cao quý! Có thể để cho người đời ngưỡng mộ và sùng bái!" Nàng vẫn không nên đắc tội với tên cầm thú này thì tốt hơn!

Nhưng người khác rõ ràng không muốn bỏ qua cho nàng. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, chàng làm gì đấy! . . . . . ."

"Người ta không làm gì hết, Tam nhi yên tâm, người ta sẽ giữ vững phòng tuyến cuối cùng! . . . . . ."

"Nếu chàng không giữ được thì sao?"

"Tam nhi, nàng nên học cách tin tưởng người khác. . . . . ."

Tiếp đó, thiên ngôn vạn ngữ bên trong xe, bị từng trận ‘ưm, ưm’ che giấu. . . . . .

. . . . . .

Sắc mặt lãnh khốc của Đình Vân dính vào chút sắc đỏ, nghe lời nói của vương gia và vương phi nhà mình, cùng với tiếng ‘ưm’ của vương phi. Hắn vẫn còn chỗ này đó, có thể đừng luôn kích thích hắn như thế không? Lần sau phải đổi đánh xe ngựa với Liên Vụ mới được!

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới bên trong xe ngựa phía sau, hai người ôm tiểu thế tử và tiểu công tử, đáy lòng hắn tràn đầy mất mác và chua xót. Mấy tháng nay, hai người bọn họ càng ngày càng thân thiết với nhau rồi, sợ rằng chuyện thành thân cũng không còn xa.

Mà hắn, chỉ có thể thành toàn, thành toàn cho huynh đệ hạnh phúc!

Nhưng thành toàn người khác, còn hạnh phúc của mình, đã bị trục xuất tới nơi nào rồi?

. . . . . .

Đến phủ nhiếp chính vương, vốn Đình Vân muốn mở miệng nói một tiếng: "Vương gia, đến!" Nhưng nhớ lại động tác kéo lại màn xe của vương gia, nếu hắn làm hỏng chuyện tốt của vương gia, dù hắn là mèo có chín mạng cũng không đủ để vương gia chém đâu!

"Ừm!" Rõ ràng đã náo xong rồi.

Đình Vân kéo màn xe ra, vương gia vẫn áo mũ chỉnh tề, không có gì thay đổi. Nhưng búi tóc vương phi rối loạn, cặp mắt đẹp chứa đầy oán hận nhìn vương gia, sắc mặt cũng hơi ửng hồng. Có lẽ cũng không có chân chính xảy ra chuyện gì, dù sao vương phi vẫn còn ở cữ, vương gia nên có chừng mực mới phải.

Nam tử tuyệt mỹ đưa tay, nhẹ nhàng dùng chăn bọc Vũ Văn Tiểu Tam lại kỹ lưỡng, rồi sau đó dịu dàng mở miệng: "Nhắm mắt lại!" Bên ngoài có ánh sáng mạnh, sợ nàng không thích ứng được.

"Ừm!" Nghe lời nhắm mắt lại, rồi sau đó bị hắn ôm ra ngoài. . . . . .

Hạ nhân của phủ nhiếp chính vương quỳ ở trước cửa, khuôn mặt vui mừng. Đã nhiều năm vương gia chưa trở lại, lúc trở lại đã làm tiệc đầy tháng cho tiểu thế tử và tiểu công tử rồi, sao bọn họ có thể không vui chứ!

https://thuviensach.vn

"Nô tài cung nghênh vương gia, vương phi trở về phủ! Cung nghênh tiểu thế tử và tiểu công tử trở về phủ! Vương gia thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế, vương phi thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!" Giọng nói mọi người mang theo vui mừng truyền đến.

Vậy mà, Vũ Văn Tiểu Tam lại thính tai nghe được trong đó có một giọng nữ tràn đầy thâm tình và oán hận. Đôi môi không tự chủ nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười trào phúng, không phải là Đình Vũ gì đó chứ? Dám đánh chủ ý lên Thương Thương, cũng không xem nàng có đồng ý hay không! Nếu có dũng khí tiến lên, hừ hừ, đợi lão nương ở cữ xong rồi, sẽ có các kiểu chăm sóc ngươi thật tốt!

Hiên Viên Vô Thương nhìn tiểu nữ nhân trong ngực đang nhắm hai mắt, bộ dáng yên tĩnh, còn có nụ cười trào phúng nơi khóe môi. Trong lòng biết vì sao nàng như vậy, nhưng nghĩ tới lúc nãy trong xe ngựa, nàng nói nhớ đám người Gia Luật Trục Nguyên. Sắc mặt hơi biến đổi, nên quyết định tạm thời không đụng đến Đình Vũ, dọa nàng một chút. Khi nàng đặt tâm tư đến những nữ nhân thiêu thân lao vào người hắn, sẽ không có tâm tình và tinh lực để nghĩ đến đám hồ ly tinh Long Ngạo Thiên kia!

Nghĩ tới đó nên mở miệng với đám hạ nhân: "Đứng lên đi!" Rồi sau đó ôm Vũ Văn Tiểu Tam vững vàng đi vào.

Đình Vũ nhìn mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, đáy mắt đều là ánh sáng ghen ghét. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 37: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ

Tiểu Nguyệt và Liên Hoa ôm Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng đi theo vào, nhưng vẫn không quên vươn tay, che mắt cho hai đứa bé, để tránh ánh sáng mạnh chiếu vào. Bọn hạ nhân đều nhón chân muốn nhìn một chút bộ dáng của tiểu thế tử và tiểu công tử.

Trên mặt Đình Vũ cũng tràn đầy ý cười, tiến lên phía trước nhìn đứa bé mà Liên Hoa ôm: "Liên Hoa ca, cho muội nhìn một chút!"

Đứa bé Đình Vũ nhìn là Hiên Viên Sở Cuồng.

Liên Hoa dừng một chút, Đình Vũ thích vương gia không sai, có thể sẽ không thích đứa bé do vương phi sinh. Nhưng dù sao đứa nhỏ này cũng là của vương gia nên chắc nàng cũng sẽ có chừng mực, vì vậy nên để cho nàng nhìn.

Vừa nhìn, vốn Đình Vũ đang tràn ngập nụ cười, lại phát hiện hình dáng đứa nhỏ này cực kỳ giống nữ nhân mà vương gia mới ôm đi vào. Nụ cười trên mặt từ từ biến mất, đôi tay cũng không tự giác nắm chặt thành quyền. . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn nữ nhân trước mặt mình, đứa bé dĩ nhiên là cực kỳ nhạy cảm, nhìn một cái là biết nữ nhân này không có thiện ý đối với mình, lúc này liền gào khóc lớn lên. . . . . .

Tiểu Lạc thần ở một bên liếc mắt, tên ngu ngốc này chỉ biết khóc!

https://thuviensach.vn

"Đình Vũ, muội làm sao vậy?" Nhìn sắc mặt Đình Vũ không đúng, Liên Hoa nhíu mày.

Đình Vũ cười lớn một tiếng: "Không có chuyện gì! Chỉ là kỳ quái tại sao dáng dấp tiểu công tử lại không giống vương gia!"

Tiểu Nguyệt vừa nhìn Đình Vũ này, liền biết đó là ám vệ đánh chủ ý lên vương gia mà tiểu thư đã nói lúc trước. Nhìn bộ dáng kia của nàng cũng biết không phải là thứ tốt lành gì, không nói đến bộ dáng như hồ ly tinh, đáy mắt còn có ánh sáng tối tăm, chắc hẳn là muốn giành vương gia với tiểu thư nhà mình đây mà!

Vì vậy lúc này không khách khí liếc mắt: "Dáng dấp không giống vương gia, giống vương phi không được sao? Giống hay không giống vương gia thì cũng là nhi tử của vương gia. Ta khuyên những người vẫn không nhận rõ được thân phận của mình, đừng si tâm vọng tưởng thì tốt hơn!"

Nói xong tức giận đùng đùng ôm Hiên Viên Lạc Thần vững vàng đi vào, lưu lại Đình Vũ với gương mặt bị nghẹn đến lúc đỏ lúc trắng, răng ngà suýt nữa cắn nát môi mình!

Liên Hoa có chút kinh ngạc nhìn bóng lưng Tiểu Nguyệt, không hiểu tại sao hôm nay tiểu nha đầu này nói chuyện sắc bén như vậy? Ngẫm lại lời nàng mới vừa nói, lúc này trên mặt hiện lên vẻ vui mừng, chẳng lẽ Tiểu Nguyệt vì nghĩ Đình Vũ có ý tứ với mình, cho nên cảnh cáo Đình Vũ đừng si tâm vọng tưởng sao?

Đây không phải đã nói rõ Tiểu Nguyệt vẫn rất quan tâm đến mình sao!

Vì vậy không thèm an ủi Đình Vũ, vội vàng chạy vào trong vương phủ.

Ở trong lòng phất cờ reo hò: Tiểu Nguyệt, trong lòng của ta chỉ có nàng thôi!

https://thuviensach.vn

Đình Vũ nhìn người mình coi như ca ca, thấy mình bị chế nhạo, không lên tiếng tương trợ thì thôi, thậm chí ngay cả an ủi nàng cũng không có. Tay nắm chặt thành quyền, tức giận trong lòng càng sâu.

Đình Vân nhìn bóng lưng Tiểu Nguyệt và Liên Hoa, cười khổ một tiếng, chỉ nhàn nhạt gật đầu với Đình Vũ một cái, cũng vững vàng đi vào.

Giờ phút này, Đình Vũ càng thêm có một loại cảm giác bị bạn bè xa lánh! Chẳng lẽ chỉ là một năm không gặp, bọn họ đã đối xử lạnh nhạt với nàng như vậy rồi sao? Trước kia bọn họ cùng sinh cùng tử, tình cảm như huynh muội mà!

Đều do người vương phi kia, không...nàng không thừa nhận đó là vương phi của bọn họ. Nếu không phải vì nàng ta, làm sao nàng có thể không có chút địa vị nào ở trong mắt vương gia được!

Vương gia đối với nàng mà nói, vẫn tồn tại như một vị thần, luôn ở trên cao như đám mây. Theo ý nàng, trên thế giới này không có bất kỳ ai có tư cách sóng vai với vương gia, cho nên nàng vẫn luôn ngước nhìn ngài. Nhưng bây giờ, bên cạnh vương gia có một người, hơn nữa người kia không phải nàng, loại cảm giác này làm cho nàng cực kỳ khó chịu!

Không cam lòng! Ghen tỵ! Oán hận đan xen với nhau, gần như muốn đem lòng của nàng dằn vặt đến chết!

Vương gia không thể yêu người khác, tại sao hắn có thể yêu người khác!

Lúc này, Liên Vụ cũng chầm chậm bước tới, nhìn người mà bọn họ vẫn coi như tiểu muội: "Đình Vũ, hai người bọn họ không phải là không muốn an ủi muội, mà là thấy sắc quên bạn, muội phải hiểu cho bọn họ!"

"À? Thấy sắc quên bạn?" Lần này, Đình Vũ có chút kinh ngạc. Liên Hoa này tính tình lạnh nhạt, còn có Đình Vân dáng vẻ lạnh lẽo, lại có thể thấy sắc quên bạn?

https://thuviensach.vn

"Chính là nha đầu của tam vương phi, hai người bọn họ cùng thích nàng!" Tiểu nha đầu kia quả thật rất đáng yêu, có lúc còn có chút quyến rũ. Nếu không phải là hai huynh đệ đều thích nàng, đảm bảo hắn cũng sẽ thích.

Lần này, tâm tình Đình Vũ càng thêm ác liệt, hai huynh trưởng cùng thích người đã chế nhạo mình sao? Hơn nữa còn là nha hoàn của nữ nhân kia, vậy việc nàng bị bạn bè xa lánh còn xa sao? Tâm trạng u ám, nhưng trên mặt vẫn cười đến vui sướng: "Không có việc gì, bọn họ sớm hay muộn gì cũng thành thân thôi, cũng không biết cuối cùng là người nào ôm được mỹ nhân về đây!"

Về phần ai có thể thành công, ba người trong cuộc kia mơ hồ, Liên Vụ - người đứng xem này tự nhiên hiểu rõ: "Nếu huynh không nhìn lầm, người nha đầu kia thích chính là huynh trưởng Đình Vân. Nhưng tên gia hỏa Đình Vân kia không biết trúng gió gì, rõ ràng thích muốn chết, còn cố ý tránh né!" Làm hắn nghĩ mãi mà vẫn không hiểu!

"Nghĩa khí huynh đệ lớn như trời!" Đình Vũ ngược lại có thể hiểu được tâm tư của Đình Vân.

Lời này vừa nói, Liên Vụ bừng tỉnh hiểu ra! Thì ra là có chuyện như vậy, mất công hắn nghĩ lâu như vậy cũng không nghĩ ra!

"Nếu là vậy, Đình Vân cũng quá khổ rồi!" Người này thật là khờ, nếu chỉ là thích thôi thì cũng được đi, nhưng đã thích đến mức này. Hơn nữa nha đầu kia cũng thích hắn, hắn lại có ý thối lui, thật sự không phải là quyết định sáng suốt!

Lắc đầu, tùy bọn họ vậy! Nhìn Đình Vũ một chút: "Chuyện tiệc đầy tháng đã chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị xong rồi!" Chút chuyện nhỏ này cũng chuẩn bị không được, vương gia còn cần nàng làm gì?

https://thuviensach.vn

"Phát thiệp mời cho Hiên Viên đế quốc bên kia chưa?" Thiệp mời cho Hiên Viên đế quốc và vài quốc gia khác, đều là do vương gia tự mình viết. Mặc dù ngày đó, hắn không cẩn thận nhìn thấy vương phi động tay động chân. Nhưng vương phi uy hiếp hắn rất lâu, nói nếu hắn lắm mồm, sẽ gả Tiểu Nguyệt cho hắn, dọa hắn toát mồ hôi liên tục. Hắn nhìn nội dung cũng không phải là quá trầm trọng, cho nên không nói với vương gia.

. . . . . .

"Hoàng thượng, đây là Hi vương gia sai người đưa thiệp mời tới!" Tiểu Đức Tử cười hì hì đưa thiệp mời cho Hiên Viên Mặc.

Bàn tay đang phê tấu chương bỗng cứng đờ. Thiệp mời sao, tính toán ngày, nàng cũng nên sinh rồi? Vẻ mặt không biến sắc, cắn môi dưới: "Để đó trước đi! Nói trẫm đã tiếp nhận!" Tiếp nhận thiệp mời thì nhất định sẽ đi.

"Dạ!" Tiểu Đức Tử đặt thiệp mời lên long án, nhưng trong lòng có chút kỳ quái. Lúc trước, khi vừa nghe đến tin tức của Hi vương gia, bộ dáng hoàng thượng sẽ rất vui mừng. Hôm nay đưa thiệp mời tới, sao hoàng thượng lại không vui chứ? Cũng không hỏi thiệp mời này mời hoàng thượng đi đâu, đã trực tiếp nói tiếp nhận!

"Thái hậu giá lâm!" Ngoài cửa, giọng nói của nữ quan vang lên.

Hiên Viên Mặc để cây viết trong tay xuống, vội vàng đứng dậy chào đón. Thấy một nữ nhân toàn thân hoa phục bước vào, hắn cung kính cúi đầu mở miệng nói: "Nhi thần thỉnh an mẫu hậu!"

"Được rồi, ngươi là hoàng thượng, sau này đừng lúc nào cũng cung kính như vậy, nghe giống như lúc ngươi vẫn còn là thái tử vậy. Ai gia biết ngươi hiếu thuận, nhưng cũng không cần mỗi ngày đều như thế, ngược lại có vẻ lạnh nhạt rồi!" Trường Tôn Minh Tranh được Phượng Hoa nâng đỡ, vừa bước từng bước đi vào, vừa nói những lời nói này.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc vừa nghe, trên gương mặt trơn bóng như ngọc xuất hiện một nụ cười nhạt: "Dạ, nhi thần xin nghe theo dạy bảo của mẫu hậu! Không biết hôm nay mẫu hậu đến đây vì chuyện gì?"

"Vì chuyện gì còn phải để ai gia tự mình nói sao?" Thái hậu bưng một ly trà lên, nhìn nhi tử luôn nghe theo lời mình, nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói đều là bất mãn nồng đậm.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, mơ hồ đoán được mẫu hậu muốn nói gì đó, nhưng vẫn im lặng, chờ bà ta mở miệng.

Trường Tôn Minh Tranh uống xong nước trà, nhìn bộ dáng ảm đạm của hắn một chút, thở dài một hơi: "Hoàng thượng, ngươi còn muốn lừa gạt ai gia tới khi nào? Nếu không phải ngày hôm nay ai gia đi qua Thượng Cung cục, nghe những người đó nghị luận. Ai gia còn không biết ngươi đã một năm không có cưng chiều phi tử rồi! Ai gia biết trong lòng ngươi đang suy nghĩ gì, nhưng ngươi phải vì con cháu gia tộc Hiên Viên mà suy nghĩ, chẳng lẽ ngươi chuẩn bị truyền ngôi vị hoàng đế cho người ngoài hay sao?"

Nói xong nặng nề nện cái chén xuống bàn, trước đó vài ngày đi Thanh Phong tự vì Ngạo nhi cầu phúc. Trên đường trở về, mơ hồ nghe thấy có dân chúng đang nghị luận hoàng thượng không thể nhân luân(1). Lúc đó bà ta rất giận dữ, sai người chém bọn họ, nhưng trong lòng cũng không quan tâm, chỉ cho là bọn họ nói hưu nói vượn(2) thôi.

Nhưng hôm nay trở lại, lại nghe thấy người trong cung nghị luận. Bà ta vừa hỏi, thì biết rõ là do hoàng đế phân phó. Nếu chuyện này truyền đến tai thái hậu, tất cả người chứng kiến đều phải chết, đó là điều không thể nghi ngờ! Nghe tin tức như thế, bà ta có thể không nổi giận sao!

"Mẫu hậu, nhi thần tự có chừng mực!" Nhàn nhạt mở miệng, giọng nói vẫn dễ nghe như vậy.

https://thuviensach.vn

"Chừng mực? !" Trường Tôn Minh Tranh nặng nề đập bàn một cái "Ngươi có chừng mực chỗ nào? Ngươi có biết dân chúng trong thiên hạ đều nghị luận ngươi không thể nhân luân không? Thân là hoàng đế, nếu ngươi không thể nhân luân thì nói rõ cái gì? Nói rõ ngươi vô năng!"

"Mẫu hậu, đây là chuyện của nhi thần, không liên quan đến dân chúng trong thiên hạ!" Nhíu lông mày mở miệng, trong con ngươi như mặc ngọc xẹt qua chút phiền muộn.

"Mặc nhi, thiên tử không có chuyện riêng tư! Nhất cử nhất động của ngươi, tất cả dân chúng đều đang nhìn ngươi đó! Nếu ngươi thật nhớ thương nữ nhân kia, vừa đúng thời gian ba năm tuyển tú một lần cũng gần đến, ai gia sẽ giúp ngươi tìm mấy người lớn lên nhìn giống nàng, ngươi xem coi thế nào đi?"

Con trai của mình, dĩ nhiên bà ta biết trong lòng hắn đang nghĩ gì.

"Không cần đâu mẫu hậu, chọn lựa tú nữ hao tài tốn của. Nhi thần nghe lệnh là được, tối nay thị tẩm Lật phi!" Dáng dấp giống hơn nữa, cũng không phải là nàng.

Nhìn nhi tử luôn nghe lời của mình một chút, thái hậu hài lòng gật đầu một cái: "Còn có hôn sự của Triệt nhi, ai gia thấy khuê nữ của Trứ đại nhân cũng không tệ, giỏi văn giỏi võ. Ngươi xem nếu thích hợp, thì gả cho tiểu tử kia đi!"

Trên gương mặt trơn bóng như ngọc xuất hiện một nụ cười khổ: "Mẫu hậu, ngài còn không biết tính tình của Triệt sao! Nếu không phải hắn cam tâm tình nguyện, sợ là ai cũng không thể miễn cưỡng hắn được! Nếu hắn chạy trốn ở ngày thành thân, công khai kháng hôn, ngài nói nhi thần nên xử trí hay không xử trí đây?"

Trường Tôn Minh Tranh nghe vậy thì rất giận dữ: "Ngươi không thể phái người trông coi hắn sao?"

https://thuviensach.vn

"Khinh công của hắn, dù là nhi thần cũng không sánh bằng, sao có thể trông coi được?" Nếu mạnh mẽ ép buộc, đả thương Triệt thì hắn cũng đau lòng.

Thái hậu nhìn hắn một chút, thở dài một hơi: "Thôi, ngươi cứ bảo vệ cho hắn đi! Chỉ mong sau tám hay mười năm nữa, hắn sẽ không hận người hoàng huynh như ngươi, không quan tâm tới hôn sự của hắn!"

Cười khẽ một tiếng: "Muốn hận cũng là hận chính hắn!"

Trường Tôn Minh Tranh đã đạt được mục đích khi tới đây, cũng không ở lại lâu hơn nữa, đứng lên: "Được rồi, ai gia không quấy rầy hoàng thượng xử lý chánh vụ nữa. Chuyện hoàng thượng đồng ý với ai gia cũng đừng quên! Tiểu Đức Tử, nhớ đến lúc đó phải nhắc nhở hoàng thượng!"

"Dạ! Thái hậu nương nương!" Tiểu Đức Tử cung kính mở miệng.

Cười khẽ một tiếng: "Mẫu hậu yên tâm, tất nhiên sẽ không quên! Nhi thần cung tiễn mẫu hậu!" Giọng nói trơn bóng như ngọc rơi xuống, ngơ ngác nhìn bóng dáng Trường Tôn Minh Tranh đi xa.

Đi tới long án, nhìn thiệp mời này một chút. Ngón tay thon dài đưa tới, mở ra. Vẻ mặt làm cho người khác không nhìn ra tâm tình, không biết là vui hay là buồn. Nàng sinh, là sinh đôi, còn là hai đứa con trai, từ đáy lòng hắn rất vui mừng cho nàng, đồng thời cũng vì mình mà bi ai!

Thiệp mời này là bút tích của hoàng thúc, trong nét chữ phiêu dật mang theo khí phách sắc bén. Chợt, dư quang khóe mắt quét qua hàng chữ không thẳng hàng ở cuối thiệp mời: "Hoàng thượng thân ái, đã gần nửa năm không gặp rồi. Ai da. . . . . Người ta biết ngươi nhất định rất nhớ người ta, ngươi cũng không cần nhiều lời, trong nội tâm mọi người đều hiểu rõ là được. Thật ra thì người ta cũng rất nhớ ngươi! Còn nữa, còn nữa, nhớ mang theo tiểu Ly tới đây cho ta đó!"

https://thuviensach.vn

Mấy chữ kia so với chữ của hoàng thúc, quả thật là cực kỳ khó coi, nhưng lại làm cho hắn không nhịn được mà cười khẽ, giống như có thể xuyên qua thiệp mời thấy được khuôn mặt của nàng, hắn quả thật rất nhớ nàng. . . . . .

. . . . . .

Chú thích:

(1) Nhân luân: quan hệ đạo đức giữa con người với nhau, như giữa vua tôi, cha con, vợ chồng, anh em, bè bạn, v.v., theo quan niệm nho giáo. Ở đoạn này ý nói Hiên Viên Mặc không thể quan hệ nam nữa ấy.

Nguồn: tratu.soha.vn

(2) Nói hưu nói vượn; nói bậy; nói càn; nói xằng; nói hươu nói vượn; nói bậy bạ; nói vớ nói vẩn

Ban đêm, Tiểu Đức Tử phụng chỉ Thái hậu ra lệnh, lên tiếng nhắc nhở: "Hoàng thượng, chuyện thị tẩm. . . . . ."

Để cây viết trong tay xuống, thở dài một hơi: "Bãi giá Thừa Càn điện, đi truyền Lật phi đi!"

. . . . . .

Suốt cả một năm, hoàng thượng cũng không có sủng hạnh ai. Tối nay đột nhiên tuyên Lật phi thị tẩm, dĩ nhiên làm không ít người trong cung nôn nóng đến đỏ mắt.

Lật phi vẫn là một thân áo trắng xuất trần, trên mặt không che giấu được vẻ vui sướng. Hoàng thượng vẫn còn để ý đến nàng sao? Có lẽ nàng ở trong lòng hoàng thượng, vẫn có một vị trí riêng!

https://thuviensach.vn

Bước vào Đông Uyển, liền nghe thấy âm thanh đàn tranh vang lên. Tiếng đàn rung lên, là bài hát nàng chưa từng nghe qua, nhưng nàng lại nghe ra được âm thanh tràn đầy tương tư nồng đậm. . . . . .

Bài hát này là từ Thừa Càn điện truyền tới. Hoàng thượng đang nhớ ai, đang nhớ người nào đây? Âm thanh phiêu đãng, nhẹ nhàng bay về nơi xa. Sau khi nghe được một lúc, nàng cười khổ một tiếng, nỗi nhớ này tuyệt đối không phải là bởi vì nàng!

Nàng nghe ra được đó là một loại quyến luyến có thể gặp nhưng không thể cầu, cùng thâm tình nồng đậm, người nọ nhất định cách hoàng thượng rất xa. . . . . .

"Lật phi nương nương, ngài đi vào nhanh một chút đi!" Tiểu Đức Tử ở một bên mở miệng. Hắn đi theo hoàng thượng được vài năm, cũng nhìn ra được một hai. Đặc biệt là hôm nay, sau khi thái hậu đi, bộ dáng hoàng thượng nhìn thiệp mời. Hắn nhón chân lên nhìn thử thiệp mời này, muốn biết hoàng thượng nhìn gì, lại có vẻ mặt suy nghĩ tương tư.

Kết quả liền nhìn thấy ánh mắt hoàng thượng nhìn chăm chú vào mấy hàng chữ cuối cùng. Chuyện của tam vương phi, hắn đi theo hoàng thượng nhìn những chuyện này, cũng đoán được nàng và Hi vương phi có quan hệ với nhau. Ngẫm lại, ngày trước hoàng thượng tự mình xuống bếp, nên cũng hiểu rõ chuyện này! Cho nên ngày hôm nay đối với Lật phi vẫn có chút đồng tình, Lật phi là người tri âm của hoàng thượng, cũng là người thật sự yêu hoàng thượng.

"Ừm!" Gật đầu một cái, đẩy cửa ra vững vàng đi vào, nhìn thấy nam tử nàng sớm chiều luôn nhớ nhung. Một thân thường phục màu đen, ngồi ở phía trước cửa sổ, nhắm mắt lại khảy đàn.

Nghe tiếng nàng đẩy cửa vào, hắn ngừng tay: "Nàng đã đến rồi?"

https://thuviensach.vn

"Nô tì tham kiến hoàng thượng!" Thân thể đơn bạc quỳ trên mặt đất, nói không nên lời chọc cho người thương yêu. Nhưng hắn đưa lưng về phía nàng, một chút cảm giác cũng không có.

"Đứng lên đi! Tâm tư của trẫm, nàng có thể hiểu không?" Một khúc ca này là hắn cố ý đánh ra. Lật phi đối với hắn mà nói là một tri kỷ, tuy hai người cũng đã làm chu công chi lễ, nhưng mà ở trong tim của hắn, bọn họ chỉ là tri kỷ.

"Nô tì hiểu, hoàng thượng là nhớ người ở nơi xa" Cho nên mới cố ý tìm nàng, để cho nàng nghe, để cho nàng giúp che chở một tay, để ứng phó Thái hậu. Nàng nên may mắn, nàng đối với hoàng thượng mà nói là không giống với người khác, nhưng nàng cũng cảm thấy bi ai, chỉ vì người hoàng thượng yêu không phải nàng, nàng chỉ là tri kỷ của hắn mà thôi.

"Lật phi, trẫm vẫn xem nàng là tri kỷ. Bất luận là tài hoa của nàng, lãnh ngạo của nàng, trẫm đều thưởng thức. Cho nên trẫm không muốn trong cung này có gì đó làm bẩn nàng. Ngày trước sủng hạnh Thục phi nhiều một chút, đem chuyện trong cung để nàng ta xử lý, để cho nàng ta trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Tâm tư của trẫm, nàng có thể hiểu hay không?" Quay đầu nhìn nàng, giọng nói vẫn dễ nghe như vậy, dễ nghe đến làm cho lòng người ta tan nát.

"Nô tì hiểu." Nàng dĩ nhiên hiểu hoàng thượng một mực bảo vệ nàng, cho nên hôm nay hoàng thượng là hướng nàng đòi nhân tình hay sao? "Hoàng thượng yên tâm, nô tì cái gì cũng không nói!"

"Đứng lên đi!" Nâng nàng dậy, con ngươi như mặc ngọc hàm chứa một chút áy náy. Hắn biết nàng thật lòng thương hắn, nhưng nếu trong lòng đã có người khác, thì tri kỷ cả đời cũng chỉ là tri kỷ thôi!

Một đêm này, bọn họ nằm chung giường, nhưng lại không làm chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Đến giờ tý(1), Lật phi quay đầu, nhìn dung nhan người ngủ say bên cạnh, một giọt nước mắt chảy từ khóe mắt xuống. Đột nhiên, giống như là nghĩ thông suốt cái gì, vươn tay lau đi nước mắt trên mặt.

Mặc dù người hắn yêu không phải là nàng, mặc dù bây giờ hắn đã không muốn gặp mặt nàng. Nhưng ít nhất vào lúc này, người ở bên cạnh hắn là nàng. . . . . .

Nghĩ tới liền quay đầu, trên mặt mang theo một nụ cười hạnh phúc, ngủ thật say. . . . . .

Sau khi đợi hô hấp nàng đều đều, nam tử bên người nàng mở ra con ngươi như mặc ngọc. Cõi lòng đầy áy náy nhìn nàng một chút, rồi sau đó an tâm ngủ. . . . . .

Đến đây, Lật phi được sủng ái nhất hậu cung, bên cạnh vua mấy năm, làm vô số người ghen ghét không dứt, lại không dám làm gì. . . . . .

. . . . . .

Tam vương phủ, mái tóc trắng như ngọc của Hiên Viên Ngạo, hôm nay chỉ dùng một cây trâm màu tím nhẹ nhàng cài lên.

Tóc mai màu bạch kim xẹt qua khuôn mặt, tạo thành một độ cong hấp dẫn. Môi mỏng lạnh lẽo mím chặt, mắt lạnh hàm chứa một chút bi thương sợ hãi, ngơ ngác nhìn phong thư trong tay hắn. . . . . .

Chữ viết trong phong thư này còn mới, nhưng tờ giấy cũng đã biến sắc, trên mép giấy cũng hơi bị mài mòn, vừa nhìn đã biết bị người xem vô số lần. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo, khi ngươi nhìn thấy lá thư này, ta đã rời khỏi hoàng cung rồi. Từ đây về sau, thiên hạ này sẽ không còn Vũ Văn Tiểu Tam nữa! Rất xin lỗi, không để cho ngươi thành công làm cho ta sống không bằng

https://thuviensach.vn

chết. Dĩ nhiên, đây cũng nhờ ta phúc lớn mạng lớn. Ngươi cũng đừng quá chán nản, đây là do ông trời che chở cho ta thôi! Ta đi đây, ngươi coi như chưa từng biết ta đi. Đoán chừng nếu cho ngươi lựa chọn, ngươi cũng không muốn biết ta đâu. Nhưng mà ta lại không thể không nói cho ngươi biết, ngươi quen biết ta thật sự chính là vinh hạnh của ngươi đó! Được rồi, không nói nhảm nữa, không hẹn gặp lại, bái bai. . . . . ."

Đây là phong thư hoàng huynh giao cho hắn vào ngày hôm đó, nữ nhân này bất cứ lúc nào cũng đều có thể vô sỉ như vậy!

"Vương gia, thiệp mời của Hi vương gia!" Ám Dạ cầm thiệp mời đi vào, vương phi sinh, nhưng lại không phải là vương phi của bọn hắn nữa rồi. Đứa bé kia, cũng không phải là đứa bé của vương gia.

Nhìn thiệp mời một chút rồi nhận lấy, trên khuôn mặt lạnh lẽo không nhìn ra chút tâm tư nào. Mắt lạnh đảo qua bên trên, môi mỏng lạnh lẽo nhẹ nhàng cong lên, chỉ thấy phía dưới thiệp mời có một hàng chữ nhỏ xiêu vẹo: "Vương gia thân ái, tiểu đường đệ của ngươi đã ra đời, còn là hai đứa, ngươi nhanh lại đây đi. Dĩ nhiên, nếu như ngươi lo lắng tương lai hai đứa nó trưởng thành so với ngươi đẹp trai hơn nên không dám tới, người ta cũng sẽ không trách cứ ngươi đâu, lão nương chỉ biết khi dễ ngươi thôi!"

Nữ nhân này! Luôn để cho người ta im lặng như vậy! Chỉ là hiện tại bộ dáng hắn thế này, có thể đi được sao?

"Hoàng huynh!" Đúng lúc này, giọng nói ngọt ngào mềm mại của Hiên Viên Triệt vang lên từ ngoài cửa, trên người một thân áo trắng sôi nổi vững vàng tiến vào, "Hoàng huynh, ta nhận được thiệp mời của hoàng thúc rồi!"

Vào cửa vừa nhìn, trên tay hoàng huynh cũng có một thiệp mời, cười hì hì mở miệng: "Hoàng huynh, huynh sẽ đi cùng chúng ta chứ? Đại hoàng huynh vừa mới truyền tin tức tới đây, để cho ta chuẩn bị một chút rồi theo chân bọn họ cùng đi, còn để cho ta tới hỏi huynh một chút."

https://thuviensach.vn

"Bổn vương vẫn nên không đi thì tốt hơn" Bộ dáng này của hắn, nếu đi cũng sẽ làm cho tâm tình nàng không tốt.

"Ai nha, hoàng huynh, huynh xem!" Hiên Viên Triệt lấy ra một cái mũ từ phía sau hắn, "Cái này là người ta tìm thật lâu mới mua được, bảo đảm hoàng huynh mang vào sẽ anh tuấn tiêu sái. Hơn nữa sẽ không dễ dàng rớt xuống, huynh sẽ đi cùng người ta chứ?"

Mắt to ngập nước làm bộ đáng thương nhìn hắn, thấy hắn không nói lời nào, mở miệng làm nũng lần nữa: "Hoàng huynh ~"

Cười khẽ một tiếng: "Được! Đi!" Hắn cũng rất nhớ nàng. . . . . .

Ở trong lòng, Hiên Viên Triệt khoa tay múa chân làm một tư thế chiến thắng. Oh yeah! Thành công!

Nhớ tới hàng chữ bò phía sau thiệp mời của mình: "Tiểu Triệt triệt thân ái, ngươi nhất định không biết người ta có bao nhiêu nhớ thương ngươi đâu, cho nên ngươi nhất định nhất định nhất định sẽ tới đúng không? Còn có, nhớ mang Tam hoàng huynh của ngươi đến đó. Nếu hắn không chịu, người ta sẽ đem nỗi nhớ nhung của ta đối với ngươi nói cho hoàng thúc ngươi biết. Hì hì, hoàng thẩm nhớ thương ngươi!"

Lúc đó hắn xem xong rồi, khóe miệng co quắp mấy cái! Nếu để cho hoàng thẩm chỉnh hắn như vậy, dù hắn chạy đến chân trời góc biển, hoàng thúc cũng sẽ bắt hắn ra rồi dằn vặt giày vò một trận! Cho nên không có biện pháp, chỉ có thể tới đây khổ sở cầu xin Tam hoàng huynh thôi!

"Vậy hoàng huynh thu thập một chút đi, ngày mai sẽ lên đường. Ngày mai người ta sẽ tới đón hoàng huynh!" Hắn muốn tự mình áp tải hoàng huynh cùng đi, không thể có chút ngoài ý muốn nào. Nếu không, người xảy ra ngoài ý muốn sẽ chính là hắn.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo hoài nghi nhìn hắn một cái: "Triệt, có phải đệ có chuyện gì gạt ta đúng không?"

"Không có! Không có!" Lắc đầu thật nhanh, trên gương mặt như trẻ con tràn đầy thẳng thắn.

"Nếu như đệ không nói, bổn vương sẽ không đi!" Tiểu tử thúi này, càng biểu hiện thẳng thắn lại càng có vấn đề.

Mặt sợ hãi nhìn hắn, đem thiệp mời của mình đưa tới, nhìn thấy vẻ mặt hoàng huynh có biểu tình phức tạp như vậy nên làm bộ đáng thương mở miệng: "Hoàng huynh, huynh nhất định không đành lòng nhìn Triệt bị đuổi giết đúng không?"

Một cái tát vung lên đầu của hắn: "Thu thập đi!"

"Vậy là huynh đồng ý, đồng ý thì không thể đổi ý đâu!" Mỗ Triệt vui mừng bừng bừng.

. . . . . .

Vẻ mặt Vũ Văn Cảnh Thiên không thể tưởng tượng nổi nhìn thiệp mời trong tay, hỏi tổng quản: "Người có thể tới đọc nội dung thiệp mời không?"

"Nói là nhiếp chính vương Dạ Mị quốc có thêm tiểu thế tử!" Lời này vừa nói ra, thiệp mời trong tay Vũ Văn Cảnh Thiên thiếu chút nữa rơi xuống. Nhiếp chính vương Dạ Mị quốc sinh nhi tử, đưa thiệp mời cho tướng quân nước khác là hắn làm gì?

Được rồi, mặc dù hắn cũng biết đó là Hi vương gia của Hiên Viên đế quốc, nhưng hình như cũng không cần thiết phải gửi thiệp mời mà! Lúc mở ra thiệp mời để xem thì Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt cũng vững vàng đi vào: "Chúc mừng phụ thân làm ông ngoại rồi!"

https://thuviensach.vn

Bọn họ ở cửa nghe được lời của tổng quản.

"Nói hưu nói vượn cái gì đó? Xương cốt muội muội các ngươi còn chưa lạnh, các ngươi làm huynh trưởng tại sao có thể nói ra những lời như thế hả!" Nhớ tới tiểu nữ nhi của mình, hốc mắt ông không nhịn được mà ửng hồng. Phu nhân, ta thực xin lỗi nàng!

Vũ Văn Hạo cười khí phách một tiếng: "Phu thân, lúc trước vẫn không dám bẩm báo, thật ra thì tiểu muội vẫn chưa chết. Vị Hi vương phi mà bên ngoài mà bàn luận sôi nổi chính là tiểu muội!" Sự kiện Tam vương gia và Hi vương phi lần trước, lời đồn đại vẫn ồn ào không nghỉ đến bây giờ.

"Cái gì?" Vũ Văn Cảnh Thiên không dám tin đứng lên, "Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa xem!"

Vì vậy, Vũ Văn Hạo lại lặp lại lời nói lần nữa.

Trong nháy mắt, nước mắt của Vũ Văn Cảnh Thiên tung hoành khắp nơi, chỉ vào Vũ Văn Hạo: "Cái tên súc sinh này, sao không nói cho ta biết sớm một chút! Hại ta mất công lo lắng vô ích lâu như vậy!"

Súc sinh? Khóe miệng Vũ Văn Hạo không nhịn được co quắp mấy cái, sao hắn thành súc sinh rồi hả? Không đến nỗi đó chứ? "Phụ thân, đây còn không phải là sợ lão nhân gia người biết, sẽ tức giận tiểu muội sao!" Hôm nay đứa bé của tiểu muội cũng ra đời rồi, phụ thân đại nhân có lẽ sẽ nể mặt đứa bé mà không so đo, cho nên hôm nay hắn và đệ đệ mới dám nói thật .

"Muội muội ngươi không chết, ta vui mừng còn không kịp! Có gì phải tức giận! Ngươi nghĩ rằng ta cổ hủ giống ngươi sao?" Vũ Văn Cảnh Thiên hung dữ nghiêm mặt nhìn Vũ Văn Hạo.

Khóe miệng giật giật, hắn cũng không nhớ phụ thân đại nhân lại tiến bộ như vậy!

https://thuviensach.vn

Lúc này, Vũ Văn Cảnh Thiên mới bắt đầu nghiêm túc nhìn thiệp mời, hàng chữ xiêu vẹo ở dưới cùng làm cho sắc mặt hắn tối sầm, nha đầu thối này!

Nói xong hung hăng ném thiệp mời ra ngoài! Vũ Văn Hạo đưa tay nhận lấy rồi mở ra xem, không có vấn đề gì mà, chỉ là mặt sau có ghi một đoạn: "Phụ thân, nói cho người biết hai tin tức tốt, thứ nhất -- thật ra thì ta vẫn còn sống! Thứ hai, đó chính là nữ nhi bảo bối của ngài, cũng chính là ta đã làm mẫu thân rồi. Ngài mang theo các ca ca cùng đi đi, người ta rất nhớ ngài và các ca ca, nhất định phải tới đó!"

"Phụ thân đại nhân, cái này thì có cái gì để tức giận sao?" Hình như tiểu muội cũng không có nói lời gì quá đáng mà.

"Ngươi xem mấy chữ xấu xí của nó kìa, phụ thân đã tìm bao nhiêu tiên sinh dạy nó? Chữ viết giống như chó bò vậy! Mặt mo của ta cũng bị làm nó mất hết rồi!" Vũ Văn Cảnh Thiên giận dữ mở miệng, mặt đầy tức giận.

Khóe miệng Vũ Văn Hạo giật giật, nhìn sang Vũ Văn Triệt. Trên mặt hai người đều là vẻ mặt bất đắc dĩ, phụ thân đại nhân càng sống càng trẻ tuổi!

"Tổng quản! Chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta sẽ xuất phát đi Dạ Mị đế quốc, chúc mừng cho tiểu thư và cô gia!" Quay đầu nói với tổng quản với vẻ mặt kích động khi nghe tin tiểu thư vẫn còn sống

"Dạ, đại công tử, lão nô sẽ đi chuẩn bị ngay!" Một bước thành ba bước chạy nhanh về phía trước.

Chợt, nghe giọng nói nhàn nhạt của nhị công tử: "Chuyện này không thể để cho bất kỳ người nào biết."

Bước chân dừng lại, quay đầu: "Nhị công tử, lão nô đi theo tướng quân đã nhiều năm như vậy, ngài còn không tin lão nô sao?"

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Chú thích:

(1) Giờ tý (từ 11 giờ đêm đến 1 giờ sáng)

"Thái tử điện hạ, là quốc thư của nhiếp Chính vương Dạ Mị đế quốc, hoàng thượng nói để cho ngài trực tiếp xử lý!" Quyền lực quân chính(1) ở Long Diệu đế quốc đều do Long Ngạo Thiên nắm giữ ở trong tay, cho nên quốc thư sẽ trực tiếp giao cho hắn cũng không có vấn đề gì.

Vừa mở thiệp mời ra nhìn, khóe miệng khẽ kéo ra. Mấy chữ trước mặt đều là rồng bay phượng múa, nhưng phía sau là: "Ngạo Thiên ca ca, người ta biết huynh vẫn luôn rất tiếc nuối, bởi vì hai ta chỉ thiếu một chút duyên phận, thật ra thì người ta cũng thường tiếc nuối đấy. Chỉ vì đây đều là ý trời, huynh cũng đừng quá oán hận, bảo bảo đáng yêu nhà chúng ta mới ra đời, tương lai dung mạo so với huynh tuyệt đối sẽ đẹp trai hơn. Khụ khụ, hình như những lời này không nói mọi người cũng có thể hiểu. Nhớ mang theo muội muội của huynh cùng đến, ta không ghét bỏ nàng đâu, thật sự!"

Nữ nhân kỳ quái này! Còn có một câu nói sau cùng này, ngược lại có nên mang theo Tử Nghiên đi không? Thứ cho hắn tài sơ học thiển(2), xem lại nhiều lần vẫn không hiểu là thật sự không ghét bỏ Tử Nghiên, hay là giả vờ không ghét bỏ, bởi vì chữ "Thật" cuối cùng, thật sự là làm cho người rất khó hiểu!

Chợt nhớ tới cái gì, quay đầu hỏi cung nhân bên cạnh: "Quốc thư này có thể bị những người khác xem qua chưa?"

"Hồi bẩm thái tử điện hạ, quốc thư đến trong tay của bệ hạ, bệ hạ liền trực tiếp sai người đưa tới đây. Ngoài bệ hạ, bất luận kẻ nào cũng không có xem qua!" Cung nhân này cung kính trả lời.

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Như vậy cũng tốt, nếu không còn không biết làm như thế nào để suy đoán chuyện xưa "Chúng ta thật có duyên" của hắn và vị kia, nói không chừng ngày mai sẽ có lời đồn thái tử không cưới phi là bởi vì thầm mến vương phi Dạ Mị Nhiếp Chính vương.

"Thông báo công chúa chuẩn bị một chút, ngày mai theo bổn cung cùng đi Dạ Mị đế quốc chúc mừng!" Dù sao nữ nhân kia cuối cùng nói "Thật", coi như nó là thật đi!

"Dạ! Thái tử điện hạ!" . . . . . .

. . . . . .

Ngay sau đó, Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu, Công Tôn Trường Khanh lần lượt nhận được thiệp mời. Lần này Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại không có gian lận, dù sao bọn họ không quá thân cũng không quá quen với nàng.

Mà Hiên Viên Vô Thương mời bọn họ, chỉ là bởi vì lần trước Vũ Văn Tiểu Tam khóc lớn đại náo nói tiền bị thiêu rồi, bọn họ đã khẳng khái giúp tiền cho nên mới mời, trả lại một cái nhân tình. Về phần Thẩm Lãng Phàm, hắn ta dám đến gần Tam nhi, kiên quyết không mời!

Còn Gia Luật Trục Nguyên, xét thấy Vũ Văn Tiểu Tam lặp lại nhiều lần bảo đảm chỉ là quan hệ huynh đệ, cho nên cũng phát thiệp mời. Nội dung thiệp mời biểu hiện rõ thái độ cực kỳ không tốt, có tới hay không thì tùy hắn!

Trên thảo nguyên bát ngát, Gia Luật Trục Nguyên đứng ở dưới ánh nắng chói chang nhìn về nơi xa, trong lòng hậm hực khó đè nén!

Cả đời này của hắn, mơ ước lớn nhất chính là thống nhất thiên hạ. Cuộc đại chiến lần trước, tam quốc liên quân hắn không thắng được, nhưng lấy đội quân tinh nhuệ của Mông Man đế quốc hắn, muốn bại cũng không phải một sớm một chiều. Đây cũng là nguyên nhân Hiên Viên đế quốc và Long

https://thuviensach.vn

diệu đế quốc đồng ý đàm phán hòa bình. Nếu không, hắn cũng chỉ có thể học Thanh Loan đế quốc đệ thư xin hàng thôi.

Hơn nữa sau khi đàm phán, muốn lần nữa trở lại xâm lược, rồi sau đó từng bước kích phá những quốc gia kia cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng khi hắn nhìn thấy những huynh đệ đã chết trong chiến tranh, dân chúng trôi giạt khắp nơi, một ít người còn mang theo ánh mắt đầy hận ý làm hắn thật do dự. Nếu là thời thế loạn lạc, hắn thống nhất thiên hạ sẽ mang đến hòa bình. Nhưng hiện tại ngũ quốc đều lớn mạnh, không xâm phạm lẫn nhau chính là hòa bình thịnh thế, phát động chiến tranh mới thật sự làm mất dân tâm.

Chẳng lẽ kế hoạch to lớn của hắn cũng chỉ có thể để xuống như vậy thôi sao? Hắn vẫn còn có chút không cam lòng! Từ khi hắn bắt đầu tiếp nhận vương vị, hắn đã siêng năng thao luyện binh lính. Bàn về binh lực, Mông Man đế quốc của hắn là mạnh nhất!

"Vương thượng! Quốc thư của Dạ Mị đế quốc!" Một hạ nhân báo lại.

Một thân áo bào màu đen thêu chỉ vàng xoay lại, nhìn hạ nhân kia, nhận lấy quốc thư rồi mở ra xem. Là một thiệp mời, sau khi xem xong, hắn ngửa mặt lên trời cười lớn!

"Phái người chuẩn bị tốt quà tặng, ngày mai trẫm tự mình đi Dạ Mị đế quốc chúc mừng!" Dứt lời cầm thiệp mời, đón gió trên thảo nguyên, đi vài bước về phía nơi xa, đến trên sườn núi cao, nhìn con dân của mình đang an cư lạc nghiệp, trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc. Hắn cười khí phách một tiếng, đã nghĩ thông suốt rất nhiều. Mặt trời lên cao, tà áo màu đen tung bay theo gió. . . . . .

Trên thiệp mời là một hàng chữ như rồng bay phượng múa: Bổn vương có con, đặc biệt mời quân vương của Mông Man đế quốc đến đây. Đó là

https://thuviensach.vn

chữ của Hiên Viên Vô Thương.

Thái độ vô cùng ác liệt!

Nhưng phía dưới lại bám vào một đoạn lớn chữ nhỏ cực kỳ khó coi:

"Trục Nguyên huynh - hiền huynh hùng tâm, ngu đệ hiểu. Năng lực của hiền huynh, thiên hạ đều biết. Nhưng hiện nay là thời thế thái bình, hiền huynh mạnh mẽ phát động chiến tranh cũng không phải là cử chỉ sáng suốt. Thiên hạ phân cửu tất hợp, hợp cửu tất phân(3), hiền huynh không cần quá mức chấp nhất công danh nhiều như vậy, sau khi chết cũng chỉ là hoàng thổ mà thôi.

Nếu hiền huynh không tin, hãy nhìn con dân của huynh, huynh thật sự nhẫn tâm vì mình mà phá tan nụ cười hạnh phúc trên khuôn mặt họ sao?

Được rồi, tiểu đệ cũng không nói những chuyện nhàm chán này nữa, hiền huynh nhất định phải bớt thời gian đến tham gia tiệc đầy tháng của nhi tử tiểu đệ đó. Nhưng huynh là một vị cữu cữu lớn, nếu chúc phúc không lớn thì sẽ khó tránh khỏi việc nhân thần căm phẫn đó! Đến lão thiên gia cũng sẽ không tha thứ cho huynh đâu! Huynh hiểu ý của đệ không?"

Nàng nói rất đúng, công danh nhiều hơn nữa, sau khi chết cũng chỉ là một hoàng thổ! Thiên hạ phân cửu tất hợp, hợp cửu tất phân. . . . . .

Một nữ tử đặc biệt thông tuệ lại có khả năng hiểu tâm tư của hắn như vậy, lại để cho người ta nhanh chân đến trước rồi, thật đáng tiếc. . . . . .

. . . . . .

Hôm nay, phủ của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc giăng đèn kết hoa, từng mảnh màu đỏ lây nhiễm không khí vui mừng đến mọi người.

https://thuviensach.vn

Một tấm thảm màu đỏ thật dài, một dải lụa đỏ thật dài trải cả con đường trước cửa phủ nhiếp chính vương.

Trước cửa treo đèn lồng khảm từng viên bảo thạch lớn có giá trị xa xỉ,ở dưới ánh mắt mọi người phát ra ánh sáng lấp lánh, quả nhiên là vô cùng đẹp!

Tất cả hạ nhân trong vương phủ đều mặc bộ đồ màu đỏ mới, bởi vì trên cơ bản hạ nhân ở phủ nhiếp chính vương đều là nam nhân mặc trang phục cùng một màu, cho nên nhìn từ xa, một đám người mặc áo đỏ, giống như người cả phủ nhiếp chính vương đều muốn kết hôn!

Cũng may bọn hạ nhân này đều đội mũ đỏ có viên hình tròn trên mũ(4) nên vẫn còn tốt một chút. Nhưng ba người Đình Vân, Liên Vụ, Liên Hoa đều là một bộ sa tanh đỏ, một nửa tóc buộc lên thật cao, đúng là giống hệt như tân lang!

Phủ Nhiếp Chính vương xây cực lớn, khuôn viên ước chừng hai dặm, trên tường được quét một tầng phấn vàng, đã biểu lộ toàn bộ tài lực hùng hậu của nhiếp chính vương!

Ở cửa đặt mấy rương hoàng kim lớn, ước chừng một triệu lượng!

Cho nên hôm nay dân chúng tới tham gia náo nhiệt nhiều vô cùng! Dân chúng ngũ quốc đều vượt xa vạn dặm mà đến!

Bởi vì vị nhiếp chính vương của Dạ Mị đế quốc này, đồng thời cũng là người giàu nhất thiên hạ, hắn vui vì có ái tử nên muốn vui mừng với dân chúng! Một triệu lượng hoàng kim này vào lúc chính thức bắt đầu tiệc mừng, sẽ do hạ nhân vương phủ cầm ném cho người ở đây, người nào nhặt được sẽ là của người đó!

Cho nên bọn họ đều tới, phải biết nhiều hoàng kim như vậy, mỗi một đĩnh có giá trị rất lớn, tùy tiện nhặt được một đĩnh về nhà, đó chính là tiền

https://thuviensach.vn

chi tiêu một năm. Bọn họ có thể không kích động sao? Dù bị hoàng kim đập chết cũng đáng giá!

Vũ Văn Tiểu Tam mặc một bộ y phục màu đỏ may nhiều tầng thành váy, vui vẻ ôm con lớn nhất, hôm nay thật sự rất náo nhiệt!

Hiên Viên Vô Thương cũng giống như biến thành tân lang, một thân màu đỏ, ngọc hoàn buộc tóc trên đỉnh đầu cũng là một bảo thạch màu đỏ. Trang phục màu đỏ làm nổi bật lên dung nhan như cánh hoa đào, cực kỳ xinh đẹp!

Nếu không phải phía trên y phục màu đỏ này có khảm không ít sợi tơ bạc, sẽ thật làm cho người ta cho rằng hôm nay hắn muốn thành hôn rồi!

Hắn ôm tiểu nhi tử, ánh mắt đứa bé đảo quanh, trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc .

Vũ Văn Tiểu Tam cười ngây ngô lần nữa nhìn cái sân một màu đỏ, ngửa mặt lên trời liếc mắt: "Ta nói Thương Thương này, chúng ta thật quá khoa trương rồi!"

Tất cả mọi người mặc đồ đỏ thì thôi đi? Đến vườn hoa trong sân cũng là màu đỏ!

Ngày hôm qua, lúc hắn phân phó hạ nhân đổi hoa khác, còn nhíu lông mày nhìn những hoa cỏ kia thật lâu, cuối cùng nói một câu 'nhổ hết cây cỏ ở đây, nhìn chúng thật không vui mừng'! Ngay cả cây cổ thụ trong vương phủ cũng bị một tấm vải lớn màu đỏ bọc lại, tạo hình cực kỳ quái dị!

"Không khoa trương! Không khoa trương chút nào!" Mỗ nam rất nghiêm túc mở miệng, bởi vì hắn tiếp thu lần dạy dỗ này, nên quyết định về sau sẽ không bao giờ muốn sinh hài tử nữa, cho nên làm tiệc đầy tháng một lần duy nhất trong đời, tự nhiên sẽ muốn làm đặc biệt long trọng một chút!

https://thuviensach.vn

Một nữ mím miệng, quét mắt nhìn hắn một cái, biến thành đỏ không phải là trọng điểm, trọng điểm là tại sao muốn ném hoàng kim ra ngoài? Chẳng lẽ hắn không biết nàng sẽ rất đau lòng sao? Một vạn lượng hoàng kim, hu hu hu. . . . . Đây chính là cắt thịt của nàng đó!

Tiểu Nguyệt cũng mặc một bộ trang phục như tiểu thư, cũng một thân y phục màu đỏ không kém Vũ Văn Tiểu Tam bao nhiêu, vui sướng hài lòng đứng ở sau lưng tiểu thư nhà mình, nhớ tới chuyện kỳ lạ ở ngoài cửa, hôm nay thật là náo nhiệt!

"Tiểu Nguyệt, đi ra ngoài nhìn thử. Nếu phụ thân tới thì đi vào bẩm báo!" Thật ra thì nàng muốn nói, nếu bọn người Hiên Viên Mặc tới thì đi vào bẩm báo. Nhưng nếu đều là người bên kia, tất nhiên sẽ cùng một đường đi tới đây, vậy nói phụ thân thì tốt hơn, tránh cho bình dấm chua bên cạnh tức giận.

Nhưng mỗ nam vẫn quay đầu lại, có thâm ý khác nhìn nàng một chút.

Mỗ nữ run lên một cái, làm bộ không nhìn thấy. . . . . .

"Dạ! Tiểu thư!" Tiểu Nguyệt đáp một tiếng, liền nhảy nhót đi ra cửa.

Từng mệnh quan triều đình mang theo lễ vật bước vào phủ nhiếp chính vương, cực kỳ hi vọng có thể mượn cơ hội này để lấy lòng vị nhiếp chính vương Điện hạ có thực lực nhất ngũ quốc này, trên mặt mỗi người đều cười như nở hoa.

Ngay cả khuôn mặt luôn lạnh nhạt của Liên Hoa và dung nhan lãnh khốc của Đình Vân cũng dính vào chút ý cười. Hôm nay là ngày tiểu thế tử và tiểu công tử đầy tháng, sao bọn họ có thể không vui chứ?

Liên Vụ thì khỏi nói, có thể nói là cười đến cảnh xuân rực rỡ!

https://thuviensach.vn

Chỉ là cũng một thân màu đỏ, nhưng sắc mặt Đình Vũ chỉ lạnh nhạt, không tiếng động nắm chặt nắm đấm, đáy mắt đều là ánh sáng tối tăm không rõ. Ở vương phủ tràn ngập vui mừng như thế, có vẻ vô cùng không hòa hài.

. . . . . .

Cửa kinh thành Dạ Mị đế quốc, đội ngũ ba nước chạm mặt nhau!

Mấy người nhô đầu ra vừa nhìn đã đoán được mục đích những người này cũng giống như mình. Lúc này liền xuống xe ngựa, Hiên Viên Mặc cười nói về phía Gia Luật Trục Nguyên: "Quốc vương Mông Man quốc, hân hạnh!"

Gia Luật Trục Nguyên cũng ôm quyền cười một tiếng: "Hoàng đế Hiên Viên quốc, hân hạnh! Đều là đi chúc mừng, gọi ta Trục Nguyên cũng được!"

"Nếu Trục Nguyên đệ không ngại, cũng có thể gọi ta một tiếng Mặc huynh!" Hắn lớn hơn Gia Luật Trục Nguyên một tháng, lớn hơn Ngạo Thiên ba tháng.

"Mặc huynh!" Không chút do dự, người Mông Man đế quốc rất sảng khoái!

"Chưa từng nghĩ mọi người đều đến đây, vậy bổn cung cũng không khách sáo, liền kêu huynh một tiếng Trục Nguyên huynh đi!" Long Ngạo Thiên mở miệng cười.

"Ngạo Thiên hiền đệ, đã lâu không gặp!" Lần trước kết thúc chiến tranh, bọn họ đã gặp qua. Vẫn luôn xưng hô đối phương rất khách khí là"Long diệu thái tử" và "Quốc vương Mông Man quốc". Hôm nay lại gặp nhau, hơn nữa đều là đi chúc mừng, thường xuyên gặp nhau thì chính là bằng hữu rồi!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Cảnh Thiên vén rèm xe ngựa lên nhìn, không ngờ chiếc xe ngựa sang trọng đi phía trước bọn họ lại là nhóm người hoàng đế bệ hạ. Ngay sau đó, lập tức xuống xe với nhi tử. . . . . .

Mấy người khác cũng gật đầu chào nhau một cái. Riêng Vũ Văn Cảnh Thiên, sau khi cúi đầu chào đám người Hiên Viên Mặc, lại nhìn Hiên Viên Ngạo dùng mũ che lại mái tóc, đáy mắt xẹt qua chút áy náy và vẻ mặt không tự nhiên.

Long Tử Nghiên và Hiên Viên Ly tiến lên tụ tập lại một chỗ, vui sướng hài lòng nói chuyện của nữ nhi.

Ba người Hiên Viên Mặc, Long Ngạo Thiên, Vũ Văn Hạo cùng đồng hành, nói chuyện huynh đệ của bọn họ.

Gia Luật Trục Nguyên, Hiên Viên Ngạo, Hiên Viên Triệt, Mộ Vân Dật, Phong Cuồng Tiêu cũng cùng đi, còn có một Thẩm Lãng Phàm không mời mà đến. Hắn không nhận được thiệp mời, nhưng mà huynh đệ tốt đều tới, vì vậy hắn nhờ Đình Vân lấy cho hắn một tấm. Chuyện nhỏ như vậy, mà tên Đình Vân đó lại nhát gan, sợ phiền phức. Lại có thể do dự mấy ngày, làm hắn phải lấy tình nghĩa huynh đệ ra nói, hắn ta mới đồng ý, chỉ là cuối cùng hắn tới có đúng hay không?

Cũng không phải là Thẩm Lãng Phàm hắn cảm thấy hứng thú với tiệc đầy tháng này, hơn nữa đoạn thời gian trước tên Hiên Viên Vô Thương đó còn làm tập tranh kia, phá hư thanh danh của hắn, hắn càng không thể có nhiều hứng thú rồi!

Nhưng các huynh đệ đều tới, mà một mình Thẩm Lãng Phàm hắn lại không có tư cách tới. Chú ý, là không có tư cách tới, đây là một chuyện mất mặt cỡ nào! Cho nên hắn mới kéo quan hệ, mặt dày mày dạn cũng phải tới!

Nhưng mà đến bây giờ hắn vẫn không hiểu, tại sao Hiên Viên Vô Thương muốn kỳ thị hắn, không cho hắn đến. Phải biết mặc dù mọi người

https://thuviensach.vn

đều là thương nhân, nhưng hắn lại không thắng nổi con hồ ly phúc hắn kia, cũng không chiếm tiện nghi gì trên người hắn ta. Vậy tại sao lại ghét bỏ hắn như vậy, thật sự làm cho người ta nghĩ mãi không ra!

Ba người Vũ Văn Cảnh Thiên, Công Tôn Trường Khanh, Vũ Văn Triệt một đường. Hai người trước mặt bàn về chuyện quan trường, Vũ Văn Triệt giữ yên lặng, không nói một lời.

Đám người kia một khi vui mừng, đến xe ngựa cũng không cần, để tùy tùng ở phía sau vội vàng kéo xe ngựa chứa đầy quà tặng đi theo. Cả đám vừa nói vừa cười đi tới phủ nhiếp chính vương. . . . . .

Đây không thể nghi ngờ là một cuộc thịnh yến mỹ nam và mỹ nữ!

Trừ mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ, hoặc có giao tình không sâu với Hiên Viên Vô Thương, hoặc không có giao tình như Mộ Di Tuyết, thì trên căn bản mỹ nam đẹp trai nhất thiện hạ đều ở nơi này.

Danh tiếng mỹ nữ đẹp nhất thiện hạ - Long Tử Nghiên cũng không phải là thổi phồng lên, vẻ mặt xinh đẹp của Hiên Viên Ly cũng là chân thật đáng tin.

Mọi người trên đường giống như bị đoạt đi hô hấp, nhìn đám người kia. Những người như tiên nhân này muốn đi nơi nào đây?

. . . . . .

"Tiểu thư, đến rồi! Đến rồi!" Tiểu Nguyệt vui sướng chạy từ ngoài cửa vào.

Chú thích:

(1) Quân chính: quân sự và chính trị; quân đội và chính phủ

(2) Tài sơ học thiển: tài hèn học ít

https://thuviensach.vn

(3) Nhân đạo thị phân cửu tất hợp hợp cửu tất phân. Quy luật cuộc sống là hợp rồi tan, tan rồi lại hợp

(4) Mũ đỏ

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 38: Di truyền tiểu Sở cuồng tham tiền

"Cái gì? Đến rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng đến suýt nữa nhảy dựng lên "Là ai tới? Ai tới rồi hả?"

Ai da, có phải nhóm mỹ nam tới không?

Tiểu Nguyệt vui mừng đến đỏ bừng mặt: "Tướng quân, Đại công tử, Nhị công tử, bọn họ đều tới! Còn có hoàng thượng, vương gia, công chúa, Long diệu thái tử, còn có. . . . . ."

Tiểu Nguyệt nói tới chỗ này, Vũ Văn Tiểu Tam đã không ức chế được tâm tình kích động, nhét Hiên Viên Lạc Thần vào trong ngực Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó giống như một trận gió bay ra ngoài, lưu lại mỗ nam đứng tại chỗ, gương mặt tuyệt mỹ đen như mực!

Tiểu Nguyệt nhìn bộ dáng vương gia nhà mình một tay ôm hai đứa, lại nhìn sắc mặt khó coi của vương gia, muốn cười lại không dám cười!

Nam tử tuyệt mỹ hừ lạnh một tiếng rồi cùng đi ra ngoài, nhìn nha đầu kia!

Mọi người chỉ nhìn thấy một bóng dáng màu đỏ như một ngọn gió bay ra ngoài, một giây sau đã cọ xát vào trong ngực của phụ thân nhà mình: "Phụ thân, người ta rất nhớ người!"

Sau ót mỗ nữ treo một giọt mồ hôi lạnh khổng lồ, thật ra thì nàng vốn chuẩn bị tùy tiện tìm trai đẹp để bổ nhào vào, nhưng cảm giác có một ánh

https://thuviensach.vn

mắt cực kỳ bất thiện đang nhìn mình, nên vì sinh mệnh an toàn của mình, tạm thời đổi đường thôi!

Mọi người vừa nhìn thấy bộ dáng nàng vẫn hấp tấp như vậy, tất cả đều cười lên ha hả. Nửa năm không thấy, cũng không thay đổi nhiều lắm!

Mặt già Vũ Văn Cảnh Thiên càng thêm đỏ lên, lôi nàng ra ngoài: "Cũng làm mẫu thân người ta rồi, sao còn không đúng mực như vậy hả!"

Chu cái miệng nhỏ nhắn, cực kỳ bất mãn mở miệng: "Dù là làm mẫu thân rồi, người ta cũng là con gái của phụ thân mà, không thích người ta ôm thì thôi, người ta ôm đại ca!"

Nói xong liền nhào tới trong ngực đại ca mình, cọ a cọ. Mặc dù là ca ca, nhưng cũng không phải là ca ca ruột, chiếm chút tiện nghi cũng không sao, đúng không? "Đại ca. . . . . ."

Vũ Văn Hạo cưng chìu sờ sờ đầu của nàng: "Tiểu muội, nhớ đại ca không?"

"Nhớ! Nhớ!" Ai da, trên người đại ca là mùi hương bạc hà, là mùi hương nàng thích.

Mà người đứng ở cửa kia, sắc mặt càng thêm khó coi. Hắn biết nàng không phải người của thế giới này, tự nhiên cũng biết Vũ Văn Hạo không phải là đại ca ruột của linh hồn nàng, cho nên lòng tràn đầy không vui!

Nhưng trên thực tế, dù là đại ca ruột của nàng thì thế nào? Nàng có thể không chút kiêng kỵ mà ôm như vậy sao?

Nếu không phải ôm trên tay hai đứa bé, hắn không thể không hung hăng đánh nàng một trận!

https://thuviensach.vn

Nhưng mình đang đứng ở cửa, nghĩ tới nữ nhân kia sẽ biết đúng mực, không làm gì quá phận. Vì vậy đứng ở cửa, ẩn nhẫn không phát!

Ai ngờ, Vũ Văn Tiểu Tam ôm hết Vũ Văn Hạo, lại quay đầu: "Ai nha, nhị ca, tiểu muội cũng nhớ huynh muốn chết!"

Vừa nói vừa nhào qua, sau ót Vũ Văn Triệt xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh. Tại sao hắn cảm thấy ánh mắt tiểu muội nhìn hắn giống như sói đói bổ nhào vô cừu non vậy hả? Là hắn suy nghĩ nhiều sao?

Tiếp đó, cổ áo mỗ nữ bị người níu lấy từ phía sau. Vũ Văn Tiểu Tam co rúm quay đầu lại nhìn hắn một chút, chỉ thấy ở bên trong cặp mắt tà mị như hoa đào kia của hắn đều là ánh sáng cảnh cáo. Nàng run rẩy, nịnh hót mà cười cười, lại không dám động.

Thấy nàng an phận rồi, hắn mới hài lòng quay đầu mở miệng về phía mọi người: "Hoan nghênh, rất hân hạnh được đón tiếp mọi người!"

Ngay sau đó, ánh mắt cực kỳ bất thiện nhìn hai người Gia Luật Trục Nguyên và Thẩm Lãng Phàm, rồi sau đó quay đầu nhìn Đình Vân rõ ràng đang chột dạ, ánh mắt không dám nhìn thẳng hắn, hừ lạnh một tiếng. Chẳng lẽ gần đây hắn đối với bọn Đình Vân quá tốt rồi sao?

"Khách khí! Khách khí!" Đám người Gia Luật Trục Nguyên và Long Ngạo Thiên cùng nhau nói lời khách sáo.

Sau khi quay đầu nhìn Vũ Văn Cảnh Thiên một chút, Hiên Viên Vô Thương để cổ áo của Vũ Văn Tiểu Tam xuống. Ở đây là cửa lớn, dưới ánh mắt mọi người, khom lưng thi lễ về phía Vũ Văn Cảnh Thiên: "Tiểu tế bái kiến nhạc phụ đại nhân!"

Cái cúi đầu này làm Vũ Văn Cảnh Thiên thụ sủng nhược kinh! Phải biết Hiên Viên Vô Thương trừ tiên hoàng, không cần hành lễ trước bất kỳ ai.

https://thuviensach.vn

Hôm nay ở nơi này, trước mặt mọi người cúi đầu với mình, đây là chính là khẳng định với nữ nhi, cũng là khẳng định với chình mình!

Vốn đang có chút bất mãn đối với việc hai người chưa làm hôn sự đã làm tiệc đầy tháng. Nhưng Hiên Viên Vô Thương ở ngay trước mặt nhiều dân chúng thiên hạ và hoàng thân quốc thích ngũ quốc, cho mình đại lễ này, còn gọi "nhạc phụ đại nhân", vậy còn có thể chạy trốn được sao?

Nghĩ tới đây liền vội vươn tay ra đỡ hắn, cũng không khách khí nữa: "Vô Thương đứng lên đi, nữ nhi bảo bối của lão phu giao lại cho ngài vậy. Nếu ngài dám khi dễ nó, lão phu sẽ không bỏ qua cho ngài đâu!"

Nói xong khẽ thổi râu một cái, một bộ dáng lão ngoan đồng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cười "Xì" một tiếng, cười hì hì nhìn cha mình. Gánh nặng trong lòng này của cha mình là dư thừa rồi, Vũ Văn Tiểu Tam nàng không khi dễ hắn đã không tệ rồi, tên này sao dám khi dễ nàng chứ? Được rồi, trừ ở trên giường. . . . . .

"Nhạc phụ đại nhân yên tâm, tiểu tế nhất định coi nàng như mạng!" Đây là cam kết của hắn đối với Vũ Văn Cảnh Thiên, nhưng trên thực tế, nàng đối với hắn mà nói, còn trân quý hơn sinh mạng của hắn rất nhiều!

"Tốt! Tốt! Lần này Tam nhi không có chọn lầm người!" Vũ Văn Cảnh Thiên vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói một câu như vậy. Sau khi nói xong, cảm giác cục tức mà mình kìm nén hơn một năm đã được phun ra rồi!

Những lời này vừa nói ra, có mấy người khẽ đổi sắc mặt.

Đặc biệt là Hiên Viên Ngạo, người từ lúc Vũ Văn Tiểu Tam vừa bước ra, mắt lạnh của hắn cũng chưa từng dời khỏi người nàng. Nghe vậy, mặt lạnh cứng đờ, mắt lạnh tràn đầy đau đớn khắc cốt. Những lời này, ai cũng nghe ra được chính là nhắm vào hắn, nhưng hắn có thể trách ai? Chỉ có thể trách mình không quý trọng hạnh phúc gần ngay trước mắt.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, sắc mặt cũng lập tức cứng đờ, một mực trốn tránh cặp mắt đang nhìn mình, không dám nhìn thẳng vào mắt lạnh của hắn. Thấy khuôn mặt kia cũng không có biến hóa gì, chỉ là đội mũ trên đầu, khóe miệng giật giật: "Hiên Viên Ngạo, ngươi đội mũ làm cái gì?"

"Khụ khụ. . . . . Gần đây bị bệnh thương hàn rồi. . . . . ." Còn cố ý ho khan mấy tiếng, gia tăng độ chân thật trong lời nói.

Vũ Văn Tiểu Tam khinh bỉ nhìn hắn một cái: "Cũng sắp đến mùa hè rồi, ngươi còn có thể bị bệnh thương hàn sao, thật có sáng ý!"

Người chứng kiến và người không biết sự tình, đều cười ra tiếng. Trong nháy mắt, sắc mặt của Hiên Viên Ngạo càng thêm khó coi. Nữ nhân đáng chết này, hình như lấy chèn ép hắn làm thú vui rồi!

Hiên Viên Vô Thương nhíu chặt mày kiếm, cặp mắt tà mị như hoa đào nhíu lại, có thâm ý khác nhìn mũ đội trên đầu Hiên Viên Ngạo một chút.

Sau khi ẩn cư, hắn không quan tâm đến những chuyện này, hắn để cho bọn Liên Vụ tra được cái gì, thì trực tiếp xử lý là được, không cần thông báo cho hắn. Nhưng khi nhìn bộ dáng của Ngạo, hình như hắn đã bỏ xót một số chuyện rất trọng yếu!

Tuy Vũ Văn Cảnh Thiên biết Hiên Viên Ngạo vì nữ nhi của mình mà đầu bạc trắng, áy náy là có, nhưng nhiều hơn nữa vẫn cảm thấy hắn đáng đời! Ban đầu Tam nhi rất yêu hắn? Hắn chẳng thèm ngó tới! Còn nháo đến đòi bỏ vợ, giống như nữ nhi của Vũ Văn Cảnh Thiên hắn không lấy được chồng! Đoạn thời gian đó làm hắn mất hết mặt mũi! Bao nhiêu đồng liêu ngoài sáng trong tối cười nhạo hắn! Như thế nào? Hiện tại nữ nhi càng ngày càng tốt nên đố kỵ, muốn đổi ý đúng không? Không có cửa đâu!

"Hoàng thẩm, người có nhớ người ta không?" Hiên Viên Triệt mắt to ngập nước hàm chứa ai oán nhìn nàng, rõ ràng còn đang oán giận hàng chữ xiêu vẹo của nàng trên thiệp mời.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cứng đờ, cười ha hả: "Nhớ! Nhớ!" Lông măng sau lưng không ức chế được mà dựng đứng lên, tiểu Triệt Triệt không biết có tìm Hiên Viên Vô Thương - tên cầm thú này để tố cáo nàng không?

Chỉ là Hiên Viên Vô Thương thông minh cỡ nào, chỉ cần nhìn vẻ mặt không tự nhiên của nàng thì đã biết rõ chuyện có vấn đề rồi! Nhìn Liên Vụ đang trốn tránh ánh mắt của hắn, hừ lạnh một tiếng, xem ra hắn thật sự đã đối xử với bọn họ quá tốt rồi!

"Hiền đệ, vi huynh tìm đệ thật khổ!" Trong giọng nói khách khí mang theo chút cuồng ngạo, chính là Gia Luật Trục Nguyên.

"Ha ha. . . . . Đây không phải là không có quên huynh sao?" Nói xong quay đầu, nhìn hai đứa bé được Tiểu Nguyệt và Liên Hoa đang ôm ở cửa "Đó là hai cháu ngoại trai của huynh được tiện nghi mà, làm tiệc đầy tháng ta liền mời huynh, đối với huynh cũng không tệ lắm đúng không?"

"Ha ha ha. . . . . Không tệ! Không tệ! Làm thật không tệ!" Tâm tình Gia Luật Trục Nguyên hiển nhiên cực kỳ tốt.

Đi theo hắn tới, còn có Hoàn Nhan Trác và A Cổ Đạt Mộc đang đánh xe ngựa phía sau. Giờ phút này cũng đã đến cửa, không dám tin nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, khóe miệng giật giật rồi giật giật, không có lầm chứ? Vương thượng nói muốn ra ngoài chúc mừng, cũng không nói nhiều đã mang theo bọn hắn đi ra rồi. Làm hạ thần, vương thượng không nói, bọn họ cũng sẽ không hỏi.

Nhưng. . . . . thì ra là vị Bách Độ này, chính là người vương thượng đặc biệt chạy tới chúc mừng sao? Nhưng tại sao hắn lại biến thành nữ nhân rồi hả?

Đặc biệt là A Cổ Đạt Mộc, cứ có cảm giác nàng có chút quen mắt, nhưng đã gặp ở nơi nào lại không nói ra được, quấy đến hắn cực kỳ buồn bực!

https://thuviensach.vn

"Được rồi, muốn ôn chuyện thì đi vào trong rồi nói!" Sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương đã khó coi đến nỗi không thể diễn ta bằng ngôn từ được rồi. Sớm biết mời những người này tới sẽ làm nữ nhân này trở nên to gan lớn mật như vậy, đánh chết hắn cũng sẽ không ăn no rữngmỡ mà đi làm cái tiệc đầy tháng này!

"Được! Được! Đi vào rồi nói! Trước cho ta nhìn hai tiểu ngoại tôn của ta một chút!" Vũ Văn Cảnh Thiên vui vẻ nói, chạy về phía cửa, nơi hai đứa bé được tã lót đỏ chót bao lấy.

Vui vẻ ra mặt, bộ dáng vui vẻ này làm sao giống tướng quân hơn 40 tuổi, rõ ràng chính là một tiểu hài tử!

Chọc cho mọi người cười ha ha. . . . . .

Hiên Viên Ly cũng sải những bước lớn: "Để ta xem tiểu đường đệ của ta một chút!" Dứt lời vui vẻ chạy tới bên kia.

Mọi người cũng đều đi tới vây xem, vẻ mặt tràn đầy sắc thái vui mừng. . . . . .

"Hoàng thẩm, đứa bé này thật giống thẩm!" Hiên Viên Triệt chỉ vào Hiên Viên Sở Cuồng, quay đầu mở miệng nói, rồi sau đó rất chăm chú nhìn tiểu Sở cuồng.

Mọi người chỉ thấy hai đứa bé đối diện có gương mặt như búp bê, hai mắt lưu ly không nháy một cái, nhìn chằm chằm đối phương, nhìn cực kỳ khôi hài!

Vũ Văn Tiểu Tam trợn trắng cả mắt, trần trụi coi rẻ hắn: "Nói nhảm! Ta sanh đứa bé, không giống ta chẳng lẽ giống như ngươi sao!

Khóe miệng mọi người đều không ức chế được mà co giật. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ngạo nhìn Hiên Viên Sở Cuồng, trong mắt lạnh cũng đầy vui vẻ, dáng dấp đứa bé này thật rất giống nàng.

Tiểu Sở cuồng nhìn Hiên Viên Triệt một hồi lâu, một cái tay nhỏ sờ lên mặt của hắn, còn dùng không ít sức lực. . . . . .

Hiên Viên Triệt giựt giựt khóe miệng: "Ta nói đường đệ này, đệ nhéo mặt của ta cũng không đẹp được giống ta đâu!"

Lời này vừa rơi xuống, ánh mắt ngập nước của Hiên Viên Sở Cuồng mở lớn, nhìn hắn một hồi lâu. Thấy những người khác đều là bộ dáng muốn cười lại không cười, không ai nói đỡ cho hắn, cái mũi nhỏ kéo lên, há mồm liền gào khóc rống lên. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời liếc mắt, lại tới!

Sau khi mọi người cười to một trận, cũng luống cuống tay chân dụ dỗ hắn, muốn cướp đứa bé từ trong tay Liên Hoa, ôm đi chỗ khác. . . . . .

"Cẩn thận một chút! Cẩn thận một chút! Đừng ngã. . . . . ."

Mà tiểu Lạc thần bên kia, Hiên Viên Ly mở to mắt, không nháy một cái nhìn đứa bé phấn điêu ngọc mài này. Cặp mắt hoa đào kia, còn có giọt lệ nốt ruồi nơi khóe mắt, không phải căn bản chính là giống hoàng thúc như đúc sao!

Long Tử Nghiên cười híp mắt nhìn đứa trẻ đáng yêu này, đáy lòng nghĩ nếu mình ra đời muộn vài chục năm, có thể cho phép gả cho nó làm vợ, bởi vì nhìn một cái là biết tương lai sau này khẳng định sẽ đẹp trai giống như Hiên Viên Vô Thương!

Vũ Văn Cảnh Thiên vươn tay trêu chọc nó, đứa bé kia một chút phản ứng cũng không có, cực kỳ bất nhã mở miệng nhỏ ra ngáp một cái!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly cũng hào hứng chạy tới: "Tiểu đường đệ, ngươi nói dáng dấp đường tỷ nhìn có đẹp hay không?"

Cặp mắt hoa đào của tiểu Lạc Thần nhìn nàng một hồi lâu, liếc mắt khinh thường rồi nhắm mắt lại ngủ, trần trụi không thèm đếm xỉa đến nữa. . . . .

Làm cho Hiên Viên Ly dở khóc dở cười, những người khác lại cười ha ha. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương đứng ở sau lưng bọn họ, nắm cả hông của Vũ Văn Tiểu Tam. Đáy mắt hai người đều là vẻ hạnh phúc, nếu có thể mãi hạnh phúc như vậy thì tốt biết mấy!

Nghĩ tới, hai người liếc nhìn nhau một cái, đồng thời giương môi cười một tiếng, bọn họ nhất định sẽ mãi hạnh phúc như vậy!

"Hoàng thượng giá lâm!" Một tiếng hô to bén nhọn vang lên, trừ một nhóm người ở cửa, thân thể những người khác đều thấp đi một nửa, quỳ hành lễ với Dạ Tử Lân.

"Bái kiến hoàng thượng, ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Chúng đại thần và dân chúng cùng nhau quỳ xuống, còn có rất nhiều dân chúng nước khác tới, hơi do dự một chút rồi cũng quỳ xuống theo. Bọn họ không biết là trong đám soái ca ở cửa kia, có hoàng đế và thái tử của quốc gia mình. Chỉ vì dân chúng khó có thể nhìn thấy thiên nhan(1), cho nên không nhận ra.

"Ha ha. . . . . Bình thân, hôm nay trẫm tới chúc mừng biểu huynh có con, các vị không cần quá mức thận trọng!" Ngay sau đó, liền chú ý đến mấy người ở cửa kia. Trên người của mỗi người đều có một cỗ khí thế, đặc biệt là nam tử toàn thân mặc y, trên đầu đội mũ ngọc, còn có một nam tử mặc y phục màu đen có thêu chỉ vàng, trên tóc buộc một cây trâm bạc.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo chính là nam tử mặc cẩm bào màu vàng. Trong lòng hơi kinh ngạc, mấy người này cũng không giống như người bình thường!

"Tạ bệ hạ!" Mọi người dứt lời liền đứng dậy.

Hiên Viên Mặc, Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên nhìn Dạ Tử Lân một chút, chắp tay nói: "Hân hạnh!"

"Ách. . . . . Hân hạnh!" Dạ Tử Lân sững sờ ngắn ngủi một lúc, cũng nói một tiếng 'hân hạnh', nhưng trong lòng có chút không chắc, nhìn thấy hoàng đế là hắn cũng chỉ cần ôm quyền nói một tiếng hân hạnh là được sao?

Hiên Viên Vô Thương mở miệng giới thiệu: "Hắn là hoàng đế Hiên Viên đế quốc - Hiên Viên Mặc, hắn là vương thượng Mông Man đế quốc - Gia Luật Trục Nguyên, hắn là thái tử Long Diệu đế quốc - Long Ngạo Thiên!"

"Hả?" Dạ Tử Lân há hốc miệng, không thể tưởng tượng nổi nhìn bọn họ. Không có lầm chứ? Thể diện của biểu huynh lớn như vậy sao?

"Khụ khụ. . . . ." Hiên Viên Vô Thương ho nhẹ hai tiếng, Dạ Tử Lân lập tức thu lại nét mắt ngơ ngác kia của mình. Ngay sau đó lại thấy được ánh mắt cảnh cáo của biểu huynh. Được rồi, hắn chỉ là quá kinh ngạc thôi mà! Bình thường hắn vẫn rất có hình tượng đó!

Đám dân chúng kia nghe nói như thế, cũng vội vàng cuống quýt quỳ xuống, hành lễ với hoàng đế và thái tử của mình! Thần của ta ơi, lần này đi không uổng công rồi. Không nói đến việc có thể đợi nhặt được hoàng kim, bây giờ còn có thể nhìn toàn bộ hoàng đế tam quốc, còn cộng thêm một hoàng đế tương lai của Long diệu đế quốc!

Dù sống ít đi mười năm cũng rất đáng!

https://thuviensach.vn

"Đứng lên đi!" Mấy người cùng nhau mở miệng, vốn là không chuẩn bị bại lộ thân phận, cho nên tính toán thời gian đến đây cũng không quá lâu, nói chúc mừng xong liền trở về nước nên không có đến quá sớm, tránh cho việc phải bái phỏng hoàng đế Dạ Mị quốc, rườm rà. Nhưng mà bây giờ đã gặp, cũng không nên bỏ lỡ duyên phận này.

Các dân chúng sau khi nghe xong liền đứng lên, ôm lấy trái tim đang đạp loạn của mình. Bọn họ thấy được hoàng thượng, ngày hôm nay thật sự là quá kích động rồi!

"Được rồi, Nếu mọi người đến đông đủ. . . . . ." Hôm nay Đình Vân phụ trách chủ trì yến hội, thấy bọn họ đều đã tới, liền chuẩn bị nói lời nói đầu.

Đúng lúc này, một giọng nói du dương vang lên: "Ai nói người đã đến đông đủ! Bản tiểu hầu gia còn chưa tới mà!"

Mọi người quay đầu vừa nhìn, chính là Mộc Thanh Y! Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy hắn, tâm tình cực kỳ tốt! "Huynh đệ, huynh đã đến rồi?"

"Tiểu huynh đệ sinh nhi tử, ta có thể không đến sao? Ngược lại tiểu huynh đệ đó, chuyện lớn như vậy cũng không mời người làm huynh như ta. Nếu không phải nghe nói hoàng thượng không lên triều mấy tháng để đi chúc mừng nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc, vi huynh còn chưa biết đâu! Tiểu huynh đệ coi thường vi huynh như thế, thật là làm ta đau lòng khổ sở!" Hôm nay Mộc Thanh Y vẫn mang mặt nạ da người kia, dùng một bộ dáng bị đả kích mà phát biểu.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn gương mặt chướng mắt của hắn một chút. Nếu không biết hắn đeo mặt nạ da người thì không nói, nhưng sau khi biết thì cảm giác cực kỳ không được tự nhiên. Nhưng nhiều người thì hỗn tạp, nàng cũng không nói thêm gì, nghe lời hắn nói có chút xấu hổ nên ho khan một tiếng: "Khụ khụ. . . . . Cái đó, nhất thời sơ sót, quên mất!"

Nàng thật đúng là quên hắn rồi!

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói, sắc mặt Mộc Thanh Y khẽ biến. Đáy mắt mơ hồ thoáng qua chút cô đơn không muốn người khác biết, sau đó lại nâng lên nụ cười lần nữa, hành lễ với đám người Hiên Viên Mặc: "Không sao! Hoàng thượng, Hi vương gia! Tam vương gia! Thất vương gia! Công chúa điện hạ! Thanh y hữu lễ!"

"Không cần đa lễ!" Hiên Viên Mặc cười khẽ một tiếng, trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc đều là nụ cười làm cho người ta như tắm gió xuân, mê hoặc không ít trái tim của các cô nương.

Hiên Viên Vô Thương có chút bất thiện nhìn Mộc Thanh Y một chút. Ban đầu, lúc gặp ở khách điếm đã cảm thấy người này vô cùng chướng mắt: "Hoan nghênh, rất hân hạnh được đón tiếp Mộc tiểu hầu gia!" Hắn cũng không nhớ hắn có phát thiệp mời cho người này không? Nhưng hôm nay là ngày tốt, không nên so đo với hắn ta làm gì!

"Hi vương gia khách khí! Ngược lại Thanh Y không mời mà tới, làm phiền rồi!" Lời này vừa rơi xuống, khóe môi của một hoa hoa công tử cũng không mời mà đến bỗng cứng đờ, phe phẩy cây quạt bước ra ngoài: "Ai nha, Thanh Y ngươi cũng không nên khách khí. Mặc dù chúng ta không mời mà tới, nhưng cũng là chúc mừng cho nhiếp chính vương, tin tưởng trong lòng nhiếp chính vương thật ra là vô cùng hoan nghênh chúng ta!"

Thẩm đại công tử làm mặt dày tự biên tự diễn, Hiên Viên Vô Thương cười khẽ một tiếng không đáp, quay đầu đi, dáng vẻ rõ ràng là không hoan nghênh. . . . . .

Khiến Thẩm Lãng Phàm dưới ánh mắt oán trách của Mộc Thanh Y, đem khóe miệng co giật một hồi lâu. Hiên Viên Vô Thương này, một chút thể diện cũng không cho hắn, thật làm cho người ta tức giận mà!

"Người cũng đến đông đủ rồi, bắt đầu đi!" Nhàn nhạt nói một tiếng, rồi cùng với Vũ Văn Tiểu Tam nhận lấy hai đứa bé, đứng ở cửa.

https://thuviensach.vn

Hai người đứng chung một chỗ, thật là cực kỳ xứng đôi! Khí chất nam tử như yêu như tiên, bản lĩnh như U Lan trong rừng sâu! Cô gái tuyệt sắc khuynh thành, như nữ thần Liệt Diễm!

Công Tôn Trường Khanh nhìn hai người bọn họ, không nhịn được thở dài một hơi: "Công tử thế vô song, mạch thượng nhân như ngọc(2)!" Lời này vừa nói ra, liền được mọi người nhất trí tán thành!

Lời này không phải rất đúng sao? Dung mạo nam tử kia như làn gió, thế gian tuyệt đối tìm không ra người thứ hai, còn nữ tử kia cũng là giai nhân khuynh thành. Chỉ có câu thơ này, mới có thể biểu hiện được vẻ xứng đôi của bọn họ!

Hiên Viên Vô Thương vừa nghe, cũng nhịn không được cười khẽ một tiếng, quay đầu nhìn Công Tôn Trường Khanh. Lần đầu tiên cảm thấy hắn không phải là người chướng mắt, môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt: "Công Tôn đại nhân quả nhiên không hổ là ngôi sao sáng của giới văn học!"

Nụ cười này càng để cho không ít người mất hồn, cả nam lẫn nữ cùng che cái mũi của mình, lo lắng máu mũi phun ra. . . . . .

Chỉ là Vũ Văn Tiểu Tam nhìn lâu nên đã miễn dịch. Người này nhìn rất mê người, nhưng trên thực tế là một con hồ ly phúc hắc. Người nào dám trêu chọc hắn, chắc chắn sẽ gặp xui xẻo! Chỉ là nàng ngược lại nguyện ý xui xẻo cả đời!

"Vương gia khen nhầm rồi! Cũng chỉ là người đời xem trọng thôi!" Công Tôn Trường Khanh khách khí chắp tay.

"Được rồi! Xin các vị yên lặng! Yên lặng! Hoạt động hôm nay sắp bắt đầu!" Liên Vụ bất đắc dĩ đứng ra nói mấy câu, nếu không còn không biết Đình Vân hũ nút đó còn lề mề tới khi nào!

https://thuviensach.vn

Lời này vừa rơi xuống, dân chúng ở cửa đều im lặng lại. Đáy mắt đều là khát vọng với vàng. . . . . .

Đình Vân cảm kích nhìn Liên Vụ một cái, càng ngày càng cảm thấy nên giao cho Liên Vụ tới chủ trì mới đúng! Hơi vì sự vô năng của mình mà thở dài một hơi ở trong lòng, rồi sau đó sải mấy bước lên phía trước. Người tới rất nhiều, vì để cho tất cả mọi người nghe được, chỉ đành phải ở trong giọng nói tăng thêm chút nội lực. . . . . .

"Đầu tiên, do tiểu thế tử và tiểu công tử nhà chúng ta mỗi người ném một tấm vàng lá, nhặt được một tấm sẽ được tặng mười vạn lượng hoàng kim! Còn 80 vạn lượng, sẽ do hạ nhân vương phủ ném dọc theo đường đi. Người nào nhặt được thì sẽ cùa người đó! Nhưng mà hôm nay là ngày vui của phủ nhiếp chính vương, nếu vì cướp đoạt vàng ở ngoài cửa mà đánh nhau, sẽ hủy bỏ hoạt động ngay lập tức, các vị hiểu chưa?"

"Hiểu!" Dân chúng cùng nhau hô to, ở cửa này tụ tập vài chục vạn dân chúng, từ cửa hoàng cung đẩy đến cửa thành. May mà đường phố này đã mở rất rộng rãi rồi, nếu không đã sớm bị chen lấn đến chết rồi, cho nên mấy trăm ngàn người đồng thời nói một tiếng "Hiểu" , vang dội đến suýt nữa đâm thủng màng nhĩ của người ta.

Đình Vân dứt lời, liền cầm lên hai mảnh vàng lá đưa cho Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương, đứa bé nhất định là không cầm nổi thỏi vàng, nên chỉ có thể dùng vàng lá mỏng như cánh ve này thôi.

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ cầm vàng lá trong tay đưa cho Hiên Viên Sở Cuồng, mà Vũ Văn Tiểu Tam là bộ dáng cả người đau lòng khó chịu, đem vàng lá thả vào trong tay tiểu Lạc thần.

Quay đầu len lén hỏi Hiên Viên Vô Thương: "Thương Thương, ta có thể cũng cùng nhau giành vàng lá không?" Thật là rất đau lòng đó!

Dung nhan như cánh hoa đào tối sầm, cắn răng mở miệng: "Không thể!"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt mỗ nữ như đưa đám quay đầu lại, cũng ngay lúc đó, tiểu Lạc Thần ném vàng lá ra ngoài. Vũ Văn Tiểu Tam tức giận đến nỗi hận không được ném luôn đứa bé này ra! Đứa trẻ chết dầm này, chẳng lẽ không biết mình có bao nhiêu đau lòng với khoản tiền kia sao? Nói ném liền ném, tên phá của!

Bởi vì hơi sức đứa bé không phải rất lớn, cho nên cũng không ném được xa, để cho một người từng luyện võ dùng khinh công nhảy lên nhặt được. Những người khác mặc dù không cam lòng, nhưng vì quy định của hoạt động này, nên không dám đi tới giành tấm vàng lá trong tay người kia. Chỉ đành phải mong đợi vàng lá trong tay Hiên Viên Sở Cuồng.

Hiên Viên Triệt ở một bên lắc đầu. Nếu hắn ra tay, vàng lá này nhất định là của hắn. Chỉ là các hoàng huynh đều ở đây, hắn thật sự là ngại đi giành!

Liên Vụ tiến lên, mời người mới cướp được vàng lá tới trước đài: "Chúc mừng vị công tử này được mười vạn lượng hoàng kim!"

Người nọ vừa thấy hơn mười rương vàng, nghe nói đều là hắn, trực tiếp vui mừng đến mắt trợn trắng lên, hôn mê bất tỉnh!

Tiếp đó, ánh mắt mọi người liền rơi xuống trên người của tiểu Sở cuồng . . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng gắt gao siết vàng lá này, một bộ dáng dù chết cũng không buông tay, nước mắt lưng tròng nhìn phụ thân mình.

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương lập tức cứng đờ, tên ranh con này lại có thể có cùng một đức hạnh với mẫu thân nó!

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nhìn, vui mừng đến nỗi miệng toét tới sau tai. Đúng, con trai ngoan, ngàn vạn lần không thể ném vàng lá này ra ngoài. Cái này mà ném ra, chính là mười vạn lượng hoàng kim đó! Hoàng kim đó!

https://thuviensach.vn

Khóe miệng đám người Hiên Viên Mặc cũng mơ hồ có chút co quắp. . . . . .

Mọi người nghển dài cổ trông mong, chờ tiểu công tử này ném vàng lá ra ngoài, đợi một lúc lâu cũng không thấy, không khỏi bắt đầu châu đầu ghé tai.

Hiên Viên Vô Thương ra hiệu cho Đình Vân bằng ánh mắt, Đình Vân lúc này hiểu ý, chắc là tiểu công tử thích tấm vàng lá này, không nỡ ném, vì vậy lại đưa một tấm vàng lá khác cho nó.

Tiểu Sở cuồng y y nha nha vươn tay, cầm luôn tấm vàng lá thứ hai, rồi sau đó hai tay cầm hai tấm vàng lá, rất nhanh nắm chặt, sống chết không ném!

Đình Vân suýt nữa ngã quỵ!

Sau đầu Hiên Viên Vô Thương cũng mơ hồ toát ra vạch đen! Tên ranh con chết bầm này mới được một tháng tuổi, thứ khác không học được, ngược lại đem tính tham tiền của mẫu thân nó học được cả mười phần!

Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng đến suýt nữa vỗ tay khen hay, không hổ là con trai của nàng. Đâu có giống như Hiên Viên Lạc Thần, cái tên không biết điều này, nàng vẫn thích Sở Cuồng hơn!

Liên Vụ lúng túng ho khan một tiếng: "Chắc là tiểu công tử nhà ta rất thích vàng lá!" Vì vậy lấy một sấp vàng lá bỏ vào trong tả lót. Trong lòng than thở, tiểu công tử, người ném một cái đi, nhiều vàng lá như vậy, chỉ cần ném một cái thôi!

Vậy mà tiểu Sở cuồng cười khúc khích, rõ ràng nhìn thấy những tấm vàng lá này nên cực kỳ vui vẻ. Hai cánh tay nhỏ đồng loạt đưa ra ôm hết, kiên quyết không buông tay.

https://thuviensach.vn

Bước chân Liên Vụ lung lay mấy cái, suýt nữa té từ trên cầu thang vương phủ xuống!

"Được rồi, để cho ca ca của nó thay nó ném đi!" Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt mở miệng, lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Đình Vân lập tức cảm thán ở trong lòng, vương gia thật thông minh!

Chú thích:

(1) Thiên nhan: dung nhan của hoàng đế

(2) Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song: dùng để khen một người rất tuấn tú, khuôn mặt như mỹ ngọc, có một không hai. (nguồn : Tâm Vũ Nguyệt Lâu)

Thơ này, khen nam tử độc nhất vô nhị, cô gái cực kỳ xinh đẹp, là ông trời tác hợp cho.

Lại đưa một tấm vàng lá cho tiểu Lạc thần, nét mặt tiểu Sở cuồng lập tức khó coi, ra sức lắc lắc đầu nhỏ, hung dữ nghiêm mặt nhìn ca ca, vẻ mặt này cực kỳ nghiêm túc!

Chọc cho Vũ Văn Cảnh Thiên vừa cảm thấy mất thể diện vừa vui mừng!

Những người khác càng thêm muốn cười lại không dám cười, kìm nén đến cực kỳ khó chịu!

Tiểu Lạc thần cầm tấm vàng lá này, không để ý đến bộ dáng uy hiếp kiêm lo lắng của đệ đệ, ngáp một cái rồi ném tấm vàng lá đi. Lần này để cho một tên ăn xin nhặt được!

Tên ăn xin kia vui mừng đến lệ rơi đầy mặt, cả đời làm tên ăn xin, không ngờ chính mình lại có một ngày có thể có vận tốt như vậy! Sao hắn có thể không vui đây! Từ ăn xin lật người một cái đã làm phú hào rồi!

https://thuviensach.vn

Nhưng lại có người bi thương, lệ rơi đầy mặt. . . . . .

Lúc vàng lá này được ném ra, tiểu Sở cuồng này giống như heo bị giết gào khóc lên. Lúc trước, nó luôn khóc tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ, thậm chí chỉ nghe tiếng khóc, không thấy nước mắt. Ngày hôm nay lại khóc đến gào thét kêu la, nước mắt mềm mại chảy dọc theo gò má, rất có xu thế nước ngập kim sơn!

Khiến Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy mà đau lòng không dứt, nhanh chóng bước mấy bước đến phía trước, đưa Hiên Viên Lạc Thần cho Hiên Viên Vô Thương không có tình người kia, đoạt lấy tiểu Sở Cuồng, ôm vào trong ngực: "Ngoan! Bảo bối không khóc, bảo bối ngoan ngoãn của mẫu thân~ chúng ta không để ý tới bọn họ nữa, ngoan. . . . . ."

Bây giờ nàng mới biết, thì ra là tiểu nhi tử tương đối thân thiết với mình hơn!

Quay đầu, sắc mặt đầy giận dữ trợn mắt nhìn đôi phụ tử kia một cái, hừ lạnh một tiếng, ôm tiểu nhi tử bước vào vương phủ.

Lưu lại Hiên Viên Vô Thương ôm một đứa con lớn trợn trắng mắt, khóc không ra nước mắt!

Tiếp đó, bọn hạ nhân vương phủ liền đi ra, đem vàng ném dọc theo đường đi. . . . . .

Tiệc đầy tháng này là chân chính vui mừng cùng dân chúng!

Mọi người đồng loạt bước vào vương phủ, bữa tiệc cũng bắt đầu. Nhóm văn võ bá quan và quan lại quyền quý đều ở trong vương phủ nguy nga lộng lẫy, vừa ngồi ăn tiệc rượu, vừa thưởng phong cảnh, than thở quang cảnh phủ nhiếp chính vương thật là cực đẹp!

https://thuviensach.vn

Mà vật cao to, dùng tấm vải đỏ bao lấy, diện mạo vô kỳ quái, không biết là vật gì!

Sân đầy màu đỏ, sân đầy vui mừng, trên mặt của mỗi người đều là nụ cười, có người thật lòng vui vẻ, cũng có người có mục đích khác. Nhưng tất cả đều tươi cười, không có một người dám phật ý nhiếp chính vương!

Duy chỉ có một người, quần áo màu đỏ, trên gương mặt phù dung tràn đầy âm lãnh. Vương gia là của nàng! Những thứ đồ này cũng phải thuộc về nàng! Nữ nhân đó dựa dào cái gì, dựa vào cái gì có thể có được lòng của vương gia? Nàng ta không xứng với vương gia!

Đúng lúc này, liên hoa bất động thanh sắc đi tới bên cạnh nàng, dọc theo tầm mắt của nàng nhìn sang, giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Đình Vũ, có vài thứ không phải của muội, dù cưỡng cầu cũng cưỡng cầu không được đâu, đừng vì thế mà làm mình mất phương hướng!"

Đình Vũ nghe giọng nói của hắn, có chút sững sờ. Ngay sau đó liền quay đầu, mở miệng cười: "Liên Hoa ca, huynh nói cái gì đó. Thân thể ta chỉ là có chút không thoải mái, huynh đừng suy nghĩ quá nhiều!"

Nhìn lúm đồng tiền như hoa trên mặt nàng, Liên Hoa nhíu lông mày, lạnh lùng nhìn lướt qua nàng, nhìn đến tâm Đình Vũ có chút hốt hoảng.

Vội vàng mở miệng: "Liên Hoa ca, muội nhớ tới còn có một số chuyện phải xử lý, đi trước!"

Nói xong thì giống như chạy trối chết, nhanh chóng rời đi.

Liên Hoa nhìn theo bóng lưng của nàng, lạnh nhạt mở miệng: "Ta và ngươi mặc dù tình như huynh muội, nhưng nếu như ngươi làm chuyện gì bất lợi với vương gia, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

https://thuviensach.vn

Bước chân người phía trước cứng đờ, quật cường mở miệng: "Huynh nói cái gì đấy, ta làm sao có thể làm chuyện bất lợi với vương gia! Đừng có đoán bậy!" Nói xong liền rời đi.

Nàng làm sao có thể làm chuyện bất lợi với vương gia, đó là người nàng yêu sâu đậm mà. . . . . .

Liên Hoa nhìn bóng lưng của nàng, lắc đầu một cái. Đình Vũ là cộng sự nhiều năm với hắn, nàng nghĩ cái gì, sao hắn có thể không nhìn ra. Đình Vũ, chuyện bất lợi với vương phi, sẽ càng bất lợi với vương gia! Hiện tại hắn chỉ có thể hi vọng nàng đừng làm ra chuyện gì không thể cứu vãn được.

"Liên Hoa, ngươi đang nhìn cái gì vậy?" Tiểu Nguyệt đưa đầu tới dò xét, vừa nhìn liền thấy bóng lưng của Đình Vũ.

Mặt đầy khinh bỉ, quay đầu nhìn hắn một chút: "Thì ra ngươi thích nàng à?" Ánh mắt đó là gì vậy! Nói xong cũng không đợi Liên Hoa trả lời, tức giận đùng đùng bỏ đi. Mất công nàng còn nghĩ hắn là bằng hữu, không nghĩ tới người này không có ánh mắt như vậy! Thích kẻ thù của tiểu thư, thật là ném mặt mũi của Tiểu Nguyệt nàng rồi mà!

Nhìn Tiểu Nguyệt tức giận đùng đùng bỏ đi, khóe miệng mỗ ám vệ giật giật. Đột nhiên, trên mặt lạnh nhạt xuất hiện nụ cười thật lớn, tiểu nha đầu này đang ghen sao? Nghĩ tới đó liền nhanh chóng đuổi theo. . . . . .

Đại sảnh vương phủ, trên một cái bàn cực kỳ lớn, đám người Vũ Văn Tiểu Tam đang ngồi ở đó, đứa bé được bà vú ôm đi uống sữa rồi.

Ở dưới sự an bài của Hiên Viên Vô Thương, hoàng đế ngồi canh nhau. Để Vũ Văn Cảnh Thiên và Vũ Văn Hạo ngồi phía trên, Vũ Văn Triệt thứ hai. Vũ Văn Cảnh Thiên từ chối rất lâu, thấy mọi người đều nói chỉ luận quan hệ, không luận thân phận, từ chối không được nên chỉ đành cười ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Lân nhìn một bàn này, đều là nhân vật có mặt mũi khắp thiên hạ, rốt cuộc không nhịn được len lén nói một câu bên tai Hiên Viên Vô Thương: "Biểu huynh, mặt mũi của huynh thật lớn!"

Lời này cũng để Vũ Văn Tiểu Tam nghe được, quay đầu trừng mắt: "Đó là do mặt mũi của ta lớn!"

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ một tiếng: "Dạ! Là mặt mũi nương tử lớn!"

"Ai là nương tử của chàng, ít nhận loạn thân thích đi!" Mỗ nữ một chút mặt mũi cũng không cho, còn đang vì chuyện hoàng kim mà tức giận.

Lần này ba người Hiên Viên Mặc, Hiên Viên ngạo, Gia Luật Trục Nguyên đều ngẩng đầu lên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, lại nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, chẳng lẽ bọn họ còn có hi vọng?

Long Ngạo Thiên và Công Tôn Trường Khanh cũng không nhịn được mà nâng đầu lên nhìn một chút. Thật ra thì hai người bọn họ cũng không hiểu, tại sao nghe lời này đáy lòng họ lại kích động.

Những người khác có kinh ngạc, có không hiểu. Không phải chứ? Đến tiệc đầy tháng của nhi tử cũng đã làm rồi, quan hệ của bọn họ còn chưa được thừa nhận sao?

Trong nháy mắt, dung nhan như cánh hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương đã đen giống như than, đặc biệt là khi nhìn thấy trong mắt ba người Gia Luật Trục Nguyên kia dấy lên ánh sáng hy vọng lần nữa, càng thêm giận đến suýt nữa một phát cắn nát răng ngà!

Trong lòng mơ hồ có chút hối hận việc ném hoàng kim, vốn là hắn muốn cùng vui mừng với dân chúng, để cho người trong thiên hạ chúc phúc tiệc đầy tháng của nhi tử mình. Ai ngờ đã đắc tội nha đầu kia đến mức này, trước mặt bàn lớn đầy người này trực tiếp phủi sạch quan hệ với hắn!

https://thuviensach.vn

Nhìn một bàn lớn đầy người này, nếu không phải Vũ Văn Cảnh Thiên cũng ở đây, hắn thật muốn trực tiếp một tay khiêng nàng lên, trở lại trong phòng cùng với nàng "Tham thảo" về quan hệ của bọn họ.

Một nhà ba người Vũ Văn Cảnh Thiên kia, trên mặt lập tức xuất hiện nụ cười hả hê, ha ha. . . . . Đại tiểu thư Vũ Văn gia của bọn họ dễ dàng cưới được sao? Phải vượt qua ngũ quan, trảm lục tướng!

"Khụ khụ. . . . . Dùng bữa! Dùng bữa!" Dạ Tử Lân vội vàng mở miệng hóa giải, câu chuyện này bắt đầu từ hắn, hắn tự nhiên phải chịu trách nhiệm.

Phong Cuồng Tiêu không khách khí cười một tiếng: "Đúng, ta đói bụng rồi!" Dứt lời gắp lên món ăn bỏ vào miệng, lần này không khí mới hòa hoãn xuống. . . . . .

Chỉ là sắc mặt Hiên Viên Vô Thương vẫn đen như trước, thỉnh thoảng quay đầu nhìn tiểu nữ nhân kia một chút, chỉ thấy nàng rõ ràng là không vui. Dư quang khóe mắt đều chưa từng quét qua hắn, trong lòng càng thêm cực kỳ tức giận! Nha đầu này, đợi lát nữa nhất định phải dạy dỗ nàng thật tốt, dù tức giận cũng không thể nói không có quan hệ với hắn!

Mà Hiên Viên Ly vừa ngồi xuống liền nhìn Công Tôn Trường Khanh nhẹ nhàng như tiên, lại nhìn Vũ Văn Triệt lạnh nhạt, cảm thấy khí chất hai người này rất giống nhau. Nàng đều rất thích, nên theo đuổi người nào mới tốt đây?

Trước kia hoàng thẩm thường nói với nàng, nếu thích nam tử, ngàn vạn lần không được khách khí, phải dũng cảm nói ra! Chỉ cần có kỹ thật là được, có thể một lần bắt nhiều người, cho nên bây giờ nàng đã không cho là mình nên chờ nam tử tới lấy lòng rồi. Mình thích thì phải đi theo đuổi, không phải hoàng thẩm đã theo đuổi được hoàng thúc rồi sao!

https://thuviensach.vn

Trước kia đã cảm thấy Công Tôn Trường Khanh ưu nhã mà tác phong lại nhanh nhẹn. Lúc ấy hiểu lầm hắn, cho là hắn muốn làm đoạn tụ với hoàng huynh, nhưng hiện tại hiểu lầm đã được hóa giải, tự nhiên càng thêm thưởng thức! Nhưng Vũ Văn Triệt là ca ca của hoàng thẩm, nếu chọn hắn thì chẳng phải có thể thân càng thêm thân sao?

Vào lúc khó có thể lựa chọn, lại nghe được giọng nói của Phong Cuồng Tiêu. Quay đầu vừa nhìn, trái tim không nhịn được cuồng loạn, không giống với cảm giác thưởng thức khi nhìn Công Tôn Trường Khanh và Vũ Văn Triệt, mà là cảm giác trái tim của mình như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực!

Chẳng lẽ. . . . . Chẳng lẽ đây mới thật sự là yêu sao? Người này, rất đẹp trai, rất đẹp trai đó. . . . . .

Thật ra thì Phong Cuồng Tiêu cũng đã tham dự không ít yến hội, chỉ là mỗi lần đều lôi kéo Mộ Vân Dật ngồi ở trong góc. Những thiên kim quý tộc trước kia từng thấy qua, hơn nữa đã có không ít người ái mộ hắn. Nhưng Hiên Viên Ly là công chúa, đến đều tương đối trễ, cho nên chưa từng chú ý tới trong góc khiêm tốn có bọn họ.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, lơ đãng nhìn thấy bộ dáng Hiên Viên Ly, cười khẽ một tiếng. Xem ra tiểu nha đầu này đang tư xuân, mình cũng muốn tìm cơ hội giúp nàng một tay mới phải!

Mà bên kia, Thẩm Lãng Phàm lại cố gắng vứt mị nhãn sang đại mỹ nhân Long Tử Nghiên. Thân là hoa hoa công tử nổi danh thiên hạ, mỹ nữ đệ nhất thiên hạ ở chỗ này, tại sao hắn có thể không quyến rũ thật tốt đây?

Vì vậy không để ý đến ánh mắt uy hiếp của Long Ngạo Thiên, nhu tình mật ý hỏi han ân cần đối với Long Tử Nghiên. Long Tử Nghiên vừa nhìn người này, thật không ngờ lại anh tuấn như vậy, cũng rất dịu dàng, nên lập tức có một bộ dáng thẹn thùng e lệ, giống như tiểu nữ nhi yêu kiều ôm tỳ

https://thuviensach.vn

bà che nửa mặt, thỉnh thoảng len lén lướt mắt nhìn hắn, khuôn mặt như bạch ngọc đã mắc cỡ đến đỏ bừng.

Ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam vô ý quét qua bên này, chợt cảm thấy hai người bọn họ rất xứng đôi đấy! Hai người đều đã từng đắc tội với nàng, sau lại tiêu tan hiềm khích lúc trước, chẳng lẽ đây cũng là một loại duyên phận sao?

Nhưng sắc mặt của Long Ngạo Thiên lại rất khó coi, Thẩm Lãng Phàm như thế nào, thiên hạ đều biết! Nếu muội muội thật sự thích hắn, nhất định sẽ không có hạnh phúc, nhất thời có chút hối hận đã mang muội muội tới đây!

Nghĩ tới có chút không vui nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, đều do nữ nhân này ở phía sau thiệp mời có thêm một hàng chữ kia, mới để cho hắn dẫn tiểu muội mình theo tới đây. Nếu tiểu muội thật sự thích Thẩm Lãng Phàm, đừng nói mẫu hậu sẽ không tha thứ cho mình, chính hắn cũng sẽ không tha thứ cho mình!

Nhận được ánh mắt oán trách của Long Ngạo Thiên, Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì nhìn hắn một chút, há mồm chính là: "Ngạo Thiên ca ca, chúng ta thật là có duyên! Ai da, nhiều người ở đây như vậy, huynh đừng nhìn người ta đắm đuối đưa tình như thế chứ!"

Lời này vừa rơi xuống, Long Ngạo Thiên suýt nữa ngất lịm rồi! Hắn nhìn đắm đuối đưa tình khi nào hả ? !

Sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương càng thêm cực kỳ khó coi, không phải là một vạn lượng hoàng kim thôi sao? Hiên Viên Vô Thương hắn chính là không bao giờ thiếu tiền, sao có thể vì một chuyện nhỏ như vậy mà giận hắn chứ?

Nghĩ tới đây, ngón tay thon dài ở dưới mặt bàn hung hăng nhéo hông nàng một cái. Sắc mặt mỗ nữ lập tức cứng đờ, cười đến vô cùng "Đẹp mắt"

https://thuviensach.vn

quay đầu lại, gắt gao trừng mắt liếc hắn một cái.

Bộ dáng mỗ nam cực kỳ uất ức, làm bộ đáng thương nhìn nàng. Ngay cả nốt ruồi giọt lệ xinh đẹp nơi khóe mắt, giờ phút này cũng mất sáng bóng. Lòng mỗ nữ mềm nhũn, sắc mặt cũng hòa hoãn xuống.

Vì vậy Hiên Viên Vô Thương biết, hắn đã tránh thoát trận kiếp nạn hoàng kim này! Nhưng hắn không biết, bên này đã giải quyết xong, nhưng tiểu nhi tử Hiên Viên Sở Cuồng của hắn, vì chuyện này mà suốt cả một năm cũng không cho hắn một cái sắc mặt tốt!

Hiên Viên Ngạo cúi đầu dùng bữa, mắt lạnh luôn đặt ở trên người nàng không dời đi được. Sau bữa tiệc đầy tháng này, không biết khi nào mới gặp lại . . . . .

Mà Hiên Viên Mặc chỉ cúi đầu dùng bữa, không biết đang suy nghĩ cái gì. Trong con ngươi như mặc ngọc mang theo chút khổ sở. . . . . .

Một đôi mắt như lưu ly quét một vòng trên người hai vị hoàng huynh của mình. Nếu cho đến bây giờ mà hắn vẫn không nhìn ra đại hoàng huynh cũng thích hoàng thẩm, vậy hắn thật sự là rất ngu ngốc rồi! Chỉ là Tam hoàng huynh vẫn đắm chìm trong trong mạch suy nghĩ của mình, không có nhìn ra đại hoàng huynh khác thường.

Nghĩ tới vẫn là mình tốt nhất, không thích nữ tử nên cũng sẽ không có tinh thần chán nản. Chỉ là thật không thích sao? Ngẩng đầu lên nhìn cô gái đang ngồi ở bên cạnh hoàng thúc. Hắn cũng không biết là thích hay không? Nhưng nhìn thấy nàng ở chung một chỗ với hoàng thúc, hắn sẽ cảm thấy cô đơn. . . . . Lắc đầu một cái, dù là thích, cũng không có thích như bọn hoàng huynh vậy chứ?

Haizz. . . . . Có lẽ chỉ là chơi rất vui!

https://thuviensach.vn

Mọi người đang ăn cơm đều có tâm tư của mình, nhưng tâm tình cũng đều cực tốt. Dù sao tiệc đầy tháng của đứa bé đúng là một chuyện đại hỷ.

Đúng lúc này, hạ nhân báo lại: "Vương gia, Lễ Bộ Thượng Thư Thiên Thành Vũ, mang theo nữ nhi Thiên Mộ Tuyết đến chúc mừng!"

Lễ bộ thượng thư? Đó không phải là thừa tướng Thiên Thành Vũ lúc trước sao? Theo lý mà nói, phải là đã kết thù với phủ nhiếp chính vương rồi, làm sao có thể tới chứ? Hơn nữa muốn tới cũng không đến sớm, bữa tiệc đã ăn được một nửa hắn mới tới, đây là ý gì?

"Người tới là khách, mời vào!" Hiên Viên Vô Thương còn chưa kịp mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam đã nói rồi. Bởi vì nàng cũng muốn gặp Thiên Mộ Tuyết "Tự tin" kia, rốt cuộc là có bộ dáng gì!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 39: Bổn vương sợ vợ

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam nói lời này, hạ nhân vẫn do dự đứng ở cửa, đang chờ Hiên Viên Vô Thương lên tiếng. Bởi vì tuy nói vương gia rất cưng chiều vương phi, nhưng dù sao chuyện này cũng liên quan đến chuyện trên quan trường, nên để cho vương gia quyết định thì tốt hơn.

Đôi mắt tà mị như hoa đào quét hạ nhân này một vòng: "Vương phi nói chuyện, ngươi không nghe thấy sao?"

Hạ nhân này run lên: "Tiểu nhân biết sai! Tiểu nhân lập tức đi ra ngoài mời họ vào!" Nói xong lau mồ hôi lạnh trên trán, chạy thật nhanh ra ngoài. . . . . .

Mỗ nữ thở dài một hơi: "Aizz, thấp cổ bé họng, đầu năm nay nói chuyện cũng không có người nào nghe! Năm đó ta ở Hiên Viên đế quốc, tuy nói không phải là đều được những người khác chào đón, nhưng mà ở trong tam vương phủ, nói một câu cũng không có một người nào dám coi như không có! Aizz, chỉ có khi nhớ lại hồi ức lúc trước, mới biết cuộc sống hôm nay của ta cao chót vót cỡ nào đó!"

Vừa nói vừa giống như vô cùng bi thống, lắc đầu một cái, gắp một món ăn. . . . . .

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương liền tối sầm, nếu hôm nay không phải là tiệc đầy tháng, hắn thật hận không thể đem hạ nhân này chặt làm trăm mảnh!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, một giây sau, giọng nói man mát lành lạnh của Hiên Viên Ngạo vang lên: "Nếu trôi qua không thoải mái, bổn vương hoan nghênh nàng trở lại mọi lúc"

Những lời này, khiến tay cầm đũa gắp thức ăn của Vũ Văn Tiểu Tam dừng lại một chút. Vốn nàng chuẩn bị chèn ép Thương Thương một chút, ngược lại không có cố kỵ đến Hiên Viên Ngạo cũng ở đây, hoan nghênh nàng trở lại. . . . . Là trở về vui đùa một chút sao, hay là trở lại bên cạnh hắn đây? Những lời này nói nhẹ không nhẹ, nói nặng không nặng....nhưng làm cho người ta không biết nên trả lời như thế nào.

Chỉ đành phải ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt lãnh ngạo của hắn một chút, cười gượng mở miệng: "Được, nếu vẫn kéo dài những ngày khó khăn như vậy, ta sẽ đi đến chỗ ngươi ở một thời gian!"

Tận lực đưa nó trở thành lời mời của bằng hữu.

Sắc mặt Hiên Viên ngạo lập tức cứng đờ, môi mỏng lãnh lẽo nâng lên một nụ cười yếu ớt: "Nàng chỉ cần biết, vương phủ bổn vương vĩnh viễn mở rộng vì nàng là được."

Nói xong cũng không để ý sắc mặt hoàng thúc mình khó coi, cúi đầu giống như đang lơ đãng ăn cơm.

Những người khác cũng không biết nên nói cái gì để hóa giải không khí, nhìn nhau, có chút tẻ ngắt.

Vũ Văn Tiểu Tam ‘ha ha’ cười một tiếng: "Tất nhiên, dù không rộng mở, lão nương đã muốn đi tìm ngươi du ngoạn, thì sẽ trực tiếp một cước đá mở!"

Tiếng nói vừa dứt, mọi người đều phá lên cười ha ha. . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương lại cảm giác cực kỳ bực tức! Lúc hắn về vương phủ đã nói với toàn bộ hạ nhân, trong vương phủ chỉ nghe lệnh từ một mình vương phi, có hạ nhân đánh bạo hỏi một câu: "Nếu vương gia và vương phi ra lệnh xung đột, phải làm như thế nào?"

Lúc đó hắn trả lời: "Chỉ cần không liên quan đến sinh vật giống đực, tất cả đều lấy mệnh lệnh vương phi làm chuẩn."

Kết quả, hôm nay tên hạ nhân chết tiệt này làm hắn chọc phải một cái sọt lớn như vậy!

Ra hiệu bằng mắt về phía Đình Vân, lúc này Đình Vân hiểu ý, lui ra ngoài. . . . . .

Không lâu lắm, Thiên Thành Vũ mang theo Thiên Mộ Tuyết vững vàng đi vào, vừa thấy đám người này, tuy không nhận ra rất nhiều người, nhưng biết thân phận đều bất phàm, mang theo nữ nhi cùng nhau hành lễ: "Cựu thần tham kiến hoàng thượng! Khấu kiến nhiếp chính vương điện hạ, vương phi!"

"Thần nữ bái kiến hoàng thượng, bái kiến nhiếp chính vương, vương phi!" Giọng nói này đầy nhu nhược, làm người thương tiếc, không thấy chút kiêu ngạo nào giống như trên đường cái ngày đó.

"Đứng lên đi! Hôm nay là tiểu thế tử của biểu huynh làm tiệc đầy tháng, chỉ luận quan hệ, không luận thân phận, ái khanh không cần đa lễ!" Dạ Tử Lân nhàn nhạt mở miệng.

"Dạ! Bệ hạ!" Nói xong liền đứng lên, nhìn vợ chồng Hiên Viên Vô Thương một chút, mở miệng cười, "Trước đó vài ngày, tiểu nữ ở trên đường cái đụng phải điện hạ và vương phi, kính xin nhiếp chính vương điện hạ và vương phi đại nhân đại lượng, đừng so đo với tiểu nữ!"

https://thuviensach.vn

Môi mỏng như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương kéo nhẹ, cũng không mở miệng. Bởi vì hắn biết tiểu nữ nhân bên cạnh có lời muốn nói, nếu không cũng sẽ không để cho bọn họ đi vào rồi.

"Lễ bộ thượng thư đều đã nói bổn vương phi và vương gia đại nhân đại lượng rồi. Nếu chúng ta còn so đo nữa, không phải có vẻ như vương phủ chúng ta không phóng khoáng rồi sao? Hôm nay là tiệc đầy tháng của khuyển tử, vẫn đừng nên nói những chuyện không vui này đi. Lễ bộ thượng thư đại nhân cứ tùy tiện tìm chỗ ngồi đi!" Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam tươi cười mở miệng, chỉ là nụ cười không đạt đến đáy mắt.

Nếu chỉ là vì chuyện ngày đó tới xin lỗi, mang nữ nhi tới làm cái gì?

Còn có Thiên Mộ Tuyết này, một bộ áo trắng, lại chải búi tóc 'phi tiên lưu vân'. Người đẹp trước mắt, trâm ngọc trai, vòng tay tuy nhiều nhưng cũng không mất vẻ phiêu dật. Một bộ dáng nhu nhược cần bảo vệ, không biết là muốn làm cho ai nhìn đây!

Dù thế nào đi nữa, Thương Thương nhà nàng từ đầu đến cuối cũng đều không nhìn một cái!

Thiên Thành Vũ nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, thấy hắn không có ý nói gì, cũng không có nhìn nữ nhi mình một cái, có chút ngượng ngùng mở miệng: "Vương phi nói rất đúng, nhưng bởi vì trong nhà có một số việc trì hoãn cho nên mới tới trễ. Giữa tiệc rồi mới ngồi vào chỗ, không khỏi không có lễ phép, có thể hay không. . . . . ?"

"Thượng thư đại nhân là muốn ngồi cùng bàn với trẫm sao?" Trong giọng nói uy nghiêm của Dạ Tử Lân mang theo chút bất mãn vang lên.

Thân thể Thiên Thành Vũ run lên, lập tức quỳ xuống: "Bệ hạ thứ tội, thần không có ý này! Chỉ là bệ hạ đã nói hôm nay không luận thân phận, chỉ luận quan hệ, cựu thần đi theo tiên hoàng mấy chục năm, cũng đã nhìn

https://thuviensach.vn

bệ hạ lớn lên. Nói ra, cũng có chút quan hệ, cho nên cựu thần mới cả gan. . . . ."

Nếu để cho Mộ Tuyết ngồi cùng bàn ăn cơm với nhiếp chính vương, hắn mới có cơ hội trở mình! Người vương phi kia, hắn mới vừa nhìn một chút. Bàn về dung mạo, so với nữ nhi của hắn cũng không có bao nhiêu khác biệt. Còn có dáng vẻ hung hãn như vậy, người nam nhân nào không thích nữ nhân nhu nhược có chút tri âm, cho nên hắn suy đoán người vương phi kia tuyệt đối không sánh bằng nữ nhi của mình. Nếu có thể để Mộ Tuyết bám được vào nhiếp chính vương, về sau hoàng thượng cũng phải nhún nhường ba phần với hắn, cho nên hiện tại hắn mới có lá gan tranh luận với Dạ Tử Lân.

Dạ Tử Lân nghe vậy cũng nở nụ cười: "Thừa tướng đại nhân làm lễ bộ thượng thư rồi, mà vẫn ăn nói khéo léo như vậy. Nếu bây giờ trẫm nói không được, đây chẳng phải là tự tát miệng mình rồi sao? Bất quá hôm nay là tiệc đầy tháng tiểu thế tử của biểu huynh, trẫm nói cũng không tính, hay ái khanh hỏi biểu huynh đi!"

Lão thất phu này đánh tâm tư gì, cho là hắn không biết sao? Chỉ là lại nói Thiên Thành Vũ này, mình trọng dụng cũng chính là do cái miệng của ông ta, cho nên hắn cũng không giận.

Lần này, ánh mắt Thiên Thành Vũ lại di chuyển đến trên người nam tử tuyệt sắc đó. Hắn ngồi bên đó, từ khi bọn họ đi vào, từ đầu đến cuối cũng không có xoay đầu lại nhìn bọn hắn một cái, cho nên trong lòng cũng có chút không chắc: "Không biết nhiếp chính vương điện hạ nghĩ như thế nào?"

Không ngờ Hiên Viên Vô Thương quay đầu lại, giống như rất khổ não nhìn hắn một cái: "Lễ bộ thượng thư đại nhân, bổn vương nghĩ ngươi là lễ bộ thượng thư, trước cũng là thừa tướng, đáng lẽ phải cực kỳ thông minh mới đúng chứ? Sao nhìn lâu như vậy cũng không nhìn ra vấn đề trong đó

https://thuviensach.vn

sao? Bổn vương sợ vợ, cho nên ngươi hỏi vương phi đi! Vương phi nói cái gì thì chính là cái đó, đừng hỏi bổn vương!"

Hả? Lần này, tất cả mọi người ở đại sảnh bên ngoài đều quay đầu lại, há to mồm không thể tưởng tượng nổi nhìn sang bên này. Nhiếp chính vương điện hạ nói gì? Sợ vợ? Trước mặt nhiều người như vậy, thoải mái mà nói hắn sợ vợ?

Hiên Viên Ngạo nghe vậy, cười khổ một tiếng. Nếu là hắn, nhất định không có thản nhiên giống như hoàng thúc được, cũng không có gì kỳ lạ khi nữ nhân kia không chọn mình.

Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng nhìn vẻ mặt của hắn, giống như sờ đầu tiểu cẩu, sờ sờ đầu của hắn: "Ngoan!"

Trong nháy mắt, sắc mặt mỗ nam tràn đầy cảnh xuân rực rỡ, quay đầu về phía nàng cười khuynh thành: "Người ta vẫn luôn rất ngoan!"

Ầm!

"Ầm!" , "Ầm!" , "Ầm!" . . . . . Vài âm thanh truyền đến, nhiều đại thần không ngồi vững được nữa! Không có lầm chứ? Đây là nhiếp chính vương điện hạ của bọn họ sao? ! Nói sợ vợ coi như xong, còn "Người ta vẫn luôn rất ngoan" , làm bọn họ lạnh đến buồn nôn. . . . . Hôm nay có phải bọn họ hoa mắt rồi không! Tai chắc cũng điếc rồi hả!

Vì vậy mỗ nữ rất thoả mãn mà gật gật đầu: "Coi như chàng thức thời!"

Quay đầu mở miệng về phía Thiên Thành Vũ: "Lời vương gia nói, ngươi nghe rồi chứ? Hình như phủ nhiếp chính vương chúng ta và đại nhân không có bao nhiêu giao tình, vậy mà ngươi lại mặt dày nói ra lời đó. Bổn vương phi cũng không làm khó dễ, làm đại nhân mất thể diện trước mặt nhiều người như vậy làm gì! Nếu không sau này đại nhân đi ra ngoài cũng không

https://thuviensach.vn

ứng xử tốt với mọi người được! Thôi thì như vậy đi, đại nhân ngồi xuống phía dưới chỗ ta đi!"

Lời này làm Thiên Thành Vũ nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng, sớm biết nữ nhân này khó dây dưa như vậy, hôm nay hắn không nên tới làm gì.

Quả nhiên, lọt và tai các đồng liêu, họ đều cười trộm tiếng.

Thiên Mộ Tuyết nhìn Vũ Văn Tiểu Tam phách lối này một chút, vốn chuẩn bị nói cái gì đó, nhưng nhớ tới các nam nhân đều thích nữ tử bết tri thư hiểu lễ nghĩa, yên tĩnh văn nhã nên không mở miệng, mặc cho phụ thân của mình bị tức nghẹn.

Bước những bước sen nhẹ nhàng, đi tới gần Thiên Thành Vũ, trong ánh mắt nhạo báng của mọi người, kìm nén ngồi xuống dưới.

Thiên Thành Vũ là người làm thừa tướng, ít nhiều cũng có chút ánh mắt. Nơi này mặc dù có rất nhiều người hắn không biết, nhưng nhìn khí thế kia cũng biết không phải là người bình thường, vì vậy cũng không có chạy lên phía trước tranh vị trí.

Thiên Mộ Tuyết ngược lại có chút tức giận bất bình trong lòng, thân phận phụ thân ở Dạ Mị đế quốc này không thấp. Tại sao những người này ngồi ở phía trên phụ thân? Nhìn một chút, phần lớn đều là mỹ nam tử, còn có một nam tử mặc áo hồng phe phẩy cây quạt, cười như không cười nhìn nàng. Khuôn mặt nhỏ đỏ lên, cúi đầu tiếp tục làm thục nữ.

Nhiều hơn hai người ngoài này, lần nữa ăn cơm cũng có chút thận trọng rồi.

Thiên Mộ Tuyết đỏ mặt len lén nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, lại thấy bên môi người nọ nâng lên một nụ cười yếu ớt, hỏi han ân cần về phía nữ nhân ngồi bên canh hắn, giúp nàng ta gắp thức ăn, hoàn toàn không nhìn nàng, cảm giác có một cỗ chua xót và đố kị dâng lên từ đáy lòng.

https://thuviensach.vn

Vì vậy cắn răng, quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút: "Không biết vương phi tỷ tỷ là thiên kim nhà ai, sao Mộ Tuyết chưa từng nghe qua?" Nàng muốn trước tiên xem thân phận đối thủ một chút, địa vị có cao quý hơn mình không?

Lời này vừa nói ra, nét mặt của tất cả mọi người hơi cứng ngắc một chút. Dĩ nhiên không thể nói thân phận chân thật của Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng cũng không thể nói bậy. Bởi vì nếu người có lòng điều tra, sẽ biết ngay là thật hay giả.

Ngược lại Gia Luật Trục Nguyên cười cuồng ngạo một tiếng: "Thế nào? Vị cô nương này cảm thấy hứng thú với thân phận nghĩa muội của trẫm sao? Nếu tất cả mọi người đều ở đây, trẫm cũng không che giấu nữa, nàng là công chúa trấn quốc tôn quý nhất thảo nguyên, Gia Luật Trục Lộc!"

Nói xong có thâm ý khác nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút. Sau khi chiến tranh kết thúc, hắn liền phái người tra xét thân phận của nàng. Chuyện của nàng oanh oanh liệt liệt như vậy, nếu như hắn còn không tra được nguyên nhân ẩn tình trong đó, hắn làm ngôi vị hoàng đề này cũng uổng công rồi! Cho nên biết vấn đề nữ nhân này hỏi, vị "Hiền đệ" này của hắn sẽ không trả lời được! Vì vậy liền nói lời giải vây cho nàng.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, người này còn nhớ rõ mình ngày đó nói -- Nếu là họ Gia Luật, ta khẳng định sẽ gọi là Gia Luật Trục Lộc (còn có nghĩa là Gia Luật Tranh Giành), so với Gia Luật Trục Nguyên huynh thì khí phách hơn nhiều!

Hôm nay hắn lại nói ra cái tên này. Nàng là một nữ nhân, tên gì mà Gia Luật Trục Lộc, người này thật là chọc người ghét mà!

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương không tốt nhìn Gia Luật Trục Nguyên một cái, hắn tuyệt không hi vọng nữ nhân của hắn có một chút quan hệ với bọn họ. Nhưng hắn phải thừa nhận chuyện này hắn đã suy nghĩ không chu

https://thuviensach.vn

toàn, không nghĩ tới tìm cho nàng một thân phận quang minh chính đại, vì vậy mới để cho Gia Luật Trục Nguyên chui vào chỗ trống!

Thiên Mộ Tuyết biến sắc, nhìn Gia Luật Trục Nguyên một chút: "Chẳng lẽ vị này là vương thượng của Mông Man đế quốc?"

"Đúng vậy!" Cười cuồng ngạo một tiếng đáp lời nàng ta..., cặp mắt sắc bén như chim ưng vẫn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, chưa từng liếc nhìn nàng một cái.

Thiên Mộ Tuyết biến sắc, muốn hành lễ, lại nghe giọng nói của Dạ Tử Lân vang lên: "Được rồi, được rồi, đã nói không luận thân phận. Ăn cơm! Ăn cơm!"

Thật ra thì hắn có chút hảo cảm với Thiên Mộ Tuyết, nhưng nữ nhân này vừa tới, ánh mắt luôn đặt ở trên người của biểu huynh. Hắn không có nhiều hứng thú lắm đối với nữ nhân không đặt tâm tư trên người mình, cũng sẽ không nạp nàng ta làm phi.

Thì ra nàng ta là công chúa, thân phận kia quả thật cao quý hơn mình nhiều! Nhưng. . . . . ."Nếu là tiểu nữ tử nhớ không lầm, trước đó vài ngày Dạ Mị đế quốc và Mông Man đế quốc từng khai chiến, tính toán thời gian, hiện tại vương phi tỷ tỷ đã có đứa bé. Chẳng lẽ là trong lúc chiến tranh đã cùng nhiếp chính vương điện hạ. . . . . ."

Lời này làm khuôn mặt các đại thần phía ngoài đều biến sắc, trong lòng ngàn xoay trăm đảo. Một trận đại chiến kia, Mông Man đế quốc ngừng chiến, vốn cho là Dạ Mị đế quốc bọn họ có thể lấy được một chút chiến lợi phẩm, nhưng cuối cùng không có gì cả, chẳng lẽ đều là do nữ tử này? Mê hoặc nhiếp chính vương của bọn họ, cho nên. . . . . Nghĩ tới đó, ánh mắt đối với Vũ Văn Tiểu Tam đều trở nên bất thiện.

Hiên Viên Mặc cười nhạt một tiếng, trong giọng nói dịu dàng mang theo sát ý vang lên: "Trẫm vốn là không chuẩn bị nói, nhưng vị cô nương này đã

https://thuviensach.vn

hỏi, trẫm cũng không dấu diếm nữa. Gia Luật Trục Lộc cũng là nghĩa muội của trẫm, là công chúa Hòa Thạc của Hiên Viên đế quốc ta, đã kết giao với hoàng thúc sớm mấy năm. Lúc gặp đại chiến, nếu không phải nghĩa muội này của trẫm ra mặt hóa giải quan hệ các quốc gia, trận chiến này còn không biết đánh đến khi nào đâu!"

Nhẹ nhàng nói mấy câu, tất cả quá trình còn lại đều để cho mọi người phỏng đoán.

Những người sáng suốt vừa nghe đã lý giải thành vị công chúa của hai nước này, vì hòa bình thiên hạ, vì chu toàn các nước, thậm chí ủy thân cho nhiếp chính vương điện hạ bọn họ, nên mới sớm bình ổn được trận chiến tranh này.

Hồng nhan họa thủy, trong nháy mắt liền trở thành người hy sinh bản thân, cứu vớt thiên hạ chúng sinh!

Vũ Văn Tiểu Tam rất tán thưởng nhìn Hiên Viên Mặc một cái: "Ha ha. . . . . Ban đầu tiểu muội đi Hiên Viên đế quốc cũng chỉ là chơi đùa, đâu biết sẽ nhận vị hoàng đế này thành Mặc ca ca, vận số của bản công chúa quả thật không tệ! Ha ha. . . . . ."

Một câu "Mặc ca ca" khiến đôi mắt dịu dàng của Hiên Viên Mặc dính vào chút ý cười: "Tâm địa muội muội thiện lương, trời cao tự nhiên sẽ không bạc đãi muội muội!"

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói thêm gì nữa, chợt nghe một giọng nói vô cùng không tốt vang lên: "Ăn cơm!" Lòng Hiên Viên Vô Thương tràn đầy buồn bực. Thật sự là gặp quỷ, sơ sót một điểm này liền để cho hai người kia đều có quan hệ với Tam nhi!

Còn "Mặc ca ca" nữa chứ! Tức chết hắn!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn người nào đó đang tỏa ra dấm chua, cười nhạt một tiếng, chàng cũng biết ghen sao! Con mẹ nó, lúc những nữ nhân như thiêu thân này lao đến, không nghĩ tới lão nương cũng sẽ ghen sao? Đồ thối nát!

Chỉ là hôm nay có thân phận của công chúa hai nước, thật đúng là thoải mái, nói đến còn phải cảm tạ Thiên Mộ Tuyết này bà tám lắm miệng!

Vì vậy mỗ nữ hoa lệ này coi như không thấy Hiên Viên Vô Thương, hai mắt tỏa ra ánh sao, mở miệng về phía hai người kia: "Hôm nay nếu Thiên cô nương không đề cập tới, muội muội còn nghĩ chuyện quan trọng này vẫn là không nên đề cập tới. Mặc ca ca, Trục Nguyên ca ca, theo ta biết, công chúa cũng có bổng lộc, không biết hai vị ca ca khất nợ bổng lộc của tiểu muội, chuẩn bị khi nào mới đền bù cho tiểu muội đây?"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ người chứng kiến đều ho kịch liệt! Đây rõ ràng chính là có lòng tốt lại bị chó cắn! Hai người bọn họ có ý tốt giải vây cho nàng, nàng không cảm kích thì thôi, còn nghênh ngang lừa gạt bạc của bọn họ, thật sự là quá vô sỉ!

Ngay cả khóe miệng của Hiên Viên Vô Thương cũng hơi kéo ra. Nha đầu này, ở chỗ nào đều không quên bạc!

Thấy Hiên Viên Mặc và Gia Luật trục nguyên chỉ ho khan mà không đáp lời, lúc này sắc mặt mỗ nữ trở nên khó coi: "Thế nào? Các ngươi cho là ta gọi các ngươi một tiếng huynh trưởng cũng chỉ là gọi cho vui thôi hay sao? Đâu có chuyện dễ dàng như vậy! Nhớ năm đó, ta chính là vì hòa bình của thiên hạ mà gả cho tên cầm thú này, các ngươi chính là đối xử với ta như vậy hay sao?"

Nói xong chỉ chỉ sắc mặt khó coi của Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Cầm thú? Tất cả mọi người đồng tình nhìn khuôn mặt như đáy nồi của Hiên Viên Vô Thương, hắn lúc nào thì biến thành cầm thú rồi hả ?

https://thuviensach.vn

Trong mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo dính vào chút ý cười. Nữ nhân này, vừa nghe hoàng huynh nói như vậy, thật đúng đã xem mình là công chúa cứu vớt chúng sinh rồi!

"Khụ khụ. . . . . Muội muội yên tâm, vi huynh sẽ không quên bổng lộc của muội đâu!" Sắc mặt của Gia Luật Trục Nguyên đã nghẹn đến đỏ bừng, vì phòng ngừa nàng nói ra lời nói gì đó càng khoa trương hơn, vội vàng đồng ý.

Hiên Viên Mặc cũng dở khóc dở cười mở miệng: "Muội muội yên tâm, Mặc ca ca làm sao sẽ khấu trừ bổng lộc của muội, chờ Mặc ca ca trở về nước sẽ sai người đưa tới cho muội!"

"Ừm! Như vậy còn không sai biệt lắm! Trục Nguyên ca ca nhớ đem tiền đưa đến đây, Mặc ca ca thì đưa đến chỗ nghĩa phụ ta đi!" Nói xong quay đầu nhìn Vũ Văn Cảnh Thiên.

Nàng cũng không phải là gả cho người ta liền quên người nhà mẹ! Bổng lộc công chúa tuyệt đối không ít!

Vũ Văn Cảnh Thiên vừa nghe, tuy là đột nhiên từ phụ thân biến thành nghĩa phụ, để cho trong lòng hắn có chút bách vị tạp trần. Nhưng tóm lại, nữ nhi cũng nhớ đến nhà mẹ, vì vậy gật đầu cười: "Vậy phụ thân cũng không khách khí!"

Thiên Mộ Tuyết vốn muốn chèn ép Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng chưa từng nghĩ lại làm cho nàng thành nữ thần cứu vớt chúng sanh.

Trong nháy mắt, sắc mặt vô cùng khó coi, không biến sắc mà siết chặt khăn trong tay. Đột nhiên, nhìn thấy ánh mắt Hiên Viên Mặc và Gia Luật Trục Nguyên nhìn mình vô cùng bất thiện, cả người run lên. Giờ mới biết nữ nhân này không những có thế lực sau lưng, hơn nữa thế lực này còn rất vững chắc. Hai Hoàng đế này đều không phải là người nàng có thể đắc tội!

https://thuviensach.vn

Vội vàng ngậm miệng, nghĩ tới có nên tìm cơ hội khác để xuất kích hay không?

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam cũng không phải là người dễ nói chuyện, lạnh lùng quay đầu nhìn Thiên Mộ Tuyết này một chút: "Thiên cô nương, chú ý xưng hô của ngươi, xin gọi bổn vương phi là nhiếp chính vương phi hoặc vương phi. Bổn vương phi cũng không nhớ có một muội muội như ngươi! Mị lực của vương gia nhà chúng ta, bổn vương phi cũng không phải là không biết, đúng là có không ít thiêu thân nhớ thương, muốn vào vương phủ gọi bổn vương phi một tiếng tỷ tỷ. Chỉ là Thiên tiểu thư vừa nhìn đã biết là người có khí chất, có hình tượng, chắc hẳn cũng sẽ không giống như những hồ ly tinh không biết xấu hổ kia, nhớ thương vương gia nhà chúng ta mới đúng. Thiên tiểu thư, ngươi nói đúng hay không?"

Lời này làm gương mặt Thiên Mộ Tuyết nghẹn đến lúc đỏ lúc trắng, chưa từng nghĩ tới nữ nhân này không cho nàng một chút thể diện! Hiện tại để cho nàng nói như thế nào đây? Nói không thích nhiếp chính vương, chưa từng ôm lấy ảo tưởng? Đó chính là tự chặt đường lui! Nàng tuyệt đối sẽ không có cơ hội với nhiếp chính vương.

Nếu trước mặt nhiều người như vậy, nói mình thích nhiếp chính vương, muốn làm "Hồ ly tinh không biết xấu hổ" trong miệng nàng ta, nàng chắc chắn sẽ bị người trong thiên hạ nhạo báng! Do dự một hồi lâu, cười lớn một tiếng: "Vương phi không thích Mộ Tuyết gọi ngài tỷ tỷ, Mộ Tuyết không gọi là được, là Mộ Tuyết với cao vương phi rồi! Nhưng từ xưa tới nay, nam tử tam thê tứ thiếp đều là chuyện thường, vương phi làm đương gia chủ mẫu của vương phủ phải rộng lượng một chút. Trên nữ đức và nữ giới đều có răn dạy, nữ tử không thể ghen tị. Tại sao vương phi có thể gọi những nữ tử ái mộ vương gia là....gọi là. . . . . ."

Đôi môi Vũ Văn Tiểu Tam nhẹ nhàng nâng lên nụ cười trào phúng: "Nam tử tam thê tứ thiếp cũng là chuyện thường, nhưng mà vương gia nhà ta đã cam kết với bổn vương phi, không động vào bất kỳ nữ nhân nào trừ

https://thuviensach.vn

bổn vương phi, cho nên bổn vương phi nói như vậy, cũng là cắt đứt những tâm tư của các tiểu thư kia, tránh cho họ lãng phí thời gian ở trên thân vương gia, giao phó nhầm thâm tình!"

Cái gì? Lần này, mọi người đều không thể tưởng tượng nổi nhìn Hiên Viên Vô Thương, thân là nhiếp chính vương một nước, lại chấp thuận một lời hứa như vậy, không động vào những nữ nhân khác? Dù là gia đình giàu có bình thường, cũng là thê thiếp thành đàn, nhiếp chính vương đã cưng chiều vị vương phi này đến loại cảnh giới nào rồi hả?

Thiên Mộ Tuyết sững sờ ngắn ngủi một chút liền phản ứng lại, nãy giờ đều là người vương phi này nói chuyện, vương gia không nói một lời. Chắc là vì hai hoàng đế ca ca của nàng ta đều ở đây, cho nên không tiện nói gì? Vì vậy quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút: "Thì ra là như vậy, vương gia cũng cảm thấy như vậy sao?"

Ai ngờ Hiên Viên Vô Thương đến nhìn cũng lười nhìn nàng ta một cái, chỉ gắp lên món ăn đưa về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Nương tử dùng bữa, đừng để ý đến những người nhàm chán này!"

Người nhàm chán? Lúc này Thiên Mộ Tuyết cảm thấy không thể nén giận được nữa. Thì ra là theo ý hắn, mình chỉ là một người nhàm chán sao!

Đúng lúc này, một cô gái áo hồng vững vàng đi vào: "Lời này của biểu huynh cũng không đúng rồi, cưới nhiều tẩu tẩu một chút có thể vì biểu huynh kéo dài hương khói. Thiên tỷ tỷ nói như vậy cũng là vì muốn tốt cho biểu huynh. Tại sao biểu huynh có thể nói nàng là người nhàm chán đây?"

Mọi người quay đầu vừa nhìn, là một cô gái xinh đẹp đáng yêu. Dạ Tử Lân thấy sắc mặt Hiên Viên Vô Thương không đúng, lúc này mở miệng: "Hoàng muội lớn như vậy rồi, sao còn có thể nói đùa bậy bạ như thế! Còn không tới nhận lỗi với biểu huynh đi!"

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Y nhìn biểu huynh mà mình đã ái mộ nhiều năm, lại dùng ánh mắt ghen ghét nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, cậy mạnh mở miệng: "Hoàng huynh, người ta không có nói giỡn!"

"Là ai để cho nàng ta đi vào hả?" Giọng nói tà mị vang lên, mang theo chút sát ý, lại dám dùng ánh mắt ấy nhìn Tam nhi, chán sống sao?

Quản gia kia vội vàng tiến lên mở miệng: "Vương gia, là công chúa muốn đi vào, tiểu nhân không ngăn được!" Vốn là sau khi thông báo là có thể đi vào, nhưng vị này nổi danh là công chúa điêu ngoa, không cho hắn thời gian thông báo, đã trực tiếp xông vào!

"Không ngăn được, vậy ta cần người vô dụng như ngươi để làm gì?" Rõ ràng đã động sát cơ.

Vũ Văn Tiểu Tam kéo Hiên Viên Vô Thương: "Được rồi! Được rồi! Dù sao người ta là công chúa, không dám cản cũng là bình thường. Thương Thương cũng đừng tức giận với hắn!"

Ai cũng biết nhiếp chính vương thích sạch sẽ , Vũ Văn Tiểu Tam kéo hắn như vậy, mà Hiên Viên Vô Thương một chút phản ứng không tốt cũng không có, càng làm cho công chúa này ghen tỵ đỏ mắt!

Hiên Viên Vô Thương quay đầu, cưng chìu sờ sờ lỗ mũi Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi nói gì, chính là cái đó!" Rồi sau đó mở miệng về phía quản gia kia: "Nếu có lần sau nữa, giết!"

"Dạ! Cám ơn vương gia! Cám ơn vương phi!" Đi theo vương gia nhiều năm, nhưng hắn chưa bao giờ có chút nhầm lẫn nào. Cũng chỉ có hôm nay, vào ngày đại hỷ này, chưa thông báo đã để công chúa vào, hình như cũng không phải là chuyện gì lớn, cho là vương gia sẽ không so đo, ai có thể nghĩ đến thiếu chút nữa làm mất mạng già của hắn!

Hôm nay thật đúng là phải cảm tạ vương phi!

https://thuviensach.vn

"Biểu huynh!" Dạ Tử Y dậm chân một cái, không thuận theo nhìn Hiên Viên Vô Thương, "Vừa rồi người ta không có nói sai, dù biểu huynh thích biểu tẩu hơn nữa, cũng nên vì con cháu mà suy nghĩ chứ!"

"Chuyện cười! Bổn vương phi một lần đã sinh cho vương gia hai đứa con trai. Sao đến trong miệng công chúa, giống như bổn vương phi không sinh được con vậy?" Giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam đã mang theo chút tức giận, tiệc đầy tháng của nhi tử lại tới nhiều người gây chuyện bới móc như vậy. Thật là ảnh hưởng tâm tình!

Lời này khiến Dạ Tử Y dừng lại một chút, lông mày hạ xuống: "Nhà ai không có mấy nhi tử, biểu tẩu cho là mình sinh hai đứa con trai thì khá lắm sao?"

"Dạ Tử Y!" Dạ Tử Lân quăng đũa lên bàn, đứng lên hung hăng nhìn chằm chằm người muội muội này, thật sự là quá không biết chừng mực rồi!

"Hoàng huynh! Hoàng muội không có nói sai!" Mặt Dạ Tử Y cũng đỏ lên vì tức, hung hăng nhìn chằm chằm hoàng huynh mình lại có thể không nói chuyện dùm nàng, còn giúp những người ngoài này, tức chết nàng mà!

Chỉ có Hiên Viên Vô Thương căn bản là lười phải quản bọn hắn làm gì. . . . . .

"Nương tử, không nên tức giận, không nên tức giận, ngoan! Chỉ có nương tử mới có tư cách sinh đứa bé của bổn vương. Những người khác cứ để cho bọn họ từ đâu tới đây, thì tự lăn về đó! Nếu nương tử nhìn thấy bọn họ mà không vui, vi phu đánh nàng ta một chưởng được không?" Trong cặp mắt tà mị như hoa đào kia tràn đầy nụ cười, che giấu ánh sáng thị huyết kia.

Lần này, tức giận của Vũ Văn Tiểu Tam mới bình ổn một chút, liếc mắt nhìn Dạ Tử Y: "Thương Thương, người ta nhìn nàng không thoải mái, ném ra có được hay không?"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói vừa dứt, tay áo bào của nam tử vung, nữ tử vừa mới kêu la lớn tiếng ở chỗ này liền không thấy, mà đã bị vứt đến ngoài cửa: "Tâm tình nương tử có thấy khá hơn chút nào không?"

Trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy ý tứ lấy lòng.

"Tốt hơn một chút rồi!" Nếu đổi lại ngày khác, có lẽ mình sẽ có tâm tình đấu võ mồm với các nàng một chút. Nhưng hôm nay mà họ cũng dám tới cửa bới móc! Thật sự là quá không để Vũ Văn Tiểu Tam nàng ở trong mắt rồi!

Dạ Tử Y bị ném té ngã ở cửa, lực đạo có chút lớn. Cú ngã này làm búi tóc rối loạn, trên người cũng là đau đớn khó nhịn! Đứng lên giống như kẻ điên ở cửa mắng to: "Biểu huynh, tiện nhân đó thì có cái gì tốt. . . . . ."

Nam tử tuyệt mỹ nhẹ nhàng để đũa xuống, trên gương mặt nhìn không ra là đang suy nghĩ gì, nhìn tiểu nữ nhân bên cạnh một chút: "Nương tử đợi chút, vi phu đi một chút sẽ trở lại!"

Dám chửi Tam nhi là tiện nhân, nếu đã muốn chết thì hắn sẽ thành toàn cho nàng!

"Biểu huynh!" Dạ Tử Lân lập tức đứng lên, ngăn ở cửa, "Biểu huynh, chuyện hôm nay coi như xong đi. Hơn nữa hôm nay là tiệc đầy tháng của chất nhi, Lân thay mặt hoàng muội nhận lỗi với biểu tẩu. Tiểu nha đầu không hiểu chuyện, biểu huynh tạm tha nàng lần này đi! Trẫm lập tức phái người hộ tống nàng hồi cung!"

Nói xong nháy mắt với thái giám tổng quản. . . . . .

Thái giám tổng quản hiểu ý, lập tức chạy ra ngoài. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương nhìn vẻ mặt khẩn cầu của Dạ Tử Lân một chút, không nhúc nhích chút nào, bờ môi như hoa anh đào kéo nhẹ: "Tránh ra!"

https://thuviensach.vn

Dám mắng Tam nhi, chỉ có một con đường chết!

"Biểu huynh! Lân chỉ có một người muội muội này thôi!" Nhị hoàng huynh chết rồi, đại hoàng huynh - tên cầm thú kia không đề cập tới cũng được. Hắn chỉ còn một mình Dạ Tử Y - người muội muội này thôi. Theo tính tình của biểu huynh, nếu đã ra tay, nàng tuyệt đối sẽ không có đường sống!

"Thương Thương, đánh một trận coi như xong, đừng lấy mạng của nàng!" Vũ Văn Tiểu Tam ở một bên chen vào nói, nàng cũng không phải là sát nhân cuồng ma. Không đến nỗi người khác mắng nàng đều sẽ phải giết, nhưng nàng cũng không phải là người tốt lành gì. Mắng nàng mà còn muốn bình yên vô sự, không có cửa đâu!

"Tuân lệnh, nương tử đại nhân!" Quay đầu cười xinh đẹp với Vũ Văn Tiểu Tam một tiếng, rồi sau đó mở miệng về phía Dạ Tử Lân: "Nếu nương tử đã nói tha cho nàng ta một mạng, bổn vương sẽ bỏ qua cho nàng ta, chỉ là trong vòng ba tháng, bổn vương không hy vọng nghe nàng ta nói hơn một câu!"

Sắc mặt Dạ Tử Lân lập tức cứng đờ, rồi sau đó mở miệng phân phó: "Mang công chúa về cung, vả miệng 500 cái, không được thủ hạ lưu tình!" Năm trăm cái, mặt kia đã muốn sưng hơn mấy tháng, sao có thể nói chuyện đây!

"Dạ!" Có người đáp một tiếng, liền đi ra ngoài nhắn nhủ ý chỉ hoàng thượng.

Ung dung đi tới ngồi xuống bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam: "Nương tử, hài lòng không?"

"Tạm được!" Nhìn cũng không nhìn hắn, cho một đánh giá đúng trọng tâm

https://thuviensach.vn

"Vậy muốn như thế nào, nương tử mới cảm thấy vô cùng tốt đây?" Dịu dàng mở miệng, làm cho người ta không thể tin được hắn chính là nam tử khát máu vừa muốn giết người kia.

"Sau này không cho phép chàng xuất hiện trước mặt nàng ta, ta sẽ cảm thấy vô cùng tốt ngay!" Mỗ nữ rất phẫn hận nhìn khuôn mặt xinh đẹp kia.

Cười khẽ một tiếng: "Được! Sau này vi phu thấy nàng ta, sẽ bỏ chạy thật xa!"

"Vậy còn được!" Vũ Văn Tiểu Tam hài lòng gật đầu một cái.

"Bổn vương ăn no, xin lỗi không tiếp được!" Hiên Viên Ngạo đặt đũa xuống, đứng lên, giống như chạy trối chết đến hậu viện.

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩn ra, có chút áy náy nhìn bóng lưng của hắn. Thật ra thì nàng cố ý, cố ý khiến Hiên Viên Ngạo biết vợ chồng bọn họ có bao nhiêu ân ái, muốn cho hắn sớm ngày bỏ được mình. Nhưng nhìn hắn rời khỏi có chút chật vật, nàng vẫn mơ hồ có chút khó chịu thay hắn.

Hiên Viên Vô Thương không tiếng động nắm chặt tay của nàng, truyền ấm áp tới.

Nàng quay đầu cười với hắn, hắn luôn có thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng nàng. Có được một người chồng như vậy, còn cầu gì hơn!

"Bổn cung không về, bổn cung không về. . . . . Biểu huynh. . . . . ." Bên ngoài truyền đến giọng nói không cam lòng của Dạ Tử Y. Tại sao, tại sao trong mắt biểu huynh vẫn không thấy được bóng dáng của nàng? Tại sao? Nữ nhân kia thì có gì tốt!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Biểu huynh. . . . . ." Âm thanh càng ngày càng xa, cho đến khi không nghe được. . . . . .

Thiên Mộ Tuyết thấy được vết xe đổ của Dạ Tử Y, cũng không dám tùy tiện mở miệng nói về vấn đề tiểu thiếp nữa, chỉ cười nói: "Nhiếp chính vương điện hạ thật cưng chiều vương phi, chỉ là việc ném công chúa ra để trừng phạt, có phải có chút không ổn hay không?"

"Nàng ta không phải chỉ là một công chúa thôi sao! Có gì không ổn! Lần trước hoàng thúc vì hoàng thẩm trực tiếp dùng một chưởng đánh chết nữ hoàng Thanh Loan tiền nhiệm - Phượng Phi Yên! Ngươi không biết đâu! Lúc ấy Phượng Phi Yên - tiện nhân kia len lén bắt hoàng thẩm đi, còn đánh hoàng thẩm một bạt tai. Sau khi hoàng thúc tìm được hoàng thẩm, không nói hai lời, trực tiếp giết chết nàng ta!" Hiên Viên Ly quay đầu nháy mắt về phía Thiên Mộ Tuyết, hồ ly lẳng lơ, nghĩ giả vờ dáng vẻ đáng thương giành hoàng thúc với hoàng thẩm, cũng không nhìn Hiên Viên Ly nàng có đồng ý hay không!

Hiên Viên Vô Thương giận đỏ cả mặt vì hồng nhan, một chưởng giết chết Phượng Phi Yên là chuyện thiên hạ đều biết! Chỉ là người thấy qua không nhiều lắm, mọi người cũng không biết chuyện này là thật hay giả. Hôm nay nghe Hiên Viên Ly nói thì đều tin.

Thiên Mộ Tuyết này nghe vậy, thân thể có chút khẽ run, cúi đầu ăn cơm, giống như là bị dọa đến chiếc đũa cũng cầm không vững, rất chọc người thương tiếc.

Vũ Văn Tiểu Tam tán thưởng nhìn Hiên Viên Ly một cái, cô gái nhỏ này không tệ, biết giúp nàng nói chuyện!

Hiên Viên Ly đáp lại nàng bằng một ánh mắt đắc ý. Đi theo hoàng tẩu, không, hoàng thẩm lăn lộn lâu như vậy, một chút tài nghệ như vậy cũng không có, mình còn lăn lộn thế nào được!

https://thuviensach.vn

Phong Cuồng Tiêu ngẩng đầu lên cười như không cười nhìn Hiên Viên Ly một cái. Bộ dáng tiểu nha đầu này nháy mắt đe dọa Thiên Mộ Tuyết, thật đáng yêu!

Cái nhìn này làm khuôn mặt nhỏ của Hiên Viên Ly đỏ lên, vội vàng cúi đầu, học hoàng thẩm, một bộ dáng khó xử. Ai da, đại suất ca đang nhìn mình nè. . . . . .

Phong Cuồng Tiêu dừng lại, sắc mặt lập tức cứng đờ, cúi đầu ăn cơm, không dám nhìn nữa.

"Lời nói này của Ly nhi không tệ, dù là nữ hoàng bổn vương cũng đã giết. Ai dám động đến một đầu ngón tay của nương tử, bổn vương sẽ khiến người đó sống không nổi!" Hiên Viên Vô Thương tán thưởng nhìn Hiên Viên Ly một cái, đồng thời giống như lơ đãng nói ra những lời này, cảnh cáo mọi người.

Thiên Thành Vũ rốt cuộc ý thức được, khả năng quyến rũ nhiếp chính vương không lớn, ăn thật nhanh vài miếng, càng ăn càng cảm thấy không biết ngon, liền đứng dậy mở miệng: "Nhiếp chính vương điện hạ, cựu thần ăn xong rồi, các vị từ từ ăn, cựu thần đi trước!"

"Thiên đại nhân thân là lễ bộ thượng thư, sao có thể không biết lễ nghi như thế. Hoàng thượng và nhiếp chính vương điện hạ đều ở đây, ngươi ăn xong rồi, tại sao có thể nói đi là đi?" Lời này là thừa tướng đang đảm nhiệm nói.

Thiên Thành Vũ nghe vậy, mặt già đỏ lên, trong lòng tức giận không dứt, quay đầu trừng mắt liếc hắn một cái: "Tạ thừa tướng đại nhân nhắc nhở, lão phu hẳn là nhất thời già nên hồ đồ rồi, không nhớ chuyện này!"

"Già nên hồ đồ, thôi thì về nhà nghỉ ngơi thật tốt đi. Bổn vương cũng không giữ đại nhân lại!" Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt hạ lệnh đuổi

https://thuviensach.vn

khách. Thiên Thành Vũ ở nơi này, vấn đề ngược lại không lớn, chính là Thiên Mộ Tuyết ở nơi này ảnh hưởng tâm tình Tam nhi, đuổi đi sẽ tốt hơn!

"Hạ quan cáo từ!" Thiên Thành Vũ nói xong, nháy mắt về phía nữ nhi của mình.

Dáng vẻ Thiên Mộ Tuyết miễn cưỡng đi theo phụ thân mình rời đi, đi tới cửa vẫn không nhịn được quay đầu nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, mới lưu luyến rời đi.

Vũ Văn Tiểu Tam cười nói: "Thương Thương, chàng có nhiều sức quyến rũ thật. Nhìn đi, cô nương kia đi tới ngoài cửa cũng không quên quay đầu lại nhìn chàng một cái! Mắt đẹp ẩn tình, quả nhiên là cực kỳ xinh đẹp!" Mỗ nữ cười đến cảnh xuân rực rỡ, chỉ là nụ cười kia không đạt đến đáy mắt.

Mọi người nghe vậy, thấy lời này do nhiếp chính vương phi nói, nghĩ nhiếp chính vương cũng sẽ không có ý kiến gì, cho nên cũng yên tâm to gan cười, than vãn nhiếp chính vương điện hạ diễm phúc không ít.

Ai ngờ, nam tử tuyệt mỹ này giương môi cười một tiếng, quay đầu nhìn tiểu nữ nhân toàn thân khó chịu kia: "Cực kỳ xinh đẹp? Nếu nương tử thích đôi mắt nàng ta, vi phu sẽ móc ra đưa nương tử chơi đùa được không?"

Lời này vừa nói ra, mọi âm thanh đều yên tĩnh lại!

Ngay cả đôi đũa trong tay Hiên Viên Ly cũng không nhịn được rớt xuống. . . . . Hoàng thúc đang nói cái gì? Thật buồn nôn!

Đôi mắt như lưu ly của Hiên Viên Triệt thoáng qua một tia sáng đùa giỡn, có chút trong dự liệu.

Đám người Vũ Văn Cảnh Thiên và Công Tôn Trường Khanh, Mộ Vân Dật không biến sắc, chỉ nhíu nhíu mày. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tay cầm đũa của Hiên Viên Mặc hơi cương cứng một chút, trên mặt trơn bóng như ngọc nâng lên một nụ cười khổ. Vẫn là hoàng thúc thích hợp với nàng hơn, nếu là mình, sao cũng không làm được chuyện như vậy!

"Được rồi! Ghê tởm!" Phất phất tay, một bộ dáng không nhịn được, tâm tình rõ ràng đã khá hơn nhiều.

Ngẩng đầu lên nhìn chỗ trống của Hiên Viên Ngạo một chút, ở trong lòng hơi thở dài một hơi. . . . . .

Ăn xong một bữa cơm, mọi người liền rối rít đứng dậy cáo từ.

Hiên Viên Vô Thương lại lên tiếng giữ lại: "Các vị đại nhân cơm nước xong liền tùy ý đi dạo đi. Buổi tối con trai của bổn vương muốn bắt đồ vật đoán tương lai, mời các vị ở lại cổ động!"

Hả? Không phải lúc một tuổi mới bắt sao? Hiện tại mới một tháng, gấp làm gì? Tất cả mọi người có chút kỳ quái.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng rất im lặng nhìn hắn. Không có lầm chứ? Còn nhỏ như vậy, bắt đồ vật đoán tương lai gì chứ? Muốn bắt cũng bắt không được đâu?

Hiên Viên Vô Thương nghĩ là vấn đề bắt đồ vật được giải quyết, sau này sẽ không cần làm yến tiệc một tuổi, không cần lại mời những người Gia Luật Trục Nguyên này tới nữa!

"Ha ha, một khi đã như vậy, chúng ta sẽ nán lại một chút. . . . . ."

. . . . . .

Hậu viện, Hiên Viên Ngạo ngơ ngác nhìn cả vườn cảnh xuân này. Lúc trước, nàng cũng đã tự xưng là "Bổn vương phi" rồi, chỉ là khi đó nàng là vương phi của hắn!

https://thuviensach.vn

Hôm nay, hoàng thúc giúp nàng ném công chúa ra ngoài, nàng có còn nhớ rõ ban đầu nàng đáng thương, khóc đến rối tinh rối mù, để cho mình giúp nàng ném Nhị hoàng tẩu ra ngoài không?

Phồn hoa kết thúc, người và vật không còn. . . . . .

Hắn thật lòng hi vọng nàng hạnh phúc, nhưng lúc nhìn nàng hạnh phúc, trái tim đau như bị kim châm vậy. Vốn cho là mình đã buông tay, ít nhất lúc nhớ lại tất cả mọi chuyện trước đây, đã không còn đau đớn như vậy.

Nhưng cho dù là vết thương đã kết vảy, chỉ cần khẽ đụng vào, cũng sẽ lập tức nứt ra, máu tươi đầm đìa!

"Hiên Viên Ngạo!" Sau lưng vang lên giọng nói của nàng.

Quay đầu, mắt lạnh dính vào chút ấm áp: "Làm sao nàng cũng đến hậu viện rồi?"

"Gọi hoàng thẩm!" Mỗ nữ hung dữ nghiêm mặt lại nhìn hắn.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, gân xanh trên trán mơ hồ đập liên tục, cắn răng mở miệng: "Hoàng thẩm!" Nữ nhân đáng chết này, hình như không làm hắn nổi giận, nàng sẽ cảm thấy cả người khó chịu!

Tâm lý mỗ nữ thay đổi, lấy được thỏa mãn cực lớn, cười hì hì mở miệng: "Biết không? Lúc ta còn làm tam vương phi, vốn nghĩ tới Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Triệt, còn có Thương Thương. Rốt cuộc chọn ai mới tốt, chính là một câu nói của hoàng thúc ngươi, đã ảnh hưởng thật sâu đến ta!"

"Một câu nào?" Hắn còn nhớ rõ nữ nhân kia hôm đó nổi điên, ở bên trong phòng nói gì mà đệ nhất hoàng hậu, bao nhiêu nam tử chờ nàng tới giải cứu, nàng không biết chọn ai kia mà, sau lại làm sao liền chọn hoàng thúc chứ?

https://thuviensach.vn

"Là bởi vì Thương Thương nói với ta, ta gả cho hắn, đồ con heo là ngươi khi nhìn thấy ta sẽ phải rất cung kính kêu một tiếng hoàng thẩm! Ha ha. . . . . Như vậy ta thành trưởng bối của ngươi rồi, cho nên ta do dự rất lâu, sau đó đồng ý!" Hiên tại nhớ tới mình năm đó, cũng quả thật cảm thấy có chút ngây thơ.

Khóe miệng giật giật, nhìn bộ dáng nàng cười đến hả hê. Đáy lòng mơ hồ có chút bất đắc dĩ, lắc đầu một cái, lạnh lùng mở miệng: "Sau này đừng gọi bổn vương là heo nữa!"

"Khụ khụ. . . . . Được! Chỉ là Hiên Viên Ngạo, ngươi thật bị bệnh thương hàn sao? Thế nào không nhìn ra một chút bệnh tật vậy?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút hoài nghi nhìn hắn.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, hơi ho khan một tiếng: "Không bệnh thì bổn vương mang theo cái mũ này làm gì?"

Đúng vậy, không bệnh hắn mang theo cái mũ đó làm gì? "Thương Thương, chàng đã đến rồi?" Nàng nhìn phía sau hắn mở miệng.

Hoàng thúc tới sao? Tại sao hắn không cảm thấy hơi thở? Có chút kinh ngạc quay đầu, ngay sau đó cảm thấy trên đầu chợt nhẹ. . . . . .

Đầu tóc bạch kim bỗng rơi xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 40: Hai thần đồng

Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trợn to mắt, che miệng, đáy mắt có cái gì đó đang tràn ra. . . . . .

"Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Giọng nói mang theo run rẩy, nhìn bóng lưng cương trực của hắn.

Đưa lưng về phía nàng, cười khổ một tiếng, vẫn để cho nàng biết được. Nữ nhân này, không thể ngu xuẩn một chút sao? Quả đấm nắm thật chặt, không dám quay đầu lại nhìn nàng, không dám quay đầu lại nhìn vẻ mặt đồng tình của nàng!

"Hiên Viên Ngạo. . . . . ." Một tiếng này, mơ hồ mang theo tiếng khóc nức nở "Tóc của ngươi đã xảy ra chuyện gì?"

Hắn yên lặng rất lâu, không mở miệng, hay nói đúng hơn là không biết mở miệng như thế nào. . . . . .

"Ta đang hỏi ngươi đó!" Trong lời nói đã tràn đầy tức giận và tiếng khóc đè nén.

Dừng một chút: "Trúng độc, cho nên. . . . . ." Có lẽ gạt nàng, sẽ làm trong lòng nàng dễ chịu hơn một chút đi?

"Có phải bởi vì ta không?" Nàng lại không phải dễ lừa gạt như vậy!

"Không phải!" Lạnh lùng mở miệng, vẫn không dám quay đầu lại đối mặt với nàng.

https://thuviensach.vn

"Có phải bởi vì ta hay không?" Giọng nói có chút cuồng loạn.

"Không phải!" Trong giọng nói lạnh lẽo tràn đầy kiên nghị.

"Vậy tại sao ngươi không dám quay đầu lại đối mặt với ta?" Cắn môi dưới, chịu đựng kích động khóc thất thanh lên.

Nàng còn nhớ rõ trước một ngày bọn họ ẩn cư. Trong hoàng cung, hắn lôi kéo tay của nàng, nói nàng đừng đi, còn cười nói nàng lúc sinh đứa bé ra, phải phát thiệp mời cho hắn. Khi đó, hắn mặc dù suy yếu, nhưng vẫn là tóc đen, sắc mặt tái nhợt cũng không giấu nổi vẻ anh tuấn. . . . . .

Nhưng tại sao, hắn lại biến thành bộ dáng này? Ngày đó, hắn không tự mình tiễn bọn họ, chỉ ở trên tường thành thổi tiêu đưa tiễn, cũng bởi vì nguyên nhân này sao?

Nàng còn nhớ rõ, ngày đó hắn che ở trước người của nàng, nói dù chết cũng sẽ không bỏ lại nàng. . . . . .

Nhưng cuối cùng. . . . . Cũng là nàng, làm hại hắn thành ra bộ dáng này!

Nam tử lãnh ngạo cắn răng, quay đầu nhìn nàng, trong mắt lạnh đều là vẻ mặt nhẹ nhàng: "Không phải! Không phải vì nàng!"

"Tốt! Không phải vì ta!" Nàng cười gật đầu, một bộ dáng chẳng hề để ý "Là ngươi gặp báo ứng, ai biểu ngươi lúc trước luôn bóp cổ ta."

Nói xong, nước mắt 'lách tách' rơi xuống. . . . . .

Đưa bàn tay ra, lau nước mắt trên mặt nàng: "Đúng, là ta gặp báo ứng!" Đúng là hắn gặp báo ứng, nếu không cũng sẽ không mất đi nàng, càng sẽ không biến thành bộ dáng như bây giờ.

"Nữ nhân, đừng khóc! Hoàng thúc nhìn thấy sẽ cho là ta lại khi dễ nàng!" Nhìn nàng khóc, trong lòng hắn cũng không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

"Có gì phải khóc, cũng không phải là bởi vì ta, ta mới không khóc!" Nói thì nói như thế, nhưng nước mắt vẫn liều mạng tuôn ra ngoài.

Nàng còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy hắn, tuy là cảm thấy hắn chọc người ghét, nhưng vẻ anh tuấn và lãnh ngạo này, thế gian rất hiếm có. Ngắn ngủn một năm, hắn đã thành bộ dáng này.

"Ừm! Không phải là bởi vì nàng, cho nên đừng khóc." Ngữ điệu vẫn lạnh lùng như vậy, chỉ là bao hàm rất nhiều bi thương không muốn người biết.

Nhưng một giây kế tiếp, nàng nhào vào trong ngực hắn, không tiếng động khóc sụt sùi, lẩm bẩm mở miệng: "Hiên Viên Ngạo, thật xin lỗi! Thật xin lỗi. . . . . ."

Thân thể cứng đờ, quả đấm không tự chủ nắm chặt lại, rồi sau đó ôm lại nàng thật chặt. Một lần thôi, hãy để cho hắn phóng túng một lần thôi. . . . . .

Cho dù hắn biết, dù hắn ôm chặt hơn nữa, nàng vẫn không thuộc về hắn, nhưng hắn vẫn muốn ôm nàng thật chặt, dù chỉ có một lần cũng tốt. . . . . .

"Đừng nói thật xin lỗi, đây không phải là lỗi của nàng!" Nhiều lúc, tình cảm cũng chỉ là chuyện của một người, yêu hoặc không yêu, đều chỉ có thể tự mình kết thúc. . . . . Cho nên đây không phải là lỗi của nàng, không phải!

Nàng lại giống như không có nghe được, chỉ một mạch nói: "Thật xin lỗi! Thật xin lỗi. . . . . ."

Cách đó không xa, một nam tử mặc áo đỏ nhìn bọn họ, môi mỏng như hoa anh đào mím chặt. Thân thể giật giật, muốn đi tới, nhưng cuối cùng vẫn đứng nguyên tại chỗ, nhìn bọn họ. . . . . .

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu, hắn đẩy nàng ra: "Được rồi, đừng khóc. Hôm nay là tiệc đầy tháng của đường đệ, nàng đã làm mẫu thân rồi, tại sao còn có thể khóc sướt mướt như vậy chứ!"

Môi mỏng lạnh lẽo nâng lên một nụ cười yếu ớt, mắt lạnh mang theo chút hài hước nhìn nàng. . . . . .

Hắn hi vọng có thể ôm nàng vĩnh viễn, nhưng hắn biết hắn không thể. Nàng yêu hoàng thúc, mà mình cũng đã cảm nhận được khí tức của hoàng thúc. Chắc thúc ấy đang đứng cách đây không xa nhìn bọn họ, hắn không thể trở thành gánh nặng của nàng, càng không thể tạo thành hiểu lầm giữa nàng và hoàng thúc. . . . . .

Xoa xoa lỗ mũi, nước mắt lưng tròng nhìn của hắn: "Hiên Viên Ngạo, ngươi có phải hận ta lắm đúng không?"

"Không có." Cái vấn đề này làm cho hắn có chút dở khóc dở cười, hắn đối với nàng chỉ có yêu, làm sao hận được?

Lau nước mắt: "Vậy. . . . . Vậy chúng ta vẫn là bằng hữu chứ?"

"Nếu như nàng hi vọng như vậy, vậy cả đời này chúng ta đều là bằng hữu!" Nếu như kiếp này bọn họ nhất định vô duyên, vậy hãy để cho hắn lấy thân phận bằng hữu đi bảo vệ nàng đi.

"Vậy sau này ngươi cưới cháu dâu phải mời ta đi uống rượu mừng đó! Như vậy mới có thể chứng minh ngươi thật sự xem ta là bằng hữu." Mặt nàng tràn đầy đau lòng nhìn hắn, thì ra bất tri bất giác, người bằng hữu này ở trong cảm nhận của nàng đã chiếm vị trí quan trọng như vậy. Nàng vốn cho là mình rất chán ghét hắn, chỉ miễn cưỡng nguyện ý làm bằng hữu với hắn mà thôi.

Nhưng khi nàng nhìn thấy hắn biến thành bộ dáng này, lòng chỉ tràn đầy chua xót và khổ sở, không còn gì khác, chỉ là tình bạn thuần khiết.

https://thuviensach.vn

Những lời này lại làm cho hắn do dự, cả đời này của hắn cũng sẽ không tái giá với nữ nhân khác, điều này làm sao hắn có thể đồng ý với nàng đây?

"Ngươi không đồng ý, ngươi vẫn trách ta có đúng không?" Nàng nói xong lại có bộ dạng sắp khóc.

Hắn dừng một chút, giọng nói lạnh lẽo vang lên, mang theo chút bất đắc dĩ: "Được! Ta thành thân, nhất định sẽ thông báo cho nàng!" Không cưới thì không cần thông báo.

Nàng thoả mãn mà gật gật đầu, lau nước mũi: "Nói chuyện phải giữ lời đó!"

Đang lúc này, Hiên Viên Vô Thương bước thong thả đến bên cạnh nàng, nhìn Hiên Viên Ngạo, vẻ mặt có chút phức tạp. . . . . .

"Ừm! Sẽ giữ lời! Hoàng thúc, các người tán gẫu đi. Ngạo đi trước!" Nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, nhường chỗ lại cho bọn họ.

"Ừm!" Nam tử tuyệt mỹ gật đầu một cái, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Cho đến khi bóng lưng của hắn ta biến mất trong tầm mắt hai người. Nàng xoay người, ôm hắn khóc đến vô cùng thê thảm : "Thương Thương, đều là ta làm hại! Hu hu hu. . . . . Nếu không phải là ta, hắn tuyệt đối sẽ không biến thành như vậy! Hu hu. . . . . Ta là một nữ nhân xấu. . . . . ."

Hắn dở khóc dở cười ôm lại nàng, nhẹ nhàng vuốt lưng của nàng: "Được rồi! Được rồi! Đây không phải là lỗi của Tam nhi. . . . . Tam nhi không phải đồng ý với người ta sẽ không tùy tiện khóc nhè rồi sao? Ngoan, không khóc! Không khóc. . . . . ."

Nàng vùi ở trong ngực của hắn khóc một hồi lâu, giọng nói buồn bực mở miệng: "Thương Thương, thật ra thì chàng vẫn luôn nhìn lén nãy giờ đúng không?" Nàng có thể cảm nhận được hơi thở của hắn, không giống Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Ngạo dùng nội lực dọ thám biết, mà là nàng có thể cảm thấy mùi vị quen thuộc trên người hắn.

"Người ta không có nhìn lén, là nhìn quang minh chánh đại!" Hắn không phủ nhận lúc nhìn thấy nàng ôm Ngạo, trong lòng rất không thoải mái Nhưng hắn sỡ dĩ không đi qua cắt ngang bọn họ, cũng không phải bởi vì muốn nhìn lén bọn hắn có thể xảy ra cái gì hay không? Mà chỉ là muốn để cho nàng xử lý xong chuyện này, hắn tin tưởng nàng.

"Chàng không tức giận sao?" Kỳ quái, sao hôm nay bình dấm chua này lại hào phóng như vậy?

"Không tức giận!" Đó là chuyên không thể nào, nhìn nàng ôm người khác, hắn có thể không tức giận sao?

Vũ Văn Tiểu Tam ngẩng đầu lên, hoài nghi nhìn hắn một chút: "Chàng không sợ ta bị hắn cảm động, sẽ theo hắn cao chạy xa bay sao?"

Lời này vừa rơi xuống, liền cảm thấy tay đang ôm hông nàng siết chặt. Ngay sau đó lại từ từ tỉnh táo lại, cúi đầu nhìn tiểu nữ nhân trong ngực một chút, rồi sau đó mở miệng cười: "Không sợ!"

"Không sợ?" Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, "Chàng có phải bởi vì có hai tên ranh con chết tiệt kia, liền cho là ta nhất định quyết một lòng với chàng rồi không?"

Hắn bất đắc dĩ thở dài một hơi, lắc đầu một cái: "Không phải! Bởi vì Thương Thương hiểu, giữa phu thê, trừ tình yêu còn phải có tin tưởng!"

Lời này làm cho nàng ngẩn ra, ngược lại không ngờ một cổ nhân sẽ có tư tưởng tân tiến như vậy. Trừ tình yêu, còn phải có tin tưởng. . . . .

Nàng giương môi cười một tiếng: "Thật ra thì còn phải có trung thành!" Nói xong cọ xát trong ngực của hắn.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt tà mị như hoa đào nhíu lại, suy tư ngắn ngủi một chút. Ngay sau đó, trên dung nhan như cánh hoa đào này nở rộ một nụ cười xinh đẹp như hoa bỉ ngạn: "Ừm! Trung thành!"

Hai bóng người mặc y phục màu đỏ, ở dưới ánh nắng chiều hạ ôm nhau thật chặt. . . . . .

Cách đó không xa, bọn Hiên Viên Mặc đi dạo trong vương phủ, chợt nhìn thấy bóng dáng của hai người. Trên mặt của bọn họ đều lộ ra nụ cười, có hâm mộ, có diễm mộ, có khổ sở, có tiếc nuối, có đùa giỡn, có mừng rỡ, nhưng nhiều hơn là chúc phúc. . . . . .

. . . . . .

Mà sau núi giả, một nữ tử áo đỏ, trên khuôn mặt lạnh lùng là âm độc và tàn nhẫn. Đôi tay kia nắm chặt thành quyền, móng tay thật dài cắm sâu vào trong thịt, máu đỏ theo móng tay nhỏ xuống. . . . . .

Trung thành? Vương Gia lại có thể cam kết trung thành với nữ nhân kia! Làm sao có thể! Làm sao có thể?

Trong mắt đẹp dính vào chút điên cuồng. Ngay sau đó, lại từ từ thu liễm, xoay người rời đi. Người cười đến cuối cùng mới là người thắng!

. . . . . .

"Tiểu Nguyệt, thật ra thì. . . . . ta. . . . . ." Trên khuôn của mặt lạnh nhạt Liên Hoa dính vào chút màu đỏ, hòa lẫn với một thân y phục màu đỏ của hắn.

"Thật ra thì ngươi cái gì hả?" Rất là không khách khí chống nạnh nhìn hắn. Trong trí nhớ của nàng, nửa năm trước Đình Vân cũng thường đứng ở trước mặt của nàng như vậy, hiện tại người này cũng như vậy?

https://thuviensach.vn

"Thật ra thì ta. . . . . ." Nửa năm trước, hắn vẫn cười nhạo Đình Vân luôn như xe bị tuột xích vào thời khắc mấu chốt. Không ngờ đến lượt hắn cũng thành ra như vậy, những lời này nghe thì đơn giản, nhưng lúc nói lại khó có thể mở miệng!

Hôm nay là ngày đầy tháng của tiểu thế tử, nếu thổ lộ thành công, tất nhiên là vui mừng gấp bội! Nhưng hắn không biết, vì hắn thổ lộ vào hôm nay nên mới dẫn tới một trận đại họa!

"Ngươi làm sao? Có lời gì cứ nói thẳng, có phải muốn cầu cạnh ta đúng không? Coi trọng con gái nhà ai nên muốn nhờ ta giúp một tay đúng không? Giúp một tay thì có thể, lấy bạc ra!" Tiểu Nguyệt học Vũ Văn Tiểu Tam vơ vét của cái, học không kém chút nào!

Tiểu thư nói rồi, cái gì cũng đều là phù vân, tiền tài mới là vương đạo. Chỉ cần có tiền, nam nhân hay cái gì cũng đều là vật trong túi!

Sắc mắt Liên Hoa cứng đờ, chịu đựng kích động khóe miệng co giật, nhắm mắt mở miệng: "Thật ra thì ta thích nàng!"

"Cái gì?" Tiểu Nguyệt cả kinh lui về phía sau ba bước. Vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn hắn, "Ngươi xác định ngươi không có nói giỡn chứ?" Hắn không phải thích Đình Vũ sao?

Liên Hoa nhìn chăm chú ánh mắt của nàng, gật đầu một cái: "Ta xác định, ta không có nói giỡn!"

"Không phải ngươi thích Đình Vũ sao?" Tiểu Nguyệt rốt cuộc trấn tĩnh lại, nhíu đôi mày thanh tú lại, nhìn hắn.

"Ta chỉ coi nàng ta như muội muội thôi!" Đúng, Đình Vũ ở trong suy nghĩ của hắn cũng chỉ là muội muội, mà Đình Vũ cũng chỉ coi hắn là ca ca mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, ta sẽ đối tốt với nàng! Nàng gả cho ta có được không?" Ánh mắt hắn tràn ngập thâm tình nhìn nàng. Tính tình hắn lạnh nhạt, không biết nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ có một câu, hắn sẽ đối tốt với nàng! Liền có thể biểu đạt được cõi lòng hắn rồi.

"Cái đó, Liên Hoa….thật ra thì….thật ra thì ta vẫn chỉ xem ngươi là bằng hữu thôi!" Tiểu Nguyệt cúi đầu, có chút không dám nhìn hắn. Tại sao có thể như vậy, nàng vẫn cho rằng bọn họ là quan hệ bằng hữu mà!

Liên Hoa ngẩn ra, đáy mắt thoáng qua chút bị thương, rồi sau đó mạnh mẽ dùng khuôn mặt tươi cười nói: "Vậy. . . . . ta còn có hi vọng không?"

Vấn đề này, quả thật làm cho Tiểu Nguyệt có chút khó xử.

Nhìn hắn một lúc lâu, lắc đầu một cái, nói ra lời trong tim của mình: "Liên Hoa, thật xin lỗi. Ta vẫn xem ngươi là bằng hữu, cho tới bây giờ cũng chưa từng chân chính nghĩ tới chuyện đó. Ta đã có người mình thích rồi, từ lần đầu tiên gặp mặt đã rất thích hắn, mặc dù hắn không thích ta, nhưng mà ta vẫn còn rất thích hắn."

Trong nháy mắt, sắc mặt lạnh nhạt trở nên trắng bệch: "Là Đình Vân đúng không?" Hắn đã sớm đoán được đáp án này. Chỉ là cho tới bây giờ, hắn vẫn không muốn thừa nhận.

Tiểu Nguyệt nghe lời này, có chút sững sờ, ngay sau đó gật đầu một cái: "Đúng! Ta trước kia đã nói với ngươi là không thích hắn, nhưng vẫn không nhịn được thích hắn, ta cũng không biết là vì sao . . . . . ."

"Được rồi! Không cần nói nữa. Ta hiểu, ta đều hiểu." Gương mặt lạnh nhạt nâng lên một nụ cười đắng chát, nhìn nàng, rồi sau đó vận khinh công rời đi thật nhanh, giống như phía sau có người đuổi theo hắn .

"Liên Hoa. . . . . ." Nhìn bóng lưng của hắn, Tiểu Nguyệt có chút lo lắng gọi hắn một tiếng, nhưng vẫn không giữ được bước chân rời đi của hắn.

https://thuviensach.vn

Nàng muốn hỏi, sau này bọn họ vẫn là bằng hữu đúng không?

Quay đầu, liền nhìn thấy Đình Vân đứng ở sau lưng nàng. Sắc mặt lập tức cứng đờ, nhớ tới lời mình vừa mới nói, mà Đình Vân cũng đã bày tỏ qua không thích nàng, cảm giác cực kỳ lúng túng, cắn răng, phẫn hận chuẩn bị đi qua bên cạnh hắn.

Vẻ mặt Đình Vân phức tạp nhìn nàng, cho đến khi nàng đi qua bên cạnh mình, lúc nghe tiếng bước chân cách mình chừng năm bước lớn, giọng nói lãnh khốc vang lên: "Thật ra thì Liên Hoa thích hợp với nàng hơn ta."

Nói ra những lời này, đáy lòng cực kỳ áp lực. Từng trận khó chịu tỏa ra ngoài, làm hắn sặc đến gần trào ra nước mắt.

Tiểu Nguyệt đưa lưng về phía bóng dáng cứng đờ của hắn, cắn răng. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú là vẻ tự giễu. Ngay sau đó, lạnh giọng mở miệng: "Chuyện không liên quan tới ngươi!"

Nói xong liền sải bước rời đi. Đúng, Liên Hoa đối với nàng rất tốt, bọn họ chung sống rất vui vẻ. Không giống như Đình Vân hắn, luôn chọc nàng đau lòng khổ sở. Có lẽ Liên Hoa thật thích hợp với nàng hơn.

Tiểu thư cũng nói Liên Hoa thích hợp với nàng hơn. Vậy nàng vẫn còn kiên trì cái gì chứ? Đến khi mình nói với Liên Hoa lời thật lòng của mình, mà hắn vẫn không thèm quan tâm chút nào, hắn còn nói thật ra thì nàng và Liên Hoa thích hợp hơn, nàng vẫn còn ở đây mong đợi cái gì nữa?

Nếu nói như vậy. . . . . .

Ngẩng đầu lên nhìn ánh nắng chiều nơi chân trời một chút . . . . . Chờ lần sau gặp Liên Hoa, nên đồng ý với hắn đi. Có lẽ như vậy, đối với tất cả mọi người đều tốt!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Buổi tối, bắt đồ vật đoán tương lai bắt đầu rồi.

Trên bàn kia bày một con dấu bằng bạch ngọc và một con dấu làm bằng hoàng kim.

Còn có một quyển sách dùng giấy tốt làm bìa sách, một thỏi hoàng kim, một cái bàn tính, một bàn cờ tướng làm từ bạch ngọc, một cây viết, còn có rất nhiều vật ly kỳ cổ quái.

Kỳ quái, phía trên có một quyển sổ sách! Làm cho người ta nghĩ mãi không ra, đây là ý gì!

Lần này, Vũ Văn Tiểu Tam ôm Hiên Viên Sở Cuồng, tiểu nhi tử và bản thân tương đối thân thiết, thưởng thức và sự theo đuổi tương đối giống nhau, cho nên nàng quyết định sau này sẽ thương yêu Sở Cuồng nhiều hơn một chút!

Hiên Viên Vô Thương tự nhiên ôm tiểu Lạc Thần, bởi vì chuyện vàng lá, mẫu thân đã không thể nào muốn gặp tiểu Lạc thần. Tiểu Lạc Thần nhìn bàn bày đầy những thứ gì đó, rất không khách khí ngáp một cái.

"Được rồi! Hiện tại bắt đồ vật đoán tương lai bắt đầu!" Liên Vụ ở một bên chủ trì hoạt động. Thật là có ma, Liên Hoa chạy trốn đến bóng dáng cũng không thấy. Đình Vân cũng là một bộ dáng mất hồn mất vía. Chuyện này cũng chỉ có thể giao cho hắn làm thôi.

Bên cạnh cũng đã vây đầy người, rất mong đợi nhìn hai đứa trẻ này. Thật ra thì trên thực tế, bọn họ cũng cảm thấy hoạt động này có một chút hoang đường, hai đứa trẻ mới này vừa tròn một tháng thôi? Làm sao bắt đây?

Vấn đề bọn họ đang nghĩ, cũng là vấn đề Vũ Văn Tiểu Tam đang buồn bực. Nghĩ thầm, xong đời! Xong đời! Sắp mất thể diện rồi, hai tên nhóc này sẽ bắt sợi len(1) cho coi!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương định thả con lớn nhất lên trên bàn trước. Bởi vì là đầu mùa hè, cho nên cũng không có mặc quá nhiều y phục.

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, vẻ mặt tràn đầy tự đắc. Hai tên ranh con chết tiệt này rất thông minh, bắt đồ vật này sao làm khó được bọn nó

Ném một cái, khiến tất cả mọi người vì Hiên Viên Lạc Thần mà toát mồ hôi lạnh, đứa nhỏ này mới một tháng tuổi, làm sao có thể ngồi an ổn được chứ! Lá gan nhiếp chính vương điện hạ cũng quá lớn đi, nếu đứa nhỏ té thì làm sao!

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cũng tương đối khó coi, quay đầu rất bất mãn nhìn hắn, nếu là làm con té thì sao!

Ai ngờ đứa bé mới có một tháng đó lại có thể ngồi an ổn ở phía trên, thân thể sáng ngời không lắc lư chút nào, vẫn còn rất lười biếng ngáp một cái, rồi sau đó ngồi không nhúc nhích.

Vì vậy mọi người rối rít tán thưởng nói rằng: thần đồng!

"Nhiếp chính vương điện hạ, tiểu thế tử thật là thần đồng!" Không biết người nào nói một câu như vậy.

Những người khác bắt đầu phụ họa, quả thật vô cùng khó tin. Đứa bé nhỏ như vậy, sao có thể ngồi ổn định được? Nếu không phải thần đồng, còn có thể là cái gì?

Mặt Hiên Viên Triệt cũng đầy sợ hãi thán phục, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Ly càng thêm cười như nở hoa, tiểu đường đệ thật thông minh!

Khi những lời này vừa được nói ra, tiểu Sở cuồng chính là một bộ dáng cực kỳ bất mãn nhìn mọi người. Sau đó cố gắng mượn lực muốn đi ra ngoài từ trong ngực mẫu thân. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài tràn

https://thuviensach.vn

đầy nghiêm túc, hình như muốn hướng mọi người chứng minh nó thông minh hơn đại ca!

Vũ Văn Tiểu Tam ôm hắn không dám buông tay, lại thấy Hiên Viên Vô Thương khích lệ nhìn nàng một chút, hơi do dự một lát, cũng đặt đứa bé kia lên bàn.

Không ngờ tiểu Sở cuồng rõ ràng không có trầm ổn như tiểu Lạc thần, thân thể nghiêng một cái, gục ở trên bàn, làm Vũ Văn Tiểu Tam sợ đến suýt nữa ngất đi! Muốn ôm nhi tử trở về , lại bị Hiên Viên Vô Thương kéo lấy tay, hung hăng trợn mắt nhìn người phụ thân không biết thương nhi tử này một cái, quay đầu lại, khóe miệng giật giật. . . . . .

Chỉ thấy một con sâu lông hình dáng không rõ, ở trên bàn uốn rồi uốn. Sau đó chảy nước miếng uốn éo bò đến con dấu làm bằng hoàng kim ở bên cạnh. Tay nhỏ bé đưa ra, chụp lên phía trên kia. . . . . .

Yên lặng. . . . . Yên lặng đến nghe thấy được tiếng thở!

Một giây trước, tất cả mọi người lo lắng nhìn nó, không ngừng bận tâm đến an nguy của đứa bé này. Nhưng một giây sau, nó đã bắt được đồ!

Đột nhiên, không biết là người nào nở nụ cười: "Ha ha ha. . . . . Tiểu công tử so tiểu thế tử còn lợi hại hơn! Trực tiếp bắt đầu rồi!"

"Đúng! Đúng vậy. . . . ." Từng trận than thở vang lên.

Tiểu Lạc thần nghe vậy, liếc mắt, lăn lộn trên bàn kia một vòng, vươn một bàn tay mềm nhũn ra, con dấu làm bằng bạch ngọc đã đến trên tay của hắn. . . . . .

Mặc dù là lăn, nhưng so với Hiên Viên Sở Cuồng là tư thái ưu nhã hơn nhiều!

https://thuviensach.vn

Lần này, mọi người kinh hãi lần nữa! Đây là đứa bé sao?

"Ha ha ha. . . . . ." Dạ Tử Lân cười đến vui vẻ, "Biểu huynh, xem ra hai chất nhi đã chọn xong đồ vật tương lai rồi!"

Lời này khiến Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc, không phải chỉ bắt đồ vật thôi sao? Liên quan vớ vẩn gì tới tương lai chứ?

Môi mỏng như hoa anh đào của Hiên Viên Vô Thương nâng lên một nụ cười khẽ, gật đầu một cái, chỉ là thằng nhóc lớn cũng không tệ lắm, biết mình là ca ca, để tên ranh con chết tiệt nhỏ kia lựa chon trước!

"Được rồi! Thừa dịp chư vị ái khanh đều ở đây, trẫm tuyên bố, Hiên Viên Lạc Thần - con của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc ta sẽ là tiểu thế tử của nhiếp chính vương, thừa kế ngôi vị nhiếp chính vương!" Dạ Tử Lân hắng giọng mở miệng.

Ngay sau đó, giọng nói trơn bóng như ngọc của Hiên Viên Mặc cũng vang lên: "Hiên Viên Sở Cuồng - con của đệ tam đại thân vương Hi vương gia của Hiên Viên đế quốc sẽ là tiểu thế tử của Hi vương phủ, thừa kế ngôi vị thân vương, phong làm Cuồng Thân Vương!"

Ách. . . . . Đây là chuyện gì xảy ra? Vũ Văn Tiểu Tam có chút không hiểu nhìn Hiên Viên Vô Thương, hình như tất cả mọi người nơi này đều hiểu, chỉ có một mình nàng không hiểu.

Hiên Viên Vô Thương mở miệng cười: "Con dấu bạch ngọc đó là con dấu của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc, mà con dấu hoàng kim đó là con dấu cùa Hi vương gia Hiên Viên đế quốc. Để cho bọn nó tự mình bắt vương tước kế tục, đến lúc đó cũng sẽ không trách bổn vương!"

Nhiếp chính vương, tương lai trọng trách rất nặng. Mà thừa kế thân vương Hiên Viên đế quốc, chỉ cần nhàn hạ lĩnh bổng lộc vương gia, có thể

https://thuviensach.vn

trải qua cuộc sống nhàn vân dã hạc. Vừa lúc, Lân và Mặc đều ở đây, đây cũng là nguyên nhân hắn muốn cho bọn họ bắt đồ vật vào hôm nay.

"Chàng thật đúng là nhìn xa trông rộng!" Vũ Văn Tiểu Tam liếc hắn một cái, không khỏi chiêu đãi hắn một câu.

Sắc mặt nam tử cứng ngắt, hắn chỉ là sớm một chút giải quyết vấn đề thôi mà, sao nói giống như hắn rất hèn hạ vậy?

Tiếp đó, tiểu Sở cuồng uốn tới uốn lui, đánh lên rất nhiều đồ vật, cuối cùng ôm lấy một nén vàng, cười khanh khách không ngừng. . . . . .

Mặt mo của Vũ Văn Tiểu Tam ửng đỏ, lần đầu tiên cảm giác có chút ngượng ngùng. Ngó người xung quanh mình đều là một bộ dáng cực kỳ im lặng, nhìn bộ dáng con trai bảo bối của mình ôm nén vàng cười híp mắt, càng thêm cảm thấy cực kỳ mất thể diện!

Cái gì cũng bị Hiên Viên Sở Cuồng bắt lấy, chỉ còn sót một cây bút lông sói, một bàn cờ bạch ngọc, một quyển sổ sách và một thanh bảo kiếm chưa ra khỏi vỏ.

Tiểu Lạc thần nhìn đệ đệ một chút, sau đó làm một tiểu bộ dáng thật bất đắc dĩ. Vẻ mặt đau khổ lật tới lật lui, đánh lên những đồ còn lại mà mình nhìn thấy.

Lần bắt đồ vật này đã quyết định Hiên Viên Lạc Thần bận rộn cả đời và Hiên Viên Sở Cuồng hưởng thụ cả đời!

Vốn tưởng rằng trận bắt đồ vật này vì vậy mà hạ màn kết thúc. Ai ngờ tiểu Sở Cuồng đang cười híp mắt ôm vàng, chợt nhìn thấy bên cạnh một vị đại thần dắt một đứa bé gái phấn điêu ngọc mài. Khóe miệng của nó liền rơi xuống một giọt chất lỏng trong suốt, ôm nén vàng, uốn éo về phía bé gái kia. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đa số mọi người vẫn không rõ nó muốn làm gì, nhưng mà đối với những người hiểu rõ đức hạnh của Vũ Văn Tiểu Tam thì đã nhìn ra, trong những người nhìn ra được tự nhiên cũng bao gồm bản thân Vũ Văn Tiểu Tam. Đi nhanh mấy bước lên phía trước, vội vàng ôm tiểu Sở cuồng ôm lên, tránh phải bị mất mặt xấu hổ.

Hiên Viên Sở Cuồng không thành công đến được bên cạnh bé gái kia, lúc này liền gào khóc lớn lên, khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, mở miệng cười: "Sở Cuồng có thể là đói bụng rồi, bổn vương phi dẫn nó tới chỗ bà vú bú sữa!"

Mọi người đều gật đầu cười, đứa bé đói bụng nên khóc là rất bình thường. . . . . .

Vì vậy, trong đôi mắt của mỗ hài tử hàm chứa lệ quang, từng tiếng khóc thê thảm vang vọng cả đại điện, vẻ mặt không buông, nhìn đứa bé gái đáng yêu kia, nhưng vẫn bị mẫu thân mình ôm đến hậu viện. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương ôm lấy đứa con lớn rõ ràng rất hiểu chuyện và trầm ổn, gật đầu một cái về phía mọi người: "Đa tạ chư vị đã cổ vũ! Trời đã tối, bổn vương cũng không giữ chư vị đại nhân nữa!"

Các tân khách gật đầu một cái, chắp tay cáo từ. . . . . .

Dạ Tử Lân cũng cười mở miệng: "Biểu huynh, trẫm hồi cung trước!"

"Hoàng thúc, người ta thật vất vả mới tới Dạ Mị đế quốc một lần, muốn đi ra ngoài chơi một chút!" Giọng nói ngọt ngào mềm mại của Hiên Viên Triệt vang lên, tràn ngập mong đợi nhìn Hiên Viên Vô Thương.

Nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái: "Triệt rất nhàm chán sao?"

Thân thể Hiên Viên Triệt run lên, cười gượng khoát khoát tay: "Không nhàm chán! Không nhàm chán! Người ta chỉ nói đùa một chút thôi." Buổi

https://thuviensach.vn

tối len lén chạy ra ngoài chơi.

"Nếu ngày mai lúc tất cả mọi người trở về nước, có người chơi vui đến quên cả trời đất, không trở lại, vậy thì cẩn thận da của ngươi!" Giống như lơ đãng mở miệng, trong cặp mắt tà mị như hoa đào ẩn chứa ý cười.

"Cám ơn hoàng thúc!" Vui sướng hài lòng mà nói xong, thân hình lóe lên, liền không thấy bóng dáng.

. . . . . .

Lưu lại mọi người cười ha ha nhìn theo bóng lưng của hắn. . . . . .

Thất vương gia này, đã 23 rồi, nhưng tính tình vẫn giống như một tiểu hài tử.

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vùi ở trong ngực người đó, nói: "Thương Thương, chàng có cảm thấy hai đứa bé nhà chúng ta thông minh có chút không bình thường không?"

"Bảo bảo của chúng ta thông minh không bình thường sao?" Trên thực tế là Lạc Thần tương đối thông minh, có trách nhiệm, còn tiểu tử Sở Cuồng kia quá tùy tính.

"Nhưng có một chút kỳ lạ?" Chẳng lẽ hai người đứa trẻ này cũng là xuyên không qua?

Ôm chặt hông của nàng, ngửi mùi hương trên mái tóc của nàng: "Cái này thì có gì lạ, lúc người ta ba tháng tuổi đã nói chuyện được rồi!"

Hắn là thần đồng nổi danh trong thiên hạ, con hắn thông minh một chút cũng là một chuyện rất bình thường!

https://thuviensach.vn

"Không thể nào?" Nàng rất kinh ngạc ngẩng đầu lên, đầu không cẩn thận đụng phải cằm của hắn, đau đến nhe răng trợn mắt.

"Chậm một chút!" Có chút bất đắc dĩ xoa nhẹ đầu cho nàng, nha đầu này luôn hấp tấp như vậy.

Vũ Văn Tiểu Tam đau đến nước mắt lưng tròng, vẻ mặt vẫn không quên kinh ngạc nhìn hắn: "Chàng có phải là người không đó?"

Có chút dở khóc dở cười nhìn nàng, sao hắn lại không phải là người rồi? "Cõi đời này có một loại người, gọi là thần đồng!" Có chút kiêu ngạo mở miệng!

Gian nan nuốt một ngụm nước miếng: "Sẽ không phải là người ba tuổi biết chữ, bảy tuổi làm thơ trong truyền thuyết chứ?"

Bờ môi như hoa anh đào nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười trào phúng: "Nàng nói tên Mặc ngu ngốc kia sao? Người ta một tuổi biết chữ, ba tuổi làm thơ!"

"Vậy cha mẹ chàng không phải là sẽ vui mừng đến điên rồi sao!" Đây là thần đồng đạt tới trình độ nào rồi hả...! Vũ Văn Tiểu Tam cảm thán xong, trong nháy mắt đã nhìn thấy vẻ mặt cô đơn của hắn, giật mình biết mình nói sai.

Không dây dưa hay giải thích vấn đề này nhiều, chỉ cố gắng chui vào trong ngực hắn: "Xem ra người ta chọn chàng là đúng, đứa bé đều đặc biệt thông minh! Bởi vì gien tốt!"

Mặc dù hắn không hiểu "Gien tốt" là có ý gì, nhưng đứa bé cực kỳ thông minh thì hắn vẫn hiểu, trêu chọc mở miệng: "Tất nhiên, nếu giống như Tam nhi, sợ là mười tuổi mới làm thơ được!"

https://thuviensach.vn

"Chàng nói cái gì?" Một nữ hung dữ nghiêm mặt lại, rất không vui nhìn hắn. Tên này nhìn nàng ngốc như vậy sao?

"Người ta nói, nếu giống như Tam nhi, chỉ sợ. . . . . ." Nhìn sắc mặt của nàng càng ngày càng đen, quyết định thật nhanh, nói vòng vo "Chỉ sợ giống như thằng nhóc Sở Cuồng, chỉ biết là bạc và tiểu cô nương đáng yêu thôi!"

Tên gọi tắt -- tham tài háo sắc!

"Hiên Viên Vô Thương, cái người bại hoại này!" Nàng nói xong, hai tay nhỏ bé nhéo loạn xung quanh người của hắn.

Hắn cầm lấy tay nàng, cười mập mờ, mày kiếm chau lên: "Người ta có hư hỏng đến mức đó sao? Hả?" Một chữ cuối cùng, âm điệu kéo thật dài.

Mỗ nữ gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nói sang chuyện khác: "Cái đó. . . . . Tóc của Hiên Viên Ngạo, chàng có biết trước không?"

Dừng một chút, biết nàng nói sang chuyện khác cũng không nói ra, chỉ dịu dàng mở miệng: "Không biết."

"Thật không biết?" Có chút hoài nghi nhìn hắn.

"Thương Thương sẽ lừa gạt Tam nhi sao? Sau khi ẩn cư, người ta liền phân phó bọn Liên Vụ, để cho bọn họ tra được chuyện gì thì tự mình xử lý là được, cho nên chuyện này bọn họ cũng không có nói với người ta." Lúc nhìn Ngạo đội mũ tới, hắn cũng cảm thấy rất kinh ngạc, nghĩ tới có thể có chút vấn đề. Hắn không nhìn thấy nàng, lúc tìm được ở hậu viện, nhìn một đầu tóc trắng của Ngạo, hắn cũng sửng sốt một chút.

"Chàng nói tóc của hắn có thể trị hết không?" Ngước đầu nhìn hắn, đáy mắt hàm chứa một ánh sáng hy vọng.

https://thuviensach.vn

Lắc đầu một cái: "Chắc là không thể!" Nếu có thể, Mộ Vân Dật đã chữa hết cho hắn, sao có thể để đến bây giờ.

"Nhưng như vậy thì ta cảm thấy, ta có lỗi với hắn rất nhiều." Mím mím môi, có chút tự trách.

Ôm chặt thân thể của nàng: "Được rồi, đừng nghĩ nhiều như vậy. Ngạo tất nhiên cũng không muốn nàng phải sống trong áy náy." Cho nên mới phải mở miệng phủ nhận quan hệ chuyện này với nàng.

Bĩu môi nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn: "Thái hậu khẳng định hận chết ta!" Nếu như tương lai, ai đó làm cho con trai của nàng biến thành giống Hiên Viên Ngạo vậy, sợ rằng nàng cũng phải hận chết tên đầu sỏ gây nên chuyện đó!

"Mặc kệ nàng đã làm cái gì! Chúng ta nói chuyện khác đi." Mỗ nam có thâm ý khác nhìn nàng.

Mỗ nữ dừng một chút, trong lòng có chút dự cảm chẳng lành: "Nói chuyện gì?"

"Tam nhi, đã tròn một tháng rồi. Chúng ta đã có bốn tháng không. . . . . ." Nói xong, bàn tay xấu xa kia đã đưa vào trong quần áo của nàng.

Bởi vì là đầu mùa hè, trong quần áo cũng chỉ là một tấm lụa mỏng. . . . . .

"Cái đó. . . . . Cái đó. . . . . ." Mỗ nữ cách y phục gắt gao giữ chặt tay của hắn, "Cái đó, thỉnh thoảng cấm dục mới có lợi cho thân thể!"

Không ngờ bàn tay còn lại đã nhẹ nhàng giật vạt áo của nàng ra, lụa mỏng trắng như tuyết trợt xuống, hơi lộ vai ra, lộ ra một góc cái yếm màu tím. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hô hấp của hắn nhiễu loạn, lật người một cái, đè nàng dưới thân thể của hắn, ở trên cao nhìn xuống nàng: "Cấm dục nữa, người ta sẽ thành quả phụ rồi!"

Nói xong liền cúi đầu, hôn lên đôi môi của nàng, hấp thụ hương thơm trong miệng của nàng. . . . . .

Nàng nghe lời của hắn có chút dở khóc dở cười, thành quả phụ gì chứ? Mất công hắn nghĩ ra! Vốn chuẩn bị nói gì đó, nhưng đã chìm ngập ở trong nụ hôn của hắn, không lâu lắm liền cảm thấy có gì đó chỉa vào nàng. . . . . .

Liều mạng phản kháng muốn đẩy hắn ra, nhưng vẫn từ từ bị lạc, sắp không chống đỡ được, vòng quanh cổ của hắn, thân thể đã xụi lơ. . . . . .

Vừa ngừng hôn, nhìn tiểu nữ nhân đã ý loạn tình mê dưới thân thể của mình, có chút buồn bực mở miệng: "Tam nhi, thật ra thì mỗi lần người ta vừa hôn, hoặc là sờ sờ, Tam nhi sẽ rất muốn. Nhưng tại sao vừa mới bắt đầu, vẫn luôn nói không cần đây? Còn nữa, còn nữa, lúc trước...cái lần đầu tiên của Thương Thương, cũng là do sau khi Tam nhi uống nhiều quá rồi cường bạo mà! Còn nói cái gì không ăn người ta nàng mới hối hận! Nhưng bây giờ. . . . . ."

Ách. . . . . Mỗ nữ cảm giác trên người có chút nóng ran, thình lình nghe những lời này của hắn, sắc mặt hơi đen: "Vẫn là chàng, mỗi lần đều không biết tiết chế!" Nói xong có chút oán trách nhìn hắn.

Lần đó tên cầm thú này ra tay, làm nàng ít nhất 3 ngày không thể xuống giường, đi bộ cũng là xiêu xiêu vẹo vẹo!

"Vậy sau này người ta tiết chế một chút! Tam nhi cũng đừng phản kháng có được không?" Đưa ngón tay thon dài ra, tháo ra những vật chướng mắt đó. . . . . .

https://thuviensach.vn

Bờ môi như hoa anh đào nhẹ nhàng ngậm, rồi sau đó từ từ gặm cắn. . . . . .

Một trận cảm giác tê liệt nổi lên, nhất thời có chút khó nhịn đẩy đầu của hắn một cái, 'ưm' ra tiếng: "Ừm. . . . . Ừm. . . . . ."

"Tam nhi, nàng đồng ý?" Hắn ngẩng đầu lên, mặt đầy vui mừng nhìn nàng.

"Cái gì đồng ý?" Mỗ nữ có chút không phản ứng kịp.

Con hồ ly phúc hắc âm hiểm cười một tiếng: "Dù sao cũng đã đồng ý rồi!" Dứt lời lại bắt đầu tiếp tục chuyện chưa hoàn thành. . . . . .

"Thương Thương, phải tiết chế. . . . . ." Mỗ nữ rất nghiêm túc cảnh cáo.

"Tam nhi ngoan, người ta biết. . . . . ." Mỗ nam rất dịu dàng mở miệng đáp ứng.

. . . . . .

"A. . . . . Buông ta ra! Hiên Viên Vô Thương, không phải chàng đã đồng ý với ta sẽ tiết chế sao? Ừ. . . . . A. . . . . ."

"Nhưng người ta dừng lại không được. . . . . ." Mỗ nam rất uất ức mở miệng, "Tam nhi, người ta đã nhịn hơn bốn tháng rồi, nàng cho người ta phóng túng một lần đi!"

. . . . . .

"Thương Thương, ngày mai ta muốn tiễn phụ thân trở về nước, chàng hãy bỏ qua cho người ta đi, hu hu hu. . . . . ." Tại sao nàng lại gặp phải một tên cầm thú như vậy chứ!

Nếu ngày mai tập tà tập tễnh đi tiễn mọi người, sẽ rất mất thể diện đó!

https://thuviensach.vn

"Nếu Tam nhi xuống giường không được, ngày mai một mình người ta tiễn cũng được!" Nói xong, động tác không ngừng chút nào, còn tăng nhanh hơn.

Cả giường cũng lắc lư theo. . . . . .

. . . . . .

"Con mẹ nó! Hiên Viên Vô Thương, cái người cầm thú này! Sao tinh thần chàng lại đặc biệt tốt như vậy hả?" Mặt mỗ nữ ửng hồng, cắn môi dưới chịu đựng than nhẹ một tiếng, tức giận đùng đùng nhìn chằm chằm nam nhân trên người.

"Đó là bởi vì Thương Thương là người tập võ, cho nên tinh lực vô cùng tốt!" Trong giọng nói mỗ nam mang theo chút đắc chí, "Nhìn thấy Tam nhi vẫn còn rất nhiều hơi sức mắng người, tinh thần vẫn không tệ lắm, chúng ta còn có thể nữa vận động hai canh giờ nữa!"

"Con mẹ nó! Hai canh giờ? Vậy thì trời đã sáng rồi, có được không?" Đặc biệt sao! Có để cho người ta sống không?

. . . . . .

"Thương Thương, người ta cũng muốn học võ công!" Mỗ nữ đã thở không ra hơi, tư thế có chút nửa sống nửa chết.

"Được! Tam nhi muốn học lúc nào, người ta sẽ dạy lúc đó!" Thân thể nàng quá yếu, rất bất lợi cho hạnh phúc của hắn.

"Chàng chờ đi! Đợi lão nương học giỏi võ công, dưỡng tốt tinh lực, nhất định ép khô chàng!" Mỗ nữ dùng hơi sức lớn để mở miệng.

Trên dung nhan như cánh hoa anh đào tràn đầy nụ cười mong đợi: "Được! Người ta đang mong đợi đây!"

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Cuối cùng, mỗ nữ mệt đến hôn mê bất tỉnh, trước khi ngất đi còn nhớ rõ mình đã lập ra mục tiêu to lớn, một ngày nào đó muốn ép khô Hiên Viên Vô Thương - tên cầm thú này. . . . . .

Thấy nàng mệt đến hôn mê bất tỉnh, hắn cưng chiều cười một tiếng, cũng không cử động nữa, lật người một cái, để cho nàng đè ở trên người của mình, đè ép lửa dục đang vọt lên ở bụng dưới, ôm nàng ngủ thật say, hắn cũng không nỡ để cho nàng quá mệt mỏi. . . . . .

. . . . . .

Hôm sau, Vũ Văn Tiểu Tam gian nan bước từng bước, cự tuyệt đề nghị của Hiên Viên Vô Thương muốn ôm nàng đi đến cửa thành Dạ Mị đế quốc, để tiễn đám người Hiên Viên Mặc.

Hiên Viên Ngạo có thâm ý khác nhìn bộ dáng nàng đi lại khó khăn, lãnh ngạo trên mặt dính vào chút than thở, khiến Vũ Văn Tiểu Tam vô cùng lúng túng, lại quay đầu trợn mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái. . . . . .

"Triệt đâu?" Không nhìn thấy Hiên Viên Triệt, Hiên Viên Vô Thương cũng không quá kỳ quái, nhưng vẫn mở miệng hỏi.

Hiên Viên Mặc cười khẽ một tiếng: "Sáng sớm hôm nay, phát hiện tiểu tử thúi kia sau khi trở về, để ở cửa phong Mặc một phong thơ, nói muốn đi dạo chơi khắp nơi, chơi hai năm sẽ trở về! Sau đó chạy đến không thấy bóng dáng." Chắc là lại phát hiện đồ chơi tốt gì rồi.

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ lắc đầu một cái, tiểu tử thúi kia luôn không có được tính bình tĩnh!

"Được rồi, hoàng thúc, chúng ta đi thôi. Nếu như thúc rãnh rỗi, thì trở về Hiên Viên đế quốc thăm chúng ta!" Hiên Viên Mặc cười nhạt mở miệng,

https://thuviensach.vn

cặp mắt trơn bóng như ngọc giống như lơ đãng quét Vũ Văn Tiểu Tam một vòng.

"Ừm! Biết, đi đi!" Gật đầu một cái.

Đám người Gia Luật Trục Nguyên và Long Ngạo Thiên, Mộ Vân Dật bước lên xe ngựa của mình, cũng chắp tay nói: "Tạm biệt!"

"Tạm biệt!" Tạm biệt với bổn vương là có thể, nhưng tốt nhất đừng nên xuất hiện trước mặt Tam nhi của ta nữa!

"Vô Thương, nữ nhi của lão phu liền giao cho con rồi! Ránh rỗi nhớ mang nó và ngoại tôn của lão phu trở về phủ tướng quân thăm ta!" Vũ Văn Cảnh Thiên vỗ vỗ bả vai của Hiên Viên Vô Thương.

Ai cũng biết Hiên Viên Vô Thương thích sạch sẽ, ai có thể nghĩ hắn sẽ không lộ ra một chút ghét bỏ, chỉ gật đầu một cái: "Nhạc phụ đại nhân yên tâm, sẽ!"

. . . . . .

"Các ngươi không nên quên bổng lộc của ta đó!" Vũ Văn Tiểu Tam hô to về phía xe ngựa xa xa.

"Biết rõ!" Hai đạo âm thanh mang theo ý cười truyền từ phương xa đến, một Ôn Nhã, một cuồng ngạo.

Đợi xe ngựa đi xa, thân thể Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc không giữ được, xụi lơ ở trong ngực Hiên Viên Vô Thương, khi Hiên Viên Vô Thương ôm nàng trở lại vương phủ, nàng đã ngủ rồi. . . . . .

Liên Vụ vội vàng chạy ra: "Vương gia, không xong! Không thấy tiểu công tử!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 41: Dù chết cũng không chia lìa!

"Ngươi nói cái gì?" Hiên Viên Vô Thương có chút không dám tin nhìn hắn, làm sao có thể không thấy?

"Vương gia, tiểu công tử không thấy!" Liên Vụ mở miệng lần nữa, hắn cũng không dám tin tưởng tiểu công tử sẽ mất tích, nhưng quả thật đúng là mất tích!

Nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam ngủ say trong ngực, mày kiếm nhíu chặt: "Chuyện này trước đừng nói cho vương phi! Lập tức đi thăm dò cho bổn vương!" Nói xong ôm Vũ Văn Tiểu Tam vào trong phòng, đặt lên giường, đắp kín chăn cho nàng.

"Dạ!" Liên Vụ đáp một tiếng, nhanh chóng chỉ huy hạ nhân đi tìm.

Đóng cửa lại rồi ra khỏi phòng, sải mấy bước lớn đi vào đại sảnh.

Trước sau vẫn bước đi thong thả, nhưng nội tâm nóng nảy tràn đầy lo lắng dày xéo làm hắn cực kỳ khó chịu!

Qua hơn hai canh giờ, Liên Vụ trở lại, quỳ một chân trên đất: "Vương gia, thuộc hạ vô năng!" Bọn họ tìm thật lâu, cơ hồ lật tung cả hoàng thành rồi, cũng vận dụng thế lực từ những nước khác, nhưng không có một chút tin tức của tiểu công tử, giống như biến mất vào hư không!

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, nhìn người quỳ gối trước mặt mình: "Ngày hôm qua người nào chịu trách nhiệm an toàn của tiểu thế tử và tiểu công tử?"

https://thuviensach.vn

"Dạ . . . . . Là thuộc hạ!" Liên Vụ do dự ngắn ngủi một chút, liền cắn răng mở miệng.

"Nói thật!" Giờ phút này, giọng nói từ tính tràn đầy tức giận.

Trên khuôn mặt anh tuấn của Liên Vụ thoáng qua một tia rối rắm, nhìn bộ dáng tràn đầy tức giận của Hiên Viên Vô Thương một chút, cuối cùng vẫn nói thật: "Là Liên Hoa và Đình Vân!"

"Hai người bọn họ đâu?" Nhàn nhạt mở miệng, giọng nói nghe không ra suy nghĩ, nhưng người nào cũng biết trong đó hàm chứa tức giận.

"Quỳ ở bên ngoài đại sảnh, chờ vương gia trách phạt!" Hai người bọn họ, ngày hôm qua không biết bị cái gì kích thích, một người tới quán trọ uống rượu đến say khướt, một người ở phòng mình uống say như chết!

May mà đêm qua Tiểu Nguyệt ôm tiểu thế tử đi qua bà vú bên kia nói chuyện, mất hết một buổi tối nên tiểu thế tử nghỉ ngơi ở chỗ bà vú bên kia. Nếu không, sợ rằng tiểu thế tử cũng bị bắt đi!

Hai mắt tà mị khép chặt, đè nén tức giận!

Ngay sau đó lại mở mắt ra: "Đêm qua có ai có thể tiếp cận phòng của tiểu công tử không?"

"Xế chiều hôm qua, thuộc hạ và Đình Vũ đi ra ngoài xử lý những chuyện khác rồi, cũng không rõ." Đêm qua là do Liên Hoa và Đình Vân phụ trách an toàn cho tiểu thế tử và tiểu công tử, cho nên bọn họ cũng không để ý đến vấn đề này. Ai ngờ hôm nay trở lại, chỉ thấy ám vệ bảo vệ tiểu thế tử và tiểu công tử đều chết hết, hai tên gia hỏa Liên Hoa và Đình Vân cũng chẳng biết đi đâu, sau khi đi tìm tiểu công tử mới tìm được hai người bọn họ.

"Kêu bọn họ lăn tới đây cho bổn vương!" Đây là lần đầu tiên hắn nói chuyện như vậy với thuộc hạ của mình. Lúc trước tức giận, hắn cũng không

https://thuviensach.vn

dùng qua chữ "cút"!

"Dạ!" Liên Hoa lĩnh mệnh, vội vã lui ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, vẻ mặt hối tiếc của Liên Hoa và Đình Vân xuất hiện ở trước mặt Hiên Viên Vô Thương, không nói hai lời liền quỳ trên đất: "Vương gia, thuộc hạ đáng chết! Xin vương gia ban cho cái chết!"

Một trận chưởng phong bén nhọn đánh tới, hai người đều không né không tránh, lúc cỗ lực đạo còn cách bọn họ mấy tấc thì đổi hướng, nện vào cây cột kia. . . . . .

"Rầm!" một tiếng, cây cột lớn như vậy lại bị đánh gãy! Phòng cũng lung lay theo. . . . . .

"Các ngươi quả thật đáng chết! Đợi khi tìm được Cuồng nhi, Bổn vương sẽ trở lại xử trí các ngươi!" Trong giọng nói tà mị tràn đầy tức giận đè nén! Trở về phủ nhiếp chính vương làm tiệc đầy tháng chỉ vì thể diện cho nhi tử, ai có thể nghĩ tới sẽ có người to gan lớn mật cướp đi con của hắn!

"Thuộc hạ nhất định dốc hết toàn lực tìm kiếm tiểu công tử!" Hai người cùng nhau mở miệng, đồng thời vì hành động của mình mà tự trách không ngừng. Hai người đều vì chuyện của mình và Tiểu Nguyệt mà rối rắm, chạy đi mượn rượu giải sầu. Không ngờ kẻ xấu sẽ nghĩ đến, thừa cơ hội sai sót này của mình mà cướp đi tiểu công tử. Bây giờ bọn hắn chết vạn lần cũng khó chối tội!

"Tối ngày hôm qua có thể có người đến gần phòng Cuồng nhi không?" Hiên Viên Vô Thương hỏi xong cũng cảm thấy mình hỏi có chút hơi thừa, tối hôm qua hai người này say rượu rồi, cho tới bây giờ tất cả mùi trên người của bọn họ cũng đều là mùi rượu.

"Vương gia, thuộc hạ không biết! Nhưng sáng hôm qua, thuộc hạ từng nhìn thấy có người lén lút đến gần phòng của tiểu công tử!" Hiên Viên Vô

https://thuviensach.vn

Thương vừa hỏi, Đình Vân liền nhớ tới điểm này. Sáng hôm qua hắn còn cảm thấy rất kỳ quái, nhưng nhìn người nọ cũng chỉ là nhìn thôi, cũng không có làm ra hành động gì, cho nên liền không có để ý.

"Ai?" Một chữ "ai" này mang theo chút vội vàng.

"Là tổng quản thái giám bên cạnh hoàng thượng!"

"Không phải Lân làm!" Hiên Viên Vô Thương chắc chắn mở miệng, Dạ Tử Lân có bao nhiêu bản lãnh hắn vẫn biết, hắn ta không có khả năng lớn như vậy!

Người có thể ở vương phủ của hắn bất động thanh sắc diệt trừ gần trăm ám vệ, cướp đi Cuồng nhi, tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ!

"Những ám vệ kia chết bao lâu?" Nhìn hai người đang quỳ một chút.

Sắc mặt hai người lập tức cứng đờ, trên mặt đều là vẻ rối rắm. Tối hôm qua bọn họ uống rượu say, vừa mới được Liên Vụ giải rượu tỉnh lại, còn chưa kịp làm gì khác đã quỳ ở nơi này thỉnh tội, cho nên quả thật không biết ám vệ đã chết bao lâu.

Sắc mặt lạnh lẽo, không nhịn được quay mặt về phía ngoài cửa, mở miệng: "Liên Vụ, vào đi!"

"Dạ! Vương gia!" Thân hình Liên Vụ chợt lóe, liền quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Vô Thương.

"Lúc ngươi đi, ám vệ đã chết bao lâu?" Nếu như thời gian chết không lâu, thì có khả năng người đó vẫn còn ở Dạ Mị đế quốc!

"Tính toán thời gian, đến bây giờ là hai canh giờ rồi! Bọn họ chọn lúc rạng sáng, lúc tính cảnh giác của thị vệ thấp nhất mới ra tay. Lúc thuộc hạ phát hiện không thấy tiểu công tử, vừa đúng lúc vương gia ngài và vương

https://thuviensach.vn

phi tiễn khách ra khỏi thành, thuộc hạ liền tự chủ trương phái người đi tìm, nhưng cũng không có nhìn thấy người khả nghi trong hoàng thành. Thuộc hạ hoài nghi bọn họ có thể là thông qua con đường bí mật nào đó để đi ra ngoài." Liên Vụ phân tích hợp tình hợp lý.

"Ngươi đi tìm ở hoàng cung chưa?" Chợt, Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày hỏi một câu như vậy.

Liên Vụ sững sờ, hắn thật sự đã quên mất hoàng cung: "Không có! Vương gia hoài nghi hoàng thượng?"

"Không phải! Hắn không có bản lãnh này." Đôi mắt tà mị như hoa đào nhắm lại, như đang ngẫm nghĩ cả quá trình chuyện này.

"Vương gia, thuộc hạ cũng hoài nghi tới người trong cung, nhưng hoàng thượng sẽ không làm như vậy, hắn đăng cơ làm vua mới nửa năm, căn cơ chưa ổn. Thế nào cũng sẽ không tùy tiện đối nghịch với vương gia, mất đi sự ủng hộ của vương gia, có thể ngày mai sẽ bị người của tông tộc đạp xuống đài. Dù sao lúc hoàng thượng làm Tam vương tử, người ủng hộ hắn cũng không nhiều. Nếu là vị kia của Trường Sinh Điện, hoặc là Đại Vương Tử ngài mới thả ra vào mấy ngày trước, vậy thì càng thêm không thể nào! Bây giờ bọn họ đang ở hoàng cung, bản thân cũng khó tự bảo vệ nổi, làm sao có bản lãnh tới cướp tiểu công tử?"

Nếu như đều không phải, vậy thì không phải người của hoàng cung ra tay.

Sau đó, Hiên Viên Vô Thương lại không trả lời, chỉ nhắm mắt lại lẳng lặng suy tư. Thật lâu sau, lâu đến nỗi Liên Vụ gần như nghĩ là hắn ngủ thiếp đi, đôi mắt tà mị như hoa đào chợt mở ra, đôi mắt mang theo rét lạnh: "Truyền lệnh của bổn vương, đóng tất cả cửa khẩu của Dạ Mị đế quốc lại, bất luận kẻ nào chỉ có thể vào, không thể ra! Sau đó phái người dò xét cả nước Dạ Mị đế quốc, chỉ cần phát hiện trong gia đình nào có đứa trẻ lớn

https://thuviensach.vn

chừng một tháng, tất cả đều tỉ mỉ tra rõ thân phận cho bổn vương, hễ phát hiện người khả nghi, liền lập tức tới thông báo cho bổn vương! Liên Vụ, theo bổn vương đi hoàng cung một chuyến!"

Hắn không biết chuyện này rốt cuộc có liên quan đến người trong cung hay không? Cho nên phải chuẩn bị tất cả! Cả nước giới nghiêm, không cần lần lượt thông báo tới biên thành, hắn tự có phương thức truyền tín hiệu đặc biệt, cho nên một đạo lệnh này truyền xuống, nếu người bắt Cuồng nhi không phải là người trong cung, như vậy tuyệt đối không thể rời khỏi Dạ Mị đế quốc đã bị phong bế tất cả các thành!

Mà chỉ cần vẫn còn ở Dạ Mị đế quốc, hắn tin chắc có thể lôi những người này ra! Về phần tất cả trẻ con một tháng đều không bỏ qua mà phải điều tra kỹ, dĩ nhiên là vì phòng ngừa thuật dịch dung!

"Dạ!" Đình Vân và Liên Vụ cùng nhau mở miệng.

Đình Vân đứng lên, thật nhanh chạy đi truyền lại mệnh lệnh của vương gia, mà Liên Vụ đi theo Hiên Viên Vô Thương cùng nhau vào cung.

. . . . . .

"Nhiếp chính vương điện hạ!" Người ở cửa hoàng cung cùng nhau hành lễ, có chút kỳ quái hôm nay nhiếp chính vương điện hạ làm sao sẽ tới hoàng cung.

Hiên Viên Vô Thương cũng là không thèm để ý bọn họ, lòng bàn chân như mang gió, đi thật nhanh, đi về nơi Dạ Tử Lân xử lý chính vụ.

Đến cửa, một tiểu thái giám quỳ xuống mở miệng: "Tham kiến nhiếp chính vương điện hạ! Nhiếp chính vương tìm hoàng thượng sao?"

"Ừm! Hoàng thượng đâu?" Âm thanh nhàn nhạt nghe không ra suy nghĩ, để quyết tâm che giấu sự nóng vội.

https://thuviensach.vn

"Hồi bẩm nhiếp chính vương điện hạ, giờ này chính là giờ vào triều, hoàng thượng chắc hẳn đang ở Kim Loan điện thương thảo quốc sự với các vị đại thần. Nhiếp chính vương điện hạ có thể vào thư phòng trước để chờ hoàng thượng." Tiểu thái giám nói xong đẩy cửa ra.

Phân lượng nhiếp chính vương điện hạ ở Dạ Mị đế quốc, cả nước đều biết, cho nên hắn mới biết lái miệng đề nghị để Hiên Viên Vô Thương vào thư phòng chờ đợi. Nếu là những người khác, làm sao cũng không thể vào lúc hoàng thượng không có ở đây, mà tiến vào thư phòng được! Có thể ở bên ngoài chờ đợi cũng không tệ rồi!

"Nói hoàng thượng lập tức trở về, Bổn vương có việc gấp!" Quét tiểu thái giám này một vòng, dù nửa khắc hắn cũng không đời được! Chỉ cần nhớ tới nhi tử tung tích không rõ, đáy lòng của hắn liền nóng nảy bất an. Nếu để Tam nhi biết, không biết đã gấp thành cái dạng gì rồi!

Cho nên hắn nhất định phải xử lý chuyện xong trước khi Tam nhi tỉnh lại!

"Hả? Hiện tại đi mời?" Tiểu thái giám này có chút khó tin nhìn hắn, có chuyện gì mà phải khẩn cấp gọi bệ hạ đến ngay bây giờ? Bây giờ hoàng thượng đang ở trên triều đó!

"Bổn vương nói chuyện, ngươi không nghe thấy sao?" Lần này trong giọng nói đã tràn đầy tức giận!

Tiểu thái giám này sợ đến run lên, lập tức quỳ xuống: "Nô tài đáng chết! Nhiếp Chính vương Điện hạ tha mạng! Nô tài lập tức đi thông báo cho hoàng thượng ngay!" Nói xong liền lăn một vòng chạy như bay đến Kim Loan điện.

Sải mấy bước nhảy vào Kim Loan điện, đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, tràn đầy nguy hiểm. Nếu thật là Dạ Tử Lân làm, vậy cũng đừng trách hắn không để ý tình huynh đệ!

https://thuviensach.vn

"Bệ hạ, bệ hạ. . . . . ." Tiểu thái giám một đường hấp tấp chạy đến cửa Kim Loan điện.

"Người ồn ào bên ngoài là ai?" Âm thanh của Dạ Tử Lân truyền ra ngoài.

Tổng quản thái giám mở miệng: "Nô tài đi ra xem một chút."

Triều sớm vẫn tiếp tục. . . . . .

Đến cửa: "Vội vàng hấp tấp như vậy, còn ra thể thống gì! Nơi này chính là Kim Loan điện, không phải chợ bán thức ăn! Nếu chọc giận bệ hạ, mười cái đầu của ngươi cũng không đủ chém đâu."

"Công công, nô tài biết sai, chỉ là nhiếp chính vương điện hạ vào cung, nói có chuyện gấp muốn gặp bệ hạ, cho nên ra lệnh cho nô tài tìm đến!" Tiểu thái giám này run rẩy thân thể mở miệng, còn không có nói bộ dạng nhiếp chính vương điện hạ rất khủng bố!

Lông mày tổng quản thái giám nhíu lại một cái: "Nhiếp chính vương tìm bệ hạ, không thể đợi bệ hạ hạ triều sao? Vì sao nhất định phải là bây giờ? Ngươi trở về nói với nhiếp chính vương, bệ hạ nói hạ triều sẽ đi qua!"

Hiên Viên Vô Thương thật sự là quá không để hoàng đế Dạ Mị đế quốc vào trong mắt rồi, tính khí bệ hạ tốt, luôn không so đo, nhưng cứ thế mãi, vung tay là tới, hất tay là đi, vậy thì bệ hạ sẽ quên ai mới là hoàng đế chân chính của Dạ Mị đế quốc! Cho nên hôm nay, hắn sẽ thay bệ hạ nói ra lời này.

"Nhưng công công, chuyện này. . . . . ." Tiểu thái giám do dự nhìn hắn, nếu trực tiếp trở về nói như vậy với nhiếp chính vương, còn không biết có hậu quả gì đây, ít nhất là hắn chịu trách nhiệm không nổi đâu.

https://thuviensach.vn

"Này cái gì mà này, lời nói của ta, ngươi cũng không nghe sao?" Trong giọng nói lanh lảnh mang theo chút chua ngoa vang lên, tổng quản thái giám là trông coi tất cả thái giám cung nữ trong cung, tự nhiên có thực lực uy hiếp đám thái giám.

"Dạ! Nô tài sẽ đi đáp lời ngay!" Lòng tiểu thái giám tràn đầy lo lắng lui xuống, trong lòng cũng vô cùng uất ức. Nếu nhiếp chính vương điện hạ nổi giận, hắn tuyệt đối là người vô tội bị tai họa đầu tiên.

Tổng quản thái giám nhìn bóng lưng của hắn, râu trắng che khóe môi đang kéo lên, rồi sau đó vung vẩy phất trần trong tay, bước vào đại điện.

Giờ phút này, mọi người đang thảo luận nạn châu chấu, thấy hắn đi vào cũng không có chú ý quá nhiều.

Đến bên cạnh Dạ Tử Lân, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ: "Không có chuyện gì, cũng chỉ là một tiểu thái giám ở tại cửa ra vào bị chút kinh sợ, mới không lựa lời nói mà kêu bệ hạ, nô tài đã để người trừng phạt rồi!"

Nếu nói Hiên Viên Vô Thương tới, sợ rằng bệ hạ sẽ bỏ lại công việc triều chính chạy đến ngay! Hắn nơi nào biết, hiện tại hắn tự cho việc làm này là đúng, vì thể diện của Dạ Tử Lân, đến cuối cùng suýt nữa làm hại Dạ Tử Lân mất mạng!

Dạ Tử Lân gật đầu một cái, cũng không quan tâm nữa. . . . . .

. . . . . .

"Nhiếp chính vương điện hạ!" Tiểu thái giám quỳ gối bên chân của Hiên Viên Vô Thương, xoa xoa cái trán đổ mồ hôi, "Nhiếp chính vương điện hạ, bệ hạ nói sau khi hạ triều sẽ tới."

Cái ly trong tay "Choang!" một tiếng, nện vào trên bàn. Toàn thân tiểu thái giám run lên, giống như lá mùa thu rụng bay theo gió, quỳ lệch trái

https://thuviensach.vn

lệch phải, không dám ngẩng đầu nhìn hắn.

"Đây là do chính bản thân hoàng thượng sai ngươi nói như vậy với bổn vương sao?" Thanh âm tà mị vang lên, bao hàm sát ý.

Tiểu thái giám do dự một chút, không biết đáp lời như thế nào.

"Vương gia đang hỏi ngươi đó!" Liên Vụ ở một bên không nhịn được mở miệng, tiểu công tử không thấy, bọn họ cũng gấp đến độ muốn chết rồi, tiểu thái giám đáng chết này vẫn còn ở đây lãng phí thời gian của vương gia!

Tiểu thái giám này sợ đến dập đầu thật nhanh "Vương gia, tiểu nhân biết sai! Tiểu nhân biết sai! Không phải hoàng thượng tự mình sai tiểu nhân truyền lời, mà là tổng quản thái giám công công sai tiểu nhân truyền lời!"

Tổng quản thái giám, không phải là người hôm qua Đình Vân thấy lén lút xuất hiện trước phong Cuồng nhi sao? Hắn là người bên cạnh của Dạ Tử Lân, chẳng lẽ chuyện này thật có liên quan với Dạ Tử Lân sao?

"Đi xuống đi!" Nhắm mắt lại suy nghĩ, cũng không thèm nhìn hắn.

Tiểu thái giám có chút lờ mờ phát giác ra, nhiếp chính vương lại có thể không tức giận, cũng không xử trí hắn? Nghĩ tới lắc lắc đầu, hắn thật là đầu óc có bệnh, không xử trí hắn không tốt sao? Chẳng lẽ hắn muốn bị xử trí thì trong lòng mới sảng khoái sao? Nhìn nam tử đang tà mị suy tư một chút, mở miệng thật nhanh: "Nô tài lui xuống trước!"

Dứt lời liền giống như một trận gió chạy ra ngoài.

"Vương gia, chúng ta không đi tìm hoàng thượng sao?" Liên vụ nhíu mày mở miệng, lòng tràn đầy không vui. Nếu không phải lần trước hoàng thượng đi Hiên Viên đế quốc cầu viện binh, cũng không biết chết bao nhiêu lần rồi. Hiện tại làm hoàng đế, lại không để vương gia ở trong mắt, chẳng lẽ

https://thuviensach.vn

hắn không biết quân quyền của Dạ Mị đế quốc đều ở trên tay người nào sao?

Đúng rồi, chẳng lẽ là bởi vì quân quyền?

"Không đi!" Thở dài một hơi, "Mặc kệ là ai bắt Cuồng nhi, chắc hắn cũng là vì uy hiếp bổn vương, cho nên không cần lo lắng đến tính mạng của Cuồng nhi."

Nhưng hắn lại lo lắng có người động thủ với Cuồng nhi, hoặc là hạ độc, chỉ cần nhớ tới những thứ này, tim của hắn giống như ở trong chảo dầu, cực kỳ khó chịu!

"Ngài cảm thấy có phải hoàng thượng làm không?" Nếu nói hoàng thượng vì quân quyền, bắt tiểu công tử uy hiếp vương gia, đó cũng không phải là chuyện không thể.

"Bổn vương cũng không biết." Hành động của tên thái giám kia xác thực quỷ dị, nhưng hắn lại cảm thấy Dạ Tử Lân không có ngu xuẩn như vậy. Dù là vì quân quyền, cũng không cần nóng vội như vậy, quyền chỉ huy quân đội tuyệt đối vẫn còn ở trên tay Đình Vân, Đình Vân tồn tại trong lòng quân đội Dạ Mị đế quốc như một vị thần, quân uy tuyệt không thể bị một người thay thế trong một sớm một chiều.

Trong quân đội binh tướng không hòa hợp, nếu có chiến tranh, chắc chắn thất bại!

Gia Luật Trục Nguyên bên kia nhìn như bình tĩnh, kì thực sóng lớn gợn sóng. Nếu có cơ hội, tuyệt đối sẽ lập tức xuất kích! Cho nên hiện tại Dạ Tử Lân trở mặt với hắn, không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào rọ!

Lúc hắn ở nơi này phiền muộn, ở cửa cung vang lên âm thanh của bọn hạ nhân: "Tứ công chúa, Ngũ công chúa, các người không thể đi vào! Thật không thể đi vào!"

https://thuviensach.vn

"Tránh ra!" Một tiếng này không giống với Dạ Tử Y ngang ngược kiêu ngạo ngày đó, mà là trong ương ngạnh mang theo một chút khí thế lạnh lẽo và không thể bỏ qua.

"Công chúa, bây giờ hoàng thượng đang ở trên điện Kim Loan lâm triều, ngài không thể đi vào! Hay là ngài chờ hoàng thượng trở lại rồi vào!" Tiểu thái giám đang làm nhiệm vụ giữ cửa, muốn cố gắng ngăn các nàng lại.

"Bản công chúa không phải tìm hoàng huynh, nếu như ngươi không muốn chết, liền lập tức tránh ra cho bản công chúa, nếu không bổn cung diệt cửu tộc của ngươi!" Những lời này, giọng nói vô cùng nặng nề, bất luận kẻ nào vừa nghe, cũng biết nàng không phải đang nói đùa.

"Tứ công chúa, nhiếp chính vương điện hạ ở bên trong, ngài vẫn là trở về đi! Nếu đắc tội với nhiếp chính vương điện hạ, sợ rằng hoàng thượng cũng không cứu nổi người!" Tiểu thái giám nhỏ giọng mở miệng.

Âm thanh tuy là cực nhỏ, nhưng vẫn để hai người trong điện nghe được.

Hiên Viên Vô Thương vốn là phiền muộn không dứt, hiện tại lại nghe thấy bên ngoài ồn ào, khắp người đều là sát khí, không ngừng tỏa ra ngoài.

"Chuyện cười! Hoàng huynh mới là hoàng thượng Dạ Mị đế quốc, hắn cũng chỉ là một nhiếp chính vương nho nhỏ, hoàng huynh làm sao không thể giữ nổi mạng của bản công chúa? Một tiểu thái giám nho nhỏ như ngươi, lại dám nói xằng nói bậy, cũng không sợ hoàng huynh cắt đầu lưỡi của ngươi! Tránh ra cho bổn cung! Không nên ép bản công chúa động thủ!" Dạ Tử Mộng hung hăng nhìn chằm chằm thái giám kia, nói ẩu nói tả.

Tiểu thái giám này hận không được che miệng của tiểu tổ tông này lại, lời như vậy có thể nói sao? Hơn nữa còn nói tiếng như vậy, quan trọng nhất là nhiếp chính vương điện hạ đang ở trong điện! Nếu nhiếp chính vương tức giận, hậu quả khó mà lường được!

https://thuviensach.vn

"Công chúa, ngài vẫn là trở về đi, công. . . . . ." Tiếp theo đó là "Ba!" một tiếng truyền đến. . . . . .

"Càn rỡ! Ngươi lại dám ngăn cản bản công chúa lần nữa, ngươi đang không coi bản cung ra gì sao?" Nói xong, không tiếp tục nói lời vô nghĩa với tiểu thái giám đó nữa, trực tiếp một cước đá văng hắn, dẫn muội muội nghênh ngang bước vào Cần Chính Điện.

"Hiên Viên Vô Thương!" Hét to lên một tiếng truyền đến.

Sau khi vào cửa, lòng tràn đầy lửa giận chuẩn bị phát tiệt về phía Hiên Viên Vô Thương, cũng trong nháy mắt nhìn thấy hắn liền mất hồn. . . . . .

Một nam tử toàn thân bạch y ngồi ở trên ghế, tư thái không thể nói đến có bao nhiêu ưu nhã, cũng mang theo một cỗ quý khí bẩm sinh.

Khớp xương ngòn tay nắm ly trà dần lộ rõ, đầu cũng không ngước nhìn lên phía trước, không chịu chút ảnh hưởng nào từ các nàng. Sau khi nàng kêu một tiếng giận dữ kia, người nọ động cũng không động, giống như không phải gọi hắn, hoặc là nói, phản ứng lại các nàng hắn cũng khinh thường.

Thanh nhã như U Lan trong cốc, dáng người như cây trúc thẳng tắp kiêu ngạo, con diện mạo này làm người ta nhịn không được mà ái mộ hắn không thôi!

Nhìn lại một bên mặt, làn da tuyệt mỹ đang hé mở, màu sắc như cánh hoa đào, mang theo một chút ánh sáng xinh đẹp. . . . . .

Người như vậy, là tiên, lại càng giống yêu! Khó trách năm đó ngũ hoàng muội chỉ gặp hắn một lần, liền nhớ thương đến nay! Thậm chí biết hắn đã có chính thất và đứa bé, vẫn không nỡ buông tha.

https://thuviensach.vn

Lòng tràn đầy lửa giận, trong nháy mắt nhìn thấy hắn lại biến mất hầu như không còn. Mặt Dạ Tử Y bị đánh sưng giống như đầu heo, ngẩn người nhìn về phía Hiên Viên Vô Thương.

Đại hoàng huynh, Nhị hoàng huynh và nàng là cùng một mẹ, Tứ hoàng tỷ chỉ do một tài tử sinh ra. Mặc dù không phải là từ trong bụng một mẹ ra ngoài, nhưng quan hệ thân thiết, cho nên thấy nàng bị đánh, vừa đúng lúc lại nghe nói Hiên Viên Vô Thương vào hoàng cung, nàng ấy liền dẫn mình tới đây đòi công đạo!

Thật ra thì nàng đâu cần công đạo, chỉ là muốn mượn cơ hội sang đây nhìn biểu huynh một cái.

"Biểu huynh!" Âm thanh của Dạ Tử Mộng lập tức ôn hòa xuống, mắt hạnh ngậm xuân, nhìn nam tử tuyệt mỹ này, không thấy chút ngạo mạn lúc nãy.

Dạ Tử Y quay đầu nhìn Tứ hoàng tỷ một cái, thấy vẻ mặt say mê của nàng ta, liền biết đã động lòng với biểu huynh rồi, trong lòng có chút hối hận đã tới đây cùng nàng ta. Ẩn tình kêu một tiếng, người nọ lại giống như không nghe thấy, ngồi không nhúc nhích.

Liên Vụ có chút lo lắng nhìn vương gia của mình. Bây giờ vương gia rõ ràng đang đè nén sát khí, chỉ hy vọng hai người công chúa này thức thời một chút, lập tức đi ra ngoài, nếu không rất có khả năng máu tươi tại chỗ!

Dạ Tử Mộng thấy hắn vẫn không nói lời nào, sải mấy bước đến trước mặt của hắn: "Biểu huynh, dù hoàng muội có làm chuyện khác người hay nói lời gì không nên nói, nhưng dầu gì cũng là công chúa của một nước, sao biểu huynh lại có thể để hoàng huynh đánh nàng ấy thành bộ dáng này chứ?"

Đôi mắt tà mị như hoa đào híp lại, mang theo chút tia sáng lạnh lùng khát máu quét nàng ta một vòng.

https://thuviensach.vn

Toàn thân Dạ Tử Mộng run lên, không tự chủ được lui về phía sau hai bước, nhưng vẫn nhắm mắt tiếp tục mở miệng: "Nếu hôm nay biểu huynh không cho Mộng nhi một cái công đạo, Mộng nhi không thể thuận theo!"

Dạ Tử Y oán hận nhìn Dạ Tử Mộng, rõ ràng là mình bị đánh thành bộ dáng này, hoàng tỷ làm sao làm giống như là nàng ta bị rất nhiều khi dễ vậy? Mà hiên tại mặt mình thành như vậy, nói chuyện cũng không nói được, hiện tại đứng ở trước mặt của biểu huynh sợ rằng sẽ chỉ làm biểu huynh ghê tởm thôi!

Nghĩ tới liền oán hận nhìn chằm chằm hoàng tỷ mình, nói là giúp nàng đòi công đạo, thì ra là cũng vì muốn giành biểu huynh với nàng.

Vốn tưởng rằng nàng đã làm nũng như thế, Hiên Viên Vô Thương thế nào cũng sẽ trả lời nàng một câu, ai ngờ người nọ vẫn không nói một lời, giống như không có nghe thấy lời của nàng vậy.

Dạ Tử Y đi tới bên cạnh Dạ Tử Mộng, đẩy nàng ta sang một bên, nước mắt lưng tròng nhìn Hiên Viên Vô Thương, hi vọng khuôn mặt thê thảm của mình có thể chiếm được chút đồng tình của biểu huynh.

Dạ Tử Mộng bị đẩy ra, tức giận không dứt: "Hoàng muội, mặt của muội thành như vậy rồi, muội trước tiên nên hồi cung của mình đi, coi chừng hù dọa đến biểu huynh!"

Lời này vừa rơi xuống, Dạ Tử Y quay đầu không dám tin nhìn nàng ta, đây vẫn là hoàng tỷ luôn quan tâm nàng sao? Làm sao sẽ nói ra lời như thế với nàng?

Đáng tiếc mặt của mình bị thương, nói chuyện cũng không nói được, chỉ có thể oán hận nhìn nàng ta.

"Hoàng muội, muội nhìn hoàng tỷ như vậy làm cái gì? Muội vẫn nên nhanh chóng hồi cung đi. Mặt muội không nên ra gió, cũng không nên gặp

https://thuviensach.vn

người, vẫn nên nghỉ ngơi thật tốt một thời gian đi." Dạ Tử Mộng quay đầu nhìn khuôn mặt cực kỳ ghê tởm của nàng ta, rất không khách khí mở miệng.

Vốn nàng cũng khinh thường làm bạn với Dạ Tử Y ngu ngốc này, nhưng mà hoàng huynh của Dạ Tử Y là hoàng đế, vì để sống được trong hoàng cung này, để cho mình và mẫu phi có được cuộc sống tốt cho nên nàng mới dùng mọi cách lấy lòng nàng ta. Nhưng hiện tại. . . . . .

Nếu mình có thể gả cho nam tử như vậy, liền có thể thoát khỏi hoàng cung, rốt cuộc không cần phụ thuộc, nhìn sắc mặt người khác, cho nên nàng mới dám không nể mặt nói ra lời này với Dạ Tử Y.

Liên Vụ nhìn sát khí trên người vương gia của mình càng ngày càng nặng, lại nhìn sang hai người không biết sống chết này, vì bọn họ mà toát mồ hôi lạnh, đồng thời cũng vì tiểu công tử nhà mình mà lo lắng!

Nhớ tới chuyện tiểu công tử, chính hắn cũng hận không được ném hai nữ nhân này ra, đừng nói chi là tâm tình vương gia bây giờ.

"Hai vị công chúa, vương gia tìm hoàng thượng có chuyện, các ngươi hay là ra ngoài trước đi!" Liên Vụ rốt cuộc không thể nhịn được nữa hạ lệnh đuổi khách, vương gia khinh thường nói với các nàng, vậy thì do hắn nói thôi.

Dạ Tử Mộng quay đầu, lông mày nhướng lên, cắn răng mở miệng: "Càn rỡ! Ngươi chẳng qua chỉ là một thị vệ nho nhỏ, biểu huynh cũng không mở miệng, ngươi chen miệng làm gì? Bản công chúa là người mà ngươi kêu thì tới, đuổi thì đi sao? Bản công chúa khuyên ngươi vẫn nên nhận rõ thân phận của mình đi!"

Liên Vụ nhìn nữ nhân không biết chết sống này một chút, nếu không phải vương gia ở đây, hắn đã muốn đánh nàng ta một chưởng rồi!

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Y nhìn Dạ Tử Mộng, đáy mắt thoáng qua một tia sáng hả hê. Thủ hạ của biểu huynh chính là tứ đại ám vệ, không người nào là nhân vật đơn giản, hơn nữa bọn họ đều rất được biểu huynh trọng dụng, Dạ Tử Mộng Đắc tội bọn họ, không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào rọ!

Nhưng vào lúc này, một âm thanh rõ ràng đang đè nén tức giận vang lên: "Cút ra ngoài!"

Hai người vừa nghe, ngẩn ra. . . . . .

Trong nháy mắt, sắc mặt Dạ Tử Mộng tràn đầy tự mãn, nhìn Liên Vụ: "Nghe không? Biểu huynh nói ngươi cút ra ngoài đó!"

Liên Vụ ngửa mặt lên trời liếc mắt, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

"Bổn vương lặp lại lần nữa, cút ra ngoài!" Trong cặp mắt tà mị đào hoa đã nồng đậm ánh sáng lạnh, nhìn lên hai nữ nhân không biết sống chết đang đứng trước mặt này.

Dạ Tử Mộng sững sờ ngắn ngủi một chút, có chút không dám tin nhìn hắn: "Biểu huynh, huynh nói chúng ta cút ra ngoài sao?"

"Ngươi nghĩ sao?" Không trả lời mà hỏi lại, trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy vẻ không kiên nhẫn.

Liên Vụ nhìn vẻ mặt không kiên nhẫn của vương gia nhà mình, cũng có thể lý giải ra là vì sao? Nếu bình thường, vương gia càng tức giận thì càng cười xinh đẹp, nhưng hôm nay tiểu công tử mất tích, vương gia cũng không có tâm tình để cười.

"Biểu huynh, chúng ta là biểu muội của huynh mà!" Chẳng lẽ chỉ vì người thị vệ kia nói mấy câu, nên nói nàng cút ra ngoài sao?

https://thuviensach.vn

"Liên Vụ!" Nhàn nhạt mở miệng, rồi sau đó nhắm mắt lại không hề để ý tới họ nữa.

"Cẩu nô tài này! Buông bản công chúa ra, biểu huynh. . . . . ." Dạ Tử Mộng bị bắt đi ra ngoài nên cao giọng thét lên

Dạ Tử Y muốn gọi cũng không gọi được, chỉ đành phải "Ưmh ưmh ưmh. . . . . ." Bị Liên Vụ cùng nhau kéo ra ngoài. Đến cửa, giơ tay ném đi, hai công chúa cứ như vậy bị ném ra ngoài!

Rơi chổng vó, che lại cái mông của mình, hung hăng nhìn chằm chằm Liên Vụ. Đợi các nàng làm chủ vương phủ, người thứ nhất phải diệt trừ chính là cẩu nô tài kia! Lại dám ném hai kim chi ngọc diệp như các nàng ra ngoài!

Nhìn bọn cung nữ, thái giám mình mang tới, bộ dáng muốn cười mà không dám cười, càng thêm tức giận đến suýt cắn nát răng ngà!

"Biểu huynh!" Dạ Tử Mộng ở cửa, quát to vào bên trong, hi vọng một giây kế tiếp có thể nhìn thấy biểu huynh trừng phạt thủ hạ không biết phân biệt đó. Nhưng chờ một lúc lâu, cửa kia vẫn đóng chặt, một chút động tĩnh cũng không có!

Giận dậm chân, Dạ Tử Y cười lạnh một tiếng, mang theo nô bộc và tỳ nữ của mình hồi cung. Hừ, biểu huynh nhìn Dạ Tử Y nàng không vừa mắt, thì càng không thể nào coi trọng Dạ Tử Mộng - tiện tỳ đó! Cũng chỉ là một nữ nhi do tài tử sanh, làm sao có thể so sánh với nàng! Mẫu phi nàng là dòng chính nữ của Mộc Vương Phủ, thái hậu tôn quý nhất Dạ Mị đế quốc, nàng ta làm sao có thể so sánh!

Dạ Tử Mộng trộm gà không được còn mất nắm gạo, nhìn bóng lưng Dạ Tử Y, trong lòng biết mình đã đắc tội nàng ta, lần nữa lấy lòng chắc chắn sẽ không có tác dụng gì rồi, giận dữ cắn môi dưới.

https://thuviensach.vn

Đứng tại chỗ vò khăn, không biết làm thế nào cho phải. Chợt ánh mắt sáng lên, nhìn về phương hướng Trường Sinh Điện một chút, trưởng công chúa là mẫu thân của biểu huynh, nếu có thể làm cho trưởng công chúa thích. . . . . .

Nhưng trưởng công chúa ủng hộ lập đại hoàng huynh làm vua, nếu mình lại tùy tiện qua đó lấy lòng, chắc chắn sẽ đắc tội nhị hoàng huynh!

Cắn răng, có chút chần chừ! Không lâu lắm, ánh mắt liền trở nên kiên định, liều mạng thôi!

Nghĩ xong, mang theo nô bộc và tỳ nữ hấp tấp đi về hướng Trường Sinh Điện. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đang ngủ, chợt nghe một âm thanh trẻ con khóc vang dội, đột nhiên thức tỉnh! Giật mình ngồi bật dậy ở trên giường, mồ hôi lạnh đã thấm ướt toàn thân, nhìn xung quanh một chút, lau mồ hôi trên trán, thì ra là mộng!

"Thương Thương!" Có chút kỳ quái, mỗi lần khi nàng tỉnh dậy, đều có thể nhìn thấy khuôn mặt kia xinh đẹp kia, sao hôm nay lại không thấy hắn, chạy đi nơi nào rồi?

Không lâu lắm, Tiểu Nguyệt vững vàng đi vào: "Tiểu thư, vương gia mang theo tiểu công tử ra cửa, ngài có chuyện gì không?"

Tiểu Nguyệt cố gắng để cho sắc mặt mình có vẻ tự nhiên một chút, vương gia nói chuyện này tạm thời không thể để cho tiểu thư biết, nàng cũng cảm thấy tiểu thư biết cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể lo lắng thêm thôi, cho nên cũng không nói.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu lông mày, tình huống giật mình này có chút quen thuộc. Lần trước lúc đánh giặc, cũng tỉnh lại nhưng không nhìn thấy Thương Thương, Hiên Viên Ngạo nói hắn trở về Hiên Viên đế quốc rồi.

Nghĩ tới lắc lắc đầu, thật là thần kinh mà, không có việc gì nghĩ đến chuyện kia làm gì?

Xốc chăn đứng dậy, nhìn Tiểu Nguyệt một chút: "Có nói lúc nào thì trở lại không?"

"Không có! Nhưng chắc không lâu sau sẽ trở lại , tiểu thư ngài không cần lo lắng, vương gia lớn như vậy rồi, còn có thể đi lạc hay sao?" Tiểu Nguyệt cố gắng để cho giọng của mình nhẹ nhõm một chút.

Vũ Văn Tiểu Tam lại nghe ra có chút mùi vị không bình thường, hoài nghi nhìn nàng một cái: "Tiểu Nguyệt, vương gia rốt cuộc đã làm gì?" Còn có thể đi lạc hay sao? Chẳng lẽ Thương Thương trèo tường đi?

"Ặc, là lão phu nhân muốn gặp tiểu công tử, vương gia liền mang tiểu công tử vào cung rồi!" Tiểu Nguyệt bịa chuyện, nàng biết mẫu thân vương gia cũng chính là trưởng công chúa Dạ Mị đế quốc - Dạ Tử Mị. Bây giờ vẫn còn sống, đang bị giam lỏng trong hoàng cung, nhưng cũng không biết tình trạng cụ thể giữa Hiên Viên Vô Thương và Dạ Tử Mị, cho nên mới bịa một cái lí do như vậy.

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu mày, lão nữ nhân Dạ Tử Mị đó muốn gặp con trai của mình làm cái gì? Nữ nhân kia hại Thương Thương nhà bọn họ thành như vậy, thật rất khó để cho nàng tin tưởng Dạ Tử Mị nổi lên lòng thương với nội tôn chưa từng gặp mặt, nhưng suy nghĩ một chút Thương Thương phải biết chừng mực mới đúng, cho nên chỉ gật đầu một cái, không nói thêm gì nữa.

"Thần nhi đâu?" Tuy nói tính con lớn nhất quá không giống mình, nhưng cũng là con trai của mình đúng không?

https://thuviensach.vn

"Tiểu thế tử đang bú sữa bà vú, người muốn Tiểu Nguyệt ôm tiểu thế tử qua đây sao?" Trong lòng Tiểu Nguyệt mơ hồ có chút lo lắng, hôm nay cả một ngày tiểu thế tử đều khóc lóc sở mướt, phải biết từ lúc hắn ra đời lâu tới nay, lúc sinh ra đã khóc nhưng không giống như hôm nay, khóc đến thê thảm như thế.

Nàng nghe nói sinh đôi thì liền tâm, cho nên càng lo lắng tiểu công tử có thể xảy ra chuyện gì không!

Đều do Đình Vân và Liên Hoa - hai tên vô dụng này, cũng tự trách chính mình, có lẽ ngày hôm qua mình không cự tuyệt Liên Hoa, thì sẽ không xảy ra chuyện này!

. . . . . .

Sau khi Dạ Tử Lân hạ triều, liền trở về Ngự Thư Phòng. Thấy thái giám đang làm nhiệm vụ canh cửa, nhìn thấy mình giống như nhìn thấy cứu tinh, trong lòng hơi kinh ngạc.

Sãi mấy bước đi tới, tiểu thái giám này mở miệng: "Bệ hạ, người trở lại rồi, nhiếp chính vương điện hạ đã đợi ngài rất lâu!"

"Hả? Biểu huynh tới?" Tâm tình Dạ Tử Lân rõ ràng là cực tốt, biểu huynh tới cũng không phái người đi lên triều thông báo hắn, chắc hắn cũng không có chuyện gì quan trọng, vì vậy cười bước vào đại điện.

Nhưng chưa từng nghĩ sau khi đi vào, nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày nhìn hắn, như đang xem xét lại cái gì đó.

Trong lòng cả kinh, có chút buồn bực mở miệng: "Biểu huynh, trên mặt trẫm có gì sao?"

"Đóng cửa lại!" Nhàn nhạt mở miệng, giọng nói tối tăm.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Lân nghe vậy, liền nhìn tổng quản thái giám một chút, phất phất tay.

Tổng quản thái giám vừa nhìn bàn tay ra hiệu của hắn, ngay lập tức tiến lên đóng cửa lại. Những cung nhân khác trong điện cũng tự giác lui ra ngoài, chỉ một lát sau, gian phòng này chỉ còn lại bốn người Hiên Viên Vô Thương, Dạ Tử Lân, Liên Vụ và tổng quản thái giám.

"Lân, có điều kiện gì ngươi cứ nói đi." Đôi mắt tà mị như hoa đào không nháy một cái, nhìn chằm chằm mặt của Dạ Tử Lân, không buông tha bất kỳ biểu hiện nào trên mặt của hắn.

Dạ Tử Lân sững sờ ngắn ngủi một chút, có chút không rõ cho nên: "Biểu huynh, đây là ý gì?"

"Cuồng nhi không thấy, nếu như là ngươi làm, có điều kiện gì nói thẳng là được." Hắn cũng không tin tưởng là hắn ta làm, nhưng nếu như không phải là hắn ta, biết hắn tới đây, làm sao sẽ lề mề lâu như vậy mới tới chứ? Giải thích duy nhất là đã có chỗ để dựa vào.

"Cái gì? Không thấy Cuồng nhi?" Dạ Tử Lân rất kinh ngạc mở miệng, nét mặt kia một chút cũng không giống giả bộ.

Lời này của Hiên Viên Vô Thương vừa rơi xuống, hắn liền cảm thấy một hồi uy áp cường đại đánh tới, không khí quanh thân cũng giống như đọng lại. Võ công của hắn ở Dạ Mị có rất ít địch thủ, lại suýt nữa không chịu nổi mà phun ra một ngụm máu tươi!

Liên Vụ cũng cắn răng, đè nén máu sôi trào trong cơ thể, võ công của vương gia hình như lại tiến bộ. . . . . .

Tổng quản thái giám trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, xụi lơ trên mặt đất. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một cái tay hung hăng siết chặt cổ của Dạ Tử Lân: "Bổn vương nói cho ngươi biết! Giang sơn và quyền thế đối với bổn vương mà nói đều không là cái gì, đem Cuồng nhi giao ra đây, quân quyền có thể cho ngươi! Con dấu của nhiếp chính vương cũng có thể trả lại ngươi! Nể tình biểu huynh đệ, bổn vương có thể tha ngươi một mạng! Nếu không, liền lấy Dạ Mị đế quốc chôn cùng ngươi đi!"

Cho tới bây giờ, hắn không muốn cầm quyền lợi không buông tay, hắn chỉ là đang tìm thời cơ tốt nhất, hoàn toàn thối lui khỏi cuộc chiến hoàng quyền. Trong lòng của hắn, Tam nhi và hai đứa bé đã là tất cả của hắn, nhưng tại sao hắn muốn bảo vệ chốn thiên đường duy nhất của hắn, lại vẫn có người tới phá hư chứ!

Hắn cũng từng để cho Dạ Tử Lân phái người tiến quân vào, hiệp trợ Đình Vân, mục đích khác chính là vì muốn giúp Dạ Tử Lân lung lạc lòng quân. Nhưng bây giờ, hắn ta đã không thể chờ đợi sao?

Dạ Tử Lân bị bóp đến hít thở không thông, sắc mặt đã đỏ bừng, nhìn sắc mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương nhưng giờ lại âm trầm, cố gắng mở miệng: "Biểu huynh, thật không phải là ta! Nếu là ta, bây giờ nói ra mục đích. . . . . là được, cần gì phải kéo dài, gây thêm nhiều phiền toái cho mình?"

Lời này vừa nói ra, đôi mắt tà mị như hoa đào của Hiên Viên Vô Thương híp lại, giống như là đang suy nghĩ độ tin cậy trong lời nói. Không sai, nếu Cuồng nhi ở trên tay hắn, mà hắn muốn quân quyền trong tay mình, như vậy hắn trực tiếp mở miệng nói là được, không cần thiết kéo dài chờ mình cứu Cuồng nhi ra!

Thu tay lại, nét tàn nhẫn trên khuôn mặt vẫn không thu lại, lạnh lùng nhìn hắn: "Như vậy, ngươi lấy gan từ đâu để bổn vương ở chỗ này ngồi chờ ngươi?"

https://thuviensach.vn

Lời nói cực kỳ khó nghe, làm tổn hại nghiêm trọng đến tôn nghiêm hoàng đế, nhưng Dạ Tử Lân biết hắn là bởi vì không thấy nhi tử, lo lắng rất nhiều nên không cố kị mặt mũi của mình mà nói ra lời này, cho nên tuy là nghẹn đến sắc mặt cực kỳ khó coi, cũng không chân chính để câu này vào trong lòng.

"Trẫm cũng không biết biểu huynh đến!" Những lời này không giả, hắn thật không biết.

Đôi mắt tà mị như hoa đào quét một vòng người ói máu tươi đang nằm dưới đất, môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở, trong giọng nói mang theo hơi lạnh thấu xương: "Là ngươi để tiểu thái giám này truyền lời, nói hoàng thượng muốn bổn vương chờ hắn hạ triều phải không?"

Tổng quản thái giám cố gắng chống thân thể quỳ xuống: "Nhiếp chính vương điện hạ, tiểu nhân biết sai! Chuyện này là do nô tài tự mình chủ trương làm, không liên quan đến hoàng thượng!"

Dạ Tử Lân cau mày nhìn hắn, Tổng quản thái giám này tự phụ vì đã đổi qua một đời hoàng đế nhưng vẫn không bị thay đổi. Tuy trong ngày thường, hành động có chút thất nghi, nhưng rốt cuộc vẫn không làm chuyện gì quá đáng, cho nên hắn luôn mắt nhắm mắt mở, ai có thể nghĩ hắn lại có lá gan lớn như vậy!

"Giả truyền thánh chỉ phải bị tội gì?" Lạnh lùng nhìn mấy người đang run rẩy này.

Giả truyền thánh chỉ, đó là tội lớn phải tru di diệt tộc! Tuy thái giám này không có con cháu, nhưng thân quyến lại nhiều. Nghe xong lời này, càng thêm toát mồ hôi lạnh, cắn răng, ánh lạnh chợt lóe. . . . . .

Một cây đao liền đâm về phía Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tay áo bào màu trắng vung lên, một chưởng phong bén nhọn nâng thân thể thái giám lên, hung hăng nện vào trên cây cột, phun ra một ngụm máu tươi, rồi sau đó té xuống đất hít vào một hơi. . . . . .

Liên Vụ đi qua nhìn một chút, vươn tay tìm tòi, một chút hơi thở cũng không có! Đầu mối duy nhất hiện tại cũng đứt!

"Vương gia, làm thế nào?" Liên Vụ nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, hỏi ý của hắn.

Sau khi Dạ Tử Lân nhíu nhíu lông mày, rất nghiêm túc mở miệng: "Biểu huynh, chuyện này trẫm thật sự không biết! Tuy nói trẫm là hoàng đế một nước, thân phận và quyền lực trong tay biểu huynh đúng là một loại uy hiếp đối với trẫm, nhưng trẫm cũng không phải là người lòng lang dạ sói. Ban đầu đại hoàng huynh đuổi giết trẫm, nếu không phải biểu huynh hết sức cứu giúp, sợ rằng trẫm ðã bị độc chết. Biểu huynh cứu trẫm, lại đẩy trẫm lên vương vị, tuy nói quân quyền ở trên tay biểu huynh, nhưng bất luận quyết định gì của trẫm, biểu huynh cũng chưa từng can thiệp, cho nên trẫm càng không có lý do gì để lấy oán trả ơn, bắt đi điệt tử!"

Tuy nói mình mới vừa thiếu chút nữa mất mạng, nhưng hắn vẫn có trật tự, rất thẳng thắn nói ra suy nghĩ trong nội tâm của mình. Mặc dù Dạ Tử Lân hắn không phải là người tốt gì, nhưng cũng không phải cầm thú. Làm sao có thể làm ra chuyện như vậy!

Đặc biệt là hắn có lòng tin, nếu hắn tìm biểu huynh mở miệng nói muốn quân quyền, biểu huynh chắc chắn sẽ không do dự một chút, liền cho hắn quân quyền, bởi vì từ lâu trước kia biểu huynh đã nói quyền lực chính là phiền toái, hắn nắm quyền lực trong tay, cũng chỉ vì tự vệ.

Nam tử tuyệt mỹ nhìn chằm chằm ánh mắt của Dạ Tử Lân, lại thấy bên trong tràn đầy chân thành, có chút áy náy mở miệng: "Là Bổn vương hiểu lầm ngươi!"

https://thuviensach.vn

Nói xong thở dài một hơi, có chút chán nản ngồi ở trên ghế.

Không phải Dạ Tử Lân, mà tìm cả hoàng thành vẫn không tìm được người. Hơn nữa nếu bọn Đình Vân có đầu mối, hiện tại cũng nên tới đây bẩm báo rồi, nhưng bây giờ người tới bẩm báo cũng không có.

Tuy nói thái giám này là đầu mối duy nhất của chuyện này, nhưng nếu hắn thật có bản lãnh, hiện tại tuyệt đối tội gì lấy mạng tới ám sát hắn.

Từng khả năng dần bị phủ định, vậy Cuồng nhi rốt cuộc ở nơi nào?

Tay nắm chặt thành quyền nổi rõ khớp xương, trên tay nổi gân xanh. Cuồng nhi, là phụ thân không bảo vệ tốt cho con!

"Biểu huynh, ðến tột cùng là đã có chuyện gì xảy ra?" Dạ Tử Lân nhíu lông mày mở miệng hỏi thăm.

Liên Vụ thấy tình huống này, cũng biết không phải Dạ Tử Lân ra tay, vì vậy nói chuyện đã xảy ra nói lại với hắn một lần.

"Ở Dạ Mị đế quốc, người có khả năng làm như vậy không nhiều lắm! Mà người có lý do làm như vậy. . . . . ." Dạ Tử Lân nheíu lông mày suy tư, mặc dù đại hoàng huynh được biểu huynh thả ra, nhưng bị giam lỏng ở trong vương phủ, phe cánh của hắn cũng bị biểu huynh cắt giảm không còn gì, cho nên chắc không phải hắn ta làm.

Nhưng những người khác, hình như cũng không có động cơ để làm.

. . . . . .

Hoàng cung. Trường Sinh Điện.

"Ngươi nói là sự thật?" Một giọng nói làm người ta không phân biệt được nam nữ vang lên.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mị nhìn người áo đen đưa lưng về phía nàng, thật nhanh gật đầu: "Là thật! Hiên Viên Vô Thương trúng độc, là ‘ Tử Dạ ’, nếu ngươi muốn đối phó hắn, có thể xuống tay từ chỗ này!"

Đây cũng là tin tức tốt, võ công của Hiên Viên Vô Thương trong thiên hạ cơ hồ không có địch thủ, nếu dùng sức mạnh, hắn thật đúng là không có bao nhiêu phần thắng, nhưng biết tin tức này, không thể nghi ngờ là làm ít công to! Nhưng là. . . . . .

"Trưởng công chúa thật làm tại hạ mở mang kiến thức! Ngay cả con trai của mình cũng có thể không chút do dự bán đứng, thật khiến tại hạ có chút không dám tin!"

"Con trai của mình? Bổn cung không có con trai như vậy, hắn không xứng!" Hiên Viên Vô Thương không xứng, hắn là một nghiệt chủng! Hắn làm sao xứng làm con trai của bà!

Người áo đen kia nghe vậy, quay đầu, nhìn bộ dáng kích động của bà ta một chút, đáy mắt không biến sắc xẹt qua một tia chán ghét, rồi sau đó hạ thấp giọng mở miệng lần nữa: "Đa tạ trưởng công chúa nói cho tại hạ nhược điểm của Hiên Viên Vô Thương, tại hạ cũng nhất định sẽ tuân thủ ước hẹn, sau khi diệt trừ hắn ta, sẽ toàn lực giúp đại vương tử của quý quốc ngồi lên ngôi vị hoàng đế!"

"Vậy thì đợi tin tức tốt từ ngài rồi!" Trên gương mặt xinh đẹp của Dạ Tử Mị tràn đầy mong đợi và kích động, bất luận là giết chết Hiên Viên Vô Thương - tên nghiệt chủng kia, để cho Kỳ nhi ngồi lên vương vị là mơ ước trọn đời của bà, sao bà có thể không kích động đây!

Một hồi lâu sau. . . . . .

Dạ Tử Mị nhìn đứa trẻ trong tay người áo đen kia, không nhịn được mở miệng nói: "Có thể đem đứa bé kia cho bổn cung xem một chút không?"

https://thuviensach.vn

Người áo đen che mặt kia cười lạnh một tiếng: "Thế nào? Trưởng công chúa đau lòng cháu mình sao?"

"Nực cười! Bổn cung làm sao sẽ đau lòng nó, chỉ là muốn xem một chút đứa bé của tên nghiệt chủng - Hiên Viên Vô Thương, sẽ trông như thế nào thôi!" Nếu lớn lên rất giống bà, thậm chí khóe mắt cũng có nốt ruồi giọt lệ, nói không chừng bà sẽ nhịn được mà bóp chết nó!

Người áo đen kia không chút do dự ném đứa bé về phía bà ta, không có nửa điểm thương tiếc. Dạ Tử Mị khó khăn lắm mới tiếp được, nhíu lông mày nhìn hắn một cái: "Nếu ném chết đứa bé này thì lấy cái gì uy hiếp Hiên Viên Vô Thương?"

"Không phải còn chưa có ngã chết sao?" Âm thanh chẳng hề để ý vang lên.

Dạ Tử Mị nhất thời nổi đóa!

Nhìn đứa trẻ trong ngực một chút, dáng dấp lại có thể không giống bản thân chút nào, khóe mắt cũng không có nốt ruồi giọt lệ chướng mắt kia, chắc là diện mạo từ mẫu nhiều hơn một chút.

Tiểu Sở cuồng nhìn lên mỹ nhân trước mặt, lại không giống bộ dáng háo sắc trước kia, mà là bộ dáng chán ghét nhìn bà ta, khắp khuôn mặt đáng yêu đầy vẻ khinh thường, giống như đang nhìn vật bẩn gì đó!

Dạ Tử Mị ngẩn ra, đứa nhỏ này ngược lại thông minh giống như phụ thân nó! Năm đó sau khi sinh hạ Hiên Viên Vô Thương, lúc đầy tháng, bà liền trở về Dạ Mị đế quốc, khi đó Hiên Viên Vô Thương cũng thông minh như vậy, giống như là đã hiểu chuyện, luôn cười khanh khách về phía bà.

Thế nhưng vẻ mặt đứa bé này lại ghét bỏ nhìn bà. . . . . .

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ không tự chủ được bay xa, nhớ lại năm đó, vẫn không nhịn được hồng vành mắt, không nói được trong lòng là cảm thụ gì, nói không rõ là oán, là hận, hay thuần túy chỉ là hoài niệm. . . . . .

"Thế nào? Trưởng công chúa nổi lên lòng thương sao?" Người áo đen kia thấy hốc mắt bà ửng đỏ, lên tiếng giễu cợt, trong giọng nói đều là ý khinh thường.

"Làm sao có thể!" Dạ Tử Mị thu lại suy nghĩ, hốc mắt ửng đỏ trong nháy mắt khôi phục bình thường, nhìn ánh mắt không tốt của đứa bé trong ngực, càng cảm thấy cả người không được tự nhiên, ném đứa bé cho hắn, "Cho ngươi! Nhìn liền ghét!"

Cùng là ném, nhưng cú ném này không có đem sống chết của Hiên Viên Sở Cuồng để ở trong lòng.

Người áo đen kia cũng nhanh chóng chợt lóe, ôm được tiểu Sở cuồng, ánh mắt âm lãnh nhìn Dạ Tử Mị một chút, hắn ném đứa bé trực tiếp cho bà, là nắm giữ tốt sức lực, biết bà ta tiếp được nổi. Thế nhưng nữ nhân cũng trực tiếp vứt cho hắn, hoàn toàn không chú ý sự sống còn của đứa bé này, thật làm hắn có chút hoài nghi, trên đời thật có tổ mẫu độc ác như vậy sao? Thật là mở mang kiến thức mà!

"Ngươi vẫn nên cẩn thận một chút, nếu phá hư kế hoạch của bổn tôn, dù mười người như ngươi, hoặc là mười Dạ Tử Kỳ cũng không đền nổi đâu!" Tràn đầy uy hiếp nhìn bà ta một chút, rồi sau đó ôm Hiên Viên Sở Cuồng nhìn ngoài cửa sổ, trong đầu xẹt qua từng cảnh tượng, suy nghĩ cũng bay đến rất xa. . . . . .

Dạ Tử Mị nghe xong lời của hắn, toàn thân run lên, tuy bất mãn lời của hắn nói, nhưng lại có chút sợ hơi thở âm lãnh trên người hắn, không dám mở miệng phản bác. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng đó của hắn, chợt cũng có chút tò mò: "Các hạ có thể nói cho Bổn cung, mục đích của ngươi là gì không?"

Hắn cam kết sau khi diệt trừ Hiên Viên Vô Thương, sẽ giúp Kỳ nhi của bà lấy được ngôi vị hoàng đế Dạ Mị đế quốc. Nói cách khác mục đích của hắn không phải là vì quyền thế, vậy hắn là vì cái gì? Có thù riêng gì với Hiên Viên Vô Thương?

"Bổn tôn muốn, chỉ là mạng của Hiên Viên Vô Thương! Muốn một nhà của hắn sống không bằng chết!" Trong cặp mắt âm lãnh kia tràn đầy lạnh lẽo và thù hận đến xương tủy.

Nói xong sức lực bàn tay cũng nặng một chút, trực tiếp khiến trên thân thể nho nhỏ tiểu Sở cuồng xuất hiện vết bầm tím!

Nhưng kỳ lạ chính là luôn luôn thích khóc như Hiên Viên Sở Cuồng, bị bấm thành ra như vậy, lại chỉ hung hăng trừng mắt nhìn hắn, không có nửa điểm dấu hiệu muốn khóc!

Lại khiến người áo đen kia có chút hứng thú, nhìn đứa bé trong ngực một chút, một bàn tay đưa về phía nó, coi như lấy cặp mắt như trân châu của đứa trẻ này xuống, cũng không quá đáng chứ? Ngày đó không phải Hiên Viên Vô Thương cũng không đau không ngứa nói, nếu người vương phi kia của hắn thích, có thể lấy xuống con ngươi của Thiên Mộ Tuyết cho nàng chơi đùa sao?

Ai ngờ bàn tay đưa đến một nửa, tiểu Sở cuồng chợt cười khúc khích về phía hắn, cặp mắt như lưu ly không nhát một cái nhìn hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài cực kỳ đáng yêu.

Làm cho hắn ngẩn ra, thậm chí có chút không xuống tay được! Trong lòng có chút do dự, thậm chí cảm thấy có chút ít đau khổ, rốt cuộc xuống hay không xuống tay đây?

https://thuviensach.vn

Nhưng vào lúc này, bên ngoài vang lên một trận náo động, phá tan phiền muộn của người áo đen kia, có chút cảm giác thở phào nhẹ nhõm. Thôi, đứa bé là vô tội!

Nhìn Dạ Tử Mị một chút: "Chuyện này tự có bổn tôn xử lý, ngươi coi như không có chuyện này, làm thật tốt chức công chúa của ngươi đi!"

Hắn tới nơi này, cũng chỉ vì tránh lùng bắt khắp thành, đã hơn nửa ngày, chắc hẳn rất nhiều nơi, người của Hiên Viên Vô Thương cũng đã đi tìm, nơi đã tìm dĩ nhiên chính là nơi đã an toàn.

Hơn nữa, Hiên Viên Vô Thương không phải ngu ngốc, tính toán thời gian, cũng nên theo kế hoạch của hắn từng bước đến đây rồi!

Dạ Tử Mị gật đầu một cái, người áo đen kia liền biến mất quỷ mị ở trong Trường Sinh Điện.

"Người ồn ào ở bên ngoài là người phương nào?" Dạ Tử Mị chỉnh sửa một chút suy và trạng thái, liền ung dung rộng lượng ngồi trên ghế, mở miệng hỏi thăm.

"Trưởng công chúa, là Tứ Công Chúa cầu kiến! Nô tỳ đã nói trưởng công chúa hôm nay ai cũng không gặp, nhưng Tứ Công Chúa nói nhất định muốn gặp đến trưởng công chúa, cho nên liền. . . . . ." Cung nữ này đứng trước mặt của bà bẩm báo

Mặc dù trưởng công chúa bị giam cầm, hơn nữa hình như không được Nhiếp Chính vương Điện hạ chào đón, nhưng dù sao cũng là mẫu thân của Nhiếp Chính vương, cũng không ai biết thái độ ôn hòa này Nhiếp Chính vương là gì, cho nên bọn họ cũng không dám tùy tiện đắc tội Dạ Tử Mị, tất cả đều là coi bà như chủ tử mà hầu hạ.

"Hả?" Dạ Tử Mộng tìm bà có chuyện gì? Không phải vẫn đối với bà - một nữ nhân hầu hai phu, còn bỏ rơi phu quân, nhi tử trở về nước rất khinh

https://thuviensach.vn

thường sao? Hôm nay ngược lại tới cửa tới bái phỏng? "Để cho nàng ta vào đi!"

"Dạ!" Cung nữ này đáp một tiếng, liền đi ra ngoài truyền lời.

Không lâu lắm, Dạ Tử Mộng liền xuất hiện ở trong phòng, nhìn Dạ Tử Mị một chút, rất đoan trang hành lễ một cái: "Mộng nhi bái kiến cô cô!"

Dạ Tử Mị hừ lạnh một tiếng: "Tứ Công Chúa đứng lên đi, nữ nhân 'tàn hoa bại liễu', 'thủy tính dương hoa' giống như bổn cung vậy, chịu không nổi đại lễ như thế của công chúa đâu!"

Sắc mặt Dạ Tử Mộng lập tức cứng đờ, "Tàn Hoa Bại Liễu" , "Thủy tính dương hoa" , đúng là lời nói năm đó nàng chê cười Dạ Tử Mị, không ngờ đã cách nhiều năm, bà ta vẫn nhớ!

Cười lớn một tiếng: "Những lời đó đều là do Mộng nhi năm đó trẻ tuổi, không hiểu chuyện nói nhảm, cô cô đại nhân đại lượng, cũng đừng nên so đo với Mộng nhi làm gì!"

Dạ Tử Mị liếc mắt nhìn cặp mắt tràn ngập tính toán của nàng ta, hắn là cùng đức hạnh với phụ hoàng của nàng, vương huynh của mình! Năm đó nếu không phải bà nhìn thấu tâm tư Vương huynh, đem Hác nhi và Dạ Tử Kỳ chân chính tráo đổi, chắc hẳn nhi tử của bà và tướng quân đã chết! Cho nên nhìn Dạ Tử Mộng, bà không hề có chút thiện cảm!

Bà nhìn Dạ Tử Mộng dường như cung kính này, trong lòng trừ chút trào phúng và vui sướng khi người gặp họa thì không còn gì khác. Thật ra thì bà thật tò mò vương huynh tốt của bà ở trong địa phủ, lúc biết hắn năm đó vì an bình quốc gia, ném chết nhi tử của mình là vẻ mặt gì! Mà lúc biết rằng người mình bồi dưỡng để kế thừa hoàng vị là nhi tử của người khác, sẽ có vẻ mặt gì.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, Tứ Công Chúa kim chi ngọc diệp, vẫn nhanh một chút đứng lên đi, có chuyện gì mà tìm đến Bổn cung, nói thẳng là được, cần làm gì làm bộ làm tịch!" Nâng chung trà lên chạm khẽ, nửa điểm mặt mũi cũng không lưu lại cho nàng ta.

Chú thích:

(1) Thủy tính dương hoa: tính tình lẳng lơ

Sắc mặt Dạ Tử Mộng lập tức cứng đờ, trong lòng giận dữ không dứt, không biến sắc cắn răng, cười lớn mở miệng: "Cô cô đừng nói như vậy, Mộng nhi tới đây, không thể là thăm cô cô sao?"

Nói xong đứng lên, vẻ mặt kính cẩn đứng trước mặt Dạ Tử Mị. Hừ, một nữ nhân thủy tính dương hoa thôi, nếu không phải vì gả cho biểu huynh, Dạ Tử Mộng nàng mới không ở chỗ này chịu những uất ức này đâu! Đợi nàng thành công nhập phủ Nhiếp Chính vương, Dạ Tử Mị thì như thế nào, còn không phải phải xem sắc mặt của nàng mà làm việc sao!

"Thăm Bổn cung? Được rồi, coi như ngươi tới thăm Bổn cung đi!" Dạ Tử Mị cười như không cười nhìn nàng ta, mặc dù không biết mục đích nàng ta tới đây là gì, nhưng đáy mắt nàng ta đầy vẻ khinh thường đối với mình, vẫn có thể thấy rõ ràng!

Nghe bà ta nói một câu như thế, sắc mặt Dạ Tử Mộng hơi hòa hoãn đi một ít: "Nói Mộng nhi nhiều năm như vậy, cũng không có một lần đến thăm cô cô, Mộng nhi thật là bất hiếu, cô cô cũng đừng nên oán trách Mộng nhi"

Dạ Tử Mị sau khi nghe xong, cười giả dối một tiếng: "Bổn cung làm sao sẽ oán trách công chúa, hôm nay Bổn cung sa sút đến vậy, hiếm khi được công chúa còn hăng hái đến thăm Bổn cung, Bổn cung cảm kích còn không kịp, sao có thể oán trách đây!"

https://thuviensach.vn

"Cô cô không trách là tốt rồi! Trường Sinh Điện này cũng thật vắng vẻ, không biết biểu huynh có từng tới thăm cô cô không?" Chưa nói mấy câu liền không nhịn được tiết lộ mục đích của mình ra ngoài.

Sắc mặt Dạ Tử Mị lạnh lẽo, bà dĩ nhiên biết biểu huynh Dạ Tử Mộng nói là ai, là người mà bà không nguyện ý nói tới nhất! Nhìn vẻ mặt hàm xuân của nàng ta, cũng biết gương mặt đó của Hiên Viên Vô Thương lại rước lấy phiền phức rồi.

Trên gương mặt xinh đẹp xuất hiện vẻ vui sướng khi người gặp họa, thành thật nói: "Biểu huynh của ngươi một ngày kiếm bạc tỷ, làm gì có thời gian đến thăm ta."

Lời này vừa rơi xuống, chỉ thấy đôi mày thanh tú của Dạ Tử Mộng nhướng lên, trên gương mặt ương ngạnh xuất hiện chút không kiên nhẫn, thì ra biểu huynh chưa từng tới nơi này, vậy mình chạy tới nơi này làm cái gì? Lấy lòng một bà bà không ai yêu thích? Đây không phải là lãng phí thời gian sao?

Dạ Tử Mộng có chút không kiên nhẫn mở miệng: "Nếu như vậy , Mộng nhi nên đi về trước rồi, cô cô chú ý thân thể!" Nói xong xoay người chuẩn bị rời đi.

Ai ngờ từ sau lưng truyền đến giọng nói của Dạ Tử Mị: "Mặc dù Thương Nhi có nhi tử, nhưng lại chưa lập chính phi, ngươi biết nguyên nhân không?"

Lời này khiến bước chân Dạ Tử Mộng dừng lại. Đúng vậy, biểu huynh không phải vẫn luôn không có lập gia đình sao? Cái "Vương phi" đó cũng chỉ là gọi như vậy thôi, bọn họ cũng không có chân chính bái thiên địa!

"Cô cô biết nguyên nhân?" Dạ Tử Mộng lập tức quay đầu, bô dáng vui vẻ mà không có lời nào có thể diễn tả được.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mị nhìn Dạ Tử Mộng đã mắc câu, đáy lòng cười lạnh một tiếng: "Con trai của bổn cung, sao Bổn cung không biết! Chỉ cần Bổn cung một ngày không đồng ý, Thương Nhi cũng sẽ không cưới bất kỳ cô gái nào làm phi!"

Nói như vậy, cô cô này vẫn có giá trị lợi dụng sao? Trên mặt Dạ Tử Mộng lập tức chất đầy nụ cười: "Cô cô, nước phù sa không chảy ruộng người ngoài, biểu huynh kinh thái tuyệt diễm, ta lại là cháu của cô cô, không bằng. . . . . ."

Không che giấu mục đích của mình chút nào, bởi vì nàng đã nhìn ra, Dạ Tử Mị cũng không thích nàng, cho nên không bằng trực tiếp nói rõ, có yêu cầu, điều kiện gì cứ nói thẳng, có lẽ sẽ đạt được hiệu quả bất ngờ.

"Muốn làm con dâu bổn cung? Có thể! Nhưng ngươi phải giao mạng cho Bổn cung, bất luận Bổn cung bắt ngươi làm chuyện gì, ngươi đều không thể cự tuyệt!" Dạ Tử Mị cười đến xinh đẹp, tuy dung nhan hơi già nhưng vẫn câu hồn đoạt phách như vậy.

Khiến Dạ Tử Mộng không nhịn được thầm than trong lòng, khó trách biểu huynh có thể anh tuấn như vậy, cô cô này của nàng quả nhiên là tuyệt sắc thế gian ít có! Nghe điều kiện của bà ta, Dạ Tử Mộng hơi suy nghĩ một chút liền đồng ý, chỉ cần có thể gả cho biểu huynh, nàng không tiếc bất cứ giá nào, mà lão nữ nhân trước mặt này, lợi dụng xong một cước đạp đi cũng không sao! Muốn cả đời Dạ Tử Mộng nàng đều nghe bà ta, nằm mơ sao!

"Nếu có thể gả cho biểu huynh, cô cô chính là bà bà của Mộng nhi, Mộng nhi tự nhiên sẽ nghe lời cô cô nói!"

Hai nữ nhân nhìn nhau cười một tiếng, hiệp nghị không tiếng động đạt thành.

Dạ Tử Mộng lạnh lùng mà cười cười, nhìn con cờ mình lợi dụng. Nhưng cuộc giao dịch này, không biết là ai đang bị ai lợi dụng. . . . . .

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Vương gia, có phải là. . . . . ." Mặc dù nói trưởng công chúa hiện tại không có năng lực động đến tiểu công tử, nhưng hình như có "Thâm thù đại hận" với vương gia, hận không được để vương gia đi tìm chết, cũng chỉ có một mình trưởng công chúa!

"Đi Trường Sinh Điện!" Mặc dù cảm thấy nữ nhân kia đã không còn bản lãnh lớn như vậy, nhưng chỉ cần còn có một chút đầu mối và khả năng, hắn đều sẽ không bỏ qua!

"Biểu huynh, trẫm cùng đi với huynh!" Dạ Tử Lân lập tức đuổi theo bước chân hai người bọn họ, chuyện năm đó của cô cô, hắn vẫn biết một chút, đáng tiếc một biểu huynh khác của mình cứ như vậy bị phụ hoàng ném chết.

Cô cô oán hận hắn cũng không phải là không thể lý giải, nhưng hắn nghĩ không ra chính là bất luận như thế nào, biểu huynh đều là con trai ruột của bà, vì sao cô cô luôn không muốn gặp huynh ấy! Ngược lại giống như rất ưa thích đại hoàng huynh, ban đầu cũng là liều mạng muốn lập đại hoàng huynh làm vua kia mà. Nếu không phải nhìn mặt mũi của biểu huynh, sau khi hắn lên ngôi tất nhiên sẽ không bỏ qua cho bà ta!

Một nam tử toàn thân áo trắng, mặt đầy sát khí đi trên hành lang hoàng cung, khí lạnh tỏa ra trên người cực kỳ nồng đậm, khiến cung nhân giữ cửa đứng xa xa nhìn, cả người cũng không nhịn được mà phát run, co rúm thân thể lại, cúi đầu hành lễ, rồi sau đó đứng ở một bên, dù ngẩng đầu nhìn một chút cũng không dám!

Đến cửa Trường Sinh Điện, bọn cung nữ, thái giám ở cửa quỳ xuống hành lễ: "Tụi nô tỳ bái kiến Nhiếp Chính vương Điện hạ!"

Những cung nữ kia trong ngày thường nhìn thấy vị Nhiếp Chính vương phong hoa tuyệt đại này, luôn không nhịn được mặt hồng tim đập một phen.

https://thuviensach.vn

Hôm nay nhìn hắn khắp người đều là sát khí, bị dọa đến thân thể cũng không vững vàng, run như lá thu rụng bay theo gió.

Nhìn lại một chút hoàng đế đi theo sau lưng Hiên Viên Vô Thương, cũng cao giọng hành lễ: "Nô tỳ tham kiến hoàng thượng!"

Dạ Tử Lân khoát tay áo, liền không nhìn các nàng nữa.

Trong điện Dạ Tử Mị nghe vậy, hướng về phía Dạ Tử Mộng tự hào cười một tiếng: "Như thế nào? Cô cô không có lừa ngươi chứ? Thương Nhi mặc dù không thường đến thăm cô cô, nhưng trong tim của hắn vẫn có người mẫu thân này! Không phải hiện tại liền đến rồi sao!"

Mặc dù bà đoán được Hiên Viên Vô Thương vì sao mà đến, nhưng lấy ra lừa Dạ Tử Mộng ngu ngốc này, cũng được mà!

Dạ Tử Mộng vừa nghe, vẻ mặt đầy vui mừng, không ngờ không lâu lắm liền lại có thể nhìn thấy biểu huynh rồi! Nàng tới nơi này quả nhiên không sai!

"Được rồi, ngươi trước trở về đi!" Nếu Hiên Viên Vô Thương đi vào, lời nói dối vừa rồi của mình không phải sẽ bị vạch trần sao?

Dạ Tử Mộng cứng đờ, có chút không dám tin nhìn bà ta: "Cô cô, biểu huynh tới, Mộng nhi vì sao phải trở về?"

"Nói ngươi đần ngươi chính là đần! Bộ dáng ngươi cứ nhào vào như vậy, nam nhân có thể thích ngươi mới lạ! Có lúc chính là cần vờ tha để bắt thật!" Dạ Tử Mị dường như nhiệt tâm hướng dẫn.

Lúc này ba người Hiên Viên Vô Thương đã vững vàng đi vào, Dạ Tử Mộng hơi suy nghĩ một chút, gật đầu một cái, tràn đầy quyến luyến nhìn gương mặt tuyệt mỹ của Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó hướng về phía

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Lân mở miệng: "Hoàng huynh! Cô! Biểu huynh! Mộng nhi đi về trước!"

Nói lời này xong, không có ai trả lời nàng, tuy là cảm thấy mặt mũi có chút không nhịn được, nhưng nàng vẫn cười lớn một tiếng, tự bào chữa nói: "Mọi người có chuyện gấp, Mộng nhi không quấy rầy nữa!"

Nói xong cũng vững vàng đi ra ngoài.

Dạ Tử Mị không để ý tới, là bởi vì có chuyện quan trọng hơn. Hiên Viên Vô Thương không để ý tới, là cảm thấy không cần thiết, mà Dạ Tử Lân vốn đã cực kỳ không thích nàng. Nữ nhân này tâm cơ thâm trầm, lường gạt Y nhi - nha đầu ngốc đó, sau đó ở hoàng cung làm mưa làm gió. Y nhi đần, hắn cũng không đần!

Cung nhân nhìn cảnh tượng giương cung bạt kiếm này, vội vàng lui ra ngoài, đóng cửa lại.

Dạ Tử Mị cười lạnh một tiếng: "Con trai ngoan của ta, tới nơi này của mẫu thân làm gì?"

"Câm mồm! Bổn vương với ngươi không có quan hệ!" Lớn tiếng mở miệng, tràn đầy lệ khí, đối mặt nữ nhân này, hắn vẫn khó có thể che giấu cảm xúc của mình.

"Tốt! Không có quan hệ, không biết Nhiếp Chính vương Điện hạ đại giá quang lâm, không biết có chuyện gì?" Dạ Tử Mị cũng không giận, trên gương mặt đó đều là nụ cười chẳng hề để ý, Hiên Viên Vô Thương, ngươi ngoài mặt không biến sắc, thật ra thì trong lòng sợ muốn chết rồi đúng không?

"Bổn vương vì chuyện gì, chẳng lẽ ngươi không biết?" Lạnh lùng nhìn bà ta, trực giác nói cho hắn biết, chuyện này nhất định không thoát được

https://thuviensach.vn

quan hệ với nữ nhân này. Bởi vì hắn không bỏ lỡ ánh mắt đầu tiên khi nữ nhân này nhìn thấy hắn, đáy mắt xuất hiện vẻ hả hê.

"Nhiếp Chính vương mang trong lòng thiên hạ, nghĩ chuyện tự nhiên cũng so với chúng ta - những tục nhân này nhiều hơn một chút. Bổn cung làm sao có thể biết tâm tư của Nhiếp Chính vương Điện hạ!" Dạ Tử Mị không biến sắc đánh Mê Tung Quyền.

Trên thực tế bà cũng không thể biểu lộ cái gì, bởi vì người thần bí kia đã cảnh cáo bà, phải coi chuyện này như không tồn tại. Nếu không, làm hư kế hoạch, đối với người nào cũng không có chỗ tốt!

Hiên Viên Vô Thương nhìn bà vẫn còn không chút để ý nói lời nói có nói hay không đều được, cắn răng mở miệng, trong giọng nói tràn đầy không kiên nhẫn: "Dạ Tử Mị, ngươi tốt nhất không nên ép Bổn vương động thủ!"

"Lời nói này ngược lại kỳ lạ, sao thành bổn cung ép buộc ngươi rồi hả? Nhiếp Chính vương Điện hạ của chúng ta cao quý và không thể xâm phạm, Bổn cung há có thể bức bách! Nếu truyền ra ngoài, thực sự để cho người cười đến rụng răng! Nhiếp Chính vương Điện hạ muốn động thủ liền động thủ đi, cần gì tìm những lý do này. Bổn cung an vị ở chỗ này, mặc cho Nhiếp Chính vương đánh chửi! Thuận tiện để khắp thiên hạ đều biết, Nhiếp Chính vương cao quý của bọn họ đối đãi với mẫu thân hắn như thế nào!" Trong đôi mắt tà mị đào hoa của Dạ Tử Mị tràn đầy khinh thường, mặt giễu cợt nói xong, liền quay đầu đi chỗ khác, giống như nhìn hắn cũng cảm thấy dơ bẩn mắt của mình.

Dạ Tử Lân nhíu nhíu lông mày anh tuấn: "Cô, bất luận như thế nào, Sở Cuồng cũng là Tôn nhi của người. Nếu người biết cái gì, liền nói cho biểu huynh đi!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam ôm Hiên Viên Lạc Thần khóc rống không ngừng, cảm giác lo lắng trong lòng càng rõ ràng! Giống như sẽ có thứ gì phải trôi qua sinh mệnh của mình, loại cảm giác này làm cho nàng cảm thấy vô cùng không thoải mái.

Nhìn Tiểu Nguyệt một chút: "Tiểu Nguyệt, ngươi ôm Thần nhi, ta đi ra ngoài một lát!"

"Tiểu thư, sẽ không phải muốn đi hoàng cung chứ?" Nếu như tiểu thư muốn đi hoàng cung, nàng nhất định phải ngăn lại.

Vũ Văn Tiểu Tam dừng một chút, vẻ mặt hoảng hốt ngắn ngủi trong chốc lát. Đúng vậy, nàng nên đi hoàng cung, nhưng không biết vì sao trong lòng nàng lại truyền ra một phương hướng khác. . . . . .

"Không phải!" Nói xong cũng không đợi Tiểu Nguyệt mở miệng hỏi lần nữa, liền chạy thật nhanh ra khỏi phòng. Mấy đạo bóng đen chợt lóe, mười ám vệ đuổi theo bảo vệ.

Tiểu Nguyệt lo lắng đuổi theo, nhìn cửa một chút. Hình như phương hướng tiểu thư chạy không phải hoàng cung, lúc này mới hơi yên tâm. Đình Vân và Liên Hoa đi tìm tiểu công tử rồi, cũng không thể tự mình đi bảo vệ tiểu thư!

Tiểu Nguyệt phiền muộn dậm chân, không biết nên làm thế nào cho phải!

Mà ngay lúc sau khi Vũ Văn Tiểu Tam ra cửa, tiểu Lạc thần khóc càng lớn tiếng hơn. . . . . .

Tiểu Nguyệt vội vàng dụ dỗ nó: "Tiểu thế tử ngoan! Không khóc! Không khóc!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tôn nhi? Bổn cung phúc bạc, không có Tôn nhi! Nếu không phải người phụ thân tốt kia của ngươi ném chết con ta, chắc hẳn hiện tại cũng nên có Tôn nhi rồi!" Dạ Tử Mị lạnh lùng nhìn chằm chằm Dạ Tử Lân.

Lời này làm Dạ Tử Lân có chút áy náy cúi đầu: "Cô cô, chuyện năm đó đừng nhắc lại nữa, phụ hoàng đã băng hà rồi. Người đã chết, dù lỗi lớn hơn nữa cũng đã vùi vào hoàng thổ rồi, cô cô vẫn nên nghĩ thông suốt đi!"

"Dạ Tử Mị, ngươi tốt nhất lập tức nói Cuồng nhi ở đâu cho Bổn vương!" Hiên Viên Vô Thương lười phải nghe bọn hắn nói nhảm nữa, lạnh lùng nhìn nữ nhân trước kia được hắn xưng là mẫu thân, trong lòng tràn đầy thất vọng. Bất luận như thế nào, chuyện năm đó đều không phải là hắn có thể quyết định, dù bà ta oán hận thế nào cũng không nên oán hận đến trên đầu hắn chứ! Nhưng cố tình nữ nhân này oán hận hắn cũng không sao, ngay cả người bên cạnh hắn cũng không bỏ qua cho.

"Cuồng nhi gì?" Dạ Tử Mị ngước đầu nhìn hắn, giả bộ ngu.

"Ngươi!" Thân hình lóe lên, một tay hung hăng bóp cổ bà ta. Lần này, rõ ràng đã động sát cơ, sức lực cực lớn "Bổn vương hỏi ngươi một lần nữa, Cuồng nhi ở đâu!"

Liên Vụ ngay lập tức tiến lên kéo Vương Gia nhà mình ra. Bất luận như thế nào, giết mẹ là tội lớn, cũng không thể để Vương Gia gánh được! Cho dù muốn giết, cũng không thể do Vương Gia tự thân động thủ!

"Vương Gia, ngài trước yên tĩnh một chút, có lẽ trưởng công chúa thật không biết!"

Nghe Liên Vụ nói, Hiên Viên Vô Thương ngược lại tỉnh táo lại, cười lạnh buông tay.

Dạ Tử Mị thở không ra hơi che cổ của mình, liều mạng hít thở không khí trong sạch. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lần trước hắn cũng từng bóp cổ bà, nhưng bà biết lúc hắn bóp còn có một tia lý trí. Nhưng hôm nay, là thật muốn mạng của bà! Xem ra hắn nói quan hệ mẹ con bọn họ đã không còn là thật! Hắn sẽ không bao giờ bởi vì thân phận của bà mà xuống tay lưu tình nữa!

"Bổn vương ngược lại quên, miệng của trưởng công chúa luôn là cứng như vậy. Bổn vương càng bóp, sợ rằng trưởng công chúa sẽ càng không nói. Nhưng là. . . . . Nghe nói cữu cữu năm đó ném chết huynh trưởng của bổn vương, làm phiền trưởng công chúa nói cho Bổn vương biết, là có chuyện này hay không?" Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười tàn nhẫn khát máu.

Nếu bà ta không nói, hắn liền vạch trần thân phận thật của Dạ Tử Kỳ, tráo đổi huyết thống hoàng thất, thiết kế mưu hại hoàng tự. Bất luận là công bố tin gì ra, Dạ Tử Kỳ và Dạ Tử Mị đều chỉ có một con đường chết! Từ trước tới giờ, hắn đều không phải là người thiện lương gì, nếu như nữ nhân này nhất định phải ép buộc hắn, hắn cũng sẽ không khách khí với bà ta nữa!

Dạ Tử Mị nghe xong lời này, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, gắt gao cắn chặt hàm răng, nhìn Hiên Viên Vô Thương. . . . . Hiện nay Dạ Tử Lân cũng ở đây, nếu hắn nói chuyện này ra ngoài, vậy Kỳ nhi. . . . . .

"Trưởng công chúa suy nghĩ kỹ chưa? Thật không nói?" Nhìn sắc mặt bà ta, hắn biết rõ chuyện này tuyệt đối không thoát được quan hệ với bà ta!

Đúng lúc này, một phi tiêu bắn vào. . . . . .

Tay áo bào màu trắng vung lên, phi tiêu liền rơi vào trên một bàn tay trắng nõn, một lực hút cường đại hướng về phía phi tiêu ném tới để tìm kiếm. . . . . .

Không lâu lắm, một người áo đen liền bị hắn hút vào, hung hăng nện trên mặt đất. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt người áo đen kia đầy hoảng sợ nhìn hắn, mình đã chạy trốn tới vài trăm mét ở ngoài, thế nhưng cũng bị hắn hút vào. Hiên Viên Vô Thương, võ công thật sâu không lường được!

Hàm răng khẽ cắn, một cỗ máu đen từ trong miệng phun ra, hít vào một hơi. . . . . .

Nếu bị bắt, chỉ có thể cắn nát túi chứa chất độc trong miệng để tự vận, tránh rơi vào trong tay kẻ địch. . . . . .

Lạnh lùng nhìn lướt qua thi thể trên đất, lấy tờ giấy trên phi tiêu đang cầm xuống. . . . . .

Chỉ có vẻn vẹn vài câu: Nhiếp Chính vương Điện hạ, muốn cứu Hiên Viên Sở Cuồng, trước giờ thân, tới dốc núi Phong Nhai phía tây hoàng cung, bổn tọa ở chỗ này đợi tin tốt từ ngài!

Ánh mắt tính nhẩm, giờ Mùi đã qua, thời gian cách giờ Thân đã không còn bao nhiêu, triệu tập nhân mã đã không còn kịp rồi! Đến thời gian của bọn họ cũng tính được vô cùng chính xác, xem ra không phải là nhân vật dễ ứng phó!

"Liên Vụ, bắn đạn tín hiệu! Một mình bổn vương đi dốc núi Thanh Phong trước, ngươi đi triệu tập nhân mã!" Nói xong lạnh lùng quét Dạ Tử Mị một cái, rồi giống như một trận gió bay đi. . . . . .

Liên Vụ đem đạn tín hiệu bắn lên không trung, do dự một chút, cũng đi theo. . . . . .

Bọn họ nhận được đạn tín hiệu, sẽ biết hắn và Vương Gia ở nơi nào, cho nên hắn không cần thiết chờ mọi người tập trung lại một chỗ, còn không bằng thật sớm theo sau bảo vệ Vương Gia!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Dốc núi Thanh Phong, một nam tử áo trắng tuyệt mỹ đứng ở vách đá, gió nhẹ nâng lên tóc dài đen như mực, dung nhan tuyệt mỹ dưới ánh mặt trời chói chang càng lộ vẻ kiều diễm. . . . . .

Môi mỏng như cánh hoa anh đào mím chặt, đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, vạt áo như tuyết bị gió nâng lên. . . . . .

Liên Vụ nắm chặt kiếm trong tay, đứng ở bên cạnh hắn.

Không lâu lắm, một đám người áo đen bao vây bọn họ lại.

Mí mắt Hiên Viên Vô Thương cũng chưa từng hạ xuống, giống như không để bọn họ vào trong mắt chút nào. . . . . .

Một đạo âm thanh làm cho người ta không phân rõ được là nam hay nữ vang lên: "Nhiếp Chính vương Điện hạ quả nhiên là người phụ thân tốt! Biết rõ phải chết, nhưng cũng vì nhi tử đem mạng của mình tới, thật làm tại hạ rất cảm động!"

"Hãy bớt sàm ngôn đi, Cuồng nhi đâu?" Trong đôi mắt tà mị đào hoa tràn đầy khí phách ngạo thị thiên hạ, hình như căn bản không để người này vào trong mắt.

"Nhiếp Chính vương Điện hạ không hiếu kỳ, ta là ai sao?" Giọng nói có chút đùa giỡn vang lên.

Hiên Viên Vô Thương nhìn hắn một chút, trong mắt người áo đen kia tràn đầy âm lãnh. Bộ dáng này, lại có năng lực này… Trong đầu loại bỏ bóng dáng Dạ Tử Kỳ, Phượng Phi Loan, Mộ Di Tuyết và mấy người tông tộc của Dạ Mị đế quốc, lập tức phủ định từng người, đều không phải!

"Nếu các hạ cố ý để Bổn vương biết ngươi là ai, cũng sẽ không dùng thuật biến đổi giọng nói để nói chuyện với Bổn vương! nói ra điều kiện của

https://thuviensach.vn

ngươi, nếu Bổn vương làm được, liền đáp ứng ngươi!” Lạnh lùng quét mắt, hiển nhiên đối với việc hắn là ai không có bao nhiêu hứng thú.

Người áo đen kia ngửa mặt lên trời cười to vài tiếng: “Ha ha ha… Nhiếp chính vương Điện hạ quả thật thông minh, làm được liền đáp ứng, nếu ta muốn mạng của ngươi thì sao?”

“không thể nào!” Ba chữ, xuất ngôn rõ ràng, không hề do dự.

Làm thân thể người áo đen kia chấn động, hơi sững sờ một chút, ngay sau đó giễu cợt mở miệng: “Tại hạ còn tưởng rằng Nhiếp chính vương Điện hạ quan tâm con trai của mình đến cỡ nào, không ngờ vẫn không nguyện vì nhi tử của mình mà mất đi tính mạng!”

“Sợ là Bổn vương tự vận ở đây, các hạ càng sẽ không thả Cuồng nhi đi?” Nhìn trong mắt hắn rõ ràng là hận ý, Hiên Viên Vô Thương đúng là gặp chuyện không may. Người chết ở trong tay Hiên Viên Vô Thương hắn nhiều vô số, cho nên kẻ thù của hắn cũng ở khắp thiên hạ, xảy ra chuyện như vậy cũng không có gì kỳ quái.

Lời này vừa nói ra, tròng mắt người áo đen kia hơi híp, vui vẻ cười lớn: “Tốt! Nhiếp chính vương quả thật đại tài, nhưng thật vất vả mới bắt được Quý công tử tới, cũng không thể một chút tác dụng cũng không có chứ? Nếu không Nhiếp chính vương tự phế võ công, chắc chắn phải chết. hắn đã chết, người này cũng sẽ không bỏ qua cho Cuồng nhi.

Người áo đen kia ngẩng ra, cảm giác mình có điểm ngu xuẩn! Hừ lạnh một tiếng: “Xem ra Nhiếp chính vương đúng là không hề lo lắng đến an nguy của quý công tử!”

Lời này vừa rơi xuống, liền có một người áo đen ôm Hiên Viên Sở Cuồng ra ngoài, giao nó vào trong tay người thủ lĩnh áo đen kia.

https://thuviensach.vn

Vậy mà, mọi người chỉ thấy bạch quang lóe lên, đứa trẻ đả đến trong tay Hiên Viên Vô Thương…

Người thủ lĩnh áo đen kia nhìn lồng ngực trống không, tràn đầy khiếp sợ. Tuy đã tính đến, nhưng không ngờ tốc độ lại nhanh như thế! Võ công của Hiên Viên Vô Thương đã cao đến loại cảnh giới nào! Sợ rằng nếu không phải vì phải cứu Hiên Viên Sở Cuồng ra ngoài, dù hắn ta muốn giết mình, cũng chỉ là một ý niệm!

Nam tử tuyệt mỹ nhìn tiểu oa nhi trong ngực một chút, thở phào nhẹ nhõm. Hiên Viên Sở Cuồng nhìn thấy phụ thân, cười khanh khách lên, đưa tay nhỏ bé sờ lên mặt Hiên Viên Vô Thương…

Nhìn con trai bảo bối, từ đáy lòng dâng lên một tình cảm nồng đậm…

Chợt, biến sắc, khí huyết trong cơ thể tuôn trào, đôi mắt tà mị đào hoa dính vào chút huyết sắc, cắn răng ngẩng đầu nhìn người áo đen kia.

“Ha ha ha ha… Nhiếp chính vương có phải phát hiện ‘Tử Dạ’ trong cơ thể mình đang phát tác không? Quên nói cho Nhiếp chính vương, trên vách đá dựng đứng của dốc núi Thanh Phong này, mọc đầy một loại hoa gọi là ‘Ma Liên Tử Dạ’. thật ra thì hoa này cũng không có gì đặc biệt, nếu người bình thường ngửi thấy cũng không có chuyện gì, nhưng nếu vừa đúng trúng một loại độc gọi là ‘Tử Dạ’, độc tính sẽ bị dẫn phát ra! Nhiếp chính vương Điện hạ, tư vị của ‘Tử Dạ’ như thế nào?” Trong mắt người nọ, tràn đầy nụ cười điên cuồng.

Đây chính là nguyên nhân hắn nói nhảm nhiều như vậy với Hiên Viên Vô Thương. hắn tự biết, luận võ công mình không phải là đối thủ của Hiên Viên Vô Thương. hắn cũng biết chỉ cần Hiên Viên Sở Cuồng vừa lộ mặt, sẽ lập tức bị đoạt đi. Tất cả chuyện này cũng chỉ vì trì hoãn thời gian, khiến ‘Ma Liên Tử Dạ’ dụ độc trong cơ thể hắn tái phát!

https://thuviensach.vn

Liên Vụ ngay lập tức lấy ra thuốc giải thần y cho, đưa cho hắn: “Vương gia!”

“Ha ha ha… không có ích lợi gì đâu! Khắp nơi trên núi này đều là hoa dẫn độc kia, dù ăn cũng không thể thoát được!” Người áo đen kia rất tốt bụng nhắc nhở. Muốn xem bộ dáng nhếch nhác của Hiên Viên Vô Thương.

Môi mỏng như cánh hoa anh đào mím chặt, đè nén độc tính trong người, hướng về phía Liên Vụ mở miệng: “Mang Cuồng nhi đi! Đừng để ý đến Bổn vương!”

Mục tiêu của những người này là hắn, lấy năng lực Liên Vụ, còn có mình giúp một tay kéo dài thời gian, để cho hắn ta an toàn mang theo Cuồng nhi đi trở về thì không khó!

"Vương gia! Thuộc hạ không thể bỏ lại ngài!" Liên Vụ kiên định mở miệng.

"Ngươi ở lại chỗ này chỉ biết hy sinh vô ích, hơn nữa Cuồng nhi cũng sẽ không chết cùng với chúng ta!" Giọng nói rất có từ tính giờ phút này tràn đầy tức giận, hung hăng nhìn hắn chằm chằm, hi vọng hắn có thể lý trí một chút.

Liên Vụ cắn răng nhìn Hiên Viên Vô Thương, để vương gia một mình ở lại chỗ này, chỉ có một con đường chết!

"Liên Vụ, nghe lời! Mang Cuồng nhi trở về, sau đó cùng bọn Đình Vân bảo vệ tốt Tam nhi và hai đứa bé của bổn vương. Nhớ, về sau nếu lại xảy ra tình trạng này, dù Bổn vương chết cũng sẽ không tha thứ cho các ngươi! Đi!" Máu đen chảy xuống dọc theo khóe môi. . . . . .

Liên Vụ nhận lấy Hiên Viên Sở Cuồng, nhìn vương gia một chút, cắn răng, buộc mình quay đầu rời đi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mà tiểu Sở cuồng rời khỏi lồng ngực Hiên Viên Vô Thương, giống như là dự liệu được cái gì, hắng giọng gào khóc lớn lên. . . . . .

Người áo đen kia cất giọng cười to lần nữa: "Ha ha. . . . . Quả nhiên là phụ tử liền tâm! Chỉ là Hiên Viên Vô Thương, ngươi chết tâm đi! Hôm nay nơi này, ai cũng không trốn thoát được!"

"Thật sao?" Cười tà tứ một tiếng, giơ tay lên, rút nhuyễn kiếm bên hông ra, dùng ý chí mạnh mẽ chống đỡ, công kích về phía thủ lĩnh, "Liên Vụ, đi!"

"Dạ!" Quay đầu lại nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, ôm đứa trẻ trong ngực dùng khinh công rời đi thật nhanh.Hiện tại hắn mang theo tiểu công tử ở lại chỗ này, chỉ biết kéo chân vương gia!

Mấy người áo đen muốn xông tới cản, Hiên Viên Vô Thương chỉ đành phải quay đầu lại giúp Liên Vụ chống đỡ, đồng thời cũng để phía sau lưng lại cho người thủ lĩnh áo đen kia. . . . . .

Một kiếm, xuyên thấu bờ vai của hắn, nhưng đầu hắn cũng không quay lại. Gió kiếm sắc bén đảo qua, đem những người áo đen muốn ngăn cản Liên Vụ đánh gục từng người. . . . . .

Cho đến khi bóng dáng Liên Vụ đi xa, hắn rốt cuộc nhanh chóng buông tâm xuống. Đồng thời, ý chí chống đỡ mạnh mẽ cũng gần như biến mất. . . . . .

Một ngụm máu tươi phun từ trong miệng ra. Vết thương trên vai, máu liên tục chảy ra không ngừng. . . . . .

Một đám người áo đen tiến lên phía trước, triển đấu cùng hắn. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Máu tươi nhiễm đỏ áo trắng, thương tích khắp người. . . . . .

Người thủ lĩnh áo đen kia hung hăng đánh một chưởng, muốn tránh ra lại bị độc trong người giữ chặt, không thể động đậy, cứng rắn bị một chưởng này. . . . . .

Bám lấy nhuyễn kiếm đứng ở vách đá, tầm mắt đã từ từ mơ hồ. . . . . .

Cười khổ một tiếng. . . . . Tam nhi, thật xin lỗi, cuối cùng Thương Thương nuốt lời rồi. . . . . .

Không thể cùng nàng một đời một thế. . . . . Thật xin lỗi. . . . . .

Người áo đen kia vừa nâng lên một chưởng. . . . . .

"Không --" Nhưng vào lúc này, một giọng nữ mang theo hoảng sợ vang lên. . . . . .

Người thủ lĩnh áo đen quay đầu, liền nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam vừa đuổi tới, cười lạnh một tiếng: "Tới vừa đúng! Cùng nhau giải quyết!"

"Tam nhi, đi! Đi mau. . . . . ." Mặt hắn đầy hoảng sợ nhìn cô gái đang chạy như bay về phía hắn, nàng làm sao lại tới nơi này!

Nàng lại giống như không nghe được lời của hắn, chạy thật nhanh đến bên cạnh hắn. Nhìn bộ dáng hắn máu me đầy người, kéo tay áo của hắn. Nước mắt trong nháy mắt chảy đầy mặt, đau lòng mở miệng: "Thương Thương, chàng làm sao vậy?"

Nàng biết hôm nay lo lắng bất an không phải là chuyện vô căn cứ mà! Lúc vừa mới lên núi, đứng xa xa liền nhìn thấy Liên Vụ ôm một đứa trẻ bay đi từ trên cao, không nhìn thấy Thương Thương, nàng biết hắn nhất định đã xảy ra chuyện!

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, đừng để ý đến ta! Đi! Đi mau!" Hắn nắm bả vai của nàng, trên gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy kiên định. Nàng phải đi, bởi vì chờ người của bọn họ chạy tới, ít nhất còn phải tốn ba nén nhang, khi đó bọn họ sợ rằng đã. . . . . .

"Lão nương không đi!" Nàng kiên định nhìn ánh mắt của hắn, đáy mắt chứa đầy nước mắt, hung dữ mở miệng về phía hắn, "Lão nương chính là không đi! Hiên Viên Vô Thương, chàng muốn thoát khỏi lão nương, không dễ dàng như vậy đâu!"

Nghe lời của nàng..., tay của hắn không tự chủ được chạm lên gương mặt của nàng. Đầu ngón tay dọc theo hình dáng khắc họa từng điểm, dường như muốn khắc thật sâu dung nhan của nàng vào đáy lòng, dịu dàng mở miệng: "Tam nhi, nghe lời, có thể trước khi chết gặp nàng một lần, Thương Thương đã rất thỏa mãn rồi. Đi đi, lần này, người ta cho phép nàng tái giá, Ngạo cũng tốt, Gia Luật Trục Nguyên cũng được. . . . . Đi đi, được không? Coi như là Thương Thương cầu xin nàng!"

"Hiên Viên Vô Thương, chàng khốn kiếp! Chàng đã nói chúng ta sống chết không rời, chàng đã nói!" Nàng hung hăng nhìn hắn chằm chằm, hắn tại sao có thể, tại sao có thể dùng giọng nói dịu dáng này, nói lời tàn nhẫn như vậy với nàng . . . .

"Ha ha ha. . . . . Sống chết không rời? Tốt! Ta liền muốn xem các ngươi có biện pháp sống chết không rời thế nào!" Khi một ám vệ cuối cùng phụ trách bảo vệ Vũ Văn Tiểu Tam bị đánh chết, người thủ lĩnh áo đen kia căm hận nhìn hai người bọn họ, cười lạnh thành tiếng.

Hắn nắm thân thể của nàng, kiên nghị ngăn ở trước người của nàng: "Tam nhi, ta cản bọn họ lại, nàng lập tức đi!"

Nhưng vào lúc này, người thủ lĩnh áo đen kia vận đủ mười tầng nội lực, đánh một chưởng về phía Hiên Viên Vô Thương. Một chưởng này, chính là

https://thuviensach.vn

của một nhị lưu cao thủ, phải chết là không thể nghi ngờ. . . . . .

Mà trạng thái bây giờ của Hiên Viên Vô Thương, một chưởng này tuyệt đối đủ để lấy tánh mạng của hắn! Trong ánh sáng đó, một đạo bóng dáng màu đỏ chợt lóe, ngăn ở trước người của hắn. . . . . .

"Phốc. . . . . ." Nàng ôm thật chặt vòng eo của hắn, một ngụm máu tươi phun lên ngực của hắn. . . . . .

"Không --" Âm thanh hoảng sợ của nam tử vang lên. . . . . .

Ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt tràn đầy hốt hoảng của hắn, bờ môi nàng nâng lên một nụ cười hạnh phúc: "Thương Thương, chàng biết không, mỗi lần. . . . . mỗi lần gặp chuyện gì, đều là chàng ngăn ở. . . . . ngăn ở trước thân thể của ta. Rốt cuộc. . . . . Rốt cuộc lần này, ta cũng có thể bảo vệ chàng rồi. . . . . ."

Nàng nói xong, một ngụm máu tươi phun ra, rơi vào trên vạt áo như tuyết của hắn. . . . . Thật ra thì, nàng vẫn luôn muốn bảo vệ hắn. Nàng làm được, rốt cuộc làm được rồi. . . . . .

Bàn tay trắng nõn. . . . . run rẩy, sờ lên mặt hắn tràn đầy máu tươi, nước mắt chảy xuống: "Thương Thương, người ta rất vui. . . . . rất vui vì đời này có thể gặp chàng. . . . . Rất vui vì mặc kệ gặp chuyện gì. . . . . luôn là có một ngươi, kiên nghị đứng, vì ta che mưa che gió. . . . . ."

"Tam nhi, Tam nhi! Thương Thương cũng rất vui, rất vui vì có thể gặp Tam nhi. Thương Thương muốn cả đời vì Tam nhi che mưa che gió, cho nên Tam nhi nhất định nhất định không sao cả! Chúng ta còn có rất nhiều rất nhiều chuyện chưa làm, còn có rất nhiều rất nhiều nơi chưa đi. Nàng không thể có chuyện! Nàng có nghe hay không, người ta không để cho nàng có chuyện!"

https://thuviensach.vn

Nàng giương môi cười một tiếng, muốn nói gì lại chợt biến sắc, níu lấy lồng ngực của mình, phun ra một ngụm máu tươi: "Thương Thương, người ta thật khó chịu, thật khó chịu. . . . . Ta không muốn chết. . . . . ."

"Sẽ không! Tam nhi! Sẽ không có chuyện! Sẽ không. . . . . ." Hắn ôm thân thể mềm nhũn của nàng, mặt đầy hốt hoảng, gắt gao cắn môi dưới, đã không tìm được thần trí. . . . . .

Chợt, hung hăng quay đầu, nhìn người thủ lĩnh áo đen kia, ôm chặt cô gái trong ngực, cầm kiếm trong tay lên đâm tới, kẻ thương tổn Tam nhi, chết!

Thân thể người nọ né tránh, kiếm kia hiểm hiểm xẹt qua cổ của hắn, nhưng vẫn cứa được vài tia máu. . . . . .

Nhíu nhíu lông mày, không ngờ Hiên Viên Vô Thương bị thương đến trình độ này, vẫn còn chiến lực mạnh như thế!

Trên dốc núi Thanh Phong, nam tử tuyệt mỹ mặc áo trắng, quơ múa lợi kiếm thật nhanh. . . . . .

Kiếm của hắn, giống như là thanh đao tử vong, từng đao thu sinh mạng, người áo đen lần lượt trở thành vong hồn dưới kiếm của hắn. . . . . .

Hắn bây giờ, đôi mắt đỏ tươi, đã không giống như người, mà là một ác ma! Đúng, chính là một ác ma. . . . . .

Từng kiếm đâm xuyên qua ngực kẻ địch. . . . . .

Đồng thời, kiếm kẻ địch cũng từng kiếm xuyên qua thân thể hắn. . . . . . Nhưng hắn lại không hề có cảm giác, trong đầu chỉ có một chữ -- Giết!

Giết!

https://thuviensach.vn

Chợt, một mũi tên bắn lên cánh tay trái của hắn, đồng thời người áo đen kia đánh tới một chưởng. Tay mềm rũ, cô gái trong ngực giống như diều đứt dây, bay về phía đáy vực. . . . . .

"Không --" Hắn hoảng sợ trợn to mắt, không chút do dự xoay người, nhảy xuống đáy vực. . . . . .

Lòng bàn chân mượn lực, giẫm lên đá, tung người nhảy một cái, ôm thân thể nàng vào trong ngực, hai người cùng nhau rơi xuống dưới. . . . . .

Ôm nàng, cùng nhau chịu chết. . . . . Đáy lòng của hắn không khỏi nhẹ nhõm. . . . . .

"Thương Thương, chàng. . . . . chàng thật ngốc. . . . . ." Hắn tại sao muốn nhảy xuống theo, rõ ràng lấy tình trạng bây giờ của hắn, có thể chống đỡ đến khi bọn Đình Vân tới.

Mà hắn, giờ phút này cười khẽ thật thấp một tiếng, ôm chặt người trong ngực: "Tam nhi, chúng ta sống chết không rời!"

Trên mặt của nàng, nước mắt và máu đan vào nhau, ngẩng đầu lên nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn một chút, nâng lên một nụ cười lúm đồng tiền: "Ừm! Sống chết không rời!"

Hắn cúi đầu, ngậm môi của nàng, điên cuồng ôm hôn, môi cùng lưỡi đan vào một chỗ, trong miệng nếm đến . . . . . có máu, cũng có lệ. . . . . .

Huyết lệ này. . . . . lại ngọt ngào, ngọt đến đáy lòng!

Nam tử mặc áo trắng, ôm thật chặt nữ tử áo đỏ, cùng nhau rơi xuống đáy vực vạn trượng. . . . . .

. . . . . .

"Sống chết không rời --"

https://thuviensach.vn

"Sống chết không rời. . . . . ."

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1

"Phụ thân, có phải mẫu thân không quan tâm bọn con rồi không?" Tiểu Lạc Thần hai tuổi ngước đầu nhìn phụ thân mình.

Hai dung nhan như cánh hoa đào cực kỳ giống nhau, ngay cả nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia cũng giống nhau như đúc. . . . . .

Trong đôi mắt tà mị đào hoa dính vào chút lệ quang, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài nói không nên lời, chọc người thương tâm. . . . . .

Nam tử tuyệt mỹ ngẩn ra, sau đó vươn tay sờ sờ đầu của nó: "Sẽ không! Mẫu thân con rất thích rất thích chúng ta, cho nên nàng nhất định chắc chắn muốn chúng ta. Nàng chỉ là mệt mỏi, ngủ đủ rồi sẽ tỉnh!"

Nói xong, lại tràn đầy thâm tình nhìn cô gái nằm ở trên giường. . . . . .

Hai năm rồi, nàng vẫn lẳng lặng nằm ở trên giường như vậy, không nhúc nhích. . . . . Mà hắn, vẫn canh giữ ở bên cạnh nàng, canh giữ ở gian phòng này, không hề rời đi nửa bước!

Ngày đó, bọn họ cùng nhau rơi xuống vách đá, sau lại được bọn Đình Vân tìm được. . . . . .

Hắn còn nhớ rõ khi mình tỉnh lại, giống như nổi điên muốn đi tìm nàng, lại được cho biết nàng cũng được cứu trở lại. Nhưng trúng một chưởng kia, thương tổn tới lục phủ ngũ tạng, không biết lúc nào mới có thể tỉnh. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên chiếc giường lớn kia, một cô gái hồng y, bờ môi nâng lên một nụ cười yếu ớt. Nếu không phải sắc mặt tái nhợt giống như bị bệnh, thật vẫn cho là nàng chỉ ngủ thiếp đi. . . . . .

"Phụ thân, con muốn mẫu thân!" Tiểu Sở Cuồng ngẩng đầu lên nhìn Hiên Viên Vô Thương, lau nước mắt tràn ra khóe mắt, "Phụ thân, con muốn mẫu thân! Tại sao mẫu thân vẫn ngủ, mẫu thân không thích con và ca ca sao? Hu hu hu. . . . . ."

Cánh tay của hắn duỗi ra một cái, đem tiểu nhi tử đang khóc rống ôm vào lòng: "Cuồng nhi ngoan! Không khóc, không khóc, mẫu thân con lập tức sẽ tỉnh . . . . . ."

"Lần nào phụ thân cũng nói như vậy! Nhưng mẫu thân vẫn không tỉnh! Phụ thân gạt người. . . . . Hu hu hu. . . . . Con không thích phụ thân nữa!" Quả đấm nhỏ của Hiên Viên Sở Cuồng đánh lên người phụ thân mình, khóc đến rối tinh rối mù.

Tiểu Lạc thần nhìn bộ dáng đệ đệ khóc đến thê thảm, cắn cắn môi dưới, che giấu nước mắt nơi đáy mắt , nhìn nữ nhân được bọn họ xưng là mẫu thân, quả đấm nho nhỏ nắm lại một chỗ. . . . . .

"Phụ thân, có phải mẫu thân vì tụi con không nghe lời, cho nên mới không chịu tỉnh lại không?" Hiên Viên Lạc Thần quay đầu lại nhìn Hiên Viên Vô Thương.

Những lời này, làm tiểu Sở Cuồng đang gào khóc lớn trong nháy mắt an tĩnh lại, dùng sức tránh thoát lồng ngực Hiên Viên Vô Thương, chạy đến bên giường nắm tay áo Vũ Văn Tiểu Tam, giọng nói mềm mại đáng yêu vang lên: "Mẫu thân, người nhanh tỉnh lại có được hay không? Về sau Cuồng nhi nhất định nghe lời, nghe lời mẫu thân và phụ thân. Cuồng nhi không bao giờ khóc nữa, cũng không náo phụ thân nữa, mẫu thân. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Nhìn hai đứa con trai của mình một chút, đôi mắt tà mị đào hoa khép chặt, ép nước mắt trở về: "Thần nhi, con mang Cuồng nhi đi ra ngoài một chút được không?"

Tuy Hiên Viên Lạc Thần chỉ có hai tuổi, nhưng lại đặc biệt hiểu chuyện, nhìn phụ thân một chút liền dắt tiểu Sở cuồng ra ngoài. . . . . .

"Ca ca, ta không ra, ta phải chờ mẫu thân tỉnh. Ta muốn mẫu thân, mẫu thân. . . . . ." Nhưng vẫn không địch lại Hiên Viên Lạc Thần, bị bắt đi ra ngoài. . . . . .

Nhìn hai đứa con trai cùng rời khỏi phòng, bàn tay khớp xương rõ ràng của hắn chạm lên gò má của nàng: "Tam nhi, nàng thật tham ngủ! Thương Thương đã đợi nàng rất lâu, nhưng nàng vẫn không tỉnh. . . . . ."

"Tam nhi, có phải nàng đang tức giận, tức Thương Thương không bảo vệ tốt nàng đúng không? Thần nhi và Cuồng nhi đều trưởng thành rồi, bọn chúng rất nghe lời, cũng rất nhớ nàng. Mỗi ngày đều quấn Thương Thương muốn mẫu thân. . . . . ."

"Thương Thương nhớ, Tam nhi nói không thích trẻ con, bởi vì trẻ con ầm ĩ thật sự đáng ghét. Nhưng mà Thần nhi của chúng ta rất hiểu chuyện, rất nghe lời, chưa bao giờ ồn ào. Tam nhi nhất định sẽ thích nó. . . . . ."

. . . . . .

"Tam nhi, nàng biết không? Tiểu tử Cuồng nhi kia rất giống nàng, đều thích khóc nhè, nó cũng rất nhớ Tam nhi. . . . . ."

"Tam nhi, có phải nàng thật không quan tâm bọn ta rồi không. . . . . ."

Nói tới chỗ này, nước mắt của hắn rốt cuộc không nhịn được rơi vào trên lông mi thật dài của nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên rơi lệ là vì nàng. Lần thứ hai cũng là vì nàng. . . . . .

Cô gái tuyệt sắc nằm ở trên giường, giống như không hề có tri giác, cũng giống như không nghe lời hắn nói, nằm không nhúc nhích. . . . . .

Hắn đem nước mắt nơi đáy mắt lau đi, giương môi cười một tiếng, cưng chìu sờ sờ cái mũi của nàng "Tam nhi, nàng muốn ngủ thì ngủ đi, ngủ thật ngon. Lúc nào ngủ đủ rồi, nhớ nhất định phải tỉnh, chúng ta đều chờ đợi nàng. Dù lâu đến mấy cũng chờ, Tam nhi, Tam nhi của ta. . . . . ."

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhắm mắt thật chặt, hình như có một giấc mộng rất dài. . . . . .

Trong mộng có một con đường rất dài, rất dài. Nàng một mực tiến lên phía trước, đi thật lâu thật lâu, đi đến sức cùng lực kiệt. . . . . .

Nàng không biết mình tại sao muốn đi không ngừng như vậy, cũng không biết cuối cùng phải đi tới nơi nào. Thậm chí cũng không biết mình là ai, chỉ là máy móc tái diễn một động tác. . . . . .

Chợt, bên tai nghe âm thanh của các con, nàng ngơ ngác đứng tại chỗ như bị sét đánh!

Nàng biết mình là ai, nhưng phải làm thế nào nàng mới có thể chạy ra khỏi cái chỗ đang nhốt mình đây?

Không ngừng chạy băng băng về phía trước, muốn nhanh một chút tìm được phía cuối con đường này. . . . . .

Thần nhi, Cuồng nhi, không phải mẫu thân không cần các con, không phải vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng mặc kệ nàng hoảng hốt muốn chạy ra khỏi giấc mộng này thế nào, cũng vẫn lẩn quẩn nguyên tại chỗ. . . . . Cảnh tượng quanh mình không hề có chút biến hóa. . . . . .

Nàng ngồi liệt trên mặt đất, đôi tay giận dữ đánh xuống đất. Tay kia lại giống như hư ảo, xuyên qua mặt đất, làm nàng ngơ ngác ngưng mắt nhìn tất cả nơi quỷ dị này. . . . . .

Nơi này là nơi nào? Nàng muốn đi ra ngoài! Nàng muốn đi ra ngoài!

Ngay sau đó, truyền tới bên tai âm thanh mình vẫn luôn nhớ nhung, vẫn tràn đầy từ tính như vậy. . . . . .

Nàng nghe được hắn dịu dàng gọi nàng. . . . . .

--"Tam nhi!"

--"Tam nhi!"

Một tiếng lại một tiếng. . . . . .

"Thương Thương. . . . . ."

Một âm thanh yếu ớt từ trong miệng của nàng tràn ra. . . . . .

Vẫn ngưng mắt nhìn nàng, toàn thân nam tử chấn động, có chút không dám tin nhìn nàng. Đem lỗ tai của mình tiến tới bên bờ môi nàng, ngay sau đó lại nghe thấy một tiếng. . . . . .

--"Thương Thương. . . . . ."

Trong đôi mắt tà mị đào hoa tràn đầy ánh sáng mừng như điên, nắm bả vai của nàng: "Tam nhi nàng đã tỉnh, nàng đã tỉnh phải không?"

Nàng lại nhíu mày, nằm ở trên giường không nhúc nhích. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu sau, cũng không thấy nàng lại có phản ứng gì. Hắn cười trào phúng một tiếng, chán nản buông bả vai nàng ra, giọng nói hơi khổ sở vang lên: "Tam nhi. . . . . Ta biết ngay, ta biết ngay, vừa rồi chỉ là mộng. . . . . ."

Cầm lấy tay nàng, đặt ở bên má của mình: "Tam nhi. . . . . Tam nhi. . . . . Nếu như là mộng, tại sao không thể dài hơn một chút. . . . . ."

Chợt, bàn tay nắm trong tay hơi giật giật, ngón tay như ngọc của nàng nhúc nhích một chút, rồi cầm ngược lại tay hắn, đôi mắt đẹp trong sáng kia không hề báo trước mở ra, nhìn lên nam tử có vẻ mặt thâm tình trước mặt. . . . . .

"Thương Thương!" Giương môi cười một tiếng, hốc mắt chứa một chút lệ quang, "Thương Thương. . . . . ."

"Tam nhi, nàng. . . . . Nàng! Nàng đã tỉnh?" Giọng nói của hắn êm ái đến đáng sợ. Hắn sợ, sợ mình hơi lớn tiếng một chút, sẽ đánh vỡ giấc mộng này.

"Ừ, ta tỉnh!" Nàng gật đầu một cái, nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn, giang hai cánh tay nhìn hắn. Giống như ngày đó, trong hôn lễ của nàng và Hiên Viên Ngạo, hắn mở hai cánh tay ra, nói "Ta đã trở về" . . . . . .

Hắn gắt gao cắn răng, rồi sau đó ôm thân thể của nàng lên, dùng sức ôm nàng vào trong ngực mình. Cái ôm này làm cho thân thể nàng mơ hồ có chút đau. . . . . .

Ôm nàng thật chặt, thân thể không nhịn được mà run rẩy, giọng nói cũng mang theo không xác định nhè nhẹ: "Tam nhi, nàng thật tỉnh. . . . . thật sự tỉnh sao?"

Nàng ôm ngược lại hắn, có thể cảm thấy sự sợ hãi của hắn, một cảm giác gọi là đau lòng dâng lên từ đáy lòng: "Ừ, Thương Thương, người ta thật tỉnh, có phải chàng chờ ta rất lâu rồi không?"

https://thuviensach.vn

"Không lâu! Không lâu chút nào!" Chỉ cần có thể đợi đến khi nàng tỉnh, dù để cho hắn đợi đến thiên hoang địa lão cũng không lâu!

Hắn cho tới bây giờ cũng không biết, thì ra tình cảm thật sự có loại ma lực xuyên thấu toàn bộ tâm người. Hắn cho tới bây giờ cũng không biết, yêu một người thật có thể khắc vào cốt tủy, dung nhập vào trong máu. . . . . .

Chất lỏng lạnh lẽo, chảy dọc theo cổ của nàng xuống. Nàng nhẹ nhàng run rẩy, vuốt ve lưng của hắn, giọng nói có chút yếu đuối vang lên: "Thương Thương, người ta tỉnh, chàng nên vui mừng mới đúng! Khóc cái gì? Có phải cảm thấy ta tỉnh, những ngày tự do của bản thân mình sẽ chấm dứt không?"

Lời nói vô lý như vậy, nhưng không làm cho hắn ngẩng đầu lên, chỉ là cọ xát bên cổ nàng: "Người ta là vô cùng vui nên khóc!"

"Ai da! Bé ngoan, người ta thương chàng thật không uổng phí!" Nàng sờ đầu hắn giống như sờ tiểu cẩu.

Trực tiếp khiến sắc mặt hắn lập tức cứng đờ, có chút tức giận mở miệng: "Tam nhi!" Không khí đoàn tụ sau kiếp nạn, cứ như vậy bị hai lời nói vô lý của nàng làm cho biến mất hầu như không còn!

"Được rồi, không đùa chàng nữa!" Nàng cười khẽ một tiếng, sắc mặt vẫn còn có chút tái nhợt, "Thương Thương, ta ngủ bao lâu rồi?"

"Hai năm!" Hai năm qua, mỗi ngày hắn cứ nhìn nàng như vậy, nhìn nàng nằm không nhúc nhích. Bất luận hắn nói gì, nàng đều nằm lạnh nhạt ở đó, giống như lời của hắn đã không thể ảnh hưởng tới suy nghĩ của nàng. Trời mới biết hắn rất sợ, sợ nàng không bao giờ tỉnh lại nữa, sợ nàng bỏ lại ba cha con bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Hai năm?" Nàng có thể cảm thấy mình ngủ thật lâu, nhưng không biết lại có thể ngủ lâu như vậy! Hai năm, hai năm này, hắn và bọn nhỏ đã trôi qua thế nào?

Nàng nghĩ tới đó, vội vàng đẩy hắn ra: "Con đâu?"

Gương mặt tuyệt mỹ trong nháy mắt liền tối sầm, cắn răng nhìn nàng: "Tam nhi, chẳng lẽ nàng không quan tâm người ta chút nào sao?" Vấn đề thứ nhất quan tâm là nàng ngủ bao lâu, vấn đề thứ hai chính là các con, vậy hắn đâu? Hắn đâu!

Trong lòng của nàng, hắn không là gì sao?

Trước một khắc nàng tỉnh lại, hắn còn cảm thấy may mắn. Thật may là… thật may là có Thần nhi và Cuồng nhi ở cùng với hắn, cùng hắn sống nương tựa lẫn nhau. Nếu không, hắn thật không biết làm sao chịu đựng hai năm qua - những ngày không có nàng. Nhưng bây giờ, hắn lại bắt đầu cảm thấy hai tên ranh con chết tiệt kia thật dư thừa. Cũng bởi vì có bọn nó, cho nên hắn trần trụi không được Tam nhi để mắt đến!

"Chàng có cái gì tốt mà quan tâm! Người đã lớn như thế rồi!" Nàng khẩu thị tâm phi liếc hắn một cái, rồi sau đó có chút im lặng trợn trắng mắt. Người này chỉ biết ăn dấm lung tung, không sợ chua chết chính mình sao!

"Tam nhi, nàng hết yêu ta rồi phải không!" Một câu nói quen thuộc chạy từ trong miệng của hắn ra.

Lời này vừa nói ra, hai người đều ngẩn ra, hốc mắt ửng hồng. . . . . .

Những lời này quen thuộc như vậy, giống như ở ngày hôm qua, hắn cũng đã nói như vậy. Lại giống như thời gian qua đi vạn năm, thậm chí làm cho bọn họ có một cảm giác dường như đã qua mấy đời rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, người ta yêu chàng!" Nàng nhào vào trong ngực của hắn, ôm chặt hông của hắn, nước mắt trong suốt chảy xuống, "Yêu chàng! Rất yêu rất yêu chàng!"

Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười hạnh phúc, ôm ngược lại nàng: "Thương Thương cũng yêu Tam nhi, rất yêu rất yêu!"

Đúng lúc này, ở cửa một hồi vang động. . . . . .

"Là mẫu thân! Mẫu thân tỉnh đúng không?" Giọng nói thanh thúy của Tiểu Sở Cuồng vang lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu tràn đầy vẻ mừng rỡ như điên.

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu, nhìn hai tiểu đứa bé ở cửa một chút. Một đứa mặc một thân cẩm bào màu trắng, dung nhan như cánh hoa đào không kém Hiên Viên Vô Thương bao nhiêu. Còn nhỏ tuổi, lại mang một cổ khí thế nội liễm giống hệt khí chất của một quý công tử. Cặp mắt tà mị đào hoa lóe sáng lên ánh sáng trong suốt, hình như có chút không dám tin mà nhìn nàng. . . . . .

Một đứa khác, mặc toàn thân y phục băng lam sắc, khuôn mặt nhỏ nhắn cực kỳ đáng yêu, lông mi thật dài vẫy vẫy trên mặt tạo thành một bóng râm. Một đôi mắt to ngập nước cứ như vậy không nháy một cái, nhìn nàng chằm chằm. Hốc mắt hơi ửng hồng, dấu vết cho thấy rõ ràng đã khóc. . . . . .

Đây chính là hai đứa bé của nàng? Nàng gắt gao cắn môi dưới, nhìn các con không nháy mắt một cái, suýt nữa rơi lệ!

Hiên Viên Vô Thương lập tức buông thân thể nàng ra. Vũ Văn Tiểu Tam vì được hắn săn sóc mà cảm thấy uất ức gấp bội, cười với hắn, rồi sau đó quay đầu nhìn hai tiểu đứa bé ở cửa: "Ừm! Mẫu thân tỉnh rồi! Tới đây, cho mẫu thân ôm một chút!"

https://thuviensach.vn

Hai đứa trẻ sững sờ một chút, sau đó trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài xuất hiện vẻ vui sướng và kích động nồng đậm, cùng nhau chạy như bay về phía Vũ Văn Tiểu Tam, chạy thật nhanh đến bên giường, chui vào trong ngực của nàng: "Mẫu thân, chúng con rất nhớ người! Thật là nhớ thật là nhớ!"

"Mẫu thân cũng rất nhớ các con!" Nàng một tay ôm lấy một đứa bé, nước mắt nơi đáy mắt rốt cuộc không nhịn được tràn mi, ôm bọn chúng thật chặt trong ngực của mình "Mẫu thân cũng rất nhớ rất nhớ các con!"

Lời này của nàng vừa rơi xuống, liền nghe được giọng nói tố cáo. . . . . .

"Mẫu thân, người hư! Tại sao người muốn ngủ lâu như vậy, Cuồng nhi và ca ca đều cho rằng người không cần chúng con nữa! Hu hu hu. . . . . Mẫu thân là bại hoại! Hu hu hu. . . . . ." Tiểu Sở Cuồng khóc đến rối tinh rối mù, nước mắt nước mũi một giọt lại một giọt

Tiểu Lạc thần đem đầu nhỏ chôn ở ngực của nàng, cái gì cũng không nói, nhưng bả vai nho nhỏ cũng đang rung động. . . . . .

"Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Mẫu thân là bại hoại! Mẫu thân sẽ không bao giờ bỏ lại Thần nhi và Cuồng nhi nữa!" Nhìn con trai bảo bối khóc đến thê thảm như vậy, nước mắt của nàng cũng lả tả rơi xuống. Hai năm qua, nàng không làm tròn trách nhiệm làm mẹ chút nào, là nàng thật xin lỗi hai đứa con trai của mình!

Hiên Viên Vô Thương nhìn ba người hắn thương yêu nhất đang ôm nhau khóc thất thanh, cánh tay dài mở ra, ôm bọn họ vào trong ngực mình. Cái gì cũng không nói, chỉ là ôm bọn họ thật chặt, nhét bọn họ vào cánh chim của mình, không tiếng động nói không xa không rời. . . . . .

Tinh lực bọn nhỏ cuối cùng cũng có hạn, không lâu lắm, bọn nhỏ khóc mệt rồi vùi ở trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam ngủ thật say. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thấy bọn chúng an tĩnh lại, nàng cúi đầu nhìn, cười khẽ một tiếng. . . . . .

Hai người liếc mắt nhìn nhau, liền rón rén đặt hai đứa bé lên giường nằm xong, đắp chăn cho bọn chúng. . . . . .

Nhìn trên gò má mềm mại của bọn chúng còn giọt nước mắt chưa khô, đáy lòng mềm mại của nàng bị xúc động, sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của bọn chúng, bên môi nâng lên một nụ cười hạnh phúc. . . . . .

Hắn ôm cả hông của nàng, để cho nàng tựa vào trong ngực của mình. Chợt, nàng giống như là nhớ ra cái gì đó, ngẩng đầu lên hỏi hắn: "Thương Thương, ngươi có tra được người hại chúng ta là ai không?"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 2

Lời này làm cho hắn ngẩn ra, sắc mặt cũng có chút khó coi: "Còn không tra được."

Ngày đó, lúc bọn Đình Vân chạy tới vách núi, đã từng giao chiến với bọn họ Toàn bộ những người áo đen kia đều bị đánh chết, nhưng người thủ lĩnh áo đen kia lại chạy thoát.

Sau đó, dù lật tung khắp ngũ quốc cũng không có tìm được người đó, giống như người này căn bản không tồn tại .

Hơn nữa sau khi nàng hôn mê, hắn cũng không thế nào chú ý chuyện bên ngoài. Bây giờ ngũ quốc phát triển trở thành hình dáng ra sao, hắn cũng không biết. Mỗi ngày gần như một tấc cũng không rời, trông chừng ở bên cạnh nàng, cho nên cũng không có thời gian tự mình đi tra.

"Không tra được?" Có chút kinh ngạc, lấy năng lực của hắn cũng không tra được, xem ra người kia che giấu rất tốt!

"Ừm!" Thật ra thì nói đến chuyện này, trong lòng hắn cũng mơ hồ có chút lo lắng. Người có thực lực như thế, một ngày không tìm được, bọn họ liền chịu uy hiếp một ngày.

Suy nghĩ một chút, liền giương môi cười một tiếng với nàng: "Được rồi, Tam nhi, chúng ta không nói những chuyện này nữa. Hai năm nay hắn ta đều không tiếp tục ra tay, hơn nữa ban đầu bọn Đình Vân cũng đánh hắn thành trọng thương, có lẽ hắn ta đã không còn ở trên đời này rồi!" Mở lời an ủi nàng, để cho nàng an tâm, nhưng chính hắn cũng hiểu được người kia

https://thuviensach.vn

nhất định còn sống, hơn nữa đang tìm kiếm thời cơ để chuẩn bị cho lần đánh tiếp theo. Nếu chết rồi, bọn Đình Vân làm sao có thể không tìm được thi thể của hắn!

"Vương gia, bữa trưa đã chuẩn bị tốt, ngài. . . . . ." Tiểu Nguyệt vừa nói, vừa vững vàng đi vào. Chợt, bước chân dừng lại, đứng ở cửa, không dám tin nhìn người ngồi ở trên giường, tựa trong ngực Hiên Viên Vô Thương, "Tiểu. . . . . tiểu thư?"

Vẻ mặt mừng rỡ như điên, che miệng. Nước mắt kia giống như chuỗi ngọc bị đứt, lách tách rơi xuống đất. . . . . .

"Không phải tiểu thư, chẳng lẽ là đại tỷ à!" Nhìn thấy Tiểu Nguyệt, tâm tình Vũ Văn Tiểu Tam cực tốt. Từ khi nàng đến thế giới này, nha đầu này đều đi theo nàng, dù không phải tỷ muội nhưng quan hệ còn thân thiết hơn tỷ muội. Chắc chắn mình hôn mê hai năm qua, nàng ta cũng rơi lệ vì mình không ít.

Lời này khiến Tiểu Nguyệt vừa khóc vừa cười ra tiếng, có chút bất mãn dậm chân, hờn dỗi nhìn nàng: "Tiểu thư, người luôn thích trêu cợt Tiểu Nguyệt như vậy!"

"Được rồi, được rồi, không đùa ngươi nữa! Mới vừa rồi không phải nói bữa trưa xong rồi sao? Ta giống như đói bụng rồi!" Thật ra thì ngủ hai năm, nàng đã không biết đói là cảm giác gì, đồng thời cũng cảm thấy thân thể của mình có chút cứng ngắc, giống như là hoạt động đều có chút không trôi chảy.

"À! À! Được! Tiểu Nguyệt lập tức đi lấy!" Mặc dù nàng không biết tiểu thư tỉnh lúc nào, nhưng thức ăn mỗi ngày, nàng đều làm cho tiểu thư một phần, nghĩ tới một ngày nào đó tiểu thư sẽ tỉnh. Hôm nay quả nhiên đã tỉnh, ông trời phù hộ! Nghĩ tới nước mắt lại không ngừng được chảy xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vừa ra khỏi cửa liền đụng phải Liên Hoa. Liên Hoa nhìn bộ dáng nàng vừa vui mừng, vừa đau lòng, còn khóc đến rối tinh rối mù. Trong giọng nói lạnh nhạt mang theo chút kinh ngạc vang lên: "Tiểu Nguyệt, nàng làm sao vậy?"

Mặc dù âm thanh lạnh nhạt, nhưng lại giấu không được sự quan tâm trong giọng nói. Kể từ khi vương phi bắt đầu hôn mê, tiểu nha đầu cũng chưa từng nói qua một câu với bọn hắn. Mỗi lần nhìn thấy hắn và Đình Vân giống như là nhìn kẻ thù, cũng đã khóc lén lút không biết bao nhiêu lần.

Bởi vì luôn sợ khóc bị Vương Gia nhìn thấy, trong lòng cũng khó chịu theo, cho nên đều là len lén khóc. Hôm nay làm sao lại trực tiếp ở gần phòng của vương phi khóc rồi hả ?

Tiểu Nguyệt nâng khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt lên, nhìn dung nhan lạnh nhạt của hắn, nhíu lông mày mở miệng quát: "Tiểu thư nhà chúng ta tỉnh! Hừ, nhanh tránh ra! Nếu tiểu thư nhà chúng ta bị đói bụng, ta với ngươi đều không xong đâu!"

"Cái gì? Ngươi nói vương phi đã tỉnh rồi hả?" Liên Hoa nghe vậy, không dám tin nắm bả vai của nàng, trên mặt đều là vẻ mừng rỡ như điên. Vương phi đã tỉnh rồi sao?

Hai năm qua, bộ dáng vương gia sống không bằng chết, để cho bọn họ nhìn cũng bận tâm không dứt, hôm nay vương phi rốt cuộc tỉnh! Hắn không có nằm mơ chứ?

Nghĩ tới đó, đáy mắt lạnh nhạt cũng đầy vẻ ảo não. Ban đầu nếu không phải bởi vì hắn và Đình Vân bỏ rơi nhiệm vụ, cũng sẽ không dẫn đến vương gia và vương phi cùng nhau rơi xuống vách đá, càng sẽ không khiến vương phi ngủ bao lâu nay. Tội này đều là của hai người bọn họ!

"Đúng! Tiểu thư nhà chúng ta tỉnh! Ngươi đừng giữ ta nữa, ta muốn bưng thức ăn cho tiểu thư nhà chúng ta!" Tiểu Nguyệt hung tợn nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải tiểu thư tỉnh, đời này nàng cũng sẽ không nói một câu với bọn họ!

. . . . . .

"Thương Thương, ta hôn mê hai năm, không thể không ăn không uống chứ?" Vũ Văn Tiểu Tam co quắp khóe miệng, ngửa đầu nhìn nam tử tuyệt mỹ, ôm lấy hắn. Làm cái gì chứ, chẳng lẽ nàng là một khách mời trong truyền thuyết mỹ nhân ngủ sao?

"Nghĩ gì thế, không ăn không uống dù là người sắt cũng sẽ chết đói!" Nói xong nhìn bình sứ nơi mép giường kia, "Đó là thuốc thần y lưu lại, cách mỗi hai canh giờ ăn một viên, sau đó truyền nội lực vào, để nó ở trong bụng tan ra là được."

Lại nói cũng khổ cực Mộ Vân Dật rồi, nhiều thuốc như vậy làm hắn tốn không ít công phu!

"Vậy nếu ăn ít một viên sẽ như thế nào?" Giống như lơ đãng hỏi một câu như vậy.

Hắn có chút không hiểu, nàng hỏi cái này làm gì, nhưng nhớ tới nàng ngày thường cũng không giải thích được, không có cảm thấy quá kỳ quái, nắm cánh tay nàng thật chặt, đáp: "Nếu ăn ít một viên, Tam nhi sẽ đói chết."

"Cho nên Thương Thương vẫn coi chừng người ta như vậy sao?" Nàng ngẩng đầu lên, đáy mắt chứa đầy nước mắt. Nàng không phải là ngủ bình thường, mà hắn một ngày cũng không rời, canh giữ ở bên cạnh nàng, từng giờ từng phút đều nhớ mớm thuốc cho nàng, một chút sơ sót cũng không có!

Cách mỗi hai canh giờ đút thuốc một lần, ngừng thì sẽ chết, nhưng bây giờ nàng vẫn còn sống! Một ngày, một tuần, một tháng, có lẽ rất đơn giản,

https://thuviensach.vn

có thể kiên trì nổi. Nhưng hai năm, ròng rã hai năm, lần nào hắn cũng chưa từng quên, cũng không sót mất lần nào. . . . . .

Nàng có tài đức gì, có thể được hắn đối xử thâm tình như thế!

"Bởi vì Tam nhi là ruộng lúa mạch trong lòng người ta" Hắn còn nhớ rõ, nàng nói trong lòng của mỗi người đều có một ruộng lúa mạch, chỉ cần ở dưới ánh sáng màu trắng, đứng ở trên cao canh gác nó từ xa, đã là hạnh phúc. . . . . .

—— Có lẽ, Thương Thương chính là ruộng lúa mạch kia của ta. . . . . .

—— Tam nhi chắc chắn Thương Thương là ruộng lúa mạch kia!

Nàng cọ xát trong ngực hắn, đem nước mắt cảm động cọ đến trên người của hắn, rồi sau đó quệt mồm mở miệng: "Về sau không cho nói lời không tốt như vậy nữa!"

"Được!" Sờ sờ cái mũi nhỏ của nàng. Đến bây giờ, hắn vẫn cảm giác mình giống như đang ở trong mộng. Nàng tỉnh, là thật tỉnh, nhìn nàng cứ như vậy sống sờ sờ ở trước mặt của hắn.

Đây là thật sao? Hắn rất sợ, rất sợ đây cũng là một giấc mộng. Tỉnh mộng, tất cả sẽ biến mất trong nháy mắt!

"Thương Thương, người ta ngủ hai năm, chàng có đi tìm hồ ly tinh giải quyết vấn đề không?" Mỗ nữ lay lay thân mình, một bộ dáng nhị đại gia tra hỏi phạm nhân nhìn hắn.

Hắn dở khóc dở cười nhìn nàng, cái gì đây! Hai năm qua hắn vẫn canh giữ ở bên cạnh nàng, còn vừa làm cha vừa làm mẹ chăm sóc hai đứa con trai, không mượn tay người khác, làm gì có thời gian đi tìm hồ ly tinh? Còn" vấn đề" nữa!

https://thuviensach.vn

Đánh một cái lên đầu nhỏ của nàng: "Người ta không có đi giải quyết, giải quyết. . . . . vấn đề! Cũng không có tìm hồ ly tinh, không cho Tam nhi đoán mò!" Lúc nói hai chữ " vấn đề", gò má bạch ngọc của hắn thế nhưng mơ hồ có chút ửng hồng, bộ dáng thật ngây thơ.

Liếc mắt nhìn qua hắn, một bộ dáng rõ ràng không tin: "Chàng cũng đừng vờ thuần khiết nữa! Ta còn nhớ có người nhịn một tháng, liền nói với ta hắn nhịn muốn hỏng rồi! Hiện tại cũng hai năm rồi, chàng xác định chàng không có làm chuyện gì có lỗi với ta sao?"

"Ta xác định!" Vẻ mặt hắn chắc chắn mở miệng, chỉ thiếu chút nữa chỉ trời thề thốt, "Người ta tuyệt đối không có làm chuyện có lỗi với Tam nhi! Trừ đối với Tam nhi, những người khác người ta cũng không có hứng thú!"

"Ai da. . . . . Lời nói này! Làm người ta ngượng chết!" Mỗ nữ cố làm ngượng ngùng quay đầu lại, xấu hổ thẹn thùng nhìn hắn một cái.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, sau ót mơ hồ có vạch đen toát ra. Phản ứng này, thật sự là. . . . . .

Khóe miệng giật giật, không biết nên nói cái gì cho phải.

Đúng lúc này, Đình Vân và Liên Hoa cùng nhau vọt vào, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, đáy mắt đều là lệ quang kích động. "Bùm" một tiếng, hai người cùng nhau quỳ trên mặt đất: "Vương phi! Xin vương phi ban cho cái chết!"

Đều là sơ sót của bọn họ, mới có thể dẫn đến vương phi ngủ lâu như vậy! Vương gia cũng trách phạt bọn họ rồi, nhưng bọn họ cảm thấy như vậy còn nhẹ rất nhiều! Không đủ chuộc lại tội lỗi của bọn họ, muốn tự sát tạ tội, vương gia lại nói đây là bọn hắn thiếu vương phi , vương phi không nói lời nào, bọn họ đến tư cách chết cũng không có! Cho nên bọn họ mới có thể tới xin vương phi ban cho cái chết!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam giựt giựt khóe miệng, nhìn hai người dưới đất: "Có phải các người bị cái gì kích thích hay không?" Muốn chết?

"Thuộc hạ không có bị kích thích!" Nói xong câu đó, hai người cũng cảm thấy trên đầu của mình có một sợi hắc tuyến muốn trượt xuống. Vì cái gì vương phi lại luôn kỳ quái như vậy!

"Vậy các ngươi nói một chút coi, tại sao đột nhiên không muốn sống? Có phải bị tình cảm làm tổn thương rồi không?" Mỗ nữ tựa vào trong ngực Hiên Viên Vô Thương, cà lơ phất phơ nhìn hai người kia. Chẳng lẽ là Tiểu Nguyệt nhà bọn họ vô địch sức quyến rũ, bắt lòng của hai người này làm tù binh, cho nên hai người này vì chiếm được chút đồng tình của nàng ta, muốn nàng giúp một tay, liền chạy tới nơi này giả bộ một chút không thể yêu thì không sống sao?

"Vương phi, thuộc hạ vẫn luôn không muốn sống!" Đình Vân ngu quá xá trả lời lại một câu như vậy, ngay sau đó điên cuồng lắc đầu, "Không phải, là kể từ sau khi thuộc hạ phạm phải sai lầm lớn, làm hại vương phi hôn mê, thuộc hạ vẫn luôn không muốn sống!”

Mỗ nữ ngửa mặt lên trời trợn trắng mắt: “Vậy sao ngươi còn sống?”

Hiên Viên Vô Thương có chút dở khóc dở cười nhìn nàng, lời nói này không phải bức người ta đi tìm chết sao!

“Thuộc hạ sẽ đi chết ngay!” Đình Vân nói xong liền đứng lên, chuẩn bị đi ra ngoài, Liên Hoa cũng theo sát phía sau……

“Đứng lại!” Vũ Văn Tiểu Tam thế mới biết hai người đầu gỗ này là đang nói thật, “Được rồi, được rồi, nếu các ngươi chết rồi, Tiểu Nguyệt nhà chúng ta phải làm thế nào? Nể mặt mũi của Tiểu Nguyệt, bổn vương phi chấp thuận hai người các ngươi sống thêm vài năm!”

https://thuviensach.vn

Ách……Miệng của hai người hơi co quắp: “Vương phi! Thuộc hạ phạm phải sai lầm lớn, tội không thể tha, không chết không đủ để chuộc tội! Cảm tạ vương gia đã bồi dưỡng nhiều năm, thuộc hạ……”

“Hai người các ngươi không phải muốn bổn vương phi lấy cái chết uy hiếp mới không nói những thứ nhảm nhí này nữa phải không? Người một nhà không nói hai nhà, lão nương coi các ngươi là người một nhà, nếu các ngươi lại nói nhảm nữa, thì có thể cút bao xa liền cút cho lão nương!” Mỗ nữ hung dữ nghiêm mặt lại nhìn bọn họ, chỉ là đáy mắt rõ ràng đều là nụ cười.

Bọn họ đều là phụ tá đắc lực của Thương Thương, hai người cũng thật tâm đối với nàng và Thương Thương. thật lòng đối tốt với nàng, Vũ Văn Tiểu Tam nàng cũng sẽ không bạc đãi!

Lời này làm cho hai người ngẩn ra, hốc mắt hơi ửng hồng, có chút không dám tin nhìn vương phi.

Trong trí nhớ của bọn hắn, vương phi đều là có thù tất báo. Cho nên hôm nay bọn họ đến đây, đã chuẩn bị tốt là phải chết! Nhưng mặc cho bọn hắn suy nghĩ nát óc, cũng không nghĩ đến vương phi sẽ nói như vậy!

Người một nhà? Vương phi nói bọn họ là người một nhà?

“Nếu các ngươi chết rồi, Tiểu Nguyệt nhà chúng ta đời này cũng chỉ có thể cô đơn cả đời. Ta nói hai người các ngươi nhẫn tâm sao?” Mỗ nữ nói tiết mục ngắn kích thích xong, lại bắt đầu nói bóng nói gió hỏi thăm bát quái. Vẻ mặt bỉ ổi nhìn hai người bọn họ, hi vọng nhìn ra chút mờ ám.

Kết quả vẻ mặt hai người đều có chút suy sụp……

Nam tử tuyệt mỹ nhìn bọn họ một chút, lại nhìn bộ dáng tiểu nữ nhân trong ngực đang vểnh tai hỏi thăm bát quái, cười khẽ một tiếng: “Được rồi,

https://thuviensach.vn

nếu vương phi nói không xử phạt, các ngươi nói thêm nữa chính là kháng lệnh rồi! Nếu không có chuyện gì, lui xuống ngay đi!”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, rồi sau đó nhìn vương gia và vương phi mình một chút, cuối cùng việc rối rắm hai năm qua trong lòng của họ rốt cuộc bình thường trở lại! Nét mặt biểu lộ một nụ cười nhạt, cùng nhau ôm quyền: “Thuộc hạ cáo lui!” Bọn họ ở lại chỗ này nữa, liền quấy rầy vương gia và vương phi ở cùng nhau rồi.

Hai người nói xong liền cùng nhau lui ra ngoài, nhưng đi xa chưa được mấy bước, đã nghe thấy vương phi mình nhỏ giọng nói: “Thương Thương, hai người thuộc hạ này của chàng thật dối trá, đặc biệt là Đình Vân đó. Ta hỏi hắn sao bây giờ còn sống, hắn lại có thể lập tức đứng lên, muốn đi ra ngoài chết. thật ra thì, chết ở trong phòng này đều giống nhau thôi? hắn chính là cố ý đứng lên, chờ ta gọi hắn ở lại, sau đó hắn cũng không cần chết nữa! Còn có Liên Hoa đó, lập tức tung chân ra đi theo sát, đều là một loại mặt hàng!”

Khóe miệng của hai người giật giật…… Bởi vì vương gia thích sạch sẽ, bọn họ không muốn máu của mình dơ bẩn phòng, ảnh hưởng tâm tình vương gia có được hay không?

Tiếp đó lại nghe âm thanh mỗ nữ chậc chậc cảm thán truyền ra: “Quá làm bộ rồi! thật sự là quá làm bộ rồi!”

Hai người nghe như có cảm giác có gai ở sau lưng, cả người không được tự nhiên, cộng thêm cực kỳ lúng túng! Cắn răng, bước nhanh như bay rời đi, nghe nhiều hơn mấy câu nữa, bọn họ không buồn bực đến chết là không thể!

Nam tử tuyệt mỹ dở khóc dở cười nhìn nàng, có chút bất đắc dĩ mở miệng nói: “Tam nhi, nàng nghĩ quá nhiều rồi!” thật sự là nghĩ quá nhiều, hai người bọn họ nào có như vậy…… như vậy……

https://thuviensach.vn

“Thương Thương, chàng chính là quá thiện lương cho nên mới bị bọn họ lừa! Bọn họ cùng Nguyệt Vô Hạ kia căn bản là một loại mặt hàng, trước kia Nguyệt Vô Hạ kia chính là động một chút là khóc lóc rối rít nói không muốn sống, thật ra thì chính là vì có một đám người lôi kéo nàng ta, hai người này hôm nay cũng noi theo. Hừ, nếu không phải là lão nương thông minh, thật đúng là bị diễn xuất tuyệt hảo của bọn hắn lừa rồi!” Mỗ nữ một bộ dáng “thật may là ta rất thông minh” nhìn hắn.

“Khụ khụ khụ…… Vậy, vậy nếu Tam nhi biết họ là đang diễn trò, sao lại còn kéo bọn họ vậy?” Mỗ nam rất im lặng mở miệng.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 3

"Aizz, còn không phải là vì chung thân đại sự của Tiểu Nguyệt nhà ta sao? Nếu không ta mới sẽ không quan tâm tới hai người dối trá này!" Mỗ nữ mím mím môi, một bộ dáng khó chịu.

"Được! Được!" Bất đắc dĩ sờ sờ đầu của nàng, tính tình nha đầu này vẫn vậy.

"Tiểu thư, bữa trưa chuẩn bị xong rồi!" Tiểu Nguyệt nói xong bưng một khay đi vào, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút. Đáy mắt đều không che giấu được vẻ tiểu thư rốt cuộc tỉnh, rốt cuộc không sao rồi.

Hai năm qua, mỗi ngày nàng đều tại tự trách. Nếu ban đầu không phải nàng cự tuyệt Liên Hoa, cũng sẽ không xảy ra chuyện này, đều là lỗi của nàng, là nàng thật xin lỗi tiểu thư!

"Ừ, ngươi ăn chưa?" Khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam hơi có vẻ tái nhợt ,lộ ra một nụ cười nhạt.

Câu này giống như lời nói của người nhà, lại khiến Tiểu Nguyệt suýt nữa rơi lệ: "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt ăn rồi! Người và Vương Gia ăn cơm đi, Tiểu Nguyệt đi ra ngoài trước!"

Thật ra thì nàng vẫn chưa ăn, nhưng tiểu thư mới vừa tỉnh lại, nhất định là có rất nhiều lời muốn nói với Vương Gia. Sao nàng có thể quấy rầy thời khắc tiểu thư và vương gia gặp lại? Cho nên liền nói một lời nói dối.

"Ừm!" Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu cười khẽ.

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái thật thâm sâu, mới bước ra khỏi phòng. Hai năm qua, nàng cũng trưởng thành rất nhiều. Cũng nghĩ rất nhiều rất nhiều điều. Nàng đã không còn là tiểu nha đầu cái gì cũng không hiểu, vẫn chờ tiểu thư bảo vệ. Đình Vân cũng tốt, Liên Hoa cũng được, đều không phải là người quan trọng nhất trong lòng của nàng. Quan trọng nhất là tiểu thư của nàng, tiểu thư vẫn đối xử nàng như tỷ muội ruột!

Trước kia sao nàng có thể sẽ thật bị tiểu thư nói gạt, suy nghĩ đến vấn đề thành thân chứ! Nàng nên cả đời ở cùng với tiểu thư mới đúng! Cả đời ở cùng với tiểu thư, cả đời hầu hạ tiểu thư, để Đình Vân, Liên Hoa đều gặp quỷ đi thôi! Nghĩ tới đây, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú lộ ra một nụ cười thoải mái, nhìn phòng này một chút, rồi sau đó đi tới phòng bếp. . . . . .

"Tam nhi, Thương Thương đút nàng ăn cơm có được không?" Hắn đã hai năm, hai năm không cho nàng ăn cơm rồi!

"Thế nào? Chàng còn mong đợi lão nương tự mình ăn sao?" Vũ Văn Tiểu Tam quặm mặt lại nhìn hắn, vẻ mặt cực kỳ bất mãn.

Ở hai má của nàng ấn xuống một cái hôn: "Nương tử nói gì vậy, vi phu nhất định phục vụ nương tử ăn cơm mà!" Phục vụ nàng ăn cơm, đối với hắn mà nói là một việc rất hạnh phúc, rất hạnh phúc!

Dứt lời buông nàng ra, từng bước đi tới trước bàn, bưng chén lên, lại chợt giống như nhớ ra cái gì đó, thân thể ở trước bàn dừng lại, cắn răng đứng, không dám quay đầu lại. . . . . Hắn nhớ, có rất nhiều lần, rất nhiều lần cũng là như vậy. Nàng tỉnh, nói đói, sau đó hắn đem cơm tới cho nàng ăn, nhưng quay đầu lại, mới phát hiện cũng chỉ là một giấc mộng. . . . . .

Nghĩ tới thân thể mơ hồ có chút run rẩy, hắn không phải lại đang nằm mơ chứ?

Nhìn bóng lưng hắn run rẩy, nàng liền đoán được suy nghĩ trong lòng hắn, cắn cắn môi dưới, có chút đau lòng nhìn hắn, thiên ngôn vạn ngữ cuối

https://thuviensach.vn

cùng hóa thành một câu: "Hiên Viên Vô Thương, chàng muốn lão nương đói chết sao? !"

Lời này vừa rơi xuống, thân thể đơn bạc của người đưa lưng về phía nàng liền cứng đờ, mừng rỡ như điên quay đầu lại. Đôi mắt tà mị đào hoa dính vào chút lệ quang, không phải mộng! Không phải là mộng!

"Người ta làm sao để Tam nhi bị đói chết!" Dứt lời bưng chén, chạy thật nhanh đến trước mặt của nàng, ngồi ở bên giường lớn, vươn tay kéo thân thể của nàng qua, rồi sau đó gắp lên một miếng thịt để tới bờ môi nàng: "Tam nhi, ăn thịt!"

"Không cần ta ăn rau rồi hả?" Mỗ nữ liếc mắt, một bộ dáng rất là kinh ngạc nhìn hắn. A, tên này đổi tính, không bức bách nàng nữa?

"Không cần! Về sau Tam nhi muốn ăn cái gì liền ăn đó, Thương Thương không bao giờ ngăn cản Tam nhi nữa!" Bao nhiêu lần, hắn bưng chén cơm, ăn không biết ngon. Trong đầu đều là bộ dáng nàng quệt mồm nói không ăn rau. Có lúc ăn, hốc mắt liền không nhịn được ửng hồng. . . . . .

-- Thương Thương, người ta không muốn ăn rau. . . . . .

-- Ăn rau đối với thân thể mới tốt! Ngoan. . . . . .

Bao nhiêu lần. . . . . Hắn bưng chén, ngồi ở bên giường của nàng, liền như vậy nhìn nàng si ngốc, mở miệng thật thấp: "Tam nhi, nếu như Tam nhi tỉnh lại, chúng ta sẽ không ăn rau nữa có được không? Chỉ cần Tam nhi tỉnh lại, Thương Thương sẽ không ép Tam nhi ăn rau nữa. . . . . ."

Nhưng nàng lại vẫn là nằm quật cường như vậy, không nhúc nhích. . . . . .

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Không phải chàng sợ không ăn rau thân thể sẽ không tốt sao?" Vũ Văn Tiểu Tam nhích lại gần người của hắn, điều chỉnh một tư thế ngồi thoải mái.

"Không sợ!" Hắn chỉ sợ nàng sẽ ngủ không nhúc nhích lần nữa, làm sao cũng không để ý hắn. Thân thể không tốt? Nếu phải chết, hắn chết cùng là được, thân thể có tốt hay không, có quan hệ gì đâu.

Vũ Văn Tiểu Tam hé miệng, đem thịt ngậm vào trong miệng, quay đầu lại vui sướng hài lòng nhìn hắn một cái: "Thương Thương, sớm biết ngủ hai năm không cần ăn rau, ta liền sớm một chút bắt đầu ngủ rồi!"

Lời này vừa rơi xuống, mặt của hắn liền tối: "Không cho nói bậy!"

"Được rồi, được rồi, ta không nói!" Đáy mắt lướt qua một tia sáng giảo hoạt, cúi đầu ăn cơm.

Một lần lại một lần đút cơm vào trong miệng của nàng, trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy nụ cười hạnh phúc. Hắn cho là, đời này cũng không có cơ hội cho nàng ăn cơm nữa rồi. . . . . Nhưng ông trời cuối cùng không có bạc đãi bọn họ!

Ăn vài miếng, đoạt lấy chiếc đũa của hắn, gắp lên một miếng thịt, cười hì hì đặt vào trên môi hắn: "A ~ há mồm, Thương Thương ăn thịt. . . . . ."

Môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở, đem thịt ngậm vào trong miệng, nhai khe khẽ, rồi sau đó nuốt xuống. Cặp mắt tà mị đào hoa kia tràn đầy nhu tình, cưng chìu nhìn tiểu nữ nhân trong ngực. . . . . .

Vươn bàn tay trắng nõn ra, sờ sờ gò má gầy gò của hắn. Tuy vẫn Phong Hoa Tuyệt Đại như vậy, nhưng rõ ràng đã gầy đi không ít.

Vô thức mở miệng: "Thương Thương, chàng gầy!" Nói xong một giọt lệ liền rớt ra ngoài. Nói những lời này ra, không có trải qua suy nghĩ, cũng

https://thuviensach.vn

không nghĩ đến quá nhiều. Nhưng lấy lại tinh thần, cũng đã là lệ rơi đầy mặt.

Hắn dịu dàng vươn tay, lau nước mắt rơi trên mặt nàng : "Ừ, người ta gầy, cho nên sau này muốn Tam nhi đút người ta ăn cơm mỗi ngày, bù đắp lại cho người ta!"

"Ừm! Được!" Hít mũi một cái, lần nữa gắp lên món ăn đút cho hắn. Hắn gầy, thật gầy, cho nên nên lập tức phải bù lại cho hắn!

Hắn cười khẽ ngậm món ăn nàng đưa đến bên môi mình, nhấm nuốt vài cái, rồi sau đó giống như nhớ tới cái gì mở miệng: "Tam nhi đợi đã nào...!" Dứt lời đứng dậy, sải mấy bước vượt đến bên cạnh bàn, nâng một đôi đũa rồi chạy trở về.

. . . . . .

Hai người ngươi một miếng, ta một miếng ăn cơm, cực kỳ ngọt ngào. . . . . .

Đúng lúc này, hai cặp mắt sáng long lanh, cơ hồ đồng thời mở ra, nhìn phụ thân và mẫu thân đút cơm cho nhau. . . . . .

Hai đứa bé có chút buồn bực liếc mắt nhìn nhau. . . . . Ánh mắt không tiếng động trao đổi. . . . . .

-- Ca ca, tại sao phụ thân và mẫu thân muốn được đút cơm vậy?

-- Thật ra thì ta cũng không biết, có lẽ là bọn họ lười thôi.

-- Nhưng đút cơm cho nhau, hai người đều phải gắp thức ăn nha. . . . . .

-- Chuyện này. . . . . Có lẽ là như Liên Vụ nói tình điệu đi!

Chúng ta cũng rất thích tình điệu!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Từ khi hai đứa con trai tỉnh, Hiên Viên Vô Thương liền biết. Nhìn hai tên ranh con chết tiệt kia nằm ở trên giường nửa buổi không nói lời nào, cho là bọn chúng biết lúc này là lúc phụ thân và mẫu thân đoàn tụ, không thể quấy nhiễu. Trong lòng còn đang suy nghĩ không có phí công thương hai tên ranh con chết tiệt kia. Nơi nào biết hai người bọn nó chỉ là đang kỳ quái mà thôi. . . . . .

Trao đổi ánh mắt xong, hai đứa trẻ vắt chân một cái, liền lưu loát ngồi dậy từ trên giường: "Phụ thân, mẫu thân, chúng con cũng muốn hai người đút cơm!"

Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, quay đầu cười như hoa nở nhìn bọn họ, khắp khuôn mặt là vẻ từ ái, đưa tay kéo bọn chúng qua: "Được! Mẫu thân đút cho các con ăn cơm!"

Trong nhát mắt sắc mặt mỗ nam đen như đáy nồi, nhìn cơm nên đút cho hắn, từng miếng từng miếng vào trong miệng hai tên ranh con chết tiệt kia. . . . . Dung nhan như cánh hoa anh đào trở nên cực kỳ khó coi!

"Mẫu thân, người đút cho con ăn trước, ca ca lớn hơn con, ca ca nên nhường Cuồng nhi!" Tiểu Sở Cuồng vặn mày kiếm, rất không vui nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, tại sao muốn đút cho ca ca ăn trước!

Tiểu Lạc Thần quay đầu nhìn hắn một chút, trên khuôn mặt non nớt lộ ra một nụ cười tràn đầy quan tâm: "Ca ca trước nếm thử một chút xem ăn được không, nếu được mới cho đệ đệ ăn!"

Tiểu Sở Cuồng buồn bực gãi gãi đầu nhỏ, hoá ra là như vậy sao! "Ặc, vậy cũng được, ca ca ăn trước, ăn không ngon phải nói cho Cuồng nhi đó!"

Sau đầu Vũ Văn Tiểu Tam xẹt qua một vệt đen, tại sao nàng cảm thấy con lớn nhất của mình có vẻ như có chút âm hiểm? Bộ mặt thương yêu

https://thuviensach.vn

cưng chiều cho ăn Hiên Viên Lạc Thần ăn một miếng thức ăn. Bộ dạng tiểu Lạc thần cực kỳ nghiêm túc, ở trong miệng nhai nuốt cẩn thận một phen, rồi sau đó quay đầu bộ dạng ghét bỏ mở miệng với đệ đệ mình: "Quá khó ăn!"

Sắc mặt Tiểu Sở Cuồng lập tức cứng đờ, cười ngọt ngào về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẫu thân, Cuồng nhi không muốn ăn cơm, mẫu thân đút cho ca ca ăn đi!"

Khóe miệng mỗ nữ giật giật, lại bị đút cho tiểu Lạc thần một miếng. Vẻ mặt Tiểu Lạc Thần ghét bỏ ăn món ăn, giống như là ăn độc dược gì đó! Chỉ là trong cặp mắt tà mị đào hoa cất dấu vẻ hạnh phúc. Ở đáy lòng ăn rất hưởng thụ, sau đó quay đầu nhìn Hiên Viên Sở Cuồng: "Cuồng nhi, nếu không đệ ăn đi! Ta thật sự không ăn được, thật sự là quá khó ăn!"

Tiểu Sở Cuồng ra sức lắc đầu: "Không ăn! Không ăn! Cuồng nhi không đói bụng, ca ca ăn đi!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Lạc Thần nhăn giống như một cái bánh bao nhỏ, một bộ dáng không cam lòng, quay đầu tiếp tục ăn. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn con lớn nhất một chút, lại nhìn Hiên Viên Vô Thương mặt đen ở bên cạnh, ở trong lòng nâng trán thở dài, một con hồ ly lớn phúc hắc đã không tính, còn thêm một tiểu hồ ly! Chẳng lẽ đời này nàng và Cuồng nhi cũng chỉ có thể chịu hai người kia lấn áp sao?

Tiểu Lạc Thần ăn ăn, cái chén chầm chậm thấy đáy.

Tiểu Sở Cuồng một bộ dáng hâm mộ, vẻ mặt vừa khổ não vừa rối rắm ngồi ở đó, thật sự ăn không ngon sao? Nhưng hắn cũng rất muốn mẫu thân đút ăn cơm nha!

"Mẫu thân, Cuồng nhi cũng muốn ăn!" Khắp khuôn mặt nho nhỏ đều là rối rắm, ca ca nói khó ăn, nhưng hắn thật muốn mẫu thân đút nó ăn cơm.

https://thuviensach.vn

"Đệ đệ, thật rất khó ăn!" Tiểu Lạc Thần quặm mặt lại nhìn hắn, một bộ dáng là suy nghĩ cho hắn, "Nếu đệ ăn, có thể bị tiêu chảy!"

Hiên Viên Vô Thương ngồi một bên, cười như không cười nhìn hai thằng nhóc này. Thần nhi hiểu chuyện hơn Cuồng nhi, cũng thông minh hơn Cuồng nhi nhiều lắm, loại tình trạng này vào hai năm nay có lúc cũng xảy ra.

"Ca ca đối với Cuồng nhi thật tốt! Nhưng Cuồng nhi vẫn muốn ăn!" Dứt lời tràn ngập mong đợi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, mẫu thân thật giống dung mạo của bản thân, ca ca và mẫu thân tuyệt không giống nhau, hắc hắc. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam không nói được trong lòng là loại tâm tình nào. Không muốn tiểu nhi tử bị khi dễ, nhưng con lớn nhất cũng là con nàng! Thở dài một hơi, gắp lên món ăn đút qua cho tiểu Sở Cuồng. . . . . .

Trong nháy mắt, sắc mặt Tiểu Lạc Thần khó coi. Xong rồi, đệ đệ ăn một lần liền biết mình đang gạt hắn!

Hiên Viên Sở Cuồng ngậm món ăn trong cái miệng nhỏ nhắn, đầu tiên là một bộ dáng vô cùng rối rắm, nhưng sau khi nhai vài lần, trong nháy mắt đổi sắc mặt, quay đầu. Trong đôi mắt to kia đều là ánh sáng tức giận, hung hăng nhìn chằm chằm Hiên Viên Lạc Thần: "Ca ca, cái người bại hoại này! Ca lại có thể gạt ta!"

Nói xong, tay đánh một quyền về phía Hiên Viên Lạc Thần. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần không tránh được, bị hắn đánh một quyền, rất không vui đánh một quyền trở về!

Một quyền này có chút nặng, Hiên Viên Sở Cuồng mắt đỏ lên, trong hốc mắt chứa đầy nước mắt, đá một cước về phía Hiên Viên Lạc Thần.

https://thuviensach.vn

Vậy mà Hiên Viên Lạc Thần cũng không phải là ăn chay rồi, lập tức đá một cước trở về!

"Hiên Viên Lạc Thần, ngươi không phải là ca ca ta! Ta không cần ngươi nữa!" Đáy mắt Tiểu Sở cuồng nén lệ, thở phì phò nhìn Hiên Viên Lạc Thần.

"Không cần thì thôi! Ta mới không cần người đệ đệ đần." Tiểu Lạc Thần không chút khách khí trợn trắng mắt, một bộ dáng chẳng hề để ý.

"Ngươi mới đần!" Nói xong đá một cước, dùng hết sức đạp về phía Hiên Viên Lạc Thần.

Một cước này, đạp đau Hiên Viên Lạc Thần, hặn hung hăng nâng chân lên đá lại. . . . . .

Tiếp, hai thân thể nho nhỏ đánh nhau ở một chỗ. . . . . .

Ở một bên ngây ngốc sững sờ một lúc lâu, Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc phản ứng lại. Ngay lập tức tiến lên kéo bọn chúng ra, nhìn một chút Hiên Viên Vô Thương ngồi ở ngoài kia, một bộ dáng việc không liên quan đến mình, lớn tiếng gầm lên: "Còn không qua đây giúp một tay!"

Vừa nghe nàng hô, chỉ đành phải bất đắc dĩ tiến lên cùng nàng ngăn hai tên ranh con chết tiệt kia. Trẻ con đánh nhau rất bình thường, hơn nữa hai tên ranh con chết tiệt này mỗi lần đánh nhau xong, qua không được bao lâu là có thể hòa hảo như lúc ban đầu, kéo hay không khác nhau ở chỗ nào chứ!

Nhưng nương tử lên tiếng không dám không nghe theo, chỉ đành phải kéo tiểu Lạc thần tương đối gần ra ngoài, mà tiểu Sở Cuồng liền rơi vào trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam.

Hiên Viên Sở Cuồng nhào tới trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam gào khóc lớn: "Mẫu thân, ca ca khi dễ con, hắn đánh con, hu hu hu. . . . . Con không muốn ca ca! Không cần ca ca, hu hu hu. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Là ngươi đánh ta trước đấy!" Tiểu Lạc Thần dù sao cũng là đứa bé, thấy Hiên Viên Sở Cuồng "Ác nhân cáo trạng trước" , tức giận mở miệng biện hộ cho mình.

"Được rồi, được rồi, Cuồng nhi đừng khóc! Đừng khóc! Đánh đau không? Cho mẫu thân xem một chút!" Nhìn hắn khóc, để cho lòng của nàng đều đau theo.

"Đánh đau! Ca ca đánh chân và tay con đều đau!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào của Hiên Viên Sở Cuồng đều là nước mắt đau lòng. Ánh mắt tràn đầy tố cáo nhìn Hiên Viên Lạc Thần một chút, sau đó đem chỗ mình bị đánh đau cho mẫu thân nhìn.

"Hu hu hu. . . . . Mẫu thân, chỗ này của con đau, chỗ kia của con cũng đau nữa!"

"Cuồng nhi ngoan, Cuồng nhi không khóc, mẫu thân thổi cho Cuồng nhi. . . . . ." Nhìn nhi tử khóc đến thê thảm, khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam cũng tràn đầy đau lòng.

Hiên Viên Lạc Thần gắt gao cắn môi dưới, nhìn mẫu thân hỏi han ân cần Hiên Viên Sở Cuồng, giống như mình thật sự khi dễ Hiên Viên Sở Cuồng, càng nhìn càng cảm thấy uất ức, cái mũi nhỏ vừa kéo, miệng méo một cái, nhào tới trong ngực Hiên Viên Vô Thương khóc lên: "Hu hu hu. . . . . Phụ thân, mẫu thân chỉ thích đệ đệ, người không thích con! Hu hu hu hu. . . . . Rõ ràng là đệ đệ đánh con trước mà! Hu oa. . . . . Con không thích mẫu thân nữa. . . . . ."

Hiên Viên Vô Thương bất đắc dĩ sờ sờ lưng nhi tử, ngoài đau lòng còn mang theo chút không nhịn được. Đứa bé, quả thật rất ồn ào! "Thần nhi ngoan, không phải mẫu thân không thích con. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam vừa thấy tiểu Lạc thần vừa khóc, cũng có chút tự trách. Mình mới vừa thấy Cuồng nhi khóc, cũng chỉ trông nom Cuồng nhi,

https://thuviensach.vn

không có chú ý tâm tình của hắn.

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn ca ca mình khóc ðến ðau lòng, ngược lại ngừng khóc, nhíu lông mày nhìn hắn. Rồi sau ðó, cái mũi nhỏ kéo ra, hit nước mũi vào, nện những bước chân ngắn chạy ðến bên cạnh Hiên Viên Lạc Thần, kéo tay áo của hắn: "Ca ca, ca ca ðừng khóc, Cuồng nhi không bao giờ ðánh ca ca nữa . . . . ."

Hắn chưa từng nhìn thấy Hiên Viên Lạc Thần khóc, cho nên lần ðầu tiên thấy ca ca của hắn khóc như vậy, có chút không phản ứng kịp, cũng có chút nóng lòng.

Hiên Viên Lạc Thần thút tha thút thít uốn éo quay ðầu nhìn hắn một cái, khụt khịt cái mũi, rồi quay ðầu ở trong ngực Hiên Viên Vô Thương tiếp tục khóc. . . . . .

"Ca ca, ca ca, ca ðừng khóc! Ca khóc, Cuồng nhi lại muốn khóc. . . . . Hu hu hu. . . . . ." Hiên Viên Sở Cuồng vừa nói vừa khóc.

"Ðủ rồi!" Giọng nói có chút lạnh lùng của Hiên Viên Vô Thương vang lên.

Hai ðứa bé vừa nghe, trong nháy mắt yên tĩnh lại, cùng nhau thút tha thút thít, có chút sợ nhìn phụ thân.

"Nam tử hán ðại trượng phu, khóc cái gì mà khóc! Mặt mũi của bổn vương ðều bị các ngươi làm mất hết rồi! Nếu lại khóc, ðừng nói các ngươi là con trai của Hiên Viên Vô Thương ta!" Ðây là lần ðầu tiên Hiên Viên Vô Thương dùng giọng nói nghiêm túc nói chuyện với bọn chúng. Trong cặp mắt tà mị ðào hoa kia ẩn giấu ánh sáng lạnh, trực tiếp dọa hai ðứa bé sợ ðến nỗi kêu cũng không dám kêu.

Muốn khóc lại không dám khóc, nhìn hắn. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn ðiêu ngọc mài vươn ðầy nước mắt, thút thít cố ðè nén kích thích khóc

https://thuviensach.vn

rống lên. Đỏ vành mắt, nhìn cực kỳ đáng thương.

Vũ Văn Tiểu Tam hung hãng trợn mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, khẽ vươn tay ôm hai đứa bé vào ngực mình, rống giận về phía Hiên Viên Vô Thương: "Nhìn xem con bị chàng hù dọa thành cái dạng gì rồi! Có người làm phụ thân như vậy sao?"

Lời này vừa rơi xuống, hai đứa bé đều cảm thấy mẫu thân ấm áp, cùng nhau chui vào trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam, sau ðó lắc lắc ðầu nhỏ, sợ sệt nhìn phụ thân. Hôm nay phụ thân thật là khủng khiếp!

Hắn có chút thất bại nhìn nàng: "Tam nhi, không thể nuông chiều con!" Con hư tại mẹ mà!

"Bọn chúng còn nhỏ như vậy, cho dù muốn giáo dục cũng nên chờ hai năm nữa chứ?" Nàng dĩ nhiên biết không thể chiều con, nhưng bọn chúng mới hai tuổi thôi. Ở kiếp trước, đi nhà trẻ cũng phải bốn năm tuổi, đứa bé còn nhỏ như vậy thì biết cái gì! Hắn cứ nghiêm nghị như vậy!

Hắn có chút bất đắc dĩ vuốt trán. Tuy hai tên ranh con chết tiệt kia chỉ mới hai tuổi, nhưng so với trẻ con bảy tuổi nhà bình thường đều thông minh hơn. Nhưng Tam nhi lại coi bọn chúng như những đứa trẻ bình thường, thật làm hắn không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhìn sắc mặt nàng vẫn không tốt, nhìn hắn chằm chằm, bất đắc dĩ mở miệng: "Được! Người ta nghe Tam nhi, không giáo huấn bọn chúng là được!"

Trong lòng lại đang nghĩ biện pháp ném hai thằng nhóc này tới trong trường tư thục đi học. Tam nhi vì che chở bọn chúng mà hung dữ với mình thì thôi đi, vậy mà hai tên ranh con chết tiệt kia còn bá chiếm ngực của Tam nhi. Nếu sau này, bọn chúng quấn Tam nhi cả ngày lẫn đêm, vậy hắn làm thế nào đây?

https://thuviensach.vn

Hai đứa bé xoay quanh trong ngực của Vũ Vãn Tiểu Tam, nước mắt ròng ròng liếc nhau một cái, vẫn là mẫu thân tốt nhất!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 4: Mẫu thân cứu mạng, phụ thân giết người!

"Được rồi! Được rồi! Đừng để ý đến hắn, chúng ta ăn cơm!" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Vô Thương giống như kẻ thù một cái, liền cười híp mắt cho hai đứa con trai ăn cơm.

Hiện tại thì tốt rồi, bọn họ thành người một nhà hòa thuận, mà Hiên Viên Vô Thương là người ngoài không đoàn kết với gia đình! Sắc mặt người nào đó so với đáy nồi còn đen hơn!

Đang đút các con ăn, Liên Vụ đột nhiên tiến vào, không thông báo liền trực tiếp chạy vào. Hơi có vẻ hốt hoảng mở miệng: "Vương gia, vương phi! Đã xảy ra chuyện!"

"Xảy ra chuyện gì? Vội vàng hấp tấp." Giọng nói nhàn nhạt vang lên, biểu hiện chủ nhân không thèm để ý chút nào. Cả nhà bọn họ đều ở chỗ này, đều không có chuyện. Như vậy những chuyện khác, không thể xưng là "Gặp chuyện không may" .

"Vương Gia, là hoàng thượng, hôm nay hoàng thượng phái người bao vây phủ nhiếp chính vương! Đã đi vào tịch biên gia sản rồi! Nếu thuộc hạ không đoán sai, bước kế tiếp bọn họ muốn đi , chính là nơi lần trước vương gia dẫn chúng ta đi ẩn cư!" Hai năm qua, Vương Gia vì để tránh cho có người quấy rầy, liền mang theo bọn họ đến vùng ngoài thành, chân chính trở thành ẩn cư. Cho nên hai năm qua thật vẫn không có ai biết bọn họ ở nơi nào, ngày trôi qua vẫn thanh tịnh như vậy.

https://thuviensach.vn

"Dạ Tử Lân?" Có chút kinh ngạc, ngắn ngủi hai năm, hắn ta lại có kiên quyết như vậy sao?

Liên Vụ có chút im lặng nhìn hắn một chút, sau đó mở miệng nói: "Dạ Tử Kỳ!" Vương Gia đã hai năm không có trông nom chuyện triều đình rồi, cho nên bây giờ ngay cả người nào làm hoàng đế cũng không biết!

"Chuyện gì xảy ra?" Chính là Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút kỳ quái. Nàng nhớ rõ ràng Dạ Tử Kỳ là ca ca bị Thương Thương đày đến biên cương làm khổ sai. Sao lại biến thành Hoàng đế rồi? Vậy hoàng đế tiểu suất ca lần trước cuối cùng thế nào rồi?

"Sau khi vương gia và vương phi dời đến đây, tất cả mọi người đều nghĩ hai người gặp bất trắc rồi, cho nên có một nửa đám đại thần cũng bắt đầu toàn lực ủng hộ Đại Vương Tử. Những người khác thấy bọn hắn ủng hộ Đại Vương Tử, Vương Gia cũng không có xuất hiện, cũng liền nước chảy bèo trôi theo." Liên Vụ đem rung chuyển triều chánh mấy năm nay giải thích đơn giản với hắn.

Hiên Viên Sở Cuồng thu lỗ tai của mình về, vẻ mặt không hiểu, hoàn toàn không biết hắn đang nói những gì: "Mẫu thân, Liên Vụ đang nói cái gì á?" Lời này dĩ nhiên là tiểu Sở Cuồng hỏi. Mới vừa rồi phụ thân thật sự là quá dọa người rồi, hắn vẫn nên hỏi mẫu thân thôi.

Hỏi xong, Vũ Văn Tiểu Tam còn chưa kịp mở miệng, tiểu Lạc Thần liền nhíu lông mày, nhéo lỗ tai Hiên Viên Sở Cuồng một cái: "Người lớn nói chuyện, đệ đừng chen miệng vào!" Tên ngu ngốc này, đần thì thôi đi, còn không kịp chờ đợi mà biểu hiện ra, làm người ca ca như hắn cũng mất thể diện theo!

Hiên Viên Sở Cuồng đoạt lỗ tai của mình lại, muốn cùng ca ca mình đánh một trận. Nhưng suy nghĩ một chút năng lực ẩu đả của mình, cuối

https://thuviensach.vn

cùng chỉ đành phải thôi. Nhưng nhịn như thế, đáy lòng lại khó chịu, vì vậy hung hăng liếc ca ca hắn một cái: "Ta không thích ca ca nữa! Hừ!"

"Ai muốn ngươi thích!" Thái độ hờ hững.

"Hừ! Người đừng nói chuyện với ta nữa!" Tiểu Sở Cuồng khốc khốc quay đầu đi.

Đôi mắt đào hoa nho nhỏ của Tiểu Lạc Thần nhíu lại, vẻ mặt khinh thường: "Không nói thì không nói!" Nói xong xoay đầu đến nơi khác.

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam chết lặng nhìn hai tiểu bất điểm này. Tuổi không nhiều lắm, nhưng tính khí trái lại rất lớn, một đứa so một đứa còn cá tính hơn!

Sau đầu Liên Vụ cũng treo một giọt mồ hôi lạnh, tiểu thế tử và tiểu công tử lớn như vậy nhưng chưa từng cãi nhau. Chuyện hôm nay. . . . . Vương Gia cũng không lên tiếng một lúc rồi, không biết lại nghĩ cái gì đây.

Một lát sau, trong giọng nói lạnh nhạt mang theo chút đè nén vang lên: "Bọn hắn vì cái gì mà phải giúp Đại Vương Tử?"

Liên Vụ nghe vậy, sắc mặt lập tức cứng đờ. Trong lòng cũng không kỳ quái Vương Gia có thể đoán được nguyên do ở trong đó. Bởi vì Đại Vương Tử và Nhị vương tử, người nào làm Hoàng đế đối với đám đại thần kia căn bản không có gì khác nhau, bọn họ tội gì phải hao tâm đổi Hoàng đế!

Ở trong lòng thở dài một hơi, rồi sau đó cúi đầu, nói xong thật nhanh, không dám nhìn vẻ mặt của hắn: "Là trưởng công chúa. Những đại thần ủng hộ Đại Vương Tử, mật thám tra được trưởng công chúa đã từng bái phỏng qua những phủ đệ của đám đại thần kia, hơn nữa. . . . . còn ngủ lại qua."

https://thuviensach.vn

Đôi mắt tà mị đào hoa khép chặt, gắt gao cắn răng, đè nén tức giận! Bàn tay khớp xương rõ ràng nắm chặt thành quyền, trên mặt còn nổi rõ gân xanh! Quả nhiên là như vậy! Dạ Tử Mị! Tiện nhân này!

Vũ Văn Tiểu Tam nghe lòi nói như thế cũng có chút kinh ngạc. Dạ Tử Mị này không khỏi cũng quá đê tiện đi. Thân là công chúa của một nước, lại có thể làm chuyện như vậy! Nhìn bộ dáng đè nén của Hiên Viên Vô Thương một chút, tràn đầy khinh thường, mở miệng: “Thương Thương, người như vậy không đáng để chàng tức giận! Bà ta không xứng!”

Lúc này nàng không muốn an ủi hắn nữa, cũng không muốn sau này hắn bị bà ta ảnh hưởng nữa, bởi vì người đó quả thật không đáng giá, cũng không xứng để Thương Thương vì bà ta hao phí tinh thần!

“Ta chỉ là vì phụ hoàng thấy không đáng giá! Ông ta yêu nữ nhân này, cho tới bây giờ chưa từng cảm thấy yêu thương, chăm sóc bà ta thành sỉ nhục. Mà phụ hoàng còn tưởng bà ta là băng thanh ngọc khiết, nhưng chưa từng nghĩ bà ta vì ngôi vị hoàng đế của Dạ Tử Kỳ, chuyện gì cũng làm được! Bà ta còn làm ra vẻ gì chứ, có khác kỹ nữ ở chỗ nào đâu?” Hung hăng nện một quyền lên giường.

Làm Hiên Viên Sở Cuồng sợ hết hồn, vội vàng chui vào trong ngực mẫu thân.

Vỗ vỗ lưng tiểu nhi tử, sau đó nói lời an ủi với người trong lòng: “Được rồi, Thương Thương. Đây là do chính bà ta lựa chọn, mỗi người đều có quyền lựa chọn sống như thế nào? Chuyện này bất luận là ai cũng không cách nào tước đoạt quyền này của họ. Mặc dù bà ta là mẫu thân của chàng, chàng cũng không thể can thiệp quyền lợi này của bà ta.”

Trong lòng mỗi người nghĩ không giống nhau, trong cuộc đời xưng là “Nhất” gì đó đều không giống nhau, cũng đại biểu giá trị mà họ hướng đến

https://thuviensach.vn

cũng không giống nhau. Vật cực kỳ trân quý trong lòng khác nhau, lựa chọn tự nhiên cũng không giống nhau.

Giống như Dạ Tử Mị, có lẽ rất nhiều việc làm của bà ta ở trong mắt nhiều người là bỉ ổi. Nhưng mà ở trong mắt của Dạ Tử Mị, bà ta cũng chỉ vì nhi tử, làm một chút chuyện mà người đời không tán thành thôi. Chưa chắc bà ta cam nguyện làm như vậy, nhưng mà ở trong cảm nhận của bà ta, Dạ Tử Kỳ thắng được tất cả. Đây là một mẫu thân rất yêu nhi tử, nhưng đồng thời cũng là một nữ nhân bi ai.

Nam tử tuyệt mỹ nghe vậy, quay đầu nhìn nàng một chút. Ánh mắt có chút kinh ngạc, cũng có chút sững sờ. Tuy những lời này không tuân theo đạo đức luân lý, nhưng mà cũng không phải không có đạo lý. Đây chính là tư tưởng ở thế giới trước kia Tam Nhi từng sống sao?

Liên Vụ càng thêm kinh ngạc, cằm suýt nữa rơi xuống. một nữ tử nghe được loại chuyện này, không phải là nên có bộ dáng ghét bỏ sao? Vương phi nhà bọn họ còn nói ra lời nói kinh hãi thế tục như thế!

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, hình như cũng không có cái gì không đúng. Người khác làm cái gì, bọn họ quả thật không có quyền can thiệp, trừ phi người nó chạm tới ranh giới cuối cùng là luật pháp.

“Chuyện này Tam Nhi có ý kiến gì?” Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt, đã không hề chú ý quá nhiều vấn đề này nữa, vật dứt khoát để Tam Nhi quyết định là được rồi.

“Bọn họ đã tìm tới cửa, chúng ta tự nhiên không thể bỏ qua cho bọn họ! Thương Thương, chàng phải biết, trên thế giới này có một loại người, thuộc về loại muốn bị đánh, người khác không chú ý họ, trong lòng họ liền không thoải mái. Đối với loại người này, chúng ta phải vui vẻ thành toàn cho họ, bởi vì chúng ta là người thiện lương mà!” Bên môi Vũ Văn Tiểu Tam nâng

https://thuviensach.vn

lên một nụ cười xấu bụng. Mang binh bao vây phủ Nhiếp chính vương, còn tịch biên gia sản, từng cái một, lá gan ngược lại nuôi rất mập đấy!

Liên Vụ nhìn bộ dáng Vương phi của mình, thân thể không tự chủ run một cái, mơ hồ vì những người kia mặc niệm, không biết vương phi chuẩn bị làm thế nào giày vò bọn họ đây! Còn là người thiện lương nữa chứ..... hắn phải nói cái gì cho phải đây!

“Đúng! Chúng ta là người thiện lương!” Tiểu Sở Cuồng vừa nghe, liền nhảy lên. Đúng nha, bọn họ đều là người thiện lương, hắn và mẫu thân cũng rất hiền lành!

Hiên Viên Lạc Thần liếc hắn một cái: “Ngu ngốc!” hắn thật là muốn điên rồi, sao lại có đệ đệ ngu xuẩn như vậy, quả thật chính là một loại bi ai!

“Ngươi nói cái gì?” Hiên Viên Sở Cuồng chống nạnh, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào rõ ràng đều là tức giận, “Ngươi mới ngu ngốc!”

“Ta nói ngươi là ngu ngốc!” Nhẫn tâm lặp lại câu nói kia, bộ dáng rất là xem thường.

Bộ ngực nhỏ của Tiểu Sở Cuồng kịch liệt phập phồng, muốn đánh hắn lại đánh không lại. Chợt, ánh mắt xoay đảo một cái, nhào về phía Vũ Văn Tiểu Tam gào khóc: “Mẫu thân, hu hu.... Ca ca mắng con là ngu ngốc, huynh ấy khi dễ con! Huynh ấy lại khi dễ con! Mẫu thân..... hu hu...”

Nhìn nhi tử biểu diễn chỉ có sấm mà không có mưa, Vũ Văn Tiểu Tam xoa xoa mồ hôi toát ra trên trán. Tên tiểu tử này làm bộ làm tịch giống như đúc với đức hạnh của nàng năm đó! Được rồi, không chỉ có năm đó, mấy năm này nàng cũng là cái đức hạnh này!

"Phụ thân nói nam tử hán đại trượng phu, đổ máu không đổ lệ. Ngươi cũng chỉ biết khóc." Vẻ mặt Hiên Viên Lạc Thần đầy khinh bỉ phát biểu.

https://thuviensach.vn

Người nào đó đang ra sức biểu diễn, rung động bả vai dừng lại, quay đầu hung hăng nhìn hắn chằm chằm: "Ngươi mới chỉ biết khóc!"

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời trợn mắt. Lại nói, đứa bé của nữ chủ xuyên không, không phải là nên vô cùng thông minh, vô cùng ðáng yêu, hơn nữa có tình huynh đệ tỷ muội vô cùng đoàn kết sao? Nhưng hai tên tiểu gia hỏa này, chưa tới hai canh giờ, sao đã ầm ĩ nhiều lần như vậy rồi hả?

"Có dũng khí chúng ta ra ngoài đấu!" Tiểu Lạc thần hạ chiến thư, mặt khinh thường nhìn hắn ta. Phải biết hắn luyện võ công với bọn Đình Vân, phụ thân nói lúc hắn ðánh bại bọn Đình Vân, Liên Vụ, phụ thân sẽ tự mình dạy hắn võ công. Nhưng tên Hiên Viên Sở Cuồng ngu ngốc này, cả ngày lẫn ðêm chỉ biết ăn uống chơi đùa cộng thêm ngủ, động một tí còn gào khóc, làm sao có thể ðánh thắng ðược hắn! Lúc nãy ðánh nhau, mình không có thắng nổi hắn ta, cũng chỉ là bởi vì hắn không muốn lấy võ công của mình, để khi dễ tên ngu ngốc này thôi!

"Đấu thì đấu! Ai sợ ai!" Tuy nói như vậy, nhưng trong lòng cũng rất không nắm chắc. Hắn biết mình đánh không lại Hiên Viên Lạc Thần, nhưng Hiên Viên Sở Cuồng hắn cũng không phải là người không dũng cảm!

Hắn lời vừa nói ra này, Hiên Viên Lạc Thần liền nhảy xuống giường. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn như cánh hoa anh đào đều là vẻ khinh thường, chờ hắn ta xuống.

Hiên Viên Sở Cuồng bị vẻ mặt này của hắn ta kích thích, cũng muốn nhảy xuống, nhưng nhảy đến giữa không trung lại bị Vũ Văn Tiểu Tam ôm lấy: "Được rồi! Được rồi! Các con là huynh đệ ruột, nên tương thân tương ái, tại sao có thể đánh nhau chứ!"

Hiên Viên Sở Cuồng nghe xong lời này, đáy lòng mừng rỡ như điên. Hắc hắc, hắn biết mình đánh không thắng ca ca, mẫu thân vừa đúng cho hắn một cái bậc thang, nếu không vừa đi ra liền bị ca ca đánh! Nhưng trong

https://thuviensach.vn

miệng vẫn còn nhất quyết không tha nói: "Người nào là huynh đệ ruột với hắn, con mới không có ca ca như vậy!" Nói xong ngước đầu, một bộ dáng cực kỳ cao ngạo.

Vũ Văn Tiểu Tam bất đắc dĩ vuốt trán, quả nhiên nuôi đứa bé là một chuyện vô cùng mệt mỏi!

Đặc biệt còn là hai đứa bé, hơn nữa hai đứa bé này còn không quá đoàn kết!

"Thích đánh nhau như vậy, các ngươi có muốn cùng đánh với bổn vương một chút hay không?" Trong giọng nói trầm thấp mang theo ý cười vang lên.

Hai đứa bé đồng thời run lên, sợ sệt nhìn phụ thân. Phải biết phụ thân dùng giọng nói như vậy nói chuyện, bọn họ sẽ rất khó có kết quả tốt!

"Phụ vương, đệ đệ mới vừa rồi là đùa gỡn với Thần nhi. Quan hệ huynh đệ chúng con tốt như vậy, làm sao sẽ đánh nhau ! Đệ đệ thấy đúng không?" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Lạc Thần vang lên.

Đánh với phụ vương? Đùa gì thế! Hắn cũng không muốn bị phụ vương ném tới chân trời!

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức mở miệng phối hợp: "Đúng, đúng, ca ca và Cuồng nhi đều là đùa giỡn!"

"A...? Không phải Cuồng nhi nói không có ca ca như vậy sao?" Đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, cười như không cười nhìn Hiên Viên Sở Cuồng đang ẩn núp trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam.

Tiểu Sở Cuồng gian nan nuốt một ngụm nước miếng, uốn éo trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam, vẻ mặt phụ thân thật là khủng khiếp! "Phụ vương,

https://thuviensach.vn

Cuồng nhi chỉ hù dọa ca ca, ca ca cũng không có coi là thật, sao phụ vương lại tưởng thật ! Có phải không ca ca?"

Vốn tưởng rằng Hiên Viên Lạc Thần cũng sẽ rất phối hợp. Ai ngờ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài của tiểu Lạc Thần có vẻ như rất khổ não nhìn hắn: "Đệ đệ, đệ đùa giỡn? Nhưng ta cho là thật!" Hắc hắc, chuyện này không có quan hệ với hắn, phụ vương muốn xử phạt cũng chỉ xử phạt một mình Hiên Viên Sở Cuồng, ai bảo hắn ta nói lung tung!

Ách. . . . . Vẻ mặt của Hiên Viên Sở Cuồng lập tức phẫn nộ, hung hăng liếc Hiên Viên Lạc Thần một cái, lại có thể hại hắn như vậy! Một chút cũng không có, nói cái gì mà Đình Vân nói lúc trước. . . . . Cái gì kia mà. A, đúng rồi, nghĩa khí huynh đệ!

Nhìn nụ cười trên mặt Hiên Viên Vô Thương càng ngày càng xinh đẹp. Hiên Viên Sở Cuồng quyết định thật nhanh, lập tức gào khóc lên: "Hu hu hu. . . . . Mẫu thân, Cuồng nhi thật không có nghĩ như vậy, con chỉ là tùy tiện nói một chút thôi, mẫu thân cứu mạng! Phụ thân giết người!"

"Khụ khụ!" Vũ Văn Tiểu Tam thiếu chút nữa bị hắn làm cho nghẹn chết, "Phụ thân giết người" ? Không có khoa trương như vậy chứ?

Nhìn bộ dáng hắn khóc đến đau lòng một chút, mặc dù biết tên ranh con chết bầm này là gào khan, nhưng nàng vẫn rất phối hợp mở miệng với Hiên Viên Vô Thương: "Được rồi, được rồi, làm sao bọn chúng có thể đánh thắng chàng được! Đừng luôn khi dễ nhi tử mình như vậy chứ!"

Hiên Viên Vô Thương hừ lạnh một tiếng, nhìn hai đứa con trai đang ngồi yên tĩnh, quay đầu mở miệng về phía vẻ mặt không biểu cảm của Liên Vụ: "Vậy Lân đâu?"

Cho dù là đổi Hoàng đế, chắc con cháu hoàng gia bọn họ cũng không dám giết. Ngoài sáng động thủ khẳng định là không được, nhưng ngầm giết

https://thuviensach.vn

thì rất có khả năng. Cho nên sống chết của Lân, phải xem hắn ta có bao nhiêu năng lực tự vệ.

"Sau khi bị phế thì được phong làm vương gia, bị giam lỏng." Nói đến Dạ Tử Lân, Liên Vụ vẫn mang theo chút tâm tán thưởng, có thể tiến có thể lui mới là kẻ làm chuyện lớn.

"Không có hành động?" Nếu trên tay không có chỗ dựa, cũng không có hành động, sợ là đã sớm gặp bất trắc rồi, sao còn có thể sống lâu như vậy."Nhạc Thanh đâu?" Nhạc Thanh được Dạ Tử Lân phái tới tiếp binh quyền dưới tay Đình Vân.

Đây chính là chỗ Liên Vụ cảm thán: "Thì ra Nhạc Thanh là người của đại vương tử, vẫn luôn mai phục bên cạnh Tam vương tử. Cho nên hiện tại binh quyền cũng rơi trên tay Dạ Tử Kỳ. Mà sau khi Dạ Tử Lân bị phế đế vị liền điên rồi, đây chính là nguyên nhân Dạ Tử Kỳ vẫn không đụng đến hắn ta."

"Điên rồi?" Môi mỏng như hoa anh đào kéo nhẹ, mang theo chút thâm ý. Dạ Tử Lân vốn cũng không phải là người mưu cầu danh lợi quyền thế, làm sao có thể bởi vì chuyện này mà điên rồi?

"Vương Gia cũng cảm thấy là giả sao?" Liên Vụ mở miệng cười. Thật ra thì hắn cũng cảm thấy là giả, mặc dù người kia giả bộ thật rất giống.

Trong đầu Vũ Văn Tiểu Tam lập tức xuất hiện những bộ phim cung đấu, âm mưu quyền lực ở hiện đại. Thân thể không nhịn được hơi run lên một chút, không ngờ thật sự có khủng bố như vậy, vì mạng sống lại muốn giả điên!

Hiên Viên Sở Cuồng trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam, tự nhiên cảm thấy nàng khẽ run: "Mẫu thân, có phải người lạnh không?"

https://thuviensach.vn

"Ách. . . . . Có chút!" Cũng không thể nói cho nhi tử là nàng bị dọa đến run chứ? Rất mất thể diện! Vũ Văn Tiểu Tam nàng là người sĩ diện!

"Mùa đông là lúc tụi con bị lạnh, phụ thân ôm con liền không lạnh. Mẫu thân cũng để phụ thân ôm đi?" Hiên Viên Sở Cuồng rất là nghiêm túc mở miệng.

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Vô Thương đang nói chuyện chính sự với Liên Vụ liền quay đầu, rất tán thưởng nhìn hắn một cái: "Cuồng nhi thật thông minh!"

Ặc, Vũ Văn Tiểu Tam cảm thấy lúng túng, nhìn vẻ mặt không được tự nhiên của Liên Vụ một chút, ho khan hai tiếng: "Thương Thương, các người vẫn là nhanh xử lý hết công việc đi!" Liên Vụ ở chỗ này, mặc dù là đứa bé nói lời này, nhưng nàng vẫn cảm thấy rất lúng túng!

"Đúng! Đúng! Phụ thân nhanh nói chuyện xong, sau đó ôm mẫu thân, nếu không mẫu thân sẽ chết rét đấy!" Hiên Viên Sở Cuồng rất đau lòng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Hiên Viên Lạc Thần trừng mắt, thằng ngu này! Hiện tại là mùa hè, mẫu thân làm sao sẽ lạnh, ôm sẽ nóng chết chứ? Cố tình phụ thân còn nói hắn thông minh, phụ thân cũng bị trời nóng đến ngốc rồi!

"Ừm! Cuồng nhi nói có đạo lý!" Hiên Viên Vô Thương cười đáp xong, tâm tình ngược lại khá hơn nhiều, nhìn Liên Vụ một chút, "Lân không phải là người coi trọng quyền thế, quả thật rất không có khả năng thật nổi điên. Các ngươi bảo vệ tốt hắn, không được để cho người của Dạ Tử Kỳ nhổ cỏ tận gốc

"Dạ! Nhưng Vương Gia, chuyện Dạ Tử Kỳ dẫn người dò xét vương phủ. . . . . ." Chuyện này cũng không thể làm qua loa chứ? Điều này rõ ràng đúng là hướng về vương gia mà tới!

https://thuviensach.vn

"Lý do của hắn là gì?" Trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy khinh thường, giống như hành động của Dạ Tử Kỳ chỉ như con khỉ xiếc bình thường không đáng nhắc tới.

"Nói Vương Gia cầm giữ triều chánh, trong mắt không có vua, cho nên. . . . . ." Nói xong đã không dám nói tiếp nữa, Vương Gia khi nào chịu loại bực tức này, gan Dạ Tử Kỳ lớn đến nỗi làm người ta chặc lưỡi!

"Cho nên sẽ phải dò xét phủ nhiếp chính vương, thăm hỏi bổn vương?" Mục đích cũng chỉ là muốn biết hắn là chết hay sống chứ gì? "Cầm giữ triều chánh, trong mắt không có vua" , lời nói này ngược lại thẳng thắn.

Liên Vụ gật đầu một cái: "Dạ! Nhưng Vương Gia, thuộc hạ không hiểu hành động lần này của Dạ Tử Kỳ. Nếu Vương Gia còn sống, hắn không sợ Vương Gia động thủ với hắn sao?"

"Binh quyền đều ở trên tay của hắn, hắn sợ cái gì?" Trên bộ mặt tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười nhẹ nhàng trào phúng. Đám đại thần kia dù thế nào cũng sẽ không vô dụng như vậy, bị một nữ nhân ảnh hưởng mà nâng đỡ hắn ta lên thượng vị, cho nên dù Dạ Tử Kỳ làm Hoàng đế, cũng là bị người quản chế. Dĩ nhiên, còn có một nguyên nhân. . . . . .

"Hắn bao vây phủ nhiếp chính vương, không tìm được phụ vương lại đi rừng Tử Trúc. Cho nên chắc chắn vì muốn giết chúng ta để chúng ta trở tay không kịp. Hơn nữa còn suy đoán nếu phụ vương còn sống, liền khẳng định ở hai nơi này, nghĩ rằng người bên cạnh phụ vương không nhiều lắm, sẽ một lưới bắt hết chúng ta! Dù thủ hạ phụ vương muốn hành động, khi đó hắn đã thành công giết chúng ta rồi! Một đám người không có người lãnh đạo, không đủ gây uy hiếp. Phụ vương, Thần nhi phân tích đúng không?" Hiên Viên Lạc Thần nói ra suy nghĩ của mình, trên khuôn mặt nho nhỏ đều là nụ cười ngạo thị thiên hạ.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương ngẩn ra, tuy nói biết đứa con trai này đặc biệt thông minh. Nhưng thông minh đến mức này cũng là ngoài sức tưởng tượng của hắn. Những lời nó vừa mới nói, tuy là không có theo quy luật khách quan, trật tự, nhưng cũng đúng ý.

Vẻ mặt Liên Vụ sùng bái nhìn nó, không ngờ tiểu thế tử không chỉ có võ công sắp vượt qua bọn họ, đến mưu trí cũng ở trên bọn họ, vương gia có người nối nghiệp rồi!

Vẻ mặt của Vũ Văn Tiểu Tam cũng đầy khiếp sợ! Không phải chứ? Nàng sinh một vị thần đồng? Nhìn lại Hiên Viên Sở Cuồng trong ngực, đang mong đợi nó cũng có biểu hiện vượt qua người thường. Ai ngờ, tiểu Sở cuồng thấy Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nó, có chút buồn bực gãi đầu một cái: "Mẫu thân, người nhìn Cuồng nhi như vậy làm cái gì? A, con biết rồi! Có phải mẫu thân đây là cảm thấy ca ca nói những lời kỳ quái không? Người ta một câu cũng nghe không hiểu!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, khóe miệng không ức chế kéo ra, thật là đã xem trọng nó rồi!

Hiên Viên Lạc Thần trợn trắng mắt một cái, thật là một tên ngu xuẩn! Sao hắn có thể có đệ đệ đần như vậy!

Hiên Viên Vô Thương trực tiếp coi như không có tên ranh con vô dụng - Hiên Viên Sở Cuồng kia, tán thưởng nhìn Hiên Viên Lạc Thần một cái: "Phân tích không tệ. Nhưng Thần nhi vẫn bỏ sót một thứ, đó chính là. . . . . Dù ta đã chết rồi, hắn cũng muốn tìm được hai người các con, nhổ cỏ tận gốc!"

Hiên Viên Lạc Thần ngẩn ra, lông mày nhỏ nhíu một cái, suy nghĩ một lát, rồi sau đó thông suốt: "Tạ ơn phụ vương đã dạy bảo!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 5: Đệ đệ, khả năng đây chính là yêu tinh đánh nhau trong truyền thuyết

Vũ Văn Tiểu Tam trợn mắt nhìn bọn họ: "Người một nhà khách khí như vậy làm cái gì!" Nhưng nàng đâu biết rằng, tại nàng sống quá tùy tính, ở nơi cổ đại này, tam cương ngủ thường giữa phụ tử rất rõ ràng .

Nói như vậy, con cái nhìn thấy cha mẹ đều phải hành đại lễ chào hỏi, nhà bọn họ đã rất thoải mái rồi!

"Đúng! Đúng! Mẫu thân nói đều đúng!" Tiểu Sở Cuồng ở một bên gào to.

Hiên Viên Lạc Thần cũng cười khẽ một tiếng: "Mẫu thân nói đúng lắm." Bộ dáng nhỏ vẫn quy củ, cùng với thân thể uốn éo của Hiên Viên Sở Cuồng không hề có liên hệ gì với nhau.

Vũ Văn Tiểu Tam ở than nhỏ trong lòng, đây mới là bộ mặt thực của tên tiểu tử này? Nhưng nàng ngủ mấy năm nay, đều không biết tính tình các con là gì, xem ra sau này phải tìm hiểu nhiều hơn mới được.

Nhưng nàng thật không thích Thần nhi hiểu chuyện như vậy, tuy nói bọn nhỏ hiểu chuyện một chút, làm cha mẹ sẽ nhẹ nhõm một chút. Nhưng nó mới nhỏ như vậy, phải có một tuổi thơ vui vẻ, thoải mái mới đúng.

Hiên Viên Vô Thương nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, liền biết suy nghĩ trong lòng nàng. Ở trong lòng thở nhẹ một hơi, nhi tử sớm hiểu chuyện như vậy, hắn cũng có trách nhiệm. Hai năm qua, hắn thật không có chăm sóc tốt bọn chúng.

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, vậy chuyện này ngài chuẩn bị xử trí như thế nào?" Biết nguyên nhân, nên hỏi cách đối phó rồi.

"Tùy hắn ta đi! Một phủ nhiếp chính vương thôi, dò xét thì dò xét. Nhưng rừng trúc Tử Lâm, đừng để người đi vào." Nơi đó là nơi bọn họ ẩn cư, để lại rất nhiều kỉ niệm tốt đẹp, sao có thể để cho người ta phá hư chứ!

"Phụ vương, người quá nhân từ!" Giọng nói hơi bất mãn của Hiên Viên Lạc Thần vang lên, khuôn mặt cực kỳ tương tự Hiên Viên Vô Thương, lộ ra một nụ cười cực kỳ diêm dúa lẳng lơ, "Nếu là Thần nhi, nhất định phải để họ trả giá cao gấp trăm lần!"

Có thù phải trả, đây là tính tình của Vũ Văn Tiểu Tam! Vũ Văn Tiểu Tam vừa nghe, lúc này mở miệng: "Tốt! Không hổ là con trai của ta!" Hai tuổi không chỉ thông minh, hơn nữa rất biết cách bày mưu tính kế. Đứa bé này, tương lai tuyệt không phải vật trong ao!

Nghĩ tới có chút lo lắng nhìn thoáng qua vẻ mặt mờ mịt của Hiên Viên Sở Cuồng trong ngực, một loại cảm giác vô lực xông lên đầu. Tuy nói đứa bé một hai tuổi nghe không hiểu là rất bình thường, nhưng nó và Thần nhi là sinh đôi, rõ là. . . . . đều là trong một bụng mẹ ra ngoài, sao sự khác biệt lại lớn như vậy!

"Mẫu thân, con cũng là con của người!" Tiểu Sở Cuồng cười tít mắt nhìn nàng.

Sờ sờ cái đầu nhỏ của hắn: "Ừm! Con cũng là nhi tử của ta!" Mặc dù không thể thông minh, nhưng nó vẫn là con trai của nàng?

Liên Vụ có chút khó xử nhìn vương gia và vương phi của mình một chút, bây giờ rất rõ ràng Vương Gia đã định đoạt rồi, nhưng vương phi và tiểu thế tử không đồng ý, vậy hắn nên xử lý như thế nào đây? "Vương Gia, chuyện này. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ nhìn con trai cười đến diêm dúa lẳng lơ, môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười lúm đồng tiền: "Theo ý vương phi và tiểu thế tử mà làm! Thần nhi, con có ý kiến gì?"

Hắn quyết định thôi, cũng không phải bởi vì hắn thiện lương, mà là chuyện này dính đến nữ nhân kia, hắn không muốn dính đến nữa. Còn có một nguyên nhân, chính là muốn nhờ vào đó hoàn toàn thối lui khỏi quyền lực. Nhưng nhìn bộ dáng kia củaThần nhi, là có tính tung hoành thiên hạ, nhi tử có ý nguyện này, hắn làm phụ thân tự nhiên nên giúp một tay.

"Vẫn nên để phụ vương xử lý đi! Thần nhi vẫn là tiểu hài tử thôi, không hiểu những thứ này." Thời điểm thích hợp lại bắt đầu giả ngu. Nói trắng ra là không muốn quản đến những chuyện mệt mỏi không liên quan đến mình.

Liên Vụ nhìn Hiên Viên Lạc Thần một chút, trong bụng thầm than, tương lai tiểu thế tử nhất định sẽ trở thành nhân vật giống như vương gia, đem toàn bộ quyền thế ngập trời giữ trong tay. Nhưng nếu gặp chuyện phiền toái thì lại là bộ dáng không liên quan đến mình, sợ rằng lại không thích làm ngôi vị hoàng đế.

Nhìn tên ranh con chết tiệt kia một chút, Hiên Viên Vô Thương cũng không giận, quay đầu mở miệng với Liên Vụ: "Đi xuống đi, chuyện này Bổn vương tự có chừng mực, nếu có quyết định gì sẽ thông báo cho các ngươi. Còn nữa, để Đình Vân đi rừng Tử Trúc canh chừng, nếu Dạ Tử Kỳ phái ra quân đội, lấy uy danh của Dạ Mị chi hồn, vẫn có thể làm tam quân khiếp sợ."

"Dạ! Thuộc hạ cáo lui!" Liên Vụ cung kính chắp tay, sau khi trả lời xong liền lui ra ngoài. Trong lòng bách vị tạp trần, hôm nay hắn thật đã mở mang kiến thức, tiểu thế tử. . . . . căn bản không phải là người! Thông minh thái quá rồi! Nhưng thông minh này, rốt cuộc là tốt hay là không tốt đây?

https://thuviensach.vn

"Thương Thương, chàng định làm sao bây giờ?" Cũng khi dễ đến tận nhà rồi, không thu thập thì không được rồi?

"Trực tiếp diệt, như thế nào?" Mặc dù người dưới tay hắn bù không được vài chục vạn quân đội, nhưng giết mấy người cũng là dư dả.

Vũ Văn Tiểu Tam cười tà một tiếng: "NO! NO! Trực tiếp diệt? Lợi cho bọn họ quá rồi! Đối với một người, trừng phạt lớn nhất chính dùng phương thức tàn nhẫn nhất cướp đi thứ quý trọng nhất của bọn họ. Bọn họ đã dám xúc phạm chúng ta, chúng ta cũng không phải người lương thiện!"

Tuy không hiểu"NO! NO!" Là có ý gì, nhưng lời nói phía sau của nàng, hắn vẫn nghe hiểu, có chút ngạc nhiên mở miệng: "Tam nhi muốn xử lý như thế nào?"

"Vậy thì xem Thương Thương có bỏ được hay không rồi!" Nàng biết hắn là người coi trọng tình thân, mà hai người kia, một là thân ca ca của hắn, một là mẹ ruột của hắn, nàng thật vẫn không biết hắn xuống tay được không?

"Có cái gì không bỏ được!" Không sao cả mở miệng. Lần trước lúc hắn quỳ dập đầu nữ nhân kia, đã cắt đứt quan hệ của bọn họ. Hiện nay nữ nhân kia vì ngôi vị hoàng đế của Dạ Tử Kỳ làm chuyện hạ tiện như thế, thì càng không xứng đáng làm mẫu thân của hắn. Về phần Dạ Tử Kỳ, hắn ta đã chuẩn bị xuống tay, hắn ta bất nhân, cũng không thể trách Hiên Viên Vô Thương hắn bất nghĩa.

"Tốt! Vậy bước kế tiếp chúng ta phải làm, chính là trở về vương phủ!" Mỗ nữ cười như đã đoán được trước.

"Trở về vương phủ?" Hiện nay Dạ Tử Kỳ đang dẫn người dò xét phủ nhiếp chính vương, trở về làm gì? Tuy là nghi ngờ, nhưng hắn tin tưởng nàng làm như vậy, nhất định có lý do của nàng.

https://thuviensach.vn

Vì vậy liền gật đầu: "Được, trở về vương phủ! Hiện tại liền lên đường sao?"

"Cái người đầu heo này! Còn tự xưng mình thông minh? Hiện tại liền lên đường, chàng sợ Dạ Tử Kỳ không bắt được chàng sao? Chúng ta phải đợi khi hắn oanh oanh liệt liệt quậy lớn việc này. Lúc mọi người đều biết phủ nhiếp chính vương bị tịch thu, nghênh ngang trở về, cho bọn hắn một kinh hỉ!"

Chỉ có nghênh ngang trở về như vậy, cũng chính là một bộ dáng rõ ràng không sợ hãi. Dạ Tử Kỳ thấy vậy, dù có một trăm lá gan, cũng không dám làm gì bọn họ.

Hắn ngược lại đoán được ý tưởng của nàng, chỉ có chút không hiểu tại sao muốn trở về phủ nhiếp chính vương, có chuyện gì trực tiếp làm không được sao?

Nhưng vào lúc này, Vũ Văn Tiểu Tam hỏi hắn một vấn đề: "Thương Thương, chàng suy đoán Dạ Tử Kỳ có biết Dạ Tử Mị vì để cho hắn leo lên ngôi vị hoàng đế mà làm mấy chuyện này không?"

"Chắc không biết." Không chút do dự mở miệng, Dạ Tử Kỳ là người tâm cao khí ngạo. Nếu biết, đánh chết hắn ta cũng sẽ không đồng ý Dạ Tử Mị làm chuyện như vậy, bởi vì dù ngồi lên vương vị cũng bị người khinh thường.

Chợt, ánh mắt sáng lên, có chút sợ hãi nhìn nàng, không nghĩ tới nha đầu này còn có ý này, trong ngày thường ngược lại đã xem nhẹ nàng rồi.

Hiên Viên Lạc Thần cũng nghe ra được đại khái, mở miệng cười: "Mẫu thân, người thật thông minh!"

Vũ Văn Tiểu Tam cười tự hào một tiếng: "Tất nhiên, nhìn một chút mẫu thân con là ai!"

https://thuviensach.vn

Người một nhà này cũng rất thông minh, duy chỉ có một giọng nói rất không hài hòa vang lên: "Phụ vương, rốt cuộc các người đang nói cái gì?" Trước kia có chuyện gì không hiểu, hỏi phụ vương một chút liền biết, hôm nay cũng phải giống như vậy chứ?

Hiên Viên Vô Thương cười khẽ một tiếng, sờ sờ đầu của hắn: "Không phải chuyện lớn gì, Cuồng nhi không nghĩ ra cũng không cần nghĩ!" Không biết cũng tốt, tự do tự tại, không buồn không lo.

Hiên Viên Sở Cuồng cười ngọt ngào gật đầu một cái: "Được!"

"Vương Gia, thần y đến rồi!" Liên Hoa đi vào bẩm báo, đồng thời có chút không tự nhiên nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút. Lúc ấy vương phi nói bọn họ thật sự là quá làm bộ rồi, hắn vẫn nhớ, cho nên hắn nhìn thấy vương phi, tâm tình cực kỳ phức tạp!

"Mời vào!" Những năm gần đây Mộ Vân Dật đích xác đã giúp hắn không ít. Bất luận là độc của hắn, độc của Tam nhi, còn có Tam nhi ngủ mê man hai năm qua, đều là thiếu hắn ta ân tình, lại nói hắn nên thật tốt cám ơn hắn ta mới phải

Không lâu lắm, một người toàn thân áo trắng bồng bềnh vững vàng đi vào, lúc con ngươi lạnh nhạt quét qua Vũ Văn Tiểu Tam đã tỉnh lại, đáy mắt thoáng qua chút kinh ngạc.

"Thần y, mời ngồi! Không biết lần này đến vì chuyện gì?" Hiên Viên Vô Thương đứng dậy chào đón, phải biết người có thể làm cho hắn đứng dậy chào đón không nhiều lắm.

"Hi Vương Gia không cần phải khách khí! Tại hạ vốn là tới đưa thuốc, chỉ là nhìn khí sắc Hi vương phi, tựa hồ chuyến đi lần này của tại hạ là uổng công rồi!" Nói xong, trên mặt lạnh nhạt dính vào chút ý cười. Bệnh nhân hắn chế dược hai năm nay giờ đã tỉnh, hắn tự nhiên có chút vui mừng,

https://thuviensach.vn

còn chưa nói tới huynh đệ tốt của mình còn mỗi ngày lo lắng ăn không ngon ngủ không yên, không biết nàng có thể tỉnh lại hay không?

"Ai da, tính thế nào thành không công rồi, chính là trông thấy bằng hữu cũng là cực tốt!" Mỗ nữ thấy trai đẹp, lại không khỏi tự chủ trở nên ngượng ngùng.

Khóe miệng Mộ Vân Dật kéo nhẹ ra một chút, nữ nhân này làm sao lại còn đức hạnh này chứ?

Mà sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương liền tối sầm, có thể so với đáy nồi!

Tiểu Sở Cuồng còn không sợ chết phát biểu một câu: "Mẫu thân, người thật giống như rất ưa thích vị thúc thúc này!" Mộ Vân Dật có đến đây mấy lần, hơn nữa mỗi lần tới đều không nán lại bao lâu liền đi. Bọn họ biết thì biết, chỉ là không quen.

"Ừm! Đúng! Cuồng nhi thật thông minh!" Trai đẹp nàng có thể không thích sao? Aizz, chỉ là nhìn người này, nàng sẽ không tự chủ được liên tưởng đến một người nam tử áo trắng bồng bềnh như trích tiên-- Công Tôn Trường Khanh! Một lần trên hội thơ kia, biểu hiện của Công Tôn Trường Khanh thật sự làm nàng khâm phục! Ặc, còn nữa, cũng không biết bọn người Hiên Viên Ngạo hiện tại thế nào, trôi qua có tốt hay không?

Nghe nàng nói lời này, lại thấy bộ dáng nàng như đi vào cõi thần tiên, mỗ nam không biến sắc cắn răng, nhìn Mộ Vân Dật một chút, sắc mặt đã có chút khó coi. Mặc dù đúng là có rất nhiều chuyện làm phiền hắn ta, nhưng nhìn đến đức hạnh kia của Vũ Văn Tiểu Tam, hắn sẽ rất khó có thái độ tốt!

Mộ Vân Dật nhìn sắc mặt khó coi của Hiên Viên Vô Thương, liền có thể đoán được suy nghĩ trong lòng hắn, vậy mà không bị ảnh hưởng chút nào, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, do dự một chút liền ôm quyền mở miệng với Hiên

https://thuviensach.vn

Viên Vô Thương: "Hi Vương Gia, nếu vương phi đã tỉnh rồi, vậy ân tình tại hạ thiếu Hi vương gia cũng đã trả xong!"

Đây cũng là nguyên nhân mặc kệ Hiên Viên Vô Thương xảy ra chuyện gì, hắn đều luôn là nghe gọi thì đến.

Năm đó hắn lên núi học y, gia đạo sa sút, lại bị kẻ gian ám hại, nếu không phải lúc ấy Hiên Viên Vô Thương ra tay cứu giúp, chỉ sợ hắn học thành trở về, lúc trấn hưng lại gia tộc, người trong nhà cũng đã gặp bất trắc rồi. Đến đây, hắn liền thiếu Hiên Viên Vô Thương một ơn huệ lớn bằng trời.

Vốn là chuẩn bị chữa khỏi độc của hắn sẽ trả xong ân tình này, nhưng sau lại lần lượt xảy ra nhiều chuyện, hắn liền giúp hắn ta xử lý một số vấn đề. Hôm nay Vũ Văn Tiểu Tam đã tỉnh rồi, độc của Hi vương gia cũng đã chữa hết, phần nhân tình Mộ gia đã thiếu, tự nhiên cũng đã trả xong!

Hiên Viên Vô Thương nghe vậy ngẩn ra, ngay sau đó phản ứng kịp, mày kiếm nhíu chặt: "Chuyện năm đó chỉ là một cái nhấc tay, lẽ ra là Bổn vương thiếu thần y nhân tình."

"Hi Vương Gia đừng nói như vậy, năm đó nếu không phải nhờ hi Vương Gia, cả nhà tại hạ chỉ sợ đã gặp bất trắc, Vân Dật mặc dù tùy tính, nhưng ân tình nên nhớ, ta vẫn nhớ! Tại hạ còn có chút việc gấp phải xử lý, cũng không quấy rầy Vương Gia nữa. Hi Vương Gia, sau này còn gặp lại!" Vội vã nói xong, liền mở miệng cáo từ.

Lời này của hắn hôm nay nhắn nhủ hai ý. Thứ nhất, chuyện này Hiên Viên Vô Thương không có thiếu nhân tình của hắn nên không cần khách khí với hắn như thế. Thứ hai, ân tình Mộ gia thiếu Hiên Viên Vô Thương đã trả xong, như vậy nếu sau này có chuyện gì muốn xin vị thần y này giúp một tay, sẽ giống như người bình thường, nhìn tâm tình hắn hành sự.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương cũng lơ đễnh, mở miệng cười: "Ý thần y, Bổn vương hiểu. Chỉ là thần y ngàn dặm xa xôi tới đây, vẫn ở lại ăn bữa cơm đi?"

Lời nói này rất được tâm ý Vũ Văn Tiểu Tam, nghe xong liền cúi đầu lặng lẽ nở nụ cười. Hắc hắc, Hiên Viên Vô Thương, cũng có thời điểm chàng tính sai. Đúng, lưu đại suất ca Mộ Vân Dật lại cho bản cô nương thưởng thức, ha ha. . . . . .

Nhưng, một tiếng rất không hài hòa phá vỡ nụ cười hạnh phúc trên mặt của nàng: "Mẫu thân, người cười thật dọa người! Có chuyện cười gì, mẫu thân cũng nói cho Cuồng nhi nha, Cuồng nhi cũng rất muốn nghe!"

Lời này của Hiên Viên Sở Cuồng vừa rơi xuống, nụ cười cúi đầu trộm vui vẻ của mỗ nữ cứng đờ ở trên mặt, lập tức cảm giác được một tầm mắt giết người càn quét qua người của mình. Nhìn tiểu nhi tử trong ngực một chút, có một loại kích động muốn ném nó đi. Đứa nhỏ này, chẳng lẽ không biết nàng cúi đầu cười trộm, còn phải đề phòng bị một người thông minh không bình thường phát hiện là một việc khó khăn cỡ nào sao? Lại dám bán đứng nàng! Thật là tức chết nàng rồi!

Trong lòng Hiên Viên Vô Thương cũng mơ hồ có chút hối hận về việc lên tiếng mời cơm, biểu đạt cảm tạ có rất nhiều phương thức, không nhất định phải lưu lại ăn cơm mà!

Mộ Vân Dật cười khẽ một tiếng, sảng lãng mở miệng: "Nếu trong ngày thường, lưu lại ăn bữa cơm cũng không có gì, nhưng mà tại hạ còn có chút chuyện phải xử lý, cũng không quấy rầy Vương Gia nữa!" Nói xong liền ôm quyền rời đi.

Hành động lần này rất hợp ý của Hiên Viên Vô Thương, cười nhìn hắn một chút, cũng không giữ lại nữa: "Thần y, mời! Sau này gặp lại!"

"Sau này còn gặp lại!" . . . . . .

https://thuviensach.vn

Đợi bóng dáng của Mộ Vân Dật đi xa, nét mặt Vũ Văn Tiểu Tam càng ngày càng sợ hãi. Xong đời, đều do tên ranh con chết tiệt - Hiên Viên Sở Cuồng kia, không có việc gì nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì, làm liên lụy tới người mẫu thân như nàng vô cùng có khả năng lập tức bị người nào đó oanh tạc.

Hiên Viên Lạc Thần nhìn bộ dáng mẫu thân như làm sai việc, còn có nét mặt như cuồng phong kia của phụ thân, hơi suy nghĩ một chút, liền hiểu ra khúc chiết trong đó, cho mẫu thân một ánh mắt tự cầu nhiều phúc, liền mở miệng với Hiên Viên Sở Cuồng: "Cuồng nhi, chúng ta đi ra ngoài trước đi, mẫu thân và phụ thân có chuyện phải xử lý!"

Vậy mà, Hiên Viên Sở Cuồng còn nhớ rõ lúc nãy, ca ca mình rất không nhân đạo nói với phụ thân hắn tưởng lời đó là thật, làm hại mình suýt nữa bị phụ thân phạt, vì vậy thở phì phò nhìn hắn một cái: "Muốn đi ra ngoài một mình ngươi đi ra ngoài, ta mới không ra!"

Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa cảm động khóc lóc nức nở, tên ranh con chết bầm này cũng không phải là không có nhân tính, còn biết vào thời điểm mấu chốt giúp mẫu thân nó một phen! Không có phí công thương yêu nó!

Nhưng, một tiếng nói cực kỳ nguy hiểm vang lên: "Cuồng nhi không muốn ra? Nếu thật là không muốn đi ra ngoài, sau này cũng đừng bao giờ bước chân ra khỏi gian phòng này nữa được không?"

Sau này sẽ không bao giờ bước chân ra khỏi gian phòng này nữa, đó không phải là muốn cả đời bị nhốt trong gian phòng này sao? Mặc dù hắn còn chưa có suy nghĩ ra phụ thân tại sao phải bắt hắn đi ra ngoài, nhưng rõ ràng cái uy hiếp này đối với hắn cực kỳ bất lợi!

Tránh khỏi lồng ngực ấm áp của Vũ Văn Tiểu Tam, trượt như cá chạch đến trên đất, khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại nhăn lại: "Cuồng nhi muốn đi nhà cầu rồi. Phụ vương, mẫu thân, con đi ra ngoài đây!" Nói xong chạy

https://thuviensach.vn

nhanh như chớp ra ngoài, so với Hiên Viên Lạc Thần rút lui còn nhanh hơn. Đùa gì thế, hắn mới không nên vì giận dỗi với ca ca, bị phụ thân giam lại, không có lợi chút nào!

Hiên Viên Lạc Thần nhìn bọn họ một chút, giọng nói thanh thúy vang lên: "Thần nhi cũng đi ra ngoài!" Dứt lời không đợi bọn họ đáp lời liền chạy ra ngoài.

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam ai oán nhìn hai nhi tử không có nghĩa khí kia, dầu gì nàng cũng là mẫu thân của bọn chúng mà, lại có thể không để ý sống chết của nàng chút nào!

Nhìn sắc mặt âm trầm của người nào đó, mỗ nữ gượng cười một tiếng: "Hắc hắc, Thương Thương. A, đúng rồi, chàng đã ăn no chưa?" Lúc nãy cơm đều bị Thần nhi và Cuồng nhi ăn, vừa đúng nhờ vào đó để nói sang chuyện khác!

"Không có ăn no!" Nói xong thân thể khom xuống, dịch về phía nàng, "Tam nhi muốn cho người ta ăn no sao? Hử ~?" Chữ "Hử" cuối cùng làm cho người ta mơ tưởng viễn vong.

"Thương Thương, hôm nay người ta mới vừa tỉnh lại, máu trên người đều không tuần hoàn!" Nghe giọng điệu này của hắn, cũng biết thằng nhãi này lại đánh tâm tư xấu xa.

Nam tử tuyệt mỹ cười tà tứ một tiếng: "Máu không tuần hoàn cho nên phải vận động nhiều, vận động xong sẽ tuần hoàn liền!"

Ách, vậy mà cũng có thể bịa đặt được!

"Thật ra thì ta thích nó không tuần hoàn, quá tuần hoàn cũng không tiện. Ta vẫn rất thích loại người liễu yếu đào tơ đung đưa trong gió hơn, có lẽ máu không tuần hoàn một thời gian, ta cũng có thể trở nên liễu yếu đu đưa theo gió!" Mỗ nữ bịa chuyện.

https://thuviensach.vn

"Thật sao?" Giọng nói rất có uy hiếp.

"Đúng!" Mỗ nữ điên cuồng gật đầu, "Này, chàng buông lão nương ra!"

"Chàng là người không có nhân tính! Lão nương mới vừa tỉnh lại thôi!" . . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, chàng có phải người không! Chàng. . . . . Ừ. . . . . Ưmh, buông ra. . . . . ."

"A. . . . . ."

Từng tiếng chợt quát, bao phủ ở trong từng trận ưm. . . . . .

Chỗ khe cửa, hai tiểu oa nhi trợn to cặp mắt, bộ dáng hưng phấn, nhìn tình thế phát triển bên trong. . . . . .

"Ca ca, bọn họ đang làm gì?" Tiểu Sở Cuồng tò mò mở miệng hỏi thăm.

"Đệ đệ, theo ta suy đoán, rất có khả năng đây chính là yêu tinh đánh nhau trong truyền thuyết!" Nhìn trên giường hai người đang quấn lấy nhau, tiểu Lạc thần nhíu lông mày trả lời rất nghiêm túc.

Tiểu Sở Cuồng gãi đầu một cái, không biết Yêu Tinh đánh nhau là có ý gì, nhưng vẫn hỏi tiếp: "Ca ca, tại sao dáp dấp mẫu thân không giống chúng ta? Mẫu thân không có chỗ để tiểu giống chúng ta à!"

"Bởi vì mẫu thân là nữ nhân, chúng ta là nam nhân, nam nữ thụ thụ bất thân, biết không?" Tiểu Lạc Thần vừa nhìn chuyện biến thái đang phát triển bên trong nhà, vừa dạy đệ đệ. Trong cặp mắt tà mị đào hoa không mất tinh khiết kia tràn đầy vẻ tò mò.

Tiểu Sở Cuồng bỏ một ngón tay vào trong miệng cắn, suy nghĩ lời ca ca nói, sau đó rất nghiêm túc gật đầu một cái: "Biết! Nam nữ thụ thụ bất thân!

https://thuviensach.vn

Nhưng ca ca, phụ thân cũng là nam nhân, tại sao cùng mẫu thân hôn như vậy chứ?"

"Cái tên đần độn này, bởi vì phụ thân và mẫu thân là phu thê!" Tiếng nói vừa dứt, đã nhìn thấy một nam tử xích lõa đi về phía cửa.

Hiên Viên Lạc Thần hoảng sợ trợn to mắt, muốn chạy nhưng không chạy xa được mấy bước, liền bị một cỗ lực cường đại hút trở về. . . . . .

Một giây kế tiếp, hai người cùng rơi vào trong tay Hiên Viên Vô Thương, giơ cổ áo hai đứa con trai lên, nhẫn tâm ném ra ngoài. . . . . .

Rồi sau đó một cước đạp cửa chính đóng lại. . . . . .

"A! Ca ca, cứu mạng. . . . . ." Giọng nói tiểu Sở Cuồng vang tận mây xanh.

"Ta cũng tự thân khó bảo toàn!" Phụ vương ném sử dụng vài tầng nội lực, hắn làm sao chống đỡ được!

. . . . . .

"Thương Thương, hình như là âm thanh của Cuồng nhi và Thần nhi!" Vũ Văn Tiểu Tam từ trên giường ngồi dậy, có chút không hiểu hắn mới vừa xuống giường là vì làm cái gì. Cho nên cũng không còn nhìn thấy một màn hai con trai bảo bối bị ném ra.

Dáng người nam tử thon dài không một có một chút thịt dư, thân thể xích lõa đi tới phía nàng. Tuy trên người không có bắp thịt, lại tràn đầy sức lực mạnh mẽ. Đi tới bên giường, đặt lên thân thể cô gái: "Bọn chúng không có việc gì, chúng ta làm tiếp chuyện của chúng ta!"

Bọn chúng không có chuyện gì sao? Vậy làm sao lại kêu cứu mạng? Đang nghĩ nghiêm túc, lại bị động tác nam tử cắt đứt suy nghĩ. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ưmh. . . . . Ừ, Thương Thương. . . . . Nhẹ một chút. . . . . ." Hắn không thể thông cảm nàng là người mới khỏi bệnh sao?

"Quá nhẹ, Tam nhi sẽ không nhớ giáo huấn!" . . . . . .

"Ách. . . . . A. . . . . Ưmh. . . . . Chàng cút ngay cho lão nương. . . . . ! Cầm thú! Cút ngay. . . . . ."

"Hiên Viên Vô Thương, cái người thối nát này! Buông ra, a. . . . . ."

. . . . . .

Một cô gái áo đen, trên mặt mang một nụ cười nhạt, đi tới cửa phòng, đang muốn gõ cửa đi vào. Lại nghe thấy bên trong tiếng ưm cùng tiếng mắng chửi, gương mặt lạnh lùng trong nháy mắt trắng bệch!

Nàng là mới vừa làm nhiệm vụ trở về, cũng không biết Vũ Văn Tiểu Tam đã tỉnh, cho nên nàng vốn chuẩn bị giống như hai năm qua, mang danh nghĩa thăm vương phi tới nhìn Vương Gia một chút. Mặc dù sau khi xảy ra chuyện kia, Vương Gia không bao giờ nguyện ý nhìn thấy nàng nữa, nhưng mỗi ngày nàng đều đến. Mặc dù thường sẽ bị Vương Gia chận ngoài cửa, nhưng cũng luôn có một thứ để nhớ nhung.

Nhưng mà hôm nay vừa đến cửa đã nghe thấy âm thanh như vậy! Là nữ nhân đó tỉnh sao? Nàng ta và Vương Gia đang làm chuyện như vậy sao? Gắt gao cắn môi dưới, cắn ra máu cũng không hề hay biết. Đáy lòng đau đến như muốn hít thở không thông! Tại sao, tại sao nàng yêu Vương Gia như vậy, Vương Gia cũng làm như không thấy, mà nữ nhân kia lại có thể dễ dàng lấy được tình yêu của vương gia?

Vương Gia là của nàng, chỉ có thể là của nàng! Đáy mắt thoáng qua một ánh sáng âm độc. Vương phi tốt của ta, nếu ngươi nằm thật tốt, có lẽ ta còn có thể lưu ngươi một mạng. Nhưng hiện tại, ngươi lại cứ muốn tỉnh lại, vậy thì đừng trách ta. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 6: Phụ thân, mẫu thân là lưu manh!

Bên trong phòng, trên giường, một đôi nam nữ tựa sát vào nhau. Cô gái vuốt vuốt mái tóc đen như mực của nam tử, thỉnh thoảng ngáp một cái. . . . . .

"Tam nhi, có mệt hay không?" Giọng nói vô cùng từ tính vang lên, nghe mị hoặc và cực kỳ cảm động.

Vũ Văn Tiểu Tam ngửa mặt lên trời liếc mắt: "Chàng nói đi?"

Môi mỏng khiêu gợi nâng lên một nụ cười nhạt, âm thanh dường như rất rối rắm vang lên: "Thật ra thì người ta không chuẩn bị hôm nay ăn Tam nhi , ai bảo Tam nhi thấy Mộ Vân Dật liền không đem người ta để vào trong mắt rồi!"

Nói xong giống như uất ức mím mím môi.

Vẻ mặt mỗ nữ ghét bỏ nhìn gương mặt tuyệt mỹ của hắn một chút: "Chàng thôi đi! Ít vuốt mông ngựa đi!"

Khuôn mặt đang giả bộ đáng yêu trong nháy mắt cứng đờ, bên trong đôi mắt tà mị đào hoa thoáng qua tia dở khóc dở cười. Nha đầu này! Nói hắn vuốt mông ngựa?

Không hề dây dưa vấn đề này với hắn nữa, Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái, sau đó lại duỗi cái lưng nhức mỏi. Tiếp, liếc xéo hắn một cái, hỏi một vấn đề vẫn muốn hỏi: "Thương Thương, hai năm qua là ai chăm sóc Thần nhi và Cuồng nhi?" Ngàn vạn đừng nói là Tiểu Nguyệt và Đình Vũ đó nha!

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt thì không sao cả, nhưng Đình Vũ đó quá có vấn đề rồi!

Mặc dù Vũ Văn Tiểu Tam nàng không phải là nữ nhân ngốc nghếch suốt ngày chỉ biết ghen, nhưng Đình Vũ đó không biết vì sao nàng luôn là cảm thấy nàng ta là một mối uy hiếp!

"Đều do người ta tự mình chăm sóc!" Khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười yếu ớt, "Tam nhi nàng xem!"

Nói xong, ngón tay thon dài chỉ một đầu kia của gian phòng. . . . . .

"Nhìn cái gì?" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn hắn, rồi sau đó hoài nghi ngẩng đầu lên, dọc theo phương hướng tay của hắn chỉ nhìn một chút. Gian phòng này rất lớn, cửa chính ở chính giữa phòng, phía bên kia của căn phòng đặt một chiếc giường.

Bên giường để vài bộ quần áo của bọn nhỏ và dụng cụ rửa mặt.

"Kể từ khi Tam nhi bắt đầu ngủ mê man, người ta cũng chưa từng rời khỏi phòng này. Hai tên ranh con chết tiệt cũng ở trong phòng này!" Nói xong cọ xát ở cổ nàng, một bộ dáng tranh công tiếp tục mở miệng, "Người ta giúp Tam nhi làm những chuyện cần làm rồi! Tam nhi phải làm sao cảm tạ người ta đây?"

Chuyện nàng cần làm? Chuyện gì? "Thương Thương, có phải chàng còn phải thay tả cho bọn chúng không?" Giọng nói có chút kì dị của mỗ nữ vang lên.

Sắc mặt lập tức cứng đờ, ở trên đôi môi nàng cắn một cái: "Ừm!" Nói xong giống như tiểu cẩu cọ xát ở ngực nàng.

Ối giời ôi, người này không phải sach sẽ lắm sao? "Thương Thương, chàng có thể ném cho bọn Đình Vân chăm sóc!" Nàng còn nhớ rõ lần trước ăn tôm, bộ dáng hắn ghê tởm muốn ói, thế nhưng lại đổ phân cho đứa bé?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa không phải Thương Thương nhà bọn họ nói có đứa bé, liền phải ném càng xa càng tốt sao? Thế nào lại tự mình chăm sóc rồi.

Hắn khẽ thở dài một hơi, sờ sờ cái mũi của nàng: "Tam nhi thật ngốc! Nếu Tam nhi không ngủ mê man, mỗi ngày ôm đứa bé, những việc vặt này giao cho người khác làm cũng được. Nhưng Tam nhi hôn mê, nếu như chăm sóc bọn chúng là người khác. . . . . ."

Nói tới chỗ này, hắn đã không nói nữa, bởi vì nàng rất thông minh, nhất định có thể suy nghĩ ra.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút sững sờ, ngay sau đó dọc theo suy tư của hắn suy nghĩ, nếu như chăm sóc bọn nhỏ là người khác. . . . . Chắc hắn sau thời gian dài, bọn nhỏ sẽ đối với người nọ sinh ra cảm giác lệ thuộc. Người mẹ này như nàng sẽ biến thành có cũng được mà không có cũng không sao .

Thấy nàng hình như suy nghĩ hiểu rõ, hắn lại tiếp tục mở miệng: "Bởi vì người ta biết Tam nhi một ngày nào đó sẽ tỉnh. Khi đó, nếu bọn nhỏ không thân cận với Tam nhi, Tam nhi khẳng định rất khổ sở. Cho nên người ta liền tự mình chăm sóc bọn nó, không mượn tay người khác."

Đợi hắn nói xong, Vũ Văn Tiểu Tam hít mũi một cái, trong lòng cảm động không hiểu, chuyện gì hắn cũng giúp nàng suy nghĩ chu đáo. Quả thật, sau khi nàng tỉnh lại, sợ nhất chính là bọn nhỏ không có tình cảm đối với người mẫu thân này, thậm chí là có chút phòng bị. Nhưng những vấn đề này, hắn đều nghĩ xong giúp nàng.

Hướng bộ ngực hắn cọ xát, cúi đầu mở miệng: "Thương Thương, chàng thật tốt!" Trong giọng nói mang theo giọng mũi nồng đậm.

Hắn nhẹ nhàng vuốt lưng của nàng: "Đối tốt với nương tử, là thiên kinh địa nghĩa!"

https://thuviensach.vn

Vươn tay, đấm mấy cái ở ngực hắn: "Thương Thương, chàng có nghĩ tới hay không? Nếu ta vẫn không tỉnh, chàng phải làm sao?"

Hắn nghe vậy, ôm chặt hông của nàng: "Không cho nói bậy, Tam nhi nhất định sẽ tỉnh! Bởi vì Thương Thương tin tưởng, Tam nhi không bỏ được người ta!"

Vấn đề này sao hắn có thể không nghĩ qua, hắn cơ hồ mỗi ngày đều nghĩ! Nghĩ tới nếu nàng vẫn luôn không tỉnh, hắn phải làm thế nào, là vẫn như vậy ở cùng với nàng, hay đi theo nàng tốt hơn? Nhưng hắn lại sợ mình chết rồi, cũng không tìm được nàng.

Lè lưỡi, liếm xuống ngực của hắn, hài lòng khi cảm thấy thân thể nam tử căng thẳng lên, rồi sau đó cười duyên mở miệng: "Là không bỏ được!" Nói xong lật người một cái, đè hắn ở dưới thân thể. . . . . .

"Xem biểu hiện chàng tốt như vậy, lão nương quyết định cho chàng phần thưởng, nhưng là lần này -- lão nương muốn ở phía trên!"

"Ưmh. . . . . Ừ. . . . . Tam nhi. . . . . ." Âm thanh mất hồn của nam tử vang lên.

Mỗ nữ cười dâm đảng: "Đừng lộn xộn, không phải vậy. . . . . ." Giọng nói tràn đầy uy hiếp.

"Nếu không thì như thế nào?" Giọng nói tràn đầy mong đợi vang lên.

"Nếu không chàng sẽ tinh tẫn nhân vong!" . . . . . .

. . . . . .

Hai đứa bé phấn điêu ngọc mài, đầu đầy bụi đất cúi đầu, chậm rì rì trở lại. Bọn họ mới vừa bị phụ thân ném tới 500m, ra ngoài đê. Sau khi bò vào,

https://thuviensach.vn

chờ cả ngày cũng không thấy bọn Đình Vân đón mình trở về, cuối cùng chỉ phải nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn tự mình trở về.

"Ca ca, phụ thân thật sự là rất xấu, người ném chúng ta xa như vậy, nếu người ta té chết thì làm thế nào? Nhìn, cái mông của đệ cũng bị té đau!" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong, còn đưa tay nhỏ bé ra vuốt vuốt cái mông của mình.

"Phụ thân biết dùng võ công của ta, có thể giữ được hai chúng ta không xảy ra chuyện. Đồng thời người cũng biết, mặc dù không xảy ra chuyện, nhưng vẫn sẽ rơi đau một chút. Mục đích là cho chúng ta một giáo huấn. Nếu không cũng sẽ không vừa lúc dùng ba phần công lực." Hiên Viên Lạc Thần hợp tình hợp lý phân tích, tuy nói biết phụ thân không phải là muốn mạng của bọn hắn, nhưng trong lòng vẫn cực kỳ khó chịu. Tại sao phụ thân muốn ném bọn họ đi, bọn họ vừa không có chiếm đoạt mẫu thân, chỉ là nhìn lén một chút thôi mà.

"Đệ không thích phụ thân nữa!" Tiểu Sở Cuồng mím mím môi, chân mày nho nhỏ nhíu lại chung một chỗ, rồi sau đó vểnh miệng lên thật cao.

Hiên Viên Lạc Thần nghe vậy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn như cánh hoa anh đào cũng rõ ràng xuất hiện vẻ không vui: "Ta cũng vậy, không thích phụ thân nữa!"

"Nhưng mà ta lại thích mẫu thân!" Trong giọng nói thanh thúy mang theo chút bốc đồng vang lên. . . . . .

"Nhưng mà ta lại thích mẫu thân!" Trong giọng nói thanh thúy mang theo chút từ tính vang lên. . . . . .

Hai huynh đệ liếc mắt nhìn nhau. Đúng, chỉ cần phụ thân khi dễ bọn họ, mẫu thân sẽ giúp một tay, vẫn là mẫu thân tốt!

https://thuviensach.vn

"Ca ca, nếu không chúng ta đổi lại phụ thân đi?" Hiên Viên Sở Cuồng rất nghiêm túc mở miệng, phụ thân thật sự là rất quá đáng!

Hiên Viên Lạc Thần nhíu nhíu mày, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ thoáng qua một tia rối rắm, rất nghiêm túc suy nghĩ sâu xa, rồi sau đó mở miệng về phía đệ đệ: "Nhưng trước kia phụ thân đối với chúng ta vẫn rất tốt!"

Đúng, phụ thân đối với bọn họ cơ hồ là xin gì được nấy!

"Hơn nữa dung mạo phụ thân rất đẹp trai, chúng ta nói ra cũng có mặt mũi!" Cái này là Tiểu Nguyệt tỷ tỷ dạy. Lúc bọn họ hỏi phụ thân, mẫu thân là người như thế nào? Phụ thân chỉ cười nói mẫu thân là người rất thông minh, rất hiền lành, hơn nữa mẫu thân rất thích rất thích bọn họ.

Sau bọn họ từ trong miệng Tiểu Nguyệt tỷ tỷ biết được, thật ra thì mẫu thân còn là một người rất sĩ diện, rất ưa thích mỹ nam tử!

"Cũng đúng!" Tiểu Sở Cuồng rất khổ não gãi đầu một cái, rồi sau đó đột nhiên gào to nói: "Đúng rồi! Không phải còn có mấy ca ca dáng dấp rất đẹp trai sao? Mẫu thân nhất định cũng thích, hơn nữa chúng ta nhận bọn họ làm phụ thân, vậy cũng sẽ rất có mặt mũi!"

Hiên Viên Lạc Thần sau khi nghe xong quay đầu nhìn hắn một chút, nhíu lông mày vô cùng rối rắm mở miệng: "Đệ nói là đến Mặc ca ca và Ngạo ca ca, còn có Triệt ca ca của chúng ta sao?"

"Ừ, đúng!" Tiểu Sở Cuồng vui sướng hài lòng gật đầu, giống như đã thấy được ánh sáng tương lai sau khi đổi phụ thân. Chợt nhớ lại Mộ Vân Dật, vội vàng mở miệng bổ sung, "Còn có dáng dấp thúc thúc xem bệnh cho mẫu thân cũng rất đẹp trai! Nhưng mà vẫn là ba ca ca của chúng ta thì tốt hơn, cho nên vẫn là chọn mấy cái ca ca kia vẫn tốt hơn! Ca ca, ca cảm thấy đề nghị của đệ như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Ca nghe nói Mặc ca ca có rất nhiều phi tử rồi, đệ biết phi tử là có ý gì không? Chính là nương tử, nói như vậy, mẫu thân liền thua thiệt! Ngạo ca ca và Triệt ca ca ngược lại có thể suy tính một chút!" Tiểu Lạc Thần sờ cằm, rất nghiêm túc mở miệng, giống như là phụ thân giúp nữ nhi tìm con rể, nơi nào giống con trai tìm tướng công cho mẫu thân.

"Ừm! Còn nữa, còn nữa, mái tóc Ngạo ca ca màu trắng rất đẹp! Đệ rất thích! Lần trước lúc Ngạo ca ca dẫn ta đi chơi, rất nhiều cô nương đều cho Ngạo ca ca khăn tay, nhưng Ngạo ca ca không muốn. Ca ca, ca nói Ngạo ca ca có phải không thích nữ nhân không? Hơn nữa hắn không có nương tử, nếu Ngạo ca ca không thích nữ nhân, vậy khẳng định không muốn làm phụ thân của chúng ta đâu!" Trên khuôn mặt nho nhỏ là bốn chữ thật to -- ta rất rối rắm!

"Chuyện này ca từng nghe lén bọn Liên Vụ nói qua, bọn họ nói Ngạo ca ca thích mẫu thân, cho nên không thích nữ nhân khác!" Tiểu Lạc Thần một bộ dáng bí ẩn.

"Ai nha, vậy thì chọn Ngạo ca ca đi, chúng ta cùng đi nói với mẫu thân! Mặc dù dáng dấp Triệt ca ca cũng rất đẹp trai, nhưng dung mạo hắn so với Cuồng nhi đáng yêu hơn, đệ không thích!" Hiên Viên Sở Cuồng mím mím môi, mỗi lần Triệt ca ca tới cũng sẽ nói dung mạo hắn so với mình đẹp mắt hơn, cho nên hắn không thích Triệt ca ca!

"Nhưng đệ không phát hiện dung mạo phụ thân so với bọn họ đều đẹp trai hơn sao?" Hiên Viên Lạc Thần nhìn hắn giống như nhìn một người ngu ngốc. Người này thực ngốc, dung mạo phụ thân so với Ngạo ca ca đẹp mắt hơn, không phải còn có mặt mũi hơn sao?

"Nhưng phụ thân ném chúng ta xa như vậy!" Bĩu môi phản bác.

"Ừm, thấy trước kia phụ thân đối với chúng ta cũng không tệ lắm, liền tha thứ người lần này đi?" Tiểu Lạc Thần nghiêng đầu hỏi thăm ý kiến đệ

https://thuviensach.vn

đệ.

"Vậy chúng ta quan sát một thời gian, nếu phụ thân đối với chúng ta không tốt, vậy chúng ta cũng không cần người nữa!" Hừ, thật sự là rất quá đáng, cái mông của hắn cho đến bây giờ vẫn còn đau dữ dội!

"Được!"

\\

Trở lại phòng, liền nhìn thấy một cô gái áo đen đứng ở cửa phòng của phụ thân và mẫu thân.

Hai đứa trẻ liếc mắt nhìn nhau: "Đó không phải là Đình Vũ sao?"

"Ử, Đình Vũ thích phụ thân!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của Hiên Viên Lạc Thần nhẹ nâng lên một tia trào phúng, chỉ bằng nàng cũng xứng thích phụ thân sao? Còn ở cửa nhìn lén, chán sống sao!

"Nàng ta muốn giành phụ thân với mẫu thân, chúng ta đánh nàng!" Tiểu Sở Cuồng quơ múa quả đấm, muốn đi ra ngoài.

Lại bị người kéo tay áo lại: "Trở lại! Để cho nàng ta nhìn, xem nàng ta có thể nhìn ra cái gì!" Phụ thân và mẫu thân đang ở bên trong thân thiết, chính là để cho nàng ta nhìn thấy, biết khó mà lui mới phải.

"Nhưng ca ca, nếu nàng ta nhìn lén được thân thể của phụ thân thì làm thế nào?" Thân thể phụ thân và mẫu thân, những người khác đều không thể nhìn!

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Lạc Thần bên cạnh liền không thấy bóng dáng. . . . . .

Một đứa trẻ dùng khinh công xuất hiện trước mặt của Đình Vũ: "Đình Vũ, ngươi ở đây làm gì?"

https://thuviensach.vn

Đình Vũ nghe vậy, run lên, quay đầu đã nhìn thấy Hiên Viên Lạc Thần, vội vàng quỳ xuống hành lễ: "Tham kiến Thiếu chủ! Thuộc hạ chỉ là tới xem Vương Gia một chút!" Hiên Viên Lạc Thần trừ là Thế tử, đồng thời cũng là Thiếu chủ của bọn hắn. Mặc dù vẫn chỉ là đứa bé, nhưng thông minh không giống người bình thường, cho nên nàng không dám coi thường.

"Phụ vương có gì cần ngươi xem hay sao? Mẫu phi đã tỉnh rồi, phụ vương tự có mẫu phi chăm sóc, ngươi vẫn là trở về đi thôi!" Trong giọng nói thanh thúy mang theo non nớt vang lên, lại có một cỗ khí phách lộ ra ngoài, không nhìn ra là một đứa bé chút nào.

Vũ Văn Tiểu Tam nghe giọng nói ở ngoài cửa, có chút kinh ngạc nhìn Hiên Viên Vô Thương phía dưới một chút. Giọng nói con trai của mình, nàng tự nhiên nghe được. Đình Vũ ở bên ngoài làm gì? Nếu Đình Vũ tới, người này tuyệt đối không thể nào không biết! Nhưng vẫn bình thường như không có gì xảy ra, lôi kéo nàng mây mưa, khả nghi!

Nhìn ánh mắt của nàng liền biết suy nghĩ trong lòng nàng, không đợi nàng hỏi, liền nhẹ giọng mở miệng: "Người ta biết nàng ta ở ngoài cửa, chỉ là nàng ta có ở ngoài cửa hay không, đối với chúng ta cũng không có ảnh hưởng. Hơn nữa nàng ta đi theo ta rất nhiều năm. . . . . ."

Cho nên hắn hi vọng sau khi Đình Vũ nghe được những âm thanh này sẽ tự giác buông tha, cũng tránh cho gây ra chuyện gì làm cho hắn không thể không giết nàng ta.

"Ồ!" Buồn buồn đáp một tiếng liền không chuyển động nữa, đem đầu đặt trước ngực của hắn.

Cửa lại truyền tới đối thoại giữa hai đứa con trai và Đình Vũ. . . . . .

--"Dạ, Thiếu chủ! Nô tỳ rời đi ngay!" Giọng nói lạnh lùng của Đình Vũ vang lên.

https://thuviensach.vn

--"Ca ca, ca ở đây làm gì? Ah, tại sao lại là ngươi, dáng dấp khó coi chết đi được, làm gì mỗi ngày đều chạy tới đây làm gì! Nhìn ngươi làm ảnh hưởng tâm tình! Vẫn là bộ dáng mẫu thân xinh xắn! Aizz, về sau ngươi không nên tùy tiện chạy tới, nhìn thấy ngươi, người ta cơm cũng không muốn ăn!" Đây là giọng nói của Hiên Viên Sở Cuồng.

Nghe nói như thế, Vũ Văn Tiểu Tam không nhịn được giương môi cười một tiếng, không hổ là con trai của nàng!

--"Dạ, tiểu công tử, sau này thuộc hạ sẽ không tới nữa!" Giọng nói rõ ràng đè nén tức giận.

--"Nhớ lời của ngươi nói!" Trong giọng nói non nớt của Hiên Viên Lạc Thần mang theo chút rét lạnh.

--"Thuộc hạ nhớ, thuộc hạ cáo lui!"

Tiếp, chính là âm thanh một trận bước chân rời đi. Đôi tay nắm chặt thành quyền, mặc dù bọn chúng cũng là con của vương gia, nhưng nhục nhã mình như vậy. . . . . Nhất định là nữ nhân kia dạy! Hừ, một người nàng cũng sẽ không bỏ qua!

Nhìn nàng đi xa, hai đứa trẻ cười khinh bỉ một tiếng, dám giành phụ thân với mẫu thân, cũng không thèm nhìn bọn hắn có đồng ý hay không! Nữ nhân xấu xí!

Tiểu Nguyệt từ xa đã nhìn thấy ba người Hiên Viên Lạc Thần, Hiên Viên Sở Cuồng và Đình Vũ, vội vàng chạy tới. Phải biết Đình Vũ này thường xuyên tự cho mình lấy thân phận là nữ chủ nhân, đối với nàng cũng gây khó khăn đủ đường. Nếu không phải Liên Hoa giúp đỡ, nàng sợ rằng cũng bị tức khóc đến mấy lần rồi.

Cho nên vừa nhìn thấy một màn này, liền có chút lo lắng nữ nhân kia khi dễ tiểu thế tử và tiểu công tử, vội vàng hấp tấp chạy qua.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thế tử, tiểu công tử, hai đứa không sao chứ?" Tiểu Nguyệt chạy tới liền đem bọn họ nhìn lên nhìn xuống đánh giá một lần, trên mặt đều không kiềm nén được vẻ ân cần.

"Tiểu Nguyệt tỷ tỷ, chúng ta không có việc gì!" Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì mở miệng, Tiểu Nguyệt tỷ tỷ đối với bọn ta thật tốt!

"Chỉ bằng nữ nhân kia, có thể làm gì chúng ta." Hiên Viên Lạc Thần khinh thường mở miệng. Luận võ công, mặc dù hắn còn thiếu một chút, nhưng phụ vương cho hắn ẩn vệ. Hơn nữa chính hắn tuyệt đối có thể đấu lại. Bàn về thân phận, nếu hắn mở miệng trách cứ, nữ nhân kia đến tư cách phản bác cũng không có!

"Không có việc gì là tốt!" Tuy nói biết tiểu thế tử và tiểu công tử không đơn giản, nhưng nàng vẫn sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Nhìn cửa phòng đóng chặt một chút, trong lòng biết Vương Gia và tiểu thư ở bên trong nói chuyện tương tư, vì vậy liền mở miệng nói với hai đứa bé, "Tiểu thế tử, tiểu công tử, Tiểu Nguyệt mang hai người đi ăn cơm có được hay không?"

"Hiện tại liền ăn cơm sao? Nhưng người ta vẫn chưa đói!" Âm thanh Tiểu Sở Cuồng vang lên.

"Vậy chúng ta đi chơi!" Hiện tại quả thật còn chưa tới giờ ăn cơm.

"Được! Được!" Hiên Viên Sở Cuồng sôi nổi chạy theo. Hiên Viên Lạc Thần nhìn cửa phòng một chút, lại nhìn bọn họ một chút, liền cũng đi theo rời đi.

Nhưng mà hắn cũng không phải là đi chơi, lấy sức lực một mình hắn, hiện tại khẳng định đánh không lại Đình Vũ, cho nên hắn muốn lập tức chăm chỉ luyện công, bảo vệ mẫu thân!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thấy nàng buồn bực trong ngực của mình, một lúc lâu cũng không nói lời nào, hắn có chút luống cuống: "Tam nhi, có phải nàng tức giận không? Nếu nàng không thích, người ta lập tức để cho nàng ta đi!"

"Thôi!" Giống như không sao cả đáp một tiếng, từ trên người hắn xuống, rồi sau đó xoay người đưa lưng về phía hắn ngủ. Nàng không phủ nhận tâm tình nàng quả thật không tốt, cho dù biết hai người bọn họ sẽ không có cái gì, cho dù biết trong lòng Thương Thương chỉ có một mình nàng, nhưng nàng vẫn không thoải mái!

Nhìn nàng đưa lưng về phía hắn, hắn biết rõ nàng nhất định tức giận, lo lắng tiến tới, cánh tay dài đặt ở hông của nàng, tựa vào phía sau của nàng mở miệng: "Tam nhi, nàng ta chỉ là một thủ hạ của người ta. Nếu Tam nhi không thích, người ta liền để cho nàng ta rời đi. Sau này nàng ta sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt chúng ta nữa. Có được hay không vậy, Tam nhi cũng đừng tức giận nữa!"

Nói xong làm nũng lắc lắc nàng.

"Đuổi đi một, sẽ có một người khác!" Giống như tiệc đầy tháng của đứa bé ngày đó, một đám thiêu thân không phải là nhằm về phía hắn sao?

"Vậy chúng ta thấy một người liền giết một người!" Một giọng nói chẳng hề để ý.

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, đưa lưng về phía hắn liếc mắt, không có lầm chứ? Thấy một người giết một người, thiên hạ này nữ nhân nghĩ về hắn nhiều bao nhiêu? Giết được hết sao?

Nhưng nghe xong lời này, tâm tình cũng khá hơn không ít, buồn buồn mở miệng: "Thương Thương, người ta không thích nàng ta!"

"Ngày mai người ta sẽ để cho nàng ta đi!" Không chút do dự đáp lại một câu như vậy. Tam nhi không thích, hắn cũng không thích!

https://thuviensach.vn

"Nàng ta đã đi theo chàng nhiều năm, cũng không cần đuổi nàng ta đi, để cho nàng ta sau này cách chúng ta xa một chút là được." Nàng cũng không muốn làm khó hắn, dù sao Đình Vũ đó vẫn không có làm chuyện gì. Cho nên sẽ để cho hắn điều nàng ta đến chỗ khác đi, nhắm mắt làm ngơ.

"Tốt! Nương tử nói cái gì chính là cái đó!" Nói qua cọ xát ở cổ nàng.

. . . . . .

Đến hoàng hôn, hai đứa bé rốt cuộc không nhịn được, chạy đến gõ cửa: "Phụ thân, mẫu thân, các người rời giường chưa? Chúng con muốn ăn cơm!"

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam đã ngủ rồi, mà Hiên Viên Vô Thương ôm hông của nàng, lẳng lặng nhìn nàng ngủ. Chợt nghe âm thanh không thức thời của các con, khuôn mặt xinh đẹp tối sầm. Hai tên ranh con chết tiệt kia, nếu đánh thức Tam nhi, sẽ làm bọn chúng đẹp mặt!

Trong chốc lát, Vũ Văn Tiểu Tam liền bị âm thanh của bọn nhỏ đánh thức, mơ hồ mở mắt ra, vẫn còn có chút buồn ngủ, nhìn dung nhan tuyệt sắc phóng đại của hắn, trong đầu còn có chút không phản ứng kịp âm thanh mới vừa rồi là từ nơi nào tới.

Tiếp, giọng nói đồng thanh của các con lần nữa vang lên từ cửa: "Phụ thân, mẫu thân, rời giường ăn cơm! Chúng con đói bụng!"

Một tiếng rống vô cùng từ tính giận dữ vang lên: "Đói bụng thì cút đi ăn cơm ngay! Lăn tăn cái gì!" Đánh thức Tam nhi, hai tên ranh con chết tiệt kia thiếu dạy dỗ! Còn bọn Đình Vân đều thành người chết sao? Cũng không biết quản lý hai tên tiểu tử thúi này!

Hắn đâu biết bọn Đình Vân muốn trông nom cũng không dám trông nom! Lại không nói hai chủ tử thích cầm thân phận áp chế bọn họ, hậu quả mỗi lần đắc tội bọn hắn đều bị làm cho người ta không đành lòng nhắc tới!

https://thuviensach.vn

Bị chỉnh sống không bằng chết! Bọn họ tình nguyện bị Vương Gia đưa đi Hình đường đánh mấy trăm roi, cũng không muốn bị tiểu thế tử và tiểu công tử chỉnh!

Rống một lần làm cho hai đứa bé ngoài cửa an tĩnh lại, quặm mặt lại liếc nhau một cái, càng ngày càng cảm thấy phụ thân thật sự là rất quá đáng! Bọn họ thật phải thay đổi một phụ thân rồi! Ném bọn họ coi như xong, bây giờ còn rống to về phía bọn họ! Không cần hắn nữa! Hừ!

Lập tức lại nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh của mẫu thân: "Hiên Viên Vô Thương! Chàng nói chuyện với con trai như vậy sao? Có phải chàng không muốn gặp ta và con ta không? Không muốn gặp cứ việc nói thẳng, mẹ con ba người chúng ta đi, không ở nơi này làm chàng chướng mắt!"...

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam đầy tức giận đứng dậy, cầm quần áo mặc lên người của mình. Cái người thối nát này! Nàng tân tân khổ khổ sanh hai đứa con trai, lại có thể bị người ta rống như vậy! Nàng quả thật không dám tưởng tượng nàng ngủ mê man mấy năm này, các con trôi qua cuộc sống như thế nào!

Hắn vội vàng hấp tấp đứng dậy lôi kéo nàng: "Tam nhi, Thương Thương thấy bọn nhỏ đánh thức nàng mới rống bọn nó. Bọn nhỏ cũng là con trai của Thương Thương, sao Thương Thương không muốn gặp bọn nhỏ được chứ!"

Vội vàng mở miệng dụ dỗ nàng, nhưng mà trong nội tâm lại tức giận không dứt! Hắn biết có đứa bé sẽ không có chuyện tốt gì mà! Nếu không hiện tại cũng sẽ không vì nhi tử mà không cần hắn! Hắn chỉ là rống lên một câu mà thôi, có thập ác bất xá sao?

"Thật?" Nghiêng đầu sang chỗ khác, rất là nguy hiểm nhìn hắn, trên mặt viết chữ to --"Chàng dám gạt ta, chàng nhất định chết chắc!"

https://thuviensach.vn

"Thật! Thật!" Cho dù ai cũng sẽ không nghĩ đến, Hiên Viên Vô Thương khát máu thiên hạ đều biết, sẽ một mặt chân chó như vậy. Khắp khuôn mặt xinh đẹp là ý lấy lòng, giống như là tiểu cẩu sợ bị chủ nhân bỏ rơi.

Nhìn bộ dáng chân chó của hắn, cũng làm cho nàng trong ngọt ngào có chút đau lòng, sờ sờ mặt của hắn: "Được rồi, tha thứ chàng lần này. Nếu có lần sau, chàng hiểu!"

"Ừm! Người ta rất hiểu!" Gật đầu thật nhanh.

. . . . . .

Ở cửa hai đứa bé liếc mắt nhìn nhau lần nữa, quả nhiên là mẫu thân đối với bọn họ tốt nhất!

Hiên Viên Vô Thương hầu hạ nàng mặc tốt y phục, sau ðó không nhanh không chậm mặc y phục cho mình, ôm nàng, rồi sau ðó ði tới cửa đã đuổi hai tên ranh con kia.

Hiên Viên Sở Cuồng và Hiên Viên Lạc Thần vừa tiến ðến, chuyện làm đầu tiên chính là chạy như bay về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẫu thân! Phụ thân khi dễ chúng con!"

Nói xong liền nhào tới trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam, lưu lại Hiên Viên Vô Thương treo đầy vạch đen trên đầu đứng ở cửa. Sau ðó vẻ mặt không biểu tình quay ðầu nhìn hai tên ranh con chết tiệt kia.

Vũ Văn Tiểu Tam sờ sờ đầu của bọn nhỏ, lại hung dữ nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái. Tiếp, mặt đầy từ ái mở miệng: "Phụ thân khi dễ các con thế nào? Nói cho mẫu thân biết, mẫu thân giúp các con trừng trị hắn!"

Hiên Viên Sở Cuồng nước mắt lưng tròng mở miệng: "Mẫu thân, người không biết đâu, lúc nãy phụ thân ném con và ca ca xa thật là xa! Chúng con

https://thuviensach.vn

một mực kêu cứu mạng, mẫu thân cũng không có tới cứu chúng con! Hu hu. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam quét Hiên Viên Vô Thương một cái, mặt đầy uy hiếp: "Thật sao?" Chính là lúc hắn đứng dậy, sau đó mình nghe âm thanh bọn nhỏ gọi cứu mạng là lúc chuyện đã xảy ra sao?

Bất đắc dĩ lắc đầu một cái, trên bộ mặt tuyệt mỹ xuất hiện một vẻ mặt cực kỳ đáng thương: "Tam nhi, là hai tên ranh con chết tiệt kia ở ngoài cửa nhìn lén!"

"Cái gì?" Một giọng nữ bén nhọn vang lên, sau đó nhìn hai đứa bé đang ôm lấy mình một chút, "Hai người các con nhìn lén?"

Ách. . . . . ."Mẫu thân, chúng con không phải cố ý nhìn lén đâu!" Hiên Viên Lạc Thần lập tức mở miệng, "Chúng con nhớ tới có đồ chưa lấy ra ngoài, cho nên liền chuẩn bị trở lại lấy, không ngờ đã nhìn thấy. . . . . ."

Mặt của Vũ Văn Tiểu Tam lập tức tối sầm, hung hăng liếc Hiên Viên Vô Thương một cái, đứa bé bị dạy bậy! Đều do hắn không có chừng mực! Hiên Viên Vô Thương bất đắc dĩ sờ lỗ mũi một cái, mặc kệ như thế nào đều là lỗi của hắn?

Kéo bọn nhỏ đến trước mặt của mình, vẻ mặt nghiêm túc mở miệng: "Về sau không cho nhìn lén biết không? Vô lễ chớ nói, vô lễ chớ nghe, phi lễ chớ nhìn. Nghe lời mới là nhi tử tốt của mẫu thân!"

Hiên Viên Lạc Thần sững sờ, mẫu thân nói giống như trên sách! Quân tử vô lễ chớ nói, vô lễ chớ nghe, phi lễ chớ nhìn. Nhưng hắn còn nhỏ mà, làm chuyện quân tử không phải là quá sớm sao?

Trong lòng mặc dù suy nghĩ như vậy, nhưng khuôn mặt vẫn rất khéo léo gật đầu một cái.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng rất là buồn bực nhìn bọn họ, mẫu thân đang nói cái gì? Tại sao hắn nghe không hiểu? Nhưng nhìn ca ca đều gật đầu rồi, cho nên cũng gật đầu theo một cái.

Tuy nói các con khéo léo đáp ứng, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam vẫn rất không vui nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, cắn răng mở miệng: "Đứa bé cũng dạy bậy! Về sau không bao giờ cho phép làm chuyện như vậy nữa!"

Cái gì? ! Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương lập tức nhăn nhó!

"Tiểu thư, Vương Gia, ăn cơm!" Tiểu Nguyệt hét lớn, bưng thức ăn vào.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nàng một chút, nhíu nhíu lông mày: "Tiểu Nguyệt, muội đã không phải là nha hoàn rồi, là muội muội của ta. Về sau không cần làm những chuyện này!" Thỉnh thoảng làm một chút có thể là yêu thích hoặc tiêu khiển, cả ngày lẫn đêm phục vụ bọn họ là vì cái gì?

Tiểu Nguyệt vừa nghe, mở miệng cười: "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt muốn phục vụ người!" Nàng vẫn cho là không có cơ hội hầu hạ tiểu thư nữa, nhưng bây giờ tiểu thư đã tỉnh, nàng đương nhiên là muốn nắm chặt cơ hội rồi.

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng bất đắc dĩ lắc đầu, nha đầu này thật là đần!

"Tiểu thư, các người ăn cơm đi, Tiểu Nguyệt đi xuống trước!" Tiểu Nguyệt dọn thức ăn và bát đũa xong, liền chuẩn bị lui ra.

Vũ Văn Tiểu Tam vốn chuẩn bị hỏi nàng ta một chút chuyện giữa Đình Vân phát triển thế nào, nhưng nhìn sắc mặt Hiên Viên Vô Thương càng ngày càng đen, còn hai đứa bé đều là một bộ dạng đói không chịu được, chỉ đành phải thôi. Có cơ hội hỏi một mình nàng đi, hiện tại hỏi làm nàng ta xấu hổ, cũng chưa chắc hỏi được.

https://thuviensach.vn

Vì vậy liền gật đầu: "Ừm! Đi xuống đi!"

Tiểu Nguyệt sau khi nghe xong, liền bước ra khỏi phòng.

Một nhà bốn người vây quanh cái bàn ngồi xuống, Hiên Viên Sở Cuồng liền cầm đũa lên chuẩn bị ăn cơm, đưa đũa qua liền bị Hiên Viên Lạc Thần nhéo lỗ tai một cái: "Nói đệ bao nhiêu lần rồi! Ăn cơm phải đợi phụ vương và mẫu thân ăn trước, không có quy củ!"

Hiên Viên Sở Cuồng quay đầu, rất tức giận nhìn hắn một cái, nhưng suy nghĩ một chút ca ca nói quả thật không sai, vì vậy liền nắm chiếc đũa, vẻ mặt cực kỳ rối rắm ngồi đó, nhìn Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam, hi vọng bọn họ nhanh một chút bắt đầu ăn, mình mới có thể ăn theo.

Vũ Văn Tiểu Tam cười cười, sờ sờ đầu của bọn nhỏ: "Người một nhà không nói nhiều quy củ như vậy, muốn ăn liền ăn!" Tùy tính một chút là tốt rồi.

Quả nhiên vẫn là mẫu thân tốt! Hiên Viên Sở Cuồng nước mắt lưng tròng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, thật nhanh gắp một miếng thịt, nhét vào trong miệng của mình, ăn mà vẻ mặt hạnh phúc.

Nhìn bộ dáng đáng yêu của hắn, Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương liếc mắt nhìn nhau, đáy mắt đều không tự giác lộ ra chút ý cười.

Hiên Viên Lạc Thần cũng gắp một miếng thịt, do dự một chút, liền bỏ vào trong chén Vũ Văn Tiểu Tam, ngước đầu nhỏ ngọt ngào mở miệng: "Mẫu thân ăn thịt!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, khuôn mặt vui vẻ mở miệng: "Ngoan!" Dứt lời gắp thịt lên, đưa đến trong miệng của mình, hắn là cảm thấy cực kỳ mỹ vị. Nhi tử gắp món ăn chính là bất đồng! Sau khi ăn xong cũng gắp một miếng thịt đút tới bên miệng của nó: "Thần nhi cũng ăn!"

https://thuviensach.vn

"Ửm!" Chu cái miệng nhỏ liền ngậm thịt vào, quả nhiên vẫn là mẫu thân đút thịt ăn tương đối ngon!

Hiên Viên Sở Cuồng đang ăn hạnh phúc, động tác chợt dừng lại, nổi giận nhìn ca ca mình một cái, thật sự là quá hèn hạ rồi! Thế nhưng lấy lòng mẫu thân như vậy! Không biến sắc cắn răng, cũng gắp lên một miếng thịt đưa cho Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẫu thân, Cuồng nhi đút cho người ăn!"

"Được!" Vui vẻ hưởng thụ nhi tử phục vụ, hạnh phúc suýt nữa muốn rơi lệ .

Đi tới cổ đại, nàng vẫn luôn thiếu chỗ dựa. Hiện tại nàng có trượng phu, có con, tự nhiên cũng có chỗ dựa. Nhìn con trai bảo bối của mình một chút, trong lòng cũng có chút nhớ cha mẹ rồi. Nàng không có ở đó, bọn họ nhất định vô cùng khổ sở!

Chợt, một tiếng non nớt mang theo bất mãn vang lên: "Mẫu thân, tại sao Cuồng nhi cho người ăn thịt, người lại không đút cho Cuồng nhi ăn?"

Suy nghĩ bị cắt đứt, dở khóc dở cười nhìn nhi tử một cái, cũng gắp lên một miếng thịt đút qua.

Hiên Viên Sở Cuồng hạnh phúc lần nữa, rồi sau đó khiêu khích nhìn Hiên Viên Lạc Thần một chút.

Tiểu Lạc thần không chút khách khí liếc mắt, thầm ở trong lòng mắng, tên ngu ngốc này!

Mẹ con ba người cứ như vậy đút cơm cho nhau, vui vẻ hòa thuận. Nhưng sắc mặt của người nào đó thúi không kém hòn đá gần hầm cầu, hung hăng đâm món ăn, nặng nề ở trong miệng cắn, ánh mắt ai oán thỉnh thoảng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Hắn hiện tại thật sự là một chút địa vị cũng không có!

https://thuviensach.vn

Đang lúc buồn bực, mỗ nữ gắp thức ăn quay đầu: "A. . . . . Thương Thương, dùng bữa!"

Dung nhan tuyệt mỹ dừng lại, ngay sau đó lộ ra một nụ cười hạnh phúc, vui sướng hài lòng nuốt món ăn trên đũa nàng vào, còn cắn chiếc đũa không thả ra. Trong lòng Tam nhi vẫn có hắn đấy!

Vũ Văn Tiểu Tam giận trách nhìn hắn một cái: "Buông ra..., thần kinh!" Người này, nhìn bộ dáng hắn vô hạn oán niệm, cũng biết hắn lại đang rối rắm. Nàng tự nhiên không đành lòng để cho nam nhân của nàng lâm vào rối rắm, cho nên liền gắp cho hắn một món ăn. Làm sao biết hắn còn ngậm mãi không thả!

Cười khẽ một tiếng, mở miệng, đáy lòng hạnh phúc ngây ngất, người một nhà trải qua cuộc sống như thế, thật ra thì vô cùng tốt! Có lẽ bọn họ vẫn ẩn cư như vậy cũng không tồi, nhưng đám người kia lại từng bước ép sát, để cho hắn phải sống không yên ổn. Dã hỏa thiêu bất tẫn, xuân phong xuy hựu sinh.(1) Đã như vậy cũng đừng trách hắn nhổ cỏ tận gốc!

. . . . . .

Chú thích:

(1) Bài thơ đầy đủ là:

“Ly ly nguyên thượng thảo

Nhất tuế nhất khô vinh

Dã hỏa thiêu bất tận

Xuân phong xuy hựu sinh“

Dịch nghĩa:

https://thuviensach.vn

“Cỏ mọc um tùm trên cánh đồng

Mỗi năm một lần khô héo rồi tươi xanh

Lửa đồng nội thiêu không tàn lụi

Gió xuân sang lại mọc xanh thì”

Cơm nước xong, Hiên Viên Sở Cuồng và Hiên Viên Lạc Thần cũng có chút mệt mỏi: "Mẫu thân, chúng con muốn ngủ rồi !"

"Được! Mẫu thân giúp các con tắm có được không?" Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì mở miệng.

Hai đứa trẻ chưa từng suy nghĩ nhiều, liền ngọt ngào mở miệng: "Được!"

Đúng lúc này, Liên Vụ chạy vào, muốn bẩm báo một số chuyện. Vũ Văn Tiểu Tam không nhịn được phất phất tay: "Đi ra ngoài nói!" Các con cũng mệt, không nên bị bọn họ làm mệt mỏi thêm.

Nam tử tuyệt mỹ nhìn bộ dáng ghét bỏ của nàng, không biến sắc cắn răng, mang theo Liên Vụ rời khỏi phòng.

Đình Vân đưa nước tắm tới, Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng mở miệng: "Cởi quần áo, tới đây tắm!"

Lời này vừa rơi xuống, nét mặt Hiên Viên Lạc Thần trong nháy mắt rối rắm!

Hiên Viên Sở Cuồng ngược lại vui sướng hài lòng bắt đầu cởi quần áo, mở vạt áo ra, đồng thời bị ca ca mình lôi kéo tay áo.

Có chút buồn bực quay đầu nhìn hắn, ánh mắt không tiếng động hỏi thăm, thế nào?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Lạc Thần nháy mắt với hắn, tiểu Sở Cuồng lúc này hiểu ý! Vang lên đối thoại buổi trưa ngày hôm nay. . . . . .

Nam nữ thụ thụ bất thân, bọn họ là nam nhân, sao có thể để mẫu thân tắm giúp! "Mẫu thân, người đi ra ngoài đi, tự chúng con tắm!"

Vũ Văn Tiểu Tam buồn bực nhìn con lớn nhất một cái, mới vừa rồi không phải đồng ý để cho nàng tắm cho bọn hắn sao? Làm sao lại đột nhiên muốn nàng đi ra ngoài? Hơn nữa nàng cảm giác hai đứa trẻ này giống như không tiếng động trao đổi điều gì đó. Mới vừa rồi tiểu nhi tử muốn cởi quần áo còn bị con lớn nhất ngăn lại, thường như vậy tiết lộ ra một tin tức, đó chính là chuyện này rất quỷ dị!

"Các con tự tắm sao? Nếu tắm không sạch thì làm thế nào? Vẫn là để mẹ giúp các con tắm đi!" Nói xong có chút tìm tòi nghiên cứu nhìn bọn nhỏ, chờ phản ứng của chúng.

"Mẹ? Mẫu thân, mẹ là có ý gì?" Tiểu Sở Cuồng nắm đầu buồn bực mở miệng hỏi.

"Mẹ chính là mẫu thân! Phụ thân cũng có thể gọi là cha! Tới, ngoan ngoãn tới đây cởi quần áo! Không tắm là không được đâu!" Mỗ nữ hướng dẫn từng bước, thật ra thì nàng cảm thấy gọi mẹ so với gọi mẫu thân tốt hơn, cũng không phải là vấn đề xưng hô, mà là hy vọng có thể nhờ vào đó nhắn nhủ một chút liên hệ giữa nàng và hiện đại.

Mà các hành động nhăn nhó ngượng ngùng của hai đứa bé đã bị nàng hiểu thành lười phải tắm, cho nên muốn lừa gạt nàng đi ra ngoài, sau đó trực tiếp ngủ! Nàng sẽ không để chuyện không vệ sinh như thế xảy ra ở trên người con trai của nàng!

Thì ra là mẹ cũng là mẫu thân, hai đứa trẻ liếc mắt nhìn nhau, vẫn cảm thấy không thể để cho mẫu thân tắm cho bọn hắn. Kiên định lắc đầu một cái: "Mẹ, tự chúng con tắm!"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt mỗ nữ liền tối sầm, đứa bé cứng đầu cứng cổ chính là chọc người ghét chỗ này sao! Một tay vồ tới chỗ Hiên Viên Sở Cuồng cách mình tương đối gần, thuần thục cởi quần áo cho nó, tiểu Sở Cuồng liều mạng giãy giụa: "Mẹ! Con không. . . . . Không cần mẹ tắm, tự con tắm! Hu hu. . . . . Tự con tắm!"

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam ngoảnh mặt làm ngơ, giống như không có nghe được, tiếp tục cởi. Sức lực đứa bé có hạn, tự nhiên không đấu lại Vũ Văn Tiểu Tam - người lớn này, không bao lâu liền bị cởi chỉ còn lại quần áo trong.

Hiên Viên Lạc Thần ở một bên gian nan nuốt một ngụm nước miếng, thật may là hắn có võ công. Như thế lúc mẫu thân, không, mẹ cũng tắm cho hắn như vậy, hắn sẽ dùng khinh công chạy trốn?

Khi bộ y phục cuối cùng trên người tiểu Sở cuồng bị Vũ Văn Tiểu Tam cởi, trên khuôn mặt nho nhỏ đã tràn đầy nước mắt: "Mẹ! Con thật sự có thể tự tắm! Tắm rất sạch sẽ! Thật! Hu hu hu. . . . . Mẹ, người để cho con tự mình tắm đi! Hu hu hu. . . . . ."

Nói xong gắt gao nắm cái quần cuối cùng của mình, khóc đến ruột gan đứt từng khúc, sống chết không chịu buông tay.

Đáy lòng Vũ Văn Tiểu Tam cũng xuất hiện chút nghi ngờ, không có lầm chứ? Chỉ tắm thôi, không đến nỗi khóc thành ra như vậy chứ? Giống như là bị bao nhiêu khi dễ vậy! Suy nghĩ một chút, kiếp trước dường như em họ của mình cũng vô cùng ghét tắm, mỗi lần mợ giúp nó tắm đều khóc đến cực kỳ đáng thương, xem chừng là cùng một loại mặt hàng rồi!

Vì vậy, không để ý bộ dáng đứa trẻ khóc đến bi thương, duỗi tay ra, dùng sức xé ra, quần này liền thoát khỏi thân thể Hiên Viên Sở Cuồng.

Hai con tay nhỏ bé của Hiên Viên Sở Cuồng cuống quít che hạ thân, mặt treo đầy nước mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẹ! Cái người bại hoại này!

https://thuviensach.vn

Người khi dễ con! Con không thích người nữa! Hu hu hu. . . . . ."

"Ít nói nhảm! Tới đây tắm!" Vũ Văn Tiểu Tam có chút tức giận mở miệng, nàng vốn cũng không phải là người có tính khí tốt. Tiểu tử thúi này tắm khóc đến ồn chết người coi như xong đi, còn nói lải nhải nhiều lời như thế, sự kiên nhẫn của nàng đã tiêu tan hầu như không còn rồi!

Vốn nghĩ tới mình hai năm không có chăm sóc bọn nhỏ tốt, phải có tính tình thật tốt bồi thường bọn nhỏ một phen, không ngờ tên ranh con chết bầm này không thức thời như thế! Thật sự là làm cho nàng quá thất vọng!

Hiên Viên Sở Cuồng đứng tại chỗ, che chim nhỏ của mình, thút tha thút thít một chút, vẫn bất động.

"Con không đi tới?" Vẻ mặt mỗ nữ thật đã hoàn toàn biểu lộ ra ngoài.

Nhìn bộ dáng kia của nàng, ngay cả Hiên Viên Lạc Thần ở một bên cũng không nhịn được lặng lẽ nuốt một ngụm nước miếng, mẹ trở nên thật là khủng khiếp!

"Không tới! Không tới! Con chính là không tới!" Mỗ Cuồng che chim nhỏ của mình, điên cuồng nhảy lên, còn nghiêng đầu nói qua "Không tới" , rất là căm tức tỏ rõ thái độ của mình.

Nhìn bộ dáng hắn nhảy vô cùng khôi hài, biểu cảm Vũ Văn Tiểu Tam dở khóc dở cười, nàng rốt cuộc sinh cái kẻ dở hơi gì chứ!

Hiên Viên Lạc Thần vẫn là bộ dáng không đành lòng nhìn hắn, mặt đầy bi thương quay đầu đi, đệ đệ đã sớm dại dột không thể cứu, chỉ là bộ dáng nhảy hôm nay, còn ngu xuẩn hơn! Làm ca ca, hắn cũng nên hiểu thói quen đệ đệ một ngày đều phải làm một vài hành động ngu xuẩn!

"Ta lại hỏi một lần, con rốt cuộc có qua không!" ***, phản rồi! Cũng không nhìn một chút, ai mới là lãnh tụ trong nhà này! Cha hắn mình cũng

https://thuviensach.vn

thu thập được, cũng không tin không thu thập được tiểu tử thúi cứng đầu cứng cổ này!

Hiên Viên Sở Cuồng thở phì phò mở miệng: "Con nói lại một lần nữa, con không qua! Hừ!"

Thái độ không hợp tác rõ ràng của nó thành công chọc giận Vũ Văn Tiểu Tam, mỗ nữ tướng ném khăn mặt vào trong thùng tắm cỡ nhỏ, sải mấy bước vượt đến bên cạnh nó, không để ý nó ra sức giãy giụa, ôm lên liền ném tới trong thùng tắm. . . . . .

"Mẹ! Mẹ! Con không tắm, mẹ. . . . . Hu hu hu. . . . . Ca ca cứu mạng. . . . . ." Hiên Viên Sở Cuồng khóc đến nước mắt nước mũi tèm lem, bộ dáng buồn bã đủ làm người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ.

Hiên Viên Lạc Thần không đành lòng quay đầu đầu nhỏ, không dám nhìn đệ đệ nữa.

Tay nhỏ bé đập thùng tắm bình bịch, muốn phản kháng, nhưng hiệu quả rất không rõ rệt!

Vào thời khắc này, Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày đẩy cửa vào, giọng nói vô cùng từ tính vang lên: "Chuyện gì?" Từ xa chỉ nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của nhi tử, xảy ra chuyện gì?

Vừa nhìn cảnh tượng bên trong nhà, dung nhan như cánh hoa anh đào chợt tối sầm. Hắn thế nào quên mất hai tên tiểu tử thúi này là nam hài, sao có thể để Tam nhi giúp bọn hắn tắm! Một trận dấm chua nồng đậm quanh quẩn quanh thân hắn.

Vũ Văn Tiểu Tam nghe tiếng, tạm thời buông Hiên Viên Sở Cuồng ra, quay đầu bất đắc dĩ mở miệng với Hiên Viên Vô Thương: "Thương Thương, hai đứa bé này quá không nghe lời! Lười tắm, cũng không muốn tắm! Ta nhất định tắm cho bọn hắn, còn khóc giống như cái gì á!"

https://thuviensach.vn

Cũng không biết hai năm qua Thương Thương giáo dục bọn nhỏ thế nào, tùy hứng thành ra như vậy! Lấy tính khí Thương Thương, nếu bọn nhỏ nói không tắm, chỉ sợ sẽ là sẽ dừng lại đánh một trận? Chẳng lẽ người làm mẫu thân như nàng nhìn tương đối dễ khi dễ? Cho nên hai tên tiểu tử thúi này không để nàng ở trong mắt?

Nhưng nàng lập tức liền biết nguyên nhân chân chính!

Chỉ thấy Hiên Viên Sở Cuồng trong thùng tắm vừa nhìn thấy phụ thân, giống như là gặp được cứu tinh, kích động mở to mắt!

Mà vừa đúng Vũ Văn Tiểu Tam lại buông hắn ra, thân thể nho nhỏ chạy từ trong bồn tắm ra thật nhanh, như một làn khói vọt tới bên người Hiên Viên Vô Thương, ôm chân của hắn liền bắt đầu gào khóc lớn: "Phụ thân, cứu mạng! Mẫu thân là lưu manh! Nàng là lưu manh! Nàng cởi y phục của Cuồng nhi, đến quần của Cuồng nhi cũng không bỏ qua! Hu hu hu. . . . . Mẫu thân là lưu manh!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, nét mặt trong nháy mắt cứng lại, khóe miệng giật giật, nàng là lưu manh? Nàng thề, nàng đời này cho tới bây giờ cũng chưa có im lặng qua như vậy! Không có lầm chứ? Tắm cho nhi tử, nàng thành lưu manh?

Hiên Viên Vô Thương nghe vậy, cũng có chút dở khóc dở cười. Tên ranh con chết bầm này cả ngày lẫn đêm nghĩ cái gì vậy hả! Còn lưu manh nữa chứ!

Nhưng bọn nhỏ không muốn Tam nhi giúp bọn nó tắm, điểm này rõ ràng đối với mình có lợi! Nhưng biểu hiện thật vui mừng, Tam nhi nhất định sẽ giận hắn! Vì vậy.....

Cố làm bất đắc dĩ ôm lấy con trai khóc đến rối tinh rối mù, thân không mảnh vải, sờ đầu nó. Môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở, mang theo một

https://thuviensach.vn

chút phiền não lo lắng: "Được rồi! Được rồi! Đừng khóc! Về sau phụ thân tắm cho con."

Vũ Văn Tiểu Tam giận ném khăn lông vào trong thùng tắm, nàng rốt cuộc hiểu rõ tốt bụng bị chó cắn là ý gì! Nàng đấy là tạo nghiệt gì hả? Sinh ra tên con trai như vậy! Trừ hai chữ "Tức giận", nàng là thật không biết lấy cái gì có thể hình dung tâm tình bi thương của nàng!

Quay đầu nhìn một chút con lớn nhất đứng yên lặng, có chút nổi cáu mở miệng: "Thần nhi, con cũng cảm thấy mẹ là lưu manh sao?"

Nhìn bộ dáng kinh khủng của mẹ, ngó sang bộ dáng thê thảm của đệ đệ. Vì phòng ngừa mình nói dối, cũng bị mẹ tắm như vậy, chỉ đành phải cắn răng nhắm mắt mở miệng: "Mẹ, nam nữ thụ thụ bất thân, người không cần giúp chúng con tắm đâu! Để phụ thân tắm là được!"

Sau khi nói xong cúi đầu, không dám nhìn nét mặt của mẫu thân mình, càng thêm cảm giác không khí bên người mình đều muốn bốc hỏa rồi!

Nhìn vẻ mặt kiên định của đứa con lớn đang cúi đầu, lại nhìn một chút nước mắt chưa khô trên mặt của tiểu nhi tử, nàng rõ ràng là tốt bụng giúp con tắm kia mà, làm sao lại thành ra như vậy rồi hả? Cắn môi dưới nhìn nam tử tuyệt mỹ này một chút, chỉ thấy trên dung nhan như cánh hoa anh đào của hắn đều là nụ cười cưng chìu, cặp mắt tà mị đào hoa không nháy một cái nhìn mình chằm chằm.....

Sải mấy bước nhào về phía hắn: "Thương Thương, bọn nó khi dễ ta! Hu hu hu...." Hừ, tên ranh con chết tiệt kia dám mắng lão nương là lưu manh! Không dọa các ngươi là không thể!

Một đám vạch đen từ sau ót nam tử chảy xuống, thì ra hắn đây là nuôi một đứa bé lớn cùng hai đứa bé nhỏ?

https://thuviensach.vn

Một tay ôm tiểu nhi tử, một tay khác ôm nàng, giọng nói cực kỳ dịu dàng vang lên: "Tam nhi ngoan, đừng khóc, đứa bé không hiểu chuyện, nghe lời!' Thật ra thì trong lòng cũng biết nha đầu này lại đang giả khóc, nhưng không thể không phối hợp một chút!

Hiên Viên Sở Cuồng và Hiên Viên Lạc Thần thấy mẫu thân khóc đến đau lòng như vậy, trong lòng vô cùng tự trách, đều là bọn họ chọc tức mẫu thân!

Hiên Viên Sở Cuồng, thân thể trần truồng tránh ra từ trong tay Hiên Viên Vô Thương, nắm vạt áo Vũ Văn Tiểu Tam. Hiên Viên Lạc Thần cũng chạy tới, giọng nói mềm mại đáng yêu của hai đứa trẻ vang lên: "Mẹ, chúng con không bao giờ chọc người tức giận nữa, mẫu thân đừng khóc có được hay không?"

Lời này vừa rơi xuống, Vũ Văn Tiểu Tam khóc đến lớn tiếng hơn! Ở trong ngực Hiên Viên Vô Thương gào khan.

Thấy mẫu thân khóc đến lớn tiếng hơn, bọn nhỏ cũng càng sốt ruột, Hiên Viên Sở Cuồng vội vàng mở miệng: "Mẹ, Cuồng nhi để mẹ tắm cho Cuồng nhi, mẹ đừng khóc có được hay không! Hu hu hu....Mẹ...."

"Thần nhi cũng ngoan ngoãn tắm." Hiên Viên Lạc Thần lập tức tỏ rõ thái độ. Không phải là cho mẹ nhìn một chút, tắm một chút sao, có gì ghê gớm đâu!

"Hừ! Các ngươi muốn ta tắm cho các ngươi, ta càng không muốn tắm cho các ngươi!" Vũ Văn Tiểu Tam từ trong ngực Hiên Viên Vô Thương ra ngoài. Trên mặt, một giọt nước mắt cũng không có, chỉ là chân chính gào khan một lúc.

Hai đứa trẻ ngẩn ngơ, có chút không phản ứng kịp, cũng không lâu lắm....

https://thuviensach.vn

Tiểu Sở Cuồng che chim nhỏ của mình thật nhanh, thân thể nho nhỏ nhảy dựng lên gào to: "Mẹ, người gian trá, người muốn nhìn trộm có đúng không? Hừ, con không để ý tới mẹ nữa!" Nói xong, quay đầu, một bộ dáng nhị đại gia!

Tiểu lạc thần cũng nhíu nhíu lông mày, mặt đầy khinh bỉ nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẹ, người thật quá bỉ ổi!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy suýt nữa bị nước miếng của mình sặc chết: "Các ngươi....Khụ khụ, khụ khụ khụ....."

"Tam nhi chậm một chút!" Hiên Viên Vô Thương ngay lập tức tiến lên vuốt lưng cho nàng, đáy mắt tà mị đào hoa đều là dở khóc dở cười, hai đứa con trai này thật là một đôi dở hơi!

"Ta....Ta làm sao lại sinh hai đứa con trai như vậy!" Nói xong, một cánh tay ngọc nhỏ dài nhéo lỗ tai Hiên Viên Vô Thương, "Chàng giáo dục bọn trẻ thế nào, hả? Ta giao hai đứa con trai thật tốt cho chàng, giáo dục thành ra như vậy! Chàng đặc biệt dạy bọn nhỏ chọc giận ta như thế nào đúng không?"

"Nương tử bớt giận! Nương tử bớt giận!" Hắn cũng rất uất ức có được hay không, hai đứa bé này rõ ràng đều là di truyền đức hạnh tức chết người không đền mạng của nàng thường ngày, làm thế nào đã thành vấn đề do hắn giáo dục rồi hả?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 7: Cha, có phải người rất sợ mẹ không?

"Hôm nay chàng không nói rõ ràng với ta, chàng không xong với ta đâu!" Mẫu Dạ Xoa nào đó đã ra đời.

Hai đứa trẻ gian nan nuốt một ngụm nước miếng, nhìn phụ thân mình bị khi dễ thành như vậy, khắc sâu nhận thức được, ở nhà ai mới là lão đại. Hiên Viên Sở Cuồng nhớ tới mình mới vừa rồi còn tìm phụ thân tố cáo, thật sự là quá ngây thơ! Phụ thân tự thân cũng khó bảo vệ, làm sao có thể giúp được hắn!

"Nương tử, chẳng lẽ nàng. . . . . ." Chẳng lẽ nàng không cảm thấy hành vi bọn nhỏ bây giờ rất giống nàng sao? Nhưng nghĩ đến tình hình sau khi mình nói những lời này ra sẽ không có kết quả tử tế, cho nên tắc nghẹn, không dám nói.

"Chẳng lẽ cái gì?" Mỗ nữ tức giận gào thét bên tai của hắn.

"Chẳng lẽ nàng không cảm thấy bọn nhỏ như vậy, thật ra thì rất đáng yêu sao!" Mỗ nam rất không có cốt khí thay đổi lời nói, rồi sau đó ôm mèo xù lông vào lòng, vuốt ve lưng của nàng, vừa vuốt vừa tiếp tục mở miệng, "Mặc dù bọn chúng làm Tam nhi tức giận, nhưng bọn chúng còn nhỏ, chờ thêm mấy năm nữa sẽ hiểu chuyện, cũng sẽ không còn như vậy nữa!"

Mỗ nữ vừa nghe, nhíu nhíu lông mày, cảm thấy không phải không có lý, rồi sau đó cắn răng mở miệng: "Hy vọng là như vậy!" Nói xong lại hung thần ác sát nhìn hai đứa trẻ run lấy bẩy.

https://thuviensach.vn

Đáy lòng Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng vô cùng sợ hãi, hoàn toàn không thể hiểu được mẫu thân đang dịu dàng, sao đột nhiên trở nên khủng bố như vậy! Đến phụ thân lợi hại như vậy cũng bị nhéo lỗ tai, vậy hai người bọn họ còn có đường sống sao?

Không hẹn mà cùng nuốt nước miếng lần nữa, vẻ mặt Hiên Viên Sở Cuồng đau khổ, che chim nhỏ của mình, sợ sệt nhìn phụ thân một chút, không tiếng động cầu cứu.

Hiên Viên Vô Thương nhìn bộ dáng Hiên Viên Sở Cuồng lo lắng cầu viện, bỗng nhiên cảm thấy dở khóc dở cười. Tuy nói hắn cũng không thích Tam nhi giúp bọn nhỏ tắm, nhưng có phải tên ranh con chết bầm này nghĩ quá nhiều rồi không!

"Cái đó, Tam nhi, nếu không nàng đi ra ngoài trước, Thương Thương đến giúp bọn nhỏ tắm?" Quay đầu, dường như sợ sệt nhìn nàng, chỉ là đáy mắt tà mị đào hoa đều che giấu ý cười.

Vũ Văn Tiểu Tam nặng nề thở dài một hơi, sờ sờ cái trán đau nhức, nhìn lại tiểu nhi tử đang nhìn mình như đề phòng lang sói, bất đắc dĩ mở miệng: "Được rồi! Vậy để chàng tắm cho bọn chúng đi, ta đi xem Tiểu Nguyệt bên kia một chút."

Thốt ra lời này xong, sắc mặt người nào đó lập tức thay đổi: "Tam nhi, nàng đi tới chỗ Tiểu Nguyệt làm gì?" Nha đầu Tiểu Nguyệt kia có cái gì quan trọng sao? Lại có thể không có việc gì liền đi qua xem một chút, có cái gì tốt mà xem!

Nhìn bình dấm chua này một chút, im lặng liếc mắt: "Ta không đi tới chỗ Tiểu Nguyệt, chẳng lẽ ở cửa chờ các ngươi tắm xong à?" Muốn nàng nhàm chán chết sao?

Ặc, cũng đúng! "Vậy cũng tốt, nhưng nàng phải lập tức trở lại, chúng ta một chút liền tắm xong!" Nhíu lông mày giao phó, giống như là sợ nàng

https://thuviensach.vn

một đi không trở lại.

"Biết! Biết!" Phất phất tay đi ra ngoài. Lòng tràn đầy tức giận, ***! Hai tên tiểu tử thúi, thật đáng ghét! Không nên sinh bọn nó làm gì! Dám nói nàng là lưu manh? Khóe miệng giật giật, đầu đau không dứt!

"Phụ thân! Ách xì!" Hiên Viên Sở Cuồng kêu phụ thân mình, còn nhảy mũi một cái, "Lạnh quá!" Thân thể trần truồng có chút run lẩy bẩy.

"Con cũng biết lạnh sao?" Giọng tà mị mang theo ý cười, ném thân thể trần truồng của tiểu nhi tử vào trong thùng tắm, "Là ai dạy các con không thể để mẫu thân cho các con tắm?"

Trên mặt Hiên Viên Sở Cuồng còn treo vệt nước mắt chưa khô, chỉ Hiên Viên Lạc Thần ở một bên: "Là ca ca nói, ca ca nói nam nữ thụ thụ bất thân. Chúng con là nam nhân, cho nên không thể cho mẫu thân nhìn!"

"Con thấy ở trong sách!" Tiểu Lạc Thần sợ sệt nhìn Hiên Viên Vô Thương, mới vừa rồi mẫu thân giống như rất không vui, phụ vương sẽ không tức giận chứ?

Vậy mà, Hiên Viên Vô Thương không chỉ không có tức giận, trên dung nhan tuyệt mỹ còn lộ ra một nụ cười tán thưởng, nhìn con lớn nhất một chút: "Thần nhi thật thông minh! Đúng, nam nữ thụ thụ bất thân, cho nên sau này các con nhất định nhất định không thể để cho mẫu thân giúp các con tắm, biết không?"

"Ừm! Biết!" Hai bé củ cải rất đồng ý, đồng loạt gật đầu.

"Phụ thân, mẫu thân nói phụ thân cũng có thể gọi thành cha, sau này chúng con liền kêu cha có được hay không?" Tiểu Sở Cuồng hít mũi một cái, mở miệng hỏi thăm. Mắt to sưng đỏ giống như mắt thỏ, nhìn cực kỳ khôi hài.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương hơi ngẩn ra, hắn biết đây là xưng hô nơi nàng từng sống, mở miệng cười: "Được! Mẫu thân nói gọi là gì, thì gọi cái đó! Các con phải ngoan ngoan nghe lời mẫu thân, có biết hay không?"

"Ừm! Trừ bỏ việc để mẹ tắm cho chúng con, chúng con nhất định không thể đồng ý, những thứ khác vẫn là có thể!" Hiên Viên Lạc Thần mở miệng đáp lời.

Mẹ? Chắc hẳn cũng là xưng hô của nàng ở thế giới kia đi? Suy nghĩ hiểu rõ cũng không có hỏi nhiều nữa, chỉ là mở miệng cười: "Con trai ngoan!"

Hai đứa bé không biến sắc liếc mắt nhìn nhau, lại nói đáng lẽ bọn họ đều chuẩn bị không cần phụ thân rồi, nhưng mới vừa rồi phụ thân cứu bọn họ, bọn họ không cần phụ thân thật sao? Nhíu nhíu lông mày, nếu không, xem biểu hiện phụ thân cũng không tệ lắm, bọn họ quan sát thêm một thời gian nữa đi?

"Cha, có phải người rất sợ mẹ không?" Hiên Viên Sở Cuồng mở mắt to mở miệng hỏi.

"Ách. . . . . ." Lần đầu tiên trong đời bị hỏi tắc nghẹn. Nhìn hai đứa con trai trợn to cặp mắt chờ đáp án của hắn, sau ót mơ hồ có vạch đen xẹt qua, yên lặng một hồi lâu, "Cha không phải sợ mẹ, đó là yêu mẹ!"

Cho nên mẹ có thể nhéo lỗ tai cha? "Vậy cha, mẹ yêu người sao?" Tiểu Sở Cuồng nghiêng đầu mở miệng hỏi thăm.

Trên dung nhan như cánh hoa đào nở rộ một nụ cười diêm dúa lẳng lơ, tự tin và kiên định mở miệng: "Yêu!" Tình yêu giữa bọn họ không cần chần chờ mà có thể trả lời ngay.

"Vậy có phải cha cũng có thể nhéo lỗ tai mẹ không?" Hiên Viên Sở Cuồng trợn to hai mắt, phân tích chuyện đương nhiên. Nghiêng đầu nhỏ, mặt đầy tò mò.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt lập tức cứng đờ, sau ót treo một giọt mồ hôi lạnh, tưởng tượng bộ dáng mình nhéo lỗ tai Tam nhi, toàn thân run lên. Xem chừng hôm nay nhéo rồi, ngày mai nha đầu kia sẽ thu dọn quần áo đi ngay. Nhìn nét mặt "Nhất định là như vậy" của các con một chút, rất là uất ức mở miệng: "Không thể!"

"À?" Khuôn mặt hai đứa trẻ thất vọng, ngay sau đó miệng đồng thanh nói: "Cha, thật ra thì người chính là sợ mẹ, nhưng người không dám thừa nhận có đúng hay không?"

Nói xong lỗ mũi phun tức, rất là khinh thường quay đầu đi, thật sự là làm cho nam nhân bọn chúng quá mất thể diện!

"Khụ khụ. . . . . ." Lúng túng ho khan mấy tiếng, mặc dù trong ngày thường hắn bị khi dễ, nhưng mà ở trên giường hắn lại rất lợi hại đấy! Thế nhưng lời này không thể nói với các con? Chỉ đành phải đảo mắt qua loa, "Các con còn nhỏ, chờ các con trưởng thành sẽ biết!"

Hiên Viên Lạc Thần nhíu chặt mày nhỏ, suy tư một lúc lâu, rốt cuộc thông suốt: "Đệ đệ, chúng ta là nam nhân, nên nhường nữ nhân, cho nên cha sẽ sẽ nhường mẹ thôi!"

Bởi vì hắn cũng là người tập võ, biết mẹ không hề có nội lực. Nếu cha động thủ, mẹ chỉ có một con đường chết, cho nên không phải cha sợ mẹ .

"Là thế sao?" Hiên Viên Sở Cuồng vừa hưởng thụ cha mình phục vụ tắm rửa, vừa quay đầu nhìn Hiên Viên Lạc Thần, mày nhỏ nhíu chặt đến có thể kẹp chết một con ruồi!

"Ừm!" Tiểu Lạc thần gật đầu một cái, rồi sau đó nhìn Hiên Viên Vô Thương, "Phụ thân, Thần nhi nói đúng không?"

"Đúng!" Không nói như vậy hắn còn có thể nói thế nào? Nói sợ? Đây là lời nói thật, nhưng bất lợi cho hình tượng phụ thân cao lớn trong suy nghĩ

https://thuviensach.vn

của nhi tử! Chỉ có thể kiên trì mở miệng tán thành.

"Vậy Cuồng nhi trưởng thành sẽ không cưới nương tử đâu! Nếu không lại phải nhường nàng ta, nam tử hán đại trượng phu, như vậy chỉ có thể mất thể diện giống cha!" Mặt Hiên Viên Sở Cuồng đầy khinh bỉ nói xong, không để ý cảm thụ trong lòng của cha mình chút nào.

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Vô Thương liền bắt đầu điên cuồng ho khan, mất thể diện như hắn? ! Hiện tại thì tốt rồi, lúc này hắn thật là một chút hình tượng cũng không có! Có chút thẹn quá thành giận mở miệng: "Câm miệng! Tắm!"

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Sở Cuồng lập tức im lặng, chỉ là ánh mắt khinh thường kia còn thỉnh thoảng nghiêng mắt nhìn phụ thân của mình. Kích thích Hiên Viên Vô Thương suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi!

Hai tên ranh con chết bầm này, công phu chọc giân người khác không thua Tam nhi bao nhiêu! Qua vài ngày nữa nhất định phải đưa bọn nó đi trường tư thục, nhắm mắt làm ngơ!

Vũ Văn Tiểu Tam ngâm nga tiểu khúc, sôi nổi chạy đến phòng Tiểu Nguyệt. Đẩy cửa vào, chỉ thấy vẻ mặt Tiểu Nguyệt nhà bọn họ tràn đầy rối rắm nằm úp ở trên bàn. Tiểu Nguyệt thấy nàng đi vào, lập tức đứng dậy, mở miệng cười: "Ah? Tiểu thư, sao người lại tới đây? Không cần phải chăm sóc tiểu thế tử và tiểu công tử sao?"

"Đừng nói nữa! Mấy người kia cô lập ta!" Nói xong tức giận nói ra chuyện vừa rồi, mặt đầy phẫn hận bất bình.

Tiểu Nguyệt trợn to cặp mắt, không thể tưởng tượng nổi, sau đó lúc nghe tiểu công tử nói tiểu thư là lưu manh, ôm bụng cười đến nước mắt chảy ra. Ha ha ha. . . . . Tiểu công tử thật sự quá buồn cười rồi!

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói một chút, ta ngủ hai năm, Hiên Viên Vô Thương - cái đồ vô dụng đó giáo dục con trai bảo bối của ta thành ra như vậy, giờ phải làm sao mới tốt đây?" Bộ dáng mỗ nữ khổ não, lúc nói đến Hiên Viên Vô Thương, khuôn mặt tràn đầy ghét bỏ.

Ách. . . . . Sau ót Tiểu Nguyệt xẹt qua một vệt đen, không có lầm chứ? Đây là lỗi của vương gia sao? Suy nghĩ một lúc lâu, nhắm mắt mở miệng: "Tiểu thư, Tiểu Nguyệt cảm thấy chuyện này không có quan hệ với vương gia đâu!"

"Không có quan hệ?" Âm thanh bén nhọn tám deciben, "Không phải bọn nhỏ đều do Thương Thương chăm sóc sao? Nếu không có quan hệ với hắn, không lẽ có quan hệ với ta sao?"

Tiểu Nguyệt lau mồ hôi trên trán, co rúm lại mở miệng: "Tiểu thư, dường như thật sự có quan hệ với người!"

"Ách, nói cũng đúng, nếu không phải là ta hôn mê hai năm, cũng sẽ không biến thành như vậy!" Vũ Văn Tiểu Tam làm như thật gật đầu, "Nói như vậy, đúng là có quan hệ với ta!"

Tiểu Nguyệt kéo kéo khóe môi, lộ ra một biểu tình cực kỳ khó chịu, rồi sau đó mở miệng về phía tiểu thư nhà mình: "Tiểu thư, ý Tiểu Nguyệt không phải như vậy. Chẳng lẽ ngài không phát hiện, tiểu công tử và ngài rất giống sao?"

Đây là di truyền! Mặc kệ là tham tài háo sắc hay lừa bịp, đều giống như từ một khuôn đúc ra! Cho nên hắn vừa nghe đến tiểu thư nói chuyện này, trong đầu lập tức liền phát ra đủ loại hình ảnh lúc tiểu thư còn ở Tam vương phủ. Không nói chuyện tiểu công tử trước kia chỉ lừa gạt một chút, nhưng cũng không đến mức này! Phản ứng hôm nay thật sự là quá kỳ quái!

"Không phải đâu?" Vũ Văn Tiểu Tam cảm giác đỉnh đầu ‘ầm’ một tiếng sấm lớn vang lên. Tuy nói chính nàng cũng thật thích bản thân mình, nhưng

https://thuviensach.vn

suy nghĩ một chút mình trước kia luôn là làm người khác giận đến muốn chết muốn sống, sau này ngày tháng trôi qua của nàng không phải cũng bị chính con trai của mình chọc giận đến muốn sống muốn chết chứ?

Nghĩ tới, thân hình nhoáng một cái, suýt nữa ngất đi. Tiểu Nguyệt lập tức đỡ nàng: "Tiểu thư, tiểu thư, người không có sao chứ?"

"Ngươi cứ nói đi?" Nước mắt lưng tròng ngẩng đầu lên.

Sau ót Tiểu Nguyệt xẹt qua một vệt đen, an ủi: "Tiểu thư, không có chuyện gì! Tiểu công tử cũng sẽ không quá phận đâu! Dù sao người là mẹ ruột của hắn mà!" Thật ra thì nàng muốn nói là, tiểu thư thật ra thì người cũng rất lợi hại, chưa chắc sẽ bại bởi tiểu công tử.

"Aizz!" Mỗ nữ than thở một tiếng, rồi sau đó mở miệng, "Ta đây thật là gia môn bất hạnh!"

Vẻ mặt Tiểu Nguyệt chết lặng, gia môn bất hạnh? Không có khoa trương như vậy chứ? Xem chừng nói thêm gì nữa thì tiểu thư nhà bọn họ cũng không nói được lời gì tốt, liền dứt khoát dời đề tài: "Tiểu thư, sau này chúng ta cứ ẩn cư như vậy sao?" Thật ra thì như vậy cũng rất tốt, yên lặng sống qua ngày.

"Còn có một ít chuyện chưa xử lý xong, xử lý xong sẽ ẩn cư như vậy." Trong mắt đẹp thoáng qua một tia sáng lạnh. Đám người đáng chết kia khi dễ Thương Thương nhà bọn họ tính tình dễ chịu, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam nàng cũng không có tính khí tốt như vậy! Muốn chết thì nàng sẽ thành toàn cho họ thôi!

"Tiểu thư. Có chuyện Tiểu Nguyệt muốn nói với người." Tiểu Nguyệt do dự, không biết nên nói hay không, có chút không dám nhìn ánh mắt của Vũ Văn Tiểu Tam.

https://thuviensach.vn

"Chuyện gì?" Nhìn vẻ mặt của nàng, đáy lòng mơ hồ có chút lo lắng. Tiểu Nguyệt lộ ra vẻ mặt như thế, sẽ không phải là chuyện nhỏ.

"Đó là Đình Vũ, Đình Vũ. . . . . ." Cắn môi dưới do dự lúc lâu, chuyện này quá nghiêm trọng, nàng không biết nói ra tiểu thư có chấp nhận được hay không, hay sẽ cãi nhau với vương gia. . . . . .

"Đình Vũ thế nào?" Cảm giác lo lắng nơi đáy lòng càng phát ra mãnh liệt.

Tiểu Nguyệt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, cắn răng, cố gắng buông lỏng cười một tiếng: "Không có gì! Tiểu Nguyệt muốn người chú ý Đình Vũ một chút, cảm giác nàng ta âm dương quái khí, không giống người tốt!"

"Tiểu Nguyệt, nói thật!" Giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam đã trở nên lạnh lùng, chẳng lẽ trong lúc nàng hôn mê đã xảy ra chuyện gì không tốt? Nhưng Thương Thương rõ ràng nói chưa từng xảy ra quan hệ với người khác, hơn nữa hai đứa con trai cũng rõ ràng không thích Đình Vũ đó, cũng không tồn tại người con trai bảo bối của nàng phải lệ thuộc. Vậy còn có thể có chuyện lớn gì có thể làm Tiểu Nguyệt ấp a ấp úng như vậy?

"Ai nha, tiểu thư, ngài còn không tin Tiểu Nguyệt ư, thật không có việc gì mà! Chỉ là nữ nhân chết tiệt kia thường xuyên ở nhà tự cho mình lấy thân phận nữ chủ nhân, giống như nàng ta mới là vương phi! Ghê tởm muốn chết!" Tiểu Nguyệt nói xong khinh bỉ chửi thề một tiếng.

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, cười lạnh một tiếng: "Ngày mai để Thương Thương đuổi nàng ta đi là được!" Nhìn bộ dáng Tiểu Nguyệt bây giờ một chút, không giống như là nói láo, nhưng trong lòng nàng vẫn có chút nghi ngờ.

"Ừm!" Tiểu Nguyệt gật đầu một cái, "Thôi, tiểu thư, chúng ta không nói những chuyện không vui này nữa. Ngài rốt cuộc tỉnh, hai năm qua có rất nhiều người đến thăm ngài, có hoàng thượng, Tam vương gia, Thất vương

https://thuviensach.vn

gia, còn có Đại công tử và Nhị công tử. À, Mộc Tiểu Hầu gia và vương thượng Mông Man đế quốc cũng tới, chỉ là bị Vương Gia ngăn lại."

Cười khẽ một tiếng, cái tên kia vẫn còn không thích Gia Luật Trục Nguyên, nhưng sao cũng ngăn Mộc Thanh Y lại chứ?

Chỉ là lại nói, đối với Gia Luật Trục Nguyên - người nghĩa huynh này, nàng vẫn rất ưa thích . Đầu tiên là cảm giác rất tốt , tiếp theo chính là ở ngày tiệc đầy tháng, hắn không chút do dự ra mặt giúp nàng giải vây. Phải biết "Công chúa" chính là không thể tùy tiện phong, sau khi phong xong tất nhiên sẽ gặp phải chúng đại thần phản đối, đặc biệt là dòng họ chỉ trích. Mà vị nghĩa huynh này của nàng, giao tình với nàng không có bao nhiêu sâu đậm, coi như cũng chỉ có ba mặt duyên phận, nhưng nói nghĩa khí như vậy, cho nên Vũ Văn Tiểu Tam vẫn thật thích hắn!

Còn có Mộc Thanh Y, giúp nàng kiếm không ít bạc ! Nghĩ tới đều có chút hoài niệm lúc kể chuyện xưa năm đó rồi.

"Vậy nói rõ tiểu thư nhà các ngươi nhân duyên rất tốt! Vậy Tiểu Ly đâu? Có tới không?" Tiểu nha đầu kia cũng là bằng hữu tốt của nàng ở thế giới này, cho nên nàng vô cùng nhớ.

"Cửu công chúa à? Nàng cũng tới! Lần trước nghe nàng ấy nói, bây giờ nàng ấy đã theo Phong Cuồng Tiêu, đính hôn với Phong công tử rồi!" Tiểu Nguyệt nói đến chuyện này thì mặt đầy vui vẻ. Cửu công chúa là một cô nương tốt, đối với bọn họ cũng vô cùng tốt, cho nên Cửu công chúa có thể tìm được hạnh phúc của mình, từ đáy lòng nàng cũng vui mừng cho nàng ấy.

Nhưng lời này của nàng vừa rơi xuống, chỉ thấy tiểu thư nhà bọn họ đổi sắc mặt. Trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ tiểu thư còn băn khoăn đại suất ca - Phong Cuồng Tiêu đó sao? Lại thấy Vũ Văn Tiểu Tam nhíu mày mở miệng:

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, trong Tiêu gia Phong Cuồng Tiêu còn có huynh đệ gì không?"

Tiểu Nguyệt ngẩn ra, lộ ra một vẻ mặt còn khó coi hơn khóc. Không phải tiểu thư muốn đánh chủ ý lên huynh đệ Phong công tử chứ? "Có! Phong gia là vọng tộc trên giang hồ, tổ tiên cũng đã làm tướng quân, cho nên cũng có thế lập tước vị. Huynh đệ không ít, nhưng dòng chính chỉ có một mình Phong công tử."

Nếu là như vậy thì có chút phiền toái! "Cá tính Tiểu Ly quá đơn thuần, ở trong đại tộc thế gia nếu không có người bảo vệ, cũng không biết có thể xảy ra chuyện gì hay không?" Đây mới là vấn đề nàng lo lắng, Tiểu Ly và nàng không giống nhau, nàng là người từ hiện đại tới, không chấp nhận quan niệm tam thê tứ thiếp. Nhưng Tiểu Ly bên kia nếu có thiếp thị tranh thủ tình cảm vậy thì rất khó nói rồi! Hơn nữa Phong gia còn có nhiều chi thứ như vậy, tất nhiên cũng nhìn chằm chằm vị trí hệ chính. Chỉ có thể hi vọng Phong Cuồng Tiêu là một nam nhân tốt, có thể bảo vệ tốt Tiểu Ly.

"Tiểu thư, người nghĩ quá nhiều rồi! Cửu công chúa là công chúa mà, có bao nhiêu người có thể làm khó nàng? Dù muốn, cũng phải suy nghĩ đắn đo chứ? Cửu công chúa là công chúa mà hoàng thượng và tam vương gia cưng chiều nhất, nếu xảy ra chuyện gì, đám người kia nhất định là phải chết không thể nghi ngờ! Gây khó dễ với cửu công chúa, không phải rõ ràng là gây khó dễ cho hoàng gia sao? Tiểu Nguyệt cảm thấy bọn họ không có gan này!" Hơn nữa Phong công tử là phò mã, phò mã từ trước đến giờ đều là chỉ có thông phòng. Thị thiếp chính thức hay bình thê gì đó đều không thể có. Trừ phi lá gan phò mã đặc biệt lớn, không sợ đắc tội Hoàng đế!

"Chỉ mong là ta suy nghĩ nhiều!" Thở dài một hơi, ngay sau đó cười nhìn nàng ta một chút, "Tiểu Nguyệt, vậy còn ngươi? Với bọn Đình Vân và Liên Hoa như thế nào rồi?"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt Tiểu Nguyệt liền khó coi. Cười lớn mở miệng: "Không sao cả, tiểu thư, người cũng đừng quan tâm nhiều như vậy! Vốn Tiểu Nguyệt không nghĩ tới nhiều vấn đề như vậy, Tiểu Nguyệt chỉ muốn cả đời hầu hạ tiểu thư thật tốt."

"Nha đầu ngốc, đã nói ngươi là muội muội của ta. Tuy nói ngươi luôn kêu tiểu thư, nhưng mà ta chẳng qua nghĩ ngươi gọi quen không muốn sữa lại, trong lòng đã không coi ngươi là nha hoàn của ta. Ta đây làm tỷ tỷ cũng không thể làm lỡ cả đời ngươi!" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng cười, lại cảm thấy nha đầu này có cái gì không đúng, chẳng lẽ là phát triển với bọn Đình Vân không tốt?

Lời này vừa nói ra, Tiểu Nguyệt ngoài cảm động, cũng mơ hồ có chút khổ sở, đem chuyện hai năm trước nói ra, hơn nữa liên tục nói là lỗi của mình mới làm tiểu thư ngủ lâu như vậy. Cũng tỏ rõ thái độ của mình, cũng là bởi vì lỗi của nàng, mới dẫn đến tình trạng bây giờ, cho nên nàng quyết định ở với tiểu thư cả đời.

"Được rồi, chuyện đó không phải lỗi của ngươi, là lỗi của bọn Đình Vân! Hôm nay bọn họ đã qua thỉnh tội rồi. Vậy Tiểu Nguyệt, ngươi nói thật cho tiểu thư biết, hai người kia, ngươi rốt cuộc thích người nào?" Vũ Văn Tiểu Tam rất nghiêm túc nhìn nàng, hôn nhân đại sự không thể đùa bỡn.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú của Tiểu Nguyệt lộ ra một nụ cười tự giễu: "Tiểu thư người không cần nói nữa, thích ai hay không thích ai thì có quan hệ gì, Tiểu Nguyệt đã sớm thông suốt rồi."

Thông suốt? Vũ Văn Tiểu Tam hoảng sợ trợn to mắt, lời này có phải quá nghiêm trọng rồi không? "Vậy bước kế tiếp của ngươi, có phải còn chuẩn bị xuất gia không hả?"

Gì? Sau ót Tiểu Nguyệt xẹt qua một vạch đen, cái này với xuất gia có quan hệ gì? Đỉnh đầu đầy vạch đen, im lặng mở miệng: "Tiểu thư, Tiểu

https://thuviensach.vn

Nguyệt còn không có nghĩ đến chuyện đó!"

"Ách, không nghĩ tới là tốt rồi! Nhưng mấy ngày trước ta nghe Thương Thương nói rồi, để cho bọn Liên Hoa và Đình Vân đón dâu, nếu ngươi thật không muốn, vậy ta phải đi trở về nói với Thương Thương." Vũ Văn Tiểu Tam thành tâm thử dò xét nàng ta.

Tiểu Nguyệt nghe vậy, sắc mặt cứng đờ, đáy mắt thoáng qua một tia đau đớn, rồi sau đó mở miệng cười: "Tiểu thư, người trở về chỗ Vương Gia đi. Những chuyện này, Tiểu Nguyệt cũng không xen vào làm gì!"

Vũ Văn Tiểu Tam thở dài một hơi, cầm lấy tay nàng: "Tiểu Nguyệt, ta không thích dáng vẻ này của ngươi. Tiểu Nguyệt trong ấn tượng của ta, mặc kệ gặp chuyện gì đều lạc quan, đầy sức sống giống như là mặt trời. Cho tới bây giờ cũng sẽ không giống như hôm nay bi quan như thế! Ngươi bây giờ, giống như là đối với chuyện gì đều không để ý, hoặc là nói không dám quan tâm. Nhưng Tiểu Nguyệt, ngươi đè nén tất cả mọi chuyện ở trong lòng, không cảm thấy khó chịu sao? Có chuyện gì không vui hãy nói với tiểu thư, tỷ tỷ nhất định giúp ngươi làm chủ! Nếu ai dám khi dễ Tiểu Nguyệt của ta, trước hỏi qua quả đấm của Vũ Văn Tiểu Tam ta!"

Lời này vừa nói ra, lỗ mũi Tiểu Nguyệt đau xót, rốt cuộc không nhịn được khóc lên, nhào tới trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam: "Tiểu thư, người ta thật khó chịu. . . . . Hu hu hu, thích một người thì ra là chuyện đau khổ như vậy. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam thở dài một hơi, vuốt lưng của nàng: "Được rồi, được rồi, đừng khóc, nói với tỷ tỷ một chút đã xảy ra chuyện gì? Có lẽ tỷ tỷ có thể giúp được ngươi! Hơn nữa, không phải là đàn ông thôi sao? Tiểu Nguyệt nhà chúng ta ưu tú như vậy, còn sợ không tìm được người tốt hơn sao?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt như thế nào cũng chỉ là một tiểu nha đầu mười mấy tuổi, không giống với nàng. Nàng kiếp trước cộng thêm kiếp này, tuổi so với Tiểu Nguyệt đã lớn hơn năm tuổi rồi. Dĩ nhiên là nghĩ mình như tỷ tỷ đi bảo vệ nàng ấy.

Tiểu Nguyệt lại ngoảnh mặt làm ngơ với lời của nàng, miệng mở rộng gào khóc lớn, khóc một hồi lâu, khóc đủ rồi mới từ trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam ra ngoài.

Lỗ mũi thút tha thút thít một chút, phát tiết xong, trong lòng đã thoải mái hơn nhiều. Vũ Văn Tiểu Tam nhìn mắt gấu mèo của nàng 0.0, lau nước mắt cho nàng: "Được rồi! Khóc đến rất khó coi rồi. Nói một chút coi, ai khi dễ ngươi, tiểu thư giúp ngươi trừng trị hắn!"

Nhưng Tiểu Nguyệt chỉ cúi đầu không nói lời nào.

"Tiểu Nguyệt, ngươi không tin tưởng ta sao?" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong, đáy mắt xuất hiện chút tình cảm bi thương. Trước kia tiểu nha đầu này rất lệ thuộc vào nàng, nhưng bây giờ nàng ta có lời gì cũng không muốn nói cho nàng biết.

Tiểu Nguyệt nghe vậy lắc đầu thật nhanh: "Không phải vậy, tiểu thư, Tiểu Nguyệt làm sao sẽ không tin người!"

Nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, cắn cắn môi dưới, mở miệng: "Tiểu thư, thật ra thì lần đầu tiên Tiểu Nguyệt nhìn thấy Đình Vân đã rất thích hắn, nhưng sau khi thổ lộ với hắn, hắn lại nói. . . . . ." Vừa nói vừa không nhịn được khóc lên, "Hắn nói. . . . . Hắn nói hắn không thể nào yêu thích ta! Khi đó, khi đó. . . . . Trong lòng ta rất khó chịu, sau lại, sau lại ta vẫn cố ý coi thường chuyện này, nhưng. . . . . ."

Vừa nói vừa không nhịn được rơi lệ. . . . . Nhưng, nhưng vẫn không bỏ được! Nàng không biết vì sao lại không bỏ được người kia, hắn không đối tốt với nàng chút nào, thậm chí là rất xấu, nhưng nàng vẫn thích hắn.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam ôm nàng vào trong ngực, cũng đã biết nàng muốn nói gì. Thở dài một hơi, an ủi: "Không có gì phải đau lòng, thật ra thì từ lúc mới bắt đầu tiểu thư liền biết rõ Đình Vân không xứng với ngươi!"

"Ách, tại sao?" Tiểu Nguyệt treo nước mắt ràn rụa, không thể tưởng tượng nổi ngẩng đầu lên. Tại sao tiểu thư lại đột nhiên nói ra câu nói như vậy?

"Ngươi còn nhớ rõ không? Giấy nợ tên kia viết còn ở chỗ của ta, hắn đã thiếu ta ngoài 100 vạn lượng bạc! Loại người có nợ không trả này, có thể đảm đương cái gì! Ta cảm thấy được vẫn là Liên Hoa tốt, Liên Hoa thoạt nhìn rất lạnh nhạt, nhưng nhất định là nam nhân tốt lại dịu dàng!" Mỗi lần nói đến chuyện Đình Vân thiếu tiền nàng, tâm tình của nàng liền vô cùng ác liệt!

Gì? Tiểu Nguyệt giựt giựt khóe miệng, thiếu bạc! Dường như mỗi ngày tiểu thư chú ý nhiều nhất luôn là bạc!

"Vậy. . . . . ." Tiểu thư muốn biết đạt ý gì với nàng?

"Nếu không, liền do tiểu thư làm chủ, gả ngươi cho Liên Hoa. Tiểu Nguyệt, ngươi phải nghe tiểu thư nói một câu, gả cho người ngươi yêu, vĩnh viễn không bằng gả cho người yêu ngươi." Thật ra thì nói câu nói này, nàng cũng có chút xấu hổ. Nếu như theo lời nàng nói, phải gả cho người mình không thương. Nếu là như vậy, không bằng độc thân cả đời. Nhưng nàng khuyên giải Tiểu Nguyệt như vậy là có mục đích! Nói xong dư quang khóe mắt quét nửa đoạn vỏ kiếm nơi góc cửa sổ.

Tiểu Nguyệt vừa nghe, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú tràn đầy rối rắm. Sau khi rối rắm một hồi lâu, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, đáy mắt vẫn còn có chút khó xử.

"Tiểu Nguyệt, chẳng lẽ ngươi liên tục không nghe lời của ta sao?" Hừ, Đình Vân không thích Tiểu Nguyệt nhà các nàng, đùa gì thế? Không thích

https://thuviensach.vn

thì bây giờ đang ở ngoài cửa sổ nghe lén cái gì? Dám thiếu tiền Vũ Văn Tiểu Tam nàng không trả, không chỉnh chết hắn, thật đúng là coi Vũ Văn Tiểu Tam nàng dễ khi dễ rồi!

Tiểu Nguyệt nghe lời này của nàng, chỉ đành phải gật đầu một cái: "Được! Tiểu Nguyệt nghe tiểu thư!" Mặc dù trong lòng vẫn có chút không tình nguyện, nhưng tiểu thư đối với nàng ân trọng như núi, nàng nhất định phải nghe tiểu thư. Hơn nữa nàng cũng tin tưởng tiểu thư sẽ không hại nàng!

Người nào đó ngoài cửa sổ vừa nghe, thân thể chấn động, trên khuôn mặt lãnh khốc không có bất kỳ vẻ mặt gì, nhưng đáy mắt đã tràn đầy đau đớn. Lúc nghe nàng khóc, trong lòng của hắn giống như có mấy trăm con con kiến đang cắn hắn, nhưng hắn vẫn không có dũng khí, không có dũng khí đi ra, nói ra lời trong tim của mình.

Sao hắn có thể giành nữ nhân với huynh đệ! Từ lúc vừa mới bắt đầu, chính hắn đã bỏ lỡ, nếu ngày đó ở biệt viện Hiên Viên đế quốc, hắn cũng thản nhiên thừa nhận hắn thích nàng, cũng sẽ không biến thành như bây giờ.

Cười tự giễu một tiếng, xoay người rời đi. Hắn là người nhu nhược, không cho nàng được hạnh phúc, vương phi nói rất đúng, hắn không xứng với nàng! Có lẽ Liên Hoa so với mình thích hợp với nàng hơn.

. . . . . .

Nhìn không thấy nửa đoạn kiếm bên kia sổ, Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng giận dữ thở dài một hơi. Cái tên Đình Vân này, thật sự là làm cho nàng quá thất vọng! Nếu không phải Tiểu Nguyệt nhà bọn họ thích hắn như vậy, nàng đã hận không được thật để Tiểu Nguyệt gả cho Liên Hoa rồi!

"Tiểu thư, ngươi đang nghĩ cái gì?" Tiểu Nguyệt nhìn vẻ mặt suy nghĩ sâu xa của Vũ Văn Tiểu Tam một chút, mở miệng hỏi thăm. Đáy lòng vẫn

https://thuviensach.vn

rối rắm chuyện của mình, nàng không thích Liên Hoa, gả cho hắn, đối với hắn công bằng sao?

Vũ Văn Tiểu Tam cười âm hiểm một tiếng, vẫy vẫy tay: "Tới đây!"

Ặc, Tiểu Nguyệt có chút nghi ngờ, nhưng vẫn đưa đầu tới. . . . . .

. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương giúp hai đứa bé đem tắm xong, nhìn giường ngủ một chút, sâu sắc có cảm giác không ổn! Nên để hai tên tiểu gia hỏa này dọn ra ngoài, nếu không ở nơi này hắn và Tam nhi buổi tối không phải là chuyện gì cũng không thể làm sao?

"Liên Vụ!" Nhàn nhạt mở miệng về phía ngoài cửa.

"Vương Gia!" Một đạo bóng đen chợt lóe, Liên Vụ liền xuất hiện ở trong nhà, quỳ một chân trên đất.

"Dọn giường của thiếu chủ ra đi, dời đến Tây Uyển!" Đặt hai đứa bé lên giường.

Gì? Hai đứa bé trợn to mắt: "Cha, tại sao muốn tụi con dọn ra?" Hai đứa trẻ để chân trần, mặc quần áo trong ngồi ở trên giường, mặt đầy bất mãn.

"Bởi vì các con đã trưởng thành, cho nên không thể ở chung một phòng với phụ thân và mẫu thân nữa!" Vẻ mặt người nào đó rất thành thật lừa gạt hai đứa bé.

Ặc, chân mày Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng không hẹn mà cùng nhíu lại, tràn đầy hoài nghi nhìn hắn.

Tiếp, Hiên Viên Lạc Thần mở miệng, mang theo chút ý khinh bỉ: "Phụ thân, có phải người sợ tụi con ở chỗ này, ảnh hưởng người và mẫu thân chơi yêu tinh đánh nhau không?"

https://thuviensach.vn

Liên Vụ không dám tin trợn to mắt, Thiếu chủ đang nói cái gì? Yêu Tinh đánh nhau? Trời ạ! Hắn không nghe lầm chứ? Liên Vụ quay đầu nhìn vương gia nhà mình rõ ràng cũng đang rất im lặng, nuốt một ngụm nước miếng, bây giờ đứa bé nào cũng như vậy sao?

Tiểu Sở Cuồng cũng quặm mặt lại, bộ dáng rất không vui: "Hoá ra là như vậy ! Cha, người thật xấu, lại muốn gạt chúng ta!" Thật may là ca ca thông minh! Hắn thiếu chút nữa bị lừa rồi!

"Khụ khụ. . . . . Phụ thân chắc chắn không lừa các con, các con nhìn phụ thân lúc nào thì lừa gạt các con chưa? Không tin các con hỏi Liên Vụ, Liên Vụ khi còn hai tuổi cũng chưa có ngủ với cha mẹ đâu!" Người nào đó chẳng biết xấu hổ lừa gạt đứa bé, còn chỉ Liên Vụ đứng ở một bên.

Khóe miệng Liên Vụ liều mạng co quắp, hắn hôm nay mới biết Vương Gia nói xạo mà mặt không đỏ hơi thở không gấp.

Hiên Viên Lạc Thần nhìn Liên Vụ một chút: "Liên Vụ, thật sao?" Giọng nói mặc dù non nớt, nhưng mang theo một cỗ khí thế không thể bỏ qua.

Thật sao? Là quỷ á! Người nào không biết Liên Vụ hắn là một cô nhi? Đến hình dáng cha mẹ thế nào cũng không biết, lúc hắn hai tuổi đến địa phủ ngủ với cha mẹ rồi trở về sao? Nhưng là. . . . . .

Quay đầu nhìn bộ dáng Vương Gia nhà mình cười đến hết sức xinh đẹp, nuốt nước miếng, rất không có cốt khí gật đầu: "Đúng! Đúng! Lúc thuộc hạ một tuổi, không, lúc một tháng cũng chưa ngủ với cha mẹ!"

Đáy lòng nói nhỏ với mình một chút, Vương Gia nghe nên vui mừng chứ? Ai ngờ nói quá, sau khi nói xong, sắc mặt của mấy người kia cũng tối sầm.

Trong đôi mắt tà mị đào hoa của Hiên Viên Vô Thương rõ ràng đã nổi lên ngọn lửa, người Liên Vụ run rẩy, còn có chút không phản ứng kịp. . . . .

https://thuviensach.vn

.

Tiếp, đã nghe thấy giọng nói của thiếu chủ mình: "Liên Vụ, trí nhớ của ngươi thật tốt, ngay cả chuyện một tháng tuổi của mình cũng nhớ."

"Ca ca, hắn coi chúng ta là ngu ngốc!" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên.

Trong nháy mắt Liên Vụ cảm thấy sau lưng mình đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt, ở trong lòng trực tiếp chửi mình ngu xuẩn, lại có thể phạm loại sai lầm cấp thấp này! "Cái đó, thiếu chủ, thuộc hạ, thuộc hạ. . . . . ." Xong đời, hai Tiểu Chủ Tử sẽ chỉnh chết hắn! Hơn nữa hắn có thể cảm thấy rõ ràng, bên cạnh của mình. . . . . ánh mắt của vương gia nhìn mình cũng rất lạnh lẽo.

"Hừ, phụ vương, lời nói dối của người đã bị vạch trần rồi! Tụi con sẽ không đi ra ngoài, người chết tâm đi!" Hiên Viên Sở Cuồng ngửa mặt lên trời liếc mắt, sau đó mặt khinh bỉ nhìn cha mình.

Tiếp, chân nhỏ kia giơ lên, ngã lên giường, ngủ theo hình chữ bát.

Hiên Viên Lạc Thần cái gì cũng không có nói, không tiếng động làm động tác giống như đệ đệ mình.

"Cái đó, Vương Gia, nếu không để tiểu thế tử và tiểu công tử ngủ ở nơi này một đêm trước, ngày mai dọn ra được không?" Liên Vụ ở một bên đề nghị, hiện tại trời đã tối rồi, dọn đi ra cũng thực phiền toái.

"Không được!" Mặt đen lại mở miệng, "Hiện tại liền để bọn nó dọn ra ngoài!" Hai tên ranh con chết bầm kia tinh ranh lắm! Ở trong phòng này không biết còn đào ra cái hố gì!

"Nhưng. . . . . ." Liên Vụ nhìn hai đứa bé đang nằm hình chữ bát trên giường, chẳng lẽ muốn hắn dùng sức mạnh với chủ tử hay sao?

https://thuviensach.vn

"Trực tiếp để cho người dọn giường ra!" Hướng về phía Liên Vụ lạnh giọng phân phó, hắn cũng không tin vẫn không trị được hai tên ranh con chết bầm kia!

Hai đứa bé vừa nghe, cùng nhau dùng ánh mắt nhìn kẻ thù nhìn chằm chằm Hiên Viên Vô Thương. Cha thật sự là rất quá đáng!

Liên Vụ bất đắc dĩ phất phất tay, mấy người áo đen nhảy ra, cùng nhau chuẩn bị mang giường đi. Đáy mắt hai đứa trẻ đều là nụ cười hả hê, hắc hắc. . . . . Phụ thân thực ngốc, bọn họ ngủ ở trên giường, nhất định mang giường đi. Nhưng làm sao có thể mang ra ngoài, cửa phòng nhỏ như vậy mà!

Vì vậy yên tâm to gan nhắm hai mắt, chờ thủ hạ Liên Vụ đưa bọn họ mang đến cửa, sau đó mắc kẹt!

Nhưng, sự thật và dự liệu của bọn họ vẫn có sai biệt , khi bọn hắn bị mang tới cửa, nam tử tuyệt mỹ cười khẽ một tiếng, tay áo bào màu trắng vung lên, Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng liền bị một cỗ nội lực cường đại bắt lấy, bay ở giữa không trung, mấy người áo đen rất nhanh nghiêng giường qua một bên, giường liền xuất hiện ở ngoài cửa. . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng ở trên không trung cao giọng thét chói tai: "Cha, cái người bại hoại này! Người quá hèn hạ rồi!"

Tiểu Lạc Thần cái gì cũng không nói, nhưng sắc mặt cũng cực kỳ thối!

Nâng lên một nụ cười xinh đẹp, đối với lời nói bọn họ mắt điếc tai ngơ. Vung tay lên, hai đứa bé nặng nề rơi xuống giường, bị mọi người khiêng đi. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng liếc mắt nhìn nhau, chân trần duỗi ra liền ngồi dậy, sau đó từ trên giường nhảy xuống, chạy về phía nhà chính, bọn họ mới không đi!

https://thuviensach.vn

Bốn người áo đen nhìn thiếu chủ dùng chân nhỏ chạy, không hẹn mà cùng xoa xoa cái trán đổ mồ hôi, cản cũng không được, không cản cũng không được.

Chạy đến cửa quặm mặt lại nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Cha, người cẩn thận tụi con méc mẹ, nói người lại khi dễ tụi con!"

Hiên Viên Lạc Thần vừa nói xong, Hiên Viên Sở Cuồng liền nhảy lên: "Đúng! Đúng! Để mẹ nhéo lỗ tai của người!"

Lời này vừa nói ra, gương mặt tuyệt mỹ kia liền tối sầm. Mấy người Liên Vụ cũng bất khả tư nghị nhìn Vương Gia, nhéo lỗ tai?

Hiên Viên Vô Thương nhìn bọn họ một hồi lâu. Tiếp, môi mỏng như hoa anh đào nâng lên, cười như không cười nhìn hai tên ranh con chết tiệt ở cửa: "Được, các con có thể lưu lại phòng này ngủ. Chỉ là mấy ngày nữa, ta và mẫu thân các con trở về vương phủ, hai người các con liền ở lại chỗ này đi!"

Chuyện này. . . . . .

Hai đứa trẻ liếc mắt nhìn nhau, phân tích một chút quan hệ lợi hại, hình như đối với mình như vậy lại càng không lợi! Nhưng là. . . . . ."Tụi con nói với mẫu thân chúng con muốn đi theo!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Sở Cuồng đều là nụ cười đã tính trước. Mẫu thân nhất định sẽ đồng ý, cùng lắm thì hắn đồng ý để mẫu thân tắm là được!

Hiên Viên Lạc Thần tán thưởng nhìn đệ đệ một cái, không ngờ đệ đệ ngốc này còn có lúc thông minh! Nhưng, bọn họ hiển nhiên đánh giá thấp cha của mình.

Chỉ thấy nam tử tà mị cười xinh đẹp một tiếng: "Trở lại vương phủ, tất nhiên sẽ gặp nguy hiểm, các con đi theo chúng ta sẽ không an toàn? Đúng không?"

https://thuviensach.vn

"Rất an toàn! Chúng ta rất an toàn!" Hiên Viên Sở Cuồng lập tức nhảy lên.

Hiên Viên Lạc Thần lại kéo kéo tay áo của hắn, để cho hắn câm miệng. Thằng ngu này, phụ vương đang uy hiếp, chẳng lẽ nghe không hiểu sao? Còn "Rất an toàn" ! Đầu heo!

Bất đắc dĩ gật đầu một cái: "Được! Chúng con dọn ra, nhưng phụ vương phải dẫn chúng con trở về vương phủ!" Khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ căng thẳng, nói điều kiện với cha hắn.

"Được." Tiểu tử thúi, đối nghịch với cha ngươi, không nhìn xem ngươi có mấy năm đạo hạnh! Trên mặt nam tử tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười nhạt phong hoa tuyệt đại, chỉ là nụ cười này thấy thế nào cũng rất gian trá!

Tiểu Lạc Thần nhìn nụ cười đắc ý của cha mình, không biến sắc ở trong lòng cắn răng. Hừ, phụ vương hiện tại so với hắn thông minh hơn. Nhưng không quá mấy năm nữa, phụ vương nhất định đấu không lại hắn! Hắn có lòng tin này! Đến lúc đó. . . . . Hừ hừ!

Nhìn hai đứa nhỏ chân trần đứng ở cửa, bất đắc dĩ thở dài một hơi: "Được rồi! Đi vào rửa chân, rửa xong sau đàng hoàng lăn đi Tây Uyển ngủ!"

Vẻ mặt Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng đau khổ đi vào, để cha mình rửa chân. Liên Vụ lập tức bưng một chậu nước đi vào, bỏ hai chân nhỏ của hai đứa trẻ vào rửa. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần chợt nhớ tới hôm nay ở trong sách nhìn thấy một từ, nắm đầu hỏi phụ thân mình: "Cha, cẩm lân bơi lội là có ý gì?" Bơi lội hắn tự nhiên hiểu, nhưng là hai chữ "Cẩm lân" này, hắn nghĩ thật lâu cũng không biết ý nghĩa, chẳng lẽ là chỉ vẩy cá xinh đẹp? Nhưng vẩy cá làm sao bơi được?

https://thuviensach.vn

"Cẩm lân là tên một loài cá rất xinh đẹp, cho nên cẩm lân bơi lội, ý nói con cá ở trong nước chơi đùa." Chịu đựng giải thích cho nhi tử.

Hiên Viên Lạc Thần bừng tỉnh hiểu ra, gật đầu một cái, thì ra là tên một loài cá!

Tiếp, Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì mở miệng: "Hắc hắc, ca ca, Cuồng nhi cũng hiểu!"

"Đệ cũng hiểu?" Hiên Viên Lạc Thần hoài nghi nhìn hắn, người này còn có lúc thông minh như vậy sao?

"Ừm! Ca ca người xem, chân cá xinh đẹp của chúng ta phiêu đãng trong nước, rất giống cẩm lân bơi lội đó!" Nói xong chỉ chân nhỏ của mình và ca ca.

"Khụ khụ. . . . . ."

"Khụ khụ. . . . . ."

Hai phụ tử cùng ho kịch liệt lên, cẩm lân bơi lội là dùng như vậy sao? Hiên Viên Vô Thương bất đắc dĩ nhìn hắn một cái.

Hiên Viên Lạc Thần ngửa mặt lên trời trừng mắt, tên ngu ngốc này!

. . . . . .

"Tiểu thư, tốt như vậy sao?" Vẻ mặt Tiểu Nguyệt rối rắm, như vậy có thể quá khoa trương không?

Vũ Văn Tiểu Tam cười nhỏ gật đầu một cái: "Như vậy rất tốt! Ngươi tin tưởng ta đi, muốn biết Đình Vân có thích ngươi không? Như vậy đây là biện pháp tốt nhất!"

https://thuviensach.vn

"Coi như hắn yêu thích ta, ta cũng không muốn để ý đến hắn nữa!" Tiểu Nguyệt nhíu lông mày, rất không vui mở miệng. Tiểu Nguyệt nàng cũng không phải là người vung tay thì tới, hất tay thì đi đâu! Hắn nói không thích, có thể tùy ý chà đạp. Hắn nói thích, nàng sẽ phải vui vẻ ra mặt tiếp nhận sao? Vậy nàng thành cái gì?

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, rất là đồng ý vỗ vỗ bả vai của nàng: "Cho nên chờ sau khi chúng ta xác định Đình Vân rốt cuộc có thích ngươi không? Coi như hắn vô cùng thích ngươi, ta cũng không thể dễ dàng tiếp nhận hắn! Ít nhất cũng phải để hắn quỳ gối trước mặt ngươi nhận lỗi mới được!"

"A?" Tiểu Nguyệt không thể tưởng tượng nổi há to mồm, quỳ gối trước mặt nàng nhận lỗi. Trên cái thế giới này làm sao có thể có nam nhân quỳ gối trước mặt nữ nhân đây? Dưới gối nam nhi có hoàng kim mà!

"Ừm! Chuyện này cứ quyết định như vậy, ta đi về trước đây! Đoán chừng bọn họ cũng tắm xong rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong đứng lên, chuẩn bị trở về phòng.

"Ừm!" Tiểu Nguyệt đứng dậy tiễn nàng ra cửa.

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng bước ra cửa, đi chưa được mấy bước, chỉ thấy một cô gái áo đen xông tới trước mặt. Đôi mày thanh tú nhíu chặt, tại sao nơi này lại có nữ nhân? Chợt một cái tên lóe qua bộ não -- Đình Vũ?

Dò xét nàng cẩn thận, dáng dấp còn rất xinh đẹp. Một bộ đồ đen, một bộ dáng lãnh diễm cao quý, dáng vẻ lãnh khốc với đám người Đình Vân giống nhau như đúc. Vũ Văn Tiểu Tam dừng lại bước chân, đôi tay ôm ngực, nhìn Đình Vũ đó từng bước một đi tới trước mặt của mình.

Mà Đình Vũ nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam, đáy mắt thoáng qua một tia ghen ghét, vậy mà được che giấu cực tốt. Sải mấy bước tiến đến trước mặt

https://thuviensach.vn

của Vũ Văn Tiểu Tam, đôi tay ôm quyền: "Vương phi!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu ngắm nàng ta một cái, ở đáy lòng cười lạnh một tiếng. Nàng cũng không có bỏ sót đáy mắt toát ra ghen ghét của nàng ta. Nhìn nàng ta khom người đứng ở trước mặt của mình, nhưng ngạo khí trên người lại cực kỳ rõ ràng. Hời hợt mở miệng: "Ngươi là?"

"Hồi bẩm vương phi, thuộc hạ là Đình Vũ!" Cắn răng mở miệng, nhưng trong lòng hận không được róc xương lóc thịt nữ nhân trước mặt này.

"Đình Vũ? Là ai nói cho ngươi biết sau khi nhìn thấy bổn vương phi, có thể trực tiếp gọi một tiếng vương phi, cong thắt lưng một cái liền xong việc hả?" Dám đánh chủ ý lên Thương Thương nhà bọn họ, cũng đừng trách nàng bới móc!

"Vương phi, thuộc hạ biết sai!" Nói xong cắn răng quỳ trên đất, "Thuộc hạ tham kiến vương phi!"

"Ừ, ngươi đã biết sai rồi, bổn vương phi cũng không nhiều lời làm gì. Chỉ là nếu lần sau lúc ngươi thấy bổn vương phi, vẫn không biết chừng mực như vậy, cũng đừng trách bổn vương phi không khách khí!" Sâu kín mở miệng, đem tư thái vương phi bày cả mười phần mười.

"Hừ, vương phi?" Đình Vũ nghe vậy ngược lại đứng lên, bộ dáng không phục nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, "Ta không nhớ Vương Gia cưới phi rồi! Gọi ngươi một tiếng vương phi là đã cho ngươi mặt mũi, càng vì phân lượng của tiểu thế tử và tiểu công tử, ngươi còn tưởng rằng ngươi thật đúng là vương phi của bọn ta sao?"

"Ừ, ngươi nói đúng!" Nhìn nàng ta không giả bộ, Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại cười, nhàn nhạt mở miệng, "Ta xác thực không có gả cho Thương Thương."

https://thuviensach.vn

Đình Vũ cười lạnh một tiếng: "Ngươi biết Vương Gia vì sao không cưới ngươi sao?"

"Cái vấn đề này, ta thật đúng là không biết!" Vũ Văn Tiểu Tam dường như rất tò mò nhìn nàng ta, "Chẳng lẽ ngươi biết?"

"Ta đương nhiên biết! Vương Gia nói rồi, nữ nhân như ngươi không xứng với hắn. Nếu không phải xem phân lượng của tiểu thế tử và tiểu công tử, Vương Gia mới sẽ không giữ nữ nhân như ngươi bên người. Vũ Văn Tiểu Tam, ta nói ngươi thức thời cút ngay đi! Giống như ngươi vậy làm sao xứng với Vương Gia, lại không nói ngươi trước kia là vương phi của Hiên Viên Ngạo, dựa vào quan hệ không rõ ràng của ngươi và nhiều nam nhân như vậy, ngươi càng không xứng với vương gia của chúng ta!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, dường như rất khổ sở lại rất ghen tỵ nhìn nàng ta: "Ai nha, ta còn không biết Thương Thương nhà chúng ta có người tri kỷ như ngươi, ngay cả tâm tư của hắn cũng hiểu rõ như vậy. Có phải Thương Thương nhà chúng ta đối với ngươi thật sự là quá tốt rồi không? Thật sự là để cho ta ghen tỵ mà! Ta nói hắn tại sao không cưới ta đây, hoá ra là như vậy!"

Đình Vũ nhìn nàng bị mắc lừa, không ngừng cố gắng mở miệng: "Cho nên ngươi thức thời cút ngay đi! Vương gia nhà chúng ta nhìn không trúng ngươi đâu!"

"Ừm!" Vũ Văn Tiểu Tam dường như rất đồng ý gật đầu một cái, rồi sau đó rất "Kinh ngạc" mở miệng, "Chỉ là ngươi nói Thương Thương nhìn không trúng ta, tại sao muốn cùng ta cái đó cái đó đây? Cái đó cái đó, ngươi hiểu chứ? Còn có, nếu Thương Thương không thích ta, hắn làm sao sẽ nhìn thấy ta rơi xuống vách đá cũng nhảy xuống theo chứ?"

Sắc mặt của Đình Vũ lúc này liền khó coi, nghe nàng hỏi câu thứ hai, sắc mặt kia càng thêm khó coi!

https://thuviensach.vn

"Còn có, Thương Thương nhà chúng ta. Ừm, ta nhớ, là lúc nào ta. À, đúng rồi, hai năm trước đã cầu hôn ta rồi, chẳng qua ta không có đồng ý! Ngươi cũng biết còn có rất nhiều nam nhân dây dưa không rõ với ta, cho nên ta thường xuyên lo lắng lựa chọn Thương Thương có đúng hay không, chờ ta nghĩ xong rồi quyết định có đồng ý hay không, nhưng Thương Thương khi nào nói qua với ngươi lời như thế vậy? Nói ta không xứng với hắn? Hừ!" Bộ dáng mỗ nữ rất tức giận, tiếp tục mở miệng, "Ta biết ngay người đàn ông này không nhờ vả được! Muốn ta gả cho hắn, nằm mơ đi! Ta sẽ đi trừng trị hắn ngay bây giờ, chém hắn trăm đao, không muốn sống sao!"

Nói xong liền chuẩn bị đi, một bộ dáng muốn đi hỏi tội.

Đình Vũ lập tức liền luống cuống, nếu nàng ta đi hỏi Vương Gia, lấy thái độ vương gia đối với nữ nhân này, chắc chắn mình không chết cũng không tránh khỏi bị lột da!

Vội vàng ngăn ở trước mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, cười lớn mở miệng: "Ngươi chính là không nên đi hỏi Vương Gia, nói ra đối với người nào cũng không tốt!"

"Hả? Thì ra là ngươi cũng biết nói một cách thẳng thừng, đối với người nào cũng không tốt à?" Vũ Văn Tiểu Tam đem âm điệu tăng lên, cười như không cười nhìn nàng ta, đáy mắt rõ ràng đều là ý châm chọc.

Lần này Đình Vũ rốt cuộc hiểu rõ mình bị lừa! Sắc mặt cực kỳ khó coi, nàng nghĩ lừa gạt nữ nhân này, nhưng không nghĩ lại biến mình thành ngu ngốc cho người ta đùa bỡn lại!

"Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi tin ta giết chết ngươi hay không?" Đáy mắt hiện ra sát cơ.

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh một tiếng, đến gần nàng, giữa hai người chỉ còn lại một khoảng cách nhỏ. Trên dung nhan tuyệt sắc đều là vẻ động lòng

https://thuviensach.vn

người: "Giết chết ta? Nếu như ngươi dám, đã sớm động thủ, còn có thể chờ tới bây giờ sao?" Trong căn phòng này, khắp nơi đều là ẩn vệ. Đình Vũ này dám động thủ với nàng, lập tức sẽ truyền tới tai Thương Thương. Mà nữ nhân dám nói năng lỗ mãng trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam nàng, cũng chỉ vì mấy ẩn vệ này là thủ hạ dưới tay của nàng ta, chỉ là động miệng một chút, đám ẩn vệ kia sẽ không lắm mồm. Nhưng nếu động thủ, thế nào cũng không gạt được Thương Thương?

Đình Vũ cười lạnh một tiếng: "Ngươi thật thông minh!" Quả thật, nàng hiện tại không thể giết nàng ta.

Đến gần Vũ Văn Tiểu Tam, ở bên tai của nàng mở miệng, "Nhưng ngươi có nghĩ tới không, lúc ngươi có kinh nguyệt! Luôn có một vài thời điểm, ẩn vệ môn đều không ở đây, sau đó. . . . . Mà ta sẽ rất nỗ lực tạo ra cơ hội như vậy, để cho ngươi sớm ngày rời khỏi Vương Gia, sớm tới nơi tây phương cực lạc! Về phần tiểu thế tử và tiểu công tử, ta sẽ giúp ngươi chiếu cố tốt, bởi vì bọn chúng cũng là con trai của vương gia!"

"Ngươi nói những lời này, sẽ không sợ ta nói cho Thương Thương sao?" Vũ Văn Tiểu Tam nghiêng đầu liếc nàng ta.

Đình Vũ một bộ dáng không sao cả mở miệng: "Ta nói cái gì sao?" Âm thanh nàng dùng là cực nhỏ, dù là ẩn vệ cũng không thể nghe được, cho nên nàng mới có tự tin giả ngu. Liều chết không nhận cũng không sao!

Xem ra nữ nhân này cũng không phải là nhân vật dễ đối phó! Tuy không có tâm cơ thâm trầm của Phượng Phi Yên, nhưng cũng không thể khinh thường. Chỉ là dù nàng ta không thừa nhận, Thương Thương cũng sẽ vô điều kiện tin tưởng mình đi?

"Ưmh, chưa nói coi như xong, có thể ta nghe nhầm rồi! Chỉ là ngươi nói tìm cơ hội gì đó, ta đoán chừng có chút khó, bởi vì hôm nay Thương Thương nói với ta muốn điều ngươi đi."

https://thuviensach.vn

Cái gì? Đình Vũ không dám tin trợn to mắt, Vương Gia lại muốn điều nàng đi? Điều đi nơi nào? Phủ nhiếp Chính vương đã phá hủy, chẳng lẽ lại phải điều nàng đến Hiên Viên đế quốc?

Nhìn khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam tràn đầy nụ cười, nàng hận không được róc xương lóc thịt nàng ta! Đều do nữ nhân đáng chết này làm hại! Cố giả bộ làm ra một bộ dáng bàng quang mở miệng: "Không phải là điều đi sao? Ta vẫn đi theo bên người vương gia, hôm nay có thể bị điều đi, ngày mai ta cũng có thể trở về! Vũ Văn Tiểu Tam, ngươi có thể chưa từng nghe qua một câu nói, cười đến cuối cùng mới là người thắng!"

"Ừ, cười đến cuối cùng mới là người thắng. Ta chỉ sợ ngươi từ lúc chuyện xưa bắt đầu đến kết thúc, cũng không có cơ hội để cười thôi! Ai nha, quên mất nói cho ngươi biết, Thương Thương vốn chuẩn bị để cho ngươi đi, nhớ là để cho ngươi đi, không phải điều ngươi đi đâu. Nếu không phải là ta giúp ngươi cầu cạnh, đời này ngươi có thể cũng không có cơ hội thấy Thương Thương rồi. Nói như vậy, có phải ngươi có cảm giác cần cảm tạ ta rồi không?" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến rực rỡ, một bộ dáng tranh công.

Đình Vũ nghe vậy, hung hăng cắn răng, Vương Gia lại vì nữ nhân này muốn đuổi nàng đi! Nàng tính là cái gì? Nàng đi theo Vương Gia nhiều năm như vậy tính là cái gì? Nhưng không muốn lộ ra một mặt mềm yếu trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam, không thể nào lộ ra!

"Ta không nghe thấy, dĩ nhiên là ngươi muốn nói gì thì nói. Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng ngươi sao?"

"Có tin hay không thì tùy! Được rồi, ngươi có thể tránh ra chưa? Thương Thương vẫn chờ ta đấy." Ngáp một cái, không còn hứng thú tiếp tục nói chuyện với nàng ta nữa.

https://thuviensach.vn

Đình Vũ cắn răng, biết không thể cứng đối cứng, chỉ đành phải ngoan ngoãn nhường qua một bên.

Vũ Văn Tiểu Tam đi qua từ bên người nàng ta, lúc đi tới bên cạnh nàng, còn dùng lực va một phát vào bả vai nàng ta. Lúc đụng, dùng bản lĩnh quyền đạo của mình

Mà Đình Vũ không ngờ nữ nhân nhìn nhu nhược này lại có sức lực lớn như vậy. Nhất thời không đề phòng, bị đụng phải nên bị đau, chân mày không nhịn được nhíu lại. Cắn răng hung hăng nhìn bóng lưng Vũ Văn Tiểu Tam, ta sẽ không thua đâu! Lúc trước vì đi theo bên người vương gia, ta không thua. Hôm nay, cũng càng sẽ không thua! Vũ Văn Tiểu Tam ngươi liền chờ xem!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 8: Đại thẩm Đình Vũ, đệ đệ và ta sẽ dạy dỗ ngươi

Sau khi giao chiến với Đình Vũ, chẳng biết tại sao, ngược lại đột nhiên hơi nhớ Thương Thương và nhi tử. Tăng nhanh bước chân, sôi nổi chạy đến cửa phòng, chưa từng suy nghĩ nhiều liền trực tiếp đẩy cửa vào. . . . . .

Mở cửa, liền nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương tự rửa chân cho hai đứa bé. . . . . .

Ba người nghe được tiếng đẩy cửa, cùng nhau quay đầu nhìn nàng. . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng biến sắc, lập tức nhảy dựng lên, nước tung tóe đầy đất, chỉ vào Vũ Văn Tiểu Tam gào to: "Cha, mẹ lại có thể nhìn lén chúng ta rửa chân!"

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy, bước chân lảo đảo một cái, suýt nữa ngã quỵ! Nhìn lén rửa chân? Ai tới nói cho nàng biết rửa chân có cái gì đáng giá để nhìn lén hay sao?

Vẻ mặt mỗ nữ đưa đám nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Thương Thương, ta nhìn lén bọn nó rửa chân sao?" Một tay chỉ lỗ mũi của mình, mặt đầy bi thống.

Hiên Viên Vô Thương ho nhẹ mấy tiếng, thật ra thì lúc hắn nghe đến câu này, rồi nhìn đến phản ứng của nhi tử, cũng suýt nữa cười ra tiếng! Bất đắc dĩ lắc đầu, an ủi Vũ Văn Tiểu Tam: "Không có việc gì! đứa bé không hiểu chuyện!"

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Hiên Viên Sở Cuồng cười khúc khích, ngồi trở lại trên ghế của mình, cười híp mắt mở miệng: "Mẹ! Người không biết phải không? Thật ra thì con vẫn luôn hài hước như vậy đấy!"

Hài hước? Cái này với hài hước có cọng lông quan hệ gì hả? !

Hiên Viên Lạc Thần liếc mắt: "đệ đệ, ngươi dùng từ không đúng!"

"Tại sao ngươi luôn nhiều ý kiến với ta như vậy? Ta không cần ngươi nữa!" Hiên Viên Sở Cuồng quặm mặt lại gào to về phía ca ca.

Lại là câu này! Hiên Viên Lạc Thần im lặng liếc mắt: "Không cần thì thôi!" Mỗi lần đều nói không cần hắn nữa, nhưng hắn vẫn là ca ca của hắn ta thôi.

"Được rồi, rửa xong thì ngoan ngoãn trở về phòng ngủ đi!" Hiên Viên Vô Thương nhẹ giọng mở miệng, rồi sau đó rất kiên nhẫn cầm miếng vải lên giúp bọn chúng lau khô chân.

"Trở về phòng ngủ? Trở về nơi nào ngủ?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút buồn bực, vừa ngẩng đầu lên liền phát hiện không thấy giường hai đứa bé. Rất là buồn bực nhìn Hiên Viên Vô Thương, "Giường của bọn chúng đâu rồi?"

Tiểu Sở Cuồng mím mím môi đang muốn tố cáo, lại bị Hiên Viên Lạc Thần kéo tay áo, liều mạng nháy mắt. Tên ngu ngốc này, nếu tố cáo, bọn họ không thể đi theo phụ vương đến kinh thành chơi, mỗi ngày ru rú ở địa phương nhỏ này nhàm chán muốn chết! Hắn đã sớm muốn đi ra ngoài chơi rồi.

"Mẹ, chúng ta đã lớn như vậy, nên dọn ra ngoài ở rồi!" Giọng nói thanh thuý của Hiên Viên Lạc Thần vang lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là vẻ không cam lòng.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng không cam lòng tự nhiên làm cho Vũ Văn Tiểu Tam cực kì chú ý: "Các con muốn dời ra ngoài ở? Ta còn muốn hôm nay ngủ với các con!"

Lời này vừa nói ra, dung nhan như cánh hoa đào của nam tử tuyệt mỹ đã thúi không kém cạnh tảng đá hầm cầu, cắn bờ môi như hoa anh đào, tràn đầy cảnh cáo nhìn hai đứa con trai.

Hai đứa trẻ đầu tiên là vui mừng suýt nữa bay lên, nhưng nhìn thấy sắc mặt khó coi của phụ thân mình. Mím mím môi, không cam không nguyện mở miệng: "Mẹ, người vẫn nên ngủ với cha đi, nam nữ thụ thụ bất thân!"

Lại là nam nữ thụ thụ bất thân! Giựt giựt khóe miệng, ép buộc khuôn mặt của mình trở nên hòa ái dễ gần một chút, sau đó chịu đựng kích động đánh bọn chúng một trận, mở miệng: "Ừ, các con đi ra ngoài đi, buổi tối đắp kín mền, biết không?" Từng chữ đều giống như nặn từ trong kẽ răng ra, biểu lộ trọn vẹn tâm tình cực kì không vui của chủ nhân.

Hai đứa trẻ co rúm lại nhìn mẫu thân dường như rất dịu dàng của mình, lông măng sau lưng không ức chế dựng lên, vội vàng mang giày thật nhanh rồi vọt ra ngoài...

- - "Cha, mẹ, gặp lại sau!" Âm thanh dường như rất sợ hãi của Hiên Viên Sở Cuồng truyền đến.

- - "Phụ vương, mẫu thân, gặp lại sau!" Âm thanh mang theo chút không vui của Hiên Viên Lạc Thần truyền đến. Đều là lỗi của phụ vương, nếu không bọn họ cũng sẽ không chọc cho mẫu thân mất hứng!

Nhìn hai đứa nhỏ chạy ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam bất đắc dĩ thở dài một hơi, quả nhiên là nữ nhi vẫn thân thiết hơn! Nàng nên sinh nữ nhi mới đúng!

Còn chưa nghĩ xong, đã cảm thấy một bàn tay ôm lên hông của nàng, một dung nhan tuyệt mỹ đặt đầu lên vai nàng: "Tam nhi, Thương Thương

https://thuviensach.vn

cũng tắm cho nàng được không?"

"Tốt như vậy sao?" Mỗ nữ say mê cuồng nhiệt quay đầu. Ai da, hiện tại phục vụ đều chu đáo như vậy sao? Tắm đều không cần tự mình tắm?

Vừa quay đầu, liền bị một đôi môi mỏng như hoa anh đào che lại: "Ừ, chúng ta tắm uyên ương!"

"Uyên em gái chàng!" Hét to lên một tiếng.

.....

"Ca ca, tắm uyên ương là gì?" Sau cánh cửa, một đứa bé phấn điêu ngọc mài đang hỏi bé trai bên cạnh. Trên mặt hai đứa đều là vẻ lo lắng làm chuyện xấu bị phát hiện, cùng cảm giác kích thích khi gây án.

"Chẳng lẽ ngươi chưa từng nhìn thấy uyên ương sao? Là hai con vịt cùng nhau tắm rửa!" Hiên Viên Lạc Thần làm như thật mở miệng giải thích.

Hai còn vịt cùng nhau tắm rửa? Hiên Viên Sở Cuồng nắm đầu suy tư một hồi lâu, cuối cùng thông suốt. Đúng, dáng dấp uyên nước lúc bơi trong nước với tắm không có gì khác nhau cả, mà mỗi lần chúng nó đều là tắm cùng một chỗ!

"Ha ha... Cha và mẹ biến thành hai con vịt sao? Ca ca, vậy chúng ta nên nhìn lén hay không?" Tiểu Sở Cuồng cắn môi dưới, mặt đầy mong đợi nhìn Hiên Viên Lạc Thần. Hì hì, rất kích thích đó!

Tiểu Lạc thần nhíu mày do dự hồi lâu, giống như một đại nhân nhỏ, thở dài một hơi: "Thôi, chúng ta vẫn là đi về trước đi, nếu như bị phụ vương phát hiện liền xong đời. Còn nữa, bọn họ không biến thành con vịt!" Aizz, tại sao hắn có đệ đệ ngu xuẩn như vậy?

https://thuviensach.vn

"Nhưng còn sớm như vậy, người ta còn không muốn ngủ!" Hiên Viên Sở Cuồng rất bất mãn mở miệng.

"Vậy chúng ta đi đến chỗ Đình Vũ kia thì như thế nào?" Hiên Viên Lạc thần mở miệng đề nghị, đã sớm không thích nữ nhân kia, hôm nay lại còn dám đến nhìn lén. Hừ, không giáo huấn nàng ta, nàng ta cũng không biết hoa nhi sao lại hồng như vậy!

"Làm sao chỉnh? Chúng ta ném sâu róm lên giường nàng ta có được hay không?" Tiểu Sở Cuồng nắm đầu đề nghị, hắn nhớ lần trước ném sâu róm lên giường Tiểu Nguyệt tỷ tỷ, liền làm Tiểu Nguyệt tỷ tỷ sợ quá khóc lên.

Hiên viên Lạc Thần cười lạnh một tiếng: "Ném sâu róm? Nữ nhân kia, dù chúng ta ném rắn lên cũng không dọa được nàng!"

"Vậy làm sao bây giờ?" Không phải nữ nhân đều sợ sâu róm sao?

Trên khuôn mặt nhỏ tuyệt mỹ của Hiên Viên Lạc Thần lộ ra một nụ cười gian trá: "Hắc hắc, ngươi nhớ lần trước thợ rèn thiên hạ đệ nhất chế tạo cho chúng ta một cái khóa không?"

"Cái gì? Ca ca, ngươi muốn khóa nàng ta sao?" Hiên Viên Sở Cuồng nhíu mày rất không vui nhìn hắn ta, khóa thì có cái gì chơi vui! Không có vui chút nào!

"Hừ, khóa? Lợi cho nàng quá rồi! Tới đây, chúng ta làm như vậy... như vậy..." Hiên Viên Lạc Thần ở bên tai đệ đệ nói ra chủ ý của mình.

Tiểu Sở Cuồng càng nghe mắt trừng càng lớn, nụ cười trên mặt cũng càng phát ra rõ ràng: "Ca ca, thật ra thì chúng ta còn có thể như vậy... còn như vậy... cuối cùng tiếp theo..."

Đình Vũ trở lại phòng của mình, ném kiếm lên bàn một cái, giận dữ ngồi xuống. Hôm nay mình thật là mất hết thể diện, đầu tiên là bị tiểu thế tử và

https://thuviensach.vn

tiểu công tử chế nhạo, sau lại bị nữ nhân kia giáo huấn!

Hung hăng đập một phát lên bàn, nàng thật nuốt không trôi cục tức này! Tức chết nàng mà!

Ngày mai vương gia còn muốn điều nàng đi, nghĩ tới càng thêm nghiến răng trèo trẹo! Nữ nhân kia có cái gì tốt, có một chút nào so ra mà vượt trội hơn nàng? Hiện giờ năng lực của Đình Vũ nàng ở đại lục là số một, tại sao vương gia không thích nàng, mà thích nữ nhân chỉ biết gây phiền toái cho vương gia chứ?

đúng lúc này, "Rầm rầm rầm" tiếng gõ cửa vang lên. Đôi mày thanh tú nhíu chặt, hoài nghi đi tới cửa. Mở cửa ra đã nhìn thấy hai đứa bé áo mũ chỉnh tề đứng ở cửa, là Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng. Trong lòng có chút buồn bực, bọn họ bây giờ không phải là đã đi ngủ rồi sao?

"Thuộc hạ tham kiến tiểu thế tử, tiểu công tử!" Đình Vũ quỳ một chân trên đất hành lễ.

"Không cần khách khí, không cần khách khí, mau dậy đi!" Hiên Viên Lạc Thần rất thân thiện mở miệng.

Đình Vũ có chút buồn bực nhìn hắn, Thiếu chủ không phải vẫn luôn nhàn nhạt, lạnh lùng sao? Ngày hôm nay làm sao lại đột nhiên thân thiện? Có chút kinh ngạc đồng thời cũng cảm thụ sủng nhược kinh. Nếu có thể lấy lòng Thiếu chủ và tiểu công tử, chắc chắn vương gia cũng sẽ đối với nàng có vài phần kính trọng. Trong ngày thường nàng cũng tốn không ít tâm tư đi lấy lòng bọn chúng, nhưng hai đứa bé này luôn thấy nàng trướng mắt, mặc kệ nàng làm cái gì, hồi báo nàng cũng chỉ là chê cười!

Giống như buổi trưa hôm nay chính là một ví dụ rất tốt!"Không biết tiểu thế tử và tiểu công tử đến đây vì chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Ặc, chúng ta tới tìm ngươi chơi đùa thôi!" Hiên Viên Lạc Thần cười đến cảnh xuân rực rỡ.

"Chơi đùa?" đáy lòng mơ hồ có chút dự cảm không tốt, dường như người cùng tiểu thế tử và tiểu công tử chơi đùa đều không có kết quả tốt, hơn nữa còn tương đối thê thảm!

"Ừm! đúng, là chơi đùa! Hơn nữa còn chơi rất vui!" Hai đứa trẻ nghẹo đầu, một bộ dáng thành khẩn ngươi nhất định phải tin tưởng ta.

"Ngày mai thuộc hạ còn có chuyện quan trọng trong người, không thể chơi cùng hai vị tiểu chủ tử rồi !" Âm thanh đã lạnh xuống, chắc chắn chính là đặc biệt chỉnh nàng đi? Đình Vũ nàng không có đần như vậy!

Hiên Viên Sở Cuồng mím mím môi: "Ca ca, ta biết ngay Đình Vũ sẽ không chơi với chúng ta mà. Mẫu thân không chơi với chúng ta, Đình Vũ cũng không chơi với chúng ta, chúng ta là những đứa bé không được ai thương!" Nói xong mặt lã chã chực khóc, quay đầu nhìn ca ca của mình.

Hiên Viên Lạc Thần cũng là gương mặt mất mác: "Aizz, thôi, chúng ta đi thôi!"

Lời này vừa nói ra, Đình Vũ ngẩn ra, lúc này phản ứng kịp, thì ra thật chỉ tìm đến nàng chơi đùa. Chắc là ở cùng nữ nhân đó buồn chán, cho nên liền chạy tới chỗ của mình, cơ hội tốt như vậy, nàng dĩ nhiên nên nắm chặt!

"Tiểu thế tử, tiểu công tử đợi đã nào...!" Mở miệng thật nhanh về phía hai đứa bé, "Thuộc hạ nguyện ý chơi với các người."

Hiên Viên Lạc Thần cùng Hiên Viên Sở Cuồng đưa lưng về phía nàng, lộ ra một nụ cười gian trá. Hắc hắc, bước đầu tiên, khổ nhục kế, thành công!

đồng loạt quay đầu, trên gương mặt kia đều là vẻ vui mừng: "Có thật không? Ngươi thật nguyện ý chơi cùng chúng ta sao?" Nói xong đáy mắt

https://thuviensach.vn

mơ hồ còn có nước mắt.

"Ừm! Thật!" Đình Vũ gật đầu, trong lòng đã bắt đầu suy đoán trò chơi của bọn chúng, hi vọng không phải thật là trò chơi làm cho người ta không thể tiếp nhận.

"Tốt! Quy tắc của trò chơi là chúng ta khóa cửa và cửa sổ phòng ngươi lại, cả đêm ngươi không thể bước ra gian phòng này, nếu như ngươi không hề đi ra, coi như ngươi thông qua, như thế nào?" Hiên Viên Lạc Thần nói đơn giản. Thuận tiện cầm dây xích màu đen giơ giơ lên.

Đình Vũ sững sờ, tuy là cảm thấy bất lợi cho mình, nhưng mình bị giam cả đêm hình như cũng không phải là chuyện gì lớn! Tối nay cũng không có bất kỳ nhiệm vụ gì cần nàng đi thi hành, vì vậy gật đầu cười: "Được!"

Hiên Viên Sở Cuồng cũng lấy ra mấy cái ống khóa nhỏ: "Vậy ta cũng khóa cửa sổ đó!" Nói xong nghẹo đầu, mở mắt to nhìn nàng.

"Được!" Chuyện này thật không có bao nhiêu ảnh hưởng đối với nàng.

"Hì hì, vì cảm tạ đại thẩm Đình Vũ chơi với chúng ta, ta quyết định tìm chút thức ăn tới cho thím Đình Vũ!" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong, còn không đợi Đình Vũ mở miệng, giống như một cơn gió bay đi.

Đại thẩm Đình Vũ? Khóe miệng Đình Vũ giật giật, nhìn bóng lưng Hiên Viên Sở Cuồng, đại thẩm? Nàng còn là một cô nương chưa chồng? Làm thế nào đã thành đại thẩm rồi!

"Đại thẩm Đình Vũ, người đang nghĩ cái gì?" Hiên Viên Lạc Thần nghẹo đầu nhìn nàng.

Khóe miệng rụt rụt: "Tiểu thế tử, thân phận thuộc hạ thấp kém, ngài vẫn xưng hô thuộc hạ là Đình Vũ đi, danh xưng đại thẩm này thật sự là không dám nhận!"

https://thuviensach.vn

"Phụ vương dạy chúng ta nên nên kính già yêu trẻ, đại thẩm Đình Vũ so với chúng ta lớn hơn nhiều, chúng ta sao có thể xưng người là Đình Vũ đây? Phải gọi đại thẩm mới đúng!" Hiên Viên Lạc Thần làm như thật gật đầu.

"Tiểu thế tử, nếu như ngươi nhất định phải xưng hô thuộc hạ như vậy, có thể gọi thuộc hạ là a di, tuổi thuộc hạ còn chưa đến nỗi phải gọi là đại thẩm đâu!" Đình Vũ dường như rất kiên nhẫn giải thích, nhưng đáy lòng đều là ngọn lửa nhỏ đang nhảy nhót! đại thẩm? Nàng? !

"A di?" Âm thanh Tiểu Sở Cuồng vang lên, chỉ thấy thân thể nho nhỏ bưng một chén cháo hạt sen xuất hiện ở cửa lần nữa, "A di để gọi tỷ tỷ trẻ tuổi, đại thẩm Đình Vũ đã lớn tuổi như thế rồi, chỉ có thể gọi là đại thẩm thôi!"

Khóe miệng Đình Vũ không ức chế được mà kéo ra, nàng lớn tuổi như thế rồi hả? Nàng mới hai mươi tuổi có được hay không? So với vương phi kia còn trẻ hơn một tuổi! Ai tới nói cho nàng biết nàng hiện tại bao nhiêu tuổi rồi?

Nhìn hai đứa trẻ không hề cho mình cơ hội trở mình, chấp nhận thở dài một hơi: "được rồi, theo ý các chủ tử đi!" Bây giờ gọi nàng là gì thì có quan hệ gì, dù sao sau này Đình Vũ nàng cũng thành mẫu phi bọn chúng!

"Đại thẩm Đình Vũ, đây là ta mới vừa ở phòng bếp tìm được cháo lá sen, ăn rất ngon đấy!" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong liếm cái miêng nhỏ nhắn một cái. Sau đó mặt đầy không nỡ đưa chén cháo ra.

Đình Vũ thấy tiểu bộ dáng này của hắn, tuy nói gương mặt đó, dáng dấp có điểm giống Vũ Văn Tiểu Tam, chỉ là lông mày anh khí giống vương gia nhà mình như đúc, cho nên cũng sinh ra chút lòng thương yêu cưng chiều. Bưng chén kia, mở miệng về phía Hiên Viên Sở Cuồng: "Tiểu công tử, nếu người thích ăn thì người ăn đi, thuộc hạ không ăn đâu!"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng biến sắc, hắn ăn thì trò chơi này chơi thế nào?

"Đại thẩm Đình Vũ, người chơi trò chơi với chúng ta cần tinh lực nha, vậy ngươi ăn đi, trong phòng bếp vẫn còn mà!" Tiểu Lạc Thần ở một bên mở miệng.

Lúc Đình Vũ nghe "đại thẩm", khóe mắt lần nữa không thể ức chế kéo ra, nhận lấy chén cháo lá sen kia, nhìn một chút không độc, liền yên tâm to gan ãn.

Hiên Viên Sở Cuồng sôi nổi chạy vào trong phòng Đình Vũ: "Đại thẩm Đình Vũ, có phải phòng của người xây giống phòng chúng ta không?"

Tuy nói bên trong phòng không có gì bọn hắn không thể nhìn thấy, nhưng Đình Vũ vẫn không yên lòng, vội vàng để chén cháo lá sen mới ăn được vài hớp xuống, chạy vô bên trong nhà, lại thấy Hiên Viên Sở Cuồng đứng ở trên giường của nàng, đang muốn bò lên trên.

Trong lòng vô cùng lo lắng sau khi nó leo lên, sẽ ở trên giường của mình để đồ gì đó không sạch sẽ. Vì vậy lập tức vội vàng theo sau, lôi kéo nó: "Tiểu công tử, trên giường thuộc hạ không sạch sẽ, hay là ngài đi xuống trước đi!"

Nói xong thính tai nghe được có một trận vang nhỏ phía sau lưng, có chút hoài nghi quay đầu lại, thấy Hiên Viên Lạc Thần chỉ là vuốt cái trán, một bộ dáng không đành lòng nhìn hai người nàng và Hiên Viên Sở Cuồng ngu xuẩn kia, trong lòng suy nghĩ chẳng lẽ là mình nghe lầm? Vì vậy cũng không có quá nhiều chú ý.

Hiên Viên Sở Cuồng thấy nàng lôi kéo mình, vẻ mặt cực kỳ ghét bỏ leo từ trên giường nàng xuống: "Cái gì? Trên giường của người không sạch sẽ? Đại thẩm Đình Vũ, ngươi thật sự quá mất vệ sinh! Đến giường cũng không sạch sẽ! Thật là thật là quá ghê tởm rồi!"

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Đình Vũ hung hãng co quắp mấy cái, mới vừa rồi là chính nàng nói trên giường mình không sạch sẽ , hiện tại nàng còn có thể nói cái gì? Chỉ có thể bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, mở miệng: "Để tiểu công tử chê cười, sau này thuộc hạ sẽ chú ý vệ sinh cá nhân!"

"Là nên chú ý nhiều, nếu không dẫn tới nhiều ruồi, hoặc là nhiều giòi bọ thì thật ghê tởm!" Hiên Viên Lạc Thần ở một bên vẻ mặt đầy ghét bỏ mở miệng, giống như Đình Vũ là vật bẩn gì đó.

Nhiều giòi bọ? Không có khoa trương như vậy chứ? Đình Vũ phẫn hận cắn răng, hận không được cắn đứt đầu lưỡi của mình! Hoàn toàn không thể hiểu được tại sao mình sẽ phạm ngu xuẩn, nói trên giường của mình không sạch sẽ! Hiện tại thì tốt rồi?

Hiên Viên Lạc Thần thấy vẻ mặt nàng rối rắm, rất "Hiểu" mở miệng: "Được rồi, được rồi! Cuồng nhi, chúng ta nhanh đi khóa cửa cửa sổ đi, chắc đại thẩm Đình Vũ muốn quét dọn phòng rồi!"

"Được, ca ca!" Hiên Viên Sở Cuồng dường như rất nghe lời, đi theo Hiên Viên Lạc Thần ra ngoài.

Sau đó hai đứa trẻ làm như thật, khóa kỹ cửa sổ.

Đình Vũ vuốt ve cái trán, cuối cùng hai đứa ôn thần này đã đi!

Ngờ đâu, ngoài cửa lại truyền tới giọng nói của Hiên Viên Sở Cuồng: "Đại thẩm Đình Vũ! Chúng ta giúp ngươi đục mấy lỗ ở cửa sổ để thông gió, tránh cho ngươi chết ngộp!" Nói xong, bàn tay nho nhỏ đục mấy lỗ lên tờ giấy trên khung cửa sổ.

.

Sau ót Đình Vũ xẹt qua một vệt đen, chết ngộp? Không có khoa trương như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Mãi đến khi không còn nghe âm thanh của hai đứa bé, Đình Vũ mới buông tâm xuống! Quay đầu nhìn lại chén cháo trên bàn kia một chút, không biết vì sao, mơ hồ có chút dự cảm không tốt. Bưng chén cháo lên ngửi một chút, mùi vị thơm ngát, không có bị bỏ thuốc. Có lẽ là mình nghĩ nhiều rồi? Nhìn rồi lại không có hứng ăn, thế nhưng tâm tình ngược lại khá hơn nhiều. Trải qua hôm nay, ấn tượng của hai tiểu chủ tử đối với nàng sẽ không tệ chứ?

Nghĩ tới liền mở vạt áo, cởi quần áo chuẩn bị ngủ. . . . . .

Hai đứa bé núp ở phía sau núi giả, chờ nghiệm thu thành quả!

"Ca ca, ngươi nói hiện tại dược phát huy hiệu quả chưa?" Hiên Viên Sở Cuồng trợn to mắt đen, đôi mắt như lưu ly tràn đầy kích động.

Hiên Viên Lạc Thần nhìn ánh trăng trên bầu trời một chút: "Không sai biệt lắm, hi vọng thuốc này hữu dụng!" Thuốc đó là do bọn họ trộm được từ chỗ thần y Mộ Vân Dật thúc thúc, thúc thúc đó giống như không thích trẻ con, cũng không ưa thích bọn họ. Bọn họ muốn cái thuốc kia, hắn ta cũng không cho, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể trộm.

"Chắc chắn hữu dụng! Mộ Vân Dật thúc thúc là thần y mà....! Nghe nói thuốc đó vô sắc vô vị, ai cũng phân biệt không ra vấn đề bên trong, chỉ cần ăn một chút xíu, qua một canh giờ sẽ rất đau bụng! Aizz, đúng rồi, ca ca, ngươi mới vừa động tay động chân trên xí trù(1) của nàng ta? Có thành công hay không?" Tiểu Sở Cuồng quay đầu hỏi ca ca của mình. Mới vừa rồi hắn chạy lên trên giường của nữ nhân ghê tởm kia, chính là vì muốn tạo cơ hội cho ca ca động thủ.

"Khẳng định đắc thủ, một chút chuyện nhỏ như vậy có thể làm khó ta sao!" Vẻ mặt Hiên Viên Lạc Thần khinh thường. Không phải là ở trên xí trù động chút tay chân sao? Hiên Viên Lạc Thần hắn mà một chút bản lãnh như vậy cũng không có sao? Chuyện cười!

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . . . . Vậy tối hôm nay sẽ chơi rất vui!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Hiên Viên Sở Cuồng là nụ cười hạnh phúc. Hắc hắc, dám đối nghịch với mẫu thân, cũng không nhìn xem hai bọn hắn có đồng ý hay không!

"Tiểu thế tử, tiểu công tử, các ngươi đang làm gì?" Liên Vụ đi tới sau núi giả, rất là kinh ngạc mà nhìn bọn chúng, bây giờ không phải bọn chúng đã đi ngủ rồi sao? Làm sao sẽ chạy đến nơi này?

"Chúng ta đang chơi trò chơi với đại thẩm Đình Vũ!" Hiên Viên Sở Cuồng quay đầu mở to đôi mắt to trong suốt, mở miệng.

Sau ót Liên Vụ xẹt qua một vệt đen, chơi trò chơi? Nếu nói trò chơi, tuyệt đối không thế nào đáng để mong chờ! Còn nữa, Đình Vũ khi nào thì biến thành đại thẩm? Nàng còn không già đến mức đó?

"Chơi trò chơi gì á? Có thể nói cho ta biết không?" Liên Vụ có lòng thử dò xét, dù sao mình vẫn là coi Đình Vũ là muội muội. Thời khắc mấu chốt, có thể giúp đỡ một tay.

Hiên Viên Sở Cuồng đang chuẩn bị nói, liền bị Hiên Viên Lạc Thần chen lời: "Thế nào? Liên Vụ cũng muốn chơi?" Cười như không cười nhìn hắn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ tràn đầy nụ cười.

Trong nháy mắt Liên Vụ cảm giác sau lưng mình suýt nữa bị mồ hôi lạnh thấm ướt, thật nhanh lắc đầu: "Thuộc hạ không muốn! Thiếu chủ và tiểu công tử vẫn là chơi cùng Đình Vũ đi, thuộc hạ còn có rất nhiều chuyện phải xử lý, không có thời gian chơi trò chơi!"

Lời này vừa rơi xuống, một tiếng "Ầm" vang lên truyền đến từ bên trong phòng Đình Vũ.

Hai đứa trẻ vừa nghe âm thanh này, vui mừng đến suýt nữa nhảy dựng lên, ha ha. . . . . Xí trù bể, Đình Vũ lấy cái gì đi nhà cầu đây? Ha ha ha. . . .

https://thuviensach.vn

. .

Tiếp theo đó là một tràng tiếng gõ cửa vang lên: "Thả ta ra ngoài! Thả ta đi ra ngoài!"

Liên Vụ có chút kinh ngạc nhìn bên trong nhà một chút, dường như hắn còn chưa thấy qua Đình Vũ sợ cái gì? Giờ lại hoang mang sợ hãi muốn ra ngoài, bên trong nhà có cái gì sao?

Đình Vũ ở bên trong điên cuồng kéo cửa, tạm thời còn chưa có suy nghĩ ra vì sao đột nhiên mình muốn đi nhà cầu như vậy, hơn nữa xí trù đang tốt lại bể. Hiện tại trong đầu nàng chỉ có một ý tưởng, chính là nàng muốn đi nhà cầu!

Nhưng cửa kia bị ổ khóa huyền thiết ngàn năm khóa lại rồi, cửa sổ cũng khóa lại, nàng chỉ đành phải ở tại cửa ra vào hô to: "Thả ta đi ra ngoài, nhanh lên một chút thả ta đi ra ngoài!"

Lúc này thân hình hai người áo đen chợt lóe, rồi sau đó đứng ở cửa, mở miệng về phía bên trong nhà: "Ẩn chủ, đã xảy ra chuyện gì?"

Liên Hoa, Liên Vụ, Đình Vân, Đình Vũ là thủ lĩnh bọn hắn, được thống nhất xưng là ẩn chủ.

"Nhanh một chút thả ta đi ra ngoài!" Giọng nói Đình Vũ từ trước đến giờ cao quý lãnh diễm, giờ phút này trở nên giống như bà điên, ở tại cửa lớn tiếng gào thét.

Hai ẩn vệ nhìn ổ khóa thiên huyền ngàn năm ở cửa một chút, là tiểu Thế tử đấy! Mấy cái dây xích tinh tế nơi cửa sổ kia là của tiểu công tử. Sau ót không hẹn mà cùng xẹt qua một giọt mồ hôi lạnh, không nói đến lấy năng lực của bọn họ, không mở được ổ khóa này. Lại nói là tiểu Thế tử và tiểu công tử khóa cửa, bọn họ cũng không có can đảm đối nghịch với hai tiểu chủ tử!

https://thuviensach.vn

"Ẩn chủ, đây là sợi dây xích thiên huyền ngàn năm, chúng ta mở không được!" Toát mồ hôi lạnh mở miệng.

Đình Vũ tức giận gào thét: "Cái người ngu xuẩn này, mở không ra liền lập tức đi tìm tiểu thế tử và tiểu công tử lấy chìa khóa! Cái này còn phải để ta dạy các ngươi sao!" Mới vừa rồi, quan hệ nàng và tiểu thế tử, tiểu công tử cũng không tệ rồi, chắc hẳn tiểu thế tử và tiểu công tử nhất định sẽ để nàng ra ngoài thôi!

À? Hai ẩn vệ hai mặt nhìn nhau, bọn họ cũng không nhớ tiểu thế tử và tiểu công tử dễ nói chuyện như vậy đâu!

"Còn không mau đi!" Lại là một tiếng hét to truyền tới.

Một ẩn vệ vội vàng mở miệng: "Dạ! Thuộc hạ sẽ đi ngay!"

Đình Vũ lo lắng đứng ở trong phòng, đôi tay kia khoác lên trên cửa, kìm nén đến đầu đầy mồ hôi, sắc mặt đỏ bừng. Tại sao muốn đi cầu đến trình độ này chứ, hơn nữa dường như muốn kìm nén cũng kìm nén không được!

"Ha ha ha. . . . . ." Hiên Viên Sở Cuồng ôm bụng cười ha ha, thật là chơi quá vui, Đình Vũ đó khẳng định kìm nén đến không chịu nổi!

"Hư!" Hiên Viên Lạc Thần thật nhanh che cái miệng của hắn, "Đệ đệ, không nên cười lớn tiếng như vậy, nếu bọn họ nghe được liền biết chúng ta ở chỗ này, để cho bọn họ đi khắp nơi tìm chúng ta một chút, đại thẩm Đình Vũ có thể nghẹn lâu một lát!"

Liên Vụ ở bên cạnh nghe được thì như rơi vào trong sương mù, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Cái gì nghẹn lâu một lát? Nhưng nhìn hai bọn hắn, lại không dám hỏi.

Đình Vũ ở trong cảm giác mình rất nhanh muốn điên rồi! Gắt gao cắn môi dưới, kìm nén đến suýt nữa không có một phật thăng thiên, hai phật ra

https://thuviensach.vn

đời! Lo lắng đi qua đi lại! Tiểu thế tử và tiểu công tử làm sao còn chưa tới!

Một lát sau, ẩn vệ đi tìm Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng trở lại, đứng ở cửa, đỉnh đầu đầy mồ hôi lạnh: "Ẩn chủ, tiểu thế tử và tiểu công tử đều không ở trong phòng!"

"Cái gì? Không có ở trong phòng?" Một giọng nữ bén nhọn vang lên, "Nhanh đi tìm! Nhanh đi tìm!"

"Dạ! Dạ! . . . . . ." Ẩn vệ ở cửa vâng vâng dạ dạ lui xuống.

"Ha ha ha. . . . . ." Lần này chính là Hiên Viên Lạc Thần cũng không nhịn được rồi, ha ha ha, chơi quá vui rồi!

Liên Vụ càng cảm giác trượng nhị đích hòa thượng mạc bất trứ đầu não(2), gãi đầu một cái: "Tiểu thế tử, tiểu công tử, các ngươi có biết Đình Vũ thế nào hay không?" Nhiều năm rồi chưa từng nhìn thấy nàng luống cuống như vậy, giống như bà điên gào to rống lớn, dù không thể đi ra ngoài nhưng cũng không cần kích động như thế chứ?

"Hắc hắc!" Hai đứa trẻ nụ cười rực rỡ nhìn vẻ mặt hắn tràn ngập nụ cười mong đợi, rồi sau đó cùng nhau mở miệng, "Chúng ta không nói cho ngươi!"

Một vệt đen xẹt qua, giật giật khóe miệng. Không nói thì thôi, tự hắn đi hỏi! Nghênh ngang tiêu sái đi ra ngoài, trong lòng cũng có chút sợ, không biết hắn đánh bạo ra ngoài có thể cũng đắc tội tiểu công tử và tiểu thế tử không? Ặc, nếu hắn không nói ra tiểu thế tử và tiểu công tử trốn ở bên trong kia liền hết chuyện chứ gì? Đến cửa: "Đình Vũ, ngươi làm sao vậy?"

Nghe giọng nói Liên Vụ, Đình Vũ giống như thấy được cứu tinh."Liên Vụ, nhanh cứu ta ra ngoài! Nhanh lên một chút!"

Ặc, "Đình Vũ, bên trong nhà có cái gì sao?" Cứu nàng ra ngoài?

https://thuviensach.vn

"Chuyện này. . . . . ." Đình Vũ cắn răng, cái vấn đề này nàng phải trả lời thế nào đây? Chẳng lẽ nói cho bọn nam nhân này là nàng muốn đi cầu sao? Hơn nữa nàng mới vừa rồi còn làm bể xí trù trong phòng sao? Nghĩ tới đó, cảm giác mình nhất định không thể nói! Tránh cho việc không trả lời được, hướng về phía ngoài cửa mở miệng: "Liên Vụ, ngươi cũng không nên hỏi nhiều như vậy, nhanh lên một chút nghĩ biện pháp cứu ta đi ra ngoài!"

Lấy năng lực của nàng, vốn là có thể nghĩ biện pháp bay từ nóc nhà ra ngoài, nhưng nàng hiện tại đau bụng muốn chết, hoàn toàn không vận nổi nội lực, càng không thể nào phá nhà ra! Chợt, linh cơ liền động: "Liên Vụ, nếu không ngươi từ nóc nhà đi vào, cứu ta đi ra ngoài?"

À? Liên Vụ có chút khó xử nhìn phòng một chút, lại nhìn nơi tiểu thế tử và tiểu công tử ẩn núp. Cứu Đình Vũ, tất nhiên sẽ đắc tội với hai Tiểu Chủ Tử, không cứu hình như thật có lỗi với tình huynh muội! Cái này, hắn phải làm thế nào đây?

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng liếc mắt nhìn nhau. Không ổn! Bọn họ thế nào quên mất phá nóc nhà ra! Dù Liên Vụ không dám cứu nàng, cái tên Đình Vân kia nhất định sẽ cứu, vậy không phải kế hoạch bọn họ sẽ thất bại sao?

Chú thích:

(1) Xí trù: hắc hắc..cái này là dùng để tiểu tiện vào ban đêm ấy...

(2). “Trượng Nhị hòa thượng mạc bất trứ đầu não” = (nghĩa đen) sờ không tới được suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng.

Câu này xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung “Bát Quái” La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trượng Nhị hòa thượng (hòa thượng cao hai trượng ^^). Trượng Nhị hòa

https://thuviensach.vn

thượng khi chỉ đạo xây dựng La Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trượng Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.

Bởi vậy, mọi người đều nói ‘Sờ không tới suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng’, về sau câu này được truyền miệng và nhiều khi được lược bớt còn “摸不着头脑” (sờ không được suy nghĩ) với ý nghĩa: mù mờ, không thể hiểu rõ sự việc.

"Ca ca, làm sao bây giờ?" Hiên Viên Sở Cuồng cực kỳ lo lắng nhìn Hiên Viên Lạc Thần, ca ca so với hắn thông minh hơn, nhất định có biện pháp.

Mày kiếm Hiên Viên Lạc Thần hung hăng nhíu chung một chỗ. Chợt, đôi mắt tà mị đào hoa sáng lên: "Có! Chúng ta đi ra ngoài!"

"À? Đi ra ngoài?" Còn chưa phản ứng kịp, liền nhìn thấy ca ca mình đã đi ra khỏi, vội vàng đuổi theo, cùng nhau đi đến cửa phòng.

Liên Vụ nhìn thấy bọn hắn đi ra rồi, thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng không cần làm khó mình!

"Đại thẩm Đình Vũ, ngươi là đang tìm chúng ta sao? Ngươi có chuyện gì hả?" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Lạc Thần vang lên.

"Tiểu thế tử, nhanh lên một chút để thuộc hạ đi ra ngoài!" Nghe được âm thanh của Hiên Viên Lạc Thần, Đình Vũ vui mừng đến suýt nữa ngất lịm, tiểu thế tử rốt cuộc đã tới! Nàng được cứu rồi! Nàng tự nhiên biết tiểu thế tử và tiểu công tử khóa cửa, Liên Vụ sẽ không dám cứu nàng, những người khác cũng càng không dám. Nếu tiểu thế tử tới, nàng nhất định có thể bình yên vô sự.

https://thuviensach.vn

"Thả ngươi ra ngoài? Thả ngươi ra ngoài làm cái gì? Không phải nói chơi trò chơi, suốt đêm hôm nay ngươi đều không thể đi ra sao? Ngươi muốn đổi ý?" Giọng nói rất không vui của Hiên Viên Lạc Thần vang lên.

Đình Vũ lo lắng mở miệng: "Tiểu thế tử, trò chơi đó hôm nào chúng ta chơi nữa, thuộc hạ nhất định sẽ chơi cùng ngài. Hay ngài thả thuộc hạ ra trước, thuộc hạ van xin ngài!"

"Ca ca, dáng vẻ đại thẩm Đình Vũ hình như đang rất gấp gáp đó? Nàng ta làm sao á?" Mặc dù Hiên Viên Sở Cuồng vẫn không quá rõ ca ca muốn làm gì, nhưng sinh đôi thường ngầm hiểu ý nhau không phải là nói chơi, dù không hiểu cũng có thể phối hợp với ca ca.

"Ai biết nàng ta bị gì, có lẽ là muốn đổi ý rồi ! Hừ!" Giọng nói không vui của Hiên Viên Lạc Thần vang lên.

Hiên Viên Sở Cuồng lớn tiếng gào to: "Cái gì? Muốn đổi ý! Nhưng nàng đã ăn cháo lá sen của ta nha! Bây giờ lại có thể muốn đổi ý! Thật là quá đáng mà?"

"Tiểu thế tử, tiểu công tử, thuộc hạ không phải muốn đổi ý, trò chơi này chúng ta thật có thể sau này chơi nữa , các ngươi trước cứ thả thuộc hạ ra ngoài! Thuộc hạ nói là làm, sau này nhất định chơi cùng các ngươi!" Giọng nói của Đình Vũ đã mang theo tiếng khóc nức nở nghiêm trọng.

Liên Vụ càng thêm cảm thấy trượng nhị hòa thượng mạc bất trứ đầu não, đây là chuyện gì xảy ra!

Tiểu Lạc Thần dường như do dự một lát, rồi sau đó mở miệng: "Không được, ngươi cần phải nói cho chúng ta biết là vì cái gì mà ngươi nhất định phải đi ra ngoài, nếu không ta không đồng ý!"

Lúc này tuy ở cửa chỉ có mấy người bọn hắn, nhưng trong vương phủ không ít ẩn vệ, ám vệ đều tò mò nhìn sang bên này, muốn biết rốt cuộc đã

https://thuviensach.vn

xảy ra chuyện gì mới để cho ẩn chủ bọn hắn thành như vậy.

Đình Vũ cắn môi dưới do dự, cảm giác muốn đi nhà cầu trong lòng càng thêm khó nhịn, hình như một giây kế tiếp sẽ phun tung tóe ra! Bất đắc dĩ cắn răng mở miệng: "Tiểu thế tử, thuộc hạ muốn đi nhà cầu!" Âm thanh phát ra cực kỳ nhỏ, võ công tiểu thế tử cao cường, nên nghe được chứ?

"À? Ngươi nói cái gì?" Hiên Viên Lạc Thần cất cao âm điệu, dường như không nghe thấy.

"Thuộc hạ nói là, thuộc hạ muốn đi nhà cầu!" Âm thanh đề cao một chút.

"Ca ca, đại thẩm Đình Vũ đang nói cái gì, tại sao ta không nghe được!" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên.

Hiên Viên Lạc Thần nhíu lông mày lắc đầu một cái: "Ta cũng không nghe thấy!"

Đình Vũ cắn răng rống to một tiếng: "Thuộc hạ muốn đi nhà cầu!" Chim khiếp sợ bay vô số, ẩn vệ cả Nam Uyển đều nghe được âm thanh này, rồi sau đó toàn bộ nén cười nhìn sang bên này, không có lầm chứ? Ẩn chủ muốn đi nhà cầu, kêu lớn tiếng như vậy làm cái gì!

"Ca ca, nàng gạt người, nếu nàng muốn đi nhà cầu, trực tiếp kéo xí trù ở bên trong đi là được, làm gì nhất định phải ra ngoài chứ, ta không tin!" Chợt Hiên Viên Sở Cuồng lớn tiếng hô.

"Ta cũng không tin, nàng nhất định là muốn gạt chúng ta thả nàng ra! Như vậy trò chơi không thể chơi tiếp!" Hiên Viên Lạc Thần rất là đồng ý mở miệng.

Đình Vũ cảm giác mình rất nhanh muốn điên rồi: "Liên Vụ, ngươi giúp ta nói một chút đi!" Tiểu thế tử và tiểu công tử tuổi quá nhỏ, không hiểu chuyện, nhưng tại sao Liên Vụ không giúp nàng nói chuyện?

https://thuviensach.vn

Liên Vụ cũng rất buồn bực mở miệng: "Đúng vậy Đình Vũ, ngươi phải đi nhà cầu có thể ở bên trong phòng trực tiếp giải quyết, làm gì nhất định phải ra ngoài đi nhà cầu chứ?" Hắn cũng nghĩ không thông cái vấn đề này, chẳng lẽ nàng giống như vương phi năm đó ở tam vương phủ, có người đi phóng hỏa, vừa đúng xí trù không có cầm vào? Chỉ là Đình Vũ lớn tiếng gào thét nói nàng muốn đi nhà cầu như vậy, thật là -- rất khôi hài đấy!

Trong nháy mắt Đình Vũ cảm giác mình đau cả đầu, Liên Vụ thằng ngu này! Chẳng lẽ muốn buộc mình nói ra lời nói mất thể diện hơn sao?

"Ca ca, nàng nhất định là gạt chúng ta , chúng ta đi về trước đi!" Hiên Viên Sở Cuồng rất khinh thường mở miệng, chỉ là đáy mắt như lưu ly đều không che giấu được ý cười, ha ha ha, thật sự là chơi quá vui rồi!

"Ừm! Chúng ta vẫn là trở về đi!" Hiên Viên Lạc Thần rất hư hỏng nói tiếp.

Tiếp, Đình Vũ mang theo nức nở nồng đậm mở miệng: "Tiểu thế tử, tiểu công tử, xí trù trong phòng thuộc hạ bị bể! Thuộc hạ thật không nhịn nổi, các ngươi mở cửa nhanh một chút đi!"

"Cái gì?" Giọng nói Hiên Viên Lạc Thần mang theo chút nội lực gào to, "Đại thẩm Đình Vũ, ngươi đặt mông ngồi đến nỗi làm bể xí trù luôn sao? Có phải ngươi cần giảm cân rồi không?"

"Ha ha ha. . . . . ." Liên Vụ rốt cuộc không nhịn được cười lên ha hả, cười cười đột nhiên ý thức được bên trong đó là Đình Vũ, vội vàng im lặng, kìm nén đến đáy mắt đều là nước mắt. Tiểu thế tử thật sự là quá bình tĩnh rồi!

Chúng ẩn vệ cũng cười đến nghẹn, run thân thể nhìn bên này, thật quá buồn cười rồi! Nếu không phải là sợ ẩn chủ trách phạt bọn họ, bọn họ thật hận không được cười ha ha một phen mới được!

https://thuviensach.vn

Đình Vũ nghe xong sắc mặt kia lúc đỏ lúc trắng, không biết nói cái gì cho phải.

Hiên Viên Sở Cuồng cũng là mặt đầy ghét bỏ nhảy dựng lên gào to: "Ca ca, ta nhớ rõ ràng xí trù đó bền chắc lắm! Đại thẩm Đình Vũ lại có thể ngồi bể nó, cái mông của nàng thật sự là quá lớn rồi!"

Liên Vụ cắn răng, gắt gao cười đến nghẹn quay đầu đi. Ôi mẹ ơi, thật sự là quá buồn cười rồi! Hắn có thể tìm một chỗ thật tốt để cười rồi quay lại không?

"Đệ đệ, ngươi thực ngốc, cái này làm sao gọi là mông lớn chứ, là cái mông quá nặng á!" Hiên Viên Lạc Thần rất nghiêm túc quay đầu cải chính cho đệ đệ "Nói sai rồi" .

"Ách. . . . ." Hiên Viên Sở Cuồng gãi gãi đầu mình, "Đúng, là cái mông quá nặng, Cuồng nhi nói sai rồi!"

Chúng ẩn vệ nghe vậy, ở dưới sự hướng dẫn của Liên Vụ cùng nhau cắn môi dưới, xoay người lại, đưa lưng về phía phòng, từng trận run lên cười trộm. (anh Liên Vụ này chắc thường xuyên nín cười kiểu này nên có kinh nghiệm ghê @-@)

Đình Vũ cảm giác sợi dây thần kinh trong đầu mình sắp đứt rồi, hướng về phía ngoài cửa mở miệng: "Tiểu thế tử, người nhanh mở cửa ra đi, thuộc hạ thật không nhịn nổi!" Cười thì cười đi, mình thật sự không nhịn nổi rồi!

"Nhưng chỉ là muốn đi nhà cầu thôi mà, làm sao sẽ nghiêm trọng như vậy chứ?" Hiên Viên Lạc Thần dường như rất khổ não nhìn phòng này, ngay sau đó như nhớ tới cái gì, "Đệ đệ, thuốc lần trước ngươi trộm được ở chỗ thần y có mang theo không?"

Thuốc gì? Có phải thuốc trị đau bụng không? Mặt Đình Vũ đầy mong chờ nhìn cửa, gắt gao che bụng của mình.

https://thuviensach.vn

Lần này tiểu Sở Cuồng rốt cuộc hiểu rõ ca ca muốn làm gì rồi, dường như rất kinh ngạc mở miệng: "Ai nha, không thấy, chẳng lẽ là lúc ấy ta không cẩn thận làm rơi vào trong chén cháo lá sen rồi hả? Lúc ta lao thẳng đến đó thì thuốc kia còn cầm ở trên tay. Ặc, xong rồi, ca ca, nhất định là ta không cẩn thận làm rơi nó vào trong chén rồi!"

"Là thuốc gì á?" Liên Vụ rất tò mò mở miệng hỏi thăm.

"Ách, là thuốc sau khi ăn sẽ muốn đi cầu, so với bã đậu còn lợi hại hơn rất nhiều!" Hiên Viên Sở Cuồng rất nghiêm túc mở miệng giải thích.

Lần này nghi ngờ của Đình Vũ đã có giải thích! Vốn Đình Vũ hoài nghi là hai đứa bé này cố ý trêu cợt mình, nhưng lập tức nghe được giọng nói của Hiên Viên Lạc Thần: "Ai nha, vậy xong đời rồi, chúng ta lập tức thả đại thẩm Đình Vũ ra, nếu không nàng liền thảm!"

"Ừm! Đúng! Ca ca, nhanh lấy chìa khóa ra!" Hiên Viên Sở Cuồng dường như rất gấp gào to về phía Hiên Viên Lạc Thần.

Hiên Viên Lạc Thần lục lọi trong ngực mình rất lâu, tiếp mặt sững sờ nhớ lại, cuối cùng dậm chân một cái: "Ai nha, tiêu rồi, cái chìa khóa, lúc Triệt ca ca tới, ta đặt nó vào trong túi Triệt ca ca mất rồi!"

Đình Vũ nghe vậy thiếu chút nữa nổi điên! Trời mới biết nàng thậm chí cảm giác có cái gì đó muốn thoát khỏi thân thể của nàng, xuất hiện trong quần lót rồi!

"À? Vậy phải làm sao bây giờ? Ca ca, hiện tại chỉ có một biện pháp!" Vẻ mặt Tiểu Sở cuồng nghiêm túc mở miệng.

Hiên Viên Lạc Thần thở dài một hơi, hình như cũng nghĩ đến cái gì, vì vậy mở miệng về phía Đình Vũ trong phòng: "Đại thẩm Đình Vũ, có một biện pháp, lần trước sau khi Cuồng nhi không cẩn thận ăn nhầm thuốc này, đã giải quyết như vậy!"

https://thuviensach.vn

"À? Biện pháp gì?" Giọng nói lo lắng của Đình Vũ vang lên.

Hiên Viên Sở Cuồng lớn tiếng mở miệng: "Đại thẩm Đình Vũ, ngươi phải nhớ kỹ nghe ta chỉ huy! Có một bước không đúng cũng không được đâu đấy!"

"Được! Tiểu công tử, người nói nhanh một chút đi!" Nàng đã kìm nén đến sắp không chịu được, không có nhiều thần trí suy nghĩ việc này là có thích hợp hay không? Trong lòng chỉ có một ý niệm, vội vàng muốn giải quyết chuyện đi cầu này cho xong!

"Đại thẩm Đình Vũ, ngươi trước xoa bóp cái mông!" Lớn tiếng mở miệng về phía trong nhà.

Đình Vũ nghe vậy, do dự một chút, bên ngoài nhiều nam nhân như vậy, mình ở bên trong nhà xoa bóp cái mông, cái này không được đâu? Nhưng lại suy nghĩ một chút, mình xoa bóp cái mông, các nam nhân bên ngoài cũng không biết, cho nên đỏ mặt vểnh cái mông lên.

Trong lòng thôi miên, các nam nhân bên ngoài cũng không biết mình bây giờ đang chổng mông lên, không có chuyện gì, không có chuyện gì. . . . . .

Ai ngờ, giọng nói của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên: "Đại thẩm Đình Vũ, cái mông của ngươi vểnh lên chưa?"

Lời này vừa nói ra, Đình Vũ suýt nữa ngất lịm, cắn răng mở miệng: "Vểnh lên rồi! Tiểu công tử. ngài nói nhanh một chút đi, thuộc hạ thật không nhịn nổi!"

Chúng ẩn vệ phía ngoài suýt nữa không nén cười được, chỉ cần tưởng tượng ẩn chủ cao quý lãnh diễm của bọn họ, ở bên trong đang có bộ dáng chổng mông lên, bọn họ liền muốn cười, ha ha ha. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Ừ, sau khi xoa bóp cái mông, cắn răng, ở đan điền kìm nén một hơi!" Lần này là giọng của Hiên Viên Lạc Thần.

Đình Vũ nghe vậy, theo lời của hắn, ở đan điền kìm một hơi, cảm giác lại càng thêm khó chịu, rất rối rắm mở miệng: "Tiểu thế tử, thuộc hạ làm theo phân phó của ngài, nhưng tại sao càng khó chịu rồi!"

"Ta biết rõ là càng khó chịu! Bởi vì còn có một bước quan trọng nhất ngươi chưa hoàn thành! Tất cả khí ở vùng đan điền, dùng sức ngay chỗ mông đít, mạnh mẽ dùng hết sức phóng ra là xong rồi!" Giọng nói Hiên Viên Lạc Thần có chút lo lắng vang lên, hình như rất là quan tâm Đình Vũ.

Nhưng nhóm ẩn vệ ngoài cửa cũng mơ hồ nghe ra có cái gì không đúng, chổng mông lên, còn kìm nén rồi ra sức ở chỗ cái mông, đó không phải là. . . . . Liên Vụ đang muốn nhắc nhở nàng, nhưng đã không kịp. . . . . .

Người trong nhà bị giọng nói thân thiết của Hiên Viên Lạc Thần cuốn hút, cũng vì bị dục vọng muốn giải thoát hành hạ, chưa từng suy nghĩ nhiều, liền làm theo. . . . . .

"Bủm!" một tiếng vang lên, tiếp theo đó là một hồi mùi hôi thối truyền ra. . . . . .

"Đình Vũ, ngươi. . . . . ." Lời nói của Liên Vụ bị dìm ngập rồi, vẻ mặt không đành lòng quay đầu đi, lần này chơi lớn rồi! Mặt mũi của Đình Vũ hoàn toàn ném xong rồi!

"Đại thẩm Đình Vũ, có phải ngươi cảm giác thoải mái hơn rồi không?" Giọng của Hiên Viên Sở Cuồng giống như tranh công vang lên, "Đại thẩm Đình Vũ, ngươi thật không cần rất cảm tạ chúng ta đâu! Đây đều là chuyện chúng ta nên làm!"

Nhóm ẩn vệ đã nén cười đến mức sắp chết rồi, ha ha ha. . . . . Rõ ràng, hôm nay ẩn chủ thờ ơ cao quý của bọn họ đại tiện không khống chế rồi!

https://thuviensach.vn

Quá buồn cười rồi! Còn có tiểu công tử mới vừa nói gì hả? -- đây là chuyện bọn hắn phải làm! Ha ha ha. . . . . .

Đình Vũ thành công đem phân tràn ra đầy quần của mình, mặt chết lặng nhìn cánh cửa kia. Chợt có một loại kích động muốn khóc, nhưng lại đặc biệt muốn cười. . . . . thành công thải phân ra. Đúng là như Hiên Viên Sở Cuồng nói, cảm giác thoải mái hơn, nhưng thanh danh của nàng, hình tượng của nàng từ hôm nay cũng đã hoàn toàn bị phá hủy! Còn có bộ dáng này của mình bây giờ, sợ là tắm mấy trăm lần cũng tắm không sạch sẽ!

"Tiểu thế tử, tiểu công tử, các ngươi là cố ý có đúng hay không?" Giọng nói rõ ràng mang theo hận ý vang lên.

"Cái gì cố ý! Đại thẩm Đình Vũ, ta và đệ đệ ở đây dạy ngươi cách thải ra, không phải thải ra sẽ thoải mái hơn sao? Ai nha, bỏ đi đệ đệ, chúng ta quên mất một vấn đề rất nghiêm túc!" Sau khi Hiên Viên Lạc Thần trả lời xong vấn đề của Đình Vũ, có vẻ như cực kỳ lo lắng mở miệng.

"Hả? Vấn đề gì?" Hiên Viên Sở Cuồng, một bộ dáng rất là kinh ngạc nhìn ca ca của mình.

"Lần trước lúc ngươi giải quyết vấn đề như vậy là có xí trù! Nhưng không phải xí trù của đại thẩm Đình Vũ bị nàng ngồi bể rồi sao?" Hiên Viên Lạc Thần dường như vừa mới phản ứng kịp.

Hiên Viên Sở Cuồng cũng dậm chân: "Ai nha, thật là, vậy không phải đại thẩm Đình Vũ ỉa trong quần rồi sao?"

"Có lẽ vậy!" Hiên Viên Lạc Thần vuốt ve cái trán, một bộ dáng không đành lòng nhắc tới, "Cái đó, đệ đệ, chúng ta vẫn là đi nhanh một chút đi, hiện tại tâm tình đại thẩm Đình Vũ khẳng định thật không tốt!"

"Sẽ không đâu..., lúc nãy đại thẩm Đình Vũ nói giường nàng rất dơ, nàng vốn không chú trọng vấn đề vệ sinh cá nhân, không phải là ỉa trong quần

https://thuviensach.vn

thôi ư, có gì ghê gớm đâu, ca ca người nghĩ quá nhiều rồi!" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng lần nữa đâm trúng huyệt cười của mọi người.

Ai nha, thì ra là giường của ẩn chủ rất dơ, bọn họ còn không biết đó! Thân thể Liên Vụ run rẩy, cười đến nghẹn, thật ra thì theo nghĩa khí huynh muội, hắn thật không muốn cười, nhưng là thật sự rất khôi hài đó!

Nghe lời nói của Hiên Viên Sở Cuồng, nếu không phải xét thấy quan niệm chủ tớ, Đình Vũ đã muốn tức miệng mắng to! Nếu bây giờ nàng còn không hiểu là bọn chúng cố ý, những năm này nàng đã sống uổng phí rồi!

"Tiểu thế tử, tiểu công tử, đại ân hôm nay của các người, thuộc hạ nhất định suốt đời không quên!" Giọng nói lạnh lùng vang lên, nghe không ra tâm tình người nói chuyện.

Liên Vụ nghe vậy, lông mày tuấn tú nhíu lại. Đình Vũ nói lời như thế, thật sự là quá không biết chừng mực rồi! Chẳng lẽ nàng đã vứt quan niệm chủ tớ ra ngoài chín tầng mây rồi sao?

"Suốt đời không quên là tốt rồi! Bản Thế tử còn sợ ngươi quên đấy. Nhớ, có vài thứ không phải ngươi có thể nghĩ đến. Đưa tay quá dài, bản Thế tử không ngại giúp ngươi chặt cái tay kia!" Trong giọng nói non nớt của Hiên Viên Lạc Thần tràn đầy khí phách quần lâm thiên hạ, nghe thế nào đều không thể liên hệ với một đứa bé hai tuổi.

Ngay cả Liên Vụ ở một bên cũng không nhịn được sinh ra tâm tư sùng bái, đáy lòng Đình Vũ cũng mơ hồ lan tràn lạnh lẽo, bụng dưới lại dâng lên một cỗ cảm giác muốn thải ra, trong nháy mắt sắc mặt lại vặn vẹo . . . . . .

"Cuồng nhi, chúng ta đi! Ai cũng không được thả nàng ra. Nếu phụ vương hỏi, nói nàng nói lời bất kính với tiểu thế tử, các ngươi nghe rõ chưa?" Giọng nói mang theo uy nghiêm vang lên.

https://thuviensach.vn

"Thuộc hạ nghe rõ!" Mọi người cùng nhau ôm quyền mở miệng, trong lòng tràn đầy khiếp sợ! Tiểu thế tử làm sao sẽ có khí thế như vậy? Hắn rõ ràng mới hai tuổi! Đình Vũ nghe vậy, ở trong phòng càng thêm rối rắm đến quên cả cảm giác muốn thải ra ngoài, ngơ ngác nghe âm thanh truyền ra ở ngoài cửa. Lần đầu tiên, nàng do dự, nàng thật đấu thắng nữ nhân tên Vũ Văn Tiểu Tam đó sao?

Dựa vào tiểu thế tử, nàng đã chưa chắc chống đỡ được!

Nghe được đáp án hài lòng, Hiên Viên Lạc Thần lạnh giọng mở miệng: "Đại thẩm Đình Vũ, hi vọng ngươi có thể nhớ kỹ hôm nay. Về sau làm chuyện gì đều phải đắn đo cho đúng chừng mực!" Nói xong liền di chuyển thân thể nho nhỏ, cất bước rời đi.

Liên Vụ sững sờ tại chỗ nhìn bóng lưng Hiên Viên Lạc Thần. Tiểu thế tử như vậy, giống như là phiên bản thu nhỏ của Vương Gia, mặc kệ là khí thế quần lâm thiên hạ hay khí phách trong giọng điệu kia, thậm chí ngay cả lệ khí khát máu đều giống nhau như đúc! Nhưng, hắn thật không có nhìn lầm sao? Tiểu thế tử mới hai tuổi thôi!

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức sôi nổi đuổi theo: "Ca ca, ngươi lúc nãy rất có khí thế, Cuồng nhi làm sao lại không có khí thế như ca ca!"

Hắc hắc. . . . . Nhưng chuyện đại thẩm Đình Vũ vẫn chưa xong đâu. Ngày mai sẽ có một kinh hỉ, bọn họ ở cửa sổ đâm mấy cái lỗ kia cũng không phải là để không, làm sao có thể sợ Đình Vũ ngộp chết chứ? Tuyệt đối là có mục đích khác! Hì hì. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần quay đầu nhỏ nhìn đệ đệ một chút, như tiểu đại nhân mở miệng: "Đệ đệ không cần có khí thế, bởi vì ca ca sẽ bảo vệ đệ đệ , ai cũng không thể khi dễ đệ đệ của ta!"

"Ca ca thật tốt!" Hiên Viên Sở Cuồng cọ lên người ca ca của mình, liếm môi cười đến vô cùng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

"Bởi vì chúng ta là huynh đệ ruột!"

Từ xa xa truyền tới đối thoại của bọn họ, trên mặt Liên Vụ không tự chủ lộ ra một chút ý cười. Quan hệ tiểu thế tử và tiểu công tử tốt như vậy, hắn cũng vui mừng cho bọn họ! Nhưng. . . . . Lại truyền tới giọng nói của Hiên Viên Sở Cuồng. . . . . .

"Đúng rồi, ca ca, ta không thấy hộp bánh quế hoa hôm qua ta đặt ở đầu giường, ca có nhìn thấy không?" Hiên Viên Sở Cuồng rất là buồn bực mở miệng.

Ặc, trong nháy mắt nét mặt của Hiên Viên Lạc Thần cương cứng, gãi đầu một cái: "Hôm qua sau khi ta luyện công trở về rất đói, cho nên liền ăn!"

"Cái gì?" Hiên Viên Sở Cuồng trợn tròn mắt nhìn hắn, "Ngươi ăn bánh quế hoa của ta? Hiên Viên Lạc Thần, ngươi không phải là ca ca ta! Ta không cần ngươi!"

"Không cần thì thôi!" Giọng nói chẳng hề để ý vang lên. . . . . .

Sau ót Liên Vụ xẹt qua một đám vạch đen, tự đáy lòng hắn vui mừng vì tình cảm của tiểu thế tử và tiểu công tử, chỉ là vui mừng quá sớm! Hai người bọn họ vẫn là như vậy -- động một chút là gây gổ!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: Trúng độc

Hôm sau, sáng sớm Hiên Viên Vô Thương liền đi ra ngoài tự mình nấu canh, lưu lại Vũ Văn Tiểu Tam một mình ở trên giường ngủ.

Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên bên tai nàng: "Mẫu thân, nhanh rời giường, mẫu thân!"

Vũ Văn Tiểu Tam phiền não phất phất tay, chuyển thân ngủ tiếp.

"Ca ca, mẫu thân không dậy, làm thế nào đây?" Nghẹo đầu hỏi bé trai lãnh khốc kia, nếu không rời giường thì không thể đi thưởng thức bộ dạng của đại thẩm Đình Vũ!

Mày nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần cau lại, trầm giọng mở miệng: "Không được, phải đánh thức mẫu thân dậy, để mẫu thân vui vẻ một chút!"

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn mặt của Vũ Văn Tiểu Tam một chút, do dự một hồi lâu, một cái chân đạp lên. . . . . .

Lấy loan đao nhỏ bên hông ra, âm trầm mở miệng uy hiếp: "Mẫu thân, nhanh dậy đi!"

Một cước này, dĩ nhiên thành công đạp Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh, mê mang mở mắt ra, đã nhìn thấy đao trong tay Hiên Viên Sở Cuồng, bị dọa đến cơn buồn ngủ tỉnh táo hơn phân nửa!

Bên tai vẫn còn giọng nói của con trai: "Mẫu thân, người có dậy hay không? Người không dậy ta liền giết người, người có muốn chết hay

https://thuviensach.vn

không?"

Sau ót Hiên Viên Lạc Thần treo một vệt đen. Cái tên ngu như heo này, uy hiếp mẫu thân như vậy, không sợ phụ thân nổi đóa sao! Quả nhiên. . . . . .

Chỉ thấy vẻ mặt mỗ nữ đưa đám, nhìn hắn một hồi lâu, chợt hét to lên một tiếng: "Hiên Viên Vô Thương, con của chàng tạo phản!"

Một đạo bạch quang chợt lóe, nam tử tuyệt mỹ liền xuất hiện ở trong phòng. Nhìn đao trên tay đứa bé một chút, mặt tối sầm, vươn tay ném đi, một vật thể không rõ phá cửa sổ bay ra. . . . . .

Mỗ nữ nhìn điểm đen nhỏ phía xa, lo lắng hỏi: "Thương Thương, nếu là ngã chết thì làm thế nào?"

"Ngã chết chúng ta sinh đứa khác!" Giọng nói chẳng hề để ý của mỗ nam vang lên, trên bộ mặt tuyệt mỹ đều là nụ cười không chút để ý, giống như thật không có quan hệ gì.

Mỗ nữ biến sắc, nhặt gối đầu lên đập đầu của hắn: "Chàng cho rằng ta là gà đẻ trứng hả! Ta sinh đứa bé dễ dàng sao!"

Sắc mặt của Hiên Viên Lạc Thần cũng biến thành tương đối khó coi, thì ra bọn họ ở trong lòng phụ vương một chút địa vị cũng không có, ngã chết trực tiếp sinh đứa khác là được? Lạnh lùng quét mắt trên giường một hồi lâu, hôm nay Hiên Viên Vô Thương rốt cuộc thể nghiệm trọn vẹn vì sao lại nói trước có lang sau có hổ, phía trước là nương tử đánh, sau lưng là nhi tử nhìn chằm chằm.

Thật ra thì hắn vừa rồi có nắm giữ tốt sức lực, quăng không chết tên ranh con chết bầm kia đâu!

https://thuviensach.vn

"Tam nhi, đừng nóng giận, người ta biết sai rồi!" Trong giọng nói vô cùng từ tính tràn đầy ý lấy lòng.

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, ném gối đầu qua một bên. Chợt nghĩ tới một chuyện, "Điều Đình Vũ đi chưa?" Tối hôm qua tiện nhân đó còn khiêu chiến nàng kia mà, không đuổi đi ảnh hưởng tâm tình của nàng.

Lời này vừa nói ra, nét mặt Hiên Viên Vô Thương có chút tế nhị. Đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, nhìn cô gái trước mặt một chút, lần nữa nhìn nhi tử sau lưng, ho nhẹ một tiếng: "Nàng tự hỏi Thần nhi đi!"

Chuyện đêm qua, dĩ nhiên là không gạt được tai mắt của hắn, chỉ là sự tình này thật đúng là làm hắn khó mà nói ra. Một bên là nhi tử, một bên là thuộc hạ đắc lực, giúp bên nào cũng không tốt, dứt khoát làm như không thấy! Để tùy bọn họ nháo.

"Hỏi Thần nhi?" Vũ Văn Tiểu Tam hoài nghi nhìn Hiên Viên Lạc Thần.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của Hiên Viên Lạc Thần lộ ra một nụ cười quái dị: "Mẹ, Thần nhi và đệ đệ chỉ giúp người dạy dỗ một tiện tỳ không biết sống chết mà thôi!"

Tiện tỳ không biết sống chết? Vũ Văn Tiểu Tam gian nan nuốt một ngụm nước miếng, dường như nhi tử nhà bọn họ so với nàng còn khí phách hơn!

Lời này làm Hiên Viên Vô Thương có chút khó hiểu: "Đình Vũ làm cái gì sao?" Chẳng lẽ là bất kính với Tam nhi? Nghĩ tới sắc mặt cũng trở nên khó coi.

"Không có làm cái gì!" Vũ Văn Tiểu Tam còn chưa kịp mở miệng, Hiên Viên Lạc Thần liền trả lời. Khuôn mặt nho nhỏ nhìn thẳng cha mình, không thấy chút hèn nhát nào, "Phụ vương, một tiện tỳ nho nhỏ thôi, dạy thì đã dạy rồi, phụ vương sẽ không để ý chứ?"

https://thuviensach.vn

Mãnh liệt mà mạc danh kỳ diệu mở miệng, Hiên Viên Lạc Thần hắn muốn dạy dỗ người không cần có lý do!

Vũ Văn Tiểu Tam lần nữa đối với nhi tử của mình sinh ra lòng sùng bái, nàng cảm thấy dù là hai chữ khí phách cũng không đủ lấy để hình dung tính cách này của nhi tử! Đây là trong ngang ngược kiêu ngạo mang theo khí thế khó ẩn giấu

Nam tử tuyệt mỹ cười khẽ một tiếng: "Phụ vương dĩ nhiên sẽ không để ý, nhưng Thần nhi nên nắm chắc chừng mực. Có vài người có thể dạy dỗ, mà có vài người trước khi dạy dỗ, Thần nhi phải xem xem trên tay mình có hoàn toàn chế trụ được hắn hay không? Nếu như tạm thời không có, ẩn nhẫn không phát mà đợi thời cơ là tốt nhất, vẫn có thể xem là một quyết định tốt." Đáy mắt đều là ánh sáng cưng chìu, đầu tiên là bày tỏ không ngại, sau đó dạy nhi tử tương lai nên xử sự như thế nào.

Mặc dù Đình Vũ là thủ hạ của hắn, nhưng mà ở trong cảm nhận của hắn, vợ con quan trọng hơn gấp trăm lần.

"Hài nhi cảm tạ phụ vương dạy bảo!" Mỗi lần phụ vương nói chuyện, đều mang cho hắn rất nhiều lợi ích, cho nên mặc dù phụ vương rất sợ mẫu thân, thoạt nhìn vô cùng mất mặt, nhưng trong lòng của hắn vẫn là cực kỳ sùng bái phụ vương .

"Ừm!" Gật đầu cười, liền mở miệng với cô gái trên giường, "Tam nhi dậy đi, món ăn cũng sắp chín rồi!"

"Không dậy!" Ngáp một cái, chuẩn bị lật người ngủ.

Khuôn mặt phong hoa tuyệt đại xuất hiện bên cạnh đầu của nàng, ở bên tai của nàng nhẹ nhàng thổi hơi: "Tam nhi, dậy đi. Nếu để đồ ăn nguội rồi sẽ ăn không ngon!"

"Không dậy!" Nàng còn chưa ngủ đủ đâu?

https://thuviensach.vn

Chợt, trong giọng nói tà tứ mang theo cảnh cáo vang lên: "Nếu không dậy, người ta liền làm nàng ngay tại chỗ, để Thần nhi ở một bên nhìn!"

Lời này vừa nói ra, mỗ nữ như một con cá chép ngồi dậy, nhìn trên mặt con hồ ly phúc hắc nào đó rõ ràng đều là nụ cười, lặng lẽ cắn răng, mặt đầy không cam lòng cầm quần áo mặc lên người mình. Tối ngày hôm qua nàng đã cùng hắn học mặc quần áo làm sao, tuy nói mặc vào không được chỉnh tề, nhưng tóm lại là biết mặc!

"Tam nhi, người ta giúp nàng mặc không tốt sao?" Người khác hoàn toàn không bận tâm con trai của mình vẫn còn ở phía sau nhìn, cười hì hì tiếp cận, mở miệng đề nghị.

"Không cần!" Vũ Văn Tiểu Tam quặm mặt lại nhìn hắn một cái, cái tên già không đều này, nhiều tuổi như vậy rồi mà không có chừng mực, không chút để ý đến cảm thụ của nhi tử chút nào.

Mím mím môi, có chút uất ức nhìn nàng, trong lòng cũng muốn tìm lý do ném con lớn nhất ra, nhưng vào lúc này, nghe thấy được một mùi khét: "Chết! Món ăn cháy, Tam nhi tự mặc đi, người ta đi phòng bếp!" Nói xong nắm lại cái mũi của nàng, như một trận gió bay đi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bóng lưng của hắn, giương môi cười một tiếng. Người này, món ăn cháy cũng không quên bóp mũi nàng một cái!

Nhìn trên mặt mẫu thân vẫn là nụ cười ngọt ngào, giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Lạc Thần vang lên: "Mẫu thân, có phải người rất yêu phụ thân không?"

Ặc, người nào đó mặt già đỏ lên, không biết làm sao trả lời vấn đề nhi tử: "Đứa bé như con, biết cái gì mà yêu với không yêu!" Tên ranh con chết bầm này có phải nghĩ quá nhiều rồi không! Đây là vấn đề một tiểu hài tử hai tuổi nên quan tâm sao?

https://thuviensach.vn

"Phụ thân nói mẫu thân cũng rất yêu người!" Hiên Viên Lạc Thần chắc chắn mở miệng, đối với lời nói của Vũ Văn Tiểu Tam ngoảnh mặt làm ngơ.

Lão già chết bầm này! Cũng không sợ dạy hư bọn nhỏ! Dường như người nào đó cũng đã ba mươi tuổi rồi? Lại có thể nói với các con lời như thế, rõ là. . . . . ! Mỗ nữ hung hăng cắn răng: "Ta yêu hắn cái quỷ!"

Nhìn bộ dáng mẫu thân rõ ràng là ăn ở hai lòng, ngẫm lại sức lực phụ vương mới vừa ném, lấy tốc độ như rùa của Hiên Viên Sở Cuồng - tên ngu ngốc đó, phải ba nén nhang mới có thể trở về, liền quyết định không đợi hắn : "Mẫu thân, người nhanh rửa mặt đi, Thần nhi dẫn người đi xem trò hay!"

"Trò gì?" Vũ Văn Tiểu Tam phản xạ có điều kiện hỏi lại.

"Một nữ nhân rất ghê tởm!" Đêm qua liền muốn ói rồi, hôm nay càng buồn nôn hơn? Hi vọng lổ nhỏ bọn họ lưu lại ở cửa sổ sẽ không để cho bọn họ thất vọng.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng không phải là ngu xuẩn, suy nghĩ một chút mới vừa lúc nãy Thương Thương nói đến Đình Vũ, linh cơ chợt động: "Có phải các con chỉnh Đình Vũ không?"

"Mẫu thân, làm sao người biết?" Lần này ngược lại Hiên Viên Lạc Thần có chút kinh ngạc rồi.

"Hắc hắc, bởi vì mẫu thân con thông minh!" Nói xong đơn giản quấn tóc một cái, rồi sau đó ở bên kia rửa mặt.

Sau ót Hiên Viên Lạc Thần xẹt qua một vệt đen, quay đầu nhìn ngoài cửa, bởi vì mẫu thân thông minh? Nếu thật thông minh cũng không nên bỏ qua cho nữ nhân kia lâu như vậy! Nếu là Hiên Viên Lạc Thần hắn, tuyệt đối không sẽ giữ nguy hiểm ở bên người!

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân, tại sao không giết nàng?" Âm thanh thanh thúy vang lên, mang theo chút lạnh lùng lạnh lẽo. Hắn tin tưởng, chỉ cần mẫu thân mở miệng, phụ vương sẽ giết nữ nhân kia. Giữ lại, cuối cùng là một mối họa!

Lời này khiến động tác đang cầm cành liễu đánh răng của mỗ nữ dừng lại, nhíu lông mày nhìn nhi tử một chút, nhỏ tuổi nhưng đã có lệ khí khắp người: "Giết người không phải là chuyện gì tốt!"

"Mẫu thân, người không giống người thiện lương." Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ tràn đầy chắc chắn. Không đợi nàng đáp lời, liền tiếp tục mở miệng, "Mẫu thân, có chút nguy hiểm, bóp chết trong trứng nước sẽ tốt hơn. Nếu mẫu thân không xuống tay được, liền do Thần nhi làm!"

Hắn nhìn ra được mẫu thân rất yêu phụ vương, phụ vương cũng rất yêu mẫu thân. Cho nên hắn không thể để cho bất luận kẻ nào phá hư hạnh phúc cả nhà bốn người bọn họ! Mẫu thân hạ không được quyết tâm, liền do hắn. Nếu trông cậy vào Hiên Viên Sở Cuồng - tên ngu ngốc cái gì cũng không hiểu kia, sợ là mẫu thân bị người ám hại chết cũng không biết.

Lời này vừa nói ra, Vũ Văn Tiểu Tam ngược lại cười, rửa mặt xong, đi tới bên người Hiên Viên Lạc Thần, ngồi xổm người xuống nhìn thẳng vào khuôn mặt nho nhỏ của hắn. Đứa con trai này thật thông minh không giống người bình thường! Trên dung nhan tuyệt sắc của mỗ nữ lộ ra một nụ cười vô cùng tự tin: "Thần nhi nói không sai, có chút uy hiếp thì nên bóp chết trong trứng nước, nhưng Đình Vũ đó, mẫu thân cho tới bây giờ cũng chưa từng coi nàng là một mối uy hiếp!"

Bởi vì nàng tin tưởng Thương Thương, tin tưởng nam nhân của mình, càng tin tưởng tình yêu của bọn họ, bất luận thế nào đều không phải là người khác có thể chen vào. Nếu thật thành uy hiếp, đó chỉ có thể nói Hiên Viên Vô Thương, người này đã không đáng giá nàng lưu lại!

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của Hiên Viên Lạc Thần xuất hiện vẻ suy nghĩ sâu xa, vẫn còn có chút không ủng hộ cách của mẫu thân, nói: "Mẫu thân, mọi việc luôn có chẳng may, người sẽ không sợ. . . . . ." Không sợ phụ vương thật. . . . . .

"Sợ!" Đây là lời nói thật, làm sao có thể không sợ, "Nhưng là, thiên hạ này người ngưỡng mộ phụ vương của con rất nhiều, nếu giết hết từng người, sợ là nữ nhân trong thiên hạ này đều đã chết hết rồi? Còn nữa, mẫu thân cũng không phải là người tự tin mù quáng. Con phải biết, nếu phụ vương của con thật muốn làm ra chuyện gì có lỗi với ta, mẫu thân sẽ mang theo các con cao bay xa chạy. Nam nhân như vậy, cũng không đáng được mẫu thân yêu. Người nào muốn thì tặng cho người đó! Đây là kiêu ngạo của nữ nhân, cũng là tôn nghiêm mà mẫu thân phải bảo vệ!"

Nói tiêu sái, nàng cũng tin tưởng nếu thật có một ngày như vậy, nàng cũng sẽ đi cực kỳ tiêu sái. Nhưng tặng hắn cho người khác, nói gì thì trong lòng đều có chút khó chịu lợi hại.

Hiên Viên Lạc Thần nhíu lông mày nhìn nàng, một bộ dáng cái hiểu cái không, cuối cùng giống như là nghĩ thấu cái gì, gật đầu một cái. Đúng, mẫu thân nói có đạo lý. Nếu phụ vương thật có cái tâm tư kia, bọn họ thế nào cũng khó lòng phòng bị.

"Mẫu thân, nếu phụ vương thật dám làm việc có lỗi với người, Thần nhi cũng không cần hắn! Đi theo mẫu thân luôn!" Tiểu Lạc Thần kiên định mở miệng.

Vũ Văn Tiểu Tam nghe vậy cười một tiếng, tuy nói nàng cảm thấy Thương Thương sẽ không làm chuyện gì có lỗi với chính mình, nhưng cũng thật lo lắng thật có ngày ấy, các con cũng không nguyện ý đi cùng nàng. Nhìn tình huống này, chắc sẽ không có vấn đề này đi! Sờ sờ đầu của hắn: "Con trai ngoan!"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói này vừa dứt, cửa liền truyền đến một âm thanh cực kỳ bất đắc dĩ: "Tam nhi, các ngươi làm cho người ta không biết phải nói cái gì đây!" Trong bất đắc dĩ mang theo oán trách! Nhìn hắn thật sự không đáng tin như vậy sao? Khiến nương tử và nhi tử cùng nhau suy nghĩ đến chuyện bỏ đi rồi! Kiêu ngạo của nữ nhân? Còn muốn tặng hắn cho người khác? Hắn đã làm cái gì chứ?

"Hắc hắc, Thương Thương. . . . . ." Mỗ nữ tự biết đuối lý, mang khuôn mặt tươi cười quay đầu. Choáng, sao lại vừa đúng lúc để hắn nghe thấy chứ!

Hiên Viên Lạc Thần rõ ràng cũng chột dạ, cặp mắt đào hoa nho nhỏ kia nghiêng mắt nhìn, không dám nhìn cha mình. Nhìn tình huống này là phụ thân đã đứng ở cửa rất lâu, hắn lại có thể một chút cũng không có cảm giác được, xem ra võ công của hắn kém phụ thân quá xa!

Chỉ thấy tay áo bào màu trắng của người nào đó khẽ vung lên, lộ ra một chút cánh tay bạch ngọc, trên ngón tay thon dài trắng nõn mang một chén canh, nhẹ nhàng di động bước chân, đặt canh lên bàn. Người này, dù là tư thế bưng canh, cũng tao nhã duy mỹ đến nói không nên lời. Sau khi để xong, quay đầu, trên dung nhan như cánh hoa đào đều là vẻ mặt cười như không cười, nhìn nữ nhân mình yêu và con trai bảo bối của mình.

Một hồi lâu, sau khi thấy trên người hai người kia đều mơ hồ toát ra mồ hôi lạnh. Môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở, trong giọng nói bất đắc dĩ mang theo chút kiên định vang lên: "Tam nhi, thế gian có Thiên Kiều Bá Mị, duy nàng là ta mãi mãi chung tình. Khát nước ba ngày, ta đây cả đời, chỉ lấy một mình nàng! Cho nên nàng cũng đừng hoài nghi người ta!"

Cặp mắt tà mị đào hoa kia tràn ngập thâm tình, không nháy một cái nhìn nữ tử áo đỏ đó. Vì nàng, hắn cái gì cũng có thể làm. Tựa như rửa tay nấu canh này, đây là chuyện cả đời hắn không chút suy nghĩ tới, nhưng vì nàng, hắn cũng nguyện ý đi làm. Tình cảm như vậy, dù là chính hắn cũng có chút

https://thuviensach.vn

cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Hắn làm sao còn có tâm tư nghĩ đến người khác?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bộ dáng hắn tràn ngập thâm tình, cũng khắc sâu biết được những lời nói mình mới nói với nhi tử, thật sự là rất quá đáng, gãi đầu một cái: "Cái này, cái đó, ta biết rồi!"

Nói xong cúi đầu thật nhanh, giống như đứa bé làm sai việc.

"Hiểu rõ sai là tốt rồi, chuẩn bị ăn cơm!" Trong giọng nói vô cùng từ tính ẩn hàm nụ cười. Sau khi nói xong lại dường như có chút hao tổn tinh thần lắc đầu, cất bước vững vàng đi ra ngoài. . . . . .

"Thương Thương, ngươi đi làm cái gì?" Không phải là tức giận chứ? Mỗ nữ có chút lo lắng nhìn bóng lưng của hắn.

Đưa lưng về phía nàng cười khẽ một tiếng, nha đầu này, nói tiêu sái như thế, nhưng vẫn là quan tâm hắn? Quay đầu lại cười nhìn nàng, ở dưới ánh mắt lo lắng của nàng phun ra ba chữ: "Đi bưng thức ăn! Ha ha. . . . . ."

Sau khi nói xong cười sải bước rời đi.

Nghe tiếng cười sảng lảng của hắn, nàng khắc sâu ý thức được mình bị chơi xỏ, tên này làm bộ đau lòng! Hung hăng nghiến răng, coi buổi tối lão nương thu thập chàng thế nào!

Trên ót Hiên Viên Lạc Thần cũng là một đám vạch đen, có phải cha có chút phúc hắc hay không? Lại nói hắn mới vừa cho rằng phụ thân tức giận, đáy lòng đang chột dạ!

Nhìn một chút món ăn thơm ngào ngạt trên bàn, nuốt một ngụm nước miếng, không ngờ phụ vương làm thức ăn thơm như vậy! Vốn đang cho là khẳng định thức ăn không ngon! Nhìn một chút Vũ Văn Tiểu Tam, vốn là

https://thuviensach.vn

chuẩn bị trước mang mẫu thân đi xem đại thẩm Đình Vũ một chút, nhưng là -- hay là trước ăn cơm rồi đi?

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Lạc Thần một chút, ở trong lòng hơi thở dài một hơi, nhi tử thông minh thì thông minh, nhưng ngoài thông minh, còn có chút cực đoan. Lắc đầu một cái, chỉ là như vậy cũng không có gì không tốt, tiểu tử Cuồng nhi kia lại mạc danh kỳ diệu, vừa đúng bổ sung cho Thần nhi.

Đúng lúc này, một thân thể nho nhỏ xuất hiện ở cửa, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài tràn đầy vẻ không vui, nhíu chặt như cái bánh bao nhỏ trắng nõn nà, xoa cái mông bước vào , thút tha thút thít cái mũi nhỏ muốn khóc một chút, nhưng nhìn bộ dáng Vũ Văn Tiểu Tam, hình như không thế nào vui mừng, vì vậy cứng rắn đình chỉ rồi.

"Hiên Viên Sở Cuồng, nghe nói con phải giết chết ta?" Giọng nói mỗ nữ rất có uy hiếp vang lên.

Tiểu Sở Cuồng run lên, duỗi cái cổ nhỏ nuốt một ngụm nước miếng, nịnh hót mở miệng: "Mẹ, không có, Cuồng nhi mới vừa rồi là đùa giỡn với mẫu thân á..., mẫu thân người xem, Cuồng nhi đã vứt cây đao rồi!" Nói xong nhìn bên hông của mình.

Nhưng thật ra lúc cha mới vừa ném hắn ra, không biết đã rơi ở chỗ nào trên đường rồi.

"Thật?" Giọng nói rất có uy hiếp vang lên. Tên ranh con chết bầm kia, ngươi cũng quá coi thường lão nương của ngươi đi? Trên thế giới này, người có thể giết lão nương còn chưa ra đời đâu!

"Thật, thật, thật. . . . . mà!" Nói xong bổ nhào về phía trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam, "Hu oa, mẫu thân, Cuồng nhi biết sai rồi, người liền tha thứ cho con đi! Cha ném người ta ra, cái mông cũng ngã đau rồi, hu hu hu. . . . ."

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn khóc đến thê thảm, khóe mắt Vũ Văn Tiểu Tam kéo ra. Tên ranh con chết bầm này học được cả mười phần mười chiêu đó của nàng! Nhìn hắn một đám nước mắt nước mũi, mặc dù biết là giả, nhưng nàng không hạ được quyết tâm đánh hắn! Dùng sức vuốt vuốt đầu của hắn: "Được rồi, đừng giả bộ! Tiểu tử thúi, nếu có lần sau nữa ta lột da của con!"

Lột da? Trái tim nhỏ của Hiên Viên Sở Cuồng nhảy thình thịch một cái, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt. Vẻ mặt thành thật, nước mắt lưng tròng mở miệng: "Mẫu thân, người lột da ca ca đi, da Cuồng nhi ăn không ngon đâu!"

Lời này vừa nói ra, Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa ngã quỵ! Sắc mặt của Hiên Viên Lạc Thần cũng cực kỳ khó nhìn, đôi mắt tà mị đào hoa nhíu lại, hướng về phía Vũ Văn Tiểu Tam tức giận mở miệng: "Mẫu thân, da đệ đệ rất thơm, người lột da nó đi! Vừa thơm lại vừa giòn!"

"Hiên Viên Lạc Thần, ngươi nói cái gì?" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Sở Cuồng hung dữ nhìn ca ca của mình, đôi mắt trợn to.

"Ta là đang khích lệ ngươi đó, đệ đệ!" Một đứa trẻ chẳng biết xấu hổ lừa gạt tiểu đệ của mình.

Đầu Hiên Viên Sở Cuồng hơi hạ xuống, gãi gãi đầu nhỏ của mình: "Thì ra là ca ca là đang khích lệ ta à! Đợi chút, không đúng. . . . . Hiên Viên Lạc Thần, cái tên lường gạt này!"

Nói xong vọt về phía Hiên Viên Lạc Thần, hai tiểu oa nhi đánh nhau lần nữa. . . . . .

"Ai biểu ngươi chọc tức ta trước!" Hiên Viên Lạc Thần vừa đánh vừa mở miệng.

Âm thanh phẫn hận của Tiểu Sở cuồng phẫn hận vang lên: "Ta chính là nói ngươi đó, đúng là nói ngươi thì như thế nào! Ngươi không phải là ca ca

https://thuviensach.vn

ta, ta chán ghét ngươi!"

"Ngươi cho rằng ta rất ưa thích ngươi sao! Đần muốn chết, nói ra ta cũng ngại mất mặt!" Vẻ mặt Tiểu Lạc Thần càng thêm ghét bỏ và khinh thường, nói lời nói tổn thương nghiêm trọng tự ái của một đứa bé.

"Hu hu hu. . . . . Ca ca xấu, ta không cần ngươi nữa, hu hu hu. . . . . ." Tiểu Sở Cuồng vừa đánh vừa khóc.

Hiên Viên Lạc Thần thấy đệ đệ khóc rồi, chấp nhận thở dài một hơi. Đứng bất động, để đệ đệ hung hăng đánh mấy cái, aizz. . . . . Phụ vương nói ca ca phải nhường đệ đệ, cái đồ vô dụng này thích khóc như vậy, hắn không nhường một chút thì còn có thể làm thế nào!

Ai ngờ Hiên Viên Sở Cuồng đánh đến nghiện, vừa đánh vừa khóc, chơi không chán. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vuốt vuốt cái trán đầy vạch đen, nhìn hai tên ranh con chết bầm kia! Có lầm hay không! Vì sao con của nữ chính trong tiểu thuyết xuyên qua đều thông minh, đáng yêu, tới nhà bọn họ lại thành như vậy? Chẳng lẽ nàng không phải nữ chính?

. . . . . .

Bên trong phòng bếp, nam tử tuyệt mỹ bưng chén lên, đang muốn đi ra ngoài, lại chạm mặt gặp Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt nhìn thấy hắn, đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó khom lưng hành lễ: "Vương Gia!"

"Ừ." Nhàn nhạt đáp một tiếng, liền bưng chén đi ra ngoài.

Nhưng đi chưa được mấy bước, sau lưng lại truyền tới giọng nói của Tiểu Nguyệt: "Vương Gia, đợi đã nào...!"

https://thuviensach.vn

Mày kiếm nhíu chặt, quay đầu nhìn nàng: "Có chuyện gì sao?" Nha đầu này từ trước đến giờ đều nhát gan, nhìn thấy hắn luôn là muốn thoát được thật nhanh, giống như sợ hắn giết nàng, hôm nay làm sao dám gọi hắn lại?

Tiểu Nguyệt nhìn dung nhan như cánh hoa đào của hắn một chút, cắn cắn môi dưới, do dự rốt cuộc có nên nói hay không.

"Có chuyện gì sao?" Lần nữa dằn lại tính tình mở miệng hỏi, do do dự dự, nếu không phải thấy nàng là nha đầu của Tam nhi, hắn thế nào cũng vứt nàng ra ngoài!

Tiểu Nguyệt giống như bất cứ giá nào cũng phải dứt khoát, ngẩng đầu nhìn ánh mắt của hắn: "Vương Gia, bất luận trước kia xảy ra chuện gì, nô tỳ chỉ hy vọng ngài về sau đối xử tử tế với tiểu thư. Tiểu thư thật sự yêu ngài, nô tỳ hi vọng ngài không nên thương tổn người!"

Tuy Hiên Viên Vô Thương có chút không phản ứng kịp đoạn thoại này của nàng, nhưng vẫn mở miệng đáp: "Ngươi yên tâm, Tam nhi so với tánh mạng của bổn vương còn trân quý hơn, dù Bổn vương phụ người trong thiên hạ, cũng sẽ không tổn thương nàng!"

Đáy mắt Tiểu Nguyệt lướt qua một tia trào phúng nhẹ nhàng, chỉ là được che giấu cực tốt: "Xin Vương Gia nhớ lời của mình, tiểu thư nhà chúng ta mặc dù không có bản lãnh lật tay làm mây úp tay làm mưa như Vương Gia, nhưng lại có rất nhiều người thật lòng đợi tiểu thư nhà chúng ta. Vương Gia không quý trọng, tự nhiên có người quý trọng. Nô tỳ nói đến thế thôi, xin Vương Gia tự mình suy tính thị phi nặng nhẹ! Vương Gia mời!"

Tiểu Nguyệt nói xong cũng không đợi Hiên Viên Vô Thương lên tiếng, liền bước vào phòng bếp. Dù là đánh bạo nói lời như vậy, Vương Gia muốn giết nàng, nàng cũng nhận! Mới vừa rồi, nàng đi ngang qua phòng tiểu thư, trong lúc vô tình nghe được đối thoại của tiểu thư và tiểu thế tử, rồi sau đó

https://thuviensach.vn

lại nhìn thấy Vương Gia, suy nghĩ một chút liền rời đi. Chuyện hôm đó, nàng thấy rất rõ ràng!

Luôn nghĩ tới tiểu thư là thật lòng yêu Vương Gia, mà trong lòng Vương Gia hình như cũng chỉ có một mình tiểu thư, thậm chí hôm đó còn nhảy xuống vực với tiểu thư. Cho nên chuyện này không thể nói ra được, nếu không đến lúc đó tất cả mọi người chỉ có thể đau lòng khổ sở. Nghĩ tới trong lòng thầm than, Tam vương gia vì tiểu thư mà bạc đầu, có lẽ tiểu thư lúc ấy lựa chọn Tam vương gia, cũng sẽ không có chuyện hôm nay!

Nam tử tuyệt mỹ có chút sững sờ đứng ở cửa, không hiểu được ý tứ của Tiểu Nguyệt, mới vừa rồi hắn cũng thấy chút trào phúng nơi đáy mắt nàng ta. Tỉ mỉ suy tư lời của nàng...., trong đầu đột nhiên thoáng hiện chuyện hôm đó hắn phát bệnh, cười khẽ một tiếng, lắc đầu một cái, liền bưng món ăn rời đi. Nha đầu này đối với Tam nhi ngược lại chân thành, dù chết cũng không sợ mà nói với hắn lời như thế, cũng khó trách Tam nhi luôn che chở nàng ta.

.....

Bước vào cửa, đã nhìn thấy bóng dáng đang vật lộn, hơn nữa vẫn là tiểu nhi tử đang đánh con lớn nhất. Mặt tối sầm, trầm giọng quát lên: "Hiên Viên Sở Cuồng, mới vừa ném ngươi không đủ xa phải không?"

Tiếng rống này làm động tác của Hiên Viên Sở Cuồng lập tức dừng lại, quay đầu sợ sệt nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, như một làn khói vọt đến bên người Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẹ, cứu mạng!"

Cứu mạng? Vũ Văn Tiểu Tam liếc mắt, khóe môi kéo kéo, tên ranh con chết tiệt kia còn cần người cứu sao?

Hiên Viên Vô Thương mặt lạnh nhìn tiểu tam nhi tử, rồi sau đó nặng nề đặt món ăn lên bàn, âm thanh tương đối lớn!

https://thuviensach.vn

Âm thanh này, khiến hai đứa trẻ đều không hẹn mà cùng run một cái!

Dịu dàng mở miệng: "Đánh nhau chơi rất vui sao?" Âm thanh nhẹ nhàng, nhẹ giống như một sợi lông vũ.

"Không chơi vui!" Đồng loạt lắc đầu, trong đôi mắt đều là ánh sáng sợ hãi. Bình thường phụ vương nói chuyện như vậy, cũng không có chuyện gì tốt.

"Không chơi vui thì đánh cái gì chứ?" Trên dung nhan như cánh hoa đào nở rộ một nụ cười như cây anh túc, khiến lo lắng trong lòng hai đứa trẻ càng sâu.

Hiên Viên Sở Cuồng co rúm lại một chút: "Phụ thân, Cuồng nhi biết sai rồi!"

"Phụ vương, Thần nhi cũng biết sai rồi!" Hiên Viên Lạc Thần lập tức nói tiếp.

Nhìn bộ dạng hai đứa bé một chút, Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn mở miệng, Hiên Viên Vô Thương đã nói tiếp: "Biết sai rồi thì đứng ở một bên cho ta, điểm tâm hôm nay các ngươi không cần ăn!"

À? Hai đứa trẻ vẻ mặt đau khổ cùng nhau đứng ở bên cạnh, mặt rối rắm nhón chăn, rướn cổ lên, nhìn thức ăn trên bàn làm cho người ta giật dây ba thước, tại sao những thức ăn hôm nay thoạt nhìn ăn ngon như vậy chứ?

"Tam nhi, chúng ta ăn cơm." Nói với Vũ Văn Tiểu Tam, âm thanh đã dịu dàng hơn rất nhiều.

Mỗ nữ nhìn hai đứa con trai ở một bên nghển cổ dài trông mong, ở trong lòng cười trộm một tiếng, rất vô lương tâm ngồi xuống chuẩn bị ăn cơm. Đánh nhau không phải là chuyện gì tốt, Thương Thương giáo huấn như vậy cũng tốt!

https://thuviensach.vn

"Ai nha, Thương Thương, tài nấu nướng của chàng vẫn tốt như vậy! Thật là thơm!" Mỗ mẹ vô lương thành tâm kích thích thần kinh các con.

Nam tử tuyệt mỹ cười khẽ một tiếng: "Tam nhi thích là tốt rồi!"

Hai đứa trẻ phẫn hận cắn răng, quá ghê tởm!

Hiên Viên Lạc Thần đem ánh mắt trách cứ đặt trên người đệ đệ, ánh mắt viết: đều tại ngươi, hôm nay phụ vương tự mình xuống bếp! Phải biết bọn họ lớn như vậy cũng chưa ăn được mấy lần, thức ăn so với những người khác nấu thì ngon hơn nhiều. Thật vất vả hôm nay phụ vương mới xuống bếp, nhưng...

Hiên Viên Sở Cuồng bĩu môi, rất mất hứng nhìn lại ca ca của hắn: ai biểu ngươi nói da của ta vừa thơm lại vừa giòn làm chi! Hừ!

Hai người cứ như vậy nhìn chằm chằm nhau.....

"Tiếp tục trừng, trừng xong đến cơm tối cũng không cần ăn!" Âm thanh nhàn nhạt vang lên.

Trong nháy mắt, sắc mặt hai đứa trẻ trở nên vô cùng đau khổ, Hiên Viên Lạc Thần linh cơ vừa động, chợt vô cùng thâm tình nhìn đệ đệ, ánh mắt kia đều ẩn hàm tình nghĩa, trực tiếp làm cho cả người Hiên Viên Sở Cuồng đều nổi cả da gà.

Rồi sau đó, bờ môi như hoa anh đào khẽ mở: "Đệ đệ, bụng của ngươi nhất định rất đói đúng không? Ca ca còn có một hộp bánh quế hoa, lát chia cho ngươi ăn!"

"Được! Được! Ca ca, ngươi đối với ta thật tốt! Ta cũng cất giấu một hộp bánh đậu xanh, lát cũng cho ngươi ăn!" Hiên Viên Sở Cuồng lập tức cười hì hì đáp lời.

https://thuviensach.vn

"Phốc --" Vũ Văn Tiểu Tam phun một miếng cơm ra ngoài. Nếu nàng không có lầm, cái hộp bánh quế hoa của Thần nhi không tồn tại! Tiểu tử này hết sức phúc hắc, chắc là vì diễn huynh đệ tình thâm cho bọn họ coi, Thương Thương sẽ để cho bọn chúng ăn cơm! Nhưng không ngờ Cuồng nhi - cái đồ đần này lại nói mình lấy ra bánh đậu xanh!

Qủa nhiên, sắc mặt của Hiên Viên Lạc Thần lập tức khó coi, hung hăng trợn mắt nhìn đệ đệ một cái, ánh mắt viết: ngươi lại còn ở sau lưng ta cất giấu bánh đậu xanh sao!

Tiểu Sở Cuồng giờ mới phản ứng kịp ca ca của mình muốn làm gì, cũng hiểu mình mới vừa rồi thật ngu. Chu mỏ một cái, tiếp tục mở miệng: "Ca ca, cái người này sao nhìn Cuồng nhi chằm chằm làm gì?"

"Cuồng nhi, tới dùng cơm." Giọng nói vô cùng từ tính của Hiên Viên Vô Thương vang lên.

Một đứa trẻ ở trong lòng làm một tư thế chiến thắng, tới ngồi bên cạnh cha, còn không quên cười híp mắt nhìn Hiên Viên Lạc Thần một cái. Hắc hắc, cuối cùng có một lần thắng ca ca rồi!

Hiên Viên Lạc Thần giận đến suýt nữa cắn nát răng ngà, ngay sau đó ánh mắt sáng lên, đã nghĩ xong đối sách, đang muốn nói gì, một tiếng nói ngọt ngào mềm mại vang lên từ ngoài cửa: "Hoàng thúc, tiểu đường đệ, đường huynh tới thăm các người đây!"

Vũ Văn Tiểu Tam để đũa xuống, đáy mắt đều là ánh sáng vui mừng, tiểu Triệt Triệt đến rồi! Đang muốn đứng dậy, lại bị một ánh mắt âm lãnh tập trung vào, ngoan ngoãn thả cái mông của mình lại trên ghế, ánh mắt tha thiết lại nhìn về phía ngoài cửa.

Hiên Viên Triệt một thân áo trắng xuất hiện tại cửa, nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam trong nháy mắt sững sờ một lúc, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng: "Hoàng thẩm, người đã tỉnh?"

https://thuviensach.vn

"Ửm! Tiểu Triệt Triệt, có phải ngươi vô cùng nhớ nhung hoàng thẩm không?" Mỗ nữ mặt đầy kích động nhìn khuôn mặt dễ thương như đứa trẻ của hắn.

À? Trên khuôn mặt đáng yêu còn hơn thiên sứ thoáng qua một tia rối rắm, sợ sệt nhìn khuôn mặt hoàng thúc mình đang cười đến xinh đẹp, nhắm mắt mở miệng: "Ừ."

"Vậy, Tiểu Triệt Triệt, ngươi chưa lấy vợ à?" Lúc hỏi những lời này, cảm giác thật vô cùng quen thuộc, dường như ba năm trước đây nàng cũng đã hỏi.

Ai ngờ lời này vừa nói ra, sắc mặt Hiên Viên Triệt rõ ràng trở nên khó coi. Trên khuôn mặt búp bê còn hiện lên một chút thần sắc cáu giận, cắn răng mở miệng: "Không có!" Nữ nhân chết tiệt kia, nếu như bị hắn bắt được. . . . . Hừ!

Nhìn vẻ mặt hắn không đúng, Vũ Văn Tiểu Tam liền đoán được hắn đã gặp được chân mệnh thiên nữ trong đời rồi, cũng không biết Hiên Viên Ngạo có gặp được chưa? Đáy lòng có chút than thở.

Nhưng vẻ mặt than thở này của nàng, rơi vào trong mắt của người khác lại thành vô cùng không bỏ được Hiên Viên Triệt, không biến sắc cắn răng, Hừ!

"Bộ dáng đường huynh khó coi, không có cô nương nhà nào thích! Cho nên không lấy được nương tử!" Giọng nói đầy oán người của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên.

Hiên Viên Triệt nghe vậy, đem khuôn mặt đáng yêu như trẻ con của hắn đến trước mặt của Hiên Viên Sở Cuồng: "Thật sao? Dáng dấp ta khó coi, không lấy được nương tử, dáng dấp tiểu đường đệ càng khó coi hơn, chẳng phải là càng không lấy được nương tử rồi sao?"

https://thuviensach.vn

"Nói bậy! Dung mạo của ta đẹp hơn ngươi!" Hiên Viên Sở Cuồng giận đến suýt nữa nhấc bàn, đập đũa lên trên bàn một cái, điên cuồng hét lên với vẻ mặt vừa mới thông suốt của Hiên Viên Triệt.

Trong nháy mắt gương mặt búp bê cương cứng, vươn tay lau nước miếng Hiên Viên Sở Cuồng vừa phun ra trên mặt mình, trong lòng vô cùng hối hận so đo với đứa bé!

Vũ Văn Tiểu Tam muốn cười lại không dám cười nhìn hai người bọn họ. Nếu nàng không có lầm, con trai bảo bối của mình rõ ràng chính là ghen tỵ khuôn mặt đáng yêu của Tiểu Triệt Triệt.

Giọng nói Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt vang lên: "Triệt, ngươi qua tới đây có chuyện gì sao?"

"Cũng không có chuyện gì á..., lúc người ta đi qua nơi này, nhìn thấy phủ Nhiếp Chính vương bị tịch thu rồi, có chút bận tâm an toàn của hoàng thúc, cho nên tới đây nhìn một chút." Giọng nói mềm mại ngọt ngào vang lên.

Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn hắn một cái: "Thật sao? Không phải có chuyện gì muốn tìm hoàng thúc giúp một tay sao?"

Ặc, khuôn mặt đáng yêu như trẻ con cứng đờ, nịnh hót mà cười cười mở miệng: "Hắc hắc, đúng, hoàng thúc, người ta chỉ là muốn nhờ thúc giúp tìm người."

"Tự mình không biết tìm?" Hình như không hề bị ảnh hưởng giọng điệu nịnh hót của hắn, tự lo gắp thức ăn.

"Hoàng thúc ~!" Giọng nói giống như làm nũng vang lên i i i.

Làm cho xương của Vũ Văn Tiểu Tam cũng trở nên mềm nhũn rồi, vội vàng mở miệng giúp một tay: "Thương Thương, không phải là tìm người thôi sao? Chàng giúp Tiểu Triệt Triệt một chút đi!"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa rơi xuống, trên dung nhan như cánh hoa anh đào của người nào đó lộ ra một nụ cười cực kỳ diêm dúa lẳng lơ: "Triệt, lời hoàng thẩm nói, ngươi nghe sao?"

Hiên Viên Triệt cả người run lên, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con cười ha ha, mặt bi thương sợ hãi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam. Làm cái gì a, tại sao hoàng thẩm muốn hại hắn như vậy!

"Nghe, hoàng thúc, ngươi giúp người ta một chút đi!" Nghe cũng làm bộ như không nghe, không tìm ra nữ nhân chết tiệt kia, hắn cảm giác ngủ không được! Đời này Hiên Viên Triệt hắn cũng chưa có ném mặt mũi lớn như vậy!

Đã tìm hơn một tháng, cũng không tìm được. Hoàng thúc giao thiệp trải rộng thiên hạ, nếu hoàng thúc ra tay, nhất định có thể giúp hắn tìm được!

"Cha, không tìm dùm đường huynh, ta. . . . . ." Quơ múa tay nhỏ bé, đang nói vui vẻ.

Lại bị Hiên Viên Triệt bắt được bàn tay, trên khuôn mặt đáng yêu như trẻ con tràn đầy nghiêm túc: "Cuồng nhi, ngươi gần đây có ăn thứ gì kỳ quái không?"

"Thứ kỳ quái?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc mở miệng, "Cuồng nhi làm sao?"

Hiên Viên Sở Cuồng cũng bị bộ dáng nghiêm túc của hắn hù sợ, ngơ ngác không dám nói lời nào.

"Có cái gì không đúng?" Hiên Viên Vô Thương từ một bên mở miệng, mày kiếm khẽ nhướng lên.

Hiên Viên Triệt kéo tay nhỏ bé của Hiên Viên Sở Cuồng đến trước mặt Hiên Viên Vô Thương, trên cổ tay có một đường hắc tuyến nhỏ, nếu không

https://thuviensach.vn

nhìn kỹ sẽ không chú ý tới.

Sắc mặt tuyệt mỹ trong nháy mắt căng thẳng, bắt tay nó lại nhìn kỹ: "Tối ngày hôm qua lúc giúp nó tắm vẫn không có, vạch đen này có vấn đề gì?"

"Hoàng thúc, nếu Triệt không nhìn lầm, đây là Thiên Tơ dẫn độc. Độc này lúc đầu cái gì cũng nhìn không ra, chỉ là ở cổ tay sẽ xuất hiện một đường hắc tuyến nhỏ. Nhưng sau một tháng, dù thuốc và kim châm cũng không thể cứu chữa!" Là ai hạ độc trên tay Cuồng nhi như vậy? Hơn nữa theo cách nói của hoàng thúc, chuyện đã xảy ra vào đêm qua.

Người động thủ biết hoàng thúc có giao tình với thần y. Nếu trực tiếp động thủ, dù là Hạc Đỉnh Hồng, vẫn có thể kéo dài tánh mạng, thần y có thể tới cứu. Cho nên liền không dùng loại độc đó, mà Thiên Tơ dẫn sẽ từng bước chảy vào trong cơ thể, ngũ tạng thối rữa, đến lúc đó dù là Thần Tiên cũng không cứu được! Nói xong, ngón tay ở trên người Hiên Viên Sở Cuồng điểm mấy cái, che lại mạch.

Rồi sau đó móc từ ngực ra một viên thuốc màu trắng bỏ vào trong miệng Hiên Viên Sở Cuồng. Ngón tay trắng noãn ở ngực hắn nhẹ nhàng điểm mấy cái. Sắc mặt tiểu Sở Cuồng biến đổi cực kỳ vặn vẹo, đang muốn khóc, chỉ nghe thấy giọng nói của Hiên Viên Lạc Thần vang lên: "Đệ đệ, nam tử hán đại trượng phu, không thể khóc!"

Hiên Viên Sở Cuồng nước mắt lưng tròng nhìn ca ca mình một cái, cắn răng, gắt gao nhịn kích động khóc rống thất thanh, cắn răng để Hiên Viên Triệt giúp hắn bức độc.

Trên khuôn mặt tinh xảo như trẻ con của Hiên Viên Triệt lộ ra một nụ cười tán thưởng, nhìn Hiên Viên Lạc Thần một chút. Nếu khóc lên, rất bất lợi cho việc bức độc. Võ công của Hiên Viên Lạc Thần cũng coi như nửa cao thủ, dĩ nhiên là biết những thứ này.

https://thuviensach.vn

Vận đủ nội lực, đem thuốc tan ra. Hiên Viên Vô Thương cũng vận đủ nội lực, đặt tay đến sau lưng Hiên Viên Sở Cuồng giúp một tay dẫn đường. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam mặt đầy lo lắng ngồi ở một bên. Chuyện gì xảy ra, đang tốt tại sao lại trúng độc đây?

Hiên Viên Lạc Thần đi tới bên người Vũ Văn Tiểu Tam, lôi kéo tay áo của nàng: "Mẫu thân, không cần lo lắng, đệ đệ không có việc gì."

"Ừm!" Nhìn nhi tử hiểu chuyện, bắt lấy tay nhỏ bé của hắn, vẻ mặt lo lắng nhìn ba người kia.

Không lâu lắm, "Phốc --" một tiếng, miệng Hiên Viên Sở Cuồng phun ra một ngụm máu đen, độc bị bức ra! Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Triệt liếc mắt nhìn nhau, cùng thu tay lại. Nhìn lại, vạch đen trên cổ tay Hiên Viên Sở Cuồng đã biến mất không thấy.

Hiên Viên Vô Thương một tay ôm lấy nhi tử vào trong ngực: "Cuồng nhi, có còn không thoải mái không?"

Tiểu Sở Cuồng nhìn người mới vừa còn phạt hắn không ăn cơm, nhưng bây giờ mặt đầy lo lắng, cười ngọt ngào: "Không sao, chỉ là lúc nãy đau lắm!"

Vuốt vuốt cái đầu nhỏ của hắn: "Không sao là tốt rồi."

Vũ Văn Tiểu Tam quăng một chiếc đũa lên trên bàn: "Lập tức đi tra! Ai dám động đến con ta, ta muốn tánh mạng của hắn!" Trên dung nhan tuyệt sắc tràn đầy lệ khí, có phải nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam nàng gần đây không có nổi đóa không! Lại dám hạ độc nhi tử nàng! Đặc biệt sao~ sống đủ rồi sao!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng mới vừa ép độc, còn có chút suy yếu, nghiêng qua ngủ mê mang trong ngực Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

"Tam nhi đừng vội." Dứt lời mở miệng về phía Hiên Viên Lạc Thần ở một bên: "Thần nhi tới đây!"

Tiểu Lạc Thần tự nhiên cũng biết phụ vương gọi hắn qua làm cái gì, tự giác lấy bàn tay mình ra ngoài, trên mặt đều không có biểu tình gì. Hiên Viên Triệt cũng bắt mạch trên cổ tay hắn, rồi sau đó mở miệng cười: "Thần nhi không có việc gì."

Thần nhi không có việc gì, Cuồng nhi lại có chuyện, chắc là do Cuồng nhi ăn đồ gì không nên ăn.

"Thần nhi, ngày hôm qua Cuồng nhi có thể ăn cái gì?" Tối ngày hôm qua lúc tắm rửa không có vấn đề, nếu xảy ra chuyện, tuyệt đối là sau khi bọn họ trở về ăn cái gì.

Ăn cái gì? "Con nhớ tối hôm qua sau khi ngủ, có nghe âm thanh ăn gì đó. Cuồng nhi nói là do con chuột ăn vụng, cho nên con không hỏi." Nói xong sắc mặt cũng có chút khó coi, thì ra là tối ngày hôm qua tên kia đang len lén ăn cái gì đó, mình lại có thể bị lừa! Con chuột sao?

Mấy người nghe vậy cũng có chút dở khóc dở cười, cái tiểu tử thúi này! Nhưng cũng biết bây giờ không phải là lúc nên rối rắm cái vấn đề này.

Ôm Hiên Viên Sở Cuồng đứng dậy: "Đi Tây Uyển xem một chút!" Có vấn đề gì hay không, dĩ nhiên là đi qua nhìn một chút mới biết được.

Vũ Văn Tiểu Tam, Hiên Viên Triệt và Hiên Viên Lạc Thần lập tức đuổi theo, sắc mặt mấy người cũng tương đối khó coi!

Đến Tây Uyển, nhìn cái giường kia một chút, ở bên giường tìm kiếm, thật là không thấy, chỉ ở dưới gối đầu băng lam sắc thấy được một ít vụn

https://thuviensach.vn

bánh. Hiên Viên Triệt lấy tay dính lấy chúng, đặt ở dưới mũi ngửi một lát, rồi sau đó quay đầu mở miệng: "Vụn bánh này có thiên tơ dẫn độc!"

Mấy người vừa nhìn, vụn bánh là màu xanh lá cây, nhớ tới Hiên Viên Sở Cuồng lúc nãy nói còn có một hộp bánh đậu xanh chưa ăn xong. Biến sắc, bắt đầu ở trên giường lục lọi.

Hiên Viên Lạc Thần gãi đầu một cái, bò đến trên giường, nhấc chăn lên, mở cái ám cách nhỏ dưới giường ra. Đây là hắn cùng đệ đệ ước định, một người một ám cách, ở bên trong chính là những thứ mình thích, ai cũng không cho nhìn lén của đối phương. Ám cách của đệ đệ ở chỗ này trên giường.

Thật ra thì hắn vẫn luôn thật tò mò đệ đệ cất giấu cái gì, hôm nay cuối cùng đã tìm được cơ hội! Vừa mở ra, chỉ thấy trong hốc tối nhỏ này đầy kim quang lấp lánh, đều là vàng bạc châu báu, ở chính giữa là hộp bánh đậu xanh!

Mở hộp chứa bánh đậu xanh ra, bên trong ít đi vài khối. Xem ra là hắn ta ăn.

"Hộp bánh đậu xanh này có vấn đề sao?" Đưa hộp bánh đậu xanh cho Hiên Viên Triệt. Âm thanh nhàn nhạt, chỉ là bên trong đều cất giấu không được ý lạnh. Dám động đến con trai của Hiên Viên Vô Thương hắn, người đó phải chuẩn bị sống không bằng chết!

Hiên Viên Triệt nhìn một chút, gật đầu một cái: "Ừ, đúng vậy." Giọng nói ngọt ngào mềm mại, giờ phút này cũng ẩn hàm hơi thở tối tăm.

"Đình Vân!" Lạnh lùng mở miệng, chỉ chốc lát sau, Đình Vân liền xuất hiện ở trong phòng, quỳ một chân trên đất: "Vương Gia!" Đêm qua hắn đi ra ngoài thi hành nhiệm vụ, cũng không ở trong phủ.

https://thuviensach.vn

"Đi thăm dò là ai phụ trách ăn uống của tiểu thế tử và tiểu công tử, một người đều không bỏ qua, tìm mang đến gặp Bổn vương!" Lạnh lùng mở miệng phân phó.

Trong lòng cũng cảm thấy may mắn, hôm nay nếu không phải Triệt tới, còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì!

"Dạ!" Tuy nói đêm qua hắn không có ở trong phủ, nhưng chuyện này cũng có trách nhiệm của hắn, nếu ẩn vệ trông chừng tiểu thế tử và tiểu công tử trông chừng tốt, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cực kỳ khó coi, trong đầu lóe lên đầu tiên chính là bóng dáng Đình Vũ. Nhưng Đình Vũ sẽ không có lá gan lớn như vậy, hơn nữa dù nàng ta muốn động thủ, cũng phải động thủ với mình, làm sao sẽ động thủ với hai đứa bé trước! Nếu như không phải là Đình Vũ, mà người bên trong hoàng cung lại không biết bọn họ ở chỗ này, vậy sẽ là ai?

Cùng Hiên Viên Vô Thương liếc mắt nhìn nhau, hoặc là bên trong hoàng cung có người biết bọn họ ở chỗ này, hoặc là người thủ lĩnh áo đen trước kia!

Vốn đang chuẩn bị thanh nhàn mấy ngày, xem ra là thanh nhàn không được rồi!

Mấy người cùng nhau dời bước trở lại nhà chính, đã không có tâm trạng ăn cơm, mặt lạnh chờ Đình Vân trở lại. Khắp khuôn mặt nho nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần đều là lệ khí, đấm tay nho nhỏ chặt chẽ nắm ở cùng nhau.

Đợi một lúc lâu, Đình Vân vẻ mặt suy sụp tiến vào, ném thi thể một người làm vào: "Vương Gia, chờ lúc thuộc hạ tra được, đã chỉ còn lại thi thể!" Sắc mặt người làm này trắng bệch, sau lưng cắm môt cây chủy thủ, hiển nhiên vừa mới chết không lâu.

"Tìm được hung thủ không?" Nhìn bộ dáng, phải là chết không lâu.

https://thuviensach.vn

"Không có! Thuộc hạ đã hỏi rồi, không có người ngoài đi vào, mà người này chết ở trong phòng của mình. Trong vòng hai canh giờ, cũng không có bất luận kẻ nào rời khỏi phủ." Nói xong lông mày tuấn tú nhíu lại một nơi. Nếu phân tích như vậy, vậy cũng chỉ có hai khả năng. Thứ nhất, võ công hung thủ giết người làm này cực kỳ cao siêu, khinh công thậm chí cao đến không phân cao thấp với thất vương gia, cho nên không có người phát hiện hắn. Một khả năng khác, là người kia còn ẩn núp trong tòa trạch viện này!

Mặc kệ là loại nào, cũng nói rõ sự bất lực của bọn hắn! Quỳ một chân trên đất: "Thuộc hạ vô năng, xin vương gia trách phạt."

Hiên Viên Vô Thương nhíu lông mày suy tư, có thể tránh thoát tất cả ẩn vệ rời đi, thiên hạ này có thể làm việc này không có mấy người! Hơn nữa đêm qua Liên Hoa và Liên Vụ đều ở đây, một chút dấu vết cũng không còn, như vậy khinh công người này ít nhất cũng đạt tới tài nghệ như Triệt. Trong đầu loại bỏ từng người, duy chỉ có lưu lại chính là người áo đen muốn giết bọn họ ở vách núi!

Nhưng cũng không loại bỏ hung thủ kia còn ở bên trong trạch viện! "Đứng lên đi, đi thăm dò, tất cả mọi người trong tòa nhà đều phải điều tra rõ ràng!" Nếu là người áo đen kia, còn phải chờ hắn ta xuất kích lần nữa. Nếu người bên trong phủ, liền nhất định phải bắt được, tuyệt đối không thể lưu lại tai họa ngầm trong phủ!

"Dạ!" Đình Vân nói xong cũng chuẩn bị rời đi.

"Đứng lại!" Âm thanh này là của Vũ Văn Tiểu Tam, "Chủ yếu xem một chút trong mấy canh giờ này, có bao nhiêu người từng xuất hiện ở vùng phụ cận trạch viện. Còn nữa, đi điều tra một chút người nhà của hắn có còn ở đây không?"

Mọi người hơi suy nghĩ một chút liền hiểu ý. Thủ hạ Hiên Viên Vô Thương chính là người trung thành và tận tâm, nếu sinh lòng phản bội, có

https://thuviensach.vn

thể là người nhà bị uy hiếp, có thể xem có phải người nhà bị người bắt rồi không? Hoặc là bị người uy hiếp!

"Dạ!" Đình Vân ôm quyền mở miệng, thầm than trong lòng, vương phi quả nhiên thông minh! Bọn họ trước kia thật coi thường vương phi rồi!

"Còn có." Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Lạc Thần vang lên, "Lúc tra người bên trong phủ, phải chú ý thuật dịch dung!" Nếu là dịch dung, mà Đình Vân cũng không biết bắt tay vào làm từ chỗ nào, tất nhiên cái gì cũng không tra được!

Hiên Viên Triệt ngược lại cười khẽ một tiếng, móc từ trong ngực ra một bọc bột thuốc ném cho Đình Vân: "Đây là mấy ngày trước người ta trong lúc rãnh rỗi nghiên cứu chế ra, là dùng để đặc biệt đối phó người dịch dung! Nếu có người đã dịch dung, vẩy bột thuốc này lên mặt, khuôn mặt tất nhiên sẽ thối rữa!" Đây là hắn nhất thời vui vẻ làm ra thuốc để chơi, ai ngờ hôm nay chó ngáp phải ruồi có chỗ để dùng.

"Tạ Thất Vương Gia!" Đình Vân tiếp thuốc kia liền lui ra ngoài. Nhìn phản ứng bây giờ của Vương Gia, vương phi, tiểu thế tử, ngẫm lại biểu hiện xưa nay của tiểu công tử, hắn rốt cuộc có chút hiểu tại sao mọi người đều không có việc gì, chỉ có tiểu công tử một mình trúng độc! Người đần này!

Đợi Đình Vân đi ra ngoài, Hiên Viên Vô Thương cười nhìn Hiên Viên Triệt một chút: "Triệt, lại nói hoàng thúc coi như là thiếu ngươi một cái nhân tình rồi, không giúp ngươi tìm người cũng không được rồi!"

"Ừm! Ừm!" Khuôn mặt đáng yêu như trẻ con gật đầu thật nhanh, tuy còn chưa đến nỗi hoàng thúc thiếu nhân tình của hắn, nhưng nhờ vào đó tìm ra nữ nhân đáng chết kia cũng chưa hẳn là không thể!

"Nói một chút coi, muốn hoàng thúc giúp ngươi tìm ai?" Cười như không cười nhìn hắn ta, nếu hắn không có đoán sai, tiểu tử này động tâm

https://thuviensach.vn

rồi!

Trong nháy mắt khuôn mặt đáng yêu như trẻ con tràn đầy tức giận: "Một nữ nhân kỳ quái! Rất kỳ quái!" Chợt giống như là nhớ ra cái gì đó, hoài nghi nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút: "Kỳ quái giống như hoàng thẩm! Không đúng, là so với hoàng thẩm còn kỳ quái hơn!"

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam liền tối sầm, nàng rất kỳ quái sao?

"Cụ thể một chút!" Rõ ràng cảm thấy tức giận trên người mỗ nữ, Hiên Viên Vô Thương tức thời mở miệng hỏi thăm tiếp.

Giọng nói ngọt ngào mềm mại của Hiên Viên triệt vang lên, còn mang theo chút cắn răng nghiến lợi: "Dung mạo nữ nhân kia rất đẹp, không phân cao thấp với hoàng thẩm. Còn thích tự xưng ‘ lão nương ’, nàng cực kỳ thích mỹ nam tử, có chút võ công mèo ba chân. Một tháng trước, xuất hiện qua ở Tuyên Thành của Hiên Viên đế quốc! Bất quá khi đó nàng là sơn tặc, sau Triệt tìm tới sơn trại thì đã không thấy nữ nhân kia!"

Nói là dáng dấp không phân cao thấp với Vũ Văn Tiểu Tam, nhìn như vô dụng, nhưng thật ra là tin tức rất hữu dụng, bởi vì Đại lục hiện giờ, nữ nhân có dáng dấp không phân cao thấp với Vũ Văn Tiểu Tam không có mấy người.

"Triệt, hoàng thúc có chút ngạc nhiên." Hiên Viên Vô Thương nhìn bộ dáng giận dữ của hắn ta, "Nữ nhân kia đắc tội gì với ngươi? Ngươi không giống như là người hẹp hòi như vậy."

Đắc tội gì với hắn? Nghĩ tới suýt nữa cắn nát răng ngà còn cảm thấy có chút khó mở miệng! "Hoàng thúc, ngươi giúp Triệt tìm là được! Triệt trở về chờ tin tức tốt của người!" Nói xong giống như chạy trối chết rút lui đi ra ngoài. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10: Đại thẩm Đình Vũ, người an tâm đi đi!

Nhìn bóng lưng chạy trối chết của Hiên Viên Triệt, trên mặt Hiên Viên Vô Thương lộ ra một nụ cười có thâm ý khác. Sắc mặt của Vũ Văn Tiểu Tam cũng tương đối khó coi! Nàng thật kỳ quái sao? À? Tại sao nàng không cảm thấy thế?

"Liên Hoa!" Nhàn nhạt mở miệng về phía ngoài cửa.

Chỉ chốc lát sau, bóng dáng của Liên Hoa liền xuất hiện ở bên trong phòng: "Đi tìm người! Phải tra rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mới để cho Thất vương gia biến thành như vậy!"

"Dạ!" Liên Hoa đáp một tiếng liền lui ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút buồn bực mở miệng: "Thương Thương, chàng tra rõ ràng như vậy làm cái gì?" Hiện tại chuyện quan trọng không phải là tra ra hung thủ hại Cuồng nhi sao?

"Tiểu tử kia, một bộ dáng giận dữ, tuyệt đối không phải là chuyện nhỏ. Người ta là báo thù cho Tam nhi." Nói nữ nhân của hắn kỳ quái, dù là cháu ruột cũng không thể nuông chiều. Mặc dù quả thật rất kì quái .

"Hắc hắc. . . . . Đến lúc đó tuyên truyền thật tốt cho Tiểu Triệt Triệt một phen?" Vũ Văn Tiểu Tam cười hì hì mở miệng. Nhìn bộ dáng kia của Tiểu Triệt Triệt, tuyệt đối là chuyện vô cùng mất mặt, bọn họ sẽ để cho thiên hạ đều biết chuyện kia! Ha ha ha. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Đúng. Còn nữa, chúng ta nên trở về phủ Nhiếp Chính vương rồi, thu thập một chút, ngày mai sẽ đi." Hiện tại thế cục đã thay đổi, quá khứ là bọn hắn ở trong tối, địch ở ngoài sáng. Mà bây giờ là địch ở trong tối, ta ngoài sáng rồi! Tiếp tục sống ở chỗ này, mới thật sự là gây bất lợi cho bọn họ.

"Ừm!" Sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của Hiên Viên Sở Cuồng, trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam bách vị tạp trần. Sau khi tới cổ đại, từ trước đến giờ nàng đều là người không phạm ta...ta không phạm người, hoàn toàn không có biện pháp lý giải vì cái gì luôn có nhiều người theo chân không bỏ qua cho bọn họ như vậy. Hơn nữa, dù có thù hận gì, nhắm về phía người lớn không được sao? Tại sao muốn nhắm về phía con trai của nàng. Dù có nhiều không đúng hơn nữa, đứa bé cũng là vô tội.

"Thương Thương. . . . . ." Ngẩng đầu lên nhìn hắn một chút.

Lại thấy hắn cũng nhìn mình: "Tam nhi, ta hiểu ý của nàng." Không thể mềm lòng nữa. Hắn nhiều lần nhượng bộ, đổi lấy là từng bước bị ép sát. Nếu đối phó hắn cũng được, tuy nhiên lại đối phó với Cuồng nhi! Hai năm trước hắn suýt nữa mất đi đứa con trai này, hai năm sau lại suýt nữa mắc bẫy.

"Hiên Viên Lạc Thần!" Trầm giọng mở miệng.

"Phụ vương, nhi thần ở đây!" Trong giọng nói non nớt của Hiên Viên Lạc Thần mang theo một cỗ khí thế khó nén.

"Phụ vương muốn ngươi bảo vệ đệ đệ ngươi, ngươi có thể làm được không?" Đôi mắt tà mị đào hoa đặt trên khuôn mặt nhỏ nhắn giống mình y như đúc. Những lời này, không phải để cho nó bảo vệ Cuồng nhi một ngày hay hai ngày, lại càng không chỉ là chỉ ở nơi đầu sóng ngọn gió này, mà là bảo vệ đệ đệ nó cả đời.

Hiên Viên Lạc Thần lớn tiếng mở miệng: "Khởi bẩm phụ vương, nhi thần làm được!" Khắp khuôn mặt nho nhỏ đều là kiên nghị.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam có chút không đồng ý nhìn Hiên Viên Vô Thương, nhi tử nhỏ như thế, sao có thể cho nó áp lực lớn như vậy!

Lại thấy Hiên Viên Vô Thương cho nàng một ánh mắt trấn an. Một ngày nào đó hắn và Tam nhi muốn rời khỏi hai đứa bé này. Thần nhi cũng không phải là vật trong ao, tất nhiên có thể ở đại lục này nhấc lên một hồi gió tanh mưa máu. Như vậy tương ứng, tiểu nhi tử luôn không thể ở trên cao, liền nguy hiểm. Tựa như hôm nay, nếu Thần nhi cực kỳ coi trọng vấn đề an toàn của đệ đệ, tuyệt đối sẽ không để cho đệ đệ mình thành công ăn bánh kia ở sau lưng mình! Hộp bánh đậu xanh này được đưa tới một cách kỳ hoặc, Thần nhi và Cuồng nhi cả ngày như hình với bóng, bánh đậu xanh này làm sao có thể không thông qua Thần nhi mà đến được trên tay Cuồng nhi?

Mà sau khi Hiên Viên Lạc Thần suy tư một lúc, cũng hiểu là do mình khinh thường, mới để cho đệ đệ ăn vật như vậy, cho nên phụ vương mới có thể nói lời như vậy với hắn. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng xuất hiện chút vẻ mặt áy náy, hắn là ca ca, nhưng không có bảo vệ tốt đệ đệ. Mặc dù Hiên Viên Sở Cuồng ngu ngốc, nhưng vẫn là đệ đệ của hắn!

Hiên Viên Vô Thương sờ sờ đầu của hắn: "Thần nhi không cần tự trách, chuyện này nên tự trách chính là phụ vương mới đúng." Nói xong thở dài một hơi, trong cặp mắt tà mị đào hoa tràn đầy trầm thống.

Mặc dù hắn không biết chuyện là ai làm, nhưng lại mơ hồ cảm thấy không thoát được quan hệ với hoàng cung bên kia. Nếu lúc đó hắn cứng rắn một chút, diệt trừ sạch bọn họ, cũng sẽ không có chuyện hôm nay. Nhưng cũng chính vì hắn nhiều lần mềm lòng, dẫn đến hiện tại bọn họ nguy cơ tứ phía, thậm chí là bước tiếp bước là tiếp nối gian nan!

Dù lại để cho hắn tự tay chấm dứt nữ nhân kia lần nữa, hắn thật xuống tay được sao? Mày kiếm nhíu chặt, đôi mắt tà mị đào hoa hơi nhắm lại, lông mi thật dài khẽ run.

https://thuviensach.vn

Tay Vũ Văn Tiểu Tam đặt lên tay của hắn, không tiếng động an ủi. Nàng biết tâm tình của hăn. Như thế nào đi nữa, Dạ Tử Mị cũng là mẫu thân của hắn, để Thương Thương giết mẫu thân hắn, đây không thể nghi ngờ là chuyện tàn nhẫn nhất thế gian, chỉ sợ sau khi hắn làm, cả đời cũng sẽ không tha thứ cho mình.

Hắn cầm ngược lại tay của nàng, sức lực lớn đến nỗi làm nàng mơ hồ có chút làm đau. Giọng nói mang theo chút trầm thấp và nhỏ giọng vang lên: "Tam nhi, tại sao, tại sao. . . . . ."

Tại sao? Tại sao nhất định phải buộc hắn như vậy!

Hắn thối lui ra khỏi triều chánh, không quan tâm việc của Dạ gia. Dù binh quyền rơi vào trong tay của bọn nọ, hắn cũng không có động thủ đi lấy về. Việc duy nhất hắn làm, chính là nghĩ biện pháp bảo vệ Dạ Tử Kỳ một mạng.

Hôm qua nói với Tam nhi muốn trở về phủ Nhiếp Chính vương, nhưng cũng vẫn kéo dài không động thủ, bởi vì trong lòng còn có một phần may mắn ở đây. Nhưng hắn thối lui đến một bước này, những người đó lại muốn đem hắn nhổ cỏ tận gốc! Đây chính là mẫu thân của hắn, đây chính là huynh trưởng của hắn sao!

"Thương Thương. . . . . ." Đứng dậy, hoàn toàn ôm lấy hắn, "Chàng còn có chúng ta."

"Đúng, phụ thân, người còn có chúng ta!" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Lạc Thần cũng tức thời vang lên. Hắn đối với bà nội chưa từng gặp đó tràn đầy ác cảm, hoặc có thể nói là hận ý! Chuyện của bà nội với phụ vương, hắn biết cũng không nhiều, nhưng cũng mơ hồ biết một chút, là phụ vương quá nhân từ!

Hiên Viên Vô Thương nghe vậy, yên lặng một hồi lâu, chợt cặp mắt tà mị đào hoa mở ra, bên trong đã là không hề do dự, trong mắt phượng mênh

https://thuviensach.vn

mông mang theo lệ khí nồng đậm, còn có khí phách thiên hạ! Rõ ràng, đã có quyết tâm. Đúng, bên cạnh hắn bây giờ còn có Tam nhi và hai đứa bé, nếu hắn còn để mặc cho những người đó nữa, hắn thật sẽ hai bàn tay trắng rồi!

"Ừ." Một chữ nhàn nhạt, ẩn giấu tâm tình không cách nào nói thành lời. Nhìn vợ con, trong mắt đều là cảm động.

"Thương Thương, vậy ngày mai chúng ta sẽ đi sao?" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng hỏi thăm.

"Ừ, ngày mai sẽ đi, nhưng mà buổi tối hôm nay còn một việc muốn làm! Liên Vụ!" Hướng về phía ngoài cửa nhẹ giọng hô.

"Vương Gia!" Quỳ một chân trên đất.

"Binh phù Nhạc Thanh Minh để ở đâu?"

"Binh phù của Nhạc Thanh Minh từ trước đến giờ đều luôn mang theo bên người hắn!" Võ công của Nhạc Thanh Minh cũng là thượng thừa, cho nên nếu mang theo binh phù bên người, liền khó có thể rơi vào trong tay những người khác.

"Thương Thương, chàng muốn. . . . . ?" Đi trộm Hổ Phù?

"Không phải trộm, là giành!" Hiên Viên Vô Thương hắn làm việc, sao có thể nói là trộm.

Lời này vừa nói ra, Liên Vụ lại do dự, nếu tối nay vương gia đi đoạt. Vậy, vậy. . . . . .

Thấy sắc mặt hắn khác thường, lạnh giọng mở miệng hỏi thăm: "Có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Vương Gia, hay là ngài đi đoạt đi, hôm nay trưởng công chúa đi phủ tướng quân! Hơn nữa thuộc hạ nhận được tình báo chuẩn xác, ngày mai Nhạc Thanh Minh sẽ lên đường đi biên quan, cho nên muốn đoạt Hổ Phù, chỉ có thể là hôm nay." Tin tức của trưởng công chúa, hắn vừa lấy được không lâu. Theo lệ thường, trưởng công chúa nhất định sẽ ngủ lại . Nếu Vương Gia cứ đến đoạt trắng trợn như vậy, ai cũng biết mẫu thân vương gia là Dạ Tử Mị, cũng là thời điểm vỡ lở ra rồi, sẽ chỉ làm mặt mũi vương gia mất hết! Hơn nữa thời gian có thể động thủ chỉ có hôm nay, nếu vương gia thật muốn đi, không phải sẽ tận mắt thấy việc làm của nữ nhân kia sao?

"Rầm!" Hung hăng nện một đấm lên trên bàn, bàn kia ứng tiếng mà vỡ ra, bát đũa bể nát dưới đất. Trên dung nhan như cánh hoa đào giờ phút này lộ ra một nụ cười hết sức xinh đẹp, làm người sợ hãi!

"Thương Thương!" Sắc mặt của Vũ Văn Tiểu Tam có chút khó coi. Bọn nhỏ đều ở đây, hắn cũng không sợ dọa sợ bọn nó sao! Hơn nữa bọn họ cơm cũng không có ăn! Cũng quyết định trừ đi Dạ Tử Mị và Dạ Tử Kỳ, tại sao còn phải bị cử chỉ của bà ta làm động tới tâm tư?

"Ta không sao." Trên mặt mang theo chút áy náy, hơi thở dài một hơi, "Tối nay Bổn vương tự mình đi đoạt Hổ Phù." Đổi bất luận kẻ nào, đều có nguy hiểm bị phát hiện, đến lúc đó kinh động người phủ tướng quân, những người khác vừa tìm tra, thì những việc làm của dâm phụ kia cũng sẽ lưu danh hậu thế!

"Nếu chỉ có thể động thủ hôm nay, ta và chàng cùng đi!" Vũ Văn Tiểu Tam có chút không yên lòng mở miệng, một mình hắn đi, nếu nhìn thấy cảnh tượng gì đó, nói không chừng liền trực tiếp giết người. Giết người cũng không phải chuyện gì lớn, nhưng nếu kinh động người phủ tướng quân, đối với an toàn của hắn rất bất lợi.

"Được!" Biết nàng lo lắng, hắn cũng có năng lực bảo vệ nàng, cho nên không có do dự liền trực tiếp đồng ý rồi.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Hiên Viên Sở Cuồng yếu ớt tỉnh lại, nhìn Hiên Viên Vô Thương đang ôm mình một chút, còn có chút mơ hồ. . . . . .

"Cuồng nhi, có thoải mái hay không?" Thấy hắn tỉnh, ba người cùng nhau mở miệng hỏi thăm.

Liên Vụ cũng rất lo lắng nhìn Hiên Viên Sở Cuồng, tiểu công tử mặc dù nghịch ngợm gây sự, nhưng không có tư tưởng xấu, hơn nữa còn là Tiểu Chủ Tử của bọn hắn, hắn tự nhiên cũng lo lắng an nguy của người.

"Không có." Cười ngọt ngào, "Không có không thoải mái."

"Đệ đệ, về sau không cho ăn đồ lung tung, có biết hay không?" Hiên Viên Lạc Thần giống như tiểu đại nhân dạy dỗ.

Tiểu Sở Cuồng lập tức quặm mặt đáp trả: "Ta mới không có ăn đồ lung tung, con mắt nào của ngươi nhìn thấy ta ăn đồ lung tung?"

"Tối ngày hôm qua không phải có con chuột ăn cái gì sao?" Hiên Viên Lạc Thần mặt khinh bỉ nhìn hắn.

Ặc, sắc mặt tiểu Sở Cuồng lập tức cứng đờ, chẳng lẽ bánh đậu xanh của hắn bị phát hiện rồi? "Đúng, đó là con chuột ăn, chuyện đó liên quan gì tới ta?" Không xác định có phải bánh đậu xanh bị phát hiện rồi hay không, cho nên vẫn là trước giả bộ ngu rồi nói.

"Còn không dính dáng tới con sao!" Vũ Văn Tiểu Tam đánh một cái lên đầu nhỏ của hắn, "Con nói thật đi, con khi nào thì biến thành con chuột rồi hả?"

Ặc, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời nhăn nhó, thật bị phát hiện rồi sao?

"Ha ha ha ha. . . . . ." Nhìn bộ dáng đáng yêu kia, người ở chỗ này cũng không nhịn được cười lên ha hả.

https://thuviensach.vn

"Đệ đệ, những thứ đó không thể tùy tiện ăn, ngươi trúng độc chính là do bên trong bánh đậu xanh. Đúng rồi, hộp bánh đậu xanh này ngươi tìm ra lúc nào? Tại sao ta không có nhìn thấy?" Đây mới là điểm Hiên Viên Lạc Thần kỳ quái, không có lý do gì đệ đệ có đồ ăn đệ đệ mà hắn không biết!

"Cái gì? Độc là ở bên trong bánh?" Kinh ngạc mở to mắt, "Chính là ngày hôm qua trước khi chúng ta đi tìm đại thẩm Đình Vũ chơi trò chơi, ta đã bỏ sót một cây ống khóa, liền quay đầu trở về lấy, khi đó người làm đưa tới."

"Cho nên ngươi một mình giấu nó đi sao?" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của Hiên Viên Lạc Thần, nụ cười có thâm ý khác.

Ách, bộ dạng ca ca thật là khủng khiếp! Mỗ hài tử co rúm lại một chút, vùi ở trong ngực Hiên Viên Vô Thương, không dám trả lời.

"Đệ đệ, ngươi biết điều này nói rõ cái gì không? Nói rõ không nên ăn một mình, có cái gì tốt, nên phân cho ca ca ăn mới đúng. Ngươi xem ngươi lần đầu tiên ăn một mình, đã trúng độc rồi có đúng hay không? Cho nên về sau ngàn vạn lần không thể ăn một mình!" Hiên Viên Lạc Thần một bộ dáng tình ý sâu xa dạy bảo hắn ta.

Hiên Viên Sở Cuồng nghe vậy, rất đồng ý gật đầu một cái: "Ta biết rồi, có đồ gì tốt, ta nhất định phân cho ca ca ăn, đến lúc đó trúng độc cũng có ca ca trúng cùng!"

Lúc nói nửa đoạn trước, nét mặt Hiên Viên Lạc Thần tương đối vui vẻ, nhưng nói xong một câu cuối cùng, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ lập tức tối sầm, thở phì phò quay đầu không nhìn hắn ta.

Chọc cho đám người Hiên Viên Vô Thương cười ha ha. . . . . .

"Vương Gia, còn có một chuyện!" Lúc Liên Vụ nói, vẻ mặt hơi do dự. Đình Vũ vẫn còn bị giam ở trong phòng, có phải nên thả nàng ra rồi không?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương nhìn vẻ mặt khổ sở này của hắn, thì biết rõ hắn muốn nói chuyện gì! Nhìn hai con trai bảo bối của mình một chút, hỏi ý kiến của bọn chúng.

Hiên Viên Sở Cuồng như một làn khói nhảy từ trên người Hiên Viên Vô Thương xuống, vừa lôi kéo Vũ Văn Tiểu Tam vừa chạy ra ngoài: "Mẫu thân, chúng con dẫn người đi nhìn đại thẩm Đình Vũ, ha ha ha. . . . . ."

Hiên Viên Lạc Thần cũng lập tức đuổi theo, còn không quên quay đầu lại mở miệng về phía Hiên Viên Vô Thương: "Phụ vương, không cho theo!"

Lưu lại Hiên Viên Vô Thương một mình dở khóc dở cười ngồi tại chỗ, mẹ con ba người chạy về phía phòng Đình Vũ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam trong buồn bực còn ẩn giấu chút mong đợi, nàng ngược lại muốn biết hai đứa con trai chỉnh người có đúng tiêu chuẩn của nàng hay không!

Ai ngờ còn chưa tới cửa phòng của Đình Vũ, đã ngửi được một mùi hôi thối. Ặc, quay đầu hỏi hai đứa con trai: "Các con ném đại tiện vào trong phòng nàng ta hả?"

Sau khi hỏi lời này làm sắc mặt hai đứa bé nhăn nhó, suýt nữa thì nôn ra! Ném đại tiện vào phòng Đình Vũ? Nhìn bọn hắn có ghê tởm như vậy sao? Mặt đen lại nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, cuối cùng là Hiên Viên Sở Cuồng mở miệng: "Mẫu thân, là đại thẩm thẩm Đình Vũ tự mình phóng đấy!"

À? Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin trợn to mắt, không thể nào?

Hiên Viên Lạc Thần nện từng bước chân nhỏ, chạy tới mở cửa ra. . . . . .

Một hồi mùi hôi thối xông vào mũi, ngay sau đó, một nữ nhân chỉ mặc quần áo trong màu trắng xuất hiện ở giữ phòng, sắc mặt tái nhợt, đáy mắt đều là hận ý nồng đậm. Bên trong nhà đầy đất đều là đại tiện, còn có một

https://thuviensach.vn

cái quần đầy đại tiện ném ở trên đất. So với hầm cầu còn muốn ghê tởm hơn gấp trăm lần!

Sau khi dạ dày Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng lộn mấy vòng, nhìn vẻ mặt tự mãn của hai đứa con mình một chút, chờ đợi mình khích lệ.

Sau ót mơ hồ có vạch đen toát ra, đây không phải là quá đáng một chút xíu đâu?

Hiên Viên Lạc Thần mở miệng: "Đại thẩm Đình Vũ, bản Thế tử tới thả ngươi ra ngoài!"

"Tạ tiểu thế tử!" Từng câu từng chữ đều là nặn từ trong kẽ răng ra. Nếu có thể, nàng thật hận không được phanh thây nó, để hả mối hận trong lòng mình!

"Ai nha, ca ca, ngươi xem, bên trong phòng đại thẩm Đình Vũ thật nhiều giòi! Ta nói nàng cứ không vệ sinh như vậy, một ngày nào đó sẽ xảy ra chuyện thôi. Ngươi xem, ngươi xem!" Nói xong mặt đầy ghét bỏ chỉ vào một ít vật thể đang nhúc nhích trong đống phân. Ha ha, đây chính là nguyên nhân hôm qua bọn họ làm rách mấy lỗ trên cửa sổ, nhất định có thể đưa tới rất nhiều con ruồi! Ha ha ha. . . . . .

Làm cho Vũ Văn Tiểu Tam cũng suýt nữa ói ra! Thật là ác tâm, nàng không thể ở trong phòng này một giây phút nào nữa!

"Vẫn là phân phó người đến xử lí sạch sẽ đi. Đại thẩm Đình Vũ, ngươi thật nên chuyển đi đi. Ngươi xem ngươi một chút đi, biến phòng mình thành bẩn thế này, cả tòa nhà cũng bị ngươi hun thúi! Thật may là mới vừa rồi không có gọi phụ vương tới đây, nếu không phụ vương nhất định sẽ ói ra!" Hiên Viên Lạc Thần nhíu mày mở miệng. Ai cũng biết phụ vương sạch sẽ, nhìn thấy cái này, không ói ra mới lạ!

https://thuviensach.vn

"Cho nên đại thẩm Đình Vũ muốn cảm tạ người ta không cho phụ vương đi theo sao!" Hiên Viên Sở Cuồng nghẹo đầu nhỏ, một bộ dáng tranh công.

Lời vừa nói ra, Đình Vũ ngoài suýt nữa tức điên, thật vẫn có chút cảm kích bọn họ, nếu để cho Vương Gia nhìn thấy bộ dáng mình như thế này, sợ rằng đời này cũng không muốn nhìn thấy mình nữa!

Vũ Văn Tiểu Tam có chút suy nghĩ sâu xa nhìn nét mặt Đình Vũ. Bất luận là người nào, bị chỉnh thành như vậy, dù chỉ còn một hơi thở, cũng sẽ bò dậy muốn giết người, nhưng nàng ta còn có thể nói ra "Tạ tiểu thế tử". Thậm chí là nhìn bọn họ ở chỗ này náo loạn nửa ngày, cũng không nói một lời. Đình Vũ này, ở phương diện nhẫn nhịn, thật đúng là so với Phượng Phi Yên không kém bao nhiêu!

"Người tới, giúp Đình Vũ dọn dẹp phòng sạch sẽ, thuận tiện thu thập một chút đồ, để cho nàng mang đi đi, Vương Gia thích sạch sẽ, người như vậy nếu ở bên cạnh Vương Gia, còn không làm vương gia ghê tởm chết sao." Vũ Văn Tiểu Tam nói đến đây, cặp mắt đẹp kia không sợ hãi chút nào nhìn vào tròng mắt âm độc của Đình Vũ.

Đối với tiện nữ nhân cả ngày lẫn đêm đều nghĩ tới phá hư gia đình của người ta, không cần nói khách khí! Nàng thật đúng là có chút không rõ, nữ nhân này tại sao còn có thể dùng ánh mắt ấy nhìn nàng, là Vũ Văn Tiểu Tam nàng nhớ thương trượng phu của Đình Vũ nàng ta sao, hay là do nàng dễ khi dễ? Trên cái thế giới này nữ nhân không biết xấu hổ không đáng sợ, đáng sợ là cái loại không biết xấu hổ, lại còn không biết nữ nhân không biết xấu hổ đó chính là bản thân mình!

Chỉ chốc lát sau, có người làm đi vào quét dọn phòng, nhìn đại tiện khắp phòng và bộ dáng nhếch nhác của Đình Vũ, đều là muốn cười lại không dám cười, cúi đầu xử lý những thứ ghê tởm kia. Cũng không dám nhìn sắc mặt cực kỳ khó coi của Đình Vũ.

https://thuviensach.vn

"Quét sạch sẽ rồi, đưa một thùng nước, tắm rửa sạch sẽ rồi rời đi. Nếu không người khác còn tưởng rằng người từ trong ngôi nhà này của chúng ta đi ra, đều là người dọn phân đấy!" Lúc Vũ Văn Tiểu Tam nói lời này, mắt cũng nhìn chằm chằm mặt của Đình Vũ, không buông tha nét mặt nào của nàng ta. Mục đích của nàng là tàn phá ý chí của nàng ta! Để cho nàng ta tự giác cút đi! Lại không nói, đấu không đấu thắng Vũ Văn Tiểu Tam nàng, mà hai đứa con trai của nàng cũng không phải là ngồi không!

"Dạ!" Người làm đáp lời, chỉ là trong âm thanh kia đều không che giấu được nụ cười, ẩn chủ là người dọn phân, ha ha!

Chuyện tình đêm qua bọn họ cũng đều biết một chút, là tiểu công tử cho ẩn chủ ăn nhầm, mà lúc ẩn Chủ đi cầu, đặt mông ngồi bể xí trù! Cho nên cũng chỉ có thể phóng bậy ở bên trong phòng, hơn nữa còn không khống chế nổi! Ha ha. . . . . Ngày hôm qua còn mơ hồ nghe được, nói ẩn chủ không vệ sinh kia mà, quả nhiên là rất không vệ sinh! Nếu không làm sao sẽ dẫn tới giòi bọ đây? Phải biết dù là bên trong có phân, cũng sẽ không nhanh như vậy liền sinh ra loại vật này!

Bọn họ nơi nào biết, là Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng cố ý ở cửa sổ lưu lại mấy cái lỗ, mới dẫn đến ruồi bay vào.

Vũ Văn Tiểu Tam càng xem càng ghê tởm, hướng về phía nhi tử mở miệng: "Chúng ta đi trước thôi."

"Được!" Hiên Viên Lạc Thần quét mặt Đình Vũ. Trên khuôn mặt nhỏ tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười lạnh, rồi sau đó đi theo Vũ Văn Tiểu Tam rời đi.

Hiên Viên Sở Cuồng cũng sôi nổi đuổi theo: "Mẹ, đại thẩm Đình Vũ này thật là thật là ác tâm! Cuồng nhi đến cơm cũng không muốn ăn!"

"Ặc, thật ra thì ta cũng vậy, không thế nào muốn ăn cơm!" Dạ dày Vũ Văn Tiểu Tam cũng có chút lăn lộn.

https://thuviensach.vn

Trải qua hôm nay, danh tiếng Đình Vũ đã bị quét sạch rồi? Thật không biết tại sao hai tên ranh con chết bầm này có thể nghĩ tới nước cờ cay độc này!

. . . . . .

"Đình Vũ, Vương Gia cho ngươi đi Hiên Viên đế quốc đợi, ngươi lập tức lên đường đi!" Liên Vụ cúi đầu mở miệng, không dám nhìn ánh mắt của nàng. Chuyện này chính mình cũng thật có trách nhiệm, nếu không phải là mình đêm qua nhát gan sợ đắc tội hai tiểu ác ma, không dám giúp nàng, cũng sẽ không biến thành như vậy, nghĩ tới càng thêm tự trách.

Nhưng Đình Vũ chỉ là nhàn nhạt đáp một tiếng: "Ừ." Nói xong đeo túi hành lý, cũng không thèm nhìn hắn mà rời khỏi.

Lần này làm Liên Vụ có chút ngây ngẩn, cứ như vậy không khóc không làm khó rời khỏi? Mặc dù lấy cá tính Đình Vũ, cũng sẽ không đi khóc rống, nhưng bình tĩnh như vậy, làm cho lòng hắn tràn đầy lo lắng. Nhìn bóng lưng Đình Vũ, nàng sẽ không làm chuyện gì quá khích đi?

. . . . . .

Đình Vũ đi tới cửa, chạm mặt với Hiên Viên Lạc Thần, Hiên Viên Sở Cuồng. Cắn răng, muốn từ bên cạnh của bọn hắn đi qua, lại nghe thấy âm thanh của Hiên Viên Lạc Thần truyền đến: "Thế nào, thấy bản Thế tử đều không cần hành lễ sao?"

Bước chân dừng lại, gân xanh trên trán nhảy liên tục, cắn răng quay đầu lại quỳ xuống hành lễ: "Thuộc hạ tham kiến tiểu thế tử, tiểu công tử!"

Nói xong cũng đứng dậy chuẩn bị đi. . . . . .

"Đứng lại!" Âm thanh Hiên Viên Lạc Thần lại lập tức vang lên.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thế tử còn có chuyện gì?" Ép buộc vẻ mặt của mình bình thường một chút, mở miệng về phía Hiên Viên Lạc Thần hỏi thăm.

"Bản Thế tử bảo ngươi đứng dậy sao?" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ treo nụ cười làm Đình Vũ cực kỳ chướng mắt, dù là Vương Gia cũng chưa từng khiến nàng khó chịu như vậy!

Nhưng chủ tử chính là chủ tử, nàng có thể không nhận thức Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng lại không thể không nhận thức Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng!

Quay đầu lại lần nữa quỳ xuống mở miệng: "Thuộc hạ biết sai, xin tiểu thế tử trách phạt!"

"Đứng lên đi, đại thẩm Đình Vũ, lên đường bình an! Ta cùng đệ đệ sẽ nhớ nhung ngươi!" Hiên Viên Lạc Thần cười đến rực rỡ.

Hiên Viên Sở Cuồng cũng cười hì hì mở miệng: "Đúng, đúng, đại thẩm Đình Vũ, ngươi an tâm đi đi!"

An tâm đi? Nàng lại không phải đi chết! Không biến sắc cắn răng, đứng lên: "Tạ thế tử lo lắng, thuộc hạ cáo lui!" Nói xong sải bước rời đi.

Nhìn bóng lưng nàng đi xa, tiểu Lạc thần cười hì hì mở miệng: "Đệ đệ, ngươi có vẩy phấn đến trên người của nàng không?"

"Ha ha. . . . . Vẩy vẩy, đó là bột phấn ngứa vô địch ta mới nghiên cứu. Tối hôm nay nhất định sẽ ngủ được vô cùng tốt! Ha ha ha. . . . . ." Nếu không bọn họ mới vừa ngăn cản Đình Vũ làm gì? Chính là muốn để Hiên Viên Lạc Thần ngăn cản nàng, sau đó Hiên Viên Sở Cuồng len lén xuống tay.

Tuy nói Hiên Viên Sở Cuồng rất không thích Hiên Viên Triệt, nhưng Hiên Viên Triệt thật ra lại vô cùng thích tiểu Sở Cuồng, bởi vì Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Sở Cuồng có thiên phú chế độc, cho nên Hiên Viên Triệt luôn tìm cách dạy tiểu Sở Cuồng. Mà tuy Hiên Viên Sở Cuồng không cam lòng, nhưng mưa dầm thấm đất cũng học được một chút. Cái phấn ngứa vô địch đó là thành phẩm đầu tiên hắn nghiên cứu được. Tối ngày hôm qua hoàn thành, vô sắc vô vị, đặc điểm lớn nhất là nếu không có thuốc giải! Qua sau ba canh giờ sẽ phát tác ra, ba ngày ba đêm cả người ngứa đến tê tâm liệt phế, sống không bằng chết!

Hiên Viên Lạc Thần cười hì hì lớn tiếng la lên về phía bóng lưng Đình Vũ: "Đại thẩm Đình Vũ, chúng ta thật sẽ cực kỳ vô cùng nhớ nhung ngươi! Ngươi yên tâm đi thôi!"

"Ca ca, ngươi nói sai lầm rồi, là an tâm đi!" . . . . . .

Bước chân Đình Vũ dừng lại, thân thể cứng đờ, Hiên Viên Lạc Thần lại thân thiện không bình thường, chẳng lẽ là có vấn đề? Nghĩ tới trong lòng mơ hồ sinh ra chút dự cảm không tốt, nhưng nhìn nhìn mình, cũng không có gì không đúng, nghĩ không ra, nhưng vẫn cất bước rời đi. . . . . .

"Hừ, dám dùng ánh mắt ấy nhìn chúng ta và mẫu thân, chắc là dạy dỗ quá nhẹ rồi, phấn ngứa này, nàng hắn sẽ thích đấy!" Đôi tay Hiên Viên Lạc Thần ôm ngực, lạnh lùng mở miệng.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài của Hiên Viên Sở Cuồng cũng lộ ra một nụ cười khinh thường: "Hừ, đối nghịch với mẫu thân, chỉ có một con đường chết! Ca ca, tại sao ngươi không để cho ta trực tiếp ném phấn độc để độc chết nàng ta?" Nói xong móc ra một bình sứ nhỏ. Hắc hắc, đây là thuận tay trộm được ở chỗ Triệt ca ca.

"Giữ lại nàng còn hữu dụng." Mặc dù thủ hạ của phụ vương không thiếu người, nhưng Đình Vũ này cũng là một nhân tài hiếm có, nếu thành thật một chút cũng được! Nếu từ đây về sau còn muốn tìm chết, không nói mẫu

https://thuviensach.vn

thân như thế nào, dù là Hiên Viên Lạc Thần hắn cũng sẽ làm nàng ta sống không bằng chết!

"Ồ!" Hiên Viên Sở Cuồng gật đầu một cái, mặc dù nói không biết giữ lại còn có công dụng gì, nhưng ca ca nói hữu dụng, thì hữu dụng đi?

"Tam nhi, đi thôi!" Một nam tử tuyệt mỹ toàn thân màu trắng, nhìn cô gái bên cạnh bàn. Đã đến buổi tối, cũng là thời điểm bọn hắn hành động.

Vũ Văn Tiểu Tam xem xét hắn: "Chàng xác định chàng không cần thay quần áo?" Nào có nửa đêm đi làm tặc, còn mặc quần áo màu trắng, sợ người ta không nhận ra hắn hay sao?

"Không cần!" Trên bộ mặt tuyệt mỹ mang theo kiêu ngạo rõ ràng. Hiên Viên Vô Thương hắn không muốn bị người phát hiện, dù là ai cũng không phát hiện được!

"Vậy có muốn ta. . . . . ." Đổi thành y phục dạ hành không?

"Không cần!" Nhẹ giọng mở miệng ngắt lời nàng, trên dung nhan như cánh hoa đào treo một nụ cười nhạt, vươn tay, "Đi thôi."

Vũ Văn Tiểu Tam cực kỳ không yên lòng vươn móng vuốt của mình qua, mặt tràn đầy rối rắm đi theo phía sau hắn. . . . . .

Chợt, cánh tay dài của người nọ duỗi một cái, dùng lực một chút, tâm thình thịch giật mình, còn chưa phản ứng kịp, liền rơi vào trong ngực của hắn, có chút sợ hãi ngẩng đầu lên, lại nghe hắn phát ra một trận tiếng cười vui thích, giống như hù được nàng làm hắn rất vui vẻ! Ngước đầu hung hăng nhìn hắn chằm chằm, tại sao nàng cảm thấy nam nhân đáng chết này giống như càng ngày càng hư?

"Tam nhi, nhắm mắt lại." Truyền tới bên tai lời nói nhỏ nhẹ nỉ non của hắn.

https://thuviensach.vn

Tại sao nghe nói như thế, có chút cái gì đó? Được rồi, là nàng không đủ thuần khiết. . . . . .

Sau khi nhắm mắt lại, cũng cảm thấy trong một trận gió bén nhọn lộ ra nhu hòa, xuyên thấu sợi tóc. Bên tai nghe được đều là tiếng gió vù vù, trên thân người kia có mùi hương nhàn nhạt, cực kỳ dễ ngửi, cũng cực kỳ thoải mái.

Đỉnh đầu truyền đến giọng nam: "Tam nhi, đây là lần thứ mấy người ta mang theo nàng bay như vậy?"

Éc. . . . . Hình như là lần thứ ba, lần đầu tiên là ở hoàng cung, lúc đó nàng sống chết không muốn đi cùng hắn "Nói chuyện một chút". Lần thứ hai là lần say rượu kia, ngày đó mặc dù nàng uống say, nhưng chút ấn tượng vẫn phải có. Lần thứ ba chính là hôm nay rồi.

"Là lần thứ ba." Thật thấp mở miệng đáp lời, nhưng không biết hắn hỏi cái này là vì cái gì.

"Hai lần trước, Tam nhi đều liều mạng giãy giụa, hôm nay phải nghe lời một chút." Trong âm thanh dịu dàng mang theo ý cười.

Sắc mặt Vũ Văn Tiểu Tam cứng đờ, nghĩ tới những chuyện mình làm năm đó, càng cảm giác mình ngây thơ! Nam nhân đáng chết này còn dám trắng trợn nói ra, hận hận mở miệng: "Đó là ta tuổi trẻ khinh cuồng, mới có thể mắc bẫy của chàng!" Nàng vẫn nhớ rõ, người nào đó vì lưu nàng lại, dứt khoát nằm trên mặt đất giả chết.

"Thương Thương chính là thích lúc Tam nhi ngây ngốc." Ngây ngốc rơi lệ, lo lắng hắn thật gặp chuyện không may, bộ dáng hoa lê đái vũ, để cho hắn đến bây giờ, kí ức đó vẫn còn mới mẻ.

"Chàng mới ngốc!" Mỗ nữ cắn răng nghiến lợi mở miệng, "Chỉ là cũng vì ta, nếu không phải lão nương quá ngu ngốc, mới sẽ không uống rượu quá

https://thuviensach.vn

nhiều rồi đè lên chàng!" Sau đó nhất định chỉ có thể đi theo con hồ ly phúc hắc này!

Lại nói Thương Thương nhà bọn họ trước kia không phải rất dịu dàng sao? Cưng chiều nàng không phải không có đạo lý sao? Nhưng là tại sao sau khi hai người bọn họ xảy chuyện kia, hắn liền thay đổi, càng ngày càng phúc hắc, bộ mặt thật từng ngày bại lộ!

Lời này vừa nói ra, lại làm hắn hơi biến sắc mặt, nhìn tiểu nữ nhân trong ngực một chút, có chút áy này mở miệng: " Tam nhi, thật xin lỗi." Nói xong có chút suy sụp.

Thì ra là nàng còn hối hận, hối hận giao mình cho hắn, hối hận lựa chọn đi cùng với hắn, cho nên mới chịu đựng nhiều đau khổ như vậy. Có lẽ ngày đó hắn nên lý trí một chút, có lẽ tất cả cũng sẽ không như thế này.

Có lẽ, bây giờ nàng vẫn là vương phi của Ngạo……..

Có lẽ, hắn vẫn là một người cô đơn…….

Có lẽ,…….

Mà vào lúc này nàng lại ôm chặt hông hắn, tựa vào trong ngực hắn, bóng dáng của hai người vẫn còn bay ở không trung, tóc của nàng phất lên gương mặt tuyệt mỹ của hắn, nhẹ nhàng, ôn nhu chạm đến trái tim của hắn….

Trong giọng nói ngang ngược kiêu ngạo mang theo bốc đồng vang lên: " Chàng quả thật phải xin lỗi ta đấy, ngay cả loại chuyện đó cũng muốn lão nương chủ động!" Đừng xem nàng cả ngày lẫn đêm giống như vì chuyện kia rất tự hào, thật ra thì trên thực tế nàng vẫn còn vô cùng rối rắm. Phải biết tư tưởng của nàng mặc dù không phong kiến, nhưng cũng không có quá hào phóng! Chuyện uống rượu say rồi cường bại nam nhân, nàng nghĩ cũng không nghĩ quả không ngờ lại có thể làm!

https://thuviensach.vn

Hắn nghe vậy ngẩn ra, tuy biết nàng là cố ý ác cáo, nhưng quả thật hiểu hình như chính mình suy nghĩ nhiều. Vòng chặt eo nhỏ của nàng, thân thể của hai người không hề có khoảng cách ôm nhau, cười khẽ mở miệng: " Ừ, người ta thật xin lỗi Tam nhi, về sau chuyện như vậy, để người ta chủ động!" Nói xong trong cặp mắt tà mị đào hoa kia tràn đầy ý cười, một trận cười sảng lãng không nhịn được tràn ra từ trong miệng hắn…..

Mỗ nữ nghe hắn nói xin lỗi với nàng là rất vui mừng, ai biết hắn thế nhưng thình lình nói một câu như vậy, hung hăng vặn ở ngang hông hắn, cắn răng nghiến lợi mở miệng: " Hiên Viên Vô Thương, cái người hư hỏng này!"

" Chỉ hư hỏng với một mình Tam nhi!" Dĩ nhiên, hư hỏng này không phải hư hỏng kia.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, trước kia thích nói chỉ tốt với một mình nàng mà, hiện tại biến thành hư hỏng với một mình nàng! Cái người hư hỏng này!

Chợt, hắn cúi đầu hôn môi tiểu nữ nhân trong ngực: " Tam nhi, chuyện hôm nay, thật xin lỗi!"

Lúc đó hắn nghe Dạ Tử Mị ở trong phủ Nhạc Thanh Minh tức giận, liền đập bể cái bàn. Tuy nói không lo lắng không có điểm tâm ăn, nhưng những gì hắn làm cũng quả thật quá đáng.

" Chàng cũng biết thật xin lỗi sao! Lão nương cũng không phải là nơi để chàng trút giận! Chàng cao hứng muốn đạp cái bàn liền đập cái bàn, còn để người ta sống hay không?" Chuyện này trong lòng nàng cũng là cực kỳ khó chịu, chỉ là chưa nói mà thôi.

Hướng cần cổ của nàng cọ xát, giọng nói cực kỳ đáng yêu vang lên: " Tam nhi, người ta biết sai rồi, nàng liền tha thứ cho người ta lần này đi! Có được hay không?"

https://thuviensach.vn

Nói xong trên không trung ôm thân thể của nàng vặn vẹo uốn éo, uốn éo đến Vũ Văn Tiểu Tam suýt chút nữa bị sợ đến ba hồn ít đi bảy phách, bọn họ hiện tại đang ở trên không trung đó! Người này không sợ chết cũng không cần mang theo mình chứ?

“ Được! Được! Được! Chàng đừng xoay nữa, nếu chàng uốn éo nữa thì Thần nhi với Cuồng nhi thành cô nhi rồi!” Mỗ nữ rất là kinh hãi mà nói ra lo lắng của mình.

Lời vừa nói ra, sau ót Hiên Viên Vô Thương hoa hoa lệ lệ chảy xuống một vạch đen, cô nhi? Không có khoa trương như vậy chứ? Võ công của hắn có kém như vậy sao? “ Tam nhi, nàng quá khinh thường người ta!” Nếu hắn nguyện ý, lúc bay người bình thường chính là bóng dáng đều không nhìn tới. Làm sao có thể uốn éo mấy cái thân thể liền té xuống?

Mỗ nữ nghe vậy, bên môi nâng lên một nụ cười xấu xa, tay nhỏ bé chơi xấu sờ vào bên trong áo của hắn, hài lòng thấy nét mặt người nào đó trong nháy mắt cương cứng, chỗ bụng dưới có thứ gì đó chỉa vào mình. Hắc, hắc, xem thường chàng? Chàng không phải là rất lợi hại sao? Loại kích thích này chịu được không?

Cặp mắt tà mị đào hoa dính vào dục hỏa hừng hực, nhìn tiểu nữ nhân không an phận trong ngực một chút: “ Tam nhi, nếu nàng muốn, người ta liền ở trong phủ tướng quân này thỏa mãn nàng thì như thế nào?” Giọng nói rất có từ tính mang theo hơi thở tà tứ, giống như là một con báo vận sức chờ phát động.

Sắc mặt mỗ nữ lập tức cứng đờ, vội vàng thu hồi tay của mình lại, thế nào quên người này gần như phát rồ, lúc động dục chuyện gì cũng làm ra được, nàng không chọc nổi đâu!

Thấy nàng đàng hoàng xuống, hài lòng cười khẽ một tiếng, ôm nàng tiếp tục bay, thì ra là nha đầu này cũng có lúc sợ!

https://thuviensach.vn

Đến nóc nhà phủ tướng quân, hắn mở miệng thật thấp phân phó: "Lát nhìn thấy cái gì cũng đừng phát ra âm thanh, tận lực ngừng thở!"

"Ừm! Nhưng tiếng bước chân. . . . . ." Vấn đề ngừng thở ngược lại không lớn, nàng cũng có chút công phu, nhưng nếu người ta có nội lực, không phải vừa đi liền bị phát hiện sao?

Cười khẽ một tiếng, ôm ngang nàng lên, đi lại ở trên nóc nhà, rơi xuống đất không tiếng động.

Đến nóc nhà chính, nghe bên trong nhà truyền đến một trận tiếng gầm nhẹ của nam tử, cùng tiếng thở gấp than nhẹ của nữ nhân. . . . ..

Mặc dù biết nữ nhân kia ở chỗ này, nhưng chân chính nghe được âm thanh như thế, đáy lòng vẫn mơ hồ có ngọn lửa nhấp nháy! Vốn chuẩn bị không nhìn thẳng, đi tìm thứ bọn họ muốn tìm, lại nghe thấy bên trong truyền đến đối thoại. . . . . .

"Tiểu lắng lơ, thật ra thì ta nghĩ mãi không rõ, Hiên Viên Vô Thương mới là con của ngươi, làm sao ngươi luôn giúp đỡ Đại Vương Tử đây?"

"Ta mới không có con trai như vậy, ban đầu nếu không phải bởi vì Hiên Viên Ngự Phong, ta cũng sẽ không mất đi con trai của mình. . . . . ."

"Ha ha. . . . . Vậy theo ý ngươi nói, ngươi nên càng ghét Đại Vương Tử hơn mới đúng, dù sao cũng là phụ hoàng hắn tự tay ném chết con của ngươi!"

Dạ Tử Mị lại trầm mặc. . . . . Nhưng người trên người bà ta bất mãn sự trầm mặc của bà ta, tăng nhanh động tác: "Bản tướng quân đang hỏi ngươi đó!"

"Dáng dấp hắn rất giống Hách nhi. . . . . ." Đường huynh đệ giống nhau một chút cũng rất bình thường chứ?

https://thuviensach.vn

Trên người nam tử một trận run rẩy, rồi sau đó ngừng lại. . . . . .

Trên mặt đều là thở dài sau khi vận động, vén tóc đen của nữ nhân phía dưới người, bờ môi ở trên mặt của nàng lưu luyến quên về: "Hoá ra là như vậy, tiểu yêu tinh, ngươi nói tại sao ngươi đều hơn bốn mươi rồi, gương mặt này vẫn giống như tiểu cô nương đây?"

Trong lòng Dạ Tử Mị tràn đầy giễu cợt, gương mặt này nếu không như vậy sao có thể lừa gạt được các ngươi giúp nhi tử của ta? Cánh tay ngọc đưa ra, vòng chắc cổ của hắn: "Đó không phải là vì để cho Tướng quân yêu mến sao?"

"Ha ha. . . . . Ngươi có biết ta thích nhất ngươi cái gì không?" Hơi thở Nhạc Thanh Minh có vẻ thô cuồng trên mặt bà ta, lộ ra một nụ cười khí phách.

"Thích nhất ta cái gì?" Dạ Tử Mị cố làm ra vẻ tò mò mở miệng.

Người trên nóc nhà cũng đã nghe không nổi nữa, chuẩn bị trực tiếp hành động. Tiếp, lại nghe được âm thanh của Nhạc Thanh Minh. . . . . .

"Thích nhất gương mặt này của ngươi, dáng dấp với đứa con trai kia của ngươi cơ hồ là giống nhau như đúc, ngươi biết không? Mỗi lần đè ép ngươi, bản tướng quân đều cho rằng mình đè ép hắn, nhiếp chính vương phong hoa tuyệt đại của chúng ta, chậc chậc. . . . . Nhưng đáng tiếc, ngươi không có phong cách như yêu như tiên kia, nếu không bản tướng quân sẽ yêu ngươi hơn đấy!" Nhạc Thanh Minh nói xong, đáy mắt xuất hiện một tia tình triều cuồng nhiệt. So với Hiên Viên Vô Thương hắn lớn hơn hai tuổi, lần đầu tiên nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương, liền hoàn toàn bị hắn ta mê hoặc. Chỉ cần tưởng tượng một chút nam tử kiêu căng, giống như đám mây kia bị hắn đè ở phía dưới, cái loại cảm giác thỏa mãn đó cơ hồ có thể làm cho hắn cũng nhẹ nhàng như đám mây vậy!

https://thuviensach.vn

Nhưng Nhiếp Chính vương đó, hắn cũng chỉ gặp qua mấy lần, hơn nữa còn là cúi đầu giống như một con kiến hôi đứng trước mặt của hắn ta! Nhìn lại một chút nữ nhân dưới người có khuôn mặt giống hắn ta. . . . . .

Lần nữa vận động, động tác không thấy nửa điểm dịu dàng, hung hăng tàn sát bừa bãi, biểu lộ dục vọng gầm thét trong cơ thể hắn, đồng thời cũng xuyên thấu qua nữ nhân phía dưới nhìn về một gương mặt khác. . . . . .

Người trên nóc nhà nghe vậy, trong đôi mắt tà mị đào hoa dính vào chút sát cơ, tay ôm Vũ Văn Tiểu Tam cũng nắm thật chặt, hắn ngược lại không ngờ Nhạc Thanh Minh này có lá gan lớn như thế!

Sắc mặt của Vũ Văn Tiểu Tam cũng tương đối khó coi, tại sao hai người này lên giường còn muốn kéo tới trên người Thương Thương nhà bọn họ chứ?

Ngay sau đó âm thanh của Dạ Tử Mị lại truyền ra ngoài, trong vui thích mang theo đè nén: "Thì ra là ngươi thích tên tiểu tạp chủng kia, ừ. . . . . A. . . . . Mấy ngày trước có người nói cho hoàng thượng hắn vẫn còn sống, ngụ ở Tây Giao, ngươi có thể đến bắt hắn, muốn chơi thế nào thì chơi thế đó!" Mục đích hôm nay bà tới đây, vốn chính là vì để cho Nhạc Thanh Minh đi bắt hắn, không ngờ cũng từ trong miệng Nhạc Thanh Minh nghe được lời này, thật đúng là đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu! Tên tiểu tạp chủng kia nên bị hung hăng tàn sát bừa bãi!

Lời này làm cho nam tử trên người bà ngưng động tác: "Chuyện này là thật?" Trong con ngươi như liệp báo kia tràn đầy cuồng nhiệt. Không ngờ nữ nhân này hận con trai của mình đến trình độ này?

"Tự nhiên là thật!" Trên bộ mặt tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười cực kỳ xinh đẹp, nam tử kia là độc nhất vô nhị trong lòng hắn.

Ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng: "Tốt! Vậy chuyện đi biên thành tạm hoãn, ngày mai ta liền đi bắt hắn!" Đối với Hiên Viên Vô Thương, hắn

https://thuviensach.vn

không nói được cảm giác trong lòng mình là cái gì, muốn đè hắn ta phía dưới để tàn sát bừa bãi, cũng muốn nâng niu hắn ta trong tay thương yêu cưng chiều, loại cảm giác phức tạp này làm trong lòng hắn hết sức đau khổ, nhưng mặc kệ là đối với hắn ta như thế nào, cũng nên trước tiên hắn bắt đến bên cạnh mình, không phải sao?

"Nhưng ngươi phải cẩn thận một chút, võ công của hắn ta rất lợi hại đấy!" Thiên hạ này cơ hồ không có địch thủ! Nếu Kỳ nhi của bà cũng lợi hại như vậy, dù bà nằm mơ cũng sẽ cười tỉnh, nhưng Hiên Viên Vô Thương, cố tình là con trai của Hiên Viên Ngự Phong!

Nói đến võ công của Hiên Viên Vô Thương, hắn ngược lại có chút sợ. Võ công của người nam nhân kia bí hiểm, một thanh nhuyễn kiếm cũng làm cho xuất thần nhập hóa, hắn thật vẫn không cầm chắc thắng nổi hắn ta.

"Tướng quân, ngươi cũng không cần quá lo lắng, hắn ta có nhược điểm! Tên tiểu tạp chủng kia, tâm mạch không được đầy đủ, mỗi khi bệnh phát, chính là là lúc hắn yếu ớt nhất, Tướng quân có thể vào lúc đó tập kích, tất nhiên có thể bắt được hắn ta!" Dạ Tử Mị ngước đầu mở miệng.

Nhạc Thanh Minh nghe vậy, cười phóng khoáng một tiếng, cúi đầu mở miệng: "Để bản tướng quân thưởng ngươi thật tốt!"

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nghe được giận đến thân thể mơ hồ có chút run rẩy, nàng hôm nay thật là được mở mang kiến thức! Chính mình cũng làm mẹ người ta, tự nhiên có thể hiểu tâm tình người làm mẹ, nhưng Dạ Tử Mị này, bà ta vẫn là người sao? Bất luận như thế nào, đó cũng là ân oán đời trước, đối với nhi tử mình, bà ta lại có thể hạ ác tâm như vậy!

Nhìn nam tử ôm mình vẫn không nhúc nhích, ánh trăng trong sáng chiếu vào trên mặt của hắn. Áo trắng tung bay, cùng sắc mặt trắng bệch giống hệt

https://thuviensach.vn

nhau. Hắn như vậy, rất đẹp, đẹp đến khiến người ta cảm thấy tan nát cõi lòng!

"Thương Thương. . . . . ." Vẻ mặt nàng đầy đau lòng nhìn hắn, đè thấp âm lượng mở miệng, sợ làm người trong nhà nghe được. Trước kia nghe hắn nhắc tới, lại chưa từng đề cập tới chuyện như vậy. Nàng rốt cuộc hiểu rõ hắn một thân khát máu là do nguyên nhân gì mà đến, cũng rốt cuộc hiểu rõ hắn trong lơ đãng lộ ra ánh mắt cô đơn là vì sao.

Nghe giọng nói của nàng, môi mỏng như hoa anh đào khẽ nâng lên, trong mắt đã không thấy được chút tâm tình chập chờn nào. Nữ nhân kia ác độc, hắn đã sớm biết, chỉ là không ngờ hôm nay bà ta lại lấy nhược điểm duy nhất của mình nói ra ngoài, để cho người ta đi bắt hắn thôi.

Nhìn vẻ mặt tiểu nữ nhân trong ngực đầy lo lắng và đau lòng, hắn hạ thấp giọng, nhẹ nhàng mở miệng: "Tam nhi, nàng có cảm thấy ta như vậy, thật không xứng với nàng không?" Hắn ngay cả mẫu thân của mình cũng hận không trừ khử được mình, làm sao có thể xứng với nàng đây?

"Chàng đương nhiên không xứng với ta, bởi vì ta xinh đẹp và thông tuệ, nơi nào giống như chàng - cái người ngu ngốc này, cả ngày lẫn đêm cũng chỉ biết suy nghĩ lung tung!" Hắn giống như là những đám mây trên trời, cho dù là bị nắng chiều nơi chân trời dính vào huyết sắc, cũng vẫn không dính một hạt bụi, thanh nhã cao quý như vậy. Mà nàng, chẳng qua là một kẻ tục nữ, mỗi ngày nghĩ chính là trai đẹp cùng tiền, hắn làm sao có thể không xứng với nàng?

Cười khẽ một tiếng, sờ sờ cái mũi của nàng: "Đúng, Thương Thương là ngu xuẩn, không thông minh giống Tam nhi!" Nhìn si ngốc dung nhan nữ nhân có tình cảm chân thành, nàng vĩnh viễn đều không biết nàng rất đẹp, không liên quan dung mạo, không liên quan tài hoa, có lẽ chỉ là trên người nàng mãi mãi có tâm tính hướng về ánh mặt trời, cứng rắn kéo hắn từ trong bóng tôi ra ngoài. Có lẽ là bởi vì nàng trùng hợp bá đạo, cho hắn biết mình

https://thuviensach.vn

có người quan tâm, có người thích. Có lẽ cái gì đều không làm, chỉ vì nàng là nàng!

Nàng là ánh trăng trong sáng nhất trong lòng hắn, không chỉ là nâng niu trong tay, càng thêm giấu ở trong lòng!

Thấy hắn nhìn nàng chân tình như vậy, mỗ nữ cảm thấy cả người không được tự nhiên: "Thương Thương, chúng ta còn có chánh sự chưa làm!"

"Ừm!" Rón rén đặt nàng ở trên nóc nhà, rồi sau đó mở mảnh ngói, quét vào bên trong nhà.

Liền nhìn đến giường đang nhẹ nhàng đung đưa, trên bình phong bên cạnh giường lớn treo vài món quần áo, nhưng rõ ràng không có Hổ Phù bọn họ muốn. Đôi mắt tà mị đào hoa càn quét chung quanh, cuối cùng rơi vào trên quần áo tán loạn bên giường, Hổ Phù ở chính giữa đống y phục đó.

Hiện tại phải đợi , chính là Nhạc Thanh Minh và Dạ Tử Mị ngủ!

Nhìn một chút cái giường kia, trong cặp mắt tà mị đào hoa rõ ràng thoáng qua sát ý, Vũ Văn Tiểu Tam kéo kéo tay áo của hắn, lắc đầu một cái. Tuy nói hai người kia nàng cũng muốn xông ra giết, nhưng là sau khi giết, tất sẽ kinh động người làm phủ tướng quân, đến lúc đó gian tình giữa Nhạc Thanh Minh và Dạ Tử Mị cả thiên hạ đều biết, mà Hiên Viên Vô Thương làm con trai của Dạ Tử Mị, tất nhiên sẽ bị người đời nhạo báng!

Khẽ thở dài một hơi, ẩn giấu sát ý trong mắt, chờ đợi thời cơ trộm hổ phù.

Bên trong phủ đi qua đi lại người tuần tra, cũng chưa từng có người ngẩng đầu lên nhìn nóc nhà.

Ngồi xổm người xuống, che giấu ở trên mái hiên, khắp nơi yên tĩnh không tiếng động, hai người cứ như vậy rúc vào với nhau, ngắm bầu trời

https://thuviensach.vn

sao. Hai dung nhan tuyết sắc xinh đẹp như tiên nhân, ở dưới ánh trăng có vẻ giống như ảo mộng. Bộ dáng này, nửa điểm cũng không giống tới làm trộm, ngược lại giống như đang ngắm phong cảnh!

Vốn cho là bọn họ ẩn cư rồi, có thể tránh xa những thứ thế tục phân tranh này, nhưng lại phát hiện vẫn không thể! Ôm chặt eo cô gái bên cạnh, có lẽ chỉ có thể trừ tất cả tai họa ngầm, bọn họ mới có thể vượt qua cuộc sống không buồn không lo chân chính.

Cảm thấy động tác của hắn, nàng quay đầu về phía hắn giương môi cười một tiếng, hướng trong ngực của hắn chui vào. . . . . .

Mà bên trong phòng kia đang có hai người chiến đấu hăng hái, hắn là không hề nhận thấy được có người trên nóc nhà.

Chờ bên trong nhà dần dần an tĩnh lại, hai người trên nóc nhà hô hấp nhẹ nhàng, để tránh bị Nhạc Thanh Minh nghe được.

Đợi người trong nhà hô hấp đều rồi, Hiên Viên Vô Thương đứng lên, mở miếng ngói ra, vận chuyển một cỗ nội lực trên tay, nhẹ nhàng dùng lực, hút hổ phù từ từ. Khối binh phù hình dáng con hổ kia liền rơi vào trong tay, thu nó vào trong tay áo bào, ôm lấy Vũ Văn Tiểu Tam đạp gió mà đi. . . . . .

"Thương Thương, không ngờ chàng làm trộm cũng rất thành thạo đó!" Mỗ nữ trêu chọc.

"Ừm!" Ngoài dự đoán, hắn đáp lại một tiếng, rồi sau đó cúi đầu lướt lên môi của nàng, "Trộm không chỉ trộm vật, còn có thể trộm hương!"

. . . . . .

"Ca ca, sao cha và mẹ còn chưa trở lại?" Hiên Viên Sở Cuồng ngồi ở nóc nhà ngáp một cái.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh hắn, Hiên Viên Lạc Thần cũng duỗi lưng một cái: "Có lẽ bọn họ có chuyện gì trì hoãn thôi." Võ công phụ vương cao cường, chắc sẽ không xảy ra chuyện gì .

"Nếu không chúng ta đi tìm bọn họ đi?" Hiên Viên Sở Cuồng mở miệng đề nghị.

Tiểu Lạc Thần trợn trắng mắt lên, chính mình tự đi tìm có lẽ còn có chút hữu dụng, nhưng Hiên Viên Sở Cuồng - tên ngu ngốc này đi tìm? Hay là thôi đi! Chỉ có thể thêm phiền! "Vẫn là đừng đi, cha và mẹ chắc lập tức sẽ trở lại liền, cha bảo ngày mai trở về vương phủ rồi, hay chúng ta đi thu dọn đồ đạc đi?"

Trở lại vương phủ, không biết là quang cảnh như thế nào, mặc dù lấy binh phù có thể mang lá bài chủ nắm giữ ở trong tay mình, nhưng dù sao binh quyền không có ở đây, hơn nữa binh phù Ngự Lâm quân ở trên tay Dạ Tử Kỳ, nếu dùng chính sách đẫm máu, tất nhiên sẽ dẫn đến thiên hạ rung chuyển. Mà tranh quyền, phụ vương dù sao cũng là người của gia tộc Hiên Viên, nếu là tranh, phần thắng cũng không lớn! Nhưng bọn hắn cũng không thể ở lại chỗ này ngồi chờ chết.

Nghĩ tới đó lông mày nho nhỏ nhăn đến cùng một chỗ, có chút lo lắng.

"Ca ca, ngươi đang nghĩ cái gì?" Không phải nói thu dọn đồ đạc sao? Sao lại ngẩn người?

"Không nghĩ cái gì!" Hướng về phía đệ đệ cười cười, "Ôm chặt ta."

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức ngoan ngoãn ôm hắn ta lại, thân hình nhảy một cái, hai thân thể nho nhỏ liền bình yên rơi xuống đất, Hiên Viên Sở Cuồng sôi nổi chạy vào trong nhà: "Nhanh lên một chút đi thu thập đồ, ngày mai trở về vương phủ chơi nữa!" Thật ra thì hắn còn không biết vương phủ hình dạng thế nào đâu, luôn là nghe cha bọn họ nhắc tới, nhưng cũng chưa có đi qua, nên sẽ chơi rất vui đi?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Lạc Thần nhìn bóng lưng vui sướng của hắn, trên mặt nhỏ tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười nhạt, giống tiểu đại nhân lắc đầu một cái, thở dài nói: "Vẫn là tiểu hài tử sống nhẹ nhõm!" Cảm thán xong liền đi theo. . . . . .

Chỗ tối Liên Vụ giựt giựt khóe miệng, tiểu thế tử, dường như ngươi cũng là đứa bé mà, hơn nữa cũng chỉ so tiểu công tử lớn hơn một canh giờ thôi!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 11: Hợp tác, gả

Ban đêm, Đình Vũ đến quán trọ. Ném bao đồ ở trên giường, giận dữ ngồi ở bên cạnh bàn.

Chợt, cảm thấy sau lưng hơi ngứa một chút, vươn tay gãi gãi, nhưng lại càng ngứa hơn, ngay sau đó cả người cũng bắt đầu ngứa. Đôi mày thanh tú nhướng lên, nhớ lại lúc ấy hai đứa bé kia có vẻ không đúng, xem chừng chính là lúc đó đã dẫn đến chuyện không bình thường này!

Cảm giác toàn thân ngứa ngáy cũng trong nháy mắt dấy lên, hai cái tay ở trên người mình điên cuồng gãi. . . . . .

Sau nửa canh giờ. Đã là bị giày vò đến cặp mắt đỏ hồng, môi dưới cũng cắn ra máu tươi! Vốn tưởng rằng chỉ là bột thuốc bình thường, chỉ chốc lát nữa liền hết chuyện, không thể nghĩ đến lại làm cho người ta khó chịu đến vậy! Cặp mắt đẹp kia, từ từ dính vào hận ý nồng đậm, làm cho lòng người phát rét!

"Ha ha ha. . . . . ." Một trận tiếng cười làm cho người ta không phân rõ được nam nữ vang lên.

Đình Vũ quay đầu thật nhanh, nhìn phương hướng người tới: "Người nào?"

Một đạo bóng đen ở cửa sổ chợt lóe, một người áo đen liền xuất hiện ở trước mặt nàng: "Có phải bị giày vò vô cùng khó chịu hay không?"

https://thuviensach.vn

"Chuyện không liên quan ngươi, ngươi là ai?" Đình Vũ lạnh lùng quát lớn.

"Ta là ai cũng không quan trọng, quan trọng là ngươi có muốn báo thù không?" Trong giọng nói không phân biệt giới tính mang theo ý đầu độc.

Đình Vũ vừa nhìn hắn, trong đầu nhớ tới đúng là người áo đen ban đầu ép Vương Gia nhảy núi. Rút lợi kiếm ra, gió kiếm bén nhọn quét qua, hướng về phía người áo đen kia đánh tới trực diện. . . . . .

Ngờ đâu lúc kiếm kia cách chóp mũi người áo đen còn có một tấc, bị hai ngón tay kẹp mũi kiếm lại, làm nàng không thể động đậy! "Ha ha ha. . . . . Hiên Viên Vô Thương quả nhiên có một thủ hạ tốt, thấy bổn tôn sẽ phải động thủ, quả nhiên là trung thành!"

"Bổn tôn? Giang hồ có thập đại Tôn chủ, bản cô nương chỉ chưa thấy qua một người! Vẫn là đừng giả bộ, hãy xưng tên ra!" Đình Vũ lạnh lùng quát lớn.

"Đình Vũ cô nương, hình như ngươi không làm rõ ràng tình trạng. Bây giờ là kiếm của ngươi bị giữ ở trên tay của ta, ta còn chưa hỏi ngươi, ngươi trái lại trước chất vấn ta tới đây sao, nên nói ngươi là có dũng khí, hay là không biết sống chết đây?" Trong giọng nói không phân biệt được nam nữ mang theo đùa giỡn.

Sắc mặt Đình Vũ lập tức cứng đờ, cũng phản ứng lại mình đánh không lại đối phương, nhưng ẩn vệ của nàng đâu? Thế nào một người cũng không ra ngoài? Nhìn chung quanh một lần, ngay cả hơi thở thuộc hạ cũng không cảm thấy được! Đáy lòng mơ hồ có chút lo lắng.

"Đừng nhìn, đám vô dụng kia, bổn tôn đã giúp ngươi trừ khử!" Nói xong tay vừa động, kéo kiếm kia ra khỏi tay Đình Vũ, ném qua một bên. Từng bước đến gần nàng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Trên mặt Đình Vũ xuất hiện chút vẻ hốt hoảng, nhìn lên người áo đen trước mặt, giọng nói có chút sợ hãi vang lên: "Ngươi muốn làm gì?"

Nhìn bộ dáng phòng bị kia của nàng, người áo đen kia ngược lại cười: "Muốn làm gì?" Nói xong đôi tay ôm ngực, cười như không cười nhìn nàng, "Khẳng định không phải có hứng thú đối với ngươi! Lại không nói Đình Vũ cô nương không hợp khẩu vị của tại hạ, dù hợp khẩu vị, có chuyện đại tiện không khống chế kia, tại hạ thật vẫn rất khó cảm thấy hứng thú với cô nương!"

Lời này làm mặt của Đình Vũ nghẹn đến lúc đỏ lúc trắng, cực kỳ bối rối! Hung hăng trừng mắt nhìn người kia: "Vậy ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

"Không muốn thế nào, chỉ là muốn hợp tác với Đình Vũ cô nương!" Giọng nói không phân biệt nam nữ vang lên lần nữa, cặp mắt âm hàn kia quét qua mặt của đình Vũ.

Đình Vũ nghe vậy, lúc này cười lạnh: "Ngươi chính là chết tâm đi! Ta sẽ không phản bội Vương Gia!" Đình Vũ nàng ghen ghét Vũ Văn Tiểu tam là một chuyện, hận không được nhanh chóng trừ đi ba mẹ con họ là một chuyện, nhưng nàng tuyệt đối sẽ không phản bội Vương Gia!

Vương Gia không chỉ đối với nàng có ơn tri ngộ, còn có thể ân cứu mạng, nếu không có Vương Gia, sợ rằng nàng đã sớm đói chết ở đầu đường hoặc là trở thành đồ chơi rồi. Dù nàng là súc sinh, cũng sẽ không phản bội Vươn Gia, huống chi nàng là người!

"Đình Vũ cô nương quả nhiên có cốt khi! Nhưng mục đích của bổn tôn, chỉ là diệt trừ Vũ Văn Tiểu Tam mà thôi, chẳng lẽ ngươi cũng không có hứng thú sao?" Nhàn nhạt nhìn nàng, cười như không cười.

Đình Vũ hoài nghi nhìn hắn: "Lấy võ công của ngươi, diệt trừ Vũ Văn Tiểu Tam quả thực là dễ dàng, tại sao muốn tìm ta hợp tác? Hơn nữa nếu ta

https://thuviensach.vn

tự tay giết nữ nhân kia, bị Vương Gia phát hiện, Vương Gia cũng sẽ không bỏ qua cho ta!" Đình Vũ nói xong, đáy mắt đã từ từ hiện lên ý cười.

"Ha ha ha… Quả nhiên thông minh! Không hổ là thủ hạ đắc lực của Hiên Viên Vô Thương. Có thể! Không cần ngươi tự thân động thủ, chuyện động thủ giao cho bổn tôn làm, ngươi chỉ cần khiến Vũ Văn Tiểu Tam rời khỏi Hiên Viên Vô Thương là đủ rồi!" Lấy võ công của hắn diệt trừ Vũ Văn Tiểu Tam đúng là dễ dàng, nhưng Vũ Văn Tiểu Tam đó luôn ở cùng một chỗ với Hiên Viên Vô Thương, hắn muốn động thủ cũng không tìm được cơ hội!

"Ta có thể đồng ý hợp tác với ngươi diệt trừ Vũ Văn Tiểu Tam, nhưng ngươi phải lấy ra thành ý của ngươi để cho ta tin tưởng ngươi!" Đình Vũ dù sao cũng đi theo Hiên Viên Vô Thương nhiều năm, không thể nào một chút đầu óc cũng không có, một người nào đó tới liền tùy tiện đồng ý điều kiện của người ta, đừng nói chi đến việc người này hai năm trước suýt nữa hại chết chủ tử của mình.

Người áo đen kia cười to mấy tiếng: "Đình Vũ, nếu không phải ngươi là người của Hiên Viên Vô Thương, ta thật đúng là có chút thưởng thức ngươi. Thân phận bổn tôn không thể nói, nhưng những thứ khác, ngươi có thể tùy tiện hỏi!"

Đáy mắt Đình vũ nhẹ nhàng xẹt qua một tia trào phúng, thân phận đều không nói, sao có thể nói là có thành ý? Nhưng chỉ cần mục đích đều là diệt trừ cái đinh trong mắt mình, hắn là người phương nào quả thật không có bao nhiêu quan hệ với bản thân! Chỉ cần biết lời của hắn có thể tin hay không là được?

"Ta muốn biết, ngươi tại sao muốn giết Vương Gia?" Ban đầu ở Thanh Phong nhai, hắn đã thề phải trừ khử Vương Gia.

https://thuviensach.vn

Trong con ngươi người áo đen kia xẹt qua một tia hận ý nồng đậm, lạnh giọng mở miệng: “Thù!” Một chữ, liền biểu minh nguyên nhân.

“Vậy bây giờ vì sao lại không muốn giết Vương Gia, mà muốn giết Vũ Văn Tiểu Tam?” Giọng của Đình Vũ có chút giống người gây sự, nếu mục đích người này vẫn là Vương Gia, nàng không biết rõ ràng sẽ trở thành đồng lõa tổn thương Vương Gia!

“Nguyên nhân có hai, thứ nhất, Hiên Viên Vô Thương không phải dễ giết, bổn tôn tự biết không phải là đối thủ của hắn. Thứ hai, cũng là điểm quan trọng nhất, bởi vì bổn tôn thay đổi chủ ý. Vũ Văn Tiểu Tam vừa chết, hắn tất phải sống không bằng chết! Như vậy so với giết hắn rồi thú vị hơn nhiều! Được rồi, nên nói bổn tôn đều nói xong rồi, hợp tác hay không hợp tác, cho một lời nói đi!” Hiển nhiên kiên nhẫn đã tiêu tan hầu như không còn.

Lúc Đình Vũ nghe được hắn nói Vũ Văn Tiểu Tam chết rồi, Hiên Viên Vô Thương nhất định sống không bằng chết, cặp mắt lạnh kia thoáng qua một đạo ánh sáng oán độc. Rồi sau đó nhìn người áo đen kia một chút, không mang theo do dự nào mở miệng: “Được! Ta đồng ý!”

“Ha ha ha… Đồng ý là tốt rồi, bước kế tiếp, bổn tôn sẽ cho ngươi tạo ra cơ hội động thủ, hi vọng ngươi đừng khiến bổn tôn thất vọng!” Người áo đen kia hài lòng mở miệng, chỉ là đáy mắt nhẹ nhàng thoáng qua một tia trào phúng, nói cho cùng vẫn là một nữ nhân ngu xuẩn! Theo biểu hiện của Hiên Viên Vô Thương từ trước đến giờ, Vũ Văn Tiểu Tam vừa chết, hắn ta tất nhiên sẽ không sống một mình, cho nên hắn mới chẳng thèm tốn công tốn sức giết Hiên Viên Vô Thương, trực tiếp diệt trừ Vũ Văn Tiểu Tam không phải tốt hơn sao.

Nhưng nữ nhân ngu xuẩn này còn có mộng đẹp làm vương phi của Hiên Viên Vô Thương, vừa đúng giúp hắn một chút!

https://thuviensach.vn

“Tạo cơ hội? Tạo như thế nào?” Trên người Đình Vũ ngứa ngáy khó nhịn, nhưng cô vẫn cố nhịn một hồi lâu. Mặt đầy tò mò nhìn người áo đen kia.

Nhẹ nhàng cười một tiếng, chậm rãi nói ra chủ ý của mình…

Trên Thiên Sơn, một nam tử toàn thân áo trắng tuấn dật quỳ một gối xuống bên bờ đá, nhìn lão nhân toàn thân áo trắng bên vách đá kia: "Sư phụ, cho gọi đồ nhi trở lại vì chuyện gì?"

Tóc mai và râu của lão nhân áo trắng đều là một mảnh trắng như tuyết, hòa lẫn với tuyết trên thiên sơn, râu tóc màu trắng bồng bềnh, hơi có tư vị tiên phong đạo cốt.

Đây cũng là lão nhân Thiên Sơn vang danh thiên hạ! Có thể biết được Quá Khứ Vị Lai, có thể Thông Thiên. Trên thông thiên văn, dưới biết địa lý, có thể cứu lê dân, có thể trị bách bệnh. Nhưng tính tình quái dị, vô số người muốn bái ông ta làm thầy, tất cả đều không công mà lui. Chỉ có một mình Mộ Di Tuyết, được ông yêu mến.

Xoay người, nhìn nam tử quỳ một gối xuống nền đất tuyết, phiêu dật như tiên, rõ ràng quỳ gối trong đống tuyết, lại giống như đang chiếm giữ đất, trời đầy bông tuyết bay tán loạn, cũng không thể dính trên người của hắn chút nào.

"Đứng lên đi." Giọng nói lão giả vang lên, mang theo điểm phức tạp và trầm tư.

Mộ Di Tuyết đứng lên, cặp mắt kia lạnh nhạt trong veo nhìn sư phụ, gương mặt tuấn dật cực kỳ xinh đẹp nhân thần cộng phẫn, tuy là không sánh bằng Hiên Viên Vô Thương, nhưng đủ để giật nảy mình!

"Đồ nhi, vi sư tính toán một chút, thầy trò chúng ta sẽ có một cuộc đại kiếp!" Ông đã 180 tuổi, tu đạo nhiều năm, có thể biết được chuyện người

https://thuviensach.vn

đời không thể biết, nhưng lại không cách nào đắc đạo thành tiên. Tiên thì phải lục căn thanh tịnh, nhưng mà đối với tên đồ đệ này, ông lại có một phần tình cảm.

"Đại kiếp?" Giọng nói cực kỳ thánh khiết vang lên, trên gương mặt tuấn dật tràn đầy không hiểu, "Đại kiếp như thế nào?"

"Vi sư là Thiên kiếp, ngươi là tử kiếp!" Trên mặt của lão nhân lần đầu tiên xuất hiện vẻ mặt bất đắc dĩ, ông đã tính đến mình chỉ còn lại tuổi thọ một năm. Nếu là trong vòng một năm, không thể đắc Đạo Thành tiên, cũng chỉ có thể rơi vào luân hồi, tu luyện thêm, cho nên nói là Thiên kiếp! Nhưng tên đồ nhi này, thế nhưng ông lại tính được quanh sao bản mệnh nó bị sát khí bao quanh, đã muốn che giấu hào quang của nó!

"Sư phụ, đồ nhi tin tưởng ngài nhất định có thể vượt qua Thiên kiếp!" Về phần tử kiếp của mình, nếu có biện pháp, sư phụ tất nhiên sẽ dạy hắn hóa giải.

"Ừ, vi sư chuẩn bị bế quan tu luyện một năm, nhìn xem có thể phá thiên kiếp hay không?" Cũng chính vì nguyên nhân này, mới để cho ông lo lắng cho tên đồ nhi này, cố tình khi ông gặp phải Thiên kiếp, đồ nhi lại nghênh đón tử kiếp, ông cũng không biết Di Tuyết có thể tránh qua được hay không. "Nhưng đồ nhi, tử kiếp của con, vi sư cũng không giúp được con bao nhiêu!"

Trên gương mặt tuấn dật nở rộ ra một nụ cười tinh khiết như tuyết liên: "Sư phụ yên tâm. Đồ nhi không có việc gì." Thật ra thì hắn cũng coi được mình sẽ có tử kiếp, nhưng hắn cũng tin tưởng Thiên Đạo luân hồi tự có quy luật, sống chết đều không đủ gây sợ hãi.

Thiên Sơn lão nhân nhìn hắn một chút, ban đầu nhận tên đồ nhi này là bởi vì hắn có tuệ căn, nhưng để hắn tại Thiên Sơn vài chục năm, cũng

https://thuviensach.vn

không thể giúp hắn trừ sạch Thất Tình Lục Dục. Bất đắc dĩ, liền thả hắn xuống núi. Ngờ đâu một lần xuống núi, liền dính vào sát nghiệt!

"Đồ nhi, con nên đoạn tuyệt việc trong ngũ quốc đi." Ngũ quốc Phân Cửu Tất Hợp, Hợp Cửu Tất Phân, cũng phải làm thuận theo số trời, nhưng người đồ nhi ngốc này của ông, một lần xuống núi đã đến Thanh Loan quốc làm Tướng quân, thân nhiễm vô số sát nghiệt. Sau lại lâm trận phản bội, vô luận là tuồng nào, cũng cách đạo khá xa rồi! (đạo ở đây là chỉ con đường tu tiên của Mộ Di Tuyết)

"Sư phụ, chí hướng đồ nhi không ở chỗ này." Thành tiên, đối với người khác mà nói có lẽ là một chuyện khó, nhưng mà đối với Mộ Di Tuyết hắn mà nói, hoangdung_ɔ̈diễn-đàn-lê-ɔ̈quý-đôn nếu có ý niệm này, năm năm trước hắn liền thoát khỏi hồng trần rồi. Hắn đối với chuyện đắc đạo thành tiên không hề có hứng thú. Vốn là người phàm tục, tội gì buộc mình lục căn thanh tịnh? Chỉ là tùy tính như vậy, lại phụ sư phụ một câu chờ đợi.

"Aizz. . . . . ." Vuốt râu bạc trắng thật dài, bất đắc dĩ lắc đầu, "Đồ nhi, vi sư có một nhiệm vụ giao cho con!"

"Sư phụ mời nói!" Giọng nói tinh khiết sạch sẽ như tiếng trời, giống như là một đạo nhạc tiên vang lên.

Khiến Thiên Sơn lão nhân lần nữa ở trong lòng lắc đầu một cái, đáng tiếc! Thật đáng tiếc! "Vi sư muốn con đi bảo vệ người dị thế đó!"

"Người dị thế? Ngài chỉ người ba năm trước tới đây, hay người tới 1 tháng trước?" Ly giới và hoàn giới vốn tách ra hai giới, nhưng ngắn ngủn ba năm, thế nhưng xuất hiện hai người dị thế, chuyện này trước kia chưa từng xảy ra.

"Chính là người ba năm trước." Thiên Sơn lão nhân nghe hắn hỏi, ngược lại vuốt vuốt râu nở nụ cười. Không tệ, còn biết 1 tháng trước lại tới dị một người dị thế.

https://thuviensach.vn

Trên gương mặt tuấn dật thoáng qua ánh sáng không hiểu "Sư phụ, vì sao? Có chuyện gì sao?" Vì sao hắn phải đi bảo vệ người dị thế đó?

"Bảo vệ nàng, chính là bảo vệ ngươi! Vi sư đã tính qua, chỉ có nàng bình an trong vòng một năm, tử kiếp của con mới có thể tránh thoát!" Trầm giọng mở miệng, nhìn tuyết bay đầy trời một chút, tâm tư cũng phức tạp theo.

Mộ Di Tuyết nghe vậy, hơi suy nghĩ một chút, liền gật đầu: "Đồ nhi cẩn tuân sư mệnh!"

"Còn nữa, nữ nhân kia không chỉ có quan hệ đến tử kiếp của con, cũng quan hệ đến Thiên kiếp của vi sư, càng quan hệ đến thiên hạ chúng sanh, con nhất định phải bảo vệ tốt nàng. Lời vi sư nói, con đã nghe rõ chưa vậy?" Lần này còn mang theo chút nghiêm nghị, bởi vì ông mới vừa nghe ra đồ nhi không chút để ý!

Tên đồ đệ này của ông, chính là đã không để vấn đề sống chết ở trong lòng, chính mình cũng thật là do nhất thời không có phản ứng kịp, mới trông cậy vào hắn có thể vì cái mạng nhỏ của hắn đi bảo vệ cái người dị thế đó.

Lần này thật khiến Mộ Di Tuyết có chút kinh ngạc : "Sư phụ, có nghiêm trọng như vậy không?"

Thiên Sơn lão nhân thở dài một hơi, xoay người nhìn Hư Không một chút: "Ngươi có biết chỗ giao giới giữa ly giới và hoàn giới, ở trong các ngôi sao ban đêm, luôn có ba đường ánh sáng màu đỏ nhạt thoáng qua?"

"Đồ nhi đã thấy qua." Giọng nói vẫn là không gợn sóng như vậy, chỉ là mơ hồ tới chút hứng thú.

"Ba đường này, chính là ba đường duyên phận, được phép đưa người ly giới đến hoàn giới, cũng có khả năng đưa người hoàn giới qua ly giới. Bây

https://thuviensach.vn

giờ đã có hai cái tuyến biến mất, cũng chính là có định số! Con có nhớ ba năm trước đây, người dị thế đó đi tới ly giới thì cái đường màu đỏ đó đã xảy ra dị tượng biến mất trong nháy mắt không?" Ba năm trước đây, thầy trò bọn họ cùng nhau ở chỗ này xem tinh tượng thì thấy qua dị cảnh kia.

Mộ Di Tuyết hơi suy nghĩ một chút liền nhớ: "Nhớ, đường màu đỏ kia dần dần biến mất, đứt đi!"

"Không sai! Chính là đứt đi. Sợi dây đỏ kia, vốn là người phải dẫn dắt Hiên Viên Ngạo. Nhưng trong nháy mắt ngày xảy ra dị tượng kia, sao bổn mạng của Hiên Viên ngạo bài xích sợi tơ hồng kia, cuối cùng rơi vào trong tay Hiên Viên Vô Thương." Nói đến chuyện này, trong lòng Thiên Sơn lão nhân vẫn còn có chút than thở . Nhân duyên ngàn dặm đường quanh co, đây là tình cảm ngăn cách thời gian, không gian, lại bị Hiên Viên ngạo tự mình buông tha rồi! Có lẽ đây đều là định trước sâu xa rồi! Aizz. . . . . .

Nhưng Mộ Di Tuyết nhướng lông mày lên: "Sư phụ, số trời đã định, không thể nào bởi vì sức người mà thay đổi, sợi tơ hồng kia làm sao sẽ. . . . . ."

"Không sai, chắc là sẽ không bởi vì sức người mà thay đổi, nhưng con có biết kiếp trước Hiên Viên Vô Thương là ai không?" Quay đầu nhìn ái đồ của mình.

"Sư phụ, đồ nhi vô năng." Người tu đạo biết số trời, tự nhiên cũng có thể nhìn thấu Quá Khứ Vị Lai của rất nhiều người, mà Hiên Viên Vô Thương, tới bây giờ hắn cũng không thể nhìn xuyên qua.

"Không phải con vô năng, vi sư cũng là đêm qua mới xem thấu! Nguyên nhân Hiên Viên Vô Thương xuất hiện tại ly giới cực kỳ phức tạp, vi sư vẫn không thể nói cho con biết. Nhưng có thể tin chắc chính là, nếu người dị thế kia xảy ra chuyện gì, sẽ không người nào có thể chấn áp được hắn, đến

https://thuviensach.vn

lúc đó thiên hạ tất phải đại loạn!" Điều này cũng chính là nguyên nhân đường màu đỏ đó xuất hiện dị tượng.

"Sư phụ, đồ nhi hiểu." Giọng nói đã khôi phục lạnh nhạt thong dong.

"Hiểu là tốt rồi. Con đi đi, vi sư sắp sửa bế quan tu luyện. Trong vòng một năm, chuyện bảo vệ người dị thế đó liền giao cho con vậy!" Hướng về phía đồ đệ mở miệng, trên gương mặt đó có từ ái không che giấu được.

"Dạ! Đồ nhi cáo lui!" Nói xong liền xoay người rời đi, áo trắng tóc đen, ở trong núi tuyết này có vẻ cực kỳ phiêu dật duy mỹ.

Thiên Sơn lão nhân ở phía sau hắn, vuốt vuốt râu của mình. Tuy kiếp trước của Hiên Viên Vô Thương phức tạp, nhưng nếu người dị thế đó vô sự, cũng sẽ không bị tác động. Hiện tại, ông chỉ hy vọng Di Tuyết có thể bình an tránh khỏi tử kiếp lần này! Đồ nhi, vi sư có thể giúp con , sợ là chỉ có bấy nhiêu thôi!

Mà nam tử mặc áo trắng kia, chậm rãi bước đi ở trên tuyết sơn, trên gương mặt tuấn dật không có vẻ mặt nào.

Hắn không quan tâm tử kiếp của hắn, sống chết của người trong thiên hạ cũng không liên quan đến hắn, chỉ là thiên kiếp của sư phụ lại có quan hệ chung một chỗ, điểm này lại làm cho hắn vô pháp thờ ơ, hắn thật nên đi bảo vệ người dị thế đó sao?

Nghĩ tới bước chân cũng có chút khốn đốn, đi vài bước, trên gương mặt như tuyết liên lộ ra một nụ cười nhạt. Người bảo vệ, hắn thật đúng là chưa thử qua. . . . . .

. . . . . .

"Cha, mẹ, chúng ta đi thôi!" Hiên Viên Sở Cuồng cõng gói đồ nhỏ, đứng ở cửa phòng hét với Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Trên người của Hiên Viên Lạc Thần cũng cõng một cái bọc quần áo nho nhỏ, đứng ở bên người đệ đệ, bất đắc dĩ ngáp một cái. Hiện tại trời còn chưa sáng, nhưng Hiên Viên Sở Cuồng - tên ngu ngốc này muốn trở về vương phủ chơi quả thực là muốn điên rồi, mình không ngủ được thì thôi, còn cần phải kéo hắn theo cùng.

Phải biết đêm qua tên ngu ngốc như heo này đi ngủ thật sớm, hắn thì cõi lòng đầy lo lắng chờ sau khi phụ vương và mẫu thân trở về mới đi ngủ. Cho nên hiện nay càng thêm khốn khổ muốn chết!

Từ khi hai đứa bọn chúng đến cửa, Hiên Viên Vô Thương liền tỉnh. Biết hai tên ranh con chết tiệt kia tất nhiên không an phận, cho nên dùng nội lực che kín lỗ tai Vũ Văn Tiểu Tam, ngăn cách âm thanh ở bên ngoài.

Rồi sau đó rón rén đứng dậy, thân hình chợt lóe, liền mặc quần áo xong, mặt đen lại chạy đến cửa mở cửa ra, lúc này Hiên Viên Sở Cuồng đang mở to miệng chuẩn bị gọi lần thứ hai, chợt nhìn thấy cửa mở ra rồi, vội vàng ngậm miệng của mình lại, vặn vẹo uốn éo thân thể nho nhỏ, nịnh nọt nhìn cha mình.

Hiên Viên Lạc Thần nhìn bộ dáng chân chó kia, liếc mắt, rất là khinh bỉ quay đầu đi!

Ngồi xổm người xuống, nhịn kích động muốn đánh hắn một trận, nhỏ giọng mở miệng: "Mẫu thân còn đang ngủ, cho nên các con trước chờ một lát có được hay không? Đi về trước, thu thập xong đồ của các con đi, bây giờ trời còn chưa sáng!"

Hiên Viên Sở Cuồng ngay lập tức giơ gói đồ nhỏ của mình ra: "Cha, chúng con đã thu thập xong rồi..., người xem!"

Nhìn tiểu nhi tử đáng yêu ngốc nghếch này một chút, người nào đó ở trong lòng bất đắc dĩ đỡ trán, có một loại kích động muốn ném tiểu tử thúi này đi!

https://thuviensach.vn

"Thu thập xong thì chờ mẫu thân tỉnh ngủ được không?" Dằn lại tính tình để thương lượng, đè nén kích động ném hắn đi.

"Vậy khi nào mẫu thân mới tỉnh?" Giọng nói đáng yêu vang lên.

"Đã tỉnh rồi!" Giọng nói mỗ nữ vang lên, mang theo nghiêm trọng rời giường. Đặc biệt sao? Giở trò quỷ gì, còn để cho người ta sống hay không? Sáng sớm ở tại cửa dây dưa!

Thấy nàng vẫn bị đánh thức, sắc mặt của mỗ nam trở nên cực kỳ khó coi, hung hăng nhìn chằm chằm tiểu nhi tử không hiểu đạo lý: "Đều tại ngươi - tiểu tử thúi này, đánh thức mẫu thân ngươi rồi kìa!"

"Hiên Viên Vô Thương, là chàng đánh thức lão nương!" Hét to lên một tiếng.

Người nào đó cứng ngắc thân thể đứng ở sau cửa, sau ót mơ hồ có mồ hôi lạnh toát ra. . . . . .

Hai đứa trẻ lay động bả vai, buồn cười lại không dám cười cúi đầu. . . . . .

"Được rồi được rồi, rời giường liền chuẩn bị lên đường đi, còn không biết phủ Nhiếp Chính vương bị làm thành hình dáng gì rồi! Hơn nữa tính toán thời gian, Nhạc Thanh Minh đó cũng nên mang theo binh mã tới rồi!" Nhớ tới Nhạc Thanh Minh đó, Vũ Văn Tiểu Tam liền giận đến nhe răng trợn mắt! Tuy nói nàng cũng là một hủ nữ không hơn không kém, hoangdung_๖ۣۜdiễn-đàn-lê-๖ۣۜquý-đôn thế nhưng khi đối tượng YY biến thành Thương Thương nhà bọn họ, nàng thật rất khó vui mừng!

"Ừ, được. Đình Vân, đã thu thập xong chưa?" Hôm nay là Đình Vân phụ trách gác đêm.

"Thu thập xong rồi!" Giọng nói lãnh khốc của Đình Vân truyền đến.

https://thuviensach.vn

"Ừ, hai tên ranh con chết tiệt các ngươi chờ ở cửa đi!" Quặm mặt lại mở miệng.

Hiên Viên Lạc Thần khéo léo gật đầu một cái, Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì gật đầu một cái. Chờ cửa kia vừa đóng lại, hai đứa trẻ không hẹn mà cùng trợn trắng cả mắt!

. . . . . .

Vừa ngồi lên, liền hướng về phía ngoài cửa mở miệng: "Tiểu Nguyệt đâu?"

"Hồi bẩm vương phi, Tiểu Nguyệt ở trong xe ngựa phía sau!" Thân phận hiện tại của Tiểu Nguyệt cũng không phải là một nha hoàn nho nhỏ, mà là muội muội vương phi, coi như là tiểu thư vương phủ bọn họ. Dĩ nhiên là phải có xe ngựa ngồi .

"Ừm!" Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu một cái, hạ màn xe xuống, lại nhìn thấy sắc mặt của ba cha con trong xe đều không đẹp mắt cho lắm.

"Mẹ, quan hệ của người và Tiểu Nguyệt tỷ tỷ rất tốt sao?" Tiểu Sở Cuồng nghẹo đầu hỏi, trong giọng điệu kia đều là vị chua.

Vũ Văn Tiểu Tam sờ sờ cái đầu nhỏ của hắn: "Đúng vậy, các con có thể gọi Tiểu Nguyệt là a di!"

"Đình Vũ cũng cho chúng ta gọi nàng là a di, nhưng mà con và ca ca lại gọi nàng là đại thẩm, vậy chúng ta không phải cũng phải gọi Tiểu Nguyệt là đại thẩm sao?" Hiên Viên Sở Cuồng rất nghiêm túc mở miệng hỏi thăm.

Ặc, sau ót Vũ Văn Tiểu Tam xẹt qua một vệt đen: "Không phải vậy, các con nên mặc kệ nàng đi." Đại thẩm? Thật đúng là thú vị!

https://thuviensach.vn

"Đệ đệ ngươi thực ngốc, chúng ta không thích Đình Vũ mới gọi là đại thẩm! Tiểu Nguyệt tỷ tỷ tốt như vậy, sao chúng ta có thể gọi là đại thẩm!" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Lạc Thần vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa cảm động đến lệ rơi đầy mặt, thì ra là con trai của nàng vẫn có một đứa bình thường!

Hiên Viên Sở Cuồng cũng làm như thật gật một cái: "Hoá ra là như vậy! Ca ca, ngươi nói chúng ta nên nên gọi là gì đây?"

Vũ Văn Tiểu Tam cũng cười tít mắt nhìn Hiên Viên Lạc Thần, chờ đáp án của hắn.

"Gọi bác gái!"Môi mỏng như hoa anh đào của Hiên Viên Lạc Thần phun ra ba chữ như vậy.

Khóe miệng giật giật, nhìn phía ngoài cửa sổ, nếu là Tiểu Nguyệt ở chỗ này, không nổi giận đến hộc máu mới là lạ!

Hiên Viên Vô Thương cũng cười khẽ thật thấp một tiếng. . . . . .

. . . . . .

Khi Nhạc Thanh Minh mang theo binh mã bao vây tòa nhà bọn Hiên Viên Vô Thương ở hai năm, người ở bên trong đã đi hết sạch! Giận dữ nhìn tòa nhà này một chút, giận đến suýt nữa dùng một cây đuốc đốt nó đi!

Thật vất vả mới biết người nam nhân kia ở chỗ này, lại bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy! Hoangdung_๖ۣۜdiễn-đàn-lê-๖ۣۜquý-đôn Gần đây việc phiền lòng thật là nhiều! Hôm nay sáng sớm dậy, Hổ Phù liền không thấy, nữ nhân Dạ Tử Mị kia cũng đi mất. Cũng không biết là có phải Dạ Tư Mị - con tiện nhân kia trộm Hổ Phù đi không? Mặc kệ có phải hay không, Hổ Phù mất cũng là tội lớn, cả nhà đều bị giết, còn tịch thu tài sản kẻ phạm tội! Cho nên hắn chỉ

https://thuviensach.vn

có thể dấu diếm, chuẩn bị lát nữa đi thợ rèn tạo cái giả, trước lừa gạt mấy ngày, tìm xem rồi nói tiếp.

Nhưng nếu như là Dạ Tử Mị trộm, vậy đã nói rõ Dạ Tử Kỳ đối với hắn nổi lên lòng nghi kỵ! Nghĩ tới đây càng thêm cảm thấy trong lòng nóng nảy bất an!

Phiền não mở miệng: "Đi thôi!"

Đúng lúc này, một tên lính quèn cầm một phong thơ chạy ra: "Tướng quân, thư này để trên bàn!"

Tờ giấy kia tinh khiết hoàn mĩ, đúng là phong cách người nọ. Có chút khẽ run nhận lấy thư, đây là lần đầu tiên hắn được người kia gửi thư, hơn nữa còn là đặc biệt viết thư cho hắn, tự nhiên cực kỳ coi trọng.

Bọn binh lính nhìn tướng quân nhà bọn họ giống như thấy được thư tình cô nương mình yêu thích viết cho hắn, vẻ mặt đầy hoài xuân, khóe miệng không nhịn được kéo ra. Tướng quân không uống lộn thuốc chứ?

Mở giấy viết thư trắng nõn kia ra, phía trên có mấy chữ rồng bay phượng múa: Nhạc tướng quân, Bổn vương trở về phủ Nhiếp Chính vương. Nếu nhớ, tới vương phủ gặp Bổn vương thôi. Còn nữa, nói cho Dạ Tử Kỳ, để cho hắn tốt nhất ngay lập tức đem phủ nhiếp chính vương trả trở lại như cũ, nếu không. . . . . .

Chỉ vài câu, lại làm cho mồ hôi lạnh trên người Nhạc Thanh Minh đều toát ra. Mười năm trước, một phong thư tương tự xuất hiện, ngay lúc đó là trên tay đại tướng quân Bạch Nghị, sau Bạch Nghị thật đi phủ Nhiếp Chính vương, rồi sau đó liền chưa hề đi ra. Mà Bạch phủ, đối mặt là cả nhà bị tiêu diệt!

Xoa xoa cái trán đổ mồ hôi, có lẽ là hắn đã nghĩ nhiều. Thế nhưng vào lúc này, tại sao Hiên Viên Vô Thương muốn trở về phủ Nhiếp Chính

https://thuviensach.vn

vương? Chẳng lẽ hắn không biết hiện tại có bao nhiêu người muốn tánh mạng của hắn sao?

Cái vấn đề này, chỉ có hai giải thích. Thứ nhất, hắn đang tìm chết; thứ hai, chính là không sợ hãi!

Chuyện tìm chết ai sẽ đi làm? Hơn nữa Hiên Viên Vô Thương biết hắn hôm nay sẽ đến, chẳng lẽ ngày hôm qua. . . . . Vậy Hổ Phù có thể ở trên tay của hắn hay không? Nghĩ tới càng thêm kinh hãi, toát mồ hôi lạnh cả người!

Chợt lắc lắc đầu, sẽ không, hắn không phải. Với tính tình Hiên Viên Vô Thương, nếu nghe được mấy lời đêm qua, chỉ sợ đầu hắn đã sớm dọn nhà, sao có thể sống đến hôm nay?

Nhìn mấy câu nói cuối cùng trong thư, vội vàng mở miệng: "Đi, đi hoàng cung!"

Nói xong quay đầu, hướng về phía hoàng cung giục ngựa giơ roi, vội vã đi, hắn muốn lập tức trở lại để Dạ Tử Kỳ chuẩn bị sẵn sàng, nếu không nếu để quyền lực lần nữa rơi vào trong tay Hiên Viên Vô Thương. Dạ Tử Kỳ, còn có hắn, cùng với tất cả đại thần ủng hộ Dạ Tử Kỳ, đều chỉ sẽ có một con đường chết! Lại không nói tới điểm bọn hắn đã ngủ với mẹ của tên ma quỷ kia, cái mạng nhỏ của bọn hắn cũng đã treo lơ lửng! Lúc ấy chỉ muốn mùi vị đệ nhất thiên hạ mỹ nhân, nghĩ tới cảm giác thành tựu đè ép mẫu thân Nhiếp Chính vương, lại quên mất nếu như Nhiếp Chính vương lần nữa cầm quyền, bọn họ sẽ có kết quả như thế nào!

"Dạ!" Mọi người lập tức đuổi theo. . . . . .

"Thương Thương, chàng nói hiện tại phủ Nhiếp Chính vương đã biến thành dạng gì?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút lo lắng, lại nói nàng thật sự không muốn ở một gian phòng khắp nơi đều dán giấy niêm phong đâu!

https://thuviensach.vn

"Không cần lo lắng. Chờ chúng ta trở lại phủ Nhiếp Chính vương, tất nhiên rực rỡ hắn lên." Lấy tốc độ bọn họ hiện tại đi xe ngựa chậm rãi, thưởng phong cảnh, trở lại phủ Nhiếp Chính vương, cần tốn một ngày, nhưng nếu là Nhạc Thanh Minh cởi ngựa tiến đến, một chuyến qua lại cũng chỉ cần hơn một canh giờ. Chờ hắn trở lại hoàng cung, bẩm báo cho Dạ Tử Kỳ biết chuyện mình muốn về phủ nhiếp chính vương, lấy tính bướng bỉnh của Dạ Tử Kỳ, ngược lại có thể trực tiếp để cho người ta động thủ. Nhưng nếu là Dạ Tử Mị, dưới tình huống không biết hắn trắng trợn trở lại như vậy có bao nhiêu chỗ dựa, tuyệt đối sẽ không để Dạ Tử Kỳ tùy tiện hành động.

Không dám tùy tiện hành động, dĩ nhiên là nên giúp sửa sang tốt lại cho vương phủ!

Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Lạc Thần nghĩ đều là giống nhau như đúc.

Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Sở Cuồng. . . . . .

Chỉ thấy mỗ nữ sờ soạng trán mỗ nam một phen: "Thương Thương, chàng không có phát sốt chứ?"

Khóe miệng mỗ nam giật giật, đang muốn nói gì, lại nghe thấy giọng nói tiểu nhi tử mình vang lên: "Cha, tại sao là rực rỡ hắn lên được? Chẳng lẽ tịch biên gia sản là giúp nhanh chóng tu sửa nhà cửa sao?"

Nét mặt Hiên Viên Vô Thương và Hiên Viên Lạc Thần trong nháy mắt chết lặng! Hai phụ tử liếc mắt nhìn nhau, đáy mắt rõ ràng đều là bất đắc dĩ. . . . . Hai người này không cứu được!

. . . . . .

"Cô, ngươi không phải là đáp ứng ta, chỉ cần ta nghe lời ngươi, ngươi liền tứ hôn cho ta và biểu huynh sao? Ta giúp ngươi trộm chìa khóa của tam vương huynh, nếu không phải là ta, ngươi cho rằng ngươi có thể cứu

https://thuviensach.vn

được Đại Vương huynh từ xích huyền thiết kia sao? Vì sao hiện tại Đại Vương huynh ngồi lên ngôi vị hoàng đế rồi, cô lại một chữ cũng không nhắc tới chuyện của ta và biểu huynh?" Dạ Tử Mộng mặt đầy tức giận.

"Ngươi cũng không phải không biết biểu huynh ngươi hiện tại sống chết không rõ, ngươi muốn cô gả ngươi như thế nào?" Dạ Tử Mị nghiêng đôi mắt đào hoa nhìn nàng ta một chút, trên mặt đều là vẻ lẳng lơ.

"Cô, ngươi đừng giả bộ! Đừng tưởng rằng ta không biết biểu huynh còn sống, đang ở ngoài Tây Giao! Mộng nhi cũng có thể tra được, cũng không tin cô không tra được!" Dạ Tử Mộng mặt đầy tức giận, hung hăng nhìn chằm chằm người có dung mạo với biểu huynh nàng yêu thích có tám phần tương tự. Trong lòng, lửa giận của nàng đang gầm thét, chẳng lẽ Dạ Tử Mộng nàng là bị người đùa bỡn sao?

Dạ Tử Mị cười lạnh một tiếng: "Cô dĩ nhiên biết ngươi tra được, cô còn biết ngươi lợi dụng Dạ Tử Y phái người độc sát hai Tôn nhi kia của cô. Mộng nhi, ta ngược lại thật không biết lòng của ngươi vì sao lại độc ác như vậy! Miệng luôn nói yêu Thương Nhi của ta, nhưng lại xuống tay với nhi tử của hắn, không hề nể mặt!"

Lời này làm sắc mặt Dạ Tử Mộng lúc đỏ lúc trắng, cắn răng mở miệng: "Chỉ có ta mới có tư cách sinh con cho biểu huynh, những người khác không xứng! Không xứng!"

Không sai, là nàng lợi dụng Dạ Tử Y xuống tay, bởi vì nhà mẹ của Dạ Tử Y là thế gia đại tộc, thủ hạ tài năng chiếm đa số. Động thủ, tự nhiên dễ dàng rất nhiều, còn có một nguyên nhân, chính là dù bị biểu huynh tra ra được, người động thủ là Dạ Tử Y, không hề có một chút quan hệ với Dạ Tử Mộng nàng!

"Vậy ngươi liền cam tâm cùng người khác chung một chồng?" Dạ Tử Mị hướng về phía gương vẽ lông mày, cũng không quay đầu lại mở miệng. Ai

https://thuviensach.vn

cũng biết Hiên Viên Vô Thương đã có vương phi, đường đường là công chúa của một nước mà đi làm nhỏ, cũng không sợ bị người chê cười!

"Cô, cái này ngươi cũng không cần lo lắng, nữ nhân kia hôn mê, xem chừng đời này cũng sẽ không tỉnh. Nàng ta không có cái phúc phận ở cùng một chỗ với biểu huynh, để cho nàng ta chiếm một vị trí cũng không sao!" Lời tuy là nói như vậy, nhưng trong lòng vẫn hết sức ghen ghét! Mặc dù còn chưa gặp qua nữ nhân kia, nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút nàng ta có thể lây dính một chút khí cao quý còn hơn tiên nhân của biểu huynh, nàng liền hận không được ăn thịt, uống máu của nàng ta! Nhưng không có cơ hội động thủ, đợi nàng gả cho biểu huynh, nhất định có thể tìm được cơ hội giết chết nữ nhân kia!

"Nhưng Bổn cung nhận được tin tức, ngày hôm trước nàng ta đã tỉnh rồi!" Sâu kín mở miệng, trong giọng nói mang theo chút ý vị hả hê. Hiện tại Nhạc Thanh Minh đã đi bắt hắn ta, chỉ sợ bọn họ đã rơi vào tay Nhạc Thanh Minh đi? Cháu gái ngu xuẩn này của bà, còn chạy đến chỗ bà hô to gọi nhỏ, vẽ mộng đẹp gả cho Hiên Viên Vô Thương!

Không biết đợi khi nàng ta biết biểu huynh mình yêu thích, sau khi biến thành một người bị một nam tử tùy ý làm nhục, sẽ có cảm tưởng gì! Chậc chậc. . . . . Chỉ cần nghĩ tới cái này, bà đã cảm thấy kích thích!

"Cái gì? Nàng ta đã tỉnh rồi sao?" Giọng nói có chút bén nhọn vang lên.

"Trưởng công chúa điện hạ, không xong, không xong, bệ hạ mời qua nghị sự!" Một tiểu thái giám vội vàng hấp tấp chạy vào.

"Cái gì không xong? Vội vàng hấp tấp còn ra thể thống gì?" Bà không biết đến tột cùng có thể có chuyện lớn gì. Chậm rãi đứng lên, sửa sang lại vạt áo. Rồi sau đó cầm lên cây trâm. . . . . .

"Là Nhạc tướng quân, Nhạc tướng quân nói Nhiếp Chính vương Điện hạ trở lại!" Hắn đi theo Dạ Tử Mị nhiều năm, cho nên cũng đứng ở bên Dạ Tử

https://thuviensach.vn

Mị. Đối với mấy cái chuyện này, cũng biết được tám chín phần mười.

"Cái gì?" Dạ Tử Mị cả kinh, trâm cầm trong tay chuẩn bị cắm vào tóc cũng rớt xuống.

Dạ Tử Mộng lại vui mừng: "Biểu huynh trở lại?"

Nghiêng đầu sang chỗ khác giận dữ nhìn Dạ Tử Nộng - tên ngu ngốc kia một cái, liền vội vàng hấp tấp chạy về phía Cần Chính Điện. Cõi lòng Dạ Tử Mộng lập tức đầy mừng rỡ đuổi theo. . . . . .

Đến trong điện, sắc mặt Dạ Tử Kỳ có chút tối tăm ngồi ở Long ỷ. Hiên Viên Vô Thương trở lại, hơn nữa còn là nghênh ngang trở về! Thậm chí còn viết một phong thơ để cho hắn trả đồ trở về. Giọng điệu như vậy, tuyệt đối là có lợi thế áp chế mình, nhưng hiện tại quyền lực đều không ở trên tay hắn ta, mặc dù người nam nhân kia Phú Khả Địch Quốc, nhưng không có tiền tài, đối với hắn tạm thời cũng không tạo thành bao nhiêu uy hiếp. Vậy hắn ta vì sao có lòng can đảm đó?

"Phái binh bao vây, chặn giết!" Lạnh lùng phun ra sáu chữ, hắn không thể để cho bất luận kẻ nào uy hiếp hoàng vị của hắn, không thể!

Lời này vừa nói ra, Dạ Tử Mị vội vàng mở miệng: "Khoan!"

Nhìn một chút nữ nhân áo tím mới vừa đi vào cửa, Dạ Tử Kỳ vội vàng đứng dậy: "Cô!" Người cô này đối xử hắn cực tốt, so với con trai ruột của mình - Hiên Viên Vô Thương còn tốt hơn gấp trăm lần, cho nên hắn đối với Dạ Tử Mị cũng là cực kỳ kính trọng.

Mà Nhạc Thanh Minh vào lúc Dạ Tử Mị tiến vào, khóe mắt chợt lóe, không nháy một cái nhìn chằm chằm Dạ Tử Mị. Dạ Tử Mị chỉ cho là tình lang nhìn mình, liền có chút xấu hổ chuyển ánh mắt đi. Ánh mắt chuyển đi, khiến Nhạc Thanh Minh hoài nghi Hổ Phù là nữ nhân này trộm. Nghĩ tới trong lòng cũng có chút hơi lạnh, nếu Hổ Phù là nữ nhân này trộm, mục

https://thuviensach.vn

đích dĩ nhiên là vì đưa mình vào chỗ chết. Nhưng hiện tại ẩn nhẫn không phát là có ý gì?

Là muốn để Nhạc Thanh Minh hắn xử trí Hiên Viên Vô Thương, sau đó Phi điểu tận, lương cung tàng. Giảo thố tử, tẩu cẩu phanh(1)? Nhạc Thanh Minh hắn cũng không đần như vậy!

"Hiện nay vẫn không thể động thủ với Hiên Viên Vô Thương!" Sau khi ánh mắt Dạ Tử Mị và Nhạc Thanh Minh giao nhau, liền vội vàng mở miệng.

"Tại sao? Chẳng lẽ là cô nhớ tới máu mủ tình thân?" Nếu thật là cô nhớ tới máu mủ tình thân, hắn quả thật có chút khó làm, dù sao cô đối với hắn ân trọng như núi!

"Không phải! Ta cùng với hắn sao có máu mủ tình thân! Hoàng thượng, cô muốn nói là, Hiên Viên Vô Thương lần này trở về, tuyệt đối là có chỗ dựa, bên cạnh hắn cao thủ nhiều như mây, hoàng thượng nếu lờ mà lờ mờ đi cắn giết, thành công liền thôi, không thành công, hậu quả liền không thể chịu nổi!" Dạ Tử Mị nói ra suy nghĩ của mình.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Dạ Tử Kỳ hỏi ý kiến Dạ Tử Mị.

"Cô cho là, chúng ta trước sửa sang phòng xong, trả mọi thứ lấy từ chỗ phủ nhiếp chính vương trở về chỗ cũ. Trước ổn định sau lại nói, chờ thăm dò lai lịch, động thủ lần nữa cũng không muộn!"

Chân mày Dạ Tử Kỳ nhướng lên, khắp khuôn mặt thanh tú rất không vui: "Cô, đều đưa trở về? Vậy mặt mũi trẫm để ở đâu?" Mấy ngày trước đây mới tịch thu phủ Nhiếp Chính vương, giờ lại đưa trở về, vậy chẳng phải để người trong thiên hạ nhạo báng sao?

Dạ Tử Mị cũng biết chiêu này không ổn, nhưng hiện nay đã không có lựa chọn nào khác! Chỉ đành phải mở miệng nói: "Hoàng thượng, nếu bị đoạt

https://thuviensach.vn

quyền, sợ rằng không chỉ có mặt mũi mất hết, ngay cả mạng sống cũng không còn. Hiện nay chúng ta đưa đồ vật trở về, còn có thể nói là kẻ gian vu cáo, cho nên mới hiểu lầm hắn ta, như vậy dân chúng cũng sẽ không nói thêm cái gì."

"Hoàng thượng, Thừa Tướng cầu kiến!" Tiểu thái giám đi vào bẩm báo, thật ra thì còn có Tứ Công Chúa cũng ở ngoài cửa, chỉ là bây giờ không phải là thời điểm Tứ Công Chúa xen vào!

"Mau truyền!" Thừa Tướng cũng là đại thần - cánh tay đắc lực bên này của bọn hắn, có dũng có mưu, có thể biết chuyện này nên xử lý như thế nào mới là thỏa đáng.

Chỉ chốc lát sau, một nam tử hơn 40 tuổi, râu dài vững vàng đi vào, một thân triều phục thừa tướng, nhưng không có tư thế oai phong thường ngày. Đáy mắt khó nén kinh hoàng, sau khi vào điện liền mở miệng: "Hoàng thượng, việc lớn không tốt, vi thần nhận được tin báo, phát hiện xe ngựa Nhiếp Chính vương giờ phút này đang hướng Kinh Thành chạy tới! Cao thủ ám vệ, ẩn vệ bảo hộ ước chừng mấy ngàn người, tất cả đều có thể lấy một địch một trăm, sợ là mấy vạn binh mã cũng khó mà tiêu diệt!"

Lời này vừa nói ra, Dạ Tử Kỳ hoàn toàn cắt đứt tâm tư chặn đường giết, khoát tay áo: "Trẫm biết, đang thương thảo nên ứng đối như thế nào!"

Chú thích:

(1) Phi điểu tận, lương cung tàng. Giảo thố tử, tẩu cẩu phanh:

Theo Sử ký, khi bỏ sang Tề, trong thư Phạm Lãi gửi cho Văn Chủng có đoạn viết[1]:

Phi điểu tận, lương cung tàng. Giảo thố tử, tẩu cẩu phanh. Việt vương vi nhân trường cảnh điểu uế, khả dữ cộng hoạn nạn, bất khả dữ cộng lạc. Tử hà bất khứ?"

https://thuviensach.vn

Dịch nghĩa:

Chim bay mất hết, cung tốt được cất đi. Thỏ khôn chết, chó săn bị nấu. Việt vương là người cao cổ, miệng chim, chỉ có chung hoạn nạn mà không thể chung vui. Thầy sao còn chưa lui về?

Văn Chủng nhận được thư, cáo bệnh không vào triều. Có người sàm tấu Văn Chủng muốn phản loạn. Câu Tiễn ép Văn Chủng tự sát bằng cách ban cho ông thanh kiếm và viết "Tử giáo quả nhân phạt Ngô thất thuật, quả nhân dụng kì tam nhi bại Ngô, kì tứ tại tử, tử vi ngã tòng tiên vương thí chi."[1] (Dịch nghĩa: Thầy dạy quả nhân 7 thuật phạt Ngô, quả nhân dùng 3 đánh bại Ngô, còn 4 ở lại với thầy, thầy vì ta theo tiên vương mà thử.). Văn Chủng bèn tự sát. Theo một tài liệu khác Văn Chủng bị chém chết[3] dù Văn Chủng không có tội gì.

Cũng từ đó mà có thành ngữ "Thỏ tử cẩu phanh", dùng để ám chỉ thói đời đen bạc, lấy oán trả ân, các vị vua hung bạo bất nhân, khi đã lập quốc thành công rồi thì trở mặt giết hại các công thần.

Đem lời nói mấy người vừa nói lặp lại, Thừa Tướng do dự một lát, liền mở miệng nói: "Cựu thần cho là lời nói của trưởng công chúa có thể dùng! Bệ hạ không chỉ muốn tu sửa phủ Nhiếp Chính vương, còn tự mình đi nghênh đón! Còn nữa, bệ hạ có thể hạ chiếu thư tạ lỗi, hướng về người trong thiên hạ nói bệ hạ không nên tin lời sàm ngôn, oan uổng Nhiếp Chính vương Điện hạ. Như vậy, dân chúng không chỉ sẽ không nhạo báng bệ hạ, ngược lại còn có thể khen ngợi bệ hạ!"

Lời này vừa nói ra, mấy người tỉ mỉ suy tư, cảm thấy khả thi."Vậy trước tiên làm như vậy, nhưng Hiên Viên Vô Thương giờ phút này trở lại, sợ là có chuẩn bị mà đến. Thừa Tướng có thượng sách hay không?" Bọn họ cũng không thể nhượng bộ mãi!

https://thuviensach.vn

Thừa Tướng sờ sờ lên râu mép của mình , mở miệng cười: "Bệ hạ, cái này người không biết đâu? Từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, Hiên Viên Vô Thương như thế nào đi nữa cũng là nam nhân, bệ hạ có thể chọn một vài mỹ nhân đưa qua, thử dò xét phản ứng rồi nói tiếp." Dĩ nhiên, chủ yếu là vì thăm dò rõ chi tiết!

"Bổn cung cho là chiêu này không ổn!" Dạ Tử Mị mở miệng bác bỏ, Hiên Viên Vô Thương là một tên si tình, đưa mỹ nhân qua sợ rằng không dùng được.

Thừa Tướng lại mở miệng cười: "Trưởng công chúa điện hạ, tuy người thông tuệ, thế gian không bao nhiêu người có thể bằng, nhưng tâm tư của nam nhân, người không hiểu đâu! Người nam nhân nào không muốn trái ôm phải ấp? Chúng ta trước thử lôi kéo, không nên tùy tiện đắc tội, thuận tiện thử dò xét lai lịch, nếu là thực bất đắc dĩ, liền diệt trừ!"

"Vậy ái khanh có người để chọn rồi sao?" Trong lòng Dạ Tử Kỳ cũng cảm thấy cái chủ ý này không tốt chút nào, bản thân Hiên Viên Vô Thương đã là mỹ nam đệ nhất thiên hạ rồi, thế gian này không có nữ nhân nào xinh đẹp hơn hắn ta sao, làm sao sẽ bị sắc đẹp mê hoặc?

"Khởi bẩm bệ hạ, người thì thần đã có, chỉ xem nàng có nguyện ý hay không! Dù sao ai cũng biết Hiên Viên Vô Thương đã có vương phi và hai vị Thế tử, gả vào vương phủ, tối đa cũng chỉ có thể làm một trắc vương phi thôi!"

Nhạc Thanh Minh cũng đang ở một bên, nghe được thì cả người liền không thoải mái! Nếu không phải mình là một nam tử, thật muốn nói với hoàng đế bệ hạ thần nguyện ý gả vào phủ Nhiếp Chính vương! Hung hăng trợn mắt nhìn lão thất phu Thừa Tướng kia một cái, đây là cái chủ ý cùi bắp gì hả?

https://thuviensach.vn

"Là ai ?" Dạ Tử Kỳ có chút kinh ngạc nhìn ông ta, cõi đời này còn có người không muốn gả cho vị biểu huynh phong hoa tuyệt đại của hắn sao? Dù là một thị thiếp, đám nữ nhân kia cũng nên là cam nguyện chứ?

"Mộng công chúa và Y công chúa, còn có thiên kim Thiên Mộ Tuyết của Thiên đại nhân! Chỉ cần có một người nguyện ý là được!" Ba cô gái này là mỹ nữ nổi danh Dạ Mị đế quốc bọn hắn, cũng không tin Nhiếp Chính vương đó không động lòng! Nhưng thân phận của ba cô gái này cũng rất đặc biệt, hai công chúa, một mỹ nữ đệ nhất thiên hạ Dạ Mị đế quốc, chưa chắc nguyện ý làm nhỏ.

"Thừa Tướng, sẽ không là già nên hồ đồ rồi chứ? Y công chúa và Thiên Mộ Tuyết, khoảng hai năm trước ở tiệc đầy tháng tiểu thế tử của phủ Nhiếp Chính vương đã nhận hết nhục nhã, các nàng còn có cửa có thể để cho Hiên Viên Vô Thương động tâm sao?" Nhạc Thanh Minh kẹp thương đeo gậy trong lời nói, trên người còn có vị chua khó nén.

Đây rõ ràng là vị chua, khiến Dạ Tử Kỳ và Thừa Tướng có chút kinh ngạc. Thừa Tướng nhìn hắn ta một chút, mở miệng cười: "Hỏa khí tướng quân lớn như vậy, chẳng lẽ trong ba vị cô nương này có người yêu của tướng quân sao? Hiện tại vừa đúng thừa cơ hội này nói ra để hoàng thượng gả cũng không sao, cũng coi thành toàn một chuyện tốt. Cần gì nói lời như vậy, bổn tướng đối với Tướng quân cũng không có ác ý!"

Lời này thật khiến Nhạc Thanh Minh cứng họng, không biết ứng đối ra sao. Đêm qua Dạ Tử Mị nghe lời nói của Nhạc Thanh Minh, tự nhiên biết ý nghĩ của ông ta, nhưng hiện nay tuyệt đối không thể nói ra được, chỉ đành phải mở miệng giải vây nói: "Tướng quân nói cũng có chút ít đạo lý, Thừa Tướng cũng đừng nói giỡn! Hai vị này đúng là bị ném ra khỏi, chưa chắc có thể tạo được hiệu quả gì."

"Ha ha. . . . . Khi đó có cả vương phi ở đấy, hơn nữa đúng lúc là tiệc đầy tháng của đứa bé, Hiên Viên Vô Thương không thích cũng là biểu hiện

https://thuviensach.vn

rất bình thường!" Thừa Tướng cười nói ra suy đoán của mình.

Mọi người vừa nghe, cũng cảm thấy không phải không có lý. Dạ Tử Kỳ lúc này mở miệng: "Truyền cho các nàng tới Cần Chính Điện!" Vốn là trực tiếp có thể gả, nhưng không biết trong số họ có ai nguyện ý, vậy liền trực tiếp hỏi rồi.

Không lâu lắm, một nữ tử áo trắng, một nữ tử áo lam, một nữ tử áo hồng cùng nhau vững vàng đi vào.

Quả nhiên là quyến rũ thướt tha, yến gầy vòng phì.

Cùng nhau hành lễ, trên mặt có chút nghi hoặc: "Thần muội / thần nữ bái kiến hoàng thượng, Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế!"

"Hãy bình thân!" Dạ Tử Kỳ nhìn Thiên Mộ Tuyết, có chút biểu lộ phức tạp. Mỹ nhân đệ nhất Dạ Mị đế quốc, hắn còn có chút cảm tình. Vốn là chuẩn bị mấy ngày nữa đem nàng nhét vào hậu cung, nhưng hôm nay Thừa Tướng nói tới. . . . . Giang sơn và mỹ nhân ai nặng ai nhẹ, hắn vẫn phân biệt được!

"Trẫm có ý gả các ngươi cho nhiếp chính vương, chỉ là Nhiếp Chính vương đã có vương phi, gả vào vương phủ, chính là trắc vương phi rồi, không biết các ngươi có người nguyện ý hay không?" Hướng về phía ba nữ nhân phía dưới trầm giọng mở miệng.

Ngờ đâu, lời này vừa nói ra, trên mặt ba nữ nhân đều là nét mặt mừng rỡ như điên: "Hoàng thượng, thần muội/thần nữ nguyện ý!"

Đều nguyện ý? Thiên Mộ Tuyết là dòng chính nữ của lễ bộ thượng thư, nguyện ý làm thiếp người ta đã đủ kỳ quái, hiện tại hai công chúa cũng đều nguyện ý, chuyện này. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, thần nữ từ hai năm trước nhìn thấy Nhiếp Chính vương liền ái mộ, Phụ thân Đại Nhân đã vì thần nữ tìm vài mối hôn sự, thần nữ đều cự tuyệt, chính là vì có thể gả cho Nhiếp Chính vương Điện hạ, kính xin hoàng thượng thành toàn!" Mặc dù nàng vẫn không rõ tại sao mấy ngày trước đây Nhiếp Chính vương bị tịch thu gia sản, hôm nay hoàng thượng lại tứ hôn, nhưng chỉ cần có cơ hội gả cho Nhiếp Chính vương, nàng đều sẽ không bỏ qua!

Nghe xong lời này, trong lòng Dạ Tử Kỳ là bách vị tạp trần, đặc biệt nhớ tới mình lúc trước còn muốn quyết định nạp nàng làm phi, càng thêm cảm thấy giống như có người ở trên mặt mình hung hăng đánh mấy cái!

Nghĩ tới mình luôn là muốn trừ đi Hiên Viên Vô Thương, đến lúc đó cũng thuận tiện giết nữ nhân không biết điều này! Liền cười lạnh nói: "Được! Trẫm liền gả nàng cho hắn ta!"

"Hoàng huynh, hoàng huynh, vậy chúng ta?" Dạ Tử Mộng và Dạ Tử Y hiếm khi được đoàn kết.

"Công chúa của một nước làm thiếp thật sự là không ổn, các ngươi vẫn là thôi đi." Trầm giọng mở miệng.

"Không, hoàng huynh, Y nhi nhất định phải gả cho biểu huynh!" Vô cùng kiên quyết nhìn Dạ Tử Kỳ, "Nếu hoàng huynh không đồng ý, Y nhi sẽ để cho ông ngoại phản hoàng huynh, giúp đỡ Tam Hoàng Huynh!" Ông ngoại sủng nhất là nàng, nhất định sẽ nghe nàng!

Lời này vừa nói ra, Dạ Tử Kỳ "ba!" một tiếng hung hăng tát lên mặt của nàng: "Càn rỡ!"

Dạ Tử Y tự biết lỡ lời, có chút hoang mang sợ hãi quỳ xuống: "Hoàng huynh, Y nhi biết sai! Xin hoàng huynh tha thứ! Y nhi chỉ là vì muốn gả cho biểu huynh, cho nên mới không lựa lời nói, xin hoàng huynh thứ tội, hoàng huynh!"

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng bớt giận!" Thừa Tướng lập tức mở miệng, "Hoàng thượng, công chúa chỉ là trẻ người non dạ, ngài tạm tha nàng lần này đi!" Ông ngoại của Dạ Tử Y, tay nắm binh quyền kinh thành, giết không được! Trong lòng đột nhiên cũng có chút hối hận, nếu để Dạ Tử Y gả cho Hiên Viên Vô Thương, đây chẳng phải là đẩy lão tướng quân tới bên Hiên Viên Vô Thương sao? Lúc ấy đúng là suy tính không chu toàn!

"Hừ! Các ngươi đã muốn gả, được! Trẫm liền cho phép các ngươi cùng gả vào phủ Nhiếp Chính vương! Từ xưa tới nay, Thân Vương có một vị chánh phi, hai vị trắc phi, ba người các ngươi, trẫm thật đúng là không dễ định đoạt! Các ngươi liền cùng nhau vào vương phủ làm thiếp đi, người nào có bản lãnh đả động Nhiếp Chính vương, người đó liền làm trắc phi!" Phất tay áo mở miệng, toàn thân rõ ràng đều là tức giận. Những lời này, dù cho họ khó chịu. Lấy thân phận của các nàng, làm trắc vương phi liền đủ bôi nhọ thân phận, làm thị thiếp thì càng đừng nói ra, hắn cũng không tin họ có thể nguyện ý!

Ai ngờ, ba người nữ nhân kia do dự một lát, cùng đồng thời mở miệng: "Tạ bệ hạ ân điển!"

"Các ngươi!" Hung hăng chỉ về phía ba người các nàng, giận đến suýt nữa ngất lịm! Hiên Viên Vô Thương đó có tốt như vậy sao? Đám nữ nhân này không ngờ thật điên cuồng, tranh nhau gả vào phủ Nhiếp Chính vương!

"Hoàng thượng!" Giọng nói Dạ Tử Mị mang theo nụ cười vang lên, "Nếu mấy vị không có dị nghị gì, hoàng thượng hạ chỉ đi!"

Rõ ràng nụ cười lây Dạ Tử Kỳ, lạnh lùng quét họ một cái: "Ban chỉ!"

"Dạ!" Tổng Quản Thái Giám ở một bên tiến lên mài mực.

"Hoàng thượng, nếu mấy vị này đều muốn gả vào phủ Nhiếp Chính vương như vậy, sẽ để cho họ chờ Nhiếp Chính vương trở lại, liền dời đến

https://thuviensach.vn

phủ Nhiếp Chính vương ở tạm đi, cũng có thể trước khi cưới bồi dưỡng tình cảm!" Dạ Tử Mị mở miệng cười đề nghị.

Lần này chính là Thừa Tướng cũng có chút cảm thấy không ổn rồi, cô nương chưa xuất giá, sao có thể đến nhà nam nhân ở đây?

Không ngờ mấy nữ nhân kia lại mừng rỡ như điên đồng ý: "Tạ trưởng công chúa/cô suy tính chu đáo cho chúng ta!"

Dạ Tử Kỳ hừ lạnh một tiếng, hướng về phía thái giám bên kia mở miệng: "Viết!"

"Dạ!" . . . . . .

. . . . . .

"Hoàng thượng, vẫn là nhanh lên một chút tu sửa phủ Nhiếp Chính vương, nếu chậm nữa, sợ là không kịp!" Thừa Tướng ở một bên mở miệng.

"Ừm! Đưa những đồ ở phủ Nhiếp Chính vương trở về đi!" Đồ ở phủ Nhiếp Chính vương, vật nào cũng là trân bảo, đưa trở về hắn thật là có chút không bỏ được.

"Hoàng thượng, vật này không thể đưa trở về!" Một nữ nhân mặc cung trang vững vàng đi vào, chính là Hạ Mộ Yên! Chỉ thấy trên tay của nàng cầm tinh thạch Liệt Diễm, không phục mở miệng, "Đây là hoàng thượng đáp ứng cho nô tì ."

Nàng đường đường là Thừa Tướng Thanh Loan quốc, hạ mình gả cho Dạ Tử Kỳ làm Quý Phi, chính là vì báo thù cho Nữ Hoàng Bệ Hạ! Đây là vật ban đầu Nữ Hoàng Bệ Hạ đưa cho Hiên Viên Vô Thương, cũng là vật bệ hạ quý trọng nhất lúc còn sống, nàng tuyệt đối không thể lần nữa đưa nó đến trong tay Hiên Viên Vô Thương - người vô tình vô nghĩa đó!

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Kỳ quay đầu lại nhìn nàng một cái, do dự một lát, gật đầu một cái. Hạ Mộ Yên là đồng minh của hắn, coi như là bí mật kết minh, nạp làm Quý Phi, cũng không có lưu danh thiên hạ, chỉ nói là nữ nhi nhà đại thần. Mà sau lưng Hạ Mộ Yên, có Thanh Loan quốc ủng hộ. Vì đồng minh mạnh mẽ này, một khối tinh thạch Liệt Diễm nho nhỏ, lưu lại cũng không sao, chắc Hiên Viên Vô Thương sẽ không quá so đo.

. . . . . .

Xe ngựa đám người Hiên Viên Vô Thương tiến vào Hoàng Thành, nam tử tuyệt mỹ nhắm mắt lại tựa vào trên xe ngựa, trong ngực ôm lấy một cô gái đã ngủ. Trên giường nhỏ, hai đứa bé phấn điêu ngọc mài đang ngủ.

Không lâu lắm, bên ngoài chợt nhốn nháo. . . . . .

Đôi mắt tà mị đào hoa mở ra, đã liệu đến tại sao lại như thế. Đáy mắt tà mị đào hoa xuất hiện chút lãnh trào.

Quả nhiên, không lâu lắm, Đình Vân liền hướng về phía bên trong xe ngựa mở miệng: "Vương Gia, là hoàng thượng phái người lấy gấm trải mười dặm đường tới đón tiếp ngài!"

"Ừ." Nhàn nhạt đáp một tiếng, nghe không ra tâm tư. Rồi sau đó cười khẽ mở miệng, "Ngươi xem rồi làm."

Trên mặt Đình Vân cũng đầy giễu cợt, nhìn Vương Gia trở lại, lại xuống tay không được, hơn nữa trên tay Vương Gia còn cầm binh quyền, hiện tại liền sợ? Còn trải gấm mười dặm chào đón! Mấy người này thật rất biết làm thế nào để người ta ghê tởm!

Nghe Vương Gia mình trực tiếp mở miệng để cho hắn nhìn làm, trên khuôn mặt lãnh khốc xuất hiện có một nụ cười âm hiểm. Trực tiếp coi thường cái thảm đỏ kia, còn có mọi người ở đầu thảm đỏ kia, một cây roi

https://thuviensach.vn

hung hăng quất vào trên lưng ngựa, xe ngựa hướng về phía phủ Nhiếp Chính vương vội vã đi.

Phía sau chiếc xe ngựa kia theo sát mà lên. . . . . .

Dạ Tử Kỳ trợn to mắt, nhìn xe ngựa kia vọt tới chỗ mình, vẫn chạy đến bên cạnh mình, còn không hề có dấu hiệu muốn dừng lại!

Dạ Tử Kỳ bị dọa đến gần như hồn bay phách tán, lập tức né qua một bên, nhìn xe ngựa chạy qua bên cạnh mình, giận đến suýt nữa cắn nát răng ngà! Còn chưa có đứng vững, liền nhìn thấy một chiếc xe ngựa chạy nhanh đến, lại suýt nữa đụng vào hắn, lần nữa thật nhanh né qua một bên. . . . . .

Một bên chờ xem phong thái Nhiếp Chính vương, dân chúng trợn mắt há mồm, nhìn hoàng đế bệ hạ hai lần suýt nữa bị xe ngựa đánh bay. . . . . Trên ót treo dấu chấm hỏi khổng lồ, chẳng lẽ là Nhiếp Chính vương Điện hạ không có tha thứ cho việc làm của hoàng đế bệ hạ sao? Nhưng mà hôm nay không phải giữa trưa hoàng thượng đã để người tu sửa phủ Nhiếp Chính vương lần nữa rồi sao, hơn nữa còn hạ chiếu nhận lỗi rồi mà?

Dân chúng hai mặt nhìn nhau, cuối cùng cho ra kết luận, có lẽ là Nhiếp Chính vương Điện hạ không biết hoàng thượng ở đây? Đúng! Nhất định là như vậy!

"Đình Vân, làm không tệ." Giọng nói nhàn nhạt truyền ra ngoài, mang theo chút ý tán thưởng, "Nhưng vẫn còn cần cải thiện!"

Ót Đình Vân xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh, hắn đương nhiên biết còn cần cải thiện, bởi vì không chỉ Vương Gia, ngay cả chính hắn cũng cho rằng bọn họ nên trực tiếp giục ngựa giết chết Dạ Tử Kỳ đó! Thế nhưng khi ở trên phố giết chết Hoàng đế, vậy không tốt lắm đâu?

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Kỳ đứng tại chỗ, tay trong long bào đã nắm chặt thành quyền. Tổng quản thái giám ở một bên mở miệng: "Hoàng thượng, kế tiếp chúng ta. . . . . ."

"Bãi giá hồi cung! Ngươi đi tuyên chỉ!" Nói xong vung tay áo, gương mặt lạnh lùng bước lên Long Liễn!

"Bệ hạ khởi giá!" Giọng nói lanh lảnh của thái giám vang lên. Dạ Tử Kỳ vinh quang trở thành hoàng đế duy nhất trong lịch sử hai lần suýt nữa bị xe ngựa đụng! Quả nhiên là mất hết mặt mũi!

Vẻ mặt dân chúng cực kỳ phức tạp, đưa mắt nhìn hoàng đế bệ hạ của bọn họ rời đi.

. . . . . .

Đến vương phủ, Hiên Viên Vô Thương nhẹ giọng đánh thức hai đứa con trai, sau đó ôm Vũ Văn Tiểu Tam ngủ say vững vàng xuống xe ngựa.

Vừa đi đến cửa, chỉ nghe thấy một trận tiếng vó ngựa truyền đến, giọng nói lanh lảnh của thái giám này vang lên: "Nhiếp Chính vương Điện hạ! Nhiếp Chính vương Điện hạ! Thánh chỉ đến!"

Hai đứa trẻ cùng nhau nhìn thái giám ở trên lưng ngựa chạy nhanh đến, đồng loạt quay đầu, rồi sau đó cùng nhau bày bước chân chữ bát, đôi tay ôm ngực, tư thái vô cùng chỉnh tề, trên mặt nho nhỏ đều là đùa giỡn. Hiên Viên Lạc Thần là tò mò Dạ Tử Kỳ xuống thánh chỉ gì, mà Hiên Viên Sở Cuồng là tò mò thánh chỉ là vật gì!

Vũ Văn Tiểu Tam thành công bị giọng nói lanh lảnh này đánh thức, trên mặt Hiên Viên Vô Thương trong nháy mắt dính vào tức giận, lại đánh thức Tam nhi! Tam nhi thật vất vả mới thiêm thiếp một lát! Tay áo bào màu trắng vung lên, ném ra một trận gió sắc bén, lập tức hung hăng nện vào thái

https://thuviensach.vn

giám kia, thái giám liền té từ trên ngựa xuống, đau đến nhe răng trợn mắt. . . . . .

Nhưng vẫn lăn một vòng xuất hiện trước mặt của Hiên Viên Vô Thương: "Nhiếp Chính vương Điện hạ, hoàng thượng có thánh chỉ, vì ngài tứ hôn!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 12: Muội muội không muốn ở phòng chứa củi? Vậy thì ở chuồng ngựa đi

Tứ hôn? Tất cả mọi người chút không phản ứng kịp.

Ý nghĩ đầu tiên của Hiên Viên Vô Thương chính là Dạ Tử Kỳ tứ hôn hắn và Tam nhi để lấy lòng. Mà Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái từ trong ngực của hắn chui ra. Cảm giác thứ sáu của nữ nhân nói cho nàng biết tứ hôn này tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt!

Cửa vây quanh không ít dân chúng, vốn là muốn xem phong thái của Nhiếp Chính vương Điện hạ bọn họ, ngờ đâu nghe được một tiếng tứ hôn, cũng len lén châu đầu ghé tai .

Mỗ nữ nện bước bước chữ bát đi tới trước mặt thái giám, đi quanh hắn vòng vo vài vòng, sau khi làm cho trong lòng thái giám này lạnh run. Giọng nói âm trầm kinh khủng rất có sắc thái phim ma vang lên: "Tứ hôn, là ban thưởng ai? Có phải đưa cho Thương Thương nhà ta mỹ thiếp như hoa không? Hoàng đế nhà các ngươi hỏi qua ý kiến của ta chưa? Chẳng lẽ không biết Thương Thương nhà chúng ta sợ vợ sao?"

Cả người tiểu thái giám này bị mồ hôi lạnh thấm ướt, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu từ bên trán nhỏ xuống, sợ sệt nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, lại nhìn thấy trên bộ mặt tuyệt mỹ của hắn ta treo một nụ cười thản nhiên, nhìn nữ tử áo đỏ tuyệt sắc này, hình như cũng không hề để chuyện tứ hôn này ở trong lòng, chuyện này. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Nhiếp Chính vương phi, này, chuyện này. . . . . Từ xưa tới nay, nam tử tam thê tứ thiếp là chuyện thường, dù Nhiếp Chính vương Điện hạ sợ vợ, cũng nên có một mấy phòng thị thiếp, kính xin Vương Gia nhanh tiếp chỉ, đừng cô phụ một phen ý tốt của hoàng thượng!" Tiểu thái giám co rúm thân thể lại, nói thật nhanh lời này xong, lại cảm giác vài đạo ánh mắt sắc bén bắn lên người của hắn, làm cho hắn có một loại cảm giác muốn tiểu mà không kiềm được.

"Thương Thương, chàng nói thánh chỉ này có thể nhận không?" Liếc mắt nhìn người ở cửa.

Nam tử tuyệt mỹ trong mắt tràn đầy cưng chiều: "Không thể!"

Hai đứa bé cũng nhảy dựng lên nói: "Không thể, không thể!"

"Ngươi nghe chưa?" Đi vòng quanh tiểu thái giám này, một bộ dáng cực phẩm người đàn bà đanh đá.

Đúng lúc này, một chiếc xe ngựa cao quý xuất hiện tại cửa phủ Nhiếp Chính vương phủ, mấy nữ nhân từ trong xe ngựa vững vàng ra ngoài, nhìn thấy nam tử ở cửa, không hẹn mà cùng một vẻ mặt ngậm xuân, nhẹ nhàng thi lễ: "Phu quân!"

Trong nháy mắt Vũ Văn Tiểu Tam cảm giác chân của mình bước lung lay mấy cái. Gì chứ, không biết xấu hổ đến loại trình độ này, quả nhiên là một loại cảnh giới! Trong mắt Hiên Viên Vô Thương cũng dấy lên chút sát ý.

Dân chúng càng thêm khiếp sợ! Đó không phải là hai vị công chúa và đệ nhất mỹ nữ Dạ Mị đế quốc bọn họ sao? Này này chuyện này. . . . . Nhiếp Chính vương Điện hạ thật là diễm phúc không cạn!

"Đệ đệ, họ mới vừa gọi phụ vương là cái gì? Ta không nghe lầm chứ?" Hiên Viên Lạc Thần quay đầu hỏi tiểu đệ mình.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì mở miệng: "Ca ca, ba người kia không biết xấu hổ gọi phụ vương là phu quân. Ca ca không có nghe lầm đâu!"

"Đệ đệ, ngươi nói họ không có việc gì gọi loạn như vậy làm gì? Có phải không ai thèm lấy đúng không?" Hiên Viên Lạc Thần một bộ dáng buồn bực.

Hiên Viên Sở Cuồng gãi gãi đầu nhỏ, bừng tỉnh hiểu ra: "Ca ca, ngươi không biết đúng không? Hiện tại mặc dù nhanh đến mùa hè, nhưng là vẫn thời gian giao giữa Xuân và Hạ, mùa xuân là thời điểm tốt để động dục. Có lẽ các nàng chưa động dục xong!"

Lời này vừa nói ra, ngay cả Vũ Văn Tiểu Tam cũng suýt nữa cười ra tiếng! Ánh mắt của Hiên Viên Vô Thương nhìn tiểu nhi tử cũng càng tán thưởng. Không tệ không tệ, biết như thế nào để bảo vệ cho mẫu thân!

Dân chúng tuôn ra một trận cười ầm lên, thời kỳ động dục? Ha ha ha. . . . . .

Bao gồm thái giám và đám hạ nhân bên trong, cũng là một bộ dáng nén cười đến suýt đoạn khí.

Ba cô gái kia nghẹn đến sắc mặt đỏ bừng, Dạ Tử Y giận dữ nhìn hai đứa bé kia. Thủ hạ của ông ngoại chính là thiên diện lang quân, thế nhưng không có chơi chết bọn chúng, còn để cho bọn chúng trước mặt mọi người nhục nhã nàng như vậy, thật là tức chết nàng! Một đám vô dụng!

"Hai người các ngươi nói thế nào hả? Chúng ta là mẹ kế các ngươi, có thể nói chuyện với mẹ kế như vậy sao?" Dạ Tử Y cắn răng mở miệng.

"Mẹ kế? Phụ vương thừa nhận sao?" Hiên Viên Lạc Thần cười như không cười nhìn nàng, "Hơn nữa, dù là mẹ kế, thấy chúng ta cũng cần phải hành lễ ? Là ai cho ngươi lá gan hô to gọi nhỏ với bản thế tử như vậy?"

https://thuviensach.vn

Thiếp thị không có địa vị, dù là con của mình, cũng phải xưng là"Công tử" , "Tiểu thư" , càng không thể hô to gọi nhỏ với tiểu thế tử - con vợ cả.

"Nhưng Dạ Tử Y ta là công chúa tôn quý nhất Dạ Mị đế quốc!" Dạ Tử Y cắn răng nhìn hắn. Dạ Tử Y nàng là em gái ruột cùng một mẹ với hoàng thượng!

Dân chúng lại bắt đầu bàn luận xôn xao , công chúa của một nước, thân phận quả thật cao quý, nhưng tại sao công chúa lại cam tâm làm thiếp?

"Không phải mới vừa rồi công chúa nói muốn gả vào phủ Nhiếp Chính vương chúng ta sao? Bổn vương phi chưa từng nghe qua, ngược lại muốn nghe một chút xuất giá theo phu là như thế nào? Công chúa muốn gả vào Nhiếp Chính vương phủ chúng ta, còn muốn bày ra dáng vẻ công chúa, sợ là Nhiếp Chính vương phủ nho nhỏ của chúng ta không thể thỉnh vị Đại Phật công chúa này rồi!" Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh mở miệng, Vũ Văn Tiểu Tam nàng ở tam vương phủ cũng là nhân vật phong vân một cõi, há có thể không đấu lại công chúa điêu ngoa bốc đồng này!

Thiên Mộ Tuyết thâm sâu cho rằng ba người các nàng trước đoàn kết một lòng, giết chết vương phi đó rồi tính tiếp. Cho nên mở miệng cười chen vào nói: “Vương phi tỷ tỷ bớt giận, Y công chúa cũng chỉ là nhất thời nhanh mồm nhanh miệng, cho nên mới không lựa lời đắc tội tiểu thế tử. Nếu có chỗ đắc tội, kính xin vương phi tỷ tỷ bao dung. Mộ Tuyết tin tưởng vương phi tỷ tỷ thân là đương gia chủ mẫu, tất nhiên sẽ không làm khó chúng ta mới đúng.”

Mở miệng một tiếng vương phi tỷ tỷ, gọi thật giống như rất thân thiết, khiến Vũ Văn Tiểu Tam cho rằng mình trở lại tam vương phủ rồi!

Dạ Tử Y nghe vậy liếc Thiên Mộ Tuyết một cái: “Ai muốn ngươi làm bộ tốt bụng!”

https://thuviensach.vn

Thiên Mộ Tuyết tốt bụng bị chó cắn, giận cắn cắn môi dưới, không nhìn nàng ta nữa. Dạ Tử Mộng không nói một lời, cũng đang cười thầm trong lòng. Đấu đi, đấu đi, các ngươi càng đấu, ba bại câu thương, vừa đúng chế tạo cơ hội cho ta!

“Ca ca, cái kẻ thối tha không biết xấu hổ đó gọi mẫu thân là tỷ tỷ, rõ ràng phụ vương còn không có đồng ý! Ca ca, ngươi nói phụ vương sẽ đáp ứng sao?” Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên.

Hiên Viên Lạc Thần một bộ dáng “Ngươi là ngu ngốc” nhìn hắn một chút: “Ngươi cũng không ngẫm lại, ba người bọn họ cũng lớn tuổi như vậy rồi, da mặt lại dày như thế, phụ vương làm sao sẽ đồng ý, phụ vương cũng không phải là, cũng không phải là…Mẫu thân, lần trước nói là cái gì ta?”

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức cười hì hì nói tiếp: “Phụ vương cũng không phải là trạm thu hồi đồ bỏ đi!”

Tiểu Nguyệt ở một bên che miệng kìm nén đến sắc mặt đỏ bừng, ha ha ha…Tiểu thế tử và tiểu công tử thật là quá nghịch ngợm! Nhìn ba vị này tức đến khuôn mặt có nhiều màu sắc khác nhau như vậy, thật là khiến người ta cảm giác vô cùng sảng khoái!

Lớn tuổi như vậy còn không có da mặt? Sắc mặt của ba nữ nhân cũng tương đối khó coi! Đúng theo tuổi của các nàng mà nói quả nhiên là hơi lớn, nhưng họ không phải là vì có thể gả cho Nhiếp Chính vương, mới vẫn không gả đi sao? Da mặt dày?! Dù tính tình tốt hơn, cũng không nhịn được chèn ép như vậy!

Lỗ mũi Thiên Mộ Tuyết vừa kéo, vừa che miệng khóc thút thít lên, bộ dáng mỹ nhân hoa lê đáy vũ làm cho người không nhịn được đau lòng, so sánh một chút bộ dáng Vũ Văn Tiểu Tam hung thần ác sát, mọi người cũng đối với Nhiếp Chính vương phi lắc đầu một cái…

https://thuviensach.vn

“Ca ca, nàng bị chúng ta nói đến khóc kìa!” Hiên Viên Sở Cuồng mở miệng lần nữa.

Hiên Viên Lạc Thần liếc hắn một cái: “Ngươi biết cái gì, nàng đây không phải bị chúng ta nói đến khóc, nàng đây là vì xấu hổ! Xấu hổ, ngươi biết không? Chính là biết hành động của mình vô sĩ đến cỡ nào, làm cho người ta chán ghét đến chừng nào, cho nên mới khóc lên!”

Ách…Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người uốn éo quay đầu nhìn Thiên Mộ Tuyết, thì ra bởi vì áy náy sao!

Thiên Mộ Tuyết thút tha thút thít mấy tiếng, im bặt, tiếp tục khóc cũng không được, không khóc cũng không được! Không biết làm thế nào cho phải.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn họ một chút, lại nhìn hai đứa con trai mình một chút, dường như không cần nàng ra tay! Vẫn còn có hai đứa con trai này!

“Được rồi, chúng ta đi thôi.” Giọng nói vô cùng từ tính của Hiên Viên Vô Thương vang lên, nhìn Vũ Văn Tiểu Tam và hai con trai bảo bối của mình, chẳng thèm lãng phí thời gian với các nàng ta.

Ba nữ nhân kia hai mặt nhìn nhau, bọn họ đi vào? Vậy, các nàng có đi vào hay không?

Tiểu thái giám lập tức đứng lên, không tuyên chỉ, hắn trở về sẽ bị bệ hạ chém: “Thánh chỉ đến! Nhiếp Chính vương Điện hạ tiếp chỉ!” Nơi này nhiều dân chúng như vậy, tin tưởng Nhiếp Chính vương Điện hạ cũng sẽ không đến nỗi không cho bệ hạ một chút thể diện chứ?

Hiên Viên Vô Thương nghe vậy, nhàn nhạt nhìn hắn, trên bộ mặt tuyệt mỹ không có chút biểu lộ nào, chỉ là trên người mơ hồ lộ ra chút sát khí.

https://thuviensach.vn

Dân chúng cũng có chút kinh ngạc, Nhiếp Chính vương Điện hạ không phải là muốn mưu phản chứ? Mới vừa rồi ở trên đường cái thiếu chút nữa đụng phải hoàng thượng, hiện tại thánh chỉ cũng không nhận. Chuyện này….

Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh nhìn tiểu thái giám này một cái: “Thánh chỉ có cái gì ngươi đọc đi!”

“Nhưng…” Nhưng sao có thể đứng nhận thánh chỉ? Mặc dù vị Nhiếp Chính vương Điện hạ này thật chưa từng có quỳ qua.

“Cung kính của vương Gia nhà chúng ta đối với hoàng thượng là để ở trong lòng, không cần quỳ xuống nhận thánh chỉ, ngươi đọc đi, nếu không chỉ sợ không có cơ hội để đọc đâu!” Nàng cũng muốn biết thánh chỉ của Dạ Tử Kỳ là gì, mới có thể khiến ba nữ nhân này trực tiếp muốn tiến dần từng bước vào vương phủ luôn, nữ nhân ở thế giới này đã phóng khoáng đến trình độ này rồi sao?

Lời này cũng coi là cho tên tiểu thái giám này một bậc thang, vội vàng mở miệng: "Dạ! Phụng Thiên Thừa Vận, Hoàng đế chiếu viết. Y công chúa, Mộng công chúa, Thiên tiểu thư là quý nữ triều ta, trong trí tuệ ngoài thanh tú. . . . . ."

Tiếp chính là một loạt từ ca ngợi, nói thật lâu, rốt cuộc đã nói đến vấn đề chính: "Đặc biệt ban cho Nhiếp Chính vương làm thiếp, bây giờ dọn vào phủ Nhiếp Chính vương. Một tháng sau đại hôn, khâm thử!"

"Tạ ý tốt của bệ hạ!" Vũ Văn Tiểu Tam đưa tay, liền nhận lấy thánh chỉ. Tới chơi đi, vừa đúng lúc nàng nhờ vào đó khiến các nữ nhân khắp thiên hạ đều biết, nam nhân của Vũ Văn Tiểu Tam nàng, dù là mấy công chúa cùng nhau tới cửa cũng không thể cướp đi!

Mày kiếm của Hiên Viên Vô Thương nhíu chặt, không đồng ý mở miệng: "Tam nhi!"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam lại cho hắn một ánh mắt bình tĩnh đừng nóng: "Cũng mời ngươi trở về nói với bệ hạ. Mấy ngày nay, bổn vương phi sẽ khảo sát ba người này thật tốt, nếu bất kính với bổn vương phi chính thất này, hoặc là không xứng gả vào vương phủ, xin mời bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, đón các nàng về." Một tháng? Nhiều nhất ba ngày liền cút ra ngoài cho lão nương! Đưa tới cửa tìm đánh, nhất định phải thành toàn!

Tiểu thái giám này vội vàng gật đầu: "Nô tài lập tức trở về thưa lại, xin vương phi yên tâm!" Yêu cầu này cũng không quá đáng, nếu trước nhập môn mà không tôn trọng chánh thất, quả thật có thể hủy bỏ hôn lễ, cho nên hoàng thượng chắc cũng không phản đối đâu!

Lời này trong nháy mắt làm sắc mặt ba nữ nhân kia trở nên cực kỳ khó coi! Đây chẳng phải là nói họ một tháng này phải dùng mọi cách lấy lòng nữ nhân kia, mới có thể thành công gả vào phủ Nhiếp Chính vương sao?

"Không biết các vị muội muội có dị nghị gì không?" Vũ Văn Tiểu Tam cười đến cảnh xuân rực rỡ, mơ tưởng Thương Thương nhà bọn họ. Có thể, để bổn vương phi cho các ngươi một giáo huấn suốt đời khó quên!

Ba người cắn răng, vò khăn trong tay của mình: "Bọn muội muội không có dị nghị, vậy do tỷ tỷ sai khiến!"

Lần này ánh mắt dân chúng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam mới trở nên kính nể , ai cũng biết Nhiếp Chính vương phi của bọn họ là công chúa hai nước, lại có khí phách như vậy, đồng thời đón ba nữ nhân kia vào cửa, không hổ là nữ tử tốt! Nữ tử tốt! Bọn họ mới vừa rồi vẫn còn vì Thiên Mộ Tuyết khóc lóc mà hiểu lầm nàng, bọn họ thật sự là đáng chết! Quá đáng chết rồi!

Nhưng sắc mặt của Hiên Viên Vô Thương có chút khó coi, giận phất tay áo một cái, vào phủ!

Lưu lại những người liên can hai mặt nhìn nhau, đây là lần đầu tiên vương gia giận vương phi! Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng

https://thuviensach.vn

cũng có chút không hiểu hành động của mẫu thân. Chẳng lẽ nàng không thương phụ vương rồi sao? Liếc mắt nhìn nhau, sau đó đồng loạt lắc đầu một cái, khả năng này không lớn! Đôi mắt như bảo thạch của hai đứa bé xoay vòng. Hắc hắc, muốn vào ở phủ Nhiếp Chính vương, hai người bọn họ nhất định chiêu đãi họ thật tốt!

Nhìn bộ dáng Hiên Viên Vô Thương rõ ràng là tức giận, dân chúng và đám người Thiên Mộ Tuyết cũng có chút kinh ngạc, Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng cười: "Vương Gia cũng chỉ là quá vui mừng mà thôi, sau khi ba vị muội muội vào phủ thì tìm chỗ ở đi! Bổn vương phi vào trước!"

Người nào đó mới đi vài bước, nghe được lời này của nàng, giận đến suýt nữa cắn nát răng ngà! Dung nhan như cánh hoa đào cũng đen đến đáng sợ! Hắn quá vui mừng sao? Lồng ngực kịch liệt phập phòng, bước nhanh đi vào thư phòng!

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam một bộ dáng vương phi ung dung rộng lượng vào vương phủ, ba nữ nhân kia cũng lập tức đuổi theo.

"Đóng cửa." Giọng nói trong trẻo vang lên.

Đám người Đình Vân lập tức đóng cửa lại, trên mặt tất cả đều là vẻ mặt không đồng ý. Vương phi cần gì phải tìm phiền toái cho mình?

Cửa vừa đóng, liền cũng ngăn cách dân chúng ở bên ngoài, mà thị tỳ của ba nữ nhân kia cũng bị nhốt ở ngoài cửa! "Vương phi tỷ tỷ, thị tỳ của chúng ta!" Dạ Tử Mộng có chút không yên lòng mở miệng. Không mang theo thị tỳ, họ sẽ không bị người khi dễ chứ?

"Bên trong vương phủ thị tỳ vô số, chẳng lẽ còn phục vụ không được các ngươi hay sao? Còn nữa, các ngươi có lẽ không hiểu, thị thiếp là dùng để phục vụ người, không phải để được phục vụ, kính xin các vị muội muội có chút tự biết rõ mới phải!" Mỗ nữ cười đến cực kỳ tà ác, cùng lão nương

https://thuviensach.vn

đoạt nam nhân, cũng không nhìn lại các ngươi có mấy cân lượng! Chơi không chết được các ngươi ta liền sống uổng phí rồi!

Đám người Đình Vân giờ mới hiểu được vương phi muốn đánh ý định gì, cùng nhau ở trong lòng vì ba nữ nhân có sắc mặt khó coi kia mặc niệm!

"Vương phi tỷ tỷ, vậy chúng ta nghỉ ngơi ở đâu?" Dạ Tử Y cắn răng mở miệng hỏi thăm, hận không được xé nát nữ nhân trước mặt này!

"Mẫu thân, con biết, con biết!" Hiên Viên Sở Cuồng tiến tới bên người Vũ Văn Tiểu Tam, ôm chân của nàng, "Mẫu thân, Cuồng nhi nghe nói phòng chứa củi là một nơi chơi rất vui, sẽ để cho họ dời đến nơi đó ở đi!"

Phòng chứa củi là nơi chơi rất vui? Đây là nghe ai nói?

Hiên Viên Lạc Thần không đồng ý mở miệng: "Đệ đệ, ngươi nói hươu nói vượn cái gì đó, phòng chứa củi nào có chơi vui hơn nhà xí, họ nên ở nhà xí mới đúng!"

Cả đám hạ nhân thống nhất xoay người tiến hành các loại cười trộm, ha ha ha, thật là chơi quá vui!

Vũ Văn Tiểu Tam tán thưởng nhìn hai đứa con trai một cái, rồi sau đó mở miệng: "Aizz, tỷ tỷ cũng đang vì thế phiền lòng, vương phủ thật là không còn phòng trống rồi. Chỉ là lời Cuồng nhi và Thần nhi ngược lại nhắc nhở bổn vương phi, phòng chứa củi và nhà xí đều là chỗ tốt. Nhưng trong nhà xí vừa dơ vừa thúi, quả thật không tốt để ở. Đình Vân, ngươi sai hạ nhân dọn dẹp đồ trong phòng chứa củi ra ngoài, để mấy vị này vào ở đi!"

À? Này? Dù là thị thiếp, cũng không cần phải ở phòng chứa củi chứ? Hơn nữa còn là ba người cùng ở? !

https://thuviensach.vn

"Vương phi tỷ tỷ, chúng ta tại sao có thể ở. . . . . ." Thiên Mộ Tuyết lập tức nhíu mày mở miệng.

"Thế nào, các ngươi có ý kiến với lời nói của bổn vương phi sao?" Lạnh lùng quét họ, không giận tự uy.

Nếu là có ý kiến, chỉ sợ liền bị trục xuất khỏi phủ rồi! Thiên Mộ Tuyết và Dạ Tử Mộng cắn răng: "Vậy do vương phi tỷ tỷ quyết định!" Phòng chứa củi liền phòng chứa củi, chỉ cần có thể gả cho Nhiếp Chính vương, ở vài ngày phòng chứa củi tính là gì!

Nhưng Dạ Tử Y có chút khinh thường nhìn hai người kia một cái, rồi sau đó hướng về phía Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: "Bản công chúa mới không ở một phòng với họ, không quen!" Một nữ nhi của Lễ Bộ Thượng Thư nho nhỏ, cùng một nữ nhi do tài tử sinh, có tư cách gì ở một chỗ với Dạ Tử Y nàng?

"Muội muội không muốn ở với các nàng! Đây cũng là làm khó, phải biết vương phủ chúng ta không có nhiều phòng như vậy, phòng trống duy nhất chỉ có phòng chứa củi và nhà xí, chẳng lẽ để muội muội ở nhà xí hay sao? Vậy cũng không tốt lắm!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong giống như khổ sở lắc đầu một cái.

Cả đám hạ nhân buồn cười lại không dám cười, vương phủ lớn như vậy, sao có thể không có chỗ cho các nàng ở, vương phi thực chèn ép người!

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức mở miệng phối hợp: "Mẫu thân, mẫu thân, còn có một nơi, để cho nàng ở chuồng ngựa cũng được!"

Hiên Viên Lạc Thần làm như thật gật đầu một cái, sờ sờ đầu tiểu Sở Cuồng: "Đệ đệ, ngươi thật là quá thông minh, dung mạo của nàng và ngựa thật ra rất giống nhau, ở chuồng ngựa rất thích hợp!"

https://thuviensach.vn

Lời này khiến Dạ Tử Y suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi! Dung mạo của nàng giống như ngựa? Ai tới nói cho nàng biết gương mặt như hoa như ngọc của nàng giống ngựa ở chỗ nào hả? !

"Ừm! Lời ấy có lý, nếu muội muội không muốn ở phòng chứa củi, vậy thì ở chuồng ngựa đi, lần này muội muội nên không có dị nghị gì đi?" Vũ Văn Tiểu Tam cười như không cười nhìn nàng ta, hung hăng đè nén kích động cười thật to, ha ha. . . . . Cười nhạo nàng, không ngờ hai đứa con trai còn có tiêu chuẩn bực nào!

Trong mắt Dạ Tử Mộng và Thiên Mộ Tuyết đều là ý vị hả hê, ở phòng chứa củi, nhiều lắm là cũng chính là hoàn cảnh kém một chút, ở chuồng ngựa, chung một chỗ với một đám súc vật, ha ha ha. . . . . Ai bảo ngươi tự cho là cao quý! Báo ứng!

Dạ Tử Y đang muốn nói gì đó, liền bị Hiên Viên Lạc Thần cướp lời: "Mẫu thân, nàng ta khẳng định là không có ý kiến, lúc nãy đệ đệ đã nói nàng động dục, chỉ bằng bộ dáng kia của nàng, phụ vương cũng sẽ không cưng chiều nàng, trong chuồng ngựa có nhiều ngựa như vậy, có lẽ có thể giúp nàng ta giải tịch mịch nửa đêm!"

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, một bộ dáng rất đả kích nhìn con trai lớn của mình, đây là lời mà một đứa bé hai tuổi nên nói sao? Sao tên ranh con chết bầm này không học theo tấm gương tốt!

Dạ Tử Y tức giận đến toàn thân phát run, một ngón tay ngọc thon dài hung hăng chỉ vào Hiên Viên Lạc Thần: "Ta là kế mẫu của ngươi! Tiểu Súc Sinh này lại dám nói lời như vậy, xem bản công chúa đánh chết ngươi thế nào!"

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của mọi người đều khó coi!

Một bóng người chợt lóe, thân thể nho nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần liền xuất hiện ở bên cạnh Dạ Tử Y, lạnh lùng nhìn nữ nhân không biết sống chết

https://thuviensach.vn

này: "Tới! Bản Thế tử ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi đánh chết ta như thế nào!" Kế mẫu? Thật là không biết xấu hổ đấy!

Đám người Đình Vân hoảng sợ trợn to mắt, võ công của tiểu thế tử lại tiến bộ! Động tác vừa rồi bọn họ cũng không thấy rõ ràng, như vậy thì chỉ có một giải thích -- võ công của tiểu thế tử đã ở trên bọn họ rồi! Thế nhưng mới mấy ngày thôi! Rõ ràng mấy ngày trước còn không bằng bọn họ!

Dạ Tử Y thấy thân hình đứa bé nhanh như quỷ mị, đáy lòng cũng sinh ra chút lạnh lẽo! Hiên Viên Lạc Thần cũng không phải ngồi không, mặc dù nàng còn chưa có động tác, cũng đã vận đủ nội lực bay lên. . . . . .

Mọi người chỉ nghe "Ba!" , "Ba!" , "Ba!" mấy tiếng, còn có một lực đạo giống như Long Quyển Phong vây quanh nửa người trên của Dạ Tử Y.

Rồi sau đó thân thể nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần nhẹ nhàng rơi xuống đất, mặt của Dạ Tử Y đã sưng giống đầu heo! "Đây chỉ là một giáo huấn nho nhỏ, bản Thế tử nói cho ngươi biết, ở vương phủ này thân phận của ngươi là thiếp thị! Nếu còn dám bất kính, bản Thế tử liền cắt đầu lưỡi của ngươi!" Lạnh lùng mở miệng, mặc dù là lời nói của đứa bé, nhưng không có một người dám hoài nghi hắn đang nói giỡn!

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức chạy đến bên người ca ca: "Ca ca, tay của ngươi có đau hay không? Cuồng nhi xoa xoa cho ngươi, loại tiện nhân như vậy, trực tiếp cho hạ nhân thu thập là được, tại sao phải tự thân động thủ!"

Dạ Tử Y đau đến nước mắt cũng bay ra, mỗi một bạt tai Hiên Viên Lạc Thần đều dùng đủ nội lực! Cắn răng mồm miệng không rõ mở miệng: "Ta muốn nói cho Vương Gia phu quân! Để cho hắn giáo huấn ngươi - tên tiểu súc sinh này, ngươi chờ đi!"

Nói xong xoay người muốn đi, đi chưa được mấy bước, chỉ nghe thấy giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam truyền đến: "Đi đi, đi đi, xem một chút Thương Thương là coi trọng ngươi, hay coi trọng Thần nhi. Thần nhi,

https://thuviensach.vn

ngươi có nhớ lần trước có người mắng ngươi, phụ vương của ngươi xử lý thế nào không?" Thật ra thì Vũ Văn Tiểu Tam bịa chuyện, căn bản cũng không biết có ai mắng qua con trai của mình, nàng đã ngủ mê hai năm rồi mà!

"Ngũ mã phanh thây, chặt làm trăm mảnh." Tám chữ, lạnh lùng phun ra. Một năm trước, hắn và đệ đệ len lén chạy ra ngoài chơi, liền bị người mắng là Tiểu Tạp Chủng. Khi đó hắn biết trên thế giới này là cường giả nói chuyện, cho nên trở lại liền chăm chỉ tu luyện võ công. Ai cũng đừng nghĩ giương oai trên đầu Hiên Viên Lạc Thần hắn!

Bước chân của Dạ Tử Y dừng lại, lại không dám động, trên người cũng mơ hồ có mồ hôi lạnh toát ra. Ngũ mã phanh thây, chặt làm trăm mảnh, mặc kệ là nghĩ nàng cũng không dám nghĩ!

Nhìn một chút lệ khí tàn nhẫn ngoan độc trên người nhi tử, Vũ Văn Tiểu Tam biết rõ có thể thật sự có người khi dễ qua con trai của mình, có chút đau lòng sờ sờ đầu của hắn, thấy Hiên Viên Lạc Thần ngửa đầu cười một tiếng, bày tỏ không có gì liền yên tâm, rồi sau đó hướng về phía bóng lưng Dạ Tử Y mở miệng: "Tiểu Nguyệt, nói cho các nàng biết, gia quy điều một trăm lẻ tám của phủ Nhiếp Chính vương chúng ta là cái gì?"

Gia quy điều một trăm lẻ tám? Tiểu Nguyệt gãi đầu một cái, có chút không hiểu, phủ Nhiếp Chính vương bọn họ có gia quy sao? Nhìn Liên Hoa ở một bên nháy mắt với nàng, trong nháy mắt phản ứng kịp, mở miệng cười: "Vương phi, gia quy điều một trăm lẻ tám của vương phủ chúng ta là: bên trong vương phủ bất luận là cái gì, bất luận là người nào, chỉ cần dám nhục mạ tiểu thế tử hoặc tiểu công tử, đều đánh bốn mươi trượng!"

Hiên Viên Sở Cuồng rất bất mãn nhìn Tiểu Nguyệt một cái: "Bác gái Tiểu Nguyệt, mới chỉ có bốn mươi trượng à? Quá ít đi?"

https://thuviensach.vn

Ót Tiểu Nguyệt xẹt qua một vệt đen, bác gái Tiểu Nguyệt? Đây là người nào dạy tiểu công tử nói như vậy? Nghĩ tới hoài nghi nhìn tiểu thư nhà mình một cái, giống như là phong cách tiểu thư! Còn nữa, đánh bốn mươi trượng không ít có được hay không? Đủ để cho Dạ Tử Y nằm trên giường mấy tháng!

"Tiểu công tử, ít một chút, nhưng đây là gia quy, cũng không phải ta quyết định, không phải là ta nói bao nhiêu thì là bấy nhiêu!" Tiểu Nguyệt vì giả bộ giống một chút, dường như bất đắc dĩ trả lời một câu như vậy.

"Nghe không? Kéo đi xử trí đi! Không khí này của vương phủ cũng cần sửa đổi một chút rồi, nếu không người ta còn nói bổn vương phi vô năng, đến hậu viện nho nhỏ của vương phủ cũng không quản lý nổi!" Vũ Văn Tiểu Tam thản nhiên mở miệng.

"Dạ!" Bọn hạ nhân lập tức đi lên kéo Dạ Tử Y.

Dạ Tử Y thét lên mở miệng: "Ngươi không thể đánh ta, ta chính là công chúa!"

"Muội muội, gia quy của vương phủ này, dù là Vương Gia cũng phải tuân thủ, thân phận muội muội còn có thể cao quý hơn Vương Gia sao?" Vũ Văn Tiểu Tam cười lạnh mở miệng, chuyện cười, dám mắng con trai của nàng, thật coi Vũ Văn Tiểu Tam nàng dễ khi dễ sao! Không chỉnh chết ngươi tên lão nương liền viết ngược!

"Ta không tin!" Dạ Tử Y cắn răng nhìn nàng ta, biểu huynh mới là chủ nhân vương phủ này, sao có thể định ra gia quy, đến bản thân cũng phải tuân thủ chứ?

"Không tin? Ngươi hỏi bọn họ một chút bổn vương phi có lừa ngươi hay không!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong nhìn đám người Đình Vân.

https://thuviensach.vn

Tất cả hạ nhân nhất trí gật đầu: "Hồi công chúa, đúng là như vậy!" Trong lòng bọn họ, chỉ có vương phi mới xứng với vương gia bọn họ, tiểu tiện nhân này nên giết mới đúng! Cho nên bọn họ phối hợp nói láo không chút mơ hồ!

"Không! Không! Các ngươi không thể đánh ta!" Bốn mươi đại bản, đánh nàng còn có đường sống sao?

"Không đánh cũng có thể! Tất cả mọi người trong vương phủ đều phải tuân theo gia quy này, nếu công chúa hiện tại liền rời khỏi vương phủ, vậy thì không phải là người của vương phủ chúng ta, nên cũng không cần phải bị trách phạt!" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng cười. Đúng, ra khỏi vương phủ thì không bị gia quy trách phạt, lão nương trực tiếp để cho người ta giết chết ngươi!

Dạ Tử Y cười lạnh một tiếng: "Ngươi chính là muốn mượn cớ này đuổi ta khỏi phủ có đúng không? Ta cho ngươi biết! Ngươi mơ đi! Ta tuyệt đối sẽ không đi, dù ta có chết cũng sẽ không rời bỏ biểu huynh!"

"Bổn vương phi cũng vì thâm tình muội muội chờ đợi Vương Gia mà cảm động thật sâu, mang xuống đánh đi!" Vũ Văn Tiểu Tam phất phất tay, ngay sau đó Dạ Tử Y liền bị kéo xuống.

Tiếp chính là một tiếng lại một tiếng kêu thảm thiết truyền đến. Kêu đến sắc mặt Thiên Mộ Tuyết trắng bệch, vẻ mặt Dạ Tử Mộng cũng tương đối khó coi. Vũ Văn Tiểu Tam này, nhìn như đúng là xử trí Dạ Tử Y, thật ra thì đang làm cho các nàng nhìn, làm cho các nàng biết khó mà lui! Nhưng Dạ Tử Mộng nàng há có thể dễ dàng thỏa hiệp như vậy,

Ai chết vào tay ai còn chưa biết đâu!

“Hai vị muội muội, nhìn thấy không? Gia quy của vương phủ chúng ta rất nhiều, hơn nữa còn hơn pháp luật bên ngoài, không nể tư tình. Dù tỷ tỷ không nhẫn tâm đánh Y muội muội, cũng không thể không đánh, hai người

https://thuviensach.vn

các ngươi cần phải suy nghĩ kỹ càng, rốt cuộc muốn ở lại vương phủ hay không, bằng không……” Mỗ nữ một bộ dáng cực kỳ không đành lòng nhìn hi người họ, cho các ngươi thêm một cơ hội. Nếu như các ngươi thức thời, hiện tại liền cút đi, lão nương liền bỏ qua chuyện cũ!

“Vương phi tỷ tỷ, chúng ta đối với Vương gia là thật tâm, không hề ít hơn so với Y công chúa, ngài cứ yên tâm đi!” Thiên Mộ Tuyết mở miệng cười, chỉ là nụ cười kia không đạt đến đáy mắt.

“Ừm! Nếu là vậy, các ngươi liền lưu lại đi, chúng ta vừa mới trở lại vương phủ, bên trong hay xung quanh vương phủ cũng không sạch sẽ, không thể nhìn thấy một chút bụi bặm. Hạ nhân vương phủ cũng không đủ dùng, làm phiền hai vị muội muội giúp đỡ quét sạch sẽ! Đình Vân, cho các nàng hai cây chổi!” Mặt Vũ Văn Tiểu Tam treo đầy nụ cười không có ý tốt.

“Vương phi tỷ tỷ, chúng ta vào vương phủ là để phục vụ Vương gia, chuyện quét sân này…” Dạ Tử Mộng muốn phản bác, nàng cũng không thể vừa vào cửa liền bị nữ nhân này ăn sạch sành sanh!

“Thế nào, muội muội có một chút chuyện cũng không muốn làm cho vương phủ? Cũng chỉ là quét sân thôi, nếu tỷ tỷ tùy tiện nói một câu mà muội muội cũng muốn bác bỏ, vậy tỷ tỷ cũng muốn hỏi một chút, trong lòng muội muội có vị trí Vương phi này hay không! Nếu không có, vương phủ chúng ta quả thật không chứa nổi muội muội – vị phật lớn này!”

“Ca ca, không phải họ nói rất thích phụ vương sao? Sao lại không muốn giúp quét dọn?” Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng tức thời vang lên.

Hiên Viên Lạc Thần như tiểu đại nhân vỗ vỗ đầu của hắn: “Cái tên đần độn này, họ nhất định là giả bộ thôi, ở đâu ra mà thích phụ vương thật chứ. Ừ…..Nói không chừng là gian tế người khác phái tới!” Lời này chính là trúng hồng tâm, khiến hai nữ nhân cũng có chút hoảng loạn.

https://thuviensach.vn

Tuy nói Hoàng thượng không có nói gì với các nàng, nhưng rõ ràng Hoàng thượng và Nhiếp Chính vương không vừa mắt nhau. Hiện tại họ vừa được Hoàng thượng gả cho Nhiếp Chính vương, thật rất dễ bị hoài nghi là gian tế Hoàng thượng phái tới!

Hai người lúc này mở miệng: "Vương phi tỷ tỷ, không phải là quét sân thôi ư, chúng ta nguyện ý!"

"Ừ, nguyện ý là tốt rồi. Nhìn thấy không, sân lớn bên kia nếu quét không sạch sẽ, hôm nay các ngươi cũng không cần ăn cơm!" Một cánh tay ngọc nhỏ dài chỉ hướng phái Tây, một mảnh viện thật lớn, chừng mười sân bóng rổ kiếp trước! "Quét dọn cho tốt, Vương gia thích sạch sẽ rất nghiêm trọng, cho nên các ngươi chính là một chút bụi bặm cũng không thể rơi xuống, nghe rõ chưa!"

Mảnh viện lớn như vậy để hai người kim chi ngọc diệp này tới quét, dù là ngày mai cũng quét không xong đi? Sắc mặt của hai người cũng tương đối khó coi. Còn không quét dọn xong thì không thể ăn cơm! Liếc mắt nhìn nhau, xem ra họ chỉ có thể gia tăng tốc độ quét dọn! Chợt, Dạ Tử Mộng ở trong lòng cười lạnh một tiếng, nhìn một chút hạ nhân ở một bên, đợi lát nữa để những hạ nhân kia giúp một tay không được sao? Nàng cũng nkho6ng tin đường đường một công chúa như nàng lên tiếng, còn có người dám không nghe!

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu nhìn một đám hạ nhân ở cửa: "Các ngươi ai có việc người đó, chuẩn bị bữa tối, bổn vương phi đi trước xem Vương gia một chút!" Gia hỏa kiêu ngạo đó tức giận rồi.

Lời này vừa rơi xuống, tất cả hạ nhân đều chạy về phía đông, nam, bắc, không một người đi Tây Uyển! Cũng không có một người ở trước mặt Dạ Tử Mộng.

Dạ Tử Mộng giận dữ cắn răng, xem ra thực chỉ có thể tự mình quét dọn!

https://thuviensach.vn

Một người mặc váy dài màu trắng, một người mặt váy màu xanh dương đuôi dài, chính là đi bộ cũng khó, chứ đừng nói quét dọn! Vũ Văn Tiểu Tam lắc lắc đầu một cái: “Nhìn hai vị muội muội, đâu có một chút dáng vẻ làm việc. Quản gia, đi tìm một bộ y phục vừa vặn một chút, để các nàng mặc để quét dọn thật tốt!”

Vì vậy……

Tây Uyển xuất hiện hai người như hoa như ngọc ăn mặc như đại mụ quét sân!

Mà Dạ Tử Y sau khi bị đánh xong, bọn hạ nhân liền nâng tới chuồng ngựa…..

……..

“Mẹ đi tìm cha đây, hai người các con trước ngoan ngoãn trở về phòng thu thập xong, sau đó chuẩn bị ăn cơm tối, biết không?” Vũ Văn Tiểu Tam cúi người xuống hướng về phía bọn chúng mở miệng.

Hai đứa trẻ cùng nhau khéo léo gật đầu một cái, chỉ là con ngươi đảo vòng. Hắc hắc, thu thập xong đi giày vò bọn họ thật tốt!

Đến cửa thư phòng, cửa phòng khép chặt. Một nam tử tuyệt sắc mặc áo trắng cắn răng ngồi ở bên trong nhà, ngồi như vậy đã lâu! Lâu như vậy mà nàng còn chưa tới! Chẳng lẽ không biết mình đang tức giận sao? Nghĩ tới hung hăng cắn cắn môi dưới, nha đầu này có phải không thích hắn không, còn muốn cho ba nữ nhân kia vào vương phủ nữa!

Nhưng cũng không giống không thích hắn! Một nam nhân gần ba mươi tuổi, ở trong phòng tiến hành các loại suy nghĩ lung tung trong lòng. . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam gõ cửa: "Thương Thương, mở cửa ra!"

https://thuviensach.vn

"Không mở!" Giọng nói hờn dỗi vang lên.

Trán Vũ Văn Tiểu Tam xẹt qua một vệt đen, không phải chứ? Vì vậy, mỗ nữ liền lấy bài con thỏ nhỏ ngoan ngoãn nổi tiếng nhất ở kiếp trước ra hát, chỉ là sửa lại lời: "Tiểu Thương Thương ngoan ngoãn, mở cửa đi, nhanh lên một chút mở ra, ta muốn đi vào!"

Bài ca này hát ở cửa thư phòng, thân hình ám vệ ẩn thân chung quanh suýt nữa thổ huyết ba lít máu!

Còn sau ót người trong nhà cũng là một hàng vạch đen chỉnh tề. . . . . Cắn răng mở miệng: "Chính là không ra!"

Đám ám vệ không hẹn mà cùng lau mồ hôi trán, vương gia và vương phi có cần ngây thơ như vậy không!

Vì vậy, kiên nhẫn của mỗ nữ tiêu tan hầu như không còn. Nhắc chân, một cước đạp mở cửa. . . . . ."Rầm!"

Sau đó nhìn thấy nam nhân buồn bực cắn môi dưới, lộ ra một nụ cười bỉ ổi, quay đầu đóng cửa lại. Ám vệ ngoài cửa không hẹn mà cùng nuốt một ngụm nước miếng, có một loại ảo giác vương gia của bọn họ sắp dữ nhiều lành ít!

"Thương Thương bảo bối. . . . . ." Giọng nói buồn nôn của mỗ nữ vang lên.

Dung nhan như cánh hoa đào của mỗ nam đen không kém cạnh đáy nồi, quay đầu không để ý tới nàng!

Vũ Văn Tiểu Tam sải mấy bước nhảy tới, đứng trước mặt của hắn: "Thương Thương yêu dấu. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Xoay người lại, vẫn không thèm để ý. Trong lòng tràn ngập tức giận, tại sao muốn để mấy nữ nhân kia đi vào? Chẳng lẽ nàng không biết hắn muốn duy nhất một mình nàng thôi sao? Bất luận là thể xác hay tinh thần cũng như danh phận, cũng chỉ là duy nhất! Hiện tại ngay trước mặt nhiều dân chúng tiếp nhận thánh chỉ của Dạ Tử Kỳ, rõ là. . . . . tức chết hắn!

Mỗ nữ thấy hắn lại xoay người lại, không biến sắc cắn răng, lần nữa chuyển tới trước mặt của hắn: "Thương Thương thân ái. . . . . ."

Lời này vừa rơi xuống, cánh tay người nào đó dài duỗi một cái, liền kéo nàng vào trong ngực. Một nụ hôn giống như mưa to gió lớn đánh tới, ở trên môi của nàng nặng nề gặm cắn, biểu đạt hoàn toàn lòng chủ nhân tràn đầy không vui!

Mỗ nữ lúc vừa mới bắt đầu là sợ hãi, càng về sau lại phản kháng, rồi đến cuối cùng đáp lại. . . . . .

Một hồi lâu, nụ hôn triền miên mới kết thúc. Mỗ nữ vùi ở trong ngực của hắn, có chút thở không ra hơi mở miệng: "Thương Thương, chàng giở trò quỷ gì á?"

"Không phải nàng nói ‘ Thương Thương thân ái ’ sao?" Trong giọng nói lười biếng mang theo từ tính, tạo thành một loại đầu độc khó tả. (Thân ái mà anh Thương Thương này nói là hôn nhẹ đó m.n)

Vũ Văn Tiểu Tam cong cong môi, cũng không tin tên này không biết đó chỉ là xưng hô thôi! "Còn tức giận không?"

"Tức giận!" Giọng nói cực kỳ bất mãn vang lên, "Tại sao Tam nhi muốn để mấy nữ nhân đó vào? Có phải nàng không yêu người ta đúng không?"

Vũ Văn Tiểu Tam chui ra khỏi ngực của hắn, bĩu môi mở miệng: "Làm sao có thể, không phải họ muốn vào sao, người ta sẽ cho họ một bài học cả đời khó quên! Ta muốn để người trong cả thiên hạ biết, nam nhân của Vũ

https://thuviensach.vn

Văn Tiểu Tam ta, bất luận kẻ nào cũng không thể mơ tưởng!" Bá đạo mở miệng công khai tuyên bố chủ quyền!

"Thật?" Nhìn như hoài nghi, thật ra thì trên mặt đã dính vào chút ý cười.

"Thật! Thương Thương là của ta, là của một mình ta!" Vòng chắc hông của hắn, đồng ý mở miệng. Bọn họ ở chung một chỗ giống như đã lâu rồi, nhưng cũng giống như giờ mới bắt đầu ở chung một chỗ. Có thể thời thời khắc khắc duy trì tình yêu ngọt ngào, thật sự là một chuyện rất hạnh phúc.

Hắn ôm nàng thật chặc: "Ừ, Thương Thương là của một mình Tam nhi!"

Nàng chợt ngồi dậy, gặm cắn về phía môi của hắn, vừa hôn vừa cắn răng nghiến lợi mở miệng: "Nghe đây, môi của chàng, người của chàng, lòng của chàng đều là của một mình ta, bất luận kẻ nào cũng không thể đụng vào!"

Trên mặt của hắn lộ ra một nụ cười xấu xa, cầm lấy tay nàng, đặt lên nơi nào đó trên người mình, hài lòng nhìn sắc mặt nàng cứng đờ, rồi sau đó ở bên tai của nàng hết sức quyến rũ mở miệng: "Nơi này cũng là của Tam nhi đấy!" Sau khi nói xong đứng lên, đặt nàng lên trên bàn. . . . . .

"Mẹ kiếp! Hiên Viên Vô Thương, nơi này là thư phòng đó!" Giọng nói sợ hãi của mỗ nữ vang lên.

"Là nơi nào cũng không quan hệ. . . . . ." Giọng nói chẳng hề để ý của mỗ nam vang lên.

. . . . . .

Ám vệ ngoài cửa nghe hai câu cuối của hai người này, không hẹn mà cùng lau mồ hôi trán. Vương gia, vương phi, các ngươi có thể suy tính một chút tâm tình của chúng ta hay không! Tất cả chúng ta đều là nam nhân bình thường! Vì cái gì luôn không hề có điềm báo trước sẽ làm chuyện như

https://thuviensach.vn

vậy chứ, hơn nữa còn nói lớn tiếng như vậy để cho chúng ta đều nghe được!

"Ẩn chủ, ngài phái thuộc hạ đi bảo vệ tiểu công tử đi, thuộc hạ thật sự là không chịu nổi nữa!" Một ám vệ ở bên tai Liên Vụ nhẹ giọng mở miệng,

âm thanh thấp chỉ có hai người bọn họ nghe thấy. Nếu như bị Vương Gia nghe, không biết sẽ gặp phải hậu quả gì đâu!

Khóe miệng Liên Vụ giật giật, lại nói cận thân bảo vệ Vương Gia là chuyện mà mỗi ám vệ muốn làm nhất, mà cận thân bảo vệ tiểu công tử nghịch ngợm gây sự đó là chuyện tất cả ám vệ không muốn làm nhất! Nhưng mấy ngày nay hắn nghe thuộc hạ yêu cầu như thế đã là lần thứ bảy rồi đó!

“Thật ra thì chủ tử ta cũng chịu không nổi! Mấy ngày trước, lúc ta đi làm nhiệm vụ thuận tiện đi mua mấy quyển ‘ Thanh Tâm kinh ’, chúng ta cùng đọc liền hết chuyện thôi!” Liên Vụ lau mồ hôi trán một cái, mở miệng nói qua.

Người áo đen kia giựt giựt khóe miệng: “Ẩn chủ, hay là thôi đi!” Hắn cũng không muốn sau khi đọc Thanh Tâm kinh, nếu thật thanh tâm quả dục quá độ, dẫn đến…… vậy hắn còn là một nam nhân sao?

……

Nam tử tuyệt mỹ nhìn một chút nữ tử dưới thân, mặt mày ửng hồng, thỏa mãn ở trên môi của nàng mổ mổ, mở miệng cười: “Tam nhi, nếu mỗi lần nàng đều ngoan ngoãn nghe lời, cho người ta ăn no, nàng muốn thế nào người ta đều không quản nàng!” Những nữ nhân kia, nàng muốn cho vào liền cho vào, hắn coi các nàng như người không tồn tại là được, vương phủ cũng không thiếu cơm cho ba người kia!

“Thật?” Biểu tình ai oán của mỗ nữ lập tức trở nên cảnh xuân rực rỡ.

https://thuviensach.vn

“Ừ, thật!” Bờ môi ở bên cổ nàng lưu luyến.

“Hắc hắc……” Mỗ nữ cười âm hiểm một tiếng, “Vậy ngày mai ta sẽ đi tiểu quan quán xem một chút!”

“Cái gì?” Giọng nói mỗ nam trong nháy mắt tăng lên, hung hăng nhìn chằm chằm nữ nhân phía dưới.

Vũ Văn Tiểu Tam gian nan nuốt một ngụm nước miếng, thưa dạ mở miệng: “Không phải chàng nói ta muốn thế nào, chàng đều mặc kệ ta sao?”

Mặt đen lại nhìn nàng một hồi lâu, cũng không thấy nàng có dấu hiệu ăn năn, cười tà tứ một tiếng: “Ừ, nhưng điều kiện tiên quyết là nàng cho người ta ăn no! Chỉ là Tam nhi, sợ rằng đời này nàng đều không thể cho người ta ăn no!”

“Này! Buông ra, chàng còn để cho người ta sống không! Chàng không phải là người!” Giọng nói giận dữ của mỗ nữ vang lên, vì mình mới vừa không lựa lời nói mà vô cùng hối hận.

“Tam nhi nói người ta là cái gì, người ta chính là cái đó……”

……

“Vương Gia, Vương Phi, đến giờ ăn tối rồi!” Quản gia ở tại cửa làm tròn trách nhiệm mở miệng. Tuy nói hắn biết có một số việc là không thể cắt đứt, nhưng tiểu thế tử và tiểu công tử đều đói rồi, Vương Gia và Vương Phi có thể quan tâm một chút cảm giác của bọn trẻ đi!

“Biết, lập tức tới ngay!” Vũ Văn Tiểu Tam như nhặt được đại xá, lập tức mở miệng.

Nam tử tuyệt mỹ giận dữ nhìn tiểu nữ nhân phía dưới, đáy mắt rõ ràng còn tình triều chưa biến mất……

https://thuviensach.vn

“Hắc hắc, Thương Thương, người ta đói bụng!” Làm bộ đáng thương nhìn hắn.

Nam tử tuyệt mỹ mặt đầy không cam lòng đứng dậy, trên mặt đều là vẻ uất ức dục vọng chưa thỏa mãn, quệt mồm mặc quần áo, nhìn vô cùng dễ thương!

Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc thắng được một ván, tâm tình cực tốt mặc y phục. Hắc hắc, gọi ăn cơm thật đúng lúc, nếu nói sớm một chút thì càng tốt hơn, ha ha ha……

Mỗ nam mặc quần áo tử tế, nhìn vẻ mặt hả hê của tiểu nữ nhân, cười tà mở miệng: “Tam nhi, không nên vui mừng quá sớm, buổi tối đền bù lại cho người ta!”

Ách…… Người nào đó đang cười đến vui vẻ chợt dừng lại, “Cái đó, buổi tối ta ngủ cùng Thần nhi!”

“Nhưng Thần nhi không muốn ngủ cùng Tam nhi!” Vừa giúp nàng mặc quần áo, vừa mở miệng.

“Làm sao chàng biết?” Hắn chưa hỏi, sao có thể biết trước chứ?

Cười tà tứ một tiếng: “Bởi vì nam nữ thụ thụ bất thân!” Lại không nói hai tên ranh con chết tiệt kia cả ngày lẫn đêm đều nhớ tới lời này, dù bọn nhỏ đột nhiên không nhớ rõ, hắn cũng sẽ nhắc nhở bọn chúng.

“Thương Thương, chúng ta lại sinh một nữ nhi có được hay không?” Hắc hắc, sinh nữ nhi sẽ không nói gì nam nữ thụ thụ bất thân rồi!

Hắn tự nhiên biết nàng đang đánh tâm tư gì, nhưng rõ ràng đối với mình có lợi không phải sao? Sau này mình cẩn thận đề phòng một chút là được, vì vậy gật đầu mở miệng: “Được!”

https://thuviensach.vn

Mặc quần áo tử tế, trong thư phòng cũng không có lược, sửa lại một chút liền bước ra khỏi thư phòng.

Câu nói đầu tiên khi Vũ Văn Tiểu Tam đi ra cửa thư phòng chính là: “Vương Gia và bổn vương phi muốn ăn cơm, để hai thị thiếp tới đây hầu hạ đi!”

“Tam nhi!” Có chút bất mãn kéo kéo tay của nàng, ăn cơm gọi hai nữ nhân kia làm cái gì? Không phải ảnh hưởng tâm tình hắn ăn cơm sao?

Nhìn trấn an hắn một cái: “Thương Thương, chàng chờ xem đi!” Trên mặt lộ ra một nụ cười không có ý tốt, làm người ta sởn gai ốc.

Tiến vào phòng, một nhà bốn người phân chỗ mà ngồi.

"Mộng công chúa, Thiên tiểu thư, vương phi và vương gia muốn ăn cơm!" Người làm nhìn bộ dáng khôi hài này của hai người bọn họ liền muốn cười. Buổi chiều tới còn là hoa phục cẩm tú, một bộ dáng thiên kim, hiện tại nhìn giống như đại mụ dọn nhà vệ sinh! Trên mặt còn rất bẩn!

"À? Không phải nói không quét dọn sạch sẽ thì không thể ăn cơm sao?" Dạ Tử Mộng có chút kinh ngạc.

"Đúng, cho nên hai vị phải đi phục vụ vương gia và vương phi ăn cơm! Chẳng lẽ công chúa thấy qua thị thiếp nhà ai còn có thể ngồi cùng bàn ăn cơm với vương gia, vương phi hay sao?" Người làm này nói không dễ nghe, trên mặt cũng treo nụ cười hả hê. Mười mấy năm qua, nữ nhân muốn bò vào vương phủ bọn họ đếm không hết, dạng nữ nhân gì mà bọn họ chưa từng thấy qua? Chỉ là vương gia nhà bọn họ đều không thích, vương gia thích vương phi, bọn họ tự nhiên cũng thích vương phi, về phần những người khác. . . . . bị chỉnh chết bọn họ cũng không để ý!

"Được." Thiên Mộ Tuyết không nhìn giọng điệu của hắn và trong lời nói có mùi thuốc súng, lập tức ném cây chổi, có thể xuất hiện tại trước mặt của

https://thuviensach.vn

nhiếp chính vương mới có hi vọng. Đáp ứng một tiếng liền hướng chỗ ở của mình -- phòng chứa củi đi tới.

"Thiên tiểu thư, ngài đi đâu á?" Người làm ở sau lưng nàng mở miệng.

Thiên Mộ Tuyết dịu dàng mở miệng: "Dĩ nhiên là trở về phòng thay quần áo, còn. . . . . ." Trang điểm lại một phen.

"Thiên tiểu thư, ngài vẫn là nhanh lên một chút đi, vương gia và vương phi cũng bắt đầu ăn cơm rồi, sao có thể để vương gia và vương phi chờ các người đến chứ? Các người đã đi trễ, hiện tại nếu không đi nữa, sợ rằng lại tránh không khỏi bị trách phạt!" Người làm mở miệng thúc giục.

"Chuyện này. . . . . ." Bộ dáng này của nàng, sao có thể xuất hiện trước mặt vương gia đây?

"Nếu các ngươi không muốn đi, tiểu nhân liền đi bẩm báo đây!" Người làm nói xong liền muốn đi.

"Đứng lại!" Dạ Tử Mộng mở miệng, "Bản công chúa sẽ đi ngay!" Nếu không đi, h thì nữ nhân kia sẽ lấy cớ này đuổi các nàng đi! Nhất thời không có hình tượng thì như thế nào, dù sao còn nhiều thời gian! Vả lại, nàng

chính là muốn dùng bộ dáng này xuất hiện trước mặt của biểu huynh, để biểu huynh biết nữ nhân kia đố kỵ cỡ nào, đối đãi các nàng như thế nào!

Nhìn Dạ Tử Mộng đi, Thiên Mộ Tuyết do dự một chút, khẽ cắn răng đi theo….

Khi hai người bước vào phòng, Hiên Viên Sở Cuồng trực tiếp phun cơm ra ngoài! “Ha ha ha ha… Mẫu thân, hai người bọn họ thật sự là quá buồn cười rồi!”

https://thuviensach.vn

“Ăn cơm của ngươi đi!” Hiên Viên Lạc Thần không vui mở miệng. Thằng ngu này, nói lời như vậy không phải là cường điệu các nàng bị mẫu thân ngược đãi sao?

Hiên Viên Sở Cuồng le lưỡi một cái, ngoan ngoãn im lặng.

“Bái kiến Vương gia, Vương phi tỷ tỷ!” hai người cùng nhau mở miệng, tuy là nhếch nhác, nhưng vẫn không che giấu được khuôn mặt đẹp trời sinh. Hai người cũng cùng nhau đắm đuối đưa tình nhìn Hiên Viên Vô Thương.

“Hai người các ngươi ngược lại quá kiêu ngạo, thế nhưng dám để vương gia và bổn vương phi chờ các ngươi phục vụ lâu như vậy, phải bị tội gì đây?” Vũ Văn Tiểu Tam vừa ăn món ăn, cũng không ngẩng đầu lên chất vấn.

Dạ Tử Mộng không biến sắc cắn răng, rồi sau đó mặt nhún nhường mở miệng: “Vương phi tỷ tỷ, tiện thiếp biết sai, xin vương phi tỷ tỷ thứ tội!”

“Biết ngươi là tiện thiếp là tốt rồi. Bổn vương phi chỉ sợ các ngươi không nhìn rõ thân phận của mình.” Nói lời kẹp thương đeo gậy trở về, rồi sau đó nhìn sắc mặt khó coi của hai người bọn họ mở miệng: “Bọn muội muội đói bụng không?” Không làm công chúa cho tốt, lại muốn làm tiện thiếp, thật là làm cho nàng không biết nên nói cái gì cho phải!

Hôm nay mặc dù món ăn không phải Hiên Viên Vô Thương tự mình làm, nhưng cũng là ngự trù cấp bậc đại sư, đối với hai thiên kim đại tiểu thư đói bụng đã lâu, còn làm việc mấy canh giờ mà nói, thật sự là vô cùng hấp dẫn. Nhìn một chút mấy món ăn, bụng hai người đều kêu lên vài tiếng.

“Vương phi tỷ tỷ, chúng ta đói bụng!” Giọng nói Thiên Mộ Tuyết mang theo tiếng khóc nức nở vang lên, hi vọng đưa tới chút chú ý của Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Mà nam tử một thân áo trắng chỉ là tự lo gắp thức ăn, thỉnh thoảng giương môi cười một tiếng với nữ tử áo đỏ bên cạnh, hoàn toàn không nhìn họ, ngay cả khi nàng mang theo tiếng khóc nức nở mở miệng, cũng không cách nào làm tâm tình hắn dao động chút nào!

“Bổn vương phi lúc ấy đã nói rồi, nếu không thể quét sạch sẽ viện phía Tây thì không thể ăn cơm. Các ngươi nếu còn phải ở lại vương phủ thì cứ tiếp tục đói bụng, nhưng nếu quyết định trở về, vậy các ngươi không phải người của vương phủ ta, bổn vương phi coi như làm tốt nghĩa vụ một người chủ nhà, mời hai vị một bữa cơm!” Mỗ nữ cười, cho họ cơ hội lần thứ hai. Nói một lúc lâu như vậy, một là làm khách mời, không cần làm công việc hạ nhân nữa, cũng coi như đây là một bài học nho nhỏ đi? Nếu bọn họ quyết định quay đầu là bờ, nàng vẫn nguyện ý cho họ một cơ hội bỏ đồ đao xuống!

Dạ Tử Mộng một bộ dáng dịu ngoan mở miệng: “Tạ vương phi tỷ tỷ quan tâm, hoàng huynh đã tứ hôn, vương phi tỷ tỷ và biểu huynh cũng đã tiếp nhận thánh chỉ, bây giờ tiện thiếp chính là người của phủ Nhiếp Chính vương. Cho nên tiện thiếp không thể đi. Chỉ là tỷ tỷ cũng phải rõ ràng, dù sao tốt xấu gì muội muội cũng là công chúa của một nước, nếu tỷ tỷ bỏ đói muội muội, sợ rằng cũng không thể ăn nói với hoàng huynh.”

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói gì, vào giờ khắc này Đình Vân vội vàng vững vàng đi vào, nhìn một chút những người kia, trực tiếp ở bên tai Hiên Viên Vô Thương mở miệng…

Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc, quay đầu nhìn bọn họ, chẳng lẽ đã tìm được người hại Cuồng nhi?

Đợi Đình Vân nói xong, Hiên Viên Vô Thương nhẹ nhàng bỏ đũa lên trên bàn, rồi sau đó thong thả ung dung xoa xoa tay, nhàn nhạt mở miệng: “Dạ Tử Y đâu?” Bốn chữ, không nghe ra tâm tư.

https://thuviensach.vn

“Vương gia, Y công chúa bị vương phi tỷ tỷ hạ lệnh đánh bốn mươi đại bản, bây giờ đã không thể xuống giường rồi!” Đình Vân còn chưa kịp mở miệng, Thiên Mộ Tuyết liền nói chen vào.

Nam tử tuyệt mỹ nhìn cũng không nhìn nàng ta một cái, trực tiếp nói với Đình Vân: “Dẫn nàng ta tới.” Dạ Tử Y điêu ngoa tùy hứng, nhưng lại không có não, chuyện này tuyệt đối không phải là tác phong của nàng ta. Hoặc là sau lưng có người, hoặc chính là bị người lợi dụng. Nếu nàng ta có thể thành thật nói ra người sau lưng là ai, hắn sẽ cho nàng ta chết toàn thây! Chỉ là Tam nhi trái lại vừa vặn, đúng lúc đánh nàng ta một trận xả tức!

“Dạ!” Đình Vân lĩnh mệnh mà đi.

Dạ Tử Mộng vừa nhìn liền biết có thể là chuyện kia bại lộ, Dạ Tử Y có thể khai mình ra không, nghĩ tới liền gắt gao siết ống tay áo, giữa trán cũng xuất hiện chút mồ hôi lạnh…

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 13: Hãm hại ngươi không cần có đạo lý!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, cũng lười trả lời câu nói kia của Dạ Tử Mộng

Chỉ chốc lát sau, Dạ Tử Y liền bị người kéo vào, y phục cũng đều đổi thành màu máu tươi, trên đầu heo tràn đầy nhếch nhác, bây giờ còn có chút không hiểu tại sao mình lại bị bắt .

Vừa thấy Hiên Viên Vô Thương liền khóc rống lên: "Biểu huynh, không, phu quân, tỷ tỷ đánh ta thật thảm, chàng phải làm chủ cho ta!"

Đình Vân ngay lập tức giữ chặt nữ nhân không biết sống chết này, không để cho nàng ta đến gần Vương Gia.

Chỉ chốc lát sau, Liên Vụ liền ném một thi thể vào, người nọ toàn thân áo đen, là trang phục một ám vệ, gương mặt bình thản không có gì lạ, đã chết một lúc.

Ba nữ nhân đó có khi nào gặp qua tình cảnh như thế, thân thể cũng bị dọa sợ đến run rẩy. Dạ Tử Y nhìn một thi thể đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh mình, bị hù dọa toát đầy mồ hôi. Nhưng nàng cũng không nhận ra người đó!

"Ngươi biết người này không?" Đây là câu nói đầu tiên mà Hiên Viên Vô Thương nói với nàng qua nhiều năm.

"Không biết!" Một cái đầu heo lắc như trống bỏi, nàng thật không biết người này.

https://thuviensach.vn

"Không biết. Vậy, thiên diện lang quân ngươi đã nghe qua chưa?" Trong giọng nói nhàn nhạt hàm chứa chút ý lạnh.

Hiên Viên Lạc Thần cũng rất nhanh đoán được đây là người độc hại đệ đệ, nhìn Dạ Tử Y đang quỳ, trong lòng âm thầm giận mình lúc ấy xuống tay quá nhẹ, không đánh nàng ta đến hủy dung, phải đánh lại lần nữa!

Thiên diện lang quân? Lời này vừa nói ra, khuôn mặt sưng đỏ giống như đầu heo của Dạ Tử Y trong nháy mắt trắng bệch: "Biểu huynh, ngươi nói hắn là thiên diện lang quân?" Nàng chỉ biết rằng ông ngoại phái thiên diện lang quân độc hại hai đứa bé của biểu huynh, nhưng nàng cũng không biết bộ dạng thiên diện lang quân ra sao.

Trong lòng có chút kinh hoàng. Hiện tại thiên diện lang quân bị biểu huynh giết, vậy. . . . . Ai cũng biết thiên diện lang quân là thủ hạ của ông ngoại nàng. Nếu thiên diện lang quân bị tra ra, nàng cũng tuyệt đối chạy không thoát!

"Giao người giật dây ra đây, bổn vương cho ngươi được chết toàn thây." Đã không hề có ý định nói nhảm với nàng ta.

"Biểu huynh, chuyện này không liên quan đến ta, không phải Y nhi làm, có lẽ thiên diện lang quân này tự mình chủ trương muốn tới giết con trai của biểu huynh, chuyện này thật không liên quan đến Y nhi!" Dạ Tử Y vội vàng vì mình giải vây, dù sao chết vô đối chứng, mình không thừa nhận biểu huynh cũng không có cách nào!

"Bổn vương dĩ nhiên biết biểu muội không có thông tuệ như vậy, bổn vương cái gì cũng chưa nói, biểu muội đã biết thiên diện lang quân làm cái gì rồi sao." Giọng nói vô cùng từ tính còn ẩn hàm chút ý cười.

Lời này khiến sắc mặt Dạ Tử Y lập tức cứng đờ, rồi sau đó xụi lơ trên mặt đất, nàng đây không phải là không đánh đã khai sao! Không đánh đã khai!

https://thuviensach.vn

"Nói đi, là ai sai ngươi đi làm? Dạ Tử Kỳ hay Dạ Tử Mị? Nói ra, Bổn vương liền để ngươi chết toàn thây, nếu không. . . . . ngươi nói là nên lăng trì xử tử, hay là nên ném vào hang xà?" Sâu kín mở miệng hỏi thăm, nói xong lời nói cực kỳ kinh khủng, nhưng lại giống như nói tối hôm nay ăn cái gì.

Nghe lời này, nàng ta sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, cũng có chút kinh ngạc, ai bảo nàng làm hay sao? Dạ Tử Y ngơ ngác quỳ một hồi lâu, cũng không nhớ ra một người giật dây. Chợt, quay đầu hung hăng nhìn chằm chằm Dạ Tử Mộng. Đúng vậy, nàng ta cũng thích biểu huynh, nhưng vì sao tới kích động mình giết con trai

Đúng vậy, nàng ta cũng thích biểu huynh, nhưng vì sao tới kích động mình giết con trai của biểu huynh? Hiện tại nếu nàng bị biểu huynh xử tử, mà Dạ Tử Mộng lại không có chuyện gì!

Dạ Tử Mộng thấy nàng ta nhìn mình chằm chằm, ánh mắt của Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam cũng rơi vào trên người của nàng, mồ hôi lạnh thấm ướt toàn thân, lập tức mở miệng giúp Dạ Tử Y nói chuyện: “Biểu huynh, dù gì Y nhi cũng là công chúa một nước, biểu huynh giết nàng, sợ là không thích hợp?” Trước khuyên can rồi nói tiếp, nếu thật sự khuyên không được, nàng liền…

Vũ Văn Tiểu Tam ung dung mở miệng: “Chẳng lẽ muội muội đã quên, hoàng thượng đã gả các ngươi cho Vương Gia. Cũng là muội muội nói, tỷ tỷ nhận thánh chỉ, bọn muội muội liền là người của vương phủ. Trong vương phủ chết mấy cơ thiếp, cũng không tính là gì?”

Lời này vừa nói ra, Dạ Tử Y cũng biết hôm nay mình chắc chắn chạy trời không khỏi nắng! Suy nghĩ một chút, biểu hunh mới vừa nói lăng trì với hang xà, lông măng cả người đều bị dọa đến dựng lên! Mặc dù không biết biểu huynh muốn hỏi người giật dây có phải Dạ Tử Mộng không, nhưng nàng vẫn phải nói ra. Dù chết nàng cũng muốn kéo nữ nhân nàng

https://thuviensach.vn

xuống nước! Vì vật vội vàng mở miệng: “Biểu huynh Y nhi vốn không biết chuyện này, là hoàng…”

Nói tới chỗ này, Dạ Tử Mộng chợt rút cây trâm giữa tóc ra, đâm vào sau lưng Dạ Tử Y…

Dạ Tử Y không dám tin, trợn to mắt, quay đầu nhìn nàng ta, rồi sau đó máu tươi tràn ra từ khóe miệng, té xuống đất, chết không nhắm mắt!

Sau khi Dạ Tử Mộng giết chết nàng ta, thấy Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn mình, cố trấn định mở miệng: “Phu quân, tiện nhân này thế nhưng xuống tay với tiểu thế tử và tiểu công tử, Mộng nhi thật sự là tức không nhịn nổi, đã giúp phu quân giết tiện nhân này, phu quân sẽ không ngại chứ?” Nói thì nói như thế, chỉ là hô hấp cũng có chút không thông thuận. Ở hoàng cung tuy có vô số người bị nàng thiết kế hại chết, nhưng nàng lại chưa từng tự tay giết người!

Hiên Viên Vô Thương vốn có thể ngăn cản, không để cho nàng ta giết Dạ Tử Y, nhưng hắn lại không ngăn cản, nguyên nhân rất đơn giản, Dạ Tử Mộng rõ ràng chính là người khởi xướng chuyện này, mà Dạ Tử Y hắn phải chết là chuyện không thể nghi ngờ, cũng chỉ là biến thành người khác giết Dạ Tử Y thôi. Dù Dạ Tử Y chết rồi, hắn cũng sẽ không bỏ qua cho Dạ Tử Mộng!

Đang muốn mở miệng, lại bị Vũ Văn Tiểu Tam kéo tay áo, quay đầu đã nhìn thấy mỗ nữ nhíu mày về hắn, ý bảo hắn bình tĩnh đừng nóng. Hai con trai của ta, lão nương liền quét sạch danh tiếng của ngươi, cộng thêm sống không bằng chết! Chết thật sự là lợi cho người quá rồi!

Mà Thiên Mộ Tuyết sợ đến trắng bệch cả mặt, thân thể cũng mơ hồ có chút run rẩy. Nhìn người một nàh kia hình như đối với loại chuyện như vậy thấy nhưng không thể trách, đáy lòng cũng sinh ra chút lạnh lẽo! Tuy nói đại tộc thế gia chết mấy cơ thiếp đúng là bình thường, nhưng cứ trực tiếp

https://thuviensach.vn

giết chết trước mặt nàng như vậy, loại cảm giác đánh thẳng vào thị giác thế này làm nàng sợ đến lòng bàn chân lạnh lẽo!

“Muội muộ thấu tình đạt lý như vậy, phu quân tự nhiên sẽ không so đo với ngươi, ở một bên hầu hạ đi!” Vũ Văn Tiểu Tam cười nhạt mở miệng.

Hiên Viên Sở Cuồng và Hiên Viên Lạc Thần liếc mắt nhìn nhau, cũng biết trong đó có chuyện kỳ quái. Hắc hắc, cứ để tối hôm nay bọn họ chiêu đãi các nàng thật tốt, chiêu đối phó đại thẩm Đình Vũ kia thật sự là thật không có sáng ý rồi, hôm nay bọn họ nhất định phải có mạng của các nàng!

Hạ nhân tiến đến, kéo hai cỗ thi thể ra ngoài.

Mấy người bình tĩnh ăn cơm, giống như mới vừa rồi không có chuyện gì xảy ra. Nhưng Dạ Tử Mộng mới vừa đi một vòng ở quỷ môn quan, tất nhiên bị dọa đến có chút mệt lả. Đứng một lát, thân thể vô lực liền hôn mê bất tỉnh.

Thiên Mộ Tuyết vội vàng đỡ nàng ta, nhưng chợt nhớ tới nàng ta vừa mới giết người, sợ đến run tay một cái, liền ném nàng ta xuống đất. Dạ Tử Mộng đáng thương, trực tiếp ngã xuống cũng có chút đau. Cú ném này liền ném nàng ta tới bậc cửa, trên ót còn nổi lên một cục u thật lớn!

“Quả nhiên là công chúa thân thể ngàn vàng, mới như thế đã không chịu nổi, mang về chòng chứa củi đi!” Giọng nói trong trẻo của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên, để cho người nghe không ra là quan tâm hay giễu cợt.

Thiên Mộ Tuyết vuốt ve cái trán, cũng cảm thất bị dọa sợ, che ngực mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam: “Tỷ tỷ, tim muội muội đập có chút nhanh, có thể lui xuống được không?”

“Đi đi.” Đi tốt hơn, bọn họ có chuyện phải thương lượng!

https://thuviensach.vn

Thiên Mộ Tuyết liếc mắt nhìn Hiên Viên Vô Thương một cái, liền thản nhiên thi lễ: “Tiện thiếp lui xuống, Vương Gia và tỷ tỷ từ từ ăn!”

Nói xong liền xoay người bước giống như bay rời khỏi.

"Thương Thương, Dạ Tử Mộng không đơn giản!" Vũ Văn Tiểu Tam rung đùi đắc ý mở miệng.

Hiên Viên Vô Thương cười nhìn nàng một chút: "Ừ, nếu ta không có đoán sai, chính là nàng ta xúi giục Dạ Tử Y ra tay. Chỉ là vừa rồi ta muốn xử trí nàng ta, vì sao Tam nhi muốn ngăn cản?"

"Bởi vì giết thì quá lợi cho nàng ta rồi! Chàng nói chúng ta nghĩ chủ ý gì đối phó nàng ta đây? Nếu không buổi tối, trước hết để cho người giả trang Dạ Tử Y, dọa nàng thành thất tâm phong(1), sau đó sẽ tìm mấy con chó dại, cắn nàng ta thành bệnh chó dại, tiếp lại đưa nàng ta về hoàng cung, cắn hết người trong cung thành bệnh dại hết, chàng thấy thế nào?" Vũ Văn Tiểu Tam nói ra diệu kế của mình. Chủ ý này có thể một lưới bắt hết các tiện nhân trong cung!

Bệnh chó dại là cái gì? Đây là dấu chấm hỏi trong lòng tất cả mọi người!

Hiên Viên Sở Cuồng lại mở miệng: "Mẫu thân, như vậy không được, thật sự quá phiền toái! Để Cuồng nhi nói cho người biết xử trí như thế nào đi! Chỉ là phải uất ức phụ thân diễn kịch một phen. . . . . ."

Rồi sau đó tiến đầu nhỏ tới giữa nói một hồi. . . . . .

Sau khi Vũ Văn Tiểu Tam nghe xong, có chút do dự. Ặc, chiêu này có thể quá độc ác rồi không? Có chút không rõ tại sao một đứa bé hai tuổi có thể nghĩ tới chiêu này!

Hiên Viên Lạc Thần lại nhíu lông mày: "Đệ đệ, như vậy không được, nếu như người khác không tin thì làm thế nào đây? Chúng ta nên trước như vậy.

https://thuviensach.vn

. . . . ."

Rồi sau đó lấy ý tưởng của mình bổ sung thêm. . . . . .

"Ha ha ha. . . . . Không hổ là con trai của bổn vương!" Hiên Viên Vô Thương hiếm khi cười to sảng khoái như vậy. Hai tên tiểu tử thúi này quả nhiên là bổ sung cho nhau, một mưu ma chước quỷ, một giỏi về bổ sung chỗ sơ hở. Chủ ý này, quả nhiên là không chê vào đâu được!

"Phụ vương, vậy quyết định dùng chiêu này rồi hả ?" Hiên Viên Lạc Thần cười hì hì mở miệng, ánh mắt trong veo của Hiên Viên Sở Cuồng cũng nhìn hắn.

"Ừ, chủ ý này không tệ. Tam nhi, nàng thấy sao?" Vẫn phải hỏi một chút ý kiến của nha đầu này. Dù sao trong nhà, nàng mới chính là lão đại.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bọn hắn cũng đã quyết định dùng kế sách này, chỉ đành phải giấu kế hoạch bệnh chó dại xuống."Vậy cũng tốt, sẽ dùng biện pháp này. Ừm! Được rồi, được rồi, ăn cơm, cơm nước xong nên làm cái gì thì làm cái đó! Nhưng hai tên ranh con chết bầm kia phải cẩn thận an toàn, đừng bị Dạ Tử Mộng. . . . . ."

"Mẫu thân, Dạ Tử Mộng không làm gì được con đâu!" Hiên Viên Lạc Thần tự tin mở miệng, nữ nhân ngu xuẩn đó làm sao có thể đánh thắng được hắn!

"Để Liên Hoa và Liên Vụ cùng nhau bảo vệ đi." Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt mở miệng đề nghị, tuy nói bãn lãnh con lớn nhất đã quá rõ ràng, nhưng phải có đề phòng. Con hắn, không thể lại xuất hiện chút ngoài ý muốn nào!

"Phụ vương!" Giọng nói bất mãn của Hiên Viên Lạc Thần vang lên, hắn giống đồ vô dụng như vậy sao? Tại sao phụ vương muốn đối xử phân biệt với hắn như vậy?

https://thuviensach.vn

Cười khẽ một tiếng, gõ đầu nó một cái: "Chờ lúc ngươi đánh thắng được phụ vương, cũng không cần người bảo vệ ngươi nữa!"

Tiểu Lạc Thần giận cắn răng, lão gia hỏa này! Cuối cùng sẽ có một ngày ta đánh bại được người!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bộ dáng giận dữ kia, không nhịn được cười ha hả. . . . . .

Trong lúc nhất thời, trên bàn tràn đầy tiếng nói tiếng cười.

Vào đêm, hai đứa bé cùng nhau tới cửa phòng Dạ Tử Mộng và Thiên Mộ Tuyết, thực hiện bước đầu tiên của kế hoạch!

Gõ cửa. . . . . .

Chỉ chốc lát sau, giọng nói Thiên Mộ Tuyết vang lên từ trong nhà: "Ai vậy?"

"Là chúng ta!" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên.

Thiên Mộ Tuyết nhanh đi mở cửa ra, giờ phút này Dạ Tử Mộng cũng tỉnh lại, có chút kinh ngạc hai tiểu tử kia làm sao sẽ xuất hiện tại nơi này. Nghĩ tới nắm chặt nắm tay, võ công Hiên Viên Lạc Thần đó lợi hại như vậy, nghĩ dù mình trực tiếp động thủ không chiếm được tiện nghi, xem ra chỉ có thể nghĩ biện pháp khác!

Cửa vừa mở ra, Hiên Viên Sở Cuồng liền cười hì hì mở miệng: "Chúng ta tới tìm các ngươi chơi!"

"Tiểu thế tử, tiểu công tử, nơi này không có gì chơi, các ngươi vẫn là trở về đi!" Trong lòng Dạ Tử Mộng có chút dự cảm không tốt, vì vậy liền đứng dậy nói bọn chúng trở về.

https://thuviensach.vn

"Ai nói nơi này không có chuyện gì chơi, phòng chứa củi là chỗ chơi tốt nhất trong vương phủ mà!" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong liền chạy vào.

Thiên Mộ Tuyết nhìn hai đứa bé vẫn còn có chút hảo cảm. Thứ nhất bọn chúng là con trai của vương gia, lấy lòng luôn có chỗ tốt. Thứ hai, hôm nay bọn chúng làm khó Dạ Tử Y, cũng không có làm khó mình, cho nên trong lòng cũng cảm thấy bọn chúng không phải cực kỳ chán ghét mình.

Vì vậy rất thân thiên nghênh đón bọn chúng vào, chỉ chỉ bên trong nhà: "Nơi này thật không có cái gì để chơi, nhưng nếu tiểu thế tử và tiểu công tử muốn chơi, ngồi một chút cũng được!"

Nói không chừng sau khi bọn chúng vui đùa một chút, phát hiện phòng chứa củi thật không phải là địa phương tốt gì, muốn đổi cho nàng gian phòng khác ở cũng không chừng! Thiên Mộ Tuyết ở trong lòng tiến hành các loại tưởng tượng tốt đẹp.

Sau khi hai đứa trẻ chạy vào, nhìn chung quanh một lần, ánh mắt khóa ở trên giường Dạ Tử Mộng, rồi sau đó cùng nhau chạy tới phía bên kia. . . . . .

Dạ Tử Mộng khẩn trương mở miệng: "Tiểu thế tử, tiểu công tử, các ngươi muốn làm gì?"

"Chúng ta mệt, muốn ngủ ở chỗ này!" Nói xong cùng nhau cởi giày ra, chạy lên trên giường của nàng.

Dạ Tử Mộng giận đến nghiến răng, ở vương phủ này, nàng cũng chỉ có một giường lớn như vậy, hai đứa bé này còn không chịu để cho nàng ở nơi này thật tốt, đến giường của nàng cũng muốn chiếm sao!

Thiên Mộ Tuyết cũng có chút ghen ghét nhìn Dạ Tử Mộng, rồi sau đó mở miệng về phía hai đứa bé: "Giường của ta cũng có thể ngủ, các ngươi ngủ giường của ta cũng giống nhau thôi mà!"

https://thuviensach.vn

Hai đứa bé đang bò lên giường của Dạ Tử Mộng được một nửa liếc mắt nhìn nhau, xem ra Thiên Mộ Tuyết muốn nhanh tìm chết đây mà! Nhưng hôm nay mục tiêu của bọn hắn là Dạ Tử Mộng, vẫn nên tiêu diệt từng người là tốt nhất!

Vì vậy cười hì hì mở miệng: "Giường của nàng nhìn đẹp hơn giường của ngươi ....!" Nói xong đã bò lên.

Đẹp mắt? Giường ngủ của hai người bọn họ ngay đến chỗ ngủ của hạ nhân cũng không bằng, sao lại đẹp mắt được? Khác biệt duy nhất của giường hai người, chính là một cái là đệm chăn màu xanh dương, một cái là đệm chăn màu xám tro, nhưng đều là loại vải thô và đầy bụi!

Hai đứa trẻ ngồi khoanh chân ở trên giường, rồi sau đó cười hì hì mở miệng: "Tối hôm nay chúng ta sẽ ngủ giường này, ngươi đi ngủ nơi khác đi!"

Nơi khác? Nữ nhân kia đã nói cả vương phủ chỉ có phòng chứa củi và chuồng ngựa có thể để cho họ ngủ, chẳng lẽ để cho nàng đi ở chuồng ngựa sao? Đang muốn mở miệng phản bác, lại thấy Hiên Viên Lạc Thần chỉ vào nóc nhà mở miệng: "A, đây là cái gì?"

Hai nữ nhân cùng nhau ngẩng đầu lên, cái gì cũng không thấy! Cúi đầu xuống, đã nhìn thấy gối trên giường Dạ Tử Mộng bị ném xuống rồi, trên tay Hiên Viên Sở Cuồng cầm một quyển sách nhỏ: "Đây là sách gì?"

"Đệ đệ, sách này tìm được ở đâu vậy?" Hiên Viên Lạc Thần làm như thật mở miệng.

"Giấu ở phía dưới gối của nàng ta đó!" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong, còn làm như thật chỉ chỉ Dạ Tử mộng. Trong nháy mắt, sắc mặt của Dạ Tử Mộng trở nên khó coi, nàng mới kiểm tra giường của nàng, sợ nữ nhân kia táy máy tay chân ở trên giường để đồ gì đó không sạch sẽ, khi đó không

https://thuviensach.vn

phát hiện gì hết. Cho nên phía dưới gối của nàng tuyệt đối không thể nào có một quyển sách gì hết!

Khả năng duy nhất, chính là hai đứa bé này mang sách vào, sau đó muốn hại nàng, như vậy quyển sách kia tuyệt đối không phải là sách tốt lành gì!

Quả nhiên, Hiên Viên Sở Cuồng vừa mở quyển sách, mặt ghét bỏ mở miệng: "Ca ca, là sách Yêu Tinh đánh nhau!"

Sách yêu Tinh đánh nhau? Hiên Viên Lạc Thần cũng là mặt đầy ghét bỏ: "Không ngờ nữ nhân này lại có thể ác tâm như vậy! Động dục cũng không sao, nhưng tới loại trình độ này! Còn ở dưới gối của mình giấu Xuân Cung Đồ an ủi tịch mịch lúc nửa đêm! Aizz, đệ đệ, chúng ta thật nên nói mẫu thân để cho nàng vào chuồng ngựa ở! Nàng so với nữ nhân chết xế chiều hôm nay càng cần ngựa trợ giúp hơn!"

"Đúng, ca ca!" Hiên Viên Sở Cuồng cũng rất đồng ý gật đầu một cái.

Chú thích:

(1) Thất tâm phong: bệnh điên.

Thiên Mộ Tuyết không biết chuyện gì xảy ra, còn thật cho rằng Dạ Tử Mộng giấu Xuân Cung Đồ dưới gối của mình, ánh mắt nhìn nàng ta cũng không khỏi khinh bỉ!

Sắc mặt Dạ Tử Mộng giận đến lúc đỏ lúc trắng: "Nói bậy! Trên giường của ta làm sao có thể có Xuân Cung Đồ!"

"Vậy cái này là cái gì?" Hiên Viên Lạc Thần cầm quyển sách kia cười như không cười nhìn nàng ta, "Hơn nữa chúng ta là tìm được trên giường của ngươi đó, nàng ta cũng thấy được, có đúng hay không?" Nói xong nhìn Thiên Mộ Tuyết một chút.

https://thuviensach.vn

"Hả?" Thiên Mộ Tuyết hơi sững sờ một chút, tuy nói họ mới vừa nhìn lên nóc nhà một lát, nhưng nhìn biểu hiện của hai đứa bé này, sách này đúng là tìm ra từ trên giường Dạ Tử Mộng. Hơn nữa, trong lòng của nàng cũng hi vọng sách này là ở trên giường của Dạ Tử Mộng, ít đi một đối thủ không phải rất tốt sao?

Nghĩ thấu rồi, liền gật đầu một cái.

Cái gật đầu này của nàng ta khiến sắc mặt Dạ Tử Mộng càng thêm khó coi! Hiện nay nàng còn chưa gả cho biểu huynh, một cô nương chưa gả lại cất giấu Xuân Cung Đồ trên giường của mình, nếu truyền ra ngoài, tất sẽ bị người trong thiên hạ phỉ nhổ nhạo báng!

Một tội danh như vậy cũng đủ để cho biểu huynh cự tuyệt cưới nàng, hơn nữa không gả cho biểu huynh, cũng sẽ không có người trong sạch nào nguyện ý muốn nàng!

Đúng lúc này, có người tới gõ cửa: "Mộng công chúa, Thiên tiểu thư, tiểu thế tử và tiểu công tử có ở chỗ này không?" Giọng nói có chút gấp gáp, giống như là đang gấp tìm hai đứa bé.

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức mở miệng: "Chúng ta ở chỗ này!"

Thiên Mộ Tuyết lập tức đi mở cửa ra, dẫn đầu tiến vào chính là Tiểu Nguyệt, Tiểu Nguyệt bước nhanh đến phía trước: "Thần nhi, Cuồng nhi, các ngươi làm vương phi gấp chết rồi, tìm khắp nơi đều không tìm được các ngươi!" Tiểu thư đã nói qua rất nhiều lần, nói nàng nếu lại không xem tiểu thư thành chị ruột của mình thì tiểu thư cũng không cần nàng nữa, cho nên dù nàng không quen cũng phải sửa lại cách gọi.

"Tiểu Nguyệt a di, ngươi xem, nữ nhân không biết xấu hổ này lại có thể ở trên giường giấu vật này!" Hiên Viên Sở Cuồng chuyển Xuân Cung Đồ tới cho mọi người nhìn.

https://thuviensach.vn

Trong đám người tiến vào, trừ Tiểu Nguyệt đã biết chuyện trước nên ở ngoài, những hạ nhân khác đều không biết! Chỉ biết Tiểu Nguyệt cô nương tìm khắp nơi đều không tìm được tiểu thế tử và tiểu công tử, liền kêu bọn họ cùng nhau tìm, không thể nghĩ đến lại có thể thấy được chuyện như vậy! Lần này nét mặt mọi người nhìn Dạ Tử Mộng đều có vẻ khinh bỉ! Đường đường công chúa của một nước, còn là một cô nương chưa gả, lại có thể xem loại sách hạ lưu đó, chẳng lẽ cứ như vậy muốn sớm ngày leo lên giường vương gia sao? Thật sự là đáng xấu hổ!

Dạ Tử Mộng lập tức mở miệng giải thích cho mình: "Không có, không có, không phải của ta! Ta không giấu loại đồ vật này ở trên giường của mình!"

"Náo cái gì!" Lúc này là Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam mang theo cả đám hạ nhân vững vàng đi vào. Vừa nhìn thấy hai con trai bảo bối của mình, cố làm ra vẻ lo lắng mở miệng, "Thần nhi, Cuồng nhi, sao các con lại chạy tới nơi này! Làm mẫu thân gấp muốn chết!"

Hai đứa bé vội vàng sôi nổi chạy đến bên người Vũ Văn Tiểu Tam, giống như hiến vật quý dâng Xuân Cung Đồ lên: "Mẫu thân, người xem!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu lông mày nhận lấy, vừa mở ra nhìn liền giận dữ: "Vật này là của người nào? Là ai đưa vật này cho tiểu thế tử và tiểu công tử xem?"

Thiên Mộ Tuyết ngay lập tức tiến lên mở miệng: "Vương phi tỷ tỷ, vật này là tiểu thế tử vầ tiểu công tử tìm thấy ở trên giường Mộng công chúa, không có chút quan hệ nào với tiện thiếp!" Nàng cũng ở trong gian phòng này, nếu Dạ Tử Mộng nói là của nàng, dù nàng nhảy vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch, cho nên trước phủi sạch quan hệ rồi nói!

"Là của ngươi?" Vũ Văn Tiểu Tam đầy tức giận nhìn Dạ Tử Mộng.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mộng nhìn Hiên Viên Vô Thương cũng ở đây, hơn nữa sắc mặt của hắn cũng tương đối khó coi, lúc này có chút hoang mang lo sợ đứng lên: "Không phải, không phải. . . . . Vật này, tiện thiếp, vật này không phải của tiện thiếp . . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam bước nhanh mấy bước đến phía trước, "Ba" tát một bạt tai lên mặt của nàng ta: "Đồ ở trên giường của ngươi, không phải của ngươi chẳng lẽ là của bổn vương phi sao? Hoàng thượng tứ hôn thật tốt, nói ngươi có tri thức hiểu lễ nghĩa, ngoài xinh đẹp trong thông tuệ. Ngươi chính là có tri thức hiểu lễ nghĩa, ngoài xinh đẹp trong thông tuệ như vậy hay sao? Lại có thể giấu loại vật này ở trên giường! Còn để Thần nhi và Cuồng nhi nhìn thấy, đứa bé mới một hai tuổi liền bị tiên nhân ngươi làm dơ bẩn mắt rồi! Phủ nhiếp chính vương ta không chứa nổi người như vậy! Người tới, đánh rồi ném nàng ta ra ngoài cho bổn vương phi!"

"Không đúng! Đây không phải là của ta, là của ngươi!" Dạ Tử Mộng bị Vũ Văn Tiểu Tam tát một bạt tai làm thần trí nàng ta quay trở lại, cũng lờ mờ phát giác ra! Nhất định là nữ nhân này để cho con trai của mình mang quyển sách này vào, sau đó vu oan giá họa cho nàng!

"Là của ta? Chuyện cười! Đồ của bổn vương phi sao lại ở trên giường của ngươi? Mới vừa rồi Thiên muội muội cũng thấy được là tìm ra từ trên giường của ngươi. Mộng muội muội nói lời này không sợ bị người nhạo báng sao?" Vũ Văn Tiểu Tam lạnh lùng nhìn nàng ta.

Dạ Tử Mộng hung hăng trợn mắt nhìn Thiên Mộ Tuyết một cái, rồi sau đó hướng về phía Hiên Viên Vô Thương mở miệng: "Biểu huynh, thật không phải là Mộng nhi, có lẽ là bọn chúng! Đúng, nhất định là bọn chúng được nữ nhân này xúi giục, cho nên mang bản Xuân Cung Đồ này vào, sau đó nói là phát hiện ở trên giường Mộng nhi. Đúng, nhất định là như vậy!" Nói xong chỉ vào Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng.

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người là một bộ dáng không tin! Hạ nhân của vương phủ cũng biết tiểu thế tử và tiểu công tử tinh linh cổ quái, nhưng biết bọn họ không có tư tưởng gì xấu, cho nên thật không tin tưởng bọn họ sẽ làm chuyện như vậy!

Vũ Văn Tiểu Tam càng thêm cười lạnh mở miệng: "Được, muội muội đại khái có thể nói lời này ra, xem người trong thiên hạ làm sao tin hai đứa bé một hai tuổi sẽ làm ra loại chuyện này!"

Sắc mặt Dạ Tử Mộng trong nháy mắt trở nên trắng bệch! Đúng vậy, hai đứa bé này đều chỉ có hai tuổi, người trong thiên hạ làm sao sẽ tin tưởng nàng giải thích đây!

"Hừ, không còn lời gì nói đúng không? Bêu xấu bổn vương phi cũng không tính , còn vu oan hai tiểu thế tử! Ngươi cũng đã biết thân phận Thần nhi và Cuồng nhi của bổn vương phi là gì? Một là Nhiếp Chính vương tương lai của Dạ Mị đế quốc, một là thân vương tương lai của Hiên Viên đế quốc! Chỉ bằng ngươi cũng dám vu oan bọn nó, người tới, đuổi nữ nhân bỉ ổi này ra cho bổn vương phi!"

Chỉ cần vừa bị đuổi ra, cả đời này của Dạ Tử Mộng coi như xong!

"Dạ!" Bọn hạ nhân đáp một tiếng, liền muốn tiến lên bắt nàng ta.

Lại nghe Hiên Viên Vô Thương mở miệng: "Khoan!" Cho nên mọi người đều có chút không hiểu nhìn hắn. Lấy tính tình của vương gia, nhất định không chỉ đuổi nữ nhân này ra liền xong việc, có thể vương gia chuẩn bị trực tiếp chém nàng, vì vậy bọn hạ nhân cũng dừng lại.

"Thôi, cho một giáo huấn nho nhỏ là được, tránh cho người ngoài nói vương phủ chúng ta không có tình người!" Nhàn nhạt mở miệng, nói ra lời nói ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Dạ Tử Mộng vui mừng nhìn Hiên Viên Vô Thương, biểu huynh lên tiếng bỏ qua cho nàng, đây không phải nói rõ biểu huynh có ý với nàng sao? Có lẽ biểu huynh biết tất cả chuyện này đều là quỷ kế của nữ nhân kia, cho nên liền muốn ra mặt bảo vệ mình!

Vẻ mặt Vũ Văn Tiểu Tam giống như không vui nhìn Hiên Viên Vô Thương, hình như cực kì bất mãn khi không thành công đuổi Dạ Tử Mông ra ngoài! Tức giận mở miệng về phía gò má của hắn: "Được! Có thể không đuổi ra ngoài! Nhưng dạy dỗ nhất định phải dạy dỗ , mang xuống đánh 100 đại bản!"

"Mộng nhi là một công chúa, như thế nào chịu được 100 đại bản? Đánh 20 đại bản là được!" Hiên Viên Vô Thương mở miệng phản đối.

"Chàng!" Vũ Văn Tiểu Tam thở phì phò nhìn hắn, hất tay áo lên, rất tức tối vững vàng đi ra ngoài.

"Tam nhi. . . . . ." Hiên Viên Vô Thương dường như rất gấp gáp đuổi theo, trước khi đi còn có thâm ý khác nhìn Dạ Tử Mộng một cái.

Nhìn thấy vậy, trong lòng Dạ Tử Mộng kích động không thôi! Biểu huynh quả nhiên là có ý với nàng! Nàng đây là trong họa được phúc sao! Vũ Văn Tiểu Tam, biểu huynh rất thông minh, há có thể không nhìn thấu được mưu kế của ngươi, ngươi nhất định không ngờ được sẽ có kết quả như thế đúng không?

Hai đứa trẻ cũng là một bộ dáng bất mãn khi không đạt được mục đích, hung hăng trợn mắt nhìn Dạ Tử Mộng một cái, chạy ra ngoài theo. . . . . .

"Ha ha ha. . . . . Thương Thương, chàng mới vừa giả bộ thật giống!" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng cười tán thưởng. Hừ, nghĩ muốn động đến con ta, hãm hại ngươi không cần đạo lý! Đây vẫn chỉ là bước đầu tiên, kịch hay còn ở phía sau. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ kia sờ sờ đầu của nàng, cười khẽ mở miệng: "Tam nhi hài lòng là tốt rồi!"

Hai đứa bé vui sướng hài lòng chạy tới: "Cha, mẹ, các người mới vừa diễn giống như thật vậy! Bước đầu tiên thành công, kế tiếp sẽ chờ ngày mai!"

"Hai người tiểu quỷ các con cũng rất thông minh!" Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng cười tán thưởng. Thật không nghĩ tới hai đứa con trai có thể nghĩ tới chiêu độc như vậy!

"Được rồi, được rồi, trở về ngủ thôi!" Hiên Viên Lạc Thần như tiểu đại nhân níu lấy cổ áo của đệ đệ, vẫn là không cần quấy rầy cha và mẹ.

Hiên Viên Sở Cuồng lập tức vui sướng hài lòng đuổi theo. . . . . .

Chuyện tối nay Dạ Tử Mộng dấu riêng Xuân Cung Đồ đã bị phơi đầy, như vậy sau này nếu nàng làm ra chuyện gì hoang đường hơn, có chuyện tối nay, mọi người cũng chỉ cảm thấy thuận lý thành chương.

Mà vì cái gì muốn đánh nàng 20 đại bản, đánh là cho nàng một giáo huấn, mà chỉ đánh 20 đại bản là vì bảo đảm ngày mai nàng vẫn có thể chống đở thân thể phối hợp với mưu kế của bọn họ. Nếu đánh nhiều hơn, nằm ở trên giường không dậy nổi, chuyện liền không dễ làm rồi!

"Tam nhi, người ta phối hợp với nàng như vậy, không phải nàng nên thưởng người ta thật tốt sao!" Mỗ nam níu lấy ống tay áo của nàng, làm bộ đáng thương mở miệng. Lại nói mới vừa rồi nhìn một cái có thâm ý khác với Dạ Tử Mộng, làm hắn suýt nữa nôn ra! Cho nên ngày hôm nay hắn đã hy sinh rất lớn!

"Được!" Mỗ nữ một tay kéo hắn đến trước mặt mình, "Chụt!" một tiếng in ở trên mặt của hắn.

https://thuviensach.vn

Trên dung nhan như cánh hoa đào hiện lên một chút đỏ ửng, đôi mắt tà mị đào hoa có chút né tránh, tương đối xấu hổ, bởi vì khắp nơi đều có rất nhiều ám vệ nhìn đấy. Vẻ mặt hồng hồng nhìn vô cùng đáng yêu, thấy vậy Vũ Văn Tiểu Tam như mở cờ trong bụng, lại bóp mấy cái trên mặt của hắn.

Chợt, mỗ nam ôm nàng lên: "Tam nhi, một chút phần thưởng như vậy còn chưa đủ! Lúc ấy nói buổi tối Tam nhi muốn đền bù cho người ta mà!"

"Được!" Vũ Văn Tiểu Tam ôm cổ của hắn, cười đến cảnh xuân rực rỡ.

Ách. . . . . Lần đầu tiên thấy nàng phối hợp như vậy, hắn ngược lại có chút phản ứng không kịp.

"Chúng ta phải sinh nữ nhi đó!" Mỗ nữ cười nhắc nhở, rồi sau đó trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt sắc xuất hiện một nụ cười cực kỳ xấu xa bỉ ổi.

"Được!" Tuy nói như vậy, nhưng hắn nhất định sẽ không để cho nữ nhi đó ra đời! Hai tên ranh con chết bầm kia đã đủ chọc người ghét rồi, còn thêm một nữ nhi, không phải phiền chết hắn sao! Nhưng mà nếu nha đầu này nguyện ý vì thế mà phối hợp với hắn, lừa gạt một chút cũng không sao!

. . . . . .

Vẻ mặt đám ẩn vệ đưa đám, mở miệng về phía Liên Vụ: "Ẩn chủ, ngươi cho chúng ta mang bản 'Thanh Tâm kinh' trở về đi?"

"Lúc ấy không phải là không muốn sao?" Liên Vụ hài hước nhìn hắn.

"Ẩn chủ, chúng ta sai lầm rồi!" Chúng ẩn vệ đồng loạt cúi đầu nhận lỗi. Chỉ cần có thể để cho bọn họ không cần luôn chịu hành hạ như vậy, nhận lỗi tính là gì!

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương trở về phòng, Tiểu Nguyệt bưng miệng cười, liền chuẩn bị trở về gian phòng của mình.

Quay đầu liền nhìn thấy Đình Vân, thời gian qua hai năm, khuôn mặt lãnh khốc của Đình Vân cũng không có biến hoá lớn, chỉ là hơi thành thục hơn một chút mà thôi.

Gật đầu cười, chuẩn bị đi qua từ bên cạnh hắn, lại nghe hắn mở miệng: "Tiểu Nguyệt!"

Bước chân dừng lại, tâm tư có chút phức tạp.

"Chúng ta nói chuyện một chút." Giọng nói Đình Vân cũng là có chút tối tăm.

"Chúng ta không có gì để nói!" Nói xong liền cất bước chuẩn bị rời đi.

"Tiểu Nguyệt!" Đình Vân xoay người, mắt mang kiên định nhìn bóng lưng của nàng. Hai năm, hắn nhìn nàng lột xác, chậm rãi từ một tiểu cô nương ngây thơ hoạt bát trở nên kín kẽ, thông minh. Nữ nhân càng thành thục càng có thêm sức quyến rũ. Nhưng với hắn mà nói, bất luận là nàng của hai năm trước, hay là nàng của hai năm sau, ở trong lòng hắn, địa vị của nàng đều không có bất kỳ biến hóa nào.

"Nói chuyện gì? Nói ngươi không thích ta sao? Ừ, ta hiểu rõ." Tiểu Nguyệt quay đầu nhìn hắn, đáy mắt có chút chút ánh sáng lóe lên. Ánh trăng trong sáng chiếu vào trên mặt của nàng, cũng chiếu vào đáy mắt, chỉ là ánh sáng bắn ra lại làm mắt người nào đó đau đớn, tâm cũng rất đau?

Sau khi hắn nghe xong, lại không phản bác được. Hắn nên nói cái gì? Thật ra thì hắn có lời nào muốn nói với nàng, hoặc là nói gọi nàng lại, cũng không có nghĩ kỹ nên nói cái gì. Hắn chỉ đơn thuần muốn nghe nàng nói mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, ta. . . . . ."

"Đình Vân, thật ra thì mấy ngày nay ta đã nghĩ thông suốt, ta không thích ngươi. Ngươi nghe rõ không, là không thích. Chuyện lúc trước, coi như là tuổi trẻ khinh cuồng đi, ta nguyện ý làm bằng hữu với ngươi, nếu như ngươi cũng nguyện ý!" Mở miệng cười, nước mắt nơi đáy mắt đã biến mất không thấy.

Nàng muốn làm theo biện pháp của tiểu thư, bởi vì ngày đó sau khi nghe được tiểu thư nói chuyện với tiểu thế tử và tiểu công tử, nàng cảm thấy tiểu thư nói rất đúng. Kiêu ngạo của nữ nhân còn quan trọng hơn tình yêu. Năm đó tiểu thư dạy nàng rất nhiều thứ, nhưng lại bỏ qua một vấn đề, chính là tình huống các nàng không giống nhau. Năm đó Vương Gia là yêu thích tiểu thư, nhưng Đình Vân hắn không thích mình.

Nàng nói, nàng không thích hắn? Không thích! Đây là điều hắn vẫn muốn, nhưng lúc nghe được câu này, chỉ có trời mới biết, ngực hắn đau thế nào. Dưới ánh trăng, trên mặt lãnh khốc lộ ra một nụ cười còn khó coi hơn so với khóc: "Được, chúng ta là bằng hữu. Chúc nàng và Liên Hoa hạnh phúc."

Nói xong, đáy mắt cũng có cái gì đó đang lóe lên. Nhưng hắn đứng ngược sáng, cho nên Tiểu Nguyệt không thể nhìn thấy.

Hắn còn nhớ rõ, đêm hôm đó, vương phi nói với nàng Liên Hoa so với mình thích hợp với nàng hơn. Khi đó, nàng cũng đồng ý.

Chúc nàng và Liên Hoa hạnh phúc? Nàng ngẩn ra, đáy lòng có chút khổ sở, ngay sau đó gật đầu một cái: "Ừ, cám ơn, sẽ hạnh phúc thôi!"

Nói xong không hề để ý đến hắn nữa, xoay người rời đi.

Không yêu, lại không thể biết lòng của nàng đau bao nhiêu, nàng có thể tiếp nhận hắn không thương nàng, nhưng lại không thể tiếp nhận hắn luôn

https://thuviensach.vn

muốn giao nàng cho người khác. Ngay cả một cơ hội yên lặng ngắm nhìn hắn, hắn cũng không cho nàng sao? Dọc theo hành lang, đi thật lâu thật lâu. . . . . .

Nước mắt trên mặt tùy ý lan tràn, nàng cũng không biết nàng đi tới nơi nào.

Chợt ngẩng đầu lên, nhìn một chút vầng trăng sáng trên không trung kia, quỳ gối xuống, chắp tay trước ngực. Nguyệt thần nương nương, nếu như người thấy được, xin hãy chỉ dạy cho con, con nên làm như thế nào, làm như thế nào đây . . . . .

. . . . . .

Phía sau của nàng, một bóng dáng hắc y nhân lẳng lặng đứng thẳng. Trên mặt lạnh nhạt tràn đày vẻ đau lòng. . . . . .

Có lẽ, từ lúc vừa mới bắt đầu, hắn đã không nên nhúng tay vào giữa bọn họ. Có phải hai năm trước, mình chưa từng xuất hiện, chuyện sẽ không như vậy rồi không? Là ích kỷ của mình đã hại nàng, cũng hại huynh đệ tốt của mình! Thay vì ba người cùng chịu hết hành hạ, không bằng để cho tất cả đau khổ khó khăn một mình hắn tới gánh chịu!

Xoay người, đi về phía phòng của Đình Vân, hi vọng quyết định thối lui bây giờ của hắn vẫn còn kịp. . . . . .

. . . . . .

"Hoàng thượng, mặc thêm áo đi!" Lật phi đem một áo choàng thêu hình rồng, choàng lên vai người đứng bên cửa sổ.

Trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc lộ ra một nụ cười nhạt, quay đầu nhìn nàng một chút, gật đầu một cái. Quay đầu lại, lần nữa nhìn trời xa.

https://thuviensach.vn

Tầng tầng đám mây, che khuất ánh trăng. Ánh sao trong bầu trời đêm đông, hợp thành nhớ nhung như sông Trường Hà. . . . .

Nàng tỉnh chưa? Hai năm qua, không giây phút nào hắn không nghĩ tới nàng, vì nàng đau lòng, cũng là vì hoàng thúc đau lòng. Với hắn mà nói, nàng có thể hạnh phúc, hắn đã không còn cầu gì khác.

Nhưng tại sao, tại sao muốn nhìn nàng hạnh phúc cũng khó khăn như vậy?

"Hoàng huynh!" Giọng nói Hiên Viên Triệt vang lên từ ngoài cửa, trong ngọt ngào mềm mại mang theo vui vẻ.

Lúc này Lật phi khom người lui ra. . . . . .

Đi tới cửa, chạm mặt với Hiên Viên Triệt. Hiên Viên Triệt nhìn mặt nàng, trong nháy mắt hắn có chút hoảng hốt! Giống như người kia! "Lật phi, đợi đã...!"

"Thất vương gia, chuyện gì?" Lật phi khom người, có chút kinh ngạc nhìn hắn. Nàng và Thất vương gia không có giao tình gì!

Hiên Viên Triệt ôm quyền mở miệng: "Lật phi, Bổn vương muốn hỏi thăm người một chút, trong nhà người còn có tỷ muội nào không?"

"Tỷ muội?" Lật phi hơi sững sờ một chút, mở miệng cười, "Thất vương gia, bổn cung quả thật có một người muội muội, được đặt tên là Vệ Ương Ngữ, không biết vì sao vương gia lại hỏi chuyện này?"

Lật phi là nữ nhi của Lại Bộ Thượng Thư Vệ Thanh Phong. Vệ Thanh Phong là một người si tình, cả đời chỉ có một vị phu nhân, nhưng mà phu nhân ở lần sinh thứ tư vì khó sanh mà chết, chỉ để lại hai nữ nhi và một đứa con trai. Vệ Bích Ảnh chính là nữ nhi của Vệ gia. Mười tám tuổi liền vào cung, được phong làm Lật phi. Mà Vệ Ương Ngữ là tam nữ nhi, bởi vì nhỏ

https://thuviensach.vn

nhất, lại khéo léo hiểu chuyện, cho nên ở trong nhà rất được Vệ Thanh Phong sủng ái.

"Không biết lệnh muội có ở trong nhà hay không?" Chẳng lẽ thật sự là nữ nhân chết tiệt kia?

Lật phi cười cười, liền mở miệng: "Thất vương gia nói đùa, xá muội tuy là biết chút công phu, nhưng từ nhỏ yêu thích yên tĩnh, không thường tùy ý đi lại, không ở trong nhà còn có thể đi nơi nào?"

Từ nhỏ yêu thích yên tĩnh? Xem ra hắn không phải là nàng! Có chút thất vọng mở miệng: "Quấy rầy, là bổn vương đường đột, Lật phi mời!"

"Thất vương gia mời!" Lật phi nói xong liền dẫn cả đám hạ nhân rời đi.

Hiên Viên Triệt cũng bước vào trong điện, còn chưa kịp mở miệng, đã nghe thấy giọng nói dịu dàng truyền đến: "Triệt, chịu trở lại rồi sao?"

"Hắc hắc. . . . . ." Nịnh hót cười cười, rồi sau đó cười hì hì mở miệng, "Hoàng huynh, lần này Triệt trở lại là có tin tức tốt muốn nói cho huynh đấy!"

"Tin tức tốt gì, có phải ngươi quyết định lấy vợ không? Thật tốt quá, hoàng huynh lập tức vì ngươi tứ hôn, sau đó đi nói tin tốt này cho mẫu hậu!" Hiên Viên Mặc cười trêu ghẹo.

"Hoàng huynh!" Hiên Viên Triệt bĩu môi, bất mãn dậm chân, "Nếu huynh còn như vậy, người ta liền không trở lại nữa!"

"Được! Được! Không trêu đệ nữa, đã bao lớn rồi, còn nhõng nhẻo như vậy. Nói một chút coi, là chuyện gì?" Ngón tay như bạch ngọc đưa ra, nhấc chén ngọc lên, trong nháy mắt mang theo hương trà nồng đậm nhẹ nhàng tỏa ra bốn phía.

https://thuviensach.vn

"Hoàng huynh, là hoàng thẩm, hoàng thẩm tỉnh! Người ta mới vừa đến chỗ của Tam hoàng huynh nói một tiếng, liền lập tức tới đây thông báo cho huynh!" Trên mặt tràn đầy vẻ ngây thơ, chỉ là con ngươi như lưu ly hàm chứa chút thâm ý.

Lời này vừa nói ra, chén ngọc người nào đó giơ lên chợt dừng lại, lơ lửng giữa không trung, con ngươi như mặc ngọc nhìn chằm chằm hắn: "Đệ nói thật sao?" Nàng đã tỉnh rồi? Nàng rốt cuộc đã tỉnh rồi?

"Người ta còn có thể gạt huynh sao, là một tin tức tốt đúng không? Hoàng huynh cũng không cần lo lắng cho hoàng thúc nữa!" Mở miệng cười tranh công, hắn làm sao không nhìn ra hoàng huynh cũng thích hoàng thẩm, chỉ là hoàng huynh là Hoàng đế, có một số việc chỉ có thể giấu ở trong lòng, không thể nói.

Không cần lo lắng cho hoàng thúc rồi sao? Những lời này truyền tới trong tai của hắn, sau khi hơi sững sờ một lúc, liền gật đầu: "Ừ, đúng, không cần lo lắng cho hoàng thúc nữa rồi. Ngạo biết không?" Cúi đầu, đã có chút không yên lòng rồi.

"Hoàng huynh, huynh mới chừng ấy tuổi, làm sao lại mắc phải chứng mất trí nhớ rồi. Người ta vừa mới nói đi tới chỗ Tam Hoàng Huynh nói một tiếng rồi mà! Chỉ là trước khi người ta nói, Mộ Vân Dật đã nói rồi." Giọng nói hơi bất mãn của Hiên Viên Triệt vang lên.

Nghe vậy, sững sờ một lúc, cười khẽ gật đầu một tiếng: "Dạ, hoàng huynh quên mất."

"Dừng lại! Nói gì đó! Đúng rồi, hoàng thúc giống như gặp phải phiền toái, bọn người Dạ Tử Kỳ muốn hoàng thúc động thủ, chúng ta có nên giúp một tay không?" Tự rót cho mình một ly trà, uống vào một ngụm. Nói hồi lâu, hắn cũng có chút khát.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc nghe vậy, do dự một chút, rồi sau đó lắc đầu: "Không cần, hoàng thúc có năng lực ứng phó." Thiên hạ này, nếu có chuyện hoàng thúc không thể ứng phó được, hắn nhúng tay cũng càng vô dụng!

"Ha ha, nói giống như Tam hoàng huynh vậy! Ta cũng ám chỉ có cần giúp hoàng thúc một tay hay không, chỉ là hoàng thúc cũng ám chỉ cự tuyệt. Nhưng đám người kia động thủ với Sở Cuồng, lại còn hạ độc! Đúng là có cái có thể nhịn, có cái không thể nhịn!" Hiên Viên Triệt nói xong, ly ngọc trong tay bị nhẹ bóp vỡ.

Tiểu Sở cuồng là đường đệ của hắn, là người nối nghiệp hắn hài lòng nhất! Độc vương đời kế tiếp vẫn chờ nó đến làm, bọn đáng chết này lại dám dùng độc đi đối phó đệ tử đắc ý của hắn! Khụ khụ. . . . . Tuy nói tên tiểu tử kia vẫn không tình nguyện thừa nhận!

"Cái gì? Vậy Sở Cuồng có chuyện gì không?" Hiên Viên Mặc nghe vậy đứng lên, có chút lo lắng mở miệng.

"Không có! Có ta ở đây có thể có chuyện gì, một chút độc nhỏ thôi. Đúng rồi, hoàng huynh, lần này ta trở lại, thứ nhất là vì mang tin tức tốt này về, thứ hai là vì nhờ huynh giúp tìm người!" Hiên Viên Triệt nước mắt lưng tròng nhìn hắn, "Hoàng huynh, sẽ không cự tuyệt yêu cầu của ta chứ?"

"Tìm người có thể, nhưng trước hết đệ phải nói với hoàng huynh một chút, chuẩn bị lúc nào thì lập gia đình đây. Mẫu hậu bên kia, hoàng huynh đã không chống đỡ nổi rồi!" Con ngươi như mặc ngọc mang theo ý cười, lần nữa đâm trúng tử huyệt của hắn.

Trên khuôn mặt đáng yêu như một thiên sứ tràn đầy rối rắm, suy nghĩ một chút nữ nhân chết tiệt kia, rồi sau đó cắn răng mở miệng: "Được! Chỉ cần hoàng huynh có thể tìm được nàng, Triệt liền cưới!"

Lời này ngược lại làm Hiên Viên Mặc có chút run sợ, nhìn vẻ mặt giận dữ của hắn ta một chút, không nhịn được cười khẽ một tiếng: "Triệt, hồng

https://thuviensach.vn

loan tinh chiếu đến rồi hả?"

"Không phải!" Giọng nói đáng yêu vang lên, vô cùng kiên quyết. Chỉ là trên khuôn mặt tinh xảo như trẻ con xuất hiện màu đỏ khả nghi.

"Được, Triệt nói không phải thì không phải." Nhìn bộ dáng lo lắng này của hắn ta, hắn cũng không nói thẳng. Ba huynh đệ bọn hắn, cuối cùng cũng có một người tìm được hạnh phúc.

Hiên Viên Triệt không được tự nhiên nhìn hắn, vẻ mặt nhăn nhó một hồi lâu, chợt trầm tĩnh xuống, nhàn nhạt mở miệng: "Hoàng huynh, huynh cũng nên vì mình mà suy nghĩ một chút đi." Lần đầu tiên Hiên Viên Triệt nghiêm túc nói chuyện với Hiên Viên Mặc như vậy.

Suy nghĩ một chút? Có chút kinh ngạc nhìn ánh mắt của Hiên Viên Triệt, sao đột nhiên lại nói cái này?

"Hoàng huynh, huynh độc sủng Lật phi hai năm cũng không sinh con, mẫu hậu không biết nguyên nhân, huynh cho rằng Triệt không biết sao?" Đáy mắt như lưu ly lóe lên ánh sáng mờ mịt thấu hiểu.

Người đời đều nói Tam Hoàng Huynh đáng thương, vì yêu mà một đêm bạc đầu, cũng không đổi được trái tim giai nhân. Nhưng trên thực tế, đáng thương nhất lại là đại hoàng huynh. Bởi vì ít nhất, Tam Hoàng Huynh có thể thoải mái mà nói yêu, nhưng đại hoàng huynh không chỉ không thể cùng một chỗ với người mình yêu, cũng không thể nói ra ngoài!

Hiên Viên Mặc cười khổ một tiếng, thật thấp mở miệng: "Triệt, đệ nên hiểu cho hoàng huynh ."

"Ta hiểu, nhưng hoàng huynh, huynh không được quên, huynh là Hoàng đế. Ngôi vị hoàng đế không thể không có người thừa kế!" Hắn cũng không nhẫn tâm ép hoàng huynh, nhưng hắn là Thân vương của Hiên Viên đế quốc, hắn có trách nhiệm nhắc nhở hoàng huynh của hắn!

https://thuviensach.vn

Con ngươi như mặc ngọc khép chặt, lông mi thật dài nhẹ nhàng vỗ, cực lực ẩn nhẫn tâm tình. . . . . .

Hiên Viên Triệt nhìn bộ dáng kia của hắn ta, thở dài một hơi, đặt một bàn tay ở trên vai của hắn ta: "Thôi, hoàng huynh, huynh cũng không cần quá làm khó mình. Tam Hoàng Huynh không cưới, còn có Triệt. Triệt không cưới, còn có con trai của tứ hoàng huynh, giang sơn Hiên Viên gia của chúng ta sẽ không giao cho người khác ngồi."

Tay Hiên Viên Mặc vỗ lên tay của hắn, giọng nói ôn nhã vang lên: "Triệt, cám ơn đệ đã hiểu cho ta!"

"Vương gia, tin tức tốt!" Ám ảnh cười quỳ gối trước mặt của Hiên Viên Ngạo. Hắn tin tưởng vương gia nghe được tin tức này nhất định sẽ rất vui mừng!

Thả binh thư trong tay ra, lạnh lùng mở miệng: "Tin tức tốt gì?" Có thể để cho ám ảnh lộ ra vẻ mặt vui mừng như thế, nhất định là một tin tức rất tốt.

"Là Phùng tướng quân! Phùng tướng quân trở lại, Phùng tướng quân không chỉ trở lại, hơn nữa lần ân khoa này, Phùng tướng quân đã đỗ trạng nguyên rồi!" Ám ảnh nói đến tin tức vô cùng tốt này, trong giọng điệu kia đều là kích động khó nén.

Phải biết mấy năm qua, vương gia vẫn thấy mình có lỗi với Phùng tướng quân. Một đại danh tướng tốt, cứ như vậy không lý do giải ngũ, không ngờ Phùng tướng quân lại thi đậu Trạng Nguyên thật rồi! Nói không chừng còn có thể lên làm Thừa Tướng như tâm nguyện!

"Cái gì? Chuyện này là thật?" Mặt lạnh dính vào ý cười, tâm tình không nhịn được vui sướng đứng bật dậy. Tốt! Không ngờ Phùng Giang thật có bản lãnh này! Nữ nhân kia không có nhìn lầm người!

https://thuviensach.vn

Ám ảnh mở miệng cười: "Dĩ nhiên là thật! Thuộc hạ còn có thể lừa ngài hay sao?" Hai năm qua vương gia vẫn luôn không quan tâm chính vụ trong triều, luôn chạy qua lại giữa vương phủ và quân doanh. Cho nên đối với chuyện trên triều cũng không quá chú ý!

"Vậy hắn? Bây giờ hắn đang ở nơi nào?" Đã sắp ba năm không nhìn thấy hắn ta rồi, thật là nhớ nhung!

"Ở trong phủ của ngài ấy, vừa mới sai người mang bái thiếp tới đây!" Nói xong đưa bái thiếp trong tay cho Hiên Viên Ngạo.

Mở bái thiếp ra, mấy chữ rồng bay phượng múa xuất hiện ở phía trên, phải biết trước kia Phùng Giang đến một chữ cũng không biết! Ngắn ngủn ba năm, thậm chí có thành tựu như vậy, tự nhiên làm cho hắn vui vẻ thay huynh đệ của mình.

"Vương gia, thuộc hạ mong vương gia không quên, người theo vương gia chinh chiến sa trường nhiều năm. Nhưng ba năm trước đây lại bởi vì bản thân, bỏ vương gia mà đi! Ba năm qua, thuộc hạ vẫn luôn tự trách. Hôm nay, thuộc hạ rốt cuộc đã đỗ trạng nguyên, lúc này mới có mặt mũi trở về gặp vương gia và các huynh đệ! Ngày mai thuộc hạ tới vương phủ thăm vương gia, không biết vương gia có thuận tiện không?"

"Cho người trả lời, nói bản vương đã cho người chuẩn bị giường chiếu để hắn nán lại! Còn nữa, ngày mai đi mời Mộ công tử, Phong công tử, Trầm Công Tử, Úy Trì Tướng quân cùng nhau gặp nhau!" Cười phân phó với ám ảnh.

"Dạ!" Ám ảnh lập tức lui ra ngoài.

Sau khi ám ảnh lui ra ngoài, Hiên Viên Ngạo lần nữa vui vẻ ra mặt nhìn bái thiếp trong tay một chút, trong đầu lại chợt nhớ tới một màn ba năm trước đây, hắn và bọn Phùng Giang nâng cốc nói cười, nàng một cước đá tung cửa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thả bái thiếp trong tay ra, đi ra cửa, bước chân không tự chủ đi về hướng đông. . . . . .

Đến trước cửa gian phòng kia thì đứng lại, rồi sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa ra, giống như là sợ kinh động đến người trong nhà. Mặc dù hắn biết, bên trong nhà đã không có người. . . . . .

Nhấc chân chậm rãi bước tới bên cạnh bàn, đốt đèn trên bàn lên. Ánh nến mơ hồ nhảy lên, để cho hắn nhớ lại ngày đó nàng ở hoàng cung khẽ múa một điệu múa khuynh thành. Nàng ở trong điện nhảy lên, xoay tròn, sau lại rơi vào trong ngực của hắn. Môi lạnh lẽo không tự chủ nâng lên một chút ý cười, si ngốc nhìn cánh tay của mình một chút, hình như còn có thể cảm nhận được nhiệt độ của nàng. . . . . .

Bọn hạ nhân nhìn vương gia nhà mình lại đi vào đó, tuy là đau lòng nhưng không dám vào an ủi hắn. Bởi vì vương gia đã phân phó, gian phòng này, ai cũng không thể đến gần.

Sau khi lấy lại tinh thần, nhìn bên trong nhà một chút. Mọi thứ bày biện ở nơi này, tất cả đều không thay đổi. Đây là nơi nàng ở lúc mới bước vào vương phủ, hắn hoàn toàn nhớ rõ, bộ dáng điêu ngoa của nàng khi tranh gian phòng này với Nguyệt Vô Hạ. Sau này, gian phòng này lại bị một trận lửa thiêu đốt.

Nàng đi, đi rồi. . . . . Hắn để cho người ta xây lại gian phòng này, nhưng bên trong lại không tìm được bóng dáng của nàng rồi. Nàng đi. . . . . để lại cho hắn, chỉ có một phong thư và lòng đầy tương tư. . . . . Có phải. . . . . bởi vì một cây đuốc nên đã đốt sạch duyên phận của bọn họ rồi không?

Bước từng bước, đi từ từ đến bên cửa sổ, nhìn này ánh trăng sáng. . . . . .

Hoa chi tử(1) ngoài cửa sổ, vẫn giống như ba năm trước, ẩn giấu hương thơm. Rút cây sáo bằng ngọc bên hông ra, đặt bên môi, nhẹ nhàng thổi lên. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiếng tiêu du dương, nhẹ nhàng bay về phía phương trời xa. . . . . Hoa chi tử trên cây, từng chiếc lá nhẹ nhàng rơi xuống đất. . . . . .

. . . . . .

Ám ảnh đi truyền lời trở về, cười vui vẻ đi vào vương phủ, nhưng đồng thời cũng nghe được tiếng tiêu du dương như khóc như oán này. . . . . Nụ cười trên mặt cứng đờ, cười khổ lắc lắc đầu, khúc nhạc tương tư. . . . . Khúc nhạc tương tư, vương phi, người đi rồi, lưu lại vương gia chỉ còn thể xác lạnh lẽo! Vương phi, sao người lại độc ác như thế!

Thanh Trúc ở chỗ tối, không biến sắc cắn răng, thân hình chợt lóe liền biến mất. . . . . Vũ Văn Tiểu Tam, người hành hạ vương gia ba năm! Thanh Trúc ta chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi, sẽ không!

"Thanh Trúc, ngươi muốn đi đâu?" Sau khi đi mấy dặm đường, liền bị Ám Dạ chặn lại.

"Không cần ngươi quan tâm!" Hung hăng nhìn hắn chằm chằm.

Ám Dạ thở dài một hơi: "Thanh Trúc, trở về đi thôi. Vương gia phân phó, nếu ngươi. . . . . liền giết chết ngươi. Chuyện hôm nay, ta xem như không thấy, trở về đi thôi."

Trong mắt Thanh Trúc lóe lên ánh sáng không dám tin, vương gia bảo vệ nữ nhân kia đến vậy sao! Hung hăng cắn răng, trở về vương phủ. Vũ Văn Tiểu Tam, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu! Sẽ không!

. . . . . .

Sáng sớm, Dạ Tử Mộng còn nằm lỳ ở trên giường ngủ, bởi vì ngày hôm qua mông bị đánh vẫn còn đau, cho nên không thể nằm ngửa ngủ, chỉ có thể nằm sấp ngủ.

https://thuviensach.vn

Có người đang gõ cửa: "Mộng công chúa, Thiên tiểu thư, các ngươi nhanh lên một chút! Nên đi quét dọn phòng rồi! Đây là phân phó của vương phi, nhiệm vụ quét dọn của hai người vẫn chưa xong đâu!"

Hai người mơ hồ mở mắt ra, nhìn ngoài cửa sổ một chút. Trời còn chưa sáng rõ, trước kia họ ở trong cung hoặc là trong phủ, lúc này đã tỉnh dậy, để bọn nha đầu rửa mặt chải đầu thay y phục. Nhưng hôm qua làm việc thật sự là quá mệt mỏi, hơn nữa buổi tối còn xảy ra chuyện náo loạn kia, làm cho các nàng mệt mỏi không chịu nổi, cho nên cho đến bây giờ vẫn chưa tỉnh dậy.

Hạ nhân này vừa gọi, chính là muốn họ đi quét dọn phòng! Trong lòng của hai người sinh ra chút tức giận! Thiên Mộ Tuyết cắn răng mở miệng: "Hiện tại còn sớm như vậy, quét dọn cái gì?"

"Thiên tiểu thư, hạ nhân vương phủ chúng ta đều đã tỉnh dậy, các ngươi cũng nên dậy rồi. Nếu vương phi biết sẽ trách phạt các ngươi, đừng trách tiểu nhân không có nhắc nhở các ngươi!" Giọng nói rõ ràng tràn đầy đắc ý truyền đến.

Bọn hạ nhân đều đã tỉnh dậy, vì vậy họ nên dậy sao? Các nàng là tới phục vụ vương gia , cũng không phải là hạ nhân vương phủ! Chỉ là lời này chỉ có thể giấu ở trong lòng, không thể nói ra được, nếu không sẽ tạo cơ hội cho nữ nhân kia gây khó khăn cho mình!

"Biết!" Thiên Mộ Tuyết không cam không nguyện đứng dậy, trước kia là nha hoàn giúp mình ăn mặc, cho nên để cho chính nàng tự chải tóc, vẫn không sao làm được. Nhanh chóng mặc quần áo xong, liền phân cao thấp với mái tóc đen.

Dạ Tử Mộng mở miệng về phía ngoài cửa: "Bản công chúa trong người có thương tích , không nên. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Vương phi nói rồi, Mộng công chúa trong người có thương tích , cho nên không cần đi quét dọn Tây Uyển, đi quét dọn cửa đại môn là được!" Hạ nhân này rất biết nghe lời, ở cửa ra vào nói tiếp.

Dạ Tử Mộng hung hăng cắn cắn môi dưới: "Vương gia nói thế nào?" Đêm qua biểu huynh giúp mình, hôm nay chắc cũng sẽ giúp mình chứ?

"Mộng công chúa, chuyện của vương phủ chúng ta, từ trước đến giờ đều là vương phi định đoạt, vương gia không quản! Các ngươi còn có thời gian hai nén hương, nếu không ra làm việc, sẽ lấy gia quy ra xử phạt!" Hạ nhân này nói xong, liền rời khỏi cửa phòng.

Dạ Tử Mộng cắn răng bò dậy, cái mông đau đến nỗi nàng ta phải nhe răng trợn mắt! Tiện nhân, một ngày nào đó ngươi rơi vào trong tay Dạ Tử Mộng này. Đợi đến ngày đó, ta nhất định sẽ làm ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Sau khi bò dậy, tập tễnh bước chân vuốt tóc mình, động tác ngược lại so với Thiên Mộ Tuyết thì thành thạo hơn rất nhiều. Trước khi đeo bám Dạ Tử Y, nàng vẫn là một công chúa không được sủng ái, rất nhiều chuyện đều phải tự mình xử lý, cho nên chải tóc đối với nàng mà nói không phải là chuyện gì lớn.

Sau khi chải tóc xong liền lảo đảo ra cửa, cầm trên tay cây chổi dùng để quét dọn ngày hôm qua. Thiên Mộ Tuyết nhìn nàng ta đã xong, thời gian cũng sắp đến rồi, nhưng tóc của mình vẫn không xử lý được, hết cách nên chỉ đành phải vội vàng cuống quýt tùy tiện buộc lại, rồi cầm cây chổi chạy theo ra ngoài, thẳng đến Tây Uyển.

Dạ Tử Mộng cầm cây chổi đến cửa đại môn, nhìn dân chúng qua lại, vội vàng hạ thấp đầu xuống, sợ bị người khác nhận ra mình! Phải biết mặc dù nàng hi vọng người khác biết tiện nhân đó ác độc, ghen tị, khi dễ họ đến cỡ

https://thuviensach.vn

nào, nhưng cũng không đại biểu nàng nguyện ý vì thế mà vứt bỏ thể diện của mình!

Đường đường công chúa của một nước, ở tại cửa ra vào quét sân, như vậy còn giống cái gì! Dạ Tử Mộng nàng không ném nổi mặt mũi của mình!

Gian nan di chuyển bước chân, đang quét , chợt trước cửa có mấy tên ăn xin chạy đến, kỳ quái chính là thị vệ trước cửa vương phủ cũng không cản, để đám ăn xin kia chạy tới phía nàng. Mấy tên ăn xin quỳ trước mặt nàng: "Cô nương, làm ơn làm phước, chúng ta đã mấy ngày không có cái gì ăn rồi! Xin ngài thương xót!"

Vẻ mặt Dạ tử Mộng đầy ghét bỏ nhìn bọn hắn, còn lùi về sau mấy bước. Nhìn bọn họ bẩn thỉu thế này, nàng suýt nữa nôn ra! "Nhanh cút đi! Nơi này không phải là nơi để các ngươi giương oai!" Nói xong quát lớn về phía thị vệ ở cửa: "Các ngươi mù sao? Không nhìn thấy mấy tên ăn xin chết tiệt này sao, còn không mau đuổi bọn hắn đi, vương gia thích sạch sẽ đấy!"

Đúng lúc này, sau lưng vang lên giọng nói của Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

(1) Hình ảnh hoa chi tử

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 14: Tự gây nghiệt, không thể sống!

"Đều nói dung mạo muội muội không chỉ như tiên trời, hơn nữa tâm địa còn thiện lương, đêm qua vương gia cũng nói với bản vương phi như vậy. Sao hôm nay thấy tên ăn xin này, muội muội đến một chút lòng thương hại cũng không có vậy hả?"

Cái gì? Biểu huynh nói tâm địa nàng thiện lương, dung mạo như tiên trên trời? Dạ Tử Mộng nghe lời này, quả nhiên là mừng rỡ có chút như tiên rồi! Cười nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Tỷ tỷ nói gì vậy, mới vừa rồi muội muội chỉ là nói đùa với bọn họ một chút thôi!"

Nơi này dân chúng thường xuyên qua lại cũng đều ngừng lại, nhìn chuyện lạ ở cửa. Đó không phải là công chúa sao? Làm sao lại biến thành phụ nhân quét sân rồi? Tối hôm qua nghe nói Y công chúa hại tiểu thế tử, bị Mộng công chúa đại nghĩa diệt thân rồi. Trong lòng mọi người đều ôm nghi ngờ chuyện này, hôm nay nhìn thấy Mộng công chúa ở tại cửa ra vào quét sân thì càng thêm nghi ngờ.

Không lâu lắm, Hiên Viên Vô Thương như tiên xuất hiện ở cửa vương phủ, nhìn mấy tên ăn xin một chút, mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi, nàng nói đám ăn mày ở cửa này, nên xử lý như thế nào?"

"Dĩ nhiên là cho chút ngân lượng, đuổi bọn họ đi thôi!" Vũ Văn Tiểu Tam một bộ dáng đương nhiên.

Hiên Viên Vô Thương nhíu nhíu mày, hình như không hài lòng lắm.

https://thuviensach.vn

Dạ Tử Mộng lập tức mở miệng: "Biểu huynh, Mộng nhi cảm thấy đám ăn mày không có nhà để về, vốn đã đáng thương, dù sao vương phủ chúng ta lớn như vậy, chứa chấp bọn họ cũng không sao!"

Lời này vừa rơi xuống, trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam lộ một nụ cười quỷ dị, rồi sau đó ngay lập tức che giấu nụ cười đó đi, miễn cho bị nàng ta nhìn thấy.

Ngay sau đó Hiên Viên Vô Thương hình như cũng có chút không ủng hộ nhìn Dạ Tử Mộng. Mày kiếm nhíu chặt, một hồi lâu mới mở miệng: "Liền theo lời Mộng công chúa mà làm."

Tâm Dạ Tử Mộng có chút thấp thỏm, hình như biểu huynh không quá tán thành quan điểm của mình, sao còn phải theo lời của mình để làm?

Mơ hồ có chút dự cảm xấu, giống như bên trong có một bàn tay khổng lồ đang duỗi đến chỗ mình, hơn nữa còn là một âm mưu ngập trời!

Lời này vừa nói ra, dân chúng đều tán dương: "Mộng công chúa thật sự là Bồ Tát sống cứu khổ cứu nạn!"

"Đúng vậy, đúng vậy! Dạ Mị đế quốc ta có công chúa như vậy, quả thật là may mắn của Dạ Mị ta!" Lại có người cảm thán.

Lúc này Dạ Tử Mộng giả bộ một bộ dáng lưu luyến, cầm cây chổi quét dọn. Quả nhiên, không lâu lắm đã có người nói lên nghi ngờ: "Nhưng đường đường là công chúa của một nước, còn là bệ hạ tự mình tứ hôn, làm sao sẽ thành phụ nhân quét sân đây?"

"Đúng vậy, chẳng lẽ là vương phi ghen tỵ?" Lần này tình cảm quần chúng cũng trở nên xúc động.

Vương phi là công chúa nước khác, khi dễ công chúa của nước họ, tính là chuyện gì! Chẳng lẽ cho là dân chúng Dạ Mị đế quốc bọn họ đều chết

https://thuviensach.vn

hết rồi sao? Tuy là có chút sợ Nhiếp Chính vương nổi giận, nhưng loại sợ hãi này rất nhanh bị tình yêu nước nhiệt tình chôn xuống.

Có vài người đã bắt đầu nói chút lời khó nghe rồi.

Mà sát khí trong mắt Hiên Viên Vô Thương cũng càng ngày càng đậm. Nếu không phải nha đầu này có hậu chiêu, hắn tất nhiên đã giết sạch những người ở cửa này!

Mỗi một câu Dạ Tử Mộng nghe được, từ từ truyền vào trong tai, cúi đầu ôn thuần quét sân, chỉ là khóe miệng không tự chủ lộ ra một nụ cười hả hê. Vũ Văn Tiểu Tam cùng ta đấu, ngươi còn kém xa lắm!

Đúng lúc này, Tiểu Nguyệt đứng ra ngoài: "Các vị phụ lão hương thân, không phải là vương phi nhà chúng ta đố kỵ, mà là đêm qua tiểu thế tử và tiểu công tử vô ý ở trên giường Mộng công chúa. Vậy mà trên đó cất giấu, cất giấu. . . . . thứ không chịu nổi. Vương phi thiện tâm, không đành lòng đánh đuổi nàng ta ra ngoài, liền phạt nàng ta tới quét sân!"

"Hả? Cái gì?" Lời này vừa nói, dân chúng liền nổ oanh. Vật không chịu nổi, chỉ cần vừa nghĩ cũng biết rõ không phải là thứ tốt gì, không ngờ nhìn bộ dáng Mộng công chúa giống như rất cao thượng, thế nhưng cất giấu tâm tư xấu xa như vậy!

Vì vậy, mọi người lại rối rít khen ngợi, vương phi thật là thiện tâm, bọn họ mới vừa rồi còn nói xằng nói bậy, ồn ào cảm thấy nhục nhã cho công chúa nước mình, điều này thật sự là quá hoang đường rồi! Chuyện bỉ ổi như thế! Phi!

Dạ Tử Mộng giận đến suýt nữa ngất lịm, hôm qua lúc nàng vừa tới vương phủ liền bị bắt đi quét sân, tại sao nguyên nhân lại thành do mình giấu vật kia? Hiện nay ngược lại tốt lắm, trộm gà không được còn mất nắm gạo! Vốn là muốn khiến dân chúng ra mặt cho mình, ngược lại tát nước dơ lên cả người mình, tiện nghi cho tiện nhân đó! Muốn vì mình giải thích,

https://thuviensach.vn

nhưng cũng biết nếu giải thích, mọi người cũng sẽ không tin hai đứa bé một hai tuổi sẽ đi hại mình, chỉ đành phải im hơi lặng tiếng!

Vũ Văn Tiểu Tam cười hả hê, liền xoay người rời đi. Hiên Viên Vô Thương nhìn Dạ Tử Mộng có thâm ý khác một lần nữa, đi theo bước chân của Vũ Văn Tiểu Tam.

Cái nhìn này làm Dạ Tử Mộng xuân tâm nhộn nhạo, tựa như đã nhìn thấy cảnh tượng tuyệt mỹ biểu huynh rong ruổi trên thân mình!

Tiểu Nguyệt nhìn mặt ửng hồng của nàng ta, rõ ràng là bộ dáng lâm vào tưởng tượng, tự lẩm bẩm: "Mùa xuân, quả nhiên là thời điểm tốt để động dục!"

Lời này vừa nói ra, dân chúng nghĩ tới chuyện Dạ Tử Mộng cất giấu thứ không chịu nổi kia, nhìn lại một chút vẻ mặt ửng hồng của nàng ta không khỏi cười vang! Không ngờ Tứ Công Chúa lại là một nữ nhân dâm đãng! Ngoài mặt luôn giả bộ cao quý thanh lịch như vậy, ha ha ha. . . . . .

Dạ Tử Mộng vừa nghe trận cười này, trong nháy mắt sắc mặt trở nên khó coi, gầm lên với Tiểu Nguyệt: "Tiểu Nguyệt, ngươi chẳng qua là một nha hoàn nho nhỏ, lại dám làm nhục bản công chúa như thế, ngươi phải bị tội gì?"

Tiểu Nguyệt có chút không giải thích được, nhìn nàng ta: "Công chúa điện hạ, ta nhục nhã ngươi khi nào hả? Ta chỉ là cảm thán một câu, lại không nói là ai, công chúa lại tự nhận, nào có quan hệ gì với ta?" Mấy năm nay nàng đi theo tiểu thư cũng không phải giả đâu!

Lời này vừa nói ra, dân chúng lại cười ầm lên một trận nữa! Dạ Tử Mộng đây là biểu hiện điển hình trong lòng có quỷ sao!

"Ngươi! Càn rỡ!" Nàng không giáo huấn được tiện nhân đó, chẳng lẽ còn không giáo huấn được tiện tỳ này hay sao? Nói xong giơ tay lên muốn đánh

https://thuviensach.vn

về phía mặt của Tiểu Nguyệt.

Giữa đường lại bị một cánh tay mạnh mẽ giữ lại, quay đầu nhìn lại, chính là Liên Vụ đi theo biểu huynh vào hoàng cung ngày trước, rồi sau đó ném mình và Dạ tử Y ra ngoài! Nụ cười lạnh lẽo, gắt gao nhìn hắn chằm chằm: "Buông ra, ngươi muốn bất kính với bổn công chúa sao?"

"Công chúa điện hạ, có lẽ ngươi không biết, Tiểu Nguyệt cô nương là muội muội của vương phi chúng ta, là quận chúa của phủ nhiếp chính vương. Thân phận công chúa cao quý, nhưng mà Quận chúa của phủ nhiếp chính vương ta cũng không phải là mặc cho người khi dễ . Còn nữa, công chúa điện hạ gả cho nhiếp chính vương, chính là một thị thiếp nho nhỏ, không thể đánh đồng với thân phận quận chúa của chúng ta, kính xin công chúa nhận rõ thân phận của mình!" Nói xong liền hất tay Dạ Tử Mộng ra.

Nha đầu này là người trong lòng của hai huynh đệ hắn, nếu hắn ở chỗ này nhìn nàng bị đánh, sợ rằng buổi tối hai người kia không thể không lột da của hắn! Về phần thân phận Quận chúa, trước đó vài ngày có chuyện xảy ra nên còn chưa nói cho vương phi biết, chỉ là đòi công đạo cho bọn họ một phen. Nói vương phi coi nha đầu này như tỷ muội ruột, cho nên bọn họ không thể để cho người ta khi dễ, nếu không vương gia cũng sẽ bị liên lụy!

Dạ Tử Mộng cười lạnh một tiếng: "Hừ, bản công chúa đánh nàng không được, vậy ngươi cũng chỉ là một tên thị vệ nho nhỏ, còn không thể đánh ngươi sao?" Nói xong muốn tát một cái lên mặt Liên Vụ.

"Công chúa có thể đánh, nhưng vương gia từng nói, ngoại trừ vương phi, bất luận kẻ nào đánh bọn thuộc hạ, bọn thuộc hạ có thể chém trước tấu sau!" Nói xong lạnh lùng nhìn nàng ta, hình như còn mong đợi cái tát của nàng ta!

Tay Dạ Tử Mộng đang muốn đánh lên mặt của hắn, cuối cùng cũng không thể không thành thật rụt trở về. Hừ lạnh một tiếng, cầm cây chổi tiếp

https://thuviensach.vn

tục quét sân!

Dân chúng không khỏi lại cười to, đây thật là điển hình bắt nạt kẻ yếu mà! Đồng thời đáy lòng cũng mơ hồ có chút xấu hổ, tại sao công chúa Dạ Mị đế quốc bọn họ lại có đức hạnh như vậy! Thật sự là làm nhục quốc thể, làm nhục quốc thể!

Liên Vụ nhìn thủ hạ của mình đang giả dạng thành ăn xin, một đám bộ dáng tả tơi, mơ hồ có chút buồn cười. Nhưng vẫn đình chỉ nụ cười mở miệng: "Mang mấy tên ăn xin này ở cạnh phòng Mộng công chúa đi, cũng tránh cho việc vương gia không sủng hạnh nàng, nàng cũng chỉ có thể nhìn lén Xuân Cung Đồ!"

Lời này vừa nói ra, lần này dân chúng cười cũng cười không nổi, đồng loạt chửi thề một tiếng về phía Dạ Tử Mộng: "Phi! Tiện nhân, khó trách vương gia nhìn không trúng!" Nữ nhân hạ tiện như vậy, chính bọn họ cũng không cần, càng đừng nói đến nhiếp chính vương phong hoa tuyệt đại của bọn họ!

Dạ Tử Mộng giận đến đỏ bừng cả mặt, một ngón tay ngọc thon dài hung hăng chỉ vào đám dân chúng kia: "Ta muốn để cho hoàng huynh ta giết chết hết các ngươi! Giết hết các ngươi!" Thời gian nàng ở trong hoàng cung, dù phòng bị Dạ Tử Y khi dễ cũng chưa từng chịu qua vũ nhục bực này, tất nhiên không nhịn được mà nổi điên lên!

Dân chúng vừa nghe, lập tức an tĩnh. Thật sự là... dù không tốt đến thế nào, nàng ta cũng là một công chúa, không phải người mà dân chúng bọn họ có thể mắng! Mà trong đám người, không biết là ai nói một câu: "Nữ nhân như vậy, xứng đáng bị rau quả ném chết! Chẳng lẽ hoàng thượng còn có thể vì nàng mà giết chết hết dân chúng trong kinh thành sao? Dạ Mị đế quốc chúng ta không có công chúa như vậy!"

https://thuviensach.vn

"Đúng! Dạ Mị đế quốc chúng ta không có công chúa không biết liêm sỉ như vậy!" Trong đám người không biết là người nào trả lời một câu.

Lập tức tinh thần quần chúng bị kích động, dưới ánh mắt hoảng sợ của Dạ Tử Mộng, vội vàng về nhà cầm rau quả và hột gà thúi ném lên người nàng ta! Dân chúng giận đến sắc mặt đỏ bừng, rối rít quên mất bọn họ đang ném rau quả và trứng thối lên cửa phủ nhiếp chính vương! Kỳ lạ chính là cũng không có ai trong phủ Nhiếp Chính vương ngăn cản bọn họ, sau khi mọi người ném xong, trở về đều bị dọa đến mồ hôi lạnh nhỏ giọt, buổi tối ngủ không ngon, vô cùng may mắn cộng thêm kinh ngạc mình ném đồ lên cửa phủ nhiếp chính vương, lại có thể không có chuyện gì!

Dạ Tử Mộng hoang mang lo sợ muốn chạy vào trong vương phủ, nhưng chưa chạy được mấy bước liền bị thị vệ của vương phủ ngăn lại: "Mộng công chúa, vương phi đã phân phó, ngài không quét cửa sạch sẽ thì không thể rời khỏi nơi này!"

Quét cửa sạch sẽ? Sợ là nàng vừa ra, lập tức lại bị đám dân đen kia ném đồ dơ bẩn liền ấy chứ? Hung hăng cắn răng, mặc cho rau quả và hột gà thúi ném lên người của mình, hung hăng đè nén nước mắt nơi đáy mắt, tiện nhân đó nhất định là cố ý! Cố ý để nàng đi quét cửa chính vương phủ, sau đó nói chuyện đó ra, chính vì để cho nàng chịu hết lăng nhục! Dạ Tử Mộng ta không khóc, tuyệt đối sẽ không khóc! Bởi vì một ngày nào đó, ta sẽ đem những thứ này trả lại gấp mười gấp trăm lần lên người của ngươi!

Nhưng nàng ta lại không biết, đời này nàng ta sẽ không bao giờ có cơ hội đó nữa, một bàn tay đại biểu cho tử vong đã chậm rãi đưa về phía nàng ta. . . . . .

Mà trong đám dân chúng kia, hai người dẫn đầu kích động ném trứng gà về phía Dạ Tử mộng, không để lại dấu vết thối lui ra khỏi đội ngũ, nhanh chóng đi vào cửa sau vương phủ. Chiêu này của vương phi thật là quá độc ác!

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Mẫu thân, nếu không chúng ta cũng hại luôn Thiên Mộ Tuyết đi?" Trên khuôn mặt nho nhỏ của Hiên Viên Sở Cuồng đều là vẻ kích động.

Khoé miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, hiện tại hãm hại người khác đã là một chuyện rất quang vinh rồi sao? Nàng có thể đã không cẩn thận dạy hư hai đứa bé rồi không? Hiên Viên Vô Thương cũng cười như không cười đứng ở một bên, ánh mắt nhìn tiểu Sở cuồng đều là tán thưởng, nhanh chóng đuổi những nữ nhân kia ra ngoài đi, hắn nhìn cũng chướng mắt!

"Mẫu thân, chúng ta có thể như vậy, như vậy. . . . . Sau đó cho Thiên Mộ Tuyết một cơ hội, nếu nàng ta như vậy, chúng ta liền thả nàng, để cho nàng còn sống về nhà, nhưng nếu nàng ta như vậy. . . . . chúng ta liền. . . . . ." Hiên Viên Lạc Thần nhìn Vũ Văn Tiểu Tam có chút do dự, liền nói chủ ý của mình ra.

Chủ ý này, cũng không phải là hại Thiên Mộ Tuyết, mà là thử dò xét nàng ta. Nếu nàng ta không có lòng hại người liền thả nàng ta một mạng. Nếu là có, cũng chỉ có thể để cho nàng ta đi tìm chết thôi!

Vũ Văn Tiểu Tam sờ lên cằm suy tư một chút, biện pháp này có thể dùng! Không ngờ hai đứa con trai của nàng lại lợi hại như vậy, theo mức độ nào đó đã vượt qua nàng rồi! "Được rồi, vậy trước đó các con trốn cho kĩ!"

"Dạ!" Hai đứa bé cùng nhau gật đầu một cái, Hiên Viên Vô Thương cũng ngoan ngoãn gật đầu một cái.

. . . . . .

"Thiên tiểu thư, vương phi mời ngài đi dạo hồ Bích Ngọc, có chuyện muốn nói." Một người làm vội vàng chạy về phía Tây Uyển nhắn nhủ ý của Vũ Văn Tiểu Tam.

https://thuviensach.vn

Thiên Mộ Tuyết do dự một chút, liền để cây chổi xuống, theo người làm cùng đi hồ Bích Ngọc.

Dọc đường cảnh tượng náo nhiệt, cảnh sắc tuyệt đẹp, ánh sáng mặt trời chói mắt chiếu lên mặt của nàng, tâm tình cảm thấy tốt hơn nhiều. Chẳng lẽ là người vương phi kia chuẩn bị bỏ qua cho nàng rồi sao?

Xa xa, đã nhìn thấy bên hồ, một nữ nhân một thân y phục màu đỏ đón gió mà đứng, gió nhẹ nâng lên vạt áo màu đỏ như lửa kia, cao quý tươi đẹp nói không nên lời. Nhìn lại mình, quần áo lam lũ, tóc còn buộc tuỳ ý, xốc xếch không chịu nổi, tức giận trong lòng cứ như vậy không khỏi dâng lên.

Chân thành tiêu sái đi đến bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam, khom lưng hành lễ: "Tiện thiếp bái kiến vương phi tỷ tỷ!"

"Đứng lên đi!" Phất phất tay, cũng chưa từng quay đầu lại nhìn nàng ta.

Rồi sau đó, một cánh tay ngọc nhỏ dài chỉ hoa sen trong hồ: "Muội muội, ngươi nói hoa sen này có đẹp hay không?"

Thiên Mộ Tuyết ngẩn ra, quay đầu nhìn hoa sen, mở miệng cười: "Đẹp!" Đồng thời cũng nhìn thấy bóng mình trong nước, một khuôn mặt như hoa sen, thế nhưng lúc này lại dơ dấy bẩn thỉu, không hề có một chút xinh đẹp đáng nói.

"Tỷ tỷ nhìn ra được, muội muội giống như hoa sen này, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, một hoa sen trong trắng kiên cường mà xinh đẹp động lòng người." Vũ Văn Tiểu Tam cố nén cảm giác buồn nôn, nói ra những từ ca ngợi trong lòng mình.

Thiên Mộ Tuyết vừa nghe, lúc này mở miệng cười: "Vương phi tỷ tỷ thật tài tình! Chỉ sợ tỷ tỷ khen trật rồi, muội muội liễu yếu đào tơ như thế, làm sao có thể được như tỷ tỷ khen!" Trong lòng lại có chút không hiểu, nữ nhân này rốt cuộc muốn nói gì với mình?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam quay đầu cười dịu dàng với nàng ta một tiếng: "Muội muội, tỷ tỷ cũng không có nói sai. Mấy ngày nay, tỷ tỷ cũng nghĩ tới, dù gì vương gia cũng là Nhiếp Chính vương một nước, bên cạnh không có thiếp thị hầu hạ, nói ra cũng khó tránh khỏi bị người ta chê cười. Mộng muội muội sợ là không được rồi, dù vương gia không nói, đáy mắt tỷ tỷ cũng không chấp nhận được một hạt cát, bên người vương gia tuyệt đối không thể có loại người bỉ ổi như thế. Cho nên tỷ tỷ muốn cho muội muội và tỷ tỷ cùng nhau hầu hạ vương gia, không biết muội muội nghĩ như thế nào?"

Thiên Mộ Tuyết vừa nghe, đúng là thật sự hung hăng bị nàng cảm động một phen: "Tỷ tỷ, chuyện này là thật?"

"Dĩ nhiên là thật! Nhìn muội muội một chút, mấy ngày nay ngược lại chịu khổ, gầy đi không ít, là tỷ tỷ không phải!" Vũ Văn Tiểu Tam giống như đau lòng sờ sờ mặt của nàng ta.

Thiên Mộ Tuyết nghe xong lời này, đáy lòng uất ức cứ như vậy không thể ngăn cản mà bùng lên. Nước mắt như hạt châu lả tả rơi xuống. Thật ra thì tuy nàng ái mộ vương gia, cũng hận muốn nữ nhân trước mặt này chết đi. Nhưng nàng cũng biết, có Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng, dù nữ nhân trước mặt này thật sự chết rồi, mình cũng không thành người đứng đầu trong lòng vương gia. Cũng không phải là chưa từng nghĩ qua việc diệt trừ hai đứa bé, nhưng nhìn kết cục của Dạ Tử Y hôm qua, nàng làm sao còn dám có nửa phần ý tưởng như vậy chứ!

Lại thấy nữ nhân này lợi hại như thế, hôm qua ba người các nàng vừa vào cửa, một chết, một bị thương, chỉ có mình nàng là bình yên vô sự, sao mình có thể đấu thắng nàng ta đây? Cho nên hôm nay vừa nghe Vũ Văn Tiểu Tam nói như thế, giống như thấy tỷ muội ruột thịt, nắm tay Vũ Văn Tiểu Tam khóc lóc kể lể: "Đại ân của tỷ tỷ, trong lòng muội muội tự nhiên muốn báo đáp lại, xin tỷ tỷ nhận một lạy của muội muội!"

Nói xong liền quỳ xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vội vàng đỡ nàng ta dậy, trong lòng vẫn còn cảm thán, chẳng lẽ Thiên Mộ Tuyết này vẫn còn có thể cứu chữa được sao? Aizz. . . . . Hi vọng nàng ta có thể vượt qua được một cửa khảo nghiệm cuối cùng! "Muội muội mau đứng dậy, đây không phải là làm tỷ tỷ ngại chết sao? Sau này hai tỷ muội chúng ta phải hầu hạ vương gia thật tốt mới phải, không được cho những con thiêu thân bên ngoài lợi dụng thời cơ!"

Thiên Mộ Tuyết thật nhanh gật đầu một cái: "Ừm! Ừm!" Nước mắt như hạt châu kia vẫn nhịn không được mà rơi xuống.

"Được rồi, được rồi, đừng khóc. Nếu còn khóc, đợi lát nữa vương gia tới lại nói tỷ tỷ khi dễ muội muội, nhanh lau nước mắt đi, tỷ muội ta nói chút lời nói riêng tư đi!" Mỗ nữ nói đạo lý rõ ràng.

Vương gia sắp tới đây? Trong lòng Thiên Mộ Tuyết ngẩn ra, nếu như lát nữa vương gia tới, vậy có phải mình có thể nghĩ biện pháp đảo ngược nữ nhân này không? Vừa lúc bây giờ đang ở bờ hồ!

Nhìn Vũ Văn Tiểu Tam cười nói tự nhiên bên cạnh mình, cười cười nói nói thật giống như tỷ muội ruột, trong lòng Thiên Mộ Tuyết ngược lại có chút do dự. Trong lòng do dự một hồi lâu, rốt cuộc quyết định được chủ ý, tỷ muội ruột thì như thế nào? Ở Thiên phủ, tỷ muội ruột không phải cũng hãm hại lẫn nhau sao, huống chi nữ nhân trước mặt này cũng không phải tỷ muội ruột của mình, mà là người giành phu quân với mình!

Không lâu lắm, đã nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương một thân áo trắng chậm rãi đi đến, cách nơi này còn có 300 thước. Quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, Thiên Mộ Tuyết cắn răng nhảy xuống hồ. Vương phi tỷ tỷ, thật xin lỗi, đại ân đại đức của người, sau này muội muội sẽ báo đáp người thật tốt. Nhưng mà hôm nay, vì để cho người thất sủng, muội muội cũng chỉ có thể làm như vậy!

https://thuviensach.vn

Sau khi rơi xuống hồ, đôi tay kia liền bắt đầu quơ quạng trong nước: "Cứu mạng! Cứu mạng! Vương phi tỷ tỷ, vì sao người phải đẩy ta xuống nước, muội muội cũng không bất kính với tỷ tỷ mà! Cứu mạng, vương gia, cứu mạng. . . . . ."

Cặp mắt đẹp kia hàm chứa chút áy náy nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, mình không biết bơi, nhưng lấy võ công của vương gia, chỉ cách nơi này mấy trăm mét, tất nhiên có thể cứu nàng lên. Nhưng khi đôi mắt áy náy của nàng nhìn về phía Vũ Văn Tiểu Tam, lại thấy trên mặt của nàng ta không có hốt hoảng như trong dự liệu của mình, chỉ có khuôn mặt thất vọng và giễu cợt nhàn nhạt!

Trong lòng cảm thấy hoảng sợ, mơ hồ cảm thấy có chút không đúng. . . . . .

Ngay sau đó bóng dáng của Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng liền xuất hiện ở bên hồ: "Mẹ, nàng ta tự nhảy xuống nước làm gì?"

"Có lẽ là trời quá nóng, muốn tắm một chút!" Hiên Viên Lạc Thần sờ lên cằm suy đoán.

"Nhưng tại sao nàng ta nói là mẹ đẩy vậy?" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên, tràn đầy nghi ngờ.

Lòng của Thiên Mộ Tuyết từ từ trầm xuống, biết hôm nay mình đã nhảy vào một cái bẫy! Nhưng nàng vẫn chưa muốn chết, chưa muốn chết! Nghĩ tới lại bắt đầu hét to lên: "Cứu mạng! Cứu mạng!"

Hiên Viên Vô Thương không nhanh không chậm đi tới bên bờ, nhìn người quẫy đạp trong nước, mày kiếm nhíu chặt: "Tam nhi, mới vừa rồi nàng ta nói gì?"

"Nói là ta đẩy nàng ta xuống nước!" Trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam treo một nụ cười lạnh. Cho ngươi cơ hội, ngươi không cần, cứ muốn tìm chết mà

https://thuviensach.vn

hãm hại ta! Muốn chết, tỷ tỷ sẽ thành toàn cho ngươi! Nàng coi như đã hiểu, những thứ thiêu thân này, một người cũng không thể nuông chiều, bởi vì cho đến tận bây giờ, trừ một mình Long Tử Nghiên tự giác rút lui, những nữ nhân khác chỉ cần là không chết thì sẽ không chết tâm với Thương Thương nhà bọn họ!

"Vương gia, tiện thiếp biết sai rồi. Vương gia, ngài. . . . . ." Nói chưa xong đã uống một ngụm nước vào bụng, rồi sau đó lại ló đầu ra, "Vương gia, tiện thiếp thật biết sai rồi. Ngài cứu, cứu ta đi!"

Bây giờ nói là nữ nhân đó đẩy, vương gia tuyệt đối sẽ không tin, bởi vì hai đứa bé kia nhìn thấy. Dù nàng thật có thể một mực chắc chắn Vũ Văn Tiểu Tam đẩy, nhưng miệng nhiều người xói chảy vàng(1), bên kia có ba người nói là chính nàng nhảy. Mà tương ứng, nàng một người nói, tuyệt đối không đủ để lấy được lòng tin của vương gia! Hay là trước nghĩ biện pháp giữ được mạng của mình lại nói!

Ngờ đâu nam tử tuyệt mỹ này giống như chỉ nhàn nhạt lướt qua trong hồ, ánh mắt kia giống như chỉ như nhìn con sâu con kiến, rồi sau đó chẳng hề để ý quay đầu: "Thật sự là Tam nhi đẩy hay sao?" Giọng nói không lớn, lại đủ để cho Thiên Mộ Tuyết trong hồ nghe được.

Ai ngờ, Vũ Văn Tiểu Tam lại mở miệng thừa nhận: "Chính là ta đẩy, chàng nói được không?" Nói xong bĩu môi nhìn hắn. Thật ra thì không phải bọn họ an bài vở kịch như vậy, đúng ra Vũ Văn Tiểu Tam nói không phải mình, sau đó lấy tội hãm hãi chủ mẫu của Thiên Mộ Tuyết để xử trí! Nhưng hiện tại nàng nổi lên tâm tư chơi đùa, cho nên liền mở miệng thừa nhận.

Khóe miệng hai đứa bé giật giật, mẹ - cái người này không phải đang tự tìm phiền toái sao?

https://thuviensach.vn

Lúc này Thiên Mộ Tuyết lại thay đổi lời nói: "Vương gia cứu mạng! Tiện thiếp biết sai rồi, tiện thiếp không nên tin lời của vương phi tỷ tỷ, xuất hiện ở bên hồ này, mới làm cho vương phi tỷ tỷ có cơ hội động thủ. Vương gia cứu ta. . . . . Ọc ọc. . . . . ." Lại uống một ngụm nước vào trong bụng, "Vương gia cứu ta. . . . . ."

Nhưng, ngoài dự liệu của mọi người hơn nữa là. . . . . nam tử tuyệt mỹ cưng chiều cười một tiếng, nhìn cũng không nhìn nàng ta một cái, rồi sau đó sờ sờ lỗ mũi Vũ Văn Tiểu Tam: "Nếu Tam nhi muốn cho nàng ta chết, cứ để cho chết đuối, ai cũng không cho cứu!"

Lời này vừa nói ra, ánh sáng hi vọng trong mắt Thiên Mộ Tuyết tan biến trong nháy mắt! Ai cũng không cho cứu? Thì ra là mình tự tay, tự tay đẩy mình vào đường cùng! Ai cũng không cho cứu. . . . . .

Từ từ, thân thể kia chìm vào đáy hồ. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam có chút không nhịn được nhìn nàng ta: "Thương Thương, nếu không chúng ta vẫn cứu đi thôi." Lúc này mới vừa chìm xuống, vớt lên hãy còn cứu được!

"Cứu lên làm gì? Tam nhi trở nên rộng lượng rồi, muốn để cho người ta cưới vợ bé?" Cứu lên làm bẩn mắt của hắn, còn ảnh hưởng đến tâm tình?

"Ngươi dám!" Mẫu dạ xoa xuất thế, níu lấy lỗ tai của hắn, mặt đầy uy hiếp.

"Vậy thì không cứu, cứu lên người ta liền nạp nàng ta làm thiếp, Tam nhi tự chọn đi!" Con hồ ly phúc hắc nào đó cười đến âm hiểm.

Mỗ nữ hung hăng trợn mắt nhìn hắn một hồi lâu, cắn răng, quay đầu bước đi. . . . . ."Tam nhi, đợi người ta một chút. . . . . ." Biết nàng tức giận nên đuổi theo sát.

https://thuviensach.vn

Nhưng vậy cũng không thay đổi được quyết tâm muốn Thiên Mộ Tuyết chết của hắn! Tức giận hò hét thì được rồi, cứu nữ nhân kia lên lại có vô số phiền toái!

Đầu của hai tiểu quỷ cùng nhau nhìn hồ nước tĩnh lặng kia một chút, Hiên Viên Sở Cuồng như một tiểu đại nhân lắc đầu một cái: "Tự gây nghiệt, không thể sống! Ai bảo nàng ta tự mình nhảy xuống làm gì! Ca ca, ngươi nói nàng như vậy có tính là tự vận không?"

Ừm. . . . . Hiên Viên Lạc Thần do dự một chút: "Nên tính đi. Nhưng chúng ta không thể nói như vậy. Nếu nói như vậy, mọi người sẽ cho là phủ nhiếp chính vương chúng ta bức tử nàng!"

"Vậy nên nói thế nào?" Hiên Viên Sở Cuồng gãi gãi đầu nhỏ, vẻ mặt không hiểu. Lại không thể dựa theo kế hoạch nói nàng ta muốn hại mẫu thân, bởi vì mới vừa rồi phụ vương hạ lệnh thấy chết mà không cứu. Dù hãm hại đương gia chủ mẫu, cũng không nên có hình phạt nặng như vậy.

Hiên Viên Lạc Thần cười tà một tiếng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ đều là nụ cười âm hiểm, đứng ở bên hồ một hồi lâu, xem chừng nữ nhân kia không còn hơi thở, rồi sau đó bắt đầu hoang mang sợ hãi la to: "Có ai không! Có ai không! Có người rơi xuống nước. . . . . ."

Chỉ chốc lát sau, bọn hạ nhân làm việc vặt trong vương phủ liền xuất hiện ở bên hồ Bích Ngọc này, không được truyền thì bọn họ không thể tới, chỉ có ẩn vệ vương phủ mới có thể ở chỗ này coi chừng. Mà trong đám người hạ nhân làm việc vặt, có vài người trong hoàng cung phái tới, còn có vài người là Thiên phủ phái tới. Sở dĩ Hiên Viên Vô Thương không đuổi bọn họ ra ngoài, chính vì muốn thuận nước đẩy thuyền diệt trừ mấy nữ nhân kia, cũng không đến mức nói phủ Nhiếp Chính vương bọn họ khi dễ người, để cho các nàng chết không minh bạch!

https://thuviensach.vn

Hiện tại cũng đã có đất dụng võ, sau khi mọi người vội vàng chạy tới, nhìn bộ dáng lo lắng của Hiên Viên Lạc Thần, vội vàng mở miệng: "Tiểu thế tử, thế nào? Là ai rơi xuống nước?"

"Là nữ nhân thối tha không biết xấu hổ kia, gọi là Thiên cái gì, Thiên Mộ Tuyết! Các ngươi vẫn còn dây dưa cái gì, nếu cứu chậm, ta sẽ nói phụ vương lấy mạng của các ngươi!" Hiên Viên Lạc Thần quặm mặt lại mở miệng.

Rồi sau đó, bọn hạ nhân vội vàng xuống nước cứu người, không lâu lắm, thi thể Thiên Mộ Tuyết được tìm lên. Bọn hạ nhân thăm dò mũi nàng ta, đã không còn hơi thở! Chuyện này. . . . . .

"Chết?" Lạnh lùng mở miệng hỏi.

"Hồi bẩm tiểu thế tử, đã chết!" Hạ nhân này co rúm lại mở miệng.

"Tiện nhân này lại dám muốn đẩy bản thế tử và đệ đệ xuống nước, cũng không nhìn một chút thử võ công của bản thế tử cho nên tự mình rơi xuống nước, chết đuối cũng là báo ứng!" Hiên Viên Lạc Thần làm như thật nói bừa.

Hả? Bọn hạ nhân hai mặt nhìn nhau, mà mật thám bên trong hoàng cung tự nhiên cũng có chút thông minh, cảm thấy chuyện có chút kỳ hoặc. Nếu Thiên Mộ Tuyết rơi xuống nước nếu để cho bọn họ tới cứu liền, sẽ không chết nhanh như vậy đâu! Nhưng bây giờ đã chết rồi!

Tiếp, lời nói của Hiên Viên Lạc Thần đã giải đáp cho nghi ngờ của bọn hắn: "Đều tại bọn vô dụng các ngươi, bản Thế tử kêu nửa ngày các ngươi mới xuất hiện, xuất hiện còn nói nhảm nhiều như vậy, động tác cũng chậm rì rì, hiện tại thì tốt rồi? Người chết đuối! Ta nhất định sẽ bẩm báo phụ vương xử trí các ngươi!"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra, mấy mật thám trong hoàng cung và Thiên phủ phái tới đều sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng. Nếu bọn họ truyền tin tức này về, sợ rằng Lễ Bộ Thượng Thư Thiên Thành Vũ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ! Hòn ngọc quý trên tay đã chết dưới hành động chậm chạp của bọn họ!

Mọi người hơi suy nghĩ một chút, liền cùng nhau mở miệng: "Tiểu thế tử, nữ nhân này muốn hại ngài, dù chết cũng chưa hết tội! Tiểu thế tử nhân từ mới để cho chúng tiểu nhân tới cứu, nàng chết chính là ý trời!"

"Ca ca, vậy chúng ta cũng không cần nói với phụ vương đâu?" Tiểu Sở Cuồng lập tức mở miệng.

Ánh mắt những người đó nhìn Hiên Viên Sở Cuồng giống như nhìn ân nhân cứu mạng! Tiểu công tử thật là một người tốt!

Bộ dáng Hiên Viên Lạc Thần cực kì khó xử, sau một hồi lâu liền mở miệng: "Được rồi, vậy ai trong các ngươi đi Thiên phủ báo tang?"

"Tiểu nhân đi!" Đây là người Thiên phủ phái tới, nếu để cho người khác đi nói, lỡ thay đổi lời nói, đại nhân tất nhiên sẽ không bỏ qua cho bọn họ, cho nên vẫn là mình trở về bẩm báo thì tốt hơn!

"Được rồi, vậy thì ngươi đi, cũng mang thi thể nàng ta qua đó luôn đi!" Tiểu Lạc Thần mở miệng phân phó, "Bản Thế tử sẽ đi bẩm báo với phụ vương!"

"Dạ!" Hạ nhân kia nghe xong, liền mang thi thể Thiên Mộ Tuyết theo, nhanh chóng đi ra ngoài.

Đi tới cửa, liền đụng phải Dạ Tử Mộng được rau quả và trứng gà thối làm lễ rửa tội cả buổi sáng. Dạ Tử mộng nhìn thi thể Thiên Mộ Tuyết, trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch! Phải biết sáng sớm hai người bọn họ vẫn còn

https://thuviensach.vn

ở cùng nhau, cùng nhau xuất môn, sao bây giờ nàng ta thành ra bộ dáng này?

Tối hôm qua là Dạ Tử Y, hôm nay là Thiên Mộ Tuyết, vậy tiếp theo, có phải chính là mình hay không? Nghĩ tới đây, thân thể không nhịn được run rẩy! Những dân chúng ném hoa quả kia, ném đủ đã sớm tản đi rồi. Nàng cầm cây chổi đứng ở cửa, sắc mặt trắng bệch, nhưng vẫn tự an ủi mình, không có chuyện gì, không có chuyện gì! Nàng thông minh hơn so với hai người kia, nhất định sẽ không có chuyện gì!

. . . . . .

Chú thích:

(1) Miệng nhiều người xói chảy vàng (nguyên chỉ dư luận có sức mạnh ghê gớm, sau nói trăm người ngàn ý, xấu tốt lẫn lộn)

Chỉ chốc lát sau, Công Tôn Bằng - lão tướng quân khống chế binh quyền kinh thành đã tới đây. Công Tôn Bằng, chính là ông ngoại của Dạ Tử Y! Dạ Tử Y là cháu gái ông thương nhất, lúc này đến chắc chắn là tới đòi công đạo đây!

Nhìn thấy Dạ Tử Mộng ở cửa, lúc này liền lạnh mặt: "Chính là ngươi giết chết ngoại tôn của ta?"

"Công Tôn Tướng quân, nhìn thấy bản công chúa vì sao không hành lễ?" Tuy Dạ Tử Mộng nhếch nhác, nhưng một thân khí thế công chúa vẫn còn! Giết Dạ Tử Y - kẻ ngu xuẩn kia thì sao? Thân phận Dạ Tử Mộng nàng thế nào cũng cao quý hơn một tướng quân!

Công Tôn Bằng cũng lười phải nói nhảm với nàng ta, tát một bạt tai lên mặt nàng ta, mặt đầy tức giận: "Dù là hoàng thượng, nhìn thấy bản tướng quân cũng phải quy củ kêu một tiếng ngoại công, ngươi - một nữ nhi do một tài tử nho nhỏ sinh cũng dám khiêu chiến với bản tướng quân!"

https://thuviensach.vn

Hiện nay quân quyền trên tay ông và Nhạc Thanh Minh, dù là Hoàng đế ông cũng không để vào mắt, chứ đừng nói là một Dạ Tử Mộng nho nhỏ!

Dạ Tử Mộng ăn một cái tát, ngược lại còn nở nụ cười: "Công Tôn tướng quân, là bản công chúa không phải, mạo phạm! Chẳng qua quan hệ của ta và Y muội muội luôn luôn thân thiết. Nếu không phải bị vương phi ép, sao ta có thể xuống tay? Công Tôn tướng quân giết chết ta ngược lại không có gì, nhưng ta chết, người chân chính hại Y muội muội vẫn còn sống thôi!" Sao nàng lại quên, Công Tôn Bằng đến hoàng huynh cũng không để vào mắt, làm sao có thể nể mặt nàng, chỉ là vừa đúng lúc nàng có thể lợi dụng ông ta đi đối phó con tiện nhân kia!

Công Tôn Bằng tự nhiên cũng không phải ngu ngốc, lạnh lùng nhìn nàng ta một hồi lâu: "Hừ! Bản tướng quân tự nhiên biết ngươi không có lá gan lớn như vậy, nhưng Y nhi chết đúng là do ngươi động thủ, bản tướng quân tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi! Chờ bản tướng quân thu thập bọn họ, trở lại giáo huấn ngươi - tiện nhân này!"

Nói xong liền muốn xông vào vương phủ. Đúng lúc này, Đình Vân đến cửa, mới vừa rồi nhìn thấy vương phi đùng đùng tức giận trở về phòng, vương gia cũng đi theo. Nói không chừng lại đang làm cái gì đó, vì vậy mở miệng về phía Công Tôn Bằng: "Lão tướng quân, vương gia chúng ta không có ở đây, ngài vẫn là ngày khác trở lại đi!"

"Không có ở đây? Vậy vẫn còn vương phi chứ? Để cho nàng ta ra ngoài với bản tướng quân, hôm nay bản tướng quân nhất định phải khiến nàng ta cho bản tướng quân một câu trả lời hợp lý! Ngoại tôn của Công Tôn Bằng ta, muốn giết liền giết sao?" Công Tôn Bằng hung dữ mở miệng.

Đáy mắt Đình Vân xuất hiện một tia trào phúng, thoáng qua rồi biến mất. Nháy mắt về phía hạ nhân, lập tức có người đi thông báo vương gia và vương phi.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, thừa tướng cũng tới, dù sao công chúa chết cũng là chuyện lớn, hơn nữa còn là em gái ruột của hoàng thượng, cho nên Dạ Tử Kỳ liền phái ông ta tới xem một chút. Cũng không phải Dạ Tử Kỳ có nhiều quan tâm với cô muội muội kia, mà người trong tông tộc đều đang nhìn, luôn là muốn giả vờ giả vịt mà thôi!

Sau khi thừa tướng thấy Công Tôn Bằng, lập tức mở miệng cười chào hỏi: "Công Tôn Tướng quân!" Cũng mơ hồ đoán được mục đích ông ta đến đây. Trước đó vài ngày mình vẫn còn hối hận việc đưa Dạ Tử Y đến phủ Nhiếp Chính vương, lo lắng Công Tôn Bằng sẽ được đầu phục Hiên Viên Vô Thương, không ngờ tối hôm qua Dạ Tử Y liền chết, đây cũng là giúp bọn hắn tiết kiệm phiền phức! Lo lắng không còn tồn tại nữa, Công Tôn Bằng cũng quyết định không chịu để yên cho phủ nhiếp chính vương!

Công Tôn Bằng gật đầu một cái: "Thừa tướng, hân hạnh! Không biết vì sao thừa tướng đến đây?"

"Còn không phải là vì chuyện của Y công chúa sao, hoàng thượng chính vụ quấn thân, không thoát thân ra được, nên để cho hạ quan tới xem một chút!" Thừa tướng mở miệng cười đáp lời.

"Ừm! Tiểu tử kia còn nhớ rõ Y nhi là muội muội của hắn!" Công Tôn Bằng gật đầu một cái, liền không lên tiếng nữa. Chờ vương phi của Hiên Viên Vô Thương ra ngoài, hôm nay ông nhất định phải đòi lại công đạo cho ngoại tôn bảo bối của mình!

Mà thừa tướng nghe xong lời của ông ta, cũng chỉ cười cười. Chợt quay đầu thấy Dạ Tử Mộng, đầu tiên là sững sốt, sau đó lại hành lễ: "Tứ Công Chúa!" Mới không gặp một ngày, làm sao lại thành ra như vậy? Mới vừa rồi còn không nhận ra! Phải biết Y công chúa chết, Mộng công chúa cũng không thoát khỏi liên quan, nhưng ý hoàng thượng là Y công chúa đã chết, nên để cho Mộng công chúa hoàn thành chuyện chưa hoàn thành, cho nên ông không tính đắc tội vị công chúa này.

https://thuviensach.vn

"Xin thừa tướng đại nhân đứng lên, bộ dáng này của bổn cung đâu còn có một chút bộ dáng công chúa chứ!" Dạ Tử Mộng có chút tự giễu mở miệng.

"Tứ Công Chúa không thể tự coi nhẹ mình. . . . . ." Tuy nói Công Tôn Bằng cũng ở đây, nhưng là lời xã giao vẫn nên nói.

. . . . . .

Mà Vũ Văn Tiểu Tam đùng đùng nổi giận, dưới hành vi vô sỉ của người nào đó, rất là không có tiền đồ mà khuất phục, hung dữ nhìn chằm chằm người nào đó đang cười đến cảnh xuân rực rỡ. Dường như mỗi lần có chuyện gì, hắn cũng chỉ biết dùng chiêu này!

Đúng lúc này, có người gõ cửa: "Vương gia, vương phi, Công Tôn Tướng quân cầu kiến, ẩn chủ nói Vương Gia không có ở đây, nhưng ông ta lại muốn gặp vương phi!" Khi hắn đi vào thì Thừa Tướng chưa tới, cho nên cũng không biết ngoài cửa còn có một Thừa Tướng.

Con mèo nào đó chưa ăn no nhìn ngoài cửa một chút, nhàn nhạt mở miệng: "Vương phi là người ông ta gặp được à? Không gặp!" Tuy nói hắn cũng không kịp chờ đợi muốn Công Tôn Bằng chết, nhưng chậm một ngày cũng không sao!

"Đợi một chút, nói cho bọn hắn biết, bổn vương phi lập tức tới ngay!" Mỗ nữ vội vàng dùng một tay đẩy hắn ra, cơ hội chạy trốn tốt như vậy, không cần mới phí phạm!

"Dạ!" Vương gia từng nói, mệnh lệnh của vương gia và vương phi xung đột thì làm theo lệnh của vương phi!

Mỗ nam giống như một tiểu tức phụ bị vứt bỏ, ở trên giường cắn môi dưới, mặt đầy ai oán nhìn nàng!

https://thuviensach.vn

Mỗ nữ làm như không thấy, nhanh chóng mặc quần áo tử tế rồi chạy ra khỏi cửa! Mỗ nam cắn răng, cầm quần áo thong thả ung dung mặc vào: "Đi mời Công Tôn Tướng quân vào đi!"

"Dạ!" . . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam vừa tới cửa, đã nhìn thấy Dạ Tử Mộng không biết đang nói cái gì với thừa tướng, một bộ dáng rất vui mừng, trò chuyện với nhau thật vui vẻ. Bước nhanh mấy bước đến phía trước, nhìn vẻ mặt đầy sát khí của Công Tôn Bằng một chút, vừa nhìn đã thấy khí phách rong ruổi trên chiến trường, vì vậy hướng về phía ông ta: "Chắc hẳn vị này chính là Công Tôn Tướng quân? Không biết Tướng quân tìm bổn vương phi vì chuyện gì?" Hừ, thiên diện lang quân chính là thủ hạ của lão bất tử này! Muốn hại con trai của nàng, cũng không phải chuyện dễ!

Về phần kẻ lạ mặt bên cạnh, chắc hẳn chính là một vị đại thần nào đó.

Lúc này Dạ Tử Mộng chen vào nói: "Vương phi tỷ tỷ, là . . . . ." Đang muốn nhờ vào đó khích bác ly gián một phen, ngờ đâu mới nói một nửa, đã bị cắt ngang. . . . . .

"Nơi này tới phiên ngươi nói chuyện sao?" Mỗ nữ mặt đầy sát khí nhìn nàng ta.

Dạ Tử Mộng cắn răng: "Vương phi tỷ tỷ, vương gia không có trong phủ, tiện thiếp biết thân phận mình thấp kém, không thể so với thân phận cao quý của vương phi tỷ tỷ, nhưng là. . . . . ." Mới vừa rồi thị vệ nói biểu huynh không có trong phủ, chắc là ý của biểu huynh, nàng tự nhiên không thể nói ra.

"Biết ngươi là tiện thiếp thì cút sang một bên cho ta! Khi nào mà tiện thiếp cũng có thể ra ngoài làm mất thể diện hả?" Mỗ nữ lớn tiếng trách

https://thuviensach.vn

mắng.

Lỗ mũi Dạ Tử Mộng kéo lên, che miệng khóc chạy về phía hậu viện. . . . . .

"Đứng lại! Ngươi quét sạch sẽ rồi sao?" Mỗ nữ đưa lưng về phía nàng ta quát to một tiếng.

Bước chân Dạ Tử Mộng dừng lại, ngoan ngoãn trở lại vừa tiếp tục quét sân, vừa rơi lệ. . . . . .

Thừa tướng ở một bên trợn mắt há hốc mồm nhìn, Công Tôn Bằng cũng không tự giác nuốt một ngụm nước miếng! Trên đời cũng có một nữ nhân mạnh mẽ thế sao? Hơn nữa còn ở trước mặt người ngoài, cứ như vậy khi dễ thiếp thất?

Thừa tướng không nhịn được muốn nói câu công đạo: "Cái đó, vương phi, ngài tốt xấu gì cũng là đương gia chủ mẫu, tại sao có thể. . . . . ."

"Chẳng lẽ các hạ chưa từng nghe qua, có một loại nữ nhân được gọi là người đàn bà đanh đá sao?" Mỗ nữ nghiêng đầu liếc hắn.

Vì vậy, thừa tướng - người được xưng là miệng mồm nhất Dạ Mị đế quốc cũng bị nghẹn họng! Nếu Hoàng Nhan Trác- người được xưng là miệng mồm nhất Mông Man đế quốc ở đây, hai người cũng được coi như là đồng bệnh tương lân!

Tuy Công Tôn Bằng hơi có ảo giác gặp sét đánh, nhưng dù gì ông ta cũng là đại tướng quân ở trên chiến trường, lập tức phản ứng lại. Nhớ lại mục đích mình đến đây, đang muốn mở miệng thì nghe thấy giọng nói Liên Hoa truyền đến: "Công Tôn đại nhân, Vương Gia cho mời!"

Không phải nói Hiên Viên Vô Thương không ở trong phủ sao? Công Tôn Bằng có chút kinh ngạc, nhưng vẫn đi theo Liên Hoa vào thư phòng. Có

https://thuviensach.vn

một số việc, đám nữ nhân không hiểu, vẫn xử lý với nam nhân thì tốt hơn!

Thừa tướng nhíu lông mày đứng ở cửa, Công Tôn đại nhân được mời vào, để một Thừa Tướng như ông đứng ở ngoài cửa, Hiên Viên Vô Thương cũng quá không nể mặt ông đi?

"Có phải Thừa Tướng đại nhân tới đây để tìm hiểu tình hình không? Về chuyện của Y công chúa?" Thấy vẻ mặt khó chịu của ông ta, Vũ Văn Tiểu Tam ra vẻ dịu dàng mở miệng.

Nhưng vừa mới thấy bộ dáng khủng bố của nàng, Thừa Tướng rất khó liên kết bộ dáng trước sau lại với nhau, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, liền mở miệng nói: "Đúng!"

"Y công chúa là bị nàng ta giết, ngươi hỏi nàng ta đi!" Mỗ nữ rất không chịu trách nhiệm, chỉ Dạ Tử Mộng ở một bên âm thầm rơi lệ, rồi sau đó vung tay áo bào màu đỏ như lửa kia, chuẩn bị trở về vương phủ.

Hả? Chỉnh Dạ Tử Mộng đến quên khóc, làm sao ném trách nhiệm cho nàng rồi! Khẩn trương mở miệng với bóng lưng của Vũ Văn Tiểu Tam: "Vương phi tỷ tỷ, thân phận tiện thiếp thấp kém, vẫn là ngài nói đi!" Lúc vừa mới nói chuyện, đã nói nàng là tiện thiếp, không có tư cách mở miệng, hiện tại có phiền toái liền ném cho nàng, có chuyện như vậy sao!

"Có câu nói gỡ chuông phải nhờ người buộc chuông, chuyện này đúng là do muội muội làm, muội muội liền nói cặn kẽ quá trình động thủ cho thừa tướng biết đi! Còn có, nhớ nói luôn quá trình biến hóa tâm lý của ngươi, nếu không hoàng thượng ca ca của ngươi có thể sẽ không tha thứ cho ngươi đâu!" Giọng nói mỗ nữ truyền từ xa tới.

Lưu lại Dạ Tử Mộng, vẻ mặt đưa đám đối mặt với Thừa Tướng, từ từ nói lại quá trình sự việc. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thừa Tướng càng nghe càng kinh hãi! Theo lời nói của Mộng công chúa, vậy lão tướng quân vào vương phủ, tất nhiên là dữ nhiều lành ít! Chuyện này. . . . . dang lo lắng, đã nhìn thấy Công Tôn Bằng đi ra. Trong lòng thở phào nhẹ nhõm, mở miệng hàn huyên nói: "Công Tôn Tướng quân, ngài. . . . . ."

"Không có chuyện gì, bản tướng quân về trước, Thừa Tướng đại nhân vẫn là đi với bản tướng quân đi, còn. . . . . ." Công Tôn Bằng trừ sắc mặt xanh mét biến thành ôn nhuận thì không có thay đổi gì.

"Bổn quan cũng hỏi xong rồi, Công Tôn Tướng quân, mời. . . . . ." Thừa Tướng giơ tay áo, trong lòng lại cảm thấy vô cùng quái dị. Lấy tính khí của Công Tôn tướng quân, làm sao có thể chuyện gì cũng không có rồi trở về cơ chứ? Do dự nhưng không tiện hỏi.

"Thừa Tướng đại nhân, xin mời!" . . . . . .

Công Tôn Bằng vừa vào thư phòng, còn chưa kịp nói chuyện liền bị Hiên Viên Vô Thương dùng một chiêu giữ chặt, không thể động đậy!

"Người tới, ném ông ta vào hang xà cho bổn vương!" Hiên Viên Vô Thương lạnh lùng mở miệng phân phó.

"Dạ, vương gia!" Hai ám vệ nhất đẳng lập tức tiến vào, mà võ công của Công Tôn Bằng bị Hiên Viên Vô Thương dùng một chiêu giữ chặt, vẫn có chút không phản ứng kịp: "Hiên Viên Vô Thương, ngươi làm gì đấy? Ngươi dám động vào bản tướng quân?"

"Vì sao không dám?" Trên dung nhan như cánh hoa đào hiếm khi nâng lên một chút ý cười.

"Ai cũng biết hôm nay bản tướng quân tới phủ Nhiếp Chính vương, nếu bản tướng quân không trở về, ngươi cho rằng. . . . . ." Gương mặt già nua

https://thuviensach.vn

của Công Tôn Bằng kìm nén đến đỏ bừng, có lo lắng, còn có không cam lòng!

"Ai nói Công Tôn tướng quân chưa trở về ? Cõi đời này trừ thiên diện lang quân ở ngoài, còn có một huyền ảo tinh quân!" Hiên Viên Vô Thương cười như không cười nhìn ông ta. Một câu vừa nói lên nguyên nhân muốn giết ông ta, cũng hóa giải nghi hoặc của ông ta. Giết ông ta bởi vì thiên diện lang quân bại lộ, về phần vấn đề ông ta nói, nghĩa là đã có người thay thế ông ta trở về.

Huyền ảo tinh quân? Vậy. . . . . hôm nay không phải ông ta dữ nhiều lành ít rồi sao? !

"Ngươi! Hiên Viên Vô Thương, ngươi đã sớm tính đến ngày hôm nay?" Công Tôn Bằng hung hăng nhìn hắn chằm chằm.

Một giây kế tiếp, Hổ Phù bên hông ông ta liền bị Liên Hoa kéo xuống: "Vương gia, thuộc hạ đi đưa cho Liên Vụ!" Liên Vụ chính là huyền ảo tinh quân, giống như thiên diện lang quân có thể biến ảo thành hàng nghìn diện mạo khác nhau, hơn nữa bản lãnh biến hóa so với thiên diện lang quân còn tốt hơn! (Chỗ này ta giải thích tí: thiên diện lang quân và huyền ảo tinh quân là chỉ một người, chứ không phải một đội quân....Đến khúc này mới hiểu @.@, mà sao ta có cảm giác như tôn ngộ không nhỉ)

Hiên Viên Vô Thương gật đầu một cái, Liên Hoa liền đi khỏi. . . . . .

"Bổn vương cũng không tính làm vậy. Chỉ là, do biết có người muốn đánh chủ ý lên khuyển tử, hơn nữa không khéo còn biết người đó là ai, cho nên chuẩn bị động thủ với hắn thôi. Mà hôm nay tướng quân tự động đưa tới cửa, nếu bổn vương từ chối thịnh tình này thì bất kính, nên phải nhận lấy một mạng của tướng quân thôi! Kéo ra ngoài đi." Trên bộ mặt tuyệt mỹ vẫn treo một nụ cười nhạt, chỉ là trong nụ cười kia không nhìn thấy chút ấm áp nào!

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi sẽ gặp báo ứng! Ngươi sẽ gặp báo ứng!" Khuôn mặt già nua của Công Tôn Bằng giận đến đỏ bừng.

Ngờ đâu người nọ chỉ là cười khẽ một tiếng, trầm thấp mở miệng: "Bổn vương có gặp báo ứng hay không, bổn vương không biết, chỉ là bổn vương biết Công Tôn đại nhân ngươi, hôm nay sẽ gặp báo ứng. Những con rắn trong hang xà kia sẽ giúp bổn vương chiêu đãi đại nhân thật tốt! Đừng để cho ông ta tự sát!"

"Dạ!" Hạ nhân trả lời.

"Buông bản tướng quân ra! Buông bản tướng quân ra. Hiên Viên Vô Thương, dù bản tướng quân thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Tiếng mắng chửi của Công Tôn Bằng truyền đến.

"Cắt đầu lưỡi." Ầm ĩ!

"Dạ!" . . . . . .

"A --" Sau một tiếng hét thảm, ngoài cửa liền yên tĩnh lại.

. . . . . .

"Đình Vân." Nhàn nhạt mở miệng.

"Có thuộc hạ!" Đình Vân quỳ một gối ở trước mặt của hắn. Mang trên mặt là vẻ kính ngưỡng và sùng bái! Đây mới là vương gia của bọn họ, hoặc là không động thủ, đã động thủ, dù là ai cũng chống đỡ không được! Hiện tại toàn bộ quân quyền đều rơi vào tay vương gia rồi, tiếp theo chính là ngày chết của những kẻ trong cung!

"Đi thông báo Dạ Tử Lân, chuẩn bị lên ngôi hoàng đế lần nữa. Còn nữa, nói cho hắn biết, nếu lần này còn ngồi không yên vị trí của mình, bổn

https://thuviensach.vn

vương tuyệt đối sẽ không sẽ giúp hắn lần thứ ba!" Trong giọng nói vô cùng từ tính mang theo khí phách bễ nghễ thiên hạ.

"Dạ!" Đình Vân đáp lại xong, giống như một trận gió bay đi.

"Thương Thương!" Giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam vang lên từ ngoài cửa, rõ ràng còn mang theo tức giận.

Cười khẽ một tiếng, biết vì sao nàng tức giận, đứng lên ôm nàng vào trong ngực: "Tam nhi, Công Tôn Bằng bị người ta ném vào hang xà rồi."

Hả? "Vậy ta mới vừa nhìn thấy. . . . . ." Nhìn thấy ông ta đi ra ngoài, Công Tôn Bằng phái người động thủ với Cuồng nhi, lại có thể không có chuyện gì mà thả ông ta ra. Cho nên nàng mới có thể tức giận đùng đùng mà đi vào.

"Đó là Liên Vụ." Ở bên tai của nàng trầm thấp mở miệng, giọng nói càng ngày càng tràn ngập ý vị đầu độc, còn nhẹ nhàng thổi khí, lướt nhẹ qua tóc mai. . . . . .

Mặt già của mỗ nữ đỏ lên, biết tên này lại động dục rồi: "Thương Thương, ta cảm thấy chúng ta nên làm chút chánh sự, không thể cả ngày lẫn đêm. . . . . ." Ở trên giường lăn lộn.

"Đó chính là chánh sự! Tam nhi, có được không vậy. . . . . ." Người nào đó vô sỉ làm nũng. . . . . .

"Được rồi. . . . . ." Bất đắc dĩ thỏa hiệp, dù sao nàng cũng muốn có nữ nhi.

"Thật sao?" Trong nháy mắt giọng nói người nào đó cực kỳ cao vút.

"Thật! Nhưng, nhưng chàng đừng dùng sức như vậy?" Giọng nói rất bất mãn của mỗ nữ vang lên.

https://thuviensach.vn

"Khụ khụ, người ta chỉ là quá kích động!"

". . . . . ."

. . . . . .

Buổi tối, Dạ Tử Mộng rốt cuộc cũng quét dọn sạch sẽ rau quả, hột gà thúi ở cửa, kéo thân thể mệt mỏi trở về phòng chứa củi.

Một hạ nhân đứng ở cửa, thấy nàng liền đưa một chén cháo loãng và một cái bánh ngô trên tay mình cho Dạ Tử mộng.

Dạ Tử Mộng nhận lấy, rồi sau đó ngơ ngác nhìn thức ăn nàng có được sau khi làm việc cả ngày, suýt nữa rơi lệ! Đói bụng một ngày một đêm,lại thêm nửa ngày hôm qua, nhanh chóng nhận lấy đồ ăn nhét vào miệng. Cháo loãng quả nhiên là cháo loãng, trong một bát cháo chỉ có năm hạt cơm!

"Mộng công chúa, vương phi nói gần đây vương phủ túng thiếu tiền sinh hoạt, hơn nữa Mộng công chúa còn chưa chân chính gả vào vương phủ, cho nên vẫn không tính là người của vương phủ chúng ta, cũng chỉ có thể uất ức Mộng công chúa ăn ít một chút!" Hạ nhân này nói xong, cũng không để ý tâm tình của Dạ Tử Mộng, quay đầu rời đi.

Để lại Dạ Tử mộng cắn răng đứng ở sau lưng hắn, đường đường phủ Nhiếp Chính vương - phủ đệ giàu nhất thiên hạ sẽ túng thiếu tiền sinh hoạt sao? Có quỷ mới tin!

Mặc dù trong lòng đã mắng tiện nhân đó trăm ngàn lần, nhưng trên mặt vẫn bất động thanh sắc! Hừ, hôm nay tất cả những chuyện Dạ Tử Mộng ta đã đối mặt, ngày khác nhất định phải trả lại ngươi gấp trăm ngàn lần!

Trở lại trong phòng, tắm rửa thân thể, tắm cả buổi vẫn cảm thấy mùi trứng thối kia không tản đi được! Nghĩ tới khuất nhục hôm nay mình đã

https://thuviensach.vn

chịu, tức giận đến hai mắt đỏ tươi!

Chợt ngẩng đầu lên, nhìn giường ngủ của Thiên Mộ Tuyết một chút, nhớ tới bộ dạng thi thể nàng ta được mang ra khi đó, bị dọa đến mơ hồ có chút run rẩy. Ở thùng tắm trốn tránh một hồi lâu, mới co rúm thân thể lại, run rẩy ra ngoài. Mặc quần áo tử tế, đang chuẩn bị ngủ.

Đột nhiên tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên, Dạ Tử Mộng biến sắc, chẳng lẽ lại là hai tiểu tạp chủng kia? Hôm nay nàng tuyệt đối sẽ không để cho bọn chúng đi vào! Mở miệng về phía ngoài cửa, giọng nói không vui: "Ai đó?"

"Là bổn vương." Giọng nói cực thấp, nhưng vẫn dễ nghe như vậy.

Là biểu huynh? Dạ Tử Mộng vui mừng, lập tức chạy đi mở cửa ra, đập vào mắt quả nhiên là nam tử mà nàng vẫn nhớ nhung! Biểu huynh hai lần nhìn nàng với thâm ý khác, nàng đều thấy được, tối nay có phải biểu huynh muốn, có phải muốn, muốn. . . . . .

"Biểu huynh." Ôn nhu mở miệng, cúi đầu có chút ngượng ngùng, mắt hạnh ngậm xuân, không dám nhìn hắn.

"Không mời bổn vương đi vào sao?" Giọng tà mị mang theo một chút ý cười.

"Biểu huynh nhanh vào đi!" Dạ Tử Mộng nhanh chóng tránh sang một bên.

Đôi giày không dính một hạt bụi nhỏ của nam tử tuyệt mỹ vững vàng đi vào, đến bên trong phòng, cười như không cười nhìn nàng ta, nốt ruồi giọt lệ nơi khóe mắt kia có vẻ hết sức mị hoặc, còn mang theo chút hơi thở tà tứ và lười biếng.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Dạ Tử Mộng mắc cỡ đỏ bừng: "Biểu huynh, huynh tới, tới. . . . . ."

"Nàng cứ nói?" Ba chữ tràn ra từ trong miệng, làm cho người ta mơ màng liên tục.

"Ta...ta. . . . . ." Ánh mắt Dạ Tử Mộng liên tục dao động, một giây kế tiếp, đèn trong phòng đột nhiên tắt, nàng ta đang muốn thét chói tai, lại nghe thấy giọng nói vô cùng từ tính của nam tử: "Suỵt. . . . . Đừng lên tiếng!"

Lòng của nàng đập thình thịch điên cuồng. Chợt, cảm thấy một bàn tay nắm lấy hông của nàng: "Biểu huynh. . . . . ."

"Đừng sợ." Giọng nam vang lên, Dạ Tử Mộng lại mơ hồ cảm thấy có chút không đúng, sao giống như không phải người đang nắm lấy hông của mình nói?

Tiếp, cảm giác mình bị người ôm lấy, đè xuống giường. . . . . .

"Biểu huynh. . . . . ." Có chút kinh hoàng mở miệng, không xác định được rốt cuộc người đang đè ở trên người mình có đúng là Hiên Viên Vô Thương không?

"Ta ở đây." Giọng nói nhàn nhạt vang lên, vang dội cả căn phòng, nghe không ra giọng nói xuất phát từ hướng nào.

Dạ Tử Mộng lại yên lòng, chỉ cho là biểu huynh võ công cao cường, cho nên phương hướng giọng nói truyền tới có chút kỳ quái.

Ngay sau đó, liền cảm thấy một bàn tay rất thô lỗ kéo y phục của mình xuống. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Biểu huynh. . . . . A. . . . . ." Một vật không hề có khúc dạo đầu mà phá thể chui vào, rồi sau đó điên cuồng luật động, không hề có chút dịu dàng nào.

Lần nữa gọi "Biểu huynh", nhưng không có ai đáp lại nàng, Dạ Tử Mộng cắn môi dưới gắt gao chịu đựng cảm giác đau đến tê tâm liệt phế, không hiểu biểu huynh dịu dàng như vậy vì sao lại đột nhiên thô lỗ như thế. Tiếp, lại cảm thấy có một bàn tay sờ lên thân thể của mình, không đúng, không phải một mà là nhiều hơn. . . . . .

Nàng rốt cuộc bắt đầu cảm thấy có cái gì không đúng: "Biểu huynh! Biểu huynh!"

Đúng lúc này, đèn trong phòng sáng lên. Nằm trên người nàng là một nam nhân bẩn thỉu xa lạ, không đúng, không xa lạ, đây chính là tên ăn xin nàng cứu vào hôm nay! Bên cạnh hắn còn có vài tên nam nhân khác, cũng là mình cứu vào! Dạ Tử Mộng nhất thời cảm giác trời đất quay cuồng: "Các ngươi, các ngươi. . . . . ."

Dạ Tử Mộng bắt đầu điên cuồng giãy giụa, nhưng làm sao có thể địch nổi mấy đại nam nhân. Chỉ chốc lát sau, bên trong nhà cũng chỉ còn lại tiếng gầm nhẹ và thở dốc của các nam nhân. Dạ Tử Mộng cắn răng hung hăng kìm nén tiếng rên rỉ, cặp mắt đẹp kia mang theo hận ý nồng đậm nhìn bên trong nhà, bên trong đã không có bóng dáng của Hiên Viên Vô Thương.

Chợt, cửa bị người mạnh mẽ đá văng, một nhóm người đứng ở ngoài cửa, cầm đầu chính là Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam, còn có hai đứa trẻ đứng ở một bên, Hiên Viên Sở Cuồng lúc này rất ghét bỏ mở miệng: "Phụ vương, nữ nhân thối tha này không biết xấu hổ, lại có thể thật sự làm ra chuyện như vậy!"

https://thuviensach.vn

"Đệ đệ, ngươi cũng biết nàng không biết xấu hổ, làm chuyện này có cái gì kỳ quái đâu!" Hừ, xuống tay với chúng ta, ngươi có nghĩ tới mình có bao nhiêu cân lượng chưa? Ngu ngốc!

Bọn hạ nhân hình như có chút không dám tin, nghe nói công chúa đó rất thích vương gia, lại có thể đê tiện như vậy sao! Tới vương phủ chưa tới hai ngày, vương gia không sủng hạnh nàng ta, nàng ta liền tìm người thông dâm, rõ là. . . . . .

Tuy mọi người phỉ nhổ, nhưng Dạ Tử Mộng đó cũng thật sự là mỹ nhân, cho nên không ít bọn hạ nhân cũng bành trướng huyết mạch thưởng thức xuân cung đồ của bọn họ.

Vũ Văn Tiểu Tam ngay lập tức che mắt hai đứa con trai: "Không cho nhìn!" Thật ra thì nàng vốn cũng không muốn mang bọn chúng tới, thế nhưng hai tên ranh con chết tiệt kia nhất định bảo là muốn xem thành quả mưu kế của bản thân.

Hai đứa trẻ ở trong lòng liếc mắt, mẫu thân, người và phụ thân chơi yêu tinh đánh nhau chúng ta đều đã nhìn qua, trò trẻ con này của bọn họ tính là cái gì!

Mà Hiên Viên Vô Thương vẫn là một thân áo trắng, không dính một hạt bụi. Bàn tay thon dài đưa ra, nhanh chóng che mắt của Vũ Văn Tiểu Tam, đôi mắt tà mị đào hoa kia cũng không nhìn vào trong phòng, giống như sợ dơ mắt, cũng rất bá đạo mở miệng: "Tam nhi, cũng không cho nàng nhìn, bên trong có nhiều người chưa mặc quần áo!"

"Vậy chàng cũng không thể nhìn!" Vũ Văn Tiểu Tam bị che mắt, nhưng vẫn rất khí phách mở miệng. Nam nhân của nàng, cũng không thể nhìn nữ nhân khác!

"Ừ, người ta không nhìn, ghê tởm chết rồi!" Trên bộ mặt tuyệt mỹ tràn đầy ghét bỏ, trong giọng nói rõ ràng cũng là chán ghét.

https://thuviensach.vn

"Thôi, chúng ta đi ra ngoài trước đi, đừng quấy rối chuyện tốt của người ta!" Vũ Văn Tiểu Tam nói xong mang theo hai đứa con trai xoay người, Hiên Viên Vô Thương lập tức đuổi theo.

Trong phòng từ từ an tĩnh lại, mấy tên "ăn xin" từng người mặc quần áo tử tế, đứng ở một bên tiếp tục sắm vai tên ăn xin. Ban đầu tính tùy tiện tìm mấy người giải quyết nàng ta, nhưng bọn họ gần đây bị vương gia và vương phi kích thích, thật sự là. . . . . Vốn bọn họ tính lúc không có nhiệm vụ, đi kỹ viện giải quyết một phen, nhưng đúng lúc ẩn chủ để cho bọn họ đi tìm người, cho nên sau khi bọn họ trao đổi ánh mắt một cái, rất hân hoan tiếp nhận nhiệm vụ đặc biệt này!

Dù sao bọn hắn nghĩ nữ nhân độc ác này cũng không có gì khác biệt với hoa khôi ở kỹ viện, hoặc là nói so với kỹ nữ càng làm cho người ta ghê tởm hơn! Cho nên hôm nay bọn họ coi như là miễn phí mở bao cho hoa khôi, cũng coi như tiết kiệm tiền cho bọn hắn, cũng giúp ẩn chủ bớt một việc!

Dạ Tử Mộng nằm ở trên giường, trong đầu là một mảnh trắng xóa. Nàng không hiểu, tại sao rõ ràng là biểu huynh, sao đột nhiên lại biến thành mấy người này, ngay sau đó cũng chầm rãi hiểu ra! Đây là một cái bẫy! Ngay từ đầu đã vì nàng mà thiết kế cái bẫy này! Không chỉ là nữ nhân kia muốn hại mình, biểu huynh cũng muốn mạng của mình! Nhưng tại sao, tại sao muốn giết nàng mà còn dùng phương thức khuất nhục này? Nói vậy người trong tông tộc sẽ lập tức đến đây?

Chỉ chốc lát sau, người trong tông tộc của Dạ Mị đế quốc nhận được thông báo của Hiên Viên Vô Thương, Dạ Hoằng Quy - Quận vương Dạ Mị quốc dẫn theo hạ nhân chạy đến.

Nhìn Dạ Tử Mộng trên giường một chút, mặt đầy ghét bỏ ra lệnh cho hạ nhân tùy tiện tìm cho nàng ta một bộ y phục mặc vào, rồi sau đó kéo đi! Đường đường là một công chúa, lại có thể ghê tởm tư thông với mấy tên ăn xin! Mặt mũi của Hoàng thất Dạ Mị quốc bọn họ đều bị nàng ta ném mất

https://thuviensach.vn

hết rồi! Nhìn máu xử nữ rõ ràng trên người nàng một chút, Dạ Hoằng Quy càng thêm giận đến hận không được tát nàng ta một cái! Chẳng lẽ trong sạch của nữ nhân không đáng một đồng tiền như vậy sao?

Quay đầu nhìn mấy tên ăn xin một chút, cũng là đầy bụng tức giận, muốn cùng nhau xử trí, nhưng dù sao cũng là ở phủ Nhiếp Chính vương, không thể ra tay, cứ để cho Nhiếp Chính vương Điện hạ xử trí đi! Lấy tính khí của Nhiếp Chính vương Điện hạ, mấy tên ăn xin này cũng không có đường sống đâu!

Hoàng thượng gả nữ nhân như vậy cho Nhiếp Chính vương Điện hạ, cũng không biết Nhiếp Chính vương Điện hạ có tức giận hay không? Sau đó sẽ làm ra chuyện gì nữa! Nghĩ tới càng thêm cảm thấy phiền chết đi được! Làm cho hắn cũng oán trách Dạ Tử Kỳ, quốc sự bị người thao túng thì thôi đi, tứ hôn cũng đụng phải cái sọt lớn như vậy, vẫn là Dạ Tử Lân thích hợp làm hoàng đế hơn!

Dạ Hoằng Quy chắp tay về phía Hiên Viên Vô Thương: "Nhiếp Chính vương điện hạ, bổn vương thay mặt hoàng thất Dạ Mị hướng ngài tạ lỗi! Nữ nhân này, chúng ta sẽ theo quy định của tông tộc, đem nàng ta dìm lồng heo! Xin vương gia yên tâm!"

"Ừ! Mang đi đi!" Nhàn nhạt gật đầu, trên mặt không có chút dấu hiệu tức giận nào. Cũng giống như vậy, từ đầu đến cuối hắn đều không liếc nhìn qua nữ nhân kia một cái.

Dạ Hoằng Quy nhìn hắn không có dấu hiệu tức giận, lúc này mới hơi yên tâm.

"Tại sao! Tại sao? Biểu huynh, tại sao?" Dạ Tử Mộng điên cuồng giãy giụa, lớn tiếng gào thét về phía Hiên Viên Vô Thương, tại sao muốn đối xử với nàng như vậy, tại sao?

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam chậm rãi đi tới trước mặt của nàng ta: "Muội muội tự mình thông dâm với người khác, vẫn không biết xấu hổ hỏi vương gia tại sao?" Nói xong từ từ cúi thấp thân thể, ở bên tai của nàng ta nhẹ giọng mở miệng: "Tại sao, trước tiên hỏi chính ngươi đã làm gì. Nghĩ muốn động đến con trai bảo bối của ta, trực tiếp giết chết ngươi thì lợi cho ngươi quá rồi!" Lão nương sẽ để cho ngươi chết minh bạch!

Con ngươi Dạ Tử Mộng trợn to, không dám tin nhìn bọn họ, thì ra biểu huynh biết! Từ lúc mới bắt đầu biểu huynh đã biết rõ nàng chính là người giật dây? Như vậy tất cả xâu chuỗi liên tiếp! Bọn họ làm tất cả, cũng là vì trả thù nàng! Từ để cho nàng vào phủ, đến Xuân Cung Đồ ngày hôm qua, tới chứa chấp tên ăn xin hôm nay, thậm chí là hai lần ánh mắt có thâm ý khác của biểu huynh, mục đích đều chỉ có một, chính là để cho giờ phút này, dù nàng có trăm miệng cũng không thể bào chữa, vĩnh viễn không thể đứng dậy!

Nghĩ thấu, ngược lại cười lên ha hả: "Ha ha ha. . . . . Uổng cho Dạ Tử Mộng ta thông minh một đời, ha ha. . . . . ." Cười đến chảy ra nước mắt. Chết như thế này, khắp thiên hạ cũng sẽ nhớ tới nàng - một công chúa dâm đãng! Hiên Viên Vô Thương, xác thực ngoan độc!

"Có một câu, có thể ngươi chưa từng nghe qua. Tự gây nghiệt, không thể sống!" Đây là giọng nói của Vũ Văn Tiểu Tam, hung hăng đánh vào trái tim của nàng ta.

Tự gây nghiệt, không thể sống! Người của tông tộc nghe, đều cho rằng đang nói Dạ Tử Mộng tự mình làm ra chuyện như vậy, cho nên mới nói ra câu nói đó. Cho nên cũng không nói thêm cái gì, chỉ là vẻ mặt xấu hổ lắc đầu một cái.

Nhưng Dạ Tử Mộng lại có thể nghe ra ý Vũ Văn Tiểu Tam muốn biểu đạt là gì! Tự gây nghiệt, không thể sống! Đúng vậy, nàng đúng là tự gây nghiệt,mới dẫn đến kết cục hôm nay! Nghĩ tới liền dừng lại tiếng cười lớn,

https://thuviensach.vn

tự gây nghiệt, tự gây nghiệt! Nghĩ tới, một giọt nước mắt không hề báo trước chảy xuống từ khóe mắt. Nàng hối hận, chỉ là hối hận thì đã quá muộn, quá muộn rồi. . . . . .

Nếu có kiếp sau, tuyệt đối sẽ không tồn tại lòng hại người! Nếu có kiếp sau, tuyệt đối không làm việc ác với người khác!

Nhớ tới từng mạng người bị nàng hại chết trong hoàng cung. Nhớ tới Dạ Tử Y, tuy ngang ngược nhưng lại thật lòng xem mình là tỷ muội, lại bị chính mình từng bước tính toán đẩy về phía tử vong, thậm chí tự tay giết chết hoàng muội của mình. Nhớ tới Tam hoàng huynh điên dại bởi vì lòng riêng của mình, mà bị phế ngôi vị hoàng đế. . . . . .

Dạ Tử Mộng không nhịn được cười lớn tiếng: "Ha ha ha ha. . . . . Thiện ác cuối cùng sẽ có báo ứng! Cuối cùng cũng sẽ có báo ứng!" Đây đều báo ứng của nàng, báo ứng!

Dạ Hoằng Quy nhìn nàng ta một chút, bất đắc dĩ thở dài một hơi. Dù sao cũng là cháu gái ruột, cũng có chút không đành lòng: "Mộng nhi, đều tại ngươi hồ đồ! Quá hồ đồ!"

Dạ Tử Mộng nghe vậy, đôi mắt đẫm lệ mờ mịch nhìn Dạ Hoằng Quy: "Hoàng thúc, Mộng nhi thật sự hồ đồ, Mộng nhi thật sự hồ đồ!" Người đang làm, trời đang nhìn, sao có thể may mắn! sao có thể may mắn. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bóng lưng đám người kia, thở dài một hơi. Ngắn ngủn hai ngày, ba mạng người, nàng thật có chút không đành lòng!

Một cánh tay thon dài nắm hông nàng: "Tam nhi, nếu như chúng ta không động thủ, bọn họ sẽ động thủ với chúng ta." Cũng giống như Dạ Tử Mộng, nếu không phải bị dồn đến hoàn cảnh như vậy, nàng ta làm sao có thể tỉnh ngộ? Chắc chắn sẽ suy nghĩ, tính toán từng bước, muốn mạng Tam nhi và hai đứa bé.

https://thuviensach.vn

"Ta hiểu." Gật đầu một cái. Nhân từ đối với kẻ địch, chính là tàn nhẫn đối với mình. Đạo lý này sao nàng có thể không hiểu! Dạ Tử Mộng là người sắp chết, lời nói cũng trở nên lương thiện.

"Được rồi, Tam nhi, chúng ta đi về nghỉ ngơi đi." Nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai liền giải quyết hết người trong cung!

"Ừm!"

"Cha, mẹ, chúng ta cũng trở về thôi! Hai người trở về chơi yêu tinh đánh nhau đi!" Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì phất phất tay. Hiên Viên Lạc Thần cũng đuổi theo, cùng rời đi.

Nam tử tuyệt mỹ dở khóc dở cười nhìn bóng lưng hai đứa con trai: "Hai tên ranh con chết bầm kia!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 15: Dạ Tử Mị, Dạ Tử Kỳ tự giết lẫn nhau

Sáng sớm, một chiếc xe ngựa cực kì xa hoa chậm rãi chạy về phía hoàng cung. Trong xe ngựa, một nam tử tuyệt mỹ tựa vào trên giường nhỏ, đôi mắt tà mị đào hoa nhắm thật chặt, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Mà trong ngực của hắn, ôm lấy một nữ tử áo đỏ, lông mi thật dài giống như cánh quạt trên khuôn mặt phấn nộn. Mắt đẹp nhẹ nhàng nhắm, đang chợp mắt một chút.

Liên Hoa ở ngoài đánh xe, âm thanh xe ngựa chạy nhanh vang lên tiếng 'lộc cộc'. Suy nghĩ trong lòng Hiên Viên Vô Thương cực kỳ phức tạp. . . . . .

Lần này, bọn họ tiến vào hoàng cung, tuy chỉ dẫn theo mấy trăm ám vệ cận thân, nhưng đã nắm chắc phần thắng!

Đến cửa cung, cấm vệ quân kia vừa nhìn thì biết rõ là xe ngựa của Hiên Viên Vô Thương. Ngày trước xe ngựa Nhiếp Chính vương điện hạ vào cung đều không cần thông báo, cho nên hôm nay cũng không dám lục soát liền cho đi. Phải biết các đại thần vào cung, nếu không phải ngày lễ ngày tết là không thể mang xe ngựa cùng vào, đến cửa cung phải xuống xe ngựa đi bộ đi vào, chỉ có vị Nhiếp Chính vương phong hoa tuyệt đại này là một ngoại lệ.

Tuy các cấm vệ quân không cản, nhưng vẫn phái người đi tới chỗ Dạ Tử Kỳ bẩm báo. Dù sao có vua thế nào thì triều thần thế ấy, trong lòng cũng không biết trong suy nghĩ của hoàng thượng lúc này, Nhiếp Chính vương điện hạ có địa vị thế nào, cho nên vẫn nên cẩn thận chút thì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Mà dưới sự giúp đỡ của hạ nhân, Dạ Tử Kỳ đã sửa sang xong áo mũ, một thân long bào uy phong lẫm liệt. Đang chuẩn bị đi Vũ Đức điện để lâm triều, đi tới cửa lại thấy một tiểu thái giám vội vàng tới báo: "Bệ hạ, Nhiếp Chính vương điện hạ vào cung!"

Lông mày tuấn tú nhíu lại, có chút kinh ngạc mở miệng: "Phương hướng đi là Vũ Đức điện?"

"Không phải, là trực tiếp đến hậu cung!" Vũ Đức điện là nơi lâm triều, cho nên hắn cũng có chút kỳ quái. Sáng sớm Nhiếp Chính vương điện hạ vào cung, sao không thượng triều mà lại chạy đến hậu cung làm cái gì?

"Người đâu!" Quát về phía không trung, không lâu lắm, một người áo đen xuất hiện trước mặt của hắn, quỳ một chân trên đất: "Hoàng thượng!"

"Đi xem hắn ta dẫn theo bao nhiêu người vào cung!" Không thượng triều lại đến hậu cung, hoặc là tới tìm hắn, hoặc là đến tìm cô. Nếu là đến tìm mình, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng. Nếu là đến tìm cô, chắc chắn sẽ không mang theo bao nhiêu người, như vậy vừa đúng lúc một lần giết chết hắn ta!

"Truyền ý chỉ của trẫm, hôm nay hủy bỏ lâm triều!" Dạ Tử Kỳ mở miệng về phía tiểu thái giám bên cạnh. Nếu có thể giết Hiên Viên Vô Thương, một lần lâm triều tính là cái gì!

"À? Hoàng thượng, chuyện này. . . . . ." Chỉ sợ không ổn?

"Bảo ngươi đi thì ngươi cứ đi! Nói thân thể trẫm khó chịu!" Lạnh lùng mở miệng quát lớn.

"Nô tài đáng chết! Nô tài đi ngay!" Tiểu thái giám vội vàng quỳ xuống nhận lỗi, rồi sau đó nhanh chóng chạy về phía Vũ Đức điện. . . . . .

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, hắc y nhân được phái đi thăm dò trở lại, lần nữa quỳ gối trước mặt của hắn: "Hoàng thượng, Nhiếp Chính vương điện hạ đến đây, chỉ dẫn theo mấy trăm ẩn vệ và một phu xe!"

Mấy trăm ẩn vệ và một phu xe? Đây không phải là tìm chết sao?

"Ha ha ha. . . . . Tốt! Hiên Viên Vô Thương, ngươi đã đưa tới cửa, trẫm cũng không khách khí! Đi truyền Công Tôn Bằng, bí mật bao vây Cần Chính Điện, hôm nay trẫm muốn một lần giết chết hắn!" Tâm tình Dạ Tử Kỳ rõ ràng là cực tốt, không hề biết một đạo ý chỉ này không phải giết Hiên Viên Vô Thương, mà chính là cắt đứt đường lui của hắn!

"Dạ!" Người áo đen kia lĩnh mệnh bay đi.

Dạ Tử Kỳ sải mấy bước nhảy vào Cần Chính Điện, sau đó bắt đầu lo lắng chờ đợi, thậm chí có chút đứng ngồi không yên, càng nghĩ càng không nắm chắc. Bởi vì chuyện này là chủ ý của một mình hắn, không biết có ổn thỏa hay không? Nếu Hiên Viên Vô Thương có hậu chiêu? Suy nghĩ một chút, cắn răng, vẫn tiếp tục kiên định. Trên đời này không có trận chiến nào chắc chắn sẽ thắng, luôn phải gánh vác chút nguy hiểm! Nếu đi hỏi cô, hoặc là lão gia hỏa thừa tướng kia, khẳng định bảo hắn không nên vọng động vân vân, như vậy lại không biết phải nhịn đến bao lâu nữa!

Nghĩ tới càng thêm kiên định! Hôm nay, không phải Hiên Viên Vô Thương chết, chính là Dạ Tử Kỳ hắn chết!

Mà Vũ Đức điện bên kia, Dạ Hoằng Quy lại cảm giác có chút kỳ quái. Sáng sớm hôm nay, Dạ Tử Mộng bị dìm lồng heo, sau đó ông vội vàng vào triều bẩm báo chuyện này với bệ hạ. Bình thường trong tông tộc xảy ra chuyện như vậy, ông có thể trực tiếp xử lý, nhưng xử lý xong phải báo lên cho triều đình! Nhưng đúng lúc bệ hạ bị bệnh, lâm triều hủy bỏ không nói, Nhiếp Chính vương điện hạ còn sai người đến truyền lời, bảo ông bí mật đi

https://thuviensach.vn

đến ngoài cửa Cần Chính Điện chờ đợi, không phải bệ hạ bị bệnh sao? Ông đi Cần Chính Điện làm gì? Còn phải bí mật! Thật sự là quỷ dị!

Quỷ dị thì quỷ dị, nhưng thân phận Hiên Viên Vô Thương vẫn còn đó, cho nên coi như ở Cần Chính Điện có kẻ ám sát chờ ông, ông vẫn phải. . . . . bí mật đi đến đó.

Phượng Nghi cung, cung điện nguy nga, lang can bằng vàng, bậc thềm bằng ngọc, mái nhà cong bằng ngà voi, mang theo một cỗ khí uy nghiêm.

"Quý Phi nương nương, Nhiếp Chính vương điện hạ vào cung!" Một tiểu thái giám quỳ gối bên chân Hạ Mộ Yên, lấy tin tức mình thăm dò được bẩm báo lên trên.Quý Phi nương nương từng nói, nếu như Nhiếp Chính vương điện hạ vào cung, phải lập tức bẩm báo cho nàng.

"Cái gì!" Hạ Mộ Yên đứng lên, trên mặt là kích động và phẫn hận khó nén! Hiên Viên Vô Thương, ngươi rốt cuộc đã đưa tới cửa!

"Quý Phi nương nương?" Tiểu thái giám có chút không hiểu. Nhiếp Chính vương điện hạ tới, nương nương kích động như thế làm cái gì?

"À, bổn cung không sao." Nói xong đưa tay lấy xuống vòng ngọc trên cổ tay, đưa cho hắn, "Đây là thưởng cho ngươi! Ngươi trước đi xuống đi, có chuyện bổn cung sẽ cho truyền ngươi!"

"Quý Phi nương nương, nô tài sao có thể nhận vật này, ngài vẫn là lấy lại đi!" Vòng ngọc kia vừa nhìn liền biết được chế tạo bằng phỉ thúy thượng hạng, giá trị xa xỉ!

"Cho ngươi cầm ngươi cứ cầm, về sau bổn cung còn cần dùng tới ngươi!" Mánh khóe trong cung, nàng vẫn chơi đùa cực kỳ đúng chỗ .

"Vậy, nô tài tạ ơn Quý Phi nương nương!" Nói xong cặp mắt sáng lên nhận lấy vòng ngọc, rồi sau đó lui ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đợi bốn phía an tĩnh lại, Hạ Mộ Yên lạnh lùng mở miệng: "Người đâu!"

Một ẩn vệ lập tức xuất hiện, quỳ gối bên chân của nàng: "Thừa tướng đại nhân!"

"Đi thông báo công tử tin tức tốt này, sau đó xem việc này nên ứng đối ra sao!" Tuy nàng thông minh, nhưng nếu so với công tử không chỉ là kém cỏi một ít thôi đâu. Cho nên vẫn là bẩm báo với công tử trước, để tránh xảy ra biến cố!

"Dạ!" Ám vệ này ứng xong, nhanh chóng đi ra ngoài.

Hạ Mộ Yên ngồi trở lại trên ghế, móng tay dài khảm vào bên trong bàn gỗ tử đàn. Năm đó nàng ở trong lao ngục, chịu nhục sống tạm qua ngày. Sau lại được Mộng công tử cứu giúp, mới có thể trốn thoát. Hạ Mộ Yên nàng còn sống, chỉ có một mục đích, đó chính là báo thù cho nữ hoàng bệ hạ!

Hiên Viên Vô Thương, không giết ngươi, Hạ Mộ Yên ta thề không làm người!

. . . . . .

Khi xe ngựa Hiên Viên Vô Thương chạy nhanh đến cửa Cần Chính Điện, Vũ Văn Tiểu Tam ngủ không sâu lập tức tỉnh lại. Nhìn hắn nhắm mắt, không biết lại đang suy nghĩ cái gì, thở dài một tiếng, ôm hông hắn: "Thương Thương, nếu chàng không nhẫn tâm, chúng ta trở về đi."

Đôi mắt tà mị đào hoa mở ra, sờ sờ tóc của nàng, bờ môi giống như hoa anh đào nâng lên một nụ cười khổ: "Sợ là chúng ta muốn đi về, người khác cũng sẽ không để cho chúng ta bình an trở về." Trước khi tới, hắn đã tính toán tất cả, dù bây giờ hắn muốn bỏ qua cho Dạ Tử Kỳ, quay đầu trở về, nhưng Dạ Tử Kỳ cũng sẽ không bỏ qua hắn.

https://thuviensach.vn

"Thương Thương. . . . . ." Giết huynh giết mẫu, đặc biệt là người giống như Dạ Tử Mị và Dạ Tử Kỳ, có lẽ đối với người hiện đại mà nói không tính là cái gì. Nhưng mà đối với cổ nhân mà nói, là phải khoét vào tim! Tuy chuẩn bị xong mượn tay người khác, nhưng cũng không thay đổi được sự thật hắn là người chủ mưu. Cho nên nàng biết, trong lòng hắn không dễ chịu.

"Ta không sao. Xuống xe thôi." Không có đường quay về rồi. Nếu có, hắn cũng sẽ không lựa chọn quay đầu!

Nắm cả hông của nàng vững vàng xuống xe ngựa, đây là lần đầu tiên Vũ Văn Tiểu Tam tới hoàng cung Dạ Mị. Còn nhớ ba năm trước đây, nàng từng ở trước cửa hoàng cung Hiên Viên đế quốc nói qua, không bao giờ bước vào tòa hoàng thành nào nữa, nhưng hôm nay lại quấn vào phân tranh của Dạ Mị đế quốc.

Thiên hạ rộng lớn nhưng lại không có chỗ bọn họ dung thân, tứ hải to lớn nhưng lại không có niết bàn thuộc về bọn họ!

Bàn tay bên hông giật giật, hắn dịu dàng cười một tiếng về phía nàng, tựa như trấn an. Nàng cũng cười đáp lại, cũng là khích lệ và ủng hộ không tiếng động! Thương Thương, bất luận chàng quyết định như thế nào, ta đều sẽ ủng hộ chàng!

Nhìn thấu suy nghĩ trong mắt nàng, làm trái tim mơ hồ đau đớn của hắn trong nháy mắt được ôn nhu nồng đậm bao bọc. Nhìn cửa cung Cần Chính Điện kia một chút, nên có một kết thúc! Thở dài một hơi: "Liên Hoa, bây giờ ngươi đi về hướng Vũ Đức điện, nhìn thấy thân vương liền mang ông ta tới đây. Nhớ, đừng để người khác nhìn thấy, sau đó núp ở ngoài Cần Chính Điện, phải bảo đảm ông ta có thể nghe được mỗi một câu bên trong Cần Chính Điện!"

"Dạ!" Liên Hoa lĩnh mệnh mà đi.

https://thuviensach.vn

Vững vàng đi vào Cần Chính điện, Dạ Tử Kỳ đã đợi ở bên trong. Vừa thấy Hiên Viên Vô Thương liền mở miệng: "Không biết hôm nay biểu đệ đến đây vì chuyện gì?" Công Tôn Bằng còn chưa tới, cho nên tạm thời không cần vọng động mới thỏa đáng.

"Chính là đến tìm biểu huynh hàn huyên một chút mà thôi." Hắn đang chờ, Dạ Hoằng Quy.

"Biểu đệ mời ngồi, huynh đệ chúng ta thật lâu không tán gẫu rồi. Nhớ lại năm đó, quan hệ huynh đệ của chúng ta vẫn rất tốt!" Đây vẫn là chỗ hắn nghĩ không ra, năm đó người biểu đệ này bảo vệ hắn mọi chuyện. Nhưng có một lần, hắn ta đột nhiên mất tích. Một tháng sau, xuất hiện lần nữa liền đối nghịch với hắn khắp nơi! Ngay cả ngôi vị hoàng đế đã giành tới được trong tay, cũng thiết kế để cho hắn đánh mất. Nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn không hiểu vì sao hắn ta lại trước sau tương phản đến vậy.

Lời này cũng khiến Hiên Viên Vô Thương hơi hoảng hốt, nhiều năm trước, quan hệ của bọn họ thật đúng là rất tốt. Mặc dù thỉnh thoảng Dạ Tử Kỳ sẽ biểu lộ ra chút khinh thường trong ánh mắt, cũng bởi vì khinh bỉ xuất thân của hắn. Năm đó vì Dạ Tử Mị bị cướp đoạt đến Hiên Viên đế quốc, vẫn bị người Dạ Mị đế quốc coi là sỉ nhục quốc gia!

"Nếu năm đó biểu huynh không tồn tại lòng riêng, quan hệ huynh đệ chúng ta cũng không trở thành như vậy." Nhàn nhạt mở miệng, một bộ dáng giống như cái gì cũng không biết, cũng là nói cho Dạ Tử Kỳ, hắn cái gì cũng biết.

Những lời này lập tức khiến sắc mặt Dạ Tử Kỳ biến thành xấu hổ. Không sai, ban đầu hắn ngồi lên vị trí thái tử, cũng biết uy hiếp lớn nhất của hắn đã không phải là phụ hoàng, cũng không phải là nhị hoàng đệ vô dụng đó, càng không phải là tam hoàng đệ có chút tài hoa, mà là nhiếp chính vương danh chấn thiên hạ này!

https://thuviensach.vn

Cho nên hắn thiết kế tốt bẫy rập, chôn xuống sát cơ, chính là chờ hắn ta nhảy tới, nhưng hắn còn chưa kịp động thủ thì hắn ta đã biến mất. Lần nữa xuất hiện, cũng không cho hắn cơ hội động thủ, liền diệt trừ tất cả cơ sở của hắn!

Mà khoảng thời gian biến mất kia, chính là Hiên Viên Vô Thương bị Dạ tử Mị làm trọng thương, rồi sau đó được Thiên Sơn lão nhân cứu chữa, những thứ này Dạ Tử Kỳ đều không biết.

Vì lúng túng nên không tiện tiếp tục đề tài này. Nhìn Vũ Văn Tiểu Tam bên cạnh Hiên Viên Vô Thươngmột chút , đầu tiên là ngẩn ra, cô gái này rất đẹp, mặc dù đang ở bên cạnh Hiên Viên Vô Thương, dung mạo rất khó trở nên nổi bật, nhưng lại không thể phủ nhận đó là một giai nhân tuyệt thế. Rồi sau đó mở miệng cười: "Vị này chắc là biểu đệ tức Gia Luật Trục Lộc khiến biểu đệ giận đỏ mặt vì hồng nhan, đánh chết Phượng Phi Yên đi?" Từ trong miệng Hạ Mộ Yên, hắn đã biết thân phận chính xác của nữ nhân này, nhưng nói toạc ra đối với hắn có hại vô lợi, cho nên dứt khoát giả bộ ngu.

Lần nữa nghe xưng hô Gia Luật Trục Lộc này, khóe miệng mỗ nữ không tự chủ giật giật, ở trong lòng đánh mắng Gia Luật Trục Nguyên đó ngàn vạn lần, rồi sau đó một bộ dáng duyên dáng sang trọng mở miệng: "Đúng là bản công chúa!" Nàng là đang nhắc nhở hắn, thân phận của mình trừ là nhiếp chính vương phi, còn là công chúa của hai nước, để cho hắn làm chuyện gì, trước tiên cũng phải đắn đo nặng nhẹ một chút.

Quả nhiên vừa tự xưng như vậy, Dạ Tử Kỳ hơi sững sờ một lúc, đáy mắt thoáng qua một đạo ánh sáng không tốt. Hắn thế nào quên sau lưng Hiên Viên Vô Thương còn có Hiên Viên đế quốc, mà sau lưng nữ nhân này, còn có chỗ dựa Gia Luật Trục Nguyên. Do dự một chút nhưng vẫn kiên định xuống, những thứ này vẫn không ảnh hưởng được quyết tâm muốn trừ Hiên Viên Vô Thương của hắn!

https://thuviensach.vn

Hai bên đều đang đợi người, cho nên trong lúc nhất thời vẫn chỉ là trò chuyện với nhau, đánh mê tung quyền xung quanh. Nói xong những lời có hay không cũng được, trong lúc nhất thời nói toàn những lời thừa thải, mà lời hư tình giả ý lại chiếm đa số. . . . . .

. . . . . .

Phượng Nghi cung. Một hắc y nhân xuất hiện trong phòng của Hạ Mộ Yên.

"Công tử!" Lúc này Hạ Mộ Yên quỳ một chân trên đất. Thật ra thì nàng cũng không biết người trước mặt rốt cuộc là ai, chỉ là hắn có ân cứu mạng đối với mình. Nếu không có hắn, mình cũng không có cơ hội ở chỗ này báo thù cho nữ hoàng, nên vẫn dùng xưng hô chủ tớ với hắn. Hơn nữa hình như hắn cũng có thù không đợi trời chung với Hiên Viên Vô Thương, mục tiêu giống nhau, tự nhiên càng thêm thân thiết.

"Đứng lên đi." Giọng nói vẫn không phân biệt được là nam hay nữ.

Hạ Mộ Yên đứng lên, có chút khẩn cấp nhìn hắn: "Công tử, hôm nay Hiên Viên Vô Thương chỉ dẫn theo mấy trăm ẩn vệ liền vào cung, bên cạnh còn có gánh nặng là Vũ Văn Tiểu Tam. Nếu chúng ta động thủ bây giờ, chắc chắn có thể một lưới bắt hết bọn chúng!"

Bên trong hoàng cung Dạ Mị đế quốc, có 5000 tinh binh của Thanh Loan quốc! Đây là nữ hoàng đương nhiệm Phượng Phi Loan cho nàng, không quá nhiều, cũng không quá ít. Quá nhiều, Dạ Tử Kỳ thân là nhất quốc chi quân, tự nhiên sẽ cảm thấy uy hiếp, quá ít liền không có tác dụng gì.

Đôi mắt âm hàn của hắc y nhân kia cười như không cười nhìn nàng, trầm giọng nói: "Ngươi cho rằng Hiên Viên Vô Thương kia đần như vậy sao?"

Lời này vừa nói ra, vẻ kích động trên mặt Hạ Mộ Yên tụt xuống trong nháy mắt! Đúng vậy, nàng chỉ lo vui mừng ngược lại quên! Hiên Viên Vô

https://thuviensach.vn

Thương chưa bao giờ đánh mà không nắm chắc trận chiến! "Vậy, công tử, chúng ta nên làm thế nào?" Cũng không thể bỏ qua cơ hội đã tới tay chứ!

Hắc y nhân kia xoay người lại, nhìn ngoài cửa sổ, lại rơi vào trầm tư. Nếu bây giờ Hiên Viên Vô Thương còn dám đánh bạo tới hoàng cung. Như vậy, hoặc chính là hắn ta đến tìm chết, hoặc chính là binh mã hoàng cung đã bị hắn ta khống chế! Hoàng cung có hai vạn cấm vệ quân, mà người của Thanh Loan chỉ có 5000! Cứng đối cứng không thể nghi ngờ là lấy trứng chọi đá!

Nhưng binh mã của kinh thành không phải đều ở trên tay Công Tôn Bằng sao? Chợt, con ngươi co rút lại, hôm qua Công Tôn Bằng đi phủ nhiếp chính vương, sau đó lại trở về rồi, nhưng. . . . . Nếu như người trở về kia không phải là Công Tôn Bằng? Hôm qua hắn cảm thấy rất kỳ lạ, lấy tính khí của Công Tôn Bằng, làm sao lại không xảy ra chuyện gì mà đã trở về rồi. Mà Hiên Viên Vô Thương biết Công Tôn Bằng phái người động thủ với nhi tử của mình, sao có thể dễ dàng bỏ qua cho ông ta! Hắn biết bên cạnh Hiên Viên Vô Thương có một Liên Vụ.

Nhưng nếu chỉ lấy binh mã trong tay Công Tôn Bằng, bước kế tiếp của Hiên Viên Vô Thương phải là bao vây diệt trừ mười vạn đại quân mới đúng chứ, sao hắn ta có thể khinh suất như thế? Vậy cũng chỉ có một lời giải thích. . . . . (Chỗ này chỉ diệt trừ đại quân của Nhạc Thanh Minh, vì binh quyền nắm trong tay Công Tôn Bằng và Nhạc Thanh Minh)

"Đi!" Nói xong liền xoay người nhìn Hạ Mộ Yên.

Hạ Mộ Yên sững sờ, có chút không hiểu: "Đi đâu?"

"Đúng vậy! Nếu ta đoán không sai. Hoàng thành, không, có thể là binh mã cả Dạ Mị đế quốc đều đã bị Hiên Viên Vô Thương không chế trong tay, triều đình Dạ Mị đế quốc lại phải thay đổi rồi!" Nói ra suy nghĩ của mình.

https://thuviensach.vn

Nếu như là đúng như mình nghĩ, Hạ Mộ Yên thân là quý phi của Dạ Tử Kỳ, hắn phải chết là điều không thể nghi ngờ!

"Không! Ta không đi! Đây là cơ hội duy nhất để báo thù cho nữ hoàng bệ hạ! Ta không đi, ta tuyệt đối không đi!" Nàng rất kiên quyết mở miệng.

"Đi!" Hắc y nhân kia rất kiên quyết nhìn nàng.

Hạ Mộ Yên điên cuồng gào thét: "Ta không đi! Ta không đội trời chung với Hiên Viên Vô Thương! Không báo thù cho nữ hoàng, ta tuyệt đối không đi! Ngươi không hiểu được, ngươi không hiểu được tâm tình của ta!" Nàng há có thể vì mình tham sống sợ chết liền buông tha cơ hội báo thù cho nữ hoàng chứ!

"Ngươi cho rằng ta không muốn báo thù cho Yên nhi sao?" Những lời này mang theo gào thét! Cặp mắt âm hàn kia lại dính vào chút nước mắt.

Hạ Mộ Yên ngẩn ra, có chút không rõ cho nên nhìn hắn."Yên nhi" , "Yên nhi" , xưng hô này rất quen tai, hình như là nhiều năm trước. . . . . .

Một giây kế tiếp, hắc y nhân kia kéo mặt nạ xuống trước mặt nàng. . . . . .

Nàng trợn to cặp mắt nhìn hắn, chỉ trong nháy mắt nước mắt đã rơi đầy mặt: "Là ngài! Là ngài, ngài rốt cuộc trở lại. Nhưng….nhưng nữ hoàng người. . . . . ." Là hắn, nhưng tại sao hắn vẫn muốn giấu kín thân phận, không để cho mình biết là hắn?

"Không để cho ngươi biết là ta, là vì muốn bớt đi một chút phiền toái. Đi thôi! Tin tưởng ta! Hiên Viên Vô Thương nợ Yên nhi , ta nhất định muốn hắn trả lại gấp trăm lần!" Hắc y nhân kia cắn răng mở miệng, gắt gao giấu xuống nước mắt nơi đáy mắt.

"Được!" Lần này là không chút do dự gật đầu! Tất cả mọi người trong thiên hạ này có thể phản bội nữ hoàng, duy chỉ có người này, tuyệt đối sẽ

https://thuviensach.vn

không!

Thanh Loan quốc, một mảnh đau buồn ảm đạm.

Phượng Phi Loan nhìn về hướng Dạ Mị đế quốc, mây mù trong lòng vây lượn tầng tầng.

Ban đầu, nếu không phải hoàng tỷ tìm nàng về , bây giờ nàng vẫn chỉ là một công chúa lưu lạc dân gian, chịu hết khi dễ. Dù biết hoàng tỷ tìm nàng về vì có tâm tư khác, nhưng ân tình này, nàng sẽ trọn đời không quên! Thế nhưng cuộc chiến ngũ quốc lần trước. . . . . nàng thật xin lỗi hoàng tỷ! Hoàng tỷ quý trọng Thanh Loan đế quốc nhất, nhưng hàng vạn lê dân bách tính kia đều đã chết dưới lòng riêng của nàng!

Trong lúc suy nghĩ ngàn xoay trăm đảo, Thừa Tướng đương nhiệm của Thanh Loan quốc vững vàng đi vào: "Bệ hạ!"

"Thừa tướng, mời đứng lên!" Nhìn thừa tướng một chút, trong lòng mơ hồ đoán được nguyên nhân bà ta tới đây. Thừa tướng này vốn là lại bộ thượng thư, Hạ Mộ Yên rời đi, mới nâng bà ta lên làm thừa tướng. Cả đời trung quân ái quốc, là nguyên lão tam triều!

Tuy biết mục đích bà ta đến đây, nhưng vẫn làm bộ như không biết, hơi kinh ngạc mở miệng: "Không biết thừa tướng đến đây vì chuyện gì?"

"Bệ hạ, xin thứ cho cựu thần nói thẳng, hôm nay Thanh Loan ta đã một mảnh lụn bại như thế, việc bệ hạ phải làm là chăm lo việc nước, lần nữa thiết lập lại triều đình trở về như cũ. Chứ sao có thể sa sút như bây giờ, bởi vì nam sắc mà hại nước!" Ban đầu Phượng Phi Loan cố ý muốn kết hôn với Mộ Di Tuyết, họ đã cảm thấy không ổn. Mộ Di Tuyết là nam nhân duy nhất làm tướng quân Thanh Loan quốc được năm năm, nhưng mỗi lần nữ hoàng đề cập hôn sự với hắn, thái độ hắn vẫn luôn là không hứng thú. Hơn nữa người này lạnh nhạt nhưng cũng kiêu ngạo, xử sự tùy tính, chưa bao giờ chịu ảnh hưởng của thế tục.

https://thuviensach.vn

Cho nên bọn họ cũng biết cưỡng ép sẽ xảy ra chuyện! Nhưng cuối cùng nữ hoàng vẫn không nghe các nàng khuyên can, cầu hôn bị cự tuyệt, còn diệt cả nhà Mộ gia, mới dẫn đến toàn bộ hai mươi vạn đại quân của Thanh Loan đế quốc bị diệt! Linh hồn của quân đội Thanh Loan đế quốc cũng theo đó mà biến mất!

"Tâm của thừa tướng, trẫm hiểu! Trẫm đã phái Hạ Mộ Yên và 5000 tinh binh đi Dạ Mị đế quốc, chỉ hy vọng họ có thể không phụ ủy thác của trẫm, vì hoàng tỷ báo thù!" Nữ hoàng một nước bỏ mình vô cùng nhục nhã như thế, hẳn là muốn đòi lại .

Thừa tướng vừa nghe, lúc này mới hơi yên tâm, cuối cùng bệ hạ cũng không suy sụp hoàn toàn, còn biết nên báo thù cho nữ hoàng tiền nhiệm."Bệ hạ có tâm này, tin tưởng tiên hoàng trên trời có linh thiêng cũng sẽ cảm thấy rất vui mừng, cựu thần cũng hi vọng bệ hạ có thể chuyên cần với quốc sự, trọng chấn hồng uy của Thanh Loan quốc ta!" Hiện tại Mông Man đế quốc rục rịch ngóc đầu dậy, Thanh Loan hiện nay là một nước nhỏ yếu nhất. Nếu Mông Man đế quốc chọn mục tiêu là họ, các nàng tuyệt không đánh trả nổi!

Đánh một trận thất bại, dâng thư đầu hàng lên , buông tha mười tòa thành trì, tiếng oán than, mắng chửi của dân chúng ở khắp nơi. Đều nói bệ hạ ngu ngốc, vì lợi ích của mình mà ép tướng quân phản bội, còn xảy ra mấy trận bạo động không lớn không nhỏ. Tuy đã bị trấn áp xuống, nhưng bây giờ thực lực của nước Thanh Loan quốc bọn họ, aizz. . . . . .

"Thừa tướng yên tâm đi, trẫm sẽ lập tức phấn chấn lại!" Một trận đánh đó, nàng thật xin lỗi hoàng tỷ. Nếu còn không tỉnh lại, sợ rằng hoàng tỷ dưới cửu tuyền sẽ chết không nhắm mắt!

"Nếu đúng như vậy, cựu thần an tâm!" Nói xong liền lui xuống, vẻ mặt đã nhẹ nhõm không ít.

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Hiên Viên Vô Thương và Dạ Tử Kỳ hàn huyên một lúc lâu, người nên đến cuối cùng đã đến!

Một tiểu thái giám chạy đến, không biết nói những gì bên tai Dạ Tử Kỳ, nét mặt Dạ Tử Kỳ lập tức trở nên giống như đã tính trước ."Biểu đệ, hôm nay đã đến đây rồi, cũng đừng trở về nữa."

Lời này vừa rơi xuống, lập tức một đội cấm vệ quân liền đi vào, vây kín căn phòng lại.

Mà Hiên Viên Vô Thương nghe lời này của hắn ta, hình như không hề ảnh hưởng tâm tình một chút nào, ngược lại tự rót một ly trà, nhàn nhạt mở miệng: "Huynh trưởng thật muốn mạng của đệ đệ?"

Dạ Tử Kỳ lập tức nghe được vấn đề trong xưng hô của hắn, nhíu lông mày mở miệng: "Ngươi gọi trẫm là gì?"

"Huynh trưởng, hoặc là. . . . . Bắc Minh Hách?" Ngẩng đầu lên, cười như không cười nhìn hắn.

Trong lòng Dạ Tử Kỳ dâng lên sóng to gió lớn, mặt đầy kinh ngạc! Hắn và Bắc Minh Hách có quan hệ gì? "Ngươi nói bậy bạ gì đó, Bắc Minh Hách không phải đã sớm bị phụ hoàng ném chết rồi sao?"

"Có phải bị phụ hoàng ngươi ném chết hay không, ngươi hỏi cô cô tốt của ngươi một chút sẽ biết. Huynh trưởng có thể nghĩ lại xem, nếu ngươi không phải Bắc Minh Hách, vì sao bà ta lại đối xử với ngươi tốt như vậy?" Thong thả ung dung bưng trà đến bên môi Vũ Văn Tiểu Tam, "Tam nhi, uống trà."

Mỗ nữ nhìn hắn một cái, uống trà vào, có chút đoán không ra suy nghĩ trong lòng hắn. Đoán không ra thì không đoán nữa, cho nên chỉ đưa tay.

https://thuviensach.vn

không biến sắc nắm chặt một bàn tay khác của hắn.

"Nói bậy! Dạ Tử Kỳ ta là đại hoàng tử của Dạ Mị đế quốc, sao có thể là Bắc Minh Hách?" Dạ Tử Kỳ hung dữ mở miệng, kết luận là Hiên Viên Vô Thương nói hưu nói vượn.

"Có phải hay không, hỏi Dạ Tử Mị một chút chẳng phải sẽ biết sao?" Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra một tia trào phúng. Đại hoàng tử Dạ Mị đế quốc, Dạ Tử Kỳ vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo vì thân phận này, không biết lúc bị phá hủy toàn bộ, trong tim của hắn ta sẽ có cảm tưởng gì đây!

Cấm vệ quân vừa mới chạy vào đều hai mặt nhìn nhau, hoàng thượng không phải là người của hoàng thất Dạ Mị đế quốc? Thực hay giả vậy? Nếu là thật, như vậy hôm nay bọn họ nghe được tin tức trọng đại như vậy, tuyệt đối không có đường sống!

"Không! Trẫm không tin! Hiên Viên Vô Thương, ngươi chết đến nơi rồi mà còn muốn vu oan trẫm, ngươi nói trẫm hỏi trẫm liền hỏi, vậy chẳng phải trẫm sẽ mắc bẫy của ngươi sao!" Dạ Tử Kỳ một bộ dáng thề chết cũng không tin, trong lòng cũng đã xác định là Hiên Viên Vô Thương dù chết cũng muốn kéo mình xuống nước!

Nam tử tuyệt mỹ nghe nói thế cũng không giận, chỉ là thong thả ung dung mở miệng: "Có lẽ ngươi còn không biết, ngôi vị hoàng đế của ngươi tới thế nào."

"Ngôi vị hoàng đế của trẫm, đương nhiên người tông tộc cảm thấy thân phận của trẫm cao quý hơn Dạ Tử Lân, cho nên trả lại triều đình cho trẫm!" Vẻ mặt Dạ Tử Kỳ chắc chắn! Thật ra vấn đề này, hắn cũng chưa từng tỉ mỉ suy tư qua, nhưng sau khi lấy nguyên nhân mình đoán nói ra, chính bản thân cũng cảm thấy buồn cười. Hắn với Dạ Tử Lân đều là cùng một mẹ, duy nhất khác biệt chính là hơn Dạ Tử Lân mấy tuổi, thân phận cũng không cao quý hơn bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cũng cảm thấy lý do này rất buồn cười đi? Bổn vương đề nghị ngươi hỏi cô cô của ngươi đã làm gì đi. Ừ, không đúng, phải là mẹ ruột của ngươi mới đúng." Từng câu từng chữ đánh vào trái tim yếu ớt của Dạ Tử Kỳ.

Vẻ mặt Dạ Tử Kỳ không dám tin, hắn không tin! Hắn không tin hắn là Bắc Minh Hách, hắn tuyệt đối không phải là Bắc Minh Hách! Hắn rõ ràng là hoàng tử tôn quý nhất Dạ mị đế quốc! Hắn rõ ràng có huyết thống hoàng thất cao quý! "Được! Người tới, đi truyền trưởng công chúa, trẫm muốn ngươi chết rõ ràng!" Cặp mắt đỏ hồng, đáy lòng lại mơ hồ có chút chột dạ.

Nếu như hắn ta nói láo, vậy vì sao cô cô lại đối xử với mình tốt như vậy? Đặc biệt là sau khi phụ hoàng tự tay ném chết con của cô, cô còn đối xử với mình tốt như thế, hình như không hợp lẽ thường. Nhưng tại sao Dạ Tử Kỳ hắn có thể là Bắc Minh Hách đây? Không, hắn không phải! Hắn là Dạ Tử Kỳ, không phải Bắc Minh Hách!

Trên nóc nhà, Dạ Hoằng Quy đang đợi với Liên Hoa cũng nhíu mày. Dạ Hoằng Quy hiện đang đảm nhiệm chức vị đứng đầu tông tộc Dạ Mị đế quốc, quyền lực ở trong hoàng thất Dạ Mị đế quốc là không thể khinh thường. Xuyên thấu qua khe hở nhìn Dạ Tử Kỳ một chút, lại nhìn bộ dáng như đã tính trước của Hiên Viên Vô Thương. Trong lòng lo lắng, chẳng lẽ Dạ Tử Kỳ thật sự không phải là con trai của hoàng huynh?

Nếu đúng như vậy, phải bọn họ đã cho một người họ khác làm hoàng đế nhiều năm sao?

"Các ngươi cút ra ngoài chờ cho trẫm! Chuyện hôm nay, nếu nhắc tới với bất kì ai, tru diệt cửu tộc!" Dạ Tử Kỳ điên cuồng hét lên với đội cấm vệ quân vừa mới tiến vào kia. Bất luận chuyện này có phải sự thật hay không, hắn tuyệt đối không cho phép bất kỳ lời đồn đãi nào truyền bá ra ngoài! Về phần bọn cấm vệ quân này, bây giờ còn có chỗ dùng, chờ sau khi giết Hiên Viên Vô Thương, lại giết chết bọn chúng!

https://thuviensach.vn

Các cấm vệ quân nhìn nhau, do dự một chút liền ngoan ngoãn lui ra ngoài. Thật ra thì bọn họ biết Công Tôn Tướng quân đã đầu phục nhiếp chính vương, trong lòng cũng vô cùng do dự rốt cuộc là nên giúp nhiếp chính vương hay giúp hoàng thượng. Tuy nói hổ phù ở trên tay Công Tôn tướng quân, nhưng dù sao suy nghĩ trung quân ái quốc, bọn họ vẫn có một chút, cho nên lúc đầu bọn họ vẫn vô cùng do dự! Nhưng nếu như hoàng thượng không phải hoàng thượng, vậy. . . . . .

Chỉ chốc lát sau, Dạ Tử Mị liền vững vàng đi vào. Nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương, đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó trong mắt lóe lên hận ý rõ ràng, mặt đầy chán ghét nhìn hắn một cái, rồi không nhìn lại nữa! Tiếp, một bộ dáng từ mẫu mở miệng về phía Dạ Tử Kỳ: "Hoàng thượng, triệu cô đến đây vì chuyện gì?"

Đây là lần đầu tiên Vũ Văn Tiểu Tam nhìn thấy Dạ Tử Mị, rốt cuộc hiểu rõ vì sao lúc nàng hỏi Thương Thương người nào xinh đẹp nhất, hắn chỉ nói trong lòng hắn nàng là người đẹp nhất. Thì ra dáng dấp Dạ Tử Mị xinh đẹp như vậy! Tính toán tuổi, đã hơn 40 tuổi rồi, nhưng vẫn giống như tiểu cô nương khoảng hai mươi tuổi, chỉ là giữa trán có phong vận mà nữ nhân thành thục mới có. Nhìn thật có chút ghen tỵ. Mẹ ơi! Một nữ nhân lớn tuổi còn xinh đẹp như vậy làm cái gì!

Dạ Tử Kỳ nhìn khuôn mặt cô biểu lộ rõ tình mẫu tử, hơi lùi về phía sau mấy bước. Vì sao hắn chưa bao giờ phát hiện ánh mắt của cô khi nhìn hắn rất đặc biệt. Ánh mắt yêu thương như vậy, sao có thể dùng để nhìn điệt nhi (cháu trai)! Chẳng lẽ hắn thật không phải là Dạ Tử Kỳ chân chính?

"Cô, không…Dạ Tử Mị, ta hỏi ngươi, ta là ai?" Trong lòng có trăm ngàn giọng nói đang nói hắn chính là Dạ Tử Kỳ, nhưng lại có một giọng nói rất rõ ràng nói hắn không phải!

Dạ Tử Mị nghe hắn hỏi như vậy thì hơi ngẩn ra, bước chân có chút không ổn, quay đầu nhìn nam tử mặc áo trắng đang ngồi ở một bên, giống

https://thuviensach.vn

như chuyện không liên quan gì đến hắn, còn có nữ tử áo đỏ đó. Trong mắt tràn đầy phẫn hận, nhất định là hắn, nhất định là bọn họ nói!

Thu lại ánh mắt, cười mở miệng về phía Dạ Tử Kỳ: "Hoàng thượng, người đây là hỏi cái gì, người là ai? Người đương nhiên là Dạ Tử Kỳ, đại hoàng tử! Người là hoàng đế tôn quý nhất Dạ Mị đế quốc! Hoàng thượng tuyệt đối không thể tin người bên ngoài nói xằng nói bậy!" Mỗi một chữ, mỗi một câu đều vang vang có lực.

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi có nghe thấy không? Ta là Dạ Tử Kỳ! Dạ Tử Kỳ, không phải huynh trưởng của ngươi, càng không phải là Bắc Minh Hách gì đó!" Gào thét về phía Hiên Viên Vô Thương. Nhưng trong lòng hắn lại cực kỳ phức tạp, không nói được rốt cuộc là mình tin lời nói của Dạ Tử Mị, hay là không tin.

"Vậy, có muốn nhỏ máu nhận thân thử một chút hay không?" Nam tử tuyệt mỹ cười như không cười mở miệng, trên dung nhan như cánh hoa đào tràn đầy giễu cợt.

Đây cũng là do Dạ Tử Kỳ quá coi trọng thân phận cao quý của mình. Trên thực tế, năm đó Bắc Minh Tướng quân -- Bắc Minh Kình Thiên, tuy là thua trên tay phụ hoàng, nhưng cũng là một đại anh hùng đỉnh thiên lập địa! Có bao nhiêu người hi vọng mình là nhi tử của Bắc Minh tướng quân, nhưng bọn họ không phải. Còn Dạ Tử Kỳ, nghe được người khác nói mình là Bắc Minh Hách, chuyện đầu tiên nghĩ đến không phải mình có quan hệ sâu xa với đại tướng quân tiếng tăm lừng lẫy kia, mà là mình có thể vì vậy mà mất đi thân phận cao quý hay không?

Hoàng tử thì cao quý sao? Nếu triều đại thay đổi, hoàng tử cái gì cũng không còn!

Nhỏ máu nhận thân? Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt Dạ Tử Mị trắng bệch!

https://thuviensach.vn

"Không, không, không thể nhỏ máu nhận thân!" Giọng nói Dạ Tử Mị run rẩy mở miệng, "Không thể nhỏ máu nhận thân, không thể!"

"Vì sao không thể?" Ngoài dự đoán, lời này lại là Dạ Tử Kỳ hỏi.

"Bởi vì, bởi vì. . . . . ." Trong nháy mắt Dạ Tử Mị trở nên hoang mang lo sợ, "Bởi vì, bởi vì người là hoàng đế, không thể tổn hại long thể...!"

"Nếu như trẫm nhất định phải nghiệm thì sao?" Dạ Tử Kỳ nói xong đi về phía Dạ Tử Mị, ép Dạ Tử Mị liên tục lùi về phía sau. Muốn biết được đáp án từ trong miệng của bà ta, nhưng cũng sợ lấy được không phải là đáp án mình muốn!

Nhất định phải nghiệm, nhất định phải nghiệm. . . . . Nhìn vẻ mặt kiên định của hắn, bước từng bước về phía mình, rốt cuộc Dạ Tử Mị không nhịn được áp lực trong lòng, ngồi liệt trên mặt đất, nước mắt trong đôi mắt đào hoa kia đã tràn mi, mở miệng về phía Dạ Tử Kỳ: "Đúng! Đúng! Con là nhi tử của ta! Con là Bắc Minh Hách, con là nhi tử của ta và tướng quân!" Không sai, bà là mẫu thân của hắn, không có ngày nào bà không hy vọng hắn có thể gọi bà một tiếng "Nương" , mà không phải cô!

"Hách nhi, con có thể gọi ta một tiếng nương không?" Dạ Tử Mị tràn ngập mong đợi nhìn hắn.

Dạ Tử Kỳ nghe lời này, bước chân lung lay mấy cái, suýt nữa ngã xuống đất, sau đó hung hăng nhìn chằm chằm nữ nhân trên đất: "Ngươi nói bậy! Ngươi không phải là nương ta! Ngươi không phải!" Nói xong lôi bà ta lên, nắm chặt bả vai của bà ta, khuôn mặt tuấn tú giận đến đỏ bừng: "Ngươi nói láo có đúng không! Ta là con trai của phụ hoàng, ta không phải con trai của Bắc Minh Kình Thiên! Bắc Minh Kình Thiên không phải là phụ thân của ta! Ông ta làm sao xứng làm phụ thân của ta, ông ta không xứng! Ông ta không xứng!"

https://thuviensach.vn

"Ba!" Dạ Tử Mị tát một cái lên mặt của hắn: "Con có thể không nhận nương! Nhưng sao con có thể nói phụ thân con như thế! Phụ thân con là đại anh hùng đỉnh thiên lập địa! Việc con là con của hắn không làm nhục con!"

Một tát này, đánh đầu Dạ Tử Kỳ lệch qua một bên. Dạ Tử Kỳ ngước đầu cười lớn, hoangdung_ঌ্ডdien♥dan♥lequyd☺n☀c☺m nếu như bây giờ hắn vẫn không rõ rốt cuộc hắn là ai, thì hắn thật sự là kẻ ngu rồi!

Cười cười, cười đến chảy nước mắt: "Ha ha ha. . . . . Dạ Tử Kỳ ta vẫn cho mình là…cho mình là hoàng tử tôn quý nhất Dạ Mị đế quốc. Không ngờ, không ngờ ta lại là do kẻ tiện nhân như ngươi sinh! Một nữ nhân hầu hai phu, còn vứt chồng bỏ con, lại là nương của ta, ha ha ha. . . . . ."

Dạ Tử Mị nghe lời này của hắn, giận đến sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, hung hăng chỉ vào hắn. Không ngờ! Không ngờ bà làm nhiều việc như vậy, bà làm nhiều việc cho hắn như vậy, thậm chí không tiếc danh tiết của mình thừa hoan dưới thân những nam nhân kia, đổi lấy chính là mấy câu này sao! Tiện nhân? Một nữ nhân hầu hai phu, vứt chồng bỏ con?

Vung tay lên, lại hung hăng tát một cái lên mặt Dạ Tử Kỳ, rất kích động bắt lấy thân thể của hắn: "Súc sinh! Tiện nhân sao? Không có ta, làm sao có ngươi! Nếu không phải là ta, nếu không phải là ta - tiện nhân trong miệng ngươi, ngươi cho rằng ngươi có thể sống đến hôm nay? Nếu không phải là ta, ngươi cho rằng ngươi có thể lên vương vị này sao?"

Lời này làm Dạ Tử Kỳ đang cười lớn phải ngừng lại, một tay bóp cổ bà ta: "Ngươi nói cái gì? Nếu không phải là ngươi, ta làm sao có thể ngồi lên vương vị? Trẫm ngồi lên vương vị có quan hệ gì với ngươi?"

Dạ Tử Mị bị bóp đến suýt nữa đoạn khí, nhưng hành hạ trên người so ra còn kém hành hạ trong lòng rất nhiều. Bà bỏ tất cả giúp hắn mưu đoạt ngôi vị hoàng đế, đổi lấy lại là đối đãi như vậy! Tướng quân, Mị nhi thực xin lỗi

https://thuviensach.vn

chàng! Không dạy tốt đứa con trai này! Tướng quân, Mị nhi thực xin lỗi chàng. . . . . .

Nghĩ tới, trên khuôn mặt tuyệt mỹ tràn đầy nước mắt, nhìn mặt của nhi tử, đứt quãng mở miệng: "Được! Được! Ta nói. . . . . nói cho ngươi biết, nói cho ngươi biết ngôi vị hoàng đế có được thế nào! Chính tiện nhân trong miệng ngươi. . . . . tiện nhân này, là ta ở trên giường lấy lòng những nam nhân kia đổi lấy cho ngươi! Nhi tử tốt của ta, ngươi chính là hồi báo ta như vậy sao!"

Lời này làm sắc mặt trắng bệch của Dạ Tử Kỳ càng thêm khó coi. Khó trách, khó trách Hiên Viên Vô Thương vừa mới nói như vậy. Khó trách! Khó trách! Thì ra hoàng vị của hắn là tới như vậy! Đám đại thần kia ngoài mặt thì cung kính, sau lưng không biết đang cười nhạo hắn thế nào! Dùng một tay cầm tay nữ nhân kia, hung hăng ném xuống đất. Một tay rút kiếm ra, chỉa bà ta: "Bây giờ trẫm liền giết chết ngươi!"

"Ngươi giết đi! Ngươi giết đi! Giết đi! Đâm tim của nương ngươi đi! Tới! Giết đi!" Mặt Dạ Tử Mị treo đầy nước mắt chỉ ngực mình.

Kiếm trong tay Dạ Tử Kỳ khẽ run, chỉa về phía bà ta, cũng có chút xuống tay không được.

Mà nam tử tuyệt mỹ mặc áo trắng ngồi ở một bên, nhìn mẹ con bọn họ biểu diễn tình thâm, trong lòng đã từ từ bình tĩnh lại. Cùng là con trai của bà ta, lại đối xử khác biệt như vậy, hắn sớm đã quen, đã quen!

Vũ Văn Tiểu Tam không biến sắc cầm tay của hắn, lại quay đầu nhìn hắn cười một tiếng với nàng, cặp mắt tà mị đào hoa bình tĩnh trở lại, giống như nói hắn không quan tâm. Đúng, hắn không cần, những người này không đáng được hắn để ý!

Đúng lúc này, cửa đại điện bị người đẩy ra, bóng dáng Dạ Hoằng Quy xuất hiện ở cửa!

https://thuviensach.vn

Lòng của Dạ Tử Kỳ dần dần lạnh lại, nhìn Dạ Hoằng Quy, giọng nói run rẩy mở miệng: "Hoàng thúc. . . . . ." Dạ Hoằng Quy ở Dạ Mị đế quốc có danh vọng không thấp hơn hoàng đế, chỉ là không quan tâm đến chánh sự, cho nên liền bắt tay vào làm quản lý chuyện tông tộc.

"Đừng có gọi bổn vương là hoàng thúc, ngươi không phải là người hoàng thất Dạ Mị quốc!" Còn mạo danh hoàng tử, đây là tử tội!

Dạ Tử Kỳ, không, là Bắc Minh Hách, hắn điên cuồng lắc đầu: "Không! Hoàng thúc, ta là....ta là người hoàng thất Dạ Mị quốc. Ta là...ta là hoàng đế tôn quý nhất Dạ Mị quốc! Ta là...Người đừng nghe tiện nhân kia nói bậy!" Nói xong cầm kiếm trong tay, hung hăng chỉ vào Dạ Tử Mị dưới đất. Trong đôi mắt kia dính vào ánh sáng khát máu, chỉ Hiên Viên Vô Thương, rồi sau đó mở miệng về phía Dạ Tử Mị: "Nhất định là ngươi, nhất định là các ngươi có đúng hay không? Là ngươi và Hiên Viên Vô Thương liên hiệp, mẹ con các ngươi thông đồng muốn hại trẫm, có đúng hay không?"

"Không sai, đúng! Là ta và Hiên Viên Vô Thương thiết kế muốn hại ngươi! Đúng!" Dạ Tử Mị lớn tiếng gào thét, mục đích là vì muốn gạt Dạ Hoằng Quy, lần nữa tìm được con đường sống cho con trai của mình! Nhưng ai cũng biết, những lời này có bao nhiêu độ tin cậy! Hoặc là nói, căn bản không có!

Nhưng bà ta lại không nghĩ tới, những lời này của bà ta, đổi lấy là tiếng cười lớn của Bách Minh Hách. Giờ phút này Bắc Minh Hách đã rơi vào trong điên cuồng, hung hăng nhìn bà ta chằm chằm: "Quả nhiên là ngươi! Trẫm biết! Biết kẻ tiện nhân là ngươi muốn hại trẫm, chính là ngươi! Trẫm muốn ngươi chết!" Nói xong hung hăng đâm một kiếm xuyên ngực bà ta. . . . . .

"Phốc. . . . . ." Một ngụm máu tươi phun ra từ trong miệng Dạ Tử Mị, nhìn nhi tử mình thương yêu, trong mắt có không dám tin và đau đớn tận

https://thuviensach.vn

xương! Hắn biết rõ mình là mẹ của hắn, hắn biết rõ, nhưng hắn lại xuống tay được, lại xuống tay được!

Mà Hiên Viên Vô Thương ở một bên, cũng không nghĩ đến Bắc Minh Hách lại đột nhiên ra tay! Cái ly trong tay không tự chủ rớt xuống đất, phát ra một tiếng vang thanh thúy

Hắn từng nghĩ, sự tình bại lộ, nữ nhân này và Bắc Minh Hách bị hoàng thất Dạ Mị xử tử. . . . . .

Hắn từng nghĩ, là một tay mình chủ đạo, đưa bọn họ xuống địa ngục. . . . . .

Hắn từng nghĩ, hắn từng nghĩ. . . . . Hắn cái gì cũng nghĩ qua, nhưng hắn chỉ không nghĩ tới khi trái tim bà ta bị đâm xuyên trước mặt mình, đáy lòng của hắn là đau đớn và khủng hoảng như vậy!

Gần như là không kịp suy nghĩ, liền lắc mình qua, ôm lấy thân thể của bà ta, nước mắt không hề có điềm báo trước rơi xuống: "Nương. . . . . ."

Dạ Tử Mị bị một kiếm kia xuyên thấu ngực, không nhịn được cười như điên: "Ha ha ha. . . . . Ta thật hận! Thật hận! Cả đời ta chấp niệm, lại là vì một nghiệt tử như vậy! Ta thật hận! Thật hận. . . . . ."

Sau khi cười một lúc lâu, khuôn mặt treo đầy nước mắt quay đầu, nhìn đứa con trai đang ôm mình một chút. Tay run run sờ lên mặt của hắn, chạm đến nốt ruồi giọt lệ ở khóe mắt giống mình như đúc: "Thương Nhi, Thương Nhi, nương thực xin lỗi con! Thực xin lỗi con! Thương Nhi, Thương Nhi của ta. Nếu có kiếp sau, nhất định đừng làm con trai của ta, ta không xứng! Không xứng. . . . . ."

"Không! Nương, người đã nói, người đã nói ta và ca ca đều là con trai người yêu nhất, ngươi đã nói. . . . . ." Mặc dù hắn biết đó là giả, nhưng tận đáy lòng hắn vẫn nhớ câu.

https://thuviensach.vn

"Nhi tử ngốc, đó là lừa gạt con, lừa gạt con. . . . . ." Giờ khắc này, bà mới thật hối hận. Bà dầy xéo chân tâm tiểu nhi tử, lại là vì thành toàn một nghiệt tử như vậy! Bà hối hận, hối hận, nhưng ông trời cũng không cho bà cơ hội hối hận.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bộ dáng khổ sở kia, ngồi xổm người xuống đỡ hắn, ở bên cạnh hắn rơi lệ. Thương Thương, nhìn giống như cái gì cũng không để ý, nhưng thật ra vẫn muốn tình yêu của mẫu thân. Nhưng lúc Dạ Tử Mị chân chính tỉnh ngộ, cũng là lúc bà ta sắp chết.

Dạ Tử Mị nhìn Vũ Văn Tiểu Tam ở bên cạnh một chút, trên khuôn mặt xinh đẹp xuất hiện chút áy náy. Nếu không phải năm đó bà ta hạ độc, cũng sẽ không làm hại hai người bọn họ suýt nữa bỏ mạng! Vươn tay, run run nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Thật xin lỗi! Là ta hại các con, dù ta chết rồi, cũng không chuộc nổi một thân tội nghiệt này. Ta chỉ cầu xin con. . . . . cầu xin con chăm sóc Thương Nhi của ta thật tốt, cầu xin con. . . . . ." Bà nợ đứa con trai này thật sự là quá nhiều, nhưng bà không có cơ hội bồi thường cho hắn, không có cơ hội. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam bắt được tay của bà ta, nghẹn ngào mở miệng: "Ngươi yên tâm! Ta biết rồi! Ta biết rồi!"

Lần này, hình như Dạ Tử Mị mới yên tâm, bờ môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười, nhìn hư không một chút, lại nôn ra một ngụm máu tươi: "Tướng quân, tướng quân. . . . . Mị nhi tới. . . . . Mị nhi tới. . . . . ."

Cổ tay như bạch ngọc trượt xuống, cuối cùng không còn hơi thở. . . . . .

"Nương --" Một tiếng gào thét khổ sở, vang dội cửu tiêu!

Bắc Minh Hách ngơ ngác đứng ở một bên, nhìn tay mình một chút, hình như có chút không dám tin là mình làm! Vội vàng vứt bỏ kiếm trong tay giống như là củ khoai lang phỏng tay!

https://thuviensach.vn

Nhìn người đầy phòng, trong mắt dần hiện ra sát ý điên cuồng: "Người đâu! Người đâu!"

Chỉ chốc lát sau, cấm vệ quân liền chạy vào.

"Giết toàn bộ bọn họ cho trẫm! Giết toàn bộ!" Giết sạch! Chỉ có giết sạch sẽ, không có người biết thân phận thật của hắn! Hắn vẫn còn là một cữu ngũ chí tôn của Dạ Mị đế quốc! Giết! Giết tất cả!

Nhưng những cấm vệ quân kia lại không nhúc nhích! Giống như không nghe được lời của hắn.

Dạ Hoằng Quy nhìn hắn không hề có chút bộ dáng hối cải, mặt đầy thất vọng lắc đầu một cái, lấy kim bài tông tộc ra, mở miệng: "Hai tám ẩn vệ có đó không?"

"Ở đây!" Hai tám tuyệt thế cao thủ lập tức xuất hiện trong điện.

"Bắc Minh Hách không phải người hoàng thất ta, lại giả mạo hoàng tử hơn 30 năm. Vốn niệm tình không biết để miễn tội chết, nhưng nay lại giết chết mẫu thân của hắn, táng tận lương tâm! Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục! Giết!"

Đồng thời lúc này, tình cảm đám ngự lâm quân kia lại trở nên xúc động: "Giết! Giết!" Tuy bọn họ cái gì cũng không biết, nhưng bọn họ biết người này giả mạo hoàng thất, lừa gạt bọn họ rất nhiều năm, còn giết mẹ ruột của mình, cầm thú như vậy phải bị vạn tên xuyên tim!

"Không! Không! Các ngươi không thể giết trẫm! Trẫm là hoàng đế Dạ Mị đế quốc, các ngươi không thể giết trẫm. . . . . ."

Bắc Minh Hách kinh hoàng gào thét, cuối cùng vẫn không ngăn được mũi tên nhọn phá không mà đến. . . . . .

https://thuviensach.vn

Từng mủi tên xuyên thấu trái tim của hắn, thân thể lung lay mấy cái, té xuống, nhưng hắn vẫn chấp nhất ngôi vị hoàng đế! Quay đầu, nhìn long ỷ sau ngự án, bò từng bước qua, máu tươi nhuộm khuôn mặt tràn đầy kiên định của hắn: "Trẫm là hoàng đế, trẫm là hoàng đế. . . . . Là hoàng đế. . . . . ."

Cuối cùng, vẫn chỉ bò được một nửa, lúc sắp đụng được long ỷ thì đoạn khí. . . . . .

. . . . . .

Dạ Hoằng Quy thở dài một hơi, lắc đầu: "Chôn cất thi thể hắn. . . . . bên mộ Bắc Minh tướng quân!"

"Dạ!" Mấy tiểu binh tiến lên, kéo thi thể Bắc Minh Hách đi.

Lúc này Hiên Viên Vô Thương cũng đứng dậy, ôm thi thể Dạ Tử Mị trong ngực, bước ra Cần Chính Điện. Vũ Văn Tiểu Tam đi theo bên cạnh hắn, nhìn sườn mặt tuyệt mỹ của hắn tràn đầy bi thương, nàng cái gì cũng không nói, đáy lòng mơ hồ có chút hối hận không phản đối hắn tới đây.

. . . . . .

Chôn cất Dạ Tử Mị ở lăng mộ hoàng thất Dạ Mị.

Đây là công chúa duy nhất của Dạ Mị có thể tiến vào hoàng lăng. Chỉ vì hắn có lòng riêng, sinh tiền Dạ Tử Mị muốn nhất là theo Bắc Minh Hách ở chung một chỗ, nhưng hắn là con trai của Hiên Viên Ngự Phong, tuyệt đối không thể làm chuyện có lỗi với phụ hoàng! Mà trước khi chết bà ta không tiếc tất cả cũng muốn thoát khỏi bên người phụ hoàng, cho nên hắn cũng không đưa bà ta vào hoàng lăng Hiên Viên đế quốc.

Nếu là như vậy, thì chôn cất bà ở hoàng lăng Dạ Mị đi, để tất cả đều trở lại thời điểm ban đầu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nam tử tuyệt mỹ một thân áo trắng đứng ở trước mộ Dạ Tử Mị, đứng bên cạnh hắn là một cô gái hồng y tuyệt sắc. . . . . .

Thật lâu sau, hai người cũng không nói lời nào. Tuy là đầu mùa hè, ánh sáng mặt trời cũng có chút nóng, chiếu lên người của hai người. . . . . .

Cuối cùng, nam tử tuyệt mỹ lên tiếng: "Tam nhi, nàng nói, có phải ta làm sai rồi không?" Giọng nói mơ hồ có chút run rẩy. Là hắn, là hắn tự tay hại chết mẫu thân của mình, tuy hắn không ra tay, nhưng cũng là một tay hắn chủ đạo!

"Thương Thương, chàng không làm sai. Có lẽ, chết đối với bà ta mà nói, cũng là một loại giải thoát!" Đúng vậy, nam tử mình yêu chân thành đã vĩnh viễn rời khỏi mình, vẫn phải sống trong ánh mắt khiển trách của người đời, vì con trai mình yêu nhất mà bày mưu tính kế. Cả đời này của Dạ Tử Mị cũng rất khổ! Nên khiến tâm tình bà ta vặn vẹo!

Nàng vẫn nhớ, một khắc Dạ Tử Mị chết, trong mắt bà ta là hạnh phúc, ánh mắt bà ta nhìn hư không, lẩm bẩm nói qua -- Tướng quân, Mị nhi tới. . . . . .

Lấy góc độ của một nữ nhân, nàng biết, Dạ Tử Mị hạnh phúc! Cái loại hạnh phúc đó chính là cuối cùng bà ta đã có thể ở cùng chỗ với người mình yêu. . . . . .

Hắn nắm chặt tay của nàng, tâm trạng đã thông suốt."Tam nhi, cám ơn nàng!" Cuộc đời này có nàng làm bạn, thật sự là may mắn của hắn!

"Ai da, không cần cám ơn, không cần cám ơn. Chàng biết con người của ta, từ trước đến giờ người ta rất khiêm tốn, làm chuyện tốt không cần lưu danh, cám ơn cái gì!" Mỗ nữ cười hì hì mở miệng, hóa giải bầu không khí ngột ngạt.

https://thuviensach.vn

Hắn quay đầu lại, cặp mắt tà mị đào hoa kia ẩn chứa ý cười và chút cảm động, ôm lấy thân thể của nàng: "Đi! Chúng ta trở về vương phủ!"

Nàng ôm cổ của hắn, cọ xát ở ngực hắn: "Ừ, người ta cũng sắp chết đói! Thần nhi và Cuồng nhi chắc cũng nhớ chúng ta rồi !"

Lời này vừa rơi xuống, hắn rõ ràng tăng nhanh bước chân, Tam nhi của hắn đói bụng, tự nhiên muốn đi nhanh một chút. Về phần hai tên ranh con chết tiệt kia...ách, hắn cũng có chút nhớ nhung rồi. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam đặt đầu tại vai hắn, cặp mắt đẹp nhìn bia một của Dạ Tử Mị. . . . . Người yên tâm! Ta sẽ chăm sóc hắn thật tốt! Chúng ta sẽ hạnh phúc . . . . . .

Trong thoáng chốc, nàng giống như thấy khuôn mặt Dạ Tử Mị trên bia mộ kia. Nữ tử tuyệt mỹ kia nở một nụ cười, phất phất tay về phía nàng. . . . . .

. . . . . .

Năm 217 trước công nguyên, Dạ Mị đế quốc lần nữa đảo chính! Gọi là "Chính biến tháng tư"!

Hoàng đế Dạ Tử Kỳ bỏ mình. Tiên Đế Dạ Tử Lân dưới sự ủng hộ của Hiên Viên Vô Thương và Dạ Hoằng Quy, lần nữa ngồi lên vương vị!

Nhạc Thanh Minh, thừa tướng, lễ bộ thượng thư và dư đảng của Dạ Tử Kỳ bị tiêu diệt toàn bộ.

Tháng sáu, năm 217 trước công nguyên, Dạ Tử Lân đăng cơ làm đế, hiệu lệnh thiên hạ!

Không ai biết trong trận chính biến kia xảy ra chuyện gì, nhưng cũng không thể nào thăm dò. Sau khi dân chúng hơi rối rắm, cuộc sống an cư lạc

https://thuviensach.vn

nghiệp lại lần nữa tiếp tục, chỉ cần cuộc sống của bọn họ vẫn không thay đổi, ai làm hoàng đế có gì khác nhau đâu?

Hoàng thất Dạ Mị đế quốc cố gắng giấu nhẹm vụ tai tiếng ly miêu hoán thái tử. Mà nhiếp chính vương Hiên Viên Vô Thương, trở thành đệ nhất công thần cần vương. Thánh chỉ truyền đạt, vinh sủng của nhiếp chính vương được truyền lại muôn đời, Dạ Mị đế quốc không ngã, vinh sủng của nhiếp chính vương không thay đổi!

Mà nhiếp chính vương phi, được phong làm"Vinh Hoa phu nhân" , địa vị ngang với hoàng hậu, là nữ nhân duy nhất trong lịch sử không có hậu vị, nhưng lại hưởng thụ đãi ngộ như của hoàng hậu tôn quý!

Vũ Văn Tiểu Tam cầm thánh chỉ trong tay, chậc chậc cảm thán: "Ta rốt cuộc thành danh rồi! Thật là quá khó khăn rồi!" Phải biết kiếp trước thành tích môn lịch sử của nàng cực kỳ tốt, cho nên rất rõ ràng, câu "Địa vị ngang hàng với hoàng hậu" là có ý gì, không phải nói rõ địa vị nàng rất cao, mà là nói rõ tuyệt đối sẽ ghi đại danh Vũ Văn Tiểu Tam nàng vào sử sách! Ha ha ha. . . . . Không lên làm đệ nhất hoàng hậu của Hiên Viên Mặc, làm đệ nhất phu nhân của Thương Thương cũng rất tốt!

"Mẫu thân, chúc mừng người!" Tuy Tiểu Lạc Thần không cảm thấy chuyện này có gì thay đổi, nhưng nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam vui mừng như vậy, nên cũng nói câu chúc mừng.

"Ừm! Ừm! Ngoan! Ngoan. . . . . Ai da, không ngờ Vũ Văn Tiểu Tam ta lại có thể biết có ngày hôm nay! Ha ha ha. . . . . Chuyện hài lòng nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi! Ha ha ha. . . . . ." Nói xong đứng lên, một chân giẫm ở trên ghế, ngước đầu, há to mồm, cười đến run rẩy hết cả người.

Vẻ mặt Tiểu Nguyệt chết lặng đứng ở một bên nhìn nàng. Nhìn tiểu thư lúc này, hình như nàng nhìn thấy bộ dáng tiểu thư ba năm trước, lúc tiểu

https://thuviensach.vn

thư tỉnh lại sau khi trúng độc! Nói gì mà "Ta rốt cuộc xuyên qua" , bệnh điên của tiểu thư đã nhiều năm không tái phát, chẳng lẽ hiện tại lại tới rồi sao?

Lần đầu tiên hai đứa bé nhìn thấy đức hạnh này của Vũ Văn Tiểu Tam, hắn là bị sợ đến ôm nhau run lẩy bẩy. . . . . .

"Ca ca, Mẫu. . . . . mẫu thân làm sao vậy?" Rõ ràng là âm thanh hai hàm răng va vào nhau.

"Ta...ta cũng không biết!" Rõ ràng là giọng nói cố giả bộ trấn định.

Từ xa, Hiên Viên Vô Thương đã nhìn thấy nha đầu kia giẫm lên ghế đẩu cười to, bên cạnh còn có hai đứa bé ôm nhau run lẩy bẩy, lắc đầu, cười khẽ một tiếng, bước thong thả tới: "Tam nhi. . . . . ."

"Đừng quấy rầy! Để cho ta cười một lát nữa! Ha ha ha ha. . . . . ." Mỗ nữ cũng không quay đầu lại phất phất tay.

Sau ót nam tử tuyệt mỹ xẹt qua một đám vạch đen: "Tam nhi. . . . . ."

"Đã nói chàng đừng ầm ĩ rồi mà! Ta còn chưa cười xong ! Ha ha ha ha. . . . . ." Mỗ nữ hung thần ác sát quay đầu, trừng mắt liếc hắn một cái, rồi sau đó ngẩng đầu lên tiếp tục cười.

Một đám vạch đen thứ hai hoa lệ chảy xuống. . . . . .

Sau khi mỗ nữ ngước đầu cười vài tiếng, nụ cười trên mặt thu lại, trở nên hết sức dữ tợn nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Đều tại chàng! Cứ nhất định cắt đứt ta! Hiện tại thì tốt rồi? Ta không tìm được cảm giác nữa!" Hu hu hu. . . . . Cảm giác đắc ý mới vừa nãy của nàng đều bị phá hư hết rồi!

Sau ót mọi người xuất hiện một đám vạch đen. . . . . Cười mà còn cần phải có cảm giác hả?

https://thuviensach.vn

Tiếp, mỗ nữ lại mở thánh chỉ ra, lại nhìn một chút, sau đó ngước đầu vừa cười mấy tiếng, hình như có một chút cảm giác! Tiếp lại nhìn một chút, cười mấy tiếng nữa. . . . . .

Mọi người cứ như vậy nhìn nàng điên cuồng biểu diễn, yên tĩnh không tiếng động!

Tiểu Nguyệt và hai đứa bé vô cùng ăn ý ra tay, đánh một cái lên ót của mình: "Khùng như thế này có chút nghiêm trọng!"

"Ha ha ha ha. . . . . ." Nhìn bộ dáng ba người bọn họ, mọi người đồng loạt phá lên cười.

Vào thời khắc này, Đình Vũ kéo thân thể đầy máu chạy vào, sau khi nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương, chỉ kịp kêu một tiếng "Vương gia" liền ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh. . . . . .

Nhìn bộ dáng cả người đều là máu của nàng, đáy mắt Hiên Viên Vô Thương xẹt qua một tia thâm sắc, mịt mờ không hiểu.

Mà Vũ Văn Tiểu Tam đang cười đến vui vẻ, rốt cuộc không cười được nữa. Đôi tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn Đình Vũ trên đất. Giác quan thứ sáu của nữ nhân nói cho nàng biết, nữ nhân này trở lại tuyệt đối không đơn giản như vậy!

Liên Vụ và Đình Vân cùng tiến lên trước, đỡ nàng ta lên, nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút: "Vương gia, chúng ta mang nàng đi chữa trị!"

"Ừm!" Gật đầu một cái, không nhìn ra tâm tình.

Trên khuôn mặt lạnh nhạt của Liên Hoa xuất hiện chút thần sắc không hiểu, vương gia vẫn coi bọn hắn như thủ túc, nhìn thấy Đình Vũ bị thương thành như vậy, làm sao một chút phản ứng cũng không có? Chợt, trong đầu xẹt qua một tia sáng, cũng hiểu một chút! Tính tình Đình Vũ cực kỳ mạnh

https://thuviensach.vn

mẽ, nếu thật bị trọng thương, tuyệt đối không thể kéo thân thể máu me đầy người trốn về!

Lấy tính tình Đình Vũ, chỉ sợ sớm đã tự vận tại chỗ! Nhưng bây giờ nàng ta cố tình trở lại! Vương gia chắc chắn cũng phát hiện kỳ hoặc trong đó đi?

Vẻ mặt Tiểu Nguyệt chán ghét nhìn Đình Vũ được đám người Đình Vân đỡ đi, ở đáy lòng hừ lạnh một tiếng, tiện nhân! Bị trọng thương gì chứ, chính là muốn trở lại giành vương gia với tiểu thư thôi! Tuy nói nàng không có thông minh như vương gia và Liên Hoa, có thể nhìn ra những đầu mối kia, nhưng giác quan thứ sáu của nữ nhân chắc sẽ không sai!

Đáy mắt Hiên Viên Lạc Thần cũng thoáng qua chút thâm sắc, nhìn sắc mặt của phụ vương một chút, cũng phát giác ra được có cái gì đó không đúng.

Mà Hiên Viên Sở Cuồng, tuy cái gì cũng không nhìn ra được, nhưng vẫn hết sức chán ghét mím mím môi. Đại thẩm Đình Vũ đáng ghét này lại trở lại, chẳng lẽ bọn họ dạy dỗ chưa đủ?

Cùng ca ca liếc mắt nhìn nhau, trên mặt hai đứa trẻ đều lộ ra nụ cười gian. . . . . .

Chú thích:

(1) Cần vương: tận trung, xả thân vì triều đình.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 16: Tam nhi, cuộc sống này không có cách nào sống được rồi!

Thư phòng.

Một nam tử tuyệt mỹ toàn thân áo trắng đứng ở trước cửa sổ, ánh nắng gay gắt chiếu đến trên dung nhan như cánh hoa đào, chói lọi như trăm hoa đua nở.

Vốn là một cảnh tượng tuyệt mỹ, lại bị đáy mắt lo lắng phá hư cảnh đẹp.

"Vương gia, ngài hoài nghi. . . . . ." Đình Vũ làm phản rồi?

"Không phải." Điểm tự tin này hắn vẫn có. Đình Vũ đi theo hắn nhiều năm, chắc chắn sẽ không phản bội hắn, nhưng phải giải thích làm sao khi nàng trở lại kỳ lạ như thế?

"Vương gia, nếu không, thuộc hạ đi tra?" Liên Vụ mở miệng đề nghị. Sau khi nói xong, trong nháy mắt ngây ngẩn, lúc nào thì người của bọn họ cũng cần phải tra xét?

"Thôi. Đợi nàng ta chữa khỏi vết thương, bổn vương tự mình hỏi nàng ta." Cũng coi như cho nàng ta một cơ hội.

. . . . . .

"Tiểu thư, người đang nghĩ gì vậy?" Tiểu Nguyệt ngồi ở đối diện Vũ Văn Tiểu Tam, nhìn nàng chống cằm không biết ở đây nghĩ cái gì. Hơn nữa, trên mặt còn thường xuyên không tự chủ lộ ra vẻ mặt tương đối kinh khủng, cho nên mới không nhịn được mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nguyệt, thật ra thì ta vẫn cảm thấy muội giống như đang gạt ta điều gì đó." Lúc nói, trên khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam mang theo một vẻ suy nghĩ sâu xa.

Nàng vẫn nhớ ngày đó Tiểu Nguyệt nhắc tới Đình Vũ thì hơi do dự. Còn có buổi chiều hôm qua, khi Đình Vũ trở về, sắc mặt của Tiểu Nguyệt rõ ràng rất khó coi.

"Hả?" Tiểu Nguyệt nghe xong lời này, cả kinh đứng lên. Ghế ngồi cũng vì nàng đột nhiên đứng lên nên bị đụng ngã trên mặt đất.

Nhìn bộ dáng rõ ràng không bình thường này của nàng ta, hoài nghi trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam càng sâu, trên cơ bản nàng đã có thể xác định Tiểu Nguyệt có chuyện gạt nàng! "Tiểu Nguyệt, có chuyện gì thì nói đi! Đừng gạt ta!"

"Không! Tiểu thư, Tiểu Nguyệt không có chuyện gì gạt người! Không có!" Nói xong, đầu lắc giống như trống bỏi, lui về phía sau.

"Không có thì muội sợ cái gì?" Chẳng lẽ là một chuyện rất lớn?

"Tiểu thư, ta đột nhiên nhớ tới có chút việc còn chưa làm xong, ta đi về trước đây!" Nói xong chạy trối chết.

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn đứng dậy đuổi theo, thân thể nho nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng liền xuất hiện ở cửa: "Mẫu thân, sao đại mụ Tiểu Nguyệt lại chạy?"

Ách. . . . ."Là a di!" Nhìn về phía Tiểu Nguyệt nhanh chóng chạy đi, đôi mày thanh tú nhíu chặt, lo lắng nơi đáy lòng càng phát ra mãnh liệt. Suy nghĩ dẫn nàng theo một hướng nào đấy, nhưng nàng lại không dám nghĩ theo chiều hướng đó.

https://thuviensach.vn

"Ai nha, mẫu thân, a di và đại mụ đều giống nhau thôi! Mẫu thân, tụi con tới hỏi người một chuyện , đó là. . . . . người có nghĩ đến muốn đối phó tiểu tiện nhân kia thế nào không?" Vẻ mặt Hiên Viên Sở Cuồng mong đợi nhìn nàng.

Mỗ nữ ngẩn ra, có chút không phản ứng kịp: "Con nói ai vậy?" Tiểu tiện nhân?

"Đương nhiên là đại thẩm Đình Vũ đó!" Lần trước chỉnh nàng ta, đầu tiên là sự kiện đại tiện, cuối cùng là sự kiện phấn ngứa, nhưng nàng ta vẫn chạy về lần nữa! Dũng khí như vậy, thật để cho bọn chúng cực kỳ thất vọng!

Ót xẹt qua một vệt đen, ngồi xổm người xuống, ở trước mặt tiểu nhi tử, một bộ dáng rất sâu xa mở miệng: "Cuồng nhi, chúng ta là người văn minh, đừng gọi nàng ta là tiểu tiện nhân! Như vậy không được!"

Ách. . . . . Tiểu Sở Cuồng gãi đầu một cái: "Mẫu thân, không gọi là tiểu tiện nhân thì gọi là gì?" Dường như trừ từ này thì không còn từ nào khác có thể hình dung Đình Vũ đó.

"Đương nhiên gọi là đại tiện nhân!" Hiên Viên Lạc Thần giống như đương nhiên mà nói như vậy, còn là một bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn đệ đệ, "Nàng ta đã nhiều tuổi như vậy, tại sao có thể xưng là tiểu tiện nhân."

Hiên Viên Sở Cuồng vừa nghe, hết sức đồng ý, gật đầu thật nhanh: "Ca ca, huynh nói thật có đạo lý!"

"Đương nhiên!" Đầu nhỏ của Tiểu Lạc Thần tạo thành góc bốn mươi lăm độ nhìn về phía bầu trời, một bộ dáng rất là đắc ý.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, ngửa đầu im lặng nhìn trời-- không phải ta đã già rồi chứ? Bọn nhỏ bây giờ đều như thế sao?

https://thuviensach.vn

"Được rồi, được rồi. Mẫu thân, người nói một chút coi, có nghĩ ra cách nào để xử lý đại tiện nhân đó không!" Hiên Viên Sở Cuồng mở miệng gào to.

"Khụ khụ. . . . . Nếu không các con vẫn gọi là tiểu tiện nhân đi, nghe tương đối quen hơn!" Vẻ mặt mỗ nữ chết lặng đáp lời, hắn đã ném chuyện của Tiểu Nguyệt ra sau đầu.

"Ừm!" Hai đứa bé khéo léo gật đầu, chỉ là đáy mắt thoáng qua một tia giảo hoạt.

"Tại sao muốn trừng trị nàng ta?" Tuy nàng cũng rất không thích Đình Vũ, nhưng người ta chuyện gì cũng không làm, tùy tiện trừng trị nàng ta không tốt đâu?

"Mẫu thân, nàng ta muốn giành phụ thân với người! Cuồng nhi nhìn ra được, làm sao người lại không nhìn ra được chứ, người thật là quá ngu ngốc mà!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài của Hiên Viên Sở Cuồng tràn đầy khinh thường, giống như Vũ Văn Tiểu Tam đã dại dột đến hết thuốc chữa .

Gân xanh trên trán không tự chủ nhảy lên mấy cái. Tiểu tử thúi này, thật là đáng giận! Vũ Văn Tiểu Tam nàng thông minh như vậy, sao có thể dính một xu quan hệ nào với từ "Ngu ngốc" này chứ? Không biến sắc cắn răng, ở đáy lòng nhắc nhở mình không nên vọng động, không nên đánh đứa bé, không cần xảy ra bạo lực gia đình, như vậy không tốt!

Sau đó ép buộc vẻ mặt của mình hòa ái một chút, tươi cười rạng rỡ : "Vậy con nghĩ ra chủ ý hay nào rồi sao?" Nói nàng ngu ngốc, nàng cũng không tin tiểu tử này có gì giỏi hơn nàng!

"Ai nha, chủ ý thì thật sự là nhiều lắm! Chúng ta có thể cắt đi từng khối thịt của nàng ta, sau đó ở trước mặt nàng ta nhúng dầu! Nếu như nàng ta vừa đúng lúc đói bụng, có thể đút cho nàng ta ăn! Còn nữa, còn có thể thả

https://thuviensach.vn

đĩa ở trong chăn của nàng ta, chính là sâu hút máu á..., rút sạch máu của nàng ta, còn có. . . . . ." Hiên Viên Sở Cuồng nói xong, nuốt một ngụm nước miếng, "Nói nãy giờ có chút khát nước. Ca ca, huynh nói đi!"

Hiên Viên Lạc Thần nhàn nhạt gật đầu một cái, rồi sau đó nói ý tưởng của mình ra: "Còn có thể nhét một đống xà vào trên giường của nàng ta, không phải nàng ta tịch mịch muốn quyến rũ phụ thân sao? Nói không chừng sẽ có thể có một con rắn nguyện ý giúp nàng thọc cống thoát nước một chút, thỏa mãn mong muốn của nàng ta. . . . . ."

"Phốc --" Vũ Văn Tiểu Tam nghe được câu này, thật sự là nhịn không được, cười ra tiếng! Thọc cống thoát nước một chút? Những lời như thế, tên ranh con chết bầm này học được ở đâu vậy hả?

"Mẫu thân, người cũng cảm thấy cái chủ ý này không tệ đúng không?" Hiên Viên Lạc Thần thấy nàng phun cười ra tiếng, cho là rất hài lòng với chủ ý của mình, vì vậy mặt đầy mong đợi nhìn nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam vội vàng lắc đầu, mỗi một tay ôm một đứa tới, ôm một lúc hai bé có chút nặng, nhưng mà đối với cho nàng - cao thủ Taekwondo mà nói, cũng không phải là vấn đề quá lớn: "Hai tiểu quỷ các con, cả ngày lẫn đêm đều nghĩ đến cái gì vậy hả! Từ trước đến giờ mẫu thân làm người đều là người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người phạm ta, ta sẽ đưa người vào chỗ chết. Con lại không biết người ta có làm cái gì hay không, nói không chừng nàng ta đã suy nghĩ lại, chúng ta cứ đối phó nàng ta như vậy cũng không tốt đâu?"

"Mẫu thân, người quá thiện lương!" Hai đứa trẻ đồng thời biểu đạt cảm thán của mình, cũng mang theo bất mãn nồng đậm.

Chỗ tối, trên khuôn mặt lãnh khốc của Đình Vân xuất hiện một vẻ mặt cực kỳ quái dị, hắn thật rất khó liên lạc "Vương phi" với từ "Thiện lương" lại với nhau!

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Hiên Viên Lạc Thần rất không ủng hộ mở miệng: "Mẫu thân, ý của người là phải đợi nàng ta động thủ, chúng ta mới đánh trả lại sao?"

Những câu hỏi này khiến Vũ Văn Tiểu Tam nghẹn họng. Đúng vậy, trước tiên đợi người ta đánh mình một trận, nàng mới đánh trả? Đây không phải là tật xấu sao! Thật ra thì rõ ràng có thể tiêu diệt ngay từ đầu!

"Ừm. . . . . Đợi nàng ta chữa khỏi vết thương sẽ đuổi nàng ta ra ngoài!" Thật ra thì trong lòng nàng cũng hiểu, đuổi nữ nhân kia ra ngoài thì nàng ta cũng sẽ nghĩ đến biện pháp trở lại. Nhưng người ta cũng không làm gì mà liền làm thịt nàng ta, hình như cũng không đúng lắm.

"Mẫu thân, biện pháp nhất lao vĩnh dật(1), chính là giết nàng ta!" Trong giọng nói non nớt tràn đầy sắc bén.

Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói gì, chợt cảm giác có chút buồn nôn: "Ọe. . . . . ."

Sắc mặt của hai đứa trẻ lập tức tối sầm, bọn chúng ghê tởm như vậy sao? Sao mẫu thân lại có thể ôm bọn chúng mà buồn nôn chứ?

Vũ Văn Tiểu Tam cảm giác cực kỳ khó chịu, vội vàng đặt bọn chúng xuống đất, lại không nhịn được nôn khan vài tiếng. . . . . .

Chú thích:

(1) Nhất lao vĩnh dật: làm một mẻ, khoẻ suốt đời; một lần vất vả suốt đời nhàn nhã

Lần này, hai đứa trẻ rốt cuộc cảm thấy không được bình thường: "Mẫu thân, người làm sao vậy?" Đây rõ ràng là biểu hiện thân thể không thoải mái, không phải do ghê tởm bọn chúng. Nghĩ tới có chút hoang mang sợ hãi đỡ nàng: "Mẫu thân, người không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì!" Cổ sau khi nôn khan dữ dội đã không có gì rồi. Nhìn bộ dáng lo lắng của hai đứa con trai một chút, sờ sờ khuôn mặt của bọn chúng, "Có lẽ là bị cảm."

Cảm? Cảm cái gì? "Không được, mẫu thân, nhất định phải mời đại phu xem một chút!" Giọng nói của Hiên Viên Lạc Thần vô cùng kiên định.

"Làm sao vậy?" Giọng nói vô cùng từ tính của nam tử vang lên từ ngoài cửa, đi từ rất xa đã nghe thấy nhi tử nói muốn mời đại phu, thân hình thoáng một cái liền đến cửa.

Vội vàng chạy vào cửa, lại thấy ba người họ không có gì khác thường.

"Không có gì, chỉ là mới vừa rồi có chút không thoải mái." Cười cười về phía hắn, bày tỏ không có việc gì.

Nhưng hắn lại không yên lòng, vội chạy tới ôm nàng, mặt lo lắng mở miệng về phía ngoài cửa: "Người đâu!"

Chỉ chốc lát sau, một gã sai vặt liền xuất hiện ở cửa ra vào, cúi đầu chờ phân phó: "Vương gia?"

"Lập tức đi mời đại phu!" Mỗ nam hết sức nóng nảy mở miệng.

"Dạ!" Hạ nhân này nhìn hắn gấp gáp như vậy, cũng không kịp hỏi nhiều, vội vàng đáp một tiếng, liền vội vàng chạy ra ngoài.

Vũ Văn Tiểu Tam trợn trừng mắt, nàng không có chuyện gì, mời đại phu làm chi hả! Còn nữa, bế nàng chặt như vậy làm gì? Không cần giống như nàng đã tàn tật được không?

Nhìn hai tiểu tử kia cũng là vẻ mặt nghiêm túc nhìn nàng, cũng cảm thấy nàng rất cần đại phu tới khám.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, đại phu liền vội vàng chạy vào, vừa vào phòng nhìn bốn người, không có người nào có bộ dáng giống như bị bệnh, vậy cần gì phải kéo ông chạy nhanh như thế hả? Trong lòng oán thầm là một chuyện, nhưng nhiếp chính vương điện hạ là không thể đắc tội! Nhanh tới trước hỏi thăm: "Nhiếp chính vương điện hạ, không biết là. . . . . ." Người nào cần chữa trị?

Còn chưa nói hết, đã bị cứt đứt: "Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút! Vương phi bệnh nặng! Nhanh xem cho nàng đi!" Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người liền đổi sắc mặt, có một loại rất cảm giác choáng váng nồng đậm đánh tới, làm bọn hắn có chút chống đỡ không được!

Khóe miệng Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng giật giật, rất im lặng nhìn phụ thân của mình, bệnh nặng?

Mà đại phu này, cảm giác giống như có một đạo thiên lôi nện vào trên người của mình, phát ra một tiếng nổ ầm ầm. . . . . .

Vương phi -- bệnh nặng? Nhìn sắc mặt hồng nhuận phơn phớt đó, không hề giống một nử tử bị bệnh nặng? Không dám tin dụi dụi con mắt, lại móc móc lỗ tai, có lẽ là lớn tuổi, ảo giác!

Một giây kế tiếp, làm cho ông càng không hiểu tình hình xảy ra, chỉ thấy nữ tử áo đỏ nhẫn tâm vỗ một cái lên đầu nhiếp chính vương cao quý, tà tứ, khát máu, giống hệt tu la của bọn họ, hét to một tiếng: "Hiên Viên Vô Thương, chàng dám nguyền rủa lão nương!" ***, Thân thể nàng kiện khang, vô cùng khỏe mạnh, chỗ nào giống bệnh nặng hả?

Đại phu thấy hành động này của nàng, trong thoáng chốc có lẽ giống như đã nhìn thấy cảnh tượng nữ tử áo đỏ này máu tươi tại chỗ, hồng nhan bạc mệnh! Nhưng ngay sau đó, chuyện xảy ra khiến ông càng không thể tưởng tượng nổi!

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy nhiếp chính vương điện hạ phong hoa tuyệt đại, giết người vô số của bọn họ sau khi bị gõ đầu, vẻ mặt ngược lại nịnh hót mở miệng về phía nữ tử áo đỏ: "Nương tử, là vì phu là không đúng, vi phu nói sai! Không nên tức giận! Không nên tức giận! Vi phu thật biết sai rồi, hay là trước đừng nói nhiều như vậy, để cho đại phu khám cho nàng, khám xong nàng muốn xử trí vi phu như thế nào đều được! Có được hay không?"

Hai đứa bé cùng nhau vươn tay, lau mồ hôi trán một cái. Phụ vương, lão nhân gia ngài chừa cho mình chút mặt mũi đi! Tuy cảnh tượng này thấy mà không thể trách, nhưng dù gì nơi này cũng có người ngoài mà!

Nghĩ tới quay đầu, mặt đồng tình nhìn đại phu giống như gặp phải đả kích cực lớn, cùng nhau lắc đầu một cái, cảm thán một tiếng --

Aizz!

"Hừ, chàng xem lão nương thu thập chàng thế nào!" Lật trời, lại dám nguyền rủa nàng bệnh nặng!

Đại phu run rẩy thân thể, xoa xoa đôi mắt già đã mờ. Đây nhất định là chuyện kinh khủng nhất mà đời này ông đã gặp! Ông chắc chắn 100% , chuyện hôm nay nói ra tuyệt đối không có ai tin tưởng!

"Còn đứng đó làm gì?" Giọng nói vô cùng từ tính mang theo sát ý nồng đậm, chẳng lẽ không biết Tam nhi của hắn không thoải mái sao?

Đại phu này thấy bộ dáng cực kỳ kinh khủng kia của hắn, không nhịn được run lên, khẩn trương tiến lên chuẩn bị bắt mạch cho Vũ Văn Tiểu Tam. Trong lòng thầm than, đây mới thật sự là nhiếp chính vương điện hạ!

Nhưng tay kia đưa đến một nửa lại bị một cỗ lực đạo không biết ở đâu khống chế, không thể động đậy, có chút kinh hãi ngẩng đầu lên, ôm khiếp sợ cực lớn và vẻ mặt đầy khó hiểu nhìn Hiên Viên Vô Thương. Chỉ thấy trên bộ mặt tuyệt mỹ treo chút vẻ khổ não, trong đôi mắt tà mị đào hoa

https://thuviensach.vn

thoáng qua ánh sáng mờ mịt không hiểu, tiếp vô cùng giận dữ nhìn thoáng qua đại phu này, rồi sau đó gầm thét một trận về phía ngoài cửa--

"Đám ngu xuẩn các ngươi, chẳng lẽ không biết mời nữ đại phu tới sao?"

"Ầm!" , "Ầm!" , "Ầm!" Mọi người cười ngất. . . . . Không ngờ lần đầu tiên trong đời vương gia nhà mình phát giận, lần đầu tiên gầm thét là vì chuyện như vậy!

Đại phu đó càng thêm có một loại kích động muốn đụng đầu chết! Hôm nay cho ông nhiều đả kích như vậy, thật sự là -- quá lớn rồi! Chỉ sợ cả đời này của ông cũng không có chịu qua kích thích như vậy! Giật giật tay của mình, phát hiện vẫn không thể động, vẻ mặt đưa đám nhìn Hiên Viên Vô Thương, ánh mắt viết: Vương gia, người thả tay ra được không? Không cho trị ta liền đi về, lão nhân gia ngài từ bi bỏ qua cho tay của ta đi!

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, có một loại kích động nâng trán thở dài, cái bình dấm chua này lại tới rồi!

Gã sai vặt co rúm thân thể xuất hiện bên trong nhà, mặt đau buồn sợ hãi nhỏ giọng nói: "Vương gia, Dạ Mị đế quốc còn chưa có nữ đại phu, ngài liền. . . . . ngài liền chấp nhận một chút đi!"

Trên dung nhan như cánh hoa đào của người nào đó, trong nháy mắt sát khí trên mặt đã bị nứt rồi. Mày kiếm nhíu chặt, chân mày nhíu đến có thể kẹp chết vài con ruồi, hình như đang suy nghĩ nên làm cái gì. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt truyền đạt một tin tức giống như -- nhìn đức hạnh này của phụ vương, nếu mẫu thân thật bệnh nặng rồi, sợ rằng đó là dữ nhiều lành ít! Khó trách mỗi lần Mộ Vân Dật thúc thúc vội tới xem bệnh cho mẫu thân, luôn bắn ra ba sợi tơ hồng, treo tơ chẩn mạch. Trước kia trong lòng bọn họ luôn trách cứ hắn không chịu trách nhiệm, hôm nay xem ra, nếu hắn quá " trách nhiệm", sợ rằng phụ vương cũng đã đánh nhau với hắn mấy lần rồi!

https://thuviensach.vn

"Vương gia!" Đại phu này co rúm lại mở miệng đề nghị, "Vương gia, thật ra thì, thật ra thì có thể dùng một tầng lụa mỏng ngăn cách, để lão phu tới bắt mạch cho vương phi!"

Đây cũng là ý kiến hay! Đây là tiếng lòng của tất cả mọi người.

Nhưng người nào đó cũng rất là kiên quyết mở miệng: "Không được! Một tầng lụa quá mỏng! Ít nhất phải cách mười tầng!"

Sau ót đại phu xuất hiện một giọt mồ hôi lạnh khổng lồ, hết sức im lặng nhìn bộ dáng kiên quyết của Hiên Viên Vô Thương, ở trong lòng nghĩ tới....Ừ! Đúng! Cách mười tầng lụa mỏng, đúng là ngăn cản được nam tử chạm vào vị vương phi bảo bối này của ngài ấy, hơn nữa còn là ngăn cách hoàn toàn! Nhưng vương gia, lão nhân gia ngài có thể nói cho tiểu nhân biết, tiểu nhân phải chẩn mạch như thế nào đây? Hay là chẩn lụa mỏng hả?

Dùng một bàn tay khác không bị giữ xoa xoa tầng mồ hôi trên trán, mạo hiểm nguy cơ bị chém đầu mở miệng: "Vương gia, xin thứ cho lão phu vô năng. Cách mười tầng, lão phu thật không chẩn đoán bệnh được!" Tại sao là mạo hiểm nguy cơ bị chém đầu, bởi vì vừa nhìn sắc mặt nhiếp chính vương, cũng biết hắn vô cùng không muốn nghe đến câu này!

"Lang băm!" Hai chữ phán xét, rồi sau đó thu lại nội lực giữ cánh tay của hắn ta, hướng về phía cửa thị vệ mở miệng, "Đi mời đại phu khác cho bổn vương!"

"Vương gia, đây là đại phu giỏi nhất Dạ Mị đế quốc rồi, ngay cả thái y hiện đang đảm nhiệm Thái Y Viện cũng từng là học trò của ông ấy. Đại phu khác sợ rằng. . . . . ." Vương gia à, ngài cũng đừng soi mói nữa, người ta thân là đại phu đệ nhất Dạ Mị đế quốc, chịu tới đã không tệ, ngài còn tìm mọi cách bắt bẻ. Phải biết có lúc hoàng thượng tìm ông ta chữa bệnh, ông ta đều thường đánh bạo không đi!

https://thuviensach.vn

Vừa nghe nói là phủ nhiếp chính vương mời ông ta, lập tức chạy tới! Uy danh của người nhiếp chính vương điện hạ này thật sự là quá lớn. Đại phu đệ nhất người ta không sợ chết, chỉ sợ bị biến thành sống không bằng chết thôi.

"Thương Thương, ọe. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam đang muốn nói gì, đột nhiên lại nôn khan.

"Tam nhi, Tam nhi, nàng làm sao vậy?" Giọng nói hoang mang sợ hãi vang lên, hoangdung_๖ۣۜdiễn-đàn-lê-๖ۣۜquý-đôn rồi sau đó mở miệng về phía đại phu kia, "Nhanh xem cho nàng đi!"

Lần này rốt cuộc không do dự rồi, cũng không cần nữ đại phu nữa, đến một tầng lụa mỏng cũng không cần! Mọi người bất đắc dĩ than thở một tiếng ở trong lòng, hết sức đại nghịch bất đạo quy kết hành vi này của vương gia nhà mình thành một chữ -- tiện!

Trên mặt hai đứa bé lộ ra nụ cười vui mừng. Quá tốt! Quá tốt rồi! Nhìn biểu hiện bây giờ của phụ vương, nếu mẫu thân thật bệnh nặng, chắc chắn phải xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn mới đúng.

Lúc tay đại phu run run sờ lên mạch của Vũ Văn Tiểu Tam, trong nháy mắt suýt nữa chảy ra một giọt nước mắt! Sao chẩn mạch cho vị vương phi này còn khó khăn hơn cả cô nương gia chưa lấy chồng vậy hả? Chỗ này là chỗ nào chứ? Ngươi hiểu mà!

Sau khi để lên, bắt đầu lẳng lặng chẩn bệnh, lúc chẩn mạch trên khuôn mặt nghiêm túc không tự chủ toát ra một chút ý cười, cười rồi còn nhắm mắt lại sờ sờ lên râu của mình . . . . . .

Mọi người ở cửa và trong chỗ tối đều vì vị đại phu đệ nhất không biết chết sống này đổ một trận mồ hôi lạnh, không nhìn thấy sắc mặt vương gia nhà bọn họ đã đen như than trúc rồi sao? Còn dám vuốt cổ tay vương phi rồi lộ ra nét mặt dâm đãng như thế!

https://thuviensach.vn

Được rồi, bọn họ thừa nhận, là suy nghĩ của bọn họ quá tà ác, thật ra nụ cười trên mặt đại phu người ta rất thuần khiết!

Trong lúc sắc mặt vương gia nhà bọn họ càng ngày càng khó coi, trong lòng bọn họ đều rối rắm, nếu vương gia thật muốn động thủ, lúc đó bọn họ có nên khuyên can hay không, thì rốt cuộc đại phu đó đã thu tay mình lại!

Cả đám người lại toát một trận mồ hôi lạnh cho ông ta lần nữa! Sợ rằng chẩn mạch lâu hơn một chút, vị đại phu đệ nhất này nhất định sẽ máu tươi tại chỗ rồi!

Vừa mở ra mắt, đã nhìn thấy vẻ mặt kì lạ của mọi người đang nhìn mình, chưa từng suy nghĩ nhiều liền quay đầu mở miệng cười: "Chúc mừng vương gia! Chúc mừng vương gia! Vương phi đây là hỉ mạch!" Nhìn sắc mặt đen chưa tụt xuống của Hiên Viên Vô Thương, hoàn toàn không biết mình mới vừa ở cửa quỷ môn quan đi một vòng!

"Hỉ mạch?" Trên mặt Vũ Văn Tiểu Tam lộ ra một nụ cười lớn, tính tính ngày, sau mấy ngày Dạ Tử Mị chết thì nguyệt sự của mình sẽ tới. Nhưng mãi đến khi Dạ Tử Lân lên ngôi, vậy mà nguyệt sự của nàng đã gần một tháng chưa tới, nàng ngược lại không chú ý vấn đề này! Hỉ mạch, nàng tính toán lâu như vậy, cuối cùng cũng thành công! Ha ha ha. . . . . Có hỉ mạch, xem cầm thú này còn dám làm loạn không, nếu lần này là nữ nhi thì càng tốt rồi!

Hỉ mạch? Bọn hạ nhân vương phủ đều mừng rỡ như điên, vương phủ bọn họ lại sắp có tiểu chủ tử rồi! Tất cả mọi người đều vui mừng cho vương gia và vương phi từ tận đáy lòng!

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng cũng vui vẻ nhảy lên, chạy đến trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam, nhìn bụng của nàng: "Mẫu thân, có phải trong bụng của người lại đưa vào một người đệ đệ đúng không?" Lời này là Hiên Viên Lạc Thần hỏi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn thông minh tuyệt đỉnh, nhưng là sau khi mẫu thân sinh hắn và đệ đệ, hắn cũng có chút ngốc nghếch, cho là mẫu thân chỉ có thể sinh bé trai thôi!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của Vũ Văn Tiểu Tam lập tức khó coi: "Ai nói là đệ đệ, là muội muội! Nhất định là muội muội!" Thanh tuyến thả hơi lớn, trực tiếp rống hai đứa bé đến sửng sốt. Trợn to cặp mắt sợ sệt nhìn nàng, tại sao đột nhiên mẫu thân lại trở nên khủng bố như vậy rồi hả?

Phải biết, trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam nghĩ đến nữ nhi này đã nhiều tháng rồi. Mình bỏ ra cái giá lớn như vậy, hở một tí là bị tên cầm thú này chỉnh đến không thể xuống giường mấy ngày. Nếu lại sinh ra con trai "Nam nữ thụ thụ bất thân", nàng không tức tới phun ra một ngụm máu tươi mới là lạ!

Mà người vốn nên vui mừng nhất, thế nhưng lúc này lại ngồi không nhúc nhích, giống như bị đả kích cực lớn. Nhìn đại phu, giờ phút này đôi mắt tà mị đào hoa nhìn ông ta có chút long lanh. Đại phu này thấy vậy, tim hơi chậm lại một chút, ở trong lòng cảm thán, nhiếp chính vương điện hạ quả nhiên là phong hoa tuyệt đại, chỉ là cái nhìn này làm cho ông ta - một nam nhân sống hơn năm mươi năm cũng có chút động lòng, khó trách các cô nương trong thiên hạ phải điên cuồng! Nhưng đồng thời cũng cảm thấy sống lưng hơi tê tê, nhiếp chính vương điện hạ nhìn ông ta như vậy làm cái gì?

Ngay sau đó, chỉ thấy bờ môi như hoa anh đào kia khẽ mở, mang theo âm thanh run rẩy vang lên, mắt chứa mong đợi mở miệng: "Có phải ngươi chẩn sai rồi không?"

"Không có! Nhiếp chính vương điện hạ yên tâm! Chút bản lãnh này lão phu vẫn có!" Nếu đến hỉ mạch đơn giản nhất cũng chẩn đoán không ra, vậy ông ta cũng không cần lăn lộn nữa! Nhìn bộ dáng không dám tin lại có chút

https://thuviensach.vn

run rẩy của Hiên Viên Vô Thương, tưởng rằng hắn quá vui mừng, trong lòng cũng có chút hiểu!

Dù sao sau khi vị vương phi này sinh hạ tiểu thế tử và tiểu công tử, đã hai năm không sinh rồi, nhiếp chính vương vui mừng một chút cũng là bình thường! Ông ta tự nhiên không biết Vũ Văn Tiểu Tam là hôn mê hai năm, mới dẫn đến loại tình trạng này .

Nam tử tuyệt mỹ nhìn sắc mặt vui vẻ của Vũ Văn Tiểu Tam một chút, nhất thời cảm giác trời đất quay cuồng! Cực kỳ bi thương sợ hãi nhìn lại đại phu này một chút: "Nếu không ngươi chẩn lại lần nữa đi?" Hắn rõ ràng, hắn rõ ràng, hắn. . . . . Được rồi, hắn thừa nhận mỗi lần gì kia đó đều ở trong lòng nhắc nhở mình chú ý, nhưng cứ đến thời khắc mấu chốt, hắn liền quên mất chuyện quan trọng.

"Vương gia, thật không cần chẩn mạch lại lần nữa đâu, là hỉ mạch một tháng không sai! Vương phi mới vừa nôn nghén, đây là chuyện rất bình thường. Mấy ngày này vương gia phải cẩn thận một chút, không thể để cho vương phi ăn những thứ không thể ăn gì đó, ô mai thì có thể chuẩn bị một chút. Lão phu hốt thuốc an thai cho vương phi, còn có một chuyện rất quan trọng, chính là tuyệt đối không thể làm chuyện phòng the!" Đại phu này nói thao thao bất tuyệt xong, cuối cùng phun ra một câu đối với người nào đó mà nói là cực kỳ tàn nhẫn!

Nhưng lời này đối với hắn mà nói tuy là tàn nhẫn, nhưng đối với bọn thị vệ, ẩn vệ vương phủ mà nói, quả thật chính là ông trời hiển linh, đưa tới tin vui cho bọn hắn! Phải biết mỗi ngày vương gia và vương phi không có suy nghĩ tiết chế, không bao giờ quan tâm đến thời gian, cũng không quan tâm đến địa điểm, làm cho người ta vô cùng xấu hổ, đã sắp khiến 《 Thanh Tâm kinh》 cũng áp chế không nổi lang tính của bọn họ rồi! Ông trời phù hộ, bọn họ rốt cuộc có thể thoát khỏi hành hạ này một thời gian rồi!

https://thuviensach.vn

"Nếu như nhất định phải. . . . . ." Nhìn thị vệ ở cửa một chút, mặt già mỗ nam đỏ lên, vội vàng dừng lại lời mình muốn nói.

"Nhất định phải cái gì?" Không thể không nói, tuy vị đại phu này rất kiêu ngạo, không dễ dàng chữa bệnh cho người ta, nhưng chỉ cần là bệnh nhân ông ta nhận, ông ta đều cực kỳ trách nhiệm! Cho nên cũng rất nghiêm túc chờ câu sau của Hiên Viên Vô Thương.

"Nếu như nhất định phải. . . . . nhất định phải. . . . . ." Sắc mặt đỏ tươi, từng đóa mây hồng nở rộ trên dung nhan tuyệt mỹ, nhìn rất mê người. Ngay cả Vũ Văn Tiểu Tam mỗi ngày hô to ‘chàng là cầm thú’, cũng không tự giác mà nuốt một ngụm nước miếng, nổi lên chút tâm tư xấu xa.

"Vương gia, có lời gì không ngại nói thẳng!" Đại phu nào đó ngu ngơ, hoàn toàn không nghĩ tới phương diện kia. Nhìn sắc mặt đỏ tươi của Hiên Viên Vô Thương, chỉ tưởng hắn có chuyện gì đó khó mở miệng. Nhưng dường như chuyện này quả thật khiến người ta rất khó có thể mở miệng, nhưng đại phu chính là không ngờ tới.

Bọn hạ nhân cũng gian nan nuốt một ngụm nước miếng, mơ hồ có thể đoán được vương gia muốn nói gì. Mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, ngậm miệng không nói, khéo léo đứng, không nhúc nhích! Dường như người đã từng làm phụ thân đều nên biết là không thể? Nhưng vương gia nhà bọn họ vẫn chưa từ bỏ ý định! Vẫn muốn hỏi một câu.

Nhịn một lúc lâu, nhìn đại phu này, lại nhìn bọn hạ nhân ở cửa kia một chút, một bộ dáng ngầm hiểu lẫn nhau, nhìn lại bộ dáng khinh bỉ của tiểu nữ nhân trong ngực, còn có bộ dáng hai đứa bé chớp mắt to ngập nước chờ đoạn sau. . . . . .

-- Rốt cuộc vẫn không đành lòng nói ra tâm tư xấu xa của mình, cắn răng, nhẹ giọng mở miệng: "Không có việc gì."

https://thuviensach.vn

Đại phu này hoài nghi nhìn hắn, mới vừa rồi không phải vẫn muốn hỏi chuyện gì đó sao? Thế nào đột nhiên liền hết chuyện? Nhìn một chút bộ dáng quái dị của những người ở cửa, ngẫm lại bộ dáng mà phấn đỏ hồng của nhiếp chính vương điện hạ lúc nãy. Chợt, trong đầu đứt một sợi dây! Hoá ra là như vậy . . . . . .

Sờ lên râu, trên khuôn mặt già nua như hoa cúc lộ ra một nụ cười mà nam nhân ở cửa đều hiểu: "Vương gia, thời kì đầu mang thai nhất định không thể làm chuyện phòng the, bởi vì ba tháng đầu thai nhi không ổn định. Nếu mạnh mẽ làm chuyện phòng the liền dễ xảy thai, nhưng đến tháng thứ tư liền không sao rồi!"

Đến tháng thứ tư liền không sao, chuyện này hắn biết. Lúc trước mình phải đi rừng rậm Tử Vong một chuyến, lúc trở lại vừa đúng bốn tháng, khi đó hắn còn vô cùng đắc ý! Hiện tại hai tháng dài đằng đẵng, có thể nhìn không thể ăn! Đến thời gian sinh xong, lại thêm bốn tháng sống khổ sở! Nghĩ tới liền giận đến có chút nghiến răng, thầm hận mình tại sao cứ đến thời khắc mấu chốt liền quên vấn đề quan trọng!

"Biết. Tiễn đại phu ra ngoài đi!" Nói xong không để ý nhiều người ở đây như vậy, cong miệng lên liền chui vào trong ngực Vũ Văn Tiểu Tam, giọng nói vô cùng uất ức vang lên, "Tam nhi, cuộc sống này không có cách nào sống được rồi!"

Lời này vừa nói ra, đại phu đi tới cửa, bước chân lảo đảo một cái, thẳng tắp té từ trênbậc thang xuống cửa. May mà Đình Vân ra tay giúp ông ta một phen, ông ta mới tránh khỏi vận mệnh ngã chết! Nhiếp chính vương điện hạ vừa mới nói cái gì? Có phải hôm nay ông ta đụng phải quỷ nên luôn sinh ra ảo giác đúng không!

Đình Vân vững vàng đỡ lấy ông ta, mà sau khi đại phu này đứng vững, giống như sau lưng có quỷ đuổi theo, chạy ra ngoài như một làn khói, thậm chí ngay cả tiền xem bệnh cũng quên thu! Mẹ ơi! Nhiếp chính vương giống

https://thuviensach.vn

như huyết tu la kia đột nhiên biến thành như vậy, thật sự là quá khảo nghiệm năng lực thừa nhận của con người rồi! Cũng không biết ông ta nói chuyện này ra, mọi người có thể cho là ông ta bị điên rồi không! Ngay cả ông ta - một lão nhân gia gần sáu mươi tuổi cũng không nhịn được muốn chửi bậy một câu -- Con mẹ nó!

Đình Vân nhìn bóng lưng đại phu chạy trối chết, sau ót mơ hồ xuất hiện một giọt mồ hôi khổng lồ, trong nháy mắt khuôn mặt lãnh khốc cứng đờ, thật ra thì hắn cũng rất muốn chạy! Bộ dạng này của vương gia, thật sự là quá. . . . . mất mặt!

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, rất là im lặng mở miệng: "Cái gì không có cách nào sống được rồi hả? Có khoa trương như vậy sao?"

"Có!" Mỗ nam ngẩng đầu lên, trong mắt rõ ràng hàm chứa lệ quang trong veo, còn rất nghiêm túc gật đầu một cái, một bộ dáng cực kì bi thương sợ hãi, "Có! Nói không chừng người ta sẽ tráng niên sớm mất!"

Đám hạ nhân không nhịn được cùng nhau nâng trán thở dài! Vương gia, bộ dáng này của ngài cũng quá mất mặt đi, có thể suy nghĩ một chút cho tâm tình của chúng thuộc hạ không? Chợt một người thị vệ ôm bụng của mình: "Ai nha, ta muốn thải rồi! Các ngươi coi chừng trước, ta sẽ trở lại ngay!"

Ai nha! Đây thật là ý kiến hay! Vì vậy một đám thị vệ cùng nhau ôm bụng của mình, quát to một tiếng: "Ai nha, chúng ta đều muốn thải! Sẽ quay lại ngay!"

Đám ám vệ cũng không nói gì, nhưng dưới sự hướng dẫn của Đình Vân cũng rất nhanh chạy về phía hầm cầu, bởi vì bọn họ biết, nếu còn nhìn bộ dáng kia của vương gia, nhất định sẽ gấp đến độ phun ra ba lít máu!

Mỗ nữ im lặng nhìn hắn, có vẻ như trước khi quen nàng, thằng nhãi này vẫn ở một mình đi? Hai mươi sáu năm đều sống như vậy, có mấy tháng mà

https://thuviensach.vn

lại đến mức này sao?

"Mẫu thân, phụ thân đang nói cái gì vậy?" Hiên Viên Sở Cuồng rất khổ não gãi gãi đầu nhỏ của mình, không nghĩ ra phụ thân đang tốt sao lại đột nhiên phải tráng niên sớm rồi? Thật ra thì hắn vẫn không quá rõ "Chuyện phòng the" là có ý gì.

Hiên Viên Lạc Thần một tay vỗ đầu của hắn ta, như tiểu đại nhân mà mở miệng: "Chuyện của người lớn, ngươi đừng chen miệng vào!"

Tiểu Sở Cuồng nghiêm mặt, rất mất hứng nhìn hắn ta: "Cái người bại hoại này! Lại đánh ta, ta không cần ngươi nữa!" Mỗ Cuồng lại nói ra câu nói cửa miệng "Không cần ngươi nữa" đã nói vô số lần.

Mỗ Thần cũng rất không quan tâm trợn trắng cả mắt, lặp lại câu nói cửa miệng đã nói vô số lần: "Không cần thì thôi! Dù sao trong bụng mẫu thân lại có một tên tiểu đệ. . . . . hoặc là muội muội, không có ngươi cũng có người gọi ta là ca ca!" Vốn là muốn nói tiểu đệ đệ, nhưng là nhớ tới bộ dáng kinh khủng của mẫu thân lúc nãy, tạm thời sửa miệng lại.

Lời này vừa nói ra, cái mũi nhỏ của Hiên Viên Sở Cuồng liền thút tha thút thít, hình như có chút không dám tin nhìn ca ca mình một cái, rồi sau đó nhào về phía Vũ Văn Tiểu Tam, gào khóc lớn: "Mẫu thân! Ca ca không thích con. Hu hu hu. . . . . Ca ca có muội muội liền không cần con. . . . . Hu hu. . . . . ."

Hiên Viên Lạc Thần ngửa mặt lên trời trợn trắng mắt! Tên ngu ngốc này! Rõ ràng là hắn nói không cần mình trước mà!

Vũ Văn Tiểu Tam hất tên nam nhân nào đó luôn lôi kéo mình giả bộ đáng yêu ra, sau đó ôm thân thể nho nhỏ của Hiên Viên Sở Cuồng lên, mở miệng dụ dỗ: "Cuồng nhi ngoan! Ca ca là bại hoại, mẫu thân giúp con đánh hắn!"

https://thuviensach.vn

Nói xong học bộ dáng người lớn ở kiếp trước dỗ đứa bé, kéo thân thể nho nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần qua, đánh xuống cái mông nhỏ của nó. Chỉ là tay nâng vô cùng cao, rơi xuống lại nhẹ như cánh chim. Ở kiếp trước, người lớn luôn diễn một trò như vậy, bọn nhỏ liền nín khóc. Đến cổ đại, con của nàng cũng có thể sử dụng một bộ dáng như vậy đi?

Kết quả, sau khi đánh một cái nhẹ nhàng, Hiên Viên Sở Cuồng quả nhiên nín khóc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài treo đầy vệt nước mắt, dưới mũi còn có nước mũi, ngơ ngác nhìn Hiên Viên Lạc Thần.

Hiên Viên Lạc Thần cũng bị Vũ Văn Tiểu Tam đánh một cái nhẹ nhàng mà tỉnh mộng! Khuôn mặt nhỏ nhắn giống Hiên Viên Vô Thương từ từ dính vào chút thần sắc tức giận, rồi sau đó rất xấu hổ nhìn Vũ Văn Tiểu Tam.

Ách. . . . . Nhìn ánh mắt tố cáo của con lớn nhất, Vũ Văn Tiểu Tam hung hăng đổ mồ hôi ở trong lòng. Cái đó. . . . . cái đó chỉ là đánh nhẹ một cái, không cần nhìn nàng như vậy chứ? Ánh mắt này có quá khoa trương rồi không. . . . . .?

Tiếp, nét mặt sững sờ của Hiên Viên Sở Cuồng biến mất không thấy gì nữa, trong nháy mắt dính vào thần sắc vui vẻ, đáy mắt còn có ánh sáng cực kì đắc ý, tay nhỏ bé che bụng nhỏ của mình, nở nụ cười: "Ha ha ha. . . . . Ca ca bị mẫu thân vô lễ! Ha ha ha. . . . . ."

Hiên Viên Lạc Thần che cái mông bị khinh bạc của mình, nghiêng đầu sang chỗ khác, hung hăng cắn bờ môi mỏng như cánh hoa đào, một bộ dáng xấu hổ muốn chết nhìn ra ngoài cửa, có một loại kích động đi ra ngoài đập đầu chết! Nam tử hán đại trượng phu bị một tiểu nữ tử vô lễ, còn mặt mũi nào mà sống! Còn mặt mũi nào mà sống!

Vũ Văn Tiểu Tam giống như cảm thấy 'oanh' một tiếng vang thật lớn, trên đỉnh đầu có một đám mây u ám khổng lồ, bên trong còn có sấm rền

https://thuviensach.vn

quay cuồng. . . . . Nàng nghe cái gì? Tiểu nhi tử nói nàng vô lễ con lớn nhất, con lớn nhất còn là một bộ dáng không muốn sống, che cái mông của mình! Nhất thời đầu có cảm giác muốn ngất!

Hiên Viên Vô Thương nhanh tiến lên phía trước đỡ nàng, trên bộ mặt tuyệt mỹ là vẻ uất ức, còn chưa lấy lại tinh thần từ câu "Không thể làm chuyện phòng the!" của đại phu. Tuy nói bộ dáng hai đứa con trai rất khôi hài, nhưng suy nghĩ một chút cảnh ngộ bi thảm của mình, hắn thật cười không nổi!

"Thương Thương. . . . ." Mỗ nữ nước mắt lưng tròng nhìn hắn, mặt đầy bi thống, nàng đây tạo cái nghiệt gì, mới có hai nhi tử dở hơi như vậy!

"Tam nhi. . . . ." Mỗ nam cũng là một bộ dáng nước mắt lưng tròng, ôm nàng trong ngực, "Tam nhi, đừng để ý đến bọn chúng, nàng trước suy nghĩ cho người ta một chút đi, hai tháng này người ta sẽ chết thật đó!"

Lần nữa phun ra lời này, đưa tới căm giận ngút trời của Vũ Văn Tiểu Tam, nghiến răng, hung dữ nhìn hắn: "Ta nói Hiên Viên Vô Thương, chàng liên tục nhấn mạnh hai tháng này chàng phải sống như thế nào? Có phải trong lòng suy nghĩ hai tháng này muốn đi tìm nữ nhân khác giải quyết vấn đề đúng không?"

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt vẻ mặt đáng thương hề hề của mỗ nam trở nên dở khóc dở cười, có chút nổi cáu mở miệng: "Tam nhi, nàng nói cái gì đó! Trong lòng người ta chỉ có mình Tam nhi thôi! Những người khác, bẩn!" Hắn có bệnh thích sạch sẽ nghiêm trọng đấy!

Vũ Văn Tiểu Tam còn chưa kịp trả lời hắn, chỉ nghe thấy giọng nói vô cùng từ tính hơi non nớt của con lớn nhất truyền đến: "Con không sống nổi nữa! Hu hu hu. . . . ."

Nói xong liền khóc chạy ra ngoài!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng đang cười đến vui vẻ bỗng ngưng bặt, nhíu mày, có chút lo lắng nhìn phương hướng rời khỏi của ca ca mình, chạy như điên về phía ngoài cửa: "Ca ca, huynh đừng nghĩ không ra! Cuồng nhi không cười huynh nữa! Ta thật sự là không cười huynh nữa!"

Mỗ nữ im lặng nhìn bóng lưng rời đi của bọn chúng, nghĩ tới câu nói kia của con lớn nhất, ý này có phải mẹ già của nó muốn giết chết con trai của mình không? Trong nháy mắt, nàng thật có loại kích động để tên ranh con chết bầm kia đi ra ngoài chết cho rồi! Nhưng lý trí vẫn chiến thắng điên cuồng trong nháy mắt này, đứng lên chuẩn bị đuổi theo. . . . . .

Lại bị Hiên Viên Vô Thương kéo thân thể lại: "Không cần đuổi theo! Dù muốn tìm chết thật, cũng có bọn Liên Vụ cứu!" Trọng điểm là, sợ rằng Tam nhi càng đuổi, tên ranh con chết bầm kia càng muốn tự tử mãnh liệt!

Mỗ nữ nghe xong ngồi trở lại trên ghế của mình, sâu kín thở dài một hơi, rồi sau đó mặt đầy bi thương sợ hãi sờ sờ bụng của mình. Hu oa, hi vọng của mẹ đều ký thác vào trên người của con, con ngàn vạn đừng giống như hai tên ranh con đó!

Chú thích:

(1) Tráng niên: là tuổi người đàn ông sung sức nhất (chỗ này không hiểu lắm, ai hiểu thì chỉ Dung nha)

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 17: "Khách đến chơi" trong truyền thuyết

"Khách đến chơi" -- là tiếng địa phương của người Hồ Bắc là chỉ những đứa trẻ, sau khi có rất nhiều khách tới nhà chơi, đặc biệt biểu hiện vui vẻ không bình thường. Là một loại cá tính hành động quái dị, không phải là một loại bệnh.

"Vương gia, Hiên Viên đế quốc gửi thiệp mời đến!" Trên khuôn mặt lạnh nhạt của Liên Hoa hiếm khi xuất hiện chút ý cười, đưa một thiệp mời màu đỏ cho Hiên Viên Vô Thương.

Đừng hỏi tại sao hắn vui mừng, bởi vì hắn lại sắp làm phụ thân rồi! Khụ khụ. . . . . Không phải, là vương gia nhà bọn họ lại sắp làm phụ thân rồi!

Thiệp mời? Có chút kinh ngạc nhận lấy thiệp mời, mở ra nhìn một chút nội dung phía trên, rồi sau đó cười chuyển nó cho Vũ Văn Tiểu Tam, biết nàng khẳng định rất thích tin tức này.

Vũ Văn Tiểu Tam hoài nghi đưa tay ra, nhận lấy, vừa nhìn trên mặt xinh đẹp lộ ra một nụ cười thật lớn! Tiểu Ly sắp lập gia đình rồi, mời bọn họ đi tham gia hôn lễ!"Tiểu Ly - cái đồ vô dụng này, phải mất hai năm mới cua được Phong Cuồng Tiêu, không hề có chút phong độ nào của ta năm đó! Làm việc không đủ nhanh, còn cần tiến bộ! Còn cần tiến bộ!"

Nét mặt Liên Hoa lập tức trở nên cứng đờ! Cửu công chúa đã nổi danh là công chúa nữ đuổi theo nam, là công chúa đầu tiên mấy ngàn năm mới gặp một lần! Còn vô dụng sao? Cái này mà muốn tiến bộ hơn nữa hả! Nếu khắp

https://thuviensach.vn

thiên hạ đều giống vương phi, nam nhân trong thiên hạ này đều không cần sống nữa!

Liên Hoa oán thầm ở trong lòng, nhưng trên mặt vẫn không dám biểu hiện ra. Nói giỡn, trước mặt vương phi, vương gia nhà mình đều rất chân chó. Tuy hắn không sợ chết, nhưng hắn càng muốn sống.

"Vương gia, vương phi, còn có một tin tức tốt!" Vẻ mặt Liên Hoa thần bí mở miệng cười.

Quay đầu liếc hắn, đáy mắt tà mị đào hoa xuất hiện chút hơi thở nguy hiểm. Có phải gần đây hắn đã đối xử quá tốt với bọn họ, lại dám thừa nước đục thả câu!

"Vương gia, là hoàng thượng, Tam vương gia, Thất vương gia, Cửu công chúa tới! Thiệp mời là bọn họ tự mình đưa tới." Đây cũng không phải là hắn cố ý muốn thừa nước đục thả câu, là chủ ý của đám người hoàng thượng.

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt người nào đó tối sầm: "Bọn họ tới làm cái gì?" Rõ ràng không hoan nghênh!

"Hoàng thúc, chúng ta đương nhiên là nhớ người mà!" Giọng nói ngọt ngào mềm mại của Hiên Viên Triệt vang lên, trên khuôn mặt tinh xảo như búp bê tràn đầy nụ cười và. . . . . mong đợi!

"Vẫn muốn bổn vương giúp ngươi tìm người không?" Nhìn những người thân kia, bờ môi như hoa anh đào vẫn không nhịn được lộ ra chút nụ cười.

Ách. . . . . Khuôn mặt đáng yêu như búp bê của người nào đó lập tức trở nên vô cùng lúng túng, gãi đầu một cái: "Hắc hắc, chuyện này là thuận tiện, chủ yếu vẫn là đến thăm hoàng thúc ." Bọn hoàng huynh là bởi vì hoàng thẩm hôn mê hai năm, cho nên tới đây biểu đạt một chút quan tâm, về phần mình. . . . . hắc hắc. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Tiểu Triệt Triệt thân ái!" Hai mắt mỗ nữ thả ra kim quang, rất kích động đứng lên. Ai da, nhanh như vậy liền gặp lại hắn, thật là một chuyện làm người ta hạnh phúc!

"Khụ khụ. . . . . ." Người nào đó không biến sắc ho khan mấy tiếng.

Nụ cười hạnh phúc trên mặt mỗ nữ cứng đờ, cười lớn mấy tiếng, thả mông lại ghế đẩu.

"Hoàng thẩm cũng không hoan nghênh chúng ta sao?" Giọng nói trơn bóng như ngọc của Hiên Viên Mặc vang lên. Đôi mắt như mặc ngọc kia hàm chứa chút ý cười và thâm tình không muốn người khác biết, nhìn cô gái ngồi bên kia.

Lại nói tính toán thời gian, Vũ Văn Tiểu Tam đã hai năm không gặp bọn họ rồi, nhìn thấy bọn họ vẫn rất cao hứng. Tuy không thích ánh mắt nóng rực của Hiên Viên Mặc, nàng rất bất mãn với chuyện này, nhưng nàng đã ở chung một chỗ với Thương Thương, hắn thích nàng cũng không có tác dụng gì, vì vậy cười hì hì gật đầu một cái: "Hoan nghênh, hoan nghênh!"

Nói xong, hơi nghiêng đầu đã nhìn thấy Hiên Viên Ngạo. Trong đôi mắt lạnh kia hàm chứa chút ý cười, tuấn nhan như được đao khắc vẫn góc cạnh rõ ràng như vậy, giống hệt như lúc mới gặp vào ba năm trước đây. Khác biệt duy nhất là ba năm trước đây, mái tóc đen nhánh của hắn dùng ngọc quan cột lên, lạnh lẽo, cương nghị, cao quý! Ba năm sau, mái tóc hắn đã bạc trắng, dùng một đoạn vải gấm cột hơi lỏng.

Mái tóc màu bạc đó tạo cho gương mặt cương nghị có độ cong và đầy mị hoặc, ngược lại hấp dẫn không ít! Mở miệng cười: "Hiên Viên Ngạo, ta phát hiện tóc của ngươi sau khi đổi màu, ngược lại càng đẹp trai hơn!"

"Thật sao?" Giọng nói uy hiếp của người nào đó vang lên.

https://thuviensach.vn

Ách. . . . . Quay đầu nhìn hắn một chút, rồi sau đó ưỡn bụng của mình lên, rất đắc ý mở miệng: "Đúng!" Bây giờ lão nương là phụ nữ có thai, ngươi có thể làm gì ta!

Nhìn nàng ưỡn bụng, bộ dáng đắc ý, mỗ nam không biến sắc cắn răng, trong lòng càng thêm có một loại kích động muốn đập đầu chết! Một lần sảy chân, hận nghìn đời!

"Bổn vương cũng thấy vậy." Mở miệng cười, chỉ là trên khuôn mặt lãnh ngạo có chút tự giễu, chỉ coi nàng là đang an ủi hắn.

"Hoàng thẩm!" Hiên Viên Ly sôi nổi chạy về phía Vũ Văn Tiểu Tam, rồi sau đó ôm mạnh một cái. Sau khi hung hăng ôm Vũ Văn Tiểu Tam một cái, đồng thời cũng cảm thấy trên người của mình có một đạo ánh mắt muốn lăng trì nàng, co rúm thân thể lại một chút, rồi sau đó vẻ mặt tươi cười buông ra, "Tiểu Ly rất nhớ người!"

"Ừm! Hoàng thẩm cũng rất nhớ ngươi! Tiểu Ly, có phải ngươi không làm theo phương pháp ta dạy cho ngươi để theo đuổi Phong Cuồng Tiêu không? Lại có thể mất hai năm mới theo đuổi được, ngươi làm việc thật không có hiệu suất rồi!" Mỗ nữ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mở miệng.

Khóe miệng Hiên Viên Ly giật giật mấy cái, rất im lặng mở miệng: "Hoàng thẩm, ta chính là dùng phương pháp của người, theo đuổi ròng rã một năm rưỡi cũng không thành công! Nửa năm cuối cùng, ta cho là không vui, nên không quan tâm đến hắn nữa, cũng không hề làm gì cả, chỉ là thật sự là chính mình, cuối cùng hắn mới ngược lại cầu xin hoàng huynh ban hôn đấy!"

Thật ra thì nàng vẫn chưa nói đúng lắm, người kia sau khi đính hôn với nàng, đã nói với nàng, cũng bởi vì một năm rưỡi đó nàng thật sự quá dọa người! Cứng rắn dọa đến hắn, cho nên mới không dám tiếp thu! Mà tất cả

https://thuviensach.vn

những việc nàng làm trong một năm rưỡi kia, đều là chủ ý cùi bắp của hoàng thẩm!

Ách. . . . . Như vậy làm sao nàng nói được? Nhìn những người khác nhìn nàng muốn cười lại không dám cười, mỗ nữ cảm giác sâu sắc thật mất mặt! Trong lòng cũng rất buồn bực tại sao chủ ý mình tốt như vậy, lại có thể không dùng được, suy nghĩ một chút, trong nháy mắt thông suốt! "Ta biết rồi, ta biết rồi! Đây không phải là chủ ý vấn đề, mà là nam nhân đều có tính tiện như vậy! Vừa bắt đầu, lúc ngươi theo đuổi hắn, hắn chính là không thích ngươi, chờ ngươi không cần hắn nữa, hắn liền hối hận liền theo đuổi ngược lại ngươi! Đây là vấn đề của hắn, không phải vấn đề của ngươi, càng không phải là vấn đề của phương pháp!"

Mỗ nữ hoàn toàn không bận tâm cảm thụ của nam nhân ở chỗ này, nói một đống lời không tính toán trước, còn cho Hiên Viên Ly một ví dụ: "Này, nói ví dụ như, Tam hoàng huynh và Thất hoàng huynh của ngươi chính là đại biểu điển hình đó!"

Ách. . . . . Hiên Viên Ly quay đầu nhìn sắc mặt xanh mét của Tam hoàng huynh, suy nghĩ một chút, lại có thể rất đồng ý gật đầu một cái. Trước kia, lúc hoàng thẩm gả cho hắn thì hắn chẳng thèm ngó tới, sau lại. . . . . hành động của tam hoàng huynh, nhìn ở một góc độ nào đó, đúng là rất tiện đấy!

Hiên Viên Triệt lập tức gào to , không dám tin chỉ chóp mũi của mình: "Hoàng thẩm, chuyện này liên quan gì tới ta?"

"Chuyện không liên quan đến ngươi?" Mỗ nữ cười khẽ một tiếng, tuy nàng không biết Hiên Viên Triệt và vị cô nương hắn muốn tìm kia đã xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn có đạo lý giống vậy đấy! "Nếu không phải ngươi hung thần ác sát hù chạy cô nương bên cạnh ngươi, hiện tại cần tìm kiếm khắp nơi sao?"

https://thuviensach.vn

Nàng đoán vị cô nương kia có thể đã làm chuyện gì đó, khiến Hiên Viên Triệt cảm thấy rất mất mặt, vì an toàn cho sinh mệnh của mình cho nên liền chạy, vì vậy nàng mới nói như vậy.

Ách. . . . . Trên khuôn mặt tinh xảo như búp bê của Triệt nhất thời cứng lại, suy nghĩ một chút lời nàng nói, cuối cùng. . . . . rất không có cốt khí cúi đầu. Có vẻ như nếu hắn không nói lời xấu xa muốn bầm nữ nhân đáng chết đó thành vạn mảnh thì....! Tuy nói bây giờ hắn vẫn muốn chặt nàng thành vạn mảnh, nhưng đáy lòng lại có thể rất không có cốt khí mà hơi nhớ nhung. Quả nhiên là -- tính tiện!

Tuy Hiên Viên Mặc không có bị nêu ví dụ phê bình, nhưng cũng rất tự giác tìm chỗ ngồi xuống! Dường như ba năm trước đây, nếu nàng nhào tới trên người mình nói lấy thân báo đáp, hắn đồng ý thì hiện tại là một quang cảnh khác rồi! Nhưng cố tình lúc đó hắn đã chạy trối chết! Bây giờ suy nghĩ một chút, đúng là rất tiện đấy!

Sắc mặt ba nam nhân đều vô cùng rối rắm, duy chỉ có nét mặt Hiên Viên Vô Thương đẹp mắt một chút, cười đến cảnh xuân rực rỡ, giống như tỏ rõ các nam nhân trong thiên hạ đều có tính tiện, duy chỉ có Hiên Viên Vô Thương ta là không có!

Nhưng lập tức, nụ cười của hắn liền cứng lại!

Chỉ vì một tay mỗ nữ chỉ vào hắn: "Ngươi nhìn hoàng thúc ngươi xem, nhìn thì vô cùng tốt, thật ra thì trong xương cốt cũng có một cỗ tính tiện! Luôn là ta ôn tồn nói chuyện với hắn, hắn còn hết sức kiêu ngạo, nhất định chọc cho ta nổi giận không để ý đến hắn, sau đó liền giống như chân chó trở lại lấy lòng! Cho nên nam nhân đều có chút tiện, hành động này của Phong Cuồng Tiêu là rất bình thường!"

Lần này ví dụ được nêu đầy đủ! Đạo lý cũng để nàng chiếm toàn bộ rồi, nhưng tất cả mọi người lại rối rắm!

https://thuviensach.vn

Liên Hoa rất đồng tình uốn éo quay đầu, không đành lòng nhìn vương gia của mình. . . . . Khuôn mặt người nào đó nhìn rất khó coi.

Lúc sắc mặt xanh mét của Hiên Viên Ngạo nghe được lời này, gắt gao kéo căng môi mỏng băng lãnh, kiềm nén kích động cười ra tiếng. Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Triệt cũng từ rối rắm biến thành buồn cười lại không dám cười, so sánh với tính tiện của hoàng thúc, bọn họ thật là quá nhẹ rồi!

Mà Hiên Viên Ly, che cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt trong sáng đều là ý cười, rất muốn nói lời hoàng thẩm nói rất có đạo lý, nhưng đoán chừng nếu nói như vậy thì hoàng thúc và các vị hoàng huynh, người nào cũng sẽ không bỏ qua cho nàng, nên đứng ở một bên không nói một lời, bả vai đứng thẳng. . . . . .

Sau khi mỗ nữ nói xong, nhìn tất cả mọi người lấy đủ loại vẻ mặt kỳ quái nhìn nàng, liền giật mình. Lời mình mới vừa nói, dường như có một số chuyện không nên nói, sợ sệt uốn éo quay đầu nhìn sắc mặt đen như mực của người nào đó, bưng một ly trà lên, cười lớn một tiếng: "Cái đó, cái đó, các ngươi nhanh ngồi đi!"

Ối giời ơi ....! Chỉ lo vấn đề mặt mũi của mình, lần này đã đắc tội tất cả mọi người! Lỗ lớn rồi!

"Hoàng thẩm, bọn đường đệ đâu?" Hiên Viên Ly làm người khởi xướng, đảm nhiệm trách nhiệm trọng đại nói sang chuyện khác.

Lời này khiến Vũ Văn Tiểu Tam nhất thời cảm giác nước trà trong chén mình đều không có mùi vị rồi, đặt cái ly lên bàn, mặt đen lại mở miệng: "Đi tìm chết!"

"Hả?" Mọi người há to mồm, không thể tưởng tượng nổi nhìn nàng. Đi tìm chết? Bọn họ không nghe lầm chứ?

https://thuviensach.vn

Mặt đầy lửa giận nói chuyện đã xảy ra cho bọn họ nghe, chỉ chọc cho mọi người cười ha ha. Hai đứa trẻ mới lớn bao nhiêu đó mà nói mình bị phi lễ!

"Hoàng thẩm, hay là tìm bọn chúng về đi!" Tới một lần không dễ dàng, đặc biệt là đại hoàng huynh tới đây còn phải bỏ lại quốc sự, bên trong triều đình nếu không phải văn có Công Tôn Trường Khanh, võ có Vũ Văn Cảnh Thiên, Hiên Viên Mặc cũng không có cơ hội chạy tới đây đâu!

"Liên Hoa, ngươi giúp ta đi hậu viện xem một chút, tên ranh con chết bầm đó chết chưa!" Thật là tức chết nàng, còn không muốn sống, không biết nó muốn hù dọa ai!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người lập tức cứng đờ, sau ót còn mơ hồ xuất hiện một đám vạch đen. Lại nói, tại sao bọn họ nghe xong, cảm thấy người trước mặt này giống như rất hi vọng Hiên Viên Lạc Thần chết vậy hả?

Tuy trong lòng cảm thấy kỳ lạ, nhưng cũng không dám mở miệng nói nhảm, sợ bị công kích!

"Dạ! Vương phi!" Trên mặt lạnh nhạt của Liên Hoa xuất hiện chút vết rách, rồi sau đó giống như chạy nạn chạy về phía hậu viện, sau này hắn nhất định phải cách xa vương phi một chút!

Lúc vương phi vừa nói nam nhân đều có tính tiện, thật ra thì còn nói lọt một người! Đó chính là. . . . . mọi người rõ ràng cũng biết xuất hiện ở trước mặt vương phi, sẽ không nghe được lời tốt lành gì, hơn nữa thường xuyên sẽ bị chọc giận đến muốn hộc máu, nhưng nếu lộ mặt trước mặt của vương phi cũng sẽ rất bị coi thường!

"Hoàng thúc, ta muốn nói chuyện với người." Mấy người ngồi xuống, duy chỉ có Hiên Viên Ngạo đứng một mình. Trong cặp mắt lạnh kia có chút vẻ phức tạp.

https://thuviensach.vn

Bàn tay đang bưng ly trà của Hiên Viên Vô Thương cứng đờ, rồi sau đó thong thả ung dung để ly trà xuống, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của hắn ta, gật đầu: "Được!" Nói xong đứng lên, cảnh cáo nhìn mỗ nữ một cái, liền đi thẳng đến thư phòng.

Hiên Viên Ngạo theo sát phía sau. . . . . .

"Hoàng thẩm, người nói bọn họ muốn nói chuyện gì?" Hiên Viên Ly nhìn bóng lưng thần bí của bọn họ, có chút ngạc nhiên.

"Hả. . . . . ." Nàng làm sao biết? Nhưng không phải Vũ Văn Tiểu Tam là người không có gì không biết sao? Cho nên không biết cũng có thể biết! "Dĩ nhiên là nói chuyện muốn nói!" Nói xong như cao tăng đắc đạo, sờ sờ râu không tồn tại của mình.

Ặc, nói chuyện muốn nói? Hiên Viên Ly gãi gãi đầu nhỏ của mình, không suy nghĩ cẩn thận, ngược lại rất là sùng bái mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Hoàng thẩm, người nói chuyện thật thâm ảo!"

Hai người nam nhân ngồi ở một bên, nghe xong lời này suýt nữa phun nước trà trong miêng ra! Cùng nhau có vẻ mặt đầy bi thương sợ hãi nhìn Hiên Viên Ly một chút, cô gái nhỏ này thật là đần đến đáng yêu!

"Đó là dĩ nhiên! Ngươi phải biết, hoàng tẩu ngươi là ta, nói chuyện thì chữ nào cũng là châu ngọc, câu nào cũng là hiểu biết chính xác, chỗ nào cũng tràn đầy mưu tính sâu xa. Nhưng ngươi ngàn vạn lần không được quá sùng bái ta, nếu không ta sẽ xấu hổ đấy!" Trên mặt mỗ nữ xuất hiện một nụ cười đểu.

Hai người nam nhân cũng có một loại cảm giác thiên lôi oanh tạc, duy chỉ có Hiên Viên Ly lại có thể có vẻ mặt ngưỡng mộ mở miệng: "Hoàng thẩm, nhưng người ta chính là không nhịn được muốn sùng bái người, phải làm thế nào bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Triệt đồng loạt lau mồ hôi trán, thật sự là không biết nói cái gì cho phải!

Vũ Văn Tiểu Tam vui sướng hài lòng đáp lời: "Vậy ngươi cứ yên tâm to gan sùng bái ta đi, yên tâm, ta không ngại ngươi sùng bái đâu!"

Lời này vừa rơi xuống, cửa liền xuất hiện bóng dáng của hai đứa trẻ, trong cặp mắt tà mị đào hoa của Hiên Viên Lạc Thần còn có dấu vết đã khóc rất rõ ràng, giờ phút này nét mặt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam cũng là vô cùng phòng bị! Tựa như đang nhìn một đại sắc lang!

Lúc này sắc mặt mỗ nữ trở nên tương đối khó coi, trong lỗ mũi phun ra một hơi, rất là căm tức quay đầu đi, hoàn toàn tỏ rõ bất mãn của nàng đối với tiểu tử thối này!

Hiên Viên Lạc Thần thấy nàng lộ ra vẻ mặt như thế, lại có thể co rúm thân thể lại giấu sau lưng Hiên Viên Mặc. Từ trước đến giờ, Mặc ca ca đối với bọn họ rất là tốt, hơn nữa Mặc ca ca là hoàng đế, nên chắc mẫu thân không dám làm gì hắn đâu?

Hiên Viên Mặc cười khẽ ôm Hiên Viên Lạc Thần lên, mở miệng cười: "Thần nhi, không phải mẫu thân đệ phi lễ với đệ đâu. Bây giờ đệ còn nhỏ, chờ đệ trưởng thành sẽ hiểu!"

Hiên Viên Lạc Thần rất hoài nghi nhìn hắn một cái, lại nhìn lỗ mũi mẫu thân mình đang phun tức giận, quặm mặt lại mở miệng: "Mặc ca ca, có phải huynh bị mẫu thân thu mua không?"

"Phốc. . . . . ." Hiên Viên Triệt phun một ngụm nước trà ra ngoài, nếu không phải nhìn sắc mặt tối đen khó coi của Vũ Văn Tiểu Tam, hắn thật muốn ôm bụng cười to một trận!

Câu hỏi này khiến khóe miệng Hiên Viên Mặc mơ hồ co quắp mấy cái, có cần nói đến như vậy không? Có mẫu thân sẽ vì vô lễ với con trai hai tuổi

https://thuviensach.vn

của mình, đi thu mua người khác nói láo giúp sao?

"Đúng! Hắn chính là bị ta thu mua, bây giờ con cút ra ngoài cho ta!" Vũ Văn Tiểu Tam rốt cuộc không thể nhịn được nữa bộc phát! Vì sinh hai tên ranh con chết bầm kia, nàng suýt nữa mất luôn mạng già! Tiểu tử thúi đáng chết này lại có thể nói lời như thế! Thật ra thì nàng đã nhịn bọn chúng lâu rồi, trong lòng một mực lặp lại nói mình phải làm một từ mẫu, từ mẫu! Nhưng kết quả làm từ mẫu chính là suýt nữa tiến hóa thành sắc lang! Cái này nói nàng làm sao chịu nổi! Làm sao mà chịu nổi!

Hiên Viên Mặc nhíu nhíu mày, có chút không đồng ý nhìn nàng. Đứa bé biết cái gì, có cần nổi giận như vậy không! Tuy hắn cũng biết tính khí nha đầu này chính là nóng nảy, vốn cho là làm mẫu thân sẽ sửa đổi, không nghĩ tới vẫn là như vậy!

Bộ dáng lớn tiếng gào thét này, hù sợ đến hai đứa bé! Hiên Viên Sở Cuồng không dám tin trợn to mắt, rụt sang bên cạnh Hiên Việt Triệt mà trong ngày thường hắn ghét nhất, mà Hiên Viên Lạc Thần nhìn nàng một hồi lâu, rồi sau đó hắng giọng gào khóc rống lên: "Hu oa. . . . . Mẫu thân không cần con nữa, hu hu hu. . . . . Mẫu thân không cần con nữa. . . . . ."

Khóc đến người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ! Chính Hiên Viên Sở Cuồng ở một bên cũng thút tha thút thít lỗ mũi một chút, cũng muốn khóc theo. . . . . .

Vừa thấy con trai khóc, làm lửa giận trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam tiêu tan, ngược lại cực kỳ đau lòng, vội vàng đứng dậy nhận lấy nhi tử từ trong ngực Hiên Viên Mặc: "Được rồi, đừng khóc, đừng khóc, là mẫu thân hư, mẫu thân nói sai, đừng khóc. . . . . ." Vừa dụ dỗ hắn, vừa ở trong lòng mình tự hỏi. Hành động của nàng, có phải cũng là một loại tính tiện không?

"Vậy. . . . . mẫu thân có còn cần con hay không?" Đôi mắt Hiên Viên Lạc Thần sưng giống con thỏ nhỏ, tuy là thông minh tuyệt đỉnh, nhưng dù

https://thuviensach.vn

sao cũng mới là một đứa bé hai tuổi.

Đau lòng lau nước mắt trên mặt hắn, vội vàng mở miệng: "Cần! Cần! Thần nhi ngoan như vậy, mẫu thân làm sao sẽ không cần!"

Tiểu Lạc Thần lập tức chui vào trong ngực nàng, một bộ dáng nũng nịu. . . . . .

Nhìn tình huống này là hỏa khí tiêu tán, tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cũng nhẹ nhõm hơn.

Mà đứa trẻ kiêu ngạo nào đó sau khi ở trong ngực mẫu thân làm nũng đủ rồi, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ lên, có chút ngượng ngùng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Mẫu thân, người vô lễ với người ta, phải chịu trách nhiệm đó!"

"Phốc --" Hiên Viên Mặc phun nước trà ra.

"Ha ha ha. . . . . ." Hiên Viên Triệt vỗ bàn nở nụ cười.

"Ai da! Ha ha ha. . . . . ." Hiên Viên Ly ôm bụng cười đến ngã trái ngã phải, đây đều là những kẻ dở hơi gì đâu!

Chịu trách nhiệm? Mặt Vũ Văn Tiểu Tam đen lại nhìn nó một chút, thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải!

. . . . . .

Thư phòng.

Sau khi Hiên Viên Vô Thương bước vào, liền nhàn nhạt nhìn hắn: "Muốn nói cái gì?"

Hạ nhân rất là tự giác đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thúc, ta. . . . . ." Trên khuôn mặt lãnh ngạo xuất hiện chút vẻ mặt không tự nhiên, ánh mắt nhìn xung quanh, cắn răng, tiếp tục mở miệng, "Hoàng thúc, người còn giận ta sao?"

Ba năm trước đây, hắn và hoàng thúc ước định công bằng cạnh tranh, cuối cùng cũng là hắn không tuân thủ ước định. Khi đó, hoàng thúc rất tức giận, nói muốn đoạn tuyệt tình nghĩa chú cháu với hắn. Chuyện này, vẫn là một cây gai trong lòng hắn, chỉ cần nhớ tới, liền đâm đau hắn. Hoàng thúc đối với hắn mà nói, là thầy, là bạn, cũng là trưởng bối, chuyện làm cho bọn họ so với phụ hoàng còn nhiều hơn. Thế nhưng, hắn lại bởi vì ích kỷ của mình, phản bội tình chú cháu của bọn họ.

Trên gương mặt tuyệt mỹ nâng lên một nụ cười nhạt, cười như không cười nhìn hắn: "Không phải ngươi đang gọi bổn vương là hoàng thúc sao?"

Nam tử lãnh ngạo ngẩn ra, trên dung nhan lạnh lẽo lộ ra một nụ cười nhạt. Đúng vậy, tuy hoàng thúc chưa từng nói với hắn cái gì, cũng không giống như trước đây động một chút là tìm hắn đánh cờ nói chuyện phiếm, nhưng cũng không có phản đối mình gọi hắn là "Hoàng thúc" . Nếu còn giận hắn, ngay cả sự xưng hô này cũng sẽ không để hắn gọi .

Nghĩ thấu rồi, tâm tình cũng nhẹ nhõm hơn, nhìn lên người trước mặt, trong lúc nhất thời lại không biết nói cái gì cho phải.

Lại thấy Hiên Viên Vô Thương vươn tay, cười nhìn hắn, giống như là muốn mời. . . . . .

Hắn sững sờ, rồi sau đó vươn tay, hung hăng ôm lấy Hiên Viên Vô Thương! Trong mắt lạnh suýt nữa rơi xuống một giọt lệ, hắn vì một ngày này, đã suy nghĩ ba năm! Ba năm!

Hiên Viên Vô Thương vỗ vỗ sau lưng hắn, không tiếng động an ủi. Rồi sau đó mở miệng cười: "Được rồi, đều đã lớn, sao còn giống như khi còn bé, có phải còn muốn khóc mấy tiếng để hoàng thúc an ủi ngươi không?"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Ngạo vội vàng buông hắn ta ra, trên dung nhan nghiêm túc xuất hiện chút sắc hồng. Lúc bốn tuổi trước kia, tuy hoàng thúc chỉ lớn hơn hắn ba tuổi, nhưng mỗi lần hắn gặp chuyện đau lòng đều muốn nhào tới trong ngực hoàng thúc khóc một phen, tìm kiếm an ủi. Cho nên vừa nghe hắn ta nói như vậy, khó tránh khỏi có chút ngượng ngùng!

Rồi sau đó, hai người nam nhân nhìn chằm chằm đối phương một hồi lâu, một tình nghĩa thuộc về nam nhân lưu chuyển trong mắt của nhau. . . . . .

"Hoàng thúc, chúng ta đánh một ván cờ được không?" Nói xong hình như có chút khẩn trương, sợ bị cự tuyệt. Ba năm nay, bọn họ cũng nói chuyện nhiều, nhưng mỗi lần đều là một người gọi một tiếng "Hoàng thúc" , một người nhàn nhạt gật đầu, sau đó cũng không nói gì thêm. Lúc trước, đánh cờ đều là hoàng thúc đề xuất, hôm nay là chính bản thân hắn chủ động đưa ra, chỉ hy vọng bọn họ có thể trở lại như ngày trước.

"Được!" Dứt khoát đồng ý, rồi sau đó lấy ra bàn cờ mình yêu quý nhất. Mỗi lần đánh cờ, hắn đều chỉ cầm cờ trắng, lần này cũng không ngoại lệ. Sau khi xếp cờ xong, ống tay áo vung lên, một viên cờ màu trắng liền rơi vào bên trong.

Hiên Viên Ngạo cũng vung tay lên, một cờ đen tung hoành ở giữa.

Rơi xuống, rơi xuống, Hiên Viên Vô Thương giống như lơ đãng mở miệng trêu chọc: "Lá gan của Ngạo ngược lại lớn thêm không ít, lại chủ động tìm hoàng thúc đánh cờ!"

Lời này khiến sắc mặt Hiên Viên Ngạo trong nháy mắt trở nên vô cùng xấu hổ. Lại nói, từ trước đến nay hắn không chủ động nói đánh cờ với hoàng thúc là có nguyên nhân, vì lần nào cũng đánh thua! Hiện tại hắn lại có thể chủ động đề xuất, hoàng thúc nói lời này cũng là bình thường! Chỉ

https://thuviensach.vn

đành phải nhắm mắt ho nhẹ một tiếng, ăn ở hai lòng nói: "Có lẽ bây giờ, kỳ nghệ của Ngạo có tiến bộ!"

Hiên Viên Vô Thương nghe vậy, cười khẽ một tiếng, hắn tự nhiên sẽ không nói đứa cháu này của mình đề xuất đánh cờ là vì cái gì, lại đặt xuống một viên cờ mở miệng: "Ừ, hi vọng ngươi tiến bộ thật!"

Lần này tốt lắm, cởi hổ khó xuống rồi!

Hiên Viên Ngạo không biến sắc cắn răng, bắt đầu tập trung tinh thần chơi cờ. Tuy có thể vẫn là thất bại, nhưng cũng không thể thua quá mất mặt đúng không?

. . . . . .

Thấy không khí đã bình thường lại, Hiên Viên Sở Cuồng nhìn trong nhà tới nhiều người như vậy, liền không nhịn được vui mừng! Vui sướng hài lòng chạy tới chạy lui xung quanh phòng, hôm nay trong nhà thật náo nhiệt!

"Vương phi, có muốn mang đồ ăn lên không?" Hạ nhân nhìn phòng đầy khách một chút, mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam. Hiện nay đã là giờ ăn cơm trưa.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn mọi người một chút, rồi sau đó mở miệng cười: "Dĩ nhiên là mang lên!" Nếu không chẳng lẽ để một bàn đầy khách đều đói bụng?

"Dạ!" Hạ nhân này nói xong liền lui xuống.

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng về phía hạ nhân ở cửa: "Đi mời vương gia và Ngạo vương gia tới đây cùng nhau dùng bữa!"

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Hạ nhân đáp một tiếng, đang muốn đi mời, lại bị Hiên Viên Sở Cuồng cắt đứt: "Mẫu thân! Con đi! Con đi mời phụ thân!" Nói xong vui sướng hài lòng chạy ra ngoài cửa, vừa nhảy vừa nhún, cực kỳ vui vẻ!

Mọi người thấy bóng lưng đáng yêu của nó, không nhịn được cười lắc đầu, vẫn là tiểu hài tử sống nhẹ nhõm, nhìn nó liền cảm giác mình trẻ lại không ít!

Chỉ chốc lát sau, hạ nhân liền bưng đồ ăn đi vào, bày một bàn, đều là món ăn nổi tiếng, cũng mang đến một vò rượu để ở một bên.

Một bình bích ngọc đặt ở một bên, mấy cốc bích ngọc được đem đi phân phát cho mọi người.

Lúc phát đến Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Ly bên cạnh, tự giác nhảy qua. Mỗ nữ co quắp khóe miệng nhìn hạ nhân này, lại có thể phát ly ở chỗ ngồi Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng, duy chỉ không cho nàng và Tiểu Ly! Đây cũng quá khi dễ người đi? Cắn răng mở miệng: "Có phải ngươi phát thiếu rồi không?"

Hạ nhân này co rúm lại một chút, run run mở miệng: "Vương phi, không phải phát thiếu, đây là ly của ngài và công chúa" Nói xong đặt hai ly bạch ngọc ở trước mặt của các nàng. Ly bích ngọc là ly chuyên dụng dùng để uống danh tửu "Hồng trần túy", vương phi và công chúa phải uống trà?

Mỗ nữ rất là căm tức cắn răng: "Bổn vương phi cũng muốn cái ly màu xanh lá cây!" Cái này là kỳ thị giới tính đó?

"Vương phi, ngài cũng muốn uống rượu?" Uống rượu không phải là chuyện của nam nhân sao?

"Ta thích để một ly xanh lá cây trước mặt mình có được hay không?" Sắc mặt mỗ nữ không tốt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Hạ nhân này dưới ánh mắt đồng tình của mọi người trên bàn, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, run rẩy đặt trước mặt của Vũ văn Tiểu Tam một cái ly, sau đó lại đặt một cái ly tới trước mặt của Hiên Viên Ly. Nói không chừng vị công chúa này cũng thích để một cái ly màu xanh lá cây trước mặt.

Khóe miệng Hiên Viên Ly giật giật, đây thật là nằm cũng trúng đạn. Chuyện này liên quan gì tới nàng, nàng cũng không có sở thích kỳ quái này!

Đúng lúc này, Hiên Viên Vô Thương ôm Hiên Viên Sở Cuồng vững vàng đi vào, đi theo ở đằng sau là Hiên Viên Ngạo, sắc mặt thất bại! Hơn một canh giờ, tuy là không thua, nhưng đã lộ ra dấu hiệu thất bại.

Vừa tiến đến, Hiên Viên Sở Cuồng liền trượt xuống, chạy đến vị trí ngồi của mình, rất vui vẻ cầm chiếc đũa liền gắp thức ăn!

Hiên Viên Lạc Thần đánh một phát vào tay của hắn: "Người lớn chưa ăn, ngươi vội cái gì!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Sở Cuồng hết sức mất hứng nhìn ca ca đáng ghét này một cái: "Ta không cần ngươi quan tâm! Ta chính là muốn ăn!" Nói xong lần nữa đưa đũa, lại bị tiểu Lạc Thần đánh một cái: "Ngươi chờ chút đi, một chút lễ phép cũng không có!"

Hốc mắt Tiểu Sở Cuồng lập tức đỏ lên, xem ra rất có khuynh hướng nước ngập kim sơn. Hiên Viên Mặc vội vàng mở miệng hòa giải: "Được rồi, được rồi. Người nào ăn trước cũng giống nhau thôi, Cuồng nhi ăn đi!"

Hiên Viên Sở Cuồng đắc ý nhìn ca ca mình một cái, gắp thức ăn đưa lên miệng của mình, đắc ý ăn vài miếng. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương cũng mơ hồ có chút cau mày. Hôm nay tiểu tử này quá không bình thường, có khi nào vui vẻ như

https://thuviensach.vn

vậy đâu? Hôm nay thật là hoạt bát có chút không bình thường!

Những người khác cũng có chút kỳ quái. Lúc trước bọn họ thường đơn độc đến thăm hoàng thúc, hoàng thẩm, tiểu tử này cũng không có hoạt bát như vậy đâu!

Chẳng lẽ là lại trúng độc? Hiên Viên Triệt rất nghiêm túc nhìn nó một hồi lâu, cũng không phát hiện chút dấu hiệu trúng độc, trong lòng càng thêm buồn bực!

Tiểu Sở cuồng ăn ăn, còn nhìn bọn họ một chút: "Mọi người không ăn à? Ha ha ha. . . . . ."

Ách. . . . . Lần này mọi người càng thêm kỳ quái, cái này thì có cái gì buồn cười sao?

Cùng nhau nhấc đũa gắp thức ăn, nhưng trong lòng lại kêu lên một tiếng bất ổn.

Hạ nhân mở vò rượu ra, một mùi thơm xông vào mũi. Tiểu Sở Cuồng nhảy từ trên ghế xuống, đột nhiên mở miệng: "Con cũng muốn uống rượu! Con cũng muốn uống rượu!"

Lần này mọi người càng thêm cảm thấy quỷ dị!

Hạ nhân đổ rượu vào trong bình bích ngọc, rồi sau đó rót cho mấy nam nhân. Tiếp có chút do dự nhìn Hiên Viên Vô Thương, rốt cuộc có muốn rót rượu cho tiểu thế tử và tiểu công tử không? Nhìn bộ dáng kích động của tiểu công tử, không rót rượu sợ rằng không ổn .

"Cũng rót cho nó một chút đi!" Loại rượu hồng trần túy này không có hại đối với thân thể, ngược lại chỗ khỏe mạnh có không ít, cho nên uống một chút cũng không sao.

https://thuviensach.vn

"Dạ, vương gia!" Hạ nhân này nhận được chỉ thị, ngay lập tức tiến lên rót nửa ly cho Hiên Viên Sở Cuồng.

Tiểu Sở Cuồng cũng rất kích động mở miệng: "Ta muốn uống một ly! Uống một ly!"

"Nửa ly!" Vũ Văn Tiểu Tam bất mãn mở miệng.

"Một ly!" Hét lớn lanh lảnh!

Lần này trong lòng mọi người càng thêm có chút không chắc rồi. Hôm nay, đứa nhỏ này thật sự là quá không bình thường rồi. Sao lại đột nhiên không nghe lời như vậy?

Hiên Viên Lạc Thần nhìn thấu nghi ngờ trong lòng của mọi người, nhún vai, mở miệng nói: "Phụ vương, mẫu thân, hắn là nhìn thấy hôm nay tới nhiều người như vậy, cho nên có chút kích động quá độ thôi!" Sinh đôi vẫn có chút cảm ứng tâm linh .

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, rất là im lặng nhìn nó. Chẳng lẽ đây chính là "khách đến chơi" trong truyền thuyết?

Vuốt cái trán, nhất thời có chút cảm giác nhức đầu!

Bất đắc dĩ để hạ nhân rót đầy ly cho nó, tiểu tử uống một hớp, sau đó phun ra toàn bộ: "Thật là khó uống....!" Tiếp lung la lung lay mấy cái, nhảy xuống từ ghế ngồi, trên mặt đất đi lòng vòng vòng tại chỗ: "Ta uống say rồi! Ta uống say rồi. . . . . ."

Chọc cho mọi người dở khóc dở cười! Rượu đều đã phun ra, sao có thể say rượu hả?

Tiếp tiểu tử kia một bộ dáng đánh túy quyền, đánh mấy quyền về phía Hiên Viên Mặc: "Ta uống say rồi! Ta đánh chết ngươi!" Thấy Hiên Viên

https://thuviensach.vn

Mặc không đánh trở lại, lại say mê cuồng nhiệt đánh sang những người khác: "Ta đánh chết ngươi!" , "Ta đánh chết ngươi!" , "Ta đánh chết các ngươi!" . . . . . .

Mặt của Vũ Văn Tiểu Tam lập tức tối sầm, đứng lên sải mấy bước nhảy tới, xách tên ranh con chết bầm kia lên: "Náo đủ chưa?"

"Mẫu thân, con uống say rồi, con uống say rồi. . . . . ." Nói xong gắt gao kéo tay áo Vũ Văn Tiểu Tam, vừa khóc, vừa náo, vừa gọi.

Vũ Văn Tiểu Tam giận đến nặng nề đánh một phát lên mông của hắn, đánh phát ra một tiếng thanh thúy! Mọi người biết nàng sẽ chú ý chừng mực, cho nên cũng không cản, hơn nữa hôm nay tên tiểu tử này quả thật có chút cần ăn đòn!

Hiên Viên Sở Cuồng nước mắt lưng tròng nhìn mẫu thân mình, thút tha thút thít lỗ mũi khóc ròng nói: "Mẫu thân, con thật uống say mà!"

"Uống say cái rắm! Đều phun ra mà còn nói uống say, ngươi cho rằng lão nương là mù sao?" Vũ Văn Tiểu Tam điên cuồng hét lên với nó một trận.

"Con đúng là uống say, đúng là uống say mà!" Nói xong giống như say khướt, một trận quyền đấm cước đá về phía Vũ Văn Tiểu Tam.

Sắc mặt Hiên Viên Vô Thương lập tức trở nên khó coi, chuẩn bị đứng dậy thu thập tên tiểu tử thúi này. Lại thấy Vũ Văn Tiểu Tam đã hạ thủ trước hắn một bước, lật người Hiên Viên Sở Cuồng, sau đó đánh một trận về phía cái mông của nó: "Náo! Xem ngươi còn náo nữa không!"

"Con là uống say. . . . . Hu hu hu. . . . . Mẫu thân, con thật uống say. . . . . ." Mỗ Cuồng vẫn ương ngạnh chống cự.

https://thuviensach.vn

"Tiếp tục khóc, tiếp tục gào thét!!!" Bàn tay lại hung hăng đánh vài cái lên mông nhỏ của nó.

Vì vậy, mỗ hài tử rốt cuộc hiểu rõ mình càng nói dóc, càng bị ăn đòn! Thút tha thút thít lỗ mũi mấy cái, không lên tiếng.

Thấy nó ngoan ngoãn im lặng, Vũ Văn Tiểu Tam mới ngưng hành vi bạo lực của mình: "Ngươi có uống say không?" Hung dữ mở miệng.

Mỗ hài tử che cái mông của mình, nằm thút tha thút thít một chút, thành thật mở miệng: "Không có!"

"Ngươi đây chính là 'tiện ngày thường' điển hình." Vũ Văn Tiểu Tam nói xong để nó xuống.

"Tiện ngày thường" -- là tiếng địa phương Hồ Bắc. Đặc biệt chỉ những người khác thích bị coi thường, tự tìm ngược.

Mỗ cuồng che cái mông nhỏ của mình, trên mặt đều là vệt nước mắt chưa khô, ngơ ngác nhìn ngoài cửa. Vũ Văn Tiểu Tam xuống tay rất nặng , cho nên vẫn là tương đối đau!

Tất cả mọi người lười phải quản nó, ở một bên ăn cơm của mình. Hôm nay tiểu tử này thật sự là quá đáng đánh đòn rồi! Đánh một trận để an tĩnh lại cũng tốt!

Sau khi cơm nước xong, nó vẫn đứng ở cửa như vậy, không nhúc nhích. Dưới cái mũi nho nhỏ còn treo một giọt nước mũi, nhìn cực kỳ đáng thương!

Hiên Viên Ly cười, tiến tới: "Cuồng nhi, có phải bị mẫu thân đệ đánh đau rồi không?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng hung dữ lườm nàng một cái, ăn ở hai lòng rống to: "Không phải!" Nhưng thật sự là bị đánh quá đau rồi, cái mông vẫn tê dại, đau đến sắp không còn tri giác!

"Tiểu Ly, muội đừng quan tâm đến nó!" Đối phó "Khách đến chơi" , biện pháp tốt nhất chính là không để ý, chờ nó một mình điên đến nhàm chán, liền an phận thôi!

Hiên Viên Ly trấn an nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái, biết tuy trên mặt hoàng thẩm rất căm tức, nhưng trong lòng vẫn là đau lòng, cho nên lại quay đầu nhìn tiểu Sở Cuồng, trêu chọc mở miệng: "Không phải đánh đau, làm sao đệ vẫn che cái mông vậy hả?"

Tiểu Sở Cuồng quay đầu nhỏ, lông mày nho nhỏ nhíu lại chung một chỗ, rồi sau đó một bộ dáng rất nghiêm túc mở miệng: "Không phải đánh đau, ta là đang suy nghĩ một vấn đề!"

Nhìn bộ dáng vịt chết mà còn cứng mỏ của nó, tất cả mọi người đều muốn cười lại không dám cười, sợ tổn thương lòng tự ái của tiểu hài tử, tuy bộ dạng tiểu tử thúi này nhìn thế nào cũng không giống có lòng tự ái.

"Vậy đệ đang suy nghĩ vấn đề gì?" Hiên Viên Ly cười đến nghẹn, tiếp tục mở miệng hỏi.

Hiên Viên Sở Cuồng suy nghĩ hồi lâu cũng không biết tìm lý do gì, vì vậy thẹn quá thành giận gầm lên: "Không cần tỷ lo!"

"Ha ha ha. . . . . ." Hiên Viên Ly rốt cuộc không nhịn được, nở nụ cười, tiểu tử này thật quá đáng yêu! Chỉ sợ cũng chỉ có người như hoàng thẩm, mới có thể sinh ra một nhi tử khôi hài như thế!

Dĩ nhiên, đây cũng là tiếng lòng chung của những người khác!

https://thuviensach.vn

"Không cho cười!" Hiên Viên Sở Cuồng giận đến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, hung hăng nhìn chằm chằm Hiên Viên Ly.

"Được! Tỷ không cười! Tỷ không cười!" Thật là kìm nén đến đau bụng.

Vũ Văn Tiểu Tam liếc tiểu tử thúi ở cửa kia một cái. Đặc biệt sao! Hoàn toàn chính tự mình muốn ăn đòn! Náo điên khùng cái gì, đánh một trận liền sảng khoái đi? Tuy là nghĩ như vậy, nhưng trong lòng cũng mơ hồ có chút hối hận mới vừa rồi xuống tay quá nặng.

Chẳng phải là may mắn vì mới vừa rồi là nàng xuống tay, nếu không chờ Hiên Viên Vô Thương ra tay, cái mông nhỏ này của nó không phải thành một đóa máu thịt be bét là không thể!

Hiên Viên Mặc cười đến nghẹn, nhìn sắc trời một chút, đã không còn sớm, vì vậy liền mở miệng: "Hoàng thúc, đã gặp hoàng thẩm rồi, chúng ta nên trở về thôi!" Nhìn dáng dấp, hoàng thúc và Ngạo cũng đã tiêu tan hiềm khích lúc trước rồi, hắn cũng như ý nguyện đến thăm nàng, cho nên liền mở miệng cáo từ.

Hiên Viên Triệt lập tức mở miệng: "Hoàng thúc, người giúp Triệt tìm được người chưa?"

"Ừ, tìm được, ở Hiên Viên đế quốc. Nếu bổn vương không có đoán sai, chính là tiểu nữ nhi Vệ Ương Ngữ của Lại Bộ Thượng Thư Vệ đại nhân!" Tin tức này là sáng sớm hôm nay tra được, còn chưa kịp phái người thông báo cho hắn.

Thiên kim nhà Vệ đại nhân? Hiên Viên Mặc có chút không giải thích được nhìn đệ đệ mình một cái. Trước kia lúc tiểu nữ nhi của Vệ đại nhân vào trong cung thăm lật phi, hắn cũng đã gặp. Nử tử kia rất là văn tĩnh(1), có tri thức hiểu lễ nghĩa, một bộ dáng đại gia khuê tú. Những thứ này đều không có gì kì quái, hắn kỳ quái chính đệ đệ trời sanh thích vui chơi này của mình, làm sao sẽ thích một cô gái văn tĩnh đây?

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Triệt cũng có chút hoài nghi nhìn Hiên Viên Vô Thương: "Hoàng thúc, ta đã hỏi lật phi rồi, nàng nói tính tình muội muội của nàng rất văn tĩnh, sao có thể là nữ nhân chết tiệt kia được?"

"Có tin hay không tùy ngươi." Cười như không cười nhìn hắn, hệ thống tình báo của hắn cho tới bây giờ đều chưa từng xảy ra vấn đề. Tiểu tử này không tin, hắn có biện pháp gì đây?

Hiên Viên Triệt tức giận cắn răng, nhìn hoàng thúc một bộ dáng chuyện không liên quan đến mình, muốn nói hoàng thúc không có nhân tính, nhưng suy nghĩ một chút sau khi nói xong có thể gặp phải hậu quả gì, nên không dám mở miệng.

Hiên Viên Mặc cười cười, liền đứng dậy chuẩn bị rời đi: "Hoàng thúc, hoàng thẩm, chúng ta đi đây!"

"Ừm!" Hiên Viên Vô Thương nhàn nhạt đáp một tiếng.

Hiên Viên Ngạo cũng đứng dậy, lại nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một cái mới rời đi theo, Hiên Viên Ly cũng lập tức đuổi theo: "Hoàng thẩm, chúng ta về đây!"

"Ừm! Đi đi, đi đi, hôn lễ của ngươi, ta nhất định sẽ tham gia!" Vốn Vũ Văn Tiểu Tam nên tiễn bọn họ một đoạn, nhưng nhìn tiểu tử thúi che mông đứng ở cửa, tâm trạng thật sự tồi tệ nên không tiễn họ ra cửa.

Hiên Viên Triệt rất là căm tức đi tới cửa, nhìn tiểu tử che mông kia một chút, không kiềm lòng được trêu chọc một phen: "Triệt ca ca đi đây, đệ tiếp tục suy tư vấn đề đi!" Nói xong tiêu sái rời đi, không đấu lại cha ngươi thì khi dễ ngươi! Hừ. . . . . Mỗ Triệt rất là đắc ý nghĩ vậy, hoàn toàn không có một chút xấu hổ nên có khi đi khi dễ một đứa bé.

Hiên Viên Sở Cuồng hung tợn cắn răng nhìn bóng lưng của hắn, Triệt ca ca quả nhiên là người đáng ghét nhất!

https://thuviensach.vn

"Suy nghĩ vấn đề của ngươi xong chưa?" Giọng nói nguy hiểm của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên.

Nhớ tới mẫu thân mới vừa bạo hành, không dám lỗ mãng. Cái mũi nhỏ kéo ra, nước mắt lưng tròng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam mở miệng: "Suy nghĩ xong rồi."

Chú thích:

(1) văn tĩnh: điềm đạm nho nhã, dịu dàng ít nói.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 18: Tiễn Đình Vũ đi tìm chết!

"Kết quả suy nghĩ ra cái gì rồi?" Vẻ mặt mỗ nữ càng thêm nguy hiểm.

Hiên Viên Lạc Thần cũng bị dọa đến không dám lên tiếng, sợ nói nhiều thêm một câu, người bị đánh thành như vậy chính là mình. Tuy nói võ công của hắn cao cường, có thể chạy trốn, nhưng phụ vương ở chỗ này, sợ rằng còn chưa bay ra ngoài liền bị hút trở về rồi! Đồng tình nhìn đệ đệ che mông ở cửa, rướn cổ lên nuốt một ngụm nước miếng.

Hiên Viên Sở Cuồng thút tha thút thít cái mũi nhỏ một chút, làm bộ đáng thương mở miệng: "Sau này con không bao giờ say rượu nữa, mẫu thân không thích đứa bé say rượu!"

Cái mũi nhỏ hồng hồng, như củ cà rốt nho nhỏ, vô cùng dễ thương, cũng cực kỳ đáng thương!

Khóe miệng mỗ nữ không thể ức chế giật giật. Lại nói, nàng đánh nó là bởi vì nó say rượu sao? Là bởi vì nó không có say lại giả bộ say có được hay không?

Thấy mình nói xong rồi, sắc mặt mẫu thân nhìn nó vẫn không tốt, nhìn vẻ mặt của phụ thân mình cũng không phải là rất thân thiện. Che cái mông, từ từ di chuyển đến bên cạnh Hiên Viên Lạc Thần, rồi sau đó thân thể nho nhỏ giấu ở sau lưng ca ca mình, chỉ lộ ra nửa cái đầu liếc trộm. . . . . .

Bộ dáng này khiến Vũ Văn Tiểu Tam dở khóc dở cười, quặm mặt lại nhìn đứa con trai lừa bịp kia một chút: "Tiểu tử thúi, còn dám làm ầm ĩ không?"

https://thuviensach.vn

"Không dám!" Rất thức thời lắc đầu, tần số lắc thật nhanh, cổ cũng sắp đứt luôn rồi! Trong cặp mắt to ngập nước kia tràn ngập khủng hoảng, ánh mắt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam giống như đang nhìn thú dữ.

"Tới đây!" Đôi mày thanh tú của mỗ nữ nhíu lại thật chặt, nhưng đáy mắt đã không nhịn được xuất hiện chút ý cười.

"Không tới!" Hiên Viên Sở Cuồng che cái mông nhỏ của mình, lòng vẫn còn chút sợ hãi, lo lắng lại chọc cho thú tính của mẫu thân đại phát, lại đánh hắn một trận!

Sắc mặt lúc này có chút trở nên khó coi: "Ngươi có tới hay không?" Tiểu tử thúi, lão nương còn không trị được ngươi sao!

Cảnh tượng quen thuộc này khiến Hiên Viên Lạc Thần nhớ lại tình hình ngày Vũ Văn Tiểu Tam tỉnh lại, muốn tắm cho đệ đệ. Không giống là lần trước là che ở phía trước, lần này là che ở phía sau.

Hiên Viên Sở Cuồng sợ sệt nhìn nàng, di chuyển từng bước một về phía nàng. Chân ngắn nhỏ đi được vài bước, liền không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng. Khi khuôn mặt treo nước mắt nước mũi của hắn co rúm lại đứng ở trước mặt Vũ Văn Tiểu Tam, ngọt ngào mềm mại mở miệng: "Mẫu thân. . . . . ."

Vũ Văn Tiểu Tam lập tức ôm hắn lên, không nói gì, xoay thân thể rồi cởi quần hắn ra. . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng bị dọa đến oa oa kêu to: "Ca ca, cứu mạng! Mẫu thân giết người rồi! Ca ca. . . . . ."

Một tiếng lại một tiếng kêu thê thảm khiến Hiên Viên Lạc Thần cũng lộ vẻ chút xúc động, do dự có nên đi lên cứu hắn ta không?

https://thuviensach.vn

Không biết Vũ Văn Tiểu Tam chỉ là cởi quần của hắn xem bản thân có xuống tay quá nặng hay không thôi? Vừa nhìn cái mông nhỏ hồng hồng giống như mông khỉ này, nàng càng thêm hối hận mình xuống tay quá nặng!

Đang lúc nàng hối hận, mỗ nam chợt tiến khuôn mặt đen như mực của mình lại gần, một tay kéo quần của tên ranh con chết bầm kia lên, rồi sau đó rất không vui nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút. Tiếp, xách thân thể của tên tiểu thử thúi kia lên, ném về phía Hiên Viên Lạc Thần ở một bên. . . . . .

Tiểu Lạc Thần điểm mủi chân một cái, liền bay lên trời, cánh tay nho nhỏ duỗi một cái, liền tiếp nhận đệ đệ, hai chân rơi xuống đất, rồi sau đó thả Hiên Viên Sở Cuồng xuống đất. Ở đáy lòng mím mím môi, cái đồ vô dụng này thật nên học một chút công phu, mỗi lần đều muốn hắn tới cứu!

Đúng lúc này, Liên Hoa tiến vào, nhìn bọn họ một chút, mở miệng với Hiên Viên Vô Thương: "Vương gia, Đình Vũ tỉnh!"

Vũ Văn Tiểu Tam nhíu nhíu mày, trong lòng có chút khó chịu! Tỉnh thì tỉnh, tại sao phải tới thông báo cho hắn?

Lại thấy mày kiếm của Hiên Viên Vô Thương nhíu một cái, rồi sau đó mở miệng về phía Vũ Văn Tiểu Tam: "Tam nhi, ta đi ra ngoài một lát." Chuyến đi này, dĩ nhiên chính là vì hỏi nàng ta tại sao phải trở lại.

"Ừ." Nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, không nhìn ra tâm tư.

Hắn nhìn bộ dáng rõ ràng không thích hợp này của nàng, cười khẽ một tiếng: "Nếu Tam nhi không thích, người ta không đi cũng được." Sở dĩ muốn tự mình đi hỏi, là bởi vì tự mình đi, nàng ta có thể sẽ nói thật. Nhưng nếu Tam nhi không thích, không hỏi cũng không sao.

"Chàng đi đi." Nàng cũng nhìn ra được hắn có chuyện phải tìm Đình Vũ.

https://thuviensach.vn

"Không đi." Biết trong lòng nàng khó chịu cho nên quyết định không đi.

"Cho chàng đi thì chàng phải đi, nói nhảm nhiều như vậy làm gì!" Liếc mắt, có chút không nhịn được nhìn hắn. Đáy mắt lại cất giấu chút ý cười, nhẹ giọng mở miệng, "Ta tin chàng."

Nghe vậy, môi mỏng như hoa anh đào của nam tử nâng lên một nụ cười nhạt, sờ sờ tóc của nàng, rồi vững vàng đi ra ngoài.

Vẻ mặt Hiên Viên Lạc Thần không ủng hộ nhìn nàng, mẫu thân đây không phải là đẩy phụ vương sang người đó sao? Nghĩ tới có chút không vui mím mím môi, tiếp thân thể nho nhỏ liền chạy ra ngoài.

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, lại nhìn phương hướng ca ca rời khỏi một chút. Bỉu môi chạy theo Hiên Viên Lạc Thần ra ngoài, lúc chạy tới cửa, không cẩn thận ngã một cái, vừa đúng lúc Tiểu Nguyệt đi tới cửa nên đỡ được hắn.

"Tiểu công tử, nhìn người một chút đi, chạy cũng không chú ý nữa!" Tiểu Nguyệt cười, nâng hắn lên. Mới vừa rồi nàng vội vàng bỏ chạy, sợ tiểu thư hỏi nàng chuyện đó, núp ở trong phòng của mình không dám ra ngoài. Nhưng mới vừa ra khỏi cửa, liền nghe bọn hạ nhân nói hoàng thượng và công chúa tới, cho nên vội vàng chạy tới đây.

Nhìn bên trong nhà một chút, xem ra là đã đi rồi. Trong lòng có chút thất vọng, quan hệ của nàng và Hiên Viên Ly không tệ. Cửu công chúa đối với nàng rất tốt, nàng cũng thích tính tình Cửu công chúa.

Sau khi Hiên Viên Sở Cuồng đứng ngay ngắn, che cái mông, bỉu môi nhìn cửa một chút. Không thấy bóng dáng của ca ca mình đâu, cũng không biết là đi đâu rồi. "Tiểu Nguyệt a di, ta biết rồi! Lần sau sẽ cẩn thận!" Nói qua loa xong liền che cái mông nhỏ chạy ra ngoài, tuy nói không đuổi kịp ca ca, nhưng ở lại chỗ này lỡ mẫu thân lại đánh hắn thì sao?

https://thuviensach.vn

Hắn tự mình tùy tiện đi dạo trong vương phủ còn tốt hơn.

Tiểu Nguyệt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam một chút, do dự có nên vào nhà hay không? Nếu tiểu thư lại ép hỏi, nàng phải làm thế nào mới đúng? Nghĩ tới liền bày ra bộ dáng hết sức khổ sở. Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nàng ta, bất đắc dĩ cười cười, thở dài một hơi: "Vào đi, ta không ép muội nói là được."

Tiểu Nguyệt nghe vậy như nhặt được đại xá, cười hì hì vững vàng đi vào. Chỉ là vẻ mặt cũng không khác lúc nãy là mấy, đáy lòng cũng có chút uất ức. Gạt tiểu thư, không biết là tốt hay không tốt đây.

. . . . . .

Sau khi Hiên Viên Lạc Thần ra cửa, liền trở lại phòng mình cầm một thanh kiếm đi luyện công. Cho dù luyện công, cũng là biểu đạt tức giận tích tụ trong lòng!

Mà Hiên Viên Sở Cuồng không có đuổi theo ca ca, cũng đoán được đại khái hắn ta ở trong phòng làm gì. Khẳng định lại đang luyện kiếm, thật không biết tại sao ca ca luôn thích luyện kiếm như vậy, nhàm chán muốn chết!

Hắn vẫn là tự mình đi dạo thì tốt hơn. Nhìn chung quanh một lần, không biết phải đi đâu, vương phủ này đã sớm bị mình đi dạo hết mấy lần rồi! Trong lúc nhất thời, tâm chơi đùa nổi lên, nhắm mắt lại đi về phía trước, đi tới chỗ nào thì chơi ở đó! Ngờ đâu, còn chưa đi mấy bước, chỉ nghe thấy giọng nói của phụ thân mình truyền đến, mở mắt ra, rồi sau đó mở to mắt ngập nước, vẻ mặt đầy tò mò quay đầu nhìn sang bên kia. Hắc hắc. . . . . nghe lén phụ thân và Đình Vũ đang nói gì cũng tốt!

Giọng nói bên trong nhà rõ ràng truyền đến bên ngoài.

"Đình Vũ. . . . . ." Giọng nói vô cùng từ tính của nam tử vang lên, nhưng chỉ gọi tên, rồi sau đó liền yên tĩnh lại, hình như không biết nói thêm gì nữa

https://thuviensach.vn

cho tốt.

"Vương. . . . . vương gia!" Giọng nói Đình Vũ vẫn còn có chút suy yếu, ngay cả nói chuyện cũng là thở không ra hơi.

"Không phải bổn vương cho ngươi đi Hiên Viên đế quốc sao?" Giọng nói nhàn nhạt truyền đến, nghe không ra tâm tình.

Sắc mặt Đình Vũ lập tức cứng đờ, mở miệng: "Vương gia, thuộc hạ thật sự theo phân phó của ngài đi Hiên Viên đế quốc, nhưng bởi vì thuộc hạ mang theo thuộc hạ đi được một nửa đường thì bị một người áo đen thần bí đánh chặn đường. Đám thuộc hạ đều chết hết, mà thuộc hạ cũng đánh không lại, thật vất vả mới trốn về được. Xin vương gia thứ tội!"

Những lời này nửa thật nửa giả, thủ hạ của nàng đúng là đã bị chết ở trên tay một hắc y nhân.

Nghe nàng ta nói xong, hắn chỉ là lẳng lặng nhìn nàng ta, cũng không nói gì.

Cái nhìn có vẻ bình tĩnh như vậy, nhưng Đình Vũ nhìn thấy lại có chút hoảng hốt, ánh mắt kia cũng nhịn không được mà có chút né tránh.

"Vương gia, ngài nhìn. . . . . nhìn thuộc hạ như vậy làm cái gì?" Trong lòng có chút dự cảm chẳng lành, chẳng lẽ vương gia đã nhìn ra? Nhưng vẫn mạnh mẽ giả bộ trấn định nhìn thẳng hắn.

Hiên Viên Vô Thương thở dài một hơi, đáy mắt tà mị đào hoa thoáng qua một chút thất vọng."Đình Vũ, ngươi đi theo bổn vương bao lâu rồi?" Những lời này cũng không phải là lơ đãng nói ra, mà là mang theo ý vị quan sát nồng đậm

Đi theo vương gia bao lâu rồi? Lúc này Đình Vũ hiểu được ý tứ của hắn, trong nháy mắt mặt sắc có chút trắng bệch. Đúng vậy, nàng đi theo vương

https://thuviensach.vn

gia vài chục năm rồi, tính tình nàng như thế nào sao vương gia có thể không biết. Nếu thật gặp phải đánh chặn đường, lấy tính tình của mình đã sớm tự vận, sao còn có thể trốn về, ném mặt mũi của vương gia đây!

"Ngươi, còn không chuẩn bị nói thật sao?" Trên người đã có một cỗ sát khí đang lưu chuyển. Đình Vũ theo hắn nhiều năm, nhưng bên cạnh hắn không dung được phản đồ, dám phản bội Hiên Viên Vô Thương hắn, phải có chuẩn bị để gách vác cái giá lớn.

Nói thật? Lời nói thật nàng có thể nói sao? Nói cũng chỉ có một con đường chết! Nghĩ tới, đáy mắt thoáng qua chút thâm sắc, rồi sau đó cắn răng mở miệng về phía Hiên Viên Vô Thương: "Vương gia, tại sao thuộc hạ trở lại, chẳng lẽ ngài không biết?"

"Bổn vương biết gì?" Trên dung nhan như cánh hoa đào dính vào chút nghi hoặc. Hắn biết, hắn biết cái gì?

Bởi vì quá mức chuyên chú, cộng thêm bực bội thuộc hạ mình tín nhiệm nhất phản bội, làm hắn thậm chí không chú ý tới cách gian phòng không xa, tiểu nhi tử đang nghe trộm.

"Ngày đó, ngài phát bệnh. Thuộc hạ, thuộc hạ và ngài. . . . . Tại sao ngài có thể không thừa nhận? Thuộc hạ biết ngài và vương phi phu thê tình thâm, nhưng thuộc hạ đối với ngài cũng là một tấm chân tình! Vương gia, sao ngài đối xử nhẫn tâm với thuộc hạ như vậy, còn đuổi thuộc hạ đi, thuộc hạ đã là người của ngài rồi mà!" Nàng giống như có chút kích động nhìn hắn, đáy lòng lại mơ hồ có chút không chắc.

Lời này làm cho hắn nhăn mày lại, hôm đó hắn phát bệnh, chính là hôn mê bất tỉnh. Chuyện gì cũng không biết, tỉnh lại liền nhìn thấy mình ngủ mê man ở căn phòng cách vách phòng của Tam nhi, gian phòng kia cũng là của hắn.

https://thuviensach.vn

Mà nàng ta cũng ở trong phòng của mình, hắn nhớ sau khi mình tỉnh lại, chính là có chút không vui để cho nàng ta lui ra ngoài. Tuy không biết nàng ta làm gì trong phòng, nhưng phòng ngủ của hắn không cho bất luận kẻ nào bước vào, quy củ này người trong vương phủ đều biết.

Lúc ấy nhìn bên trong nhà cũng có gì không khác thường, lời này của nàng là có ý gì? Không hiểu liền trực tiếp mở miệng hỏi: "Có ý tứ gì?"

Thấy hắn hình như không có ấn tượng gì, Đình Vũ lập tức mở miệng: "Ngày đó, vương gia phát bệnh, thuộc hạ đi chăm sóc vương gia. Nhưng vương gia cho thuộc hạ là vương phi, liền. . . . . liền. . . . . ."

Hình như có chút khó có thể mở miệng, rồi sau đó tiếp tục nói: "Buổi sáng hôm đó thuộc hạ tỉnh dậy trước, chuẩn bị phục vụ vương gia, nhưng vương gia rất tức giận quát thuộc hạ đi ra ngoài! Thuộc hạ vốn cho là vương gia đều nhớ hết, sẽ cho thuộc hạ một danh phận, nhưng vương gia vẫn không thừa nhận? Còn đuổi thuộc hạ đi!"

Nhìn hắn chỉ là lẳng lặng nghe, tựa hồ đang suy nghĩ tính chân thật trong lời nàng nói.

Đình Vũ thấy hắn không nói lời nào, lập tức thêm một câu: "Thuộc hạ không bỏ được vương gia, cho nên thuộc hạ trở lại rồi. Vương gia, cầu xin người đừng đuổi thuộc hạ đi, có được hay không?"

Hiên Viên Sở Cuồng ở cửa ra vào nghe được như rơi vào trong sương mù. Bọn họ đang nói cái gì? Vương gia phát bệnh, sau đó Đình Vũ và phụ vương thế nào? Câu nói kế tiếp hắn còn chưa nghe rõ, là Đình Vũ không bỏ được phụ vương, không muốn rời đi. Mím mím môi, thật là nhàm chán! Có cái gì hay để nghe sao!

Đình Vũ này không biết xấu hổ, lại có thể nói không bỏ được phụ vương. Hừ, hắn đi nói cho mẫu thân biết, sau đó để mẫu thân theo chân bọn họ cùng nhau dọn dẹp Đình Vũ - tiện nhân không biết xấu hổ đó! Nghĩ tới liền

https://thuviensach.vn

không thèm nghe thêm đoạn dưới, nện bước chân ngắn chạy về hướng phòng của Vũ Văn Tiểu Tam.

Mà sau khi Hiên Viên Sở Cuồng đi không lâu.

Người bên trong nhà dường như không phản bác được, khóe môi như hoa anh đào nâng lên một nụ cười trào phúng: "Đình Vũ, ngươi cho bổn vương là ngu ngốc sao?"

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Đình Vũ lập tức cứng đờ, có chút không phản bác được. Mắt chứa sợ hãi nhìn người đứng ở trước mặt nàng: "Vương gia, những lời thuộc hạ nói là thật!" Vốn nàng và người áo đen kia ước định, nàng nghĩ biện pháp đuổi Vũ Văn Tiểu Tam ra ngoài. Hơn nữa sau khi nàng nói lời như vậy, nếu vương gia phụ trách nàng, lấy tính tình nữ nhân kia nhất định sẽ đi, đây chẳng phải là vẹn cả đôi đường sao?

"Những câu này là thật?" Đáy mắt tà mị đào hoa dâng lên chút khát máu, vẻ khinh thường giễu cợt trên mặt càng phát rõ ràng.

"Những câu này là thật!" Kiên định mở miệng, vì bệnh mà khuôn mặt tái nhợt, nhưng bởi vì kích động mà ửng hồng.

Lời này vừa rơi xuống, bóng người trước mặt chợt lóe, một tay liền bóp cổ nàng ta, giọng nói cực kỳ tà mị vang lên: "Ngươi đừng cho là bổn vương không xuống tay giết ngươi được."

Đình Vũ vừa nghe thấy giọng nói này, liền cảm thấy đáy lòng phát rét. Bởi vì mỗi lần vương gia dùng giọng này nói chuyện, đã nói lên hắn rất tức giận!

Đang muốn nhắm mắt nói thêm gì nữa, lại nghe thấy giọng nói của người kia truyền đến: "Được, coi như là bổn vương bệnh bất tỉnh nhân sự, vô lễ với ngươi. Nhưng ngươi có thể nói cho bổn vương biết, tại sao lại không có lạc hồng hay không?"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa rơi xuống, nét mặt Đình Vũ lập tức cương cứng. Nàng tính đi tính lại, thế nhưng tính sai cái này. Lần này tốt lắm, đã không đạt được mục đích, còn chọc giận vương gia!

Cảm thấy bàn tay trên cổ đang chậm rãi buộc chặt, đáy mắt dính vào chút điên cuồng. Không được! Nàng không thể chết! Nàng không thể chết, Vũ Văn Tiểu Tam - con tiện nhân kia còn sống, sao nàng có thể chết! Nàng không thể chết!

"Vương. . . . . Khụ khụ. . . . . Vương gia, thuộc hạ biết sai! Thuộc hạ biết sai, vương gia tha mạng!" Đôi tay nắm lấy bàn tay hắn đang bóp cổ nàng, muốn tìm một con đường sống.

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, ném nàng ta lên giường, lạnh lùng phun ra năm chữ, "Chữa khỏi vết thương, cút!"

Để nàng ta ở chỗ này chữa khỏi vết thương, lưu nàng ta một mạng, coi như tình cảm chủ tớ nhiều năm của bọn họ. Mà sau khi nàng ta đi, sẽ không còn là thủ hạ của Hiên Viên Vô Thương hắn!

Về phần nàng ta rốt cuộc vì sao trở lại, cũng đã không có bất kỳ quan hệ gì với hắn!

Vừa ra khỏi cửa, Đình Vân đã đợi ở tại cửa ra vào. Vừa thấy hắn liền mở miệng: "Vương gia! Hoàng thượng sai người đến mời ngài vào cung."

"Có thể nói gì không?" Trong giọng tà mị còn mang theo chút ý lạnh, rõ ràng còn đang vì chuyện vừa rồi của Đình Vũ mà tức giận.

"Không nói gì, nhưng cũng không phải là chuyện lớn gì." Có lẽ là chuyện quét sạch dư đảng.... Nếu thật nói như thế, vậy đúng thật không phải là chuyện lớn gì.

"Ừ." Đáp một tiếng, đi về phía phòng của mình.

https://thuviensach.vn

"Vương gia." Đình Vân có chút buồn bực đi theo phía sau hắn, không phải đồng ý đi hoàng cung sao? Đi về phía gian phòng của mình làm gì?

Trong lúc đang buồn bực, liền nghe giọng nói truyền đến trước mặt: "Chuẩn bị nước tắm cho bổn vương!" Mới vừa bóp cổ Đình Vũ, tuy nói nàng ta là thủ hạ đi theo mình nhiều năm, nhưng vẫn cảm thấy cực kì bẩn.

Đình Vân ngửa mặt lên trời liếc mắt, giống như trở lại ba năm trước đây. Vương gia ba năm trước, chính là mỗi ngày đều muốn tắm rửa nhiều lần đấy! Sau khi gặp vương phi, số lần tắm rửa mỗi ngày giảm đi rất nhiều. Nhưng hôm nay lại tới. . . . . .

. . . . . .

Khi Hiên Viên Sở Cuồng thuật lại những gì mình nghe được cho Vũ Văn Tiểu Tam, trong nháy mắt khuôn mặt xinh đẹp trở nên trắng bệch!

Tiểu Nguyệt cũng rất lo lắng ngồi ở một bên, ngày đó nàng cũng nhìn thấy Đình Vũ vào phòng của vương gia, nhưng cũng không biết là vương gia phát bệnh, cho nên cho là vương gia ở dưới tình huống thanh tỉnh. . . . . Vì vậy dẫn đến nàng không có đi ngăn cản. Nhưng không thể nghĩ chuyện lại như vậy! Mà hình như dù nàng có đi ngăn cản cũng không có tác dụng gì.

Vốn cho là mình không nói là có thể không có chuyện gì. Tuy nhiên lại chưa từng nghĩ, chuyện này nếu để tiểu công tử vạch trần, thì phải giải quyết như thế nào mới tốt đây! Nhìn sắc mặt trắng bệch của tiểu thư nhà mình, Tiểu Nguyệt lập tức mở miệng khuyên giải: "Tiểu thư, tiểu công tử cũng nói, vương gia là bởi vì phát bệnh mất đi ý thức, cho nên mới. . . . . mới có thể. . . . . Hơn nữa vương gia và Đình Vũ đó cũng chỉ có một lần kia, sau này cũng không có ở cùng một chỗ."

"Đây chính là chuyện muội gạt ta?" Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Tiểu Nguyệt, đáy mắt có chút thất vọng. Nàng vẫn cho là Tiểu Nguyệt giống như chị em

https://thuviensach.vn

ruột của nàng, nhưng xảy ra chuyện như vậy, nàng ấy lại có thể gạt nàng!

Tiểu Nguyệt cắn răng gật đầu một cái: "Tiểu thư. . . . . ." Nàng chỉ biết lúc tiểu thư và vương gia ở chung với nhau rất vui vẻ, cho nên nàng chỉ hy vọng tiểu thư và vương gia có thể luôn ở cùng nhau, cũng không có nghĩ tới cái khác. Nhưng khi thấy ánh mắt tiểu thư nhìn nàng hình như rất thất vọng, điều này khiến trong lòng của nàng cũng rất khó chịu.

Vũ Văn Tiểu Tam gắt gao nhắm mắt lại, sau đó dùng lực thở ra một hơi. Không khóc, không làm khó, thậm chí trên mặt của nàng cũng không nhìn ra vẻ bi thương. Chỉ là hốc mắt vẫn không nhịn được ửng hồng, đứng lên, một cước giẫm ở trên ghế đẩu: "Đặc biệt sao! Hiên Viên Vô Thương, cho là lão nương không thể không có hắn sao! Thu dọn đồ đạc, chúng ta đi!"

Nói xong cũng bắt đầu gióng trống khua chiêng thu thập quần áo. . . . . .

Hiên Viên Sở Cuồng còn có chút không hiểu tại sao mẫu thân phải đi, nắm đầu nhỏ suy nghĩ một chút, chẳng lẽ là muốn mang hắn đi chơi? Vậy hắn muốn lập tức đi tìm ca ca đi chung!

Nghe tiếng bước chân hắn chạy ra ngoài, Vũ Văn Tiểu Tam ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn tiếp tục thu dọn đồ đạc. Thu dọn đồ đạc, trong đầu chỉ còn lại bốn chữ, thu dọn đồ đạc!

Thu dọn xong tất cả những thứ có thể mang đi, nhưng vẫn không ngừng thu dọn, nhìn cũng không nhìn là cái gì, bắt được liền liền trực tiếp nhét vào trong bọc quần áo. . . . . .

"Tiểu thư!" Tiểu Nguyệt ở một bên lo lắng gọi nàng, bộ dáng này của tiểu thư thật sự là quá không bình thường!

Nàng lại ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục nhét.

"Tiểu thư!" Tiểu Nguyệt dậm chân, muốn kéo nàng.

https://thuviensach.vn

"Đừng quấy rầy! Thu dọn đồ đạc!" Nói xong tiếp tục lấy từng thứ trên giường nhét vào bọc quần áo, ngay cả gối đầu cũng bị nàng nhét vào.

Tiểu Nguyệt rốt cuộc không thể nhịn được nữa, xông lên trước, đoạt lấy gối đầu trong tay nàng, lớn tiếng gào thét: "Tiểu thư, người tỉnh táo một chút đi!"

Gào xong chính nàng ngược lại rơi lệ, nàng biết trong lòng tiểu thư khó chịu, nhưng khó chịu cũng đừng giày vò mình như vậy!

"Khóc cái gì? Đừng khóc." Nhàn nhạt nhìn nàng ta, nhẹ giọng mở miệng, giống như là thật không quan tâm, nhưng giọng nói yếu ớt đó càng khiến nước mắt Tiểu Nguyệt rơi nhiều hơn: "Tiểu thư, người đừng như vậy. Nếu trong lòng người khổ sở, người cứ khóc ra ngoài, đừng chịu đựng, người càng chịu đựng, Tiểu Nguyệt cũng khó chịu theo!"

"Ta không khó chịu, không khó chịu. Tiểu Nguyệt, ta biết rõ lúc này ta nói gì? Muội biết không? Ta nói ta tin hắn, nhưng muội nói ta có thể tin sao?" Nói xong có chút tự giễu nở nụ cười, cười nhưng lại có nước mắt rơi xuống.

Đúng lúc này, Hiên Viên Sở Cuồng đã lôi kéo Hiên Viên Lạc Thần tới. Dọc đường đi, Tiểu Sở Cuồng đã nói những gì mình nghe được cho ca ca rồi, cũng hoàn toàn biểu đạt buồn bực của mình với ca ca. Không biết vì sao bộ dáng mẫu thân giống như rất không vui?

Hiên Viên Lạc Thần vừa nghe, đã hiểu rõ được bảy tám phần, trong lòng vì đệ đệ ngu xuẩn này của mình cảm thấy vô cùng mất thể diện.

Vội vàng chạy tới phòng của Vũ Văn Tiểu Tam, đã nhìn thấy mẫu thân cười ra nước mắt: "Mẫu thân!" Giọng nói trong trẻo mà kiên định.

Vũ Văn Tiểu Tam ngơ ngác nhìn hắn: "Sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Lạc Thần bước từng bước về phía nàng, rồi sau đó mở miệng với nàng: "Mẫu thân, đừng khóc! Chúng ta đi!" Trên khuôn mặt nho nhỏ tuyệt mỹ tràn đầy kiên định và phẫn hận! Không sai, chính là phẫn hận! Cả nhà bọn họ vốn là cực kỳ hạnh phúc, nhưng Đình Vũ chết tiệt kia lại làm bẩn phụ thân!

Mặc dù là phụ thân nuôi dưỡng bọn họ lớn lên, nhưng nhớ tới phụ thân làm chuyện có lỗi với mẫu thân, hắn cảm thấy trong lòng cực kỳ khó chịu!

"Chúng ta đi!" Tuy Tiểu Sở Cuồng không rõ ràng tình huống này lắm, nhưng nhìn ca ca nói đi, cho nên cũng nói đi theo.

Nhìn hai đứa con trai đều một lòng với mình, xoa xoa nước mắt trên mặt, rốt cuộc nín khóc mà cười! Lại lần nữa thu dọn đồ đạc, Tiểu Nguyệt cũng ở bên cạnh giúp một tay. Tiểu thư đi nơi nào, nàng liền đi nơi đó!

Sau khi thu dọn xong, Hiên Viên Lạc Thần cắn răng mở miệng: "Mẫu thân, chúng ta đi, nhưng không thể bỏ qua cho Đình Vũ chết tiệt kia!" Hắn không giết chết tiện nhân kia là không thể!

"Được!" Tiện nhân kia lại có thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, làm chuyện không có khí tiết như thế với Hiên Viên Vô Thương. Vũ Văn Tiểu Tam nàng không giết chết nàng ta, nàng liền sống uổng phí rồi!

"Nhưng phụ vương của con không phải vẫn còn ở gian phòng của nàng ta sao?" Vậy sao có thể xuống tay?

"Mẫu thân, lúc con với đệ đệ đến đây có nghe bọn hạ nhân nói phụ vương đã đi hoàng cung rồi, không qua hai hay ba canh giờ là không về được đâu!" Hiên Viên Lạc Thần cười đến vô cùng tà ác.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Rầm!" Một tiếng vang thật lớn, cửa phòng Đình Vũ bị người dùng một cước đá văng! Người trên giường có chút kinh hoàng ngẩng đầu lên, đập vào mắt là mẹ con ba người Vũ Văn Tiểu Tam, còn có Tiểu Nguyệt với vẻ mặt phẫn uất. Trên mặt lạnh lẽo lộ ra một vẻ mặt cực kỳ phẫn hận! Đều là vì tiện nhân này, vì tiện nhân này mà vương gia mới đuổi nàng đi! Đều là lỗi của nàng ta!

Còn có hai tiểu tạp chủng do nàng ta sinh, toàn bộ đều tính trên người nàng ta, nàng đều muốn đòi lại! Cặp mắt đẹp kia hàm chứa hận ý rõ ràng, nhìn mấy người bọn họ: "Các ngươi muốn gì?"

"Ngươi cứ nói đi?" Vũ Văn Tiểu Tam lộ ra một nụ cười cực kỳ tà ác, đi về phía nàng ta. Nàng ta bị thương cũng chính là cho bọn họ một cơ hội, nếu không thân thể nàng ta khỏe mạnh, vạn sự như ý, mình còn không đánh lại nàng ta đâu!

"Đại thẩm Đình Vũ, chúng ta tới tặng quà cho ngươi, hi vọng ngươi có thể thích. Ừm, ngươi nhất định sẽ thích đúng không?" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong ôm ra một cái túi lớn đen thùi lùi, không biết là đồ gì, đi về phía Đình Vũ.

"Ngươi muốn làm gì?" Vẻ mặt Đình Vũ đầy kinh hoảng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, cơ thể mình bị trọng thương, cơ hồ không hề có lực phản kích!

Khi Hiên Viên Sở Cuồng còn cách Đình Vũ mấy bước, bị Hiên Viên Lạc Thần ngăn cản thân thể. Lắc mình tiến lên, ngón tay điểm nhẹ mấy cái liền giữ chặt nàng ta, làm nàng ta không cử động được, cũng tùy tiện điểm á huyệt của nàng ta. Phải biết đệ đệ không có võ công, nếu nữ nhân đáng chết này trước khi chết đột nhiên bộc phát, ra tay với đệ đệ thì phải làm thế nào?

"Hắc hắc, đại thẩm Đình Vũ thân ái, chúng ta tới mở món khai vị trước đi!" Hiên Viên Sở Cuồng cầm vật trong tay đặt ở bên giường, trong ánh

https://thuviensach.vn

mắt hoảng sợ của Đình Vũ, vén miếng vải đen lên, rất nhiều chai lọ đặt chung một chỗ.

"Ừm. . . . . Cái này trước đi!" Nói xong cầm lên một bình sứ trắng lớn bằng nắm đấm, cười tà ác vẩy bột bên trong lên mặt Đình Vũ. Không lâu lắm, gương mặt đó lấy tốc độ nhìn bằng mắt thường nhanh chóng thối rữa.

Khuôn mặt lãnh diễm lập tức trở nên thối rửa, từng chỗ thối rữa, làm cho người ta nhìn cực kỳ ghê tởm!

Mà Đình Vũ chỉ cảm thấy trên mặt là đau đớn tê tâm liệt phế, đau đến nàng như muốn chết ngất đi, muốn mắng lại mắng không được! Tuy ẩn vệ bên trong phủ cũng biết bọn họ ở trong phòng Đình Vũ, nhưng dù sao vương phi cũng ở đây, nếu chỉ là tiểu thế tử và tiểu công tử ở đây, huyên náo quá mức bọn họ cũng có thể tiến lên khuyên mấy câu. Nhưng vương phi là ai hả?

-- Đến lỗ tai vương gia cũng có thể tùy tiện xách lên! Cuộc sống tuyệt mỹ như thế, bọn họ còn chưa có ý coi thường mạng sống của mình, cho nên vẫn là đàng hoàng đứng ở ngoài cửa đi!

Vũ Văn Tiểu Tam không biến sắc nuốt một ngụm nước miếng, cảnh tượng này trước kia chỉ thấy qua trong tiểu thuyết, không ngờ sẽ có một ngày xuất hiện ở trước mặt nàng! Thật sự là quá ghê tởm rồi! Nhưng trong lòng không khỏi cảm thấy sảng khoái! Hừ, tiện nhân! Thật coi Vũ Văn Tiểu Tam ta dễ khi dễ sao! Nếu không có chủ ý tốt này của hai đứa bé, trong lòng của nàng cũng chuẩn bị thập đại khốc hình của Mãn Thanh tới phục vụ nàng ta!

Tiểu Nguyệt nhíu mày, mặc dù có chút sợ, nhưng vẫn cảm thấy tất cả đều là Đình Vũ - tiện nhân này tự làm tự chịu!

"Đại thẩm Đình Vũ, ngươi biết đây là cái gì không?" Hiên Viên Sở Cuồng cười đến vô cùng đơn thuần, thấy thế nào đều là một đứa bé cực kỳ

https://thuviensach.vn

đáng yêu, "Hắc hắc. . . . . Đó là phấn xinh đẹp ta phát minh! Chỉ cần bôi ở trên mặt sẽ khiến người trở nên vô cùng đẹp mắt! Ừm. . . . . Đại thẩm Đình Vũ, có phải ngươi cũng rất tò mò mình biến thành hình dáng thế nào không?"

Nói xong lấy ra một chiếc gương, đặt ở trước mặt của Đình Vũ, hài lòng thấy hoảng sợ và hận ý trong mắt nàng ta!

"Đại thẩm Đình Vũ, mặt của ngươi nói rõ cái gì ngươi biết không?" Hiên Viên Sở Cuồng nghẹo đầu nhỏ, một bộ dáng chờ nàng ta đáp lời. Tuy trong lòng hắn rất rõ ràng nữ nhân đáng chết này bị ca ca điểm huyệt, nói không được.

"Ách. . . . . Nhìn dáng vẻ ngu xuẩn kia của ngươi đã biết ngươi đoán không ra!" Tiểu Sở Cuồng rất nghiêm túc mở miệng, "Ngươi nghĩ đi, vốn đây là bột phấn xinh đẹp không có thuốc giải. Theo lý mà nói, sau khi thoa lên nên trở thành cực kì xinh đẹp, nhưng ngươi lại có thể trở nên càng khó coi hơn! Ta nói tới đây, ngươi nên biết nói rõ vấn đề gì rồi chứ?"

Trên gương mặt thối rữa của Đình Vũ đã không thể xuất hiện bất kỳ biểu lộ gì, chỉ là cặp mắt đỏ hồng tràn ngập tức giận nhìn bọn họ.

Hiên Viên Sở Cuồng mím mím môi, vén vạt áo, lấy một vật mình phát minh giống như vợt đập ruồi ra, khác với vợt đạp ruồi ở chỗ là ở phía trên có một khối sắt như cái bánh nướng lớn. Tạo hình tổng thể xem ra giống như tổ hợp của một cái đĩa lớn và một cây gậy.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút buồn bực nhìn hắn, đứa nhỏ này tìm được vật kì quái như vậy ở nơi nào hả!

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn bộ dáng dữ tợn này của Đình Vũ, làm như thật lắc đầu: "Nói lâu như vậy, ngươi vẫn không biết, ta đây làm sư phụ thật sự là quá thất bại rồi! Thường nói nghiêm sư xuất cao đồ, có lẽ phải đánh

https://thuviensach.vn

ngươi mấy cái thì ngươi mới biết được!" Nói xong, vật được thiết kế giống "Vợt đập ruồi" trên tay hắn vung xuống đầu Đình Vũ. . . . . .

-- Rầm!

Âm thanh đánh xuống vô cùng vang dội, trực tiếp khiến Đình Vũ cảm thấy đầu váng mắt hoa!

"Ngươi ngàn vạn lần không được nói cho ta biết sau khi ngươi bị đánh xong vẫn không biết đó!" Sau khi Hiên Viên Sở Cuồng nói xong, đôi lông mày nhỏ nhíu lại, rất không vui nhìn nàng ta.

Thấy nàng ta vẫn không nói lời nào, lại đánh thêm một phát! "Rầm!" Lại một tiếng vang thật lớn, giống như âm thanh đập nồi lúc nãy!

Tiểu Nguyệt ở một bên giựt giựt khóe miệng. Không phải chứ? Cái đó, hình như tiểu thế tử đã điểm huyệt đạo Đình Vũ rồi mà? Dù muốn nói cái gì, xem chừng cũng là nói không được ấy chứ? Điều này thật sự là quá ép người rồi!

"Ngươi vẫn không biết?" Bây giờ Hiên Viên Sở Cuồng thoạt nhìn rất giống như một tiên sinh dạy học chỉ tiếc rèn sắt không thành thép! "Aizz!" Thở dài một hơi, như một tiểu đại nhân lắc đầu một cái: "Thôi! Thôi! Ngu đến hết thuốc chữa rồi! Để vi sư tới nói cho ngươi biết điều này nói lên cái gì! Điều này nói rõ hai vấn đề! Thứ nhất, thuốc của ta nghiên cứu đã thất bại, cho nên sinh ra hiệu quả trái ngược! Thứ hai, bởi vì không có thuốc giải, cho nên mặt của ngươi không cứu được! Hai đạo lý này, ngươi nghe hiểu chưa?"

Đình Vũ chỉ là hung dữ nhìn hắn, hận ý trong mắt hết sức rõ ràng!

Hiên Viên Sở Cuồng rất là không vui, lại đánh --"rầm!" một tiếng. Tiếp đó, lại đánh về phía đầu nàng ta thêm mấy cái: "Ta cho ngươi trừng ta sao! Bảo ngươi trừng ta à! Ngươi có biết cái gì gọi là tôn sư trọng đại hay

https://thuviensach.vn

không? Vi sư là người mà ngươi có thể tùy tiện trừng hả?" Giọng nói đáng yêu vang lên, còn kèm theo một tiếng lại một tiếng kim loại nặng nề đánh xuống.

Đánh đến Đình Vũ phải thành thật mang hận ý thu lại mới dừng tay."Hừ! Hiện tại không trợn mắt nhìn nữa à? Ngươi chính là điển hình của ‘ tiện ngày thường’! Không đánh không sảng khoái!" Hiên Viên Sở Cuồng rất là học đi đôi với hành, dùng lại lời nói Vũ Văn Tiểu Tam đã dùng trên người hắn, toàn bộ chuyển tặng cho Đình Vũ.

"Kế tiếp chúng ta sẽ chơi gì vậy?" Vừa nói vừa tìm kiếm trong đống bình sứ kia. Chợt ánh mắt sáng lên, quay đầu mở miệng về phía ca ca mình "Ca ca, roi da của huynh có mang theo không?"

"Mang theo!" Tay nhỏ bé của Hiên Viên Lạc Thần đưa đến sau lưng kéo một cái, một trường xà y hệt roi da liền xuất hiện ở trên tay hắn.

Tay nhỏ bé vung lên, một cỗ nội lực bay ra, đánh rách nát hết y phục trên người Đình Vũ, chỉ để lại cái yếm và quần lót. Rồi sau đó cầm roi da, dùng nội lực đánh lên người của nàng ta, từng roi làm nàng ta trầy da sứt thịt, huyết nhục văng tung tóe. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam cười đến rất hài lòng, nhìn gương mặt ghê tởm kia của nàng ta, tâm tình rất tốt mở miệng: "Tiện nhân, có ai nói cho ngươi biết, phá hư gia đình người ta, bình thường sẽ gặp báo ứng gì không? Chỉ là có báo ứng tới sớm, có báo ứng tới chậm mà thôi! Giống như ngươi bây giờ được gọi là ‘ báo kiếp này’! Làm xong chuyện xấu không bao lâu báo ứng đã tới, có phải ngươi cũng vì thế mà rất là vui mừng không? Bởi vì báo ứng của ngươi tới nhanh như vậy, trong cuộc sống sau này, ngươi không phải lại mỗi ngày lo lắng mình sẽ gặp báo ứng nữa!"

Lời này vừa rơi xuống, Đình Vũ dĩ nhiên không thể mở miệng nói lời nào! Vì vậy Hiên Viên Sở Cuồng ở một bên đánh lên đầu của nàng ta:

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân của ta hỏi ngươi mà ngươi dám không đáp? Không muốn sống sao!"

Đánh đến khi cả người Đình Vũ hiện đầy vết thương mới thu roi!

Vậy mà, Đình Vũ cũng không quan tâm mấy roi này của Hiên Viên Lạc Thần. Trong ngày thường, bọn họ làm sai việc cũng thường xuyên bị phạt roi. Nhưng nàng ta không biết, trọng điểm không phải roi hình, mà là chuyện sau đó. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần nhìn vết thương trên người nàng ta một chút, làm như thật gật đầu: "Ừm! Được rồi!"

Tiếp, Hiên Viên Sở Cuồng lấy một chai lớn nhất trong đống chai lọ kia, cười hì hì mở miệng: "Ngươi biết đây là cái gì không?"

Đình Vũ không thể nói chuyện, cũng không dám trừng hắn, luống cuống tới cực điểm!

Tiếp, lại một tiếng nổ trên đầu của nàng ta: "Ngươi đúng là ngu xuẩn, cái gì cũng không biết! Chỉ biết làm chuyện hạ tiện, không hổ là một tiện nhân!" Mới vừa rồi ở trên đường, ca ca đã lặng lẽ giải thích tất cả chân tướng sự việc với hắn. Hắn cũng biết bọn họ sẽ phải lập tức rời đi với mẫu thân, có lẽ sau này cũng không gặp được phụ thân nữa, cho nên sẽ hết tức giận trút lên người Đình Vũ!

Dĩ nhiên, hình như những thứ này vốn cũng có thể rơi trên người của nàng ta!

Phổi Đình Vũ suýt nữa tức đến nổ tung! Rõ ràng nàng không làm thành công chuyện gì, không xảy ra chuyện gì với vương gia, muốn lường gạt vương gia cũng không thành, nhưng tại sao hai đứa bé này còn đối xử như thế với nàng? Khiến nàng căm tức không phải là mình chịu hình phạt, mà là

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Sở Cuồng - tên tiểu tạp chủng kia cứ một lúc là lấy vật kì quái kia đánh nàng, đây hoàn toàn là vũ nhục nàng!

"....A! Ta cho ngươi biết! Trong này đều là rết, ta sẽ đổ hết bọn chúng lên người của ngươi, nhưng ngươi ngàn vạn lần không được sợ! Thật, đừng sợ hãi, mới rồi vừa lúc ca ca đánh ngươi, trên roi đó đã bôi chút thuốc, có thể phòng rết! Cho nên ngươi vẫn cực kỳ an toàn...! Không cần phải sợ!" Nói xong, trong ánh mắt hoảng sợ của Đình Vũ, mở nắp ra, sau đó một con tiếp một con rết rơi lên thân thể Đình Vũ, khiến tất cả dây thần kinh trên người nàng ta đều căng thẳng, cái trán còn nổi gân xanh rõ ràng, không phải là bởi vì tức giận, mà bởi vì khủng hoảng!

Hiên Viên Sở Cuồng còn nói ra một câu khiến nàng ta suýt nữa hộc máu!

--"Nhìn, dáng vẻ mấy con rết này thật là thướt tha mềm mại đó! Nhìn bọn chúng đi, nhiều như vậy, thoạt nhìn bộ dáng là mười phần thướt tha! Đại thẩm Đình Vũ, cảm giác bọn chúng ở trên người ngươi xoa bóp, có phải vô cùng thoải mái không?"

Xoa bóp? Gặp quỷ chứ xoa bóp!

Mắt thấy có một con rết bò vào vết thương của Đình Vũ, trong lòng Đình Vũ cảm thấy nóng nảy khó nhịn, càng thêm gấp đến độ suýt nữa khóc lên! Trong nháy mắt, cảm giác trong thân thể có rất nhiều con rết đang di chuyển, vốn vết thương đã đau đớn khó nhịn, giờ đã đau đến mất đi cảm giác!

Bây giờ Hiên Viên Sở Cuồng lại rất kinh ngạc mở miệng: "Ah, sao đám rết này lại bò vào rồi. Ca ca, huynh có bôi bột thuốc ta cho huynh lên roi không?"

"Bôi rồi!" Hai chữ, ngắn gọn sáng tỏ.

https://thuviensach.vn

Tiểu Sở Cuồng bĩu môi, rất mất hứng nhìn Đình Vũ một chút: "Vẩy bột thuốc, đám rết lại bò vào, ngươi biết điều này nói rõ cái gì không?"

Đình Vũ tất nhiên vẫn không thể nói chuyện! Vì vậy, hung hăng chịu một tiếng nổ đánh lên đầu của nàng: "Cái người đầu heo này! Cái gì cũng không biết! Điều này nói rõ ta nghiên cứu lại thất bại rồi đó!"

Đình Vũ giận đến nghiến răng, hận không được chặt bọn họ làm trăm mảnh! Nhưng có lòng mà không đủ lực!

Đúng lúc này, Vũ Văn Tiểu Tam cười nói: "Chắc hẳn đám rết này xoa bóp cũng rất thoải mái đấy! Chúng ta nghĩ biện pháp để chúng nó giúp ngươi đấm bóp nhiều một chút đi!" Nói xong, nghiêng đầu về phía Tiểu Nguyệt mở miệng: "Đi nói hạ nhân nấu chảy một thùng nến đem tới đây!"

"Dạ!" Tiểu Nguyệt nói xong cũng vội vàng chạy ra ngoài. Chạy nhanh như vậy, nguyên nhân thứ nhất là muốn nhanh hoàn thành nhiệm vụ của tiểu thư, mà nguyên nhân thứ hai là cảnh tượng kia thoạt nhìn rất ác tâm! Nàng thật sự không chịu nổi!

Cũng không lâu lắm, bọn hạ nhân liền xách một thùng sáp nến đến cửa. Vũ Văn Tiểu Tam không cho bọn họ vào cửa, chạy đến cửa nhận lấy sáp nến, Tiểu Nguyệt vội vàng đi vào cửa theo, rồi sau đó đóng cửa lại.

Cười tà đi về phía Đình Vũ, đổ cả thùng sáp nến xuống thân thể nàng ta. Chỉ chốc lát sau, sáp nến này chầm chậm ngưng đọng, mà toàn bộ những con rết kia đều bị phong ấn ở trong cơ thể nàng ta, không thể đi ra, chỉ có thể ở bên trong điên cuồng va chạm, làm toàn thân Đình Vũ đau đớn như có mũi khoan đục khoét đến tận xương và cảm giác ghê tởm!

Nếu bây giờ nàng có thể động, nhất định sẽ đứng lên liều mạng với Vũ Văn Tiểu Tam!

https://thuviensach.vn

"Thoải mái sao?" Mỗ nữ cười đến cảnh xuân rực rỡ. Tiện nhân, lúc ngươi muốn phá hư gia đình của người ta, có nghĩ tới ngươi sẽ có ngày hôm nay không?

Đình Vũ trợn to cặp mắt, hung hăng nhìn Vũ Văn Tiểu Tam chằm chằm, đáy mắt đều là ánh sáng khát máu.

"Ầm!" Một tiếng nổ lại vang lên trên đầu, đánh cho đầu nàng ta thấp xuống, hận ý trong mắt cũng vội vã thu lại! Tiếng hét phẫn nộ của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên: "Ai cho ngươi trừng mẫu thân của ta hả? Muốn ăn đòn sao!"

"Ca ca, kế tiếp chơi như thế nào?" Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì quay đầu nhìn ca ca mình.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của Tiểu Lạc Thần lộ ra một nụ cười cực kỳ tà ác: "Trước hết để cho nàng ta thể nghiệm một lát rồi tiếp tục!"

Cảm giác đau đớn toàn thân rốt cuộc làm cho khóe miệng Đình Vũ từ từ tràn ra máu tươi, ở trên khuôn mặt ghê tởm của nàng ta càng lộ ra vẻ đáng sợ!

Đợi gần nửa canh giờ, Đình Vũ rốt cuộc đau đến hôn mê bất tỉnh!

"Ca ca, nàng ta chết rồi sao?" Trong giọng nói tiếc nuối của Hiên Viên Sở Cuồng mang theo một chút nghi ngờ vang lên.

"Đệ đệ, ngươi chưa từng nghe qua tai họa do trời sao? Giống như nàng ta - lão yêu quái này, nếu chúng ta không tiễn nàng ta một đoạn, nàng ta thể sống thành một con rùa già một vạn năm, nói không chừng cũng có thể thành tiên! Chỉ đơn giản đánh mấy cái như vậy, sao chết được!" Trong giọng nói của Hiên Viên Lạc Thần tràn đầy không chút để ý.

https://thuviensach.vn

"Xì!" Tiểu Nguyệt bị lời này của hắn chọc cho không nhịn được mà phun cười ra tiếng!

"Ca ca, vậy kế tiếp chúng ta làm gì? Dùng nước tiêu nóng dội tỉnh nàng ta có được không?" Giọng nói thanh thúy nghe thế nào cũng phải là một đứa bé ngây thơ đáng yêu. Nhưng ngày này qua ngày khác, trong cái miệng nhỏ nhắn đó nói ra đều là những cách ác độc.

Vũ Văn Tiểu Tam trợn to cặp mắt, ánh mắt đờ đẫn nhìn hắn! Lại nói, nếu như là nàng, tối đa cũng chỉ có thể nghĩ đến dùng nước muối, tên ranh con chết bầm này có thể nghĩ đến nước tiêu nóng, thật là trò học từ thầy mà giỏi hơn thầy!

"Không được, có thể sáp nến này che thân thể nàng ta lại, thật sự là quá khó chịu rồi, chúng ta giúp nàng ta làm tan sáp nến ra đi!" Hiên Viên Lạc Thần một tiểu bộ dáng ta lập tức sẽ làm chuyện tốt.

Tiểu Sở Cuồng lập tức vỗ tay: "Được! Được!" Nói xong không đợi Hiên Viên Lạc Thần ra tay, tự mình lấy ra đá lửa đánh xuống, ánh lửa lóe lên liền đốt cháy chăn của Đình Vũ, lửa lớn hừng hực cứ như vậy được đốt lên.

Vũ Văn Tiểu Tam lại nhíu mày, cứ như vậy nàng ta sẽ chết cháy? Có thể lợi cho nàng ta quá không?

Lửa kia chỉ chốc lát sau liền đốt tỉnh Đình Vũ, khói dầy đặc hun nàng ta đến chảy nước mắt, muốn la cứu mạng nhưng không la được, chỉ đành phải nhìn lửa kia từ từ tràn lên thân thể của mình, từng chỗ sáp nến từ từ tan ra, rồi sau đó dọc theo thân thể chảy xuống, trong vết thương từ từ rơi ra một con rồi một con rết nhuốm máu bị ngộp chết!

Mà thi thể của những con rết kia, bị lửa mạnh vang lên những tiếng lách tách. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một đầu tóc đen cũng chầm chậm bị lửa kia đốt cháy, phát ra một mùi khó ngửi.

Thị vệ ở cửa và đám ẩn vệ xung quanh cũng mơ hồ ngửi thấy mùi thịt nướng, từ từ còn ngửi thấy mùi bột hồ tiêu và nước ép ớt, đồng loạt cảm thán ở trong lòng. . . . . .

-- Thơm quá!

Đồng loạt suy đoán ở trong lòng, có phải tiểu thế tử và tiểu công tử, còn có vương phi đang ở trong phòng Đình Vũ nướng thịt không! Kỹ thuật này thật sự là quá cao siêu rồi! Thơm ngào ngạt! Bọn họ cũng rất muốn ăn đó!

"Đệ đệ, đừng lãng phí nhiều bột hồ tiêu và nước ép ớt như vậy, nàng ta đã không có cảm giác rồi!" Hiên Viên Lạc Thần nhìn đệ đệ đang vẩy những loại bột lên người Đình Vũ, thong thả ung dung mở miệng.

Hắn nói một câu này là nói thật, bởi vì hiện tại Đình Vũ đúng là đã đau đến toàn thân không có một chút tri giác!

Tiếp, một chậu nước tiêu nóng dội lên người của nàng ta, lửa kia cũng từ từ tắt đi. Mà giờ khắc này, trên người của nàng ta đã không tìm được một khối thịt ngon rồi! Một loại da thịt nõn nà đen như mực, tràn đầy dấu vết bị đốt.

Mà bản thân Đình Vũ, cũng bởi vì thật sự không chịu nổi hành hạ trên thân thể và tâm lý như vậy, chỉ còn đôi mắt hoàn hảo nhưng trong đôi mắt đó từ từ lộ ra vẻ tuyệt vọng!

Nàng biết, hôm nay nàng không sống được nữa rồi. Dù còn sống, nhưng với bộ dáng cực kì kinh khủng này của mình, cũng không mặt mũi để tiếp tục sống tạm qua ngày nữa! Vương gia nhất định sẽ không nguyện ý nhìn thấy bộ dáng này của nàng, vương gia là người không dính một hạt bụi trên

https://thuviensach.vn

người, bây giờ đến việc nàng xuất hiện trước mặt của vương gia cũng không xứng nữa rồi! Càng không nói đến việc đứng bên cạnh vương gia.

Nàng không sợ đau, không sợ chết, không sợ, nàng đều không sợ, nhưng chỉ sợ không còn có cơ hội đi chung với vương gia! Giờ khắc này, nàng rốt cuộc biết rõ cái gì gọi là tâm như tro tàn!

"So với việc làm cho người ta khổ sở chết đi, bản thế tử thích việc làm cho người ta sống không bằng chết hơn. Đại thẩm Đình Vũ, không biết ngươi đối với bộ dáng này của ngươi có hài lòng hay không?" Giọng nói tà mị mang theo ý trêu chọc.

Nhìn bộ dáng ghê tởm này của Đình Vũ, ngay cả Vũ Văn Tiểu Tam cũng không nhịn được hơi nghiêng đầu sang một bên, thật sự là không nhìn nổi.

Mà Tiểu Nguyệt ở bên cạnh đã ói ra!

"Ca ca, sao nàng ta biết được mình có bộ dạng gì?" Tiểu Sở Cuồng nói xong, ôm lấy cái gương lớn trên bàn, đặt ở trước mặt của Đình Vũ.

Đình Vũ nhìn mình trong gương, cả người đen thui, bộ mặt cũng đã thối rữa không thành hình người. Trong cặp mắt kia từ từ dính vào vẻ sợ hãi, bi ai, tuyệt vọng và điên cuồng. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần tiện tay cầm một bình sứ lên, ném về phía nàng ta, đại huyệt trên người lập tức được hóa giải, đã có thể động đậy, cũng có thể nói chuyện!

"Các ngươi chết đi! Các ngươi đều không được chết tử tế!" Dây thanh quản đã bị phá hư, giọng nói cũng là khàn khàn khủng bố.

"Đúng, chúng ta không được chết tử tế, đại thẩm Đình Vũ sẽ được chết tử tế đấy! Ngươi nhìn một chút, nhìn bộ dáng này của ngươi đi, ngươi nhìn rõ rồi chứ? Đây mới thật sự là ngươi! Người của ngươi cũng giống như tâm

https://thuviensach.vn

tư của ngươi, làm cho người ta cực kì ghê tởm!" Giờ phút này giọng nói của Hiên Viên Lạc Thần hoàn toàn không giống giọng nói non nớt của đứa bé hai tuổi, chỉ có tà tứ và tàn nhẫn! Nghe giống hệt như giọng nói của Hiên Viên Vô Thương!

Đình Vũ nhìn gương này, rồi sau đó gian nan di chuyển thân thể của mình tới góc tường, co rúm lại: "Không! Không phải vậy! Đây không phải là ta! Ta không phải như thế! Không phải vậy! Không phải vậy! . . . . . ." Dung mạo của nàng đẹp như thế, tại sao có thể là bộ dạng ghê tởm đến bực này? Không phải vậy! Không phải vậy!

Trong ánh mắt hoảng hốt nhìn thấy mặt của vương gia, chồng lên khuôn mặt nho nhỏ của Hiên Viên Lạc Thần. . . . . .

Nàng thấy vương gia đang chậm rãi mở miệng nói "Đúng, đúng vậy! Ngươi chính là khó coi như vậy, đây mới là bản chất của ngươi, đây mới thật sự là ngươi. . . . . ."

"A -- không phải! Không phải! A. . . . . ." Tiếng kêu thảm kinh khủng , "Không, không. . . . . Vương gia, vương gia, ta không phải như vậy, ta không phải như vậy, ta không phải, ha ha ha. . . . . không phải. . . . . ."

"Không phải. . . . . ."

"Không phải. . . . . ."

-- Nàng rốt cuộc điên rồi! Điên rồi! Trực tiếp bị bộ dạng của mình dọa điên rồi, trực tiếp bị mấy câu nói của Hiên Viên Lạc Thần ép điên rồi!

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn con lớn nhất của mình, còn nhỏ tuổi đã có đầy đủ tâm trí và tư thế một mình đảm đương, trên mặt không tự chủ lộ ra vẻ vui mừng.

https://thuviensach.vn

Nhìn Đình Vũ co lại thành một đoàn ở trên giường và bộ dáng điên cuồng hiện giờ của nàng ta, bây giờ mặc kệ làm cái gì với nàng ta, nàng ta đều không cảm giác được đâu! Vũ Văn Tiểu Tam hơi thương xót thở dài một hơi, rồi sau đó nhẹ giọng mở miệng: "Cho nàng ta thoải mái một chút!"

Tiếng nói vừa dứt, nhuyễn kiếm bên hông của tiểu Lạc thần cũng đã ra khỏi vỏ, kiếm phong bén nhọn quét qua, kiếm kia cũng không có đụng phải thân thể Đình Vũ, nhưng kiếm phong kia đã chặt đứt yết hầu của nàng ta!

Tiêu sái thu tay lại, thả kiếm lại bên hông.

Hắn vốn chuẩn bị để Đình Vũ lấy hình dáng này sống cả đời, để cho kẻ địch sống không bằng chết mới là phong cách của Hiên Viên Lạc Thần hắn. Nhưng mẫu thân muốn nàng ta chết, vậy hãy để cho nàng ta chết đi!

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn tư thế tự nhiên anh tuấn kia, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của mình lên, mặt đầy sùng bái nhìn hắn: "Ca ca, huynh thật lợi hại!"

"Biết ta lợi hại? Vậy đệ liền đàng hoàng học võ công đi!" Liếc mắt nhìn hắn.

Mím mím môi: "Ta...ta, ta...ta không học! Học võ công nhàm chán muốn chết!"

"Đồ không có tiền đồ!" Nói xong nhìn cũng không nhìn hắn một cái, mở miệng về phía ngoài cửa, "Người đâu!" Giọng nói đã khôi phục thanh thúy và non nớt đứa bé nên có.

Mấy người áo đen xuất hiện bên trong nhà, quỳ một chân trên đất: "Thiếu chủ!"

"Chặt thành trăm mảnh, cầm đi cho chó ăn!" Quét trên giường kia một cái, rồi sau đó lạnh lẽo mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Dạ, Thiếu chủ!" Người áo đen kia ứng xong liền ngẩng đầu nhìn người trên giường, trong nháy mắt đó suýt nữa nôn ra! Thật buồn nôn!

Nhìn lại xung quanh giường, rõ ràng đều là dấu vết bị đốt cháy, cũng đã hiểu rõ mùi thịt nướng mà mình và các huynh đệ ngửi thấy ở ngoài cửa là từ đâu mà đến! Lúc ấy bọn họ còn nói muốn ăn nữa chứ? Nghĩ tới, mấy đại nam nhân lại cùng nhau đứng lên, rồi sau đó nhếch nhác xoay người, đứng tại cửa ra vào ói lên ói xuống!

Thật là quá ác tâm! Nôn --

"Chúng ta đi thôi!" Thu thập tiện nhân xong, bọn họ nên rời đi.

"Ừm!" Bốn người cùng nhau trở về phòng cầm bọc quần áo đã thu dọn xong.

. . . . . .

Mà Hiên Viên Vô Thương ở bên trong hoàng cung nói xong quốc sự với Dạ Tử Lân, lại dặn dò một số chuyện. Liền bắt đầu đánh cờ với Dạ Tử Lân, để dạy hắn đạo làm vua và trị quốc! Nhưng thời gian trôi qua, cảm giác trong lòng từ từ có chút không yên.

Vuốt vuốt mi tâm, tim lại đánh tới một trận hít thở không thông, thân thể ngồi ngay thẳng lại tự dưng lung lay mấy cái.

Dạ Tử Lân có chút lo lắng mở miệng: "Biểu huynh! Huynh làm sao vậy?"

Nhíu lông mày cười cười: "Không có chuyện gì!" Ngoài miệng nói không có chuyện gì, nhưng lại phun ra một ngụm máu tươi, nhiễm đỏ quần áo trắng thuần. Đúng là không có chuyện gì, bởi vì thường cách một đoạn thời gian hắn sẽ phát bệnh .

https://thuviensach.vn

Đình Vân lập tức tiến lên đỡ vương gia của mình, rồi sau đó móc từ trong ngực ra một viên thuốc đút cho Hiên Viên Vô Thương, đồng thời mở miệng về phía Dạ Tử Lân: "Hoàng thượng, là bệnh cũ của vương gia nhà chúng ta tái phát." Thường cách một đoạn thời gian, vương gia sẽ phát bệnh một lần.

"Vậy mau mời ngự y!" Dạ Tử Lân lập tức quát với thái giám đứng ở một bên.

Nhưng trong lòng Hiên Viên Vô Thương mơ hồ đánh tới một dự cảm không tốt, nhíu mày kiếm đứng lên: "Không cần, chúng ta lập tức trở về vương phủ!"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 19: Hôn lễ của hắn

"Vương thượng, hạ thần. . . . . hạ thần. . . . . ." Vào giờ khắc này mặt thiết huyết của A Cổ Đạt Mộc đã kìm nén đến xanh mét. Ai u, vương thượng dẫn bọn hắn đến thăm nghĩa muội của người, cũng chính là "Bách Độ" đó, có tin báo dò xét được nàng hôn mê hai năm đã tỉnh rồi.

Lần trước đi ăn phải canh bế môn. Lần này nữ nhân kia tỉnh, chắc sẽ không để cho bọn họ ăn thêm một lần canh bế môn đi?

Nhưng bây giờ, hắn gặp phải một chuyện cực kì rối rắm.

Người cuồng ngạo khí phách quay mặt sang, nhìn vẻ mặt rối rắm kia, mở miệng cười: "Ngươi làm sao vậy?" Tâm tình hiếm khi mới tốt như vậy, chỉ cần nghĩ tới sẽ lập tức nhìn thấy nghĩa muội tinh quái kia, khóe miệng không tự giác nâng lên.

Hoàn Nhan Trác cũng có chút kỳ quái nhìn A Cổ Đạt Mộc, người này đây là bị gì? Không phải luôn là Tam đại ngũ thô, nói cái gì cũng tùy tiện à? Hôm nay thế nào còn có chút khó có thể mở miệng hả? Cõi đời này còn có thể có chuyện khiến A Cổ Đạt Mộc khó có thể mở miệng sao?

"Hạ thần, hạ thần. . . . . ." Nói tới đó, mặt càng đỏ hơn.

"Có lời gì cứ việc nói thẳng." Trong giọng nói đã mang theo chút nghi ngờ, chợt mở miệng cười trêu nói, "Tướng quân oai hùng của Mông Man đế quốc ta, hôm nay sao lại giống như một đại cô nương, ngượng ngùng khó xử. Người không biết còn tưởng rằng trẫm đã làm gì ngươi!"

https://thuviensach.vn

Hoàn Nhan Trác nghe vậy, lập tức ở một bên cười trộm.

A Cổ Đạt Mộc nhìn nụ cười chướng mắt trên mặt hắn, cắn răng mở miệng: "Hoàn Nhan Trác, ngươi còn cười nữa, lão tử sẽ liều mạng với ngươi!"

Hoàn Nhan Trác cầm quạt lông vũ, một bộ dáng không chút để ý: "Được rồi, ta không cười! Đại tướng quân của chúng ta, ngài rốt cuộc có chuyện gì mà khó mở miệng như vậy hả?"

Tuy nói không phải rất ưa thích tên mãng phu này, nhưng chung đụng đã lâu, phát hiện người này cũng không phải là rất xấu.

"Cái đó. . . . . cái đó. . . . . Vương thượng, hạ thần, hạ thần muốn, muốn đi ngoài!" Rốt cuộc kìm nén đến mặt mày đỏ bừng, nói ra lời nói cực kỳ mất thể diện.

Hai người sau khi sững sờ mấy giây, tuôn ra một tràng cười to: "Ha ha ha. . . . . ." Người này, nếu trực tiếp nói hắn muốn đi ngoài vậy cũng không có gì, nhưng lại cứ ấp úng lâu như vậy, lại nặn ra một câu như thế, khiến người nào nghe cũng cảm thấy khôi hài!

Nhìn hai người kia cười thành như vậy, trong lòng A Cổ Đạt Mộc đầy tức giận, có loại cảm giác xấu hổ khi dũng khí gặp phải trở ngại!

***, Làm sao lại muốn thải ra rồi, thật là đặc biệt phiền lòng! Hiện tại thì tốt rồi, bị vương thượng cười nhạo cũng không có gì, nhưng bị Hoàn Nhan Trác - tên gia hỏa chua lòm, cả ngày lẫn đêm đều ra vẻ nho nhã, thích đối nghịch với hắn cười nhạo, thật là đã vứt thể diện đi rồi! Nghĩ tới hơi sững sờ một chút. Ách, hiện tại không phải đang ở bên ngoài sao?

Nhìn sắc mặt hắn đã trướng thành màu gan heo, Gia Luật Trục Nguyên mở miệng cười: "Được rồi, được rồi, không cười ngươi nữa, chỉ là. . . . . ." Nhìn chung quanh một lần, lần này hắn là cải trang ra ngoài, cho nên không

https://thuviensach.vn

thể tùy tiện đi nhà trọ, nếu như bị người khác nhận ra, chẳng những không đi được mà còn phải bị một đường ám sát trở về.

Nhưng bây giờ A Cổ Đạt Mộc phải đi ngoài, làm thế nào đây?

Chợt Hoàn Nhan Trác chỉ khu rừng nhỏ ở phía tây ngoại ô kinh thành: "Vương thượng, không bằng đến bên kia đi?"

Gia Luật Trục Nguyên gật đầu: "Đi thôi, chúng ta chạy tới bên kia!" Rừng trúc một mảnh yên tĩnh, chắc không có mấy người đi qua. Giải quyết ở chỗ đó, chắc không có vấn đề.

. . . . . .

Trên xe ngựa, Đình Vân lo lắng vội vàng đánh xe, không biết vì sao vương gia gấp trở về vương phủ như vậy.

Mà bên trong xe ngựa, người một thân áo trắng níu lấy vạt áo trước ngực mình, không nhịn được lại phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng lại hoàn toàn không để ý, trong lòng chỉ có một ý niệm, trở về phủ! Trở về phủ! Nhưng hắn lại không biết vì sao mình lại gấp gáp muốn trở về như vậy, chẳng qua là cảm thấy giống như có cái gì đó muốn rời khỏi hắn.

. . . . . .

"Vương phi, tiểu thế tử, các ngươi đây là. . . . . ?" Quản gia đứng ở cửa buồn bực nhìn bọn họ, làm sao giống như dọn nhà vậy, mỗi người còn cầm một bao quần áo.

"Ngươi nói với Hiên Viên Vô Thương, Vũ Văn Tiểu Tam ta ân đoạn nghĩa tuyệt với hắn!" Mặt lạnh mở miệng, dường như không thèm để ý, nhưng đáy lòng là từng trận đau đớn!

https://thuviensach.vn

"Hả? Vương phi, chuyện này. . . . . ." Quản gia kia hoảng sợ trợn to mắt, mặt đầy không dám tin nhìn hắn, không phải buổi trưa hôm nay còn rất tốt hay sao? Sao lại đột nhiên thành như vậy!

Hiên Viên Lạc Thần cũng lạnh lùng mở miệng với hư không: "Các ngươi cũng ở lại vương phủ đi!"

Không lâu lắm, đám người áo đen quỳ gối trước mặt hắn: "Tiểu thế tử, thuộc hạ. . . . . ."

"Các ngươi ở lại vương phủ, đừng đi cùng. Nếu không, bản thế tử không khách khí!" Bọn họ đều là ẩn vệ phụ vương cho hắn, nếu thật đuổi theo, không bao lâu hành tung của bọn họ sẽ bại lộ.

Tuy trong lòng hắn không hi vọng phụ vương và mẫu thân tách ra, nhưng phụ vương làm chuyện như vậy, trừng phạt người một thời gian cũng tốt! Nói không chừng qua một thời gian, mẫu thân hết giận sẽ tốt hơn. Nhưng phụ vương, đích xác là thiếu chút dạy dỗ!

"Ngươi thuận tiện nói cho hắn biết, bạn lâu năm Đình Vũ của hắn bị ta giết chết rồi. Nếu hắn muốn báo thù thì tới tìm ta, nhưng với điều kiện hắn phải tìm được!" Nói xong cầm bọc quần áo trong tay, tiêu sái đi.

Tiểu Nguyệt và hai đứa bé lập tức đuổi theo, lưu lại quản gia kia đưa một tay ra, cản cũng không được, không cản cũng không được.

Đám người áo đen kia cũng quỳ một gối xuống, không biết là nên đuổi theo hay không? Bởi vì bọn họ đuổi theo, tiểu thế tử tuyệt đối sẽ muốn mạng của bọn hắn.

Không biết là ai nói một câu: "Nhanh đi bẩm báo vương gia!"

Lời này vừa nói ra, lập tức có một người áo đen phi thân nhảy lên, bay về phía hoàng cung.

https://thuviensach.vn

. . . . . .

"Tiểu thư, chúng ta đi đâu?" Đến trên đường, Tiểu Nguyệt mở miệng hỏi thăm, chỉ là không dám nhìn sắc mặt của Vũ Văn Tiểu Tam, không dám nhìn tới nét mặt lạnh nhạt của tiểu thư.

"Đi đâu. . . . . ." Vấn đề này cũng làm cho nàng lọt vào mê mang, chợt cười khẽ một tiếng, "Đi đâu cũng tốt, đi tới chỗ không có người của hắn."

"Mẫu thân, chúng ta ở trên đường đi loạn, sợ rằng chỉ chốc lát nữa liền bị phụ vương tìm được." Hiên Viên Lạc Thần nhíu mày kiếm mở miệng nhắc nhở.

Vũ Văn Tiểu Tam dừng một chút, nhìn cánh rừng phía tây kia một chút: "Chúng ta đi tới bên kia đi!"

"Được!" . . . . . .

. . . . . .

Khi người áo đen kia gặp xe ngựa Hiên Viên Vô Thương ở nửa đường liền nhanh chóng bước tới, ở trước xe ngựa mở miệng: "Vương gia, việc lớn không tốt!"

"Dừng!" Đình Vân kéo ngựa, ngừng lại.

Bên trong xe ngựa truyền ra giọng nói vô cùng từ tính nhưng có chút yếu đuối: "Thế nào?"

"Vương phi, vương phi mang theo tiểu thế tử và tiểu công tử đi rồi!" Người áo đen vội vàng nói.

"Cái gì?" Màn xe bị vén lên, lộ ra khuôn mặt hoa đào tái nhợt, "Ngươi nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Vương phi đi rồi. Người nói muốn ân đoạn nghĩa tuyệt với vương gia. Còn nói, còn nói, nàng giết bạn lâu năm - Đình Vũ của vương gia. Nếu vương gia muốn báo thù, có thể đi tìm người!" Người áo đen kia nói đứt quãng. Ở trong lòng lau mồ hôi, lại nói ẩn chủ là lúc nào thì biến thành "Bạn lâu năm" của vương gia rồi, bọn họ làm sao cũng không hiểu?

Lời này vừa rơi xuống, bọn họ chỉ nhìn thấy bạch quang chợt lóe, người bên trong xe ngựa đã không thấy bóng dáng!

"Vương gia!" Đình Vân lập tức đuổi theo, lúc bệnh cũ của vương gia tái phát là không thể dùng nội lực! Đây. . . . . nghĩ tới liền tăng nhanh bước chân, nhưng vẫn không theo kịp tốc độ vương gia.

Rừng trúc ở ngoại ô phía tây, khuôn mặt Vũ Văn Tiểu Tam không chút biểu tình đi lên phía trước, hai đứa bé theo ở phía sau, Tiểu Nguyệt ở ngay bên cạnh, yên tĩnh không tiếng động, lọt và tai chỉ có tiếng côn trùng kêu vang và chim hót, ai cũng không nói gì, cũng đều không biết nên nói cái gì cho đúng.

Chợt, sau lưng truyền đến giọng nói của người kia: "Tam nhi!"

Bước chân dừng lại, đáy mắt thoáng qua một tia bi thương sợ hãi. Rồi sau đó mở miệng về phía Tiểu Nguyệt: "Các ngươi đi trước đi, tới phía trước chờ ta." Nàng cũng nên nói rõ ràng với hắn.

"Dạ!" Tiểu Nguyệt có chút lo lắng nhìn nàng một chút, rồi sau đó mang theo hai đứa bé nhu thuận đi về phía trước. Hai đứa trẻ nhìn cũng không quay đầu lại nhìn phụ thân một cái, chỉ là tự mình đi về phía trước

"Tam nhi!" Giọng nói của hắn lại truyền vào trong tai, mang theo chút suy yếu.

Nàng kìm nén lệ trong đáy mắt, xoay người nhìn hắn. Bọn họ cách nhau chỉ có mười bước chân.

https://thuviensach.vn

Một nam tử bạch y, xinh đẹp như trích tiên, chỉ là trên vạt áo như tuyết nở rộ một đóa mai đỏ. Hắn muốn xông lên ôm nàng giải thích, nhưng trái tim co rút từng trận làm hắn hô hấp cũng khó khăn, chứ đừng nói di chuyển bước chân.

Mà nàng, một bộ hồng y, diễm lệ như yêu tinh, nhưng đáy mắt đều là thất vọng và bi thương! Nhìn máu trên vạt áo của hắn, trái tim căng lên, không biết máu này là vì sao mà đến. Ngay sau đó, ở đáy lòng nhẹ nhàng trào phúng, sợ là biết Đình Vũ chết rồi, khổ sở trong lòng thôi.

"Ngươi muốn vì Đình Vũ báo thù sao?" Trên gương mặt tuyệt sắc treo một nụ cười lạnh. Đình Vũ chết rồi, có thể khiến hắn bi thương đến mức đó sao?

"Tam nhi, không phải. . . . . không phải như vậy. Không phải, không phải như nàng nghĩ. . . . . ." Mỗi một câu nói đều đau đến toàn thân run rẩy. Bệnh cũ tái phát, lại dùng nội lực, thân thể dĩ nhiên là không chịu nổi.

"Không đúng? Không phải như vậy thì như thế nào? Ngươi nói đi, ngươi nói ta liền tin ngươi!" Ngoài miệng thì nói nếu ngươi nói ta liền tin ngươi, nhưng trên gương mặt đó lại viết, mặc kệ ngươi nói cái gì, ta đều không tin.

"Tam nhi là, là. . . . . ." Cảm giác ngực hít thở không thông ngày càng mãnh liệt, há mồm lại không nhả ra được một chữ.

Thấy hắn nói hồi lâu cũng không nói được gì. Trên gương mặt tuyệt diễm cười tự giễu: "Thiên hạ này nhiều mỹ nhân như vậy, sao ta lại tin tưởng ngươi sẽ yêu một mình ta. Nói ngươi và Đình Vũ xảy ra chuyện như vậy là do ngươi không biết, nhưng sau đó vẫn còn vương vấn không dứt với nàng ta. Ta cũng từng nói qua không thích nàng ta, nhưng ngươi chỉ là điều nàng ta đi!"

Sao nàng lại quên, trước kia nàng nói không thích người nào, hắn đều trực tiếp giết chết người đó! Tại sao một lần kia chỉ là đuổi đi đây?

https://thuviensach.vn

"Không, không phải, là . . . . ." Ra sức mở miệng, thế nhưng giọng nói lại nhỏ đến mức mình cũng nghe không rõ. Hắn chỉ vì tình cảm chủ tớ nhiều năm, không có ý gì khác, càng không phải như nàng nghĩ.

Gắt gao cắn môi dưới, dùng sức nặn ra mấy chữ: "Tam nhi, tin ta. . . . . ."

"Ha ha ha. . . . . Tin ngươi? Là Vũ Văn Tiểu Tam ta ngu xuẩn, ngươi nói ngươi phải đi xem nàng ta, ta còn ngây ngốc nói ta tin ngươi. Ha ha ha. . . . . Đúng, ta tin ngươi, nhưng ngươi chính là hồi báo ta như vậy sao? Hiên Viên Vô Thương, ngươi nói, hiện tại ta phải tin ngươi như thế nào đây?" Cười điên cuồng, sau khi cười xong, mặt đã đầy ý lạnh.

"Tam nhi. . . . . ." Hắn gọi nàng, nhưng cũng không giữ được bước chân của nàng.

Một thân hồng y xoay người, đưa lưng về phía hắn mở miệng: "Coi như mắt ta mù mới nhìn trúng ngươi. Hiện tại, ta hiểu rồi, đã hiểu rồi. Cho tới bây giờ, ta mới thật sự đã hiểu ngươi, đã hiểu Hiên Viên Vô Thương ngươi! Sau này, hãy coi nhau như người lạ. Ta đi, đừng nhớ!"

Nói xong cũng không quay đầu lại nhìn hắn một cái liền rời đi. . . . . .

Mà nam tử sau lưng nàng rốt cuộc không chống đỡ nổi, té ngã trên đất. . . . . .

Nghe được một tiếng vang kia, bước chân của nàng dừng một chút. Bàn tay nhanh chóng nắm lại thành nắm đấm, trong đầu lại chợt nhớ tới ngày đó ở hoàng cung, hắn cũng ngã xuống đất như vậy để lừa nàng . Hôm nay, lại muốn lặp lại chiêu cũ sao? Cười lạnh, bước chân đã không hề do dự nữa.

Hiên Viên Vô Thương, ta và ngươi, có lẽ thật chỉ là một cuộc kính hoa thủy nguyệt(1). . . . . .

https://thuviensach.vn

Một nam tử toàn thân áo trắng, mắt chứa bi thương sợ hãi nhìn bóng lưng của nàng. Ý thức càng ngày càng mơ hồ, cười khổ một tiếng, lại phun ra một ngụm máu tươi. Tam nhi, Tam nhi của ta, vì sao nàng không chịu tin ta! Vì sao không chịu tin ta! Đừng nhớ, đừng nhớ! Sao ta có thể không nhớ, sao có thể không nhớ. . . . . .

Cặp mắt tà mị đào hoa kia từ từ nhắm lại, khóe mắt rốt cuộc không nhịn được dính vào chút lệ.

"Vương gia!" Đình Vân vừa chạy tới đã nhìn thấy vương gia của mình ngã xuống đất hôn mê. Mà cách đó khoảng năm trăm thước là bóng dáng rời đi của vương phi nhà bọn hắn.

Vương phi, người đúng là quá độc ác! Vương gia té xỉu ở đây, người vẫn không quan tâm mà bỏ đi!

Nhìn bóng lưng của nàng một chút, lại nhìn vương gia trên đất. Cắn răng, liền ôm Hiên Viên Vô Thương trở về vương phủ. . . . . .

. . . . . .

Hội hợp với bọn Tiểu Nguyệt, tâm tình đã bình phục không ít.

"Tiểu thư, người. . . . . ." Tiểu Nguyệt nhìn nàng một chút, sau đó lại nhìn phía sau nàng một chút. Vương gia lại không đuổi tới sao? Nghĩ tới, sắc mặt cũng trở nên khó coi.

"Ta không sao! Đi mệt chưa?" Nói xong nhìn tiểu nhi tử. Cuồng nhi không có võ công, một đứa bé đi lâu như vậy, chắc chắn sẽ rất mệt mỏi.

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn nàng một chút, khéo léo cười một tiếng: "Mẫu thân, Cuồng nhi không mệt!" Thật ra là rất mệt mỏi, nhưng tâm tình mẫu thân không tốt, hắn không thể chọc mẫu thân không vui.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam vuốt ve cái đầu nhỏ của hắn, biết hắn muốn làm mình vui. Mà người kia cũng không có đuổi theo nữa, bọn họ không cần phải chạy trối chết, vì vậy liền mở miệng nói: "Vẫn là nghỉ ngơi một chút đi. Cuồng nhi không mệt, nhưng mẫu thân mệt!" Nói xong liền ngồi xuống bên cạnh cái cây kia.

Vào thời khắc này, một nam tử mặc áo trắng đi tới từ phía nam rừng trúc. Trên khuôn mặt thanh nhã không có chút biểu tình nào, bước từng bước về phía mấy người Vũ Văn Tiểu Tam.

Đây không phải là Mộ Di Tuyết sao? Có chút kinh ngạc, sao hắn lại tới nơi này?

"Nhiếp chính vương phi, hạnh ngộ!" Giọng nói vẫn êm tai như tiếng trời, dễ nghe như một loại âm thanh trong một hang động không đáy.

"Hạnh ngộ! Không biết tại sao Mộ công tử lại xuất hiện ở nơi này?" Tuy nói nàng không phải rất ưa thích Mộ Di Tuyết, hơn nữa còn rất không thích cặp mắt của Mộ Di Tuyết như có thể nhìn thấu ánh mắt của nàng. Nhưng dù sao người ta từng dạy mình cưỡi ngựa, cho nên nàng vẫn hòa nhã với hắn một chút.

"Tìm ngươi." Nói hai chữ đơn giản.

"Tìm ta làm gì?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc.

Mà Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng ở một bên, thấy Hiên Viên Vô Thương không đuổi theo, cho là phụ vương không cần bọn họ nữa. Nhìn lại dáng dấp nam tử trước mặt cũng rất đẹp trai, trong lòng liền đánh bảng cửu chương, nhưng rất nhanh lại bị mình hủy bỏ. Bọn họ vẫn không nỡ bỏ phụ vương, nhưng tại sao phụ vương lại không đuổi theo?

Trên gương mặt anh tuấn như ngọc thoáng qua một tia phức tạp, môi mỏng khẽ nâng lên nhưng vẫn không mở miệng. Chỉ là nhàn nhạt nói một

https://thuviensach.vn

câu: "Một năm này, ta theo ngươi."

Ách? Đi theo nàng làm cái gì? "Ngươi có ý đồ gì?"

Hỏi xong những lời này, đáy mắt hắn lướt qua một tia tĩnh mịch. Chợt, móc một cây ngân châm ra, đang lúc mọi người chưa kịp phản ứng, bắn về phía Vũ Văn Tiểu Tam. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần muốn đưa tay ngăn cản, lại phát hiện võ công của mình rõ ràng không bằng người này, không chặn lại được.

Mà cây ngân châm kia dưới ánh mắt kinh sợ của Vũ văn Tiểu Tam. Sượt qua cổ nàng, còn để lại một vết máu nhàn nhạt, rơi vào trên cây sau lưng nàng!

"Võ công của Mộ công tử quả nhiên cao siêu! Đâm không kém chút nào!" Trong giọng nói cuồng ngạo khí phách mang theo chút ý cười truyền đến. Không ngờ A Cổ Đạt Mộc - cái tên muốn đi ngoài kia, ngược lại đúng lúc để cho hắn gặp được vị nghĩa muội đặc biệt này của vương.

Trong lòng Vũ Văn Tiểu Tam không ngừng sợ hãi, rất căm tức nhìn hắn, đang ở bên phải cách mình chưa tới vài mét, thế nhưng không ra tay giúp nàng! Thật là rất quá đáng đó!

Chẳng biết tại sao đột nhiên Tiểu Nguyệt thét lên. Lúc nàng quay đầu lại, thì ra ngân châm của Mộ Di Tuyết là bắn tới con rắn trên cây kia, xác rắn rơi xuống đất. Mím mím môi, mở miệng về phía hắn: "Cảm tạ!"

Gật đầu một cái, ngay sau đó im lặng không lên tiếng, đứng ở một bên.

"Nghĩa muội, có nhớ vi huynh không?" Gia Luật Trục Nguyên nhìn bọc quần áo trong tay bọn họ, đáy mắt thoáng qua một tia thâm sắc

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam cười lớn một tiếng: "Nhớ." Là rất nhớ, nhìn thấy hắn, tâm tình của nàng cũng không tệ, nhưng chỉ cần nhớ tới Hiên Viên Vô Thương liền cảm thấy đau lòng không chịu nổi.

"Sao các ngươi lại ở chỗ này?" Nhìn thấu trong nụ cười của nàng có chua xót và qua loa, hắn trực tiếp hỏi thẳng vấn đề.

Tại sao lại ở chỗ này? Cúi đầu, yên lặng một lúc lâu. Vấn đề này, nàng không muốn trả lời.

Hiên Viên Sở Cuồng ở một bên gào to: "Chúng ta không cần phụ thân nữa, cho nên liền bỏ nhà đi!" Trước kia hắn từng nhìn thấy thúc thúc này, có đến thăm mẫu thân một lần, nhưng bị phụ thân đuổi về.

Gia Luật Trục Nguyên nhìn khuôn mặt giống như Vũ Văn Tiểu Tam, không nhịn được cười một tiếng: "Không cần phụ thân nữa, vậy đi theo cữu cữu có được hay không?"

Cữu cữu? Hai đứa trẻ cũng có chút mong đợi nhìn hắn, hắn là cữu cữu của bọn họ sao? Nhưng lần trước, lúc ông ngoại dẫn theo hai cữu cữu đến thăm mẫu thân, không có nhìn thấy hắn mà!

"Mẫu thân, người đó thật sự là cữu cữu của bọn con sao?" Giọng nói thanh thúy của Hiên Viên Sở Cuồng vang lên.

Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu cười: "Ừm! Đúng!" Coi như là cữu cữu đi.

Nhìn bộ dáng suy sụp của nàng một chút, hoàn toàn không giống bộ dáng gặp gỡ năm đó! Lắc đầu một cái mở miệng: "Có muốn đi tới đại mạc của ta chơi một chút hay không?"

"Hả?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút kinh ngạc, đi đại mạc? Vẫn là không muốn đi, vì không quen thuộc cuộc sống ở nơi đó! Mở miệng từ chối nhã nhặn, "Đa tạ ý tốt của huynh, chỉ là đại mạc quá xa, cho nên. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Thế nhưng hắn lại giống như ca ca, nở nụ cười với nàng. Trong nụ cười có bao dung, sờ sờ đầu của nàng: "Không vui, cứ coi như về nhà mẹ một chuyến đi."

Lời này lại làm cho hốc mắt Vũ Văn Tiểu Tam xuất hiện chút lệ quang, càng nhớ nhung cha mẹ kiếp trước của mình. Ở hiện đại, nếu ở nhà chồng bị uất ức là nên về nhà mẹ đẻ. Nhưng khi nàng quyết định rời khỏi Hiên Viên Vô Thương, nàng hoàn toàn không nghĩ mình phải đi đâu. Một nhà Vũ Văn tướng quân đối xử với nàng rất tốt, nhưng trong tiềm thức, nàng lại không có chân chính coi đó là nhà mẹ của nàng.

"Được rồi, bao nhiêu tuổi rồi mà còn muốn khóc nhè hả?" Trong giọng nói cuồng ngạo mang theo chút ân cần, "Đi tới đại mạc của ta chơi một chút, có lẽ qua một thời gian, tâm trạng sẽ tốt hơn!"

Nàng gật đầu một cái, trong mắt hàm chứa một chút lệ quang, nói: "Được!" Không vì cái gì khác, chỉ vì hắn nói một câu "Nhà mẹ" , chỉ vì hai chữ này khiến nàng xúc động. Thậm chí từ tận đáy lòng đã chân chính coi hắn như người thân. Nhà mẹ . . . . . Người thân!

Chú thích:

(1) Kính hoa thủy nguyệt: thành ngữ, hoa trong gương, trăng trong nước, đây là mượn cảnh để diễn tả tâm sự, diễn tả một điều gì đó rất hư ảo, từ này xuất xứ từ nhà thơ Bùi Hưu đời Đường “Tranh vanh đống lương, nhất đán nhi tồi, thủy nguyệt kính tượng, vô tâm khứ lai”

Mà Mộ Di Tuyết đứng yên lặng một bên lại nhíu mày. Không phải sư phụ nói Hiên Viên Vô Thương và nữ nhân này phải ở chung một chỗ sao? Tại sao nàng ta có thể bỏ đi? Bàn tay dưới tay áo bào to lớn, bấm ngón tay tính toán một chút, trong nháy mắt liền tỉnh ngộ.

"Mẫu thân, chúng ta đi theo vị thúc thúc này....à không phải, đi theo cữu cữu đến đại mạc sao?" Nhưng đại mạc là nơi nào? Tiểu Sở Cuồng vẫn có

https://thuviensach.vn

chút không hiểu.

"Ừm! Đúng, có lẽ ở đó sẽ chơi rất vui. Cuồng nhi có muốn đi không?" Cười nhìn hắn.

"Muốn đi!" Hiên Viên Sở Cuồng cười hì hì gật đầu một cái.

Như vậy, đã quyết định xong.

"Không biết Mộ công tử chuẩn bị đi nơi nào?" Gia Luật Trục Nguyên nhìn hắn. Hai mắt sắc bén như chim ưng dính vào chút thần thái phức tạp.

"Nàng đi nơi nào, ta liền đi nơi đó." Giọng nói giống như thần tiên.

Khiến Gia Luật Trục Nguyên không nhịn được tán thưởng ở trong lòng một câu, không hổ là cao đồ của Thiên Sơn lão nhân! Không hổ với danh tiếng là người đến gần với thiên đạo nhất! Ngay cả giọng nói cũng dễ nghe như vậy, giống như là truyền đến từ chân trời! Chỉ là. . . . . "Mộ công tử cũng muốn đi tới Mông Man quốc của ta làm khách?"

"Ta phải giúp nàng." Bốn chữ, nhàn nhạt. Lại tỏ rõ thái độ, ta phải giúp nàng, chỉ đi làm khách mấy ngày mà không được sao? Không phải ngươi nói nơi đó của ngươi là nhà mẹ của nàng sao?

Bốn chữ này hình như không liên quan gì với câu hỏi của Gia Luật Trục Nguyên, nhưng lại làm cho khóe miệng Gia Luật Trục Nguyên giật giật. Từ chối cho ý kiến, xoay người đi, chỉ là cho Hoàn Nhan Trác một cái nháy mắt.

Hoàn Nhan Trác lập tức hiểu ý, ý vương thượng là bảo hắn không lưu lại một chút dấu vết việc bọn hắn đã tới đây.

Nhưng tại sao phải làm vậy? Nhìn bóng lưng Vũ Văn Tiểu Tam một chút, đáy mắt thoáng qua một tia thâm sắc. Hắn ngược lại nhớ, mỗi lần

https://thuviensach.vn

nghe người ta nhắc tới "Ngọc Diện công tử" và "Bách Độ" , vương thượng luôn nhịn không được cười khẽ rồi thở dài, vương thượng đây là có lòng riêng đi?

Đoàn người cười cười nói nói đi về phía trước, mà Mộ Di Tuyết chỉ nhàn nhạt đi theo sau lưng của bọn họ. Không gần không xa, khoảng cách đúng năm bước chân.

. . . . . .

Mông Man đế quốc.

Ban đêm, sau khi chăm sóc cho hai đứa bé đi ngủ, nàng liền bước ra khỏi lều.

Nhìn trăng sáng trên bầu trời một chút, lại không nhịn được nhớ tới người kia. Nàng tin tưởng, lấy năng lực của hắn nhất định có thể tìm được nàng, nhưng hắn lại không tìm được. Như vậy chỉ có một giải thích, đó chính là hắn không tìm, căn bản là không đi tìm.

Chỉ chốc lát sau, bên cạnh xuất hiện một bóng dáng một người mặc bạch y.

"Người đã đi theo ta tám tháng rồi, vẫn đi theo tiếp sao?" Vũ Văn Tiểu Tam có chút bất đắc dĩ nhìn hắn. Mà giờ phút này, Gia Luật Trục Nguyên cũng xuất hiện ở nơi này.

"Một năm." Nói đơn giản hai chữ. Nhìn Gia Luật Trục Nguyên một chút, lạnh nhạt nơi đáy mắt thoáng qua một tia thâm sắc, rồi sau đó xoay người rời đi.

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn bóng lưng của hắn, không thú vị mím mím môi! Người này đi theo nàng gần tám tháng, mỗi lần đều xuất quỷ nhập thần, nói chuyện có thể ngắn bao nhiêu thì ngắn bấy nhiêu. Kỳ quái nhất chính là,

https://thuviensach.vn

mỗi lần Gia Luật Trục Nguyên xuất hiện, hắn liền quay đầu bỏ đi, giống như rất không muốn gặp Gia Luật Trục Nguyên.

"Nghĩa muội, muội đang nghĩ cái gì?" Có phải đang suy nghĩ đến người nam nhân kia không? Ban đầu, lúc bọn họ tới Mông Man đế quốc, hắn đã sai người xóa hết dấu vết, không còn chút gì. Cho nên muốn lần theo manh mối để tìm được bọn họ, trên căn bản là không thể nào.

Mà tám tháng, người nam nhân kia cơ hồ đã lật tung Hiên Viên đế quốc và Dạ Mị đế quốc, cũng đi Long Diệu đế quốc và Thanh Loan đế quốc để tìm. Dĩ nhiên, cũng không có bỏ qua nơi ở của hắn.

Thuộc hạ của Hiên Viên Vô Thương hắn tất nhiên lợi hại, nhưng Gia Luật Trục Nguyên hắn cũng không phải là ngồi không. Ở trên địa bàn của hắn, hắn muốn giấu ở một người còn không dễ dàng sao?

"Không nghĩ gì hết, chỉ là nhìn trăng sáng một chút mà thôi." Nghỉ một đằng nói một nẻo mở miệng, quay đầu lại cười với hắn. Nghĩa huynh này đối xử với mình cực kỳ tốt, tám tháng này nàng muốn thứ gì, hắn đều cho nàng thứ đó, khiến những ngày nàng sống còn tiêu sái hơn cả hoàng đế.

Nhìn trăng sáng một chút? Biết nàng không nói lời thật lòng, nhưng hắn cũng không nói ra. Ngẩng đầu lên nhìn vầng trăng sáng kia một chút, tâm tư cũng có chút phức tạp.

Hắn giữ nàng ở bên người, cản trở người của Hiên Viên Vô Thương, không để cho bọn họ tìm được nàng là bởi vì nàng tinh quái, luôn mang cho hắn rất nhiều vui vẻ. Thậm chí đến bây giờ, hắn vẫn không thể quên cảnh tượng lúc bọn họ mới gặp nhau. Nhưng tám tháng này, dù nàng đang cười, nhưng chỉ là nụ cười giả tạo. Nào có chút thú vị như trước kia?

Đã biết là do mình, nhưng vẫn không biết làm sao cho đúng?

https://thuviensach.vn

"Muội đang nhớ hắn?" Sâu kín mở miệng, hình như là hỏi, nhưng trong giọng nói lại là chắc chắn.

Nhớ hắn, nhớ hắn sao? Sao nàng có thể không nhớ hắn? Nhưng nhớ hắn thì thế nào? Có thể thế nào chứ? Có thể thay đổi thứ gì? Cười khổ mở miệng: "Không nhớ!"

Nàng không muốn nhớ, nhưng lại không kiềm chế được mà nhớ hắn.

Người kia, bây giờ là một thân một mình, hay là trái ôm phải ấp đây?

Suy nghĩ một chút, lấy tin tức mình vừa nhận được nói ra: "Hắn muốn thành thân."

Đúng như trong dự đoán của hắn, thấy sắc mặt nàng cứng lại.

Yên lặng một lát, nhàn nhạt đáp một tiếng: "À."

À, đã biết nhưng lại bày tỏ không quan tâm. Nhưng vì sao trong lòng lại đau giống như hít thở không thông đây? Đều nói thời gian là loại thuốc tốt nhất để chữa vết thương lòng, nhưng đã tám tháng rồi....Tám tháng rồi, tại sao nàng vẫn không thể nào quên hắn, nhưng hắn lại muốn lấy vợ rồi.

"Tân nương là tiểu quận chúa của quận vương Dạ Hoằng Quy của Dạ Mị đế quốc." Nói tiếp.

"Ừ." Vẫn là một chữ giống như thanh tâm quả dục .

Gia Luật Trục Nguyên nhíu mày, quay đầu nhìn nàng: "Sao muội không hỏi vì sao?"

"Tại sao?" Theo lời hắn hỏi, chỉ là trong giọng nói không hề có vẻ quan tâm muốn biết. Tại sao, có thể vì cái gì chứ, coi trọng thì cưới thôi. Chỉ là nàng có chút không hiểu, hắn không cần nàng, nhưng sao ngay cả hai cái đứa bé mà hắn cũng không cần chứ?

https://thuviensach.vn

Hắn đợi nàng, không giống giả bộ. Nhưng bây giờ. . . . . thật ra thì nàng cũng có chút không phân rõ rồi. Rốt cuộc cái gì là thật, cái gì là giả.

"Thật ra thì huynh cũng không biết tại sao. Chỉ biết là hắn cầu hoàng thượng ban hôn. Nhiếp chính vương Dạ Mị quốc muốn kết hôn, chuyện lớn như vậy, dĩ nhiên là thiên hạ đều biết." Hắn muốn nói cho nàng biết? Thật ra thì tám tháng này, trừ Hiên Viên Vô Thương đang tìm nàng, Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Mặc cũng đều đang tìm nàng. Nhưng hắn mất rất nhiều công sức mới có thể che giấu.

"Ừ."

"Sau khi Tam vương gia của Hiên Viên đế quốc biết chuyện này, đã đi Dạ Mị đế quốc đánh một trận với hắn." Nói tiếp một chuyện khác.

"Ừ." Vẫn là nhàn nhạt như vậy.

"Chẳng lẽ muội không hiếu kỳ ai thắng ai thua sao?" Lấy tính tình trước kia của nàng, chắc hắn sẽ nhảy dựng lên hỏi sau đó thì thế nào?

"Ai thắng ai thua?" Tâm tình vẫn không có chút dao động.

Hắn rốt cuộc không nhịn được thở dài một tiếng: "Thật ra thì tám tháng này hắn một mực tìm muội. Nhưng mà huynh lại không biết tại sao hắn đột nhiên quyết định lấy vợ. Hiên Viên Ngạo đánh hắn, hắn cũng không đánh trả. Huynh chỉ biết như thế."

Nàng nghe, bình tĩnh yên lặng. Cái gì cũng không nói.

"Kỳ thật bởi vì huynh có ý che giấu muội, cho nên hắn mới không thể tìm được muội. Muội sẽ không trách huynh chứ?" Thật ra thì nói xong hắn cũng cảm thấy buồn cười, làm sao sẽ không trách chứ? Có lẽ để cho hắn ta tìm được nàng, cũng sẽ không có chuyện nhiếp chính vương đón dâu. Nàng tự nhiên cũng không cần đau lòng khổ sở.

https://thuviensach.vn

"Không biết. Muội nên cám ơn huynh." Quả thật là nên cảm ơn hắn, "Nếu không phải huynh giúp ta che giấu, làm sao ta biết được tình cảm hắn đối với ta, chỉ có tám tháng đây."

Tám tháng không tìm được nàng, liền cưới người khác.

"Aizz. . . . . ." Gia Luật Trục Nguyên thở dài một tiếng, đã không biết nên nói gì rồi.

Nàng vuốt ve bụng của mình, đã chín tháng, xem chừng cũng sắp lâm bồn rồi. Nghĩ tới đứa nhỏ trong bụng là vì cái gì mà đến, nàng cũng có chút hoài niệm.

"Đại hôn của hắn là lúc nào?" Nhàn nhạt mở miệng hỏi, cũng không biết nàng đang suy nghĩ gì.

"Lúc nào. . . . . ." Tính toán một chút ngày, "Chắc là ba ngày sau."

"Huynh phải đi chúc mừng sao?" Nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc đón dâu, chắc hắn muốn đi chúc mừng chứ?

Cười cười: "Không đi." Hắn và Hiên Viên Vô Thương cũng không có bao nhiêu giao tình, có đi hay không cũng không có quan hệ.

"À." Lại một tiếng nhàn nhạt.

"Muội. . . . . ." Không hận? Không oán? Không khóc? Không làm khó? Đây là biểu hiện một nữ nhân bình thường nên có sao? Chính hắn cũng cảm thấy tức giận thay nàng. Mà nàng lại là một bộ dáng không sao cả.

"Huynh trưởng, khi nào thì huynh lấy vợ?" Hắn đã 27 tuổi đi? Lại còn không chịu thành hôn.

Lấy vợ. . . . . ."Ha ha ha, hiền muội, muội không nói, huynh ngược lại thật ra đã quên chuyện này" Đây là lời nói thật, trước kia các đại thần động

https://thuviensach.vn

một chút là thích thuyết giáo một phen, muốn hắn thành thân. Thậm chí lúc không có chuyện gì làm, còn chạy đến bên ngoài lều của hắn quỳ một đêm, buộc hắn đón dâu.

Nhưng lúc đó trong lòng hắn chỉ có thiết kỵ của mình, quét ngang thiên hạ, làm gì nghĩ tới vấn đề thành hôn hay không chứ? Luôn cảm thấy nữ nhân sẽ ngăn cản mình.

Vì vậy vẫn luôn không để ý chuyện này, các đại thần cầu xin luôn không có được kết quả. Cuối cùng cũng chết tâm, mấy năm này đều không nhắc tới. Không đề cập, hắn liền không để ý.

Hắn làm sao biết, các đại thần mới đầu là tuyệt vọng, nhưng yên lặng hơn hai năm, lúc muốn nói lần nữa thì Vũ Văn Tiểu Tam xuất hiện. Hắn đối với nàng đều là có cầu tất ứng, vì vậy mọi người đều cho rằng đứa bé trong bụng Vũ Văn Tiểu Tam chính là của vương. Bao gồm hai tiểu hài tử kia, bọn họ cũng cho là chính là con trai của vương. Bọn họ chỉ chờ Vũ Văn Tiểu Tam sinh con xong, mới xin cho nàng một thanh phận là vương hậu!

Mà hiểu rõ mọi chuyện chỉ có A Cổ Đạt Mộc và Hoàn Nhan Trác, vì giúp vương thượng che giấu thân phận của Vũ Văn Tiểu Tam, cho nên cũng không nói gì.

"Nghĩa huynh không chuẩn bị cưới cho ta một tẩu tẩu sao?" Hỏi lời này, nàng quay đầu nhìn hắn một chút, trên mặt lộ ra chút ý cười.

Trên khuôn mặt khí phách lộ ra một nụ cười cực kỳ cuồng ngạo: "Thiên hạ này không có nữ nhân xứng với trẫm!" Lúc nói lời này, gió đêm nổi lên, tay áo tung bay đầy khí phách, thật là có chút tư thế đứng ngạo nghễ trên thiên hạ!

"Vậy huynh trưởng không cưới vợ sao?" Tám tháng này, đây là lần đầu tiên nàng quan tâm đến một chuyện như vậy, thậm chí có chút bộ dáng truy hỏi kỹ càng sự việc.

https://thuviensach.vn

"Không cưới!" Dù sao đã nhiều năm như vậy, cưới và không cưới cũng không có bao nhiêu khác biệt.

"Vương vị của huynh. . . . . ?" Sinh con nối dõi cũng là trách nhiệm của vương. Hắn không thành hôn, vương vị sẽ do ai thừa kế?

"Vương vị, để cho con trai của đệ đệ ta thừa kế, cũng giống nhau thôi." Dù sao làm vương, hắn cũng không để lại thiên hạ cho đời sau của hắn, lại đưa cho người khác, cũng tránh cho con trai của mình nói cha vô năng.

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam mới chăm chú nhìn hắn: "Huynh trưởng, nếu huynh đã không cưới, vậy giúp muội một việc được không?"

"Có lời gì cứ nói, huynh có khi nào cự tuyệt yêu cầu của muội chưa?" Cho tới bây giờ đều là nàng muốn thứ gì, hắn sẽ cho cái đó.

"Lấy muội!" Hai chữ, vang vang có lực.

"Muội nói cái gì?" Hắn thậm chí hoài nghi là mình nghe lầm, sao nàng có thể nói ra lời như vậy? Không phải nàng thích người đó. . . . . Nghĩ tới liền hiểu ra, "Muội muốn làm cho hắn xem?"

"Dạ!" Nàng muốn hắn biết, Vũ Văn Tiểu Tam nàng cũng không phải là không thể không có hắn. Hắn có thể đón dâu, nàng cũng có thể lập gia đình. Ai cũng sẽ không thua!

"Được thôi." Nở nụ cười không sao cả. Một vị trí vương hậu, hắn không coi là cái gì. Huống chi, hắn cũng chưa chuẩn bị đón dâu, "Vậy có muốn ta lan truyền tin tức này ra ngoài?"

Nếu không phải lan truyền đến chỗ Hiên Viên Vô Thương đó, chỉ sợ cũng không có tác dụng gì?

https://thuviensach.vn

"Ừ. Ngày thành hôn là ba ngày sau." Ba ngày sau, hắn cưới người khác, nàng gả cho người khác, từ đó hai bên đều không liên quan gì đến nhau.

Gia Luật Trục Nguyên cười cười, hắn tự nhiên biết nàng không phải thật tâm gả cho hắn. Lần thành thân này, bất quá là tượng trưng mà thôi. Ba ngày sau, thật ra thì chuẩn bị ngược lại có chút phiền phức.

Nhưng chỉ làm một tuồng kịch mà thôi, cũng không cần quá chân thực!

"Được, ba ngày sau."

. . . . . .

Ba ngày sau, thiên hạ đều biết vương của Mông Man đế quốc, Gia Luật Trục Nguyên muốn thành thân. Người muốn cưới lại là vương phi trước kia của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc!

Cả nước Mông Man đế quốc đều kinh hãi! Đám đại thần kia càng thêm hận không được buổi lễ trực tiếp gặp trở ngại! Làm một hồi lâu, bọn họ cho nàng thật sự là vương hậu, không ngờ lại là vương phi trước kia của người ta! Mà hai đứa bé kia, cộng thêm đứa bé trong bụng, đều không phải là của vương!

Đám cưới chuẩn bị trong ba ngày ba đêm, văn võ bá quan cả triều quỳ trước trướng của vương ba ngày ba đêm! Không nói đến vương của bọn họ muốn kết hôn là phi tử trước kia của người khác, còn là nữ nhân có hai đứa bé, còn ôm một bụng bầu. Vậy mà vương còn muốn cưới nàng, đây không phải là chuyện cười lớn sao?

Người trong thiên hạ nhìn thì giống như không nói gì, thật ra đều đang chờ đợi xem chuyện cười của vương! Đây chính là đội nón xanh mơn mởn đó, so với màu xanh của ngọn núi còn tươi hơn! So màu xanh của lá cây khắp núi còn xanh hơn! Thật không rõ vương là đang suy nghĩ cái gì!

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn hắn quỳ ba ngày ba đêm, cũng không hề ảnh hưởng gì đến vương của bọn hắn!

Lúc nên ăn cơm thì ăn cơm, lúc nên uống trà thì uống trà. Dứt khoát miễn lâm triều luôn, nói không muốn nhìn thấy khuôn mặt bọn họ làm cho người ta chán ghét.

Cho nên hôn lễ vẫn tiến hành đúng giờ .

"Ca ca, huynh nói mẫu thân là thật muốn gả cho cữu cữu sao?" Nhìn đám người đi lui đi tới, từng tỳ nữ vào trướng thay đổi y phục cho mẫu thân.

Sau khi hai đứa bé ba tuổi rình cách trướng của Vũ Văn Tiểu Tam khoảng mười thước.

Hiên Viên Lạc Thần mím mím môi, gật đầu một cái: "Nhất định là đúng! Phụ thân cũng đón dâu rồi!" Hiên Viên Lạc Thần nói xong, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ xuất hiện vẻ mặt xám tro. Hắn thật không nghĩ tới phụ thân lại có thể cưới người khác! Không phải phụ thân rất thích mẫu thân sao?

"Ca ca, thật ra thì ta nhớ phụ thân rồi!" Hiên Viên Sở Cuồng nói xong, trong cặp mắt to ngập nước chứa đầy nước mắt. Bọn hắn đã đi lâu như vậy, tám tháng, tám tháng không có nhìn thấy phụ thân rồi đó! Tuy có lúc phụ thân rất xấu, không thương bọn họ, thích ném bọn họ khắp nơi, nhưng bọn họ đều biết thật ra phụ thân rất thương bọn họ.

Nhưng tại sao, cũng đã tám tháng rồi mà phụ thân vẫn không đi tìm bọn hắn, còn muốn cưới nữ nhân khác! "Ca ca, có phải phụ thân không quan tâm chúng ta rồi không?" Nhất định là phụ thân không cần bọn họ nữa, cũng không cần mẫu thân rồi.

Tiểu Lạc Thần nghe lời này của hắn, đáy mắt cũng xuất hiện chút lệ quang, cắn răng mở miệng: "Chúng ta cũng không cần phụ thân nữa!" Thật

https://thuviensach.vn

ra thì hắn cũng nhớ phụ thân rồi!

"Ca ca, chúng ta trở về làm phụ thân không thể cưới người khác nữa có được hay không?" Cắn môi dưới, nước mắt trong đôi mắt đó rốt cuộc không nhịn được nữa mà chảy ra, lăn dài trên gò má mềm mại.

Làm phụ thân không thể cưới người khác, nhưng mẫu thân đã muốn gả cho người khác rồi! "Ngươi, tên đần độn này!" Rống một tiếng về phía Hiên Viên Sở Cuồng, nhưng mình cũng không nhịn được mà khóc lên.

Tiểu Nguyệt ở một bên nhìn hạ nhân giúp Vũ Văn Tiểu Tam thay y phục, đáy lòng bách vị tạp trần.

Vũ Văn Tiểu Tam cứ ngồi như vậy, không nhìn ra là vui hay buồn. Những ngày này, chuẩn bị hôn lễ của nàng, nhưng tin tức nghe được đều là hôn lễ của hắn.

Nghe nói nhiếp chính vương Dạ Mị quốc ném vạn kim, mời thợ thủ công đệ nhất thiên hạ xây phòng bằng ngọc lưu ly cho tân vương phi của hắn. . . . . .

Nghe nói đích thân nhiếp chính vương Dạ Mị quốc mới tú nương đệ nhất thiên hạ, thêu giá y cho tân vương phi của hắn. . . . . .

Nghe nói. . . . . .

Nghe nói rất nhiều rất nhiều, đơn giản đều là tin tức hắn muốn cưới tân vương phi. Cười lạnh một tiếng, Hiên Viên Vô Thương, ngươi cưới người khác, Vũ Văn Tiểu Tam ta cũng có thể gả cho người khác!

. . . . . .

Tại đại sảnh hôn lễ.

https://thuviensach.vn

Trên khuôn mặt Gia Luật Trục Nguyên treo một nụ cười không rõ ý, chờ tân nương bụng lớn che khăn voan đỏ. Trong lòng cũng có chút thầm than, không phải mình đối với nàng quá tốt rồi sao! Sau hôn lễ này, mặt mũi của mình sợ là mất hết rồi!

Vương của Mông Man đế quốc, đội nón xanh lên đầu mình!

"Nhất Bái Thiên Địa!" . . . . . .

"Nhị Bái Cao Đường!" . . . . . .

"Phu thế. . . . . ."

Đúng lúc này, đột nhiên chân Vũ Văn Tiểu Tam mềm nhũn, suýt nữa ngã ngồi xuống đất! Thật may là Gia Luật Trục Nguyên kịp đỡ nàng: "Muội làm sao vậy?" Khăn voan đỏ rơi xuống đất, lộ ra dung nhan hơi tái nhợt.

Nàng che bụng của mình: "Muội giống như là muốn sinh!"

"Mời bà mụ! Nhanh đi mời bà mụ!" Hỉ nương vội vàng kêu một tiếng.

Trong hôn lễ lại muốn sinh. Aizz, đây thật là. . . . . .

Nàng lại cười, cười ra nước mắt. Nàng muốn sinh, thời điểm nàng muốn sinh cũng là lúc hắn thành thân! Lúc hắn thành thân. . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 20: Đại Kết Cục

"Nhanh lên một chút. . . . . nhanh lên một chút. . . . . Nước nóng, ai da, nhanh lên một chút. . . . . ." Giọng nói bà mụ truyền ra từ bên trong nhà.

"A. . . . . a. . . . . Đau quá, a. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam thét chói tai một tiếng lại một tiếng.

"Tiểu thư, người kiên nhẫn một chút, kiên nhẫn một chút, lập tức xong ngay mà!" Tiểu Nguyệt chảy nước mắt ở một bên khuyên giải, cũng gấp đến độ không biết làm gì cho phải.

Nàng còn nhớ rõ lần trước lúc tiểu thư sinh tiểu thế tử và tiểu công tử, có vương gia ở bên cạnh. Nhưng lần này tiểu thư sắp sinh, vương gia lại sắp kết hôn với người khác, đây thật là. . . . . aizz!

Hai đứa bé Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng nghe tiếng kêu thảm thiết của mẫu thân, ở ngoài lều gấp đến độ suýt nữa khóc lên, Gia Luật Trục Nguyên ở cửa nhìn bọn chúng, sợ bọn chúng đi vào gây phiền phức

Lúc này lại muốn sanh con, nên hôn lễ bị chê cười này tự nhiên cũng bị hủy bỏ. Sau khi những đại thần kia biết hôn lễ bị hủy bỏ, suýt nữa vui mừng đến điên rồi!

"Không ổn! Đây sợ rằng, sợ rằng. . . . . ." Bà mụ rất lo lắng mở miệng, đây là khó sanh rồi! Không cẩn thận một chút chính là một xác hai mạng!

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn gương mặt bà mụ lộ vẻ khó khăn, sắc mặt tái nhợt mở miệng: "Nếu chỉ có thể cứu một, phải bảo vệ đứa bé!" Cũng không phải nàng rất vĩ đại, nguyện ý hy sinh tánh mạng của mình để bảo vệ đứa bé chưa ra đời đó. Mà là người kia đã cưới người khác, thay vì sống khổ sở, không bằng nàng chết dứt khoát.

"Tiểu thư, người nói bậy bạ gì đó!" Tiểu Nguyệt gào thét về phía nàng, "Nếu không có người, người kêu tiểu thế tử và tiểu công tử phải sống thế nào? Người kêu Tiểu Nguyệt phải làm thế nào?"

"Ngươi. . . . . Ngươi đưa bọn chúng về phủ nhiếp chính vương, chúng cũng là con trai của hắn, có lẽ hắn sẽ không bạc đãi chúng đâu." Đôi môi tái nhợt không có một tia huyết sắc, cắn răng cố nén đau đớn.

"Tiểu thư, chẳng lẽ người muốn tiểu thế tử và tiểu công tử không có mẫu thân sao?" Giọng nói Tiểu Nguyệt đã mang theo tức giận nồng đậm. Tại sao tiểu thư có thể nói những lời không có trách nhiệm như thế!

Lời này khiến đáy mắt người đã không còn muốn sống dấy lên chút ý chí chiến đấu. Đúng vậy, sao nàng có thể để bọn nhỏ không có mẫu thân đây? ! Nếu tân vương phi hắn cưới đối xử với bọn chúng không tốt, vậy phải làm như thế nào? Nghĩ tới lại dùng sức. . . . . .

"Cô nương, dùng sức! Dùng sức! Sắp thấy đầu đứa bé rồi!" Bà mụ chảy mồ hôi mở miệng, trong lòng đã gấp muốn chết rồi. Ở trong suy nghĩ của vương thượng, vị cô nương này rất có phân lượng, nếu lúc mình đỡ đẻ lại khiến nàng mất mạng, vương thượng chắc chắn sẽ không bỏ qua cho mình.

"A. . . . . đau quá. . . . . a. . . . . ." Nhìn nóc giường, đáy mắt cuối cùng không nhịn được mà chảy nước mắt.

Thương Thương, hôm nay là ngày đại hỉ của ngươi và người khác. Ngươi có còn nhớ, có còn nhớ rõ cõi đời này còn có ta không? Ha ha. . . . . Chỉ thấy người mới cười, nào nghe người cũ khóc đâu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ta không khóc! Vũ Văn Tiểu Tam ta không thể khóc! Vũ Văn Tiểu Tam ta không khóc! Đáy mắt từ từ xuất hiện ánh sáng kiên định, sao nàng có thể khóc chứ! Nàng là phụ nữ của thế kỷ hai mươi mốt tân tiến, làm sao sẽ bị tình yêu đánh bại! Nàng không khóc! Không khóc!

Đúng lúc này, bên ngoài lều vang lên một trận ầm ĩ. . . . . .

"Sao ngươi lại tới đây?" Gia Luật Trục Nguyên nhìn người xuất hiện trước mặt, vẫn còn mơ hồ, có chút không phản ứng kịp.

Người nọ một thân áo trắng khuynh thành, vẫn phong hoa tuyệt đại như cũ, chỉ là mơ hồ hiện ra chút cảm giác nhếch nhác. Tung người xuống ngựa, bước chân còn lảo đảo mấy cái. Chỉ vì chạy mấy ngày mấy đêm ở trên lưng ngựa, ngồi đến thân thể cứng đờ. Mà con ngựa hắn cưỡi kia chợt sùi bọt mép chết, nhìn bộ dáng chính là do mệt mỏi nên chết đi! Một bảo mã hãn huyết, quả nhiên là đáng tiếc!

Hiên Viên Vô Thương nhìn một thân hỉ bào đỏ thẩm của Gia Luật Trục Nguyên, đôi mắt tà mị đào hoa híp lại, đáy mắt nhiễm chút ý lạnh: "Nàng đâu?"

Không hỏi liền biết hắn muốn hỏi là ai, nhìn lều này một chút: "Ở bên trong!"

Giờ phút này, ánh mắt Gia Luật Trục Nguyên nhìn Hiên Viên Vô Thương thoáng qua chút kinh ngạc. Hắn nhận được tin tức ba ngày này hắn ta một mực chuẩn bị hôn lễ cho tân vương phi kia, làm sao lại chạy tới đây rồi? Từ Dạ Mị đế quốc tới đây, nói ít cũng là lộ trình năm ngày năm đêm, mà hắn ta chỉ dùng ba ngày liền chạy tới, còn có thể tránh né tai mắt của mình, thật là không thể khinh thường!

Mà Hiên Viên Vô Thương lấy đáp án mình muốn, liền không hề nói nhảm với hắn nữa, sải mấy bước vọt vào lều. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng không dám tin trợn to mắt, liếc mắt nhìn nhau, rồi sau đó đáy mắt hai đứa bé đều lóe ra lệ quang. . . . . .

"Ca ca, là phụ thân? !" Mang theo vui mừng và nghi vấn, trên khuôn mặt nho nhỏ không tự chủ mà chảy nước mắt. Là phụ thân, phụ thân đến rồi!

"Ừm! Là phụ thân!" Dù sao Hiên Viên Lạc Thần cũng thông minh hơn, tính tình lại giống Hiên Viên Vô Thương, cho nên chỉ hơi suy nghĩ một chút, rất nhanh đã hiểu rõ chân tướng về hôn lễ của phụ thân. Thì ra là như vậy!

"Nhưng không phải hôm nay là ngày phụ thân đón dâu sao?" Hiên Viên Sở Cuồng hít hít mũi, có chút buồn bực nhìn ca ca mình.

Hiên Viên Lạc Thần lau nước mũi và nước mắt, nhìn tiểu ngu ngốc kia, khinh thường: "Ngươi, tên đần độn này!"

"Ngươi mới đần. . . . . Hu hu hu. . . . . ."

. . . . . .

"Tam nhi. . . . . ." Một giọng nói bao hàm thâm tình vang lên.

Nghe giọng nói kia, Vũ Văn Tiểu Tam không dám tin quay mặt sang, nhìn người ở cửa . . . . . Là ảo giác sao? Nàng nhìn thấy hắn, còn nghe được giọng nói của hắn, là ảo giác sao?

Cuối cùng, cười khổ một tiếng, nhất định là ảo giác. Hôm nay là ngày hắn thành thân, sao hắn có thể xuất hiện tại nơi này đây.

Nghĩ tới liền quay đầu lại, không nhìn hắn nữa.

Mà hắn, nhìn nàng nằm ở trên giường, thấy nhiều người tới lui bận rộn như vậy, thì biết rõ nàng đang chuyển dạ. Đứa bé, nàng và đứa bé của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng, lại chỉ nhìn hắn một cái, cũng không nguyện ý nhìn hắn lần nữa! Trong lòng đau xót, mở miệng gọi lần nữa: "Tam nhi. . . . . ."

Tiểu Nguyệt cũng ngơ ngác nhìn ra cửa. Vương gia, vương gia tới? ! Nhưng không phải hôm nay là ngày thành thân của vương gia sao? Này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Bà mụ nhìn ra cửa, một nam tử đẹp đến thiên địa thất sắc, mắt chứa thâm tình nhìn cô gái trên giường. Sau khi ngây người một lúc, không nhịn được mở miệng: "Nữ nhân sanh con, nam nhân đi vào làm cái gì? Mau đi ra! Mau đi ra!"

Thế nhưng câu đó lại không hề có tác dụng gì với hắn, sải mấy bước đi vào, đứng ở trước mặt nàng: "Tam nhi, Tam nhi, Tam nhi. . . . . ."

Lúc này nàng mới giật mình hiểu ra, đây không phải là ảo giác, là hắn, thật sự là hắn! Nhưng hắn tới đây làm gì? Tới làm gì? "Ra ngoài!" Hai chữ vang vang có lực!

Hắn lùi lại một bước, có chút không dám tin nhìn nàng. Ra ngoài? Ra ngoài! Nàng có biết, tám tháng này hắn nhớ nàng bao nhiêu không? Mở mắt ra, nhắm mắt lại, trong đầu đều là bộ dáng của nàng, hoặc cười, hoặc giận, hoặc hờn. . . . . Nhưng hắn tìm được nàng, rốt cuộc tìm được nàng, nàng lại kêu hắn ra ngoài! Ra ngoài?

"A. . . . . ." Lại một tiếng kêu thống khổ thảm thiết phát ra từ trong miệng nàng. Hung hăng nhìn hắn chằm chằm, lần nữa rống giận, "Đi ra ngoài!"

"Ta không ra!" Đáy mắt hắn cũng tràn đầy kiên định. Hắn muốn, hắn muốn vượt qua cửa ải khó khăn với nàng!

Hắn nói xong liền ngồi xổm người xuống, không để ý phản kháng của nàng, nắm chặt tay nàng: "Tam nhi, ta không ra! Không ra! Chết cũng không ra! Chuyện hôm đó, ta có thể giải thích, có thể giải thích!"

https://thuviensach.vn

"Giải thích? Giải thích cái gì, giải thích rằng ngươi không biết sao?" Vừa nghĩ tới, nàng lại cảm thấy một cỗ oán niệm ập vào trong lòng nàng, cố gắng dùng sức lần nữa. . . . . .

"Đầu ra rồi, đầu ra rồi. Cô nương, người dùng thêm chút sức, dùng thêm chút sức nữa. . . . . ." Bà mụ mang theo chút hân hoan mở miệng.

"Không phải! Để ta giải thích với nàng được không?" Nhìn bộ dáng khổ sở của nàng, lòng hắn đau như dao cắt.

Cười lạnh một tiếng, ngưng tụ tất cả oán niệm trong lòng lại một chỗ, hung hăng cầm lấy tay hắn, đồng thời lại dùng sức sinh đứa bé. . . . . .

Chỉ chốc lát sau, tay của hắn liền bị nàng bấm đầm đìa máu tươi, nhưng từ đầu đến cuối hắn đều kêu một tiếng đau, dù nhíu mày một chút cũng không có.

Rốt cuộc, một tiếng khóc vang dội của trẻ con vang lên. . . . . .

Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng vui mừng nhảy lên, muốn đi vào lại bị Gia Luật Trục Nguyên kéo lại: "Phụ vương và mẫu thân các con có thể có lời muốn nói."

Đối với người nghĩa muội này, tình cảm của hắn là đau lòng. Có lẽ bởi vì chính mình không có muội muội, cho nên mới không nhịn được coi nàng như muội muội ruột. Hôm nay, Hiên Viên Vô Thương có thể ở xuất hiện ở nơi này, vậy hắn ta tuyệt đối không phải người bạc tình bạc nghĩa, nếu giữa hai người có hiểu lầm, hóa giải sẽ không còn việc gì nữa.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 21: Đại kết cục 2

Hai đứa trẻ nhìn hắn một chút, rồi sau đó khéo léo gật đầu một cái.

Tiếp, khuôn mặt Tiểu Nguyệt tràn ngập vui vẻ và chút tình cảm phức tạp, ôm đứa bé đi ra. Một tay che mắt của đứa bé, mở miệng cười: "Tiểu thế tử, tiểu công tử, thật sự là một muội muội đó! Chúng ta đi tới lều bên kia đi!" Đứa bé mới vừa ra đời, không thể ở dưới ánh nắng mặt trời chói chang .

"Được!" Hai đứa bé đi theo nàng qua đó. Mà đồng thời lúc này, động tác Đình Vân chậm hơn Hiên Viên Vô Thương một bước, giục ngựa chạy tới. Ánh mắt chạm phải ánh mắt của Tiểu Nguyệt, sắc mặt hai người có chút phức tạp. . . . . .

. . . . . .

Vũ Văn Tiểu Tam sinh đứa bé xong đã hôn mê bất tỉnh. Mà Hiên Viên Vô Thương vẫn đang nắm tay của nàng, ngơ ngác ngồi đó.

Bà mụ nhìn bọn họ một chút, không xen vào việc của người khác liền lui ra ngoài. . . . . .

Hắn cầm lấy tay nàng, dán lên gò má của mình, nhẹ nhàng cọ xát, đáy mắt tà mị đào hoa cất dấu chút lệ quang. Tam nhi, Tam nhi, nàng thật độc ác, nói đi là đi. Nếu không phải, nếu không phải ta biết tính của nàng, cố ý làm cuộc hôn lễ này, ép nàng xuất hiện, có phải nàng sẽ trốn tránh ta cả đời không?

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài chạm lên gương mặt của nàng, lại có một loại cảm giác cách một đời người. Tam nhi, Tam nhi của ta, nàng có biết một câu "đừng nhớ" , "đừng nhớ" . . . . . nặng bao nhiêu phân lượng không?

Chợt, hắn cười trầm thấp một tiếng, cười nhưng lại có một giọt lệ rơi xuống trên bàn tay đang nắm chặt của bọn họ. Nhưng cho dù khó khăn thế nào, hắn rốt cuộc cũng tìm được nàng, rốt cuộc tìm được nàng rồi? Không cần tiếp tục nếm nỗi khổ tương tư này nữa, rốt cuộc không cần. . . . . .

Cứ lẳng lặng ngồi ở bên giường của nàng, không nhúc nhích. Đã qua bốn canh giờ, đáy mắt mang theo chút tham luyến nhìn mặt nàng. Rốt cuộc, lông mi của nàng nhẹ nhàng giật giật. . . . . .

Mắt đẹp mở ra, còn mang theo chút hoảng hốt. . . . . .

"Tam nhi, nàng đã tỉnh? Có khát không? Có muốn uống nước không?"

Nghe giọng nói của hắn truyền đến bên tai, có chút mờ mịch, quay đầu nhìn hắn. Ý thức từ từ khôi phục lại sự thanh tỉnh, cố gắng muốn ngồi dậy, hắn vội vàng đỡ nàng, tựa vào trên gối, nhìn nhau.

Cuối cùng là nàng mở miệng: "Ngươi tới đây làm gì?"

"Ta nhớ nàng! Ta nhớ nàng!" Không có ngôn ngữ khác, ta nhớ nàng, nhớ nàng, chỉ có mấy chữ này mới có thể biểu đạt được suy nghĩ của hắn. Hay là, hai chữ này cũng không đủ, còn thiếu rất nhiều.

Hơi quay đầu đi, không muốn nhìn hắn: "Hôm nay, không phải là ngày cưới của ngươi sao?"

Nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc ném vạn kim, mời thợ thủ công đệ nhất thiên hạ tới xây nhà lưu ly cho tân vương phi của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hôn lễ của nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc mời tú nương đệ nhất thiên hạ, thêu giá y cho tân vương phi của hắn. . . . . .

Những lời này vẫn còn vang bên tai, không phải hắn nên mặc hỉ bào đỏ thẩm đón tân nương sao? Làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này?

Hắn cầm lấy tay nàng, giọng nói mang theo chút tự giễu vang lên: "Không như vậy, sao có thể ép nàng xuất hiện?" Không làm hôn lễ ồn ào náo nhiệt, sao nàng chịu xuất hiện đây?

Quay đầu, có chút kinh ngạc nhìn hắn: "Giả?"

"Giả." Giọng nói nhàn nhạt vẫn đầy từ tính như vậy, chỉ là có chút xuống thấp.

Vũ Văn Tiểu Tam dùng lực rút tay từ trong tay của hắn ra: "Ngươi cho rằng, ta sẽ tha thứ cho ngươi?" Mặc dù hôn lễ kia là giả, vậy thì như thế nào? Như vậy cũng không thay đổi được một sự thật, không thay đổi được hắn đã từng phản bội nàng.

Nhìn nàng rút tay ra, đáy mắt hắn thoáng qua một tia đau đớn: "Chuyện kia, không phải như nàng nghĩ đâu. Lúc đầu, ta cũng bị nàng ta lừa, nhưng sau lại nhớ tới không có lạc hồng, cho nên liền hiểu ra. Lúc ấy cũng đã nói với nàng ta rồi, chờ chữa khỏi vết thương liền đuổi nàng ta đi."

Chỉ vì hắn vẫn nhớ tới tình cảm chủ tớ vài chục năm, không đành lòng giết nàng, mới dẫn đến hôm nay.

"Ngươi cho rằng ta sẽ tin ngươi?" Hiện tại Đình Vũ đã chết, hắn nói gì không được, không phải là chết không đối chứng sao?

"Ha ha. . . . . ." Cười khổ mấy tiếng, "Ta biết rõ nàng sẽ không chịu tin ta!" Tam nhi của hắn, nhìn thì giống như qua loa, nhưng thật ra lại rất nhạy

https://thuviensach.vn

cảm, có một chút không đúng, nàng sẽ nghi ngờ ngay. Huống chi, chuyện lần này lại lớn như vậy.

Nói xong, lấy một cây chủy thủ từ trong ống tay áo ra, rút kiếm ra khỏi vỏ, đặt trong tay của nàng. . . . . .

"Ngươi làm gì đấy?" Có chút kinh ngạc nhìn hắn.

Lại thấy hắn nắm tay của nàng, từ từ đưa chủy thủ đến lồng ngực của mình: "Ta moi tim ra cho nàng xem được không?" Trên mặt mang nụ cười thản nhiên, sáng chói. . . . . .

Chủy thủ chạm lên ngực của hắn, chống lên ngực hắn, rồi sau đó từ từ đâm vào. Phía trên áo trắng của hắn nở rộ từng đóa mai màu đỏ. . . . . .

"Ngươi làm gì đó?" Nàng có chút kinh hoảng muốn rút tay ra. Thế nhưng hắn lại cầm lấy tay nàng, khiến nàng không thể động đậy. Chủy thủ một tấc lại một tấc đâm vào ngực của hắn, trên gương mặt tuyệt mỹ vẫn luôn treo một nụ cười nhàn nhạt: "Tam nhi, Thương Thương không lừa nàng, không lừa nàng!"

Khóe môi như hoa anh đào từ từ tràn ra máu tươi, đẹp đến rung động lòng người. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi buông tay! Buông tay!" Nàng dùng sức rút tay ra. Người điên này, hắn không muốn sống nữa sao?

Thế nhưng hắn lại nắm rất chặt, chính là không thả, chủy thủ vẫn từ từ đâm vào ngực của hắn: "Tam nhi, Tam nhi, nếu không tin ta, nàng liền giết ta đi. . . . . Giết chết ta đi có được không?" Chết, rốt cuộc không cần nếm nỗi khổ tương tư này nữa. Chết rồi, liền có thể ngày ngày ở bên cạnh nàng.

"Ngươi!" Đáy mắt cuối cùng không nhịn được dính vào nước mắt, dùng hết sức lực toàn thân, cuối cùng cũng có thể rút chủy thủ ra, nhưng đồng

https://thuviensach.vn

thời lúc này hắn cũng che ngực, phun ra một ngụm máu tươi.

Máu như suối trào ra từ trong ngực hắn, dọc theo kẻ hỡ của bàn tay nhỏ xuống. . . . . .

"Thương Thương, Thương Thương. . . . . ." Dù tâm nàng cứng rắn lạnh lẽo đến đâu, oán hận nồng đậm hơn nữa, cuối cùng vẫn không chối bỏ được tình yêu trong lòng.

Trên dung nhan như cánh hoa đào của hắn lộ ra một nụ cười khổ, vừa phun ra một ngụm máu tươi, đáy mắt lại xuất hiện chút ý cười, hắn rốt cuộc đã nghe được hai chữ -- Thương Thương này. Thương Thương. . . . . bao nhiêu đêm nằm mộng, đều là nàng cười nói tự nhiên, gọi "Thương Thương, Thương Thương. . . . . ."

Lần nữa cầm lấy tay nàng, chủy thủ lạnh lẽo thấu xương nhuộm máu của hắn. Hắn nhìn nàng, đáy mắt hàm chứa chút van xin: "Tam nhi, nếu. . . . . nếu không chịu tin ta, liền giết ta đi được không?"

Nhìn máu không ngừng phun ra từ ngực hắn, vẫn cầm lấy tay nàng không thả, nàng tức giận gào thét: "Hiên Viên Vô Thương, ngươi điên rồi? ! Người tới, người tới, tìm đại phu! Tìm đại phu!"

"Ta không điên, khụ khụ. . . . . ." Miệng lại phun ra một ngụm máu tươi, "Ta không điên, cả đời này, ta chưa lúc nào tỉnh táo như bây giờ. Tam nhi, Tam nhi của ta. . . . . giết chết ta đi, cầu xin nàng! Cầu xin nàng!" Hắn không chịu nổi, không chịu nổi nỗi nhớ đến tận xương này, không chịu nổi người mình yêu lại nói ra lời tàn khốc với mình như thế. Nghe nàng nói một câu, hắn cảm thấy đáy lòng hắn đau như bị kim châm. Chết rồi cũng tốt, không cần giải thích, không cần chịu hành hạ này nữa, không cần đối mặt với việc đáy lòng bị giày vò nữa. . . . . .

Đúng lúc này, ngự y chạy vào, nhìn bộ dáng điên cuồng của người bên trong, khẩn trương tiến lên kéo hắn, lại bị nội lực của hắn đánh văng ra,

https://thuviensach.vn

hung hăng té ngã xuống đất. . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi tỉnh táo một chút đi!" Nàng dùng hai tay rút chủy thủ ra, vứt đi thật xa.

Hắn cười cười, cầm lấy tay nàng, không nhúc nhích ngồi ở trước giường của nàng, trầm thấp mở miệng: "Ta biết rõ, Tam nhi không nỡ giết ta, không nỡ. Không sao, chờ máu này chảy khô là được rồi." Chảy khô, hắn liền giải thoát.

Ngự y đứng ở một bên, nhìn ngực hắn không ngừng chảy máu, nhíu lông mày mở miệng nhắc nhở: "Vị công tử này, người để ta cầm máu trước đã. Nếu còn chảy máu nữa, dù là thần tiên cũng sẽ mất mạng thôi!" Nói xong cũng không dám đụng vào hắn, sợ bị bắn ra lần nữa.

Thế nhưng hắn lại ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là cười, cười nhìn nàng, không phải tự giễu, không phải cười khổ, mà là nụ cười mang theo hạnh phúc nhàn nhạt . . . . .

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi. . . . . ." Đáy lòng bắt đầu giãy giụa, rốt cuộc có phải hắn nói thật không? Ngay cả mạng cũng không cần, còn có thể lừa nàng sao?

Vẫn ngồi hồi lâu, một lúc lâu sau, ý thức của hắn từ từ mơ hồ, trong thoáng chốc đã không thấy rõ mặt của nàng, mê mang mở miệng: "Tam nhi, tin ta, tin ta có được hay không? Ta không có, thật không có. . . . . ." Hắn không sợ chết, hắn chỉ hi vọng trước khi hắn chết, có thể nghe nàng nói một câu tin hắn.

"Ngươi để ngự y giúp ngươi xem trước đi, ta. . . . . ." Nàng nói xong, nước mắt nơi đáy mắt rốt cuộc không nhịn được tràn mi.

"Tin ta, tin ta. . . . . ." Cố chấp cầm lấy tay nàng, chỉ là lẩm bẩm nói, tin ta, tin ta. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ngự y mở miệng, lần nữa nhắc nhở: "Vị công tử này, nếu ngài không chữa trị, sẽ thật sự mất mạng đó!"

"Hiên Viên Vô Thương, ngươi có nghe thấy không, ngươi. . . . . ."

"Tam nhi, tin ta, tin ta, có được hay không? Tin ta. . . . . Tin ta. . . . . ."

Trong đầu của hắn một mảnh hỗn độn, không nhìn rõ bất cứ thứ gì, không nhìn thấy bất cứ thứ gì. Chỉ còn lại hai chữ"Tin ta" , "Tin ta" . . . . . .

"Được! Ta tin chàng! Ta tin chàng!" Nàng che môi khóc rống thất thanh. Sao nàng có thể không tin, sao nàng còn có thể không tin? Nếu là hắn lừa nàng, thì sao có thể diễn thật như vậy? Nếu như hắn lừa nàng, có thể dùng mạng để diễn kịch ư? !

"Thật? Thật sao?" Ý thức khôi phục chút thanh tỉnh, mê mang nhìn nàng, chỉ có thể nhìn một bóng dáng mơ hồ, trên mặt mang một nụ cười có chút ngây ngốc, "Thật sao? Tin ta thật sao?"

"Thật! Thật sự tin chàng!" Nói xong, ra hiệu về phía ngự y.

Ngự y này cũng thở dài ở đáy lòng một hơi, người thâm tình như vậy, ông sống đến chừng này tuổi vẫn chưa có gặp qua đâu! Mặc dù ông không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ cần nhìn vẻ mặt kiên định của vị công tử kia, đáy mắt thần khẩn, tuyệt đối không giả bộ được đâu! Dù ông là người ngoài cuộc cũng có thể nhìn ra vị công tử này tuyệt đối không lừa nàng đâu.

Cũng may, cô nương kia rốt cuộc xông phá sương mù, đã nhìn ra sự thật!

Nghe được những lời này của nàng, hắn rốt cuộc không chống đỡ ý thức được nữa, hôn mê bất tỉnh. . . . . .

"Thương Thương --"

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 22: Đại kết cục 3

Ngự y nhanh chóng tiến lên phía trước. . . . . .

. . . . . .

Ba ngày sau, Hiên Viên Vô Thương vẫn nằm ở trên giường. Ngự y nói hôm nay hắn sẽ tỉnh, mất máu quá nhiều, vừa bị thương ở ngực, hơn nữa còn không ngủ không nghỉ chạy ba ngày ba đêm, có thể cứu mệnh trở về đã là vô cùng may mắn!

Mà Vũ Văn Tiểu Tam vốn đang còn trong tháng, lại kiên trì xuống giường, ra khỏi lều của mình, canh giữ bên cạnh hắn.

Cầm lấy tay hắn, không nhịn được sờ lên mặt của hắn: "Thương Thương, chàng thật khờ. . . . . thật khờ. . . . . ." Sao hắn có thể luôn ngu ngốc như vậy? Hắn không thể bạc tình một chút, nói một câu ngươi không tin ta thì thôi? Lại dùng mạng của mình để đánh cuộc, dùng mạng tới đánh cuộc sự tin tưởng của nàng!

Nhưng nàng như thế nào lại ngu xuẩn như vậy? Mấy năm này, hắn đối xử với nàng rất thâm tình, không hề có phần giả dối. Nếu hắn thật dưới tình huống không hề hay biết mà xảy ra quan hệ với Đình Vũ, chắc chắn hắn sẽ sống trong hối hận suốt ngày. Chắc chắn sẽ giết Đình Vũ, không để cho nàng có cơ hội nhìn thấy, sao có thể giữ Đình Vũ, chờ sự việc bại lộ?

Là lỗi của nàng, là nàng không tin hắn, là nàng không tin tưởng tình cảm giữa bọn họ! Đều là lỗi của nàng, lỗi của nàng!

https://thuviensach.vn

Bàn tay trong tay nàng giật giật, người trên giường yếu ớt tỉnh lại, nhìn nàng ngồi ở bên mép giường. Trên khuôn mặt trắng bệch lộ ra một nụ cười, nắm ngược lại tay của nàng thật chặt, yếu đuối mở miệng: "Tam nhi, chúng ta về nhà!"

Chúng ta về nhà! Bốn chữ, hàm chứa quá nhiều tình cảm, nước mắt của nàng rơi trên mu bàn tay của hắn: "Được! Chúng ta về nhà! Về nhà!" Nàng và hắn về nhà, cả nhà bọn họ đều về nhà!

Tay gắt gao nắm chung một chỗ, hắn cười đến dịu dàng, đưa một bàn tay khác ra, lau nước mắt trên mặt nàng : "Nha đầu ngốc, đừng khóc!"

"Được, ta không khóc! Không khóc!" Nói không khóc, nước mắt lại rơi xuống càng nhiều, "Chúng ta về nhà, về nhà. . . . . ." Lời nói có chút không mạch lạc. Về nhà, về nhà. . . . . .

"Nói không khóc, sao lại còn khóc chứ?" Dịu dàng mở miệng, trong cặp mắt tà mị đào hoa là nụ cười cưng chiều.

"Thương Thương, chàng có trách ta không?" Đều do nàng ngu xuẩn, đều do nàng đần, cho nên mới không nhìn thấu hắn thật lòng, cho nên mới hoài nghi hắn!

"Không trách. Nhưng sau này Tam nhi đừng nghi ngờ người ta nữa!" Môi mỏng như hoa anh đào nâng lên một nụ cười nhạt, sao hắn có thể trách nàng đây? Hắn không nỡ trách nàng?

"Được!" Nàng kiên định gật đầu một cái, "Ta tin chàng! Tin chàng! Sau này mặc kệ chàng nói cái gì, ta đều tin chàng!" Ta tin chàng, ba chữ này không còn là lời nói, là tin hắn, thật tin hắn, toàn tâm toàn ý tin hắn!

Nhưng hắn lại cười sờ sờ cái mũi của nàng: "Đứa ngốc, nếu có một ngày, ta thật sự lừa nàng thì sao?" Nha đầu ngốc, mặc kệ hắn nói gì, nàng đều tin, cũng không sợ chính mình chịu thua thiệt sao!

https://thuviensach.vn

"Thương Thương sẽ không gạt ta!" Nàng tin chắc!

Nghe vậy, giương môi cười một tiếng, gật đầu: "Đúng! Thương Thương sẽ không lừa gạt nàng! Thương Thương vĩnh viễn sẽ không lừa gạt Tam nhi!" Đời này không, đời sau cũng sẽ không. Đời đời kiếp kiếp, hắn đều muốn ở chung một chỗ với nàng. Đời đời kiếp kiếp, cũng đều sẽ không lừa dối nàng câu nào.

"Thương Thương, thật xin lỗi. . . . . ." Nàng vẫn không nhịn được nói ra những lời này. Thật xin lỗi, là nàng có lỗi với hắn, là nàng không tin tưởng hắn, mới khiến mọi chuyện trở thành như bây giờ. Là nàng ngu xuẩn, mới làm hại hắn suýt nữa mất mạng.

Nhìn vẻ mặt áy náy của nàng, hắn chợt che lồng ngực của mình: "A! Thật là đau!"

"Đau chỗ nào? Đau chỗ nào?" Khuôn mặt nàng tràn ngập lo lắng, cúi đầu nhìn hắn.

Lại bị hắn dùng sức, hung hăng ôm vào trong ngực, ngã lên người của hắn: "Chỗ nào cũng đau, ôm Tam nhi sẽ không đau nữa!" Trong giọng nói mang theo chút ý cười.

Nàng lập tức biết mình bị trêu đùa, ngẩng đầu lên đấm ngực hắn một cái: "Giỏi lắm, chàng lại dám gạt ta!" Một quyền này không cẩn thận đập vào vết thương của hắn, trên băng gạc màu trắng rịn ra một chút máu tươi.

"Ưm. . . . . ." Hắn không nhịn được kêu rên ra tiếng, trên đầu xuất hiện một tầng mồ hôi mịn.

Nàng vội vàng ngồi dậy, có chút kinh hoàng mở miệng: "Thương Thương, ta. . . . . ." Nàng chuẩn bị đi ra ngoài gọi đại phu, lại bị hắn kéo thân thể lại, lần nữa rơi vào trong ngực của hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì. Vết thương nhỏ này không làm gì được ta." Hắn chỉ muốn ôm nàng, lẳng lặng ôm nàng. . . . . .

Nàng có chút lo lắng nhìn vết thương của hắn một cái, thấy bên trong đã không có vết máu rỉ ra, mới rốt cuộc yên tâm, dựa vào trong ngực hắn.

"Tam nhi, có nhớ ta không?" Đặt cằm ở trên đầu nàng, trầm thấp hỏi.

"Nhớ!" Sao có thể không nhớ. Tám tháng, cuộc sống không có hắn, quả nhiên là một ngày bằng một năm

Giương môi cười một tiếng: "Ta cũng nhớ nàng! Rất nhớ rất nhớ!"

"Nhớ bao nhiêu?" Lúc hỏi câu này, nàng suýt cười ra tiếng, nhớ bao nhiêu? Làm sao lại giống như "Ta hỏi chàng yêu ta sâu đậm bao nhiêu" đây?

"Nhớ bao nhiêu? Nhớ bao nhiêu sao?" Hắn có chút mê mang. Cuối cùng, cặp mắt kia dần dần sáng lên, trong lòng đã có đáp án"Nhớ bao nhiêu, so với Tam nhi nhớ ta, còn nhớ nhiều hơn!"

Hắn biết nàng cũng thương hắn, rất thích rất thích, nhưng vẫn không bằng hắn đi? Nếu không, sao lại không tin hắn đây? Chỉ là, hắn ngược lại nguyện ý hắn yêu nàng nhiều hơn một chút, có thể thương nàng hơn một chút, cưng chiều nàng hơn một chút, khiến nàng thoải mái hơn một chút.

Những lời này khiến nàng yên lặng, cảm giác tự trách trong lòng càng sâu hơn. Cắn răng, có chút tức giận nhìn hắn một cái: "Ai biết được chàng có nhớ ta hơn không?"

"Ha ha. . . . . ." Cười mà không nói.

Ở bên hông hắn nhéo một cái: "Cho chàng cười, cười nè!"

https://thuviensach.vn

"Được! Được, ta không cười, người ta nói bậy. Tam nhi cũng rất nhớ người ta, so với người ta nhớ Tam nhi còn nhớ nhiều hơn!" Trên mặt đều là nụ cười cưng chìu, không phải khi nào cũng là nàng nói cái gì chính là cái đó sao?

"Như vậy mới đúng!" Bĩu môi mở miệng, rồi sau đó chôn đầu ở trong ngực hắn. Thương Thương, lần này thật xin lỗi, sẽ không có lần sau đâu, sẽ không! Nàng ở đáy lòng hứa hẹn, hứa hẹn với hắn, cũng là hứa hẹn với mình.

"Ha ha. . . . . ." Sờ sờ đầu của nàng, mấy tiếng cười khẽ phát ra từ miệng hắn. đáy mắt tà mị đào hoa kia giấu ý cười hạnh phúc. Cuối cùng nàng lại trở về bên cạnh hắn rồi, nàng là của hắn, chỉ là của hắn!

"Tam nhi, ngày đó. . . . . ." Hắn vẫn không nhịn được muốn giải thích rõ mọi chuyện của mình.

Nàng lại ngẩng đầu lên, dùng ngón trỏ che lại môi của hắn, mở miệng cười: "Không cần giải thích, ta tin chàng." Nàng nên tin tưởng hắn như vậy, hi vọng bây giờ tỉnh ngộ vẫn không muộn!

Hắn ôm chặt thân thể của nàng: "Cám ơn nàng tin tưởng!"

. . . . . .

Người ở cửa trợn to cặp mắt sáng của mình, nhìn cảnh tượng bên trong, trên mặt đều là nụ cười vui sướng. Rốt cuộc tốt rồi!

Sau khi nhìn một lúc lâu, Hiên Viên Lạc Thần rốt cuộc không nhịn được đánh một cái lên trán của mình, nâng trán thở dài: "Sao đầu ta lại như vậy!" Đều do hắn hiểu lầm, hiểu lầm phụ vương! Lại nói mình đi theo phụ vương lâu như vậy, chẳng lẽ còn không biết nhân phẩm của phụ vương sao? Cũng trách tiểu ngu xuẩn bên cạnh mình, không có việc gì lại nói bậy huyên thuyên!

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay Đình Vân đã nói toàn bộ quá trình mọi chuyện cho họ. Ngày đó, có rất nhiều ẩn vệ nhìn thấy chuyện này, cũng biết là đệ đệ chỉ nghe một nửa đã chạy đi rồi.

Kỳ quái chính là bọn họ chuẩn bị nói việc này cho mẫu thân nghe, nhưng mẫu thân không nguyện ý nghe. Vốn bọn nó tưởng rằng mẫu thân không nguyện ý nghe bất luận chuyện gì liên quan đến phụ vương, kết quả mẫu thân lại cười nói: "Chuyện như thế nào đã không còn quan trọng, hắn nói không có nghĩa là không có, ta tin hắn."

Bọn chúng còn nhỏ, dĩ nhiên không thể lý giải mẫu thân tại sao đột nhiên lại tin, nhưng tin thì tốt rồi, không phải sao?

"Ca ca, cuối cùng huynh cũng cảm thấy huynh rất đần đúng không?" Tiểu Sở Cuồng dùng một đôi mắt trong veo nhìn hắn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là kinh ngạc và vui mừng.

Khuôn mặt Hiên Viên Lạc Thần tối sầm, vỗ lên đầu hắn ta một cái: "Ngươi, đồ đầu heo này!"

Tiểu Sở Cuồng bị đánh, dĩ nhiên là rất không cam lòng, thở phì phò nhìn hắn: "Là ngươi tự nói mình đần! Chuyện này liên quan gì tới ta?"

"Ta nói đần là ngươi nói đần sao?" Căm tức nhìn hắn ta.

"Đần không phải là đần sao? Còn phân ai nói đần nữa hả?" Hiên Viên Sở Cuồng tức giận điên cuồng hét lên.

"Hai người các ngươi ồn ào đủ chưa?" Giọng nói vô cùng từ tính mang theo chút cảm giác không tốt vang lên.

Hai đứa trẻ cùng nhau câm miệng, rồi sau đó cùng nhau rướn cổ lên nuốt một ngụm nước miếng. Liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt truyền lại một tin tức -- chạy hay không chạy?

https://thuviensach.vn

Cúi đầu, rón rén chuẩn bị chạy, chợt nghe giọng nói phụ thân mình truyền ra: "Đi vào."

Khóe miệng giật giật, hai đứa bé rất là đều nhịp, vươn tay phải gãi đầu một cái, trên mặt đều là do dự nồng đậm. . . . . .Nên vào hay là không vào đây? Phải đi vào, hay là không đi vào?

"Ta không nói lần thứ ba!" Giọng nói mang theo uy hiếp nồng đậm vang lên.

Hai đứa trẻ chấp nhận thở dài một hơi. Xong đời! Chết chắc rồi! Phụ vương chắc chắn sẽ không bỏ qua cho bọn họ!

Đặc biệt là còn có ngày đó, lúc phụ thân và mẫu thân có mâu thuẫn, bọn họ chẳng những không khuyên mẫu thân, còn theo mẫu thân bỏ đi. Đặc biệt là ngày đó phụ vương còn đuổi theo, bọn họ nhìn cũng không nhìn phụ vương một cái! Cùng nhau đưa tay phải ra, lau trán một cái. Bởi vì kinh sợ mà chảy ra mồ hôi, cúi đầu thành thật đi vào. . . . . .

Nhìn bộ dáng hai đứa bé như làm sai chuyện, hắn cười khẽ một tiếng. Vũ Văn Tiểu Tam vội vàng ngồi xuống, giữ vững hình tượng trước mặt bọn nhỏ.

Hai đứa bé co rúm lại , cúi đầu không dám nhìn phụ thân mình.

Chuyện này thật khiến người ta nổi da gà mà -- chỉ mới nghe được một nửa đã đi truyền tin bậy bạ. Đã vậy, trong chuyện này hắn còn đồng lõa -- cỗ vũ mẫu thân chạy trốn, còn đuổi đám ẩn vệ đó về, khiến phụ vương không tìm được bọn họ nữa chứ!

Hai đứa bé đều chờ đợi phụ thân mình đại phát thần uy, ném bọn chúng ra ngoài, đoán chừng lần này sẽ bị ném tới nơi cách đây 3000m luôn rồi!

https://thuviensach.vn

Chờ một lúc lâu, lại nghe thấy một giọng nói mang theo tiếng cười vang lên: "Nhớ phụ thân không?"

Hả? Hai đứa trẻ không dám tin ngẩng đầu lên. Giờ phút này phụ thân chúng đã nửa dựa lên giường, trên dung nhan như cánh hoa đào treo một nụ cười cưng chiều. . . . . .

Chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt lần nữa, nước mắt nơi đáy mắt lại bắt đầu tràn ra, khóc nức nở mở miệng: "Nhớ!" Quả thật bọn chúng nhớ phụ thân rồi, hơn nữa còn là rất nhớ, rất nhớ!

Giang hai cánh tay, cười nhìn bọn chúng. Hai đứa bé liền chạy tới trong ngực phụ thân mình. . . . . .

"Hu hu hu. . . . . Phụ thân, chúng ta còn tưởng rằng người không cần chúng ta nữa! Hu hu hu. . . . . ." Tiểu Sở Cuồng cọ cọ ở trong lòng hắn khóc lên. Từ khi sinh ra đến lúc hai tuổi, đều là phụ thân chăm sóc họ, cho nên tình cảm đối với phụ thân vẫn là rất sâu . Tám tháng không nhìn thấy phụ thân, sao có thể không nhớ!

Sờ sờ đầu của bọn chúng, cười mở miệng: "Sao phụ thân có thể không nhớ các ngươi đây? Là các ngươi không cần phụ thân chứ?"

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Sở Cuồng đang khóc đột nhiên dừng lại. Đứng dậy từ ngực của hắn, ngơ ngác nhìn hắn, trên mặt mang nước mắt, lỗ mũi còn kéo lên, không biết nên nói gì. Giống như thật sự là bọn họ không cần phụ thân nữa, cho nên mới chạy!

"Phụ thân, Cuồng nhi biết sai rồi!" Rất ngoan ngoãn cúi đầu, vòng tay lại. Tiếp đó lại ngẩng đầu lên liếc trộm hắn một cái, rồi sau đó vội vàng cúi đầu, tiếp tục dùng giọng nói ngọt ngào êm ái mở miệng, "Phụ thân, người ta thật biết sai rồi."

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha. . . . . ." Nhìn bộ dáng khôi hài này của nó, Vũ Văn Tiểu Tam bị chọc cho vỗ tay cười to! Tiểu tử thúi này học được vòng tay lại từ khi nào vậy hả?

Hiên Viên Vô Thương cũng là bị chọc cho nở nụ cười, nhưng cười vài tiếng liền ho nhẹ, còn mơ hồ động đến vết thương. Hiên Viên Lạc Thần lập tức vươn tay, vốn định lấy nội lực của mình rót vào cơ thể phụ thân, lại bị hắn nhẹ nhàng bắn trở về.

Ngắt cái mũi nhỏ của nó, cười trêu nói: "Phụ thân còn cần ngươi cứu à?"

Mím mím môi, mới vừa rồi phụ thân bắn ngược nội lực trở về khiến hắn hoàn toàn nhận thức được nội lực của phụ thân thâm hậu đến chừng nào? Hoặc là nói sâu không lường được, xem ra muốn vượt qua phụ thân, còn phải tốn một thời gian rất dài. Mặt cao ngạo mở miệng: "Không cần thì thôi. Hừ!"

"Hai tên ranh con chết bầm!" Đây chính là hai kẻ dở hơi của nhà bọn họ, thật là khiến người ta không biết nên khóc hay nên cười đây!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 23: Đại kết cục 4

Một tháng sau, Vũ Văn Tiểu Tam ở cữ xong rồi, thương thế của Hiên Viên Vô Thương cũng đã tốt hơn.

Ngày kia, chính là lúc bọn họ lên đường.

Gia Luật Trục Nguyên sai người chuẩn bị tốt xe ngựa, rồi tự mình đưa bọn họ rời đi. Tiểu Nguyệt dẫn đầu ôm nữ nhi Vũ Văn Tiểu Tam mong đợi đã lâu, ngồi lên xe ngựa.

"Hiền huynh, đa tạ huynh đã chiếu cố mấy ngày nay!" Vũ Văn Tiểu Tam ôm quyền mở miệng.

"Hiền muội không cần khách khí." Cũng học bộ dạng của nàng chắp tay, trên khuôn mặt khí phách lộ ra một nụ cười cuồng ngạo.

Mà Hiên Viên Vô Thương chỉ thờ ơ quét mắt nhìn hắn ta một cái. Nếu không phải hắn giấu Tam nhi, sao mình có thể tìm lâu như vậy cũng không tìm được nàng? Cho nên bắt hắn nói đa tạ hắn ta, đó là chuyện không thể nào! Ngược lại, hắn còn có chút muốn đánh hắn ta một trận!

"Vậy chúng ta đi đây, hiền huynh về trước đi." Nàng nói xong, chuẩn bị bước lên xe ngựa.

"Ừm!"

Hiên Viên Vô Thương nhìn hắn ta, cười lạnh một tiếng, rồi sau đó vén rèm xe lên, cùng ngồi lên xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Trục Nguyên sờ lỗ mũi một cái, có chút không thú vị nhìn xe ngựa đang chạy xa của bọn họ. Đời này Gia Luật Trục Nguyên hắn còn chưa bị người ta dùng ánh mắt chán ghét đó nhìn qua đâu. Hai đứa bé ngược lại vươn tay, vẫy tay với hắn: "Cữu cữu, gặp lại sau!"

"Gặp lại sau!" Cười khí phách một tiếng, gương mặt đó nhất thời cảnh xuân rực rỡ, không phí công thương hai tiểu tử này.

Mà Mộ Di Tuyết một thân áo trắng, nhàn nhạt nhìn bóng lưng bọn họ một chút, lật người nhảy lên một con ngựa, sau đó đi sau xe ngựa bọn họ, không xa không gần, khoảng cách đúng mười mét

"Tam nhi, chúng ta đuổi hắn đi có được không?" Mỗ nam lại bắt đầu làm nũng. Nghe Tam nhi nói, Mộ Di Tuyết đó đã đi theo Tam nhi tám tháng, cộng thêm tháng này là chín tháng. Nữ nhân của hắn, người khác đi theo sau mông làm gì?

Ặc, thật ra thì nàng cũng không thích mỗi ngày đều có một người giống như có thể nhìn thấu mình đi theo phía sau, nhưng dù sao người ta cũng có ân với mình, có rất nhiều lời cũng không tiện mở miệng. Nhìn Hiên Viên Vô Thương, do dự một chút, nghĩ nên nói thế nào mới tốt, cuối cùng mím môi: "Chàng tự nói đi, nếu có thể thuyết phục coi như là bản lãnh của chàng."

Lời này vừa rơi xuống, hắn liền ôm nàng tựa lên giường trong xe, dùng truyền âm bí mật truyền người đang cưỡi ngựa phía sau, lập tức vào tai người nào đó.

"Mộ công tử đi theo thê tử ta lâu như vậy, không biết muốn gì?"

--"Phụng lệnh sư phụ, bảo vệ nàng."

Lệnh của sư phụ? Sư phụ Mộ Di Tuyết là Thiên Sơn lão nhân, đây là ý của Thiên Sơn lão nhân? Lại nói, mình còn thiếu Thiên Sơn lão nhân một

https://thuviensach.vn

nhân tình! "Vương phi của bổn vương, tự có bổn vương bảo vệ, không cần Mộ công tử phí tâm!"

--"Ta đã cứu nàng." Ân cứu mạng, ngươi không thể dùng lực để tương báo, cũng không thể đuổi đi ta? Hơn nữa ngươi cũng không giống như ngươi nói, có thể bảo vệ nàng. Nếu không, sao còn cần Mộ Di Tuyết hắn tới cứu nàng? Một câu hai nghĩa, khiến hắn nghẹn họng, không nói ra lời. (đoạn này ý Mộ Di Tuyết nói Hiên Viên Vô Thương không thể đánh huynh ấy báo đáp ơn cứu mạng)

Trong lòng cũng cảm thấy có chút kỳ quái, ai cũng biết "Ly trần công tử" Mộ Di Tuyết trời sanh tính đạm bạc, sao có thể nguyện ý xuất hiện bảo vệ một người chứ? Còn là một người không hề liên quan tới mình! Hơn nữa dưới lệnh đuổi khách của mình cũng không đi!

Vẫn không nghĩ ra ý đồ của hắn ta là gì, cho nên không tiếp tục suy nghĩ nữa.

. . . . . .

Một đường lắc lư, rốt cuộc đã trở lại phủ nhiếp chính vương vào ngày thứ bảy. Hạ nhân trong vương phủ đều biết bọn họ sắp trở về, cho nên đã đứng chờ ở cửa từ lâu.

Hiên Viên Vô Thương dẫn đầu xuống xe, Vũ Văn Tiểu Tam theo sát phía sau. Vừa xuống xe, liền nhìn thấy ở cửa đứng một đám người.

"Cung nghênh vương gia, vương phi trở về phủ! Cung nghênh tiểu thế tử, tiểu công tử, tiểu quận chúa trở về phủ!" Âm thanh kia lớn vang thấu nửa bầu trời.

"Đứng lên đi." Hiên Viên Vô Thương lên tiếng, bọn hạ nhân liền mặt ôm kích động đứng lên. Nhìn đầu tiên, dĩ nhiên là tiểu thế tử và tiểu công tử, cũng có vài người nhón chân lên nhìn đứa bé trong ngực Tiểu Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Ngược lại không có bao nhiêu người nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, ít nhiều gì cũng có chút oán niệm với nàng.

Sau khi Mộ Di Tuyết lạnh nhạt nhìn bọn họ, liền tung người xuống ngựa, đứng ở một bên. Trên mặt là biểu hiện không rõ ràng, không nhìn ra đang suy nghĩ gì.

Cửa vẫn treo cao lồng đèn đỏ, biểu hiện mới làm tiệc mừng không lâu.

Vũ Văn Tiểu Tam có chút hoài nghi quét Hiên Viên Vô Thương một cái, tên này sẽ không thật sự đón dâu chứ?

Chỉ một lúc sau, đã có người hóa giải nghi ngờ của nàng.

Một nữ tử xinh đẹp một thân lục y vững vàng đi ra từ bên trong phủ, nhìn Hiên Viên Vô Thương, lại nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Bái kiến vương gia, vương phi!"

"Quận chúa không cần đa lễ." Giọng nói vô cùng từ tính vang lên, bên môi nâng lên một nụ cười nhạt. Trong lòng xuất hiện một ý nghĩ xấu, nha đầu, ai biểu nàng chạy, xem ta có hù chết nàng không!

Nàng kia bưng miệng cười: "Tuy nói Mạc Oanh là Quận chúa, nhưng gả vào phủ nhiếp chính vương, nhất định phải theo như quy củ vương phủ. Lại nói, chỉ là một quận chúa nho nhỏ, sao có thể cao quý bằng vương gia và vương phi chứ!"

Nhìn bọn họ ngươi một câu ta một câu, mỗ nữ biến sắc, quay đầu đi. Lại bị một bàn tay kéo cánh tay lại, tiếng cười khẽ của nam tử vang lên: "Nàng đó!"

Chỉ chốc lát sau, Liên Vụ vững vàng đi ra ngoài, trên mặt có chút rối rắm, buồn bực, các loại tình cảm phức tạp!

https://thuviensach.vn

Tốt rồi, cứ như vậy bị vương gia bán đi! Lại nói, hai năm trước, mình thi hành nhiệm vụ ở Vũ Long, chợt nhìn thấy tiết mục cường đạo trêu chọc nữ tử, nhất thời vui vẻ nên chạy tới làm anh hùng cứu mỹ nhân.

Đâu biết rằng đó là tiểu quận chúa của quận vương Dạ Hoằng Quy. Trước đó vài ngày lo lắng chuyện tìm vương phi, chợt Dạ quận vương tới cửa bái phỏng, nói là tìm ân nhân đã lâu. Mà vị Mạc Oanh quận chúa lại càng nguyện ý lấy thân báo đáp, nhằm báo đáp đại ân của hắn!

Dạ quận vương thấy Liên Vụ ở trên giang hồ cũng là danh tiếng lẫy lừng, giúp Hiên Viên Vô Thương xử lý hai trang, bốn các và thế lực trên giang hồ, dung mạo cũng anh tuấn hiếm có, cộng thêm nữ nhi lại ưa thích, cho nên liền đề nghị chuyện này với vương gia. Không ngờ đề nghị này ngược lại khiến vương gia thức tỉnh, đúng lúc nghĩ ra biện pháp bức vương phi xuất hiện!

Cho nên thương lượng với Dạ quận vương diễn một vở kịch, đợi sau khi vương gia tìm được vương phi liền chiêu cáo thiên hạ, thật ra thì tất cả chuyện này chỉ là hiểu lầm, không biết là người nào ở bên ngoài truyền bậy, nói gạt người đời. Bày thế cờ xong, diễn viên cũng chuẩn bị xong, kết quả cuối cùng cũng thành công rồi.Nhưng! Nhưng có người nào hỏi qua ý kiến Liên Vụ hắn không?

Có hỏi hắn muốn thành thân hay không hả? Hả? ! Tại sao vương gia tìm vương phi, lại muốn hắn tới gánh quả đắng chứ? Nếu biết sẽ có chuyện này, dù đánh chết hắn, lúc trước cũng sẽ không đi xen vào việc của người khác, anh hùng cứu mỹ nhân! Mạc Oanh quận chúa này, nhìn thì giống dịu dàng như nước, trên thực tế đúng là dịu dàng như nước. Nhưng một tháng qua, mỗi lần mình có tâm tư đi thanh lâu, đều chưa ra khỏi cửa đã bị bắt được!

Sau đó. . . . . nếu cãi lộn thì cũng thôi đi, để cho hắn sinh chán ghét càng dễ đi ra ngoài, nhưng nàng lại luôn là một phen khóc thút thít kể lể,

https://thuviensach.vn

thật giống như rất đau lòng khổ sở, hoa lê đái vũ. Dù hắn biết rõ đó chỉ là nửa thật nửa giả, nhưng vẫn không thể đi ra khỏi cửa! Thật sự là đáng hận!

"Phu quân!" Dạ Mạc Oanh nhìn thấy Liên Vụ, liền thẹn thùng mở miệng.

Khóe miệng Liên Vụ giật giật, là một bộ dạng phu thê tương kính như tân, trả lời một câu: "Nương tử!"

Mà ở cửa, người nào đó không hiểu chuyện gì đã lún sâu vào sự tức giận, khuôn mặt nhỏ lập tức đỏ lên. Ách. . . . . Hiểu lầm!

Ngón tay thon dài gõ lên ót nàng: "Ai bảo nàng lại không tin ta!"

Le lưỡi một cái, đàng hoàng cúi đầu: "Người ta biết sai rồi!"

"Thật biết sai rồi sao?" Người nào đó vẫn nhất quyết không buông tha. Thật ra thì cũng không thể trách nàng hiểu lầm, mới vừa rồi rõ ràng mình bị lừa gạt. Hắn và một cô nương mà nàng chưa từng gặp ở chung một chỗ nói chuyện qua lại? Hôm nay xuất hiện, dĩ nhiên là vì lừa nàng, bất luận nhìn thấy cái gì cũng không cần nghi ngờ.

"Ừm!" Rất là trung thực mà gật gật đầu.

Hạ nhân ở cửa nhìn một màn này, không nhịn được lộ ra chút nụ cười. Luôn là vương phi nói một chính là một, hôm nay vương gia cũng có chút dáng vẻ của nam nhân rồi!

"Biết sai rồi, nhưng phải chịu phạt đấy!" Người nào đó hoàn toàn không chú ý ở cửa có nhiều người như vậy, liền nói muốn phạt nàng.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, ở đáy lòng cố gắng nhắc nhở chính mình, đừng nổi giận, đừng nổi giận, nhìn vết thương của hắn mới vừa tốt lên, để cho hắn được như ý vài ngày, ngàn vạn lần không được trước

https://thuviensach.vn

mặt đám hạ nhân xảy ra bạo hành gia đình! Cắn răng, để cho nét mặt mình nhìn hòa ái một chút: "Chàng muốn phạt thế nào?"

Hắn cười khẽ một tiếng, nhìn bộ dáng cắn răng nghiến lợi của nàng, sờ sờ mũi của nàng, dịu dàng mở miệng: "Liền phạt nàng gả cho ta, cả đời hầu ở bên cạnh ta được không?"

Nàng nghe vậy, hơi giật mình. Lại nói, nàng thật vẫn không suy nghĩ đến chuyện thành thân!

"Phạt nàng làm nương tử của Hiên Viên Vô Thương ta, một đời một thế chỉ thích một mình ta được không?" Thấy nàng không nói lời nào, hắn liền hỏi tiếp.

Trên dung nhan tuyệt sắc của Vũ Văn Tiểu Tam, cuối cùng nhịn không được mà lộ ra chút nụ cười: "Chàng muốn việc thật quá hoàn hảo!" Cả đời này của nàng và hắn, cả đời nàng chỉ thích hắn, nghe sao cũng không giống như mình bị thiệt thòi!

"Ha ha. . . . . ." Cười khẽ một tiếng, đưa tay, ôm nàng đến trước người mình, hai người dán chặt chung một chỗ, "Nha đầu nàng chính là sợ thua thiệt! Vậy thì phạt nàng lấy ta, phạt nàng một đời một thế mang theo con của ta, phạt nàng. . . . . một đời một thế, chỉ có thể tiếp nhận tình yêu của một mình ta được không?"

Trong mắt tràn đầy thâm tình, giống như thêm mỡ trong mật sắp tràn ra ngoài.

Đám hạ nhân ở cửa xoa xoa cánh tay, run rẩy nổi da gà cả người! Vương gia của ta, ngài có thể ghê tởm thêm một chút nữa không? Phiền toái suy nghĩ một chút cho tâm tình của chúng ta đi!

"Được!" Nghe thấy hắn ở trước mặt nhiều người nói lời như vậy, dù tâm địa nàng sắt đá cũng đã bị cảm động rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn ngẩn ra, có chút không dám tin nàng nhận lời câu hôn của hắn đơn giản như vậy, giọng nói run rẩy nói: "Nàng đồng ý?"

"Ta đồng ý!" Cười đến cảnh xuân rực rỡ.

Một giây kế tiếp, nàng liền cảm giác thân thể mình bay lên trời. Hắn ôm nàng, trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra nụ cười xinh đẹp. Giờ phút này, hắn giống như một đứa bé ôm nàng xoay vòng vòng một chỗ, giọng nói xen lẫn nội lực gào to: "Tam nhi rốt cuộc đồng ý gả cho ta! Rốt cuộc đồng ý gả cho ta rồi!" Giọng nói kia tràn ngập hạnh phúc, đinh tai nhức óc, vang dội cửu tiêu!

Dân chúng qua đường cũng rất kinh ngạc mà nhìn sang bên này, nhìn nhiếp chính vương phong hoa tuyệt đại của bọn họ, trên mặt đứa bé là vẻ non nớt và hạnh phúc, chỉ là đứng xa xa nhìn, đáy mắt không nhịn được mà xuất hiện một chút lệ quang. Nhiếp chính vương điện hạ, đây có phải là vương phi hắn yêu không!

Bọn người hầu ở cửa, khóe miệng giật giật. . . . . Vương gia, lão nhân gia ngài thật quá mất mặt rồi!

Hạ nhân giáp: "Ngươi nói vương gia vẫn còn dọa người như vậy sao?"

Hạ nhân ất lau nước mắt cảm động nơi khóe mắt một cái: "Đi đi, không thấy ta đang đau lòng sao? Thật là quá cảm động rồi !"

Hạ nhân Bính: "Hu hu hu. . . . . Cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy vương gia vui vẻ như vậy, quá cảm động rồi! Ta nói lão giáp, có phải tâm địa ngươi là sắt đá đúng không, nhìn thấy cảnh tượng như vậy còn có thể nói vương gia mất mặt sao!"

Nước mắt trong mắt người làm giáp trong nháy mắt trào ra, xoay người ôm hai người bọn họ liền gào khóc lớn: "Ngươi biết cái gì, ta đây là quá

https://thuviensach.vn

cảm động, cho nên nói sang chuyện khác ấy mà. Đại nam nhân khóc rất mất mặt, oa..hu...hu. . . . . ."

"Ca ca, phụ thân và mẫu thân đang nói cái gì á?" Tha thứ cho Hiên Viên Sở Cuồng đi, đứa bé một hai tuổi vẫn không có hiểu rõ về vấn đề này lắm.

Hiên Viên Lạc Thần khụt khịt cái mũi, trên khuôn mặt nhỏ tuyệt mỹ ra một nụ cười nhàn nhạt: "Bọn họ đang nói nắm tay nhau cả đời, bên nhau đến già!"

"À?" Gãi gãi đầu nhỏ, lại mở miệng hỏi, "Những lời này là có ý gì?"

"Người, tên đần độn này!" . . . . . .

. . . . . .

Mộ Di Tuyết tựa vào cây cột ở bên cạnh cửa, cặp mắt lạnh nhạt kia cũng dính vào chút lệ quang. Chỉ là không phải hướng về phía bọn họ, mà là hướng về phía ngọn nói nơi chân trời kia. Sư phụ, chắc hẳn. . . . . đang suy nghĩ biện pháp độ thiên kiếp. . . . . .

Từng tờ thiệp mời được phát ra, mời người bên Hiên Viên đế quốc tới tham gia hôn lễ. Dưới yêu cầu của Vũ Văn Tiểu Tam, thiệp mời tự nhiên cũng phát đến tay Long Ngạo Thiên và Gia Luật Trục Nguyên.

Khi Long Ngạo Thiên cầm tấm thiệp mời, khóe miệng không nhịn được kéo ra. Hai người kia muốn thành thân rồi ư? Lại nói, thì ra bọn họ còn chưa thành thân đấy? Thiên tài nổi danh nhất Long diệu đế quốc, giờ phút này đang nâng đỉnh đầu cao quý của hắn lên, nhìn hư không rồi suy tư. . . . . .

Ở trong đầu tìm kiếm hồi ức về hôn lễ của bọn họ một hồi lâu. Ừm, dường như thật sự là chưa thành thân! Khóe mắt giật giật, chắc hẳn đây là chuyện lạ nhất trên đại lục, đứa bé đã có đến ba đứa, mà hai đứa lớn cũng

https://thuviensach.vn

được ba tuổi rồi, vậy mà vẫn chưa thành thân? Nghĩ tới lần trước đi Dạ Mị đế quốc, là vì tiệc đầy tháng.

Thẩm Lãng Phàm, tên nam tử phong lưu kia bây giờ còn đang trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi. Tử Nghiên - muội muội của mình mỗi ngày khóc sưng mắt, trong hoàng cung nếm trải nỗi khổ tương tư, oán giận hắn không chịu xin phụ vương gả nàng cho Thẩm Lãng Phàm.

Nha đầu này, nếu để cho nàng biết trong nhà Thẩm Lãng Phàm có vô số kiều thê mỹ thiếp, bây giờ còn không biết đang ở thanh lâu nào mua say, sợ là sẽ đau lòng đến tự vận đi! Cho nên hắn vẫn không dám nói cho nàng biết. Lần này có nên dẫn nàng đi ra ngoài giải sầu không đây? Ừm, hay là đi hỏi một chút. . . . . .

. . . . . .

Phía nam kinh thành, một người áo đen nhảy vào phòng. Một đường đi tới bên cạnh giá sách, xoay bình hoa trong ô vuông một cái, giá sách từ từ dời đi, xuất hiện một cái cửa.

Bước vào, nhìn người áo đen bên trong đang đưa lưng về phía nàng.

"Công tử, chúng ta chuẩn bị động thủ sao?" Là giọng nói của Hạ Mộ Yên.

Nam tử đưa lưng về phía nàng gật đầu một cái, giọng nói không phân biệt được nam hay nữ truyền đến: "Ừ, Hiên Viên Vô Thương thành thân, là thời cơ động thủ tốt nhất." Gần một năm này, bọn họ không tìm được bất kỳ cơ hội động thủ nào!

Thật vất vả khiến nữ nhân kia rời khỏi phủ nhiếp chính vương, lại cứ lại đụng phải một Gia Luật Trục Nguyên luôn ở bên cạnh cả ngày lẫn đêm. Càng thêm không có cơ hội xuống tay!

https://thuviensach.vn

"Ngày thành thân đó là lúc rất hỗn loạn, dễ dàng xâm nhập vào. Vậy chúng ta trực tiếp động thủ sao?" Hạ Mộ Yên hỏi thăm ý kiến của hắn.

Dừng một chút, rồi sau đó mở miệng: "Ừ, đúng, trực tiếp động thủ! Nhưng, đừng động thủ với Hiên Viên Vô Thương, động thủ với Vũ Văn Tiểu Tam!"

"Tại sao?" Hạ Mộ Yên không hiểu.

"Hiên Viên Vô Thương, chúng ta cũng không phải là đối thủ của hắn ta. Trong thiên hạ này, người duy nhất có thể đánh một trận với hắn, sợ rằng chỉ có Thiên Sơn lão nhân. Nhưng Vũ Văn Tiểu Tam đó, trên người không hề có chút nội lực nào, xuống tay với nàng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều." Nói lý do ra.

"Nhưng, nhưng công tử, ngài thật có thể xác định Vũ Văn Tiểu Tam chết rồi, Hiên Viên Vô Thương sẽ không sống một mình sao?" Hạ Mộ Yên nhíu lông mày mở miệng hỏi, đáy lòng vẫn có chút không yên lòng. Nếu cuối cùng, Hiên Viên Vô Thương còn sống, chẳng phải bọn họ đã bận rộn vô ích sao?

"Ngươi không xác định?" Cười như không cười hỏi ngược một câu.

Hạ Mộ Yên yên lặng, một lát sau, ngẩng đầu lên, gật đầu một cái: "Xác định." Lấy biểu hiện ngày đó của Hiên Viên Vô Thương, còn có lần trước nhảy xuống vực ở Thanh Phong nhai, đều khiến nàng tin chắc chuyện này!

Nhưng cũng chính vì tin chắc chuyện này, mới thấy không đáng giá thay nữ hoàng! Nữ hoàng yêu người nam nhân kia đến như vậy, nhưng trong lòng của người ta chỉ có Vũ Văn Tiểu Tam đó!

"Không thành công, cũng thành nhân." Nhẹ giọng mở miệng, giọng nói không ra nam không ra nữ kia mang tới chút cảm giác mỏi mệt.

https://thuviensach.vn

Ba năm, mỗi ngày đều nghĩ tới báo thù, nhưng nghĩ nhiều hơn vẫn là cô gái kia. Yên nhi, Yên nhi, hình như cho tới bây giờ nàng cũng không biết cái gì là khó khăn, một nha đầu rất cố chấp. Trong lòng của nàng, chưa từng có núi cao nào không thể vượt qua.

Cho tới bây giờ đều là nàng muốn cái gì thì sẽ lấy đi, thậm chí không từ bất kì thủ đoạn nào. Chỉ có như vậy, nàng khiến hắn yêu rồi, yêu đến không thể kềm chế. Hắn yêu nàng vài chục năm, vài chục năm, nhưng nàng không yêu hắn, không yêu. Không yêu thì có quan hệ gì đâu? Hắn chỉ muốn có thể ở cùng nàng, che chở nàng là đủ rồi! Nhưng Hiên Viên Vô Thương, ngay cả cơ hội như vậy của hắn, cũng tước đoạt đi!

Yên nhi, lần này, nếu vẫn không có năng lực báo thù cho nàng, ta liền đi tới âm gian với nàng được không? Tiếp tục che chở nàng, nghe nàng đi theo phía sau ta, gọi ta là ca ca. . . . . .

. . . . . .

"Triệt, còn chưa tìm được người muốn tìm sao?" Trên xe ngựa, trên mặt Hiên Viên Mặc treo một nụ cười nhạt, nhìn bộ dáng đau khổ của đệ đệ mình.

"Hừ hừ!" Làm sao có thể không tìm được? Nhưng nữ nhân chết tiệt kia lại có thể núp trong phủ không gặp hắn, nói cái gì mà nam nữ thụ thụ bất thân, không tiện gặp hắn! Nàng làm những chuyện tốt kia, sao lại không nghĩ tới nam nữ thụ thụ bất thân?

"Có muốn hoàng huynh giúp đệ ban hôn không?" Mở miệng cười đề nghị.

Ánh mắt sáng lên, sao hắn không nghĩ tới ý kiến hay này? Đang muốn mở miệng đồng ý, chợt sắc mặt tối sầm: "Không cần." trên khuôn mặt tinh xảo như búp bê lộ ra chút suy sụp.

https://thuviensach.vn

"Không cần?" Có chút kinh ngạc, ánh mắt mới sáng lên của hắn, mình cũng không có bỏ qua, làm sao lại đột nhiên không cần đây?

"Không cần. Nếu ban hôn, nữ nhân chết tiệt kia khẳng định chạy!" Giọng nói cắn răng nghiến lợi.

"Ha ha ha. . . . . Tiểu tử ngươi cũng có lúc phải cam chịu như vậy, lá gan nữ nhân này ngược lại rất lớn!" Nếu cô gái kia thật sự chạy, vậy hai người này thật đúng là tuyệt phối rồi. To gan lớn mật giống nhau, không để hoàng đế ở trong mắt.

"Hoàng huynh!" Rất tức giận dậm chân, hắn dậm chân làm xe ngựa lung lay mấy cái.

"Được rồi, được rồi, không cười đệ, chỉ là chỗ mẫu hậu, đệ cần phải có câu trả lời thỏa đáng. Mấy ngày nay, mẫu hậu nói khiến lỗ tai huynh sắp biến thành kén rồi." Giọng nói trơn bóng như ngọc mang theo ý cười khó nén.

Trên khuôn mặt tinh xảo như búp bê tràn đầy tức giận, không biến sắc cắn răng: "Hoàng huynh, Triệt biết chừng mực, sẽ để cho mẫu hậu yên tâm!"

"Chỉ mong như vậy." Cười như không cười nhìn hắn một cái, sau đó thu hồi ánh mắt.

"Tam hoàng huynh, huynh đang nghĩ gì vậy?" Nhìn nam tử lãnh ngạo bên cạnh, nói sang chuyện khác.

Nam tử tóc trắng cúi đầu không biết đang nghĩ gì, chợt ngẩn ra, ngẩng đầu lên, môi mỏng lạnh lẽo nâng lên một nụ cười nhạt, lắc đầu một cái: "Không nghĩ gì hết." Tới tham gia hôn lễ của nàng, càng khiến hắn đau lòng hơn so với khi tới tham gia tiệc đầy tháng. Nhìn nàng hạnh phúc không có gì không tốt, chỉ là hạnh phúc của nàng không phải do hắn cho.

https://thuviensach.vn

Đáy mắt lưu ly xẹt qua một tia sáng tỏ, có chút hối hận mình lắm mồm, cố tình chọn Tam hoàng huynh để hỏi, đây không phải là đâm vào chỗ đau của hoàng huynh sao?

Trong nhất thời, mọi người đều im lặng không nói chuyện.

Chợt, ánh mắt của nam tử quét sang Hiên Viên Ly vẫn ngồi yên lặng một lúc lâu, mày kiếm nhíu chặt, có chút kinh ngạc. Rồi sau đó lại nhìn đám người Hiên Viên Triệt, ba người đều có chút kỳ quái. Tiểu nha đầu này bình thường đều rất ồn ào, sao hôm nay cứ cúi đầu không nói lời nào? Thật sự là không giống tác phong bình thường của nàng!

"Ly nhi." Giọng nói lạnh như băng của Hiên Viên Ngạo vang lên, gọi lại tâm trí đang đi vào cõi thần tiên của cô gái này.

Ly nhi gả cho Tiêu một thời gian rồi, nhưng mấy ngày trước chợt trở về hoàng cung, nói là nhớ mẫu hậu. Lúc ấy cũng không suy nghĩ nhiều, để cho nàng ở hoàng cung, vừa đúng lúc nhận được thiệp mời, liền dẫn nàng đi cùng. Hỏi nàng có muốn đi cùng không, nàng lại cười híp mắt nói muốn đi với bọn họ.

Mấy người đều có việc phiền lòng của mình, thật không thế nào quan tâm nàng. Nhưng khi nhìn bộ dáng bây giờ của nàng, giống như có chỗ nào không đúng?

Chờ một lúc lâu, vẫn không nghe nàng đáp lời.

"Ly nhi!" Lần này gia tăng chút âm lượng.

"Hả?" Ngẩng đầu lên, tinh thần còn có chút hoảng hốt.

"Nghĩ gì thế?" Những lời này là Hiên Viên Mặc hỏi.

https://thuviensach.vn

Cười lắc lắc đầu: "Không muốn cái gì." Chỉ là nụ cười kia rất gượng ép, đáy mắt cũng có chút cô đơn.

"Ly nhi, chúng ta là huynh muội ruột." Hiên Viên Triệt có chút không vui nhìn nàng, có chuyện gì khó nói đâu.

Câu "Chúng ta là huynh muội ruột" này khiến đôi mắt Hiên Viên Ly rơi xuống vài giọt lệ . Che môi khóc lên, vô cùng uất ức.

"Thế nào? Hắn khi dễ muội?" Giọng nói Hiên Viên Ngạo mang theo chút sắc lạnh. Phong Cuồng Tiêu là huynh đệ tốt của mình, nhưng nếu khi dễ muội muội của mình, hắn thân làm ca ca, dĩ nhiên là muốn đứng ra nói một câu!

Hiên Viên Ly không nói gì, chỉ khóc, chỉ lắc đầu.

Hiên Viên Mặc lôi nàng tới, ôm vào trong ngực, giống như trấn an tiểu muội muội sờ sờ đầu của nàng: "Muốn khóc thì khóc đi, khóc xong rồi nói cho chúng ta biết, được không?"

Lời này vừa rơi xuống, Hiên Viên Ly vùi ở trong ngực của hắn gật đầu một cái, tiếp gào khóc lớn. . . . . .

Ba nam nhân liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt cũng có chút khó coi! Nếu thật là Phong Cuồng Tiêu khi dễ nàng, mấy ngày nay bọn họ lại không phát hiện, người huynh trưởng này làm thật đúng là không có trách nhiệm rồi!

Hiên Viên Triệt cười lạnh một tiếng, trên khuôn mặt tinh xảo như búp bê xuất hiện chút ý lạnh: "Phong Cuồng Tiêu, võ lâm minh chủ là có thể không để công chúa Hiên Viên đế quốc ta vào mắt ư? Coi hoàng thất Hiên Viên nhất tộc ta là đồ trang trí thôi sao?"

Mà nam tử lãnh ngạo này, lại không nói cái gì hết. Sau khi tức giận một lúc, liền bắt đầu từ từ suy nghĩ vấn đề này. Tính tình của Phong Cuồng Tiêu

https://thuviensach.vn

hắn vẫn hiểu, trọng tình trọng nghĩa, sẽ không khi dễ một nữ tử yếu ớt như Ly nhi mới phải, cho nên không có tiếp lời của Hiên Viên Triệt.

Mà Hiên Viên Mặc làm hoàng đế, nghĩ vấn đề tự nhiên càng thêm toàn diện, cho nên cũng không có lên tiếng.

Chỉ chờ Hiên Viên Ly khóc mệt, liền nức nở mở miệng: "Hắn có một tỳ nữ cận thân, từ nhỏ đã đi theo hắn. Vốn cũng không có gì, nhưng mấy ngày trước đây, tỳ nữ đó gọi ta đến bên hồ, tự mình nhảy xuống hồ kia. Còn khăng khăng nói ta đẩy nàng ta, lúc đó muội vô cùng tức giận, liền tát nàng ta một cái. Tiện tỳ này liền tố cáo với hắn, nói là muội bắt nàng ta rời khỏi hắn, bên cạnh hắn không cần nàng chăm sóc, nàng không chịu, muội liền đẩy nàng xuống nước muốn mạng của nàng, không những đẩy còn đánh nàng!"

"Sau đó thì sao?" Tính tình Tiêu ngay thẳng, sợ rằng vừa nghe sẽ liền tin, đặc biệt là tỳ nữ này còn đi theo hắn nhiều năm.

"Hắn không nói hai lời, liền tát muội một cái, mắng muội ác độc, nói đừng tưởng rằng muội là công chúa hoàng tộc mà có thể giết người bừa bãi. Còn nói, còn nói ta không nên mang những thứ đấu đá lục đục trong cung tới phủ của hắn. Muội giải thích như thế nào hắn đều không nghe, hắn nói nữ nhân kia đi theo hắn nhiều năm như vậy, tính tình nàng ta hắn hiểu rất rõ. Còn bắt trở về phòng suy nghĩ, suy nghĩ rốt cuộc mình đã làm sai điều gì!" Vừa nói vừa khóc, "Trong...trong lòng ta không phục, liền dẫn theo cung nữ trở về hoàng cung, cũng không dám nói với các huynh. . . . . ."

"Chuyện này, muội có nói với mẫu hậu không?" Mấy ngày nay, nha đầu này vẫn ở chỗ mẫu hậu, nếu nói với mẫu hậu rồi, vậy thì chuyện này cũng có chút phiền toái.

Khóc lắc đầu một cái: "Không có, muội không nói với mẫu hậu." Nàng biết tính tình của mẫu hậu, nhất định sẽ thiên đao vạn quả người đụng đến

https://thuviensach.vn

uy nghiêm của hoàng gia, nhưng nếu là thật làm như vậy, cũng chỉ có thể khiến hiểu lầm giữa hai người bọn họ ngày càng sâu.

Ba nam nhân thở dài một hơi, nếu Ly nhi thật như lời Phong Cuồng Tiêu nói, hiểu những đấu đá lục đục trong cung đó cũng tốt, vậy thì hiện tại trở về không lóc, tuyệt đối không phải là Ly nhi. Nhưng trách bọn họ bảo hộ nàng quá tốt, cho nên mới khó có thể sinh tồn ở trong đại tộc thế gia.

"Vậy, chờ đến Dạ Mị đế quốc, hoàng huynh giúp muội nói một chút." Lẽ ra hôn lễ hoàng thúc, tất nhiên sẽ không lọt những đại tộc thế gia kia . Phong gia có tiếng tăm lừng lẫy trong thiên hạ, làm thiếu chủ Phong gia cũng sẽ tham dự hôn lễ này.

"Không cần." Hiên Viên Ly thút tha thút thít lỗ mũi một chút, lắc đầu, "Không cần, muội không có cái gì muốn nói với hắn, muội cũng không muốn trở lại Phong gia nữa." Nói xong có chút sợ sệt nhìn bọn họ một cái, "Nếu Ly nhi không trở về Phong gia, các các huynh sẽ ghét bỏ muội sao?"

"Nha đầu ngốc, không muốn trở về thì cứ ở hoàng cung. Hoàng huynh còn không thể nuôi sống muội sao?" Hiên Viên Mặc cười đến dịu dàng. Chỉ là trong lòng cũng có chút uất ức, dù sao Ly nhi thích Phong Cuồng Tiêu, đây là chuyện liếc mắt một cái là biết, ở hoàng cung không về, cũng không biết là đáy lòng nàng vui vẻ hay là không vui.

"Được!" Xoa xoa nước mũi, cười với hắn, hoàng huynh thật tốt!

Giờ phút này Hiên Viên Triệt cười ra tiếng: "Có lẽ muội có thể nhờ hoàng thẩm giúp đỡ, nàng luôn có nhiều mưu ma chước quỷ, nói không chừng còn có thể giúp muội chỉnh tên kia một trận! Ha ha ha. . . . . ."

"Ừm! Triệt nói có lý!" Nha đầu kia chính xác là có không ít mưu ma chước quỷ.

https://thuviensach.vn

Môi mỏng lạnh lẽo của Hiên Viên Ngạo không tự giác nhếch lên một đường cong, nữ nhân kia đúng là nhiều mưu ma chước quỷ!

Hiên Viên Ly lau nước mũi một cái, mở to đôi mắt long lanh như nước nhìn hắn: "Hoàng huynh, hoàng thẩm có thể có chủ ý gì tốt chứ?"

"Ha ha ha. . . . . Chính là ' ai da ' của hoàng thẩm muội, khiến cho người ta không thể nào chịu nổi!" Hiên Viên Triệt ôm bụng cười ha ha.

"Xì. . . . . ."

"Ha ha ha. . . . . ."

"Ha ha, tên tiểu tử này! Nếu để nàng nghe được, đệ sẽ gặp được chuyện tốt đó!" . . . . . .

Trong lúc nhất thời, bên trong xe ngựa tràn ngập tiếng nói tiếng cười, nhưng bọn hắn không biết, đây là lần cuối cùng bốn huynh đệ bọn họ ở chung một chỗ trò chuyện vui vẻ.

Náo loạn một lúc lâu, Hiên Viên Mặc vén rèm cửa sổ lên, nhìn ra ngoài, suy nghĩ nhẹ nhàng bay xa. . . . . .

Mà Hiên Viên Ngạo lại cúi đầu, không biết đang nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 24: Đại kết cục 5

"Đại ca, nhị ca, sao các huynh tới sớm như vậy?" Vũ Văn Tiểu Tam đi từ xa, đã nhìn thấy hai người kia ở cửa, cười chạy như bay về phía ngoài cửa.

Mà hôm nay, phủ nhiếp chính vương đều là một mảnh lửa đỏ, giống như là bắt lửa, tràn ngập không khí vui mừng, so với không khí tiệc đầy tháng ngày đó không kém chút nào.

Vỗ một cái lên đầu nàng, trên mặt mang theo nụ cười cưng chìu: "Thế nào? Không hoan nghênh à?"

"Hoan nghênh! Hoan nghênh!" Gật đầu thật nhanh, "Đại ca và nhị ca tới, làm sao sẽ không hoan nghênh đây?"

Nói xong liền nhào tới trong ngực của bọn hắn sỗ sàng, mà cửa lớn vương phủ, lập tức xuất hiện bóng dáng một tên nam nhân vội vàng hấp tấp, vừa nhìn thấy hành động của nàng, sắc mặt lập tức cứng đờ, khuôn mặt tối sầm! Vừa nghe thấy Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt tới, nha đầu này cực kỳ vui mừng, hắn nhìn một cái liền biết có vấn đề. Quả nhiên, vừa ra tới liền bắt được nàng!

"Khụ khụ. . . . ." Mặt đen lại ho khan mấy tiếng tỏ vẻ cảnh cáo.

Một tiếng ho này, khiến mỗ nữ đang hạnh phúc nhào vào trong ngực trai đẹp, sắc mặt lập tức cứng đờ, co rúm thân thể lại rời khỏi lồng ngực của Vũ Văn Hạo, rồi sau đó rất đàng hoàng đứng ở một bên, cúi đầu không dám nhìn sắc mặt của hắn.

https://thuviensach.vn

Thấy hình như nàng có chút giác ngộ khi làm sai chuyện, hắn cũng không gây thêm nhiều khó khăn, ôm quyền mở miệng về phía Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt: "Đại ca, nhị ca!"

Trước đó vài ngày, đã phái người đưa sính lễ tới. Trong lòng có chút không hiểu tại sao Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt đến sớm như vậy, còn hai người nữa mới tới hôn lễ mà!

"Muội phu!" Trên mặt của hai người đều là nụ cười, đối với muội phu xuất sắc này vẫn là rất hài lòng. So với Hiên Viên Ngạo không biết quý trọng lúc trước thì tốt hơn nhiều! Bây giờ mỗi lần Vũ Văn Hạo nhìn thấy bộ dạng Hiên Viên Ngạo một đầu tóc bạc, thì có một loại sảng khoái hắn tự làm tự chịu!

Trước đó vài ngày, phủ nhiếp chính vương đưa sính lễ tới. Mới đầu phụ thân đại nhân thấy Hiên Viên Vô Thương không tự mình đi, sắc mặt tương đối khó coi, nói là hắn không đặt nhạc phụ đại nhân ông ở trong mắt. Nhưng sau lại thấy sính lễ này dài đến mấy trăm mét, giá trị liên thành, hơn nữa Hiên Viên Vô Thương lại tự thân viết một phong thư, nói Vũ Văn Tiểu Tam vừa mới sinh con không lâu, không nên lặn lội đường xa vân vân, mình muốn chăm sóc nàng, cho nên không thể tự mình đưa sính lễ tới, lời nói khẩn thiết, không hề qua loa, cũng không có thái độ khinh nhờn.

Mới khiến lão nhân gia ông tiêu tan hết tức giận.

Mà hai người bọn họ tới trước, lại là vì chuyện khác.

"Mời vào bên trong!" Nói xong liền mời bọn họ vào vương phủ, nói chuyện ở cửa lớn, luôn có chút bất tiện.

Vũ Văn Triệt vẫn luôn nhàn nhạt, không nói một lời.

Vào vương phủ, mấy người ngồi vào chỗ của mình.

https://thuviensach.vn

"Đại ca, nhị ca, lần này các huynh tới có chuyện gì không?" Lại nói bọn họ ngược lại không có chủ động tới thăm nàng, lần này tới rốt cuộc là vì sao?

"Tất nhiên vì chuyện hôn sự của các muội. Đại ca đã sớm tính đến sẽ có một ngày này, cho nên đã sớm mua một tòa nhà ở phía bắc kinh thành. Đến lúc đó, Tam nhi cứ xuất giá từ nơi đó!" Mở miệng cười, đáy mắt đều là cưng chiều.

"Hả?" Tại sao muốn phiền phức như vậy?

Giống như nhìn thấu nghi ngờ của nàng, cười khẽ mở miệng: "Xuất giá, tự nhiên muốn từ nhà của Vũ Văn ta, sao có thể xuất giá từ phủ nhiếp chính vương đây?"

Ặc, vậy cũng đúng!

Xuyên qua lâu như vậy, Vũ Văn Tiểu Tam cũng chưa thấy Vũ Văn Triệt nói nhiều như thế, ngược lại vào thời khắc này lại lên tiếng: "Đại tiểu thư của Vũ Văn gia, xuất giá phải thuận lợi vui vẻ!"

"Cám ơn ca ca!" Cười hì hì gật đầu một cái, hai người ca ca này, ngược lại thật sự là thật lòng thương nàng.

Hiên Viên Vô Thương dừng một chút, cũng nhẹ gật đầu. An bài như vậy, không có gì không ổn. Hắn cũng muốn cho nàng một cuộc hôn lễ long trọng, vốn cũng bởi vì chuyện này có chút lo lắng, hiện tại trái lại để hai người bọn họ giúp hắn nghĩ đầy đủ hết.

Thấy Hiên Viên Vô Thương cũng nhẹ gật đầu, Vũ Văn Hạo liền mở miệng cười: "Chính là như vậy, vậy chúng ta liền đón tiểu muội đi trước!"

Lời này vừa nói ra, mỗ nam biến sắc, chỉ thiếu chút nữa là nhảy dựng lên! Rất buồn bực mở miệng: "Tại sao? Chờ tới ngày thành thân, hoặc là

https://thuviensach.vn

trước khi thành thân một ngày rồi đi qua đó không được sao?"

"Bình thường, nam nữ trước ngày thành thân ba ngày đều không thể gặp mặt mới thích hợp, nếu không sẽ có điềm xấu, chẳng lẽ điều này cũng cần người anh vợ như ta tới nhắc nhở ngươi sao?" Vũ Văn Hạo ngược lại hiếm khi tốt bụng, còn cười giỡn với hắn. Thật ra thì trên thực tế, Hiên Viên Vô Thương so với hắn còn lớn hơn một tuổi.

Trên khuôn mặt như cánh hoa đào của mỗ nam thoáng qua màu sắc đa dạng phong phú, cực kỳ đẹp mắt! Vũ Văn Tiểu Tam ở một bên che miệng cười trộm!

Chuyện xưa kết thúc, mỗ nữ dưới ánh mắt không tha của người nam nhân nào đấy, đi theo hai ca ca của mình, cười hì hì bước ra khỏi vương phủ.

Nam tử tuyệt sắc khuynh thành ôm nữ nhi, đứng bên cạnh hai đứa con trai, vô cùng thê lương nhìn theo bóng lưng của nàng! Chỉ là nhìn thế nào cũng đều khiến người ta buồn cười!

Tiểu Nguyệt phía sau hắn lau mồ hôi trán một cái, vương gia rõ là. . . . . Vốn là đứa nhỏ này được nàng bế rất tốt, đột nhiên vương gia khăng khăng đoạt mất. Mà mọi người đều biết rõ mục đích của vương gia là gì! Không phải là vì tranh thủ chút đồng tình của vương phi sao? Nhưng có cần khoa trương như vậy không? Giống như nàng dâu nhỏ bị vứt bỏ vậy!

Đám hạ nhân của vương phủ rất là im lặng vuốt ve cái trán! Thật sự là quá mất mặt rồi!

Bọn họ chân trước đi không bao lâu, xe ngựa của đám người Hiên Viên Mặc liền đến.

Môi mỏng như hoa anh đào than thở một tiếng, hôm nay cũng thật là náo nhiệt. Tới canh ba, mọi người đều tới đây!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly cúi gằm đầu đi vào, thấy Hiên Viên Vô Thương, há mồm liền hỏi: "Hoàng thẩm đâu?"

Vừa hỏi, khiến nét mặt người nào đó trong nháy mắt vô cùng buồn bã! Tiểu Nguyệt nhanh bước tới giải thích Vũ Văn Tiểu Tam đang ở đâu, nghe xong liền nói với Hiên Viên Vô Thương: "Hoàng thúc, ta đi thăm hoàng thẩm một chút!" Một bộ dáng buồn bã, nói xong xoay người rời đi.

Lần này ngược lại khiến Hiên Viên Vô Thương có chút cau mày, nha đầu kia chưa từng buồn bã như vậy? Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì? Nhưng mà để cho nàng qua thăm Tam nhi chút cũng tốt, tránh cho Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt giở trò với Tam nhi! Vì vậy liền mở miệng với Đình Vân ở một bên: "Ngươi hộ tống công chúa qua đó." Dứt lời lại nhìn Tiểu Nguyệt, "Đi qua hầu hạ tiểu thư!"

"Dạ!" Hai người cùng nhau đáp xong, liền lĩnh mệnh rời đi.

Hiên Viên Mặc lắc lắc cây quạt, đáy mắt xẹt qua chút mất mát. Vốn cho là đến sớm một chút liền có thể nhìn nàng lâu mấy ngày, không ngờ nàng lại đi tới chỗ khác.

So sánh với thất vọng của hắn, Hiên Viên Ngạo trái lại bình tĩnh hơn một chút. Gặp nhau không bằng nhớ nhau, dù thế nào đi nữa giữa nàng và hắn đã thành như vậy, thấy hay không thấy, cũng không có bao nhiêu khác biệt, thấy nhiều hơn ngược lại chỉ thêm thương cảm mà thôi.

Nhìn Hiên Viên Vô Thương một chút, mở miệng: "Hoàng thúc, thật xin lỗi." Trước đó vài ngày là hắn hiểu lầm, không hỏi trắng đen rõ ràng đã tới đây đánh một trận với hoàng thúc, hoàng thúc cũng chưa từng đánh trả, mà mình ra tay cũng tương đối nặng, cho nên hôm nay mới xin lỗi.

Cười cười: "Không sao, hoàng thúc đáng đánh. Vào trong ngồi đi."

https://thuviensach.vn

Hắn vốn là đáng đánh, nếu không phải hắn mềm lòng với Đình Vũ nhiều lần, sao có thể khiến nàng hiểu lầm trốn đi? Nếu giữa hai người có vấn đề, sai, tuyệt đối sẽ không chỉ do một người, hai người đều chỉ có trách nhiệm. Nếu hắn thật không có chỗ sai lầm, nàng tuyệt đối sẽ không hiểu lầm. Cho nên hắn mới nói như vậy.

Dứt lời liền chuẩn bị đưa đứa bé cho hạ nhân đứng bên cạnh, không ở đây day dưa vấn đề này thêm nữa. Hạ nhân này đang muốn nhận, lại bị Hiên Viên Triệt đoạt mất: "Cho ta nhìn một chút, khuôn mặt không giống hoàng thúc và hoàng thẩm!"

Lời này vừa nói ra, cũng khiến Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Ngạo hứng thú đi qua, cùng tiến đầu tới nhìn.

Hiên Viên Sở Cuồng mím mím môi, nhỏ giọng mở miệng: "Có muội muội, các ca ca liền không thích chúng ta rồi!"

Hiên Viên Lạc Thần như một tiểu đại nhân sờ sờ đầu của hắn: "Không sao, đây là bình thường, các ca ca đều là nam, khẳng định thích nữ nhân!"

Hai đứa trẻ đè giọng nói xuống thật thấp, nhưng vẫn để đám người Hiên Viên Mặc nghe được, không nhịn được cười lên ha hả!

Hiên Viên Triệt cúi đầu, mở miệng về phía Hiên Viên Sở Cuồng: "Ta nói Cuồng nhi, hôm nay đệ không uống say à?"

Lời này vừa nói ra, dĩ nhiên khiến mọi người nhớ lại lần tụ hội một năm trước, chuyện đã xảy ra lúc mọi người cùng tới, khiến mọi người cười đến ngã trái ngã phải, đến Hiên Viên Triệt đang ôm đứa bé đều nở nụ cười.

Triệt ca ca đáng chết này, chỉ biết đâm chỗ đau của người ta! Hiên Viên Sở Cuồng nghiêm mặt, nhíu lông mày nhìn hắn một hồi lâu, rồi sau đó cắn răng nói: "Thật ra thì ta đã sớm uống say, chỉ là không muốn nói cho ngươi

https://thuviensach.vn

biết!" Hôm nay mẫu thân không có ở đây, nói mình uống say chắc không sao đâu?

"Xì. . . . . ."

"Ha ha ha. . . . . ."

Mộat trận cười thật to vang lên, đứa nhỏ này thật có phong phạm của Vũ Văn Tiểu Tam!

Hiên Viên Lạc Thần vỗ một cái lên trán của mình, rất im lặng nhỏ giọng mắng: "Tên ngu ngốc này!"

Mọi người cười đủ rồi, Hiên Viên Triệt liền mở miệng hỏi thăm: "Hoàng thúc, tên đứa bé này là gì?"

27

Vừa mới hỏi, đột nhiên sắc mặt mỗ nam trở nên rối rắm: "Còn chưa đặt tên!"

"Hả? Còn chưa đặt tên?" Có chút kinh ngạc.

Còn chưa đặt tên, sao có thể chưa đặt tên? Hắn đặt vô số cái tên, nhưng nha đầu kia lại cứ muốn đặt tên cho đứa bé, gọi là Hiên Viên Lucy, Hiên Viên Darling, không biết là cái tên kì quái gì! Mấy phen tranh chấp không xong, cho nên vẫn chưa đặt!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 25: Đại kết cục 6

Sau khi Hiên Viên Ly nước mắt nước mũi nói cảnh ngộ của mình cho Vũ Văn Tiểu Tam nghe, mỗ nữ ngược lại cảm thấy trong dự liệu. Ban đầu nghe Tiểu Nguyệt nói Tiểu Ly gả cho Phong Cuồng Tiêu, liền cảm giác có chút không đúng, không ngờ quả nhiên đã xảy ra chuyện.

"Nói cho hoàng thẩm biết, ngươi còn thích hắn không?" Hắn, dĩ nhiên là chỉ Phong Cuồng Tiêu.

Nàng ngẩn ra, gật đầu một cái, lại lắc đầu, lắc đầu rồi lại rơi nước mắt: "Hắn không thích ta...ta thích hắn thì có ích lợi gì? Cuộc hôn nhân này, từ lúc vừa mới bắt đầu đã là sai!" Nếu không phải không thích nàng, sao có thể nói những lời nhẫn tâm như vậy với nàng?

Vũ Văn Tiểu Tam sờ sờ đầu của nàng, thở dài nói: "Nha đầu ngốc!" Nhìn bộ dáng kia của nàng, liền có kết luận."Mấy ngày trước đây, hoàng thẩm cũng phạm phải một lỗi giống như vậy."

". . . . . ?" Ngẩng đầu lên, đôi mắt đẫm lệ mờ mịch nhìn nàng.

Vũ Văn Tiểu Tam liền nói ra hiểu lầm trước đó của mình và Hiên Viên Vô Thương: "Tiểu Ly, muội xem, vấn đề của ta so với của muội cũng không khác biệt lắm, giữa phu thê cần phải có sự tin tưởng. Hắn không tin muội, cho nên mới nói với muội như vậy, mà muội không tin hắn, cho nên mới xảy ra chuyện này, đã cảm thấy hắn không thích muội! Muội ngẫm lại chuyện trước kia đi, nhớ lại những chuyện mà các người đã từng trải qua, muội vẫn cảm thấy hắn không thích muội sao?"

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, nàng cũng lâm vào suy tư. Đi tới cổ đại, nàng và Thương Thương gặp nhau, quen biết, hiểu nhau, hứa hẹn, mãi cho đến cuối cùng sống chết không rời. Cách làm người của hắn nàng còn không rõ sao? Hắn bới vì bản thân thích sạch sẽ, bởi vì chuyện mẫu thân của mình mà tự ti, nhưng lại nói ra, để nàng lựa chọn có muốn đi cùng hắn hay không? Cho tới bây giờ đều không có nguyên nhân mà sợ nàng không cần hắn, nhưng vẫn che giấu không nói. Sao có thể làm chuyện như vậy với Đình Vũ mà không nói cho nàng biết?

Lúc ấy nàng không nghĩ thấu, mới ngốc nghếch phạm vào. Nghĩ thấu rồi, lại cảm thấy giữa phu thê, sau khi có sự tin tưởng, sẽ không có hiểu lầm gì là không hóa giải được, cũng không có cửa ải khó nào không thể vượt qua.

Hiên Viên Ly ngơ ngác suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng nén lệ gật đầu một cái: "Hắn rất yêu muội." Những thứ tình cảm kia đều không giống như giả bộ.

"Muội cũng biết hắn rất yêu muội? Cho nên vấn đề giữa các người, cũng không có liên quan tới chuyện vừa bắt đầu đã là sai, có một vài vấn đề đừng nên luôn võ đoán. Nếu như muội còn muốn trở lại bên cạnh hắn, phải nghĩ biện pháp vượt qua cửa ải khó khăn này, nghĩ biện pháp để cho hắn tin tưởng muội. Nếu như muội không muốn nghĩ, vậy cũng không sao, xem hắn làm thế nào." Vũ Văn Tiểu Tam nói ra suy nghĩ của mình.

Mà ở một nơi không xa Vũ Văn Hạo và Vũ Văn Triệt liếc mắt nhìn nhau, đều ở trong đáy mắt của đối phương nhìn thấy được một tin tức "Muội muội trưởng thành!" . Đúng là đã trưởng thành, mặc dù cho đến bây giờ bọn họ cũng không hiểu vì sao sau khi nàng tự vận liền thay đổi tính tình. Nhưng bọn họ vẫn cảm thấy sau khi muội muội tỉnh lại từ lần đó, liền không đủ thành thục. Có nhiều khi, xử lý chuyện cũng rất trẻ con. Giống như là chọc Hiên Viên Ngạo giận đến giơ chân, nếu không phải bởi vì có quan hệ với phủ tướng quân, chỉ sợ đã sớm chết trăm ngàn lần rồi, sao còn có thể có ngày hôm nay?

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc bây giờ nàng đã có chút lý trí rồi. Người làm ca ca như bọn họ, tự nhiên cũng thở phào nhẹ nhõm thay nàng.

Hiên Viên Ly cúi đầu suy nghĩ một hồi lâu, chợt ngẩng đầu lên, mở miệng nói với Vũ Văn Tiểu Tam: "Hoàng thẩm, tùy hắn đi. Gióng như người nói, hắn không tin muội, hắn đã không tin muội, thì có nói nhiều hơn nữa cũng là vô ích."

Vũ Văn Tiểu Tam cũng không mở miệng, chỉ là cười. Tiểu Ly là bạn tốt của nàng, nàng tự nhiên hi vọng nàng ấy có thể được hạnh phúc, kế tiếp phải làm sao, sẽ phải xem biểu hiện của Phong Cuồng Tiêu rồi. Nếu biểu hiện của Phong Cuồng Tiêu là không quan tâm, nàng cũng không còn cần thiết kiên quyết đặt Tiểu Ly bên cạnh hắn, như vậy còn làm chậm trễ Tiểu Ly. Chỉ là, nếu Phong Cuồng Tiêu cũng để ý, nàng ngược lại có thể giúp hắn hòa giải một phen. Hoangdung_ɔ̃diễn-đàn-lê-ɔ̃quý-đôn Dù sao, thà phá mười ngôi miếu, cũng không nên hủy một cuộc hôn nhân mà!

Kỳ lạ là lời này của bọn họ nói xong chưa được bao lâu, quản gia liền tới báo, nói là bên ngoài có một vị Phong công tử cầu kiến.

"Mời." Không hỏi ý kiến Hiên Viên Ly, liền trực tiếp mở miệng.

Lúc này Hiên Viên Ly có chút bất mãn nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, Vũ Văn Tiểu Tam lại sử dụng ánh mắt ý bảo nàng bình tĩnh chớ nóng.

Chỉ chốc lát sau, Phong Cuồng Tiêu liền vào tới, bên cạnh còn có một lục y cô nương đi theo, dáng dấp ngược lại như nước, chỉ là đáy mắt rõ ràng là vẻ âm độc.

Phong Cuồng Tiêu vẫn là nam tử xinh đẹp phóng khoáng như vậy. Vào nhà, ánh mắt liền rơi xuống người của Hiên Viên Ly, nhìn nàng khóc sưng hốc mắt, trong lòng cũng là một hồi quặn đau, oán giận ngày đó mình nói quá nặng lời, còn tát nàng một cái. Có lẽ Ly nhi điêu ngoa một chút, nhưng

https://thuviensach.vn

tuyệt đối không phải là cô gái thích lục đục đấu đá, nhưng ngày đó mình lại nói như vậy.

"Hi vương phi!" Hành lễ với Vũ Văn Tiểu Tam.

Tỳ nữ này cũng cung kính ngồi xổm xuống: "Nô tỳ bái kiến Hi vương phi, bái kiến công chúa!"

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Ly liền quay đầu đi, không nhìn nàng ta. Mà Vũ Văn Tiểu Tam cũng mắt tinh nhìn thấy lúc Tiểu Ly quay đầu đi, Phong Cuồng Tiêu nhíu nhíu mày, trong lòng liền hiểu Phong Cuồng Tiêu vẫn không biết chân tướng, vừa rồi vẻ mặt lộ ra nét hối hận, chỉ sợ chỉ vì nhìn thấy bộ dáng đau lòng của Tiểu Ly.

Tỳ nữ này cúi chào xong, liền đứng lên.

Lúc này Vũ Văn Tiểu Tam quát lớn một tiếng: "Tiên tỳ, lá gan ngươi cũng không nhỏ, bổn vương phi để cho ngươi đứng lên sao?" Khi dễ tỷ muội của Vũ Văn Tiểu Tam nàng, cũng không cân thử một chút, bản thân được bao nhiêu phân lượng!

Tỳ nữ này vừa nghe, bị sợ đến quỳ gối xuống, một bộ dáng nhu nhược cần bảo vệ. Vũ Văn Tiểu Tam nhìn nàng ta, không nhịn được ở trong lòng lắc đầu một cái, người này so với Nguyệt Vô Hạ năm đó cũng không thua kém bao nhiêu. Tiểu Ly - nha đầu đần này làm sao có thể đấu thắng?

Phong Cuồng Tiêu đang muốn vì thị tỳ cận thân của mình nói mấy câu, chỉ thấy Vũ Văn Tiểu Tam nâng ly trà lên, mở miệng: "Không biết Phong công tử đến đây, là vì chuyện gì?" Tiểu Ly chân trước đến đây chưa được bao lâu, hắn chân sau đã đến, chắc chắn hắn luôn chú ý, cho nên ấn tượng của Vũ Văn Tiểu Tam đối với hắn cũng không quá kém.

"Hi vương phi, tại hạ tới đón ái thê về nhà!" Nói xong, xem xét Hiên Viên Ly.

https://thuviensach.vn

"Ầm!" Tay Vũ Văn Tiểu Tam đập mạnh lên bàn đá, "Ái thê? Hay cho một từ ái thê! Phong công tử, vẫn là thỉnh công tử trở về đi. Nơi này của bổn vương phi chỉ có một mình bổn vương phi và hai huynh trưởng nhà mẹ, cộng thêm một chất nữ, không có ái thê của Phong công tử."

"Hi vương phi, Ly nhi liền. . . . . ."

"Phong công tử tự trọng, Tiểu Ly dầu gì cũng là Cửu công chúa của Hiên Viên đế quốc. Khuê danh của nó, sao Phong công tử có thể tùy tiện kêu được. Nếu Phong công tử không có chuyện gì, mời trở về đi!" Vũ Văn Tiểu Tam cắt đứt lời của hắn, tự mở miệng.

"Hi vương phi, Ly nhi là thê tử Phong mỗ cưới hỏi đàng hoàng, có thể nào. . . . . ."

"À, cái này sao! Mới vừa rồi hoàng thượng đã đồng ý với bổn vương phi, chấp thuận cho các ngươi hòa ly. Sau này các ngươi đã không có quan hệ gì với nhau. Phong công tử, mời." Lần nữa hạ lệnh đuổi khách.

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Ly có chút không dám tin quay đầu nhìn Vũ Văn Tiểu Tam, hòa ly? Hình như Phong Cuồng Tiêu cũng bị đả kích lớn, có chút không chịu nổi, lui về sau một bước: "Ly nhi, hòa ly?"

Hiên Viên Ly vừa nghe hắn hỏi, tâm ngược lại trở nên cứng rắn, gật đầu một cái: "Ừ, hòa ly!"

Quỳ một lúc lâu, lúc này tỳ nữ kia một bộ dáng sốt ruột mở miệng: "Thiếu phu nhân, nô tỳ thật biết sai rồi, nô tỳ tuyệt đối không nên nói chuyện ngày đó cho công tử. Ngài đừng hòa ly với công tử được không? Thiếu phu nhân!"

"Ba!" Lời này vừa rơi xuống, Vũ Văn Tiểu Tam tát một cái lên mặt nàng ta, "Chủ tử nói chuyện, có đến lượt nô tài như ngươi lắm mồm sao?" Làm

https://thuviensach.vn

bộ ngu xuẩn, sinh thời nàng nhìn không nổi nhất là loại người cực kỳ ghê tởm này!

Lấy tác phong thường ngày của Phong Cuồng Tiêu, khẳng định luôn bảo vệ nàng ta, nhưng nghe được hai chữ hòa ly từ Hiên Viên Ly, toàn thân hắn đều bối rối, hoàn toàn không rảnh bận tâm đến chuyện khác: "Ly nhi, chuyện này vốn chính là nàng không đúng, Thái Y đã nguyện ý tới đây nhận lỗi với nàng, nàng. . . . . ."

Nói tới chỗ này, Hiên Viên Ly đã không nghe nổi nữa, quay đầu bỏ đi.

Phong Cuồng Tiêu đang muốn đuổi theo, lại nghe giọng nói Vũ Văn Tiểu Tam vang lên: "Phong công tử có thể mang theo tiện tỳ của ngươi ở chỗ này ở hai ngày. Nếu Tiểu Ly vẫn không muốn trở về với ngươi, thì mời Phong công tử tự mình trở về đi thôi." Miệng luôn nói hai chứ "tiện tì".

Phong Cuồng Tiêu vừa nghe, tuy có chút cau mày khi Vũ Văn Tiểu Tam đối xử với thị nữ mình như vậy, nhưng hắn cũng biết bây giờ là ở trên địa bàn nhà người ta, vì vậy liền thi lễ với Vũ Văn Tiểu Tam: "Vậy Phong mỗ liền tạ ơn vương phi!"

. . . . . .

"Tiểu Ly, chuyện này thật ra vẫn có thể xử lý!" Vũ Văn Tiểu Tam lấy diệu kế của mình nói cho Tiểu Ly nghe.

Hiên Viên Ly cau mày mở miệng: "Như vậy được không?"

"Hừ, chắc chắn được!" Lúc tiền tỳ đó dám làm như vậy, đã nói lên bản tính nàng ta liều lĩnh. Cho nên Vũ Văn Tiểu Tam không sợ nàng ta không mắc mưu, thật ra thì trong lòng ngược lại có chút bội phục nàng ta. Hiên Viên Ly là công chúa đó, lá gan của nàng ta thật đúng là lớn đến khiến người ta chắc lưỡi! Chẳng lẽ không nghĩ tới mình có thể trực tiếp bị xử tử sao? Nói thẳng ra, chẳng qua là thấy tính tình Tiểu Ly dễ khi dễ thôi.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly do dự gật đầu một cái, hoàng thẩm ra chủ ý, chắc sẽ không sai.

Hôm sau, Thái Y bị Hiên Viên Ly gọi vào hậu đường.

"Nơi này chỉ có hai người chúng ta, nói đi, vì sao phải hãm hại ta?" Trên mặt Hiên Viên Ly tràn đầy phẫn uất. Hoàng thẩm nói phải ra vẻ phẫn nộ một chút, tiện tỳ này mới dễ dàng bị lừa hơn.

Thái Y nhìn thấy bộ dáng tức giận của nàng, nhìn bốn bề vắng lặng một chút, ngược lại nở nụ cười đắc ý: "Tại sao? Quả thật là kim chi ngọc diệp nuôi dưỡng ở hoàng gia, lại hỏi ta tại sao, bởi vì ta cũng thích công tử! Từ nhỏ đến lớn, ta đều hầu ở bên người công tử, ngươi lại đột nhiên tới chặn ngang một cước! Ngươi có tư cách gì chặn ngang một cước? Chỉ vì ngươi là công chúa sao? Đúng vậy, công chúa, thân phận cao quý cỡ nào! Những thứ nô tỳ như chúng ta tự nhiên không thể so sánh! Nhưng tại sao ngươi? Gả cho công tử coi như xong, tại sao vừa xuất hiện liền đoạt mọi ánh mắt của công tử. Tại sao? Tại sao?"

"Ngươi thừa nhận ngươi hãm hại ta sao?" Hiên Viên Ly cười đến có chút âm hiểm.

"Ta thừa nhận thì thế nào? Ngươi có thể làm gì ta, ngươi đi nói cho công tử ư? Chuyện cười, ngươi cho rằng hắn sẽ tin ngươi sao?" Thái Y nói xong, đã bắt đầu có chút kích động, thậm chí không chú ý tới nụ cười quỷ dị trên mặt Hiên Viên Ly.

Nhưng lời này của nàng vừa rơi xuống, Phong Cuồng Tiêu đi ra từ nhà sau, bên cạnh hắn còn có Vũ Văn Tiểu Tam.

Trên gương mặt tuấn dật của Phong Cuồng Tiêu là vẻ không dám tin, không nghĩ tới Thái Y đi theo hắn nhiều năm như vậy, lại có thể làm ra chuyện như vậy: "Thái Y! Ngươi!"

https://thuviensach.vn

"Công tử, công tử, không phải như vậy, người nghe ta giải thích. . . . . ." Nhìn thấy Phong Cuồng Tiêu, nàng ta đã biết rõ mình trúng kế!

Nhưng Hiên Viên Ly tuyệt đối không có thông minh như vậy. Nghĩ tới đây, hoangdung_ɞ̤diễn-đàn-lê-ɞ̤quý-đôn ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Vũ Văn Tiểu Tam, nhất định là nàng ta giúp Hiên Viên Ly nghĩ ra chủ ý này. Từ lúc vừa mới bắt đầu, nàng ta đã làm khó mình, nhất định là nàng ta!

Vũ Văn Tiểu Tam không sao cả nhìn lại nàng ta. Không sai, chính là chủ ý của nàng, vậy thì thế nào? Nàng cũng không tin, một nô tỳ tay trói gà không chặt có thể làm gì nàng!

Chợt, Đình Vân hiện thân, chỉ thấy hàn quang chợt lóe, giơ tay chém xuống. Thái Y còn chưa kịp phản ứng, đã bị cắt đứt cổ họng. Lãnh khốc mở miệng: "Vương gia đã nói, người bất kính với vương phi, chết! Trợn mắt cũng không được!"

Thái Y đáng thương, chết cũng không biết mình vì sao mà chết!

"Ly nhi, ta. . . . . ." Phong Cuồng Tiêu đã hoàn toàn ném Thái Y ra sau đầu, giờ phút này chỉ muốn giải thích với Hiên Viên Ly.

Mà Hiên Viên Ly lại có chút thất vọng nhìn hắn một lát. Tiếp, nghiêng đầu mở miêng nói với Vũ Văn Tiểu Tam: "Hoàng thẩm, chúng ta đi thôi." Nàng không muốn nhìn thấy người này, ít nhất hiện tại không muốn.

Vũ Văn Tiểu Tam gật đầu cười, liền dẫn nàng rời đi. Để Phong Cuồng Tiêu chịu chút đau khổ cũng tốt!

Nhìn bầu trời một chút, trong lòng thầm than, giải quyết xong chuyện này cũng nên giải quyết chuyện của Tiểu Nguyệt rồi! Thật đúng là gấp gáp mà!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 26: Đại kết cục 7

Ngày đó, tiếng sáo và trống liền vang dội khắp hoàng thành.

Mà người khắp thiên hạ, đến hôm nay mới giật mình, thì ra là nhiếp chính vương điện hạ và vương phi của hắn còn chưa thành thân với nhau sao!

Hôm nay, tất cả ngự lâm quân ở kinh thành đều xuất động để duy trì trật tự, cũng là vì bảo đảm an toàn cho vị vương phi này!

Một con đường đỏ rực một mảnh, hai bên thảm đỏ đứng hai hàng cấm vệ quân thật dài. Hôm nay bọn họ đều bị nhiếp chính vương điện hạ ép mặc đồ hồng y thống nhất, trường kích trên tay cũng phải buộc một đóa hoa lớn màu đỏ thẩm khôi hài. Theo lời phân phó của nhiếp chính vương điện hạ, là vừa an toàn nhưng cũng không mất đi không khí vui mừng!

Nhưng, nhìn đóa hoa lớn màu đỏ thẩm khôi hài trên trường kích trong tay, bọn họ cảm giác rất mất mặt đó!

Vũ Văn Tiểu Tam được hạ nhân thay trang phục và trang điểm, lần thứ tư mặc vào hỉ phục của tân nương! Hai lần kia là với Hiên Viên Ngạo, hỉ bào nặng nề chiếm đa số, mà lần thành thân với Gia Luật Trục Nguyên, cảm giác uy nghiêm lại chiếm đa số, chỉ có lần này hỉ phục được may hoàn toàn xa hoa!

Đai lưng được khảm bảo thạch màu đỏ, tấm lụa mỏng ở bên ngoài không biết được may bằng chất liệu gì, lại có chút tỏa sáng lấp lánh.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Ly và Tiểu Nguyệt đứng ở một bên đều là vẻ mặt thán phục, bộ y phục này thật là đẹp mắt!

Có người đang gõ cửa ở bên ngoài: "Giờ lành đã đến, đội ngũ rước dâu đến rồi!"

Tiểu Nguyệt lập tức chạy tới, phủ khăn voan lên cho Vũ Văn Tiểu Tam: "Tiểu thư, đến giờ rồi. Người nên đi ra rồi!"

Đi tới cửa, một chân bước ra, Vũ Văn Hạo liền đứng ở trước mặt nàng: "Tam nhi, ca ca cõng muội!"

"Hả? Không cần phiền toái như vậy đâu?" Tại sao phải cõng chứ!

"Nha đầu ngốc, lúc xuất giá không có ca ca hoặc phụ thân cõng ra cửa, như vậy có nghĩa là không được nhà mẹ đẻ coi trọng, xuất giá rồi cũng sẽ khiến người khác xem thường." Mặc dù hắn biết coi như không cõng, Hiên Viên Vô Thương cũng sẽ không bạc đãi nàng, nhưng mình làm ca ca, cũng muốn làm chút chuyện cho muội muội. Ban đầu, hôn lễ của Hiên Viên Ngạo với nàng, Hiên Viên Ngạo cũng không có tự mình đến, cho nên mình cũng tiết kiệm trình tự này.

Giọng nói ôn nhu khiến Vũ Văn Tiểu Tam suýt nữa cảm động rơi xuống vài giọt lệ, nghẹn ngào mở miệng: "Được!"

Vũ Văn Hạo đang muốn đi tới trước mặt của nàng, lại nghe thấy một giọng nói cực kỳ lạnh lẽo vang lên: "Bổn vương cõng nàng."

À? Câu này nói ra, mọi người đều kinh hãi! Trừ số ít người chứng kiến, những người khác đều chỉ biết, vị Tam vương gia của Hiên Viên đế quốc này yêu thích tân nương tử hôm nay, sao lại dám nói một câu như vậy?

Hiên Viên Ngạo không để ý chút nào. Hôm nay hắn xuất hiện ở đây, vốn là vì cõng nàng ra cửa.

https://thuviensach.vn

"Bổn vương tới cõng nàng. Nếu cuộc đời này, chúng ta nhất định vô duyên, hãy để ta làm ca ca của nàng có được không? Nếu, nếu cuộc đời này nhất định vô duyên, vậy để cho ta tự mình giao nàng đến trong tay hoàng thúc, được không?" Nói xong, trong đôi mắt lạnh của hắn suýt nữa rơi lệ .

Nếu, nếu thời gian có thể quay lại, bọn họ tuyệt đối sẽ không đi tới bước này. Nhưng, nhưng. . . . . bây giờ chuyện hắn có thể làm cho nàng, chỉ là giao nàng cho hoàng thúc, chỉ có thể giao hạnh phúc vào trong tay của nàng.

Mắt nhiễm một tầng nước, nàng gật đầu một cái: "Được!"

Môi mỏng lạnh lẽo nâng lên, cõng nàng lên. Cõng nàng trên lưng, bước từng bước về phía cửa. Đồng thời, dùng giọng nói chỉ để hai người bọn họ có thể nghe được: "Vũ Văn Tiểu Tam, lần này ta tặng hạnh phúc cho nàng, nàng nhất định phải giữ chặt, giữ thật chặt, biết không?"

Nước mắt của nàng, nhỏ lên vạt áo màu xanh dương của hắn. Nằm ở trên lưng của hắn không nói gì, chỉ là gật đầu một cái.

Hắn cảm giác được nàng gật đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười thoải mái, bước chân cũng nhẹ nhàng hơn. Nữ nhân, nàng sẽ hạnh phúc, sẽ. . . . . .

Đi tới cửa, nhìn nam tử tuyệt sắc đứng ở cửa, dừng lại, có chút không nỡ, nhưng vẫn đặt nàng xuống. Hiên Viên Vô Thương gật đầu cười với hắn, liền tiến lên chuẩn bị đón lấy nàng.

Lụa đỏ bị ném qua một bên, tiến lên, nắm tay của nàng, ngón tay thon dài vén lên, khăn voan theo gió bay lên, một dung nhan tuyệt mỹ xuất hiện trước mặt người đời. . . . . .

Lau nước mắt trên mặt nàng, mở miệng cười: "Tam nhi, chúng ta về nhà!" Bọn họ không phải đang thành thân, chỉ là tướng công đón nương tử về nhà mà thôi. Tình yêu của bọn họ, cho tới bây giờ đều không cần bất kỳ

https://thuviensach.vn

nghi thức gì tới giám định, chỉ vì trong lòng có nhau, cũng chỉ có đối phương, luôn ở bên nhau suốt cuộc đời!

"Được! Chúng ta về nhà!" Nhìn sau lưng hắn một chút, không có kiệu hoa, không có ngựa cao to, chỉ có một mình hắn đứng ở nơi đó. Hai hàng đều là thị vệ, cầm trường kích đứng.

Hiên Viên Ngạo muốn nói, nhưng vẫn nghẹn lại ở trong cổ. Thời khắc như vậy, hắn còn cần nói cái gì? Cho dù không nói gì, hoàng thúc cũng sẽ chăm sóc nàng rất tốt, rất tốt, mình còn có cái gì không yên lòng đây? Còn có cái gì không yên lòng đây. . . . . .

Hắn ôm lấy nàng, dọc theo thảm đỏ, bước từng bước đi về hướng phủ nhiếp chính vương. Chẳng biết từ lúc nào, bên cạnh xuất hiện rất nhiều thị nữ trang phục màu đỏ như lửa, trong tay cầm giỏ hoa, ném cánh hoa rơi xuống. . . . . .

Mưa hoa đào bay khắp bầu trời, nam tử xinh đẹp như trích tiên, cô gái xinh đẹp động lòng người. . . . . .

Cảnh tượng như vậy quá mức tốt đẹp, tốt đẹp đến nỗi mọi người đều quên hành động như vậy là không hợp lí, cũng quên phải nói thêm gì nữa, thậm chí quên luôn. . . . . .hô hấp! Chỉ cam tâm say mê vì hai người này. . . . . .

Đây chính là xuất giá trong truyền thuyết sao? Vũ Văn Tiểu Tam nhìn mưa hoa đào đầy trời, giống như đang ở trong mộng! Giờ khắc này, nàng cảm giác mình tựa như công chúa trong truyện cổ tích, có lẽ, đây chính là truyện cổ tích!

Khi hai người bọn họ đi tới cửa. Hiên Viên Lạc Thần và Hiên Viên Sở Cuồng mặc một thân hồng y đứng ở cửa, cười hì hì chờ bọn họ.

https://thuviensach.vn

Đến trước cửa, đặt nàng xuống. Hai người đều cười một tiếng, dung mạo khuynh thành!

Trong lúc nhất thời, vô số dân chúng che cái mũi của mình, nhưng máu mũi vẫn dọc theo khe hở chảy ra. Dáng dấp nhiếp chính vương điện hạ, thật sự là rất xinh đẹp đó! Một người nam tử, tại sao lại có thể đẹp như vậy hả!

Vũ Văn Tiểu Tam tự nhiên mắt tinh nhìn thấy một màn chảy máu mũi kia, ánh mắt đã hóa thành hình trái tim nhìn Hiên Viên Vô Thương, mím mím môi, ở trong lòng mắng to tên yêu nghiệt này! Vốn dáng dấp mình cũng rất đẹp mắt, nhưng có đẹp thế nào cũng không so được với tên yêu nghiệt đáng chết này! Cả ngày lẫn đêm chỉ biết dành danh tiếng của mình!

Nàng không khỏi bắt đầu có chút hối hận. Nếu không, nàng không gả nữa? Nếu gả cho hắn, không phải nửa đời sau chỉ có thể sống dưới bóng của hắn thôi sao?

Nhưng người nọ hoàn toàn không cho nàng cơ hội đổi ý, kéo nàng vào vương phủ. Bái thiên địa, tự nhiên không thể thiếu.

Bên trong đại sảnh, đám người Hiên Viên Mặc, Hiên Viên Triệt, Dạ Tử Lân, Mộ Di Tuyết và người dự lễ đứng ở một bên. Bởi vì Gia Luật Trục Nguyên có chuyện ở Mông Man đế quốc nên không thể tới.

Người điều khiển chương trình liền bắt đầu cao giọng nói: "Tân lang, tân nương đến, bắt đầu bái đường!"

"Nhất bái thiên địa!"

Hai người cùng nhau cười một tiếng, quay đầu về phía cửa, nhẹ nhàng cúi một chút.

"Phu thê giao bái!" Cha mẹ của nhiếp chính vương điện hạ không có ở đây, hoàng thượng lại không chịu nổi lễ của vương gia, cũng chỉ có thể bỏ

https://thuviensach.vn

qua một bước này.

Hắn nhìn nàng, trên khuôn mặt như cánh hoa đào tràn đầy nụ cười. Đôi mắt tà mị đào hoa ẩn giấu một chút dịu dàng. . . . . .

Nàng nhìn hắn, khuôn mặt từ trước đến nay còn dày hơn Nam Sơn, giờ phút này hiếm khi lại xuất hiện chút ửng hồng, có chút dáng dấp nữ nhân được gả đi. . . . . .

Hiên Viên Mặc và Hiên Viên Ngạo ở một bên nhìn bọn họ, trên mặt đều treo nụ cười, chỉ là một cười đến khổ sở, một cười đến gượng ép.

Hai người cứ nhìn bọn họ một lúc lâu, cho đến khi người chủ lễ mở miệng lần nữa: "Phu thê giao bái!"

Lúc này mới cùng nhau cúi người, cùng cúi chào nhau. Chỉ là mỗ nữ nghe giọng nói bén nhọn của người chủ lễ xong, có chút kích động quá độ, cho nên dùng sức quá mạnh, đụng phải đầu của hắn.

"Ha ha ha. . . . . ." Các tân khách ở đó không nhịn được cười khẽ một tiếng.

Hiên Viên Vô Thương càng thêm mở miệng trêu chọc: "Tam nhi không kịp chờ đợi muốn gả cho ta như vậy sao?"

"Cút!" Không chút lưu tình!

Đúng lúc này, tân khách ở một bên vốn là tới tham gia hôn lễ, lại rút ra thanh kiếm sắc bén, đâm về phía Hiên Viên Vô Thương. . . . . .

Trận kinh biến này tất nhiên khiến tất cả mọi người hoảng sợ trợn to mắt!

Các phu nhân, thiên kim nhát gan một chút càng thêm hoảng sợ, bắt đầu kêu la thảm thiết!

https://thuviensach.vn

"Hiên Viên Vô Thương, để mạng lại!" Là giọng nói của Hạ Mộ Yên. Thanh kiếm bén nhọn đâm thẳng trực diện về phía Hiên Viên Vô Thương, còn cách mặt hắn khoảng một tấc liền bị hai ngón tay của hắn kẹp lại.

Hơi dùng lực một chút, sau đó nhẹ nhàng bắn ra, kiếm kia liền bị gãy thành hai đoạn!

Có chút không dám tin nhìn kiếm trên đất. Võ công của Hiên Viên Vô Thương, rốt cuộc đã cao đến cảnh giới nào rồi!

Đưa ngón tay thon dài ra, đánh tới cổ của nàng ta, ngoài cửa lại vọng tới một tiếng nói không phân biệt được nam nữ: "Hiên Viên Vô Thương, khi dễ nữ nhân thì có bản lãnh gì! Có gan, ngươi tới đánh với ta!"

Lời này vừa rơi xuống, chỉ thấy một đạo hồng quang chợt lóe, bóng dáng của Hiên Viên Vô Thương đã nhảy ra ngoài phòng, chỉ truyền tới một câu "Ngạo, bảo vệ nàng!" "Nàng" này là ai, mọi người dĩ nhiên đều biết!

Bước chân của Hiên Viên Mặc không tự giác di chuyển lên phía trước, đứng ở bên phải Vũ Văn Tiểu Tam. Hạ Mộ Yên đã bị Hiên Viên Triệt bắt, không thể động đậy!

Mà Thanh Trúc ẩn trong bóng tối, đáy mắt thoáng qua một đạo ánh sáng lạnh, đâm một kiếm về phía Vũ Văn Tiểu Tam. Tiện nhân, ngươi nợ vương gia, hôm nay Thanh Trúc ta muốn thay vương gia đòi lại toàn bộ!

Kiếm phong bén nhọn đánh tới, Hiên Viên Ngạo rút Quân Tử Kiếm bên hông ra, đánh nhau với nàng ta! Tuy võ công của Thanh Trúc không bằng Hiên Viên Ngạo, nhưng cũng không yếu, ba mươi mấy chiêu vẫn chống đỡ được. . . . . .

Trong lúc nhất thời, kiếm quang ở khắp nơi. Một hôn lễ thật tốt, lại lâm vào những trận đánh nhau! Bàn xung quanh bị lật tung, đồ sứ, ngọc khí càng thêm bể nát dưới đất!

https://thuviensach.vn

Mộ Di Tuyết không biến sắc đi tới trước người của Vũ Văn Tiểu Tam vài bước, Vũ Văn Tiểu Tam có ý tốt cười với hắn một tiếng. Người này, đúng là luôn bảo vệ nàng

Mà ở ngoài cửa, Viên Vô Thương và người áo đen kia đánh nhau, lại càng đánh càng cảm thấy không thích hợp, lần trước hắn từng giao thủ với người áo đen kia, mặc dù võ công người áo đen kia không bằng hắn, nhưng chiêu thức cũng rất tuyệt diệu! Hôm nay cũng là thân hình này, giọng nói cũng biến đổi như trước, nhưng võ công lại lộ ra rất nhiều điểm yếu!

Tiêu rồi! Trúng kế!

Nhanh chóng quay đầu, lại nhìn thấy một màn khiến hắn sợ hãi! Con ngươi co rút lại, hét to lên một tiếng: "Mặc!"

"Đại hoàng huynh!"

"Hoàng huynh!"

"Hoàng huynh!"

. . . . . .

Chỉ thấy, người mặc quần áo đen như mực kia, ôm Vũ Văn Tiểu Tam thật chặt, một thanh trường kiếm, đâm xuyên ngực hắn từ sau lưng. . . . . .

Mà người cầm kiếm, lại là -- Mộ Di Tuyết!

Vũ Văn Tiểu Tam ngơ ngác nhìn người trước mắt, còn không kịp phản ứng rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Nàng chỉ nhìn thấy máu, mặt tràn đầy máu tươi. . . . . .

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 27: Đại kết cục 8

Nàng chỉ nhìn thấy nam tử luôn cười như gió xuân, ngăn ở trước mặt nàng, khóe môi treo một vết máu nhàn nhạt. . . . . .

Mà đôi mắt như mặc ngọc của hắn, tràn ngập thâm tình nhìn cô gái trước mắt. Một lúc lâu sau, thân thể rốt cuộc chống đỡ không nổi, té xuống. . . . . .

"Hiên Viên Mặc!" Một tiếng gào thét thảm thiết tràn ra từ trong miệng Vũ Văn Tiểu Tam.

Ngồi xổm người xuống đỡ hắn, lau máu tươi ở khóe môi cho hắn. Lại giống như là lau mãi không hết, vừa lau đi đã lại chảy xuống, tiếp tục lau nhưng vẫn chảy xuống, ống tay áo lau liên tục, bị máu tươi nhuộm thành màu đỏ sậm. Trong mắt đẹp rơi xuống một giọt nước như ngọc trai, rơi vào trên khuôn mặt như bạch ngọc của hắn. . . . . .

"Hiên Viên Mặc....tại sao? Tại sao?" Hắn rõ ràng có thể tránh thoát, hắn rõ ràng có thể dùng cây quạt để đẩy Mộ Di Tuyết ra, nhưng tại sao hắn muốn tự mình che chắn cho nàng?

Thế nhưng hắn lại cười, cười đến thê lương: "Tại sao? Tại sao. . . . . ."

Nhìn dung nhan xinh đẹp của nàng, con ngươi như mặc ngọc dính vào chút lệ quang: "Tại sao, bởi vì ta mệt mỏi. Mệt mỏi. . . . . Hiên Viên Ngạo!" Ba chữ cuối cùng, đặc biệt mang theo uy nghiêm của đế vương!

"Hoàng huynh!" Mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo dính vào nước mắt, quỳ một gối xuống ở bên cạnh. Hắn biết, hoàng huynh là có chuyện muốn giao

https://thuviensach.vn

phó!

"Ta chết, giang sơn Hiên Viên đế quốc này liền giao cho đệ. Đệ. . . . . .đệ, khụ khụ. . . . . đệ phải thay hoàng huynh, bảo vệ tốt!" Hắn vừa nói vừa vươn tay về phía Hiên Viên Ngạo

Hiên Viên Ngạo siết chặt tay của hắn, nén nước mắt cắn răng mở miệng: "Hoàng huynh sẽ không có chuyện, hoàng huynh!"

"Đồng ý với ta!" Âm lượng cất cao không ít.

Nhìn vẻ mặt kiên định của Hiên Viên Mặc, hắn cắn cắn môi dưới, gật đầu một cái: "Ừm!" Chỉ là lúc cúi đầu, một giọt nước mắt rơi xuống đất, một kiếm đâm xuyên ngực, dù là thần tiên cũng không cứu được rồi.

Hắn giống như là yên tâm, nhìn mặt của Vũ Văn Tiểu Tam một chút, vẫn không nói gì nhiều. Trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc lộ ra một nụ cười. . . . . giống như nụ cười gió xuân năm đó, bờ môi ho khan ra một ngụm máu tươi: "Rốt cuộc, rốt cuộc đã được giải thoát rồi!"

Rốt cuộc giải thoát, không cần tiếp tục, yêu lại chỉ có thể giấu ở trong lòng mà không thể nói ra. Không cần tiếp tục làm đế vương vạn người kính ngưỡng. Không cần tiếp tục cõng cái gông xiềng khổng lồ này. Giải thoát, rốt cuộc giải thoát rồi. . . . . .

Khóe môi nâng lên một nụ cười, rồi sau đó, tay được Hiên Viên Ngạo nắm chặt trong tay, vô lực rơi xuống. . . . . .

"Hoàng huynh!"

"Hiên Viên Mặc!"

"Mặc!"

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Quạt giấy thủy mặc rơi ở bên cạnh, lẳng lặng nằm ở đó, dính vào máu của đế vương, dính vào lệ của hồng trần. . . . . .

Mộ Di Tuyết ngơ ngác đứng ở một bên, nhìn một màn này. Hắn biết, một chiêu thất thủ, hắn sẽ không thể có cơ hội ra tay lần nữa! Yên nhi, Yên nhi, Tuyết ca ca vẫn không thể báo thù cho muội? Yên nhi, Yên nhi. . . . . .

"Mộ Di Tuyết, ta muốn ngươi chết!" Con ngươi như lưu ly của Hiên Viên Triệt dính vào hận ý nồng đậm, nâng lên một chưởng đánh về phía Mộ Di Tuyết.

Mộ Di Tuyết lại ngơ ngác đứng tại chỗ, không tránh không né. Mặc cho một chưởng kia đánh trúng ngực. . . . . ."Phốc --" một ngụm máu tươi phun lên vạt áo màu trắng, trên dung nhan như tiên giáng trần lại không có bất kì biểu lộ gì.

Chín tháng, hắn đã đi theo nữ nhân kia chín tháng, lại bởi vì Gia Luật Trục Nguyên, không tìm được cơ hội nào để xuống tay!

Hôm nay, một kiếm này lại lấy mạng của Hiên Viên Mặc! Mộ Di Tuyết hắn nhất định, nhất định không có năng lực báo thù cho Yên nhi. Nếu không có năng lực báo thù cho nàng, còn sống làm gì nữa?

. . . . . .

Thiên sơn, một lão nhân râu bạc bồng bềnh, gác chân ngồi ở trong động, chợt phun ra một ngụm máu tươi. . . . . .

Cặp mắt già nhưng vẫn lóe ra ánh sáng kia mở ra, cười khổ nhìn phương hướng phủ nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc. Đồ nhi ngốc! Đồ nhi ngốc! Ban đầu, ông mang tử kiếp tới khuyên hắn, chính là biết sẽ có một ngày này! Nhưng hắn vẫn không nghe! Vẫn không nghe!

https://thuviensach.vn

Run rẩy đứng lên, bước chân còn lung lay mấy cái. Thân hình biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại một đạo khói xanh phiêu tán trên không trung. . . . . .

Khi Hiên Viên Triệt vung tay lên, tiếp tục đánh úp một chưởng tới chỗ của hắn, lại bị một sức lực nhẹ nhàng hóa giải.

"Sư phụ!" Trên khuôn măt lạnh nhạt của Mộ Di Tuyết xuất hiện chút vẻ hối hận, sư phụ xuất hiện ở đây, vậy đã nói rõ ông bỏ qua cơ hội vào thiên đạo, tới đây cứu mình. Sao hắn có thể phụ lòng sư phụ, sao có thể phụ lòng. . . . . .

Mà người áo đen giả dạng bên kia đã bị Hiên Viên Vô Thương hung hăng đánh một chưởng, ngã trên mặt đất!

"Thiên Sơn lão nhân?" Hiên Viên Triệt nhìn lên lão đạo sĩ râu bạc trước mắt, "Thiên Sơn lão nhân thì như thế nào, giết chết hoàng huynh ta rồi thì phải đền mạng!"

Nói xong vung tay áo lên, một độc phấn vẩy lên người hai thầy trò kia. Lại bị Thiên Sơn lão nhân nhẹ nhàng hóa giải. . . . . .

Đang muốn ra tay, lại thấy Hiên Viên Vô Thương rút nhuyễn kiếm bên hông ra, đâm tới chỗ Mộ Di Tuyết. . . . . .

Thiên Sơn lão nhân lập tức ngăn cản lại, một trẫn gió cường đại nổi lên, một làn khí hình chữ nhật như có như không vây quanh bọn họ . . . . .

Tiếng binh khí sắc bén truyền đến, tiếng chưởng phong bén nhọn truyền ra. . . . . .

Cuối cùng, làn khí vây xung quanh họ biến thành một trận lốc xoáy, cuốn vô số bụi đất bay lên, lại có xu hướng từ từ yên tĩnh trở lại. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nam tử một thân hồng y, cầm kiếm mà đứng, không bị chút thương tổn nào

Mà Thiên Sơn lão nhân hung hăng phun ra một ngụm máu tươi, nhưng vẫn kiên cường ngăn ở trước người của Mộ Di Tuyết. . . . . .

Nhìn lên nam tử tuyệt mỹ trước mặt, trên mặt lão giả xuất hiện chút áy náy. Rồi sau đó ngã xuống, lại mở miệng nói: "Nhiếp chính vương, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi thiếu lão hủ một cái nhân tình!"

Nhân tình? Chính là lần Dạ Tử Mị đâm hắn một kiếm, mà Thiên Sơn lão nhân đã rời núi cứu giúp hắn sao? "Ông tính rất tốt?" Đôi mắt tà mị đào hoa ẩn giấu sát cơ.

Thiên Sơn lão nhân cười khổ gật đầu một cái, quả thật là ông tính tốt, ông đã sớm tính đến đồ đệ sẽ có một kiếp nạn! Cho nên liền đi xuống núi tới cứu Hiên Viên Vô Thương một mạng, bởi vì khi đó số mạng Hiên Viên Vô Thương chưa đến đường cùng. Ông không cứu, cũng sẽ có người khác tới cứu.

"Hoàng thúc nợ ngươi nhân tình, bổn vương sẽ không thiếu!" Trong mắt lạnh của Hiên Viên Ngạo tràn đầy sát ý, Quân Tử kiếm trong tay dính máu của tim Thanh Trúc, hàn quang càng lạnh đến thấu xương!

Đi tới trước mặt của Thiên Sơn lão nhân: "Ra chiêu đi!"

Mà đúng lúc này, Mộ Di Tuyết nãy giờ không hé răng rốt cuộc đã nói chuyện: "Sư phụ! Người đừng khó xử nữa!"

Nói xong lại phun một ngụm máu tươi ra ngoài. Rồi sau đó, một người bạch y liền mềm nhũn té xuống. . . . . .

"Di Tuyết!"

https://thuviensach.vn

"Sư phụ, là lỗi của đồ nhi, là đồ nhi hại người!" Nếu nói cả đời này hắn có lỗi với người nào nhất, sợ rằng chỉ có một mình sư phụ. Bởi vì chấp niệm của hắn, làm hại sư phụ lỡ mất thiên đạo!

"Đồ nhi ngốc! Đồ nhi ngốc!" Thiên Sơn lão nhân giống như già thêm mấy chục tuổi. Đôi mắt khôn khéo cơ trí

“Đồ nhi ngốc! Đồ nhi ngốc!” Thiên Sơn lão nhân giống như già thêm mấy chục tuổi. đôi mắt khôn khéo cơ trí đã trở nên vẫn đục.

Tự đoạn tâm mạch! Tự đoạn tâm mạch! Sao ông lại dạy ra một người đồ đệ như thế! Sao ông lại dạy ra một người đồ đệ như thế!

Mộ Di Tuyết lại cười, cặp mắt lành lạnh kia giống như một đèn chiếu phim hiện lên cảnh tượng trước đây……

Mộ phủ, vì hắn là con vợ kế nên chịu rất nhiều khi dễ, nhưng hắn lại luôn nhẫn nhịn. Trong đó là hình ảnh một thiếu niên áo trắng núp ở phía sau núi giả, len lén khóc……

Tam công chúa đi theo nữ hoàng đến Mộ phủ dạo chơi, lại để nàng không cẩn thận bắt gặp hắn. Tuy nàng còn nhỏ tuổi, nhưng suy nghĩ của nàng đã có một loại thành thục nói không nên lời.

“Khóc cái gì! Đừng khóc, để những người xem thường chúng ta nhìn thấy sẽ chỉ làm bọn họ hài lòng hơn! Cuối cùng sẽ có một ngày, chúng ta sẽ đứng ở đỉnh thế giới nhìn xuống bọn họ. Cuối cùng sẽ có một ngày, chúng ta sẽ giẫm bọn họ ở dưới chân của chúng ta!”

Nàng đưa lưng về phía mặt trời, đứng trước mặt của hắn, nhưng lại giống như tiên nữ được trời cao phái tới cứu vớt hắn.

Hắn cười rộ lên: “Được! Cuối cùng có một ngày, chúng ta sẽ giẫm bọn họ ở dưới lòng bàn chân!”

https://thuviensach.vn

Khi đó, nàng không được nữ hoàng sủng ái. Mà hắn, là một con thứ chịu hết khi dễ……

Rốt cuộc, hắn trở thành đệ tử của Thiên Sơn lão nhân. Rốt cuộc, trở thành "Ly Trần công tử" nổi danh trong thiên hạ. Rốt cuộc, hắn tu hành mấy chục năm, về đến nhà thành công khiến tất cả mọi người trong Mộ gia ngước nhìn lên!

Nàng cũng từ một công chúa không được sủng ái, từng bước ngồi lên vị trí nữ hoàng rồi!

"Tuyết ca ca, cả đời này của Yên nhi, để ý nhất chính là giang sơn Thanh Loan ta." Ngoại địch xâm lấn, nàng thầm than thở.

"Yên nhi để ý, Tuyết ca ca sẽ vì muội bảo vệ!" Bởi vì câu nói này của nàng, hắn lấy tư thế hào hùng, làm trái ý trời phong thủ biên quan năm năm, vì nàng bảo vệ giang sơn Thanh Loan.

"Yên nhi, thích không?" Liệt diễm tịnh - vật bảo trong thiên hạ. Ở trên Tuyết Sơn nhiều lần sống chết, cuối cùng giết con tuyết hồ ngàn năm kia, lấy Liệt Diễm tinh đưa cho nàng.

"Thích."

Thích, nhưng cuối cùng lại đưa nó cho Hiên Viên Vô Thương.

Hắn và Phượng Phi Loan diễn một tuồng kịch, lấy tánh mạng hai mươi vạn đại quân và tánh mạng cả nhà Mộ gia làm tiền đặt cược lớn, rốt cuộc lấy được tin tưởng của bọn họ. Nhưng hắn vô dụng, cuối cùng vẫn không thể báo thù cho Yên nhi.

Cười thê lương một tiếng, tay run run móc liệt diễm tinh từ trong lòng ra, suy nghĩ kỹ. Hắn không trách nàng không thương hắn, cũng không trách

https://thuviensach.vn

nàng tặng liệt diễm tinh cho người khác, nhưng hắn lại trách nàng không quý trọng tính mạng của mình…...

Nhìn hư không, lẩm bẩm mở miệng: “Yên nhi, Yên nhi…… Là muội nói, đừng khóc, muốn giẫm những người đã khi dễ họ dưới lòng bàn chân sao? Nhưng khi ta rốt cuộc đứng ở đỉnh, mắt nhìn xuống bọn họ thì muội đang ở đâu?”

“Yên nhi, là muội nói, muội coi trọng nhất chính là giang sơn Thanh Loan đế quốc này. Nhưng khi máu của ta nhuộm chiến trường, vì muội bảo vệ phồn hoa thịnh thế sau này…. Thì muội lại đang ở nơi nào??”

“Yên nhi, Yên nhi của ta…… không có Tuyết ca ca, trên đường đến hoàng tuyền, muội có thể tịch mịch không”

Khóe môi lạnh nhạt hơi nâng lên: “Yên nhi, Yên nhi, Tuyết ca ca đến chỗ muội đây……”

Mắt sáng khép chặt, khóe môi rơi xuống một giọt nước mắt lạnh lẽo……

Mắt Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Triệt đỏ ngầu, muốn tiến lên chặt Mộ Di Tuyết làm trăm mảnh! Lại thấy thi thể của hắn từ từ trở nên hư vô, từ từ bay về phía chân trời……

Mà Thiên Sơn lão nhân lại phun ra một ngụm máu tươi, chết ở bên cạnh hắn.

Dùng tu vi cả đời rửa sạch tội nghiệt cho đồ nhi của mình. Về phần hồn phách của đồ nhi cuối cùng sẽ bay tới nơi nào, có thể thành tiên hay không, còn phải xem tạo hóa của hắn nữa!

……

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Hiên Viên Ngạo lạnh nhạt, xoay người nhìn thân thể lạnh lẽo của hoàng huynh ở trên đất. Sải mấy bước lên phía trước, ôm lấy hắn: “Hoàng huynh, Ngạo dẫn huynh về nhà.”

Bước chân lảo đảo, bước từng bước về phía cửa lớn……

Nếu như năm đó, hắn chịu gánh trách nhiệm thiên hạ nặng nề này giúp hoàng huynh, có phải sẽ không có ngày hôm nay không?

Trên khuôn mặt trơn bóng như ngọc của hoàng huynh luôn treo một nụ cười nhạt. Người như vậy vốn là nên sống giữa sơn thủy, nhưng lại bị thiên hạ này làm vướng chân hắn, bị Hiên Viên nhất tộc ngăn trở hắn!

Cho nên, trước khi hoàng huynh chết, đã cười nói, được giải thoát, được giải thoát rồi……

Hoàng huynh, nếu huynh không muốn làm hoàng đế, vì sao không nói…… vì sao phải bức mình đến một bước này! Vì sao?!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 28: Đại kết cục 9

Hiên Viên đế quốc, một mảnh buồn bã ảm đạm, mọi nhà đều mặc đồ trắng, người nào cũng đều khóc lóc thảm thiết.

Trong hoàng cung, một quan tài lạnh lẽo được đặt ở giữa, thái hậu Trưởng Tôn Minh Tranh đã sớm khóc đến ngất đi nhiều lần. . . . . .

Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Triệt quỳ gối ở chính giữa, phía sau chính là vương công đại thần, cũng bao gồm Vũ Văn Hạo.

Vũ Văn Tiểu Tam cũng khóc đến ruột gan đứt từng khúc, Hiên Viên Vô Thương ôm lấy nàng đứng ở một bên. Hai đứa bé cũng đi theo, hốc mắt đã sớm đỏ như con thỏ, Mặc ca ca tốt như vậy sao lại chết chứ? Hai người bọn họ chỉ là đi về phòng lấy chút đồ, tại sao lúc trở lại, Mặc ca ca đã chết rồi?

Đúng lúc này, nữ tử một thân bạch y, bước từng bước vững vàng đi vào. Dáng người tao nhã giống như tiên nữ, đôi mắt đa tình chỉ là nhàn nhạt nhìn quan tài kia, ánh mắt luôn nhìn quan tài, chưa từng nhìn những người khác một cái.

Đi tới bên cạnh quan tài, nhìn người bên trong đã khép chặt đôi mắt sáng, bên môi nâng lên một nụ cười: "Hoàng thượng, người rốt cuộc, rốt cuộc được giải thoát rồi có đúng không? Ngài rốt cuộc được như ý nguyện, thoát khỏi gông xiềng của thế gian này. . . . . ."

Một giọt lệ nơi khóe mắt rơi vào khuôn mặt như ngọc của hắn: "Người đem ta làm tri kỷ, tri kỷ, cho rằng ta là người hiểu ngài nhất. Nhưng, nhưng

https://thuviensach.vn

ta không đoán được, người chỉ vừa đi, ta với người liền cách biệt âm dương. . . . . ."

Hiên Viên Ngạo và Hiên Viên Triệt ngẩng đầu nhìn nàng. Cuối cùng, do Hiên Viên Triệt mở miệng: "Kéo Lật phi ra!"

Nữ nhân này ở cùng hoàng huynh mấy năm. Toàn bộ chuyện của nàng và hoàng huynh, hắn đều nhìn ở trong mắt. Cho nên lo lắng nàng sẽ tự vận ở đây, đi theo hoàng huynh.

Bọn hạ nhân đang muốn tiến lên, Lật phi lại cười: "Thất vương gia, ta hiểu rõ người lo lắng cái gì. Nhưng người yên tâm, ta sẽ không chết, sẽ không." Người trong thiên hạ đều cho hoàng thượng là vì cứu người mà chết, nhưng nàng lại biết hắn vì sao lại chết, không hỏi cũng biết, không hỏi cũng biết!

"Hắn lựa chọn như vậy, chính là vì thoát khỏi mọi thứ ở nơi này, thoát khỏi những thứ liên quan đến thân phận hoàng đế. Trong tất cả thứ đó, tự nhiên. . . . . bao gồm cả ta." Bốn chữ cuối cùng, nói nhẹ như không.

"Sao ta có thể đi theo hắn, làm chướng mắt hắn đây!" Khổ sở cười tự giễu, rồi sau đó mở miệng về phía Hiên Viên Ngạo, "Tam vương gia, bổn cung nguyện ý đi Thanh Phong am xuất gia làm ni cô, vì hoàng thượng cầu phúc, xin Tam vương gia ân chuẩn!"

Hiên Viên Ngạo bình tĩnh nhìn nàng ta một hồi lâu, cuối cùng môi mỏng lạnh lẽo khạc ra một chữ: "Được!"

"Phong quan!" Người điều khiển nghi thức buổi lễ mặc một thân đồ tang, ở một bên mở miệng.

Hiên Viên Triệt lấy từ ống tay áo ra cây quạt của hoàng huynh. Từ trước khi hoàng huynh lên ngôi, cây quạt này là vật bất ly thân mỗi ngày, sau khi lên ngôi, chỉ khi nào đi ra ngoài du ngoạn mới có thể mang theo, chắc hắn

https://thuviensach.vn

hoàng huynh cũng rất ưa thích cây quạt này ? Nghĩ tới liền đặt cây quạt vào trong quan tài. . . . . .

Đồng thời lúc này, Tiểu Đức Tử cầm một hộp hoàng kim tới trong điện: "Di chiếu của tiên hoàng!"

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Chúng đại thần cùng nhau quỳ xuống hô to.

Giờ phút này Hiên Viên Ngạo cũng đang nắm chặt nắm tay, hoàng huynh sớm đã chuẩn bị! Huynh ấy đã sớm chuẩn bị! Nếu không làm sao chưa tới ba mươi ngày, đã lập được di chiếu? Đáng hận nhất là hắn vẫn luôn không có chú ý tới hoàng huynh có gì không thích hợp, người đệ đệ như hắn, quả thật đáng chết!

"Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết. Tam vương gia công cao cái thế, tài đức nhiều mặt, yêu dân như con, sau khi trẫm chết liền truyền ngôi vị hoàng đế cho hắn. Truyền lệnh của trẫm, sau lễ tang đơn giản của trẫm, quần áo tang của trẫm may bằng vải bố không cần vượt quá ba tấc, để tránh hao tài tốn của. Không thể bởi vì tang phục mà quấy nhiễu cuộc sống bình thường của dân chúng, cấm uống rượu khi cưới vợ gả con gái, thả toàn bộ phu nhân và cung nữ dưới cấp bậc bảy về nhà. . . . . ."

Tiếp chính là một chuỗi dài, trực tiếp khiến Vũ Văn Tiểu Tam đang tràn ngập nước mắt nhớ lại vị hoàng đế tốt Lưu Hằng nổi danh trong kiếp trước, hoangdung_ɔ̆diễn-đàn-lê-ɔ̆quý-đôn cũng là sau khi chết, muốn tang sự đơn giản, không quấy nhiễu dân chúng.

"Sau khi trẫm chết, không vào hoàng lăng. Hỏa táng thi thể của trẫm, vẫy xuống Vong Phong nhai, không được sai sót!"

Câu này chính là muốn triệt để thoát lý khỏi gia đình đế vương!

https://thuviensach.vn

Các đại thần cảm thấy không ổn, dù sao thi thể hỏa táng, đây là hành động rất bất kính. Nhưng hoàng thượng để lại di chiếu, Tam vương gia sắp lên ngôi cũng nói tuân theo di chiếu của hoàng thượng mà làm. Cuối cùng, đều không thể không thỏa hiệp. . . . . .

. . . . . .

Vọng Phong nhai, Hiên Viên Ngạo vẫy tro cốt đang cầm trong tay xuống, sợi tóc màu trắng bay phất phới trong không trung. . . . . .

"Hoàng huynh, nếu có kiếp sau, ngàn vạn lần đừng lại đi nhầm vào gia đình đế vương. Lời này vừa nói ra, một giọt lệ theo gió bay xa. Hoàng huynh, hoàng huynh. . . . . .

Hiên Viên Triệt cũng đứng ở một bên, cây quạt cũng đi theo tro cốt của hoàng huynh cùng nhau bay về phía chân trời rồi. Hoàng huynh, nếu có kiếp sau, Triệt hi vọng người có thể như ý nguyện của mình, cầm một cây quạt, phong lưu hậu thế, làm một công tử phiêu dật đi khắp thế gian.

Hoàng đế Hiên Viên đế quốc chết, còn ban bố một đạo di chiếu như vậy, khiến bách tính đều kêu khóc cảm thán hắn là vị hoàng đế tốt. Từ xưa hoàng đế nào chết rồi, không muốn dân chúng trong thiên hạ để tang? Lại có bao nhiêu người, chỉ vì một ít vải may áo tang, mà cả nhà phải sống trong quẫn bách?

Nhưng hoàng đế của bọn họ, tang sự làm thậm chí còn mộc mạc hơn so với gia đình giàu có bình thường, chính là vì không muốn quấy nhiễu dân. Chỉ hận ông trời bất công, hoàng thượng tốt như vậy, lại chết trẻ như vậy! Ông trời bất công! Ông trời bất công!

. . . . . .

Ba tháng sau, Hiên Viên Ngạo đăng cơ làm đế.

https://thuviensach.vn

Đám người Vũ Văn Tiểu Tam vẫn ở lại Hi vương phủ ở Hiên Viên đế quốc, Hiên Viên Ly cũng ở tạm tại Hi vương phủ. Thời gian đã qua ba tháng, ưu thương trên mặt mọi người cũng phai nhạt một chút, đã không còn là nói vài lời liền muốn rơi lệ nữa.

Mà Hiên Viên Mặc, một nam tử trơn bóng như ngọc vậy, dù chết nhưng cũng chưa từng nói lời gì khiến cho Vũ Văn Tiểu Tam mủi lòng, cũng chưa từng tỏ rõ cõi lòng mình với nàng. Chỉ vì, hắn không muốn nàng vì vậy mà đau lòng. Chết với hắn mà nói, cũng chỉ là một cơ hội, vừa đúng gặp được cơ hội như vậy, liền thành toàn cho mình.

Cho nên Vũ Văn Tiểu Tam đau lòng là có, nhưng tâm tình cũng không có quá đau lòng và tự trách. Nhìn Hiên Viên Ly một chút, mở miệng cười: "Tiểu Ly, muội còn chưa chuẩn bị trở về sao?"

Sau khi tang sự của Hiên Viên Mặc kết thúc, mỗi ngày Phong Cuồng Tiêu đều tới Hi vương phủ báo cáo, chính là vì muốn đón Tiểu Ly về, nhưng Tiểu Ly lại không muốn trở về.

Vừa nghe Vũ Văn Tiểu Tam hỏi cái này, Hiên Viên Ly liền nhớ tới ngày đó đi Dạ Mị đế quốc, đám hoàng huynh và nàng ở trên xe nói cười, lúc này lại khóc lên: "Không trở về, không trở về. . . . . Ban đầu đại hoàng huynh đã nói, nếu ta không muốn trở về, hắn sẽ nuôi muội, nhưng đại hoàng huynh hắn, đại hoàng huynh hắn. . . . . ."

Không còn có người vuốt đầu của nàng, gọi nàng nha đầu ngốc rồi, không còn có người luôn cưng chiều nàng, để nàng tung hoàng ngang dọc nữa. Tuy Tam hoàng huynh và Thất hoàng huynh cũng đối xử với nàng rất tốt, nhưng bọn họ và đại hoàng huynh đối xử với nàng không giống nhau, không giống!

Nàng vừa khóc, tự nhiên lại suýt nữa dẫn nước mắt của Vũ Văn Tiểu Tam ra ngoài. Nàng còn nhớ rõ một năm kia, nam tử một thân long bào

https://thuviensach.vn

màu vàng sáng trên long liễn, khóe miệng chứa đựng nụ cười dịu dàng lại không mất khí phách. Nàng còn nhớ rõ, ngày đó nàng ở quán trọ, tiến về phía hắn, hắn cái gì cũng không nói, chỉ là cười. Nàng còn nhớ rõ, bên trong hoàng cung, hắn một thân thường phục màu đen, ấp úng đưa canh thang hắn tự mình nấu cho nàng. . . . . .

Mỗi cảnh tượng vẫn còn như ở trước mắt, nhưng tại sao hắn lại không có ở đây?

Ôm Hiên Viên Ly, hai nữ nhân khóc đến đầy nước mắt nước mũi.

"Ca ca, tại sao mẫu thân và Ly tỷ tỷ lại khóc?" Hiên Viên Sở Cuồng lau nước mắt nơi khóe mắt, thật ra thì hắn biết họ vì sao lại khóc.

"Chắc là nhớ Mặc ca ca đi." Hắn cũng rất nhớ Mặc ca ca.

"Cho nên mẫu thân mới đặt tên cho muội muội là Hiên Viên Niệm Mặc sao?" Niệm Mặc, Niệm Mặc, ý là nhớ nhung Mặc ca ca sao?

Hiên Viên Lạc Thần gật đầu một cái, rồi sau đó không lên tiếng nữa.

Nam tử một thân bạch y, thở dài một tiếng, đi tới bên cạnh Vũ Văn Tiểu Tam, ngăn Hiên Viên Ly lại, ném qua một bên, ôm nàng mở miệng: "Được rồi, đừng khóc." Thật ra thì hắn cũng muốn khóc, nhưng chuyện cũ đã qua, khóc thì có ích lợi gì? Đầu tiên là Địch, cuối cùng Mặc, cảm giác mệt mỏi trong lòng càng ngày càng nồng đậm hơn.

Người trong hoàng gia, thật sự không có cách nào sống đơn giản, vui vẻ sao?

"Thương Thương, chàng nói, chàng nói rõ đi. Tại sao hôn lễ của chúng ta lại xảy ra chuyện như vậy đây? Có phải chúng ta căn bản không nên ở chung một chỗ, cho nên ông trời đang nhắc nhở chúng ta đúng không?"

https://thuviensach.vn

Nàng không phải một người mê tín, nhưng vẫn không nhịn được nói lung tung.

"Không cho nói bậy!" Hắn thay đổi sắc mặt, có chút không vui nhìn nàng, "Tam nhi, chúng ta là phải ở chung với nhau!" Phải ở chung một chỗ, dù là nghịch thiên thì có gì phải sợ? Ông trời cảm thấy bọn họ không nên ở chung một chỗ, bọn họ càng muốn ở chung một chỗ!

Thút tha thút thít lỗ mũi một chút, nhìn bộ dáng nghiêm túc kia, cũng biết là mình nghĩ quá nhiều. Hiên Viên Ly xoa xoa nước mắt nơi khóe mắt, cũng ngồi về ghế đẩu của mình, ai oán nhìn hoàng thúc. Nàng đang khóc vui vẻ, ném nàng ra ngoài làm cái gì!

"Tam nhi, chúng ta phải về Dạ Mị đế quốc rồi." Thời gian qua, Trưởng Tôn Minh Tranh phái không ít người tới ám sát bọn họ, đơn giản là bởi vì bà ta cảm thấy Mặc chết đi, đều là do bọn họ làm hại. Tuy hắn không sợ, nhưng dù sao đó là mẫu hậu của Mặc, mà Mặc chết đi, ít nhiều gì cũng liên quan đến bọn họ, cho nên hắn không muốn xuống tay với Trường Tôn Minh Tranh.

"Ừ." Chuyện tốt lão yêu bà Trưởng Tôn Minh Tranh đó làm nàng cũng biết, càng cảm giác mình đã từng hỏi một câu: "Thái hậu còn chưa có chết?" Thật là hỏi vô cùng có đạo lý! Trước sau tìm bọn hắn gây chuyện bao nhiêu lần rồi!

"Hoàng thẩm, các ngươi trở về Dạ Mị đế quốc, vậy ta đây?" Trở về hoàng cung sao? Trở về hoàng cung, nàng liền không nhịn được nhớ tới đại hoàng huynh, nhớ tới đại hoàng huynh, nàng liền không nhịn được phải đau lòng rơi lệ.

"Cùng đi với chúng ta." Có thâm ý khác nhin nàng một cái, rồi sau đó ra hiệu bằng mắt với Hiên Viên Vô Thương.

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương liền hiểu ý! Lập tức bí mật truyền âm, để Đình Vân truyền tin tức này đi, nói là bọn họ phải quy ẩn ở Hiên Viên đế quốc, Cửu công chúa Hiên Viên Ly cũng phải đi cùng.

Không làm cho bọn họ ngoài ý muốn chính là....sau khi tin tức này truyền đi không bao lâu, bóng dáng của Phong Cuồng Tiêu liền xuất hiện ở bên trong Hi vương phủ.

Mấy tháng này, hắn gần như tới nơi này báo

Cáo mỗi ngày, nhưng Ly nhi chính là không chịu tha thứ cho hắn. Sáng sơm hôm nay tới tìm, cũng không nghe nói cái gì, chỉ là nhận được thật vọng lớn mà về, nhưng đột nhiên nghe nói nàng muốn đi Dạ Mị đến quốc?

Hắn biết tính tình Hiên Viên Vô Thương, nếu là quy ẩn, chỉ sợ cả đời này hắn cũng sẽ không còn gặp lại được Ly nhi rồi.

Vào vương phủ, Hiên Viên Ly vẫn như bình thường, thấy hắn liền trở về phòng của mình, nhưng hắn lại không như bình thường thấy nàng trở về phòng của mình, liên thất vọng lui về.

“Ly Nhi!” mở miệng gọi nàng.

Bước chân của Hiên Viên Ly dừng một chút, nhưng vẫn tiếp tục rời đi. Phong Cuồng Tiêu muốn đuổi theo, liền nghe giọng nói của Hiên Viên Vô Thương vang lên: “Phong công tử, vương phủ của bổn vương, là chỗ nguoi có thể tuỳ ý du ngoạn sao?”

Hai chữ “du ngoạn” được cắn rất nặng, cho dù ai cũng nghe được, điều hắn muốn nói, đến tột cùng có phải “du ngoạn” không!

Phong Cuồng Tiêu quay đầu, liền nhìn thấy Vũ Văn Tiểu Tam Tựu trong ngực Hiên Viên Vô Thương, vẻ mặt hai người hai người không nói được có bao nhiêu khó coi, nhưng tuyệt đối không được tính là đẹp mắt. “Hoàng

https://thuviensach.vn

thúc, hoàng thẩm, Cuồng Tiêu biết ngày đó là mình hồ đồ, có lỗi với Ly nhi trước. Kính xin hoàng thúc, hoàng thẩm chó Cuồng Tiêu một cơ hội, để Cuồng Tiêu có thể nói chuyện với Ly nhi!"

Lời nói khẩn thiết. Hơn nưuax ucngx dùng danh xưng "Vương Gia", "Vương phi", hôm nay còn mạo hiểm vứt bỏ hết mặt mũi, gọi bọn họ là "Hoàng thúc", "Hoàng thẩm". Nhìn như vậy, đúng là thật tâm với Ly nhi.

Vũ Văn Tiểu Tam cười cười: "Ngươi muốn nói chuyện một chút với điệt nhi của bổn vương phi không hẳn là không thể, nhưng điều kiện tiên quyết là phải nguyện ý nói chuyện với ngươi mới được. Phòng của nàng ở bên đó, nếu ngươi có thể khiến nàng tự nguyện nói chuyện với ngươi, các ngươi có thể nói chuyện thật tốt. Nếu nàng không muốn, tuy Hi vương phủ này của chúng ta không phải là gia đình giàu có gì, cũng không cho phép người khác ở chỗ này giương oai!"

Ý tứ của lời này chính là không thể xông vào phòng của Hiên Viên Ly.

Khoé miệng Phong Cuồng Tiêu không nhịn được kéo ra, Hi Vương phủ không coi là gia đình giàu có, vậy thiên hạ này còn có gia đình giàu có sao? Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải là lúc rối rắm vấn đề này, suy nghĩ lời nàng nói, nếu mình thật sự muốn giương oai ở Hi Vương phủ này, có Hiên Viên Vô Thương – vị đại phật này ở đây, cũng là không thể nào. Vì vậy thành thật gật đầu một cái, ngoan ngoãn đi tới cửa, chờ Hiên Viên Ly lên tiếng muốn gặp hắn....

....

Mà vườn hoa bên kia.

Đình Vân mới vừa truyền xong tin tức của Hiên Viên Vô Thương, đang chuẩn bị trở về phòng, lại bị Liên Hoa cản lại.

https://thuviensach.vn

Một năm trước, hắn muốn nói chuyện với hắn ta một chút, nhưng khổ một nỗi là vẫn không tìm được cơ hội. Sau khi có cơ hội, nha đầu kia lại chạy đến Mông Man đế quốc với vương phu, lại còn ở lâu như vậy. Mọi người cũng không tìm được, cho nên hắn cũng chưa nói cái gì với Đình Vân.

“Có chuyện gì sao?” Trên khuôn mặt lãnh khốc không có bất kỳ biểu hiện gì, chỉ là ánh mắt nhìn Liên Hoa có chút xa cách.

Lại là ánh mắt xa cách này, kể từ sau khi hắn thối lui ra khỏi cuộc chiến tranh đoạt kia, mỗi lần thấy mình, tuy vẫn có một ít tình nghĩa huynh đệ, nhưng so với trước kia vẫn lạnh nhạt hơn rất nhiều. “Nói chuyện Tiểu nguyệt với ngươi.”

“Không có cái hay để nói.” Còn có cái gì hay để nói, hắn đã quyết định thối lui, hơn nữa Tiểu Nguyệt cũng nói với hắn rồi, nàng không thích hắn, đã không thích hắn rồi. Nếu là như vậy, còn có cái gì hay để nói đây?

“Đợi chút.” Lần đầu tiên, giọng nói đạm mạc dính vào chút lo lắng.

Bước chân của Đình Vân dừng lại, quay đầu nhìn hắn: “Ta nói, chuyện này không có gì hay để nói.”

Sau núi giả, hai người Liên Vụ và Dạ Mạc Oanh trốn ở bên trong nghe lén. “Phu nhân, cái này thì có cái gì hay để nghe?” Hôm nay nàng mới biết, thì ra không chỉ là đám người quý nữ danh môn có quan hệ tốt với mình thích hởi thăm bắt quái, thật ra thì các nam nhân cũng thích hỏi thăm bát quái lắm đó.

“Chúng ta đây không phải là nghe lén, mà là quan tâm huynh đệ!” có chút bất đắc dĩ mở miệng giải thích, nữ nhân nghĩ vấn đề đúng là nông cạn! Hắn rõ ràng chính là quan tâm huynh đệ tốt của mình có được hay không? Lại có thể bị nàng nói đến giống như mình là đám lưỡi dài kia, ba tám phụ nhân thích hỏi thăm bát quái!

https://thuviensach.vn

Trên trán Dạ Mạc Oanh xẹt qua một vệt đen, có khác nhau sao? Không phải đều đang nghe góc tường giống nhau ư?

“Người nàng thích chính là ngươi, ta thối lui.” Liên Hoa nói ra một câu đơn giản. Nói xong, không đợi hắn ta phản ứng, liền xoay người rời đi.

“Người nàng thích chính là ngươi?” Có ý tứ gì? Hắn thối lui? “Liên Hoa!” Mở miệng gọi hắn ta lại, “Lời của ngươi là có ý gì?”

bước chân người phía trước dừng lại, đưa lưng về phía hắn mở miệng: “Đình Vân, ngươi biết tại sao ta biết rõ ngươi cũng thích nàng, nàng cũng thích ngươi, nhưng mấy năm nay ta vẫn thuỷ chung không buông tay không?”

“Bởi vì thích nàng?” Thích, thật sự có một loại ma lực khiến người ta say mê. Hắn cũng muốn buông nàng xuống, nhưng thật sự là không bỏ được! Vô luận như thế nào, đều không bỏ được. Liên Hoa chắc hắn cũng giống mình đi?

“Không đơn thuần là bởi vì thích. Còn có một nguyên nhân, chính là ban đầu ngươi lựa chọn thối lui. Ta cảm thấy được nếu như ngươi thật tâm thích nàng, thật lòng cảm giác mình không thể không có được nàng, như vậy ngươi hắn sẽ không quyết định lựa chọn thối lui, cho nên ta không yên lòng giao nàng cho ngươi.” Nói xong thở dài một tiến, nhưng không yên lòng thì thế nào? Chuyện đến cuối cùng, vẫn là hắn ngăn cản nàng hành phúc.

Đình Vân vừa nghe, ngẩn ra, không biết nên nói gì.

Thế nhưng hắn lại tiếp tục mở miệng: “Đình Vân, nghĩa khí huynh đệ của nươi, còn quan trọng hơn nàng sao!” Một câu nói, định vị tình yêu cho Đình Vân.

Nghĩa khí huynh đệ quan trọng hơn nàng sao? Có lẽ... “Là Thẩm trang chủ nói.” Huynh đệ như tay chân, nữ nhân như quần áo.

https://thuviensach.vn

Câu nói kế tiếp chưa nói xong, Liên Hoa liền đoán được cái tên Thẩm Lãng Phàm kia nói không ra được lời tốt gì, khoé miệng giật giật: “Ngươi giống hắn sao?”

Vấn đề này làm Đình Vân nghẹn họng, giống hắn sao? “Ý ngươi là gì? Cái gì mà giống nhau?”

“Hắn là lãng tử nổi danh trong chốn phấn hoa, ngươi thì sao? Trong mắt hắn, nữ nhân cũng chỉ là đồ chơi, hôm nay qua đi, ngày mai đổi mới là được. Tình cảm ngươi đối với Tiểu Nguyệt giống với tình cảm của hắn với nữ nhân đó sao?” Nói liên tiếp hai vấn đề.

Khiến hắn nhất thời hiểu ra! Giống nhau sao? “Không giống nhau!” Đúng vậy, không giống nhau, nhưng tại sao mình lại không nghĩ thấu, lời này là do ai nói, là do Thẩm Lãng Phàm – kẻ phong lưu trên tình trường, không có phẩm đức kia nói!

“Liên Hoa, cảm ơn ngươi!” Câu này là thật tâm.

“Là huynh đệ, không cần nói cảm ơn.” Nói xong liền rời đi, có lẽ hắn chỉ có thể một mình ở lại Hiên Viên đế quốc rồi, sau này xuất hiện trước mặt bọn họ, đối với mình là một loại hành hạ. Hai người bọn họ, cũng sẽ cảm thấy lúng túng đi? Chỉ hy vọng Đình Vân có thể nhanh lấy được tha thứ của nha đầu kia.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 29: Đại kết cục 10

Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Phong Cuồng Tiêu ở cửa ra vào kia một chút, cười khẽ một tiếng liền đẩy cửa vào, rồi sau đó đóng cửa lại.

Nhìn vẻ mặt Hiên Viên Ly tràn ngập rối rắm, đang ngồi bên trong nhà: "Tiểu Ly, không cho hắn đi vào sao?"

"Không cho." Thật ra thì nàng cũng không biết mình đang kiên trì điều gì, rõ ràng rất nhớ hắn, rõ ràng rất muốn nhìn thấy hắn, rõ ràng rất muốn đi cùng với hắn, nhưng chỉ cần nhớ tới lời hắn đã nói hôm đó, nhớ tới một cái tát kia, trong lòng giống như có cái gì đó chặn lại, khó chịu đến nỗi khiến nàng muốn thổ huyết!

"Muội chắc chắn chứ?" Cười như không cười nhìn nha đầu miệng nói một đằng mà tâm nghĩ một nẻo này, thật ra thì cảm giác mình càng giống như nữ nhân rồi! Hiên Viên Ly nhỏ hơn nàng ba tuổi, nàng cũng coi như là tỷ tỷ của muội ấy, nhưng chỉ lớn hơn ba tuổi, không giống như nàng ấy, vẫn còn là một đứa bé, mình đã trải qua nhiều chuyện nên đã trưởng thành hơn?

"Muội. . . . . ." Nàng có thể nói nàng không xác định sao? Nhưng để nàng tha thứ cho hắn, nàng cũng cảm thấy rất khó khăn.

"Vậy hãy để chúng ta tới xem thành ý của hắn." Vũ Văn Tiểu Tam cười đến cực kỳ thần bí.

"Thành ý?"

"Ừm!"

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Vừa nói dứt lời với Hiên Viên Ly, Vũ Văn Tiểu Tam liền ra khỏi phòng, mở miệng về phía mỹ nam xinh đẹp tràn ngập dã tính kia: "Phong Cuồng Tiêu, Tiểu Ly nhà chúng ta còn chưa muốn gặp ngươi...ngươi vẫn là đi về trước đi. Ừ, tính toán ngày, năm ngày sau chúng ta lên đường rồi, đến lúc đó ngươi có thể tới tiễn."

Năm ngày, năm ngày sau bọn họ sẽ phải lên đường rồi? "Hoàng thẩm, ngài đi làm việc trước đi, ta ở đây chờ nàng, đợi đến khi nàng chịu gặp ta mới thôi."

"Nếu nàng không gặp ngươi thì sao?" Những lời này là Vũ Văn Tiểu Tam không có trải qua suy nghĩ, phản xạ có điều kiện hỏi lên, sau khi hỏi xong nhún vai một cái, ngược lại cảm giác vấn đề này hỏi được cũng không tệ lắm.

"Không gặp thì ta sẽ đợi ở đây đến chết mới thôi!" Giọng điệu kiên định, vang vang có lực.

Vũ Văn Tiểu Tam ở trong lòng gật đầu một cái, đứa nhỏ này không tệ, nàng phát hiện quan hệ của nàng với cổ đại này cũng không tệ, đều là người si tình? Nghĩ tới trong đầu lập tức xuất hiện một bóng dáng đáng đánh đòn -- Thẩm Lãng Phàm! Đúng, đều là người si tình, duy chỉ có hắn là quái thai!

Nàng đâu biết, Thẩm Lãng Phàm - hoa hoa công tử nổi danh gần đây cũng vi tình mà sở khổ! Hơn nữa, khổ nối chính là đối tượng kia vẫn là người chưa có quan hệ thân mật với bản thân, nhưng những điều đó để sau này hãy nói.

Đi chưa được mấy bước đã nhìn thấy hai đứa con trai của mình, có chút kinh ngạc nhìn bọn hắn: "Hai người các ngươi ở chỗ này làm gì?"

https://thuviensach.vn

"Phụ vương nói mẫu thân thích mỹ nam tử, nhưng Liên Hoa tìm phụ vương có chút việc, người không thể đích thân tới đây, cho nên để chúng ta giúp người trông chừng mẫu thân." Hiên Viên Sở Cuồng là một đứa bé trung thực, Vũ Văn Tiểu Tam vừa hỏi liền nói thật.

Lời này vừa nói ra, Hiên Viên Lạc Thần có một loại kích động muốn đánh chết hắn. Tên ngu ngốc này, lời này có thể tùy tiện nói sao? Nếu mẫu thân đánh bọn họ thì phải làm sao?

Chỉ là, cũng may sắc mặt mỗ nữ biến đổi mấy lần, ngược lại không nói gì với bọn chúng, mà là cắn răng nghiến lợi lầm bầm lầu bầu: "Hiên Viên Vô Thương - tên đáng chết này, chàng được lắm, lại dám ở trước mặt con bôi nhọ danh tiếng của lão nương, lão nương muốn chàng phải đẹp mặt!"

Nói xong liền hấp tấp xông về phía thư phòng!

"Ca ca, mẫu thân làm gì vậy?" Hiên Viên Sở Cuồng nắm đầu nhỏ, rất không hiểu mở miệng hỏi thăm.

"Phụ vương dữ nhiều lành ít!" Nói vậy nhưng lại có một chủ ý khác. Chợt có chút tán thưởng nhìn Hiên Viên Sở Cuồng một cái, tên ngu ngốc này còn có lúc thông minh, hoangdung_ɔ̃diễn-đàn-lê-ɔ̃quý-đôn thành công hãm hại phụ vương, xem phụ vương còn dám không có việc gì lại ném loạn bọn họ nữa không?

"Ngươi muốn ở lại Hiên Viên đế quốc?" Giọng nói vô cùng từ tính mang theo chút kinh ngạc, Liên Hoa là người lúc nào cũng ở bên cạnh mình, lần này lại có thể chủ động đưa ra ý muốn ở lại Hiên Viên đế quốc.

"Đúng vậy vương gia!" Ở lại Hiên Viên đế quốc giúp vương gia xử lý buôn bán cũng giống nhau.

"Nếu như ngươi muốn ở lại, vậy thì ngươi ở lại đi." Trong giọng nói mơ hồ có chút không vui. Thủ hạ của hắn, hắn tự nhiên nhìn ra được vì sao

https://thuviensach.vn

muốn ở lại đây. Chỉ là một Tiểu Nguyệt, lại làm mất đi địa vị Hiên Viên Vô Thương hắn trong lòng Liên Hoa sao?

Vốn Liên Hoa ở lại chỗ này giải sầu, buông lỏng tâm tình một chút cũng tốt, nhưng để hắn ta ở lại, chỉ sợ sẽ không trở lại bên cạnh Hiên

Hiên Viên Vô Thương hắn nữa rồi.

Liên Hoa vừa nghe giọng nói của vương gia có gì đó không thích hợp, lật tức phản ứng lại, lúc này quỳ một chân trên đất mở miệng: “Vương gia, thuộc hạ biết sai!” Hắn làm sao quên, điều quan trọng nhất trong sinh mệnh của hắn là vương gia, tại sao có thể vì tư tình nữ nhi liền rời khỏi vương gia!

“Hiểu rõ sai rồi?” Trong giọng nói hiếm khi lại mang theo ý cười. Chuyện này, trốn tránh cũng không phải biện pháp giải quyết tốt nhất, có lẽ đi theo bọn họ, không bao lâu sẽ thấy khá hơn. Liên Vụ mới đầu không phải cũng sống chết không chịu cưới Dạ Mạc Oanh, cả ngày lẫn đêm đều là mặt khổ qua đấy sao? Bây giờ còn không phải là cả ngày cười híp mắt? Còn có một nguyên nhân, chính là Trưởng Tôn Minh Tranh - nữ nhân điên đó, bây giờ là cắn bọn họ không thả. Nếu bọn họ đi, cũng không biết Liên Hoa lưu lại nơi này, có thể tự vệ được không?

“Hiểu rõ sai rồi.” Tâm tình đã thông suốt. Trừ Tiểu Nguyệt, hắn còn có rất nhiều thứ để quý trọng, tỷ như vương gia, tỷ như Liên Vụ, còn tiểu thế tử và tiểu công tử, thậm chí còn có vương phi luôn không biết điều đó, còn có… Đình Vân.

Qua hôm nay, hắn cũng biết vương gia bình thường giống như không để tâm chuyện gì, nhưng thật ra lại rất coi trọng bọn họ. Nếu không, tuyệt đối sẽ không vào lúc hắn nói muốn lưu lại, khuôn mặt lại biểu lộ ra vẻ không vui.

https://thuviensach.vn

“Hiên Viên Vô Thương, chàng chết đi!” Hét to một tiếng vang lên từ cửa, mỗ nam mới vừa uống một hớp nước trà, lập tức phun ra ngoài!

Trên khuôn mặt lạnh nhạt của Liên Hoa xuất hiện một nụ cười âm hiểm không hợp với biểu tình thường ngày của hắn, rồi sau đó to gan lớn mật cho vương gia của mình một ánh mắt tự cầu nhiều phúc, nhanh chóng lưu ra ngoài. Nếu hắn không có lầm, lỗ tai vương gia sợ là sắp gặp nguy hiểm rồi!

……

Trong hoàng cung, vẻ mặt Long Ngạo Thiên mệt mỏi, chắp tay cáo từ với Hiên Viên Ngạo. Ngày đó, hắn vốn nên đi Dạ Mị đế quốc tham gia hôn lễ, nhưng mẫu hậu lại nhiễm bệnh nặng! Vất vả ngày đêm chăm sóc mẫu hậu một thời gian, bệnh tình rốt cuộc đã tốt hơn.

Nhưng hắn lập tức biết đám hạ nhân dấu diếm hắn tin tức hơn một tháng trước, nhị ca… mất rồi. Đám hạ nhân kia thấy những ngày đó hắn chăm sóc mẫu hậu thật sự quá mệt mỏi, sợ sẽ chịu không nổi đả kích như vậy, cho nên đợi đến khi thân thể mẫu hậu tốt hơn mới nói với hắn.

Nhưng hắn vừa nghe, cũng vì mệt nhọc thời gian dài, cộng thêm tâm lý bị đả kích nên hôn mê bất tỉnh! Hơn nữa, cơ thể còn nhiễm phong hàn, phải hơn một tháng mới tốt hơn!

Hết bệnh một nữa, liền hấp tấp chạy tới muốn bái tế nhị ca. Đến nơi mới nghe nói sẽ không chôn cất vào hoàng lăng, mà là phiêu tán theo gió. Nhị ca, một người như vậy thật ra thì từ khi bọn họ biết nhau, hắn đã cảm thấy nhị ca không thích hợp làm hoàng đế, cũng không phải là không có năng lực, mà là ngược lại. Nhị ca làm hoàng đế, so với bất cứ kẻ nào đều làm tốt hơn.

Chỉ bởi vì khí chất của nhị ca, giống hệt phong cách của một quý công tử. Vốn bản thân nhị ca chỉ muốn một đời phong lưu, lại bất đắc dĩ phải

https://thuviensach.vn

tham gia vào trong quan trường thị phi, phức tạp nhất.

Aizz…

Hiên Viên Ngạo đưa mắt nhìn hắn đi xa, liền phái người truyền Hiên Viên Triệt vào hoàng cung.

“Hoàng huynh, tìm ta có việc?” Tâm tình Hiên Viên Triệt rất không tốt. Từ nhỏ đến lớn, đại hoàng huynh cái gì cũng để cho bọn hắn làm, bình thường phụ hoàng và mẫu hậu trách phạt bọn họ, đại hoàng huynh cũng thường giúp bọn hắn tránh tội thay. Làm Hoàng đế, cũng là mặc cho họ làm xằng làm bậy, chưa bao giờ ép họ làm cái gì.

Ngay cả chuyện ban hôn, cũng là đại hoàng huynh dốc hết sức giúp hắn ứng phó mẫu hậu bên kia. Nhưng người cười đến mặt dịu dàng, mắng hắn tiểu tử thúi đã không còn ở đây, không còn ở đây.

“Triệt, đệ làm hoàng đế đi, được không?” Mắt lạnh nhìn chằm chằm hắn, đáy mắt tràn đầy nghiệm túc.

Làm hoàng đế? “Tại sao?” Làm hoàng đế không chơi vui chút nào. Hơn nữa, không phải đại hoàng huynh gioa quốc gia cho Tam hoàng huynh rồi sao?

“Hoàng huynh muốn đi ngao du thiên hạ.” Hắn muốn đi ngao du thiên hạ, hắn cũng muốn… quên nàng.

“Hoàng huynh, Triệt không có bản lãnh đó.” Tính hắn trời sanh ham chơi, gánh không được một giang sơn xã tắc.

“Có bảnh lãnh, giúp đại hoàng huynh bảo vệ, không có bản lãnh, mất cũng không sao.” Giọng nói vẫn lạnh lẽo như vậy, khiến người khác nghe không ra là hắn đang nói thạt hay nói giả.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng giật giật, hoàng huynh thực sẽ tìm phiền toái cho hắn! Suy nghĩ chuyện đại hoàng huynh một chút, bất đắc dĩ chu mỏ, thỏa hiệp. Nếu Tam hoàng huynh không muốn làm hoàng đến, cũng học theo đại hoàng huynh, vậy không phải hắn không còn một ca ca nào sao?

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 30: Đại kết cục 11

Phong Cuồng Tiêu đứng ở cửa đúng ba ngày ba đêm, không ăn không uống, chỉ là quật cường đứng.

Bên trong nhà, Vũ Văn Tiểu Tam ngáp một cái, nhìn Hiên Viên Ly rõ ràng đã dãn nét mặt ra, thật ra thì chuyện này nàng ta đã có điểm không bình tĩnh rồi, nhanh xử lý xong rồi còn đi, kéo dài làm cái gì! Nếu hiện tại có một trận mưa như thác đổ khiến Phong Cuồng Tiêu mắc mưa, bị bệnh nặng, nói không chừng Tiểu Ly mềm lòng liền tha thứ cho hắn.

Mỗ nữ xấu xa tưởng tượng như vậy, đang nghĩ thì bên ngoài đột nhiên vang lên một tiếng ầm ầm lớn. . . . . .

Khóe miệng giật giật, trời mưa thật rồi hả? Có sét đánh rồi. Vậy Phong Cuồng Tiêu đó sẽ không bị sét đánh chứ? Nghĩ tới điên cuồng lắc đầu. Ặc, vẫn không cần bị sét đánh thì tốt hơn, nếu thật bị sét đánh, Tiểu Ly phải làm sao đây!

Nghe tiếng mưa bên ngoài, dáng vẻ Hiên Viên Ly nóng nảy nhìn lướt ra ngoài, đứng lên rồi lại ngồi xuống, vẻ mặt rối rắm.

Khóe miệng Vũ Văn Tiểu Tam giật giật, một giọng nói chẳng hề để ý, sâu kín mở miệng: "Aizz, Phong Cuồng Tiêu đáng thương! Không ăn không uống ba ngày ba đêm, mưa lớn thêm một chút, không chết cũng phải mất nửa cái mạng! Đến lúc đó, dù người nào đó có muốn tha thứ, cũng không có người để mà tha thứ đâu!"

https://thuviensach.vn

Lời này khiến sắc mặt Hiên Viên Ly lập tức cứng đờ, do dự nhìn cánh cửa kia một chút, lần nữa đứng lên, nhưng lại dừng một chút, rồi lại thả mông trở về.

Lần này khóe mắt Vũ Văn Tiểu Tam lại bắt đầu co quắp, mím mím môi: "Thôi, ta mặc kệ các ngươi!"

Nói xong liền mở cửa chính vững vàng đi ra ngoài, đồng thời cũng mắt tinh nhìn thấy trong nháy mắt nàng mở cửa, Hiên Viên Ly len lén liếc mắt nhìn về phía ngoài phòng. hãy để cho bọn hắn tự xử lý đi!

Đi vài bước, nhìn bầu trời đêm một chút. Không biết vì sao, kể từ sau khi Hiên Viên Mặc chết, trong giấc mộng của mình thường xuất hiện cây quạt kia, cây quạt mà Hiên Viên Mặc vẫn luôn cầm trong tay. Cây quạt kia luôn mở ra, xuất hiện trong mộng của nàng, phía trên nhìn thấy máu ghê người, cũng sẽ thấy mấy đạo kim quang thoáng qua.

Đang suy nghĩ, đột nhiên có một cánh tay sắt ôm hông của nàng, Hiên Viên Vô Thương đặt đầu của mình trên vai của nàng: "Tam nhi, nàng còn muốn biếm người ta vào lãnh cung bao lâu?"

Vài ngày trước, vì chuyện của Mặc, trong lòng của hai người cũng có chút bận tâm, cho nên liền không làm gì hết. Gần đây nàng lại một mực bận chuyện của Hiên Viên Ly và Tiểu Nguyệt, Hiên Viên Vô Thương hắn hoàn toàn biến thành dư thừa!

"Thương Thương, không biết vì sao, gần đây ta luôn mơ thấy một giấc mơ kỳ quái." Không trả lời hắn, ngược lại nói ra nghi hoặc trong lòng. Hắn nghe vậy, có chút trầm xuống: "Là mơ thấy Mặc sao?"

Hắn biết, nói thế nào Mặc cũng là vì nàng mà chết, nhất định sẽ có một địa vị không giống người thường ở trong lòng của nàng.

https://thuviensach.vn

"Không phải, là mơ thấy một cây quạt, thường có mấy đạo kim quang thoáng qua. Chính là cây quạt Hiên Viên Mặc luôn cầm, giống như cây quạt Hiên Viên Triệt đã đốt trong tang lễ của Hiên Viên Mặc." Cuối cùng theo tro cốt của Hiên Viên Mặc, cùng nhau phiêu tán theo gió rồi.

"Có phải còn mơ thấy cây quạt thỉnh thoảng thoáng qua một hồi kim quang không?" Hắn nhíu lông mày mở miệng, biết rõ còn hỏi.

"Làm sao ngươi biết?" Nàng lại chưa phản ứng kịp, rất kinh ngạc quay đầu.

Hắn làm sao biết, dĩ nhiên là nàng mới vừa nói, nhưng mà không phải nói như vậy.

Hắn cười cười: "Ta từng nghe Thiên Sơn lão nhân đề cập tới, người sau khi chết, nếu người thân không mơ thấy họ, tuy nhiên lại mơ thấy vật người đó thích nhất khi còn sống, đặc biệt là vật kia thỉnh thoảng còn thoáng qua một vệt kim quang, vậy thì bày tỏ người đó đã chuyển thế hoặc là thành tiên. Mới đầu, người ta còn tưởng rằng ông ta gạt người, nào có giấc mơ kỳ quái như thế, không ngờ nàng lại mơ thấy được!"

"Thật?" Mỗ nữ cao hứng phấn chấn nhìn hắn, nói như vậy, không phải Hiên Viên Mặc sống rất tốt sao?

"Ừ, thật." Thật ra thì hắn lừa nàng, hắn biết nàng vì chuyện của Mặc mà không vui, cho nên mới nói dối gạt nàng.

Lần này mỗ nữ rất vui vẻ , cặp mắt đẹp kia lại khôi phục thần thái linh động. Thương Thương chắc sẽ không lừa nàng, tuyệt đối sẽ không, nhưng nàng làm sao biết, có lúc vì nàng có thể vui vẻ, hắn lại không thể không nói dối?

"Tâm tình tốt rồi hả?" Dịu dàng nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Cười gật một cái: "Ừm!" Đây là chuyện khiến người ta vui vẻ mà mấy tháng rồi nàng mới được nghe! "Nhưng tâm tình của người ta còn có chút khổ sở!" Nói xong liền khiêng nàng lên, đi về phía phòng ngủ.

Cách đó không xa, hai đứa bé nhìn chằm chằm bên này: "Ca ca, có phải phụ vương và mẫu thân lại muốn chơi yêu tinh đánh nhau rồi không?"

"Nói nhảm!" Vấn đề đơn giản như vậy cũng muốn hỏi!

Ách… "Ca ca, vậy chúng ta có đi nhìn lén không?" Hiên Viên Sở Cuồng phí sức ôm muội muội lớn bốn tháng, rất kích động thăm dò ý kiến của ca ca mình.

Hiên Viên Lạc Thần liếc hắn một cái, chỉ chỉ tiểu muội. "Ngươi không nhìn thấy muội muội cũng ở đây sao? Dạy hư đứa bé thì phải làm sao?"

Ách… Hiên Viên Sở Cuồng nhìn Hiên Viên Niệm Mặc, cực kỳ uể oải cúi đầu. Ai ngờ đứa trẻ mới lớn bốn tháng đó mở đôi mắt to trong veo như nước rất là mong đợi nhìn bọn họ, không biết "Oa oa" này lại nói gì đây.

"Ca ca, muội muội đang nói cái gì?" Hiên Viên Sở Cuồng rất buồn bực mở miệng.

"Nói ngươi quá ngu ngốc!" Nhẫn tâm công kích, kết quả tiểu oa nhi này lại lắc đầu một cái!

"Ca ca nói bậy, muội muội không phải nói ta quá ngu ngốc, có đúng không?" Động tác lắc đầu rõ ràng này, làm sao dấu giếm được pháp nhãn của Hiên Viên Sở Cuồng.

Hiên Viên Niệm Mặc nghe lời này, rất khéo léo gật đầu một cái.

Hai đứa bé đồng thời mở miệng: "Nó nghe hiểu được chúng ta nói chuyện?"

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Niệm Mặc liếc mắt, giống như là rất khinh thường bọn họ nên nghiêng đầu nhỏ.

Bộ dáng này khiến Hiên Viên Sở Cuồng tức giận, suýt nữa ném bé ra ngoài! Đây là ánh mắt gì hả? Hả? Đây là ánh mắt gì? Lại còn khinh thường bọn họ như vậy!

"Đệ đệ, ném nó ở chỗ này!" Hiên Viên Lạc Thần bụng dạ đen tối lớn gan mở miệng đề nghị.

Hiên Viên Sở Cuồng vừa nghe, hết sức chấp nhận, đang muốn đặt nó xuống đất, lại thấy đứa bé nho nhỏ này bày ra khuôn mặt nịnh nọt nhìn bọn hắn, sắc mặt nịnh nọt này trực tiếp khiến sau ót bọn họ xẹt qua một đám vạch đen! Vẻ mặt này… thật sự quá bỉ ổi!

Hiên Viên Sở Cuồng nhìn ca ca mình một chút, đây rốt cuộc là bỏ ở nơi này hay là không bỏ ở nơi này?

Đang lúc do dự, sắc mặt nịnh nọt của đứa bé đột nhiên biến thành một bộ dạng sùng bái, trong mắt to đều là ánh sáng long lanh, vẻ mặt kính ngưỡng này với vẻ mặt khinh bỉ đó hoàn toàn là hai thái cực.

Vì vậy, hai bé trai do dự một lát, bỏ qua kích động vứt đứa bé ở chỗ này, đồng thời ở trong lòng cảm thán, hai chúng ta thật là ca ca tốt.

…

Sáng sớm hôm qua, quả nhiên như Vũ Văn Tiểu Tam đoán, Phong Cuồng Tiêu bị bệnh, hơn nữa beenjg tương đối nghiêm trọng, Tiểu Ly kiêu ngạo nhà bọn họ cũng rất là máu chó bởi vì đau lòng bộ dạng bệnh đến nửa sống nửa chết của hắn, mà quyết định tha thứ cho hắn.

Về phần Tiểu Nguyệt không thể chịu được phản ứng của Đình Vân lại rất căm tức nói với bản thân: "Đình Vân hắn cho là hắn nói yêu thích ta, ta

https://thuviensach.vn

liền nhất định phải vui mừng hớn hở đi thích hắn sao? Hắn coi Tiểu Nguyệt ta là cái gì! Hừ!”

Vũ Văn Tiểu Tam không thể không cảm thán, nha đầu Tiểu Nguyệt này, sau khi đi theo nàng lăn lộn, đúng là có cốt khí hơn nhiều!

Nhưng, Vũ Văn Tiểu Tam nàng – người được khắp đại lục xưng tục là chủ tử tốt nhất, chuyện hôn nhân đại sự tự nhiên là muốn giúp muội muội Tiểu Nguyệt của nàng một phen đây!

Ngậm một cọng cỏ đuôi chó ở trong miệng, cà lơ phất phơ muốn đi tới cửa phòng của Tiểu Nguyệt: “Tiểu Nguyệt, rốt cuộc muội còn thích Đình Vân không?”

Vừa vào cửa, liền quay đầu hỏi một câu như vậy. Có thích Đình Vân hay không?

Tiểu Nguyệt rất kiên định mở miệng: “Không thích!” Cằm này giương lên cao, một bộ dáng cực kỳ cao ngạo.

“À, không thích, vậy thì tốt quá, ngày mai chúng ta sẽ lên đường đi Dạ Mị đế quốc rồi, Thương Thương quyết định để Đình Vân ở lại chỗ này xử lý chuyện ở Hiên Viên đế quốc. Nếu như muội muội thật sự không thích hắn, vậy thì ta cũng không cần lo lắng chuyện này nữa rồi!” Nói xong xoay người liền chuẩn bị rời đi.

“Á, tiểu thư!” Giọng nói của Tiểu Nguyệt vang lên từ phía sau.

Mỗ nữ vô lương quay đầu, rất bất nhã móc móc lỗ tai: “Có chuyện gì sao?”

“Ách, tiểu thư, muội… muội…” Nếu Đình Vân ở lại Hiên Viên đế quốc, có lẽ cả đời cũng không gặp lại được.

https://thuviensach.vn

“Muội? Muội cái gì hả? Hừ, rõ ràng thích muốn chết, còn làm bộ không thích, thật coi tiểu thư nhà muội dễ bị gạt lắm sao? Như vậy đi, nếu muội thích, ta liền giúp muội chỉnh hắn một trận. Nếu muội không thích, vậy thì không sao, tùy ý giày vò, muội chỉ cần có thể đem muội gả ra ngoài là được.” Vũ Văn Tiểu Tam gật gù đắc ý phát biểu.

Tiểu Nguyệt rất căm tức dậm chân: “Nhưng mà muội lại không muốn tiện nghi cho hắn như vậy?”

“Vậy còn không đơn giản, để bản tiểu thư tới giúp muội chỉnh hắn một trận là được rồi!” Mỗ nữ cười đến cực kỳ tà ác!

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 31: Đại kết cục 12

"Rầm!" Một tiếng vang thật lớn, cửa phòng Đình Vân bị đá văng, Đình Vân mới vừa chuẩn bị cởi quần áo đi ngủ, có chút kinh ngạc nhìn nàng: "Vương phi, ngài tới phòng của thuộc hạ là có chuyện gì sao?"

"Có chuyện gì sao? Là chuyện rất lớn!" Nói xong móc một tờ giấy trong vạt áo trước ngực mình, đặt ở trước mặt hắn, "Ngươi có cảm thấy vật này nhìn rất quen mắt không?"

Ặc, nhìn quen mắt? Đình Vân trợn to mắt, nhìn tờ giấy trên bàn kia, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, lắp ba lắp bắp: "Cái này, vương phi, thuộc hạ, thuộc hạ. . . . . ."

Trời ạ! Sao hắn lại quên chuyện quan trọng là phải trả tiền cho vương phi chứ? Xong đời, xong đời rồi! Đây nhất định là dữ nhiều lành ít! Nhìn điều khoản phía trên một chút, ở trong lòng đánh bàn tính, sợ rằng đưa hắn đi làm đầu bảng trong quán tiểu quan, vẫn không trả nổi món nợ này!

"Nói đi, ngươi tính thế nào?" Mỗ nữ cười đến cực kỳ tà ác.

Làm thế nào? Cái này. . . . . Lau mồ hôi vì kinh sợ mà toát ra đầy trán, sợ sệt nhìn Vũ Văn Tiểu Tam: "Vương phi, chuyện đó, thuộc hạ, thuộc hạ. . . . . ." Phải làm thế nào bây giờ? Ai tới cứu cứu hắn với!

"Bây giờ ngươi có hai lựa chọn! Thứ nhất, tự mình đội khăn voan đỏ lên, gả cho Tiểu Nguyệt nhà ta, từ đó ngươi chính là con rể đi ở rể nhà Vũ Văn ta, tương lai có con cũng theo họ Vũ Văn nhà Tiểu Nguyệt chúng ta! Còn nữa, sau này Tiểu Nguyệt nói một, vậy cũng chỉ có thể là một, Tiểu Nguyệt

https://thuviensach.vn

nói hai, vậy cũng chỉ có thể là hai! Để cho ngươi bưng nước rửa chân, ngươi không thể đi quỳ ván giặt quần áo, để cho ngươi quỳ ván giặt quần áo, ngươi không thể chạy đi bưng nước rửa chân!" Vũ Văn Tiểu Tam vừa nói vừa gật gù đắc ý.

Đình Vân vội vàng mở miệng: "Vậy lựa chọn thứ hai là gì?" Nói giỡn, tuy hắn rất thích Tiểu Nguyệt không sai, tuy hắn muốn cưới Tiểu Nguyệt không sai, nhưng hắn đường đường là một nam tử hán đại trượng phu, đi ở rể sẽ ném hết mặt mũi của vương gia rồi, còn đội khăn voan đỏ lên gả cho Tiểu Nguyệt? Vậy nửa đời sau của hắn chắc chắn phải sống trong sự cười nhạo của các huynh đệ rồi!

Hơn nữa, nghe ý trong lời nói của vương phi, hình như là sau khi..." Gả" cho Tiểu Nguyệt, còn phải làm trâu làm ngựa mặc cho người sai bảo! Nói giỡn, Đình Vân hắn là nam nhân! Nam nhân! Nam nhân anh minh thần võ, vô cùng dũng mãnh, sức quyến rũ bắn ra bốn phía, tàn nhẫn đến thiên địa khiếp sợ, quỷ khóc thần sầu trong truyền thuyết!

"Thứ hai, đó chính là để ngươi đi tới tiểu quan quán nổi tiếng nhất thiên hạ treo bảng hành nghề, kiếm tiền cho lão nương! Lúc nào kiếm đủ rồi, ngươi có thể trở lại. Chỉ là. . . . . chậc chậc. . . . . ." Vũ Văn Tiểu Tam nói xong đánh giá hắn từ trên xuống dưới một lần, "Đoán chừng chỉ bằng vẻ thùy mị này của ngươi, sợ rằng cả đời này của ngươi muốn kiếm số tiền đó cũng không đủ đâu. Vậy sau này Đình Vân ngươi liền một đôi tay ngọc ngàn người gối, một đôi môi vạn người hôn rồi!"

Đình Vân như bị sét đánh, có một loại kích động muốn vò đầu bứt tai, nhảy lên nhảy xuống, thậm chí đụng tường mà chết! Trên khuôn mặt lãnh khốc xuất hiện một vẻ mặt cực kỳ bi thống, tranh thủ đồng tình, lưu luyến mở miệng: "Vương phi. . . . . ."

"Ngươi gọi bổn vương phi mất hồn như vậy cũng không có ích lợi gì, cho ngươi thời gian là một đêm suy nghĩ. Suy nghĩ cho kỹ, sáng sớm ngày

https://thuviensach.vn

mai tới nói cho bổn vương phi, nếu ngươi không tới thì coi như ngươi chọn loại thứ hai, cũng chính là đi treo bảng hành nghề! Đến lúc đó ta sẽ để vương gia phế bỏ võ công của ngươi, đưa ngươi đi hưởng thụ tiểu quan quán thật tốt!" Mỗ nữ nói xong liền mặt mày đắc ý vững vàng đi ra ngoài.

Lưu lại Đình Vân ngơ ngác nhìn bóng lưng của nàng. Lần đầu tiên trong đời, hắn có kích động muốn tự vận như vậy! Quả nhiên, vương phi là không thể đắc tội! Còn nữa, thiếu lãi suất cao, cũng không cần thiếu tiền của vương phi!

. . . . . .

Dạ Mị đế quốc. phủ nhiếp chính vương cực kỳ náo nhiệt, không ít người chạy đến xem hôn lễ khôi hài có một không hai này!

Ở rể thật cũng không tính là chuyện gì mới, chỉ là chú rể ở rể này còn đang đội khăn voan đỏ, vậy thì thật sự là gả cho người ta rồi!

Bất quá, bây giờ phủ nhiếp chính vương lại có một hôn lễ như vậy!

Bóng dáng uy vũ cao lớn, trên đầu đội một khăn voan đỏ, Liên Vụ và Liên Hoa buồn cười lại không dám cười "Đỡ" Đình Vân xấu hổ ngại ngùng kéo tới đại đường.

Cũng không có thiếu người biết vị "tân nương tử" thần ký hôm nay chính là Hồn Vân Dực - đại tướng quân trấn quốc tiếng tăm lừng lẫy khắp thiên hạ của Dạ Mị đế quốc!

Mà bên kia, một cô gái mặc hỉ phục tân nương, không có khăn voan đỏ, dáng dấp cũng là xinh đẹp động lòng người, chỉ là trước ngực lại có một bông hỏ đỏ lớn vốn là của chú rể, thấy thế nào cũng rất khôi hài! Người không biết nội tình, đã nén cười suýt nữa bị nội thương! Đây rốt cuộc là vở tuồng náo nhiệt nào vậy!

https://thuviensach.vn

Trên mặt Tiểu Nguyệt đều là nụ cười đắc ý! Vẫn là tiểu thư lợi hại, Đình Vân này dùng lời tiểu thư đã dạy dỗ tiểu công tử mà nói, chính là "tiện ngày thường"! Mình thổ lộ trong tối ngoài sáng với hắn bao nhiêu lần? Hắn chẳng thèm ngó tới! Hiện tại sảng khoái đi? Cũng gả cho Tiểu Nguyệt nàng! Nàng thật muốn xem nửa đời sau của hắn còn mặt mũi để sống không?

"Đình Vân, ngươi cũng nhanh chút đi, tân lang chờ sốt ruột rồi kia!" Giọng nói của Liên Vụ rõ ràng mang theo ý cười, còn vô cùng muốn bị đánh vang lên.

Đình Vân không biến sắc nắm chặt quả đấm, chịu đựng kích động đánh Liên Vụ nhừ đòn, khuôn mặt lãnh khốc càng thêm nghẹn thành màu gan heo! Đây tuyệt đối là lần đầu tiên kể từ khi chào đời đến nay Đình Vân hắn ném mặt mũi lớn như vậy! Chỉ một lần này, tuyệt không có lần thứ hai! Nhưng chỉ một lần này hắn đã ném hết thể diện cả đời rồi!

"Còn lằng nhằng cái gì?" Giọng nói Tiểu Nguyệt như người đàn bà chanh chua vang lên.

Đình Vân ngẩn ra, không biến sắc cắn răng, nhớ tới điều kiện của vương phi, chỉ đành sải mấy bước đi qua thật nhanh, đứng ở trước mặt của Tiểu Nguyệt.

"Hừ!" Tiểu Nguyệt hừ lạnh một tiếng, nhìn giống như là một nam nhân tam đại ngũ thô! Mà dáng vẻ Đình Vân tức nhưng không dám phát, chính là tiêu chuẩn bộ dáng của nàng dâu nhỏ!

Chọc cho cả đám người cười cũng không được, không cười cũng không xong! Ngươi nói không cười thì phải kìm nén đến khó chịu, ngươi nói sau khi cười xong tướng quân trấn quốc không thu thập bọn họ mới là lạ! Chuyện này thật sự làm bọn hắn vô cùng rối rắm, vô cùng buồn phiền!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Vô Thương cũng là cười đến nghẹn nhìn bộ dáng khôi hài của thủ hạ đắc lực của mình và Tiểu

Hiên Viên Vô Thương cũng là cười đến nghẹn nhìn bộ dáng khôi hài của thủ hạ đắc lực của mình, Tiểu Nguyệt này, thực sự không nghĩ ra nha đầu kia tìm ở đâu ra chủ ý cùi bắp như vậy! Thật sự là… quá thú vị rồi!

“Nhất bái thiên địa!”Giọng nói người chủ lễ muốn cười lại không dám cười vang lên.

Hai người cùng nhau xoay người, cúi đầu về phía cửa.

“Nhị bái cao đường!” Hai người cùng nhau quay đầu, cúi đầu về phái Vũ Văn Tiểu Tam và Hiên Viên Vô Thương đang kìm nén kích động muốn cười kia.

“Phu thê giao bái!”

“Kết thúc buổi lễ, đưa vào động phòng!” Lời nói vừa nói ra, mọi người rốt cuộc không nhịn được cười to lên, đây là Tiểu Nguyệt ở lại chỗ này mời rượu, để Đình Vân vào tân phòng sao? Ai u, mẹ của ta ơi, thật là quá buồn cười rồi!

Nghe mọi người ôm bụng cười lăn lộn thành tiếng, Đình Vân rất căm tức tháo khăn voan trên đầu ra. Nhưng một giây kế tiếp, lỗ tai của hắn liền rơi vào trong tay Tiểu Nguyệt: “Phản rồi! là ai cho phép chàng tự mình vén khăn voan hả?”

Gương mặt Đình Vân nghẹn thành màu tím, giận đến muốn chết cũng không dám phát tác!

Liên Vụ ở một bên ôm bụng cười ha ha, cười đến vui mừng, chợt một tiếng hét to vang lên: “Liên Vụ! Lão nương để cho ngươi giặt quần áo của lão nương, ngươi đã giặt xong chưa?” Không cần hoài nghi, gọng nói này

https://thuviensach.vn

chính là giọng nói của Dạ Mạc Oanh đầy nhu nhược lúc trước, sau khi từng bước bắt sống lòng của Liên Vụ, liền biến thành cùng cấp mẫu dạ xoa với Vũ Văn Tiểu Tam, Tiểu Nguyệt!

Liên Vụ đang cười đến vui vẻ, nụ cười trên mặt cứng lại, sợ sệt uốn éo quay đầu, ấp úng nói: “Cái đó, nương tử, vi phu đã giao y phục của nàng cho những hạ nhân kia giặt rồi!”

“Cái gì?Lão nương không phải muốn ngươi tự mình giặt sao?” Dạ Mạc Oanh cũng không quản đây là hôn lễ của Tiểu Nguyệt và Đình Vân, tay ngọc thon dài liền leo lên lỗ tai của phu quân mình, “Lại dám để hạ nhân giặt, lời của ta nói chàng nghe không hiểu sao?”

Dư quang khóe mắt của Liên Vụ nhìn thấy vẻ mặt hả hê của Đình Vân, vụng trộm cắn nát một lớp răng ngà, trên mặt lại rất đàng hoàng mở miệng: “Nương tử, nương tử bớt giận! bớt giận! vi phu hiểu rõ sai rồi, đợi trở về vi phu tự mình giặt!” Nàng có thể lấy tay của nàng ra trước không? Nàng làm vậy ta rất mất mặt đó! Liên Vụ ở đáy lòng lớn tiếng hô hào.

Trong lúc nhất thời chúng tân khách bắt đầu nghị luận ầm ĩ, nội dung nói chuyện đều chầm chậm trôi dạt đến trong tai của Vũ Văn Tiểu Ta, và Hiên Viên Vô Thương.

“Có nhìn thấy không, thủ hạ đắc lực thứ hai của nhiếp chính vương điện hạ lại có thể sợ vợ!”Tân khách giáp nói.

“Vậy thì có cái gì kì quái, người nào không biết thật ra thì nhiếp chính vương điện hạ cũng sợ vợ?cái gọi là chủ tử thế nào, sẽ có nô tài thấy ấy.” Tân khách ất đáp lời.

Dư quang khóe mắt Vũ Văn Tiểu Tam nhìn Hiên Viên Vô Thường một chút, thấy trên mặt hắn không có vẻ gì khác thường, cũng không để ý đến việc mình sợ vợ, vì vậy rất tán thưởng gật đầu một cái. Nhưng cũng không lâu lắm…

https://thuviensach.vn

“Ngươi xem bộ dạng nhiếp chính vương điện hạ, chỗ nào giống sợ vợ chứ? Ngược lại nhìn nhiếp chính vương phi thành thật như vậy, sợ răng nhiếp chính vương điện hạ nói mình sợ vợ chỉ là đùa một chút với chúng ta thôi!” Tân khách bính.

Vì vậy Vũ Văn Tiểu Tam tinh mắt nhìn thấy khóe miệng Hiên Viên Vô Thương không tự chủ mà có chút nhếch lên, nam nhan quả nhiên là muốn thể diện!

Tiếp, lại có người nói: “Tất nhiên! Nhiếp chính vương điện hạ của chúng ta oai hùng bất phàm, nhìn vương phi lại nhu nhược như vậy, vừa thấy đã biết là một bộ dáng cần được thương yêu bảo vệ rồi, nhiếp chính vương điện hạ làm sao sẽ sợ nàng đây!”

Vì vậy, khóe miệng mỗ nam nâng càng cao rồi! Hoàn toàn không ý thức được bên cạnh mình, người được gọi là “bộ dáng nhu nhược, vừa nhìn đã biết cần được bảo vệ”, sắc mặt đã đen đến giống như khay mực trên bàn rồi!

“Hiên Viên Vô Thương, hình như chàng rất vui vẻ?” Giọng nói uy hiếp của mỗ nữ vang lên, trong lúc nhất thời cả đại sảnh yên tĩnh trở lại.

Lần này cuối cùng mỗ nam mới cảm thấy biểu hiện của mình hình như quá vui vẻ rồi! sợ sệt quay đầu, nhìn khuôn mặt đen như mực của nàng, nịnh hót mở miệng: “Cái đó, Tam nhi, ta…”

Nhìn sắc mặt nịnh nọt của nhiếp chính vương điện hạ phong hoa tuyệt đại của bọn họ, người ở chỗ này suýt nữa cùng nhau ngã quỵ!

“Chàng? Chàng giỏi lắm, mà cũng không sao đâu, chỉ là tối nay chàng đi thưphòng ngủ đi, thời tiết càng nóng, bổn vương phi càng không có thói quen ngủ chung với người khác!” Vũ Văn Tiểu Tam cười đến dịu dàng, còn tưởng thật là một bộ dáng hiền thê lương mẫu.

https://thuviensach.vn

Nhưng khóe miệng mọi người không hẹn mà cùng giật giật.bây giờ đã là mùa đông rồi, thời tiết càng phát nóng ư? Bọn họ nghe lầm sao?Chắc là nghe lầm rồi?

Chỉ thấy trong nháy mắt, đôi mắt tà mị đào hoa của nhiếp chính vương bọn họ dính vào chút lệ quang, đang muốn nói gì, vương phi đã đứng dậy đi thẳng! Nam tử tuyệt sắc mặc bạch y giống như theo đuôi đi phía sau nàng, từ xa truyền đến một giọng nói vô cùng phong phú…

“Nương tử, vi phu thật biết sai rồi!”

“Nương tử, nếu không nàng nhéo lỗ tai người ta đo? Nhéo xong liền bớt giận!”

“Nương tử, nếu không vi phu đi quỳ ván giặt đồ, quỳ hai canh giờ có được hay không?”

“Nương tử…”

Trên ót mọi người rơi xuống một giọt mồ hôi lớn chừng hạt đậu! mới vừa rồi còn khen ngợi nhiếp chính vương điện hạ oai hùng bất phàm như thế nào? Chó má! Cái này hoàn toàn là thủ lĩnh sợ vợ đứng đầu thiên hạ, để người đời sinh ra một loại tín ngưỡng cúng bái!

Vì vậy, mọi người đều biết, tất cả nam nhân ở phủ nhiếp chính vương Dạ Mị đế quốc đều sợ vợ! Mà Hiên Viên Vô Thương – vị vương gia nổi danh thị huyết nhất thiên hạ, lại càng là người sợ vợ điển hình tiêu biểu!

Cái từ “cọp mẹ” này xuất hiện từ ba người Vũ Văn Tiểu Tam, Tiểu Nguyệt, Dạ Mạc Oanh. Trong lúc nhất thời, các cô gái trong then hạ từ đại giang nam bắc rối rít noi theo, các nam nhân khổ không thể tả!

Dĩ nhiên, cô gái trong thiên hạ càng có xu hướng theo đuổi vào nhiếp chính vương phủ. Còn không phải vậy sao, một đại thẩm trên đường phố

https://thuviensach.vn

này liền bắt đầu nói chuyện: “Lập gia đình? Đương nhiên là muốn gả vào phủ nhiếp chính vương! Dạo này, tìm nam nhân tốt cũng không dễ dàng, ngươi nhìn các nam nhân trong phủ nhiếp chính vương người ta đi, đó là một cuộc so tài sợ vợ đó! Nhiếp chính vương phi của chúng ta đã từng nói, sợ vợ đó không phải sợ, đó là yêu! Cho nên, phải lập gia đình, liền đến phủ nhiếp chính vương, dù gả cho gã sai vặt ở chuồng ngựa cũng tốt! nửa đời sau đều được người ta nâng niu trong lòng bàn tay để thương yêu đó!”

“Ngươi đây không phải là nói nhảm ư?Đạo lý dễ hiểu như vậy, còn có ai không biết?nhưng một nhà nhiếp chính vương đã ẩn cư rồi, ẩn cư tới chỗ nào chúng ta cũng không biết, làm thế nào có thể gả vào đó đây! Aizzz…” Nói lời này là một thiếu nữ nông gia mười sáu tuổi.

Một hạ nhân chỉ làm việc vặt ở phủ nhiếp chính vương cũng bị các cô nương trong thiên hạ giống như phát điên mà cướp giật! nam nhân trong thiên hạ cũng nghĩ nát óc để có thể vào phủ nhiếp chính vương làm một người hầu.

https://thuviensach.vn

HÃN PHI, BỔN VƯƠNG GIẾT CHẾT NGƯƠI

Mê Loạn Giang Sơn

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 32: Đại kết cục 13

Biệt uyển Giang Nam.

Một bé trai khoảng năm tuổi, mặt thâm trầm chỉ vào tổ ong vò vẽ trên mái hiên: "Đệ đệ, muội muội, các ngươi xem!"

Một đám bé củ cải đồng loạt ngẩng đầu nhìn tổ ong vò vẻ kia, một là Hiên Viên Sở Cuồng, một là Hiên Viên Niệm Mặc, một là Vũ Văn Lạc Nhạn - nữ nhi nhà Tiểu Nguyệt và Đình Vân, còn có một Liên Mộ Hoa chính là con trai của Liên Vụ và Dạ Mạc Oanh!

"Ca ca, ca ca, đây là cái gì?" Tất cả đứa bé đồng loạt quay đầu, nhìn Hiên Viên Lạc Thần. Ca ca rất lợi hại, cái gì cũng biết đấy!

Hiên Viên Lạc Thần chạy đi tìm tới một cây gậy, giao cho Hiên Viên Sở Cuồng cầm: "Ta cho ngươi biết, cái đó gọi là tổ ong vò vẽ, ngươi dùng cây gậy này đánh nó rớt xuống, bên trong có rất nhiều thứ để chơi. Ta là ca ca, sẽ không cướp đồ chơi của các ngươi, ta đi khóa cửa biệt uyển, tránh cho ta không nhịn được đi vào cướp đố chơi của các ngươi."

Lời này vừa nói ra, cả đám trẻ con rất hân hoan gật đầu: "Ca ca thật tốt!"

Vì vậy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của Hiên Viên Lạc Thần treo một nụ cười âm hiểm, đi ra khỏi cửa biệt uyển này, sau đó quay đầu lại khóa kỹ cửa lại.

Cũng không lâu lắm, từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra từ bên trong, nhất là Hiên Viên Sở Cuồng, kêu vô cùng thê thảm!

https://thuviensach.vn

Hiên Viên Lạc Thần ôm bụng cười ha ha ở cửa ra vào. . . . . .

Chợt, nhìn thấy Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam đang đi tới từ xa, vội vàng mở cửa ra, sau đó khuôn mặt quan tâm mở miệng: "Các ngươi làm sao vậy?" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ tràn đầy quan tâm, cố nén cười, nhìn những bọc lớn trên mặt bọn họ.

"Ca ca, ngươi lại trêu chọc chúng ta!" Trên khuôn mặt nho nhỏ của Hiên Viên Sở Cuồng tràn đầy tức giận.

"Làm sao vậy hả?" Giọng nói của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên từ cửa.

Bọn nhỏ đang muốn tố cáo, Vũ Văn Tiểu Tam liền rất căm tức mở miệng về phía Hiên Viên Sở Cuồng: "Nhìn con đi, trên mặt bẩn thành dạng gì rồi hả? Hiên Viên Vô Thương, rửa mặt sạch sẽ cho nó!" Mấy bọc lớn rõ ràng trên mặt kia, hoangdung_ঌ্ডdien♥dan♥lequyd☺n☀c☺m Vũ Văn Tiểu Tam chỉ cho là bọn nhỏ nghịch ngợm, lười phải trông nom. Mấy đứa bé này thật là vô pháp vô thiên, không việc xấu nào không làm, bị chích thành mấy bọc lớn trên mặt cũng coi như là báo ứng!

Mỗ nam rất đàng hoàng kêu hạ nhân đem nước tới, rửa mặt cho Hiên Viên Sở Cuồng, khăn lông vừa chạm tới trên mặt, liền đụng đau bọc lớn trên mặt Hiên Viên Sở Cuồng, kêu thảm một tiếng: "A! Con không rửa mặt đâu! Con không rửa mặt đâu!"

"Không rửa mặt? Đã bẩn thành cái dạng gì rồi mà còn không rửa mặt? Rửa cho ta!" Giọng nói giận dữ của Vũ Văn Tiểu Tam vang lên.

Lúc này Hiên Viên Sở Cuồng đưa hai bàn tay nhỏ bé ra che mặt mình, ngửa mặt lên trời la lớn: "Con không rửa mặt, con không có mặt! Con không có mặt!"

Nghe câu nói không có mặt kia, Hiên Viên Vô Thương và Vũ Văn Tiểu Tam trực tiếp bị nó nói làm cho dở khóc dở cười!

https://thuviensach.vn

Không bao lâu sau, Tiểu Nguyệt và Dạ Mạc Oanh cũng chạy tới, dạy dỗ đứa bé cứng đầu cứng cổ nhà mình. Mà Hiên Viên Lạc Thần - người khởi xướng chuyện này lại đang ở một bên cười trộm.

Hai năm qua, Hiên Viên Ngạo thoái vị, Hiên Viên Triệt lên ngôi. Thiên hạ vẫn thái bình, không có gặp chiến loạn gì. Dưới thiên hạ thái bình như vậy, chăm sóc mấy tiểu hài tử phá phách này, cũng có chút cảm giác khác, chỉ là luôn không nhịn được nghĩ tới nam tử trơn bóng như ngọc đó, nhớ tới trên gương mặt ôn nhã đó luôn là nụ cười khiến người ta như đang tắm trong gió xuân.

"Thương Thương, biết bây giờ Hiên Viên Ngạo đang ở đâu không?" Người bạn cũ này đã không gặp rất lâu rồi.

. . . . . .

"Này, biết gì không? Hôm qua nơi này của chúng ta đã tới một người nam tử tóc trắng, dáng dấp rất đẹp trai!" Bờ biển, một cô nương đang ôm trái tim nhỏ của mình, cười hì hì mở miệng.

"Thôi đi, không lẽ Tiểu Đề Tử ngươi lại tư xuân rồi! Thiên hạ này làm gì có nam tử tóc trắng!" Cô nương bên cạnh vỗ một phát lên đầu nàng ta.

"Ai nói không có? Không phải có chiến thần nổi danh thiên hạ, Tam vương gia Hiên Viên đế quốc đó sao?" Một cô nương khác ở một bên mở miệng.

"Ai nha, vậy ngươi nói người ta nhìn thấy không phải là hắn đấy chứ?"…

Mọi người chỉ biết, có một nam tử tóc trắng áo lam, phong thái tuấn lãng, đi qua rất nhiều nơi trong thiên hạ. Có lúc là ở Vân Nam, có lúc là ở giữa núi rừng, có lúc là ở Tùng Lâm, có lúc…

https://thuviensach.vn

Không ai biết đó là người nào, nhưng người đó phong thái tuyệt đại, lại khiến người đời khuynh đảo! Hắn chưa bao giờ dừng lại ở chỗ nào quá lâu, luôn sống giữa núi rừng…

“Thật sự là một người kỳ quái! Ta nhìn hắn rất lâu, trên mặt hắn đều không có chút biểu tình!”

“Ngươi nói, chắc là Vong Trần công tử đó?”

“Đúng vậy, người trong thiên hạ đều biết, Vong Trần công tử không hỏi nơi tới, không biết đường về. Đi khắp thiên hạ, không vì bất kỳ việc phàm tục nào mà dừng lại, ngươi nói đây không phải là ‘Vong Trần’, còn có thể là cái gì?”

“Đúng rồi!” Ánh mắt cô gái lâm vào mê say, “Ta chỉ nhìn hắn đứng ở bờ biển đó, tóc dài màu trắng tung bay theo gió, quả nhiên là đẹp vô cùng. Nhưng chung quy lại cảm thấy có chút tiêu điều, giống như là một người cô đơn. Tấm lưng kia, thật khiến lòng người ta chua xót muốn rơi lệ…”

“Thôi đi, giặt y phục của ngươi đi!”…

…..

Hiện đại, thế kỷ hai mươi mốt!

Trong tập đoàn thương mại Mạc thị lớn nhất thành phố S.

Hai cô gái khoảng 23 hoặc 24 tuổi cùng nhau bước vào thang máy.

Một cô gái tóc dài đã vỡ giọng, nói với cô gái tóc ngắn không ngừng ngáp bên cạnh cô ta: “Cậu biết không? Nghe nói con trai của tổng giám đốc đã trở lại, muốn tới công ty đảm nhận chức CEO, tên là Mạc Thiếu Quân! Nghe nói dáng dấp rất đẹp trai, đẹp đến nỗi trời đất hoảng sợ, quỷ thần khiếp đảm! Nhưng đáng tiếc, trở lại không bao lâu liền bị xe đụng, khi tỉnh

https://thuviensach.vn

lại trên tay nắm chặt một cây quạt. Nghe nói, cú va chạm đó đã khiến đầu óc anh ta không bình thường, vẫn tự xưng là ‘trẫm’ gì đó, còn coi mình là hoàng đế! Còn phát điên nói anh ta là Hiên Viên Mặc gì đó, ha ha ha….”

“Chỉ là, cũng may thực lực tổng giám đốc của chúng ta rất hùng hậu, mời tới một đội bác sĩ quốc tế nổi tiếng giúp anh ta điều trị hơn hai tháng, anh ta mới nói mình là Mạc Thiếu Quân!”

Cô gái tóc ngăn bên cạnh cô ta giống như không có nghe thấy, tự lo ngáp một cái…

“Tớ nói, cậu rốt cuộc có đang nghe tớ nói chuyện không đó?” Âu Tình rốt cuộc không thể nhịn được nữa gầm lên với cô bạn thân của mình.

“À? Cậu nói cái gì?” Cô gái tóc ngăn một bộ dáng chưa tỉnh ngủ, mê mang ngẩng đầu lên, quay đầu nhìn cô ta.

Suýt nữa khiến Âu Tình phun ra một ngụm máu tươi! “Cậu… cậu! Tớ lười nói với cậu!”

Cô gái tóc ngắn gãi đầu, lần nữa ngáp một cái, ngước đầu nhìn đỉnh thang máy, mơ màng há mồm cảm thán nói: “Những năm này, chúng ta tức giận có vài người thương tiếc, có vài người tốt bụng… Umh, cậu có biết tớ nói gì hay không?” Thật ra thì cô cũng không biết mình đang nói cái gì.

Âu Tình rất không dễ dàng mới đứng vững thân thể, không có ngã chết trong thang máy! Đúng lúc này, cửa thang máy mở ra, Âu Tình sải mấy bước liền đi ra, ở cùng một chỗ với người đầu óc không bình thường kia nữa, mình sớm muộn gì cũng sẽ bị tức chết!

Mà cô gái tóc ngăn cũng bước ra thang máy, chợt nhớ tới bảo biểu của mình vẫn còn ở bên trong phòng làm việc chưa lấy ra, ngáp một cái xoay người, đi vào thang máy, trở lại lầu trên để lấy báo biểu.

https://thuviensach.vn

“Đinh!” Đến nơi, mở nửa mắt liền đi ra ngoài. Chợt bị một người va chạm ngã xuống đất, vật trong tay càng thêm rơi đầy mặt đất.

Khuôn mặt phong thần tuấn lãng, trơn bóng như ngọc xuất hiện trước mặt của mình. Trên mặt người đàn ông kia treo nụ cười làm cho người ta như đang tắm trong gió xuân, đưa ra một tay chuẩn bị kéo cô đứng lên: “Xin chào, tên tôi là Mạc Thiếu Quân!”

Cô gái tóc ngắn nhìn lên gương mặt của người đàn ông vô cùng đẹp trai đó, sau khi hơi sững sờ mấy giây, ở trong lòng đặt câu hỏi… Chẳng lẽ đây chính là nhị thiếu gia thối nát ‘đại soái ca cực phẩm’ trong truyền thuyết “Nói chết liền chết, không có trách nhiệm mà giao nghĩa vụ cung kính cha mẹ cho cô” mà Hà Tiểu Tam vẫn nhắc đến mỗi ngày kia sao? Đưa một tay ra: “Xin chào, tên tôi là Hà Lão Đại!”

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Tiền thưởng không có
Chương 2: Vương phi thân thể cường tráng
Chương 3: Hoàng thượng ta nguyện lấy thân báo đáp
Chương 4: Chọn dưa chuột
Chương 5: Bổn vương phi muốn đi nhà cầu
Chương 6: Sao ngươi không vào hầm cầu mà ở
Chương 7: Hiên Viên Vô Thương
Chương 8: Thái hậu còn chưa chết?
Chương 9: Ngươi có hiểu đạo lý không?
Chương 10: Ngươi không bỏ ta , ta mới sợ !
Chương 11: Giẫm lên thì thôi, lại vẫn nghiền vài cái
Chương 12: Bị Hiên Viên Ngạo hãm hại
Chương 13: Mắt muội muội bị vôi bắn vào hả ?
Chương 14: Hoàng thúc sử dụng mỹ nam kế
Chương 15: Này không phải cho lão nương hôn sao ?
Chương 16: Để cho ái phi thất vọng rồi, bổn vương còn sống
Chương 17: Vương gia, nếu không ngươi bỏ ta đi?
Chương 18
Chương 19: Bổn vương phi tính tình khiêm tốn
Chương 20: Vương gia, nước miếng của ngươi đều đã phun lên đồ ăn rồi !
Chương 21: Hiên Viên Ngạo, ngươi là chim gõ kiến?
Chương 22: Dám đánh tỷ muội của ta, muốn chết!
Chương 23: Bị đánh vẫn còn nói đáng đánh!
Chương 24: Có sai, vậy cũng đều là lỗi của người khác !
Chương 25: Ta chọn ai mới tốt đây?
Chương 26: Đệ nhất hoàng hậu —— Vũ Văn Tiểu Tam!
Chương 27: Vương gia, người thật đáng ghét!

https://thuviensach.vn

Chương 28: Người tới, vả miệng cho bổn vương phi !
Chương 29: Tỷ tỷ đánh là muốn tốt cho muội!
Chương 30: Chim gõ kiến, sống không lâu!
Chương 31: Lại là tên ngắn dương thọ kia giở trò quỷ!
Chương 32: Tướng quân, ngươi nên làm Thừa tướng
Chương 33: Vương phi, mấy ngày nữa ngươi dâng mẫu hậu bức tranh thêu đi
Chương 34: Chúng ta đi tìm Thương Thương làm nơi nương tựa
Chương 35: Oa, thế nào mà ngã không đau ?
Chương 36: Vương gia, đừng tới đây!
Chương 37: Phủ tướng quân bị vương gia xem thường
Chương 38: Vô Thương tức giận
Chương 39: Có phải người ta làm cái gì sai phải không ?
Chương 40: Rất muốn. . . . . Cùng nàng cả đời!
Chương 41: Dáng người Thương Thương không có đẹp như Hiên Viên Ngạo
Chương 42: Gả cho ta có rất nhiều chỗ tốt!
Chương 43: Bổn vương phi hồng nhan bạc mệnh
Chương 44: Nàng muốn rộng lượng!
Chương 45: Công tử, kết giao bằng hữu?
Chương 46: Tự mình đề cử với Hiên Viên Mặc
Chương 47: Tam vương gia thú tính quá
Chương 48: Đều do Hoàng Thượng không có việc gì làm, đi làm bà mai!
Chương 49: Nam nhân đều là không đáng tin
Chương 50: Không thích, tặng cho Triệt được không ?
Chương 51: Nhị vương phi khiêu khích
Chương 52: Ném nàng ra ngoài cho bổn vương phi
Chương 53: Đầu của ngươi bị lừa đá
Chương 54: Canh bốn
Chương 55
Chương 56: Bổn vương phi hết thảy mạnh khỏe
Chương 57: Mau nhanh đóng kỹ cửa lại

https://thuviensach.vn

Chương 58: Kể chuyện ở khách sạn : một hồi đoạn tụ
Chương 59: Ta tên là Vũ Văn lão nhị
Chương 60: Kẻ có tiền rón ra rón rén
Chương 61: Chó cắn chó
Chương 62: Chúc hoàng thượng lấp lánh hữu thần
Chương 63
Chương 64: Tiếc nuối duy nhất
Chương 65: Có một chút yêu ngươi
Chương 66: Đừng có kéo bổn vương phi như thể kéo một con lợn chết
Chương 67: Hiên Viên Ngạo, trả lại thịt cho lão nương !
Chương 68: Thọ yến của thái hậu (một)
Chương 69: Thái hậu thọ yến (hai)
Chương 28.2: Đứa bé, phó thác thân thế
Chương 28.3: Đứa bé, phó thác thân thế
Chương 29.1: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha
Chương 29.2: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha
Chương 29.3: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha
Chương 29.4: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha
Chương 30.1: Tái giá
Chương 132+30.2: Tái giá
Chương 30.3: Tái giá
Chương 31.2: Ta đã trở về!
Chương 31.3: Ta đã trở về!
Chương 31.3: Ta đã trở về!
Chương 32.1: Một bạt tai + sức hấp dẫn
Chương 32.2: Một bạt tai + sức hấp dẫn
Chương 32.3: Một bạt tai + sức hấp dẫn
Chương 33.1: Ẩn cư, đưa tiễn!
Chương 33.2: Ẩn cư, đưa tiễn!
Chương 33.3: Ẩn cư, đưa tiễn!
Chương 34.1: Sinh đôi -Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry
Chương 34.2: Sinh đôi —— Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry

https://thuviensach.vn

Chương 34.3: Sinh đôi —— Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry
Chương 35.1: Tranh giành
Chương 35.2: Tranh giành
Chương 36.1: Đầu ngón chân cao quý
Chương 36.2: Đầu ngón chân cao quý
Chương 36.3: Đầu ngón chân cao quý
Chương 37.1: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ
Chương 37.2: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ
Chương 37.3: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ
Chương 38.1: Di truyền—tiểu Sở cuồng tham tiền
Chương 38.2: Di truyền ——tiểu Sở cuồng tham tiền
Chương 38.3: Di truyền ——tiểu Sở cuồng tham tiền
Chương 39.1: Bổn vương sợ vợ
Chương 39.2: Bổn vương sợ vợ
Chương 39.3: Bổn vương sợ vợ
Chương 40.1: Hai thần đồng
Chương 40.2: Hai thần đồng
Chương 40.3: Hai thần đồng
Chương 41.1: Dù chết cũng không chia lìa!
Chương 41.2: Dù chết cũng không chia lìa!
Chương 41.3: Dù chết cũng không chia lìa!
Chương 41.4: : Dù chết cũng không chia lìa! (đặc sắc vs hoàn mỹ)
Chương 41.5: Dù chết cũng không chia lìa! (đặc sắc vs hoàn mỹ)
Chương 1: Thọ yến của Thái hậu (ba)
Chương 2: Tướng quân mang theo gia quyến gây gổ cùng Thừa tướng
Chương 3: Vốn là không quan hệ tới bổn vương
Chương 4: Hiên Viên Vô Thương, không phải ngươi mới vừa muốn chết sao?
Chương 5: Hai miếng thịt sau cùng
Chương 6: Ai trên ai dưới
Chương 7: Ngài thầm mến ta thật lâu rồi phải không?
Chương 8: Thương thương, kinh nguyệt của chàng cũng đến rồi hả?

https://thuviensach.vn

Chương 9: Gà tây đổi làm Ninja rùa rồi hả?
Chương 10: Như thế này không khỏi cũng quá coi trọng đi
Chương 11: Ngươi trắng sạch
Chương 12: Hôm nay là ngày lành
Chương 13: Nam nhân dám khi dễ lão nương, Đúng là muốn chết mà
Chương 14: Bổ nhào
Chương 15: Ăn xong rồi, liền muốn chạy sao
Chương 16: Gia Luật Trục Nguyên
Chương 17
Chương 18: Lão tử gọi là Liệt Thác Nhĩ Tư Thái
Chương 19: Chính khí lẫm liệt? Trở thành"Ngọc Diện công tử"
Chương 20: Vô Thương lùng bắt trốn phi
Chương 21: Thương Thương cũng rất cường tráng khỏe mạnh, muốn thử không?
Chương 22: Hiên Viên Vô Thương, cái người này
Chương 23: Quyến rũ Tam nhi , đều là hồ ly tinh!
Chương 24: Hiên Viên Triệt trở về
Chương 25: Vô Thương tức giận, Phượng Phi Yên chết
Chương 26: Xuất chinh, liên thủ lấy ra vật hy sinh!
Chương 27: Để bổn vương phi nói cho ngươi biết, yêu cầu gả vào vương phủ
Chương 28: Đứa bé, phó thác thân thế
Chương 29: Bảo bảo, mẹ dẫn ngươi đi tìm cha
Chương 30: Tái giá
Chương 31: Ta đã trở về!
Chương 32: Một bạt tai + sức hấp dẫn
Chương 33: Ẩn cư, đưa tiễn!
Chương 34: Sinh đôi - Hiên Viên Tom và Hiên Viên Jerry
Chương 35: Tranh giành
Chương 36: Đầu ngón chân cao quý
Chương 37: Tiệc đầy tháng, đoàn tụ
Chương 38: Di truyền tiểu Sở cuồng tham tiền

https://thuviensach.vn

Chương 39: Bổn vương sợ vợ
Chương 40: Hai thần đồng
Chương 41: Dù chết cũng không chia lìa!
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4: Mẫu thân cứu mạng, phụ thân giết người!
Chương 5: Đệ đệ, khả năng đây chính là yêu tinh đánh nhau trong truyền thuyết
Chương 6: Phụ thân, mẫu thân là lưu manh!
Chương 7: Cha, có phải người rất sợ mẹ không?
Chương 8: Đại thẩm Đình Vũ, đệ đệ và ta sẽ dạy dỗ ngươi
Chương 9: Trúng độc
Chương 10: Đại thẩm Đình Vũ, người an tâm đi đi!
Chương 11: Hợp tác, gả
Chương 12: Muội muội không muốn ở phòng chứa củi? Vậy thì ở chuồng ngựa đi
Chương 13: Hãm hại ngươi không cần có đạo lý!
Chương 14: Tự gây nghiệt, không thể sống!
Chương 15: Dạ Tử Mi, Dạ Tử Kỳ tự giết lẫn nhau
Chương 16: Tam nhi, cuộc sống này không có cách nào sống được rồi!
Chương 17: "Khách đến chơi" trong truyền thuyết
Chương 18: Tiễn Đình Vũ đi tìm chết!
Chương 19: Hôn lễ của hắn
Chương 20: Đại Kết Cục
Chương 21: Đại kết cục 2
Chương 22: Đại kết cục 3
Chương 23: Đại kết cục 4
Chương 24: Đại kết cục 5
Chương 25: Đại kết cục 6
Chương 26: Đại kết cục 7
Chương 27: Đại kết cục 8

https://thuviensach.vn

Chương 28: Đại kết cục 9
Chương 29: Đại kết cục 10
Chương 30: Đại kết cục 11
Chương 31: Đại kết cục 12
Chương 32: Đại kết cục 13

https://thuviensach.vn